Giới thiệu

Lâm Vũ, một thanh niên bình thường của thế kỷ 21, chỉ sau một giấc ngủ đã tỉnh dậy trong một cơn ác mộng diễm lệ.

Anh xuyên không, nhưng không phải vào một thế giới xa lạ tầm thường, mà là nhập hồn vào một thân thể hùng vĩ, mạnh mẽ đến phi thường trong thế giới Hồng Hoang sơ khai – thời đại của thần và ma, của những sinh vật nguyên thủy kinh thiên động địa.

Thân thể mới của anh, với làn da ngăm đen, cơ bắp cuồn cuộn và lớp lân giáp đen tuyền như một phần máu thịt, ẩn chứa một sức mạnh dời non lấp biển.

Anh kinh hoàng nhận ra mình đã trở thành Cộng Công, một trong Thập Nhị Tổ Vu huyền thoại, hậu duệ trực tiếp từ tinh huyết của Bàn Cổ Đại Thần, và là Thủy Thần bẩm sinh nắm giữ quy tắc của vạn thủy trong trời đất.

Bối cảnh câu chuyện là một Hồng Hoang vừa trải qua những cuộc đại chiến tàn khốc.

Thời đại hung thú ngang tàng, cuộc tranh bá đẫm máu của Long – Phượng – Kỳ Lân tam tộc, và trận chiến kinh thiên giữa Đạo và Ma đều đã lùi vào quá khứ, để lại một thế giới tan hoang, trăm phế chờ hưng.

Trong bối cảnh đó, Vu tộc, với dòng máu Bàn Cổ cao quý và thân thể cường tráng vô song, đang trỗi dậy với tham vọng trở thành nhân vật chính của thời đại mới.

Cộng Công, hay chính là Lâm Vũ, tiếp nhận một di sản khổng lồ nhưng cũng đầy hiểm nguy.

Anh sở hữu Đoạn Ngọc Câu, một Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo, cùng với ký ức và bản năng chiến đấu của một Tổ Vu.

Tuy nhiên, gánh nặng lớn nhất đè lên vai anh chính là tri thức từ thế giới hiện đại về số phận bi thảm đã được định sẵn của Cộng Công: trong cơn thịnh nộ, ông sẽ húc đổ Bất Chu Sơn, cây cột chống trời, gây ra đại kiếp cho thiên địa và cuối cùng bị trấn áp nơi đáy biển sâu.

Ngay từ khoảnh khắc nhận thức được thân phận, Lâm Vũ đã hạ một quyết tâm sắt đá: hắn sẽ không bao giờ đi vào vết xe đổ đó.

Hắn phải thay đổi vận mệnh, không chỉ cho bản thân mà còn cho cả Vu tộc.

Thử thách đầu tiên ập đến khi một luồng thánh uy vô tận bao trùm khắp Hồng Hoang.

Hồng Quân Lão Tổ đã thành Thánh, trở thành tồn tại tối cao, bất tử bất diệt.

Dưới Thánh nhân, tất cả đều là giun dế.

Áp lực kinh hoàng này khiến Cộng Công nhận ra sự chênh lệch sức mạnh tuyệt đối.

Càng trớ trêu hơn, Vu tộc tuy mạnh về thể xác nhưng lại có một khuyết điểm chí mạng: không có Nguyên Thần, do đó không thể cảm ngộ đại đạo, không thể tu luyện như các sinh linh khác và cũng không thể nghe giảng đạo tại Tử Tiêu Cung của Hồng Quân để tìm kiếm cơ duyên.

Con đường của Vu tộc dường như đã đi vào ngõ cụt.

Không cam chịu số phận, Cộng Công quyết định lên đường du lịch Hồng Hoang, tìm kiếm cơ hội đột phá trong chiến đấu.

Anh chọn điểm đến là đại lục Tây phương, nơi từng bị tàn phá nặng nề nhất, tin rằng trong đống tro tàn có thể ẩn giấu những kỳ ngộ bị bỏ sót.

Tại đây, với lòng trắc ẩn bất ngờ và sự thông tuệ của người hiện đại, anh đã dùng Thủy chi pháp tắc của mình để chữa lành những địa mạch bị tổn thương, mang lại sức sống cho vùng đất cằn cỗi.

Hành động này mang lại cho anh một lượng lớn Công Đức trời ban.

Bằng một ý tưởng táo bạo, Cộng Công đã dung hợp toàn bộ công đức vào chiếc bóng của mình, luyện hóa thành một ảnh tử phân thân bằng vàng, có tu vi và năng lực y hệt bản thể.

Đây là một con át chủ bài độc nhất vô nhị, một kỳ ngộ mà ngay cả các Tổ Vu khác cũng không thể có được, giúp anh có thể tu luyện gấp đôi và quan trọng nhất là có thể luyện hóa pháp bảo – điều mà Vu tộc vốn không thể làm được.

Chuyến đi Tây phương còn mang lại cho anh những bảo vật quý giá và những trận chiến khốc liệt, giúp anh hoàn toàn làm chủ sức mạnh mới và đột phá thành công "Cửu Chuyển Huyền Công" tầng thứ bảy – cảnh giới mà Cộng Công nguyên bản đã thất bại và bỏ mạng.

Sức mạnh của anh tăng vọt, đạt đến một tầm cao mới.

Ngay sau đó, anh nhận được triệu tập từ Đế Giang, vị Tổ Vu đứng đầu, quay về Vu Giới.

Tại Bàn Cổ Điện thiêng liêng, nơi khai sinh của Vu tộc, Cộng Công đã dùng kiến thức của mình để giải thích về sự khủng bố của Thánh nhân, khiến các huynh đệ Tổ Vu vốn luôn kiêu ngạo phải nhìn nhận lại tình thế.

Vận dụng sự đặc biệt của ảnh tử phân thân, anh đã khám phá ra

một bí mật động trời được Bàn Cổ lưu lại trong Đại Đạo Tháp: một tia hy vọng sinh tồn cho Vu tộc.

Đó là phương pháp dung hợp Tiên thiên thanh khí và Tiên thiên trọc khí trong cơ thể để diễn hóa Hỗn Độn, từ đó có thể tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, phá vỡ lời nguyền ngàn đời của Vu tộc.

Khám phá này đã mở ra một hướng đi hoàn toàn mới, một canh bạc định mệnh.

Nguồn Tiên thiên thanh khí duy nhất và dồi dào nhất tại Hồng Hoang lúc này lại nằm trong tay Tam Thanh – ba vị đạo nhân do Nguyên Thần của Bàn Cổ hóa thành, những người anh em "họ" nhưng không cùng một con đường.

Một kế hoạch điên rồ và táo bạo được vạch ra: tập hợp sức mạnh của các Tổ Vu, tiến đến Côn Luân Sơn, đối mặt với Tam Thanh để "mượn" bằng được Tiên thiên thanh khí.

Cuộc hành trình bắt đầu, mở ra một chương mới đầy sóng gió, nơi Cộng Công sẽ phải đối đầu trực diện với những thế lực hùng mạnh nhất Hồng Hoang, từng bước viết lại định mệnh bi thảm của chính mình và dẫn dắt Vu tộc đến đỉnh vinh quang hay vực thẳm diệt vong.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 357

Chương 358

Chương 359

Chương 360

Chương 361

Chương 362

Chương 363

Chương 364

Chương 365

Chương 366

Chương 367

Chương 368

Chương 369

Chương 370

Chương 371

Chương 372

Chương 373

Chương 374

Chương 375

Chương 376

Chương 377

Chương 378

Chương 379

Chương 380

Chương 381

Chương 382

Chương 383

Chương 384

Chương 385

Chương 386

Chương 387

Chương 388

Chương 389

Chương 390

Chương 391

Chương 392

Chương 393

Chương 394

Chương 395

Chương 396

Chương 397

Chương 398

Chương 399

Chương 400

Chương 401

Chương 402

Chương 403

Chương 404

Chương 405

Chương 406

Chương 407

Chương 408

Chương 409

Chương 410

Chương 411

Chương 412

Chương 413

Chương 414

Chương 415

Chương 416

Chương 417

Chương 418

Chương 419

Chương 420

Chương 421

Chương 422

Chương 423

Chương 424

Chương 425

Chương 426

Chương 427

Chương 428

Chương 429

Chương 430

Chương 431

Chương 432

Chương 433

Chương 434

Chương 435

Chương 436

Chương 437

Chương 438

Chương 439

Chương 440

Chương 441

Chương 442

Chương 443

Chương 444

Chương 445

Chương 446

Chương 447

Chương 448

Chương 449

Chương 450

Chương 451

Chương 452

Chương 453

Chương 454

Chương 455

Chương 456

Chương 457

Chương 458

Chương 459

Chương 460

Chương 461

Chương 462

Chương 463

Chương 464

Chương 465

Chương 466

Chương 467

Chương 468

Chương 469

Chương 470

Chương 471

Chương 472

Chương 473

Chương 474

Chương 475

Chương 476

Chương 477

Chương 478

Chương 479

Chương 480

Chương 481

Chương 482

Chương 483

Chương 484

Chương 485

Chương 486

Chương 487

Chương 488

Chương 489

Chương 490

Chương 491

Chương 492

Chương 493

Chương 494

Chương 495

Chương 496

Chương 497

Chương 498

Chương 499

Chương 500

Chương 501

Chương 502

Chương 503

Chương 504

Chương 505

Chương 506

Chương 507

Chương 508

Chương 509

Chương 510

Chương 511

Chương 512

Chương 513

Chương 514

Chương 515

Chương 516

Chương 517

Chương 518

Chương 519

Chương 520

Chương 521

Chương 522

Chương 523

Chương 524

Chương 525

Chương 526

Chương 527

Chương 528

Chương 529

Chương 530

Chương 531

Chương 532

Chương 533

Chương 534

Chương 535

Chương 536

Chương 537

Chương 538

Chương 539

Chương 540

Chương 541

Chương 542

Chương 543

Chương 544

Chương 1

"Chuyển sinh ư?" Lâm Vũ ngây ngốc nhìn quanh những cây đại thụ chọc trời, mỗi cây đều vươn thẳng tới tận mây, không thấy đỉnh.

Các loại kỳ hoa dị thảo mọc khắp nơi.

Chắc chắn không phải Địa Cầu, Lâm Vũ có thể khẳng định.

Điều khiến Lâm Vũ kinh ngạc nhất không phải cơ thể quen thuộc của hắn.

Làn da đen sẫm, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn.

Lớp vảy giáp đen bao phủ thân thể mang đến cảm giác huyết mạch tương liên, phảng phất là một bộ phận của cơ thể.

Quan sát hoàn cảnh xa lạ, cảm nhận sức mạnh ẩn chứa trong cơ thể này, nội tâm Lâm Vũ chấn động.

Khẽ nắm chặt tay, một luồng sức mạnh như vô tận tuôn trào.

Bỗng nhiên, hắn cảm giác trong cơ thể có thứ gì đó, theo một ý niệm, xuất hiện trong tay, hóa ra là một chiếc câu ngọc trắng, cổ phác mà lại tự nhiên, hoa văn trên đó huyền ảo khôn lường, lại có thủy quang lượn lờ.

Đồng thời, trong não hải cũng xuất hiện một luồng tin tức liên quan đến chiếc câu ngọc trong tay.

Đoạn Ngọc Câu, Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, do Tinh Hoa Tiên Thiên Quý Thủy kết hợp Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang diễn hóa thành, là Linh Bảo bạn sinh.

"Đoạn Ngọc Câu?

Tiên Thiên Linh Bảo?" Lâm Vũ hoàn toàn ngỡ ngàng.

Lâm Vũ, một trạch nam của thế kỷ 21, thích đọc truyện, chỉ ngủ một giấc, tỉnh dậy đã ở một nơi quỷ dị, ngay cả cơ thể cũng đã thay đổi.

Đang mơ ư?

Nhưng trong mơ hắn chưa bao giờ thay đổi cơ thể.

Nhìn Đoạn Ngọc Câu trong tay, Lâm Vũ biết đó là bảo vật, binh khí của Thủy Thần Cộng Công trong thần thoại.

"Cộng Công?" Lâm Vũ tâm thần chấn động, chẳng lẽ hắn xuyên việt?

Xuyên việt thành Cộng Công?

Lúc đó, vô số mảnh ký ức xuất hiện trong não hải Lâm Vũ.

Nếu ký ức hai mươi mấy năm của Lâm Vũ chỉ là một giọt nước, thì vô số mảnh ký ức trong não hải kia chính là đại dương mênh mông.

Cũng không biết là trong khoảnh khắc, hay đã qua vô số năm, Lâm Vũ tiêu hóa hết vô số mảnh ký ức trong não hải.

Trong Hỗn Độn Thái Cổ, ba ngàn Tiên Thiên Ma Thần đản sinh, Bàn Cổ là Tiên Thiên Ma Thần đầu tiên, cũng là mạnh nhất, vì để chứng đắc Đại Đạo, Bàn Cổ đã chọn Khai Thiên Tích Địa, nhưng lực kiệt mà chết, Nguyên Thần ngưng tụ Tiên Thiên Thanh Khí hóa thành Tam Thanh, mười hai đoàn Tinh Huyết ngưng tụ Tiên Thiên Trọc Khí hóa thành Tổ Vu.

Cộng Công chính là một trong Thập Nhị Tổ Vu.

Cách thời Bàn Cổ khai thiên đã mấy chục vạn Nguyên Hội, Hồng Hoang lúc đầu hung thú hoành hành, sau đó là Tam Tộc quật khởi, Long tộc là tộc trưởng của lân giáp, chúa tể thủy vực, sông ngòi hồ

biển, không nơi nào không phải lãnh địa của Long tộc; Phượng Hoàng tộc là thủ lĩnh của phi cầm, chúa tể bầu trời; Kỳ Lân tộc là vua của tẩu thú, hùng bá đại địa.

Cùng với sự xung đột ngày càng lớn của Tam Tộc, một cuộc đại chiến thảm khốc bùng nổ, Ma tộc tọa thu ngư lợi, nhưng lại có Hồng Quân Lão Tổ liên thủ cùng không ít Đại Năng vây giết Ma Tổ La Hầu.

Giờ đây, Long tộc, Phượng Hoàng tộc, Kỳ Lân tộc, cùng Ma tộc, đều đã suy tàn, thế giới Hồng Hoang lại bách phế đãi hưng.

Thập Nhị Tổ Vu cũng muốn đại triển quyền cước, trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

Trong một khu rừng ở Bắc phương đại lục Hồng Hoang.

Cộng Công đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đệ thất chuyển, nhưng lại thất bại, dẫn đến linh hồn bị tổn thương nghiêm trọng, lại thêm thời không hỗn loạn, mới khiến linh hồn Lâm Vũ yếu ớt thành công đoạt xá.

"Ta xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang, trở thành Cộng Công trong Thập Nhị Tổ Vu." Lâm Vũ kinh ngạc đến ngây người.

Không, với căn cước của Cộng Công, lại thêm đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến đệ lục chuyển, mà lại bị Lâm Vũ đoạt xá, cũng thật khó tin.

Cửu Chuyển Huyền Công là một trong hai đại công pháp do Bàn Cổ Đại Thần sáng tạo, phi huyết mạch Bàn Cổ thì không thể tu luyện.

Thân thể Tổ Vu tuy cường hãn vô song, nhưng linh hồn lại yếu ớt, do thất bại khi trùng kích Cửu Chuyển Huyền Công đệ thất chuyển bị phản phệ, khiến linh hồn bị tổn thương nghiêm trọng, đó là điều chắc chắn.

Còn về thời không hỗn loạn, hẳn là do Lâm Vũ xuyên việt mà ra.

Nhưng mọi chuyện cũng quá trùng hợp, khiến Lâm Vũ nghi ngờ liệu có một thế lực mạnh mẽ nào đó đang chủ đạo phía sau hay không.

Chương 2

Có lẽ Lâm Vũ đã suy nghĩ quá nhiều.

Linh hồn Tổ Vu ràng buộc với thân thể, lực lượng Thiên Đạo cũng không thể tách rời.

Lâm Vũ đoạt xá, chính là linh hồn hắn đã thôn phệ linh hồn Cộng Công, vì vậy, hắn cũng ràng buộc với thân thể này.

Do thôn phệ linh hồn Cộng Công, linh hồn Lâm Vũ không chỉ cường đại hơn gấp trăm vạn lần, mà còn bị ảnh hưởng và tiềm di mặc hóa.

Hoàn cảnh còn có thể thay đổi một người, huống chi là thôn phệ một linh hồn cường đại.

Ý thức vẫn là Lâm Vũ, nhưng tính cách lại thay đổi rất lớn.

Nóng nảy, cuồng ngạo, hiếu chiến, coi Bàn Cổ là phụ thần, cùng với tình nghĩa với mười một Tổ Vu khác.

Những thay đổi này đối với Lâm Vũ không phải là chuyện xấu, có thể giúp hắn nhanh chóng thích nghi với thế giới Hồng Hoang.

Trong khoảnh khắc, Lâm Vũ, không, phải gọi là Cộng Công, lớp vảy giáp đen trên thân hắn đã thay đổi hình dạng.

Lớp vảy giáp đen là do pháp lực của Cộng Công hóa thành.

Tuy Cửu Chuyển Huyền Công là pháp môn luyện thể, nhưng chỉ cần hoàn thành đệ nhất chuyển sẽ có pháp lực.

Theo Cộng Công thao túng pháp lực, toàn thân huyết dịch sôi trào.

Trong huyết mạch ẩn tàng một luồng sức mạnh đang rục rịch, Cộng Công cũng không áp chế, liền phóng thích ra.

Lập tức, thân thể Cộng Công xảy ra biến hóa kinh người.

Thân thể như núi, đầu rắn thân người, khoác vảy đen, chân đạp hai Hắc Long, hai tay quấn hai Thanh Mãng.

Một loại sức mạnh Pháp Tắc lưu chuyển khắp toàn thân!

Pháp Tắc Thủy, chính là Pháp Tắc thiên phú của Cộng Công.

So với Tổ Vu Chân Thân, thân thể trước đó quá nhỏ bé, chênh lệch không chỉ vạn lần, không phải cực hạn, chỉ cần hắn muốn, hoàn toàn có thể khiến thân thể tiếp tục biến lớn.

"Thật cường đại a!" Cộng Công lẩm bẩm.

Khi Cộng Công biến thành Tổ Vu Chân Thân, vô số đại thụ chọc trời xung quanh hóa thành mảnh vụn, chỉ một lần pháp lực trùng kích, một khu vực rộng lớn bị san thành bình địa, vạn vật hóa thành tro bụi.

"Hiện giờ, Hồng Quân chưa thành Thánh, với sức mạnh của thân thể này, tuy ta không thể phát huy hoàn toàn, nhưng cũng không cần quá lo lắng về an toàn." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Bàn Cổ khai thiên công đức đệ nhất, trong đó một phần rơi vào Thập Nhị Tổ Vu, có khai thiên công đức trên thân, thêm vào huyết mạch Bàn Cổ, Cộng Công có khí vận thâm hậu.

Khí vận thâm hậu có thể phùng hung hóa cát.

Điều khiến Cộng Công ngạc nhiên là trong ký ức của hắn không có khái niệm tiên, tự nhiên càng không có Phật.

Yêu tộc cũng chưa xuất hiện.

Vì vậy, không có sự phân chia cảnh giới tu vi Huyền Tiên, Chân Tiên, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên.

Vu tộc phân chia cảnh giới tu vi đơn giản, có chín cấp, Cửu Chuyển Huyền Công đệ nhất chuyển, Cửu Chuyển Huyền Công đệ

nhị chuyển... cuối cùng là Cửu Chuyển Huyền Công đệ cửu chuyển.

Còn về Vu tộc chưa hoàn thành Cửu Chuyển Huyền Công đệ nhất chuyển, đều là phế vật, bị coi thường.

Thập Nhị Tổ Vu đều tin rằng tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến đệ cửu chuyển có thể Dĩ Lực Chứng Đạo, nhưng e rằng chưa một Tổ Vu nào đạt đến đệ thất chuyển, cũng không biết là thật hay giả.

Bàn Cổ Đại Thần Dĩ Lực Chứng Đạo thất bại, nhưng đã chứng được Đại Đạo.

Cửu Chuyển Huyền Công đạt đến đệ cửu chuyển, có khả năng chứng đắc Thiên Đạo, nhưng cách chứng đắc Đại Đạo còn quá xa vời.

Vừa cảm thụ sức mạnh của Chân Thân, nhanh chóng nắm giữ, Cộng Công vừa suy tính tương lai.

Về truyền thuyết thần thoại của Cộng Công, một cách nói là bị Yêu tộc tính kế, đại chiến với Chúc Dung, vì bại dưới tay Chúc Dung mà đâm gãy Bất Chu Sơn, bị Hỗn Nguyên Thánh Nhân lấp Bắc Hải Hải Nhãn.

Một cách nói khác là trong trận Vu Yêu đại chiến, Thập Nhị Tổ Vu chỉ còn lại Cộng Công, Cộng Công liền đâm gãy Bất Chu Sơn, khiến trời đất trở về Hỗn Độn.

Bất luận là cách nào, đều là Cộng Công đâm gãy Bất Chu Sơn, bị lấp Hải Nhãn.

"Ta sẽ không đâm gãy Bất Chu Sơn!" Cộng Công thầm nhủ trong lòng.

Bàn Cổ sinh Thái Cực, Lưỡng Nghi Tứ Tượng tuần hoàn.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên, trước có hung thú hoành hành, rồi đến Tam Tộc đại chiến, sau đó là Đạo Ma chi tranh, không chỉ toàn bộ đại địa bị chiến hỏa lan đến, mà Tứ Hải cũng không thể tránh khỏi.

Một ngày, vô biên tường thụy chi quang bao trùm thương khung, có thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, vô biên tử quang diễn hóa huyền ảo.

Trong một khu rừng rậm rạp ở Bắc phương đại lục, Cộng Công khẽ thở dài trong lòng, biết rằng Hồng Quân đã thành Thánh.

Quả nhiên, một thanh âm truyền khắp Hồng Hoang.

"Bần đạo Hồng Quân, nay đã thành Thánh, ba ngàn năm sau tại Tử Tiêu Cung ngoài Tam Thập Tam Thiên giảng đạo, hữu duyên giả đều có thể đến." Thanh âm đạm mạc vang vọng Tứ Hải Bát Hoang, chấn kinh vô số sinh linh.

"Là Hỗn Nguyên Thánh Nhân sao?" Cộng Công cảm thấy vô lực.

Áp lực vô hình từ bốn phương tám hướng ập đến, khiến Cộng Công muốn khom lưng, nhưng hắn lại nghiến răng đứng thẳng.

Tổ Vu kiêu ngạo, chỉ bái Bàn Cổ, dù cho Thiên Đạo ở trước mặt, cũng sẽ không thần phục.

Hồng Quân đã thành Thánh, Tổ Vu phải tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến đệ cửu chuyển mới có tư cách giao chiến.

Hiện giờ Thập Nhị Tổ Vu, hợp lại cũng không địch lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Thánh Nhân trở xuống đều là lâu nghĩ!

Ba ngàn năm sau, Hồng Quân sẽ giảng đạo lần đầu tiên.

Hữu duyên giả đều có thể đến Tử Tiêu Cung?

Tuy nhiên, Tử Tiêu Cung lại ở ngoài Tam Thập Tam Thiên, vậy có

bao nhiêu người có thể đến?

Một nụ cười khổ xuất hiện trên khóe miệng Cộng Công, linh hồn hắn ràng buộc với thân thể, không cách nào tu luyện thành Nguyên Thần, đành chịu vậy.

Không có Nguyên Thần, dù đến Tử Tiêu Cung cũng vô duyên với Đại Đạo.

Lúc đó, Cộng Công đột nhiên có một luồng ngạo khí.

Sinh ra là Vu, phải chiến Thiên đấu Địa, bất khuất bất náo, ngưng luyện ra ý chí vô địch.

Người khác có lẽ không biết, nhưng Cộng Công lại rõ ràng, sau khi Hồng Quân thành Thánh giảng đạo, là để thu thập khí vận Hồng Hoang, dùng thân hợp Đạo.

Hồng Hoang hiện nay, Thiên Đạo bất toàn, Đại Đạo năm mươi, Thiên diễn bốn mươi chín, độn mất một.

Ví dụ như Hồng Hoang hiện tại không có luân hồi.

Chính vì Thiên Đạo bất toàn, Hỗn Nguyên Thánh Nhân nếu có đại khí vận, có thể Dĩ Thân Hợp Đạo.

Hồng Quân là người đầu tiên thành Thánh ở Hồng Hoang, liền chiếm được tiên cơ.

Một bước dẫn đầu, từng bước dẫn đầu!

Tuy nhiên, biết những điều này, Cộng Công cũng không thể thay đổi được.

"Thực lực không đủ cường đại!" Trong lòng Cộng Công dâng lên khát vọng mãnh liệt về sức mạnh.

Để đề thăng thực lực, hắn đặt hết hy vọng vào Cửu Chuyển Huyền Công.

Trước tiên phải tìm cách đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đến đệ thất chuyển đã.

Theo một ý niệm của Cộng Công, một đoàn thủy khí hóa thành mây mù bao quanh thân, tiếp đó, hắn bay vút lên không trung.

Thân là Thủy chi Tổ Vu, vạn thủy trong thiên hạ đều nằm trong sự nắm giữ của Cộng Công, việc biến nước thành mây mù, chỉ là cử chỉ nhẹ nhàng.

Hắn bắt đầu du lịch Hồng Hoang, tiện thể tìm kiếm một số sinh linh cường đại để chiến đấu, trong chiến đấu tìm kiếm đột phá tu vi.

Hồng Hoang rộng lớn, mỗi thời mỗi khắc đều đang biến đổi, ẩn chứa vô số cơ duyên, Cộng Công cũng hy vọng gặp được vài cái.

Tốt nhất là tìm được vài Tiên Thiên Linh Bảo hoặc Tiên Thiên Linh Căn, Vu tộc không dùng được, nhưng cũng tốt hơn là để chúng rơi vào tay kẻ khác.

Một vấn đề đặt ra trước mặt Cộng Công, vậy tiếp theo sẽ đi đâu.

Hiện tại hắn đang ở Bắc phương đại lục, mười một Tổ Vu còn lại phân tán khắp nơi, có ở Đông phương đại lục, cũng có ở Nam phương đại lục.

Chương 3

Chỉ suy nghĩ một lát, Cộng Công đã có kế hoạch.

Đi Tây phương đại lục!

Tam Tộc đại chiến và Đạo Ma chi tranh, Tây phương đại lục bị phá hoại nghiêm trọng, vô số linh mạch bị hủy, nhưng cũng có khả năng có bảo vật thất lạc.

Trong đại kiếp, vô số sinh linh vẫn lạc, cũng có vô số pháp bảo tản lạc.

Hiện tại đi Tây phương đại lục có thể tìm được một số pháp bảo khá tốt, nếu thời gian dài rồi, sẽ không còn khả năng tìm được bảo vật nữa.

Nơi bảo địa đệ nhất Hồng Hoang, không nghi ngờ gì chính là Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn là hóa thân từ xương sống của Bàn Cổ, chống đỡ trời đất.

Sở dĩ Cộng Công không đi Bất Chu Sơn, là sợ ở Bất Chu Sơn không có cơ duyên.

Phải biết rằng, Bất Chu Sơn tồn tại từ khi trời đất sơ khai, hung thú đã đi qua, Hồng Quân và các Đại Năng cũng chắc chắn đã đến, Long tộc, Phượng Hoàng tộc... cũng không ngoại lệ.

Thử hỏi, vô số sinh linh đã đến Bất Chu Sơn, trong đó không thiếu các Đại Năng, như Hồng Quân, Ma Tổ La Hầu, Càn Khôn Lão Tổ...

Cộng Công hiện tại đến Bất Chu Sơn liệu có tìm được thứ tốt nào không?

Đại kiếp vừa qua chưa lâu, hiện tại đi Tây phương, chưa chắc đã không tìm được bảo vật nào.

Đứng trên đại địa Hồng Hoang, ngẩng đầu lên có thể nhìn thấy Nhật Nguyệt Tinh Thần.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh vận hành trên trời theo quy tắc huyền ảo khôn lường, vô số tinh thần bị chúng dẫn dắt.

Bay trên không trung, Cộng Công phủ khám đại địa.

Sơn mạch liên miên uốn lượn, mênh mông vô biên, sông ngòi xuyên qua từng khu vực, tưới nhuần vạn vật.

Khắp nơi còn lưu lại dấu vết của đại kiếp.

Ví như một dãy núi ở xa bị chặt đứt làm hai đoạn, trải dài hơn ngàn dặm, chính là do một con Ngũ Trảo Thần Long bị chém ngang lưng rơi xuống đại địa mà hóa thành.

Bỗng nhiên, thần sắc Cộng Công khẽ động, hắn cảm nhận được sự chấn động của thiên địa linh khí.

Xa xa có chiến đấu.

Mở to hai mắt, hắn nhìn chăm chú ra ngoài vạn dặm, thì ra có hai dị thú đang chiến đấu.

Một dị thú cao trăm mét, thân hình như sói, lại có năm đầu, ba đuôi, có một đôi cánh, mỗi đầu chỉ có một mắt; dị thú kia hơi giống voi ma mút, trên thân lại có giáp xác dày cộm.

Gần hai dị thú đang sinh trưởng một cây linh căn.

“Hậu Thiên Linh Căn, quả thực sắp thành thục rồi.” Cộng Công vội vã chạy đến.

Trong ký ức có thông tin về linh căn.

Linh căn phân thành Hậu Thiên Linh Căn và Tiên Thiên Linh Căn, đều được chia nhỏ thành Hạ phẩm, Trung phẩm, Thượng phẩm và Cực phẩm.

Đây là lần đầu tiên Cộng Công tận mắt nhìn thấy Hậu Thiên Linh Căn.

Chỉ là một cây Hậu Thiên Linh Căn Hạ phẩm, cũng đáng để Cộng Công ra tay.

Chỉ thấy, Cộng Công bước một bước, đã vượt qua vạn dặm, đến phía trên hai dị thú.

Phát hiện ra một vị khách không mời mà đến, hai dị thú cũng tạm thời ngừng chiến, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Cộng Công.

"Lại một kẻ tranh linh quả nữa." Ánh mắt của lang thú năm đầu trở nên dữ tợn.

"Gầm!" Dị thú kia gào thét phát ra một luồng pháp lực, công kích Cộng Công.

Thực lực của hai dị thú so với Cộng Công thì kém xa.

"Bành!" Chỉ thấy, mây mù bao quanh thân thể Cộng Công nhẹ nhàng chặn đứng công kích của dị thú.

Lang thú hai cánh triển khai, bay lên không trung, năm đầu đồng thời thi triển thần thông, có thủy, có hỏa, có phong, có lôi, có độc.

Tượng thú dậm chân một cái, đại địa rung chuyển, cát bay đá chạy, cuồng phong bão táp, uy thế ngập trời.

Công kích của hai dị thú tuy thanh thế cực lớn, nhưng đều không cách nào phá vỡ pháp lực hộ thể của Cộng Công.

Tuy rằng chỉ cần động tay một chút cũng có thể khiến hai dị thú hình thần câu diệt, nhưng khó có dịp gặp được hai kẻ có chút thực

lực, Cộng Công cũng muốn hưởng thụ một chút niềm vui chiến đấu.

Thu hồi pháp lực, Cộng Công chỉ dùng sức mạnh của thân thể để chiến đấu, chỉ phát huy một phần nhỏ sức mạnh của thân thể.

Với sự cường hãn của thân thể Cộng Công, công kích của hai dị thú không thể tạo thành chút tổn hại nào.

Một quyền vung ra, Cộng Công trước tiên đánh nổ một cái đầu của lang thú.

Ô ô ô...

Hai dị thú đều lộ vẻ tuyệt vọng, hợp lực lại bị nghiền nát, chênh lệch thực lực quá lớn.

Năm cái đầu của lang thú đã bị Cộng Công đánh nổ bốn cái, giáp xác trên thân tượng thú cũng đã nứt vỡ.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên Cộng Công chiến đấu, tuy có ký ức chiến đấu của tiền thân, nhưng cũng cần phải hóa thành của mình.

Do hai dị thú quá yếu, xa không thể khiến Cộng Công tận hứng.

"Thật vô vị!" Lắc lắc đầu, Cộng Công hai tay mở ra, hai Thanh Mãng xuất hiện, chính là do pháp lực hóa thành.

Mặc dù hiện tại không phải Tổ Vu Chân Thân, nhưng hai Thanh Mãng này cũng có uy lực cực lớn.

Khi hai Thanh Mãng lộ ra răng nanh, một luồng Đô Thiên Sát Khí dâng trào.

Đối mặt với hai Thanh Mãng do Cộng Công tùy tiện phóng ra, hai dị thú không thể nhúc nhích, chỉ có thể chờ đợi cái chết đến.

Mọi lời nói dài dòng, thực tế là từ khi Cộng Công dùng pháp lực hóa ra Thanh Mãng, Thanh Mãng trói buộc hai dị thú, chỉ trong nháy mắt.

Một cái khảy ngón tay có sáu mươi sát na, tuy ngắn ngủi, nhưng trong mắt Cộng Công lại đủ để công kích không dưới trăm vạn lần.

Dưới sự trói buộc của Thanh Mãng, hai dị thú thậm chí không thể phát ra tiếng kêu thảm thiết, hơi nước trong cơ thể chúng biến mất, tinh khí thần bị hủy diệt.

Tùy tay giải quyết hai dị thú, Cộng Công đi thu lấy Hậu Thiên Linh Căn.

Lúc này, ba linh quả trên linh căn đã thành thục.

Hắn hái ba linh quả, cẩn thận quan sát, chúng hơi giống quả sung, màu xanh biếc, trong suốt như ngọc, quang vận lưu chuyển, hương thơm thoang thoảng thấm vào lòng người.

Một đoàn thủy quang xuất hiện trong tay Cộng Công, khi rơi xuống linh căn, lập tức bị linh căn hấp thu, ngay sau đó, Cộng Công liền đọc được một số tin tức.

"Thúy Nguyên Quả, Trung phẩm Hậu Thiên Linh Căn, một ngàn năm khai hoa, một ngàn năm kết quả, một ngàn năm thành thục, ba ngàn năm cũng chỉ có ba quả, quả này có thể tăng vạn năm pháp lực, có thể giải độc." "Vạn năm pháp lực?

Giải độc?" Cộng Công không khỏi thất vọng.

Tùy tiện ăn một quả, Cộng Công cẩn thận cảm nhận mới phát hiện pháp lực tăng cường một chút.

Vạn năm pháp lực đối với tầng thứ của Cộng Công chẳng là gì.

Hơn nữa, tu vi càng cao, tác dụng của Thúy Nguyên Quả càng nhỏ.

Việc có thể khiến pháp lực Cộng Công tăng thêm một chút đã chứng tỏ quả này phi phàm rồi.

Nhìn hai quả còn lại, Cộng Công cũng không ăn hết.

Lúc này, một Thanh Mãng nuốt chửng cây linh căn.

Hai Hắc Long và hai Thanh Mãng do pháp lực của Cộng Công hóa thành, trong cơ thể đều khai tịch một phương tiểu thiên thế giới.

Tức là, Cộng Công tùy thân có bốn tiểu thiên thế giới.

Mỗi tiểu thiên thế giới cũng rộng lớn bằng mấy chục hệ ngân hà, nhưng trong thế giới Hồng Hoang lại có vẻ không đáng kể.

Tiểu thiên thế giới trong Thanh Mãng.

Hơn chín thành đại địa bị nước nhấn chìm, các đảo lớn nhỏ không đều phân tán, trên trời cũng có Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, cùng với mười hai vạn chín ngàn sáu trăm ngôi sao.

Hơn nữa, linh khí trong tiểu thiên thế giới loãng, cũng chưa thai nghén ra Thiên Đạo.

Cây Thúy Nguyên Quả rơi xuống một hòn đảo nhỏ, bám rễ sinh trưởng, hấp thu thiên địa linh khí.

Chương 4

Dùng hơn trăm năm thời gian, Cộng Công mới từ Bắc phương đại lục đến Tây phương đại lục.

Trên đường đi, Cộng Công cũng thân kinh bách chiến.

Có ký ức của tiền thân, thông qua từng trận chiến, Cộng Công đã hoàn toàn thích nghi với sức mạnh của thân thể.

Đối với việc thao túng Pháp Tắc Thủy, cũng đã có thể xưng là xuất thần nhập hóa.

Còn về Linh Bảo bạn sinh Đoạn Ngọc Câu, tuy không có Nguyên Thần để luyện hóa, nhưng Cộng Công cũng có thể phát huy ra uy lực cực lớn.

Điều đáng nói là, Cửu Chuyển Huyền Công ẩn ẩn có xu thế đột phá.

Có lẽ, không bao lâu nữa sẽ đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đệ thất chuyển.

Từ ký ức của tiền thân có thể biết, chín giai đoạn của Cửu Chuyển Huyền Công có sự chênh lệch ngày càng lớn.

Vừa đặt chân đến Tây phương đại lục, phóng mắt nhìn ra một mảnh tàn phá.

Đại địa trơ trọi gần như không tấc cỏ, không ít nơi có những vết nứt khổng lồ, thông thẳng xuống địa để, cắt đứt linh mạch.

Cũng có những đầm lầy khổng lồ độc khí tràn ngập, bình nguyên cháy đen, sông ngòi khô cạn.

Bay trên Tây phương đại lục mấy ngàn dặm, lại không thấy một

sinh linh nào.

Tuy biết Tây phương đại lục bị tàn phá do đại kiếp, nhưng cũng không nghĩ lại nghèo nàn đến mức này.

Đối với Tây phương Nhị Thánh tương lai, Cộng Công cũng có chút bội phục.

Lúc này, trong lòng Cộng Công lại khẽ động.

Thủy là nguồn gốc của sinh mệnh, Cộng Công có thể chấp chưởng vạn thủy trong thiên hạ, có thể khiến Tây phương có thêm chút sinh cơ, đây là một việc đại công đức.

Cộng Công không làm, sau này cũng chắc chắn có người làm.

Công đức là thứ tốt, có lợi cho việc đề thăng cảnh giới, có thể tăng cường khí vận, có thể hóa giải nghiệp lực, cũng như vạn pháp bất xâm.

Tuy Cộng Công trên người có một phần khai thiên công đức của Bàn Cổ, nhưng cũng không ai chê công đức nhiều.

Đã quyết định, Cộng Công cũng không chần chừ, lập tức bắt tay vào thực hiện.

"Thủy!" Vận dụng Pháp Tắc Thủy, Cộng Công hô một tiếng "Thủy", triệu hoán vạn thủy trong thiên hạ.

Nhất thời, trên trời mây đen giăng kín, hấp thu thiên địa linh khí, giáng xuống linh vũ.

Trên đại địa, khí Hậu Thiên Quý Thủy tràn ngập, khôi phục sinh cơ.

Tu Di Sơn, là ngọn núi số một ở Tây phương, từng là đạo trường của Ma Tổ La Hầu.

Sau khi La Hầu vẫn lạc, ngọn núi này bị hai Đại Năng Tây phương

chiếm giữ.

Chỉ thấy, Tu Di Sơn có tám vạn bốn ngàn do tuần, nguy nga hùng vĩ.

Dưới Tu Di Sơn là Hằng Hà, trên thực tế rộng lớn như biển.

Dưới đáy Hằng Hà, lưu sa vô số, mỗi hạt cát đều ẩn chứa một tiểu thế giới, đó chính là Hằng Hà sa số thế giới.

Ba ngàn tiểu thế giới có thể cấu thành một Tiểu Thiên Thế Giới, ba ngàn Tiểu Thiên Thế Giới có thể cấu thành một Trung Thiên Thế Giới, ba ngàn Trung Thiên Thế Giới có thể cấu thành một Đại Thiên Thế Giới.

Tuy nhiên, việc này không dễ dàng, mà cần đại pháp lực.

Có thể dùng ba ngàn tiểu thế giới cấu thành một Tiểu Thiên Thế Giới, nhìn khắp Tây phương đại lục, cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay, huống chi là dùng ba ngàn Tiểu Thiên Thế Giới cấu thành một Trung Thiên Thế Giới.

Trên Tu Di Sơn, vàng bạc, xá cừ, mã não... gần như có thể thấy khắp nơi, thất thải quang hoa rực rỡ, tường vân bao quanh.

Sâu bên trong Tu Di Sơn, một động thiên, tự thành một phương Trung Thiên Thế Giới, đẹp không sao tả xiết, tựa như tiên cảnh.

Trúc tử, cây bồ đề, kim liên nở rộ trong ao do Tam Quang Thần Thủy tạo thành.

Ưu Đàm hoa khắp nơi, Ba La thảo diêu duệ.

Dưới một cây bồ đề, hai đạo nhân đang luận đạo, một đạo nhân mặt vàng thân gầy, tọa thiền trên một Kim Liên Thập Nhị Phẩm, công đức quang luân lơ lửng sau đầu, tướng mạo khổ hạnh từ bi; đạo nhân kia tay cầm một cành cây xanh biếc như ngọc, đầu đội hai đóa hoa.

Trên cây, ức vạn hạt bồ đề phát ra kim quang, khí Tiên Thiên Canh Kim hóa thành vô số phù lục chữ 'Vạn'.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngồi trên Kim Liên Thập Nhị Phẩm, Chuẩn Đề Đạo Nhân cầm cành cây trong tay, cả hai đều là Đại Năng Tây phương.

Lúc này, Tiếp Dẫn Đạo Nhân tâm huyết dâng trào, không khỏi bấm tay tính toán.

Chuẩn Đề nhìn Tiếp Dẫn.

"Có Đại Năng dùng đại pháp tu bổ địa mạch Tây phương, đây là đại công đức." Tiếp Dẫn nói.

Nghe vậy, Chuẩn Đề mắt lóe lên vẻ kinh ngạc.

Tây phương đại lục vô số linh mạch bị hủy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã tu bổ không ít địa mạch, có những địa mạch không dễ tu bổ, nhưng giờ lại có người đang tu bổ, trong lòng Chuẩn Đề khá kinh ngạc.

Không chỉ Chuẩn Đề kinh ngạc, trong lòng Tiếp Dẫn cũng không khỏi kinh ngạc, nhưng đối với Tây phương đại lục đây là chuyện tốt, cả hai cũng vui vẻ thấy vậy.

Đấu chuyển tinh di, ngày đêm thay thế, quần tinh huy hoàng.

Trên đại địa Tây phương, Cộng Công đã biến thành Tổ Vu Chân Thân, thân thể vạn trượng bay trên không trung, dưới chân mây mù bao quanh, nơi nào hắn đi qua, đỉnh đầu mây đen che trời che nắng, giáng xuống linh vũ.

Khí Hậu Thiên Quý Thủy như rồng rắn, tư dưỡng địa mạch.

Dưới sự ảnh hưởng của Cộng Công, không ít vùng đất trơ trọi đã xuất hiện màu xanh.

Lại một lần nữa biến trở về thân người, từ không trung hạ xuống, pháp lực đã tiêu hao gần hết.

Pháp lực của Cộng Công tuy cường đại, nhưng dù sao cũng không vô tận, việc tu bổ địa mạch Tây phương tiêu hao cực lớn.

Vì vậy, thi pháp một đoạn thời gian, Cộng Công cũng cần nghỉ ngơi.

"Tu bổ xong bảy tiểu hình địa mạch, tu bổ thêm một hai cái nữa chắc sẽ có công đức giáng xuống." Cộng Công thầm nhủ trong lòng.

Vì chút công đức, cũng thật không dễ dàng.

Lúc này, Cộng Công lại nghĩ đến Nữ Oa.

Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc, Bổ Thiên, đều là đại công đức, cũng không quá khó.

So với Nữ Oa, Hậu Thổ hóa Luân Hồi lại khổ sở hơn nhiều.

Nghỉ ngơi một lát, pháp lực của Cộng Công cũng hồi phục được bảy tám phần, thế là, hắn lại bắt đầu thi pháp tu bổ địa mạch.

Khi tu bổ xong một tiểu hình địa mạch nữa, một đoàn kim quang từ trời giáng xuống, rơi trên thân Cộng Công.

Tốc độ giáng xuống của công đức không quá nhanh, nhưng Cộng Công lại không cách nào tránh né, còn việc thu công đức lại, sau này tặng cho người khác, e rằng chỉ có Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới có thể thử.

Tuy chỉ là một đoàn công đức nhỏ, nhưng đối với Cộng Công lại giúp ích không nhỏ.

Theo công đức rơi trên thân Cộng Công, khai thiên công đức ẩn giấu trong thân thể Cộng Công bị dẫn phát ra.

Khai thiên công đức của Bàn Cổ, khai thiên Tam Bảo được hai

thành, Tam Thanh mỗi người được một thành, Thập Nhị Tổ Vu được hai thành, ba thành còn lại kết hợp với Thiên Địa Huyền Hoàng Khí hóa thành một Linh Lung Bảo Tháp, là Linh Bảo bạn sinh của Thái Thanh, tuy thuộc Hậu Thiên, nhưng là Công Đức Chí Bảo, uy năng có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Mười hai Tổ Vu mới được hai thành khai thiên công đức, chia đều ra, trên thân Cộng Công cũng chỉ có một phần sáu mươi khai thiên công đức.

Mỗi người Tam Thanh có khai thiên công đức gấp sáu lần một Tổ Vu.

Sáu Tổ Vu cộng lại khai thiên công đức trên thân mới bằng một người trong Tam Thanh, thật khiến người ta uất ức.

Dùng một đoàn công đức nhỏ dẫn ra khai thiên công đức trên thân, Cộng Công cũng suy tính cách sử dụng.

"Trực tiếp dùng công đức đề thăng tu vi tuy sướng, nhưng không thích hợp với ta." Nếu có Nguyên Thần, Cộng Công hẳn sẽ dùng công đức đề thăng tu vi Nguyên Thần, dùng công đức đề thăng thân thể, lại là Tổ Vu, quá không đáng.

Với công đức trên thân Cộng Công hiện tại, tạo ra một kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo là không thể, Cực phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo thì có khả năng, nhưng lại không có Nguyên Thần.

Lúc này, Cộng Công đột nhiên có một ý nghĩ kỳ lạ.

Nếu dung nhập công đức vào bóng của hắn?

Dường như chưa ai thử, Cộng Công quyết định thử xem sao.

Hơn nữa, vì không biết sẽ xảy ra chuyện gì, Cộng Công trước tiên tách ra một chút công đức nhỏ dung nhập vào bóng ở phía sau hắn.

Chương 5

Chỉ thấy, một chút kim quang dung nhập vào bóng, tiếp đó, bóng phát ra ánh sáng nhạt nhạt.

Đồng thời, Cộng Công nhận được một số tin tức.

Hóa ra, dùng công đức dung nhập vào bóng, bóng có thể hóa thành thực thể, trở thành Thân Ngoại Hóa Thân.

Tu vi của bản thể sẽ là giới hạn thực lực của bóng.

Quan trọng nhất, chỉ cần bản thể còn, bóng sẽ bất tử bất diệt.

"Có thể như vậy." Cộng Công hớn hở.

Thế là, Cộng Công cũng dung nhập tất cả công đức vào bóng ở phía sau hắn.

Sau khi đại lượng công đức dung nhập, bóng của Cộng Công biến thành thực thể, toàn thân màu vàng kim.

Vì là bóng của Cộng Công, tất cả năng lực của Cộng Công, kim nhân này đều có thể thi triển.

Cảm nhận tu vi của Thân Ngoại Hóa Thân, Cộng Công cũng kinh ngạc, cũng như vậy, công đức cũng không hoàn toàn biến mất.

Có lẽ, chờ Cộng Công đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đệ thất chuyển, tu vi của kim nhân này cũng sẽ đột phá, nhưng hẳn là kém hơn bản thể một chút.

Chỉ cần công đức đủ, bóng và bản thể có tu vi như nhau, mạnh mẽ a!

Nhưng hẳn cũng tồn tại một cực hạn nào đó, mà Cộng Công hiện tại không thể biết được.

Dưới một ý niệm của Cộng Công, kim nhân lại biến trở về bóng, trở lại phía sau hắn.

"Không biết Hỗn Nguyên Thánh Nhân có nhìn ra tình hình của bóng ta không!" Cộng Công thầm nghĩ.

Hoàn toàn có thể trở thành một quân bài tẩy của Cộng Công.

Chỉ cần bóng và bản thể có tu vi như nhau, tương đương với hai Cộng Công, trong chiến đấu xuất kỳ bất ý, có thể thấy rõ.

Đúng rồi, mười một Tổ Vu còn lại trên thân cũng có khai thiên công đức, chỉ cần dẫn ra, cũng có thể dung nhập vào bóng, như vậy, Vu tộc lại tăng thêm không ít chiến lực.

Có một điểm nữa, bản thể và bóng cùng tu luyện, hiệu suất đề cao đáng kể.

Bóng có thể tu luyện, nhưng thành quả tu luyện lại về bản thể.

Con đường duy nhất để đề thăng tu vi của bóng là công đức.

Tu vi của bản thể quyết định giới hạn tu vi của bóng.

Trong một khe nứt địa mạch, sâu mấy chục vạn trượng, Cộng Công đã đến đáy.

Một tia Tiên Thiên Linh Quang thu hút ánh mắt Cộng Công.

Cuối cùng cũng tìm được một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, tuy rằng tàn phá, Cộng Công cũng vui mừng.

Chỉ thấy, Tiên Thiên Linh Bảo là một thanh đao.

Tiên Thiên Linh Bảo có thể tự mình tu phục hư tổn, chỉ cần bản nguyên không mất.

Kiện Tiên Thiên Linh Bảo này đã hư tổn quá nửa, may mắn là bản nguyên còn đó, chỉ cần có đủ thời gian là có thể tu phục.

Đáng tiếc, chỉ là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo Hạ phẩm, phẩm cấp hơi thấp, nhưng dù sao cũng là Tiên Thiên Linh Bảo.

Thu Tiên Thiên Linh Bảo vào một tiểu thiên thế giới, Cộng Công lại tiếp tục tu bổ địa mạch.

Một đại hình địa mạch, chỉ cần tu phục sẽ có công đức giáng xuống.

Hiện tại, tu vi của bóng và bản thể như nhau, nhưng chờ Cộng Công đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đệ thất chuyển, công đức cũng sẽ không đủ, vì vậy, cần thiết phải kiếm công đức nhiều nhất có thể.

Tu bổ địa mạch mệt mỏi, nhưng vì công đức, Cộng Công cũng nghiến răng kiên trì.

Kỳ thực, độ khó của việc tu bổ địa mạch cực lớn, Cộng Công có thể tu bổ, là vì hắn là Thủy chi Tổ Vu, thêm vào tu vi không thấp.

Thủy là nguồn gốc của sinh mệnh.

Tổ Vu sinh ra từ Tinh Huyết của Bàn Cổ ngưng tụ Tiên Thiên Trọc Khí.

Đại địa do Tiên Thiên Trọc Khí diễn hóa thành.

Bàn Cổ lại thân hóa vạn vật.

Những điều này khiến Cộng Công dễ dàng tu bổ địa mạch.

Tuy nhiên, tu vi của Cộng Công chưa đủ cường đại, một số siêu đại hình địa mạch ở Tây phương đại lục hắn không thể tu bổ.

Cộng Công cũng không có ý định tu bổ toàn bộ địa mạch ở Tây phương đại lục, điều đó quá khó đối với hắn hiện tại.

Theo hiệu suất hiện tại, cho Cộng Công một Nguyên Hội thời gian, cũng xa xa không thể tu bổ xong tất cả địa mạch có thể tu bổ ở

Tây phương đại lục.

Có một điều cần nhắc đến, địa mạch thai nghén linh mạch, linh mạch sản sinh linh khí, theo thời gian dài sẽ hình thành linh thạch.

Linh thạch, chính là ngọc thạch ẩn chứa linh khí.

Hiện nay, linh khí thiên địa Hồng Hoang là Tiên Thiên Linh Khí, chưa giáng cấp thành Hậu Thiên Linh Khí, vì vậy, linh thạch cũng là Tiên Thiên Linh Thạch, xa không phải Hậu Thiên Linh Thạch có thể sánh bằng.

Hiện tại, Tây phương đại lục đã không còn nhiều linh mạch, việc tu bổ xong tất cả địa mạch cũng cần thời gian dài mới thai nghén ra linh mạch.

Thiên quang đại khai, một đoàn kim sắc từ trời giáng xuống, không lệch chút nào rơi trên thân Cộng Công.

Đây đã là lần thứ ba Cộng Công nhận được công đức ở Tây phương đại lục.

Tuy mỗi lần thu hoạch công đức không quá nhiều, nhưng cũng khá đáng kể.

Vừa dung nhập công đức vừa mới nhận được vào bóng ở phía sau, Cộng Công vừa suy tính việc đột phá tu vi.

Trong quá trình tu bổ địa mạch, tu vi của Cộng Công cũng có sự tinh tiến, thêm vào bóng đề thăng hiệu suất tu luyện, Cửu Chuyển Huyền Công đã có thể đột phá.

Cửu Chuyển Huyền Công là pháp môn luyện thể vô thượng, cần huyết mạch Bàn Cổ mới có thể tu luyện, mỗi lần đột phá, đều là một loại thuế biến về bản chất thân thể.

Từ ký ức của tiền thân, Cộng Công biết việc đột phá Cửu Chuyển

Huyền Công có hai điểm cần cân nhắc: một là linh khí, hai là giới hạn chịu đựng của thân thể.

Đối với Tổ Vu, không có linh khí cũng không sao, có thể hấp thu đại địa chi lực, còn về Hỗn Độn chi khí ngoài trời, tiền thân chưa từng thử.

Sở dĩ tiền thân đột phá thất bại, là vì đã vượt quá giới hạn chịu đựng của thân thể.

Tổ Vu tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đột phá thất bại sẽ linh hồn bị tổn thương nghiêm trọng, nếu là Đại Vu, không chỉ linh hồn bị tổn thương, mà thân thể cũng sẽ nguyên khí đại thương; Tiểu Vu, thì sẽ bạo thể mà chết.

Tây phương đại lục quá nghèo nàn, thiên địa linh khí khan hiếm, đại địa chi lực cũng hữu hạn, nhưng cũng hoàn toàn đủ.

Nếu Cộng Công muốn đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đệ cửu chuyển, linh khí Tây phương đại lục hiện nay e rằng không đủ, nhưng chỉ để đột phá đệ thất chuyển thì đã đủ.

"Oanh!" Một luồng khí thế bá tuyệt thiên địa, bễ nghễ vạn cổ đáng sợ từ trên thân Cộng Công bùng phát.

Lúc này, Cộng Công đã biến thành Tổ Vu Chân Thân, đứng lơ lửng trên không trung, bên dưới là một linh mạch, vì vậy, khu vực này linh khí khá sung mãn.

Khống chế thân thể ở mức mười vạn trượng, hắn bắt đầu điên cuồng hấp thu linh khí giữa thiên địa.

Trong thế giới Hồng Hoang, mười vạn trượng không tính là lớn, sinh linh Tiên Thiên vừa đản sinh thân thể đã mấy ngàn trượng.

Cộng Công chân đạp hai Hắc Long, cùng với hai tay hai Thanh Mãng, lại có bóng của mình, khiến hiệu suất hấp thu thiên địa linh khí

không ngừng tăng nhanh.

Chớp mắt, thiên địa linh khí trong phạm vi vạn dặm bị Cộng Công nạp vào thể nội, tiếp đó là mười vạn dặm, trăm vạn dặm...

"Không đủ, không đủ, xa xa không đủ." Cộng Công gào thét trong lòng.

Lúc này, trên trời đấu chuyển tinh di, lực lượng Thái Dương, lực lượng Thái Âm, vô số lực lượng tinh thần, chiếu rọi đại địa, Cộng Công như đói khát mà hấp thu.

Dãy núi dài vạn dặm phía dưới, lại đang địa động sơn dao.

Địa khí thăng lên, đại lượng Hậu Thiên Trọc Khí dũng nhập thân thể Cộng Công.

Bất luận là Tiên Thiên Linh Khí, sức mạnh Nhật Nguyệt Tinh Thần, hay Đại Địa Trọc Khí, một khi tiến vào thân thể Cộng Công đều bị chuyển hóa.

Thân thể Tổ Vu do vô số tế bào Tiên Thiên cấu thành, lại ngưng tụ thành mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Hỗn Độn Nguyên Thai và tám vạn bốn ngàn Đô Thiên Thần Sát bản nguyên.

Đột nhiên, bên trong một tế bào Tiên Thiên xảy ra vụ nổ.

Điểm kỳ dị bùng nổ, hình thành một không gian vũ trụ hỗn loạn vô tự.

Khi một tiểu vũ trụ được tạo ra bên trong một tế bào của thân thể, tế bào đó cũng xảy ra thuế biến, thăng hoa về bản chất.

Chương 6

Khi Cửu Chuyển Huyền Công đạt đến đệ thất chuyển, mỗi tế bào trong thân thể sẽ sản sinh một tiểu vũ trụ; đến đệ bát chuyển, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Hỗn Độn Nguyên Thai sẽ khai tịch ra thiên địa; còn về đệ cửu chuyển, thì là Hỗn Nguyên Quy Nhất, cách Cộng Công hiện tại quá xa vời.

"Oanh!", "Oanh!", "Oanh!"...

Một tế bào tiếp theo một tế bào xảy ra vụ nổ điểm kỳ dị.

Từng vũ trụ đản sinh, nhưng đều hỗn loạn vô tự, cần có pháp tắc.

Hiện tại, Cộng Công cũng chỉ có một Pháp Tắc Thủy, là bẩm sinh, không phải lĩnh ngộ mà có.

Chỉ có một Pháp Tắc Thủy, có thể trong tiểu vũ trụ tế bào thiết lập một trật tự đơn giản, nhưng không thể ổn định, được mất thất thường.

Cũng không biết đã qua bao lâu, mỗi một tế bào trong thân thể Cộng Công đều sản sinh ra vũ trụ.

Đối với Cộng Công mà nói, đó chỉ là vi mô vũ trụ, nhưng vi mô cũng có thể thông tới hoành quan, chỉ cần có năng lực chuyển hóa.

"Sức mạnh của Cửu Chuyển Huyền Công đệ thất chuyển sao?" Cộng Công cẩn thận cảm nhận sức mạnh ẩn chứa trong thân thể.

Trong vũ trụ của mỗi tế bào đều có một tia pháp lực của Cộng Công, theo thời gian trôi qua, pháp lực đang lớn mạnh.

Tu vi vừa đột phá, pháp lực của Cộng Công đã đề thăng mấy trăm lần, và vẫn đang tiếp tục đề thăng.

Ngoài ra, vì vô số tế bào tiến hóa, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Hỗn Độn Nguyên Thai và tám vạn bốn ngàn Đô Thiên Thần Sát bản nguyên cũng đang trưởng thành.

Pháp lực đề thăng lớn, nhưng biến hóa của thân thể còn lớn hơn.

Thân thể vốn đã cường hãn vô song nay càng thêm khủng bố.

"Ước chừng ngay cả Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng khó làm ta bị thương." Cộng Công lẩm bẩm.

Đột nhiên, Cộng Công tâm thần khẽ động, có một loại cảm giác huyền ảo khôn lường.

Vì tu vi đột phá, cảm ứng được một cơ duyên, Cộng Công cũng không chần chừ, lập tức bay về một hướng.

Không lâu sau khi Cộng Công rời đi, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân vội vã đến.

"Không biết là thần thánh phương nào!" Chuẩn Đề nói.

Tu vi của Chuẩn Đề cũng không thấp, có năng lực đi ngoài Tam Thập Tam Thiên, tu vi của Tiếp Dẫn tuy có phần không bằng, nhưng hai người liên thủ cũng chỉ có thể tu bổ một số tiểu hình địa mạch, vậy mà lại có người có thể tu bổ đại hình địa mạch.

Vì phát hiện đại lượng thiên địa linh khí thất thoát, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mới vội vã đến, nhưng lại chậm một bước.

"Tu bổ địa mạch đạt được công đức, dùng công đức đề thăng tu vi, vì tu vi đột phá mà hấp thu đại lượng linh khí, không, không đúng, lại có đại địa trọc khí, có thể sao?" Tiếp Dẫn trợn tròn mắt, vẻ mặt khó tin.

"Hấp thu đại địa trọc khí?

Ngay cả Ma tộc cũng không dám làm vậy chứ!" Chuẩn Đề cũng

kinh ngạc vô cùng.

Trọc khí sẽ khiến linh hồn ràng buộc với thân thể, nếu sinh linh có Nguyên Thần hấp thu trọc khí, Nguyên Thần sẽ bị ô nhiễm, phân giải.

Vì vậy, ngay cả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng tránh xa đại địa trọc khí.

"Sinh linh Tiên Thiên có thể hấp thu đại địa trọc khí để tu luyện, Hồng Hoang cũng chỉ có một chủng tộc, đó là Vu tộc, sinh ra từ Tinh Huyết của Bàn Cổ Đại Thần ngưng tụ Tiên Thiên Trọc Khí." Tiếp Dẫn trầm giọng nói.

Sau khi Bàn Cổ vẫn lạc, mười hai đoàn Tinh Huyết hóa thành Thập Nhị Tổ Vu, trái tim hóa thành Bàn Cổ Điện, thai nghén ra Đại Vu và Tiểu Vu.

Đại Vu và Tiểu Vu cũng đều sở hữu Tinh Huyết Bàn Cổ, nhưng xa xa không thể so sánh với Tổ Vu.

Hơn nữa, Tổ Vu sinh ra từ Tiên Thiên Trọc Khí, còn Đại Vu và Tiểu Vu lại chỉ sinh ra từ Hậu Thiên Trọc Khí, không thể nói cùng một ngày.

"Ý của Đạo huynh là, một trong Thập Nhị Tổ Vu đã đến Tây phương?" Chuẩn Đề ánh mắt lóe lên, cũng không biết trong lòng đang tính toán gì.

"Tổ Vu có thể tu bổ địa mạch, cũng chỉ có Thủy chi Tổ Vu Cộng Công, Mộc chi Tổ Vu Cú Mang và Thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ thôi!

Hẳn là một trong ba Tổ Vu này đã đến Tây phương.

Bản thân ta cứ ngỡ tu vi của hai chúng ta không kém bất kỳ ai trong Thập Nhị Tổ Vu, nhưng tu vi của Tổ Vu ở Tây phương này e rằng đã vượt xa chúng ta rồi." Tiếp Dẫn thở dài.

“Vậy chúng ta hãy đến Tử Tiêu Cung thôi!” Chuẩn Đề nói.

Hồng Quân đã thành Thánh rồi, ba ngàn năm sau sẽ giảng đạo tại Tử Tiêu Cung ngoài trời, hữu duyên đều có thể đến nghe.

Tu vi của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tuy không tệ, nhưng muốn đến Tử Tiêu Cung cũng cần không ít thời gian.

“Thiện!” Tiếp Dẫn gật đầu.

“Nơi quỷ quái này lại có cơ duyên?” Nhìn dãy núi khổng lồ trước mắt, Cộng Công lại bày tỏ sự nghi ngờ.

Quần phong sừng sững, nhưng hoang lương vô cùng, không thấy chút sinh cơ nào, không ít ngọn núi bao phủ khói đen đặc quánh, lại có dung nham chảy tràn.

Nhiệt độ cao chói chang trong không khí khiến Cộng Công không thích.

Hoàn cảnh khắc nghiệt như Sâm La Địa Ngục.

Sơn mạch rộng lớn, Cộng Công cũng không thể nhìn thấy tận cùng, nhưng có thể nhận ra bên dưới sơn mạch có một siêu đại hình địa mạch, nhưng lại bị phá hoại quá nghiêm trọng, Cộng Công cũng không cách nào tu bổ.

Mặc dù sâu sắc nghi ngờ nơi quỷ quái này có cơ duyên, nhưng Cộng Công quyết định cẩn thận tìm kiếm một phen.

Ngay lập tức, Cộng Công thi triển thần thông, đại địa trong phạm vi trăm vạn dặm rung chuyển, trọc khí hóa thành từng Hắc Long.

Trong nháy mắt, hàng ngàn hàng vạn Hắc Long xuất hiện, tất cả đều do Hậu Thiên Trọc Khí hóa thành, bị Cộng Công dùng đại pháp lực thao túng.

Những Hắc Long này đều cao hơn trăm mét, nơi nào chúng đi qua,

phong vũ giao gia.

Khi một Hắc Long chui vào một mảng dung nham lớn, dung nham đã nguội lạnh với tốc độ kinh người, không lâu sau biến thành nước đục bẩn thỉu.

Nhanh chóng, đã có hồng thủy ngập trời, càn quét tứ phương, tràn lan thành tai họa.

Do Cộng Công khống chế thủy tượng, cho nên, nếu có thể dùng hồng thủy nhấn chìm sơn mạch, hóa thành một vùng đầm lầy, Cộng Công sẽ không khó tìm được cơ duyên, tiền đề là dãy núi này có.

Phải nói rằng, sơn mạch lớn, nếu trước khi tu vi đột phá, muốn dùng nước nhấn chìm, Cộng Công cũng không quá dễ dàng, nhưng hiện giờ lại không có độ khó.

Cộng Công bay về phía sâu bên trong sơn mạch, vạn thiên Hắc Long phía dưới phát ra tiếng ngâm nga cao vút, nơi nào chúng đi qua, hồng thủy dâng trào.

Hơn nữa, vùng đại địa trọc khí này không đủ nhiều, nếu không, uy lực thần thông của Cộng Công tuyệt đối không chỉ dừng lại ở đây.

Từ trên cao phủ khám, dãy núi khổng lồ đang bị hồng thủy từng chút một nhấn chìm.

Thủy thế cũng ngày càng lớn, dưới sự xung kích bài sơn đảo hải, trước tiên ngọn núi trăm trượng ầm ầm sụp đổ, tiếp đó là núi ngàn trượng, núi vạn trượng...

Khi hồng thủy xung kích một ngọn núi mấy chục vạn trượng, đỉnh núi dung nham chảy tràn nổ tung, một luồng khí thế cường đại phát ra.

Có sinh linh ẩn giấu trong dung nham địa hỏa bên dưới ngọn núi lửa này.

Đang làm mưa làm gió Cộng Công hai mắt đồng tử co rút.

"Khí thế?

Tuy không thể sánh bằng ta hiện tại, nhưng lại mạnh hơn trước khi tu vi đột phá." Thần sắc Cộng Công hơi ngưng trọng.

Cường yếu của khí thế có liên quan đến cao thấp của tu vi, tuy không thể chỉ dựa vào khí thế để phán đoán tu vi, nhưng khí thế cường đại như vậy, tu vi cũng không thể thấp đi đâu được.

Kèm theo một tiếng kêu minh, một con chim ngũ thải từ miệng núi lửa bay ra.

Chỉ thấy, con dị cầm này lông vũ ngũ sắc, rực rỡ chói mắt, tường vân thụy khí bao quanh thân, thần quang vạn trượng, hình thái lại là đầu gà, hàm én, cổ rắn, lưng rùa, đuôi cá, hai cánh triển khai có thể bao phủ mấy ngàn dặm.

"Phượng Hoàng?" Cộng Công sững sờ.

Tượng của Phượng là: vảy trước hươu sau, đầu rắn đuôi cá, văn rồng lưng rùa, hàm én gà gáy, ngũ sắc đầy đủ, có sáu tượng chín bao.

Sáu tượng là: đầu tượng trời, mắt tượng nhật, lưng tượng nguyệt, cánh tượng phong, chân tượng địa, đuôi tượng vĩ; chín bao là: miệng bao mệnh, tâm hợp độ, tai thông đạt, lưỡi truật thân, sắc quang thải, quan củ chu, cự duệ câu, âm kích dương, phúc văn hộ.

Hành thì gọi là Quy Hi, ngừng thì gọi là Đề Phù, đêm thì gọi là Thiện Tai, thần thì gọi là Hạ Thế, bay thì gọi là Lang Đô, thức ăn chỉ có cây ngô đồng và trúc.

Hơn nữa, Phượng Hoàng bình thường không đậu trên cây ngô đồng thì không đậu, không ăn trúc thì không ăn, không uống suối lễ thì không uống.

Việc xuất hiện một con Phượng Hoàng ở nơi quỷ quái này, cũng thật hiếm thấy.

Hiện nay Tây phương đại lục nghèo nàn, lại là nơi không có cây cỏ, chim không thèm ỉa, mà lại xuất hiện một con Phượng Hoàng.

Phượng Hoàng tộc, con đực là Phượng, con cái là Hoàng.

Trước mắt là một con Phượng.

Tuy Phượng Hoàng tộc đã suy tàn trong đại kiếp, nhưng cũng không thể xem nhẹ.

Chương 7

Bay lên không trung, con Phượng đó hai mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Cộng Công.

Nhìn con Phượng đó, Cộng Công vẻ mặt cổ quái, chẳng lẽ đây là cơ duyên?

Nhưng muốn Phượng Hoàng để làm gì?

Làm tọa kỵ?

Không thích.

Nướng lên ăn?

Cái này có thể.

"Nói thật, chưa từng ăn Phượng Hoàng, không biết hương vị thế nào.

Long Can Phượng Tủy hình như rất ngon, vậy trước tiên bắt con Phượng Hoàng này, nhổ lông, bỏ nội tạng, thịt nướng lên ăn, rồi đập xương hút tủy." Cộng Công đang tính chuyện ăn thịt con Phượng Hoàng trước mắt.

Con Phượng đó tuy không biết Cộng Công đang nghĩ gì, nhưng ánh mắt của Cộng Công lại khiến nó không thoải mái.

"Khí tức của con Phượng Hoàng này hơi bất ổn, dường như đã bị phản phệ." Phát giác khí tức của con Phượng trước mắt có chút hỗn loạn, Cộng Công suy nghĩ miên man.

Hẳn là con Phượng Hoàng này đang tu luyện trong dung nham địa hỏa, hoặc luyện hóa pháp bảo, bị Cộng Công làm phiền, dẫn đến bị phản phệ một chút, cũng khó trách lại có địch ý lớn như vậy.

Trong mắt con Phượng có sát ý, muốn giết Cộng Công, nhưng lại không biết căn cước của Cộng Công, cũng không nhìn thấu tu vi của Cộng Công.

Từ hồng thủy tràn lan thành tai họa phía dưới, có thể biết thần thông của Cộng Công quảng đại.

Cân nhắc trong lòng, con Phượng mở miệng: "Làm phiền ta tu luyện, ngươi phải cho một lời giải thích." Tuy muốn ít chuyện hơn một chuyện, nhưng ngữ khí của Phượng Hoàng cũng khá cứng rắn, nếu quá mềm yếu, ngược lại sẽ bị coi là dễ ức hiếp.

"Nghe nói Phượng tủy rất ngon, ta muốn nếm thử." Cộng Công nói.

"Tìm chết!" Phượng Hoàng hai mắt lóe lên một tia hàn mang.

Chiến đấu đã không thể tránh khỏi, Cộng Công lại tiên hạ thủ vi cường.

Chỉ thấy, Cộng Công một quyền đánh về phía Phượng Hoàng.

Với sự cường hãn của thân thể Cộng Công hiện tại, ước chừng có thể sánh ngang Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Một quyền nhìn có vẻ đơn giản, nhưng lại ẩn chứa huyền ảo của Đại Đạo.

Đại Đạo chí giản, trong một đòn nhìn có vẻ đơn giản lại ẩn chứa vô số biến số.

Quyền chưa tới, thế đã đến.

Phượng Hoàng cảm giác như đang ở trong một đại dương mênh mông vô tận, sóng lớn ngập trời càn quét khắp nơi, hoành hành vũ trụ, nhấn chìm chư thiên.

Nếu không thể phá vỡ khí thế của Cộng Công, cũng không thể

tránh được một quyền này.

Ngọn lửa đỏ rực xuất hiện trên thân Phượng Hoàng, đây là Nam Minh Ly Hỏa, trong vạn lửa thiên hạ có thể xếp vào top mười, uy lực cực lớn.

"Bành!" Quyền kích của Cộng Công chạm vào Nam Minh Ly Hỏa, nhưng Phượng Hoàng cũng đã tránh thành công.

Tiếp đó, thủy và hỏa va chạm.

Mỗi lần hồng thủy và biển lửa giao phong đều kinh thiên động địa.

Kinh nghiệm chiến đấu của Phượng Hoàng vượt xa Cộng Công, nhưng căn cước và tu vi lại đều không bằng Cộng Công, vì vậy, nó rơi vào thế hạ phong.

Nếu Phượng Hoàng chỉ có trình độ này, thắng bại cũng không còn nghi ngờ gì nữa.

"Rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Khí tức này... hơi giống Bàn Cổ, chẳng lẽ là Vu tộc?

Sẽ không sai, chắc chắn là một trong Thập Nhị Tổ Vu." Trong lòng Phượng Hoàng dấy lên sóng to gió lớn.

Sinh linh Tiên Thiên vừa đản sinh sẽ nhận được một số tin tức về Hồng Hoang, biết về Bàn Cổ, Tiên Thiên Linh Bảo...

Một số sinh linh Tiên Thiên có căn cước đặc biệt tốt sẽ biết về Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu.

Phượng Hoàng vốn đang ở thế hạ phong, tâm thần lại càng thêm rối loạn, càng nguy hiểm chồng chất.

Lúc này, Phượng Hoàng tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Vạn đóa liên hoa màu đen từ hư không xuất hiện, hồng thủy do

Cộng Công thao túng hoàn toàn không thể làm gì được những đóa sen đen này.

"..." Cộng Công trợn tròn mắt.

"Hẳn là Thủy chi Tổ Vu Cộng Công, may mà là Thủy chi Tổ Vu." Phượng Hoàng lại thầm thở phào nhẹ nhõm.

Dưới sự thao túng của Cộng Công, hồng thủy nổi sóng cuồng bạo vô cùng, vốn đã hoàn toàn áp chế Nam Minh Ly Hỏa của Phượng Hoàng, nhưng theo việc Phượng Hoàng tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, cục diện cũng đã thay đổi.

Chỉ thấy, Phượng Hoàng tế ra một lá tiểu kỳ màu đen, lá cờ này đón gió triển khai, có thủy quang lượn lờ, có thể phát ra vạn đóa hắc liên, mỗi đóa hắc liên đều như có uy thế che trời lấp đất.

"Chẳng lẽ là Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ?" Cộng Công trợn tròn mắt.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ lần lượt là Đông phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Nam phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Tây phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Bắc phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, tương ứng với Tiên Thiên Ngũ Hành, đều là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu có thể tụ tập đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, bày thành Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, uy lực không thể tưởng tượng.

Còn về việc dung hợp Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, tuyệt đối có thể trở thành Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng độ khó lại quá lớn, Hỗn Nguyên Thánh Nhân hẳn cũng không làm được.

Trong ký ức của tiền thân, Cộng Công biết, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ là pháp bảo của Long Vương.

Long Vương vẫn lạc trong đại kiếp, một số pháp bảo tản lạc.

Con Phượng Hoàng này vận khí tốt có được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, trốn ở nơi quỷ quái này luyện hóa.

Hơn nữa, luyện hóa Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không dễ dàng.

Phượng Hoàng tuy có Nguyên Thần, nhưng tu vi không bằng Cộng Công, không cách nào triệt để luyện hóa Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Hơn nữa, Phượng Hoàng rõ ràng thuộc Hỏa hành, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ thuộc Thủy hành, lại là thuộc tính tương khắc, luyện hóa cũng sự bội công bán, một cái không tốt dễ dàng bị phản phệ.

"Thần thông của ngươi đã không làm gì được ta, chịu chết đi!" Phượng Hoàng cười lạnh.

Mặc dù Phượng Hoàng chưa triệt để luyện hóa Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, nhưng cũng có thể phát huy ra uy năng không nhỏ.

Dưới sự trấn áp của vạn đóa hắc liên, uy lực của hồng thủy giảm mạnh, Nam Minh Ly Hỏa bị áp chế cũng bắt đầu phản kích.

"Bảo vật này có duyên với ta." Cộng Công lại cười nói.

Xem ra, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ là cơ duyên của hắn.

Tuy Cộng Công không có Nguyên Thần, không cách nào luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng dùng lực lượng Pháp Tắc thúc đẩy Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, hắn cũng có thể phát huy ra uy lực không nhỏ.

Bỗng nhiên, trong lòng Cộng Công khẽ động, nghĩ đến cái bóng của hắn.

Thành quả tu luyện của bóng sẽ về bản thể, không biết bóng có thể luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo không, nếu có thể, thì thật sướng.

Công đức dung nhập vào bóng, khiến bóng trở thành một loại Thân Ngoại Hóa Thân đặc thù, không phải huyết nhục chi khu, hơi giống Nguyên Thần.

Nam Minh Ly Hỏa do Phượng Hoàng phát ra hóa thành từng xúc tu, hình thành thiên la địa võng, khiến Cộng Công khó lòng thoát thân, đồng thời, sức mạnh của Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ áp chế Cộng Công.

"Nếu triệt để luyện hóa Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, thật sự có chút phiền phức, nhưng hiện tại, trò hề này cũng nên dừng lại ở đây." Cộng Công đạm nhiên nói.

"Trò hề?" Phượng Hoàng cảm thấy Cộng Công nói khoác không biết ngượng.

Tuy nhiên, cảnh tượng tiếp theo đã hoàn toàn khiến Phượng Hoàng ngây người.

Sức mạnh Pháp Tắc Thủy xuất hiện trên thân Cộng Công, hóa thành một xoáy nước vô hình, tiếp đó, vạn đóa hắc liên của Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ bị xoáy nước cuốn vào, đối kháng Nam Minh Ly Hỏa.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, nhưng khi Phượng Hoàng phản ứng lại, thiên la địa võng do Nam Minh Ly Hỏa hình thành đã bị đánh tan.

Lực lượng phản phệ cường đại tác dụng lên thân Phượng Hoàng, khiến nó kêu thảm một tiếng rơi xuống đại địa.

Long tộc, trên phương diện khống thủy cũng không thể sánh bằng Cộng Công.

Phượng Hoàng tu vi không bằng Cộng Công, lại chưa triệt để luyện hóa Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, thêm vào thuộc tính tương

khắc, lại thao túng Nam Minh Ly Hỏa công kích, rơi vào kết quả như vậy cũng không kỳ lạ.

Nếu Phượng Hoàng đủ thông minh, hẳn phải biết rằng, dùng Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ đối phó Cộng Công, nếu không thể hoàn toàn áp chế, thì phải cẩn thận.

Chương 8

Chỉ là một con Ngũ Thải Phượng Hoàng, căn cước tuy không tệ, nhưng so với Cộng Công lại kém quá xa.

Phượng Hoàng tộc, căn cước tốt nhất là Kim Sắc Phượng Hoàng, tiếp đến là Xích Hồng Hỏa Phượng Hoàng, sau đó mới là Ngũ Thải Phượng Hoàng.

"Oanh!" Khi Phượng Hoàng rơi xuống đất, chưa kịp đứng dậy, hai Hắc Long và hai Thanh Mãng đã xuất hiện.

Theo tu vi của Cộng Công đột phá, pháp lực sở hóa đích lưỡng điều Hắc Long và lưỡng điều Thanh Mãng cũng uy lực đại tăng.

Vừa bị Hắc Long và Thanh Mãng trói buộc, Phượng Hoàng kinh hoảng không thôi, liều mạng giãy dụa, nhưng lại không thể thoát.

Lúc này, Đoạn Ngọc Câu của Cộng Công rơi xuống, chém đứt đầu Phượng Hoàng.

Đoạn Ngọc Câu sắc bén vô cùng, cắt sắt đoạn ngọc, lại có năng lực khống thủy, trong tay Cộng Công có thể phát huy ra uy lực không thể tưởng tượng.

Nguyên Thần Phượng Hoàng không dám xuất khiếu, thế là, nó thi triển Niết Bàn chi pháp của Phượng Hoàng tộc.

Phượng Hoàng niết bàn, dục hỏa trọng sinh.

Khi thân thể Phượng Hoàng chết, trong lửa có thể trọng sinh.

Hơn nữa, tỷ lệ thành công niết bàn của Ngũ Thải Phượng Hoàng nhỏ.

Chỉ thấy, ngọn lửa trắng xóa xuất hiện trên thân Phượng Hoàng,

tiếp đó, trong ngọn lửa lại mọc ra một cái đầu.

Bị Cộng Công dùng Đoạn Ngọc Câu chém đứt đầu, lại có thể mọc ra một cái nữa, đủ để chứng tỏ sự lợi hại của Niết Bàn chi pháp của Phượng Hoàng tộc.

"Ta giúp một tay!" Cộng Công vừa dứt lời, pháp lực hóa thành một bàn tay lớn bao phủ lấy Phượng Hoàng.

Khi pháp lực vừa tiếp xúc với niết bàn chi hỏa, nó đã tiêu hao với tốc độ kinh người, niết bàn chi hỏa cũng nhỏ đi một chút.

Trong khi giảm thấp uy lực của niết bàn chi hỏa, Cộng Công cũng đang thao túng hơi nước trong thân thể Phượng Hoàng, khiến nó hỗn loạn.

Hỏa Phượng Hoàng, trong thân thể cũng có hơi nước, huống chi là một con Ngũ Thải Phượng Hoàng.

"Không!" Nguyên Thần Phượng Hoàng tuyệt vọng kêu lớn.

Tỷ lệ niết bàn thành công của Ngũ Thải Phượng Hoàng vốn không cao, hiện nay, niết bàn chi hỏa bị áp chế, hơi nước trong thân thể lại đang hỗn loạn, tỷ lệ thành công quả thực là mong manh.

Hơi chần chừ một chút, Nguyên Thần Phượng Hoàng từ bỏ thân thể, xuất khiếu chạy trốn.

Khi Nguyên Thần Phượng Hoàng vừa xuất khiếu, Cộng Công đã sớm chuẩn bị, phất tay một cái, hai Hắc Long và hai Thanh Mãng đã trói chặt nó.

"Giãy giụa vô ích!" Cộng Công cười nhạo.

Thấy không thể thoát, Nguyên Thần Phượng Hoàng trở nên hung ác.

"Oanh!" Một tiếng nổ lớn, Nguyên Thần Phượng Hoàng tự bạo.

Hắc Long và Thanh Mãng do pháp lực của Cộng Công hóa thành hứng chịu đầu tiên.

Chỉ thấy, một Thanh Mãng mất nửa thân thể.

Một Hắc Long mất một nửa đầu.

Dư ba xung kích Cộng Công, nhưng hắn hào phát vô thương.

Lực phá hoại quả thực không nhỏ, nhưng cũng khó có thể gây tổn hại cho Cộng Công.

Khi Phượng Hoàng chết, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ từ không trung rơi xuống, Cộng Công tùy tay tiếp lấy.

Trong Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ có ấn ký Nguyên Thần của Phượng Hoàng, tuy Nguyên Thần Phượng Hoàng đã tự bạo, nhưng ấn ký Nguyên Thần trong Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cũng không phải nhất thời nửa khắc mà biến mất được.

Ăn Phượng tủy, gặm một cái đùi Phượng Hoàng nướng, Cộng Công miệng đầy dầu mỡ.

Phải nói rằng, Phượng tủy thật sự mỹ vị.

"Phượng tủy quá ngon, sau này có cơ hội sẽ nếm thử Long Can." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Bên cạnh Cộng Công, một người có hình thái giống hệt hắn, nhưng toàn thân màu vàng kim, chính là cái bóng của hắn.

Kim nhân hai tay nâng Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, đang thử luyện hóa.

Vì trong Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ có ấn ký Nguyên Thần của Phượng Hoàng, cần phải xóa bỏ trước, mới có thể luyện hóa, hoặc, cũng có thể đợi ấn ký Nguyên Thần biến mất.

Nguyên Thần tự bạo, ấn ký Nguyên Thần để lại cũng tự nhiên sẽ

biến mất theo thời gian, nhưng thời gian cần có thể khá dài.

Ảnh tử của Cộng Công hóa thành một luồng tinh quang, tiến vào bên trong Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Nhờ vào sự liên kết với phân thân, Cộng Công cảm ứng được nội bộ kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này.

Đó là một mảnh hắc ám, uẩn hàm lực lượng Tiên Thiên Quý Thủy phảng phất như vô cùng vô tận.

Ba mươi bảy đạo Tiên Thiên cấm chế ẩn hiện, trong đó đã có hai mươi mốt đạo cấm chế mang theo ấn ký nguyên thần.

Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có từ một đến chín đạo cấm chế, Trung phẩm từ mười đến mười chín đạo, Thượng phẩm từ hai mươi đến hai mươi chín đạo, còn Cực phẩm thì từ ba mươi đến ba mươi chín đạo.

Tiên Thiên Chí Bảo ít nhất cũng phải có bốn mươi đạo Tiên Thiên cấm chế. 'Chỉ có ba mươi bảy đạo cấm chế, chưa đạt tới cực hạn của Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo a!' Cộng Công thầm nghĩ.

Hiện tại, việc xóa bỏ ấn ký nguyên thần trên hai mươi mốt đạo cấm chế kia là quan trọng nhất.

Cộng Công cũng không chắc chắn phân thân có thể luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo hay không, nhưng xóa bỏ ấn ký thì hoàn toàn có khả năng.

Ngay lập tức, ảnh tử hướng về đạo cấm chế thứ nhất.

Kim quang bao phủ lấy cấm chế, ngay sau đó, ấn ký nguyên thần trên đó nhanh chóng tiêu tán.

Sau khi xóa sạch ấn ký ở đạo thứ nhất, y lại hướng tới đạo thứ hai.

Rất lâu sau, ấn ký nguyên thần trên đạo cấm chế thứ hai mươi mốt cũng bị xóa bỏ.

Không còn ấn ký nguyên thần, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ liền trở thành vật vô chủ.

Trong sự thấp thỏm, Cộng Công bắt đầu điều khiển phân thân luyện hóa đạo cấm chế đầu tiên.

Điều khiến hắn cuồng hỉ là phân thân thực sự có thể luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo.

Đối với Tổ Vu, Tiên Thiên Linh Bảo dường như không có tác dụng lớn, nhưng thực tế không phải vậy.

Như kiện Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ này, nếu Cộng Công có thể triệt để luyện hóa, thực lực chắc chắn sẽ tăng cường vượt bậc.

Tu vi của ảnh tử tuy kém bản thể một chút nhưng khoảng cách không đáng kể, cộng thêm thuộc tính của Cộng Công vô cùng khế hợp với linh bảo này nên hiệu suất luyện hóa cực nhanh.

Theo việc luyện hóa linh bảo, ảnh tử cũng thu hoạch được một số đại đạo chí lý, toàn bộ đều truyền đạt lại cho Cộng Công, khiến đạo hạnh của hắn thăng tiến.

Vu tộc vì không có nguyên thần nên không thể cảm ngộ đại đạo, chỉ tu pháp lực, đạo hạnh vốn là điểm yếu.

Cộng Công không thể thông qua ảnh tử để trực tiếp cảm ngộ đại đạo, nhưng ảnh tử luyện hóa linh bảo rồi truyền lại cảm ngộ thì cũng rất tốt.

Như vậy, chỉ cần có đủ Tiên Thiên Linh Bảo, thông qua luyện hóa liên tục, đạo hạnh sẽ không ngừng tinh tiến.

Khi đã luyện hóa xong đạo cấm chế thứ nhất, hắn cũng xem như

sơ bộ làm chủ được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Một tay cầm Đoạn Ngọc Câu, một tay nắm Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, tuy chưa triệt để luyện hóa nhưng đều đã nắm giữ được một phần.

Uy lực của Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ khiến Cộng Công cũng thấy bất ngờ, kiện pháp bảo này có thể che đậy thiên cơ, trấn áp khí vận, lại có thể thao túng vạn thủy trong thiên hạ, uẩn hàm một phần Thủy chi pháp tắc.

Pháp tắc vốn là thứ không hề tầm thường, chỉ có Tiên Thiên Chí Bảo mới uẩn hàm pháp tắc hoàn chỉnh, còn Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thì pháp tắc thường tàn khuyết.

Cộng Công vốn nắm giữ Thủy chi pháp tắc hoàn chỉnh, hắn hoàn toàn có khả năng bổ toàn phần pháp tắc tàn khuyết trong linh bảo này.

Một khi được bổ toàn, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ có tiềm lực thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo. 'Hiện tại nó chỉ có ba mươi bảy đạo cấm chế, nếu ta bổ toàn pháp tắc, ít nhất sẽ xuất hiện đạo thứ ba mươi tám, thậm chí là ba mươi chín, đạt tới cực hạn của Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.' Cộng Công thầm tính toán.

Tuy nhiên, muốn bổ toàn pháp tắc thì trước tiên phải triệt để luyện hóa linh bảo.

Ảnh tử của hắn dù có thể luyện hóa nhưng để triệt để làm chủ được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ vẫn là một nan đề.

Thu hai kiện linh bảo vào trong cơ thể, Cộng Công tiếp tục công việc tu bổ địa mạch Tây Phương đại lục.

Có Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, hắn thậm chí có thể tu bổ cả những siêu đại hình địa mạch.

Hầu như mọi địa mạch ở Tây Phương, Cộng Công đều có thể tu

bổ.

Chương 9

Đây là một hồi đại công đức, hắn không nguyện ý từ bỏ.

Một đóa sen đen (hắc li) xuất hiện dưới chân Cộng Công, phía dưới đóa sen là một phiến thủy quang, đưa hắn bay vút lên không trung, mây mù lướt qua bên người.

Sử dụng sức mạnh của Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Cộng Công dùng Tiên Thiên Quý Thủy hóa ra thất phẩm hắc li tọa lạc, ảnh tử bên trong cũng đang chậm rãi luyện hóa linh bảo, lại đạt tới trạng thái vạn pháp bất xâm.

Khi Cộng Công vừa tu bổ xong một điều địa mạch và định rời đi, một tên béo mặt lợn mình người bất chợt xuất hiện trước mặt. 'Cầu đại thần thu tiểu tử làm đồ đệ.' Tên mặt lợn quỳ xuống khổ cầu. 'Ta và ngươi không có duyên thầy trò, mau lui đi.' Cộng Công lạnh lùng đáp.

Một con tiểu yêu, tu vi chỉ tương đương Cửu Chuyển Huyền Công tầng thứ hai mà đòi làm đồ đệ hắn?

Cộng Công đời nào đồng ý.

Chuyện này cũng không phải lần đầu, trong quá trình tu bổ địa mạch, có không ít sinh linh đến bái sư.

Còn những kẻ không biết điều thì hắn chưa gặp phải.

Chớp mắt một cái, Cộng Công đã ở Tây Phương đại lục được vài trăm năm.

Trong thời gian này, hắn đã tu bổ rất nhiều địa mạch, công đức thu được vô cùng khả quan.

Đoạn Ngọc Câu với hai mươi chín đạo cấm chế đã được triệt để

luyện hóa.

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ba mươi bảy đạo cũng đã luyện hóa được ba mươi đạo.

Đạo hạnh nhờ đó mà đề cao rất nhiều.

Thậm chí Cộng Công còn lĩnh ngộ thêm được vài môn thần thông. 'Chỉ còn hai ngàn năm nữa là Hồng Quân giảng đạo lần thứ nhất, thời gian không chờ ta a!' Cộng Công cảm thấy có chút khẩn bách.

Một khi Hồng Quân giảng đạo, những đại năng có tư cách đến Tử Tiêu Cung nghe đạo chắc chắn sẽ đột phi mãnh tiến.

Đáng nhắc tới là Cộng Công ở Tây Phương cũng thu được không ít bảo vật.

Ngoài Đoạn Ngọc Câu và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, hắn còn có mười bảy kiện Tiên Thiên Linh Bảo: mười ba kiện hạ phẩm, ba kiện trung phẩm và một kiện thượng phẩm, trong đó có năm kiện đã bị hư tổn.

Hậu Thiên Linh Bảo thì hơn trăm kiện, phẩm cấp cao nhất là thượng phẩm.

Hậu thiên linh căn mười ba gốc.

Mỗi một kiện linh bảo Cộng Công đều sẽ luyện hóa, vì nó quan hệ tới cảnh giới đạo hạnh.

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ uẩn hàm một phần tàn khuyết của Thủy chi pháp tắc, Đoạn Ngọc Câu cũng vậy.

Mười bảy kiện linh bảo còn lại cũng chứa đựng các mảnh vỡ pháp tắc khác nhau như Hỏa, Mộc, Kim...

Khi tiếp xúc với các loại pháp tắc dù là tàn khuyết, Cộng Công cũng có hiểu biết sâu sắc hơn.

Dưới Đại Đạo có ba ngàn pháp tắc.

Thực tế 'ba ngàn' chỉ là con số ước lệ, đại diện cho sự vô hạn.

Pháp tắc vô số, Tiên Thiên Ma Thần thời Thái Cổ Hỗn Độn cũng vô số.

Trong các loại pháp tắc, Không Gian vi vương, Thời Gian vi tôn, Vận Mệnh chí cao, Nhân Quả bất hiển...

Một lực phá vạn pháp, Bàn Cổ cảm ngộ vô số pháp tắc, lấy lực chứng đạo nhưng đáng tiếc lại thất bại.

Tạm thời Cộng Công không nghĩ quá nhiều, chỉ cần cảm ngộ sâu hơn về Thủy chi pháp tắc là hắn đã mãn nguyện.

Pháp tắc không phải càng nhiều càng tốt, đưa một loại đạt tới cực hạn có thể thôi diễn ra các loại khác.

Ví như Ngũ hành tương sinh, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim, Kim sinh Thủy.

Vậy nên Thủy chi pháp tắc đạt tới cực hạn có thể thôi diễn ra Mộc chi pháp tắc, khi Ngũ hành vẹn toàn lại có thể thôi diễn các pháp tắc khác.

Một luồng công đức kim quang từ trên trời giáng xuống thân thể Cộng Công.

Ngay khi hắn định đi nơi khác tu bổ địa mạch, một giọng nói vang lên trong não hải: 'Cộng Công, về Bàn Cổ Điện.' Thông qua ký ức của tiền thân, Cộng Công biết đó là giọng của Đế Giang.

Đế Giang là anh cả trong Thập Nhị Tổ Vu, tu vi cũng tương đương với mười một người còn lại.

Dù các Tổ Vu có mối liên hệ, nhưng Đế Giang cũng không thể biết Cộng Công ở cách xa bao nhiêu mà truyền âm trực tiếp được, hiển

nhiên là đã mượn sức mạnh của Bàn Cổ Điện.

Bàn Cổ Điện do trái tim của Bàn Cổ hóa thành, là căn bản của Vu tộc.

Thập Nhị Tổ Vu sinh ra từ đây, sau đó Bàn Cổ Điện còn sinh ra thêm các Đại Vu và Tiểu Vu.

Mỗi Tổ Vu nắm giữ một phần quyền hạn của điện, Đế Giang là anh cả nên nắm quyền lớn nhất.

Bất kỳ Tổ Vu nào cũng có thể thông qua Bàn Cổ Điện triệu hoán tộc nhân đang ở ngoài, dù là Tổ Vu hay Đại Vu, chỉ cần còn ở Hồng Hoang là có thể triệu gọi.

Lúc này, Cộng Công cảm nhận không gian xung quanh đang vặn vẹo, đó là sức mạnh của Không Gian pháp tắc đang muốn truyền tống hắn đi.

Cộng Công không hề kháng cự.

Thời gian trôi qua, không gian xung quanh trông có vẻ thác loạn, thực chất là đang chồng lấp với một không gian khác.

Khi hai điểm không gian trùng điệp, việc truyền tống sẽ thực hiện được.

Cộng Công chỉ thấy hoa mắt một cái, đã đứng trước Bàn Cổ Điện.

Bàn Cổ Điện nằm trong một phương Đại Thiên Thế Giới, gọi là Vu Giới.

Lối vào duy nhất của Vu Giới ẩn giấu sâu trong Thập Vạn Đại Sơn ở Nam Phương đại lục.

Vừa tiến vào Vu Giới, Cộng Công bất giác hóa thành Tổ Vu chân thân.

Thân hình vạn trượng đứng trước Bàn Cổ Điện vẫn có vẻ nhỏ bé.

Toàn bộ Bàn Cổ Điện kim bích huy hoàng, trang nghiêm túc mục, cung điện san sát, lầu các trùng điệp, hoa lệ vô cùng.

Điện nằm trên đỉnh núi Bàn Cổ, trung tâm của Vu Giới.

Chỉ Thập Nhị Tổ Vu mới có thể tùy ý ra vào Bàn Cổ Điện, Đại Vu và Tiểu Vu phải được sự cho phép mới có thể bước chân vào một số khu vực nhất định.

Nhìn quanh một lượt, không gian rộng thênh thang, bên trong là Hỗn Độn nguyên thạch, cột làm từ Thái Ất Kim Tinh, xà làm từ Tinh Thần Mộc, ngói bằng Thất Bảo Lưu Ly, bảo ngọc dùng làm trang sức.

Bên cạnh Cộng Công, không gian vặn vẹo, một thân ảnh vạn trượng xuất hiện, chính là chân thân của Đế Giang.

Thân như túi vàng, đỏ như lửa hồng, sáu chân bốn cánh, không có mặt mũi, tay cầm một cây Chỉ Xích Trượng.

Là anh cả, Đế Giang nắm giữ Không Gian pháp tắc.

Chỉ có y mới có thể trực tiếp truyền tống các Tổ Vu khác về Bàn Cổ Điện, người khác chỉ có thể truyền âm.

Nếu nắm toàn bộ quyền hạn của điện mà không có Không Gian pháp tắc thì cũng chỉ truyền tống được Đại Vu mà thôi.

Ngoài Cộng Công và Đế Giang thì không thấy các Tổ Vu khác, khiến Cộng Công có chút thắc mắc. 'Cho ta mượn quyền hạn đệ đang nắm giữ.' Đế Giang không dài dòng.

Việc truyền tống Cộng Công đầu tiên đã tiêu hao của y rất lớn.

Không nghi ngờ gì, Đế Giang muốn tiếp tục truyền tống những người khác, Cộng Công đoán là sắp có chuyện đại sự.

Hồng Hoang xuất hiện một vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân khiến Vu

tộc có chút bó tay bó chân.

Hồng Quân giảng đạo chắc chắn sẽ giúp nhiều đại năng tăng cường thực lực, nhưng đây cũng là cơ hội của Vu tộc.

Nhân lúc các đại năng đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, Vu tộc có thể thiết lập trật tự tại Hồng Hoang.

Lực lượng pháp tắc trên người Cộng Công dao động, hắn mở ra phần quyền hạn mình nắm giữ cho Đế Giang.

Có thêm quyền hạn, việc truyền tống của Đế Giang trở nên dễ dàng hơn nhiều.

Không gian vặn vẹo, Đế Giang biến mất.

Một lúc sau, một Tổ Vu khác được truyền tống về, đó là Cú Mang.

Chân thân của Cú Mang xanh như tre trúc, mình chim mặt người, chân cưỡi hai con rồng.

Chương 10

Cú Mang nắm giữ Mộc chi pháp tắc.

Vì Thủy sinh Mộc nên pháp tắc của Cộng Công giúp ích rất nhiều cho Cú Mang, quan hệ hai người khá tốt.

Trong các Tổ Vu, người thân nhất với Cộng Công là Hậu Thổ, sau đó là Cú Mang.

Hậu Thổ là em út, tính cách hiền hậu nên ai cũng yêu quý. 'Cộng Công, đệ đã đột phá tầng thứ bảy rồi sao?' Cú Mang mới ở tầng thứ sáu. 'Đúng vậy.' 'Ba mươi năm trước, tên Chúc Dung kia đột phá tầng thứ bảy, đắc ý lắm.

Đợi hắn biết đệ cũng đã đột phá, biểu tình chắc chắn sẽ rất tinh thải.' Cú Mang cười nói.

Từ ký ức, Cộng Công biết mình và Chúc Dung vốn thủy hỏa bất dung.

Lúc này Đế Giang lại hiện thân, mượn quyền hạn của Cú Mang.

Tiếp theo là Nhục Thu được truyền tống về.

Mặt người mình hổ, thân phủ vảy vàng, vai mọc hai cánh, tai trái xỏ rắn, chân cưỡi hai rồng, nắm giữ Kim chi pháp tắc.

Nhục Thu cũng giao quyền hạn cho Đế Giang để việc truyền tống các thành viên còn lại nhanh chóng hơn.

Lần lượt, một con cự thú dữ tợn đầy gai xương xuất hiện, đó là Vũ chi Tổ Vu Huyền Minh.

Sau đó là Hậu Thổ với thân người đuôi rắn, sau lưng có bảy tay, trước ngực hai tay cầm đẳng xà, nắm giữ Thổ chi pháp tắc.

Cường Lương: miệng ngậm rắn, tay cầm rắn, đầu hổ thân người, nắm giữ Lôi chi pháp tắc.

Chúc Cửu Âm: mặt người mình rắn, toàn thân đỏ rực, nắm giữ Thời Gian pháp tắc.

Thiên Ngô: tám đầu mặt người, mình hổ mười đuôi, nắm giữ Phong chi pháp tắc.

Hấp Tư: mặt người mình chim, tai treo rắn xanh, tay cầm rắn đỏ, nắm giữ Điện chi pháp tắc.

Xa Bỉ Thi: mặt người mình thú, tai như tai chó xỏ rắn xanh, nắm giữ Thiên Khí pháp tắc.

Chỉ còn thiếu mỗi Chúc Dung.

Mỗi Tổ Vu đều có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo: Đoạn Ngọc Câu của Cộng Công, Chỉ Xích Trượng của Đế Giang, Lôi Thần Chùy của Cường Lương, Thiên Khánh của Nhục Thu, Địa Mang của Cú Mang, Huyền Minh Cốt Tiễn của Huyền Minh, Cửu Thiên Tức Nhưỡng của Hậu Thổ... 'Còn thiếu Chúc Dung?' Chúc Cửu Âm nhìn về phía Đế Giang. 'Chúc Dung đang tu luyện một môn thần thông, cần thêm một thời gian nữa.' Đế Giang thở dài.

Nghe vậy, Cộng Công cũng bớt lo lắng.

Hắn vất vả kiếm công đức ở Tây Phương, trong khi Chúc Dung lại vì tu luyện thần thông mà để mười một người phải đợi. 'Hừ, Chúc Dung lĩnh ngộ được thần thông gì ghê gớm sao?

Đợi hắn về ta nhất định phải lĩnh giáo.' Cường Lương nói.

Qua lời Cú Mang, Cộng Công biết Chúc Dung cũng đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công tới tầng thứ bảy.

Hiện tại trong các Tổ Vu, có Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cường

Lương và Huyền Minh đã đạt tầng bảy, những người còn lại đều ở tầng sáu nhưng cũng sắp đột phá. 'Cộng Công, tỷ cảm thấy đệ có chút khác xưa, nhưng lại không nói rõ được là khác chỗ nào.' Huyền Minh nhìn Cộng Công nói. 'Huyền Minh tỷ tỷ nói đúng, muội cũng cảm thấy vậy.' Hậu Thổ phụ họa. 'Có sao?

Ta chẳng thấy gì cả?' Cường Lương gãi đầu.

Cộng Công cười khổ trong lòng, trực giác của phụ nữ thật quá đáng sợ.

Tuy có ký ức tiền thân nhưng bản thân hắn và nguyên chủ vẫn có sự khác biệt lớn, nếu quan sát kỹ thì không khó nhận ra.

Thập Nhị Tổ Vu vốn đã quá hiểu rõ nhau.

Trong Bàn Cổ Điện, mười một Tổ Vu đều giữ chân thân vạn trượng.

Có ý chí của Bàn Cổ áp chế, các Tổ Vu rất khó duy trì nhân thân. 'Hồng Quân lão tổ có thể đánh bại Ma Tổ La Hầu, lại đã chứng đạo thành Thánh, thực lực không biết đã đạt tới tầng thứ nào.' Chúc Cửu Âm mở lời. 'Dưới Thánh nhân thảy đều là kiến cỏ.' Cộng Công thuận miệng nói một câu, liền thấy mười Tổ Vu còn lại đều nhìn chằm chằm vào mình. 'Cộng Công, ngươi nói trước mặt Hồng Quân ta cũng chỉ là kiến cỏ sao?' Xa Bỉ Thi lộ vẻ tức giận.

Hiển nhiên, các Tổ Vu chưa hiểu hết sự cường đại của Hỗn Nguyên Thánh Nhân. 'Xa Bỉ Thi, khoan hãy nổi giận, để Cộng Công nói tiếp, đệ ấy có vẻ hiểu khá rõ về Thánh nhân.' Đế Giang lên tiếng. 'Hừ!' Xa Bỉ Thi lạnh nhạt một tiếng nhưng cũng nghe lời Đế Giang.

Từ trước đến nay, Đế Giang luôn là người trí tuệ nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, sức mạnh pháp tắc cộng với sự duệ trí khiến chúng Tổ Vu đều tâm phục khẩu phục. 'Theo ta được biết, Thánh nhân Nguyên

Thần ký thác vào Thiên Đạo, thấu hiểu Thiên Đạo đại thế, bất tử bất diệt, vạn kiếp bất ma, nhân quả không dính thân.' Cộng Công trầm giọng.

Nghe xong, sắc mặt các Tổ Vu đều trở nên khó coi. 'Hồng Quân thành Thánh gây ra động tĩnh lớn như vậy, lại khai tịch Tử Tiêu Cung ngoài Tam Thập Tam Thiên, thần thông như thế, chúng ta hợp lực có làm được không?' Cộng Công tiếp tục.

Ngoài Tam Thập Tam Thiên tràn ngập hỗn độn chi khí vô tận.

Muốn khai tịch một tiểu thế giới ở đó đã khó, hiện tại Thập Nhị Tổ Vu liên thủ cũng không làm nổi.

Có thể tồn tại ở nơi đó đã là cực kỳ lợi hại rồi. 'Xem ra ta đã đánh giá thấp Thánh nhân.' Hậu Thổ thở dài. 'Có cách nào đối phó Thánh nhân không?' Thiên Ngô hỏi. 'Đợi chúng ta đều đột phá tầng thứ tám đi!' Cộng Công nhún vai.

Hắn biết Thập Nhị Tổ Vu có thể bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận để triệu hoán Bàn Cổ chân thân, đủ sức chống lại Thánh nhân.

Nhưng hiện tại tu vi của họ chưa đủ, có trận pháp cũng không triệu hoán nổi.

Về trận pháp này, Cộng Công cũng chưa có manh mối nên không tiện nói ra. 'Tầng thứ tám sao?' Nhục Thu nhíu mày. 'Nếu đạt tới tầng thứ chín thì có thể sánh ngang Thánh nhân, tầng tám vẫn còn kém xa lắm.' Cộng Công khẳng định. 'Đã có nhiều đại năng hướng về Tam Thập Tam Thiên, đây chính là cơ hội lớn của Vu tộc ta.' Đế Giang chuyển chủ đề.

Sau khi đợi trong Bàn Cổ Điện vài tháng, Chúc Dung cũng đã trở về.

Chúc Dung đầu thú mình người, vảy đỏ phủ thân, tai xỏ rắn lửa, chân đạp hỏa long, nắm giữ Hỏa chi pháp tắc, tay cầm một sợi Thiên Ly Hỏa Thần Tiên. 'Chúc Dung, đệ tu luyện xong thần thông rồi?' Cường Lương vừa thấy liền hỏi.

Ánh mắt Chúc Dung quét qua, dừng lại trên người Cộng Công, lộ vẻ kinh ngạc.

Hắn vốn tưởng Cộng Công vẫn ở tầng sáu, không ngờ cũng đã lên tầng bảy giống mình. 'Ta vừa tu thành một môn thần thông, Cộng Công, có dám cùng ta chiến một trận?' Chúc Dung khiêu khích.

Tu luyện tới tầng thứ bảy, Chúc Dung vốn định khoe khoang trước mặt Cộng Công, giờ mất cơ hội đó nên muốn dùng thần thông mới để đánh bại đối phương. 'Được.' Cộng Công sảng khoái đồng ý.

Hắn không còn là kẻ mới xuyên không nữa, kinh nghiệm chiến đấu cũng chẳng kém tiền thân bao nhiêu.

Về tu vi, Cộng Công có phần nhỉnh hơn nhờ có ảnh tử tăng hiệu suất tu luyện, lại thêm Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Đạo hạnh của hắn hiện tại có lẽ là đứng đầu Thập Nhị Tổ Vu.

Như vậy, hắn sợ gì mà không chiến?

Tiền thân và Chúc Dung đánh nhau không ít lần, thắng bại chia đều và luôn biết chừng mực.

Chương 11

Cộng Công hiểu rất rõ lối chiến đấu của Chúc Dung.

Ngay sau đó, các Tổ Vu rời Bàn Cổ Điện xuống dưới chân núi.

Đế Giang cùng chín người còn lại hợp lực tạo ra một tiểu thế giới để hai người chiến đấu.

Mười loại pháp tắc khiến tiểu thế giới này vô cùng kiên cố.

Chúc Dung vung Thiên Ly Hỏa Thần Tiên tấn công trước. 'Bành!' Đoạn Ngọc Câu của Cộng Công va chạm với thần tiên, Cộng Công rõ ràng chiếm thượng phong. 'Không thể nào!' Chúc Dung kinh ngạc. 'Chẳng có gì là không thể!' Cộng Công cười.

Pháp lực của hắn mạnh hơn Chúc Dung một chút, quan trọng nhất là hắn đã luyện hóa được các cấm chế trong Đoạn Ngọc Câu nên phát huy được uy lực lớn hơn.

Chúc Dung gầm lên một tiếng, đấm ra một quyền, hai con hỏa long dưới chân cũng gầm thét lao tới.

Cộng Công không hề sợ hãi.

Tổ Vu chân thân cường hoành va chạm liên tục tạo ra sức phá hoại khủng khiếp.

Hỏa chi pháp tắc phát ra từ người Chúc Dung, còn Cộng Công tỏa ra Thủy chi pháp tắc.

Hai luồng sức mạnh va chạm, Chúc Dung hoàn toàn bị áp chế.

Cộng Công cảm ngộ về Thủy chi pháp tắc vượt xa tiền thân, lại có Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ trong người, việc dùng pháp tắc nghiền ép đối thủ là điều dễ hiểu.

Chúc Dung vô cùng kinh hãi.

Đế Giang cùng các Tổ Vu bên ngoài quan chiến cũng không khỏi ngỡ ngàng trước thực lực của Cộng Công. 'Tại sao vậy?

Tu vi giống nhau, pháp lực tương đương, sao thực lực đệ ấy lại vượt xa ta?' Chúc Dung thầm nghĩ. 'Ta vốn tưởng sức mạnh pháp tắc của mình là đệ nhất Vu tộc.' Đế Giang cười khổ.

So với Chúc Dung, pháp tắc của Đế Giang mạnh hơn nhưng vẫn không bằng Cộng Công hiện tại.

Tuy nhiên Đế Giang nắm giữ Không Gian pháp tắc nên vẫn có sự tự tin riêng. 'Chỉ mới mấy ngàn năm, Cộng Công tiến bộ quá nhanh.' Cường Lương không dám tin.

Mặc kệ mọi người nghĩ gì, Cộng Công đang cảm thấy vô cùng sảng khoái.

Ép Chúc Dung mà đánh, công thế của hắn ngày càng cuồng bạo như sóng dữ tràn bờ, lớp lớp chồng lên nhau, sức mạnh không ngừng tăng tiến. 'Không được, phải dùng đến thần thông mới tu thành thôi.' Chúc Dung quyết định. 'Oanh!' Ngọn lửa màu tím bao phủ Thiên Ly Hỏa Thần Tiên, hai con hỏa long dưới chân cũng hòa nhập vào roi thần, ngay lập tức biến thành một con rồng hai đầu khổng lồ màu tử hồng.

Cự long dài vạn dặm, uy thế kinh người. 'Thi triển thần thông này thực lực của ta sẽ giảm đi một thành, nhưng con rồng hai đầu này sức mạnh không kém ta bao nhiêu.

Tuy thời gian duy trì không lâu nhưng đủ để ta thắng đệ rồi.' Chúc Dung đắc ý nói. 'Chúc Dung tu luyện được loại thần thông này sao?' Cú Mang tắc lưỡi. 'Tuy thực lực giảm một thành nhưng thêm con rồng kia thì chiến lực tổng hợp lại tăng mạnh.' Thiên Ngô nhận xét.

'Cộng Công thua chắc rồi!' Cường Lương thốt lên.

Chúc Dung cùng rồng hai đầu trái phải giáp công Cộng Công, thấy vậy, khóe miệng Cộng Công hiện lên một tia cười nhạt.

Thần thông của Chúc Dung quả thực rất mạnh và có tiềm lực lớn.

Kết hợp Tử Cực Thiên Hỏa và Ngũ Muội Thần Hỏa, dung nhập vào linh bảo cùng với pháp tắc và hỏa long chân thân mới tạo thành được chiêu này. 'Thần thông khá lắm, nhưng đối phó ta thì vẫn chưa đủ.' Cộng Công cũng thi triển thần thông của mình.

Trong khoảnh khắc, tiểu thế giới bị hồng thủy nhấn chìm, Cộng Công hiện ra nửa thân trên mặt nước. 'Oanh!', 'Bành!' Đòn tấn công của Chúc Dung và hỏa long đồng thời rơi xuống người Cộng Công nhưng hắn vẫn hào phát vô thương, ngược lại con hỏa long bị trọng sang.

Khi Cộng Công ở trong hồng thủy, mọi sát thương gánh chịu sẽ được chuyển di sang dòng nước.

Vì hỏa long đang tiếp xúc với nước nên toàn bộ sát thương đều chuyển ngược lại nó.

Đương nhiên thần thông này cũng có giới hạn, nhưng Chúc Dung và hỏa long hiện tại chưa đủ sức phá vỡ giới hạn đó.

Như vậy, Cộng Công đã lập được thế bất bại. 'Cái gì?

Cộng Công cũng có thần thông?' Chúc Dung trợn mắt.

Hồng thủy đã lấp đầy tiểu thế giới, Chúc Dung dù không chạm nước thì đòn đánh lên Cộng Công cũng bị chuyển di cho tiểu thế giới gánh chịu.

Cộng Công hoàn toàn có thể đứng yên không động.

Nước càng hung dữ thì hiệu suất chuyển di sát thương càng cao.

'Ta thua rồi, đệ thực sự mạnh hơn ta.' Chúc Dung ngừng tấn công, mở miệng nhận thua.

Thu lại thần thông, Cộng Công bước đến vỗ vai Chúc Dung: 'Chúc Dung, hãy tự tin lên chút.' Thua một lần không làm Chúc Dung nản chí, hắn tin không lâu nữa mình sẽ đuổi kịp. 'Bỏ hai chữ "một chút" đi nhé.' Cộng Công cười trêu. '.....' Chúc Dung câm nín.

Khi hai người thu lại thần thông, Đế Giang cùng các Tổ Vu cũng thu tay, tiểu thế giới biến mất trong hư không.

Lúc này, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, cái bóng sau lưng Cộng Công đột nhiên hóa thành một thực thể màu vàng kim. 'Gì thế này?' 'Chuyện gì vậy?' 'Ảnh tử biến thành thực thể?' Đây chính là bài tẩy của Cộng Công, hắn không định giấu các anh em.

Mỗi Tổ Vu đều có Khai Thiên Công đức, chỉ cần dẫn phát ra, dung nhập vào ảnh tử để tạo phân thân, có thể giúp luyện hóa linh bảo, tinh tiến đạo hạnh, tăng hiệu suất tu luyện.

Chỉ có Thập Nhị Tổ Vu đều cường đại mới có hy vọng nghịch thiên cải mệnh.

Hồng Quân đã thành Thánh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bắt đầu lập Yêu tộc, nếu Vu tộc không vươn lên thì ngày tàn không xa. 'Ta kiếm được một ít công đức, sau đó dẫn xuất Khai Thiên Công đức trên người, dung nhập vào ảnh tử, khiến nó biến hóa thành phân thân.' Cộng Công giải thích. 'Dùng công đức tạo phân thân từ ảnh tử?' Các Tổ Vu đều kinh ngạc, lần đầu nghe thấy thao tác này.

Xưa nay họ chỉ biết dùng công đức thăng tu vi hoặc luyện linh bảo, chứ chưa nghe thấy vụ này.

Cộng Công liền giải thích thêm về tác dụng của phân thân. 'Vậy là phân thân có thể tu luyện, thành quả quy về bản thể sao?

Hóa ra là vậy, hèn gì tu vi của đệ vượt qua ta.' Chúc Dung nói. 'Hơn nữa phân thân còn luyện hóa được linh bảo?' Đế Giang kinh hô. 'Luyện hóa linh bảo để tăng đạo hạnh?' Mười một Tổ Vu hoàn toàn không thể bình tĩnh được nữa. 'Các huynh đều có Khai Thiên Công đức, chỉ cần kiếm thêm một ít công đức bên ngoài làm mồi dẫn là có thể tạo được phân thân như ta.' 'Để muội thử xem.' Hậu Thổ nói xong, trên người tỏa ra công đức kim quang rực rỡ.

Cộng Công cũng kinh ngạc, lượng công đức của Hậu Thổ không hề nhỏ.

Hắn vất vả ở Tây Phương mới kiếm được chút ít, vậy mà Hậu Thổ đã có nhiều như vậy, không biết nàng đã làm được bao nhiêu việc thiện.

Hậu Thổ cố gắng điều khiển công đức nhập vào ảnh tử, nhưng không thành công. 'Công đức không thể dung hợp với ảnh tử a!' Hậu Thổ thất vọng nhìn Cộng Công. 'Sao có thể?' Cộng Công ngẩn ngơ, hắn làm được mà sao Hậu Thổ lại không?

Chẳng lẽ là phúc lợi của người xuyên không?

Chương 12

'Chắc là nam thì được, nữ thì không.' Cường Lương lẩm bẩm nhỏ nhưng vẫn bị Huyền Minh và Hậu Thổ nghe thấy.

Hậu Thổ lườm một cái, còn Huyền Minh thì trực tiếp bắn ra một đạo cốt tiễn.

Hậu Thổ thử thêm vài lần nữa vẫn thất bại.

Xem ra đây đúng là phúc lợi riêng của Cộng Công. 'Đệ nghĩ kỹ lại xem, có thiếu bước quan trọng nào không?' Huyền Minh hỏi. 'Đệ cam đoan là chỉ cần dẫn công đức ra rồi nhập vào ảnh tử là được, đệ làm rất dễ dàng.' Cộng Công vẻ mặt vô tội. 'Đệ làm việc đó ở đâu?' Đế Giang trầm tư hỏi. 'Ở Tây Phương đại lục, lúc đang tu bổ địa mạch.' 'Có khi nào do địa điểm không?

Để Hậu Thổ muội muội sang đó thử xem.' Chúc Cửu Âm đề xuất. 'Phụ thần hóa thân vạn vật, Tây Phương đại lục cũng là một phần thân thể của Ngài, có lẽ ý chí vĩ đại của Ngài đã giúp Cộng Công.' Cường Lương suy đoán.

Nghe Cường Lương nói, Cộng Công thấy có chút buồn cười, các vị này tưởng tượng phong phú quá.

Nhưng Đế Giang và Chúc Cửu Âm lại tỏ vẻ tán đồng.

Tuy nhiên từ đây sang Tây Phương rất xa, Đế Giang có đưa đi cũng mất nhiều thời gian. 'Muội sẽ tự đi một chuyến.' Hậu Thổ quyết định.

Cộng Công chỉ đường cho nàng, Hậu Thổ lập tức rời Vu Giới hướng về phía Tây.

Cộng Công cười khổ, e là Hậu Thổ có đi cũng không làm được,

trừ khi nàng cũng là người xuyên không.

Tại Bàn Cổ Điện, bên ngoài một tòa tháp năm mươi tầng.

Tòa tháp có màu hỗn độn, mỗi tầng cao triệu trượng, tổng cộng năm mươi tầng, đây là cốt lõi của Bàn Cổ Điện và cũng là cấm địa.

Chỉ Thập Nhị Tổ Vu mới có quyền vào, Đại Vu cũng không có tư cách.

Bước vào trong, hiện ra một mảnh xám xịt, đó là một phương Trung Thiên Thế Giới, ở trung tâm có truyền tống trận lên tầng hai.

Năm mươi cái Trung Thiên Thế Giới tạo thành tòa tháp này.

Tòa tháp có tên là Đại Đạo Tháp.

Bên trong chứa đựng 'nhất tuyến sinh cơ' của Vu tộc, nhưng các Tổ Vu vào nhiều lần vẫn không thấu triệt được.

Cộng Công muốn thử vận may, biết đâu phân thân của hắn lại lĩnh ngộ được gì đó.

Thế giới xám xịt, rộng lớn vô cùng nhưng chết chóc, không linh khí, không sinh mệnh, không nhật nguyệt tinh thần, giống như ngoài thiên ngoại hỗn độn nhưng không có hỗn độn chi khí.

Cộng Công cảm thấy áp lực nặng nề, nếu không có phương pháp đặc thù thì rất dễ lạc lối.

Có ký ức tiền thân nên hắn không quá lạ lẫm, trực tiếp đi thẳng vào trung tâm.

Ảnh tử phân thân đi sát phía sau.

Tại trung tâm, có một hắc động sâu thẳm dưới đất.

Nhảy xuống đó, hắn được truyền tống lên tầng hai.

Tầng hai cũng tương tự nhưng áp lực lớn hơn.

Cứ thế đi lên, khi tới tầng thứ năm mươi, áp lực đã đạt tới mức chưa từng thấy.

Lúc này, một hư ảnh rìu khổng lồ màu hỗn độn xuất hiện, truyền đạt một luồng thông tin qua phân thân của Cộng Công.

Sau khi truyền tin xong, hư ảnh Khai Thiên Phủ cũng biến mất.

Tiêu hóa thông tin, Cộng Công mới hiểu rõ ngọn ngành.

Trước khi ngã xuống, Bàn Cổ biết sẽ có Vu tộc và biết họ không tu luyện được nguyên thần, nên đã để lại một con đường sống.

Hư ảnh vừa rồi là khí linh của Khai Thiên Phủ, sau khi hoàn thành sứ mệnh truyền lại 'nhất tuyến sinh cơ' thì nó đã triệt để tiêu tan.

Nếu không có phân thân, Cộng Công cũng không thể nhận được di sản này.

Hóa ra Vu tộc không phải không thể có nguyên thần, chỉ là quá khó.

Tiểu Vu và Đại Vu cần thăng cấp Hậu Thiên Trọc Khí thành Tiên Thiên Trọc Khí.

Tổ Vu vốn có sẵn Tiên Thiên Trọc Khí, chỉ cần có thêm Tiên Thiên Thanh Khí, thanh trọc hợp nhất sẽ diễn hóa hỗn độn, từ đó tu luyện ra Hỗn Nguyên Nguyên Thần. 'Nhất tuyến sinh cơ của Vu tộc là Tiên Thiên Thanh Khí sao?' Cộng Công suy ngẫm.

Việc cung cấp trọc khí cho cấp dưới thì Tổ Vu làm được, dù sẽ khiến bản thân suy yếu một chút.

Vấn đề lớn nhất là thanh khí.

Lúc khai thiên lập địa thì nhiều, chứ giờ hiếm vô cùng.

Cả Hồng Hoang này người có được thanh khí chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Cộng Công nghĩ ngay đến Tam Thanh.

Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, bẩm thụ Tiên Thiên Thanh Khí mà sinh.

Xem ra phải đi tìm Tam Thanh 'mượn' một ít rồi.

Cộng Công vô cùng kích động, chỉ cần có thanh khí hợp với trọc khí là hắn có thể tu luyện Hỗn Nguyên Nguyên Thần.

Có nguyên thần, thân thể sẽ càng mạnh, giúp ích cực lớn cho việc tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Nhưng để Tam Thanh đưa thanh khí ra là cực khó.

Hơn nữa có thể họ đã đi Tử Tiêu Cung rồi.

Đạo trường của họ là Ngọc Hư Cung ở núi Đông Côn Luân.

Bước ra khỏi Đại Đạo Tháp, Cộng Công quyết định bàn bạc với Đế Giang.

Chuyện này quá hệ trọng, cần tập trung trí tuệ của mọi người.

Hiện tại ngoài Cộng Công, có tám Tổ Vu đang ở Bàn Cổ Điện (Hậu Thổ, Chúc Dung, Thiên Ngô đã đi vắng).

Hắn truyền âm triệu tập mọi người.

Không lâu sau, Đế Giang và các Tổ Vu vội vàng chạy tới. 'Cộng Công, đệ tìm thấy đường sống trong Đại Đạo Tháp thật sao?' Đế Giang run rẩy hỏi, chuyện này quan hệ tới vận mệnh cả tộc. 'Thật sự, phụ thần đã để lại một con đường, đệ đã nắm được.' 'Là gì vậy?

Nói mau!' Cường Lương hối thúc. 'Kết hợp Tiên Thiên Trọc Khí và Tiên Thiên Thanh Khí để diễn hóa hỗn độn, tu luyện Hỗn Nguyên Nguyên Thần.' Cộng Công nói thẳng. 'Tiên Thiên Thanh Khí?' 'Thì ra là vậy.

Thanh khí bốc lên hóa trời, trọc khí lắng xuống hóa đất, hai thứ hợp lại chính là Hỗn Nguyên.

Chúng ta đã hiểu.' Tuy nhiên, vấn đề thanh khí lấy ở đâu?

Cả Vu tộc không có lấy một tẹo nào. 'Có thể ra thiên ngoại phá khai hỗn độn để thu thập được không?' Huyền Minh đề xuất.

Với tu vi hiện tại, họ có thể ra ngoài Tam Thập Tam Thiên, dù không khai thiên lập địa được nhưng hợp lực phá một mảnh hỗn độn để lấy thanh khí thì có thể. 'Không đơn giản vậy đâu, phải là Tiên Thiên Thanh Khí của Hồng Hoang mới tương hợp với trọc khí trên người chúng ta.' Cộng Công cười khổ dập tắt hy vọng của mọi người. 'Vậy tìm ở đâu?

Trời đất đã khai mở lâu rồi.' 'Hồng Quân chắc là có, nhưng lão đâu có cho, mà chúng ta cũng không đủ sức cướp.

Còn một nơi nữa...

Chương 13

chính là Tam Thanh đạo nhân, họ vốn là thanh khí hóa thành.' Đế Giang nói khiến mọi người im lặng.

Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu đều là Bàn Cổ chính tông nhưng không đi cùng đường, xưa nay gặp nhau cũng không mấy vui vẻ. 'Chỉ có thể cướp từ Tam Thanh thôi.' Chúc Cửu Âm nghiến răng.

Dùng linh bảo đổi thì chắc chắn họ không cho, vì nếu biết Vu tộc muốn thanh khí để tu nguyên thần, họ lại càng đề phòng. 'Ước gì Bàn Cổ để lại sẵn một ít thanh khí thì đỡ phiền.' Cộng Công thầm nghĩ. 'Tam Thanh chắc đã đi Tử Tiêu Cung rồi nhỉ?

Hay là ta cũng đến đó một chuyến?' Cộng Công cân nhắc, còn lâu mới đến giờ giảng đạo nên có lẽ họ chưa đi.

Tam Thanh vốn kiêu ngạo, chưa chắc đã coi trọng Hồng Quân, nhưng vì lão đã thành Thánh nên họ phải cân nhắc việc nghe đạo. 'Cướp thanh khí của họ nếu thất bại lần đầu, lần sau sẽ khó hơn.' 'Thôi được, ta sẽ tổ đội đến Côn Luân Sơn tìm họ.' Cộng Công quyết định.

Có cơ hội thì phải nắm lấy, không thể cứ do dự mãi.

Nếu họ đi Tử Tiêu Cung rồi thì thôi, vì càng gần Hồng Quân thì rủi ro càng lớn. 'Đi Côn Luân Sơn đi, nếu họ không có ở đó thì đợi họ về.' Đế Giang gật đầu: 'Làm theo ý Cộng Công, xuất phát ngay.' Dù Đế Giang là anh cả nhưng hiện tại Cộng Công dường như đã trở thành thủ lĩnh tinh thần của tộc.

Từ việc tạo phân thân đến tìm ra con đường sống cho tộc, sự quan trọng của Cộng Công đã vượt qua Đế Giang.

Dù có chút không thoải mái nhưng vì đại cục, Đế Giang vẫn nghe theo.

Cộng Công cũng muốn tránh đối đầu với Hồng Quân nên phải làm nhanh. 'Tu vi Tam Thanh chắc không dưới chúng ta, Thái Thượng có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, còn Nguyên Thủy và Thông Thiên chắc chưa có pháp bảo gì quá lợi hại.' Cộng Công nhẩm tính.

Chín Tổ Vu cùng đi (bao gồm cả Cộng Công và Đế Giang), sức mạnh này là đủ.

Rời Vu Giới, chín Tổ Vu hóa thành nhân thân tại Thập Vạn Đại Sơn.

Đế Giang hóa thành lão giả tóc râu trắng xóa, mặc áo vải đi giày cỏ.

Chúc Cửu Âm là trung niên tóc đỏ, mặt gầy guộc.

Cộng Công ấn tượng nhất là Huyền Minh, nàng mặc trường bào xanh lam, dung mạo tuyệt mỹ, khí chất cao lãnh như băng sơn tuyết liên.

Đế Giang và Chúc Cửu Âm cùng vận dụng Không Gian và Thời Gian pháp tắc, sự kết hợp này vô cùng kinh khủng.

Cường Lương phát động Lôi chi pháp tắc tăng tốc, Cộng Công và Huyền Minh cũng phối hợp pháp tắc.

Chín người cùng ra tay, tốc độ cực nhanh hướng về Côn Luân Sơn.

Côn Luân là dãy núi lớn nhất Hồng Hoang, chia làm Đông và Tây.

Tam Thanh ở Đông Côn Luân.

Với tốc độ này, tối đa nửa năm họ sẽ tới nơi.

Nếu đi lẻ thì nhanh như Đế Giang cũng phải mất cả trăm năm. 'Nếu gặp Tam Thanh, tốt nhất là tránh né Thái Thượng trước.' Cộng Công nhắc nhở. 'Vì tòa tháp công đức kia sao?' Mọi người đều biết về Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, báu vật hậu thiên nhưng uy lực ngang ngửa Tiên Thiên Chí Bảo.

Thái Thượng vốn mạnh, lại có tháp hộ thân nên rất khó đối phó.

Cướp của Nguyên Thủy hay Thông Thiên sẽ dễ hơn. 'Chín người chúng ta liên thủ thì tháp nào cũng không đỡ nổi.' Nhục Thu tự tin.

Điều này không sai, thân thể Tổ Vu mạnh như Tiên Thiên Linh Bảo, chín đánh một thì Thái Thượng cũng phải bại. 'Ta có một thần thông, lấy nước làm môi giới kết nối chín người, sau đó các huynh truyền pháp lực cho ta, ta có thể ngắn ngủi đạt tới thực lực tầng thứ tám.' Cộng Công tiết lộ.

Hắn đã nghiên cứu bản nguyên của Đô Thiên Thần Sát trận kết hợp với pháp tắc bản thân để tạo ra chiêu này.

Hiện tại tầng bảy, lên tầng tám sẽ tương đương Chuẩn Thánh hoặc Đại La đỉnh phong.

Với sự trợ giúp của tám người, hắn tự tin làm được dù cơ thể sẽ phải chịu gánh nặng cực lớn. 'Truyền pháp lực cho đệ thì dễ, nhưng cơ thể và linh hồn đệ chịu thấu không?' Huyền Minh lo lắng. 'Được mà.' Thực chất chiêu này là bước đệm để hắn nghiên cứu hoàn chỉnh Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Thời gian trôi qua, họ đã vào tới Đông Phương đại lục.

Nơi này linh khí dồi dào hơn Nam Phương nhiều, thiên tài địa bảo vô số, đúng là thiên đường so với Tây Phương.

Sau nửa năm, chín Tổ Vu đã thấy dãy Côn Luân hùng vĩ hiện ra trước mắt.

Khí tượng vạn thiên, mây lành bao phủ, hạc kêu phượng múa, đúng là tổ sơn của vạn núi. 'Không biết Tam Thanh có nhà không.' Cộng Công tự nhủ.

Côn Luân có địa mạch cực mạnh, tạo thành một tòa Tiên Thiên Lưỡng Nghi đại trận tự nhiên. 'Ta vào Ngọc Hư Cung xem trước.' Đế Giang nói.

Ngọc Hư Cung nằm gần Kỳ Lân Nhai.

Chín người cùng vào sẽ đánh động họ, nên để Đế Giang vào thám thính là tốt nhất.

Đế Giang dùng Không Gian pháp tắc thuấn di tới trước Kỳ Lân Nhai.

Ngọc Hư Cung hiện ra với ngói lưu ly tường bạch ngọc, chia làm các điện Thái Thanh, Ngọc Thanh, Thượng Thanh và Tam Thanh Điện.

Bên ngoài, y gặp Bạch Hạc Đồng Tử của Nguyên Thủy đang gác cửa. 'Người đến tên gì, có việc chi?' 'Tam Thanh đạo nhân có nhà không?' 'Lão gia (Nguyên Thủy) đi vắng, Đại lão gia (Thái Thượng) và Tam lão gia (Thông Thiên) đang ở trong.' Nghe vậy, Đế Giang mừng thầm. 'Ta là Tổ Vu Đế Giang, có chút uyên nguyên với lão gia nhà ngươi, không biết Ngài đi đâu rồi?' Bạch Hạc Đồng Tử biết danh Thập Nhị Tổ Vu là Bàn Cổ chính tông nên cũng lễ phép: 'Lão gia đi đâu ta không rõ, chắc loanh quanh Đông Côn Luân hoặc Tây Côn Luân thôi.' Đế Giang quyết định vào gặp Thái Thượng và Thông Thiên trước để chờ Nguyên Thủy về.

Tại Thái Thanh Điện, một lão đạo hạc phát đồng nhan, tiên phong đạo cốt đang ngồi bên lò đan Tử Kim, đó chính là Thái Thượng.

Nghe tin Đế Giang đến, lão mở mắt đầy kinh ngạc.

Xưa nay không giao tình, sao bỗng dưng Tổ Vu lại đến tìm?

Dù vậy, lão vẫn đích thân ra đón.

Cách đó mấy chục vạn dặm, Cộng Công nhìn phù văn trong lòng bàn tay cười nhạt.

Đây là mật pháp truyền tin của Vu tộc.

Đế Giang báo tin: Nguyên Thủy đang ở loanh quanh Côn Luân, Thái Thượng và Thông Thiên ở nhà.

Đế Giang sẽ cầm chân hai người kia, còn tám người còn lại chia nhau tìm Nguyên Thủy. 'Tiên Thiên Thanh Khí, ta nhất định phải lấy được.' Cộng Công kiên định.

Nhân lúc họ chưa quá mạnh mà ra tay, chứ thành Thánh rồi thì hết cửa.

Cộng Công phụ trách một hướng tìm kiếm.

Côn Luân nhiều trân cầm dị thú, dược thảo quý hiếm nhưng hắn chẳng thèm liếc mắt.

Đang đi, một con lục thủ phúc xà lao ra phun độc. 'Tìm chết.' Cộng Công dùng Đoạn Ngọc Câu chém chết nó trong nháy mắt, thu lấy xà đảm rồi tiếp tục đi.

Tại Tam Thanh Điện, không khí có chút gượng gạo.

Thông Thiên là thanh niên áo đen như một thanh thần kiếm sắc lẻm.

Hai người vẫn chưa hiểu Đế Giang đến đây làm gì. 'Đế Giang đạo hữu rốt cuộc có chuyện chi?' Thông Thiên hỏi. 'Không biết hai vị nghĩ thế nào về Thánh nhân?' Đế Giang chủ động gợi chuyện.

Chương 14

'Thánh nhân chính là Hỗn Nguyên đạo quả!' Thái Thượng đáp, trong lòng có chút uất ức vì mình không phải người đầu tiên thành Thánh. 'Vu tộc ta cũng có chút hiểu biết, dưới Thánh nhân thảy đều là kiến cỏ.' Đế Giang nói khiến sắc mặt hai người thay đổi.

Tại Đông Côn Luân, linh khí nồng đậm hóa thành từng làn sương mỏng, lượn lờ giữa sơn lâm.

Thảo mộc mậu thịnh, kỳ hoa dị thảo khoe sắc, lại có vô số trân cầm dị thú.

Cộng Công đang tìm kiếm Nguyên Thủy, đồng thời cũng không quên giữ liên lạc với các Tổ Vu khác.

Đế Giang đang ở Ngọc Hư cung, nhưng Nguyên Thủy lại không có ở đó.

Đúng lúc này, tinh thần Cộng Công chấn động, nhận được truyền tin của Xa Bỉ Thi.

“Xa Bỉ Thi đã tìm thấy Nguyên Thủy?” Cộng Công vui mừng ra mặt.

Hiện giờ, Đế Giang đang ở Ngọc Hư cung kiềm chế Thái Thượng và Thông Thiên, sau khi tìm được Nguyên Thủy, Cộng Công cùng tám Tổ Vu khác liên thủ, chẳng lẽ lại không cướp được Tiên Thiên Thanh Khí sao?

Trong Thập Nhị Tổ Vu, Xa Bỉ Thi là Thiên Khí Chi Tổ Vu, thao túng thời tiết, phong vân biến ảo, tìm người cũng tương đối thuận tiện.

Ngay lập tức, Cộng Công hướng về nơi Xa Bỉ Thi đang ở mà đuổi

tới.

Nửa canh giờ sau, Cộng Công hội hợp với Xa Bỉ Thi, phát hiện Chúc Cửu Âm và Cường Lương đã đến trước một bước.

Ngoại trừ Đế Giang đang ở Ngọc Hư cung, đã có bốn Tổ Vu tại Đông Côn Luân, nhưng những người khác cần thêm chút thời gian mới có thể tới kịp.

Cách đó không xa, một trung niên đạo nhân chính là một trong Tam Thanh, Ngọc Thanh Nguyên Thủy đạo nhân.

Chỉ thấy Nguyên Thủy mặc một thân đạo bào màu nguyệt bạch, gương mặt uy nghiêm, không giận tự uy, trong tay cầm một giỏ hoa, tiên thiên linh quang lưu chuyển, hiển nhiên là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

"Muốn làm gì?" Giọng nói của Nguyên Thủy lộ ra vẻ tức giận.

Khi Xa Bỉ Thi phát hiện Nguyên Thủy liền liên lạc với Cộng Công và những người khác, sau đó dùng pháp tắc thao túng thời tiết tạo thành một lãnh địa, sản sinh bình chướng khiến Nguyên Thủy không thể liên lạc với Thái Thượng và Thông Thiên.

Đầu tiên là Xa Bỉ Thi, kế tiếp lại xuất hiện Chúc Cửu Âm và Cường Lương, hiện tại lại thêm Cộng Công, Nguyên Thủy cảm thấy nguy cơ, âm thầm liên lạc với huynh đệ mình nhưng phát hiện không thể kết nối.

"Nguyên Thủy, ngươi là do Nguyên thần của Phụ thần hóa ra, chúng ta lại do tinh huyết của Phụ thần biến thành, đôi bên đều là Bàn Cổ chính tông.

Hôm nay ta muốn mượn vài thứ, hy vọng ngươi rộng lòng cho tiện." Cộng Công mỉm cười mở lời với Nguyên Thủy.

"Mượn?" Sắc mặt Nguyên Thủy lạnh xuống.

Nhìn tình huống hiện giờ, hiển nhiên nếu Nguyên Thủy từ chối, đám người Cộng Công sẽ động thủ.

"Tiên Thiên Thanh Khí!" Cường Lương trả lời.

"Tiên Thiên Thanh Khí?" Nguyên Thủy cũng kinh hãi.

Sau khi kinh ngạc, Nguyên Thủy bắt đầu suy tính.

Với sức mạnh của Thập Nhị Tổ Vu, hoàn toàn có thể tới ngoài ba mươi ba tầng trời, phân tách Hỗn Độn chi khí để sản sinh thanh trọc nhị khí, nhưng họ lại đến Côn Luân tìm Tam Thanh.

Tiên Thiên Thanh Khí ngoài thiên ngoại không dùng được sao?

Nhất định phải là Tiên Thiên Thanh Khí của Hồng Hoang?

"Đúng rồi, Tổ Vu do tinh huyết Bàn Cổ kết hợp với Tiên Thiên Trọc Khí mà sinh, vì quan hệ với trọc khí nên không thể tu luyện Nguyên thần.

Nếu có được Hồng Hoang Tiên Thiên Thanh Khí, thanh trọc hợp nhất, liền có thể diễn hóa Hỗn Độn." Tâm niệm Nguyên Thủy chuyển động rất nhanh.

Một khi Tổ Vu dung hợp Tiên Thiên Thanh Khí, không chỉ có thể tu luyện Hỗn Nguyên Nguyên Thần, thậm chí có khả năng tu luyện ra Bàn Cổ Chân Thân.

Hiểu rõ điều này, Nguyên Thủy hạ quyết định, nhất định không thể giao Tiên Thiên Thanh Khí cho Vu tộc.

Từ sự biến hóa trên thần sắc của Nguyên Thủy, Cộng Công cũng biết y không thể ngoan ngoãn giao ra.

Cuối cùng vẫn phải dựa vào thực lực mà cướp!

"Sự việc trọng đại, ta phải bàn bạc với huynh trưởng và tam đệ một phen." Ánh mắt Nguyên Thủy đảo liên tục.

Hiện tại đối mặt với bốn Tổ Vu, áp lực của y rất lớn.

Không, không chỉ bốn Tổ Vu, Huyền Minh cũng đã tới.

Tu vi của Nguyên Thủy tương đương với Cửu Chuyển Huyền Công tầng thứ bảy, xấp xỉ Cộng Công, nhưng nếu đối đầu với năm Tổ Vu, hoàn toàn không có cửa thắng.

Nguyên Thủy chỉ mong hội hợp được với Thái Thượng và Thông Thiên, khi đó sẽ không còn sợ chúng Tổ Vu nữa.

"Ta có thể lấy Tiên Thiên Trọc Khí trao đổi Tiên Thiên Thanh Khí." Chúc Cửu Âm bồi thêm một câu.

Tiên Thiên Trọc Khí đổi Tiên Thiên Thanh Khí?

Nguyên Thủy thầm mắng trong lòng, y không cần.

Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu rốt cuộc là khác nhau, Tổ Vu dung hợp thanh khí không sao, thất bại cũng không quá nghiêm trọng, nếu thành công thì lãi lớn.

Nhưng nếu Tam Thanh dung hợp trọc khí?

So với Tổ Vu, rủi ro của Tam Thanh là quá lớn.

Căn cước của Tam Thanh là Bàn Cổ Nguyên Thần, Vu tộc không thể tu luyện Nguyên thần chính vì trọc khí, Tam Thanh sao dám dung hợp thứ đó?

Đổi lại là Cộng Công, có Tiên Thiên Trọc Khí y cũng chẳng dại mà dung nhập vào thân thể.

Thấy không thể liên lạc với Thái Thượng và Thông Thiên, lại bị năm Tổ Vu âm thầm bao vây, sắc mặt Nguyên Thủy vô cùng khó coi.

"Tiên Thiên Thanh Khí và Nguyên thần của ta mật thiết không thể tách rời, phân ly ra một phần sẽ tổn thương Nguyên thần, thậm chí khiến tu vi sụt giảm." Nguyên Thủy vô biểu tình nói.

“Vậy phải đánh một trận rồi.” Huyền Minh lạnh lùng lên tiếng.

Dứt lời, trong tay Huyền Minh xuất hiện một cây cung bằng hàn băng và một mũi tiễn bằng xương.

“Vút!” Cốt tiễn hóa thành một dải lụa dài, khóa chặt Nguyên Thủy, dù y có trốn tới chân trời góc biển cũng không thể tránh thoát.

“Động thủ!” Cộng Công hét lớn.

Huyền Minh đã ra tay, y cũng phải động thủ ngay.

Đêm dài lắm mộng, tranh thủ lúc Nguyên Thủy lẻ loi, bên mình lại có năm Tổ Vu, ba người khác đang trên đường tới, đây chính là cơ hội tốt nhất.

Nguyên Thủy phản ứng cực nhanh, khi cốt tiễn của Huyền Minh vừa bắn ra, y liền tế lên giỏ hoa.

Giỏ hoa này cũng là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, bên trong ẩn chứa càn khôn cẩm tú, bao la vạn vật, uẩn hàm tam tài huyền ảo, có thể thu lấy vạn vật thiên hạ.

Chỉ thấy giỏ hoa phát ra một lực hút, muốn thu lấy cốt tiễn, dù không thành công hoàn toàn nhưng cũng khiến uy lực cốt tiễn giảm mạnh.

“Bành!” Một luồng Ngọc Thanh Thần Quang từ đôi mắt Nguyên Thủy phát ra, đỡ lấy cốt tiễn.

Cường Lương vung Lôi Thần Chùy, bay lên không trung, mang theo thế thái sơn áp đỉnh, một chùy oanh xuống đầy uy mãnh bá đạo.

Cộng Công tay cầm Đoạn Ngọc Câu.

Chúc Cửu Âm và Xa Bỉ Thi cũng mỗi người một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Tổ Vu tuy không có Nguyên thần nhưng đều có linh bảo bạn sinh

thuộc hàng Tiên Thiên, không cần luyện hóa cũng có thể phát huy uy năng không nhỏ.

Nguyên Thủy lại tế thêm một kiện Tiên Thiên Linh Bảo khác.

Dù lấy hai kiện linh bảo hộ thân, lại thi triển các loại thần thông, Nguyên Thủy vẫn hoàn toàn bị áp chế.

Y cũng chỉ có hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, đều là hàng hạ phẩm.

Tuy nhiên, thần thông của Nguyên Thủy không ít, còn nhiều hơn năm Tổ Vu cộng lại.

Ngoài ra, y đã lĩnh ngộ được ba loại pháp tắc, nhưng sức mạnh của ba loại pháp tắc cộng lại cũng không mạnh bằng Cộng Công.

Thập Nhị Tổ Vu thiên sinh sở hữu một loại pháp tắc, Tam Thanh tuy không có sẵn nhưng vì là Nguyên thần Bàn Cổ nên lĩnh ngộ pháp tắc khá dễ dàng.

Hai kiện linh bảo của Nguyên Thủy dù là hạ phẩm nhưng đều ẩn chứa pháp tắc tàn khuyết, giúp y lĩnh ngộ sâu hơn.

Khi giao phong bằng sức mạnh pháp tắc, một mình Cộng Công đã có thể áp chế Nguyên Thủy, cộng thêm bốn người nữa, Nguyên Thủy hoàn toàn không có lực chống trả.

Cuộc chiến của sáu vị cường giả gây ra động tĩnh không nhỏ.

Đại địa nứt toác, trong nháy mắt bình địa vạn dặm bị san bằng, vô số sinh linh bị vạ lây.

Chương 15

Tầng mây đen kịt che lấp bầu trời, lôi điện hóa thành rồng rắn lượn lờ, thỉnh thoảng có lôi cầu giáng xuống, còn khủng bố hơn cả thiên thạch rơi.

Thấy Nguyên Thủy sắp không chống đỡ nổi, y liền sử ra một môn đại thần thông ẩn giấu.

Một đoàn khánh vân xuất hiện trên đỉnh đầu Nguyên Thủy.

Chư Thiên Khánh Vân là đại thần thông do Nguyên Thủy dùng một luồng hạo nhiên chi khí mà Bàn Cổ để lại tu luyện thành.

Tam Thanh đều do Nguyên thần Bàn Cổ hóa ra, được trời ưu ái, có đại công đức, đại khí vận.

Thái Thượng có Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo bạn sinh, Nguyên Thủy lại có luồng hạo nhiên chi khí này.

Chỉ thấy Ngọc Thanh Thần Quang lưu chuyển, trên khánh vân xuất hiện vạn đóa hoa sen ngọc, lại có kim đằng, anh lạc rủ xuống như trân châu.

Tuy là thần thông nhưng Chư Thiên Khánh Vân lại có thể sánh ngang với Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Sau khi thi triển Chư Thiên Khánh Vân, áp lực của Nguyên Thủy giảm bớt phần nào.

"Nguyên Thủy lại có đại thần thông bực này?" Cường Lương đại kinh.

Một chùy toàn lực oanh ra của Cường Lương cũng chỉ đánh nát một đóa liên hoa trên Chư Thiên Khánh Vân, nhưng hoa sen vừa diệt lại sinh, sinh sinh bất diệt.

Phải tu luyện Tam Hoa Tụ Đỉnh và Ngũ Khí Triều Nguyên, sau đó dung hợp với hạo nhiên chi khí của Bàn Cổ cùng với bản nguyên của Nguyên Thủy mới tạo nên Chư Thiên Khánh Vân này.

Về lực phòng ngự, nó không hề kém cạnh Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ của Cộng Công.

"Nguyên Thủy có Chư Thiên Khánh Vân hộ thể, muốn đánh bại y trong thời gian ngắn là không thể nào." Cộng Công thầm nghĩ.

Muốn cướp Tiên Thiên Thanh Khí từ Tam Thanh vốn dĩ vô cùng khó khăn, y đã chuẩn bị tâm lý.

Sau khi dùng khánh vân hộ thể, Nguyên Thủy liền bay vút lên không.

Chiến đấu với Vu tộc trên mặt đất không phải là hành động khôn ngoan.

"Tốc chiến tốc thắng!" Chúc Cửu Âm vừa nói vừa thi triển Thời Gian Pháp Tắc, đôi mắt nhắm lại, vạn dặm xung quanh lập tức rơi vào bóng tối vô tận.

Khi Chúc Cửu Âm mở mắt là ngày, nhắm mắt là đêm.

Dưới sự thao túng của y, sức mạnh thời gian vặn xoắn, nghiền ép về phía Nguyên Thủy.

Huyền Minh đã biến thành Tổ Vu chân thân, một cự thú đầy cốt thứ cao vạn trượng, một tiếng gào thét có thể làm rụng tinh tú trên trời.

"Oanh!" "Bành!"...

Từng đóa liên hoa trong trẻo như nước nở rộ, phát ra hào quang bao quanh Nguyên Thủy, khiến y lập tức đứng ở vị thế bất bại.

Nếu không công phá được Chư Thiên Khánh Vân thì không thể

làm bị thương Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy không ham chiến, định dùng độn pháp hướng về Ngọc Hư cung.

Đám người Cộng Công toàn lực ngăn cản khiến y khó lòng thoát thân.

Đột nhiên, Nguyên Thủy cảm thấy một sự bất an mãnh liệt, một dự cảm về nguy hiểm cực độ...

đến từ Cộng Công!

Sức mạnh pháp tắc cường đại bộc phát từ thân thể Cộng Công, đồng thời vô số tế bào tiểu vũ trụ trong cơ thể y cũng cung cấp một phần pháp lực.

Mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Hỗn Độn Nguyên Thai cùng lúc cộng minh.

"Phá cho ta!" Như sấm sét thét gào, Đoạn Ngọc Câu trong tay Cộng Công vung ra, giữa hư không xuất hiện một đạo phủ quang lăng lệ.

Đạo phủ quang này mang theo uy thế hủy thiên diệt địa.

"Đây là...

Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ?" Nguyên Thủy kinh hãi thất sắc.

Bàn Cổ đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo.

Thập Nhị Tổ Vu đều đi theo con đường này.

Nhưng việc Cộng Công có thể phát ra Khai Thiên Phủ Quang là điều không tưởng, không chỉ Nguyên Thủy chấn động mà ngay cả Chúc Cửu Âm cũng không dám tin.

Chỉ thấy phủ quang chém rách hư không, hướng về Nguyên Thủy.

Hoa sen trên Chư Thiên Khánh Vân dốc sức chống đỡ nhưng lại bị phá diệt từng đóa từng đóa một.

Sau khi phá diệt hàng trăm đóa liên hoa, Khai Thiên Phủ Quang mới tan biến.

Cộng Công vẫn chưa hài lòng với đạo phủ quang này.

Trong Đại Đạo Tháp tại Bàn Cổ điện, Cộng Công đã gặp khí linh của Khai Thiên Phủ, ngoài việc tìm được một tuyến sinh cơ cho Vu tộc, y còn lĩnh ngộ sâu hơn về Lực Chi Đại Đạo, nên mới có thể dùng Đoạn Ngọc Câu phát ra phủ quang.

Khi Cộng Công dồn sức phát ra thêm vài đạo phủ quang, Chư Thiên Khánh Vân của Nguyên Thủy bắt đầu không ổn định, cộng thêm sự công kích của Huyền Minh, Nguyên Thủy lâm vào cảnh chật vật.

"Đáng tiếc không có Khai Thiên Thần Phủ, nếu không, uy lực của phủ quang này phải mạnh hơn hiện tại vạn lần." Cộng Công thầm nghĩ.

Trong sự kiện Bàn Cổ khai thiên, Khai Thiên Phủ một phân thành ba, hóa thành Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung.

Bàn Cổ Phiên rơi vào tay Hồng Quân, Thái Cực Đồ vốn là pháp bảo của Âm Dương Lão Tổ, nhưng sau khi lão tổ bị La Hầu sát hại, nó cũng về tay Hồng Quân.

Còn Hỗn Độn Chung rơi vào Thái Dương Tinh do mắt phải của Bàn Cổ hóa thành, trở thành linh bảo bạn sinh của Đông Hoàng Thái Nhất, còn gọi là Đông Hoàng Chung.

Khai Thiên Tam Bảo đều là Tiên Thiên Chí Bảo, uy năng vô song, trấn áp khí vận vượt xa Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, nhưng không biết hiện tại Cộng Công có thể chạm tay vào hay không...

Tại Ngọc Hư cung, trong Tam Thanh đại điện, Đế Giang đang cùng Thái Thượng và Thông Thiên đàm luận về Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Đột nhiên Thái Thượng chau mày, bấm tay tính toán, thấy vậy Đế Giang sắc mặt biến đổi.

Đế Giang biết Xa Bỉ Thi đã tìm được Nguyên Thủy và liên lạc với Cộng Công, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh tới vây công.

Tam Thanh vốn là một thể, khi một người gặp nguy, hai người kia sẽ cảm ứng được.

Một lúc sau, Thái Thượng nộ thị Đế Giang.

"Đế Giang, tới Côn Luân lần này, tâm địa ngươi rốt cuộc là muốn gì?" Thái Thượng lạnh lùng nói.

"Huynh trưởng, có chuyện gì vậy?" Thông Thiên nhìn về phía Thái Thượng.

"Tới Côn Luân không chỉ có một Tổ Vu, Nhị đệ gặp nguy hiểm rồi." Thái Thượng đáp.

"Cái gì?" Thông Thiên cũng giật mình.

Thực ra, nếu Cộng Công không dùng Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ che đậy thiên cơ, Thái Thượng đã biết sớm hơn.

Thái Thượng phất mạnh phất trần, Thái Thanh Thần Quang bao phủ toàn thân.

Trong tay Thông Thiên cũng xuất hiện một thanh kiếm dài ba thước sáu tấc năm phân, ứng với số châu thiên, Thượng Thanh Thần Quang bao phủ trên lưỡi kiếm.

Không khí trở nên căng thẳng tột độ.

Chiến đấu sắp nổ ra nhưng Đế Giang không hề hoảng loạn.

Y vung Chỉ Xích Trượng trong tay, thi triển Không Gian Pháp Tắc.

Trong nháy mắt, Tam Thanh đại điện rộng lớn xảy ra hiện tượng không gian trùng điệp, hàng vạn tuyến không gian giao hội.

Như vậy, dù Thái Thượng và Thông Thiên muốn rời điện hay tấn công Đế Giang, trước tiên họ phải phá vỡ hàng vạn không gian này.

"Đế Giang, ngươi muốn đối địch với Tam Thanh ta sao?" Thông Thiên đầy giận dữ.

"Ta không có ác ý, chỉ muốn xin một ít Tiên Thiên Thanh Khí.

Nếu hai vị đạo hữu có thể thành toàn, Vu tộc sau này nhất định có báo đáp." Lời lẽ của Đế Giang khá khách khí nhưng lại khiến sắc mặt Thái Thượng và Thông Thiên âm trầm.

"Tiên Thiên Thanh Khí?

Đó là mục đích các ngươi tới Côn Luân tìm chúng ta sao?" Thái Thượng nhìn chằm chằm Đế Giang.

"Tổ Vu mang Tiên Thiên Trọc Khí, muốn có Tiên Thiên Thanh Khí để dung hợp sao?

Thanh trọc hợp nhất hóa thành Hỗn Độn, không chỉ khiến thân thể Tổ Vu cường hoành hơn mà còn có khả năng tu luyện ra Hỗn Nguyên Nguyên Thần!" Thông Thiên thầm nghĩ.

Khi biết mục đích của Tổ Vu, không khó để phân tích ra ý đồ của họ.

Chương 16

Toàn bộ Hồng Hoang có lẽ không chỉ Tam Thanh mới có Tiên Thiên Thanh Khí, nhưng Thập Nhị Tổ Vu không biết ngoài họ ra thì còn ai sở hữu nó.

Hồng Hoang Tiên Thiên Thanh Khí a!

Ngay cả Hồng Quân đã thành thánh cũng chưa chắc có được.

"Tam đệ, đệ giữ chân Đế Giang, ta đi tiếp ứng Nhị đệ." Suy nghĩ một lát, Thái Thượng hạ quyết định.

"Được!" Thông Thiên sảng khoái đồng ý.

Đế Giang đã luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến tầng thứ bảy, tu vi tương đương Cộng Công, Thông Thiên cũng không kém cạnh.

Chỉ để giữ chân Đế Giang, Thông Thiên hoàn toàn nắm chắc.

Pháp lực của Đế Giang tràn ngập khắp Tam Thanh điện.

Không gian trùng điệp phong tỏa Thái Thượng và Thông Thiên.

Khi Thông Thiên vung kiếm, một luồng kiếm khí khủng bố phá vỡ giới hạn không gian, chém về phía Đế Giang.

Tu vi của Thông Thiên không hề dưới Đế Giang, lĩnh ngộ về kiếm đạo đã đạt tới cảnh giới kinh người.

"Thực lực của Thông Thiên còn mạnh hơn tưởng tượng." Ánh mắt Đế Giang nheo lại, y đã hơi đánh giá thấp Thông Thiên.

Phải biết rằng Đế Giang sở hữu Không Gian Pháp Tắc, cộng thêm tu vi và Chỉ Xích Trượng, có thể biến gang tấc thành chân trời, biến chân trời thành gang tấc, kẻ tầm thường thậm chí không thể bước tới trước mặt y.

Thế nhưng hiện tại, Thông Thiên một kiếm phá khai tầng tầng không gian, đã tiến tới trước mặt Đế Giang.

"Bành!" Chỉ Xích Trượng đỡ lấy đòn tấn công của Thông Thiên, cả hai cùng lùi lại một bước.

Cùng lúc đó, Thái Thượng vung phất trần phá vỡ không gian rời khỏi Ngọc Hư cung, đi chi viện cho Nguyên Thủy.

Bị Thông Thiên kìm chân, Đế Giang không thể ngăn cản Thái Thượng, chỉ đành nhìn y rời đi...

Một đoàn Chư Thiên Khánh Vân hộ vệ quanh thân Nguyên Thủy, hoa sen tỏa sáng rực rỡ, kim đằng anh lạc hóa thành Ngọc Thanh Thần Quang lóa mắt.

Dưới sự tấn công của Khai Thiên Phủ Quang từ Cộng Công và sự vây công của các Tổ Vu khác, tình cảnh của Nguyên Thủy vô cùng bất ổn.

Mãi không thể thoát thân, Nguyên Thủy bắt đầu nóng nảy.

"Phụt!" Một ngụm tinh huyết phun ra, sắc mặt Nguyên Thủy trắng bệch đi nhiều, nhưng Chư Thiên Khánh Vân sau khi hấp thụ tinh huyết thì uy lực đại tăng.

"Nguyên Thủy, đôi bên đều là Bàn Cổ chính tông, chúng ta cũng chỉ muốn xin một ít Tiên Thiên Thanh Khí mà thôi." Cộng Công cũng cảm thấy bất đắc dĩ.

Nếu có thể, y không muốn đắc tội Nguyên Thủy, nhưng Tiên Thiên Thanh Khí chính là tuyến sinh cơ của Vu tộc.

Còn về việc đắc tội Tam Thanh bây giờ, lo sợ sau này họ thành thánh sẽ trả thù?

Chẳng lẽ hiện tại không đắc tội thì sau khi thành thánh họ sẽ bỏ

qua cho Vu tộc sao?

Cộng Công chỉ tin vào sức mạnh, muốn tăng cường thực lực của bản thân và các Tổ Vu khác.

Chỉ cần có được thanh khí, thanh trọc hợp nhất hóa Hỗn Độn, khi đó không chỉ tu luyện được Hỗn Nguyên Nguyên Thần mà còn có thể có được Bàn Cổ Chân Thân.

Khi ấy, dù tu vi chỉ ở tầng thứ tám Cửu Chuyển Huyền Công cũng vị tất không thể đánh một trận với Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Hơn nữa, lần giảng đạo thứ nhất của Hồng Quân còn chưa bắt đầu, Tam Thanh thành thánh cũng phải sau lần giảng đạo thứ ba.

Sau khi thành thánh, Hồng Quân chưa thỏa mãn mà còn muốn hợp đạo.

Nhưng muốn hợp đạo cần khí vận cực lớn, Hồng Quân hiển nhiên chưa đủ.

Trước khi hợp đạo, Hồng Quân sẽ không muốn Hồng Hoang xuất hiện vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân thứ hai.

Hiểu rõ điều đó, Cộng Công quyết định: Bước thứ nhất là cướp thanh khí từ Tam Thanh.

Bước thứ hai là dung hợp thanh khí, hóa thành Hỗn Độn.

Cuối cùng là tu luyện Hỗn Nguyên Nguyên Thần và Bàn Cổ Chân Thân.

Ngoài ra, pháp tắc và Tiên Thiên Linh Bảo cũng rất quan trọng.

Thực chất, một lượng nhỏ thanh khí không làm hại đến Nguyên Thủy, dù Nguyên thần có suy yếu nhưng một thời gian sau sẽ hồi phục.

Nhưng vì hiểu rõ tầm quan trọng của nó với Vu tộc, Nguyên Thủy

tuyệt đối không giao ra.

"Các ngươi thực sự muốn kết nhân quả với ta sao?" Ánh mắt Nguyên Thủy lạnh lẽo, không hề che giấu sát ý.

Nhân quả dẫu không hiện rõ, nhưng dưới tầm Hỗn Nguyên Thánh Nhân đều không thể thoát khỏi.

Nếu chưa thành thánh, dù có thực lực của thánh nhân cũng vẫn vướng bận nhân quả.

Chỉ có Hỗn Nguyên Đạo Quả mới có thể bất nhiễm nhân quả.

"Nhân quả thì đã sao?

Vận mệnh, Vu tộc ta cũng sẽ dùng một quyền oanh nát." Huyền Minh nói.

Thập Nhị Tổ Vu tuy không có Nguyên thần, không thể cảm ngộ đại đạo, nhưng không phải không biết về nhân quả, khí vận hay thiên số, chỉ là họ tin tưởng sức mạnh hơn.

Lấy lực phá vạn pháp.

Ngay cả thế giới Hồng Hoang cũng do đại thần Bàn Cổ khai tịch.

Dù không có Nguyên thần, chỉ cần tu luyện thân thể cường hoành như Bàn Cổ, họ cũng chẳng sợ Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

"Các ngươi tuy là tinh huyết Bàn Cổ hóa ra nhưng lại bị trọc khí làm ô nhiễm, vô duyên với đại đạo, rốt cuộc không phải là chính tông." Ánh mắt Nguyên Thủy đầy khinh miệt.

Y vốn cao ngạo, Tổ Vu dù căn cước bất phàm nhưng y vẫn không coi ra gì.

"Không ổn!" Cộng Công và Chúc Cửu Âm nhận được truyền tin của Đế Giang rằng Thái Thượng đã rời Ngọc Hư cung.

“Trước khi Thái Thượng tới, hãy kết thúc chiến đấu.” Cộng Công trầm giọng.

Phải cướp được Tiên Thiên Thanh Khí từ Nguyên Thủy trước.

Đến Côn Luân không thể tay trắng ra về được.

“Không biết có thành công hay không, thử xem!” Trong lòng đã có kế hoạch, Cộng Công để Chúc Cửu Âm và những người khác vây công Nguyên Thủy, còn mình thì rút ra ngoài.

Tám vạn bốn ngàn Đô Thiên Thần Sát bản nguyên trong cơ thể rung động, kết nối với vô số tế bào vũ trụ, pháp lực cường đại như biển cả vô tận tràn ra, cộng thêm sức mạnh của Thủy Chi Pháp Tắc.

Cộng Công chắp hai tay, mỗi tay là một đạo Khai Thiên Phủ Quang.

Y cố gắng ép hai đạo phủ quang này hợp lại làm một.

Một khi thành công, uy lực sẽ không chỉ đơn giản là một cộng một bằng hai.

“Chư Thiên Khánh Vân của Nguyên Thủy sánh ngang Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, một đạo phủ quang không phá được, nhưng nếu hai đạo hợp nhất, uy lực bạo tăng, có khả năng phá vỡ thần thông của y.” Cộng Công tính toán.

Chư Thiên Khánh Vân không chỉ là thần thông mà còn là đạo hạnh của Nguyên Thủy.

Tam Hoa Ngũ Khí của y đều nằm ở đó.

Nếu khánh vân bị phá, đạo hạnh Nguyên Thủy cũng sẽ sụt giảm.

Khai Thiên Phủ Quang bá tuyệt thiên địa, uy chấn cổ kim, khi hai đạo phủ quang tiếp cận nhau, chúng trở nên vô cùng cuồng bạo và không ổn định.

Việc dung hợp chúng khó khăn hơn Cộng Công tưởng.

Nguyên Thủy bị vây công nhưng vẫn chú ý tới Cộng Công, thấy ý đồ của y thì đại kinh.

Một đạo đã đáng sợ, nếu hai đạo dung hợp có thể sẽ phá vỡ Chư Thiên Khánh Vân của y.

Nguyên Thủy muốn ngăn cản nhưng Chúc Cửu Âm đâu có cho phép.

Thời gian trôi qua, Cộng Công cẩn thận từng chút một, hai đạo phủ quang đã tiếp xúc nhưng lực bài xích quá lớn.

"Không được, hiện tại ta chưa thể dung hợp chúng hoàn toàn." Cộng Công thở dài.

Tuy nhiên, sức phá hoại từ sự va chạm của hai đạo phủ quang cũng đã đủ mạnh để phá vỡ Chư Thiên Khánh Vân.

Ngay lập tức, y vung tay chém hai đạo phủ quang về phía Nguyên Thủy.

Càng đến gần, chúng càng tiến lại sát nhau hơn.

Chương 17

Đúng lúc này, một luồng Huyền Hoàng Chi Khí từ trên trời giáng xuống, che chắn cho Nguyên Thủy trước phủ quang của Cộng Công.

"Oanh!" Hai đạo phủ quang va chạm, bộc phát sức mạnh kinh thiên, khiến Huyền Hoàng Chi Khí xuất hiện những vết nứt nhỏ nhưng ngay lập tức biến mất.

"Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp?" Sắc mặt Cộng Công và nhóm Tổ Vu trở nên vô cùng khó coi.

Một bảo tháp màu huyền hoàng xuất hiện giữa không trung, hào quang công đức mông lung, tháp có bốn mươi chín tầng.

Một tòa bảo tháp khổng lồ cao vạn trượng hiện ra, rủ xuống Huyền Hoàng Chi Khí bảo hộ Nguyên Thủy.

Đây chính là Hậu Thiên Đệ Nhất Công Đức Chí Bảo, dù thuộc hàng hậu thiên nhưng uy lực không hề kém cạnh Tiên Thiên Chí Bảo.

Thấy bảo tháp, Nguyên Thủy thở phào nhẹ nhõm.

Thái Thượng đã tới kịp lúc.

Mọi người đều tiếc nuối vì suýt chút nữa đã phá được Chư Thiên Khánh Vân của Nguyên Thủy.

Sức mạnh của hai đạo phủ quang va chạm chỉ đủ làm rung động phòng ngự của bảo tháp chứ không thể phá vỡ, đủ thấy nó mạnh đến mức nào.

Một lão đạo hiện ra bên cạnh bảo tháp, chính là người đứng đầu Tam Thanh - Thái Thượng.

Thái Thượng nhẹ phất phất trần, một luồng Thái Thanh Thần

Quang đánh về phía Cộng Công.

"Hừ!" Cộng Công lạnh lùng hừ một tiếng, đấm một quyền oanh phá thần quang.

"Lúc này rời đi, trăng vẫn còn tròn." Thái Thượng đạm mạc nhìn nhóm Tổ Vu.

Đúng lúc đó, Nhục Thu và những người khác cũng đã tới.

Ngoại trừ Đế Giang, chín Tổ Vu ở Côn Luân thì đã có tám người tập trung tại đây.

Lấy tám địch hai, dù Thái Thượng có cái mai rùa Huyền Hoàng Tháp nhưng ưu thế vẫn nghiêng về phía Cộng Công.

Đáng tiếc là tám Tổ Vu ở đây không phải ai cũng ở tầng thứ bảy, đa phần mới ở tầng thứ sáu, nếu không ưu thế còn lớn hơn nữa.

Thái Thượng và Nguyên Thủy cùng chung thái độ, không đời nào chịu giao thanh khí ra.

Cộng Công không nói nhảm, quyết đoán thi triển đại thần thông.

Tám vạn bốn ngàn Đô Thiên Thần Sát bản nguyên trong cơ thể y tương hỗ hô ứng, tác động đến mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Hỗn Độn Nguyên Thai, cuối cùng là vô số tế bào vũ trụ.

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ trong cơ thể y bị sức mạnh pháp tắc cường đại bao phủ.

Pháp tắc nước trong linh kỳ vốn không hoàn chỉnh nhưng bản thân Cộng Công lại sở hữu Thủy Chi Pháp Tắc hoàn chỉnh.

Trong mắt người ngoài, Cộng Công biến thành Tổ Vu chân thân, toàn thân tỏa ra hắc khí.

Chân thân cao mười vạn trượng, đầu mãng xà thân người, vảy đen bao phủ, chân đạp hai con hắc long, hai cánh tay thao túng đại mãng

màu xanh.

Đô Thiên Thần Sát chi khí quấn quanh thân y.

"Oanh!" Khi hai con hắc long dưới chân Cộng Công chuyển động, hồng thủy ngập trời xuất hiện.

Chúc Cửu Âm, Huyền Minh, Cú Mang và bốn Tổ Vu khác cũng hiện ra chân thân, đứng giữa dòng hồng thủy.

Lấy hồng thủy làm môi giới, pháp lực của bảy Tổ Vu đều truyền sang cho Cộng Công.

Y muốn lợi dụng sức mạnh này để tạm thời đột phá tầng thứ tám.

"Thần thông gì đây?" Thái Thượng cảm thấy một sự bất an chưa từng có.

"Muốn tập hợp pháp lực của tám Tổ Vu sao?

Không sao, Chư Thiên Khánh Vân của ta cộng thêm bảo tháp của huynh trưởng chắc chắn sẽ đỡ được." Nguyên Thủy thầm tính toán.

Dù tu vi các Tổ Vu mới ở tầng thứ sáu nhưng pháp lực tích tụ lại cũng không thể khinh thường.

Trong chốc lát, pháp lực của bảy người đã truyền hết sang Cộng Công.

Mang trong mình tám loại pháp lực, Cộng Công cảm giác thân thể sắp nổ tung.

Tâm đắc về tầng thứ tám của Cửu Chuyển Huyền Công hiện lên trong trí não.

Cộng Công cảm thấy đau đớn khắp toàn thân, gánh nặng này quá lớn.

Nhưng y đã thành công đạt tới tầng thứ tám, dù chỉ là tạm thời.

Nhìn khắp Hồng Hoang, có lẽ chỉ thân thể cường hoành của Tổ Vu mới chịu đựng nổi.

Thực ra, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và ảnh tử phân thân đã giúp y san sẻ một phần gánh nặng, nếu không thân thể đã sớm sụp đổ.

"Cộng Công đột phá rồi?" Thái Thượng không thể giữ nổi bình tĩnh.

Nguyên Thủy trợn tròn mắt.

Bảy Tổ Vu còn lại dù đã chuẩn bị tâm lý nhưng khi thấy Cộng Công thực sự đột phá, ai nấy đều chấn động.

"Sức mạnh của tầng thứ tám sao?

Quá cường đại, tầng thứ bảy hoàn toàn không thể so sánh được...

đây là cấp độ Chuẩn Thánh sao?" Cảm nhận sức mạnh mới, lòng Cộng Công cũng không thể bình lặng.

"Bàn Cổ?" "Phụ thần?" Thái Thượng, Nguyên Thủy và các Tổ Vu đều ngây người nhìn phía sau Cộng Công.

Một hư ảnh mờ ảo vác một cây cự phủ khổng lồ xuất hiện, chính là hư ảnh của đại thần Bàn Cổ.

Nếu đạt tới tầng thứ chín thì chính là Bàn Cổ chân thân.

Tầng thứ tám xuất hiện hư ảnh, vì Cộng Công chỉ đạt tới trạng thái này tạm thời nên đó là hình chiếu của Bàn Cổ.

Bước ra một bước, Cộng Công đã tới trước Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

"Phá cho ta!" Một tiếng hét lớn, Cộng Công đấm ra một quyền.

Dưới cú đấm đó, Huyền Hoàng Chi Khí bị đánh thủng một lỗ.

Lực phòng ngự của bảo tháp này quả thực biến thái nhưng vì Thái

Thượng chưa luyện hóa triệt để nên tuyệt đối không thể ngăn cản Cộng Công lúc này.

Oanh khai lớp khí bảo vệ, Cộng Công không dừng lại mà tiếp tục tấn công.

Công pháp Cửu Chuyển Nguyên Công mà Tam Thanh tu luyện cũng đang ở tầng thứ bảy.

Đại thần Bàn Cổ sáng tạo ra hai đại công pháp: Cửu Chuyển Huyền Công luyện thân, Cửu Chuyển Nguyên Công luyện thần.

Tam Thanh không có huyết mạch Bàn Cổ nên không thể luyện Huyền Công, ngược lại Tổ Vu không có nguyên thần nên không thể luyện Nguyên Công.

Không phải bất cứ nguyên thần nào cũng luyện được Nguyên Công, trừ Tam Thanh ra, Hồng Hoang không có mấy người làm được.

Thái Thượng và Nguyên Thủy mới ở tầng bảy, Cộng Công đã tạm thời đạt tới tầng tám, thực lực chênh lệch vô cùng rõ rệt.

Khi Cộng Công đấm vào bảo tháp, tòa tháp không bị vỡ nát nhưng phát ra tiếng kêu bi thảm, quang hoa ảm đạm đi nhiều, kích thước cũng thu nhỏ lại.

Thái Thượng tâm thần thụ tổn, rên khẽ một tiếng.

"Bành!" Lại một quyền nữa đánh vào, phá tan một phần nhỏ Huyền Hoàng Chi Khí.

"Bành!", "Bành!"...

Cộng Công đấm liên tiếp mười quyền, bảo tháp không chịu nổi nữa.

Thái Thượng bị thương nặng, nôn ra hai ngụm máu, sắc mặt trắng bệch.

Khi Cộng Công dùng pháp lực hóa thành đôi đại thủ vô hình ép về phía Thái Thượng và Nguyên Thủy, hai người cảm thấy một bàn tay che lấp bầu trời xuất hiện, sau đó trời đất như biến mất.

Không thể né tránh, họ hợp lực chống đỡ.

Nguyên Thủy dùng khánh vân, Thái Thượng dùng thần thông diễn hóa Thái Cực Lưỡng Nghi từ hắc bạch nhị khí.

Thế nhưng dưới đại pháp lực của Cộng Công, sự chống đỡ của họ không mang nhiều ý nghĩa.

Rất nhanh, cả hai bị bàn tay pháp lực tóm gọn.

"Không có thời gian, phải nhanh chóng rút lấy thanh khí từ họ." Cộng Công cảm thấy thân thể mình đã chạm tới giới hạn sụp đổ.

Chương 18

"Sức mạnh tầng thứ tám quả là quá khủng khiếp." "Thái Thượng dù tầng bảy và có bảo tháp bảo vệ cũng không chống đỡ nổi." "Bảo tháp vẫn còn tốt, dù sao cũng là Đệ Nhất Công Đức Chí Bảo, sức mạnh tầng tám tuy mạnh nhưng chưa thể hủy diệt được chí bảo bực này." Các Tổ Vu thầm nghĩ.

"Bành!" Chư Thiên Khánh Vân hoàn toàn không bằng bảo tháp, liền bị bàn tay của Cộng Công phá vỡ.

Khi khánh vân bị phá, đạo hạnh của Nguyên Thủy cũng sụt giảm.

Sau khi giam giữ hai người, Cộng Công bắt đầu rút lấy Tiên Thiên Thanh Khí.

Nguyên thần của Tam Thanh và thanh khí gắn bó chặt chẽ, việc phân ly không chỉ gây đau đớn mà còn tổn thương nguyên thần.

Cảm nhận thanh khí trong người thất thoát, Thái Thượng và Nguyên Thủy vừa kinh vừa nộ.

Do ảnh hưởng của nguyên thần, thanh khí của Tam Thanh mỗi người một khác: Thái Thượng là Thái Thanh Khí, Nguyên Thủy là Ngọc Thanh Khí, Thông Thiên là Thượng Thanh Khí.

Rút lấy từ hai người này, y có được Thái Thanh và Ngọc Thanh Khí.

Việc luyện hóa chúng thành Tiên Thiên Thanh Khí thuần túy không khó.

Khi rút được mỗi người một phần mười lượng thanh khí, Cộng Công mới dừng tay.

Lúc này nguyên thần của họ đã bị tổn thương không nhẹ, tu vi suýt

chút nữa rớt xuống một tầng.

"Đã hòm hòm rồi." Cộng Công thầm nghĩ.

Khi Thái Thượng và Nguyên Thủy cùng về tới Ngọc Hư cung, Đế Giang đã sớm rời đi.

"Huynh không sao chứ?" Thấy hai huynh trưởng, Thông Thiên lo lắng hỏi.

Thái Thượng âm trầm, Nguyên Thủy thì mặt xanh mét.

Nhìn sắc mặt họ là biết đã chịu thiệt lớn.

Thái Thượng mất một phần mười thanh khí, nguyên thần bị thương, cần thời gian dài mới hồi phục được.

Nguyên Thủy không chỉ mất thanh khí mà đạo hạnh còn sụt giảm.

Từ trước tới nay, Thái Thượng có tu vi cao nhất, Nguyên Thủy và Thông Thiên ngang nhau.

Hiện giờ, Thông Thiên lại trở thành người có tu vi cao nhất trong Tam Thanh.

"Ta và Nguyên Thủy sẽ bế quan một thời gian, sau khi xuất quan... sẽ đi Tử Tiêu cung!" Thái Thượng nói.

Là Bàn Cổ chính tông mà phải đi nghe người khác giảng đạo khiến Tam Thanh cao ngạo khó lòng chấp nhận, nhưng hiện tại Hồng Hoang chỉ có một vị thánh nhân, không nghe giảng đạo thì quá đáng tiếc.

Thái Thượng rốt cuộc đã hạ quyết tâm buông bỏ sự kiêu ngạo để lấy được lợi ích thực tế.

Nguyên Thủy cũng đồng ý đi nghe giảng.

"Lấy được Tiên Thiên Thanh Khí, đám Tổ Vu muốn dung hợp cũng khó.

Có tu luyện được Hỗn Nguyên Nguyên Thần hay không còn chưa biết, ngộ nhỡ thanh trọc xung đột dẫn đến diễn hóa địa thủy hỏa phong thì là tự tìm đường chết.

Ta đi nghe thánh nhân giảng đạo, tu vi vượt qua Cộng Công sẽ không khó.” Nguyên Thủy thầm tính toán.

Mối nhục này y nhất định sẽ đòi lại.

Nhân quả đã kết, sớm muộn gì cũng phải liễu đoạn.

Sau đó hai người đi bế quan, Ngọc Hư cung rộng lớn trở nên vắng lặng.

Thông Thiên cũng không nhàn rỗi, hằng ngày cảm ngộ đại đạo.

Tại một nơi ở Côn Luân, chín Tổ Vu tụ họp lại.

Cộng Công cầm trong tay hai luồng thanh khí.

“Hai luồng này bị nguyên thần của họ ảnh hưởng nên không còn thuần túy nữa.” Huyền Minh nói.

“Đơn giản thôi!” Cộng Công cười nói.

Ảnh tử của y biến thành thực thể, toàn thân màu vàng kim, đôi mắt ẩn hiện hào quang công đức.

Ảnh tử đồng bộ với bản thể nhưng y có thể thao túng nó.

Chỉ cần y muốn, bản thể hóa chân thân vạn trượng thì ảnh tử vẫn có thể giữ hình người.

Nhờ dung nhập đại lượng công đức nên tu vi của phân thân này bằng đúng bản thể.

Tuy nhiên nếu bản thể đột phá tầng tám thì phân thân này chưa đủ công đức để đột phá theo.

Khi Cộng Công giao thanh khí cho phân thân, kim quang lóa mắt

bao phủ lấy chúng.

Không mất bao lâu, chúng đã trở thành Tiên Thiên Thanh Khí thuần túy.

Sau đó y chia thanh khí thành sáu phần, mình một phần, chia cho Chúc Cửu Âm, Huyền Minh... mỗi người một phần, rồi giao hết cho Đế Giang.

Đế Giang giữ một phần, còn lại sẽ chuyển cho Chúc Dung, Hậu Thổ đang vắng mặt.

"Chừng này thanh khí có đủ không?" Cường Lương nhìn nhúm thanh khí nhỏ trong tay, tỏ ý nghi ngờ.

So với lượng trọc khí trên người y thì chừng này quả thực quá ít.

"Đủ rồi, chỉ cần một chút thanh khí và một chút trọc khí dung hợp hóa Hỗn Độn, sức mạnh Hỗn Độn sẽ đồng hóa toàn bộ trọc khí còn lại." Cộng Công giải thích.

"Hay là ta thử xem?" Cường Lương háo hức.

Chỉ cần dung hợp thành công, lợi ích có được từ đặc tính Hỗn Độn khiến y vô cùng kích động.

"Không được, thanh trọc tiếp xúc dù quy về Hỗn Độn nhưng cũng dễ diễn hóa địa thủy hỏa phong.

Lượng thanh khí này kiếm không dễ, hãy thu vào trong người trước để thân thể làm quen, khiến thanh trọc đạt tới trạng thái hiệp điều." Cộng Công ngăn cản.

"Nghe theo Cộng Công đi." Đế Giang suy nghĩ một lát rồi tán đồng.

Nếu không hiệp điều được mà để chúng tiếp xúc sớm sẽ rất khó kiểm soát.

Cách của Cộng Công tuy chậm nhưng an toàn hơn.

Vì chút thanh khí này họ đã tốn bao công sức, lãng phí thì quá đáng tiếc.

Cộng Công thu thanh khí vào người, dùng pháp lực bao bọc lấy, chưa vội dung hợp.

Linh hồn Tổ Vu gắn liền với thân thể, tinh thần liên kết với thanh khí bên trong sẽ khiến thân thể dần thích nghi.

Khi thanh khí và trọc khí đạt tới sự đồng bộ nhất trí mới là thời cơ dung hợp tốt nhất.

Các Tổ Vu khác cũng làm theo.

Sau đó, Đế Giang phải đi tìm Chúc Dung và Hậu Thổ.

Lúc này Cộng Công cũng đang tính toán bước tiếp theo.

Đi Tây Phương tu bổ địa mạch kiếm công đức?

Hậu Thổ đã đi rồi, chắc chắn nàng sẽ làm việc đó, nhưng một mình nàng khó lòng tu bổ hết địa mạch bị tổn hại ở đó.

"Chi bằng tới Bất Chu Sơn xem sao." Cộng Công thầm nghĩ.

Có một điều khiến y thắc mắc: một Tổ Vu với tu vi tối đa là Chuẩn Thánh sao có thể húc gãy Bất Chu Sơn?

Đó là đệ nhất sơn của Hồng Hoang, chống đỡ cả trời đất.

Không có nó, trời đất sẽ sụp đổ, vạn vật về lại Hỗn Độn.

Ngay cả Ma Tổ La Hầu muốn diệt thế cũng không dám động tới ngọn núi này.

"Cộng Công, tiếp theo đi đâu?" Cú Mang hỏi.

"Tới Bất Chu Sơn du lịch một phen." Cộng Công trả lời đại.

"Bất Chu Sơn sao?

Chương 19

Ta đi cùng huynh.” Huyền Minh nói.

Cộng Công cũng không phản đối.

Hấp thụ linh hồn và ký ức của tiền thân, y đã coi Huyền Minh như em gái mình.

Rời khỏi Côn Luân, hai người hướng về Bất Chu Sơn.

Chuyến đi Côn Luân này coi như không uổng phí, dù đắc tội Tam Thanh nhưng đã lấy được Tiên Thiên Thanh Khí.

Khoảng cách từ Đông Côn Luân tới Bất Chu Sơn không gần, nếu đi với tốc độ nhanh nhất cũng phải mất trăm năm.

Cộng Công đi du ngoạn nên không vội.

Trên đường đi, y có cái nhìn mới về Huyền Minh.

Nàng tuy lạnh lùng nhưng quan hệ với y rất tốt.

Sớm thôi, y biết lý do nàng muốn đi cùng: một là vì hứng thú với ảnh tử phân thân, hai là vì pháp tắc của nàng đang gặp vướng mắc.

Huyền Minh là Vũ Chi Tổ Vu, pháp tắc của nàng rất gần với pháp tắc nước.

Dù là nước mưa hay băng tuyết đều là một dạng chuyển hóa.

Trước kia pháp tắc của hai người tương đương nhưng từ khi có phân thân và linh bảo, Cộng Công đã lĩnh ngộ sâu hơn, vượt xa nàng.

Vì pháp tắc tương cận, Cộng Công cũng không ngại giúp đỡ.

Y giải phóng sức mạnh pháp tắc cho nàng cảm nhận, truyền đạt những thông tin mà chỉ có thể ý hội chứ không thể ngôn truyền.

Huyền Minh nhận được tin tức thì đôi mày thanh tú nhíu chặt, vì không có nguyên thần nên nàng chỉ lĩnh ngộ được một phần nhỏ.

Phía xa, mặt đất rung chuyển, một đầu tẩu thú cao hàng trăm mét mỗi bước đi khiến vạn dặm rung động.

Đột nhiên một con phi cầm sải cánh nghìn dặm lao xuống chiến đấu và hạ gục tẩu thú.

Khi nó định hưởng thụ chiến lợi phẩm thì những dây leo huyết sắc từ lòng đất trồi lên trói chặt nó, khiến nó không tài nào thoát khỏi.

Hồng Hoang thời man hoang vô số dị thú khiến Cộng Công mở mang tầm mắt.

Chỉ cần chúng không đụng chạm tới mình, y cũng lười quan tâm.

Thỉnh thoảng phát hiện thiên tài địa bảo, y cũng thuận tay thu lấy.

Mất gần hai trăm năm, họ mới thấy được Bất Chu Sơn.

Không hổ danh đệ nhất sơn, núi cao chạm trời, nguy nga tráng lệ vượt xa vạn sơn chi tổ Côn Luân.

Chân núi thông tới U Minh, đỉnh núi chạm tới Bích Lạc, chu vi chân núi lớn tới mức đi nhanh nhất cũng mất nửa năm mới giáp vòng.

Nhìn ngọn núi phía xa, Cộng Công cảm thấy có thứ gì đó đang hô hoán mình.

Tiền thân chưa từng có cảm giác này, là ảo giác sao?

Với tu vi của y hiện tại, sao có thể có ảo giác được.

"Có lẽ sẽ gặp được cơ duyên tại đây." Cộng Công thầm nghĩ.

Nếu có được một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thuộc tính nước ở đây thì quá tốt.

Dù đã thấy núi nhưng phải nửa tháng sau họ mới tới chân núi.

Khi thực sự đặt chân lên Bất Chu Sơn, cảm giác mời gọi càng thêm mãnh liệt.

"Có vấn đề gì sao?" Huyền Minh nhận ra Cộng Công có vẻ không bình thường từ khi thấy ngọn núi này.

"Ta cảm nhận được một sự triệu hồi, có lẽ là cơ duyên." Cộng Công không giấu giếm.

Huyền Minh nghe vậy thì hào hứng giục y đi tìm.

Bất Chu Sơn linh khí dồi dào hơn Côn Luân, động thiên phúc địa rất nhiều, các cường giả thường chọn nơi này tu luyện.

Khi họ bước lên núi đã thấy không ít sinh linh.

Huyền Minh giải phóng một chút khí thế khiến không ai dám tới gần.

Nhưng vẫn có kẻ không biết sống chết xuất hiện.

Một con nhện khổng lồ màu đỏ lửa, hung hãn vô cùng, khí thế còn mạnh hơn cả Huyền Minh đang thể hiện.

"Phô trương quá thì gây chú ý, mà thấp kém quá thì lại bị lũ lâu la này quấy rầy, thật phiền phức." Huyền Minh nói với Cộng Công.

"Các cường giả ở đây chắc đều tới Tử Tiêu cung rồi." Cộng Công đáp.

Hai người hoàn toàn ngó lơ con nhện khiến nó nổi giận tấn công.

Những sợi tơ trong suốt khó nhận ra và nọc độc đỏ rực đầy tính ăn mòn phun tới.

Con nhện này tu vi tương đương tầng thứ ba Cửu Chuyển Huyền Công, trong mắt hai vị Tổ Vu thì chẳng khác gì kiến cỏ.

Huyền Minh chỉ vẫy tay, hàn khí khủng bố quét qua đóng băng tất

cả: từ con nhện tới tơ và độc dịch.

Hàn băng của nàng vạn năm không tan, lửa thường không thể làm gì được, phải là Tam Muội Chân Hỏa mới có thể hóa giải.

"Rắc rắc!" Khối băng vỡ vụn, con nhện bên trong cũng hình thần câu diệt.

Đây chỉ là một khúc nhạc đệm nhỏ...

"Đây là đâu?" Huyền Minh đi theo Cộng Công tới một vách đá dựng đứng, phía dưới mây mù bao phủ sâu không thấy đáy.

Cảm giác mời gọi xuất phát từ chính nơi này.

Đột nhiên Cộng Công nhìn vào ảnh tử của mình.

Khi ảnh tử của y kết nối với một bóng râm ở đây, y cảm nhận được một ý chí.

"Ý chí của Bàn Cổ?" Tâm thần Cộng Công chấn động.

Nó ẩn giấu trong cái bóng của Bất Chu Sơn nên khó ai phát hiện ra.

Nếu không nhờ ảnh tử đặc thù của mình, y cũng không thể thấy được.

Cộng Công thao túng ảnh tử để câu thông với ý chí đó.

Không lâu sau, cả ngọn núi rung chuyển nhẹ.

Đồng thời trong ảnh tử của y xuất hiện chín đạo phù lục màu hỗn độn.

Đại lượng thông tin tràn vào não bộ, y đã hiểu rõ về chúng.

Khai Thiên Cửu Thức, uẩn hàm Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ.

Nếu xuất hiện chiêu thứ mười thì có lẽ đã chứng được đại đạo, ít nhất là vượt qua cả Bàn Cổ.

Tổ Vu mang huyết mạch Bàn Cổ, đi theo Lực Chi Đại Đạo, việc nhận được Khai Thiên Cửu Thức là lẽ thường tình, nhưng trước đó không ai làm được vì họ không có nguyên thần.

Phân thân ảnh tử của y tương tự nguyên thần nên mới có được diễm phúc này.

Tuy nhiên để lĩnh ngộ được từ chín đạo phù lục đó không phải chuyện dễ.

Phân thân đã có được nhưng chưa thể lĩnh ngộ ngay, phải đợi khi y có được Hỗn Nguyên Nguyên Thần mới có thể bắt đầu.

Bất Chu Sơn rung chuyển dữ dội, uy thế vô biên phát ra từ ngọn núi.

Đó là uy thế của Bàn Cổ.

Bất cứ ai ở trên núi lúc này đều cảm nhận được rất rõ.

Dù không bằng Hỗn Nguyên Thánh Nhân nhưng cũng khiến Cộng Công và Huyền Minh cảm thấy áp lực nặng nề.

Cùng với sự rung chuyển của ngọn núi chống trời, cả thế giới Hồng Hoang cũng trở nên không ổn định.

Uy thế của Bàn Cổ xuất hiện ở khắp mọi nơi trên núi.

“Uy thế thật mạnh mẽ.” Huyền Minh thầm kinh hãi.

Chương 20

"Phụ thần thật đáng sợ." Cộng Công cảm thán.

Ngọn núi này vốn là xương sống của Bàn Cổ hóa thành, y đã mất từ lâu, trải qua bao thời đại từ hung thú, tam tộc đến đạo ma, vậy mà tàn lưu uy thế vẫn kinh hồn bạt vía thế này, đủ thấy lúc sinh thời Bàn Cổ mạnh đến nhường nào.

Dưới thánh nhân đều là kiến cỏ, nhưng có lẽ Hỗn Nguyên Thánh Nhân trước mặt Bàn Cổ cũng chẳng khác gì kiến cỏ mà thôi.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân còn chưa tới cực hạn, chưa mạnh bằng Thiên Đạo chứ đừng nói tới Đại Đạo.

Hiện tại Bất Chu Sơn đang có dấu hiệu bất thường.

Vô số sinh linh không thể đứng vững dưới uy áp này.

"Bất Chu Sơn ngày càng bất ổn, không lẽ sẽ sụp đổ sao?" Huyền Minh lo lắng.

Không chỉ nàng mà vô số sinh linh khác cũng chung nỗi sợ.

Đây là thiên trụ, nếu nó đổ, trời đất sẽ sáp nhập, mọi thứ trở lại Hỗn Độn.

"Bàn Cổ thân hóa vạn vật, nếu thế giới trở lại Hỗn Độn, liệu ngài có phục sinh?" Cộng Công đột nhiên nảy ra ý nghĩ đó.

Nếu Bàn Cổ phục sinh, chắc chắn sẽ thôn phệ Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu đầu tiên.

Dù sùng kính Phụ thần nhưng y tuyệt đối không muốn bị thôn phệ.

Vấn đề là nếu núi đổ, liệu Hồng Quân có đi bổ thiên không?

Con rùa ở Bắc Hải có đủ lớn không?

Chặt chân nó có làm trụ chống trời được không?

Y vô cùng lo lắng vì nếu núi đổ, chưa chắc Hồng Quân đã cứu nổi thế giới, còn y thì lại càng không.

Khi núi càng bất ổn, ba mươi ba tầng trời lung lay, đại địa thì nứt vỡ.

Mây đen che lấp thái dương, tử sắc thần lôi quẫy đạp trong mây.

Mọi thứ đang diễn biến theo chiều hướng tồi tệ nhất.

Có thể khẳng định đây là sự sắp đặt của Bàn Cổ trước khi mất.

Chín đạo phù lục chứa Khai Thiên Cửu Thức vừa mất đi, uy thế tàn lưu bộc phát mạnh mẽ.

May mà bây giờ mới bộc phát, chứ nếu từ lúc khai thiên lập địa thì uy thế này còn mạnh gấp vạn lần.

Cộng Công cảm nhận được sức mạnh tầng tám của mình còn chẳng bằng một phần trăm uy thế này.

Uy thế tàn lưu sẽ tan biến nhanh, trừ khi nó cực kỳ mạnh mới tồn tại được lâu như vậy.

"Bàn Cổ để lại sự sắp xếp này chắc chắn có dụng ý, là gì đây?" Cộng Công nhíu mày suy tư.

Ngài để lại tuyến sinh cơ cho Vu tộc, để lại Khai Thiên Cửu Thức ở đây.

Muốn lấy được nó cần huyết mạch và nguyên thần.

Y hội tụ đủ nên đã lấy được.

Nhưng ngay sau đó núi lại bất ổn.

Lẽ nào Bàn Cổ muốn lợi dụng Vu tộc để hủy diệt Bất Chu Sơn, đưa thế giới về Hỗn Độn?

Nhưng nếu không phải vậy thì là vì cái gì?

Y không hiểu nổi.

"Trong núi vẫn còn tàn lưu ý chí của ngài, nếu có thể câu thông được có lẽ sẽ biết được chân tướng." Cộng Công nghĩ thầm.

Có ý chí chưa chắc có uy thế, nhưng có uy thế thì chắc chắn có ý chí.

Ngọn núi rung chuyển chứng tỏ ý chí của Bàn Cổ vẫn còn đó.

Việc y lấy được Khai Thiên Cửu Thức cũng là nhờ sự chỉ dẫn của ý chí này.

Phía sau Cộng Công, phân thân ảnh tử giải phóng khí thế bằng với bản thể nhưng vẫn bị uy áp của Bàn Cổ đè bẹp hoàn toàn.

Kim quang lưu chuyển, chín đạo phù lục trong người được bao bọc bởi công đức...

Tại Đông Côn Luân, Thái Thượng và Nguyên Thủy đang bế quan cũng phải xuất thế.

Vì thời gian quá ngắn nên họ chưa hồi phục hoàn toàn.

"Xảy ra chuyện gì mà trời đất bất ổn thế này?" Nguyên Thủy kinh hoảng.

"Bất Chu Sơn có biến." Thái Thượng vô cùng nghiêm trọng.

"Lẽ nào có đại năng nào muốn phá hủy ngọn núi đó?" Thông Thiên kinh hô.

"Bất Chu Sơn không dễ phá hủy vậy đâu.

Ba chúng ta liên thủ vạn năm cũng không làm gì nổi nó, trừ phi là Hỗn Nguyên Thánh Nhân." Thái Thượng nói.

"Hồng Quân phá núi sao?" Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn

nhau.

“Chỉ có Hồng Quân mới đủ sức làm việc đó trong thời gian ngắn, nhưng hiện tại trời đất bất ổn chắc không phải do ngài ấy.” Thái Thượng nhận định.

“Nếu thế giới trở lại Hỗn Độn thì sao?” Nguyên Thủy hỏi.

“Đi tìm Hồng Quân thôi.” Thái Thượng thở dài.

Với tu vi hiện tại, dù có bảo tháp hay khánh vân thì họ cũng chỉ tồn tại được trong Hỗn Độn một thời gian ngắn.

Chỉ có Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới có thể khai tịch thế giới riêng trong Hỗn Độn.

Tại một nơi ở tầng trời thứ ba mươi ba, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dùng pháp nhãn quan sát Bất Chu Sơn nhưng không thấy rõ được gì.

Ở đó chỉ có thể cảm nhận được uy thế Bàn Cổ chứ không thể nhìn thấu, càng không thể nhìn từ thiên giới xuống.

“Kỳ lạ, sao ngọn núi đó lại đột nhiên bất ổn?” Chuẩn Đề thắc mắc.

“Có phải vì thế giới Hồng Hoang lớn mạnh quá nhanh khiến Bất Chu Sơn không còn chịu nổi gánh nặng?” Tiếp Dẫn suy đoán.

Hồng Hoang mỗi giây mỗi phút đều hấp thụ Hỗn Độn chi khí ngoài vực để mở rộng.

Sức mạnh thế giới và Thiên Đạo ngày càng cường đại.

Một khi thành thánh nhân, dù không tu luyện cũng sẽ mạnh lên theo thế giới.

“Nếu Bất Chu Sơn sụp đổ, Hồng Hoang sẽ gặp hạo kiếp chưa từng có, có thể diễn hóa thành Vô Lượng Lượng Kiếp.” Chuẩn Đề nói.

“Đó không phải là chuyện chúng ta hiện tại có thể giải quyết.” Tiếp Dẫn bất lực.

Giữa trời đất có các kiếp số: tiểu kiếp, đại kiếp, lượng kiếp và vô lượng lượng kiếp.

Khi Vô Lượng Lượng Kiếp xuất hiện, trời đất chắc chắn về lại Hỗn Độn, ngay cả thánh nhân cũng không thể xoay chuyển.

Theo thời gian, một nguyên phân làm mười hai hội, mỗi hội vạn tám trăm năm, một nguyên hội là mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm.

Năm vạn nguyên hội là một lượng kiếp, bốn ức tám ngàn vạn lượng kiếp là một vô lượng lượng kiếp.

Tuy nhiên các kiếp này có thể đến sớm hoặc muộn hơn.

Ví như Bất Chu Sơn đổ mà không ai bổ thiên thì vô lượng lượng kiếp sẽ đến ngay tức khắc chứ không cần đợi hàng tỷ tỷ năm nữa.

“Thì ra là thế!” Sau khi thành công câu thông với ý chí của Bàn Cổ còn sót lại tại Bất Chu Sơn, Cộng Công đã hiểu rõ dụng ý sắp xếp của Ngài.

Bàn Cổ đối với Vu tộc thật sự là dụng tâm lương khổ, không chỉ lưu lại một tuyến sinh cơ, mà còn để lại Khai Thiên Cửu Thức tại nơi này.

Tại một góc của Bất Chu Sơn, có một gốc Cực phẩm Tiên thiên linh căn tên gọi là Kiến Mộc.

Chỉ cần Cộng Công tìm được Kiến Mộc, có thể dùng nó để ổn định Bất Chu Sơn, thu hoạch được một phần đại công đức.

Một gốc Cực phẩm Tiên thiên linh căn cùng một phần đại công đức chính là món quà Bàn Cổ ban tặng cho Vu tộc.

Hơn nữa, Kiến Mộc quả thực có trợ giúp rất lớn trong việc lĩnh ngộ pháp tắc.

“Bàn Cổ đối với Vu tộc chân không tệ.” Cộng Công trong lòng cảm khái.

Chương 21

Tam Thanh muốn thành Thánh vốn dễ dàng, Bàn Cổ tự nhiên không cần quá lo lắng, nhưng Vu tộc muốn thành Thánh lại thiên nan vạn nan.

Cho nên, việc Bàn Cổ ban tặng chút cơ duyên này cũng là lẽ thường tình.

Vu tộc đi theo con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, mà con đường này lại là gian nan nhất.

Bàn Cổ năm xưa muốn chứng đại đạo nhưng đã thất bại.

Các Tổ Vu hiện tại mục tiêu là chứng Thiên đạo, độ khó tuy viễn không bằng Bàn Cổ năm xưa, nhưng cũng không hề dễ dàng.

Lúc này, tâm tình Cộng Công kích động không thôi.

Tiên thiên linh căn so với Tiên thiên linh bảo còn có giá trị lớn hơn, Cực phẩm Tiên thiên linh căn lại càng là thứ có gặp mà không có cầu.

Không chỉ có được linh căn, còn có thể đạt được đại công đức, thật là vẹn cả đôi đường.

"Đi!" Cộng Công chào Huyền Minh một tiếng, hướng về một phía của Bất Chu Sơn bay đi.

Huyền Minh tuy đầy bụng nghi vấn nhưng vẫn bám sát theo y.

Dưới sự bao phủ của uy thế Bàn Cổ khủng khiếp, có thể đứng vững đã là bất quá, muốn phi hành là cực kỳ khó khăn, nhưng Cộng Công và Huyền Minh lại có thể làm được.

Tuy nhiên, tốc độ cũng không nhanh lắm.

"Với tốc độ này, e là phải mất vài tháng mới tới được nơi Kiến

Mộc tọa lạc.” Cộng Công thầm tính toán.

Bất Chu Sơn quá rộng lớn, lại quá cao, dù tốc độ của hai người đã đủ nhanh nhưng vẫn cần thời gian.

Vài tháng sau, Cộng Công và Huyền Minh đã tới một nơi tại Bất Chu Sơn.

Trước mắt là vách đá dựng đứng thiên nhẫn, vốn là một vùng trống trải, nhưng lại có một tầng phong ấn do Bàn Cổ để lại.

Ngay cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân có ở đây cũng không cách nào phát hiện ra tầng phong ấn này.

Muốn phá giải phong ấn vốn rất khó, nhưng đối với người nắm giữ Khai Thiên Cửu Thức thì lại đơn giản vô cùng.

Chỉ thấy, chín cái Hỗn độn phù lục bên trong ảnh tử phân thân của Cộng Công phát động.

Theo phong ấn bị giải khai, một đoàn Hỗn độn thần quang chói mắt hiện ra, khiến Cộng Công và Huyền Minh nhất thời không mở mắt nổi.

Khi thần quang biến mất, hai người mở mắt ra liền thấy một gốc thần thụ cao siêu quá trăm vạn trượng.

Huyền Minh trừng lớn đôi mắt.

Cộng Công cũng ngây người nhìn Kiến Mộc trước mặt.

Lá nó như la, quả như loan, gỗ như rêu.

Đứng dưới Kiến Mộc, vạn vật không thể phát ra âm thanh, ánh mặt trời chiếu xuống cũng không để lại bóng hình.

“Cực phẩm Tiên thiên linh căn Kiến Mộc.” Cộng Công dùng lực lượng pháp tắc giao lưu với Huyền Minh.

“Kiến Mộc?” Huyền Minh cũng biết đến Kiến Mộc, nhưng đây là lần đầu tiên nàng được tận mắt chứng kiến.

Thập nhị Tổ Vu đều được Bàn Cổ lưu lại một số tin tức về lịch sử Hồng Hoang, Tiên thiên linh căn, Tiên thiên linh bảo, Hỗn Nguyên Thánh Nhân...

Trước đây, Thập nhị Tổ Vu đều từng tìm kiếm Kiến Mộc nhưng thủy chung không thấy, hóa ra nó bị Bàn Cổ phong ấn ngay tại Bất Chu Sơn.

“Kiến Mộc có thể ổn định Bất Chu Sơn, cũng có thể thay thế Bất Chu Sơn chống đỡ thiên địa, hơn nữa còn hỗ trợ lĩnh ngộ pháp tắc.” Cộng Công nói với Huyền Minh.

Có thể trợ giúp lĩnh ngộ pháp tắc quả thực là biến thái, nhưng với Cực phẩm Tiên thiên linh căn thì điều này cũng không có gì kỳ quái.

“Kiến Mộc là Phụ thần để lại cho Vu tộc chúng ta.” Huyền Minh bách cảm giao tập.

Bàn Cổ trước khi vẫn lạc vẫn có thể vì Vu tộc mà an bài, quả không hổ danh là Phụ thần mà Vu tộc luôn tôn kính.

Tam Thanh và Thập nhị Tổ Vu tuy đều xuất thân từ Bàn Cổ, nhưng không phải là Bàn Cổ chuyển thế, cũng không phải quan hệ cha con, nhưng Thập nhị Tổ Vu lại nguyện ý tôn Bàn Cổ làm Phụ thần, còn Tam Thanh thì không như vậy.

Kiến Mộc xuất thế tạo ra dị tượng cực lớn.

Tử khí hoành không, tường vân thụy thải, Tiên thiên linh khí hóa thành Thần Long và Phượng Hoàng tề minh trên không trung, lại có thiên hoa loạn trụy, thần quang trùng thiên.

Chắc chắn các đại năng đều đã biết Bất Chu Sơn có Cực phẩm Tiên thiên linh căn xuất thế.

Ảnh tử phân thân của Cộng Công tiến vào nội bộ Kiến Mộc, tìm kiếm bản nguyên của nó.

Chỉ cần nắm giữ được bản nguyên, gốc Cực phẩm Tiên thiên linh căn này sẽ thuộc về y.

Huyền Minh cũng không rảnh rỗi, nàng đang bận rộn hái quả trên cây Kiến Mộc.

Kiến Mộc mười vạn năm nở hoa, mười vạn năm kết quả, lại mười vạn năm mới chín, ba mươi vạn năm cũng chỉ kết được chín quả.

Hiện tại, quả trên cây Kiến Mộc hàng thiên hàng vạn, có thể thấy đã trải qua bao nhiêu năm tháng.

Với số quả nhiều như vậy, Thập nhị Tổ Vu chia nhau ra, pháp tắc của mỗi người chắc chắn sẽ cường đại lên không ít, thậm chí có khả năng xuất hiện pháp tắc thứ hai.

Không ít đại năng vốn định tới Tử Tiêu cung, nay phát hiện Bất Chu Sơn có linh căn xuất thế cũng bắt đầu kéo tới.

Ngoài ba mươi ba tầng trời là một mảnh xám xịt, Hỗn độn chi khí vô cùng vô tận, bạo ngược vô cùng, ngay cả bọn người Tổ Vu Cộng Công hiện tại cũng không thể tồn tại quá lâu ở đây.

Giữa chốn Hỗn độn, có một tòa đạo quan nhỏ cổ phác.

Đạo quan được cấu thành từ một loại tử sắc ngọc thạch, mang theo đạo vận huyền chi hựu huyền.

Ba chữ Tiên thiên văn tự "Tử Tiêu Cung" hiện rõ trên đại môn đạo quan.

Nhìn từ bên ngoài, Tử Tiêu cung tuy nhỏ, nhưng bên trong lại là một phương thế giới.

Các loại pháp tắc hình chiếu giao thoa bên trong cung điện, hiện ra đủ loại hào quang rực rỡ.

Tại một nơi trong Tử Tiêu cung, trên một tòa tử sắc bồ đoàn, Hồng Quân đạo nhân đang cảm ngộ đại đạo.

Chỉ thấy Ngài râu tóc bạc phơ nhưng mặt như quan ngọc, khoác một kiện thanh sắc đạo bào, trên đỉnh đầu là tử sắc khánh vân, có một luồng Hồng Mông nhất khí nâng đỡ một khối ngọc điệp tàn phá.

Tạo hóa khí tức vờn quanh khối ngọc điệp đó.

Đó chính là Tạo Hóa Ngọc Điệp, uẩn hàm ba ngàn pháp tắc và Hồng Mông tử khí.

Ba ngàn là con số ước lệ, thực chất là vô cùng vô tận, cho nên Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh chứa đựng vô số pháp tắc.

Hồng Mông tử khí là cơ sở của đại đạo, chỉ có năm mươi đạo, Bàn Cổ có mười một đạo, đã dùng một đạo, mười đạo còn lại đặt trong Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Số bắt đầu từ một, lập ở ba, thành ở năm, thịnh ở bảy, cực ở chín, mười hai là viên mãn.

Chỉ thiếu một đạo Hồng Mông tử khí là Bàn Cổ đã có thể viên mãn.

Chịu ảnh hưởng từ việc Bàn Cổ khai thiên, Tạo Hóa Ngọc Điệp bị phá toái, Hồng Quân đã tìm được đại bộ phận mảnh vỡ, nhưng cũng chỉ chắp vá được hơn một nửa.

Dù tàn khuyết nhưng cũng có tám đạo Hồng Mông tử khí cùng gần mười vạn loại pháp tắc.

"Kiến Mộc quả nhiên ở Bất Chu Sơn, Bàn Cổ an bài như thế, có kế hoạch gì chăng?" Hồng Quân mở bừng đôi mắt, Thiên đạo vận

chuyển hiển hiện rõ trong đó.

“Phù!” Cộng Công thở phào nhẹ nhõm.

Bản nguyên Kiến Mộc đã bị ảnh tử phân thân nắm giữ.

Huyền Minh cũng đã thu sạch hàng vạn quả trên cây.

Lúc này, phụ cận có không ít sinh linh, nhưng tu vi đều không cao, dưới uy thế chấn nhiếp của Cộng Công và Huyền Minh, bọn chúng chỉ có thể nhìn trân trối, không một kẻ nào dám làm càn.

Nắm giữ được bản nguyên, Cộng Công thao túng Kiến Mộc để ổn định Bất Chu Sơn.

Cùng lúc đó, uy thế Bàn Cổ bao phủ toàn bộ ngọn núi bắt đầu tiêu tán.

Ý chí của Bàn Cổ lưu lại giữa thiên địa cuối cùng đã tan biến!

Theo Bất Chu Sơn ổn định lại, thiên địa cũng không còn động đãng.

Ngay sau đó, một đoàn đại công đức từ trên trời giáng xuống, một nửa rơi vào Kiến Mộc, một nửa rơi lên người Cộng Công.

Dù chỉ là một nửa công đức, nhưng cũng gấp mấy chục lần so với việc y tu bổ địa mạch tại Tây Phương đại lục.

Phần công đức rơi trên Kiến Mộc ngay lập tức bị hấp thu.

Chỉ thấy Kiến Mộc lại cao lớn thêm không ít.

Chương 22

Cộng Công có thể cảm nhận rõ ràng bản nguyên của nó tăng cường thêm khoảng một phần bảy.

Theo sự trưởng thành của Kiến Mộc, quả sinh ra cũng sẽ tốt hơn.

Phụ cận đã có mười mấy đại năng đang quan sát, xa hơn nữa là vô số sinh linh.

"Giao ra Tiên thiên linh quả!" "Nếu không hãy giao ra bản nguyên của Tiên thiên linh căn!" Tiên thiên linh căn làm động lòng người, nhất là Cực phẩm Tiên thiên linh căn, đã có hai vị đại năng không nhịn được nữa.

Một trung niên mặc đay áo màu lanh, một lão giả mặc hắc sắc đạo bào, cả hai đều tản ra dao động pháp lực cường đại.

"Chết?" Cộng Công chưa kịp lên tiếng, Huyền Minh đã mục quang băng lãnh, nổi lên sát tâm với hai kẻ này.

Một gốc Cực phẩm Tiên thiên linh căn có giá trị mà Vu tộc không thể từ bỏ, huống hồ đây là đồ Bàn Cổ để lại, bất cứ kẻ nào dám ngấp nghé, Huyền Minh đều sẽ không thủ hạ lưu tình.

Ánh mắt lạnh lẽo của nàng đông kết hư không, hai mũi cốt tiễn bắn ra.

Cùng đẳng cấp tu vi, Hồng Hoang không có mấy sinh linh Tiên thiên có thể địch lại Tổ Vu.

Hai vị đại năng kia tuy đều là sinh linh Tiên thiên, căn cước cũng không tệ, nhưng so với Tổ Vu vẫn còn kém xa, tu vi cũng chỉ tương đương với Huyền Minh.

Nếu Huyền Minh một mình đối phó hai người có lẽ hơi phiền

phức, nhưng có thêm Cộng Công thì hoàn toàn không có áp lực.

Hai kẻ đó tế ra Hậu thiên linh bảo, tuy đỡ được tiễn của Huyền Minh nhưng pháp bảo lại bị tổn hại, khiến bọn chúng vô cùng đau xót.

"Đã muốn Kiến Mộc, vậy thành toàn cho các ngươi." Cộng Công cười lạnh.

Tiếp đó, lá của Kiến Mộc bện thành thiên la địa võng, cành cây hóa thành những xúc tu quấn chặt hai vị đại năng.

Căn hành của Kiến Mộc cắm sâu vào Bất Chu Sơn, liên thông với bản nguyên của ngọn núi.

Chỉ cần Bất Chu Sơn còn, Kiến Mộc sẽ không thể bị hủy diệt, giống như Tiên thiên Nguyệt Quế trên Thái Âm tinh vậy.

Chống đỡ công kích của Huyền Minh đã khiến hai kẻ kia kiệt sức, nay lại phải đối phó với Kiến Mộc, tình thế cực kỳ nguy ngập.

Chiến đấu thêm một lát, cả hai đành tự bạo Hậu thiên linh bảo để tìm đường sống, phân nhau bỏ chạy, nhưng chưa kịp rời khỏi Bất Chu Sơn đã bị hai mũi cốt tiễn của Huyền Minh truy sát.

Cộng Công tay cầm Đoạn Ngọc Câu cũng đuổi theo.

Chẳng mấy chốc, Cộng Công đã đánh chết một kẻ, kẻ còn lại tuyệt vọng tự bạo nhưng cũng không thể làm y bị thương.

Thần thụ Kiến Mộc cao vạn trượng sừng sững tại Bất Chu Sơn, căn hành gắn liền với bản nguyên của núi.

Sau khi giải quyết hai kẻ không biết sống chết, Cộng Công và Huyền Minh cũng rời đi.

Lúc này, không ít sinh linh mới đánh bạo tiếp cận Kiến Mộc.

Tuy quả đã hết, nhưng dẫu sao đây cũng là Cực phẩm Tiên thiên linh căn, bản thân cành lá cũng là dược liệu luyện khí hiếm có.

Một sinh linh định bẻ gãy một cành cây để luyện pháp bảo.

"Rắc!" Khi cành cây bị bẻ gãy, nó liền tan biến vào hư không, trên cây lại mọc ra một cành mới.

Nếu không có sự đồng ý của Cộng Công, tuy Kiến Mộc ở đó nhưng Hồng Hoang chẳng mấy ai có thể lấy được dược liệu từ nó.

Cộng Công và Huyền Minh hướng về đỉnh Bất Chu Sơn.

Huyền Minh lấy ra hai quả Kiến Mộc, ném cho Cộng Công một quả.

Phải nói rằng quả Kiến Mộc tuy vẻ ngoài không quá bắt mắt nhưng vị lại rất ngọt.

Hạt của nó có thể trồng thành Hậu thiên linh căn.

Ăn một quả, Cộng Công cảm thấy sự lĩnh ngộ về Thủy chi pháp tắc tăng thêm một chút, lực lượng pháp tắc mạnh hơn một phần.

So với y, Huyền Minh thu hoạch còn lớn hơn.

"Ta đi Thiên Giới?" Huyền Minh hỏi.

Cộng Công gật đầu.

Ba mươi ba tầng trời có một dòng Nhược Thủy, Kiến Mộc tuy ở Bất Chu Sơn nhưng lại có liên hệ vi diệu với Nhược Thủy tại Thiên Giới.

Thông qua Kiến Mộc, Cộng Công biết Nhược Thủy trên đó đang tràn lan.

Lên Thiên Giới khống chế Nhược Thủy cũng là một hồi công đức lớn.

Đỉnh Bất Chu Sơn tiếp xúc với tầng trời thứ nhất, muốn vào đó cần xuyên qua tầng cương phong và tầng lôi hỏa.

Đương nhiên cũng có thể vào Thiên Giới thông qua Thiên Duy Chi Môn mà không cần chịu khổ.

Cộng Công tuy biết có Thiên Duy Chi Môn nhưng tiền thân của y chưa từng tận mắt thấy qua.

Càng đi lên đỉnh núi, sinh linh càng thưa thớt nhưng tu vi lại càng cao.

Trên đường đi thỉnh thoảng có kẻ không có mắt gây sự, đều bị Huyền Minh ra tay giải quyết.

Vì Kiến Mộc liên kết với bản nguyên Bất Chu Sơn, Cộng Công lại là chủ nhân của nó nên y có thể thuấn di hàng chục vạn dặm.

Chỉ trong mười năm ngắn ngủi, hai người đã tới dưới tầng cương phong.

Từ ký ức của tiền thân, Cộng Công biết tầng cương phong cao mười hai vạn chín ngàn sáu trăm trượng, tầng lôi hỏa cũng vậy.

Y bước tiên phong vào trong tầng cương phong.

Những luồng gió cuồng bạo hóa thành vô số đao nhận, sinh linh bình thường vào đây chắc chắn sẽ bị lăng trì.

"Đinh đinh đinh..." Cương phong thổi vào người Cộng Công phát ra những tiếng kim thiết giao nhau.

Dù y không biến thành Tổ Vu chân thân nhưng nhục thân cường hoành cũng đủ sánh ngang Tiên thiên linh bảo.

Chút cương phong này đối với y chỉ như gãi ngứa.

Huyền Minh phía sau tuy nhục thân kém hơn một chút nhưng cũng không bị cương phong làm bị thương.

Khi xuyên qua tầng cương phong và lôi hỏa, lôi đình cuộn trào, tiếng nổ vang động thiên không.

Vô số sí bạch thiên hỏa di mạn khắp nơi.

“Oanh!” Một đạo thiên lôi đánh thẳng vào Cộng Công.

Đạo thiên lôi này uy lực cực lớn, đủ sức hủy diệt một phương tiểu thế giới nhưng không thể làm tổn thương y.

“Có chút cảm giác, gãi ngứa thì hơi quá rồi.” Cộng Công lẩm bẩm.

So với cương phong lúc trước, y càng ghét lôi hỏa hơn.

Bản thân là Thủy chi Tổ Vu, y vốn tương khắc với lôi hỏa.

Huyền Minh cũng có cảm nhận tương tự.

Xuyên qua tầng lôi hỏa là đến tầng trời thứ nhất: Thái Hoàng Hoàng Tằng Thiên.

Tầng thứ hai là Thái Minh Ngọc Hoàn Thiên, tầng thứ ba Thanh Minh Hà Đồng Thiên, sau đó lần lượt là Huyền Thai Bình Dục Thiên, Nguyên Minh Văn Cử Thiên, Thất Diệu Ma Di Thiên, Hư Vô Việt Hành Thiên, Thái Cực Mông Ế Thiên, Xích Minh Hòa Dương Thiên, Huyền Minh Cung Hoa Thiên, Diệu Minh Tông Phiêu Thiên, Trúc Lạc Hoàng Già Thiên, Hư Minh Đường Diệu Thiên, Quan Minh Đoan Tĩnh Thiên, Huyền Minh Cung Khánh Thiên, Thái Hoán Cực Dao Thiên, Nguyên Tái Khổng Thăng Thiên, Thái An Hoàng Nhai Thiên, Hiển Định Cực Phong Thiên, Thủy Hoàng Hiếu Mang Thiên, Thái Hoàng Ông Trọng Thiên, Vô Tư Giang Do Thiên, Thượng Thiết Nguyễn Nhạc Thiên, Vô Cực Đàm Thệ Thiên, Hạo Đình Tiêu Độ Thiên, Uyên Thông Nguyên Động Thiên, Hàn Sủng Diệu Thành Thiên, Tú Nhạc Cấm Thượng Thiên, Vô Thượng Thường Dung Thiên, Ngọc Long Đẳng Thắng Thiên, Long Biến Phạm Độ Thiên, Bình Dục Giả Dịch Thiên, và cao nhất là Đại La Thiên.

Tử Tiêu cung của Hồng Quân nằm ở Thiên Ngoại, có thể gọi là Thiên Ngoại Thiên.

Tại tầng trời thứ nhất, nhìn ra xa chỉ thấy linh khí hóa thành mây mù, từng khối lục địa lớn nhỏ ẩn hiện.

Linh khí vân vụ như biển cả, lục địa như những hòn đảo.

Thiên Giới hiện tại rất hoang lương, hiếm khi thấy một bóng sinh linh.

Dòng Nhược Thủy dài dằng dặc, chảy từ tầng thứ hai mươi bảy xuống tới tầng thứ ba.

Hai người tiếp tục bay hướng tới tầng thứ hai.

Thiên Giới tuy rộng lớn nhưng chưa dựng dục được bao nhiêu sinh linh.

Hồng Hoang đại địa tuy vô số sinh linh nhưng kẻ không qua Thiên Duy Chi Môn mà có thể bay lên tận đây thì chẳng có mấy ai.

"Ba mươi ba tầng trời quả là nơi tốt, có thể bàn bạc với bọn Đế Giang thành lập Vu Tộc Thiên Đình." Cộng Công vừa bay vừa thầm tính toán.

Nhưng nghĩ lại tính cách của bọn Đế Giang, chắc bọn họ chẳng mặn mà gì với Thiên Giới đâu.

Vừa vào Thiên Giới đã có thể cảm nhận được Hậu thiên thanh khí vô cùng tận.

Chương 23

Bàn Cổ khai thiên, phá vỡ hỗn độn diễn hóa Tiên thiên thanh khí và Tiên thiên trọc khí, thanh khí thăng lên hóa trời, trọc khí giáng xuống hóa đất.

Khi có Thiên đạo, Tiên thiên thanh khí bắt đầu chuyển hóa thành Hậu thiên thanh khí, tương tự trọc khí cũng vậy.

Hiện nay trừ Tam Thanh có Tiên thiên thanh khí, Thập nhị Tổ Vu có Tiên thiên trọc khí thì Hồng Hoang không mấy ai có được hai loại khí này.

Chính vì nhục thân Tổ Vu chứa Tiên thiên trọc khí nên khi ở nơi tràn ngập Hậu thiên thanh khí như Thiên Giới, họ sẽ cảm thấy không thoải mái.

Vì sự khó chịu này cộng thêm Thiên Giới hoang lương, dù linh khí sung túc nhưng ở đại địa cũng có nhiều động thiên phúc địa sánh bằng, nên Vu tộc coi thường nơi này cũng là lẽ thường.

Cả Huyền Minh và Cộng Công lúc này đều thấy bứt rứt trong người.

Nhưng vì công đức, Cộng Công vẫn cắn răng nhịn.

Xuyên qua tầng thứ hai, hai người tới tầng thứ ba.

Vừa tới đây, Cộng Công đã cảm ứng được lượng lớn Nhược Thủy.

Nhược Thủy rất nhẹ, lông hồng rơi vào cũng không thể nổi mà sẽ chìm xuống đáy.

Ngược lại với Nhược Thủy là Nhất Nguyên Trọng Thủy, một giọt nặng tựa thiên quân.

Ngoài tính chất nhẹ, Nhược Thủy còn có khả năng tái sinh giống như Tức Nhưỡng.

Chính vì vậy một khi nó tràn lan sẽ rất khó khống chế, nhưng với Cộng Công thì không phải vấn đề.

Bay về phía dòng Nhược Thủy, y thầm toan tính.

Chẳng mấy chốc đã thấy dòng nước hung dữ như đại dương mênh mông không thấy bờ bến.

Một khi Nhược Thủy mất khống chế, nó sẽ tăng thêm từng khắc.

Lúc này không chỉ tầng thứ ba mà từ tầng thứ tư trở lên đến tận tầng hai mươi bảy đều đang bị lụt, nếu không ai quản lý, Nhược Thủy sẽ nhấn chìm tất cả.

Một giọt Nhược Thủy mất kiểm soát có thể nhấn chìm ngàn dặm trong một ngày, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng.

Nhưng đây cũng chính là một khối đại công đức.

Đứng trên dòng nước đang hoành hành, Cộng Công và Huyền Minh không hẹn mà cùng hiển hóa chân thân.

Huyền Minh từ một đại mỹ nhân lạnh lùng biến thành cốt thứ cự thú vạn trượng, tỏa ra hàn khí khủng khiếp đóng băng vạn vật.

Cộng Công đầu mãng thân người, mình đầy hắc lân, chân đạp hắc long, tay quấn thanh mãng.

Nhờ đại pháp lực, Thủy chi pháp tắc cùng Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, lại có Huyền Minh trợ giúp, Cộng Công dễ dàng khống chế dòng nước.

Trong phạm vi ức vạn dặm, Nhược Thủy không còn hung tợn mà dần bình lặng và vơi đi.

Khi tới ngọn nguồn Nhược Thủy, thấy nó chảy ra từ hư không

liên thông với tầng thứ tư.

Tới tầng thứ bảy, hai người sắp khống chế được toàn bộ Nhược Thủy thì phát hiện có kẻ khác ở đây.

Đó là một đạo nhân mặc huyền sắc đạo bào, tướng mạo đường đường nhưng thần sắc lại rất cô ngạo.

Vì kẻ đó ẩn giấu tu vi nên hai người không nhìn thấu được.

Ít nhất có thể khẳng định tu vi đạo nhân không kém Cộng Công bao nhiêu, nếu không trừ phi có chí bảo ẩn giấu, bằng không y đã nhìn ra.

Trong ký ức tiền thân không có vị đạo nhân này, nên Cộng Công không biết là thần thánh phương nào.

Nhưng giữa y và đạo nhân lại có một sự cộng minh về pháp tắc.

"Đạo nhân này cũng nắm giữ Thủy chi pháp tắc?" Cộng Công thầm nghĩ.

Chắc hẳn lão cũng tới đây để kiếm công đức từ Nhược Thủy.

"Côn Bằng tổ sư?" Huyền Minh không chắc chắn lắm mà hỏi.

Tại phía bắc của Bắc Hải là Bắc Minh, nơi đó sinh ra một sinh linh Tiên thiên, vốn là một con cá lớn tên gọi là Côn, sau này hình như thôn phệ tinh huyết Phượng Hoàng nên có thể hóa thành Kim Sí Đại Bàng, tự xưng Côn Bằng.

Vì Côn Bằng ở Bắc Minh điểm hóa sinh linh, giảng đạo nhiều lần nên được ức vạn sinh linh tôn làm tổ sư.

"Bần đạo Côn Bằng, bái kiến Cộng Công đạo hữu, Huyền Minh đạo hữu." Đạo nhân chắp tay, thái độ không lạnh không nóng.

Lúc này hai người đang ở trạng thái Tổ Vu chân thân, Côn Bằng tự nhiên nhận ra ngay.

“Côn Bằng?” Cộng Công đánh giá kỹ đối phương.

Bắc Minh có cá, tên nó là Côn, thân hình nó lớn đến mức một nồi hầm không hết...

À không, không biết lớn bao nhiêu ngàn dặm, khi hóa chim thì cánh như mây rủ bên trời.

Đợi đến khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập Thiên Đình, Côn Bằng chính là Yêu sư.

“Nhược Thủy tràn lan thành tai, nhị vị đạo hữu không ngại gian khổ, thật là tâm hoài từ bi.” Côn Bằng nhàn nhạt nói.

Thực chất lão đang rất uất ức, vốn định tới Tử Tiêu cung nghe giảng đạo, đi ngang qua Thiên Giới đột nhiên tâm huyết triều dâng, bấm ngón tay tính ra Nhược Thủy mất khống chế nên định ghé vào kiếm chút công đức, ngờ đâu bị hai người này giành trước.

Tuy nhiên đây mới là tầng thứ bảy, ngọn nguồn ở tận tầng hai mươi bảy.

Nếu chỉ có Cộng Công hoặc Huyền Minh, Côn Bằng không ngại chiến một trận, nhưng một địch hai thì lão không muốn xung đột.

“Đã nghe danh Côn Bằng đạo hữu từ lâu.” Cộng Công nói.

Trong lúc trò chuyện, Nhược Thủy lại bắt đầu hung tợn, Cộng Công liền vận động pháp tắc.

“Oanh!” Lực lượng pháp tắc mạnh mẽ bao phủ một vùng rộng lớn, bao trùm cả Côn Bằng.

Cảm nhận được điều này, Côn Bằng thầm kinh hãi.

Lão cũng có Thủy chi pháp tắc nhưng không bằng Cộng Công.

Tuy nhiên lão nắm giữ hai loại pháp tắc: Thủy và Phong.

Thủy pháp tắc lĩnh ngộ từ thân xác Côn, Phong pháp tắc từ thân xác Bàng, cả hai đã được lão dung hội quán thông.

"Hảo một vị Thủy chi Tổ Vu Cộng Công, Thủy pháp tắc của y đã vượt qua ta, nhưng ta có hai loại pháp tắc, có thể áp chế được." Côn Bằng thầm nghĩ.

Huyền Minh nhìn sang Cộng Công.

Khống chế Nhược Thủy có công đức lớn, nàng không biết y có muốn để Côn Bằng chia phần hay không.

Cộng Công hiện giờ không còn đặt nặng việc khống chế Nhược Thủy để kiếm công đức nữa, y đang nghĩ về việc dung hợp Tiên thiên thanh khí và trọc khí.

Côn Bằng từng thôn phệ tinh huyết Phượng Hoàng, Phượng thuộc Hỏa, Côn thuộc Thủy, vậy mà lão có thể dung hợp chúng làm một.

Tinh huyết của Côn Bằng rất có giá trị nghiên cứu.

Đúng vậy, Cộng Công muốn lấy một ít tinh huyết của lão để nghiên cứu.

Việc Côn Bằng dung hợp thành công tinh huyết Phượng Hoàng khiến Cộng Công thấy rằng máu của lão rất đáng giá.

Tuy sẽ đắc tội với lão nhưng y thấy xứng đáng.

Vả lại sau này Côn Bằng làm Yêu sư cũng là đối địch với Vu tộc.

"Côn Bằng đạo hữu, ta có một thỉnh cầu." Cộng Công lên tiếng.

Nghe hai chữ "thỉnh cầu", cả Côn Bằng và Huyền Minh đều kinh ngạc.

"Đạo hữu cứ nói." Côn Bằng thầm cảnh giác, để Cộng Công phải mở miệng thỉnh cầu thì chắc chắn không phải chuyện nhỏ.

“Ta muốn mượn tinh huyết của đạo hữu để nghiên cứu, vạn năm sau nhất định sẽ trả lại, kèm theo một món Hậu thiên linh bảo làm quà tạ lỗi.” Cộng Công nói.

Tinh huyết?

Côn Bằng nhíu mày.

Tinh huyết là thứ cực kỳ quan trọng, mất đi một giọt cũng sẽ nguyên khí đại thương, cần rất nhiều thời gian mới hồi phục.

Nhưng lời hứa trả lại sau vạn năm cùng linh bảo khiến lão hơi dao động.

Thực tế Cộng Công đang nghĩ: “Vạn năm sau?

Thì mười vạn năm nữa cũng là vạn năm sau, triệu năm nữa cũng vậy, cứ lừa lấy tinh huyết trước đã.” “Đạo hữu muốn mượn mấy giọt?” Côn Bằng cân nhắc hồi lâu rồi hỏi.

Chương 24

"Mười cân!" Cộng Công vừa nói, Côn Bằng liền ngây người.

Huyền Minh cũng trừng lớn mắt, mười cân?

Cộng Công thật sự dám mở miệng.

"Mười cân?

Rút cạn máu toàn thân ta cũng không đào đâu ra mười cân tinh huyết." Sắc mặt Côn Bằng tái mét.

"Vậy ít hơn một chút, chín cân thì sao?" "Hai giọt!" Côn Bằng nghiến răng.

"Thế thì ít quá, cũng phải ba năm cân chứ!" Một hồi mặc cả, Côn Bằng rốt cuộc cũng đưa ra tám giọt tinh huyết.

Máu của lão một nửa xanh lam, một nửa đỏ rực, lại có một điểm kim quang duy trì sự cân bằng giữa thủy và hỏa.

"Vạn năm sau, ta ở Bắc Minh đợi đạo hữu đại giá quang lâm." Dứt lời, Côn Bằng hóa thành một con Kim Sí Đại Bàng bay đi mất.

Con đại bàng này tuy không quá lớn nhưng sải cánh cũng mười mấy dặm, tốc độ cực nhanh, thậm chí có thể so sánh với Đế Giang.

Trong nháy mắt, lão đã biến mất ở phương xa.

"Tinh huyết của lão có giá trị nghiên cứu đến thế sao?

Vì nó mà tốn một món linh bảo, dường như không đáng." Huyền Minh không hiểu.

"Ta hứa vạn năm sau trả lại tinh huyết và tặng linh bảo, nhưng một Nguyên hội cũng là vạn năm sau, một Lượng kiếp cũng là vạn năm sau, hoặc một Vô lượng lượng kiếp cũng vậy..." Cộng Công tùy

tiện nói, mắt vẫn dán chặt vào tám giọt tinh huyết trong tay.

Huyền Minh mặt đầy cổ quái, hóa ra là vậy sao?

Nhưng lời Cộng Công nói cũng chẳng có gì sai, không thể phản bác.

Việc hứa với Côn Bằng, y hoàn toàn không để tâm.

Thu lấy tinh huyết, Cộng Công cùng Huyền Minh nhanh chóng khống chế nốt Nhược Thủy nơi này rồi hướng tầng thứ tám tiến phát.

Côn Bằng chắc chắn đã tới đó.

Hai người không muốn nhưng cũng đành để lão chia chút công đức.

Khi tới tầng thứ tám, quả nhiên thấy lão đang khống chế dòng nước.

Côn Bằng hiển hóa thành một con cá lớn dài vạn dặm, sử dụng Thủy pháp tắc để bình định Nhược Thủy.

"Ta đi tầng thứ chín." Cộng Công nói với Huyền Minh.

Hiệu suất của hai người cao hơn Côn Bằng rất nhiều, khi bọn họ xong tầng chín và mười thì lão vẫn chưa xong tầng tám.

Ngoài ba người họ, còn có hai vị đại năng khác cũng đang ra tay.

Tại tầng thứ mười sáu, hai người gặp hai vị đạo nhân, một mặc hồng bào, một mặc thổ hoàng đạo bào, chính là Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử.

Hồng Vân là đóa mây đầu tiên của thiên địa đắc đạo, căn cước cũng được, xếp hạng cao trong hàng Tiên thiên sinh linh.

Trấn Nguyên Tử là Tiên thiên thổ linh đắc đạo, căn cước còn tốt hơn Hồng Vân.

Khí vận của lão cũng rất tốt, có Cực phẩm Tiên thiên linh bảo Địa Thư bạn sinh và Tiên thiên linh căn Nhân Sâm Quả thụ.

Tuy tu vi hai người không yếu nhưng khống chế Nhược Thủy lại chậm, chủ yếu dựa vào uy lực của Địa Thư.

Trấn Nguyên Tử không quá nhiệt tình với hai người, nhưng Hồng Vân lại rất khách khí.

Tới tầng thứ hai mươi bảy, khi hai người tới nơi thì Côn Bằng, Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử đã khống chế xong Nhược Thủy tràn lan.

Mọi chuyện viên mãn, công đức giáng xuống, năm phần rơi vào Cộng Công, hai phần vào Huyền Minh, ba phần còn lại chia cho ba người kia, trong đó Hồng Vân nhận được ít nhất.

Trấn Nguyên Tử nhận nhiều hơn Hồng Vân nhưng cộng lại cũng không bằng Côn Bằng.

Thấy Cộng Công nhận được tới năm phần công đức, Côn Bằng và Trấn Nguyên Tử tâm tình không mấy vui vẻ, Hồng Vân thì không để ý, lão chỉ cần có chút công đức là vui rồi.

Vì công đức này mà ba người đã tốn không ít thời gian, nay đã xong việc liền tiếp tục hành trình tới Tử Tiêu cung.

Huyền Minh quay về Hồng Hoang đại địa, còn Cộng Công định lên Đại La Thiên xem thử.

Đã tới tầng hai mươi bảy rồi, y không ngại đi thêm mấy tầng nữa.

Đại La Thiên là tầng cao nhất, nhật nguyệt tinh thần đều nằm dưới tầng này.

Huyền Minh cân nhắc một lát rồi không đi cùng.

Ở trên Thiên Giới đã lâu, nàng thật sự không chịu nổi nữa.

Ba mươi ba tầng trời đầy rẫy Hậu thiên thanh khí, càng lên cao càng nhiều.

Thực tế Cộng Công còn khó chịu hơn nàng vì nhục thân chứa Tiên thiên trọc khí, nhưng vì đã thôn phệ một vị Hậu thiên ma thần nên y còn chịu đựng được.

Chia tay Huyền Minh, y không vội lên Đại La Thiên mà trầm mình xuống dòng Nhược Thủy tại tầng hai mươi bảy.

Kẻ bình thường vào đây sẽ chìm nghỉm xuống đáy, tu vi cao thâm mới có thể đi từng bước dưới đáy sông.

Còn muốn bơi lội trong Nhược Thủy thì quá khó, nhưng Cộng Công hiện tại có thể làm được dễ dàng.

Là Thủy chi Tổ Vu, chỉ có ở trong nước y mới thấy thoải mái.

Dưới đáy sông, Cộng Công khoanh chân ngồi, ảnh tử phân thân cũng ngồi đối diện.

Y đang thao túng phân thân nghiên cứu tinh huyết của Côn Bằng.

Không biết bao lâu trôi qua, ảnh tử phân thân mở mắt, công đức kim quang lưu chuyển, phía sau hiện ra hai hư ảnh: một con Côn và một con Kim Sí Đại Bàng.

Chẳng mấy chốc, đại bàng biến thành Phượng Hoàng.

Tiếp đó Côn hóa thành nước, Phượng Hoàng hóa thành lửa.

Thủy hỏa tương tế nhưng lại bị một mảnh hắc ám thôn phệ.

Lượng lớn thông tin truyền vào não hải Cộng Công.

Tinh huyết Côn Bằng đã tiêu hao sạch sẽ, nhưng thu hoạch của y lớn hơn dự kiến rất nhiều.

Về việc dung hợp thanh trọc nhị khí, y đã nắm chắc thêm vài phần.

Chỉ đợi thanh khí trong người và trọc khí của nhục thân đạt được sự hài hòa, y sẽ tiến hành dung hợp.

Sự hạn chế của Tiên thiên trọc khí không chỉ khiến Vu tộc không thể tu luyện nguyên thần, mà còn không thể luyện thành Bàn Cổ chân thân chân chính trừ khi dung hợp thanh khí để diễn hóa ra đặc tính Hỗn độn.

Hồng Hoang, tầng trời thứ hai mươi bảy, Nhược Thủy hà.

Gần ngọn nguồn, Cộng Công và phân thân đang tọa dưới đáy sông.

Nhờ tinh huyết Côn Bằng, y đã lĩnh ngộ được Thôn Phệ Pháp Tắc.

Đúng vậy, y đã nắm giữ loại pháp tắc thứ hai.

"Thể chất Côn Bằng có đặc tính thôn phệ, lĩnh ngộ loại pháp tắc này quả nhiên dễ dàng." Cộng Công nghĩ thầm.

Y không biết rằng chính Côn Bằng cũng chưa lĩnh ngộ được Thôn Phệ Pháp Tắc mà chỉ có Thủy và Phong.

Pháp tắc càng mạnh càng khó lĩnh ngộ, và Thôn Phệ chính là một trong số đó.

Nói về đặc tính thôn phệ, ngoài Côn Bằng, y còn biết đến hung thú Thao Thiết.

Thời Thái Cổ trước khi Long, Phượng, Kỳ Lân trỗi dậy là thời đại hung thú, Thú Hoàng Thần Nghịch uy chấn thiên hạ, dưới trướng có tứ đại hung thú khủng khiếp: Hỗn Độn, Cùng Kỳ, Đào Ngột và Thao Thiết.

Tuy đã lĩnh ngộ Thôn Phệ Pháp Tắc nhưng cấp độ của nó vẫn kém xa Thủy pháp tắc.

Cộng Công lấy quả Kiến Mộc ra ăn.

Huyền Minh đã cho y một ngàn quả, số còn lại chia cho các Tổ Vu

khác.

Quả Kiến Mộc giúp lĩnh ngộ pháp tắc, tuy với Thủy pháp tắc không giúp ích gì nhiều nhưng với Thôn Phệ pháp tắc mới lĩnh ngộ lại có tác dụng cực lớn.

Ăn xong một quả, sự lĩnh ngộ của y sâu sắc hơn hẳn.

Vận động một chút, lực lượng pháp tắc đã tăng thêm một phần ba.

Chương 25

Y tiếp tục ăn, một hơi hết hơn bảy trăm quả mới dừng lại.

Lúc này Thôn Phệ pháp tắc đã ngang ngửa với Thủy pháp tắc của y.

Việc nâng tầm một loại pháp tắc trong thời gian ngắn như vậy thật không thể tin nổi, quả nhiên Cực phẩm Tiên thiên linh căn rất thần kỳ.

Nên biết Kiến Mộc ba mươi vạn năm mới được vài quả, y vừa ăn sạch hơn bảy trăm quả, tương đương với bao nhiêu năm tháng sinh trưởng?

"Có Thôn Phệ pháp tắc, ta có thể trực tiếp nuốt chửng Nhược Thủy để nâng cao pháp lực, có lẽ sẽ sớm đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đệ bát chuyển." Lúc ở Côn Luân Sơn y đã có cảm giác sắp đột phá.

Hiện tại pháp lực tuy chưa đủ nhưng nhờ Thôn Phệ pháp tắc và dòng Nhược Thủy này, việc thăng cấp không thành vấn đề.

Nghĩ là làm, y sử dụng sức mạnh pháp tắc, một hắc động xuất hiện trong lòng bàn tay.

"Ào ào..." Nhược Thủy xung quanh điên cuồng bị hút vào hắc động, chuyển hóa thành pháp lực cho y.

Pháp lực tăng tiến nhanh chóng có thể cảm nhận rõ ràng.

Nhược Thủy có thể tái sinh vô hạn nhưng nếu bị khống chế thì tốc độ tái sinh không nhanh.

Nhược Thủy mất kiểm soát tuy tái sinh nhanh nhưng lại tổn hại đến bản nguyên thế giới.

Cộng Công không dám để nó mất kiểm soát, vì nếu làm thế sẽ gánh nghiệp lực cực lớn, làm giảm khí vận.

Nếu có ai quan sát sẽ thấy dòng Nhược Thủy đang nhỏ lại và cạn dần.

Nhược Thủy rất quan trọng với Thiên Giới nên khi pháp lực tăng gấp mười lần, y liền dừng lại.

Y đã nuốt không ít nước, chắc phải mất vài ngàn năm mới hồi phục lại như cũ.

Hiệu suất đáng kinh ngạc này khiến y cảm thán uy lực của Thôn Phệ pháp tắc.

Nếu không nhờ ăn hơn bảy trăm quả Kiến Mộc, tốc độ thôn phệ của y chắc chắn sẽ kém xa, có lẽ mất hàng năm trời mới tăng được như vậy.

Pháp tắc này có thể nuốt chửng vạn vật, thậm chí là Hỗn độn, y chọn Nhược Thủy đơn giản vì nó nhiều và dễ chuyển hóa do y vốn là Thủy chi Tổ Vu.

"Với pháp lực hiện tại, có thể trùng kích đệ bát chuyển rồi." Y lẩm bẩm.

Chỉ cần pháp lực đủ mạnh, việc đột phá sẽ không quá khó.

Hiện tại y đã nắm chắc chín phần thành công.

Chín phần là đủ để thử rồi.

Đến Thiên đạo còn thiếu một, Bàn Cổ khai thiên cũng chưa chắc nắm chắc mười phần.

Bình thường bảy tám phần là làm được, chín phần là quá chắc ăn.

Dưới đáy Nhược Thủy không có nguy hiểm nhưng để an toàn, y vẫn dùng Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ lập trận pháp, đồng thời

giao phó cho ảnh tử phân thân canh gác.

Mọi thứ sẵn sàng, y bắt đầu trùng kích Cửu Chuyển Huyền Công đệ bát chuyển.

Trong cơ thể y, vô số tế bào vũ trụ câu thông với mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Hỗn độn nguyên thai, lại có tám vạn bốn ngàn Đô Thiên Thần Sát bản nguyên.

Tiên thiên trọc khí xuất hiện khắp tứ chi bách hài.

Pháp lực vô biên như hồng thủy muốn nhấn chìm tất cả.

Hai loại pháp tắc đan xen hoành hành.

Tại tầng trời thứ mười bốn, bên bờ Nhược Thủy hà, Tam Thanh đang đứng nhìn.

"Khí vận của Cộng Công thật tốt." Thông Thiên không khỏi ngưỡng mộ.

Bọn họ không biết y đạt được Khai Thiên Cửu Thức nhưng biết y là chủ nhân của Kiến Mộc.

Kiến Mộc vốn bị phong ấn, khi Cộng Công lấy được nó và ổn định Bất Chu Sơn, tương đương với việc cứu vãn thế giới, nhận được không ít công đức.

Đương nhiên Bất Chu Sơn vốn chưa đến mức sụp đổ nên công đức không quá nhiều.

Nếu núi sụp, thiên địa hợp lại mà y ra tay cứu thế thì công đức đó mới gọi là kinh thiên động địa.

Việc y khống chế Nhược Thủy cũng mang lại thêm một phần công đức nữa.

Hiện tại Tam Thanh phát hiện nước sông đã vơi đi đáng kể.

“Nhược Thủy vơi nhiều như vậy, bị Cộng Công hấp thụ hết rồi sao?

Hắn muốn lập một dòng Nhược Thủy dưới đại địa à?” Thái Thượng nói.

“Hừ, dù là Thủy chi Tổ Vu, nuốt nhiều Nhược Thủy như vậy cũng sẽ bị nổ chết.” Nguyên Thủy cười lạnh.

Lão đang rất bực bội vì bị Cộng Công làm giảm đạo hạnh, tổn thất một phần mười Tiên thiên thanh khí, nay thấy y có được linh căn cực phẩm và công đức, lòng lão càng không thăng bằng.

Không chỉ Nguyên Thủy, ngay cả Thái Thượng vốn tu Vô Vi cũng thấy không yên.

So với hai người anh, tâm thái Thông Thiên tốt hơn nhiều.

“Tam Thanh chúng ta mới là Bàn Cổ chính tông, Kiến Mộc lẽ ra phải thuộc về chúng ta.” Nguyên Thủy không cam tâm.

“Ta tò mò là y không có nguyên thần, làm sao nắm giữ được bản nguyên Kiến Mộc?” Thái Thượng hỏi.

“Chắc là Bàn Cổ để lại thần thông gì đó cho Vu tộc chăng?” Thông Thiên đoán.

“Một loại thần thông mà nắm giữ được bản nguyên linh căn cực phẩm?

Có khả năng sao?” Thái Thượng lắc đầu.

Oanh!

Dòng Nhược Thủy trải dài từ tầng ba đến tầng hai mươi bảy bỗng nổi sóng kinh thiên.

Cộng Công đứng trên mặt nước, phía sau là một đoàn ảnh tử mờ ảo.

Dần dần, ảnh tử đó rõ nét hơn, là một vị đại hán vác cự phủ, chính là Thái Cổ đệ nhất Tiên thiên ma thần Bàn Cổ.

Hỗn độn sắc vân tầng xuất hiện trên đỉnh đầu y, bao phủ ức vạn dặm, hàng vạn tia hắc sắc lôi đình giáng xuống người y.

Mỗi tia sét đều chứa đựng sức mạnh khủng bố, đánh vào người khiến y cảm thấy đau đớn.

Nhưng nhục thân của y cũng đang phát sinh thuế biến.

Ở Thiên Giới tràn ngập Hậu thiên thanh khí lại càng khiến y dễ đột phá hơn.

Y cảm nhận rõ rệt Tiên thiên trọc khí trong người đang biến hóa huyền bí, khiến vô số tế bào phân liệt trọng tổ, các nguyên thai và Đô Thiên bản nguyên cũng thay đổi.

Hư ảnh Bàn Cổ phía sau đã rõ ràng vô cùng.

Cộng Công quát lớn một tiếng, hư ảnh nhập vào thân thể.

Ngay khoảnh khắc đó, y chính thức đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đệ bát chuyển.

Sức mạnh lúc này còn cường đại hơn nhiều so với khi ở Côn Luân Sơn.

Ảnh tử phân thân cũng đột phá theo, dù do thiếu hụt công đức nên tu vi có chút chênh lệch với bản thể nhưng cũng đã đạt tới đệ bát chuyển.

"Ta hiện tại chắc chắn đã có tu vi Chuẩn Thánh!" Y thầm nghĩ.

Cả bản thể và phân thân đều là Chuẩn Thánh, tức là có hai chiến lực cấp Chuẩn Thánh.

Lúc này Hồng Quân còn chưa bắt đầu lần giảng đạo thứ nhất.

Dù là Tam Thanh, hay Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hay bọn Côn Bằng, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa... hiện tại chắc chắn chưa có ai đạt tới Chuẩn Thánh.

Nhìn thế này, ưu thế của y hiện tại là cực lớn.

Chỉ cần không đối đầu trực tiếp với Hồng Quân, y hoàn toàn có thể đi ngang khắp Hồng Hoang.

Huống hồ y không đơn độc, phía sau còn có mười một Tổ Vu và cả Vu tộc hùng mạnh.

Cùng với tu vi, Thủy pháp tắc của y cũng mạnh lên, vượt xa Thôn Phệ pháp tắc.

Cảm nhận kỹ, y thấy Thủy pháp tắc của mình đã tiệm cận viên mãn.

Chương 26

Đợi khi nó viên mãn, y sẽ cân nhắc lĩnh ngộ Mộc pháp tắc.

Y lấy ra Đoạn Ngọc Câu.

Đây không chỉ là Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo mà còn là linh bảo bạn sinh của y.

Chỉ cần luyện hóa triệt để, theo tu vi tăng lên, nó cũng sẽ trưởng thành.

Nếu y đạt tới Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nó có thể thăng cấp thành Cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

"Tuy hiện tại chưa thể thăng cấp cực phẩm nhưng cũng đã trưởng thành hơn nhiều." Y thầm nghĩ.

Tu vi đã đột phá, y không ở lại Nhược Thủy hà nữa mà hướng tới Đại La Thiên.

Đứng trên mặt nước, y bước một bước đã đi vạn dặm.

Nhưng chưa kịp rời khỏi tầng hai mươi bảy, y đã phát hiện phía xa có Cửu Cửu Thiên Kiếp.

"Có sinh linh đang độ kiếp?" Cửu Cửu Thiên Kiếp khiến y ngạc nhiên.

Thiên kiếp là khảo nghiệm của Thiên đạo, còn Thiên khiển là sự trừng phạt.

Thiên kiếp có ba cấp: Tứ Cửu, Lục Cửu và cao nhất là Cửu Cửu.

Còn Thiên khiển thì uy lực nhỏ nhất cũng vượt qua Cửu Cửu, lớn nhất là cấp Thiên đạo, diệt Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thành vấn đề.

Trừ một số ít sinh linh Tiên thiên, những kẻ khác khi hóa hình hoặc đột phá cấp độ nhất định đều phải chịu thiên kiếp.

Thập nhị Tổ Vu có huyết mạch Bàn Cổ và công đức khai thiên nên không bị thiên kiếp nhắm vào.

Y liền bay về hướng đó xem thử.

Tới gần, y thấy một sinh linh đang độ kiếp.

Đó là một cục thịt màu xám, nhục thân cường hoành, sức mạnh cuồng bạo.

"Hậu thiên ma thần?" Y trừng lớn mắt.

Ngoài Hỗn độn chi khí bên ngoài còn có Hậu thiên hỗn độn.

Tàn hồn Tiên thiên ma thần kết hợp với Hậu thiên hỗn độn và cơ duyên có thể trở thành Hậu thiên ma thần.

Thời Thái Cổ, Bàn Cổ chém giết nhiều ma thần, một số tàn hồn và nguyên thần trốn thoát rơi vào Hồng Hoang.

Gặp được Hậu thiên ma thần ở Thiên Giới quả là vận khí không tồi.

Kẻ đang độ kiếp cũng phát hiện ra y nhưng đang bận đối phó với sấm sét.

Cửu Cửu Thiên Kiếp uy lực cực lớn, tên ma thần này tu vi tương đương đệ ngũ chuyển Cửu Chuyển Huyền Công nên áp lực rất nặng.

"Oanh long long!" Hai đạo thiên lôi giáng xuống nhập làm một, uy lực bùng nổ.

Trong lúc độ kiếp, kẻ đó bị thiên đạo khóa chặt nên không thể né tránh.

Dưới sự quan sát của Cộng Công, từng đạo sét giáng xuống.

Khi đạo thứ tám mươi mốt rơi xong, kiếp vân tan biến, tên ma thần vẫn còn sống.

Dù trông rất thảm hại nhưng lão đã độ kiếp thành công.

Gần như ngay khi kiếp vân tan, lão liền hóa hình thành một độc nhãn cự nhân cao trăm trượng, có năm cánh tay và một đôi cánh phía sau, da dẻ chuyển từ xám sang màu đồng cổ, lấp lánh ánh kim loại.

Tu vi lão cũng đột phá thêm một bậc.

"Khí tức của ngươi khiến ta không thích." Độc nhãn ma thần lạnh lùng nhìn y.

Cộng Công mang huyết mạch Bàn Cổ, tu luyện huyền công, mà ma thần vốn bị Bàn Cổ chém giết nên ghét khí tức của y cũng là lẽ thường.

"Vừa hóa hình đã sắp bị ta giết, thật là xui xẻo cho ngươi." Cộng Công cười lạnh.

Nếu nuốt chửng được một vị Hậu thiên ma thần, lợi ích thu được chắc chắn không nhỏ.

"Đại ngôn bất tàm (nói khoác không biết ngượng)." Ma thần cười gằn, đôi mắt biến thành huyết hồng.

Kẻ nào nhìn vào đôi mắt ấy sẽ bị mất kiểm soát máu trong người dẫn đến bạo thể.

Nhưng Cộng Công chỉ thấy máu hơi sôi lên một chút.

"Làm sao có thể?" Ma thần không tin nổi thần thông của mình vô tác dụng.

Sau cơn kinh ngạc, lão nhớ lại cơn ác mộng cũ.

"Ngươi có quan hệ gì với Bàn Cổ?" Lão kinh nỗ hét lớn.

“Chọn hóa hình ở Hồng Hoang quả là chán sống, thay vì bị kẻ khác giết, chi bằng làm lợi cho ta đi.” Y cười nói.

“Để xem ngươi có bản lĩnh đó không.” Ma thần bùng nổ, đôi cánh rung lên lao về phía y.

“Hống!” Một tiếng gầm lớn, thân hình ma thần trướng lên vạn trượng.

Năm cánh tay vung lên, Hậu thiên hỗn độn chi khí tuôn ra hóa thành năm vòng xoáy.

“Oanh!

Oanh!

Oanh!” Năm vòng xoáy va chạm tạo ra những vụ nổ kinh hoàng khiến không gian gợn sóng.

Nhưng Cộng Công hoàn toàn phớt lờ đòn tấn công đó.

Y hiển hóa Tổ Vu chân thân vạn trượng, không tránh không né.

Nhục thân Tổ Vu vốn đã vô đối, nay đạt tới đệ bát chuyển lại càng biến thái hơn, có thể sánh ngang Cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

“Chút Hậu thiên hỗn độn chi khí này chẳng làm gì được ta đâu.” Y bước tới trước mặt đối phương, tung một quyền.

Quyền này khiến không gian vạn dặm ngưng trệ, ma thần không thể cử động.

“Phanh!” Một tiếng nổ lớn, ba trong số năm cánh tay của ma thần bị đánh nát.

“Thể chất này?

Sức mạnh này?” Ma thần kinh hãi.

Ký ức bị Bàn Cổ chi phối ùa về.

Năm xưa Bàn Cổ chỉ cần vung nhẹ rìu đã giết sạch hàng chục ma thần, lão may mắn giữ được tàn hồn mới có ngày hôm nay.

"Bàn Cổ?" Lão kinh hoàng.

Lão vốn cô lậu quả văn, không biết đến Thập nhị Tổ Vu nên cứ ngỡ Cộng Công là Bàn Cổ chuyển thế, vì khí tức của đệ bát chuyển quả thực rất giống.

Cộng Công sử dụng Thôn Phệ pháp tắc.

Một hắc động khổng lồ đường kính vạn mét xuất hiện trên đỉnh đầu y, lực hút kinh người khóa chặt ma thần.

"Thôn Phệ pháp tắc?" Lão hét lên.

Pháp lực trong người lão đang điên cuồng trôi mất.

Ma thần dù tu vi không yếu nhưng bị hút vào hắc động thì lành ít dữ nhiều.

Thực tế thôn phệ lão không tăng pháp lực bao nhiêu nhưng thể chất của lão sẽ giúp nhục thân y mạnh lên rất nhiều.

Tiên thiên ma thần có đặc tính Hỗn độn và Hỗn độn nguyên thần.

Hậu thiên ma thần dù có đặc tính Hỗn độn nhưng chỉ là cấp Hậu thiên.

Nhục thân y hiện tại mang Tiên thiên trọc khí, không hề kém Hậu thiên hỗn độn.

Tiên thiên ma thần yếu nhất cũng cấp Chuẩn Thánh.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân chia làm hai loại: Thiên đạo Thánh nhân (như Hồng Quân) và Đại đạo Thánh nhân.

Ma thần không thể thành Thiên đạo Thánh nhân mà chỉ có thể thành Đại đạo Thánh nhân, nhưng không có nghĩa là họ yếu hơn.

Chương 27

Tên ma thần này xui xẻo gặp phải Cộng Công nên coi như xong đời.

Trong lãnh địa thôn phệ vạn dặm, lão không có cách nào chạy thoát.

“Nếu ta tự bạo, ngươi cũng phải chết!” Lão phẫn nộ đe dọa.

“Tự bạo?

Nếu ngươi làm được thì cứ thử xem.” Y đáp.

Nếu lão tự bạo ở khoảng cách gần, y chắc chắn sẽ bị thương, nhưng ở trước mặt y mà muốn tự bạo đâu có dễ.

Lúc này một lãnh địa thứ hai xuất hiện: Thủy chi lãnh địa.

Đây mới là pháp tắc mạnh nhất của y.

Thủy chi lãnh địa kết hợp với Thôn Phệ khiến lão không tài nào kích nổ được bản thân.

Khi nhận ra điều đó, ma thần tuyệt vọng.

Mọi sự kháng cự đều vô nghĩa.

Trong tiếng nguyền rủa và la hét kinh hoàng, lão bị hắc động nuốt chửng.

Thôn phệ thành công, pháp lực và thể chất của Cộng Công lại tăng lên một bậc.

Tầng trời thứ ba mươi ba: Đại La Thiên!

Đứng ở đây nhìn ra chung quanh chỉ thấy một mảnh quang quái lục ly, không gian và thời gian đều thác loạn.

Thiên đạo hiện hữu khắp Hồng Hoang nhưng ở đây là mạnh nhất.

Ngoài ra Thời gian trường hà cũng tọa lạc tại nơi này.

Cộng Công có thể cảm nhận được nó.

Khi đạt tới đệ thất chuyển, Tổ Vu đã có thể nhảy khỏi thời gian trường hà, nay y đã đệ bát chuyển nên đã sớm thoát ly khỏi sự ràng buộc của thời gian Hồng Hoang.

Bên ngoài Đại La Thiên là Hỗn độn vô tận.

Ở nơi này y cảm thấy áp lực nặng nề vì quá gần Hỗn độn và quá nhiều Hậu thiên thanh khí, cũng may y vừa nuốt chửng ma thần nên còn chịu được.

Đột nhiên Tiên thiên trọc khí trong người y không ổn định, Hậu thiên thanh khí từ bốn phương tám hướng tấn công y.

Ở các tầng dưới không có chuyện này, y chỉ biết cười khổ.

Những luồng khí tấn công hóa thành đao kiếm, giáo mác, cầm thú...

đánh vào người y rầm rập nhưng không thể gây sát thương.

Còn ảnh tử phân thân không có trọc khí nên không bị tấn công.

Vì thời gian và không gian ở đây thác loạn nên rất dễ bị lạc, nhưng với Cộng Công thì không.

Không biết bao lâu trôi qua, y đã ở Đại La Thiên được mười mấy năm, chịu sự tấn công của thanh khí suốt thời gian đó.

Hiện tại y đang đứng trước lối vào của một tiểu thiên thế giới.

"Một tiểu thiên thế giới vô chủ sao?" Y lẩm bẩm.

Cũng có thể chủ nhân của nó đang không có nhà.

Y đang cân nhắc xem có nên xông vào hay không, vì nếu có chủ thì

sẽ đắc tội với một đại năng phương nào đó.

Tại Đại La Thiên, lối vào của một Tiểu Thiên Thế Giới, Cộng Công đang cân nhắc xem có nên xông vào hay không.

Nơi này chắc hẳn do một vị đại năng nào đó khai tịch, không, hiện giờ chưa chắc đã có chủ nhân.

Dẫu sao trời đất sơ khai, đến nay đã có quá nhiều đại năng vẫn lạc, từ Hung Thú Hoàng Giả Thần Nghịch, đến Long Vương, Phượng Tổ, Lân Tổ, hay Ma Tổ La Hầu... chưa biết chừng một trong số họ đã khai tịch Tiểu Thiên Thế Giới này tại Đại La Thiên.

Lượng lớn hậu thiên thanh khí không ngừng tấn công Cộng Công, hắn vận dụng pháp lực trùng kích, nhưng mãi vẫn không thấy ai từ trong Tiểu Thiên Thế Giới đi ra.

"Với tu vi hiện tại của ta, cộng thêm sức mạnh Vu Tộc, chỉ cần không phải Hồng Quân thì cũng chẳng có gì phải lo lắng." Cộng Công thầm tính toán.

Ngay sau đó, hắn vận dụng Thủy chi pháp tắc, dùng đại pháp lực phá vỡ vách ngăn không gian, cưỡng ép xông vào phương Tiểu Thiên Thế giới này.

Vừa tiến vào, chỉ thấy tiên khí phiêu miểu, xa xa là một dãy núi trùng điệp.

Tuy cách xa, nhưng Cộng Công vẫn nhìn rõ mồn một, trong núi có nước, trong nước có núi, sơn thủy ôm ấp lấy nhau, đẹp không sao tả xiết.

Lại có ngàn vạn ngọn núi vút tận mây xanh, bóng núi uy nghi soi bóng dưới làn nước xanh biếc, mờ ảo như một thế giới lưu ly.

Nhìn dãy núi xa xa, Cộng Công cũng không thể rời mắt.

Mang theo sự hiếu kỳ, hắn tiến về phía dãy núi ấy.

Trong núi có vô số hoa cỏ cây cối, tất cả đều mang chất ngọc, có Bạch Ngọc, Thanh Ngọc, Tử Ngọc, nhiều không kể xiết.

Linh khí được hoa cỏ cây cối hấp thụ, chuyển hóa thành tiên khí.

"Thế giới này chẳng lẽ do Hồng Quân khai tịch sao?" Cộng Công thầm nhủ.

Vì nơi này tràn ngập tiên khí, đại năng khai tịch hẳn là người tu tiên.

Mà Hồng Quân chính là người tu tiên.

Hiện tại Hồng Quân đang giảng đạo, tuy sinh linh Hồng Hoang vô số, nhưng kẻ tu tiên lại chẳng có bao nhiêu, kẻ đủ sức khai tịch một phương Tiểu Thiên Thế Giới tại Đại La Thiên lại càng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Phía trên dãy núi, nhìn về phía xa, một tòa tiên sơn lơ lửng giữa không trung, trên đó cung điện san sát, quỳnh lâu ngọc vũ, đất lát kim ngọc, ngói lợp lưu ly, trân bảo điểm xuyết, hoa lệ mà không dung tục.

Chợt thần sắc Cộng Công thay đổi khi nhìn thấy hai chữ Tiên Thiên trên cổng sơn môn.

"Huyền Đô?" Cộng Công cau mày.

Quan sát kỹ hơn kiến trúc trên tòa tiên sơn đó, có thể chia thành mười hai thành năm lầu.

Trên trời Bạch Ngọc Kinh, mười hai thành năm lầu.

Đó chính là đạo trường của Hồng Quân trước khi thành thánh - Ngọc Kinh Sơn.

Xem ra Tiểu Thiên Thế Giới này quả nhiên do Hồng Quân khai tịch.

Sau khi thành thánh, chắc chắn Hồng Quân đã đến chốn hỗn độn ngoài thiên ngoại khai tịch Tử Tiêu Cung, nhưng Tiểu Thiên Thế Giới này dẫu sao cũng là tâm huyết của ông ta.

"Hồng Quân đã là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, phát hiện ta xâm nhập thế giới này, chỉ cần ta không quá phận, chắc ông ta cũng không chấp nhất với ta." Cộng Công thầm nghĩ.

Dù sao hắn cũng là kẻ có đại khí vận.

Đã tới Ngọc Kinh Sơn, nhìn thấy Huyền Đô, Cộng Công cũng không vội rời đi.

Theo đà Hồng Quân giảng đạo, rồi hợp đạo, đệ tử của ông ta thành thánh, Tiên đạo sẽ trở thành dòng chảy chính của Hồng Hoang, tu vi cũng sẽ phân chia theo tầng thứ của Tiên đạo.

Hiện tại, Hồng Hoang phân chia tu vi theo nhiều cách, như Vu Tộc thì dựa theo Cửu Chuyển Huyền Công mà chia làm chín cấp bậc.

Trong Ngọc Kinh Sơn chắc chắn có đồ tốt, như hậu thiên linh căn hay dược liệu luyện khí cực phẩm.

Tuy nhiên, đây là đạo trường cũ của Hồng Quân, Cộng Công cũng không ra tay vơ vét bảo vật.

Xâm nhập vào thế giới của Hồng Quân đã là không đúng, nếu còn vơ vét bảo vật thì quá đáng lắm.

Đổi lại là Cộng Công, nếu có kẻ xâm nhập thế giới mình khai tịch rồi cướp đoạt bảo vật, hắn cũng sẽ không thoải mái.

Cộng Công bay về phía tòa tiên sơn xa xa để nhìn ngắm Huyền Đô.

Huyền Đô còn được gọi là Tử Phủ, hoặc Tử Tiêu.

Nhanh chóng, Cộng Công phát hiện có điểm không đúng, bay nửa ngày trời mà khoảng cách tới tiên sơn chỉ thu hẹp được một chút.

“Hồng Quân bố trí trận pháp?” Cộng Công dừng lại, tỉ mỉ quan sát thế núi bên dưới.

Có một sức mạnh khiến hắn không thể tiến vào Huyền Đô, chắc chắn là sự ngăn cách của trận pháp.

Quan sát dãy núi bên dưới hồi lâu, Cộng Công cũng nhìn ra chút huyền cơ.

Chương 28

Đúng như hắn dự đoán, quả nhiên là trận pháp, lại là Tiên Thiên Đại Trận.

Hồng Quân đã dùng phần lớn mạch núi Ngọc Kinh để bố trí trận pháp này, khiến người ta khó lòng tiếp cận Huyền Đô.

Có trận pháp ngăn cách, Huyền Đô tựa như ảo ảnh nơi hải thị thận lâu.

Tiên Thiên Đại Trận này hồn nhiên thiên thành, uẩn hàm huyền ảo, đạo vận lưu chuyển, phù lục mang theo Đại La chân ý ẩn hiện không chừng.

"Trận pháp ngăn ta đến Huyền Đô được bố trí từ mạch núi Ngọc Kinh bên dưới, nếu san bằng mạch núi này thì đại trận cũng sẽ phá." Cộng Công thầm nghĩ, nhưng hắn tuyệt đối không dám làm vậy.

Nếu thực sự ra tay hủy diệt Ngọc Kinh Sơn, e rằng Hồng Quân sẽ trực tiếp trấn áp hắn.

Hắn đến Huyền Đô chỉ để xem thử, chứ không hy vọng đoạt được Tiên Thiên bảo vật.

Nghĩ đoạn, Cộng Công vận dụng Ảnh Tử Phân Thân để thử nghiệm.

Một luồng kim quang lóe lên, Ảnh Tử Phân Thân lao về phía tiên sơn.

Thông qua phân thân, Cộng Công hiểu rõ hơn về Tiên Thiên Đại Trận này.

Hỗn Nguyên Nhất Khí Thiên Nguyên Đại Trận, trận này không hề tầm thường, lấy mạch núi Ngọc Kinh làm trận, lấy mười hai thành

năm lầu của Huyền Đô làm trận nhãn, điều động sức mạnh của Tiểu Thiên Thế Giới, lại câu thông với hậu thiên thanh khí của Ba Mươi Ba Tầng Trời.

Một khi đại trận phát động sẽ diễn hóa ra ba mươi ba tầng sát cơ.

Thiên phát sát cơ, di tinh dịch túc!

Hiện tại tuy đại trận không phát động nhưng vẫn đang vận hành chậm rãi, muốn tới Huyền Đô quả thực gian nan.

Nếu không có Ảnh Tử Phân Thân, Cộng Công thực sự bó tay, nhưng phân thân này đã không làm hắn thất vọng.

Bám theo Ảnh Tử Phân Thân, Cộng Công ngày càng gần Huyền Đô.

Càng lại gần, hắn càng cảm nhận rõ ba mươi ba tầng sát cơ kia.

Mỗi một tầng sát cơ nếu bộc phát, uy lực e rằng không thua gì một ngôi sao thái cổ nổ tung.

Khi lên đến tiên sơn thành công, Cộng Công mới thở phào nhẹ nhõm.

Tiên sơn cao mười hai vạn chín ngàn sáu trăm trượng, kỳ hoa dị thảo mọc khắp nơi, cổ thụ um tùm, lại có đủ loại phi cầm tẩu thú.

Những loài như Phượng Hoàng hai đầu, Ứng Long có cánh, Kỳ Lân không sừng...

đều có thể bắt gặp tại đây.

"Kẻ nào?

Đến Ngọc Kinh Tiên Sơn làm gì?" Một con dị thú từ trong tầng mây bay ra, chặn đường Cộng Công.

Đó là một con quái điểu mà hắn chưa từng thấy.

“Ta là Cộng Công, muốn đến Huyền Đô.” Cộng Công thản nhiên nói.

“Cộng Công?

Chưa nghe danh bao giờ.

Thánh nhân đại lão gia không có ở đây, không có lệnh của ngài, không ai được vào Huyền Đô.” “Ngươi là Thủ Sơn Đại Thần của Ngọc Kinh Sơn sao?” Cộng Công buột miệng hỏi.

“Hừ, đại lão gia trước khi thành thánh đã điểm hóa cho ta, ta đương nhiên phải thủ hộ Ngọc Kinh Tiên Sơn này, sinh linh trong núi đều giống như ta.” Cộng Công trò chuyện bâng quơ vài câu rồi cũng không để tâm nữa.

Hắn tránh né đám dị thú, tiến vào Huyền Đô.

Tuy với thực lực của hắn, giết sạch dị thú trên núi không khó, nhưng đây là đạo trường của Hồng Quân, vẫn nên thu liễm đôi chút.

Mười hai thành năm lầu của Huyền Đô đều có tiên pháp kết giới, không dễ tiến vào.

Nhờ Ảnh Tử Phân Thân, Cộng Công dễ dàng xuyên qua các lớp kết giới này.

Đứng trong Huyền Đô, Cộng Công hiếu kỳ quan sát.

Nơi này tuy không hùng vĩ trang nghiêm như Bàn Cổ Điện nhưng tiên khí phiêu miểu, đẹp đến mê hồn.

Tại đây, hắn cảm nhận rõ rệt về Tiên đạo.

Đại đạo có ba ngàn, Tiên đạo chỉ là một trong số đó.

Vì đại đạo thù đồ đồng quy, nên dù tu luyện loại đạo nào, sau khi thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không có quá nhiều khác biệt.

Đi dạo qua mười hai thành năm lầu, Cộng Công thu thập được không ít thông tin về Tiên đạo.

Trước một tấm thạch bi, hắn dừng bước.

Tấm bia này trông bình thường không gì lạ, cao ba mét, chất liệu như nham thạch phổ thông.

Nhưng chính vì quá đỗi bình thường nên sự xuất hiện của nó tại Huyền Đô mới là điều kỳ lạ.

Lẽ ra nó phải lạc lõng giữa chốn tiên cảnh này, nhưng Cộng Công lại cảm thấy nó vô cùng hòa hợp, mang lại cảm giác đạo pháp tự nhiên.

Mặt chính của thạch bi khắc một chữ Tiên Thiên: TIÊN!

Tấm bia này có tên là Tiên Bi, chứa đựng lượng lớn thông tin về Tiên đạo.

Vận dụng Ảnh Tử Phân Thân, Cộng Công bắt đầu đọc lấy những thông tin ẩn chứa bên trong.

Hồng Quân chia Tiên làm bốn loại: Thiên Tiên, Địa Tiên, Thần Tiên và Quỷ Tiên.

Trời đất vốn bình đẳng, nên không có chuyện Thiên Tiên cao cấp hơn Địa Tiên.

Còn Thần Tiên và Quỷ Tiên, một bên là Dương Thần đắc đạo, một bên là Âm Thần đắc đạo.

"Nữ Oa chưa tạo ra Nhân tộc, nên trong chu thiên còn thiếu Nhân Tiên." Cộng Công thầm nghĩ.

Trong chu thiên có ngũ trùng: Lỏa, Mao, Lân, Vũ, Côn.

Lại có ngũ tiên: Thiên, Địa, Thần, Nhân, Quỷ.

Về cấp bậc tu vi, Hồng Quân cũng phân chia rõ: khởi đầu là Tán Số (Tán Tiên), sau đó đến Chân Lưu (Chân Tiên), cao hơn là Huyền Đô (Huyền Tiên).

Trên Huyền Tiên là Bất Hủ Kim Tiên, rồi đến Thái Ất Đạo Quả, Đại La Đạo Quả, cuối cùng là Hỗn Nguyên Đạo Quả.

"Bất luận là loại tiên nào, tu vi từ thấp đến cao đều là Tán Tiên, Chân Tiên, Huyền Tiên, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Thánh Nhân." Cộng Công thầm suy tính.

Tuy nhiên, giữa Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Thánh Nhân chắc chắn còn một cấp Chuẩn Thánh.

Trên Tiên Bi không hề đề cập đến Chuẩn Thánh.

Có lẽ Chuẩn Thánh chỉ là một dạng Đại La Kim Tiên đặc biệt, đã cảm ngộ được một chút Hỗn Nguyên Chi Đạo nhưng chưa đắc đạo quả.

Điều khiến Cộng Công kinh ngạc là trong Tiên Bi có nhắc đến một nơi gọi là Hôi Giới.

Theo lời Hồng Quân, khi một Huyền Tiên nằm mơ, trong Hôi Giới sẽ sinh ra một vũ trụ.

Kim Tiên có thể gửi gắm một luồng ý thức vào đa nguyên vũ trụ, dù vẫn lạc nhưng tính chất bất hủ vẫn còn, chỉ cần gọi tên thật là có thể phục sinh.

Thái Ất Kim Tiên có thể hình chiếu chư thiên, lật đổ khái niệm.

Đại La Kim Tiên thì siêu thoát mọi thời không.

Trong vô số tế bào trên cơ thể Cộng Công đều có tiểu vũ trụ, Hỗn Độn Nguyên Thai và Đô Thiên Thần Sát bản nguyên có thể giúp những vũ trụ tế bào này lớn mạnh.

Vũ trụ tại Hồng Hoang không phải là điều hiếm lạ, Thập Nhị Tổ Vu không chỉ mình Cộng Công có vô số vũ trụ tế bào.

Cũng có những sinh linh khác khai tịch Tiểu Thế Giới trong cơ thể, hoặc sáng tạo một phương vũ trụ.

Có những Hậu Thiên Linh Bảo chứa cả một vũ trụ hay đa nguyên vũ trụ bên trong.

Dưới chân núi Tu Di ở phương Tây, mỗi hạt cát nơi đáy sông Hằng cũng uẩn hàm một phương Tiểu Thế Giới.

Trong ký ức kiếp trước, có một loại Tiên Thiên Linh Căn mà quả thực của nó có thể diễn hóa thành Tiểu Thiên Thế Giới.

Thứ Cộng Công hứng thú là Hôi Giới mà Tiên Bi nhắc tới.

Huyền Tiên nằm mơ thì Hôi Giới sinh ra một vũ trụ?

Nếu mơ vô số lần thì sẽ có vô số vũ trụ, vậy Kim Tiên nằm mơ thì sao?

Chương 29

“Kiếp trước trong thần thoại nào đó nói thế giới chỉ là giấc mộng của Phạm Thiên.

Như vậy, đối với sinh linh trong vũ trụ Hôi Giới, Huyền Tiên Hồng Hoang đều là Phạm Thiên cả sao!” Cộng Công thầm nghĩ.

Sau khi tiêu hóa toàn bộ thông tin, hắn vẫn không thấy nhắc gì thêm về tình hình Hôi Giới.

Nhưng nếu giấc mơ của Huyền Tiên có thể tạo ra vũ trụ ở Hôi Giới, chứng tỏ có một sợi dây liên kết giữa hai nơi.

Cộng Công và các Tổ Vu khác dường như không bao giờ nằm mơ, từ khi xuyên không đến nay hắn cũng vậy.

“Sau này phải dành thời gian ngủ một giấc thật ngon để xem có mơ được gì không.” Cộng Công tính toán.

“Rắc!” Đúng lúc này, Tiên Bi nứt ra, tiên quang màu tím phát ra từ khe nứt.

Những phù lục ánh tím nhỏ xíu hiện lên, đều là văn tự Tiên Thiên.

Nhìn những chữ ấy, Cộng Công lẩm nhẩm trong lòng: “Nguyên khí mông hồng, manh nha tư thủy, toại phân thiên địa, triệu lập càn khôn...

Thủ sinh Bàn Cổ, thùy tử hóa thân, khí thành phong vân, thanh vi lôi đình, mắt phải là nhật, mắt trái là nguyệt, tứ chi là tứ cực, huyết dịch là giang hà, gân mạch là địa lý, cơ nhục là điền thổ, tóc tai là tinh thần, da lông là thảo mộc, răng xương là kim thạch, tinh tủy là châu ngọc, mồ hôi là mưa móc... thân sinh trùng bọ, cảm ứng theo gió mà hóa thành vạn linh.” “Bùng!” Khe nứt trên Tiên Bi ngày càng nhiều,

dày đặc như mạng nhện.

Khi toàn bộ tấm bia vỡ tan, một luồng Hồng Mông Tử Quang chói mắt xuất hiện, sau đó hóa thành một tấm phù chiếu.

Tử sắc phù chiếu rơi vào tay Cộng Công.

Bên trong tấm Tử Tiêu Phù Chiếu này chứa đựng hai chương Đạo Đức văn chương: Hoàng Đình Kinh Ngoại Thiên và Hoàng Đình Kinh Nội Thiên.

Khi tinh thần Cộng Công câu thông với phù chiếu, nội ngoại nhị thiên của Hoàng Đình Kinh hiện rõ trong não hải hắn.

"Trường sinh cửu thị nãi phi khứ, ngũ hành tham soa đồng căn đế...

Trú dạ kỵ chi khả trường tồn, tiên nhân tạo sĩ phi dị hữu...

Tâm vi quốc chủ ngũ tạng vương..." Hoàng Đình Kinh là pháp môn tu tiên thượng thừa, uẩn hàm lĩnh ngộ của Hồng Quân về Tiên đạo.

Tuy nhiên, đây là tác phẩm trước khi Hồng Quân thành thánh, nên chưa có Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Tu luyện theo đây tối đa chỉ đạt đến Đại La Kim Tiên.

Nhưng để thành Đại La Kim Tiên đâu có dễ, không chỉ cần công pháp mà căn cốt, ngộ tính, cơ duyên, khí vận đều quan trọng.

Tuy Cộng Công sẽ không tu luyện Hoàng Đình Kinh, nhưng Tử Tiêu Phù Chiếu này có sức hấp dẫn cực lớn với một số người.

Sau lần giảng đạo đầu tiên của Hồng Quân, nếu hắn đem Hoàng Đình Kinh ra trao đổi, đổi lấy một món Tiên Thiên Linh Bảo trung hạ phẩm chắc chắn không thành vấn đề.

Nhưng so với một món Linh Bảo, thứ Cộng Công muốn hơn cả là

Cửu Chuyển Nguyên Công.

Bàn Cổ đại thần sáng tạo ra hai đại công pháp: luyện thể là Cửu Chuyển Huyền Công, luyện nguyên thần là Cửu Chuyển Nguyên Công.

Thập Nhị Tổ Vu kế thừa Huyền Công, còn Tam Thanh kế thừa Nguyên Công.

"Đợi sau khi buổi giảng đạo đầu tiên kết thúc, tìm cơ hội dùng Tử Tiêu Phù Chiếu này đổi lấy Cửu Chuyển Nguyên Công với Tam Thanh." Cộng Công thầm định liệu.

Hiện tại hắn chưa có nguyên thần, nhưng khi dung hợp được Tiên Thiên Thanh Khí và Tiên Thiên Trọc Khí, hắn có thể tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, lúc đó có thể luyện Nguyên Công.

Cửu Chuyển Huyền Công luyện Bàn Cổ Chân Thân, cộng thêm Cửu Chuyển Nguyên Công luyện Hỗn Độn Nguyên Thần, nghĩ thôi cũng đủ khiến Cộng Công kích động.

Chuyến đi Huyền Đô này không hề uổng phí, vừa biết được cách phân chia tu vi Tiên đạo của Hồng Quân, vừa có được Tử Tiêu Phù Chiếu chứa Hoàng Đình Kinh.

Đi dạo một vòng mười hai thành năm lầu, hắn thấy không ít thiên tài địa bảo.

Tiên Thiên Linh Bảo và Linh Căn thì không thấy, nhưng Hậu Thiên Linh Bảo và Linh Căn thì có vài thứ.

Tuy nhiên, Cộng Công nhịn xuống không lấy.

Nếu Hồng Quân chưa thành thánh, hắn chẳng cần kiêng dè, nhưng nay ông ta đã là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Có lẽ Hồng Quân không dám giết hắn, nhưng nếu bị phong ấn thì

sống không bằng chết.

Chưa biết rõ giới hạn của Hồng Quân, tốt nhất là nên cẩn thận.

Sau khi hiểu rõ về Tiên đạo, Cộng Công cũng tự đối chiếu.

Hiện giờ tu vi của hắn và Ảnh Tử Phân Thân đều vượt qua Đại La Kim Tiên, nhưng vẫn kém xa Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Dưới Thánh Nhân thảy đều là kiến cỏ, hai vị Chuẩn Thánh cộng lại cũng không địch nổi một vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Về tương lai, Cộng Công đã có kế hoạch rõ ràng.

Dung hợp thanh trọc nhị khí, tu luyện Hỗn Độn Nguyên Thần.

Tìm cách lấy Cửu Chuyển Nguyên Công từ tay Tam Thanh.

Bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nếu thực sự đối đầu Thánh Nhân có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân chiến một trận.

Ngoài ra, Vu Tộc phải trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, cần mưu tính một số đại công đức.

Nhưng đối với Cộng Công hiện tại, chưa cần nghĩ quá xa.

Tại Tử Tiêu Cung ngoài thiên ngoại hỗn độn.

Hồng Quân đang cảm ngộ đại đạo chợt mở bừng mắt, trên mặt thoáng qua vẻ kinh ngạc.

"Cộng Công..." Hồng Quân nhận ra mình đã quá xem thường Cộng Công.

Từ trước đến nay, ông ta chưa từng để Thập Nhị Tổ Vu vào mắt.

Sau khi thành thánh, Hồng Quân bắt đầu tính chuyện hợp đạo, cần đại khí vận nên quyết định thu Tam Thanh làm đồ đệ, chưa từng nghĩ đến việc nhận Tổ Vu.

Nhưng giờ đây, ông ta buộc phải thừa nhận mình đã đánh giá thấp

Cộng Công.

Hắn trước thì lấy được Kiến Mộc tại núi Bất Chu, lại khống chế được Nhược Thủy đang tràn lan, sau đó còn tìm thấy đạo trường cũ của ông ta tại Đại La Thiên, vào được Huyền Đô.

Những điều này khiến Hồng Quân không khỏi kinh ngạc.

Phải biết rằng, Tiểu Thiên Thế Giới mà ông ta khai tịch trước khi thành thánh rất khó tìm.

Một Tổ Vu không có nguyên thần lại tìm thấy Ngọc Kinh Giới giữa Đại La Thiên, quả là chuyện lạ.

Cộng Công không hủy hoại mạch núi Ngọc Kinh mà vào được Huyền Đô, lấy được Tử Tiêu Phù Chiếu.

"Xem ra Bàn Cổ đã để lại không ít tạo hóa cho Vu Tộc, nay đều rơi vào tay Cộng Công." Hồng Quân thầm nghĩ.

Ông ta lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Mảnh ngọc không toàn vẹn hiện ra trong tay, các loại pháp tắc ẩn hiện.

Hồng Quân chỉ tay một cái, hai loại pháp tắc Không Gian và Thời Gian phát động.

Dùng sức mạnh không gian xuyên qua hỗn độn, kết nối với Ngọc Kinh Giới, rồi dùng sức mạnh thời gian hồi tố quá khứ.

Hồng Quân muốn xem làm thế nào Cộng Công vượt qua Hỗn Nguyên Nhất Khí Thiên Nguyên Đại Trận để vào Huyền Đô.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân pháp lực vô biên, Chuẩn Thánh không thể sánh được.

Dưới sự thao túng của Hồng Quân, sức mạnh pháp tắc tỏa ra từ Tạo Hóa Ngọc Điệp vô cùng khủng bố.

Chỉ trong nháy mắt, sức mạnh ấy ra khỏi Tử Tiêu Cung, xuyên qua vùng hỗn độn, hạ xuống Đại La Thiên rồi kết nối với Ngọc Kinh Giới.

Gần như ngay lập tức, quá trình hồi tố thời gian bắt đầu.

Hình ảnh Cộng Công, mười hai thành năm lầu, Ngọc Kinh Tiên Sơn và mạch núi Ngọc Kinh đều hiện rõ trước mắt Hồng Quân.

Trong quá trình hồi tố, hình ảnh bắt đầu quay ngược lại.

Tuy nhiên, chỉ lùi lại được một chút thì không thể lùi thêm được nữa.

"Làm sao có thể?" Hồng Quân trợn tròn mắt.

Dù ông ta đang ở trong một tiểu thiên địa ngoài hỗn độn, nhưng Ngọc Kinh Giới dẫu sao cũng do ông ta khai tịch.

Tạo Hóa Ngọc Điệp là chí bảo, cộng thêm pháp lực vô biên của Thánh Nhân, vậy mà khi hồi tố về Cộng Công lại chỉ làm được một chút.

Nếu Cộng Công là Hỗn Nguyên Thánh Nhân thì ông ta có thể chấp nhận, nhưng hắn còn chưa thành thánh, thậm chí nguyên thần còn không có.

Chương 30

Đúng lúc đó, hình ảnh trước mắt Hồng Quân vỡ tan tành như gương vỡ.

Nhìn những mảnh vỡ, Hồng Quân sững sờ.

Với pháp lực Thánh Nhân cùng Tạo Hóa Ngọc Điệp mà chỉ hồi tố được một chút đã đành, nay còn bị phản phệ.

Điều này thực sự khiến Hồng Quân khó lòng chấp nhận.

Cộng Công tuy có Không Gian và Thời Gian pháp tắc, nhưng chưa thành thánh thì vẫn là kiến cỏ.

"Chẳng lẽ là ý chí của Bàn Cổ?

Không đúng, đã bị ta phong ấn rồi.

Là chính Bàn Cổ sao?" Hồng Quân suy đoán đủ điều, ánh mắt âm trầm bất định.

Cộng Công đang đứng trước một tòa tháp lâu trong Huyền Đô.

Tòa lâu này như một bảo tháp có bảy tầng, mỗi tầng đều diễn hóa Tiên Thiên Phù Đồ.

Chợt hắn cảm thấy rùng mình, sâu trong linh hồn trào dâng một luồng sức mạnh thời không mạnh mẽ.

Lúc đó, hắn cảm nhận Không Gian và Thời Gian pháp tắc như đang ở ngay trước mắt, có thể chạm tới, nhưng mọi chuyện diễn ra quá đột ngột và ngắn ngủi nên hắn không kịp nắm bắt cơ hội để lĩnh ngộ.

"Chuyện gì vậy?

Sao sâu trong linh hồn ta lại trào ra sức mạnh thời không?" Cảm

giác rùng mình trước đó chắc chắn liên quan đến Hồng Quân.

Còn sức mạnh thời không này hẳn là liên quan đến việc xuyên không.

"Hồng Quân chắc chắn đã biết ta ở Ngọc Kinh Sơn, vừa rồi ông ta đang nhìn trộm sao?

Nếu dùng thời gian hồi tố, đáng lẽ ta phải bị phát hiện ngay khi vừa vào thế giới này chứ.

Không, chắc chắn là do sức mạnh thời không ẩn giấu trong linh hồn ta." Cộng Công thầm nghĩ.

Xem ra đây là một phúc lợi khác của kẻ xuyên không.

Đợi một lát không thấy Hồng Quân giáng lâm, hắn mới thở phào.

Nếu Hồng Quân xuất hiện, dù chỉ là một phân thân thì hắn cũng không đối phó nổi.

Đã đến lúc phải rời đi.

Tiếp tục ở lại Ngọc Kinh Giới quá nguy hiểm.

Hắn lo Hồng Quân xuất hiện, nếu lời qua tiếng lại mà bị phong ấn thì thật là khóc không ra nước mắt.

Đúng lúc định rời đi, hắn cảm ứng được một tiếng gọi yếu ớt.

Nó phát ra từ dưới tòa tháp lâu trước mặt!

"?" Chẳng lẽ dưới tháp này trấn áp đại năng nào đó?

Cảm nhận được sự hiện diện của Cộng Công nên mới kêu cứu.

Vốn dĩ định đi ngay, nhưng tiếng gọi ấy khiến hắn trì nghi.

Giữa làn tiên khí lượn lờ của Huyền Đô, Cộng Công đứng trước tháp lâu bảy tầng với vẻ mặt trầm mặc.

Nếu có kẻ bị Hồng Quân trấn áp ở đây, hẳn là muốn hắn cứu

thoát, nhưng làm vậy sợ sẽ chạm vào giới hạn của Hồng Quân.

Tuy nhiên, tính hiếu kỳ của Cộng Công cũng rất lớn.

"Dưới tòa tháp này rốt cuộc là thứ gì?" Toàn bộ tháp lâu bị tiên pháp kết giới bao phủ, thần thức bị ngăn trở không thể thấu vào bên trong.

Cộng Công nảy ra một ý, hắn cầm Tử Tiêu Phù Chiếu tiến về phía tháp.

Luồng Hồng Mông Tử Quang nhạt tỏa ra từ phù chiếu bao phủ lấy hắn, giúp hắn dễ dàng xuyên qua kết giới.

Có phù chiếu này, hắn có thể đi lại tự do trong Huyền Đô, mọi kết giới đều vô dụng.

Bước vào tháp, trước mắt hắn là một vùng trắng xóa, vân sơn vụ hải.

Giữa màn sương ấy, một tấm Trấn Phủ Kim Bi tỏa ánh vàng rực rỡ.

Tấm bia này cao mười hai vạn chín ngàn sáu trăm mét, làm từ Tiên Thiên Kim Tinh.

Huyền Đô có tất thảy mười bảy tấm Trấn Phủ Kim Bi như vậy, luyện hóa bất kỳ tấm nào cũng sẽ nắm giữ một phần quyền hạn của Huyền Đô, nếu luyện hóa đủ mười bảy tấm thì sẽ trở thành chủ nhân nơi này.

Quan sát kỹ, Cộng Công thấy trên bia có ấn ký nguyên thần của Hồng Quân.

Muốn luyện hóa bia phải xóa bỏ ấn ký này, nhưng điều đó quá khó.

Nếu Hồng Quân chưa thành thánh thì Ảnh Tử Phân Thân của hắn

còn có cơ hội, nhưng nay thì không thể.

Khi Cộng Công tiến lại gần kim bia, Tiên Thiên Trọc Khí và tám vạn bốn ngàn Đô Thiên Thần Sát bản nguyên trong cơ thể hắn bắt đầu rục rịch.

Hắn càng thêm tò mò về kẻ bị trấn áp.

Không chỉ cộng minh với trọc khí mà còn với cả Thần Sát.

Cộng Công chạm tay vào bia, ánh vàng đại phóng.

"Ầm!" Tòa tháp rung chuyển nhẹ, một luồng Tiên Thiên Sát Khí từ dưới tháp thoát ra.

Dù chỉ là một chút nhưng cũng khiến Cộng Công chấn động tâm thần.

So với Đô Thiên Thần Sát trong người hắn, luồng sát khí này hung lệ hơn nhiều, ẩn chứa sức mạnh hủy diệt.

Cùng với đó, phía sau kim bia xuất hiện hình chiếu của một cây trường thương.

Cây thương đen kịt, mang văn lộ cổ phác nhưng lại chứa đựng sự khủng bố vô biên.

"Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo - Thí Thần Thương?" Cộng Công kinh hãi.

Đến lúc này hắn mới biết thứ bị trấn áp chính là Thí Thần Thương.

Tuy là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhưng nó không thể trấn áp khí vận, bù lại uy lực tấn công có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Đáng sợ nhất là nó uẩn hàm Hủy Diệt Pháp Tắc hoàn chỉnh, thậm chí có thể làm thương tổn nguyên thần của Thánh Nhân.

Thánh nhân bất tử bất diệt vì gửi gắm nguyên thần vào Thiên đạo hoặc Đại đạo, nên những thứ như Thí Thần Thương về lý thuyết có thể đồ sát Thánh nhân.

Đây vốn là pháp bảo của Ma Tổ La Hầu.

Năm xưa La Hầu có Thí Thần Thương để tấn công, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên để phòng ngự, lại có Tru Tiên Kiếm Trận và Vạn Ma Tháp, nhưng vì bị quá nhiều cường giả bao vây tấn công nên mới vẫn lạc.

Sau khi La Hầu chết, Thí Thần Thương rơi vào tay Hồng Quân và bị ông ta phong ấn tại đây.

Tuy nhiên, Cộng Công thắc mắc tại sao Hồng Quân lại phải phong ấn nó?

Hình chiếu Thí Thần Thương biến mất.

Chỉ mới cảm nhận một chút sát khí, Cộng Công đã thấy sự khủng bố của nó.

Người bình thường không thể ngự trị cây thương này, sẽ bị sát khí làm mất đi bản ngã, chỉ biết hủy diệt tất thảy.

Biết Thí Thần Thương ở đây, Cộng Công nảy sinh ý định chiếm làm của riêng.

So với Đoạn Ngọc Câu hiện tại, cây thương này tốt hơn vạn lần.

Hắn tâm đắc nhất là khả năng làm thương tổn nguyên thần Thánh nhân của nó.

Hiện tại nó mới là cực phẩm Linh Bảo, nếu nâng cấp lên thành Chí Bảo thì không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng nó đang bị Hồng Quân phong ấn.

"Vì Thí Thần Thương, mạo hiểm một chút cũng đáng." Cộng

Công nghiến răng.

Chạm vào giới hạn của Hồng Quân chắc cũng không đến mức bị phong ấn đâu.

Nếu hắn bị phong ấn, các Tổ Vu khác chắc chắn sẽ không để yên, lúc đó mọi chuyện sẽ không thể cứu vãn.

Hồng Quân tuy là Thiên Đạo Thánh Nhân nhưng cũng không thể muốn làm gì thì làm.

Chương 31

Cộng Công không chắc có thể lấy được cây thương bị phong ấn ra hay không, cũng không biết Hồng Quân có xuất hiện không, nhưng hắn vẫn muốn thử.

Hắn nhìn chằm chằm vào kim bia.

Muốn lấy thương, một là luyện hóa bia, hai là hủy diệt nó.

Hắn quát lớn một tiếng, hiển hóa chân thân.

"Ầm!" Một quyền đánh thẳng vào bia, với thân thể cường hoành ngang ngửa cực phẩm Linh Bảo cùng đại pháp lực, toàn lực một đấm của hắn có thể hủy thiên diệt địa.

Thế nhưng tấm bia vẫn bất động, hoàn hảo vô tổn.

Vô số Tử Tiêu phù lục lưu chuyển, hóa thành Tiên Đạo cấm chế.

Đánh thêm mấy quyền nữa vẫn không lay chuyển được gì.

Cộng Công lòng chùng xuống, với thể chất và pháp lực hiện tại, hắn không làm gì được tấm bia này.

Có lẽ phong ấn này đã được Hồng Quân gia cố sau khi thành thánh.

Hoặc giả, ông ta chỉ phong ấn nó sau khi đã thành thánh.

Có một điều chắc chắn: sức mạnh của Thánh nhân đang bảo vệ phong ấn này.

Tu vi của Cộng Công tuy vượt qua Đại La Kim Tiên nhưng chưa đạt tới tầm Hỗn Nguyên Thánh Nhân, chỉ là Chuẩn Thánh mà thôi, muốn phá vỡ sức mạnh Thánh nhân chẳng khác nào châu chấu đá xe.

Không thể hủy bia, mà muốn luyện hóa thì phải xóa ấn ký nguyên

thần của Hồng Quân, lại càng khó hơn.

Dù là ấn ký từ trước khi thành thánh, nhưng nay Hồng Quân đã đắc đạo thì ấn ký ấy cũng đã khác xưa.

Hắn thở dài, phát hiện ra báu vật mà không thể lấy được thật là uất ức.

"...Huyết mạch...

Bàn Cổ... lại tu luyện...

Cửu Chuyển Huyền Công...

đến tầng thứ tám... chỉ cần...

điều động sức mạnh... trái tim Bàn Cổ... là có thể phá ấn." Một giọng nói trầm thấp, đứt quãng truyền vào tai Cộng Công, dường như phát ra từ chính Thí Thần Thương.

"Khí linh của Thí Thần Thương?" Cộng Công ngẩn người.

Tại Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cau mày, ông ta biết Cộng Công đã phát hiện ra Thí Thần Thương.

"Hắn đã đạt tới tầng thứ tám của Huyền Công, tuyệt đối không thể để hắn có được Thí Thần Thương, nếu không, La Hầu..." Ánh mắt Hồng Quân lóe lên, ông ta câu thông với mười bảy ấn ký nguyên thần tại Ngọc Kinh Giới.

Nghe giọng nói từ Thí Thần Thương, Cộng Công không khỏi chấn động.

Đây là bảo vật của La Hầu, mà từ lúc La Hầu vẫn lạc đến nay cũng chưa quá lâu.

Bình thường một linh bảo cần thời gian rất dài mới sinh ra khí linh.

“Chẳng lẽ không phải khí linh?

Là ý thức của La Hầu?” Cộng Công thầm đoán.

“...Ma Tổ La Hầu?” Hắn hỏi.

“...Chính xác!” Đến lúc này, Cộng Công đã hiểu vì sao Hồng Quân phải phong ấn Thí Thần Thương.

Thời Thái Cổ, La Hầu dường như là Hủy Diệt Ma Thần trong số ba ngàn Tiên Thiên Ma Thần, vì ngăn cản Bàn Cổ khai thiên nên bị chém chết, thần hồn chuyển sinh vào Hồng Hoang.

Thí Thần Thương cũng uẩn hàm Hủy Diệt Pháp Tắc.

Ý thức của La Hầu đã dung nhập vào đó.

Khi ý thức đã hòa làm một với pháp tắc, chỉ cần pháp tắc còn thì ý thức dù bị hủy diệt cũng sẽ càng thêm mạnh mẽ.

Thảo nào Hồng Quân phải phong ấn nó.

Có ý thức La Hầu bên trong, Cộng Công có lấy được cũng không ngự trị nổi, thậm chí còn bị chiếm hữu thân xác (đoạt xá).

“Cứu ngươi ra thì ta được lợi lộc gì?” Cộng Công lạnh lùng cười.

“Ta có thể... thề với Đại Đạo... không đoạt xá... chỉ cần cứu ta...

Thí Thần Thương... sẽ thuộc về ngươi.” Nghe La Hầu sẵn lòng thề với Đại Đạo, Cộng Công cũng tin được phân nửa.

Thiên đạo không thể dối, Đại đạo lại càng không.

Nếu La Hầu thề với Đại Đạo mà làm trái, chắc chắn sẽ phải trả giá đắt.

Cộng Công thầm tính toán.

Cứu La Hầu, lấy Thí Thần Thương, nhưng nếu Hồng Quân xuất hiện thì thương cũng không giữ được, lại còn mang họa vào thân, thật

là lợi bất cập hại.

Mà cứu La Hầu cũng đâu có dễ, sức mạnh Thánh nhân không phải chuyện đùa.

Còn về trái tim Bàn Cổ thì nó chính là Bàn Cổ Điện.

Nhưng hắn mới chỉ nắm giữ được một phần nhỏ quyền hạn nơi đó.

"Trái tim Phụ thần hóa thành Bàn Cổ Điện, ta chỉ nắm giữ một phần quyền hạn, chín huynh đệ và hai muội muội của ta cũng nắm giữ một phần.

Hồng Quân lão tổ chắc chắn biết ta ở đây, nên hiện tại ta không cứu ngươi được." La Hầu im lặng hồi lâu rồi mới hỏi tiếp: "Ngươi là ai trong Thập Nhị Tổ Vu?" "Cộng Công!" "Ta, La Hầu, thề với Đại Đạo, chỉ cần Cộng Công cứu ta ra, ta sẽ kết nghĩa huynh đệ với hắn, dâng Thí Thần Thương bằng cả hai tay." Nghe lời thề này, Cộng Công sững người.

Kết nghĩa huynh đệ?

Phải biết rằng kết bái không phải chuyện đùa, vì khí vận sẽ liên kết với nhau.

Kết bái với La Hầu?

Chẳng khác nào tự sát.

La Hầu là tử địch của Hồng Quân.

Với việc Hồng Quân thành thánh, Tiên đạo sẽ hưng thịnh, Ma đạo sẽ lụi bại.

"Ta có thể truyền thụ vô thượng đại thần thông, có được Hỗn Nguyên Đạo Quả." La Hầu tung ra đòn quyết định.

Sau một hồi suy tư, Cộng Công cũng hiểu ra.

Nay Hồng Quân đã thành thánh, La Hầu có thoát ra cũng không làm gì được, nên muốn liên minh với hắn.

Thiên Đạo Thánh Nhân tuy mạnh nhưng Vu Tộc cũng có nội hàm đáng sợ, La Hầu chắc chắn còn bài tẩy chưa lật.

Hỗn Nguyên Đạo Quả quả thực rất hấp dẫn.

Tuy tu luyện Huyền Công hay Nguyên Công đến tầng thứ chín đều có thể thành thánh, nhưng nếu có thêm kinh nghiệm của La Hầu, con đường của hắn sẽ bằng phẳng hơn.

Còn về đại thần thông, hắn cũng không quá coi trọng.

"Ta có thể truyền thần thông trước, đáng tiếc ngươi không có nguyên thần, nếu không sẽ dễ dàng lĩnh ngộ Hủy Diệt Pháp Tắc." La Hầu nói.

Không đòi hỏi gì mà đã truyền thần thông sao?

Cộng Công không hiểu nổi ý định của ông ta.

Chương 32

La Hầu bắt đầu truyền thụ một đại thần thông: Diệt Thế Đại Ma.

Thời Thái Cổ, Hủy Diệt Ma Thần La Hầu đã sáng tạo ra phôi thai của thần thông này, sau khi chuyển sinh qua bao nhiêu kiếp nạn mới hoàn thiện được nó.

Tu luyện thần thông này cần một luồng Hủy Diệt chi khí, cộng thêm Hủy Diệt Pháp Tắc, sau đó thông qua việc hủy diệt thế giới để hình thành Đại Ma.

Một khi đại thành, uy lực không thể tưởng tượng nổi.

"Diệt Thế Đại Ma của ta uy lực không kém Khai Thiên Cửu Thức của Bàn Cổ là bao." La Hầu ngạo nghễ nói.

Cộng Công thầm so sánh, Khai Thiên Cửu Thức vẫn mạnh hơn một chút.

Một bên là hủy diệt, một bên là khai thiên tích địa, hoàn toàn trái ngược nhau.

"Diệt Thế Đại Ma, trời đất không dung." La Hầu để Cộng Công tự chọn con đường cho mình.

"Ong..." Kim bia đột ngột rung chuyển, Hỗn Nguyên Nhất Khí bao quanh, Tiên Thiên Thần Thai tỏa sáng rực rỡ, sức mạnh Hồng Mông dâng trào.

Không chỉ tấm bia này mà mười sáu tấm bia khác ở Huyền Đô cũng biến hóa tương tự.

Ấn ký nguyên thần của Hồng Quân đang điều động toàn bộ sức mạnh của Ngọc Kinh Giới.

“Nhanh lên, không còn thời gian đâu.” La Hầu thúc giục.

“Được!” Cộng Công không do dự nữa, đồng ý tu luyện Diệt Thế Đại Ma.

Bàn Cổ đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo bằng cách khai thiên, La Hầu cũng vậy nhưng lại theo hướng diệt thế.

Cộng Công định kết hợp cả hai để tìm ra con đường riêng.

Diệt Thế Đại Ma giúp người tu luyện lĩnh ngộ Hủy Diệt Pháp Tắc.

Tuy đã có hai loại pháp tắc nhưng hắn không chê nhiều.

Trong ba ngàn pháp tắc, Hủy Diệt là một loại cực kỳ mạnh mẽ.

Hình chiếu Thí Thần Thương xuất hiện lần nữa, một luồng Hủy Diệt chi lực truyền ra, Cộng Công kịp thời thu lấy.

Có nó, hắn có thể bắt đầu tu luyện.

Vì hắn không có nguyên thần nên La Hầu không nghĩ hắn có thể lĩnh ngộ pháp tắc.

Nhưng Ảnh Tử Phân Thân của hắn lại kỳ diệu vô cùng, tương tự như nguyên thần.

Cả bản thể và phân thân cùng tu luyện sẽ giúp hắn nhanh chóng nắm vững thần thông và lĩnh ngộ pháp tắc.

Đầu tiên là luyện ra Hủy Diệt chi khí, sau đó lĩnh ngộ pháp tắc, cuối cùng diễn hóa ra phôi thai của Diệt Thế Đại Ma.

Về chuyện hủy diệt thì Hồng Hoang có vô số Tiểu Thế Giới để hắn thử nghiệm.

Không thể giao lưu với La Hầu thêm nữa, Cộng Công rời khỏi tháp lâu, rời khỏi Huyền Đô và Ngọc Kinh Giới.

Hắn cần tìm một nơi để tu luyện.

Khi bước ra ngoài, mười bảy tấm kim bia đã được kích hoạt hoàn toàn dưới ý chí của Hồng Quân.

Phong ấn Thí Thần Thương vốn đã mạnh nay còn mạnh hơn.

Lúc nãy nhờ có sự cộng minh với Tiên Thiên Trọc Khí và Đô Thiên Thần Sát trên người Cộng Công mà La Hầu mới miễn cưỡng nói chuyện được, giờ thì hoàn toàn bị cắt đứt.

Tuy thời gian ngắn ngủi nhưng hắn đã có được pháp môn tu luyện.

So với Khai Thiên Cửu Thức, yêu cầu của Diệt Thế Đại Ma thấp hơn nhiều.

Nhờ luồng Hủy Diệt chi lực của La Hầu, hắn có thể luyện ngay lập tức.

Nhưng đây là đất của Hồng Quân, tu luyện ở đây chẳng khác nào tự sát.

Cầm Tử Tiêu Phù Chiếu trong tay, đại trận bên ngoài Huyền Đô cũng trở nên vô dụng.

Ánh tím bao phủ lấy hắn, dẫn hắn ra khỏi Ngọc Kinh Giới.

Ra đến Đại La Thiên, do ảnh hưởng của trọc khí trên người nên hắn liên tục bị thanh khí tấn công, tuy không bị thương nhưng rất phiền phức.

"Nên đi đâu tu luyện đây?" Hắn nghĩ đến chốn Hỗn Độn ngoài thiên ngoại.

Ở Hồng Hoang tu luyện môn này rất dễ bị Hồng Quân phát hiện, dù có Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ che giấu thiên cơ cũng không an toàn.

Chốn Hỗn Độn tuy nguy hiểm nhưng thiên cơ bất hiển.

Hồng Quân nay mới chỉ là Thiên Đạo Thánh Nhân, chưa thể tính toán được mọi chuyện trong Hỗn Độn.

Cộng Công lập tức bay về phía thiên ngoại.

Vượt qua Đại La Thiên, trước mắt là một vùng xám xịt.

Khí Hỗn Độn bạo ngược như muốn xé nát mọi thứ, đồng hóa vạn vật.

Ở Đại La Thiên hắn đã thấy khó chịu, ra đây còn tệ hơn.

Tiếp xúc với khí Hỗn Độn khiến cơ thể hắn bị tổn thương.

Nếu ở đây quá lâu, ngay cả Tổ Vu cũng sẽ vẫn lạc.

Thân thể dù mạnh nhưng tầng thứ tám của Huyền Công vẫn chưa đủ để thích ứng hoàn toàn với Hỗn Độn.

Ngoại trừ Tiên Thiên Ma Thần, chỉ có Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới tồn tại lâu dài được ở đây.

Cộng Công hiển hóa chân thân để trụ lại lâu hơn, rồi gọi ra Ảnh Tử Phân Thân.

Cả hai bắt đầu tu luyện Diệt Thế Đại Ma dựa trên luồng sức mạnh La Hầu đã tặng.

Khí Hỗn Độn xung quanh bị cuốn vào, tạo thành hai vòng xoáy đan xen.

Sau một thời gian dài, trong người hắn đã xuất hiện Hủy Diệt chi khí.

Hắn cảm thấy Hủy Diệt Pháp Tắc đã ở ngay tầm tay.

Phân thân tiếp tục luyện, không lâu sau Cộng Công đã lĩnh ngộ được pháp tắc mới.

“Vậy là có ba loại pháp tắc rồi.” Hắn mỉm cười.

Ngoài Thủy chi pháp tắc thiên sinh, Thôn Phệ và Hủy Diệt đều do hắn tự lĩnh ngộ.

Có được điều này phần lớn là nhờ Ảnh Tử Phân Thân quá đỗi mạnh mẽ.

Là kẻ xuyên không, tuy không có hệ thống hay đoạt xá được Hồng Quân, Tam Thanh, nhưng hắn vẫn có những đặc ân riêng.

Việc công đức dung nhập vào bóng tối tạo thành phân thân chính là tạo hóa của hắn.

Ngay cả Hậu Thổ có đại công đức cũng không làm được như vậy.

Mới lĩnh ngộ nên pháp tắc còn yếu, hắn lấy quả Kiến Mộc ra ăn để tăng cường lĩnh ngộ.

Khi ăn sạch số quả mang theo, ba loại pháp tắc trong người hắn đã mạnh ngang nhau.

Hắn thử vận hành cả ba.

Thủy chi pháp tắc hóa thành hồng thủy ngút trời.

Thôn Phệ pháp tắc hóa thành một hố đen.

Hủy Diệt pháp tắc thì nghiền nát khí Hỗn Độn, biến chúng thành thanh trọc nhị khí hoặc địa thủy hỏa phong.

Ba loại pháp tắc đều huyền diệu, tuy hắn có thể dùng cùng lúc nhưng chưa thể dung hội quán thông.

Muốn dung hợp chúng cần phải có Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Đại La Đạo Quả không đủ sức gánh vác sức mạnh khi các pháp tắc thực sự hòa làm một.

Nếu có thể dung hợp toàn bộ ba ngàn pháp tắc thì chính là đạt tới

cảnh giới Đại Đạo.

Hiện giờ hắn còn chưa có nguyên thần, nói gì đến đạo quả.

Thu lại pháp lực, Cộng Công chợt nhận ra một vấn đề nghiêm trọng: Hồng Hoang ở đâu?

Chương 33

Tu luyện trong Hỗn Độn không biết bao lâu, hắn đã mất phương hướng.

Nhưng tìm một chút chắc là ra thôi, chắc cũng không xa lắm.

Phiêu dạt trong Hỗn Độn một hồi, hắn thấy xa xa có hai vị đạo nhân.

Một người cưỡi Kim Liên mười hai phẩm, sau đầu có vòng công đức, người kia cầm Thất Bảo Diệu Thụ, sau lưng hiện bồ đề dị tượng.

Chính là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Hai người họ đang gặp rắc rối lớn khi bị kẹt trong một cơn bão Hỗn Độn khủng bố.

Khí Hỗn Độn một khi tạo thành bão thì vô cùng đáng sợ.

Cả hai mới chỉ ở cấp Đại La Kim Tiên, chưa đạt tới Chuẩn Thánh.

Nếu không có bảo vật hộ thân thì e là lành ít dữ nhiều.

"Liên hoa và bồ đề, hẳn là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của phương Tây." Cộng Công thầm nghĩ.

Họ xuất hiện ở đây chắc chắn là để đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, gặp phải bão Hỗn Độn thì đúng là vận đen.

Hắn quyết định ra tay giúp đỡ để kết thiện duyên.

Với chân thân vạn trượng, Cộng Công xông vào tâm bão.

Áp lực lên hai vị đạo nhân lập tức giảm hẳn.

Nhìn thấy một gã khổng lồ mãng đầu nhân thân, mình đầy vảy

đen, chân đạp hắc long, tay điều khiển thanh xà, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi ngơ ngác.

"Đạo huynh, đó là Cộng Công, một trong Thập Nhị Tổ Vu." Chuẩn Đề nói.

"Sao hắn lại ở đây?

Lẽ nào cũng đến Tử Tiêu Cung nghe đạo?" Tiếp Dẫn thắc mắc.

"Vu tộc không có nguyên thần, vô duyên với đại đạo, Tổ Vu cũng không ngoại lệ.

Hắn đến đó nghe cũng chẳng hiểu gì, hay là định xin Thánh nhân chỉ điểm cho Vu tộc một con đường sống?" Chuẩn Đề thầm suy đoán.

Ngoài thiên ngoại Hồng Hoang, giữa cơn bão Hỗn Độn kinh hoàng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dù là Đại La Kim Tiên có Linh Bảo hộ thân cũng khó lòng thoát ra.

Sự xuất hiện của Cộng Công đã giúp họ dễ thở hơn.

"Đa tạ Cộng Công đạo hữu." Tiếp Dẫn chắp tay tạ ơn, Chuẩn Đề cũng làm theo.

Cộng Công vốn có thể tránh đi nhưng lại xông vào trợ giúp, rõ ràng là có ý tốt.

Pháp lực của hai người họ cộng lại cũng không bằng một mình hắn.

Khoảng cách giữa Đại La và Chuẩn Thánh là quá lớn.

Dù hắn chỉ dùng một nửa sức mạnh nhưng cũng đủ khiến họ kinh hãi.

"Pháp lực của hắn mạnh đến vậy sao?" "Ta và huynh cộng lại cũng kém xa hắn.

Một Tổ Vu không có nguyên thần sao lại sở hữu pháp lực kinh người như thế?" Chuẩn Đề không tin nổi.

Họ thừa biết Tổ Vu thân thể vô địch, nhưng không ngờ pháp lực cũng đạt tới mức độ này.

Nhờ sự trợ lực của Cộng Công cùng Kim Liên và Thất Bảo Diệu Thụ, ba người đã phá vỡ được cơn bão.

Thoát ra ngoài, hai vị đạo nhân trông khá nhếch nhác.

"Cộng Công đạo hữu cũng đến Tử Tiêu Cung sao?

Chúng ta có thể đồng hành." Tiếp Dẫn mời mọc.

Lần này họ nợ hắn một ân tình, lại thấy hắn mạnh mẽ và Vu Tộc đang thịnh nên muốn kết giao.

Điều này chỉ có lợi chứ không có hại.

"Đến Tử Tiêu Cung sao?" Cộng Công cân nhắc.

Tuy phân thân của hắn giống nguyên thần nhưng vẫn không phải là nguyên thần.

Hắn không theo Tiên đạo của Hồng Quân nhưng đến xem thử cũng tốt.

Có điều hắn lo Hồng Quân sẽ nhìn thấu thân phận kẻ xuyên không của mình qua Ảnh Tử Phân Thân.

Nhưng chuyện hắn đến Ngọc Kinh Giới và gặp La Hầu chắc chắn Hồng Quân đã biết.

Sau khi phân tích, hắn quyết định đi.

Theo chân hai người, Cộng Công đã tới bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Tại đây đã có hàng ngàn sinh linh tề tựu, tu vi đều không hề thấp.

Cũng có những kẻ tu vi kém được các đại năng mang theo bằng

động thiên pháp bảo.

Hồng Quân nói ai có duyên đều có thể nghe đạo, nhưng đường đến đây quá gian nan nên chỉ có khoảng hơn ngàn người đến được, phần lớn là Thái Ất Kim Tiên, một ít là Đại La Kim Tiên.

Trong đám đông, Tam Thanh đứng tụ lại một chỗ.

Có hai huynh muội Phục Hy và Nữ Oa đẹp đẽ thoát tục.

Lại có Đế Tuấn và Thái Nhất trong trang phục kim hồng rực rỡ, mang khí thế vương giả của Thái Dương Tinh, dẫn theo hơn hai mươi tùy tùng tu vi từ Kim Tiên trở lên.

Ngoài ra còn có Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Minh Hà âm trầm, Đông Vương Công kiêu ngạo, Tây Vương Mẫu đoan trang cùng hai nữ thần Hi Hòa và Thường Hi.

Khi nhóm ba người Cộng Công xuất hiện, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía họ.

Thái Thượng và Nguyên Thủy sắc mặt sa sầm.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn hắn với ánh mắt không mấy thiện cảm.

"Cộng Công, thân là Tổ Vu mà cũng đến nghe Thánh nhân giảng đạo sao?

Không có nguyên thần thì nghe kiểu gì?" Nguyên Thủy mỉa mai.

Lời vừa dứt, không ít kẻ nhìn hắn cười thầm.

"Vu tộc chỉ tu pháp lực, đạo hạnh nông cạn." Thái Thượng bồi thêm một câu.

"Dù sao cũng không phải là Bàn Cổ chính tông." Nguyên Thủy cười lạnh.

Vốn dĩ Cộng Công định mặc kệ, nhưng hai kẻ này quá hống hách.

"Ta không phải Bàn Cổ chính tông?" Hắn lạnh lùng nhìn họ.

Hắn bước lên một bước, uy áp khủng bố tỏa ra bao trùm toàn trường.

Thái Thượng và Nguyên Thủy là mục tiêu chính nên chịu áp lực nặng nề nhất, mặt cắt không còn giọt máu, gần như nghẹt thở.

Ngay lập tức, không kẻ nào dám xem thường hắn nữa.

Những kẻ dưới cấp Đại La đều bị uy áp làm cho còng lưng, kẻ như Nhiên Đăng chỉ là Thái Ất Kim Tiên đã phải quỳ xuống đất.

Những kẻ khác thì nằm bò hoặc ngồi bệt xuống.

"Khí thế của hắn thật đáng sợ." "Tu vi này chắc chắn không dưới Long Vương năm xưa." "Ta từng thấy uy thế của Long Vương, so với Cộng Công bây giờ còn kém một bậc." "Khủng bố đến mức này sao!" "Hắn chỉ là một trong mười hai người, những kẻ còn lại cũng mạnh như vậy sao?" "Nếu Thập Nhị Tổ Vu liên thủ, trừ Thánh nhân ra thì ai địch nổi?" Đế Tuấn và Thái Nhất mặt mày cực kỳ khó coi.

Họ đang định lập Yêu Tộc để xưng bá, nhưng Vu Tộc chính là tảng đá ngáng đường lớn nhất.

"Dù có Hà Đồ Lạc Thư ta cũng không đối phó nổi hắn." Đế Tuấn thầm nghĩ.

"Với Hỗn Độn Chung và huynh trưởng, chưa chắc đã thua, nhưng tiếc là tu vi ta chưa đủ để luyện hóa hoàn toàn chí bảo này, nếu không thì sợ gì hắn?" Thái Nhất thầm hận.

Cộng Công đã đứng trước mặt Thái Thượng và Nguyên Thủy.

Hai người họ run rẩy không đứng vững.

Thái Thượng vội lấy ra Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo

Tháp, Nguyên Thủy dùng Chư Thiên Khánh Vân nhưng vẫn thấy áp lực vô cùng.

"Ta không phải Bàn Cổ chính tông, vậy ai mới là chính tông?" Cộng Công cười lạnh.

Chương 34

"Tam Thanh chúng ta do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, đương nhiên là chính tông.

Ngươi tuy do tinh huyết hóa ra nhưng lại không có nguyên thần." Nguyên Thủy nghiến răng nói.

Ngay khi lão vừa dứt lời, sau lưng Cộng Công xuất hiện một hư ảnh khổng lồ cầm rìu khai thiên, chính là Bàn Cổ.

Hư ảnh ấy khiến khí thế của Cộng Công tăng vọt, Nguyên Thủy sắp sửa quỳ rạp xuống thì cửa Tử Tiêu Cung đột ngột mở ra.

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Nguyên Thủy, Cộng Công phóng ra khí thế phần lớn đều nghiền ép đối phương.

"Đến cả huyết mạch Bàn Cổ cũng không có, mà cũng dám tự xưng là Bàn Cổ chính tông, thật nực cười." Trong lòng Cộng Công đầy vẻ khinh miệt.

Lúc này, cửa Tử Tiêu Cung đã mở rộng, hai vị đạo đồng bước ra, một nam một nữ, nhìn qua chỉ khoảng năm sáu tuổi.

Đó chính là Hạo Thiên và Thiên Dao, căn cước của hai người là Tiên Thiên Ngoan Thạch và Tiên Thiên Giáng Hủy, được Hồng Quân điểm hóa làm đồng tử.

"Mời các vị tiến vào Tử Tiêu Cung." Hạo Thiên mở lời.

Liếc nhìn Nguyên Thủy một cái, Cộng Công thu lại khí thế.

Nguyên Thủy vận khí thật tốt.

Thực tế, Cộng Công cũng không định đại chiến ngay ngoài Tử Tiêu Cung, chỉ muốn khiến Thái Thượng và Nguyên Thủy mất mặt

một chút là đủ.

Tuy nhiên, kẻ mất mặt không chỉ có Thái Thượng và Nguyên Thủy, điều này khiến Cộng Công cũng có chút ái ngại.

Trong mắt Nguyên Thủy lóe lên một tia hận ý, bước nhanh vào trong cung.

Mọi người vào trong Tử Tiêu Cung, thấy sáu cái bồ đoàn, tựa như tử ngọc được tinh xảo điêu khắc thành, lưu chuyển hào quang Hồng Mông, lại có Tiên Thiên Nhất Khí bao quanh, thấu ra đạo vận huyền chi hữu huyền.

Nhận thấy sáu cái bồ đoàn này có huyền cơ, mọi người liền tranh đoạt.

Nhưng vì đang ở trong Tử Tiêu Cung, cũng không ai dám động thủ.

Rất nhanh, Tam Thanh đồng tâm hiệp lực chiếm ba bồ đoàn, Nữ Oa dưới sự giúp đỡ của huynh trưởng Phục Hy chiếm một cái, hai cái còn lại bị Hồng Vân và Côn Bằng ngồi mất.

"Thiên số đã định, không, phải nói tất cả đều nằm trong sự khống chế của Hồng Quân." Cộng Công thầm nghĩ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trên đường đến Tử Tiêu Cung gặp phải hỗn độn phong bạo, Cộng Công nghi ngờ việc này có liên quan đến Hồng Quân.

Lúc nãy, Cộng Công có ra tay giúp đỡ Tiếp Dẫn một chút, vốn tưởng Tiếp Dẫn có thể chiếm được một ghế, nhưng vẫn thất bại.

Dường như trong minh minh có một luồng sức mạnh đang can thiệp.

"Đạo huynh, hai huynh đệ ta từ phương Tây đến Tử Tiêu Cung,

trên đường gặp hỗn độn phong bạo, nếm trải đủ gian nan, vậy mà đến một chỗ ngồi cũng không có." Chuẩn Đề khổ sở nói với Tiếp Dẫn.

Nghe lời Chuẩn Đề nói, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Côn Bằng đều không mảy may lay động, Nữ Oa có chút lòng trắc ẩn nhưng cũng không nhường chỗ.

Hồng Vân do dự một hồi rồi đứng dậy, nhường chỗ cho Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề lại nhường cho Tiếp Dẫn ngồi.

Trấn Nguyên Tử thở dài một tiếng, thấy Hồng Vân định nhường vị trí, vốn muốn ngăn cản nhưng đã chậm một bước.

Lúc này, Chuẩn Đề lại nhìn về phía Côn Bằng: "Vị đạo hữu này, có thể nhường chỗ cho bần đạo không?" Chuẩn Đề cũng rất tinh ranh, Tam Thanh không dễ chọc, Nữ Oa có Phục Hy bên cạnh, lại có vẻ quan hệ tốt với Đế Tuấn, Thái Nhất, chỉ có Côn Bằng là dễ bắt nạt nhất.

Côn Bằng nhắm mắt làm ngơ, phảng phất như không nghe thấy lời Chuẩn Đề.

"Một lũ mang lông đội sừng, hạng thấp sinh noãn hóa, mà cũng đòi ngồi cùng hàng với chúng ta sao?" Nguyên Thủy khinh miệt nhìn Côn Bằng, lời này không chỉ đắc tội Côn Bằng mà còn đắc tội rất nhiều sinh linh.

"Côn Bằng đạo hữu, nhường chỗ đi thôi!" Minh Hà cười quái dị.

"Côn Bằng, nhường chỗ đi!" Thái Nhất cũng lên tiếng.

Một mình Chuẩn Đề nói thì Côn Bằng có thể không để ý, nhưng một trong Tam Thanh là Nguyên Thủy đã lên tiếng, lại có thêm Minh Hà, Thái Nhất thúc ép, khiến y như ngồi trên bàn chông.

Chịu áp lực nặng nề, Côn Bằng bất đắc dĩ đứng dậy, nhường chỗ cho Chuẩn Đề.

Cộng Công lạnh nhạt đứng ngoài quan sát, trong lòng thầm suy tính.

Khi tiến vào Tử Tiêu Cung, Cộng Công có cảm giác không an tâm, dường như có một luồng sức mạnh vô hình mà hắn không thể nhìn thấu.

"Đợi đến khi Hồng Vân và Côn Bằng biết mình vừa nhường đi thánh vị, không biết họ sẽ cảm thấy thế nào." Cộng Công thầm nghĩ.

Tuy biết rõ sáu cái bồ đoàn này chính là thánh vị, nhưng Cộng Công không nói ra.

Nếu hắn có sức mạnh đối kháng được Hồng Quân, có lẽ hắn sẽ nói, nhưng hiện tại nói ra chẳng có lợi ích gì.

Đến Tử Tiêu Cung lần này, ngoài việc quan sát, Cộng Công còn có một mục đích khác: khiến Hồng Quân ủng hộ Vu Tộc thống trị Hồng Hoang.

Hiện tại, Yêu Tộc chưa được thành lập.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu tuy có chút thế lực nhưng so với Vu Tộc thì chẳng thấm vào đâu.

Đợi đến khi Đế Tuấn và Thái Nhất lập ra Yêu Tộc Thiên Đình, đợi Hồng Quân sắc phong Đông Vương Công làm người đứng đầu nam tiên, Tây Vương Mẫu đứng đầu nữ tiên, khi đó Vu Tộc muốn xưng bá Hồng Hoang sẽ rất khó khăn.

Đợi thêm một lát, Hồng Quân hiện thân.

Chỉ thấy Hồng Quân ngồi xếp bằng trên một bồ đoàn màu tím lớn hơn, ánh mắt quét qua mọi người, dừng lại một chút trên thân Cộng

Công.

"Sau này, cứ như vậy đi." Hồng Quân mở lời.

Điều này có nghĩa là sáu cái bồ đoàn Hồng Quân đã sắp xếp sẽ không thay đổi nữa, dù Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn hay Chuẩn Đề có vẫn lạc, vị trí đó cũng chỉ để trống.

Hồng Vân có chút hối hận, Côn Bằng thì cực kỳ hối hận, ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm Hồng Vân.

Trong mắt Côn Bằng, nếu Hồng Vân không nhường chỗ, y cũng sẽ không mất vị trí.

Ngoài sáu người Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, tất cả những người nghe đạo khác đều phải đứng.

Khi Hồng Quân định bắt đầu giảng đạo, Cộng Công lên tiếng: "Hồng Quân Thánh Nhân, từ khi thiên địa sơ khai, hung thú hoành hành, Tam Tộc tranh bá, Ma Tộc cuồng loạn, nay Hồng Hoang trăm phế chờ hưng thịnh.

Vu Tộc ta là huyết mạch của Bàn Cổ đại thần, lẽ ra nên vì Hồng Hoang mưu cầu phúc lợi, thống trị vạn tộc." Lời Cộng Công vừa dứt, sắc mặt Đế Tuấn, Thái Nhất, Đông Vương Công đều biến đổi.

Ngay cả Hồng Quân cũng hơi ngẩn người.

Vu Tộc mang huyết mạch Bàn Cổ, mà Hồng Hoang lại do Bàn Cổ khai tịch, như vậy Vu Tộc thống trị là danh chính ngôn thuận.

"Tất cả đều có định số, dù là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì thần thông cũng không địch lại thiên số." Hồng Quân nhạt giọng nói, không bày tỏ sự ủng hộ cũng chẳng phản đối.

Cái gọi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên này, chỉ là Hỗn Nguyên Thánh Nhân tu luyện Tiên đạo mà thành.

Nếu tu luyện Ma đạo, chẳng lẽ cũng gọi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?

"Thần thông không địch lại thiên số?" Cộng Công mặt không cảm xúc.

Hắn đã sớm chuẩn bị tâm lý, khả năng Hồng Quân ủng hộ Vu Tộc là quá nhỏ, nên cũng không ôm hy vọng.

Bởi vì Thập Nhị Tổ Vu có công đức khai thiên, có đại khí vận, Hồng Quân lúc này cũng không tiện trực tiếp phản đối việc Vu Tộc thống trị Hồng Hoang.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Đông Vương Công đồng loạt thở phào nhẹ nhõm.

"Hừ, Vu Tộc tuy mang huyết mạch Bàn Cổ nhưng không có nguyên thần, không biết thuận nghịch, không duyên với đại đạo, loại chủng tộc như vậy sao có thể thống trị Hồng Hoang?" Đông Vương Công thầm nghĩ.

"Dã tâm của Vu Tộc thật sự quá lớn." "Hừ, Thần Nghịch và Long Vương đều không hoàn thành được, Thập Nhị Tổ Vu cũng không thể nào hoàn thành." "Không, thực lực của Cộng Công quá đáng sợ, không biết mười một Tổ Vu còn lại có mạnh mẽ như hắn không." Côn Bằng cũng nhìn Cộng Công, lão tổ của Bắc Minh cũng có thế lực không nhỏ, bảo y thần phục Vu Tộc thì thật là uất ức.

Những người như Đế Tuấn, Thái Nhất, Đông Vương Công cũng đều không cam tâm thần phục Vu Tộc.

Tiếp đó, Hồng Quân bắt đầu giảng đạo, trước tiên giảng về Tán Tiên chi đạo, bao gồm Thiên Tiên, Địa Tiên, Thần Tiên, Quỷ Tiên, nhưng tuyệt nhiên không có Nhân Tiên.

Khi Hồng Quân bắt đầu giảng đạo, Cộng Công lại quay người

bước ra ngoài Tử Tiêu Cung.

Hắn đến Tử Tiêu Cung không phải để nghe Hồng Quân giảng đạo.

Thấy Cộng Công rời đi, vẻ mặt Hồng Quân vẫn bình tĩnh nhưng trong lòng có chút không vui.

Hồng Quân vừa bắt đầu giảng đạo mà Cộng Công đã bỏ đi khiến mọi người kinh ngạc.

"Xem ra Cộng Công cũng biết tự lượng sức mình, không có nguyên thần, ở lại cũng chẳng nghe hiểu gì." Nguyên Thủy thầm khinh miệt.

Đế Tuấn và Đông Vương Công cùng một số đại năng khác lại đang lo lắng.

Hiện nay, hầu hết các đại năng của Hồng Hoang đều ở Tử Tiêu Cung nghe đạo, nếu Vu Tộc muốn xưng bá Hồng Hoang thì lực cản sẽ nhỏ đi chưa từng thấy.

Nhưng ngoại trừ Cộng Công, không có ai rời đi.

Chương 35

Thánh Nhân giảng đạo là cơ hội nghìn năm có một.

Đạo mà Hồng Quân giảng chủ yếu là Tiên đạo, nhưng cũng có các đạo khác, bao gồm ba ngàn đại đạo, bốn vạn tám ngàn bàng môn.

Bước ra khỏi Tử Tiêu Cung, gương mặt Cộng Công đầy vẻ lạnh lùng.

Thần thông không địch lại thiên số sao?

"Hừ, mệnh ta do ta chứ không do trời!" Ánh mắt Cộng Công vô cùng kiên định.

Thay vì lãng phí thời gian ở Tử Tiêu Cung, Cộng Công thà nhanh chóng trở về Hồng Hoang.

Hiện tại các đại năng đều ở đây, chính là cơ hội tốt nhất để Vu Tộc xưng bá.

Hắn không biết lần giảng đạo thứ nhất này kéo dài bao lâu, nhưng chắc chắn sẽ không ngắn.

Tiến vào trong hỗn độn, hắn bay về phía Hồng Hoang.

Trên đường đến Tử Tiêu Cung, Cộng Công đã lấy được tọa độ Hồng Hoang từ tay Tiếp Dẫn, nên sẽ không bị lạc giữa hỗn độn.

Trước khi rời đi, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều để lại đệ nhị nguyên thần ở Hồng Hoang, như vậy chỉ cần khoảng cách không quá xa sẽ không bị lạc.

Thực tế, hầu hết các đại năng đến Tử Tiêu Cung đều làm vậy.

Tử Tiêu Cung cách Hồng Hoang không quá xa, cường giả cấp Đại La Kim Tiên mất khoảng nửa năm, còn Chuẩn Thánh thì chỉ cần vài

ngày là đủ.

Khí hỗn độn bạo ngược cuộn trào, bốn phương tám hướng một màu xám xịt, dù có thể tồn tại lâu dài trong hỗn độn cũng thấy đơn điệu và áp lực.

Ở giữa hỗn độn, từng cái Hỗn độn nguyên thai trong cơ thể Cộng Công chấn động.

Một luồng Đô Thiên Thần Sát chi khí bao quanh thân thể, giảm bớt áp lực cho hắn.

Xuyên qua hỗn độn, Cộng Công cũng không quên tìm kiếm bảo vật.

Phải biết rằng trong hỗn độn ngoài việc dựng dục Tiên Thiên Ma Thần, còn có Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Căn, Bất Diệt Linh Quang...

Chỉ cần là thứ sinh ra từ hỗn độn, dù là một cọng cỏ hay một hòn đá vỡ cũng không thể xem thường.

Tuy nhiên vận khí của Cộng Công không đủ tốt, không tìm thấy bảo vật nào.

Mấy ngày sau, Cộng Công trở về Đại La Thiên.

Không dừng lại lâu, hắn xuống hạ giới.

Một ngày trên thiên giới bằng một năm dưới đất, thời gian ở hỗn độn và Tử Tiêu cung lại khác biệt.

Sự huyền bí của thời gian, ngay cả Chúc Cửu Âm nắm giữ quy tắc thời gian cũng biết rất ít.

Khi thời gian của một thế giới có vấn đề sẽ sinh ra thế giới song song, do đó một trận chiến của các cường giả đủ sức lay động thời gian có thể tạo ra vài thế giới song song...

Tại Vu Giới, Bàn Cổ Điện, Thập Nhị Tổ Vu tụ họp.

Ngoại trừ Cộng Công, mười một Tổ Vu còn lại đều đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến tầng thứ bảy, tu vi tương đương Đại La Kim Tiên.

Ngoài ra, Đế Giang, Cường Lương, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi và vài người khác đã dẫn xuất được công đức khai thiên trên người.

Công đức của Hậu Thổ vốn đã mạnh, nay đi tu bổ địa mạch ở phương Tây nên càng nhiều hơn.

Ở phương Tây, Hậu Thổ đã thử vài lần nhưng không thể dung nhập công đức vào bóng tối.

Đế Giang và những người khác cũng gặp tình trạng tương tự.

"Tu vi Tiên đạo chia từ thấp đến cao gồm: Tán Tiên, Chân Tiên, Huyền Tiên, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên.

Hồng Quân tự xưng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." Cộng Công đem một phần kiến thức về Tiên đạo nói cho Đế Giang và mọi người.

"Cửu Chuyển Huyền Công tầng thứ chín tương ứng với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?

Tầng thứ tám tương ứng Đại La Kim Tiên?" Nhục Thu nhíu chặt mày.

"Ta hiện tại ở tầng thứ bảy, mới chỉ tương đương Thái Ất Kim Tiên thôi sao?" Chúc Dung không hài lòng.

Cộng Công tiếp tục giải thích: "Tu luyện tầng thứ bảy thì nhục thân tương đương cấp Đại La Kim Tiên, tầng thứ tám tương ứng Chuẩn Thánh." Chuẩn Thánh?

Nghe Cộng Công nhắc đến hai chữ này, Đế Giang và mọi người nhìn nhau đầy thắc mắc.

Dù là Đại La Kim Tiên hay Chuẩn Thánh, họ đều chưa từng nghe qua.

"Hồng Quân hiện là Hỗn Nguyên Thánh Nhân duy nhất của Hồng Hoang, cho nên sau này Tiên đạo sẽ trở thành dòng chảy chính." Hậu Thổ thở dài.

"Hiện tại Hồng Quân và các đại năng đang ở Tử Tiêu Cung ngoài hỗn độn, chính là thời cơ tốt nhất để chúng ta xưng bá Hồng Hoang, nhưng có một vấn đề chưa giải quyết được." Cú Mang nói.

Các Tổ Vu đều hiểu vấn đề Cú Mang nhắc tới chính là số lượng thành viên quá ít đã hạn chế Vu Tộc.

Thân thể Vu Tộc tuy cường hoành nhưng không có nguyên thần, lại thêm tốc độ tăng trưởng nhân số quá chậm.

Hiện nay tổng nhân số Vu Tộc mới chỉ vài chục vạn, chưa đến một triệu.

Trong khi đó, các chủng tộc có số lượng hàng trăm tỷ ở Hồng Hoang không hề thiếu.

"Cộng Công, đệ có ý kiến gì không?" Đế Giang hỏi, Chúc Dung, Thiên Ngô, Huyền Minh cũng nhìn về phía hắn.

"Chúng ta có thể lập ra Bàn Cổ Thần Đình tại núi Bất Chu, cùng với mười hai tòa thần điện, sau đó định ra trật tự." Cộng Công đáp.

Thực ra hắn từng nghĩ đến việc lập Thiên Đình của Vu Tộc trên Thiên giới, nhưng nơi đó tràn ngập hậu thiên thanh khí, các Tổ Vu còn thấy khó chịu, nói gì đến Đại Vu và Tiểu Vu.

Bất Chu Sơn là ngọn núi số một Hồng Hoang, trên thông thiên giới, dưới đạt u minh.

Nắm giữ được Bất Chu Sơn rồi định ra trật tự sẽ dễ dàng thống

trị Hồng Hoang hơn.

"Thần Đình?

Trật tự?" Các Tổ Vu vẫn chưa hiểu lắm.

Cộng Công giải thích lợi ích của việc lập Bàn Cổ Thần Đình và Thập Nhị Tổ Vu Thần Điện tại Bất Chu Sơn, cũng như tầm quan trọng của trật tự.

Hiện tại nhân số Vu Tộc quá ít, phân tán khắp nơi không phải là thượng sách.

Nếu lập ra một trật tự như kim tự tháp, Vu Tộc ở trên đỉnh, những kẻ bên dưới được hưởng lợi từ trật tự đó tự nhiên sẽ ủng hộ.

Nghe xong, Đế Giang và mọi người đều hiểu ra.

"Được, theo ý Cộng Công, lập Thần Đình và mười hai thần điện tại Bất Chu Sơn, định ra trật tự." Đế Giang quyết định.

"Hay gọi là Bàn Cổ Trật Tự đi!" Cường Lương đề nghị.

Sau đó, họ bàn bạc chi tiết.

Còn Bàn Cổ Điện là căn bản của Vu Tộc nên sẽ không dời đi.

Ngoài ra, có không ít đại năng lập động phủ tại Bất Chu Sơn, Vu Tộc muốn lập Thần Đình ở đó chắc chắn sẽ gặp lực cản không nhỏ, nhưng Cộng Công không bận tâm.

Tiếp đó, Thập Nhị Tổ Vu bắt đầu thảo luận về Bàn Cổ Trật Tự.

Việc định ra một trật tự cho Hồng Hoang, lấy tên Bàn Cổ Trật Tự, có ý nghĩa quan trọng với việc thống trị.

Vu Tộc tôn Bàn Cổ làm phụ thần, mà Hồng Hoang lại do Ngài khai thiên lập địa, nếu không tận dụng danh nghĩa này thì thật đáng tiếc.

Cộng Công nhất định phải tăng cường sức ảnh hưởng của Bàn Cổ.

Hồng Quân chắc chắn sẽ muốn làm suy yếu nó.

Đợi khi Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thành thánh, họ cũng sẽ làm vậy, điều đó không tốt cho Vu Tộc.

"Nhân lúc Hồng Quân giảng đạo lần thứ nhất, phải làm chuyện gì đó lớn lao mới được." Cộng Công thầm tính toán.

Chúc Dung và các Tổ Vu khác đều xoa tay chuẩn bị đại chiến một trận.

Núi Bất Chu sừng sững, tiếp thiên liên địa.

Dù uy thế của Bàn Cổ không còn nhưng vẫn khiến mọi sinh linh nhìn vào phải nảy sinh lòng kính trọng.

Một ngày nọ, Thập Nhị Tổ Vu giáng lâm ngọn núi số một Hồng Hoang này.

Theo sau họ là hàng chục Đại Vu và hàng vạn Tiểu Vu.

Chương 36

Trong số vài chục vạn người của Vu Tộc, khoảng một phần mười đã có mặt.

Chỉ thấy dù là Tổ Vu hay Tiểu Vu, Đại Vu đều hiển hóa chân thân.

Hai vị Đại Vu theo sát sau Cộng Công là thuộc hạ tâm phúc: Tướng Liễu và Cửu Phượng.

Chân thân của Tướng Liễu là một con rắn chín đầu mang kịch độc, còn Cửu Phượng là một con chim chín đầu lộng lẫy như khổng tước năm màu.

Cả hai đều có chín đầu khiến Cộng Công cũng thấy hơi thú vị.

Các Tổ Vu khác cũng có tâm phúc đi theo như Khoa Phụ của Hậu Thổ, Xi Vưu của Đế Giang, Hình Thiên của Cường Lương, cùng các vị Hậu Nghệ, Phong Bá, Vũ Sư...

Số lượng Vu tộc biết bay rất ít, như Đại Vu Khoa Phụ cũng không biết bay.

Vu tộc sinh ra từ trọc khí của đại địa nên khả năng phi hành cực kỳ hạn chế.

Hai tâm phúc của Cộng Công thì Cửu Phượng biết bay, Tướng Liễu thì không.

Thập Nhị Tổ Vu tụ họp, uy thế kinh thiên động địa, đi đến đâu mây đen che lấp bầu trời đến đó, không khí trầm mặc bao trùm thiên địa.

Lôi đình cuồng bạo nổ vang.

Trên đường đi, vô số sinh linh run rẩy sợ hãi.

Đặt chân lên núi Bất Chu, Cộng Công và các Tổ Vu nhìn nhau, sau đó đồng thời thi triển lực lượng quy tắc.

Ngoại trừ Cộng Công, các Tổ Vu khác chỉ sở hữu một loại quy tắc.

Cộng Công lúc này cũng chỉ dùng Thủy chi quy tắc.

Mười hai loại quy tắc giao hòa.

Không gian và Thời gian tổ hợp, Ngũ hành Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ vận chuyển, lại thêm Lôi điện, Phong Vũ...

Dưới tác động của mười hai loại quy tắc, đại địa chấn động, những tòa Thần điện hùng vĩ mọc lên từ lòng đất.

Thần điện nhìn bề ngoài có nét tương đồng với Bàn Cổ Điện nhưng bản chất thì khác xa.

"Thiên đạo chứng giám, Vu Tộc ta hôm nay lập Thần Đình, định ra trật tự cho Hồng Hoang..." Cộng Công lên tiếng, giọng không lớn nhưng Thiên đạo cảm ứng được.

Bàn Cổ Trật Tự do các Tổ Vu bàn bạc mà ra, chia sinh linh Hồng Hoang thành ba hạng: đứng đầu là huyết mạch Bàn Cổ, kế đến là Tiên Thiên sinh linh, cuối cùng là Hậu Thiên sinh linh.

Việc lập ra trật tự không phải chuyện một sớm một chiều, dù họ đã nỗ lực hết sức nhưng cũng chưa thể hoàn mỹ ngay lập tức, song tạm thời vậy cũng đủ rồi.

Quan sát đạo trời, thực hiện hành vi của trời, vậy là đủ.

Thiên đạo vận hành, âm dương tạo hóa, nhật nguyệt luân chuyển.

Thiên địa có tôn ti, trên dưới rõ ràng.

Vạn vật có vinh nhục, hiền ngu phân biệt.

Âm dương có động tĩnh thường hằng.

Vật có quy tắc hành chỉ.

Cùng với việc lập ra Bàn Cổ Trật Tự, có thể sắc phong chư thần, mỗi người một chức trách.

Đây không chỉ là bước quan trọng để Vu Tộc thống trị mà còn là đại công đức đối với Hồng Hoang.

Lời Cộng Công vừa dứt, Thiên đạo công nhận, đại công đức giáng xuống.

Một luồng kim quang công đức rực rỡ từ trên trời rơi xuống, không chỉ Cộng Công mà các Tổ Vu khác cũng được một phần, nhưng Cộng Công được nhiều nhất, chiếm khoảng sáu phần.

Dù sao việc lập Thần Đình và Bàn Cổ Trật Tự cũng do hắn đề xuất và dựng khung.

Tuy nhiên, công đức cũng không dễ lấy.

Giống như phát đại thệ nguyện với Thiên đạo, nếu không hoàn thành sẽ phải trả lại cả vốn lẫn lãi.

Do đó Bàn Cổ Trật Tự không thể chỉ nói suông mà phải thực hiện thực tế.

"Sao không thấy Phong Thần Bảng giáng xuống nhỉ?" Cộng Công thầm thắc mắc.

Bàn Cổ Trật Tự cần sắc phong chúng thần để quản lý Hồng Hoang, nếu không có Phong Thần Bảng thì không ổn.

Đã được Thiên đạo công nhận mà không thấy bảo vật xuất hiện, chỉ có một cách giải thích: Phong Thần Bảng đang nằm trong tay một vị đại năng nào đó, Hồng Quân sao?

Không chỉ Cộng Công, mười một Tổ Vu còn lại đều rất vui mừng.

Dù Vu Tộc chỉ bái Bàn Cổ nhưng họ cũng hiểu về Thiên đạo.

Mọi quy tắc trong Hồng Hoang đều bắt nguồn từ đó.

Có Thiên đạo công nhận và đại công đức, việc lập Thần Đình và trật tự sẽ dễ dàng hơn nhiều...

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đang giảng về Huyền Tiên chi đạo.

Lần này ông định giảng đến cấp Đại La Kim Tiên, lần tới là Chuẩn Thánh, cuối cùng là Hỗn Nguyên đạo quả.

Trong số người nghe đạo có không ít người đã đạt cấp Đại La Kim Tiên nhưng nghe Hồng Quân giảng vẫn thu hoạch được nhiều điều.

Thánh Nhân giảng đạo, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, thần quang thụy thải, tử khí trùng trùng.

Sáu người Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thu hoạch nhiều nhất.

Đang lúc mọi người say sưa nghe, Hồng Quân bỗng dừng lại.

Việc này khiến mọi người rất khó chịu.

Họ nhìn Hồng Quân đầy thắc mắc, thấy ông nhíu mày, sắc mặt không tốt lắm.

Từ trong tay áo bên phải của Hồng Quân phát ra thần quang nhạt, có khí tức của Tiên Thiên Linh Bảo.

Hồng Quân dùng thần thông Tú Lý Càn Khôn, trong đó có một linh bảo đang muốn thoát ra.

“Vu Tộc lập Thần Đình, lại còn cái gọi là Bàn Cổ Trật Tự, hừ!” Hồng Quân trong lòng bực tức.

Quả nhiên Phong Thần Bảng đang ở trong tay ông, nếu không chắc chắn đã rơi vào tay Thập Nhị Tổ Vu.

Hồng Hoang có Thiên thư là Phong Thần Bảng, Địa thư và Sổ Sinh Tử, đều là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Phong Thần Bảng có thể sắc phong chư thần.

Địa thư hóa từ màng thai của đại địa, phòng ngự vô song, điều động sức mạnh đất đai.

Sổ Sinh Tử chủ tể sinh tử vạn vật.

Địa thư là linh bảo bản mệnh của Trấn Nguyên Tử, Phong Thần Bảng ở chỗ Hồng Quân, còn Sổ Sinh Tử vẫn chưa xuất hiện.

Dùng đại pháp lực trấn áp Phong Thần Bảng, thông qua nó làm môi giới, Hồng Quân dùng nguyên thần mạnh mẽ ký thác vào Thiên đạo để suy tính, liền biết được chuyện gì đang xảy ra.

Việc lập Thần Đình ông không bận tâm, nhưng sự xuất hiện của Bàn Cổ Trật Tự khiến ông bất an.

Tuy nhiên nếu ra tay với các Tổ Vu lúc này thì lợi bất cập hại.

"Trật tự lập ra cần thời gian dài, nhưng hủy diệt thì chỉ cần trong nháy mắt." Hồng Quân thầm nghĩ.

"Lão sư, đã xảy ra chuyện gì sao?" Đế Tuấn lên tiếng hỏi.

Dù Hồng Quân chưa thu đệ tử nhưng lần này giảng đạo truyền thụ kiến thức, nên người nghe đạo tôn xưng ông là lão sư cũng không sai.

"Vu Tộc lập Thần Đình tại núi Bất Chu, định ra Bàn Cổ Trật Tự cho Hồng Hoang." Hồng Quân tùy tiện nói.

Ngay lập tức, mọi người không còn bình tĩnh được nữa.

“Cái gì?

Vu Tộc lập Thần Đình ở Bất Chu Sơn?” “Bàn Cổ Trật Tự?” Đây không phải trật tự đầu tiên xuất hiện ở Hồng Hoang, trước đó Thú Hoàng Thần Nghịch, Long Vương, Tổ Phượng Hoàng, Tổ Kỳ Lân đều từng lập trật tự.

La Hầu cũng vậy.

Một thế lực muốn thống trị Hồng Hoang thì chỉ dựa vào sức mạnh là không đủ, phải có một trật tự nhất định.

Nếu không mọi thứ sẽ rơi vào hỗn loạn.

Chương 37

Những đại năng như Đế Tuấn, Thái Nhất, Đông Vương Công, Côn Bằng, Minh Hà không còn tâm trí nghe đạo nữa, vội vàng trở về Hồng Hoang.

Còn Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hi Hòa, Tây Vương Mẫu, Hồng Vân vẫn ở lại.

Vu Tộc lập Thần Đình thì không có công đức nhưng Bàn Cổ Trật Tự vừa xuất hiện đã mang lại đại công đức.

Cả vùng núi Bất Chu vô số sinh linh đều chứng kiến.

Những sinh linh ở Bất Chu Sơn nếu không thần phục Thần Đình thì phải rời đi hoặc bị tiêu diệt.

Đã lập Thần Đình ở đây thì không thể để những yếu tố không thể kiểm soát tồn tại.

Từng tốp Đại Vu dẫn theo Tiểu Vu quét ngang Bất Chu Sơn, những kẻ không chịu thần phục cũng không chịu rời đi đều bị xử lý trực tiếp.

Xi Vưu và Hình Thiên đến trước một động phủ bên ngoài có trận pháp kết nối với thanh khí của thiên giới.

Xi Vưu tay cầm Thiên La Hóa Huyết Thần Đao, cán đao hình đầu sói hai đầu, lưỡi đao đỏ rực hung lệ vô cùng.

Hình Thiên cầm Can Thích, uy mãnh vô song.

Can Thích gồm một rìu một khiên, công thủ toàn diện.

Trong hàng ngũ Đại Vu, Xi Vưu và Hình Thiên là những kẻ xuất chúng nhất.

Đại Vu bình thường có tu vi Kim Tiên như Khoa Phụ, còn Xi Vưu và Hình Thiên đã đạt cấp Thái Ất Kim Tiên.

Thấy mãi không có ai ra khỏi động phủ, hai người nhìn nhau.

"Chủ nhân động phủ đi Tử Tiêu Cung nghe đạo rồi sao?" Hình Thiên giọng ồm ồm hỏi.

"Xông vào xem thử." Xi Vưu lạnh lùng nói.

Họ không sợ gây chuyện.

Xi Vưu vung đao, một dải huyết sắc lăng lệ chém ra, phá tan hậu thiên thanh khí.

Hai người bước vào trong đại trận.

Trận pháp này dưới thông địa thế Bất Chu, trên thông thanh khí thiên giới, diễn hóa ra một phương vũ trụ.

Vừa vào trận, họ thấy bốn phương tám hướng vô số tinh thể.

Hành tinh, thiên thạch xoay quanh hằng tinh tạo thành tinh hệ, nhiều tinh hệ tạo thành tinh vực.

Vũ trụ dường như vô biên vô tận nhưng thực ra chỉ là một Tiểu Thiên Thế Giới.

Một trận pháp diễn hóa được như vậy cũng khá mạnh.

Ở giữa vũ trụ đó, Xi Vưu và Hình Thiên trông thật nhỏ bé, nhưng với sức mạnh của họ, phá hủy nơi này không khó.

Chân thân Xi Vưu có đôi sừng trên đầu, đầu đồng trán sắt, tám cánh tay tràn đầy sát khí.

Hình Thiên là một cự nhân, một tay rìu chiến một tay đại khiên, chiến ý rực trời.

Xi Vưu vung đao chém ngang hàng chục năm ánh sáng, chẻ đôi

một hằng tinh siêu lớn.

"Chỉ là một Tiểu Thiên Thế Giới, phá hủy nó không khó." Xi Vưu cười lạnh.

Hình Thiên còn phá hoại kinh khủng hơn, đại khiên ném ra đánh nát hàng chục hành tinh.

Không gian ngày càng bất ổn.

Cuối cùng không gian bị xé rách, cả vũ trụ bắt đầu sụp đổ.

Vô số sinh linh trong đó không ai thoát được.

Dù sao đây cũng chỉ là vũ trụ do trận pháp diễn hóa, sinh linh quá yếu ớt.

Khi vũ trụ tan biến, hai người thấy mình đang đứng trước một động phủ tại Bất Chu Sơn.

Trận pháp ngoài cửa đã vỡ.

Bước vào trong, họ sững người, lại là một phương vũ trụ khác.

Nhưng lần này là Trung Thiên Thế Giới, mạnh hơn hẳn trước đó.

Với thực lực của họ, phá hủy Tiểu Thiên Thế Giới thì dễ, nhưng Trung Thiên Thế Giới thì không đơn giản.

"Hai tên Đại Vu, to gan thật!" Một giọng nói phẫn nộ truyền đến.

Một lão giả mặc bào trắng xuất hiện, râu tóc bạc phơ nhưng gương mặt như trẻ thơ, khí chất phiêu miểu.

Nhìn thấy lão, sắc mặt hai người biến đổi, họ hoàn toàn không nhìn thấu tu vi của đối phương.

"Vu Tộc ta lập Thần Đình tại núi Bất Chu, Tổ Vu đại nhân có lệnh, phàm là sinh linh ở đây nếu không thần phục thì phải rời đi." Xi Vưu nói.

“Thần phục?

Bắt lão tổ ta thần phục sao?

Vu Tộc các ngươi không chịu nổi đâu.

Còn việc rời đi thì phải xem các ngươi có bản sự đó không.” Lão giả cười lạnh.

Lão đang bế quan ở giai đoạn quan trọng thì bị phá hỏng.

Lão cũng biết về Vu Tộc và Thập Nhị Tổ Vu nhưng không để vào mắt.

“Tìm chết sao?” Hình Thiên giận dữ nhìn lão.

“Lúc lão tổ ta tung hoành Hồng Hoang, Thập Nhị Tổ Vu chắc còn chưa hóa hình, hai tên Đại Vu nhỏ nhoi mà dám láo xược trước mặt ta sao?

Tốt lắm!” Lão giả giận quá hóa cười.

Nghe vậy, Xi Vưu và Hình Thiên kinh hãi.

“Lão giả này rốt cuộc là ai?” “Đã đắc đạo trước khi các Tổ Vu hóa hình sao?” Một luồng tiên thiên thanh khí phát ra từ người lão, uy thế khủng bố nghiền ép hai người.

“...

Thương Khung Lão Tổ?” Xi Vưu kinh hãi kêu lên.

Thương Khung Lão Tổ đắc đạo từ tiên thiên thanh khí, từng cùng Hồng Quân phá trận Tru Tiên của La Hầu, là bậc đạo hữu ngang hàng với Hồng Quân.

“Làm sao có thể?

Không phải Thương Khung Lão Tổ đã vẫn lạc rồi sao?” Hai người chấn động không nhỏ.

Dưới uy thế của lão, họ gần như nghẹt thở.

Dù tu vi là Thái Ất Kim Tiên nhưng trước mặt lão họ chỉ như kiến hôi...

Mười ba tòa thần điện trang nghiêm hùng vĩ, lớn nhất ở giữa là Bàn Cổ Điện, xung quanh là mười hai tòa nhỏ hơn của các Tổ Vu.

Lúc này tại Thần Đình chỉ có Cộng Công, Đế Giang và Huyền Minh, các Tổ Vu khác đang ở nơi khác trên núi Bất Chu.

Bất chợt, một lượng lớn tiên thiên thanh khí xuất hiện, Xi Vưu và Hình Thiên bị trọng thương bị Thương Khung Lão Tổ ném xuống.

Ba vị Tổ Vu lập tức cảm ứng được.

"Nhiều tiên thiên thanh khí như vậy sao?" Cộng Công trợn mắt kinh ngạc.

Nhớ năm xưa để kiếm chút thanh khí này họ còn phải kéo nhau sang Côn Luân tìm Tam Thanh.

Nay lượng thanh khí phía trên Thần Đình thật kinh người, có lẽ hơn cả Tam Thanh cộng lại.

"Có nhiều thanh khí như vậy, lại đánh bại được Xi Vưu và Hình Thiên, mang uy thế Chuẩn Thánh...

Thương Khung Lão Tổ?" Cộng Công cũng kinh ngạc.

Trong ký ức của hắn, đáng lẽ Thương Khung Lão Tổ đã tử trận rồi mới phải.

Căn cước của lão là tiên thiên thanh khí, là nguyên thần của Tiên Thiên Ma Thần chuyển sinh.

Lão không đi nghe Hồng Quân giảng đạo vì đạo của lão khác, hơn nữa thời Thái Cổ lão cũng đã là bậc Hỗn Nguyên nên đạo quả của Hồng Quân không hấp dẫn lão.

Chương 38

Chỉ không ngờ lão lại ở Bất Chu Sơn và bị Xi Vưu, Hình Thiên mạo phạm.

“Thần Đình?

Bàn Cổ Trật Tự?

Hừ, thật nực cười!” Thương Khung Lão Tổ khinh miệt nói.

Trên không trung Thần Đình, tiên thiên thanh khí hóa thành tường vân, Thương Khung Lão Tổ cao cao tại thượng nhìn xuống ba vị Tổ Vu.

Đế Giang và Huyền Minh sắc mặt ngưng trọng.

Khi lão thành danh họ còn chưa hóa hình.

“Lão tổ ta là Thiên, Thiên uy bất khả xâm phạm.” Lão lạnh lùng nói.

Căn cước là tiên thiên thanh khí, tự xưng là Thiên cũng được, nhưng muốn ra oai trước mặt Cộng Công thì thật nực cười.

Đế Giang và Huyền Minh mới ở cấp Đại La Kim Tiên nên có chút kiêng dè, nhưng Cộng Công thì khác.

Dù không có nguyên thần nhưng nhục thân hắn đã đạt cấp Chuẩn Thánh, lại có thêm ảnh tử phân thân mạnh mẽ không kém bản thể.

“Cho ngươi một cơ hội, thu hồi lời vừa rồi đi.” Cộng Công mặt không cảm xúc nhìn lão.

“Thần Đình không cần tồn tại, Bàn Cổ Trật Tự cũng vậy.” Lão khẳng định.

Chiến đấu là không thể tránh khỏi.

Cộng Công không phí lời, trực tiếp tấn công.

Chân thân vạn trượng tung một quyền, phá tan thanh khí dưới chân lão.

Cảm nhận được khí thế và sức mạnh của Cộng Công, lão không còn bình tĩnh được nữa.

"Cửu Chuyển Huyền Công tầng thứ tám?" Lão kinh ngạc.

Dù đỡ được một kích nhưng lão cũng bị đánh bay đi mấy trăm dặm, khá chật vật.

"Thiên uy bất khả xâm phạm sao?

Chút thực lực đó không có tư cách huênh hoang trước mặt Cộng Công ta." Cộng Công giễu cợt.

"Tìm chết!" Trong mắt lão lóe hàn quang, sát ý ngút trời.

Tiếp đó, lão thi triển thần thông kết nối với Tam Thập Tam Thiên.

Cả vùng trời rung chuyển, hoàng hoàng thiên uy giáng xuống người lão, tăng thêm ba phần thực lực.

Với sức mạnh Lôi chi quy tắc trong tay, lão chuẩn bị đại chiến.

Vốn là Lôi chi ma thần thời Thái Cổ chuyển sinh, lão có thực lực rất mạnh.

Cộng Công dùng Thủy chi quy tắc đối kháng, hai bên thế cân bằng.

"Cộng Công sao lại mạnh như vậy?

Quy tắc và pháp lực đều không kém gì ta." Lão thầm kinh ngạc.

Lúc này, Chúc Cửu Âm, Hậu Thổ cùng các Tổ Vu khác cũng kịp chạy đến.

Họ cùng nhau ngăn cản dư chấn để bảo vệ Thần Đình.

“Triệu hoán hình chiếu Bàn Cổ Điện.” Đế Giang dùng quyền hạn, các Tổ Vu khác cũng làm theo.

Khi hình chiếu Bàn Cổ Điện xuất hiện sau lưng Cộng Công, hắn lập tức chiếm thế thượng phong.

Bàn Cổ Điện hóa từ trái tim Bàn Cổ, sức mạnh vượt xa Tiên Thiên Chí Bảo.

Dù chỉ là hình chiếu nhưng uy lực của nó cũng tăng phúc cực lớn cho các Tổ Vu.

“Vĩ lực từ trái tim Bàn Cổ sao?

Một cái hình chiếu mà cũng mạnh vậy, nhưng ngươi không thắng nổi ta đâu.” Thương Khung Lão Tổ vừa dứt lời, sau lưng xuất hiện chín cái phân thân.

Đó là thần thông Cửu Thiên Phú Thân của lão, đại diện cho Quân Thiên, Thương Thiên, Biến Thiên, Huyền Thiên, U Thiên, Hạo Thiên, Chu Thiên, Viêm Thiên và Dương Thiên.

Cả chín phân thân đều đạt cấp Đại La Kim Tiên, khi lập thành Cửu Thiên Đại Trận có thể đối kháng Chuẩn Thánh.

Thấy chín phân thân, Cộng Công cũng thoáng sững sờ.

Dưới sự điều khiển của lão, đại trận lập tức thành hình, thu hút lượng lớn hậu thiên thanh khí từ Tam Thập Tam Thiên.

Sức mạnh đại trận vượt xa chín vị Đại La cộng lại.

Các Tổ Vu khác tản ra để ngăn dư chấn từ trận chiến của hai vị Chuẩn Thánh.

Nếu không có họ bảo vệ, Thần Đình chắc chắn đã thành bình địa.

“Hỏng rồi, lão có chín phân thân mạnh mẽ, Cộng Công nguy hiểm rồi.” Đế Giang lo lắng.

Lão thầm nghĩ: "Năm đó nếu không có trận Tru Tiên thì La Hầu cũng chưa chắc thắng được ta, một tên Tổ Vu mà đòi đấu sao?" "Mọi người cùng lên!" Chúc Cửu Âm quát lớn, thi triển quy tắc thời gian.

Các Tổ Vu khác cũng đồng loạt ra tay.

Với sức mạnh từ trái cây Kiến Mộc, quy tắc của họ rất mạnh, cộng thêm pháp lực Đại La tạo ra uy lực kinh người.

Mười một loại quy tắc tấn công Cửu Thiên Đại Trận, tạm thời áp chế được nó.

Thấy vậy, Thương Khung Lão Tổ hóa thành một luồng thanh khí dung nhập vào trận, khiến uy lực tăng lên gấp mười lần.

Hoàng hoàng thiên uy vô tận bao trùm.

Lúc này, trước sự kinh ngạc của mọi người, Cộng Công chủ động tiến vào trong đại trận.

Cửu Thiên Đại Trận với sự gia trì của lão tổ có uy lực kinh người, Cộng Công vào đó chẳng khác nào tự sát.

Vừa vào trận, hắn thấy một màu trắng xóa, thanh khí hỗn loạn tạo thành vô số sát cơ.

"Cộng Công, dám vào trận của ta?

Thật chán sống." Giọng lão như sấm nổ vang trời.

Lôi đình dày đặc đan xen cùng thanh khí tạo thành sát cục.

Cộng Công dùng nhục thân cường hoành chống đỡ tất cả.

Nhục thân tầng thứ tám của Tổ Vu vô cùng biến thái, không dễ bị phá phòng.

"Nhục thân mạnh thật, nhưng vẫn không thoát khỏi thất bại đâu." Lão nói.

Bất ngờ, ba loại quy tắc từ người Cộng Công phát ra: Thủy, Thôn Phệ và Hủy Diệt.

Tuy chưa hoàn toàn dung hợp nhưng chúng đã tạo thành một vòng xoáy khổng lồ như một cỗ máy nghiền nát mọi thứ: Diệt Thế Đại Ma.

"Ba loại quy tắc?

Diệt Thế Đại Ma của La Hầu sao?" Lão kinh hãi.

Diệt Thế Đại Ma thôn phệ tất cả lôi đình và thanh khí trong trận, phân giải chúng trong chớp mắt.

Sức mạnh đại trận giảm dần trong khi pháp lực của Cộng Công tăng lên.

"Nếu ta dung hợp được ba loại quy tắc này thì uy lực còn mạnh hơn nữa, hiện tại muốn giết lão vẫn khó." Cộng Công thầm nghĩ.

Hắn vừa điều khiển đại ma vừa dùng ảnh tử phân thân để tìm điểm yếu của trận.

Một luồng tiên thiên trọc khí từ người hắn đánh vào điểm yếu đó.

Trọc khí va chạm với thanh khí tạo ra Địa Thủy Hỏa Phong cuồng bạo.

Uy lực đại trận giảm mạnh.

Các Tổ Vu khác cũng xông vào trận.

Chúc Dung kinh ngạc: "Cộng Công có thần thông đáng sợ vậy sao?" Có sự trợ giúp của mười một vị Đại La, Cộng Công phá trận dễ dàng hơn.

Chương 39

Đế Giang và Chúc Cửu Âm đảo lộn thời không, Hậu Thổ dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng cùng công đức bảo vệ.

Ngũ hành tương sinh: Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim tạo thành một vòng tuần hoàn khiến Diệt Thế Đại Ma càng thêm mạnh mẽ.

Cuối cùng Thương Khung Lão Tổ không chịu nổi nữa, phải thu hồi phân thân, hóa thành thanh khí chạy về phía Tam Thập Tam Thiên.

Trận chiến kết thúc, Cộng Công thu hoạch được không ít tiên thiên thanh khí, giúp trọc khí và thanh khí trong người đạt đến trạng thái cân bằng.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đang giảng đạo thì đột nhiên dừng lại.

Sắc mặt ông sa sầm khi thấy Cộng Công dùng Diệt Thế Đại Ma của La Hầu.

"Phải trấn áp Cộng Công dưới núi Bất Chu vạn năm mới được." Hồng Quân thầm quyết định.

Sức mạnh và hành động của Cộng Công khiến ông thấy bất an.

Sau khi Thương Khung Lão Tổ chạy thoát, Vu Tộc đã lập được uy danh lớn.

Cộng Công cảm thấy áp lực vì Hồng Quân đã thành thánh, còn những đại năng ẩn thế như Thương Khung Lão Tổ vẫn còn đó.

Hắn cần dung hợp thanh khí và trọc khí để đạt được Hỗn Độn thể thực thụ.

“Cộng Công, đệ có ba loại quy tắc sao?

Đó là Diệt Thế Đại Ma của La Hầu à?” Chúc Dung hỏi.

Cộng Công tùy tiện giải thích là mình có cơ duyên trên Thiên giới.

Đế Giang cảm thấy vị trí lão đại của mình có vẻ nên nhường cho Cộng Công thì hơn.

Bỗng nhiên thiên địa trở nên áp bách, Cộng Công cảm nhận một cuộc khủng hoảng cực lớn.

Một hình chiếu của Hồng Quân xuất hiện trên bầu trời.

“Hồng Quân đạo nhân!” Hậu Thổ kinh hô.

“Kẻ đến không thiện a!” Chúc Cửu Âm lo lắng.

Cường Lương không biết sự lợi hại của Thánh nhân, định ra tay nhưng bị áp chế.

Hồng Quân đạm mạc nói: “Cộng Công tu luyện Diệt Thế Đại Ma của La Hầu, tội ác tày trời, bần đạo hôm nay trấn áp ngươi dưới núi Bất Chu vạn năm.” Thực ra đó chỉ là cái cớ, mục đích chính là kiềm chế sức mạnh đang lên của Cộng Công để Hồng Quân dễ bề hợp đạo.

Hồng Quân chỉ tay một cái, một ngón tay hình chiếu mà khiến Cộng Công cảm thấy như cả bầu trời sụp xuống.

Mọi thứ ngưng đọng, chuẩn thánh trước mặt thánh nhân cũng chỉ như kiến hôi.

Chân thân Cộng Công lớn dần lên đến hàng triệu trượng, chống đỡ vô cùng chật vật.

Hắn tế ra Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, hắc liên vạn đóa nở rộ giúp giảm bớt áp lực.

Hồng Quân ngạc nhiên: “Bắc Phương Huyền Nguyên Khống

Thủy Kỳ?

Một Tổ Vu không có nguyên thần mà lại luyện hóa được linh bảo sao?" Thấy một hình chiếu chưa đủ để trấn áp ngay lập tức, Hồng Quân nhíu mày suy tính...

Tại núi Bất Chu, thân hình vạn trượng của Cộng Công hiện ra với mình người đầu rắn, toàn thân phủ vảy đen, chân đạp hai con hắc long, tay quấn thanh mãng.

Một vùng hồng thủy ngập trời xuất hiện dưới chân y, trên đỉnh đầu treo Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, vạn đóa hoa sen đen hộ thể.

Dưới sự tăng phúc của cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, uy lực Thủy chi pháp tắc của Cộng Công tăng lên không ít.

Ngoài ra, một tay Cộng Công nắm giữ Thôn Phệ, một tay nắm giữ Hủy Diệt.

Hình chiếu của Bàn Cổ cùng hình chiếu của Bàn Cổ Điện xuất hiện tả hữu sau lưng y.

Ảnh tử phân thân của Cộng Công cũng hiển hóa ra ngoài.

Ảnh tử phân thân vốn là một quân bài chưa lật của Cộng Công, y không định bại lộ sớm, nhưng khi tế xuất Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Hồng Quân cũng nhanh chóng phát hiện ra.

"Ảnh tử của Cộng Công đã trở thành thân ngoại hóa thân, tương tự như Nguyên Thần nhưng lại không phải Nguyên Thần, bên trong ẩn chứa công đức." Hồng Quân chợt nhớ tới một Tiên Thiên Ma Thần thời Thái Cổ là Ảnh chi Ma Thần.

Trong ba ngàn Tiên Thiên Ma Thần thời Thái Cổ, Ảnh chi Ma Thần vô cùng thần bí, có thể chuyển hóa Hỗn Độn thể thành ảnh tử.

Nhưng theo quan sát của Hồng Quân, ảnh tử phân thân của Cộng Công dường như vẫn có sự khác biệt không nhỏ với Ảnh chi Ma Thần.

Tuy chưa hoàn toàn hiểu rõ, nhưng Hồng Quân không suy nghĩ nhiều nữa, muốn nhanh chóng trấn áp Cộng Công.

Hồng Quân cũng có chút hối hận, vì quá khinh địch nên chỉ phái tới một hình chiếu, đáng lẽ nên là một phân thân.

Nếu một hình chiếu không giải quyết được, Hồng Quân tạm thời cũng sẽ không ra tay lần nữa, dù sao y là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng cần giữ thể diện.

"Oanh!" Theo ý chí của Hồng Quân, hình chiếu kia phát huy ra sức mạnh mạnh nhất.

Một luồng thánh nhân pháp lực cường đại hóa thành đại thủ màu tím che trời lấp đất, hướng về phía Cộng Công.

Mặc dù hiện tại Cộng Công có thân hình khổng lồ vạn trượng, nhưng trước đại thủ màu tím do pháp lực Hồng Quân hóa ra vẫn có vẻ nhỏ bé.

Dưới sự trấn áp của đại thủ màu tím, Cộng Công hoàn toàn rơi vào thế hạ phong.

Đế Giang cùng các Tổ Vu khác có lòng muốn giúp Cộng Công, nhưng tu vi quá yếu, từng người một bị luồng sức mạnh Hỗn Nguyên khủng bố bức lui.

Chỉ thấy dưới sự điều khiển của Cộng Công, hồng thủy ngập trời nghênh đón đại thủ màu tím, vạn đóa sen đen xuất hiện trên mặt nước.

Pháp lực của ảnh tử phân thân cũng được sử ra không chút bảo lưu.

Pháp lực của hai Chuẩn Thánh cộng lại nhưng vẫn không bằng Hồng Quân.

Thôn Phệ pháp tắc và Hủy Diệt pháp tắc tổ hợp thành một diệt thế đại ma đặc thù.

Khi pháp lực tiêu hao quá lớn, Cộng Công cần một khoảng thời gian mới có thể khôi phục, còn pháp lực của Hồng Quân dù tiêu hao bao nhiêu cũng đều khôi phục trong nháy mắt.

Cho nên, dù hiện tại Cộng Công đang ở thế hạ phong, nhìn như thế quân lực địch, nhưng cũng không thể tiêu hao nổi với Hồng Quân.

Vô số Tử Tiêu Thần Lôi chạy loạn trong đại thủ màu tím, dễ dàng phá hủy từng đóa sen đen.

Chớp mắt, vạn đóa sen đen do Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ phát ra đã biến mất một nửa.

Hồng thủy ngập trời và diệt thế đại ma cũng hoàn toàn bị áp chế.

"Khả ác, Hồng Quân quá mạnh." Sắc mặt Cộng Công khó coi.

Lúc này, hai hình chiếu sau lưng Cộng Công đột nhiên dung hợp lại.

Dưới áp lực chưa từng có, Cộng Công đã bộc phát tiềm năng.

Trong nháy mắt, hình chiếu Bàn Cổ và hình chiếu Bàn Cổ Điện hợp nhị vi nhất.

Ngay sau đó, một trái tim màu hỗn độn xuất hiện.

Trái tim ấy to lớn hơn mười vạn dặm, Thái Cổ thần quang lưu chuyển, Tiên Thiên Đại Đạo hóa thành khí mờ ảo, lại có cả quỹ tích pháp tắc.

Đó chính là Tâm tạng Bàn Cổ.

Sau khi Bàn Cổ ngã xuống, trái tim đã hóa thành Bàn Cổ Điện.

Nay nhờ sự dung hợp của hai hình chiếu mà Tâm tạng Bàn Cổ được triệu hoán ra.

Cùng lúc đó tại Vu giới, Bàn Cổ Điện đột ngột biến mất.

Nhưng nếu mất đi pháp lực của Cộng Công, Tâm tạng Bàn Cổ sẽ quay về Vu giới, biến lại thành Bàn Cổ Điện.

"Ta triệu hoán được Tâm tạng Bàn Cổ sao?" Cộng Công cũng kinh ngạc.

Để triệu hoán được Tâm tạng Bàn Cổ cần thỏa mãn vài điều kiện.

Ít nhất phải có thân thể Cửu Chuyển Huyền Công đệ bát chuyển, có huyết mạch Bàn Cổ mới xuất hiện được hình chiếu Bàn Cổ.

Tiếp đó là quyền hạn của Bàn Cổ Điện để triệu hoán hình chiếu của nó.

Cuối cùng là hợp nhất cả hai.

Thập Nhị Tổ Vu vốn chỉ có một phần quyền hạn Bàn Cổ Điện, chỉ dựa vào quyền hạn của một mình Cộng Công thì không thể triệu hoán hình chiếu Bàn Cổ Điện, nhưng các Tổ Vu khác đã mở quyền hạn cho y.

Cảm thụ sức mạnh ẩn chứa trong Tâm tạng Bàn Cổ, Cộng Công không khỏi chấn động.

Sức mạnh này dù chưa bằng Hỗn Nguyên Thánh Nhân nhưng phỏng chừng cũng không kém là bao.

Chương 40

Lúc này, Cộng Công lại có một tầng minh ngộ.

Khi Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận hoàn thành để triệu hoán Bàn Cổ chân thân, sức mạnh của Thập Nhị Tổ Vu là không thể thiếu, và Tâm tạng Bàn Cổ cũng không thể thiếu.

"Tâm tạng Bàn Cổ?" Sắc mặt Hồng Quân đại biến.

"Oanh!" Một luồng Hỗn Độn chi lực vô thượng từ Tâm tạng Bàn Cổ phát ra, trong khoảnh khắc đánh tan đại thủ màu tím, xuyên qua hình chiếu của Hồng Quân.

Tuy pháp lực của Cộng Công và ảnh tử phân thân cộng lại cũng chỉ phát động được một phần nhỏ sức mạnh của Tâm tạng Bàn Cổ, nhưng cũng không phải một hình chiếu của Hỗn Nguyên Thánh Nhân có thể kháng cự.

Thậm chí, phân thân của Hồng Quân cũng không ngăn nổi một kích từ Tâm tạng Bàn Cổ.

Đại thủ màu tím che trời lấp đất biến mất, hình chiếu của Hồng Quân cũng bị mẫn diệt.

Tiêu diệt được một hình chiếu của Hồng Quân, lòng Cộng Công cũng không thể bình tĩnh.

Đây hẳn cũng coi là đồ Thánh rồi!

Sau một kích, Tâm tạng Bàn Cổ quay về Vu giới, hóa lại thành Bàn Cổ Điện.

Pháp lực của Cộng Công và ảnh tử phân thân đều đã cạn kiệt, mười phần không còn nổi một.

Sức mạnh ẩn chứa trong Tâm tạng Bàn Cổ tuy cường đại nhưng muốn phát huy ra cũng tiêu hao pháp lực vô cùng kinh người.

"Hồng Quân chắc hẳn trong thời gian ngắn sẽ không ra tay với ta nữa đâu nhỉ?" Trong lòng Cộng Công cũng không chắc chắn.

Nếu Hồng Quân phái thêm một hình chiếu nữa, Cộng Công e rằng sẽ bị trấn áp ngay lập tức.

Còn nếu là phân thân hay bản thể Hồng Quân ra tay thì càng không cần phải nói.

Tại Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đang giảng đạo lại một lần nữa dừng lại.

Chúng thính giả nhìn về phía Hồng Quân, thấy sắc mặt y xanh mét.

Một hình chiếu của Hồng Quân định trấn áp Cộng Công lại bị Cộng Công tiêu diệt, người trong Tử Tiêu Cung không biết nhưng Hồng Hoang đã có một số sinh linh biết được, sớm muộn gì cũng truyền ra.

Lần này Hồng Quân đã bị mất mặt lớn.

Trong nhất thời, lòng Hồng Quân nổi lên sát ý.

"Trước khi ngã xuống, Bàn Cổ chắc chắn đã có sắp xếp cho Vu tộc, mà Cộng Công đã đạt được." Hồng Quân thầm tính toán.

Lại nói về Tâm tạng Bàn Cổ kia, nếu Cộng Công luyện hóa nó rồi dung nhập vào thân thể, có khả năng đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đệ cửu chuyển, khi đó sẽ có Bàn Cổ chân thân, pháp lực sánh ngang Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Không thể để Cộng Công tiếp tục trưởng thành.

Hồng Quân âm thầm tính kế làm sao để đối phó Cộng Công.

Đợi mãi không thấy hình chiếu, phân thân hay bản thể Hồng Quân

xuất hiện, Cộng Công cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hồng Quân chắc chắn sẽ không bỏ qua, nhưng ít nhất trong một khoảng thời gian tới sẽ không có chuyện gì.

"Tiếp theo, dung hợp Tiên Thiên Thanh Khí và Tiên Thiên Trọc Khí, sau đó tu luyện Hỗn Độn Nguyên Thần." Cộng Công thầm nhủ.

Hiện tại, Tiên Thiên Thanh Khí trong cơ thể Cộng Công đã điều hòa nhất trí với Tiên Thiên Trọc Khí ẩn chứa trong thân thể, có thể tiến hành dung hợp.

Một khi dung hợp thành công, thân thể Cộng Công không chỉ có đặc tính Hỗn Độn, càng thêm cường hoành, mà còn có thể tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, trở thành đỉnh cấp Tiên Thiên Ma Thần.

Trước tiên chiến đấu với Thương Khung Lão Tổ, tiếp đó lại đối đầu hình chiếu Hồng Quân, thân thể Cộng Công tuy không mệt nhưng tinh thần lại có chút mệt mỏi.

Cộng Công không về Thần Đình mà tới Bàn Cổ Điện.

Trước đó khi triệu hoán Tâm tạng Bàn Cổ, Cộng Công đã thiết lập một đường thông đạo tạm thời, có thể trực tiếp truyền tống tới Bàn Cổ Điện.

Sau khi nói qua với Đế Giang, Cộng Công truyền tống tới Vu giới.

Tại một nơi trong Bàn Cổ Điện, Cộng Công khoanh chân ngồi dưới đất.

Y tập trung tinh thần, tâm không tạp niệm, cẩn thận điều khiển Tiên Thiên Thanh Khí trong cơ thể.

Dưới sự điều khiển của Cộng Công, Tiên Thiên Thanh Khí từng chút một dung nhập vào thân thể.

Thân thể Cộng Công vốn chứa Tiên Thiên Trọc Khí, nếu không

thể điều hòa nhất trí thì khi Thanh Khí dung nhập sẽ sinh ra xung đột.

Khi một luồng Tiên Thiên Thanh Khí dung nhập, hợp nhất với một luồng Tiên Thiên Trọc Khí liền diễn hóa thành Hỗn Độn.

Do chỉ là một luồng Thanh Khí và một luồng Trọc Khí dung hợp nên khối Hỗn Độn này rất nhỏ.

"So với tưởng tượng thì thuận lợi hơn nhiều." Lòng Cộng Công vui vẻ.

Vạn sự khởi đầu nan, bước tiếp theo sẽ đơn giản hơn.

Theo cảm nhận của Cộng Công, Tiên Thiên Trọc Khí ẩn chứa trong thân thể như uông dương đại hải, vô biên vô tế, còn khối Hỗn Độn vừa tạo ra chỉ như một giọt nước.

Trong biển lớn vô biên, một giọt nước không đáng kể, nhưng hiện tại giọt nước ấy đang đồng hóa cả biển cả.

Tuy nhiên, hiệu suất đồng hóa quá chậm.

Cộng Công tiếp tục dung hợp các luồng khí để tráng đại khối Hỗn Độn, tốc độ đồng hóa Trọc Khí cũng theo đó mà nhanh dần.

Tại Thiên Giới trên Thái Dương Tinh, Đế Tuấn và Thái Nhất có thần sắc ngưng trọng chưa từng có.

Tốc độ của hai người vốn không chậm, cộng thêm một người có cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, người kia có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung nên đã về Hồng Hoang trước đám Đông Vương Công, Côn Bằng và Minh Hà.

Vừa về Hồng Hoang, hai người liền tới Thái Dương Tinh.

Thái Dương Tinh vốn do mắt phải của Bàn Cổ hóa thành, khắp nơi là Thái Dương Chân Hỏa, nóng bức vô cùng, sinh linh bình thường không thể đặt chân lên, chỉ cần tiếp cận là sẽ hình thần câu

diệt.

Đế Tuấn và Thái Nhất là Tiên Thiên sinh linh được dựng dục từ Thái Dương Tinh nên không thấy khó chịu chút nào, ngược lại càng thêm tinh thần.

"Không ngờ Thương Khung Lão Tổ còn sống, càng không ngờ Cộng Công có thể đánh bại hình chiếu của Hồng Quân Thánh nhân." Đế Tuấn nói.

Khi hai người về tới Hồng Hoang thì trận chiến giữa Cộng Công và Thương Khung Lão Tổ đã kết thúc, hai người không kịp xem.

Còn trận chiến với Hồng Quân, dù ở Thái Dương Tinh nhưng họ vẫn dùng đại thần thông nhìn thấy được.

"Vu tộc thế lớn." Thái Nhất thở dài.

Vu tộc lập Thần Đình tại núi Bất Chu, lại định ra Bàn Cổ trật tự, vô cùng cường ngạnh.

Sinh linh tại núi Bất Chu nếu không nguyện thần phục Vu tộc thì phải rời đi, nếu không sẽ bị Vu tộc đánh chết.

Sự bá đạo của Vu tộc gây nên phẫn nộ, nhưng sức mạnh của Thập Nhị Tổ Vu đủ để chấn nhiếp tứ hải bát hoang.

"Thực lực của Thương Khung Lão Tổ hẳn không yếu hơn Ma Tổ La Hầu năm xưa vậy mà vẫn bị Cộng Công đánh bại.

Tuy nhiên, nếu Cộng Công không triệu hoán Tâm tạng Bàn Cổ thì e rằng đã bị một hình chiếu của Hồng Quân trấn áp.

Uy nghiêm của Thánh nhân thật đáng sợ." Đế Tuấn nói, ánh mắt lộ vẻ hướng vọng đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

"Khi nào chúng ta mới thành lập Yêu tộc?" Thái Nhất hỏi.

"Đợi thêm chút nữa, trước tiên hãy lôi kéo Phục Hy và Nữ Oa, sau

đó kết minh với Côn Bằng, Đông Vương Công." Đế Tuấn trầm giọng nói.

Sức mạnh cường đại của Cộng Công khiến Đế Tuấn kinh hãi, nên dù đã chuẩn bị xong y vẫn chưa vội thành lập Yêu tộc.

"Nếu có thể lôi kéo được Thương Khung Lão Tổ thì chúng ta cũng không cần quá kiêng dè Vu tộc." Thái Nhất nói.

Nghe nhắc tới Thương Khung Lão Tổ, mắt Đế Tuấn sáng lên.

Thực lực Thương Khung Lão Tổ tuy không bằng Cộng Công nhưng khoảng cách không quá lớn.

Trên Bắc Hải, một con Kim Sí Đại Bàng đang bay với tốc độ cực nhanh, hóa thành kim sắc hồng quang, chính là Côn Bằng.

Bản thể Côn Bằng có hai dạng, xuống biển là cá Côn, bay lên không là chim Đại Bàng.

Lúc này Côn Bằng đang vội vã về Bắc Minh.

Đối với Bàn Cổ trật tự của Vu tộc, Côn Bằng không hề tán thành.

Tuy không tận mắt chứng kiến nhưng Côn Bằng cũng biết Cộng Công đã bại Thương Khung, diệt hình chiếu Hồng Quân.

Cộng Công quá mạnh, dã tâm Vu tộc quá lớn khiến Côn Bằng bất an.

Không biết đã qua bao lâu, Cộng Công đã dung hợp toàn bộ Tiên Thiên Thanh Khí vào thân thể.

Chương 41

Hiện tại Tiên Thiên Trọc Khí không còn nhiều, chẳng bao lâu nữa sẽ bị Hỗn Độn đồng hóa hết.

Khi không còn Trọc Khí, mang hoàn toàn đặc tính Hỗn Độn, thể chất Cộng Công sẽ trở thành Tiên Thiên Ma Thần chi thể, cộng thêm huyết mạch Bàn Cổ, sẽ là đỉnh cấp Tiên Thiên Ma Thần, chỉ cần tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần là sẽ trở thành Tiên Thiên Ma Thần thực sự.

Một khi thành Tiên Thiên Ma Thần thì không thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân mà chỉ có thể thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Thời gian trôi qua, khi tia Trọc Khí cuối cùng bị đồng hóa, thân thể y phát sinh biến hóa kinh người như thoát thai hoán cốt.

Lúc này, Hỗn Độn nguyên thai trong thân thể tụ lại hóa thành một đoàn Hỗn Độn, thôn phệ vô số tế bào vũ trụ.

Còn Đô Thiên Thần Sát hóa thành một gã đại hán cầm cự phủ.

Ngoài ảnh tử phân thân, Cộng Công lại có thêm một phân thân nữa do Đô Thiên Thần Sát hóa thành Bàn Cổ, nhưng tu vi hiện tại còn yếu, chỉ ở cấp Thái Ất Kim Tiên.

Hiện tại Cộng Công sở hữu đỉnh cấp Hỗn Độn thể.

"Quả nhiên không thành công." Cộng Công thở dài, y vốn định một hơi đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đệ cửu chuyển nhưng đã thất bại.

Bây giờ dù không có Tâm tạng Bàn Cổ, y cũng tự tin đánh bại hình chiếu Thánh nhân.

Đột nhiên Cộng Công rùng mình, có thêm chút cảm ngộ.

Một khi Tiên Thiên Ma Thần chi thể xuất hiện tại Hồng Hoang sẽ gặp phải Thiên Khiển.

Dùng thân thể này tu luyện Hỗn Độn Nguyên Thần cũng sẽ gặp Thiên Khiển.

Do có Bàn Cổ Điện che chắn nên Thiên Khiển chưa xuất hiện.

Nhưng chỉ cần Cộng Công bước ra khỏi Bàn Cổ Điện, Thiên Khiển sẽ giáng xuống ngay lập tức.

"Hậu Thiên Ma Thần hóa hình gặp Thiên Kiếp, Tiên Thiên Ma Thần lại phải đối mặt Thiên Khiển." Cộng Công cười khổ.

Uy lực Thiên Khiển yếu nhất cũng vượt qua Cửu Cửu Thiên Kiếp, mạnh nhất có thể đánh chết cả Hỗn Huyên Thánh Nhân.

Dù biết rời Bàn Cổ Điện sẽ gặp Thiên Khiển nhưng y không hề hoảng sợ.

Dù sao y cũng mang huyết mạch Bàn Cổ, Thiên Đạo sẽ không giáng xuống Thiên Khiển quá mức tuyệt diệt.

Nếu thực sự không còn cách nào, y có hai phân thân có thể hy sinh.

Thiên Khiển cũng chưa chắc không phải là cơ duyên, nếu nắm bắt được y có thể tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, thậm chí đột phá Huyền Công đệ cửu chuyển.

Theo quy tắc Thiên Đạo, Tiên Thiên Ma Thần từ Hỗn Độn ngoại giới vào Hồng Hoang phải chịu Thiên Khiển.

Tiên Thiên Ma Thần thể xuất hiện ở Hồng Hoang cũng phải chịu Thiên Khiển.

Nói cách khác Cộng Công phải chịu hai lần Thiên Khiển.

Nhưng nếu lợi dụng lần này để tu luyện Nguyên Thần thì có thể bớt đi một lần.

Uy lực Thiên Khiển vô cùng kinh người.

Cộng Công bước ra khỏi Bàn Cổ Điện, ngay lập tức cảm nhận được Thiên Khiển.

Ra khỏi Vu giới, ngẩng đầu nhìn lên thấy mây Thiên Khiển màu tím đỏ đang cuồn cuộn.

Giữa tầng mây ẩn hiện một con mắt.

Con mắt màu tím đỏ lạnh lùng vô tình, chính là Thiên Đạo Chi Nhãn.

Cộng Công bị khí cơ Thiên Đạo khóa chặt, chỉ cần ở Hồng Hoang thì không thể trốn thoát.

Cảm thụ uy thế Thiên Khiển, y yên tâm phần nào, tuy vượt xa Cửu Cửu Thiên Kiếp nhưng chưa đủ để oanh sát y ngay.

Huyết mạch Bàn Cổ tại Hồng Hoang vẫn có điểm đặc thù.

Lấy Thiên Đạo Chi Nhãn làm trung tâm, mây tím đỏ xoay chuyển tạo thành vòng xoáy.

Khắc sau, Tử Hồng Sắc Thiên Khiển Thần Lôi ầm ầm hạ xuống.

Chỉ đạo sét đầu tiên đã có uy thế đáng sợ.

Tuy nhiên Cộng Công không chống đỡ mà trực tiếp dùng thân thể thừa thụ.

Y hét lớn một tiếng, thân hình trở nên khôi ngô hơn, làn da đen nhánh chuyển sang màu hỗn độn.

Thái Cổ khí tức quấn quanh thân, đạo vận Bàn Cổ nhược ẩn nhược hiện.

"Phanh!" Đạo Thiên Khiển đầu tiên đánh thẳng lên đầu Cộng Công nhưng y không hề lay chuyển.

Sức mạnh Thiên Khiển truyền khắp toàn thân.

Y lợi dụng nó để tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Hỗn Độn Nguyên Thần.

Với thể chất hiện tại cộng thêm sức mạnh Thiên Khiển, tốc độ tu luyện cực nhanh.

Chỉ trong thời gian ngắn, thân thể Cộng Công tuy bị thương chút ít nhưng nhanh chóng khôi phục.

"Oanh!" Đạo sét thứ hai giáng xuống, uy lực tăng lên không ít.

Cộng Công vẫn dùng thân thể chịu đựng, lần này bị thương nặng hơn, trước khi đạo thứ ba hạ xuống vẫn chưa thể khôi phục hoàn toàn.

Cửu Chuyển Huyền Công vận chuyển ngày càng nhanh nhưng vẫn còn cách đệ cửu chuyển rất xa.

Tại thâm sơn phương Nam Hồng Hoang, một hình chiếu của Hồng Quân xuất hiện nhìn từ xa.

Là Thiên Đạo Thánh Nhân, Nguyên Thần của Hồng Quân ký thác vào Thiên Đạo nên mọi biến hóa của Thiên Đạo y đều nắm rõ.

Nếu chỉ là Thiên Kiếp y sẽ không quan tâm, nhưng Thiên Khiển thì khác.

Từ khi Thiên Đạo xuất hiện tới nay, số lần Thiên Khiển xuất hiện chỉ đếm trên đầu ngón tay.

"Lại là Cộng Công?" Hồng Quân nhíu mày.

Với nhãn lực Thánh nhân, y nhận ra Cộng Công đã có Tiên Thiên Ma Thần chi thể.

Sở hữu huyết mạch Bàn Cổ và thân thể này có thể gọi là Bàn Cổ chi thể, chỉ là chưa đạt tới Bàn Cổ chân thân.

Theo thể chất hiện tại, y đã vượt qua Tổ Vu để trở thành Bàn Cổ.

Tiểu Vu, Đại Vu, Tổ Vu, Bàn Cổ là bốn tầng thứ phân minh.

Thấy Cộng Công lợi dụng Thiên Khiển tu luyện, Hồng Quân vô cảm.

Việc này cực kỳ nguy hiểm nhưng thu hoạch cũng rất lớn.

"Lợi dụng Thiên Khiển tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần thì có khả năng, còn đột phá Huyền Công đệ cửu chuyển thì tuyệt đối không thể." Hồng Quân thầm nghĩ.

Trong Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân có cả Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công, y hiểu rõ hai công pháp này.

Nếu chỉ luyện Huyền Công thì chỉ đạt tới cực hạn đệ bát chuyển, tương tự với Nguyên Công.

Chỉ khi kiêm tu cả hai, đạt đệ bát chuyển cộng thêm Lực chi đại đạo mới có thể đồng thời đột phá đệ cửu chuyển rồi hợp nhất.

Khi đó thân thể và nguyên thần đều ở tầng thứ Hỗn Nguyên Thánh Nhân, hợp lại sẽ đạt tới tầng thứ trên cả Thánh nhân.

Vì điều kiện quá khó khăn nên Hồng Quân đã bỏ qua.

Lúc này Hồng Quân đang do dự, y có thể dùng khí vận để tăng cường uy lực Thiên Khiển nhằm khiến Cộng Công vẫn lạc, nhưng y không nỡ bỏ ra lượng lớn khí vận vì y cần nó để hợp đạo.

Cuối cùng y từ bỏ ý định đó.

Với Hồng Quân lúc này, khí vận quan trọng hơn cả Tiên Thiên Chí Bảo.

Dù Cộng Công khiến y bất an nhưng y không muốn đánh đổi.

“Oanh!” Thêm một đạo Thiên Khiển Thần Lôi đánh xuống, dù đã bị sen đen từ Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ làm yếu đi nhưng vẫn khiến y bị thương không nhẹ.

Lại một lần nữa xung kích đệ cửu chuyển thất bại.

Đây đã là lần thứ bảy thất bại, Cộng Công cũng đã minh ngộ: “Muốn luyện thành đệ cửu chuyển nhất định phải có Nguyên Thần mới được.

Xem ra phải tu thành Hỗn Độn Nguyên Thần trước, sau đó tìm cách lấy Cửu Chuyển Nguyên Công để luyện Nguyên Thần lên đệ bát chuyển.” Thiên Đạo Chi Nhãn lạnh lùng nhìn chúng sinh, Thiên Khiển lực tạo thành vòng xoáy.

Cộng Công lúc này đã đầy thương tích.

Chương 42

Với thể chất của y, tích huyết trọng sinh không thành vấn đề nhưng cần thời gian, mà Thiên Khiển thì không cho y thời gian đó.

"Chắc chỉ còn lại hai đạo thần lôi nữa." Cộng Công thầm tính.

Lần này không đột phá được Huyền Công nhưng Hỗn Độn Nguyên Thần chỉ còn thiếu chút nữa.

Nếu không nhân lúc này tu thành thì lần Thiên Khiển sau sẽ càng mạnh hơn.

Y phất tay, vận dụng ba loại pháp tắc.

Lấy Thủy chi pháp tắc làm chủ triệu hoán hồng thủy, Thôn Phệ và Hủy Diệt pháp tắc gia trì tạo thành một diệt thế đại ma khổng lồ.

"Oanh!" Một đoàn lôi cầu tím đỏ đánh xuống đánh nát diệt thế đại ma.

Bất chấp thương thế, Cộng Công nghiến răng hấp thu Thiên Khiển Thần Lôi vào người.

Lợi dụng sức mạnh bạo ngược đó, y phá vỡ gông xiềng, tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần.

Nguyên Thần màu xám mịt mù hình người đầu rắn, chân đạp hai rồng, tay cầm hai rắn, giữa trán có một điểm tím đỏ chính là Thiên Khiển lực.

Nguyên Thần chia làm Hậu Thiên, Tiên Thiên và Hỗn Độn.

Ở Hồng Hoang, sinh linh có Nguyên Thần vô số nhưng Tiên Thiên Nguyên Thần không nhiều, Hỗn Độn Nguyên Thần càng hiếm.

Đám Ma Thần chuyển sinh như La Hầu, Hồng Quân đều là Hỗn

Độn Nguyên Thần.

Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành cũng vậy.

Còn Đế Tuấn, Thái Nhất chỉ là Tiên Thiên Nguyên Thần.

Việc linh hồn nhỏ yếu của Cộng Công tu thành Hỗn Độn Nguyên Thần thực sự là kỳ tích, có lẽ là phúc lợi của người xuyên không.

Đổi lại là Tổ Vu khác thì rất khó thành công.

Khi đạo Thiên Khiển cuối cùng kết thúc, mây tím đỏ tan đi, Thiên Đạo Chi Nhãn biến mất.

"Có Nguyên Thần rồi, có thể tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công." Cộng Công tính toán.

Y nhớ tới việc dùng Tử Tiêu Phù Chiếu đổi với Tam Thanh lấy công pháp, nhưng y không thể trực tiếp đi đổi vì họ chắc chắn sẽ từ chối, cần tìm người giúp đỡ.

Nay Tam Thanh đang ở Tử Tiêu Cung nên y không vội.

Chứng kiến Cộng Công độ qua Thiên Khiển lại có Nguyên Thần, sắc mặt Hồng Quân rất khó coi.

Nay y đã là Tiên Thiên Ma Thần lại mang huyết mạch Bàn Cổ.

Hồng Quân thầm tính: "Cộng Công không có Cửu Chuyển Nguyên Công." Ngoài Hồng Quân thì chỉ Tam Thanh có nó.

Tam Thanh khó mà đưa cho y, nhưng không bảo đảm y không dùng kế.

Hơn nữa Cộng Công có thể tự ngộ ra vì hai công pháp này có điểm tương thông.

Nếu không có Nguyên Thần y không tin Cộng Công ngộ được, nhưng giờ thì khó nói.

Có điều việc tự ngộ sẽ mất rất nhiều thời gian.

"Chỉ cần trong vòng một Nguyên Hội y không luyện thành Bàn Cổ chân thân thì sẽ phải đối mặt Thiên Khiển một lần nữa." Hồng Quân biết bí mật này: Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang cứ mỗi Nguyên Hội (129.600 năm) phải chịu Thiên Khiển một lần, trừ khi có Bàn Cổ chân thân.

Y định sau một Nguyên Hội sẽ tìm cách khiến Cộng Công trọng thương, lúc đó y nhất định chết dưới tay Thiên Khiển.

Dãy núi hoành tráng, mây mù bao phủ.

Trên một ngọn núi hùng vĩ, Cộng Công đang tọa thiền.

Sau lưng y là một kim nhân và một gã đại hán cầm cự phủ.

Kim nhân là ảnh tử phân thân, đại hán là Bàn Cổ phân thân do Đô Thiên Thần Sát hóa thành.

Cộng Công bức ra hai giọt tinh huyết và phân liệt một điểm Nguyên Thần dung nhập vào hai phân thân.

Việc này khiến y tổn thương nguyên khí nhưng sẽ sớm khôi phục.

Hai phân thân nhờ đó mà thực lực tăng mạnh, tiềm lực trưởng thành lớn hơn.

"Tiếp theo, đi Đông Hải một chuyến!" Vu tộc đã lập Thần Đình nhưng nhân số quá ít, cần thu phục thêm thế lực.

Long tộc là lựa chọn tốt.

Sau thời đại Hung Thú, Long tộc là tộc mạnh nhất, tuy nay đã suy lạc nhưng vẫn còn nội tình.

Thế lực họ phân bố rộng khắp, trong đó Đông Hải Long tộc là mạnh nhất.

Vu tộc có cường giả nhưng ít người, Long tộc thì ngược lại, rất hợp để bù đắp cho nhau.

Cộng Công lập tức khởi hành.

Y cần băng qua toàn bộ đại lục phương Đông.

Hồng Hoang ngày càng mở rộng, linh khí sung phái.

Với thân thể và nguyên thần hiện tại, tốc độ của y cực nhanh, chỉ mất vài năm là tới Đông Hải.

Y sử dụng thủy độn, mỗi bước đi ức vạn dặm, ngay cả Đế Giang cũng không bì kịp.

Trên đường đi y suy tính việc sắc phong thần vị cho Long tộc.

Thần Đình chia thần vị làm Chính Thần và Mao Thần, mỗi loại chín phẩm.

Đại Vu là nhất phẩm Chính Thần.

Thập Nhị Tổ Vu là Thần Hoàng có địa vị ngang nhau, dù Đế Giang là đại huynh nhưng uy vọng nay không bằng Cộng Công.

Y định sắc phong Đông Hải Long Vương làm tam phẩm Thủy bộ Chính Thần, ba vị Long Vương còn lại là tứ phẩm.

Việc này vừa tăng cường thế lực Thần Đình, vừa mang lại lợi ích cho y và các Tổ Vu khác.

Sau vài năm y đã tới Đông Hải, trên đường còn thu thập được không ít thiên tài địa bảo và một kiện hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Phía xa là núi Lưu Ba cách bờ bảy triệu dặm.

Trên núi phong vũ mịt mù, lôi điện giao gia.

Cộng Công nhìn thấy một dị thú hình bò, mình xanh không sừng, chỉ có một chân, mỗi khi ra vào nước đều có gió mưa, ánh sáng như

nhật nguyệt, tiếng vang như sấm, đó là Quỳ Ngưu.

"Quỳ Ngưu sao?" Cộng Công suy tư.

Theo vận mệnh, trong cuộc chiến Hoàng Đế và Xi Vưu, con Quỳ Ngưu này sẽ bị giết lấy da làm trống.

Y nảy ra ý định thu nó làm tọa kỵ.

Với thân phận của y, tọa kỵ cũng cần phải có khí phái, Quỳ Ngưu miễn cưỡng đủ tư cách.

Cộng Công bước tới núi Lưu Ba.

Quỳ Ngưu nhận ra: "Địa bàn của ta, không thần phục thì chết!" Quỳ Ngưu chỉ có tu vi Chân Tiên nhưng căn cước tốt nên khá kiêu ngạo.

Cộng Công thản nhiên: "Hình thần câu diệt hoặc làm tọa kỵ, chọn đi!" Quỳ Ngưu nổi giận tung ra thần thông lôi đình và nhật nguyệt thần quang nhưng bị Cộng Công hóa giải dễ dàng.

Chỉ một tia pháp lực của Cộng Công đã trấn áp Quỳ Ngưu không thể động đậy.

"Thần thánh phương nào?" Quỳ Ngưu kinh hãi.

"Ta, Cộng Công!" "Tổ Vu Cộng Công?" Quỳ Ngưu hãi hùng.

Khi đứng trước cái chết, nó chọn làm tọa kỵ.

Cộng Công thu lấy một sợi nguyên thần của nó rồi ban cho hai kiện Hậu Thiên Linh Bảo: Thiên Lôi Chùy và Huyền Thủy Cực Quang Tráo.

Quỳ Ngưu mừng rỡ bái tạ.

Y hỏi về bảo vật trên núi, Quỳ Ngưu kể về một trận pháp nguy hiểm ở thâm sơn.

Cộng Công cưỡi Quỳ Ngưu tới đó, nhận ra đây chỉ là một Hậu Thiên Thủy Hành trận pháp.

Vào trong trận nhãn, y thấy một bộ long cốt vạn mét và hai viên châu tử: một viên Long Châu và một viên Tiên Thiên Linh Bảo.

Chương 43

Đó chính là một viên Định Hải Châu.

Định Hải Châu có tổng cộng 36 viên, vốn là mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu.

Y thu lấy hai bảo vật rồi lệnh cho Quỳ Ngưu hướng tới Long Cung.

Trên đường đi gặp một giao long là phó thống lĩnh tuần hải, Cộng Công yêu cầu nó dẫn đi gặp Long Vương.

Đông Hải Long Cung được xây dựng vô cùng tráng lệ bằng san hô, thủy tinh, lưu ly.

Long Vương Ngao Nguyên dẫn theo long mẫu và các thái tử ra nghênh đón.

"Đông Hải Long Vương Ngao Nguyên kiến quá đại thần." "Ta là Vu tộc Cộng Công." Nghe danh, Ngao Nguyên biến sắc.

Long tộc vốn biết Cộng Công là kẻ mạnh nhất dưới tầm Thánh nhân.

Cộng Công đề nghị Long tộc gia nhập Thần Đình nhưng Ngao Nguyên ngần ngại vì vẫn hoài niệm vinh quang xưa.

Đột nhiên một con rồng tên Ngao Kình (em họ Ngao Nguyên) bước ra tình nguyện gia nhập.

Cộng Công cười lớn, sắc phong y làm tam phẩm Thủy bộ Chính Thần, ban cho phù chiếu, Long Châu vừa tìm được và một kiện thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Ngao Nguyên hối hận nhưng đã muộn.

Cộng Công ra tay giúp Ngao Kình luyện hóa Long Châu.

Với sự chống lưng của Vu tộc và thực lực tăng mạnh, Ngao Kình tràn đầy dã tâm thống nhất Long tộc.

Tại Đông Hải Long Cung, Ngao Kình đã hiển hóa ra chân thân, chính là một con hắc long ngũ trảo.

Ngao Kình một ngụm nuốt lấy viên Long Châu mà Cộng Công ban tặng.

Với tu vi vẻn vẹn cấp Tán Tiên mà muốn luyện hóa Long Châu cấp Thái Ất Kim Tiên, độ khó thực sự quá lớn, cấp cho hắn vài nguyên hội cũng chưa chắc đã thành, nhưng có Cộng Công ra tay tương trợ thì lại khác.

Chỉ thấy Cộng Công phất tay một cái, nước biển hung dũng cuộn tới, hóa thành một vòng xoáy bao phủ lấy Ngao Kình.

Dưới sự trợ giúp của Cộng Công, Ngao Kình đang luyện hóa Long Châu với tốc độ kinh người.

Lúc này, trong cơ thể Ngao Kình có hai viên Long Châu một lớn một nhỏ, viên nhỏ là do bản thân tu luyện, viên lớn là do Cộng Công ban cho.

Viên Long Châu nhỏ nhanh chóng hấp thụ sức mạnh từ viên lớn.

Trong thời gian ngắn ngủi, tu vi Ngao Kình đã đột phá, đạt tới cấp Chân Tiên.

Quỳ Ngưu cũng không khỏi hâm mộ nhìn Ngao Kình.

Đông Hải Long Vương Ngao Nguyên sắc mặt đã trắng bệch.

Lúc này đây, Ngao Nguyên cũng hiểu mình đã bỏ lỡ cơ hội, nếu vừa rồi chấp nhận sắc phong của Cộng Công, tu vi của y có lẽ đã đột phá một tầng thứ, lại có Vu Tộc làm chỗ dựa.

Từ bỏ kiêu ngạo của Long tộc để đổi lấy lợi ích to lớn thực sự, thế nhưng Ngao Nguyên hối hận cũng đã muộn.

"Oanh!" Long khu của Ngao Kình lại lớn thêm không ít, tu vi một lần nữa đột phá, bước vào cấp Kim Tiên, ngang hàng với Ngao Nguyên.

Khi tu vi Ngao Kình đột phá cấp Thái Ất Kim Tiên, Cộng Công lại phất tay, vòng xoáy nước biển lập tức biến mất.

Chiêu chi tắc lai, huy chi tắc khứ.

So với tộc Long tộc đứng đầu linh giáp, năng lực khống thủy của Cộng Công chỉ có hơn chứ không kém.

"Tiếp theo, hãy hảo hảo thích ứng đi." Cộng Công nói với Ngao Kình.

Từ tu vi Tán Tiên một hơi đột phá lên Thái Ất Kim Tiên, Ngao Kình cần phải củng cố lại thật tốt.

"Thần, tạ Thần Hoàng ban cho tạo hóa." Ngao Kình càng thêm cung kính.

Giờ đây, Ngao Kình đã hoàn toàn không để Ngao Nguyên vào mắt, với tu vi của y cộng thêm một kiện thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, bốn vị Long Vương cộng lại cũng không phải đối thủ.

Ngao Kình dã tâm không nhỏ, nhưng có dã tâm cũng không hẳn là chuyện xấu.

"Cộng Công đại nhân, tiểu long cũng nguyện ý gia nhập Thần Đình." Ngao Nguyên lên tiếng.

Ngoài Ngao Nguyên, một số tộc nhân Long tộc xung quanh cũng xin gia nhập Thần Đình.

"Sắc phong làm Thủy bộ Tứ phẩm Chính thần." Cộng Công chỉ

tay vào Ngao Nguyên.

Ngao Nguyên tâm chùng xuống, Ngao Kình là Tam phẩm Chính thần, mà một Đông Hải Long Vương như y lại chỉ là Tứ phẩm.

Ngao Kình thì lộ vẻ đắc ý...

Dựa vào tu vi Thái Ất Kim Tiên cùng thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, lại có Cộng Công ủng hộ, Ngao Kình dễ dàng phế bỏ Ngao Nguyên, trở thành Đông Hải Long Vương.

Tiếp đó, nếu ba vị Long Vương còn lại không chấp nhận sắc phong, cũng sẽ phải thay người.

Ngoại trừ Ngao Kình được sắc phong Tam phẩm Chính thần, ba vị Long Vương kia sẽ là Tứ phẩm Chính thần, cộng thêm Ngao Nguyên là bốn vị Tứ phẩm.

Sau khi sắp xếp kế hoạch cho Ngao Kình, Cộng Công dạo quanh Đông Hải Long Cung.

Nơi này dù sao cũng do Long Vương xây dựng, Long tộc lại từng là đệ nhất đại tộc của Hồng Hoang, không chừng có thể tìm được bảo vật.

Trong bảo khố, hào quang rực rỡ nhưng không có lấy một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Tuy nhiên, một mảnh long lân khiến Cộng Công nảy sinh hứng thú.

Đó là nghịch lân của Chúc Long.

Nghịch lân của rồng, chạm vào tất chết.

Trong số các vảy trên thân rồng, nghịch lân là thứ kiên cứng nhất.

Chăm chú quan sát mảnh nghịch lân này, thần thức mạnh mẽ của Cộng Công phát hiện bên trong phong ấn một luồng Tiên Thiên linh

khí.

"Chúc Long lưu lại một mảnh nghịch lân, lại phong ấn một luồng Tiên Thiên linh khí bên trong để làm gì?" Cộng Công tự hỏi.

Tiên Thiên linh khí tuy quý nhưng Hồng Hoang không thiếu.

Phong ấn bên trong nghịch lân Chúc Long chắc chắn phi đồng tiểu khả, cũng may là Cộng Công, nếu đổi lại là một Đại La Kim Tiên khác chưa chắc đã nhận ra.

Thấy vậy, Cộng Công dùng lực bóp nát mảnh long lân, phá hủy phong ấn, hấp thụ luồng Tiên Thiên linh khí bên trong.

Long lân quả thực rất cứng, nhưng trong tay Cộng Công lại trở nên giòn vụn.

Khi hấp thụ xong luồng khí đó, Cộng Công không thể giữ bình tĩnh được nữa.

Hóa ra, Chúc Long đã tìm được đảo Phương Trượng, đem một luồng Tiên Thiên linh khí của đảo phong ấn vào long lân, để lại một con đường lui cho Long tộc.

Không chỉ Chúc Long để lại bảo vật trên đảo Phương Trượng cho tộc nhân, mà Long Vương cũng vậy.

Cho nên nếu Long tộc tìm được đảo Phương Trượng, sẽ có hy vọng quật khởi.

Khi Bàn Cổ khai thiên, ba mảnh vỡ Hỗn Độn rơi xuống Đông Hải hóa thành ba tòa tiên đảo: Bồng Lai, Phương Trượng và Doanh Châu.

Bồng Lai có chủ nhân là Đông Vương Công, còn Phương Trượng và Doanh Châu luôn chưa xuất hiện.

Không, chủ nhân đảo Phương Trượng chính là Chúc Long.

Sở dĩ Long Vương và Chúc Long không trực tiếp công bố bí mật

về đảo Phương Trượng là vì có nỗi lo lắng.

Sự thực đã chứng minh lo lắng đó là đúng, khi Long tộc sa sút, bảo vật không giữ được.

Nếu không có thực lực mạnh mẽ, Long tộc tìm được đảo Phương Trượng cũng không cách nào bảo vệ nổi.

Nhưng giờ đây, tất cả đều thuộc về Cộng Công.

Có lẽ Long Vương và Chúc Long đã kể bí mật này cho một vài cường giả Long tộc, nhưng họ đều đã ngã xuống trong đại kiếp, không một ai sống sót dẫn đến việc Long tộc sau này không hề hay biết.

"Tới Đông Hải lần này quả không uổng công!" Khóe miệng Cộng Công hiện lên một tia cười.

Vốn định tìm vài kiện Tiên Thiên Linh Bảo, không ngờ thu hoạch lại lớn như vậy.

Tuy chưa biết Chúc Long và Long Vương lưu lại những gì, nhưng Cộng Công tin rằng sẽ không làm hắn thất vọng.

Tiên Thiên Linh Bảo?

Tiên Thiên Linh Căn?

Chương 44

Hay công pháp thần thông của Long tộc?...

Để Quỳ Ngưu lại giúp Ngao Kình, Cộng Công một mình rời khỏi Long Cung.

Chuyện đảo Phương Trượng quan hệ trọng đại, mang theo Quỳ Ngưu không tiện, vả lại Ngao Kình hiện giờ cũng cần người giúp sức.

Tại một vùng hải vực, Cộng Công tung ra một quyền.

"Rắc!" Không gian bị Cộng Công đấm nát.

Chỉ thấy từ vài vết nứt không gian nhỏ ban đầu, dần dần vết nứt càng lúc càng nhiều, không ngừng lan rộng.

Chẳng mấy chốc, không gian trong phạm vi ức vạn vạn dặm vỡ tan tành.

Ngay sau đó, một tòa đảo tựa hồ lơ lửng trên biển hiện ra.

Đó chính là đảo Phương Trượng.

Nơi đây có Hỗn Độn nguyên khí bao phủ, che đậy thiên cơ, khiến cho Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng khó lòng xác định được vị trí cụ thể.

Nhìn từ bên ngoài, Phương Trượng cũng rộng lớn ức vạn vạn dặm, tòa đảo này tự thành một phương thiên địa.

Xuyên qua Hỗn Độn nguyên khí, đạp chân lên đảo, hắn thấy tòa đảo này vô cùng hùng vĩ.

Tiên Thiên linh khí nồng đậm so với núi Bất Chu cũng không hề kém cạnh.

Phóng tầm mắt nhìn đi, nơi đây có sơn có thủy, linh túy khắp nơi,

kỳ hoa dị thảo vô số.

"Đảo Phương Trượng sau này sẽ là đạo trường của ta tại Đông Hải." Cộng Công lẩm bẩm.

Những linh túy bình thường Cộng Công không để vào mắt, còn các Hậu Thiên Linh Căn đều có cấm chế bảo hộ, chắc là do Long Vương hoặc Chúc Long làm.

Trên đảo cũng có không ít phi cầm tẩu thú, chúng ăn linh túy, uống linh tuyền, khắp nơi tràn ngập khí tường hòa.

Có những củ sâm tu luyện thành tinh đang nô đùa cùng các chi nữ.

Đã quyết định dùng đảo Phương Trượng làm đạo trường, Cộng Công cần tìm ra bản nguyên của đảo rồi luyện hóa.

Đảo Phương Trượng tuy lớn, nhưng với Cộng Công, việc tìm ra bản nguyên không quá khó khăn.

Thông qua địa mạch, hắn bắt đầu tìm kiếm.

Tại đảo Phương Trượng, Tiên Thiên linh khí dồi dào dưỡng dục vạn vật.

Cộng Công men theo địa mạch tìm kiếm bản nguyên tòa đảo.

Một phương thế giới có thế giới bản nguyên, tòa đảo như Phương Trượng tất nhiên cũng có bản nguyên, chỉ có luyện hóa bản nguyên mới thực sự trở thành chủ nhân của nó.

Nếu không có bản nguyên đảo, thông thường người ta sẽ lập bia đá trấn đảo để kết nối địa mạch.

Thỉnh thoảng có vài con phi cầm tẩu thú lại gần, tò mò nhìn Cộng Công, nhưng không con nào dám lại gần trước mặt hắn.

Dù hắn không phóng ra khí thế, nhưng dù sao cũng là Tiên Thiên Ma Thần, sinh linh hậu thiên khi tiếp cận sẽ bản năng cảm thấy nguy

hiểm, sinh linh tiên thiên cảm giác đó còn mạnh hơn.

Vì vậy, Cộng Công dù muốn thấp điệu cũng không được.

Mấy chục năm sau, Cộng Công đã tới nơi chứa bản nguyên đảo Phương Trượng.

Trước mắt là một dãy núi khổng lồ, hình dáng như một con cự long phủ phục, tựa hồ muốn bay thẳng lên trời.

Trên đầu rồng là một tòa cung điện nguy nga tráng lệ, gần đó có một gốc Tiên Thiên Linh Căn và một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Bước tới trước kiện Tiên Thiên Linh Bảo, một tòa Tiên Thiên đại trận ngăn cản khiến người khác khó lòng tiếp cận, nhưng Cộng Công dễ dàng phá giải.

Kiện Tiên Thiên Linh Bảo này là một cái cổng hình tròn.

Khi thần thức của Cộng Công tiến vào bên trong, lượng lớn thông tin hiện ra trong não hải.

Long Môn, Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể giúp tất cả sinh linh mang huyết mạch Long tộc hóa thành chân long.

"Long Môn?" Cộng Công suy tư.

Cá chép vượt Long Môn sao?

Xem ra không phải bất kỳ con cá chép nào cũng có thể hóa rồng, mà phải là cá chép có huyết mạch Long tộc.

Dù huyết mạch có mỏng manh đến đâu cũng không thể thiếu.

Đối với Long tộc, Long Môn có tác dụng cực lớn.

Nếu dùng tốt, Long Môn chính là mệnh mạch của Long tộc, nắm giữ bảo vật này, Thần Đình sẽ càng dễ dàng khống chế Long tộc hơn.

Thu hồi Long Môn, Cộng Công nhìn về phía Tiên Thiên Linh Căn

không xa.

Cây Xích Nguyên Quả, Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn, ẩn chứa Tiên Thiên hỏa linh khí, quả thực có thể ban cho người ta Nam Minh Ly Hỏa.

Tuy nhiên, cây Xích Nguyên này hai vạn năm mới nở hoa, hai vạn năm kết quả, lại hai vạn năm mới chín, sáu vạn năm cũng chỉ kết được bảy quả, không giống như quả của cây Kiến Mộc có thể cộng dồn.

Nói cách khác, sáu vạn năm có bảy quả, thì sáu mươi vạn năm hay sáu trăm vạn năm cũng chỉ có bảy quả mà thôi.

Quả thực chỉ cần ăn một quả là có thể nắm giữ Nam Minh Ly Hỏa.

"Đối với Long tộc, cây Xích Nguyên Quả này vô dụng." Cộng Công thầm nghĩ.

Long tộc đứng đầu linh giáp, thiên sinh thuộc tính Thủy, nếu ăn Xích Nguyên linh quả, thuộc tính tương khắc có thể dẫn đến bạo thể mà chết, hoặc từ Thủy thuộc tính chuyển thành Hỏa thuộc tính, hay nguyên khí đại thương.

Trừ phi có thể đạt đến cảnh giới Thủy Hỏa tương tế mới là đại tạo hóa, nhưng điều đó quá khó.

Cộng Công hái bảy quả Xích Nguyên, ăn một quả.

Khi quả Xích Nguyên vừa vào bụng, trong cơ thể hắn đã xuất hiện một luồng Nam Minh Ly Hỏa...

Sau một hồi thu quét, Cộng Công thu hoạch không nhỏ, đạt được mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo, còn có Hậu Thiên Linh Bảo, cùng không ít công pháp, thần thông, trận pháp của Long tộc.

Tại phần đuôi rồng của dãy núi, có một hồ nước không lớn.

Hồ nước thần quang lưu chuyển, rực rỡ lóa mắt.

Giữa hồ là một đóa liên hoa màu đen tám cánh.

“Tam Quang Thần Thủy?

Diệt Thế Hắc Liên?” Cộng Công sững sờ.

Tam Quang Thần Thủy là thánh dược trị thương đệ nhất Hồng Hoang.

Thu thập quang hoa của mặt trời có thể ngưng luyện thành Nhật Quang Thần Thủy màu vàng, quang hoa mặt trăng thành Nguyệt Quang Thần Thủy màu trắng, quang hoa tinh tú thành Tinh Quang Thần Thủy màu tím.

Nhật Quang Thần Thủy tiêu mòn thân thể, Nguyệt Quang Thần Thủy hủ thực nguyên thần, Tinh Quang Thần Thủy thôn giải chân linh, nhưng hợp lại thì lại là thánh dược trị thương.

Với bản lĩnh của Cộng Công, hắn có thể ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy, nhưng ước chừng phải mất trăm năm mới luyện được một giọt.

Hiện giờ cả một hồ Tam Quang Thần Thủy đủ khiến hắn kinh ngạc vui mừng.

Còn đóa hắc liên giữa hồ chính là pháp bảo của La Hầu.

Không đúng, Diệt Thế Hắc Liên đáng lẽ phải là mười hai cánh mới phải!

Có lẽ đại chiến quá thảm khốc khiến mười hai cánh hắc liên bị tổn hại, chỉ còn lại tám cánh.

Mười hai cánh hắc liên là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, giờ còn tám cánh, tuy vẫn là Tiên Thiên Linh Bảo nhưng chắc chỉ còn cấp

Thượng phẩm.

Cộng Công tế ra Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, vận dụng Thủy chi pháp tắc.

Vạn đóa hắc liên từ cờ bay ra, rơi xuống hồ Tam Quang Thần Thủy, dưới tác động của Thủy chi pháp tắc bắt đầu hấp thụ thần thủy.

Trong thời gian ngắn, cả hồ thần thủy đã bị hấp thụ sạch.

Ngay sau đó, vạn đóa hắc liên đó dung nhập vào đóa Diệt Thế Hắc Liên tám cánh kia.

Nếu để đóa hắc liên tự hấp thụ, có lẽ phải mất vài chục nguyên hội mới hết, nhưng Cộng Công đã giúp một tay.

Nhờ vậy, Diệt Thế Hắc Liên đã hấp thụ lượng lớn thần thủy trong thời gian ngắn.

"Nhiều Tam Quang Thần Thủy như vậy, chắc có thể nâng Diệt Thế Hắc Liên từ tám cánh lên chín cánh!" Cộng Công thầm đoán.

Chương 45

Thu hồi Thủy chi pháp tắc, Cộng Công lại sử ra Hủy Diệt pháp tắc.

Diệt Thế Hắc Liên vốn ẩn chứa Hủy Diệt pháp tắc nhưng tàn khuyết không toàn diện, khi được Hủy Diệt pháp tắc hoàn chỉnh của Cộng Công gia trì, nó đã phát sinh biến hóa to lớn.

Hào quang hủy diệt màu đen phát ra từ đóa sen.

Hắc liên thoát khỏi mặt đất, lơ lửng giữa không trung, chậm rãi xoay động.

Cùng lúc đó, Tiên Thiên linh khí giữa trời đất điên cuồng ùa tới.

Hấp thụ lượng lớn thần thủy và linh khí, đóa sen đã tăng thêm một cánh, từ tám cánh thành chín cánh.

"Không biết có đủ để nâng lên mười cánh không." Cộng Công lấy ra thêm một ít Tam Quang Thần Thủy, cũng là toàn bộ tích lũy.

Muốn Diệt Thế Hắc Liên khôi phục mười hai cánh thì độ khó quá cao, nhưng nếu có đủ Tam Quang Thần Thủy thì không phải là không thể.

Đối với Tiên Thiên Linh Bảo, pháp tắc ẩn chứa bên trong là quan trọng nhất, Diệt Thế Hắc Liên chứa Hủy Diệt pháp tắc tàn khuyết, mà Cộng Công lại lĩnh ngộ được pháp tắc hoàn chỉnh, vì vậy chỉ cần đủ thần thủy, hắn có thể khôi phục nó về mười hai cánh, thậm chí vượt qua cả mười hai cánh.

Mười hai cánh là viên mãn, vượt qua viên mãn chính là Tiên Thiên Chí Bảo.

Cho nên, dù là Diệt Thế Hắc Liên hay Tạo Hóa Thanh Liên,

Nghiệp Hỏa Hồng Liên, nếu đạt đến mười ba cánh đều là Tiên Thiên Chí Bảo.

Tuy nhiên, để liên đài tăng thêm một phẩm cấp là cực khó, phẩm cấp càng cao càng khó thăng cấp.

Khi Tam Quang Thần Thủy cuối cùng trong tay Cộng Công bị hấp thụ, Diệt Thế Hắc Liên ẩn hiện dấu hiệu thăng lên mười cánh nhưng cuối cùng không thành công.

Chỉ thiếu một chút xíu khiến Cộng Công không khỏi buồn bực.

Tạm thời không thể khôi phục lên mười cánh, Cộng Công định thu hồi để luyện hóa.

"Có Diệt Thế Hắc Liên chín cánh này, không chỉ tăng cường cảm ngộ Hủy Diệt pháp tắc mà uy lực của Diệt Thế Đại Ma cũng được tăng lên đáng kể." Hắn thầm nghĩ.

Nghĩ đoạn, Cộng Công phất tay tung ra một luồng pháp lực muốn thu lấy chín cánh hắc liên.

Khi pháp lực chạm vào, đóa sen rung động rồi chậm rãi nở rộ ra.

Khi chín cánh hắc liên hoàn toàn nở rộ, Cộng Công trừng lớn mắt.

Chỉ thấy trên liên đài có một viên Long Châu màu đen, nhưng trên mặt Long Châu chi chít vết nứt, như thể được ghép lại từ hàng vạn mảnh vỡ.

Bên trong Long Châu ẩn chứa một thần hồn mạnh mẽ.

Nguyên thần của Cộng Công tuy tu vi chưa cao nhưng là Hỗn Độn nguyên thần, thần thức quét qua liền cảm ứng rõ ràng thần hồn bên trong.

Đó là một thần hồn cấp Chuẩn Thánh mạnh mẽ, nhưng bị tổn thương nghiêm trọng, vốn đang trong trạng thái trầm thụy, nhưng lại

có một liên kết vi diệu với Diệt Thế Hắc Liên.

Vì thế, khi hắc liên tăng từ tám lên chín cánh, nó cũng phần nào tu bổ cho tàn hồn này, khiến y tỉnh lại từ cơn mê.

"Tàn hồn của Long Vương sao?

Không đúng, là Chúc Long." Cộng Công tâm niệm khẽ động.

Vốn tưởng Chúc Long đã tử nạn trong đại kiếp, không ngờ vẫn còn tàn hồn lưu lại.

"Tiên Thiên Ma Thần?" Tàn hồn Chúc Long cũng nhận ra sự hiện diện của Cộng Công, không khỏi đại kinh thất sắc.

Long Châu của Chúc Long tổn thương nghiêm trọng, sắp vỡ tan, không còn bao nhiêu pháp lực, nhưng nhờ liên kết với Diệt Thế Hắc Liên nên mới giữ được mạng.

Vì thần hồn bị trói buộc với Long Châu, để sinh tồn, Chúc Long buộc phải trầm thụy.

Nếu không có Diệt Thế Hắc Liên ôn dưỡng, Chúc Long đã sớm thần hình câu diệt.

Nếu Chúc Long có thể lĩnh ngộ Hủy Diệt pháp tắc, có lẽ đã mượn hắc liên để hoạch đắc tân sinh, nhưng hiện tại y vẫn chưa làm được điều đó.

Hiện giờ Long Châu bất ổn, y căn bản không thể phát huy được bao nhiêu pháp lực.

"So với Long Vương, vận khí của ngươi tốt hơn, nhưng cũng chỉ đến đây thôi." Cộng Công đạm nhiên nói với Chúc Long.

"Ta mới là chủ nhân của đảo Phương Trượng." Chúc Long lãnh đạm đáp.

Ngay khi lời nói vừa dứt, y dốc toàn lực sử ra pháp lực.

Lập tức, bản nguyên đảo Phương Trượng rung động, lượng lớn Hỗn Độn nguyên khí hình thành một con ngũ trảo thần long.

Thân rồng màu xám, dài vạn trượng, uy thế hãi người.

Một tiếng long ngâm cao vút, con rồng nguyên khí đó lao thẳng về phía Cộng Công.

"Chút sức mạnh này đối phó với Kim Tiên thì còn tạm, trước mặt ta chỉ là trò cười." Cộng Công khinh miệt cười một tiếng.

Hắn tùy ý sử ra Thôn Phệ pháp tắc.

Trong chớp mắt, con ngũ trảo thần long đã bị Cộng Công nuốt chửng.

Sau khi thôn phệ, pháp lực Cộng Công tăng lên một chút nhưng không đáng kể.

Sau một đòn đó, Long Châu trên hắc liên định bỏ chạy.

"Muốn chạy?" Dưới chân Cộng Công xuất hiện hai con hắc long, hai tay mỗi bên quấn một con thanh mãng.

Chớp mắt, hai hắc long và hai thanh mãng đã đuổi kịp viên Long Châu đang bỏ chạy.

Tàn hồn Chúc Long bị trói buộc với bản mệnh Long Châu không thể tách rời, mà Long Châu lại sắp vỡ, không còn sức phản kháng.

Hai hắc long và hai thanh mãng này là do Hỗn Độn tinh khí của Cộng Công hóa thành, mỗi con đều mang sức mạnh của một phương thế giới.

Bị bao vây, Chúc Long tuyệt vọng hoàn toàn.

"Bành!" Một con thanh mãng quật đuôi một cái trúng viên Long Châu, khiến nó vỡ vụn thành nhiều mảnh.

Tàn hồn Chúc Long cũng theo đó mà mẫn diệt.

Dưới sự điều khiển của Cộng Công, hắc long và thanh mãng đều nuốt chửng các mảnh vỡ Long Châu.

Dễ dàng tiêu diệt tàn hồn Chúc Long, Cộng Công thu hồi hắc liên.

Vừa thu hắc liên, hắn vừa vận dụng Hủy Diệt pháp tắc kết hợp Hỗn Độn nguyên thần để luyện hóa.

Hắc liên giờ là vật vô chủ, Cộng Công có thể trực tiếp luyện hóa.

Do tu vi nguyên thần còn thấp nên tốc độ luyện hóa hơi chậm, nhờ có Hủy Diệt pháp tắc mới nhanh thêm đôi chút.

"Phải nhanh chóng tìm cách tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công để nâng cao nguyên thần mới được." Cộng Công thầm nghĩ.

Khi sơ bộ luyện hóa xong hắc liên, hắn cảm nhận được nó có chút biến hóa.

Đồng thời, hắn có cảm giác mãnh liệt rằng khi luyện hóa triệt để, hắc liên sẽ từ chín cánh thăng lên mười cánh.

Hủy Diệt pháp tắc cùng thân phận Đỉnh cấp Tiên Thiên Ma Thần giúp ích rất lớn cho việc tu phục hắc liên.

Sau khi luyện hóa sơ bộ, Cộng Công không vội tiếp tục mà chuyển sang luyện hóa bản nguyên đảo Phương Trượng.

Với việc tàn hồn Chúc Long bị tiêu diệt, đảo Phương Trượng trở thành một phúc địa vô chủ.

Bản nguyên đảo ẩn giấu sâu dưới lòng đất, Cộng Công dùng độn thổ đi xuống.

Cách mặt đất vạn trượng, hắn đã tiếp xúc được với bản nguyên của tòa đảo...

Thời gian thấm thoát trôi qua, chớp mắt Cộng Công đã rời khỏi Long Cung được trăm năm.

Ngao Kình làm Đông Hải Long Vương được trăm năm, dựa vào tu vi Thái Ất Kim Tiên cùng thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, uy vọng trong tộc ngày càng cao.

Tọa kỵ của Cộng Công là Quỳ Ngưu dù tu vi cấp Chân Tiên nhưng thực lực không kém gì Kim Tiên, giúp đỡ Ngao Kình rất nhiều.

Số lượng Long tộc gia nhập Thần Đình ngày càng đông, nhưng cũng có những kẻ chọn đối địch.

Tây Hải Long Vương, Bắc Hải Long Vương và Nam Hải Long Vương đều không muốn gia nhập Thần Đình, liên hợp lại phản kháng.

Trên một vùng biển của Đông Hải, hàng triệu thủy tộc đang lao vào giết chóc.

Chiến tranh thảm liệt, mỗi khắc đều có sinh linh ngã xuống.

Hà binh, tướng cua, cá mập thống lĩnh, kình dũng sĩ, hải quái bạch tuộc... thiên kỳ bách quái.

Chương 46

Giữa không trung, Ngao Kình đang chiến đấu với một đại năng Long tộc.

Người này thân người đầu rồng, phất tay gọi gió phun mưa, pháp lực kinh người, tướng mạo uy vũ, tay cầm nháo hải cương xoa, thân mặc long lân giáp.

Đây chính là Kế Mông, Long Vương của Chương Uyên.

Kế Mông không phải kẻ tầm thường, từng là thân vệ bên cạnh Long Vương cũ.

Cùng tu vi Thái Ất Kim Tiên, nhưng thực lực Kế Mông có phần nhỉnh hơn Ngao Kình một chút.

Do đó, Ngao Kình từ đầu đã rơi vào hạ phong nhưng chưa bại trận.

Cách đó không xa, Quỳ Ngưu cũng đang chiến với một hải thú cấp Kim Tiên.

Đúng lúc này, một con cự xà chín đầu xuất hiện trên chiến trường, chính là Tương Liễu đại vu.

Với sự xuất hiện của Tương Liễu, trận chiến này không còn gì phải bàn cãi.

Thân hình khổng lồ của Tương Liễu chuyển động, nghiền nát vạn quân lính tôm tướng cua, chín cái đầu phun ra độc dịch khiến sinh linh chết hàng loạt.

Kế Mông đang đấu với Ngao Kình thấy bóng dáng Tương Liễu liền biến sắc, lập tức xoay người bỏ chạy không chút do dự.

Kế Mông biết mình không phải đối thủ của Tương Liễu, thực lực y kém xa đại vu này, nếu không chạy chỉ có con đường chết.

"Hô!" Ngao Kình thở phào nhẹ nhõm.

Nếu không có Tương Liễu kịp thời xuất hiện, trận này y chắc chắn bại.

Áp lực của Ngao Kình những năm qua không nhỏ, các đại năng như Đế Tuấn, Thái Nhất, Đông Vương Công, Côn Bằng đều âm thầm hoặc công khai đối địch, may mà có Vu Tộc chống lưng.

Cũng không còn cách nào khác, thực lực Vu Tộc quá mạnh, muốn cả Long tộc gia nhập Thần Đình khiến đám người Đế Tuấn, Côn Bằng không thể ngồi yên.

Khi Kế Mông bỏ chạy, nhờ sự mạnh mẽ của Tương Liễu, Đông Hải Long tộc đã giành đại thắng.

Tương Liễu biến lại thân người, chín đầu mười tám con mắt nhìn chằm chằm về phía xa, thấy một đại năng đang đạp sóng mà tới.

"Cộng Công đại nhân!" Tương Liễu kích động reo lên.

Cộng Công đã biến mất trăm năm, tuy với Hồng Hoang là ngắn ngủi nhưng Vu Tộc và Đông Hải Long tộc luôn tìm kiếm.

Nay ngài đã xuất hiện.

Tương Liễu, Ngao Kình và Quỳ Ngưu lập tức tiến lên nghênh đón.

Tại núi Bất Chu, Thần Đình.

Trong điện Bàn Cổ, Thập Nhị Tổ Vu tụ họp đông đủ.

"Cộng Công, có chuyện gì sao?" Chúc Dung mở lời hỏi.

Cộng Công trên đường từ Đông Hải về Bất Chu Sơn đã liên hệ với các Tổ Vu khác, nói có chuyện vô cùng quan trọng cần Thập Nhị

Tổ Vu tề tựu.

Đế Giang, Nhục Thu, Cú Mang và các Tổ Vu khác đều có mặt.

Chuyện mà Cộng Công gọi là "vô cùng quan trọng" khiến các Tổ Vu đều thập phần trọng thị.

"Vu Tộc chúng ta đang thiếu một cái trận pháp." Cộng Công đạm nhiên nói.

"Trận pháp?

Cửu Cửu Huyền Âm đại trận còn chưa đủ sao?" Chúc Cửu Âm ngạc nhiên.

Hiện nay, trận pháp mạnh nhất của Vu Tộc chính là Cửu Cửu Huyền Âm đại trận, sử dụng tám mươi mốt mặt Huyền Âm Phiên để bố trận.

Đương nhiên nếu có tám mươi mốt vị Vu tộc cùng tham gia, uy lực sẽ biến hóa tùy theo tu vi người bố trận.

Nếu Thập Nhị Tổ Vu cùng hàng chục Đại Vu hợp lực, uy lực sẽ vô cùng khủng khiếp.

"Cửu Cửu Huyền Âm đại trận quả thực chưa đủ, ta đã ngộ ra một đại trận mới, đặt tên là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Trận này cần Thập Nhị Tổ Vu chúng ta hợp lực mới bố thành được.

Đại trận một khi thành, thần sát chi khí tràn ngập, Đô Thiên Thần Lôi oanh kích, có uy lực hủy thiên diệt địa.

Nếu phát huy đến cực hạn, có thể triệu hoán ra chân thân của Phụ thần." Cộng Công trầm giọng nói.

Tại đảo Phương Trượng, Cộng Công đã ngộ ra đại trận này được bảy tám phần.

Sở dĩ hắn coi trọng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không chỉ vì nó triệu hoán được chân thân Bàn Cổ mà còn có thể trấn áp khí vận.

Đối với Vu Tộc, đại trận này quá đỗi quan trọng.

Hiện tại Cộng Công chưa tu luyện được Bàn Cổ chân thân, nhưng nếu hợp lực cùng mười một Tổ Vu khác bố trận, có lẽ có thể triệu hoán được Phụ thần chân thân, khi đó đối mặt với Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng có sức chiến đấu.

Nghe Cộng Công nói, các Tổ Vu đều há hốc mồm kinh ngạc.

Thần sát chi khí đã đành, nhưng Đô Thiên Thần Lôi thì thực sự phi đồng tiểu khả, vì đó là loại lôi điện có thể khai thiên tích địa.

Việc triệu hoán chân thân Bàn Cổ càng khiến các Tổ Vu chấn động không thôi.

"Triệu hoán chân thân Phụ thần?

Có thật không?" Đế Giang là người đầu tiên tỉnh táo lại, nôn nóng hỏi.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tuyệt đối có thể triệu hoán ra chân thân Phụ thần, nhưng cũng phải xem tu vi người bố trận.

Hiện nay các vị đều ở Cửu Chuyển đệ thất chuyển, hợp lực với ta chưa chắc đã thành công, nhưng nếu đều đạt đệ bát chuyển thì không vấn đề gì." Cộng Công đáp.

Hiện tại ngoại trừ Cộng Công là Chuẩn Thánh, mười một Tổ Vu còn lại đều ở cấp Đại La Kim Tiên.

Một Chuẩn Thánh cùng mười một Đại La Kim Tiên bố trận, Cộng Công cũng không chắc có thể gọi ra chân thân Bàn Cổ đủ sức địch lại Thánh nhân hay không.

Nếu mười hai vị Chuẩn Thánh thì chắc chắn được, còn hiện giờ khả năng không cao lắm.

Tuy nhiên, Cộng Công muốn trước hết hoàn thiện đại trận này, cần sức mạnh của Đế Giang và những người khác.

Cứ hoàn thành trận pháp trước, chuyện triệu hoán chân thân có thể tính sau.

Chỉ cần có đại trận này, thực lực Vu Tộc sẽ tăng vọt, lại trấn áp được khí vận, nhất cử lưỡng đắc.

Nếu gọi được chân thân Bàn Cổ, một số vấn đề tu luyện của Cộng Công cũng có thể được giải quyết...

Dưới sự hợp lực của Cộng Công và các Tổ Vu, họ đã khai tịch ra một tiểu thiên thế giới.

Đó là một vùng đại địa hoang vu, nhật nguyệt tinh tú trên trời có phần hư ảo.

Cộng Công tế ra Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, dưới chân xuất hiện chín cánh hắc liên, dùng hai kiện linh bảo che đậy thiên cơ.

Hồng Quân đang giảng đạo tại cung Tử Tiêu, cộng thêm việc Cộng Công dùng linh bảo che giấu cùng thân phận Tiên Thiên Ma Thần, Hồng Quân chắc hẳn sẽ không nhận ra.

Nhìn chín cánh hắc liên dưới chân Cộng Công, các Tổ Vu lại một phen kinh ngạc.

“Diệt Thế Hắc Liên của Ma Tổ La Hầu sao?” “Chín cánh?

Không phải mười hai cánh sao?” “Trong đại kiếp đã bị hư hại, từ mười hai cánh hạ xuống chín cánh.” “Chín cánh Diệt Thế Hắc Liên cũng không thể coi thường được!” Thấy các Tổ Vu hứng thú với tòa liên đài, Cộng Công cũng giản lược kể lại chuyện ở đảo Phương

Trượng.

“Long Vương và Chúc Long để lại con đường lui cho Long tộc trên đảo Phương Trượng sao?” Đế Giang kinh kỳ.

“Không ngờ Chúc Long còn có tàn hồn lưu lại.” “Vận khí của Cộng Công đệ đệ tốt quá.” “Không chỉ là vận khí đâu, Cộng Công lĩnh ngộ Thủy chi pháp tắc, lại tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần mới có thể làm được.” Đúng vậy, Cộng Công tìm được đảo Phương Trượng và nhận đại hảo xứ không chỉ nhờ may mắn.

Nếu là Tổ Vu khác, dù tu vi Chuẩn Thánh nhưng không có Thủy chi pháp tắc, không phải Tiên Thiên Ma Thần thì dù có nghịch lân của Chúc Long cũng chưa chắc tìm thấy đảo.

Sau đó, Cộng Công lấy cây Xích Nguyên Quả thu được trao cho Chúc Dung.

Cây linh căn này trong tay Chúc Dung sẽ phát huy tác dụng tốt nhất.

Đối diện với linh căn quý giá, Chúc Dung cũng không khách khí.

Còn mấy quả Xích Nguyên thì chia cho vài vị Tổ Vu ăn, chí ít giúp họ nắm giữ được Nam Minh Ly Hỏa.

Trước đây ngoại trừ Chúc Dung, không Tổ Vu nào nắm được loại hỏa này, nay ngay cả Thủy chi Tổ Vu là Cộng Công cũng có Nam Minh Ly Hỏa.

Tiếp đó, Cộng Công truyền thụ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cho các vị Tổ Vu.

Dù đã ngộ ra nhưng trận pháp vẫn chưa hoàn thiện, cần phải cùng các Tổ Vu khác mài giũa thêm.

Chương 47

Việc hắn ngộ ra được trận này một phần là nhờ bản thân có Đô Thiên Thần Sát, phần khác là nhờ huyết mạch Bàn Cổ và sự thôi diễn của Hỗn Độn nguyên thần.

Sau khi được truyền thụ, tâm thần các Tổ Vu không thể bình tĩnh, sự huyền diệu của trận này vượt xa Cửu Cửu Huyền Âm đại trận.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận..." Cường Lương vô cùng kích động.

"Thực sự có khả năng triệu hoán chân thân Phụ thần." Huyền Minh vốn lạnh lùng cũng lộ vẻ kích động.

"Nếu triệu hoán được chân thân Phụ thần, Hồng Hoang này ai là đối thủ?" Thiên Ngô đại tiếu.

Nhìn các Tổ Vu phấn khích, Cộng Công thầm thở dài.

Triệu hoán chân thân Bàn Cổ cũng chỉ có thể ngắn ngủi địch lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân mà thôi.

Khi các Tổ Vu đã làm quen với đại trận, họ bắt đầu lần bố trận đầu tiên.

Lập tức, Cộng Công và mười một vị Tổ Vu tản ra các phương vị.

Trong nháy mắt, đại trận đã thành.

Thần sát chi khí tràn ngập, mây sầu thảm đạm ngưng tụ vạn dặm.

Cộng Công có thể mượn đại trận phát ra Đô Thiên Thần Lôi, các Tổ Vu khác ít nhất phải hai người hợp lực mới làm được.

Còn việc triệu hoán chân thân Bàn Cổ, họ đã thử nhưng không thành công.

Không chỉ vì trận pháp chưa hoàn thiện mà chủ yếu là do tu vi Chuẩn Thánh quá ít.

"Ước chừng khi trận pháp hoàn thiện, cần thêm sáu bảy vị Chuẩn Thánh nữa, số còn lại cấp Đại La Kim Tiên mới có thể gọi ra chân thân Phụ thần." Cộng Công vừa cảm nhận biến hóa của trận pháp vừa kết luận.

Dưới sự đồng lòng của Thập Nhị Tổ Vu, việc hoàn thiện trận này không khó.

Chỉ trong mười năm ngắn ngủi, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã hoàn toàn hoàn thiện.

Tuy nhiên do mười một vị kia tu vi mới là Đại La Kim Tiên nên vẫn chưa thể triệu hoán chân thân.

Cộng Công thôi đoạn, chỉ cần có ít nhất sáu bảy Tổ Vu đạt Chuẩn Thánh là có thể làm được, nếu cả mười hai người đều là Chuẩn Thánh thì càng tốt.

Tuy nhiên trận pháp này có khuyết điểm lớn là cần mười hai Tổ Vu hợp lực, mà họ thì hiếm khi tụ tập đầy đủ.

"Các vị hãy cung cấp một giọt tinh huyết, ta sẽ luyện chế mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên để bố trận tại Thần Đình." Cộng Công nói.

Thần Đình là nơi tụ tập khí vận Vu Tộc, bố trận ở đó có thể trấn áp khí vận.

Ngoài ra, bất kỳ Tổ Vu nào khi ra ngoài cũng có thể triệu hoán mười hai cây cờ này.

Còn việc luyện thêm nhiều bộ cờ thì không khả thi.

Khi hoàn thiện đại trận, Cộng Công có thêm nhiều cảm ngộ.

Dưới Thiên đạo, có những thứ chỉ có thể có một chứ không có hai.

Nói đoạn, Cộng Công phất tay, bên cạnh xuất hiện mười hai cây đại kỳ.

Tại đảo Phương Trượng, hắn đã luyện chế ra phôi thai của Đô Thiên Thần Sát Phiên, chỉ chờ tinh huyết của các Tổ Vu.

Mười hai cây đại kỳ cao hàng ngàn mét, phần phật tung bay, sát khí thái cổ vờn quanh.

Trên một cây cờ hiện lên hư ảnh ma thần đầu mãng xà mình người, thân phủ hắc lân, chân đạp hắc long, tay cầm thanh mãng, chính là chân thân của Cộng Công.

Hiện tại cây cờ của hắn là Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, mười một cây còn lại là Thượng phẩm.

Có tinh huyết của mọi người, tất cả sẽ trở thành Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Để luyện chúng, Cộng Công đã tiêu tốn vô số thiên tài địa bảo.

Các Tổ Vu nhìn nhau, sau đó mỗi người đều cung cấp một giọt tinh huyết.

Sau khi hấp thụ tinh huyết, trên mỗi cây cờ hiện lên hình ảnh chân thân của từng vị Tổ Vu...

Ầm ầm!

Mây đen che trời lấp đất bao phủ cả núi Bất Chu.

Sát khí thái cổ bao trùm đại địa, từng đạo Đô Thiên Thần Lôi xé rách hư không.

Cảnh tượng như ngày tận thế khiến vô số sinh linh tại núi Bất Chu kinh hãi.

Đó chính là dị tượng khi mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên bố thành đại trận.

Có đại trận bảo vệ Thần Đình, không chỉ khí vận Vu Tộc ổn định hơn mà việc công phá nơi này cũng khó khăn muôn vàn.

Vừa bố trận xong, sắc mặt Cộng Công lại không tốt.

Các Tổ Vu khác không có nguyên thần nên không cảm ứng được Thiên đạo vận chuyển, nhưng Cộng Công thì khác.

Mười hai cây cờ đều có dấu ấn nguyên thần của hắn, khi đại trận thành hình, hắn ngắn ngủi cảm ứng được một số thiên cơ bị che lấp.

Yêu tộc xuất hiện!

Định nghĩa Yêu tộc rất rộng, phi cầm tẩu thú, hoa cỏ cây cối, nham thạch, mây mù...

đều có thể quy về Yêu tộc.

Như vậy, ngoại trừ Yêu tộc và Vu Tộc, Hồng Hoang không còn bao nhiêu chủng tộc khác.

Có thể nói đại bộ phận sinh linh Hồng Hoang đều trở thành Yêu tộc.

Nếu có đại năng nào thống nhất được Yêu tộc thì thực sự khủng khiếp.

Đương nhiên cũng có sinh linh không chấp nhận thân phận Yêu tộc, như Long tộc, Phượng Hoàng, Kỳ Lân...

Nhưng vì Vu Tộc ngày càng cường thế khiến các thế lực Hồng Hoang phải đoàn kết lại, nhiều sinh linh đã chấp nhận thân phận Yêu tộc.

Hiện tại, thế lực tự xưng Yêu tộc không ít, mạnh nhất là Thiên Đình và Bắc Minh.

Không sai, Đế Tuấn và Thái Nhất đã thành lập Yêu tộc Thiên Đình tại Tam Thập Tam Thiên.

Cùng lúc đó, Đế Tuấn định ra một trật tự gọi là Thiên Điều.

Đế Tuấn tự xưng Thiên Đế, Thái Nhất tự xưng Đông Hoàng.

Côn Bằng ở Bắc Minh xưng bá một phương, có quan hệ hợp tác với Thiên Đình.

Thiên giới là nơi Vu Tộc không thích, các tiểu vu lên đó thậm chí bị trọc khí hỗn loạn dẫn đến bạo thể.

Thiên Đình lập ở Thiên giới là một lựa chọn minh trí.

Còn Bắc Minh quá lạnh lẽo, từ khai thiên đến nay cũng không mấy Vu tộc tới đó.

Tiền thân của Cộng Công cũng mới đi một lần.

"Cộng Công, có chuyện gì vậy?" Thấy sắc mặt hắn không tốt, Huyền Minh lên tiếng hỏi.

"Đế Tuấn và Thái Nhất đã lập Yêu tộc Thiên Đình tại Thiên giới, một kẻ xưng Thiên Đế, một kẻ xưng Đông Hoàng.

Côn Bằng ở Bắc Minh cũng tự xưng Yêu tộc.

Các đại yêu xưng bá các phương cũng vậy.

Xét về quân số, Yêu tộc đã vượt xa Long tộc, dù hiện tại còn là cát rời nhưng Thiên Đình là thế lực mạnh nhất." Cộng Công trầm giọng.

Khi Cộng Công giải thích về "Yêu", sắc mặt các Tổ Vu đều khó coi.

Nếu Yêu tộc quật khởi, đại bộ phận sinh linh Hồng Hoang đều là Yêu, Vu Tộc đối địch với Yêu tộc chẳng khác nào đối địch với cả Hồng Hoang.

“Yêu tộc xuất hiện là có dự mưu.” Chúc Cửu Âm nghiêm trọng nói.

Hầu như cùng lúc, các thế lực đều tự xưng Yêu tộc, lôi kéo thêm nhiều bên khác gia nhập.

Hiển nhiên các đại năng đã đạt được đồng thuận.

Đương nhiên cũng có kẻ dã tâm muốn thống nhất Yêu tộc.

Trong thời gian ngắn, Hồng Hoang xuất hiện lượng lớn Yêu tộc.

Chương 48

Cũng có ngoại lệ như Đông Vương Công ở Bồng Lai tự xưng Tiên Đế, thủ hạ là Tiên.

Tây Vương Mẫu ở Tây Côn Luân cũng vậy.

Ngoài Vu, Yêu, Tiên còn có Quỷ tộc, Ma tộc...

Còn những chủng tộc gia nhập Thần Đình đều gọi là Thần tộc.

"Đế Tuấn và Thái Nhất hai con súc sinh lông vũ kia dám lập Thiên Đình trên Thiên giới, đúng là tìm chết." Chúc Dung giận dữ.

Các Tổ Vu khác cũng phẫn nộ không kém.

Cộng Công tuy ngoài mặt bình tĩnh nhưng trong lòng cũng rực lửa giận.

"Ta sẽ lên Thiên giới diệt trừ Đế Tuấn và Thái Nhất." Cường Lương lôi đình quanh thân oanh minh, lạnh lùng nói.

"Thiên Đế Đế Tuấn?

Đông Hoàng Thái Nhất?

Hanh!" Huyền Minh ánh mắt lạnh lẽo như băng.

Cộng Công cũng đang cân nhắc.

Đế Tuấn và Thái Nhất mới chỉ là Đại La Kim Tiên, dù có chí bảo cũng không địch lại Cộng Công hiện giờ, huống hồ còn có các Tổ Vu khác và đại trận.

"Được, ta sẽ lên Thiên giới diệt chúng." Cộng Công nghiến răng.

Giết chúng sẽ có nghiệp lực không nhỏ vì chúng có khí vận và công đức, nhưng hắn thấy xứng đáng.

Để chúng trưởng thành sẽ là đại địch của Vu Tộc.

Hơn nữa Hà Đồ Lạc Thư và Hỗn Độn Chung đều là bảo vật, hắn muốn chiếm lấy.

Vì lợi ích của Vu Tộc, phải kịp thời đả áp Yêu tộc.

Thiên Đình là thế lực Yêu tộc mạnh nhất, vậy thì cứ tới đó trước!

Sau khi quyết định, Thập Nhị Tổ Vu rời Thần Đình, hướng về đỉnh núi Bất Chu.

Đến đỉnh núi Bất Chu là tiếp xúc với Thiên giới.

Khi Thập Nhị Tổ Vu đặt chân lên tầng trời thứ nhất, họ bắt gặp các đội quân Yêu tộc.

Thiên Đình rộng lớn chia làm ba mươi hai tầng.

Tiên Thiên linh khí nồng đậm hòa cùng Hậu Thiên thanh khí hóa thành mây mù, tiên khí phiếu miểu.

Xa xa là các kiến trúc trang nghiêm, kim bích huy hoàng, chính là tầng thứ nhất của Thiên Đình.

Vài vị Trấn Thiên Yêu Tướng thống lĩnh vạn yêu binh.

Yêu tướng đã hóa hình nhưng phần lớn không triệt để, như đầu dê thân người, đầu gấu thân người...

Yêu binh hóa hình càng ít.

Binh tướng trấn thủ tầng một có tu vi thấp nhất Thiên Đình.

"Thiên Đình trọng địa, không được tự tiện xông vào." Một Yêu tướng tiến lên ngăn cản.

Cường Lương phất tay một đạo lôi đình khiến y tan thành mây khói.

Tới đây là để diệt Đế Tuấn, không cần khách sáo.

Cường Lương và Chúc Dung đi tiên phong, một kẻ phóng lôi, một kẻ phóng hỏa.

Lôi hỏa kết hợp uy lực vô cùng đáng sợ, kẻ nào cản đường đều thần hình câu diệt.

Đến tầng trời thứ bảy, Đế Tuấn và Thái Nhất mang theo mấy chục vạn quân chặn đường.

Bên cạnh Đế Tuấn còn có Thương Khung Lão Tổ.

Thấy Thương Khung, sắc mặt Cộng Công biến đổi.

Hắn đã gia nhập Thiên Đình sao?

Không, Thương Khung không thể thần phục Đế Tuấn, có lẽ chỉ là hợp tác.

Nhưng có lão ủng hộ, việc giết Đế Tuấn và Thái Nhất sẽ khó hơn nhiều.

"Thập Nhị Tổ Vu các ngươi xâm nhập Yêu tộc Thiên Đình, muốn khai chiến sao?" Thái Nhất tế ra Đông Hoàng Chung, quát lớn.

"Hồng Hoang có Vu Tộc lập Thần Đình là đủ rồi, Thiên Đình không cần tồn tại." Đế Giang đáp.

"Vậy thì đánh một trận đi." Thương Khung Lão Tổ cười lạnh, ánh mắt lướt qua các Tổ Vu rồi dừng lại ở Cộng Công.

Lần trước bại trận ở Bất Chu Sơn khiến lão luôn canh cánh trong lòng, khi Đế Tuấn tìm tới liền nhất trí hợp tác.

Không cần thần phục, lại được hưởng khí vận Thiên Đình, lão tự nhiên không từ chối.

Trước khi lập Thiên Đình, Đế Tuấn đã biết Vu Tộc sẽ tìm tới, nhưng có Thương Khung chống lưng nên chúng rất tự tin.

Lúc này Đế Tuấn tế ra một đồ một thư, chính là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư.

Dưới sự điều khiển của Đế Tuấn, bảo vật diễn hóa ra một tòa Tiên Thiên đại trận: Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Trận này mô phỏng bố cục sơn xuyên hà lưu của Hồng Hoang, bên trong sâm la vạn tượng.

Đại hà, đại xuyên, hải dương, thiên không... tất cả biến hóa đều nằm trong trận.

Điểm tuyệt diệu là người trong trận không biết thời gian trôi qua, thấy tuyết sơn hóa biển xanh, thương hải hóa nương dâu, ảo ảnh sinh diệt trong chớp mắt như thể đã qua ức vạn năm.

Khi trận thành, các Tổ Vu bất giác đã hãm sâu vào bên trong.

"Trận pháp sao?" Huyền Minh kinh hãi.

"Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận?

Đế Tuấn đã ngộ ra từ Hà Đồ Lạc Thư." Cộng Công sắc mặt âm trầm.

Có Thương Khung đã khó, nay thêm đại trận này việc giết Đế Tuấn càng nan giải.

Thái Nhất với Đông Hoàng Chung cũng gần như vô địch ở cấp Đại La.

Thương Khung và Thái Nhất lập tức nhập trận, Đế Tuấn ở ngoài điều khiển cùng các đại yêu.

"Hôm nay ít nhất cũng phải trấn áp được một vị Tổ Vu." Thương Khung thầm tính toán.

Thái Nhất cũng nghĩ vậy.

Trấn áp được Tổ Vu sẽ giúp Thiên Đình chấn nhiếp thiên hạ, thống nhất Yêu tộc.

Thương Khung xuất hiện với chín đại phân thân.

Cộng Công giờ đã là Tiên Thiên Ma Thần khiến lão không dám khinh thị.

Chín phân thân bố thành Cửu Thiên đại trận kết hợp cùng Hỗn Nguyên Hà Lạc đại trận, uy lực không thể tưởng tượng.

Chiến lực Cộng Công không bị ảnh hưởng nhiều nhưng mười một Tổ Vu còn lại bị hạn chế thực lực cực lớn.

Hai đại trận tổ hợp lại uy năng có lẽ không kém Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận bao nhiêu.

Thái Nhất đối phó nhóm Đế Giang, Thương Khung đối chiến Cộng Công.

"Có thể từ Tổ Vu tu luyện thành Bàn Cổ, thực sự không đơn giản." Thương Khung nhìn Cộng Công với ánh mắt vừa hâm mộ vừa đố kỵ.

Thanh khí và trọc khí dung hợp hóa thành Hỗn Độn.

Cộng Công giờ đã là một tiểu Bàn Cổ nhưng chưa luyện thành chân thân.

Thương Khung biết muốn thành Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang phải chịu thiên khiển, nhưng vì Vu Tộc có huyết mạch Bàn Cổ nên thiên khiển không đáng kể.

Thương Khung có được tinh huyết Bàn Cổ nhưng không thể có huyết mạch nếu không chuyển hóa thành Vu.

Chương 49

Bàn Cổ là đệ nhất Tiên Thiên Ma Thần, huyết mạch của ngài không phải muốn là có.

Cộng Công đang nghĩ cách bắt sống Thương Khung để có nguồn cung cấp Tiên Thiên thanh khí bất tận.

Trong Hồng Hoang chắc chỉ có Tam Thanh và lão là làm được điều này.

Nhưng lão là Chuẩn Thánh, muốn bắt sống không dễ.

Thực lực Cộng Công tuy nhỉnh hơn nhưng Thương Khung hoàn toàn có thể chạy thoát.

Nay nhờ đại trận tăng phúc, lão tự tin sẽ đánh bại được Cộng Công.

Tại Thiên giới tầng thứ bảy, Hư Vô Việt Hành Thiên, cũng là nơi Thiên Đình đóng đô, hàng triệu yêu chúng đang tụ tập.

Đế Tuấn dùng Hà Đồ Lạc Thư bố trận, Thương Khung và Thái Nhất nhập trận chiến đấu.

Thực tế Đế Tuấn ngộ ra trận này cũng nhờ Thương Khung giúp đỡ.

Do bố trận trên Thiên giới nên lão mới có thể dễ dàng tổ hợp Cửu Thiên đại trận vào đó.

Thái Nhất dùng Đông Hoàng Chung lực chiến mười một Tổ Vu.

Bình thường y có thể địch ba bốn Tổ Vu, nay nhờ đại trận tăng phúc và đối phương bị hạn chế, y ngắn ngủi không rơi vào hạ phong.

"Thiên chi vĩ lực!" Thương Khung sử ra thần thông, hoàng hoàng

thiên uy.

Cộng Công chỉ đáp lại bằng một quyền.

Thân thể hắn giờ mạnh ngang Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nên việc dùng linh bảo không tăng thêm bao nhiêu thực lực.

Theo quyền vung ra, thác lũ cuộn trào nhấn chìm tất cả.

Đó không chỉ là Thủy chi pháp tắc mà còn chứa đựng cảm ngộ về Lực chi đại đạo.

Lực chi đại đạo là sức mạnh vô thượng có thể phá vỡ mọi quy tắc, từ không gian, thời gian đến vận mệnh, thậm chí cả Thánh nhân hay Thiên đạo.

Bàn Cổ suýt nữa đã phá vỡ cả Đại đạo bằng sức mạnh này.

Cộng Công tuy chưa đạt đến tầm Bàn Cổ nhưng cũng khiến thực lực tăng vọt.

"Oanh!" Thiên chi vĩ lực của Thương Khung bị thác lũ áp chế hoàn toàn.

"Sao Cộng Công lại mạnh đến mức này?" Lão không dám tin.

Lão đã đánh giá thấp hắn.

Nếu không có đại trận, khoảng cách còn lớn hơn nữa.

"Ngươi cũng từng là Tiên Thiên Ma Thần, xem ra đã quên mất cái uy của Ma thần rồi." Cộng Công châm chọc.

Thương Khung tâm thần chấn động.

Đúng vậy, lão từng bị Bàn Cổ chém giết, may mắn hồi sinh tại Hồng Hoang.

Khoảnh khắc này lão nhớ lại nỗi sợ hãi bị Bàn Cổ chi phối năm xưa, khi hàng ngàn Ma thần bị rìu của ngài chém rụng như sung.

“Bàn Cổ đã chết rồi!” Thương Khung gầm lên.

“Từ ánh mắt ngươi, ta chỉ thấy sự yếu đuối.” Cộng Công khinh bỉ.

Trong sâu thẳm tâm hồn Thương Khung luôn tồn tại nỗi sợ Bàn Cổ.

Nếu không vượt qua được nó, lão vĩnh viễn không thể trở thành cường giả thực thụ.

“Chết đi!” Thương Khung phẫn nộ tột độ.

Cộng Công gọi ra cơn sóng dữ lớn hơn, hình thành một cây cự phủ che trời lấp đất, mang theo một chút uy thế của Khai Thiên Thần Phủ.

Đó là thức thứ nhất trong Khai Thiên Cửu Thức mà hắn ngộ được từ núi Bất Chu.

So với cự phủ thác lũ, Thương Khung nhỏ bé như hạt cát.

“Bàn Cổ...” Thương Khung bị nỗi sợ chi phối, mặt cắt không còn giọt máu, bản năng muốn bỏ chạy.

“So với Hồng Quân và La Hầu, ngươi kém xa.” Cộng Công lạnh lùng.

“Oanh!” Cự phủ bổ xuống.

Hai đại trận lung lay sắp đổ.

Thương Khung tế ra linh bảo phòng ngự nhưng vẫn thổ huyết.

Thái Nhất và Đế Tuấn ở gần đó cũng bị chấn động đến mức tâm thần tổn thương, thổ huyết liên tục.

Lúc này Cộng Công tập hợp các Tổ Vu lại.

“Bố Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!” Trong nháy mắt, Thập Nhị Tổ Vu đã lập trận.

Để phá trận của đối phương, dùng đại trận đối đại trận là cách tốt nhất.

Sát khí vô biên tràn ngập, Cộng Công vung tay phóng ra Đô Thiên Thần Lôi.

Dưới sự công kích của sát khí và thần lôi, một phân thân của Thương Khung bị đánh tan.

Cửu Thiên đại trận bị phá, chỉ còn Hà Lạc đại trận đang lung lay.

"Vu Tộc sao lại có đại trận này?" Thương Khung hãi hùng.

Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không thể tin nổi, họ bắt đầu hoảng loạn.

Vu Tộc vốn đã mạnh, nay có thêm đại trận này thì Thiên Đình không thể địch nổi.

"Thiên Đình sẽ bị hủy diệt sao?

Ta và Thái Nhất sẽ tử nạn tại đây?" Đế Tuấn cay đắng nghĩ.

Thái Nhất nhìn về phía Thương Khung, nếu lão bỏ đi thì Thiên Đình coi như xong.

Nhưng Thương Khung không đi mà đang chăm chú quan sát đại trận của Vu Tộc.

"Ta có thể không diệt Thiên Đình, cũng không giết hai ngươi, nhưng Thiên giới Vu Tộc ta muốn một nửa.

Ba mươi hai tầng trời dưới Đại La Thiên, Vu Tộc ta lấy mười sáu tầng, từ tầng một đến tầng mười sáu." Cộng Công bất ngờ lên tiếng.

Các Tổ Vu khác cũng sửng sốt.

Đang lúc thắng thế sao không giết chúng luôn?

Đế Tuấn và Thái Nhất cũng kinh ngạc.

Thương Khung ngẩn người rồi lập tức hiểu ra.

Không phải Cộng Công không muốn giết mà là do Thiên số.

Có lẽ liên quan đến Hồng Quân.

Cộng Công hiện giờ chưa thể chống lại Thiên số, giết chúng có lẽ lợi bất cập hại.

Việc lấy mười sáu tầng trời vừa tạo phòng tuyến, vừa hạn chế Yêu tộc xuống mặt đất.

"Mười sáu tầng quá nhiều, tầng thứ nhất có thể giao cho Vu Tộc." Thương Khung sau khi cân nhắc liền mặc cả với Cộng Công.

Đế Tuấn và Thái Nhất sắc mặt âm trầm, đừng nói là mười sáu tầng thiên, dù chỉ một tầng thiên bọn hắn cũng không muốn đưa.

Một khi Vu tộc chưởng khống lấy một tầng thiên, sinh linh của Thiên đình muốn xuống hạ giới sẽ rất khó khăn, sinh linh hạ giới muốn lên Thiên đình lại càng khó hơn.

Nếu khai chiến, tiền tuyến chiến trường sẽ nằm ngay tại Thiên giới.

Lúc này, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng hiểu vì sao Cộng Công không đuổi tận giết tuyệt, không phải Cộng Công từ bi hay ngu xuẩn, mà là do thiên số gây nên.

Thiên số phức tạp, một ẩm một trác, khi Thiên đình thành lập, Thương Khung lão tổ ủng hộ, ngộ ra Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận...

đều có ảnh hưởng đến thiên số.

Khí vận của Đế Tuấn và Thái Nhất liên kết với Thái Dương tinh, lại có Đông Hoàng Chuông trấn áp khí vận.

Chương 50

Hoặc giả, Hồng Quân đã âm thầm có chút an bài.

Tóm lại, thiên số chú định Đế Tuấn cùng Thái Nhất lần này không nên vẫn lạc, Thiên đình cũng không nên phúc diệt.

Thuận thiên giả dật, nghịch thiên giả lao.

Đế Giang cùng các Tổ Vu không biết thiên số, nhưng Cộng Công lại minh bạch.

"Đệ nhất trọng thiên có thể giao cho Vu tộc." Đế Tuấn nói.

Tuy nhiên, chỉ một tầng thiên thì không thể khiến Cộng Công hài lòng.

"Vậy thì dựa vào thực lực mà nói chuyện, nếu Thiên đình có thể đánh bại Thần đình, ta một tầng thiên cũng không cần, ngay cả Bất Chu sơn cũng có thể nhường lại." Cộng Công nói.

Hồng Hoang vốn lấy thực lực làm tôn.

Thần luật của Thần đình (trật tự Bàn Cổ) đối với kẻ yếu có thể cung cấp một chút bảo hộ, do đó đạt được không ít sinh linh ủng hộ.

Chỉ cần không nghịch thiên, cường giả có thể tùy ý làm bậy.

Cho nên, tầm quan trọng của trật tự là điều có thể thấy rõ.

So với thiên điều của Thiên đình, thần luật của Thần đình càng thêm hoàn thiện.

Tiếp theo, hai bên bắt đầu mặc cả.

Cuối cùng, từ đệ nhất trọng thiên đến đệ bát trọng thiên cấp cho Vu tộc, từ đệ cửu trọng thiên đến đệ tam thập nhị trọng thiên quy về Thiên đình, còn về đệ tam thập tam thiên cao nhất, Thiên đình lại

không thể nhúng tay vào.

Vu tộc không thích ở trên trời, cho nên cần phái Thần tộc tới.

Thiết lập phòng tuyến bát trọng thiên, tuy không thể hoàn toàn phong tỏa Thiên đình, nhưng cũng có thể phong tỏa ở mức độ nhất định.

Quan trọng nhất là có thể giám thị Thiên đình, một khi khai chiến, chiến hỏa cũng không dễ dàng lan đến Bất Chu sơn.

Rời khỏi Thiên giới, Đế Giang cùng các Tổ Vu không kìm nén được sự thắc mắc trong lòng.

"Cộng Công, vì sao phải tha cho Đế Tuấn và Thái Nhất?" Cú Mang hỏi.

"Tiếp tục chiến đấu, chúng ta sẽ thắng." Huyền Minh cũng không hiểu nổi.

Chỉ có Hậu Thổ là lộ vẻ suy tư.

"Nàng đạo Thiên đình ẩn giấu sức mạnh?

Hay là, thiên số?" Hậu Thổ đôi mày thanh tú hơi nhíu lại.

"Chính là thiên số gây nên, Đế Tuấn và Thái Nhất mệnh chưa tuyệt, Thiên đình khí số chưa tận." Cộng Công cũng đầy bất lực.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân giết Đế Tuấn và Thái Nhất, diệt Thiên đình là có thể, nhưng nếu đối kháng với thiên số, hậu quả sẽ cực kỳ nghiêm trọng.

"Thiên số cái gì, ta chỉ tin vào sức mạnh." Cường Lương nói.

Vu tộc phong cách luôn là một chữ: Mãng.

"Đợi các đệ tu luyện ra Nguyên thần sẽ minh bạch thôi." Cộng Công cũng lười giải thích nhiều.

Hạ sĩ văn đạo đại tiếu chi.

Vô luận là Thiên đạo hay Đại đạo, vốn chỉ có thể ý hội, huyền chi hựu huyền.

Tiếp theo, phái Thần tộc lên trời, tại đệ nhất trọng thiên đến đệ bát trọng thiên thiết lập phòng tuyến.

"Nhân số không thể quá ít, phải tranh thủ thời gian." Cộng Công trong lòng tính toán.

Hiện tại, Thiên đình chắc chắn đã bắt đầu hành động, chuyển dời sinh linh và bảo vật từ bát trọng thiên lên đệ cửu trọng thiên.

Cho nên, thời gian kéo dài càng lâu thì bát trọng thiên tiếp nhận sẽ càng nghèo nàn.

Hốt nhiên, Cộng Công dừng lại.

Chúc Dung đang định mở miệng hỏi thì bị Chúc Cửu Âm kéo lại.

"Cộng Công đang đốn ngộ, đừng làm phiền." Chúc Cửu Âm thấp giọng nói.

Không sai, Cộng Công chính là đang ở trạng thái đốn ngộ, hai mắt nhắm nghiền, vật ngã lưỡng vong, Hỗn độn Nguyên thần câu thông với thiên địa vạn vật.

Trên người Cộng Công toát ra đạo vận huyền diệu.

Tiên thiên Ma thần đốn ngộ tại Hồng Hoang là cực kỳ khó khăn, nhưng một khi đốn ngộ thì thu hoạch sẽ vô cùng to lớn.

Chỉ một lát sau, chúng Tổ Vu cảm ứng được pháp tắc ba động trên người Cộng Công.

Thủy chi pháp tắc!

Rất nhanh, Cộng Công từ trong đốn ngộ tỉnh lại.

Tuy chỉ đốn ngộ trong thời gian ngắn ngủi, nhưng thu hoạch của hắn không hề nhỏ.

Thủy chi pháp tắc của Cộng Công đã viên mãn, ngưng luyện thành một Pháp tắc Đạo quả.

Theo lý luận, một sinh linh chỉ có thể có một Pháp tắc Đạo quả.

Giống như Cộng Công hiện tại tuy sở hữu ba loại pháp tắc, nhưng Thủy chi pháp tắc là thứ đầu tiên viên mãn, trở thành Đạo quả, sau này Thôn phệ pháp tắc và Hủy diệt pháp tắc dù có viên mãn thì cũng không thể có Đạo quả thứ hai hay thứ ba.

Thời Thái Cổ, ba ngàn Tiên thiên Ma thần cũng đều chỉ có một loại Pháp tắc Đạo quả.

Hiện tại, Cộng Công có thể tự xưng là Thủy chi Ma thần.

Tuy nhiên, tâm tình của Cộng Công cũng có chút phức tạp.

Thủy chi pháp tắc vốn không quá mạnh mẽ.

Bản thân pháp tắc cũng có cao thấp.

Không gian vi vương, Thời gian vi tôn, Vận mệnh chí cao, Nhân quả bất hiển, Lực phá vạn pháp...

Thôn phệ, Hủy diệt, Tạo hóa cũng đều là những pháp tắc cường đại.

So sánh ra, Thủy chi pháp tắc quả thực có chút yếu.

Nhưng Thủy chi pháp tắc đã thành Pháp tắc Đạo quả, hắn cũng chỉ có thể chấp nhận.

"Có lẽ, ta có thể sở hữu Đạo quả thứ hai." Cộng Công thầm nghĩ.

Thân là một người xuyên không, dù sao cũng có chút đặc thù.

Nhưng Cộng Công cũng biết khả năng này quá nhỏ, ngay cả Bàn

Cổ cũng không có Pháp tắc Đạo quả thứ hai.

"Pháp tắc của đệ càng mạnh mẽ hơn rồi!" Đế Giang nhìn Cộng Công.

Khi Cộng Công đốn ngộ, Thủy chi pháp tắc ba động mạnh mẽ kia không chỉ Đế Giang cảm ứng được, mà các Tổ Vu khác cũng đều thấy rõ.

"Thủy chi pháp tắc đã viên mãn." Cộng Công tùy ý đáp.

Biết được Thủy chi pháp tắc của Cộng Công viên mãn, chúng Tổ Vu đều vui mừng.

Cộng Công càng mạnh thì đối với cả Vu tộc đều là chuyện tốt.

Tại Thiên giới, từ tầng thứ nhất đến tầng thứ tám của Thiên đình đã bị dọn sạch toàn bộ.

Sinh linh ở bát trọng thiên đều bị chuyển dời tới đệ cửu trọng thiên.

Lại có yêu binh yêu tướng của Thiên đình vơ vét bảo vật.

Đế Tuấn đã hạ lệnh phải vét sạch bát trọng thiên không còn một mảnh.

Tại Tử Tiêu Cung, Hồng Quân giảng đạo cũng đã kết thúc.

"Một nguyên hội sau sẽ giảng đạo lần thứ hai." Hồng Quân đạm nhiên nói.

Lần thứ nhất, Hồng Quân chỉ giảng về Đại La Kim Tiên, lần tới sẽ giảng Chuẩn Thánh chi đạo, và cuối cùng là Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Chưa đợi thính đạo giả rời đi, ánh mắt Hồng Quân quét qua Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

"Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, các ngươi có

nguyện làm nhập thất đệ tử của ta không?" Hồng Quân lời ra kinh người.

Chương 51

Tam Thanh và Nữ Oa đều chấn động, tiếp đó bắt đầu suy nghĩ.

"Đệ tử bái kiến lão sư." Thái Thượng là người đầu tiên đưa ra lựa chọn.

Buông xuống sự kiêu ngạo của Bàn Cổ chính tông để đổi lấy lợi ích thực tế.

Nguyên Thủy do dự một phen, cũng xưng Hồng Quân là lão sư.

Tiếp đó, Thông Thiên và Nữ Oa cũng bái Hồng Quân.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau một cái, trong lòng đều đang tính toán.

"Cầu Thánh nhân thu hai người chúng ta làm đồ đệ." Chuẩn Đề bái lạy.

Tiếp Dẫn cũng mở miệng cầu Hồng Quân thu mình và Chuẩn Đề làm đồ đệ.

Liếc mắt nhìn hai người, Hồng Quân đạm nhiên: "Hai ngươi có thể làm ký danh đệ tử của ta." Tuy chỉ là ký danh đệ tử, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đã chấp nhận.

Thủy chi pháp tắc viên mãn hình thành Đạo quả, Cộng Công đối với Thôn phệ pháp tắc và Hủy diệt pháp tắc cũng có cảm ngộ sâu hơn.

Tuy nhiên, hai loại pháp tắc này cách mức viên mãn còn khá xa.

Hốt nhiên, Cửu Phượng dẫn theo Ngao Kình đến gặp Cộng Công.

Nhìn thần sắc của Ngao Kình, Cộng Công nhíu mày, Đông Hải Long tộc xảy ra chuyện?

Nhắm mắt lại, Cộng Công sử dụng Hỗn độn Nguyên thần thôi

diễn.

Dù đạo hạnh của hắn chưa quá cao, nhưng cũng thôi diễn ra được sự tình.

Nguyên lai, có một con Kim Sí Đại Bàng Điểu mỗi ngày đều tới Đông Hải săn bắt một trăm con chân long.

Chân long ở Đông Hải tuy nhiều, nhưng mỗi ngày mất đi một trăm con, lâu dần tất sẽ xảy ra chuyện lớn.

"Thần Hoàng đại nhân!" Trước mặt Cộng Công, Cửu Phượng và Ngao Kình cung kính bái lạy.

"Ý định của các ngươi ta đã biết, con Kim Sí Đại Bàng Điểu săn rồng ở Đông Hải kia lai lịch thế nào?" Ánh mắt Cộng Công nhìn về phía Ngao Kình.

Ngao Kình ngẩn ra, trong lòng kính sợ Cộng Công thâm bất khả trắc.

Kim Sí Đại Bàng Điểu là dị chủng, Hồng Hoang cũng không có mấy con.

Bản thể của Côn Bằng có một hình thái là Kim Sí Đại Bàng Điểu.

Ngoài ra, Phượng Tổ trước khi vẫn lạc đã sinh hạ Khổng Tước và Đại Bàng.

"Con Kim Sí Đại Bàng Điểu kia đến từ Bồng Lai thượng tiên, tự xưng Vũ Dực Tiên..." Ngao Kình đưa ra một số tình báo đã điều tra được.

Bồng Lai?

Vũ Dực Tiên?

Cộng Công trầm tư, xem ra là con của Phượng Tổ.

Thời đại Hung thú qua đi, tam tộc trỗi dậy, Long tộc có Long Vương và Chúc Long huynh đệ, Phượng Hoàng nhất tộc có Phượng Tổ, Kỳ Lân nhất tộc có Lân Tổ.

Phượng Tổ nuốt Tiên thiên Âm Dương nhị khí và Tiên thiên Ngũ hành chi khí, sinh ra một con Khổng Tước và một con Đại Bàng.

Bồng Lai là đạo trường của Đông Vương Công.

Đông Vương Công không thể không biết Đông Hải Long tộc đã gia nhập Thần đình, cũng không thể không biết Vũ Dực Tiên săn rồng ở Đông Hải.

"Đông Vương Công đang thử thăm dò giới hạn của Vu tộc ta sao?" Ánh mắt Cộng Công lạnh lẽo.

Nếu chỉ có một Vũ Dực Tiên thì đã không kinh động đến Cộng Công, Ngao Kình đối phó không nổi, chẳng lẽ Tương Liễu và Cửu Phượng ra tay cũng không hạ được sao?

Đông Vương Công nãi là đại năng cấp Đại La Kim Tiên, thực lực tiên tộc dưới trướng không hề nhỏ.

Theo Cộng Công biết, Bồng Lai ngoài Đông Vương Công còn có hai vị Đại La Kim Tiên, cấp Thái Ất Kim Tiên có hơn mười vị, cấp Kim Tiên vượt quá một trăm.

"Xem ra cần phải cho Đông Vương Công một bài học." Cộng Công tính toán.

Tuy Cộng Công chưa tiếp xúc với Đông Vương Công nhưng cũng khá hiểu về y, Đông Vương Công do Tiên thiên Huyền Dương chi khí đắc đạo, căn cước không dưới Đế Tuấn và Côn Bằng, nhưng lại kiêu căng tự đại, cuồng vọng vô cùng, hướng tới mắt cao hơn đỉnh, lại dã tâm bừng bừng.

Vì Vu tộc cường đại, Đông Vương Công liên minh với Thiên đình,

liên minh với Bắc Minh, giao hảo với một số đại năng.

Do Bồng Lai đảo nằm ở Đông Hải, cho nên theo sự phát triển của Đông Hải Long tộc, khó tránh khỏi ảnh hưởng đến lợi ích của Đông Vương Công.

Từ lập trường của Đông Vương Công, chèn ép Đông Hải Long tộc là chuyện bình thường.

Nếu Cộng Công là Đông Vương Công, hắn cũng sẽ làm vậy, nhưng hiểu là một chuyện, lập trường lại là chuyện khác.

Trên Đông Hải, khói sóng mịt mù, sóng lớn cuồn cuộn.

Đột nhiên, một con Kim Sí Đại Bàng Điểu xuất hiện.

Sải cánh của nó che phủ hàng chục vạn mét, thân thể cực kỳ đồ sộ.

Kim quang lóe lên, nó lướt qua mặt biển, một luồng pháp lực cường đại trói chặt một con chân long.

Con rồng này chỉ có tu vi Tán Tiên, dưới pháp lực của nó không tài nào vùng vẫy được.

"Hôm nay là con thứ mười bảy." Kim Sí Đại Bàng Điểu cười quái dị.

Nó chính là con của Phượng Tổ, cũng là một viên đại tướng dưới trướng Đông Vương Công.

Vũ Dực Tiên có sở thích lớn nhất là ăn rồng.

Hiện nay Long tộc chia làm mấy loại: một loại gia nhập Yêu tộc, một loại gia nhập Thần đình, một loại làm linh thú cho Tiên tộc, cũng có kẻ làm tọa kỵ cho đại năng, hoặc kẻ vẫn sống trong hào quang quá khứ của Long tộc.

Thế lực Vu tộc phát triển quá nhanh, cho nên Đông Vương Công

phái Vũ Dực Tiên tới Đông Hải săn rồng, cũng là một cách chèn ép Vu tộc.

Không chỉ Đông Vương Công, còn có các đại năng hoặc thế lực khác đang âm thầm hoặc công khai chèn ép Vu tộc.

Con rồng bị trói bởi pháp lực của Vũ Dực Tiên phát ra tiếng ngâm tuyệt vọng, mắt thấy sắp bị ăn thịt thì một con rắn chín đầu khổng lồ từ dưới biển lao lên.

"Phanh!" Vũ Dực Tiên phản ứng tuy nhanh nhưng vẫn trúng một kích của Tương Liễu.

"Loại súc sinh lông vũ này, gan to bằng trời, đừng tưởng Bồng Lai tiên tộc có thể tùy ý làm bậy, nếu Tổ Vu đại nhân của tộc ta giáng nộ, Đông Vương Công cũng khó giữ được mạng, đừng nói là che chở cho ngươi." Một cái đầu ở giữa của Tương Liễu quát.

"Ta nãi là con của Phượng Tổ, ăn vài con rồng nhỏ thì có sao, chuyện của Phượng Hoàng nhất tộc và Long tộc không liên quan đến Vu tộc." Vũ Dực Tiên lạnh tiếu nói.

Đông Vương Công phái Vũ Dực Tiên đối phó Long tộc chính là vì y là con của Phượng Tổ, có thể lấy cớ ân oán giữa hai tộc, dù Tổ Vu có tới Bồng Lai thì Đông Vương Công cũng có thể thoái thác.

"Có bản lĩnh thì đừng chạy." Trên người Tương Liễu tán phát sát khí kinh người.

Tu vi của Tương Liễu cao hơn Vũ Dực Tiên một chút, lại chiến đấu trên biển nên càng chiếm ưu thế.

"Đuổi kịp ta rồi hãy nói!" Vũ Dực Tiên vừa dứt lời đã hóa thành một luồng hồng quang kim sắc biến mất nơi chân trời.

Trong nháy mắt, nó đã không còn tăm hơi.

Về tốc độ, Hồng Hoang không có mấy kẻ sánh được với Kim Sí Đại Bàng Điểu.

Trơ mắt nhìn nó bay đi, Tương Liễu cũng vô phương, tốc độ của hắn không bằng Vũ Dực Tiên.

Với tốc độ và tu vi cùng thần thông của nó, Vu tộc không có mấy người đuổi kịp, trong đó bao gồm cả đại vu Tương Liễu.

Tại một vùng biển Đông Hải, mặt biển bình lặng đến quỷ dị.

Đột nhiên, mặt nước xuất hiện một điểm gợn sóng, tiếp đó là ánh sáng lấp lánh.

Thủy quang vặn vẹo không gian, rồi thân ảnh Cộng Công và Ngao Kình trống rỗng xuất hiện.

"Trực tiếp truyền tống từ Bất Chu sơn tới Đông Hải sao?" Ngao Kình trợn to mắt, tuy biết Cộng Công thần thông quảng đại nhưng không ngờ lại mạnh đến mức này.

Bất Chu sơn cách Đông Hải vô cùng xa xôi, Chuẩn Thánh cũng phải bay mất nhiều năm mới tới nơi.

Thực tế, nếu không phải Thủy chi pháp tắc của Cộng Công đã thành Đạo quả thì hắn cũng không thể đưa theo Ngao Kình truyền tống trực tiếp như vậy.

Có Thủy chi pháp tắc Đạo quả, Cộng Công có thể dùng nước làm môi giới để truyền tống.

Tuy khoảng cách xa nhưng thủy khí của Đông Hải có thể xưng là đệ nhất Hồng Hoang, nên việc truyền tống không khó.

"Dẫn đường phía trước, tới Bồng Lai.

Chương 52

Đông Vương Công không cho ta một lời giải thích thỏa đáng thì ta sẽ cho y một lời giải thích.” Cộng Công đạm nhiên nói.

Ngao Kình đầy kích động dẫn đường.

Bồng Lai thực lực mạnh, nhưng Ngao Kình tin tưởng vào sức mạnh của Cộng Công.

Dù sao, ngay cả hình chiếu của Thánh nhân cũng không đánh lại Cộng Công.

Thực ra Cộng Công không quá bận tâm về Đông Hải Long tộc, nhưng Đông Vương Công đã quá giới hạn.

Với những thủ đoạn nhỏ mọn của Đông Vương Công, chỉ cần Cộng Công tỏ thái độ cứng rắn là y sẽ thu liễm, nhưng lần này Cộng Công muốn đích thân tới Bồng Lai.

Tại Đông Hải, một hòn đảo quanh năm mây mù bao phủ.

Tiên khí di mạn, phong cảnh tú mỹ, kỳ hoa dị thảo vô số.

Ven vách đá có thần long, trên trời có thải phượng ngao du, lại có kỳ lân chạy nhảy.

Nơi này chính là Bồng Lai.

Giống như đảo Phương Trượng, Bồng Lai cũng là một mảnh vỡ hỗn độn rơi xuống Đông Hải khi Bàn Cổ khai thiên hóa thành.

Tuy Bồng Lai cũng có Hỗn độn nguyên khí bao quanh nhưng khá thưa thớt, song cũng đủ để che giấu thiên cơ.

So với Phương Trượng, Bồng Lai rộng lớn hơn.

Tại một linh mạch lớn nhất Bồng Lai, bên trong tiên phủ trang

nghiêm, mấy chục vị tiên nhân tụ tập lại, dẫn đầu chính là Đông Vương Công.

Bên cạnh Đông Vương Công là hai vị Đại La Kim Tiên: Trường Sinh Tử và Xích Tùng Đại Tiên.

Những tiên nhân còn lại hoặc là Thái Ất Kim Tiên, hoặc là Kim Tiên.

"Cộng Công đã tới Đông Hải." Đông Vương Công sắc mặt âm trầm.

Mọi chuyện hoàn toàn nằm ngoài dự kiến của y, không ngờ Cộng Công lại đích thân tới Đông Hải, hơn nữa lại nhanh như vậy.

Việc phái Vũ Dực Tiên đi săn rồng, theo Đông Vương Công thấy chỉ là chuyện nhỏ.

Y hiện tại không muốn khai chiến toàn diện với Vu tộc, nhưng chèn ép Đông Hải Long tộc là cần thiết, vì nó liên quan đến lợi ích của Bồng Lai.

Lúc này, Cộng Công đã tới ngoài đảo Bồng Lai.

Khi Cộng Công tới gần, Đông Vương Công mới nhận ra, chứng tỏ đạo hạnh của y không quá cao.

"Nếu Tổ Vu Cộng Công đã tới Bồng Lai thì không thể tránh mặt không gặp." Trường Sinh Tử nói.

Căn cước của Trường Sinh Tử là một cây Bất Tử Tiên Thảo, đắc đạo cực sớm, cũng là lứa sinh linh đầu tiên của Bồng Lai.

"Đi, ta đi gặp Cộng Công một lần." Đông Vương Công tuy trong lòng kỵ đạn sức mạnh của Cộng Công, nhưng đối phương đã tới tận cửa, y không thể để yếu thế về khí thế.

Tuy nhiên, khi nhìn thấy Cộng Công, khí thế của y đã giảm đi vài

phần.

“Cộng Công, ngươi tới Bồng Lai làm gì?” Đông Vương Công diện vô biểu tình hỏi.

“Đông Hải Long Vương là tam phẩm chính thần của Thần đình ta, Vũ Dực Tiên của Bồng Lai mỗi ngày ăn một trăm con chân long, chuyện này tính thế nào?” Cộng Công bình tĩnh nhìn Đông Vương Công.

Đông Vương Công cũng là một nhân vật, nhưng Cộng Công đã không còn để y vào mắt.

“Vũ Dực Tiên là con của Phượng Tổ, chuyện ăn rồng là việc của Phượng Hoàng nhất tộc và Long tộc.” Đông Vương Công đáp.

“Hãy xin lỗi Đông Hải Long Vương, sau đó giao Vũ Dực Tiên ra đây.” Cộng Công yêu cầu.

Cộng Công vừa dứt lời, sắc mặt Đông Vương Công xanh mét.

Nếu giao Vũ Dực Tiên ra, sau này còn bao nhiêu thủ hạ trung thành với y?

Bắt y xin lỗi Ngao Kình lại càng làm khó, chẳng lẽ không cần mặt mũi nữa sao?

Đông Vương Công chưa nói gì, mấy chục tiên nhân phía sau đã nổi trận lôi đình.

“Cộng Công, ngươi quá cuồng vọng!” “Bất kính với chủ nhân của Bồng Lai tiên tộc chúng ta, tội đáng muôn chết!” Đông Vương Công im lặng nhưng trong mắt đã hiện sát ý.

“Quỳ xuống xin lỗi Đông Hải Long Vương.” Cộng Công bồi thêm một câu, khiến Đông Vương Công tức giận đến mức sắp mất trí trí.

Một tam phẩm chính thần của Thần đình mà cũng dám để Đông

Vương Công phải quỳ lạy sao?

Cộng Công muốn lập uy.

Đã từ Bất Chu sơn tới tận đây, hắn muốn làm một vố lớn.

Đông Vương Công tự cho là thông minh, Cộng Công muốn cho y thấy rõ thực tế.

Không có thực lực mà dùng thủ đoạn nhỏ thì chỉ tự rước lấy nhục.

"Cộng Công, ngươi tuy mạnh, nhưng một mình tới Bồng Lai thì quá tự đại rồi." Đông Vương Công lạnh tiếu.

Còn về Ngao Kình, tuy là cấp Thái Ất Kim Tiên nhưng đã bị Đông Vương Công ngó lơ.

Ngay khi Đông Vương Công vừa dứt lời, mấy chục tiên nhân phía sau bắt đầu động thủ.

Mỗi người đều tế ra một món Hậu thiên Linh bảo, lao về phía Cộng Công.

"Hạt gạo mà cũng đòi tỏa sáng." Cười khinh miệt, Cộng Công chỉ phất tay một cái, một trận hồng thủy ngập trời xuất hiện, đánh tan đám linh bảo kia.

Lúc này, Đông Vương Công khởi động Bồng Lai đại trận.

Cả hòn đảo Bồng Lai đã được y bố trí thành một trận pháp khổng lồ.

Từ trên cao nhìn xuống, địa khí của Bồng Lai bốc lên, Tiên thiên linh khí hòa quyện cùng Hỗn độn nguyên khí.

"Để bố trí cả hòn đảo này thành Tiên thiên đại trận, ta đã tốn vạn năm thời gian, giờ hãy nếm mùi đi!" Đông Vương Công nói.

Khi đại trận khởi động, sức mạnh địa thủy hỏa phong bùng nổ, khóa chặt lấy Cộng Công.

Bồng Lai trôi nổi trên biển, trận pháp liên tục hấp thu sức mạnh của đại dương.

"Địa thủy hỏa phong?

Có chút ý tứ, nhưng dùng nó để tấn công ta?" Cộng Công cảm thấy nực cười.

Đông Vương Công hoàn toàn không biết gì về Tiên thiên Ma thần!

Sở hữu Hỗn độn thể chất, Hỗn độn Nguyên thần, huyết mạch Bàn Cổ, lại thêm một Pháp tắc Đạo quả cùng Tiên thiên Linh bảo, mà lại sợ địa thủy hỏa phong sao?

Địa thủy hỏa phong ngày càng nhiều, tứ phương bát hướng đều cuồng bạo.

Ngao Kình đứng bên cạnh Cộng Công kinh khủng vạn phần.

Uy lực của địa thủy hỏa phong không hề nhỏ, thậm chí có thể khiến thiên địa quy về hỗn độn, chứng tỏ trận này rất mạnh.

Ngao Kình hét lớn một tiếng, tế ra Hậu thiên Linh bảo, dốc toàn bộ pháp lực để chống đỡ nhưng nhanh chóng bị công phá.

Sức phá hoại của địa thủy hỏa phong vượt xa khả năng của lão.

Nếu có đủ thời gian, trận pháp này thực sự có thể đe dọa đến Chuẩn Thánh.

Nhưng thấy Cộng Công tế ra Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, bảo hộ cho Ngao Kình.

"Oanh!" Lượng lớn địa thủy hỏa phong nhấn chìm Cộng Công.

Ngay khi tiếp xúc với hắn, chúng hóa thành Hỗn độn chi khí và bị

thân thể hắn hấp thu.

Địa thủy hỏa phong vô cùng vô tận, cứ chạm vào người Cộng Công là hóa thành hỗn độn.

Hấp thu hỗn độn chi khí, nhưng thân thể Cộng Công không mạnh lên.

Hắn đã luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến cực hạn tầng thứ tám, nếu không đột phá tầng thứ chín thì thân thể khó lòng mạnh thêm.

Còn về Nguyên thần, do không có Cửu Chuyển Nguyên Công nên bị hạn chế.

Suy nghĩ một chút, Cộng Công đem hỗn độn chi khí tích trữ vào vô số tế bào.

Hiện nay, mỗi tế bào trong cơ thể hắn đều là một không gian hỗn độn, có thể chứa lượng lớn khí.

Nếu muốn, hắn có thể dùng pháp lực khai thiên tích địa trong tế bào, diễn hóa vũ trụ, nhưng hiện tại điều đó không có ý nghĩa.

Chương 53

Lúc này, Cộng Công chợt nảy ra ý định: địa thủy hỏa phong có thể hóa thành hỗn độn, vậy thì hỗn độn trong tế bào cũng có thể hóa thành địa thủy hỏa phong?

Đông Vương Công đang điều khiển đại trận thì trợn mắt há mồm.

"Sao có thể?

Địa thủy hỏa phong vừa chạm vào hắn liền hóa thành hỗn độn chi khí?" Nếu không tận mắt chứng kiến, y tuyệt đối không tin.

Ngoài việc đó, việc Cộng Công hấp thu lượng lớn hỗn độn chi khí mà không hề hấn gì cũng khiến y kinh ngạc.

Lúc này y mới hiểu, Bồng Lai đại trận đối với Cộng Công chẳng có tác dụng gì.

Nhìn từ bên ngoài, cả đảo Bồng Lai bị bao phủ bởi địa thủy hỏa phong bạo ngược, dường như có thể hủy diệt tất cả.

Không gian xung quanh bị vặn vẹo nghiêm trọng, ẩn ẩn như sắp vỡ vụn.

Đột nhiên, giữa vùng hỗn loạn xuất hiện một giọt nước màu hỗn độn.

Đó chính là Thủy chi pháp tắc Đạo quả của Cộng Công hóa thành.

Giọt nước xuất hiện, địa thủy hỏa phong nhanh chóng tiêu biến.

Trận pháp vẫn vận hành nhưng không còn sự tàn phá của tứ đại nguyên tố kia nữa.

"Cái... gì...?" Đông Vương Công lặng người.

Không chỉ y, vô số sinh linh trên đảo và dưới biển đều ngây dại.

Đông Vương Công khó có thể tin nổi sự thật này: một giọt nước có thể mẫn diệt toàn bộ sức mạnh của đại trận.

Cộng Công là Thủy chi Tổ Vu, sở hữu pháp tắc, tu vi vượt xa cấp Đại La, nhưng cũng không nên đáng sợ đến mức này chứ!

"Đông Vương Công, ta trấn áp ngươi trăm năm, coi như một hình phạt nhỏ." Cộng Công đạm nhiên nói.

Nghe thấy từ "trấn áp", sắc mặt Đông Vương Công xanh mét.

Nếu bị trấn áp, mặt mũi của y sẽ mất sạch.

Không cần quan tâm đến cảm thụ của đối phương, Cộng Công điều khiển giọt nước Đạo quả bay về phía Đông Vương Công.

"Một giọt nước mà đòi trấn áp ta?" Đông Vương Công tức giận mất khôn.

Y tế ra một món Tiên thiên Linh bảo và một món Hậu thiên Linh bảo.

Thượng phẩm Tiên thiên Linh bảo: Nhật Tinh Luân, chứa hỏa chi pháp tắc tàn khuyết, uy lực cực lớn, có thể phát ra Thái Dương Chân Hỏa.

Cực phẩm Hậu thiên Linh bảo: Thần Thủy Nguyên Từ Tráo, luyện chế từ Tam Quang Thần Thủy và Tiên thiên Nguyên từ, phòng ngự kinh người, có thể thu người lạc bảo.

Nhìn hai món pháp bảo, mắt Cộng Công sáng lên.

Nhật Tinh Luân là một món bảo vật không tồi, nếu kết hợp với Nguyệt Tinh Luân, uy lực có thể sánh với Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo.

Thần Thủy Nguyên Từ Tráo dù là hậu thiên nhưng là cực phẩm, uy lực không nhỏ.

Cộng Công nghe nói Bồng Lai có không ít Tam Quang Thần Thủy.

Lần này tới đây, hắn cũng muốn kiếm một chút.

Nếu hấp thu thêm Tam Quang Thần Thủy, Diệt Thế Hắc Liên có lẽ sẽ thăng từ cửu phẩm lên thập phẩm.

Hắn cũng sắp luyện hóa triệt để cửu phẩm hắc liên rồi.

Hiện tại, trấn áp Đông Vương Công là việc chính.

Bồng Lai là địa bàn của Đông Vương Công, vậy thì trấn áp y ngay tại đây trăm năm.

Về căn cước lẫn tu vi, Cộng Công đều vượt xa y, lại dùng đến Pháp tắc Đạo quả, nên việc này không quá khó.

Căn cước rất quan trọng, không chỉ là tiềm lực.

Cùng tu vi, kẻ có căn cước tốt hơn thường mạnh hơn.

Giống như một con khủng long và một con kiến cùng tu vi, thực lực có thể giống nhau sao?

So với Đỉnh cấp Tiên thiên Ma thần chi thể của Cộng Công, Tiên thiên Huyền Dương đạo thể của Đông Vương Công kém xa.

Thần Thủy Nguyên Từ Tráo bị công phá, sau đó Thái Dương Chân Hỏa từ Nhật Tinh Luân cũng tắt lịm.

"Phanh!" Một giọt nước rơi trên người Đông Vương Công, y thảm khiếu một tiếng, bị trấn áp sâu dưới lòng đất vạn trượng.

Sau khi dễ dàng trấn áp xong, Cộng Công thu lấy Nhật Tinh Luân và Thần Thủy Nguyên Từ Tráo.

Trong đó có ấn ký nguyên thần của Đông Vương Công, nhưng để xóa bỏ nó đối với Cộng Công không hề khó.

Chứng kiến cảnh này, mọi sinh linh đều không dám tin.

Một đại năng danh tiếng lẫy lừng như Đông Vương Công lại bị trấn áp bởi một giọt nước, thật quá phi lý.

Không một tiên nhân Bồng Lai nào dám ra tay nữa.

Những kẻ tử trung cũng im lặng.

Tức giận thì có, nhưng ngay cả chủ nhân cũng bị hạ gục dễ dàng như vậy, họ có xông lên cũng vô dụng.

Hơn nữa y chỉ bị trấn áp trăm năm, sau đó có thể ra ngoài, không cần thiết phải liều mạng vì chuyện này.

"Giao nộp toàn bộ Tam Quang Thần Thủy của Bồng Lai ra đây." Một câu của Cộng Công khiến sắc mặt chúng tiên biến đổi.

Tại Thiên giới, tầng thứ ba mươi hai, Linh Tiêu Bảo Điện.

Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Thương Khung Lão Tổ cùng Phục Hy và Nữ Oa đang tụ họp.

Theo lời mời của Đế Tuấn, Phục Hy và Nữ Oa đều gia nhập Thiên đình.

Phục Hy trở thành Hy Hoàng, Nữ Oa là Oa Hoàng, địa vị ngang hàng Đông Hoàng Thái Nhất.

Lúc này, Thương Khung Lão Tổ thi triển thần thông, một luồng Tiên thiên Thanh khí hiển hiện cảnh tượng tại đảo Bồng Lai ở hạ giới.

Thấy Bồng Lai đại trận khởi động, Đế Tuấn sắc mặt biến hóa.

Khi thấy địa thủy hỏa phong chạm vào Cộng Công hóa thành hỗn độn, trừ Thương Khung Lão Tổ, bốn người còn lại đều đại kinh thất sắc.

Cuối cùng, thấy Cộng Công dùng một giọt nước mẫn diệt đại trận, trấn áp Đông Vương Công, Thương Khung Lão Tổ cũng trợn

tròn mắt.

“Làm sao có thể?

Đông Vương Công dù sao cũng là Đại La Kim Tiên!

Sao lại bị một giọt nước trấn áp?” Thương Khung Lão Tổ không thể chấp nhận được.

“Thực lực của Cộng Công thâm bất khả trắc.” Nữ Oa hãi hùng.

“Nghe nói ngay cả hình chiếu của Hồng Quân Thánh nhân cũng bị Cộng Công tiêu diệt.” Phục Hy vẻ mặt ngưng trọng chưa từng thấy.

“Cộng Công diệt được hình chiếu là nhờ sức mạnh trái tim Bàn Cổ, lúc đó hắn và hình chiếu Thánh nhân còn khoảng cách lớn, nhưng hiện tại, thực lực hắn chắc chắn đã vượt qua một hình chiếu.

Tuy nhiên, Hỗn Nguyên Thánh Nhân có thể phân thân và hình chiếu vô số.” Thương Khung Lão Tổ nói.

Nghe vậy, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa nhìn nhau.

Tuy biết Thánh nhân mạnh nhưng theo lời Thương Khung Lão Tổ thì thật quá đáng sợ.

Một hình chiếu có chiến lực Chuẩn Thánh, phân thân có thể không dưới Cộng Công, mà Thánh nhân lại có thể tạo ra vô số như vậy.

Thương Khung Lão Tổ có lẽ thắng được một hình chiếu, nhưng hai cái thì sao?

Vô số cái thì sao?

Còn về bản thể Thánh nhân, chỉ khi đạt tới cấp độ đó mới biết nó mạnh thế nào.

Khoảnh khắc này, cả bốn người đều vô cùng hướng vãng về cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

“Cộng Công đã trấn áp Đông Vương Công, Thiên đình ta có nên xuất binh chiếm Bồng Lai không?” Thái Nhất hỏi Đế Tuấn.

Chương 54

Không có Đông Vương Công, Bồng Lai như rồng không đầu, Thiên đình đủ sức thôn tính.

"Không ổn, y chỉ bị trấn áp, Vu tộc sẽ không trơ mắt nhìn ta chiếm Bồng Lai đâu." Phục Hy nói.

"Hy Hoàng nói rất đúng." Đế Tuấn dù muốn thu phục Bồng Lai để tăng cường sức mạnh nhưng cũng biết việc này không ổn.

Thương Khung Lão Tổ phất tay thu hồi thanh khí.

"Có lẽ ta nên tới Tử Tiêu Cung gặp Hồng Quân một chút." Thương Khung Lão Tổ thầm tính toán, sau đó rời điện hướng về Thiên ngoại Hỗn độn.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa tiếp tục bàn bạc.

Bồng Lai có thể xưng là đệ nhất phúc địa Đông Hải, Phương Trượng so ra còn kém một chút.

Cộng Công biết Đông Hải còn có Doanh Châu, đảo Kim Ngao nhưng không biết vị trí cụ thể.

Sau khi trấn áp Đông Vương Công, hắn không rời đi ngay mà yêu cầu Tam Quang Thần Thủy.

Bồng Lai nổi tiếng có nhiều thứ này nhất, đã tới đây hắn tất nhiên không bỏ qua.

Dù tiên nhân Bồng Lai phẫn nộ nhưng không ai dám biểu lộ trước mặt hắn.

Trường Sinh Tử mặt đen như nhãn hạt, dẫn Cộng Công vào tiên phủ của Đông Vương Công.

Dưới lòng đất tiên phủ vạn trượng là một không gian nhỏ rộng vài trăm dặm.

Lượng lớn Tam Quang Thần Thủy lấp lánh tỏa sáng, nhiều gấp mấy lần trên đảo Phương Trượng.

"Tam Quang Thần Thủy ở đây thật nhiều!" Cộng Công cảm thán.

Số lượng này nếu để Diệt Thế Hắc Liên hấp thu, thăng lên thập phẩm là chắc chắn, nếu hắn luyện hóa triệt để có khi còn lên được thập nhất phẩm.

Ngay lập tức, Cộng Công tế ra cửu phẩm hắc liên.

Hắc liên chạm vào thần thủy liền bắt đầu hấp thu nhanh chóng.

Với đại pháp lực cùng Pháp tắc Đạo quả thúc động, tốc độ hấp thu cực nhanh.

Rất nhanh, hắc liên đã thăng thêm một phẩm, từ cửu phẩm biến thành thập phẩm.

Tốc độ sau đó còn tăng vọt.

Không lâu sau, giọt thần thủy cuối cùng cũng bị hút cạn.

Lúc này Cộng Công cảm thấy hắc liên đã rất gần thập nhất phẩm, đợi luyện hóa xong rồi dùng Hủy diệt pháp tắc, chắc chắn sẽ đạt được.

Nhưng để lên thập nhị phẩm thì rất khó, đó là con số viên mãn, một khái niệm hoàn toàn khác.

Thu hồi hắc liên, khi định rời đi, hắn cảm ứng được một luồng sức mạnh kỳ lạ yếu ớt.

"Sức mạnh tịnh thế?

Không sai, tuyệt đối là tịnh thế chi lực." Cộng Công thần sắc khẽ

động.

Ánh sáng thuần tịnh như có thể thanh lọc mọi thứ.

Khi hắn giải phóng thần thức bao trùm không gian, hắn phát hiện ra một hạt sen trắng.

Hạt sen của Tịnh Thế Bạch Liên?

Hồng Hoang có năm đài sen tiên thiên: Công Đức Kim Liên, Diệt Thế Hắc Liên, Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Tạo Hóa Thanh Liên và Tịnh Thế Bạch Liên.

Kim liên là linh bảo bản mệnh của Tiếp Dẫn.

Hắc liên từng của La Hầu, bị hư hại trong đại kiếp, nay ở trong tay Cộng Công.

Hồng liên chắc ở chỗ Minh Hà lão tổ.

Thanh liên chưa xuất thế.

Tịnh Thế Bạch Liên từng đắc đạo thành Bạch Liên Lão Tổ nhưng đã vẫn lạc trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Lão tổ thần hình câu diệt, sen trắng không còn, nhưng ở Bồng Lai lại có một hạt giống.

Xem ra Đông Vương Công định dùng Tam Quang Thần Thủy nuôi dưỡng hạt giống này mọc thành sen, rồi từ từ bồi dưỡng lên thập nhị phẩm.

Nay thần thủy đã bị hút cạn, muốn hạt giống nảy mầm là rất khó.

"Đúng rồi, Hậu Thổ có Cửu Thiên Tức Nhưỡng chứa đựng tạo hóa, đưa hạt giống này cho muội ấy, biết đâu một ngày nào đó sẽ mọc thành thập nhị phẩm Tịnh Thế Bạch Liên." Cộng Công nghĩ đến Hậu Thổ.

Tuy pháp tắc của nàng là thổ nhưng tu luyện theo tạo hóa chi đạo, lại có tức nhưỡng.

Thu lấy hạt sen, hắn rời khỏi không gian dưới đất.

Rời Bồng Lai, Ngao Kình về Long cung, Cộng Công đáp xuống một hòn đảo nhỏ, định luyện hóa triệt để hắc liên tại đây.

Còn về Vũ Dực Tiên, tính sau.

Thập phẩm hắc liên hiện ra dưới thân, hắn bàn tọa trên đài sen, dùng Hỗn độn Nguyên thần cùng Hủy diệt pháp tắc để luyện hóa.

Vũ Dực Tiên lúc này không còn tâm trí săn rồng, y cảm thấy bất an.

Quay về Bồng Lai gặp Trường Sinh Tử, y hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?" Trường Sinh Tử nhìn y với thần sắc phức tạp.

Việc Cộng Công tới đây là vì y săn rồng, nhưng đó cũng là lệnh của Đông Vương Công nên không thể trách y hoàn toàn.

"Ba tháng trước, Tổ Vu Cộng Công cùng Ngao Kình tới đây..." Trường Sinh Tử thở dài kể lại mọi chuyện.

Vũ Dực Tiên ngây người.

Đại trận không làm gì được Cộng Công?

Đông Vương Công bị trấn áp bởi một giọt nước?

Thần thủy cũng mất sạch?

Y khó mà chấp nhận được việc một đỉnh cấp đại năng lại thảm bại như vậy.

"Nghe nói Tổ Vu Cộng Công có thể đồ sát Thánh nhân!" Vũ Dực Tiên kinh hồn bạt vía.

Ngay cả chủ nhân còn bị trấn áp, y mà gặp phải chắc chỉ cần một

ngón tay là bị nghiền chết.

"Tạm thời đừng săn rồng nữa." Trường Sinh Tử dặn.

Long tộc không mạnh nhưng Vu tộc quá đáng sợ, không dây vào được!

Vũ Dực Tiên thầm nghĩ giờ có cho vàng y cũng chẳng dám săn rồng.

Lúc này y nhớ tới ca ca mình.

Phượng Tổ có hai con, trưởng tử Khổng Tước, thứ tử Kim Sí Đại Bàng Điểu.

Ca ca y tên Khổng Tuyên, hiện là một đại yêu dưới trướng Đông Hoàng Thái Nhất ở Thiên đình.

"Hay là ta cũng tới Thiên đình?" Y suy nghĩ nhưng rồi lại thôi vì quan hệ với ca ca không tốt lắm, mà Đông Vương Công đối xử với y cũng không tệ.

Vì y chỉ bị trấn áp trăm năm nên y sẽ đợi, nhưng ở đây không an toàn.

Y quyết định đi Bắc Hải lánh nạn trăm năm.

Sau khi chào Trường Sinh Tử, y rời đi.

Tại một hòn đảo mịt mù sương khói, Cộng Công đã luyện hóa xong Diệt Thế Hắc Liên lên thập nhất phẩm.

"Dù chưa đạt thập nhị phẩm, nhưng thập nhất phẩm hắc liên hóa thành Diệt Thế Đại Ma, uy lực vượt xa thập phẩm." Thu hồi hắc liên, Cộng Công bấm tay tính toán tung tích Vũ Dực Tiên.

Tu vi của nó kém xa hắn nhưng nguyên thần lại nhỉnh hơn một chút, hơn nữa bản nguyên có chứa Tiên thiên Âm Dương nhị khí nên không dễ tìm.

Tuy nhiên, Thủy chi pháp tắc viên mãn giúp hắn chưởng khống vạn thủy đến mức khó tin.

Dùng Đạo quả khế hợp với biển cả, mạch lạc của Đông Hải hiện rõ trong nguyên thần.

Chỉ cần nó còn ở vùng biển này, hắn sẽ tìm ra.

Không lâu sau, hắn đã định vị được vị trí.

Chương 55

"Sau khi Tam Thanh về Hồng Hoang, phải tìm cách lấy Cửu Chuyển Nguyên Công." Hắn định dùng Tử Tiêu phù chiếu đổi lấy công pháp này, nhưng sẽ tìm người trung gian có khẩu tài tốt và khiến Tam Thanh không dám xem thường.

Du lịch Hồng Hoang vài trăm năm, một ngày nọ, Cộng Công cưỡi Quỳ Ngưu lên Thiên giới, Kim Tuyên đi theo sau.

Hắn không đi tìm chuyện với Thiên đình mà muốn giải phong Thí Thần Thương.

Trước kia hắn không đủ sức, nay hắn cảm thấy đã đến lúc.

Giải phong nó, hắn sẽ có vũ khí tấn công tương đương Tiên thiên Chí bảo, lại có La Hầu gánh vác áp lực.

Để từ đại địa lên Thiên giới, con đường an toàn nhất là Thiên Duy Chi Môn nhưng ngay cả Vu tộc cũng không biết nó ở đâu.

Đi từ Bất Chu sơn cũng an toàn.

Cộng Công cưỡi Quỳ Ngưu xuyên qua cương phong lôi hỏa.

"Nếu ta lĩnh ngộ được Không gian pháp tắc, cộng thêm Đạo quả, có thể truyền tống trực tiếp tới Nhược Thủy hà trên Thiên giới." Lên tới tầng thứ nhất, hắn đi thẳng tới tầng ba mươi ba.

Ở tám tầng đầu có Vu tộc phòng tuyến, một loạt pháo đài chiến tranh đã sẵn sàng.

Từ tầng chín đến ba mươi hai do Thiên đình quản, nhưng mỗi tầng quá rộng lớn nên không ai chưởng khống hoàn toàn.

Cộng Công lẻn vào Đại La Thiên dễ dàng.

Hắn dùng Tử Tiêu phù chiếu tìm thấy lối vào Ngọc Kinh Giới.

Đến Huyền Đô, nơi có tòa tháp bảy tầng phong ấn Thí Thần Thương.

Hắc quang hủy diệt từ thập nhất phẩm hắc liên bùng nổ, hóa thành một đại ma tấn công phong ấn.

La Hầu hưng phấn reo hò, thúc giục hắn phá ấn.

La Hầu kinh ngạc thấy thực lực Cộng Công tăng vọt, lại càng chấn động khi nhận ra hắn đã là Tiên thiên Ma thần.

Sau khi La Hầu thề với Đại đạo sẽ đưa thương cho Cộng Công và không đoạt xá người Vu tộc, cả hai kết bái huynh đệ.

"Ai thành Thánh trước kẻ đó là huynh." Cộng Công đề nghị và La Hầu đồng ý.

Cả hai hợp lực tấn công, khiến phong ấn chấn động, sấm sét nổ vang.

Dù tiêu hao nhiều pháp lực nhưng nhờ hỗn độn chi khí tích trữ, Cộng Công vẫn duy trì được.

Cuối cùng, phong ấn nứt ra, Thí Thần Thương thoát khốn.

"Tự do rồi!" La Hầu kích động.

Cây thương đen kịt, sát khí quấn quýt, đạo văn ẩn hiện.

"Thập nhất phẩm hắc liên...

Tiên thiên Ma thần... ngươi thật khiến ta kinh ngạc." La Hầu thầm nghĩ Cộng Công chắc hẳn đã vượt qua thiên khiển nhờ huyết mạch Bàn Cổ.

Tại Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đang cảm ngộ thiên đạo để chuẩn bị hợp đạo.

Đột nhiên nguyên thần chấn động, lão biết Thí Thần Thương đã thoát khốn.

Hồng Quân âm trầm: "Cộng Công giải phong Thí Thần Thương?" Lão không ngờ phong ấn đã gia cố mà vẫn bị phá, trong lòng dâng lên một trận não hỏa.

Theo việc Thí Thần Thương giải khai phong ấn, tòa Huyền Đô rộng lớn sụp đổ không ít.

Toàn bộ Ngọc Kinh Sơn cũng bị phá hoại nặng nề, đông đảo sinh linh gặp vạ.

Lúc này, ánh mắt Cộng Công nhìn chằm chằm vào Thí Thần Thương.

Một món Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm có công kích lực có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo ngay ở trước mắt, Cộng Công không khỏi muốn đưa tay ra.

"Đợi ta trọng sinh, Thí Thần Thương sẽ thuộc về ngươi, nhưng hiện tại thì chưa được." La Hầu nói.

La Hầu hiện nay chỉ còn lại ý thức, trói buộc với Hủy Diệt pháp tắc ẩn chứa trong Thí Thần Thương.

Bởi vì trói buộc với Hủy Diệt pháp tắc, nên trong tiền đề không phá hủy Thí Thần Thương, ngay cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng khó lòng mạt sát ý thức của La Hầu.

Cộng Công cũng có thể hiểu được, nếu ý thức La Hầu hiện tại rời khỏi Thí Thần Thương, chẳng khác gì tự tìm cái chết.

Phát sinh chuyện lớn như vậy, Hồng Quân không thể nào thờ ơ.

"Bản thể Hồng Quân có giáng lâm không?" Cộng Công không khỏi lo lắng.

Nếu chỉ là một hình chiếu của Hồng Quân, Cộng Công cũng không bận tâm, nhưng nếu là bản thể Hồng Quân, hắn chỉ có nước chạy trốn.

"Chắc là một phân thân thôi!" La Hầu nói.

"Ta phải rời khỏi thế giới này trước đã." Cộng Công lên tiếng.

Ngọc Kinh giới dù sao cũng do Hồng Quân khai tịch, sức mạnh thế giới bị Hồng Quân khống chế.

Thí Thần Thương hóa thành một dải lụa đen, bay vút ra ngoại giới, Cộng Công bám sát theo sau.

Chưa đợi Cộng Công và Thí Thần Thương rời khỏi phương thế giới này, một sức mạnh vô hình từ tứ diện bát phương ập tới.

Chính là Hồng Quân thao túng sức mạnh của Ngọc Kinh giới để phong tỏa Cộng Công và Thí Thần Thương.

"Hừ, chút sức mạnh thế giới này mà cũng đòi cản ta?" La Hầu cười lạnh.

Tức thì, Thí Thần Thương bộc phát ra sức mạnh đáng sợ, chỉ một kích đã phá tan sự phong tỏa của sức mạnh thế giới.

Trong Thí Thần Thương ẩn chứa lượng lớn Tiên Thiên ma khí, Tiên Thiên sát khí, còn có oán khí của La Hầu, hiện tại cũng chỉ mới bộc phát một phần nhỏ.

Tuy nhiên, Thí Thần Thương vừa phá vỡ phong tỏa, một phân thân của Hồng Quân liền xuất hiện.

Bản thể Hồng Quân không đến, nhưng lại cử một phân thân tới.

Dù chỉ là một phân thân, thực lực cũng vượt xa hình chiếu của Thánh nhân.

Hồng Quân đạm mạc nhìn Cộng Công và Thí Thần Thương.

“Hồng Quân!” La Hầu vô cùng oán hận.

Nếu không phải Hồng Quân, có lẽ La Hầu đã không vẫn lạc, hiện tại e rằng đã là Hỗn Nguyên Thánh Nhân rồi.

“Phong ấn một cái cũng là phong ấn, phong ấn hai cái cũng là phong ấn.” Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Tuy rằng không có bản thể giáng lâm, nhưng Hồng Quân tự tin, một phân thân đủ để phong ấn Thí Thần Thương và Cộng Công.

“Một phân thân mà đòi phong ấn ta?

Quá cuồng vọng rồi.” La Hầu cười lạnh.

“Nếu chỉ để phong ấn, một hình chiếu là đủ rồi, ngươi từng là Thái Cổ Ma Thần, chẳng lẽ không biết Hỗn Nguyên Thánh Nhân cường đại thế nào sao!” Hồng Quân nói.

Dù có La Hầu chia sẻ một phần áp lực, Cộng Công hiện tại cũng cảm thấy áp bách.

So với hình chiếu Thánh nhân, phân thân Thánh nhân mạnh hơn quá nhiều.

Thánh nhân có thể phân thân vô số, chỉ cần Hồng Quân muốn, không chỉ một phân thân mà là vô số cái.

Không, Cộng Công đã dám giải phong Thí Thần Thương thì đã có chuẩn bị tâm lý.

Thánh nhân cũng không thể muốn làm gì thì làm, Hồng Quân là Thiên Đạo Thánh Nhân, phải chịu sự ước thúc của Thiên Đạo.

“Phong ấn ta cũng phải trả giá đắt, cái giá đó vị tất hiện tại Hồng Quân đã có thể thừa thụ.” Cộng Công thầm nghĩ.

Chỉ cần Cộng Công chuẩn bị phát động, một khi bị Hồng Quân phong ấn, Hồng Quân tuy không đến mức mất đi Thánh vị, nhưng

phải gánh chịu nghiệp lực khổng lồ, khí vận sẽ giảm mạnh.

Tuy nói Thánh nhân không dính nhân quả, bằng không sẽ có đại nhân quả.

Không, Thánh nhân tuy không dính nhân quả, nhưng nhân quả sẽ chuyển di lên người đệ tử của Thánh nhân.

Trong lúc Cộng Công đang cân nhắc, Thí Thần Thương đã tiên phong công kích Hồng Quân.

Theo sự chuyển động của Thí Thần Thương, sát phạt chi lực Tiên Thiên khủng bố lan tỏa.

Tuy nhiên, La Hầu hiện tại chỉ là ý thức, không thể phát huy uy lực của Thí Thần Thương đến cực hạn.

Chương 56

Đối mặt với sự công kích của Thí Thần Thương, Hồng Quân chỉ dùng một ngón tay để chống đỡ.

"Bành!" Mũi nhọn của Thí Thần Thương bị một ngón tay của Hồng Quân chặn lại.

"La Hầu, thời đại của ngươi đã sớm qua rồi, có thể giữ lại được ý thức thì cũng không nên xa cầu quá nhiều.

Tuy rằng ý thức của ngươi trói buộc với Hủy Diệt pháp tắc bên trong Thí Thần Thương, nhưng chỉ cần trả giá một chút, ta không phải là không thể mạt sát được." Hồng Quân một mặt bình tĩnh.

Dưới Thánh nhân thảy đều là kiến cỏ, khi Hồng Quân thành thánh, dù là La Hầu thời toàn thịnh cũng bị lão tiện tay bóp chết.

La Hầu hiện tại chỉ có thể phát huy một phần uy năng của Thí Thần Thương, đối phó Chuẩn Thánh thì quá miễn cưỡng rồi.

Phân thân và hình chiếu của Hồng Quân đều có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng phân thân mạnh hơn hình chiếu rất nhiều.

"Hồng Quân, ngươi quá tự đại rồi, thời Thái Cổ ta đã là Đại Đạo Thánh Nhân, ta lại không biết một phân thân của Hỗn Nguyên Thánh Nhân mạnh thế nào sao?" La Hầu nói.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân chia làm hai loại, một loại là Thiên Đạo Thánh Nhân, một loại là Đại Đạo Thánh Nhân.

Tại Hồng Hoang, ưu thế của Thiên Đạo Thánh Nhân tự nhiên không phải là điều Đại Đạo Thánh Nhân có thể so sánh.

Còn về cấp bậc trên Hỗn Nguyên Thánh Nhân, có thể chia làm ba tầng thứ: tầng thứ nhất là Hồng Hoang Thiên Đạo, tầng thứ hai là tu

vi của Bàn Cổ, tầng thứ ba chính là Đại Đạo, cũng là cảnh giới mà Bàn Cổ truy cầu.

Ngay khi lời của La Hầu vừa dứt, ma khí và sát khí ẩn chứa trong Thí Thần Thương bắt đầu xâm thực Hồng Quân.

Khi ngón tay Hồng Quân tiếp xúc với Thí Thần Thương, món bảo vật này đã cảm ứng được một sợi nguyên thần của Hồng Quân.

Dùng sức mạnh của Thí Thần Thương để xâm thực một sợi nguyên thần của Hồng Quân, vì Hồng Quân đại ý nên La Hầu đã thành công.

"Oanh!" Cảm nhận được một sợi nguyên thần bị sức mạnh của Thí Thần Thương xâm thực, sắc mặt Hồng Quân đại biến, ngay sau đó, ngón tay tiếp xúc với Thí Thần Thương vỡ tan.

"Oanh!" Một ngón tay hiển nhiên là không đủ, nửa cánh tay của Hồng Quân đều vỡ nát.

Theo lý, phân thân Thánh nhân bị thương cũng sẽ khôi phục trong nháy mắt, nhưng bị Thí Thần Thương đả thương thì cần một chút thời gian.

"Hưu!" Thí Thần Thương bay về tay Cộng Công.

"Tiếp theo, trông chờ vào ngươi cả đấy, tốc chiến tốc thắng." La Hầu nói với Cộng Công.

Hồng Quân cần một chút thời gian mới có thể hoàn toàn khôi phục, trong thời gian đó, thực lực giảm đi không ít.

Cộng Công tuy chưa luyện hóa Thí Thần Thương, nhưng có pháp lực gia trì, lại có ý thức La Hầu phối hợp, cũng phát huy được uy lực không nhỏ.

"Lần trước nhờ vào trái tim Bàn Cổ mà hạ được một hình chiếu

của Hồng Quân, lần này, hợp lực với La Hầu, hạ gục phân thân này." Cộng Công thầm nghĩ.

Dưới chân hắn là Thập Nhất Phẩm Hắc Liên, tay cầm Thí Thần Thương, đầu đỉnh Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, pháp tắc đạo quả hóa thành hồng thủy ngập trời.

Phía sau hắn là hai phân thân: Ảnh tử phân thân cầm Đoạn Ngọc Câu, mang theo Thôn Phệ pháp tắc; Bàn Cổ phân thân do Đô Thiên Thần Sát chi khí hóa thành thì tay cầm Hủy Diệt khí.

Ảnh tử phân thân có tu vi Chuẩn Thánh, Bàn Cổ phân thân mới chỉ cấp Đại La Kim Tiên, nhưng cũng có thể giúp ích rất nhiều.

"Một Tổ Vu lại có thể trưởng thành đến mức này, thật là không thể tư nghị." La Hầu cảm thán.

Thần sắc Hồng Quân cũng có chút ngưng trọng.

Cộng Công vung Thí Thần Thương chính diện công kích Hồng Quân, hai phân thân một tả một hữu giáp kích.

Khi pháp lực Cộng Công gia trì vào Thí Thần Thương, ý thức La Hầu toàn lực giúp đỡ, khiến Cộng Công phát huy được một phần uy năng của món chí bảo này.

"Oanh!" Hủy diệt lôi đình màu đen từ Thí Thần Thương phát ra, hóa thành một con hắc long ngũ trảo lao về phía Hồng Quân.

Hai phân thân của Cộng Công mỗi bên sử ra một loại pháp tắc chi lực: Một cái hắc động thôn phệ vạn vật; một hư ảnh Diệt Thế Đại Ma mang theo sức mạnh hủy diệt cường đại.

Ngoài ra, hồng thủy do pháp tắc đạo quả của Cộng Công hóa thành cũng cuồn cuộn ngập trời, nhấn chìm tất cả.

Đối mặt với công thế như vậy, thần sắc Hồng Quân càng thêm

ngưng trọng.

Một luồng Thánh nhân vĩ lực phát ra từ người lão, đồng thời Tử Tiêu Thần Lôi vang rền, uy thế đủ để khai thiên tích địa.

Tuy chỉ là một phân thân nhưng Tử Tiêu Thần Lôi thi triển ra lại khủng bố đến vậy.

Khi Thí Thần Thương và Tử Tiêu Thần Lôi va chạm, lập tức khiến phương viên ức vạn vạn dặm trời sụp đất nứt.

Trận chiến của Chuẩn Thánh, chỉ riêng dư ba đã vô cùng đáng sợ, Đại La Kim Tiên ở cự ly gần chống đỡ cũng sẽ thấy chật vật.

Huống hồ, Cộng Công và Hồng Quân đều không phải Chuẩn Thánh tầm thường, một kẻ là Tiên Thiên Ma Thần sở hữu huyết mạch Bàn Cổ, một kẻ là phân thân Thánh nhân.

Còn về Ảnh tử phân thân của Cộng Công cũng có chiến lực Chuẩn Thánh.

Có thể nói, Cộng Công dùng hai chiến lực Chuẩn Thánh để vây đánh Hồng Quân.

Trong thời gian ngắn, trận chiến đã gây ra sự phá hoại to lớn cho Ngọc Kinh giới.

Sinh linh trong phương thế giới này chết sạch.

Cứ đà này, thế giới này bị tiêu diệt cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Dù sao đây cũng chỉ là thế giới do Hồng Quân khai tịch trước khi thành thánh, chịu đựng trận chiến cấp Chuẩn Thánh là quá miễn cưỡng.

Thấy Hồng Quân rơi vào thế hạ phong, nhưng Cộng Công cũng không có ưu thế áp đảo.

Đánh bại Hồng Quân trong thời gian ngắn là điều bất khả thi.

Thời gian càng kéo dài càng có lợi cho Hồng Quân.

Bởi vì là phân thân Thánh nhân, pháp lực của lão vô cùng vô tận, tiêu hao bao nhiêu cũng sẽ khôi phục ngay lập tức.

Pháp lực của Cộng Công nếu tiêu hao ít thì khôi phục nhanh, tiêu hao quá nhiều thì cần thời gian.

May mà Cộng Công là Tiên Thiên Ma Thần đỉnh cấp, tốc độ khôi phục pháp lực rất nhanh.

"Xem ra phải trả giá một chút rồi." La Hầu vừa nói vừa truyền pháp cho Cộng Công.

Phương pháp của La Hầu rất đơn giản: dùng cái giá là làm tổn hại Thập Nhất Phẩm Hắc Liên và Thí Thần Thương để bộc phát sức mạnh cường đại, đánh nổ Hồng Quân.

Biết được phương pháp của La Hầu, Cộng Công trong lòng thầm mắng một câu.

Thập Nhất Phẩm Hắc Liên là pháp bảo của Cộng Công, La Hầu cũng đã thề với Đại Đạo là sẽ giao Thí Thần Thương cho hắn.

Làm tổn hại pháp bảo của Cộng Công, La Hầu đương nhiên không quan tâm.

Tuy bản nguyên Tiên Thiên Linh Bảo vẫn còn, có thể tự mình tu phục, nhưng cũng cần thời gian.

Nếu phẩm cấp của Diệt Thế Hắc Liên hạ xuống, bản nguyên thụ tổn thì khó lòng khôi phục.

Cộng Công trong lòng do dự.

Nhưng cục diện hiện tại không cho phép hắn do dự quá lâu.

Cộng Công không muốn làm tổn hại Thập Nhất Phẩm Hắc Liên, nhưng Thí Thần Thương thì có thể.

“E là không ổn lắm, không nhất định có thể đánh nổ Hồng Quân.” La Hầu nói.

Nhưng Cộng Công đã quyết định, La Hầu cũng chỉ đành ủng hộ.

Tiếp theo, dưới sự đồng tâm hiệp lực của Cộng Công và La Hầu, trước tiên Thập Nhất Phẩm Hắc Liên hóa thành Diệt Thế Đại Ma.

Thí Thần Thương bay vào bên trong Diệt Thế Đại Ma.

Ngay sau đó, Hủy Diệt pháp tắc tiềm tàng trong Hắc Liên, Hủy Diệt pháp tắc của Cộng Công, Hủy Diệt pháp tắc bên trong Thí Thần Thương, cộng thêm pháp lực của Cộng Công cùng với ý chí của La Hầu cùng bộc phát.

Dù La Hầu chỉ còn lại ý thức nhưng vẫn có Pháp Tắc Đạo Quả.

Pháp Tắc Đạo Quả của Cộng Công là Thủy chi pháp tắc, của La Hầu là Hủy Diệt pháp tắc.

“Không ổn!” Hồng Quân cũng kinh hãi.

Lúc này, sự hủy diệt vô biên phát ra từ Diệt Thế Đại Ma, trên Thí Thần Thương bên trong Đại Ma đã xuất hiện những vết nứt nhỏ li ti.

“Oanh!” Thí Thần Thương hóa thành một đạo hắc quang từ trong Diệt Thế Đại Ma lao ra, trong khoảnh khắc, không gian ngưng trệ, thời gian tĩnh chỉ.

Một kích này đã vượt qua giới hạn thời không của Ngọc Kinh giới.

Hồng Quân tuy đã phản ứng nhưng không kịp né tránh, chỉ có thể toàn lực chống đỡ.

Pháp lực Thánh nhân không thể ngăn cản Thí Thần Thương, bị chạm vào là tan vỡ ngay.

Chương 57

Nhìn Thí Thần Thương xuyên qua cơ thể, Hồng Quân trợn tròn mắt.

Hủy diệt chi lực cuồng bạo trong nháy mắt phá hủy cơ thể Hồng Quân.

Một tiếng nổ lớn vang lên, Hồng Quân bạo thể mà chết.

Hạ được Hồng Quân, Cộng Công và La Hầu đều thở phào nhẹ nhõm.

"Một phân thân của Hỗn Nguyên Thánh Nhân mà đã mạnh đến mức này, thật khủng khiếp." Cộng Công thầm cảm thán.

Để đánh nổ phân thân Hồng Quân, Thí Thần Thương đã bị tổn hại, cái giá này không hề nhỏ.

Trên Thí Thần Thương đã xuất hiện một số vết nứt nhỏ, tuy bản nguyên chưa tổn hại nhưng cũng không phải thời gian ngắn có thể tu phục.

Vì Thí Thần Thương thụ tổn, La Hầu cũng chẳng dễ chịu gì.

"Ta đi Tây Phương Tu Di Sơn." La Hầu nói với Cộng Công.

"Tu Di Sơn?" Cộng Công ngẩn ra.

"Dưới Tu Di Sơn có một thân xác thích hợp để ta trọng sinh." La Hầu nói.

Nghe lời La Hầu, Cộng Công cũng kinh ngạc.

La Hầu giấu một thân xác dưới Tu Di Sơn sao?

Chắc chắn là một chiêu hậu thủ mà La Hầu đã chuẩn bị sẵn.

Khi cùng Thí Thần Thương rời khỏi Ngọc Kinh giới, Cộng Công trong lòng không ngừng tính toán.

Một phân thân bị đánh nổ đối với Hồng Quân chẳng thấm thía gì, nhưng lại khiến lão mất mặt.

Mà cũng không phải lần đầu, lần trước hình chiếu bị hạ đã mất mặt không ít, lần này lại càng lớn hơn.

Lần trước là lúc Hồng Quân đang giảng đạo.

May mà bản thể Hồng Quân không xuất hiện, cũng không có thêm phân thân hay hình chiếu nào.

"Hồng Quân đang ở đâu?" Cộng Công thắc mắc.

Nếu Hồng Quân cử thêm vài phân thân, Cộng Công và La Hầu khó mà địch lại.

Hoặc nếu bản thể giáng lâm, lão chỉ cần búng tay một cái là xong.

Huống hồ Hồng Quân còn có Tiên Thiên Chí Bảo.

Trong Khai Thiên Tam Bảo, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên đều ở trong tay lão, lại thêm Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, có thể bố thành Tru Tiên Kiếm Trận.

Suy tính một hồi, Cộng Công có chút suy đoán.

Thiên Đạo có ước thúc đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng đó không phải nguyên nhân chính.

Hồng Quân sắp hợp đạo.

Nếu bản thể Hồng Quân xuất thủ, hoặc quá nhiều hình chiếu, phân thân xuất hiện, sẽ ảnh hưởng đến việc hợp đạo.

So với việc phong ấn Cộng Công và La Hầu, việc hợp đạo đối với Hồng Quân quan trọng hơn nhiều.

“Đúng rồi, cái thân xác giấu dưới Tu Di Sơn...” Cộng Công cảm thấy hứng thú với thân xác mà La Hầu giấu.

La Hầu lại trực tiếp nói ra.

Khi biết được lai lịch thân xác đó, Cộng Công cũng không giữ nổi bình tĩnh.

Hóa ra La Hầu đã giấu chân thân của Thú Hoàng Thần Nghịch dưới Tu Di Sơn.

Ban đầu La Hầu định luyện chân thân Thần Nghịch thành phân thân, sau đó quyết định để lại làm một con đường lui, nếu chẳng may vẫn lạc trong đại kiếp thì còn hy vọng đông sơn tái khởi.

Sau khi Bàn Cổ khai thiên, Hồng Hoang bước vào thời đại Hung thú, Thần Nghịch chính là Hoàng của hung thú.

Hung thú do oán khí của Tiên Thiên Ma Thần hóa thành, muốn hủy diệt Hồng Hoang để mọi thứ quy về hỗn độn.

La Hầu sở dĩ nói cho Cộng Công vì biết hắn đến Tu Di Sơn cũng sẽ nhận ra.

Biết sớm hay muộn cũng chẳng khác biệt gì.

Còn việc Cộng Công có chiếm chân thân Thần Nghịch làm của riêng hay không, La Hầu không lo lắng, vì đã chuẩn bị kỹ lưỡng cho con đường lui này.

Để tọa kỵ Quỳ Ngưu và sủng vật Kim Tuyên ở lại tuyến phòng thủ thứ nhất của Thiên giới, Cộng Công tay cầm Thí Thần Thương hướng về Tây Phương đại lục ở hạ giới.

Sử dụng Pháp Tắc Đạo Quả, Thủy độn của Cộng Công có thể xưng là đệ nhất Hồng Hoang.

Hằng Hà là con sông lớn nhất Tây Phương, nằm dưới chân Tu Di

Sơn.

Sau khi từ Thiên giới xuống, Cộng Công dùng Pháp Tắc Đạo Quả cảm ứng.

"Khoảng cách hơi xa, không thể trực tiếp truyền tống đến Hằng Hà." Bên trong cơ thể Cộng Công, Hỗn Độn Nguyên Thần hai tay nâng một giọt nước màu hỗn độn, đó chính là Pháp Tắc Đạo Quả cụ hiện hóa.

Chịu ảnh hưởng của đại kiếp, Tây Phương nghèo nàn, Tu Di Sơn có thể coi là phúc địa đệ nhất Tây Phương.

Còn Hằng Hà thì phi đồng tiểu khả, dưới đáy sông mỗi một hạt cát đều ẩn chứa một tiểu thế giới.

Tiểu thế giới cũng không nhất định là nhỏ.

Nếu một vũ trụ không có pháp tắc, đẳng cấp cũng chỉ là tiểu thế giới.

Thông thường, tại tiểu thế giới rất khó tu luyện.

Căn cước dù tốt đến mấy, ở tiểu thế giới mà muốn tu luyện thành tiên cũng gian nan muôn vàn.

So với tiểu thế giới, tiểu thiên thế giới tốt hơn nhiều.

Tại đại địa Hồng Hoang, Tây Phương tuy nghèo nàn nhưng tám chín phần mười địa mạch đã được tu bổ xong.

Ngoài Cộng Công, Hậu Thổ cũng tu bổ, còn có Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và một số đại năng khác.

Linh mạch ở Tây Phương cực kỳ hiếm hoi.

Trên linh mạch lớn nhất, Tu Di Sơn uy nghiêm sừng sững, dưới chân núi là Hằng Hà.

Hằng Hà rộng lớn như uông dương đại hải.

Tại một nơi trên Hằng Hà, không gian vặn vẹo, sau đó Cộng Công cầm Thí Thần Thương hiện ra.

Ở ngoài Tây Phương, Cộng Công đã trực tiếp dùng Pháp Tắc Đạo Quả truyền tống đến Hằng Hà.

"Hằng Hà, Tu Di, thật có chút hoài niệm!" La Hầu cảm thán.

Thời Thái Cổ sau khi bị Bàn Cổ chém giết, La Hầu đã trọng hoạch tân sinh tại Tu Di Sơn.

Thuở ấy, Tu Di Sơn chính là thánh địa của Ma tộc.

"Tiếp theo có cần ta giúp không?" Cộng Công hỏi Thí Thần Thương.

La Hầu giấu chân thân Thú Hoàng Thần Nghịch dưới Tu Di Sơn, nhưng Tu Di Sơn rất lớn, dưới núi ẩn giấu vô số tiểu thế giới, có cả tiểu thiên, trung thiên và đại thiên thế giới, để Cộng Công tìm thì chẳng khác nào mò kim đáy bể.

"Có thể tách Hằng Hà và Tu Di Sơn ra khỏi đại địa không?" La Hầu hỏi.

"..." Tách Hằng Hà và Tu Di Sơn khỏi đại địa?

Cộng Công cạn lời, đây có phải lời con người nói không?

Dù Cộng Công thần thông quảng đại nhưng muốn làm vậy cũng cực khó.

"Đương nhiên, nếu không làm được cũng không sao, đợi ta vài thiên niên kỷ là được." La Hầu nói.

Đợi vài thiên niên kỷ mới có được Thí Thần Thương sao?

Nghiến răng một cái, Cộng Công không nói nhảm nữa, trực tiếp

hiển hóa chân thân, lại thi triển đại thần thông Pháp Tượng Thiên Địa.

Tức thì, Cộng Công biến thành một cự nhân cao ức vạn trượng, đầu mãng xà thân người, chân đạp long, tay quấn xà, toàn thân xám xịt, Hỗn Độn chi khí bao quanh.

Cùng lúc đó, Pháp Tắc Đạo Quả của Cộng Công rơi xuống Hằng Hà.

"Khởi!" Theo tiếng quát của Cộng Công, toàn bộ Hằng Hà khẽ rung động, nước sông cuồn cuộn hội tụ về tay hắn.

Chương 58

Rất nhanh, trên mặt đất không còn một giọt nước, nước Hằng Hà đã được Cộng Công dùng hai tay nâng lấy.

Còn những hạt cát chứa tiểu thế giới dưới đáy sông, Cộng Công không thèm để ý.

Tiếp đó, Cộng Công lại vác Tu Di Sơn lên vai.

Tay nâng Hằng Hà, lưng cõng Tu Di, ngay cả Cộng Công cũng vô cùng chật vật.

Hắn nghiến răng kiên trì.

"Biết ngay là ngươi sẽ không làm ta thất vọng mà." La Hầu cười nói.

Thực chất, La Hầu lúc này cũng thầm kinh hãi.

Thời toàn thịnh, lão nhờ vào Thập Nhị Phẩm Hắc Liên cũng chỉ miễn cưỡng tách Hằng Hà hoặc Tu Di Sơn ra khỏi đại địa một chút, lại rất ngắn ngủi, không thể nào như Cộng Công.

Thần thông và sức mạnh của Cộng Công khiến La Hầu kinh thán.

Nhưng nghĩ lại, Cộng Công sở hữu huyết mạch Bàn Cổ, lại tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến tầng thứ tám, chuyện này cũng thường thôi.

Nếu là Bàn Cổ đại thần, nhấc cả Hồng Hoang thế giới cũng được, so ra thì Hằng Hà và Tu Di Sơn chẳng là gì.

"Nhanh lên, ta không kiên trì được lâu đâu." Cộng Công bảo La Hầu.

"Hưu!" Thí Thần Thương hóa thành một dải lụa đen lao xuống địa

để.

Trong Hằng Hà cũng có một số sinh linh, sinh linh trên Tu Di Sơn còn nhiều hơn, cộng lại cũng có mấy chục vạn.

Thâm sâu trong Tu Di Sơn, tại một động thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang cảm ngộ đại đạo thì động thiên có chút bất ổn.

Mở mắt ra, hai người nhìn nhau.

Tiếp Dẫn bấm tay tính toán, vẻ mặt kinh ngạc.

"Tu Di Sơn và Hằng Hà đang tách khỏi đại địa." Tiếp Dẫn chấn kinh.

Với thần thông pháp lực và Tiên Thiên Linh Bảo của hai người, hợp lực cũng không thể làm được điều này.

"Cái gì?

Tu Di Sơn và Hằng Hà tách khỏi đại địa?" Chuẩn Đề cũng kinh ngạc không kém.

Sự tình trọng đại, hai người vội vàng ra khỏi động thiên.

Nhìn ra ngoài, sinh linh trên Tu Di Sơn hầu như đều đang hoảng loạn.

Một cự nhân cao ức vạn trượng, tay nâng Hằng Hà, vai vác Tu Di, cảnh tượng ấy chấn động sâu sắc tâm linh Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

"Hỗn Độn chi khí?

Một Tiên Thiên Ma Thần?" "Cộng Công!" "Cộng Công từ Tổ Vu tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần rồi sao?" "Khủng bố đến mức này sao!" Lúc này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề kinh ngạc trước sự cường đại của Cộng Công.

Sinh linh đang cầu xin Cộng Công thu lại thần thông.

Một luồng thần thức của Cộng Công cảm tri được Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

"Cộng Công đạo hữu, chuyện gì thế này?" Tiếp Dẫn hỏi.

"Có chút việc nhỏ, cần tách Hằng Hà và Tu Di Sơn khỏi đại địa." Cộng Công tùy khẩu đáp.

Nghe câu trả lời này, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đen lại.

Chút việc nhỏ mà đòi tách cả Hằng Hà và Tu Di Sơn?

Nếu là việc lớn chẳng lẽ muốn hủy diệt cả Tây Phương?

Nhưng nghĩ lại, hai người biết rõ khoảng cách thực lực với Cộng Công nên không dám lật mặt.

Tuy ở tận Tây Phương, hai người cũng biết Cộng Công dùng một giọt nước trấn áp Đông Vương Công.

Từng đánh bại Thương Khung Lão Tổ, hạ gục một hình chiếu của Hồng Quân Đạo Nhân.

Trước sức mạnh của Cộng Công, Thiên Đình suýt nữa phúc diệt, buộc phải nhường ra Bát Trọng Thiên.

Hai người chưa biết Cộng Công vừa đánh nổ phân thân Hồng Quân.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có tự tri chi minh, cũng rất minh trí.

Phải biết rằng, kẻ có thể sống thọ ở Hồng Hoang thì không có ai đơn giản.

Dù hiện tại hai người chỉ có tu vi cấp Đại La Kim Tiên nhưng lại chủ đạo cả Tây Phương.

Có lẽ Tây Phương có kẻ tu vi vượt qua họ, chỉ là họ sống kín tiếng hơn thôi.

Chuẩn Đề vừa nhìn Cộng Công vừa lo thầm.

Nhìn vẻ chật vật của Cộng Công, nếu lỡ tay để Hằng Hà và Tu Di Sơn rơi xuống thì không phải chuyện đùa.

Pháp lực của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cộng lại cũng không đỡ nổi đâu!

Không chỉ Chuẩn Đề lo lắng, Tiếp Dẫn cũng vậy.

Một số sinh linh trong Hằng Hà và Tu Di Sơn muốn rời đi, nhưng ít nhất cũng phải có tu vi Kim Tiên mới thoát ra được.

Hai người cũng rời khỏi Tu Di Sơn, một người tế Thập Nhị Phẩm Kim Liên, một người quơ Thất Bảo Diệu Thụ, dùng liên hoa bồ đề giúp Cộng Công chia sẻ chút áp lực.

Tại đại địa Hồng Hoang, Tây Phương, Cộng Công dùng thần thông pháp lực và sức mạnh cường đại nâng Hằng Hà, vác Tu Di Sơn, cảm thấy vô cùng chật vật.

Bất luận là Hằng Hà hay Tu Di Sơn đều cực nặng.

Do lo lắng Hằng Hà và Tu Di Sơn rơi xuống, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ra tay giúp Cộng Công, một số sinh linh khác cũng góp một phần sức lực.

Tiếp Dẫn tế Thập Nhị Phẩm Kim Liên, công đức chi quang chiếu rọi hoàn vũ, pháp lực hào vô bảo lưu gia trì lên đó.

Kim liên dưới đáy Tu Di Sơn xoay chuyển liên hồi, nhất hóa nhị, nhị hóa tứ, trong chốc lát đã dày đặc.

Hàng vạn đóa kim liên, nhưng chỉ có một đóa thập nhị phẩm, còn lại là tam phẩm, ngũ phẩm hoặc lục thất phẩm, không có đóa cửu phẩm nào.

Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề hóa thành cây bồ đề vạn

trượng, thất thải thần quang hóa thành mây mù, lại có Tiên Thiên Canh Kim chi khí nhiễu quanh.

Ngoại trừ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, những sinh linh khác ra tay không đáng nhắc tới.

Thực tế, sự giúp đỡ của hai người đối với Cộng Công cũng không lớn.

Một lúc sau, khi Cộng Công sắp không chịu nổi, một luồng khí tức khủng bố từ địa để tán phát ra.

Có Tiên Thiên Trọc Khí, cũng có Tiên Thiên Sát Khí, và oán khí của Thái Cổ Ma Thần.

Hung thú do oán khí Thái Cổ Ma Thần hóa thành, hấp thụ trọc khí và sát khí, cuồng bạo vô cùng.

Số lượng Tiên Thiên Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết quá nhiều, Hồng Quân, La Hầu, Thương Khung Lão Tổ... cũng từng bị chém một lần, may mắn chuyển sinh tại Hồng Hoang, nhưng đó chỉ là số ít.

Những Ma thần bị Bàn Cổ giết, thi thể rơi vào Hồng Hoang hóa thân vạn vật, nhưng oán khí không tan, hóa thành hung thú muốn hủy diệt Hồng Hoang.

Thần Nghịch là Hung Thú Chi Hoàng, do luồng oán khí Thái Cổ Ma Thần lớn nhất hóa thành, sinh ra từ Tiên Thiên Trọc Khí và Sát Khí.

Hung thú và Vu tộc có điểm giống nhau là trọc khí quấn thân, không thể tu luyện nguyên thần.

Tuy nhiên, hung thú hầu như đều có bất tử chi thân.

Ngoài ra, giết hung thú sẽ được công đức.

Có một điểm là nếu bị oán khí Thái Cổ Ma Thần xâm thực cũng sẽ

biến thành hung thú.

“Khí tức hung thú?

Có hung thú bị trấn áp dưới lòng đất sao?

Cộng Công muốn thả hung thú ra à?” Cảm nhận khí tức Thần Nghịch, Chuẩn Đề đại kinh thất sắc.

“Khí tức thật đáng sợ, so với Tứ Đại Hung Thú bị phong ấn còn kinh khủng hơn, chẳng lẽ là Thú Hoàng Thần Nghịch?” Tiếp Dẫn sắc mặt khó coi.

Thần Nghịch là con hung thú đầu tiên và mạnh nhất thiên địa.

Chương 59

“Thần Nghịch?

Chẳng phải đã sớm vẫn lạc rồi sao?” Chuẩn Đề thắc mắc.

Xưa kia, Hồng Quân, La Hầu, Thương Khung Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ...

đã hợp lực giết chết Thần Nghịch.

“Ma Tổ La Hầu!” Tiếp Dẫn chợt hiểu ra.

Tu Di Sơn vốn là thánh địa của Ma tộc, La Hầu tu hành tại đây.

Lão lại từng hợp lực giết Thần Nghịch, mọi chuyện đã rõ ràng.

“Không ổn, một tồn tại nào đó muốn mượn thân xác Thần Nghịch để trọng sinh.” Chuẩn Đề hãi hùng.

Lúc này, chân thân Thần Nghịch xuất hiện.

Chân thân khổng lồ vô cùng, cao hơn mười vạn trượng.

Diện dung dữ tợn đáng sợ, đầu có sừng, thân có cánh, có gai nhọn và vảy sắc.

Dù là Hỗn Độn, Thao Thiết, Cùng Kỳ và Đào Ngột - bốn đại hung thú cộng lại cũng không đáng sợ bằng chân thân Thần Nghịch.

Thí Thần Thương cắm ở mi tâm Thần Nghịch, ý thức La Hầu đã thoát khỏi thương, tiến vào đại não Thần Nghịch.

La Hầu muốn mượn chân thân này để trọng sinh.

Thân thể Thần Nghịch chứa Tiên Thiên Trọc Khí nên không thể tu luyện nguyên thần, nhưng nếu dùng Tiên Thiên Thanh Khí dung hợp trọc khí thì có thể tu luyện Hỗn Độn Nguyên Thần.

Hoặc dùng Hủy Diệt pháp tắc để giải quyết trọc khí trên thân cũng không khó với La Hầu.

Chỉ cần trọng sinh bằng thân xác này, lão sẽ có cách tu luyện nguyên thần.

Chân thân Thần Nghịch vô cùng cường đại, so với thân thể hiện tại của Cộng Công cũng không kém bao nhiêu.

"Nhưng trọng sinh bằng thân xác Thần Nghịch, La Hầu không sợ chết sao?" Cộng Công thầm nghĩ.

Một khi La Hầu trọng sinh, căn cước của lão là hung thú, giết lão sẽ được đại công đức.

Hồng Quân không động thủ thì Hồng Hoang chắc chắn cũng có đại năng muốn giết lão.

Ngoài ra, hung thú muốn hủy diệt Hồng Hoang là do oán khí Ma thần chi phối.

"Quả nhiên là Thần Nghịch." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng tử co rụt lại.

"Chắc chắn La Hầu đã giấu thân xác Thần Nghịch dưới đất, nhưng sao Cộng Công lại biết?

Giờ đây phương thần thánh nào đang dùng thân xác ấy để trọng sinh?

Chẳng lẽ là La Hầu?

Chẳng phải lão đã vẫn lạc sao?" "Nhìn món Tiên Thiên Linh Bảo ở mi tâm Thần Nghịch kìa..." "Thí Thần Thương?" Trong thời gian ngắn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã trải qua quá nhiều kinh ngạc.

Phát hiện Thí Thần Thương, hai người nhìn nhau, lập tức tung một luồng pháp lực về phía đó.

“Hừ!” Thần Nghịch, không, nên gọi là La Hầu, hừ lạnh một tiếng, pháp lực của hai người bị chấn tán.

Thân xác hung thú khổng lồ lắc đầu, chậm rãi đứng dậy.

“Oanh long long...” Những tầng mây màu huyết sắc che kín bầu trời, bao phủ không biết bao nhiêu vạn ức dặm.

Lại có huyết sắc lôi điện xuất hiện.

Không lâu sau, trong tầng mây huyết sắc hiện ra từng hư ảnh Thái Cổ Ma Thần.

Thần Nghịch do oán khí Ma thần hóa thành, nhưng không phải của riêng một ai mà là hỗn hợp của nhiều Ma thần.

Trong huyết vân hiển hóa hàng vạn hư ảnh Ma thần, trong đó hư ảnh Hủy Diệt Ma Thần là lớn nhất.

Thời Thái Cổ, trong Hỗn Độn dựng dục Tam Thiên Tiên Thiên Ma Thần, nhưng không phải chỉ có ba ngàn, đó là con số hư ảo, thực tế là vô số.

Cho nên số lượng Ma thần bị Bàn Cổ giết nhiều hơn ba ngàn rất nhiều.

La Hầu giao Thí Thần Thương cho Cộng Công trước, sau đó lườm Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề một cái.

Bị La Hầu lườm, hai người chỉ cảm thấy một nỗi sợ hãi chưa từng có.

“Ánh mắt đó... không sai được, là La Hầu, Ma Tổ La Hầu đã trở lại, dùng thân xác Thú Hoàng Thần Nghịch để trọng sinh.” Tiếp Dẫn kinh hoàng.

Lúc này, Cộng Công cũng hạ Hằng Hà và Tu Di Sơn xuống.

Tay nâng Hằng Hà, lưng vác Tu Di, hắn cũng đã mệt lử.

Hạ xuống xong, Cộng Công thấy nhẹ người hẳn, thân thể ức vạn trượng thu nhỏ lại.

Bất Chu Sơn, Thần Đình.

Chỉ có Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Xa Bỉ Thi và Hậu Thổ đang tụ họp.

"Tây Phương đã xảy ra chuyện lớn." Chúc Cửu Âm nhìn về hướng Tây.

Lão sử dụng Thời Gian pháp tắc, dòm ngó tầng huyết vân che trời ở Tây Phương.

Thiên Đình, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa cũng bị kinh động.

Bắc Minh, Côn Bằng kinh ngạc nhìn về hướng Tây Phương đại lục, tâm thần không yên.

U Minh giới, trên Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ chân đạp Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tay trái cầm Nguyên Đồ kiếm, tay phải cầm A Tỳ kiếm, ánh mắt xuyên thấu vách ngăn thế giới, nhìn về Tây Phương.

Thiên ngoại Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đang ở cùng Thương Khung Lão Tổ.

"La Hầu giấu thân xác Thần Nghịch dưới Tu Di Sơn, giờ đây đã trọng sinh bằng thân xác ấy." Hồng Quân sa sầm mặt mũi, lão cũng không ngờ La Hầu còn chiêu này.

"Cái gì?" Thương Khung Lão Tổ đại kinh.

Tầng mây huyết sắc càng lúc càng dày, che lấp mặt trời, hồng quang quỷ dị bao phủ Tu Di Sơn, Hằng Hà và ức vạn vạn dặm đại địa.

La Hầu trọng sinh bằng chân thân Thú Hoàng Thần Nghịch, nhất thời hung uy ngập trời, ma khí lan tỏa.

Hiện tại, dù La Hầu không có nguyên thần nhưng tu vi thân thể đã là Chuẩn Thánh.

Một số sinh linh yếu nhỏ ở gần đó đã bị oán khí xâm thực, hóa thành hung thú.

"Tiếp theo là Nguyên Thủy Thiên Ma." Khóe miệng La Hầu hiện lên nụ cười lạnh đắc ý.

Cộng Công lúc này đã biến lại nhân thân, nhìn Thí Thần Thương trong tay.

Thần thức quét qua, Thí Thần Thương không bị La Hầu giở trò.

Tuy nhiên ở Ngọc Kinh giới để đối phó phân thân Hồng Quân, Thí Thần Thương đã thụ tổn, tuy bản nguyên chưa hỏng nhưng cần nhiều thời gian tu phục.

Hủy Diệt pháp tắc bên trong Thí Thần Thương rất hoàn chỉnh.

Tiên Thiên Chí Bảo chứa pháp tắc hoàn chỉnh là thường, nhưng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo chứa pháp tắc hoàn chỉnh thì hiếm thấy.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn chằm chằm La Hầu, thi thoảng liếc nhìn Thí Thần Thương trong tay Cộng Công.

Dù món này không thể trấn áp khí vận nhưng công kích lực sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Tuy nhiên, hai người thừa biết không có cơ hội đoạt lấy.

"Cộng Công không còn là Tổ Vu mà là Tiên Thiên Ma Thần, sở hữu Hỗn Độn Nguyên Thần, có thể luyện hóa Thí Thần Thương." Tiếp Dẫn thầm thở dài.

Bất kể là Cộng Công hay La Hầu trọng sinh, hai người đều không đụng vào nổi.

Nhưng họ là ký danh đệ tử của Hồng Quân, đó là chỗ dựa của họ.

"Cộng Công giúp La Hầu trọng sinh, lẽ nào muốn hợp tác đối kháng Hồng Quân lão sư?" Chuẩn Đề thầm nghĩ.

La Hầu và Hồng Quân là tử địch, hành động của Cộng Công đã biểu lộ lập trường.

Chương 60

Mặc kệ họ nghĩ gì, Cộng Công chỉ tò mò dự tính tiếp theo của La Hầu.

Chân thân Thần Nghịch mạnh mẽ, không thua gì thể chất hiện tại của Cộng Công, nhưng hung thú là tồn tại không được thiên lý dung thứ.

Giết hung thú có công đức.

La Hầu hiện tại là thân xác hung thú, kẻ nào giết lão sẽ được đại công đức và đại khí vận, Hồng Quân cũng sẽ tính toán điều này.

Hồng Quân giờ không cần tính kế mà có thể trực tiếp giết chết La Hầu để lấy công đức.

Cộng Công hiểu điều này, La Hầu chắc chắn cũng biết, lão đã chọn thân xác này thì phải có cách ứng phó.

Lúc này, La Hầu từ thân hình hung thú khổng lồ biến thành nhân thân.

Diện dung lãnh tuấn, góc cạnh phân minh, khoác hắc y có họa tiết hung thú màu huyết hồng.

Đột nhiên, trên người lão xuất hiện luồng ma khí âm lãnh quỷ dị.

"Vực Ngoại Thiên Ma?" Cảm nhận luồng ma khí đó, Cộng Công bừng tỉnh.

Khi Bàn Cổ vẫn lạc, ác niệm hóa thành Vực Ngoại Ma Giới ở thiên ngoại, ẩn tàng trong Hỗn Độn nhưng rất gần Hồng Hoang.

Từ Ma Giới dựng dục ra Thiên Ma, kẻ đầu tiên tự xưng là Nguyên Thủy Thiên Ma.

Thiên ma vô hình vô chất, có thể dẫn phát ác niệm trong lòng người.

La Hầu là Ma Tổ nên hiểu biết về Ma Giới hơn người thường nhiều.

Giờ đây, Nguyên Thủy Thiên Ma bị lão triệu hoán lên thân.

Chỉ cần Vực Ngoại Ma Giới còn tồn tại, Nguyên Thủy Thiên Ma sẽ bất tử bất diệt.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân muốn phong ấn Nguyên Thủy Thiên Ma cũng không dễ.

Hiển nhiên, La Hầu muốn dung nhập Nguyên Thủy Thiên Ma vào chân thân Thần Nghịch.

"La Hầu, ngươi dám tính kế bản tọa!" Nguyên Thủy Thiên Ma phẫn nộ vô cùng.

Từ thời Hung thú, La Hầu và Nguyên Thủy Thiên Ma đã có tiếp xúc.

Về sau hai bên hợp tác nhiều lần, khi đã hiểu rõ đối phương, La Hầu bắt đầu ra tay.

Vì Ma Giới còn đó nên Thiên ma bất tử, La Hầu muốn mượn tính chất này cho thân xác Thần Nghịch.

Một khi thành công, lão không chỉ mạnh hơn mà còn bất tử bất diệt, Hồng Quân tối đa chỉ có thể phong ấn.

Trừ phi Hồng Quân tìm được Vực Ngoại Ma Giới rồi phá hủy nó, nhưng nơi đó do ác niệm của Bàn Cổ hóa thành, Thiên Đạo Thánh Nhân cũng khó tìm, tìm được cũng khó phá hủy.

"Có thể trở thành một phần thân thể của ta, ngươi nên cảm thấy vinh hạnh tột cùng mới đúng." La Hầu cười nói.

“Ác niệm có thể làm bản tọa mạnh lên, ác niệm của La Hầu ngươi có thể xưng là đệ nhất Hồng Hoang, sau khi hấp thụ ác niệm của ngươi, hãy trở thành nô bộc của bản tọa đi!” Nguyên Thủy Thiên Ma cười lạnh.

Thiên ma có thể dẫn dụ và hấp thụ ác niệm để lớn mạnh.

Nguyên Thủy Thiên Ma bắt đầu hấp thụ ác niệm của La Hầu.

Nhưng vừa hấp thụ được một chút, nó phát hiện có gì đó không ổn.

Khi nó hấp thụ ác niệm của La Hầu, nó cũng bắt đầu dung nhập vào thân thể lão, hấp thụ càng nhiều thì tốc độ dung nhập càng nhanh.

“Tại sao lại thế này?” Nguyên Thủy Thiên Ma kinh hãi.

“Ác niệm của ta và thân thể này đã hợp làm một, ngươi hấp thụ ác niệm chính là tự dung nhập vào thân thể này.” La Hầu giải thích.

Nguyên Thủy Thiên Ma kinh nộ vô cùng.

Như vậy, La Hầu có thể luyện hóa nó để dung hợp vào thân thể, mà nó không thể phản kháng.

Nó không thể rời khỏi thân thể La Hầu, càng hấp thụ ác niệm thì càng nhanh chóng trở thành một phần của chân thân Thần Nghịch.

Mọi thứ đều nằm trong tính toán của La Hầu.

Trong sự phẫn nộ và bất cam, Nguyên Thủy Thiên Ma từng chút một tan vào cơ thể La Hầu.

“Kế hay của La Hầu, lấy tính chất bất tử bất diệt của Nguyên Thủy Thiên Ma dung nhập vào chân thân Thần Nghịch, nhưng ẩn họa cũng rất lớn.” Cộng Công thầm nghĩ.

La Hầu muốn có sự bất tử, nhưng Thiên ma dung nhập vào thân thể lão chỉ là ý thức bị chìm vào giấc ngủ, nếu một ngày nó tỉnh lại,

cơ thể lão sẽ gặp vấn đề.

Thậm chí có khả năng nó sẽ đoạt xá La Hầu, dù khả năng đó rất thấp.

Những điều này La Hầu đều biết, nhưng lão dám làm thì chắc chắn có nắm chắc.

Một khi thành công, lão có thể chưởng khống cả ba tộc: Ma tộc, Hung thú tộc và Vực Ngoại Thiên Ma tộc.

Hiện tại ba tộc này chưa mạnh, nhưng gộp lại cũng không thể coi thường.

La Hầu đã kết bái với Cộng Công, hợp tác với Vu tộc.

"Oanh!" Một đạo Tử Tiêu Thần Lôi từ trên Tam Thập Tam Thiên giáng xuống đầu La Hầu.

Đạo lôi này không giết được lão, nhưng nếu trúng đích, Nguyên Thủy Thiên Ma có thể thoát ra.

Một khi nó thoát được, La Hầu khó lòng lặp lại quá trình này.

"Hồng Quân, ngươi không ngăn nổi ta đâu." La Hầu nói.

Một lượng lớn ma khí tỏa ra từ người lão để chống đỡ thần lôi.

Khi ma khí bị đánh tan cũng là lúc lão hoàn tất việc dung hợp Nguyên Thủy Thiên Ma.

Ý thức của Thiên ma đã chìm vào giấc ngủ.

Thân thể La Hầu giờ đây có đặc tính bất tử bất diệt.

Chỉ cần Vực Ngoại Ma Giới còn, lão không thể bị giết.

La Hầu dùng một tay bắt lấy Tử Tiêu Thần Lôi rồi bóp nát.

Như bị hành động của La Hầu chọc giận, một đạo Tử Tiêu Thần Lôi khác lại giáng xuống.

So với đạo trước, đạo này uy lực mạnh hơn gấp trăm lần, ẩn chứa Hỗn Nguyên chi lực.

Chắc chắn là do đích thân Hồng Quân giáng hạ.

La Hầu chẳng hề sợ hãi, vung nắm đấm nghênh chiến thần lôi.

"Oanh!" Dưới sức mạnh đáng sợ, La Hầu bị thương nhẹ nhưng trong nháy mắt đã khôi phục.

Chân thân Thần Nghịch vốn đã cường hoành, giờ có thêm Thiên ma dung nhập lại càng biến thái hơn.

Về độ cường hoành thân thể, La Hầu hiện tại chưa bằng Cộng Công nhưng khoảng cách đã thu hẹp.

Cộng Công tuy cũng có bất tử chi thân nhưng không phải kiểu bất tử bất diệt gắn liền với thế giới như La Hầu.

Chỉ cần Ma Giới còn đó, không ai giết được lão, phong ấn cũng khó.

"Cứ thế này thì bản thể Hồng Quân cũng sẽ không giáng lâm, xem ra lão quyết tâm hợp đạo rồi." La Hầu thầm nghĩ.

Lão hiểu Hồng Quân, dã tâm của lão già đó rất lớn.

Đã là kẻ đầu tiên thành thánh, lại là Thiên Đạo Thánh Nhân, việc lão muốn hợp đạo cũng không lạ.

Nếu là La Hầu, lão cũng làm vậy.

Nhưng dĩ thân hợp đạo không dễ, tu vi Hồng Quân đủ nhưng khí vận thì chưa.

Vả lại, hợp đạo ở thiên ngoại dễ hơn ở Hồng Hoang nhiều.

Để hợp đạo, bản thể Hồng Quân luôn ở thiên ngoại Hỗn Độn, sẽ không có quá nhiều hình chiếu hay phân thân xuất hiện.

Cho nên La Hầu không quá lo, trước khi hợp đạo bản thể Hồng Quân sẽ không xuống, sau khi hợp đạo lão thành một phần của Thiên Đạo, trừ khi chưởng khống được Thiên Đạo, bằng không lão phải chịu sự ước thúc, không thể tùy ý hành động.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sắc mặt ngưng trọng.

La Hầu trọng sinh, lại dung hợp Thiên ma.

Chương 61

Hiện tại dù không có nguyên thần nhưng lão vẫn có tu vi Chuẩn Thánh.

Chỉ cần thời gian, lão tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần thì sẽ còn đáng sợ hơn.

Tuy mặt hai người vẫn bình tĩnh nhưng trong lòng đang hoảng hốt, họ là ký danh đệ tử của Hồng Quân mà La Hầu với Hồng Quân lại là tử địch.

"Tiếp Dẫn đạo hữu, Chuẩn Đề đạo hữu, không cần lo lắng." Cộng Công nhận ra sự lo lắng của hai người liền mỉm cười trấn an.

Lúc này, Cộng Công nảy ra một ý định.

Nếu để Chuẩn Đề cầm Tử Tiêu Phù Chiếu đi tìm Tam Thanh đổi lấy Cửu Chuyển Nguyên Công, chắc là sẽ thành công.

Nhưng giờ chưa phải lúc tốt nhất.

Nếu không có chuyện La Hầu trọng sinh, hợp tác với Chuẩn Đề không vấn đề gì, nhưng giờ chắc chắn Chuẩn Đề đang có lòng đề phòng, nếu đi tìm Tam Thanh lúc này sẽ dễ bị nghi ngờ.

Suy nghĩ kỹ lại, Cộng Công biết không thể vội, phải kiên nhẫn.

Tiếp theo Hồng Hoang sẽ không yên bình đâu.

Ma Tổ La Hầu + Thú Hoàng Thần Nghịch + Nguyên Thủy Thiên Ma, La Hầu trọng sinh quả là khủng bố.

La Hầu ở lại Tu Di Sơn, còn Cộng Công rời khỏi Tây Phương đại lục.

Có La Hầu giúp gánh vác một phần áp lực cho Cộng Công và Vu

tộc.

Ngược lại Vu tộc cũng giúp ích nhiều cho La Hầu, đôi bên cùng có lợi.

Cộng Công làm nhiều việc như vậy không chỉ vì Thí Thần Thương.

Hiện tại Vu tộc mạnh nhưng kẻ địch cũng nhiều.

Đợi Hồng Quân hợp đạo, Tam Thanh thành thánh, tình cảnh Vu tộc sẽ khó khăn.

Ngăn Hồng Quân hợp đạo hay ngăn Tam Thanh thành thánh là điều cực khó.

Thay vào đó, đưa Vu tộc trở thành nhân vật chính duy nhất của Hồng Hoang thì dễ hơn chút.

Dưới Thiên Đạo, Hồng Hoang không có nhân vật chính vĩnh hằng.

Nếu Vu tộc thành nhân vật chính duy nhất, Thiên Đạo Thánh Nhân muốn đối phó cũng không dễ dàng.

"Hy vọng sau khi tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, ta có thể đột phá Cửu Chuyển Huyền Công tầng thứ chín." Cộng Công thầm tính.

Tầng thứ chín nghĩa là tu vi thân thể đạt cấp Hỗn Nguyên Thánh Nhân, có được Bàn Cổ chân thân, lúc đó không cần e ngại Thánh nhân nữa.

Chớp mắt đã mấy chục năm kể từ khi La Hầu trọng sinh.

Một ngày nọ, Cộng Công cảm thấy tâm huyết dâng trào, bấm tay tính toán thấy có đại cơ duyên tại Côn Luân Sơn.

Đang ở gần đó nên hắn thi triển Thủy độn đến Côn Luân.

Sâu trong Côn Luân Sơn, bên một hồ thiên trì, Tam Thanh đều có mặt.

Hồ rộng vạn dặm, nước hồ là Hậu Thiên Quý Thủy chi tinh.

Đột nhiên, hồ nước xuất hiện Tiên Thiên Thủy Hành chi khí hóa thành sương mù.

Bảo quang ngút trời, mây lành thụy thái, một món Tiên Thiên thần thai chiếu rọi hoàn vũ.

Có Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều kích động.

"Dị tượng thế này, ít nhất cũng là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo." Nguyên Thủy nói.

Bỗng nhiên Thái Thượng nhíu mày nhìn ra sau, thấy Cộng Công đã đến.

Sắc mặt ba người đều không tốt khi thấy hắn.

Nhìn Tam Thanh rồi nhìn dị tượng dưới hồ, Cộng Công biết Tạo Hóa Thanh Liên sắp xuất thế.

Nếu không có hắn, tòa sen này sẽ bị chia làm ba: hoa sen hóa thành Thái Ất Phất Trần cho Thái Thượng, củ sen hóa thành Tam Bảo Ngọc Như Ý cho Nguyên Thủy, lá sen hóa thành Thanh Bình Kiếm cho Thông Thiên.

"Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên có duyên với ta." Cộng Công lên tiếng.

Nghe vậy, Tam Thanh nhìn nhau kinh ngạc, bảo vật chưa hiện hình sao hắn biết là Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên?

Huống hồ đây là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể trấn áp khí vận, uy năng không kém Tiên Thiên Chí Bảo, Tam Thanh đời nào

chịu nhường.

Nhưng Cộng Công thực lực quá mạnh, ba người hợp lực cũng không phải đối thủ.

Một lúc sau, giữa hồ hiện ra một đóa sen xanh, Tạo Hóa chi lực vây quanh, đúng là Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên.

Vừa xuất hiện, Cộng Công đã dùng Pháp Tắc Đạo Quả thao túng nước hồ Quý Thủy bao phủ lấy nó.

Tam Thanh tế pháp bảo, thi triển thần thông nhưng không thể phá vỡ lớp nước bao quanh tòa sen.

Tu vi của họ mới chỉ cấp Đại La Kim Tiên, trước mặt Cộng Công lúc này không đủ xem.

"Tòa sen này ta nhận lấy." Cộng Công mỉm cười.

Nhưng chuyện xảy ra tiếp theo khiến hắn ngẩn người.

Đóa sen mười hai cánh đột nhiên vỡ ra, hóa thành một cái phất trần, một cái ngọc như ý, một thanh kiếm và một đoàn Tạo Hóa bản nguyên.

Thái Ất Phất Trần bay vào tay Thái Thượng, Tam Bảo Ngọc Như Ý rơi vào tay Nguyên Thủy, Thanh Bình Kiếm thuộc về Thông Thiên.

Cộng Công chỉ nhận được đoàn Tạo Hóa bản nguyên.

Bên trong nó chứa một điểm Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang cùng Tạo Hóa pháp tắc tàn khuyết.

Những món Tam Thanh nhận được chỉ là Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Còn đoàn bản nguyên của Cộng Công có thể tạo ra một món Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Là thiên số sao?

Không đúng!

"Bàn Cổ!" Cộng Công cười khổ.

Tạo Hóa Thanh Liên là Bàn Cổ để lại cho Tam Thanh, hắn có thể đoạt được một phần lợi lộc thế này đã là may mắn lắm rồi.

Hiện tại dù có đoạt lấy phất trần, ngọc như ý và kiếm cũng không thể dung hợp lại thành tòa sen mười hai cánh.

Đang định ra tay thì tòa sen chia làm bốn khiến Cộng Công uất ức.

Nhưng hắn biết rõ đây là quà của Bàn Cổ cho Tam Thanh.

Cộng Công uất ức một thì Tam Thanh uất ức mười, nếu không có hắn phá đám thì ba món bảo vật kia đã là Thượng Phẩm chứ không phải Trung Phẩm.

Đoàn bản nguyên của Cộng Công có giá trị hơn nhiều.

Nhưng dù uất ức họ cũng chẳng làm gì được, thực lực quyết định tất cả.

Cũng vì họ là Nguyên thần của Bàn Cổ nên Cộng Công không nỡ giết, ngay cả Hồng Quân cũng không dám giết họ.

Nếu Hồng Quân giết họ không chỉ mất Thánh vị mà còn bị thiên khiển.

Đương nhiên trừ phi họ tự tìm đường chết.

Thu lại Tạo Hóa bản nguyên, Cộng Công liếc nhìn bảo vật trong tay Tam Thanh một cái rồi dùng Thủy độn rời đi.

Rời Côn Luân Sơn, Cộng Công tìm một nơi hoang vắng tọa thiền.

Hắn vẫy tay, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Phiên xuất hiện.

Chúng vốn ở Thần Đình Bất Chu Sơn, giờ bị hắn triệu hoán đến.

Hắn bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Đại La Kim Tiên nếu không có chí bảo mà lọt vào đây thì cửu tử nhất sinh.

Tiếp theo hắn tính cách dùng đoàn Tạo Hóa bản nguyên này.

Nó chứa một phần bản nguyên của Tạo Hóa Thanh Liên, pháp tắc tàn khuyết và linh quang bất diệt.

Chương 62

Nếu dung nhập vào hậu thiên pháp bảo sẽ tạo ra ngay một món Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu dung nhập vào Thập Nhất Phẩm Hắc Liên có thể tạo ra tòa sen mười hai cánh, nhưng chưa chắc là Hắc Liên, có khi lại ra Thanh Liên hoặc màu khác.

Đột nhiên Cộng Công có ý tưởng: Nếu dung hợp Thí Thần Thương và Đoạn Ngọc Câu lại với nhau?

Thí Thần Thương dù đang hỏng nhẹ nhưng bản nguyên còn nguyên, dễ dung hợp hơn, lại thêm đoàn Tạo Hóa bản nguyên này nữa.

"Thí Thần Thương công kích đã ngang Tiên Thiên Chí Bảo, nếu hợp với Đoạn Ngọc Câu và đoàn bản nguyên này chắc chắn sẽ tạo ra một món Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực e rằng còn vượt qua Bàn Cổ Phiên." Nghĩ vậy, Cộng Công kích động hẳn lên.

Hắn tế Thí Thần Thương và Đoạn Ngọc Câu ra.

Đoạn Ngọc Câu tuy là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhưng là bản mệnh linh bảo của hắn.

Dưới đại pháp lực của Cộng Công, quá trình dung hợp bắt đầu.

Tạo Hóa bản nguyên chia làm hai, mỗi bên một nửa rồi bắt đầu hòa nhập.

"Oanh long long!" Cảm ứng khí cơ, Cửu Cửu Thiên Kiếp hiện ra trên bầu trời.

Những vết nứt trên Thí Thần Thương biến mất, nó bắt đầu hòa quyện với Đoạn Ngọc Câu và bản nguyên.

Thiên lôi giáng xuống liên tiếp.

Nhờ có đại trận ngăn cách, uy lực thiên kiếp bị giảm đáng kể.

Sau tám mươi mốt đạo thiên lôi, kiếp vân tan đi.

Dưới sự tôi luyện của thiên kiếp, một món Tiên Thiên Chí Bảo ra đời!

Đó là một cây Tam Xoa Kích (kích ba mũi).

Thân kích màu xanh lam thủy linh, có vân đen và thanh sắc như sóng biển cuộn trào.

Đây là Tiên Thiên Chí Bảo sở hữu bốn mươi lăm đạo Tiên Thiên cấm chế, ẩn chứa Hủy Diệt pháp tắc, Tạo Hóa pháp tắc và Thủy chi pháp tắc.

Trong đó Hủy Diệt và Thủy chi pháp tắc hoàn chỉnh, Tạo Hóa pháp tắc vẫn tàn khuyết.

Một món chí bảo chứa hai loại pháp tắc hoàn chỉnh là cực kỳ hiếm thấy.

Uy lực của Tam Xoa Kích vượt xa Thí Thần Thương và Bàn Cổ Phiên.

Quan trọng nhất, nó là bản mệnh linh bảo của Cộng Công, có thể trấn áp khí vận.

"Có món này, thực lực của ta tăng vọt." Cộng Công thầm nghĩ.

Tuy nhiên luyện hóa nó không dễ.

Thánh nhân muốn luyện hóa hoàn toàn một món chí bảo cũng mất hàng chục đến hàng trăm năm, thậm chí cả ngàn năm.

Nhưng bản mệnh linh bảo thì nhanh hơn.

Cộng Công nhất tâm nhị dụng, dùng Ảnh tử phân thân và Hỗn Độn

Nguyên Thần hợp lực luyện hóa.

Nguyên thần tu vi của hắn tuy thấp nhưng Ảnh tử phân thân đã là Chuẩn Thánh nên hiệu suất rất cao.

Vì Thủy chi pháp tắc của hắn đã viên mãn thành đạo quả, mà kích này cũng chứa Thủy chi pháp tắc hoàn chỉnh nên việc luyện hóa thuận lợi hơn nhiều.

Còn Hủy Diệt pháp tắc hắn đã lĩnh ngộ một phần nên cũng giúp ích.

Về Tạo Hóa pháp tắc, hắn chưa biết gì nhưng trong quá trình luyện hóa cấm chế có thể sẽ lĩnh ngộ được.

Nhờ đại trận che chắn và nơi này hoang vu nên không ai phát hiện.

Dị tượng biến mất hoàn toàn.

Trong thời gian ngắn hắn đã luyện hóa được đạo cấm chế đầu tiên, đủ để phát huy một phần uy năng.

Đạo thứ hai mất nhiều thời gian hơn đạo thứ nhất gấp mấy lần.

Mỗi lần luyện hóa một đạo cấm chế, hắn lại cảm ngộ thêm về đại đạo và pháp tắc bên trong.

Tại Ngọc Hư Cung ở Côn Luân Sơn, Tam Thanh cũng đang luyện hóa bảo vật của mình.

Thái Thượng luyện Thái Ất Phất Trần, Nguyên Thủy luyện Tam Bảo Ngọc Như Ý, Thông Thiên luyện Thanh Bình Kiếm.

Vì là Nguyên thần Bàn Cổ nên tốc độ luyện hóa linh bảo trung phẩm của họ rất nhanh.

Đang luyện hóa, cả ba bỗng có cảm giác bất an khó tả.

“Chẳng lẽ Cộng Công đã dùng đoàn bản nguyên đó tạo ra Thượng

Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo sao?" Thái Thượng nhíu mày.

Trong minh minh, ba món bảo vật của họ và đoàn bản nguyên kia có sự liên hệ vi diệu vì vốn là một phần của Tạo Hóa Thanh Liên.

Vì đạo hạnh cao thâm nên họ cảm nhận được Cộng Công vừa làm một chuyện động trời.

Nguyên Thủy bấm tay tính toán nhưng không thu được gì.

Cả ba hợp lực tính toán cũng vẫn vô ích.

"Tuyệt đối không chỉ là tạo ra một món Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đơn thuần đâu." Nguyên Thủy khẳng định.

Trên Hồng Hoang đại địa, tại một nơi phía Đông, một gốc Hậu Thiên Linh Căn xuất thế, dẫn theo vài sinh linh tranh đoạt.

Một Đại Yêu tu vi Huyền Tiên cảnh đối chiến vài Chân Tiên cấp, tuy chiếm thượng phong, nhưng vẫn chậm chạp chưa phân thắng bại.

Bỗng nhiên, một cỗ uy thế cường đại từ trên trời giáng xuống, vài yêu đang chiến đấu lập tức dừng lại, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một Đạo nhân đạp mây lành hạ xuống.

"Đại giác Kim Tiên bất nhị thì, Tây Phương diệu pháp Tổ Bồ Đề, Bất sinh bất diệt tam tam hành, Toàn khí toàn thần vạn vạn từ, Không tịch tự nhiên tùy biến hóa, Chân như bản tính nhậm vi chi, Dữ thiên đồng thọ trang nghiêm thể, Lịch kiếp minh tâm Đại Pháp Sư, Thân xuất liên hoa thanh tịnh đài, Nhị thừa diệu điển pháp môn khai, Linh lung xá lợi siêu phàm tục, Anh lạc minh châu tuyệt thế hĩ, Bát bảo trì trung sinh tử diễm, Thất trân diệu thụ trường kim đài, Chỉ nhân Đông Thổ đa anh tuấn, Ngộ tiền duyên kết thánh thai." Người đó chính là Chuẩn Đề Đạo nhân của Tây Phương.

Chỉ thấy, Chuẩn Đề Đạo nhân tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, đầu đội hai đóa hoa, tiên phong đạo cốt, phiêu diểu thoát trần.

Vài yêu vừa nhìn thấy Chuẩn Đề, không khỏi trong tâm sinh kính ý.

"Bần đạo Chuẩn Đề, chính là ký danh đệ tử của Hồng Quân Thánh Nhân, gốc Hậu Thiên Linh Căn này cùng ta hữu duyên." Chuẩn Đề đạm đạm nói.

Vì Tây Phương bần tích, Chuẩn Đề không ít lần đến Đông Phương thu hoạch bảo vật.

Trừ Thiên Tài Địa Bảo, Chuẩn Đề còn độ hóa một số sinh linh có Căn cước tốt đi Tây Phương.

Vài sinh linh kia, Chuẩn Đề lại chẳng để mắt tới.

Nhưng gốc Hậu Thiên Linh Căn kia thì không thể bỏ qua.

Tu vi cao nhất của vài yêu kia cũng chỉ là Huyền Tiên, Chuẩn Đề lại là Đại La Kim Tiên cấp tu vi, chỉ cần hơi phóng thích một chút Khí thế cũng đủ chấn nhiếp, thêm vào đó Chuẩn Đề lại là ký danh đệ tử của Hồng Quân.

Một yêu tu vi Huyền Tiên cấp hướng Chuẩn Đề bái xuống: "Cầu Đại Tiên thu ta làm đồ đệ." "Các ngươi cùng bần đạo không có duyên thầy trò, nhưng nếu có thể tu thành Kim Tiên, đến Tu Di Sơn ở Tây Phương, hoặc có thể trở thành ký danh đệ tử của bần đạo." Chuẩn Đề nói.

Trong việc thu đồ đệ, Chuẩn Đề cũng không quá tùy tiện.

Phải biết rằng, Khí vận của thầy trò tương liên.

Trước kia, Chuẩn Đề đã độ hóa không ít sinh linh có Căn cước tốt ở Đông Phương về Tây Phương, nhưng cũng không thu mấy người làm đồ đệ.

Không thèm để ý đến vài yêu kia, Chuẩn Đề vung Thất Bảo Diệu

Thụ trong tay, một đạo Thất Sắc Thần Quang thu lấy gốc Hậu Thiên Linh Căn.

Mây lành bay lên, Chuẩn Đề lại đi về nơi khác.

Khi Chuẩn Đề mới đi vài trăm vạn dặm đường mây, phía sau có tiếng vang lên: "Đạo hữu xin dừng bước!" Dừng bước mây lành dưới chân, Chuẩn Đề quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đoàn thủy quang.

Trong đoàn thủy quang màu Hỗn Độn, Cộng Công bước ra.

"Thì ra là Cộng Công Đạo hữu." Chuẩn Đề khẽ mỉm cười.

Từ khi La Hầu trọng sinh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vốn định rời khỏi Tu Di Sơn, nhưng La Hầu lại không làm khó hai người, còn ban cho họ một số lợi ích.

Dưới sự chỉ điểm của La Hầu, Tiếp Dẫn đã ẩn ẩn chạm tới cảnh giới Chuẩn Thánh.

"Đạo hữu có nguyện cùng ta hạ xuống tìm một nơi phẩm trà luận đạo một phen chăng?" Cộng Công hỏi.

"Đó chính là sở nguyện của bần đạo, không dám thỉnh!" Chuẩn Đề gật đầu.

Ngay lập tức, Cộng Công và Chuẩn Đề hạ mây đầu, tìm một vách núi phong cảnh tú lệ.

Dưới thân Chuẩn Đề hiện ra Cửu Phẩm Liên Đài, còn dưới thân Cộng Công thì là Thập Nhất Phẩm Hắc Liên.

Chương 63

Nhìn Thập Nhất Phẩm Hắc Liên dưới thân Cộng Công, trong mắt Chuẩn Đề cũng có chút hâm mộ.

Lúc này, Cộng Công lấy ra vài trái Linh Quả, cùng hai chén Linh Trà.

Cùng Chuẩn Đề phẩm trà, ăn Linh Quả, luận đạo một lúc, Cộng Công lấy ra Tử Tiêu Phù Chiếu.

"?" Nhìn phù chiếu màu tím Cộng Công lấy ra, Chuẩn Đề ngẩn người.

"Đây chính là Tử Tiêu Phù Chiếu, bên trong có Hoàng Đình Kinh." Cộng Công đưa Tử Tiêu Phù Chiếu trong tay cho Chuẩn Đề.

Khẽ do dự một chút, Chuẩn Đề vươn tay nhận lấy.

Thần Thức vừa lướt qua, Hoàng Đình Kinh liền hiện lên trong não hải của Chuẩn Đề.

Hoàng Đình Kinh bác đại tinh thâm, huyền ảo khó hiểu, khiến Chuẩn Đề cũng không giữ được bình tĩnh.

"Đạo hữu có ý gì?" Chuẩn Đề hỏi.

"Tam Thanh có một bộ Cửu Chuyển Nguyên Công." Cộng Công chỉ nói một câu, Chuẩn Đề đã hiểu rõ.

Chuẩn Đề cũng biết Bàn Cổ đã sáng tạo ra hai loại công pháp, Cửu Chuyển Huyền Công để tu luyện thân thể, và Cửu Chuyển Nguyên Công để tu luyện Nguyên Thần.

Thập Nhị Tổ Vu có Cửu Chuyển Huyền Công, Tam Thanh thì có Cửu Chuyển Nguyên Công.

Tuy nhiên, cho dù là Cửu Chuyển Huyền Công hay Cửu Chuyển Nguyên Công, điều kiện tu luyện đều cực kỳ hà khắc.

Như Chuẩn Đề, không thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công.

"Dùng Tử Tiêu Phù Chiếu này đổi lấy Cửu Chuyển Nguyên Công từ Tam Thanh, vấn đề không lớn." Chuẩn Đề thầm nghĩ, nhưng Cộng Công hiện tại đã rất cường đại, nếu Cộng Công lại tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, liệu có thành Thánh không?

Trong lòng cân nhắc một phen, Chuẩn Đề liền đồng ý.

Đối với Chuẩn Đề cũng có lợi ích, được Hoàng Đình Kinh, dùng Tử Tiêu Phù Chiếu đổi lấy Cửu Chuyển Nguyên Công từ Tam Thanh, tuy không thể tu luyện, nhưng cũng có thể tham khảo.

Muốn cự tuyệt, Cộng Công vốn không dễ đối phó, lại thêm cả La Hầu nữa.

La Hầu vì sao lại cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không ít lợi ích?

Phần lớn là vì thái độ của Cộng Công.

Thấy Chuẩn Đề đồng ý, Cộng Công cũng vừa lòng.

Có sự hợp tác của Chuẩn Đề, tin rằng không lâu sau có thể có được Cửu Chuyển Nguyên Công. ...

Chuẩn Đề đã tới Côn Luân Sơn tìm Tam Thanh.

Sau khi Chuẩn Đề rời đi, Cộng Công tế Tam Xoa Kích, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và Thập Nhất Phẩm Hắc Liên, cùng bảy viên Định Hải Châu, che đậy Thiên Cơ.

Đáng nói là, sau khi Cộng Công có được một viên Định Hải Châu ở Lưu Ba Sơn Đông Hải, thu phục Đông Hải Long Tộc, sau đó lại lục tục tìm được sáu viên khác.

Trừ hai mươi bốn viên Định Hải Châu trong tay Hồng Quân, còn năm viên chưa tìm thấy.

Bảy viên Định Hải Châu kết hợp lại, uy lực cũng không hề nhỏ.

Nhanh chóng, Cộng Công thu hồi Pháp Bảo.

Trong thời gian ngắn, Hồng Quân hẳn cũng không thể thôi toán ra.

Cửu Chuyển Nguyên Công quá mức trọng yếu đối với Cộng Công, cho nên, y không dám quá sơ suất.

Đợi đến hôm nay mới tìm Chuẩn Đề hợp tác, Cộng Công cũng cảm thấy thời cơ đã chín muồi. ...

Trên Tu Di Sơn, động thiên do La Hầu khai thác tọa lạc trên cao.

Trong động thiên của La Hầu, có một số hung thú, có Ma Tộc và Thiên Ma.

Lúc này, La Hầu đang giảng đạo, Tiên Thiên Ma Khí ngưng tụ thành một đóa Hắc Liên, y ngồi trên đó.

Theo lời La Hầu giảng đạo, đủ loại dị tượng hiển hiện, có thiên hoa loạn trụy, lại có địa dũng Hắc Liên.

Trừ hung thú, Ma Tộc và Thiên Ma, một số sinh linh ở Tu Di Sơn cũng đang nghe đạo, trong đó bao gồm cả Tiếp Dẫn.

La Hầu hiện tại tuy tu vi Chuẩn Thánh, nhưng cũng từng là Đại Đạo Thánh Nhân, nếu không bị Bàn Cổ chém giết, có lẽ đã đột phá tầng thứ phía trên Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Đây không phải lần đầu tiên Tiếp Dẫn nghe La Hầu giảng đạo, mỗi lần đều có thu hoạch.

Hiện tại, tu vi của Tiếp Dẫn đã thập phần tiếp cận Chuẩn Thánh.

Tiếp Dẫn kết hợp những gì mình lĩnh ngộ, đạo mà Hồng Quân

giảng, cùng với La Hầu, đã đi ra một con đường mới, nhưng chỉ là sơ hình.

Vừa giảng đạo, La Hầu vừa nhìn Tiếp Dẫn bằng đôi Ma Nhãn.

Trong mắt La Hầu, tại Thiên Linh của Tiếp Dẫn có Xá Lợi Nguyên Quang, phía sau đầu có Phật Quang nhàn nhạt.

Phật, chính là đạo của Tiếp Dẫn.

"Thiện niệm của Bàn Cổ hóa thành Pháp Giới, nếu Tiếp Dẫn có thể tiến vào, Phật Pháp có lẽ sẽ đại thành, nhưng ngay cả ta cũng không biết Pháp Giới ở đâu." La Hầu thầm nghĩ trong lòng.

Lần giảng đạo này, La Hầu cũng giảng một chút về Hỗn Nguyên Đạo Quả, Tiếp Dẫn chỉ lĩnh ngộ được một phần mười, La Hầu cũng chỉ giảng phần ngoài của Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Đạp mây lành, thân khoác Thất Sắc Thần Quang, Chuẩn Đề đến Côn Luân Sơn.

Suốt dọc đường, Chuẩn Đề đều đang suy nghĩ làm sao để dùng Tử Tiêu Phù Chiếu đổi lấy Cửu Chuyển Nguyên Công từ Tam Thanh.

Cửu Chuyển Nguyên Công là một trong hai đại công pháp của Bàn Cổ, độ quý giá có thể thấy rõ.

"Trước tiên tìm Nguyên Thủy." Chuẩn Đề sau khi suy xét, quyết định trước tiên tìm Nguyên Thủy.

Thất Bảo Diệu Thụ trong tay vung động, Thần Quang chói mắt, Chuẩn Đề mượn ánh sáng thi triển một Độn Pháp, tốc độ nhanh hơn gấp mười lần trở lên.

Vài ngày sau, y đến Kỳ Lân Nhai, tiếp đó đến Ngọc Hư Cung.

Khi Chuẩn Đề vừa đến ngoài đại môn Ngọc Hư Cung, thấy đại môn mở toang, Thủy Hỏa Đồng Tử của Thông Thiên ra nghênh tiếp.

Với Đạo Hạnh cao thâm của Tam Thanh, đã thôi toán ra trước khi Chuẩn Đề đến Ngọc Hư Cung.

"Tham kiến Đại Tiên." Thủy Hỏa Đồng Tử cung cung kính kính chắp tay.

Theo Thủy Hỏa Đồng Tử bước vào Ngọc Hư Cung, phảng phất như đến một thế giới khác.

Trong Ngọc Hư Cung tự thành một giới, lung linh kỳ ảo, vạn vật muôn hình vạn trạng, kỳ hoa dị thảo vô số, tường quang rực rỡ nghìn điều, tiên hạc bay lượn trên không, nai nai chạy tán loạn.

Dọc đường đến Tam Thanh Điện, Chuẩn Đề thấy Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người.

"Tham kiến ba vị Sư Huynh." Chuẩn Đề hơi hạ thấp tư thái.

Tuy đều là đệ tử của Hồng Quân, nhưng Tam Thanh là nhập thất đệ tử, Chuẩn Đề chỉ là ký danh đệ tử.

Nhập thất đệ tử còn là chân truyền, Khí vận thầy trò tương liên mật thiết, xa không phải ký danh đệ tử có thể sánh bằng.

"Sư đệ không ở Tây Phương hưởng phúc, đến Côn Luân Sơn có việc gì quan trọng?" Thái Thượng ngữ khí bình đạm.

"Ta đang du lịch Hồng Hoang, đến gần Côn Luân Sơn, ba vị Sư Huynh, cũng tới thăm hỏi, chỗ quấy rầy, xin ba vị Sư Huynh không nên trách cứ." Chuẩn Đề nói.

Sau một hồi khách sáo, Tam Thanh và Chuẩn Đề luận đạo.

Đỉnh đầu Thái Thượng hiện ra một mẫu Khánh Vân, trên Khánh Vân có ba đóa hoa, trên ba đóa hoa có một tòa Huyền Hoàng Bảo Tháp, trong ngực lại có Ngũ Khí.

Chỉ thấy, Tam Hoa trên đỉnh đầu Thái Thượng và Ngũ Khí trong

ngực hòa trộn làm một, diễn hóa ra Âm Dương Nhị Khí, Lưỡng Nghi Thái Cực.

Đỉnh đầu Nguyên Thủy lại là Chư Thiên Khánh Vân, Hạo Nhiên Chi Khí tràn ngập, vạn đóa kim liên, trên liên có kim đẳng, lại có dây châu anh lạc buông rủ, nâng một Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Thông Thiên cũng hiển hiện Tam Hoa Ngũ Khí, diễn hóa Vô Sinh Diệu Đạo.

Phía sau Chuẩn Đề thì xuất hiện hư ảnh một cây Bồ Đề, vô số Bồ Đề tử phát ra Phạm Âm, lại có Xá Lợi Nguyên Quang, Tiên Thiên Canh Kim, Thất Bảo Tường Vân.

Về Đạo Hạnh, Chuẩn Đề không ở dưới Tam Thanh.

Bốn người luận đạo vài ngày, tương hỗ ấn chứng, đều có thu hoạch.

Tiếp đó, Chuẩn Đề cũng không vội rời đi, ở lại Ngọc Hư Cung, Tam Thanh cũng không tiện đuổi Chuẩn Đề đi.

Chương 64

Thoáng cái, hai tháng trôi qua.

Trong hai tháng đó, Chuẩn Đề nhiều lần cùng Tam Thanh luận đạo, cũng tiết lộ một phần nhỏ Hoàng Đình Kinh, thành công khiến Tam Thanh đối với Hoàng Đình Kinh nảy sinh hứng thú.

Khi cảm thấy đã gần đủ, Chuẩn Đề tìm Nguyên Thủy riêng, đề xuất dùng Tử Tiêu Phù Chiếu đổi lấy Cửu Chuyển Nguyên Công.

Dưới tài ăn nói khéo léo của Chuẩn Đề, Nguyên Thủy đã đồng ý.

Cửu Chuyển Nguyên Công tuy tốt, nhưng không phải ai cũng có thể tu luyện, trừ Tam Thanh, Hồng Hoang còn mấy người có thể tu luyện?

Có thể tu luyện cũng chưa chắc sẽ tu luyện?

Từ khi đến Tử Tiêu Cung nghe Hồng Quân giảng đạo, Tam Thanh đã quyết định tu luyện đạo của Hồng Quân.

Tam Thanh cảm thấy tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công muốn thành Thánh quá khó, tu luyện đạo của Hồng Quân sẽ dễ dàng hơn một chút. ...

Sau khi dùng Tử Tiêu Phù Chiếu đổi Cửu Chuyển Nguyên Công với Nguyên Thủy, Chuẩn Đề tỉ mỉ cảm ngộ Cửu Chuyển Nguyên Công, sâu sắc cảm thấy Cửu Chuyển Nguyên Công bác đại tinh thâm.

Nhưng, Chuẩn Đề không thể tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, dù có thể tu luyện, y cũng sẽ không tu luyện.

Sau khi cáo biệt Tam Thanh, Chuẩn Đề vừa rời Côn Luân Sơn liền truyền tin cho Cộng Công.

Trong lòng Chuẩn Đề cũng có sự do dự, y biết, một khi Cửu Chuyển Nguyên Công rơi vào tay Cộng Công, thực lực của Cộng Công có thể trong thời gian ngắn cường đại không ít.

Bất Chu Sơn.

Cộng Công cầm một ngọc giản nhỏ, Thần Thức vừa thăm dò, đại lượng tin tức tràn vào não hải, chính là Cửu Chuyển Nguyên Công.

Tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, đối với Nguyên Thần có yêu cầu hà khắc.

Với Nguyên Thần Hỗn Độn của Cộng Công, y có thể tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, thêm vào thể chất của y, cùng với việc đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, thì càng thích hợp không gì bằng.

Cửu Chuyển Huyền Công tu luyện thân thể, có thể tu luyện đến Hỗn Nguyên Thánh Nhân; Cửu Chuyển Nguyên Công tu luyện Nguyên Thần, cũng có thể tu luyện đến Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng nếu chỉ tu luyện một trong hai, muốn thành Thánh thì cực kỳ khó khăn.

Vì đã có Cửu Chuyển Nguyên Công, Cộng Công lập tức bắt đầu tu luyện.

Vừa bắt đầu tu luyện, hiệu suất nhanh chóng khiến Cộng Công cũng phải giật mình.

Chỉ trong một ngày, chuyển thứ nhất đã hoàn thành.

Cửu Chuyển Nguyên Công chuyển thứ nhất và thứ hai tương ứng với cấp Tán Tiên, chuyển thứ ba tương ứng với cấp Chân Tiên, chuyển thứ tư tương ứng với cấp Huyền Tiên, chuyển thứ năm tương ứng với cấp Kim Tiên, chuyển thứ sáu tương ứng với cấp Thái Ất Kim Tiên, chuyển thứ bảy tương ứng với cấp Đại La Kim Tiên, chuyển thứ tám tương ứng với Chuẩn Thánh, chuyển thứ chín tương ứng với Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Người khác tu luyện Nguyên Thần, cũng hấp thu Tiên Thiên Linh Khí, nhưng tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công lại cần hấp thu Hỗn Độn Chi Khí.

Khi tu thành Cửu Chuyển Nguyên Công chuyển thứ nhất, Cộng Công cũng có thêm một số cảm ngộ.

"Pháp tắc Lực lượng..." Cộng Công lẩm bẩm tự nói.

Cộng Công đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến cực hạn của chuyển thứ tám, nhưng vẫn chậm chạp không thể đột phá, sau khi tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, y mới biết, muốn tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công cũng đến chuyển thứ tám, rồi lĩnh ngộ Pháp tắc Lực lượng, mới có thể khiến cả hai công pháp đều đột phá chuyển thứ chín, cuối cùng hợp nhất làm một.

Trong ba nghìn Pháp tắc, Pháp tắc Lực lượng là cường đại nhất.

Bàn Cổ không chỉ là Ma Thần số một của Thái Cổ, mà còn là Lực Chi Ma Thần.

Pháp tắc Lực lượng là Pháp tắc đầu tiên của Bàn Cổ, bẩm sinh đã có, cho nên, trong thân thể mang huyết mạch Bàn Cổ đều ẩn chứa Pháp tắc Lực lượng.

Cộng Công vốn là Tổ Vu, lại tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần, trong thân thể chắc chắn ẩn chứa Pháp tắc Lực lượng, dù không hoàn chỉnh, tàn khuyết cũng tốt.

Nếu tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ chín, có Bàn Cổ Chân Thân, Pháp tắc Lực lượng ẩn chứa trong thân thể chắc chắn sẽ hiển hiện ra, nhưng không có Pháp tắc Lực lượng, Cộng Công dù có tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công đến chuyển thứ tám, cũng không thể tu luyện thành Bàn Cổ Chân Thân!

"Tiếp tục tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, lại mượn trợ Thập

Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, hy vọng có thể khiến Pháp tắc Lực lượng ẩn chứa trong thân thể ta hiển hiện ra." Cộng Công thầm nghĩ.

Ngoài ra, Cộng Công cũng không có biện pháp nào tốt hơn.

Có thể khẳng định, cùng với việc tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, Pháp tắc Lực lượng ẩn chứa trong thân thể Cộng Công càng dễ hiển hiện ra.

Cửu Chuyển Nguyên Công dù tu luyện đến chuyển thứ tám cũng không thể khiến Pháp tắc Lực lượng ẩn chứa trong thân Cộng Công hiển hiện, đợi khi các Tổ Vu khác tu vi cao hơn, dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, lĩnh ngộ Pháp tắc Lực lượng cũng sẽ không quá khó.

Chỉ cần tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công đến chuyển thứ tám, lại lĩnh ngộ Pháp tắc Lực lượng, tu vi thân thể và tu vi Nguyên Thần của Cộng Công đều có thể đạt Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Một khi tu vi thân thể và tu vi Nguyên Thần đều đạt Hỗn Nguyên Thánh Nhân, lại có Tiên Thiên Chí Bảo Tam Xoa Kích trong tay, đối đầu với một Thiên Đạo Thánh Nhân, Cộng Công cũng hoàn toàn không sợ hãi.

Bất Chu Sơn, trong một sơn cốc Linh Khí nồng đậm, Cộng Công đứng thẳng.

Dưới sơn cốc này có mười ba Linh Mạch, bảy Linh Mạch nhỏ, năm Linh Mạch trung bình, và một Linh Mạch lớn.

Dù là Bất Chu Sơn, ngọn núi số một Hồng Hoang, nhưng phúc địa như vậy cũng không nhiều.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, đứng dậy!" Theo tiếng hô lớn của Cộng Công, mười hai lá Đô Thiên Thần Sát Phiên được triệu hoán, huyền phù giữa không trung, lập thành đại trận.

Khoảnh khắc, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã bày thành, tức thì, mười hai lá đại phiên không gió tự động.

Trên mặt phiên, hình tượng Thập Nhị Tổ Vu phảng phất như sống động, muốn thoát ra.

Dưới sự thôi động Pháp Lực của Cộng Công, đại trận bắt đầu vận hành.

Thần Sát Chi Khí tràn ngập, lôi thần vang dội.

Trận này có năng lực cải thiên hoán địa, uy thế trọng lập càn khôn.

Khi đại trận vừa thành, phá vỡ giới hạn thời gian và không gian, câu thông Hỗn Độn bên ngoài Thiên Địa.

Một khe nứt không gian xuất hiện trên đỉnh đầu Cộng Công, thời gian xung quanh khe nứt càng vô cùng hỗn loạn.

Đại lượng Hỗn Độn Chi Khí từ khe nứt không gian tuôn ra.

Lúc này, Phân Thân Ảnh Tử của Cộng Công hiện hóa, phụ trách thao khống đại trận, Cộng Công thì tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, cảm ngộ Pháp tắc Lực lượng.

Hiện giờ, Cộng Công đã tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công đến chuyển thứ hai, ẩn ẩn muốn đột phá chuyển thứ ba.

Khi Cộng Công vừa tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, đại lượng Hỗn Độn Chi Khí từ khe nứt không gian phía trên tuôn ra nhanh chóng hội tụ về phía y.

Hấp thu Hỗn Độn Chi Khí, hiệu suất tu luyện của Cộng Công tăng nhanh một chút.

Cũng không biết đã qua bao lâu, Cộng Công đột phá chuyển thứ ba.

Cùng lúc đó, Đô Thiên Thần Sát Trận cũng triệu hoán ra một hình

chiếu Bàn Cổ.

Không thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, nhưng triệu hoán một hình chiếu Bàn Cổ lại không quá khó khăn.

Hình chiếu Bàn Cổ bước một bước, đến trước mặt Cộng Công, tiếp đó, dung nhập vào thân thể Cộng Công.

Tức thì, toàn thân Cộng Công chấn động, Pháp tắc Lực lượng ẩn chứa trong thân y hiển hiện ra.

Huyết mạch Bàn Cổ, Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể, Cửu Chuyển Huyền Công đạt chuyển thứ tám, Nguyên Thần Hỗn Độn, Cửu Chuyển Nguyên Công cũng đạt chuyển thứ ba, lại thêm Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cùng mười ba Linh Mạch dưới đất, đủ loại như vậy, mới khiến Pháp tắc Lực lượng ẩn chứa trong thân Cộng Công hiển hiện.

Cùng với việc Pháp tắc Lực lượng ẩn chứa trong thân hiển hiện, Cộng Công lập tức cảm ngộ.

Tuy nhiên, điều khiến Cộng Công uất ức là, Pháp tắc Lực lượng ẩn chứa trong thân y không hoàn chỉnh, mà là tàn khuyết.

Kỳ thực, Cộng Công sớm đã chuẩn bị tâm lý.

Nếu Thập Nhị Tổ Vu dung hợp làm một, có thể sẽ có Pháp tắc Lực lượng hoàn chỉnh, nhưng chỉ một mình Tổ Vu, tất nhiên là Pháp tắc Lực lượng tàn khuyết.

Chỉ là, Cộng Công dù sao cũng không phải Tổ Vu thuần túy, y đã tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần, vốn cho rằng Pháp tắc Lực lượng ẩn chứa trong thân có thể đã hoàn chỉnh, giờ mới biết mình đã nghĩ quá nhiều.

Nhưng, Pháp tắc Lực lượng tàn khuyết cũng tốt hơn là không có.

“Bàn Cổ Phiên dường như ẩn chứa Pháp tắc Lực lượng, nhưng, hiện tại lại đang ở trong tay Hồng Quân.” Cộng Công trong lòng thầm thở dài.

Mặc dù chỉ có Pháp tắc Lực lượng tàn khuyết, nhưng cũng đã khiến Cộng Công lĩnh ngộ được thức thứ hai của Khai Thiên Cửu Thức.

Nhìn thời gian hỗn loạn phía trên, không gian vỡ nát, cùng với ngày càng nhiều Hỗn Độn Chi Khí, Cộng Công tiện tay vung lên, ánh rìu Khai Thiên chợt hiện.

“Ầm!” Dưới một nhát chém của ánh rìu Khai Thiên do Cộng Công tiện tay phát ra, Hỗn Độn Chi Khí bị phá tan, khe nứt không gian và thời gian hỗn loạn cũng bị cắt đứt.

Chớp mắt, Hỗn Độn Chi Khí diễn hóa thành địa thủy hỏa phong hoành hành, sản sinh lực phá hoại kinh người.

Tuy chỉ là Pháp tắc Lực lượng tàn khuyết, nhưng phối hợp Khai Thiên Cửu Thức, uy lực sản sinh cũng kinh người.

Hơn nữa, thức thứ nhất của Khai Thiên Cửu Thức, Cộng Công cũng chưa hề nghiêm túc, nếu nghiêm túc thi triển thức thứ hai, uy lực còn xa không chỉ có chút đó.

Nếu Cộng Công dùng Tam Xoa Kích thi triển Khai Thiên Cửu Thức, càng không thể tưởng tượng.

Chương 65

...

Thiên Giới, Cửu Trọng Thiên, một chiến trường.

Từ Đệ Nhất Trọng Thiên đến Đệ Bát Trọng Thiên thuộc về Thần Đình Vu Tộc, Đệ Cửu Trọng Thiên thuộc về Thiên Đình.

Nhưng, mâu thuẫn giữa Thiên Đình và Thần Đình ngày càng lớn, thỉnh thoảng sẽ có chiến tranh quy mô nhỏ.

Lần này, một quân đoàn Thần Tộc trú thủ ở Đệ Bát Trọng Thiên tùy tiện tìm một cái cớ sát phạt lên Đệ Cửu Trọng Thiên.

Số lượng người của hai bên cộng lại cũng vài vạn, không nhiều lắm.

Trong cuộc tàn sát thảm khốc, yêu tộc hầu như đều chiến đấu bằng bản thể.

Phóng mắt nhìn, các loại phi cầm tẩu thú.

Quỳ Ngưu, tọa kỵ của Cộng Công cũng ở đó, nhưng đã biến thành nhân thân mà chiến đấu.

Quỳ Ngưu sau khi hóa hình thành người, là một đại hán da ngăm đen thô ráp, thân thể khôi ngô, như một tòa tháp đen, tay cầm một cây côn lang nha bằng sắt hỗn.

Một phía Thiên Đình tử thương thảm trọng, nơi Quỳ Ngưu đi qua, có thể nói là nơi nào cũng không thể địch lại.

Khi Quỳ Ngưu thi triển Thần Thông, cuồng phong bạo vũ đi kèm, lôi đình bạo ngược, Nhật Nguyệt Thần Quang bao trùm toàn thân.

Hiện giờ, Quỳ Ngưu cũng có tu vi Kim Tiên cấp rồi.

Bỗng nhiên, một ngọc phù truyền tin trên người Quỳ Ngưu vỡ nát, y lập tức dẫn theo nhân mã rút lui.

Khi Quỳ Ngưu dẫn theo nhân mã rút về Đệ Bát Trọng Thiên, trên chiến trường có hai Đại Yêu, một là Khổng Tước, một Đại Yêu khác thân ngựa mặt người, vẫn hổ cánh chim, chính là Anh Chiêu.

Thiên Đình có Thập Đại Yêu Thần và ba trăm sáu mươi lăm Yêu Vương, Khổng Tước chỉ là Yêu Vương, Anh Chiêu thì là một trong Thập Đại Yêu Thần.

Thập Đại Yêu Thần của Thiên Đình, gồm Kế Mông, Anh Chiêu, Bạch Trạch, Phi Đản, Phi Liêm, Thương Dương, Khâm Nguyên, Thử Thiết, Quỷ Xa và Cửu Anh, đều là tu vi Thái Ất Kim Tiên cấp.

"Đáng ghét, chậm một bước." Anh Chiêu uất ức, Khổng Tước thì lại vẻ mặt bình tĩnh. ...

Tây Phương, ngoài Tu Di Sơn, lại một trận chiến tranh.

Hung thú và Ma Đầu dưới trướng La Hầu, cùng với các sinh linh từ xa đến đối phó La Hầu đang tàn sát.

Ma Tổ La Hầu trọng sinh, lấy thân Thần Nghịch, đã truyền khắp Hồng Hoang, cũng dẫn đến việc các Đại Năng muốn đối phó La Hầu.

Một đóa Hắc Liên xuất hiện trên chiến trường, chính là Đạo Quả Pháp tắc của La Hầu biến hóa, Hắc Liên hấp thu Sát Khí trên chiến trường, không ngừng lớn mạnh.

Hồng Hoang từ trước đến nay sẽ không quá yên bình, khi La Hầu trọng sinh với thân Thần Nghịch, lại càng không yên bình.

Ngoài ra, Đông Hải Bồng Lai, Đông Vương Công sau khi thoát khốn, cũng không quá an phận.

Lại có Bắc Minh Côn Bằng, U Minh Huyết Hải Minh Hà, vân vân.

Hiện giờ thế lực Hồng Hoang quá nhiều, tranh chấp tài nguyên, tranh chấp Khí vận, chiến tranh do Nhân Quả gây ra, vân vân, không sao kể xiết.

Thần Đình lại là một thế lực mạnh nhất, kế đến là Thiên Đình. ...

Toàn bộ Hồng Hoang, Bất Chu Sơn lại không có tranh đoạt.

Cũng không mấy sinh linh có gan gây rối ở Bất Chu Sơn.

Lúc này, Cộng Công lại đang lo lắng việc tu luyện Nguyên Thần của các Tổ Vu còn lại.

Đế Giang và mười một Tổ Vu khác đều đã điều hòa Tiên Thiên Thanh Khí và Tiên Thiên Trọc Khí nhất trí, có thể dung hợp bất cứ lúc nào, nhưng một khi dung hợp Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể, sẽ có Thiên Khiển.

Đương nhiên, cũng có thể đi ra ngoài Thiên Ngoại, nhưng cũng không thể không trở về Hồng Hoang.

Cộng Công đã trải qua, biết sự đáng sợ của Thiên Khiển.

Cho nên, các Tổ Vu như Đế Giang đều đang chuẩn bị đủ loại.

Nhưng, các Tổ Vu như Đế Giang không ai tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ tám, đều ở chuyển thứ bảy, khi đối mặt với Thiên Khiển, hầu như không khác gì tự tìm cái chết.

Cộng Công cũng không ít lần bận tâm vì các Tổ Vu còn lại.

"Ầm!" Một cỗ Nguyên Thần ba động cường đại từ trên người Cộng Công phát ra, Nguyên Thần ba động thấu qua khí tức Hỗn Độn Thái Cổ.

Chính là Cộng Công đã tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công đến chuyển thứ tư.

Hiện giờ, tu vi Nguyên Thần của Cộng Công cũng đã bước vào

cấp Huyền Tiên.

Cùng với việc tu vi Nguyên Thần tăng cao, Cộng Công đối với Đại Đạo cảm ngộ cũng sâu sắc hơn.

Bỗng nhiên, tâm thần Cộng Công khẽ động, y liền bấm ngón tay thôi toán.

Thôi toán rất lâu, khóe miệng Cộng Công hiện lên một nụ cười nhàn nhạt, đứng dậy, bước một bước, đã mượn Thủy Độn mà đến Thiên Giới.

Ở một nơi nào đó trên Đệ Bát Trọng Thiên, hai thanh niên đang giao đàm, một người mặc kim sắc đạo bào, một người mặc ngũ sắc đạo bào.

Thanh niên mặc kim sắc đạo bào là Kim Tuyên, sủng vật của Cộng Công, thanh niên mặc ngũ sắc đạo bào là ca ca của Kim Tuyên, Khổng Tuyên.

Phượng Tổ đã hạ sinh hai tử, là Khổng Tước và Đại Bằng.

Thân là con của Phượng Tổ, Căn cước của hai huynh đệ Khổng Tuyên và Kim Tuyên đều không kém, bản nguyên của Khổng Tuyên có Tiên Thiên Ngũ Hành, bản nguyên của Kim Tuyên có Tiên Thiên Âm Dương.

Với Căn cước của hai huynh đệ, trong Hồng Hoang cũng là đỉnh cấp, so với Đế Tuấn, Phục Hy, Côn Bằng, vân vân, cũng không kém bao nhiêu.

Dường như đã phát giác ra điều gì, Khổng Tuyên và Kim Tuyên đều biến sắc, không tiếp tục giao đàm, nhìn xung quanh.

Khi thấy thân ảnh Cộng Công bước ra, Kim Tuyên thở phào nhẹ nhõm.

“Chủ nhân!” Kim Tuyên ngữ khí cung kính.

Khổng Tuyên thì vẻ mặt kiêu ngạo, lạnh nhạt nhìn Cộng Công.

Tính cách Khổng Tước cao ngạo, sở dĩ nguyện ý làm nội gián, Kim Tuyên là một phần nguyên nhân, lại có nguyên nhân khác, ví dụ như sự kiêu ngạo của Phượng Hoàng nhất tộc.

Trong Thiên Đình, Kim Ô là tôn quý nhất, Phượng Hoàng thứ hai, còn Thần Đình Vu Tộc lại công nhận Phượng Hoàng là đứng đầu phi cầm.

Thân là con của Phượng Tổ, lại thần phục Tam Túc Kim Ô, Khổng Tuyên cũng không khỏi uất ức.

“Cộng Công Thần Hoàng!” Khổng Tuyên lên tiếng chào.

Từ khi Thần Đình thành lập, Thập Nhị Tổ Vu đều là Thần Hoàng.

Cộng Công là Đệ Nhất Thần Hoàng của Thần Đình, quyền lực cũng lớn nhất.

Đối với Khổng Tuyên, Cộng Công không hề ghét, thậm chí còn có chút tán thưởng.

Từ trong mắt Khổng Tuyên, có thể thấy y có chút bội phục Cộng Công, vì Cộng Công đã đồ Thánh.

Dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi, dù là Chuẩn Thánh, có thể đồ Thánh cũng không tầm thường, huống hồ Cộng Công chỉ đánh bại một hình chiếu của Thánh Nhân.

“Khổng Tuyên, hôm nay ta ban cho ngươi một trận tạo hóa.” Cộng Công nói với Khổng Tuyên.

“?” Khổng Tuyên đầy dấu hỏi.

Kim Tuyên cũng tò mò.

Bản nguyên của Khổng Tuyên có Tiên Thiên Ngũ Hành, tuy dung hợp với lông vũ, nhưng lại chậm chạp không thể luyện hóa.

Một khi Khổng Tuyên có thể triệt để luyện hóa lông vũ, có thể hóa thành Ngũ Sắc Thần Quang, quét người đoạt bảo, không gì không lợi.

Cộng Công cũng không nói nhiều, tay chỉ Khổng Tuyên, một cỗ Pháp Lực phát ra, Khổng Tuyên hiển hóa ra bản diện mục.

Một con Khổng Tước ngũ sắc rực rỡ lộng lẫy, lông vũ phía sau chia thành năm màu, là xanh, vàng, trắng, đen và đỏ.

Lông vũ trắng ẩn chứa Tiên Thiên Kim Hành Chi Khí, lông vũ xanh ẩn chứa Tiên Thiên Mộc Hành Chi Khí, lông vũ đen ẩn chứa Tiên Thiên Thủy Hành Chi Khí, lông vũ đỏ ẩn chứa Tiên Thiên Hỏa Hành Chi Khí, còn lông vũ vàng thì ẩn chứa Tiên Thiên Thổ Hành Chi Khí.

Chính vì ẩn chứa Tiên Thiên Ngũ Hành, lông vũ của Khổng Tuyên nặng như núi, muốn quét động một lần cũng tốn sức.

Khi Cộng Công thi triển Đạo Quả Pháp tắc, lông vũ đen của Khổng Tuyên bắt đầu phát sáng.

Thủy Quang chói mắt từ lông vũ đen của Khổng Tuyên phát ra, chớp mắt bao trùm toàn thân.

Chương 66

Thủy sinh Mộc, tiếp đó là Thanh Quang chói mắt, sau đó, Mộc sinh Hỏa, Xích Quang lại đại hiển, rồi Hỏa sinh Thổ, Hoàng Quang sáng rực, cuối cùng Thổ sinh Kim, Bạch Quang lấp lánh.

Ngũ Hành tương sinh, sinh sôi không ngừng, tuần hoàn mãi mãi.

Có sự giúp đỡ của Cộng Công, Nguyên Thần của Khổng Tuyên nhanh chóng luyện hóa lông vũ.

Nhanh chóng, lãnh địa Khổng Tước hóa thành Ngũ Sắc Thần Quang.

Triệt để luyện hóa lông vũ trên thân, Khổng Tuyên cũng kích động không thôi.

Có Ngũ Sắc Thần Quang, thực lực của Khổng Tuyên đã tăng lên rất nhiều.

Trước kia, bất kỳ một trong Thập Đại Yêu Thần của Thiên Đình cũng có thể dễ dàng đánh bại Khổng Tuyên, nhưng Khổng Tuyên hiện tại lại không sợ bất kỳ Yêu Thần nào, nhờ vào Ngũ Sắc Thần Quang.

Nếu không có sự giúp đỡ của Cộng Công, Khổng Tuyên muốn triệt để luyện hóa lông vũ trên thân, ước chừng phải nỗ lực mấy Nguyên Hội.

Biến đổi thân hình, Khổng Tuyên biến trở lại nhân thân.

"Khổng Tuyên đa tạ Thần Hoàng ân huệ tạo hóa." Đối với Cộng Công chỉ là giơ tay một cái, nhưng đối với Khổng Tuyên lại khác.

Ngũ Sắc Thần Quang đối với Khổng Tuyên quá trọng yếu.

"Ngũ Hành là do Hỗn Độn biến hóa, nếu lĩnh ngộ được Ngũ Hành

Pháp tắc, đều viên mãn, có thể lợi dụng Pháp tắc để Hỗn Độn hóa thân thể và Nguyên Thần, trở thành Tiên Thiên Ma Thần, Đại Đạo Thánh Nhân có thể đạt tới, nếu trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, sau khi lĩnh ngộ Ngũ Hành Pháp tắc, không nên diễn hóa Hỗn Độn, mà diễn hóa vạn vật...” Trong lòng khẽ cân nhắc, Cộng Công cũng mở lời chỉ điểm Khổng Tuyên.

Có sự chỉ điểm của Cộng Công, có thể giúp Khổng Tuyên đi ít đường vòng hơn.

Với Ngũ Sắc Thần Quang, Khổng Tuyên lĩnh ngộ Ngũ Hành Pháp tắc sẽ tương đối dễ dàng.

Nhưng, lĩnh ngộ Ngũ Hành Pháp tắc chỉ là bước đầu tiên, muốn làm cho Pháp tắc đều viên mãn thì lại khó khăn, Ngũ Hành tương sinh tương khắc, nếu không cẩn thận, Ngũ Hành Pháp tắc tương khắc, thì hậu quả không thể lường.

Muốn lĩnh ngộ Pháp tắc cũng cần tu vi, với tu vi hiện tại của Khổng Tuyên, khó mà lĩnh ngộ Pháp tắc.

Đương nhiên, Cộng Công cũng chỉ hơi chỉ điểm mà thôi.

Khổng Tuyên chìm vào trầm tư, y đang ngẫm nghĩ từng câu từng chữ mà Cộng Công nói.

Một lúc lâu sau, Khổng Tuyên tỉnh thần, quỳ xuống bái lạy Cộng Công.

Với tính cách cao ngạo của Khổng Tuyên, đây là lần đầu tiên y quỳ lạy người khác.

“Huynh đệ có thể thiết tha.” Cộng Công tùy ý nói.

Trước kia, thực lực của Khổng Tuyên và Kim Tuyên ngang ngửa, nhưng giờ có Ngũ Sắc Thần Quang, thực lực đã tăng lên một đại tiệt.

Kim Tuyên cũng lĩnh giáo sự lợi hại của Ngũ Sắc Thần Quang.

"Hưu!" Bạch Sắc Thần Quang hóa thành một dải lụa, từ phía sau Khổng Tuyên phát ra, trong nháy mắt quét trúng Kim Tuyên.

Tốc độ Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên cực nhanh, ở cự ly gần, Kim Tuyên vừa kịp phản ứng đã bị quét trúng.

Bị Bạch Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên quét trúng, Kim Tuyên chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, Nguyên Thần hôn hôn ngạc ngạc.

Khi Kim Tuyên tỉnh lại, y phát hiện mình nằm trên mặt đất, Khổng Tuyên đứng trước mặt.

Nếu Khổng Tuyên đã động sát tâm, Kim Tuyên chưa tỉnh đã chết rồi.

"Biết Ngũ Sắc Thần Quang của ta lợi hại rồi chứ!" Khổng Tuyên không khỏi đắc ý.

"Vừa rồi sơ suất rồi, lại lần nữa." Kim Tuyên lạnh lùng nói.

Khổng Tuyên cũng không phí lời, lại lần nữa động dụng Bạch Sắc Thần Quang quét về phía Kim Tuyên.

Lần này, trên người Kim Tuyên phát ra Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí, cản được Bạch Sắc Thần Quang, nhân cơ hội né tránh.

So với Tiên Thiên Ngũ Hành Chi Khí, Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí thậm chí còn cao cấp hơn.

Chỉ động dụng một chút Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí, Pháp Lực của Kim Tuyên đã tiêu hao không ít, so với đó, Khổng Tuyên dễ dàng hơn nhiều.

Nếu Khổng Tuyên chưa triệt để luyện hóa lông vũ, việc sử dụng Tiên Thiên Ngũ Hành công kích hoặc phòng ngự, tiêu hao Pháp Lực cũng rất lớn.

Hiện giờ, Khổng Tuyên đã triệt để luyện hóa lông vũ, có Ngũ Sắc Thần Quang, nhẹ như lông hồng, nặng như núi, một lần quét xuống, trong Ngũ Hành, không gì có thể thoát khỏi.

Nhưng nếu không ở trong Ngũ Hành, Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên sẽ khó quét trúng.

"Đế Tuấn, Phục Hy và Thương Khung Lão Tổ ba người đang nghiên cứu một đại trận?" Nghe những lời Khổng Tuyên nói trước khi rời đi, Cộng Công có điều suy nghĩ.

Địa vị của Khổng Tuyên trong Thiên Đình tuy không bằng Thập Đại Yêu Thần, nhưng cũng là kẻ kiệt xuất trong Yêu Vương, rất được Đông Hoàng Thái Nhất coi trọng, cũng có thể tiếp xúc với một số cơ mật của Thiên Đình.

Gần đây, Khổng Tuyên biết được Đế Tuấn, Phục Hy và Thương Khung Lão Tổ ba người đang nghiên cứu một đại trận.

Thiên Đình có Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, có Cửu Thiên Đại Trận, hiện giờ lại bí mật nghiên cứu đại trận chắc chắn phi thường.

"Chẳng lẽ là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận?" Cộng Công trong lòng khẽ động.

Dù là Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận hay Cửu Thiên Đại Trận, đều không bằng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại có thể sánh ngang với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Những trận pháp có thể sánh ngang Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không nhiều, chỉ có Tru Tiên Kiếm Trận, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lại có Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận, hoặc có thể có trận pháp khác, nhưng Cộng Công thì không biết.

Lúc này, Kim Tuyên mở lời thỉnh cầu: "Chủ nhân, có thể giúp ta

không...” Vì Cộng Công giúp đỡ, Khổng Tuyên mới triệt để luyện hóa lông vũ, có Ngũ Sắc Thần Quang, Kim Tuyên Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí từ đôi mắt, không thể luyện hóa, cho nên cần Cộng Công giúp đỡ.

Tuy nhiên, Cộng Công cũng lực bất tòng tâm.

Giúp Khổng Tuyên, vì Cộng Công sở hữu Pháp tắc Thủy, đã viên mãn, hình thành Đạo Quả, lợi dụng Ngũ Hành tương sinh, có thể khiến Khổng Tuyên trong thời gian ngắn triệt để luyện hóa lông vũ.

Nhưng muốn giúp Kim Tuyên thì khó khăn rồi, dù sao Cộng Công cũng không có Pháp tắc Âm Dương.

Hơn nữa, Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí của Kim Tuyên dung hợp trong đôi mắt.

Lại còn liên quan đến Thái Cực Đại Đạo.

Bàn Cổ thân hóa vạn vật, mắt phải hóa thành Thái Dương Tinh, mắt trái hóa thành Thái Âm Tinh, đó cũng là Bàn Cổ sinh Thái Cực.

Nếu Kim Tuyên triệt để luyện hóa đôi mắt ẩn chứa Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí, chỉ cần tu vi đủ cao, đôi mắt của y cũng có thể diễn hóa Thái Dương và Thái Âm.

“Đợi tu luyện đến Đại La Kim Tiên cấp, rồi thử xem sao.” Cộng Công không quá chắc chắn nói với Kim Tuyên.

Cộng Công tuy nhiên không lĩnh ngộ Pháp tắc Âm Dương, nhưng đôi mắt của y có thể hóa thành Thái Dương và Thái Âm.

Đợi khi Kim Tuyên có tu vi Đại La Kim Tiên cấp, Cộng Công có thể thử dùng Đồng Lực giúp đỡ, nhưng cũng không có quá nhiều nắm chắc.

Trừ phi, Cộng Công lĩnh ngộ Pháp tắc Âm Dương, vậy thì, đợi khi

tu vi Kim Tuyên đạt Đại La Kim Tiên cấp, cũng không vấn đề gì lớn.

"Đại La Kim Tiên cấp?" Kim Tuyên ngây người.

Đối với Kim Tuyên hiện tại, Đại La Kim Tiên cấp có chút xa vời, từ ngữ khí của Cộng Công, lại không quá chắc chắn.

"Có thể để ngươi cảm nhận trước." Trong lòng cân nhắc một chút, Cộng Công mắt phải diễn hóa thành Thái Dương, mắt trái diễn hóa thành Thái Âm.

Tuy nhiên đôi mắt của Cộng Công diễn hóa Thái Dương và Thái Âm đều nhỏ, nhưng sức mạnh ẩn chứa lại không nhỏ.

Thái Dương Chân Hỏa, Thái Âm Chân Thủy, Nhật Nguyệt Tinh Hoa... hình thành một lãnh địa.

Mặc dù chỉ là lãnh địa hình thành từ một phần trăm Đồng Lực của Cộng Công, nhưng Kim Tuyên đang ở trong lãnh địa cũng kinh hãi thất sắc.

Chớp mắt, lãnh địa biến mất.

Trong chớp mắt đó, đôi mắt Kim Tuyên hầu như mất thị lực.

Ôm lấy đôi mắt, Kim Tuyên cảm thấy đau đớn vô cùng.

May mắn Cộng Công kịp thời thu lại lãnh địa, nếu không, đôi mắt Kim Tuyên đã mù rồi.

"Dùng Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí tư dưỡng, vài tháng sẽ có thể hồi phục." Cộng Công đạm đạm nói.

Tuy đôi mắt bị thương, nhưng Kim Tuyên thu hoạch lần này cũng không nhỏ, y đã thấy Thái Cực Đại Đạo, hiểu rõ ý nghĩa của Bàn Cổ sinh Thái Cực.

"Đôi mắt hóa thành Thái Dương và Thái Âm, quá cường đại rồi, trừ Bàn Cổ Đại Thần, cũng chỉ có Chủ nhân, nếu ta cũng có thể...,

trước Thái Cực Đại Đạo diễn hóa từ Thái Dương và Thái Âm, Ngũ Sắc Thần Quang cũng chẳng là gì." Kim Tuyên trong lòng không thể bình tĩnh. ...

Sau khi từ Thiên Giới trở về, Cộng Công đi về phía Tây Phương, trong lòng có chút nghi hoặc, La Hầu có lẽ có thể đưa ra câu trả lời.

Từ khi tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, Cộng Công có một số nghi vấn về việc tu hành, La Hầu hẳn có thể giúp đỡ.

Chương 67

"Nếu có Tạo Hóa Ngọc Điệp thì tốt rồi." Cộng Công bỗng nhiên nghĩ đến Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Trong Tạo Hóa Ngọc Điệp ghi chép ba nghìn Đại Đạo, lại có Hồng Mông Tử Khí, nói không chừng còn có một số công pháp của Bàn Cổ, cùng với cảm ngộ tu luyện của Bàn Cổ, vân vân.

Bị sóng xung kích khi Bàn Cổ Khai Thiên làm liên lụy, Tạo Hóa Ngọc Điệp tan nát, các mảnh vỡ tán lạc khắp Hồng Hoang, Hồng Quân đã tìm được phần lớn các mảnh vỡ, ghép lại, nhưng vẫn có chút tàn khuyết.

Hơn nữa, vẫn còn mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp ở Hồng Hoang, nhưng ngay cả Hồng Quân cũng không tìm thấy.

Còn về Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Hồng Quân, Cộng Công cũng không thể có được.

Nếu tu vi thân thể và tu vi Nguyên Thần đều đạt Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Cộng Công có thể cân nhắc đi Tử Tiêu Cung cướp đoạt Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân.

Hiện tại, thực lực Cộng Công cường đại, đối đầu với một phân thân Thánh Nhân cũng sẽ không có áp lực quá lớn, nhưng muốn đi Tử Tiêu Cung cướp đoạt Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân, chẳng khác nào tự tìm cái chết.

Có thể đánh bại hình chiếu Thánh Nhân và phân thân Thánh Nhân, Cộng Công không hề kiêu ngạo mà cho rằng mình có thể đánh bại bản thể Thánh Nhân.

Chỉ cần Thánh Nhân nguyện ý, có thể phân thân vô số và hình

chiếu vô số.

Nếu Hồng Quân có hai phân thân, Cộng Công đã không có nhiều nắm chắc rồi.

Hiện tại, Cộng Công đang đi trên con đường của Bàn Cổ.

Kiêm tu Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công, đều đạt đến chuyển thứ chín rồi hợp nhất làm một.

Hiện tại, Cộng Công đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ tám, Cửu Chuyển Nguyên Công mới chuyển thứ tư, cho nên, trọng điểm tiếp theo là tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công.

Một mặt khác, việc cảm ngộ Pháp tắc Lực lượng cũng không thể bỏ qua.

Dù sao, muốn khiến Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công cùng đột phá chuyển thứ chín, cần đến Pháp tắc Lực lượng!

Trong lòng Cộng Công có một mối lo, sau khi giải phong Thí Thần Thương, trợ giúp La Hầu trọng sinh, bản thể Hồng Quân không xuất hiện, cũng không có mấy phân thân hoặc hình chiếu.

La Hầu có thể trọng sinh với thân Thần Nghịch, lại dung nhập Nguyên Thủy Thiên Ma vào thân thể, Hồng Quân không thể không biết, nhưng lại quá mức bình tĩnh.

Nếu Hồng Quân có chục hình chiếu hoặc phân thân, Cộng Công ngược lại sẽ không lo lắng như hiện tại. ...

Ba Mươi Ba Thiên, Thiên Đình từ Đệ Cửu Trọng Thiên đến Đệ Tam Thập Nhị Trọng Thiên.

Khổng Tuyên đã với tốc độ kinh người đến Đệ Tam Thập Nhị Trọng Thiên.

Tốc độ phi hành của Khổng Tuyên không hề kém Kim Sí Đại Bằng Điểu, sau khi có Ngũ Sắc Thần Quang, thi triển Thần Quang Độn Pháp, ngũ sắc bao trùm toàn thân, tốc độ tăng vọt gấp mười lần trở lên.

Phóng mắt Hồng Hoang, dưới Thánh Nhân, không mấy người có thể vượt qua Khổng Tuyên về tốc độ.

Vừa đến Đệ Tam Thập Nhị Trọng Thiên, Khổng Tuyên chỉ thấy một mảng đen kịt, tiếp đó, ức vạn tinh quang xuất hiện.

Tinh quang rực rỡ, hình thành một Ngân Hà.

"Tình huống gì vậy?" Khổng Tuyên kinh hãi.

Từ khi Bàn Cổ Khai Thiên đến nay, tuyệt đối là lần đầu tiên xảy ra tình huống như vậy.

Đế Tuấn, Phục Hy và Thương Khung Lão Tổ ba người nghiên cứu đại trận, dường như có liên quan đến Nhật Nguyệt Tinh Thần, sắc mặt Khổng Tuyên âm tình bất định.

Thân ở dưới vô biên tinh quang, có thể cảm nhận sự nhỏ bé của bản thân.

Một khi tinh quang rơi xuống, chắc chắn là tuyệt sát.

Quan trọng nhất là, phạm vi bao phủ của tinh quang quá lớn, khó mà thoát khỏi.

Thái Dương Tinh, chủ của quần tinh, nằm dưới Đại La Thiên của Thiên Giới, là do mắt phải của Bàn Cổ hóa thành.

Thái Dương Chân Hỏa màu vàng kim bao trùm toàn bộ Thái Dương Tinh, cũng khiến tinh thể cực kỳ nóng bỏng.

Ở một nơi nào đó trên Thái Dương Tinh, một tòa cung điện màu vàng kim, trang nghiêm túc mục, khôi hoành đại khí, có đồ án Kim Ô

bay lượn, chính là Thái Dương Thần Cung do Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất kiến lập.

Trong Thái Dương Thần Cung tự thành một phương Đại Thiên Thế Giới, có núi có sông, kỳ hoa dị thảo, cây cỏ linh túy, chim hót hoa thơm, uyển như tiên cảnh.

Lúc này, Đế Tuấn, Phục Hy và Thương Khung Lão Tổ ba người đang trong Thái Dương Thần Cung nghiên cứu trận pháp.

Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn bày trước mặt.

Thông qua Hà Đồ Lạc Thư, y đã lĩnh ngộ ra Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, hiện giờ, lại muốn lĩnh ngộ ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

"Gần như đã hoàn thiện, hợp lực của ba trăm sáu mươi lăm tinh thần Chu Thiên, lại thêm Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm trận nhãn, trận này một khi thành lập, tất nhiên sẽ thâm thúy vô cùng, Sát Khí tràn ngập." Thương Khung Lão Tổ mở lời nói.

Lúc này, trước mặt ba người là từng lá Tinh Thần Phiên.

Dùng lực của tinh thần dệt thành phiên, tương ứng với từng vì sao, lại động dụng vô số Thiên Tài Địa Bảo, thật là một đại thủ bút.

Phục Hy hai tay khẽ động, một Tiên Thiên Bát Quái hiện lên, thôi diễn ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Chỉ thấy, trận này trừ ba trăm sáu mươi lăm tinh thần Chu Thiên, còn có mười vạn tám nghìn đại tinh, bao gồm Bắc Đẩu Thất Tinh, Nam Đẩu Lục Tinh, lại có Tây Đẩu Tứ Tinh, Đông Đẩu Tam Tinh và Trung Đẩu Ngũ Tinh.

Lại còn có Nhị Thập Bát Tú, Thiên Cương Địa Sát một trăm linh tám tinh, Cửu Diệu Tinh, vân vân.

Muốn bày thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Tinh Thần Phiên không thể thiếu, cần ba trăm sáu mươi lăm Đại Tinh Thần Phiên, tương ứng với ba trăm sáu mươi lăm Chủ Tinh Thần của Chu Thiên, sau đó cần một vạn bốn nghìn tám trăm Tiểu Tinh Thần Phiên, tương ứng với một vạn bốn nghìn tám trăm Phó Tinh Thần, lại phối hợp với ức vạn Thần Ma Chi Lực, một người đại biểu một vì sao, có thể tổ thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận uy lực tuyệt luân.

Ba trăm sáu mươi lăm Đại Tinh Thần Phiên làm gốc, một vạn bốn nghìn tám trăm Tiểu Tinh Thần Phiên làm thân, ức vạn Thần Ma làm lá, lấy lực của tinh thần liên hệ làm một, có thể biết uy lực sẽ lớn đến mức nào.

Đáng nói là, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và các trận pháp khác không giống nhau, các trận pháp khác tự thành không gian, cách tuyệt thế giới bên ngoài, nhưng trận này lại không có không gian trận pháp tồn tại, nó khóa chặt tất cả những người bị bao phủ dưới trận pháp, người bị khóa chặt, bất luận có Thần Thông gì, cũng không thể thoát khỏi tinh quang rơi xuống.

Trong Hồng Hoang hầu như bất cứ nơi nào, ngẩng đầu lên đều có thể thấy Nhật Nguyệt Tinh Thần, như vậy, một khi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bày thành, hầu như chỉ cần ở Hồng Hoang, đều không thể thoát khỏi tinh quang rơi xuống.

“Ba trăm sáu mươi lăm Đại Tinh Thần Phiên và một vạn bốn nghìn tám trăm Tiểu Tinh Thần Phiên, đều đã luyện chế thành công, nhưng còn vài vấn đề.” Thương Khung Lão Tổ nói.

Không cần Thương Khung Lão Tổ nói, Đế Tuấn và Phục Hy cũng biết vấn đề.

Trước tiên, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cần Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm trận nhãn, Thái Dương Tinh không vấn đề, Thái

Âm Tinh thì cần sự đồng ý của hai chị em Hi Hòa và Thường Hi mới được.

Người bày trận cũng là vấn đề.

Với số lượng người của Thiên Đình, thì không thiếu, nhưng để bày trận pháp, cần phải phối hợp ăn ý.

Càng nhiều người, việc phối hợp càng khó.

Chỉ riêng ba trăm sáu mươi lăm người muốn phối hợp vô cùng ăn ý đã không dễ dàng, lại còn một vạn bốn nghìn tám trăm người cũng phối hợp ăn ý, thì quá khó, cuối cùng, ức vạn người phối hợp ăn ý, thật sự là...

"Nữ Oa sẽ đi tranh Thái Âm Tinh, lấy Thái Âm Tinh làm trận nhãn, vấn đề không lớn." Phục Hy nói.

"Vậy thì, vấn đề lớn nhất là sự phối hợp của ức vạn người bày trận." Thương Khung Lão Tổ nói.

Về việc phối hợp của người bày trận, Đế Tuấn, Phục Hy và Thương Khung Lão Tổ nhất thời đều không có biện pháp tốt.

"Được rồi, trước tiên chọn ra ba trăm sáu mươi lăm Đại Yêu, tu vi ít nhất phải là Kim Tiên cấp, sau này, cố gắng đều là Thái Ất Kim Tiên cấp, thậm chí Đại La Kim Tiên cấp." Đế Tuấn nói.

Hiện giờ, Thiên Đình có thể tìm ra ba trăm sáu mươi lăm người có tu vi Kim Tiên cấp, nhưng muốn tìm ra ba trăm sáu mươi lăm người Thái Ất Kim Tiên cấp, thì thật là khó.

Còn về Đại La Kim Tiên, toàn bộ Thiên Đình cũng không có mấy người. ...

Tuy nhiên Cộng Công ở Hồng Hoang đại địa, nhưng cũng cảm giác được Chu Thiên Tinh Đấu không quá bình thường.

“Xem ra, quả nhiên là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.” Cộng Công thầm nghĩ.

Nhưng, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tuy uy lực cực lớn, nhưng cũng phức tạp.

Việc luyện chế hơn một vạn Tinh Thần Phiên phiền phức, lực tinh thần và Thiên Tài Địa Bảo cần đến thật sự khủng bố.

Cần phải có đủ sự chưởng khống đối với Chu Thiên Tinh Thần.

Việc phối hợp của người bày trận cũng là một vấn đề lớn.

Muốn giải quyết vấn đề phối hợp của người bày trận Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trừ Chiêu Yêu Phiên, dường như cũng không có kỳ pháp nào khác.

Hiện tại, Đế Tuấn chưa chắc đã có Chiêu Yêu Phiên.

Cộng Công một mạch đi về Tu Di Sơn ở Tây Phương.

Gần Tu Di Sơn, Cộng Công đã thấy quá nhiều thi cốt sinh linh.

Trên Tu Di Sơn, có một số hung thú, có Ma Tộc và Thiên Ma.

Chương 68

Hung thú đều là do La Hầu dùng Thái Cổ Oán Khí xâm thực phi cầm tẩu thú mà thành.

Còn về Ma Tộc, thì cũng đơn giản, bị Ma Khí của La Hầu xâm thực, cũng sẽ chuyển hóa thành Ma Tộc.

Thiên Ma, do La Hầu triệu hoán.

Thiên Ma ở trong Vực Ngoại Ma Giới, La Hầu đã dung nhập Nguyên Thủy Thiên Ma vào thân thể, cho nên có năng lực triệu hoán Thiên Ma.

Đó là La Hầu, nếu đổi thành người khác, trọng sinh với thân Thần Nghịch, cũng khó mà dung nhập Nguyên Thủy Thiên Ma vào thân thể, lại càng khó mà triệu hoán Thiên Ma.

La Hầu được xưng là Ma Tổ, quả thực danh xứng với thực.

Lúc này, một Đạo nhân nghênh diện đi tới, chính là đầu vấn song kế, đội hai đóa hoa, mặt vàng thân gầy, tay cầm một cành cây, chính là Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề sau khi thu hoạch bảo vật ở Đông Phương, trở về Tu Di Sơn.

Hiện giờ, chủ nhân của Tu Di Sơn là La Hầu, nhưng La Hầu đã ban cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề một chỗ nương thân.

Sau khi biết Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề là ký danh đệ tử của Hồng Quân, La Hầu cũng không giết hại hai người, ngược lại còn ban cho không ít lợi ích, cũng không biết y đang toan tính điều gì.

"Đạo hữu sao lại hạ Tu Di?" Nhìn Cộng Công, Chuẩn Đề cũng giật mình.

Nhìn Chuẩn Đề, Cộng Công cũng có chút bất ngờ.

Tu vi của Chuẩn Đề ẩn ẩn muốn đột phá Chuẩn Thánh.

Cùng Chuẩn Đề nhàn nhạt trò chuyện vài câu, Cộng Công đi tìm La Hầu.

Trên đường, lại thấy Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn đã là tu vi Chuẩn Thánh.

Nhưng, Chuẩn Thánh cũng có mạnh yếu khác nhau, Chuẩn Thánh như Tiếp Dẫn không thể so với Cộng Công và La Hầu.

Không nghi ngờ gì, tu vi của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tinh tiến là nhờ sự giúp đỡ của La Hầu.

"La Hầu muốn đào chân tường của Hồng Quân?" Sắc mặt Cộng Công cổ quái.

Cũng không biết Hồng Quân có cấp Hồng Mông Tử Khí cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không. ...

Một tòa Ma Tháp đen cao mười vạn trượng, chính là Ma Tháp Vạn Ma của La Hầu.

Vạn Ma Tháp là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Ở tầng đỉnh Vạn Ma Tháp, La Hầu ngồi trên Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, đối diện, Cộng Công ngồi trên Thập Nhất Phẩm Hắc Liên.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên của La Hầu chỉ do Tiên Thiên Ma Khí ngưng tụ thành, Thập Nhất Phẩm Hắc Liên của Cộng Công lại là Tiên Thiên Linh Bảo, không thể nói là ngang nhau.

La Hầu không khiến Cộng Công thất vọng, đã trả lời từng vấn đề trong tu hành của Cộng Công.

"Hồng Quân có kế sách gì?" Cộng Công hỏi.

“Thiên Đạo Thánh Nhân, tất nhiên là thuận thiên, ta, lại là nghịch thiên.” La Hầu khẽ mỉm cười.

Trên Tu Di Sơn, trong Vạn Ma Tháp, sau một phen giao đàm với La Hầu, Cộng Công cũng thu hoạch không nhỏ.

La Hầu biết quá nhiều bí tân, lại từng là Đại Đạo Thánh Nhân.

Trong Thái Cổ ba nghìn Tiên Thiên Ma Thần, tu luyện thành Đại Đạo Thánh Nhân quá nhiều, như Bàn Cổ càng xa vượt Đại Đạo Thánh Nhân.

Thời Thái Cổ, La Hầu là Hủy Diệt Ma Thần.

Sở hữu Đạo Quả Pháp tắc Hủy Diệt, cùng với việc lĩnh ngộ Hỗn Nguyên Đạo Quả, La Hầu hiện tại tuy là Chuẩn Thánh, nhưng Đạo Hạnh lại cực cao.

Lời La Hầu nói không sai, Thiên Đạo Thánh Nhân chỉ sẽ thuận theo Thiên Đạo.

Hồng Quân đã là Thiên Đạo Thánh Nhân, lại đang hợp đạo, sẽ không nghịch thiên.

Vì Hồng Quân muốn thuận thiên, vậy thì, có thể phân tích từ Đại Thế của Thiên Đạo.

Cộng Công chìm vào trầm tư, điều cần cân nhắc không chỉ đơn giản là so sánh thực lực, nếu chỉ là thực lực, bản thể Hồng Quân giáng lâm, La Hầu một chút phần thắng cũng không có.

Cho nên, cần cân nhắc Khí vận, Nhân Quả, vân vân.

Thánh Nhân tuy không dính Nhân Quả, nhưng cũng sẽ không phớt lờ Nhân Quả. ...

Bắc Minh, nằm ở phía bắc Bắc Hải, khí hậu lạnh lẽo, hầu như quanh năm không thấy ánh mặt trời.

Bầu trời âm u, nước biển đen thăm thẳm, vô số núi băng tuyết địa vạn cổ không tan.

Tuy Bắc Minh lớn, nhưng sinh linh lại không quá nhiều.

Ở Bắc Minh, có Nhất Nguyên Trọng Thủy và Quý Thủy Chi Tinh.

Ở một khu vực của Bắc Minh, nước biển đều là Nhất Nguyên Trọng Thủy, cũng khiến việc tiến vào biển khó khăn, huống hồ là đáy biển.

Nếu nước nhẹ, lông hồng rơi vào cũng sẽ chìm xuống, Nhất Nguyên Trọng Thủy lại hoàn toàn ngược lại, mỗi giọt đều nặng, cũng khó mà chìm xuống.

Bỗng nhiên, những đám mây đen trên trời bị ánh mặt trời xua tan, một thân ảnh xuất hiện trên Bắc Minh.

Đó là một người mặc kim hồng y bào, có hoa văn Kim Ô, chính là Đông Hoàng Thái Nhất.

"Côn Bằng Đạo hữu, xin ra gặp một lần." Thanh âm của Đông Hoàng Thái Nhất không lớn, nhưng lại truyền khắp phương viên ức vạn vạn dặm.

Dưới đáy biển, cũng sẽ nghe thấy thanh âm của Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhanh chóng, nước biển tách ra, Côn Bằng bay lên không trung, đến trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất.

"Thái Nhất, đến Bắc Minh làm gì?" Ngữ khí của Côn Bằng không quá thân thiện.

Khi nhìn Đông Hoàng Thái Nhất, đồng tử trong mắt Côn Bằng co rút.

Với tu vi Đại La Kim Tiên cấp của Côn Bằng, y hoàn toàn không

nhìn thấu tu vi của Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất là tu vi Chuẩn Thánh sao?

"Ta lần này đến Bắc Minh, là để mời Đạo hữu gia nhập Thiên Đình, đảm nhiệm chức Yêu Sư." Đông Hoàng Thái Nhất lời nói kinh người.

Nếu Côn Bằng gia nhập Thiên Đình, Yêu Tộc Bắc Minh cũng sẽ là một phần sức mạnh của Thiên Đình.

Như vậy, Thiên Đình không chỉ có thêm một cường giả Đại La Kim Tiên cấp, thế lực cũng lớn mạnh hơn.

Điều tuyệt vời nhất, Thiên Đình ở Thiên Giới, Bắc Minh ở Hạ Giới, có thể kẹp công Thần Đình, cùng đối chọi với nhau.

Còn về chức vị Yêu Sư, trong Thiên Đình cũng cao, nhưng lại thấp hơn Yêu Hoàng.

Hiện tại, Thiên Đình chỉ có bốn Yêu Hoàng, Đệ Nhất Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đệ Nhị Yêu Hoàng Thái Nhất, Đệ Tam Yêu Hoàng Phục Hy, Đệ Tứ Yêu Hoàng Nữ Oa.

Thương Khung Lão Tổ là đối tác hợp tác của Thiên Đình.

Nếu Côn Bằng trở thành Yêu Sư của Thiên Đình, địa vị lại ở dưới bốn Đại Yêu Hoàng.

"Gia nhập Thiên Đình?

Yêu Sư?" Côn Bằng cười lạnh, ở Bắc Minh làm một Lão Tổ chẳng phải thơm hơn sao?

Lại đến Thiên Đình làm người dưới trướng?

Dã tâm của Côn Bằng không hề nhỏ, với tính cách của y cũng không cam chịu làm người dưới.

“Ầm!” Một cỗ Khí thế cường đại từ thân thể Đông Hoàng Thái Nhất phát ra, nghiền ép về phía Côn Bằng.

Cảm nhận Khí thế của Đông Hoàng Thái Nhất, sắc mặt Côn Bằng đại biến.

“Chuẩn Thánh?” Côn Bằng kinh hãi.

Khí thế của Đông Hoàng Thái Nhất quá cường đại, đã vượt xa cấp Đại La Kim Tiên.

Sau khi kinh hãi, Côn Bằng dường như đã hiểu ra, y tỉ mỉ quan sát Đông Hoàng Thái Nhất.

“Đã tu luyện Đông Hoàng Chung thành Thân Ngoại Hóa Thân?

Chương 69

Nguyên lai là vậy, nhưng..., có thể sao?" Trong lòng Côn Bằng sóng lớn cuồn cuộn.

Không sai, Đông Hoàng Thái Nhất trước mắt Côn Bằng không phải bản thể, mà là Thân Ngoại Hóa Thân của Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất dùng Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, sau khi Thiên Đình thành lập, Thái Nhất trở thành Đông Hoàng, đổi tên Hỗn Độn Chung thành Đông Hoàng Chung.

Phải biết rằng, Đông Hoàng Chung là một trong ba bảo vật khai thiên, uy lực cực lớn, có thể trấn áp chư thiên, hiệu quả trấn áp Khí vận e rằng còn vượt qua Tam Xoa Kích của Cộng Công.

Cái gọi là Thân Ngoại Hóa Thân, cũng là Nguyên Thần thứ hai, phân hóa một điểm Nguyên Thần, tu luyện một phân thân.

Nhưng, muốn dùng Pháp Bảo tu luyện phân thân, trước tiên phải triệt để luyện hóa.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân muốn triệt để luyện hóa một Tiên Thiên Chí Bảo cũng cần không ít thời gian, bản thể Đông Hoàng Thái Nhất mới tu vi gì?

Đại La Kim Tiên cấp?

Tuy Đông Hoàng Chung là linh bảo bạn sinh của Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng nếu Đông Hoàng Thái Nhất chỉ là tu vi Đại La Kim Tiên cấp, muốn triệt để luyện hóa Đông Hoàng Chung hầu như không thể.

Phát hiện Đông Hoàng Thái Nhất trước mắt là do Đông Hoàng Chung hóa thành, Côn Bằng ngoài kinh ngạc, còn có sự nghi ngờ.

Điều Côn Bằng nghi ngờ, là Đông Hoàng Thái Nhất làm sao triệt

để luyện hóa Đông Hoàng Chung, có chút không thể tưởng tượng.

Không đợi Đông Hoàng Thái Nhất ra tay, Côn Bằng dùng Thủy Độn lặn xuống đáy biển.

Côn Bằng chỉ là tu vi Đại La Kim Tiên cấp, lại không có Pháp Bảo lợi hại, đối đầu với Đông Hoàng Chung, hoàn toàn không có phần thắng, chỉ có thể trốn dưới đáy Bắc Minh mà chịu đựng một phen.

Dùng Tiên Thiên Chí Bảo tu luyện Thân Ngoại Hóa Thân, ít nhất cũng phải là Chuẩn Thánh.

Vừa vào biển, Côn Bằng từ nhân thân biến thành một con Côn lớn.

Côn to lớn, không biết mấy nghìn dặm.

Trong Nhất Nguyên Trọng Thủy bơi lội, tốc độ Côn cũng cực nhanh.

"Trốn?

Trốn được sao?" Đông Hoàng Thái Nhất khẽ cười.

Tiếp đó, Đông Hoàng Thái Nhất vung tay một cái, hình chiếu Đông Hoàng Chung xuất hiện.

Hình chiếu chuông lớn khổng lồ, phảng phất có thể bao trùm thiên địa, bao quát càn khôn, chấn động hoàn vũ.

Một tiếng chuông vang, hình chiếu Đông Hoàng Chung hạ xuống.

Ức vạn vạn dặm hải vực bị hình chiếu chuông lớn bao phủ, Pháp Lực vô biên khóa chặt Côn Bằng.

Trong biển, Côn Bằng với thân hình Côn lớn bị sức mạnh Đông Hoàng Chung khóa chặt, cũng kinh hãi thất sắc.

"Sức mạnh Đông Hoàng Chung quá cường đại." Côn Bằng thầm nghĩ.

Trước phân thân do Đông Hoàng Thái Nhất dùng Đông Hoàng Chung tu luyện ra, cấp Đại La Kim Tiên cũng chẳng là gì.

Cắn răng một cái, Côn lớn lắc đầu vẫy đuôi, bắt đầu làm mưa làm gió.

Tức thì, nước biển hung dũng, sóng lớn ngút trời, xung kích về phía Đông Hoàng Thái Nhất trên mặt biển.

"Ầm!" Tuy nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất tiện tay trấn áp sóng biển. ...

"?" Sắc mặt Cộng Công khẽ động, y cảm ứng được một ngọc phù truyền tin y đã đưa cho Côn Bằng vỡ nát.

Cộng Công và Côn Bằng có chút giao tình, cũng đã đưa cho Côn Bằng một ngọc phù truyền tin, khi Côn Bằng bóp nát ngọc phù, Cộng Công sẽ biết.

Sở dĩ Cộng Công đưa cho Côn Bằng một ngọc phù, cũng là không hy vọng Côn Bằng gia nhập Thiên Đình.

Với tính cách của Côn Bằng, y sẽ không gia nhập Thiên Đình, nhưng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, vân vân, chắc chắn sẽ có biện pháp khiến Côn Bằng gia nhập.

Hiện giờ, cảm ứng được ngọc phù đã đưa cho Côn Bằng vỡ nát, Cộng Công lập tức biết Bắc Minh đã xảy ra đại sự.

Sau đó, Cộng Công bắt đầu bấm ngón tay thôi toán, nhưng, y lại phát hiện Thiên Cơ đã bị che đậy.

Có thể che đậy Thiên Cơ, tất nhiên là người có Đại Thần Thông.

"Ta đi một chuyến Bắc Minh." Cộng Công đứng dậy, nói với La Hầu một tiếng, rồi đi về phía Bắc Minh.

Tu Di Sơn cách Bắc Minh xa xôi, Cộng Công muốn chạy tới cũng

cần không ít thời gian.

Rời khỏi Tu Di Sơn, Cộng Công vừa cấp tốc đến Bắc Minh, vừa thi triển đại thần thông, khiến hữu nhãn hóa thành Thái Dương, tả nhãn hóa thành Thái Âm.

Khi đôi mắt Cộng Công biến thành Thái Dương và Thái Âm, trên có thể khuy thấu ba mươi ba tầng trời, dưới có thể quán sát U Minh.

Mắt nhìn quét qua, toàn bộ Hồng Hoang đại địa, tứ hải bát hoang, tận thâu vào đáy mắt.

Nhìn về Bắc Minh, đầu tiên thấy một đạo cự chung hình chiếu.

Côn Bằng đã dùng hết toàn lực, lại mượn uy lực Bắc Minh đại hải, vẫn chỉ có thể khổ sở chống đỡ.

"Đông Hoàng Thái Nhất đã thành Chuẩn Thánh?" Lòng Cộng Công cũng khó giữ bình tĩnh.

Nhanh chóng, Cộng Công nhìn ra Đông Hoàng Thái Nhất ở Bắc Minh kia không phải bản thể, mà là một thân ngoại hóa thân.

Việc triệt để luyện hóa Đông Hoàng Chung, tu luyện thành thân ngoại hóa thân, đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân không khó.

Nhưng với Cộng Công, muốn đem một Tiên Thiên Chí Bảo tu luyện thành thân ngoại hóa thân cũng gian nan.

Ví như Tam Xoa Kích, Cộng Công vẫn chưa triệt để luyện hóa.

Sau cơn kinh ngạc, Cộng Công nghĩ đến Hồng Quân.

Chắc chắn có Hồng Quân trợ giúp, Đông Hoàng Thái Nhất mới có thể đem Đông Hoàng Chung tu luyện thành thân ngoại hóa thân.

Trừ Hồng Quân ra, Hồng Hoang ắt không có người thứ hai làm được.

Tuy không biết đã phải trả giá ra sao, nhưng khẳng định không hề dễ dàng.

Hoặc có lẽ, Hồng Quân đã phải trả một cái giá nào đó.

Tuy nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất có một Chuẩn Thánh phân thân, đối với Cộng Công không phải là tin tốt.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Đông Hoàng Chung phân thân, nếu lại có Côn Bằng gia nhập Thiên Đình, sức mạnh Thiên Đình ắt phi thường.

Chẳng trách Côn Bằng lại cầu cứu Cộng Công.

Dù Bắc Minh là địa bàn của Côn Bằng, Côn Bằng đã kinh doanh không biết bao nhiêu Nguyên Hội, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại đem Đông Hoàng Chung tu luyện thành phân thân, phân thân đó lại có chiến lực Chuẩn Thánh, vượt xa khả năng địch lại của Côn Bằng. …..

"Oanh long!" "Phanh!" "Ca!" Bắc Minh, chiến đấu kịch liệt như lửa như đồ.

Đông Hoàng Thái Nhất vung tay giữa không trung, cự chung hình chiếu chấn động thiên địa, Thái Dương Chân Hỏa hóa thành vạn dặm biển lửa.

Một con Côn khổng lồ dài hàng chục vạn dặm khuấy động biển cả, khổ sở chống đỡ.

Tuy nhiên, Côn Bằng lại hoàn toàn ở thế hạ phong.

May mắn là ở Bắc Minh, nếu đổi sang nơi khác, Côn Bằng đã sớm bại rồi.

Nhưng dù vậy, Côn Bằng cũng không thể chống đỡ quá lâu.

"Côn Bằng, đừng giãy giụa nữa, ngoan ngoãn theo ta về Thiên Đình." Đông Hoàng Thái Nhất thản nhiên nói.

Dù Đông Hoàng Thái Nhất không thể để Côn Bằng trở thành vị Yêu Hoàng thứ năm của Thiên Đình, nhưng có thể ban cho chức Yêu Sư.

Côn Bằng không nói một lời, nhưng cũng không từ bỏ chống cự.

Lần này, cũng là do Côn Bằng không có chuẩn bị, nếu không, tình cảnh sẽ tốt hơn hiện tại.

Nếu không tận mắt chứng kiến, Côn Bằng cũng không thể tin Đông Hoàng Thái Nhất đã đem Đông Hoàng Chung tu luyện thành thân ngoại hóa thân.

Muốn đem một Tiên Thiên Chí Bảo tu luyện thành thân ngoại hóa thân, độ khó không phải lớn bình thường.

Ngay cả việc đem một Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tu luyện thành thân ngoại hóa thân cũng cực kỳ khó, chí ít Côn Bằng không thể làm được trong vài chục Nguyên Hội.

"Trước sức mạnh của ta, sự chống cự của ngươi là vô nghĩa." Đông Hoàng Thái Nhất kiêu ngạo nói.

Chương 70

Trên Thái Dương Tinh, Đông Hoàng Thái Nhất đã có được một thiên đại cơ duyên, khiến hắn triệt để luyện hóa Đông Hoàng Chung, biến Đông Hoàng Chung thành thân ngoại hóa thân.

Có một Chuẩn Thánh phân thân, tâm thái của Đông Hoàng Thái Nhất cũng trở nên bành trướng.

Hiện tại, Đông Hoàng Thái Nhất hoàn toàn không để Côn Bằng vào mắt.

Lại qua rất lâu, khi Côn Bằng sắp không chống đỡ nổi, một cây Tam Xoa Kích từ phía chân trời xa xăm bay tới.

Tam Xoa Kích màu xanh nước biển, có vân văn màu xanh lam và đen, thủy quang lưu chuyển, hồn nhiên thiên thành, chính là Tiên Thiên Chí Bảo của Cộng Công.

Thoáng chốc, Tam Xoa Kích xé rách hư không, xuất hiện trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất.

"Sức mạnh?

Ngươi đối với sức mạnh chỉ là nhất vô sở tri." Ý chí của Cộng Công phụ trợ trên Tam Xoa Kích.

Cộng Công cần một lúc nữa mới tới được, phát hiện Côn Bằng sắp không trụ nổi, nên điều khiển Tam Xoa Kích đến trước để chống đỡ Đông Hoàng Thái Nhất.

"Tiên Thiên Chí Bảo?

Ý chí của Cộng Công?" Đông Hoàng Thái Nhất trợn tròn mắt.

Tiên Thiên Chí Bảo vốn hiếm hoi, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất

lại không hề biết có một cây Tam Xoa Kích như vậy.

Nhưng bây giờ cũng không phải lúc thắc mắc.

Pháp bảo của Cộng Công xuất hiện, chứng tỏ Cộng Công sắp tới rồi.

Đối đầu với Cộng Công, Đông Hoàng Thái Nhất không có phần thắng.

"Phải hạ gục Côn Bằng trước khi Cộng Công tới." Đông Hoàng Thái Nhất thầm nghĩ.

Lần này ra tay với Côn Bằng, cũng là kế hoạch đã được mấy vị đại lão Thiên Đình bàn bạc, không thể thất bại.

Nếu lần này thất bại, muốn bắt Côn Bằng sẽ càng khó hơn.

"Đang!" Đông Hoàng Thái Nhất đỡ Tam Xoa Kích bằng tay không, phát ra tiếng kim thiết giao minh chói tai.

Dù đã được Đông Hoàng Chung tu luyện thành phân thân, thân thể của hắn cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, còn cường hoành hơn cả Tổ Vu chân thân.

Tuy nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất đã đánh giá thấp uy lực của Tam Xoa Kích.

Tam Xoa Kích vốn ẩn chứa Thủy chi Pháp Tắc, Hủy Diệt Pháp Tắc và Tạo Hóa Pháp Tắc, Cộng Công lại còn vận dụng cả Lực chi Pháp Tắc tàn khuyết.

Hơn nữa, pháp lực của Cộng Công cũng vượt xa Đông Hoàng Thái Nhất.

Vì vậy, một kích của Tam Xoa Kích khiến Đông Hoàng Thái Nhất bay ngược mấy vạn mét.

"Cộng Công có Tiên Thiên Chí Bảo?

Mà thực lực cũng thật quá đáng sợ.” Lòng Côn Bằng cũng không hề bình tĩnh.

Dù là lần đầu tiên nhìn thấy Tam Xoa Kích, cũng chưa từng nghe nói, nhưng với nhãn lực của Côn Bằng, hắn nhìn ra đây là Tiên Thiên Chí Bảo, lại còn cảm nhận được ý chí của Cộng Công, sao lại không biết đây là pháp bảo của Cộng Công chứ.

Điều khiến Côn Bằng kinh ngạc hơn, là Cộng Công chưa tới, nhưng đã điều khiển Tam Xoa Kích từ xa đánh lui Đông Hoàng Thái Nhất, thật sự khủng bố.

Phải biết rằng, Đông Hoàng Thái Nhất này tuy không phải bản thể, nhưng lại mạnh hơn bản thể rất nhiều.

“Khả ác!” Đông Hoàng Thái Nhất vô cùng phẫn nộ.

Một cái đại chung bán hư bán thực xuất hiện phía sau Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Chung sở hữu uy năng trấn áp vạn cổ chư thiên, sức mạnh chuyển đổi thời không, công năng diễn biến thiên đạo huyền cơ, cùng với khả năng luyện hóa địa thủy hỏa phong.

Giờ phút này, trên thân chung bán hư bán thực hiển hiện cảnh tượng tối thượng Bàn Cổ khai thiên tích địa.

Bên ngoài thân chung có nhật nguyệt tinh thần và địa thủy hỏa phong vờn quanh, bên trong thân chung có sơn xuyên đại địa và vạn yêu chủng tộc ẩn hiện, lại có ngũ sắc hào quang chiếu rọi hoàn vũ.

Tiếng chuông vang vọng, thiên địa chấn động, càn khôn thất sắc.

Đông Hoàng Chung cũng có uy năng khai thiên tích địa, năng lực phòng ngự không kém gì Thái Thượng Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, tế bảo này, lập tức đứng ở thế bất bại, lại có thể vặn vẹo thời không và điên đảo âm dương.

Bình thường, dưới Hỗn Nguyên Thánh Nhân, không thể chống cự trước Đông Hoàng Chung.

Nhưng, bản thể của Đông Hoàng Thái Nhất khẳng định chưa đạt Chuẩn Thánh.

Dùng tu vi Đại La Kim Tiên điều khiển Chuẩn Thánh phân thân, không hề dễ dàng.

Tam Xoa Kích cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, lực công kích thậm chí còn vượt qua Đông Hoàng Chung, lại có đại pháp lực của Cộng Công.

Về lực pháp tắc, Tam Xoa Kích hiện giờ cũng vượt Đông Hoàng Chung.

Nếu bản thể Đông Hoàng Thái Nhất có tu vi Chuẩn Thánh, có lẽ, phân thân mới có khả năng chống cự Tam Xoa Kích.

Ngoài việc chấn động trước sự cường đại của Cộng Công, lòng Côn Bằng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Cộng Công dù chưa đến, nhưng Tam Xoa Kích đã đủ để chặn Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất không cam tâm, công thế càng cuồng bạo, nhưng công thế của Tam Xoa Kích lại càng thêm sắc bén.

Trước phong mang của Tam Xoa Kích, Đông Hoàng Chung cũng phải mất đi không ít sắc thái.

Bắc Minh, trên mặt biển, Đông Hoàng Thái Nhất và Tam Xoa Kích triển khai chiến đấu kịch liệt.

Sức mạnh của hai đại Tiên Thiên Chí Bảo va chạm, bùng phát sức mạnh khủng bố vô cùng.

Ngay cả cường giả cấp Đại La Kim Tiên như Côn Bằng cũng phải giữ khoảng cách.

Đông Hoàng Thái Nhất giơ tay nhấc chân, Thái Dương Chân Hỏa tung hoành, lại có tiếng chuông vang vọng, phong tỏa không gian, điên đảo càn khôn âm dương, vặn vẹo thời gian.

Mỗi lần Tam Xoa Kích vung lên thì cuốn theo sóng biển ngập trời.

Cùng với việc Cộng Công càng ngày càng đến gần, uy lực của Tam Xoa Kích cũng càng lúc càng lớn, Đông Hoàng Thái Nhất từ đầu đã ở thế hạ phong.

Lại chiến đấu một lúc, Đông Hoàng Thái Nhất rút lui, không gian truyền tống mà rời đi.

Đông Hoàng Thái Nhất tuy không cam lòng, nhưng không mất đi sự bình tĩnh.

Thân ngoại hóa thân được tu luyện từ Đông Hoàng Chung quả thực cường đại, nhưng Cộng Công điều khiển Tam Xoa Kích từ xa đã áp chế Đông Hoàng Chung, nếu Cộng Công tới, Đông Hoàng Thái Nhất chỉ sẽ bại thảm hơn.

Rõ ràng không thể bắt được Côn Bằng, thà rằng sớm rời đi còn hơn bị Cộng Công đánh một trận.

Không lâu sau khi Đông Hoàng Thái Nhất rời đi, Cộng Công cũng đã đến Bắc Minh.

Thu hồi Tam Xoa Kích, Cộng Công mặt không biểu cảm.

“Lần này phải đa tạ Cộng Công đạo hữu đã ra tay tương trợ.” Côn Bằng hướng Cộng Công tạ ơn.

“Không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại đem Tiên Thiên Chí Bảo tu luyện thành thân ngoại hóa thân, thật khiến người ta bất ngờ.” Cộng Công cảm thán.

Cộng Công cũng có Tiên Thiên Chí Bảo, nên hiểu rõ độ khó của

việc triệt để luyện hóa một Tiên Thiên Chí Bảo.

Dù tu vi Nguyên Thần của Cộng Công mới ở cấp Huyền Tiên, nhưng Ảnh Tử phân thân lại có tu vi Chuẩn Thánh.

Vì Ảnh Tử phân thân tương tự Nguyên Thần, có thể luyện hóa pháp bảo, nhưng với tu vi Chuẩn Thánh, muốn triệt để luyện hóa Tam Xoa Kích lại cần thời gian dài.

Côn Bằng trong lòng cười khổ, Đông Hoàng Thái Nhất có Chuẩn Thánh phân thân, Cộng Công lại sở hữu Tiên Thiên Chí Bảo, so sánh ra, mình lại lạc hậu quá nhiều.

"Nếu ta cũng có một Tiên Thiên Chí Bảo?

Cũng đem Tiên Thiên Chí Bảo tu luyện thành thân ngoại hóa thân?" Côn Bằng thầm nghĩ trong lòng.

Đại lão từ xa đến Bắc Minh, lại chỉ điều khiển Tam Xoa Kích từ xa giao đấu với Đông Hoàng Chung, Cộng Công cũng có chút uất ức.

Đã đến Bắc Minh, Cộng Công cũng không vội rời đi, Côn Bằng cũng muốn tận tình chủ nhà.

Tiếp đó, Cộng Công cùng Côn Bằng xuống đáy biển Bắc Minh.

Bắc Minh tử khí trầm trầm, nhưng đáy biển lại có chút sinh cơ.

Bùn, đá, thực vật, có những rãnh sâu không thấy đáy.

Trong động thiên do Côn Bằng khai phá, lại cảnh sắc tú lệ, có núi có sông.

Biển rộng mênh mông, quần sơn liên miên, cổ mộc thẳng tắp vút tận mây xanh.

Chương 71

Trong biển, từng con Côn, trong rừng núi, kim sí đại bàng thành trăm thành nghìn.

Côn và đại bàng đều là dị chủng, dù trong động thiên của Côn Bằng lại có không ít, nhưng đều là Hậu Thiên sinh linh, căn cước không được tốt cho lắm.

"Kỳ lạ!" Cộng Công khẽ cau mày.

Vừa vào động thiên của Côn Bằng, Cộng Công đã cảm ứng được, hình như có một đại cơ duyên.

Đây là lần đầu tiên Cộng Công đến động thiên của Côn Bằng.

Không lâu sau, Cộng Công đến đạo trường của Côn Bằng.

Chỉ thấy, một tòa băng sơn nguy nga lơ lửng giữa không trung, trên đỉnh núi có những cung điện xanh biếc.

Hơn chục đại yêu ở bên ngoài đạo trường, đều là đệ tử của Côn Bằng, chỉ là, từng người đều dung mạo xấu xí.

Cẩn thận cảm ứng, Cộng Công cúi đầu nhìn tòa băng sơn dưới chân.

Cơ duyên nằm trong nội bộ tòa băng sơn này.

"Côn Bằng đạo hữu, ta đột nhiên có chút cảm ngộ, cần bế quan, có thể nào sắp xếp cho ta một động phủ?" Cộng Công trong lòng tính toán một chút, nói với Côn Bằng.

"Bế quan?" Côn Bằng thoáng ngẩn ra, sau đó cũng đích thân sắp xếp cho Cộng Công một động phủ.

Thấy xung quanh không có ai, Cộng Công liền thi triển Thủy Độn,

tiềm nhập vào nội bộ băng sơn, hướng về cơ duyên đã cảm ứng được.

Nội bộ tòa băng sơn này có trọng trọng cấm chế, không nghi ngờ gì đều do Côn Bằng bố trí.

Cẩn thận tránh né từng đạo cấm chế, Cộng Công đến một không gian nhỏ bé.

Hiện ra trước mắt Cộng Công là một khối hàn băng màu hỗn độn.

Khối băng xám xịt, hàn khí khủng bố, lớn khoảng trăm mét.

"Hử?" Cộng Công phóng ra thần thức cảm tri.

Nếu là Nguyên Thần bình thường phóng thần thức, sẽ bị lực hỗn độn của hàn băng ngăn cách, nhưng Cộng Công lại là Hỗn Độn Nguyên Thần.

Khi thần thức Cộng Công vừa tiến vào hàn băng, lập tức, cảm tri được một lượng lớn tin tức, có một Pháp Tắc hoàn chỉnh.

Cùng lúc đó, Cộng Công cũng biết được lai lịch của khối hàn băng trước mắt.

Hóa ra, đây là truyền thừa của Thái Cổ Băng Chi Ma Thần.

Băng Chi Ma Thần đã ngăn cản Bàn Cổ khai thiên, sau khi bị Bàn Cổ chém giết, đã lưu lại truyền thừa này.

Không những có Pháp Tắc Băng chi hoàn chỉnh, mà còn có công pháp, thần thông của Băng Chi Ma Thần, cảm ngộ về Đại Đạo, cùng với những bí ẩn Thái Cổ mà hắn biết.

Tuy nhiên, muốn đạt được truyền thừa cũng không dễ dàng.

Côn Bằng không thể không biết về truyền thừa này, nhưng lại không thể kế thừa.

Cộng Công và Côn Bằng không giống nhau.

Cộng Công sở hữu Thủy Chi Pháp Tắc, đã hình thành Pháp Tắc Đạo Quả, lại có tu vi Chuẩn Thánh, là Tiên Thiên Ma Thần đỉnh cấp, với những điều kiện đó, hắn có thể dễ dàng đạt được truyền thừa.

"Bắc Minh có truyền thừa của Băng Chi Ma Thần, vận khí của ta thật không tệ." Cộng Công khẽ cười.

Băng Chi Pháp Tắc là một loại biến hóa của Thủy Chi Pháp Tắc.

Nếu có thể lĩnh ngộ Băng Chi Pháp Tắc, thực lực của Cộng Công tuyệt đối sẽ có một sự đề thăng không nhỏ.

Còn về công pháp, thần thông và cảm ngộ về Đại Đạo của Băng Chi Ma Thần, cũng có thể trợ giúp Cộng Công không ít.

Những bí ẩn Thái Cổ mà Băng Chi Ma Thần biết, cũng vô cùng quý giá.

Bước một bước ra, Cộng Công tiến lại gần khối hỗn độn hàn băng, đưa tay phải ra.

Khi tay Cộng Công tiếp xúc với khối hỗn độn hàn băng, lập tức, hàn khí khủng bố bắt đầu xâm thực, nhưng lại bị Pháp Tắc Đạo Quả của hắn hóa giải.

Nếu là Côn Bằng tiếp xúc với khối hàn băng này, dù không vẫn lạc, cũng phải trọng thương.

"Rắc!" Khối hỗn độn hàn băng nứt ra.

Cùng với việc hỗn độn hàn băng nứt ra, một lượng lớn tin tức tràn vào não hải Cộng Công, một cái Băng Chi Pháp Tắc Đạo Quả cũng tiến vào cơ thể Cộng Công.

Vừa tiến vào cơ thể Cộng Công, Băng Chi Pháp Tắc Đạo Quả hóa thành Băng Chi Pháp Tắc.

Cộng Công vốn đã có một Pháp Tắc Đạo Quả, nhưng không thể có cái thứ hai.

Phải biết rằng, Bàn Cổ Đại Thần cũng chỉ có một Pháp Tắc Đạo Quả.

Có thêm Băng Chi Pháp Tắc, Pháp Tắc Đạo Quả của Cộng Công cũng cường đại hơn một chút.

Cái gọi là Pháp Tắc Đạo Quả, chính là một loại Pháp Tắc đạt viên mãn, có thể diễn hóa thành một loại Đại Đạo.

Ví dụ như Pháp Tắc Đạo Quả của Cộng Công có thể diễn hóa thành Thủy Chi Đại Đạo.

Đạo vô chỉ cảnh, Pháp Tắc Đạo Quả cũng có thể tăng cường vô hạn.

Nếu Pháp Tắc Đạo Quả đủ cường đại, cũng có thể Pháp Tắc Thành Thánh.

Thông thường, Pháp Tắc đều tự Nguyên Thần, Thủy Chi Pháp Tắc của Cộng Công không những ràng buộc Nguyên Thần, mà còn ràng buộc thân thể.

Trong tình huống bình thường, trước khi Pháp Tắc Thành Thánh, tu vi thân thể hoặc tu vi Nguyên Thần khẳng định có một cái đạt đến Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Đương nhiên, mọi việc đều có ngoại lệ.

Cũng có thể, tu vi thân thể và tu vi Nguyên Thần của Cộng Công đều là Chuẩn Thánh, nhưng lại Pháp Tắc Thành Thánh, nhưng khả năng đó rất nhỏ.

Cũng bởi vì Cộng Công có Pháp Tắc Đạo Quả, nếu không, sẽ trực tiếp có một Băng Chi Pháp Tắc Đạo Quả.

Đáy biển Bắc Minh, trong động thiên của Côn Bằng, một tòa băng sơn nguy nga vô cùng lơ lửng giữa không trung.

Trong một không gian nội bộ băng sơn, hỗn độn hàn băng đã tan rã.

Truyền thừa của Băng Chi Ma Thần đã bị Cộng Công đoạt được.

Cùng lúc đó, hắn đang tiêu hóa một lượng lớn thông tin trong não hải.

Tin tức do Băng Chi Ma Thần để lại thật sự quá đồ sộ, Cộng Công, chí ít cũng phải mất hàng trăm năm mới có thể hoàn toàn tiêu hóa.

Lượng lớn thông tin này bao gồm công pháp, thần thông, kinh nghiệm chiến đấu, cảm ngộ về Đại Đạo, cùng với nhận thức về không ít Tiên Thiên Ma Thần, và những bí ẩn Thái Cổ. ...

Còn về Băng Chi Pháp Tắc, Cộng Công không những đã lĩnh ngộ, mà còn đạt tới viên mãn.

Vốn đã sở hữu Thủy Chi Pháp Tắc Đạo Quả, lại đạt được một Băng Chi Pháp Tắc Đạo Quả, việc lĩnh ngộ ra Băng Chi Pháp Tắc viên mãn tự nhiên không thành vấn đề.

Liếc mắt nhìn khối hỗn độn hàn băng đã vỡ nát, Cộng Công đã hiểu, liền vận dụng Pháp Tắc Đạo Quả và Băng Chi Pháp Tắc.

Chỉ thấy, trong tay Cộng Công từ không trung xuất hiện một giọt nước, chính là do Pháp Tắc Đạo Quả của hắn hiển hóa, ngay sau đó, sức mạnh của Băng Chi Pháp Tắc bao trùm, giọt nước hóa thành băng tinh.

Thuận tay ném băng tinh lên khối hỗn độn hàn băng đã vỡ nát.

Dưới hàn khí khủng bố, khối hỗn độn hàn băng đã vỡ nát lại phục

hồi hoàn chỉnh.

Chí ít, trước khi Côn Bằng đạt tu vi Chuẩn Thánh, sẽ không phát hiện ra.

Cộng Công cũng không sợ Côn Bằng biết, chỉ là không muốn trở mặt với Côn Bằng mà thôi. …..

Bên bờ Đông Hải, có một Thang Cốc.

Một ngày nọ, trong Thang Cốc có Tiên Thiên Linh Căn xuất thế.

Trong ngoài Thang Cốc đều có Tiên Thiên Đại Trận, trước khi Tiên Thiên Linh Căn trong Thang Cốc xuất thế, muốn tìm được Thang Cốc đã khó khăn.

Quang mang thần thai Tiên Thiên màu hỏa hồng từ trong Thang Cốc phát ra, trực xông tận trời, chấn động thương khung.

Trong một thời gian, không ít đại năng bị kinh động.

Dị tượng kéo dài nửa ngày mới biến mất, cũng đã hấp dẫn vô số sinh linh đến bên ngoài Thang Cốc.

Chương 72

Tiên Thiên Đại Trận bên ngoài Thang Cốc đã biến mất, nhưng Tiên Thiên Đại Trận bên trong Thang Cốc thì vẫn còn.

Mấy chục vạn sinh linh phân tán khắp nơi bên ngoài Thang Cốc, có chim bay thú chạy, nhưng phần lớn lại là thủy tộc trong biển.

Có những loài yêu chim hình thù kỳ dị.

Các loại mãnh thú, hổ báo gấu trúc, nai hươu sơn dương, vượn linh hồ dã, không thiếu loại nào.

Còn về thủy tộc, có loài thân mềm, loài cá, hải quái, v.v.

Tu vi cao nhất là một con chân long, có tu vi Chân Tiên.

Cùng lúc đó, mấy vị tiên nhân cưỡi mây đạp gió đến, đều là người Bồng Lai.

Trong số mấy vị tiên nhân Bồng Lai đó, người có tu vi cao nhất đạt cấp Huyền Tiên.

"Bảo vật xuất thế trong sơn cốc là của Bồng Lai ta, các ngươi hãy nhanh chóng rời đi." Một vị tiên nhân lên tiếng.

Chỉ cần nhìn dị tượng bảo vật xuất thế, là biết đó là Tiên Thiên Chi Vật, tại chỗ không một sinh linh nào chịu từ bỏ.

Mấy vị tiên nhân Bồng Lai lại không thể khiến mấy chục vạn sinh linh từ bỏ.

Hơn nữa, liên tục có sinh linh kéo đến.

"Sư tôn của ta là đội trưởng Hà Binh của Đông Hải Long Tộc, ta là người Thần Đình." Một con yêu quái đầu cá thân người nói.

"Bồng Lai cũng chẳng là gì." "Thuở xưa Tổ Vu Cộng Công chỉ

bằng một giọt nước đã trấn áp Đông Vương Công." Nhanh chóng, tranh chấp từ ngôn ngữ đã leo thang thành chiến đấu.

Chỉ thấy, mấy vị tiên nhân Bồng Lai tế pháp bảo.

Ban đầu chỉ là hỗn chiến của mấy trăm sinh linh, tiếp đó, mấy nghìn sinh linh, rồi vạn sinh linh.

Các loại pháp bảo bay loạn xạ, có loại công kích, có loại phòng ngự, có loại bố trận, có loại ảo tượng, v.v.

Cũng có đủ loại pháp thuật, hệ hỏa, hệ thủy, hệ phong, hệ mộc.

Càng không thiếu cận thân chiến, thân thể cường tráng, móng vuốt sắc nhọn, hàm răng già, càng cua lớn, phương thức chiến đấu cũng thiên kỳ bách quái.

Trong hỗn chiến kịch liệt, hầu như mỗi lúc mỗi khắc đều có sinh linh vẫn lạc.

Không ít sinh linh tranh nhau tiến vào Thang Cốc, nhưng lại bị Tiên Thiên Đại Trận trong Thang Cốc diệt sát.

Đột nhiên, một đám tường vân từ xa bay đến, Đông Vương Công đứng trên vân đoan.

Cộng Công cũng chỉ trấn áp Đông Vương Công trăm năm, thời hạn vừa hết, Đông Vương Công cũng đã thoát khốn.

Tuy nhiên, bị Cộng Công dùng một giọt nước trấn áp, Đông Vương Công mất hết thể diện, trong lòng phẫn hận không nguôi.

Bồng Lai cách Thang Cốc cũng không quá xa, với tai mắt của Bồng Lai, ngay khi Tiên Thiên Linh Căn trong Thang Cốc xuất thế, Đông Vương Công nhanh chóng biết được, và cũng là người đầu tiên đến.

Đông Vương Công dù sao cũng là tu vi cấp Đại La Kim Tiên, vừa

xuất hiện, khí thế cường đại đã chấn nhiếp tất cả sinh linh.

Hắn không hề để ý đến chúng sinh linh tại chỗ, Đông Vương Công liền tiến vào Thang Cốc.

Trong mắt Đông Vương Công, những sinh linh bên ngoài Thang Cốc chẳng khác gì lũ lâu nghĩ, thà rằng không lãng phí thời gian trên lũ lâu nghĩ này, không bằng nhanh chóng tiến vào Thang Cốc thu lấy Tiên Thiên Linh Căn.

Tận dụng hiện tại không có đại năng nào khác, đây chính là cơ hội tốt của Đông Vương Công.

Vừa tiến vào Thang Cốc, hắn đã ở trong một Tiên Thiên Đại Trận.

Trận pháp tự thành không gian, Tam Muội Chân Hỏa khắp nơi, hỏa cầu thần thai Tiên Thiên hóa thành từng quả lơ lửng trên cao.

Bốn phương tám hướng, vô biên vô tận Tam Muội Chân Hỏa, ngẩng đầu nhìn lên, lại là chi chít hỏa cầu thần thai Tiên Thiên.

Khi Đông Vương Công vừa nhập trận, Tam Muội Chân Hỏa dưới đất bốc lên, từng hỏa cầu thần thai Tiên Thiên trên trời cũng rơi xuống.

Thân ở biển lửa, sát cơ tràn ngập, nhưng nguy cơ từ phía trên lại lớn hơn.

Đông Vương Công, cũng khẽ biến sắc mặt.

"Thật là một Tiên Thiên Hỏa Hành Đại Trận huyền diệu." Đông Vương Công cảm thán.

Tuy nhiên, trận này dù huyền diệu, nhưng cũng không thể làm khó Đông Vương Công.

Không phải Đông Vương Công có tu vi Đại La Kim Tiên, căn cước lại là Tiên Thiên Huyền Dương Chi Khí.

Ngay cả Thái Dương Chân Hỏa cũng không làm khó được Đông Vương Công.

Không cần thi triển Liên Tỵ Hỏa Quyết, Đông Vương Công từng bước tiến lên.

Chỉ thấy, mỗi khi Đông Vương Công bước một bước, dưới chân đều nở ra một đóa kim liên.

Kim liên trong lửa, đây chính là đại thần thông.

Vừa từng bước tiến lên, Đông Vương Công vừa cẩn thận quan sát vận chuyển của đại trận này.

Không biết đã đi bao lâu, Đông Vương Công cuối cùng cũng phá được Tiên Thiên Đại Trận.

Cùng với việc đại trận bị phá, Tiên Thiên Linh Căn trong Thang Cốc cũng hiện ra trước mắt Đông Vương Công.

"Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Phù Tang Thụ!" Nhìn rõ Tiên Thiên Linh Căn trong Thang Cốc, hai mắt Đông Vương Công sáng rực.

Phù Tang Thụ, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, được sinh ra từ một sợi lông mi của Bàn Cổ hữu nhãn kết hợp với hỗn độn tạo hóa.

Tiên Thiên Linh Căn hiếm hơn Tiên Thiên Linh Bảo, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn lại càng quý giá.

Lúc này, Đông Vương Công vẻ mặt kích động.

"Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Phù Tang Thụ, thật tốt quá, chỉ cần đạt được, tu vi của ta có thể đột phi mãnh tiến, có lẽ có thể đột phá Chuẩn Thánh." Đông Vương Công vừa nói, vừa bước về phía Phù Tang Thụ.

Cây Phù Tang Thụ cao mấy chục vạn trượng, cành lá sum suê,

màu hỏa hồng, phảng phất đang bốc cháy, tán cây như chiếc dù khổng lồ, che kín cả bầu trời và mặt trời.

Tiến đến gần Phù Tang Thụ, Đông Vương Công định luyện hóa bản nguyên của cây Tiên Thiên Linh Căn này.

"Đạo hữu khoan đã!" Một thanh âm từ xa truyền đến, Đông Vương Công tuần theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một người vội vàng chạy đến.

Người đó có dáng vẻ thanh niên, mày kiếm mắt sáng, dung mạo tuấn lãng, một thân đạo bào xanh biếc, tóc dài phi tán, đôi mắt sâu thẳm đầy trí tuệ, chính là Phục Hy.

Ca ca của Nữ Oa, một trong Tứ Hoàng của Thiên Đình, Đại Thánh của Yêu Tộc.

Thấy người đó là Phục Hy, sắc mặt Đông Vương Công cũng trở nên âm trầm.

Phục Hy hiển nhiên không thể từ bỏ Phù Tang Thụ.

"Xem ra, đối đầu với Phục Hy là điều khó tránh khỏi." Đông Vương Công thầm nghĩ.

Bờ Đông Hải, Thang Cốc.

Dưới Phù Tang Thụ, Đông Vương Công lạnh lùng nhìn Phục Hy càng ngày càng đến gần.

Chỉ cần cho Đông Vương Công một chút thời gian, hắn đã có thể luyện hóa bản nguyên Phù Tang Thụ, trở thành chủ nhân của Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn rồi, nhưng đúng lúc đó Phục Hy lại tới.

Nếu chỉ là một cây hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Phục Hy có thể sẽ nhường cho Đông Vương Công, nhưng đây lại là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

“Phục Hy, ngươi muốn tranh đoạt Phù Tang Thụ với ta sao?” Đông Vương Công hỏi.

“Đạo hữu hãy nghe ta vài lời, tuyệt địa thiên thông, nhật nguyệt tinh thần tương ứng với đại địa, Thang Cốc đúng lúc tương ứng với Thái Dương Tinh, bên bờ Tây Hải có Ngu Uyên, thì tương ứng với Thái Âm Tinh, ngày nay, Phù Tang Thụ trong Thang Cốc xuất thế, hợp với lẽ trời nên thuộc về Thiên Đế và Đông Hoàng, cũng là thiên số vậy, cái gọi là thần thông bất địch thiên số, thuận thiên giả thì nhàn nhã, nghịch thiên giả thì lao lực.” Phục Hy mở lời nói.

Nghe Phục Hy nói, Đông Vương Công giận cực mà cười.

Phục Hy nói nhật nguyệt tinh thần trên trời và đại địa tương ứng, Đông Vương Công công nhận, nhưng nếu nói Phù Tang Thụ nên thuộc về Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Vương Công lại không chịu.

“Thần thông bất địch thiên số?

Hừ, vậy hãy thử xem.” Đông Vương Công cười lạnh.

Lúc này, trên người Đông Vương Công đã bùng lên một cỗ chiến ý cường đại.

Khi phát hiện Phục Hy đến, Đông Vương Công đã biết phải chiến một trận.

Nếu Phục Hy cho rằng chỉ bằng vài câu nói có thể khiến Đông Vương Công từ bỏ Phù Tang Thụ, vậy thì hắn đã quá ngây thơ rồi.

“Ai!” Phục Hy thở dài, cũng biết không thể khuyên được Đông Vương Công, nhưng vẫn đã thử.

Ngay lập tức, Phục Hy tế ra một Tiên Thiên Linh Bảo.

Chương 73

Là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Phục Hy Cầm, cũng là linh bảo bạn sinh của Phục Hy.

Chỉ thấy, trên Phục Hy Cầm lưu quang dật thải, rực rỡ chói mắt, có mười ba dây đàn, có thể điều khiển thất tình lục dục.

Đồng thời, Phục Hy dùng pháp lực diễn hóa Tiên Thiên Bát Quái quanh thân.

Với Phục Hy Cầm và Tiên Thiên Bát Quái, công thủ kiêm bị, có thể thay đổi thời không.

Nghe tiếng đàn trong Tiên Thiên Bát Quái của Phục Hy, có thể trong một sát na, ngoại giới đã qua một năm.

Đông Vương Công không hề sợ hãi, cũng tế ra một Tiên Thiên Linh Bảo, công về phía Phục Hy.

Ngồi khoanh chân giữa Tiên Thiên Bát Quái, Phục Hy nhắm mắt ngưng thần, mười ngón tay gảy dây đàn, tấu cho Đông Vương Công một khúc.

Nguyên Thần Chi Lực của Phục Hy cũng bao phủ trên dây đàn.

Tiên Thiên Bát Quái của Phục Hy nhìn có vẻ không lớn, chỉ bao phủ khoảng trăm mét, nhưng thân ở trong đó lại như đang ở trong vũ trụ mênh mông.

Tu vi đạo hạnh của Đông Vương Công không kém gì Phục Hy, nhưng pháp bảo lại kém sắc hơn một chút, thần thông của hai bên cũng xấp xỉ nhau.

Trong thời gian ngắn, khó phân thắng bại.

Tuy nhiên, Đông Vương Công cũng không còn lựa chọn nào khác, nếu không đánh bại Phục Hy, hắn không thể luyện hóa bản nguyên Phù Tang Thụ.

Còn việc mang Phù Tang Thụ đi nơi khác luyện hóa, cũng không thực tế.

Rễ của Phù Tang Thụ liên kết với toàn bộ Thang Cốc, Đông Vương Công dù có đại thần thông, nhưng muốn mang Phù Tang Thụ đi nơi khác, cũng rất khó khăn.

Thời gian trôi qua trong cuộc đấu pháp giữa Phục Hy và Đông Vương Công.

Trong Thang Cốc, chỉ có Phục Hy và Đông Vương Công, nhưng bên ngoài Thang Cốc lại có vô số sinh linh.

Không có tu vi Đại La Kim Tiên, lúc này căn bản không dám tiến vào Thang Cốc.

Không biết từ lúc nào, Phục Hy và Đông Vương Công đã đấu pháp nhiều ngày, nhưng không phân thắng bại.

Một ngày nọ, trên không Thang Cốc xuất hiện một đoàn huyết quang, đó là một đạo nhân áo hồng, chính là Minh Hà.

Minh Hà là Tiên Thiên sinh linh được thai nghén trong U Minh Huyết Hải, căn cước không kém gì Phục Hy và Đông Vương Công, lại càng có khí vận.

Bàn Cổ vẫn lạc, một đoàn ô huyết từ rốn của Người diễn hóa thành U Minh Huyết Hải, nằm gần Âm Sơn thuộc U Minh Giới.

U Minh Huyết Hải chim không bay tới, cá không sống nổi, hầu như không có sinh linh nào đến, nhưng nơi như vậy lại thai nghén ra Minh Hà.

Nhìn Phục Hy và Đông Vương Công đấu pháp, Minh Hà không hề xen vào.

Đối đầu với bất kỳ ai trong số Phục Hy và Đông Vương Công, Minh Hà đều không có quá nhiều phần thắng.

Tuy nhiên, nhìn Phù Tang Thụ, Minh Hà cũng thèm thuồng, dù sao đây cũng là một cây Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, ai mà không muốn chiếm làm của riêng.

Nhưng, Minh Hà cũng biết Phục Hy và Đông Vương Công sẽ không cho phép hắn đoạt Phù Tang Thụ.

Vì vậy, Minh Hà không hề hành động khinh suất, mà chờ đợi ngư ông đắc lợi, nếu Phục Hy và Đông Vương Công lưỡng bại câu thương, hắn sẽ ra tay đoạt lấy Phù Tang Thụ.

Sau Minh Hà, lại có vài cường giả cấp Đại La Kim Tiên đến, có Tổ Vu Xa Bỉ Thi, có Hồng Vân. ...

Cộng Công đang làm khách ở Bắc Minh, cũng nhận được tin tức từ Đông Hải Long Tộc, biết Phù Tang Thụ xuất thế.

"Thang Cốc Phù Tang?" Cộng Công như có điều suy tư.

Trong thần thoại kiếp trước, Thang Cốc là nơi mặt trời mọc, Ngu Uyên là nơi mặt trời lặn.

Liên quan đến Thang Cốc và Ngu Uyên, Cộng Công biết có liên quan đến Thái Cổ Âm Dương Ma Thần.

Trong số ba nghìn Tiên Thiên Ma Thần Thái Cổ, Âm Dương Ma Thần rất cường đại, khi Bàn Cổ khai thiên, Âm Dương Ma Thần cũng ra tay ngăn cản, nhưng lại bị Bàn Cổ chém giết, thân thể chia làm hai, một âm một dương, rơi xuống Hồng Hoang, hóa thành Thang Cốc và Ngu Uyên, Nguyên Thần của Âm Dương Ma Thần may mắn thoát thân, chuyển sinh ở Hồng Hoang, trở thành Âm Dương Lão Tổ.

Trong Trụ Tiên Kiếm Trận của La Hầu, Âm Dương Lão Tổ đã vẫn lạc.

Thang Cốc tuy là một nửa thân thể của Thái Cổ Âm Dương Ma Thần hóa thành, nhưng lại tương ứng với Thái Dương Tinh trên trời.

"Tuy Thang Cốc tương ứng với Thái Dương Tinh, nhưng không có nghĩa Phù Tang Thụ nhất định thuộc về Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, tất cả đều phải dựa vào thực lực mà nói." Cộng Công thầm nghĩ.

Tuy nhiên, Bắc Hải cách Thang Cốc khá xa, dù Cộng Công thi triển Thủy Độn trong đại hải rất nhanh, nhưng ước chừng khi tới Thang Cốc, Phù Tang Thụ cũng đã có chủ rồi.

Trong lòng động một cái, Cộng Công nghĩ đến Xa Bỉ Thi ở Thang Cốc.

Tuy Cộng Công hiện tại là Tiên Thiên Ma Thần, nhưng có mối liên hệ huyết mạch với mười một Tổ Vu còn lại.

Với pháp lực hiện tại của Cộng Công, cộng thêm Pháp Tắc Đạo Quả của hắn, có cả Băng Chi Pháp Tắc, thông qua đại hải và huyết mạch làm môi giới, trực tiếp vượt qua giới hạn không gian, truyền tống đến Thang Cốc, cũng không hoàn toàn là không thể.

Lại thêm Côn Bằng, nếu có Côn Bằng toàn lực trợ giúp, thì càng dễ dàng hơn.

Sự không nên chậm trễ, Cộng Công lập tức đi tìm Côn Bằng.

Khi biết Thang Cốc ở Đông Hải có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Phù Tang Thụ xuất thế, Côn Bằng lập tức muốn đi, nhưng khi biết Phục Hy, Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi và Hồng Vân cùng các cường giả khác đều ở Thang Cốc, hắn lại bất đắc dĩ cười khổ.

Còn về việc Cộng Công muốn trực tiếp truyền tống từ Bắc Minh

đến Thang Cốc, Côn Bằng lại cảm thấy không thể.

Côn Bằng cũng biết Cộng Công cường đại, nhưng Bắc Minh cách Thang Cốc Đông Hải quá xa.

Một Chuẩn Thánh có không gian pháp tắc viên mãn, muốn trực tiếp truyền tống từ Bắc Minh đến Thang Cốc, cũng không quá khả thi.

Còn về Hỗn Nguyên Thánh Nhân, lại có thể bỏ qua khoảng cách rồi.

Tuy nhiên, Cộng Công đã mở lời, Côn Bằng sẵn lòng toàn lực tương trợ.

Tiếp đó, Cộng Công và Côn Bằng ra mặt biển, đệ tử của Côn Bằng cũng dẫn theo không ít hải yêu Bắc Minh đi theo.

Côn Bằng trước tiên để đệ tử dẫn chúng hải yêu bố trí đại trận, sau đó, điều khiển một phần sức mạnh của Bắc Minh đại hải.

Cộng Công thi triển Thủy Chi Pháp Tắc và Băng Chi Pháp Tắc.

Khi kết hợp với Băng Chi Pháp Tắc, uy lực của Thủy Chi Pháp Tắc tăng cường không ít.

"Cộng Công có Băng Chi Pháp Tắc?" Cảm nhận hai loại pháp tắc ba động từ trên người Cộng Công, một loại toát ra hàn ý, Côn Bằng liền biết đó là Băng Chi Pháp Tắc.

Bắc Minh, trên mặt biển.

Đệ tử của Côn Bằng chỉ huy trăm vạn hải yêu bố trí đại trận, đồng thời, Côn Bằng cũng điều khiển lực lượng đại hải.

Sức mạnh khổng lồ gia trì lên người Cộng Công, Cộng Công dốc toàn lực thi triển Thủy Chi Pháp Tắc và Băng Chi Pháp Tắc.

Thủy Chi Pháp Tắc Đạo Quả hóa thành một giọt nước, sau khi kết hợp với Băng Chi Pháp Tắc, lại hóa thành băng tinh, ngay sau đó, mặt

biển rộng hàng ức vạn vạn dặm bị đóng băng.

Hàn khí hóa thành vân vụ, lượn lờ giữa thiên địa, huyễn hóa thành hình rồng rắn.

Huyết mạch của Cộng Công cũng đã thiết lập một sợi liên hệ vi diệu với Xa Bỉ Thi ở xa Thang Cốc.

Cuối cùng, Cộng Công tế Tam Xoa Kích.

"Phanh!" Tam Xoa Kích phá nát hư không ở quy mô nhỏ, tuy nhanh chóng phục hồi, nhưng cũng đã đủ rồi.

Dưới một Thủy Độn của Cộng Công, hắn trực tiếp truyền tống đến Thang Cốc.

Một phen trời đất quay cuồng, Cộng Công đã đến Thang Cốc.

Trực tiếp truyền tống từ Bắc Minh đến Thang Cốc, dù có Côn Bằng và trăm vạn hải yêu bố trận tương trợ, Cộng Công cũng không dễ chịu.

Pháp lực tiêu hao quá nửa, thân thể và Nguyên Thần đều có chút mệt mỏi.

Tuy nhiên, chỉ cần một lát, Cộng Công có thể khôi phục.

Nhìn thấy Cộng Công, sắc mặt Đông Vương Công âm trầm vô cùng, trong mắt hiện lên cừu hận.

Mặc dù muốn giết Cộng Công, nhưng Đông Vương Công cũng rõ ràng sự chênh lệch giữa hai bên, nên cũng không tự rước lấy nhục.

Cộng Công trực tiếp lờ đi Đông Vương Công.

"Huynh trưởng." Xa Bỉ Thi đến bên Cộng Công.

Một điều đáng nói, thủ lĩnh của Thập Nhị Tổ Vu không phải Đế Giang, mà là Cộng Công.

Trước Cộng Công, Đông Hoàng Thái Nhất đã là Chuẩn Thánh phân thân.

Chương 74

Một trong Tam Thanh là Nguyên Thủy cũng ở đó, có Tây Vương Mẫu.

Còn về cường giả cấp Thái Ất Kim Tiên, thì đã hơn trăm người.

Hầu như ai cũng muốn đoạt Phù Tang Thụ, nhưng bất kỳ ai đoạt được Phù Tang Thụ, áp lực phải đối mặt cũng sẽ rất lớn.

"Cộng Công, Phù Tang Thụ hợp lẽ nên thuộc về Kim Ô nhất tộc ta, ngươi cũng muốn cướp đoạt sao?" Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng nhìn chằm chằm Cộng Công.

Trong số những người tại đây, Đông Hoàng Thái Nhất kiêng kỵ nhất chính là Cộng Công.

"Trả lời ta một vấn đề, ta có thể không cần Phù Tang Thụ." Cộng Công lời nói kinh người.

"Hử?" Đông Hoàng Thái Nhất cũng ngây người.

"Ta tò mò, với tu vi của ngươi, làm sao lại đem Hỗn Độn Chung tu luyện thành thân ngoại hóa thân?" Cộng Công hỏi.

Muốn đem một Tiên Thiên Chí Bảo tu luyện thành thân ngoại hóa thân quá khó khăn, nếu đơn giản, Cộng Công cũng đã đem Tam Xoa Kích tu luyện thành thân ngoại hóa thân rồi.

Nếu Tam Xoa Kích được Cộng Công tu luyện thành phân thân, ước chừng có thể công kích Chuẩn Thánh số một.

Đông Hoàng Thái Nhất đen mặt, lời nói của Cộng Công ám chỉ, tu vi của Đông Hoàng Thái Nhất thấp kém, không nên đem Đông Hoàng Chung tu luyện thành phân thân.

Đương nhiên, lời Cộng Công nói cũng không sai, nhưng trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất lại khó chịu.

Tuy nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất nén giận trong lòng, nghiến răng: "Ta có được một đại cơ duyên trên Thái Dương Tinh." "Câu trả lời này khiến ta không mấy hài lòng." Cộng Công thản nhiên nói.

Nhưng từ câu trả lời của Đông Hoàng Thái Nhất, Cộng Công cũng đã hiểu rõ.

Chắc chắn Hồng Quân đã tạo ra một cơ duyên trên Thái Dương Tinh, để Đông Hoàng Thái Nhất đạt được.

Hồng Quân muốn tăng cường thực lực của Đông Hoàng Thái Nhất, tăng cường sức mạnh Thiên Đình, như vậy dễ dàng đối phó với Vu Tộc.

Cùng lúc đó, Đông Hoàng Thái Nhất vung tay, một cự chung hình chiếu bao phủ về phía Phù Tang Thụ.

"Ngươi dám!" "Dừng tay!" Đông Vương Công, Nguyên Thủy cùng mấy cường giả cấp Đại La Kim Tiên không hẹn mà cùng ra tay.

Nhưng đó không phải bản thể của Đông Hoàng Thái Nhất, mà là do Đông Hoàng Chung hóa thành, công thủ nhất thể, pháp lực vô biên, mấy cường giả cấp Đại La Kim Tiên lại không thể chống đỡ được.

"Phanh!" Một đóa thập nhị phẩm hắc liên từ không trung xuất hiện, chặn lại cự chung hình chiếu, đó chính là do ma khí Tiên Thiên của La Hầu ngưng tụ thành, ẩn chứa sức mạnh Hủy Diệt Pháp Tắc.

Khi thập nhị phẩm hắc liên nở ra, thấy La Hầu đang khoanh chân ngồi trên đó.

"Ma Tổ La Hầu!" Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất đại biến.

Đông Vương Công, Hồng Vân, Phục Hy cùng các vị khác cũng

đều như lâm đại địch.

Đối với sự xuất hiện của La Hầu, thần sắc Cộng Công lại bình tĩnh, phảng phất đã sớm biết.

Thực tế, khi Cộng Công truyền tống đến Thang Cốc, đã cảm giác La Hầu ẩn mình gần đó.

Vốn tưởng La Hầu đến Thang Cốc cũng vì Phù Tang Thụ, nhưng hiện tại xem ra, lại chưa chắc.

Cộng Công có thể cảm ứng được dưới Thang Cốc phong ấn một hung thú cường đại, ắt là một trong Tứ Đại Hung Thú.

Thú Hoàng Thần Nghịch có Tứ Đại Hung Thú dưới trướng, chính là Hỗn Độn, Cùng Kỳ, Thao Thiết và Đào Ngột.

Chỉ cần Thần Nghịch không chết, Tứ Đại Hung Thú dù bị giết chết cũng có thể sống lại sau một thời gian.

La Hầu đã giấu chân thân của Thần Nghịch dưới Tu Di Sơn, Tứ Đại Hung Thú cũng chết đi sống lại, sống lại lại bị giết, cứ thế tuần hoàn, cuối cùng, đều bị phong ấn.

Không biết dưới Thang Cốc phong ấn là hung thú nào trong Tứ Đại Hung Thú.

Với hắc liên do ma khí ngưng tụ chặn đứng hình chiếu Đông Hoàng Chung, La Hầu trong tay xuất hiện một đoàn Hủy Diệt Thần Lôi, ầm ầm giáng xuống.

Hắc sắc Hủy Diệt Thần Lôi từ tay La Hầu phát ra, có uy năng khủng bố.

"Oanh!" Chặn được Hủy Diệt Thần Lôi, Đông Hoàng Thái Nhất lại bị thương nhẹ.

"Hỗn Độn Chung làm thân ngoại hóa thân, quả thực cường đại,

chỉ đáng tiếc, bản thể quá yếu, chưa phát huy được uy lực chân chính, chút bản sự này cũng đừng hợm hĩnh trước mặt lão tổ." La Hầu khinh thường nhìn Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt tái xanh.

La Hầu cũng không thèm để ý đến Đông Hoàng Thái Nhất nữa, biến thành chân thân Thần Nghịch.

Lập tức, một đầu hung thú cự đại dữ tợn khủng bố xuất hiện.

Dưới sự khống chế của La Hầu, đầu hung thú này cũng có kích thước vạn trượng.

Nhìn hung thú như vậy, cường giả cấp Đại La Kim Tiên cũng cảm thấy áp lực không nhỏ.

Bị ánh mắt hung thú nhìn chằm chằm, càng thêm run rẩy.

Hiển hóa ra chân thân xong, La Hầu chỉ một kích, khiến toàn bộ đại địa Thang Cốc nát tan, cũng khó tránh khỏi làm tổn thương không ít rễ cây Phù Tang Thụ.

Phong ấn dưới Thang Cốc cũng bị phá hủy.

Lập tức, một đầu hung thú phá đất bay ra.

Chỉ thấy, đầu hung thú bay ra từ dưới đất có hình dáng giống hổ, lông trên thân như lông nhím, có một đôi cánh, chính là Cùng Kỳ, một trong Tứ Đại Hung Thú.

"Thuộc hạ Cùng Kỳ, bái kiến Thần Nghịch đại nhân." Cùng Kỳ ánh mắt cuồng nhiệt nhìn La Hầu, vô cùng cung kính quỳ bái xuống.

"Bản tọa không phải Thần Nghịch, mà là La Hầu." La Hầu thản nhiên nói.

Cùng Kỳ một đầu đầy dấu hỏi.

Có chút không hiểu, nhưng Cùng Kỳ cũng không nói nhiều.

Sinh mệnh của Tứ Đại Hung Thú đến từ Thần Nghịch, hiện tại, thân thể của Thần Nghịch chính là La Hầu.

Vì vậy, sinh tử của Tứ Đại Hung Thú nằm trong tầm khống chế của La Hầu.

Chỉ cần thân thể của La Hầu còn đó, Tứ Đại Hung Thú dù bị giết chết cũng có thể sống lại sau một thời gian.

Nếu La Hầu muốn diệt Tứ Đại Hung Thú, cũng vô cùng đơn giản, Tứ Đại Hung Thú sẽ không bao giờ sống lại nữa.

"Tu vi của ngươi thấp kém rồi." La Hầu nói với Cùng Kỳ.

Cùng Kỳ chỉ có tu vi thân thể, không có Nguyên Thần.

Cùng đẳng cấp tu vi, độ cường hoành của thân thể Cùng Kỳ gần như có thể sánh với Đại Vu, nhưng so với Tổ Vu thì vẫn có chút chênh lệch.

Hiện giờ, tu vi thân thể của Cùng Kỳ mới ở cấp Kim Tiên, quả thực là thấp kém.

Cùng với lời nói của La Hầu vừa dứt, tu vi của Cùng Kỳ bắt đầu tăng lên nhanh chóng.

Cấp Thái Ất Kim Tiên!

Cấp Đại La Kim Tiên!

Trong thời gian ngắn ngủi, tu vi của Cùng Kỳ đã tăng từ cấp Kim Tiên lên cấp Đại La Kim Tiên.

Thân thể của Thần Nghịch không những có thể khống chế sinh tử của Tứ Đại Hung Thú, mà còn có thể giúp Tứ Đại Hung Thú đề thăng tu vi, nếu La Hầu thành Thánh, thậm chí có thể dễ dàng khiến tu vi của Tứ Đại Hung Thú đề thăng lên Chuẩn Thánh.

Trong vòng chưa đầy một phút, tu vi thân thể của Thao Thiết đã từ cấp Kim Tiên thăng lên cấp Đại La Kim Tiên, khiến Cộng Công cũng không dám tin.

Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Vương Công, Hồng Vân, Phục Hy và những người khác cũng đều trợn tròn mắt.

Chủ yếu là do Tứ Đại Hung Thú và Thần Nghịch có mối liên hệ đặc biệt.

Chỉ cần thân thể của Thần Nghịch còn tồn tại, Tứ Đại Hung Thú dù bị giết chết cũng sẽ sống lại sau một thời gian, nếu tu vi thân thể của Thần Nghịch đạt cấp Đại La Kim Tiên, có thể dễ dàng đề thăng tu vi thân thể của Tứ Đại Hung Thú lên Thái Ất Kim Tiên, nếu tu vi thân thể của Thần Nghịch đạt cấp Chuẩn Thánh, có thể đề thăng tu vi thân thể của Tứ Đại Hung Thú lên cấp Đại La Kim Tiên.

Cũng bởi vì sự tồn tại của Tứ Đại Hung Thú, khiến một số tồn tại cho rằng Thần Nghịch có thể còn sống, chí ít, thân thể của Thần Nghịch còn ở một nơi nào đó.

Hồng Quân có đi tìm, nhưng không biết ở dưới lòng đất Tu Di Sơn.

"Tu vi của ngươi không ổn định, cần phải thôn phệ một cường giả." La Hầu thản nhiên nói.

Tu vi của Cùng Kỳ tuy đã tăng lên, nhưng cũng tồn tại vấn đề, vì không ổn định, nên cần phải thôn phệ một cường giả.

Tu vi hiện tại của Cùng Kỳ là cấp Đại La Kim Tiên, vì vậy, tốt nhất là thôn phệ một cường giả cấp Đại La Kim Tiên, nếu thôn phệ một cường giả cấp Thái Ất Kim Tiên cũng miễn cưỡng có thể ổn định tu vi.

Ngay lập tức, đôi mắt đỏ rực của Cùng Kỳ quét nhìn chúng nhân

trong Thang Cốc.

Cuối cùng, ánh mắt Cùng Kỳ dừng lại trên người Đông Vương Công.

Chương 75

Trong một thời gian, Đông Vương Công có câu mmp.

Tuy trong Thang Cốc người không quá nhiều, nhưng Đông Vương Công cũng thật không may mắn.

Tuy nhiên, Đông Vương Công cũng là tu vi cấp Đại La Kim Tiên, không hề sợ Cùng Kỳ.

"Cùng Kỳ không có Nguyên Thần, tu vi thân thể cũng tăng lên trong thời gian ngắn, không ổn định, ta lại sở hữu Tiên Thiên Linh Bảo." Đông Vương Công thầm tính toán, cho rằng mình có ưu thế lớn.

"Gào!" Một tiếng gào thét, Cùng Kỳ như hổ xuống núi, lao về phía Đông Vương Công.

Công kích của Cùng Kỳ chưa tới, huyết bồn đại khẩu đã phát ra một đạo huyết hồng sắc quang thúc.

"Nghiệt súc tìm chết." Đông Vương Công tế Tiên Thiên Linh Bảo.

"Phanh!" Móng vuốt Cùng Kỳ cùng Tiên Thiên Linh Bảo do Đông Vương Công tế ra va chạm mạnh.

Sóng xung kích kinh người khuếch tán, Cùng Kỳ lùi lại vài bước, Tiên Thiên Linh Bảo do Đông Vương Công tế ra cũng quang hoa ảm đạm đi một chút.

Giao phong lần đầu, lại là thế quân lực địch.

Tu vi thân thể đạt cấp Đại La Kim Tiên, độ cường hoành của thân thể Cùng Kỳ hiện tại có thể sánh với Tiên Thiên Linh Bảo.

Tuy nhiên, Đông Vương Công cũng không phải kẻ tầm thường,

nếu tu vi Cùng Kỳ ổn định, muốn đánh bại Đông Vương Công cũng khó, đừng nói là thôn phệ Đông Vương Công.

Hiện tại, Đông Vương Công có ưu thế lớn, Cùng Kỳ có thể bất bại đã không tệ rồi, muốn đánh bại Đông Vương Công thì khó khăn, còn việc thôn phệ Đông Vương Công thì có chút không thực tế.

Tuy nhiên, La Hầu lại muốn giúp Cùng Kỳ.

Chỉ thấy, một đoàn Tiên Thiên Ma Khí trong tay La Hầu ngưng tụ, hình thành một đóa hắc liên.

"Sưu!" Hắc liên trong tay La Hầu hóa thành một đạo lưu quang, trong khoảnh khắc nhập vào thể nội Cùng Kỳ.

Tiếp đó, cùng với cuộc chiến đấu giữa Cùng Kỳ và Đông Vương Công, không biết từ lúc nào, hắc liên trong thể nội Cùng Kỳ đã chuyển sang người Đông Vương Công.

Khi Đông Vương Công phát giác thì đã muộn rồi.

La Hầu không trực tiếp dùng hắc liên xâm thực thân thể Đông Vương Công, mà trước tiên dung nhập hắc liên vào thân thể Cùng Kỳ, sau đó trong cuộc chiến đấu giữa Cùng Kỳ và Đông Vương Công từng chút một chuyển vào thể nội Đông Vương Công, khi Đông Vương Công phát giác thì mọi việc đã muộn.

Đó chính là La Hầu đã ngầm ám toán Đông Vương Công.

Với tu vi và thủ đoạn của La Hầu, ám toán Đông Vương Công tự nhiên không khó.

Cùng với việc hắc liên ma khí của La Hầu xâm thực thân thể Đông Vương Công, Đông Vương Công lập tức ở thế hạ phong.

"Ti tiện!" Đông Vương Công hậm hực trừng La Hầu một cái, quay người bỏ chạy, nhưng tốc độ của Cùng Kỳ lại không hề kém.

Khi Đông Vương Công vừa thoát ra khỏi Thang Cốc, Cùng Kỳ đã đuổi kịp.

Sau một phen khổ chiến, Đông Vương Công bị Cùng Kỳ nuốt chửng.

Thôn phệ Đông Vương Công, tu vi của Cùng Kỳ cũng bắt đầu ổn định.

"Đông Vương Công vẫn lạc rồi sao?" Hồng Vân kinh ngạc.

"Chưa vẫn lạc." Nguyên Thủy thần sắc ngưng trọng.

Đông Hoàng Thái Nhất và Tây Vương Mẫu cùng các vị khác đều sắc mặt không tốt.

Đông Vương Công dù sao cũng là một đại năng, thủ lĩnh vạn tiên, chủ nhân Bồng Lai, lại bị Cùng Kỳ thôn phệ.

Lại qua một lúc lâu, Cùng Kỳ lại thống khổ lăn lộn dưới đất.

Trông Cùng Kỳ như đang đau bụng.

"Phốc!" Lưng Cùng Kỳ bị xé rách, Đông Vương Công thoát ra.

Chỉ thấy, Đông Vương Công sắc mặt tái nhợt, khí tức suy yếu.

Trong thời gian ngắn ngủi, Đông Vương Công lại nguyên khí đại thương.

Tu vi của Đông Vương Công càng hạ xuống cấp Thái Ất Kim Tiên.

Thoáng chốc, vết thương trên người Cùng Kỳ đã phục hồi.

Tức giận trừng Đông Vương Công, Cùng Kỳ vừa định tấn công lại, nhưng lại bị La Hầu ngăn cản.

"Đông Vương Công từ bụng của Cùng Kỳ mà ra, tức là con của nó, sau này, thì nó chính là mẫu thân vạn tiên của Bồng Lai." La Hầu

nói với Cùng Kỳ, cũng là nói cho Đông Vương Công nghe.

Nghe La Hầu nói, Cùng Kỳ: "..." "..." Đông Vương Công.

"..." Cộng Công, Đông Hoàng Thái Nhất, Xa Bỉ Thi và các vị khác.

Ngay cả không ít sinh linh bên ngoài Thang Cốc nghe được cũng ngớ người.

Hoàn hồn lại, Cùng Kỳ ngơ ngác nhìn La Hầu.

Đông Vương Công đã mất đi lý trí, cơn giận của hắn đã không còn gì để tăng thêm.

"Đông Vương Công đã từ bụng Cùng Kỳ mà ra, nên tôn Cùng Kỳ làm mẫu thân." Cộng Công cùng lúc đó cũng mở lời.

Lúc này, Cộng Công lại nghĩ đến Khổng Tuyên.

Trong thần thoại kiếp trước, như Phật Tổ tu luyện Trượng Lục Kim Thân, lại bị Khổng Tuyên nuốt chửng, tuy thoát ra, nhưng lại phong Khổng Tuyên làm Khổng Tước Phật Mẫu.

Đông Vương Công cũng có đại khí vận trên người, khí số chưa tận, nếu vẫn lạc trong bụng Cùng Kỳ, không những Cùng Kỳ, mà La Hầu cũng phải trả một cái giá nào đó.

Hoặc có lẽ, Đông Vương Công có thể thoát ra khỏi bụng Cùng Kỳ, cũng có sự giúp đỡ của La Hầu.

Hiện tại, La Hầu muốn Cùng Kỳ làm mẫu thân vạn tiên của Bồng Lai, cũng là một kế sách.

Sau khi Cộng Công mở lời, Xa Bỉ Thi cũng mở lời: "Cùng Kỳ đương nhiên là mẫu thân vạn tiên." Tiếp đó, Nguyên Thủy cũng mở lời.

Những người mở lời không nhiều, nhưng đều là những nhân vật có địa vị quan trọng.

Mặc dù Đông Vương Công nổi giận, nhưng tình thế lại khiến hắn bất đắc dĩ.

Hiện giờ, tu vi của Đông Vương Công chỉ là cấp Thái Ất Kim Tiên, Cùng Kỳ có thể dễ dàng giết chết, La Hầu càng có thể dễ dàng nghiền nát.

Hơn nữa là thái độ của Cộng Công, Xa Bỉ Thi, Nguyên Thủy và các vị khác.

"Ta, phong Cùng Kỳ làm mẫu thân vạn tiên của Bồng Lai." Đông Vương Công thỏa hiệp, trong lòng lại uất ức.

Cùng Kỳ cũng uất ức.

Cùng lúc đó, nhìn Phù Tang Thụ, Đông Vương Công hối hận không thôi, sớm biết như vậy, không nên đến Thang Cốc.

Phù Tang Thụ không có được, ngược lại còn có thêm một mẫu thân, khiến Đông Vương Công muốn khóc mà không ra nước mắt.

Tuy nhiên, Đông Vương Công cũng có thể nghĩ theo chiều hướng tốt, thực lực của Cùng Kỳ không yếu, La Hầu lại càng cường đại.

Bên ngoài Thang Cốc, tụ tập không ít sinh linh, lúc này đều đang hăng hái bàn luận.

Cũng có một số tiên nhân Bồng Lai ở bên ngoài Thang Cốc, khi biết Đông Vương Công vui vẻ làm con, lại nhìn nhau trân trối.

Không thể tránh khỏi, Đông Vương Công trở thành đối tượng trào phúng của chúng sinh linh.

Bồng Lai cũng sẽ có tiên nhân không thể chấp nhận được điều này.

Tuy nhiên, tất cả đã trở thành định cục.

Đông Hải, Thang Cốc.

Đông Vương Công xám xịt rời đi.

Còn về quyền sở hữu Phù Tang Thụ, cũng đã có kết quả, thuộc về Vu Tộc, nhưng Cộng Công không hề luyện hóa bản nguyên Phù Tang Thụ.

"Có Phù Tang Thụ, Chúc Dung ước chừng sẽ nhanh chóng đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đệ bát chuyển." Cộng Công thầm nghĩ.

Nếu tu vi của Chúc Dung đột phá, thì cũng là một Chuẩn Thánh.

Vu Tộc có thêm một Chuẩn Thánh, Cộng Công cũng có thể dễ dàng hơn, đồng thời, thực lực của Vu Tộc cũng cường đại hơn, quả là nhất cử lưỡng đắc.

Cũng bởi vì Phù Tang Thụ mang thuộc tính hỏa, nếu là thủy thuộc tính như Nhâm Thủy Bàn Đào, Cộng Công sẽ không bỏ qua.

Để lại Xa Bỉ Thi ở Thang Cốc, cũng đã liên hệ Chúc Dung đến.

Chương 76

"Hưu!" Một đạo huyết quang thất luyện lướt qua trên Đông Hải, dừng lại trên một hòn đảo nhỏ, hiện ra thân ảnh Minh Hà.

Lúc này, sắc mặt Minh Hà không tốt, quay đầu nhìn lại, thấy Cộng Công, La Hầu và Cùng Kỳ.

"Chết tiệt, vì sao lại nhắm vào ta?" Lòng Minh Hà cũng uất ức.

Nếu chỉ có một Cùng Kỳ, Minh Hà không sợ, nhưng Cộng Công và La Hầu bất kỳ ai cũng có thể dễ dàng đánh giết hắn.

Phát hiện không thể trốn thoát, Minh Hà dứt khoát không trốn nữa.

"Không biết hai vị đạo hữu có ý đồ gì?" Minh Hà nhìn Cộng Công và La Hầu, còn về Cùng Kỳ, thì bị lờ đi.

Minh Hà lúc này đang lo lắng, lo Cộng Công và La Hầu biết hắn có Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, cùng với Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Nguyên Đồ Kiếm và A Tỳ Kiếm, muốn đoạt lấy.

Kỳ thực, Minh Hà đã lo xa rồi, Cộng Công tuy biết Minh Hà có Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, Nguyên Đồ và A Tỳ, nhưng tạm thời không có ý định đoạt lấy.

Dù là Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, Nguyên Đồ hay A Tỳ, đều liên quan đến nhân quả rất lớn.

Nếu Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều thành Thánh, Minh Hà lấy ra Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, Nguyên Đồ và A Tỳ, cũng sẽ không có một Thánh Nhân nào đoạt lấy, huống hồ, hiện tại cũng chưa phải thời cơ.

Lần này, Cộng Công và La Hầu đuổi theo Minh Hà, chính là vì tò mò.

La Hầu muốn sáng tạo một chủng tộc, cần Huyết Thần Tử của Minh Hà.

Hiện giờ, La Hầu đang khống chế ba chủng tộc, Hung Thú nhất tộc, Ma Tộc và Thiên Ma Tộc.

La Hầu có thể dùng oán khí Thái Cổ xâm thực sinh linh, chuyển hóa thành hung thú, cũng có thể dùng ma khí xâm thực sản sinh Ma Tộc, còn về Thiên Ma, thì phải xem Ma Giới vực ngoại có bao nhiêu.

Thiên Ma hầu như đều được thai nghén từ Ma Giới vực ngoại.

Phương thức sản sinh chủng tộc bằng cách xâm thực oán khí và ma khí, không phải là sáng tạo thực sự.

Trong mắt Cộng Công, việc Nữ Oa tạo người, Minh Hà sáng tạo A Tu La nhất tộc, mới là sáng tạo thực sự.

Không biết La Hầu muốn sáng tạo một chủng tộc nào.

Cần Huyết Thần Tử?

Có phải A Tu La nhất tộc không?

Còn về Huyết Thần Tử, đó là phân thân do Minh Hà luyện hóa từ U Minh Huyết Hải.

Nếu Minh Hà triệt để luyện hóa Huyết Hải, sẽ sở hữu bốn ức tám nghìn vạn Huyết Thần Tử, chỉ cần có một Huyết Thần Tử không chết, thì khi đó, Huyết Hải không khô, Minh Hà bất tử, nhưng Minh Hà hiện tại còn lâu mới triệt để luyện hóa Huyết Hải.

Tuy nhiên, Minh Hà đã tu luyện ra không biết bao nhiêu Huyết Thần Tử.

“Mười vạn Huyết Thần Tử.” La Hầu mở lời.

Minh Hà đại kinh thất sắc, bí mật về Huyết Thần Tử, cũng là một trong những lá bài tẩy của hắn, lại không ngờ La Hầu lại biết, càng

không ngờ vừa mở lời đã đòi mười vạn Huyết Thần Tử.

Phải biết rằng, Huyết Thần Tử là phân thân của Minh Hà, đưa phân thân cho người khác sao?

Mỗi Huyết Thần Tử của Minh Hà đều có một sợi Nguyên Thần, đừng nói là cho La Hầu mười vạn, cho một cái, La Hầu cũng sẽ có được một sợi Nguyên Thần của Minh Hà.

"Không thể nào, Huyết Thần Tử là phân thân của ta, ta không thể cho." Minh Hà không chút do dự từ chối.

Đối với việc Minh Hà từ chối, La Hầu một chút cũng không bất ngờ.

Kỳ thực, sở dĩ La Hầu biết Minh Hà đã tu luyện Huyết Thần Tử, cũng là do Cộng Công nói cho.

"Ngươi có thể thu hồi Nguyên Thần trong Huyết Thần Tử." La Hầu thản nhiên nói.

"Không có Nguyên Thần của ta, Huyết Thần Tử cũng sẽ hóa thành một đoàn ô huyết." Minh Hà nói.

"Vô tri, những chuyện ngươi cho là không thể, đối với chủ nhân không thành vấn đề." Cùng Kỳ cười lạnh.

Nói xong, trên người Minh Hà bay ra một đạo huyết ảnh mờ nhạt.

Huyết ảnh có hình người, nhưng lại mờ nhạt, tốc độ cực nhanh.

Huyết Thần Tử có thể trở nên mạnh hơn bằng cách thôn phệ tinh khí thần, nhưng cũng có một giới hạn.

Như đạo Huyết Thần Tử trước mắt này, tu vi chỉ ở cấp Tán Tiên, muốn đề thăng lên cấp Chân Tiên cũng khó khăn.

Kỳ thực, điều đó cũng bình thường.

Nếu Huyết Thần Tử tùy tiện có tu vi cấp Kim Tiên, hoặc Thái Ất Kim Tiên, thậm chí Đại La Kim Tiên, vậy thì, đợi Minh Hà triệt để luyện hóa Huyết Hải, có bốn ức tám nghìn vạn Huyết Thần Tử, đều có tu vi cấp Kim Tiên, bốn ức tám nghìn vạn chiến lực cấp Kim Tiên, đáng sợ đến mức nào?

Còn về bốn ức tám nghìn vạn chiến lực cấp Tán Tiên, thì lại không quá đáng sợ.

Trên người La Hầu phát ra một cỗ ma khí, ngưng tụ thành một đóa hắc liên nhỏ bé, rơi trên đầu Huyết Thần Tử, tiếp đó, Minh Hà thu lại một sợi Nguyên Thần trong Huyết Thần Tử.

Mất đi một sợi Nguyên Thần của Minh Hà, Huyết Thần Tử lẽ ra phải hóa thành một đoàn ô huyết, nhưng có hắc liên ma khí của La Hầu ổn định, nó lại không hề hóa thành ô huyết.

"...

Khủng bố đến thế." Minh Hà không dám tin.

"Mười vạn Huyết Thần Tử." La Hầu lại một lần nữa yêu cầu.

"Hiện tại ta cũng chỉ có hơn một nghìn Huyết Thần Tử, trên người mấy chục cái, còn lại đều ở Huyết Hải." Minh Hà nói.

"Đã thế, đi đi!" La Hầu mặt không biểu cảm nói.

Minh Hà đơn giản là nghi ngờ mình nghe lầm rồi, La Hầu lại thả hắn đi?

Tuy không biết La Hầu đang tính toán gì, nhưng Minh Hà hơi do dự một chút liền rời đi với tốc độ nhanh nhất.

Nhìn Minh Hà rời đi, La Hầu không hề truy đuổi.

Cộng Công và Cùng Kỳ đều kinh ngạc nhìn La Hầu.

La Hầu vừa mở miệng đòi Minh Hà mười vạn Huyết Thần Tử, lại

chỉ được một cái, rồi thả Minh Hà đi, rốt cuộc là vì cái gì?

Một lúc sau, Cộng Công cũng đã hiểu ra.

Vì Minh Hà không thể đưa ra mười vạn Huyết Thần Tử, La Hầu liền dùng phương thức khác.

Có một Huyết Thần Tử, La Hầu có thể thông qua Huyết Thần Tử làm môi giới, câu thông U Minh Huyết Hải. …..

Thấy Cộng Công, La Hầu và Cùng Kỳ đều không đuổi theo, Minh Hà cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Mất đi một Huyết Thần Tử, Minh Hà cũng không bận tâm, hắn có hơn một nghìn cái, chỉ cần thu hồi một sợi Nguyên Thần trong Huyết Thần Tử là được.

Tuy nhiên, lòng Minh Hà lại bất an, dường như sẽ có chuyện không hay xảy ra.

Với phong cách của La Hầu, đã mở miệng đòi Minh Hà mười vạn Huyết Thần Tử, không thể nào chỉ một Huyết Thần Tử là có thể qua loa được.

“Chẳng lẽ La Hầu đợi ta tu luyện đủ mười vạn Huyết Thần Tử rồi mới ra tay với ta?” Minh Hà thầm nghĩ.

Trong lòng tính toán, rất lâu sau, Minh Hà cũng không nghĩ nhiều nữa, quay về Huyết Hải.

Huyết Hải ở U Minh Giới, chỉ cần bố trí Huyết Hà Đại Trận, Minh Hà có thể trực tiếp truyền tống về Huyết Hải.

Ngay lập tức, trên người Minh Hà lại bay ra mấy chục Huyết Thần Tử, bố trí thành một đại trận, chính là Huyết Hà Đại Trận do hắn sáng tạo.

Huyết Hà Đại Trận có thể câu thông Huyết Hải, uy lực kinh

người, Minh Hà thường dùng trận pháp này để truyền tống về Huyết Hải.

Trên hải diện Đông Hải, mấy chục huyết ảnh nhàn nhạt bày thành đại trận, Minh Hà đứng giữa trận.

Khi đại trận vừa thành, liền câu thông với Huyết Hải trong U Minh Giới, ngay sau đó, hình chiếu của Huyết Hải hiện ra.

Một xoáy nước màu máu chợt xuất hiện, một lượng lớn ô huyết dâng trào, chính là Huyết Hải chi thủy.

Huyết Hải chi thủy có thể xưng là ô uế bậc nhất Hồng Hoang, ẩn chứa kịch độc, có thể ăn mòn vạn vật, cũng có thể phá hoại linh tính pháp bảo, tiêu giải nguyên thần.

Minh Hà bước một bước, tiến vào xoáy nước màu máu, sau một trận trời xoay đất chuyển, liền được truyền tống đến Huyết Hải.

Đại hải đỏ rực, phóng tầm mắt nhìn quanh, vô biên vô tế, khí tức tinh ác khiến người ta buồn nôn.

Hồng quang phát ra từ Huyết Hải càng thêm quỷ dị.

Người bình thường chớ tiến vào Huyết Hải, nếu tiếp cận, cũng sẽ hóa thành một đoàn ô huyết, rơi vào kết cục thần hình câu diệt.

Chương 77

Đối với Minh Hà, Huyết Hải là nơi tốt nhất.

Trở về Huyết Hải, Minh Hà cũng an tâm không ít.

Trước đó, Cộng Công và La Hầu đã tạo áp lực cho Minh Hà thực sự quá lớn.

Song, vừa trở về Huyết Hải chưa đầy một ngày, Minh Hà kinh hãi thất sắc.

Toàn bộ nước biển Huyết Hải đang tổn thất.

Mà một ngàn mấy trăm Huyết Thần Tử của Minh Hà phân tán khắp Huyết Hải đang hấp thu nước biển.

Khi hấp thu đại lượng Huyết Hải chi thủy, Huyết Thần Tử bắt đầu phân liệt, một phân thành hai, hai phân thành bốn...

"La Hầu!" Sắc mặt Minh Hà khó coi.

Minh Hà đã bị La Hầu lừa rồi.

Tuy La Hầu chỉ có một Huyết Thần Tử, lại không có một tia nguyên thần nào của Minh Hà, nhưng cũng đủ rồi.

Khi bản thể Minh Hà trở về Huyết Hải, La Hầu đã lợi dụng Huyết Thần Tử kia làm vật trung gian, thiết lập liên hệ với Huyết Hải.

Giờ đây, một ngàn mấy trăm Huyết Thần Tử của Minh Hà phân tán khắp Huyết Hải đều bị xâm thực, thoát ly khỏi sự khống chế của Minh Hà.

Sức mạnh của Huyết Hải đang không ngừng suy yếu.

Nếu Minh Hà tu luyện một Huyết Thần Tử cần một tấn Huyết Hải chi thủy, vậy thì hiện tại, một Huyết Thần Tử phân liệt lại cần

hấp thu một vạn tấn.

Đồng thời, nguyên thần của Minh Hà cũng càng ngày càng suy yếu.

Cứ thế này, không những Huyết Hải sẽ nguyên khí đại thương, mà tu vi của Minh Hà chỉ e cũng sẽ hạ thấp.

"Đáng ghét!" Cắn răng, Minh Hà không kịp nghĩ nhiều, lập tức tế Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Dưới sự thao khống pháp lực của Minh Hà, Hồng Liên Thập Nhị Phẩm biến lớn, bao phủ mấy ngàn dặm, rơi xuống mặt biển.

Trên Hồng Liên bao phủ bởi ngọn lửa, chính là nghiệp hỏa.

Một cực phẩm tiên thiên linh bảo này được sinh ra từ nghiệp lực Hồng Hoang, bởi vậy, mang đại nhân quả.

Dưới sự thao khống của Minh Hà, Hồng Liên Thập Nhị Phẩm trấn áp mấy Huyết Thần Tử.

Dưới sự thiêu đốt của nghiệp hỏa, mấy Huyết Thần Tử nhanh chóng hóa thành ô huyết.

Tuy nhiên, mặc cho Minh Hà thi triển hết sức, số lượng Huyết Thần Tử lại không ngừng tăng lên.

Gió biển thổi nhẹ, trời xanh mây trắng, một cảnh tượng hòa bình.

Đột nhiên, một con cá lớn dài mấy ngàn mét nhô đầu lên khỏi mặt biển.

Dường như cảm giác được nguy hiểm, con cá lớn đang định lặn xuống đáy biển, nhưng đã muộn rồi.

Một huyết ảnh nhàn nhạt xuất hiện, xuyên qua thân thể con cá lớn trong nháy mắt.

Bị Huyết Thần Tử xuyên thấu thân thể, dù không có vết thương, nhưng tinh khí thần đã bị thôn phệ.

Chỉ thấy, con cá lớn dài mấy ngàn mét trong một khoảnh khắc liền khô héo.

Thôn phệ tinh khí thần của một con cá lớn, huyết thần tử kia cũng mạnh thêm một chút.

Cộng Công, La Hầu và Cùng Kỳ xuất hiện không xa.

"Minh Hà có Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên sao?" La Hầu đột nhiên sững sờ.

Lúc này, nguyên thần của La Hầu xuyên thấu huyết thần tử kia câu thông Huyết Hải, lấy ý chí xâm thực một ngàn mấy trăm huyết thần tử trong Huyết Hải, khống chế huyết thần tử hấp thu Huyết Hải chi thủy, phân liệt ra càng nhiều huyết thần tử.

Khi Minh Hà sử dụng Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, La Hầu cũng cảm ứng được.

Biết Thập Nhị Phẩm Hồng Liên đang ở trong tay Minh Hà, La Hầu vốn định đi đến Huyết Hải cướp lấy, nhưng đã kìm nén lại.

Nghiệp Hỏa Hồng Liên có đại nhân quả, La Hầu cần phải mưu đồ cẩn thận.

Trong Đông Hải, sinh linh vô số, khi huyết thần tử kia lại thôn phệ tinh khí thần của một số sinh linh, tu vi cũng đạt đến cấp Chân Tiên.

Tiếp theo, một chuyện quỷ dị đã xảy ra.

Chỉ thấy, huyết thần tử đạt tu vi Chân Tiên kia nhất thời phân thành hai, hai phân thành bốn, nhanh chóng có mấy chục huyết thần tử, nhưng mỗi cái lại chỉ có tu vi Tán Tiên cấp.

Đồng thời, trong Huyết Hải cũng không ngừng biến mất mấy chục

huyết thần tử.

“Hành động này, có hại đến Thiên Hòa.” Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Tiếp đó, La Hầu lại thao khống mấy chục huyết thần tử đi khắp nơi thôn phệ tinh khí thần của sinh linh, khi một huyết thần tử nào đó tu vi đột phá cấp Chân Tiên, liền phân liệt thành mấy chục huyết thần tử.

Cứ thêm một huyết thần tử, trong Huyết Hải liền không ngừng biến mất một cái.

Cũng không biết đã thôn phệ bao nhiêu sinh linh, xung quanh La Hầu đã dày đặc huyết thần tử, tuyệt đối vượt quá mười vạn.

Lúc này, La Hầu cũng dừng lại, tuy có thể tiếp tục, nhưng sẽ có Thiên Khiển giáng xuống.

“Mười hai vạn chín ngàn năm trăm chín mươi chín Huyết Thần Tử, thiếu một cái là số nguyên một Nguyên Hội, sẽ có Thiên Khiển giáng hạ, đến đây là đủ rồi.” La Hầu lẩm bẩm.

Tuy La Hầu hiện tại tu vi cao thâm, thân thể cường hãn, lại bất tử bất diệt, nhưng cũng vô cùng kiêng kỵ Thiên Khiển.

Nếu uy lực của Thiên Khiển đủ lớn, diệt sát La Hầu cũng không khó.

Phải biết rằng, Thiên Khiển có uy lực lớn thậm chí có thể diệt sát Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Thiên Đạo Hồng Hoang mạnh mẽ, xem Hỗn Nguyên Thánh Nhân như kiến hôi.

Trên Huyết Hải, trên một đóa Thập Nhị Phẩm Hồng Liên bị nghiệp hỏa bao phủ, Minh Hà cũng thở phào nhẹ nhõm.

Vì việc làm của La Hầu, Huyết Hải chi thủy đã tổn thất khoảng một phần vạn, Minh Hà cũng không còn mấy huyết thần tử.

Quan trọng nhất là, tu vi của Minh Hà suýt chút nữa hạ xuống cấp Thái Ất Kim Tiên.

"La Hầu, ta Minh Hà thề, sau này nhất định sẽ báo đáp gấp bội." Ánh mắt Minh Hà oán độc, trong lòng hận ý đối với La Hầu đã không thể nào tăng thêm được nữa.

Thu Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, Minh Hà đi đến động thiên.

Minh Hà cũng đã hạ quyết tâm, trừ việc đến Tử Tiêu Cung nghe Hồng Quân giảng đạo, sẽ không rời khỏi Huyết Hải, đợi đến khi triệt để luyện hóa Huyết Hải rồi mới xuất môn.

Nếu Minh Hà triệt để luyện hóa Huyết Hải, Huyết Hải sẽ không khô cạn, không chết, đồng thời, có bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử, tuy mỗi Huyết Thần Tử tu vi sẽ không quá cao, nhưng khi dung hợp lại, ít nhất cũng có tu vi Chuẩn Thánh.

Đại địa Hồng Hoang, Tây Phương, trong Vạn Ma Tháp trên núi Tu Di.

La Hầu tay trái cầm Cửu Thiên Tức Nhưỡng, tay phải cầm Tam Quang Thần Thủy, sau lưng có mười hai vạn chín ngàn năm trăm chín mươi chín Huyết Thần Tử.

Cộng Công đứng một bên quan sát.

La Hầu muốn sáng tạo một chủng tộc mới, kết hợp ưu điểm của hung thú, ma tộc và thiên ma.

Cộng Công thì chỉ chờ đợi.

"Kết hợp hung thú, ma tộc và thiên ma để sáng tạo chủng tộc mới, e rằng sẽ không có công đức đi!" Cộng Công lẩm bẩm trong lòng.

Theo lý mà nói, ở Hồng Hoang sáng tạo một chủng tộc mới, ít nhiều gì cũng có công đức, nhưng cũng không phải tuyệt đối.

Nếu sáng tạo một chủng tộc trời đất không dung, không chừng sẽ có nghiệp lực, cùng với đại nhân quả.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng trong tay La Hầu là do Cộng Công tìm Hậu Thổ mà có được, còn Tam Quang Thần Thủy, thì La Hầu đã chuẩn bị từ sớm.

Đặc tính của Cửu Thiên Tức Nhưỡng là tái sinh, chỉ cần một chút, cũng có thể tái sinh vô hạn.

Trên núi Tu Di, trong Vạn Ma Tháp, La Hầu đã bắt đầu sáng tạo chủng tộc mới.

Theo pháp lực của La Hầu dũng mãnh nhập vào Cửu Thiên Tức Nhưỡng trong tay, Tức Nhưỡng không ngừng sinh trưởng.

Khi Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhưỡng trộn lẫn vào nhau, sinh cơ dồi dào diễn hóa thành lực lượng tạo hóa.

Tiếp đó, La Hầu bắt đầu nặn người đất.

Nhìn từng người đất La Hầu nặn ra, Cộng Công trong lòng thầm than, cũng quá xấu xí rồi.

Có người đất đầu to thân nhỏ, có hai đầu, có ba tay, La Hầu hoàn toàn không để ý.

Chương 78

Đối với La Hầu, hình dạng bên ngoài có đối xứng hay không, có đẹp mắt hay không, đều chỉ là chuyện nhỏ nhặt.

Khi La Hầu nặn xong mười hai vạn chín ngàn năm trăm chín mươi chín người đất, cũng dừng tay.

Ngay sau đó, từng huyết thần tử dung nhập vào người đất, lại thêm bản nguyên của La Hầu.

Thân Thần Nghịch vốn là hoàng của hung thú, La Hầu đã dựa vào đó để trọng sinh, sau đó lại dung nhập thiên ma nguyên thủy vào thân thể, cũng trở thành một ma thần.

Giờ đây, tình huống của La Hầu khá đặc thù, tương tự như tiên thiên ma thần, nhưng lại có chút khác biệt.

Nếu La Hầu là tiên thiên ma thần đặc thù, vậy thì chủng tộc sắp được sáng tạo chính là hậu thiên ma thần đặc thù.

Cộng Công cũng hai mắt không chớp nhìn.

Chỉ thấy, huyết thần tử và một phần bản nguyên của La Hầu dung nhập vào người đất, bắt đầu diễn hóa ra sinh linh.

Đồng thời, tâm thần Cộng Công chấn động, cảm ứng được Thiên Uy hùng vĩ.

Giờ khắc này, phía trên núi Tu Di có lẽ đang xuất hiện Thiên Kiếp.

Tộc Ma Thần do La Hầu sáng tạo trời đất không dung, không có công đức, ngược lại có đại nghiệp lực, đại nhân quả.

Cộng Công ánh mắt xuyên qua Vạn Ma Tháp, nhìn ra bên ngoài.

Kiếp vân che trời lồng lộng bao phủ toàn bộ núi Tu Di.

Vô số sinh linh kinh hoàng tột độ, đông chạy tây trốn.

Thiên Lôi trì hoãn chưa giáng xuống, nhưng Thiên Kiếp đang thăng cấp, lúc đầu chỉ là Tứ Cửu Thiên Kiếp, chốc lát đã là Lục Cửu Thiên Kiếp.

Xem ra, sẽ thăng cấp thành Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Còn Cửu Cửu Thiên Kiếp có thăng cấp thành Thiên Khiển hay không, thì khó nói rồi.

Lại qua một lúc, kiếp vân bao phủ phía trên núi Tu Di lại một lần nữa thăng cấp, trở thành Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Sự thăng cấp của kiếp vân không dừng lại, vẫn đang tiếp tục.

"Cái tiết tấu này, là muốn thăng cấp thành Thiên Khiển a!" Trong lòng Cộng Công cũng kinh hãi.

Sự khủng bố của Thiên Khiển, Cộng Công đã tự mình cảm nhận.

Nếu Thiên Khiển xuất hiện, Vạn Ma Tháp của La Hầu không chừng cũng sẽ bị hủy hoại.

La Hầu cũng không thể giữ được vẻ bình tĩnh nữa, sắc mặt ngưng trọng, trong lòng cũng có chút thấp thỏm.

"Chắc không thể nào trở thành Thiên Khiển đi!" La Hầu thầm nghĩ.

Lần đầu sáng tạo Ma Thần Tộc, La Hầu biết không thể đạt được công đức, việc Thiên Kiếp xuất hiện cũng nằm trong dự liệu, vốn tưởng rằng chỉ là Lục Cửu Thiên Kiếp, nhiều nhất là Cửu Cửu Thiên Kiếp, nhưng hiện tại lại dường như muốn thăng cấp thành Thiên Khiển.

Lông mày cau chặt, La Hầu mặt mày âm trầm, đột nhiên, dường như đã hiểu ra, liền bấm ngón tay tính toán.

Dưới Thiên Kiếp mà thôi diễn thiên cơ, độ khó cực đại, nhưng không ngờ La Hầu đạo hạnh cao thâm.

Trong thời gian ngắn ngủi, La Hầu đã có chút thu hoạch.

"Hồng Quân đáng chết, ta và ngươi chưa xong đâu!" La Hầu nghiến răng nghiến lợi.

Vốn dĩ, La Hầu sáng tạo Ma Thần Tộc nhiều nhất cũng chỉ giáng lâm Cửu Cửu Thiên Kiếp, nhưng Hồng Quân lại khiến Thiên Kiếp thăng cấp thành Thiên Khiển.

Hồng Quân tuy không thể trực tiếp giáng Thiên Kiếp và Thiên Khiển, nhưng dù sao cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân, phải trả giá một chút, khiến Thiên Kiếp thăng cấp cũng là chuyện có thể.

Nhưng không ngờ, muốn thăng cấp Cửu Cửu Thiên Kiếp thành Thiên Khiển, cũng không dễ dàng, Hồng Quân tất nhiên đã phải trả một cái giá nào đó.

La Hầu chưa bao giờ coi thường Hồng Quân, Hồng Quân dù chỉ là Chuẩn Thánh, trong lòng La Hầu cũng là đại địch, huống chi Hồng Quân hiện tại đã là Thiên Đạo Thánh Nhân cao cao tại thượng.

Thế nhưng, lần này La Hầu đã quá sơ ý.

Giờ đây, La Hầu không thể không đưa ra lựa chọn.

Từ bỏ mười hai vạn chín ngàn năm trăm chín mươi chín Ma Thần sao?

Hay chống đỡ Thiên Khiển?

Không để La Hầu suy nghĩ quá lâu, kiếp vân bao phủ núi Tu Di đã hoàn toàn biến thành màu tử hồng.

Uy lực khủng bố của Thiên Khiển ầm ầm giáng xuống, khiến toàn bộ núi Tu Di khẽ rung chuyển.

Hằng Hà cũng dấy lên sóng thần cuồn cuộn.

"Oanh!" Một đạo Thần Lôi giáng xuống.

"Phanh!" Thần Lôi bị Vạn Ma Tháp chặn lại.

Một đạo tiếp nối một đạo Thần Lôi đánh lên Vạn Ma Tháp.

Vạn Ma Tháp tuy phòng ngự kinh người, nhưng cũng sắp không chịu nổi nữa rồi.

Chỉ thấy, vầng sáng của Vạn Ma Tháp càng lúc càng ảm đạm, phát ra tiếng kêu bi thương.

La Hầu không chút giữ lại nào mà xuất ra pháp lực.

Cộng Công đầu đội Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, tay cầm Tam Xoa Kích, chân đạp Thập Nhất Phẩm Hắc Liên, đứng một bên quan sát.

Nếu Cộng Công ra tay giúp La Hầu chống đỡ Thiên Khiển, uy lực của Thiên Khiển sẽ mạnh hơn.

"Nếu sớm biết thế này, La Hầu chắc chắn sẽ không chỉ sáng tạo mười hai vạn chín ngàn năm trăm chín mươi chín Ma Thần." Cộng Công thầm nghĩ.

Mười hai vạn chín ngàn sáu trăm là số nguyên của một Nguyên Hội, một Nguyên Hội lại chia thành mười hai Hội, vì vậy, cũng là một Nguyên Hội.

Sở dĩ La Hầu không dám sáng tạo một Nguyên Hội số lượng Ma Thần, là vì lo lắng Thiên Khiển, nhưng vì Hồng Quân, Thiên Khiển vẫn xuất hiện.

Việc Thiên Kiếp bên ngoài thăng cấp thành Thiên Khiển là do Hồng Quân, sắc mặt Cộng Công cũng không tốt.

Hồng Quân đã giảng đạo một lần, lần thứ hai sẽ giảng đạo Chuẩn

Thánh, lúc đó, cường giả Chuẩn Thánh của Hồng Hoang chỉ càng ngày càng nhiều, ưu thế của Cộng Công cũng càng ngày càng nhỏ.

Khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ ba xong, sẽ hợp đạo, sau đó, Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sẽ lần lượt thành Thánh.

Một khi Hồng Quân trở thành một phần của Thiên Đạo, lại có sáu Thiên Đạo Thánh Nhân, cuộc sống của Cộng Công sẽ không dễ dàng gì, Vu Tộc cũng khó thoát khỏi bị gài bẫy.

"Ca!" Lúc này, Vạn Ma Tháp nứt ra một khe hở.

Dưới Thiên Khiển, dù có pháp lực của La Hầu gia trì, Vạn Ma Tháp cũng bị tổn hại.

La Hầu cũng không dám tiếp tục dùng Vạn Ma Tháp chống đỡ Thiên Khiển nữa.

Bản nguyên của Vạn Ma Tháp đã có chút tổn thương, nếu tiếp tục, phẩm cấp sẽ hạ thấp, thậm chí bị phá hủy.

Mất đi Diệt Thế Hắc Liên, Thí Thần Thương và Trảm Tiên Kiếm Trận, La Hầu hiện tại có thể dùng để chống đỡ chỉ còn Vạn Ma Tháp.

Vậy nên, La Hầu bước một bước, ra khỏi Vạn Ma Tháp, hiện hóa ra chân thân của Hung Thú Chi Hoàng.

Lập tức, hung thú khổng lồ nghênh đón Thiên Khiển.

Ngoài lực lượng hung thú, còn có tiên thiên ma khí, cùng với sức mạnh thiên ma.

Chỉ cần Ma Giới vực ngoại còn tồn tại, La Hầu cũng bất tử bất diệt, vì vậy, cũng không quá lo lắng.

Do khoảng cách quá gần, Cộng Công cũng bị ảnh hưởng, nhưng đã được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và Thập Nhất Phẩm Hắc Liên chặn lại.

Tay vung Tam Xoa Kích, phá vỡ hư không trong Vạn Ma Tháp, Cộng Công cũng đi ra bên ngoài.

Một đóa Thập Nhị Phẩm Kim Liên bảo vệ một khu vực sinh linh trên núi Tu Di.

Tiếp Dẫn không khỏi chấn động nhìn Thiên Khiển.

Phía sau Tiếp Dẫn là Chuẩn Đề và mấy đệ tử.

Chuẩn Đề hiện tại không ở núi Tu Di, có lẽ lại đến phương Đông tìm kiếm cơ duyên.

"La Hầu đã làm gì?

Mà lại xuất hiện Thiên Khiển!" Tiếp Dẫn trong lòng kinh ngạc.

Mặc dù cách xa, Tiếp Dẫn cũng có thể cảm nhận sự khủng bố của Thiên Khiển, nếu đối mặt với Thiên Khiển, dù có Thập Nhị Phẩm Kim Liên hộ thể, cũng sẽ thần hình câu diệt.

Chương 79

Lúc này, La Hầu đã bắt đầu bị thương.

Ma khí hộ thể của La Hầu tan biến, một phần thân thể bị Thần Lôi oanh nát, nhưng vì thân thể bất tử bất diệt, liền nhanh chóng khôi phục.

Chốc lát, vết thương trên người La Hầu đã khôi phục bảy tám phần.

"Phụ Thần!" Mười hai vạn chín ngàn năm trăm chín mươi chín Ma Thần quỳ bái La Hầu.

Gần đó còn có Cùng Kỳ và một số hung thú sơ cấp, cùng với ma tộc và mấy thiên ma.

Sau khi sáng tạo ra Ma Thần Tộc, trừ Cùng Kỳ, những hung thú, thiên ma khác, La Hầu cũng hoàn toàn không để mắt tới nữa.

Nhìn những Ma Thần do La Hầu sáng tạo ra này, Cộng Công nhận được một số tin tức, biết rằng sát Ma Thần có công đức.

Sát những Ma Thần này có thể đạt được công đức nhiều hơn sát hung thú.

Ví dụ như sát một hung thú có tu vi Chân Tiên cấp có thể đạt được một điểm công đức, vậy thì sát một Ma Thần có tu vi Chân Tiên cấp có thể đạt được mấy chục điểm công đức.

Không chỉ Cộng Công, khắp nơi ở Hồng Hoang, vô số sinh linh đều nhận được tin tức.

Dù sao tồn tại không được thiên lý dung thứ, sau khi vượt qua Thiên Khiển, Thiên Đạo cũng giáng xuống một số tin tức.

Chỉ cần có nguyên thần, đều có thể tiếp nhận tin tức do Thiên Đạo giáng xuống.

Đương nhiên, tin tức Thiên Đạo giáng xuống không thể có công pháp, thần thông, v.v., mà là để sinh linh có một số hiểu biết cần thiết, biết về công đức, nghiệp lực, nhân quả, v.v.

Thiên Đạo không phải một sinh mệnh, mà là một loại quy tắc.

Nhật nguyệt tinh thần, thương hải tang điền, sinh lão bệnh tử, v.v., đều là quy tắc.

Nhưng không ngờ, nếu Hồng Quân trở thành một phần của Thiên Đạo, Thiên Đạo cũng sẽ không còn là một quy tắc thuần túy nữa.

"Nếu ta sát hết mười hai vạn chín ngàn năm trăm chín mươi chín Ma Thần, công đức đạt được không biết có đủ để thành một hậu thiên công đức chí bảo không?" Cộng Công suy nghĩ trong lòng.

Nhưng không ngờ, Ma Thần Tộc là do La Hầu sáng tạo ra.

Nếu sát những Ma Thần này, cũng sẽ trở mặt với La Hầu, đối với Cộng Công hiện tại thì được ít mất nhiều.

Ngoài ra, vì Ma Thần Tộc là tồn tại không được thiên lý dung thứ, nên rất khó sinh sôi nảy nở.

Nếu tốc độ sinh sôi nảy nở của Ma Thần Tộc nhanh, việc lợi dụng sát Ma Thần để tích lũy công đức cũng không tệ.

Lần này, Cộng Công tu luyện thành Thiên Phạt Chi Nhãn, thu hoạch không nhỏ, nhưng cũng nhận được một số nghiệp lực, cùng với dính líu một số nhân quả, dù sao cũng đã giúp La Hầu sáng tạo ra Ma Thần Tộc.

Đương nhiên, nghiệp lực mà La Hầu nhận được thì kinh người rồi, nhân quả dính líu cũng lớn.

Ánh mắt La Hầu chăm chú nhìn mười hai vạn chín ngàn năm trăm chín mươi chín Ma Thần, thần sắc có chút hưng phấn, cũng không biết trong lòng đang suy tính điều gì.

Mười hai vạn chín ngàn năm trăm chín mươi chín Ma Thần phân tán khắp núi Tu Di.

Cộng Công, nhìn những Ma Thần này cũng giống như nhìn công đức.

Những Ma Thần này tu vi đều chỉ Chân Tiên cấp, mà tu vi của sinh linh trên núi Tu Di đều vượt quá Chân Tiên cấp.

Tiếp Dẫn trong lòng thầm thở dài, tuy rằng ra tay sát Ma Thần có thể kiếm công đức, nhưng không dám chọc La Hầu a!

Mặc dù Tiếp Dẫn cũng là Chuẩn Thánh, nhưng La Hầu lại mạnh hơn y quá nhiều.

Đứng trên Vạn Ma Tháp, Cộng Công có thể nhìn thấy toàn bộ núi Tu Di.

Lúc này, Cộng Công đang trầm tư trong lòng.

La Hầu sáng tạo Ma Thần Tộc, chắc chắn không đơn giản.

Đột nhiên, trong lòng Cộng Công lóe lên một tia linh quang, nhưng lại không nắm bắt được.

Ở lại núi Tu Di cũng không có ý nghĩa lớn, Cộng Công cũng đi về phía ngoài núi Tu Di.

Cộng Công định trở về Bất Chu Sơn.

Rời khỏi núi Tu Di, một đường hướng về Bất Chu Sơn.

Cúi đầu nhìn xuống, đa số khu vực đều nghèo nàn, chỉ có một số ít nơi sinh cơ dồi dào.

Địa mạch của Tây Phương đại lục đều đã được tu bổ, nhưng linh mạch lại không nhiều, linh mạch lớn càng đếm trên đầu ngón tay, linh khí cũng khá mỏng manh.

Khi Cộng Công ở phía trên một ngọn núi hùng vĩ, lại dừng lại.

Ngọn núi đó có hình dạng như một con đại điêu chuẩn bị vỗ cánh bay cao, tên là Linh Thứu Sơn.

Linh Thứu Sơn cũng là một phúc địa ở Tây Phương, tuy không sánh bằng núi Tu Di, nhưng cũng không tệ.

Linh Thứu Sơn vốn là địa bàn của Đại đệ tử Di Lặc Đạo Trưởng của Chuẩn Đề, giờ đây, lại là địa bàn của Cùng Kỳ dưới trướng La Hầu.

Cùng Kỳ hiện tại không ở Linh Thứu Sơn, nhưng Linh Thứu Sơn lại có một số hung thú sơ cấp, và có đại trận do La Hầu bố trí.

Sở dĩ Cộng Công dừng lại trên Linh Thứu Sơn, là vì ở một nơi nào đó trên Linh Thứu Sơn có một hình chiếu.

Cúi đầu nhìn hình chiếu xuất hiện trong một thung lũng trên Linh Thứu Sơn, là một cái thước màu đỏ.

"Hồng Mông Lượng Thiên Xích?" Cộng Công kinh hô một tiếng.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích là cực phẩm tiên thiên linh bảo, có thể đo trời đo đất, uy năng vô biên, quan trọng nhất là, bảo vật này ẩn chứa một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Hồng Mông Tử Khí là cơ sở của Đại Đạo.

Nếu có thể luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí, sẽ có trợ giúp lớn cho việc cảm ngộ Đại Đạo.

Triệt để luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí, ít nhất cũng phải là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Cộng Công cũng không vội vàng xem hình chiếu Hồng Mông Lượng Thiên Xích trên Linh Thứu Sơn.

"Chẳng lẽ Hồng Mông Lượng Thiên Xích ở Linh Thứu Sơn sao?" Cộng Công có chút kích động.

Một đạo Hồng Mông Tử Khí có sức hấp dẫn không nhỏ đối với Cộng Công.

Khống chế cảm xúc, Cộng Công hạ mây đầu, bay xuống hướng hình chiếu Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Trước hình chiếu Hồng Mông Lượng Thiên Xích, thần thức của Cộng Công cảm ứng, nhưng lại không tìm thấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

"Kỳ lạ thay!" Cộng Công nhíu mày.

Hình chiếu Hồng Mông Lượng Thiên Xích ở ngay trước mắt, nhưng thần thức của Cộng Công lại không thể cảm ứng được sự tồn tại của Hồng Mông Lượng Thiên Xích, thực sự quá kỳ lạ rồi.

Sau một lúc, hình chiếu Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng biến mất.

Cộng Công không cam lòng dùng thần thức dò xét tỉ mỉ, không chỉ thung lũng, mà còn dò xét toàn bộ Linh Thứu Sơn.

Điều khiến Cộng Công phiền muộn là, mãi vẫn không thể cảm ứng được Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Chẳng lẽ Hồng Mông Lượng Thiên Xích đang ở trong tay một đại năng nào đó?

Đối phương dùng hình chiếu Hồng Mông Lượng Thiên Xích để trêu đùa Cộng Công sao?

Nhưng vị thần thánh nào lại nhàm chán như vậy?

Huống hồ, nếu thực sự có một đại năng làm vậy, lẽ ra Cộng Công cũng phải cảm giác được điều gì đó, trừ phi, là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Trong lòng nặng trĩu, nhưng không có được câu trả lời, khiến Cộng Công cũng đành bất lực.

Mặt trời mọc mặt trời lặn, quang âm lưu chuyển, không biết từ lúc nào, Cộng Công đã ở Linh Thứu Sơn được hơn nửa tháng rồi.

Hơn nửa tháng, Cộng Công vẫn luôn tìm kiếm Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Bấm ngón tay tính toán cũng không có gì, dùng thần thức cảm ứng, cũng không có thu hoạch.

Nhưng Cộng Công đã tận mắt nhìn thấy hình chiếu Hồng Mông Lượng Thiên Xích, vì vậy, dù mãi không tìm thấy, cũng không từ bỏ.

Ba đóa tường vân bay về phía Tây Phương, đó là Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên.

"La Hầu sáng tạo ra Ma Thần Tộc, lại là một trận công đức cho chúng ta." Nguyên Thủy nói.

Ma Thần Tộc xuất thế, Thiên Đạo giáng xuống tin tức, hầu hết tất cả nguyên thần đều biết, Tam Thanh tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Sát Ma Thần có thể đạt được công đức, còn nhiều hơn sát hung thú.

Chương 80

Tuy sát Ma Thần sẽ đắc tội La Hầu, nhưng Tam Thanh lại muốn dẫn xuất khai thiên công đức trên người.

Thân là nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, Tam Thanh trên người đều có khai thiên công đức, công đức không nhỏ, vượt xa Vu Tộc.

Cũng chính vì công đức khai thiên trên người nhiều, cho nên, Tam Thanh muốn dẫn xuất khai thiên công đức không dễ dàng, cần đại lượng công đức.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều đã tích lũy một số công đức, nhưng không đủ để dẫn xuất khai thiên công đức.

Tam Thanh hiện tại đều chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên cấp, nhưng đều không hài lòng.

Không bằng Cộng Công và La Hầu mạnh mẽ, ngay cả Tiếp Dẫn cũng đã là tu vi Chuẩn Thánh rồi, Đông Hoàng Thái Nhất tuy là tu vi Đại La Kim Tiên cấp, nhưng lại có Chuẩn Thánh phân thân.

Vì vậy, Tam Thanh đến Tây Phương để sát một số Ma Thần, kiếm chút công đức để dẫn xuất khai thiên công đức trên người.

Với khai thiên công đức lớn trên người Tam Thanh, một khi dẫn xuất, dùng công đức đề thăng tu vi có thể khiến ba người đạt đến Chuẩn Thánh.

Nếu Tam Thanh đều là tu vi Chuẩn Thánh, dẫn xuất khai thiên công đức trên người đề thăng tu vi, không chừng có thể công đức thành Thánh.

Nhưng không ngờ, Tam Thanh không dám đi núi Tu Di, dùng Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm hợp lực

che giấu thiên cơ.

Có La Hầu tọa trấn núi Tu Di, đi núi Tu Di sát Ma Thần chẳng khác nào tìm chết.

Tuy Tam Thanh muốn công đức, nhưng không muốn chết.

La Hầu không dám sát Tam Thanh, nhưng lại có thể phong ấn.

Một tiếng chuông vàng rực rỡ xé rách bầu trời Tây Phương, hóa thành nhân thân, chính là phân thân của Đông Hoàng Thái Nhất.

Hiển nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất cũng đến Tây Phương để sát Ma Thần kiếm công đức rồi.

Công đức động lòng người.

Ma Thần do La Hầu sáng tạo ra đều có tu vi không cao, đều chỉ Chân Tiên cấp mà thôi, cho nên, không ít đại năng Hồng Hoang đều đến Tây Phương.

Tuy La Hầu mạnh mẽ, nhưng cũng chỉ là một Chuẩn Thánh.

Uy thế Chuẩn Thánh rất lớn, nhưng vì công đức, sinh linh Hồng Hoang dám thử thách.

Giống như Đông Hoàng Thái Nhất, trực tiếp đi về phía núi Tu Di.

Dùng Đông Hoàng Chung tu luyện thành thân ngoại hóa thân, Đông Hoàng Thái Nhất tự mãn, cũng không sợ giao chiến với La Hầu.

Cộng Công đang tìm kiếm Hồng Mông Lượng Thiên Xích trên Linh Thứu Sơn cũng phát hiện không ít đại năng đã đến Tây Phương, biết rằng họ nhắm vào Ma Thần Tộc do La Hầu sáng tạo ra.

Nhưng không ngờ, Ma Thần Tộc ở núi Tu Di, La Hầu cũng ở núi Tu Di, muốn sát Ma Thần trước mặt La Hầu thật là một sự thách thức.

Kỳ thực, nếu không phải không muốn trở mặt với La Hầu lúc này, Cộng Công đã ra tay sát Ma Thần để kiếm công đức rồi.

Nhưng để Ma Thần trưởng thành cũng không tệ.

Cùng với việc tu vi của Ma Thần càng cao, sát tử Ma Thần có thể thu được công đức càng lớn.

Căn cước của Ma Thần do La Hầu sáng tạo ra không tệ, nhưng lại kém xa Cộng Công.

Vì vậy, những Ma Thần kia dù đạt đến tu vi Chuẩn Thánh, Cộng Công cũng có khả năng sát tử.

Về ý đồ thực sự của La Hầu khi sáng tạo Ma Thần Tộc, Cộng Công không quá rõ ràng, không thể nào chỉ là để sáng tạo một nhóm thủ hạ.

Vì công đức sao?

Trở lại thung lũng nơi hình chiếu Hồng Mông Lượng Thiên Xích xuất hiện, Cộng Công khoanh chân ngồi thiền, nhắm mắt dưỡng thần.

Đột nhiên, nguyên thần của Cộng Công lờ mờ trầm xuống, thần du vật ngoại, ý thức tiến vào một thế giới kỳ dị.

"Nơi nào đây?" Cộng Công kinh ngạc nhìn xung quanh.

Xung quanh đều là màu xám, nhưng lại không có Hỗn Độn chi khí.

Thoạt nhìn có chút giống không gian hỗn độn, nhưng thực chất lại khác nhau trời vực.

Nhìn lại bản thân, lại là một đoàn quang cầu màu xám bán hư bán thực.

Cẩn thận cảm ngộ, cũng không biết đã qua bao lâu, Cộng Công cuối cùng cũng biết được nơi này.

Hôi Giới, một thế giới thần bí.

Tất cả sinh linh có nguyên thần khi nằm mơ, trong Hôi Giới sẽ sản sinh một tiểu thế giới.

Nếu nguyên thần cấp Huyền Tiên nằm mơ, trong Hôi Giới càng sẽ sản sinh một vũ trụ.

Cộng Công đoán, Hôi Giới hẳn là có liên quan đến Mộng Chi Ma Thần thời thái cổ.

Trong ba ngàn Tiên Thiên Ma Thần thời thái cổ, có một Mộng Chi Ma Thần, chưởng quản Mộng Chi Pháp Tắc Đạo Quả.

Nhưng không ngờ, tu vi càng cao, càng khó nằm mơ.

Tuy Cộng Công hiện tại đang ở trong Hôi Giới, nhưng lại không hề nằm mơ.

Còn việc vì sao lại đến Hôi Giới, có lẽ có liên quan đến Hồng Mông Lượng Thiên Xích đi!

"Chẳng lẽ, Hồng Mông Lượng Thiên Xích ở Hôi Giới?" Trong lòng Cộng Công khẽ động.

Nếu có thể tìm thấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Cộng Công cũng có thể đạt được một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Dù không tìm thấy Hồng Mông Tử Khí, việc có thể đến Hôi Giới cũng là một đại cơ duyên.

Trong Hôi Giới hẳn có vô số vũ trụ, và còn nhiều tiểu thế giới hơn nữa.

Khi một nguyên thần nằm mơ, trong Hôi Giới sẽ sản sinh một thế giới, trong thế giới đó có lẽ có công pháp, thần thông, cảm ngộ về đại đạo, v.v.

Đột nhiên, Cộng Công nghĩ đến Hồng Quân.

Nếu trong Hôi Giới có một thế giới do Hồng Quân nằm mơ mà sản sinh, vậy thì, trong thế giới đó, không chừng có công pháp, thần thông của Hồng Quân, những bí ẩn mà y biết, thậm chí những mưu tính trong lòng y, những đại đạo mà Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa, v.v.

Không chỉ cảnh mộng của Hồng Quân, của Tam Thanh, Thương Khung Lão Tổ, Phục Hy, Tiếp Dẫn, đều có thể khiến Cộng Công có chút thu hoạch.

Càng nghĩ, Cộng Công càng kích động.

Ngay lập tức, Cộng Công tùy tiện chọn một hướng mà đi.

Xung quanh đều là màu xám, không có phân chia trên dưới trái phải, lại có chút mờ mịt, tạo cho người ta cảm giác không chân thực.

Vừa lơ lửng về phía trước, Cộng Công vừa cố gắng cảm ngộ.

Hôi Giới tất nhiên là do Mộng Chi Đại Đạo diễn hóa ra.

Sau khi Mộng Chi Ma Thần vẫn lạc, pháp tắc đạo quả dung nhập vào Hồng Hoang, như vậy, bất kỳ sinh linh nào ở Hồng Hoang có nguyên thần nằm mơ, trong Hôi Giới sẽ sản sinh một cảnh mộng, hoặc tiểu thế giới, hoặc một phương vũ trụ, thậm chí đa nguyên vũ trụ.

Tuy Cộng Công không quá rõ vì sao lại đến Hôi Giới, nhưng chỉ cần có thể tìm thấy cảnh mộng của người khác, là có thể tiến vào cảnh mộng của người khác.

Bí mật của một người, thường sẽ được mở ra trong cảnh mộng.

Còn việc trong Hôi Giới tìm cảnh mộng của Hồng Quân, Cộng Công cũng muốn thử.

Có lẽ trong Hôi Giới sẽ không có cảnh mộng của Hồng Quân.

Từng có cảnh mộng của Hồng Quân, nhưng khi Hồng Quân thành

Thánh, cảnh mộng trước kia hẳn cũng sẽ biến mất.

Nhưng không ngờ, mọi chuyện đều có thể, không chừng trong Hôi Giới vẫn có cảnh mộng của Hồng Quân.

Hoặc giả, Cộng Công đã đánh giá thấp Hôi Giới, thế giới này thậm chí có thể chứa đựng cảnh mộng của Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không chừng.

Cũng không biết đã qua bao lâu, Cộng Công cuối cùng cũng nhìn thấy một cảnh mộng.

Từ bên ngoài cảnh mộng nhìn vào, là một con chim quái dị, hẳn là một tiểu yêu nào đó ở Hồng Hoang đi!

Cảnh mộng này không lớn, chỉ mười mấy vạn năm ánh sáng, người nằm mơ chắc là một nguyên thần cấp Tán Tiên.

Nếu một nguyên thần cấp Chân Tiên nằm mơ, cảnh mộng ít nhất cũng phải lớn mấy triệu năm ánh sáng, thậm chí mấy chục triệu năm ánh sáng.

Vì đã nhìn thấy một cảnh mộng, Cộng Công cũng tiến vào.

Trong cảnh mộng, đa số đều mơ hồ không rõ.

Giữa đại hải, chim quái dị từ trời giáng xuống, bắt được một con cá lớn, đang định ăn một bữa no nê, nhưng lại có từng xúc tu từ biển vươn ra, đó là một con bạch tuộc khổng lồ.

Chương 81

Khi xúc tu của bạch tuộc sắp quấn lấy chim quái dị, chim quái dị kêu to một tiếng, hiểm nguy tránh thoát, liều mạng chạy trốn về phía xa.

Tuy nhiên, dù chim quái dị bay nhanh đến đâu, bay cao đến mấy, phía sau vẫn luôn có từng xúc tu như hình với bóng.

"Xem ra, là một ác mộng a!" Cộng Công thầm nghĩ.

Mộng có mỹ mộng, cũng có ác mộng.

Nếu tu vi nguyên thần cao thâm, một mộng một thế giới.

Mộng tuy hư ảo, nhưng cũng có thể luyện giả thành chân, nhưng muốn diễn hóa một cảnh mộng thành hiện thực, độ khó lại rất lớn.

Rất lâu sau, cảnh mộng này lại bắt đầu lặp lại, chim quái dị bắt được một con cá lớn, suýt bị xúc tu của bạch tuộc quấn lấy, liều mạng chạy trốn.

Khẽ cảm nhận, Cộng Công từ cảnh mộng nhỏ bé này thu hoạch được một số tin tức, có công pháp, pháp thuật vụn vặt, có một số bí mật.

Tuy nhiên, đối với Cộng Công đều không có giá trị.

Đẳng cấp của cảnh mộng này thực sự quá thấp, với tầng thứ của Cộng Công, muốn đạt được một chút tin tức có giá trị từ một cảnh mộng như vậy, có chút buồn cười.

Đương nhiên, cũng không phải tuyệt đối, có lẽ trong một cảnh mộng sơ cấp nào đó có bí mật kinh thiên động địa cũng không chừng.

"Nếu ta lĩnh ngộ Mộng Chi Pháp Tắc, không biết có thể chưởng

khống Hôi Giới không?" Cộng Công suy nghĩ.

Nếu có thể chưởng khống Hôi Giới, vậy thì vô số cảnh mộng trong Hôi Giới sẽ nằm trong tầm tay Cộng Công, thậm chí có thể thôn phệ cảnh mộng để tăng cường pháp lực.

Trong Hôi Giới, lĩnh ngộ Mộng Chi Pháp Tắc hẳn là dễ dàng hơn.

Ngay lập tức, Cộng Công cố gắng cảm ngộ Mộng Chi Pháp Tắc.

Vừa cảm ngộ, Cộng Công vừa đi vòng quanh trong cảnh mộng này, thực sự không có hứng thú, liền rời đi.

Rời khỏi cảnh mộng của chim quái dị, Cộng Công tiếp tục tìm kiếm cảnh mộng khác.

Cũng không biết đã qua bao lâu, Cộng Công lại phát hiện một cảnh mộng.

Lần này lại là cảnh mộng của một con mãng xà.

So với cảnh mộng của chim quái dị trước đó, cảnh mộng của mãng xà lớn hơn quá nhiều, là một phương vũ trụ.

Đó là cảnh mộng của một nguyên thần cấp Huyền Tiên.

Cảnh mộng này tuy lớn, nhưng chỉ có một phần nhỏ mơ hồ không rõ, đa số đều vô cùng rõ ràng.

Khi nhìn thấy cảnh mộng này, Cộng Công vẻ mặt cổ quái (Cộng Công đã từ quang cầu màu xám hóa thành nhân thân).

Chỉ thấy, một yêu quái đầu mãng xà thân người đang ở Long Cung Đông Hải, Long Vương và Chúc Long quỳ gối bái phục.

Xem ra, là một mỹ mộng a!

Đột nhiên, sắc mặt Cộng Công không tốt lắm, trong Hôi Giới có vô số cảnh mộng, sẽ không có cảnh mộng nào đó đang đánh đập Thập

Nhị Tổ Vu, hoặc làm những chuyện không thể miêu tả đối với Huyền Minh và Hậu Thổ đi!

Trong cảnh mộng, ngàn hình vạn trạng, tuy chưa nhìn thấy, nhưng chỉ nghĩ đến thôi, Cộng Công đã không vui.

Đột nhiên, Cộng Công cảm ứng được Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Trong cảm ứng của Cộng Công, Hồng Mông Lượng Thiên Xích đang tiếp cận.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích không ở trong cảnh mộng này, mà ở bên ngoài cảnh mộng, nhưng đang tiếp cận.

Phát hiện Hồng Mông Lượng Thiên Xích càng ngày càng gần, Cộng Công lại không quá vui mừng.

Hiển nhiên, trong Hôi Giới có một tồn tại nào đó, Hồng Mông Lượng Thiên Xích đang ở trong tay kẻ đó, hình chiếu xuất hiện ở Linh Thứu Sơn, cũng như việc Cộng Công đến Hôi Giới, đều là do tồn tại kia làm.

"Muốn đoạt xá ta sao?" Cộng Công cười lạnh.

Ngay lập tức, Cộng Công chờ đợi trong cảnh mộng này.

Không lâu sau, Cộng Công cảm ứng Hồng Mông Lượng Thiên Xích ở bên ngoài cảnh mộng này.

Ngay sau đó, cảnh mộng này bắt đầu thu nhỏ lại.

"Cảnh mộng này đang bị thôn phệ!" Cộng Công không hề hoảng sợ, trấn định như thường.

Cảnh mộng này không nhỏ, dù sao cũng là một phương vũ trụ, nhưng Cộng Công lúc này lại có thể cảm nhận rõ ràng cảnh mộng đang nhanh chóng thu nhỏ.

Hư không xung quanh cũng bị vặn vẹo.

Không nghi ngờ gì, cảnh mộng này đang bị thôn phệ.

Cùng với thời gian trôi qua, tốc độ thôn phệ cảnh mộng cũng đang tăng nhanh.

Không lâu sau, cảnh mộng này hoàn toàn bị thôn phệ.

Lúc này, Cộng Công cũng nhìn thấy sinh vật thôn phệ cảnh mộng.

Thân thể giống gấu, mũi giống voi, mắt giống tê giác, đuôi giống trâu, chân giống hổ, thân thể to lớn, so với nó, Cộng Công có vẻ nhỏ bé, giống như kiến trong mặt rồng khổng lồ.

"Thôn Mộng Ma sao?" Cộng Công trầm tư.

Con Thôn Mộng Ma trước mắt to lớn, trước mặt nó, Cộng Công có thể cảm nhận áp lực không nhỏ.

Cẩn thận đánh giá con Thôn Mộng Ma này, nhanh chóng, Cộng Công nhìn ra được nguồn gốc của Thôn Mộng Ma.

Do một tia tàn hồn của Mộng Chi Ma Thần thời thái cổ hóa thành.

Xem ra, thời thái cổ, Mộng Chi Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết, pháp tắc đạo quả dung nhập vào Hồng Hoang, hóa thành Hôi Giới, một tia tàn hồn hóa thành Thôn Mộng Ma trong Hôi Giới.

Cũng không biết đã thôn phệ bao nhiêu cảnh mộng, pháp lực của Thôn Mộng Ma không thể coi thường.

"Đừng phản kháng, hãy để ta thôn phệ ngươi, thân thể của ngươi, nguyên thần của ngươi, tất cả của ngươi, đều giao cho ta đi!" Thôn Mộng Ma mở miệng, giọng nói như hồng lôi.

Không ngoài dự liệu của Cộng Công, quả nhiên muốn đoạt xá.

Trong thân thể của con Thôn Mộng Ma này, có Hồng Mông Lượng

Thiên Xích.

Lời vừa dứt, không đợi Cộng Công mở miệng, Thôn Mộng Ma liền há miệng nuốt chửng.

Miệng của Thôn Mộng Ma vừa mở ra, như một hắc động, dường như muốn thôn phệ tất cả.

Nếu thôn phệ cảnh mộng thì dễ dàng, nhưng muốn thôn phệ Cộng Công, lại quá lời rồi.

Mặc dù Cộng Công hiện tại trạng thái không phải thân thể, cũng không phải nguyên thần, chân linh, nhưng lại ràng buộc với thân thể và nguyên thần.

Thôn Mộng Ma hoàn toàn không hiểu rõ tình huống của Cộng Công.

Thấy không thể thôn phệ được, mũi của Thôn Mộng Ma liền quấn lấy Cộng Công.

"Phanh!" Giữa lúc Cộng Công vung tay, một cỗ pháp lực xuất hiện, chặn lại Thôn Mộng Ma.

"Gì?

Sao có thể có pháp lực?" Thôn Mộng Ma kinh hãi thất sắc.

"Đối với ta, không gì là không thể." Cộng Công cười khẩy.

Bị Hôi Giới hạn chế, Cộng Công không thể triệu hoán thân thể và nguyên thần, nhưng chỉ triệu hoán pháp lực thì có thể.

Với pháp lực của Cộng Công, có thể phá vỡ Hôi Giới mà rời đi, nhưng lại muốn lấy được Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích ở trong thân thể của Thôn Mộng Ma, đồng thời, Thôn Mộng Ma là do một tia tàn hồn của Mộng Chi Ma Thần thời thái cổ hóa thành, có lẽ nắm giữ tất cả Mộng Chi Pháp

Tắc.

“Trong thế giới này, ta là vô địch.” Thôn Mộng Ma hét lớn một tiếng, điên cuồng tấn công Cộng Công.

“Phanh phanh phanh...” Pháp lực của Cộng Công hình thành một bình chướng, chặn lại tất cả công kích của Thôn Mộng Ma.

Không thể phá vỡ bình chướng pháp lực của Cộng Công, Thôn Mộng Ma cũng không thể tiếp cận Cộng Công.

Với pháp lực của mình, Cộng Công chiếm thượng phong trên con Thôn Mộng Ma này.

Mặc dù Thôn Mộng Ma có thể thôn phệ cảnh mộng để tăng cường pháp lực, nhưng dù sao cũng chỉ là một tia tàn hồn của Mộng Chi Ma Thần hóa thành, lại bị Hôi Giới hạn chế, hiện tại pháp lực cũng chỉ cấp Đại La Kim Tiên, trước mặt Chuẩn Thánh Cộng Công căn bản không đáng kể.

Thực ra, Thôn Mộng Ma có thể có pháp lực cấp Đại La Kim Tiên cũng đã đáng nể rồi.

Dù sao, Hôi Giới không có thiên địa linh khí, cũng không có nhật nguyệt tinh hoa, chỉ bằng thôn phệ cảnh mộng thì có thể đạt được bao nhiêu pháp lực?

Chương 82

Huống hồ, căn cước của Thôn Mộng Ma cũng không tốt, thậm chí còn không bằng Đại Vu.

"Không thể nào, không thể nào..." Công thế cuồng bạo nhưng không thể lay chuyển bình chướng pháp lực của Cộng Công, Thôn Mộng Ma không thể chấp nhận được.

Vốn tưởng rằng có thể dễ dàng thôn phệ chân linh của Cộng Công, hoàn thành đoạt xá, nhưng không ngờ lại ra nông nỗi này.

Thôn Mộng Ma đã đánh giá thấp Cộng Công.

Đại Đạo Mộng Chi quả thực lợi hại, nhưng Cộng Công tùy tiện sử dụng một loại pháp tắc cũng có thể tự vệ, nếu động dụng pháp tắc đạo quả, muốn thoát khỏi Hôi Giới cũng không khó.

Nhưng không ngờ, vì có thể triệu hoán pháp lực vào Hôi Giới, Cộng Công tự nhiên sẽ không tùy tiện rời đi.

Nếu không có Thôn Mộng Ma, chân linh của Cộng Công cũng sẽ không đến Hôi Giới, nếu Cộng Công rời khỏi Hôi Giới, Thôn Mộng Ma chắc chắn sẽ không kéo chân linh của Cộng Công vào Hôi Giới.

Nếu không có sức mạnh của Thôn Mộng Ma, Cộng Công cũng không có cách nào tiến vào Hôi Giới.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích nhất định phải có.

Nếu có thể, Mộng Chi Pháp Tắc cũng phải có.

Chỉ cần lĩnh ngộ Mộng Chi Pháp Tắc, Cộng Công có khả năng chưởng khống Hôi Giới.

Đối với việc thôn phệ cảnh mộng để thu hoạch pháp lực, Cộng

Công không quá coi trọng, nhưng tin tức trong vô số cảnh mộng của Hôi Giới, lại có thể tồn tại những giá trị, có sức hấp dẫn không nhỏ đối với Cộng Công.

"Trước mặt ta, ngươi và kiến hôi chẳng khác gì, muốn đoạt xá ta, thật nực cười." Cộng Công chế giễu.

Cộng Công không phản kháng, Thôn Mộng Ma cũng không có năng lực đoạt xá.

Thân thể tu vi Chuẩn Thánh, Hỗn Độn Nguyên Thần, chân linh lại hoàn toàn ràng buộc, thêm vào đó là một người xuyên việt, trong chân linh dường như ẩn chứa sức mạnh thời gian và không gian.

Đồng thời, Cộng Công sở hữu không chỉ một loại pháp tắc.

Cộng Công chỉ có thể triệu hoán một phần mười pháp lực vào Hôi Giới, nhưng cũng đủ để nghiền ép Thôn Mộng Ma.

Sự chênh lệch giữa hai bên thực sự quá lớn, căn bản không có chút hồi hộp nào.

Vì vậy, việc đánh đập Thôn Mộng Ma cũng không thể khiến Cộng Công có cảm giác thành tựu.

"Hừ, đừng quá đắc ý, ta đã đánh giá thấp ngươi, ngươi có thể triệu hoán pháp lực vào thế giới này, pháp lực lại cường đại như vậy, nhưng không thể địch lại ác mộng của ta." Thôn Mộng Ma cười lạnh.

Ngay lập tức, Thôn Mộng Ma thi triển thần thông mạnh nhất.

Lập tức, từng cảnh mộng xuất hiện.

Trong Hôi Giới có vô số cảnh mộng, Thôn Mộng Ma có thể chuyển dời từng cảnh mộng đến bên cạnh mình.

Hiện tại, từng cảnh mộng mà Thôn Mộng Ma chuyển dời đều là ác mộng, mỗi cảnh mộng đều là một phương vũ trụ.

Không lâu sau, hàng ngàn vạn ác mộng, dệt thành một cái lưới, bao phủ lấy Cộng Công.

Với hàng ngàn vạn ác mộng cường đại dệt thành một lưới ác mộng, khủng bố vô cùng.

Bị vây trong ác mộng, Cộng Công cảm nhận sự khủng bố, tuyệt vọng, v.v.

Ác mộng cường đại từ bốn phương tám hướng lan tràn về phía Cộng Công.

Dường như bóng tối vô biên đang tiếp cận, một khi bị bóng tối nuốt chửng, vạn kiếp bất phục.

"Ác mộng sao?

Cũng có chút thú vị, nhưng muốn thôn phệ ta, thì còn xa mới đủ." Pháp lực của Cộng Công xung kích về bốn phương tám hướng.

Dưới sự xung kích của pháp lực cường đại của Cộng Công, những ác mộng này trực tiếp tan nát.

Giống như tấm gương vỡ vụn.

Hàng ngàn vạn cảnh mộng trong một khoảnh khắc bị hủy diệt.

Thôn Mộng Ma ngây như gỗ.

Trước đó, Cộng Công chỉ dùng một phần nhỏ pháp lực để đùa với Thôn Mộng Ma, hiện tại dùng hết mười thành pháp lực, lập tức chấn động Thôn Mộng Ma.

So với pháp lực của Cộng Công, pháp lực của Thôn Mộng Ma không đáng nhắc đến.

"Pháp lực cường đại như vậy, tiếp cận Hỗn Nguyên Thánh Nhân sao?" Thôn Mộng Ma kinh hãi, cũng hối hận vì đã kéo chân linh của Cộng Công vào Hôi Giới.

Nhưng không ngờ, mời thần dễ đưa thần khó.

Cắn răng, Thôn Mộng Ma tế Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong cơ thể.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích là át chủ bài mạnh nhất của Thôn Mộng Ma, giờ đây, cũng không thể không động dụng.

Một đoàn quang hoa màu tím mờ mịt từ miệng Thôn Mộng Ma phát ra.

Khi tử quang hồng mông vừa lóe lên, Lượng Thiên Xích hiện ra.

Chỉ thấy, Lượng Thiên Xích dài ba thước sáu tấc năm phân, hợp với số chu thiên, chất liệu như ngọc, lại có văn lộ màu tím, tự nhiên thiên thành, dường như ẩn chứa huyền ảo của thiên địa, diệu lý của càn khôn.

Mặc dù pháp lực của Thôn Mộng Ma chỉ cấp Đại La Kim Tiên, nhưng vừa tế Hồng Mông Lượng Thiên Xích, uy lực lại kinh người.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích là cực phẩm tiên thiên linh bảo, uy lực tuy không sánh bằng tiên thiên chí bảo, nhưng lại mạnh hơn tiên thiên linh bảo cực phẩm bình thường.

Nhưng không ngờ, Thôn Mộng Ma cũng chỉ sơ bộ luyện hóa Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

"Phanh!" Cộng Công vung tay một cỗ pháp lực chống đỡ Hồng Mông Lượng Thiên Xích, nhưng lại rơi vào hạ phong.

Chỉ dựa vào pháp lực để chống đỡ Hồng Mông Lượng Thiên Xích do Thôn Mộng Ma tế ra thì khá miễn cưỡng.

"Biết lợi hại rồi chứ!" Thôn Mộng Ma đắc ý cười lớn.

Xem ra, Thôn Mộng Ma tưởng rằng Cộng Công chỉ có thể triệu hoán pháp lực, hiện tại pháp lực bị Hồng Mông Lượng Thiên Xích áp

chế, cục diện bại đã định.

"Được rồi, vở kịch này đến đây là kết thúc." Lời nói của Cộng Công vừa dứt, y đã thi triển pháp tắc đạo quả.

Lập tức, sức mạnh của Thủy Chi Pháp Tắc bao quanh thân Cộng Công.

Trong tay Cộng Công cũng xuất hiện một giọt nước.

Một giọt nước màu xám mờ mịt, ẩn chứa khí tức hỗn độn.

"Pháp tắc đạo quả?

Nước?" Thôn Mộng Ma trợn tròn mắt.

"Thế giới này đã ô uế rồi." Giọt nước trong tay Cộng Công hóa thành hồng thủy thao thiên, tràn về bốn phương tám hướng.

Hồng thủy dường như vô cùng vô tận.

Trong khoảnh khắc, hồng thủy đã đến trước mặt Thôn Mộng Ma, nó vội vàng thao khống Hồng Mông Lượng Thiên Xích chống đỡ.

Hồng Mông tử quang nhàn nhạt từ Lượng Thiên Xích phát ra, bao phủ Thôn Mộng Ma, chống đỡ lại sự xung kích của hồng thủy.

Tuy nhiên, sự xung kích của hồng thủy lại một đợt nối tiếp một đợt, lại càng ngày càng mạnh.

Trong thời gian ngắn ngủi, Thôn Mộng Ma cảm thấy vô cùng chật vật.

Mộng do tâm sinh, Cộng Công lấy chân linh thao khống Thủy Chi Pháp Tắc Đạo Quả, cộng thêm đại pháp lực, có thể sản sinh vô cùng vô tận hồng thủy, hồng thủy này cũng là cảnh mộng của Cộng Công.

Thời gian càng lâu, cảnh mộng của Cộng Công càng mạnh mẽ.

Hiện tại, Thôn Mộng Ma hoàn toàn bị áp chế, tiếp theo, sự chênh

lệch sẽ chỉ càng ngày càng lớn.

Thôn Mộng Ma hối hận không thôi.

Sự việc đã đến nước này, chống đỡ đại hồng thủy của Cộng Công đã vô cùng chật vật, Thôn Mộng Ma chỉ muốn tống Cộng Công ra khỏi Hôi Giới.

Cùng với hồng thủy càng ngày càng đáng sợ, Thôn Mộng Ma không thể không lùi lại, giữ khoảng cách với Cộng Công.

Đồng thời, Thôn Mộng Ma cũng triệu hoán từng cảnh mộng.

Có mỹ mộng, cũng có ác mộng, có cảnh mộng nhỏ, có lại là đa nguyên vũ trụ.

Nhưng những cảnh mộng mà Thôn Mộng Ma triệu hoán đều tan nát dưới sự xung kích của đại hồng thủy của Cộng Công.

Không thể tống Cộng Công ra khỏi Hôi Giới, lại không chống đỡ được đại hồng thủy, Thôn Mộng Ma quay người bỏ chạy.

Chương 83

Hôi Giới rộng lớn, không sợ không có chỗ trốn.

Tuy nhiên, lúc này Thôn Mộng Ma mới bỏ chạy thì đã muộn rồi.

Khi sử dụng pháp tắc đạo quả, Cộng Công đã biết Thôn Mộng Ma sẽ chạy, vì vậy, đã sớm chuẩn bị.

Chỉ thấy, Thôn Mộng Ma vừa chạy đến rìa đại hồng thủy, lại xuất hiện một xoáy nước, trong xoáy nước ẩn chứa sức mạnh của Thôn Phệ Pháp Tắc.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, Thôn Mộng Ma chưa kịp phản ứng đã bị xoáy nước hút vào.

Sau một trận trời xoay đất chuyển, Thôn Mộng Ma đã ở trước mặt Cộng Công.

Kêu lên một tiếng kinh hãi, Thôn Mộng Ma lại bỏ chạy, lại một xoáy nước, lại một lần nữa ở trước mặt Cộng Công.

"Trong cảnh mộng của ta, muốn chạy thoát ra ngoài không dễ đâu, ngươi có thể thử thôn phệ." Cộng Công mỉm cười nói.

Thôn Mộng Ma có đủ lý lẽ để chửi thề, nó có thể thôn phệ cảnh mộng, nhưng cảnh mộng của Cộng Công quá đáng sợ rồi, nếu thôn phệ, e rằng sẽ bạo thể mà vong!

Huống hồ, trong cảnh mộng ẩn chứa sức mạnh của Thôn Phệ Pháp Tắc.

Vì vậy, Thôn Mộng Ma có thể khẳng định, nếu thôn phệ cảnh mộng này, chỉ có tìm chết.

Còn việc phá vỡ cảnh mộng này để trốn thoát, Thôn Mộng Ma

cũng đã thử rồi, toàn lực thao khống Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng không thể phá vỡ.

Không thoát được, chỉ có một con đường chết.

"Tha cho ta, ta sai rồi..." Thôn Mộng Ma bắt đầu cầu xin.

Sự việc đã đến nước này, cầu xin có ích lợi gì sao?

Cộng Công thầm cười lạnh.

Khi Thôn Mộng Ma muốn đoạt xá Cộng Công, đã là bất tử bất hưu rồi.

Muốn Cộng Công tha thứ sao?

Thực sự quá nhiều rồi.

Thấy Cộng Công không động lòng, Thôn Mộng Ma tuyệt vọng.

"Vậy thì đồng quy vu tận đi!" Thôn Mộng Ma nghiến răng nghiến lợi.

Thôn Mộng Ma muốn tự bạo, nhưng lại phát hiện không thể tự bạo.

Phát hiện không thể tự bạo, Thôn Mộng Ma pháp lực bùng cháy, hiến tế bản thân, phát huy ra uy lực lớn hơn của Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Chỉ thấy, dưới sự bùng cháy pháp lực của Thôn Mộng Ma, thân thể to lớn dung nhập vào Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Cùng với sự tự hiến tế của Thôn Mộng Ma, uy lực của Hồng Mông Lượng Thiên Xích tăng cường đáng kể.

"Oanh!" Thần quang tím rực rỡ chẻ đôi đại hồng thủy, lao về phía Cộng Công.

Một kích này thực sự kinh người, khiến Cộng Công cũng không

dám sơ ý.

“May mắn là Thôn Mộng Ma chỉ có pháp lực cấp Đại La Kim Tiên, nếu là Chuẩn Thánh, thì thực sự không ít phiền toái.” Cộng Công lẩm bẩm.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích miễn cưỡng khóa chặt Cộng Công, Cộng Công vận dụng pháp tắc đạo quả, nhẹ nhàng thoát khỏi sự khóa chặt.

Một cái lóe lên, Cộng Công né tránh một kích của Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Tuy Cộng Công có khả năng đỡ một kích này, nhưng nếu có thể né tránh thì hà tất lãng phí pháp lực?

Sau khi một kích giáng xuống, sức mạnh khổng lồ tiêu tan vào hư không.

Tùy tay một cỗ pháp lực, Cộng Công thu lấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Khi Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã ở trong tay, Cộng Công cẩn thận xem xét.

Giờ đây, Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã là vật vô chủ.

Trong Hồng Mông Lượng Thiên Xích có một đạo Hồng Mông Tử Khí, có hai loại pháp tắc, một trong số đó là Mộng Chi Pháp Tắc, nhưng tiếc là tàn khuyết không toàn vẹn, loại còn lại là Âm Dương Pháp Tắc, cũng tàn khuyết không toàn vẹn.

Sở hữu Hồng Mông Tử Khí, Lượng Thiên Xích là cực phẩm tiên thiên linh bảo, nhưng nếu mất đi Hồng Mông Tử Khí, Lượng Thiên Xích sẽ biến thành Càn Khôn Xích, chỉ là thượng phẩm tiên thiên linh bảo.

So với một cực phẩm tiên thiên linh bảo hạ xuống thành thượng phẩm tiên thiên linh bảo, một đạo Hồng Mông Tử Khí hiển nhiên quan trọng hơn.

Vì vậy, Cộng Công lựa chọn tách Hồng Mông Tử Khí ra khỏi Lượng Thiên Xích.

"Càn Khôn Xích dường như có thể khai tịch chư thiên trong Định Hải Châu." Cộng Công thầm nghĩ.

Trong thần thoại kiếp trước, Nhiên Đăng Đạo Nhân sở hữu Càn Khôn Xích, đạt được hai mươi bốn viên Định Hải Châu của Triệu Công Minh của Tiệt Giáo, rồi nhập Phật, tu luyện ra hai mươi bốn chư thiên hóa thân, pháp lực vô biên, thần thông quảng đại, trở thành một trong Thất Cổ Cẩu.

Hiện tại, Cộng Công có mấy viên Định Hải Châu, dùng Càn Khôn Xích khai tịch mấy chư thiên cũng không tệ.

Ít nhiều gì cũng có thể tăng cường thực lực.

Muốn tách Hồng Mông Tử Khí ra khỏi Lượng Thiên Xích, cũng không quá dễ dàng.

Muốn lĩnh ngộ Mộng Chi Pháp Tắc, hiển nhiên cũng không dễ dàng.

Trong Lượng Thiên Xích cũng chỉ có Mộng Chi Pháp Tắc tàn khuyết.

Cộng Công lĩnh ngộ được Mộng Chi Pháp Tắc, cũng chưa chắc có thể chưởng khống toàn bộ Hôi Giới.

Hoặc có lẽ, cần Mộng Chi Pháp Tắc viên mãn mới có thể chưởng khống Hôi Giới.

Nhìn Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Cộng Công đang suy nghĩ,

nên tiếp tục tìm kiếm cảnh mộng trong Hôi Giới, hay rời đi.

Trong Hôi Giới, muốn tách Hồng Mông Tử Khí ra khỏi Lượng Thiên Xích quá khó khăn.

Nhưng không ngờ, trong Hôi Giới lĩnh ngộ Mộng Chi Pháp Tắc lại dễ dàng hơn.

Trong một thế giới xám xịt, không gian vô cùng trống trải, hồng thủy cuồn cuộn hoành hành.

Cộng Công ngẫm nghĩ, quyết định rời đi.

Song ở Hôi Giới dù có ở bao lâu, tại Hồng Hoang cũng chỉ là trong chớp mắt.

Cộng Công đã ở Hôi Giới không ít thời gian, vạn nhất có Đại Năng nào đó phát hiện thân thể của y, e rằng không hay chút nào.

Ngay lúc này, Cộng Công dùng mười thành pháp lực thúc đẩy Pháp Tắc Đạo Quả, một kích đánh phá vách ngăn Hôi Giới.

Linh Thứu Sơn, trong một sơn cốc nọ, Chân Linh của Cộng Công quy vị.

Bình tĩnh mở hai mắt, Cộng Công đứng dậy.

Nhìn Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay, khóe miệng Cộng Công cũng hiện lên một nụ cười.

Chuyến đi Hôi Giới này, thu hoạch không nhỏ.

Việc cấp bách hiện giờ là tách Hồng Mông Tử Khí ra khỏi Lượng Thiên Xích.

Khi sở hữu một đạo Hồng Mông Tử Khí, Cộng Công cũng càng dễ dàng thành Thánh.

Còn việc khiến một Tiên Thiên Linh Bảo phẩm cấp hạ xuống, thì

không thể so sánh với một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Nếu là từ Tiên Thiên Chí Bảo hạ xuống Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Cộng Công có lẽ sẽ do dự, nhưng chỉ từ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hạ xuống Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thì cũng không quá đáng tiếc.

Nghĩ vậy, Cộng Công triệu hồi mười hai cái Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Mười hai cái Đô Thiên Thần Sát Phiên thường ở Thần Đình Bất Chu Sơn, Cộng Công và mười một Tổ Vu khác đều có thể triệu hồi.

Trong chớp mắt, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã bố trí thành.

Đại trận vừa thành, Thần Sát Chi Khí tràn ngập.

Ở trong Đại Trận, Cộng Công tách Hồng Mông Tử Khí ra khỏi Lượng Thiên Xích cũng dễ dàng hơn không ít.

Dưới sự thao túng của Cộng Công, lượng lớn Thần Sát Chi Khí từ bốn phương tám hướng cuồn cuộn đến, trong nháy mắt bao phủ Lượng Thiên Xích.

Cùng lúc đó, hai phân thân của Cộng Công cũng xuất hiện.

Với lượng lớn Thần Sát Chi Khí, cùng pháp lực của bản thể và hai đại phân thân Cộng Công, có thể thấy một đạo Hồng Mông Tử Khí trong Lượng Thiên Xích đang từng chút một tách ra.

Mất không ít thời gian, y đã thành công tách được bảy tám phần Hồng Mông Tử Khí khỏi Lượng Thiên Xích, nhưng một chút còn lại thì khó tách.

Chương 84

"Hừ!" Một tiếng hừ lạnh, Cộng Công tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Tam Xoa Kích.

Khi Tam Xoa Kích xuất hiện, Pháp Tắc Đạo Quả của Cộng Công gia trì lên kích.

Lực công kích của Tam Xoa Kích vốn đã cường đại, thậm chí còn hơn cả Bàn Cổ Phiên, lại được Pháp Tắc Đạo Quả của Cộng Công gia trì, uy lực càng tăng thêm một phần.

"Rắc!" Theo một cú vung nhẹ của Tam Xoa Kích, sợi ràng buộc cuối cùng giữa Hồng Mông Tử Khí và Lượng Thiên Xích cũng bị chặt đứt.

Cuối cùng đã thành công tách Hồng Mông Tử Khí ra khỏi Lượng Thiên Xích.

Cộng Công sốt ruột hấp thu Hồng Mông Tử Khí vào trong cơ thể.

Khi Hồng Mông Tử Khí vừa nhập thể, Cộng Công vận dụng Hỗn Độn Nguyên Thần luyện hóa, nhưng tốc độ luyện hóa thực sự quá chậm chạp.

Theo tốc độ luyện hóa hiện tại, e rằng phải mất một Vô Lượng Lượng Kiếp thời gian mới có khả năng triệt để luyện hóa, mà chỉ là có khả năng thôi.

Đương nhiên, đó là vì tu vi Nguyên Thần của Cộng Công còn quá thấp.

"Oanh!" Cửu Chuyển Nguyên Công của Cộng Công đã đột phá đệ ngũ chuyển, tu vi Nguyên Thần cũng bước vào cấp Kim Tiên.

Tu vi Nguyên Thần của Cộng Công vốn đã ẩn ẩn sắp đột phá, vừa

luyện hóa Hồng Mông Tử Khí thì cũng đột phá ngay.

Khi tu vi Nguyên Thần của Cộng Công đột phá cấp Kim Tiên, tốc độ luyện hóa Hồng Mông Tử Khí rõ ràng tăng nhanh không ít.

Hiện giờ, Cộng Công có tuyệt đối nắm chắc, chỉ cần một Vô Lượng Lượng Kiếp thời gian, có thể triệt để luyện hóa đạo Hồng Mông Tử Khí này.

Theo việc luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, tu vi Nguyên Thần của Cộng Công cũng không ngừng tinh tiến.

Có thể thấy, vì một đạo Hồng Mông Tử Khí, hiệu suất tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công của Cộng Công tăng nhanh đáng kể.

Luyện hóa Hồng Mông Tử Khí có ích cho sự tinh tiến của tu vi Nguyên Thần, tu vi Nguyên Thần tăng cao lại có ích cho việc luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, hình thành một tuần hoàn tốt.

"Có một đạo Hồng Mông Tử Khí, muốn tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công đến đệ bát chuyển cũng không cần quá lâu." Cộng Công thầm nghĩ.

Tốt nhất là có thể tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công đến đệ bát chuyển trước khi Hồng Quân lần thứ hai giảng đạo.

Như vậy, Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công song song đạt đệ bát chuyển, chỉ cần Lực Chi Pháp Tắc theo kịp, có thể song song đột phá đệ cửu chuyển.

Cứ thế, tu vi thân thể và tu vi Nguyên Thần của Cộng Công đều sẽ đạt Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nếu có thể kịp thành Thánh trước khi Hồng Quân lần thứ hai giảng đạo, việc ngăn cản Hồng Quân hợp Đạo sẽ dễ dàng hơn.

Nếu Hồng Quân không thể hợp Đạo, y cũng chỉ là một Thiên Đạo

Thánh Nhân.

Đến khi Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều thành Thánh, Hồng Quân tuy có chút ưu thế, nhưng không lớn.

Khi thực lực của Hồng Quân không thể nghiền ép Tam Thanh và những người khác, khi có xung đột lợi ích, trở mặt chỉ là chuyện trong chốc lát.

Có thể khẳng định, nếu Hồng Quân không thể hợp Đạo, mà đệ tử của y đều thành Thánh, khi có tranh giành khí vận, và cả thể diện, việc Tam Thanh và những người khác phản bội sư môn là điều tất yếu.

Không, nếu Hồng Quân không thể hợp Đạo, e rằng y cũng sẽ không dễ dàng để Tam Thanh và những người khác thành Thánh.

Hoặc giả, khi Tam Thanh và những người khác thành Thánh, họ cũng sẽ lần lượt hợp Đạo, lúc đó, mấy vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân sẽ tranh giành hợp Đạo.

Đương nhiên, mọi việc không đơn giản như Cộng Công nghĩ.

Hồng Quân có ưu thế lớn.

Y sở hữu phần lớn Tạo Hóa Ngọc Điệp, biết quá nhiều bí mật, lại là người đầu tiên thành Thánh.

Lúc này, phẩm cấp của Lượng Thiên Xích cũng hạ xuống.

Mất đi Hồng Mông Tử Khí, Lượng Thiên Xích hạ xuống thành Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Lượng Thiên Xích biến thành Càn Khôn Xích.

Cộng Công bắt đầu luyện hóa Càn Khôn Xích.

Vì Càn Khôn Xích chỉ là một Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, việc luyện hóa cũng tương đối dễ dàng.

Chẳng mấy chốc, Cộng Công đã sơ bộ luyện hóa Càn Khôn Xích.

Tiếp theo, Cộng Công tế ra mấy viên Định Hải Châu.

Khi Càn Khôn Xích tiến vào Định Hải Châu, đã sản sinh một vài biến hóa vi diệu.

"Càn Khôn Xích + Định Hải Châu, quả nhiên có thể diễn hóa chư thiên, nhưng, hiện tại thì không được." Cộng Công cẩn thận cảm nhận.

Muốn triệt để luyện hóa Định Hải Châu và Càn Khôn Xích, ít nhất cần mười hai viên Định Hải Châu.

Dùng Định Hải Châu diễn hóa chư thiên, phân thành Thập Nhị Chư Thiên, Nhị Thập Tứ Chư Thiên và Tam Thập Lục Chư Thiên.

Hiện tại, Cộng Công chỉ có mấy viên Định Hải Châu, dù triệt để luyện hóa Càn Khôn Xích, cũng không cách nào diễn hóa mấy viên Định Hải Châu thành chư thiên.

Thập Nhị Chư Thiên, tức là mười hai Tiểu Thiên Thế Giới, có thể kết hợp thành một.

Nhị Thập Tứ Chư Thiên, tức là hai mươi bốn Trung Thiên Thế Giới, cũng có thể kết hợp.

Còn Tam Thập Lục Chư Thiên, chính là ba mươi sáu Đại Thiên Thế Giới, cũng có thể kết hợp.

Bất luận là Tiểu Thiên Thế Giới, Trung Thiên Thế Giới hay Đại Thiên Thế Giới, đều có thể là thiên địa, cũng có thể là vũ trụ, hoàn toàn tùy thuộc vào người khai sáng.

Cộng Công biết, Hồng Quân trong tay có hai mươi bốn viên Định Hải Châu, nhưng sau lần giảng đạo thứ ba mới đặt tại Phân Bảo Nham.

Nếu Cộng Công có thể kịp thành Thánh trước lần giảng đạo thứ hai của Hồng Quân, nhất định sẽ làm loạn kế hoạch của Hồng Quân.

Như vậy, hai mươi bốn viên Định Hải Châu trong tay Hồng Quân chưa chắc đã rơi vào tay Thông Thiên.

So với điều đó, việc tìm kiếm những viên Định Hải Châu còn lại thiết thực hơn.

Cất Định Hải Châu đi, Cộng Công tiếp tục luyện hóa Càn Khôn Xích.

Tuy Càn Khôn Xích chỉ là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng muốn triệt để luyện hóa cũng không dễ dàng.

Chỉ với Hỗn Độn Nguyên Thần của Cộng Công, muốn triệt để luyện hóa Càn Khôn Xích có chút khó khăn.

Thế nên, Cộng Công cũng đã vận dụng Ảnh Tử Phân Thân.

Dưới sự hợp lực luyện hóa của Hỗn Độn Nguyên Thần và Ảnh Tử Phân Thân của Cộng Công, hiệu suất đã tăng nhanh đáng kể.

Linh Thứu Sơn, trong một sơn cốc nọ.

Mười hai cái Đô Thiên Thần Sát Phiên bố trí thành Đại Trận, Cộng Công khoanh chân ngồi giữa trận, luyện hóa Càn Khôn Xích.

Dưới sự hợp lực luyện hóa của Hỗn Độn Nguyên Thần và Ảnh Tử Phân Thân của Cộng Công, hiệu suất nhanh đến kinh người.

Càn Khôn Xích ẩn chứa Pháp Tắc Âm Dương và Pháp Tắc Mộng tàn khuyết, vì vậy, luyện hóa bảo vật này có ích cho việc Cộng Công lĩnh ngộ Pháp Tắc Âm Dương và Pháp Tắc Mộng.

Đại Đạo Tam Thiên, vạn pháp quy nhất.

Có người chuyên nhất vào một loại Pháp Tắc, nhưng lại có thể từ một loại Pháp Tắc diễn hóa ra vô số.

Tuy nhiên, nhiều người lại lĩnh ngộ nhiều loại Pháp Tắc, dung hội quán thông.

Đạo sinh Nhất, Nhất sinh Nhị, Nhị sinh Tam, Tam sinh Vạn Vật.

Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần, Luyện Thần Hóa Hư và Luyện Hư Hợp Đạo.

Đó là một thuận một nghịch.

Pháp Tắc Đạo Quả của Cộng Công là Thủy, nếu chuyên nhất vào đó, có thể diễn hóa ra Ngũ Hành, rồi lấy Ngũ Hành diễn hóa ra vạn vật.

Về Pháp Tắc, Cộng Công đặt trọng điểm vào Pháp Tắc Đạo Quả, nhưng cũng cố gắng lĩnh ngộ nhiều loại Pháp Tắc nhất có thể.

Nhiều Pháp Tắc cũng không phải chuyện xấu, có thể xúc loại bàng thông, nếu có thể dung hội quán thông thì lại càng tốt.

"Hả?" Đột nhiên, Cộng Công ngừng luyện hóa Càn Khôn Xích, y cảm thấy Khí Vận của Vu Tộc tăng lên không ít.

Khí Vận dường như hư vô phiêu miểu, nhưng lại thực sự tồn tại.

Tuy nhiên, muốn cảm nhận Khí Vận thì lại không dễ dàng.

Nhưng Khí Vận của Vu Tộc cường đại, Cộng Công lại có địa vị cao nhất trong Vu Tộc, thêm vào tu vi không yếu, đạo hạnh không thấp, cùng với việc đang ở trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận và luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo, nên mới miễn cưỡng cảm nhận được sự biến hóa của Khí Vận Vu Tộc.

Điều khiến Cộng Công kinh ngạc là hiện tại, Khí Vận Vu Tộc đã tăng lên không ít.

Chương 85

Trong lòng khẽ động, Cộng Công nghĩ đến mười một Tổ Vu còn lại, lẽ nào có Tổ Vu nào đó đã đột phá tu vi Chuẩn Thánh?

Mười hai Tổ Vu, trừ Cộng Công là Chuẩn Thánh, còn lại đều có tu vi Đại La Kim Tiên.

Nếu có Tổ Vu nào đó đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đến đệ bát chuyển, thì tu vi thân thể cũng sẽ đạt Chuẩn Thánh.

Nếu Vu Tộc có thêm mấy vị Chuẩn Thánh, Khí Vận tăng thêm không ít là điều bình thường.

Nghĩ vậy, Cộng Công bấm tay bói toán.

Một hồi thôi diễn, quả nhiên có thêm một Chuẩn Thánh.

Chúc Dung đã đột phá!

"Chúc Dung tu vi đột phá Chuẩn Thánh, tiếp theo sẽ dung hợp Tiên Thiên Thanh Khí và Tiên Thiên Trọc Khí." Cộng Công thầm nhủ trong lòng.

Một khi Chúc Dung dung hợp Tiên Thiên Thanh Khí và Tiên Thiên Trọc Khí, hóa thành Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể, sẽ có Thiên Khiển giáng xuống.

Cộng Công lo lắng rằng, nếu Chúc Dung không chống đỡ nổi Thiên Khiển, y sẽ phải dùng Thiên Phạt Chi Nhãn để giảm nhược uy lực của Thiên Khiển, nhưng làm vậy thì Thiên Phạt Chi Nhãn sẽ bị bại lộ.

Và, nếu không thể tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần trong Thiên Khiển lần thứ nhất, sẽ có Thiên Khiển lần thứ hai.

Đông Hải, Thang Cốc.

Dưới Phù Tang Thụ, Chúc Dung hiển hóa Tổ Vu Chân Thân.

Dưới sự khống chế của Chúc Dung, Tổ Vu Chân Thân hiển hóa cao mấy nghìn mét.

Đầu thú thân người, chân đạp Hỏa Long, uy mãnh vô song.

Lúc này, khí thế phát ra từ thân Chúc Dung đã hoàn toàn bao trùm Thang Cốc.

Nhờ trợ lực của Phù Tang Thụ, Chúc Dung đã thành công đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đến đệ bát chuyển.

Khi Cộng Công tặng Tiên Thiên Linh Căn Xích Nguyên Quả Thụ cho Chúc Dung, hiệu suất tu luyện của Chúc Dung đã tăng nhanh không ít, thêm vào đó lại có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Phù Tang Thụ, nên y đã đột phá.

"Ta cuối cùng cũng đạt đệ bát chuyển, chỉ còn một bước nữa là tới Hỗn Nguyên Thánh Nhân." Chúc Dung cảm nhận sức mạnh của cơ thể, vẻ mặt cũng tràn đầy hỉ sắc.

Tuy không đuổi kịp Cộng Công, nhưng Chúc Dung cũng đã mãn nguyện.

Theo tu vi thân thể đột phá Chuẩn Thánh, thực lực của Chúc Dung đã đề thăng quá lớn.

Trong cơ thể Chúc Dung, một đoàn Tiên Thiên Thanh Khí đã sớm hòa hợp nhất trí với Tiên Thiên Trọc Khí của thân thể, hiện giờ, hoàn toàn có thể Thanh Trọc hợp nhất.

Vì biết Tiên Thiên Thanh Khí và Tiên Thiên Trọc Khí của thân thể một khi dung hợp sẽ dẫn phát Thiên Khiển, Chúc Dung cũng không vội dung hợp, mà chuẩn bị thêm, hội hợp với các Tổ Vu khác, như

vậy mới ổn thỏa hơn.

Dù sao cũng là Thiên Khiển, Chúc Dung không dám lơ là.

Bồng Lai Đảo.

Đông Vương Công mặt mày âm trầm, tu vi của y chưa khôi phục đến cấp Đại La Kim Tiên, nhưng lại nhận được tin tức, tại Thang Cốc Chúc Dung đã đột phá Chuẩn Thánh.

Thang Cốc nằm ở bờ Đông Hải, Bồng Lai cũng ở Đông Hải, cách nhau không quá xa.

Thêm vào đó, Đông Vương Công vốn kiêng kỵ Phù Tang Thụ, nên đã phái người theo dõi.

Chúc Dung vừa đến Thang Cốc, tai mắt của Đông Vương Công liền biết, khi phát hiện Chúc Dung đột phá tu vi, lập tức bẩm báo.

Vu Tộc vốn đã cường thế, nay lại có thêm một Chuẩn Thánh, khiến áp lực của Đông Vương Công càng lớn hơn.

"Nếu có thể có được sự giúp đỡ của Tam Thanh..." Đông Vương Công trong lòng khẽ động.

Hiện tại, Hồng Hoang chỉ có một Hỗn Nguyên Thánh Nhân duy nhất là Hồng Quân.

Hồng Quân đã thu sáu đệ tử, bốn đệ tử nhập thất là Tam Thanh và Nữ Oa, hai đệ tử ký danh là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nữ Oa là một trong Tứ Hoàng Thiên Đình, lập trường không cần nói nhiều.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở Tu Di Sơn, quan hệ với La Hầu khá gần, lại chỉ là đệ tử ký danh của Hồng Quân.

Còn Tam Thanh, không chỉ đều là đệ tử nhập thất của Hồng Quân, mà còn do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành.

Mặc dù đều có tu vi Đại La Kim Tiên, nhưng không thể xem thường.

Nhất thời, Đông Vương Công cân nhắc việc lôi kéo Tam Thanh.

Đông Vương Công cũng bất đắc dĩ.

Kể từ khi bị một giọt nước của Cộng Công trấn áp, uy vọng đại thất, không ít tiên nhân Bồng Lai đã rời đi.

Sau đó, y lại bị Cùng Kỳ nuốt vào bụng, thoát ra thì vui mừng như được sống lại, càng chịu vô số sinh linh trào phúng.

Điều quan trọng nhất là tu vi của Đông Vương Công đã hạ xuống cấp Thái Ất Kim Tiên.

Hồng Hoang là thế giới cường giả vi tôn.

Vì vậy, không ít tiên nhân Bồng Lai đã rời đi, những người ở lại Bồng Lai cũng có một số đang rục rịch ý đồ.

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Thương Khung Lão Tổ, và Yêu Thần Bạch Trạch.

Bạch Trạch là thủ lĩnh Thập Đại Yêu Thần, là tâm phúc được Đế Tuấn trọng dụng, có thể xem là quân sư của Thiên Đình.

Bạch Trạch có tu vi Thái Ất Kim Tiên, nhưng trí tuệ lại cao siêu.

"Nhờ trợ lực của Phù Tang Thụ, Tổ Vu Chúc Dung đã đột phá." Sắc mặt Đế Tuấn ngưng trọng.

Hiện tại, Thiên Đình cũng có hai chiến lực Chuẩn Thánh, một là Thương Khung Lão Tổ, một là phân thân của Đông Hoàng Thái Nhất.

Thương Khung Lão Tổ và Thiên Đình cũng chỉ là quan hệ hợp tác.

Còn phân thân của Đông Hoàng Thái Nhất, phân thân rốt cuộc vẫn

là phân thân.

"Một mình Cộng Công đã khó đối phó, Chúc Dung cũng đã thành Chuẩn Thánh, nếu Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng lần lượt trở thành Chuẩn Thánh..." Phục Hy cười khổ.

Cần biết rằng, Đế Giang, Cú Mang, Huyền Minh, Hậu Thổ, Cường Lương, Thiên Ngô, Xa Bỉ Thi, Chúc Cửu Âm, Nhục Thu và Hấp Tư đều có tu vi Đại La Kim Tiên.

Chúc Dung vì có Phù Tang Thụ mới đột phá nhanh như vậy, khó mà đảm bảo Đế Giang và những người khác sẽ không đột phá trong thời gian ngắn.

Nếu mười hai Tổ Vu đều là Chuẩn Thánh, Phục Hy cũng không khỏi rùng mình.

"Vu Tộc muốn tu luyện ra Nguyên Thần Linh chỉ có một con đường thành Tiên Thiên Ma Thần, con đường đó có Thiên Khiển." Thương Khung Lão Tổ cười lạnh nói.

Nghe lời Thương Khung Lão Tổ nói, Đế Tuấn như có điều suy nghĩ.

Phục Hy cũng đã hiểu ý của Thương Khung Lão Tổ.

Nếu Chúc Dung dẫn phát Thiên Khiển, Thiên Đình phái một kẻ không sợ chết can thiệp vào, khiến uy lực Thiên Khiển tăng lớn, Chúc Dung cũng chỉ có đường chết.

Hồng Hoang vốn đã không yên bình, theo sự đột phá Chuẩn Thánh của Chúc Dung càng trở nên bất ổn.

Đối với Vu Tộc, sự đột phá của Chúc Dung là chuyện tốt, rốt cuộc đã tăng cường sức mạnh Vu Tộc rất nhiều, nhưng cũng khiến không ít thế lực phải ôm đoàn sưởi ấm.

Không quan tâm người khác nghĩ gì, Cộng Công định sẽ nhanh chóng hội hợp với Chúc Dung.

Một ngày nọ, Cộng Công đã ở biên giới Tây Phương Đại Lục, mắt thấy sắp đến Đông Phương Đại Lục.

Đột nhiên, một dãy núi dài mấy vạn dặm ở xa xa đang rung chuyển.

Địa chấn?

Cộng Công cẩn thận quan sát, phát hiện có chút dị thường.

Nghĩ vậy, Cộng Công cũng bay về phía dãy núi xa xa kia.

Mặc dù Cộng Công không dùng tốc độ nhanh nhất, nhưng cũng trong thời gian ngắn đã đến phía trên dãy núi.

Vì nằm ở biên giới phía Tây, gần phía Đông, dãy núi này lại có linh khí tương đối sung túc.

Núi xanh nước biếc, phong cảnh tựa tranh vẽ, kỳ hoa dị thảo khắp nơi, tiếng chim hót hương hoa thơm ngát.

"Phía dưới dãy núi này dường như trấn áp một sinh linh, muốn thoát ra ngoài?" Sau khi quan sát một lúc, Cộng Công thầm nghĩ.

Theo thời gian trôi đi, dãy núi phía dưới rung động càng lúc càng dữ dội.

Chương 86

Chim bay thú chạy trong dãy núi đều đang tranh nhau tháo chạy.

Cũng có mấy Đại Yêu, tu vi cao nhất cũng chỉ cấp Chân Tiên.

Không ít sinh linh nhìn Cộng Công, phần lớn không để ý, nhưng cũng có một số kẻ không biết điều.

Vốn dĩ, sau khi trở thành Tiên Thiên Ma Thần, Cộng Công khó mà giữ được sự khiêm tốn.

Nhưng khi tu vi không ngừng tinh tiến, y cũng trở nên phản phác quy chân (trở về với bản chất mộc mạc).

Cái gọi là Đại Đạo Chí Giản, nhìn bề ngoài bình thường vô kỳ, nhưng lại gần với Đại Đạo.

Tuy nhiên, Cộng Công tuy khiêm tốn, nhưng lại là thân người, lại còn cưỡi mây đạp gió, đối với những sinh linh phía dưới thì không hề đơn giản.

Một con quái điểu chưa hóa hình bay về phía Cộng Công.

"Chẳng hay vị Đạo hữu xưng hô thế nào?" Quái điểu phun ra tiếng người.

"Đạo hữu?" Cộng Công liếc nhìn con quái điểu đó, vẻ mặt cổ quái.

Quái điểu đó cũng chỉ có tu vi Tán Tiên cấp, lại dám xưng Đạo hữu với Cộng Công, ai cho nó dũng khí đó?

Tuy Cộng Công thích khiêm tốn, nhưng y không thích đối xử bình đẳng với lũ kiến hôi.

Hoàn toàn phớt lờ quái điểu, ánh mắt Cộng Công nhìn xuống dãy

núi phía dưới.

Bị phớt lờ, trong lòng quái điểu cũng có lửa giận.

Lúc này, lại có mấy sinh linh kéo đến.

Lười phải phí lời, Cộng Công tùy tiện vung tay, cuồng phong nổi lên, cuốn bay mấy kẻ kiến hôi đang ồn ào trước mặt y văng xa tới chân trời.

Một số sinh linh vốn định tới trước mặt Cộng Công, thấy uy lực tùy tiện của y, đều không dám lỗ mãng.

Phía dưới đã bắt đầu núi lở đất nứt.

Tiếp theo, dãy núi dài mấy vạn dặm bật dậy từ mặt đất.

Phía dưới dãy núi là một vật khổng lồ.

Một con rùa khổng lồ, cõng trên lưng dãy núi mấy vạn dặm, sức mạnh như vậy, thực sự kinh người.

Dãy núi này tuy không lớn, nhưng trọng lượng cũng không nhẹ.

"Bá Hạ?" Nhìn rõ con rùa khổng lồ phía dưới, Cộng Công liếc mắt đã nhận ra.

Bá Hạ là con của Long Vương.

Long Vương có cửu tử, Bá Hạ là một trong số đó.

Con rùa đầu tiên giữa trời đất là Bắc Hải Huyền Quy, Bá Hạ là do Bắc Hải Huyền Quy và Long Vương kết hợp mà sinh.

Đáng nhắc đến là, Bắc Hải Huyền Quy có một người đệ đệ, chính là Huyền Vũ đại danh đỉnh đỉnh.

Theo thần thoại kiếp trước, sau khi Cộng Công đâm đổ Bất Chu Sơn, Nữ Oa vá trời, chém giết Bắc Hải Huyền Quy, lấy bốn chân của nó luyện thành bốn cây Thiên Trụ.

Bắc Hải Huyền Quy sau khi chuyển thế, lại bái dưới môn hạ Thông Thiên, là Quy Linh Thánh Mẫu, trong Phong Thần Chi Chiến bị Văn Đạo Nhân thôn phệ, thật đáng thương đáng tiếc.

Bá Hạ thân hình tựa rùa, nhưng đầu rồng, song lại không có sừng rồng.

Cửu tử Long Vương mỗi người có sở thích riêng, Bá Hạ thích cõng vật nặng.

Vì vậy, Bá Hạ cũng là một trong cửu tử Long Vương có sức mạnh lớn nhất.

Nhìn Bá Hạ phía dưới, Cộng Công trong lòng khẽ động, y nghĩ đến Lực Chi Pháp Tắc.

Cộng Công muốn đột phá Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đến đệ cửu chuyển, không chỉ phải tu luyện cả hai công pháp đến đệ bát chuyển trước, mà còn phải lĩnh ngộ Lực Chi Pháp Tắc.

Bá Hạ thích cõng vật nặng, có lẽ có thể giúp Cộng Công hoàn thiện Lực Chi Pháp Tắc.

Lại có mẹ của Bá Hạ, chưa chắc đã không sở hữu Lực Chi Pháp Tắc.

Vì bốn chân của Bắc Hải Huyền Quy có thể luyện chế thành Thiên Trụ, chống đỡ trời đất Hồng Hoang, khả năng y sở hữu Lực Chi Pháp Tắc là rất lớn.

Nghĩ vậy, khóe miệng Cộng Công cũng hiện lên một nụ cười.

"Bá Hạ, ngươi có duyên với ta." Cộng Công lẩm bẩm một mình.

Nhìn lại Bá Hạ, thân thể khổng lồ vượt mười vạn dặm, mai rùa cõng dãy núi, bốn chân đứng vững.

Một tiếng long ngâm cao vút, Bá Hạ lắc lắc cái đầu.

Ngoài việc thích cõng vật nặng, Bá Hạ còn thích ngủ say.

Đối với Bá Hạ, ngủ một giấc mấy nguyên hội cũng là chuyện bình thường.

Còn về tu vi của Bá Hạ, tu vi thân thể đã đạt cấp Đại La Kim Tiên, nhưng tu vi Nguyên Thần lại không quá cao, chỉ vừa vặn cấp Kim Tiên.

Nhưng, với thực lực của Bá Hạ, ở Hồng Hoang hiện nay cũng là một Đại Năng.

Uy áp Long Tộc khủng bố từ trên thân Bá Hạ tản ra, bao trùm vạn vạn dặm phương viên.

Dưới uy thế bao trùm của Bá Hạ, vô số sinh linh run rẩy.

Ở trong phạm vi uy thế bao trùm của Bá Hạ, Cộng Công lại một vẻ mặt bình tĩnh.

Khí thế của Bá Hạ đích xác cường đại, nhưng trước mặt Cộng Công thì không đáng kể.

Những sinh linh thoát ra từ dãy núi Bá Hạ cõng, nhưng cũng có sinh linh không kịp thoát.

Lúc này, rất nhiều sinh linh đều hoảng loạn tột độ.

Những sinh linh này kiến thức nông cạn, cũng không biết Bá Hạ.

Nhưng một con rùa khổng lồ thân thể vượt mười vạn dặm, đầu rồng, hiển nhiên có liên quan đến Long Tộc, lại còn dễ dàng cõng một dãy núi mấy vạn dặm, sức mạnh như vậy, thực sự đáng sợ.

"Con rùa này cũng quá lớn rồi." "Khí thế thật khủng bố, tu vi gì đây?" "Đầu rồng không sừng, lại là thân rùa, chắc là do Long Tộc và Quy Tộc kết hợp mà sinh." "Long Quy ư?

Tu vi thâm bất khả trắc, chẳng lẽ là con của Long Vương sao?" "Hoặc giả, là thần long nào đó thôn phệ tinh huyết Đại Năng của Quy Tộc, hoặc Quy Tộc thôn phệ tinh huyết Đại Năng của Long Tộc mà sinh ra dị biến." ....

Không ít sinh linh đang suy đoán.

Lúc này, pháp lực của Bá Hạ lại bắt đầu xung kích về bốn phương tám hướng.

Tuy Bá Hạ thích cõng vật nặng, nhưng y không thích có sinh linh ở trên người.

Nhất thời, những sinh linh trên dãy núi Bá Hạ cõng đều gặp tai ương.

Dưới sự xung kích của pháp lực Bá Hạ, từng sinh linh thảm tử.

Chẳng mấy chốc, dãy núi mấy vạn dặm Bá Hạ cõng trên lưng không còn một sinh linh nào, chỉ còn một mảnh tử khí.

Ngẩng đầu lên, hai mắt Bá Hạ nhìn chằm chằm Cộng Công.

"Sao có thể?" Trong lòng Bá Hạ kinh ngạc.

Bá Hạ hoàn toàn không nhìn thấu Cộng Công, khiến y kinh ngạc.

Với tu vi và kiến thức của Bá Hạ, không nhìn thấu được ai là chuyện hiếm có.

Sau khi kinh ngạc, thần sắc của Bá Hạ cũng trở nên ngưng trọng.

Cộng Công cũng từ giữa không trung đáp xuống, trước mặt Bá Hạ.

So với thân thể đồ sộ của Bá Hạ, Cộng Công trông nhỏ bé, nhưng trong mắt Bá Hạ, y lại như một ngọn núi cao không thể vượt qua sừng sững trước mặt, khiến y chấn động sâu sắc.

“Vị Thần Thánh nào đây?” Bá Hạ trầm giọng hỏi.

“Vu Tộc, Cộng Công!” Cộng Công nhàn nhạt nói.

Cộng Công?

Bá Hạ đối với cái tên này không hề xa lạ.

“Một trong Thập Nhị Tổ Vu do Tinh Huyết Bàn Cổ Đại Thần hóa thành?” Bá Hạ nghe danh Thập Nhị Tổ Vu, nhưng đây là lần đầu y gặp Cộng Công.

Chương 87

Cộng Công cẩn thận đánh giá Bá Hạ.

Cộng Công có thể cảm ứng được trong cơ thể Bá Hạ có Pháp Tắc ba động.

Hiển nhiên, Bá Hạ sở hữu Pháp Tắc, không biết là Pháp Tắc gì, hoặc có lẽ không chỉ một loại Pháp Tắc.

Từ Pháp Tắc ba động trong cơ thể Bá Hạ mà xem, Pháp Tắc Chi Lực dường như không mạnh lắm, đương nhiên, là so với Cộng Công.

"Ngươi có nguyện làm ký danh đệ tử của ta không?" Cộng Công mở miệng hỏi.

Cộng Công có thủ hạ, có tọa kỵ, có sủng vật, nhưng chưa có đồ đệ.

Nhìn Long Tử Bá Hạ, y lại có ý niệm thu đồ đệ.

Tuy nhiên, đệ tử nhập thất quan hệ trọng đại, khí vận liên hệ mật thiết, Cộng Công sẽ không dễ dàng thu.

Vì vậy, y định trước tiên thu Bá Hạ làm ký danh đệ tử, sau này có lẽ sẽ cân nhắc chuyển thành đệ tử nhập thất.

"Ký danh đệ tử?" Bá Hạ ngây người ra.

Hoàn hồn, Bá Hạ không chút do dự lắc đầu từ chối.

Tuy không nhìn thấu Cộng Công, cũng nghe danh y, nhưng Bá Hạ không thể bái Cộng Công làm sư, huống hồ chỉ là ký danh đệ tử.

Cũng không trách được, thân là con của Long Vương, Bá Hạ cũng có sự kiêu ngạo của mình.

Thấy Bá Hạ từ chối, Cộng Công mặt không biểu cảm.

“Nếu không muốn làm ký danh đệ tử của ta, thì cứ đến Bất Chu Sơn làm Thủ Sơn Đại Thần là được.” Cộng Công nhàn nhạt nói.

Thủ Sơn Đại Thần Bất Chu Sơn nghe thì oai phong, nhưng hiện tại, xa xa không thể sánh bằng thân phận ký danh đệ tử của Cộng Công.

“Thủ Sơn Đại Thần Bất Chu Sơn?” Bá Hạ.

“Vu Tộc ta đã thành lập Thần Đình tại Bất Chu Sơn.” Cộng Công nói.

Đột nhiên, Bá Hạ cũng đã hiểu.

Vừa hiểu ra, sắc mặt Bá Hạ tái mét.

Trở thành ký danh đệ tử của Cộng Công, Bá Hạ không thể chấp nhận, huống hồ là làm Thủ Sơn Đại Thần Bất Chu Sơn, y càng không thể chấp nhận.

Thủ Sơn Đại Thần Bất Chu Sơn nghe thì hay, nhưng thực tế cũng chỉ là một người gác cổng của Thần Đình.

Nếu Bá Hạ làm Thủ Sơn Đại Thần Bất Chu Sơn, thấy một Đại Vu cũng phải hành lễ, thậm chí một số Tiểu Vu cũng có thể không xem Bá Hạ ra gì.

“Ngươi khinh ta quá đáng!” Lửa giận của Bá Hạ đã không thể kìm nén.

Thấy Bá Hạ phẫn nộ, Cộng Công trong lòng lại vui mừng.

Y đang muốn chọc giận Bá Hạ, rồi cho Bá Hạ biết thủ đoạn của Cộng Công.

“Oanh long!” Dãy núi trên lưng Bá Hạ vỡ nát, hóa thành một cự nhân đá khổng lồ.

Bá Hạ dùng đại pháp lực biến một dãy núi thành cự nhân đá, rồi

thao túng cự nhân đá vung quyền đánh về phía Cộng Công.

Khi cự nhân đá vừa công kích, uy thế kinh thiên động địa.

Một kích giáng xuống, như một thiên thạch khổng lồ từ trời rơi xuống, mang theo sức mạnh vô biên.

Cùng lúc đó, linh khí quanh Cộng Công ngưng đọng, phong tỏa y lại.

"Phanh!" Điều khiến Bá Hạ không dám tin là, Cộng Công chỉ dùng một ngón tay đã đỡ được cú đấm của cự nhân đá.

Nhìn vẻ mặt ung dung của Cộng Công, hiển nhiên y còn lâu mới dùng hết toàn lực.

Thậm chí, Cộng Công căn bản không nghiêm túc.

"Thổ Chi Pháp Tắc sao?" Cộng Công cười khẽ.

Tuy không biết Bá Hạ sở hữu một loại Pháp Tắc hay nhiều loại, nhưng việc y sở hữu Thổ Chi Pháp Tắc thì có thể khẳng định.

Cộng Công không hứng thú lớn với Thổ Chi Pháp Tắc, hiện tại điều quan trọng nhất là Lực Chi Pháp Tắc.

Trong Tam Thiên Pháp Tắc, Lực Chi Pháp Tắc chưa chắc là đệ nhất, nhưng lại cực kỳ cường đại.

Cần biết rằng, Pháp Tắc Đạo Quả của Bàn Cổ cũng là Lực Chi Pháp Tắc.

Với thân thể và pháp lực của Cộng Công, muốn đỡ một kích của cự nhân đá thực sự quá dễ dàng.

Khi Cộng Công khẽ vận dụng Hủy Diệt Pháp Tắc, lập tức, cự nhân đá tan rã vỡ vụn.

"Oanh!" Cự nhân đá vỡ nát, từng khối đá, lượng lớn bùn đất, cả

những mảnh gỗ, trực tiếp vùi lấp Bá Hạ, nhưng Bá Hạ lại không bị thương.

Bá Hạ không chỉ là người có sức mạnh lớn nhất trong Cửu tử Long Vương, mà lực phòng ngự cũng mạnh nhất.

Tuy tu vi hiện tại của Bá Hạ là Đại La Kim Tiên, nhưng phòng ngự thậm chí tiếp cận Chuẩn Thánh.

Bá Hạ thi triển Độn Thổ, tiềm nhập lòng đất, muốn bỏ trốn.

Chỉ với một lần giao thủ đơn giản, Bá Hạ đã biết sự chênh lệch lớn giữa hai bên, không có phần thắng.

Cộng Công lại cười khẽ, hành động của Bá Hạ nằm trong dự liệu của y.

Chỉ thấy, Cộng Công chỉ một ngón tay xuống đất, thi triển thần thông Chỉ Địa Thành Cương.

Lập tức, Bá Hạ đang tiềm nhập lòng đất chỉ cảm thấy không thể động đậy, bùn đất và đá xung quanh đều cứng như thép.

Tiếp theo, Cộng Công tùy tay vung lên, đại địa nứt ra một khe nứt sâu trăm vạn dặm, Bá Hạ lại bị một bóng đen trói buộc.

Chính là Ảnh Tử Phân Thân của Cộng Công ẩn trong bóng của Bá Hạ, trói buộc y lại.

Ảnh Tử Phân Thân của Cộng Công có tu vi Chuẩn Thánh, thêm vào thần thông quỷ dị, muốn giam cầm Bá Hạ quá dễ dàng.

Thế là, Bá Hạ thân thể siêu mười vạn dặm lơ lửng giữa không trung, trước mặt Cộng Công, dù cố gắng giãy dụa hết sức, nhưng vẫn không thể phá vỡ cấm cố.

"Thả ta ra." Bá Hạ kêu lớn.

Cộng Công tế Tam Xoa Kích, uy thế Tiên Thiên Chí Bảo bao trùm

Bá Hạ, khiến y kinh hãi.

Nhìn Tam Xoa Kích lơ lửng trên đỉnh đầu, Bá Hạ biết, một khi giáng xuống, chắc chắn phải chết, tám chín phần là thần hình câu diệt, may mắn lắm có thể còn lại một tàn hồn.

Lúc này, sự sống chết của Bá Hạ nằm trong ý niệm của Cộng Công.

Giết Bá Hạ sẽ có nghiệp lực, có đại nhân quả, nhưng Cộng Công có thể gánh chịu.

Tuy nhiên, Cộng Công cũng không có ý định giết Bá Hạ.

"Ngươi cùng ta về Bất Chu Sơn, làm Thủ Sơn Đại Thần đi!" Cộng Công vẻ mặt bình tĩnh nói với Bá Hạ.

Sắc mặt Bá Hạ âm tình bất định.

Trong lòng giằng xé một hồi, Bá Hạ cúi đầu: "Đệ tử Bá Hạ, bái kiến Sư Tôn." So với việc đến Bất Chu Sơn làm Thủ Sơn Đại Thần, gác cổng cho Thần Đình, Bá Hạ đã chọn làm ký danh đệ tử của Cộng Công.

Thấy Bá Hạ đưa ra lựa chọn sáng suốt, Cộng Công cũng giải trừ cấm cố cho y.

Khi có thể cử động, Bá Hạ lắc mình một cái, biến thành thân người.

Sau khi biến thành thân người, Bá Hạ cao khoảng một trượng, dáng người khôi ngô, lông mày rậm mắt lớn.

Thu Bá Hạ làm đồ đệ, Cộng Công liền dẫn y trở về Bất Chu Sơn.

Tu vi thân thể của Chúc Dung đã đạt Chuẩn Thánh, tiếp theo tu luyện Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể sẽ có Thiên Khiển giáng xuống.

Vì vậy, Chúc Dung sẽ trở về Bất Chu Sơn, Cộng Công và các Tổ

Vu khác cũng đều sẽ gấp rút quay về Thần Đình.

Thiên Khiển không phải chuyện nhỏ, Cộng Công cũng không yên tâm.

Nếu Chúc Dung vẫn lạc dưới Thiên Khiển, tổn thất của Vu Tộc sẽ rất lớn.

Nếu mười hai Tổ Vu tề tựu, thêm vào thực lực hiện tại của Cộng Công, cùng với sức mạnh của Thần Đình, Chúc Dung hoàn toàn có thể yên tâm ứng đối Thiên Khiển.

Trên đường, Cộng Công cũng hỏi Bá Hạ về Pháp Tắc mà y sở hữu.

Hóa ra, Bá Hạ sở hữu hai loại Pháp Tắc, một là Thổ Chi Pháp Tắc, một là Thủy Chi Pháp Tắc.

Chương 88

Bá Hạ không có Lực Chi Pháp Tắc, khiến Cộng Công không khỏi thất vọng.

Còn việc Bá Hạ cũng sở hữu Thủy Chi Pháp Tắc thì không kỳ lạ.

Đó là vì Bá Hạ là con của Long Vương, mẹ y là Bắc Hải Huyền Quy có thể là Tiên Thiên Thủy Linh.

Khi Bàn Cổ khai thiên, có Địa Thủy Hỏa Phong Tứ Linh, Tiên Thiên Địa Linh Trấn Nguyên Tử, Tiên Thiên Thủy Linh Bắc Hải Huyền Quy và huynh đệ Huyền Vũ, Tiên Thiên Hỏa Linh Chu Tước, còn Tiên Thiên Phong Linh thì không rõ.

"Mẫu thân của ngươi sở hữu Lực Chi Pháp Tắc sao?" Cộng Công hỏi.

"Đúng vậy." Bá Hạ đáp lời khẳng định.

Biết được Bắc Hải Huyền Quy sở hữu Lực Chi Pháp Tắc, Cộng Công nóng lòng muốn đi Bắc Hải gặp mặt, nhưng Chúc Dung phải về Thần Đình ứng đối Thiên Khiển, Cộng Công cũng không yên tâm.

"Đoạn thời gian nữa sẽ đi Bắc Hải tìm Huyền Quy." Cộng Công thầm nghĩ.

Bất Chu Sơn, Thần Đình.

Mười hai cái Đô Thiên Thần Sát Phiên hóa thành cao mười vạn trượng, bố trí thành một Đại Trận.

Thần Sát Chi Khí hoành quán thiên địa, từng luồng thần lôi rung động càn khôn.

Mười hai Tổ Vu đều ở trong Đại Trận, Chúc Dung đã bắt đầu

dung nhập Tiên Thiên Thanh Khí trong cơ thể vào thân thể.

Cộng Công và Đế Giang cùng những người khác đứng bên cạnh quan sát.

Do Tiên Thiên Thanh Khí và Tiên Thiên Trọc Khí đã hòa hợp nhất trí, thêm vào tu vi Chuẩn Thánh hiện tại của Chúc Dung, việc dung hợp không khó.

Đột nhiên, Cộng Công cảm nhận được từ trên thân Chúc Dung phát ra khí tức hỗn độn nhàn nhạt.

Chúc Dung đã thành công dung hợp một tia Tiên Thiên Thanh Khí và một tia Tiên Thiên Trọc Khí thành Hỗn Độn.

Tiếp theo, sẽ càng dễ dàng hơn.

Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể chỉ là vấn đề thời gian, điều cần lo lắng là Thiên Khiển.

Ở Hồng Hoang tu luyện Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể, tất nhiên sẽ có Thiên Khiển.

Lấy Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, lại sẽ có Thiên Khiển.

Nghĩa là, ở Hồng Hoang tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần e rằng phải đối mặt với hai lần Thiên Khiển.

Cộng Công đã tu luyện thành Hỗn Độn Nguyên Thần trong Thiên Khiển lần thứ nhất, tránh được một lần Thiên Khiển.

Còn việc đi Hỗn Độn bên ngoài trời để tu luyện, tuy không có Thiên Khiển, nhưng tiến vào Hỗn Độn cũng sẽ có nguy hiểm.

Quy tắc Thiên Đạo, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thể thay đổi.

Trên mặt Đế Giang, Chúc Cửu Âm và Hậu Thổ đều có một tia lo

lắng.

Chúc Dung thành Chuẩn Thánh không phải bí mật, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cùng những kẻ khác đều biết, Đông Vương Công Bồng Lai cũng biết, Côn Bằng Bắc Minh, Minh Hà Huyết Hải, Tam Thanh Đông Côn Luân, Tây Vương Mẫu Tây Côn Luân, v.v., tất cả đều biết.

Số lượng kẻ hy vọng Chúc Dung vẫn lạc không ít.

Bất kể là Thiên Kiếp hay Thiên Khiển, khi có một sinh linh can thiệp vào, tùy theo tu vi của kẻ can thiệp, uy lực sẽ tăng cường.

Nghĩa là, khi Chúc Dung ứng đối Thiên Khiển, nếu có sinh linh can thiệp vào, sẽ bị Thiên Đạo nhận định là hai người cùng một lúc, uy lực của Thiên Khiển tự nhiên sẽ tăng cường.

Vì vậy, thông thường giúp người khác độ kiếp, cũng chỉ cung cấp pháp bảo, đan dược, giúp bố trí trận pháp, v.v.

Lấy ví dụ, nếu một tiểu yêu hóa hình độ kiếp, là Tứ Cửu Thiên Kiếp, Cộng Công can thiệp vào, Thiên Kiếp e rằng sẽ biến thành Thiên Khiển.

Nếu một Hỗn Nguyên Thánh Nhân can thiệp vào, thì càng không thể tưởng tượng nổi.

Những kẻ hy vọng Chúc Dung vẫn lạc dưới Thiên Khiển, chắc chắn sẽ phái kẻ không sợ chết can thiệp vào Thiên Khiển, từ đó khiến uy lực Thiên Khiển tăng cường.

Tuy nhiên, Chúc Dung có đại Khí Vận và Khai Thiên Công Đức, lại liên kết với Khí Vận Vu Tộc, nếu can thiệp vào, e rằng sẽ gánh chịu nhân quả nghiệp lực to lớn, cần phải giữ mình đứng ngoài.

Hiện tại, trên thân Chúc Dung đã có một chút đặc tính hỗn độn, nhưng Tiên Thiên Trọc Khí quá nhiều, muốn thành Tiên Thiên Ma

Thần Chi Thể cần không ít thời gian.

Theo thời gian trôi đi, Tiên Thiên Trọc Khí trên thân Chúc Dung càng lúc càng ít, đặc tính hỗn độn thì càng trở nên cường đại.

Cuối cùng, trên thân Chúc Dung không còn Tiên Thiên Trọc Khí nữa.

Khoảnh khắc đó, thể chất của Chúc Dung giống hệt Cộng Công, cũng sở hữu Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể đỉnh cấp của Huyết Mạch Bàn Cổ.

Với thể chất hiện tại của Chúc Dung, y có thể tu luyện Hỗn Độn Nguyên Thần.

"Oanh long long..." Mây Thiên Khiển màu tím hồng xuất hiện phía trên Bất Chu Sơn, che kín trời đất.

Uy trời khủng bố rực rỡ.

Nhất thời, vô số sinh linh Bất Chu Sơn đều cảm thấy áp lực.

Cộng Công trong lòng thở phào nhẹ nhõm, Thiên Khiển này uy lực kém hơn không ít so với Thiên Khiển mà y đã đối mặt.

Với sự chuẩn bị của Chúc Dung, vượt qua Thiên Khiển không phải vấn đề lớn.

Nhưng muốn tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần trong Thiên Khiển thì lại rất khó.

Lúc này, Đế Giang và những người khác cũng lần lượt rời khỏi Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Cộng Công là người cuối cùng rời đi, để lại một mình Chúc Dung.

Nếu mười hai Tổ Vu đều ở lại trong Đại Trận, sẽ bị Thiên Đạo nhận định là mười hai người cùng một lúc, uy lực của Thiên Khiển e rằng sẽ tăng cường đến mức Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không

chống đỡ nổi.

Khi Cộng Công sắp rời khỏi Đại Trận, Sát Khí Tiên Thiên xung quanh hóa thành từng xúc tu, trói buộc y lại.

Hóa ra, một sinh linh do Sát Khí Tiên Thiên đắc đạo đã tiềm phục trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

"Tiểu xảo kỹ xảo." Cộng Công khinh thường cười, trong lòng lại thầm tức giận.

Ngay cả Cộng Công cũng không phát giác.

Cũng không biết đã tiến vào Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận từ lúc nào.

Trong trận tràn ngập lượng lớn Sát Khí Tiên Thiên, khiến mười hai Tổ Vu đều không phát giác.

Tuy nhiên, sinh linh do Sát Khí Tiên Thiên đắc đạo không có Nguyên Thần, tu vi thân thể cũng chỉ cấp Kim Tiên.

Một Kim Tiên cấp can thiệp vào Thiên Khiển của Chúc Dung, có thể khiến uy lực Thiên Khiển tăng thêm một chút, nhưng khả năng khiến Chúc Dung vẫn lạc thì không lớn.

Hiển nhiên, mục tiêu của sinh linh sát khí đó là Tổ Vu cuối cùng rời khỏi Đại Trận, ngoài Chúc Dung ra.

Chúc Dung cần ứng đối Thiên Khiển, sẽ không rời khỏi Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Cộng Công và những người khác không can thiệp Thiên Khiển, vì vậy phải rời đi.

Vì Cộng Công là người cuối cùng, sinh linh sát khí đó dù do dự nhưng vẫn ra tay.

Chỉ cần tranh thủ một chút thời gian, khiến Cộng Công can thiệp

vào Thiên Khiển, thì dù sinh linh sát khí đó có chết cũng đáng.

Thời gian cấp bách, Cộng Công tế Tam Xoa Kích, chỉ một kích đã chém giết sinh linh sát khí đó, tiếp đó, y lóe thân rời khỏi Đại Trận.

Gần như cùng lúc Cộng Công rời khỏi Đại Trận, Thiên Khiển đã khóa chặt Chúc Dung bên trong trận.

Nếu Cộng Công chậm một bước, Thiên Khiển không chỉ khóa chặt Chúc Dung, mà còn khóa chặt y.

Như vậy, uy lực của Thiên Khiển sẽ tăng cường rất nhiều, dù liên thủ với Chúc Dung cũng lành ít dữ nhiều.

May mắn thì Chúc Dung vẫn lạc, y bị trọng thương.

Vận khí không tốt thì cả hai cùng vẫn lạc.

May mắn là Cộng Công rời khỏi Đại Trận sau Đế Giang và những người khác, nếu không, e rằng sẽ có một người trong số Đế Giang và những người khác cùng Chúc Dung đối mặt với Thiên Khiển.

Khoảnh khắc đó, Cộng Công cũng lòng còn sợ hãi.

Đế Giang và những người khác phát hiện ra điều bất thường, đang định mở miệng hỏi, Cộng Công đã kể lại những gì vừa xảy ra.

Biết được Cộng Công bị tập kích trước khi rời khỏi Đại Trận, Đế Giang và những người khác cũng toát mồ hôi hột.

“Kế của kẻ nào?” Đế Giang vẻ mặt phẫn nộ.

Các Tổ Vu khác cũng đều phẫn nộ.

Chương 89

Một đoàn Sát Khí Tiên Thiên tự mình sản sinh linh trí, tu luyện hóa hình, khả năng này không lớn.

Khả năng cao hơn là có Đại Năng nào đó điểm hóa.

Một sinh linh muốn tiềm nhập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mà không kinh động mười hai Tổ Vu, cũng không dễ dàng.

Nhưng có một điểm có thể xác định, khi sinh linh sát khí kia tiềm nhập, mười hai Tổ Vu không ở trong trận.

Nếu một trong mười hai Tổ Vu ở trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận nội, sinh linh sát khí tiềm nhập cũng khó mà không bị phát hiện.

Còn về kế của ai, thì khó nói rồi.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Thương Khung Lão Tổ, Đông Vương Công, Tam Thanh, v.v., thậm chí Hồng Quân.

Hoặc có lẽ, La Hầu.

Tuy La Hầu và Vu Tộc nhìn có vẻ quan hệ không tồi, nhưng La Hầu cũng sẽ không hy vọng Vu Tộc quá cường đại.

Cộng Công bấm tay bói toán, thiên cơ như một đống bòng bong.

Thiên cơ quá hỗn loạn, ngay cả Cộng Công là Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng khó mà thôi diễn rõ ràng.

"Chờ Chúc Dung độ Thiên Khiển xong, ta sẽ đi Thiên Đình." Cộng Công nói với Đế Giang và những người khác.

"Hai con súc sinh lông vũ đó ở Thiên Đình đang bày kế phải không?" Chúc Cửu Âm giận dữ nói.

“Không biết, nhưng dù có phải hay không, đó đều là một cái cớ.” Cộng Công nhàn nhạt nói.

Thiên Đình phát triển nhanh chóng, tuy thực lực không thể sánh bằng Thần Đình, nhưng lại là trở ngại lớn nhất mà Thần Đình xưng bá Hồng Hoang phải đối mặt.

Có một cái cớ, đáng lẽ phải thẳng tay trấn áp.

Sau khi Đông Hoàng Thái Nhất có một phân thân Chuẩn Thánh, Thiên Đình phát triển quá nhanh.

Ngày nay, Thiên Đình tuy còn lâu mới thống nhất Yêu Tộc, và khoảng cách với Vu Tộc cũng còn lớn, nhưng lại là một uy hiếp không nhỏ.

Cộng Công đã sớm muốn ra tay trấn áp Thiên Đình, nhưng nếu không có một cái cớ tốt, thì lại phiền phức.

Lần này, lại là một cái cớ không tồi.

Vì vậy, bất kể có liên quan đến Thiên Đình hay không, cái nồi đen này cứ đổ lên đầu Thiên Đình trước đã.

Lúc này, Chúc Dung đã thao túng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Mười hai cái Đô Thiên Thần Sát Phiên chuyển động, lượng lớn Thần Sát Chi Khí tràn ngập, hình thành từng lớp từng lớp bình chướng.

Lại có từng luồng thiên thần lôi oanh tạc quanh thân Chúc Dung, thêm vào Tiên Thiên Thần Thai Hỏa, hóa thành lôi hỏa khủng bố.

“Oanh!” Một đạo Thiên Khiển Thần Lôi từ trời giáng xuống.

Khi đạo Thiên Khiển Thần Lôi đầu tiên giáng xuống, vận hành của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận khựng lại, từng luồng

thiên thần lôi quanh thân Chúc Dung tiêu tán, từng lớp bình chướng do Thần Sát Chi Khí hình thành cũng yếu đi không ít.

Mọi chuyện xảy ra quá đột ngột, Chúc Dung cũng hoàn toàn không ngờ tới.

Cộng Công và những người khác ở ngoài trận đều sắc mặt không tốt.

Xem ra, sinh linh sát khí trước đó tập kích Cộng Công đã ảnh hưởng đến vận chuyển của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

"Uy lực của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sẽ giảm mạnh trong thời gian ngắn, Chúc Dung lại nguy hiểm rồi." Cộng Công sắc mặt âm trầm.

Cộng Công vốn không muốn bại lộ Thiên Phạt Chi Nhãn, nhưng e rằng sẽ phải bại lộ.

Rốt cuộc chỉ có mười hai cái Đô Thiên Thần Sát Phiên bố trí thành Đại Trận, tuy câu thông được mấy mạch linh lớn của Bất Chu Sơn, nhưng lại do một mình Chúc Dung thao túng, uy lực cũng không quá lớn.

Thêm vào đó, sinh linh sát khí bị Cộng Công chém giết kia không biết đã ở trong trận bao lâu, lại đã làm gì.

Từng lớp từng lớp bình chướng Thần Sát Chi Khí bị Thiên Khiển Thần Lôi đánh nát.

Khi đạo Thiên Khiển Thần Lôi đầu tiên biến mất, bình chướng Thần Sát Chi Khí cũng biến mất khoảng một phần ba.

Dưới sự oanh kích của đạo Thiên Khiển Thần Lôi thứ hai, bình chướng Thần Sát Chi Khí hoàn toàn biến mất.

Trong mười hai cái Đô Thiên Thần Sát Phiên, trừ Phiên của Cộng

Công và Phiên của Chúc Dung, mười cái phiên còn lại đều phát ra tiếng bi minh.

Chúc Dung đã hiển hóa Chân Thân, trong tay cầm Thiên Ly Hỏa Thần Tiên.

Thành Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể, còn cường hãn hơn cả Tổ Vu Chân Thân.

"Hống!" Theo một tiếng gào thét của Chúc Dung, trời đất biến sắc, phong vân cuồn cuộn.

Khi đạo Thiên Khiển Thần Lôi thứ ba ầm ầm giáng xuống, Chúc Dung vung Tiên nghênh đón.

"Phanh!" Dưới một kích của Chúc Dung, đạo Thiên Khiển Thần Lôi thứ ba đã yếu đi không ít, phần còn lại bị Chúc Dung một quyền đánh nát.

Vốn dĩ, Chúc Dung định tu luyện Nguyên Thần trong Thiên Khiển, nhưng Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lại xảy ra vấn đề, nên y đã từ bỏ.

Chúc Dung cũng rõ, tình huống hiện tại, khả năng tu luyện ra Nguyên Thần dưới Thiên Khiển là quá nhỏ.

Tình thế vốn đã nguy hiểm, nếu tu luyện Nguyên Thần thì lại càng nguy hiểm hơn.

Nếu không tu luyện ra Nguyên Thần, dù vượt qua Thiên Khiển, khi thành Nguyên Thần, lại sẽ có Thiên Khiển khác giáng xuống.

Khi rủi ro quá lớn, Chúc Dung cũng không thể không từ bỏ.

Trước hết độ Thiên Khiển, sau đó mới tính đến việc tu luyện Nguyên Thần.

Lúc này, Cộng Công và những người khác ở ngoài trận cũng chỉ có thể đứng nhìn, không thể ra tay giúp Chúc Dung.

Dưới sự oanh kích của từng đạo Thiên Khiển Thần Lôi, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận càng lúc càng bất ổn, Thiên Ly Hỏa Thần Tiên trong tay Chúc Dung đã bị tổn hại.

Chúc Dung cũng bị thương nhẹ, may mắn là thể chất của y cường hãn, nhanh chóng khôi phục.

Tổ Vu Chân Thân tu vi Chuẩn Thánh có thể sánh ngang Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Thể chất hiện tại của Chúc Dung tuy không sánh bằng Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng cũng vượt qua Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Với thể chất hiện tại của Chúc Dung, cộng thêm pháp lực cấp Chuẩn Thánh, lại có Tiên Thiên Linh Bảo, có các loại đan dược, linh quả, linh thạch, v.v., vấn đề không lớn.

Vào thời điểm cần thiết, Cộng Công sẽ sử dụng Thiên Phạt Chi Nhãn.

Về Thiên Phạt Chi Nhãn, đó là một bí mật của Cộng Công, y không hề nói cho Chúc Dung và các Tổ Vu khác biết.

Không phải Cộng Công không tín nhiệm Chúc Dung và những người khác, mà là nếu các Tổ Vu biết Cộng Công có Thiên Phạt Chi Nhãn, tâm thái của họ sẽ thay đổi.

Ví dụ như Chúc Dung, nếu y biết Cộng Công có Thiên Phạt Chi Nhãn, có thể giúp y giảm nhược uy lực Thiên Khiển, thì hiện tại chắc chắn sẽ bình tĩnh hơn.

Không lâu sau, Chúc Dung bị thương càng lúc càng nặng.

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng đã khôi phục, khiến Chúc Dung thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ thấy, Chúc Dung vừa chống đỡ Thiên Khiển, vừa lấy ra lượng

lớn đan dược, linh quả, linh thạch, v.v., từng ngụm từng ngụm nuốt vào.

Khi mây Thiên Khiển màu tím hồng che kín trời đất tiêu tán, Chúc Dung cũng như trút được gánh nặng.

Tuy nguy hiểm nhưng không có tai họa.

Tuy nhiên, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã bị phá.

Mười hai cái Đô Thiên Thần Sát Phiên, có bảy cái bị tổn hại, cần không ít thiên tài địa bảo và tinh huyết Tổ Vu để tu phục.

Chúc Dung bị thương cũng nặng, cần một thời gian mới có thể khôi phục.

Đế Giang và những người khác nhìn Chúc Dung độ Thiên Khiển xong, cũng đều thở phào nhẹ nhõm, càng thêm coi trọng Thiên Khiển.

Cần biết rằng, uy lực của Thiên Kiếp và Thiên Khiển quyết định bởi tu vi, và cũng quyết định bởi nghiệp lực cùng các yếu tố khác.

Chờ Đế Giang và những người khác đột phá Chuẩn Thánh, tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể, Thiên Khiển dẫn phát có lẽ sẽ lớn hơn lần này của Chúc Dung, cũng có thể sẽ nhỏ hơn, nhưng rất khó nói.

Vì Chúc Dung không thể tu luyện ra Nguyên Thần trong Thiên Khiển lần này, nên khi tu luyện ra Nguyên Thần, sẽ lại một lần nữa dẫn phát Thiên Khiển.

Thiên Khiển do cùng một sinh linh dẫn phát, lần sau sẽ mạnh hơn lần trước.

Nghĩa là, uy lực Thiên Khiển lần sau của Chúc Dung chắc chắn sẽ lớn hơn lần này.

Tuy nhiên, nếu Cộng Công dùng Thiên Phạt Chi Nhãn giúp Chúc

Dung giảm nhược uy lực Thiên Khiển, thì lại chưa chắc.

Chương 90

Không ít Đại Năng đều mật thiết quan tâm đến việc Chúc Dung độ Thiên Khiển.

Cách Bất Chu Sơn mấy chục vạn năm ánh sáng, dưới tầng Cương Phong Lôi Hỏa trên cao, giữa mây núi sương mù, thân ảnh Tam Thanh hiện ra.

"Chúc Dung đã độ Thiên Khiển xong." Nguyên Thủy nói.

Vu Tộc có thêm một Tiên Thiên Ma Thần, tuy chưa có Nguyên Thần, nhưng thực lực cũng đã tăng cường rất nhiều.

"Chúc Dung không thể tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần trong Thiên Khiển lần này, vậy thì, khi tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, sẽ lại dẫn phát Thiên Khiển, lần sau chưa chắc đã may mắn như vậy." Thông Thiên nhàn nhạt nói.

"Thiên Khiển lần này, Vu Tộc đã bại lộ không ít, nhưng e rằng vẫn còn ẩn giấu." Thái Thượng nói.

"À phải rồi, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu Tộc đột nhiên xảy ra vấn đề, đó là kế của ai?" Nguyên Thủy hỏi Thái Thượng.

Thông Thiên cũng hiếu kỳ.

Chúc Dung độ Thiên Khiển là chuyện lớn như vậy, mà Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lại xảy ra vấn đề, đó không phải chuyện nhỏ.

Tam Thanh tự nhận không có năng lực làm vậy.

"Hoặc là Thiên Đình chăng?

Thiên Đình có Thương Khung Lão Tổ, Đông Hoàng Thái Nhất có

một phân thân Chuẩn Thánh.

Mà này, bất kể có phải Thiên Đình làm hay không, Cộng Công cũng sẽ nhất mực đổ lỗi cho Thiên Đình." Thái Thượng nói.

Nghe Thái Thượng nói, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau, như có điều suy nghĩ.

"Kể từ khi Đông Hoàng Thái Nhất luyện Hỗn Độn Chung thành thân ngoại hóa thân, Thiên Đình phát triển nhanh chóng.

Tuy không sánh bằng Thần Đình Vu Tộc, nhưng cũng không kém là bao.

Nếu tốc độ phát triển bắt kịp Thần Đình, chưa chắc đã không thể đuổi kịp.

Với một uy hiếp lớn như vậy, có một cái cớ, Vu Tộc chắc chắn sẽ mượn cớ để phát huy." Thông Thiên nói.

"Đô Thiên Thần Sát Đại Trận là trấn tộc đại trận của Vu Tộc, Thiên Đình cũng khó mà khiến Đô Thiên Thần Sát Đại Trận xảy ra vấn đề nhỉ!

Hoặc là Vu Tộc, cố tình tạo ra một cái cớ, để dễ bề trấn áp Thiên Đình." Nguyên Thủy lại nghĩ nhiều hơn.

Mà, cũng có thể hiểu được.

Chúc Dung thành công độ Thiên Khiển, Thần Đình trên dưới lại bắt đầu chuẩn bị chiến tranh.

Vì đã có cớ để khai chiến với Thiên Đình, y cũng bắt đầu điều binh khiển tướng.

Lần này công đánh Thiên Đình không phải cả mười hai Tổ Vu cùng đi.

Chúc Dung bị thương chưa lành ở lại Bất Chu Sơn, Hậu Thổ cũng

ở lại.

Cộng Công và mười Tổ Vu khác dẫn theo mấy chục Đại Vu, cùng với trăm vạn quân đội, tiến về Thiên Giới.

Vu Tộc ở Thiên Giới có tám tuyến phòng thủ, mỗi tuyến đều có không ít Thần Tộc.

"Từ hạ giới mang theo trăm vạn quân đội, tuyến phòng thủ Thiên Giới lại điều động thêm bốn trăm vạn." Cộng Công trong lòng tính toán.

Năm trăm vạn quân đội không nhiều, nhưng tu vi thấp nhất cũng là Tán Tiên cấp.

Lần này cũng không phải quyết chiến với Thiên Đình, chỉ là để trấn áp Thiên Đình mà thôi.

Mười Tổ Vu khí thế hung hăng xông về Thiên Đình, khiến Hồng Hoang chấn động.

Thiên Đình.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Thương Khung Lão Tổ, Bạch Trạch, v.v., từng người đều sắc mặt ngưng trọng.

"Vốn dĩ nằm trong dự liệu, toàn lực chuẩn bị chiến tranh." Đế Tuấn trầm giọng nói.

Theo sự phát triển nhanh chóng của Thiên Đình, Đế Tuấn cũng rõ, Vu Tộc chắc chắn sẽ muốn trấn áp Thiên Đình.

Khi lệnh của Đế Tuấn ban ra, từ Cửu Trọng Thiên đến Tam Thập Nhị Trọng Thiên, đều có đại quân Yêu Tộc điều động.

Cùng lúc đó, từng cái Tinh Thần Phiên được dựng lên.

Ba trăm sáu mươi lăm Đại Yêu cấp Kim Tiên mỗi người phụ trách

một Đại Tinh Thần Phiên, ngoài ra còn có Yêu Tướng cấp Huyền Tiên phụ trách Tiểu Tinh Thần Phiên.

Từng cái Tinh Thần Phiên được dựng lên, khung Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng hoàn thành, tiếp đó là ức vạn tiểu yêu.

Trận nhãn liên kết Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

Đế Tuấn lại tế Hà Đồ Lạc Thư, bố trí thành Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Có Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mới hoàn thiện.

Phân thân Chuẩn Thánh của Đông Hoàng Thái Nhất, và Thương Khung Lão Tổ tu vi Chuẩn Thánh, đều đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Khi Cộng Công và những người khác lên Cửu Trọng Thiên, cũng đã đối đầu với đại quân Thiên Đình.

Lúc này, khoảng cách từ khi Chúc Dung độ Thiên Khiển cũng đã không ít thời gian rồi.

Hai bên điều động quân đội, gấp rút đến Cửu Trọng Thiên, đều mất không ít thời gian.

Do Thiên Đình phần lớn sức mạnh đều dùng để bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, vì vậy, số lượng quân đội nghênh chiến ở Cửu Trọng Thiên tuy không ít, nhưng tu vi đều không cao, cấp Tán Tiên cũng chỉ là một phần nhỏ.

"Sát!" "Sát sát!" "Sát sát sát!" Hai bên vừa chạm mặt đã triển khai cuộc chém giết.

Cộng Công và các Tổ Vu khác không ra tay, sức mạnh của mấy chục Đại Vu không phải quân đội Yêu Tộc có thể chống đỡ được.

Tướng Liễu hiển hóa Chân Thân, là một con rắn chín đầu.

Nơi y đi qua, độc thủy cuồn cuộn, biến thành đầm lầy.

Cửu Phượng hiển hóa thành chim chín đầu.

Hình Thiên và Xi Vưu hai người kết hợp càng sở hướng phi mỹ (vô địch).

Lại có Khoa Phụ và Hậu Nghệ kết hợp.

Khoa Phụ là Đại Vu có thân thể lớn nhất, không hiển hóa Chân Thân cũng là một cự nhân.

Trong tay một cây trượng gỗ đào vung vẩy giữa những tia sáng chói lọi.

Hậu Nghệ sử dụng cung tiễn bắn giết từng Đại Yêu.

Khi cây cung trong tay Hậu Nghệ vừa kéo ra, một mũi tên ngưng tụ trọc khí hoặc sát khí, dây cung khẽ động, mũi tên hóa thành lưu quang, trong nháy mắt xuyên thủng thân thể một Đại Yêu nào đó.

Bất kể cách xa bao nhiêu, mũi tên Hậu Nghệ bắn ra đều tức khắc đến, dường như thời gian và không gian trước mũi tên đều mất đi ý nghĩa.

Từng Tiểu Vu thì chỉ huy Thần Tộc.

Giẫm lên lửa chiến, tay nắm hủy diệt, tiến lên không lùi.

Hoàn toàn nghiền ép, một phe Vu Tộc chiến ý trùng thiên, quân đội Thiên Đình thì tổn thất thảm trọng.

Mắt thấy quân đội Thiên Đình sắp đại bại, lúc này, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận phát uy.

Do Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận quá phức tạp, cần ức vạn sinh linh đồng lòng hiệp lực, Thiên Đình lại không tạo ra được nhiều cờ

hiệu, vì vậy, bố trí thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cần không ít thời gian, vận hành Đại Trận lại cần nhiều thời gian hơn.

Trước khi Cộng Công và những người khác lên Thiên Giới, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã bố trí xong, nhưng hiện tại mới bắt đầu phát động, có thể thấy hiệu suất thấp.

Khi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vừa phát động, giữa trời đất một mảnh hắc ám, vô số tinh quang.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vừa thành, liền khế hợp với thiên địa.

Hiện nay, nơi tinh quang chiếu rọi đều là không gian trận pháp của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Cả Hồng Hoang, hầu như bất kỳ nơi nào cũng có thể thấy tinh quang.

Vì vậy, muốn thoát khỏi Đại Trận này rất khó.

Tuy nhiên, thời không có thể bình ổn sự khóa định của tinh quang.

Thế là, Đế Giang và Chúc Cửu Âm hai người nhìn nhau một cái, đồng thời phát động Pháp Tắc.

Đế Giang thi triển Không Gian Pháp Tắc Chi Lực, Chúc Cửu Âm thì thi triển Thời Gian Pháp Tắc Chi Lực.

Chương 91

Mặc dù Đế Giang và Chúc Cửu Âm đều chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, Pháp Tắc cũng chưa viên mãn, càng không nói đến việc hình thành Pháp Tắc Đạo Quả, nhưng khi toàn lực thi triển Pháp Tắc cũng không thể xem thường.

Khi hai loại Pháp Tắc sức mạnh kết hợp lại, cũng đã hình thành Thời Không Bình Tế, nhưng không phải để bảo vệ Tổ Vu hoặc Đại Vu, mà là bảo vệ Tiểu Vu.

Hiện tại, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Thiên Đình đã hoàn thiện, nhưng vì những kẻ bố trí trận pháp không thể phối hợp ăn ý, thêm vào tu vi phổ biến khá thấp, nên còn lâu mới có thể phát huy uy lực của trận này.

Đối với Đại Vu không cấu thành uy hiếp quá lớn, đối với Tổ Vu thì càng không có uy hiếp gì.

Số lượng nhân khẩu luôn là vấn đề lớn của Vu Tộc.

Vì vậy, Đế Giang và Chúc Cửu Âm trước tiên bảo vệ Tiểu Vu.

"Oanh long long!" Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh chấn động, phảng phất đang nổi giận, quần tinh xoắn vặn hỗn loạn, vô biên tinh quang giáng xuống.

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận nếu phát huy đến cực hạn, đối kháng Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng chưa chắc đã không thể, nhưng hiện tại, uy lực quá yếu." Cộng Công thầm nghĩ.

Chỉ thấy, Cộng Công tế ra Thập Nhất Phẩm Hắc Liên và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Nhất thời, một mảng lớn màn sáng màu đen cản trở tinh quang

giáng xuống, lại có những bông hắc liên dày đặc.

Dưới sự giáng xuống của tinh quang, màn sáng màu đen do Thập Nhất Phẩm Hắc Liên và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ hợp lực hình thành bị lay động, từng đóa hắc liên vỡ vụn, nhưng lại liên tục diệt rồi liên tục sinh, tuần hoàn không ngừng, vô hưu vô chỉ.

Tuy nhiên, tinh quang gần như vô cùng vô tận, ức vạn sinh linh bố trận, không thiếu cường giả, pháp lực cộng lại vô cùng khủng bố.

Hiện tại, pháp lực của Cộng Công khôi phục và tiêu hao miễn cưỡng cân bằng, có thể kéo dài thời gian.

Nhưng uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại đang từ từ tăng cường.

Đột nhiên, hai Chuẩn Thánh giáng lâm, một trái một phải vây công Cộng Công.

Chính là Thương Khung Lão Tổ và phân thân của Đông Hoàng Thái Nhất.

Còn về Cửu Thiên Phú Thân của Thương Khung Lão Tổ thì không xuất hiện.

Sức mạnh một kích của Đông Hoàng Chung, Thập Nhất Phẩm Hắc Liên và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ bị áp chế.

Đó là vì đang ở trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nếu không, phân thân của Đông Hoàng Thái Nhất không thể nào áp chế sự kết hợp của hai Tiên Thiên Linh Bảo của Cộng Công.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên cũng chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ khi đạt Thập Tam Phẩm mới là Tiên Thiên Chí Bảo.

Vì vậy, chỉ có Thập Nhất Phẩm Hắc Liên và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, đều không sánh bằng Đông Hoàng Chung.

Sự kết hợp của Thập Nhất Phẩm Hắc Liên và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, kỳ thực cũng không bằng Đông Hoàng Chung, nhưng còn phải xem người sử dụng.

Vì do Cộng Công sử dụng, ít nhất cũng có thể chống lại Đông Hoàng Chung hiện tại.

Rốt cuộc, bản thể của Đông Hoàng Thái Nhất cũng chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, kém Cộng Công quá nhiều, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Thương Khung Lão Tổ tế ra một Tiên Thiên Linh Bảo.

Dưới sự vây công của Đông Hoàng Thái Nhất và Thương Khung Lão Tổ, phòng ngự của Thập Nhất Phẩm Hắc Liên và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ đang nguy hiểm.

Oanh!

Trên Thiên giới, Đông Hoàng Thái Nhất một quyền oanh ra, đánh nát không ít hắc liên quanh Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Tiên Thiên Linh Bảo của Thương Khung Lão Tổ giáng xuống, cũng khiến Thập Nhất Phẩm Hắc Liên bất ổn.

Bị hai Chuẩn Thánh vây công, Cộng Công cũng chịu chút áp lực.

Vô luận là Đông Hoàng Thái Nhất hay Thương Khung Lão Tổ, thực lực đều tinh tiến hơn lần giao thủ trước với Cộng Công.

Lúc này, Cộng Công lấy ra Tam Xoa Kích.

Pháp tắc Hủy Diệt gia trì Thập Nhất Phẩm Hắc Liên, tiếp đó, Thập Nhất Phẩm Hắc Liên hóa thành Diệt Thế Đại Ma.

Lại có lực lượng Pháp tắc Thôn Phệ gia trì Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, khiến vạn đóa hắc liên quanh Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ đều sở hữu lực lượng thôn phệ.

Khi Cộng Công vung Tam Xoa Kích trong tay, khí tức Pháp tắc Thủy lan tràn trời đất, hồng thủy vô biên xuất hiện phía sau lưng.

Dưới uy thế của Cộng Công, Đông Hoàng Thái Nhất và Thương Khung Lão Tổ cũng rơi vào hạ phong.

Chỉ thấy, Diệt Thế Đại Ma và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ vây công Thương Khung Lão Tổ, còn Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công thì bao phủ Đông Hoàng Thái Nhất trong hồng thủy ngập trời.

So với Thương Khung Lão Tổ, thực lực Đông Hoàng Thái Nhất lại yếu hơn không ít.

Nhìn thì Cộng Công như dốc toàn lực, nhưng thực chất không phải vậy.

Hai đại phân thân của Cộng Công chưa xuất hiện, Thiên Phạt Chi Nhãn cũng chưa động dụng.

Cần biết rằng, tu vi phân thân bóng tối của Cộng Công ngang bằng bản thể, cũng đạt Chuẩn Thánh, còn phân thân Bàn Cổ ngưng tụ từ Đô Thiên Thần Sát, hiện tại cấp Đại La Kim Tiên, tác dụng quá nhỏ trong chiến đấu cấp Chuẩn Thánh.

Bị Cộng Công áp chế đánh, Đông Hoàng Thái Nhất và Thương Khung Lão Tổ đều uất ức.

Nhất là Thương Khung Lão Tổ.

Thời Thái Cổ, Thương Khung Lão Tổ là một trong ba nghìn Tiên Thiên Ma Thần, tuy sau khi bị Bàn Cổ chém giết rồi chuyển sinh ở Hồng Hoang, nhưng y cũng là một trong những sinh linh Tiên Thiên đầu tiên, căn cước không tệ, bối phận xa không phải Cộng Công có thể sánh bằng, giờ lại bị Cộng Công dùng hai Tiên Thiên Linh Bảo áp chế.

Tuy trong lòng không thừa nhận, nhưng Thương Khung Lão Tổ

cũng rõ ràng thực lực hiện tại của Cộng Công đã vượt xa không ít.

"Ở Hồng Hoang, trừ Hồng Quân, có lẽ cũng chỉ La Hầu mới có khả năng đánh bại Cộng Công." Thương Khung Lão Tổ trong lòng than thở một tiếng.

Cuộc chiến của ba Chuẩn Thánh, dư ba cũng tương đương đáng sợ.

Những sinh linh gần ba người không một ai may mắn thoát khỏi.

Đông Hoàng Chung vừa vang, thời không hỗn loạn, không gian vặn vẹo, ngay cả Đại Vu cũng không thể chống đỡ.

Mỗi cử chỉ của Thương Khung Lão Tổ đều khiến Hậu Thiên Thanh Khí ở Thiên giới cuồn cuộn.

Cộng Công thì điều khiển hồng thủy ngập trời.

Tinh quang từ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận giáng xuống, phần lớn đều chiếu rọi lên người Cộng Công.

Vừa phải chống đỡ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lại một chọi hai, Cộng Công tuy vẫn chiếm thượng phong, nhưng cũng không dễ chịu.

Vừa chiến đấu, Cộng Công trong lòng cũng vừa thầm tính toán.

Không bao lâu, Cộng Công đã có kế sách.

Chỉ thấy, mắt phải của Cộng Công hóa thành một tiểu Thái Dương Tinh, mắt trái thì hóa thành một tiểu Thái Âm Tinh.

Song nhãn diễn hóa nhật nguyệt, lại đang ở Thiên giới, Cộng Công dễ dàng thiết lập liên hệ với trận nhãn của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

"Bàn Cổ sinh Thái Cực?

Không hay rồi!" "Hỏng bét!" Vừa thấy song nhãn Cộng Công diễn hóa nhật nguyệt, Đông Hoàng Thái Nhất và Thương Khung Lão Tổ đều kinh hãi thất sắc.

Thái Dương Tinh vốn là mắt phải của Bàn Cổ hóa thành, Thái Âm Tinh là mắt trái của Bàn Cổ hóa thành.

Cộng Công tuy chưa tu thành Bàn Cổ Chân Thân, nhưng cũng là Tiên Thiên Ma Thần mang huyết mạch Bàn Cổ, song nhãn diễn hóa nhật nguyệt, thêm vào việc đang ở Thiên giới, muốn câu thông Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh rất dễ dàng.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh lại là trận nhãn của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Ức vạn Yêu Tộc tuy đồng lòng hiệp lực bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nhưng rốt cuộc vẫn chưa đủ ăn ý.

Cùng với việc Cộng Công dùng đồng lực ảnh hưởng Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bắt đầu vặn vẹo hỗn loạn.

"Phá cho ta!" Một tiếng quát lớn, Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công vung ra, một kích đã tích tụ lâu nay.

Một đạo ánh sáng phủ quang khai thiên chói mắt phát ra từ Tam Xoa Kích, bay về phía ba mươi ba tầng trời.

Đó là thức thứ ba của Khai Thiên Cửu Thức được thi triển bằng Tam Xoa Kích.

Ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện, tầng trời thứ ba mươi hai, Đế Tuấn đang điều khiển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Hà Đồ Lạc Thư diễn hóa, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh liên tục cung cấp sức mạnh.

Hỗn Nguyên Hà Lạc kết hợp hoàn mỹ với Chu Thiên Tinh Đấu, nhưng hiện tại, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh bất ổn định, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng càng lúc càng hỗn loạn.

Cảm nhận uy lực Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không ngừng giảm nhỏ, Đế Tuấn cũng đại kinh.

Ánh sáng phủ quang khai thiên sắc bén từ tầng trời thứ chín một đường đi lên, xuyên qua tầng trời thứ mười, tầng trời thứ mười một, tầng trời thứ mười hai… Lúc này, trong lòng Đế Tuấn sản sinh nỗi sợ hãi chưa từng có.

Điều khiển Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, Khai Thiên Phủ, đối mặt với Bàn Cổ ư!

Chương 92

Đương nhiên, Cộng Công hiện tại còn xa mới sánh được với Bàn Cổ, nhưng cũng miễn cưỡng có chút uy thế của Bàn Cổ, đủ để chấn nhiếp Đế Tuấn.

Mặc dù trong lòng vô cùng sợ hãi, nhưng Đế Tuấn lấy dũng khí, điều khiển Hà Đồ Lạc Thư chống đỡ ánh sáng phủ quang khai thiên.

"Phanh!" Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận do Hà Đồ Lạc Thư diễn hóa bị ánh sáng phủ quang khai thiên chia làm hai.

Phá vỡ Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận xong, ánh sáng phủ quang khai thiên vẫn không biến mất.

Nó lướt qua đỉnh đầu Đế Tuấn, ngay sau đó, Đế Tuấn trơ mắt nhìn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bị phá.

Ức vạn tiểu yêu bày trận đã chết mấy chục vạn, bị thương mấy trăm vạn.

Ba trăm sáu mươi lăm Đại Tinh Thần Phiên hư hại không ít, Tiểu Tinh Thần Phiên hư hại càng nhiều.

Chỉ để tu phục Tinh Thần Phiên đã cần vô số Thiên Tài Địa Bảo rồi… Một kích phá vỡ Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Cộng Công cũng tiêu hao không nhỏ.

Bởi vì điều khiển Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, đồng lực tiêu hao quá lớn, trước mắt Cộng Công đều có chút mờ đi, cần một thời gian mới có thể khôi phục.

Còn về tiêu hao pháp lực, có hai đại phân thân, nhanh chóng có thể khôi phục.

"Phanh!" Thừa dịp Đông Hoàng Thái Nhất sững sờ, Tam Xoa Kích

trong tay Cộng Công nặng nề bổ chém lên người Đông Hoàng Thái Nhất.

Chịu một kích của Tam Xoa Kích, Đông Hoàng Thái Nhất thét lên một tiếng thảm thiết, bị đánh trở về nguyên hình, hóa thành một chiếc Đông Hoàng Chung.

Chỉ thấy, thần quang Đông Hoàng Chung ảm đạm, có một vết nứt nhỏ li ti.

Tuy là Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng đã bị tổn hại.

Khai Thiên Thần Phủ của Bàn Cổ còn chia làm ba, phân hóa thành ba Tiên Thiên Chí Bảo, Đông Hoàng Chung chỉ là một trong ba bảo vật hóa từ Khai Thiên Thần Phủ.

Trong ba bảo vật khai thiên, Bàn Cổ Phiên có lực công kích đứng đầu, Tam Xoa Kích của Cộng Công là do Thí Thần Thương dung hợp Đoạn Ngọc Câu mà thành, có một phần tạo hóa của Thập Nhị Phẩm Thanh Liên, uy lực thậm chí còn hơn Bàn Cổ Phiên một bậc.

Cũng là do tu vi bản thể Đông Hoàng Thái Nhất chưa đủ cao, nếu không, Đông Hoàng Chung cũng sẽ không bị tổn hại.

Trong nháy mắt, vết nứt nhỏ trên Đông Hoàng Chung biến mất, nhưng cũng chỉ nhìn thì như đã tu phục xong, trên thực tế thì không phải vậy.

"Xoẹt!" Đông Hoàng Chung bay về phía tầng trời thứ ba mươi hai.

Thương Khung Lão Tổ sắc mặt khó coi, cũng không dám tiếp tục chiến đấu, quay người rời đi.

Lúc này, Cộng Công lại nhắm mắt, Hỗn Độn Nguyên Thần trong cơ thể đang cảm ứng.

Khi phá vỡ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Cộng Công có một cảm

giác kỳ lạ, khi Đông Hoàng Chung bị tổn hại, trong lòng y thêm vài phần minh ngộ.

"Chẳng lẽ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã ẩn giấu một Chí Bảo." Ánh mắt Cộng Công xuyên thấu từng tầng trời, rơi trên Thái Dương Tinh.

Nhìn chằm chằm Thái Dương Tinh, khóe miệng Cộng Công hiện lên một nụ cười.

Trên Thái Dương Tinh, có một bảo vật, đó là Huyền Tẫn Chi Môn.

Huyền Tẫn Chi Môn là Tiên Thiên Chí Bảo, Thiên Môn thông đến Thiên giới chỉ là hình chiếu của Huyền Tẫn Chi Môn.

Bởi vì Huyền Tẫn Chi Môn ở Thiên giới, cho nên, thông qua hình chiếu của Huyền Tẫn Chi Môn có thể truyền tống đến Thiên giới, nếu Huyền Tẫn Chi Môn ở U Minh, cũng có thể truyền tống đến đó.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất có được Huyền Tẫn Chi Môn, nhưng trong Huyền Tẫn Chi Môn có một Hỗn Độn Nguyên Thần của Tiên Thiên Ma Thần, cho nên, hai người Đế Tuấn không thể luyện hóa.

"Dùng sức mạnh của Thái Dương Tinh luyện hóa Nguyên Thần của Tiên Thiên Ma Thần, luyện chế Đông Thiên Môn, Nam Thiên Môn, Tây Thiên Môn và Bắc Thiên Môn, thật mỹ diệu." Cộng Công lẩm bẩm.

Thái Dương Tinh quả là một nơi tốt, Hỗn Độn Chung, một trong ba bảo vật khai thiên, rơi trên Thái Dương Tinh, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư cũng rơi trên Thái Dương Tinh.

Còn về Huyền Tẫn Chi Môn, vốn không ở Thái Dương Tinh, sau khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất có được liền đặt bên trong Thái Dương Tinh, dùng bản nguyên của Thái Dương Tinh luyện hóa.

Với sự nóng rực bá đạo của bản nguyên Thái Dương Tinh, xóa sổ một Hỗn Độn Nguyên Thần của Tiên Thiên Ma Thần cũng không phải không thể.

Một khi để Đế Tuấn hoặc Đông Hoàng Thái Nhất luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn, không chỉ một Tiên Thiên Chí Bảo, Thiên Đình sẽ xuất hiện Tứ Đại Thiên Môn, có thể hình chiếu xuống Hạ giới, truyền tống yêu tộc ở Hạ giới lên Thiên Đình, người của Thiên Đình cũng có thể truyền tống xuống Hạ giới, như vậy, phòng tuyến Vu Tộc lập ở tầng trời thứ nhất đến thứ tám sẽ không còn nhiều ý nghĩa.

Cộng Công cũng không biết Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã ẩn giấu một thứ.

Có thể phát hiện Huyền Tẫn Chi Môn ở Thái Dương Tinh cũng do vận khí mà thôi.

Đã phát hiện rồi, Cộng Công sẽ không bỏ qua.

Nói xong, Cộng Công đến bên cạnh Đế Giang.

"Dùng Pháp tắc Không Gian truyền tống ta đến Thái Dương Tinh." Cộng Công nói với Đế Giang.

Mà tầng trời thứ chín, cách Thái Dương Tinh hai mươi mấy giới diện, muốn trực tiếp truyền tống đến đó không dễ dàng chút nào.

Có mắt phải của Cộng Công câu thông Thái Dương Tinh, Đế Giang lại sử dụng Pháp tắc Không Gian, cuối cùng Cộng Công dùng Tam Xoa Kích đánh vỡ hư không, một không gian thông đạo bất ổn định cũng xuất hiện.

Một bước bước ra, thông qua không gian thông đạo bất ổn định, chỉ trong vài phút, Cộng Công đã đến trên Thái Dương Tinh.

Cũng là Cộng Công, đổi lại một Đại La Kim Tiên, dù có Tiên Thiên Chí Bảo hộ thân, trong không gian thông đạo bất ổn định cũng

nguy hiểm.

Vừa đến Thái Dương Tinh, thấy trên mặt đất đang bùng cháy kim hồng sắc hỏa diễm, phía trên bầu trời đỏ rực.

Khí tức nóng rực vô cùng ập đến.

Do Pháp tắc thứ nhất của Cộng Công là Thủy, cho nên, đến Thái Dương Tinh khiến y không thoải mái.

"Thật đúng là cần làm nguội Thái Dương Tinh một chút!" Cộng Công lẩm bẩm.

Lần này đến Thái Dương Tinh, Cộng Công không phải để du ngoạn, mà là để đoạt lấy Huyền Tẫn Chi Môn.

Sử dụng một độn pháp, Cộng Công tiềm nhập địa để, đi về phía bản nguyên của Thái Dương Tinh.

Trên bề mặt Thái Dương Tinh bị Thái Dương Chân Hỏa bao phủ, bên trong, lại là Kim Viêm Mặt Trời.

Kim sắc hỏa diễm phảng phất vô biên vô tế, uy lực mạnh hơn Thái Dương Chân Hỏa gấp trăm ngàn lần.

Càng tiếp cận hạch tâm Thái Dương Tinh, nhiệt độ cũng càng cao.

Khi gần hạch tâm Thái Dương Tinh, có cấm chế ngăn cản.

"Phanh!" Tam Xoa Kích huy động, dễ dàng phá vỡ cấm chế, Cộng Công tiếp tục tiếp cận tinh hạch.

Không bao lâu, y đã thấy Huyền Tẫn Chi Môn.

Chỉ thấy, Huyền Tẫn Chi Môn hiện màu hỗn độn, có tử sắc hồng mông văn lộ, hình tròn, đường kính mười hai vạn chín nghìn sáu trăm dặm.

Không sai, Huyền Tẫn Chi Môn là một hình tròn đường kính mười

hai vạn chín nghìn sáu trăm dặm.

"Bàn Cổ?" Một âm thanh kinh ngạc truyền ra từ trong Huyền Tẫn Chi Môn.

Trong Huyền Tẫn Chi Môn, có một Hỗn Độn Nguyên Thần của Tiên Thiên Ma Thần.

Do bị bản nguyên Thái Dương Tinh luyện hóa không biết bao lâu, Hỗn Độn Nguyên Thần trong Huyền Tẫn Chi Môn có chút suy yếu.

Khi cảm ứng Hỗn Độn Nguyên Thần trong Huyền Tẫn Chi Môn, Cộng Công cũng kinh ngạc.

Mặc dù Hỗn Độn Nguyên Thần trong Huyền Tẫn Chi Môn đang ở trạng thái suy yếu, nhưng lại cường đại, có cấp Chuẩn Thánh.

Trạng thái suy yếu đều có Chuẩn Thánh, trạng thái toàn thịnh chỉ sợ đạt Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Thời Thái Cổ, những Tiên Thiên Ma Thần ngăn cản Bàn Cổ khai thiên, tu vi thấp nhất cũng là Đại Đạo Thánh Nhân.

Chỉ là, Bàn Cổ quá biến thái, khai thiên tích địa tiêu hao không nhỏ, lại có thể chém giết ba nghìn Tiên Thiên Ma Thần, quả thực khủng bố đến vậy.

Quan sát kỹ một lúc, Cộng Công phát hiện, Hỗn Độn Nguyên Thần trong Huyền Tẫn Chi Môn không thể thoát ra, cũng không thể công kích ra ngoài.

Khó trách rồi, nếu Hỗn Độn Nguyên Thần trong Huyền Tẫn Chi Môn có thể thoát ra, hoặc có thể công kích ra ngoài, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất e rằng đã sớm ngã xuống, cũng không thể đặt Huyền Tẫn Chi Môn cạnh bản nguyên Thái Dương Tinh.

Cộng Công vươn tay, pháp lực bao phủ Huyền Tẫn Chi Môn.

Dưới sự bao phủ của pháp lực Cộng Công, Huyền Tẫn Chi Môn dần dần co nhỏ, rơi vào tay Cộng Công.

Kỳ thực, không phải Huyền Tẫn Chi Môn thật sự biến nhỏ, mà là Cộng Công đã dùng Chưởng Trung Thế Giới.

Cộng Công dùng đại pháp lực diễn hóa ra một tiểu thế giới trong tay, đừng nói chỉ mười hai vạn chín nghìn sáu trăm dặm Huyền Tẫn Chi Môn, thành ngàn vạn Huyền Tẫn Chi Môn, cũng có thể chứa được.

Huyền Tẫn Chi Môn đã trong tay, Cộng Công cũng rời đi.

Còn về Hỗn Độn Nguyên Thần trong Huyền Tẫn Chi Môn, có thể từ từ, cũng không cần vội vàng nhất thời.

Trước khi không giải quyết Hỗn Độn Nguyên Thần trong Huyền Tẫn Chi Môn, Cộng Công không thể luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn.

Chương 93

Nhưng, Huyền Tẫn Chi Môn có chút quỷ dị, một Hỗn Độn Nguyên Thần cường đại ở bên trong lại không thể thoát ra, cũng không thể công kích ra ngoài.

Nếu Hỗn Độn Nguyên Thần bị khốn trong Huyền Tẫn Chi Môn vốn là vật được dùng để luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại bị khốn trong đó, Cộng Công luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn cũng sẽ đi theo vết xe đổ.

"Trước tiên rời khỏi Thái Dương Tinh, đợi khi có thời gian, tìm hiểu rõ Hỗn Độn Nguyên Thần trong Huyền Tẫn Chi Môn là Ma Thần nào thời Thái Cổ, đợi sau khi giải quyết xong, tìm một người luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn, nếu không có vấn đề, ta sẽ luyện hóa." Cộng Công trong lòng đang tính toán.

Có lẽ Cộng Công đã quá cẩn thận, nhưng một Hỗn Độn Nguyên Thần cường đại bị khốn trong Huyền Tẫn Chi Môn là sự thật, cẩn thận một chút vẫn hơn… Ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện, tầng trời thứ ba mươi hai.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đồng loạt sắc mặt đại biến.

"Không hay rồi!" Bởi vì Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cảm ứng cấm chế bên trong Thái Dương Tinh đã bị phá.

"Trước đó Cộng Công dưới sự giúp đỡ của Pháp tắc Không Gian của Đế Giang đã phá toái hư không, chắc chắn đã đến Thái Dương Tinh." Đế Tuấn sắc mặt vô cùng âm trầm.

"Đáng chết, dám phát hiện Huyền Tẫn Chi Môn." Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Hiện tại, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất gần như có thể khẳng định, Huyền Tẫn Chi Môn đã rơi vào tay Cộng Công.

Tuy vì trong Huyền Tẫn Chi Môn có một Hỗn Độn Nguyên Thần cường đại, không thể luyện hóa, nhưng đó cũng là Tiên Thiên Chí Bảo mà!

Vốn, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất định lợi dụng bản nguyên Thái Dương Tinh luyện hóa Hỗn Độn Nguyên Thần trong Huyền Tẫn Chi Môn, sau đó Đế Tuấn luyện hóa, như vậy, hai huynh đệ đều có một Tiên Thiên Chí Bảo.

Khi Đông Hoàng Thái Nhất luyện Đông Hoàng Chung thành thân ngoại hóa thân, dựa vào Đông Hoàng Chung, đã thành công chiếm lấy hình chiếu của Huyền Tẫn Chi Môn, đang định luyện chế Đông Thiên Môn, Nam Thiên Môn, Tây Thiên Môn và Bắc Thiên Môn, tiện cho Thiên Đình và Hạ giới câu thông, nhưng hiện tại… Khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vội vã đến nơi hạch tâm bên trong Thái Dương Tinh, quả nhiên đã không còn thấy Huyền Tẫn Chi Môn nữa.

Cấm chế hai người đặt ra đã bị phá.

Mặc dù cho rằng Cộng Công đã lấy đi Huyền Tẫn Chi Môn, nhưng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng có một suy đoán khác, đó là Huyền Tẫn Chi Môn đã bỏ trốn.

Rốt cuộc trong Huyền Tẫn Chi Môn có một Hỗn Độn Nguyên Thần cường đại.

Nhưng, khả năng Cộng Công lấy đi Huyền Tẫn Chi Môn là lớn nhất.

Đừng nói Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Cộng Công có được Huyền Tẫn Chi Môn, tâm tình cũng đại hảo.

Cộng thêm Tam Xoa Kích, Cộng Công đã có hai Tiên Thiên Chí

Bảo.

Tiếp theo, Cộng Công cần phải cân nhắc là giải quyết Hỗn Độn Nguyên Thần trong Huyền Tẫn Chi Môn.

Rời khỏi Thái Dương Tinh, Cộng Công vội vã đến chiến trường.

Cuộc chiến này chưa kết thúc.

Vu Tộc phát động trận chiến này là để áp chế Thiên Đình, mục đích cũng đã đạt được.

Chỉ riêng việc Cộng Công phá Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã khiến Thiên Đình chết thương không ít, mất đi Huyền Tẫn Chi Môn, Tứ Đại Thiên Môn của Thiên Đình cũng không thể luyện chế thành công rồi… Chiến tranh tạm kết thúc, không tính thời gian hai bên điều binh khiển tướng, và thời gian hành quân, cuộc chiến tàn khốc đã kéo dài trăm năm.

Sau một trận chiến, Thiên Đình tổn thất thảm trọng, khoảng cách với Thần Đình càng lúc càng lớn.

Kỳ thực, với thực lực hiện tại của Vu Tộc, chưa hẳn không thể một lần diệt Thiên Đình, nhưng khí số của Thiên Đình chưa hết, lại có Đông Hoàng Chung trấn áp khí vận.

Bởi vì khí vận hiện tại của Thiên Đình, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không dám ra tay diệt Thiên Đình, rốt cuộc hậu quả quá nghiêm trọng rồi.

Trước khi thực lực không thể chống lại Thiên Đạo, hành động trái quy tắc Thiên Đạo sẽ phải chịu đại giới cực lớn.

Dưới quy tắc Thiên Đạo, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không khác gì con kiến, huống hồ Chuẩn Thánh.

Cộng Công có thể khẳng định, một khi Vu Tộc hiện tại diệt Thiên

Đình, tuyệt đối được không bù mất.

Hơn nữa, trấn áp khí vận Thiên Đình không chỉ có một chiếc Đông Hoàng Chung, Hà Đồ Lạc Thư, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng có thể trấn áp khí vận.

Qua trận chiến này, uy danh Cộng Công càng truyền khắp Hồng Hoang.

Sau chiến tranh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Thương Khung Lão Tổ và Phục Hy cùng những người khác, đều xưng Cộng Công là đệ nhất dưới Thánh Nhân.

Tâng bốc Cộng Công, vừa sẽ khiến các Đại Năng khác trong lòng không phục, lại nói rõ Thiên Đình bại dưới tay Cộng Công không mất mặt.

Vừa từ Thiên giới trở về, Cộng Công nhìn về phía Côn Luân Sơn.

Một cảm ứng huyền diệu khó lường.

Một trận tâm huyết dâng trào không tên, Cộng Công bấm ngón tay tính toán: "Côn Luân Sơn có Tiên Thiên Linh Căn xuất thế." Tiên Thiên Linh Căn không phải chuyện tầm thường, dù chỉ là Tiên Thiên Linh Bảo hạ phẩm, cũng vô cùng trân quý, đáng để Cộng Công đến Côn Luân Sơn tranh đoạt… Đông Côn Luân, dưới một ngọn núi hùng vĩ, hiện ra một gốc hồ lô đằng màu tím, linh quang xông thẳng trời xanh, hơi nước lan khắp nơi, lại có mây lành vây quanh, vạn luồng khí lành.

Đó là một Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Một Tiên Thiên Đại Trận bảo vệ hồ lô đằng.

Trên hồ lô đằng kết bảy quả hồ lô, đều sắp thành thục.

Quả hồ lô đầu tiên màu vàng kim, quả thứ hai hồ lô đỏ, quả thứ ba

hồ lô trắng, quả thứ tư hồ lô xanh, quả thứ năm hồ lô vàng, quả thứ sáu hồ lô lục, quả thứ bảy hồ lô đen, mỗi quả hồ lô đều có tử quang phù lục ẩn hiện lưu chuyển.

Hồng Vân là người đầu tiên ở ngoài Tiên Thiên Đại Trận.

"Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, thật là đại cơ duyên." Hồng Vân vẻ mặt vui mừng.

Đợi bảy quả hồ lô thành thục, hái xuống có thể luyện chế thành bảy Tiên Thiên Linh Bảo, hồ lô đằng cũng có thể luyện thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Quan sát kỹ hồ lô đằng, Hồng Vân nhận ra bảy quả hồ lô cần mấy chục năm mới thành thục.

Ở Hồng Hoang, mấy chục năm là khoảng thời gian ngắn ngủi.

Như Hồng Vân bế quan thường là trăm năm hoặc ngàn năm.

Nếu đợi mấy chục năm mà có thể có được tám Tiên Thiên Linh Bảo, đó là việc tốt lớn.

Ngay lập tức, Hồng Vân khoanh chân ngồi ngoài đại trận, kiên nhẫn chờ đợi.

Sau khi Hồng Vân đợi mười mấy năm, Tam Thanh đã đến.

Thấy Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người cùng nhau đến, Hồng Vân trong lòng thầm kêu khổ, y đã cố gắng che giấu, nhưng Tam Thanh lại tìm đến đây.

"Ba vị Đạo hữu, gốc Tiên Thiên Hồ Lô Đằng này có bảy quả hồ lô, Bần đạo xin lấy hai quả vậy!" Nói xong, Hồng Vân nói với Tam Thanh.

Tu vi bất kỳ ai trong Tam Thanh cũng không dưới Hồng Vân, nếu động thủ, Hồng Vân chỉ sợ không lấy được một quả nào, huống hồ

một mình chống lại ba người, hơn nữa Tam Thanh là đệ tử nhập thất của Hồng Quân.

Đối với đề nghị của Hồng Vân, Tam Thanh không đáp ứng cũng không phản đối.

Cách lúc bảy quả hồ lô thành thục còn mấy chục năm, nhất định sẽ không còn biến số nữa.

Quả nhiên, mấy năm sau, có một nữ tiên dung nhan tuyệt mỹ, đó là Tây Vương Mẫu.

Đạo trường của Tây Vương Mẫu ở Tây Côn Luân, cách nơi đây không xa.

Sau Tây Vương Mẫu, lại có Nữ Oa, Hạo Thiên và Cộng Công.

Khi Cộng Công xuất hiện, vô luận là Hồng Vân, Tam Thanh, Tây Vương Mẫu, Nữ Oa hay Hạo Thiên, sắc mặt đều ngưng trọng.

Với sự cường đại của Cộng Công, Tam Thanh và những người khác hợp lực cũng không phải đối thủ.

"Thánh Nhân lão gia bảo ta đến đây, một quả hồ lô có duyên với ta." Hạo Thiên mở miệng nói.

Hạo Thiên tuy chỉ là đồng tử của Hồng Quân, nhưng cũng đã có tu vi cấp Thái Ất Kim Tiên rồi.

"Lời của Đại Sư Huynh rất đúng." Nguyên Thủy phụ họa.

"Đại thiện!" Thông Thiên cũng không phản đối.

Nữ Oa cũng ủng hộ.

Tây Vương Mẫu và Hồng Vân thì không nói gì.

Ánh mắt của mấy người đều nhìn Cộng Công.

Thần sắc Cộng Công có chút mệt mỏi, từ Bất Chu Sơn một đường

vội vã đến đây, đều dùng tốc độ nhanh nhất, cũng có chút mệt rồi.

Thấy bảy quả hồ lô sắp thành thục, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm, may mà kịp lúc.

Nếu Cộng Công chậm trễ, chỉ sợ ngay cả bóng dáng hồ lô cũng không thấy được.

Tuy Cộng Công muốn chiếm làm của riêng cả bảy quả hồ lô và hồ lô đằng, nhưng không thỏa đáng.

Hạo Thiên có duyên với hồ lô lục, lại là thái độ của Hồng Quân, nếu Cộng Công cướp hồ lô lục, e rằng được không bù mất.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Vương Mẫu đều không dễ đối phó.

Còn về Hồng Vân, là một lão hiền lành, có thể bắt nạt.

Chương 94

Hiện tại, cộng thêm Cộng Công, tổng cộng tám người, nhưng chỉ có bảy quả hồ lô, lại có một dây hồ lô đằng, mỗi người đều có thể có thu hoạch.

Nhưng một quả hồ lô không thể thỏa mãn Cộng Công.

Hồ lô này, nhiều nhất cũng chỉ luyện chế thành Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Bảo luyện từ hồ lô đằng phẩm cấp sẽ thấp hơn hồ lô.

Rốt cuộc, mười phần bảy tám bản nguyên của gốc Tiên Thiên Linh Căn này đều nằm trên bảy quả hồ lô.

Hồ lô đằng rung chuyển, bảy quả hồ lô đều đã thành thục.

"Tam Thanh ta là chính tông Bàn Cổ, gốc hồ lô đằng này lại xuất thế ở Đông Côn Luân, nên Tam Thanh ta mỗi người nên được một quả." Nguyên Thủy nói.

"Ta cũng nên có một quả hồ lô." Nữ Oa nói.

"Một quả hồ lô thuộc về ta." Tây Vương Mẫu nói.

"Ta là người đến trước." Hồng Vân yếu ớt nói.

Hạo Thiên đã sớm tỏ thái độ.

Thái Thượng và Thông Thiên không phản đối đề nghị của Nguyên Thủy, cũng bày tỏ thái độ.

Nếu Yêu Tộc một phần, Cộng Công một quả hồ lô cũng không được.

Dùng một dây hồ lô đằng để cho Cộng Công ư?

Quả thực là trò đùa rồi.

Mặc dù Cộng Công cũng biết không thể độc chiếm bảy quả Tiên Thiên Hồ Lô trước mắt, nhưng Tam Thanh và những người khác đều muốn một quả, để lại một dây hồ lô đằng để cho đi ư?

Chia chác sao!

"Cộng Công Đạo hữu, ta cảm thấy, Thái Thượng Sư Huynh, Nguyên Thủy Sư Huynh, Thông Thiên Sư Huynh, ta, cùng Nữ Oa Sư Tỷ và Thiên Dao Đạo hữu (Tây Vương Mẫu), mỗi người một quả hồ lô, còn lại hồ lô đằng thuộc về Hồng Vân Đạo hữu." Hạo Thiên nói, mở miệng với Cộng Công.

Trong số những người có mặt, Cộng Công có thực lực mạnh nhất, Vu Tộc lại là đại tộc số một Hồng Hoang hiện tại.

Ai cũng biết, Hồng Vân là một lão hiền lành, lại thế cô lực mỏng, Hạo Thiên cũng không sợ đắc tội. (Tây Vương Mẫu đạo hiệu Thiên Dao, Đông Vương Công đạo hiệu Đông Hoa.) Nghe đề nghị của Hạo Thiên, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Vương Mẫu đều không có ý kiến.

Sắc mặt Hồng Vân khó coi, tuy y đối xử tốt với người khác, lòng dạ nhiệt thành, nhưng giờ phút này trong lòng cũng dâng lên lửa giận.

"Hạo Thiên Đạo hữu, ta là người đầu tiên đến đây, cái gọi là tiên hậu…" Lời của Hồng Vân chưa dứt, đã bị Hạo Thiên ngắt lời.

"Bảo vật hữu duyên giả đắc chi, Đạo hữu tuy là người đầu tiên đến đây, nhưng lại vô duyên với bảy quả hồ lô." Lập tức, Hồng Vân tức đến tam thi thần bạo khiêu.

Không để ý cảm xúc của Hồng Vân, Hạo Thiên tươi cười nhìn Cộng Công: "Đạo hữu thấy thế nào?" "Ta không cần cảm thấy, mà là ta cảm thấy, ta lấy hai quả hồ lô, còn lại, tùy ý xử lý." Cộng Công vẻ mặt bình tĩnh nói.

Lời của Cộng Công vừa dứt, nụ cười trên mặt Hạo Thiên cứng

lại, có chút ngượng nghịu, càng nhiều hơn là tức giận.

“Hai quả hồ lô?

Hừ!” Nguyên Thủy hừ lạnh.

Nữ Oa trong lòng cũng không vui.

“Sao?

Có vấn đề gì sao?” Ánh mắt Cộng Công nhìn chằm chằm Nguyên Thủy.

Bị Cộng Công nhìn chằm chằm, Nguyên Thủy cũng không dám nói nhiều.

“Bần đạo có duyên với quả hồ lô vàng đầu tiên.” Thái Thượng vừa nói, Thái Ất Phất Trần trong tay vung lên, bước lớn đi vào Tiên Thiên Đại Trận, đi về phía hồ lô đằng.

“Ta lấy hồ lô đỏ.” Thông Thiên nói.

“Ta, hồ lô xanh.” Nữ Oa nói.

“Hồ lô trắng!” Nguyên Thủy nói.

“Hồ lô lục thuộc về ta.” Hạo Thiên nói.

“Ta lấy hồ lô đen vậy!” Tây Vương Mẫu nói.

Hồng Vân mở miệng đòi hồ lô vàng, nhưng nhìn Cộng Công, lại nhìn những người còn lại, liền nuốt lại lời.

Hồng Vân rõ ràng, nếu hảo hữu Trấn Nguyên Tử cũng ở đây, y có thể có được một quả hồ lô, nhưng hiện tại một mình y, thì chắc chắn không thể có được một quả hồ lô.

“Thôi vậy, hồ lô đằng cũng là bảo vật, tuy không sánh bằng bảy quả hồ lô, nhưng cũng còn hơn không có gì.” Hồng Vân trong lòng thầm nghĩ.

Chưa đợi Tam Thanh và những người khác chạm vào từng quả hồ lô, Cộng Công đã ra tay.

Chỉ thấy, Cộng Công một bước bước ra, tiến vào Tiên Thiên Đại Trận, đến dưới hồ lô đằng trước Tam Thanh và những người khác, vung tay một luồng pháp lực chặn Tam Thanh và những người khác.

"Cộng Công, ngươi làm gì?" Nguyên Thủy vừa kinh vừa giận.

Thái Thượng, Thông Thiên, Hạo Thiên, Nữ Oa và Tây Vương Mẫu năm người cũng đều sắc mặt âm trầm.

"Ta đã nói rồi, ta lấy hai quả hồ lô, và, ta chọn trước." Cộng Công lãnh đạm nói.

Lời của Cộng Công vừa nói ra lập tức chọc giận mọi người, nhưng y thực lực cường đại, Tam Thanh và những người khác cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Mặc dù Tam Thanh và những người khác trong lòng không vui, nhưng hợp lại cũng không phải đối thủ của Cộng Công, chỉ có thể nhẫn nhịn nuốt giận.

Thấy Tam Thanh và những người khác đều im lặng, ánh mắt Cộng Công cũng đặt trên từng quả hồ lô.

Tam Thanh và Nữ Oa sau này sẽ thành Thánh, Cộng Công cũng không thể hạ thấp giọng điệu với bốn người.

Tổ Vu chỉ cúi đầu trước Bàn Cổ, sẽ không mềm yếu như Tam Thanh.

Hơn nữa, Tam Thanh và Nữ Oa có thể thành Thánh hay không là chuyện khác.

Thánh Nhân thiên định?

Thiên Đạo chỉ là quy tắc, không thể định ra ai thành Thánh.

Nếu Hồng Quân hợp đạo, Tam Thanh và Nữ Oa thành Thánh thiên định cũng miễn cưỡng.

Cộng Công chưa chắc không thể thành Thánh trước Tam Thanh và những người khác.

Hiện tại, Cộng Công đã có Pháp tắc Lực lượng tàn khuyết, Cửu Chuyển Huyền Công cũng đã luyện đến tầng thứ tám, Cửu Chuyển Nguyên Công thì đạt đến tầng thứ năm.

Huyền Quy Bắc Hải sở hữu Pháp tắc Lực lượng.

Cộng Công có một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Đợi khi Cộng Công luyện Cửu Chuyển Nguyên Công đến tầng thứ tám, lại có Pháp tắc Lực lượng hoàn chỉnh, cộng thêm Hồng Mông Tử Khí, tu vi thân thể và tu vi Nguyên Thần đột phá Hỗn Nguyên Thánh Nhân là chuyện đương nhiên.

Nhìn bảy quả hồ lô, quả hồ lô vàng đầu tiên, lẽ ra Thái Thượng sẽ luyện chế thành Tử Kim Hồ Lô, dùng để chứa đan dược.

Hồ lô đỏ, vốn nên thuộc về Hồng Vân, luyện chế thành Cửu Cửu Hồng Vân Tán Hồn Hồ Lô.

Hồ lô trắng, bị Đông Hoàng Thái Nhất luyện chế thành Trảm Tiên Phi Đao, đại phóng dị sắc trong Phong Thần Chi Chiến.

Hồ lô xanh, bị Nữ Oa dùng để thả Chiêu Yêu Phiên.

Hồ lô lục, thuộc về Hạo Thiên, dường như có thể dùng để ôn dưỡng linh bảo, đề thăng phẩm cấp linh bảo.

Hồ lô vàng, thuộc về Thông Thiên, bên trong có Thủy Hỏa Kỳ Lân.

Còn về hồ lô đen, thuộc về Nguyên Thủy, bên trong có một không gian hỗn độn.

Đương nhiên, bảy quả hồ lô hiện tại không khác biệt nhiều.

Hồ lô đỏ bên trong không có Tán Hồn Hồng Sa độc hại, hồ lô trắng bên trong cũng không có Trảm Tiên Phi Đao ngưng luyện từ tinh khí Đại Vu, hồ lô xanh bên trong không có Chiêu Yêu Phiên, hồ lô vàng bên trong không có Thủy Hỏa Kỳ Lân, hồ lô đen bên trong càng không có không gian hỗn độn.

Nói xong, Cộng Công hái hồ lô trắng và hồ lô đen.

"Một trắng một đen, cũng đối xứng." Cộng Công trong lòng khẽ cười.

Khi Cộng Công hái hai quả hồ lô, Thái Thượng hái hồ lô vàng.

Nguyên Thủy hái hồ lô đỏ, Thông Thiên hái hồ lô vàng.

Nữ Oa hái hồ lô xanh.

Chương 95

Hạo Thiên hái hồ lô lục.

Tây Vương Mẫu và Hồng Vân đều không có hồ lô, chỉ còn lại một dây hồ lô đằng.

Hồng Vân ra tay nhanh, nhanh hơn Tây Vương Mẫu một bước đoạt lấy hồ lô đằng.

Tây Vương Mẫu không có gì thu hoạch, sắc mặt tái xanh.

Tuy nhiên, Cộng Công không thể trêu chọc Tây Vương Mẫu, Tam Thanh cũng không thể trêu chọc Tây Vương Mẫu, còn về Nữ Oa, là một trong Tứ Hoàng Thiên Đình, Hạo Thiên thì là đồng tử của Hồng Quân.

Tây Vương Mẫu duy nhất có thể trêu chọc là Hồng Vân, nhưng Hồng Vân ít nhất cũng là cường giả cấp Đại La Kim Tiên, hảo hữu Trấn Nguyên Tử của y càng lợi hại, cộng thêm Hồng Vân có chút nhân duyên, vì một dây hồ lô đằng mà gây thù với Hồng Vân thì được không bù mất.

Như vậy, Tây Vương Mẫu cũng chỉ có thể bất đắc dĩ chấp nhận hiện thực.

Sau khi có được hồ lô, Tam Thanh, Nữ Oa và Hạo Thiên đều lần lượt rời đi.

Hồng Vân và Tây Vương Mẫu cũng đi.

Trong thời gian ngắn ngủi, chỉ còn lại Cộng Công một mình.

Lúc này, Cộng Công đang suy nghĩ luyện chế hai quả Tiên Thiên Hồ Lô trắng đen trong tay thành pháp bảo.

Loại công kích?

Loại phòng ngự?

Loại phụ trợ?

Nếu chỉ dùng để chứa đồ, thì quá lãng phí… Trở về Ngọc Hư Cung, Tam Thanh lại khó bình tâm.

Tuy đều có được một quả hồ lô, nhưng Tam Thanh trong lòng lại không vui.

Tam Thanh từ trước đến nay đều coi thường Vu Tộc, sự bá đạo của Cộng Công, cộng thêm sự khinh thường, khiến Tam Thanh trong lòng thầm giận.

Tiếp theo, Tam Thanh cũng đang suy nghĩ luyện chế Tiên Thiên Hồ Lô thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Với chất liệu của Tiên Thiên Hồ Lô, luyện chế thành một Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không thành vấn đề.

"Ta và các huynh có thể đi Tử Tiêu Cung ngoài ba mươi ba tầng trời." Thái Thượng đột nhiên nói.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng lập tức hiểu ra.

Hồng Quân là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nếu do Hồng Quân ra tay, Tiên Thiên Linh Bảo luyện từ Tiên Thiên Hồ Lô biết đâu sẽ thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đương nhiên, khả năng này nhỏ, nhưng cũng tốt hơn nhiều so với Tam Thanh tự luyện.

Hoặc, đợi sau khi Tam Thanh thành Thánh rồi luyện chế, nhưng ba người cũng không biết mất bao lâu.

Suy nghĩ kỹ một phen, Cộng Công quyết định tạm thời không luyện chế hai quả hồ lô thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Tiên Thiên Linh Bảo cần thỏa mãn mấy điều kiện, đầu tiên là pháp

tắc, ít nhất phải ẩn chứa một loại pháp tắc tàn khuyết, thứ hai, phải có Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, và có Tiên Thiên Dược Liệu.

Hồ lô đằng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, thai nghén bảy quả hồ lô, mỗi quả hồ lô đều ẩn chứa Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, nhưng lại không có pháp tắc.

Cộng Công sở hữu pháp tắc, không chỉ một loại, có thể luyện chế hai quả Tiên Thiên Hồ Lô thành Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng y chưa luyện chế thành loại hình pháp bảo nào, và, tu vi Nguyên Thần không đủ mạnh.

Luyện chế hồ lô thành Tiên Thiên Linh Bảo không dễ, một khi đã luyện chế rồi, muốn thay đổi thì khó, còn về thăng cấp, cũng khó.

Cho nên, phải thận trọng mới được.

"Hoặc là, đợi ta trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân rồi mới luyện chế hai quả hồ lô thành Tiên Thiên Linh Bảo." Cộng Công trong lòng tính toán.

Nhưng, ít nhất trước khi tu vi Nguyên Thần chưa đạt Chuẩn Thánh, Cộng Công sẽ không luyện chế hai quả hồ lô thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Ngoài ra, Cộng Công cũng muốn cố gắng lĩnh ngộ thêm nhiều pháp tắc, như vậy, đợi khi luyện chế hai quả hồ lô thành Tiên Thiên Linh Bảo thì mới có thêm sự lựa chọn.

Rời khỏi Côn Luân Sơn xong, Cộng Công cũng không vội vã trở về Bất Chu Sơn, không nhanh không chậm đi về phía Bắc Hải.

Khi phát hiện hồ lô đằng xuất thế, Cộng Công lập tức từ Bất Chu Sơn chạy đến Côn Luân Sơn, đồng thời, cũng bảo Bá Hạ đến bờ Bắc Hải.

Tiếp theo, Cộng Công sẽ đến bờ Bắc Hải hội hợp với Bá Hạ, rồi

đi tìm Huyền Quy.

Mang theo Bá Hạ, không chỉ càng dễ tìm Huyền Quy, cũng dễ nói chuyện hơn… Hồng Hoang đại địa, phương Bắc.

So với phương Tây cằn cỗi, phương Bắc tốt hơn, nhưng so với phương Đông lại kém hơn.

Một ngày, Cộng Công ở phía trên một khu rừng núi.

Núi rừng trùng điệp, kéo dài mấy trăm vạn dặm, tỷ lệ cây cối bao phủ vượt quá bảy thành.

Cổ thụ um tùm, vạn năm trường xanh, sương mù bao phủ, hóa thành biển mây.

Chỉ thấy, sâu trong rừng núi, có tam quang chiếu rọi.

Nhật quang, nguyệt quang và tinh quang.

"Một Đại Năng nào đó đang ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy!" Cộng Công vừa quan sát, đã biết có người đang ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy.

Thu nhật quang, nguyệt quang và tinh quang, ngưng luyện ra Nhật Quang Thần Thủy, Nguyệt Quang Thần Thủy và Tinh Quang Thủy, rồi dung hợp ba loại thần thủy, tạo thành Tam Quang Thần Thủy.

Ngay cả Cộng Công, muốn ngưng luyện một giọt Tam Quang Thần Thủy cũng cần một thời gian.

Nhìn dị tượng ở xa, lại đang nhanh chóng ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy.

Ngay cả Cộng Công ngưng luyện Tam Quang Thủy cũng không nhanh như vậy.

Nếu một sinh linh đang ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy, thì tuyệt đối không đơn giản, rốt cuộc còn nhanh hơn cả Cộng Công

ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy, một quần thể sinh linh hợp lực, cũng không thể xem thường.

Nói xong, Cộng Công bay tới.

Trong rừng núi sâu rậm rạp, ba trăm sáu mươi lăm cây dương liễu, hợp thành Chu Thiên Chi Thụ.

Chỉ thấy, mỗi cây dương liễu đều cao mười hai vạn chín nghìn sáu trăm trượng, bày thành một Tiên Thiên Trận Pháp, một đạo nhân trẻ tuổi dung mạo thanh tú đang khoanh chân ngồi trong trận.

Đạo nhân trẻ tuổi một thân đạo bào màu trắng bạc, ánh mắt thâm thúy, ba động Pháp tắc Thủy phát ra từ trên người.

Dưới sự trợ giúp của Tiên Thiên Trận Pháp, hiệu suất ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy của đạo nhân trẻ tuổi rất nhanh.

Bên cạnh đạo nhân trẻ tuổi, lại có một Dương Chi Ngọc Bình, từng giọt Tam Quang Thần Thủy rơi vào trong bình.

Đột nhiên, đạo nhân trẻ tuổi khẽ nhíu mày, ngừng ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời ngoài trận.

Cộng Công đang đứng trên mây, nhìn xuống Tiên Thiên Trận Pháp bên dưới, cùng với đạo nhân trẻ tuổi trong trận pháp.

Lúc này, trong lòng Cộng Công cũng không bình tĩnh.

Với nhãn lực của Cộng Công, y đã nhìn ra căn cước của đạo nhân trẻ tuổi trong Tiên Thiên Trận Pháp bên dưới là một viên Định Hải Châu.

Không sai, đạo nhân trẻ tuổi bên dưới là một viên Định Hải Châu đắc đạo.

Tiên Thiên Linh Bảo sản sinh khí linh, thông qua tu luyện, cũng có thể hóa hình người.

Hoặc, có Đại Năng giả điểm hóa khí linh Tiên Thiên Linh Bảo.

"Không ngờ lại gặp được một viên Định Hải Châu ở đây." Cộng Công trong lòng nghĩ.

Nhìn Tiên Thiên Trận Pháp do ba trăm sáu mươi lăm cây dương liễu bày thành, Cộng Công trong lòng giật mình.

Lại là Tiên Thiên Dương Liễu.

Ba trăm sáu mươi lăm cây Tiên Thiên Dương Liễu, thật là thủ bút lớn.

Nhất thời, Cộng Công nhớ đến Không Tâm Dương Liễu, một trong Thập Đại Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Sau khi Không Gian Ma Thần thời Thái Cổ bị Bàn Cổ chém giết, chuyển sinh ở Hồng Hoang, căn cước là Không Tâm Dương Liễu, tự xưng Dương Mi Đại Tiên, vì lựa chọn tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần, đã rời khỏi Hồng Hoang, ở trong Hỗn Độn ngoài trời.

Trước khi Hồng Quân thành Thánh, Dương Mi Đại Tiên đã thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Chẳng lẽ, đạo nhân trẻ tuổi bên dưới có quan hệ với Dương Mi Đại Tiên?

"Chẳng lẽ là Tiên Thiên Ma Thần?

Tổ Vu Cộng Công?" Đạo nhân trẻ tuổi đứng dậy, cẩn thận đánh giá Cộng Công, không khỏi kinh hô.

Đạo nhân trẻ tuổi không phải Tiên Thiên Ma Thần, từ trong lời nói của y, hiển nhiên nhận ra một Tiên Thiên Ma Thần, hẳn là Dương Mi Đại Tiên.

Một lời nói toạc thân phận Cộng Công, cũng không đơn giản.

Chương 96

“Ngươi có quan hệ gì với Dương Mi Đại Tiên?” Cộng Công mở miệng hỏi.

Khi Cộng Công nhắc đến Dương Mi Đại Tiên, đạo nhân trẻ tuổi cũng kinh ngạc.

“Cộng Công biết Sư Tôn?

Bởi vì những cây Tiên Thiên Dương Liễu này, nên mới hỏi như vậy sao?” Đạo nhân trẻ tuổi trong lòng thầm nghĩ.

Một lúc lâu, đạo nhân trẻ tuổi mở miệng: “Đúng là sư tôn của Bần đạo.” Đệ tử của Dương Mi Đại Tiên?

Cộng Công trong lòng cũng đang do dự.

Một viên Định Hải Châu, Cộng Công không thể bỏ qua, nhưng đối phương lại là đệ tử của Dương Mi Đại Tiên.

Dương Mi Đại Tiên là Đại Đạo Thánh Nhân, thành Thánh trước Hồng Quân.

Hồng Quân hiện tại e rằng cũng không phải đối thủ của Dương Mi Đại Tiên.

Cần biết rằng, khí vận sư đồ tương liên, dù chỉ là đệ tử ký danh của Dương Mi Đại Tiên, cũng như vậy khí vận tương liên, chỉ là khí vận tương liên ít hơn mà thôi.

Vì một viên Định Hải Châu, mà kết thù với Dương Mi Đại Tiên, có đáng không?

Chỉ do dự một lát, Cộng Công đã đưa ra lựa chọn.

Trời cho không lấy, tất chịu tai ương, đã gặp được một viên Định

Hải Châu, thì không thể bỏ qua.

Nếu là đệ tử Hồng Quân, Cộng Công thực sự không dám động thủ, Dương Mi Đại Tiên mạnh hơn Hồng Quân, nhưng lại là Đại Đạo Thánh Nhân.

Dương Mi Đại Tiên dám tiến vào Hồng Hoang sao?

Nếu Dương Mi có thể tùy tiện tiến vào Hồng Hoang, thì cũng sẽ không phái đệ tử đến Hồng Hoang ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy.

Gần như có thể khẳng định, một khi bản thể Dương Mi Đại Tiên tiến vào Hồng Hoang, sẽ có Thiên Khiển, Thiên Khiển uy lực lớn, đủ để tạo thành uy hiếp cho Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Đã Dương Mi Đại Tiên không dám đến Hồng Hoang, Cộng Công cũng không cần sợ nữa.

"Đạo hữu, ngươi có duyên với ta." Cộng Công nói với đạo nhân trẻ tuổi bên dưới.

"Sao?" Đạo nhân trẻ tuổi nói.

Cộng Công vung tay, tế ra Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, lập tức, vạn đóa hắc liên dày đặc, che trời lấp nhật, bay về phía Tiên Thiên Trận Pháp bên dưới.

Tác dụng lớn nhất của đại trận do ba trăm sáu mươi lăm cây Tiên Thiên Dương Liễu bày thành là trợ giúp ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy, lực phòng ngự không mạnh mẽ.

Vì vậy, vạn đóa hắc liên từ Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ vừa giáng xuống, Tiên Thiên Đại Trận lung lay sắp đổ.

"Cộng Công, ngươi dám!" Đạo nhân trẻ tuổi trừng mắt giận dữ, không ngờ Cộng Công lại đột nhiên ra tay.

Ba trăm sáu mươi lăm cây Tiên Thiên Dương Liễu phát ra lục quang chói mắt, hình thành một tầng bình chướng.

Dưới sự áp chế của vạn đóa hắc liên từ Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, bình chướng lục quang vặn vẹo biến hình, đã lung lay sắp đổ.

Đạo nhân trẻ tuổi trong đại trận vẻ mặt phẫn nộ, thu Dương Chi Ngọc Bình bên cạnh, tiếp đó hai tay kết ấn.

Khi đạo nhân trẻ tuổi một tiếng khẽ quát, trận pháp biến mất, ba trăm sáu mươi lăm cây Tiên Thiên Dương Liễu thì hóa thành từng đạo lưu quang hội tụ vào tay đạo nhân trẻ tuổi, hình thành một cành dương liễu xanh mướt như ngọc.

Đó là một cành của Không Tâm Dương Liễu, lại bị luyện chế thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cầm cành dương liễu, đạo nhân trẻ tuổi bay về phía Cộng Công.

Cùng với việc cành dương liễu nhẹ nhàng vung lên, lực lượng Pháp tắc Không Gian dũng động.

Trong chớp mắt, Cộng Công cảm thấy không gian xung quanh vỡ vụn, muốn xé nát thân thể và Nguyên Thần của y, lại có một đạo lưu quang lục sắc xé rách hư không quật tới.

"Thật là một Tiên Thiên Linh Bảo tốt." Cộng Công tán thưởng.

Có thể bày thành Tiên Thiên Đại Trận, lực công kích không tệ, ẩn chứa Pháp tắc Không Gian, có lẽ còn có công năng khác.

Tu vi của đạo nhân trẻ tuổi chỉ cấp Đại La Kim Tiên, nhưng sử dụng cành dương liễu lại dễ dàng phá toái không gian, hiển nhiên, cành dương liễu ẩn chứa Pháp tắc Không Gian hoàn chỉnh.

"Phanh phanh phanh…" Dưới một ý niệm của Cộng Công, Huyền

Nguyên Khống Thủy Kỳ ở bên cạnh, vạn đóa hắc liên che chắn quanh thân.

Kỳ thực, công kích cấp độ này không thể làm Cộng Công bị thương, rốt cuộc thân thể Cộng Công hiện tại cường hãn gần như có thể sánh với Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng, Cộng Công cũng cần mặt mũi chứ!

Mặc dù Cộng Công chỉ động dùng một phần pháp lực thôi động Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, nhưng lại có thể dễ dàng đỡ được công kích của đạo nhân trẻ tuổi.

"Nghe nói Cộng Công là đệ nhất dưới Thánh Nhân ở Hồng Hoang, giờ nhìn, quả nhiên thâm bất khả trắc." Đạo nhân trẻ tuổi trong lòng thầm nghĩ.

Đạo nhân trẻ tuổi cũng rõ ràng, căn cước của y chắc chắn bị Cộng Công nhìn thấu, Cộng Công đã ra tay, thì chắc chắn muốn có được một viên Định Hải Châu.

Nhưng, đạo nhân trẻ tuổi có chút ngờ vực, vì một viên Định Hải Châu mà đánh chết một đệ tử của Đại Đạo Thánh Nhân, dường như không đáng.

Định Hải Châu tổng cộng có ba mươi sáu viên, đạo nhân trẻ tuổi bỗng hiểu ra.

Vô nghi, Cộng Công muốn không phải một viên Định Hải Châu, mà là tất cả.

Căn cước của đạo nhân trẻ tuổi là Định Hải Châu, nhưng trên người y lại có hai viên.

Trên thực tế, đạo nhân trẻ tuổi cũng đang tìm kiếm Định Hải Châu, một khi tìm đủ mười hai viên Định Hải Châu, y có hy vọng đột phá Chuẩn Thánh, nếu có thể tìm đủ hai mươi tư viên, tuyệt đối có

thể đột phá Chuẩn Thánh, còn về ba mươi sáu viên, thì Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng có chút hy vọng.

Sử dụng Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ dễ dàng đỡ được mọi công kích của đạo nhân trẻ tuổi, trong tay Cộng Công một đoàn Điều Thiên Thần Lôi chợt hiện.

"Oanh!" Điều Thiên Thần Lôi trong tay Cộng Công oanh ra, uy lực khủng bố dường như có thể hủy thiên diệt địa.

Đối mặt với Điều Thiên Thần Lôi do Cộng Công phát ra, đạo nhân trẻ tuổi kinh hãi thất sắc.

Không kịp nói nhiều, đạo nhân trẻ tuổi đã dùng cành dương liễu trong tay chống đỡ.

Dưới sự oanh kích của Điều Thiên Thần Lôi, thần quang của cành dương liễu mờ đi một chút.

"Thực lực Cộng Công quá cường đại rồi, ta không phải đối thủ." Đạo nhân trẻ tuổi trong lòng nghĩ, định bỏ chạy.

Nhưng, chưa đợi đạo nhân trẻ tuổi bỏ chạy, Cộng Công đã sử dụng Pháp Tắc Đạo Quả.

Chỉ trong một chớp mắt, Cộng Công triệu hoán lượng lớn Nhược Thủy và Nhất Nguyên Trọng Thủy.

Nhược Thủy từ Nhược Thủy Hà trên Thiên giới, Nhất Nguyên Trọng Thủy thì từ Bắc Minh.

"Phanh!" Dưới sự điều khiển của Cộng Công, Nhược Thủy và Nhất Nguyên Trọng Thủy va chạm vào nhau, bùng phát ra sức mạnh đáng sợ.

Do Nhược Thủy và Nhất Nguyên Trọng Thủy quá nhiều, phạm vi quá rộng, đạo nhân trẻ tuổi tuy động dùng Pháp tắc Không Gian,

nhưng không thể thoát thân.

Chịu đựng sức mạnh do lượng lớn Nhược Thủy và Nhất Nguyên Trọng Thủy va chạm tạo ra, phòng ngự của cành dương liễu bị phá, hai viên Định Hải Châu tế ra cũng không thể chống đỡ, dẫn đến thân thể bị trọng thương.

"Có hai viên sao?" Cộng Công cũng bất ngờ.

Căn cước của đạo nhân trẻ tuổi là Định Hải Châu, không ngờ lại sở hữu hai viên.

Như vậy, Cộng Công lại có thể có được ba viên Định Hải Châu, cộng thêm mấy viên đang sở hữu, cách mười hai viên không còn xa nữa.

"Phốc!" Phun ra một ngụm máu lớn, đạo nhân trẻ tuổi sắc mặt tái nhợt, đã thân thể bị trọng thương.

"Cộng Công, sư tôn ta là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nếu giết ta, sư tôn ta sẽ không bỏ qua đâu." Đạo nhân trẻ tuổi kêu lớn.

"Bản thể Dương Mi dám đến Hồng Hoang sao?" Cộng Công cười lạnh.

Hình chiếu của Dương Mi có thể tiến vào Hồng Hoang, cũng có thể phân thân tiến vào Hồng Hoang, nhưng tu vi không thể quá cao, trừ khi, sẽ dẫn phát Thiên Khiển.

Cho nên, Cộng Công căn bản không lo lắng.

Có lẽ Dương Mi mạnh hơn Hồng Quân, nhưng hình chiếu hoặc phân thân của Dương Mi xuất hiện ở Hồng Hoang, cũng chắc chắn không bằng Hồng Quân.

Đại Đạo Thánh Nhân có lợi ích của Đại Đạo Thánh Nhân, đồng dạng, Thiên Đạo Thánh Nhân cũng có lợi ích của Thiên Đạo Thánh

Nhân.

Ở Hồng Hoang, Thiên Đạo Thánh Nhân có ưu thế lớn hơn Đại Đạo Thánh Nhân.

Nếu bản thể Đại Đạo Thánh Nhân xuất hiện ở Hồng Hoang, lập tức sẽ có Thiên Khiển, hình chiếu hoặc phân thân của Đại Đạo Thánh Nhân xuất hiện ở Hồng Hoang, chỉ cần thực lực cường đại đến một trình độ nhất định, cũng sẽ dẫn phát Thiên Khiển.

Quy tắc Thiên Đạo, không phải hiện tại Dương Mi có thể kháng cự.

Trong mắt đạo nhân trẻ tuổi có tuyệt vọng.

"Nếu bản thể sư tôn giáng lâm Hồng Hoang, Cộng Công chỉ là con kiến, nhưng phân thân, khó mà đánh chết Cộng Công, chịu hạn chế của Thiên Đạo Hồng Hoang, phân thân sư tôn ở Hồng Hoang cũng không thể phát huy quá nhiều thực lực." Đạo nhân trẻ tuổi thầm nghĩ.

Chương 97

Không nói nhảm với đạo nhân trẻ tuổi, Cộng Công tế ra Thập Nhất Phẩm Hắc Liên, lực lượng Pháp tắc Hủy Diệt gia trì, trong nháy mắt hóa thành Diệt Thế Đại Ma.

Chưa đợi Cộng Công dùng Diệt Thế Đại Ma giết chết đạo nhân trẻ tuổi, cành dương liễu trong tay đạo nhân trẻ tuổi lại rung chuyển, ngay sau đó, hình chiếu Không Tâm Dương Liễu xuất hiện.

Chỉ thấy, một cây dương liễu nửa hư nửa thực hiện ra trước mặt Cộng Công.

Cây dương liễu này thoạt nhìn không lớn, chỉ cao mười mấy mét, nhưng lại dường như đỉnh thiên lập địa, thậm chí, thế giới Hồng Hoang cũng không dung nạp nổi.

Đó không phải ảo giác, mà là vận dụng Pháp tắc Không Gian.

Bởi vì Pháp tắc Không Gian, cây Không Tâm Dương Liễu này vừa nhỏ, lại vừa lớn, vốn nên mâu thuẫn, nhưng lại khiến người ta cảm thấy không mâu thuẫn.

Trên thân cây Không Tâm Dương Liễu xuất hiện khuôn mặt một lão giả tóc bạc phơ.

"Cộng Công, dừng lại đi!" Dương Mi lãnh đạm nói.

"Ba viên Định Hải Châu, ta nhất định phải có." Cộng Công trực diện hình chiếu dương liễu cũng không sợ hãi.

So với hình chiếu của Hồng Quân, hình chiếu của Dương Mi lại yếu ớt hơn nhiều.

Phân thân của Dương Mi xuất hiện ở Hồng Hoang, cũng chỉ sẽ có thực lực như hiện tại.

Chịu hạn chế của Thiên Đạo Hồng Hoang, hình chiếu của Dương Mi ở Hồng Hoang cũng không thể sử dụng toàn lực, nếu không, sẽ có Thiên Khiển.

Một khi Thiên Khiển giáng lâm, oanh kích không chỉ hình chiếu của Dương Mi, rốt cuộc hình chiếu và bản thể tồn tại liên hệ, Thiên Đạo sẽ theo liên hệ công kích bản thể.

"Như vậy, vậy thì, chiến một trận vậy." Dương Mi lạnh lùng nói.

Dương Mi không có hảo cảm với Vu Tộc, bởi vì Vu Tộc mang huyết mạch Bàn Cổ.

Cộng Công một ngón tay chỉ vào Dương Mi, Diệt Thế Đại Ma lao về phía Dương Mi.

"Phanh!" Diệt Thế Đại Ma giao phong với hình chiếu Không Tâm Dương Liễu, lại chiếm thượng phong.

Phỏng chừng, hình chiếu của Dương Mi còn chưa phát huy được một phần mười sức mạnh.

Không thể không nói, Thiên Đạo Hồng Hoang hạn chế Đại Đạo Thánh Nhân quá lớn.

Dưới công kích của Diệt Thế Đại Ma, trên Không Tâm Dương Liễu đã xuất hiện vết nứt.

Diệt Thế Đại Ma là thần thông vô thượng do La Hầu sáng tạo, thần thông này phát huy đến cực hạn, không sánh bằng Khai Thiên Cửu Thức của Bàn Cổ, nhưng cũng không kém quá xa.

Với pháp lực của Cộng Công, cộng thêm Pháp tắc Hủy Diệt, lại thi triển với Thập Nhất Phẩm Hắc Liên, uy lực Diệt Thế Đại Ma tương đương kinh người.

Một hình chiếu của Dương Mi nếu có thể sử dụng toàn lực, có thể

chống đỡ.

Tuy nhiên, chịu hạn chế của Thiên Đạo Hồng Hoang, hình chiếu của Dương Mi chỉ sử dụng một phần mười sức mạnh, lại không chống đỡ nổi Diệt Thế Đại Ma.

"Cộng Công, ngươi tìm chết!" Dương Mi giận không kìm được.

Trong mắt Dương Mi phẫn nộ xuất hiện Tam Muội Chân Hỏa.

"Có bản lĩnh thì đến Hồng Hoang đi." Cộng Công cười lạnh nói.

Dương Mi dám bản thể đến Hồng Hoang sao?

Ngay cả phân thân và hình chiếu đến Hồng Hoang cũng không dám phát huy thực lực quá lớn.

Sức mạnh hiện tại Dương Mi phát huy, cũng là sức mạnh mà hình chiếu và phân thân của Dương Mi ở Hồng Hoang có thể phát huy, nếu tăng cường sức mạnh nữa, sẽ dẫn phát Thiên Khiển.

Cho nên, Cộng Công hoàn toàn không sợ Dương Mi.

"Phanh!" Trên hình chiếu Không Tâm Dương Liễu vết nứt dày đặc, như mạng nhện, tiếp đó, vỡ nát.

Đệ tử của Dương Mi thì ngây ngốc nhìn.

Khi hình chiếu Không Tâm Dương Liễu xuất hiện, đạo nhân trẻ tuổi thở phào nhẹ nhõm, nhưng, hình chiếu của Dương Mi rốt cuộc không cứu được y.

"Sao?

Không thể nào!

Sư tôn là Hỗn Nguyên Thánh Nhân mà!

Chỉ là một hình chiếu của sư tôn, cũng không nên để Cộng Công đánh bại chứ!

Dưới Thánh Nhân đều là con kiến…" Đạo nhân trẻ tuổi không thể chấp nhận hiện thực.

Cùng với việc Diệt Thế Đại Ma giáng xuống đầu đạo nhân trẻ tuổi, sức mạnh hủy diệt đáng sợ trong khoảnh khắc khiến Nguyên Thần của y bị tiêu diệt.

Giết chết đạo nhân trẻ tuổi, ba viên Định Hải Châu, một Dương Chi Ngọc Bình, cùng không ít bảo vật rơi ra.

Rốt cuộc là đệ tử của Dương Mi, bảo vật trên người thật không ít.

Trừ ba viên Định Hải Châu, còn có hai Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cùng một số đan dược, phù chiếu, linh thạch, v.v.

Cộng Công vung tay, thu lấy tất cả bảo vật trước mắt.

Ba viên Định Hải Châu bên trong có Nguyên Thần ấn ký, nhưng Cộng Công muốn xóa đi cũng không khó.

Tam Quang Thần Thủy trong Dương Chi Ngọc Bình lại không ít.

"Nhiều Tam Quang Thủy như vậy, tuy không đủ để Diệt Thế Hắc Liên từ Thập Nhất Phẩm thăng lên Thập Nhị Phẩm, nhưng cũng có thể khiến hắc liên tăng cường không ít." Vừa nói, Cộng Công vừa mở Dương Chi Ngọc Bình, đổ Tam Quang Thần Thủy bên trong vào Thập Nhất Phẩm Hắc Liên.

Dương Chi Ngọc Bình này cũng là một Linh Bảo không tệ, tuy là Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng là Thượng Phẩm… Ngoài trời, Hỗn Độn.

Một khu vực không quá xa Hồng Hoang.

Một tiểu thiên địa, rộng mấy nghìn ức dặm.

Tuy chỉ là một tiểu thiên thế giới, nhưng trong tiểu thiên địa này, có núi có nước, phong cảnh tú lệ, kỳ hoa dị thảo khắp nơi, trân cầm dị thú hoạt động.

Lại có thác nước suối chảy, khe núi nhỏ.

Nơi linh khí sung túc nhất trong tiểu thiên địa, có mấy ngàn cây Không Tâm Dương Liễu.

Dưới gốc cây Không Tâm Dương Liễu là một lão đạo tóc bạc phơ, đó chính là Dương Mi Đại Tiên.

Tiểu thiên thế giới này chính là do Dương Mi khai lập.

Khai lập một phương tiểu thiên thế giới trong Hỗn Độn, không giống như khai lập một tiểu thiên thế giới ở Hồng Hoang, hai cái không thể nói cùng một ngày.

Cần biết rằng, Đại La Kim Tiên muốn sinh tồn trong Hỗn Độn còn khó.

Chuẩn Thánh sở hữu Chí Bảo có lẽ có thể khai lập một tiểu thiên thế giới trong Hỗn Độn, nhưng muốn thế giới ổn định, phát triển lành mạnh, thì không dễ chút nào.

Bàn Cổ chống đỡ thiên địa Hồng Hoang lực kiệt thân tử.

Để chống đỡ một tiểu thiên địa, Dương Mi dùng bản thể đỉnh thiên lập địa.

Dưới gốc cây không phải phân thân của Dương Mi.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân có thể phân thân vô số.

Lúc này, Không Tâm Dương Liễu khổng lồ đang lay động, cũng khiến phương tiểu thiên địa này bất ổn.

Vô số sinh linh trong tiểu thiên địa đều hoảng sợ, từng con chạy đông chạy tây, hỗn loạn không ngừng.

Đó không phải Dương Mi vô lực chống đỡ thế giới, mà Dương Mi đang phẫn nộ.

Hình chiếu của Dương Mi ở Hồng Hoang thu một đệ tử, để đệ tử phụ trách ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy, nhưng Cộng Công đã giết chết đệ tử của y, diệt đi một hình chiếu.

Bởi vì đệ tử bị sát, cũng khiến khí vận của Dương Mi tổn thất một chút.

Còn về mấy Tiên Thiên Linh Bảo, cùng một số Tam Quang Thần Thủy, Dương Mi cũng không quá để tâm.

Nhưng Dương Mi lại mất mặt.

"Cộng Công, Vu Tộc!" Dương Mi nghiến răng nghiến lợi, trong mắt có hận ý.

Không chỉ hận ý đối với Cộng Công, mà còn hận ý đối với Bàn Cổ.

Nếu không phải thời Thái Cổ bị Bàn Cổ chém giết, không thể không chuyển sinh ở Hồng Hoang, Dương Mi hiện tại có lẽ đã đột phá cảnh giới trên Hỗn Nguyên Thánh Nhân rồi.

Mặc dù phẫn hận, nhưng bản thể Dương Mi lại không thể tiến vào Hồng Hoang.

Chương 98

Hơn nữa, một khi bản thể Dương Mi rời đi, tiểu thiên thế giới này sẽ thiên địa hợp long, vạn vật trở về Hỗn Độn.

Còn về phân thân tiến vào Hồng Hoang, cũng chỉ có thể phát huy một chút sức mạnh.

Ngay cả hình chiếu cũng chỉ có thể phát huy một phần mười sức mạnh, huống hồ phân thân.

Còn về dựa vào số lượng để thắng, Dương Mi cũng đang suy nghĩ.

Dương Mi có thể phái vô số hình chiếu đến Hồng Hoang.

"Hoặc là, có lẽ, có thể đi gặp Hồng Quân." Dương Mi trong lòng khẽ động.

Dương Mi và Hồng Quân cũng là lão bằng hữu rồi, thời Thái Cổ có chút giao tình.

Nhưng, Dương Mi và Hồng Quân lại lựa chọn con đường khác, tuy đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng một là Đại Đạo Thánh Nhân, một là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nếu Dương Mi lựa chọn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang không phải Hồng Quân.

Căn cước của Hồng Quân cũng không kém Dương Mi, lại có được phần lớn Tạo Hóa Ngọc Điệp, nhưng lại chậm hơn Dương Mi thành Thánh, tuy nhiên có nguyên nhân khí vận Hồng Hoang, nhưng cũng đủ để nói lên sự cường đại của Dương Mi.

Ba nghìn pháp tắc, không gian là vua, Pháp Tắc Đạo Quả của Dương Mi là không gian.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Không Tâm Dương Liễu cũng ẩn chứa Pháp tắc Không Gian.

Khi Dương Mi chuyển sinh ở Hồng Hoang, Không Tâm Dương Liễu là lựa chọn tốt nhất… Xóa đi Nguyên Thần ấn ký trong ba viên Định Hải Châu, Cộng Công bắt đầu luyện hóa.

Tu vi Nguyên Thần của Cộng Công hiện tại cũng đã đạt cấp Kim Tiên rồi, cộng thêm Ảnh Tử Phân Thân, hiệu suất luyện hóa từng viên Định Hải Châu rất nhanh.

Vốn đã có mấy viên Định Hải Châu, lại có được ba viên, tập hợp đủ mười hai viên không còn xa nữa.

Sơ bộ luyện hóa ba viên Định Hải Châu xong, Cộng Công lại tế ra mấy viên Định Hải Châu vốn có.

Lập tức, từng viên Định Hải Châu lơ lửng bên cạnh Cộng Công.

Dùng Nguyên Thần câu thông từng viên Định Hải Châu, Cộng Công bấm ngón tay suy tính vị trí những viên Định Hải Châu còn lại.

Tiên Thiên Linh Bảo đều có công năng bình tế thiên cơ, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng khó suy tính.

Nhưng ba mươi sáu viên Định Hải Châu là một bộ, khi có được một viên Định Hải Châu, chưa chắc không thể suy tính vị trí những viên Định Hải Châu còn lại.

Càng sở hữu nhiều Định Hải Châu, càng dễ suy tính những viên Định Hải Châu còn lại.

Tiên Thiên Linh Bảo vốn hiếm có, một bộ lại càng hiếm.

Suy tính hồi lâu, Cộng Công bất đắc dĩ than thở, quả nhiên không thu hoạch được gì.

Có hai mươi tư viên Định Hải Châu nằm trong tay Hồng Quân,

với đạo hạnh của Cộng Công không thể suy tính, nhưng những viên Định Hải Châu còn lại cũng không suy tính được.

Mặc dù có chút thất vọng, nhưng vốn cũng trong dự liệu của Cộng Công.

Suy tính Tiên Thiên Linh Bảo, cộng thêm đạo hạnh của Cộng Công không tính là quá cao, y cũng không ôm quá nhiều hy vọng.

Bên bờ Bắc Hải, sau khi hội hợp cùng ký danh đệ tử Bá Hạ, Cộng Công và Bá Hạ liền tìm Huyền Quy.

Bá Hạ là con trai của Huyền Quy, nên việc tìm nàng cũng không quá khó khăn.

Gió biển phất qua mặt, phía dưới mặt biển sóng đào cuồn cuộn, xa xa một đàn chim kỳ hình quái trạng bay lượn.

Toàn bộ Bắc Hải rộng lớn, song bản thể Huyền Quy cũng không hề nhỏ.

So với bản thể Huyền Quy, chân thân của Bá Hạ cũng chỉ là vật nhỏ.

Cộng Công tuy chưa từng kiến diện Huyền Quy, song cũng biết chắc chắn bản thể nàng khổng lồ, nếu không, chặt tứ chi của nó cũng không đủ luyện chế thành Thiên Trụ.

Lần này đến Bắc Hải tìm Huyền Quy, Cộng Công là vì Lực chi Pháp tắc.

Hiện tại, Cộng Công chỉ có Lực chi Pháp tắc tàn khuyết, còn Bá Hạ lại nói Huyền Quy sở hữu Lực chi Pháp tắc hoàn chỉnh.

Bá Hạ không giống kẻ khoác lác, nhưng Lực chi Pháp tắc của Huyền Quy có hoàn chỉnh hay không, thì chưa biết được.

Nếu Huyền Quy có Lực chi Pháp tắc hoàn chỉnh, lại nguyện ý giúp

Cộng Công, vậy thì việc Cộng Công đạt được Lực chi Pháp tắc hoàn chỉnh cũng không khó.

Lực chi Pháp tắc liên quan đến việc Cộng Công thành Thánh, bởi vậy, y vô cùng coi trọng.

Cộng Công thầm nghĩ: "Huyền Quy hẳn là có Lực chi Pháp tắc hoàn chỉnh." Thông thường, Pháp tắc tự lĩnh ngộ ra đều là hoàn chỉnh.

Cộng Công sở hữu Lực chi Pháp tắc tàn khuyết là bởi vì Thập Nhị Tổ Vu đều truyền thừa một phần Lực chi Pháp tắc của Bàn Cổ.

Bởi Cộng Công chỉ hiển lộ Lực chi Pháp tắc ẩn chứa trong thân thể, chứ không phải tự lĩnh ngộ ra, bởi vậy, mới không hoàn chỉnh.

Căn cước của Huyền Quy không tệ, nàng là con rùa đầu tiên giữa Thiên Địa, song nàng lại không phải huyết mạch Bàn Cổ, nên khả năng tự nhiên sở hữu Lực chi Pháp tắc là không lớn.

Trong biển, sinh linh vô số, Cộng Công và Bá Hạ cũng thu hút sự chú ý của không ít sinh linh.

Đột nhiên, mặt biển phía trước Cộng Công và Bá Hạ nổ tung, một hải quái khổng lồ phóng vút ra.

Đó là một con cá toàn thân đen kịt, đầy gai nhọn, tựa như con nhím.

Ngoài những gai nhọn, con cá này có chút tương tự cá lau kiếng.

Con cá dài vài chục vạn mét lao về phía Cộng Công và Bá Hạ mà cắn.

Tu vi của nó chỉ đạt cấp Chân Tiên, tiệm cận Huyền Tiên.

Cũng không cần Cộng Công ra tay, Bá Hạ liền đấm một quyền.

Sức mạnh của Bá Hạ tiệm cận Chuẩn Thánh, một quyền tung ra, uy lực tương đương kinh người.

“Phanh!” Dưới một quyền của Bá Hạ, con quái ngư bị đánh nát bấy.

Máu tươi nhuộm đỏ một vùng biển rộng, nguyên thần của quái ngư cũng không thể thoát thân.

Tùy tiện giải quyết một hải quái không biết điều, Bá Hạ tiếp tục dẫn đường cho Cộng Công.

Trong Bắc Hải, Bá Hạ cảm ứng được vị trí của Huyền Quy.

Tiếp theo, lại có một vài sinh linh không biết điều, đa phần là sinh vật biển, cũng có cả phi cầm, nhưng tất cả đều bị Bá Hạ một quyền oanh sát.

Trong Bắc Hải, cũng không có quá nhiều kẻ có thể chịu đựng một quyền của Bá Hạ.

Thời gian thoi đưa, chớp mắt một cái, Cộng Công và Bá Hạ đã ở Bắc Hải vài chục năm.

Một ngày nọ, Cộng Công và Bá Hạ đến một khu vực của Bắc Hải.

“Xác định là dưới đáy biển ư?” Cộng Công cúi đầu nhìn mặt biển phía dưới.

“Có thể xác định.” Bá Hạ khẳng định.

Mây đen che kín trời, điện chớp sấm rền, cuồng phong gào thét, bão táp trút xuống.

Trên mặt biển, thần thức của Cộng Công hướng xuống đáy biển cảm tri.

Khu vực biển này đáy biển rất sâu, may mắn là thần thức của Cộng Công cường đại.

Nhanh chóng, thần thức của Cộng Công đã cảm tri được đáy biển.

Dưới đáy biển, lại là một dãy núi khổng lồ.

Những ngọn núi đáy biển san sát nhau, trong đó có một số núi lửa đang ngủ say.

Trong dãy núi cũng có một vài sinh linh, ví dụ như long kình.

Khi thần thức của Cộng Công xuyên qua dãy núi đáy biển, tiếp tục cảm tri xuống dưới, liền gặp một trở ngại.

Dưới đáy dãy núi này, một sinh linh khổng lồ đang ngủ say.

Xem ra, Bá Hạ đã không nói sai, Huyền Quy đang ngủ say dưới đáy biển.

Huyền Quy đang ngủ say bỗng bị thần thức của Cộng Công đánh thức.

Theo sự tỉnh giấc của Huyền Quy, dãy núi dưới đáy biển chấn động, từng ngọn núi lửa phun trào.

Không lâu sau, một vùng núi rộng lớn vỡ nát, một vật thể khổng lồ trồi lên mặt biển.

Khi Huyền Quy nổi lên mặt biển, Cộng Công cũng có chút chấn động.

Chương 99

Huyền Quy thực sự quá lớn.

Chân thân của Bá Hạ đã không nhỏ rồi, mà Huyền Quy lại lớn hơn Bá Hạ gấp vạn lần không chỉ.

Khí thế từ thân Huyền Quy phát ra cũng tương đối kinh người.

Cảm nhận khí thế của Huyền Quy từ cự ly gần, Cộng Công cũng cảm thấy áp lực.

Cộng Công thầm nghĩ: "Tu vi của Huyền Quy không hề dưới ta." Huyền Quy vốn là tỷ tỷ của Huyền Vũ, là một trong những lứa sinh linh Tiên Thiên đầu tiên của Hồng Hoang.

Phòng ngự là điểm mạnh của Quy Tộc, phòng ngự của Huyền Quy chỉ sợ chưa chắc đã dưới Cộng Công.

"Mẫu thân!" Nhìn thấy Huyền Quy, Bá Hạ cất tiếng chào.

Nhìn Bá Hạ, Huyền Quy cũng thu liễm khí thế, không còn địch ý.

Vốn dĩ, thần thức của Cộng Công đã khiến Huyền Quy tỉnh giấc từ trạng thái ngủ say, cũng khiến nàng tức giận.

"Đạo hữu?" Ánh mắt Huyền Quy nhìn về phía Cộng Công.

Huyền Quy có thể nhìn ra Cộng Công cũng là Chuẩn Thánh, khiến nàng không dám khinh thị.

"Vu Tộc Cộng Công." Cộng Công nhàn nhạt nói.

"Vu Tộc?

Cộng Công?" Huyền Quy đầy nghi vấn.

"Là sư tôn của hài nhi." Bá Hạ nói.

Biết được Cộng Công là lão sư của Bá Hạ, thái độ của Huyền Quy cũng tốt lên không ít.

Một Chuẩn Thánh, cũng có tư cách làm lão sư của Bá Hạ.

Chuyện của Bá Hạ, Huyền Quy cũng sẽ không can thiệp, nhưng nếu Bá Hạ không nguyện ý làm đệ tử của Cộng Công mà Cộng Công lại ép buộc, thì Huyền Quy sẽ không khách khí.

"Đạo hữu đến Bắc Hải tìm ta có việc gì?" Huyền Quy hỏi.

"Nghe Bá Hạ nói, ngươi sở hữu Lực chi Pháp tắc hoàn chỉnh." Cộng Công đi thẳng vào vấn đề.

Huyền Quy động thân một chút, lập tức, thân thể nàng bắt đầu thu nhỏ.

Không lâu sau, Huyền Quy biến thành một con rùa lớn vài ngàn mét, cũng không tiếp tục thu nhỏ nữa.

Huyền Quy không mở miệng nói, mà thi triển Lực chi Pháp tắc.

Khi Huyền Quy vừa thi triển Lực chi Pháp tắc, Cộng Công lập tức cảm nhận được một luồng Pháp tắc chi lực cường đại.

Thông qua Pháp tắc chi lực từ thân Huyền Quy phát ra, có thể đoạn định đó là Lực chi Pháp tắc hoàn chỉnh, tuy chưa viên mãn, nhưng cũng đã tiệm cận.

Dưới sự gia trì của Lực chi Pháp tắc, sức mạnh của Huyền Quy bạo tăng.

Tăng cường sức mạnh chỉ là một phần của Lực chi Pháp tắc.

Lực chi Pháp tắc không chỉ đơn giản là sức mạnh, mà còn liên quan đến pháp lực, nguyên thần, sức mạnh không gian, sức mạnh thời gian, Lực lượng Nhân Quả, Lực lượng Vận Mệnh, v.v.

Bởi vậy, sử dụng Lực chi Pháp tắc có thể tăng cường pháp lực, có

thể tăng cường nguyên thần, có thể tăng cường những thứ khác.

Xác định được Huyền Quy sở hữu Lực chi Pháp tắc hoàn chỉnh, trong lòng Cộng Công không khỏi kích động.

Chỉ cần được Huyền Quy giúp đỡ, Lực chi Pháp tắc của Cộng Công cũng có thể hoàn chỉnh.

"Ta cũng sở hữu Lực chi Pháp tắc, chỉ là tàn khuyết không toàn vẹn, ngươi có thể giúp ta không?" Cộng Công vừa nói, vừa thi triển Lực chi Pháp tắc của mình.

So với Lực chi Pháp tắc của Huyền Quy, Cộng Công không những tàn khuyết, mà Pháp tắc chi lực còn yếu.

"Ngươi cũng có Lực chi Pháp tắc?

Lực chi Pháp tắc tàn khuyết ư?" Huyền Quy vẻ mặt kinh ngạc.

Lực chi Pháp tắc của Huyền Quy là do tự lĩnh ngộ ra, mà Pháp tắc tự lĩnh ngộ, thông thường không thể nào tàn khuyết được.

Lúc này Bá Hạ cũng mở miệng, bảo Huyền Quy giúp Cộng Công.

Suy nghĩ một hồi, Huyền Quy gật đầu, đồng ý giúp Cộng Công hoàn thiện Lực chi Pháp tắc.

Thấy Huyền Quy nguyện ý giúp hoàn thiện Lực chi Pháp tắc, trong lòng Cộng Công cũng đại hỉ.

Bắc Hải, trên mặt biển một khu vực nào đó.

Huyền Quy, kẻ đang khống chế thân thể ở mức vài ngàn mét, liền nhả ra một viên châu.

Hào quang ngũ sắc lấp lánh, chiếu rọi chư thiên, đó là một viên Định Hải Châu.

Tiếp đó, lại một viên Định Hải Châu… Nhìn những viên Định Hải

Châu được Huyền Quy nhả ra, Cộng Công lại ngây người.

Số Định Hải Châu Cộng Công hiện có, cộng thêm số Huyền Quy đang sở hữu, không nhiều không ít, vừa đúng mười hai viên.

Định Hải Châu tổng cộng ba mươi sáu viên, có hai mươi bốn viên nằm trong tay Hồng Quân, còn lại mười hai viên.

"Có chuyện gì ư?" Huyền Quy thấy Cộng Công vẻ mặt cổ quái nhìn chằm chằm Định Hải Châu của mình, liền không khỏi hỏi.

Cộng Công không nói nhiều, trực tiếp tế luyện từng viên Định Hải Châu.

Khi Huyền Quy nhìn thấy từng viên Định Hải Châu được Cộng Công tế luyện, nàng cũng ngây người.

"Mười hai viên Định Hải Châu?" Huyền Quy ngạc nhiên.

Huyền Quy cũng biết Định Hải Châu tổng cộng ba mươi sáu viên.

Khi mười hai viên Định Hải Châu kết hợp lại với nhau, sẽ có một vài điều huyền diệu.

Lúc này, Cộng Công đang cân nhắc dùng bảo vật đổi lấy Định Hải Châu từ Huyền Quy.

Thu thập đủ mười hai viên Định Hải Châu, rồi triệt để luyện hóa Định Hải Châu và Càn Khôn Xích, Cộng Công cũng có thể khai tịch Thập Nhị Chư Thiên.

Thập Nhị Chư Thiên, mỗi Chư Thiên hóa thân đều sở hữu pháp lực của một Tiểu Thiên Thế Giới, nếu quản lý Tiểu Thiên Thế Giới tốt, pháp lực cũng sẽ tăng cường không ít.

Pháp lực của một Tiểu Thiên Thế Giới không thể coi thường được.

Còn về Nhị Thập Tứ Chư Thiên, thì mỗi Chư Thiên đều có pháp

lực của một Trung Thiên Thế Giới, và cuối cùng Tam Thập Lục Chư Thiên là pháp lực của ba mươi sáu Đại Thiên Thế Giới.

"Nếu ngươi cũng có Định Hải Châu, vậy thì càng dễ giúp ngươi hoàn thiện Lực chi Pháp tắc." Huyền Quy cười nói.

Dứt lời, Lực chi Pháp tắc của Huyền Quy gia trì lên Định Hải Châu.

Cộng Công tâm lĩnh thần hội, cũng thi triển Lực chi Pháp tắc gia trì lên Định Hải Châu.

Ngay sau đó, mười hai viên Định Hải Châu kết hợp lại với nhau.

Khi mười hai viên Định Hải Châu vừa kết hợp, hoàn mỹ khế hợp, hai luồng Lực chi Pháp tắc cũng có sự tiếp xúc.

Dưới sự giúp đỡ của Lực chi Pháp tắc hoàn chỉnh của Huyền Quy, Lực chi Pháp tắc của Cộng Công đang dần hoàn thiện từng chút một.

Khi Lực chi Pháp tắc của Cộng Công hoàn chỉnh, dị biến đột ngột sinh ra.

Phía sau Cộng Công, hình chiếu của Bàn Cổ hiện ra.

Khi hình chiếu của Bàn Cổ xuất hiện, mười hai viên Định Hải Châu hỗn loạn, xảy ra xung đột không nhỏ.

"Bàn Cổ Đại Thần?" Huyền Quy đại kinh thất sắc.

Nhìn mười hai viên Định Hải Châu hỗn loạn, Huyền Quy như có điều suy nghĩ.

Nàng liền thấy, Huyền Quy quả quyết xóa bỏ nguyên thần ấn ký bên trong Định Hải Châu của mình.

Không còn nguyên thần ấn ký của Huyền Quy, Định Hải Châu cũng trở thành vật vô chủ.

Phát hiện hành động của Huyền Quy, Cộng Công cũng không khỏi sững sờ.

Vốn dĩ, Cộng Công định sau khi hoàn thiện Lực chi Pháp tắc sẽ tìm cơ hội mở lời dùng bảo vật đổi lấy Định Hải Châu của Huyền Quy, nhưng không ngờ Huyền Quy giờ đây lại đang thành toàn cho mình.

Cơ hội khó có được, Cộng Công liền dùng nguyên thần luyện hóa mười hai viên Định Hải Châu.

Nhanh chóng, mười hai viên Định Hải Châu đã bị Cộng Công triệt để luyện hóa.

Chương 100

Lúc này, Cộng Công lấy ra Càn Khôn Xích.

Tuy chưa triệt để luyện hóa Càn Khôn Xích, nhưng vận dụng Lực chi Pháp tắc, Cộng Công đã có chút nắm chắc để khai tịch Thập Nhị Chư Thiên.

Hai mẹ con Huyền Quy và Bá Hạ nhìn Cộng Công triệt để luyện hóa mười hai viên Định Hải Châu, khi Cộng Công lấy ra Càn Khôn Xích, hai mẹ con đều đầy nghi vấn.

Chỉ thấy, Cộng Công tay cầm Càn Khôn Xích, bước một bước, tiến vào một viên Định Hải Châu.

Bên trong Định Hải Châu, Cộng Công vung Càn Khôn Xích trong tay, Lực chi Pháp tắc phát động.

Pháp tắc Đạo Quả của Cộng Công cũng phát huy tác dụng không nhỏ.

Nhanh chóng, một Tiểu Thiên Thế Giới được diễn hóa ra.

Phần lớn Tiểu Thiên Thế Giới đều là đại dương, vô số hòn đảo lớn nhỏ phân tán khắp nơi.

Tạm thời chưa có sinh linh được thai nghén, nhưng cũng sẽ không quá lâu.

Khai tịch xong một Chư Thiên, Cộng Công xuất ra khỏi Định Hải Châu, tiến vào viên Định Hải Châu thứ hai.

Một lần sinh, hai lần thục, khai tịch Chư Thiên thứ hai càng dễ dàng hơn.

Không ngờ, sau khi khai tịch liền một mạch bảy Chư Thiên, Cộng

Công cũng hơi nghỉ ngơi một chút.

Tuy rằng những gì khai tịch chỉ là Tiểu Thiên Thế Giới, nhưng sự tiêu hao cũng không nhỏ, không chỉ là tiêu hao pháp lực, mà còn có gánh nặng lên thân thể và nguyên thần.

May mắn là không khai tịch Tiểu Thiên Thế Giới giữa Hỗn Độn ngoài Thiên Ngoại, nếu không, chỉ sợ sẽ khó khăn gấp vạn lần không chỉ.

Không lâu sau, sau khi khôi phục, Cộng Công lại tiếp tục khai tịch Chư Thiên.

Khi Thập Nhị Chư Thiên đã khai tịch xong, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Cộng Công Đạo hữu, ngươi khai tịch thế giới trong Định Hải Châu sao?" Huyền Quy kinh ngạc hỏi.

Huyền Quy cũng từng thử khai tịch thế giới trong Định Hải Châu, nhưng đã thất bại.

Trong mắt Huyền Quy, chỉ có trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới có thể khai tịch một Tiểu Thế Giới trong Định Hải Châu, nhưng đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, việc khai tịch một Tiểu Thế Giới trong Định Hải Châu lại hoàn toàn vô nghĩa.

"Mỗi viên Định Hải Châu đều đã khai tịch một Tiểu Thiên Thế Giới." Cộng Công nói.

"Tiểu Thiên Thế Giới?" Huyền Quy trợn tròn mắt, khai tịch Tiểu Thế Giới còn thất bại, huống chi là Tiểu Thiên Thế Giới.

Liếc nhìn cái xích trong tay Cộng Công, Huyền Quy như có điều suy nghĩ.

Lúc này, Cộng Công cũng thu Càn Khôn Xích lại.

Nhìn mười hai viên Định Hải Châu, Cộng Công vung tay, từng viên Định Hải Châu hóa thành hình người, mỗi người có hình dáng và tướng mạo giống Cộng Công bảy tám phần.

Đó chính là mười hai Chư Thiên hóa thân của Cộng Công.

Mười hai Chư Thiên hóa thân đều sở hữu pháp lực của một Tiểu Thiên Thế Giới.

Hình tượng, thậm chí giới tính của mười hai Chư Thiên hóa thân, Cộng Công đều có thể thay đổi.

Hiện tại, tu vi của mười hai Chư Thiên hóa thân không cao, chỉ đạt cấp Chân Tiên, nhưng hợp lực có thể bày ra Thập Nhị Chư Thiên Đại Trận, kháng hành cấp Huyền Tiên không thành vấn đề.

Hơn nữa, tiềm lực của Thập Nhị Chư Thiên không nhỏ, khi trưởng thành, mỗi cái đều có thể đạt tu vi Kim Tiên.

Nếu là Nhị Thập Tứ Chư Thiên, giới hạn tu vi mỗi cái có thể đạt cấp Thái Ất Kim Tiên.

Tam Thập Lục Chư Thiên giới hạn tu vi là cấp Đại La Kim Tiên.

Nếu ba mươi sáu Đại La Kim Tiên hóa thân bày ra Tam Thập Lục Chư Thiên Đại Trận, đủ sức địch lại một Chuẩn Thánh Đại Năng.

"Đạo hữu, ba trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này, xin hãy thu hạ." Cộng Công lấy ra ba trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đưa cho Huyền Quy.

Tuy lấy ra ba trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Cộng Công cũng có chút không nỡ, nhưng Huyền Quy không chỉ giúp hoàn thiện Lực chi Pháp tắc, mà còn đưa tất cả Định Hải Châu cho mình.

Đối mặt với ba trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà Cộng Công đưa ra, Huyền Quy không từ chối, hơn nữa, sau khi thu lại liền

chuyển giao cho Bá Hạ.

Đã đưa cho Huyền Quy, nàng muốn tặng ai thì Cộng Công cũng không thể quản được, Bá Hạ dù sao cũng là ký danh đệ tử của Cộng Công.

"Xem ra, hiểu biết của ta về Định Hải Châu trước đây quá ít." Huyền Quy cảm thán.

Nếu sớm biết Định Hải Châu huyền diệu như vậy, Huyền Quy chưa chắc đã đưa tất cả Định Hải Châu cho Cộng Công.

Tiếp theo, Huyền Quy đầy tò mò hỏi về Càn Khôn Xích.

Khi đã hiểu rõ về Càn Khôn Xích, Huyền Quy cũng chợt vỡ lẽ.

"Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Xích phối hợp Định Hải Châu, khai tịch Chư Thiên, Đạo hữu thật có vận may, khiến người ta khen ngợi." Huyền Quy nói.

Lại cùng Huyền Quy trò chuyện vài câu, Cộng Công đang định thu Thập Nhị Chư Thiên, lại linh cơ chợt động, nảy ra một ý.

Nhìn mười hai Chư Thiên hóa thân, Cộng Công chợt nghĩ đến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

"Nếu dùng mười hai Chư Thiên hóa thân để bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận?" Cộng Công càng nghĩ càng kích động.

So với Thập Nhị Chư Thiên Đại Trận, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lại cường đại hơn quá nhiều.

Tuy nhiên, để bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cần sức mạnh của Thập Nhị Tổ Vu, đó lại là một vấn đề.

Ngoại trừ việc mười hai Tổ Vu tụ tập lại một chỗ, hiện tại cũng chỉ có mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên mới có thể bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Cộng Công âm thầm suy tính, liệu có nên dùng mười hai Chư Thiên hóa thân để mỗi cái khống chế một Đô Thiên Thần Sát Phiên?

Hoặc là, dung hợp mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên vào mười hai Chư Thiên hóa thân?

Đang cân nhắc, Cộng Công lại nghĩ đến Bàn Cổ phân thân của mình.

Bàn Cổ phân thân ngưng tụ từ Đô Thiên Thần Sát, giờ tu vi cũng đã đạt cấp Đại La Kim Tiên.

Cộng Công thầm nghĩ: "Có thể thử một lần." Nhưng cần tìm một nơi, mà nơi đây lại không thích hợp.

Ngay lập tức, Cộng Công thu Thập Nhị Chư Thiên hóa thân lại.

"Đạo hữu, ta đột nhiên có điều cảm ngộ, cần bế quan một phen." Cộng Công nói với Huyền Quy.

Tiếp đó, Cộng Công lại dặn dò Bá Hạ vài câu.

Bảo Bá Hạ ở lại bầu bạn với Huyền Quy, Cộng Công thì một mình rời đi. … Nằm trên một hòn đảo nhỏ nào đó ở Bắc Hải, bên trong một động thiên do Cộng Công khai tịch.

Bởi vì do Cộng Công khai tịch đơn giản, nên thế giới động thiên này tuy không nhỏ, nhưng lại đơn điệu.

Mặt đất trơ trọi, hầu như không một tấc cỏ mọc.

Lúc này, mười hai Chư Thiên hóa thân của Cộng Công đứng trước thân y, còn Bàn Cổ phân thân thì ở bên cạnh.

Dưới ý chí của Cộng Công, hình thái của mười hai Đô Thiên hóa thân thay đổi, biến thành hình thái chân thân của mười hai Tổ Vu, có đầu mãng thân người, có đầu thú thân người, cũng có cốt thứ cự thú, chân đạp rồng, tay quấn mãng, v.v.

Cùng lúc đó, Bàn Cổ phân thân ngưng tụ từ Đô Thiên Thần Sát phát ra sát khí.

Sát khí hình thành từng xúc tu.

Những xúc tu dày đặc trói buộc mười hai Chư Thiên.

Mười hai Chư Thiên thì bắt đầu bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Có thần sát chi khí do Bàn Cổ phân thân cung cấp, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận miễn cưỡng được bày ra.

Tuy nhiên, chuyện xảy ra tiếp theo lại ngoài dự liệu của Cộng Công.

Chỉ thấy, mười hai Chư Thiên hóa thân lần lượt dung nhập vào Bàn Cổ phân thân.

Khi mười hai Chư Thiên hóa thân hoàn toàn dung nhập vào Bàn Cổ phân thân, tu vi của Bàn Cổ phân thân đột ngột đột phá, đạt đến Chuẩn Thánh.

Cộng Công có thể cảm nhận được, bên trong thân thể Bàn Cổ phân thân, Thập Nhị Chư Thiên hình thành Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Chỉ cần Cộng Công nguyện ý, có thể tách mười hai Chư Thiên hóa thân ra khỏi thân thể Bàn Cổ phân thân.

Hơn nữa, thấy Bàn Cổ phân thân có tu vi Chuẩn Thánh, Cộng Công cũng không vội tách mười hai Chư Thiên ra.

Đồng thời, Cộng Công nhớ đến hai mươi bốn viên Định Hải Châu đang nằm trong tay Hồng Quân.

Chương 101

Nếu có thể có được hai mươi bốn viên Định Hải Châu kia trong tay Hồng Quân, Cộng Công cũng sẽ có Tam Thập Lục Chư Thiên.

Pháp lực của ba mươi sáu Đại Thiên Thế Giới, thực lực xa không thể so với Thập Nhị Chư Thiên hiện tại.

Hơn nữa, Tam Thập Lục Chư Thiên có thể bày ra ba Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Nếu bên trong thân thể Bàn Cổ phân thân có ba tầng Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, thì sẽ thật khủng bố.

Cộng Công thầm nghĩ: "Có lẽ, Bàn Cổ phân thân sẽ trở thành mấu chốt để ta tu thành Bàn Cổ chân thân." Bản thể mới là quan trọng nhất, Cộng Công tuyệt đối sẽ không bản mạt đảo trí.

Còn về việc lấy phân thân làm bản thể, bản thể làm phân thân, cũng không phải không được, nhưng đổi một thân thể thì khó mà hoàn mỹ khế hợp.

Cộng Công sở hữu huyết mạch Bàn Cổ, cùng với Hỗn Độn Nguyên Thần, giờ đây, bên trong Bàn Cổ phân thân lại có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, tiềm lực cũng kinh người.

Hiện tại, tu vi của Bàn Cổ phân thân là Chuẩn Thánh, nhưng lại có tiềm lực trở thành Bàn Cổ chân thân, một khi trở thành Bàn Cổ chân thân, tu vi ít nhất cũng đạt Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Đối với Cộng Công hiện tại, Bàn Cổ chân thân còn quá xa vời.

Ngoại trừ Ảnh Tử phân thân, lại có thêm một phân thân tu vi Chuẩn Thánh, thực lực của Cộng Công cũng tăng cường không ít.

Tuy nhiên, thực lực của Cộng Công vẫn luôn ở cấp độ Chuẩn

Thánh.

Trước mặt Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Cộng Công cùng với hai phân thân Chuẩn Thánh, cũng chỉ là châu chấu, không có sự khác biệt về bản chất.

Đừng nói chỉ ba chiến lực Chuẩn Thánh, dù nhiều Chuẩn Thánh hơn nữa, cũng không phải đối thủ của Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Thánh Nhân chi hạ giai vi châu chấu, không phải là nói đùa.

Chuẩn Thánh tuy cường đại, nhưng đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại không cấu thành uy hiếp.

Dù nhiều Chuẩn Thánh hợp lại cũng không đối phó được Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Chiến đấu vượt cấp, khi tu vi thấp thì không kỳ lạ, nhưng tu vi càng cao, có thể xưng bá trong cùng cấp đã là không tệ, chiến đấu vượt cấp thì quá khó.

Một Chuẩn Thánh muốn kháng hành Hỗn Nguyên Thánh Nhân, dù chỉ là kháng hành tạm thời, cũng không quá khả năng, đương nhiên, cũng không tuyệt đối. … Ngoài Thiên Ngoại Hồng Hoang, giữa Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hai đồng tử của Hồng Quân là Hạo Thiên và Dao Trì canh giữ bên ngoài cửa.

Bên trong Tử Tiêu Cung ngoài Hồng Quân ra, còn có phân thân của Dương Mi Đại Tiên.

Dương Mi đã khai tịch một Tiểu Thiên Thế Giới giữa Hỗn Độn, bản thể của y đang chống đỡ Tiểu Thiên Thế Giới đó không thể rời đi, nên chỉ có một phân thân đến tìm Hồng Quân.

Thực ra, Hỗn Nguyên Thánh Nhân có khả năng khai tịch một Đại

Thiên Thế Giới giữa Hỗn Độn, nhưng khai tịch ra Đại Thiên Thế Giới thì dễ, muốn ổn định nó, để thế giới vận hành một cách lành mạnh, lại rất khó.

Bởi vậy, Dương Mi chỉ khai tịch một Tiểu Thiên Thế Giới.

"Đệ tử của Đạo hữu bị Cộng Công giết sao?

Định Hải Châu ư?" Hồng Quân khẽ nhíu mày.

Khi phân thân của Dương Mi đến Tử Tiêu Cung, Hồng Quân liền hỏi.

Tuy quan hệ giữa Hồng Quân và Dương Mi không tệ, nhưng kể từ khi Hồng Quân thành Thiên Đạo Thánh Nhân, Dương Mi cũng có chút xa cách.

Bởi vậy, Dương Mi cũng vô sự không đến Tử Tiêu Cung.

Nhưng Hồng Quân không ngờ đệ tử của Dương Mi lại bị Cộng Công giết, đây không phải chuyện nhỏ.

Hồng Quân cũng biết Dương Mi tuy thành Thánh sau đó bản thể không trở về Hồng Hoang, nhưng thỉnh thoảng sẽ có hình chiếu tiến vào Hồng Hoang, việc thu một đệ tử ở Hồng Hoang cũng không phải là không có.

Điều khiến Hồng Quân để ý là, Cộng Công giết đệ tử của Dương Mi, loại bỏ hình chiếu của Dương Mi, là vì Định Hải Châu.

Hồng Quân sở hữu hai mươi bốn viên Định Hải Châu, bởi vậy, y cũng có chút hiểu biết về Định Hải Châu.

Hiểu rõ, Hồng Quân đưa tay ra, hai mươi bốn viên Định Hải Châu xuất hiện trong tay.

Mỗi viên Định Hải Châu đều có hào quang ngũ sắc chói mắt.

Nhìn Hồng Quân lấy ra hai mươi bốn viên Định Hải Châu, Dương

Mi cũng kinh ngạc.

Tổng cộng chỉ có ba mươi sáu viên Định Hải Châu, mà Hồng Quân trong tay lại có đến hai mươi bốn viên.

Lấy ra Định Hải Châu, Hồng Quân dùng thần thức Thánh Nhân cẩn thận cảm tri từng viên Định Hải Châu.

Nhanh chóng, Hồng Quân thu lại thần thức.

Hồng Quân thầm tính trong lòng: "Tam Thập Lục Chư Thiên ư?

Đối với Chuẩn Thánh có một sự trợ lực không nhỏ, nhưng đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại không đáng kể, nếu Cộng Công muốn, ta có thể cho y." Lúc này, Hồng Quân đang cân nhắc dùng hai mươi bốn viên Định Hải Châu trong tay để tính kế Cộng Công.

Hồng Quân biết, Cộng Công sau khi trở thành Tiên Thiên Ma Thần, nếu trong vòng một Nguyên Hội không thể tu luyện thành Bàn Cổ chân thân, sẽ có Thiên Khiển giáng xuống.

Chỉ cần Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang, cứ mỗi một Nguyên Hội sẽ có Thiên Khiển giáng xuống, trừ phi sở hữu Bàn Cổ chân thân.

Bắc Hải, trên một hòn đảo khá hoang lương.

Cộng Công đứng sừng sững trên vách đá ven biển, phía sau là hai phân thân Chuẩn Thánh.

Một là Ảnh Tử phân thân, toàn thân vàng óng, hai mắt ẩn chứa công đức chi quang, tựa như nguyên thần, tuy không lĩnh ngộ Đại Đạo, song cũng có thể luyện hóa pháp bảo, v.v.

Còn Bàn Cổ phân thân thì ngưng tụ từ Đô Thiên Thần Sát, lại có thêm Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bên trong.

Khi Bàn Cổ phân thân cử thủ đầu túc, pháp lực của mười hai Tiểu Thiên Thế Giới vận chuyển.

Nhìn chăm chú vào đại hải, ánh mắt Cộng Công lại liếc nhìn Bàn Cổ phân thân phía sau.

Bởi vì đã dung hợp mười hai Chư Thiên, Bàn Cổ phân thân của Cộng Công có lực thân hòa kinh người với đại hải.

Bằng Lực chi Pháp tắc Thủy, Cộng Công khống chế vạn thủy thiên hạ, trong đại hải cũng có lực thân hòa, nhưng không thể sánh bằng Bàn Cổ phân thân.

Theo một ý niệm của Cộng Công, Bàn Cổ phân thân bước một bước, thu địa thành thốn, tiến vào giữa đại hải.

Cùng lúc đó, Cộng Công bắt đầu tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công.

Không chỉ bản thể Cộng Công đang tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, mà hai phân thân cũng đang tu luyện.

Có hai tu vi Chuẩn Thánh giúp đỡ tu luyện, hiệu suất lại nhanh hơn.

Trong tình huống bình thường, Cộng Công muốn đột phá Cửu Chuyển Nguyên Công lên Đệ Lục Chuyển, ít nhất cũng phải vài vạn năm, thậm chí mười mấy vạn năm hoặc vài chục vạn năm.

Nhưng Cộng Công đã tiếp xúc với Thái Ất Đạo Quả.

Chỉ cần lĩnh ngộ Thái Ất Đạo Quả, việc đột phá Cửu Chuyển Nguyên Công lên Đệ Lục Chuyển sẽ tự nhiên mà thành.

Nguyên thần tu vi đạt đến cấp Thái Ất Kim Tiên, thông thường đều sẽ lĩnh ngộ ra Thái Ất Đạo Quả.

Nếu đã lĩnh ngộ Thái Ất Đạo Quả, việc tu luyện nguyên thần lên cấp Thái Ất Kim Tiên lại dễ dàng.

Pháp tắc có Đạo Quả.

Cảnh giới cũng có Đạo Quả, Thái Ất Đạo Quả là một loại cảnh giới Đạo Quả.

Tầm quan trọng của Đạo Quả, Cộng Công rất rõ.

Khi một loại Pháp tắc hình thành Đạo Quả, uy lực của Pháp tắc đó cũng tăng lớn.

Có Thái Ất Đạo Quả, việc khống chế pháp lực, điều khiển thần thông, thậm chí cảm ngộ Đại Đạo, đều có sự giúp đỡ không nhỏ.

Đơn giản mà nói, Thái Ất Đạo Quả là một loại buff.

Cùng tu vi, người sở hữu Thái Ất Đạo Quả sẽ có ưu thế cực lớn.

Nếu nguyên thần tu vi của Cộng Công hiện tại là Thái Ất Kim Tiên, việc lĩnh ngộ Thái Ất Đạo Quả sẽ dễ dàng, nhưng tu vi nguyên thần hiện tại mới là Kim Tiên, việc lĩnh ngộ Thái Ất Đạo Quả lại khá khó khăn.

Pháp tắc Đạo Quả của Cộng Công gia trì lên Bàn Cổ phân thân, câu thông đại hải, tăng cường đáng kể sự cảm ngộ của Cộng Công.

Cái gọi là Đạo trung đắc nhất pháp, Pháp trung đắc nhất thuật.

Đạo hạnh cấp Kim Tiên đã lĩnh ngộ thuật đến cực hạn, Thái Ất Đạo Quả là lĩnh ngộ pháp.

Còn Đại La Đạo Quả, là lĩnh ngộ Đạo.

Nói cách khác, người lĩnh ngộ Đại La Đạo Quả đã đi ra một con đường riêng của mình.

Chương 102

Lúc này, Cộng Công có không ít cảm ngộ, Thái Ất Đạo Quả cũng đã trong tầm tay.

Chẳng biết đã bao lâu, Cộng Công toàn thân chấn động.

Thái Ất Đạo Quả, thành công!

Theo việc lĩnh ngộ ra Thái Ất Đạo Quả, liền nhất đắc vĩnh đắc, nhất chứng vĩnh chứng.

Có Thái Ất Đạo Quả, hiệu suất tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công của Cộng Công liên tục tăng tốc.

Dựa theo hiệu suất tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công hiện tại, trong vòng một tháng, tu vi nguyên thần của Cộng Công có thể đột phá lên cấp Thái Ất Kim Tiên.

Đối với tu vi nguyên thần của Cộng Công, Đạo hạnh hiển nhiên đã vượt qua pháp lực.

Pháp lực dễ tu, Đạo hạnh khó tinh tiến, bởi vậy, pháp lực vượt Đạo hạnh thì nhiều vô số kể, Đạo hạnh vượt pháp lực lại không nhiều.

Cũng có những sinh linh không lĩnh ngộ Đại Đạo, chỉ tu pháp lực.

So với tu vi thân thể của Cộng Công, Thái Ất Đạo Quả lại kém xa.

Cảm ngộ Đại Đạo, Cộng Công vui mừng hiện rõ trên mặt.

Có Thái Ất Đạo Quả, Cộng Công cảm ngộ Đại Đạo dễ dàng hơn gấp mười lần không chỉ.

Đột nhiên, nguyên thần trong cơ thể Cộng Công sản sinh quý động, lại tựa như Thiên Phạt Chi Nhãn.

Bởi vì Thái Ất Đạo Quả cộng thêm Thiên Phạt Chi Nhãn, khiến Cộng Công có chút minh ngộ.

Cộng Công kinh hãi thầm nghĩ: "Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang cứ mỗi mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm lại có Thiên Khiển ư?" Cộng Công chỉ biết rằng tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang sẽ có Thiên Khiển, Tiên Thiên Ma Thần ở Hỗn Độn ngoài Thiên Ngoại tiến vào Hồng Hoang cũng có Thiên Khiển, nhưng không biết Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang cứ mỗi một Nguyên Hội lại phải độ Thiên Khiển.

Cộng Công phải độ Thiên Khiển, mà Thiên Khiển lần sau lại có uy lực lớn hơn lần trước.

Cách lần Thiên Khiển trước chưa đến mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, huống hồ Cộng Công sở hữu Thiên Phạt Chi Nhãn, nhưng y lại cảm thấy áp lực cực lớn.

Ở Hồng Hoang, cứ mỗi một Nguyên Hội phải đối mặt với Thiên Khiển, đi ra ngoài Thiên Ngoại Hỗn Độn ư?

Dương Mi chỉ sợ đang chờ đợi.

Cộng Công dù tu vi đạt Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng không cách nào tránh khỏi Thiên Khiển, trái lại sẽ khiến uy lực của Thiên Khiển càng lớn.

Trong một lúc, Cộng Công trong lòng cũng có chút hoảng loạn.

Hít sâu một hơi, nén lại sự khủng hoảng trong lòng, Cộng Công tiếp tục cảm ngộ Đại Đạo.

Dưới Đại Đạo, có một đường sinh cơ.

Cộng Công như có điều suy nghĩ: "Bàn Cổ chân thân ư?" Trừ phi Cộng Công từ bỏ thân phận Tiên Thiên Ma Thần, nếu không, chỉ có con đường Bàn Cổ chân thân mà thôi.

Nếu Cộng Công tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến Đệ Cửu Chuyển, tu vi thân thể đạt Hỗn Nguyên Thánh Nhân, huyết mạch Bàn Cổ cũng có thể khiến y sở hữu Bàn Cổ chân thân.

Còn về tu vi thân thể Chuẩn Thánh mà sở hữu Bàn Cổ chân thân ư?

Chắc chắn sẽ bạo thể mà vong.

Cộng Công thầm nghĩ: "Xem ra, nhất định phải mau chóng tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công đến Đệ Bát Chuyển." Tuy nhiên, Cộng Công hiện tại mới ở Cửu Chuyển Nguyên Công Đệ Ngũ Chuyển.

Hoặc là, có thể tìm cách kiếm chút công đức để đề thăng tu vi nguyên thần. … Dưới đáy biển, ngũ sắc sặc sỡ, vô số san hô, các loại cá và loài thân mềm, cùng một vài sinh linh kỳ hình quái trạng.

Một con cự kình trì phủ đứng dưới đáy biển, đó chính là Bàn Cổ phân thân của Cộng Công.

Thân cao trượng hứa, thân hình khôi ngô, cơ bắp cuồn cuộn, trên làn da đen sạm có những luồng sáng xanh biển lưu động.

Sức mạnh của Đô Thiên Thần Sát và mười hai viên Định Hải Châu kết hợp hoàn hảo.

Bàn Cổ phân thân của Cộng Công xuất hiện dưới đáy biển, là để làm một việc lớn.

Minh Hà đã luyện hóa Huyết Hải, một khi Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử, điều này cũng đã cho Cộng Công một sự khai sáng.

Bởi vậy, Cộng Công định trước tiên luyện hóa Bắc Hải.

Huyết Hải tuy lớn, nhưng so với Bắc Hải thì quá nhỏ.

Hơn nữa, Bắc Hải và Huyết Hải dù sao cũng không giống nhau.

Độ khó luyện hóa Bắc Hải tuyệt đối gấp trăm lần trở lên so với luyện hóa Huyết Hải.

Tuy nhiên, nếu có thể luyện hóa Bắc Hải, thì cũng là Bắc Hải bất khô, Cộng Công bất tử.

Bắc Hải chỉ là bước đầu tiên, còn có Đông Hải, Tây Hải, v.v., cùng với Nhược Thủy Hà trên Thiên Giới.

Để luyện hóa Bắc Hải, trước tiên phải tìm bản nguyên của Bắc Hải.

Hiện tại, Bàn Cổ phân thân của Cộng Công đang tìm kiếm bản nguyên Bắc Hải dưới đáy biển.

Bằng lực thân hòa với đại hải, cùng với tu vi Chuẩn Thánh của Bàn Cổ phân thân, và Pháp tắc Đạo Quả Thủy chi Pháp tắc cùng Thái Ất Đạo Quả của Cộng Công, việc tìm bản nguyên Bắc Hải cũng sẽ không quá khó.

Nhưng luyện hóa bản nguyên Bắc Hải lại không phải chuyện nhỏ, một khi sơ suất sẽ gây ra vô biên nghiệp lực và Nhân Quả lớn.

Cộng Công cũng không còn cách nào, không thể từ bỏ thân phận Tiên Thiên Ma Thần, vậy thì, nếu mãi mãi không có Bàn Cổ chân thân, phải độ Thiên Khiển hết lần này đến lần khác, tuy có Thiên Phạt Chi Nhãn, nhưng cũng không chắc mỗi lần đều có thể độ qua.

Còn về việc đi ra ngoài Thiên Ngoại, nếu gặp Dương Mi thì thật tai hại.

Nếu có thể luyện hóa Bắc Hải, trên phương diện an toàn cũng có thêm một sự bảo đảm, hơn nữa thực lực có thể tăng cường không ít, cũng có thể nhanh chóng tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công đến Đệ Bát Chuyển.

Hoa lạp lạp… Dưới đáy biển, một hải quái khổng lồ phóng vút ra,

nhìn chằm chằm muốn nuốt chửng Bàn Cổ phân thân của Cộng Công.

"Phanh!" Tuy nhiên, Bàn Cổ phân thân chỉ hơi phóng thích một chút khí thế, con hải quái khổng lồ sợ hãi quay đầu bỏ chạy.

Bàn Cổ phân thân nhìn xuống chân: "Hẳn là ở đây rồi." Bản nguyên Bắc Hải hẳn là nằm dưới lòng đất.

Phía dưới, một mạch linh lớn nhất của Bắc Hải, ẩn giấu bản nguyên Bắc Hải.

Trong Hồng Hoang, Bắc Hải cũng là một phần quan trọng, bởi vậy, bản nguyên Bắc Hải liên kết với Thiên Đạo.

So với Minh Hà luyện hóa Huyết Hải, việc Cộng Công luyện hóa Bắc Hải lại khó khăn hơn quá nhiều.

Trước hết, Huyết Hải không có sinh linh, tầm quan trọng cũng không thể sánh bằng Bắc Hải, mà trong Bắc Hải lại có vô số sinh linh.

Quan trọng nhất, Cộng Công không phải là sinh linh Tiên Thiên được bản nguyên Bắc Hải thai nghén ra.

Do đó, việc luyện hóa bản nguyên Bắc Hải thực sự không phải chuyện nhỏ, một khi không cẩn thận, vô số sinh linh Bắc Hải sẽ chết, sẽ phá hoại linh mạch dưới đáy biển, v.v., dẫn đến Thiên Đạo suy yếu, lại có vô biên nghiệp lực, Nhân Quả lớn, thậm chí Thiên Khiển.

Tuy nhiên, rủi ro tuy lớn, nhưng nếu thành công, lợi ích cũng khổng lồ.

Cộng Công quyết định thử một lần.

Một đụn thổ, Bàn Cổ phân thân tiềm nhập lòng đất.

Xuyên qua vài ngàn trượng tầng bùn, vạn trượng tầng đá, tiếp đó là một mạch linh siêu lớn.

Ngay cả ở Bất Chu Sơn, việc tìm một mạch linh lớn như vậy cũng

khó.

Đại lượng Tiên Thiên linh khí sản sinh, linh thạch cực phẩm chất đống như núi, lại có không ít khoáng vật kim loại quý hiếm.

Khi Bàn Cổ phân thân tiếp cận bản nguyên Bắc Hải, trong hư không có một luồng trở lực cường đại, tựa như Thiên Đạo.

Tuy nhiên, Thiên Đạo chỉ là một loại quy tắc.

Chỉ cần đủ cường đại, có thể đột phá trở lực, tiếp xúc bản nguyên Bắc Hải.

Với tu vi Chuẩn Thánh, việc đột phá trở lực là khá miễn cưỡng.

Ở đây, một vùng đen kịt, không thể thấy rõ năm ngón tay.

Đôi mắt Bàn Cổ phân thân lấp lánh Thái Dương Thần Quang và Thái Âm Thần Quang, có thể nhìn thấy vật.

Xung quanh, cũng như phía dưới, có từng vực sâu.

Mạch linh này có hình dạng giống một con cự long bảy đầu năm móng.

Mạch linh hình rồng khá hiếm gặp, mạch linh hình rồng bảy đầu lại càng hiếm hơn.

"Phanh!" Bàn Cổ phân thân vung chiếc rìu ngưng tụ từ Đô Thiên Thần Sát trong tay, nhưng không thể phá vỡ trở lực phía trước.

Chương 103

Không thể đột phá trở lực phía trước, cũng không thể tiếp xúc bản nguyên Bắc Hải.

Nếu rìu Bàn Cổ ngưng tụ từ Đô Thiên Thần Sát không được, vậy thì, một Tiên Thiên Chí Bảo… Khi Bàn Cổ phân thân đưa tay ra, triệu hoán Tam Xoa Kích của Cộng Công.

Tam Xoa Kích là loại Tiên Thiên Chí Bảo tấn công.

Về lực tấn công, trong Khai Thiên Tam Bảo không có cái nào có thể sánh bằng Tam Xoa Kích.

Cây kích này, tên là Cộng Công Kích, hai phân thân Chuẩn Thánh của Cộng Công có thể tùy thời triệu hoán sử dụng.

Có Tam Xoa Kích trong tay, Bàn Cổ phân thân thi triển thức thứ nhất của Khai Thiên Cửu Thức.

Pháp lực cường đại và Thủy chi Pháp tắc Đạo Quả gia trì lên Tam Xoa Kích, lại có thần sát chi khí vờn quanh, khiến một kích uy lực kinh người.

So với một kích vừa rồi, một kích này mạnh hơn gấp mười lần không chỉ.

"Phanh!" Tuy nhiên, vẫn không thể phá vỡ trở lực.

Sự bảo hộ của quy tắc Thiên Đạo đối với bản nguyên Bắc Hải, thực sự không thể coi thường.

Sau một kích, Tam Xoa Kích lại được vung lên, thi triển thức thứ hai của Khai Thiên Cửu Thức.

Đây cũng là cực hạn của Bàn Cổ phân thân.

Bản thể Cộng Công có thể thi triển thức thứ ba của Khai Thiên Cửu Thức, nhưng Bàn Cổ phân thân thì nhiều nhất chỉ có thể thi triển thức thứ hai.

So với thức thứ nhất, uy lực của thức thứ hai Khai Thiên Cửu Thức lại lớn hơn quá nhiều.

"Oanh!" Trở lực vỡ ra một chút, nhưng vẫn không đủ.

Lại một lần nữa thi triển Khai Thiên Đệ Nhị Thức, thành công đột phá trở lực.

Tiếp xúc bản nguyên Bắc Hải, Bàn Cổ phân thân thu Tam Xoa Kích, cẩn thận dùng thần thức câu thông với nó.

Cộng Công đã nghiên cứu việc Minh Hà luyện hóa Huyết Thần Tử, điều đó cũng giúp y có thêm nắm chắc để luyện hóa Bắc Hải.

"Luyện hóa bản nguyên Bắc Hải, dung nhập vào phân thân của ta, như vậy, Bắc Hải bất khô, ta Cộng Công bất tử." Sau khi dùng thần thức cường đại câu thông với bản nguyên Bắc Hải một lúc, y cũng bắt đầu luyện hóa.

Cẩn thận luyện hóa bản nguyên Bắc Hải, một khi có điều không đúng, sẽ lập tức dừng lại. … Cộng Công đứng trên mặt biển, mặc cho cuồng phong táp vào mặt, sóng biển cuồn cuộn, nhưng y vẫn nguy nhiên bất động.

Trước mặt Cộng Công, sức mạnh của toàn bộ Bắc Hải cũng không quá đáng sợ.

Đột nhiên, nước biển xung quanh vặn xoắn, dưới nước vô số dòng chảy ngầm, xoáy nước trùng trùng.

Lại một lúc sau, một con hắc long năm móng phóng vút ra từ biển.

Bay ra khỏi đại hải, hắc long năm móng phát ra một tiếng long

ngâm cao vút.

Ngay sau đó, từng con từng con hắc long năm móng lại xuất hiện.

Trong thời gian ngắn ngủi, có hơn trăm con hắc long năm móng ngao du trên không trung.

Tu vi của những hắc long năm móng này đều không cao, chỉ đạt cấp Tán Tiên, không có lấy một con Chân Tiên cấp.

Minh Hà luyện hóa Huyết Hải có Huyết Thần Tử phân thân, khi có bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử, thì Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử.

Cộng Công luyện hóa Bắc Hải lại cần hắc long năm móng.

Khi có bốn ức tám ngàn vạn con hắc long năm móng, Cộng Công cũng sẽ luyện hóa Bắc Hải thành thân ngoại hóa thân.

Hiện tại, mới có hơn trăm con hắc long năm móng, nhưng điều đó cũng cho thấy Cộng Công đã luyện hóa một phần Bắc Hải.

Đột nhiên, hơn trăm con hắc long năm móng đang ngao du trên không trung dung hợp thành một con hắc long năm móng khổng lồ, tiếp đó, hắc long năm móng lắc mình biến hóa, trở thành Bàn Cổ phân thân của Cộng Công.

Cộng Công lẩm bẩm: "Phân thân này, sau này sẽ xưng là Hải Hoàng." Theo việc luyện hóa Bắc Hải, sức mạnh của Hải Hoàng sẽ không ngừng tăng cường.

Tuy nhiên, vừa luyện hóa bản nguyên Bắc Hải, Cộng Công đã phát hiện một vấn đề, đó là Khí Vận.

Cộng Công sở hữu đại Khí Vận, nhưng luyện hóa Bắc Hải lại cần Khí Vận của Bắc Hải.

Giống như Hồng Quân muốn hợp Đạo cần Khí Vận Hồng Hoang.

Minh Hà sở hữu Khí Vận Huyết Hải, bởi vậy, luyện hóa Huyết Hải dễ dàng.

Vấn đề là, Cộng Công lại không có bao nhiêu Khí Vận Bắc Hải.

Khí Vận Bắc Hải lớn nhất hẳn là Huyền Quy, thứ hai là Huyền Vũ.

Côn Bằng phỏng chừng cũng có không ít Khí Vận Bắc Hải.

Nếu không phải Cộng Công thu Bá Hạ làm ký danh đệ tử, Khí Vận Bắc Hải trên người y sẽ còn ít hơn.

"Khí Vận đúng là một thứ phiền phức." Cộng Công cũng có chút khổ não.

Đoạt Khí Vận Bắc Hải trên người Huyền Quy, Huyền Vũ và Côn Bằng ư?

Vậy thì sẽ bất tử bất hưu!

Huyền Quy, Huyền Vũ và Côn Bằng, cùng với Long Tộc Bắc Hải, v.v., đều không thể nào đưa Khí Vận cho Cộng Công.

Thiên Đạo Thánh Nhân cũng sẽ có tranh chấp Khí Vận, có thể thấy tầm quan trọng của Khí Vận.

"Đúng rồi, ta sở hữu Long Môn, lại có Huyền Tẫn Chi Môn, nếu hình chiếu của Huyền Tẫn Chi Môn dung nhập vào Long Môn, đặt ở Bắc Hải, có thể khiến vô số thủy tộc có huyết mạch Long Tộc hóa rồng, chắc chắn sẽ giúp ta có được không ít Khí Vận Bắc Hải." Đã có cách, Cộng Công không chút do dự, lập tức lấy ra Huyền Tẫn Chi Môn và Long Môn.

Bên trong Huyền Tẫn Chi Môn đang giam giữ Hỗn Độn Nguyên Thần của một Thái Cổ Ma Thần, nhưng việc cắt lấy hình chiếu của Huyền Tẫn Chi Môn đối với Cộng Công lại không quá khó.

Đặt Huyền Tẫn Chi Môn trên mặt biển, Cộng Công vừa tế Tam Xoa Kích, vừa dùng Thập Nhất Phẩm Hắc Liên hóa thành Diệt Thế Đại Ma.

Dưới sự thao khống của Cộng Công, Tam Xoa Kích và Diệt Thế Đại Ma một trái một phải công về phía Huyền Tẫn Chi Môn.

"Phanh!" Huyền Tẫn Chi Môn khổng lồ khẽ chấn động, một hình chiếu cũng rơi vào tay Cộng Công.

Hỗn Độn Nguyên Thần bên trong Huyền Tẫn Chi Môn không an phận, khiến Cộng Công cũng có chút bực mình.

Nếu Hỗn Độn Nguyên Thần bên trong Huyền Tẫn Chi Môn phối hợp, Cộng Công lấy được hình chiếu sẽ dễ dàng hơn.

Nhưng, Cộng Công hiện tại đang cân nhắc làm sao để có được nhiều Khí Vận Bắc Hải hơn.

Muốn luyện hóa Bắc Hải, Khí Vận Bắc Hải là điều tất yếu, Cộng Công tuy có Khí Vận Bắc Hải trên người, nhưng lại xa không đủ.

Long Tộc Bắc Hải hẳn là có không ít Khí Vận Bắc Hải, nếu có thể thu phục, một phần Khí Vận có thể dùng cho Cộng Công.

Lúc này, dưới đại pháp lực của Cộng Công, hình chiếu của Huyền Tẫn Chi Môn và Tiên Thiên Linh Bảo Long Môn hợp làm một.

"Ông!" Long Môn chấn động.

Cùng lúc đó, trong đầu Cộng Công cũng có thêm một vài thông tin.

Hình chiếu của Huyền Tẫn Chi Môn dung nhập vào Long Môn sẽ biến mất, chỉ là vấn đề thời gian, trừ phi Cộng Công luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn.

Thu Huyền Tẫn Chi Môn lại, Cộng Công bắt đầu thao khống Long Môn.

Dưới sự thao khống của Cộng Công, Long Môn hóa thành từng đạo lưu quang, bay về tứ diện bát phương. … Biển cả mênh mông, thủy thiên nhất tuyến, sóng biếc dập dờn, ánh sáng lấp lánh, trên trời vạn dặm không mây, mây trắng lững lờ trôi.

Một đàn cá chép đỏ đang kiếm ăn, đột nhiên, một cánh cổng bán hư bán thực xuất hiện giữa không trung, cách mặt biển vài trăm mét.

Đàn cá chép có hơn mười vạn con, khi nhìn thấy cánh cổng giữa không trung, lại có vài ngàn con cá chép dừng lại.

Trong số vài ngàn con cá chép đó chỉ có một số ít đã khai mở linh trí, số còn lại đều mơ mơ màng màng.

Có một điểm chung, những con cá chép này đều sở hữu huyết mạch Long Tộc, chỉ là huyết mạch tương đối mỏng manh.

Cá chép có huyết mạch Long Tộc, có thể tu luyện thành Long Ngư, cuối cùng là Ngũ Trảo Thần Long.

Có một số loài rắn có thể tu luyện thành Giao Long, rồi lại tu luyện thành Ngũ Trảo Thần Long, nhưng cũng cần một tiền đề, đó là huyết mạch Long Tộc.

Khi nhìn thấy cánh cổng giữa không trung, trong đầu những con cá chép có huyết mạch Long Tộc này tự nhiên xuất hiện một vài thông tin.

Long Môn giữa không trung, chỉ cần có thể vượt qua, có thể thoát phàm hóa rồng.

Trong một lúc, vài ngàn con cá chép có huyết mạch Long Tộc đều tranh giành nhau lao về phía Long Môn giữa không trung.

Chương 104

Một con cá chép tu vi tiệm cận Tán Tiên, dùng nước biển hóa thành mây mù, cưỡi mây đạp gió bay về phía Long Môn, là kẻ đầu tiên xuyên qua Long Môn.

Trong khoảnh khắc xuyên qua Long Môn, thân thể chịu đựng đau đớn vô cùng, như thể bị phá nát rồi tái tổ hợp.

Một tiếng long ngâm!

Con cá chép xuyên qua Long Môn hóa thành một con Ngũ Trảo Thần Long.

Sau khi hóa rồng, căn cước hoàn toàn khác biệt, tu vi càng tinh tiến không ít, từ tiệm cận Tán Tiên cấp đã đề thăng lên Chân Tiên cấp.

Nhìn một đồng bạn hóa rồng, những con cá chép đều phát điên.

Những con cá chép không có huyết mạch Long Tộc cũng chen lấn xem náo nhiệt.

Ngoài cá chép, cũng có những sinh linh biển khác.

Long Lý (cá chép rồng) vượt Long Môn là dễ hóa rồng nhất.

Đương nhiên, Hồng Hoang rộng lớn, những chủng tộc sở hữu huyết mạch Long Tộc thì quá nhiều.

Con cá chép hóa thành Ngũ Trảo Thần Long, hai mắt nhìn chằm chằm Long Môn, lại muốn chiếm làm của riêng.

Con Ngũ Trảo Thần Long vừa nói, vừa bay về phía Long Môn, một móng rồng vươn ra, muốn thu lấy Long Môn.

Nhìn ý đồ của Ngũ Trảo Thần Long, những con cá chép vừa lo lắng vừa giận dữ.

“Phanh!” Khi móng vuốt của Ngũ Trảo Thần Long tiếp xúc Long Môn, lập tức, một luồng vĩ lực tràn ra xung kích, thân hình y không tự chủ mà bay ngược ra xa vạn mét.

Tiếp đó, từng con từng con cá chép vượt Long Môn, những con Long Lý có huyết mạch Long Tộc vượt Long Môn hóa thành Ngũ Trảo Thần Long, những con cá chép bình thường không có huyết mạch Long Tộc thì không thể hóa rồng.

Cũng có một số rùa biển, bạch tuộc, v.v. có huyết mạch Long Tộc, vượt Long Môn tuy không hóa rồng, nhưng huyết mạch Long Tộc lại được tăng cường.

Lại thấy, một loài thân mềm có huyết mạch Long Tộc vượt Long Môn ba lần, mới thành công hóa thành Ngũ Trảo Thần Long.

Rồng được Long Môn hóa thành, căn cước cũng tàm tạm, nếu không có đại cơ duyên, đại công đức, tu vi Huyền Tiên cấp chỉ sợ cũng là điểm cuối.

Ngoài Long Môn ở nơi đây, ở Bắc Hải có không ít nơi cũng có những Long Môn y hệt.

Chỉ trong một ngày, đã có không ít sinh linh vượt Long Môn hóa rồng.

Long Môn ẩn chứa ý chí của Cộng Công, bởi vậy, những Ngũ Trảo Thần Long được hóa thành từ việc vượt Long Môn, sẽ dần dần thần phục Hải Hoàng.

Hải Hoàng là một phân thân Chuẩn Thánh khác của Cộng Công ngoài Ảnh Tử phân thân.

Là Bàn Cổ phân thân ngưng tụ từ Đô Thiên Thần Sát, dung hợp mười hai Chư Thiên, lại luyện hóa bản nguyên Bắc Hải. … Cảm nhận rõ ràng tất cả Khí Vận Bắc Hải đang dần dần tăng lên, Cộng

Công vẻ mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng lại vui mừng.

Vận dụng Long Môn, đối với Cộng Công cũng là một công đôi việc.

Tất cả Khí Vận Bắc Hải đang tăng lên.

Hải Hoàng cũng sẽ dễ dàng thu phục một lượng lớn thủ hạ.

Theo việc tất cả Khí Vận Bắc Hải đang tăng lên, y lại có thể tiếp tục luyện hóa bản nguyên Bắc Hải.

Nhưng muốn triệt để luyện hóa toàn bộ Bắc Hải, cần lượng lớn Khí Vận Bắc Hải, Cộng Công lại cũng không vội.

Bởi vì Long Môn xuất hiện ở nhiều nơi trong Bắc Hải, cũng đã kinh động không ít thế lực và một số Đại Năng.

Long Cung Bắc Hải.

Long Vương lại là một con Giao Long.

Không sai, Long Vương Bắc Hải là một con Giao Long.

Thông thường, Giao Long không thể sánh bằng Chân Long, khoảng cách về căn cước không hề nhỏ, nhưng cũng có ngoại lệ.

Long Vương Bắc Hải là đệ tử của Côn Bằng, tuy là một con Giao Long, nhưng tu vi lại đạt cấp Kim Tiên, cách cấp Thái Ất Kim Tiên cũng không xa.

Lúc này, hai tuần hải dạ xoa tất cung tất kính quỳ một gối trước mặt Long Vương Bắc Hải.

“Các nơi ở Bắc Hải đều xuất hiện Long Môn.” “Sinh linh có huyết mạch Long Tộc vượt Long Môn có thể hóa thành Chân Long.” Nghe hai tuần hải dạ xoa bẩm báo, Long Vương Bắc Hải cũng không còn bình tĩnh.

Bởi vì Long Môn, số lượng Chân Long Bắc Hải đang tăng nhanh chóng, trong mắt Long Vương Bắc Hải, dường như là một cơ hội tốt để cường đại thế lực.

Nhưng trước tiên phải làm rõ từng Long Môn một.

Nếu một Đại Năng nào đó thao khống Long Môn, vậy thì tất có mưu đồ.

Rời Long Cung, Long Vương Bắc Hải ra mặt biển, ngẩng đầu nhìn một Long Môn.

Cẩn thận quan sát Long Môn, Long Vương Bắc Hải kinh nghi bất định.

"Dường như là hình chiếu của Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng lại có chút không giống, kỳ lạ." Nói rồi, Long Vương Bắc Hải đi về phía Long Môn.

Khi Long Vương Bắc Hải xuyên qua Long Môn, cảm nhận được sức mạnh huyết mạch có chút tăng cường.

"Long Môn tuyệt đối bị một Đại Năng nào đó thao khống, rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Long Môn hẳn là Tiên Thiên Linh Bảo, hình chiếu vô số sao?" Trong lòng Long Vương Bắc Hải không yên.

Vừa nói, Long Vương Bắc Hải vừa liên tục xuyên qua Long Môn.

Nếu có thể từ thân Giao Long biến thành thân Chân Long, căn cước của Long Vương Bắc Hải cũng được đề cao, tu vi cũng có thể tăng cường.

Đây là một cơ hội ngàn năm khó gặp, Long Vương Bắc Hải tuyệt đối sẽ không bỏ lỡ.

Sau nhiều lần xuyên qua Long Môn, Long Vương Bắc Hải đã

thành công hóa thành một con Chân Long.

Cùng lúc Long Vương Bắc Hải hóa thành Chân Long, tu vi của y cũng đột phá một mạch, từ cấp Kim Tiên đột phá lên cấp Thái Ất Kim Tiên, nhưng chưa chứng đắc Thái Ất Đạo Quả.

Tiếp đó, Long Vương Bắc Hải động dụng sức mạnh của thủ hạ bắt đầu điều tra.

Không chỉ Long Cung Bắc Hải, các thế lực Bắc Hải cũng đang điều tra.

Từng Long Môn xuất hiện ở khắp các nơi trong Bắc Hải.

Dung hợp hình chiếu của Huyền Tẫn Chi Môn, Long Môn cũng có thêm chút huyền diệu, dưới sự thao khống của Cộng Công, hình chiếu xuất hiện ức vạn.

Cùng với việc ngày càng nhiều long chủng thông qua Long Môn hóa thành Chân Long, Khí Vận Long Tộc đang tăng cường, đồng thời, Cộng Công cũng có được ngày càng nhiều Khí Vận Bắc Hải.

Khí Vận là hữu hạn, bởi vậy, khi Cộng Công có được ngày càng nhiều Khí Vận Bắc Hải, cùng với Khí Vận Long Tộc Bắc Hải đang tăng lên, tự nhiên sẽ có một số tồn tại Khí Vận bị hạ xuống.

Đây cũng là một loại tranh chấp Khí Vận.

Cùng với sự biến hóa của Khí Vận, Nhân Quả cũng đã sinh ra, tuy nhiên, bởi vì Long Môn đã dẫn đến sự biến động Khí Vận Bắc Hải, nên phần lớn Nhân Quả đều rơi vào đầu Long Tộc, chỉ có một phần nhỏ rơi vào người Cộng Công.

Đối với Cộng Công, gánh chịu một chút Nhân Quả, nhưng đổi lấy lượng lớn Khí Vận Bắc Hải, cũng đáng giá.

Cộng Công vừa cảm nhận sự biến hóa Khí Vận của bản thân, vừa

thầm nghĩ: "Không đủ, không đủ." Muốn luyện hóa toàn bộ Bắc Hải, ít nhất cần sáu bảy phần Khí Vận Bắc Hải, hiện tại, tổng Khí Vận Bắc Hải mà Cộng Công có được mới chỉ khoảng ba phần không hơn. … Côn Bằng rời khỏi Bắc Minh, đến Bắc Hải.

Nhìn một Long Môn, ánh mắt Côn Bằng âm trầm.

Bởi vì sự xuất hiện của từng Long Môn ở Bắc Hải, đã khiến Khí Vận của Côn Bằng đang dần mất đi.

"Rốt cuộc là kẻ nào làm?" Sắc mặt Côn Bằng âm trầm.

Khí Vận Bắc Hải mà Côn Bằng sở hữu đã mất đi khoảng một phần bảy.

Đó là bởi Côn Bằng thiếu Tiên Thiên Linh Bảo trấn áp Khí Vận, hoặc trận pháp trấn áp Khí Vận, nếu không, cũng sẽ không trong thời gian ngắn mất đi nhiều Khí Vận như vậy.

Hiện tại, Khí Vận Bắc Hải trên người Côn Bằng đang tiếp tục mất đi.

Lúc này, trong lòng Côn Bằng sự phẫn nộ đã đến cực điểm.

Nhìn chằm chằm một Long Môn không xa, Côn Bằng nhất thời nhìn ra, đó là hình chiếu của Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng lại có chút đặc thù.

Dùng thần thức cảm tri Long Môn không xa, Côn Bằng bóp ngón tay thôi diễn.

Côn Bằng sở hữu Đại La Đạo Quả, Đạo hạnh của y rất cao.

Chương 105

Tuy nhiên, sau một hồi thôi diễn, Côn Bằng lại không thu hoạch được gì.

Thiên cơ bị che giấu, với Đạo hạnh của Côn Bằng cũng không thể thôi diễn rõ ràng.

Một đoàn yêu quang xanh biếc xuất hiện trong tay Côn Bằng, đó chính là Thiên Yêu Thần Quang, đại thần thông do y tự sáng tạo.

Uy lực của Thiên Yêu Thần Quang của Côn Bằng không nhỏ, có thể diễn hóa thành Thiên Yêu Diệt Tuyệt Thần Lôi.

Trong lúc Côn Bằng vung tay, Thiên Yêu Thần Quang hướng về phía Long Môn.

Vô số thủy tộc ở phía dưới Long Môn đang cố gắng vượt Long Môn, nhưng khi Thiên Yêu Thần Quang tiếp cận, từng sinh linh đều hóa thành phấn vụn, thần hình câu diệt.

"Phanh!" Bị Thiên Yêu Thần Quang đánh trúng, hình chiếu của Long Môn cũng biến mất.

Mất đi một hình chiếu Long Môn, nhưng vẫn còn thiên thiên vạn vạn hình chiếu khác, lại phân tán khắp các nơi trong Bắc Hải. … Dưới đáy biển, hai mẹ con Huyền Quy và Bá Hạ đều đại kinh thất sắc.

"Mẫu thân, Khí Vận của con?" Bá Hạ trên người cũng có một chút Khí Vận Bắc Hải, nhưng lại đột ngột mất đi phần lớn.

Phần lớn Khí Vận của Huyền Quy đều là Khí Vận Bắc Hải, giờ đây, nàng lại mất đi nhiều nhất.

Huyền Quy nhắm mắt lại, nguyên thần trong cơ thể đang thôi

diễn.

Một hồi lâu sau, Huyền Quy mới mở mắt ra.

Qua thôi diễn, Huyền Quy biết Khí Vận Long Tộc Bắc Hải tăng mạnh.

Tuy Huyền Quy biết có hình chiếu của Tiên Thiên Linh Bảo Long Môn xuất hiện ở khắp các nơi trong Bắc Hải, khiến số lượng Chân Long Bắc Hải ngày càng nhiều, nhưng lại không biết do ai làm.

"Chẳng lẽ là một Đại Năng nào đó của Long Tộc?" Huyền Quy suy đoán.

Sau thời đại Hung Thú, Long Tộc quật khởi trở thành đại tộc đầu tiên của Hồng Hoang, Phượng Hoàng Tộc và Kỳ Lân Tộc hợp lại mới có thể kháng hành Long Tộc.

Ngoài Long Vương và huynh đệ Chúc Long, Long Tộc còn có không ít Đại Năng, ví dụ như Thanh Long, Huyền Long, Nguyên Long, v.v.

Thanh Long vì Long Tộc, cam nguyện trấn áp Đông Cực.

Lại có Huyền Vũ trấn áp Bắc Cực, Chu Tước trấn áp Nam Cực, Bạch Hổ trấn áp Tây Cực.

Lại có Kỳ Lân trấn áp đại địa, trở thành Tường Thụy Thần Thú.

Long Tộc tuy đã suy tàn, nhưng khó mà nói là không có Đại Năng.

Nếu đột nhiên xuất hiện một cường giả cấp Đại La Kim Tiên của Long Tộc, Huyền Quy cũng sẽ không quá kinh ngạc, nhưng nếu xuất hiện một Đại Năng cấp Chuẩn Thánh của Long Tộc, Huyền Quy lại kinh ngạc hơn một chút.

Hiện tại, Khí Vận Long Tộc Bắc Hải đang tăng nhanh chóng, việc Huyền Quy cho rằng là do một Đại Năng Long Tộc nào đó làm, cũng

là điều bình thường. … Tử Tiêu Cung, nằm giữa Hỗn Độn ngoài ba mươi ba tầng trời.

Hồng Quân đang cảm ngộ Đại Đạo bỗng khẽ nhíu mày, bởi vì Khí Vận của y có chút biến hóa, tuy không lớn, nhưng cũng khiến y kinh ngạc.

Cần biết rằng, Hồng Quân có thể thân hợp Đạo, nếu không có đủ Khí Vận Hồng Hoang, thì không thể hợp Đạo.

Hồng Quân là người đầu tiên thành Thánh ở Hồng Hoang, cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân duy nhất hiện tại của Hồng Hoang, Khí Vận của y vốn đã cường đại, lần đầu tiên giảng Đạo, lại thu Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm đồ đệ, Khí Vận càng cường đại hơn, nhưng vẫn xa không đủ để y hợp Đạo.

Theo kế hoạch của Hồng Quân, y sẽ giảng Đạo hai lần, cuối cùng là phân bảo, như vậy, Khí Vận có được cũng đủ để hợp Đạo.

Lần giảng Đạo đầu tiên, Hồng Quân chỉ giảng về Đại La Kim Tiên, lần thứ hai, sẽ giảng về Đạo Chuẩn Thánh, cuối cùng, là Đạo Thánh Nhân.

Cần biết rằng, Hồng Quân là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nguyên thần ký thác Thiên Đạo, lại có không ít Tiên Thiên Linh Bảo trấn áp Khí Vận, mà ở Hỗn Độn ngoài Thiên Ngoại, lại khiến Khí Vận của y có chút biến hóa, điều đó chứng tỏ Hồng Hoang đã xảy ra chuyện lớn, khiến y không thể không coi trọng.

Những Tiên Thiên Linh Bảo có thể trấn áp Khí Vận, trong tay Hồng Quân không dưới mười cái, có Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên trong Khai Thiên Tam Bảo.

Còn về Tiên Thiên Linh Căn, Hồng Quân cũng có vài cây.

Trong lúc đó, Hồng Quân bóp ngón tay thôi diễn.

Chỉ thôi diễn một lúc, Hồng Quân đã biết chuyện gì đã xảy ra.

Hồng Quân thầm nghĩ: "Có người đang luyện hóa Bắc Hải, lại có hình chiếu của Huyền Tẫn Chi Môn dung nhập vào Long Môn, khiến Chân Long Bắc Hải ngày càng nhiều, ngoài Khí Vận Long Tộc Bắc Hải đang tăng mạnh, Khí Vận của Cộng Công cũng biến hóa không nhỏ, lẽ nào là Cộng Công ư?" Minh Hà luyện hóa Huyết Hải, Hồng Quân không hề bận tâm, nhưng nếu Cộng Công luyện hóa Bắc Hải, thì lại là điều Hồng Quân không cho phép.

Cùng với sự biến hóa của Khí Vận Bắc Hải, cũng đã ảnh hưởng đến Hồng Quân.

Hiểu rõ, một phân thân của Hồng Quân hướng về Hồng Hoang. … Bên cạnh bản nguyên Bắc Hải, Hải Hoàng ngồi khoanh chân.

Đột nhiên, sắc mặt Hải Hoàng biến đổi, nhìn về phía sau, thấy phân thân của Hồng Quân.

"Cộng Công!" Hồng Quân vẻ mặt vô biểu tình nhìn chằm chằm Hải Hoàng.

"Hồng Quân!" Hải Hoàng đứng dậy.

Trực diện Hồng Quân, Hải Hoàng lại không hề sợ hãi.

Đây chỉ là một phân thân của Hồng Quân mà thôi, không phải bản thể, Cộng Công không hề sợ.

Hải Hoàng cũng có tu vi Chuẩn Thánh, có thể thi triển Pháp tắc, thần thông, pháp bảo, v.v. của Cộng Công, chưa chắc đã không thể chiến đấu với phân thân của Hồng Quân.

"Dưới Thiên Đạo, Bắc Hải không nên bị luyện hóa." Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Nghe Hồng Quân nói, Cộng Công khinh thường cười một tiếng,

không luyện hóa Bắc Hải thì sao, so với y, Hồng Quân lại đã thân hợp Đạo, rồi chưởng khống Thiên Đạo, trở thành chủ nhân Hồng Hoang, thì lòng tham lại càng lớn.

Hơn nữa, Hồng Hoang là do Bàn Cổ khai tịch, Cộng Công tôn Bàn Cổ làm phụ thần, Hồng Quân lại là cái gì?

Thiên Đạo chỉ là một loại quy tắc, không cấm có người luyện hóa Bắc Hải, cũng không cấm có người hợp Đạo, chỉ cần có bản lĩnh.

Hồng Quân nhận diện Cộng Công, sắc mặt y âm trầm, trong lòng thầm tính toán.

Sự tồn tại của Cộng Công đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến kế hoạch của Hồng Quân.

"Không thể để y tiếp tục như vậy." Hồng Quân thầm nghĩ.

Kỳ thực, nếu Cộng Công không phải Tiên Thiên Ma Thần, Hồng Quân có lẽ sẽ cân nhắc thu y làm đồ đệ.

Hơn nữa, những hành động của Cộng Công đã khiến Hồng Quân không thể ngồi yên, nhưng bản thể của Hồng Quân không rời Tử Tiêu Cung, chỉ một phân thân giáng lâm Hồng Hoang.

"Ta là Bàn Cổ chính tông, lại là Thủy chi Tổ Vu, dù luyện hóa một Bắc Hải, hay luyện hóa cả Tứ Hải, thì có sao chứ?" Hải Hoàng trầm giọng nói.

"Đã như vậy, cũng trách không được ta." Hồng Quân vừa nói, vừa lấy ra một bảo vật.

Chỉ thấy, bảo đồ mà Hồng Quân lấy ra đen trắng phân minh, tiên thiên linh quang lấp lánh, âm dương nhị khí lưu chuyển, diễn hóa vô cùng huyền diệu.

Chính là Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ.

Bàn Cổ Phủ một phân thành ba, phần đầu búa hóa thành Thái Cực Đồ, phần lưỡi hóa thành Bàn Cổ Phiên, phần cán thì hóa thành Hỗn Độn Chung.

Thái Cực Đồ có thể phân thanh lý trọc, định địa thủy hỏa phong, lại phòng ngự vô thất, ẩn chứa âm dương chí lý, cực kỳ huyền ảo.

Chỉ thấy, khi Hồng Quân triển khai Thái Cực Đồ, thái cực biến hóa hiện ra.

Một khi tế Thái Cực Đồ, chư tà bất xâm, vạn pháp bất phá, khiến người lập ở thế bất bại.

Phân thân của Hồng Quân thực lực cường đại, cộng thêm một Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, Hải Hoàng cũng biến sắc.

Không kịp nói thêm, Hải Hoàng vội vàng triệu hồi bản thể Tam Xoa Kích, lại có Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và Thập Nhất Phẩm Hắc Liên.

Dùng Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và Thập Nhất Phẩm Hắc Liên hộ thân, Tam Xoa Kích công kích, y cũng không hề e ngại Hồng Quân.

Cùng lúc đó, Cộng Công cũng đang gấp rút chạy đến.

Ở bên Hải Hoàng có bản nguyên Bắc Hải, nếu hai Chuẩn Thánh thả lỏng tay chân một trận chiến, cộng thêm uy thế của Tiên Thiên Chí Bảo, bản nguyên Bắc Hải tất nhiên sẽ bị hủy diệt.

Chỉ thấy, Hồng Quân tế Thái Cực Đồ, tức thì, Thái Cực Đồ hóa thành một Kim Kiều.

Kim quang chói mắt khiến Hải Hoàng gần như không mở nổi mắt, tiếp đó, y phát hiện mình đứng trên Kim Kiều do Thái Cực Đồ hóa thành, Hồng Quân cũng đã bước lên Kim Kiều.

Đứng trên Kim Kiều, Hồng Quân toàn thân được kim quang bao phủ, tiên lập ở thế bất bại.

Ngược lại Hải Hoàng, lại chịu áp lực chưa từng có.

“Thái Cực Đồ hay thật, quả nhiên lợi hại.” Hải Hoàng thầm nghĩ.

Chương 106

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và Thập Nhất Phẩm Hắc Liên hợp lực, miễn cưỡng chống đỡ Thái Cực Đồ.

Khi Hải Hoàng vung Tam Xoa Kích giết về phía Hồng Quân, trong tay Hồng Quân lại có thêm một cây trượng đầu rồng.

Trượng đầu rồng là một Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tuy không thể sánh bằng Tam Xoa Kích, nhưng trong tay Hồng Quân lại có uy lực không nhỏ.

Thoáng cái, Hải Hoàng và Hồng Quân đã giao đấu mấy hiệp, nhưng y lại không chiếm được chút tiện nghi nào.

Sự phá hoại do hai người chiến đấu gây ra hoàn toàn bị Kim Kiều do Thái Cực Đồ hóa thành hạn chế, không lan đến bản nguyên Bắc Hải.

"Ồ?

Mười hai Khỏa Định Hải Châu?" Hồng Quân bỗng nhiên sững lại.

Chỉ thấy, trong Kim Kiều do Thái Cực Đồ hóa thành ẩn chứa hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu, vì vậy, Hồng Quân mới cảm tri được mười hai Khỏa Định Hải Châu trong cơ thể Hải Hoàng.

Hải Hoàng cũng cảm ứng được hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu ẩn chứa trong Kim Kiều.

Hiển nhiên, Hồng Quân biết Cộng Công đang thu thập Định Hải Châu.

Đặt hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu vào trong Thái Cực Đồ, là có ý gì?

Dẫn Cộng Công tiến vào Thái Cực Đồ, từ đó một cử phong ấn Cộng Công?

Có thể khẳng định, Hồng Quân đặt hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu vào trong Thái Cực Đồ không hề có ý tốt, tất có kế mưu.

Quả nhiên, hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu của Hồng Quân là một sự dụ hoặc không nhỏ đối với Cộng Công.

Nhất thời, Cộng Công thậm chí thao túng Hải Hoàng tiến vào Thái Cực Đồ bên trong để đoạt lấy hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu.

Nhưng Cộng Công vẫn giữ được bình tĩnh.

Thái Cực Đồ là Tiên Thiên Chí Bảo, Hồng Quân lại là Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu Hải Hoàng tiến vào Thái Cực Đồ bên trong, dù có được hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu, chỉ sợ cũng không thể thoát ra.

Một khi Hải Hoàng bị phong ấn trong Thái Cực Đồ, Cộng Công khẳng định sẽ mất đi cảm ứng.

Phân thân dù sao cũng chỉ là phân thân, cần bản thể thao túng.

Hai bên lại chiến đấu rất lâu, vẫn không phân thắng bại.

Lúc này, Cộng Công cũng đã đến.

Bước lên Kim Kiều, phân thân Ảnh Tử của Cộng Công cũng xuất hiện.

Tức thì, Cộng Công và hai phân thân Chuẩn Thánh bao vây Hồng Quân.

Bị ba Chuẩn Thánh chiến lực bao vây, Hồng Quân lập tức rơi vào hạ phong.

Một địch ba, dù có Thái Cực Đồ, Hồng Quân cũng không địch nổi.

Dù sao cũng chỉ là một phân thân của Hồng Quân mà thôi.

Tuy nhiên, Hồng Quân cũng có thể chống đỡ một đoạn thời gian.

Khi đó, hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu trong Thái Cực Đồ đã xảy ra biến hóa.

"?" Cộng Công đại kinh.

Chỉ thấy, bên cạnh hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu trong Thái Cực Đồ, lại là hai mươi bốn phân thân của Hồng Quân.

Không nhiều không ít, vừa đúng hai mươi bốn phân thân.

Với thực lực của Cộng Công, cộng thêm hai đại phân thân, một phân thân của Hồng Quân không thể địch nổi, nhưng nếu là hai mươi lăm phân thân của Hồng Quân thì lại khác.

"Hồng Quân lần này xuất động hai mươi lăm phân thân?

Y thật sự coi trọng ta a!" Cộng Công trong lòng cười khổ.

Thiên Đạo Thánh Nhân trọng thể diện, Hồng Quân thường chỉ xuất hiện bằng một hình chiếu hoặc một phân thân.

Lần này, bản thân y vốn tưởng cũng chỉ là một phân thân, lại không ngờ là hai mươi lăm phân thân.

Cần biết rằng, Thánh Nhân có thể phân thân vô số.

Lần này Hồng Quân xuất động hai mươi lăm phân thân, nếu không đối phó được Cộng Công, không khéo y sẽ xuất động vài trăm, thậm chí thành ngàn vạn phân thân.

Khi bản thể Hồng Quân không giáng lâm Hồng Hoang, mà Cộng Công lại quá cường đại, vậy thì việc Hồng Quân xuất động đại lượng phân thân, cũng không có gì kỳ quái.

Hình chiếu của Hồng Quân là Chuẩn Thánh, phân thân cũng là

Chuẩn Thánh, nhưng phân thân lại cường đại hơn hình chiếu rất nhiều.

Chỉ riêng hai mươi lăm Chuẩn Thánh đã khiến Cộng Công đau đầu.

Tuy nhiên, hai mươi bốn Hồng Quân trong Thái Cực Đồ không xuất thủ công kích Cộng Công, mà hợp lực thi triển thần thông.

Tức thì, Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí hóa thành hai con rồng, quấn quanh kéo Cộng Công vào trong Thái Cực Đồ.

Hai phân thân của Cộng Công cũng bị kéo vào Thái Cực Đồ.

Tiếp theo, bên trong đồ là hai mươi bốn phân thân của Hồng Quân, bên ngoài lại có một phân thân của Hồng Quân.....

Một khi tiến vào Thái Cực Đồ bên trong, Cộng Công nhìn quanh bốn phía, xung quanh chỉ là một khoảng trắng xóa và đen kịt.

Hắc bạch nhị khí, vô biên vô tế.

Y có thể cảm thụ Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí, nhưng lại không thể hấp thu.

Thân ở trong Thái Cực Đồ, y có thể cảm thụ Thái Cực Đại Đạo.

Kẻ phàm phu tục tử tiến vào Thái Cực Đồ bên trong, khoảnh khắc sẽ hóa thành tro bụi.

Dẫn theo hai phân thân Chuẩn Thánh, Cộng Công trong Thái Cực Đồ chống đỡ công kích của Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí.

Lại có hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu xuất hiện trên phía trên Cộng Công và hai phân thân.

Hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận, phối hợp sức mạnh của Thái Cực Đồ, cộng thêm pháp lực do hai mươi bốn phân thân của Hồng Quân cung cấp.

“Cộng Công, ta sẽ phong ấn ngươi mười vạn năm.” Âm thanh của Hồng Quân truyền đến từ bốn phương tám hướng, tựa hồ gần, lại tựa hồ xa.

Mười vạn năm?

Cộng Công mặt lạnh tanh.

Hồng Quân khẳng định biết Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang cứ cách một Nguyên Hội sẽ có Thiên Khiển.

Cộng Công vừa độ một lần Thiên Khiển, nếu bị phong ấn trong Thái Cực Đồ mười vạn năm, sau khi ra ngoài, khoảng cách đến Thiên Khiển cũng nhanh rồi.

“Phong ấn ta?” Cộng Công cười lạnh.

Trong Thái Cực Đồ, hắc bạch lưu chuyển, Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí diễn hóa đủ loại huyền diệu, có quang quái lục ly, sâm la vạn tượng.

Vô biên sát cơ từ bốn phương tám hướng kéo đến, phía trên lại là hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu diễn hóa Chư Thiên Đại Trận.

So với Thập Nhị Chư Thiên Đại Trận, hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận lại cường đại hơn không ít.

Tuy nhiên không thấy một phân thân Hồng Quân nào, nhưng Cộng Công lại có thể cảm thụ pháp lực của Hồng Quân.

Hồng Quân muốn dùng Thái Cực Đồ và hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu để khốn Cộng Công mười vạn năm, nhưng Cộng Công không thể chấp nhận được.

Bị phong ấn trong Thái Cực Đồ, Cộng Công căn bản không thể tu luyện.

“Trước tiên phá tan hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận rồi tính.”

Cộng Công trong lòng thầm nhủ.

Nếu có thể phá tan hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận phía trên, áp lực của Cộng Công cũng sẽ giảm bớt.

Y muốn có được hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu của Hồng Quân, cộng thêm mười hai Khỏa trong cơ thể Hải Hoàng, cũng là ba mươi sáu Khỏa tề toàn.

Ngay lập tức, Cộng Công và hai phân thân bày ra một Tiên Thiên Tam Tài Trận Pháp.

Cộng Công tay cầm Tam Xoa Kích, Hải Hoàng dùng Thập Nhất Phẩm Hắc Liên thi triển Diệt Thế Đại Ma, phân thân Ảnh Tử thì tế một Tiên Thiên Linh Bảo.

Cùng hai phân thân Chuẩn Thánh bày thành Tam Tài Đại Trận, Cộng Công cũng dễ thở hơn nhiều.

Tiếp đó, pháp lực dũng mãnh nhập vào Tam Xoa Kích, Lực Chi Pháp Tắc thi triển.

Dưới sự giúp đỡ của Huyền Quy, Lực Chi Pháp Tắc của Cộng Công đã hoàn chỉnh.

Chương 107

Có Lực Chi Pháp Tắc hoàn chỉnh, thi triển Khai Thiên Cửu Thức cũng uy lực tăng mạnh.

"Cho ta, phá!" Theo Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công vung lên, y trực tiếp thi triển thức thứ ba của Khai Thiên Cửu Thức.

Tức thì, một đạo phủ quang sắc bén chém về phía hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận.

"Ầm!" Dưới công kích của Khai Thiên Phủ Quang, hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận tuy không phá, nhưng cũng bất ổn.

Diệt Thế Đại Ma nối tiếp theo, cuối cùng là Tiên Thiên Linh Bảo mà phân thân Ảnh Tử tế ra.

Sau một đợt công kích của Cộng Công và hai phân thân, hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận không phá, nhưng lại càng bất ổn định.

Trừ đi sự huyền diệu vốn có của hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận, cũng là vì pháp lực gia trì của Hồng Quân, cũng như sức mạnh của Thái Cực Đồ.

Lại cùng hai phân thân công kích thêm vài lần, nhưng cuối cùng vẫn không thể phá được hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận phía trên, sắc mặt Cộng Công khó coi.

Xem ra, Cộng Công đã đánh giá thấp hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận.

Bỗng nhiên, linh cơ khẽ động, Cộng Công tế ra Càn Khôn Xích.

Dưới sự thao túng của Cộng Công, Càn Khôn Xích tiến vào trong hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận.

Trên hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu không có thế giới được khai tịch, Càn Khôn Xích vừa phát uy, tức thì khiến hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận có chút rối loạn.

Trong ứng ngoại hợp, chỉ một lát sau, hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận đã phá.

Từng Khỏa Định Hải Châu lơ lửng.

"Phanh!", "Phanh!", "Phanh!".....

Càn Khôn Xích vung lên, đánh rớt từng Khỏa Định Hải Châu.

Cộng Công thu được mười Khỏa Định Hải Châu, hai phân thân thu được mười bốn Khỏa còn lại.

Như vậy, hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu của Hồng Quân đều bị Cộng Công đoạt được.

Điều khiến Cộng Công bất ngờ là, trong hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu lại không có nguyên thần ấn ký của Hồng Quân, cũng là vật vô chủ.

"Hồng Quân không luyện hóa hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu?" Cộng Công có chút không dám tin.

Nếu Hồng Quân triệt để luyện hóa hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu, Cộng Công cũng không thể dễ dàng phá được hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận như vậy.

Hồng Quân quá tự đại?

Cộng Công cảm thấy có chút không đúng.

Tuy nhiên, hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu là vật vô chủ cũng tốt, nếu có nguyên thần ấn ký của Hồng Quân, Cộng Công không có năng lực xóa bỏ.

Khi thần thức của Cộng Công tỉ mỉ cảm tri hai mươi bốn Khỏa

Định Hải Châu, lập tức thu hoạch không ít tin tức.

Nhất thời, đại lượng tin tức dũng mãnh nhập vào não hải của Cộng Công.

Khi đã tiêu hóa xong tin tức trong não hải, Cộng Công không còn bình tĩnh nữa.

Pháp môn Trảm Tam Thi của Hồng Quân.

Không sai, Cộng Công từ trong hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu đã có được pháp môn Trảm Tam Thi của Hồng Quân.

Pháp môn Tam Thi, cũng là trảm bỏ thiện niệm, ác niệm và chấp niệm.

Chỉ cần trảm bỏ một trong Tam Thi, Đạo hạnh có thể siêu việt Đại La Đạo Quả, nếu toàn bộ Tam Thi đều bị trảm bỏ, càng không thể tưởng tượng.

Pháp môn Tam Thi mà Cộng Công có được, trảm bỏ thiện ác nhị thi thì hoàn chỉnh, nhưng trảm bỏ chấp niệm lại tàn khuyết.

"Chẳng lẽ, Hồng Quân cố ý, muốn ta tu luyện pháp môn Tam Thi sao?" Cộng Công trong lòng thầm nghĩ.

Pháp môn Trảm Tam Thi do Hồng Quân sáng tạo, hơn nữa, thứ Cộng Công có được không toàn vẹn.

Đối với Trảm Tam Thi, Cộng Công cũng có chút hiểu biết, hình như sau khi trảm bỏ Tam Thi thì có Tam Thi Hợp Nhất.

Nếu dùng Tiên Thiên Linh Bảo ký thác Tam Thi bị trảm bỏ, vậy thì, Tam Thi Hợp Nhất dường như yêu cầu ba Tiên Thiên Linh Bảo phải khế hợp.

Hiện tại, bảo vật tốt nhất ở Hồng Hoang để ký thác Tam Thi không nghi ngờ gì chính là Khai Thiên Tam Bảo.

Nếu dùng Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung để ký thác Tam Thi, khi Tam Thi Hợp Nhất, biết đâu có thể khiến ba Tiên Thiên Chí Bảo dung hợp thành Khai Thiên Phủ.

Hồng Quân đã tu luyện pháp môn Tam Thi, nhưng y chắc chắn không dùng Khai Thiên Tam Bảo để ký thác Tam Thi.

Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên hiện tại đều trong tay Hồng Quân, chỉ cần Hồng Quân nguyện ý, y cũng có thể đoạt được Đông Hoàng Chung, như vậy, Khai Thiên Tam Bảo cũng tề toàn.

Rõ ràng, pháp môn Trảm Tam Thi mà Hồng Quân để lại trong hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu là một cái bẫy.

"Hồng Quân chẳng lẽ cho rằng ta sẽ tu luyện pháp môn Tam Thi sao?" Cộng Công trong lòng khinh thường.

Không phải vì pháp môn Tam Thi mà Cộng Công có được không toàn vẹn, mà dù toàn vẹn, y cũng sẽ không tu luyện.

Trước tiên trảm bỏ thiện niệm, ác niệm và chấp niệm của bản thân, rồi sau đó Tam Thi Hợp Nhất, dường như không có chỗ xấu, nhưng chỉ sợ không đơn giản như vậy.

Thái Cực Đồ bị Hồng Quân lưu lại trong một Hải Nhãn ở Bắc Hải.

Khi Cộng Công phá tan hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận trong Thái Cực Đồ, Hồng Quân cũng đã biết.

Hồng Quân không khỏi kinh ngạc, tuy y biết Cộng Công sẽ phá được hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận, nhưng cũng không ngờ lại nhanh đến vậy.

Y vốn cho rằng ít nhất cũng phải vài trăm năm, thậm chí thành ngàn vạn năm, nhưng chỉ một ngày đã phá được, tự nhiên khiến Hồng Quân kinh ngạc không nhỏ.

“Cộng Công khẳng định sẽ tu luyện pháp môn Tam Thi.” Hồng Quân quả quyết.

Sở dĩ Hồng Quân cho rằng Cộng Công sẽ tu luyện pháp môn Tam Thi, là vì hoàn cảnh hiện tại của Cộng Công.

Từ khi Cộng Công trở thành Tiên Thiên Ma Thần, cứ một Nguyên Hội sẽ có Thiên Khiển, sau khi độ xong, lại một Nguyên Hội, lại có Thiên Khiển, không ngừng không nghỉ.

Cộng Công đã đánh giết đệ tử của Dương Mi, một khi Cộng Công đi ra Hỗn Độn ngoài Thiên, gặp phải Dương Mi sẽ phải đối mặt với nộ hỏa của một Đại Đạo Thánh Nhân.

Lần này, Hồng Quân đã động dụng hai mươi lăm phân thân, cũng đã gây áp lực không nhỏ cho Cộng Công.

Lại có hoàn cảnh của Vu Tộc, cũng như một số yếu tố khác.

Theo suy tính của Hồng Quân, dù Cộng Công tạm thời không tu luyện pháp môn Tam Thi, nhưng không lâu sau y sẽ tu luyện, chỉ cần Cộng Công trảm bỏ một thi.

Hơn nữa, Cộng Công muốn thoát khỏi Thái Cực Đồ, tu luyện pháp môn Tam Thi sẽ càng dễ dàng hơn.

Kỳ thực, nếu không vì muốn Hợp Đạo, cũng như cân nhắc nghiệp lực và nhân quả, Hồng Quân cũng sẽ không phiền phức như vậy.

Hồng Quân cũng có chút đau đầu, vừa phải cân nhắc Hợp Đạo, vừa phải đối phó Cộng Công, lại phải đối phó La Hầu.

Hiện nay, Hồng Quân đang tìm kiếm Vực Ngoại Ma Giới.

La Hầu đã dung nhập Nguyên Thủy Thiên Ma vào thân thể, có bất tử bất diệt, muốn diệt La Hầu, phải trước tiên tìm Vực Ngoại Ma Giới.

Trong Thái Cực Đồ.

Cộng Công sơ bộ luyện hóa hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu của Hồng Quân, đem hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu từng cái một dung nhập vào cơ thể Hải Hoàng.

Thân thể Hải Hoàng tuy do Đô Thiên Thần Sát ngưng tụ, nhưng cũng có tinh huyết của Cộng Công.

Mười hai Khỏa Định Hải Châu trong cơ thể Hải Hoàng bày thành Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, trong mỗi Khỏa Định Hải Châu đều có một tiểu thiên thế giới.

Cộng Công không dùng ba mươi sáu Khỏa Định Hải Châu để bày thành ba mươi sáu Chư Thiên Đại Trận.

Huống hồ, hiện tại mới có mười hai Khỏa Định Hải Châu khai tịch thế giới, hai mươi bốn Khỏa Định Hải Châu còn lại chưa khai tịch.

Dưới ý chí của Cộng Công, ba mươi sáu Khỏa Định Hải Châu trong cơ thể Hải Hoàng bày thành ba Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, phân thành thượng, trung, hạ.

"Trong vòng một trăm năm, ba mươi sáu Khỏa Định Hải Châu này đều sẽ thành Đại Thiên Thế Giới." Cộng Công trong lòng thầm nhủ.

Tiếp theo, phải tính đến việc rời khỏi Thái Cực Đồ.

Không còn hai mươi bốn Chư Thiên Đại Trận, việc thoát khỏi Thái Cực Đồ lại dễ dàng hơn.

Thao túng hai phân thân chống đỡ sát cơ vô biên trong Thái Cực Đồ, Cộng Công thì đang cảm thụ.

Qua một hồi cảm thụ, Cộng Công phát hiện, nếu tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi, thì càng dễ thoát ra.

Nếu có thể trảm bỏ một thi, độ khó càng nhỏ.

Chương 108

"Hồng Quân thật là tốn công tốn sức muốn ta tu luyện pháp môn Tam Thi a!" Cộng Công lắc đầu.

Nếu là Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Côn Bằng, Minh Hà và những người khác, khẳng định sẽ tu luyện pháp môn Tam Thi, nhưng Cộng Công thì không.

Không tu luyện pháp môn Tam Thi, muốn thoát khỏi Thái Cực Đồ lại khó.

Tuy nhiên, Cộng Công có cách khác.

Mắt phải y diễn hóa Thái Dương, mắt trái diễn hóa Thái Âm, nhật nguyệt kết hợp, hình thành Thái Cực.

Khi Cộng Công song nhãn diễn hóa Thái Cực, y rõ ràng đã nhìn thấy không ít huyền bí của Thái Cực Đồ.

Vừa dùng song nhãn diễn hóa Thái Cực, Cộng Công vừa tay cầm Tam Xoa Kích, vận dụng Lực Chi Pháp Tắc, Thủy Chi Pháp Tắc, Hủy Diệt Pháp Tắc và Thôn Phệ Pháp Tắc, thi triển Khai Thiên Cửu Thức, Diệt Thế Đại Ma và các thần thông khác.

Hai phân thân Chuẩn Thánh phía sau Cộng Công cũng đều toàn lực công kích.

"Ầm!" Trong một Hải Nhãn ở Bắc Hải, Thái Cực Đồ triển khai, Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí rối loạn, Cộng Công và hai phân thân đã thoát ra.

Chỉ thấy, Cộng Công có vẻ khá chật vật.

Khi Cộng Công thoát ra, Thái Cực Đồ khẽ động, rời khỏi Hải Nhãn, bay về phía ba mươi ba tầng trời.

“Một Hải Nhãn?” Nhìn quanh xung quanh, Cộng Công khẽ nhíu mày.

Y bấm ngón tay tính toán, bị phong ấn trong Thái Cực Đồ đã ba tháng.

So với mười vạn năm của Hồng Quân, ba tháng tuy ngắn, nhưng Cộng Công không vui.

Nếu có thực lực cường đại, Cộng Công bây giờ sẽ sát phạt đến Tử Tiêu Cung.

Tuy nhiên, thực lực không đủ cường đại.

Một cái thủy độn, Cộng Công thoát ra khỏi Hải Nhãn.

Hải Nhãn không hề đơn giản, thông thường, Đại La Kim Tiên tiến vào Hải Nhãn, muốn thoát ra cũng khó, nhưng đối với Cộng Công hiện tại, thoát ra khỏi Hải Nhãn lại dễ như trở bàn tay.

Hồng Quân cũng đã thiết lập cấm chế trong Hải Nhãn, nhưng khi Thái Cực Đồ vừa rời khỏi Hải Nhãn, cấm chế cũng biến mất.

Ở Bắc Hải.

Nhìn dòng nước biển cuộn trào, sóng lớn bốn bề, bốn phía đều là thủy thiên nhất tuyến, không thấy một hòn đảo nào, cũng không thấy lục địa.

Gần đó thậm chí không có một sinh linh nào.

Vì Hải Nhãn thực sự quá nguy hiểm, nên ở gần đó khó tìm thấy sinh linh.

Tiếp tục đi luyện hóa bản nguyên Bắc Hải?

Cộng Công tạm thời từ bỏ.

Cộng Công có thể khẳng định, hiện tại đi đến bản nguyên Bắc

Hải, cũng không thể tiếp xúc được bản nguyên Bắc Hải.

Sau khi phong ấn Cộng Công vào trong Thái Cực Đồ, Hồng Quân tất nhiên đã bố trí trận pháp, thiết lập cấm chế, hoặc những thứ khác tại bản nguyên Bắc Hải.

"Tiếp theo, trước tiên thu phục Bắc Hải Long Tộc đi!" Cộng Công có ý định.

Vì Long Môn của Cộng Công, số lượng Chân Long ở Bắc Hải tăng mạnh.

Bắc Hải Long Vương cũng thông qua Long Môn từ Giao Long thuế biến thành Chân Long, tu vi một cử bước vào cấp Thái Ất Kim Tiên.

Cộng thêm là đệ tử của Côn Bằng, y đã chiêu mộ không ít Chân Long, nhất thời, thực lực Bắc Hải Long Cung đại tăng.

Hải Hoàng phân tách nước biển, đến bên ngoài Bắc Hải Long Cung.

Bản thể Cộng Công không đến Bắc Hải Long Cung, chỉ có một phân thân.

Ngoài Long Cung, trừ tôm binh cua tướng, có một số Chân Long thủ vệ.

Khi Hải Hoàng đến ngoài Long Cung, hai Chân Long thủ vệ dẫn theo một đám tôm binh cua tướng.

"Ngươi là ai?" Một Chân Long thủ vệ mở miệng hỏi.

Ánh mắt y quét qua hai Chân Long thủ vệ, đều là tu vi cấp Chân Tiên.

Hơn nữa, hai Chân Long thủ vệ đều thông qua Long Môn hóa thành Chân Long.

Long Môn ẩn chứa ý chí của Cộng Công, thông qua Long Môn hóa thành Chân Long, dưới sự tiềm di mặc hóa sẽ thần phục Hải Hoàng.

"Bảo Bắc Hải Long Vương ra gặp ta." Hải Hoàng vừa mở miệng, sắc mặt hai Chân Long thủ vệ đã biến đổi, một đám tôm binh cua tướng càng kiếm bạt nỗ trương.

"Ngươi đến Bắc Hải Long Cung của ta gây sự sao?" Một Chân Long thủ vệ tức giận nói.

Ánh mắt lạnh lẽo của Hải Hoàng quét qua, tức thì, hai Chân Long thủ vệ và một đám tôm binh cua tướng đều trong lòng sinh ra sợ hãi.

Một đám lâu nghĩ, Hải Hoàng cũng lười nói nhiều.

"Ầm!" Khí thế cường đại từ trên người Hải Hoàng phát ra, cùng lúc đó, từng con ngũ trảo Hắc Long xuất hiện phía sau Hải Hoàng.

Mấy trăm con ngũ trảo Hắc Long, tuy đều chỉ là tu vi cấp Tán Tiên, nhưng dưới sự gia trì khí thế của Hải Hoàng, đều tỏ ra uy mãnh vô song.

Khí thế Chuẩn Thánh vừa xuất, không chỉ trấn nhiếp những lâu nghĩ này, mà còn bao trùm toàn bộ Bắc Hải Long Cung.

Nhanh chóng, Bắc Hải Long Vương dẫn theo một đám cường giả Long Tộc vội vã đến.

Trừ Bắc Hải Long Vương là cường giả cấp Thái Ất Kim Tiên, phía sau y còn có một cường giả cấp Thái Ất Kim Tiên, cùng với hơn mười cường giả cấp Kim Tiên, còn lại đều là cấp Huyền Tiên.

"Tiểu Long là Bắc Hải Long Vương, gia sư Bắc Minh Yêu Hoàng." Bắc Hải Long Vương nói.

Dưới khí thế cấp Chuẩn Thánh của Hải Hoàng, áp lực mà Bắc Hải Long Vương cảm thụ thực sự quá lớn.

Chỉ từ khí thế, Bắc Hải Long Vương đã biết, tu vi của người trước mắt chỉ sợ không dưới lão sư Côn Bằng.

Bắc Minh Yêu Hoàng?

Hải Hoàng cũng ngẩn ra.

Đông Hoàng Thái Nhất muốn Côn Bằng gia nhập Thiên Đình làm một Yêu Sư, vì Cộng Công xuất thủ, Côn Bằng không bị Đông Hoàng Thái Nhất dẫn đi Thiên Đình, nhưng y lại tự xưng Yêu Hoàng.

Sự thật là, ngoài bốn Yêu Hoàng của Thiên Đình, Hồng Hoang còn có không ít Yêu Hoàng.

Yêu Tộc quá nhiều quá tạp, phi cầm tẩu thú, thủy tộc, thảo mộc, v.v., chỉ cần dị loại đắc đạo, đều có thể xưng là Yêu.

Danh tiếng Côn Bằng không nhỏ, Bắc Hải Long Vương cho rằng nói ra lão sư Côn Bằng, người trước mắt sẽ không dám đắc tội.

Tuy nhiên, y đã nghĩ nhiều rồi.

"Một câu thôi, thần phục hay diệt vong, chọn một." Hải Hoàng cũng không nói thêm lời vô nghĩa, trực tiếp nói thẳng.

Bắc Hải Long Vương ngây người, một đám cường giả Long Tộc phía sau nhìn nhau.

Một Bắc Hải Long Cung lại muốn Bắc Hải Long Vương thần phục, trực tiếp uy hiếp, đơn giản là.....

Hoàn hồn, sắc mặt Bắc Hải Long Vương tái xanh: "Ngươi muốn ta thần phục?

Chỉ sợ phải hỏi sư tôn của ta." "Một Côn Bằng bé nhỏ, ta không đặt vào mắt." Hải Hoàng khinh miệt cười một tiếng.

"....." Bắc Hải Long Vương giận không thể át.

Lúc này, mấy cường giả Long Tộc phía sau Bắc Hải Long Vương lại không kìm nén được nộ hỏa trong lòng, xuất thủ công kích Hải Hoàng.

Năm cường giả Long Tộc, hai người tu vi cấp Kim Tiên, ba người tu vi cấp Huyền Tiên, căn cước đều là Ngũ Trảo Chân Long, lúc này mang theo nộ khí công kích về phía Hải Hoàng.

"Không biết sống chết!" Hải Hoàng khinh thường cười một tiếng.

Lực Đô Thiên Thần Sát kết hợp ba mươi sáu Khỏa Định Hải Châu, cộng thêm huyết mạch Bàn Cổ, cũng như tu vi Chuẩn Thánh, Hải Hoàng chỉ tùy tiện một quyền, tức thì, năm cường giả Long Tộc xuất thủ kêu thảm một tiếng, đều thân chịu trọng thương.

Y đã thủ hạ lưu tình, nếu không, chỉ cần nghiêm túc một chút sẽ khiến năm cường giả Long Tộc thần hình câu diệt.

Thế lực hiện tại của Bắc Hải Long Cung không nhỏ, nhưng cường giả lại không có một người nào.

Tu vi cấp Thái Ất Kim Tiên không thể tính là cường giả chân chính, ít nhất cũng phải cấp Đại La Kim Tiên mới được.

Còn việc Bắc Hải Long Vương là đệ tử của Côn Bằng, cũng không cần bận tâm.

Hải Hoàng giết Bắc Hải Long Vương, Côn Bằng biết là phân thân của Cộng Công, cũng sẽ nhịn chuyện.

Chương 109

Côn Bằng hiểu rõ hậu quả của việc trở mặt với Cộng Công, y không thể gánh chịu được.

"Lời tương tự, ta sẽ không nói lần thứ ba, thần phục hay diệt vong, chọn một đi!" Hải Hoàng nhìn chằm chằm Bắc Hải Long Vương.

Cảm thụ khí thế khủng bố của Hải Hoàng, nhìn Hải Hoàng khinh miêu đạm tả một quyền trọng thương năm cường giả Long Tộc, Bắc Hải Long Vương không còn cứng rắn được nữa.

"Ta, ta nguyện ý thần phục." Bắc Hải Long Vương quỳ xuống.

Từ ánh mắt của Bắc Hải Long Vương, Hải Hoàng biết đây không phải là quyền nghi chi kế.

Ước chừng, Bắc Hải Long Vương tiếp theo sẽ liên hệ Côn Bằng, với tính khí của Côn Bằng, khẳng định sẽ sát phạt đến Bắc Hải Long Cung.

Theo Bắc Hải Long Vương thần phục, Bắc Hải Long Cung cũng không phản kháng.

"Từ bây giờ, ta là Hải Hoàng, không chỉ là Hoàng của Bắc Hải, sau này cũng sẽ là Hoàng của Tứ Hải." Hải Hoàng cao cao tại thượng, mở miệng tuyên bố.

Hồng Hoang không chỉ có Tứ Hải, còn có các hải vực khác.

Tuy nhiên, hiện tại ngay cả Bắc Hải cũng chưa thống nhất.

Trước tiên định một mục tiêu nhỏ, ví dụ như thống nhất Tứ Hải, đợi hoàn thành mục tiêu nhỏ này rồi mới cân nhắc những việc khác.

Tiếp theo, Bắc Hải Long Cung cũng sẽ đổi thành Hải Hoàng Điện.

Bắc Minh, băng hàn thấu xương.

Bỗng nhiên, nước biển tách ra, Côn Bằng bước ra.

Sắc mặt Côn Bằng âm trầm vô cùng, y đã nhận được tin tức, Bắc Hải Long Cung đã trở thành Hải Hoàng Điện.

"Hải Hoàng?

Hừ!" Song nhãn Côn Bằng lấp lánh hàn mang.

Cùng lúc đó, Côn Bằng cũng nhớ lại những hình chiếu Long Môn đã xuất hiện ở Bắc Hải một thời gian trước.

Long Môn trong tay Hải Hoàng?

Bất kể thế nào, Côn Bằng cũng phải đi gặp Hải Hoàng một phen.

Ngay lập tức, Côn Bằng lắc mình biến hóa, hiển hóa ra Kim Sí Đại Bàng Điểu vân trình vạn lý, hai cánh triển khai, như mây rủ trời, chớp mắt đã cách xa mấy chục vạn lý.

Bản thể Côn Bằng có hai loại hình thái, ở trong biển là Côn, bay lên trời là Kim Sí Đại Bàng Điểu.

So với Kim Tuyên, sủng vật của Cộng Công, Kim Sí Đại Bàng Điểu hiển hóa của Côn Bằng không chỉ lớn hơn, tốc độ cũng nhanh hơn, không chỉ liên quan đến tu vi, mà còn là sự bổ trợ qua lại giữa Côn và Kim Sí Đại Bàng Điểu.

Có thể nói, Kim Tuyên, đứa con của Phượng Tổ kia, căn cước không thể sánh bằng Côn Bằng.

Với tốc độ của Côn Bằng, y nhanh chóng rời khỏi Bắc Hải, bay về phía Hải Hoàng Điện.

Ở Bắc Hải cũng có không ít không gian truyền tống trận, trong đó

một số do Long Vương kiến lập, cũng có Côn Bằng kiến lập.

Thông qua truyền tống trận, muốn từ Bắc Minh đến Hải Hoàng Điện thì có thể tăng tốc độ lên rất nhiều.

Khi Côn Bằng nhìn thấy Hải Hoàng Điện, y cũng phải kinh ngạc.

Bắc Hải Long Cung vốn hoa mỹ huyến lệ, sau khi trở thành Hải Hoàng Điện lại có thêm chút uy nghiêm.

Điều khiến Côn Bằng kinh ngạc là, bên ngoài Hải Hoàng Điện có thành ngàn vạn con ngũ trảo Thần Long đang diễn luyện trận pháp.

Chính là Vạn Long Đại Trận.

Theo thành ngàn vạn con ngũ trảo Chân Long bày thành Vạn Long Đại Trận, pháp lực quán thông, lại hưng phong tác lãng, có thể diễn hóa ra Nhược Thủy, Quý Thủy, Nhất Nguyên Trọng Thủy, Thiên Nhất Chân Thủy, Thái Âm Thần Thủy, v.v.

Những vạn thiên con ngũ trảo Chân Long đang diễn luyện Vạn Long Đại Trận hiện nay có tu vi cao thấp khác nhau, cao thì cấp Kim Tiên, thấp chỉ cấp Chân Tiên.

Với nhãn quang của Côn Bằng, mặc dù Vạn Long Đại Trận tồn tại không ít vấn đề, nhưng uy lực lại kinh người.

Cường giả cấp Thái Ất Kim Tiên tiến vào Vạn Long Đại Trận thì hung hiểm nhiều, may mắn ít.

Côn Bằng hiện tại là một con Côn to lớn mấy ngàn lý, vừa tiếp cận, những Chân Long đang diễn luyện Vạn Long Đại Trận đều phát hiện ra y.

Có hàng ngàn vạn tôm binh cua tướng, cũng như Long Kình Chiến Sĩ, Hổ Sa Chiến Sĩ, v.v.

“Bắc Minh Yêu Hoàng Côn Bằng!” “Nhanh vậy sao?” “Hải Hoàng

đại nhân có thể chống đỡ Côn Bằng không?" "Nghe nói Côn Bằng và Tổ Vu Cộng Công giao tình không tồi!" "Cộng Công là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân." Nhìn thấy Côn Bằng, không ít sinh linh đều hoảng sợ.

Uy danh của Côn Bằng đã sớm truyền khắp Bắc Hải, vô số sinh linh kính sợ.

Không lâu sau, Bắc Hải Long Vương cũ, hiện tại là phó thống lĩnh Long Vệ của Hải Hoàng Điện, cũng là đệ tử của Côn Bằng, kích động nghênh đón Côn Bằng.

Có không ít sinh linh phản chiến, đầu dựa Côn Bằng.

So với Hải Hoàng, uy danh của Côn Bằng lớn hơn, cộng thêm Cộng Công từng giúp Côn Bằng đối phó Đông Hoàng Thái Nhất, lại từng đến Côn Bằng động thiên làm khách, khiến người ta lầm tưởng là bạn tốt.

Biến thành nhân thân, Côn Bằng bước vào Hải Hoàng Điện, cũng đã gặp Hải Hoàng.

Côn Bằng không nhìn ra Hải Hoàng là một phân thân, cũng không nhìn ra y có liên quan đến Cộng Công.

Tu vi của Côn Bằng chưa đạt cấp Đại La Kim Tiên, chưa đạt Chuẩn Thánh.

"Hải Hoàng sao?" Côn Bằng nhắm mắt, ánh mắt âm chí, lạnh lùng nhìn chằm chằm Hải Hoàng.

"Ta hiện là Hoàng của Bắc Hải, Bắc Minh cũng là một bộ phận của Bắc Hải." Hải Hoàng mỉm cười nói.

"Ngươi cũng muốn ta thần phục ngươi?" Sát ý ẩn giấu của Côn Bằng lộ ra.

“Thuận ta thì xương, nghịch ta thì vong.” Hải Hoàng đứng dậy, một cỗ khí thế cường đại ép về phía Côn Bằng.

“?

Khí thế?

Chuẩn Thánh?” Cảm thụ khí thế của Hải Hoàng, Côn Bằng đại kinh thất sắc.

Sự cường đại của Đại Năng Chuẩn Thánh vượt xa cấp Đại La Kim Tiên.

Côn Bằng hiểu rõ sự chênh lệch giữa Chuẩn Thánh và cấp Đại La Kim Tiên.

Phát hiện Hải Hoàng là Chuẩn Thánh, Côn Bằng cũng hoảng sợ.

“Ầm!”, “Ầm!”, “Ầm!”.....

Từng con ngũ trảo Hắc Long xuất hiện phía sau Hải Hoàng.

Trong nháy mắt, phía sau Hải Hoàng xuất hiện mấy trăm con ngũ trảo Hắc Long.

“Đây là phân thân của ngươi?” Sắc mặt Côn Bằng lại biến đổi.

Mấy trăm con ngũ trảo Hắc Long này có liên quan đến bản nguyên Bắc Hải, tuy tu vi không cao, nhưng lại đặc biệt, Côn Bằng có chút kiến thức.

“Côn Bằng, nếu ngươi nguyện ý thần phục, ta cho phép ngươi chỉ nghe lệnh chứ không cần tuyên thệ.” Hải Hoàng nói.

“Tu vi của ngươi quả thật cường đại, trên ta.

Tuy nhiên, Hồng Hoang không chỉ có một Chuẩn Thánh, phân thân kia của Đông Hoàng Thái Nhất, cũng có thể bị đánh bại, Tổ Vu Cộng Công và Tổ Vu Chúc Dung, cũng đều là Chuẩn Thánh.” Côn Bằng mặt

không biểu cảm nói.

Muốn Côn Bằng thần phục, là điều không thể, ngay cả chỉ nghe lệnh chứ không tuyên thệ, Côn Bằng cũng không chấp nhận.

Nghe Côn Bằng nói, Hải Hoàng vẻ mặt cổ quái.

Nếu để Côn Bằng biết người trước mắt chỉ là một trong hai phân thân của Cộng Công, y không biết sẽ cảm thấy thế nào.

Hải Hoàng cũng biết Côn Bằng không thể thần phục, cũng không nói thêm lời nào.

Đã lão Côn Bằng đã đến tận đây, vậy thì đánh một trận đi!

Trước tiên dùng khí thế cường đại ép Côn Bằng, tiếp đó, Hải Hoàng đã xuất thủ.

Thực lực Côn Bằng vốn xa không bằng, cộng thêm bị khí thế áp chế, thực lực không thể hoàn toàn phát huy, y cũng thảm bị treo đánh.

Để lại phân thân Hải Hoàng ở Bắc Hải, Cộng Công mang theo Bá Hạ rời đi.

Còn Côn Bằng sau khi bị treo đánh, cũng không liên hệ Cộng Công để giúp y đòi lại thể diện.

Côn Bằng cũng không nợ Cộng Công quá lớn nhân tình.

Chương 110

Trên Hồng Hoang Đại Địa, Cộng Công cưỡi Quỳ Ngưu, trên vai có Kim Sí Đại Bàng Điểu, phía sau là Bá Hạ.

Du lịch, nhìn vô số sinh linh, y cũng càng rõ ràng cảm thụ sự tàn khốc của Hồng Hoang.

Vật cạnh thiên trạch, nhược nhục cường thực, muốn sinh tồn ở Hồng Hoang, phải có thực lực cường đại.

Nếu không có thực lực, phải có chỗ dựa, hoặc đại khí vận.

Yếu kém, chính là nguyên tội.

Một ngày nọ, Cộng Công trong lòng khẽ động, nảy ra một ý tưởng.

"Ta có thể giảng đạo cho những sinh linh yếu kém đã khai mở linh trí ở Hồng Hoang." Cộng Công thầm nghĩ.

Tuy nhiên, giảng đạo cũng không thể tùy tiện.

Nếu giảng đạo cho những kẻ nghiệp lực triền thân hoặc có đại nhân quả, thì sẽ được không bù mất.

Nhưng giảng đạo cho những sinh linh yếu kém bình thường, có thể có được chút công đức và khí vận.

Nếu bồi dưỡng ra một số cường giả, cũng tăng thêm uy vọng của Cộng Công, đối với Vu Tộc cũng có lợi, có thể một cử đa đắc.

Hồng Quân sau khi thành Thánh đã đi đến ngoài ba mươi ba tầng trời khai tịch Tử Tiêu Cung, chỉ giảng đạo cho những sinh linh có thể đến Tử Tiêu Cung, đó là một hành động thông minh.

Có không ít Đại Năng ở các nơi trong Hồng Hoang giảng đạo,

thông thường đều bày một Đại Trận, những ai có thể thông qua khảo nghiệm của Đại Trận mới có tư cách nghe đạo.

Ngay lập tức, Cộng Công tùy tiện chọn một tòa sơn, Tỳ Sơn, bảo Quỳ Ngưu, Kim Tuyên và Bá Hạ dựng một Pháp Đài.

"Ta, Cộng Công của Vu Tộc, một tháng sau sẽ giảng đạo tại Tỳ Sơn, hữu duyên giả đều có thể nghe." Dưới tác dụng của đại pháp lực của Cộng Công, âm thanh của y tuy không truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang, nhưng cũng khiến vô số sinh linh nghe thấy.

Dưới Tỳ Sơn, Cộng Công tùy tay bố trí một Ngũ Hành Đại Trận.

Những ai có thể thông qua khảo nghiệm của Đại Trận mà Cộng Công bố trí, đều có thể nghe giảng đạo.

Một tháng thời gian trôi qua nhanh chóng.

Trên đỉnh núi, Cộng Công khoanh chân ngồi trên Pháp Đài, phía dưới là thành ngàn vạn sinh linh.

Những kẻ hóa hình nhân thân thì ít, còn lại hầu hết đều là phi cầm tẩu thú.

Uy danh của Tổ Vu Cộng Công ở Hồng Hoang như sấm vang bên tai, vì vậy, khi biết Cộng Công sắp giảng đạo, lập tức có vô số sinh linh kéo đến, nhưng những kẻ thông qua khảo nghiệm trận pháp thì không nhiều.

Nếu không có khảo nghiệm trận pháp, chỉ sợ không phải thành ngàn vạn sinh linh, mà là mấy trăm ức, thậm chí nhiều hơn.

Ánh mắt Cộng Công quét qua chúng sinh linh phía dưới, nhìn ra ý định của một số sinh linh không phải nghe đạo, mà là bái y làm sư, hoặc làm thân mối quan hệ.

Trong chúng sinh linh phía dưới, tu vi cao nhất cũng là cấp Huyền

Tiên, ngay cả một cấp Kim Tiên cũng không có.

Cũng có một số sinh linh may mắn, vốn sinh sống trên ngọn núi này, lại chiếm được tiện nghi.

Cộng Công cũng không nói thêm lời vô nghĩa, trực tiếp bắt đầu giảng đạo.

Y tùy tiện giảng một số công pháp, thần thông, luyện đan, luyện khí, v.v., cũng như huyền ảo thiên địa.

Quỳ Ngưu, Kim Tuyên và Bá Hạ cũng đang lắng nghe Cộng Công giảng đạo, mỗi người đều có được điều mình muốn.

Thoáng cái, Cộng Công giảng đạo đã hơn mười ngày.

Bỗng nhiên, Cộng Công không để lại dấu vết liếc nhìn về phía xa, cảm giác được một cường giả.

Trên mặt không động thanh sắc, nhưng lại lặng lẽ phái phân thân Ảnh Tử đi thăm dò.

Nhanh chóng, Cộng Công biết đó là Thái Thượng.

Thái Thượng, người đứng đầu Tam Thanh, lại đến nghe y giảng đạo, Cộng Công cũng có chút bất ngờ.

Chắc là tình cờ.

Thái Thượng biết Cộng Công giảng đạo, nên đến xem.

Nghe được vài câu, Thái Thượng cũng không còn hứng thú, định quay người rời đi.

Phát hiện Thái Thượng ở gần đó, ánh mắt Cộng Công chuyển động, trong lòng đã có tính toán.

Sau khi giảng xong một đoạn, Cộng Công niệm ra Đạo Đức Kinh.

"Đạo khả Đạo, phi thường Đạo; Danh khả Danh, phi thường

Danh.

Vô Danh, Thiên Địa chi Thủy; Hữu Danh, Vạn Vật chi Mẫu.

Cố thường Vô Dục dĩ quan kỳ Diệu; thường Hữu Dục dĩ quan kỳ Kiếu.

Thử lưỡng giả Đồng xuất dị Danh, Đồng vị chi Huyền, Huyền chi Hựu Huyền, Chúng Diệu chi Môn." "Hữu Vô tương sinh, Nan Dị tương thành, Trường Đoản tương hình, Cao Hạ tương khuynh, Âm Thanh tương hòa, Tiền Hậu tương tùy.

Dĩ Thánh Nhân xử Vô Vi chi sự, hành Bất Ngôn chi giáo; Vạn Vật tác yên bất từ, Sinh bất Hữu, Vi bất Thị, Công thành phất cư.

Phù duy phất cư, dĩ bất khứ." "Thánh Nhân chi trị, hư kỳ Tâm, thực kỳ Phúc, nhược kỳ Chí, cường kỳ Cốt....." "Đạo trùng dụng chi, hoặc bất doanh.

Uyên hề tự Vạn Vật chi Tông.

Tỏa kỳ Duệ, giải kỳ Phân, hòa kỳ Quang, đồng kỳ Trần.

Trạm hề tự hoặc tồn....." Kiếp trước, Cộng Công có xem Đạo Đức Kinh, nhưng muốn chép lại từng chữ một thì không thực tế.

Tuy nhiên, với tu vi cảnh giới hiện tại, những cuốn sách kiếp trước y đã xem, từng chữ từng câu đều có thể hiện lên trong não hải.

Đạo Đức Kinh vốn do Thái Thượng sau khi thành Thánh sáng tác.

Còn việc Cộng Công hiện tại niệm ra Đạo Đức Kinh và kết hạ nhân quả với Thái Thượng?

Không tồn tại.

Hiện tại, trong Đại Đạo Đại Thế và Thiên Đạo Tiểu Thế đều không quy định Đạo Đức Kinh phải do Thái Thượng nói ra.

Giống như Hồng Vân ở Tử Tiêu Cung nhường chỗ, cũng không phải Thiên Đạo chú định, đó là lựa chọn của y, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nợ Hồng Vân nhân quả, sau khi thành Thánh, nhân quả càng khó trả.

Bây giờ, Đạo Đức Kinh từ miệng Cộng Công nói ra, Thái Thượng nghe xong, ngược lại nợ Cộng Công nhân quả.

Nếu Thiên Đạo chú định, Đạo Đức Kinh nên từ miệng Thái Thượng nói ra, vậy thì, Cộng Công bây giờ lại nợ Thái Thượng nhân quả.

Thái Thượng đang định rời đi đã sững lại.

Nghe Cộng Công niệm ra Đạo Đức Kinh, Thái Thượng trong lòng chấn kinh không nhỏ.

"Cộng Công lại có sự lý giải về Đạo của Thánh Nhân như vậy?

Hơn nữa, giống với Đạo mà ta truy cầu....." Thái Thượng trợn tròn mắt, vẻ mặt không thể tin được.

Trong mắt Thái Thượng, Cộng Công đơn giản là chí đồng đạo hợp với y.

Gặp được một người chí đồng đạo hợp là điều khó có được.

Cộng Công có thể nói là người chí đồng đạo hợp đầu tiên mà Thái Thượng gặp.

Nghe toàn bộ Đạo Đức Kinh từ miệng Cộng Công, Thái Thượng đã có không ít cảm ngộ.

Các sinh linh nghe đạo còn lại cũng đều không bình tĩnh.

Đạo Đức Kinh quá thâm thúy huyền diệu, Thái Thượng hiện tại cũng chỉ nghe hiểu một hai phần mười, những thính giả còn lại có ngộ tính tốt cũng chỉ hiểu được một chút ít.

Lúc này, Cộng Công dừng giảng đạo, ánh mắt nhìn về phía Thái Thượng.

Thấy bị Cộng Công phát giác, Thái Thượng cũng bước ra.

"Đạo hữu Cộng Công." Thái Thượng đến trước Cộng Công, hành một cái kê thủ, thái độ hữu thiện.

Cảm thấy Cộng Công chí đồng đạo hợp với mình, Thái Thượng đối với thái độ của Cộng Công cũng tốt hơn bao giờ hết.

"Đạo hữu!" Cộng Công cũng chào hỏi.

Dùng Đạo Đức Kinh khiến Thái Thượng nợ nhân quả, Cộng Công trong lòng cũng có chút âm thầm sung sướng.

Tuy nhiên, Cộng Công lại có mưu đồ lớn hơn.

Tiếp theo, có thể truyền pháp môn Trảm Tam Thi cho Thái Thượng.

Chương 111

Trước Đạo Đức Kinh, sau Trảm Tam Thi Pháp, như vậy, Thái Thượng nợ nhân quả của Cộng Công lớn hơn, khí vận mà Hồng Quân có thể đoạt được lại phải giảm bớt.

Nếu Thái Thượng truyền pháp môn Trảm Tam Thi cho Nguyên Thủy và Thông Thiên, khí vận mà Hồng Quân có thể đoạt được sẽ càng ít hơn.

Nếu khí vận không đủ, Hồng Quân không thể Hợp Đạo.

Một khi Thiên Đạo Thánh Nhân ở Hồng Hoang không chỉ có Hồng Quân một mình, vậy thì, ưu thế của Hồng Quân cũng không còn lớn nữa.

Vì lợi ích của bản thân, Cộng Công không hy vọng Hồng Quân Hợp Đạo.

Hồng Quân nếu trở thành một bộ phận của Thiên Đạo, dù không thể chưởng khống Thiên Đạo, cũng sẽ ảnh hưởng đến Thiên Đạo.

Tỳ Sơn, không phải là một ngọn núi quá nổi bật trên Hồng Hoang Đại Địa, linh khí cũng không sung túc.

Tuy nhiên, nó lại khá gần với Thanh Khâu, nhưng cái "gần" đó cũng cách nhau mấy triệu quang niên.

Lúc này, Cộng Công tuyên bố kết thúc giảng đạo.

Trừ Quỳ Ngưu, Kim Tuyên, Bá Hạ và Thái Thượng, tất cả những thính giả còn lại đều cúi mình bái một cái, sau đó rời đi.

Cũng có một số thính giả muốn bái nhập môn hạ của Cộng Công, hoặc hợp tác với Thần Đình, nhưng Cộng Công đều không xem trọng, bảo Quỳ Ngưu đuổi đi.

Hiện tại, Cộng Công chỉ có một ý tưởng, đó là đoạt lấy lợi ích từ Thái Thượng.

Nghe Cộng Công giảng xuất Đạo Đức Kinh, Thái Thượng thu hoạch không nhỏ, nhưng cũng nợ Cộng Công một đại nhân quả.

Cộng Công đang cân nhắc việc truyền pháp môn Trảm Tam Thi cho Thái Thượng, như vậy, Thái Thượng nợ nhân quả càng lớn.

Tuy pháp môn Trảm Tam Thi mà Cộng Công có được không toàn vẹn, nhưng cũng có thể khiến người ta trảm bỏ thiện ác nhị thi.

Có thể xác định rằng, Thái Thượng sẽ tu luyện pháp môn Trảm Tam Thi.

Tuy nhiên, pháp môn Tam Thi do Hồng Quân sáng tạo, chỉ sợ là một cái bẫy, nhưng để Thái Thượng tu luyện, Cộng Công không bận tâm.

Tuy nhiên, pháp môn Tam Thi dù sao cũng từ Hồng Quân, nếu Cộng Công truyền cho Thái Thượng, cũng sẽ khiến Cộng Công và Hồng Quân kết hạ nhân quả.

Đây không phải chuyện nhỏ, vì vậy, Cộng Công có đủ lý do để suy nghĩ kỹ lưỡng.

"Đạo hữu quả thật Đạo hạnh cao thâm, ta xa không bằng." Thái Thượng cảm thán.

Một thiên Đạo Đức Kinh đã chấn hám Thái Thượng.

Thái Thượng từ Đạo Đức Kinh cảm thụ được Đại Đạo Thánh Nhân của Vô Vi, cũng là mục tiêu mà y truy cầu.

Ngoài kinh ngạc, Thái Thượng cũng có chút nghi ngờ, y tự cho rằng hiểu biết về Cộng Công, theo lý mà nói, Cộng Công không thể nói ra Đạo Đức Kinh.

“Đạo hữu có từng nghe qua pháp môn Trảm Tam Thi không?” Cộng Công hỏi.

Sau một hồi suy xét, Cộng Công quyết định truyền pháp môn Trảm Tam Thi cho Thái Thượng.

Tuy hành động này khẳng định sẽ khiến Cộng Công và Hồng Quân kết hạ nhân quả, nhưng với hoàn cảnh hiện tại của Cộng Công, cũng không cần quá lo trước lo sau.

Hồng Quân liên tiếp xuất thủ, thậm chí còn động dụng Thái Cực Đồ phong ấn Cộng Công.

May mắn có La Hầu giúp Cộng Công chia sẻ không ít áp lực.

Lại có Dương Mi ngoài Thiên.

Ngoài ra, Tiên Thiên Ma Thần cứ cách mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm lại có một lần Thiên Khiển.

Kẻ địch mà Thần Đình Vu Tộc phải đối mặt, Thiên Đình, Bồng Lai, Huyết Hải, v.v.

Đủ loại vấn đề, thời gian của Cộng Công không còn nhiều.

Khiến Thái Thượng nợ đại nhân quả, ít nhiều cũng có thể khiến khí vận mà Hồng Quân có được giảm bớt.

Một mặt khác, Cộng Công lại muốn Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thượng.

Huyền Hoàng Bảo Tháp là Hậu Thiên Đệ Nhất Công Đức Chí Bảo, uy lực có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, là linh bảo bạn sinh của Thái Thượng, muốn Thái Thượng giao ra, gần như không thể.

Tuy nhiên, có thể mượn Huyền Hoàng Bảo Tháp của Thái Thượng, trước thu lấy rồi sau tính.

“Trảm Tam Thi?” Thái Thượng một đầu vấn hào.

Thấy Thái Thượng hoàn toàn không biết gì về pháp môn Tam Thi, Cộng Công cũng mỉm cười: “Trảm bỏ thiện niệm, ác niệm và chấp niệm, ký thác vào Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ cần trảm bỏ một thi, Đạo hạnh siêu Đại La Kim Tiên, trở thành Chuẩn Thánh.” Nghe Cộng Công nói, Thái Thượng không còn bình tĩnh.

Trảm bỏ thiện ác và chấp niệm ký thác Tiên Thiên Linh Bảo?

Trảm bỏ một thi thành Chuẩn Thánh?

“Nếu trảm bỏ toàn bộ Tam Thi, chẳng phải đại có khả năng thành Thánh?” Thái Thượng trong lòng không thể bình tĩnh.

“Hiện tại, cũng chỉ có Hồng Quân một mình trảm bỏ Tam Thi.

Ta tuy có pháp môn Tam Thi, nhưng không toàn vẹn, chỉ có thể trảm bỏ thiện ác nhị thi, muốn trảm bỏ chấp niệm lại khó khăn trùng trùng, Đạo hữu nếu có hứng thú, ta có thể truyền thụ pháp môn Tam Thi.” Cộng Công nói.

Biết Hồng Quân cũng đã tu luyện pháp môn Tam Thi, trảm bỏ Tam Thi, Thái Thượng lại càng hứng thú hơn.

Tuy nhiên, trong lòng Thái Thượng lại có chút kinh nghi bất định, quan hệ với Cộng Công không tốt, Cộng Công truyền pháp môn Tam Thi, có ý đồ gì?

“Đã như vậy, đa tạ Đạo hữu.” Tuy trong lòng có chút bất an, nhưng Thái Thượng không thể từ chối pháp môn Tam Thi.

Ngay lập tức, Cộng Công truyền pháp môn Tam Thi cho Thái Thượng.

Tuy tàn khuyết không toàn vẹn, nhưng cũng chính như Cộng Công nói, trảm bỏ thiện ác nhị thi không thành vấn đề.

“Pháp môn Tam Thi thật kỳ lạ, thiện ác thì dễ trảm, chấp niệm lại khó.” Thái Thượng nhắm mắt, dùng nguyên thần thôi diễn pháp môn Tam Thi.

Theo sự lý giải về pháp môn Tam Thi càng ngày càng sâu, tâm tình của Thái Thượng cũng càng ngày càng không bình tĩnh.

Cộng Công lựa chọn không tu luyện pháp môn Tam Thi, Thái Thượng lại quyết định tu luyện.

Căn cước của Thái Thượng là một bộ phận nguyên thần của Bàn Cổ, cộng thêm tu vi nguyên thần hiện tại là cấp Đại La Kim Tiên, lại sớm hơn lĩnh ngộ Đại La Đạo Quả, vì vậy, dưới sự thôi diễn của nguyên thần, y cũng đã có không ít nhận thức về pháp môn Tam Thi.

Tiếp theo, Thái Thượng phải cân nhắc dùng bảo vật Tiên Thiên ký thác Tam Thi.

Thái Thượng có một sự tò mò, đó là pháp môn Tam Thi do ai sáng tạo ra.

Hồng Quân đã trảm bỏ Tam Thi, vậy là do Hồng Quân sáng tạo?

Hoặc giả, Bàn Cổ sáng tạo?

Một Tiên Thiên Ma Thần nào đó sáng tạo?

Tuy nhiên, Thái Thượng cũng không mở miệng hỏi.

“Hiện nay, Thái Thượng nợ ta nhân quả càng lớn, nếu ta đề xuất mượn Huyền Hoàng Bảo Tháp, y chắc chắn sẽ đáp ứng.” Cộng Công trong lòng tính toán.

Nếu chỉ là mượn Huyền Hoàng Bảo Tháp cho Cộng Công một đoạn thời gian để hóa giải nhân quả đã nợ, Thái Thượng sẽ đáp ứng.

Nợ Cộng Công đại nhân quả, Thái Thượng cũng sẽ không an tâm.

“Về pháp môn Tam Thi, ta phỏng đoán sau khi trảm bỏ Tam Thi,

có Tam Thi Hợp Nhất.” Cộng Công lại mở miệng.

Đợi Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai, y chắc chắn sẽ giảng pháp môn Tam Thi, nhưng khẳng định không toàn vẹn, lần giảng đạo thứ ba, ước chừng cũng sẽ không nói ra Tam Thi Hợp Nhất.

Hiện tại, Cộng Công đã nói cho Thái Thượng biết về Tam Thi Hợp Nhất, nếu Hồng Quân chỉ giảng trảm Tam Thi, mà không giảng Tam Thi Hợp Nhất, Thái Thượng tất nhiên sẽ sinh lòng cảnh giác.

Cộng Công hiện tại không truyền pháp môn Tam Thi cho Thái Thượng, ước chừng đợi Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai, Thái Thượng cũng có thể đoạt được pháp môn Tam Thi.

“Tam Thi Hợp Nhất?” Thái Thượng như có điều suy nghĩ.

Thái Thượng đối với việc trảm bỏ Tam Thi thì có thể lý giải, trảm bỏ thiện ác và chấp niệm, sau đó ký thác Tiên Thiên Linh Bảo, nguyên thần cũng sẽ vô cùng khế hợp với Đại Đạo, muốn ký thác nguyên thần vào Thiên Đạo cũng tương đối dễ dàng.

Lại nói Tam Thi Hợp Nhất, Thái Thượng chợt bừng tỉnh đại ngộ.

“Thì ra là vậy, trước tiên trảm bỏ thiện ác và chấp niệm, khiến không bị thiện ác và chấp niệm ảnh hưởng, sau đó Tam Thi Hợp Nhất, thiện ác và chấp niệm lại trở về, lại phản khiến Đạo tâm càng thêm viên mãn.” Thái Thượng lẩm bẩm tự nói.

Tuy nhiên, pháp môn Tam Thi mà Cộng Công truyền cho Thái Thượng không toàn vẹn, chỉ có thể trảm bỏ thiện ác, muốn trảm bỏ chấp niệm lại quá khó, huống chi là Tam Thi Hợp Nhất.

Ước chừng Hồng Quân không lâu sau sẽ biết.

Khi Cộng Công truyền pháp môn Tam Thi cho Thái Thượng, Hồng Quân không phát giác, nhưng Thái Thượng là đại đệ tử môn hạ Hồng Quân, khẳng định sẽ thỉnh giáo Hồng Quân về pháp môn Trảm Tam

Thi.

Một khi Hồng Quân biết Thái Thượng đã có được pháp môn Tam Thi, Thái Thượng không nói ra Cộng Công, Cộng Công lại che giấu Thiên Cơ, Hồng Quân cũng sẽ biết.

Chương 112

Nhưng Cộng Công hiện tại đang cân nhắc lại không phải Hồng Quân, mà là Huyền Hoàng Bảo Tháp của Thái Thượng.

"Hồng Hoang có Đạo hữu là người thứ hai trảm bỏ Tam Thi rồi." Cộng Công tùy khẩu nói.

"Đạo hữu cười rồi." Thái Thượng cũng mỉm cười.

Tuy nợ Cộng Công đại nhân quả, nhưng có được Đạo Đức Kinh và pháp môn Tam Thi tàn khuyết, Thái Thượng thu hoạch cũng không nhỏ.

Cộng thêm Thái Thượng cho rằng Cộng Công chí đồng đạo hợp với y, vì vậy, lúc này tâm tình cực tốt.

Lại nói chuyện thêm một lát, Cộng Công cuối cùng cũng mở miệng đề xuất mượn Huyền Hoàng Bảo Tháp.

"Đạo hữu, có thể nào đem Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cho ta mượn không?

Một Nguyên Hội sau chắc chắn sẽ trả lại." Vừa nghe Cộng Công muốn mượn Huyền Hoàng Bảo Tháp, sắc mặt Thái Thượng biến đổi.

Lực phòng ngự của Huyền Hoàng Bảo Tháp không dưới Khai Thiên Tam Bảo, có thể trấn áp khí vận.

Trọng bảo như vậy, Thái Thượng không dễ dàng động dụng, huống chi là để người khác chạm vào.

Tuy Thái Thượng một mực từ chối, nhưng Cộng Công đã truyền Đạo Đức Kinh và pháp môn Tam Thi, y lại nợ Cộng Công đại nhân quả.

Vì vậy, Thái Thượng cũng khó cự tuyệt, nhưng lại không thể đáp ứng, khiến y cũng khó xử.

Tuy nhiên, Cộng Công đã nói sẽ mượn, một Nguyên Hội sau sẽ trả lại.

Một Nguyên Hội chỉ mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, đối với Thái Thượng cũng không quá dài.

Trong lòng rối rắm rất lâu, Thái Thượng đã có quyết định.

"Ta sẽ cho Đạo hữu mượn Huyền Hoàng Bảo Tháp một Nguyên Hội, nhân quả của chúng ta sẽ được hóa giải, thế nào?" Thái Thượng hỏi.

"Thiện!" Cộng Công cũng không phản đối.

Ngay lập tức, Thái Thượng lấy ra Huyền Hoàng Bảo Tháp, đưa cho Cộng Công.

Huyền Hoàng Bảo Tháp đã bị Thái Thượng triệt để luyện hóa, Thái Thượng cũng chỉ cho Cộng Công mượn, chứ không phải tặng, vì vậy, cũng không xóa đi nguyên thần ấn ký.

"Ta truyền Đạo hữu vài câu chú ngữ sử dụng Huyền Hoàng Bảo Tháp." Thái Thượng nói.

Chỉ cần là linh bảo, bất kể Tiên Thiên Linh Bảo hay Hậu Thiên Linh Bảo, sau khi luyện hóa đều có thể thiết lập chú ngữ.

Người khác biết chú ngữ có thể sử dụng, cũng có thể phát huy uy năng không nhỏ.

Tuy nhiên, vì trong Huyền Hoàng Bảo Tháp có nguyên thần ấn ký của Thái Thượng, Thái Thượng bất cứ lúc nào cũng có thể thay đổi chú ngữ, hoặc đóng chức năng 'chú ngữ'.

Vươn tay tiếp lấy Huyền Hoàng Bảo Tháp, Cộng Công cũng vẻ

mặt vui mừng.

Bảo tháp ẩn chứa đại lượng huyền hoàng chi khí, có Khai Thiên Công Đức.

Nếu hủy diệt Huyền Hoàng Bảo Tháp, có thể thu được đại lượng huyền hoàng chi khí và Khai Thiên Công Đức.

Tuy nhiên, Khai Thiên Công Đức mà Huyền Hoàng Bảo Tháp ẩn chứa cũng không phải bất kỳ ai cũng có thể sử dụng.

Như Tam Thanh, tuy là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, nhưng cũng chưa chắc có thể sử dụng Khai Thiên Công Đức mà Huyền Hoàng Bảo Tháp ẩn chứa.

Tổ Vu cũng vậy.

Cộng Công hiện tại, cũng chưa nắm chắc.

Nhưng nếu tu thành Bàn Cổ Chân Thân, cộng thêm Hỗn Độn Nguyên Thần, khẳng định có thể sử dụng.

So với một Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, Cộng Công lại càng muốn huyền hoàng chi khí và Khai Thiên Công Đức hơn.

Cộng Công trong lòng đã có một ý tưởng sơ bộ, nhưng lại không vội.

Lúc này, nhân quả giữa Thái Thượng và Cộng Công cũng biến mất.

Đem Huyền Hoàng Bảo Tháp cho Cộng Công mượn, Thái Thượng lại cũng không quá lo lắng.

Với tu vi của Cộng Công, đã nói một Nguyên Hội sau sẽ trả lại, nếu y bội ước, sẽ có nhân quả không nhỏ.

Hơn nữa, tuy Thái Thượng cũng có tự tin, tu vi của y tuy không

bằng Cộng Công, nhưng căn cước của y là nguyên thần Bàn Cổ, đối với Huyền Hoàng Bảo Tháp đã bị triệt để luyện hóa, y không tin Cộng Công có thể xóa đi nguyên thần ấn ký trong Huyền Hoàng Bảo Tháp, khi Thái Thượng trảm bỏ một thi, tu vi Chuẩn Thánh, muốn xóa đi nguyên thần ấn ký trong Huyền Hoàng Bảo Tháp càng khó hơn.

Tỉ mỉ xem xét Huyền Hoàng Bảo Tháp trong tay, lại niệm ra mấy câu chú ấn mà Thái Thượng đã truyền, quả nhiên có thể sử dụng.

Một lát sau, Cộng Công thu Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Tiếp theo, Cộng Công và Thái Thượng ngồi luận đạo.

Thái Thượng sớm đã lĩnh ngộ Đại La Đạo Quả, Đạo hạnh xa trên Cộng Công, luận đạo với y, Cộng Công thu hoạch cũng không nhỏ.

Kiếp trước Cộng Công có xem một số kinh điển Đạo gia và Phật gia, ngẫu nhiên nói ra một hai câu, cũng khiến Thái Thượng trong mắt sáng bừng.

Khi lĩnh ngộ Đại La Đạo Quả, cũng là đi một con đường của riêng mình.

Đạo của Thái Thượng nằm ở hai chữ Vô Vi.

Cái gọi là Vô Vi, cũng là thuận theo tự nhiên.

Đạo thường Vô Vi vô bất vi, nếu có thể giữ lấy, thì vạn vật sẽ tự hóa.

"Vạn vật sinh giữa Thiên Địa, ấy là cùng Thiên Địa nhất thể vậy.

Thiên Địa, vật tự nhiên; vạn vật, cũng là vật tự nhiên.

Sự sinh lão bệnh tử của vạn vật, giống như thời gian luân chuyển, thuận ứng tự nhiên, thì bản tính không loạn; không thuận thì bản tính bị ràng buộc." Thái Thượng nói.

"Thiên Địa vô nhân thôi tự hành, Nhật Nguyệt vô nhân nhiên tự

minh, Tinh Thần vô nhân liệt tự tự, đây là tự nhiên chi vi.....” Cộng Công nói.

Lúc này, phía sau Thái Thượng hiển hóa ra một thái cực hư huyễn, cũng chính là Đại La Đạo Quả.

Khi thái cực phía sau Thái Thượng từ hư hóa thực, ấy là ngày y thành Hỗn Nguyên Đạo Quả.

“Muốn quán Đại Đạo, trước tiên phải du tâm vào chỗ sơ khai của vạn vật, trong Thiên Địa, ngoài Hoàn Vũ, Thiên Địa vạn vật, Nhật Nguyệt sơn hải, hình tính bất đồng, cái sở đồng giả đều thuận tự nhiên sinh diệt vậy, đều tùy tự nhiên hành chỉ.

Tri kỳ bất đồng, kiến kỳ biểu; tri kỳ giai đồng, tri kỳ bản.

Xả bất đồng quán kỳ đồng, thì có thể du tâm vào vật chi sơ, hỗn vi nhất, vô hình vô tính, vô dị.” Chẳng biết từ lúc nào, Cộng Công và Thái Thượng luận đạo bảy bảy bốn mươi chín ngày, hợp số Thiên.

Thái Thượng rời đi, Cộng Công lại rơi vào trầm tư.

Hiện tại, Cộng Công chỉ có Thái Ất Đạo Quả, nếu muốn lĩnh ngộ Đại La Đạo Quả, trước tiên phải có một Đạo của riêng mình.

Đạo của Thái Thượng là Vô Vi, nhưng lại không phải Đạo của Cộng Công.

“Đạo Quả pháp tắc của ta là thủy, vậy thì, Đạo của ta là thủy sao?” Cộng Công trong lòng tự hỏi.

Thượng thiện nhược thủy, cận hồ ư Đạo.

Tuy nhiên, Vu Tộc truy cầu chính là Đạo của Bàn Cổ.

Bàn Cổ dùng Lực chứng Đạo, một lực phá vạn pháp.

Dùng Lực chứng Đạo là khó nhất.

Bàn Cổ khai thiên tích địa, chém giết ba ngàn Thái Cổ Ma Thần, vì muốn phá vỡ chất cốc của Đại Đạo, chứng đắc Đại Đạo, nhưng lại thất bại.

Đối với Cộng Công hiện tại, chất cốc của Đại Đạo quá xa vời.

Nếu Cộng Công đột phá Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đến đệ cửu chuyển, tu vi thân thể và tu vi nguyên thần đều đạt Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng chính là Đại Đạo Thánh Nhân.

Nếu phá vỡ chất cốc của Thiên Đạo, tu vi tất nhiên đột phi mãnh tiến, siêu Thiên Đạo cũng không phải không thể.

Đứng dậy, Cộng Công cũng không nói nhiều nữa.

Đại La Đạo Quả không thể thành trong thời gian ngắn, Cộng Công cũng không vội.

Cưỡi Quỳ Ngưu, dẫn Kim Tuyên và Bá Hạ, Cộng Công tiếp tục du lịch Hồng Hoang.

Thỉnh thoảng, Cộng Công sẽ dừng lại giảng đạo một phen.

Mỗi lần giảng đạo đều có thể đoạt được một chút công đức, tuy không nhiều, nhưng cũng tích thiểu thành đa.

Trừ công đức, Cộng Công qua từng lần giảng đạo, cũng thu hoạch một số khí vận, cũng như sự ủng hộ của sinh linh đối với Vu Tộc.

Chương 113

Thái Thượng đằng vân giá vũ, hướng Côn Luân Sơn mà đi.

Có được Đạo Đức Kinh và pháp môn Tam Thi tàn khuyết, cộng thêm luận đạo với Cộng Công, Thái Thượng đã không còn tâm tình du lịch Hồng Hoang, y muốn trở về Ngọc Hư Cung, bế quan tu luyện.

Thái Thượng định trước khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai, sẽ trảm bỏ một thi, đột phá Chuẩn Thánh.

Lại nói Nguyên Thủy và Thông Thiên, Thái Thượng đang cân nhắc có nên truyền pháp môn Tam Thi cho Nguyên Thủy và Thông Thiên hay không.

"Mười vạn năm sau, lại truyền thụ pháp môn Tam Thi cho Nguyên Thủy và Thông Thiên đi!" Thái Thượng thầm nghĩ.

Còn việc đến Tử Tiêu Cung thỉnh giáo Hồng Quân về pháp môn Tam Thi, Thái Thượng lại không vội, y định đợi sau khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai rồi mới thỉnh giáo.

"Ta vô duyên sư đồ." Cộng Công lắc đầu từ chối, nhìn linh viên lông trắng đang quỳ trước mặt.

Hầu như mỗi lần Cộng Công giảng đạo đều có người muốn bái nhập môn hạ, nhưng Y chưa từng để mắt tới ai.

Linh viên trước mắt không phải linh vật hậu thiên, nếu là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Cộng Công có lẽ sẽ cân nhắc thu làm ký danh đệ tử.

Bỗng, một chút công đức từ trời giáng xuống, rơi trên thân Cộng Công.

Bởi công đức quá ít, nếu không chú ý sẽ khó mà nhận ra.

Bất tri bất giác, Cộng Công cũng đã giảng đạo mấy chục lần, có khi vài ngày, có khi kéo dài vài tháng.

Cũng bởi Cộng Công giảng đạo hết lần này đến lần khác, đã ban cho không ít sinh linh yếu ớt tạo hóa.

"Huynh trưởng!" Một tiếng nữ nhân truyền tới, hóa ra là Hậu Thổ đang ở đằng xa.

Trong Thập Nhị Tổ Vu, ít nhất một vị sẽ luôn ở lại Bất Chu Sơn Thần Đình.

Hiện Vu tộc đã là đại tộc số một Hồng Hoang, khả năng khống chế Hồng Hoang đại địa không hề yếu, Cộng Công lại du hành khắp Hồng Hoang đại địa, hết lần này đến lần khác giảng đạo, nên các Tổ Vu khác muốn nắm giữ hành tung của Y cũng không khó.

Hậu Thổ cũng đã bay tới từ xa.

Nhìn thần sắc của Hậu Thổ, hiển nhiên đây là một cuộc gặp gỡ ngẫu nhiên.

"Có pháp tắc thứ hai ư?" Cảm nhận ba động pháp tắc phát ra từ thân Hậu Thổ, Cộng Công cũng bất ngờ.

Hậu Thổ vốn là Thổ chi Pháp tắc, nắm giữ toàn bộ Thổ chi Pháp tắc, hơn nữa, với tư cách Tổ Vu, trên thân Nàng chắc chắn ẩn chứa tàn khuyết Lực chi Pháp tắc.

"Đắc được một chút cơ duyên, lĩnh ngộ Tạo Hóa Pháp tắc." Hậu Thổ mỉm cười.

Trong Tam Thiên Pháp tắc, Tạo Hóa là một trong những pháp tắc cường đại nhất.

Hậu Thổ chưa tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần chi thể, cũng không có Nguyên Thần, nhưng việc lĩnh ngộ Tạo Hóa Pháp tắc đã đủ

khiến người ta kinh ngạc.

Xem ra, "một chút cơ duyên" mà Hậu Thổ nói ra không hề tầm thường.

Bất quá, đối với việc Hậu Thổ lĩnh ngộ Tạo Hóa Pháp tắc, Cộng Công cũng không quá bất ngờ.

Thổ chi Pháp tắc vốn có thể thai nghén vạn vật, bản chất chính là một loại tạo hóa.

Hậu Thổ lại sở hữu Cửu Thiên Tức Nhưỡng, một tạo hóa thần vật.

"Tạo Hóa Pháp tắc ư?" Cộng Công trầm tư.

Y biết Nữ Oa tạo người thành Thánh.

Cộng Công đã sớm muốn Hậu Thổ sáng tạo Nhân tộc, nhưng tu vi và pháp tắc của Hậu Thổ lúc đó chưa đủ.

Hiện tại, tu vi của Hậu Thổ tuy mới chỉ Đại La Kim Tiên cấp, nhưng có Thổ chi Pháp tắc và Tạo Hóa Pháp tắc, lại thêm Cửu Thiên Tức Nhưỡng, nếu có thêm Tam Quang Thần Thủy, chưa chắc đã không thể sáng tạo ra Nhân tộc.

Bất quá, nếu Hậu Thổ sáng tạo ra Nhân tộc, Nhân tộc e rằng không thể trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

Mặc dù Cộng Công kiếp trước là người, nhưng hiện tại Y là Vu, là Tổ Vu.

Bởi vậy, việc Hậu Thổ có thể sáng tạo ra Nhân tộc, trong lòng Cộng Công, Vu tộc vẫn là ưu tiên số một.

Hiện tại Thiên Đạo chưa định Nhân tộc là nhân vật chính của Hồng Hoang.

Nhưng nếu Hồng Quân hợp đạo, có thể ảnh hưởng Thiên Đạo ở

một mức độ nhất định, nếu Nữ Oa lại tạo người thành Thánh, đại thế Thiên Đạo khẳng định Nhân tộc sẽ là nhân vật chính Hồng Hoang, lại thêm Thái Thượng lập Nhân Giáo, khí vận sẽ càng hưng thịnh.

Nếu Hậu Thổ sáng tạo ra Nhân tộc, liệu sau khi Hồng Quân hợp đạo, có cho phép Nhân tộc là nhân vật chính Hồng Hoang không?

Lại không có một Thiên Đạo Thánh Nhân nào thành Thánh nhờ công đức tạo người, cho dù Hồng Quân muốn đại thế Thiên Đạo cho Nhân tộc hưng thịnh, cũng khó.

Trong lòng Cộng Công cũng đang do dự, có nên để Hậu Thổ tạo người không?

Chỉ chần chừ một lát, Cộng Công đã có quyết định.

"Hậu Thổ muội muội, đã có Tạo Hóa Pháp tắc, vậy có nghĩ tới việc sáng tạo một chủng tộc chưa từng có trên Hồng Hoang này không?" Cộng Công cất lời hỏi.

"Sáng tạo một chủng tộc mới?" Đôi mắt đẹp của Hậu Thổ mở lớn.

Quỳ Ngưu, Kim Tuyên và Bá Hạ cũng đều ngạc nhiên.

"Vạn vật đắc đạo, hóa hình thành Tiên Thiên Đạo Thể, nếu Hồng Hoang xuất hiện một chủng tộc không cần hóa hình thì sao…" Cộng Công không ngừng dẫn dắt.

Nghe Cộng Công nói, hai mắt Hậu Thổ càng lúc càng sáng.

"Chủng tộc Tiên Thiên Đạo Thể không cần hóa hình, nếu có thể sáng tạo ra chủng tộc như vậy, chắc chắn sẽ có đại công đức." Hậu Thổ vẻ mặt hưng phấn.

Nhìn dáng vẻ Hậu Thổ, hiển nhiên Nàng muốn thử một chút.

Bất quá, Nhân tộc không phải muốn sáng tạo là có thể tùy tiện

sáng tạo ra.

Hồng Hoang sinh linh vô số, từ lúc Bàn Cổ khai thiên cho đến nay, khó có sinh linh nào không biết sáng tạo Nhân tộc, nhưng Nhân tộc lại chưa từng xuất hiện, đủ thấy độ khó của nó.

Cộng Công cũng không chắc hiện tại Hậu Thổ có thể sáng tạo ra Nhân tộc hay không, chỉ biết có khả năng.

Đã Hậu Thổ có khả năng sáng tạo ra Nhân tộc, vậy đáng để thử một lần.

"Nếu Hậu Thổ có thể sáng tạo ra Nhân tộc, về sau, Vu tộc sẽ là tộc số một Hồng Hoang, Nhân tộc đứng thứ hai." Cộng Công thầm nghĩ.

Hồng Hoang quá rộng lớn, nhân số Vu tộc lại quá ít, để trở thành nhân vật chính Hồng Hoang, cũng cần các chủng tộc khác giúp đỡ quản lý Hồng Hoang, và Nhân tộc có tốc độ phồn diễn còn nhanh hơn Long tộc.

Ngay lập tức, Cộng Công và Hậu Thổ tìm một nơi yên tĩnh.

Có Quỳ Ngưu, Kim Tuyên và Bá Hạ ở gần đó, sẽ không có ai quấy rầy Cộng Công và Hậu Thổ.

Nếu có đại năng mà Quỳ Ngưu, Kim Tuyên và Bá Hạ không đối phó được, thì cũng không dám trêu chọc Cộng Công và Hậu Thổ.

Giữa núi xanh nước biếc, Hậu Thổ và Cộng Công đối diện nhau, khoanh chân tọa thiền.

Tay phải Hậu Thổ là một đoàn Cửu Thiên Tức Nhưỡng, tay trái là một đoàn Tam Quang Thần Thủy.

Sức mạnh Thổ chi Pháp tắc gia trì Cửu Thiên Tức Nhưỡng, sức mạnh Tạo Hóa Pháp tắc gia trì Tam Quang Thần Thủy, tiếp đó, Hậu

Thổ trộn Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhưỡng lại với nhau.

Sau khi trộn thành bùn, Nàng bắt đầu nặn người đất.

Sáng tạo một chủng tộc, linh hồn là yếu tố then chốt nhất.

Hiện tại, Hồng Hoang chưa có Luân Hồi, sự phồn diễn của vạn vật sinh linh đều tự nhiên sinh ra linh hồn.

Bởi vậy, số lượng linh hồn Hồng Hoang đang nhanh chóng gia tăng.

Số lượng linh hồn của một thế giới bị hạn chế bởi thế giới đó, không thể vô hạn, nhưng Hồng Hoang đang không ngừng trưởng thành, còn lâu mới đạt đến bão hòa.

Hậu Thổ khéo léo, nhanh chóng nặn một người đất nhỏ theo hình tượng, đặt xuống đất, rồi thổi một hơi vào người đất.

Lập tức, người đất biến thành huyết nhục chi khu, cũng có chút linh tính, nhưng lại không sinh ra linh hồn.

"Thất bại rồi." Hậu Thổ cười khổ nhìn Cộng Công.

Nếu không có đại năng điểm hóa, cái người mà Hậu Thổ sáng tạo ra không biết cần bao lâu mới có thể thai nghén ra linh hồn.

Cộng Công cũng không khỏi thất vọng.

Không thể không thừa nhận, hiện tại Hậu Thổ chưa đủ năng lực để sáng tạo ra Nhân tộc.

Việc tạo người còn xa mới đơn giản như Cộng Công nghĩ.

Cũng không cần Hậu Thổ tiếp tục, Hậu Thổ có thể làm tốt hơn, nhưng nhìn vào tác phẩm đầu tiên này, còn cách xa việc tạo người.

"Hoặc là, sáng tạo Nhân tộc cần Linh Hồn Pháp tắc." Cộng Công

thầm nghĩ.

Chương 114

"Đợi ta tu vi đạt Chuẩn Thánh, Tạo Hóa Pháp tắc viên mãn, rồi thử lại xem sao." Hậu Thổ tuy cũng thất vọng, nhưng không hề có ý định từ bỏ.

Nhìn tình huống lần này, Cộng Công biết, ngay cả khi Hậu Thổ tu vi đột phá Chuẩn Thánh, Tạo Hóa Pháp tắc và Thổ chi Pháp tắc đều viên mãn, khả năng sáng tạo ra Nhân tộc cũng không quá lớn.

"E rằng sẽ đến lượt Nữ Oa tạo người." Nhìn Hậu Thổ, Cộng Công trong lòng cười khổ.

Nếu Hậu Thổ cứ mãi không thể sáng tạo ra Nhân tộc, cuối cùng chỉ e Nữ Oa sẽ tạo người.

Tuy nhiên, Hậu Thổ đã thử nhưng thất bại, Cộng Công cũng không còn lời nào để nói.

Chỉ có thể nói, Cộng Công đã nghĩ mọi chuyện quá đơn giản.

Đoàn bùn trong tay Hậu Thổ lại phân tách thành Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy, được Nàng thu lại.

Hy vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.

Cộng Công vốn tưởng Hậu Thổ có thể sáng tạo ra Nhân tộc, nhưng sự thật chứng minh Y đã lầm.

Hiện tại Hậu Thổ chưa có năng lực tạo người.

"Đợi Hậu Thổ muội muội tu vi đột phá Chuẩn Thánh, cùng với Thổ chi Pháp tắc và Tạo Hóa Pháp tắc viên mãn, rồi hãy thử lại vậy!" Cộng Công trong lòng cũng thở dài.

Ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt Cộng Công dường như xuyên qua

Tam Thập Tam Thiên, nhìn tới Tử Tiêu Cung ngoài trời.

Việc Hậu Thổ tạo người, tuy thất bại, nhưng chắc chắn cũng đã ảnh hưởng đôi chút tới biến hóa Thiên Số, Nguyên Thần của Hồng Quân ký thác Thiên Đạo, khả năng không phát hiện là rất nhỏ.

Một khi Hồng Quân biết Hậu Thổ muốn tạo người, chỉ sợ lại sẽ sinh ra không ít mưu kế.

"Hy vọng Hồng Quân không phát giác đi!

Lần này, ta quá nóng vội rồi." Cộng Công thầm nghĩ.

Cục diện hiện tại khiến Cộng Công cũng hối hận.

Hồng Quân còn chưa giảng đạo lần thứ hai, Cộng Công không nên vội vàng để Hậu Thổ tạo người, chỉ cần tranh tiên trước Nữ Oa là được.

Quá sớm kinh động Hồng Quân, ngay cả khi Hậu Thổ có năng lực tạo người, Hồng Quân cũng sẽ là một trở lực.

Nhưng sự đã đến nước này, Cộng Công cũng chỉ có thể chấp nhận hiện thực.

Trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đang cảm ngộ Đại Đạo sắc mặt chợt biến, Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo đã cảm nhận được Thiên Số vận chuyển có chút biến hóa.

Mở đôi mắt ra, Hồng Quân bấm ngón tay suy tính.

Rất nhanh, Hồng Quân đã biết được tình huống.

"Tổ Vu Hậu Thổ muốn sáng tạo một chủng tộc mới?

Một Tiên Thiên Đạo Thể không cần hóa hình?" Sắc mặt Hồng Quân âm tình bất định.

Hồng Quân hợp đạo cần khí vận, sau khi hợp đạo càng cần hơn, bởi vậy, cần vài đệ tử đều thành Thiên Đạo Thánh Nhân, và phải theo kế hoạch.

Gần đây, Hồng Quân đã sắp xếp xong, đợi sau khi hợp đạo, sẽ dẫn dắt Nữ Oa sáng tạo một chủng tộc, chủng tộc đó gọi là Người.

Khi Nhân tộc xuất hiện, trong Chu Thiên sẽ có thêm một loại tiên, ngoài Thiên Tiên, Địa Tiên, Quỷ Tiên và Thần Tiên, còn có Nhân Tiên.

Sáng tạo Nhân tộc là đại công đức, đủ để một Chuẩn Thánh sở hữu Hồng Mông Tử Khí thành Thánh, đây cũng là con đường thành Thánh mà Hồng Quân đã chuẩn bị sẵn cho Nữ Oa, nhưng Nữ Oa hiện tại lại không hề hay biết.

Còn về Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Hồng Quân cũng có an bài riêng.

Có thể nói, tất cả đều là quân cờ của Hồng Quân.

Thời Thái Cổ, Bàn Cổ khai thiên, Hồng Quân cũng không thiếu mưu kế, tuy nhiên, Hồng Quân đã quá xem thường Bàn Cổ.

Bị Bàn Cổ chém giết, Hồng Quân chuyển sinh tại Hồng Hoang, trở thành đợt sinh linh Tiên Thiên đầu tiên, không như Dương Mi mà trùng sinh thành Tiên Thiên Ma Thần, mà lựa chọn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Dưới sự may mắn và các mưu kế của Hồng Quân, Y đã trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang, cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân duy nhất hiện tại.

Sau khi thành Thánh, Hồng Quân hợp đạo, trở thành một phần của Thiên Đạo, nhưng cần đại khí vận, bởi vậy mới phải giảng đạo ba lần.

Theo kế hoạch của Hồng Quân, sau khi hợp đạo, Tam Thanh cùng

những người khác sẽ lần lượt thành Thánh, chủng tộc do Nữ Oa sáng tạo sẽ trở thành nhân vật chính Hồng Hoang, khiến khí vận càng thêm dồi dào, từng chút một xâm thực Thiên Đạo, cuối cùng khống chế Thiên Đạo, đạt được siêu thoát.

Như vậy, ít nhất cũng có thể đạt tới cảnh giới của Bàn Cổ, thậm chí phá vỡ Đại Đạo chất cốc, đạt tới cảnh giới mà Bàn Cổ đã theo đuổi.

Kế hoạch của Hồng Quân rất tốt, cũng hoàn toàn khả thi, nhưng thời gian kéo dài sẽ không ngắn.

Hiện tại, đã phát sinh một số biến số.

Cộng Công là một biến số, La Hầu cũng là một biến số, còn có không ít biến số nhỏ.

Bất quá, Hồng Quân cũng không hề hoảng loạn.

"Hậu Thổ lần này tạo người thất bại, sẽ có lần sau.

Nữ Oa hiện tại cũng chưa có năng lực tạo người." Hồng Quân suy tính.

Hồng Quân chưa ban Hồng Mông Tử Khí cho Nữ Oa.

Huống hồ, ngay cả khi Nữ Oa hiện tại có thể tạo người, công đức tạo người có thể khiến Nữ Oa thành Thánh, Hồng Quân cũng sẽ không cho phép.

Nếu Nữ Oa hiện tại thành Thánh, Hồng Hoang sẽ có hai Thiên Đạo Thánh Nhân, ưu thế của Hồng Quân sẽ không còn lớn nữa, việc hợp đạo sẽ khó khăn.

Bởi vậy, Hồng Quân muốn hợp đạo trước, sau đó mới đến Tam Thanh và Nữ Oa cùng những người khác thành Thánh.

Còn về hai đệ tử ký danh, Hồng Quân hiện tại cũng đang do dự.

Dù sao, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang ở Tu Di Sơn, La Hầu cũng ở đó, mối quan hệ dường như có thể.

Suy tính hồi lâu, từng đại năng Hồng Hoang hiện lên trong đầu Hồng Quân, Y cũng đã có quyết định.

Một luồng linh quang từ tay Hồng Quân phát ra, bay ra khỏi Tử Tiêu Cung, xuyên qua một vùng hỗn độn, tiến vào Hồng Hoang, từ Tam Thập Tam Thiên giáng xuống, tiến vào U Minh, Huyết Hải.

Dưới đáy Huyết Hải, trong một động thiên, Minh Hà đang luyện hóa Huyết Hải bản nguyên.

Ngồi khoanh chân trên Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, bên cạnh Minh Hà là Tiên Thiên Linh Bảo Nguyên Đồ Kiếm và A Tỳ Kiếm, hai thanh kiếm sát phạt lăng lệ, sát nhân không dính nhân quả.

Một luồng linh quang tiến vào động thiên của Minh Hà, khi Minh Hà kịp phát giác thì linh quang đã chìm vào trong não hải của Y.

Lập tức, Minh Hà có thêm một số cảm ngộ.

"Sáng tạo một chủng tộc mới, có đại công đức, có thể khiến ta một cử đột phá Chuẩn Thánh." Minh Hà vẻ mặt hưng phấn.

Minh Hà không có Tạo Hóa Pháp tắc, nhưng chủng tộc mà Y muốn sáng tạo có thể sinh tồn trong Huyết Hải.

Có ý niệm sáng tạo một chủng tộc, Minh Hà nghiêm túc suy nghĩ.

Thời gian thấm thoắt, mấy chục năm đã trôi qua.

Sau mấy chục năm suy tính, Minh Hà cũng đã chuẩn bị xong.

Ngay lập tức, Minh Hà đứng dậy khỏi Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, bước một bước ra khỏi động thiên, sau đó đứng trên mặt biển Huyết Hải.

Nước Huyết Hải hội tụ về đôi tay Minh Hà, ngưng tụ trong tay Y,

sau đó, Y lại lấy ra một ít U Thổ thu thập từ Âm Sơn, và Hoàng Tuyền Thủy, sáng tạo ra từng sinh linh một.

Một hơi sáng tạo ra mười mấy vạn sinh linh, Minh Hà cũng mệt mỏi.

Nhìn những sinh linh mà Minh Hà sáng tạo ra, đều không có linh hồn, nam tính xấu xí, nữ tính xinh đẹp, ngoài ra, thân thể quái dị, có kẻ ba đầu bảy tay, có kẻ hai mươi bốn đầu năm tay.

"Gọi là A Tu La tộc đi!" Minh Hà lẩm bẩm.

Hiện tại, mười mấy vạn A Tu La đều không có linh hồn, Minh Hà cũng không cách nào trực tiếp điểm hóa.

Cần để mỗi A Tu La ít nhất nuốt một linh hồn, sau đó mới điểm hóa, hoặc để Huyết Hải thai nghén, sẽ sinh ra một linh hồn mới.

Ngoài ra, A Tu La tộc không có khả năng phồn diễn.

Điều đó có nghĩa là, số lượng nhân khẩu của chủng tộc này cần Minh Hà không ngừng sáng tạo.

Linh hồn Hồng Hoang vô số, linh hồn trong U Minh Giới tuy nhiều, nhưng đều đã thành âm hồn.

Sáng tạo A Tu La tộc lại cần sinh hồn.

Nghĩ vậy, Minh Hà đã phái từng Huyết Thần Tử rời khỏi Huyết Hải, rời khỏi U Minh Giới, hướng về Hồng Hoang đại địa.

Chương 115

Đến Hồng Hoang đại địa tàn sát mười mấy vạn sinh linh, thu thập mười mấy vạn sinh hồn, cũng có thể có mười mấy vạn A Tu La.

Minh Hà vừa phái từng Huyết Thần Tử đi xa hơn, vừa dùng Huyết Hải tư dưỡng mười mấy vạn A Tu La không linh hồn mà Y đã sáng tạo.

Từng khối nhục thân A Tu La dưới sự tư dưỡng của Huyết Hải càng lúc càng cường hoành.

Thân thể A Tu La tuy không cường hoành bằng Vu tộc, cũng không sánh bằng Hung Thú, nhưng cũng rất mạnh mẽ.

Sau một thời gian dài, mới có một Huyết Thần Tử trở về Huyết Hải, mang về mấy ngàn sinh hồn.

Mỗi A Tu La nuốt một sinh hồn, lại được Minh Hà ra tay điểm hóa, cũng thai nghén ra linh hồn mới.

Trong Huyết Hải.

Mười mấy vạn A Tu La đứng trên mặt biển, từng Huyết Thần Tử xuyên qua lại.

Các Huyết Thần Tử này phóng ra từng sinh hồn.

Minh Hà đã phái Huyết Thần Tử đi tàn sát trăm vạn sinh linh trên Hồng Hoang đại địa, thu thập trăm vạn sinh hồn.

Mười mấy vạn A Tu La chỉ là đợt đầu tiên, Minh Hà sẽ tiếp tục sáng tạo.

Hiện tại, sáng tạo trăm vạn A Tu La cũng là cực hạn của Minh Hà, nhưng nếu luyện hóa Huyết Hải, Y có thể sáng tạo hàng vạn, hàng ức,

thậm chí nhiều hơn nữa.

Mỗi khi một A Tu La nuốt một sinh hồn, Minh Hà ra tay điểm hóa, khiến nó sinh ra linh hồn mới.

Nhanh chóng, mười mấy vạn A Tu La đều có linh hồn, nhưng từng kẻ đều ngơ ngác.

Minh Hà cũng quán thâu không ít thông tin, để các A Tu La này có chút hiểu biết về Hồng Hoang.

Biết Minh Hà đã sáng tạo ra mình, mười mấy vạn A Tu La đều quỳ xuống.

Nước biển huyết sắc dập dềnh, từng A Tu La đồng thanh hô: "Cảm tạ Lão Tổ tạo hóa đại ân." Cũng là do Minh Hà để các A Tu La này gọi Y là Lão Tổ.

Đương nhiên, các A Tu La này gọi Minh Hà là Phụ Thần cũng được.

Minh Hà cũng là một đại thần Hồng Hoang.

"Ta thu mười A Tu La làm đệ tử, ban tên là Ba Tuần, Dục Sắc Thiên, Đế Thích Thiên, Đại Phạn Thiên, Thấp Bà, Ô Ma, Nhân Đà La, Bì Thấp Nô, Lỗ Thác La và Quỷ Mẫu." Minh Hà đã thu mười A Tu La làm đồ đệ.

Mười A Tu La được Minh Hà thu làm đệ tử, từ bây giờ cũng là Đại A Tu La.

Đại lượng công đức từ trời giáng xuống, rơi trên thân Minh Hà.

Mặc dù A Tu La tộc tiên thiên bất túc, nhưng sáng tạo một chủng tộc cũng có công đức không nhỏ.

Hấp thu công đức, Minh Hà trực tiếp dùng công đức để đề thăng tu vi.

Dưới sự giúp đỡ của công đức, tu vi Nguyên Thần của Minh Hà lập tức đột phá Chuẩn Thánh.

Còn về tu vi thân thể của Minh Hà, vẫn ở cấp Đại La Kim Tiên.

"Ha ha ha, tu vi của ta đã vượt qua Đại La Kim Tiên cấp rồi." Minh Hà vẻ mặt kích động.

Trong mắt Minh Hà, Y đã là Chuẩn Thánh, lại có Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, Nguyên Đồ và A Tỳ, cùng với một số đại thần thông tự sáng tạo, thực lực tuy không bằng Cộng Công và La Hầu, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Minh Hà tự tin rằng ở trong Huyết Hải, Cộng Công và La Hầu hợp lực cũng không làm gì được Y.

Trong một khoảnh khắc, Minh Hà có chút tự mãn.

Minh Hà cho rằng, rời khỏi Huyết Hải cũng không sao, đối đầu với Cộng Công, dù không thắng cũng có thể toàn thân rút lui, trở về Huyết Hải.

Tiếp đó, Minh Hà truyền thụ Huyết Thần Kinh cho mười đệ tử vừa thu.

Tu luyện Huyết Thần Kinh có thể hóa thành Huyết Thần Tử, A Tu La tu luyện công pháp này, cộng thêm Huyết Hải, thì lại là Huyết Thần.

Huyết Thần Tử chỉ là tiểu thành, còn Huyết Thần lại là đại thành.

"Đệ tử con đa tạ Sư Tôn ban cho công pháp." Ba Tuần cùng mười Đại A Tu La khác bái tạ.

Minh Hà lại tiếp tục sáng tạo A Tu La.

Chỉ có mười mấy vạn A Tu La, Minh Hà muốn số lượng A Tu La tộc vượt qua trăm vạn.

Ba Tuần cùng mười Đại A Tu La khác thì dẫn chúng A Tu La phân tán khắp Huyết Hải, từng kẻ bắt đầu tu luyện.

Dù sao Hồng Hoang lấy thực lực làm trọng, sức mạnh hiện tại của A Tu La tộc quá yếu ớt.

Tuy A Tu La tiên thiên bất túc, nhưng căn cước cũng không quá kém, lại hoàn mỹ khế hợp với Huyết Hải, thêm công pháp Minh Hà truyền thụ, tu luyện sẽ nhanh.

Ngoài ra, khí vận cũng có trợ giúp tu luyện.

Khí vận của Huyết Hải nằm trong tay Minh Hà, khí vận của A Tu La tộc lại liên kết với Minh Hà.

Khí vận của mười Đại A Tu La cường đại hơn so với các A Tu La còn lại, bởi vậy, tu luyện cũng nhanh nhất.

Theo tốc độ tu luyện của mười Đại A Tu La, trong vòng trăm năm có hy vọng đạt cấp Huyền Tiên, trong vòng ngàn năm có lẽ đạt cấp Kim Tiên.

Nếu có đại cơ duyên, hoặc được Minh Hà chỉ điểm, tốc độ có thể nhanh hơn nữa.

Đại lượng công đức rơi vào Huyết Hải, cũng đã kinh động không ít đại năng Hồng Hoang.

Cộng Công đang du lịch cùng Hậu Thổ trên Hồng Hoang đại địa cũng phát giác đại lượng công đức rơi vào Huyết Hải.

"Minh Hà đã làm gì?

Lại có thể đắc đại công đức?" Trong lòng Cộng Công không thể bình tĩnh.

Công đức rơi vào Huyết Hải không hề nhỏ, tất nhiên là do Minh Hà đã làm gì đó.

“Minh Hà đắc đại công đức?” Hậu Thổ ngạc nhiên.

Công đức không dễ có được, huống chi là đại công đức.

Cộng Công bấm ngón tay suy tính, thông thiên cơ, biết được A Tu La tộc đã xuất thế.

“Tình huống gì đây?

Minh Hà sáng tạo ra A Tu La tộc?” Cộng Công kinh ngạc.

Nếu Nữ Oa tạo người thành Thánh, Minh Hà sáng tạo A Tu La tộc thì là bình thường, nhưng Minh Hà hiện tại đã sáng tạo ra A Tu La tộc, thì có hơi sớm rồi!

Hậu Thổ tạo người thất bại, Minh Hà hẳn là không biết.

Theo như Cộng Công biết, A Tu La tộc tuy tiên thiên bất túc, nhưng cũng không dễ dàng sáng tạo ra.

Với tu vi của Minh Hà, việc sáng tạo A Tu La tộc đã thành công ư.

Nhìn Hậu Thổ bên cạnh, Hậu Thổ tạo người thất bại, lẽ nào có liên quan?

“Chẳng lẽ, Hồng Quân đã phát giác, vì Hồng Quân giúp đỡ, Minh Hà mới sáng tạo ra A Tu La tộc?” Cộng Công trong lòng suy đoán.

Mặc dù Cộng Công không hoàn toàn khẳng định, nhưng khả năng này không hề nhỏ.

Với thủ đoạn của Hồng Quân, nếu giúp đỡ Minh Hà, việc Minh Hà sáng tạo ra A Tu La tộc cũng không còn kỳ quái nữa.

Minh Hà cũng không nhất định sẽ biết Hồng Quân giúp đỡ.

Thủ đoạn của Thiên Đạo Thánh Nhân, không phải Chuẩn Thánh có thể tưởng tượng được.

Có một điểm có thể xác định, đó là Minh Hà đã đắc đại công đức.

Minh Hà không mấy khả năng dùng đại công đức để sáng tạo một công đức linh bảo, mười phần thì tám chín phần là trực tiếp dùng công đức để đề thăng tu vi.

Với lượng công đức Minh Hà lần này thu được, tuyệt đối có thể khiến tu vi của Y đề thăng lên Chuẩn Thánh.

Một khi Minh Hà có tu vi Chuẩn Thánh, việc luyện hóa Huyết Hải cũng dễ dàng hơn nhiều.

Thực lực Minh Hà đại tăng, cộng thêm sự trưởng thành của A Tu La tộc cũng không thể coi thường, nếu lại luyện hóa Huyết Hải, bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử một khi xuất hiện, sẽ che trời lấp đất, hung uy vô biên.

Quan trọng nhất là, Minh Hà và Cộng Công vốn đối địch, cũng là kẻ thù của Vu tộc.

Minh Hà cường đại, đối với Vu tộc mà nói, đây không phải là chuyện tốt.

Phương Tây, Tu Di Sơn.

Chương 116

Trong Vạn Ma Tháp được một quần ma thần thủ vệ, La Hầu cũng phát giác đại công đức rơi vào Huyết Hải.

Bấm ngón tay suy tính, La Hầu cũng biết được Minh Hà đã sáng tạo ra A Tu La tộc.

"Cũng có chút thú vị, Minh Hà sáng tạo ra một chủng tộc, lại có thể đắc đại công đức, chủng tộc mà hắn sáng tạo ra không hề đơn giản." La Hầu lẩm bẩm.

La Hầu có thể khẳng định, với sức mạnh của Minh Hà, không thể nào sáng tạo ra A Tu La tộc, tất nhiên là có người âm thầm giúp đỡ Minh Hà.

Suy nghĩ một chút, La Hầu đã hiểu ra Hồng Quân.

Cùng với sự xuất thế của A Tu La tộc, cộng thêm thực lực Minh Hà đại tăng, đều có lợi cho Hồng Quân.

Nghĩ vậy, La Hầu lập tức rời khỏi Vạn Ma Tháp, hướng về Huyết Hải.

La Hầu định đi Huyết Hải thu Minh Hà làm đồ đệ.

Nếu bây giờ không đi, để Minh Hà luyện hóa Huyết Hải xong, La Hầu muốn thu Minh Hà làm đồ đệ sẽ khó khăn hơn.

Để nhanh chóng đến Huyết Hải, La Hầu không mang theo bất kỳ thủ hạ nào, một mình tiến về.

Tây Phương đại lục có một lối vào thông tới U Minh Giới, khoảng cách tới Tu Di Sơn gần nhất.

Chỉ trong vòng chưa đầy một ngày, La Hầu đã tới U Minh Giới,

tiếp đó, hướng về Huyết Hải.

Đối với U Minh Giới, La Hầu không hề xa lạ, đây không phải lần đầu Y đến.

Hướng về Huyết Hải, La Hầu duy trì cảnh giác, nếu không lầm, Hồng Quân đã âm thầm giúp Minh Hà sáng tạo ra A Tu La tộc.

Như vậy, Hồng Quân có lẽ đã biết La Hầu sẽ đi Huyết Hải.

La Hầu hiểu Hồng Quân, đồng dạng, Hồng Quân cũng hiểu La Hầu.

Bất tri bất giác, La Hầu đã tới Âm Sơn.

Âm Sơn là một trong những dãy núi lớn nhất U Minh Giới, phóng tầm mắt nhìn lại, những đỉnh núi đen kịt trùng điệp, không thể nhìn thấy điểm cuối.

Xuyên qua Âm Sơn, có thể nhìn thấy Huyết Hải.

Với tốc độ hiện tại của La Hầu, ít nhất cũng phải mất mấy tháng mới có thể xuyên qua Âm Sơn, muốn đến Huyết Hải, nhanh nhất cũng phải nửa năm sau.

So với lần La Hầu đến U Minh Giới trước, nó lại càng lớn hơn.

Hồng Hoang mỗi khắc mỗi giây đều đang hấp thu Hỗn Độn chi khí, chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Khí.

Toàn bộ Hồng Hoang đang không ngừng mở rộng, lấy Âm Sơn làm ví dụ, nó đã lớn hơn gấp trăm lần so với lần La Hầu đến U Minh Giới trước đó.

"Oanh long long!" Đại địa chấn động, từng ngọn núi lớn nhô lên khỏi mặt đất.

Trong chớp mắt, hàng vạn ngọn núi lớn lơ lửng giữa không trung, mỗi ngọn núi đều cao trăm vạn trượng.

Vạn ngọn núi lớn hình thành một đại trận, nhốt La Hầu vào trong đó.

"Một trận pháp ư?" La Hầu vừa cảm thụ, vừa kinh ngạc.

Trận này không hề tầm thường, liên kết với toàn bộ Âm Sơn.

Nếu phá vỡ trận này, toàn bộ Âm Sơn sẽ bị lật đổ, phá hủy U Minh Giới quá lớn.

Âm Sơn có vô số sinh linh.

Bởi vậy, phá vỡ trận này sẽ gây ra đại nghiệp lực, đại nhân quả, chỉ sợ lập tức có Thiên Khiển.

Nếu không phá trận, lại khó mà thoát ra.

"Hay cho Hồng Quân, lại bố trí đại trận như vậy." Sắc mặt La Hầu âm trầm.

Quan sát đại trận, La Hầu cân nhắc cách ứng phó.

Bởi vì liên kết với toàn bộ Âm Sơn, cho nên, phá trận này cũng giống như nhấc bổng toàn bộ Âm Sơn lên, rồi lật ngược ném xuống, cần sức mạnh khủng bố.

Với sức mạnh hiện tại của La Hầu, cũng khó mà phá vỡ trận này trong thời gian ngắn.

"Cần phải cắt đứt liên hệ giữa đại trận và Âm Sơn trước, rồi mới có thể phá trận." La Hầu trong lòng thầm nghĩ.

Nếu không muốn gánh đại nghiệp lực và đại nhân quả, đây là biện pháp duy nhất mà La Hầu nghĩ ra.

Tuy nhiên, La Hầu biết, việc cắt đứt liên hệ giữa đại trận và Âm Sơn cũng khó khăn, nhưng sau khi cắt đứt liên hệ, uy lực đại trận sẽ yếu đi rất nhiều, phá trận sẽ dễ dàng hơn.

Hiểu rõ cảnh ngộ của mình, La Hầu hiển hóa ra bản thể.

Với Thần Nghịch chân thân, Y phát ra vô biên Thái Cổ Ma Khí, lại dùng Ma Khí ngưng tụ vô số hắc lôi.

Mỗi tia hắc lôi do Ma Khí ngưng tụ đều hóa thành Diệt Thế Đại Ma hình nhỏ.

Trong chớp mắt, xung quanh La Hầu dày đặc Diệt Thế Đại Ma, mặc dù mỗi con đều nhỏ bé, nhưng uy lực lại không thể coi thường.

Dưới sự thao khống của La Hầu, từng Diệt Thế Đại Ma hai hai dung hợp.

Khi hai Diệt Thế Đại Ma dung hợp vào nhau, chúng lại quy về yên diệt, nhưng trong sự yên diệt đó lại có một chút sức mạnh hủy diệt, sức mạnh hủy diệt vô cùng tinh thuần.

Từng chút sức mạnh hủy diệt tinh thuần tụ tập trong tay La Hầu, phối hợp với Pháp tắc Đạo Quả của Y, uy thế gần như không kém gì Tiên Thiên Chí Bảo.

Đây là một đại thần thông do La Hầu tự sáng tạo, nhưng việc thi triển thần thông này tiêu hao cũng cực lớn.

Dưới đáy Huyết Hải, trong động thiên của Minh Hà.

Minh Hà đang tu luyện.

Tu vi Nguyên Thần đã đột phá Chuẩn Thánh, Minh Hà cũng cần củng cố thật tốt.

Hiện tại, khắp Huyết Hải, phân tán hàng trăm vạn A Tu La.

Bởi vì khí vận của Huyết Hải đều thuộc về Minh Hà, cho nên, việc sáng tạo ra A Tu La tộc, cùng với khí vận của từng A Tu La gia tăng, khí vận của Minh Hà lại không có biến hóa quá lớn.

Không có lý do gì, Minh Hà lại thấy lòng kinh thịt nhảy, có dự

cảm chẳng lành.

Khi Minh Hà bấm ngón tay suy tính, từ thiên cơ biết được La Hầu muốn tới Huyết Hải, nhưng lại bị nhốt ở Âm Sơn.

"La Hầu muốn tới Huyết Hải của ta?" Minh Hà khẽ cau mày.

Mặc dù Minh Hà tự nhận thực lực có thể so với La Hầu, chênh lệch nhỏ, ở trong Huyết Hải, hoàn toàn không sợ La Hầu, nhưng cũng không dám khinh thường La Hầu.

La Hầu từng là Thái Cổ Hủy Diệt Ma Thần, sau là Hồng Hoang Ma Tổ, chân thân hiện tại là Thú Hoàng Thần Nghịch, lại dung hợp Nguyên Thủy Thiên Ma, thực lực cường đại, bất tử bất diệt.

Đại công đức rơi vào Huyết Hải, La Hầu tuy ở xa Tu Di Sơn phía Tây Hồng Hoang đại địa, cũng sẽ phát giác, vậy thì, việc Y đến Huyết Hải cũng không quá kỳ quái.

Điều khiến Minh Hà kinh ngạc, là La Hầu lại bị nhốt ở Âm Sơn.

"Có người đã bố trí đại trận ở Âm Sơn để nhốt La Hầu ư?" Minh Hà thầm nghĩ.

Trận pháp có thể nhốt được La Hầu không nhiều, La Hầu cũng không phải kẻ tầm thường, đạo hạnh cao thâm, có thể tránh hung tìm cát.

Nghĩ vậy, trong lòng Minh Hà chợt động, lại nghĩ đến Hồng Quân.

Trừ Hồng Quân ra, Minh Hà không nghĩ ra ai có thể bố trí một trận pháp ở Âm Sơn để nhốt La Hầu.

Ngay cả Cộng Công, người được xưng là đệ nhất dưới Thánh Nhân, cũng không làm được!

Chẳng lẽ chỉ có Hồng Quân đối phó La Hầu?

"Lẽ nào, ta sáng tạo A Tu La tộc là do Hồng Quân dẫn dắt?

Y âm thầm giúp đỡ ta?" Minh Hà cau chặt mày.

Có lẽ Minh Hà đã quá đa nghi, nhưng nếu thật sự như vậy, Hồng Quân tất nhiên có không ít mưu kế, Y đã trở thành quân cờ của Hồng Quân.

Lắc lắc đầu, Minh Hà trong lòng phủ định việc Hồng Quân âm thầm giúp đỡ mình sáng tạo A Tu La tộc.

"Chỉ là Hồng Quân đối phó La Hầu, đã đánh giá thấp ta, cho rằng ta không phải đối thủ của La Hầu, đúng, chắc chắn là như vậy." Minh Hà thầm nghĩ.

Cộng Công và Hậu Thổ cũng không đi Huyết Hải, mà quay về Bất Chu Sơn.

Đôi mắt Cộng Công trên có thể nhìn trộm Tam Thập Tam Thiên, dưới có thể quan sát U Minh, cũng có thể biến sát Tứ Hải Bát Hoang, Thập Phương Chư Thiên.

Dưới sự nhìn trộm của Cộng Công, Y có thể thấy Huyết Hải.

Chương 117

Từng A Tu La đang tu luyện trong Huyết Hải, nam thì xấu xí, nữ thì kiều diễm động lòng người.

Khi La Hầu xuất hiện tại U Minh Giới, Cộng Công cũng đã phát hiện.

Khi La Hầu bị đại trận Âm Sơn nhốt lại, Cộng Công không cách nào nhìn trộm được nữa.

"Một đại trận ở Âm Sơn đã nhốt La Hầu, là do Hồng Quân làm!" Trong lòng Cộng Công cũng không bình tĩnh.

Ban đầu, Cộng Công không trăm phần trăm xác định, nhưng hiện tại đã có thể khẳng định, việc Minh Hà sáng tạo A Tu La tộc chính là ý muốn của Hồng Quân.

May mắn là Hồng Quân chưa hợp đạo, cùng với bản thể đang ở ngoài trời, nếu không, thật sự khiến Cộng Công bất an.

Bất quá, Hồng Quân tuy chưa hợp đạo, nhưng cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân, Hồng Hoang không một ai hiểu rõ thiên cơ hơn Hồng Quân.

Và, Hồng Quân có thể ảnh hưởng đôi chút đến tiểu thế Thiên Đạo.

Nhưng Hồng Quân cần khí vận, nếu một số mưu kế khiến khí vận lưu thất, Y cũng sẽ từ bỏ.

Trước mắt, La Hầu bị nhốt ở Âm Sơn, nhưng Cộng Công lại sẽ không đi giúp đỡ.

Thu hồi ánh mắt, Cộng Công quay về Thần Đình.

Trừ Cộng Công và Hậu Thổ, trong Thần Đình còn có hai vị Tổ Vu,

tám Tổ Vu còn lại cũng sẽ nhanh chóng quay về Bất Chu Sơn.

Thập Nhị Tổ Vu tụ họp, không chỉ để thương lượng về A Tu La tộc, mà còn có việc quan trọng hơn.

Hồng Quân giúp Minh Hà sáng tạo A Tu La tộc, khiến Minh Hà đắc đại công đức, trở thành Chuẩn Thánh, Cộng Công định để Vu tộc có thêm ba Chuẩn Thánh nữa.

Hiện tại, Vu tộc chỉ có hai Chuẩn Thánh là Cộng Công và Chúc Dung, một Thủy chi Tổ Vu, một Hỏa chi Tổ Vu, đều nằm trong Ngũ Hành.

Dùng Ngũ Hành tương sinh, chưa chắc đã không thể giúp Kim chi Tổ Vu Nhục Thu, Mộc chi Tổ Vu Cú Mang và Thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ đột phá Chuẩn Thánh.

Trên Bất Chu Sơn, ngoài Vu tộc, còn có không ít chủng tộc như Long tộc, Phượng Hoàng, Kỳ Lân, v.v.

Trong Bàn Cổ Đại Điện uy nghiêm, hùng vĩ ở trung tâm Thần Đình, Thập Nhị Tổ Vu tề tụ.

Điều khiến Cộng Công có chút bất ngờ là Đế Giang đã đột phá Cửu Chuyển Huyền Công đến đệ bát chuyển, tu vi thân thể cũng đạt Chuẩn Thánh.

Hiện tại, Vu tộc đã có ba Chuẩn Thánh.

Nếu có thể nhờ đại đạo Ngũ Hành tương sinh, Cộng Công và Chúc Dung hợp lực, giúp Nhục Thu, Cú Mang và Hậu Thổ đột phá, lại có thêm ba Chuẩn Thánh nữa, vậy là có sáu Chuẩn Thánh.

Một khi trong Thập Nhị Tổ Vu có sáu Chuẩn Thánh, bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng đã gần như có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân.

Cộng Công biết rõ Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang cứ cách mỗi một Nguyên Hội lại có Thiên Khiển, chỉ có Bàn Cổ Chân Thân mới có thể tránh được.

Trong thời gian ngắn, Cộng Công cũng không thể tu luyện ra Bàn Cổ Chân Thân, nhưng nếu có thể triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, thì lại có thể cảm thụ trước.

"Hồng Quân giúp Minh Hà sáng tạo một chủng tộc ư?

La?" Cường Lương nhìn về phía Cộng Công.

"A Tu La!" Xa Bỉ Thi đạm nhiên nói.

Đế Giang đang trầm tư.

"Sáng tạo A Tu La tộc, Minh Hà đã đắc công đức không nhỏ, hẳn là đã lợi dụng công đức để đề thăng tu vi lên Chuẩn Thánh." Cộng Công nói.

Chuẩn Thánh cũng có phân chia mạnh yếu, Cộng Công là Chuẩn Thánh, La Hầu cũng vậy, Thương Khung Lão Tổ của Thiên Đình, cùng với phân thân Đông Hoàng Thái Nhất, đều là Chuẩn Thánh.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở phương Tây cũng đều là Chuẩn Thánh.

Cộng Công có thể khẳng định, Minh Hà đã là Chuẩn Thánh, không biết thực lực thế nào.

"Minh Hà đã thành Chuẩn Thánh, việc luyện hóa Huyết Hải cũng dễ dàng hơn, một khi luyện hóa Huyết Hải, Huyết Hải không khô, Minh Hà bất tử." Chúc Cửu Âm nói.

"Đã là kẻ địch, vậy thì đi Huyết Hải diệt Minh Hà, và cả A Tu La tộc mà hắn sáng tạo ra." Thiên Ngô lạnh lùng nói.

"Về A Tu La tộc và Minh Hà, sau này hãy nói, hiện tại, ta và Chúc Dung trước tiên giúp Nhục Thu, Cú Mang và Hậu Thổ muội muội đề

thăng tu vi.” Lời Cộng Công vừa dứt, các Tổ Vu còn lại nhìn nhau.

Đế Giang như có điều suy nghĩ, nói: “Ngũ Hành Đại Đạo!” Hỗn Độn sinh Thái Cực, Lưỡng Nghi Tứ Tượng tuần, Tam Tài Ngũ Hành, Bát Quái Cửu Cung.

Ngũ Hành Đại Đạo, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, tương sinh tương khắc.

Cộng Công, Chúc Dung, Nhục Thu, Cú Mang và Hậu Thổ vừa hay tổ hợp thành Tiên Thiên Ngũ Hành.

Hiện tại, Cộng Công và Chúc Dung đều có tu vi Chuẩn Thánh, lại là Tiên Thiên Ma Thần chi thể.

Nếu cùng ba người Nhục Thu bố trí Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, dù không thể giúp ba người Nhục Thu đột phá, chí ít cũng có thể khiến tu vi của ba người đề thăng không ít.

Theo phân tích của Cộng Công, với thực lực của Y và Chúc Dung, cộng thêm tu vi của ba người Nhục Thu, lại có Tạo Hóa Pháp tắc của Hậu Thổ, ít nhất cũng có tám phần nắm chắc giúp ba người Nhục Thu đột phá.

Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, Thiên Ngô, Huyền Minh và các Tổ Vu khác cũng đã hiểu, nhưng lại có chút uất ức.

Vu tộc Thánh Địa, Bàn Cổ Điện, không phải Bàn Cổ Đại Điện của Bất Chu Sơn Thần Đình, mà là nơi Bàn Cổ tâm tạng hóa thành, cũng là căn bản của Vu tộc.

Năm người Cộng Công, Chúc Dung, Nhục Thu, Cú Mang và Hậu Thổ đã tới Vu tộc Thánh Địa để nắm chắc hơn.

Cú Mang sốt ruột hiển hóa ra Tổ Vu chân thân.

Chỉ thấy, Cú Mang Tổ Vu chân thân xanh biếc như ngọc, thân

chim mặt người, chân cưỡi hai rồng, sức mạnh Mộc chi Pháp tắc vờn quanh, dưới sự khống chế của Y, thân thể chỉ cao vạn trượng.

Sau Cú Mang, Chúc Dung cũng lập tức hiển hóa ra chân thân.

Bởi vì Chúc Dung là Tiên Thiên Ma Thần chi thể, chân thân lại mang sắc hỗn độn.

Đầu thú thân người, thân phủ vảy xám, tai đeo rắn lửa, chân đạp rồng lửa, sức mạnh Hỏa chi Pháp tắc bao phủ toàn thân.

Nhục Thu, mặt người thân hổ, thân phủ vảy vàng, giáp mọc đôi cánh, tai trái đeo rắn, chân cưỡi hai rồng, Kim chi Pháp tắc.

Hậu Thổ, thân người đuôi rắn, sau lưng bảy tay, trước ngực hai tay, hai tay nắm rắn mây, Thổ chi Pháp tắc và Tạo Hóa Pháp tắc.

Cuối cùng, Cộng Công cũng hiển hóa chân thân.

Chỉ thấy, chân thân của Cộng Công lại khác biệt rất lớn.

Hiện tại, không phải đầu rắn thân người, mà là đầu rồng thân người, thân thể màu đồng cổ lưu chuyển ánh kim loại, ẩn ẩn có khí hỗn độn xám mịt mờ, chân đạp hai con hắc long năm móng, hai tay cũng là hai con hắc long.

Bốn con hắc long tán phát uy thế khủng bố.

Nhìn chân thân Cộng Công, Chúc Dung, Nhục Thu, Cú Mang và Hậu Thổ đều mở to mắt.

"Chân thân cũng có thể thay đổi ư?" Nếu không tận mắt thấy, Chúc Dung sẽ không dám tin.

"Thật sao?

Có thể ư?" Nhục Thu cũng không thể tin được.

Cú Mang và Hậu Thổ nhìn nhau.

Kỳ thực, Cộng Công có thể thay đổi hình thái chân thân, thứ nhất là có Lực chi Pháp tắc hoàn chỉnh, thứ hai là người xuyên việt, thứ ba có liên quan đến Long Môn, thứ tư...

Tóm lại, các Tổ Vu còn lại thì không mấy khả năng thay đổi hình thái chân thân.

"Chân thân của Cộng Công huynh trưởng, so với trước đây quả thực uy vũ hơn rất nhiều." Hậu Thổ mỉm cười nói.

"Bắt đầu thôi!" Cộng Công đạm nhiên nói.

Lập tức, Chúc Dung và những người khác vội vàng thu liễm tâm thần, tập trung ý chí.

Trong cùng một thế giới, năm người đều thi triển một loại pháp tắc.

Cộng Công thi triển Thủy chi Pháp tắc, Chúc Dung Hỏa chi Pháp tắc, Nhục Thu Kim chi Pháp tắc, Cú Mang Mộc chi Pháp tắc, Hậu Thổ Thổ chi Pháp tắc.

Năm loại pháp tắc tổ hợp lại với nhau, cùng lúc đó, năm người Cộng Công cũng bố trí thành Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Dưới sự thao khống của năm người, Ngũ Hành tương sinh.

Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim, tuần hoàn lặp lại, luân chuyển không ngừng.

Chỉ thấy, pháp tắc của Cộng Công khiến uy lực pháp tắc của Cú Mang đại tăng, pháp tắc của Cú Mang lại tăng phúc pháp tắc của Chúc Dung, pháp tắc của Chúc Dung tăng phúc pháp tắc của Hậu Thổ, pháp tắc của Hậu Thổ tăng phúc pháp tắc của Nhục Thu, pháp tắc của Nhục Thu tăng phúc pháp tắc của Cộng Công.

Cứ như vậy không ngừng tăng phúc, năm loại pháp tắc tổ hợp lại

càng lúc càng cường đại.

Vu tộc Thánh Địa cũng phát ra một luồng sức mạnh, gia trì lên thân năm người Cộng Công, đó là một phần sức mạnh của Bàn Cổ tâm tạng.

Chương 118

Cùng với sự vận chuyển của Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, tu vi của ba người Nhục Thu, Cú Mang và Hậu Thổ đang nhanh chóng đề thăng.

Năm người không hẹn mà cùng vận hành Cửu Chuyển Huyền Công.

Cộng Công và Chúc Dung đã ở đệ bát chuyển, ba người còn lại thì ở đệ thất chuyển.

Dưới sự dẫn dắt của Cộng Công và Chúc Dung, tốc độ vận hành Cửu Chuyển Huyền Công của ba người Nhục Thu càng lúc càng nhanh.

Cũng không biết đã qua bao lâu, tu vi của Nhục Thu, Cú Mang và Hậu Thổ đều ở một lâm giới điểm.

"Đột phá!" "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Tu vi thân thể của Nhục Thu, Cú Mang và Hậu Thổ đồng thời đột phá Chuẩn Thánh.

Tuy đều là Chuẩn Thánh, nhưng ba người Nhục Thu kém Chúc Dung một chút, còn Chúc Dung lại không sánh bằng Cộng Công.

Thấy ba người Nhục Thu, Cú Mang và Hậu Thổ đều đột phá tu vi Chuẩn Thánh, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

Mà năm Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh, thêm Đế Giang nữa là sáu người.

"Sáu Chuẩn Thánh, sáu Đại La Kim Tiên cấp, bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận hẳn là có thể triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân rồi." Cộng Công trong lòng tính toán.

Bất quá, triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân lại không thể ở đây.

Vạn nhất Bàn Cổ tâm tạng dung hợp với Bàn Cổ Chân Thân được triệu hoán, e rằng sẽ xảy ra đại sự.

Thành công giúp ba người Nhục Thu, Cú Mang và Hậu Thổ đột phá tu vi Chuẩn Thánh, Cộng Công cũng vui mừng.

Hiện tại, trong Thập Nhị Tổ Vu đã có một nửa là tu vi Chuẩn Thánh.

Tiếp theo, phải thử xem có thể triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân hay không.

Bất quá, lại không thể ở Vu tộc Thánh Địa.

Và dù sao đây cũng là nơi Bàn Cổ tâm tạng hóa thành, nếu triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân tại đây, e rằng sẽ xảy ra đại sự.

"Sức mạnh của ta?" "Thật cường đại." "Mạnh hơn đệ thất chuyển, đệ bát chuyển quá nhiều rồi." Cảm thụ sức mạnh hiện tại, Nhục Thu, Cú Mang và Hậu Thổ đều hưng phấn.

Cộng Công và Chúc Dung cũng vui mừng.

Đầu tiên là biết Đế Giang cũng đã đột phá Chuẩn Thánh, hiện tại lại giúp ba Tổ Vu khác đột phá Chuẩn Thánh.

Thực lực Vu tộc đã tăng cường đáng kể.

"Với sức mạnh hiện tại của Vu tộc ta, diệt Thiên Đình, diệt Bồng Lai, và cả Huyết Hải, thống nhất Hồng Hoang, không thành vấn đề nữa rồi." Nhục Thu lại có chút tự mãn.

Chúc Dung, Cú Mang và Hậu Thổ cũng đồng ý với lời Nhục Thu.

Đó là bởi Nhục Thu và những người khác không tu đạo hạnh, không biết Thiên Số, nếu không sẽ không nói như vậy.

Hồng Hoang có Thiên Đạo quy tắc, nếu không có thực lực kháng hành Thiên Đạo, thì phải thuận ứng Thiên Số.

Với sức mạnh hiện tại của Vu tộc, đừng nói kháng hành Thiên Đạo, một Thiên Đạo Thánh Nhân động ngón tay cũng có thể diệt toàn bộ Vu tộc.

Cộng Công tuy có thể đánh bại hình chiếu và phân thân của Hồng Quân, nhưng đối mặt với bản thể Hồng Quân, chỉ sợ không đỡ nổi một chiêu.

Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ không thể nói là sai.

Nếu cho rằng Chuẩn Thánh đã lĩnh ngộ viên mãn một pháp tắc nào đó, hoặc có Tiên Thiên Chí Bảo, hay có trận pháp cường đại, mà cho rằng có thể đánh bại Hỗn Nguyên Thánh Nhân, thì đó là sai lầm lớn.

Hiện tại, trong Vu tộc, chỉ có Cộng Công là hiểu rõ nhất sự cường đại của Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

"Hồng Quân sẽ không để Vu tộc ta trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang." Một câu nói của Cộng Công khiến bốn Tổ Vu còn lại đều trầm mặc.

Chúc Dung và những người khác cũng không ngu dốt.

Thái độ của Hồng Quân không khó để phân tích, cũng sẽ không tự lừa mình dối người.

"Hiện tại có sáu Chuẩn Thánh, nếu bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, có lẽ có thể triệu hoán ra chân thân của Phụ Thần.

Với sự cường đại của chân thân Phụ Thần, đánh bại Hồng Quân đương nhiên không thành vấn đề." Cú Mang nói.

Thật vậy, với sự cường đại của Bàn Cổ Chân Thân, có thể đánh bại Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nhưng có vài vấn đề, Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, có thể phát huy được bao nhiêu?

Có thể duy trì được bao lâu?

Hồng Quân không chỉ thực lực cường đại, mà còn bất tử bất diệt, pháp lực vô cùng vô tận.

Bởi vậy, dù có thể triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, cũng chỉ có thể kháng hành Hồng Quân trong thời gian ngắn.

"Trước tiên hãy thử xem có thể triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân hay không đã!

Dù chỉ tạm thời kháng hành Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng không tệ." Cộng Công trong lòng thầm nghĩ.

Bất Chu Sơn, trong một Đại Thiên Thế Giới do Thập Nhị Tổ Vu hợp lực khai ích.

Cộng Công tế Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Thập Nhất Phẩm Hắc Liên, Tam Xoa Kích, lại còn động dụng Ảnh Tử phân thân.

Triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân sẽ là một át chủ bài của Vu tộc, tốt nhất chỉ có Thập Nhị Tổ Vu biết.

"Che giấu thiên cơ như vậy, không biết Hồng Quân có phát hiện hay không." Cộng Công lẩm bẩm.

Mặc dù không chắc chắn, nhưng cũng rất cần thiết.

Bởi vì Nguyên Thần của Hồng Quân ký thác Thiên Đạo, Thập Nhị Tổ Vu một khi triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, thiên cơ khẳng định sẽ có biến hóa, nếu không che giấu, tất nhiên sẽ bị Hồng Quân phát giác.

Nhưng kiểu che giấu hiện tại, cũng khó bảo đảm Hồng Quân không phát giác, nhưng chỉ cần có một chút khả năng không bị Hồng Quân phát giác, thì cũng cần thiết.

Khi Cộng Công che giấu thiên cơ xong, Y cùng mười một Tổ Vu

còn lại hợp lực bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Thập Nhị Tổ Vu đều hiển hóa ra chân thân.

Hai Tiên Thiên Ma Thần chi thể, mười Tổ Vu chân thân.

Mỗi Tổ Vu đều khống chế ở vạn trượng.

Chớp mắt, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã bố trí xong.

Lập tức, thần sát chi khí tràn ngập trong trận, từng đạo Thần Lôi kinh thiên động địa cuộn trào.

Khí tức hủy thiên diệt địa bao phủ cả Đại Thiên Thế Giới này.

"Có thể triệu hoán chân thân của Phụ Thần rồi." Đế Giang vẻ mặt kích động.

Cộng Công cũng không khỏi kích động.

Mặc dù cảm thấy có chút miễn cưỡng, nhưng Cộng Công có thể xác định, có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân.

May mắn là có sáu Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh, nếu chỉ năm người, khẳng định không cách nào triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân.

"Đô Thiên hợp nhất, Thập Nhị Thần Sát, ngưng!" Dưới sự tề tâm hiệp lực của Thập Nhị Tổ Vu, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vận hành đến cực hạn, thần sát chi khí và Đô Thiên Thần Sát trong nháy mắt ngưng tụ thành một đoàn, tiếp đó, bao phủ lấy Thập Nhị Tổ Vu.

"Oanh!" Khí thế khủng bố xuất hiện, khí thế đủ để chấn động vạn cổ, phá nát hỗn độn.

Một người khổng lồ xuất hiện, thân cao mười hai vạn chín ngàn sáu trăm trượng, khuôn mặt thô kệch, mày rậm mắt to, tóc tán loạn, thân thể khôi ngô cơ bắp cuồn cuộn, trên làn da màu đồng cổ lưu chuyển khí tức hỗn độn.

Một cái búa lớn xuất hiện trong tay người khổng lồ, ẩn chứa khai thiên uy thế.

Hiện tại, Thập Nhị Tổ Vu đều ở bên trong Bàn Cổ Chân Thân, người khống chế Bàn Cổ Chân Thân là Cộng Công.

Cũng là Cộng Công đã khống chế Bàn Cổ Chân Thân ở độ cao mười hai vạn chín ngàn sáu trăm trượng, nếu không, trong phút chốc sẽ phá vỡ Đại Thiên Thế Giới này.

Khi Bàn Cổ Chân Thân được triệu hoán, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận nằm trong thể nội Bàn Cổ.

"Phanh!" Bàn Cổ nhẹ nhàng nắm một quyền, phá nát một mảng lớn không gian.

Nếu một quyền oanh ra, đánh nát Đại Thiên Thế Giới này cũng không có chút áp lực nào.

Trong thể nội Bàn Cổ, ý chí của Thập Nhị Tổ Vu đang giao đàm.

"Sức mạnh của Phụ Thần ư?

Quá cường đại rồi, thật sự quá cường đại rồi." "Sức mạnh vượt xa Chuẩn Thánh, tuyệt đối đã đạt tới Hỗn Nguyên Thánh Nhân." "Cửu Chuyển Huyền Công đệ cửu chuyển là sức mạnh như vậy ư?" Cẩn thận cảm thụ sức mạnh Bàn Cổ Chân Thân, Cộng Công đang phân tích.

Bàn Cổ Chân Thân cường đại, mạnh hơn Cộng Công rất nhiều, nếu chính diện đối đầu, Cộng Công không đỡ nổi một quyền.

Chương 119

Nhưng trong mắt Cộng Công, Bàn Cổ Chân Thân so với Hỗn Nguyên Thánh Nhân vẫn có chút chênh lệch.

Nói cách khác, Hỗn Nguyên Thánh Nhân mạnh hơn Bàn Cổ Chân Thân.

"Hiện tại có sáu Chuẩn Thánh, nếu là mười hai Chuẩn Thánh, Bàn Cổ Chân Thân được triệu hoán ra hẳn mới chân chính sánh ngang Hỗn Nguyên Thánh Nhân." Cộng Công thầm nghĩ.

Đương nhiên, Bàn Cổ Chân Thân hiện tại cũng có tư cách chiến đấu với Hỗn Nguyên Thánh Nhân rồi.

Nhưng Cộng Công cũng có thể cảm nhận được, một khi Bàn Cổ Chân Thân sử dụng toàn lực, sau một đòn sẽ suy yếu một đoạn thời gian.

Bởi vì Cộng Công đang khống chế Bàn Cổ Chân Thân, cho nên, cảm nhận của Y vượt xa các Tổ Vu khác.

Hơn nữa, Cộng Công cũng đã cảm thụ được Cửu Chuyển Huyền Công đệ cửu chuyển.

Bất quá, tuy đã cảm thụ được Cửu Chuyển Huyền Công đệ cửu chuyển, Cửu Chuyển Huyền Công của Cộng Công lại không hề đột phá.

Muốn đột phá Cửu Chuyển Huyền Công lên đệ cửu chuyển, trước tiên cần Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đều tu luyện đến đệ bát chuyển, sau đó thêm Lực chi Pháp tắc.

Hiện tại, Cộng Công mới chỉ tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công đến đệ lục chuyển, Lực chi Pháp tắc tuy đã có, nhưng chưa viên mãn.

Với Lực chi Pháp tắc hiện tại của Cộng Công, Y cũng không chắc sau khi Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đều đạt đệ bát chuyển, có thể đồng thời đột phá đệ cửu chuyển hay không.

Bất quá, sở hữu một đạo Hồng Mông Tử Khí, lại thêm cảm thụ Bàn Cổ Chân Thân, cũng khiến Cộng Công càng dễ dàng hơn trong việc đột phá Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công lên đệ cửu chuyển.

Khống chế Bàn Cổ Chân Thân, Cộng Công đã có không ít cảm ngộ.

Đạo hạnh đang từ từ tinh tiến, Lực chi Pháp tắc cũng đang dần viên mãn.

Với trạng thái hiện tại, chỉ cần cho Cộng Công thời gian, Lực chi Pháp tắc liền có thể viên mãn.

"Huynh trưởng, đổi ta khống chế chân thân Phụ Thần đi." Tiếng Đế Giang vang lên.

Bởi vì hiện tại Cộng Công đang khống chế Bàn Cổ Chân Thân, mười một Tổ Vu còn lại tuy cũng có cảm thụ, nhưng kém xa Cộng Công.

Cộng Công vừa định giao quyền khống chế Bàn Cổ Chân Thân cho Đế Giang, thì Ảnh Tử phân thân của Y lại đang phát sinh biến hóa.

"Tình huống gì đây?" Cộng Công không khỏi sững sờ.

Cách Bàn Cổ Chân Thân không xa, Ảnh Tử phân thân của Cộng Công đứng lặng, toàn thân màu vàng kim, đôi mắt lưu chuyển công đức chi quang, nhìn qua không có biến hóa gì, nhưng Cộng Công lại có thể cảm nhận được có biến hóa.

Cùng lúc đó, Cộng Công lĩnh ngộ Luân Hồi Pháp tắc.

Không sai, chính là Luân Hồi Pháp tắc.

Trong Tam Thiên Pháp tắc, Luân Hồi được coi là một pháp tắc cường đại.

"Ta lĩnh ngộ Luân Hồi Pháp tắc ư?" Cộng Công cũng có chút không dám tin.

Sở hữu Luân Hồi Pháp tắc, có thể diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi.

Hiện tại, Hồng Hoang chưa có Lục Đạo Luân Hồi, nếu có thể diễn hóa ra Luân Hồi thì sẽ có đại công đức.

Theo 'Thiên Đạo Đại Thế', Hậu Thổ sẽ hóa Luân Hồi, mất đi thân thể, nhưng nhờ đại công đức mà sinh ra Nguyên Thần, trở thành Bình Tâm Nương Nương, bị nhốt trong Luân Hồi không thể thoát ra.

Bất quá, hiện tại Thiên Đạo đại thế và tiểu thế, đều không có Hậu Thổ hóa Luân Hồi.

Để Hậu Thổ hiện tại hóa Luân Hồi, cũng không được.

Ban đầu, Cộng Công đã tính toán xong, ở U Minh Giới kiến lập Địa Phủ, sau đó, hợp lực Thập Nhị Tổ Vu, tạo ra Lục Đạo Luân Hồi sơ hình, rồi dùng Huyền Hoàng Bảo Tháp trấn áp.

Chờ Thái Thượng tìm đến, dẫn Thái Thượng tiến vào Luân Hồi, giao Huyền Hoàng Bảo Tháp cho Thái Thượng, còn việc Thái Thượng có thể mang Huyền Hoàng Bảo Tháp ra khỏi Luân Hồi hay không thì không phải việc Cộng Công cần lo.

Cộng Công cũng không ngờ mình lại lĩnh ngộ Luân Hồi Pháp tắc.

Cùng lúc Cộng Công lĩnh ngộ Luân Hồi Pháp tắc, trong Thiên Số, đã định Cộng Công phải diễn hóa Luân Hồi.

Mặc dù đạo hạnh của Cộng Công mới chỉ Thái Ất, nhưng cũng đã cảm ứng được.

Trong cõi mờ mịt, Thiên Số đã định Cộng Công phải diễn hóa Luân Hồi.

“Đùa à?

Muốn ta diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi?” Cộng Công không thể giữ bình tĩnh.

Cộng Công không thể dùng thân hóa Luân Hồi, Nguyên Thần không tán, có thể đắc đại công đức, thậm chí một cử thành Thánh, nhưng cũng khẳng định sẽ bị nhốt trong Luân Hồi.

Nhưng Thiên Số đã định, Cộng Công lại vô lực thay đổi.

“Huynh trưởng, để ta khống chế chân thân Phụ Thần đi!” Đế Giang kêu lên.

“Sau Đế Giang, đến lượt ta.” Chúc Dung nói.

“Ta trước.” Chúc Cửu Âm nói.

Xa Bỉ Thi, Nhục Thu, Huyền Minh và những người khác cũng từng kẻ muốn khống chế Bàn Cổ Chân Thân.

Hiện tại, mười hai ý thức đều ở trong Bàn Cổ Chân Thân, nhưng chỉ có một ý thức khống chế.

Bởi vì các Tổ Vu khác đều đồng ý Cộng Công khống chế Bàn Cổ Chân Thân, nên Cộng Công mới có thể khống chế.

Nếu có một Tổ Vu phản đối, lực khống chế Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công sẽ hạ thấp, sức mạnh có thể phát huy của Bàn Cổ Chân Thân cũng sẽ giảm yếu.

Nếu có nhiều Tổ Vu phản đối, Cộng Công cũng không thể khống chế Bàn Cổ Chân Thân được nữa.

Điều này khiến Thập Nhị Tổ Vu phải tề tâm hiệp lực.

Nghĩ vậy, Cộng Công giao quyền khống chế cho Đế Giang.

Có thể khống chế Bàn Cổ Chân Thân, khiến Đế Giang có thêm nhiều cảm thụ hơn.

Sau Đế Giang, mười Tổ Vu còn lại cũng lần lượt khống chế.

"Phanh!" Cùng với sự trôi chảy của thời gian, chỉ khoảng nửa canh giờ, Bàn Cổ Chân Thân trở nên không ổn định, tiếp đó, phân hóa thành Thập Nhị Tổ Vu.

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng biến mất.

Lúc này, Cộng Công thì tốt, chỉ cảm thấy hơi mệt, mười một Tổ Vu còn lại lại suy yếu.

Bàn Cổ Chân Thân tuy cường đại, nhưng tiêu hao cũng lớn.

"Tuy ta có thể triệu hoán chân thân của Phụ Thần, nhưng còn xa mới có thể kháng hành Hỗn Nguyên Thánh Nhân." Cộng Công thở dài.

"Với sự cường đại của chân thân Phụ Thần, tuy ta chỉ có thể phát huy một phần sức mạnh, hẳn cũng có thể tạm thời áp chế Hồng Quân rồi chứ!" Thiên Ngô nói.

Nghe Thiên Ngô nói, Cộng Công có chút vô ngữ.

Tạm thời áp chế Hồng Quân?

Chỉ có thể nói là Y đã quá ngây thơ.

Đó là vì Y đã quá xem thường sự cường đại của Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

"Tiếp theo, ta đi U Minh Giới." Cộng Công trầm giọng nói.

Đã Thiên Số đã định Cộng Công phải diễn hóa Luân Hồi, Cộng Công quyết định dùng Ảnh Tử phân thân để diễn hóa Luân Hồi.

"Đi U Minh Giới?" "Đối phó Minh Hà ư?" "Không cần Thập Nhị

Tổ Vu chúng ta cùng đi Huyết Hải đâu chứ!

Cũng quá coi trọng Minh Hà rồi.” “Ta Chúc Dung một mình đi Huyết Hải cũng có thể diệt Minh Hà.” Cộng Công nói: “Không phải vì đối phó Minh Hà, mà là để diễn hóa Luân Hồi.” “Luân Hồi?” Hậu Thổ hỏi.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh và mười Tổ Vu khác cũng đều đầy dấu chấm hỏi.

Ngay lập tức, Cộng Công giải thích đơn giản.

Luân Hồi tồn tại, vạn vật sinh linh sau khi chết, linh hồn chuyển thế, dựa theo nghiệp lực mà quyết định, nhưng đại năng có thể dùng thần thông can thiệp.

“Đây là đại công đức.” Hậu Thổ cười nói.

“Nếu có thể thông qua Luân Hồi chuyển thế thành Vu, nhân số Vu tộc ta cũng sẽ tăng lên rất nhiều nhỉ!” Cú Mang nói.

“Ta có năng lực diễn hóa Luân Hồi không?” Đế Giang lại không có lòng tin.

“Muốn diễn hóa Luân Hồi, cần pháp tắc đặc thù chứ!

Trong chúng ta có ai có không?” Chúc Cửu Âm hỏi.

Chương 120

"Trước đây khống chế chân thân Phụ Thần, ta lĩnh ngộ được Luân Hồi Pháp tắc.

Đồng thời, Thiên Số đã định ta phải diễn hóa Luân Hồi.

Ta định dùng Ảnh Tử phân thân để diễn hóa, có sự tương trợ của chư vị, diễn hóa ra một Luân Hồi sơ hình hẳn là có thể." Cộng Công nói.

Biết Cộng Công đã lĩnh ngộ Luân Hồi Pháp tắc, và Thiên Số đã định, các Tổ Vu còn lại nhìn nhau, đều bày tỏ sự ủng hộ toàn lực.

Nếu Cộng Công muốn dùng chân thân để diễn hóa Luân Hồi, chúng Tổ Vu chắc chắn sẽ không ủng hộ, nhưng dùng một phân thân thì lại khác.

Mặc dù mất đi một phân thân Chuẩn Thánh, nhưng diễn hóa Luân Hồi là đại công đức, hơn nữa, chưởng khống Luân Hồi cũng có lợi cho việc khống chế Hồng Hoang.

"Vốn định trước tiên kiến lập Âm Phủ Địa Phủ, rồi mới thử diễn hóa ra Luân Hồi sơ hình, nhưng kế hoạch không theo kịp biến hóa.

Bất quá, diễn hóa ra Luân Hồi sơ hình trước rồi kiến lập Địa Phủ cũng không sao." Cộng Công thầm nghĩ.

U Minh Giới, dưới chân núi Âm Sơn, Thập Nhị Tổ Vu tề tụ.

Bên cạnh Cộng Công, Ảnh Tử phân thân của Y đã bắt đầu diễn hóa Luân Hồi.

Ảnh Tử phân thân của Cộng Công cũng có tu vi Chuẩn Thánh.

Hiện tại, Cộng Công gia trì sức mạnh Luân Hồi Pháp tắc lên Ảnh

Tử phân thân, thao khống Ảnh Tử phân thân hóa Luân Hồi.

Cùng lúc đó, Chúc Dung và mười một Tổ Vu khác cũng không nhàn rỗi, cung cấp tinh huyết, pháp lực, và cả pháp tắc, toàn lực giúp đỡ Ảnh Tử phân thân của Cộng Công hóa Luân Hồi.

Về Lục Đạo Luân Hồi, Thiên Số đã định rõ Thiên Đạo, Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo và A Tu La Đạo.

Thiên Đạo, tức Thần, Tiên, v.v., Vu tộc cũng nằm trong Thiên Đạo.

Nhân Đạo, là hữu tình chúng sinh, không chỉ riêng Nhân tộc.

Súc Sinh Đạo thì không cần nói nhiều, là loài chim bay thú chạy.

Ngạ Quỷ Đạo, là loài quỷ quái.

Địa Ngục Đạo, những kẻ nghiệp lực thâm trọng đọa vào địa ngục chịu khổ chịu nạn.

A Tu La Đạo, cũng không chỉ riêng A Tu La tộc, mà còn bao gồm Ma tộc, v.v.

Có thể nói, vạn vật sinh linh Hồng Hoang hầu như đều nằm trong Lục Đạo Luân Hồi.

U Minh giới, thiên không âm ám, tầng mây đen kịt bao phủ khiến nhân tâm vô cùng áp bức.

Huyết nguyệt đỏ tươi toát ra vẻ quỷ dị.

Khí sương mờ mịt lan tỏa, U Minh âm khí cực hàn, gần đến tuyệt đối linh độ.

Lúc này, Cộng Công đang thao khống Ảnh tử phân thân diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, những Tổ Vu còn lại cũng đang toàn lực tương trợ.

Mặc dù Cộng Công đã lĩnh ngộ được Luân Hồi Pháp Tắc, nhưng còn xa mới viên mãn.

Với sự lĩnh ngộ Luân Hồi Pháp Tắc hiện tại của Cộng Công, muốn Ảnh tử phân thân diễn hóa ra sơ hình Lục Đạo Luân Hồi cũng khó, nhưng có mười một Tổ Vu khác giúp đỡ thì lại khác.

"Lục Đạo Luân Hồi, lập!" Theo tiếng đại hát của Cộng Công, Ảnh tử phân thân đã diễn hóa ra sơ hình Lục Đạo Luân Hồi.

Chỉ thấy, sáu hắc động xuất hiện giữa không trung.

Mỗi hắc động đường kính vỏn vẹn mười hai vạn chín ngàn sáu trăm mét, tất thảy chỉ là sơ hình.

Hiện giờ, phạm vi Luân Hồi chỉ khoảng một phần trăm U Minh giới.

Muốn Luân Hồi đại thành, phải để toàn bộ Hồng Hoang bị Luân Hồi bao trùm.

Khi sơ hình Luân Hồi xuất hiện, đại công đức giáng xuống.

Tuy chỉ diễn hóa sơ hình Luân Hồi, nhưng công đức này lại nhiều hơn Minh Hà sáng tạo A Tu La nhất tộc gấp mấy lần.

Cùng với phạm vi Luân Hồi bao trùm ngày càng rộng, công đức sẽ không ngừng giáng xuống.

Hiện tại, vấn đề lớn nhất hẳn là Địa Ngục.

Địa Ngục vẫn chưa được thiết lập hoàn chỉnh, đây cũng là một phần công đức.

Đại lượng công đức từ trên trời giáng xuống, trừ Cộng Công ra, mười một Tổ Vu khác đều được một ít, cộng lại cũng gần một thành.

Cộng Công tuy không được công đức trực tiếp, nhưng khoảng chín thành công đức đã bị phân thân đoạt được.

Người khác không nhìn thấy, nhưng Cộng Công lại có thể cảm nhận được, trong Luân Hồi, có sáu Nguyên Thần cường đại.

Hấp thu công đức, sáu Nguyên Thần trong Luân Hồi đều đạt Chuẩn Thánh tu vi.

Khi phạm vi Luân Hồi bao trùm ngày càng rộng, cuối cùng bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, sáu Nguyên Thần trong Luân Hồi rất có thể sẽ có thực lực Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Theo lẽ thường, Luân Hồi hẳn phải là phân thân của Cộng Công, nhưng Cộng Công lại không thể trực tiếp chưởng khống Luân Hồi, cần thông qua sáu Nguyên Thần trong Luân Hồi, và sáu Nguyên Thần này cũng chỉ có thể chưởng khống một bộ phận.

Mặc dù phạm vi Luân Hồi chỉ khoảng một phần trăm U Minh giới, nhưng cũng là một bộ phận của Hồng Hoang.

Nếu Cộng Công thành Thánh, thông qua sáu Nguyên Thần trong Luân Hồi, sự chưởng khống Luân Hồi sẽ được tăng cường đáng kể so với hiện tại.

Còn về việc hoàn toàn chưởng khống Luân Hồi, điều đó khá khó khăn.

Chỉ cần ở Hồng Hoang, Cộng Công có thể tùy thời tùy chỗ câu thông Lục Đạo Hóa Thân trong Luân Hồi, nhưng lại không thể để Lục Đạo Hóa Thân đi ra ngoài.

Với Đế Giang và những người khác, sau khi đạt được một ít công đức, không có ai dẫn xuất Khai Thiên Công Đức, tất cả Khai Thiên Công Đức đều được dẫn xuất.

Còn về việc sử dụng Khai Thiên Công Đức như thế nào, đó là chuyện của từng Tổ Vu, có thể dùng để đề thăng tu vi, cũng có thể dùng để tạo Công Đức Linh Bảo, hoặc tiêu trừ nghiệp lực… Hoặc,

công đức có thể làm giảm uy lực Thiên Kiếp, cũng có thể làm giảm uy lực Thiên Khiển.

Chúc Dung vẫn chưa tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, một khi tu luyện ra Nguyên Thần, lại phải đối mặt với Thiên Khiển.

Đế Giang, Cú Mang, Nhục Thu và Hậu Thổ bốn người, vẫn chưa tu thành Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể, càng đừng nói Hỗn Độn Nguyên Thần, vận khí tốt chỉ cần độ một lần Thiên Khiển, vận khí không tốt sẽ là hai lần.

Còn về việc Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang cứ cách một Nguyên Hội lại phải độ Thiên Khiển, điều đó chưa thuộc về những gì Chúc Dung và những người khác cần lo lắng hiện tại.

Với Chúc Dung, không có Nguyên Thần, chỉ khi tu luyện ra Nguyên Thần, sau đó một Nguyên Hội nữa mới có Thiên Khiển.

Bất luận là Tiên Thiên Ma Thần có Nguyên Thần, hay Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể không có Nguyên Thần, đều là điều thiên lý bất dung.

Sinh linh bình thường có chút nghiệp lực sẽ dẫn phát Tứ Cửu Thiên Kiếp, nghiệp lực tương tự trên Tiên Thiên Ma Thần, chí ít là Lục Cửu Thiên Kiếp, thậm chí Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Lúc này, Cộng Công lấy ra Huyền Hoàng Bảo Tháp, một bước mại xuất, tiến vào Luân Hồi bên trong.

Khi thấy Cộng Công lấy ra Huyền Hoàng Bảo Tháp, các Tổ Vu cũng không hề bất ngờ, hiển nhiên đều biết Cộng Công đã mượn Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thượng, nhưng lại tò mò Cộng Công lại dùng Huyền Hoàng Bảo Tháp tiến vào Luân Hồi.

Cộng Công tiến vào thiên đạo của Luân Hồi.

Vừa tiến vào thiên đạo của Luân Hồi, Cộng Công thông qua Lục Đạo Hóa Thân thao khống sức mạnh Luân Hồi.

Đem Huyền Hoàng Bảo Tháp và Luân Hồi ràng buộc làm một, trấn áp Luân Hồi. …..

La Hầu bị vây khốn trong Âm Sơn Đại Trận cũng cảm nhận được đại công đức giáng xuống.

"Công đức lớn thật, hơn Minh Hà sáng tạo A Tu La nhất tộc gấp mấy lần." La Hầu trong lòng thầm kinh hãi.

La Hầu bóp ngón tay suy tính.

Vì bị vây khốn trong Âm Sơn Đại Trận, La Hầu thôi diễn thiên cơ càng khó hơn.

Nhưng, Lục Đạo Luân Hồi lại là đại sự của Hồng Hoang, huống chi, Âm Sơn lại nằm trong phạm vi bao trùm của Luân Hồi.

Bởi vậy, La Hầu nhanh chóng làm rõ tình hình.

"Cộng Công hóa Luân Hồi?" La Hầu nhíu mày.

La Hầu lại không biết Cộng Công dùng phân thân diễn hóa Luân Hồi, cứ ngỡ bản thể Cộng Công hóa Luân Hồi.

Trong mắt La Hầu, với đại công đức diễn hóa Luân Hồi, Cộng Công sẽ không vẫn lạc, nhưng cũng sẽ không còn là Tiên Thiên Ma Thần, Nguyên Thần khó lòng thoát khỏi Luân Hồi.

Thiếu đi Cộng Công, thực lực Vu Tộc lại đại đại hạ hàng.

Hơn nữa, Thập Nhị Tổ Vu không toàn vẹn, muốn bố Đô Thiên Thần Sát Đại Trận chỉ có mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên.

"Không có Cộng Công, muốn đối phó Hồng Quân lại khó khăn rồi." La Hầu trong lòng thở dài một tiếng.

Chương 121

…..

Huyết Hải.

Bách vạn A Tu La đang tu luyện, Minh Hà cũng đang cảm ngộ đại đạo.

Đại công đức giáng xuống, cách Huyết Hải một Âm Sơn, không một A Tu La nào sát giác, nhưng lại không thể giấu được Minh Hà.

Minh Hà dùng Pháp Nhãn khuy thị, lại bóp ngón tay suy tính.

Nhanh chóng, Minh Hà cũng biết chuyện gì đã xảy ra.

"Thập Nhị Tổ Vu đã đến U Minh giới, Cộng Công dùng phân thân diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, nhưng, A Tu La đạo hợp lẽ do ta chưởng khống." Minh Hà thầm nghĩ.

Nhưng, Thập Nhị Tổ Vu không dễ chọc, Minh Hà tuy ký du Luân Hồi A Tu La đạo, nhưng cũng đã án binh bất động.

Cuối cùng, Minh Hà quyết định đợi A Tu La nhất tộc cường đại, lại luyện hóa Huyết Hải, lại có bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử, lúc đó lại đi nhúng tay vào Luân Hồi cũng chưa muộn. …..

Thiên ngoại, trong Hỗn Độn vô biên vô tận, Tử Tiêu Cung.

Khi phân thân Cộng Công diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, Hồng Quân từ biến hóa thiên số mà đắc tri.

Vốn dĩ, thiên số chú định Cộng Công diễn hóa Luân Hồi, Hồng Quân đã vui mừng, cứ ngỡ có thể bớt đi một phiền phức.

Diễn hóa ra Luân Hồi, Cộng Công cũng không còn là Vu, mất đi thân thể, mất đi Bàn Cổ Huyết Mạch, Nguyên Thần bị khốn trong

Luân Hồi.

Tuy nhiên, Hồng Quân lại không biết Cộng Công đã dùng phân thân diễn hóa Luân Hồi.

Nếu Cộng Công dùng bản thể diễn hóa Luân Hồi, phạm vi bao trùm của Luân Hồi sẽ không chỉ khoảng một phần trăm U Minh giới nữa, chỉ sợ toàn bộ U Minh giới sẽ bị Luân Hồi bao trùm, thậm chí một bộ phận Hồng Hoang đại địa cũng sẽ bị Luân Hồi bao trùm.

Với Cộng Công, không thể dùng phân thân diễn hóa ra Luân Hồi, may mắn là có mười một Tổ Vu khác giúp đỡ, đặc biệt là Chúc Dung, Đế Giang, Nhục Thu, Cú Mang và Hậu Thổ năm Chuẩn Thánh.

Hiện giờ, Khí vận Vu Tộc lại tăng lên đáng kể.

Luân Hồi có thể là phân thân của Cộng Công.

Lục Đạo Luân Hồi đã ẩn đi, mười một Tổ Vu đều không thể nhìn thấy, nhưng Chuẩn Thánh ở cự ly gần lại có thể cảm nhận được.

Lúc này, Cộng Công đã ở trong thiên đạo của Luân Hồi.

Từ bên ngoài nhìn vào, Lục Đạo đều là những hắc động đường kính mười hai vạn chín ngàn sáu trăm mét, nhưng khi tiến vào thì là bóng tối vô biên.

Dù là Thái Dương Chân Hỏa, trong Luân Hồi cũng không có một chút ánh sáng nào.

Huyền Hoàng Bảo Tháp trong tay Cộng Công quả không hổ danh Hậu Thiên Đệ Nhất Công Đức Chí Bảo, trong Luân Hồi tán phát ra ánh sáng nhàn nhạt, dù phạm vi chiếu rọi nhỏ bé.

Vì trong Huyền Hoàng Bảo Tháp có ấn ký Nguyên Thần của Thái Thượng, Cộng Công hiện tại cũng chỉ có thể dùng chú ngữ để sử dụng.

Theo ý chí của Cộng Công, Lục Đạo Hóa Thân thao khống lực Luân Hồi, bao trùm Huyền Hoàng Bảo Tháp, khiến nó ràng buộc với Luân Hồi.

Khi mượn Huyền Hoàng Bảo Tháp từ Thái Thượng, Cộng Công đã không có ý định trả lại.

Còn về việc xóa bỏ ấn ký Nguyên Thần bên trong Huyền Hoàng Bảo Tháp, Cộng Công cũng không phải dễ dàng làm được.

Mặc dù tu vi Cộng Công vượt trội Thái Thượng, nhưng căn cước của Thái Thượng là Bàn Cổ Nguyên Thần, muốn xóa bỏ ấn ký Nguyên Thần của y rất khó.

Huống hồ, Thái Thượng đã sớm triệt để luyện hóa Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Tuy nhiên, ràng buộc Huyền Hoàng Bảo Tháp vào Luân Hồi, có thể ổn định Luân Hồi, có lợi cho sự trưởng thành của Luân Hồi.

Nhanh chóng, Huyền Hoàng Bảo Tháp ràng buộc với Luân Hồi.

Cùng lúc đó, ấn ký Nguyên Thần bên trong Huyền Hoàng Bảo Tháp bắt đầu tiêu tán.

Xa xôi tại Ngọc Hư Cung trên Côn Luân Sơn, Thái Thượng đang bế quan tu luyện Tam Thi Chi Đạo đã cảm nhận được ngay lập tức.

Vừa cảm nhận được ấn ký Nguyên Thần bên trong Huyền Hoàng Bảo Tháp đang tiêu tán nhanh chóng, Thái Thượng vừa kinh vừa nộ.

Mặc dù Thái Thượng cho rằng Cộng Công và mình là chí đồng đạo hợp, nhưng vì Huyền Hoàng Bảo Tháp, y cũng sẽ trở mặt.

Thế là, Thái Thượng lập tức xuất quan, câu thông Huyền Hoàng Bảo Tháp, muốn thu hồi chí bảo.

Chỉ thấy, Huyền Hoàng Bảo Tháp khoát nhiên quang hoa đại diệu,

kim xán xán, trong Luân Hồi cũng chiếu rọi một vùng.

Kim quang chợt lóe, Huyền Hoàng Bảo Tháp muốn rời khỏi Luân Hồi, nhưng vì đã ràng buộc Luân Hồi, lại không thể thoát ra.

Cùng với ấn ký Nguyên Thần bên trong Huyền Hoàng Bảo Tháp không ngừng tiêu tán, quang hoa cũng ngày càng ảm đạm.

"Cộng Công, ngươi dám!" Giọng nói phẫn nộ của Thái Thượng truyền ra từ trong Huyền Hoàng Bảo Tháp.

Trước khi ấn ký Nguyên Thần bên trong Huyền Hoàng Bảo Tháp hoàn toàn biến mất, Thái Thượng đã vượt qua giới hạn không gian và thời gian, truyền tống đến.

Trực tiếp từ Ngọc Hư Cung trên Côn Luân Sơn truyền tống vào Lục Đạo Luân Hồi trong U Minh giới, điều này thật kinh người.

"Nơi nào đây?" Thái Thượng nhìn xung quanh.

Chưa kịp làm rõ đây là đâu, khi thấy Cộng Công đứng trước mặt, và Huyền Hoàng Bảo Tháp trong tay Cộng Công, Thái Thượng lộ vẻ mặt giận dữ.

"Đạo hữu, Huyền Hoàng Bảo Tháp, ta trả ngươi." Cộng Công đưa tay trao Huyền Hoàng Bảo Tháp cho Thái Thượng.

Nhờ có Huyền Hoàng Bảo Tháp, lửa giận của Thái Thượng cũng tiêu tan bớt một phần, nhưng lại càng thêm kinh ngạc.

Cảm nhận sức mạnh kỳ lạ tràn ngập bốn phương tám hướng, Thái Thượng dùng Nguyên Thần cảm tri.

Dưới sự cảm tri của Thái Thượng, y nhanh chóng nhận được một số tin tức, biết đây là thiên đạo trong Luân Hồi.

"Lục Đạo Luân Hồi?" Thái Thượng kinh ngạc.

Khi Thái Thượng phát hiện Huyền Hoàng Bảo Tháp đã ràng buộc

Luân Hồi, y lại càng phẫn nộ không thể kìm nén.

"Vì ta lĩnh ngộ được Luân Hồi Pháp Tắc, thiên số chú định ta phải diễn hóa Luân Hồi, trong vô nại, ta đã dùng phân thân diễn hóa sơ hình Luân Hồi, nhưng Luân Hồi không ổn định, vốn định dùng Huyền Hoàng Bảo Tháp để ổn định, nhưng Huyền Hoàng Bảo Tháp lại ràng buộc với Luân Hồi." Cộng Công lộ vẻ mặt áy náy.

Cách giải thích của Cộng Công không thể khiến Thái Thượng hài lòng.

Hơn nữa, Cộng Công khi mượn Huyền Hoàng Bảo Tháp đã nói là sẽ trả, giờ đây cũng đã trả lại.

Còn về việc Thái Thượng không thể luyện hóa Huyền Hoàng Bảo Tháp, không thể mang Huyền Hoàng Bảo Tháp ra khỏi Luân Hồi, đó không phải là chuyện của Cộng Công.

"Dùng Huyền Hoàng Bảo Tháp của ta để ổn định Luân Hồi?" Thái Thượng giận quá hóa cười.

Lúc này, Thái Thượng nhịn không được động thủ.

Nhưng Thái Thượng cũng rõ thực lực mình kém xa Cộng Công, động thủ là tự chuốc lấy nhục.

Hơn nữa, trong Luân Hồi, thậm chí không cần Cộng Công tự ra tay, tùy tiện một Lục Đạo Hóa Thân cũng có thể đánh bại Thái Thượng.

"Luân Hồi là đại công đức chỉ kém Bàn Cổ khai thiên, vì chỉ diễn hóa sơ hình, ta cũng chỉ được một phần nhỏ." Cộng Công nói.

Hiện giờ, Cộng Công là chủ nhân của Lục Đạo Luân Hồi.

Sau khi hiểu rõ về Luân Hồi, Thái Thượng cũng biết công đức lớn lao, cùng với tầm quan trọng của Luân Hồi.

Hiển nhiên, Cộng Công định chia một số lợi ích cho Thái Thượng.

"Đạo hữu dường như có một Tiên Thiên Chí Bảo." Thái Thượng trầm tư một lát, rồi mở miệng nói.

Thái Thượng cũng biết hiện tại không thể mang Huyền Hoàng Bảo Tháp đi, trừ phi thành Thánh, mới có khả năng.

Huyền Hoàng Bảo Tháp có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, nếu đổi một Tiên Thiên Chí Bảo khác, Thái Thượng cũng không lỗ.

Tuy nhiên, Thái Thượng lại không chỉ muốn Cộng Công cho một Tiên Thiên Chí Bảo, mà còn muốn một phần lợi ích từ Luân Hồi.

"Ta tuy có Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại trấn áp Khí vận Vu Tộc, không thể cho đạo hữu." Cộng Công nhàn nhạt nói.

Nghe câu trả lời của Cộng Công, sắc mặt Thái Thượng âm trầm.

Nếu Thái Thượng muốn một hai món Hạ Phẩm hoặc Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Cộng Công cũng không phải không thể xem xét.

Còn về công đức Luân Hồi, Lục Đạo Hóa Thân của Cộng Công mới chỉ được hơn một nửa, còn một nửa lớn, cũng có thể chia cho Thái Thượng.

Nhưng quyền hành Luân Hồi, Cộng Công lại không để kẻ khác nhúng tay vào.

Khi Cộng Công đã biểu lộ thái độ, Thái Thượng rất tức giận, nhưng cũng hiểu rõ trở mặt với Cộng Công là được không bù mất.

Chương 122

…..

Đế Giang và mười một Tổ Vu khác đã đợi ngoài Lục Đạo Luân Hồi mấy ngày rồi, lại thấy Thái Thượng đi ra từ Luân Hồi trước, khiến các Tổ Vu cũng kinh ngạc.

Liếc nhìn Đế Giang và những người khác, Thái Thượng không nói một lời, lại hướng về Địa Ngục.

Thái Thượng muốn đến Địa Ngục kiếm chút công đức.

Luân Hồi có Địa Ngục đạo, hiện tại Địa Ngục lại chưa hoàn thiện.

Bởi vậy, hoàn thiện Địa Ngục cũng là một công đức, Thái Thượng không bỏ qua.

Khi Cộng Công bước ra khỏi Luân Hồi, tay trái cầm một quyển sách, tay phải cầm một cây bút, đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đó là Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, xuất hiện vì Lục Đạo Luân Hồi.

Trong Sổ Sinh Tử, ghi lại sinh linh Hồng Hoang dưới Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Như Tam Thanh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Phục Hy..., tên của họ đều có trên Sổ Sinh Tử.

Ở Hồng Hoang, trừ Hỗn Nguyên Thánh Nhân ra, ngay cả tên Cộng Công cũng không có trong Sổ Sinh Tử.

“Huynh trưởng, Thái Thượng sao lại ở trong Luân Hồi vậy?” Chúc Dung tò mò hỏi.

“Huyền Hoàng Bảo Tháp ràng buộc Luân Hồi, lấy đó làm môi giới, từ Côn Luân Sơn truyền tống đến Luân Hồi.” Cộng Công tùy tiện nói.

“Huyền Hoàng Bảo Tháp ràng buộc Luân Hồi?” Đế Giang và những người khác nhìn nhau.

Lúc này, Đế Giang và những người khác cũng hiểu ra sắc mặt của Thái Thượng vừa rồi, đổi lại là bất kỳ ai, mất đi một Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, tâm tình cũng sẽ không tốt.

Huyền Minh tò mò nhìn Sổ Sinh Tử trong tay Cộng Công.

Không chỉ Huyền Minh, các Tổ Vu khác cũng đều tò mò với Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút.

Thấy vậy, Cộng Công cũng mở Sổ Sinh Tử cho mọi người xem.

Thương Khung: Căn cước là Tiên Thiên Thanh Khí, Chuẩn Thánh tu vi, thọ mệnh vô hạn.

Nguyên Thủy: Căn cước là Bàn Cổ Nguyên Thần + Tiên Thiên Ngọc Thanh Khí, Đại La Kim Tiên cấp tu vi, thọ mệnh vô hạn.

Thông Thiên: Căn cước là Bàn Cổ Nguyên Thần + Tiên Thiên Thượng Thanh Khí, Đại La Kim Tiên cấp tu vi, thọ mệnh vô hạn. …..

Trừ Cộng Công và Hỗn Nguyên Thánh Nhân, vạn vật sinh linh Hồng Hoang đều có tên trên Sổ Sinh Tử.

Thông qua Sổ Sinh Tử, không chỉ có thể tra xét căn cước, tu vi và thọ mệnh, còn có thể tra xét nhiều điều khác.

Sử dụng Phán Quan Bút có thể thay đổi Sổ Sinh Tử.

Ví dụ, một Chuẩn Thánh có thọ mệnh vô hạn, có thể dùng Phán Quan Bút đổi thành thọ mệnh đã hết, nhưng sẽ có đại nhân quả, thậm

chí sẽ sản sinh phản phệ.

Do đó, Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút nhìn như nghịch thiên, nhưng cũng không thể lạm dụng, nếu không, sẽ không khác gì tự tìm cái chết.

"Lục Đạo Luân Hồi quan hệ trọng đại, có tất yếu phải thiết lập một Địa Phủ ở đây…" Cộng Công nói với các Tổ Vu còn lại.

Cộng Công theo thần thoại Địa Phủ ở kiếp trước mà đưa ra, ví dụ như Quỷ Môn Quan, Hoàng Tuyền Lộ, Vong Xuyên Hà, Cầu Nại Hà, Vọng Hương Đài, Tam Sinh Thạch, Thập Điện Diêm La, Phong Đô, Ngũ Phương Quỷ Đế… Vì Vu Tộc kiến lập Địa Phủ, vậy thì, Thập Đại Diêm La và Ngũ Phương Quỷ Đế, cùng với Mạnh Bà, đều do Vu đảm nhiệm.

Đế Giang và những người khác cũng không nói gì, Cộng Công đã suy tính chu toàn, cứ thế mà sắp xếp thôi.

Hiện tại, thế lực Vu Tộc chủ yếu ở Hồng Hoang đại địa, Đông Hải và Thiên Giới cũng có sức mạnh không nhỏ, những nơi khác thì yếu hơn.

Bây giờ, Vu Tộc lại muốn vươn tay tới U Minh giới.

Có thể thấy, Đế Giang và những người khác không quá coi trọng Địa Phủ, cũng không quá coi trọng Lục Đạo Luân Hồi, nhưng Cộng Công lại rõ ràng tầm quan trọng của Luân Hồi.

Trong mắt Cộng Công, Địa Phủ rất quan trọng, sẽ là một con đường lui cho Vu Tộc.

Vu Tộc hiện tại tuy là đại tộc thứ nhất Hồng Hoang, nhưng cũng không nhất định sẽ trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, có thêm một con đường lui cũng tốt.

Để các Tổ Vu còn lại phụ trách phái người kiến lập Địa Phủ,

Cộng Công lại đi đến Âm Sơn.

Cộng Công không định cứu La Hầu.

Vừa đi về phía Huyết Hải, Cộng Công vừa mở Sổ Sinh Tử ra tra xét.

Có ví dụ của La Hầu, trên đường đến Huyết Hải, Cộng Công đều vô cùng cẩn thận.

Trước khi mở ra, Sổ Sinh Tử nhìn qua chỉ có ba trăm sáu mươi lăm trang, nhưng vừa mở ra, trang giấy lại vô hạn.

Dùng Nguyên Thần câu thông Sổ Sinh Tử, vừa tra xét một sinh linh nào đó, Sổ Sinh Tử nhanh chóng lật trang, rồi hiện ra thông tin Cộng Công muốn tra cứu.

Huyết Sí Hắc Văn, sinh linh do Huyết Hải dựng dục.

Không sai, lần này Cộng Công đến Huyết Hải là để tìm kiếm Huyết Sí Hắc Văn.

Thân là kẻ xuyên việt, Cộng Công rõ ràng sự khủng khiếp của Huyết Sí Hắc Văn.

Trong Phong Thần Chi Chiến, Huyết Sí Hắc Văn được Đạo Văn Đạo Nhân thôn phệ Quy Linh Thánh Mẫu (Bắc Hải Huyền Quy chuyển thế), thôn phệ Tam Phẩm Kim Liên của Tiếp Dẫn, khiến Thập Nhị Phẩm Kim Liên biến thành Cửu Phẩm.

Phải biết rằng, Thập Nhị Phẩm Kim Liên là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại là bản mệnh pháp bảo của một Hỗn Nguyên Thánh Nhân, trấn áp Khí vận Tây Phương Giáo.

A Tu La do Minh Hà sáng tạo đều chỉ là Hậu Thiên sinh linh, mười Đại A Tu La, căn cước cũng không được coi là thượng hảo.

Huyết Sí Hắc Văn lại là Tiên Thiên sinh linh do Huyết Hải dựng

dục, căn cước không kém Minh Hà là bao.

Cộng Công định tìm Huyết Sí Hắc Văn, luyện thành Thân Ngoại Hóa Thân, làm Phong Đô Đại Đế.

Minh Hà có thể luyện hóa Huyết Hải, Huyết Sí Hắc Văn cũng có thể.

Nếu để Minh Hà luyện hóa Huyết Hải, muốn đối phó Minh Hà sẽ rất phiền phức.

Nếu Lục Đạo Hóa Thân có thể đi ra khỏi Luân Hồi, vậy thì, Phong Đô Đại Đế và Ngũ Phương Quỷ Đế đều đã có người, vấn đề là Lục Đạo Hóa Thân không thể đi ra khỏi Luân Hồi.

Không có một phân thân trấn giữ Địa Phủ, Cộng Công cũng không yên tâm. …..

Âm Sơn quá lớn, từng ngọn núi cao thấp nhấp nhô, liên miên bất tận, một cái nhìn không thấy điểm cuối.

Thông qua tin tức trên Sổ Sinh Tử, Cộng Công có thể biết đại khái vị trí của Huyết Sí Hắc Văn ở Huyết Hải, tiện cho việc tìm kiếm.

Tuy nhiên, phải mất mấy năm thời gian, Cộng Công mới thấy Huyết Hải từ xa.

Nhìn chằm chằm Huyết Hải ở đằng xa, Cộng Công không vội vàng đi đến.

Huyết Hải là địa bàn của Minh Hà, lại có bách vạn A Tu La phân tán khắp nơi.

Huyết Sí Hắc Văn ở một nơi hẻo lánh trong Huyết Hải, tránh Minh Hà và A Tu La, điều này cũng tiện cho Cộng Công.

Một nơi nào đó trong Huyết Hải, thần thức cường đại của Cộng Công bao trùm phương viên ức vạn dặm.

Không ngoài ý muốn, Huyết Sí Hắc Văn đang ở khu vực này.

Dưới sự cảm tri của thần thức cường đại của Cộng Công, y nhanh chóng phát hiện ra Huyết Sí Hắc Văn.

Trong Huyết Hải, một con muỗi đen, mọc ra đôi cánh đỏ máu, thân thể chỉ lớn bằng nắm tay.

Xung quanh Huyết Sí Hắc Văn, có hàng vạn trứng trùng, và một số muỗi nhỏ.

Minh Hà sáng tạo A Tu La nhất tộc, Huyết Sí Hắc Văn lại sáng tạo Huyết Văn.

Hiện tại, Huyết Sí Hắc Văn chưa hóa hình, tu vi mới chỉ cấp Chân Tiên.

Với căn cước của Huyết Sí Hắc Văn, ước chừng phải có tu vi cấp Kim Tiên mới có thể hóa hình.

Tu vi chênh lệch quá lớn, do đó, Huyết Sí Hắc Văn hoàn toàn không sát giác được thần thức của Cộng Công.

Vì đã phát hiện ra Huyết Sí Hắc Văn, Cộng Công cũng lập tức ra tay.

Một cỗ đại pháp lực từ tay Cộng Công phát ra, hóa thành bàn tay vô hình, bao trùm ngàn dặm.

Cùng lúc đó, Cộng Công cũng thi triển Thủy Chi Pháp Tắc, thao khống dòng nước Huyết Hải trong khu vực này.

Khi Huyết Sí Hắc Văn phát hiện điều không ổn, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, tiếp đó, đã nằm gọn trong tay Cộng Công.

Chương 123

“Người này là thần thánh phương nào?

Thật khủng bố như vậy.” Huyết Sí Hắc Văn kinh hãi.

Huyết Sí Hắc Văn vô cùng kinh hãi vỗ cánh bay, muốn thoát khỏi lòng bàn tay Cộng Công.

Tuy nhiên, Cộng Công đã dùng đại pháp lực khai tịch ra một tiểu thế giới trong lòng bàn tay, mặc cho Huyết Sí Hắc Văn bay lượn cũng không thể thoát thân.

“Cũng là Tiên Thiên sinh linh do Huyết Hải dựng dục, căn cước cũng không kém Minh Hà bao nhiêu, đã là Chuẩn Thánh, mới chút tu vi, thật đáng thương, đáng tiếc.” Cộng Công cảm thán.

Phát hiện không thể thoát, lại nghe những gì Cộng Công nói, Huyết Sí Hắc Văn cười khổ.

Mặc dù đều là Tiên Thiên sinh linh do Huyết Hải dựng dục, nhưng Minh Hà lại xuất hiện sớm hơn Huyết Sí Hắc Văn mấy chục Nguyên Hội.

“Không biết tiền bối là ai?” Huyết Sí Hắc Văn cẩn thận hỏi.

Cộng Công cũng không nói thêm.

Một lũ lâu nghĩ tu vi cấp Chân Tiên nhỏ bé, tuy căn cước không tệ, nhưng trong mắt Cộng Công cũng chỉ là vậy.

Cộng Công xa xôi đến Huyết Hải tìm Huyết Sí Hắc Văn, là để tu luyện một Thân Ngoại Hóa Thân.

Cũng không cần nói nhiều.

Tùy tay cấm cố Huyết Sí Hắc Văn, Cộng Công cũng quay người

rời đi. …..

Rời khỏi Huyết Hải, ở Âm Sơn tùy tiện tìm một chỗ, Cộng Công xóa bỏ Nguyên Thần của Huyết Sí Hắc Văn.

Tiếp đó, Cộng Công phân ra một chút Nguyên Thần, dung nhập vào Huyết Sí Hắc Văn.

Dễ dàng tu luyện Huyết Sí Hắc Văn thành Thân Ngoại Hóa Thân, tiếp đó, để Huyết Sí Hắc Văn hóa hình.

Không quá ngắn ngủi vài ngày, Huyết Sí Hắc Văn đã có tu vi cấp Huyền Tiên.

Do căn cước khá tốt, tu vi cấp Huyền Tiên cũng không đủ để Huyết Sí Hắc Văn hóa hình, chí ít cần phải cấp Kim Tiên mới được.

Trong tình huống bình thường, Huyết Sí Hắc Văn muốn từ cấp Huyền Tiên tu luyện đến cấp Kim Tiên không dễ dàng, nhưng vì đã là phân thân của Cộng Công, tu vi đề thăng lại vô cùng nhanh chóng.

Chỉ cần căn cước của phân thân tốt, bản thể có thể dẫn dắt tu vi phân thân nhanh chóng đề thăng.

Với tu vi Chuẩn Thánh của Cộng Công, muốn Huyết Sí Hắc Văn tu vi đề thăng đến cấp Kim Tiên, lại không quá khó khăn.

Mấy ngày thời gian đột phá cấp Huyền Tiên.

Chưa đầy một tháng, tu vi Huyết Sí Hắc Văn lại đề thăng đến cấp Kim Tiên.

Khi Huyết Sí Hắc Văn có tu vi cấp Kim Tiên, cũng có thể hóa hình, cùng lúc đó, Lục Cửu Thiên Kiếp xuất hiện.

Cách Huyết Hải mấy chục vạn quang niên, trong một sơn cốc ở Âm Sơn, kiếp vân bao trùm, đó là Lục Cửu Thiên Kiếp.

Phía dưới Thiên Kiếp, là một con Huyết Sí Hắc Văn.

Cộng Công đứng ngoài Thiên Kiếp, thao khống Huyết Sí Hắc Văn chống đỡ Thiên Kiếp.

Trên thân Huyết Sí Hắc Văn không có quá nhiều nghiệp lực, thêm vào đó lại chỉ là kiếp hóa hình, do đó, uy lực của Lục Cửu Thiên Kiếp không quá lớn.

Trong thể nội Huyết Sí Hắc Văn có một đoàn Hỗn Độn Chi Khí.

Khi Huyết Sí Hắc Văn không thể chống đỡ Thiên Kiếp thì, Hỗn Độn Chi Khí trong thể nội sẽ kích phát ra.

Uấn nhưỡng một lát, đạo thiên lôi đầu tiên ầm ầm giáng xuống.

Bị Thiên Kiếp khóa chặt, Huyết Sí Hắc Văn không thể tránh né thiên lôi, trực tiếp nghênh đón.

"Phanh!" Chống chịu đạo thiên lôi đầu tiên, Huyết Sí Hắc Văn không hề bị thương.

Tiếp đó, từng đạo thiên lôi nối tiếp nhau giáng xuống.

Không cần động dụng đoàn Hỗn Độn Chi Khí trong thể nội Huyết Sí Hắc Văn, Thiên Kiếp cũng đã vượt qua.

Thông thường, tu luyện Thân Ngoại Hóa Thân không có Thiên Kiếp, nhưng việc Cộng Công dùng Huyết Sí Hắc Văn tu luyện phân thân lại khá đặc thù.

Có thể nói, Huyết Sí Hắc Văn là thân thể thứ hai của Cộng Công, nếu chân linh của Cộng Công chuyển dời vào Nguyên Thần trong thể nội Huyết Sí Hắc Văn, Huyết Sí Hắc Văn cũng sẽ trở thành bản thể của y.

Trải qua kiếp hóa hình, sau này người khác cũng khó mà nhìn ra Huyết Sí Hắc Văn là phân thân của Cộng Công.

Dù cho Huyết Sí Hắc Văn trở thành chủ Địa Phủ, người khác cũng

chỉ sẽ cho rằng y đầu nhập Vu Tộc được trọng dụng.

Theo ý chí của Cộng Công, Huyết Sí Hắc Văn hóa hình thành một trung niên, mặt chữ điền, không giận mà uy. …..

Lấy Lục Đạo Luân Hồi làm hạt nhân, Địa Phủ đã kiến lập hoàn thành.

Đó là Phong Đô Thành.

Luân Hồi Điện là hùng vĩ nhất, cũng là cung điện của Phong Đô Đại Đế.

Dưới Luân Hồi Điện là Ngũ Phương Điện, Đông Nam Tây Bắc Trung, là của Ngũ Phương Quỷ Đế, địa vị chỉ kém Phong Đô Đại Đế.

Dưới Ngũ Phương Quỷ Đế mới là Thập Điện Diêm La.

Dưới Diêm La là Mạnh Bà, Phán Quan, Quỷ Vương, Vô Thường… Ngũ Phương Quỷ Đế đều do Đại Vu đảm nhiệm, Thập Đại Diêm La thì đều là Tiểu Vu.

Đại Vu nguyện ý nhậm chức Địa Phủ thực sự quá ít, chỉ có năm người.

Một ngày nọ, một thân ảnh xuất hiện trên Luân Hồi Điện của Phong Đô Thành, một tay cầm Sổ Sinh Tử, một tay cầm Phán Quan Bút, lại có sức mạnh Lục Đạo gia trì trên thân.

“Ta là chủ Địa Phủ, Phong Đô Đại Đế, các ngươi cần phải nghe theo sắc lệnh của ta!” Giọng nói uy nghiêm truyền khắp Phong Đô.

Các Đại Vu đảm nhiệm Ngũ Phương Quỷ Đế nhìn Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, cùng với Lục Đạo Chi Lực, cũng biết đó là ý chí của Cộng Công, đều toàn lực chi trì.

Khi Ngũ Phương Quỷ Đế chi trì, Thập Đại Diêm La cũng không có ý kiến.

Trong Vu Tộc, Thập Nhị Tổ Vu là lớn nhất, Cộng Công là lão đại trong Thập Nhị Tổ Vu.

Hiện tại, Phong Đô Đại Đế tuy tu vi chỉ cấp Kim Tiên, nhưng có hai Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong tay, lại có Lục Đạo Chi Lực gia thân, đối đầu với cấp Thái Ất Kim Tiên cũng không áp lực, thậm chí có thể chiến đấu với cấp Đại La Kim Tiên.

Lục Đạo Hóa Thân của Cộng Công tuy không thể đi ra khỏi Luân Hồi, nhưng Lục Đạo Chi Lực lại có thể xuất hiện.

Sáu Lục Đạo Hóa Thân đều là Chuẩn Thánh, chỉ một phần nhỏ sức mạnh, cũng không phải nhỏ bé. …..

Một đoàn công đức rơi vào trong Địa Ngục.

Dưới sự hoàn thiện của Thái Thượng, Địa Ngục phân thành mười tám tầng, mỗi tầng đều có quy tắc.

Cùng với sự hoàn thiện của Địa Ngục, Địa Ngục đạo trong Luân Hồi cũng trưởng thành không ít, khiến Luân Hồi bao trùm rộng hơn, lại được thêm một công đức.

Đắc công đức, Thái Thượng cũng đi ra từ trong Địa Ngục.

Tuy đang hoàn thiện Địa Ngục, nhưng Thái Thượng cũng có quan tâm đến Địa Phủ.

Phong Đô Đại Đế của Địa Phủ khiến Thái Thượng cảm thấy kỳ lạ.

Không phải Vu Tộc, lại chỉ có tu vi cấp Kim Tiên, lại trở thành chủ Địa Phủ, thực sự kỳ quái.

Nhưng, Lục Đạo Chi Lực gia trì trên thân Phong Đô Đại Đế, đã minh bạch thái độ của Cộng Công.

Nếu không có sự chi trì của Cộng Công, sẽ không có Lục Đạo Chi

Lực gia trì.

Bởi vậy, có thể khẳng định Phong Đô Đại Đế không hề đơn giản, nhưng Thái Thượng lại không thôi diễn ra được.

"Chẳng lẽ có liên quan đến Huyết Hải?

A Tu La chăng?" Thái Thượng thầm tư tác.

Địa Phủ và Huyết Hải cách nhau một Âm Sơn, trong Luân Hồi lại có A Tu La đạo, như vậy, việc phát sinh xung đột là tất nhiên.

Theo những gì Thái Thượng biết, Huyết Hải không chim bay tới, cá cũng không sinh sôi, đã dựng dục ra một Minh Hà, Minh Hà lại sáng tạo ra A Tu La nhất tộc.

Nếu để một sinh linh nào đó của Huyết Hải trở thành Phong Đô Đại Đế, tổng không thể là Minh Hà, vậy thì là A Tu La.

Chương 124

Thái Thượng lại không biết Huyết Hải đã dựng dục ra một Huyết Sí Hắc Văn. …..

Dưới đáy biển Huyết Hải, trong một động thiên.

Dòng nước huyết sắc dập dờn, từng đóa hồng liên lả lướt.

Mười Đại A Tu La đang lắng nghe Minh Hà giảng đạo.

Minh Hà bàn tọa trên Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, bên trái có Nguyên Đồ, bên phải có A Tỳ.

Chỉ thấy, Minh Hà giảng đạo lại thiên hoa loạn trụy, địa dũng huyết liên.

Ba Tuần và mười Đại A Tu La lắng nghe say sưa.

Ngay lúc quan trọng, Minh Hà lại dừng giảng, khiến Ba Tuần và những người khác khó chịu.

Khi Ba Tuần và những người khác khó hiểu nhìn về phía Minh Hà, chỉ thấy Minh Hà nhíu chặt mày.

"Lại có một cảm giác bất an mãnh liệt?" Minh Hà thầm nghĩ.

Lúc này khắc này, Minh Hà có một loại bất an mãnh liệt chưa từng có.

Bóp ngón tay suy tính, sắc mặt Minh Hà ngày càng khó coi.

Thông qua một hồi thôi diễn, Minh Hà đắc tri Huyết Hải không chỉ cho phép một Tiên Thiên sinh linh, mà còn cho phép một Tiên Thiên sinh linh thứ hai, sinh linh đó đã trở thành chủ Địa Phủ, xưng là Phong Đô Đại Đế.

"Vu Tộc tốt thật." Minh Hà nghiến răng nghiến lợi.

Tiên Thiên sinh linh thứ hai của Huyết Hải lại trở thành chủ Địa Phủ, điều này rất hiển nhiên.

Tuy Khí vận Huyết Hải đã hoàn toàn thuộc về Minh Hà, nhưng Phong Đô Đại Đế lại là một uy hiếp không nhỏ.

Thấy sắc mặt Minh Hà vô cùng khó coi, Ba Tuần và những người khác nhìn nhau.

Khi Ba Tuần cẩn thận hỏi thăm, Minh Hà lại không nói một lời.

"Các ngươi cứ ở lại Huyết Hải." Để lại một câu, Minh Hà rời khỏi Huyết Hải, hướng về Địa Phủ.

Huyết Hải và Địa Phủ cách nhau một Âm Sơn, dù là Chuẩn Thánh, muốn xuyên qua Âm Sơn cũng cần không ít thời gian.

Minh Hà thi triển Huyết Quang Độn Pháp, tốc độ cực nhanh.

Địa Phủ do Vu Tộc kiến lập, đối địch với chủ Địa Phủ cũng là đối địch với Vu Tộc, nhưng đắc tri chủ Địa Phủ hiện tại là Tiên Thiên sinh linh thứ hai do Huyết Hải dựng dục, Minh Hà lại nhất định phải tiêu diệt.

Vu Tộc để Tiên Thiên sinh linh thứ hai của Huyết Hải làm chủ Địa Phủ, rõ ràng là để đối phó Minh Hà.

"Ta là chủ nhân của Huyết Hải, đi, hiện tại, cũng vậy." Minh Hà trong lòng đại khiếu.

Minh Hà cũng biết đi Địa Phủ giết Phong Đô Đại Đế sẽ đắc tội Vu Tộc, nhưng lại không sợ.

Tự thân là Chuẩn Thánh tu vi, Minh Hà cũng bành trướng rồi.

Vu Tộc lấy Thập Nhị Tổ Vu làm chủ, trong Thập Nhị Tổ Vu lại có mấy Chuẩn Thánh?

Trong mắt Minh Hà, trừ Cộng Công ra, Vu Tộc không ai có thể

đánh bại y.

Sức mạnh Địa Phủ cường đại, Minh Hà thất bại, chẳng lẽ không thể trốn về Huyết Hải?

Chỉ cần về Huyết Hải, Thập Nhị Tổ Vu tề tụ, Minh Hà cũng không sợ.

Nếu không phải bách vạn A Tu La thực lực quá yếu, Minh Hà sẽ mang theo bách vạn A Tu La đi Địa Phủ.

Mặc dù Minh Hà chỉ có một mình, nhưng lần này đã mang theo mấy ngàn Huyết Thần Tử.

Vừa đi Địa Phủ, Minh Hà vừa dùng Pháp Nhãn khuy thị.

Pháp Nhãn của Minh Hà có thể nhìn thấu ba mươi ba Thiên, muốn nhìn thấu Địa Phủ quá dễ dàng.

Thân ảnh Minh Hà chưa xuất hiện, huyết quang đã bao trùm toàn bộ Địa Phủ.

Trong một thời gian, Địa Phủ có một sự hỗn loạn không nhỏ.

Phong Đô Đại Đế, Ngũ Phương Quỷ Đế, Thập Đại Diêm La, Mạnh Bà tụ lại một chỗ, nhìn huyết quang quỷ dị trên trời.

"Quả nhiên, đã đến." Phong Đô Đại Đế nhàn nhạt nói.

Cộng Công đã tu luyện Huyết Sí Hắc Văn thành phân thân, khi Huyết Sí Hắc Văn độ kiếp hóa hình xong, lại để y trở thành chủ Địa Phủ, cũng không che giấu thiên cơ, do đó, Minh Hà mới có thể dễ dàng thôi diễn.

Khi Minh Hà biết sự tồn tại của Huyết Sí Hắc Văn, tự nhiên sẽ không để Huyết Sí Hắc Văn sống, đặc biệt là Huyết Sí Hắc Văn lại trở thành chủ Địa Phủ.

Đổi lại là Cộng Công đối với Minh Hà, cũng sẽ tương tự.

Hiện tại, Khí vận Huyết Hải đã hoàn toàn thuộc về Minh Hà, Minh Hà đã sáng tạo ra A Tu La nhất tộc, lại đang luyện hóa Huyết Hải.

Chỉ một Huyết Sí Hắc Văn, đối với Minh Hà không cấu thành uy hiếp lớn, nhưng Địa Phủ do Vu Tộc kiến lập, không thể xem nhẹ.

Minh Hà có tự tri chi minh, địch nhân hiện tại không phải Vu Tộc.

Nhưng, sức mạnh Vu Tộc phần lớn ở Bất Chu Sơn, thứ đến là Thiên Giới, Địa Phủ tuy cũng có một cỗ sức mạnh, nhưng lại không quá cường đại, do đó, Minh Hà mới dám một mình đến Địa Phủ.

Ngũ Phương Quỷ Đế đều thần sắc ngưng trọng, tuy năm người đều là Đại Vu, nhưng tu vi cao nhất cũng chỉ cấp Thái Ất Kim Tiên.

Thập Nhị Tổ Vu đều không ở Địa Phủ.

Hiện tại, một Chuẩn Thánh Đại Năng giáng xuống, cục diện không ổn.

Lục Đạo Hóa Thân của Cộng Công đều là Chuẩn Thánh, mỗi người đều có thể đánh địch Minh Hà, nhưng đều bị khốn trong Luân Hồi không thể ra ngoài.

Tuy bất an, nhưng nhìn Phong Đô Đại Đế vẻ mặt trấn định, Ngũ Phương Quỷ Đế cũng không quá lo lắng.

Mặc dù Phong Đô Đại Đế hiện tại chỉ có tu vi cấp Kim Tiên, nhưng năm Đại Vu đều không dám khinh thị.

Lại qua một lát, huyết quang bao trùm Địa Phủ càng thêm quỷ dị.

Bỗng nhiên, huyết quang ngưng tụ, hóa thành từng đạo Huyết Thần Tử.

Mấy ngàn Huyết Thần Tử loạn vũ, thân ảnh Minh Hà cũng hiển hiện ra.

Minh Hà chân đạp Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, tay trái Nguyên Đồ,

tay phải A Tỳ, sát khí vây quanh thân đã thành thực chất.

Ánh mắt quét xuống phía dưới, Minh Hà nhìn chằm chằm Phong Đô Đại Đế.

"Minh Hà, ngươi muốn đối địch với Vu Tộc của ta sao?" Đông Phương Quỷ Đế nộ thanh quát hỏi.

"Hừ, Vu Tộc muốn đối phó lão tổ." Minh Hà cười lạnh.

Một kẻ tu vi cấp Kim Tiên trở thành chủ Địa Phủ, lại là Tiên Thiên sinh linh thứ hai do Huyết Hải dựng dục, sao Minh Hà có thể cam chịu?

Minh Hà theo đuổi Sát Đạo.

Không giết Phong Đô Đại Đế, ý niệm của Minh Hà không thông đạt.

Nếu giết Phong Đô Đại Đế, Đạo Hạnh của Minh Hà có lẽ sẽ có tiến triển.

Sát Chi Đạo, giết trời, giết đất, giết vạn vật.

Đạo của Minh Hà cũng có thể quy nạp vào Dĩ Lực Chứng Đạo.

"Hiện tại rời đi chưa muộn." Một Diêm La mở miệng.

"Ồn ào!" Minh Hà đã đến, và đã nhìn Phong Đô Đại Đế, sẽ không dễ dàng rời đi.

Dưới sự thao khống của Minh Hà, mấy ngàn Huyết Thần Tử đã bố thành Huyết Hà Đại Trận.

Huyết Hà Đại Trận là Tiên Thiên Trận Pháp do Minh Hà lĩnh ngộ ra, trận này một khi bố thành, ở bất kỳ đâu trên Hồng Hoang cũng có thể câu thông Huyết Hải.

Khi Huyết Hà Đại Trận vừa bố thành, trận pháp vận hành, không

gian vỡ nứt, lượng lớn nước Huyết Hải tuôn trào ra.

Minh Hà định trước tiên dùng nước Huyết Hải nhấn chìm Địa Phủ.

"Trận pháp Huyết Hà nhỏ bé, lại dám múa rìu qua mắt thợ trước mặt ta, thật buồn cười." Phong Đô Đại Đế khinh thường cười, rồi tế ra Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút.

Sổ Sinh Tử là Nhân Thư, một trong Thiên Địa Nhân Tam Thư, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy năng không kém Địa Thư của Trấn Nguyên Tử.

Chương 125

Lại có Lục Đạo Chi Lực từ Luân Hồi xuất hiện.

Có Lục Đạo Chi Lực gia trì, Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút phát huy uy lực càng lớn.

Khi Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút kết hợp làm một, lại càng không thể tin được.

Chỉ thấy, nước Huyết Hải thao thiên từ trên trời giáng xuống, lại bị Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút ngăn chặn.

Minh Hà đang thao khống Huyết Hà Đại Trận nhìn Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, ánh mắt cũng sáng lên.

Với nhãn lực của Minh Hà, y lại nhìn ra hai Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này, và có liên quan đến Luân Hồi.

Chỉ riêng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đã có sức hấp dẫn không nhỏ đối với Minh Hà, thêm vào đó lại có liên quan đến Luân Hồi, lại càng muốn đoạt lấy.

"Nếu có thể đoạt lấy hai Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có lẽ, ta có thể đắc một phần quyền hành của Luân Hồi." Minh Hà thầm tính toán.

Nhìn ra Phong Đô Đại Đế chỉ có tu vi cấp Kim Tiên, tuy có Lục Đạo Chi Lực gia trì, Minh Hà lại cũng không để vào mắt.

"Hai bảo vật này, lão tổ xin nhận." Thập Nhị Phẩm Hồng Liên dưới chân Minh Hà hướng về Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút.

Hiển nhiên, Minh Hà định dùng Thập Nhị Phẩm Hồng Liên thu lấy Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút.

“Ngươi dám!” Ngũ Phương Quỷ Đế, Thập Đại Diêm La và Mạnh Bà đều ra tay.

Tuy nhiên, Nguyên Đồ và A Tỳ song kiếm trong tay Minh Hà nhẹ nhàng vung lên, kiếm khí xé rách hư không, nhẹ nhàng khiến Ngũ Phương Quỷ Đế và những người khác bị thương.

Ngũ Phương Quỷ Đế là Đại Vu, thân thể cường hãn, tuy tu vi kém xa Minh Hà, nhưng cũng không bị thương nặng, Thập Đại Diêm La và Mạnh Bà thì lại bị thương không nhẹ.

“Một lũ lâu nghĩ, thật không biết sống chết.” Minh Hà cười lạnh.

Minh Hà là Chuẩn Thánh, lại có Tiên Thiên Sát Phạt Linh Bảo trong tay, chiến lực cường đại, không phải mấy Đại Vu và một số Tiểu Vu có thể đối phó.

Lúc này, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên đã thu lấy Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút.

Dùng Thập Nhị Phẩm Hồng Liên dễ dàng thu lấy Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, Minh Hà đắc ý.

“Hai Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này, rất có thể sẽ giúp ta đắc một phần quyền hành của Luân Hồi, tiếp đó, giết chết Huyết Sí Hắc Văn, chuyến này không uổng!” Minh Hà nói.

Chính cái gọi là vui quá hóa buồn, ngay lúc Minh Hà đắc ý quên hình, bên trong Thập Nhị Phẩm Hồng Liên lại xuất hiện một xoáy nước.

Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút kết hợp, hình thành một xoáy nước màu đen.

Trong khoảnh khắc, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên bị hút vào trong xoáy nước, khi Minh Hà phản ứng lại, y cũng bị hút vào.

Đó là Luân Hồi, A Tu La đạo.

Trong bóng tối vô biên, một đoàn huyết quang.

Minh Hà ổn định thân hình, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên dưới chân, khiến y đứng vững ở thế bất bại.

Sáu Lục Đạo Hóa Thân của Cộng Công lại xuất hiện xung quanh Minh Hà.

Đó là Thiên Đạo, Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo và A Tu La Đạo.

Sáu Lục Đạo Hóa Thân đều là Nguyên Thần, lại đều công đức vô lượng, tu vi không kém Minh Hà.

"Luân Hồi!" Sắc mặt Minh Hà khó coi.

Minh Hà cũng quá sơ ý, bị kéo vào trong Luân Hồi.

Minh Hà có thể rời khỏi Luân Hồi, nhưng hiện tại bị sáu Chuẩn Thánh bao vây, muốn rời khỏi Luân Hồi không dễ dàng.

"Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút không thể nhúng tay vào được." Thiên Đạo Hóa Thân nói.

"Sáu người đều là hóa thân của Cộng Công, mỗi người tu vi đều không kém ta, nhưng lại không thể rời khỏi Luân Hồi." Minh Hà thầm tính toán.

Vì đã biết sáu Lục Đạo Hóa Thân không thể rời khỏi Luân Hồi, Minh Hà cũng định đột phá đi ra, chỉ cần ra khỏi Luân Hồi, Lục Đạo Hóa Thân cũng vô kế khả thi.

Hơn nữa, Minh Hà cũng có chút buồn bực, vốn tưởng đã đắc Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, lại bị kéo vào trong Luân Hồi.

Vung Nguyên Đồ và A Tỳ, Minh Hà bắt đầu đột phá.

U Minh giới, Địa Phủ, trong A Tu La Đạo của Luân Hồi.

Sáu Lục Đạo Hóa Thân đang vây công Minh Hà.

Minh Hà chân đạp Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, nghiệp hỏa thiêu đốt, trước tiên đứng vững ở thế bất bại, Nguyên Đồ và A Tỳ song kiếm trong tay đều là Tiên Thiên Linh Bảo, giết người không dính nhân quả.

Mặc dù Minh Hà pháp lực cao thâm, thần thông quảng đại, lại có Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân ngự địch, nhưng bị sáu Lục Đạo Hóa Thân vây công, lại cũng tả chi hữu chuyết, lâm vào hạ phong.

Trong Luân Hồi, sáu Lục Đạo Hóa Thân cử thủ đầu túc đều có sức mạnh hủy thiên diệt địa.

Sổ Sinh Tử phòng ngự, Phán Quan Bút công kích, dưới sự thôi động của Lục Đạo Chi Lực, áp chế Minh Hà.

Xét về tu vi, mỗi Lục Đạo Hóa Thân đều có ưu thế hơn Minh Hà, hiện giờ lại lấy sáu địch một, lại trong Luân Hồi, ưu thế quá lớn rồi.

Phải biết rằng, trong Luân Hồi, sáu Lục Đạo Hóa Thân là bất tử bất diệt, cũng không thể bị phong ấn.

Hồng Quân nếu vào trong Luân Hồi, có thể đánh bại sáu Lục Đạo Hóa Thân, nhưng lại không giết được, không phong ấn được.

Trừ phi, hủy diệt Lục Đạo Luân Hồi.

Tuy nhiên, mặc dù Lục Đạo Luân Hồi hiện tại chỉ là sơ hình, nhưng cũng là một bộ phận của Hồng Hoang, Hồng Quân cũng không dám ra tay hủy diệt.

Nếu Hồng Quân ra tay hủy diệt Luân Hồi, chỉ sợ sẽ mất đi Thánh Vị.

Thập Nhị Phẩm Hồng Liên không chỉ phòng ngự cường đại, có

thể phóng thích nghiệp hỏa, nhưng lại không thể đột phá phòng ngự của Sổ Sinh Tử.

Còn về lực công kích của Phán Quan Bút, cũng không kém Nguyên Đồ và A Tỳ.

Kỳ thực, Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút vì ở trong Luân Hồi, uy lực có sự tăng cường, nếu ở bên ngoài, lực phòng ngự của Sổ Sinh Tử lại không bằng Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, lực công kích của Phán Quan Bút cũng chỉ có thể so với Nguyên Đồ hoặc A Tỳ, khi một đối hai, lại yếu hơn không ít.

Minh Hà hiện tại tuy đang ở hạ phong, nhưng trong một thời gian cũng không bại trận.

Trong chiến đấu, bóng tối vô biên của A Tu La đạo bị huyết quang từng chút một xua tan.

Lúc này, huyết quang đã chiếu rọi A Tu La đạo ức vạn dặm.

Đột nhiên, sáu Lục Đạo Hóa Thân dừng tay.

"?" Minh Hà kinh ngạc.

Sáu Lục Đạo Hóa Thân đang chiếm thượng phong, lại đột nhiên dừng tay, không còn cản trở Minh Hà.

Hiện tại, Minh Hà có thể rời khỏi Luân Hồi.

Nhìn sáu Lục Đạo Hóa Thân, Minh Hà lại kinh nghi bất định.

Luân Hồi do phân thân của Cộng Công hóa thành, sáu người đều là hóa thân của Cộng Công, vậy thì, tất cả đều theo ý chí của Cộng Công.

Minh Hà không hiểu ý đồ của Cộng Công.

"Thôi, cứ rời khỏi Luân Hồi rồi nói." Minh Hà thầm nghĩ.

Khi Minh Hà muốn rời khỏi A Tu La đạo thì, lại bản năng cảm giác được điều không ổn.

Do dự một chút, Minh Hà cũng không vội rời đi, dùng Nguyên Thần mặc mặc thôi diễn.

Nhanh chóng, Minh Hà đã minh bạch ý đồ của Cộng Công.

Trong một thời gian, sắc mặt Minh Hà tái mét.

Đây là A Tu La đạo, sáu Lục Đạo Hóa Thân chiến đấu với Minh Hà, khiến Khí vận của Minh Hà và A Tu La đạo tương liên.

Nếu Minh Hà hiện tại bước ra khỏi A Tu La đạo, Khí vận của y chí ít phải mất đi ba thành, Khí vận mất đi sẽ phá hủy A Tu La đạo, khiến y phải chịu đại nhân quả, rất có thể sẽ có Thiên Khiển giáng xuống.

Chỉ khi Minh Hà ở lại trong A Tu La đạo ba ngàn năm, mới có thể rời đi.

"Cộng Công, ngươi lại dám bày kế hãm hại lão tổ như vậy, lão tổ và ngươi không đội trời chung!" Minh Hà phẫn hận đại khiếu.

Tuy nhiên, sự phẫn nộ của Minh Hà lại không có tác dụng gì.

Sáu Lục Đạo Hóa Thân cũng không lý hội Minh Hà, từng người một biến mất trong bóng tối.

Hiện tại, Minh Hà chỉ cần bước một bước về phía trước là có thể rời khỏi Luân Hồi, nhưng lại không thể bước một bước.

Chương 126

Cộng Công đã dùng Huyết Sí Hắc Văn tu luyện phân thân, lại để Huyết Sí Hắc Văn làm chủ Địa Phủ, Minh Hà sẽ biết.

Sổ Sinh Tử, Phán Quan Bút, Lục Đạo Hóa Thân, A Tu La đạo…, tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát của Cộng Công.

Vì đoạt Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, Minh Hà bị kéo vào Luân Hồi, A Tu La đạo, không thể đột phá rời đi trong thời gian ngắn, đã hình thành cục diện hiện tại.

Mặc dù sự phẫn hận trong lòng Minh Hà đã vô cùng tột độ, nhưng cũng không thể không đối mặt với hiện thực.

Hiện thực là, Minh Hà không dám bước ra khỏi Luân Hồi, sẽ mất đi chí ít ba thành Khí vận, cũng có thể là bốn thành, năm thành… Khí vận mất đi càng nhiều, sự phá hủy đối với A Tu La đạo càng lớn.

A Tu La đạo cũng là một bộ phận của Luân Hồi, một khi bị phá hủy, đại nhân quả, thậm chí sẽ giáng xuống Thiên Khiển.

Tầm quan trọng của Khí vận, Minh Hà cũng rõ ràng, để mất đi một thành Khí vận, y cũng không nỡ, càng đừng nói chí ít ba thành rồi.

Vạn nhất có Thiên Khiển giáng xuống, Minh Hà lại không có quá nhiều nắm chắc có thể độ qua.

Nếu trước tiên mất đi ba thành Khí vận, sau đó lại vẫn lạc dưới Thiên Khiển, thì thật quá bi thảm.

Trong vô nại, Minh Hà bàn tọa trên Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, quyết định ở lại A Tu La đạo ba ngàn năm.

Ba ngàn năm đối với Minh Hà cũng không dài, nhịn một chút, cũng nhanh chóng trôi qua.

Nhưng Minh Hà cũng biết, ba ngàn năm có thể thay đổi rất nhiều, Địa Phủ, Huyết Hải, Phong Đô Đại Đế, trong ba ngàn năm sắp tới đều sẽ không giống nữa.

Đợi Minh Hà ba ngàn năm sau bước ra khỏi Luân Hồi, muốn giết Phong Đô Đại Đế chắc chắn sẽ khó khăn rồi.

Lúc này, Minh Hà cũng không khỏi hối hận, không nên cố gắng đoạt lấy Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút. …..

Địa Phủ.

Minh Hà bị kéo vào Luân Hồi xong, mãi không thấy đi ra.

Mấy ngàn Huyết Thần Tử của Minh Hà bố trí Huyết Hà Đại Trận mất đi sự thao khống của Minh Hà, lại không tự động phá vỡ.

Phong Đô Đại Đế biết Minh Hà tự khốn trong A Tu La đạo của Luân Hồi, ba ngàn năm sau mới đi ra.

Vì Luân Hồi ngăn cách, Minh Hà không thể thao khống mấy ngàn Huyết Thần Tử bên ngoài.

Hiện tại, mấy ngàn Huyết Thần Tử đều không có chút lực phản kháng nào.

"Thôn phệ mấy ngàn Huyết Thần Tử, đột phá cấp Thái Ất Kim Tiên không thành vấn đề." Phong Đô Đại Đế nghĩ.

Mấy Huyết Thần Tử này của Minh Hà tuy đều chỉ có tu vi cấp Tán Tiên, nhưng mỗi người đều là tinh hoa Huyết Hải, lại có một tia Nguyên Thần của Minh Hà.

Huyết Sí Hắc Văn có thể thôn phệ vạn vật.

Thế là, Phong Đô Đại Đế bay lên giữa không trung, há miệng ra, hút từng đạo Huyết Thần Tử vào miệng, thôn nhập vào bụng.

Dưới sự thôn phệ của Phong Đô Đại Đế, mấy ngàn Huyết Thần

Tử nhanh chóng biến mất.

Thôn phệ mấy ngàn Huyết Thần Tử, tu vi của Phong Đô Đại Đế cũng từ cấp Kim Tiên đột phá cấp Thái Ất Kim Tiên, hơn nữa, y đã đắc không ít tin tức, có liên quan đến phương pháp tu hành của Minh Hà, cũng có liên quan đến A Tu La nhất tộc.

Ba ngàn năm thời gian, đủ để Phong Đô Đại Đế đột phá cấp Đại La Kim Tiên rồi.

Chỉ cần Phong Đô Đại Đế đạt cấp Đại La Kim Tiên, lại có Lục Đạo Chi Lực gia trì, chưa chắc không thể chiến đấu với Minh Hà.

Phong Đô Đại Đế chỉ là phân thân của Cộng Công, cũng không tồn tại Đạo Hạnh, chỉ cần tu Pháp Lực là được.

Chỉ tu Pháp Lực thì đơn giản, Đạo Hạnh muốn tinh tiến lại khó khăn.

Nếu căn cước tốt, lại tu luyện công pháp cường đại, thêm vào đó có danh sư chỉ điểm, ba ngàn năm tu luyện đến cấp Đại La Kim Tiên cũng không kỳ quái, nhưng ba ngàn năm lĩnh ngộ Đại La Đạo Quả lại không quá khả năng.

Thậm chí, một viên Cửu Chuyển Kim Đan, hoặc một quả Hoàng Trung Lý, người bình thường ăn vào cũng có Pháp Lực cấp Đại La Kim Tiên.

Do đó, chỉ tu Pháp Lực thì dễ dàng, Đạo Hạnh thì khó rồi.

Nếu Minh Hà không cố gắng đoạt lấy Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, không bị kéo vào Luân Hồi, Cộng Công cũng có một kế khác, nhưng hiện tại lại không cần nữa.

Cùng với sơ hình Lục Đạo Luân Hồi xuất hiện, không ít Đại Năng Hồng Hoang nhúng tay vào, tuy nhiên, Vu Tộc kiến lập Địa Phủ, lại không mấy ai dám gây sự.

Nhưng, Luân Hồi còn xa mới bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, nếu giúp hoàn thiện Luân Hồi, cũng sẽ có công đức.

Ví dụ như Thái Thượng đã hoàn thiện Địa Ngục đạo, đắc không ít công đức.

Nếu Minh Hà nguyện ý, có thể hoàn thiện A Tu La đạo.

Khi Minh Hà bị khốn trong Luân Hồi ba ngàn năm không thể ra ngoài, Phong Đô Đại Đế cũng có thể nhúng tay vào Huyết Hải.

Bất Chu Sơn.

Cộng Công tọa trấn Thần Đình, thỉnh thoảng giảng đạo, phần lớn thời gian dùng để tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công và cảm ngộ Đại Đạo.

Hiện tại, Đạo Hạnh của Cộng Công là Thái Ất, nếu có thể lĩnh ngộ Đại La Đạo Quả, tu vi Nguyên Thần cũng có thể đột phá cấp Đại La Kim Tiên.

Dưới ánh mặt trời chiếu rọi, Cộng Công lại không có bóng, điều này cũng khiến y khá vô nại.

Luân Hồi chính là bóng của Cộng Công.

Nằm trong phạm vi bao trùm của Luân Hồi, bóng của Cộng Công cũng sẽ hiển hiện, nhưng hiện tại Luân Hồi chưa bao trùm toàn bộ U Minh giới, muốn bao trùm Bất Chu Sơn thì còn xa lắm.

Cộng Công có thể cảm nhận được, Lục Đạo Luân Hồi ngày càng hoàn thiện.

Có Vu Tộc đang hoàn thiện Lục Đạo, cũng có không ít Đại Năng đang ngầm hoàn thiện Lục Đạo.

Vì công đức, phân thân Chuẩn Thánh của Đông Hoàng Thái Nhất cũng đang âm thầm hoàn thiện Luân Hồi.

Đương nhiên, cũng có không ít sinh linh ký du quyền hành Luân Hồi.

Như Đế Tuấn, Đông Vương Công, Tam Thanh, Côn Bằng… đều ký du quyền hành Luân Hồi.

Nhưng, hiện tại quyền hành Luân Hồi nằm trong sự chưởng khống của Cộng Công.

Điều đáng nói là, dùng phân thân diễn hóa ra Lục Đạo Luân Hồi, Pháp Tắc Luân Hồi của Cộng Công đã dần viên mãn.

Khi Luân Hồi ngày càng hoàn thiện, sự lĩnh ngộ Pháp Tắc Luân Hồi của Cộng Công cũng càng sâu sắc.

Đáng tiếc là, Cộng Công đã có Pháp Tắc Đạo Quả, không thể có Pháp Tắc Đạo Quả thứ hai.

Mặc dù Cộng Công sở hữu không ít Pháp Tắc, trừ Thủy Chi Pháp Tắc, còn có Lực Chi Pháp Tắc, Hủy Diệt Pháp Tắc, Thôn Phệ Pháp Tắc, Luân Hồi Pháp Tắc…, nhưng Pháp Tắc Đạo Quả của y lại là Thủy Chi Pháp Tắc.

Bởi vậy, Cộng Công muốn thành Thánh, cùng với cảnh giới trên Thánh Nhân, Thủy Chi Pháp Tắc đều vô cùng quan trọng.

Tam Thiên Pháp Tắc, thù đồ đồng quy, Cộng Công có thể lựa chọn hai con đường, một là chuyên tâm vào Thủy Chi Pháp Tắc, dùng Thủy Chi Pháp Tắc diễn hóa Tam Thiên Pháp Tắc, như vậy, Đại Đạo có thể kỳ, hai là lĩnh ngộ Tam Thiên Pháp Tắc, dung hội quán thông, như vậy, cũng có thể thành Đại Đạo.

Mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên bố thành đại trận ngoài Thần Đình, vừa bảo hộ Thần Đình, cũng có thể trấn áp Khí vận Vu Tộc.

Lúc này, Cộng Công đã ở trong Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Chỉ thấy, Tiên Thiên Chí Bảo Huyền Tẫn Chi Môn đang ở trong trận.

Thần Sát Chi Khí trói buộc Huyền Tẫn Chi Môn, từng đạo Thiên Thần Lôi ầm ầm giáng xuống.

Trong Huyền Tẫn Chi Môn có một Hỗn Độn Nguyên Thần, cần phải giải quyết.

Dưới uy lực của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Hỗn Độn Nguyên Thần trong Huyền Tẫn Chi Môn cũng ngày càng suy yếu.

Lúc này, Cộng Công dùng đại pháp lực thao khống đại trận.

Có đại pháp lực của Cộng Công thao khống, uy lực của đại trận đã tăng cường gấp mười không chỉ.

Hỗn Độn Nguyên Thần trong Huyền Tẫn Chi Môn không ngừng mắng chửi.

Đột nhiên, giọng nói của Hồng Quân truyền từ ba mươi ba Thiên bên ngoài.

Toàn bộ Hồng Hoang, cấp Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh, đều có thể nghe thấy giọng nói của Hồng Quân, còn về cấp Thái Ất Kim Tiên, lại không thể nghe thấy.

Hồng Quân chỉ có mấy câu nói, ba trăm năm sau sẽ giảng đạo lần thứ hai.

Dù thân ở trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Cộng Công cũng nghe thấy giọng nói của Hồng Quân.

"Hồng Quân ba trăm năm sau giảng đạo lần thứ hai sao?" Cộng Công cũng kinh ngạc.

Lại quá sớm rồi!

Chương 127

Chẳng lẽ vì Lục Đạo Luân Hồi xuất hiện?

Luân Hồi xuất hiện, khiến Hồng Hoang càng hoàn thiện, đây là đại công đức, cũng khiến Khí vận Hồng Hoang tăng cường đáng kể.

Cũng vì Vu Tộc ngày càng cường đại, Hồng Quân có chút không ngồi yên được chăng?

Sau lần giảng đạo đầu tiên của Hồng Quân, cường giả cấp Đại La Kim Tiên của Hồng Hoang ngày càng nhiều.

Lần giảng đạo thứ hai của Hồng Quân, tất nhiên là đạo Chuẩn Thánh, như vậy mà nói, Chuẩn Thánh Hồng Hoang sẽ ngày càng nhiều.

Cùng với số lượng Chuẩn Thánh Hồng Hoang tăng lên, ưu thế của Vu Tộc cũng ngày càng nhỏ.

Hồng Quân cần đại Khí vận để Hợp Đạo, Vu Tộc đã chiếm không ít Khí vận của Hồng Hoang.

Thêm vào đó Vu Tộc không đi Tử Tiêu Cung nghe đạo, Hồng Quân cũng không thu Thập Nhị Tổ Vu làm đồ đệ, điều này cũng khiến Hồng Quân khó lòng đạt được Khí vận Vu Tộc.

Vì Hồng Quân muốn giảng đạo lần thứ hai sớm hơn, tất nhiên có sự tính toán của y.

Đối với Cộng Công, đây không phải là một chuyện tốt.

Nhân lúc Đại Năng Hồng Hoang đều đi Tử Tiêu Cung nghe đạo, Vu Tộc thống nhất Hồng Hoang?

Vấn đề là, nội tình Vu Tộc không đủ.

Hồng Hoang quá lớn, muốn trở thành nhân vật chính duy nhất của Hồng Hoang không dễ dàng. …..

U Minh giới, trung tâm Địa Phủ, Lục Đạo Luân Hồi.

Minh Hà tự khốn trong A Tu La đạo cũng nghe thấy Hồng Quân ba trăm năm sau lại muốn giảng đạo.

"Hồng Quân Thánh Nhân muốn giảng đạo sớm hơn sao?" Minh Hà cũng kinh ngạc.

Sau khi kinh ngạc, sắc mặt Minh Hà lại khó coi.

Minh Hà đã ở trong A Tu La đạo hai ngàn bảy trăm năm rồi, đợi ba trăm năm sau đi ra, Hồng Quân đã bắt đầu giảng đạo lần thứ hai, lại đi Tử Tiêu Cung, chắc chắn sẽ không nghe được toàn bộ.

"Cộng Công!" Minh Hà đối với Cộng Công phẫn hận càng sâu.

Nếu không phải kế sách của Cộng Công, Minh Hà cũng sẽ không phải tự khốn trong Luân Hồi ba ngàn năm.

Có thể khẳng định, lần giảng đạo thứ hai của Hồng Quân, Minh Hà chắc chắn sẽ bỏ lỡ một số điều, khiến y tổn thất lớn.

Trong minh minh chi trung, nhân quả giữa Minh Hà và Cộng Công lại càng lớn. …..

Tây Phương, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng nghe thấy giọng nói của Hồng Quân, hai người đang giao đàm.

Vì sự chỉ điểm của La Hầu, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều đã là tu vi Chuẩn Thánh.

"Sớm hơn rồi." Tiếp Dẫn không khỏi nói.

"Ta hiện tại đi Tử Tiêu Cung vậy!" Chuẩn Đề nói.

Ba trăm năm thời gian, ba trăm năm ở Hồng Hoang đại địa, muốn kịp đến Tử Tiêu Cung không dễ dàng.

Nhưng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều là tu vi Chuẩn Thánh, lại có Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân, thêm vào đó là đại thần thông, trong vòng ba trăm năm đến kịp Tử Tiêu Cung hoàn toàn không áp lực.

Còn về từng cường giả cấp Đại La Kim Tiên ở khắp Hồng Hoang, thì đều đang lên đường đến Tử Tiêu Cung. …..

Hồng Hoang thiên ngoại, trong Hỗn Độn vô biên, Tử Tiêu Cung hiển hiện.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, Hi Hòa, Côn Bằng… các Đại Năng đều đang đợi ngoài Tử Tiêu Cung.

Không thấy thân ảnh Minh Hà, một số Đại Năng cảm thấy lạ, nhưng không ít Đại Năng lại không kỳ quái.

Biết Minh Hà bị khốn trong Luân Hồi cũng không ít Đại Năng.

"Lần giảng đạo này của Hồng Quân Thánh Nhân, hẳn là sẽ có đạo Chuẩn Thánh chăng!" "Hoặc có lẽ sẽ có đạo Thánh Nhân." Trong sự chờ đợi của mọi người, thời gian trôi qua, cửa Tử Tiêu Cung cũng mở ra, Hạo Thiên và Dao Trì bước ra.

Tiếp đó, Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sáu đệ tử của Hồng Quân tiên đạp vào Tử Tiêu Cung, Đế Tuấn và những người khác theo sát phía sau.

Trừ Thập Nhị Tổ Vu không đến, Minh Hà không thể đến, còn có Thương Khung Lão Tổ không đến.

Cũng có không ít sinh linh đang trên đường đi.

Một số cấp Thái Ất Kim Tiên tự đại tiến vào trong Hỗn Độn, lập

tức kinh hãi quay về Hồng Hoang.

Cũng có một số cấp Kim Tiên không biết sống chết đi Tử Tiêu Cung, nhưng vừa tiến vào Hỗn Độn đã vẫn lạc.

Trong Tử Tiêu Cung.

Thân ảnh Hồng Quân hiện ra, ánh mắt quét qua những người bên dưới, số lượng so với lần đầu giảng đạo đã giảm bớt.

Không, có đại năng đang trên đường tới.

Trừ Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sáu người đang tọa vị, còn lại đều đứng lắng nghe đạo.

Trong đám đông, Côn Bằng âm thầm liếc nhìn Hồng Vân một cái, Hồng Vân không hề hay biết, nhưng Trấn Nguyên Tử bên cạnh Hồng Vân lại khẽ nhíu mày, trong lòng dấy lên nỗi lo.

Đồng thời, các thính đạo giả cũng hiếu kỳ vì sao Hồng Quân lại giảng đạo sớm hơn, nhưng không ai dám mở lời hỏi.

Nhắm hai mắt lại, Hồng Quân bắt đầu thuyết giảng.

"Huyền giả, khởi nguồn của tự nhiên, tông chủ của vạn vật, vi diệu sâu xa mà gọi là Huyền, mênh mông xa thẳm mà gọi là Diệu, cao thì che phủ cửu tiêu, rộng thì bao trùm bát phương, sáng tựa nhật nguyệt, nhanh như điện chớp…." "Phu đạo Huyền, thu nhận từ bên trong, nắm giữ từ bên ngoài, dùng thì thần diệu, bỏ thì vô ích.

Đây chính là yếu chỉ của đạo Huyền.

Kẻ đắc đạo được tôn quý, chẳng cần uy nghi hoàng việt; kẻ thể ngộ được phú quý, chẳng cần vật chất khó cầu.

Cao không thể trèo, sâu không thể dò, cưỡi ánh sáng trôi, xua cảnh bay, lướt lục hư, quán thông dung hòa, xuất ra vô thượng, nhập vào vô hạ, qua cửa mênh mông, dạo khắp cõi hư vô, tiêu dao trong hoảng

hốt, tự tại giữa phảng phất, vén cửu hoa nơi vân đoan, ngưng lục khí…" "Đạo bao hàm càn khôn, vốn không có tên.

Luận về vô, thì hình ảnh vẫn là hữu; luận về hữu, thì vạn vật lại là vô.

Chờ đợi không thể đếm hết ít nhiều, rời thuyền không thể biết được phảng phất…." Ngay khi Hồng Quân bắt đầu thuyết giảng, lập tức tiên quang chiếu rọi, tường vân thụy khí, tử khí lan tỏa, lại có thiên hoa bay lả tả, địa dũng kim liên.

Trên đỉnh đầu Hồng Quân, hiện ra một đoàn tử sắc khánh vân, trên khánh vân có ba đóa hoa, là kim hoa, ngân hoa và duyên hoa, phía trên nâng đỡ một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn khuyết không hoàn chỉnh.

Thiên Đạo vĩ lực gia trì lên thân Hồng Quân.

Lắng nghe Hồng Quân giảng đạo, phản ứng của mọi người lại khác nhau, có kẻ mừng rỡ như điên, có kẻ cau mày khổ sở, có kẻ không hiểu gì.

Hồng Quân thuyết giảng là đạo Chuẩn Thánh, có Pháp Tam Thi, cũng có các pháp môn khác.

Đối với Pháp Tam Thi, Hồng Quân chỉ giảng trảm trừ hai thi thiện ác, mà không giảng trảm chấp.

Các thính đạo giả có tu vi cao thấp khác nhau, đạo hạnh và ngộ tính cũng không đồng.

Thượng sĩ nghe đạo, thì siêng năng hành theo; trung sĩ nghe đạo, thì nửa tin nửa ngờ; hạ sĩ nghe đạo, thì cười lớn; không cười thì không đủ là đạo.

Đạo sáng mà như mờ, đạo tiến mà như lùi, đạo dễ mà như khó, đức cao mà như thung lũng, trong sạch mà như dơ bẩn, đức rộng mà như không đủ, đức kiến mà như trộm cắp, chất chân mà như trượt,

đại phương vô góc, đại khí vãn thành, đại âm hi thanh, đại tượng vô hình, đạo ẩn vô danh, duy Đạo, thiện tài thành tựu.

Không ai nhận ra, bồ đoàn dưới thân sáu người Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang lưu chuyển thiên đạo huyền quang, khiến sáu người họ cảm ngộ đạo lý sâu sắc hơn.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã cảm ngộ được tám, chín phần.

Còn Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng và những người khác, thì chỉ năm, sáu phần.

Trong lúc Hồng Quân giảng đạo, thỉnh thoảng có người vội vã tới Tử Tiêu Cung nghe đạo, tuy không nghe được trọn vẹn, nhưng ít nhiều cũng có thu hoạch.

Khi Hồng Quân sắp kết thúc giảng đạo, Minh Hà mới vội vàng đến Tử Tiêu Cung.

Minh Hà cũng buồn bực, vừa thoát khỏi luân hồi đã dùng tốc độ nhanh nhất tới Tử Tiêu Cung, nhưng vừa đến nơi thì Hồng Quân đã sắp kết thúc giảng đạo.

Tuy Minh Hà cũng có chút thu hoạch, nhưng xa xa không đủ để y mãn nguyện.

Giảng đạo hoàn tất, Hồng Quân tĩnh lặng mở hai mắt, ánh mắt nhìn về phía các thính đạo giả.

Thông qua lần giảng đạo này, khí vận của Hồng Quân lại tăng cường không ít, nhưng không đủ để y hợp đạo.

Chương 128

Ánh mắt Hồng Quân dừng lại trên thân Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu.

Tiếp đó, Hồng Quân buông lời kinh người: "Đông Hoa, do khí tiên thiên huyền dương hóa thành, là thủ lĩnh nam tiên; Thiên Dao, do khí tiên thiên huyền âm hóa thành, là thủ lĩnh nữ tiên, nên dọn dẹp càn khôn, quét sạch những kẻ không rõ. " Lời vừa dứt, Hồng Quân ban xuống hai đạo phù chiếu, cùng hai kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Đông Vương Công được một đạo phù chiếu của Hồng Quân và một cây Long Đầu Trượng, còn Tây Vương Mẫu thì được một đạo phù chiếu của Hồng Quân và Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

Trước khi thành Thánh, Hồng Quân thường sử dụng Long Đầu Trượng, tuy không phải tiên thiên chí bảo, nhưng cũng là cực phẩm tiên thiên linh bảo, nay lại ban cho Đông Vương Công.

Tố Sắc Vân Giới Kỳ là một trong Ngũ Phương Tiên Thiên Kỳ, cũng phi phàm bất khả.

So với hai kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo, phù chiếu của Hồng Quân càng khiến người ta kinh ngạc.

Tiên nhân, tại Hồng Hoang ngày nay không đáng kể, xa xa không thể sánh với Vu Tộc và Yêu Tộc, do đó, việc Đông Vương Công làm thủ lĩnh nam tiên và Tây Vương Mẫu làm thủ lĩnh nữ tiên vốn chẳng có gì ghê gớm, nhưng Hồng Quân lại muốn Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu dọn dẹp càn khôn, điều này đáng để suy ngẫm.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu đều vô cùng kinh hỉ, hai người không hiểu được lợi ích to lớn này.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Phục Hy và những người khác đều sắc mặt không mấy tốt.

"Ý của Hồng Quân Thánh nhân là gì?

Muốn Đông Hoa và Thiên Dao hai người làm chủ Hồng Hoang sao?" Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng tức giận.

Nhưng y cũng không dám phát tác.

Thái Thượng, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và một số đại năng khác đều âm thầm suy đoán ý đồ của Hồng Quân.

Hồng Quân đột nhiên hành động như vậy, tất nhiên có dụng ý.

"Lão sư tiên đạo thành Thánh, Đông Hoa và Thiên Dao kiến lập tiên tộc, nên mới được chiếu cố đặc biệt chăng?" Chuẩn Đề thầm suy.

Thái Thượng dường như có điều suy nghĩ.

Hiện tại ở Hồng Hoang, Vu Tộc là đại tộc thứ nhất, thực lực cường đại; tiếp theo là Yêu Tộc Thiên Đình.

Yêu Tộc thường là cát cứ, nếu được chỉnh hợp lại, chưa chắc không thể kháng cự với Vu Tộc, thậm chí vượt qua Vu Tộc.

Thiên Đình cũng chỉ là một thế lực lớn nhất trong Yêu Tộc, ngoài ra, Bắc Minh Côn Bằng, Thanh Khâu Hồ Tộc… đều là những thế lực mạnh mẽ trong Yêu Tộc.

Với cục diện Hồng Hoang hiện tại, việc Hồng Quân ủng hộ Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu chỉ khiến hai người họ trở thành mục tiêu công kích.

Do đó, Thái Thượng tuy không rõ dụng ý thật sự của Hồng Quân, nhưng có thể khẳng định, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu chỉ là quân cờ của y.

Nhưng, việc Hồng Quân ban xuống phù chiếu và cực phẩm tiên

thiên linh bảo lại khiến thực lực và uy vọng của Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu đề cao rất nhiều.

"Đệ tử Đông Hoa (Thiên Dao), bái tạ Lão sư." Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu cúi mình hành lễ.

Tuy Hồng Quân không thu Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu làm đồ đệ, nhưng hai người vẫn lấy lễ đệ tử mà đối đãi.

Lúc này, Đông Vương Công tràn đầy tự mãn, nghĩ rằng có Hồng Quân ủng hộ, Vu Tộc và Yêu Tộc chẳng đáng kể gì.

"Dưới Thánh nhân đều là lâu nghĩ, Thần Đình và Thiên Đình, trước mặt Hỗn Nguyên Thánh nhân cũng chẳng đáng nhắc tới." Đông Vương Công thầm nghĩ.

Vài cường giả vừa rời Tử Tiêu Cung, đã truyền tin tức tới Thập Nhị Tổ Vu.

Lần Hồng Quân giảng đạo này, tuy không có Vu Tộc, nhưng cũng có một số cường giả Thần Đình, vừa nghe Thánh nhân giảng đạo, vừa dò la tình báo.

Những đại sự như Hồng Quân ban xuống phù chiếu và cực phẩm tiên thiên linh bảo cho Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, cùng với việc muốn Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu dọn dẹp càn khôn, tự nhiên phải nhanh chóng cho Thập Nhị Tổ Vu biết, để họ kịp thời ứng phó.

Hiện tại, thế lực lớn nhất Hồng Hoang là Vu Tộc Thần Đình, Hồng Quân hành động như vậy, đối với Vu Tộc mà nói, tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Trong thời gian Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai, chiến tranh ở Hồng Hoang không ngừng nghỉ.

Thế lực Vu Tộc càng bành trướng.

Nếu không phải Thiên Đình, Bồng Lai cùng các nơi khác khí số chưa tận, Vu Tộc thậm chí sẽ một lần diệt sạch.

Một ngày nọ, bên trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, bên ngoài Thần Đình Bất Chu Sơn.

Mười hai lá Đô Thiên Thần Sát Phiên sừng sững, thần sát chi khí lan tỏa, thần lôi rền vang.

Hỗn độn nguyên thần bên trong Huyền Tẫn Chi Môn đã càng lúc càng suy yếu.

Lúc này, Cộng Công đứng trước Huyền Tẫn Chi Môn.

Quan sát hỗn độn nguyên thần bên trong Huyền Tẫn Chi Môn, Cộng Công cũng biết sơ lược đôi chút.

Thời Thái Cổ, trong hỗn độn đã thai nghén ba ngàn tiên thiên ma thần, trong đó có một hỏa chi ma thần, chấp chưởng pháp tắc hỏa.

Khi Bàn Cổ khai thiên, hỏa chi ma thần cũng ra tay ngăn cản, thân thể bị chém giết, nhưng nguyên thần lại may mắn thoát được.

Còn về việc vì sao nguyên thần của hỏa chi ma thần Thái Cổ lại bị giam cầm trong Huyền Tẫn Chi Môn, Cộng Công lại không rõ.

Có lẽ, vì không muốn bị Bàn Cổ chém giết, y đã ẩn vào trong Huyền Tẫn Chi Môn, nhưng lại phát hiện không thể thoát ra; cũng có lẽ, Huyền Tẫn Chi Môn không thể luyện hóa, kẻ luyện hóa sẽ bị hút nguyên thần vào trong, không thể thoát ra.

"Cộng Công, ngươi không biết bí mật của Huyền Tẫn Chi Môn sao?" Cộng Công cười lạnh, nhưng không hề lay động.

Nguyên thần của hỏa chi ma thần Thái Cổ chắc chắn hiểu biết không ít về Huyền Tẫn Chi Môn, nhưng lại không thể lay chuyển được Cộng Công.

Chờ diệt trừ hỗn độn nguyên thần trong Huyền Tẫn Chi Môn, Cộng Công có thể từ từ tìm hiểu rõ về Huyền Tẫn Chi Môn.

Bỗng nhiên, một luồng tiên thiên linh quang từ ba mươi ba tầng trời giáng xuống, tiến vào Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, trước mặt Cộng Công.

Thần thức quét qua luồng tiên thiên linh quang đó, Cộng Công nhận được một số tin tức.

Hồng Quân đã chấp nhận Đông Vương Công là thủ lĩnh nam tiên, và Tây Vương Mẫu là thủ lĩnh nữ tiên, ban xuống phù chiếu và cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Trong lòng thoáng tính toán, Cộng Công liền có chút minh ngộ.

Hồng Quân tu luyện là Huyền Môn tiên đạo, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu kiến lập tiên tộc, việc Hồng Quân làm đều có liên quan đến khí số.

Hiện nay, khí số của Bồng Lai và Tây Côn Luân Tiên Cung đều nằm trong kế hoạch của Hồng Quân.

Nếu Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu có thể làm chủ Hồng Hoang, Hồng Quân có thể đạt được đại khí vận; nếu Vu Tộc hoặc Yêu Tộc diệt Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, dưới sự quấn quýt của khí số và nhân quả to lớn, cũng sẽ tiện lợi cho kế hoạch của Hồng Quân.

Do đó, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu chỉ là những quân cờ được Hồng Quân lựa chọn.

Nhưng, Hồng Quân cũng đã đặt ra một nan đề cho Cộng Công.

“Đông Vương Công dã tâm quá lớn, so ra, Tây Vương Mẫu lại an phận hơn, vậy nên, Đông Vương Công nhất định phải chết, nhưng không thể do Vu Tộc ra tay.” Cộng Công thầm tính toán.

La Hầu ra tay chăng?

Hoặc là, có thể cân nhắc hợp tác với Thiên Đình.

Trong Tử Tiêu Cung, trừ Hồng Quân, Tam Thanh và Nữ Oa, không còn ai khác.

Tam Thanh và Nữ Oa sở dĩ ở lại, là do Hồng Quân truyền âm.

Đơn giản là Hồng Quân muốn giảng riêng.

Các thính đạo giả còn lại đều đã rời Tử Tiêu Cung, họ không nhận ra, cũng không thể tiến vào Tử Tiêu Cung.

Lúc này, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Nữ Oa bốn người đều tâm trạng không tệ.

Dù sao cũng là đệ tử nhập thất của Hồng Quân, đãi ngộ đương nhiên khác biệt.

Còn về Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, tuy cũng là đệ tử của Hồng Quân, nhưng chỉ là ký danh đệ tử.

Hồng Quân thành Thánh, mắc phải nhân quả lớn với Tây Phương, do đó mới thu Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm ký danh đệ tử.

Dưới sự chỉ điểm của La Hầu, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng loạt đột phá Chuẩn Thánh, điều này lại càng khiến Hồng Quân không ưa hai người Tiếp Dẫn.

Hồng Quân mở lời giảng Pháp Tam Thi.

Hiện tại, Hồng Quân giảng là pháp trảm chấp.

Trảm Tam Thi, phân thành Trảm Thiện, Trảm Ác và Trảm Chấp.

Trước đó Hồng Quân chỉ giảng trảm trừ thiện ác, mà không giảng trảm chấp, nay lại truyền thụ pháp trảm chấp cho Tam Thanh và Nữ Oa.

So với thiện ác, chấp niệm càng khó trảm trừ.

“Trảm trừ tam thi cần lấy tiên thiên linh bảo hoặc tiên thiên linh căn để ký thác, phẩm cấp tiên thiên linh bảo hoặc tiên thiên linh căn càng cao, đạo hạnh và pháp lực cũng càng cao.” Hồng Quân nói.

Chương 129

Tu luyện trảm tam thi, tu vi có thể tương đồng, nhưng do phẩm cấp của vật tiên thiên ký thác tam thi khác nhau, đạo hạnh và pháp lực cũng có sự phân chia cao thấp.

Thái Thượng trong lòng muốn mở lời hỏi, nhưng lại nhịn xuống.

Trước lần Hồng Quân giảng đạo thứ hai, Thái Thượng đã từ tay Cộng Công mà có được Pháp Tam Thi, chỉ là pháp trảm chấp chưa hoàn chỉnh, nay thì đã đầy đủ.

Những suy đoán của Cộng Công, Thái Thượng vẫn luôn ghi nhớ.

"Sau khi trảm trừ tam thi, thật sự có thể tam thi hợp nhất sao?" Thái Thượng trong lòng tự vấn.

Nếu tồn tại tam thi hợp nhất, vậy thì vật tiên thiên ký thác tam thi cần phải khế hợp, nhưng Hồng Quân lại không nói đến điều này.

Suy nghĩ một lát, Thái Thượng mở lời hỏi: "Lão sư, nếu trước tiên dùng hạ phẩm tiên thiên linh bảo ký thác tam thi, sau khi có trung phẩm tiên thiên linh bảo thì có thể thay thế không?

Rồi có thượng phẩm tiên thiên linh bảo và cực phẩm tiên thiên linh bảo, lại tiếp tục thay thế." Nghe vấn đề của Thái Thượng, Hồng Quân lắc đầu: "Trừ khi thi bị trảm trừ bị hủy, nhưng như vậy sẽ tổn hại lớn đến đạo hạnh, bản nguyên cũng sẽ bị thương." "Như vậy, cần phải có được ba kiện tiên thiên linh bảo phẩm cấp cao trước." Nguyên Thủy thầm nghĩ.

"Nếu dùng hậu thiên linh bảo ký thác tam thi thì sao?" Nữ Oa hỏi.

Muốn có được một kiện tiên thiên linh bảo rất khó, so với đó, hậu thiên linh bảo dễ dàng hơn nhiều.

Với phẩm cấp tương đương, uy lực của hậu thiên linh bảo chưa chắc đã kém tiên thiên linh bảo.

Nếu dùng hậu thiên linh bảo ký thác tam thi cũng không sao, vậy thì Nữ Oa có thể lấy ra ba kiện cực phẩm hậu thiên linh bảo, thậm chí sau này còn có thể có hậu thiên chí bảo.

"Dùng hậu thiên linh bảo ký thác tam thi, chỉ có pháp lực mà không có đạo hạnh, khi đại kiếp tới, sẽ hóa thành tro bụi." Hồng Quân lạnh nhạt nói.

Nghe Hồng Quân nói vậy, Nữ Oa trong lòng cũng kinh sợ.

Chỉ có pháp lực mà không có đạo hạnh, thì cũng vô vọng thành Thánh.

"Nếu dùng hậu thiên công đức linh bảo ký thác tam thi, miễn cưỡng có thể sánh với hạ phẩm tiên thiên linh bảo!

Còn về hậu thiên công đức chí bảo, có thể sánh với trung phẩm tiên thiên linh bảo." Hồng Quân nói xong, lại tiếp lời.

Nhưng, hậu thiên công đức chí bảo?

Trừ Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp ra, còn có kiện thứ hai sao?

Hơn nữa, dùng ba kiện hậu thiên công đức chí bảo ký thác tam thi cũng chỉ tương đương với dùng trung phẩm tiên thiên linh bảo ký thác tam thi.

Nguyên Thủy, Thông Thiên và Nữ Oa đều đang cân nhắc dùng tiên thiên linh bảo để ký thác tam thi.

Thái Thượng lại trong lòng trầm xuống, Hồng Quân không hề nói vật tiên thiên linh bảo ký thác tam thi cần phải khế hợp.

Tiên thiên linh bảo không khế hợp để ký thác tam thi, hiển nhiên

không thể tam thi hợp nhất.

Đương nhiên, cũng có thể không tồn tại tam thi hợp nhất.

Nhưng Thái Thượng lại hoài nghi có tam thi hợp nhất.

Thái Thượng thậm chí cho rằng, trảm trừ tam thi không đủ để thành Thánh, tam thi hợp nhất mới có thể thành Thánh.

Nhưng, có một điểm có thể khẳng định, đó là Hồng Quân thành Thánh là nhờ đại công đức.

Hồng Quân từng giết vô số hung thú, tích lũy không ít công đức, lại đánh bại La Hầu, công đức cực lớn.

"Hoặc là, Hồng Quân tiên trảm trừ tam thi, sau đó dùng đại công đức để tam thi hợp nhất, nếu quả thật là như vậy, thì…" Thái Thượng trong lòng thầm suy đoán.

Hồng Quân hoàn toàn không hay biết suy nghĩ hiện tại của Thái Thượng.

Thông Thiên và Nguyên Thủy lại hỏi thêm vài vấn đề tu hành, Hồng Quân cũng lần lượt giải đáp.

Nữ Oa cũng đưa ra một vấn đề tu hành, Hồng Quân đang định trả lời, lại ngây người nhìn Thái Thượng.

"Chuyện gì?" Nguyên Thủy, Thông Thiên và Nữ Oa cũng đều nhìn về phía Thái Thượng.

Chỉ thấy, Thái Thượng lúc này đang ở trong một trạng thái huyền chi hựu huyền diệu bí.

"Làm sao có thể?" Hồng Quân khó tin nổi.

Nguyên Thủy, Thông Thiên và Nữ Oa cũng đều trợn tròn mắt, vẻ mặt không thể tin được.

Thái Thượng lại sắp trảm trừ một thi.

Một lát sau, một luồng tiên thiên thanh khí từ trong cơ thể Thái Thượng xuất hiện, hóa thành một Thái Thượng khác, giống Thái Thượng bảy tám phần, nhưng lại bán hư bán thực, từ mi thiện mục.

"Gặp Đạo hữu." Thiện thi của Thái Thượng chắp tay cười nói.

"Ta cùng một thể, không cần khách sáo." Thái Thượng cũng cười đáp.

Tuy đã trảm trừ thiện thi, nhưng Thái Thượng tạm thời không dùng tiên thiên linh bảo để ký thác thiện thi.

Mặc dù thiện thi của Thái Thượng chưa ký thác tiên thiên linh bảo nào, nhưng Thái Thượng rốt cuộc đã trảm trừ một thi, đạo hạnh và pháp lực đều có sự đề thăng không nhỏ.

Hiện tại, đạo hạnh và pháp lực của Thái Thượng đã vượt xa Nguyên Thủy và những người khác, nếu lại dùng tiên thiên linh bảo ký thác thiện thi, đạo hạnh và pháp lực sẽ đề thăng mạnh mẽ.

Nếu không tận mắt chứng kiến, Hồng Quân thật khó tin.

Phải biết rằng, Pháp Tam Thi do Hồng Quân sáng tạo, y tự nhận căn cước và ngộ tính đều không kém Thái Thượng, lại có Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn khuyết, nhưng cũng phải mất không ít thời gian mới trảm trừ được một thi.

Sau khi kinh ngạc, Hồng Quân gật đầu, lấy ra một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo ban cho Thái Thượng.

"Con là thủ đồ của ta, nay đã trảm trừ một thi, làm sư phụ ta cũng ban Ly Địa Diễm Quang Kỳ này cho con." Cực phẩm tiên thiên linh bảo trong tay Hồng Quân chính là Ly Địa Diễm Quang Kỳ ở phương Nam, một trong Ngũ Phương Tiên Thiên Kỳ.

Ngũ Phương Tiên Thiên Kỳ, trừ Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ở phương Bắc, bốn kỳ còn lại đều trong tay Hồng Quân, y đã ban Tố Sắc Vân Giới Kỳ cho Tây Vương Mẫu, nay lại lấy Ly Địa Diễm Quang Kỳ ban cho Thái Thượng.

Hiển nhiên, Hồng Quân muốn Thái Thượng dùng Ly Địa Diễm Quang Kỳ để ký thác thiện thi.

Nhìn Hồng Quân lấy Ly Địa Diễm Quang Kỳ ban cho Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Nữ Oa đều có chút đỏ mắt.

"Đệ tử đa tạ Lão sư." Thái Thượng tự nhiên sẽ không từ chối 'thiện ý' của Hồng Quân.

Ly Địa Diễm Quang Kỳ không chỉ uy lực cực lớn, mà còn có thể trấn áp khí vận.

Nếu dùng Ly Địa Diễm Quang Kỳ ký thác thiện thi, đạo hạnh và pháp lực của Thái Thượng chắc chắn sẽ đề thăng mạnh mẽ, nhưng, Thái Thượng lại không định dùng Ly Địa Diễm Quang Kỳ để ký thác thiện thi.

Khi Tam Thanh và Nữ Oa rời Tử Tiêu Cung, nhìn thấy Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và vài đại năng.

Tiếp Dẫn và những người khác cũng biết Hồng Quân giảng riêng cho Tam Thanh và Nữ Oa, do đó đều hối hận vì đã rời Tử Tiêu Cung quá sớm.

Tam Thanh cũng không để ý đến Tiếp Dẫn và những người khác, hướng Hồng Hoang mà đi.

Trong hỗn độn, Nguyên Thủy nói với Thái Thượng: "Chúc mừng Đại huynh đã trảm trừ một thi." "Ngũ Phương Tiên Thiên Kỳ có Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ ở phương Đông, Ly Địa Diễm Quang Kỳ ở phương Nam, Tố Sắc Vân Giới Kỳ ở phương Tây, Huyền Nguyên

Khống Thủy Kỳ ở phương Bắc và Hạnh Hoàng Kỳ.

Đại huynh đã có Ly Địa Diễm Quang Kỳ để ký thác thiện thi, nếu có thể có được bốn kỳ còn lại, thiện thi cũng sẽ càng thêm cường đại.” Thông Thiên nói.

“Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ nằm trong tay Cộng Công, Tố Sắc Vân Giới Kỳ nằm trong tay Thiên Dao, còn Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ và Hạnh Hoàng Kỳ thì không rõ ở đâu, có lẽ trong tay Lão sư.” Nguyên Thủy lắc đầu.

Thái Thượng đã có chủ ý, muốn dùng Thái Ất Phất Trần trong tay để ký thác thiện thi.

Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên phân thành bốn, hóa thành Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý, Thanh Bình Kiếm và một đoàn tạo hóa, lần lượt được Tam Thanh và Cộng Công có được.

Nếu dung hợp Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm, chí ít cũng sẽ thành cửu phẩm thanh liên, thậm chí thập phẩm hoặc thập nhất phẩm.

Thái Ất Phất Trần là chứng đạo pháp bảo của Thái Thượng, Tam Bảo Ngọc Như Ý là chứng đạo pháp bảo của Nguyên Thủy, Thanh Bình Kiếm là chứng đạo pháp bảo của Thông Thiên.

“Nếu bây giờ dùng Ly Địa Diễm Quang Kỳ đổi Tam Bảo Ngọc Như Ý với Nguyên Thủy, hoặc đổi Thanh Bình Kiếm với Thông Thiên, thì không vấn đề gì, nhưng không phải lúc này.” Thái Thượng thầm tính.

Cùng với việc tu vi của Nguyên Thủy và Thông Thiên đột phá, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm cũng đang trưởng thành.

Thái Thượng nghĩ xa hơn, nếu dùng Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm để ký thác tam bảo, tam thi hợp

nhất sẽ dễ dàng hơn, và có thể đạt được đạo của Nguyên Thủy và Thông Thiên, thậm chí dung hợp ra Bàn Cổ nguyên thần chi đạo.

Đương nhiên, Thái Thượng sẽ không nói pháp này cho Nguyên Thủy và Thông Thiên biết.

Nếu để Nguyên Thủy và Thông Thiên biết, Thái Thượng sẽ khó lòng có được Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm.

Thực ra, tốt nhất là có được Khai Thiên Tam Bảo, dùng Khai Thiên Tam Bảo để ký thác tam thi, chắc chắn là tốt nhất.

Khi tam thi hợp nhất, Khai Thiên Tam Bảo có lẽ sẽ dung hợp thành Bàn Cổ Phủ, một bảo vật có thể siêu việt tiên thiên chí bảo, nhưng muốn có được Khai Thiên Tam Bảo quá khó.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện ở tầng trời thứ ba mươi hai của Thiên Đình.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa đang đàm đạo.

"Muội muội, muội không đùa đấy chứ!

Chương 130

Thái Thượng lại trảm trừ một thi ở Tử Tiêu Cung sao?" Phục Hy không dám tin.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không dám tin.

"Là thật đấy, Lão sư đã ban Ly Địa Diễm Quang Kỳ cho Thái Thượng sư huynh." Nữ Oa cười khổ nói.

Tận mắt chứng kiến Thái Thượng trảm trừ một thi ở Tử Tiêu Cung, Nữ Oa đã bị đả kích sâu sắc.

"Ly Địa Diễm Quang Kỳ?

Thêm Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ trong tay Cộng Công, Ngũ Phương Tiên Thiên Kỳ đã xuất hiện ba kiện rồi." Đế Tuấn nói.

"Hoặc là, Hạnh Hoàng Kỳ và Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cũng đang nằm trong tay Hồng Quân Thánh nhân." Đông Hoàng Thái Nhất nói.

"Thủ lĩnh Tam Thanh, chính tông Bàn Cổ, đáng sợ hơn chúng ta tưởng rất nhiều, chúng ta đều đã đánh giá quá thấp." Phục Hy nói.

Thái Thượng trảm một thi tuy khiến Đế Tuấn và những người khác kinh ngạc, nhưng điều khiến Đế Tuấn và những người khác đau đầu nhất lại là Vu Tộc và Bồng Lai.

Vu Tộc cường đại, thực lực vượt xa Thiên Đình; thực lực Bồng Lai tuy không bằng Thiên Đình, nhưng Đông Vương Công lại có phù chiếu của Hồng Quân trong tay.

"Tiếp theo, Đông Hải hẳn sẽ náo nhiệt đây." Đông Hoàng Thái Nhất cười lạnh nói.

Đông Hải Long Cung thần phục Vu Tộc, Bồng Lai lại ở Đông

Hải.

"Đừng quá lạc quan, Đông Hoa không hề ngu ngốc, Vu Tộc không phải là đối thủ hiện tại có thể đối phó, ngoài ra, Vạn Tiên Chi Mẫu cùng thủ hạ của La Hầu, La Hầu và Vu Tộc lại có quan hệ mật thiết." Phục Hy nói với Đông Hoàng Thái Nhất.

Lúc này, lại thấy Nữ Oa lấy ra một Hồng Tú Cầu.

Hồng Tú Cầu cũng là một kiện tiên thiên linh bảo, ẩn chứa pháp tắc nhân duyên, Nữ Oa có được khi du lịch Hồng Hoang một lần.

Hiện nay, Nữ Oa lại có chút cảm ngộ về đạo nhân duyên.

Nữ Oa có một trực giác mạnh mẽ, Hồng Tú Cầu có thể giúp nàng đạt được đại công đức, cũng như tăng cường đáng kể sức mạnh Thiên Đình.

"Oa Hoàng?" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hỏi.

"Đừng quấy rầy." Phục Hy nói.

Nữ Oa hai tay nâng Hồng Tú Cầu, tâm không vướng bận cảm ngộ đạo nhân duyên.

Trong lúc Nữ Oa cảm ngộ, có như thần trợ giúp.

Trong cõi mờ mịt, thiên đạo vận chuyển ẩn mình trợ giúp Nữ Oa.

Là trùng hợp?

Hay là do Hồng Quân làm?

Trừ trùng hợp ra, cũng chỉ có Hồng Quân, người có nguyên thần ký thác thiên đạo, mới có năng lực như vậy thôi!

"Thì ra là vậy." Trên mặt Nữ Oa hiện lên một nụ cười.

Nhân duyên thần quang màu hồng phấn từ Hồng Tú Cầu trong tay Nữ Oa phát ra, bao phủ toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện.

Thông qua việc cảm ngộ đạo nhân duyên bên trong Hồng Tú Cầu, Nữ Oa biết rằng nên có Thiên Địa Nhân Tam Hôn.

Bất luận là Thiên Hôn, Địa Hôn hay Nhân Hôn, đều mang lại đại công đức.

Chỉ có Nữ Oa sử dụng Hồng Tú Cầu mới có thể định ra Thiên Địa Nhân Tam Hôn.

"Dưới thiên đạo, nên có Thiên Hôn, Địa Hôn và Nhân Hôn." Nữ Oa nói.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy đều đầy dấu hỏi.

"Chủ Thái Dương Tinh và chủ Thái Âm Tinh vốn là trời tác hợp, hợp lẽ nên hoàn thành Thiên Hôn, đây là đại công đức, đối với Thiên Đình cũng có lợi ích cực lớn." Nữ Oa nói với Đế Tuấn.

Thực ra, ngoài các sinh linh tiên thiên được thai nghén từ Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh vốn là trời tác hợp, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu cũng vậy, nhưng Nữ Oa sẽ không dùng Hồng Tú Cầu để giúp Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu hoàn thành Thiên Hôn.

Nghe Nữ Oa nói vậy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau.

"Huynh trưởng, đây là chuyện tốt trời ban a!" Đông Hoàng Thái Nhất cười nói.

Hiển nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất muốn Đế Tuấn đạt được công đức Thiên Hôn.

Đế Tuấn cũng đang tính toán.

Thái Âm Tinh là một trong hai trận nhãn của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, vô cùng trọng yếu.

Trên Thái Âm Tinh có hai tỷ muội Hi Hòa, Thường Hi, đều là cường giả cấp Đại La Kim Tiên.

"Chỉ không biết hai nữ thần trên Thái Âm Tinh có nguyện ý hay không." Đế Tuấn nói.

Bất luận là hoàn thành Thiên Hôn với Hi Hòa hay với Thường Hi, Đế Tuấn đều không bận tâm.

Theo Đế Tuấn, chỉ cần hoàn thành Thiên Hôn, sẽ nhận được công đức, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sẽ càng mạnh, Thiên Đình sẽ tăng cường hai cường giả, thật là nhất cử đa đắc.

"Ta sẽ đi Thái Âm Tinh khuyên nhủ." Nữ Oa nói.

Ngay lập tức, Nữ Oa rời Lăng Tiêu Bảo Điện, cưỡi mây đạp gió, bay về phía Thái Âm Tinh.

Trên Thái Âm Tinh, trong Quảng Hàn Cung, Nữ Oa đang khuyên nhủ Hi Hòa và Thường Hi.

"Hãy nhường công đức Thiên Hôn này cho tỷ tỷ đi!" Thường Hi nhìn Hi Hòa nói.

Hi Hòa cũng đang cân nhắc, theo lời Nữ Oa, công đức Thiên Hôn không hề nhỏ, Nữ Oa sẽ được một thành, Hồng Tú Cầu được một thành, còn Hi Hòa có thể được bốn thành.

Nhưng, khí vận của Hi Hòa lại sẽ liên kết với Đế Tuấn, nếu Thiên Đình và Vu Tộc khai chiến, nàng sẽ không thể đứng ngoài.

Tuy nhiên hiện tại, Hi Hòa lại có thể đạt được không ít lợi ích.

Sau một hồi cân nhắc, Hi Hòa đã đồng ý.

Có Hi Hòa đồng ý, mọi chuyện cũng trở nên đơn giản.

Nữ Oa tế Hồng Tú Cầu, một sợi nhân duyên tuyến mảnh mai nối liền trên thân Hi Hòa, đầu còn lại nối liền trên thân Đế Tuấn, cứ thế,

Thiên Hôn cũng hoàn thành.

Ngay khi Thiên Hôn hoàn thành, trời giáng đại công đức, bốn thành thuộc về Đế Tuấn, bốn thành thuộc về Hi Hòa, Nữ Oa và Hồng Tú Cầu mỗi bên được một thành.

Hấp thu một thành công đức Thiên Hôn, phẩm cấp Hồng Tú Cầu tuy không đề thăng, nhưng uy lực lại tăng cường không ít.

Nữ Oa trực tiếp hấp thu công đức để đề cao tu vi.

Tuy Nữ Oa không thể đột phá Chuẩn Thánh, nhưng tu vi cũng tiến bộ không nhỏ.

"Công đức Thiên Hôn lớn hơn tưởng tượng, nếu lại có được hai thành công đức Địa Hôn và Nhân Hôn, Hồng Tú Cầu có lẽ có thể thăng cấp thành cực phẩm tiên thiên linh bảo, ta cũng nên đột phá Chuẩn Thánh." Nữ Oa thầm nghĩ.

Hiện tại, Hồng Tú Cầu chỉ là thượng phẩm tiên thiên linh bảo.

Khi Đế Tuấn và Hi Hòa hoàn thành Thiên Hôn, dưới sự cảm ứng của thiên đạo, trên Thái Dương Tinh đang thai nghén mười tiểu Kim Ô.

Tại Thiên Đình.

Hấp thu bốn thành công đức Thiên Hôn, tu vi của Đế Tuấn một lần đột phá, từ cấp Đại La Kim Tiên đột phá thành Chuẩn Thánh.

Tâm thần vừa động, Đế Tuấn tế xuất Hà Đồ Lạc Thư, bắt đầu thôi diễn.

Với tu vi Chuẩn Thánh hiện tại của Đế Tuấn, cộng thêm Hà Đồ Lạc Thư, dù việc thôi diễn không sánh được với Hỗn Nguyên Thánh nhân, nhưng cũng vô cùng tường tận.

Chỉ một lát sau, Đế Tuấn đã biết trên Thái Dương Tinh đang thai

nghén mười tiểu Kim Ô.

Vài trăm năm sau, mười tiểu Kim Ô sẽ ra đời.

Mười tiểu Kim Ô được thai nghén trên Thái Dương Tinh không phải là đệ đệ hay muội muội của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, mà là con của Đế Tuấn.

Đó là do lực lượng thiên đạo tác động, kết hợp một tia bản nguyên của Thái Dương Tinh và một tia bản nguyên của Thái Âm Tinh mà diễn hóa thành.

Khi Đế Tuấn nói cho Đông Hoàng Thái Nhất biết trên Thái Dương Tinh đang thai nghén mười tiểu Kim Ô, Đông Hoàng Thái Nhất cũng kích động.

"Không ngờ một Thiên Hôn lại có lợi ích lớn đến thế." Đông Hoàng Thái Nhất cũng cảm thán.

Đế Tuấn đã đột phá Chuẩn Thánh, Đông Hoàng Thái Nhất cũng có một Chuẩn Thánh phân thân.

Thái Dương Tinh lại đang thai nghén mười tiểu Kim Ô, căn cước tuy không bằng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng cũng không kém quá nhiều, khi trưởng thành cũng sẽ có sức mạnh không nhỏ.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lấy Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm trận nhãn, sự phối hợp chắc chắn sẽ càng thêm ăn ý.

Chương 131

Khi cần thiết, tỷ muội Hi Hòa và Thường Hi chắc chắn sẽ ra tay giúp Thiên Đình.

Hơn nữa, uy lực Hồng Tú Cầu của Nữ Oa càng lớn, tu vi của Nữ Oa cũng tiến bộ không nhỏ.

Các loại lợi ích này, đã tăng cường đáng kể sức mạnh của Thiên Đình.

Có thể nói, một Thiên Hôn đã khiến khoảng cách giữa Thiên Đình và Vu Tộc thu hẹp rất nhiều.

Bất Chu Sơn, Cộng Công đang cảm ngộ đại đạo.

Bỗng nhiên, Cộng Công tâm huyết dâng trào, bói toán một quẻ, lập tức biết Đế Tuấn và Hi Hòa đã hoàn thành Thiên Hôn.

Đối với việc Đế Tuấn và Hi Hòa hoàn thành Thiên Hôn, Cộng Công đã có sự chuẩn bị tâm lý.

Muốn hoàn thành Thiên Hôn, ngoài việc cần Hồng Tú Cầu, còn cần có sự trời tác hợp.

Hiện tại, ở Hồng Hoang không có mấy cặp trời tác hợp như vậy.

Đế Tuấn có thể trời tác hợp với Hi Hòa, cũng có thể trời tác hợp với Thường Hi; Đông Hoàng Thái Nhất cũng có thể trời tác hợp với Hi Hòa, hoặc với Thường Hi; còn có Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu.

Khi có người thông qua Hồng Tú Cầu lĩnh ngộ pháp tắc nhân duyên, thiên đạo đã định sẵn có Thiên Địa Nhân Tam Hôn.

Sau Thiên Hôn là Địa Hôn, cần có sự đất tác hợp.

“Cùng với việc Thiên Hôn thành tựu, thực lực Thiên Đình đại tăng, tiếp theo, mười tiểu Kim Ô cũng sẽ xuất hiện.” Cộng Công trong lòng tính toán.

Ngoài ra, Cộng Công cũng đang mưu tính Địa Hôn.

Nhân tuyển để hoàn thành Địa Hôn, Vu Tộc có không ít, mấu chốt là Hồng Tú Cầu.

Cộng Công có thể khẳng định, Hồng Tú Cầu đang nằm trong tay Nữ Oa, với quan hệ giữa Nữ Oa và Vu Tộc, nàng sẽ không ban công đức Địa Hôn cho Vu Tộc.

Trao đổi lợi ích?

Nếu Nữ Oa chịu thiệt, chắc chắn sẽ không làm.

Cách tốt nhất là nhân quả.

Bởi vì Thiên Hôn, khí vận Thiên Đình đã tăng cường không ít, bên này tăng thì bên kia giảm, khí vận Vu Tộc cũng chịu ảnh hưởng đôi chút.

Chủ yếu là khí vận Vu Tộc quá lớn, khí vận Thiên Đình lại tăng cường quá nhiều, nên điều này cũng không thể tránh khỏi.

May mắn thay Vu Tộc có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận trấn áp khí vận, có Tam Xoa Kích, Thập Nhất Phẩm Hắc Liên, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Lục Đạo Luân Hồi, Huyền Hoàng Bảo Tháp… trấn áp khí vận, nếu không, e rằng đã mất đi không ít khí vận rồi.

“Vu Tộc cần nhiều khí vận hơn.” Cộng Công thầm nghĩ.

Lúc này, Cộng Công nhìn Huyền Tẫn Chi Môn.

Huyền Tẫn Chi Môn là tiên thiên chí bảo, nếu có thể luyện hóa, không chỉ thực lực Cộng Công tăng cường, mà còn có thể trấn áp khí

vận của chính nó.

Khí vận của nó và khí vận Vu Tộc mật thiết không thể tách rời, như vậy, khí vận Vu Tộc cũng sẽ đề cao.

Ngoài ra, là tiên thiên chí bảo, ít nhiều cũng có thể trấn áp khí vận.

Nhưng, muốn luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn cần phải giải quyết hỗn độn nguyên thần của Thái Cổ hỏa chi ma thần trước.

Mười hai lá Đô Thiên Thần Sát Phiên bố trí thành đại trận, Huyền Tẫn Chi Môn nằm trong trận, bị thần sát chi khí trói buộc, chịu đựng thần lôi oanh kích.

Lúc này, trừ Cộng Công, còn có Chúc Cửu Âm và Xa Bỉ Thi hai người.

Hiện tại, cũng chỉ có ba Tổ Vu ở Bất Chu Sơn.

Hồng Hoang quá lớn, cơ duyên vô số, cùng với việc thế lực Vu Tộc không ngừng bành trướng, trở lực gặp phải cũng càng lúc càng lớn, do đó, không thể nào mười hai Tổ Vu đều tọa trấn Bất Chu Sơn.

Cùng với việc thế lực Vu Tộc không ngừng mở rộng, và Lục Đạo Luân Hồi ngày càng hoàn thiện, khí vận Vu Tộc cũng liên tục tăng lên.

Nhưng, vì Thiên Hôn, khí vận Thiên Đình đã tăng vọt không ít, cũng dẫn đến khí vận Vu Tộc chịu ảnh hưởng lớn.

Để ổn định khí vận Vu Tộc, và khiến khí vận Vu Tộc mạnh hơn, Cộng Công muốn luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn tiên thiên chí bảo, nhưng trước tiên phải giải quyết hỗn độn nguyên thần bên trong.

Dưới sự hợp lực thao túng của ba người Cộng Công, Chúc Cửu Âm và Xa Bỉ Thi, uy lực của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận do mười hai lá Đô Thiên Thần Sát Phiên bố trí không ngừng tăng cường.

"Ầm ầm ầm…" Tiếng sấm rền vang không ngớt, thần lôi cuồng

bạo oanh kích.

Cộng Công càng tế Tam Xoa Kích và Thập Nhất Phẩm Hắc Liên.

Tam Xoa Kích vừa động, phát ra khai thiên phủ quang, lại có thủy chi pháp tắc đạo quả.

Thập Nhất Phẩm Hắc Liên thì hóa thành diệt thế đại ma.

Cộng Công cũng không lo lắng phá hủy Huyền Tẫn Chi Môn, dù sao đây cũng là tiên thiên chí bảo, không dễ bị hư hại, chỉ cần hư hại không nghiêm trọng, có thể tự mình phục hồi.

Muốn giải quyết hỗn độn nguyên thần bên trong Huyền Tẫn Chi Môn mà Huyền Tẫn Chi Môn không hề bị tổn hại chút nào thì không mấy khả thi.

"Phanh!" Khai thiên phủ quang bổ trúng Huyền Tẫn Chi Môn, khiến hào quang của nó tối đi.

Diệt thế đại ma vừa tiếp xúc Huyền Tẫn Chi Môn, hỗn độn nguyên thần bên trong liền thống khổ thảm thiết kêu la.

Khi Tam Xoa Kích và diệt thế đại ma kết hợp với nhau, càng trở nên vô cùng đáng sợ.

Mất vài trăm năm, hỗn độn nguyên thần bên trong Huyền Tẫn Chi Môn cuối cùng cũng tiêu tán.

Giải quyết xong nguyên thần bên trong Huyền Tẫn Chi Môn, Cộng Công cũng lộ vẻ tươi cười.

Như vậy, có thể luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn rồi.

Nhưng, cần phải tìm một người để thử luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn trước, nếu không có vấn đề gì, Cộng Công luyện hóa sau cũng không muộn.

Cộng Công cũng có chút lo lắng, vạn nhất vừa luyện hóa Huyền

Tẫn Chi Môn, nguyên thần bị hút vào trong, cũng bị giam cầm bên trong, thì thật là khóc không ra nước mắt.

Có lẽ Cộng Công lo xa, nhưng cẩn thận một chút vẫn hơn.

Huyền Tẫn Chi Môn mang lại cho Cộng Công một cảm giác khó nói, thật kỳ lạ.

"Tiếp theo, tìm một sinh linh để luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn thử xem." Cộng Công thầm nghĩ.

Trên Thái Dương Tinh, khắp nơi là kim hồng sắc hỏa diễm.

Thái Dương Chân Hỏa uy lực kinh người, có thể đốt trời nấu biển.

Đại vu bình thường cũng khó lòng chống đỡ được sự bá đạo của Thái Dương Chân Hỏa.

Tại một nơi trên Thái Dương Tinh, Hà Đồ Lạc Thư bố trí thành Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, bên ngoài Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận lại có ba trăm sáu mươi lăm lá đại tinh thần phiên, có một Thái Cổ Độc Long đang canh giữ.

Chỉ thấy, Thái Cổ Độc Long dài vạn mét, sau lưng có một đôi cánh khổng lồ, có bảy cái đầu, mỗi cái đầu đều có ba sừng rồng.

Thái Cổ Độc Long cũng là sinh linh được thai nghén từ Thái Dương Tinh, nhưng không thể tu luyện nguyên thần, tu vi thân thể có thể sánh với Đại La Kim Tiên.

Trong Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, mười tiểu Kim Ô đã gần như thành hình.

Bỗng nhiên, Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận trở nên bất ổn, ba trăm sáu mươi lăm lá đại tinh thần phiên cũng khẽ rung chuyển.

Để mười tiểu Kim Ô ra đời, cần một lượng lớn Thái Dương Chân

Hỏa.

Chỉ thấy, bảy cái đầu của Thái Cổ Độc Long phát ra tiếng long ngâm, sải cánh bay lên.

Vừa bay lên không trung, thân thể Thái Cổ Độc Long liền biến lớn.

Thái Cổ Độc Long vốn dài vạn mét lập tức dài mười vạn mét, rồi trăm vạn mét, ngàn vạn mét… Cùng với việc thân thể Thái Cổ Độc Long càng lúc càng lớn, chỉ khẽ động một cái, Thái Dương Chân Hỏa trong phạm vi ức vạn dặm liền bị hút đi.

Có được lượng lớn Thái Dương Chân Hỏa, mười tiểu Kim Ô lần lượt ra đời.

Chẳng mấy chốc, chín tiểu Kim Ô đã bay đi, chỉ còn lại một cái cuối cùng.

Mỗi tiểu Kim Ô khi sải đôi cánh đều dài hơn trăm mét.

Lúc này, tiểu Kim Ô cuối cùng cũng mở hai mắt.

"Ta còn sống ư?" Trong mắt tiểu Kim Ô thứ mười có vẻ nghi hoặc.

Đó là Lục Áp, từng là hỏa chi ma thần trong ba ngàn tiên thiên ma thần Thái Cổ, vì ngăn cản Bàn Cổ khai thiên mà bị chém giết, nguyên thần bị giam cầm trong Huyền Tẫn Chi Môn, lại bị Cộng Công và những người khác tiêu diệt, nhưng lại trọng sinh trên thân tiểu Kim Ô này.

Nhanh chóng, Lục Áp đã hiểu rõ.

Ban đầu, hỏa chi ma thần bị Bàn Cổ chém giết, một giọt tinh huyết đã tiên nhập vào mắt phải của Bàn Cổ.

Chương 132

Việc Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đặt Huyền Tẫn Chi Môn cạnh bản nguyên Thái Dương Tinh, trái lại đã mang đến cho Lục Áp một đường sinh cơ.

"Bàn Cổ, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, và cả Cộng Công." Trong mắt Lục Áp dấy lên hận ý.

Hiểu rõ thân phận hiện tại, Lục Áp cũng đang tính toán.

Thân phận thái tử thứ mười của Thiên Đình này có thể mang lại cho Lục Áp không ít lợi ích.

Chín tiểu Kim Ô còn lại đều là Thái Dương Chân Hỏa, trong cơ thể Lục Áp lại có một điểm kim diễm mặt trời.

Dùng một điểm kim diễm mặt trời trong cơ thể để tôi luyện thân thể, có thể đề cao căn cước của Lục Áp.

Hiện tại, căn cước của Lục Áp kém xa Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng nếu dùng kim diễm mặt trời tôi luyện thân thể, có cơ hội sánh ngang với Đế Tuấn.

Đúng lúc đó, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã tới.

Khi nhìn thấy mười tiểu Kim Ô, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều lộ vẻ hân hoan.

Mặc dù mười tiểu Kim Ô hiện tại còn yếu ớt, nhưng tiềm lực lại không nhỏ.

"Thiên Đình của chúng ta đã có mười vị Kim Ô thái tử rồi." Đông Hoàng Thái Nhất nói với Đế Tuấn.

Vì được thai nghén trên Thái Dương Tinh, khả năng mười tiểu

Kim Ô này xuất hiện công chúa Thiên Đình là rất nhỏ.

Nhìn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, trong lòng Lục Áp dấy lên hận ý, nhưng trên mặt lại không hề biến sắc.

Mười tiểu Kim Ô tuy được thai nghén trên Thái Dương Tinh, nhưng lại là con của Đế Tuấn, do đó đều có một phần truyền thừa từ Đế Tuấn.

Thông qua truyền thừa, mười tiểu Kim Ô sẽ biết về Bàn Cổ khai thiên, biết về thế giới Hồng Hoang, biết về Thiên Đạo, Hỗn Nguyên Thánh nhân, Vu Tộc… cũng như có công pháp tu luyện, thần thông, trận pháp… Đế Tuấn không đặt tên cho mười tiểu Kim Ô, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không, mà muốn mười tiểu Kim Ô tự đặt tên.

"Ta tên Lục Áp." Tiểu Kim Ô nhỏ nhất nói.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và chín tiểu Kim Ô còn lại đều kinh ngạc.

"Huynh trưởng, tiểu thập không hề đơn giản đâu!" Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Chín tiểu Kim Ô còn lại cũng đều đã đặt tên.

Khi mười tiểu Kim Ô ra đời, đều có khí vận không nhỏ.

Khí vận của mười tiểu Kim Ô không chỉ liên kết với Đế Tuấn, mà còn liên kết với Hi Hòa, và liên kết với Thái Dương Tinh.

Đương nhiên, khí vận của Đế Tuấn, khí vận của Hi Hòa, khí vận của Thái Dương Tinh, đều chỉ là một phần của khí vận Thiên Đình.

Thiên Đình có mười Kim Ô thái tử, đây không phải chuyện nhỏ, tin tức nhanh chóng lan truyền khắp Hồng Hoang.

Trên Bất Chu Sơn, Cộng Công lại không để ý đến mười tiểu Kim Ô của Thiên Đình, điều y đang cân nhắc là luyện hóa Huyền Tẫn Chi

Môn.

Chỉ cần có thể luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn, Cộng Công sẽ sở hữu hai kiện tiên thiên chí bảo.

Tại một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, mười mấy đại yêu có tu vi Kim Tiên cấp đang run rẩy lo sợ.

Mười mấy đại yêu này có phi cầm, có tẩu thú, có ngoan thạch đắc đạo.

Trước mặt mười mấy đại yêu là Huyền Tẫn Chi Môn.

Huyền Tẫn Chi Môn khổng lồ được pháp lực của Cộng Công nâng đỡ, lơ lửng giữa không trung, quan sát kỹ có thể thấy một vết nứt nhỏ.

Để tiêu diệt hỗn độn nguyên thần bên trong Huyền Tẫn Chi Môn, việc tổn hại một chút là không thể tránh khỏi.

Nhưng, dù sao cũng là tiên thiên chí bảo, khả năng tự phục hồi rất mạnh.

"Một kiện tiên thiên chí bảo, bây giờ, ngươi hãy luyện hóa nó." Cộng Công chỉ vào một đại yêu, ra lệnh.

Tuy mười mấy đại yêu đều có tu vi Kim Tiên cấp, nhưng trước mặt cường giả như Cộng Công lại không dám thở mạnh.

Chỉ cần Cộng Công khẽ động ngón tay, mười mấy đại yêu cũng sẽ thần hình câu diệt.

Nghe lệnh Cộng Công, các đại yêu đều kinh ngạc.

Tuy đều nhìn ra vật phẩm trước mắt là tiên thiên bảo vật, nhưng không phải tiên thiên chí bảo, càng bất ngờ hơn, Cộng Công lại để người khác luyện hóa tiên thiên chí bảo, là sao?

Từng đại yêu đều đầy rắc rối trong đầu.

Đại yêu được Cộng Công chọn lựa run sợ tiến lên phía trước.

Tuy không hiểu ý đồ của Cộng Công, nhưng đại yêu đó vẫn điều động nguyên thần chi lực luyện hóa tiên thiên chí bảo trước mắt.

Khi đại yêu cấp Kim Tiên bắt đầu luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn, ánh mắt Cộng Công chăm chú nhìn.

Chỉ thấy, nguyên thần chi lực của đại yêu cấp Kim Tiên vừa bắt đầu luyện hóa, lập tức, Huyền Tẫn Chi Môn bùng phát ra hào quang chói mắt.

Trong hào quang của Huyền Tẫn Chi Môn, thân thể của đại yêu cấp Kim Tiên hóa thành bột mịn, còn nguyên thần thì bị kéo vào bên trong Huyền Tẫn Chi Môn, không thể thoát ra được nữa.

Nhất thời, các đại yêu còn lại đều sợ hãi không nhẹ.

Sắc mặt Cộng Công khó coi, nỗi lo lắng của y đã đúng.

Quả nhiên, luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn, thân thể bị hủy diệt, nguyên thần bị kéo vào bên trong Huyền Tẫn Chi Môn.

Không chỉ nguyên thần bị giam cầm trong Huyền Tẫn Chi Môn hiểu rõ điều này, mà các đại yêu còn lại cũng đã minh bạch.

Hiển nhiên, vì tiên thiên chí bảo có vấn đề, Cộng Công không dám luyện hóa, nên mới để các đại yêu này luyện hóa.

Vận mệnh của các đại yêu này đã định.

Dù thành công luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn, cũng khó thoát khỏi cái chết.

Hiện tại, đã xác định việc luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn sẽ khiến nguyên thần bị kéo vào, sắc mặt Cộng Công âm tình bất định.

Cộng Công không cam lòng, phát ra một đạo thần lôi.

“Ầm!” Dưới sự oanh kích của một đạo thần lôi từ Cộng Công, nguyên thần bị giam cầm trong Huyền Tẫn Chi Môn liền tiêu tán.

Một nguyên thần cấp Kim Tiên bé nhỏ, Cộng Công muốn diệt thì dễ như trở bàn tay.

“Ngươi, luyện hóa.” Cộng Công lại chỉ vào một đại yêu.

Nhìn thấy kết cục của đại yêu đầu tiên, đại yêu được Cộng Công chọn sợ đến mức tè ra quần.

Cộng Công cũng không nói nhiều, trừng mắt một cái, lập tức, Thái Dương Chân Hỏa chợt hiện, tiếp đó, dưới tác dụng của đồng lực mắt phải, Thái Dương Chân Hỏa ngưng luyện thành kim diễm mặt trời.

Một đoàn kim diễm mặt trời trong khoảnh khắc đã thiêu rụi đại yêu sợ hãi đó thành tro tàn.

“Ngươi.” Cộng Công lại chỉ một đại yêu khác.

Không tuân theo Cộng Công sẽ lập tức thần hình câu diệt, tuân theo thì có thể sống thêm một chút thời gian.

Biết rõ không thể thoát, lại không thể đánh trả, cũng không muốn bị giết ngay, vậy thì chỉ có thể ngoan ngoãn nghe theo.

Giống như đại yêu đầu tiên, vừa bắt đầu luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn, Huyền Tẫn Chi Môn phát sáng, thân thể sinh linh luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn hóa thành bột mịn, nguyên thần bị kéo vào bên trong Huyền Tẫn Chi Môn.

Hai lần đều có cùng một kết quả.

Khi Huyền Tẫn Chi Môn bùng phát ra hào quang chói mắt, Cộng Công cũng cẩn thận cảm nhận, nhận thấy một luồng sức mạnh cường đại, y cũng không quá chắc chắn có thể chống đỡ.

“Nếu ta luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn, thân thể chưa chắc sẽ bị

hủy diệt, nhưng nguyên thần rất có khả năng sẽ bị kéo vào bên trong Huyền Tẫn Chi Môn." Cộng Công thầm nghĩ.

Một kiện tiên thiên chí bảo trong tay, nhưng lại không thể luyện hóa, thật sự khiến người ta khó chịu.

Nhưng, Huyền Tẫn Chi Môn nếu dùng tốt thì vô cùng đáng sợ.

Nếu đặt Huyền Tẫn Chi Môn trước mặt Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Minh Hà, Đông Vương Công và những người khác, ai sẽ từ chối?

Có được Huyền Tẫn Chi Môn, chắc chắn sẽ luyện hóa ngay lập tức.

Chưa chờ Cộng Công lại chọn một đại yêu khác luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn, trong số các đại yêu còn lại có vài kẻ đã chọn bỏ trốn, biết rằng khả năng thoát được rất mong manh, nhưng cũng muốn thử một lần.

Vài đại yêu phân tán bỏ trốn, nhưng, mắt phải Cộng Công đã nhìn chằm chằm vào một đại yêu, trên thân đại yêu bị nhìn chằm chằm liền bốc cháy kim diễm mặt trời.

Với sự bá đạo của kim diễm mặt trời, cộng thêm pháp lực của Cộng Công, các đại yêu bỏ trốn trong khoảnh khắc đã phải chịu kết cục thần hình câu diệt.

Vài đại yêu còn lại, bất đắc dĩ từng kẻ một thử luyện hóa Huyền Tẫn Chi Môn, nhưng kết quả đều như nhau.

Khi đại yêu cuối cùng bị Cộng Công tiện tay nghiền chết, thì chỉ còn lại một mình Cộng Công.

Chương 133

Nhìn Huyền Tẫn Chi Môn, Cộng Công cũng đành bất lực.

Có thể dùng tiên thiên chí bảo để hãm hại người, nhưng cũng không thể hãm hại được vài đại năng, không khéo sẽ chuốc lấy đại nhân quả.

Đột nhiên, Cộng Công cảm thấy Thái Ất Đạo Quả trong cơ thể có chút dị thường.

"Thái Ất Đạo Quả của ta xuất hiện dị thường là vì Huyền Tẫn Chi Môn sao?" Cộng Công khẽ nhíu mày.

Cùng với sự dị thường của Thái Ất Đạo Quả, sau lưng Cộng Công hiện ra hình chiếu của Bàn Cổ.

Khi hình chiếu Bàn Cổ xuất hiện trên thân Cộng Công, toàn bộ Huyền Tẫn Chi Môn đều rung động.

"Vụt!" Huyền Tẫn Chi Môn hóa thành lưu quang, trong khoảnh khắc bay đến sau lưng Cộng Công, dung hợp làm một với hình chiếu Bàn Cổ.

Sau khi dung hợp hình chiếu Bàn Cổ, Huyền Tẫn Chi Môn tùy theo cơ thể Cộng Công mà biến nhỏ lại, lơ lửng phía sau.

Đồng thời, Cộng Công có thể cảm nhận, pháp tắc đạo quả của y, cùng với Thái Ất Đạo Quả, đều có một sự liên kết vi diệu với Huyền Tẫn Chi Môn.

Khi Cộng Công thử giao tiếp với Huyền Tẫn Chi Môn phía sau, lập tức có được không ít cảm ngộ.

Lượng lớn cảm ngộ khiến pháp tắc đạo quả và Thái Ất Đạo Quả của Cộng Công đều đang trưởng thành.

“Tình huống của Huyền Tẫn Chi Môn rốt cuộc là gì?” Sự nghi hoặc trong lòng Cộng Công càng lúc càng lớn.

Hình chiếu Bàn Cổ vừa xuất hiện, Huyền Tẫn Chi Môn liền chủ động dung hợp với nó, lại còn có liên kết với đạo quả của Cộng Công.

Xem ra, Huyền Tẫn Chi Môn dường như có chút quan hệ với Bàn Cổ.

Cộng Công vừa giao tiếp với Huyền Tẫn Chi Môn, liền có được không ít cảm ngộ.

Đồng thời, Cộng Công cũng có thể sử dụng Huyền Tẫn Chi Môn để công kích và phòng ngự, cũng như hút nguyên thần của người khác vào bên trong Huyền Tẫn Chi Môn.

Nhưng, hiện tại Huyền Tẫn Chi Môn đã có liên kết với Cộng Công, cho nên, sau khi hút nguyên thần của người khác vào, nó sẽ phân giải nguyên thần, chuyển hóa thành pháp lực và tin tức.

Hơn nữa, việc sử dụng Huyền Tẫn Chi Môn không dựa vào pháp lực, mà dựa vào đạo quả.

Nói cách khác, pháp tắc đạo quả và Thái Ất Đạo Quả của Cộng Công quyết định uy lực mà y có thể sử dụng từ Huyền Tẫn Chi Môn.

Cộng Công phát hiện, nếu bên trong Huyền Tẫn Chi Môn không có nguyên thần, cứ mỗi mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm sẽ giáng xuống một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo, sau đó mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm nữa sẽ giáng xuống một kiện thượng phẩm tiên thiên linh bảo, tiếp theo là trung phẩm, cuối cùng là hạ phẩm.

Hiện tại, tuy Huyền Tẫn Chi Môn không có nguyên thần, nhưng vì đã dung hợp hình chiếu Bàn Cổ, lại có liên kết với Cộng Công, nên phẩm cấp cũng sẽ không hạ xuống nữa.

Phải nói rằng, Huyền Tẫn Chi Môn thật sự kỳ lạ.

Từ dưới Bất Chu Sơn, Cộng Công bước đi trên đại địa Hồng Hoang.

Dưới sự khống chế của Cộng Công, Huyền Tẫn Chi Môn lơ lửng phía sau đã ẩn đi.

Dưới cấp Hỗn Nguyên Thánh nhân, không ai có thể nhìn thấy Huyền Tẫn Chi Môn phía sau Cộng Công.

Du đãng khắp đại địa Hồng Hoang, Cộng Công chủ yếu là để ngộ đạo.

Thông qua giao tiếp với Huyền Tẫn Chi Môn, Cộng Công đã có không ít cảm ngộ, khoảng cách đến Đại La Đạo Quả cũng không còn quá xa.

Du lịch Hồng Hoang có ích cho việc ngộ đạo của Cộng Công.

Rất nhiều sinh linh thích du lịch Hồng Hoang, không chỉ để tìm kiếm cơ duyên, mà còn giúp ích cho việc ngộ đạo.

Đạo pháp tự nhiên, thiên địa vạn vật cùng đạo khế hợp.

Đặt chân khắp ngàn sông vạn núi, cảm nhận vạn vật, cộng hưởng cùng tự nhiên.

Bỗng nhiên, một con mãng xà dài mấy nghìn mét từ mặt đất vọt ra, há cái miệng rộng như chậu máu cắn về phía Cộng Công.

Mãng xà chỉ là một mãnh thú bình thường, không hề có pháp lực.

"Phanh!" Huyền Tẫn Chi Môn sau lưng Cộng Công phát ra một luồng sáng, hình thành một màn sáng, cản lại đòn tấn công của mãng xà.

Ngay sau đó, Huyền Tẫn Chi Môn lại phát ra một luồng sáng, thân thể mãng xà hóa thành bột mịn, linh hồn bị kéo vào bên trong Huyền Tẫn Chi Môn.

Vừa tiến vào Huyền Tẫn Chi Môn, linh hồn mãng xà liền bị phân giải, chỉ thu được một chút pháp lực, cùng một đoàn tin tức.

Vì Cộng Công thu liễm khí tức, khó tránh khỏi có kẻ không biết điều tự tìm cái chết, cũng vừa hay để y thông thạo việc sử dụng Huyền Tẫn Chi Môn.

Thời gian trôi chảy, tuế nguyệt đổi dời, thương hải tang điền.

Không hay không biết, vài trăm năm đã trôi qua.

Trải qua mấy trăm năm cảm ngộ, Cộng Công chỉ còn một bước nữa là tới Đại La Đạo Quả.

"Muốn thành Đại La Đạo Quả, phải siêu thoát trường hà vận mệnh." Cộng Công trầm tư.

Cộng Công là kẻ xuyên việt, lại là tiên thiên ma thần, tuy chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, lại đang ở Hồng Hoang, nhưng đã siêu thoát trường hà vận mệnh.

Tuy nhiên, Cộng Công cách Đại La Đạo Quả chỉ một chút xíu, một chút xíu đó lại có liên quan đến trường hà vận mệnh.

Rõ ràng đã siêu thoát trường hà vận mệnh, nhưng lại vì trường hà vận mệnh mà không thể thành Đại La Đạo Quả, điều này khiến Cộng Công cũng có chút không hiểu.

Chẳng lẽ, cần phải tiến vào trường hà vận mệnh rồi lại siêu thoát lần nữa?

Đại La, ý nghĩa là vĩnh hằng tiêu dao trong mọi thời không.

Một khi thành Đại La Đạo Quả, sẽ không còn bị vận mệnh trói buộc, có thể tiêu dao trong mọi thời không.

Dưới Đại La, có thể bị xóa sổ thông qua dòng thời gian, cũng có thể bị trục xuất thông qua không gian, nhưng một khi thành Đại La,

thời không cũng không thể làm gì được.

Tu vi nguyên thần của Cộng Công tuy chưa đạt Đại La, nhưng tu vi thân thể đã là Chuẩn Thánh, cộng thêm là tiên thiên ma thần, có Bàn Cổ huyết mạch, do đó, y siêu thoát bên ngoài trường hà vận mệnh.

Ví dụ như Cộng Công xuyên việt đến dòng thời gian Hồng Hoang, thì Cộng Công hiện tại, thậm chí dòng thời gian của tiền thân, đều là Cộng Công hiện tại.

Do đó, không tồn tại việc quay về dòng thời gian cũ, xóa sổ Cộng Công yếu ớt, bởi vì chỉ cần là dòng thời gian liên quan đến Cộng Công, đều là Cộng Công hiện tại, với tu vi, thể chất, pháp bảo, thần thông… như hiện tại.

Nhắm mắt lại, Cộng Công bắt đầu cảm ứng trường hà vận mệnh.

Ba ngàn pháp tắc, vận mệnh tối cao.

Thời Thái Cổ, Bàn Cổ là tiên thiên ma thần đầu tiên, cũng là mạnh nhất, xếp thứ hai dường như là Vận Mệnh Ma Thần.

Còn về Dương Mi, La Hầu, Hồng Quân… thì có thể xếp trong tốp mười.

Vận Mệnh Ma Thần cũng bị Bàn Cổ chém giết, pháp tắc đạo quả của vận mệnh dung nhập vào Hồng Hoang, diễn hóa thành trường hà vận mệnh.

Trường hà vận mệnh ở Hồng Hoang vô sở bất tại, không nhìn thấy, không chạm tới, cũng khó cảm giác được.

Bình thường, cần tu vi nguyên thần cấp Đại La Kim Tiên mới có thể cảm ứng trường hà vận mệnh, Cộng Công khá đặc biệt, sở hữu hỗn độn nguyên thần, cộng thêm Thái Ất Đạo Quả liên kết với Huyền Tẫn Chi Môn, quan trọng nhất là y siêu thoát bên ngoài trường hà vận mệnh, do đó, có thể cảm ứng trường hà vận mệnh.

Trong cảm ứng của Cộng Công, trường hà vận mệnh bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Sinh linh Hồng Hoang, với tu vi nguyên thần dưới Đại La, đều nằm trong trường hà vận mệnh.

Ví dụ như Chúc Dung, tuy có thân thể tiên thiên ma thần, lại có Bàn Cổ huyết mạch, nhưng vì không có nguyên thần, nên vẫn chưa hoàn toàn siêu thoát bên ngoài trường hà vận mệnh, có một phần nằm trong trường hà vận mệnh.

Từ trong trường hà vận mệnh có thể nhìn thấy vận mệnh của vô số sinh linh, cũng có thể nhìn thấy vô số thế giới, có tiểu thế giới, có tiểu thiên thế giới, có cả trung thiên thế giới và đại thiên thế giới, có không gian song song, các dòng thời gian hỗn loạn… Toàn bộ Hồng Hoang, số lượng siêu thoát bên ngoài trường hà vận mệnh là cực kỳ ít.

Cùng với việc Cộng Công cảm ứng trường hà vận mệnh, Thái Ất Đạo Quả cũng đang từng chút một thăng cấp thành Đại La Đạo Quả.

Đồng thời, một số vật chất trong trường hà vận mệnh hội tụ về phía Cộng Công.

Trong cảm giác của Cộng Công là vô số năm, nhưng trên thực tế lại chỉ là một khoảng thời gian ngắn.

Lúc này, đạo hạnh của Cộng Công cũng đã đạt đến Đại La.

Có Đại La Đạo Quả, Cửu Chuyển Nguyên Công sắp đột phá tầng thứ bảy.

Cộng Công lúc này lại hiếu kỳ nhìn một khối nê bản trong tay phải.

Khối nê bản này là do vật chất đặc biệt trong trường hà vận mệnh ngưng tụ thành.

“Vận Mệnh Nê Bản?” Cộng Công vẻ mặt cổ quái.

Ở kiếp trước, Vận Mệnh Nê Bản là thần khí tối cao trong thần thoại Tây Phương, tương đương với Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Sử dụng thần thức bao phủ nê bản trong tay, Cộng Công dò xét bên trong.

Nê bản không phải tiên thiên linh bảo, nhưng lại ẩn chứa pháp tắc vận mệnh hoàn chỉnh.

Chương 134

Chỉ cần tìm linh quang bất diệt tiên thiên dung nhập vào nê bản, nê bản cũng có thể trở thành một hạ phẩm tiên thiên linh bảo, sau đó hấp thu lực lượng vận mệnh để thăng cấp.

Một khi Vận Mệnh Nê Bản trở thành tiên thiên linh bảo, chỉ cần có đủ lực lượng vận mệnh, việc thăng cấp thành tiên thiên chí bảo cũng không thành vấn đề, thậm chí siêu việt tiên thiên chí bảo.

Bên trong tiên thiên linh bảo đều ẩn chứa linh quang bất diệt, nhưng, muốn rút linh quang bất diệt từ bên trong tiên thiên linh bảo ra lại rất khó; hủy hoại tiên thiên linh bảo, linh quang bất diệt cũng sẽ tiêu thất.

Do đó, muốn có được linh quang bất diệt tiên thiên không hề dễ dàng.

Trong hỗn độn bên ngoài trời, việc thai nghén linh quang bất diệt tiên thiên, phải dựa vào vận khí.

Muốn tìm linh quang bất diệt tiên thiên ở Hồng Hoang lại càng khó.

"Cách đơn giản nhất, là rút linh quang bất diệt từ bên trong một kiện tiên thiên linh bảo ra, dung nhập vào Vận Mệnh Nê Bản." Cộng Công thầm nghĩ.

Chỉ cần Vận Mệnh Nê Bản trở thành tiên thiên linh bảo, Cộng Công có thể sử dụng Vận Mệnh Nê Bản để biên chức vận mệnh cho người khác, từ đó hấp thu lực lượng vận mệnh.

Hiện nay, Cộng Công cũng có thể sử dụng Vận Mệnh Nê Bản, nhưng sức mạnh quá nhỏ, cũng không thể hấp thu lực lượng vận

mệnh.

Cất Vận Mệnh Nê Bản đi, Cộng Công lấy ra một hạ phẩm tiên thiên linh bảo, bắt đầu thử rút linh quang bất diệt ẩn chứa trong tiên thiên linh bảo ra.

Mất đi linh quang bất diệt, tiên thiên linh bảo cũng sẽ bị hủy, nhưng, Cộng Công không hề bận tâm đến kiện tiên thiên linh bảo trong tay.

Hủy đi một kiện để tạo Vận Mệnh Nê Bản, thì rất đáng giá.

Tuy nhiên, Cộng Công không thể rút linh quang bất diệt từ trong hạ phẩm tiên thiên linh bảo trong tay ra.

"Nếu tu vi nguyên thần của ta cũng đạt Chuẩn Thánh, có chút khả năng, nhưng khả năng không lớn, xem ra, phải đợi sau khi thành Thánh rồi." Cộng Công trong lòng thở dài.

Hoặc là, có thể đặt hy vọng vào vận khí, vận khí tốt không chừng khi du lịch có thể tìm thấy một linh quang bất diệt tiên thiên.

Bởi khuyết thiếu tiên thiên bất diệt linh quang, Vận Mệnh Nê Bản giờ đây chẳng phải tiên thiên linh bảo, tuy có thể dệt nên vận mệnh, nhưng vận mệnh chi lực lại quá yếu ớt.

"Vận mệnh pháp tắc quả là cường đại." Hiểu rõ hơn về Vận Mệnh Nê Bản, Cộng Công không khỏi cảm thán.

Ngoại trừ khả năng dệt nên vận mệnh cho kẻ khác, còn có thể cải biến vận mệnh của chúng.

Đã thành Đại La Đạo Quả, lại có được Vận Mệnh Nê Bản, tâm tình Cộng Công cũng tốt đẹp, chỉ tiếc là trong Vận Mệnh Nê Bản không có tiên thiên bất diệt linh quang.

Cộng Công tạm thời lại không thể từ trong tiên thiên linh bảo rút

ra bất diệt linh quang.

Nếu đi vào Thiên Ngoại Hỗn Độn, càng dễ tìm thấy tiên thiên bất diệt linh quang, nhưng nếu chạm trán Dương Mi, Cộng Công tất nhiên sẽ vẫn lạc.

Tại Hồng Hoang, có Thiên Đạo quy tắc tồn tại, chỉ cần khí số chưa tận, cùng nhân quả ràng buộc, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không dám tùy ý vọng động, nhưng trong Hỗn Độn thì không có hạn chế đó.

Bởi vậy, Hồng Quân bản thể giáng lâm Hồng Hoang, tuy có thể một tay diệt Vu Tộc, song vì khí vận Vu Tộc, cùng những nhân tố khác, Y sẽ không động thủ, chỉ thuận theo Thiên Số mà tính toán.

Kế tiếp, Cộng Công trước tiên phải đề thăng tu vi Nguyên Thần lên Đại La Kim Tiên cấp.

Có Đại La Đạo Quả, tu vi Nguyên Thần muốn đạt Đại La Kim Tiên cấp chỉ là chuyện nước chảy thành sông, không mất quá nhiều thời gian.

Cách Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại gần thêm một bước, nhưng Cộng Công không hề lơi lỏng.

Hồng Quân đã tại Tử Tiêu Cung giảng đạo hai lần, lần thứ ba sẽ định ra thánh vị, phân bảo hợp Đạo.

Một khi Hồng Quân hợp Đạo thành công, trở thành một phần của Thiên Đạo, thì các thánh vị được định ra sẽ được Thiên Đạo công nhận, cứ như vậy, Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều đã được Thiên Số chú định sẽ thành Thánh.

Kể từ khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai đã được đẩy sớm, vậy thời điểm giảng đạo lần thứ ba ắt sẽ là một ẩn số.

"Tất phải mau chóng tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công đạt đến

đệ bát chuyển.” Cộng Công sắc mặt kiên định.

Chỉ cần Cửu Chuyển Nguyên Công tu luyện đến đệ bát chuyển, thêm vào Cửu Chuyển Huyền Công vốn đã ở đệ bát chuyển, rồi dùng Lực chi Pháp Tắc đột phá, nếu thành công, sẽ song song đạt đệ cửu chuyển.

Bỗng nhiên, Cộng Công cảm thấy tâm thần bất an, tựa hồ có chuyện chẳng lành sắp xảy ra.

Thử bói toán, lại phát hiện thiên cơ bị kẻ khác che lấp, khiến Cộng Công nhíu mày. …… Phượng Tê Sơn, sừng sững tại phương Đông Hồng Hoang đại địa, cách Bất Chu Sơn mấy vạn vạn quang niên.

Thế núi hùng vĩ, linh khí sung túc, chung linh dục tú, tuy không thể sánh bằng Bất Chu Sơn và Côn Luân Sơn, nhưng so với Tây Phương Tu Di Sơn cũng chẳng kém bao nhiêu, quả là một phúc địa hiếm có.

Phượng Tê Sơn cũng là đạo tràng của huynh muội Phục Hy và Nữ Oa.

Phục Hy và Nữ Oa tuy đều là Yêu Hoàng Thiên Đình, nhưng phần lớn thời gian lại ở Hồng Hoang đại địa.

Trong động thiên thế giới sâu trong Phượng Tê Sơn, Phục Hy và Nữ Oa đang hợp lực tu phục một kiện tiên thiên linh bảo.

Chỉ cần tiên thiên linh bảo không bị tổn thương bản nguyên, có thể tự mình tu phục, nhưng cũng có thể đẩy nhanh tốc độ tu phục.

Chỉ thấy, tiên thiên linh bảo mà Phục Hy và Nữ Oa đang tu phục là một lá đại kỳ, mặt kỳ có màu xanh lục sẫm.

Tuy chỉ là một thượng phẩm tiên thiên linh bảo, nhưng Phục Hy và Nữ Oa lại rất coi trọng.

“Thiên Dao đã dùng tiên pháp thần thông để lại ấn ký lên Tố Sắc

Vân Giới Kỳ, ban ra tiên lực, khi Tố Sắc Vân Giới Kỳ triển khai, liền có thể tụ tiên, lá cờ này có thể gọi là Chiêu Yêu Phiên, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể tăng lên gấp mười lần, thậm chí còn hơn thế nữa." Phục Hy mỉm cười.

Tây Vương Mẫu lấy Tố Sắc Vân Giới Kỳ làm Tụ Tiên Kỳ, chỉ cần cờ vừa triển khai, nữ tiên dưới trướng sẽ tụ tập, được khải phát, Phục Hy liền làm ra Chiêu Yêu Phiên.

Vấn đề lớn nhất của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tại Thiên Đình là sự phối hợp của người bày trận.

Muốn bày thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, cần ức vạn sinh linh đồng tâm hiệp lực, muốn khiến ức vạn sinh linh phối hợp ăn ý lại là một vấn đề lớn.

"Nếu chỉ như Tụ Tiên Kỳ, tác dụng không lớn, Huynh trưởng..." Nữ Oa thần sắc khẽ động.

"Để quần yêu gửi gắm một tia Nguyên Thần vào Chiêu Yêu Phiên." Phục Hy lãnh đạm nói.

Nữ Oa trầm mặc...

Một tia Nguyên Thần ở Chiêu Yêu Phiên, Chuẩn Thánh, sinh tử cũng nằm trong tay chủ nhân Chiêu Yêu Phiên, cử động này tất nhiên sẽ khiến lòng người đại loạn.

Dưới Nguyên Thần chi lực của Phục Hy và Nữ Oa, lá đại kỳ bị hư hại đã tu phục hoàn tất.

Nếu không có Phục Hy và Nữ Oa, lá kỳ này ít nhất phải vạn năm mới có thể tu phục.

Tu phục xong kỳ, Phục Hy mang kỳ đến Thiên Đình.

Vừa đến Thiên Đình, gặp Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất,

Phục Hy liền lấy kỳ ra, trình bày diệu pháp.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều lộ vẻ cuồng hỉ.

"Hy Hoàng diệu pháp này thật cao thâm, chỉ cần quần yêu một tia Nguyên Thần ở Chiêu Yêu Phiên, thao khống lá kỳ này, có thể điều khiển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận như tay sai ngón tay, uy lực so với hiện tại phải tăng cường gấp mười, thậm chí trăm lần." Đế Tuấn cười lớn.

"Không chỉ như vậy, có một tia Nguyên Thần ở Chiêu Yêu Phiên, chúng cũng không dám phản bội." Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng cười.

Còn về việc đắc tội quần yêu, khiến lòng người đại loạn, thì cũng chẳng có cách nào khác, có được ắt có mất.

"Trước tiên từ Thập Đại Yêu Thần bắt đầu." Phục Hy đề nghị.

Nếu tập hợp quần yêu Thiên Đình, để mỗi yêu đều phân ra một tia Nguyên Thần vào Chiêu Yêu Phiên, khẳng định sẽ xảy ra đại sự, bởi vậy, cần phải từng bước một.

Đối với đề nghị của Phục Hy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều không có ý kiến.

Bất quá, Thập Đại Yêu Thần hiện tại chỉ có ba người ở Thiên Đình, bảy người còn lại đang ở bên ngoài.

Dưới sự triệu hoán của Đế Tuấn, ba Yêu Thần ở Thiên Đình đã lập tức đến.

Bạch Trạch, Quỷ Xa và Thương Dương.

Bạch Trạch là thủ lĩnh Thập Đại Yêu Thần, tiên phong đạo cốt, khí chất nho nhã, tay cầm một cây quạt lông, ánh mắt sắc sảo.

Căn cước của Thương Dương là một túc Thanh Điểu, có uyên

nguyên lớn với Phượng Hoàng tộc, khi hóa hình nhân thân thì là một nữ tử xinh đẹp.

Còn Quỷ Xa, bản thể là Cửu Đầu Điểu, còn gọi là Cô Hoạch Điểu, sau khi hóa hình nhân thân là một nam tử anh vũ, tay cầm Phương Thiên Họa Kích.

Thấy Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy ba vị Yêu Hoàng có mặt, ba người Bạch Trạch nhìn nhau.

Đế Tuấn cũng không nói lời thừa, trực tiếp trình bày tầm quan trọng của Chiêu Yêu Phiên đối với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

"Vu Tộc thế lớn, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vô cùng khủng bố, nếu không thể hoàn toàn phát huy uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thì không thể chống lại." Phục Hy nói.

Sắc mặt Bạch Trạch, Quỷ Xa và Thương Dương đều không tốt, ba người chúng cũng không muốn sinh tử nằm trong tay kẻ khác.

Thấy ba người Bạch Trạch đều trầm mặc, chậm chạp không mở miệng, Đông Hoàng Thái Nhất vung tay, Chuẩn Thánh phân thân xuất hiện, đồng thời, Đế Tuấn cũng phóng ra khí thế Chuẩn Thánh.

Muốn ba người Bạch Trạch cam tâm tình nguyện phân ra một tia Nguyên Thần vào Chiêu Yêu Phiên là không thể, vậy thì chỉ có thể dùng thực lực bức bách.

Kỳ thực, không cần động đến Chuẩn Thánh phân thân, với thực lực bản thể của Đông Hoàng Thái Nhất, cũng có thể dễ dàng đánh bại ba Yêu Thần.

Chương 135

Thực lực Phục Hy tuy không bằng bản thể Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng cũng chẳng kém bao nhiêu.

Đế Tuấn càng có tu vi Chuẩn Thánh.

Trong cục diện này, ba người Bạch Trạch cũng không có lựa chọn nào khác, đành bất đắc dĩ phân ra một tia Nguyên Thần.

Khi ba người Bạch Trạch đều phân ra một tia Nguyên Thần, trên mặt Đế Tuấn hiện lên nụ cười, tế Chiêu Yêu Phiên, thu lấy một tia Nguyên Thần mà ba người đã phân ra.

Cứ như vậy, kẻ nắm giữ Chiêu Yêu Phiên cũng nắm giữ sinh tử của ba người Bạch Trạch.

Trên U Minh Huyết Hải, Minh Hà và Phong Đô Đại Đế đang đối trì.

Sau lưng Minh Hà là mấy chục vạn A Tu La, sau lưng Phong Đô Đại Đế là Đại Vu và Tiểu Vu, có Quỷ Binh Quỷ Tướng.

Trong tiếng "kẽo kẹt", quân đội khô lâu Địa Phủ cũng đã đến.

Có kỵ sĩ Địa Ngục cưỡi vong linh cốt mã, có cả cốt long khổng lồ.

Về mặt nhân số, phe Địa Phủ hơn A Tu La gấp mười lần trở lên, nhưng mỗi A Tu La đều có chiến lực khá mạnh.

Khi Minh Hà tự giam mình trong Luân Hồi ba ngàn năm, cộng thêm việc đi Tử Tiêu Cung nghe đạo, Địa Phủ không chỉ một lần khai chiến với A Tu La, chiến quả cũng không nhỏ.

Giờ đây, một phần trăm bản nguyên Huyết Hải đã nằm trong tay Phong Đô Đại Đế.

Minh Hà muốn luyện hóa Huyết Hải, cần toàn bộ bản nguyên Huyết Hải.

Chân đạp Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, nghiệp hỏa thiêu đốt, Minh Hà một tay Nguyên Đồ, một tay A Tỳ, sát ý lẫm liệt.

"Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ, dưới Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên cấp cũng là lâu nghĩ." Minh Hà lạnh lùng cười.

Hiện tại, tu vi của Phong Đô Đại Đế là Đại La Kim Tiên cấp, nhưng Minh Hà lại là Chuẩn Thánh, bởi vậy, Minh Hà cho rằng phần thắng nằm trong tay mình.

Trong Huyết Hải, chiến lực của đại quân Địa Phủ bị hạn chế rất lớn.

A Tu La trong Huyết Hải lại không bị hạn chế, ngược lại còn mạnh hơn, đó cũng là một át chủ bài của Minh Hà.

"Thắng bại chưa phân rõ, giờ nói lời đó e rằng còn quá sớm!" Phong Đô Đại Đế nói.

Vì tu vi Phong Đô Đại Đế chỉ là Đại La Kim Tiên cấp, Minh Hà trong lòng sinh khinh thị, kỳ thực cũng là lẽ thường.

Tuy tồn tại việc vượt cấp chiến đấu, nhưng một trận chiến giữa Đại La Kim Tiên cấp và Chuẩn Thánh, độ khó thực sự quá lớn, huống chi là đánh bại Chuẩn Thánh.

Mặc dù đều là tiên thiên sinh linh được Huyết Hải thai nghén, nhưng Minh Hà nắm giữ bản nguyên Huyết Hải nhiều hơn.

Chiến đấu vừa chạm là phát, Phong Đô Đại Đế liền lay động thân mình biến hóa, hiển hóa ra bản thể, lại là một con Huyết Sí Hắc Văn khổng lồ.

Đôi cánh của Huyết Sí Hắc Văn giang rộng đủ mấy trăm mét.

Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút xuất hiện một trái một phải sau lưng Phong Đô, đồng thời, Lục Đạo chi lực cường đại từ Luân Hồi truyền ra, gia trì lên người Phong Đô.

Có Lục Đạo chi lực gia trì, thực lực Phong Đô đề cao biên độ lớn.

Huyết quang lóe lên, Phong Đô xông về phía Minh Hà.

Minh Hà không hề e sợ, vung song kiếm nghênh đón.

"Rầm!" Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút va chạm khiến Thập Nhị Phẩm Hồng Liên bất ổn, tiếp đó, mỏ của Phong Đô đột phá phòng ngự nghiệp hỏa.

"Leng keng!" Song kiếm Nguyên Đồ và A Tỳ cản lại mỏ Phong Đô, lại phát ra tiếng kim thiết giao minh.

"Hả?" Minh Hà trợn to mắt, không ngờ mỏ của Huyết Sí Hắc Văn trước mặt lại kiên cứng như vậy, Nguyên Đồ và A Tỳ do đại pháp lực thúc đẩy lại không thể tổn hại chút nào.

Mỏ là phần kiên cứng nhất trên toàn thân Huyết Sí Hắc Văn, mặc dù hiện tại chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên cấp, nhưng có Lục Đạo chi lực gia trì, mỏ đã có thể sánh ngang cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Theo trận chiến giữa Phong Đô và Minh Hà, đại quân A Tu La và đại quân Địa Phủ cũng bắt đầu chém giết.

Nhất thời, trên Huyết Hải sóng đào cuồn cuộn.

Chiến đấu càng lúc càng ác liệt, từng đạo huyết thần tử xuyên qua xuyên lại.

Ngoại trừ Minh Hà tu luyện huyết thần tử phân thân, tộc A Tu La hầu như ai nấy đều tu luyện, có A Tu La tự mình tu luyện thành huyết thần tử, cũng có kẻ tu luyện huyết thần tử phân thân.

Như mười Đại A Tu La Ba Tuần, mỗi người đều có hơn mười

huyết thần tử phân thân.

Lại thấy, Ngũ Phương Quỷ Đế, Thập Đại Diêm La và Mạnh Bà, đều tế ra một bình ngọc màu hồng, tiếp đó, vô số huyết sắc văn tử dày đặc bay ra từ trong bình.

Minh Hà sáng tạo ra huyết thần tử, Phong Đô lại sáng tạo ra huyết văn.

So với huyết thần tử, huyết văn kém hơn không ít, nhưng lại thắng về số lượng.

Bởi vì Phong Đô là phân thân của Cộng Công, nên cũng không tu luyện vô số huyết văn phân thân, mà luyện chế một số pháp bảo huyết văn.

Trong bình ngọc hồng của Ngũ Phương Quỷ Đế tế ra đều có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm con huyết văn.

Trong bình ngọc hồng mà Thập Đại Diêm La và Mạnh Bà tế ra chỉ có bốn vạn tám ngàn con huyết văn.

Khi huyết văn dùng hết, có thể dùng bình ngọc hồng hấp thu Huyết Hải chi thủy, một đoạn thời gian sau lại có huyết văn.

Để luyện chế những pháp bảo huyết văn này, không chỉ tiêu hao lượng lớn thiên tài địa bảo, mà còn động dụng một phần bản nguyên của Huyết Sí Hắc Văn.

Bất quá, cũng đáng giá.

Lúc này, theo sự xuất hiện của lượng lớn huyết văn, áp lực bên Địa Phủ đã giảm bớt. …… Trên một ngọn đại sơn nguy nga tại Hồng Hoang đại địa, Cộng Công khoanh chân tọa thiền.

Cộng Công nhất tâm đa dụng, tâm thần kết nối với Hải Hoàng ở xa đằng sau, kết nối với Lục Đạo Hóa Thân trong Luân Hồi, cùng

Phong Đô.

Giờ khắc này, Cộng Công vượt giới thao khống trận chiến giữa Phong Đô và Minh Hà.

Hiện tại, Luân Hồi chưa bao phủ toàn bộ U Minh Giới, bất quá, Lục Đạo chi lực đã không thể xem thường, giờ đây, lại chỉ có khoảng một phần mười Lục Đạo chi lực gia trì lên người Phong Đô, không phải Cộng Công không gia trì thêm Lục Đạo chi lực, mà là Lục Đạo Hóa Thân đã dốc hết toàn lực.

"Mau, Minh Hà sẽ cảm nhận được nỗi sợ hãi bị văn tử chi phối." Cộng Công trong lòng khẽ cười.

Minh Hà bị giam trong Luân Hồi ba ngàn năm, lại đi Tử Tiêu Cung nghe đạo, đã cho Cộng Công không ít thời gian, Phong Đô cũng đã chuẩn bị sung túc. …… Mấy chục vạn A Tu La huyết thần tử đã vượt qua trăm vạn, tiếp cận ba trăm vạn.

Huyết thần tử của Minh Hà cũng có mấy ngàn.

Huyết văn do Ngũ Phương Quỷ Đế và những người khác phóng ra cũng hơn trăm vạn, ngay cả một nửa huyết thần tử cũng không bằng.

Về số lượng, huyết thần tử hơn huyết văn gấp một lần trở lên, về chiến lực, huyết thần tử cũng mạnh hơn huyết văn.

Bất quá, huyết thần tử không chỉ phải đối phó huyết văn, mà còn có đại quân Địa Phủ.

Hiện tại, Phong Đô và Minh Hà bất phân thắng bại, A Tu La lại tử thương không nhỏ, hoàn toàn rơi vào hạ phong.

"Đáng ghét!" Minh Hà bạo nộ.

Lúc này, Phong Đô thi triển một đại thần thông, ngay sau đó, thấy trong Huyết Hải xuất hiện vô số trùng noãn.

Từng cái trùng noãn nứt ra, bay ra từng con huyết văn.

Tốc độ sinh sôi của huyết văn vô cùng khủng bố, mặc dù thời gian tồn tại ngắn ngủi, chỉ vài phút, nhưng số lượng lại tăng lên gấp bội.

Đầu tiên là mấy trăm vạn con huyết văn, thoáng cái đã mấy ngàn vạn con, rồi mấy ức, mười mấy ức...

Đó cũng là thành quả mấy ngàn năm Phong Đô đã dùng.

Bản nguyên Huyết Hải là then chốt, may mắn là Phong Đô đã có được một phần bản nguyên Huyết Hải.

"Thần thông?" Minh Hà vừa kinh vừa nộ.

Đó là thần thông do Cộng Công sáng tạo ra, dựa trên đặc tính của Huyết Sí Hắc Văn và Huyết Hải, cùng Lục Đạo Luân Hồi, có sự trợ giúp của Đại La Đạo Quả, Thủy chi Pháp Tắc Đạo Quả, Huyền Tẫn Chi Môn, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát...

Vì khoảnh khắc này, Phong Đô đã chuẩn bị mấy ngàn năm.

Theo số lượng huyết văn điên cuồng tăng lên, A Tu La đều kinh ngạc đến ngây người.

Nhanh chóng, A Tu La tử thương hơn một nửa.

Minh Hà giờ đây cũng chịu áp lực ngày càng lớn.

Cho dù A Tu La trốn xuống đáy biển, huyết văn cũng có thể đuổi giết xuống.

Chương 136

Trong Huyết Hải, chiến lực của huyết văn không bị ảnh hưởng, ngược lại hung uy càng mạnh.

"Rầm!" Một số huyết văn tự bạo, tạo ra sức phá hoại lớn hơn.

Minh Hà trong lòng không thể bình tĩnh, không ngờ Phong Đô lại có thần thông như vậy.

Nếu Minh Hà luyện hóa Huyết Hải, có bốn ức tám ngàn vạn huyết thần tử, vậy thì, Phong Đô luyện hóa Huyết Hải lại không phải bốn ức tám ngàn vạn huyết văn, mà là vô số huyết văn.

Từng con huyết văn xuất hiện trong Huyết Hải, dày đặc, che trời lấp đất.

Hầu như mỗi một huyết thần tử đều phải đối mặt với hàng ngàn vạn huyết văn.

Trên không trung, trận chiến giữa Phong Đô và Minh Hà cũng càng thêm kịch liệt.

Tuy Minh Hà pháp lực cao thâm, lại dựa vào Thập Nhị Phẩm Hồng Liên đứng ở thế bất bại, thêm vào hai kiện sát nhân bất dính nhân quả tiên thiên linh bảo, nhưng lại chậm chạp không thể đánh bại Phong Đô.

Dưới Lục Đạo chi lực gia trì, thực lực Phong Đô tiếp cận Chuẩn Thánh, lại có Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, thêm vào mấy ngàn năm chuẩn bị, khiến Minh Hà đau đầu.

Còn về trận Huyết Hà Đại Trận mà tộc A Tu La bày ra, đối phó với vô số huyết văn lại không có tác dụng lớn.

Hiện nay, A Tu La ước tính chỉ còn lại mười mấy vạn, phân tán

khắp nơi tự chiến.

Thương vong của phe Địa Phủ thậm chí còn nhiều hơn một chút so với tộc A Tu La, nhưng nhân số của Địa Phủ lại hơn A Tu La gấp mười lần trở lên.

Một khi đã chiến đến hiện tại, tộc A Tu La đã bại.

Bất quá, nếu không thể đánh bại Minh Hà, chiến quả lại không lớn.

Cảm nhận được phân thân huyết thần tử cuối cùng cũng bị diệt, sắc mặt Minh Hà tái xanh.

"Minh Hà, hãy chấp nhận thất bại đi!" Phong Đô nói.

Minh Hà không thể chấp nhận bị Phong Đô đánh bại, không chỉ sẽ khiến y mất đi lợi ích khổng lồ, mà còn khiến y trở thành Chuẩn Thánh yếu nhất Hồng Hoang.

Thân là một Chuẩn Thánh, bị một Đại La Kim Tiên cấp đánh bại, dù có đủ loại nguyên nhân, nhưng phần lớn sinh linh chỉ quan tâm đến việc Đại La Kim Tiên cấp đánh bại Chuẩn Thánh, như vậy, Minh Hà khó tránh khỏi bị gọi là Chuẩn Thánh yếu nhất Hồng Hoang.

Mặt khác, một khi Minh Hà chiến bại, Phong Đô muốn có chiến quả, vậy Minh Hà phải nhượng lại một phần bản nguyên Huyết Hải, cùng tài nguyên trong Huyết Hải.

Huyết Hải đã thai nghén một số thứ tốt, ví dụ như Huyết Sát Minh Thiết, Tán Hồn Hồng Sa...

"Ta Minh Hà không thể nào bị một Đại La Kim Tiên cấp đánh bại, dù có Lục Đạo chi lực gia trì, có hai kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo, có vô số huyết văn, cũng không đủ để một Đại La Kim Tiên cấp đánh bại ta." Minh Hà trong lòng kêu lớn.

Huống hồ, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên dưới chân Minh Hà cũng là cực phẩm tiên thiên linh bảo, song kiếm trong tay đều là thượng phẩm tiên thiên linh bảo, tổ hợp lại một chỗ, uy lực tiếp cận cực phẩm tiên thiên linh bảo, lại còn nắm giữ phần lớn bản nguyên Huyết Hải.

Xung quanh Minh Hà, xuất hiện ngày càng nhiều huyết văn.

"Rầm!", "Rầm!", "Rầm!"...

Mặc dù huyết văn ngày càng nhiều, nhưng không một con nào có thể đột phá phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hồng Liên.

Nghiệp hỏa phát ra từ Thập Nhị Phẩm Hồng Liên lại không có tác dụng lớn đối với huyết văn.

Bị nghiệp hỏa thiêu đốt, linh hồn phải chịu tổn thương gấp trăm lần trở lên so với thân thể.

Một khi linh hồn bị nghiệp hỏa thiêu tổn, luân hồi chuyển thế, thân thể cũng sẽ có vết thương, khó mà khôi phục.

Bất quá, bị nghiệp hỏa thiêu đốt cũng có một điểm tốt, có thể tiêu trừ nghiệp lực.

Đối với một số Đại Năng, nghiệp lực cũng không quá đáng sợ, sau khi có nghiệp lực, có thể dùng đại thần thông để tiêu trừ, hoặc dùng pháp bảo, cũng có thể chịu đựng nghiệp hỏa.

Còn về việc dùng công đức để hóa giải nghiệp lực, đó lại là cách xa xỉ nhất.

Những huyết văn này không có linh hồn, chỉ là sức mạnh của Huyết Hải diễn hóa mà thôi.

Cũng có không ít nghiệp hỏa hướng Phong Đô thiêu đốt, nhưng không thể đột phá phòng ngự của Sổ Sinh Tử.

Khi nghiệp hỏa vừa tiếp xúc với phòng ngự của Sổ Sinh Tử, tự

nhiên biến mất, lại bị chuyển dời đến sâu trong Địa Ngục.

Kỳ thực, không cần Sổ Sinh Tử, vận dụng Lục Đạo chi lực cũng có thể dễ dàng hóa giải nghiệp hỏa.

Trước sức mạnh của Lục Đạo Luân Hồi, nghiệp hỏa chẳng là gì.

Theo từng con huyết văn tự bạo, phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hồng Liên cũng ngày càng bất ổn.

Huyết văn tự bạo thực sự quá nhiều, lực phá hoại sản sinh hoàn toàn do Thập Nhị Phẩm Hồng Liên gánh chịu.

Phán Quan Bút lại không ngừng công kích, thêm vào mỏ của Phong Đô.

Nhìn thấy phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hồng Liên nguy ngập, sắc mặt Minh Hà càng thêm khó coi.

"Oanh!" Bảy tám phần mười huyết văn đều biến mất, phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hồng Liên cũng bị phá vỡ.

Dưới thế công của Phong Đô, Minh Hà hoàn toàn rơi vào hạ phong.

Chỉ thấy, Minh Hà tả chi hữu truất, trông khá chật vật.

Lại chiến đấu mấy chục hiệp, Minh Hà dùng song kiếm đỡ lấy mỏ của Phong Đô sánh ngang cực phẩm tiên thiên linh bảo, lại bị Phán Quan Bút đánh trúng.

Chịu một kích của Phán Quan Bút, Minh Hà đau đớn kêu một tiếng, từ giữa không trung rơi xuống Huyết Hải.

Vừa rơi vào Huyết Hải, Minh Hà đã dùng độn quang bỏ chạy.

"Minh Hà, đã bại rồi!" Tiếng Phong Đô không nhỏ, không ít sinh linh gần đó đều nghe thấy.

Cũng có không ít sinh linh nhìn thấy Minh Hà bại chạy.

Sau trận chiến này, uy danh của Phong Đô sẽ càng lớn, còn Minh Hà thì danh tiếng sẽ rớt thảm hại.

Tây Phương Quỷ Đế trong Ngũ Phương Quỷ Đế nói: "Đại Đế tu vi Đại La Kim Tiên cấp, Minh Hà lại là Chuẩn Thánh, vậy mà đã đánh bại Minh Hà." Mạnh Bà nói: "Có Lục Đạo chi lực gia trì, thực lực của Đại Đế tuyệt đối vượt xa Đại La Kim Tiên cấp, tiếp cận Chuẩn Thánh, lại có vô số huyết văn, Minh Hà bại cũng không có gì kỳ quái." Bắc Phương Quỷ Đế nói: "Minh Hà bại rồi, tộc A Tu La chỉ còn lại mười mấy vạn người, có thể một mẻ thu tóm Huyết Hải." …… Chuyện Minh Hà bị Phong Đô đánh bại trước tiên lan truyền trong Huyết Hải, tiếp đó đến Âm Sơn, rồi dần dần lan rộng hơn.

Cũng có không ít Đại Năng chú ý đến trận chiến giữa Địa Phủ và tộc A Tu La.

Thiên Đình.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thu hồi ánh mắt dò xét U Minh Huyết Hải.

Tại Tam Thập Nhị Trọng Thiên, vượt giới dò xét U Minh Huyết Hải cũng không quá dễ dàng, tu vi Chuẩn Thánh của Đế Tuấn thì tốt, còn bản thể Đông Hoàng Thái Nhất tu vi Đại La Kim Tiên cấp lại tiêu hao không ít pháp lực.

"Không ngờ Minh Hà lại bại." Đông Hoàng Thái Nhất nói.

"Từ khi Bàn Cổ khai thiên đến nay, Minh Hà ước tính là Chuẩn Thánh đầu tiên bị một Đại La Kim Tiên cấp đánh bại." Đế Tuấn nói.

"Thật đúng là một phế vật, Chuẩn Thánh yếu nhất Hồng Hoang, ta không cần dùng phân thân, với sức mạnh bản thể cũng có thể đánh bại y." Đông Hoàng Thái Nhất thần sắc ngạo nghễ, trong mắt đầy khinh

miệt, không coi Minh Hà ra gì.

Đế Tuấn lại khác với Đông Hoàng Thái Nhất, lắc đầu: "Không phải Minh Hà yếu, dù sao y cũng là một Chuẩn Thánh, có Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên và hai thanh tiên thiên sát phạt chi kiếm, thêm vào tộc A Tu La, cùng vô số huyết thần tử, chỉ là thực lực Địa Phủ còn mạnh hơn tưởng tượng." "Đánh bại Minh Hà, thực lực Địa Phủ lại sẽ tăng cường không nhỏ." Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất không tốt.

Địa Phủ là thế lực của Vu Tộc trong U Minh Giới.

Hiện tại, thế lực Vu Tộc quá lớn, Thiên Giới có Bất Trọng Thiên, Bất Chu Sơn, trên Hồng Hoang đại địa cũng có không ít bộ lạc, có chủng tộc thần phục Vu Tộc, U Minh lại có Địa Phủ, so sánh ra, thực lực Thiên Đình lại kém hơn.

Có Chiêu Yêu Phiên, có thể phát huy uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đến một trình độ khủng bố.

Đế Tuấn dùng Hà Đồ Lạc Thư thôi diễn, hiện tại, Thiên Đình toàn lực phát động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tuy không thể chống lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng có thể cùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu Tộc tranh cao thấp, thậm chí áp chế Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Tuy nhiên, Đế Tuấn lại không biết Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, đã đánh giá thấp quá xa uy lực của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Trận chiến giữa Địa Phủ và tộc A Tu La, Cộng Công cũng không quá bận tâm.

Nếu Phong Đô không đối phó được, Cộng Công sẽ ra tay.

Lúc này, phần lớn tâm thần của Cộng Công đều đang giao tiếp với

Huyền Tẫn Chi Môn ở phía sau.

Trải qua việc không ngừng giao tiếp với Huyền Tẫn Chi Môn, Cộng Công cuối cùng cũng hiểu rõ bí mật của tiên thiên chí bảo.

Huyền Tẫn Chi Môn ứng Thiên Địa Nhân tam tài mà sinh, bao la diệu pháp của Thiên Địa, có thể diễn hóa duy độ.

Điều khiến Cộng Công kinh ngạc là trong Huyền Tẫn Chi Môn ẩn giấu mảnh vỡ Đạo Quả của Bàn Cổ Đại Thần.

Đạo Quả cũng là sự ngưng tụ của cảnh giới đạo hạnh.

Có Thái Ất Đạo Quả, Đại La Đạo Quả và Hỗn Nguyên Đạo Quả, nhưng Đạo Quả của Bàn Cổ lại là Vô Cực Đạo Quả.

Đại Đạo Vô Cực, Hỗn Nguyên Tiên Thiên.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân chia làm năm trọng cảnh giới, cũng là Tiên Thiên Ngũ Thái, trọng thứ nhất là Thái Cực, trọng thứ hai là Thái Tố, trọng thứ ba là Thái Thủy, trọng thứ tư là Thái Sơ, trọng thứ năm là Thái Dịch, Vô Cực Đạo Quả thì ở trên Thái Dịch.

Chương 137

Còn về việc Hồng Quân hiện tại đang ở trọng thứ mấy của Hỗn Nguyên, thì không biết được, có lẽ là trọng thứ nhất, có lẽ là trọng thứ hai.

Nếu Hồng Quân hợp Đạo, trở thành một phần của Thiên Đạo, ít nhất cũng là Hỗn Nguyên đệ tứ trọng, thậm chí đệ ngũ trọng, khi hoàn toàn nắm giữ Thiên Đạo, mới có khả năng chứng đắc Vô Cực Đạo Quả.

Đại Đạo trên Vô Cực, đó cũng là sự truy cầu của Bàn Cổ.

Cộng Công chia năm trọng cảnh giới của Hỗn Nguyên Thánh Nhân thành sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong và đại viên mãn.

Theo việc giao tiếp với Huyền Tẫn Chi Môn, Cộng Công lại có được một số tin tức quan trọng.

Nguyên bản, Bàn Cổ dung hợp Đạo Quả hoàn chỉnh vào Tạo Hóa Ngọc Điệp, sau khi khai thiên vẫn lạc, Tạo Hóa Ngọc Điệp vỡ nát, ba mảnh vỡ hóa thành Bàn Cổ Ấn Ký, bị Tam Thanh có được, một khối mảnh vỡ dung nhập vào Huyền Tẫn Chi Môn, còn lại có mảnh vỡ tán lạc khắp nơi, Hồng Quân đã thu thập được bảy tám phần mười.

Nếu không có mảnh vỡ Đạo Quả của Bàn Cổ dung hợp, Huyền Tẫn Chi Môn sẽ dung nhập vào Thiên Đạo, cũng sẽ không trở thành một tiên thiên chí bảo.

"Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân, Bàn Cổ Ấn Ký của Tam Thanh, đều ẩn chứa mảnh vỡ Đạo Quả của Bàn Cổ." Cộng Công trong lòng cũng không bình tĩnh.

Bất quá, có được Bàn Cổ Ấn Ký của Tam Thanh, cùng Tạo Hóa

Ngọc Điệp của Hồng Quân, Cộng Công cũng có được Đạo Quả Bàn Cổ không hoàn chỉnh, nhưng độ hoàn chỉnh tuyệt đối vượt quá chín phần mười.

Tạo Hóa Ngọc Điệp thật sự là vô thượng chí bảo, không chỉ có Đạo Quả của Bàn Cổ, mà còn có Tam Thiên Pháp Tắc.

Phần lớn Tạo Hóa Ngọc Điệp đều nằm trong tay Hồng Quân, một khi Hồng Quân hợp Đạo, trở thành một phần của Thiên Đạo, thì không khó tìm thấy mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp ở Hồng Hoang, một khi Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, sẽ có Đạo Quả Bàn Cổ hoàn chỉnh.

Chẳng trách Huyền Tẫn Chi Môn lại dung hợp Bàn Cổ Hình Chiếu, chủ động liên kết với Đạo Quả của Cộng Công, vì y mà sử dụng, nguyên nhân là vì có mảnh vỡ Đạo Quả của Bàn Cổ.

Mỗi lần giao tiếp với Huyền Tẫn Chi Môn đều có không ít cảm ngộ, cũng đã hiểu rõ mọi chuyện.

Còn về việc có được Vận Mệnh Nê Bản, có lẽ cũng có chút quan hệ.

Thu hồi tâm thần giao tiếp với Huyền Tẫn Chi Môn, Cộng Công bắt đầu suy tính.

Sau khi Tạo Hóa Ngọc Điệp vỡ nát, phần lớn mảnh vỡ bị Hồng Quân tìm thấy, ba mảnh vỡ hóa thành Bàn Cổ Ấn Ký, nằm trong tay Tam Thanh, một mảnh vỡ dung nhập vào Huyền Tẫn Chi Môn, trở thành tiên thiên chí bảo, ắt hẳn còn có mảnh vỡ khác, có lẽ ở một nơi nào đó trong Hồng Hoang chưa được tìm thấy, có lẽ ẩn giấu trong một tiên thiên linh bảo hoặc tiên thiên linh căn nào đó, cũng có thể ở Thiên Ngoại Hỗn Độn.

“Tam Thanh khẳng định không biết Bàn Cổ Ấn Ký là do mảnh vỡ

Tạo Hóa Ngọc Điệp hóa thành.” Cộng Công thầm nghĩ.

Nếu dùng cực phẩm tiên thiên linh bảo đổi lấy Bàn Cổ Ấn Ký với Tam Thanh, chắc hẳn không có vấn đề lớn.

Cũng có thể dùng lợi ích của Lục Đạo Luân Hồi, hoặc những thứ khác để giao hoán.

Một khi Tam Thanh biết Bàn Cổ Ấn Ký ẩn chứa mảnh vỡ Vô Cực Đạo Quả, dù Cộng Công có lấy ra tiên thiên chí bảo, chúng cũng khẳng định sẽ không đổi.

Còn về Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Hồng Quân, chỉ có thể cướp lấy.

Hồng Quân sẽ không không biết bí mật của Tạo Hóa Ngọc Điệp, tuyệt đối không thể nào trao cho Cộng Công. …… Ở một nơi nào đó trên Hồng Hoang đại địa, huynh đệ Khổng Tước và Đại Bằng lại một lần nữa tụ họp.

Sau khi nói một số tình báo của Thiên Đình cho Kim Tuyên, Khổng Tuyên nói: “Một tia Nguyên Thần của ta bị cấm cố trong Chiêu Yêu Phiên, Cộng Công có thể giúp ta không?” Không chỉ Khổng Tuyên, Thập Đại Yêu Thần cũng đều có một tia Nguyên Thần bị cấm cố trong Chiêu Yêu Phiên.

Ngoại trừ Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, mười Kim Ô Thái Tử, Hi Hòa... quần yêu Thiên Đình hầu như đều có một tia Nguyên Thần ở Chiêu Yêu Phiên.

Cấm cố vô số Nguyên Thần, uy lực của Chiêu Yêu Phiên cũng tăng cường rất lớn.

Hiện tại, uy lực của Chiêu Yêu Phiên có thể sánh ngang cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Có ai thích sinh tử bị người khác nắm trong tay?

Khổng Tuyên ghét, nhưng thực lực lại không đủ.

Khi Đông Hoàng Thái Nhất tìm Khổng Tuyên, bức bách y phân ra một tia Nguyên Thần vào Chiêu Yêu Phiên, Khổng Tuyên trong lòng phẫn nộ, nhưng nếu không phân ra một tia Nguyên Thần thì sẽ thần hình câu diệt.

Giờ đây, Khổng Tuyên đặt hy vọng vào Cộng Công.

Vu Tộc cường đại, Cộng Công cường đại, đã cho Khổng Tuyên một số niềm tin.

Kim Tuyên cũng nghe nói về Chiêu Yêu Phiên, biết được một tia Nguyên Thần của Khổng Tuyên bị cấm cố trong Chiêu Yêu Phiên, cũng lo lắng.

"Chủ nhân tự có biện pháp, ngươi không cần quá lo lắng." Kim Tuyên nói với Khổng Tuyên.

Kim Tuyên không hề lừa Khổng Tuyên, Cộng Công đích xác rất mạnh.

Nghe đệ đệ nói vậy, Khổng Tuyên cũng yên tâm không ít. …… Huyết Hải, Phong Đô đã đến đáy biển.

Bên ngoài Minh Hà Động Thiên, trùng trùng cấm chế ngăn cản Phong Đô.

Cho dù là Chuẩn Thánh cũng khó mà xông vào Minh Hà Động Thiên.

Minh Hà ở Huyết Hải không biết đã kinh doanh bao nhiêu nguyên hội, muốn đối phó Minh Hà trong Huyết Hải, độ khó cực lớn.

May mắn là Minh Hà chưa luyện hóa Huyết Hải, nếu không, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không dễ đối phó Minh Hà.

"Minh Hà, ra đây đàm phán một chút." Giọng Phong Đô không lớn,

nhưng lại truyền vào trong Minh Hà Động Thiên.

Đợi một lúc lâu, Phong Đô mới thấy Minh Hà mang theo mười Đại A Tu La xuất hiện.

Ba Tuần, Đế Thích Thiên và mười Đại A Tu La khác đều lạnh lùng nhìn chằm chằm Phong Đô, Minh Hà thì càng thêm sát khí.

Với sát khí nặng nề như vậy, Hồng Hoang không mấy ai có thể sánh kịp Minh Hà.

Trước đó bại trận dưới tay Phong Đô, khiến Minh Hà giận dữ vô cùng.

"Ngươi muốn cùng Lão Tổ ngư tử võng phá sao?" Minh Hà mặt âm trầm nói.

"Ngươi đã bại, tộc A Tu La của ngươi cũng đã bại, ta có thể đàm phán tốt về Huyết Hải." Phong Đô nói.

"Huyết Hải là của ta, bất kỳ ai cũng không được nhúng chàm, kể cả tiên thiên sinh linh thứ hai được Huyết Hải thai nghén cũng vậy." Thái độ Minh Hà kiên định.

Minh Hà đang nghĩ cách đoạt lại phần bản nguyên Huyết Hải trong tay Phong Đô, chứ sẽ không để Phong Đô có thêm bản nguyên Huyết Hải.

"Xem ra, ngươi vẫn chưa hiểu rõ tình hình!

Địa Phủ ta có thể đánh bại ngươi, nếu Thập Nhị Tổ Vu đến Huyết Hải, ngươi có thể yên ổn sao?" Phong Đô không hề e sợ.

Nghe Phong Đô nói vậy, Minh Hà mặt mày tối sầm.

Những người như Ba Tuần phía sau Minh Hà, sắc mặt cũng không tốt.

Hàng trăm vạn A Tu La, vì thế mà lần lượt khai chiến với Địa

Phủ, giờ chỉ còn lại mười mấy vạn.

Minh Hà cũng đã bị Phong Đô đánh bại.

Phong Đô chỉ là Đại La Kim Tiên cấp.

Trong Thập Nhị Tổ Vu không chỉ có một Chuẩn Thánh, lại có Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Một khi Thập Nhị Tổ Vu đến Huyết Hải, lòng Minh Hà cũng chùng xuống.

Dưới đáy Huyết Hải, bên ngoài Minh Hà Động Thiên.

Phong Đô một mình đối mặt với Minh Hà và mười Đại A Tu La, nhưng không hề có nửa điểm căng thẳng, thần sắc ung dung, thản nhiên mỉm cười.

"Ta cũng là tiên thiên sinh linh được Huyết Hải thai nghén, chỉ là xuất thế muộn hơn ngươi một chút, lần này ta đã đánh bại ngươi, đại quân Địa Phủ cũng đã đánh bại đại quân A Tu La của ngươi, vậy thì, ta muốn một nửa Huyết Hải, không chia sao?" Phong Đô nhàn nhạt nói.

A Tu La, cùng một số văn tử của Huyết Hải, đều là hậu thiên sinh linh, do Minh Hà và Phong Đô sáng tạo ra.

Tiên thiên sinh linh, Huyết Hải chỉ thai nghén ra hai kẻ, Minh Hà và Huyết Sí Hắc Văn.

"Ngươi muốn một nửa Huyết Hải?

Không thể nào!" Minh Hà giận dữ quát.

"Hừ, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, Nguyên Đồ và A Tỳ, đều là tiên thiên bảo vật trong Huyết Hải, đều nằm trong tay ngươi, ta một thứ cũng không đòi, hiện tại, ta đã đánh bại ngươi, chỉ đòi một nửa Huyết Hải thuộc về ta, ngươi đừng quá phận!" Phong Đô cũng nổi giận.

Hồng Hoang vẫn luôn là nơi mà thực lực nói lên tất cả.

Minh Hà đã bại là sự thật, không thể không chấp nhận hiện thực.

“Theo cách đó, bảo vật Hồng Hoang chẳng lẽ nên chia đều cho mỗi sinh linh Hồng Hoang sao?” Quỷ Mẫu phản bác.

“Một lời thôi, Huyết Hải đương nhiên phải có một nửa thuộc về Địa Phủ, nếu không chấp nhận, thì sẽ dùng thực lực mà nói chuyện, bất quá, tốt nhất ngươi nên suy nghĩ kỹ, có lẽ sẽ mất đi toàn bộ Huyết Hải, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, Nguyên Đồ, A Tỳ, thậm chí sẽ mất mạng.” Phong Đô uy hiếp.

Bị uy hiếp, Minh Hà không thoải mái, nhưng lại không dám phát tác.

Chương 138

Minh Hà vẫn luôn hành động độc lai độc vãng, không cho rằng sẽ có Đại Năng Hồng Hoang nào vì giúp y mà đối địch với Vu Tộc.

Thiên Đình, Bồng Lai và các thế lực khác không hy vọng thực lực Vu Tộc tăng cường, cũng sẽ không giúp Minh Hà đâu!

"Cho ngươi một phần ba, nhưng ta có một điều kiện, Luân Hồi A Tu La Đạo phải giao cho ta." Minh Hà trong lòng tính toán, rồi mở miệng.

Tuy nhiên, điều đó không thể khiến Phong Đô hài lòng.

Phong Đô muốn một nửa Huyết Hải, Minh Hà lại chỉ cho một phần ba, còn đòi giao Luân Hồi A Tu La Đạo, cũng thật dám mở miệng.

Một khi Minh Hà nắm giữ Luân Hồi A Tu La Đạo, thực lực tộc A Tu La có thể nhanh chóng đề thăng, khi tộc A Tu La đủ cường đại, Minh Hà sẽ yên phận sao?

"Một nửa Huyết Hải, còn về Luân Hồi A Tu La Đạo, có thể giao cho Ba Tuần quản lý một trăm năm, nếu ngươi không đồng ý, vậy ta cũng không có gì để nói nữa." Suy nghĩ một lát, Phong Đô nói.

Phong Đô đã yêu cầu, Minh Hà nhíu chặt mày.

Đặt trước mặt Minh Hà là lựa chọn đồng ý và không đồng ý, nếu chọn không đồng ý, cũng như Phong Đô đã nói, tất cả sẽ dùng thực lực mà nói chuyện.

Kỳ thực, không phải Cộng Công không diệt Minh Hà, độc chiếm Huyết Hải, chỉ là Minh Hà khí số chưa tận.

Nếu hiện tại diệt Minh Hà, hoặc đuổi Minh Hà đi, độc chiếm

Huyết Hải, thì được không bù đắp được mất.

Một nửa Huyết Hải, cùng việc giao Luân Hồi A Tu La Đạo cho Ba Tuần quản lý trăm năm, đều là quyết định sau khi Cộng Công đã suy tính kỹ lưỡng.

Minh Hà không phải tộc A Tu La, Ba Tuần là thủ lĩnh của mười Đại A Tu La, cũng là đệ tử đầu tiên của Minh Hà, để y quản lý A Tu La Đạo cũng hợp lý.

Một trăm năm thời gian hơi ngắn, nhưng cũng có thể giúp tộc A Tu La có được chút lợi ích.

Ba Tuần phía sau Minh Hà có chút động lòng, nếu có thể quản lý Luân Hồi A Tu La Đạo trăm năm, đối với y cũng là một tạo hóa.

Thời gian đang trôi qua, Minh Hà đang cân nhắc.

Phong Đô cũng không vội vàng, đợi Minh Hà đưa ra lựa chọn.

Sau một hồi lâu, Minh Hà trong lòng thở dài một tiếng, nói: "Được, một nửa Huyết Hải thuộc về ngươi." "Lựa chọn sáng suốt." Phong Đô mỉm cười nói.

Kế đó, Minh Hà giao một phần bản nguyên Huyết Hải cho Phong Đô, cộng thêm phần trong tay Phong Đô, vừa đủ một nửa bản nguyên Huyết Hải.

Ba Tuần cũng có được quyền hành Luân Hồi A Tu La Đạo, mặc dù chỉ có thời hạn trăm năm, cũng khiến y vui mừng.

Còn về Đế Thích Thiên, Nhân Đà La và các Đại A Tu La khác, từng kẻ trong mắt không khỏi lộ vẻ đố kỵ.

Đáng nhắc đến, tính cách tộc A Tu La thường là đố kỵ, ngạo mạn, tự đại...

"Oanh long long!" Trong Âm Sơn Đại Trận, La Hầu cũng sắp thoát

khốn.

Bị vây khốn một thời gian dài, La Hầu cũng vô cùng bực bội.

Lúc đầu quá sơ ý, bị Hồng Quân tính kế.

Vốn dĩ, La Hầu sắp thoát khốn, nhưng vì Lục Đạo Luân Hồi xuất hiện, dẫn đến hiện tại vẫn chưa thoát khốn.

Lục Đạo Luân Hồi ở gần Âm Sơn, vị trí La Hầu đang ở cũng bị Luân Hồi bao phủ.

Theo Luân Hồi không ngừng hoàn thiện, La Hầu muốn thoát khốn cũng càng khó.

"Cộng Công bất vi nhân tử, muốn diễn hóa Luân Hồi thì cũng nên giúp ta thoát khốn trước chứ!" La Hầu trong lòng lại một lần nữa oán trách.

Tuy nhiên, vì Luân Hồi xuất hiện khiến La Hầu một thời gian dài không thể thoát khốn, bất quá, cũng không quá uất ức.

La Hầu vốn định đến Huyết Hải thu Minh Hà làm đồ đệ, hiện tại, lại càng muốn nắm giữ Luân Hồi.

So với việc thu Minh Hà làm đồ đệ, nắm giữ quyền hành Luân Hồi lại mang đến lợi ích lớn hơn cho La Hầu.

Đương nhiên, nếu vừa có thể nắm giữ Luân Hồi, lại vừa thu Minh Hà làm đồ đệ, thì càng tốt hơn.

Còn về Vu Tộc, điều khiến La Hầu kiêng dè chính là Cộng Công, cùng Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Kể từ khi Cộng Công diễn hóa ra Luân Hồi, theo La Hầu thấy, chỉ có mười một Tổ Vu, thân thể Cộng Công hóa thành Luân Hồi, Nguyên Thần khẳng định bị vây khốn trong Luân Hồi.

Vu Tộc có thân thể cường đại, Cộng Công tuy có Nguyên Thần,

nhưng Nguyên Thần lại kém xa thân thể cường đại. …… Địa Phủ, trong Luân Hồi Điện, Phong Đô đang luyện hóa bản nguyên Huyết Hải.

Một nửa bản nguyên Huyết Hải đã nằm trong tay Phong Đô.

So với Minh Hà, Huyết Sí Hắc Văn luyện hóa bản nguyên Huyết Hải lại nhanh hơn.

Giờ đây, Phong Đô chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên cấp, Minh Hà lại là Chuẩn Thánh, nhưng tốc độ luyện hóa bản nguyên Huyết Hải e rằng chẳng kém bao nhiêu.

"Một nửa bản nguyên Huyết Hải nằm trong tay ta, Minh Hà nhiều nhất cũng chỉ luyện hóa được một nửa Huyết Hải." Phong Đô thầm nghĩ.

Chỉ luyện hóa một nửa Huyết Hải, thì không thể khiến Huyết Hải bất khô bất tử.

Bất quá, luyện hóa một nửa Huyết Hải, Minh Hà cũng có thể có hai ức bốn ngàn vạn huyết thần tử.

Theo việc luyện hóa bản nguyên Huyết Hải, liên hệ giữa Phong Đô và Huyết Hải ngày càng mật thiết.

Mặc dù cách Âm Sơn, lại cảm thấy một phần Huyết Hải như là thân thể của mình.

Còn về khí vận khổng lồ của Huyết Hải, vốn phần lớn nằm trên người Minh Hà, hiện tại, lại có một phần chuyển dời sang người Phong Đô.

Bỗng nhiên, Đông Phương Quỷ Đế, một trong Ngũ Phương Quỷ Đế, đến, Phong Đô cũng dừng luyện hóa bản nguyên Huyết Hải.

"Có chuyện gì vậy?" Phong Đô hỏi.

Đông Phương Quỷ Đế thần sắc khá ngưng trọng: "Âm Sơn xuất hiện dị thường, La Hầu e rằng sắp thoát khốn rồi." Trước khi Cộng Công diễn hóa Luân Hồi, La Hầu bị vây khốn tại Âm Sơn, một thời gian dài, cuối cùng cũng sắp thoát khốn.

"La Hầu sắp thoát khốn rồi?" Phong Đô trầm tư.

Đã nghe được tin tức.

So với điều Cộng Công muốn thì muộn hơn, vốn dĩ cho rằng trong ba ngàn năm Minh Hà tự giam mình trong Luân Hồi, La Hầu sẽ thoát khốn, nhưng La Hầu lại không, sau đó, Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai, La Hầu cũng không thoát khốn, cho đến hiện tại, mới sắp thoát khốn.

Cộng Công cũng biết La Hầu bị vây khốn một thời gian dài là vì Luân Hồi.

Nếu không có Luân Hồi xuất hiện, La Hầu đã sớm thoát khốn rồi, cũng sẽ không có ngày hôm nay.

Âm Sơn, là một trong những dãy núi lớn nhất U Minh Giới, nằm giữa Địa Phủ và Huyết Hải.

Ở một nơi nào đó tại Âm Sơn, từng ngọn núi lơ lửng giữa không trung, tạo thành một đại trận, trận nhãn liên kết với địa thế.

"Oanh!" Đột nhiên, một ngọn đại sơn lơ lửng giữa không trung vỡ nát, đại trận cũng xuất hiện một lỗ hổng.

Thái cổ ma khí khủng bố tràn ngập ra, cuồng bạo vô cùng.

Nhanh chóng, lại một ngọn đại sơn lơ lửng bị phá nát.

Từng ngọn đại sơn lần lượt bị phá nát, lỗ hổng của đại trận cũng ngày càng nhiều, ngày càng lớn.

Cuối cùng đại trận bị phá, một vật thể khổng lồ hiện ra.

Một con hung thú đáng sợ, cũng là Hoàng của Hung Thú.

Sau khi thoát khốn, La Hầu liền biến trở lại nhân thân.

Tuy Thần Nghịch chân thân cường đại, nhưng La Hầu càng thích nhân thân.

Một thân hắc bào, tóc dài tán loạn, La Hầu hai mắt nhìn về hướng Lục Đạo Luân Hồi.

So với Minh Hà, Lục Đạo Luân Hồi càng hấp dẫn La Hầu hơn.

"Luân Hồi đã do Cộng Công diễn hóa, hiện tại khẳng định là Vu Tộc đang nắm giữ." La Hầu lẩm bẩm tự nói.

Vừa nói, La Hầu vừa bay về phía Luân Hồi, định trước tiên vào trong Luân Hồi đàm phán với Cộng Công.

Nếu có thể thuyết phục Cộng Công giao ra quyền hành Luân Hồi, thì không gì tốt bằng.

Theo La Hầu thấy, thuyết phục Cộng Công không phải vấn đề.

Vu Tộc mất đi Cộng Công, thực lực đại giảm, cần một cường giả như La Hầu.

Tuy nhiên, La Hầu quá đỗi tự nhiên, lại không biết Cộng Công dùng phân thân để diễn hóa Luân Hồi.

Kỳ thực cũng không thể trách La Hầu lại cho rằng Cộng Công bản thể diễn hóa Luân Hồi.

Chương 139

Nếu không phải mười hai Tổ Vu hợp lực, thêm vào Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Cộng Công không thể dùng phân thân hóa Luân Hồi.

Toàn thân La Hầu quanh quẩn hắc sắc ma khí, khiến y trông thần bí âm trầm.

Ma khí dưới chân La Hầu ngưng tụ thành một đóa hắc liên.

Khi nhìn thấy Địa Phủ từ xa, La Hầu cũng không kỳ quái, biết đó là do Vu Tộc kiến lập.

Nhanh chóng, La Hầu đã ở phía trên Địa Phủ.

Trong Địa Phủ không có Chuẩn Thánh, tựa hồ không ai cảm giác được La Hầu.

Ngoài Luân Hồi, La Hầu một đôi ma nhãn nhìn sáu hắc động, biết đó là Lục Đạo Luân Hồi.

Thiên Đạo, Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo và A Tu La Đạo.

La Hầu tùy tiện chọn một hắc động tiến vào, lại là Ngạ Quỷ Đạo.

Vừa tiến vào Ngạ Quỷ Đạo, vô tận hắc ám bao trùm.

Sức mạnh Luân Hồi từ bốn phương tám hướng ập đến, nhưng bị ma khí hộ thể của La Hầu cản lại.

"Cộng Công huynh đệ." La Hầu mở miệng.

Khi tiếng La Hầu vừa dứt, sáu thân ảnh xuất hiện phía trước, công đức kim quang bao phủ toàn thân, khí thế Chuẩn Thánh giao hòa.

Lại chính là Lục Đạo Hóa Thân của Cộng Công.

Nhìn Lục Đạo Hóa Thân, La Hầu trợn to mắt.

“Sáu đạo Luân Hồi đều là hóa thân?

Sao có thể?” La Hầu gần như không dám tin.

Vốn dĩ cho rằng trong Luân Hồi sẽ thấy Nguyên Thần của Cộng Công, nhưng lại thấy được sáu hóa thân của Cộng Công.

Đã là Lục Đạo Hóa Thân, không nghi ngờ gì đã rõ Luân Hồi không phải do Cộng Công bản thể diễn hóa, mà là Cộng Công... phân thân!

Nếu không có Nguyên Thần, có phân thân thì kỳ quái, nhưng La Hầu biết Cộng Công có Nguyên Thần, bởi vậy, Cộng Công có mấy phân thân cũng không sao, nhưng dùng phân thân diễn hóa Luân Hồi, thì có chút không thể tin nổi.

“Chúc mừng ngươi thoát khốn.” Thiên Đạo Hóa Thân nói.

“Ngươi... dùng phân thân diễn hóa Luân Hồi!” La Hầu khó mà tin được.

“Không sai.” Nhân Đạo Hóa Thân gật đầu.

Trước đó La Hầu đang cân nhắc xem nên khuyên Nguyên Thần Cộng Công thế nào, lại không ngờ gặp phải cục diện này.

Bản thể Cộng Công không hề diễn hóa Luân Hồi, khiến La Hầu khó mà nhúng chàm vào Luân Hồi.

Cộng Công từng ‘Đồ Thánh’, La Hầu cũng có chút không thể nhìn thấu thực lực của Cộng Công.

Nhưng có một điểm có thể xác định, đó là dùng phân thân diễn hóa Luân Hồi, đạo hạnh của bản thể sẽ tinh tiến không nhỏ.

Sáu đạo hóa thân trước mắt đều là Chuẩn Thánh, sáu kẻ cùng lên, La Hầu cũng không có phần thắng.

La Hầu bất tử bất diệt, nhưng Lục Đạo Hóa Thân trong Luân Hồi cũng tương tự bất tử bất diệt.

“Ma Thần tộc do ngươi sáng tạo, hiện tại rất tốt.” Súc Sinh Đạo Hóa Thân nói với La Hầu.

“Vậy đa tạ.” La Hầu nói.

Còn về việc Cộng Công không ra tay cứu La Hầu, La Hầu cũng không trách.

“Huyết Hải đã thai nghén ra hai tiên thiên sinh linh, trừ Minh Hà, còn có một con Huyết Sí Hắc Văn, giờ đây, Huyết Sí Hắc Văn là chủ của Địa Phủ, là Phong Đô Đại Đế của Thần Đình ta, nắm giữ một nửa Huyết Hải.” Ngạ Quỷ Đạo Hóa Thân nói với La Hầu.

“Huyết Sí Hắc Văn?

Một nửa Huyết Hải?” Sắc mặt La Hầu có chút không tốt.

La Hầu không biết Huyết Hải đã thai nghén ra hai tiên thiên sinh linh.

Minh Hà hiện tại chỉ có một nửa Huyết Hải, La Hầu thu y làm đồ đệ, lợi ích đạt được cũng nhỏ đi. …… Huyết Hải.

Mất đi một nửa bản nguyên Huyết Hải, Minh Hà cũng phẫn nộ, nhưng lại không thể không nhẫn nhịn.

Giờ đây, Ba Tuần quản lý Luân Hồi A Tu La Đạo, giúp đỡ tộc A Tu La không nhỏ.

Nhân số tộc A Tu La đã vượt hai mươi vạn, đang không ngừng tăng lên.

Ngoài ra, Minh Hà cũng luôn chú ý đến Địa Phủ.

Khi La Hầu thoát khốn, Minh Hà cũng nhanh chóng biết được.

Vừa biết tin La Hầu thoát khốn, Minh Hà cũng căng thẳng, khi biết La Hầu đã đi Luân Hồi, không khỏi thở phào một hơi.

Hiển nhiên, Luân Hồi có sức hấp dẫn lớn hơn đối với La Hầu.

Minh Hà thậm chí hy vọng La Hầu đối đầu với Địa Phủ.

Thực lực La Hầu cường đại, Minh Hà tự thấy không bằng, nếu La Hầu đối đầu với Địa Phủ, mười hai Tổ Vu không xuất hiện, Minh Hà không cho rằng Địa Phủ có phần thắng.

Bất quá, Minh Hà cũng rõ La Hầu hiện tại không quá khả năng đối đầu với Địa Phủ. …… Ngoài Thiên, vô cùng vô tận hỗn độn chi khí, Đại La Kim Tiên trong Hỗn Độn cũng khó mà sinh tồn.

Ở một nơi nào đó trong Hỗn Độn, một tòa Tử Tiêu Cung, lại là đạo tràng do Cộng Công khai tịch sau khi thành Thánh.

Tử Tiêu Cung gần với Hồng Hoang, đương nhiên, cái gần này là đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Trên thực tế, Chuẩn Thánh rời Hồng Hoang, cũng phải mất một thời gian mới có thể đến Tử Tiêu Cung.

Lúc này, bên ngoài Tử Tiêu Cung, Hạo Thiên và Dao Trì hai người đang tu luyện.

Thân là đồng tử của Hồng Quân, Hạo Thiên và Dao Trì cũng có may mắn được nghe Thánh Nhân giảng đạo.

Hiện tại, Hạo Thiên và Dao Trì đều là tu vi Thái Ất Kim Tiên cấp.

Tu vi Hạo Thiên ẩn ẩn sắp đột phá Đại La Kim Tiên cấp, tu vi Dao Trì thì yếu hơn một chút.

Ở ngoài Tử Tiêu Cung, Hạo Thiên và Dao Trì cũng buồn tẻ, bởi vậy, mỗi ngày phần lớn thời gian đều dùng vào tu luyện.

May mắn là một số hỗn độn chi khí tiếp cận Tử Tiêu Cung sẽ

được chuyển hóa thành tiên thiên linh khí, nếu không, Hạo Thiên và Dao Trì sẽ không dám trực tiếp hấp thu hỗn độn chi khí để tu luyện.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cũng đã biết La Hầu thoát khốn.

Trong lòng tính toán một phen, Hồng Quân nhắm mắt lại cảm ngộ Đại Đạo.

Khi Hồng Quân cảm ngộ Đại Đạo, bồ đoàn màu tím dưới thân tán phát ra Hồng Mông chi quang, trên đỉnh đầu hiển hiện một đóa khánh vân, Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn khuyết chậm rãi chuyển động.

Trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, có đủ loại pháp tắc, có bảy đạo Hồng Mông Tử Khí, cùng Đạo Quả của Bàn Cổ.

Bất quá, vì Tạo Hóa Ngọc Điệp không toàn vẹn, Đạo Quả Bàn Cổ bên trong cũng không toàn vẹn, nhưng cũng có hơn một nửa.

Đáng tiếc Hồng Quân không có huyết mạch Bàn Cổ, không tu luyện ra Bàn Cổ Hình Chiếu, không có Bàn Cổ Chân Thân, nếu không, cảm ngộ Đạo Quả Bàn Cổ sẽ càng dễ dàng hơn.

Trên Huyết Hải, ma khí che trời lấp đất.

Hắc ám bao trùm ức vạn vạn dặm, thân ảnh La Hầu xuất hiện dưới ma khí.

Phát hiện Luân Hồi do phân thân của Cộng Công diễn hóa, La Hầu cũng biết tạm thời không thể nhúng chàm, vậy thì, Huyết Hải.

Nếu trở về Tu Di Sơn, La Hầu lại không cam lòng.

"Xoẹt!" Một đạo huyết thần tử vọt ra, hóa thành Minh Hà, lại là một phân thân của Minh Hà.

Hồng Hoang, dưới Thánh Nhân, kẻ chơi phân thân giỏi nhất e rằng là Minh Hà.

Khi cảm giác La Hầu đã đến Huyết Hải, Minh Hà cũng căng thẳng,

bản thể ẩn mình, dùng một phân thân ra gặp La Hầu.

Chương 140

“Ma Tổ đại giá quang lâm, thật khiến Huyết Hải ta bồng tất sinh huy.” Minh Hà chắp tay, thái độ khách khí.

Đối với việc Minh Hà dùng một huyết thần tử phân thân ra gặp, La Hầu cũng không bận tâm.

“Ngươi có nguyện bái ta làm sư phụ không?” La Hầu mở miệng hỏi.

Minh Hà không khỏi sửng sốt, La Hầu muốn thu y làm đồ đệ, khiến y cũng khá bất ngờ.

Bất quá, Minh Hà trong lòng lại không muốn bái La Hầu làm sư phụ.

Nếu La Hầu là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Minh Hà sẽ vui vẻ bái sư, nhưng La Hầu chỉ là một Chuẩn Thánh.

Mọi người đều là Chuẩn Thánh, tuy La Hầu cường đại hơn, nhưng Minh Hà trong lòng lại cho rằng hai bên bình đẳng.

Hồng Hoang hiện tại Thánh Nhân duy nhất là Hồng Quân, La Hầu lại là tử địch của Hồng Quân.

Bởi vậy, theo Minh Hà thấy, bái La Hầu làm sư phụ thì được không bù đắp được mất.

Nhưng La Hầu đã mở miệng, Minh Hà trực tiếp cự tuyệt lại không tốt.

Không đợi Minh Hà kịp từ chối La Hầu, La Hầu lại mở miệng: “Làm đệ tử của ta, Hỗn Nguyên có thể kỳ vọng.” Hỗn Nguyên có thể kỳ vọng?

Đợi thành Thánh rồi hãy nói!

Minh Hà trong lòng thầm phỉ báng.

"Hồng Quân Thánh Nhân đã chỉ điểm ta sáng tạo tộc A Tu La, nên không tiện bái dưới môn hạ tiền bối." Minh Hà nói.

Minh Hà cũng không quá chắc chắn khi sáng tạo tộc A Tu La, Hồng Quân có âm thầm giúp đỡ không, nhưng khả năng không nhỏ.

Minh Hà không dám chọc giận La Hầu, bởi vậy, đem Hồng Quân ra làm lá chắn.

"Ngươi không muốn bái dưới môn hạ ta, ta cũng không miễn cưỡng, bất quá, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên có duyên với ta." La Hầu nhàn nhạt nói.

Lúc này, Minh Hà thầm mắng một tiếng.

Minh Hà thực sự quá khó khăn rồi.

Giết không được Huyết Sí Hắc Văn.

Tự giam mình trong Luân Hồi ba ngàn năm, cơ bản là đã bỏ lỡ lần giảng đạo thứ hai của Hồng Quân.

Lại bị Địa Phủ đánh bại, mất đi một nửa Huyết Hải.

Giờ đây, La Hầu, vừa mở miệng đã muốn thu đồ đệ.

Đặt trước mặt Minh Hà là hai con đường, bái La Hầu làm sư phụ, hoặc chiến với La Hầu, dù sao La Hầu cũng muốn Thập Nhị Phẩm Hồng Liên mà!

Nếu Minh Hà bái La Hầu làm sư phụ, La Hầu cũng sẽ không đòi Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, nhưng hai người lại khí vận tương liên, cùng vinh cùng tổn.

"La Hầu, ngươi quá mức khi người." Minh Hà cũng biến sắc, hạ

thấp tư thái, nhưng La Hầu lại bức người.

La Hầu hai mắt khẽ híp lại, mặt không biểu cảm nhìn Minh Hà.

Phản ứng của Minh Hà nằm trong dự liệu của La Hầu.

Trước Huyết Hải, La Hầu biết Minh Hà sẽ không nguyện ý bái y làm sư phụ, cũng sẽ không giao ra Thập Nhị Phẩm Hồng Liên.

Chuyện đã đến nước này, La Hầu cũng không nói nhiều nữa.

Trước tiên sẽ cùng Minh Hà đánh một trận.

Rốt cuộc, mọi chuyện đều dùng thực lực mà nói.

"Để ngươi biết rõ giữa ngươi và ta có khoảng cách lớn đến mức nào." La Hầu lạnh lùng cười nói.

"Lão Tổ sẽ chờ xem." Minh Hà cũng không chịu kém.

"Rầm!" La Hầu tùy tiện vung tay, pháp lực hóa thành đại thủ vô hình, nhẹ nhàng vỗ chết huyết thần tử trước mắt.

Xử lý một phân thân của Minh Hà, La Hầu dùng một cái Tị Thủy Quyết, hướng đáy biển mà đi.

Nước biển phân tách, La Hầu một đường đi xuống.

Không đợi La Hầu đến đáy biển, hàng trăm ngàn huyết thần tử xuất hiện, đều là phân thân của Minh Hà, bày thành Huyết Hà Đại Trận, lại có Thập Nhị Phẩm Hồng Liên trấn áp trận nhãn.

Trong Huyết Hải, uy lực của Huyết Hà Đại Trận cũng tăng cường không ít, lại có Thập Nhị Phẩm Hồng Liên ở trận nhãn, càng không phải chuyện nhỏ.

"Đây chỉ là tiểu đạo mà thôi, xem ta phá trận của ngươi." La Hầu cười, bước một bước tiến vào Huyết Hà Đại Trận.

Vừa vào trận, U Minh huyết thủy từ bốn phương tám hướng cuộn

trào, lại có nghiệp hỏa.

Tuy nhiên, bất luận U Minh huyết thủy hay nghiệp hỏa, đều không thể công phá ma khí hộ thể của La Hầu.

Thần thông hiển hóa, Ma Đạo huy hoàng.

Bản thể Minh Hà tuy không xuất hiện, nhưng cũng rõ mọi chuyện trong trận, thấy không thể làm gì được La Hầu, cũng thầm kinh hãi.

Từ biểu hiện của La Hầu mà xem, thực lực của y vượt xa tưởng tượng của Minh Hà.

"La Hầu, thần thông quảng đại, pháp lực vô biên, trận pháp của ta không làm gì được ngươi, nhưng muốn phá trận cũng không dễ." Tiếng Minh Hà truyền vào trong trận.

Có Thập Nhị Phẩm Hồng Liên ở trận nhãn, Minh Hà không cho rằng La Hầu có thể dễ dàng phá được trận này.

"Vô tri." La Hầu châm chọc.

Từng xưa, La Hầu có thể bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, lại có Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Thập Nhị Phẩm Hồng Liên và Thập Nhị Phẩm Hắc Liên cũng ngang sức ngang tài.

Huyết Hà Đại Trận so với Tru Tiên Kiếm Trận lại kém xa.

Hơn nữa, La Hầu nghiên cứu huyết thần tử, giờ đây quan sát Huyết Hà Đại Trận, đã nhìn ra không ít huyền diệu.

Chỉ thấy, La Hầu mấy bước đã đến chỗ trận nhãn.

Nghiệp hỏa từ Thập Nhị Phẩm Hồng Liên phát ra, hóa thành một hỏa long huyết hồng sắc vồ lấy La Hầu.

"Rầm!" La Hầu chỉ dùng một ngón tay đỡ lấy hỏa long do nghiệp

hỏa hóa thành.

“Minh Hà, ngươi có chút bản lĩnh nào không?

Dù sao cũng là một Chuẩn Thánh, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên lại là cực phẩm tiên thiên linh bảo, tuy trận pháp không phải lỗi của đất, nhưng cũng quá yếu rồi.” La Hầu lắc đầu.

“Vút!”, “Vút!” Nguyên Đồ và A Tỳ vô thanh vô tức xuất hiện, hóa thành hai dải lụa, mang theo phong mang vô biên chém về phía La Hầu.

“Có chút dáng vẻ rồi.” La Hầu cười nói.

La Hầu không tránh không né, song quyền oanh ra.

Thân thể La Hầu cường hoành có thể sánh ngang tiên thiên linh bảo, thêm vào đại pháp lực, Minh Hà thao khống Nguyên Đồ và A Tỳ cũng không thể làm tổn thương y.

Dưới nắm đấm của La Hầu, Nguyên Đồ và A Tỳ bị đánh bay.

Kế đó, La Hầu lại một quyền oanh về phía Thập Nhị Phẩm Hồng Liên.

Dưới công kích của La Hầu, đại trận ngày càng bất ổn.

Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, Nguyên Đồ và A Tỳ đều không thể làm gì được La Hầu.

Có thể thấy, La Hầu chưa dùng hết toàn lực.

Cùng là Chuẩn Thánh, thực lực của La Hầu lại cường đại hơn Minh Hà quá nhiều.

Khi La Hầu phá vỡ Huyết Hà Đại Trận, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, Nguyên Đồ và A Tỳ đều hóa thành lưu quang bay đi, La Hầu lại không nhanh không chậm đuổi theo.

Ngoài Minh Hà Động Thiên, trùng trùng cấm chế.

"Có chút phiền phức nhỏ." La Hầu khẽ nhíu mày. …… Mấy tháng sau, trên Huyết Hải, La Hầu khoanh chân ngồi trên hắc liên do ma khí hóa thành, Minh Hà thì đứng trên Thập Nhị Phẩm Hồng Liên.

"Đệ tử Minh Hà, cung tiễn Sư tôn!" Minh Hà cúi lạy.

Dưới sức mạnh cường đại của La Hầu, Minh Hà đã khuất phục, bất đắc dĩ bái La Hầu làm sư phụ, trở thành đệ tử đầu tiên của La Hầu.

Chương 141

Giờ đây, Minh Hà và La Hầu khí vận tương liên.

Đại Năng biết La Hầu ở Huyết Hải cũng không ít, tại Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cũng khẳng định đã biết, nhưng không một ai xuất hiện.

Để bảo toàn Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, Minh Hà đã chọn bái La Hầu làm sư phụ.

Hiện tại, La Hầu muốn rời Huyết Hải, Minh Hà đích thân tiễn đưa.

Khi La Hầu rời đi, Minh Hà cũng quay trở về.

La Hầu thu Minh Hà làm đồ đệ, Cộng Công cũng không can thiệp.

Tiếp đó, Thần Đình đặt việc hoàn thiện Luân Hồi lên hàng đầu.

Thần Đình hiện là thế lực số một Hồng Hoang, dốc toàn lực hoàn thiện Luân Hồi, khiến Luân Hồi bao phủ càng ngày càng rộng.

Cùng với sự hoàn thiện của Luân Hồi, Lục Đạo hóa thân của Cộng Công cũng càng ngày càng cường đại.

Khi Luân Hồi bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, Lục Đạo hóa thân có lẽ có thể thoát khỏi Luân Hồi.

Mặt khác, mâu thuẫn giữa Vu Tộc và Thiên Đình cũng càng chồng chất, đại chiến chưa bùng phát, nhưng xung đột quy mô nhỏ lại không ngừng.

Lại có Đông Vương Công Bồng Lai cũng chẳng an phận, nhiều lần xung đột với Đông Hải Long Cung.

Rồi Côn Bằng Bắc Minh, Hải Hoàng Bắc Hải, Hồ Tộc Thanh

Khâu, Nữ Tiên Tây Côn Luân...

Hồng Hoang có vô số thế lực, đan xen phức tạp, nhưng Vu Tộc là cường đại nhất, tuy nhiên cũng dễ bị "mộc tú vu lâm" (cây đẹp trong rừng ắt bị gió thổi – nổi bật dễ gặp tai ương).

Ở Đông Hải, có ba tòa tiên đảo do mảnh vỡ Hỗn Độn rơi xuống khi Bàn Cổ khai thiên mà thành.

Một là Bồng Lai, do Đông Vương Công chiếm giữ; hai là Phương Trượng, nguyên của Tiên Long Tộc, nay thuộc về Cộng Công; cuối cùng là Doanh Châu.

Lại có vài đảo khác, ví như Kim Ngao Đảo, tuy không sánh bằng Bồng Lai, Phương Trượng và Doanh Châu, nhưng cũng là phúc địa đỉnh cấp.

Giờ đây, trên đảo Phương Trượng, Cộng Công đang giảng đạo, Quỳ Ngưu, Kim Tuyên, Bá Hạ cùng một số sinh linh trên đảo đang lắng nghe.

Khi Cộng Công giảng xong, Quỳ Ngưu vẫn khổ sở suy tư.

"Ngu ngốc!" Cộng Công dùng Càn Khôn Xích trong tay gõ nhẹ lên đầu Quỳ Ngưu, lập tức, Quỳ Ngưu bỗng nhiên thông suốt.

Hiện giờ, Quỳ Ngưu, Kim Tuyên và Bá Hạ đều có tu vi Đại La Kim Tiên.

Tu vi Nguyên Thần của Cộng Công chưa đột phá Chuẩn Thánh.

Nhìn mây gió biến ảo nơi chân trời xa xăm, ánh mắt Cộng Công thâm thúy.

Chẳng hay, kể từ khi Cộng Công trở thành Tiên Thiên Ma Thần cũng đã gần một Nguyên Hội.

Còn chục ngày nữa, Cộng Công sẽ phải đối mặt với Thiên Khiển.

Trong vòng mười mấy ngày này, Cộng Công không thể nào tu luyện ra Bàn Cổ Chân Thân.

Nếu đi ra Hỗn Độn ngoài Thiên ngoại, đương nhiên sẽ không có Thiên Khiển, nhưng lẽ nào lại tu luyện thành Bàn Cổ Chân Thân ở Thiên ngoại rồi mới quay về Hồng Hoang?

"Nếu Hồng Quân muốn ta vẫn lạc, e rằng cũng sắp động thủ." Cộng Công thầm nghĩ.

Có lẽ, bản thể Hồng Quân sẽ giáng lâm Hồng Hoang, làm Cộng Công bị thương, hoặc cũng có thể tăng cường uy lực Thiên Khiển, hoặc sắp xếp một cường giả can thiệp.

Nếu khi Cộng Công độ Thiên Khiển mà một Chuẩn Thánh can thiệp, uy lực của Thiên Khiển có thể tăng mạnh.

Cộng Công có thể khẳng định, Hồng Quân nhất định hy vọng y sẽ vẫn lạc dưới Thiên Khiển.

Tuy không biết Hồng Quân sẽ làm gì, nhưng Cộng Công cũng đã chuẩn bị không ít.

Thiên Phạt Chi Nhãn là một át chủ bài, khi cần thiết, sẽ triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, cũng như đi ra Thiên ngoại.

Lúc ấy, Cộng Công cảm thấy bất an mãnh liệt, dường như có đại nguy cơ.

"Tới rồi sao?" Thần sắc Cộng Công khẽ động.

Quả nhiên, tới rồi.

Mặc dù Cộng Công sớm đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng khi nhìn thấy Tiên Thiên Chí Bảo xuất hiện trên trời, sắc mặt y cũng đại biến.

Chỉ thấy, trên trời xuất hiện một cái cờ.

Cái cờ kia mang uy lực xé rách Hỗn Độn, sức mạnh nghiền nát

thời không, công năng thống ngự vạn pháp cùng năng lực khai thiên tích địa.

Đó chính là Bàn Cổ Phiên, do lưỡi búa của Khai Thiên Thần Phủ hóa thành, hiện ra sắc Hỗn Độn Huyền Hoàng.

Trên thân cờ, Đô Thiên Thần Sát Khí hùng hậu bùng phát, như muốn hủy diệt Hỗn Độn rồi lại khai thiên lập địa.

Trên mặt cờ hiện rõ cảnh tượng vô thượng Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa, bên ngoài cờ có Đại Đạo huyền cơ vờn quanh, bên trong cờ có Khai Thiên Phù Lục ẩn hiện.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, Bàn Cổ thánh uy trấn nhiếp hoàn vũ.

Ngay cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân đối mặt với Bàn Cổ Phiên cũng khó lòng ung dung.

"Dùng Bàn Cổ Phiên đối phó ta." Sắc mặt Cộng Công âm trầm.

Cộng Công có đại khí vận, đại công đức, Hồng Quân không thể giết y, nhưng giờ lại muốn y bị thương.

Một khi Cộng Công bị thương, việc đối mặt với Thiên Khiển sẽ càng khó khăn.

Cùng với việc Hồng Quân ra tay, y đã kết xuống đại nhân quả.

Mặc dù Thánh Nhân không dính nhân quả, nhưng nhân quả sẽ chuyển dời cho những kẻ phi Thánh có khí vận tương liên.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều có khí vận tương liên với Hồng Quân, vì vậy, nhân quả mà Hồng Quân kết với Cộng Công có thể chuyển sang Tam Thanh và những người khác, nhưng khí vận của Hồng Quân vẫn sẽ bị tổn hại.

Vĩ lực của Thiên Đạo Thánh Nhân xuất hiện, thúc đẩy Bàn Cổ

Phiên.

Lập tức, Bàn Cổ Phiên rung động, Hỗn Độn chi lực hóa thành Khai Thiên Phủ Quang, từ trời giáng xuống, chém thẳng về phía Cộng Công.

Một kích này nếu đánh trúng đảo Phương Trượng, đủ sức chia tiên đảo thành hai nửa.

Không, Hỗn Nguyên Thánh Nhân khống chế sức mạnh cực kỳ tinh vi.

Chỉ thấy, một kích của Bàn Cổ Phiên nhìn qua không hề có chút khói lửa nào, người ngoài nhìn vào chỉ thấy huyền ảo vô cùng, tưởng như không có uy lực.

Nhưng Cộng Công, kẻ bị khóa chặt, lại cảm nhận được sự khủng bố của một kích đó.

Uy lực của một kích có thể khai thiên tích địa.

Mấy chục Đại Thiên Thế Giới ngăn cản một kích của Bàn Cổ Phiên cũng sẽ trong khoảnh khắc hủy diệt.

Nghiến răng, Cộng Công tế Tam Xoa Kích.

Cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực của Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công còn vượt trội hơn Bàn Cổ Phiên một bậc, nhưng hiện tại người sử dụng Bàn Cổ Phiên lại là Hồng Quân.

Tuy bản thể Hồng Quân không ở Hồng Hoang, nhưng dùng vĩ lực Thánh Nhân để khống chế vượt giới, cũng có thể phát huy uy lực Bàn Cổ Phiên.

Cộng Công dốc toàn lực huy động Tam Xoa Kích nghênh đón Khai Thiên Phủ Quang.

"Oanh!" Một tiếng nổ lớn, một góc đảo Phương Trượng vỡ vụn.

May mắn Cộng Công đang ở bờ biển, nếu ở trung tâm đảo Phương Trượng, e rằng toàn bộ đảo sẽ tan nát.

Tiếp nhận một kích của Bàn Cổ Phiên, Cộng Công không chịu nổi, suýt chút nữa phun ra một búng máu, bàn tay nắm Tam Xoa Kích cũng suýt bị nứt toác hổ khẩu.

Thiên Đạo Thánh Nhân quả thực quá cường đại, lại thêm Bàn Cổ Phiên, càng khủng bố.

May mắn có Tam Xoa Kích, nếu không, Cộng Công đã bị thương nặng.

"Lần trước dùng Thái Cực Đồ, lần này là Bàn Cổ Phiên, hừ." Cộng Công trong lòng cười lạnh. … Thú cưỡi của Cộng Công là Quỳ Ngưu, sủng vật Kim Tuyên, cùng với đệ tử ký danh Bá Hạ, từ xa nhìn lại, đều chấn kinh không thôi.

"Cái cờ trên trời kia là gì?" Bá Hạ trợn tròn mắt.

Một kích từ cái cờ trên trời nhìn qua không hề có chút khí tức khói lửa, nhưng lại khiến Cộng Công có chút chật vật, có thể thấy uy lực to lớn đến nhường nào.

"Chắc là Bàn Cổ Phiên, do lưỡi búa của Khai Thiên Thần Phủ hóa thành." Kim Tuyên nói.

"Bàn Cổ Phiên?

Chương 142

Không, Tam Xoa Kích trong tay Chủ nhân cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực hẳn không dưới Bàn Cổ Phiên." "Rốt cuộc là phương thần thánh nào động dùng Bàn Cổ Phiên đối phó lão sư?" "Chủ nhân là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân." "Chẳng lẽ..." "Hỗn Nguyên Thánh Nhân?" "Hồng Quân?" Quỳ Ngưu, Kim Tuyên và Bá Hạ đều không còn bình tĩnh.

Thấy Bàn Cổ Phiên lại phát ra một luồng Hỗn Độn chi lực, lần nữa hóa thành Khai Thiên Phủ Quang, uy lực lần này càng lớn.

Cộng Công bay lên giữa không trung, dùng Tam Xoa Kích đón lấy Khai Thiên Phủ Quang.

Lần này, Cộng Công thi triển Khai Thiên Cửu Thức, trên Tam Xoa Kích cũng hiển hóa ra một Khai Thiên Phủ Quang, cứ thế, Khai Thiên Phủ Quang va chạm với Khai Thiên Phủ Quang.

Khai Thiên Phủ Quang do Tam Xoa Kích phát ra hoàn toàn bị đánh bại.

Tiếp nhận hai lần công kích của Bàn Cổ Phiên, sắc mặt Cộng Công trắng bệch, đã bị thương.

Công kích của Bàn Cổ Phiên vẫn chưa dừng lại.

Mười mấy ngày sau, Cộng Công mới phải đối mặt với Thiên Khiển, giờ chỉ bị chút thương nhỏ, một ngày không thể hồi phục.

Tình thế như vậy, Cộng Công cũng chỉ có thể đối mặt.

Trên bầu trời phía trên đảo Phương Trượng, Bàn Cổ Phiên lơ lửng ở độ cao vạn trượng.

Kỳ lạ là, ngoại trừ Cộng Công, chỉ có sinh linh trên đảo Phương

Trượng mới có thể nhìn thấy.

Nếu sinh linh trên đảo rời đi, ngẩng đầu cũng không thể nhìn thấy Bàn Cổ Phiên nữa.

Thủ đoạn của Thiên Đạo Thánh Nhân thật không thể nghĩ bàn.

Lại một luồng Hỗn Độn chi lực từ Bàn Cổ Phiên phát ra, hóa thành vô số Khai Thiên Phủ Quang, từ trời giáng xuống.

Bàn Cổ Phiên đã khóa chặt khí cơ của Cộng Công, khiến y không thể tránh né công kích của Bàn Cổ Phiên.

"Bành!" Lần nữa huy động Tam Xoa Kích chặn đứng công kích của Bàn Cổ Phiên, hai tay Cộng Công đã nứt toác hổ khẩu.

So với thân thể, Nguyên Thần của Cộng Công yếu hơn, giờ đây, Nguyên Thần đã bị thương.

Công kích của Bàn Cổ Phiên vẫn không ngừng, tiếp tục diễn ra, hiển nhiên, mức độ bị thương của Cộng Công vẫn chưa khiến Hồng Quân hài lòng.

Lại chặn đứng mấy lần công kích của Bàn Cổ Phiên, Cộng Công cũng đã bị thương không nhẹ.

Thân thể và Nguyên Thần đều chịu thương thế không nhẹ, mấy tháng khó mà hồi phục.

Lúc đó, Bàn Cổ Phiên cũng biến mất.

Mọi lời nói dài dòng, kỳ thực từ lúc Bàn Cổ Phiên xuất hiện rồi biến mất cũng chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Trong thời gian ngắn ngủi đó, đảo Phương Trượng, cùng với vùng biển xung quanh đảo Phương Trượng, đều bị ảnh hưởng.

"Hồng Quân." Ánh mắt Cộng Công băng lãnh.

Trước khi Cộng Công sắp độ Thiên Khiển, lại khiến y bị thương, ý đồ của Hồng Quân quá rõ ràng.

Hồng Quân không dám giết Cộng Công, nhưng lại muốn y vẫn lạc dưới Thiên Khiển, tuy nhiên, y đã đánh giá thấp Cộng Công.

"Chủ nhân!" "Lão sư!" Quỳ Ngưu, Kim Tuyên và Bá Hạ vây quanh Cộng Công.

Trước đó, ba người Quỳ Ngưu cũng chỉ có thể đứng trân trân nhìn, căn bản không giúp được chút nào.

"Ta không sao." Cộng Công nhàn nhạt nói.

Mười mấy ngày trôi qua thoắt cái.

Trong mười mấy ngày đó, thương thế của Cộng Công cũng đã tốt hơn một chút.

Trên mặt biển, Cộng Công đã chuẩn bị sẵn sàng.

Tầng mây tím hồng che kín trời đất, uy thế Thiên Khiển ầm ầm giáng xuống.

Một vùng biển rộng lớn vô số sinh linh đều đã chạy trốn.

Mặc dù là vùng biển khá hẻo lánh, nhưng vẫn kinh động một số Đại Năng.

Ở Bồng Lai, Đông Vương Công đang âm thầm quan sát.

Khi phát hiện Cộng Công sắp độ Thiên Khiển, y không khỏi kinh ngạc.

Về phần mười một Tổ Vu còn lại, không một ai xuất hiện.

Các Tổ Vu còn lại đều biết hôm nay Cộng Công độ Thiên Khiển, cũng đang mật thiết chú ý, Cộng Công là một đường lui.

Một khi Cộng Công không chống đỡ được Thiên Khiển, các Tổ

Vu còn lại mới ra tay.

Nhìn Thiên Khiển đang được thai nghén trên trời, Cộng Công mặt không biểu tình, trong lòng cũng không quá lo lắng.

"Thiên Phạt Chi Nhãn e rằng phải bại lộ rồi." Cộng Công trong lòng thở dài.

Cùng với tu vi của Cộng Công không ngừng thăng tiến, uy lực của Thiên Phạt Chi Nhãn cũng ngày càng cường đại.

Hiện giờ, Thiên Phạt Chi Nhãn của Cộng Công đã không thể xem thường được nữa.

Không, Cộng Công không định bại lộ Thiên Phạt Chi Nhãn.

Quỳ Ngưu, Kim Tuyên và Bá Hạ, ba vị Đại La Kim Tiên, đang ở ngoài phạm vi Thiên Khiển.

Nếu có người can thiệp, trước hết phải đột phá ba người Quỳ Ngưu.

Đột nhiên, một đạo phù chú tím biếc lấp lánh từ Tam Thập Tam Thiên giáng xuống, không lệch chút nào, rơi trúng tầng mây Thiên Khiển che kín trời đất.

"Thiên Kiếp Chú!" Sắc mặt Cộng Công âm trầm.

Thiên Kiếp Chú có thể dẫn phát Thiên Kiếp, có thể tăng cường hoặc giảm yếu uy lực Thiên Kiếp, cũng có thể tăng cường hoặc giảm yếu uy lực Thiên Khiển.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân chia thành Đại Đạo Thánh Nhân và Thiên Đạo Thánh Nhân, Đại Đạo Thánh Nhân ở Hồng Hoang rất khó thi triển Thiên Kiếp Chú.

Không cần nói, Thiên Kiếp Chú từ Tam Thập Tam Thiên giáng xuống chính là do Hồng Quân làm.

Dưới tác dụng của Thiên Kiếp Chú, uy lực của Thiên Khiển đã tăng cường khoảng ba thành.

"Hừ, thật là dụng tâm lương khổ." Trong mắt Cộng Công lóe lên hàn quang, trong lòng thầm hận.

Trước dùng Bàn Cổ Phiên công kích, khiến y bị thương, giờ lại dùng Thiên Kiếp Chú tăng cường uy lực Thiên Khiển, sợ y không chết sao!

Không, cho đến hiện tại, mọi thứ đều nằm trong dự liệu của Cộng Công. … Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đã dùng Pháp Nhãn để quan sát Đông Hải Hồng Hoang, khi nhìn thấy giữa mi tâm Cộng Công xuất hiện Thiên Phạt Chi Nhãn, sắc mặt y cũng biến đổi.

"Cộng Công có Thiên Phạt Chi Nhãn sao?" Hồng Quân không dám tin.

Khi Cộng Công thi triển Thiên Phạt Chi Nhãn, không những làm suy yếu uy lực Thiên Khiển, mà còn dễ dàng chống đỡ Thiên Khiển hơn.

Vốn dĩ, Hồng Quân cho rằng Cộng Công chắc chắn sẽ chết, dù sao Cộng Công đang trong trạng thái bị thương để đối mặt với Thiên Khiển, lại thêm uy lực Thiên Khiển đã được tăng cường khoảng ba thành.

Tuy nhiên, cùng với việc Cộng Công thi triển Thiên Phạt Chi Nhãn, y đã không còn quá nguy hiểm nữa.

Sắc mặt Hồng Quân âm trầm.

Nếu lần này Cộng Công không vẫn lạc dưới Thiên Khiển, Hồng Quân sẽ chịu thiệt lớn.

Nếu có một Chuẩn Thánh can thiệp thì tốt rồi, Hồng Quân trong lòng nghĩ vậy.

Nhưng Chuẩn Thánh không quá nhiều, hơn nữa, Cộng Công chắc chắn cũng có chuẩn bị, một Chuẩn Thánh muốn can thiệp cũng không dễ dàng.

Còn về việc Hồng Quân dùng hình chiếu hoặc phân thân can thiệp, điều đó là không thể.

Hồng Quân mà một hình chiếu can thiệp, bản thể sẽ không thể ở ngoài Thiên Khiển.

Một khi không tốt, Hồng Quân sẽ mất Thánh vị, thậm chí, vẫn lạc.

Lại dùng Thiên Kiếp Chú tăng cường uy lực Thiên Khiển ư?

Cũng không được.

Dùng Thiên Kiếp Chú tăng cường hoặc giảm yếu uy lực Thiên Khiển, chỉ có thể một lần.

Nhất thời, Hồng Quân có chút bó tay. … Bồng Lai, sắc mặt Đông Vương Công trầm như nước.

Chương 143

Khi phát hiện Cộng Công đang độ Thiên Khiển ở Đông Hải, Đông Vương Công cũng bất ngờ.

Đông Vương Công biết Tiên Thiên Ma Thần từ Thiên ngoại tiến vào Hồng Hoang sẽ có Thiên Khiển, và Tiên Thiên Ma Thần tu thành ở Hồng Hoang cũng có Thiên Khiển.

Theo những gì Đông Vương Công biết, Cộng Công đã độ một lần Thiên Khiển, vì trong Thiên Khiển đã tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, cho nên, chỉ có một lần Thiên Khiển, nhưng bây giờ lại là lần thứ hai.

Suy nghĩ một chút, Đông Vương Công cũng đã đoán ra.

Kể từ khi Cộng Công thành Tiên Thiên Ma Thần đã khoảng một Nguyên Hội.

Xem ra, Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang cứ cách mỗi Nguyên Hội sẽ có Thiên Khiển.

Ban đầu thấy Cộng Công có vẻ không chống đỡ nổi, Đông Vương Công cũng vui mừng, cho rằng Cộng Công chắc chắn sẽ chết, nhưng không ngờ Cộng Công lại có Thiên Phạt Chi Nhãn.

"Cộng Công lại có Thiên Phạt Chi Nhãn sao?" Đông Vương Công nghiến răng nghiến lợi.

Còn về việc phái người can thiệp vào Thiên Khiển của Cộng Công, cần một kẻ không sợ chết, tu vi không thể quá thấp, nếu không, uy lực Thiên Khiển sẽ không tăng cường được bao nhiêu.

Dưới trướng Đông Vương Công, tu vi cao nhất cũng chỉ là Đại La Kim Tiên, nhưng cũng sẽ không nguyện ý can thiệp vào Thiên Khiển

của Cộng Công. … Trên một tiểu đảo ở Đông Hải, La Hầu và Cùng Kỳ cũng đang chú ý đến việc Cộng Công độ Thiên Khiển.

"Tổ Vu Cộng Công ẩn tàng quả thật quá sâu." Cùng Kỳ nói.

"Không ngờ Cộng Công có Thiên Phạt Chi Nhãn, ta cũng đã đánh giá thấp y rồi." La Hầu nhàn nhạt nói.

La Hầu chưa bao giờ coi thường Cộng Công, cũng biết Cộng Công ẩn giấu một số sức mạnh, nhưng không ngờ Cộng Công lại có Thiên Phạt Chi Nhãn.

Thiên Phạt Chi Nhãn đủ cường đại, có thể khống chế Thiên Kiếp và Thiên Khiển.

Nếu phát huy được uy lực chân chính của Thiên Phạt Chi Nhãn, Chuẩn Thánh cũng có thể chiến một trận với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, thậm chí đánh bại Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nhưng La Hầu có thể nhìn ra Cộng Công còn lâu mới phát huy được uy lực chân chính của Thiên Phạt Chi Nhãn.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân có thể dễ dàng phát huy uy lực chân chính của Thiên Phạt Chi Nhãn, nhưng Chuẩn Thánh muốn phát huy uy lực chân chính của Thiên Phạt Chi Nhãn thì phải lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc.

Kiếp Chi Pháp Tắc cũng là một trong Tam Thiên Pháp Tắc.

Nhưng, Kiếp Chi Pháp Tắc lại nghịch thiên, ở Hồng Hoang khó mà lĩnh ngộ.

Muốn lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc, phải ở trong Thiên Địa Đại Kiếp.

Ở trong Vô Lượng Lượng Kiếp là dễ lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc nhất.

Hiện giờ, Cộng Công đang ở dưới Thiên Khiển, về lý thuyết cũng có thể lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc, nhưng độ khó lại quá lớn.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên, Hồng Hoang đã trải qua mấy lần Đại Kiếp, Hung Thú, Long Phượng Kỳ Lân Tam Tộc, Đạo Ma, nhưng chưa từng có một sinh linh nào lĩnh ngộ được Kiếp Chi Pháp Tắc, có thể thấy độ khó của việc lĩnh ngộ pháp tắc này lớn đến nhường nào.

"Nếu ta có Thiên Phạt Chi Nhãn, có lẽ đã sớm lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc rồi." La Hầu thầm nghĩ.

La Hầu đã trải qua không ít Đại Kiếp, dù sao Hồng Hoang đã có mấy lần Đại Kiếp, có cả việc Bàn Cổ khai thiên thời Thái Cổ.

Bàn Cổ khai thiên có thể coi là một Vô Lượng Lượng Kiếp, Tam Thiên Tiên Thiên Ma Thần đều vẫn lạc.

Theo những gì La Hầu biết, ngoại trừ Kiếp Chi Ma Thần, không ai lĩnh ngộ được Kiếp Chi Pháp Tắc.

Bàn Cổ cũng không lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc, nếu không, chưa chắc đã vẫn lạc.

Nhưng, sau khi Bàn Cổ chém giết Kiếp Chi Ma Thần, đã giành được Kiếp Chi Pháp Tắc, nhưng đã quá muộn rồi. … Sau khi Cộng Công vận dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, y cũng trở nên nhẹ nhõm hơn.

Thiên Khiển vẫn tiếp tục, nhưng Cộng Công không còn áp lực.

Mọi việc diễn ra thuận lợi ngoài ý muốn.

Khi mây Thiên Khiển trên trời biến mất, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

Bại lộ Thiên Phạt Chi Nhãn để độ qua lần Thiên Khiển này, Cộng Công cũng không cần phải bại lộ thêm nữa.

Khi mây Thiên Khiển biến mất, Thiên Phạt Chi Nhãn ở giữa mi

tâm Cộng Công cũng không còn.

Độ Thiên Khiển cũng có một số lợi ích, ít nhất thương thế trên người Cộng Công đã khỏi được quá nửa.

Một số Đại Năng đang rục rịch cũng không dám khinh cử vọng động.

Không, mọi người e rằng đều biết Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang cứ cách mỗi Nguyên Hội sẽ phải độ Thiên Khiển.

Độ Thiên Kiếp có lợi ích, nhưng lợi ích của việc độ Thiên Khiển lại càng lớn hơn, nhưng đối với Cộng Công hiện tại, cũng không đáng kể.

Đó là vì Cộng Công bị thương không nhẹ, nếu không bị thương, độ Thiên Khiển hầu như không cảm nhận được lợi ích.

Thương thế đã khỏi quá nửa, Cộng Công vung tay lên, mặt biển khôi phục lại sự bình yên.

Ánh mắt Cộng Công phảng phất xuyên qua Tam Thập Tam Thiên, nhìn về Tử Tiêu Cung ngoài Thiên ngoại kia.

"Hồng Quân, thất vọng rồi chứ!" Cộng Công trong lòng thầm nói.

Nếu không phải Hồng Quân, Cộng Công cũng không cần phải bại lộ Thiên Phạt Chi Nhãn.

Nhưng, Cộng Công cũng rõ khoảng cách giữa mình và Hồng Quân.

Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ, điều đó không hề sai.

Đương nhiên, Chuẩn Thánh chống lại Thánh Nhân cũng không hoàn toàn không thể, chỉ là quá khó khăn.

Nếu cho rằng có vài Tiên Thiên Chí Bảo thì Chuẩn Thánh có thể chống lại Thánh Nhân, điều đó là sai lầm lớn, đối phó với hình chiếu hoặc phân thân của Thánh Nhân thì được, nhưng đối đầu với bản thể

Thánh Nhân, có thể đỡ được một chiêu đã là không tệ.

Nếu có Bàn Cổ Chân Thân, lại có thể trong thời gian ngắn chống lại Thánh Nhân.

Hoặc lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc, phát huy uy lực chân chính của Thiên Phạt Chi Nhãn, cũng có thể sánh ngang Thánh Nhân.

Có một số biện pháp, nhưng mỗi biện pháp đều không dễ đạt được. … Thang Cốc, Thần Thụ Phù Tang cao vút mây xanh.

Lúc này, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất dẫn mười tiểu Kim Ô đến Thang Cốc.

Thụ Phù Tang vốn thuộc về Chúc Dung, nhưng Cộng Công lại thuyết phục Chúc Dung tặng cho Thiên Đình.

Đối với Kim Ô nhất tộc, không thể cự tuyệt Phù Tang Thụ.

Dù sao cũng là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, thuộc tính Hỏa, có lợi ích to lớn đối với Kim Ô.

"Sau này, các con hãy ở lại Thang Cốc tu luyện." Đế Tuấn nói với mười tiểu Kim Ô.

Mười tiểu Kim Ô cũng không phản đối.

Ngoại trừ Lục Áp, chín tiểu Kim Ô còn lại đều vui vẻ.

"Vu Tộc đưa Phù Tang Thụ cho chúng ta, không có ý tốt đâu!" Đông Hoàng Thái Nhất nói nhỏ với Đế Tuấn.

"Ta biết, là muốn mượn tay chúng ta đối phó Bồng Lai." Đế Tuấn cười lạnh.

Thực lực Bồng Lai không yếu, Đông Vương Công lại có phù chiếu của Hồng Quân, cũng là một uy hiếp đối với Vu Tộc.

Cộng Công hiển nhiên muốn Thiên Đình đối phó Bồng Lai.

Lợi ích đầu tiên của Phù Tang Thụ là sau khi tiêu diệt Đông Vương Công, có thể thu được lợi ích to lớn từ Bồng Lai, khiến Đế Tuấn khó lòng cự tuyệt.

Nhưng, Đông Vương Công có đại khí vận, hiện giờ khí số chưa tận, cũng không dễ giải quyết, không khéo lại đắc tội với Hồng Quân.

Có thể nói, lợi ích to lớn đang bày ra trước mặt Đế Tuấn, xem y có dám vươn tay lấy hay không.

"Vậy ta có cần giúp Vu Tộc giải quyết Đông Hoa không?" Đông Hoàng Thái Nhất nhíu mày.

"Có thể tạm thời hòa hoãn quan hệ giữa ta và Vu Tộc, lại có thể thu được lợi ích to lớn, lợi nhiều hơn hại." Đế Tuấn nhàn nhạt nói.

Đế Tuấn có lựa chọn.

Thực ra, Vu Tộc đã ngầm tiết lộ với Đế Tuấn, nếu Thiên Đình không muốn đối phó Đông Vương Công, Vu Tộc có thể cân nhắc dùng mấy trọng thiên để tặng cho Đông Vương Công.

Vu Tộc ở Thiên Giới cũng có tám trọng thiên, tặng bốn trọng thiên, Cộng Công cũng không đau lòng.

Nếu Đông Vương Công có được bốn trọng thiên của Thiên Giới, liệu có hợp tác với Thiên Đình đối phó Vu Tộc không?

Chương 144

Vì lợi ích, thêm vào các loại cân nhắc, Đế Tuấn mới đồng ý giúp Vu Tộc diệt trừ Đông Vương Công.

Đối với y, Đông Vương Công có chút chướng mắt. … Thái dương đông thăng, mười tiểu Kim Ô từ Thang Cốc bay ra, chơi đùa trên Đông Hải.

Hiện giờ, mười tiểu Kim Ô đều đã đạt tu vi Huyền Tiên, trong đó, tu vi của Lục Áp ẩn ẩn sắp đột phá Kim Tiên.

Bởi vì căn cước quá cao, mười tiểu Kim Ô đều chưa hóa hình.

Ngoại trừ Lục Áp, chín tiểu Kim Ô còn lại đều không thu liễm Thái Dương Chân Hỏa trên người.

Từng con Kim Ô như từng mặt trời nhỏ, phát tán khí tức nóng bỏng, thiêu đốt trời biển.

Chỉ thấy, nơi mười tiểu Kim Ô đi qua, nước biển phía dưới không ngừng bị bốc hơi, vô số sinh linh trong biển gặp tai ương.

Chẳng hay, mười tiểu Kim Ô đã đến gần Bồng Lai.

Mặc dù mười tiểu Kim Ô không tiến vào Bồng Lai, nhưng chỉ ở gần Bồng Lai đã khiến không ít sinh linh trên đảo không chịu nổi.

Trên Bồng Lai, một mảng đại địa nứt nẻ, không ít hoa cỏ cây cối khô héo.

“Lũ súc sinh lông vũ kia, gan to bằng trời, dám tai họa Bồng Lai của ta!” Một lão tiên có tu vi Kim Tiên từ Bồng Lai bay ra, mộc trượng trong tay giận dữ chỉ vào mười tiểu Kim Ô.

Kim Ô có thể hóa thành Thái Dương, hiện giờ, mười mặt trời tắm

Đông Hải, không ít sinh linh gặp tai ương.

Đông Hải Long Cung cũng có chút tổn thất.

Hiện giờ, mười tiểu Kim Ô ở gần Bồng Lai, khiến Bồng Lai không thể nhẫn nhịn.

"Dám nhục mạ ta ư?

Tìm chết!" Một tiểu Kim Ô phẫn nộ nói.

Bồng Lai tuy là một thế lực ở Hồng Hoang, không thể xem thường, nhưng so với Thiên Đình lại kém xa, mười tiểu Kim Ô lại là Thái Tử Thiên Đình.

Lục Áp lạnh lùng đứng ngoài quan sát, Đế Tuấn để y ở lại Thang Cốc, hiển nhiên là muốn đối phó Bồng Lai.

Nếu không hợp tác với Vu Tộc, Đế Tuấn cũng không có được Phù Tang Thụ, càng không thể để mười đứa con ở lại Thang Cốc.

Một tiểu Kim Ô đã vận dụng Thái Dương Chân Hỏa công kích.

"Hôm nay, ta thay Đế Tuấn dạy dỗ các ngươi thật tốt." Lão tiên dùng mộc trượng trong tay chặn đứng Thái Dương Chân Hỏa, bay về phía mười tiểu Kim Ô.

Lão tiên có tu vi Kim Tiên, ở Bồng Lai cũng có địa vị không nhỏ.

Mười tiểu Kim Ô đều có tu vi Huyền Tiên, đối đầu với một Kim Tiên, áp lực cũng không nhỏ.

Nhưng, khoảng cách giữa Huyền Tiên và Kim Tiên cũng không quá lớn.

Dưới sự phối hợp ăn ý của mười tiểu Kim Ô, hai bên nhất thời khó phân thắng bại.

Nhưng nhanh chóng, từng tiên nhân từ Bồng Lai bay ra.

Lại chiến đấu một lúc, thấy tình thế bất lợi, mười tiểu Kim Ô cũng quay người rời đi.

"Muốn rời đi sao?" Giọng nói băng lãnh của Đông Vương Công truyền đến.

Một con Kim Long ngũ trảo chặn đường đi của mười tiểu Kim Ô, tiếp đó, Đông Vương Công xuất hiện.

Đông Vương Công vung tay lên, Kim Long ngũ trảo chặn mười tiểu Kim Ô biến trở lại thành Long Đầu Trượng, một cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Mười tiểu Kim Ô dám đến gần Bồng Lai, không những khiến Bồng Lai chịu chút tổn thất, mà còn thách thức uy nghiêm của Đông Vương Công.

Nếu để mười tiểu Kim Ô rời đi, uy nghiêm của Đông Vương Công sẽ giảm sút nghiêm trọng.

"Đông Vương Công, ta là Thái Tử Thiên Đình." Một tiểu Kim Ô nói.

"Đừng nói, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, ta cũng không sợ." Đông Vương Công lạnh lùng nói.

Ngữ khí của Đông Vương Công cường ngạnh, nhưng y cũng có tự tri chi minh.

Hiện giờ, Đế Tuấn có tu vi Chuẩn Thánh, Đông Hoàng Thái Nhất cũng có tu vi Chuẩn Thánh, lại có một Chuẩn Thánh phân thân, còn Đông Vương Công lại chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên.

Như Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Côn Bằng...

đều là Chuẩn Thánh.

Kể từ sau khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai, Chuẩn Thánh ở

Hồng Hoang cũng ngày càng nhiều.

Cấp độ Đại La Kim Tiên ở Hồng Hoang có chút không đủ nhìn.

Nếu Đông Vương Công có tu vi Chuẩn Thánh, lại thêm phù chiếu của Hồng Quân, e rằng đã diệt luôn Đông Hải Long Cung rồi.

Đông Hải hiện tại, chia làm hai thế lực, Bồng Lai và Đông Hải Long Cung.

Nếu diệt Đông Hải Long Cung, Bồng Lai có thể khống chế toàn bộ Đông Hải.

Nhưng, Đông Vương Công cũng biết Vu Tộc đã đưa Phù Tang Thụ cho Đế Tuấn, khiến y âm thầm cảnh giác.

Chuyện lần này của mười tiểu Kim Ô có thể lớn có thể nhỏ, Đông Vương Công cũng không muốn làm lớn chuyện, nhưng nhất định phải giáo huấn mười tiểu Kim Ô.

Ngoài đảo Bồng Lai ở Đông Hải, Đông Vương Công cùng không ít tiên nhân đã bao vây mười tiểu Kim Ô.

Trong tình thế như vậy, Lục Áp vẫn trấn định, còn chín tiểu Kim Ô còn lại thì khá hoảng loạn.

"Trước tiên bắt mười tiểu Kim Ô này, giáo huấn một phen." Đông Vương Công thầm tính toán.

Chưa đợi Đông Vương Công ra tay, một tiếng đại chung từ trời giáng xuống, chính là Đông Hoàng Chung.

Thấy Đông Hoàng Chung, sắc mặt Đông Vương Công đột biến.

Đông Hoàng Chung rung lên một cái, biến thành thân người, chính là phân thân Chuẩn Thánh của Đông Hoàng Thái Nhất.

Hiện giờ, Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang cũng không quá ít, nhưng kẻ có thể sánh ngang phân thân Đông Hoàng Thái Nhất thì không

nhiều.

Cùng với bản thể Đông Hoàng Thái Nhất trở thành Chuẩn Thánh, thực lực phân thân càng cường đại hơn.

Quần yêu Thiên Đình xưng Đông Hoàng Thái Nhất là đệ nhất dưới Thánh Nhân.

Đông Hoàng Yêu Tộc, Chiến Thần Thiên Giới, Cường Giả tối cường dưới Thánh Nhân, những danh hiệu đó đều thuộc về Đông Hoàng Thái Nhất.

"Đông Hoàng Thái Nhất!" Sắc mặt Đông Vương Công không tốt chút nào.

Lúc này, Đông Vương Công trong lòng kinh nộ không thôi.

Đông Vương Công cũng không phải kẻ ngốc, mười tiểu Kim Ô rời Thang Cốc du ngoạn Đông Hải, đến gần Bồng Lai, có thể là trùng hợp, nhưng phân thân Chuẩn Thánh của Đông Hoàng Thái Nhất lại xuất hiện đúng lúc, điều đó thật quá trêu ngươi.

Lại nói, Phù Tang Thụ trong Thang Cốc vốn thuộc về Tổ Vu Chúc Dung.

"Đông Vương Công, ngươi làm việc nghịch thiên, trời người cùng phẫn nộ, ta hôm nay sẽ tiễn ngươi vào Luân Hồi." Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Để Đông Vương Công thần hình câu diệt thì tốt, nhưng phải gánh chịu hậu quả cũng lớn, để Đông Vương Công vào Luân Hồi, Lục Đạo hóa thân của Cộng Công lại có sự sắp xếp, như vậy tốt hơn.

Còn về việc Đông Vương Công chuyển thế sau này trưởng thành báo thù, Đông Hoàng Thái Nhất không lo lắng.

Hiện giờ, căn cước của Đông Vương Công tốt, nhưng cũng chỉ là

Đại La Kim Tiên, sau khi chuyển thế, căn cước sẽ là sinh linh Hậu Thiên, đạt tới cấp độ Đại La Kim Tiên cũng khó khăn.

Hơn nữa, đây cũng chỉ là tạm thời, sau này cũng có thể giải quyết triệt để.

"Ngươi muốn ta vào Luân Hồi sao?" Đông Vương Công mặt đen lại.

Đông Vương Công biết, Thiên Đình và Vu Tộc đã thỏa thuận xong.

Còn về phù chiếu của Hồng Quân trong tay Đông Vương Công, lúc này lại không có tác dụng lớn.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng không phí lời nữa, một quyền đánh ra, sức mạnh cường đại phong tỏa thời không.

Một vùng thời không rộng lớn bị phong tỏa, Đông Vương Công không thể thoát thân, chỉ có thể nghiến răng, dốc toàn lực tế Long Đầu Trượng trong tay, lại phun ra một búng tinh huyết.

Long Đầu Trượng là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực không nhỏ, hấp thu một búng tinh huyết của Đông Vương Công, càng thêm kinh người.

Tiếng rồng ngâm vang vọng.

Long Đầu Trượng hóa thành một con Kim Long ngũ trảo, nghênh đón quyền đầu của Đông Hoàng Thái Nhất.

Chương 145

"Oanh!" Dưới một quyền của Đông Hoàng Thái Nhất, Kim Long ngũ trảo bi minh một tiếng, biến trở lại thành Long Đầu Trượng, nhưng hào quang ảm đạm.

Tâm thần Đông Vương Công bị tổn thương, một búng máu phun ra, sắc mặt tái nhợt.

Đông Hoàng Thái Nhất trước mặt là do Đông Hoàng Chung hóa thành, pháp lực vô biên, hoàn toàn không phải Đông Vương Công hiện tại có thể sánh ngang.

Tiếp một quyền mà không chết, Đông Vương Công đã rất giỏi rồi.

"Khoảng cách thực lực quá lớn." Đông Vương Công cười thảm.

Nhưng, Đông Vương Công lại không cam tâm cứ thế vẫn lạc.

Chỉ thấy, Đông Vương Công tế bốn trận đồ, đều là cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Trên trận đồ thứ nhất có hư ảnh Thanh Long phương Đông, trên trận đồ thứ hai có hư ảnh Bạch Hổ phương Tây, trên trận đồ thứ ba có hư ảnh Chu Tước phương Nam, và trên trận đồ cuối cùng có hư ảnh Huyền Vũ phương Bắc.

Đông Vương Công trước tiên dựa vào Bồng Lai để tạo ra một đại trận, có thể diễn hóa Địa Thủy Hỏa Phong, khiến vạn vật hóa thành Hỗn Độn, sau đó, lại lĩnh ngộ ra trận pháp cường đại hơn.

Dùng sức mạnh vạn tiên Bồng Lai, bố trí đại trận, hình thành Tứ Tượng Chi Linh.

Thậm chí có thể triệu hoán Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước và Huyền Vũ để tác chiến.

Phải biết rằng, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước và Huyền Vũ đều có tu vi Chuẩn Thánh, trấn áp Tứ Cực, có đại công đức, đại khí vận.

Dưới sự khống chế của Đông Vương Công, bốn trận đồ kết hợp lại với nhau.

Lập tức, một tòa đại trận được bố trí.

Một thân ảnh lóe lên, Đông Vương Công tiến vào trong trận.

Cùng với Đông Vương Công nhập trận, y triệu hoán từng tiên nhân Bồng Lai nhập trận.

Dưới sự triệu hoán của Đông Vương Công, tiên nhân trong đại trận ngày càng nhiều.

Đại trận bắt đầu vận chuyển, bên ngoài có Địa Thủy Hỏa Phong hoành hành, bên trong có Tứ Tượng Chi Linh.

"Đông Hoàng Thái Nhất, có dám vào đại trận của ta không?" Giọng Đông Vương Công truyền ra từ trong trận.

Nếu Đông Hoàng Thái Nhất không nhập trận, Đông Vương Công cũng không có cách nào.

"Có gì mà không dám!" Đông Hoàng Thái Nhất cười lạnh.

Một bước sải ra, Đông Hoàng Thái Nhất tiến vào đại trận trước mắt.

Xuyên qua Địa Thủy Hỏa Phong, tiến vào trong trận, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy vô số tiên nhân.

Tiên nhân Bồng Lai đông đảo, hiện giờ trong đại trận có hàng vạn người, tu vi thấp nhất cũng là Huyền Tiên.

Vì ở gần Bồng Lai, Đông Vương Công mới có thể dễ dàng triệu hoán chúng tiên, nếu ở quá xa Bồng Lai thì không đơn giản như vậy.

Vạn tiên nhân hợp lực vận chuyển đại trận, pháp lực quán thông, tiên khí tràn ngập.

Ngoại trừ Đông Vương Công, còn có mấy cường giả cấp Đại La Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên hơn một trăm người, Kim Tiên mấy nghìn, còn lại đều là Huyền Tiên.

Khi Đông Hoàng Thái Nhất nhập trận, trận pháp này vận chuyển càng nhanh hơn.

Sức mạnh của Tứ Tượng Chi Linh nhanh chóng tăng cường.

Trong thời gian ngắn ngủi, hình chiếu Thanh Long phương Đông, hình chiếu Bạch Hổ phương Tây, hình chiếu Chu Tước phương Nam và hình chiếu Huyền Vũ phương Bắc đều xuất hiện.

Tiếp đó, hình chiếu biến thành phân thân.

Về lý thuyết, đại trận có thể triệu hoán bản thể Tứ Thánh Thú để tác chiến, nhưng Đông Vương Công và thuộc hạ của y lại không làm được.

Phân thân Thanh Long vừa động, Ất Mộc chi lực nghiền ép về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Bạch Hổ gầm lên một tiếng, chấn động trời đất, Canh Kim chi lực sắc bén, uy mãnh vô song.

Chu Tước giương đôi cánh, Nam Minh Ly Hỏa hoành hành.

Huyền Vũ khống chế Quý Thủy, làm mưa làm gió.

Mặc dù chỉ là phân thân Tứ Thánh Thú, nhưng cũng không thể xem thường.

Một Chuẩn Thánh bình thường bị vây công, e rằng sẽ rơi vào hạ phong, Đông Hoàng Thái Nhất lại cười khinh miệt.

"Cũng chỉ đến thế thôi sao?" Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Đông Hoàng Chung công thủ nhất thể, tiên thiên đứng ở thế bất bại.

Chỉ thấy, Đông Hoàng Thái Nhất vung tay lên, chặn đứng mọi công kích.

Ất Mộc chi lực, Canh Kim chi lực, Ly Hỏa chi lực và Quý Thủy chi lực, không ngừng công kích, thế công sắc bén, nhưng vẫn trì trệ không phá được phòng ngự của Đông Hoàng Thái Nhất. … Gần Đông Hải, Thông Thiên cũng đang chú ý đến trận chiến giữa Đông Hoàng Thái Nhất và Đông Vương Công.

Nhìn Vạn Tiên Tứ Tượng Trận của Đông Vương Công, Thông Thiên cũng sáng mắt lên.

Về đạo trận pháp, Thông Thiên có tạo nghệ không hề nông cạn, trận pháp có thể lọt vào mắt y đã không nhiều, Vạn Tiên Trận của Đông Vương Công không tồi.

Bên ngoài diễn Địa Thủy Hỏa Phong, bên trong hóa Tứ Tượng Chi Linh, thậm chí có thể triệu hoán Tứ Thánh Thú.

"Mười hai Tổ Vu rốt cuộc đang làm gì?" Thông Thiên lắc đầu.

Trong mắt Thông Thiên, sau khi Đông Vương Công diệt vong, Thiên Đình là bên hưởng lợi lớn nhất, kế đó mới đến Vu Tộc.

Với sức mạnh của Vu Tộc, cũng có thể diệt Đông Vương Công.

Nhưng, Vu Tộc chắc chắn cũng có kế sách, điều đó Thông Thiên không thể đoán được.

Thông Thiên cũng lười suy nghĩ nhiều, tiếp tục quan sát.

Do không tiến vào đại trận của Đông Vương Công, Thông Thiên không thể nhìn thấy trận chiến bên trong, cũng không nhìn ra được sự huyền diệu của Vạn Tiên Trận.

Trên đám mây phía trên Đông Hải, La Hầu, Cùng Kỳ và Minh Hà lạnh lùng nhìn trận chiến bên ngoài đảo Bồng Lai ở xa.

"Vạn Tiên Chi Mẫu, không đi giúp Đông Vương Công sao?" Minh Hà nhìn Cùng Kỳ bên cạnh.

"Hừ!" Cùng Kỳ lạnh lùng hừ một tiếng.

Minh Hà dù sao cũng là đệ tử của La Hầu, Cùng Kỳ cũng không dám đắc tội.

Còn về sinh tử của Đông Vương Công, Cùng Kỳ một chút cũng không quan tâm, thậm chí còn hy vọng Đông Vương Công vẫn lạc.

Thái độ của La Hầu rất rõ ràng, đối với Bồng Lai chỉ khoanh tay đứng nhìn.

Vu Tộc và Thiên Đình đều muốn Đông Vương Công chết, La Hầu chưa chắc không thể cứu Đông Vương Công, nhưng cái giá phải trả không nhỏ, y cho rằng không đáng.

"Vạn Tiên Trận của Bồng Lai có chút thú vị." La Hầu nói.

Đông Vương Công cũng lợi hại, trước tiên dựa vào địa thế Bồng Lai, tạo ra một trận pháp diễn hóa Địa Thủy Hỏa Phong, sau đó lại lĩnh ngộ ra Vạn Tiên Tứ Tượng Trận.

Nếu bố trí Vạn Tiên Trận ở Bồng Lai, liên kết địa thế, lại có vô số tiên nhân Bồng Lai hợp lực, nếu lại có một Chuẩn Thánh nữa, có lẽ có thể triệu hoán ra bản thể Tứ Thánh Thú rồi. … Ngoài đảo Bồng Lai, Tứ Tượng Trận Đồ hình thành đại trận, vạn tiên hợp lực vận chuyển, diễn hóa ra Địa Thủy Hỏa Phong, cùng với Tứ Tượng Chi Linh.

Hiện giờ, phân thân Tứ Thánh Thú đang vây công Đông Hoàng Thái Nhất.

Mặc dù thế công của phân thân Tứ Thánh Thú sắc bén, nhưng

không thể phá vỡ phòng ngự của Đông Hoàng Thái Nhất.

Trừ phi thực lực vượt xa Đông Hoàng Thái Nhất, hoặc có Tiên Thiên Chí Bảo, nếu không, khó mà phá được phòng ngự.

"Bành!" Đế Tuấn, bản thể Đông Hoàng Thái Nhất, cùng mấy Yêu Thần và mấy chục Đại Yêu, giáng lâm phía trên Bồng Lai, Khổng Tuyên cũng có mặt.

Đối phó với phân thân Đông Hoàng Thái Nhất, một phe của Đông Vương Công đã khó giành chiến thắng, cùng với sự xuất hiện của Đế Tuấn và những người khác, tình cảnh của Đông Vương Công càng trở nên nguy hiểm tột cùng.

Bồng Lai không có lấy một Chuẩn Thánh, Đế Tuấn là Chuẩn Thánh, bản thể Đông Hoàng Thái Nhất là Chuẩn Thánh, lại có phân thân Chuẩn Thánh, ba Chuẩn Thánh chiến lực.

Phục Hy và Nữ Oa cũng là Chuẩn Thánh, nhưng lại không có mặt.

Sau khi thỏa thuận với Vu Tộc, Đế Tuấn để mười đứa con ở lại Thang Cốc, bí mật dặn dò Lục Áp, nên mới có mười tiểu Kim Ô xuất hiện ngoài đảo Bồng Lai.

Khi Đông Vương Công vừa ra khỏi Bồng Lai, phân thân Đông Hoàng Thái Nhất cũng xuất hiện.

Chỉ dựa vào phân thân Chuẩn Thánh của Đông Hoàng Thái Nhất để diệt Đông Vương Công không quá dễ dàng, vì vậy, Đế Tuấn và bản thể Đông Hoàng Thái Nhất cũng tới, mang theo mấy chục thuộc hạ.

Chương 146

Thấy Đế Tuấn và những người khác, mười tiểu Kim Ô lập tức bay đi.

"Trước tiên quay về Thang Cốc." Đế Tuấn nói với mười tiểu Kim Ô.

Nhìn nhau một cái, mười tiểu Kim Ô cũng ngoan ngoãn quay về Thang Cốc.

"Huynh trưởng, ta nhập trận đây!" Bản thể Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Đế Tuấn gật đầu.

Tiếp đó, Đế Tuấn, bản thể Đông Hoàng Thái Nhất, mấy Yêu Thần và mấy chục Đại Yêu lần lượt nhập trận.

Cùng với Đế Tuấn và những người khác nhập trận, Đông Vương Công lộ vẻ tuyệt vọng.

Đế Tuấn tế Hà Đồ Lạc Thư, dễ dàng áp chế một trong Tứ Tượng, phân thân Thanh Long.

Bản thể Đông Hoàng Thái Nhất và phân thân áp chế Bạch Hổ và Chu Tước.

Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên vừa quét qua, khiến Huyền Vũ bất ổn, mấy Yêu Thần và một đám Đại Yêu vây công, cũng không rơi vào hạ phong.

Hàng vạn người bố trận của Đông Vương Công và những người khác đều dốc toàn lực vận chuyển trận pháp, truyền xuất pháp lực, nhưng vẫn ở vào hạ phong.

“Oanh!” Vạn Tiên Trận phá, Đông Vương Công vẫn lạc, thân thể bị Đông Hoàng Thái Nhất đánh nát, hóa thành tro bụi, Nguyên Thần cũng tiêu tán, chỉ còn một điểm chân linh đi vào Luân Hồi.

Tiên nhân dưới trướng Đông Vương Công, chết thương không ít, có kẻ tự bạo, có kẻ bỏ trốn, cũng có kẻ thần phục, không đồng nhất.

Tứ Tượng Trận Đồ rơi vào tay Đế Tuấn.

Còn về phù chiếu của Hồng Quân trong tay Đông Vương Công, rơi vào tay Khổng Tuyên, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không đòi.

Đối với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, phù chiếu của Hồng Quân là một phiền phức, đã rơi vào tay Khổng Tuyên thì cũng tốt.

Tiếp đó, Thiên Đình và Thần Đình sẽ công bố “các loại tội trạng” của Đông Vương Công.

Thành vương bại khấu, tội lớn nhất của Đông Vương Công chính là yếu kém.

Ở Hồng Hoang, yếu kém là một tội. … Tây Côn Luân, Tây Vương Mẫu đã kiến lập một Nữ Tiên Quốc Độ.

Tiên cung mỹ lệ tráng lệ, mây trắng lượn lờ, tự thành một cảnh giới, lại có tiên khí phiêu miểu.

Từng nữ tiên thân ảnh xuyên qua, ong ong yến yến, đều là tuyệt sắc.

Ở Hồng Hoang, tuấn nam mỹ nữ quá thường gặp, hóa hình có thể dựa theo sở thích, lại có pháp thuật biến hóa.

Cũng có người thích biến thành lão giả râu tóc bạc phơ, như Hồng Quân, Dương Mi, Thái Thượng... trong cung điện phú lệ đường hoàng, Tây Vương Mẫu đang cảm ngộ Đại Đạo, đã trảm được một

thi, là một Chuẩn Thánh.

So với Đông Vương Công, thực lực của Tây Vương Mẫu cường đại hơn.

Đột nhiên, Tây Vương Mẫu khẽ nhíu mày, hai mắt mở ra, bấm tay suy tính, trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Thông qua suy tính thiên cơ, Tây Vương Mẫu biết được Đông Vương Công đã vẫn lạc.

Quan hệ giữa Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công bình thường, không bận tâm đến sống chết của Đông Vương Công, nhưng sự vẫn lạc của Đông Vương Công lại khiến trong lòng y có chút bất an.

Đông Vương Công có phù chiếu của Hồng Quân.

Hôm nay Đông Vương Công vẫn lạc, ngày mai khó bảo Tây Vương Mẫu không vẫn lạc.

So với Bồng Lai, thực lực Nữ Tiên Quốc Độ của Tây Vương Mẫu còn yếu hơn.

"Có lẽ, có thể giữ quan hệ tốt với Bàn Cổ Tam Thanh." Tây Vương Mẫu trong lòng thầm nghĩ.

Tam Thanh đều là Chuẩn Thánh, lại là đệ tử nhập thất của Hồng Quân, nếu Tây Vương Mẫu giao hảo với Tam Thanh, thì cũng không cần quá lo lắng nữa.

Quan hệ giữa Tây Vương Mẫu và Tam Thanh không tệ. … Bất Chu Sơn.

Cộng Công, Hậu Thổ, Đế Giang, Chúc Dung và Cường Lương năm Tổ Vu tụ tập.

"Đông Vương Công đã vẫn lạc." Cộng Công nói.

Nghe tin Đông Vương Công vẫn lạc, Hậu Thổ và những người khác không quá kinh ngạc.

"Với sức mạnh của Vu Tộc chúng ta, muốn diệt Đông Vương Công rất dễ, vì sao lại để Thiên Đình ra tay?" Chúc Dung không hiểu.

Để Thiên Đình diệt trừ Đông Vương Công, Chúc Dung đã phải từ bỏ Phù Tang Thụ.

"Thiên Đình chưa đủ cường đại, Vu Tộc cần một địch nhân mạnh mẽ." Cộng Công mỉm cười nói.

Ngay cả Đế Giang cũng đầy dấu hỏi.

Giải quyết Bồng Lai, một tảng đá cản đường, nhưng lại khiến sức mạnh Thiên Đình tăng cường rất nhiều, điều này không tốt cho Vu Tộc, khiến Đế Giang và những người khác không hiểu ý của Cộng Công.

Thực ra, Cộng Công cũng có rất nhiều cân nhắc.

Mười hai Tổ Vu đều đã đạt tu vi Chuẩn Thánh, Thiên Phạt Chi Nhãn của Cộng Công lại đã bại lộ, thêm vào việc y kết bái huynh đệ với La Hầu, có Địa Phủ khống chế Luân Hồi và một nửa huyết hải.

Vu Tộc quá cường thế, để Thiên Đình diệt Bồng Lai, tuy tăng cường sức mạnh Thiên Đình, nhưng Cộng Công cũng đã âm thầm sắp xếp không ít.

Hồng Quân không hy vọng Vu Tộc trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, La Hầu cũng sẽ không hy vọng, các thế lực khác cũng vậy.

Mặc dù mười hai Tổ Vu đều là Chuẩn Thánh, Bàn Cổ Chân Thân được triệu hoán bằng Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vô cùng cường đại, nhưng cũng chỉ có thể trong thời gian ngắn sánh ngang Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Mục tiêu hiện tại của Cộng Công là đột phá Cửu Chuyển Nguyên Công tầng thứ tám, như vậy, Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đều đạt tầng thứ tám, dùng Lực Chi Pháp Tắc song song đột phá, tu vi thân thể và tu vi Nguyên Thần đều đạt Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Bàn Cổ Chân Thân cũng sẽ thành hình, lúc đó, bản thể Hồng Quân xuất hiện cũng không thể làm gì y.

Đông Vương Công vẫn lạc là một đại sự ở Hồng Hoang, được vô số sinh linh đàm luận.

Hồng Quân từ đầu đến cuối đều không xuất hiện.

Một ngày nọ, trong Thang Cốc bên bờ Đông Hải, mười tiểu Kim Ô lại một lần nữa ra ngoài du ngoạn.

Tu vi của Lục Áp đã đột phá Kim Tiên, chín tiểu Kim Ô còn lại vẫn là Huyền Tiên.

Nhưng, trên người mười tiểu Kim Ô đều có ngọc phù do Đế Tuấn ban, có thể thu liễm Thái Dương Chân Hỏa.

Rời khỏi Thang Cốc, mười tiểu Kim Ô du ngoạn trên đại địa Hồng Hoang.

Chẳng hay, mười tiểu Kim Ô đã đến gần một bộ lạc Vu Tộc.

Bất Chu Sơn là trung tâm của Vu Tộc, ngoài ra, trên đại địa Hồng Hoang còn có mười hai đại bộ lạc, dưới mỗi đại bộ lạc lại có vài tiểu bộ lạc.

Một tiểu bộ lạc có một Đại Vu, cùng với mấy chục tiểu Vu, nô dịch không ít sinh linh.

Số lượng Vu Tộc không nhiều, phân tán ở khắp nơi trên đại địa Hồng Hoang càng ít hơn, vì vậy, việc nô dịch chủng tộc khác cũng không kỳ quái.

Bộ lạc Khoa Phụ.

Khoa Phụ tuy là Đại Vu, nhưng thực lực trong số các Đại Vu Vu Tộc lại không được xem là cường đại.

Khoa Phụ cao mười mấy mét, tộc nhân trong bộ lạc cũng đều cao lớn.

Phát hiện gần đó có một bộ lạc Vu Tộc, mười tiểu Kim Ô vốn định tránh đi.

Vu Tộc quá cường đại, không phải Bồng Lai có thể sánh bằng.

Khi mười tiểu Kim Ô định rời đi, ngọc phù trên người mỗi tiểu Kim Ô đều vỡ vụn, tiếp đó, ngoại trừ Lục Áp, chín tiểu Kim Ô còn lại không thể khống chế Thái Dương Chân Hỏa trên người.

"?" Lục Áp cũng kinh ngạc.

Ngọc phù do Đế Tuấn ban đột nhiên vỡ vụn, quả thực quá kỳ lạ.

Ngay lập tức, Lục Áp hiểu rằng có kẻ đang tính kế.

Thái Tử Thiên Đình đối đầu một Đại Vu, bất kể bên nào chết, thù hận giữa Thiên Đình và Vu Tộc cũng sẽ lớn hơn.

Khi Lục Áp đang nghi hoặc bất định, trong lòng y sản sinh một sự bạo ngược, muốn hủy diệt mọi thứ trước mắt.

Không chỉ Lục Áp, chín tiểu Kim Ô còn lại cũng vậy, đều mất đi lý trí.

Lục Áp kiềm chế cảm xúc bạo ngược trong lòng, nhưng lại như có điều suy nghĩ.

Chương 147

Lúc đó, chín tiểu Kim Ô đã xông vào bộ lạc Khoa Phụ, điên cuồng phóng thích Thái Dương Chân Hỏa.

Nhất thời, Thái Dương Chân Hỏa màu vàng hồng hóa thành biển lửa, thiêu rụi toàn bộ bộ lạc Khoa Phụ.

Ngoại trừ Khoa Phụ và mười mấy tiểu Vu, những người còn lại đều bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu chết.

"Thiên Đình muốn khai chiến với Vu Tộc ta sao?" Khoa Phụ phẫn nộ.

Chín tiểu Kim Ô lại vây công Khoa Phụ.

Lục Áp đứng ngoài bộ lạc, mặt không biểu cảm quan sát.

Chín tiểu Kim Ô chỉ có tu vi Huyền Tiên, nhưng Thái Dương Chân Hỏa bá đạo, tuy nhiên muốn đối phó Khoa Phụ thì lại không tự lượng sức.

Khoa Phụ cầm một cây đào mộc trượng, vung đánh từng tiểu Kim Ô.

"Bành!" Một tiểu Kim Ô bị Khoa Phụ đánh trúng, bị thương không nhẹ, cũng khôi phục lý trí.

Tiếp đó, từng tiểu Kim Ô một khôi phục lý trí.

Nhìn thấy mọi thứ trước mắt, chín tiểu Kim Ô cũng biết mình đã gây họa lớn.

"Chúng ta quay về Thang Cốc." Một tiểu Kim Ô nói.

Thấy mười tiểu Kim Ô muốn rời đi, Khoa Phụ lại đuổi theo đánh.

Tuy là Đại Vu, Khoa Phụ lại không biết bay, nhưng tốc độ chạy

trên đại địa không chậm.

Mười tiểu Kim Ô bay phía trước, Khoa Phụ đuổi phía sau, khi đuổi kịp một con, Khoa Phụ vung đào mộc trượng đánh.

Nếu tiểu Kim Ô bay quá cao, Khoa Phụ sẽ nhảy lên.

Chỉ thấy, Khoa Phụ lại một lần nữa nhảy vọt, cao mấy nghìn mét, đào mộc trượng trong tay đập trúng cánh một tiểu Kim Ô, suýt chút nữa đánh rớt một tiểu Kim Ô.

Lượng lớn Thái Dương Chân Hỏa từ từng tiểu Kim Ô phát ra, khiến Khoa Phụ đang đuổi sát phía sau khó chịu.

Lại đuổi hàng ức vạn dặm, Khoa Phụ cảm thấy khát, liền thấy phía trước có một dòng sông lớn, nước sông trong vắt, lập tức đến uống.

Thoáng chốc, nước sông bị Khoa Phụ uống cạn, ngọt lành thanh mát, khiến y vẫn chưa thỏa mãn. … Bất Chu Sơn, Cộng Công đang tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, ẩn ẩn tiếp xúc tầng thứ tám.

Đột nhiên, Cộng Công cảm thấy tâm huyết dâng trào, dường như có chuyện chẳng lành sắp xảy ra.

Thế là, y dừng tu luyện, bấm tay suy tính.

Một phen suy tính, Cộng Công chỉ thấy thiên cơ hỗn loạn, lại bị người che giấu.

"Hừ!" Lạnh lùng hừ một tiếng, Cộng Công tế Tam Xoa Kích, vung lên hư không, nhưng thiên cơ vẫn hỗn loạn.

Kẻ có thể che giấu thiên cơ, tu vi và đạo hạnh nhất định không thấp, ngay cả Cộng Công dùng Tiên Thiên Chí Bảo cũng không thể khuy được thiên cơ bị che giấu, càng không đơn giản.

Cả Hồng Hoang cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Nghĩ vậy, Cộng Công lấy ra Vận Mệnh Nê Bản.

Mặc dù Vận Mệnh Nê Bản không phải Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại liên kết với Trường Hà Vận Mệnh.

Cộng Công vừa vận dụng Vận Mệnh Nê Bản, vừa câu thông Huyền Tẫn Chi Môn, khống chế Phong Đô ở U Minh Địa Phủ tra xem sổ sinh tử.

Mãi một lúc sau, Cộng Công phát hiện Khoa Phụ có kiếp số.

"Khoa Phụ?" Cộng Công ngẩn ra.

Trong số các Đại Vu Vu Tộc, Khoa Phụ cũng là một nhân vật.

Khoa Phụ và Hậu Nghệ là bạn tốt.

Lúc đó, Cộng Công nhớ đến thần thoại kiếp trước, Khoa Phụ Trục Nhật?

Mười Kim Ô xuất thế, Thái Dương Chân Hỏa khiến sinh linh đồ thán, Khoa Phụ đứng ra, truy sát Kim Ô, nhưng sức cùng lực kiệt mà chết.

Sau đó, Hậu Nghệ để báo thù cho Khoa Phụ, bắn chết chín Kim Ô.

Có thể nói Khoa Phụ Trục Nhật và Hậu Nghệ Xạ Nhật là mồi lửa của Yêu Vu Lượng Kiếp.

"Khoa Phụ Trục Nhật chắc sẽ không diễn ra nữa chứ!" Cộng Công thầm nghĩ.

Bởi vì Cộng Công là một kẻ xuyên việt, mọi thứ đã thay đổi, tình thế hiện tại, mười tiểu Kim Ô không nên chọc tới Khoa Phụ, huống hồ, thực lực của Khoa Phụ vượt xa mười tiểu Kim Ô, cũng không thể bị giết.

Mặc dù không tin Khoa Phụ Trục Nhật sẽ xảy ra, nhưng Cộng Công xác định Khoa Phụ đang đối mặt với một kiếp số.

Cân nhắc một chút, Cộng Công suy tính vị trí hiện tại của Khoa Phụ.

Thông qua thiên cơ, Cộng Công có thể suy tính được vị trí đại khái hiện tại của Khoa Phụ, sau đó thi triển thần thông, không khó để tìm thấy.

Thực ra không cần thông thiên cơ, Tổ Vu muốn liên hệ một Đại Vu cũng dễ dàng.

Chỉ thấy, mắt phải Cộng Công biến thành Thái Dương, mắt trái biến thành Thái Âm.

Nhanh chóng, Cộng Công nhìn thấy Khoa Phụ đang truy sát Kim Ô.

"Sao có thể?" Cộng Công khó mà tin được.

Khoa Phụ Trục Nhật đã xảy ra, điều đó khiến Cộng Công bất ngờ. … Bị Khoa Phụ truy sát, mười tiểu Kim Ô đều uất ức.

Lục Áp cũng nổi nóng, chín tiểu Kim Ô còn lại càng có lệ khí.

Đột nhiên, pháp lực của Khoa Phụ biến mất, bị lượng lớn Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt, đau đớn không thôi.

"Chuyện gì vậy?

Pháp lực của ta sao lại không sử dụng được?" Khoa Phụ đại kinh thất sắc.

Khoa Phụ có thể cảm nhận pháp lực trong cơ thể, nhưng lại không thể vận dụng.

Không sử dụng được pháp lực, dù có bao nhiêu pháp lực trong cơ thể cũng như không có.

Mất pháp lực, thân thể Đại Vu của Khoa Phụ tuy cường hãn, nhưng cũng khó lòng chống đỡ Thái Dương Chân Hỏa.

“Đại Vu phía sau không chịu nổi nữa rồi.” “Tốt quá rồi.” “Không đuổi kịp chúng ta nữa.” “Chúng ta giết hắn.” Mười tiểu Kim Ô có ý định rời đi, có ý định giết Khoa Phụ.

Nhanh chóng, mấy tiểu Kim Ô bay đến phía trên Khoa Phụ, phóng thích nhiều Thái Dương Chân Hỏa hơn.

Khoa Phụ không thể sử dụng pháp lực, không thể chịu nổi Thái Dương Chân Hỏa, thống khổ không nói nên lời.

Nhanh chóng, Khoa Phụ sắp không chống đỡ nổi nữa rồi.

Lúc đó, một tiểu Kim Ô vung móng vuốt sắc nhọn về phía thiên linh cái của Khoa Phụ.

Thấy Khoa Phụ sắp phải bỏ mạng, một cây đinh ba từ chân trời bay tới.

“Ầm!” Cây đinh ba hóa thành luồng sáng, vặn vẹo thời gian, phá vỡ không gian.

Trên cây đinh ba ẩn chứa đạo quả của Thủy chi pháp tắc.

Khi cây đinh ba vừa đến, hồng thủy ngập trời, mười con Tiểu Kim Ô đều trở thành gà rụng lông, Thái Dương Chân Hỏa trên người cũng bị dập tắt.

“Hỗn xược!” Một giọng nói uy nghiêm từ cây đinh ba truyền ra, chính là giọng của Cộng Công.

Biết được chuyện Khoa Phụ đuổi mặt trời, Cộng Công không khỏi kinh ngạc.

May mà Cộng Công phát hiện kịp thời, nếu không, Khoa Phụ chắc chắn đã bỏ mạng.

Trong cơn hồng thủy, Khoa Phụ thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn cây đinh ba cùng với uy thế như vậy, Khoa Phụ biết Cộng

Công đã đến cứu mình.

Khoa Phụ vẫn còn kinh hồn bạt vía.

Đây là lần đầu tiên y tiếp cận cái chết gần đến vậy.

Mặc dù Khoa Phụ không sợ chết, chết đi cũng chỉ là trở về với đại địa, trở về với Bàn Cổ, nhưng y không muốn chết một cách uất ức.

Chương 148

Nếu không phải đột nhiên không thể sử dụng pháp lực, Khoa Phụ cũng sẽ không suýt bị mấy con Tiểu Kim Ô giết chết, không chừng còn có thể đánh chết một hai con.

Về việc pháp lực đột nhiên không thể sử dụng, Khoa Phụ cũng đã đoán ra, là do nước sông y đã uống trên đường truy sát mười con Tiểu Kim Ô.

Nước đó có vấn đề!

Mười con Tiểu Kim Ô giãy giụa bay ra khỏi hồng thủy, nhưng lại bị hồng thủy trói buộc.

Cây đinh ba đứng sừng sững dưới cơn hồng thủy ngập trời, vừa khống chế hồng thủy, vừa trói buộc mười con Tiểu Kim Ô.

"Không cần giãy giụa nữa." Lục Áp nói với chín con Tiểu Kim Ô còn lại.

Lục Áp biết rõ, nếu Cộng Công muốn giết chúng, chỉ cần cây đinh ba khẽ động một chút là xong ngay.

Một lát sau, hình chiếu của Cộng Công xuất hiện.

Rất nhanh, hình chiếu của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng xuất hiện, sau đó là hình chiếu của Phục Hy.

Cộng Công đang ở Bất Chu Sơn, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ở Thiên Đình, Phục Hy ở Phượng Tê Sơn, khoảng cách đều rất xa, bản thể chạy tới cũng cần một chút thời gian, vì vậy, họ hiện hình chiếu trước.

"Cộng Công, ý ngươi là gì?" Đông Hoàng Thái Nhất tức giận chất vấn.

“Thiên Đình phải cho Vu tộc ta một lời giải thích.” Cộng Công lạnh lùng nói.

Phục Hy nhìn về phía Khoa Phụ, trầm giọng nói: “Chuyện này có điểm kỳ lạ.” “Ta đã luyện chế mười chiếc ngọc phù, có thể thu liễm Thái Dương Chân Hỏa trên người các con ta, nhưng ngọc phù lại đột nhiên vỡ nát.

Tu vi của Khoa Phụ lại cao hơn mười đứa con của ta rất nhiều, vậy mà suýt nữa bỏ mạng, chắc chắn có kẻ đang tính kế.” Đế Tuấn nói với Cộng Công.

Ánh mắt Cộng Công nhìn về phía Khoa Phụ, Khoa Phụ cũng kể lại chuyện đột nhiên không thể sử dụng pháp lực, cùng với việc đã uống nước của một con sông lớn trên đường truy sát mười con Tiểu Kim Ô.

Nghe Khoa Phụ kể xong, Cộng Công, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy đều không khỏi phẫn nộ.

Rõ ràng có kẻ đang đứng sau giật dây.

Nếu Khoa Phụ bị giết, dù Vu tộc và Thiên Đình không khai chiến, mối thù cũng đã kết lớn.

“Cộng Công đạo hữu, sự tình đã rõ ràng, có kẻ đang tính kế, e rằng đối phương không phải là hạng tầm thường.” Phục Hy nói.

“Cùng Đế Tuấn đến Bất Chu Sơn đi.” Cộng Công nói với Phục Hy.

Dứt lời, hình chiếu của Cộng Công cũng biến mất.

Tiếp đó, cây đinh ba mang Khoa Phụ đi, mười con Tiểu Kim Ô bị hồng thủy trói buộc cũng được tự do. … Tại Bất Chu Sơn, bên dưới tầng cương phong lôi hỏa, Cộng Công, Đế Tuấn và Phục Hy ba người tụ họp.

Có kẻ đã tính kế mười con Tiểu Kim Ô và Khoa Phụ, muốn khiến Vu tộc và Thiên Đình khai chiến, Cộng Công phẫn nộ, Đế Tuấn và Phục Hy cũng tức giận.

Thông qua thiên cơ, có thể suy diễn mọi chuyện ở Hồng Hoang, nhưng kẻ đứng sau đã che giấu thiên cơ.

Cũng không cần Cộng Công mở lời, Đế Tuấn đã tế ra Hà Đồ Lạc Thư, còn Phục Hy thì dùng Tiên Thiên Bát Quái.

Bất kể là Hà Đồ Lạc Thư hay Tiên Thiên Bát Quái, đều có thể hỗ trợ suy diễn thiên cơ.

Đế Tuấn và Phục Hy đều là Chuẩn Thánh.

Về việc suy diễn thiên cơ, cả Đế Tuấn và Phục Hy đều vượt xa Cộng Công.

Lúc này, ba người hợp lực suy diễn.

Chỉ thấy, Hà Đồ Lạc Thư và Tiên Thiên Bát Quái kết hợp lại, Cộng Công cũng tế ra cây đinh ba, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Hắc Liên thập nhất phẩm cùng các bảo vật khác.

Dưới sự hợp lực của ba người, thiên cơ hỗn loạn dần dần trở nên rõ ràng.

Tuy nhiên, vẫn mãi không suy diễn ra được kẻ đứng sau.

"Hợp sức của ta, Đế Tuấn và Phục Hy mà cũng không suy diễn ra được, lẽ nào là Hồng Quân?" Cộng Công thầm nghĩ.

Không chỉ Cộng Công, mà Đế Tuấn và Phục Hy cũng có chút nghi ngờ.

Nếu là Hỗn Nguyên Thánh Nhân tính kế, thì việc ba người Cộng Công không suy diễn ra được cũng là bình thường.

Ngoài việc nghi ngờ Hồng Quân, Cộng Công còn nghi ngờ một

người khác.

La Hầu!

Từng có thời, La Hầu khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, khiến tam tộc huyết chiến, gây ra đại kiếp, tưởng rằng có thể ngồi thu ngư ông đắc lợi, nhưng lại bại dưới tay Hồng Quân.

Khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, bây giờ lại khiêu khích Vu Yêu nhị tộc, đúng là phong cách của La Hầu.

Nhưng, La Hầu cũng chỉ là một Chuẩn Thánh, nếu ba người Cộng Công hợp lực mà không suy diễn ra được La Hầu, thì đúng là đã đánh giá thấp hắn rồi!

"Ba người chúng ta hợp lực cũng không thể suy diễn ra được." Đế Tuấn và Phục Hy đều có vẻ mặt ngưng trọng.

Một lát sau, Đế Tuấn cắn răng, lấy ra tám món hạ phẩm Tiên Thiên linh bảo.

"Phanh!", "Phanh!", "Phanh!"… Chỉ thấy, Đế Tuấn đưa tám món Tiên Thiên linh bảo cho Phục Hy, Phục Hy hủy đi những linh bảo này, khiến uy lực của Tiên Thiên Bát Quái tăng cường gấp trăm lần không chỉ.

Ba người lại một lần nữa hợp lực suy diễn.

Lần này, vì uy lực của Tiên Thiên Bát Quái đã tăng cường hơn trăm lần, nên đã thành công suy diễn ra kẻ đứng sau.

"La Hầu!" Đế Tuấn kinh ngạc.

Phục Hy cũng kinh ngạc.

"Thật sự là La Hầu." Cộng Công nói.

Biết được La Hầu đứng sau giật dây, Đế Tuấn và Phục Hy nhìn về phía Cộng Công.

Xem ra, Đế Tuấn và Phục Hy có chút nghi ngờ Cộng Công, cũng không có gì lạ, dù sao Cộng Công và La Hầu đã từng kết bái huynh đệ.

Dù Khoa Phụ suýt nữa bỏ mạng, nhưng Cộng Công lại kịp thời cứu giúp, mọi chuyện trông quá trùng hợp.

Cho nên, khả năng Cộng Công và La Hầu hợp mưu cũng không phải là không có.

Nếu kế hoạch của La Hầu lần này thành công, Thiên Đình và Vu tộc cũng không chắc sẽ toàn diện khai chiến, nhưng La Hầu chắc chắn có thể thu được lợi ích.

Vì vậy, mục đích của La Hầu lần này không phải là để Thiên Đình và Vu tộc quyết chiến, mà chỉ là một khởi đầu.

Tuy nhiên, La Hầu không ngờ Cộng Công lại kịp thời cứu được Khoa Phụ.

Bây giờ, Khoa Phụ không sao, mười con Tiểu Kim Ô tuy đều bị thương, nhưng cũng không có gì đáng ngại.

"La Hầu khiêu khích, lòng dạ khó lường, không thể dung thứ, ta nhất định phải giết hắn." Cộng Công lạnh lùng nói.

Nghe Cộng Công nói vậy, sự nghi ngờ của Đế Tuấn và Phục Hy cũng tan đi phần lớn. … Hồng Hoang đại địa, Tây phương, bên trong Vạn Ma Tháp trên Tu Di Sơn.

La Hầu trong lòng bất an, có cảm giác đại nạn sắp ập đến.

Bấm ngón tay tính toán, sắc mặt La Hầu âm trầm, hắn ngầm tính kế, để mười con Tiểu Kim Ô đối đầu với Khoa Phụ, lại khiến Khoa Phụ trong thời gian ngắn không thể sử dụng pháp lực, vốn tưởng rằng Khoa Phụ chết chắc rồi, nhưng không ngờ Cộng Công lại kịp thời cứu giúp.

Càng khiến La Hầu không ngờ hơn là Cộng Công, Đế Tuấn và Phục Hy lại hợp lực.

Có thể khẳng định, Vu tộc và Thiên Đình tiếp theo chắc chắn sẽ đối phó với La Hầu.

La Hầu trong lòng tính toán đối sách, sắc mặt càng lúc càng âm trầm.

Đại lục Tây phương, phía trên Tu Di Sơn, tinh quang rực rỡ.

Thiên Đình bố trí đại trận Chu Thiên Tinh Đấu, bao trùm toàn bộ Tu Di Sơn.

Cộng Công, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, Huyền Minh và Nhục Thu năm vị Tổ Vu dẫn theo hơn mười Đại Vu đến dưới chân Tu Di Sơn.

Có Đại Vu Hình Thiên, Đại Vu Xi Vưu, Đại Vu Tướng Liễu, Đại Vu Cửu Phượng, Đại Vu Khoa Phụ, Đại Vu Hậu Nghệ, v.v.

La Hầu tính kế mười con Tiểu Kim Ô và Khoa Phụ, dẫn đến một số tiểu vu trong bộ lạc của Khoa Phụ tử vong, khiến Khoa Phụ suýt nữa bỏ mạng.

Mối thù này, Vu tộc phải báo.

Nhưng, La Hầu đã dung hợp Nguyên Thủy Thiên Ma vào cơ thể, Vực Ngoại Ma Giới còn tồn tại, hắn bất tử bất diệt.

Muốn tiêu diệt La Hầu rất khó, trừ khi trước tiên tách được Nguyên Thủy Thiên Ma ra khỏi cơ thể hắn, hoặc hủy diệt Vực Ngoại Ma Giới.

Chương 149

Cộng Công trong lòng cũng uất ức.

Mặc dù biết La Hầu nguy hiểm, nhưng chính vì vậy, Cộng Công mới muốn lợi dụng La Hầu để chia sẻ áp lực.

Dù sao không có La Hầu, áp lực của Cộng Công sẽ rất lớn.

Sự thật cũng đã chứng minh, từ sau khi La Hầu sống lại, Cộng Công đã nhẹ nhõm hơn nhiều.

Nhưng La Hầu bắt đầu khiêu khích Vu Yêu nhị tộc, Cộng Công cũng không thể không ra tay với La Hầu.

"Lần này, nhất định phải phong ấn La Hầu." Cộng Công thầm nghĩ.

Phong ấn La Hầu cũng tốt, khi cần thiết có thể thả ra dùng một chút.

Trước kia ở Tu Di Sơn, Cộng Công và La Hầu đã không còn là huynh đệ kết nghĩa, khí vận cũng không còn liên kết.

Bên cạnh Cộng Công, Huyền Minh và các Tổ Vu khác, ai nấy đều vẻ mặt phẫn nộ, trong mắt tràn đầy sát ý.

Sát ý mạnh nhất chính là Hậu Nghệ.

Hậu Nghệ bên cạnh Khoa Phụ tay cầm cây cung làm từ gỗ Phù Tang, lưng đeo mũi tên cũng làm từ gỗ Phù Tang.

Tiễn thuật của Hậu Nghệ được xem là đệ nhất Vu tộc, không ai có thể sánh bằng.

Có cung tên làm từ nhánh cây Phù Tang, thực lực của Hậu Nghệ đã tăng lên đáng kể.

“Khoa Phụ đại ca, lần này ta nhất định sẽ báo thù cho huynh.” Hậu Nghệ nói với Khoa Phụ.

Khoa Phụ gật đầu.

Đối thủ là La Hầu, không phải là thứ mà các Đại Vu có thể đối phó.

Những Đại Vu này là đối thủ của thuộc hạ La Hầu.

Thuộc hạ của La Hầu có Ma tộc, hung thú, ma thần, còn có Tứ Đại Hung Thú, không thể xem thường.

Đáng nói là, ngoài Cùng Kỳ thoát khốn, La Hầu còn cứu được Thao Thiết, Đào Ngột và Hỗn Độn đang bị phong ấn.

Vì La Hầu có chân thân của Thần Nghịch, chỉ cần hắn không chết, Tứ Đại Hung Thú dù chết đi cũng sẽ sống lại sau một thời gian.

Chưa đợi đám người Cộng Công leo lên Tu Di Sơn, Hằng Hà đã hình thành một đại trận.

Hằng Hà bao quanh Tu Di Sơn, là một rào cản, La Hầu đã dùng đại pháp lực, đại thần thông, bố trí Hằng Hà thành một tòa Tiên Thiên đại trận.

Khi Hằng Hà đại trận vận chuyển, vô số tiểu thế giới dưới đáy sông bắt đầu sinh diệt.

Sức mạnh bùng nổ từ sự sinh diệt của một tiểu thế giới có thể không đáng kể, nhưng sự sinh diệt của vô số tiểu thế giới lại tạo ra sức mạnh kinh người.

“Dùng Hằng Hà bố trí Tiên Thiên đại trận, trước mặt ta chỉ là một trò cười.” Cộng Công trong lòng cười lạnh.

La Hầu e rằng đã quên, Cộng Công chính là Thủy chi Tổ Vu.

Nhìn khắp Hồng Hoang, nếu Cộng Công nói khống thủy thứ hai,

ai dám xưng thứ nhất?

Thân ở trong Hằng Hà đại trận, Cộng Công vận dụng đạo quả pháp tắc.

Dưới đạo quả Thủy chi pháp tắc của Cộng Công, Hằng Hà đại trận bắt đầu bất ổn định.

Rất nhanh, Hằng Hà đại trận đã bị phá.

Cùng lúc Cộng Công phá Hằng Hà đại trận, đại trận Chu Thiên Tinh Đấu bao trùm Tu Di Sơn cũng phát huy uy lực.

Vô biên tinh quang rơi xuống, công kích Vạn Ma Tháp.

Bên ngoài Vạn Ma Tháp, Tứ Đại Hung Thú đều biến thành cao vạn trượng, chống đỡ tinh quang.

Hỗn Độn, Đào Ngột, Thao Thiết và Cùng Kỳ đều có tu vi cấp Đại La Kim Tiên, hợp lực có thể miễn cưỡng địch lại Chuẩn Thánh.

Ngoài Tứ Đại Hung Thú, còn có một số ma thần.

Bên trong Vạn Ma Tháp, có hơn mười vạn ma thần.

Những ma thần này đều do La Hầu sáng tạo ra.

La Hầu sáng tạo ra những ma thần này không chỉ để có thêm thuộc hạ, mà còn để chứng đạo Hỗn Nguyên.

Chỉ cần có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm ma thần dung hợp với Vạn Ma Tháp, La Hầu lại dung hợp với Vạn Ma Tháp, chưa chắc đã không thể thành Thánh.

Vạn ma quy nhất, chứng đạo Hỗn Nguyên.

Đương nhiên, nói thì đơn giản, thực tế không dễ dàng.

Hiện tại, số lượng ma thần trong Vạn Ma Tháp đã vượt qua mười vạn, nhưng chưa đạt đến mười hai vạn chín ngàn sáu trăm.

Có quy tắc Thiên Đạo hạn chế, La Hầu cũng không thể một sớm một chiều, vẫn luôn đang mưu tính.

Cảm nhận bên ngoài, La Hầu biết Thiên Đình đã phát động đại trận Chu Thiên Tinh Đấu.

Vu tộc tuy không có đủ mười hai Tổ Vu, nhưng cũng có thể dùng mười hai lá cờ Đô Thiên Thần Sát để bố trí thành đại trận Đô Thiên Thần Sát. … "Vút!" Hậu Nghệ giương cung bắn tên, một mạch liền lạc, như mây trôi nước chảy, mũi tên như một luồng sáng, chuẩn xác bắn trúng yếu hại của một con hung thú.

Chỉ thấy, mũi tên của Hậu Nghệ không chỉ tinh chuẩn, mà lực sát thương cũng rất lớn, mỗi lần ra tay đều là một đòn chí mạng.

Hình Thiên múa may Can Thích, tay phải cầm rìu, tay trái cầm thuẫn, một đi không trở lại, dũng mãnh không thể cản, chiến ý có thể sánh với Tổ Vu.

Xi Vưu tay cầm một thanh Thiên La Hóa Huyết Thần Đao, chuôi đao là đầu sói song sinh, đôi mắt xanh biếc quỷ dị.

Khi Hóa Huyết Thần Đao của Xi Vưu chém trúng một Ma tộc, Ma tộc đó nhanh chóng biến thành một vũng máu đen, dung nhập vào Hóa Huyết Thần Đao, càng làm tăng thêm uy thế cho thanh đao này.

Khoa Phụ múa cây trượng gỗ đào, tinh quang lấp lánh.

Tướng Liễu hiện ra chân thân, một con rắn chín đầu.

Chân thân của Cửu Phượng là một con chim chín đầu.

Các Đại Vu khác cũng đều phát động công kích.

Huyền Minh bắn ra cốt tiễn, những kẻ cản đường không một ai may mắn thoát khỏi.

Thời gian pháp tắc của Chúc Cửu Âm càng đáng sợ hơn.

Cộng Công đã vào bên trong Vạn Ma Tháp.

Tinh quang từ đại trận Chu Thiên Tinh Đấu rơi xuống đều né tránh Cộng Công.

"La Hầu, ra đây đi!" Cộng Công nói.

Chỉ thấy, Cộng Công chân đạp Hắc Liên thập nhất phẩm, đầu đội Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, tay cầm cây đinh ba, sau lưng ẩn giấu Huyền Tẫn Chi Môn, lại ngầm tế ra Càn Khôn Xích.

Ngoài ra, các loại pháp tắc chi lực xuất hiện trên người Cộng Công, ngoài Thủy chi pháp tắc, còn có Hủy diệt pháp tắc, Thôn phệ pháp tắc, Luân hồi pháp tắc, Lực chi pháp tắc.

Hình ảnh của La Hầu từ trong Vạn Ma Tháp hiện ra, tiếp đó, Vạn Ma Tháp thu nhỏ lại, dung nhập vào cơ thể La Hầu.

"Sớm biết sẽ có ngày này, nhưng không ngờ lại nhanh đến vậy." La Hầu nói.

Cộng Công mặt không biểu cảm, hắn và La Hầu vốn là lợi dụng lẫn nhau.

Nếu Cộng Công thành Thánh, cũng sẽ đối phó La Hầu.

Hiện tại cần La Hầu chia sẻ áp lực từ Hồng Quân, nhưng chỉ cần Cộng Công thành Thánh, La Hầu cũng không còn nhiều giá trị lợi dụng.

La Hầu khiêu khích Vu Yêu nhị tộc, cũng là vì lợi ích.

Tuy nhiên, Cộng Công, Đế Tuấn và Phục Hy đã hợp lực suy diễn ra.

Đã biết La Hầu đứng sau giật dây, Cộng Công cũng không thể không ra tay.

"Ta sẽ phong ấn ngươi dưới Bất Chu Sơn." Cộng Công nói với La

Hầu.

"Vậy cũng phải xem ngươi có bản lĩnh đó không đã." La Hầu đáp.

Phong ấn La Hầu tại Bất Chu Sơn, Vu tộc có thể tùy thời thả ra.

Nhưng, muốn phong ấn La Hầu cũng không dễ.

Chương 150

Cộng Công vung tay, mười hai lá cờ Đô Thiên Thần Sát xuất hiện xung quanh.

Chưa đợi Cộng Công dùng mười hai lá cờ để bố trí đại trận Đô Thiên Thần Sát, La Hầu đã ra tay công kích trước.

Chỉ thấy, một luồng ma khí trong tay La Hầu hóa thành bàn tay lớn, chộp về phía Cộng Công.

Trong bàn tay ma khí hiện ra đủ loại sự khủng bố, làm loạn tâm thần, nhưng đối với Cộng Công lại không có tác dụng.

Trong khoảnh khắc, bàn tay ma khí của La Hầu đã bao trùm lấy Cộng Công.

"Trò mèo." Cộng Công khinh thường cười một tiếng.

Tùy tay một quyền đánh tan bàn tay ma khí, cây đinh ba trong tay Cộng Công bổ về phía La Hầu.

Ánh rìu Khai Thiên sắc bén từ cây đinh ba phát ra, chém trời phá đất, uy thế kinh người.

Đối mặt với ánh rìu Khai Thiên do Cộng Công dùng Tiên Thiên chí bảo cây đinh ba phát ra, La Hầu cũng không dám đại ý, sử dụng đạo quả Hủy diệt pháp tắc, một pháp tướng Hủy Diệt Ma Thần đen kịt hiện ra.

"Pháp tắc đạo quả diễn hóa ra pháp tướng Ma Thần?" Cộng Công không khỏi sững sờ.

Hắn không ngờ pháp tắc đạo quả có thể dùng như vậy.

Nhưng La Hầu từng là Thái Cổ Hủy Diệt Ma Thần, Đại Đạo

Thánh Nhân, có thể đem pháp tắc đạo quả diễn hóa thành pháp tướng Ma Thần, còn Cộng Công thì khó làm được.

Nếu có thể nhận được truyền thừa của Thủy Chi Ma Thần, hoặc thành Thánh, Cộng Công mới có khả năng dùng pháp tắc đạo quả diễn hóa ra pháp tướng Ma Thần.

"Ầm!" Pháp tướng Ma Thần của La Hầu chặn được ánh rìu Khai Thiên.

Ma quang rực rỡ, pháp tướng Ma Thần của La Hầu không chỉ hóa ra vô số Lục Dục Thiên Ma, mà còn ngưng tụ hủy diệt chi lực hình thành Diệt Thế Đại Ma.

Diệt Thế Đại Ma vốn là pháp bảo của Thú Hoàng Thần Nghịch, là cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, Thần Nghịch đã dung hợp Diệt Thế Đại Ma vào cơ thể, sau khi La Hầu có được chân thân của Thần Nghịch, kết hợp với Hủy diệt pháp tắc, đã sáng tạo ra một môn đại thần thông Diệt Thế.

Trước đây, La Hầu thi triển Diệt Thế Đại Ma trước mặt Cộng Công còn xa mới đạt tới uy lực chân chính của thần thông này.

Lúc này, La Hầu mới thi triển uy lực thật sự của Diệt Thế Đại Ma.

So với Cộng Công dùng Hắc Liên thập nhất phẩm thi triển Diệt Thế Đại Ma, uy lực mà La Hầu đang dùng lúc này lớn hơn gấp trăm lần không chỉ.

"Ầm!" Cùng Diệt Thế Đại Ma của La Hầu cứng đối cứng một chiêu, Cộng Công lại bị chấn lui.

"Tiên Thiên chí bảo cũng chỉ là vật ngoài thân, đối với cường giả chân chính, ngoài việc trấn áp khí vận ra, không có tác dụng gì." La Hầu ngạo nghễ nói.

Quả thực, đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tác dụng lớn nhất của Tiên Thiên chí bảo là trấn áp khí vận, ngoài ra, không có tác dụng gì lớn.

Lúc này, trên người La Hầu tỏa ra Hỗn Nguyên chi lực.

Hơn mười vạn ma thần ở trong Vạn Ma Tháp, Vạn Ma Tháp lại dung nhập vào cơ thể La Hầu, khiến hắn trong thời gian ngắn có được Hỗn Nguyên chi lực.

Mặc dù không thể so với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng thực lực của La Hầu lúc này đã vượt xa Chuẩn Thánh.

Dù biết La Hầu che giấu sức mạnh, nhưng Cộng Công cũng không thể không thừa nhận đã đánh giá thấp hắn.

Ở Hồng Hoang, số người bộc lộ toàn bộ thực lực dù sao cũng ít.

Cộng Công che giấu không ít thực lực, La Hầu cũng vậy.

Tinh quang không ngừng từ trên cửu thiên rơi xuống.

Phần lớn uy lực của đại trận Chu Thiên Tinh Đấu đều rơi lên người La Hầu, nhưng không làm gì được hắn.

Có Chiêu Yêu Phiên, uy lực của đại trận Chu Thiên Tinh Đấu của Thiên Đình cũng kinh người, nhưng khó mà uy hiếp được La Hầu.

Thực tế, chân thân của Tổ Vu có tu vi Chuẩn Thánh cũng có thể chống lại đại trận Chu Thiên Tinh Đấu hiện tại.

Tiên Thiên ma thần chi thể có tu vi Chuẩn Thánh như Chúc Dung, muốn chống lại đại trận Chu Thiên Tinh Đấu hiện tại càng dễ dàng hơn.

Đại trận Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát của Vu tộc có thể trong thời gian ngắn địch lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân, đại trận Chu Thiên Tinh Đấu muốn đối kháng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát thì còn kém xa,

trước tiên hãy tập hợp đủ ba trăm sáu mươi lăm Đại La Kim Tiên cấp đã!

Nếu Thiên Đình có ba trăm sáu mươi lăm Đại La Kim Tiên cấp, hơn một vạn Thái Ất Kim Tiên cấp, lại có thêm mấy trăm vạn Kim Tiên, uy lực của đại trận Chu Thiên Tinh Đấu có lẽ cũng có thể trong thời gian ngắn địch lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nhưng, đại trận Chu Thiên Tinh Đấu tuy không làm gì được La Hầu, cũng ít nhiều giúp được Cộng Công.

"Hừ!" Lạnh hừ một tiếng, đạo quả pháp tắc của Cộng Công diễn hóa ra hồng thủy vô biên, xông vào Diệt Thế Đại Ma của La Hầu.

Hồng thủy ngập trời, phảng phất có thể hủy diệt tất cả.

Tuy nhiên, hồng thủy của Cộng Công lại không thể lay động được Diệt Thế Đại Ma.

Vô số Lục Dục Thiên Ma từ bốn phương tám hướng kéo đến, cũng gây cho Cộng Công một chút phiền phức nhỏ.

Lúc này, Cộng Công tế ra Hắc Liên thập nhất phẩm, sử dụng Hủy diệt pháp tắc, Hắc Liên hóa thành Diệt Thế Đại Ma.

Mặc dù uy lực kém xa Diệt Thế Đại Ma của La Hầu, nhưng cũng dễ dàng bức lui vô số Lục Dục Thiên Ma, tiếp đó, rơi vào đại hồng thủy, hợp lực xông vào Diệt Thế Đại Ma của La Hầu.

"Trước mặt ta mà sử dụng Diệt Thế Đại Ma?

Đừng quên thần thông này là do ta truyền thụ cho ngươi, học theo ta thì sống, giống ta thì chết." La Hầu cười lạnh nói.

Theo tiếng nói của La Hầu vừa dứt, Diệt Thế Đại Ma và Cộng Công có sự cộng hưởng.

Lập tức, Diệt Thế Đại Ma của Cộng Công càng lúc càng không ổn

định, sắp phản phệ Cộng Công.

"Ta đã đánh giá thấp ngươi, ngươi cũng đã đánh giá thấp ta." Cộng Công nói.

"Ầm!" Diệt Thế Đại Ma mà Cộng Công thi triển ra vỡ tan, sức mạnh hủy diệt sinh ra lại không hề phản phệ lên người Cộng Công, mà dung hợp vào hồng thủy.

Mang theo sức mạnh hủy diệt đáng sợ, uy lực của hồng thủy tăng vọt, một đợt xung kích đã lay động được Diệt Thế Đại Ma của La Hầu.

"Hả?" La Hầu cũng kinh ngạc.

Sau khi kinh ngạc, La Hầu cũng đã hiểu ra.

Cộng Công từ trước đến nay chưa từng tin tưởng La Hầu, làm sao lại không có chút nghi ngờ nào đối với Diệt Thế Đại Ma mà La Hầu truyền thụ?

Đã dùng Diệt Thế Đại Ma để đối phó La Hầu, không thể chỉ trông chờ vào bản thân thần thông Diệt Thế Đại Ma.

Uy lực của Diệt Thế Đại Ma rất lớn, sau khi vỡ tan, sức mạnh hủy diệt sinh ra trong nháy mắt lại càng khủng khiếp hơn, Cộng Công đã đem sức mạnh hủy diệt đó tác dụng lên hồng thủy do đạo quả pháp tắc hóa thành.

Mặc dù chỉ trong nháy mắt, nhưng đối với Cộng Công cũng đã đủ.

Dưới sự xung kích hết đợt này đến đợt khác của hồng thủy, Diệt Thế Đại Ma của La Hầu đã không chịu nổi.

Lúc này, cây đinh ba trong tay Cộng Công hóa thành một dải lụa.

"Phụt!" Cơ thể La Hầu bị cây đinh ba xuyên thủng, nhưng chỉ bị thương nhẹ, trong nháy mắt đã hồi phục.

Với thể chất của La Hầu hiện tại, muốn khiến hắn bị thương nặng rất khó.

La Hầu bất tử bất diệt, bị thương nặng cũng sẽ nhanh chóng hồi phục.

Muốn tiêu diệt La Hầu, có mấy phương pháp, hủy diệt Vực Ngoại Ma Giới, cắt đứt liên hệ giữa La Hầu và Vực Ngoại Ma Giới, cũng như tách ra Nguyên Thủy Thiên Ma trong cơ thể La Hầu, nhưng đều rất khó thực hiện.

Thiên Phạt Chi Nhãn màu đỏ tím xuất hiện ở mi tâm của Cộng Công, phát ra một đạo Thiên Khiển Thần Quang công kích La Hầu.

Mặc dù Cộng Công hiện tại còn lâu mới phát huy được uy lực thật sự của Thiên Phạt Chi Nhãn, nhưng Thiên Khiển Thần Quang phát ra cũng không thể xem thường.

Cùng với việc La Hầu bị thương, việc chống lại đại trận Chu Thiên Tinh Đấu cũng càng lúc càng khó khăn.

Dù chưa bại, nhưng La Hầu đã hơi ở thế hạ phong.

Lúc này, mười hai lá cờ Đô Thiên Thần Sát cũng đã bố trí thành đại trận Đô Thiên Thần Sát.

Khi đại trận Đô Thiên Thần Sát vừa thành, áp lực của La Hầu càng lớn hơn.

May mà chỉ có mười hai lá cờ Đô Thiên Thần Sát bố trận, nếu là mười hai Tổ Vu bố trận, tình cảnh của La Hầu còn tồi tệ hơn.

"Khốn kiếp!" La Hầu một mặt phẫn nộ. … Thiên giới, nhật nguyệt tinh thần vận chuyển có trật tự.

Từng lá cờ tinh thần được dựng lên.

Thiên Đình Tứ Hoàng, Thập Đại Yêu Thần, đông đảo đại yêu,

cùng với ức vạn tiểu yêu, đồng tâm hiệp lực.

Trên Thái Âm Tinh, hai chị em Hi Hòa và Thường Hi cũng góp một phần sức lực.

Chương 151

Đế Tuấn dùng Hà Đồ Lạc Thư bố trí thành đại trận Hỗn Nguyên Hà Lạc.

Đông Hoàng Thái Nhất sử dụng Đông Hoàng Chung, tăng cường uy lực của đại trận Chu Thiên Tinh Đấu.

"Thực lực của La Hầu cũng quá mạnh, đại trận Chu Thiên Tinh Đấu uy lực như vậy mà không làm gì được hắn." Nữ Oa không dám tin.

Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất khó coi, từ khi bản thể đột phá Chuẩn Thánh, hắn cứ ngỡ thực lực không thua kém Cộng Công, có thể tranh giành danh hiệu đệ nhất dưới Thánh Nhân, nhưng bây giờ mới biết, bất kể là Cộng Công hay La Hầu, thực lực đều trên hắn.

Trên Tu Di Sơn, trận chiến đang diễn ra vô cùng ác liệt.

Thực lực của La Hầu mạnh mẽ vô song, nhưng Cộng Công cũng không hề yếu.

Cùng với việc La Hầu bị thương, đại trận Chu Thiên Tinh Đấu khiến áp lực của hắn ngày càng lớn.

Lúc này, sâu trong Tu Di Sơn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang quan sát trận chiến.

Mặc dù La Hầu từng chỉ điểm cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tu hành, nhưng lúc này hai người lại không ra tay giúp đỡ La Hầu.

Tiếp Dẫn ngồi xếp bằng trên Kim Liên thập nhị phẩm, dưới chân Chuẩn Đề là một liên đài cửu phẩm, tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ.

"La Hầu khiêu khích Thiên Đình và Vu tộc trước, bây giờ gánh lấy hậu quả, thật là báo ứng không sai." Tiếp Dẫn nhàn nhạt nói.

Chuẩn Đề ánh mắt lóe lên, trong lòng cũng đang tính toán.

Thân là đệ tử ký danh của Hồng Quân, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cần phải biểu lộ lập trường.

Mặc dù La Hầu đã cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề một số lợi ích, nhưng không đủ để hai người phản bội Hồng Quân, huống chi, sự tồn tại của La Hầu là hòn đá ngáng đường của hai người.

Sau một hồi tính toán, Tiếp Dẫn đã đưa ra lựa chọn.

Chỉ thấy, Tiếp Dẫn hai tay chắp lại, sau đầu có một vòng sáng màu vàng, Phật quang chiếu rọi bốn phương tám hướng.

Ba viên xá lợi tử xuất hiện trên đỉnh đầu Tiếp Dẫn, một là quá khứ, một là hiện tại, một là vị lai.

Xá lợi nguyên quang tung hoành giao thoa, khiến Phật quang vô cùng rực rỡ.

Chuẩn Đề cũng hiển lộ ra Phật quang và ba viên xá lợi tử.

Đứng sau lưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, có mấy vị cường giả, chính là đệ tử của hai người, Dược Sư và Di Lặc, v.v., đều hiển lộ ra Phật quang.

"Chúng ta là Phật, thế gian không có ma." Tiếp Dẫn mở lời, Chuẩn Đề và những người khác phụ họa.

Nhất thời, Phật quang chói lòa, muốn bao trùm cả Tu Di Sơn.

La Hầu vốn đã ở thế hạ phong, dưới sự bao trùm của Phật quang càng trở nên thảm hại hơn.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi không phải là con người." La Hầu phẫn nộ vô cùng.

Việc Tiếp Dẫn và những người khác bỏ đá xuống giếng khiến La Hầu tức giận vô cùng.

Một hiển liên hoa, một hiển bồ đề, đều là tiên thiên.

Sau khi nghe Hồng Quân giảng đạo, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã ngộ ra các loại pháp môn bàng môn, lại được La Hầu chỉ điểm, đã lĩnh ngộ được Phật đạo.

Một niệm thành ma, một niệm thành Phật, Phật và ma lại đối lập nhau.

Phật quang càng lúc càng chói lòa, phạm vi chiếu rọi cũng không ngừng mở rộng.

Trang nghiêm túc mục, kim quang chói mắt, Phật pháp vô biên, thần uy mênh mông.

Lúc này, Phật quang đã bao trùm nửa Tu Di Sơn.

La Hầu tức giận hét: "Đã là ma, thì là ma, Phật làm gì được ta!" Trong chốc lát, trên Tu Di Sơn ma quang và Phật quang giao tranh.

Có đại trận Chu Thiên Tinh Đấu, đại trận Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát, có Cộng Công, khiến La Hầu hoàn toàn ở thế hạ phong, ma quang phát ra cũng bị Phật quang áp chế.

Không thể không nói, thời cơ ra tay của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề rất tốt.

Dưới sự nghiền ép của Phật quang, ma quang không ngừng lùi lại.

Sắc mặt La Hầu âm trầm, hắn cũng đã đánh giá thấp Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Phật pháp xuất hiện, lại khắc chế được ma đạo.

Mặc dù tu vi của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không bằng La Hầu, nhưng cũng đều là Chuẩn Thánh, hai người hợp lực, cũng rất mạnh mẽ.

"Hay cho một chữ Phật, chẳng qua cũng là một loại ma khác mà

thôi.” La Hầu trong lòng cười lạnh.

Không chỉ La Hầu kinh ngạc, Cộng Công cũng có chút kinh ngạc.

Cộng Công cũng không ngờ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không chỉ lĩnh ngộ ra Phật pháp, mà còn có tạo nghệ như vậy.

Nhưng, việc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sử dụng Phật pháp, cũng giúp Cộng Công nhẹ nhõm hơn không ít.

Một lát sau, trong lòng Cộng Công chợt nảy ra một ý.

Ngay lúc đó, Cộng Công niệm ra một vài câu Phật pháp từ kiếp trước.

Bồ đề bản vô thụ, Minh kính diệc phi đài, Bản lai vô nhất vật, Hà xứ nhạ trần ai.

Sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức thị không, không tức thị sắc, thụ, tưởng, hành, thức, diệc phục như thị… …Vô nhãn, nhĩ, tị, thiệt, thân, ý.

Vô khổ, tập, diệt, đạo… Giọng của Cộng Công không lớn, nhưng lại truyền vào tai của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở xa.

Cộng Công chỉ tiện miệng niệm ra một vài câu Phật pháp từ kiếp trước, nhưng đối với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hiện tại lại có sự giúp đỡ không nhỏ.

Điều này cũng sẽ khiến hai người nợ Cộng Công nhân quả.

Lại có thể nâng cao tạo nghệ Phật pháp của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, càng dễ dàng đối phó với La Hầu.

Thật là một công đôi việc.

Người đầu tiên nghe Cộng Công niệm ra Phật pháp là La Hầu.

Chỉ thấy, La Hầu kinh ngạc vô cùng.

“Không thể nào?

Cộng Công đối với Phật pháp lại có lĩnh ngộ sâu sắc như vậy?” La Hầu thực sự không dám tin.

Phật pháp dường như là do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngộ ra, Cộng Công có lĩnh ngộ về Phật pháp, cũng không nên vượt qua Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chứ!

Không chỉ La Hầu kinh ngạc, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đều kinh ngạc không nhỏ.

Tiếp Dẫn đang ngồi trên Kim Liên thập nhị phẩm sững sờ, Chuẩn Đề bên cạnh cũng ngơ ngác.

“Sư huynh, lĩnh ngộ Phật pháp của Cộng Công còn trên cả chúng ta, thật không thể tin nổi.” Chuẩn Đề nói với Tiếp Dẫn.

Nghe mỗi câu mà Cộng Công niệm ra, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều có cảm ngộ rất lớn, sự hiểu biết về Phật pháp cũng sâu sắc hơn.

“Cộng Công có đại trí tuệ, và có duyên với Phật pháp.” Tiếp Dẫn nói.

“Sau này, có thể giao hảo với Cộng Công.” Chuẩn Đề nói.

Tiếp Dẫn cũng đang có ý định giao hảo với Cộng Công.

Nhưng, trước mắt phải đối phó với La Hầu trước.

“Nếu được Cộng Công ủng hộ, Phật pháp đại hưng cũng dễ dàng hơn.” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thầm nghĩ. … Trong cơn thịnh nộ của La Hầu, ma quang đã bị Phật quang đánh tan.

Bây giờ, Phật quang đã bao trùm cả Tu Di Sơn.

Dưới sự bao trùm của Phật quang, Vu tộc không bị ảnh hưởng, nhưng hung thú và Ma tộc lại toàn thân như bị lửa đốt, kêu la thảm thiết không dứt.

Do Phật pháp mà Cộng Công niệm ra, lĩnh ngộ Phật pháp của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề càng sâu sắc hơn, Phật quang phát ra cũng uy lực hơn.

Đồng thời, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều đã nợ nhân quả.

Lại một lúc sau, thân ảnh của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề biến mất.

Công Đức Kim Liên và Tiên Thiên Bồ Đề Thụ xuất hiện giữa trời đất.

Kim liên tỏa ra ánh sáng công đức, chiếu rọi khắp vũ trụ.

Chương 152

Tiên Thiên Bồ Đề Thụ bao quanh bởi Canh Kim chi khí, vô số hạt bồ đề phát ra Phật âm, chữ 'vạn' phù lục lưu chuyển.

Cảm ngộ Phật pháp mà Cộng Công niệm ra, sự hiểu biết về Phật pháp của hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngày càng sâu sắc.

Phật quang, đại trận Chu Thiên Tinh Đấu, đại trận Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát, lại có Cộng Công, dưới sự vây công, La Hầu đã nguy kịch.

Nhìn bộ dạng của La Hầu hiện tại, e rằng không chống đỡ được bao lâu nữa. … Trong cung Tử Tiêu ngoài thiên ngoại, Hồng Quân cũng đang dùng pháp nhãn quan sát trận chiến ở Tu Di Sơn.

Cộng Công và La Hầu trở mặt, cũng khiến Hồng Quân vui mừng.

Bất kể là Cộng Công hay La Hầu, đối với Hồng Quân đều là uy hiếp, bây giờ họ đối đầu nhau, không thể tốt hơn.

Thực lực của La Hầu và Cộng Công đều khiến Hồng Quân bất ngờ.

Rõ ràng, Hồng Quân cũng đã đánh giá thấp La Hầu và Cộng Công.

Khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phát ra Phật quang, cùng với việc Cộng Công mở miệng nói ra những chân lý Phật pháp đó, đều khiến Hồng Quân kinh ngạc.

Phật pháp khắc chế ma đạo của La Hầu, nhưng cũng không cùng đường với tiên đạo của Hồng Quân.

"Cộng Công là Tổ Vu, đạo của Vu tộc và Phật pháp khác biệt rất lớn, tại sao lĩnh ngộ Phật pháp lại có thể vượt qua Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề?" Hồng Quân nhíu chặt mày.

Hồng Quân nghi ngờ Cộng Công sở hữu một mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp, bây giờ, càng thêm chắc chắn.

Đại đạo ba ngàn, Phật pháp cũng ở trong đó.

Cho nên, trước khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngộ ra Phật pháp, Phật pháp đã sớm tồn tại.

"La Hầu ngày xưa khiêu khích Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, bây giờ lại giở trò cũ, khiêu khích Vu tộc và Thiên Đình, có kiếp nạn này cũng là tự tìm." Hồng Quân thầm nghĩ.

Nhưng, Hồng Quân đối với La Hầu có chút kiêng dè.

Trên Tu Di Sơn, Phật quang bao trùm, hóa ra vô số kim liên, trên mỗi đóa kim liên đều có một bóng người Phật Đà hư ảo.

Cùng với việc lĩnh ngộ Phật pháp của hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngày càng sâu sắc, Phật quang bao trùm Tu Di Sơn cũng ngày càng mạnh mẽ.

Dưới sự áp chế của Phật quang, La Hầu nổi giận như sấm.

Ngoài Phật quang, còn có vô biên tinh quang rơi xuống, lại có thần sát chi khí lan tràn, sấm sét kinh thiên động địa.

"Ầm!" Cây đinh ba trong tay Cộng Công lại một lần nữa công kích La Hầu, khiến La Hầu thương càng thêm thương.

"Gầm!" Một tiếng gầm rống, La Hầu hiện ra chân thân Thần Nghịch.

Lập tức, Thú Hoàng khổng lồ xuất hiện.

"Giãy giụa cũng vô ích." Cộng Công cũng hiện ra chân thân.

Trong chốc lát, trên Tu Di Sơn, một người khổng lồ cao vạn trượng đang chiến đấu với một con hung thú cao vạn trượng.

Nếu không có Phật quang bảo vệ, cả ngọn Tu Di Sơn e rằng đã vỡ nát.

Cộng Công chiếm thế thượng phong hoàn toàn, áp chế La Hầu.

Mặc dù La Hầu phẫn nộ vô cùng, nhưng không thể thay đổi vận mệnh thất bại.

Lúc này, Huyền Minh, Chúc Cửu Âm và mấy vị Tổ Vu khác cũng đã đến, từng người hiện ra chân thân, vây công La Hầu.

La Hầu vốn đã sắp không chống đỡ nổi, giờ lại thảm bại.

Chỉ thấy, Cộng Công sử dụng một đại thần thông là Chưởng Trung Vũ Trụ, nhốt La Hầu vào trong đó.

Đây là Cộng Công vận dụng đại pháp lực, diễn hóa ra một đa nguyên vũ trụ trong lòng bàn tay, một khi đã ở trong đó, pháp lực không vượt qua Cộng Công thì khó mà thoát ra được.

Với tình trạng của La Hầu hiện tại, trong thời gian ngắn khó mà thoát ra khỏi Chưởng Trung Vũ Trụ của Cộng Công.

Quan sát kỹ, trên tay phải của Cộng Công có vô số vũ trụ, La Hầu bị nhốt trong một vũ trụ trong số đó.

"Cộng Công, ngươi cho rằng có thể nhốt được ta sao?" La Hầu hét lớn.

Trong vũ trụ thái không tối tăm lạnh lẽo, vô số hằng tinh đang vận chuyển, xung quanh mỗi hằng tinh đều có không ít hành tinh, lại có vô số vẫn thạch.

La Hầu hiện ra chân thân Thần Nghịch trong một tinh hệ, một tiếng gầm giận dữ, chấn vỡ cả tinh hệ.

Một tinh hệ có đường kính mấy chục vạn năm ánh sáng, bị La Hầu một tiếng gầm giận dữ chấn vỡ, ngoài việc thực lực của La Hầu

mạnh mẽ, cũng là do cấp bậc của vũ trụ này quá thấp.

"Ầm!" Sau khi hủy diệt một tinh hệ, La Hầu lại một kích, trực tiếp đánh vỡ không gian của vũ trụ này.

Không gian bị đánh vỡ giống như tấm gương vỡ nát.

Dễ dàng phá vỡ một tiểu vũ trụ, La Hầu lại đến một tiểu vũ trụ khác.

Cộng Công dùng đại pháp lực diễn hóa ra hàng ngàn hàng vạn tiểu vũ trụ trong lòng bàn tay, một tiểu vũ trụ bị phá hủy, sẽ xuất hiện một tiểu vũ trụ mới, không ngừng không nghỉ, cứ như vậy, La Hầu muốn thoát thân cũng khó.

Khi La Hầu bị thương nặng bị nhốt trong Chưởng Trung Vũ Trụ của Cộng Công, đại trận Chu Thiên Tinh Đấu của Thiên Đình cũng ngừng công kích.

Huyền Minh thu lại đại trận Đô Thiên Thần Sát.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng thu lại Phật quang.

Trên Tu Di Sơn, thuộc hạ của La Hầu gần như đã bị tiêu diệt hết.

Tứ Đại Hung Thú cũng chết ba, chỉ còn lại một con chạy thoát.

Mấy vị Tổ Vu lần lượt đến bên cạnh Cộng Công, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đến.

"Đạo hữu thật là đại từ bi, hàng phục La Hầu, công đức vô lượng." Tiếp Dẫn hai tay chắp lại, mỉm cười.

"Không biết đạo hữu chuẩn bị phong ấn La Hầu ở đâu?" Chuẩn Đề hỏi.

Bất kể là Huyền Minh và các Tổ Vu khác, hay Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, đều biết La Hầu bất tử bất diệt.

Đã không giết được La Hầu, thì phong ấn hắn.

Muốn phong ấn La Hầu cũng không dễ, sơ sẩy một chút, La Hầu sẽ thoát khốn.

"Ta định phong ấn La Hầu dưới Bất Chu Sơn." Cộng Công nói.

Vừa nghe Cộng Công nói vậy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, đều âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nếu phong ấn La Hầu tại Tu Di Sơn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sẽ không thể an tâm.

Sức mạnh của Vu tộc gần như đều tập trung ở Bất Chu Sơn, như vậy, phong ấn La Hầu dưới Bất Chu Sơn, La Hầu cũng khó mà thoát ra.

Nhưng, Vu tộc cũng có thể tùy thời thả La Hầu ra. … Bất Chu Sơn, sừng sững uy nghi, chống đỡ trời đất, là xương sống của Bàn Cổ.

Dù là trời đất cũng không thể khiến Bàn Cổ cúi xuống xương sống của mình.

Lúc này, bên trong Bất Chu Sơn, ngoài Cộng Công, còn có mười một Tổ Vu khác, cùng với Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa, v.v.

Lần này phong ấn La Hầu, Thiên Đình sẽ thiết lập cấm chế, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng sẽ thiết lập cấm chế.

Có Đế Tuấn và nhiều Chuẩn Thánh khác thiết lập cấm chế, Vu tộc muốn thả La Hầu ra cũng không quá dễ dàng.

Mười hai Tổ Vu ra tay trước.

Mười hai loại pháp tắc sức mạnh hình thành một vòng cấm cố, nhốt La Hầu vào trong đó, tiếp đó, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất,

Phục Hy và Nữ Oa bốn người cũng ra tay, hợp lực thiết lập một cấm chế.

Hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dùng Phật pháp lại thiết lập một cấm chế khác.

Tất cả đều liên kết với Bất Chu Sơn.

Có thể nói, một khi La Hầu thoát khốn, Bất Chu Sơn ít nhất cũng sẽ sụp đổ một phần mười, đây là đại nghiệp lực, đại nhân quả.

La Hầu không nói một lời, sắc mặt âm lãnh, trong mắt tràn đầy hận ý.

"Vu tộc, Thiên Đình, còn có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cứ đợi đấy, đợi ta thành Thánh, nhất định sẽ khiến các ngươi phải trả giá cho những gì đã làm hôm nay." La Hầu thầm nghĩ. … Sau khi phong ấn La Hầu thành công, mười hai Tổ Vu và Đế Tuấn cùng những người khác cũng từ trong Bất Chu Sơn ra ngoài.

Cùng lúc đó, trời giáng công đức, Cộng Công nhận được phần lớn nhất.

Chương 153

Tiêu diệt một số thuộc hạ của La Hầu, phong ấn La Hầu, đều có công đức.

Mười hai Tổ Vu đều nhận được một phần công đức, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đều nhận được một phần công đức.

Ngoài ra, Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Hình Thiên, Xi Vưu và các Đại Vu khác, cũng có một chút công đức.

Thập Đại Yêu Thần của Thiên Đình và một số đại yêu, đều nhận được chút công đức.

Dù lần này nhận được công đức nhiều nhất, nhưng Cộng Công cũng không để tâm.

Đối với Cộng Công, công đức lần này không đáng là bao.

Tạo ra một món hạ phẩm Hậu Thiên công đức linh bảo không thành vấn đề, nhưng muốn tạo ra một món trung phẩm Hậu Thiên công đức linh bảo thì khá khó, càng đừng nói đến thượng phẩm Hậu Thiên công đức linh bảo.

Tiếp đó, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trở về Thiên Đình.

Phục Hy và Nữ Oa vốn cũng định đến Thiên Đình, nhưng Nữ Oa lại cảm thấy ở Hồng Hoang đại địa có cơ duyên của mình, vì vậy, xuống Bất Chu Sơn đi du lịch.

Về phần Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lại không vội rời khỏi Bất Chu Sơn, mà cùng Cộng Công thảo luận về Phật pháp.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều nhận định rằng tạo nghệ Phật pháp của Cộng Công còn trên cả họ.

Theo Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, đã là người có Phật pháp cao thâm, cũng là đồng đạo, đáng để giao hảo.

Nếu có thể nhận được sự ủng hộ của Cộng Công, cũng là nhận được sự ủng hộ của cả Vu tộc, Phật pháp muốn đại hưng cũng dễ dàng hơn.

Tuy nhiên, Cộng Công lại tự biết mình, lĩnh ngộ Phật pháp của hắn thực ra không bằng hai người Tiếp Dẫn. … Xuống Bất Chu Sơn, Nữ Oa bắt đầu tìm kiếm cơ duyên.

Đứng sau lưng Nữ Oa, Phục Hy dùng Tiên Thiên Bát Quái suy diễn, nhưng không ra được cơ duyên của Nữ Oa.

Nhưng, Nữ Oa cũng là Chuẩn Thánh, đã cảm thấy có đại cơ duyên, cũng không thể sai được.

"Nữ Oa cũng đã có tu vi Chuẩn Thánh rồi, đại cơ duyên đối với nàng lúc này, không phải chuyện nhỏ, không biết sẽ là cơ duyên gì." Phục Hy thầm nghĩ.

Nữ Oa trong lòng cũng đang nghĩ, có thể khẳng định là có một đại cơ duyên, nhưng không biết là cơ duyên gì.

Hồng Hoang đại địa, vạn tộc san sát, nhưng phần lớn các chủng tộc đều được định là Yêu tộc.

Hiện tại, Hồng Hoang hòa bình, nhưng cũng có thể thấy không ít tranh đoan.

Từ trên Bất Chu Sơn xuống, hai anh em Phục Hy và Nữ Oa tìm kiếm cơ duyên.

Một ngày nọ, Nữ Oa đến dưới một dãy núi.

"Thanh Khâu, cơ duyên của muội ở Thanh Khâu?" Phục Hy nhìn về phía Nữ Oa.

Tộc Cửu Vĩ Hồ ở Thanh Khâu cũng là một thế lực không thể xem thường ở Hồng Hoang.

Yêu Hoàng của Thanh Khâu, Đồ Sơn Thị, là một cường giả cấp Đại La Kim Tiên.

"Hẳn là ở Thanh Khâu." Nữ Oa nói.

Yêu tộc nói chung là tản mác, Yêu tộc ở Thiên Đình là thế lực lớn nhất, Bắc Minh cũng là Yêu tộc, Thanh Khâu cũng vậy.

Mặc dù thực lực của Thanh Khâu không bằng Bắc Minh, càng không bằng Thiên Đình, nhưng cũng rất mạnh.

Nhưng, Phục Hy và Nữ Oa đều là Chuẩn Thánh, hai người cũng không quá kiêng dè tộc hồ ly ở Thanh Khâu.

Đứng trên mây, nhìn xuống, Thanh Khâu xanh tươi um tùm, ánh sáng xanh biếc, sinh cơ bừng bừng.

Ngũ sắc sương mù lượn lờ, ánh sáng lành thụy khí vạn ngàn, lại có mười dặm hoa đào, hoa rơi bay lả tả.

Nhìn xa, Thanh Khâu một vẻ yên bình, mãnh thú ở Thanh Khâu cũng trở nên hiền lành.

Phục Hy và Nữ Oa cùng nhau tiến vào Thanh Khâu, khi vào đến rừng đào mười dặm, đã kích hoạt một tòa Tiên Thiên đại trận.

Đại trận vận chuyển, sát cơ ẩn hiện, nhưng cũng không làm gì được hai người Phục Hy.

"Nguyên là Hy Hoàng và Oa Hoàng của Thiên Đình đại giá quang lâm, không biết đến Thanh Khâu của ta có việc gì?" Một giọng nói già nua thương tang truyền đến.

Sâu trong rừng đào, một lão già tóc bạc trắng chậm rãi bước ra, lão già còng lưng, chống gậy, trong mắt có sự duệ trí, chính là Yêu Hoàng

của Thanh Khâu, Đồ Sơn Thị.

Tu vi của Đồ Sơn Thị đã đạt đến cực hạn của cấp Đại La Kim Tiên, chỉ còn một bước nữa là có thể đột phá Chuẩn Thánh, nhưng một bước này lại khó mà đột phá.

"Em gái ta có một cơ duyên ở Thanh Khâu." Phục Hy nói.

Nghe vậy, Đồ Sơn Thị nhíu mày, nhìn về phía Nữ Oa bên cạnh Phục Hy.

Nữ Oa là Chuẩn Thánh, cũng không thiếu thiên tài địa bảo, cơ duyên của nàng không phải chuyện nhỏ, nếu ở Thanh Khâu, Đồ Sơn Thị phải suy nghĩ kỹ.

"Ở trên người Đồ Sơn Thị, có một đại tạo hóa." Nữ Oa mở lời.

Theo tiếng nói của Nữ Oa vừa dứt, sắc mặt Đồ Sơn Thị đột biến.

Một thời gian trước, Đồ Sơn Thị đã tìm được một bảo vật ở Thanh Khâu, ẩn chứa đại tạo hóa, không ngờ lại có duyên với Nữ Oa.

"Nữ Oa nương nương, trên người lão hủ không có cơ duyên của người." Đồ Sơn Thị bất ty bất kháng nói.

"Đạo hữu, đã là cơ duyên của em gái ta, xin hãy tạo điều kiện thuận lợi." Phục Hy trầm giọng nói.

Vì em gái, Phục Hy không ngại đắc tội với Đồ Sơn Thị.

Nữ Oa cũng không muốn từ bỏ cơ duyên.

Nhất thời, sắc mặt Đồ Sơn Thị khó coi.

Muốn Đồ Sơn Thị giao ra bảo vật tạo hóa, là không thể, xem ra phải đánh một trận.

Nhưng, đối mặt với hai vị Chuẩn Thánh, áp lực của Đồ Sơn Thị cũng lớn chưa từng có.

Mặc dù khoảng cách giữa cấp Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh không lớn bằng khoảng cách giữa Chuẩn Thánh và Thánh Nhân, nhưng cũng rất xa vời.

Đối đầu với bất kỳ ai trong hai người Phục Hy và Nữ Oa, Đồ Sơn Thị đều không có cửa thắng, càng đừng nói đến một chọi hai.

Về phần chạy trốn, Đồ Sơn Thị không thể bỏ lại cả Thanh Khâu.

"Đây là làm khó lão hủ rồi." Đồ Sơn Thị nói.

Lúc này, Phục Hy cũng không nói nhiều nữa, vung tay tế ra một món Tiên Thiên linh bảo.

Chỉ thấy, món Tiên Thiên linh bảo mà Phục Hy tế ra là một cái la bàn, trên đó có Tiên Thiên Bát Quái.

Càn, Khôn, Chấn, Đoái, Tốn, Ly, Khảm, Cấn, kết hợp với âm dương lưỡng nghi, diễn hóa ra vô biên huyền diệu.

Trước trận pháp Tiên Thiên Bát Quái của Phục Hy, đại trận rừng đào không chống đỡ nổi, Đồ Sơn Thị cũng không thể chống cự.

Trong cơn tuyệt vọng, Đồ Sơn Thị chạy trốn vào sâu trong Thanh Khâu, nhưng nhanh chóng bị Phục Hy và Nữ Oa đuổi kịp.

Giữa sinh mệnh và bảo vật, Đồ Sơn Thị đành phải chọn cái trước.

Chỉ thấy, Đồ Sơn Thị giao ra một viên linh châu nhỏ bé.

Linh châu có đường kính chưa đến nửa tấc, chất liệu như ngọc, ẩn chứa đại tạo hóa.

Ở trong tay Đồ Sơn Thị, tạo hóa linh châu không có biến hóa gì, đến tay Nữ Oa, lập tức thần quang rực rỡ, xông thẳng lên trời.

"Quả nhiên có duyên với Nữ Oa sao?" Đồ Sơn Thị trong lòng cười khổ, sau khi có được tạo hóa linh châu, không thể luyện hóa, không thể sử dụng, vừa đến tay Nữ Oa, lập tức phát ra thần quang chói mắt.

“Đây là... linh châu...” Nữ Oa kinh ngạc nhìn linh châu trong tay.

Khi viên tạo hóa linh châu này ở trong tay Nữ Oa, Nữ Oa cũng nhận được một số thông tin, biết được lai lịch của linh châu.

Nữ Oa không ngờ, tạo hóa linh châu lại là do một mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp hóa thành.

Tạo Hóa Ngọc Điệp, Nữ Oa không thể không biết.

Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh là một sự tồn tại vượt qua Tiên Thiên chí bảo, có thể sánh ngang với Khai Thiên Thần Phủ.

Do Bàn Cổ tạo ra, Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa ba ngàn pháp tắc đại đạo.

Nữ Oa tu luyện tạo hóa đại đạo, đã sớm lĩnh ngộ được tạo hóa pháp tắc.

Chương 154

Có viên tạo hóa linh châu này, lĩnh ngộ về tạo hóa đại đạo của Nữ Oa sẽ tiến bộ vượt bậc, đạo hạnh của nàng cũng sẽ được nâng cao đáng kể.

Phục Hy không khỏi tò mò, có thể nhìn ra linh châu ẩn chứa đại tạo hóa.

Từ vẻ mặt kinh ngạc lại vui mừng của Nữ Oa, Phục Hy biết đây là một cơ duyên trời cho. … Hồng Hoang thiên ngoại, trong hỗn độn vô biên, cung Tử Tiêu.

Ánh mắt Hồng Quân sâu thẳm.

"Nữ Oa, đừng làm vi sư thất vọng nhé!" Hồng Quân lẩm bẩm.

Để tính kế Cộng Công, Hồng Quân đã mất không ít khí vận, lần giảng đạo thứ ba, cùng với việc phân phát Hồng Mông Tử Khí và Tiên Thiên linh bảo, khí vận cũng không đủ để hợp đạo, cho nên, cần phải tăng cường khí vận của mấy người đệ tử.

Khí vận của Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vẫn luôn tăng cường, nhưng tốc độ quá chậm.

Vì vậy, Hồng Quân dùng mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp hóa thành một viên linh châu, ném đến Thanh Khâu ở Hồng Hoang, để Nữ Oa đi tìm.

Hồng Quân muốn nâng cao cảnh giới tu vi và tạo hóa đại đạo của Nữ Oa, để Nữ Oa có năng lực sáng tạo ra Nhân tộc.

Tạo người là đại công đức, nếu Nữ Oa có thể tạo người, khí vận chắc chắn sẽ tăng mạnh, Hồng Quân và Nữ Oa khí vận tương liên, cũng sẽ nhận được không ít khí vận.

Theo kế hoạch của Hồng Quân, chỉ cần Nữ Oa tạo người, sau đó lần giảng đạo thứ ba, định ra thánh vị, phân phát bảo vật, sẽ có đủ khí vận để hợp đạo.

Chỉ cần hợp đạo, trở thành một phần của Thiên Đạo, tuy không tự do, nhưng lợi ích cũng không nhỏ.

Hồng Quân còn có một kế hoạch khác, cho rằng Cộng Công sở hữu mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp, nếu Cộng Công cướp đoạt tạo hóa linh châu của Nữ Oa, hắn cũng có thể trực tiếp ra tay. … Rời khỏi Thanh Khâu, Phục Hy không nhịn được hỏi Nữ Oa: "Em gái, linh châu là bảo vật gì vậy?" Theo Phục Hy thấy, linh châu trong tay Nữ Oa không phải là Tiên Thiên linh bảo, nhưng vẻ mặt của Nữ Oa lại như thể nhận được lợi ích trời cho.

"Là do mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp hóa thành." Nhìn xung quanh, Nữ Oa lại tế ra một món Tiên Thiên linh bảo cách ly không gian, rồi mới nói cho Phục Hy.

"Cái gì?

Tạo…" Phục Hy trợn to mắt, cũng không ngờ linh châu trong tay Nữ Oa lại là do mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp hóa thành.

Dù chỉ là một chút mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp, cũng không phải là Tiên Thiên linh bảo thông thường có thể so sánh.

U Minh, bên trong Huyết Hải.

Sắc mặt Minh Hà khó coi, bị ép bái vào môn hạ của La Hầu, khí vận tương liên với La Hầu, nhưng La Hầu lại tính kế Vu tộc và Thiên Đình, bị bại lộ, bị Vu tộc và Thiên Đình vây công, cuối cùng bị phong ấn dưới Bất Chu Sơn.

Cùng với việc La Hầu bị phong ấn, tình cảnh của Minh Hà trở nên vi diệu.

Mặc dù Vu tộc và Thiên Đình đều không ra tay với Minh Hà, nhưng Minh Hà lại không hề lạc quan.

Người không lo xa, ắt có buồn gần, Minh Hà không khỏi suy nghĩ cho tương lai.

Lúc này, sắc mặt Minh Hà biến đổi, cảm nhận được một vị Chuẩn Thánh đại năng giáng lâm Huyết Hải.

Từ sau hai lần Hồng Quân giảng đạo, Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang ngày càng nhiều.

Nhưng một vị Chuẩn Thánh đến Huyết Hải, không phải là chuyện nhỏ.

Một lát sau, một Huyết Thần Tử của Minh Hà ra khỏi Huyết Hải.

Phía trên Huyết Hải, Thương Khung Lão Tổ mặt không biểu cảm nhìn xuống Huyết Hải.

Thương Khung Lão Tổ và Thiên Đình có quan hệ hợp tác, có lợi ích qua lại, lần này, là do Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sai đến Huyết Hải tìm Minh Hà.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất muốn Minh Hà gia nhập Thiên Đình, Thương Khung Lão Tổ chỉ cần ra sức, bất kể thành hay không, đều có lợi.

Vì lợi ích mà Đế Tuấn đưa ra không hề nhỏ, Thương Khung Lão Tổ cũng cố gắng một phen.

"Vút!" Một Huyết Thần Tử của Minh Hà từ Huyết Hải bay ra, đến trước mặt Thương Khung Lão Tổ.

"Nguyên là Thương Khung Lão Tổ, đến Huyết Hải của ta làm gì?" Minh Hà hỏi.

"Mời ngươi gia nhập Thiên Đình." Thương Khung Lão Tổ cũng

không nói nhảm, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Gia nhập Thiên Đình?

Minh Hà âm thầm tính toán, nếu gia nhập Thiên Đình, có lợi cũng có hại.

"Nếu ta gia nhập Thiên Đình, có thể làm Hoàng không?" Minh Hà mở lời hỏi.

Thân là đệ tử của La Hầu, Minh Hà cũng đang cân nhắc việc gia nhập Thiên Đình.

Hiện tại, Thiên Đình có Tứ Hoàng, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa, nếu Minh Hà muốn gia nhập Thiên Đình, lại không muốn đứng dưới Phục Hy và Nữ Oa.

"Cái này e là không được." Thương Khung Lão Tổ lắc đầu.

"Nếu vậy, ta cần suy nghĩ một thời gian." Minh Hà nói.

"Vậy thì phải đánh một trận rồi." Lời của Thương Khung Lão Tổ vừa dứt, vung tay tế ra chín thanh tiên kiếm.

Chín thanh tiên kiếm của Thương Khung Lão Tổ đều là thượng phẩm Hậu Thiên công đức linh bảo.

Muốn tạo ra một món thượng phẩm Hậu Thiên công đức linh bảo, công đức cần thiết không hề nhỏ, huống chi là chín món.

Có thể nói, công đức của chín thanh tiên kiếm cộng lại rất kinh người, e rằng đủ để tạo ra một món cực phẩm Hậu Thiên công đức linh bảo.

Chín phân thân của Thương Khung Lão Tổ dung hợp với chín thanh tiên kiếm, khiến uy lực của mỗi thanh tiên kiếm đều vượt qua cực phẩm Hậu Thiên linh bảo.

Chín kiếm hợp nhất, bố trí thành Cửu Thiên đại trận, uy lực gần

như có thể sánh với Tiên Thiên chí bảo, có thể trấn áp khí vận, nếu ở Thiên giới, càng khủng khiếp hơn.

"Vút!" Một thanh tiên kiếm rung động, kiếm khí sắc bén trong nháy mắt tiêu diệt Huyết Thần Tử.

Nhẹ nhàng tiêu diệt một Huyết Thần Tử của Minh Hà, Thương Khung Lão Tổ không hề dừng tay.

Trong chốc lát, chín thanh tiên kiếm bố trí thành đại trận, bao trùm một vùng rộng lớn.

Dưới kiếm trận của Thương Khung, Huyết Hải chìm trong tử tịch vô cùng.

Minh Hà có thể tránh không đánh, nhưng sẽ mất hết mặt mũi, sẽ tổn thất nặng nề.

Cho nên, bản thể của Minh Hà đành phải ứng chiến. … Tại một nơi nào đó ở Âm Sơn, có Cộng Công, Đông Hoàng Thái Nhất và phân thân Chuẩn Thánh của Đông Hoàng Thái Nhất.

Lúc này, Cộng Công và Đông Hoàng Thái Nhất đang quan sát trận chiến giữa Thương Khung và Minh Hà.

Thương Khung Lão Tổ đang chiến đấu với Minh Hà không phát hiện khí số của mình đang biến đổi.

Căn cước của Thương Khung Lão Tổ là Tiên Thiên thanh khí, khí vận liên kết với Thiên giới, có thể trợ lực cho Thiên Đình, cũng có thể là một vấn đề.

Trước đây, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cần Thương Khung Lão Tổ, nhưng bây giờ, không còn cần nữa.

Cho nên, Đế Tuấn và Cộng Công đã hợp tác.

Vì hợp tác, Cộng Công sẽ cùng Đông Hoàng Thái Nhất hợp lực

tiêu diệt Thương Khung Lão Tổ.

Tiêu diệt Thương Khung Lão Tổ, khí vận của Thiên Đình sẽ ổn định, sẽ có chút tăng trưởng, nếu Thương Khung Lão Tổ không chết, không chừng sẽ khiến khí vận của Thiên Đình thất thoát không ít.

Cuộc tranh giành khí vận, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng sẽ ra tay.

Rốt cuộc, Thương Khung Lão Tổ và Thiên Đình chỉ là quan hệ hợp tác, khiến Đế Tuấn có chút bất an.

Nhưng, muốn tiêu diệt một đại năng như Thương Khung Lão Tổ, tốt nhất là để khí số của hắn tận, nếu không, Cộng Công không muốn gánh chịu hậu quả.

Trước tiên để Thương Khung Lão Tổ và Minh Hà đánh một trận, cũng nằm trong kế hoạch.

"Không ngờ Thương Khung Lão Tổ lại có chín món công đức linh bảo, đều là thượng phẩm." Mắt Cộng Công cũng sáng lên.

Theo thỏa thuận với Đế Tuấn, sau khi tiêu diệt Thương Khung Lão Tổ, pháp bảo của hắn đều thuộc về Cộng Công.

Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất lại không tốt lắm, cũng không ngờ Thương Khung Lão Tổ lại có chín món thượng phẩm Hậu Thiên công đức linh bảo, nghĩ đến việc chúng sắp thuộc về Cộng Công, không khỏi uất ức.

Công đức linh bảo giết người không dính nhân quả, lại có thể triệt tiêu nghiệp lực, rất khó có được.

Công đức không phải là thứ tùy tiện có thể có được, cho nên, công đức linh bảo rất ít, thậm chí còn ít hơn cả Tiên Thiên linh bảo.

Nhưng, Cộng Công và Đế Tuấn đã có thỏa thuận, Đông Hoàng Thái Nhất dù không cam lòng, cũng chỉ có thể đối mặt với hiện thực.

… Trên Huyết Hải, trận chiến càng lúc càng thảm liệt.

Chương 155

Cửu Thiên đại trận do chín thanh tiên kiếm bố trí đối đầu với Huyết Hà đại trận, Minh Hà chân đạp Hồng Liên thập nhị phẩm, một tay Nguyên Đồ, một tay A Tỳ, sau lưng là Huyết Thần Tử và chúng A Tu La, hung uy ngập trời.

Thực lực của Thương Khung Lão Tổ mạnh hơn Minh Hà không ít, nhưng đây là Huyết Hải, cho nên, đánh bại Minh Hà cũng rất khó khăn.

Nếu ở Thiên giới, Thương Khung Lão Tổ muốn đánh bại Minh Hà không quá khó.

Lại chiến đấu một lúc lâu, Thương Khung Lão Tổ lại rút lui.

Lúc này, Thương Khung Lão Tổ có một cảm giác bất an chưa từng có.

Tiếp đó, có thêm ba luồng khí thế Chuẩn Thánh khóa chặt lấy Thương Khung Lão Tổ.

Không biết từ lúc nào, Cộng Công, Đông Hoàng Thái Nhất, cùng với phân thân do Đông Hoàng Thái Nhất dùng Tiên Thiên chí bảo Đông Hoàng Chung tu luyện thành, cộng thêm Minh Hà, đã vây chặt lấy Thương Khung Lão Tổ.

"Thái Nhất, ý ngươi là gì?" Thương Khung Lão Tổ vừa kinh vừa giận.

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt không thiện, sát ý không chút do dự, lại đứng cùng với Cộng Công, Thương Khung Lão Tổ cũng không ngốc, biết mình đã bị tính kế.

Minh Hà lại sững sờ.

Sau khi sững sờ, Minh Hà cười.

“Thật buồn cười.” Minh Hà trào phúng Thương Khung Lão Tổ, trong lòng lại cũng âm thầm tức giận.

Mặc dù Minh Hà biết mình bị tính kế, nhưng không thể đắc tội với Cộng Công và Đông Hoàng Thái Nhất, cộng thêm việc Cộng Công và Đông Hoàng Thái Nhất bây giờ rõ ràng là muốn đối phó Thương Khung Lão Tổ, việc không liên quan đến mình, hắn cũng đứng ngoài cuộc.

Giúp Thương Khung Lão Tổ?

Minh Hà không làm chuyện đó.

“Thương Khung, khí số của ngươi đã tận.” Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng nói.

Vừa nghe Đông Hoàng Thái Nhất nói vậy, sắc mặt Thương Khung Lão Tổ đại biến, vội vàng cảm nhận một chút, quả nhiên không sai, khí số đã tận.

Đại năng Chuẩn Thánh, cảm nhận khí vận của bản thân rất dễ dàng, cũng không thể sai được, phát hiện khí số đã tận, Thương Khung Lão Tổ không dám tin.

Trước khi đến Huyết Hải, khí vận của Thương Khung Lão Tổ không hề nhỏ, bây giờ lại khí số đã tận.

“Các ngươi.” Thương Khung Lão Tổ phẫn nộ trừng mắt nhìn Cộng Công và Đông Hoàng Thái Nhất.

Không để ý đến sự tức giận của Thương Khung Lão Tổ, Cộng Công và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau, tiếp đó cùng nhau ra tay.

Cộng Công tay phải cầm Tam Xoa Kích, tay trái đấm ra một quyền, cương mãnh vô song, thế không thể cản.

Đông Hoàng Thái Nhất vung tay, Kim Diễm Thái Dương, Phần Thiên Chử Hải.

Sức mạnh Đông Hoàng Chung cũng đang phát huy uy lực, phong tỏa thời không, trấn áp Hồng Mông.

"Thương Khung, khí số đã tận, ta đợi hôm nay giết ngươi, hợp thiên số." Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng cười nói.

"Hừ, vậy cũng phải xem ngươi có bản lĩnh hay không." Thương Khung Lão Tổ tuy cứng rắn, thực chất trong lòng lại hoảng sợ, đang suy tính cách chạy trốn.

Minh Hà thì kéo giãn khoảng cách, đứng xem náo nhiệt.

Thương Khung Lão Tổ cũng không mở miệng cầu cứu Minh Hà, biết Minh Hà không thể ra tay giúp đỡ.

Chín cây Tiên Kiếm vây quanh Thương Khung Lão Tổ.

Cùng Chín cây Tiên Kiếm nhân kiếm hợp nhất, Thương Khung Lão Tổ tập trung sức mạnh vào một điểm, đột phá ra ngoài.

Chỉ thấy, Thương Khung Lão Tổ chọn công kích bản thể Đông Hoàng Thái Nhất.

So với Cộng Công và Đông Hoàng Chung, bản thể Đông Hoàng Thái Nhất không nghi ngờ gì là dễ đột phá nhất.

Tuy nhiên, lại có lực Lục Đạo từ Luân Hồi xuất hiện, gia trì lên thân Đông Hoàng Thái Nhất.

Có lực Lục Đạo gia trì, thực lực Đông Hoàng Thái Nhất bạo tăng, chặn đứng Thương Khung Lão Tổ, nhưng cũng chịu chút vết thương nhỏ, chuyển mắt liền khôi phục.

Đột phá thất bại, Thương Khung Lão Tổ vô cùng phẫn nộ.

Lúc này, Cộng Công sử xuất Thiên Phạt Chi Nhãn, Thiên Khiển

Thần Quang phát ra, Thương Khung Lão Tổ không thể tránh né.

"Phanh!" Khi Thương Khung Lão Tổ đỡ được Thiên Khiển Thần Quang, Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công cũng bổ tới, ánh phủ quang sắc bén khai thiên có thể phá toái Hỗn Độn.

"Oanh!" Việc đỡ Thiên Khiển Thần Quang đã khiến Thương Khung Lão Tổ không dễ chịu, đỡ thêm Tam Xoa Kích, hắn lại thổ ra một ngụm huyết.

Đồng thời, hai công kích của Đông Hoàng Thái Nhất cũng tới từ hai phía.

Như vậy, Thương Khung Lão Tổ thương thế chồng chất thương thế.

Đông Hoàng Thái Nhất bản thể thực lực kém Thương Khung Lão Tổ một chút, nhưng phân thân do Đông Hoàng Chung luyện hóa lại không thua kém Thương Khung Lão Tổ, còn thực lực Cộng Công thì hơn Thương Khung Lão Tổ không ít.

Thắng bại không có quá nhiều huyền niệm.

Kỳ thực, Đông Hoàng Thái Nhất lúc này trong lòng cũng không hề bình tĩnh.

Khí số của Thương Khung Lão Tổ đã tận, điều này có liên quan đến Thiên Đình, nhưng cũng liên quan đến Cộng Công, Đông Hoàng Thái Nhất không biết Cộng Công đã làm gì.

Sự thật là, Cộng Công đã sử dụng Vận Mệnh Nê Bản và Sổ Sinh Tử.

Đương nhiên, việc chỉ Cộng Công sử dụng Vận Mệnh Nê Bản và Sổ Sinh Tử thì không thể khiến khí số Thương Khung Lão Tổ tận, Thiên Đình đóng vai trò lớn hơn.

Khí vận của Thương Khung Lão Tổ liên kết với Thiên Giới, vận dụng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể thay đổi khí vận của Thương Khung Lão Tổ.

"Đáng tiếc Vận Mệnh Nê Bản không có Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, bằng không, lực lượng vận mệnh sinh ra khi giết Thương Khung Lão Tổ đã đủ để Vận Mệnh Nê Bản thăng cấp từ Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lên Trung Phẩm rồi." Cộng Công trong lòng thở dài.

Dù sao cũng là một Chuẩn Thánh Đại Năng, là một trong những Tiên Thiên Sinh Linh đầu tiên của Hồng Hoang.

Không, điều cần cân nhắc bây giờ là phải diệt trừ Thương Khung Lão Tổ.

Tuy Thương Khung Lão Tổ khí số đã tận, nhưng Cộng Công cũng không dám lơ là.

Khí số đã tận không nhất định sẽ vẫn lạc, cũng như có khí vận lớn không nhất định sẽ không vẫn lạc.

Chỉ là, giết kẻ khí số đã tận thì không cần phải trả giá quá lớn.

Mặc dù Cộng Công chưa sử dụng toàn bộ sức mạnh, nhưng hắn cũng mạnh hơn Thương Khung Lão Tổ một bậc, lại có hai Chuẩn Thánh tương trợ, liền vững vàng chiếm thượng phong.

"Rắc!" Dưới thế công của Cộng Công, một thanh Tiên Kiếm của Thương Khung Lão Tổ đã vỡ nát.

Chín thanh Tiên Kiếm tuy đều là Thượng Phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, nhưng lại không thể sánh bằng Tiên Thiên Chí Bảo, chín kiếm chú trọng công kích, lực phòng ngự không mạnh.

Mấy lần đột phá thất bại, thương thế càng lúc càng nặng, Thương Khung Lão Tổ cũng có chút tuyệt vọng.

Đột nhiên, phân thân Đông Hoàng Thái Nhất biến trở lại thành Đông Hoàng Chung, một tiếng chuông vang lên, chấn động Nguyên Thần của Thương Khung Lão Tổ.

Ứng phó với công kích của Cộng Công và Đông Hoàng Thái Nhất, Thương Khung Lão Tổ tả chi hữu truất, bị Đông Hoàng Chung vây khốn.

Bị nhốt trong Đông Hoàng Chung, mặc cho Thương Khung Lão Tổ thi triển thần thông thế nào cũng không thể thoát thân.

"Chỉ cần khoảng ba trăm năm, có thể khiến Thương Khung Lão Tổ thần hình câu diệt." Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Ba trăm năm thời gian cũng không dài.

Tiếp theo, Đông Hoàng Thái Nhất tại Huyết Hải dùng Đông Hoàng Chung luyện hóa Thương Khung Lão Tổ.

Trong Đông Hoàng Chung, vô biên Hỗn Độn chi khí luyện hóa vạn vật, Thương Khung Lão Tổ khổ sở chống cự, nhưng thân thể và Nguyên Thần của hắn lại càng lúc càng suy yếu.

Thời gian thấm thoắt, chớp mắt đã trăm năm.

Trải qua trăm năm luyện hóa của Đông Hoàng Thái Nhất, Thương Khung Lão Tổ bị khốn trong Đông Hoàng Chung đã vô cùng suy yếu.

Xem ra, khoảng hai trăm năm nữa, Thương Khung Lão Tổ cũng sẽ vẫn lạc.

Trải qua tuyệt vọng, Thương Khung Lão Tổ tâm trí ngoan độc, nghiến răng đại khiếu, tự bạo.

Thân thể Thương Khung Lão Tổ tự bạo, Nguyên Thần tự bạo, chín thanh Tiên Kiếm cũng tự bạo.

"Phốc!" Thừa nhận Thương Khung Lão Tổ tự bạo, Đông Hoàng

Chung bị tổn hại, Đông Hoàng Thái Nhất cũng thổ ra một ngụm huyết, bị thương.

“Làm sao có thể?

Trong Đông Hoàng Chung của ta lại có thể tự bạo?” Đông Hoàng Thái Nhất khó có thể tin được.

Trong nhận thức của Đông Hoàng Thái Nhất, Chuẩn Thánh bị nhốt trong Đông Hoàng Chung cũng không thể tự bạo.

Chương 156

Tuy nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất đã đánh giá thấp Thương Khung Lão Tổ.

Thương Khung Lão Tổ tự bạo, Đông Hoàng Thái Nhất bị thương là thứ yếu, Đông Hoàng Chung bị tổn hại mới là vấn đề lớn nhất.

Tuy bản nguyên của Đông Hoàng Chung chưa tổn, nhưng cũng cần không ít thời gian để khôi phục.

"Thương Khung Lão Tổ tự bạo?" Cộng Công khẽ nhíu mày.

Cộng Công có lo lắng Thương Khung Lão Tổ sẽ tự bạo trong Đông Hoàng Chung, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất thì không nghĩ tới.

Đối với việc Thương Khung Lão Tổ tự bạo, Cộng Công không để tâm, nhưng nếu Thương Khung Lão Tổ tự bạo cả chín món Công Đức Linh Bảo, thì đó lại là tổn thất của Cộng Công.

Thương Khung Lão Tổ vẫn lạc, khiến Ba mươi ba tầng trời đồng bi.

Không, khí vận của Thiên Đình lại càng ổn định, hơn nữa còn có phần tăng lên.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn, Phục Hy và Nữ Oa đều lộ vẻ hớn hở.

"Thương Khung vẫn lạc, Thiên Đình ta vừa mừng vừa lo." Phục Hy cười nói.

Đế Tuấn và Nữ Oa đều nở nụ cười trên mặt.

Tuy Thiên Đình mất đi một Chuẩn Thánh Đại Năng hợp tác, nhưng thu hoạch lại không nhỏ.

“Trừ Hồng Quân Thánh Nhân, thì khí vận Vu Tộc còn hơn Thiên Đình ta.” Đế Tuấn thầm nghĩ.

Khí vận có thể vượt Tam Thanh, không tệ.

Khí vận Thập Nhị Tổ Vu vốn không sánh bằng Tam Thanh, nhưng thêm vào Bàn Cổ Điện do trái tim Bàn Cổ hóa thành, khí vận lại không thua Tam Thanh.

Sau đó, theo sự phát triển của Vu Tộc, xưng bá đại địa, chiếm một phần Thiên Giới, lại diễn hóa Luân Hồi, kiến lập Địa Phủ, khí vận hiện tại so với Hồng Quân cũng không kém bao nhiêu.

Theo khí vận Vu Tộc không ngừng tăng cường, cũng khiến Hồng Quân thu hoạch khí vận giảm bớt, cực kỳ bất lợi cho Hồng Quân hợp Đạo, đã định trước Hồng Quân phải đối phó Vu Tộc.

Bất luận là hợp Đạo, hay sau khi hợp Đạo nắm giữ Thiên Đạo, Hồng Quân đều cần khí vận, cho nên, không thể cho phép Vu Tộc sở hữu quá nhiều khí vận.

“Không, Cộng Công đáng sợ hơn ta tưởng.” Nữ Oa nói.

“Vu Tộc không thể tu luyện Nguyên Thần, Cộng Công là người đầu tiên phá vỡ điều này, quả là một dị số, thâm bất khả trắc.” Phục Hy nói.

Đế Tuấn cũng đồng tình gật đầu.

Tuy đối địch với Cộng Công, nhưng Đế Tuấn cũng không thể không thừa nhận Cộng Công đáng sợ.

Trên U Minh Huyết Hải, Đông Hoàng Thái Nhất thu hồi Đông Hoàng Chung.

Thương Khung Lão Tổ tự bạo, đã vẫn lạc rồi.

Tự bạo trong Đông Hoàng Chung, dù may mắn lưu lại một tia tàn

hồn, cũng không thể thoát, chỉ sẽ bị Hỗn Độn chi khí luyện hóa.

Chỉ còn lại một số mảnh vỡ, cùng vài Tiên Thiên Linh Bảo bị tổn hại, và có một tia linh quang.

"Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang!" Ánh mắt Cộng Công sáng ngời.

Ngay lúc này, Cộng Công không để ý đến những mảnh vỡ của chín Công Đức Linh Bảo, cùng vài Tiên Thiên Linh Bảo bị tổn hại, ánh mắt hắn chăm chú nhìn vào tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang kia.

Thật là không uổng công.

Không ngờ giết Thương Khung Lão Tổ lại có thể có được một tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang.

Có một tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, dung nhập vào Vận Mệnh Nê Bản.

Vận Mệnh Nê Bản vốn là Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ cần hấp thu lực lượng vận mệnh có thể không ngừng thăng cấp.

Thấy Cộng Công vẻ mặt kích động nhìn chằm chằm Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, Đông Hoàng Thái Nhất lại không hiểu, chỉ một tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang mà có cần phải kích động đến vậy sao?

Sở hữu Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang có thể chuyển hóa Hậu Thiên Linh Bảo thành Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng cũng không dễ dàng.

Ví dụ, dung nhập một tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang vào một Hậu Thiên Chí Bảo, lại không thể biến thành một Tiên Thiên Chí Bảo, ngay cả thành một Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng khó, thành một Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đã là không tệ rồi.

“Thiên Đình ta có một tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang chưa sử dụng.” Đông Hoàng Thái Nhất mở miệng.

Cộng Công đang định thu lấy tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang trước mặt, nghe Đông Hoàng Thái Nhất nói, cũng giật mình.

Thiên Đình có một tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang ư?

Thêm một tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang dung nhập vào Vận Mệnh Nê Bản cũng tốt.

“Vài Tiên Thiên Linh Bảo này có thể cho ngươi.” Cộng Công thu lấy mảnh vỡ Công Đức Linh Bảo, để lại vài Tiên Thiên Linh Bảo bị tổn hại.

Vài Tiên Thiên Linh Bảo này tuy bị tổn hại, nhưng bản nguyên chưa tổn, có thể tu phục.

“Thiện!” Đông Hoàng Thái Nhất đáp.

Đông Hoàng Thái Nhất có thể nhận ra, vài Tiên Thiên Linh Bảo này là Trung Phẩm và Thượng Phẩm, dùng một tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang để đổi, y cho rằng mình lời lớn rồi.

“Cũng có lẽ, Cộng Công sẽ biến mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên nghịch phản thành Tiên Thiên.” Đông Hoàng Thái Nhất thầm nghĩ.

Mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên của Vu Tộc đều là Hậu Thiên Linh Bảo, nếu dung nhập Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, có thể biến thành Tiên Thiên.

Nếu mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên đều là Tiên Thiên Linh Bảo, bố trí thành Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy lực tự nhiên không thể so sánh với trước kia.

Tu vi cao thấp của Thập Nhị Tổ Vu quyết định uy lực của Đô

Thiên Thần Sát Đại Trận.

Tương tự, phẩm cấp của mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên cũng quyết định uy lực của đại trận.

Không, Cộng Công tạm thời chưa biến mười hai cây Đô Thiên Thần Sát Phiên thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Rời U Minh Giới, trở về Hồng Hoang Đại Địa.

Không để Cộng Công chờ quá lâu, một tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang của Thiên Đình đã ở trong tay hắn.

Tại một nơi dưới Bất Chu Sơn, Cộng Công đang bế quan.

Chỉ thấy, Cộng Công tay trái cầm Vận Mệnh Nê Bản, tay phải cầm hai tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang.

Dưới tác dụng của đại pháp lực Cộng Công, hai tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang lần lượt dung nhập vào Vận Mệnh Nê Bản.

Theo hai tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang dung nhập, Vận Mệnh Nê Bản cũng bắt đầu biến hóa.

Tiên Thiên Linh Quang lưu chuyển, từng đạo Tiên Thiên Cấm Chế sinh thành.

Nhanh chóng, Vận Mệnh Nê Bản trở thành một Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sở hữu bảy đạo Tiên Thiên Cấm Chế.

Chỉ cần không ngừng hấp thu lực lượng vận mệnh, Tiên Thiên Cấm Chế trong Vận Mệnh Nê Bản sẽ càng lúc càng nhiều, theo số lượng Tiên Thiên Cấm Chế tăng lên, phẩm cấp Tiên Thiên Linh Bảo cũng được đề cao.

Thu Vận Mệnh Nê Bản, Cộng Công lại lấy ra một lượng lớn mảnh vỡ.

Những mảnh vỡ này là của chín thanh Tiên Kiếm của Thương

Khung Lão Tổ.

Chín món Thượng Phẩm Công Đức Linh Bảo đã biến thành mảnh vỡ, nhưng công đức vẫn còn đó.

"Dùng những mảnh vỡ này luyện khí, chắc hẳn có thể luyện chế ra một Cực Phẩm Công Đức Linh Bảo." Cộng Công trong lòng nghĩ.

Tuy trình độ luyện khí của Cộng Công không bằng Nguyên Thủy, nhưng cũng không tệ.

Sau đó, Cộng Công không vội dùng những mảnh vỡ này luyện khí, chuẩn bị đợi Cửu Chuyển Nguyên Công đột phá Đệ Bát Chuyển rồi mới cân nhắc.

Sau khi thành Thánh luyện khí lại càng tốt hơn.

Chỉ cần Cửu Chuyển Nguyên Công đột phá Đệ Bát Chuyển, Cộng Công sẽ dùng Lực Chi Pháp Tắc thử đột phá.

Một khi Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công song song đột phá Đệ Cửu Chuyển, tu vi thân thể và tu vi Nguyên Thần đều đạt Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Hiện nay, Cộng Công đã ẩn ẩn tiếp xúc Đệ Bát Chuyển của Cửu Chuyển Nguyên Công.

Chỉ thiếu một khế cơ, tu vi Nguyên Thần của Cộng Công cũng có thể đột phá Chuẩn Thánh.

Trong sơn lâm rậm rạp, cây cối cao vút tận mây, đứng trên ngọn cây, nhìn không thấy tận cùng, cũng không biết sơn lâm rộng lớn đến mức nào.

Những loại sơn lâm như vậy ở Bắc Phương Đại Lục Hồng Hoang đâu đâu cũng có.

Trên một cây đại thụ ngút trời, có một tổ chim lớn, vài quả trứng

chưa nở.

Bỗng nhiên, một con mãng xà xuất hiện, thấy vài quả trứng chim sắp rơi vào miệng lớn như chậu máu của mãng xà, lại có một con quái điểu từ trời giáng xuống.

Chương 157

Trong mắt quái điểu có sự phẫn nộ, vài đứa con chưa ra đời suýt nữa bị con mãng xà trước mắt ăn thịt, không thể tha thứ.

Tu vi của quái điểu chỉ ở cấp Tán Tiên, còn mãng xà thì kém hơn một chút.

Chiến đấu một lúc, mãng xà không địch lại, toàn thân máu tươi đầm đìa chạy trốn.

Quái điểu truy đuổi một đoạn đường rồi bỏ cuộc.

Cùng lúc đó, một ít lực lượng vận mệnh sinh ra, vượt qua ức vạn vạn dặm, xuất hiện trước mặt Cộng Công, bị Vận Mệnh Nê Bản trong tay hắn hấp thu.

Cộng Công tọa thiền trên đỉnh núi, sử dụng Vận Mệnh Nê Bản để thay đổi vận mệnh của một số sinh linh yếu ớt.

Ví dụ như vừa rồi, vận mệnh của những quả trứng chim kia vốn phải bị mãng xà ăn thịt, nhưng vì Vận Mệnh Nê Bản, vận mệnh đã phát sinh thay đổi.

Tuy nhiên, khi một sinh linh lẽ ra phải chết mà lại sống sót, càng lúc càng mạnh, sẽ có nhân quả.

Cho nên, sử dụng Vận Mệnh Nê Bản dễ dàng gây ra nhân quả lớn.

Lúc này, Vận Mệnh Nê Bản trong tay Cộng Công lại thêm một đạo Tiên Thiên Cấm Chế, lại gần thêm một bước nữa đến việc thăng cấp thành Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

“Nếu Vận Mệnh Nê Bản thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí có thể thay đổi vận mệnh của Chuẩn Thánh, thật sự đáng sợ.

Lại thêm Sổ Sinh Tử, càng khủng bố hơn.” Cộng Công trong lòng nghĩ.

Còn về việc thay đổi vận mệnh của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cho dù Vận Mệnh Nê Bản và Sổ Sinh Tử đều thăng cấp Tiên Thiên Chí Bảo, kết hợp lại cũng không làm được, trừ phi vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo.

Cộng Công còn có Thiên Thư Phong Thần Bảng và Địa Thư.

Sổ Sinh Tử là Nhân Thư.

Phong Thần Bảng có thể sắc phong thần vị.

Địa Thư có thể chưởng khống Địa Tiên, chính vì sở hữu Địa Thư, Trấn Nguyên Tử mới có thể trở thành Địa Tiên Chi Tổ.

Thiên Địa Nhân Tam Thư đều ít nhiều sở hữu lực lượng vận mệnh.

Cộng Công nghĩ, nếu dung hợp Thiên Địa Nhân Tam Thư và Vận Mệnh Nê Bản lại với nhau, không biết sẽ sản sinh ra một Chí Bảo cấp bậc nào.

Tiếp theo, Cộng Công lại cảm ngộ Pháp Tắc Vận Mệnh trong Vận Mệnh Nê Bản.

Trong Tam Thiên Pháp Tắc, Vận Mệnh là chí cao, lĩnh ngộ Pháp Tắc Vận Mệnh, sử dụng Vận Mệnh Nê Bản sẽ đạt được hiệu quả gấp đôi.

Trong Vận Mệnh Nê Bản ẩn chứa Pháp Tắc Vận Mệnh hoàn chỉnh, có Vận Mệnh Nê Bản trong tay, lại có Đại La Đạo Quả, muốn lĩnh ngộ Pháp Tắc Vận Mệnh cũng tương đối dễ dàng.

Phượng Tê Sơn, trong một Động Thiên, hà quang rực rỡ, tường vân bao phủ.

Động Thiên này do Nữ Oa và Phục Hy hợp lực khai tịch, chỉ là một Trung Thiên Thế Giới, chưa thể đạt Đại Thiên Thế Giới.

Hai cung điện vàng son lộng lẫy một bên trái, một bên phải.

Bên trái là Nữ Oa Cung, bên phải là Phục Hy Cung.

Hiện nay, Phục Hy không ở Phượng Tê Sơn.

Chỉ thấy, Nữ Oa tọa thiền trên một bồ đoàn màu xanh, đỉnh đầu có một đoàn Khánh Vân, trên Khánh Vân có Tam Hoa tụ đỉnh, lại có Ngũ Khí ngưng tụ thành một con Linh Xà.

Tạo Hóa Linh Châu được Tam Hoa trên đỉnh đầu Nữ Oa nâng đỡ, xoay tròn lấp lánh.

Cảm ngộ Đại Đạo Tạo Hóa ẩn chứa trong Linh Châu, Pháp Tắc Tạo Hóa của Nữ Oa ẩn ẩn sắp hình thành Đạo Quả.

Trước khi có được Tạo Hóa Linh Châu, Pháp Tắc Tạo Hóa của Nữ Oa đã gần viên mãn.

Dưới sự trợ giúp của Tạo Hóa Linh Châu, đạo hạnh của Nữ Oa tiến bộ vượt bậc, Pháp Tắc Tạo Hóa cũng đã viên mãn.

"Lại thất bại rồi." Nữ Oa thu thần thông, trong lòng lại thở dài.

Nữ Oa đã mấy lần muốn Pháp Tắc Tạo Hóa hình thành Đạo Quả, nhưng đều thất bại, luôn cảm thấy thiếu sót điều gì đó.

Niệm chỉ thôi diễn Thiên Cơ, Nữ Oa thần sắc vui mừng, cuối cùng cũng biết mình thiếu cái gì rồi.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng!

Chỉ cần có được Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Pháp Tắc Tạo Hóa của nàng sẽ có thể hình thành Đạo Quả.

Nhưng Nữ Oa biết, chỉ có Tổ Vu Hậu Thổ mới sở hữu Cửu Thiên

Tức Nhưỡng.

Trừ Hậu Thổ, Nữ Oa không biết ai khác sở hữu Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Để Pháp Tắc Tạo Hóa hình thành Đạo Quả, Nữ Oa nhất định phải có được Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Trong lòng cân nhắc một chút, Nữ Oa rời Phượng Tê Sơn, đi về phía bộ lạc của Hậu Thổ.

Thông qua thôi diễn Thiên Cơ, Nữ Oa biết được vị trí của Hậu Thổ.

Thập Nhị Tổ Vu ở Hồng Hoang Đại Địa đều có một bộ lạc riêng, dưới mười hai đại bộ lạc là vô số tiểu bộ lạc.

Bộ lạc của Hậu Thổ là một trong mười hai đại bộ lạc của Vu Tộc, cách Phượng Tê Sơn cũng không quá xa, chỉ vài vạn quang niên.

Với tốc độ của Nữ Oa, không mất nhiều thời gian là có thể đến.

Khi từ xa nhìn thấy bộ lạc của Hậu Thổ, Nữ Oa cũng kinh ngạc.

Chỉ thấy, tường thành cao lớn, nhà cửa san sát, cung điện thành quần, nối tiếp nhau.

Trong toàn bộ bộ lạc của Hậu Thổ, ngoài Tổ Vu Hậu Thổ, có vài Đại Vu, cùng hơn ngàn Tiểu Vu, còn nô dịch mấy chục vạn sinh linh.

Những sinh linh bị nô dịch có chim chóc, thú vật, cũng có một số căn cước đặc thù.

Nữ Oa hạ xuống bên ngoài bộ lạc của Hậu Thổ, chứ không bay qua phía trên bộ lạc.

Quy củ của Vu Tộc, bất kỳ sinh linh nào dám bay trên không phận bộ lạc Vu Tộc đều bị coi là địch nhân.

Lần này Nữ Oa tìm Hậu Thổ là vì Cửu Thiên Tức Nhưỡng, không thể vừa gặp mặt đã đại chiến.

Ngoài cửa lớn bộ lạc, Nữ Oa vừa nói rõ thân phận, vài Tiểu Vu canh gác không dám lơ là, lập tức đi bẩm báo Hậu Thổ.

Tuy Vu Tộc và Thiên Đình không hữu hảo, nhưng Nữ Oa đến, Hậu Thổ cũng đích thân nghênh đón.

Trong Tổ Vu Đại Điện hoa lệ, Hậu Thổ và Nữ Oa khách sáo vài câu.

"Đạo hữu hôm nay sao có nhàn hạ đến chỗ ta?" Hậu Thổ không khỏi tò mò hỏi.

Hậu Thổ cũng biết Nữ Oa chắc chắn có đại sự, nhưng lại không biết ý đồ của Nữ Oa.

"Ta cần Cửu Thiên Tức Nhưỡng, có thể dùng một Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo để trao đổi." Nữ Oa mở miệng.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng có thể sinh sôi không ngừng, tái sinh vô hạn, chỉ cần có một điểm, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Nhưng Hậu Thổ cho người khác Tức Nhưỡng, lại có thể khống chế.

"Muốn Tức Nhưỡng?" Hậu Thổ khẽ nhíu mày.

Đối với Hậu Thổ, Cửu Thiên Tức Nhưỡng có bao nhiêu tùy ý, dùng một điểm Tức Nhưỡng đổi lấy một Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng không tệ, nhưng Nữ Oa nguyện ý lấy một Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đổi lấy một chút Tức Nhưỡng, cho thấy Tức Nhưỡng đối với Nữ Oa vô cùng quan trọng.

Vì vậy, Hậu Thổ trong lòng cân nhắc.

Nữ Oa âm thầm thấp thỏm.

Tức Nhưỡng liên quan đến việc Pháp Tắc Tạo Hóa của Nữ Oa hình thành Đạo Quả, không thể không để tâm.

Cân nhắc hồi lâu, Hậu Thổ nói: "Ta có thể cho ngươi một ít Tức Nhưỡng, nhưng có một điều kiện." "Điều kiện gì?" Nữ Oa vội vàng hỏi.

"Đế Tuấn và Hi Hòa đã hoàn thành Thiên Hôn, Vu Tộc ta muốn Địa Hôn." Hậu Thổ nói.

Vừa nghe yêu cầu của Hậu Thổ, Nữ Oa cũng cau chặt mày.

Thiên Địa Nhân Tam Hôn, đều là đại công đức.

Nếu Địa Hôn cho Vu Tộc, Vu Tộc sẽ được tám thành công đức của Địa Hôn, Nữ Oa và Hồng Tú Cầu mỗi bên được một thành.

Một Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không thể sánh bằng tám thành công đức của Địa Hôn.

Do dự rất lâu, Nữ Oa đồng ý.

Thấy Nữ Oa đồng ý trao Địa Hôn cho Vu Tộc, Hậu Thổ cũng kinh ngạc, tò mò Nữ Oa muốn Tức Nhưỡng để làm gì, vì có được Tức Nhưỡng mà có thể trao Địa Hôn.

Chương 158

Vì Nữ Oa đã đồng ý, Hậu Thổ cũng lấy ra Tức Nhưỡng.

Chỉ thấy, một đoàn đất sét xuất hiện trong tay Hậu Thổ.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng, ẩn chứa vô cùng sinh cơ, có thể tạo hóa vạn vật, có đủ loại thần diệu không thể nghĩ bàn.

Dưới pháp lực bao phủ của Hậu Thổ, Tức Nhưỡng càng lúc càng nhiều.

Chốc lát, một đoàn Tức Nhưỡng nhỏ biến thành một đoàn lớn.

Hậu Thổ chia một nửa Tức Nhưỡng cho Nữ Oa.

Khi có được Tức Nhưỡng trong tay, Nữ Oa cũng kích động.

Có được Tức Nhưỡng, Pháp Tắc Tạo Hóa của Nữ Oa cũng có thể hình thành Đạo Quả.

"Đạo của ta thành rồi!" Nữ Oa thầm nói trong lòng.

Ngoài trời, trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân thu hồi đoàn Tức Nhưỡng trong tay.

Vốn dĩ, Hồng Quân đã định cho Nữ Oa Tức Nhưỡng, giúp Nữ Oa hình thành Đạo Quả Pháp Tắc Tạo Hóa, nhưng Nữ Oa lại tìm Hậu Thổ, dùng Địa Hôn đổi Tức Nhưỡng.

Toàn bộ Hồng Hoang, trừ Hậu Thổ, chỉ e chỉ có Hồng Quân mới có Tức Nhưỡng.

Nếu Nữ Oa không vội tìm Hậu Thổ, đợi một thời gian, cũng có thể có được Tức Nhưỡng, không cần phải trả giá bất kỳ điều gì.

Hồng Quân trong lòng cũng có chút sốt ruột.

Hồng Quân đang chờ Nữ Oa tạo người.

Sau khi Nữ Oa tạo người, Hồng Quân sẽ giảng Đạo lần thứ ba, sau đó, hợp Đạo.

"Xem ra, hoàn thành Địa Hôn, Nữ Oa cũng sẽ đạt được không ít công đức, tu vi của nàng lại có thể đề thăng một chút, cũng có ích cho việc tạo người." Hồng Quân lẩm bẩm tự nói.

Sáng tạo Nhân Tộc không dễ dàng, Hậu Thổ đã từng thử, nhưng lại thất bại.

Hiện tại Nữ Oa cũng không thể tạo người.

Chỉ khi Pháp Tắc Tạo Hóa của Nữ Oa hình thành Đạo Quả, mới có khả năng sáng tạo ra Nhân Tộc.

Nếu Nữ Oa trước khi tạo người hoàn thành Địa Hôn, lợi dụng một thành công đức Địa Hôn để đề thăng tu vi, khả năng sáng tạo ra Nhân Tộc sẽ lớn hơn.

Khi Nữ Oa thu lấy Tức Nhưỡng, Hậu Thổ cũng không hỏi Nữ Oa muốn Tức Nhưỡng làm gì, mà cùng Nữ Oa thương lượng về Địa Hôn.

Thiên Địa Nhân Tam Hôn không phải tùy tiện hoàn thành, cần Thiên Đạo nhận khả.

Thiên Hôn cần Thiên Tác Chi Hợp, Đế Tuấn và Thái Âm Nữ Thần Hi Hòa đã thỏa mãn điều kiện.

Địa Hôn thì cần Địa Tác Chi Hợp.

Vu Tộc là huyết mạch Bàn Cổ, nương theo trọc khí đại địa mà sinh, muốn tìm Địa Tác Chi Hợp quá dễ dàng rồi.

"Để ai trong số các Tổ Vu hoàn thành Địa Hôn?" Nữ Oa hỏi.

Trong Thập Nhị Tổ Vu, trừ Hậu Thổ và Huyền Minh, mười Tổ

Vu còn lại đều là nam giới, có thể cùng Hậu Thổ hoàn thành Địa Hôn.

"Để hai Đại Vu hoàn thành Địa Hôn." Hậu Thổ nói.

So với việc để hai Tổ Vu hoàn thành Địa Hôn, Nữ Oa cũng nguyện ý để hai Đại Vu hoàn thành Địa Hôn.

Nếu để hai Tiểu Vu hoàn thành Địa Hôn, Nữ Oa lại càng vui mừng!

"Vậy hãy chọn ra hai Đại Vu." Nữ Oa nói.

Hậu Thổ gật đầu, trong bộ lạc có vài Đại Vu, trong lòng đã có người được chọn để hoàn thành Địa Hôn.

Hồng Hoang, bộ lạc của Hậu Thổ.

Theo tiếng triệu hoán của Hậu Thổ, hai Đại Vu trong bộ lạc đã đến Tổ Vu Đại Điện.

Một là Khoa Phụ, và một là Đại Vu nữ giới.

Đại Vu nữ giới bên cạnh Khoa Phụ cũng là một người khổng lồ, thể cách khôi ngô, thân hình khổng lồ và tròn trịa.

"Khoa Phụ (Khoa Nga Thị) bái kiến Hậu Thổ Đại Nhân." Khoa Phụ và Đại Vu nữ giới vừa thấy Hậu Thổ liền cung thân.

Việc Nữ Oa đến bộ lạc của Hậu Thổ, Khoa Phụ và Khoa Nga Thị cũng biết.

Nay Hậu Thổ triệu hoán hai người đến Tổ Vu Đại Điện, khiến trong lòng hai người cũng có dự cảm.

"Dưới Thiên Đạo, nên có Thiên Địa Nhân Tam Hôn.

Đế Tuấn và Thái Âm Nữ Thần Hi Hòa đã hoàn thành Thiên Hôn.

Hai ngươi có nguyện ý hoàn thành Địa Hôn không?" Hậu Thổ hỏi Khoa Phụ và Khoa Nga Thị.

Tuy Hậu Thổ đã chọn Khoa Phụ và Khoa Nga Thị, nhưng nếu hai người không nguyện ý, cũng sẽ không miễn cưỡng.

Trong Vu Tộc có thể hoàn thành Địa Hôn, tổng sẽ có người nguyện ý.

"Địa Hôn?" Khoa Phụ và Khoa Nga Thị đều ngẩn người, hai người nhìn nhau.

Biết ý đồ của Hậu Thổ, Khoa Phụ và Khoa Nga Thị cân nhắc một chút, liền gật đầu.

Thấy Khoa Phụ và Khoa Nga Thị nguyện ý, Hậu Thổ cũng mỉm cười, vốn dĩ nằm trong dự liệu.

Quan hệ giữa Khoa Phụ và Khoa Nga Thị rất tốt, từ trước đến nay xưng huynh gọi muội, nhưng lại không giống huynh muội bình thường lắm.

Hoàn thành Địa Hôn cũng là một đại công đức, vì bản thân, cũng vì Vu Tộc, Khoa Phụ và Khoa Nga Thị đều sẽ không từ chối.

Nữ Oa không nói hai lời, tế xuất Hồng Tú Cầu.

Trên Hồng Tú Cầu tản mát ra Nhân Duyên Chi Quang, lại có vòng ngọc và anh lạc, đẹp đẽ tuyệt vời.

Một sợi Nhân Duyên Tuyến xuất hiện, một đầu nối vào Khoa Phụ, một đầu thì nối vào Khoa Nga Thị.

"Địa Hôn, lập!" Trong cõi mờ mịt, Thiên Đạo nhận khả, một đoàn đại công đức từ trời giáng xuống, không kém công đức Thiên Hôn.

Chỉ thấy, một thành công đức Địa Hôn rơi xuống thân Nữ Oa, một thành rơi xuống Hồng Tú Cầu của nàng, bốn thành rơi xuống thân Khoa Phụ, bốn thành rơi xuống thân Khoa Nga Thị.

Khoa Phụ và Khoa Nga Thị trực tiếp dùng công đức đề thăng tu vi,

tu vi hai người cũng đột phi mãnh tiến.

Giao dịch hoàn thành, Nữ Oa cũng mở miệng cáo biệt Hậu Thổ.

Hậu Thổ cũng không giữ lại, tiễn Nữ Oa ra khỏi Tổ Vu Đại Điện.

Rời khỏi bộ lạc của Hậu Thổ, Nữ Oa trở về Phượng Tê Sơn, đã có được Cửu Thiên Tức Nhưỡng, tiếp theo là phải làm cho Pháp Tắc Tạo Hóa hình thành Đạo Quả.

Nữ Oa cảm giác, khi Pháp Tắc Tạo Hóa hình thành Đạo Quả, có thể hoàn thành một đại công đức, còn lớn hơn cả tổng công đức của Thiên Địa Nhân Tam Hôn gộp lại, không chừng có thể khiến nàng thành Thánh.

Bắc Phương Đại Lục, Cộng Công đang sử dụng Vận Mệnh Nê Bản để thay đổi vận mệnh của một số sinh linh yếu ớt.

Y lại thay đổi vận mệnh của một sinh linh cấp Chân Tiên, thu được một ít lực lượng vận mệnh.

Sau khi Vận Mệnh Nê Bản hấp thu, cuối cùng cũng thăng cấp thành Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Để Vận Mệnh Nê Bản thăng cấp từ Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lên Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Cộng Công đã thay đổi vận mệnh của rất nhiều sinh linh.

May mắn là có hai tia Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang dung nhập vào Vận Mệnh Nê Bản, nếu chỉ có một tia, thì cũng không thăng cấp nhanh đến vậy.

"Lực lượng vận mệnh thu được khi thay đổi vận mệnh của sinh linh cấp Chân Tiên quá ít, tiếp theo, có thể thay đổi vận mệnh của sinh linh cấp Huyền Tiên." Cộng Công thầm nghĩ.

Đột nhiên, tâm thần Cộng Công khẽ động.

Khẽ nhíu mày, Cộng Công thu Vận Mệnh Nê Bản, niệm chỉ thôi diễn.

"Địa Hôn của Khoa Phụ và Khoa Nga Thị?" Cộng Công vẻ mặt cổ quái.

Khoa Phụ Trục Nhật, Cộng Công không xa lạ, Khoa Nga Thị, Cộng Công cũng biết.

Ngu Công Di Sơn, Thiên Đế cảm động sự thành tâm của ông, mệnh hai con của Khoa Nga Thị gánh hai ngọn núi, một ngọn ở Sóc Đông, một ngọn ở Ung Nam, từ đó về sau, phía nam Ký Châu, phía bắc sông Hán, không còn bị núi non chặn đường nữa.

Hai con của Khoa Nga Thị đều là Đại Lực Thần, Khoa Nga Thị dường như cũng đích xác là vợ của Khoa Phụ.

Chương 159

Nhưng Thiên Địa Nhân Tam Hôn cần Nữ Oa và Hồng Tú Cầu mới có thể lập.

Với mối quan hệ giữa Nữ Oa và Vu Tộc, không nên trao Địa Hôn cho Vu Tộc mới đúng.

Vậy chỉ có một lời giải thích, là vì lợi ích.

Lợi ích lớn hơn cả công đức Địa Hôn sao?

"Nữ Oa tìm Hậu Thổ muội muội, muốn có thứ gì?" Cộng Công trong lòng thầm nghĩ.

Tâm thần khẽ động, Cộng Công nghĩ đến Cửu Thiên Tức Nhưỡng của Hậu Thổ.

Mười hai Tổ Vu đều có bảo vật bạn sinh.

Bảo vật của Cộng Công là Đoạn Ngọc Câu, Chúc Dung là Thiên Ly Hỏa Thần Tiễn, Đế Giang là Chỉ Xích Trượng, Hậu Thổ là Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Tức Nhưỡng là một loại đất có khả năng tự sinh trưởng, vĩnh viễn không hao tổn, có thể sinh trưởng vô hạn, tái sinh vô hạn, ẩn chứa vô hạn sinh cơ, có đại tạo hóa.

"Tạo Hóa!" Sắc mặt Cộng Công biến đổi.

Nữ Oa tu luyện Đại Đạo Tạo Hóa.

Cộng Công có thể khẳng định, Nữ Oa sở dĩ trao Địa Hôn cho Vu Tộc, là vì muốn có Tức Nhưỡng.

Một khi Nữ Oa có được Tức Nhưỡng, Đại Đạo Tạo Hóa của nàng nhất định sẽ tiến bộ không nhỏ.

Điều Cộng Công lo lắng nhất là Nữ Oa sáng tạo ra Nhân Tộc.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên, sinh linh Hồng Hoang tu luyện hầu hết đều hóa hình thành thân người.

Hồng Quân, La Hầu, Tam Thanh, Thập Nhị Tổ Vu, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng, Minh Hà...

đều không ngoại lệ.

Nhân Tộc lại trực tiếp có thân người, không cần hóa hình, đó là một ưu thế lớn.

Lại thêm tốc độ sinh sản, và bổ sung hoàn thiện Nhân Đạo trong Chu Thiên, đây là đại công đức.

Khi Nhân Tộc xuất hiện, Nhân Đạo trong Luân Hồi cũng sẽ được hoàn thiện không ít.

Chu Thiên có Ngũ Tiên: Thiên, Địa, Thần, Nhân, Quỷ.

Hiện tại, Thiên Tiên đã có, Địa Tiên cũng đã có, Thần Tiên và Quỷ Tiên cũng đều có, chỉ Nhân Tiên là chưa có.

Có một điểm, đối với Thiên Đạo Thánh Nhân, Nhân Tộc dễ khống chế hơn Vu Yêu.

Vì khí vận, Thiên Đạo Thánh Nhân cũng sẽ giúp Nhân Tộc trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

Sau khi Nữ Oa tạo người, nàng sẽ là Nhân Tộc Thánh Mẫu.

Thái độ của nàng đối với Vu Tộc cũng sẽ quyết định thái độ của Nhân Tộc đối với Vu Tộc.

Sau đó, Thái Thượng lập Nhân Giáo, tiếp theo, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đều lập Giáo.

"Ai!" Cộng Công thở dài một hơi, cũng không còn tâm trạng thăng

cấp Vận Mệnh Nê Bản.

Ngay lập tức, Cộng Công đi về phía bộ lạc của Hậu Thổ, muốn tìm Hậu Thổ nói chuyện cẩn thận.

Nữ Oa tạo người, Cộng Công cũng muốn phân chia một phần công đức.

Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy ba người.

"Tình huống của Nữ Oa là sao?

Lại đem Địa Hôn cho Vu Tộc!" Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt âm trầm, trong mắt có sự phẫn nộ, nhìn về phía Phục Hy.

"Nữ Oa làm vậy, chắc chắn có đạo lý của nàng, hãy bình tĩnh một chút." Đế Tuấn nói với Đông Hoàng Thái Nhất.

Phục Hy hiểu Nữ Oa, trong lòng trầm tư, lại dùng Tiên Thiên Bát Quái thôi diễn Thiên Cơ.

Rất lâu sau, y mở đôi mắt, nói: "Muội muội ta là vì Cửu Thiên Tức Nhưỡng." "Tức Nhưỡng?" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau, hai người cũng biết Hậu Thổ sở hữu Tức Nhưỡng.

"Pháp Tắc Tạo Hóa của muội muội ta đã viên mãn, nếu có được Tức Nhưỡng, liền có thể hình thành Đạo Quả Pháp Tắc.

Có Đạo Quả Pháp Tắc Tạo Hóa sau đó, có thể hoàn thành một đại công đức." Phục Hy cũng không giấu giếm Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

"Đại công đức?

Có thể sánh được với công đức Địa Hôn sao?" Đế Tuấn hỏi.

"Lớn hơn cả công đức của Thiên Địa Nhân Tam Hôn gộp lại."

Phục Hy nói lời kinh người.

"Cái gì?

Lớn hơn cả tổng công đức của Thiên Địa Nhân Tam Hôn?" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều kinh ngạc không nhỏ.

Bốn thành công đức Thiên Hôn đã khiến Đế Tuấn từ cấp Đại La Kim Tiên đột phá lên Chuẩn Thánh.

"Nữ Oa tạo nhân?" Hậu Thổ kinh ngạc nhìn Cộng Công.

Sau khi Khoa Phụ và Khoa Nga Thị hoàn thành Địa Hôn không bao lâu, Cộng Công đã đến bộ lạc của Hậu Thổ.

"Tu luyện Đại Đạo Tạo Hóa, dùng công đức Địa Hôn đổi Tức Nhưỡng, chỉ e là vì Đạo Quả Pháp Tắc Tạo Hóa.

Một khi thành công, với tu vi Chuẩn Thánh, việc sáng tạo Nhân Tộc không phải là không thể." Cộng Công trầm giọng nói.

Cộng Công cũng đã hiểu rõ.

Vốn dĩ, sau khi Hồng Quân hợp Đạo, Nữ Oa mới tạo người, nhưng Hồng Quân hiện nay hẳn là khí vận không đủ, vì để hợp Đạo, chỉ năng trước tiên để Nữ Oa tạo người.

Với cảnh giới tu vi hiện tại của Nữ Oa, công đức tạo người không có khả năng khiến nàng thành Thánh.

Hồng Quân trước khi hợp Đạo cũng sẽ không hy vọng Hồng Hoang có Thiên Đạo Thánh Nhân thứ hai.

Có một điểm có thể khẳng định, một khi Nữ Oa tạo người, có đại công đức, tu vi chắc chắn sẽ đề thăng rất nhiều, khí vận cũng sẽ tăng trưởng mạnh.

Nữ Oa là Nữ Hoàng của Yêu Tộc, khí vận của nàng tăng lên cũng sẽ khiến khí vận Thiên Đình tăng lên.

Hồng Quân lại là lão sư của Nữ Oa, khí vận tương liên.

Hậu Thổ cũng biết sáng tạo Nhân Tộc là đại công đức, thậm chí còn hơn cả tổng công đức của Thiên Địa Nhân Tam Hôn.

"Chao ôi, ta không nên cho Nữ Oa Tức Nhưỡng." Hậu Thổ cười khổ.

"Hồng Hoang cũng không nhất định chỉ có Tức Nhưỡng, Hồng Quân chưa chắc đã không có." Cộng Công nói.

Nếu Hồng Quân sở hữu Tức Nhưỡng, việc Nữ Oa dùng công đức Địa Hôn trao đổi Tức Nhưỡng với Hậu Thổ lại là một sai lầm.

"Vậy tiếp theo phải làm sao?" Hậu Thổ nhất thời cũng không biết nên làm thế nào, vấn hướng Cộng Công.

"Theo dõi sát sao Nữ Oa, nếu nàng muốn sáng tạo Nhân Tộc, ta phải tìm cách phân chia một ít công đức.

Ngoài ra, ta thử lại xem sao, nếu có thể sáng tạo ra Nhân Tộc thì không còn gì tốt hơn." Cộng Công nói.

Lần trước, Hậu Thổ tạo người thất bại, nhưng cũng thu được một số kinh nghiệm quý báu, rất có ích cho việc Nữ Oa tạo người.

Cộng Công chưởng khống Luân Hồi, Nhân Đạo của Luân Hồi cũng có thể giúp Nữ Oa tạo người, đều có thể phân chia một ít công đức, tuy không nhiều, nhưng cũng tốt hơn không có gì.

Hậu Thổ trong lòng cười khổ, tuy nhiên có Pháp Tắc Tạo Hóa, nhưng lại chưa viên mãn.

Nhưng cảnh giới tu vi của Hậu Thổ bây giờ cao hơn lúc tạo người lần trước, lại thêm Cộng Công có Lục Đạo Luân Hồi.

Ngay lập tức, Cộng Công và Hậu Thổ rời bộ lạc, ở trên Hồng Hoang Đại Địa chọn một địa điểm, thử lần thứ hai sáng tạo Nhân

Tộc.

Chỉ thấy, Hậu Thổ tay trái cầm một đoàn Tức Nhưỡng, tay phải cầm một đoàn Tam Quang Thần Thủy, bắt đầu nhào nặn bùn.

Cộng Công cũng thao khống Luân Hồi, gia trì lực lượng Lục Đạo lên thân Hậu Thổ.

Lục Đạo chuyển hóa, cuối cùng chỉ còn lại Nhân Đạo.

Ngoài việc động dụng lực lượng Lục Đạo Luân Hồi, Cộng Công cũng sử xuất đại pháp lực.

Có Cộng Công giúp đỡ, tỷ lệ thành công của Hậu Thổ tạo người lại tăng lên một chút.

Chương 160

Tiếp theo, Hậu Thổ dựa theo hình tượng của Cộng Công nặn hai người bùn, một nam một nữ, rồi thổi một hơi khí.

Lập tức, hai người bùn sống lại.

Tuy nhiên, hai người loại do Hậu Thổ sáng tạo ra lại thiếu linh tính, ngu độn.

"Quả nhiên không được." Hậu Thổ lắc đầu.

Nếu sáng tạo ra một số chim chóc, thú vật thì có thể, nhưng sáng tạo Nhân Tộc thì quá miễn cưỡng.

Cộng Công cũng không khỏi thất vọng.

Pháp Tắc Tạo Hóa của Hậu Thổ chưa viên mãn, lại thêm Cộng Công giúp đỡ, khả năng tạo người thành công cũng nhỏ, trừ phi có Đạo Quả Pháp Tắc Tạo Hóa.

Lần thứ hai tạo người thất bại, Cộng Công cũng đành bất lực.

Hiện tại, Thập Nhị Tổ Vu trừ Cộng Công, những người còn lại đều chưa tu luyện ra Nguyên Thần.

Nhưng Thập Nhị Tổ Vu đều là Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể.

Hậu Thổ cũng độ một lần Thiên Khiển.

Lúc này, trên mặt Hậu Thổ lại có một tia vui mừng, dường như có chuyện tốt.

Bạch quang thuần khiết thánh khiết bỗng nhiên xuất hiện, một đóa Thập Nhị Phẩm Bạch Liên xuất hiện trong tay Hậu Thổ.

"Thập Nhị Phẩm Bạch Liên?" Nhìn Thập Nhị Phẩm Bạch Liên trong tay Hậu Thổ, Cộng Công cũng bất ngờ.

Cộng Công đã từng đưa hạt sen Tịnh Thế Bạch Liên cho Hậu Thổ, nhưng không ngờ Hậu Thổ lại bồi dưỡng ra được Thập Nhị Phẩm.

So sánh, Diệt Thế Hắc Liên của Cộng Công lại là Thập Nhất Phẩm.

"Ta dùng công đức bồi dưỡng nó." Hậu Thổ nói.

Công đức như vạn kim dầu, có thể đề thăng tu vi cảnh giới, luyện chế Công Đức Linh Bảo, tiêu trừ nghiệp lực, cũng có thể tu phục bản nguyên Tiên Thiên Linh Bảo hoặc Tiên Thiên Linh Căn.

Với Pháp Tắc Thổ Chi và Pháp Tắc Tạo Hóa của Hậu Thổ, thêm vào Tức Nhưỡng sở hữu, việc bồi dưỡng hạt sen Tịnh Thế thành Lục Thất Phẩm Bạch Liên không khó, nhưng để thăng cấp Lục Thất Phẩm Bạch Liên lên Thập Nhị Phẩm, công đức cần đến không nhỏ.

Cộng Công cũng không biết nên nói gì, không ngờ Hậu Thổ lại dùng đại lượng công đức để bồi dưỡng Tịnh Thế Bạch Liên.

Nhưng Hậu Thổ có công đức, muốn dùng thế nào cũng được.

"Dùng Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy, gia thượng Pháp Tắc Thổ Chi, Pháp Tắc Tạo Hóa, cùng với đại lượng công đức, cuối cùng cũng đạt Thập Nhị Phẩm." Hậu Thổ thầm nghĩ.

Để bồi dưỡng hạt sen Tịnh Thế này thành Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Hậu Thổ đã phải trả giá không nhỏ.

Lúc này, Cộng Công lại tế xuất Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Thập Nhị Phẩm Kim Liên và Thập Nhị Phẩm Hồng Liên đối ứng.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên thì đối ứng với Thập Nhị Phẩm Bạch Liên.

Diệt Thế Hắc Liên của Cộng Công tuy là Thập Nhất Phẩm, nhưng cũng đã gần Thập Nhị Phẩm.

Hiện nay, có Thập Nhị Phẩm Bạch Liên trong tay Hậu Thổ, song liên câu thông, không chừng Diệt Thế Hắc Liên cũng có thể đạt Thập Nhị Phẩm.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Thập Nhất Phẩm Hắc Liên hoàn toàn không giống nhau, chênh lệch rất lớn.

Thấy Cộng Công tế xuất Thập Nhất Phẩm Hắc Liên, Hậu Thổ cũng hiểu ý đồ của hắn.

Dưới sự đồng tâm hiệp lực của Cộng Công và Hậu Thổ, Thập Nhất Phẩm Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên câu thông.

Trong chốc lát, Diệt Thế Hắc Quang và Tịnh Thế Bạch Quang hòa quyện vào nhau, diễn hóa vô cùng huyền diệu.

Đại Đạo Chi Âm xuất hiện, đủ loại huyền vận lưu chuyển.

Hắc Liên vốn đã gần Thập Nhị Phẩm, nay lại một bước thăng cấp, cũng đạt Thập Nhị Phẩm.

Khi Hắc Liên trở thành Thập Nhị Phẩm, Cộng Công và Hậu Thổ đều thu được không ít cảm ngộ.

Nhìn Hắc Liên và Bạch Liên, Cộng Công bỗng nhiên đốn ngộ.

Hắc Liên, chủ tử.

Bạch Liên, chủ sinh.

Sinh và tử kết hợp thành Luân Hồi.

Nếu quan sát kỹ, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên câu thông, ẩn ẩn sản sinh ra một hư ảnh Thập Tam Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Nếu dung hợp Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, sẽ là Thập Tam Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Dưới Đại Đạo, bắt đầu từ một, lập từ ba, thành từ năm, thịnh từ bảy, cực đến chín, mười hai là viên mãn.

Thập Tam Phẩm lại vượt qua viên mãn, cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng, muốn dung hợp Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, độ khó cũng rất lớn, Cộng Công và Hậu Thổ hợp lực, cũng không làm được, hai người đều thành Thánh mới có khả năng.

Lần đốn ngộ này, khiến Cộng Công có sự lĩnh ngộ sâu sắc hơn về Đại Đạo Luân Hồi.

Trong Luân Hồi, sáu Hóa Thân của Cộng Công tụ lại một chỗ.

Chỉ thấy, sáu Hóa Thân bắt đầu dung hợp.

Thiên Đạo, Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo và A Tu La Đạo, dung hợp lại thành một.

Sự tồn tại được hình thành từ việc dung hợp sáu Hóa Thân này, có khả năng chưởng khống Luân Hồi mạnh mẽ hơn.

Trong Luân Hồi, có thể sánh với chiến lực Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nếu ra khỏi Luân Hồi, cũng có thể trong thời gian ngắn sở hữu chiến lực cấp Thánh Nhân.

Tuy nhiên, lại không thể đi ra khỏi Luân Hồi.

U Minh, Địa Phủ, trong Lục Đạo Luân Hồi.

Sáu Hóa Thân của Cộng Công đã dung hợp hoàn mỹ, khả năng chưởng khống quyền hành Luân Hồi cũng càng mạnh mẽ hơn.

"Ta tên là, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn." Nguyên Thần cường đại được hình thành từ việc dung hợp sáu Hóa Thân mở miệng.

Lập tức, Thiên Đạo nhận khả.

Trong vận chuyển của Thiên Cơ, sáu Hóa Thân cũng biến mất, chỉ còn lại Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn.

Đối với Cộng Công, không ngờ sáu Hóa Thân lại biến thành một.

Sáu Hóa Thân Chuẩn Thánh dung hợp thành một cấp Thánh Nhân, không hề lỗ.

Hiện tại Luân Hồi chưa bao phủ toàn bộ U Minh, càng đừng nói toàn bộ Hồng Hoang.

Theo phạm vi bao phủ của Luân Hồi càng lúc càng rộng, thực lực của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng càng mạnh.

Khi Luân Hồi bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, thực lực của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn dù không sánh bằng Thiên Đạo, e rằng cũng không kém là bao.

Hiện nay, trong Luân Hồi, tu vi của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn là Hỗn Nguyên Thánh Nhân Sơ Kỳ, cũng là Thái Cực.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân được chia thành năm trọng cảnh giới: trọng thứ nhất là Thái Cực, trọng thứ hai là Thái Tố, trọng thứ ba là Thái Thủy, trọng thứ tư là Thái Sơ, trọng thứ năm là Thái Dịch, hợp xưng Tiên Thiên Ngũ Thái.

Cộng Công chia năm trọng Hỗn Nguyên Thánh Nhân thành Sơ Kỳ, Trung Kỳ, Hậu Kỳ, Đỉnh Phong và Đại Viên Mãn.

Trong Luân Hồi, tu vi của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn là Hỗn Nguyên Thánh Nhân Sơ Kỳ, nhưng nếu ra khỏi Luân Hồi, lại chỉ có thể trong thời gian ngắn phát huy chiến lực Thánh Nhân.

Tuy nhiên, trong phạm vi bao phủ của Luân Hồi, tình hình lại tốt hơn một chút.

Hồng Quân và hầu hết tất cả Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang đều biết đến Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn.

Đối với các Đại Năng can thiệp vào Luân Hồi, đó lại không phải là chuyện tốt.

Hiện tại, bản thể Hồng Quân tiến vào Luân Hồi, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng có thể giao chiến.

Hồng Hoang Đại Địa, Hậu Thổ hướng Cộng Công bái nói: "Chúc mừng huynh trưởng." Tâm trạng của Cộng Công cũng không tệ, tuy không thể giúp Hậu Thổ sáng tạo ra Nhân Tộc, nhưng thu hoạch lần này cũng không nhỏ.

Diệt Thế Hắc Liên đạt Thập Nhị Phẩm, lĩnh ngộ về Pháp Tắc Luân Hồi sâu sắc hơn, sáu Hóa Thân đã dung hợp.

Lúc này, Cộng Công nghĩ đến việc để Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn bước ra khỏi Luân Hồi.

Chương 161

Tuy Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn ở ngoài Luân Hồi chỉ có thể trong thời gian ngắn phát huy chiến lực cấp Thánh Nhân, nhưng đối với Cộng Công cũng là một trợ lực không nhỏ.

Lục Đạo Luân Hồi là thân thể của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, vì chưa đủ cường đại, cho nên, không thể 'Nguyên Thần xuất khiếu'.

"Trợ ta một cánh tay lực." Cộng Công nói với Hậu Thổ.

"Sao?" Hậu Thổ ngạc nhiên.

Chỉ thấy, Cộng Công lấy ra hai Tiên Thiên Hồ Lô, một đen một trắng.

Dây Hồ Lô Tiên Thiên Linh Căn Cực Phẩm kết ra bảy Tiên Thiên Hồ Lô, Cộng Công có được hai cái, vốn định sau này luyện chế thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Hiện nay, lại định luyện chế thành một cỗ Luân Hồi Thánh Thể.

Cộng Công toàn lực sử xuất Pháp Tắc Luân Hồi, khiến hai Tiên Thiên Hồ Lô bắt đầu dung hợp.

Cùng lúc đó, Hồ Lô đen nối liền với Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Hồ Lô trắng thì nối liền với Thập Nhị Phẩm Bạch Liên.

Hậu Thổ cũng cuối cùng đã hiểu Cộng Công muốn làm gì, vì vậy, toàn lực tương trợ.

Sức mạnh của Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, pháp lực của Cộng Công và Hậu Thổ, thêm vào Pháp Tắc Luân Hồi, Pháp Tắc Tạo Hóa, khiến hai Tiên Thiên Hồ Lô từng chút một dung hợp.

Rất lâu sau, hai Tiên Thiên Hồ Lô dung hợp lại thành một, hình thành một Hồ Lô pha trộn đen trắng.

Tiếp đó, hình thái Hồ Lô phát sinh biến hóa, hóa thành một cỗ thân người.

Luân Hồi Thánh Thể vừa thành, Cộng Công cũng thở phào một hơi.

Không chỉ Cộng Công và Hậu Thổ tiêu hao không nhỏ, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên cũng ảm đạm quang hoa không ít.

Nhìn lại Luân Hồi Thánh Thể, tướng mạo có bảy phần tương tự Cộng Công, một đôi Luân Hồi Nhãn.

Mắt phải có sức mạnh của Thiên Đạo, Nhân Đạo và Súc Sinh Đạo.

Mắt trái có sức mạnh của Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo và A Tu La Đạo.

Sức mạnh của đôi mắt kết hợp lại một chỗ, lại khủng bố đến như vậy.

Mức độ cường hoành của Luân Hồi Thánh Thể cũng phi thường, có thể sánh với Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Quan trọng nhất là, Luân Hồi Thánh Thể liên kết với Lục Đạo Luân Hồi.

Chỉ cần bản nguyên còn đó, dù bị thương cũng có thể nhanh chóng khôi phục.

Nếu bản nguyên của Luân Hồi Thánh Thể bị tổn hại, cũng sẽ khiến Lục Đạo Luân Hồi động đãng, đó lại là đại nhân quả, đại nghiệp lực.

Theo một ý niệm của Cộng Công, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn đã có một cỗ Thánh Thể.

Vì Luân Hồi Thánh Thể liên kết với Lục Đạo Luân Hồi, cho nên, nghiêm khắc mà nói, cũng là một bộ phận của Luân Hồi.

Tu Di Sơn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, đều nhíu chặt mày.

Sau khi ngộ ra Phật Pháp, đạo hạnh của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề càng ngày càng tinh tiến, đối với Luân Hồi cũng có chút pháp môn.

Nếu có thể giành được một chút quyền hành Luân Hồi, lại có ích cho việc hoàn thiện Phật Pháp.

Vốn dĩ, Chuẩn Đề đã có kế sách, nếu thành công có thể giành được một chút quyền hành Luân Hồi.

Nhưng không ngờ sáu Hóa Thân của Cộng Công đã dung hợp thành Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, Cộng Công lại cùng Hậu Thổ hợp lực tạo ra một Luân Hồi Thánh Thể.

"Thiên số như thế, biết làm sao bây giờ, Tây Phương ta đại hưng chẳng phải lúc." Tiếp Dẫn thở dài, vẻ mặt khổ sở.

"Sáu Hóa Thân của Cộng Công đều là tu vi Chuẩn Thánh rồi, dung hợp thành Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, vậy tu vi của y là gì?

Hỗn Nguyên Thánh Nhân sao?" Chuẩn Đề hỏi.

"Thành Thánh không dễ dàng, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn hẳn là Chuẩn Thánh, trong Luân Hồi có lẽ có thể trong thời gian ngắn sánh ngang Hỗn Nguyên Thánh Nhân." Tiếp Dẫn nói.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung, Tam Thanh cũng đang bàn luận về Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn.

"Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn e rằng có tu vi Thánh Nhân." Thái Thượng nói.

Vì Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn chỉ là Hóa Thân của Cộng Công, cho nên, không thể thành Thánh.

Chỉ có bản thể mới có thể thành Thánh, phân thân, hóa thân, ứng thân, báo thân, v.v., đều không thể thành Thánh.

Nhưng, Hóa Thân tuy không thể thành Thánh, nhưng cũng có thể sở hữu tu vi Thánh Nhân.

"Vu Tộc muốn trở thành nhân vật chính duy nhất của Hồng Hoang sao?" Sắc mặt Nguyên Thủy không tốt lắm.

Hiện tại, Vu Tộc tuy là đại tộc số một Hồng Hoang, thực lực cường đại, nhưng lại không phải nhân vật chính duy nhất, còn có Thiên Đình, Bắc Minh Côn Bằng, Thanh Khâu, Huyết Hải Minh Hà, v.v.

Long Tộc, Phượng Hoàng Tộc và Kỳ Lân Tộc cũng có chút nội tình.

Còn có Ma Tộc.

Vốn dĩ không có tộc nào có sức mạnh và khí vận có thể sánh bằng Vu Tộc, hiện nay, Vu Tộc lại có thêm một chiến lực cường đại, sự chênh lệch càng lớn hơn.

"Vu Tộc cường đại, sẽ khiến các phương lực lượng liên hợp lại." Nguyên Thủy trầm giọng nói.

"Lão sư hẳn cũng sắp giảng Đạo lần thứ ba, lần này, là Hỗn Nguyên Đạo Quả." Thái Thượng hờ hững nói.

Thái Thượng không biết Hồng Quân có giảng Tam Thi Hợp Nhất hay không.

"Nữ Oa đã trao công đức Địa Hôn cho Vu Tộc, lẽ nào Vu Tộc đã trao một chút quyền hành Luân Hồi cho nàng?" Thông Thiên hỏi.

“Tuyệt đối không thể!” Thái Thượng và Nguyên Thủy đều phủ định.

Luân Hồi hệ trọng lớn, một khi Nữ Oa có được một chút quyền hành, có thể từng bước xâm nhập, Vu Tộc tuyệt đối không cho phép.

“Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn ra khỏi Luân Hồi, thực lực tất nhiên sẽ hạ thấp rất nhiều, dù có sức mạnh cấp Thánh Nhân, cũng chỉ trong thời gian ngắn, hoặc có lẽ là một kích chi lực.” Thái Thượng nói.

Ngoài trời Tử Tiêu Cung, sắc mặt Hồng Quân khó coi.

“Khí vận của Vu Tộc lại tăng cường rồi.” Luân Hồi Thánh Thể không chỉ có thể khiến Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn bước ra khỏi Luân Hồi, mà còn có thể trấn áp khí vận.

Thập Nhị Phẩm Bạch Liên của Hậu Thổ cũng có thể trấn áp khí vận.

Sau khi Hắc Liên của Cộng Công thăng cấp Thập Nhị Phẩm, hiệu quả trấn áp khí vận cũng tăng cường.

Thậm chí, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn còn có thể triệu hoán Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Cho nên, Vu Tộc hiện tại không chỉ khí vận cường đại, mà còn có đủ loại bảo vật trấn áp khí vận, khiến khí vận khó mà thất thoát.

Thiên Đình, khí tức ngưng trọng.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy đều có sắc mặt không tốt.

Sáu Hóa Thân của Cộng Công không chỉ dung hợp thành Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, mà còn có thể bước ra khỏi Luân Hồi.

Luân Hồi Thánh Thể được dung hợp từ hai Tiên Thiên Hồ Lô, so

với chân thân Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh cũng không hề kém.

"Thực lực Cộng Công đã thâm bất khả trắc, thực lực của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn e rằng còn trên cả Cộng Công." Phục Hy trầm giọng nói.

"Chỉ dựa vào sức mạnh Thiên Đình ta không đủ để chống lại Vu Tộc, cần phải liên hợp các phương sức mạnh." Đế Tuấn nói.

Cường giả Hồng Hoang vô số kể, mọi người đều không hy vọng Vu Tộc trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

Cứ như vậy, Vu Tộc càng cường đại, các phương sức mạnh càng dễ dàng liên hợp.

"Ta sẽ đi một chuyến Bắc Minh." Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Côn Bằng cũng là Chuẩn Thánh, tu vi không hề dưới Đông Hoàng Thái Nhất, chỉ là không có Tiên Thiên Chí Bảo, thực lực không sánh bằng Đông Hoàng Thái Nhất.

"Minh Hà cũng có thể tranh thủ là một thế lực." Phục Hy nói.

Còn có Tam Thanh, Tây Vương Mẫu, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Tây Phương, Thanh Khâu Hồ Tộc, Phượng Hoàng Nhất Tộc, v.v.

Sau khi tách khỏi bản thể, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cưỡi mây đạp gió, du lịch Hồng Hoang.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn không chỉ du lịch Hồng Hoang, mà còn hoàn thiện Luân Hồi.

Hoàn thiện Luân Hồi có công đức.

Theo Luân Hồi được hoàn thiện, phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng, thực lực của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng càng mạnh.

Chương 162

Từ khi Luân Hồi xuất hiện, các Đại Năng Hồng Hoang đều giúp hoàn thiện nó.

Một ngày nọ, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn đi ngang qua phía trên một vùng núi sâu rừng rậm.

Phía dưới núi sâu sương mù bao phủ, lại ẩn ẩn có yêu khí.

Khẽ niệm chỉ, khóe miệng Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn hiện lên một nụ cười.

Chỉ thấy, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn hạ vân đầu, rơi vào núi sâu.

Tại một nơi nào đó trong núi sâu, một con dị thú đang nằm bò trên đất ngủ gật.

Dị thú đầu hổ sừng độc, tai chó thân rồng, đuôi sư tử và chân kỳ lân.

Giống rồng mà không phải rồng, giống hổ mà không phải hổ, giống sư tử mà không phải sư tử, giống kỳ lân mà không phải kỳ lân, giống chó mà lại không phải chó.

Có thể gọi là Cửu Bất Tượng.

Chính là Đế Thính.

Đế Thính là một Đại Yêu của Thiên Đình, chiếm núi làm vua ở Hồng Hoang Đại Địa.

Hiện tại, tu vi của Đế Thính chỉ ở cấp Kim Tiên.

Đế Thính có thể lắng nghe Tam Giới Lục Đạo, có thể nghe được điều người khác nghĩ trong lòng.

So với Lục Nhĩ Mi Hầu trong Hỗn Thế Tứ Hầu, năng lực lắng nghe của Đế Thính không hề kém cạnh, thậm chí còn có phần vượt trội.

Với căn cước của Đế Thính, cộng thêm xuất thế cực sớm, nếu chăm chỉ một chút, ít nhất cũng phải là tu vi cấp Thái Ất Kim Tiên, thậm chí là Đại La Kim Tiên.

Khi Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn đến, tai Đế Thính khẽ động, mở đôi mắt đang lim dim.

"Đạo nhân, đã quấy rầy giấc ngủ của ta." Đế Thính trừng mắt nói.

"Bản Tôn thiếu một vật cưỡi đại bộ." Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn vuốt chưởng mỉm cười.

Còn về việc Đế Thính là Đại Yêu của Thiên Đình, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn lại không để ý.

Cũng không phải là muốn thu phục một Yêu Thần làm tọa kỵ, chỉ là một Đại Yêu cấp Kim Tiên mà thôi.

Nếu Thiên Đình thức thời, nên nhắm một mắt mở một mắt.

Hồng Hoang xưa nay vẫn là nơi thực lực lên tiếng.

Nhân quả, nghiệp lực, công đức, khí vận, v.v., đều quan trọng, nhưng không có thực lực, dù có khí vận lớn và công đức lớn cũng có thể vẫn lạc.

Thực lực Thiên Đình không yếu, nhưng Vu Tộc lại cường đại hơn.

Nghe vị đạo nhân trước mắt muốn thu mình làm tọa kỵ, Đế Thính phẫn nộ.

"Để ta làm tọa kỵ cho ngươi?

E rằng ngươi không chịu nổi đâu." Đế Thính nộ thanh.

“Nghiệt súc, lại kiệt ngao bất tuần.” Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn hờ hững nói.

“Tìm chết!” Đế Thính không kìm nén được lửa giận trong lòng, bạo hống một tiếng phát động công kích.

Chỉ thấy, Đế Thính vừa động, yêu khí hóa thành từng sợi xúc tu, từ bốn phương tám hướng tấn công Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn.

“Đây chỉ là tiểu đạo mà thôi!” Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn khẽ cười một tiếng, vung tay phẩy ra một trận thanh phong, lập tức khiến yêu khí của Đế Thính tiêu tán vô hình.

“Cái gì?” Đế Thính kinh hãi thất sắc.

Thần thông của Đế Thính nằm ở toàn thân yêu khí.

Thấy thần thông yêu khí của mình bị đối phương phá giải nhẹ nhàng, Đế Thính cũng rõ ràng sự chênh lệch giữa hai bên.

Biết không phải đối thủ, Đế Thính xoay người bỏ chạy.

Trong nháy mắt, Đế Thính đã chạy vạn dặm xa.

Lúc này, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn lại không hoảng không vội vươn tay phải ra.

Lục Đạo Luân Hồi hình chiếu xuất hiện, trong nháy mắt bao phủ ức vạn vạn dặm.

Tiếp đó, Đế Thính đang chạy trốn mấy vạn dặm xa chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, đã nằm gọn trong lòng bàn tay Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn.

Trong lòng bàn tay Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, một phương Tiểu Thiên Thế Giới giam cầm Đế Thính.

Tiểu Thiên Thế Giới này do Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn dùng đại pháp lực khai tịch, vốn dĩ không có vật gì.

Theo Đế Thính bị giam cầm trong đó, có núi có nước, nhưng mọi thứ lại tựa thật tựa huyễn.

Bị nhốt trong Tiểu Thiên Thế Giới, Đế Thính không thể phân biệt được cảnh sắc xung quanh là thật hay giả.

"Không biết là vị Thần Thánh phương nào?" Đế Thính đại khiếu.

Đế Thính cũng có chút kiến thức, theo y thấy, cường giả cấp Đại La Kim Tiên cũng không có thủ đoạn như vậy.

Chuẩn Thánh Đại Năng thì là tu vi của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, v.v., những tồn tại mà Đế Thính phải ngưỡng vọng.

"Ta là Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, nghiệt súc ngươi có nguyện ý làm tọa kỵ cho ta không?" Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn?

Sắc mặt Đế Thính đại biến, y biết Cộng Công dùng phân thân diễn hóa Luân Hồi, trong Luân Hồi có sáu Hóa Thân, sáu Hóa Thân dung hợp thành Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn.

Tuy Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn là Hóa Thân của Cộng Công, nhưng thực lực có lẽ còn trên cả bản thể Cộng Công.

"Ta là Yêu Vương Thiên Đình." Đế Thính nói.

"Một Thiên Đình nho nhỏ, Bản Tôn không đặt vào mắt." Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn khinh miệt nói.

"…Nếu ta không nguyện ý…" Đế Thính nói.

"Nếu không nguyện ý làm tọa kỵ cho ta, tự nhiên sẽ hóa thành tro bụi." Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn nói.

Tâm thần run rẩy, Đế Thính cũng không do dự nữa, lập tức biểu thị sự thần phục, nguyện ý làm tọa kỵ.

Thà sống lây lất còn hơn chết, Đế Thính không muốn thần hình câu diệt.

Hơn nữa, trở thành tọa kỵ của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng không quá ủy khuất.

Ngay lập tức, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn phóng thích Đế Thính, Đế Thính cũng ngoan ngoãn giao ra một tia Nguyên Thần.

Nhưng, có một vấn đề, một tia Nguyên Thần của Đế Thính đã bị Chiêu Yêu Phiên cấm cố.

Thiên Đình ngay cả Thập Đại Yêu Thần cũng có một tia Nguyên Thần bị Chiêu Yêu Phiên cấm cố, Đế Thính cũng không ngoại lệ.

Vì đã thu Đế Thính làm tọa kỵ, vậy thì, một tia Nguyên Thần của Đế Thính bị Chiêu Yêu Phiên cấm cố phải được giải quyết.

Sau đó, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn quyết định đi một chuyến Thiên Đình, tìm Đế Tuấn nói chuyện.

Đế Thính lại cõng Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, bay về phía Thiên Giới.

Khi Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn thu Đế Thính làm tọa kỵ, tại Thiên Đình, Đế Tuấn cũng thông qua Chiêu Yêu Phiên mà biết được.

Đế Thính tuy chỉ có tu vi cấp Kim Tiên, nhưng căn cước tốt, năng lực cũng mạnh, cho nên, đối với Thiên Đình cũng khá quan trọng.

Thông qua Chiêu Yêu Phiên, Đế Tuấn có thể liên hệ Đế Thính, cũng có thể biết được vị trí của Đế Thính.

Dưới Pháp Nhãn quan sát của Đế Tuấn, y nhanh chóng nhìn thấy Đế Thính ở hạ giới.

Hiện nay, Đế Thính đang cõng Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn đi về phía Thiên Giới.

Hiển nhiên, là vì một tia Nguyên Thần của Đế Thính bị Chiêu Yêu Phiên cấm cố.

Chỉ một Đế Thính, Đế Tuấn cũng không quá để ý, nhưng uy nghiêm của y lại không thể bị tổn hại.

Sau đó, Đế Tuấn rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, đi xuống hạ giới.

Không hề từ Bất Chu Sơn bay lên trời, cũng chẳng có cánh cổng thông thiên nào, trực tiếp xuyên qua tầng cương phong lôi hỏa.

Tùy ý chọn một vị trí bay lên Thiên giới, Đế Thính kinh hồn bạt vía, may mắn có Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn ở đó.

Khi Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn khẽ động ngón tay, cương phong lôi hỏa đáng sợ cũng chẳng thể tiếp cận.

Chương 163

Đặt chân lên Thiên giới, phóng tầm mắt nhìn ra, vạn đóa tường vân, ngàn điều thụy khí, quang hoa chiếu rọi, linh khí nồng đậm hóa thành sương mù.

Chỉ riêng Thiên thứ nhất, cũng là địa bàn của Vu tộc.

Toàn bộ Thiên giới chia làm ba mươi ba tầng trời, từ Thiên thứ nhất đến Thiên thứ tám đều thuộc sở hữu của Vu tộc, cũng là tám trọng phòng tuyến, phong tỏa Thiên Đình.

Vì Vu tộc có tám trọng phòng tuyến trên Thiên giới, khiến Thiên Đình vô cùng bị động.

Tại Thiên thứ năm, lại chạm mặt Đế Tuấn.

Bên cạnh Đế Tuấn có hai người, dung mạo tương tự y đến chín phần, chính là thiện thi.

Đế Tuấn dùng Hà Đồ Lạc Thư chém ra thiện thi.

Hà Đồ Đại Đế, Lạc Thư Đại Đế, đều có tu vi Đại La Kim Tiên cấp.

"Đế Thính là yêu thú của Thiên Đình ta, Đạo hữu hành động như vậy, đã quá giới hạn rồi." Đế Tuấn mặt mày âm trầm.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn đã thu Đế Thính làm tọa kỵ, lại còn lên Thiên giới.

Nếu Đế Tuấn không thèm hỏi han, cứ giao ra một tia nguyên thần của Đế Thính trong Chiêu Yêu Phiên, người khác ắt sẽ coi thường, uy nghiêm của y cũng sẽ suy giảm nghiêm trọng.

"Đế Thính có duyên với ta." Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn khẽ

mỉm cười.

Một câu "hữu duyên" thật hay, Đế Tuấn suýt chút nữa thô bạo.

Đế Thính lại trưng ra vẻ mặt vô tội nhìn Đế Tuấn, muốn phản kháng, nhưng chênh lệch thực lực quá lớn, vì để sống sót, y cũng đành lựa chọn thần phục.

“Ngươi muốn cùng toàn bộ Thiên Đình đối địch sao?” Đế Tuấn lạnh giọng.

“Nếu ngươi có thể tiếp được một chiêu của ta, ta sẽ lập tức rời đi.

Bằng không, hãy giao ra một tia nguyên thần của Đế Thính.” Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn vẻ mặt bình tĩnh.

Vừa nghe lời của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, không chỉ Đế Tuấn sững sờ, ngay cả Đế Thính cũng không dám tin.

Một chiêu đánh bại Đế Tuấn?

Dù sao Đế Tuấn cũng là một Chuẩn Thánh, lại dùng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư chém ra một thi, pháp lực vô biên, thần thông quảng đại, đạo hạnh cao thâm.

“Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng chưa chắc có thể một chiêu đánh bại Đế Tuấn đâu!” Đế Thính thầm nghĩ trong lòng.

“Tốt!” Đế Tuấn cười giận.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn rõ ràng không đặt Đế Tuấn vào mắt.

Thế là, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn không nói nhiều nữa, một quyền oanh ra.

Pháp tắc Luân Hồi phát động, Lục Đạo chi lực vận chuyển.

Một quyền này ẩn chứa chân ý Lục Đạo Luân Hồi, uy lực vô cùng

khủng bố.

Nếu không thể lĩnh ngộ chân lý Lục Đạo Luân Hồi, cùng với tu vi cao thâm, sẽ không thể thi triển được quyền này.

Đối mặt với một quyền của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, Đế Tuấn đại kinh thất sắc.

Giờ phút này, Đế Tuấn chỉ cảm thấy thiên địa tiêu thất, chỉ còn duy nhất một quyền của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn.

Đưa thiên địa vạn vật nhập vào trong một quyền này, không hề sai lầm.

Sức mạnh của toàn bộ Thiên thứ năm đều dung nhập vào một quyền.

Đế Tuấn không cách nào tránh được một quyền này, thậm chí cảm thấy không thể chống đỡ.

"Thực lực của hóa thân Cộng Công này... thật khủng bố đến thế sao!" Đế Tuấn thầm nghĩ.

Chẳng kịp nghĩ nhiều, Đế Tuấn và thiện thi dốc toàn lực chống đỡ.

Chỉ thấy, Đế Tuấn tế ra một Tiên Thiên Linh Bảo phòng ngự, còn thiện thi thì mỗi kẻ thi triển một Đại Thần Thông.

"Oanh!" Uy lực của một quyền này phá nát giới hạn thời gian và không gian, sinh ra địa thủy hỏa phong, lại có hỗn độn chi khí tràn ngập.

Nhìn lại Đế Tuấn, sắc mặt y tái nhợt, phun ra một ngụm máu tươi, hiển nhiên đã bị thương.

"Thất bại rồi!" Thanh âm nhàn nhạt của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn vang lên.

Đế Tuấn không thể chấp nhận hiện thực, không tiếp được một quyền của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, đả kích này quá lớn đối với y.

"Tu vi của y tuyệt đối đã đạt đến Hỗn Nguyên Thánh Nhân, trừ Hồng Quân ra, trong Hồng Hoang không ai là đối thủ.

Ngay cả bản thể Cộng Công, cũng chẳng mạnh mẽ đến mức ấy." Đế Tuấn thầm nghĩ.

Kế tiếp, cũng không cần Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn phải nói nhiều.

Bởi đã thất bại, Đế Tuấn đành bất đắc dĩ tế Chiêu Yêu Phiên.

Khi Chiêu Yêu Phiên vừa xuất hiện, yêu khí âm trầm, mây sầu u ám.

Một tia nguyên thần từ trong Chiêu Yêu Phiên bay ra, chính là một tia nguyên thần của Đế Thính.

Đế Thính lúc này mới hoàn hồn.

Đế Thính biết Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn mạnh mẽ, nhưng không nghĩ lại mạnh đến mức độ này, chỉ một quyền đã đánh bại Đế Tuấn, thật sự quá khủng bố.

"Tu vi Hỗn Nguyên Thánh Nhân ư?" Đế Thính kinh thán.

Có thể một quyền đánh bại Đế Tuấn, nếu không phải tu vi Hỗn Nguyên Thánh Nhân thì cũng xấp xỉ rồi.

Mục đích đã đạt, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng xoay người rời đi.

"Phụt!" Đế Tuấn lại phun ra một ngụm máu.

Việc Thiên Đình chi chủ Đế Tuấn bị Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn một quyền đánh bại, nhanh chóng bị chúng sinh biết được.

Tại Thiên thứ hai mươi ba, Yêu Thần Bạch Trạch: “Thiên Đế không tiếp nổi một quyền?

Thực lực của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn...” Tại Thiên thứ mười sáu, Yêu Thần Quỷ Xa: “Quá đáng sợ rồi.” Phục Hy, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa và những người không ở Thiên Đình cũng đều hay tin.

Họ vốn tưởng Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn ở ngoài Lục Đạo Luân Hồi chỉ là một Chuẩn Thánh, nhưng giờ đây mới biết đã lầm to.

Có thể một quyền đánh bại Đế Tuấn, chỉ là một Chuẩn Thánh sao?

Quả thực, Chuẩn Thánh cũng có mạnh yếu khác biệt, Chuẩn Thánh mạnh mẽ chưa chắc không thể một chiêu đánh bại Chuẩn Thánh yếu kém.

Nhưng Đế Tuấn không phải là Chuẩn Thánh yếu kém, lại có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, vậy mà không tiếp được một chiêu.

Tại bộ lạc Hậu Thổ, Cộng Công đang tính toán trong lòng.

Cộng Công biết, Thiên Đình đang liên hợp các thế lực.

Theo việc Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn một quyền đánh bại Đế Tuấn, các thế lực cũng phải cẩn trọng cân nhắc.

Dưới Thánh Nhân đều là lâu la, nếu Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn có tu vi Hỗn Nguyên Thánh Nhân, vậy thì, Thiên Đình cũng chỉ là lũ lâu la.

Một đám lâu la liên hợp lại cũng chỉ chết nhanh hơn mà thôi.

Vả lại, thế lực quá yếu kém sẽ hạn chế sự tồn tại, không thể trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

Với Vu tộc mạnh mẽ hiện tại, lại có thêm thế lực cấp Thánh Nhân, kẻ dám đối địch với Vu tộc sẽ không còn nhiều nữa.

Thế lực cấp Thánh Nhân tại Hồng Hoang là một sự răn đe.

Mặc dù đã lộ ra thực lực của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, nhưng Vu tộc còn có Bàn Cổ Chân Thân làm át chủ bài.

Mười hai Tổ Vu đều có tu vi Chuẩn Thánh, hợp lực bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân tuyệt không kém Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, thậm chí còn mạnh mẽ hơn.

Thực ra, thực lực chân chính của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn không thể che giấu Hồng Quân, thậm chí Thái Thượng, Tiếp Dẫn và những người khác cũng có thể đoán ra.

Cộng Công ẩn giấu sức mạnh để đối phó với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, vì đã không thể che giấu, vậy thì cứ bạo lộ ra.

Hậu Thổ không biết hóa thân Luân Hồi của Cộng Công một quyền đánh bại Đế Tuấn, Cộng Công cũng không nói ra.

"Rốt cuộc Nữ Oa vẫn phải tạo người!" Cộng Công trong lòng thở dài.

Chương 164

Đại thế Thiên Đạo đã định Nữ Oa tạo người.

Nếu Hậu Thổ sớm hơn có Đạo Quả Tạo Hóa Pháp Tắc, chỉ sợ Thiên Đạo đã định Hậu Thổ tạo người.

Giờ đây, Hồng Quân chưa Hợp Đạo, Thiên Đạo chỉ là quy tắc, đại thế Thiên Đạo cũng do mỗi bên tự dùng thủ đoạn.

Đại thế Thiên Đạo đã định, Cộng Công cũng chẳng thể làm gì.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thể thay đổi đại thế Thiên Đạo, huống hồ Cộng Công chỉ là Chuẩn Thánh.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn tuy có tu vi Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng cũng không thể thay đổi đại thế Thiên Đạo.

Đại thế Thiên Đạo, cũng là thiên số đã định, thần thông không địch lại thiên số, dù là Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng đành bất lực.

Hiện giờ, Thiên Đạo đã định Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc, Cộng Công tuy trong lòng không cam, nhưng cũng chỉ có thể đối mặt với hiện thực.

Chúng sinh Hồng Hoang vô số, Đại năng cũng không biết bao nhiêu mà kể, tu luyện Tạo Hóa Đại Đạo không chỉ có một mình Nữ Oa, nhưng Nữ Oa lại nổi bật.

Đương nhiên, cũng có kế sách của Hồng Quân.

Nếu không có Hồng Quân âm thầm giúp đỡ Nữ Oa, Nữ Oa cũng không thể nhanh chóng tạo ra Nhân tộc, thiên mệnh chi nhân.

Hiện tại, muốn giành trước Nữ Oa để tạo người, là muốn nghịch thiên.

Nghịch thiên cũng chia ra thay đổi đại thế Thiên Đạo và tiểu thế Thiên Đạo.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân có năng lực thay đổi tiểu thế Thiên Đạo, nhưng cũng không thể tùy tiện thay đổi, một khi sơ suất sẽ có hậu quả đáng sợ.

Đúng như câu nói, thiên cơ bất khả tiết lộ, huống hồ thay đổi.

Còn về thay đổi đại thế Thiên Đạo, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không làm được.

Nhất thời, Cộng Công bắt đầu suy tính làm sao để chia công đức của Nữ Oa.

Dưới chân Bất Chu Sơn, Nữ Oa bước đi trong lòng bất an.

Sau khi có được Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Nữ Oa đã thành công biến Tạo Hóa Pháp Tắc thành Đạo Quả.

Cùng lúc đó, Tạo Hóa Linh Châu của nàng lại biến mất không thấy, nàng cũng có sự minh ngộ, biết rằng Tạo Hóa Linh Châu là do Hồng Quân ban tặng.

Hiển nhiên, Hồng Quân đang âm thầm giúp đỡ nàng.

"Công đức lớn lao gì đây?

Lão sư cũng hy vọng ta hoàn thành nó sao!" Nữ Oa khổ sở suy tư.

Nữ Oa biết có một công đức lớn, nhưng lại không thể lĩnh ngộ được, khiến nàng khổ não.

Bất tri bất giác, nàng đã đến dưới chân Bất Chu Sơn, Nữ Oa trong lòng giật mình.

Bất Chu Sơn là đại bản doanh của Vu tộc, với thân phận Nữ Oa mà đến Bất Chu Sơn, không chừng sẽ gặp phiền phức lớn.

Khi Nữ Oa định rời đi, nàng lại cảm ứng được một cỗ sức mạnh Nhân Đạo.

"Luân Hồi Nhân Đạo chi lực!" Nữ Oa không khỏi kinh ngạc.

Chà, Luân Hồi do phân thân Cộng Công diễn hóa, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn lại là hóa thân của Cộng Công, nên việc cảm ứng được Nhân Đạo chi lực dưới chân Bất Chu Sơn cũng không có gì lạ.

Khi thần thức của Nữ Oa tiếp xúc với Nhân Đạo chi lực mà nàng cảm ứng được, nàng đã thu được một số tin tức.

Nhân tộc?

Trong những tin tức Nữ Oa có được, có việc Hậu Thổ hai lần tạo người thất bại, và cả một số lý giải của Cộng Công về việc tạo người.

Cùng lúc đó, một cỗ Nhân Đạo chi lực gia trì lên người Nữ Oa, nàng cũng không hề kháng cự.

Giờ khắc này, trong lòng Nữ Oa bỗng nhiên khai sáng.

"Hồng Hoang ắt có Nhân tộc." Nữ Oa lẩm bẩm tự nói.

Ngay lập tức, Nữ Oa lấy ra Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy.

Nàng trộn Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy lại với nhau, vận dụng Tạo Hóa Đại Đạo, Nữ Oa bắt đầu nặn người đất.

Có được kinh nghiệm từ hai lần tạo người thất bại của Hậu Thổ, khiến Nữ Oa bớt đi một số đường vòng.

Luân Hồi Nhân Đạo chi lực cũng có giúp đỡ Nữ Oa.

Nữ Oa biết Cộng Công và Hậu Thổ sẽ chia một phần công đức, nhưng vì để đảm bảo việc tạo người thành công, nàng cũng không bận tâm chia sẻ công đức cho Cộng Công và Hậu Thổ.

Lúc này, Nữ Oa không thể vì cái nhỏ mà mất cái lớn.

Việc tạo người không phải trò đùa, Hậu Thổ đã hai lần thất bại.

Mặc dù Tạo Hóa Đại Đạo của Nữ Oa vượt xa Hậu Thổ, nhưng nàng cũng không dám chắc sẽ thành công.

Chia ra một chút công đức có thể tăng tỷ lệ thành công, nàng cũng cam tâm.

Người đất đầu tiên Nữ Oa nặn theo hình tượng của chính mình.

Phải mất hơn nửa ngày, Nữ Oa mới hoàn thành người đất đầu tiên.

Sau đó, lại theo hình tượng Phục Hy nặn một người đất.

Thời gian nặn người đất thứ hai ngắn hơn rất nhiều so với người đất thứ nhất.

Sau đó, Nữ Oa theo hình tượng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi, Bạch Trạch, thậm chí cả Cộng Công và Hậu Thổ mà nặn người đất.

Mỗi khi nặn xong một người đất, Nữ Oa lại cảm ngộ sâu sắc hơn về Tạo Hóa Đại Đạo, tốc độ nặn người đất kế tiếp cũng nhanh hơn rất nhiều.

Bất tri bất giác, Nữ Oa đã nặn ba ngàn người đất.

Lúc này, Nữ Oa lấy ra một sợi dây tiên, đó là một Thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Cầm sợi dây tiên trong tay, Nữ Oa quất vào bùn nhão, tức thì, từng cục bùn nhỏ bay tứ tán, rơi xuống đất hóa thành một người đất.

Mặc dù chất liệu đều như nhau, đều là Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy, nhưng ba ngàn người đất do Nữ Oa tự tay nặn lại có căn cước tốt hơn một chút.

Khi đã có mười mấy vạn người đất, Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy cũng đã cạn kiệt.

Nữ Oa đành phải dừng tay.

Nàng thở một hơi vào mười mấy vạn người đất, tức thì, từng người đất đều sống lại.

Từng cá thể Nhân loại đều linh tuệ vô cùng, hoàn toàn không giống với tác phẩm tạo người hai lần của Hậu Thổ.

"Từ nay về sau, các ngươi là Nhân tộc." Nữ Oa mở lời.

Mười mấy vạn người đều quỳ bái, miệng hô Thánh Mẫu.

Bởi vì Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo, cho nên, Nữ Oa ít nhất cũng hưởng ba thành khí vận của Nhân tộc.

Dù Nhân tộc không nhận Nữ Oa làm Thánh Mẫu, ba thành khí vận đó cũng không thể thiếu.

Hiện tại, Nữ Oa chiếm khí vận của Nhân tộc lại vượt quá bảy thành.

Chà, khí vận Nhân tộc quá nhỏ, Nữ Oa cũng không bận tâm.

Đừng nói chiếm bảy thành khí vận Nhân tộc, dù là mười thành, Nữ Oa cũng không sao, rốt cuộc so với khí vận Thiên Đình thì kém xa.

Chà, sự xuất hiện của Nhân tộc đã hoàn thiện Chu Thiên, hoàn thiện Luân Hồi, đối với Thiên Đạo cũng có lợi ích lớn lao.

So với công đức Cộng Công diễn hóa Luân Hồi có được, Nữ Oa lần này sáng tạo Nhân tộc lại có hơn không kém.

Rốt cuộc Cộng Công chỉ là phân thân diễn hóa Luân Hồi, nếu là bản thể, công đức có được sẽ khác rồi.

Chỉ thấy, công đức lớn lao từ trời giáng xuống, hơn chín thành

công đức rơi xuống người Nữ Oa.

Một phần công đức còn lại rơi xuống người Cộng Công và Hậu Thổ.

Tam Hôn Công Đức Thiên Địa Nhân gộp lại, cũng không bằng công đức tạo người.

Nữ Oa trực tiếp hấp thu công đức để đề thăng tu vi.

Cùng với việc hấp thu công đức, tu vi của Nữ Oa không ngừng đề thăng.

Chương 165

Khi Nữ Oa cảm thấy Hỗn Nguyên Đạo Quả đã gần trong gang tấc, công đức lại dùng hết, khiến nàng uất ức.

"Nếu không có Cộng Công và Hậu Thổ chia sẻ công đức của ta, có lẽ ta đã một lần thành Thánh." Nữ Oa thầm nghĩ.

Chà, Cộng Công và Hậu Thổ có thể có được công đức, cũng là vì đã giúp đỡ Nữ Oa rất nhiều trong việc tạo người.

Nếu không có sự giúp đỡ của Cộng Công và Hậu Thổ, Nữ Oa lần này cũng chưa chắc đã tạo người thành công.

Thiên Đạo đã định đại thế Nữ Oa tạo người, nhưng Nữ Oa một lần thành công, hay thất bại vài lần, lại là tiểu thế.

Ngoài trời, trong Tử Tiêu Cung.

Cảm thụ khí vận của bản thân tăng lên, Hồng Quân cũng thầm vui mừng trong lòng.

Nữ Oa không một lần thành Thánh, cũng khiến Hồng Quân thở phào nhẹ nhõm.

Khi Cộng Công và Hậu Thổ muốn chia sẻ công đức của Nữ Oa, Hồng Quân cũng không ngăn cản, cũng là để Nữ Oa bớt được một chút công đức, tránh việc Nữ Oa một lần thành Thánh.

Nếu Nữ Oa thành Thánh, Hồng Hoang sẽ có hai Thiên Đạo Thánh Nhân, Hồng Quân muốn Hợp Đạo sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

Trước khi Thiên Đạo Thánh Nhân thứ hai xuất hiện, là cơ hội tốt nhất để Hồng Quân Hợp Đạo.

Một khi có Thiên Đạo Thánh Nhân thứ hai, độ khó Hợp Đạo của

Hồng Quân sẽ tăng lớn.

Nếu có nhiều Thiên Đạo Thánh Nhân hơn, thì càng khỏi phải nói.

Ngay lập tức, Hồng Quân sốt ruột truyền âm khắp Hồng Hoang, tuyên bố muốn Giảng Đạo lần thứ ba.

Cùng với truyền âm của Hồng Quân khắp Hồng Hoang, vô số sinh linh hướng về Tử Tiêu Cung.

Tuy nhiên, Tử Tiêu Cung nằm ngoài Hỗn Độn ở ba mươi ba tầng trời, cường giả cấp Đại La Kim Tiên muốn đến cũng không dễ dàng.

Tại Thiên Đình, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập tức xuất phát, xuyên qua nhật nguyệt tinh thần, tiến vào Hỗn Độn ngoài trời.

Sau lưng hai người Đế Tuấn, có Thập Đại Yêu Thần và rất nhiều Đại Yêu, Khổng Tuyên cũng ở trong đó.

Tại Phượng Tê Sơn, Nữ Oa cũng xuất quan, cùng Phục Hy đồng hướng ra ngoài trời.

Sau khi sáng tạo Nhân tộc, Nữ Oa an trí mười mấy vạn Nhân loại dưới chân Phượng Tê Sơn, để Thiên Đình che chở Nhân tộc ba ngàn năm.

Sau đó, nàng bế quan, một lần đột phá Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nữ Oa thân là Oa Hoàng của Thiên Đình, huynh trưởng Phục Hy lại là Hy Hoàng của Thiên Đình, nàng mở miệng, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng nể mặt.

Nhân tộc vốn do Nữ Oa sáng tạo, dù Nữ Oa không mở lời, Thiên Đình cũng sẽ chiếu cố ít nhiều.

Hiện tại, số lượng Nhân tộc quá ít, từng người đều yếu kém, khí vận cũng không lớn, cho nên, Nữ Oa cũng không coi trọng, Thiên Đình cũng không coi trọng.

Hấp thu công đức tạo người, tu vi của Nữ Oa cách Hỗn Nguyên Thánh Nhân chỉ một bước ngắn.

Lần bế quan này, nàng cũng không thể đột phá.

Vì Hồng Quân truyền âm, Nữ Oa mới xuất quan.

Tại Côn Luân Sơn, Tam Thanh cũng đã rời đi.

Tại Bắc Minh, một con Côn to lớn không biết mấy ngàn dặm vọt lên khỏi mặt biển, hóa thành một con Kim Sí Đại Bàng Điểu, sải cánh bay về phía ngoài trời.

Tại U Minh Giới Huyết Hải, Minh Hà dẫn Ba Tuần, Đại Phạn Thiên, Đế Thích Thiên và mấy đệ tử khác rời đi.

Ngoài Hồng Hoang, giữa vô tận Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung như cũ cổ phác, Đạo vận lưu chuyển, huyền diệu vô cùng.

Lần này, số lượng người nghe đạo vượt quá một vạn.

Có Chuẩn Thánh, có Đại La Kim Tiên cấp, cũng có Thái Ất Kim Tiên cấp.

Tu vi thấp nhất là cấp Kim Tiên.

Như mười Thái tử Kim Ô của Thiên Đình, trừ Lục Áp, chín người còn lại đều đã đến.

Trên bồ đoàn lớn nhất ngồi Hồng Quân, sáu bồ đoàn nhỏ hơn một chút thì lần lượt ngồi Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Những người còn lại chỉ có thể đứng.

Ánh mắt Hồng Quân lướt qua các thính giả, cũng không nói nhiều, trực tiếp bắt đầu giảng đạo.

Vừa mở miệng, Hồng Quân đã giảng về Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Dù là Chuẩn Thánh, nghe Hỗn Nguyên Đạo Quả cũng cảm thấy thâm sâu vô cùng.

Thái Thượng lĩnh ngộ được khoảng bảy thành, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn sáu thành.

Chuẩn Đề và Nữ Oa lại chỉ có năm thành.

Còn những người đứng nghe, có thể lĩnh ngộ một hai thành đã là không tồi.

Những ai có Đại La Đạo Quả, cũng chỉ có thể lĩnh ngộ được chút ít bề ngoài.

Hơn chín thành người đều như trong mây trong sương.

Những người có chút lĩnh ngộ thì vẻ mặt vui mừng, cũng có người mày ủ mặt ê, nhiều hơn là vẻ mờ mịt.

Cùng với việc Hồng Quân giảng về Hỗn Nguyên Đạo Quả, trời giáng hoa loạn, đất trỗi kim liên, tường vân thụy khí, tử khí ngàn điều, lại có tiên âm từng trận, vô số sự huyền diệu.

Giữa không trung, diễn hóa ra những cảnh tượng quang quái lục ly, sâm la vạn tượng.

Không hiểu Hỗn Nguyên Đạo Quả mà Hồng Quân giảng, nhưng nhìn những dị tượng khi Hồng Quân giảng đạo, cũng có thể lĩnh ngộ được một số bàng môn tả đạo.

Đại Đạo ba ngàn, bàng môn cũng có chính quả.

Những người có thể đến Tử Tiêu Cung nghe Hồng Quân giảng đạo, ít nhiều đều có thu hoạch.

Cùng với việc giảng đạo, khí vận của Hồng Quân cũng ngày càng mạnh mẽ.

Vừa giảng đạo, Hồng Quân vừa âm thầm kiểm tra khí vận trên người.

Mọi việc đều nằm trong dự liệu của Hồng Quân.

Chỉ cần khí vận không xảy ra vấn đề lớn, sau lần giảng đạo này, Hồng Quân cũng có thể Hợp Đạo.

Tuy Hồng Quân hiện tại Hợp Đạo cũng là Thiên Đạo, Thiên Đạo không phải là y, nhưng chỉ là tạm thời.

Chỉ cần sau này có khí vận, y có thể từng chút một chưởng khống Thiên Đạo.

Nếu chỉ là một phần nhỏ của Thiên Đạo, có thể ảnh hưởng đại thế Thiên Đạo.

Nếu chưởng khống Thiên Đạo, có thể quyết định đại thế Thiên Đạo.

Chà, Thiên Đạo chí công, khi Thiên Đạo bị người khác ảnh hưởng hoặc chưởng khống, cũng sẽ có tư tâm, đối với Hồng Hoang chưa chắc là chuyện tốt.

Trong khi Hồng Quân giảng đạo, thời gian không ngừng trôi qua.

Cũng không biết đã bao lâu, Hồng Quân giảng đạo xong xuôi.

"Các ngươi có điều gì muốn hỏi không?" Hồng Quân hỏi.

"Lão sư, có bao nhiêu phương pháp thành Thánh?" Thái Thượng, đệ tử đầu tiên của Hồng Quân, cũng là người đầu tiên mở lời hỏi.

"Đại Đạo ba ngàn, đều có thể thành Thánh, nhưng quy nạp lại có ba loại: Một là dĩ lực chứng Đạo, hai là trảm Tam Thi, ba là công đức thành Thánh." Dĩ lực chứng Đạo, muốn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, phải phá tan xiềng xích Thiên Đạo.

Muốn trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, lại phải phá tan Hỗn Độn.

Lựa chọn con đường dĩ lực chứng Đạo, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân dễ dàng hơn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nếu phá tan xiềng xích Thiên Đạo, một khi thành Thánh, dù không bằng Thiên Đạo, cũng chẳng kém là bao.

Công đức thành Thánh không cần nói nhiều, trảm Tam Thi hầu như tất cả những người nghe đạo đều lựa chọn.

Rốt cuộc, Hồng Quân cũng là trảm Tam Thi thành Thánh.

Công đức đối với Hồng Quân chỉ là hỗ trợ.

Lần giảng đạo trước, Hồng Quân đã giảng về pháp trảm Tam Thi, nhưng chỉ giảng về chém thiện ác, không giảng về chém chấp niệm.

Chương 166

Lần này lại giảng về chém chấp niệm.

Trảm Tam Thi rất khó khăn, tốt nhất nên dùng Tiên Thiên Linh Bảo để ký thác Tam Thi, nhưng Tiên Thiên Linh Bảo lại không nhiều.

Còn việc dùng Hậu Thiên Linh Bảo, Công Đức Linh Bảo, hoặc phân thân có căn cước tốt để ký thác Tam Thi, đều không bằng Tiên Thiên Linh Bảo hoặc Tiên Thiên Linh Căn.

Trong số các thính giả có mặt, có thể lấy ra ba Tiên Thiên Linh Bảo thì lại rất ít.

"Lão sư, sau khi trảm Tam Thi, có cần Tam Thi hợp nhất không?" Thái Thượng lại lần nữa mở lời hỏi.

Nghe câu hỏi của Thái Thượng, sắc mặt Hồng Quân cũng biến đổi.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn và những người khác, không ai không sững sờ.

Tam Thi hợp nhất?

Trước khi Thái Thượng mở miệng hỏi, mọi người thực sự không nghĩ đến Tam Thi hợp nhất.

Thế là, tất cả đều nhìn về phía Hồng Quân, chờ đợi y trả lời.

"Tam Thi có thể hợp nhất." Hồng Quân trả lời.

"Không biết Lão sư có pháp Tam Thi hợp nhất không?" Thái Thượng tiếp tục hỏi.

"Mỗi người có mỗi pháp riêng, vi sư giảng đạo, có thể từ trong Đạo mà lĩnh ngộ ra pháp, tùy duyên vậy." Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Lúc này, trong lòng Hồng Quân lại không bình tĩnh, không ngờ Thái Thượng lại hỏi về Tam Thi hợp nhất.

Hồng Quân truyền lại pháp trảm Tam Thi, nhưng lại không truyền lại pháp Tam Thi hợp nhất.

Không có Tam Thi hợp nhất, dù có chém Tam Thi cũng không cách nào thành Thánh.

Nghe câu trả lời của Hồng Quân, trừ một số rất ít người, tất cả đều cho rằng pháp Tam Thi hợp nhất phải dựa vào lĩnh ngộ, Hồng Quân không thể truyền thụ.

Thái Thượng và một số người trong lòng lại có những suy nghĩ riêng, gần như đều khẳng định Hồng Quân có pháp Tam Thi hợp nhất, chỉ là không truyền xuống mà thôi.

Trên Bất Chu Sơn, mười hai Tổ Vu tề tựu.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng đã đến Bất Chu Sơn.

"Hồng Quân sau lần giảng đạo này sẽ lấy thân Hợp Đạo sao?" Đế Giang hỏi Cộng Công.

Chúc Dung, Huyền Minh và những người khác đều sắc mặt ngưng trọng.

Một khi Hồng Quân Hợp Đạo, đối với Vu tộc tuyệt không phải chuyện tốt.

Hồng Quân sẽ nói Thiên Đạo không hoàn chỉnh, vì để bổ toàn Thiên Đạo, y hy sinh, vĩ đại.

Sau khi Hợp Đạo, Hồng Quân là Thiên Đạo, Thiên Đạo không phải Hồng Quân.

Nhưng Cộng Công lại biết không phải vậy.

Hợp Đạo chỉ là bước đầu tiên, Hồng Quân sẽ chưởng khống

Thiên Đạo.

“Hồng Quân đã bắt đầu Giảng Đạo lần thứ ba, thời gian của ta không còn nhiều nữa.” Cộng Công trầm giọng.

Dù thế nào đi nữa, Cộng Công cũng phải ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân trầm mặc một lúc, rồi mở lời: “Ta chưởng Tạo Hóa Ngọc Điệp, đáng hành công đức giáo hóa.

Sau ba lần giảng đạo, ta sẽ lấy thân Hợp Đạo, bổ toàn Thiên Đạo.” Vừa nghe Hồng Quân nói, mọi người đều kinh hãi.

Thiên Đạo năm mươi, diễn hóa bốn mươi chín, ẩn đi một, bởi vậy mà không toàn vẹn.

Cái "một" bị ẩn đi đó là một tuyến sinh cơ.

Nếu Hồng Quân Hợp Đạo, có lẽ sẽ mất đi một tuyến sinh cơ đó, hoặc cũng có thể khiến chúng sinh dễ dàng hơn mà có được một tuyến sinh cơ.

“Lão sư, sau khi Hợp Đạo, ngài có còn là Thiên Đạo không?” Nguyên Thủy hỏi.

Nhìn sâu vào Nguyên Thủy một cái, Hồng Quân nhàn nhạt nói: “Sau khi Hợp Đạo, Hồng Quân là Thiên Đạo, Thiên Đạo không phải Hồng Quân.

Ta chỉ quản đại vận của thiên thế.

Đến khi Đại Đạo hưng thịnh, có Thánh xuất hiện, ta sẽ lập Thánh để thuận ứng Thiên Đạo.

Thánh Nhân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nguyên thần ký thác Thiên Đạo, vạn kiếp bất diệt.

Dưới Thánh Nhân đều là lâu la.” Khi lời Hồng Quân vừa dứt,

Thông Thiên nhịn không được mở lời hỏi: "Kính hỏi Lão sư, số lượng Thánh Nhân có giới hạn không?" "Dưới Đại Đạo, mười hai là viên mãn.

Dưới Thiên Đạo, chín là cực số.

Bởi vậy, có chín vị Thánh.

Môn hạ ta có bảy Thánh vị." Hồng Quân nói.

Nữ Oa mở lời: "Kính hỏi Lão sư, ai có thể thành Thánh?" Hồng Quân lật tay một cái, trên tay xuất hiện bảy đạo Hồng Mông Tử Khí.

"Đây là Hồng Mông Tử Khí, cơ hội của Đại Đạo, có được nó có thể thành Thánh." Suy nghĩ một chút, Hồng Quân khẽ động tay, một đạo Hồng Mông Tử Khí đưa cho Thái Thượng, sau đó, lại một đạo cho Nguyên Thủy, rồi đến Thông Thiên.

"Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, thân có công đức khai thiên, sau này có công đức giáo hóa, có thể thành Thánh." Có được Hồng Mông Tử Khí, Tam Thanh đều mừng rỡ hiện ra sắc mặt.

Kế tiếp, Hồng Quân lại ban cho Nữ Oa một đạo Hồng Mông Tử Khí, nói: "Nữ Oa có đại công đức, đại tạo hóa, có thể thành Thánh." Nữ Oa tạo người là công đức lớn nhất sau khi Bàn Cổ khai thiên, ngay cả việc Cộng Công diễn hóa Luân Hồi cũng không sánh bằng.

Có đại công đức, quả nhiên không sai.

Sau khi ban cho Tam Thanh và Nữ Oa mỗi người một đạo Hồng Mông Tử Khí, Hồng Quân không còn động tĩnh.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau.

Tam Thanh và Nữ Oa đều là đệ tử của Hồng Quân, dĩ nhiên là thế, tuy là đệ tử ký danh.

Thế là, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quỳ xuống: "Lão sư từ bi, xin ban

cho hai đệ tử một đạo Hồng Mông Tử Khí.” Nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Hồng Quân dường như có chút do dự, một lát sau, thở dài một hơi, nói: “Thôi được.

Sau này các ngươi tự lập bàng môn, cũng hành giáo hóa, có đại công đức, đại nghị lực, có thể thành Thánh.” Lời vừa dứt, Hồng Quân vung tay, cũng ban cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mỗi người một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Bảy đạo Hồng Mông Tử Khí chỉ còn lại một đạo.

Những người có được Hồng Mông Tử Khí đều ngồi trên bồ đoàn, cũng đều là đệ tử của Hồng Quân.

Lúc này, mọi người sao lại không biết huyền cơ của sáu bồ đoàn đó.

Hồng Vân và Côn Bằng hối hận không thôi, sớm biết bồ đoàn có liên quan đến Thánh vị, hai người họ đã không nhường cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nhìn đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng trong tay Hồng Quân, Côn Bằng tiến lên một bước: “Lão sư, xin hãy thương đệ tử không dễ dàng, ban cho đệ tử đạo cơ chứng Đạo cuối cùng.” “Xin Lão sư từ bi, ban xuống đạo cơ chứng Đạo.” Mọi người cũng nhao nhao cầu xin.

Khẽ nhíu mày, Hồng Quân than thở nói: “Thôi được!” Cùng với một động tác tay của Hồng Quân, đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng bay lượn một vòng, lại bị Hồng Vân có được.

Thấy đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng bị Hồng Vân có được, mọi người đều cảm thấy Thiên Đạo bất công, nhưng đều không dám biểu lộ.

Trong số mọi người, Côn Bằng trong lòng lại phẫn nộ không thể kìm nén, y vốn có chỗ ngồi, nhưng vì Hồng Vân nhường chỗ mà bị

buộc phải nhường, lại còn nhìn đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng.

Vì Hồng Vân nhường chỗ khiến Côn Bằng mất đi chỗ ngồi, mà Hồng Vân lại có được đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng, khiến Côn Bằng nhìn Hồng Vân với ánh mắt oán độc.

Hồng Vân lại vui mừng khôn xiết, không chú ý đến ánh mắt không thiện ý của mọi người, và cả ánh mắt của Côn Bằng.

Trấn Nguyên Tử bên cạnh Hồng Vân lại lo lắng cho bạn tốt.

Chia xong Hồng Mông Tử Khí, Hồng Quân lại mở lời: "Ta nay sắp Hợp Đạo, bên cạnh có một số pháp bảo, ban cho các ngươi để phòng thân." Mọi người vừa nghe, tức thì đều đại hỉ.

Hồng Quân cũng không để ý đến mọi người, nhìn về phía Tam Thanh, nói: "Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, có công đức khai thiên, có thể có được Chí Bảo." Kế tiếp, Hồng Quân ban cho Thái Thượng Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ.

Nguyên Thủy có được Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên.

Thông Thiên thì có được Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, có thể bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Nếu Thánh Nhân bày trận, phi bốn Thánh không thể phá.

Thấy những gì Tam Thanh có được, mọi người không ai không đỏ mắt.

Hồng Quân bất luận ban Hồng Mông Tử Khí hay bảo vật cho Tam Thanh, đều chỉ nói một câu "do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, có đại công đức", cũng khiến người ta uất ức.

Những gì Thông Thiên có được tuy không phải Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận cực lớn.

Hồng Quân còn nói rõ, Thánh Nhân bày trận, phi bốn Thánh không

thể phá.

Chương 167

Nếu Tam Thanh thành Thánh, Thông Thiên bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều thành Thánh, thì cũng chỉ có ba Thánh Nhân.

Trong mắt mọi người, Tam Thanh là một thể, Thái Thượng và Nguyên Thủy chắc chắn sẽ giúp Thông Thiên.

Hồng Quân lại ban cho Nữ Oa mấy pháp bảo: "Nữ Oa, ban cho ngươi Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Đỉnh, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thiên Hoa Diệu Trụy Kỳ." Nữ Oa tuy không có được Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại có ba Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng khiến người ta đỏ mắt.

Rốt cuộc Nữ Oa cũng là đệ tử thân truyền của Hồng Quân.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại mắt thèm thuồng nhìn, thấy Hồng Quân lại không có ý ban bảo, cũng lại quỳ xuống cầu bảo.

"Lão sư từ bi, hai đệ tử thân ở nơi Tây Phương bần tích, xin Lão sư ban cho pháp bảo hộ thân." Chuẩn Đề mở lời.

Thế là, Hồng Quân ban cho Tiếp Dẫn một Lưu Ly Bảo Tràng, Lục Căn Thanh Tịnh Trúc và Bát Bảo Công Đức Trì, lại ban cho Chuẩn Đề Gia Trì Thần Xử.

So với pháp bảo Tam Thanh và Nữ Oa có được, những gì Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có được thực sự kém quá nhiều.

Khi mọi người đang suy nghĩ có nên mở lời cầu bảo hay không, Hồng Quân đã mở lời: "Ngoài cung có một Phân Bảo Nham, ta đã đặt pháp bảo của mình lên đó.

Những linh bảo đó ta giữ lại cũng không có tác dụng, các ngươi có thể dựa vào vận khí mà tự lấy." Theo lời Hồng Quân vừa dứt, mọi người tranh tiên khủng hậu lao ra khỏi Tử Tiêu Cung.

Trong Hỗn Độn cách Tử Tiêu Cung không xa, có một khối nham thạch, bảo quang trùng trùng.

Thái Thượng là người đầu tiên đến, Thái Ất Phất Trần trong tay vung một cái, thu vào mấy chục Tiên Thiên Linh Bảo.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều thu được không ít Tiên Thiên Linh Bảo.

Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng thu được không ít linh bảo.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác, có người có thu hoạch, có người lại không.

Có một số Tiên Thiên Linh Bảo hóa thành lưu quang rời khỏi Phân Bảo Nham, bay về phía Hồng Hoang, rơi vào khắp nơi trong Hồng Hoang, hữu duyên thì có thể có được.

Bảo vật được Hồng Quân đặt trên Phân Bảo Nham, tuy không có Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nguyên Thủy có được Hạnh Hoàng Kỳ, một trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Khi không còn bảo vật, Phân Bảo Nham cũng hóa thành Hỗn Độn chi khí.

Cùng lúc đó, trong Tử Tiêu Cung truyền ra thanh âm của Hồng Quân: "Thiên Đạo, Hợp!" Chính là Hồng Quân đã bắt đầu Hợp Đạo.

Trên Hồng Hoang Đại Địa, Bất Chu Sơn, mười hai Tổ Vu tề tựu.

Trừ Cộng Công ra, mười một Tổ Vu còn lại đều chưa tu luyện ra nguyên thần.

Cộng Công lúc này đã dùng nguyên thần thao khống mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Mười hai Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh hợp lực bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có uy năng hủy thiên diệt địa, lại thêm mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên, càng không thể nghĩ bàn.

Điều đáng sợ hơn là, khi Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vừa được bày ra, lại còn liên kết với bản nguyên của Bất Chu Sơn.

"Hồng Quân muốn Hợp Đạo, chúng ta hãy luyện hóa thiên địa." Cộng Công nói.

Bất Chu Sơn chống đỡ thiên địa, cũng là hạch tâm của Hồng Hoang.

Hiện nay, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tuy chưa triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, nhưng uy năng cũng đã đáng sợ, dù là Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không dám coi thường.

Dùng Đô Thiên Thần Sát Đại Trận liên kết với bản nguyên Bất Chu Sơn, có thể hơi luyện hóa thiên địa.

Hành động này có nhân quả lớn, nghiệp lực lớn, nhưng lại tăng thêm độ khó Hợp Đạo của Hồng Quân.

Vả lại, luyện hóa thiên địa cũng có lợi cho việc cảm ngộ Thiên Đạo.

"Oanh!", "Oanh!", "Oanh!".....

Giờ phút này, mười hai Tiên Thiên Ma Thần đều hóa thành cự nhân ức vạn trượng, bao quanh Bất Chu Sơn.

Cùng với việc Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thành hình, vô số Thiên Thần Lôi loạn xẹt, lại có Thần Sát chi khí bao phủ toàn bộ Bất Chu Sơn.

Bản nguyên Bất Chu Sơn cũng đang chấn động.

Tức thì, toàn bộ Bất Chu Sơn khẽ rung chuyển, khiến thiên địa bất ổn.

Vô biên vĩ lực từ Bất Chu Sơn phát ra, bắt đầu luyện hóa thiên địa.

Nhất thời, tại biên duyên Hồng Hoang xuất hiện địa thủy hỏa phong.

Luyện hóa thiên địa có thể khiến Hồng Hoang càng ổn cố hơn, cũng có thể khiến vạn vật quy về Hỗn Độn.

Hiện nay, Cộng Công và những người khác hợp lực luyện hóa thiên địa lại không thể khiến Hồng Hoang ổn cố, cũng chỉ có thể khiến Hồng Hoang quy về Hỗn Độn.

Đương nhiên, dùng phương pháp này để luyện hóa Hồng Hoang thành Hỗn Độn cũng không thực tế.

Không cần Đại năng ngăn cản, khi nghiệp lực tích lũy đủ lớn, sẽ có Thiên Khiển giáng xuống.

Tại biên duyên Hồng Hoang, phương Đông.

Một con Thanh Long thân dài trăm vạn trượng xuất hiện, trấn áp địa thủy hỏa phong đang hoành hành.

Thanh Long cũng là tu vi Chuẩn Thánh, trấn áp Đông Cực, vì Long tộc mà gánh nhân quả, mưu cầu công đức.

Ba tộc Long Phượng Kỳ Lân gây ra đại kiếp, nhân quả cực lớn, nghiệp lực thâm trọng, bởi vậy, Thanh Long cũng phát hạ đạo thệ, vĩnh sinh vĩnh thế trấn thủ Đông Cực Hồng Hoang.

"Vu tộc muốn hủy diệt Hồng Hoang sao?" Thanh Long kinh nộ không thôi.

Mười hai Tổ Vu đã phát huy Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đến một

mức độ khủng bố, lại thêm bản nguyên Bất Chu Sơn, mà lại đang luyện hóa thiên địa.

Mười hai Tổ Vu cuối cùng sẽ chịu Thiên Khiển mà vẫn lạc, lại còn phá hoại Hồng Hoang rất lớn, chỉ sợ một Lượng Kiếp cũng không thể khôi phục.

Thanh Long không hiểu.

Vu tộc từ trước đến nay đều coi Bàn Cổ là phụ thần, Hồng Hoang do Bàn Cổ khai sáng.

Huống hồ, cách luyện hóa thiên địa như vậy là đang tìm chết.

Dù kịp thời thu tay, cũng đã có đại nhân quả và đại nghiệp lực, nhìn thế nào cũng chẳng có lợi ích gì.

Thanh Long lại không biết Hồng Quân muốn Hợp Đạo, Vu tộc lại vì để ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo.

Không hiểu, Thanh Long cũng đành không nghĩ nữa, dốc toàn lực trấn áp địa thủy hỏa phong, đây cũng là một đại công đức.

Cực Nam, Chu Tước xuất hiện.

Cực Tây, Bạch Hổ xuất hiện.

Cực Bắc, Huyền Vũ xuất hiện.

Lại có Kỳ Lân Thánh Thú trấn thủ đại địa.

Trừ mấy đại Thánh Thú, cũng có Đại năng xuất thủ, như Bắc Hải Huyền Quy.

Còn về phân thân Hải Hoàng của Cộng Công, và hóa thân Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, thì đều không xuất thủ.

Tam Thanh và những người khác vừa về Hồng Hoang, phát hiện Vu tộc đang luyện hóa thiên địa.

“Vu tộc điên rồi sao?” Đông Hoàng Thái Nhất đại kinh.

Thái Thượng dường như có điều suy tư.

“Xem ra, Vu tộc biết Hồng Quân Lão sư muốn Hợp Đạo, hành động này là để ngăn cản Lão sư Hợp Đạo.” Tiếp Dẫn nói.

“Thiên Đạo không toàn vẹn, Hồng Quân Hợp Đạo là đại từ bi, chúng ta đi đến Bất Chu Sơn.” Thường Hi nói.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đội Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn khuyết trên đầu, Thiên Đạo thần quang bao phủ toàn thân.

Hình chiếu ba ngàn pháp tắc hiển hiện, ngưng tụ thành hình chiếu Thiên Đạo.

Quan sát kỹ, hình chiếu Thiên Đạo tàn khuyết không toàn vẹn.

Thiên Đạo năm mươi, diễn hóa bốn mươi chín, ẩn đi một, đó là một tuyến sinh cơ.

Hồng Quân một khi Hợp Đạo, không chỉ trở thành một phần của Thiên Đạo, có thể ảnh hưởng đến đại thế Thiên Đạo ở một mức độ nhất định, mà còn đại biểu cho một tuyến sinh cơ.

Như vậy, đối địch với Hồng Quân khó có được một tuyến sinh cơ, có được sự giúp đỡ của Hồng Quân dễ dàng có được một tuyến sinh cơ.

Chỉ thấy, hơn nửa thân thể Hồng Quân đã dung nhập vào Thiên Đạo.

Chương 168

Trong quá trình Hợp Đạo, khí vận trên người Hồng Quân cũng đang tiêu hao nhanh chóng.

"Khí vận đủ để ta Hợp Đạo." Hồng Quân vừa Hợp Đạo, vừa cảm nhận sự biến hóa của khí vận trên người.

Đột nhiên, khí vận trên người Hồng Quân tiêu hao nhanh hơn rất nhiều, khiến y đại kinh thất sắc.

"Tình huống gì vậy?" Hồng Quân đại hãi.

Cùng với việc khí vận tiêu hao nhanh chóng, Hồng Quân lại chưa chắc có thể Hợp Đạo thành công.

Nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo khẽ động, Hồng Quân cũng xem trộm thiên cơ, biết được mười hai Tổ Vu đang lợi dụng Bất Chu Sơn luyện hóa thiên địa.

"Vu tộc tốt lắm, phá hoại đại sự của ta." Sắc mặt Hồng Quân âm trầm vô cùng, lửa giận trong lòng đã không thể kìm nén.

Có mười hai Tổ Vu này ra tay, Hồng Quân cũng chưa chắc có thể Hợp Đạo.

Vạn nhất Hợp Đạo thất bại, muốn Hợp Đạo lại sẽ rất khó khăn.

Hợp Đạo cần tiêu hao đại khí vận, khí vận của Hồng Quân đã tiêu hao rồi.

Vả lại, Hồng Quân đã giảng Hỗn Nguyên Đạo Quả, ban xuống bảy đạo Hồng Mông Tử Khí, và cả Tiên Thiên Chí Bảo các loại.

Nếu Hợp Đạo thất bại, đợi Tam Thanh và những người khác đều thành Thánh, Hồng Quân cũng chẳng còn ưu thế lớn nữa.

Hơn nữa, Hồng Quân hiện tại ngay cả một Tiên Thiên Chí Bảo cũng không có, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng không.

Trừ Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn khuyết ra, Hồng Quân đã không thể lấy ra mấy pháp bảo nữa rồi.

Một khi Hợp Đạo thất bại, Hồng Quân cau chặt mày, ánh mắt âm lãnh.

Lúc này, bản thể Hồng Quân muốn giáng lâm Hồng Hoang Bất Chu Sơn, diệt mười hai Tổ Vu, nhưng đang trong quá trình Hợp Đạo, ngay cả một hình chiếu đi Hồng Hoang cũng không làm được.

Hiện tại, Hồng Quân cũng chỉ có thể đặt hy vọng vào Thái Thượng và những người khác.

Thái Thượng và các Đại năng khác đã về Hồng Hoang, cũng biết Vu tộc đang luyện hóa thiên địa.

Ngăn cản Vu tộc là một đại công đức, có thể lấy lòng Hồng Quân, lại còn nhất cử lưỡng tiện.

Hồng Quân trong lòng không khỏi hối hận, quá sơ suất rồi, không ngờ mười hai Tổ Vu lại ra tay.

Hồng Quân Hợp Đạo chỉ cần thời gian ngắn, nhưng mười hai Tổ Vu lại nắm bắt được thời cơ tốt.

Gần Bất Chu Sơn, hóa thân Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn của Cộng Công đã ngăn chặn không ít Đại năng.

Biết Vu tộc đang ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo, trong số các Đại năng từ Tử Tiêu Cung trở về Hồng Hoang, cũng có không ít người đang suy nghĩ.

Hồng Quân Hợp Đạo thực sự là chuyện tốt ư?

Hồng Quân là Thiên Đạo, Thiên Đạo không phải Hồng Quân, phải

chăng đại kiếp không xuất hiện?

Có lẽ, sau khi Hồng Quân Hợp Đạo, trong thời gian ngắn sẽ như vậy, nhưng còn về lâu dài thì sao!

Vạn nhất Hồng Quân chưởng khống Thiên Đạo, Thiên Đạo Thánh Nhân đối với y cũng chỉ là lũ lâu la mà thôi!

Lúc này, trừ Cộng Công ra, mười một Tổ Vu còn lại, từng người một tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần.

Thực ra, các Tổ Vu sớm đã có thể tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, nhưng lại bị Cộng Công ngăn cản, là vì giờ khắc này.

Cùng với việc mười một Tổ Vu dùng Tiên Thiên Ma Thần chi thể tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, từng đạo Thiên Khiển xuất hiện.

Lần xuất hiện mười một Thiên Khiển này, là lần đầu tiên kể từ khi Bàn Cổ khai thiên.

Oanh Long Long...

Thiên uy hoàng hoàng, kiếp vân tử hồng sắc khủng bố bao trùm toàn bộ Bất Chu Sơn.

Lúc này, chỉ có một mình Cộng Công thao khống mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên bày trận, mười một Tổ Vu còn lại đều thu tay.

Không còn cách nào, mười một Tổ Vu cùng lúc độ Thiên Khiển, nếu lại hợp lực bày trận, mười một Thiên Khiển sẽ dung hợp lại, uy lực sẽ tăng cường rất nhiều, chẳng khác gì tìm chết.

Chỉ một mình Cộng Công bày trận, luyện hóa thiên địa thực sự quá miễn cưỡng, cũng không thể kéo dài được bao lâu.

Chà, cùng với sự xuất hiện của mười một Thiên Khiển, Hồng Quân muốn Hợp Đạo lại càng khó khăn hơn.

Cộng Công trong lòng cũng có chút bất an, lần này làm chuyện quá

lớn.

Có thể khẳng định, bất luận Hồng Quân Hợp Đạo thành công hay thất bại, y cũng sẽ báo thù Vu tộc.

Chúc Dung và mười một Tổ Vu khác độ Thiên Khiển, cũng vô cùng hung hiểm.

Lại có không ít Đại năng từ Tử Tiêu Cung trở về Hồng Hoang muốn ứng phó.

Do việc luyện hóa thiên địa, có đại nhân quả và đại nghiệp lực, cũng khiến uy lực của từng Thiên Khiển xuất hiện hiện nay tăng cường.

Dù Cộng Công sở hữu Thiên Phạt Chi Nhãn, nhưng cũng không yên tâm.

"Tuy rủi ro lớn, cái giá phải trả cũng không nhỏ, nhưng chỉ cần khiến Hồng Quân Hợp Đạo thất bại, thì cũng đáng giá." Cộng Công thầm nghĩ.

Lần Hợp Đạo này của Hồng Quân một khi thất bại, muốn Hợp Đạo lại sẽ khó khăn, đợi Tam Thanh và những người khác thành Thánh, sẽ chỉ càng khó hơn.

Chỉ thấy, Đế Giang, Chúc Cửu Âm và mười một Tổ Vu khác tản ra, giữ khoảng cách.

Dựa vào thân thể cường hãn, cùng với vũ khí Tiên Thiên cấp, có thần thông và pháp tắc, từng Tổ Vu bắt đầu độ Thiên Khiển.

Tiếng sấm chấn động thiên địa, từng đạo Thiên Khiển Thần Lôi đánh xuống.

"Các ngươi Vu tộc to gan lớn mật, dám luyện hóa thiên địa." Một con Tam Túc Kim Ô khổng lồ từ xa bay tới, chính là Đông Hoàng Thái

Nhất.

Khi khoảng cách đến Bất Chu Sơn gần hơn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng biến trở lại nhân thân, tế Tiên Thiên Chí Bảo Đông Hoàng Chung, công kích Cộng Công.

Hiện nay, Đông Hoàng Thái Nhất không dám công kích Đế Giang và các Tổ Vu khác, cũng chỉ có thể công kích Cộng Công.

Vì Đế Giang và những người khác đang độ Thiên Khiển, nếu công kích Đế Giang và những người đó, cũng sẽ bị Thiên Khiển khóa chặt, đó không phải trò đùa.

"Bành!" Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn vung tay một đạo pháp lực ngăn chặn Đông Hoàng Chung.

Tam Thanh, Đế Tuấn, Phục Hy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Tây Vương Mẫu và các Đại năng khác, từng người một đều đã đến gần Bất Chu Sơn.

Chỉ dựa vào Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, muốn ngăn chặn nhiều Đại năng như vậy cũng không dễ dàng.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn tu vi tuy là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng khi ra khỏi Luân Hồi lại chỉ có thể trong thời gian ngắn phát huy chiến lực cấp Thánh Nhân.

Chà, cũng có một số Đại năng không xuất thủ, hoặc xuất công mà không xuất lực.

Trong Tử Tiêu Cung, sắc mặt Hồng Quân khó coi vô cùng.

Tam Thanh và những người khác từ Tử Tiêu Cung đến Hồng Hoang, rồi lại chạy đi Bất Chu Sơn, cũng cần không ít thời gian.

Thế là, Hồng Quân cố gắng làm chậm quá trình Hợp Đạo, vốn dĩ nên trong thời gian ngắn Hợp Đạo thành công hoặc thất bại, nhưng lại

cố gắng kéo dài thời gian hết mức có thể.

Lúc này, hơn nửa thân thể Hồng Quân đã dung nhập vào Thiên Đạo, nhưng khí vận trên người lại không đủ ba thành.

Hồng Quân biết, lần Hợp Đạo này đã định trước thất bại.

Khí vận không đủ rồi.

Trừ phi Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều thành Thánh, cộng thêm Vu tộc không gây chuyện, Hồng Quân mới có khả năng Hợp Đạo thành công.

Nhưng thành Thánh không hề dễ dàng.

Vu tộc đã gây ra đại sự, sẽ không dễ dàng thu tay.

"Vu tộc, mười hai Tổ Vu, Cộng Công." Trong mắt Hồng Quân tràn đầy phẫn hận, nghiến răng nghiến lợi, lửa giận trong lòng đã không thể kiềm chế.

Hồng Quân biết, Vu tộc lần này phá hoại chuyện tốt, chủ yếu là do Cộng Công.

Nếu không có Cộng Công, Vu tộc hẳn sẽ không làm như vậy.

Việc dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận liên kết bản nguyên Bất Chu Sơn, luyện hóa thiên địa, cùng với mười một Tổ Vu đồng thời độ Thiên Khiển, đều không phải chuyện có thể làm trong một thời gian ngắn, tất cả đều là mưu tính từ lâu.

Nói cách khác, từ sớm trước đó, Cộng Công đã bắt đầu tính toán từ lâu.

Vì để Hồng Quân Hợp Đạo thất bại, Vu tộc trả cái giá cũng không nhỏ.

Vu tộc gánh chịu đại nhân quả và đại nghiệp lực, mười một Tổ Vu đồng thời độ Thiên Khiển cũng có rủi ro cực lớn, không chừng sẽ

có vài Tổ Vu vẫn lạc.

Chương 169

Sớm biết sẽ như vậy, Hồng Quân đã không lấy ra bảy đạo Hồng Mông Tử Khí và rất nhiều bảo vật.

Đã ban tốt rồi, Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, thậm chí cả Hồng Vân, đều đã có được một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Thái Thượng và Nguyên Thủy có được Tiên Thiên Chí Bảo, Thông Thiên có Tru Tiên Kiếm Trận, Nữ Oa cũng có ba Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Những Tiên Thiên Linh Bảo mà Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có được cũng không tồi.

Ngược lại, Hồng Quân đã không còn pháp bảo nào nữa.

Lại còn, Hồng Quân đối mặt với chúng Đại năng muốn Hợp Đạo, kết quả lại Hợp Đạo thất bại, cũng khiến y mất không ít thể diện.

Có thể nói, Hồng Quân lần này đã chịu thiệt lớn, cả mặt mũi lẫn lợi ích đều mất.

Cảm thụ khí vận không ngừng lưu thất, Hồng Quân trong lòng thở dài, tuy không cam lòng, nhưng vẫn minh trí từ bỏ Hợp Đạo.

Đã biết lần Hợp Đạo này sẽ thất bại, thà rằng mất đi thêm nhiều khí vận, chi bằng kịp thời dừng tổn thất!

Cùng với việc Hồng Quân từ bỏ Hợp Đạo, hơn nửa thân thể đã dung nhập vào Thiên Đạo bắt đầu từng chút một tách rời ra.

Bởi vì Hồng Quân đã hoàn thành hơn nửa quá trình Hợp Đạo, vừa từ bỏ, y đã nguyên khí đại thương, thậm chí đạo hạnh cũng sẽ có phần giảm sút.

Khi hơn nửa thân thể dung nhập Thiên Đạo từng chút một tách rời ra, khí tức Hồng Quân hỗn loạn, sắc mặt cũng tái nhợt.

Cộng Công nhất tâm tam dụng, vừa thao khống hóa thân Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn chống đỡ từng Đại năng, vừa thao khống mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên, vừa chú ý mười một Tổ Vu còn lại độ Thiên Khiển.

Phát hiện không thể luyện hóa thiên địa nữa, Cộng Công cũng thu mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Nhìn lại Đế Giang và mười một Tổ Vu khác, Tổ Vu Thiên Ngô có tình cảnh tệ nhất.

Thấy vậy, Cộng Công vội vàng động dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, giảm nhẹ uy lực của Thiên Khiển phía trên Thiên Ngô.

Cảm thụ uy lực Thiên Khiển giảm nhẹ rất nhiều, Thiên Ngô cũng thở phào nhẹ nhõm, biết Cộng Công đã sử dụng Thiên Phạt Chi Nhãn.

Kế tiếp, lại thấy Huyền Minh tình cảnh không tốt lắm, Cộng Công lại lần nữa sử dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, giúp Huyền Minh giảm nhẹ uy lực Thiên Khiển.

Lần lượt sử dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, giảm nhẹ toàn bộ uy lực của mười một Thiên Khiển.

Khi mười một Thiên Khiển chi vân tiêu thất, Cộng Công thở phào nhẹ nhõm, mười một Tổ Vu còn lại cũng đều thở phào nhẹ nhõm.

Lần độ Thiên Khiển này, Đế Giang và những người khác đều bị thương, vết thương có nhẹ có nặng.

May mắn có Cộng Công dùng Thiên Phạt Chi Nhãn giảm nhẹ uy lực Thiên Khiển, bằng không, chỉ sợ sẽ có Tổ Vu vẫn lạc.

Rốt cuộc, Đế Giang và những người khác tu luyện thành Tiên

Thiên Ma Thần chi thể độ lần Thiên Khiển thứ nhất, lần độ Thiên Khiển thứ hai, uy lực cũng lớn hơn lần trước.

Vả lại, vì hợp lực bày trận luyện hóa thiên địa, có đại nghiệp lực, lại khiến uy lực Thiên Khiển có phần tăng cường.

Điều khiến Đế Giang và những người khác cảm thấy uất ức là, họ đều không có Thiên Phạt Chi Nhãn.

Thiên Phạt Chi Nhãn không phải thứ có thể tùy tiện sở hữu.

Tình huống của Cộng Công đặc thù, có thể làm được, không có nghĩa là các Tổ Vu khác cũng có thể.

Giống như Cộng Công có thể dung nhập công đức vào bóng tối, hình thành phân thân, các Tổ Vu khác không làm được.

Đông Hoàng Thái Nhất và các Đại năng khác, mười hai Tổ Vu không hề e ngại, nhưng kế tiếp phải đối mặt với lửa giận của Hồng Quân.

Trên Bất Chu Sơn, rất nhiều cường giả đều có mặt.

Vu tộc trừ Cộng Công và mười hai Tổ Vu khác ra, còn có một số Đại Vu và rất nhiều Tiểu Vu, cũng có gia nhập Thần Đình.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu, Hi Hòa và các Đại năng khác đều có mặt.

"Oanh!" Một cỗ khí thế khủng bố từ ba mươi ba tầng trời giáng xuống, dưới khí thế đó, ngay cả Chuẩn Thánh cũng run rẩy.

Khí thế Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Ẩn chứa vô biên lửa giận.

Minh Hà ánh mắt chăm chú nhìn Cộng Công, khóe môi hiện lên một nụ cười lạnh.

“Vu tộc không biết sống chết, dám luyện hóa thiên địa, ngăn cản Hồng Quân Thánh Nhân Hợp Đạo, thật sự là tự tìm diệt vong.” Không chỉ Minh Hà nói vậy, trong số các Đại năng có mặt, đa số đều nghĩ như thế.

Hồng Quân phẫn nộ cũng không còn tọa trấn Tử Tiêu Cung, bản thể đã đến Hồng Hoang.

Thiên Đạo Thánh Nhân tại Hồng Hoang có thể độn thổ.

Bởi vậy, khi Hồng Quân vừa tiến vào Hồng Hoang, trong nháy mắt đã đến Bất Chu Sơn.

Ngự trên chín tầng mây, bồ đoàn đạo chân.

Tử khí đông vạn vạn dặm, tường vân che khuất trời đất, thụy khí tươi đẹp, lại có thiên hoa loạn trụy, Đại Đạo chi âm từng trận.

Hồng Quân tay cầm một cây trúc trượng, đứng trên vân đoan, hai mắt thờ ơ phủ thị mười hai Tổ Vu, cuối cùng dừng lại trên người Cộng Công.

“Mười hai Tổ Vu tội nghiệt ngập trời, nghiệp lực quấn thân.

Cộng Công hôm nay sẽ hóa thành tro bụi, mười một Tổ Vu còn lại mười vạn năm không được rời khỏi Bất Chu Sơn.” Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Hợp Đạo thất bại khiến Hồng Quân trong lòng phẫn nộ không thể kìm nén.

Giết mười hai Tổ Vu hậu quả quá nghiêm trọng, chà, giết một Tổ Vu thì Hồng Quân có thể chịu đựng được.

Bởi vậy, y quyết định diệt Cộng Công.

Theo lời Hồng Quân vừa dứt, không ít Đại năng có mặt đều lộ vẻ mừng rỡ, như Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Nếu Cộng Công vẫn lạc, Đế Giang và mười một Tổ Vu khác mười vạn năm không thể rời khỏi Bất Chu Sơn, thì đó là cơ hội tuyệt vời cho Thiên Đình.

"Cộng Công vừa chết, khoảng cách giữa Thiên Đình ta và Vu tộc cũng sẽ thu hẹp lại.

Mười một Tổ Vu còn lại bị khốn ở Bất Chu Sơn mười vạn năm, đủ để Thiên Đình thống nhất Yêu tộc, siêu việt Vu tộc." Đế Tuấn thầm nghĩ trong lòng.

"Có thể thống nhất Yêu tộc, rồi diệt Vu tộc, có thể trở thành nhân vật chính duy nhất của Hồng Hoang." Đông Hoàng Thái Nhất thầm nghĩ.

Càng nghĩ, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất càng kích động.

Tam Thanh, Côn Bằng, Minh Hà và những người khác, cũng đều có suy nghĩ riêng, hoặc vui mừng hoặc lo lắng.

"Muốn đánh giết ta sao?

Vậy cũng phải xem ngươi có bản lĩnh đó không." Cộng Công lạnh lùng cười.

Khi quyết định ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo, Cộng Công đã biết sẽ phải đối mặt với lửa giận của Hồng Quân.

Dưới Thánh Nhân đều là lâu la, nhưng Cộng Công hiện nay cũng có chút tự tin.

Vả lại Bất Chu Sơn, nếu Hồng Quân ra tay chiến đấu với mười hai Tổ Vu dẫn đến Bất Chu Sơn bị hủy, Hồng Quân cũng sẽ phải gánh chịu đại nhân quả và đại nghiệp lực, không chừng sẽ khiến Hồng Quân mất đi Thánh vị.

Hóa thân Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn của Cộng Công liên kết

Lục Đạo Luân Hồi, lại có thể trong thời gian ngắn phát huy chiến lực cấp Thánh Nhân.

Nếu Hồng Quân và Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn chiến đấu, dẫn đến Lục Đạo Luân Hồi băng hội, y cũng sẽ phải gánh chịu đại nhân quả và đại nghiệp lực.

Cuối cùng, Cộng Công và các Tổ Vu còn lại bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân.

Mười hai Tổ Vu đều là tu vi Chuẩn Thánh, đều sở hữu Tiên Thiên Ma Thần mang huyết mạch Bàn Cổ, đều có Hỗn Độn Nguyên Thần.

Hợp lực triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, thực lực còn mạnh hơn cả Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn.

Ngoài ra, Cộng Công còn có một số bố trí khác.

Tóm lại, Cộng Công cũng có sự nắm chắc để kéo Hồng Quân cùng chôn vùi.

"Vu tộc ta đỉnh thiên lập địa, chớ nói một Thiên Đạo Thánh Nhân, Thiên Đạo cũng không thể khiến mười hai Tổ Vu ta khuất phục.

Cùng lắm thì chết, quay về thiên địa mà thôi." Cường Lương nói.

Vu tộc chỉ quỳ lạy Bàn Cổ, dù là Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thể khiến Vu tộc khuất phục.

Thà đứng mà chết, chứ không quỳ mà sống.

Sở hữu huyết mạch Bàn Cổ, ắt phải một lòng tiến tới, dĩ lực chứng Đạo.

"Dưới Thánh Nhân đều là lâu la.

Chương 170

Chuẩn Thánh cũng chỉ là lâu la mạnh hơn một chút mà thôi.

Dưới sự chà đạp của nhân lực, mặc cho lâu la giãy giụa thế nào cũng vô ích.

Nghịch thiên, chỉ là một trò cười." Hồng Quân lạnh lùng cười.

Tiên Thiên Ma Thần chi thể sở hữu huyết mạch Bàn Cổ, lại có Hỗn Độn Nguyên Thần, tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đều đến tầng thứ tám, trong mắt Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng chỉ là lâu la.

Dưới sự thao khống của Cộng Công, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn bước một bước, đã đến trước mặt Hồng Quân.

Cùng lúc đó, Tam Xoa Kích của Cộng Công cũng xuất hiện trong tay Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn.

Cùng với việc Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn vung tay, sổ Sinh Tử và bút Phán Quan xuất hiện phía sau y.

Hình chiếu Lục Đạo Luân Hồi cũng xuất hiện.

Lục Đạo chi lực cường đại gia trì lên thân.

Đối mặt với Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, Hồng Quân khinh thường cười một tiếng.

Tuy Hợp Đạo thất bại khiến Hồng Quân nguyên khí đại thương, nhưng đã khôi phục được hơn nửa.

"Nếu Luân Hồi đại thành, hóa thân Cộng Công có thể một trận chiến với ta.

Nhưng hiện nay, Luân Hồi thậm chí còn chưa bao phủ toàn bộ U

Minh Giới, huống hồ bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.” Hồng Quân trong lòng lạnh lùng cười.

Ngay lập tức, Hồng Quân dùng trúc trượng trong tay đánh về phía Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn.

Bởi vì ở Bất Chu Sơn, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn lại liên kết Lục Đạo Luân Hồi, cho nên, Hồng Quân cũng có chút bó tay bó chân.

Hồng Quân không dám phá hủy Bất Chu Sơn và Lục Đạo Luân Hồi.

“Bành!” Tam Xoa Kích và trúc trượng giao phong, sức mạnh đủ để hủy thiên diệt địa lại biến mất vô hình, không gây phá hoại cho Hồng Hoang.

Hồng Quân và Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn mỗi người lùi một bước, nhìn qua có vẻ thế quân lực địch.

Tuy nhiên, Hồng Quân không hề dùng toàn lực, hơn nữa trúc trượng trong tay y chỉ là một Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn lúc này cũng không dễ chịu.

Tuy Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn có chiến lực cấp Thánh Nhân, nhưng Cộng Công lại không thể phát huy hoàn toàn.

Do ở ngoài Lục Đạo Luân Hồi, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng chỉ có thể trong thời gian ngắn phát huy chiến lực cấp Thánh Nhân, lại không thể giao chiến lâu dài với Hồng Quân.

Các Đại năng như Tam Thanh đứng một bên quan chiến, không ai không kinh hãi.

Hai thế lực cấp Thánh Nhân chiến đấu, dư ba cận kề cũng có thể khiến Chuẩn Thánh bị thương.

Sức mạnh pháp tắc Luân Hồi xuất hiện trên người Luân Hồi Cứu

Khổ Thiên Tôn.

Tiếp đó, Tam Xoa Kích vung lên, Lục Đạo chi lực ào ạt áp chế Hồng Quân.

Hồng Quân tế Tạo Hóa Ngọc Điệp, hàng ngàn vạn sức mạnh pháp tắc xuất hiện, thêm vào Thiên Đạo vĩ lực, chặn lại một kích của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn.

Kế tiếp, Hồng Quân và Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn lại chiến đấu vài hiệp.

Ban đầu, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn có thể thế quân lực địch với Hồng Quân, nhưng nhanh chóng rơi vào hạ phong.

Mới chiến đấu mười mấy hiệp, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn đã không chống đỡ nổi.

Có thể tại Hồng Hoang chiến đấu mười mấy hiệp với Thiên Đạo Thánh Nhân, đã là không tệ rồi.

Mặc dù Hồng Quân cố gắng hết sức khống chế, nhưng trận chiến vẫn không thể tránh khỏi việc phá hoại Bất Chu Sơn và Lục Đạo Luân Hồi, chỉ là phá hoại không lớn.

Lại đấu thêm vài hiệp, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn thất bại.

Trước khi Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn thất bại, mười hai Tổ Vu đã bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Vô biên Thần Sát chi khí ngưng tụ.

Mười hai Tổ Vu tề tâm hiệp lực, triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân.

Chỉ thấy, dưới tác dụng của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, mười hai Tổ Vu tụ lại một chỗ, triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân.

Không phải mười hai Tổ Vu lần đầu tiên triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, nhưng lại mạnh mẽ hơn lần trước.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cương liệt bại vong, Thập Nhị Tổ Vu đã hợp lực triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân.

Vì thực lực Cộng Công là cường đại nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, nên y điều khiển Bàn Cổ Chân Thân.

Dưới sự khống chế của Cộng Công, Bàn Cổ Chân Thân duy trì ở độ cao mười hai vạn chín ngàn sáu trăm trượng.

Làn da màu đồng cổ, dung mạo thô kệch, tóc tai tán loạn, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, ẩn chứa sức mạnh vô tận.

Tam Xoa Kích trong tay Bàn Cổ Chân Thân hóa thành một cây búa khổng lồ.

Đồng thời, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên vừa xuất hiện, tạm thời hợp nhất trong tay Bàn Cổ Chân Thân, biến thành Thập Tam Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Chân đạp Thập Tam Phẩm Luân Hồi Tử Liên, tay cầm Khai Thiên Phủ do Tam Xoa Kích hóa thành, Bàn Cổ Chân Thân song nhãn ngưng thị Hồng Quân.

Mắt phải diễn hóa thành Thái Dương, mắt trái diễn hóa thành Thái Âm, Lực Chi Pháp Tắc quán xuyên toàn thân.

Đối mặt với Bàn Cổ Chân Thân, Hồng Quân cũng sững sờ.

“Bàn...

Bàn Cổ?” Hồng Quân thực sự không ngờ Thập Nhị Tổ Vu lại triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân.

Không chỉ Hồng Quân kinh ngạc, tất cả sinh linh nhìn thấy Bàn Cổ Chân Thân đều kinh ngạc.

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân là bí mật của Vu tộc, ngay cả Đại Vu cũng không hề hay biết.

“Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân sao?” Đế Tuấn không dám tin.

Dù cách mấy trăm dặm, y vẫn có thể cảm nhận được uy thế khủng bố của Bàn Cổ Chân Thân.

Khi cảm nhận uy thế của Bàn Cổ Chân Thân, ngay cả Tam Thanh cũng tâm thần bất ổn.

“Không thể ngờ Vu tộc lại ẩn giấu một thủ đoạn như vậy.” “Tuy mười hai Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh hợp lực triệu hoán, nhưng thực lực Bàn Cổ Chân Thân lại kham bỉ Hỗn Nguyên Thánh Nhân.” “Uy thế của Bàn Cổ Đại Thần ư?” “Khủng bố đến mức này!” ...Lúc này, sắc mặt Hồng Quân âm tình bất định.

Trước Bất Chu Sơn, Hồng Quân đã hạ quyết tâm, muốn giết Cộng Công, vây khốn Đế Giang cùng mười một Tổ Vu khác tại Bất Chu Sơn mười vạn năm.

Tuy nhiên, Hồng Quân đã đánh giá thấp Vu tộc quá nhiều.

Hồng Quân cho rằng phiền toái lớn nhất là Cộng Công hóa thân Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, nhưng lại không ngờ Thập Nhị Tổ Vu có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, điều này thực sự nằm ngoài dự liệu.

Đối mặt với Bàn Cổ Chân Thân, Hồng Quân có áp lực không nhỏ trong lòng.

Dù thực lực xấp xỉ, thậm chí Hồng Quân còn mạnh hơn một chút, nhưng sự sợ hãi Bàn Cổ lại ẩn sâu trong nội tâm y.

Không, Hồng Quân cũng không thể cứ thế rời đi.

Nếu không thể giết Cộng Công, vây khốn Đế Giang và mười một Tổ Vu khác ở Bất Chu Sơn mười vạn năm, Hồng Quân lại sẽ mất mặt.

“Hồng Quân, ngươi vốn là một con Khúc Thiện, đạt được tạo hóa, vọng tưởng chưởng khống Thiên Đạo, dám khi dễ Thập Nhị Tổ Vu ta ư?” Bàn Cổ Chân Thân phát ra giọng của Cộng Công.

Âm thanh như sấm sét, vô số sinh linh đều nghe thấy.

Sinh linh nghe lời Cộng Công nói, không ai không kinh ngạc.

Căn cước của Hồng Quân là một con Khúc Thiện?

Hồng Quân hợp đạo vì muốn chưởng khống Thiên Đạo?

“Căn cước của lão sư là một con Khúc Thiện sao?

Lại muốn chưởng khống Thiên Đạo?” Nữ Oa trên mặt kinh nghi bất định.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng, Minh Hà và các vị khác đều nhìn nhau.

Trong lòng Hồng Quân cũng không bình tĩnh, căn cước của y là một bí mật, y tự cho rằng không ai trong Hồng Hoang biết, lại bị Cộng Công nói toạc ra.

Còn về việc Hồng Quân hợp đạo, y quả thực là vì muốn chưởng khống Thiên Đạo, nhưng y tự nhiên sẽ không nói ra, song cũng có một số Đại Năng đã có hoài nghi.

Giờ đây, Hồng Quân cũng không thể không thừa nhận, y đã luôn đánh giá thấp Cộng Công.

Chương 171

Còn về việc Cộng Công vì sao biết nhiều đến vậy, Hồng Quân cho rằng đó là do truyền thừa của Bàn Cổ.

Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu đều có truyền thừa của Bàn Cổ, ở một số nơi trong Hồng Hoang, hoặc trong một số Tiên Thiên Linh Bảo, cũng có một số truyền thừa mà Bàn Cổ lưu lại.

Giống như Tạo Hóa Ngọc Điệp, cũng có thể là truyền thừa của Bàn Cổ.

Vu tộc có Bàn Cổ Điện do tim Bàn Cổ hóa thành.

Bất Chu Sơn là do xương sống Bàn Cổ hóa thành.

Tất cả đều có thể ẩn chứa truyền thừa của Bàn Cổ.

"Bàn Cổ đáng ghét." Hồng Quân thầm hận trong lòng.

Không, Hồng Quân cũng không nói thêm nữa, điều quan trọng nhất lúc này là ứng phó với Bàn Cổ Chân Thân cường đại.

Chỉ thấy, Bàn Cổ Chân Thân chân đạp Thập Tam Phẩm Luân Hồi Tử Liên, tay cầm Khai Thiên Phủ do Tam Xoa Kích hóa thành, thi triển Khai Thiên Cửu Thức tấn công Hồng Quân.

Cộng Công vốn không thể thi triển hết Khai Thiên Cửu Thức, nhưng giờ đây Bàn Cổ Chân Thân lại có thể.

Ánh búa đủ sức khai thiên tích địa xé rách thiên địa, chém về phía Hồng Quân.

Tuy chỉ là thức thứ nhất của Khai Thiên Cửu Thức, nhưng uy lực đã khủng bố.

"Ầm!" Hồng Quân dùng Trúc Trượng chặn lại đòn búa thứ nhất

của Bàn Cổ Chân Thân, nhưng khá chật vật bị đánh bay mấy ngàn mét.

Nhìn lại Trúc Trượng trong tay Hồng Quân, linh quang đã ảm đạm, xuất hiện một vết nứt nhỏ.

Sau một đòn búa, Bàn Cổ Chân Thân lại vung một đòn nữa, đó là thức thứ hai của Khai Thiên Cửu Thức.

Khai Thiên Cửu Thức, mỗi thức mạnh hơn thức trước.

Uy lực thức thứ hai vượt xa thức thứ nhất.

Vì khí tức Hồng Quân đã bị Bàn Cổ Chân Thân khóa chặt, nên việc tránh né ánh búa Khai Thiên hầu như không thể.

"Rắc!" Đòn búa thứ hai của Bàn Cổ Chân Thân khiến Trúc Trượng trong tay Hồng Quân đứt thành hai đoạn.

Hồng Quân uất ức, nếu Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ còn trong tay, y cũng sẽ không chật vật đến vậy.

Còn có một nguyên nhân là Hồng Quân hợp đạo thất bại, nguyên khí đại thương, chưa hoàn toàn khôi phục!

Khi Bàn Cổ Chân Thân phát động tấn công, Thập Nhị Tổ Vu đều phải chịu gánh nặng.

Thập Tam Phẩm Luân Hồi Tử Liên liên kết Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, cũng liên kết Lục Đạo Luân Hồi, có thể giúp Bàn Cổ Chân Thân duy trì lâu hơn.

Từng đòn búa liên tiếp, mỗi đòn đều ẩn chứa Lực Chi Pháp Tắc, phá diệt tất cả, chém giết vạn vật.

Một lực có thể phá vạn pháp.

Trong thể nội Bàn Cổ Chân Thân, mười hai Hỗn Độn Nguyên Thần, Nguyên Thần Cộng Công có tu vi cấp Đại La Kim Tiên, còn

Nguyên Thần của mười một Tổ Vu khác lại rất yếu ớt, dù sao cũng mới tu luyện ra không lâu.

Bàn Cổ Chân Thân, Khai Thiên Cửu Thức, Khai Thiên Phủ do Tiên Thiên Chí Bảo hóa thành, Lực Chi Pháp Tắc, lại liên kết luân hồi, tất cả những yếu tố này đã phát huy sức mạnh đủ để khiến Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng phải động dung.

Hồng Quân lại tế ra mấy Pháp Bảo, nhưng đều bị Bàn Cổ Chân Thân một búa đánh nát.

Phải biết, khi Bàn Cổ khai thiên, không chỉ chém giết Tam Thiên Tiên Thiên Ma Thần, mà còn phá hủy không ít Tiên Thiên Chí Bảo.

Tam Thiên Tiên Thiên Ma Thần trong Thái Cổ Hỗn Độn, hầu như mỗi người đều có Bạn Sinh Chí Bảo, có một số bảo vật thậm chí siêu việt Tiên Thiên Chí Bảo.

Lúc này, Hồng Quân chật vật, Pháp Bảo tế ra cái này đến cái khác bị hủy.

Thần Thông Hồng Quân thi triển, cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Hồng Quân đã hoàn toàn rơi vào hạ phong.

May mắn là Cộng Công và Hồng Quân đều khống chế sức mạnh, nếu sức mạnh bộc phát hoàn toàn, toàn bộ Bất Chu Sơn chắc chắn sẽ tan nát, thậm chí toàn bộ Hồng Hoang đại địa cũng sẽ tan rã.

Sau mấy chục hiệp giao đấu, Hồng Quân đã toàn thân đầy tro bụi.

"Ầm!" Đánh tan Thiên Đạo Thần Quang Hồng Quân phát ra, Bàn Cổ Chân Thân một quyền đánh vào người Hồng Quân.

Chịu một quyền trầm trọng như núi của Bàn Cổ Chân Thân, Hồng Quân thảm thiết kêu một tiếng, lại hiện ra bản thể.

Ngay lập tức, một con Khúc Thiện thân dài ức vạn dặm xuất hiện giữa thiên địa.

Đúng như lời Cộng Công nói, căn cước của Hồng Quân là một con Khúc Thiện.

Con Khúc Thiện thứ nhất Hồng Hoang!

Thân dài ức vạn dặm, sinh vật khổng lồ cuộn quanh thiên địa, áp lực khủng bố khiến Chuẩn Thánh cũng khó mà bay lên, đành phải hạ xuống đại địa.

Nhìn thấy con Khúc Thiện lớn như vậy, Cộng Công cũng tặc lưỡi.

Trong mắt Hồng Quân tràn đầy lửa giận, cũng không biến lại thành hình người, trực tiếp dùng thân Khúc Thiện tấn công Bàn Cổ Chân Thân.

Do Cộng Công khống chế, Bàn Cổ Chân Thân chỉ có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm trượng, so với Khúc Thiện, tỏ ra nhỏ bé.

Để đáp lại, Cộng Công sử dụng Thần Thông Pháp Tướng Thiên Địa, khiến thân mình cao ức vạn trượng.

Khúc Thiện như một cây roi quất mạnh, Khai Thiên Phủ khổng lồ trong tay Bàn Cổ Chân Thân nghênh đón.

"Đang!" Một tiếng kim thiết giao minh, khiến không ít sinh linh yếu ớt màng nhĩ nứt toác.

Thân thể Khúc Thiện không hề bị thương, thực sự cường hoành.

Lúc này, Cộng Công và các Tổ Vu khác cũng sắp không chống đỡ nổi.

Chỉ riêng việc duy trì Bàn Cổ Chân Thân đã tiêu hao không ít, mà để Bàn Cổ Chân Thân phát huy chiến lực cấp Thánh Nhân, tiêu hao lại càng lớn hơn.

May mắn có Thập Tam Phẩm Luân Hồi Tử Liên câu thông Lục Đạo Luân Hồi, cộng thêm Cộng Công nắm giữ quyền hành luân hồi, nếu không, y cũng không thể kiên trì đến bây giờ.

Công thế điên cuồng của Hồng Quân, lần lượt bị Bàn Cổ Chân Thân đánh lui.

Sau mấy chục hiệp giao đấu, trên thân Hồng Quân đã có một vài vết thương.

"Ầm!" Thập Tam Phẩm Luân Hồi Tử Liên dưới chân Bàn Cổ Chân Thân không chịu nổi trước, tách ra thành Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên.

Ngay sau đó, Thập Nhị Tổ Vu cũng không chống đỡ nổi.

Chứng kiến Bàn Cổ Chân Thân khổng lồ băng hội.

Thập Nhị Tổ Vu rơi xuống Bất Chu Sơn, trừ Cộng Công còn có thể đứng vững, mười một Tổ Vu khác đều ngã xuống đất, từng người một mất đi sức chiến đấu.

Hồng Quân cũng từ hình dạng Khúc Thiện biến lại thành hình người.

Ánh mắt lạnh băng của Hồng Quân nhìn Cộng Công, tuy muốn giết Cộng Công, nhưng y lại không dám.

Trận chiến trước đó, đối với Bất Chu Sơn và Lục Đạo Luân Hồi đều có sự phá hoại, mang theo đại Nhân Quả và đại Nghiệp Lực, khiến khí vận của Hồng Quân cũng mất đi không ít.

Với khí vận hiện tại của Hồng Quân, nếu giết Cộng Công, e rằng y cũng sẽ khí số tận diệt.

Dù là Thiên Đạo Thánh Nhân, một khi khí số tận diệt, sẽ bị Thiên Đạo vứt bỏ, mất đi thánh vị.

Để giết Cộng Công mà mất đi thánh vị, Hồng Quân không dám làm.

"Không thể giết Cộng Công, cũng phải đoạt lấy bảo vật của y, rồi phong ấn y." Hồng Quân thầm nghĩ trong lòng.

"Hồng Quân, ngươi có thể giết ta, nhưng tốt nhất nên suy nghĩ kỹ càng." Cộng Công không chút che giấu uy hiếp.

Bất Chu Sơn, Lục Đạo Luân Hồi, có một La Hầu bị phong ấn, và cả khí vận Vu tộc, y đều nắm giữ...

Từ ánh mắt Cộng Công, Hồng Quân biết, nếu dồn Cộng Công vào bước đường cùng, y sẽ cá chết lưới rách.

Tuy Thánh Nhân bất tử bất diệt, nhưng cũng không phải tuyệt đối.

Nhìn thần sắc Cộng Công hiện tại, rõ ràng y có nắm chắc kéo Hồng Quân cùng bồi táng.

"Ngươi hẳn có một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp vỡ nhỉ!

Giao ra, cùng với Tiên Thiên Chí Bảo Tam Xoa Kích, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên." Hồng Quân lên tiếng.

Theo Hồng Quân, nhượng bộ, không giết Cộng Công, cũng không phong ấn Thập Nhị Tổ Vu.

Tuy không thể xác định, nhưng Hồng Quân có tám phần mười trở lên nắm chắc rằng Cộng Công sở hữu một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp vỡ.

Chương 172

Đối với mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp vỡ, Hồng Quân chí tại tất đắc.

Còn về Tam Xoa Kích, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, ngoài uy lực cực lớn, còn có thể trấn áp khí vận.

Vì hợp đạo thất bại, hoàn cảnh của Hồng Quân khá khó xử.

Bảy đạo Hồng Mông Tử Khí đã ban cho, Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Tru Tiên Tứ Kiếm, v.v., Hồng Quân cũng không tiện đòi lại.

Vì vậy, Hồng Quân tính thừa cơ hội này có được một Tiên Thiên Chí Bảo và hai Linh Bảo Tiên Thiên Cực Phẩm, như vậy, khi Tam Thanh thành thánh, ưu thế của Hồng Quân cũng sẽ lớn hơn một chút.

Hơn nữa, một khi Tam Xoa Kích, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Bạch Liên đều rơi vào tay Hồng Quân, khí vận của y cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

"Không thể nào." Cộng Công không chút do dự từ chối.

Dùng hai Tiên Thiên Chí Bảo và hai Linh Bảo Tiên Thiên Cực Phẩm đổi lấy một lúc an nhàn?

Cộng Công không thể chấp nhận.

Để Hồng Quân hợp đạo thất bại, cũng như ứng phó với cơn giận của Hồng Quân, Vu tộc đã tổn thất không nhỏ, nếu lại mất đi hai Tiên Thiên Chí Bảo và hai Linh Bảo Tiên Thiên Cực Phẩm, thực lực sẽ suy giảm, khí vận cũng sẽ bất ổn.

Giờ đây, Vu tộc không thể lùi nửa bước.

Hiện tại chỉ có Hồng Quân là một Thánh Nhân.

Nữ Oa đã sáng tạo ra Nhân tộc.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chưa biết ngày nào sẽ thành thánh, Thiên Đình cũng ngày càng cường đại, Vu tộc chỉ dựa vào Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn và Bàn Cổ Chân Thân, khó mà ứng phó.

Một con mắt màu đỏ tím xuất hiện ở mi tâm Cộng Công.

Sử dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, Cộng Công tức giận trừng Hồng Quân.

"Thiên Phạt Chi Nhãn của ngươi trước mặt ta vô dụng thôi." Hồng Quân nói.

Nếu Cộng Công là Thánh Nhân, Thiên Phạt Chi Nhãn có thể cấu thành uy hiếp đối với Hồng Quân, hoặc giả, Cộng Công lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc, thì với tu vi Chuẩn Thánh sử dụng Thiên Phạt Chi Nhãn cũng có thể tạo ra một chút uy hiếp đối với Hồng Quân.

Một luồng Thần Quang Thiên Khiển từ Thiên Phạt Chi Nhãn của Cộng Công phát ra, tấn công Hồng Quân, nhưng bị Thần Quang hộ thể của Hồng Quân chặn lại.

"Bây giờ ngươi đã biết sự chênh lệch giữa chúng ta rồi chứ!" Hồng Quân cười lạnh.

Điều khiến Hồng Quân bất ngờ là, Cộng Công lúc đó khóe miệng lại nở một nụ cười.

Không sai, Cộng Công đang cười, chứ không phải cười khổ.

Một cỗ sức mạnh Pháp Tắc xuất hiện trên người Cộng Công, hội tụ về Thiên Phạt Chi Nhãn ở mi tâm, khiến uy lực của Thiên Phạt Chi Nhãn không ngừng tăng cường.

"Kiếp Chi Pháp Tắc?

Sao có thể?" Hồng Quân mặt đầy kinh ngạc.

Trừ Kiếp Chi Ma Thần thời Thái Cổ, Hồng Quân chưa từng thấy ai lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc.

Muốn lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc phải thân ở trong đại kiếp, tốt nhất là Vô Lượng Lượng Kiếp.

"Ngươi xem, vận khí của ta không tồi, không, cũng phải cảm ơn ngươi." Cộng Công nói với Hồng Quân.

Dùng Đô Thiên Thần Sát Đại Trận luyện hóa thiên địa, sau đó mười một Tổ Vu trải qua Thiên Khiển, rồi chiến đấu với Hồng Quân, tất cả đều giúp Cộng Công lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc.

Quan trọng nhất, trong Huyền Tẫn Chi Môn ẩn chứa Kiếp Chi Pháp Tắc.

Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa Tam Thiên Đại Đạo, Huyền Tẫn Chi Môn dung hợp một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Cũng là Cộng Công vận khí tốt, nếu Huyền Tẫn Chi Môn không ẩn chứa Kiếp Chi Pháp Tắc hoàn chỉnh, y cũng không thể lĩnh ngộ.

Dù chỉ vừa mới lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc, còn xa mới viên mãn, càng không thể hình thành Đạo Quả, nhưng cũng khiến uy lực của Thiên Phạt Chi Nhãn tăng lên đáng kể, có thể tạo thành uy hiếp đối với Hồng Quân.

Với cục diện như vậy, Hồng Quân cũng không khỏi cau mày.

Mọi chuyện hoàn toàn thoát khỏi sự khống chế của Hồng Quân.

Hiện tại, Hồng Quân muốn đoạt lấy Tam Xoa Kích, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và các thứ khác, nhưng lại khó khăn, dù có được, cũng phải trả giá đắt.

Tuy không cam tâm, nhưng Hồng Quân cũng không thể không đối mặt với thực tế.

Không nói một lời, Hồng Quân Thuấn Di rời đi.

Đầu tiên là hợp đạo thất bại, giờ lại không làm gì được Thập Nhị Tổ Vu, đây là một đòn giáng không nhỏ vào uy vọng của Hồng Quân.

Thậm chí, sinh linh sẽ nghi ngờ câu nói "Thánh Nhân chi hạ giai vi lâu nghĩ" của y. ...Sau khi Hồng Quân rời đi, Tam Thanh và các vị khác nhìn nhau.

Ngay cả Hồng Quân cũng không làm gì được, Tam Thanh và các vị khác cũng không dám tự lượng sức mình nữa.

Ngay lập tức, Tam Thanh trở về Đông Côn Luân, Tây Vương Mẫu trở về Tây Côn Luân.

Côn Bằng trở về Bắc Minh.

Sau khi Hồng Quân rời đi, từng Đại Năng nối tiếp nhau rời đi.

Khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất định trở về Thiên Đình, lại bị Cộng Công chặn lại.

Ngoài Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, có một số Đại Năng khác cũng bị chặn lại, tất cả đều là những kẻ đã gây phiền toái cho Vu tộc trước Bất Chu Sơn của Hồng Quân.

"Muốn rời đi ư?

Không định để lại chút gì sao?" Cộng Công cười như không cười.

Trên trán Đế Tuấn và những người khác chảy mồ hôi lạnh.

Ngay cả Hồng Quân cũng không làm gì được, Đế Tuấn và những người khác càng không thể.

Trước đó đã đắc tội quá sâu, giờ đây, không trả giá một chút nào thì khó mà rời đi.

"Cộng Công Đạo hữu có ý muốn gì?" Đế Tuấn hỏi.

“Một trăm vạn tấn Tinh Thần Thần Thiết, ba Tiên Thiên Linh Bảo.” Cộng Công nói.

Vừa nghe yêu cầu của Cộng Công, trong lòng Đế Tuấn muốn chửi thề.

Tiên Thiên Linh Bảo đâu phải cỏ dại ven đường, Cộng Công vừa mở miệng đã đòi ba cái, một trăm vạn tấn Tinh Thần Thần Thiết càng kinh người hơn.

Một ngôi sao trên trời mỗi năm có thể sản sinh một khắc Tinh Thần Thần Thiết đã là tốt lắm rồi.

Một trăm vạn tấn Tinh Thần Thần Thiết là khái niệm gì chứ?

Thiên Đình có không ít Tinh Thần Thần Thiết, nhưng cộng lại cũng xa xa chưa đạt đến một trăm vạn tấn.

“Mười tấn Tinh Thần Thần Thiết, một Tiên Thiên Linh Bảo.” Suy nghĩ một chút, Đế Tuấn nói.

“Ngươi muốn hỏi Tam Xoa Kích trong tay ta có đồng ý không?” Cộng Công cười lạnh.

Đối mặt với sự bá đạo của Cộng Công, Đế Tuấn đành phải chấp nhận.

Tiếp theo, một số Đại Năng khác bị Cộng Công chặn lại cũng đều phải trả một cái giá nào đó. ...Uy danh Cộng Công càng vang dội Hồng Hoang.

Không ai còn phản đối khi gọi Cộng Công là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân, dù sao Cộng Công sở hữu một hóa thân cấp Thánh Nhân, và có Thiên Phạt Chi Nhãn.

Khi Cộng Công lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc, uy lực của Thiên Phạt Chi Nhãn đã vượt xa mức Chuẩn Thánh có thể chống đỡ, đủ sức

tạo thành uy hiếp đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Thực ra, Tam Xoa Kích của Cộng Công cũng là một hung binh cực mạnh, dù sao nó là sự dung hợp của Thí Thần Thương và Đoạn Ngọc Câu, cùng với một phần tạo hóa của Thập Nhị Phẩm Thanh Liên.

Về lý thuyết, Thí Thần Thương có thể đồ thánh, Tam Xoa Kích lại càng có thể.

Trở về Tử Tiêu Cung, sắc mặt Hồng Quân có chút tái nhợt.

Trải qua một trận chiến với Bàn Cổ Chân Thân, Hồng Quân cũng bị thương, vết thương không nhẹ, hiện giờ vẫn chưa hoàn toàn khôi phục.

Điều khiến Cộng Công bận tâm nhất là khí vận Vu tộc đã mất đi không ít.

Dù khí vận Vu tộc xa xa vượt qua Thiên Đình, nhưng Cộng Công cũng không quá lạc quan.

Lúc đó, một luồng linh quang, trong tay Cộng Công hóa thành một số tin tức.

Chương 173

"Nhân tộc đối với Vu tộc không có thiện cảm?" Cộng Công cau mày.

Cộng Công cũng biết, hiện tại không thể khiến toàn bộ Nhân tộc thân cận Vu tộc, mà chỉ có thể khiến một bộ phận Nhân tộc thân cận Vu tộc.

Hiện giờ, Nhân tộc chưa phải là nhân vật chính do Thiên Đạo định sẵn.

Cộng Công phái một số Tiểu Vu đến gần Phượng Tê Sơn, tiếp xúc Nhân tộc.

Y cố gắng xây dựng mối quan hệ tốt với Nhân tộc, nhưng không phải để lấy lòng Nhân tộc, mà là để mưu tính đường lui cho Vu tộc, chỉ là bố cục trước, tiện cho những kế hoạch sau này.

Đợi Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều thành thánh, lập trường của Nữ Oa có lẽ sẽ nghiêng về Yêu tộc, nhưng Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cùng với Hồng Quân, lập trường đều sẽ nghiêng về Nhân tộc.

Do đó, Cộng Công muốn tranh đoạt với Hồng Quân và các vị khác, thì phải mưu tính sớm.

Hiện tại, Nhân tộc khá đơn thuần, nhưng vì mối quan hệ đối địch giữa Vu tộc và Nữ Oa, nên các cấp cao của Nhân tộc đều ra lệnh phải xa lánh Vu tộc.

"Phải thay đổi cách nhìn của Nhân tộc đối với Vu tộc..." Cộng Công thầm tính toán trong lòng. ...Thiên Đình.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa bốn người

đang đàm luận.

“Thực lực Vu tộc quá mạnh, hóa thân của Cộng Công, cùng với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, đều có thể trong thời gian ngắn phát huy sức mạnh cấp Thánh Nhân, không phải Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hiện tại có thể chống lại được.” Đế Tuấn nói.

“Chỉ cần Oa Hoàng thành thánh, chúng ta cũng không e ngại Vu tộc.” Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Tu vi của Nữ Oa chỉ còn cách Hỗn Nguyên Thánh Nhân một bước, lại có một đạo Hồng Mông Tử Khí, không khó để thành thánh.

“Hồng Vân cũng có một đạo Hồng Mông Tử Khí.” Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Đông Hoàng Thái Nhất có ý đồ với đạo Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân.

Nếu có được Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân, Đế Tuấn cũng sẵn lòng nhường cho Đông Hoàng Thái Nhất, nếu Đế Tuấn muốn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng có thể nhường cho Đế Tuấn.

Trong lòng Nữ Oa cũng đang tính toán, y cũng muốn có đạo Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân, để dành cho Phục Hy.

Hồng Hoang đại địa, động thiên phúc địa vô số, lại lấy phương Đông là nhiều nhất.

Tại một nơi nào đó trên Đông Phương đại lục, một phúc địa cấp cao nhất, quanh năm mây mù bao phủ, một mảng hồng quang, ẩn ẩn có tiên cảnh hiển hiện trong đó.

Đây chính là Hỏa Vân Sơn, chỉ thấy, trên không trung có tiên hạc bay lượn, rừng núi nhiều linh thú, lại có kỳ hoa dị thảo vô số, cổ thụ quái đằng uốn lượn, càng có thác nước chảy dài như treo lên trời.

Sâu trong Hỏa Vân Sơn, có một động thiên, là một tiểu thiên thế giới.

Có một cung điện, tên là Hỏa Vân Cung.

Lúc đó, trong Hỏa Vân Cung có một người đang tu luyện, chính là Hồng Vân.

Hồng Vân là một lão hảo nhân nổi tiếng trong Hồng Hoang, làm bạn với mọi người, tấm lòng nhiệt thành, nhưng đạo pháp cũng tinh thâm, được vô số sinh linh tôn kính.

Một ngày, Hồng Vân đang luyện hóa nhục thân, ngưng luyện Nguyên Thần.

Bỗng nhiên, Hồng Vân tâm huyết dâng trào, y liền dừng tu luyện, bóp ngón tay thôi diễn.

Thôi diễn một lúc, sắc mặt Hồng Vân đại biến, y gặp một kiếp số, lại không thể tránh khỏi.

"Oanh!" Lúc đó, đại trận bên ngoài động thiên của Hồng Vân bị phá.

Tuy Hồng Vân có tính cách tốt, nhưng cũng không phải kẻ mặc cho người khác bắt nạt, giờ đây có người phá hủy trận pháp bên ngoài động phủ của y, rõ ràng là muốn làm địch với y.

Ngay lập tức, Hồng Vân thân hóa thành một đoàn hồng sắc vân khí bay ra Hỏa Vân Cung.

Ra khỏi Hỏa Vân Cung, Hồng Vân thấy một người, y cũng quen biết, chính là Côn Bằng.

"Nguyên lai là Côn Bằng Đạo hữu, Đạo hữu không ở Bắc Minh hưởng phúc, sao lại đến động phủ của ta, hủy hoại đại trận của ta, có đạo lý gì?" Hồng Vân lạnh lùng hỏi.

Côn Bằng lại nghiến răng nghiến lợi: "Hồng Vân, ngày xưa vì ngươi nhường chỗ cho hai kẻ Tây Phương kia, ta cũng sẽ không mất đi thánh vị, nếu ngươi giao ra Hồng Mông Tử Khí, ta sẽ không tính toán với ngươi nữa, nếu không, hôm nay trăng khuyết khó viên." Vừa nghe lời Côn Bằng, trong lòng Hồng Vân thầm kêu khổ.

Khi Hồng Quân lần đầu giảng đạo, Hồng Vân và Côn Bằng đều có một chỗ ngồi, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại bày ra vẻ thê thảm khổ sở, khiến Hồng Vân động lòng trắc ẩn, y liền nhường chỗ, vì việc nhường chỗ này, khiến Côn Bằng dưới áp lực cũng nhường chỗ.

Những người có chỗ ngồi đều trở thành đệ tử của Hồng Quân, được Hồng Mông Tử Khí và Pháp Bảo.

Côn Bằng sao có thể không hận Hồng Vân?

Nếu Hồng Vân cũng không có Hồng Mông Tử Khí, Côn Bằng cũng sẽ không phẫn nộ như vậy, nhưng Hồng Vân lại có Hồng Mông Tử Khí, khiến Côn Bằng giận từ trong lòng, ác từ gan mà sinh.

Hồng Mông Tử Khí là cơ sở của Đại Đạo, liên quan đến việc thành thánh, Hồng Vân đương nhiên sẽ không đưa cho Côn Bằng.

"Đạo hữu, Hồng Mông Tử Khí là do Hồng Quân Thánh Nhân ban tặng, có duyên với ta, không thể giao ra." Hồng Vân nói.

"Vậy thì chết đi!" Côn Bằng cũng không phí lời, trực tiếp động thủ.

Chỉ thấy, Côn Bằng vung tay giữa không trung vô số Quý Thủy Thần Lôi, lại có Thiên Yêu Thần Quang.

Đối mặt với công kích của Côn Bằng, Hồng Vân không dám lơ là, hiển lộ đỉnh thượng Tam Hoa và hung trung Ngũ Khí.

Trong tay Hồng Vân cũng xuất hiện một cây roi, là Tiên Thiên Linh Bảo được luyện chế từ Tiên Thiên Hồ Lô Đằng.

Cửu Cửu Hồng Vân Tiên tuy chỉ là một Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng uy lực cũng không nhỏ.

Vừa thi triển Thần Thông, Hồng Vân vừa vung Cửu Cửu Hồng Vân Tiên.

Tuy đều là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng bất kể Pháp Lực, Thần Thông, hay Pháp Bảo, Côn Bằng đều mạnh hơn Hồng Vân một bậc.

Hai người chiến đấu mấy chục hiệp, Hồng Vân không địch lại, liền thi triển độn pháp bỏ chạy.

Căn cước của Hồng Vân là đám mây ngũ sắc đầu tiên trong thiên địa, khi toàn lực thi triển độn pháp, tốc độ nhanh đến kinh người, Côn Bằng hóa thành Kim Sí Đại Bàng Điểu cũng khó mà đuổi kịp.

Một đám hồng vân rời khỏi Hỏa Vân Sơn, độn về phía Tây, phía sau lại là một con Kim Sí Đại Bàng Điểu đang đuổi theo.

Côn Bằng tuy mãi không đuổi kịp Hồng Vân, nhưng Hồng Vân cũng không thể cắt đuôi Côn Bằng.

Cứ thế một kẻ đuổi một kẻ chạy, thời gian không ngừng trôi.

Đột nhiên, một chiếc đại chung từ trên trời giáng xuống, bao trùm lấy Hồng Vân.

Trên thân chung có tượng nhật nguyệt tinh thần, lại có vạn yêu triều bái, thần quang càng chiếu rọi chư thiên, chính là Đông Hoàng Chung.

Trên mây, thân ảnh Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa xuất hiện.

"Ầm!" Hồng Vân khổ sở chống đỡ Đông Hoàng Chung, nhưng không thể thoát thân.

Côn Bằng đuổi kịp, sắc mặt âm trầm.

Bất kỳ ai trong số Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa đều không có thực lực dưới Côn Bằng.

Hóa thân Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn của Cộng Công cưỡi Đế Thính từ chân trời xa xa hát ca.

Nhìn Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, sắc mặt Đế Tuấn và những người khác cũng không tốt.

"Thất phu vô tội, hoài bích kỳ tội." Nhìn Hồng Vân một cái, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cảm thán.

Không chỉ Côn Bằng và Đông Hoàng Thái Nhất và các vị khác đố kỵ Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân, Cộng Công cũng vậy.

Tuy Cộng Công có một đạo Hồng Mông Tử Khí, nhưng y cũng không ngại nhiều thêm.

Vì vẫn luôn chú ý đến Hồng Vân, Côn Bằng và Đông Hoàng Thái Nhất và các vị khác, nên khi Côn Bằng vừa động thủ, Cộng Công cũng bắt đầu hành động.

Côn Bằng và những người khác không phát giác, nhưng Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn lại phát giác, Thái Nhất, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, Minh Hà và một số Đại Năng khác ẩn mình gần đó.

Hồng Mông Tử Khí động lòng người.

Nếu Hồng Vân là đệ tử của Hồng Quân, chỉ là đệ tử ký danh, thì việc động thủ phải suy nghĩ kỹ.

Còn về việc Hồng Vân có một chút Công Đức, khí vận cũng không nhỏ, nhưng lại không thể bảo toàn.

Hồng Vân làm bạn với mọi người, làm không ít việc tốt, cũng tích lũy được một chút Công Đức, những người có Công Đức trên thân, khí vận đều không quá nhỏ.

Do đó, giết Hồng Vân phải chịu không ít cái giá, nhưng, vì một đạo Hồng Mông Tử Khí, Côn Bằng sẵn lòng, Đông Hoàng Thái Nhất cũng sẵn lòng, Cộng Công cũng vậy.

Trong cục diện như vậy, trong mắt Hồng Vân đã tràn đầy tuyệt vọng.

"Hồng Vân, giao ra Hồng Mông Tử Khí đi!" Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn nói với Hồng Vân.

Chưa đợi Hồng Vân mở miệng, Đông Hoàng Chung đã phát động công kích.

Chương 174

Đông Hoàng Chung là Tiên Thiên Chí Bảo, lại được Đông Hoàng Thái Nhất triệt để luyện hóa, cộng thêm tu vi Chuẩn Thánh của Đông Hoàng Thái Nhất, vừa phát động, uy lực quả thật kinh người.

Hồng Vân hoàn toàn không chống đỡ nổi.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng không vội ra tay.

Sau một lúc lâu, Hồng Vân sắp không chống đỡ nổi nữa.

Lúc đó, Hồng Vân kêu lớn một tiếng, tự bạo thân thể, Nguyên Thần nương tựa vào Cửu Cửu Hồng Vân Tiên thoát khỏi vòng vây.

Một đạo Hồng Mông Tử Khí nằm trong Nguyên Thần Hồng Vân.

Hồng Vân tự bạo thân thể, Nguyên Thần cũng bị thương không nhẹ, nhưng, lại trong thời gian ngắn khiến tốc độ bạo tăng.

Thoáng chốc, Hồng Vân đã đi xa.

Tuy nhiên, vận khí của Hồng Vân không tốt, lại bị Minh Hà chặn đường.

Minh Hà dùng Thập Nhị Phẩm Hồng Liên vây khốn Nguyên Thần Hồng Vân.

Trong tuyệt vọng, Nguyên Thần Hồng Vân cũng tự bạo, Hồng Mông Tử Khí biến mất không thấy tăm hơi.

Khi Nguyên Thần Hồng Vân tự bạo, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng ra tay, nhưng lại chậm một bước.

Hồng Vân dù sao cũng là một Chuẩn Thánh, Nguyên Thần tự bạo, cũng phá vỡ một khoảng không gian, nhưng sự biến mất của Hồng Mông Tử Khí lại đầy vẻ trêu ngươi.

Vốn dĩ, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cho rằng ra tay có thể đoạt được Hồng Mông Tử Khí, nhưng lại không thành công.

"Hồng Quân đang tính kế Hồng Vân?" Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn thầm nghĩ trong lòng.

Hồng Mông Tử Khí không phải chuyện nhỏ, Hồng Quân ban cho Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, là để bồi dưỡng sáu Thiên Đạo Thánh Nhân.

Hồng Vân có được Hồng Mông Tử Khí là do may mắn sao?

Tuyệt đối không thể, nhất định là ý chí của Hồng Quân, Hồng Quân muốn Hồng Vân thành thánh ư?

Hiển nhiên không phải, vậy chỉ có một lời giải thích, Hồng Quân đang tính kế.

Còn về Hồng Quân tính kế gì, thì không thể biết được.

Thân thể và Nguyên Thần Hồng Vân lần lượt tự bạo, Hồng Mông Tử Khí cũng biến mất không thấy tăm hơi.

Minh Hà có được Cửu Cửu Hồng Vân Tiên rồi rời đi.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và các vị khác cũng đều rời đi.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn nhìn điểm Chân Linh trong tay, đó là một điểm Chân Linh của Hồng Vân.

Tự bạo Nguyên Thần mà còn lưu lại một điểm Chân Linh, cũng là vận khí của Hồng Vân tốt.

Không đoạt được Hồng Mông Tử Khí, nhưng lại cứu được một điểm Chân Linh của Hồng Vân, cũng là một thu hoạch.

"Hoặc có lẽ, muốn tìm đạo Hồng Mông Tử Khí đã biến mất phải lợi dụng Hồng Vân." Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn thầm nghĩ.

Nắm giữ quyền hành luân hồi, y hoàn toàn có thể sắp xếp Hồng Vân chuyển thế, lại có Vận Mệnh Nê Bản và Sổ Sinh Tử, tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát. ...Bất Chu Sơn.

Cộng Công cũng thở dài, vốn tưởng có thể đoạt được đạo Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân.

Nếu có được đạo Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân, thì ban cho một Tổ Vu nào đó cũng tốt.

Nguyên Thần luyện hóa một đạo Hồng Mông Tử Khí, đối với việc thành thánh lại có trợ giúp rất lớn.

Hồng Quân gọi Hồng Mông Tử Khí là cơ sở của Đại Đạo cũng không phải không có lý lẽ.

Thu liễm tâm thần, Cộng Công cũng không nói thêm nữa, tiếp tục tu luyện.

Thương thế của Cộng Công đã hoàn toàn khôi phục, hiện giờ, tu vi Nguyên Thần ẩn ẩn sắp đột phá.

Cửu Chuyển Huyền Công luyện thân thể, Cửu Chuyển Nguyên Công luyện Nguyên Thần, công pháp trước đã đạt đến Đệ Bát Chuyển, công pháp sau lại là Đệ Thất Chuyển.

Hiện giờ, Cửu Chuyển Nguyên Công cuối cùng cũng sắp đột phá Đệ Bát Chuyển.

Trong lòng Cộng Công cũng không bình tĩnh.

Chỉ khi Cửu Chuyển Nguyên Công đột phá Đệ Bát Chuyển, Cộng Công mới có thể Dĩ Lực Chứng Đạo.

Hồng Quân hợp đạo thất bại, bản thể có thể bất cứ lúc nào xuất hiện ở Hồng Hoang, lại muốn giết Cộng Công, chắc chắn sẽ tính kế Vu tộc.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều có Hồng Mông Tử Khí, Nhân tộc cũng đã có.

Áp lực của Cộng Công cũng lớn.

Một khi Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều thành thánh, cộng thêm Hồng Quân, bảy Thiên Đạo Thánh Nhân, bảy Thiên Đạo Thánh Nhân đều sẽ đối phó Vu tộc.

Đế Giang và mười một Tổ Vu khác có Nguyên Thần, cũng đều bắt đầu tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, nhưng trong thời gian ngắn không thể đạt đến Đệ Bát Chuyển.

Chỉ riêng việc tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đều đạt đến Đệ Bát Chuyển là chưa đủ, cần phải có Lực Chi Pháp Tắc, nếu không, hai loại công pháp không thể đột phá Đệ Cửu Chuyển.

Trong thể nội Cộng Công, tự hình thành một không gian hỗn độn, Nguyên Thần đang vận chuyển.

Một đạo Hồng Mông Tử Khí trong Nguyên Thần, nhưng lại chưa được triệt để luyện hóa.

Lại có Hỗn Độn Chi Khí bị Nguyên Thần thôn phệ.

Trong khi tu luyện, Cộng Công cảm nhận được một chất cốc (nút thắt/chướng ngại).

"Phá!" Ngưng tụ toàn bộ Pháp Lực, cùng với thi triển Lực Chi Pháp Tắc, Cộng Công bắt đầu xung kích tu vi chất cốc.

Một lần xung kích, tu vi chất cốc bị phá vỡ, ngay lập tức, Cửu Chuyển Nguyên Công cũng tiến vào Đệ Bát Chuyển.

Tu vi Nguyên Thần cuối cùng cũng đột phá, Cộng Công cũng lộ vẻ vui mừng.

“Quá tốt rồi, Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đều đạt đến Đệ Bát Chuyển, Lực Chi Pháp Tắc cũng viên mãn, tiếp theo, có thể cùng lúc đột phá hai loại công pháp lên Đệ Cửu Chuyển.” Cộng Công thầm kích động.

Cửu Chuyển Huyền Công đạt đến Đệ Cửu Chuyển, tu vi thân thể sẽ đạt đến Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tương đương với Bàn Cổ Chân Thân.

Cửu Chuyển Nguyên Công đạt đến Đệ Cửu Chuyển, tu vi Nguyên Thần sẽ đạt đến Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nếu Cộng Công muốn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, Dĩ Lực Chứng Đạo phải phá vỡ Thiên Đạo chất cốc.

Hiện tại, Cộng Công không thể phá vỡ Thiên Đạo chất cốc.

Ngoài ra, Tiên Thiên Ma Thần không thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu Cộng Công muốn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, trước tiên phải bỏ đi thân thể hiện tại.

Hiện giờ, thân thể Cộng Công bị Hồng Hoang bài xích, nên mỗi cách một nguyên hội sẽ có Thiên Khiển, nếu tu thành Bàn Cổ Chân Thân, tuy sẽ không có Thiên Khiển, nhưng muốn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không thể.

Còn về việc trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, thì lại dễ dàng hơn không ít.

Tam Thiên Tiên Thiên Ma Thần của Thái Cổ Hỗn Độn, tu vi yếu nhất cũng là Đại Đạo Thánh Nhân.

Chỉ cần phá vỡ Hỗn Độn chất cốc, là có thể trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Cùng với việc tu vi Nguyên Thần đột phá Chuẩn Thánh, khí vận của Cộng Công có chút tăng thêm, Đạo Hạnh cũng tinh tiến không ít.

...Đại La Thiên, tầng trời cao nhất của Thiên Giới.

Thanh khí Hậu Thiên vô biên cấu thành đại địa, tại một nơi nào đó ở tầng trời này, có một Ngọc Kinh Giới, là do Hồng Quân khai tích trước khi thành thánh.

Sâu trong Ngọc Kinh Sơn, Huyền Đô.

Hồng Quân đang cảm ngộ Thiên Đạo.

Từ Tử Tiêu Cung ngoài trời trở về Hồng Hoang, Hồng Quân cảm ngộ Thiên Đạo cũng dễ dàng hơn một chút.

"Khí số Vu tộc có chút biến hóa." Hồng Quân từ từ mở đôi mắt đang nhắm, thầm thì trong lòng.

Thông qua Thiên Cơ, Hồng Quân cảm giác khí vận Vu tộc có chút biến hóa, khiến y có chút bất an.

Khí số biến hóa, không ngoài ba loại: một là khí số tăng thêm, hai là khí số giảm yếu, ba là khí số không ổn định.

Khí số Vu tộc lại tăng thêm một chút, đủ để nói rõ một số vấn đề.

Ngay lập tức, Hồng Quân bóp ngón tay thôi diễn.

Chương 175

Thời gian trôi đi từng chút một trong quá trình thôi diễn của Hồng Quân.

Không biết thôi diễn bao lâu, Hồng Quân cuối cùng cũng có chút thu hoạch. ...U Minh Giới, Địa Phủ.

Trong Lục Đạo Luân Hồi, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn đưa một điểm Chân Linh của Hồng Vân vào Nhân Đạo.

Trên Sổ Sinh Tử, thông tin liên quan đến Hồng Vân cũng đã thay đổi.

Hồng Vân, thế thứ nhất là Tiên Thiên Sinh Linh, đám mây ngũ sắc đầu tiên trong thiên địa đắc đạo, thế thứ hai là Nhân tộc.

Để Hồng Vân chuyển thế vào Nhân tộc, cũng là kế hoạch của Cộng Công.

Với Sổ Sinh Tử, y có thể dễ dàng tìm thấy thân phận chuyển thế của Hồng Vân. ...Bắc Hải, thế lực Hải Hoàng đã bao phủ gần như toàn bộ Bắc Hải, xúc tu còn vươn đến các hải vực khác.

Cùng với việc khống chế hải vực ngày càng rộng lớn, khí vận cũng ngày càng cường đại.

Sinh linh trong biển vô số, chủng tộc vạn ngàn, thần phục Hải Hoàng có Chân Long, có Quy tộc, Hải Quái, tôm lính cua tướng, loài cá, loài sò, v.v.

Khi tu vi Nguyên Thần Cộng Công đột phá Chuẩn Thánh, sức mạnh Hải Hoàng cũng có chút tăng cường.

Hải Hoàng dù sao cũng là phân thân của Cộng Công, do Đô Thiên Thần Sát ngưng tụ, lại có ba mươi sáu viên Định Hải Châu.

Vì Cửu Chuyển Nguyên Công của Cộng Công đột phá Đệ Bát Chuyển, nên tiếp theo y sẽ đi đến Hỗn Độn ngoài trời để Dĩ Lực Chứng Đạo.

Trước khi rời khỏi Hồng Hoang, y có một số sắp xếp cần làm cho phân thân và hóa thân.

Phân thân và hóa thân đều do bản thể khống chế, không giống như Tam Thi.

Tam Thi là một khía cạnh của bản thể, và có sự khác biệt bản chất so với phân thân. ..."Huynh trưởng, đã đột phá Cửu Chuyển Nguyên Công Đệ Bát Chuyển sao?" Huyền Minh đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Cộng Công, không khỏi kích động.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, Hậu Thổ, Cường Lương, Nhục Thu, Cú Mang và những người khác, cũng đều kích động.

Khi Cộng Công truyền thụ Cửu Chuyển Nguyên Công cho mọi người, y cũng đã nói, muốn Cửu Chuyển Huyền Công đột phá Đệ Cửu Chuyển, hoặc Cửu Chuyển Nguyên Công đột phá Đệ Cửu Chuyển, đều phải song tu hai loại công pháp, đều đạt đến Đệ Bát Chuyển, rồi lĩnh ngộ Lực Chi Pháp Tắc, mới có thể cùng lúc đột phá.

Hiện tại, Cộng Công đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đều đạt đến Đệ Bát Chuyển, y cũng đã lĩnh ngộ Lực Chi Pháp Tắc từ sớm, Lực Chi Pháp Tắc đã viên mãn.

Như vậy, Cộng Công tiếp theo sẽ Dĩ Lực Chứng Đạo.

Vì không thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, thì trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, tự nhiên phải đi đến Hỗn Độn ngoài trời để phá vỡ Hỗn Độn chất cốc.

"Ta đi Thiên Ngoại." Cộng Công nói.

Rời khỏi Bất Chu Sơn, Cộng Công bay về phía Thiên Ngoại.

Chỉ cần đi đến Thiên Ngoại phá vỡ Hỗn Độn chất cốc, là có thể Chứng Đạo Hỗn Nguyên.

So với việc phá vỡ Đại Đạo chất cốc, phá vỡ Hỗn Độn chất cốc lại dễ dàng hơn, thậm chí dễ hơn phá vỡ Thiên Đạo chất cốc của Hồng Hoang.

Tam Thiên Ma Thần thời Thái Cổ, đều đã phá vỡ Hỗn Độn chất cốc.

Dương Mi Đại Tiên đã phá vỡ Hỗn Độn chất cốc trước khi Hồng Quân thành thánh.

Vừa bay về phía Thiên Ngoại, Cộng Công vừa cảm thụ sức mạnh của bản thân.

Thân thể cường hoành, Nguyên Thần Hỗn Độn cường đại, cùng với Lực Chi Pháp Tắc viên mãn, khiến Cộng Công có tự tin phá vỡ Hỗn Độn chất cốc.

Hiện tại, Hồng Hoang chỉ có một Thiên Đạo Thánh Nhân là Hồng Quân.

Còn về Đại Đạo Thánh Nhân, nếu không có Bàn Cổ Chân Thân thì không dám bản thể tiến vào Hồng Hoang, Dương Mi là một ví dụ.

Việc có thể thành thánh hay không, đối với Cộng Công rất quan trọng, cũng liên quan đến toàn bộ Vu tộc.

Không có một Thánh Nhân nào, tiền đồ của Vu tộc đáng lo ngại.

Không, Cộng Công cũng có chút lo lắng.

Tuy y dùng Tam Xoa Kích, Huyền Tẫn Chi Môn, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và các thứ khác để che giấu Thiên Cơ, nhưng chưa chắc đã qua mặt được Hồng Quân.

Thiên Ngoại lại có một Dương Mi.

“Không thể rời Hồng Hoang quá xa.” Cộng Công thầm nghĩ.

Từ Bất Chu Sơn đến Thiên Giới, Cộng Công từng tầng từng tầng bay lên, tránh né tất cả sinh linh.

Ngay cả Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và các Đại Năng Chuẩn Thánh cũng không phát giác. ...Trong Hỗn Độn vô tận, tại một tiểu thiên địa nào đó, Hồng Quân đến khiến Dương Mi cũng có chút bất ngờ.

“Hồng Quân Đạo hữu, hôm nay sao lại đến đây tìm ta?” Dương Mi nói.

Bản thể Dương Mi là Không Tâm Dương Liễu chống đỡ phương thiên địa này, như thể Bất Chu Sơn, đứng dưới gốc cây ngẩng đầu nhìn lên, tán cây che khuất trời đất.

Dưới Không Tâm Dương Liễu, có hai cái bồ đoàn màu xanh lục, phân thân Dương Mi ngồi một cái, Hồng Quân cũng ngồi một cái.

Đối với việc Hồng Quân đến, Dương Mi bất ngờ.

Mối quan hệ giữa Dương Mi và Hồng Quân cũng không nói là tốt đẹp lắm, tuy đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng một người là Đại Đạo Thánh Nhân, một người là Thiên Đạo Thánh Nhân.

“Cộng Công muốn Dĩ Lực Chứng Đạo trong Hỗn Độn.” Một câu nói của Hồng Quân, khiến Dương Mi hơi sững lại.

“Cộng Công!” Dương Mi nheo mắt, trong mắt tràn đầy hận ý.

Dương Mi cũng biết Cộng Công đi theo con đường của Bàn Cổ, tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công.

Vì Hồng Quân nói Cộng Công muốn Dĩ Lực Chứng Đạo trong Hỗn Độn, điều đó có nghĩa là Cộng Công đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đạt đến Đệ Bát Chuyển,

và sở hữu Lực Chi Pháp Tắc.

Rõ ràng, Hồng Quân muốn mượn tay Dương Mi để loại bỏ Cộng Công.

Dù sao Hồng Quân là Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu giết Cộng Công trong Hỗn Độn ngoài trời, y cũng phải chịu đại Nhân Quả và đại Nghiệp Lực, không khéo sẽ mất đi thánh vị, nếu không mất thánh vị, khí vận cũng sẽ tổn thất nặng nề.

Dương Mi là Đại Đạo Thánh Nhân, bản thể lại không tiến vào Hồng Hoang, nên không bị Thiên Đạo quy tắc ràng buộc, chỉ cần Cộng Công ở Thiên Ngoại, Dương Mi dám giết.

Chỉ thấy, Hồng Quân lấy ra một bình Dương Chi Ngọc Bình, bên trong có không ít Tam Quang Thần Thủy.

Vì căn cước của Dương Mi là Tiên Thiên Linh Căn, nên hấp thu Tam Quang Thần Thủy có lợi ích lớn, nếu không, Dương Mi cũng sẽ không thu một đệ tử ở Hồng Hoang chịu trách nhiệm ngưng luyện Tam Quang Thần Thủy.

Với ân oán giữa Dương Mi và Cộng Công, một khi biết Cộng Công ở Thiên Ngoại, Dương Mi chắc chắn sẽ ra tay, nhưng Hồng Quân dù sao cũng muốn mượn đao giết người, để không khiến Dương Mi có tâm lý đề phòng, y cũng lấy ra không ít Tam Quang Thần Thủy.

Đối với Tam Quang Thần Thủy Hồng Quân lấy ra, Dương Mi cũng không từ chối.

"Đợi Cộng Công rời khỏi Hồng Hoang, Đạo hữu có thể ra tay rồi, y sẽ không thể trở về Hồng Hoang trong thời gian ngắn." Hồng Quân cười nói.

Hồng Quân tuy sẽ không tự mình ra tay giết Cộng Công, nhưng việc ngăn Cộng Công ở ngoài Hồng Hoang một đoạn thời gian lại

không khó. ...Thiên Thứ Ba Mươi Ba, Đại La Thiên.

Bích Lũy của thế giới Hồng Hoang ở phía trên, Cộng Công gần như có thể chạm tới.

Chỉ cần một bước bước ra, là đến Hỗn Độn Thiên Ngoại.

Tuy nhiên, Cộng Công lại không vội vàng bước ra.

Sắp đến Thiên Ngoại, Cộng Công lại có chút tâm thần bất an, lại có linh cảm chẳng lành.

"Chẳng lẽ, Hồng Quân đã biết?" Cộng Công cau mày.

Cộng Công cũng biết, một khi bị Hồng Quân biết, thì việc đi Thiên Ngoại sẽ nguy hiểm.

Không đi Thiên Ngoại?

Phá vỡ Hỗn Độn chất cốc ở Hồng Hoang?

Khó khăn rồi.

Nếu ở Hồng Hoang, trước tiên phải biến một phần Hồng Hoang thành Hỗn Độn, sau đó phá vỡ Hỗn Độn chất cốc, sự phá hoại đối với Hồng Hoang thực sự quá lớn.

"Đáng tiếc không có Hỗn Độn Châu, nếu không, trực tiếp Dĩ Lực Chứng Đạo trong Hỗn Độn Châu lại là dễ dàng nhất." Cộng Công thầm nghĩ.

Hỗn Độn Châu là một tồn tại siêu việt Tiên Thiên Chí Bảo, có thể sánh với Khai Thiên Thần Phủ của Bàn Cổ.

Chương 176

Bên trong Hỗn Độn Châu, tự hình thành một không gian hỗn độn, có thể phá vỡ Hỗn Độn chất cốc trong Hỗn Độn Châu.

Ba mươi sáu viên Định Hải Châu là do mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu hóa thành, nhưng ngay cả khi dung hợp ba mươi sáu viên Định Hải Châu, phản bản quy nguyên, cũng chỉ có thể là một Hỗn Độn Châu tàn khuyết.

Lúc đó, Cộng Công trong lòng phân tích, nếu Hồng Quân biết Cộng Công muốn đi Thiên Ngoại phá vỡ Hỗn Độn chất cốc, hoặc sẽ tự mình ra tay, hoặc sẽ để người khác ra tay.

Nếu Hồng Quân đích thân ra tay, y phải cân nhắc kỹ hậu quả của việc giết Cộng Công, một sơ suất có thể mất đi thánh vị.

Nếu muốn để người khác ra tay, Tam Thanh và những người như vậy chắc chắn không được, vậy thì...

Dương Mi?

Hồng Quân cũng biết Cộng Công sẽ không rời xa Hồng Hoang.

"Vì vậy, nếu bị Hồng Quân biết, chắc chắn sẽ đi tìm Dương Mi, mượn tay Dương Mi giết ta, ngăn ta ở ngoài Hồng Hoang, khiến ta trong một thời gian không thể trở về Hồng Hoang." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Có lẽ, Cộng Công đã nghĩ quá nhiều, Hồng Quân chưa chắc đã biết, nhưng sự việc quan trọng, Cộng Công phải nghĩ đến điều tệ nhất.

Liên quan đến sinh tử, Cộng Công không dám lơ là.

Trực tiếp biến một phần Hồng Hoang thành Hỗn Độn, phá vỡ Hỗn

Độn chất cốc, không ổn.

Còn về việc tìm đủ mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, dung hợp thành một Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh, điều đó thực sự khó khăn.

Vì vậy, phải đi Thiên Ngoại.

Nhưng, phải đảm bảo đường lui.

Không thể bị Hồng Quân ngăn ở ngoài Hồng Hoang.

Chỉ cần có đường lui, khoảng cách đến Hồng Hoang lại không xa, gặp Dương Mi, đánh không lại cũng có thể toàn thân rút lui.

Trong lòng đã có tính toán, Cộng Công vừa thôi diễn Thiên Cơ, vừa dùng Tiên Thiên Chí Bảo và Linh Bảo Tiên Thiên Cực Phẩm bố trí. ...Rời khỏi Hồng Hoang, đến Thiên Ngoại, nhìn ra xa, bốn phía một mảng xám xịt.

Hỗn Độn Chi Khí vô tận đang lưu chuyển.

Sự xâm thực của Hỗn Độn Chi Khí quá mạnh, có thể đồng hóa vạn vật.

Vì ở gần Hồng Hoang, Hỗn Độn Chi Khí tương đối ôn hòa, càng xa Hồng Hoang, Hỗn Độn Chi Khí càng bạo ngược.

Nhưng Cộng Công là Tiên Thiên Ma Thần, sở hữu huyết mạch Bàn Cổ đỉnh cấp Tiên Thiên Ma Thần, trong Hỗn Độn lại càng tự tại.

Cảm giác ở trong Hỗn Độn còn tốt hơn ở trong Hồng Hoang.

"Ở đây phá vỡ Hỗn Độn chất cốc." Cộng Công thầm nghĩ.

Ngay lập tức, Cộng Công hiển hóa Chân Thân.

Ngay lập tức, Cộng Công biến thành một người khổng lồ cao mười hai vạn chín ngàn sáu trăm trượng, đầu rồng thân người, chân đạp hai con rồng, hai tay mỗi tay quấn một con rồng, tay cầm Tam

Xoa Kích, sau lưng Huyền Tẫn Chi Môn, mi tâm Thiên Phạt Chi Nhãn.

Sức mạnh Lực Chi Pháp Tắc bao trùm khắp thân, Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công cũng đồng thời vận hành.

"Oanh!" Hỗn Độn Chi Khí xung quanh ngày càng bạo ngược.

Hình chiếu Bàn Cổ cũng xuất hiện phía sau Cộng Công.

Hỗn Độn Chi Khí vô tận dũng động, cách Hồng Hoang không xa ức vạn dặm ở Thiên Ngoại, Cộng Công hiển hóa Chân Thân, tay cầm Tam Xoa Kích, Lực Chi Pháp Tắc phát động.

"Phá!" Một tiếng hét lớn, Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công vung ra, chính là thức thứ nhất của Khai Thiên Cửu Thức.

Chỉ thấy, Hỗn Độn Chi Khí phía trước Cộng Công bị ánh búa Khai Thiên xé toạc, chia làm hai, hóa thành Tiên Thiên Thanh Khí và Tiên Thiên Trọc Khí, Thanh Trọc quấn lấy nhau lại có Địa Thủy Hỏa Phong hoành hành.

Sau một kích, Cộng Công đã cảm nhận được Hỗn Độn chất cốc.

Điều khiến Cộng Công bất ngờ là, thức Khai Thiên thứ nhất y thi triển ra lại không thể lay chuyển Hỗn Độn chất cốc.

Cộng Công khẽ cau mày, dường như y đã đánh giá thấp độ khó của việc Dĩ Lực Chứng Đạo.

Với Pháp Lực hiện tại của Cộng Công, việc phá vỡ Hỗn Độn chất cốc ở Thiên Ngoại lại có độ khó cực lớn.

Nhưng, sự việc đã đến nước này, Cộng Công cũng sẽ không bỏ cuộc.

Lại một đạo ánh búa Khai Thiên nữa, nhưng lại càng thêm sắc bén.

Một kích của Cộng Công cuối cùng cũng làm rung chuyển Hỗn

Độn chất cốc.

Tiếp theo, là Khai Thiên Đệ Tam Thức.

Khi Cộng Công vừa thi triển Khai Thiên Đệ Tam Thức, có một lão giả áo lục, chính là Dương Mi.

Nhìn thấy Dương Mi, sắc mặt Cộng Công không khỏi biến đổi.

Hỗn Độn vô biên, Cộng Công cũng đã ở một lúc, Dương Mi xuất hiện, không thể nào là trùng hợp.

Nếu là do Dương Mi thôi diễn ra, cũng không thể nào.

Thôi diễn Đại Đạo Huyền Cơ khó hơn nhiều so với thôi diễn Thiên Cơ.

Vậy thì, chỉ có một lời giải thích, Hồng Quân muốn mượn tay Dương Mi giết y.

"Cộng Công, ngươi không thể thành thánh, cũng sẽ không tu thành Bàn Cổ Chân Thân, hôm nay, hãy vẫn lạc tại đây đi!" Dương Mi nói nhàn nhạt.

Mặc dù thần sắc Dương Mi đạm nhiên, nhưng trong mắt lại tràn đầy sát ý.

Dương Mi là Đại Đạo Thánh Nhân, đã thành thánh trước cả khi Hồng Quân thành thánh, thực lực thâm bất khả trắc, còn Cộng Công chỉ là tu vi Chuẩn Thánh.

Thực lực chênh lệch quá lớn, Cộng Công không chút do dự, lập tức quay về Hồng Hoang.

Khi Cộng Công định bỏ chạy, y phát hiện một cỗ sức mạnh đã phong tỏa không gian.

Dương Mi là Không Gian Ma Thần, sở hữu Không Gian Pháp Tắc Đạo Quả, có thể dễ dàng phong tỏa không gian.

Muốn phá vỡ phong tỏa không gian của Dương Mi không hề dễ dàng.

Phong tỏa không gian phạm vi ức vạn dặm xong, Dương Mi lại tiến hành chuyển đổi không gian, muốn đưa Cộng Công rời xa Hồng Hoang.

Biết năng lực không gian lợi hại nhất của Dương Mi, Cộng Công sao có thể không chuẩn bị.

Phải biết, Đế Giang trong Thập Nhị Tổ Vu cũng tu luyện Không Gian Pháp Tắc.

Tuy Không Gian Pháp Tắc của Đế Giang xa xa không thể sánh với Dương Mi, nhưng lại khiến Cộng Công hiểu biết không ít về Không Gian Pháp Tắc.

Chỉ thấy, Cộng Công vung tay, tế ra mười hai lá Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Khi mười hai lá Đô Thiên Thần Sát Phiên bố thành đại trận, trong tay Cộng Công lại xuất hiện mười hai giọt tinh huyết.

Tinh huyết của Thập Nhị Tổ Vu dung nhập vào Đô Thiên Thần Sát Phiên, trong thời gian ngắn khiến uy lực Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bạo tăng.

"Oanh!" Khoảng không gian bị phong tỏa xuất hiện một khe hở, Cộng Công nắm bắt cơ hội thoáng qua, thành công thoát khỏi vòng vây.

Thấy Cộng Công có thể đào thoát, Dương Mi cũng bất ngờ.

Tuy Dương Mi không thi triển toàn lực, nhưng y dù sao cũng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ, nhưng Cộng Công lại khiến

Dương Mi kinh ngạc.

“Vùng vẫy vô ích, cũng chỉ là công dã tràng thôi.” Dương Mi cười lạnh.

Hồng Quân đã nói, sẽ ngăn Cộng Công ở ngoài Hồng Hoang một đoạn thời gian, Dương Mi cũng khí định thần nhàn.

Thấy Cộng Công bỏ chạy xa, Dương Mi một bước bước ra, không gian chuyển đổi, đã đuổi kịp Cộng Công.

Bích Lũy của thế giới Hồng Hoang đã có thể nhìn thấy.

Lúc đó, cành dương liễu trong tay Dương Mi quẹt một cái, thần quang trong vắt như ngọc hóa thành bảy dải lụa, hướng về Cộng Công.

Cộng Công vừa độn về phía Hồng Hoang, vừa chú ý Dương Mi đang đuổi phía sau.

Công kích của Dương Mi hoàn toàn khóa chặt Cộng Công, khiến Cộng Công không thể tránh né.

Trong bất đắc dĩ, Cộng Công đành phải quay người tiếp nhận một kích của Dương Mi.

“Ầm!” Tiếp nhận một kích nhẹ nhàng của Dương Mi, Cộng Công như bị sét đánh, Tam Xoa Kích trong tay bi minh một tiếng, quang hoa ảm đạm đi không ít, bàn tay nắm Tam Xoa Kích cũng có chút tê dại.

Chương 177

"Với Pháp Lực hiện tại của ngươi, muốn phá vỡ Hỗn Độn chất cốc, quả thật đáng cười." Dương Mi chế giễu.

Thời Thái Cổ, Không Gian Ma Thần Dương Mi đã phá vỡ Hỗn Độn chất cốc một lần, sau khi bị Bàn Cổ chém giết, chuyển sinh ở Hồng Hoang thành Không Tâm Dương Liễu, tu luyện thành công lại lần nữa phá vỡ Hỗn Độn chất cốc ở Thiên Ngoại.

Không, Dương Mi không phải dùng Lực Chi Pháp Tắc phá vỡ Hỗn Độn chất cốc, mà là Không Gian Pháp Tắc.

Theo Dương Mi, với Pháp Lực hiện tại của Cộng Công, việc phá vỡ Hỗn Độn chất cốc là không thể.

Nghiến răng, Cộng Công không nói một lời, tiếp tục bay về phía Hồng Hoang.

Thấy Cộng Công ngày càng gần Bích Lũy của thế giới Hồng Hoang, Dương Mi lại không vội.

"Khi y phát hiện không thể tiến vào Hồng Hoang, sẽ có biểu tình gì nhỉ?

Khiến ta cũng có chút mong đợi." Dương Mi thầm cười lạnh.

Tuy nhiên, khi Cộng Công xuyên qua Bích Lũy của thế giới Hồng Hoang, Dương Mi hóa đá.

Tình huống gì đây?

Hồng Quân không phải sẽ ngăn Cộng Công ở ngoài Hồng Hoang sao?

Cảnh tượng trước mắt này phải giải thích thế nào đây?

“Hồng Quân!” Sắc mặt Dương Mi xanh mét.

Lúc này, trong lòng Dương Mi không ít phẫn nộ.

Vì tin tưởng Hồng Quân, Dương Mi mới để Cộng Công dễ dàng trốn về Hồng Hoang như vậy, nếu không, Cộng Công ít nhất cũng phải trọng thương không nhẹ. ...Đại La Thiên, trên Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân đột nhiên Nguyên Thần chấn động, sắc mặt đại biến, không cần bóp ngón tay thôi diễn, đã biết Cộng Công đã trốn về Hồng Hoang.

“Sao có thể?” Hồng Quân vẻ mặt không dám tin.

Khi xác định Cộng Công đã rời khỏi Hồng Hoang, Hồng Quân đã thi triển Đại Thần Thông, cùng với lực lượng của Thiên Đạo, đủ để khiến Cộng Công trong thời gian ngắn không thể trở về Hồng Hoang.

Tuy nhiên, Hồng Quân không biết Cộng Công đã chuẩn bị sẵn một đường lui từ sớm, hoàn toàn không phát giác.

Lúc này, Cộng Công đã trở về Hồng Hoang, Hồng Quân cũng vô phương.

Bản thể Dương Mi lại không thể tiến vào Hồng Hoang.

Còn về phân thân Dương Mi, tiến vào Hồng Hoang cũng không đối phó được Cộng Công.

Phải biết, hình chiếu của Dương Mi ở Hồng Hoang còn không thể phát huy toàn bộ sức mạnh, huống chi là phân thân.

Hồng Quân tuy tự mình ra tay, nhưng bất kể phong ấn hay giết Cộng Công, đều phải chịu đại Nhân Quả và đại Nghiệp Lực.

Sự việc đã đến nước này, Hồng Quân tuy không cam tâm, nhưng cũng chỉ có thể chấp nhận thực tế.

Thở dài một hơi trong lòng, Hồng Quân rời khỏi Ngọc Kinh Sơn.

Không lâu sau, Hồng Quân đến Thiên Ngoại.

Trong Hỗn Độn, Hồng Quân và Dương Mi gặp mặt.

“Hồng Quân, ta cần một lời giải thích.” Dương Mi lạnh lùng nói.

“Đạo hữu, thực sự xin lỗi, Cộng Công kia đã sớm chuẩn bị một đường lui, ta nhất thời sơ suất, lại không phát giác.” Hồng Quân cười khổ nói.

“Ngươi không phải một Chuẩn Thánh, mà là Thiên Đạo Thánh Nhân.” Dương Mi hiển nhiên đối với lời giải thích của Hồng Quân không hài lòng.

Trước khi Cộng Công rời khỏi Hồng Hoang, Hồng Quân tìm Dương Mi, có thể nói, kế hoạch đã tốt, lại xuất hiện vấn đề lớn như vậy.

“Dù lần này không thể giết chết Cộng Công, nhưng ta có lần sau, muốn phá vỡ Hỗn Độn chất cốc, y nhất định phải rời khỏi Hồng Hoang.” Hồng Quân nói.

“Chưa chắc!

Có thể biến một phần Hồng Hoang thành Hỗn Độn, cũng có thể thông qua Hỗn Độn Châu, hoặc thủ đoạn khác.” Dương Mi lạnh lùng nói.

Hồng Quân định mở miệng, nhưng Dương Mi lại lười biếng nghe nữa, y tức giận quay người rời đi.

Trên Thiên Giới, tại một trọng thiên, Cộng Công với vẻ mặt âm trầm.

Quả thật đã đối đầu với Dương Mi, may mà chuẩn bị trước một đường lui, nếu không đã không thể trở về Hồng Hoang.

Không, qua một lần này, Cộng Công cũng phát hiện pháp lực hiện

tại còn chưa đủ.

Muốn phá vỡ hỗn độn chất cốc thì quá khó khăn.

“Pháp lực cần phải đề thăng, nhưng muốn đi thiên ngoại để dĩ lực chứng đạo...” Cộng Công thầm suy tính trong lòng.

Hiện giờ, Hồng Hoang chỉ có Hồng Quân là một Thiên Đạo Thánh Nhân, khó lòng giấu diếm; đợi Tam Thanh cùng các nhân vật khác đều thành thánh, thì gần như không thể giấu được chư thánh.

Chỉ cần bị một Thánh Nhân biết được, Cộng Công muốn thành thánh sẽ càng khó.

Pháp lực thì dễ tu, cho Cộng Công một khoảng thời gian là được, nhưng việc phá vỡ hỗn độn chất cốc lại là một vấn đề lớn.

“Chẳng lẽ phải dựa vào Hỗn Độn Châu?” Cộng Công cau mày.

Vừa suy tính, Cộng Công vừa rời Thiên Giới hạ xuống.

Trên Hồng Hoang đại địa, Cộng Công phát hiện mình đang ở Tây Phương đại lục, không, cách Đông Phương đại lục không quá xa.

Từ xa, một ngọn núi thu hút ánh mắt Cộng Công.

Chỉ thấy, núi cao chót vót, khí thế tranh vanh.

Gốc liền mạch Côn Luân, đỉnh chạm đến trời cao; hạc trắng thường kêu bên tùng bách, vượn đen lúc bò treo dây leo.

Nắng chiếu rừng cây, muôn vạn tia hồng vụ lượn lờ; gió sinh thung lũng sâu, ngàn vạn dải mây màu bay lượn.

Chim u tối loạn kêu trong trúc xanh, gà gấm tranh đấu giữa hoa dại; chỉ thấy quần phong nguy nga lẫm liệt phóng hào quang, vạn đá lởm chởm sinh khí lành.

Trước vách cỏ xanh tốt, trên đỉnh đồi mai thơm, gai góc rậm rạp,

chi lan thanh đạm.

Rừng sâu ưng phượng tụ tập trăm cầm, hang cổ kỳ lân rống vạn thú; nước suối hữu tình, khúc khuỷu quanh co nhiều khúc mắc; phong loan không ngừng, trùng điệp vây quanh; cây cối rậm rạp ngàn năm tranh sắc, kỳ hoa dị thảo rực rỡ ba xuân khoe vẻ đẹp.

"Vạn Thọ Sơn!" Thần sắc Cộng Công khẽ động.

Ngọn núi xa kia, tên là Vạn Thọ Sơn, một phúc địa ở Tây Phương, tuy không sánh bằng Tu Di Sơn, nhưng cũng không kém là bao.

Theo Cộng Công biết, Vạn Thọ Sơn là đạo tràng của Trấn Nguyên Tử.

Không, Cộng Công và Trấn Nguyên Tử vốn không có giao tình, cũng không định đi Vạn Thọ Sơn.

Đúng lúc Cộng Công chuẩn bị bỏ qua Vạn Thọ Sơn, một thanh âm lại truyền ra từ trong núi.

"Cộng Công đạo hữu, có thể đến Ngũ Trang Quán của ta một chuyến?" Đó là tiếng của Trấn Nguyên Tử.

Nghe Trấn Nguyên Tử mời, Cộng Công cũng ngẩn ra một chốc, suy nghĩ một lát, liền hướng Vạn Thọ Sơn đi tới.

Tại sâu trong Vạn Thọ Sơn, trên một linh mạch lớn nhất có một đạo quán, tên là Ngũ Trang Quán.

Trong quán có một vị đại tiên, đạo hiệu Trấn Nguyên Tử, biệt danh "Dữ Thế Đồng Quân".

Khi Cộng Công đến trước cửa Ngũ Trang Quán, chỉ thấy cửa quán rộng mở, Trấn Nguyên Tử đích thân ra nghênh đón.

Phía sau Trấn Nguyên Tử có vài tiểu đồng.

Thấy Cộng Công, thái độ Trấn Nguyên Tử vô cùng hữu hảo.

Trong đại điện, Cộng Công và Trấn Nguyên Tử mỗi người ngồi trên một bồ đoàn, tiếp đó, Trấn Nguyên Tử sai hai đồng tử đi lấy bốn quả Nhân Sâm Quả.

Nhân Sâm Quả là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, từ thuở Hỗn Độn sơ phân, Hồng Mông mới định, khi trời đất chưa khai, được sinh thành, còn gọi là Thảo Đan, lại tên Nhân Sâm Quả.

Ba ngàn năm khai hoa, ba ngàn năm kết quả, lại ba ngàn năm mới chín, tổng cộng phải mất một vạn năm mới có thể ăn.

Cứ một vạn năm, chỉ kết được ba mươi quả.

Quả có hình dạng giống như hài nhi chưa đầy ba ngày tuổi, tay chân đầy đủ, ngũ quan hàm chứa.

Người nào có duyên, được ngửi một cái sẽ sống ba trăm sáu mươi tuổi, ăn một quả thì sống bốn vạn bảy ngàn năm.

Chương 178

Rất nhanh, hai tiểu đồng mỗi người bưng một khay ngọc, mỗi khay ngọc đều có hai quả Nhân Sâm Quả, cùng chén ngọc và cam lộ.

Thân là kẻ xuyên việt, Cộng Công đối với Nhân Sâm Quả cũng không xa lạ, biết Nhân Sâm Quả kỵ ngũ hành: gặp kim thì rụng, gặp mộc thì khô, gặp thủy thì tan, gặp hỏa thì tiêu, gặp thổ thì chìm vào đất.

Khi hái nhất định phải dùng khí cụ bằng kim loại mới được, hái xong phải dùng tơ lụa lót khay mới có thể giữ được, nếu để dính khí mộc thì sẽ khô héo, ăn cũng không được tăng thọ.

Khi ăn Nhân Sâm Quả không được cầm trực tiếp, mà phải dùng vật liệu ngọc, hòa tan trong nước sạch.

Một vạn năm cũng chỉ có ba mươi quả Nhân Sâm Quả, nếu không hái thì cũng sẽ không xuất hiện quả thứ ba mươi mốt.

Sau khi hái, muốn bảo tồn tốt cũng không dễ dàng.

Trấn Nguyên Tử ăn một quả Nhân Sâm Quả, ba quả còn lại đưa cho Cộng Công.

Nhìn Nhân Sâm Quả, Cộng Công cũng cảm thấy kỳ lạ.

Chẳng trách không dám ăn, Nhân Sâm Quả trông quá giống hài nhi vừa mới sinh ra, tay chân cử động, lắc đầu nguầy nguậy, nếu có gió thổi, còn nghe thấy tiếng khóc của trẻ sơ sinh.

Nếu là tu vi dưới cấp Kim Tiên, ăn một quả Nhân Sâm Quả có thể tăng cường không ít pháp lực, nhưng Chuẩn Thánh ăn Nhân Sâm Quả cũng chỉ để nếm vị mà thôi.

Đừng nói Nhân Sâm Quả, Hoàng Trung Lý, hay Cửu Chuyển Kim

Đan, Chuẩn Thánh ăn cũng vô dụng.

Đến khi tu vi Chuẩn Thánh, muốn dựa vào ngoại vật để đề thăng thì gần như là không thể.

Ăn một quả Nhân Sâm Quả, hương vị quả thật không tệ, Cộng Công cũng không tiếc lời tán thán.

Trong lòng Cộng Công cũng có thắc mắc, rõ ràng mình không có giao tình với Trấn Nguyên Tử, nhưng Trấn Nguyên Tử lại mời đến Ngũ Trang Quán, dùng ba quả Nhân Sâm Quả để chiêu đãi, không biết là vì cớ gì.

"Đạo hữu, không biết có thể cho ta mượn Sổ Sinh Tử một chút không?" Trấn Nguyên Tử mở lời.

"Mượn Sổ Sinh Tử?" Sắc mặt Cộng Công biến đổi.

Cộng Công không ngờ Trấn Nguyên Tử lại muốn mượn Sổ Sinh Tử.

"Thực không dám giấu, hảo hữu Hồng Vân của ta hẳn là còn một điểm Chân Linh, ta muốn thông qua Sổ Sinh Tử để tra xét." Trấn Nguyên Tử nói.

Hồng Vân Tiên tự bạo thân thể, lại tự bạo Nguyên Thần, ban đầu, Trấn Nguyên Tử cũng cho rằng Hồng Vân đã tan thành tro bụi, nhưng hao tổn hàng triệu năm pháp lực, dùng Địa Thư thôi diễn, lại phát hiện một điểm Chân Linh của Hồng Vân vẫn còn tồn tại trên đời.

Thiên Địa Nhân Tam Thư: Thiên Thư là Phong Thần Bảng, Địa Thư còn gọi là Sơn Hải Kinh, Nhân Thư chính là Sổ Sinh Tử.

Sổ Sinh Tử tuy không thể chủ tể sinh tử của Chuẩn Thánh, nhưng có thể tra xét một chút tin tức của Chuẩn Thánh.

Nếu một điểm Chân Linh của Hồng Vân còn tồn tại, thì có thể từ

Sổ Sinh Tử mà tra ra một chút tin tức của Hồng Vân.

"Không cần tra xét Sổ Sinh Tử, một điểm Chân Linh của Hồng Vân đã được ta cứu, nay đã nhập Luân Hồi." Cộng Công thản nhiên nói.

Bởi Trấn Nguyên Tử đã biết một điểm Chân Linh của Hồng Vân chưa diệt, Cộng Công liền không che giấu nữa.

Vừa nghe Cộng Công nói, Trấn Nguyên Tử liền mừng rỡ ra mặt: "Không biết Hồng Vân chuyển thế..." "Thời cơ chưa tới, cũng không cần hỏi thêm." Cộng Công nói.

Mặc dù Trấn Nguyên Tử muốn tìm thân thể chuyển thế của Hồng Vân, điểm hóa Hồng Vân, nhưng Cộng Công đã nói như vậy, y cũng không hỏi thêm nữa.

Với lại, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà, Côn Bằng cùng những người khác, nếu biết Hồng Vân chuyển thế, nhất định sẽ không buông tha Hồng Vân.

Thực lực Trấn Nguyên Tử tuy mạnh, nhưng cũng không bảo vệ được Hồng Vân.

"Đa tạ đạo hữu đã cứu một điểm Chân Linh của Hồng Vân." Trấn Nguyên Tử vẻ mặt cảm kích, lại sai đồng tử đi lấy mười quả Nhân Sâm Quả nữa.

Trấn Nguyên Tử cũng rõ, Cộng Công cứu một điểm Chân Linh của Hồng Vân, chỉ sợ cũng vì kế sách của mình.

Một đạo Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân đã biến mất, Hồng Vân có lẽ đang tìm đạo Hồng Mông Tử Khí kia.

Không, Trấn Nguyên Tử thật tâm cảm tạ Cộng Công.

Về cái chết của Hồng Vân, chủ yếu là do Côn Bằng, Đông Hoàng

Thái Nhất và Minh Hà gây ra, Trấn Nguyên Tử cũng không trách Cộng Công.

"Giao tình giữa Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử quả không tệ." Cộng Công thầm nghĩ.

Tại Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán, trong lòng Cộng Công cũng đang suy tính.

"Đạo hữu hẳn là Tiên Thiên Thổ Linh đắc đạo đi!" Cộng Công mở lời.

Quan hệ giữa việc nhìn thấu Căn Cước của người khác, biết rõ mà lại mở lời nói ra, thì thường sẽ gây ra sự không vui.

Cộng Công vừa mở lời, trong lòng Trấn Nguyên Tử đã có chút không vui, nhưng trên mặt lại không biểu lộ ra.

"Đúng vậy!" "Bàn Cổ khai thiên, diễn hóa ra Tiên Thiên Tứ Linh, chính là Địa, Thủy, Hỏa, Phong.

Đạo hữu là một trong Tiên Thiên Tứ Linh, Căn Cước phi phàm.

Nếu lại có được Tiên Thiên Thủy Linh, Tiên Thiên Hỏa Linh và Tiên Thiên Phong Linh, ta có thể giúp đạo hữu thành Hỗn Độn.

Như vậy, Đại Đạo có thể mong chờ." Cộng Công ngữ xuất kinh nhân.

Trấn Nguyên Tử cũng không còn giữ được vẻ bình tĩnh.

Thực ra, Trấn Nguyên Tử đã sớm muốn tập hợp Tiên Thiên Tứ Linh để thành Hỗn Độn, nhưng cho đến nay, y vẫn chưa có được Tiên Thiên Thủy Linh, Tiên Thiên Hỏa Linh và Tiên Thiên Phong Linh, càng đừng nói đến việc dung hợp Tứ Linh thành Hỗn Độn.

Tam Thanh vì sao lại không dung hợp Tiên Thiên Trọc Khí để thành Hỗn Độn?

Tuy biết có thể dung hợp, nhưng cũng phải cân nhắc rủi ro.

Mặc dù Căn Cước của Trấn Nguyên Tử là Tiên Thiên Thổ Linh, nhưng dù có được ba linh còn lại, y cũng không dám dung hợp thành Hỗn Độn.

Cộng Công lại có thể giúp Trấn Nguyên Tử làm điều đó.

Cộng Công thân là Tiên Thiên Ma Thần, tu vi của y chỉ có cao chứ không thấp hơn Trấn Nguyên Tử, thêm vào việc y nắm giữ Lục Đạo Luân Hồi, cùng với sự cường đại của Vu Tộc.

Chỉ cần Trấn Nguyên Tử tập hợp đủ Tiên Thiên Tứ Linh, Cộng Công có thể giúp y dung hợp thành Hỗn Độn.

Một khi thành Hỗn Độn, Căn Cước của Trấn Nguyên Tử cũng sẽ được đề cao rất nhiều, hy vọng thành thánh càng lớn hơn.

"Đạo hữu đương thụ ta một lạy." Trấn Nguyên Tử đứng dậy, hướng Cộng Công hành một đại lễ.

Đối với cái lạy của Trấn Nguyên Tử, Cộng Công cũng không ngăn cản.

Chịu một lạy của Trấn Nguyên Tử, nếu một ngày nào đó Trấn Nguyên Tử tập hợp đủ Tiên Thiên Tứ Linh, mà Cộng Công lại không giúp dung hợp, thì sẽ thiếu y một nhân quả.

Không, nếu Cộng Công giúp Trấn Nguyên Tử dung hợp Tiên Thiên Tứ Linh, Trấn Nguyên Tử lại sẽ thiếu y một nhân quả lớn hơn.

Trấn Nguyên Tử dù sao cũng là một Chuẩn Thánh Đại Năng, không thể coi thường, kết giao một phen với y, sau này có lẽ sẽ có thu hoạch không nhỏ.

Đã hứa với Trấn Nguyên Tử, cộng thêm việc nắm giữ thân thể chuyển thế của Hồng Vân, Cộng Công tự tin có thể nắm giữ được

Trấn Nguyên Tử.

Tiếp đó, Cộng Công và Trấn Nguyên Tử lại luận đạo.

Trấn Nguyên Tử tuy chưa chứng Hỗn Nguyên, nhưng Đạo Hạnh lại cao thâm, luận đạo cùng y, Cộng Công cũng thu hoạch không nhỏ.

Cộng Công kinh ngạc với Đạo Hạnh cao thâm của Trấn Nguyên Tử, nào ngờ trong lòng Trấn Nguyên Tử lại càng kinh ngạc hơn.

"Cộng Công quả nhiên thâm bất khả trắc." Trấn Nguyên Tử thầm nghĩ.

Đang trong cuộc luận đạo, Trấn Nguyên Tử lại hiển hóa ra Đạo Hạnh và Pháp Tắc của mình.

Chỉ thấy, đỉnh đầu Trấn Nguyên Tử lơ lửng một cuốn sách cổ phác, màu vàng thổ, trên bìa là ba chữ Tiên Thiên cổ văn: Sơn Hải Kinh.

Đó chính là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Địa Thư.

Dưới Địa Thư, một đoàn Khánh Vân, trên mây có Tam Hoa và Ngũ Khí.

Tam Hoa là tinh khí thần của Trấn Nguyên Tử ngưng tụ, Ngũ Khí phân Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành, đều ẩn chứa Đạo Hạnh của Trấn Nguyên Tử.

Lại có ba loại Pháp Tắc sức mạnh bao quanh toàn thân Trấn Nguyên Tử, đó là Mộc Chi Pháp Tắc, Thổ Chi Pháp Tắc và Không Gian Pháp Tắc.

Với Địa Thư và cây Nhân Sâm Quả, cộng thêm Căn Cước Tiên Thiên Thổ Linh, Trấn Nguyên Tử lĩnh ngộ ra Mộc Chi Pháp Tắc và Thổ Chi Pháp Tắc thì không có gì lạ, nhưng lại có Không Gian Pháp Tắc, thì quả thật kinh người.

“Không ngờ Trấn Nguyên Tử lại có Không Gian Pháp Tắc, tuy rằng kém xa Dương Mi, nhưng so với Đế Giang cũng không yếu hơn.” Cộng Công thầm nghĩ.

Ngay lập tức, Cộng Công sử xuất Thủy Chi Pháp Tắc Đạo Quả, lại vận dụng Huyền Tẫn Chi Môn.

Bỗng chốc, một giọt nước xuất hiện trên đỉnh đầu Cộng Công, phía sau Cộng Công lơ lửng một cánh cửa hình tròn.

“Pháp Tắc Đạo Quả, Tiên Thiên Chí Bảo.” Tâm thần Trấn Nguyên Tử chấn động.

Tuy rằng biết Cộng Công đã hình thành Đạo Quả của Thủy Chi Pháp Tắc, nhưng khi đích thân cảm nhận, Trấn Nguyên Tử kinh thán, điều khiến y chấn kinh hơn là phía sau Cộng Công lại có một Tiên Thiên Chí Bảo.

Chương 179

Tiên Thiên Chí Bảo vô cùng trân quý.

Binh khí Tam Xoa Kích của Cộng Công cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, y lại có thêm một cái nữa.

Sở hữu hai Tiên Thiên Chí Bảo, quả thật kinh người.

Sau khi Hồng Quân phân bảo, cả Hồng Hoang chỉ sợ cũng chỉ có Cộng Công một người sở hữu hai Tiên Thiên Chí Bảo.

Ổn định tâm thần, ba loại Pháp Tắc của Trấn Nguyên Tử liền giao hòa với Pháp Tắc Đạo Quả của Cộng Công.

Một hồi lâu sau, Cộng Công và Trấn Nguyên Tử đều thu thần thông lại.

"Đạo hữu Căn Hành thâm hậu, ta quả thật xa không bằng." Trấn Nguyên Tử nói.

"Đạo hữu khiêm tốn rồi." Cộng Công khẽ cười.

Sau khi làm khách ở Ngũ Trang Quán hai ngày, Cộng Công cũng rời đi.

Luận đạo với Trấn Nguyên Tử, Đạo Hạnh của Cộng Công cũng có phần tinh tiến.

Về phần Nhân Sâm Quả, Cộng Công đã ăn vài quả, và gói mang đi mười mấy quả, chuẩn bị cho các Tổ Vu khác nếm thử.

Hai ngày qua, Cộng Công cũng đã có một ý tưởng điên rồ, nếu thành công, thì việc đi thiên ngoại dĩ lực chứng đạo cũng không cần lo lắng nữa.

Rời khỏi Vạn Thọ Sơn, Cộng Công một đường hướng Bất Chu

Sơn đi tới.

Khi đi ngang qua bộ lạc của Chúc Dung, Cộng Công dừng lại một chút.

Chúc Dung hiện tại không ở Bất Chu Sơn, mà đang ở trong bộ lạc phía dưới.

"Oanh!" Một đoàn hỏa quang từ bộ lạc của Chúc Dung bay lên trời, xuất hiện trước mặt Cộng Công, chính là Chúc Dung.

Chúc Dung đang tu luyện trong bộ lạc, cảm giác có người bay trên không phận bộ lạc của mình, liền bay lên.

Bay trên không phận bộ lạc Vu Tộc là kẻ địch, không, khi nhìn thấy Cộng Công, vẻ giận dữ trên mặt Chúc Dung cũng biến mất.

"Huynh trưởng." Chúc Dung cười nói.

Chúc Dung và Cộng Công cùng nhau đi xuống bộ lạc phía dưới.

Chúc Dung nhiệt tình chiêu đãi.

Khi Cộng Công lấy ra một quả Nhân Sâm Quả, hai mắt Chúc Dung cũng sáng lên.

"Nhân Sâm Quả của Trấn Nguyên Tử?" Chúc Dung đã sớm nghe nói Trấn Nguyên Tử có một cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, tên là Nhân Sâm Quả, nhưng chưa từng ăn.

"Huynh cứ nếm thử." Cộng Công nói.

"Đa tạ huynh trưởng." Chúc Dung nói.

Nếm thử Nhân Sâm Quả, Chúc Dung liền tán thưởng không ngớt.

Chúc Dung cũng đã ăn không ít Tiên Thiên Linh Quả, nhưng chưa có loại nào có thể sánh bằng Nhân Sâm Quả.

Trên Thiên Đình, tại Thái Dương Tinh, Đế Tuấn và Đông Hoàng

Thái Nhất đều có vẻ mặt ngưng trọng.

Mấy ngày trước, trong lòng Đế Tuấn bất an, bói toán nhưng lại không thu hoạch được gì, vì vậy, y cùng Đông Hoàng Thái Nhất đến Thái Dương Tinh.

Nhờ sức mạnh của Thái Dương Tinh, cộng thêm Hà Đồ Lạc Thư và Đông Hoàng Chung, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hợp lực thôi diễn bảy bảy bốn mươi chín ngày, mới cuối cùng có chút thu hoạch.

"Cộng Công khoảng thời gian trước đi thiên ngoại, chẳng lẽ là vì thành thánh?" Đông Hoàng Thái Nhất hỏi.

"Có khả năng, Cộng Công cách Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng chỉ một bước xa, một khi phá vỡ hỗn độn chất cốc, y cũng sẽ là Đại Đạo Thánh Nhân." Đế Tuấn nói.

Hiện nay, Vu Tộc đã có sức mạnh cấp Thánh Nhân, tuy rằng chỉ có thể duy trì trong thời gian ngắn, nhưng áp lực của Thiên Đình rất lớn.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn ở trong Lục Đạo Luân Hồi, lại càng có thể phát huy sức mạnh cấp Thánh Nhân trong thời gian dài.

Nếu Cộng Công lại thành thánh, Thiên Đình sẽ càng khó khăn hơn.

Hiện tại, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Thiên Đình chưa đạt được sức mạnh cấp Thánh Nhân.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa cùng những người khác khi đứng trước Thánh Nhân cũng đều yếu ớt như kiến.

Tại Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Tam Thanh cũng đang hợp lực thôi diễn.

Tam Thanh và Tổ Vu đều là từ Bàn Cổ mà ra, tuy rằng Khí Vận

không liên thông, nhưng cũng tồn tại một số quan hệ.

Khi Cộng Công đi thiên ngoại dĩ lực chứng đạo, Tam Thanh cũng đã có chút cảm ứng, nhưng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Sau một hồi thôi diễn, lại không có thu hoạch quá lớn.

"Oanh!" Mây đen che trời lượn sóng cuộn trào, điện chớp sấm vang.

Từng ngọn núi lửa phun trào dung nham nóng rực, tro bụi núi lửa tràn ngập.

Lại có cuồng phong bạo vũ trút xuống.

Cộng Công và Chúc Dung hai người đứng bên một ngọn núi lửa.

Nơi đây cách bộ lạc Chúc Dung ức vạn vạn dặm.

Sở dĩ Cộng Công và Chúc Dung xuất hiện ở đây, là để mượn thế luyện khí.

Sau khi Thương Khung Lão Tổ vẫn lạc, Cửu Thiên Công Đức Tiên Kiếm vỡ nát, các mảnh vỡ đều nằm trong tay Cộng Công, Cộng Công muốn luyện chế một Công Đức Linh Bảo.

Ban đầu, Cộng Công định thành thánh xong mới luyện khí, nhưng địa thế và thiên thế hiện tại lại là cơ hội ngàn năm có một.

"Huynh trưởng, đã luyện chế xong chưa?" Chúc Dung hỏi.

"Luyện chế một thanh đao đi!" Cộng Công nói.

"Đao?" Chúc Dung ngạc nhiên.

Trong mắt Chúc Dung, Cộng Công đã có Tam Xoa Kích làm binh khí, không nên luyện chế thêm một binh khí nữa.

Nhưng, vì để giúp Cộng Công luyện khí, nên Cộng Công đã quyết định luyện chế một thanh đao, Chúc Dung cũng không nói gì thêm.

Chỉ thấy, Cộng Công lấy ra từng mảnh vỡ, mỗi mảnh vỡ đều lưu chuyển kim quang công đức.

Tiếp đó, mắt phải của Cộng Công diễn hóa thành Thái Dương, phát ra Thái Dương Chân Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa lại ngưng tụ, hình thành Mặt Trời Kim Diễm.

Mặt Trời Kim Diễm nóng rực vô cùng bao bọc tất cả các mảnh vỡ, bắt đầu luyện hóa.

Chúc Dung lúc này cũng thi triển thần thông.

Dưới thần thông của Chúc Dung, những ngọn núi lửa đang bùng phát, dung nham địa hỏa chảy trên đại địa, đều bị y khống chế.

Hỏa Chi Pháp Tắc của Chúc Dung đã viên mãn, tuy chưa hình thành Đạo Quả, nhưng cũng vô cùng kinh người.

Cộng Công thì sử xuất Thủy Chi Pháp Tắc Đạo Quả.

Thiên địa nhân hòa, thủy hỏa tôi luyện, thêm vào lôi đình, rồi hấp thu linh khí bát phương, rất nhanh, một thanh đao hình thành sơ khai.

Giữa thiên địa, dị tượng trùng trùng, lại có công đức chi quang, thu hút không ít sinh linh, cũng có vài vị Đại Năng chú ý.

Khi phát hiện hai vị Tổ Vu đang hợp lực luyện khí, thì không một sinh linh nào dám gây sự.

Sau bảy bảy bốn mươi chín ngày, một cực phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo đã luyện chế thành.

"Thanh đao này, có thể gọi là Ngô Đao!" Cộng Công đặt tên cho thanh đao trong tay.

Bởi vì là Công Đức Linh Bảo, Ngô Đao giết người không dính Nhân Quả, uy lực có thể sánh với cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại

có thể trấn áp Khí Vận.

Chúc Dung cũng rất thích Ngô Đao, nhưng thanh đao này là vật của Cộng Công, y cũng chỉ có thể nhìn mà thôi.

Tại Đại La Thiên, Ngọc Kinh Sơn.

Trong mắt Hồng Quân có một tia kinh ngạc.

"Cộng Công và Chúc Dung hợp lực luyện chế một cực phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, Khí Vận của Vu Tộc càng cường đại và ổn định hơn." Cùng với việc Khí Vận của Vu Tộc ngày càng mạnh, thì cũng càng khó đối phó hơn.

Chương 180

Tại Thiên Đình, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, cùng Côn Bằng và Minh Hà, năm vị Chuẩn Thánh tụ tập.

Côn Bằng và Minh Hà không gia nhập Thiên Đình, nhưng có quan hệ hợp tác với Thiên Đình.

Vu Tộc quá cường đại, sở hữu sức mạnh cấp Thánh Nhân, khiến Côn Bằng và Minh Hà lựa chọn hợp tác với Thiên Đình.

"Cộng Công và Chúc Dung luyện chế một cực phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, Vu Tộc lại càng mạnh hơn." Phục Hy nói.

Nghe Phục Hy nói, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng và Minh Hà đều trầm mặt.

"Khoảng cách thực lực quá lớn, ta và Minh Hà đạo hữu dốc toàn lực tương trợ, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng không đạt tới cấp Thánh Nhân." Côn Bằng nói.

"Nếu một trong Thập Nhị Tổ Vu vẫn lạc, Vu Tộc chỉ có thể dùng Đô Thiên Thần Sát Phiên để bố thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy lực lại kém xa so với mười hai vị Tổ Vu tự mình bố trận, cũng không thể triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân." Minh Hà cười lạnh nói.

Điều Minh Hà nói, Đế Tuấn và những người khác cũng biết, nhưng Thập Nhị Tổ Vu đều có tu vi Chuẩn Thánh, lại đều là Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể, có Hỗn Độn Nguyên Thần, không dễ dàng giết được.

Chuẩn Thánh tu vi của Tổ Vu Chân Thân có thể sánh ngang cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể còn cường

hoành hơn cả Tổ Vu Chân Thân.

Trong số những Chuẩn Thánh hiện diện, chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất sử dụng Đông Hoàng Chung mới có thể làm Tổ Vu bị thương.

Giống như Minh Hà, sử dụng Nguyên Đồ và A Tỳ cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Tổ Vu.

"Minh Hà đạo hữu nói cực kỳ đúng, nhưng đàm hà dung dịch a!" Đế Tuấn cười khổ.

"Thập Nhị Tổ Vu cũng có mâu thuẫn." Minh Hà nói.

Quả thật, Thập Nhị Tổ Vu tồn tại không ít mâu thuẫn.

Trước đây, mâu thuẫn giữa Cộng Công và Chúc Dung là lớn nhất, nhưng cùng với việc Cộng Công ngày càng cường đại, đã tìm được một con đường sống cho Vu Tộc, Chúc Dung cũng đã lấy Cộng Công làm chủ.

Hiện nay, có vài vị Tổ Vu có mâu thuẫn, nhưng đều là mâu thuẫn nhỏ, cùng lắm là cãi vã, nhưng cũng sẽ không mất đi chừng mực.

"Chúng ta hợp lực, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tuy không đạt tới cấp Thánh Nhân, nhưng hẳn là cũng có thể giết chết một Tổ Vu." Côn Bằng nói.

"Không ổn, dùng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận giết một Tổ Vu cũng không quá dễ dàng, lại dễ dàng bại lộ, khi đó, ngọn lửa phẫn nộ của Vu Tộc sẽ hủy diệt cả Thiên Đình." Phục Hy nói.

Khi lời Phục Hy vừa dứt, Đế Tuấn và những người khác đều trầm mặc, quả thật, Vu Tộc mất đi một Tổ Vu, thực lực tuy giảm mạnh, nhưng lại không dễ đối phó.

Không để ý đến suy nghĩ của nhiều Đại Năng, Cộng Công lại đã bắt đầu luyện hóa Ngô Đao.

Luyện hóa Hậu Thiên Linh Bảo dễ hơn luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo, Ngô Đao lại là do Cộng Công và Chúc Dung hợp lực luyện chế thành, thêm vào tu vi Nguyên Thần của Cộng Công, việc luyện hóa cũng nhanh chóng.

Nhưng, dù sao cũng là cực phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, Cộng Công muốn triệt để luyện hóa cũng phải mất vài năm, thậm chí mười mấy năm.

Sau khi luyện hóa sơ lược Ngô Đao, Cộng Công tiếp tục hướng Bất Chu Sơn đi tới.

Chúc Dung thì không đi cùng Cộng Công đến Bất Chu Sơn.

Trên đường đi, ngoài luyện hóa Ngô Đao, Cộng Công cũng không bỏ bê tu luyện.

Vận hành Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công, pháp lực không ngừng tinh tiến.

Tích lũy pháp lực, cũng là để dĩ lực chứng đạo.

Vài năm sau, Cộng Công đến Bất Chu Sơn.

Trong vài năm này, ngoài việc xử lý một số kẻ yếu ớt không biết điều, Cộng Công cũng thu được một số thiên tài địa bảo, nhưng cũng chỉ miễn cưỡng lọt vào mắt y.

Về mặt pháp lực, có tinh tiến một chút, nhưng để đi thiên ngoại phá vỡ hỗn độn chất cốc thì vẫn còn miễn cưỡng.

Khi Cộng Công đến Bất Chu Sơn, chỉ có Tổ Vu Xa Bỉ Thi, Tổ Vu Nhục Thu và Tổ Vu Thiên Ngô ba người ở đó.

Trong Thần Đình, nội điện Bàn Cổ, Cộng Công lấy ra ba quả Nhân Sâm Quả cho Xa Bỉ Thi và những người khác nếm thử, lại lấy ra Ngô Đao cho ba người chiêm ngưỡng.

Về việc ở thiên ngoại đối đầu với Dương Mi, Cộng Công cũng không che giấu.

Biết được kế sách của Hồng Quân, và Dương Mi đã ra tay với Cộng Công, các Tổ Vu đều vô cùng phẫn nộ.

Giống như Chúc Dung đã hô hào tập hợp Thập Nhị Tổ Vu đi tiêu diệt Hồng Quân.

Cùng với việc thực lực của Thập Nhị Tổ Vu không ngừng tăng cường, Bàn Cổ Chân Thân được triệu hoán ra cũng càng mạnh hơn.

Mặc dù Cộng Công cũng muốn tìm Hồng Quân báo thù, nhưng cũng biết rõ khoảng cách.

Thánh Nhân bất tử bất diệt, Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân cũng chỉ có thể kháng hành Hồng Quân trong thời gian ngắn.

Cộng Công hóa thân Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn ở ngoài Lục Đạo Luân Hồi cũng chỉ có thể kháng hành Hồng Quân trong thời gian ngắn.

Muốn Hồng Quân đi vào Luân Hồi, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn có thể kháng hành Hồng Quân trong thời gian dài, nhưng cũng mất thể diện, cuối cùng cũng chỉ bị một chút vết thương nhỏ, rồi lại lập tức khôi phục, còn về phong ấn hay đánh giết, thì thôi!

Lần trước chiến đấu với Hồng Quân, Hồng Quân hợp đạo thất bại, nguyên khí đại thương, trạng thái không tốt, Vu Tộc mới chiếm được chút tiện nghi.

Nếu không phải Cộng Công lĩnh ngộ Kiếp Chi Pháp Tắc, Vu Tộc hẳn đã chịu một tổn thất lớn.

Trên Hồng Hoang đại địa, gần Phượng Tê Sơn, có từng bộ lạc của Nhân Tộc.

Loài người sinh sôi nảy nở cực nhanh, nhưng thọ mệnh lại tương đối ngắn.

Lứa Nhân Tộc đầu tiên do Nữ Oa sáng tạo, thọ mệnh dài hơn một chút, lứa Nhân Tộc thứ hai thọ mệnh giảm đi rất nhiều, lứa thứ ba lại càng ngắn hơn.

Lứa Nhân Tộc đầu tiên có Tiên Thiên Đạo Thể, từ lứa thứ hai Nhân Tộc bắt đầu có thể chất Hậu Thiên, nhưng lứa thứ hai chỉ cần tu luyện một chút là có thể thành Tiên Thiên Đạo Thể, lứa thứ ba muốn tu luyện thành Tiên Thiên Đạo Thể lại khó hơn một chút, sau đó, sẽ càng ngày càng khó, nhưng cũng có một giới hạn thấp nhất.

Hiện tại, Nhân Tộc tuy đã biết khoan gỗ lấy lửa, lại đã xây dựng nhà cửa thô sơ, cũng như dùng da thú và lá cây che thân, nhưng vẫn còn nguyên thủy hoang dã.

Từng người Nhân Tộc sử dụng đá và gậy gỗ.

Mặc dù Phục Hy và Nữ Oa ở Phượng Tê Sơn có đạo tràng, nhưng gần đó cũng có vô số mãnh thú, có tiểu yêu.

Có một số phụng mệnh bảo hộ Nhân Tộc, nhưng cũng có một số thích ăn thịt người.

Nhân Tộc cũng săn bắt, những loài bay trên trời, chạy trên đất, bơi dưới nước.

Phát triển đến hiện tại, số lượng Nhân Tộc đã tiếp cận một trăm triệu.

Không sai, Nhân Tộc hiện tại có hơn chín mươi triệu người.

Trên thực tế, Nhân Tộc ngoài việc chết già, chết bệnh, bị mãnh thú ăn thịt, chết vì tai nạn tự nhiên, chỉ sợ đã vượt quá một tỷ người.

Một ngày nọ, một con Khổng Tước đến gần Phượng Tê Sơn,

chính là Khổng Tuyên.

Khi Nữ Oa an trí Nhân Tộc gần Phượng Tê Sơn, cũng bảo hộ một đoạn thời gian, Đế Tuấn cũng sai quần yêu Thiên Đình chăm sóc Nhân Tộc.

Cùng với việc số lượng loài người ngày càng nhiều, thức ăn trở thành một vấn đề lớn.

Việc tìm quả dại trong rừng núi xa không đủ để thỏa mãn, vì vậy, săn bắt là tất yếu, khó tránh khỏi việc đối đầu với một số tiểu yêu.

Khi một tiểu yêu ăn thịt người, chúng phát hiện việc đó giúp tăng tốc tu luyện.

Vốn phải tu luyện trăm năm, ăn vài người, nửa tháng đã có thể đạt được.

Cùng với thời gian, ngày càng nhiều yêu phát hiện lợi ích của việc ăn thịt người.

Thậm chí, có một số mãnh thú sau khi ăn thịt người đã khai mở linh trí, hấp thu linh khí thiên địa, nuốt tinh hoa nhật nguyệt, tu luyện thành yêu.

Ngoài việc ăn thịt người có lợi cho việc đề thăng tu vi, dùng linh hồn loài người luyện khí, uy lực cực lớn, thậm chí còn có thể khắc chế Vu Tộc.

Khổng Tuyên phát hiện không ít tiểu yêu thông qua việc ăn thịt người, nhanh chóng quật khởi, trở thành Đại Yêu, vì vậy, y cũng bắt đầu ăn thịt người.

Nhân Tộc dù sao cũng do Nữ Oa sáng tạo, Đế Tuấn lại sai quần yêu Thiên Đình chăm sóc, không, Khổng Tuyên lại không mấy để tâm.

Bởi vì yêu tộc ăn thịt người có lợi cho việc tu luyện, dùng linh hồn

loài người luyện khí uy lực cực lớn, một khi Đế Tuấn biết được, hậu quả có thể đoán trước.

Bay trên một mảng rừng núi, Khổng Tuyên có thể nhìn thấy không ít nhà gỗ trong rừng bên dưới, đa số được xây trên cây, tựa như tổ chim.

Hành vi cử chỉ của loài người cũng khá giống với linh viên.

Chỉ thấy, Khổng Tuyên há miệng rộng lớn, lập tức, hàng trăm người loài người trong rừng bên dưới bị hút vào miệng y.

Một ngụm nuốt chửng hàng trăm người, Khổng Tuyên cẩn thận cảm nhận một chút, kinh ngạc phát hiện tu vi của mình đã có chút tinh tiến.

"Ăn thịt người quả nhiên có lợi cho việc tu luyện, hiệu quả còn tốt hơn ta tưởng." Khổng Tuyên thầm nghĩ.

Ngoài việc có lợi cho việc tinh tiến tu vi, còn rất ngon miệng.

Vì vậy, Khổng Tuyên tiếp tục.

Chương 181

Khi Khổng Tuyên đã ăn thịt người được vài ngày, ba người Nhân Tộc dám ra đối phó với y.

Ba người dám đối phó với Khổng Tuyên đều có tu vi Kim Tiên, chính là Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị.

Toại Nhân Thị vì Nhân Tộc phát minh ra khoan gỗ lấy lửa, có công đức.

Hữu Sào Thị vì Nhân Tộc phát minh ra kiến trúc nhà cửa, cũng có công đức.

Truy Y Thị giúp Nhân Tộc dùng da thú và lá cây che thân, cũng là công đức.

Dựa vào công đức, cùng với phương pháp luyện khí thô thiển do Nữ Oa truyền thụ, ba người Toại Nhân Thị đều đã đạt được tu vi Kim Tiên.

Nhưng, bị hạn chế bởi Căn Cước, ba người Toại Nhân Thị muốn đột phá cấp Thái Ất Kim Tiên thì rất khó, còn về cấp Đại La Kim Tiên thì lại càng khó hơn.

"Nghiệt chướng, ngươi không sợ Nữ Oa Nương Nương giáng tội sao?" Truy Y Thị giận dữ nhìn Khổng Tuyên.

Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị cũng đều vẻ mặt phẫn nộ.

"Nhân Tộc yếu ớt mà cũng có cấp Kim Tiên, có chút thú vị.

Nữ Oa Nương Nương là hoàng giả của Yêu Tộc ta, sáng tạo ra các ngươi, không phải là để cho Yêu Tộc ăn sao?" Khổng Tuyên cười nói.

Với tu vi của Khổng Tuyên, cộng thêm Ngũ Sắc Thần Quang, y hoàn toàn không đặt ba người Toại Nhân Thị vào mắt.

Thậm chí, Khổng Tuyên còn đang cân nhắc nuốt chửng ba người Toại Nhân Thị.

Ăn thịt người có lợi cho việc đề thăng tu vi, tu vi của người bị ăn càng cao, lợi ích của Khổng Tuyên càng lớn.

Nếu ăn ba người Nhân Tộc cấp Kim Tiên, tu vi của Khổng Tuyên chắc chắn sẽ đề thăng không ít.

Vừa nghe Khổng Tuyên nói, sắc mặt ba người Toại Nhân Thị đại biến, trong lòng vừa kinh vừa giận.

"Nữ Oa Nương Nương sáng tạo Nhân Tộc chúng ta là để cho Yêu Tộc ăn sao?" "Không, không thể nào." "Nhất định là Khổng Tước đang nói bừa." "Giết hắn!" Vì lời nói của Khổng Tuyên, ba người Toại Nhân Thị vô cùng phẫn nộ, hợp lực công kích Khổng Tuyên.

Trong tay Toại Nhân Thị là một đoàn Bất Diệt Tân Hỏa, uy lực tuy không sánh bằng Thái Dương Chân Hỏa, nhưng lại mạnh hơn Tam Muội Chân Hỏa.

Hữu Sào Thị cầm một cây trường thương, là chiến lợi phẩm y thu được khi giết một tiểu yêu nào đó.

Trong tay Truy Y Thị là một thanh trường kiếm ba thước.

Mặc dù ba người Toại Nhân Thị đều có tu vi Kim Tiên, nhưng không có thần thông, chỉ có một số pháp thuật nhỏ, cùng với một số kỹ xảo thô thiển.

"Chút thực lực này?

Thật yếu ớt đến đáng thương." Khổng Tuyên khinh miệt trào phúng.

Khổng Tuyên chỉ dùng yêu khí hộ thể đã chặn đứng công kích của ba người Toại Nhân Thị.

Với thần thông mà Khổng Tuyên nắm giữ, dù chỉ có tu vi Huyền Tiên, không có Ngũ Sắc Thần Quang, y cũng tự tin dễ dàng tiêu diệt ba người Nhân Tộc cấp Kim Tiên trước mặt.

Sức mạnh cường nhược, tu vi chỉ là một phương diện, thần thông, pháp bảo v.v., cũng đều không thể bỏ qua.

"Phanh!", "Phanh!", "Phanh!"...

Công kích của ba người Toại Nhân Thị không tạo thành uy hiếp đối với Khổng Tuyên.

Lúc này, Khổng Tuyên sử xuất Ngũ Sắc Thần Quang, trong chớp mắt thu lấy ba người Toại Nhân Thị.

Rơi vào Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên, ba người Toại Nhân Thị mất đi ý thức, mặc cho Khổng Tuyên định đoạt.

Khi Khổng Tuyên định ăn thịt ba người Toại Nhân Thị, y lại cảm thấy bất an trong lòng, Nguyên Thần chấn động.

Ngay lập tức, Khổng Tuyên hóa thành hình người, bấm ngón tay thôi diễn một phen, sắc mặt âm tình bất định.

Qua thôi diễn, Khổng Tuyên biết được, nếu y ăn thịt ba người Toại Nhân Thị, chỉ sợ mình sẽ hết khí số.

Ba người Toại Nhân Thị có công đức, lại có khí vận Nhân Tộc.

Phần lớn khí vận Nhân Tộc nằm ở Nữ Oa, ba người Toại Nhân Thị cũng có chút khí vận.

Do dự hồi lâu, Khổng Tuyên đã thả ba người Toại Nhân Thị ra, đi chỗ khác ăn thịt người.

Ngoài Khổng Tuyên, có không ít Đại Yêu của Thiên Đình bắt đầu

ăn thịt loài người.

Thậm chí, Thập Đại Yêu Thần cũng đã bắt đầu cảm thấy hứng thú với việc ăn thịt người.

Tại Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang đàm đạo.

"Yêu Tộc chúng ta ăn thịt người có lợi cho việc đề thăng tu vi, dùng linh hồn loài người luyện khí, uy lực lớn, có thể khắc chế thân thể của Vu Tộc." Đông Hoàng Thái Nhất nói.

"Nhân Tộc!" Ánh mắt Đế Tuấn lóe lên, trong lòng đang trầm tư.

Nhân Tộc là do Nữ Oa sáng tạo, công đức tạo người lớn, đã chứng tỏ Nhân Tộc không tầm thường.

Nhưng, trong mắt Đế Tuấn, Nhân Tộc cũng chỉ bổ toàn Thiên Đạo, không có gì to tát.

Tại Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hàng vạn người Nhân Tộc bị một loại pháp bảo không gian giam giữ.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất mỗi người ăn thịt người trong hai ngày, số người Nhân Tộc còn lại, tinh huyết và linh hồn bị dùng để luyện khí.

Mặc dù đã nghe nói ăn thịt người có lợi cho việc đề thăng tu vi, và dùng linh hồn loài người luyện khí có uy lực không nhỏ, nhưng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vẫn tự mình thử nghiệm.

"Ăn thịt người quả thật có lợi cho việc đề thăng tu vi, nhưng đối với ta tác dụng không lớn.

Nếu Nhân Tộc tu luyện đến cấp Đại La Kim Tiên, ta ăn mới có lợi ích lớn." Đế Tuấn nói.

“Dùng linh hồn loài người luyện khí, uy lực lớn, không biết có khắc chế được Đại Vu hay không, thậm chí, có khắc chế được Tổ Vu không?” Đông Hoàng Thái Nhất trầm giọng nói.

Trong lòng Đế Tuấn đã có tính toán.

Cùng với việc ngày càng nhiều yêu trong Thiên Đình ăn thịt người, tu vi của họ đều được đề thăng rất nhiều.

Tu vi của quần yêu đề thăng, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng càng lớn.

Dùng linh hồn loài người luyện khí đã xác định có thể khắc chế tiểu Vu, nhưng không biết có thể khắc chế Đại Vu và Tổ Vu không.

Nhưng chỉ cần khắc chế được tiểu Vu, đối với Thiên Đình cũng đã rất quan trọng.

Lúc này, Phục Hy và Nữ Oa đến.

Phục Hy vẻ mặt bất đắc dĩ, Nữ Oa lại có chút phẫn nộ.

“Đế Tuấn, Nhân Tộc là do ta sáng tạo, ngày càng nhiều yêu ăn thịt người, ngươi cũng không ước thúc!” Nữ Oa ngữ khí không mấy tốt.

Nữ Oa cũng đã biết việc ăn thịt người có lợi cho việc tinh tiến tu vi của Yêu Tộc, cũng như dùng linh hồn loài người luyện khí có uy lực lớn, có thể khắc chế tiểu Vu, nhưng cũng không thích Nhân Tộc và Yêu Tộc đối lập.

Có không ít yêu khi ăn thịt người đã nói rằng Nữ Oa tạo người là để Yêu Tộc ăn, rằng Nhân Tộc là lương thực của Yêu Tộc, điều này đã làm hỏng thanh danh của Nữ Oa trong Nhân Tộc rất nhiều.

Nữ Oa hiện giờ chỉ còn khoảng năm phần mười khí vận Nhân Tộc.

Mặc dù Nữ Oa không quan tâm đến khí vận Nhân Tộc, nhưng khí

vận giảm nhanh chóng cũng khiến y không vui.

Không, Nữ Oa dù sao cũng là Thánh Mẫu của Nhân Tộc, vì đã sáng tạo ra Nhân Tộc, ít nhất cũng có thể hưởng ba phần mười khí vận Nhân Tộc.

Dù Nhân Tộc không coi y là Thánh Mẫu, ba phần mười khí vận đó cũng không thiếu được.

Trừ phi, Nhân Tộc diệt vong, đổi một người khác tạo ra Nhân Tộc, khí vận Nhân Tộc mới có thể không liên quan đến Nữ Oa.

Tuy nhiên, khi Nữ Oa tạo người xong, đã bổ toàn chu thiên, hoàn thiện thiên đạo, Nhân Tộc diệt vong, Thiên Đạo cũng có thể dưỡng dục ra Nhân Tộc.

Tức là, Nhân Tộc diệt vong, không cần tạo người, Thiên Đạo sẽ dưỡng dục.

Cho nên, Nhân Tộc diệt vong, công đức mà Nữ Oa tạo người thu được cũng sẽ không giảm, chỉ là mất đi khí vận Nhân Tộc mà thôi.

"Oa Hoàng, Nhân Tộc có thể đề thăng tu vi của Yêu Tộc, có thể luyện chế ra binh khí có uy lực cực lớn, có thể khắc chế Vu Tộc.

Đối với Thiên Đình chúng ta có tầm quan trọng đến mức nào, ngươi hẳn cũng rõ." Đông Hoàng Thái Nhất nói.

"Vu Tộc quá cường đại, Nhân Tộc có thể thu hẹp rất nhiều khoảng cách giữa Yêu Tộc và Vu Tộc, thậm chí, vượt qua Vu Tộc." Đế Tuấn cũng nói.

Nghe Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn nói, Nữ Oa trầm mặc, trong lòng cũng đang giằng co.

Chương 182

Địa vị của Nhân Tộc trong lòng Nữ Oa có tồn tại, nhưng lại không thể sánh bằng Yêu Tộc.

Điều này cũng bình thường, Nữ Oa dù sao cũng là hoàng giả của Yêu Tộc, hưởng khí vận Thiên Đình quá lâu, được vô số yêu ma sùng bái.

"Ta muốn luyện chế một Hậu Thiên Chí Bảo, tên là Đồ Vu Kiếm, dùng tinh huyết và linh hồn Nhân Tộc chú tạo, hy vọng Đồ Vu Kiếm có thể giết Tổ Vu." Đế Tuấn trầm giọng nói.

Đế Tuấn đã hạ quyết tâm, Nữ Oa phản đối cũng sẽ không thay đổi được.

"Gì?" Nữ Oa kinh hãi.

Sắc mặt Phục Hy cũng đại biến.

Đông Hoàng Thái Nhất lại vẻ mặt kích động: "Chính đáng như vậy!" Muốn luyện chế một Hậu Thiên Chí Bảo, cần không ít thiên tài địa bảo, Thiên Đình có thể lấy ra được, nhưng lượng tinh huyết và linh hồn Nhân Tộc cần thiết thì sẽ không ít.

Theo tính toán đơn giản của Phục Hy, ít nhất cũng phải giết hàng ngàn vạn Nhân Tộc mới có khả năng chú tạo thành Đồ Vu Kiếm.

Thậm chí, hai ba ngàn vạn người.

Hiện tại, số lượng Nhân Tộc tiếp cận một trăm triệu, tuyệt đối đủ để luyện chế Đồ Vu Kiếm.

"Thiên Đế, Đông Hoàng, luyện chế Đồ Vu Kiếm..." Phục Hy muốn nói lại thôi.

“Hy Hoàng không cần nói nhiều, luyện chế Đồ Vu Kiếm là việc nhất định phải làm.

Nếu Oa Hoàng không muốn ra sức, ta cũng không miễn cưỡng, nhưng đừng phản đối.” Đế Tuấn mặt không biểu cảm nói.

Nếu Phục Hy và Nữ Oa dám phản đối luyện chế Đồ Vu Kiếm, Đế Tuấn thậm chí sẽ trở mặt.

Nếu Đồ Vu Kiếm có thể giết Tổ Vu, vậy thì, đối với Thiên Đình quá quan trọng rồi.

“Số lượng Nhân Tộc, không thể thấp hơn năm ngàn vạn.” Nói rồi, Phục Hy mở lời.

Bởi vì không thể ngăn cản, việc hy sinh một nửa số Nhân Tộc cũng là kết quả tốt nhất.

“Nhân Tộc sẽ không bị diệt vong.” Đế Tuấn đưa ra một lời hứa.

Sẽ không diệt vong?

Phục Hy cười khổ.

Để lại một ngàn vạn người Nhân Tộc không diệt vong, để lại một triệu hay mười vạn, thậm chí vài ngàn, cũng đều không diệt vong.

“Xem thái độ của Đế Tuấn, không những muốn luyện chế Đồ Vu Kiếm, chỉ sợ còn muốn luyện chế không chỉ một thanh.” Phục Hy thầm nghĩ.

Tại Bất Chu Sơn, Cộng Công đứng ở nơi cao nhất của Thần Đình, hai mắt diễn hóa nhật nguyệt, nhìn về hướng Phượng Tê Sơn.

Ngày càng nhiều yêu ăn thịt người, cũng có kẻ tiên phong giết người, thu thập linh hồn Nhân Tộc để luyện khí.

“Cũng là do Nhân Tộc tự tìm lấy.” Cộng Công trong lòng thở dài.

Bởi vì do Nữ Oa tạo ra, bởi vì Thiên Đình có chút chiếu cố, Nhân Tộc đối với Vu Tộc không hữu hảo.

Nếu Nhân Tộc thân cận Vu Tộc, sinh tồn gần Bất Chu Sơn, Vu Tộc hoàn toàn có năng lực bảo hộ Nhân Tộc.

Yêu Tộc dù có phát hiện lợi ích của việc ăn thịt người, cũng như uy lực của việc dùng linh hồn Nhân Tộc luyện khí, cũng không dám khinh cử vọng động.

Hoàn cảnh hiện tại của Nhân Tộc, đã sớm nằm trong dự liệu của Cộng Công.

Mặc dù kiếp trước Cộng Công cũng là loài người, nhưng chưa chắc là hậu đại của Nhân Tộc Hồng Hoang hiện tại.

Hồng Hoang tồn tại quá nhiều thế giới, khi Nữ Oa tạo người xong, hoàn thiện Thiên Đạo, các thế giới đều có thể dưỡng dục ra loài người.

Hơn nữa, kiếp trước đã là kiếp trước, hiện tại Cộng Công là Tổ Vu.

Kiếp trước làm người bao nhiêu năm?

Xuyên việt Hồng Hoang làm Tổ Vu lại bao nhiêu năm?

Trong lòng Cộng Công, địa vị của Nhân Tộc không thể vượt qua Vu Tộc.

Dù sao, Cộng Công không phải là Nhân Tộc.

Nếu lại giúp Nhân Tộc, khi Nhân Tộc và Vu Tộc xảy ra xung đột, Nhân Tộc cũng sẽ không tín nhiệm, lại phải đối mặt với Vu Tộc như thế nào?

Lập trường đã quyết định thái độ của Cộng Công, đó cũng là việc không thể làm gì khác.

“Tiếp theo, Đế Tuấn chỉ sợ muốn luyện chế Đồ Vu Kiếm.” Cộng Công cười lạnh.

Đồ Vu Kiếm có thể khắc chế Tổ Vu Chân Thân, nhưng hiện tại, Thập Nhị Tổ Vu đều là Tiên Thiên Ma Thần, Đồ Vu Kiếm có thể khắc chế Tiên Thiên Ma Thần sao?

Điều đó quá nghịch thiên.

Cho nên, Đồ Vu Kiếm luyện chế ra, nhiều nhất cũng chỉ có thể khắc chế Đại Vu, đối với Thập Nhị Tổ Vu không cấu thành uy hiếp.

Mặc dù biết Nhân Tộc sắp phải đối mặt với những gì, nhưng Cộng Công lại không vội vàng đi bảo hộ Nhân Tộc.

Tại Phượng Tê Sơn, trong một bộ lạc lớn nhất của Nhân Tộc, ba người Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đang bàn bạc.

Xung đột giữa Nhân Tộc và Yêu Tộc không ngừng leo thang.

Nữ Oa lại chậm chạp không xuất hiện bảo hộ Nhân Tộc.

“Tập hợp tất cả tộc nhân, cầu xin Nữ Oa Nương Nương bảo hộ đi!” Toại Nhân Thị thở dài, nói.

Nhân Tộc quá yếu ớt, cần Nữ Oa bảo hộ.

“Ta lập tức an bài.” Hữu Sào Thị nói.

Truy Y Thị cũng không có ý kiến.

Tại trọng thiên thứ ba mươi hai, Đế Tuấn tế chiêu yêu phiên, quần yêu bị triệu hoán.

Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa ba người đứng một bên quan sát.

Rất nhanh, Thập Đại Yêu Thần, ba trăm sáu mươi lăm Yêu Vương, hàng vạn Yêu Soái, tiếp đến là Yêu Tướng và Yêu Binh.

Hàng trăm triệu yêu tụ tập, uy thế hào hùng, đủ sức kinh thiên động địa.

"Theo sắc lệnh của Thiên Đình Chi Chủ Đế Tuấn ta, các ngươi hạ giới thu thập tinh huyết và linh hồn Nhân Tộc, không được có sai sót." Giọng nói của Đế Tuấn không lớn, nhưng lại rõ ràng truyền vào tai quần yêu.

Yêu đã biết lợi ích của việc ăn thịt người, cũng như sự huyền diệu của việc dùng tinh huyết và linh hồn Nhân Tộc để luyện khí, đối với mệnh lệnh của Đế Tuấn, chúng cũng không kỳ lạ, nhưng nhiều yêu hơn lại đầy nghi vấn.

Nhân Tộc không phải do Oa Hoàng sáng tạo sao?

Chẳng lẽ đã đắc tội Thiên Đế?

Bất kính với Thiên Đế?

Thiên Đế và Oa Hoàng có mâu thuẫn?

Không ít Đại Yêu và tiểu yêu nhìn về phía Nữ Oa, Nữ Oa lại lạnh mặt, không nói một lời.

Sự việc đã đến nước này, Nữ Oa cũng không còn cách nào, nếu đứng ra bảo hộ Nhân Tộc, sẽ mất mặt, hơn nữa, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ra tay, khả năng thắng cũng không lớn.

Lần này, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa đều sẽ không ra tay, mà do Thập Đại Yêu Thần phụ trách.

Ngay lập tức, Thập Đại Yêu Thần dẫn theo hàng triệu đại quân xuống hạ giới.

Ba trăm sáu mươi lăm Yêu Vương ở lại Thiên Đình.

Mặc dù Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa bốn vị Chuẩn Thánh Đại Năng tọa trấn Thiên Đình, nhưng cũng cần một

số sức mạnh để thủ vệ Thiên Đình.

Thập Đại Yêu Thần đều hiển hóa bản thể: Kế Mông có thân người đầu rồng.

Anh Chiêu có mặt người thân ngựa, thân có vằn hổ, sinh cánh chim, âm thanh như dòng chảy.

Bạch Trạch có hình dạng một con dê trắng có cánh, trên đầu có một cặp sừng đơn, hai mắt lóe lên trí tuệ.

Phi Đản là chim thú đắc đạo, bản tướng giống như chuột, chân đỏ.

Phi Liêm có bản tướng thân nai, đầu như chim sẻ, có sừng, đuôi rắn vằn báo.

Cửu Anh có chín đầu, thân rắn, là quái vật nước lửa, giống với chân thân của Cửu Phượng dưới trướng Cộng Công.

Thương Dương bản thể là một con chim xanh một chân, có nguồn gốc sâu xa với phượng hoàng tộc.

Chương 183

Khâm Nguyên cũng là chim thú đắc đạo, bản tướng giống như phong.

Thử Thiết có hình dạng giống trâu nước, nhưng có sừng lớn, lông đen kịt, ăn sắt thép.

Quỷ Xa là chim chín đầu, màu đỏ, giống vịt, cánh rộng hàng trăm trượng, ngày mù đêm sáng, hơi gặp âm khí thì kêu, có chút giống chân thân của Đại Vu Cửu Phượng.

Thập Đại Yêu Thần dẫn theo hàng triệu đại quân xuống hạ giới, quả thật khí thế không nhỏ.

Vu Tộc đã thiết lập tám trọng phòng tuyến trên Thiên Giới, Thập Đại Yêu Thần không kinh động Vu Tộc, điều đó không thực tế lắm.

Đông Hoàng Thái Nhất vận dụng Đại Pháp Lực, Đại Thần Thông, dùng Tiên Thiên Chí Bảo Đông Hoàng Chung mở ra một thiên môn, có thể trực tiếp truyền tống từ trọng thiên thứ chín xuống gần Phượng Tê Sơn ở hạ giới.

Dưới Phượng Tê Sơn, Nhân Tộc tụ tập lại một chỗ, quỳ trên mặt đất cầu xin Nữ Oa che chở.

Hơn chín mươi triệu người tụ tập một chỗ, cũng không phải không có khí thế của nhân đạo.

Tuy nhiên, Nhân Tộc quá yếu ớt, cấp Kim Tiên chỉ có ba người, cấp Huyền Tiên cũng chỉ có vài người, cấp Chân Tiên không quá một trăm.

Ngoài tu vi, Nhân Tộc cũng không có thần thông, ba người cấp Kim Tiên mới lĩnh ngộ được vài pháp thuật nhỏ.

“Cầu Nữ Oa Nương Nương bảo hộ Nhân Tộc chúng ta.” Lời cầu nguyện của Nhân Tộc, Nữ Oa trên Thiên Giới cũng có thể cảm nhận, nhưng lại bất lực.

Không phải Nữ Oa không giúp Nhân Tộc, nhưng có lòng mà không có sức.

So với Nữ Oa, Phục Hy lại ung dung hơn nhiều, Nữ Oa đối với Nhân Tộc có chút tình cảm, còn Phục Hy lại không mấy để tâm.

Trong mắt Phục Hy, Nhân Tộc cũng chỉ là vật do Nữ Oa tạo ra.

Cùng lúc đó, Tam Thanh, Côn Bằng, Minh Hà cùng một số Chuẩn Thánh Đại Năng cũng đều ở Bất Chu Sơn.

Thập Đại Yêu Thần của Thiên Đình dẫn theo hàng triệu đại quân hạ lâm trên không Phượng Tê Sơn, rõ ràng là nhắm vào Nhân Tộc.

Hầu hết mỗi Đại Năng đều nhìn ra ý đồ của Thiên Đình.

Bởi vì Vu Tộc quá cường đại, hoặc vì để lấy lòng Hồng Quân, không ít Đại Năng đã đến Bất Chu Sơn, kiềm chế sức mạnh của Vu Tộc, để Thiên Đình tranh thủ thêm chút thời gian.

Cách Bất Chu Sơn ức vạn vạn dặm, trên vân đoan, Tam Thanh tụ tập lại một chỗ.

“Nữ Oa tạo người, nay Nhân Tộc lại trở thành lương thực của quần yêu Thiên Đình, tinh huyết và linh hồn đều bị dùng để luyện khí, thật đáng buồn, đáng thương.” Thông Thiên cảm thán.

Trong mắt Thông Thiên, nếu do Tổ Vu sáng tạo ra Nhân Tộc, hoàn cảnh của Nhân Tộc sẽ không như hiện tại.

Nhưng, Thông Thiên tuy khá đáng thương cho Nhân Tộc, nhưng hiện tại cũng sẽ không ra tay giúp Nhân Tộc.

“Thiên số đã định.” Nguyên Thủy thản nhiên nói.

Đúng như lời Nguyên Thủy, khi Đế Tuấn quyết tâm muốn luyện chế Đồ Vu Kiếm, phái ra Thập Đại Yêu Thần, Thiên Đạo đã định Nhân Tộc sẽ gặp một kiếp nạn.

"Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu." Thái Thượng thản nhiên nói.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên, Hồng Hoang đã xuất hiện quá nhiều chủng tộc, cũng có quá nhiều chủng tộc bị diệt vong.

Ví dụ như Long Tộc, Phượng Hoàng Tộc và Kỳ Lân Tộc, cũng từng huy hoàng, nhưng cũng thảm bại trong đại kiếp.

Muốn sinh tồn ở Hồng Hoang, yếu ớt là tội lỗi.

Hiện tại, Vu Tộc mạnh nhất Hồng Hoang không phải là nhân vật chính duy nhất, Yêu Tộc cũng không, Nhân Tộc lại càng không thể.

Hiện tại, Nhân Tộc quả thật yếu ớt, so với Vu Yêu nhị tộc thì kém xa.

Nếu không phải ăn thịt người có thể đề thăng tu vi, và tinh huyết cùng linh hồn Nhân Tộc luyện khí có uy lực lớn, Yêu Tộc căn bản sẽ không để ý đến Nhân Tộc nhỏ bé.

Với Đạo Hạnh của Tam Thanh, thôi diễn thiên cơ, kiếp nạn của Nhân Tộc tuy sẽ không diệt tộc, nhưng sẽ chết đi quá nửa, chỉ sợ mười phần không còn một.

Đại thế của Thiên Đạo không thể làm trái, Tam Thanh đều lựa chọn thuận ứng Thiên Số.

Lời cầu nguyện của Nhân Tộc không khiến Nữ Oa xuất hiện, ngược lại lại xuất hiện Thập Đại Yêu Thần và hàng triệu đại quân Yêu Tộc.

Mười Yêu Thần đều có tu vi cấp Đại La Kim Tiên, mỗi một Yêu

Thần khí thế đều đủ để khiến toàn bộ Nhân Tộc run rẩy.

Trong hàng triệu đại quân Yêu Tộc, tu vi thấp nhất cũng là cấp Chân Tiên, cấp Huyền Tiên và Kim Tiên cũng không phải số ít, còn có cấp Thái Ất Kim Tiên.

Khi quần yêu xuất hiện trên bầu trời, che lấp mặt trời, bóng tối bắt đầu bao trùm đại địa.

Đối mặt với hàng triệu yêu trên trời, từng người Nhân Tộc đều lộ ra vẻ tuyệt vọng.

"Nữ Oa Nương Nương đã bỏ rơi ta rồi sao?" "Vì sao Nhân Tộc chúng ta lại yếu ớt đến vậy." "Thập Đại Yêu Thần của Thiên Đình." "Đáng ghét!" Thập Đại Yêu Thần của Thiên Đình dẫn theo hàng triệu đại quân, không hề che giấu sát ý, khiến Nhân Tộc rơi vào tuyệt vọng.

Nữ Oa, người đã sáng tạo ra Nhân Tộc, lại là Oa Hoàng của Thiên Đình, việc Thập Đại Yêu Thần dẫn theo đại quân Yêu Tộc xuất hiện, cũng đủ để chứng tỏ Nữ Oa đã lựa chọn.

Nhân Tộc có thể tăng cường sức mạnh của Thiên Đình, thu hẹp khoảng cách giữa Thiên Đình và Vu Tộc, thậm chí khiến sức mạnh của Thiên Đình vượt qua Vu Tộc, đó là lý do Thiên Đình phải ra tay với Nhân Tộc.

"Nghe lệnh của ta, giết, thu thập tinh huyết và linh hồn." Kế Mông mở lời.

Còn về thân thể của loài người đã mất tinh huyết và linh hồn, thì không còn quan trọng nữa, bất kỳ con yêu nào cũng có thể ăn.

Kẻ yếu là mồi của kẻ mạnh, kẻ mạnh làm chủ.

Nếu Nhân Tộc cường đại, cũng có thể lên Thiên Giới giết Yêu Tộc.

Hồng Hoang không có đạo đức, nhân nghĩa, tất cả đều là lời của thực lực.

Một chủng tộc yếu ớt, ngoài việc nỗ lực cường đại, thì phải dựa vào một thế lực cường đại.

Long Tộc có kẻ dựa vào Vu Tộc, có kẻ dựa vào Thiên Đình, cũng có kẻ dựa vào Côn Bằng ở Bắc Minh, và Hải Hoàng ở Bắc Hải, đó là đạo sinh tồn.

Dưới Phượng Tê Sơn, đối mặt với quần yêu trên trời, Nhân Tộc đều vẻ mặt tuyệt vọng.

Mặc dù Nhân Tộc có hơn chín mươi triệu người, quần yêu trên trời không quá một triệu, nhưng khoảng cách thực lực lại xa không thể sánh bằng.

Một Yêu Thần đủ sức giết chết tất cả Nhân Tộc.

Cùng với mệnh lệnh của Kế Mông, hàng triệu đại quân Yêu Tộc từ trời hạ xuống.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị ba người Nhân Tộc cấp Kim Tiên hợp lực vây công Kế Mông.

Kế Mông không để thuộc hạ giết ba người Toại Nhân Thị, mà đích thân ra tay.

Chỉ thấy, Kế Mông phất tay một đoàn yêu khí giam giữ ba người Toại Nhân Thị.

Bị yêu khí của Kế Mông giam giữ, mặc cho ba người Toại Nhân Thị dốc toàn lực cũng không cách nào thoát ra được.

“Nhân Tộc dù sao cũng do Oa Hoàng sáng tạo, nên giữ lại tính mạng ba người này.” Kế Mông thầm nghĩ trong lòng.

Với tu vi Đại La Kim Tiên của Kế Mông, nếu muốn giết ba người

Toại Nhân Thị, chỉ cần động ngón tay là được.

Nhưng, ba người Toại Nhân Thị có chút công đức và khí vận, cộng thêm quan hệ với Nữ Oa, Kế Mông cũng quyết định không giết.

Những người Nhân Tộc còn lại thì không có được vận may như ba người Toại Nhân Thị.

Khi hàng triệu đại quân Yêu Tộc hạ xuống đại địa, cuộc tàn sát cũng bắt đầu.

Có yêu hóa thân thành người, cũng có yêu giữ nguyên bản thể.

Không ít yêu hóa hình không triệt để, có kẻ đầu chim thân người, đầu trâu thân người, mỗi loại một vẻ.

Có kẻ nửa thân trên là cây, nửa thân dưới là hai chân người.

Một tiểu yêu cao hơn ba trượng, đầu hổ thân người, trong tay cầm một cái đại phủ, giết người như cắt cỏ, chém giết từng người Nhân Tộc, bất kể già trẻ lớn bé, thậm chí chưa ra đời, đều không nương tay.

Mỗi khi giết một người, chúng tiên thu thập tinh huyết, câu lấy linh hồn, sau đó là một bữa tiệc no nê.

Thân thể của loài người đã mất tinh huyết và linh hồn, đối với việc đề thăng tu vi của Yêu Tộc không giúp đỡ lớn, nhưng cũng có chút hiệu quả, thêm vào vị ngon của thịt người, từng Đại Yêu và tiểu yêu đều ăn rất vui vẻ.

Giết người, thu thập tinh huyết và linh hồn, rồi ăn thịt.

Nhân Tộc phẫn nộ, tiếng kêu thảm thiết, tiếng ai oán, tiếng chửi rủa nguyền rủa, không ngớt vang lên.

Nhiều người Nhân Tộc hơn thì tứ tán chạy trốn, nhưng quần yêu đã bao vây Nhân Tộc, việc đột phá vòng vây thì vô cùng khó khăn.

Nếu Nhân Tộc phân tán khắp nơi, hàng triệu đại quân Yêu Tộc

cũng khó mà bao vây toàn bộ Nhân Tộc, nhưng tiếc là Nhân Tộc lại tụ tập lại một chỗ.

Cũng có một số yêu tâm địa thiện lương động lòng trắc ẩn, nhưng cũng vô phương giúp đỡ.

Lúc này đây, Nhân Tộc thê thảm, nhưng từ khi thiên địa sơ khai, những chủng tộc còn thê thảm hơn Nhân Tộc hiện tại thì không biết bao nhiêu mà kể.

Chương 184

Nhân Tộc không phải là nhân vật chính của Hồng Hoang do Thiên Đạo đã định, không có khí vận lớn, lại không có cường giả che chở.

Khi Đế Tuấn muốn luyện chế Đồ Vu Kiếm, đã quyết định vận mệnh của Nhân Tộc.

Còn về lời hứa của Đế Tuấn với Nữ Oa là không diệt tuyệt Nhân Tộc, một mặt là cân nhắc cảm nhận của Nữ Oa, mặt khác cũng là để Nhân Tộc tiếp tục sinh sôi nảy nở.

Nếu diệt Nhân Tộc, Thiên Đạo tuy sẽ dưỡng dục ra Nhân Tộc, nhưng cũng cần thời gian.

Còn về việc để Nữ Oa lại tạo người lần nữa?

Nữ Oa có bằng lòng hay không lại là một vấn đề.

Nếu Đế Tuấn diệt Nhân Tộc, rồi lại bảo Nữ Oa tạo người, Nữ Oa chưa chắc đã bằng lòng.

Từ xa, Trấn Nguyên Tử đứng trên vân đoan, dùng pháp nhãn nhìn xuống cảnh quần yêu dưới Phượng Tê Sơn giết người ăn thịt người, trong lòng cũng thở dài.

Trấn Nguyên Tử dùng Địa Thư bảo hộ Nhân Tộc, nhưng cũng không dám ra tay.

Thiên Đình cường đại, không phải là đối thủ mà Trấn Nguyên Tử có thể gây sự hiện tại.

Muốn sinh tồn ở Hồng Hoang, thực lực cường đại rất quan trọng, nhưng cũng cần biết thời thế, và phải có tự biết mình.

Hơn nữa, hiện tại đây là kiếp nạn của Nhân Tộc do Thiên Đạo đã

định, vì vậy, nếu Trấn Nguyên Tử ra tay, không những phải đối đầu với Thiên Đình cường đại, mà còn nghịch lại Thiên Số.

Nếu Trấn Nguyên Tử dám nghịch lại Thiên Số, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác dám giết y.

Trấn Nguyên Tử mạnh hơn Hồng Vân, nhưng đối với Thiên Đình, cũng không có sự khác biệt quá lớn, do đó, nếu Thiên Đình thật sự muốn giết Trấn Nguyên Tử, Trấn Nguyên Tử chưa chắc đã khá hơn Hồng Vân là bao.

Còn về nhân quả và khí vận, chỉ cần trả giá một chút thì có thể không cần quan tâm.

Nên biết rằng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã thiếu nhân quả của Hồng Vân!

Khí vận của Hồng Vân cũng không nhỏ, lại có công đức hộ thân, nhưng thì sao chứ?

Nếu không phải Cộng Công hóa thân Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cứu một điểm Chân Linh của Hồng Vân, Hồng Vân cũng đã triệt để vẫn lạc.

Từng cây cổ thụ cao vút tận mây, cỏ dại trên đất cao hàng chục mét, lại có vô số dây gai, cây leo.

Rắn rết chuột bọ cũng vô số.

Hàng vạn người Nhân Tộc đang hoảng loạn chạy trốn.

Thỉnh thoảng lại có một người Nhân Tộc ngã xuống, hoặc bị độc trùng chích cắn, hoặc một con mãng xà lao ra, cũng có thể là hổ báo chó sói, hoặc các loài chim muông dị hình quái trạng.

"Oanh!" Một con nhện khổng lồ cao hơn một trăm mét từ trời hạ xuống, chính là một Yêu Tướng cấp Huyền Tiên.

Dịch của yêu nhện có kịch độc, lại có thể phun tơ nhện, cứng rắn vô cùng, dính chặt.

Yêu khí khủng bố từ trên người yêu nhện tán phát ra.

Những người Nhân Tộc đang chạy trốn đối mặt với yêu nhện, đều lộ vẻ kinh hoàng.

"Hưu!", "Hưu!", "Hưu!"...

Tơ nhện được dệt thành thiên la địa võng, giam giữ hàng vạn người Nhân Tộc.

Yêu nhện lại không hoảng không loạn, dường như đang hưởng thụ sự tuyệt vọng của loài người.

Tiếp đó, yêu khí của yêu nhện hóa thành từng xúc tu, xuyên thủng thân thể từng người Nhân Tộc, thu thập tinh huyết và linh hồn.

Vài trăm người Nhân Tộc kêu lớn một tiếng, lao về phía yêu nhện, ôm chặt lấy chân yêu nhện, tranh thủ một tia hy vọng sống sót cho những tộc nhân còn lại, mặc dù hy vọng mong manh.

Tay chân bị gai nhọn trên chân nhện xuyên thủng, từng người Nhân Tộc cũng cắn răng, thịt da bị thối rữa, hóa thành xương trắng, nhưng vẫn ôm chặt lấy.

"Những kẻ yếu ớt, giãy giụa cũng không có ý nghĩa." Yêu nhện cười lạnh.

Vài người Nhân Tộc đã tu luyện ra Nguyên Thần nén nước mắt, thần sắc kiên quyết, lựa chọn tự bạo.

Dưới sự tàn sát của hàng triệu đại quân Yêu Tộc, số lượng Nhân Tộc đang giảm nhanh chóng.

Mỗi khi thu thập đủ lượng tinh huyết và linh hồn Nhân Tộc nhất định, chúng sẽ được truyền tống về Thiên Đình, đến tay Đế Tuấn.

Thiên Đình bắt đầu luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Đồ Vu Kiếm mà Đế Tuấn muốn luyện chế không phải là cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, mà là Hậu Thiên Chí Bảo.

Hậu Thiên Chí Bảo không dễ dàng luyện chế.

Nhưng, Thiên Đình có không chỉ một Chuẩn Thánh, lại nắm giữ sức mạnh của nhật nguyệt tinh thần.

Điều quan trọng nhất là Nữ Oa sở hữu cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Đỉnh.

Càn Khôn Đỉnh có thể phản bản quy nguyên, hóa Hậu Thiên thành Tiên Thiên.

Tức là, Càn Khôn Đỉnh có thể chuyển hóa Hậu Thiên Linh Bảo thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Đương nhiên, Càn Khôn Đỉnh dù sao cũng chỉ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhiều nhất cũng chỉ có thể chuyển hóa Hậu Thiên Linh Bảo thành thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Việc dùng Càn Khôn Đỉnh chuyển hóa Hậu Thiên Linh Bảo thành Tiên Thiên Linh Bảo tự nhiên không thể tùy tiện, mà phải đáp ứng các điều kiện, và sẽ tổn thất khí vận.

Cho nên, dùng Càn Khôn Đỉnh chuyển hóa Hậu Thiên Linh Bảo thành một hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng phải trả một cái giá rất lớn.

Nữ Oa từ khi có được Càn Khôn Đỉnh, hiện tại còn chưa từng chuyển hóa một Hậu Thiên Linh Bảo nào thành Tiên Thiên Linh Bảo!

Có Càn Khôn Đỉnh, việc luyện chế Đồ Vu Kiếm lại dễ dàng hơn.

Lại có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, cùng với pháp lực Chuẩn Thánh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Hi Hòa và

những người khác.

Giữa không trung, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị bị một đoàn yêu khí của Kế Mông vây khốn, chỉ đành trơ mắt nhìn tộc nhân phía dưới bị đồ sát.

Đau khổ, phẫn nộ, oán hận, đủ loại cảm xúc tràn ngập trong lòng ba người Toại Nhân Thị, huyết lệ chảy dài trong mắt họ.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi, Nhân tộc đã chết hơn một nửa, cũng hơn năm ngàn vạn người.

Không thể không nói, Nhân tộc hiện tại thật sự yếu ớt, bách vạn đại quân Thiên Đình chỉ cần chưa đến một ngày là có thể diệt sạch Nhân tộc.

Rất nhiều Nhân loại đã chạy vào Phượng Tê Sơn.

Dù sao Phượng Tê Sơn cũng là đạo tràng của Phục Hy và Nữ Oa, so ra sẽ an toàn hơn một chút.

Lúc ấy, mấy vị Đại Vu dẫn theo mười vạn đại quân xuất hiện.

Có Đại Vu Tương Liễu, Đại Vu Cửu Phượng, Đại Vu Hình Thiên, Đại Vu Xi Vưu, Đại Vu Khoa Phụ và Đại Vu Hậu Nghệ, sáu vị Đại Vu này đều có thực lực phi phàm, mười vạn đại quân mà họ dẫn theo cũng là tinh nhuệ của Vu tộc.

Việc Vu tộc ra tay cũng nằm trong dự liệu của Thiên Đình.

"Nhân tộc do Oa Hoàng Yêu tộc ta sáng tạo, đây là chuyện của Yêu tộc ta, Vu tộc tốt nhất đừng xen vào." Yêu Thần Bạch Trạch mở lời.

"Nữ Oa tạo Nhân, Cộng Công đại nhân và Hậu Thổ đại nhân cũng đã trợ giúp, vậy nên, Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, có hỏi qua Vu tộc ta chưa?" Khoa Phụ lạnh giọng nói.

Thực lực của Khoa Phụ vốn không mạnh trong số các Đại Vu, nhưng sau khi hoàn thành Địa Hôn cùng Khoa Nga Thị, ông đã đạt được đại công đức, tu vi tăng vọt.

Hiện tại, thực lực của Khoa Phụ không hề kém cạnh Tương Liễu, Xi Vưu và những người khác.

Những người đang trong tuyệt vọng bỗng nhiên thấy hy vọng khi Vu tộc xuất hiện.

Nhân tộc không có thiện cảm với Vu tộc, nhưng cũng không khỏi hổ thẹn.

Cũng có một số người không cảm kích lắm, cho rằng Vu tộc giúp đỡ Nhân tộc lúc này chỉ vì không muốn Yêu tộc quá cường đại.

Dù sao ăn thịt người giúp Yêu tộc thăng cấp tu vi, tinh huyết và linh hồn Nhân tộc dùng để luyện khí lại có uy lực lớn, khắc chế Vu tộc.

Cũng có Nhân loại chửi rủa Đế Tuấn, chửi Đông Hoàng Thái Nhất, thậm chí là Phục Hy và Nữ Oa.

Những kẻ dám chửi Đế Tuấn và những người khác sẽ chết nhanh hơn, thê thảm hơn.

Mười Đại Yêu Thần nhìn nhau, thấy không có Tổ Vu nào xuất hiện thì đều thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ có sáu vị Đại Vu, mười Đại Yêu Thần cũng không quá kiêng dè.

Thế nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, một thanh đao xé rách hư không, rơi vào tay Toại Nhân Thị, đó chính là Ngô Đao, cực phẩm Hậu Thiên công đức linh bảo do Cộng Công và Chúc Dung hợp lực luyện chế.

Dùng Ngô Đao giết người sẽ không dính Nhân quả.

Sở dĩ Cộng Công cho Toại Nhân Thị mượn Ngô Đao để dùng, một mặt là để tăng cường sức mạnh của Toại Nhân Thị, mặt khác là để mưu cầu một phần khí vận Nhân tộc.

Chương 185

Hiện tại, Nữ Oa chỉ chiếm năm thành khí vận Nhân tộc, đây chính là thời cơ tốt để mưu cầu khí vận Nhân tộc.

Yêu khí mà Kế Mông dùng để vây khốn ba người Toại Nhân Thị không chịu nổi một kích trước Ngô Đao.

"Một thanh đao…" Toại Nhân Thị ngơ ngẩn nhìn thanh đao trong tay.

Ngô Đao ẩn chứa sức mạnh thủy hỏa, lưu chuyển kim quang công đức, vô cùng sắc bén.

Nắm giữ Ngô Đao, Toại Nhân Thị cũng nhận được một số tin tức, biết rằng thanh đao trong tay là do Tổ Vu Cộng Công và Tổ Vu Chúc Dung của Vu tộc hợp lực luyện chế.

"Công đức linh bảo?" Không chỉ Kế Mông kinh hãi, mấy Yêu Thần còn lại cũng không giữ được bình tĩnh.

"Nhân tộc không thể khinh, nhất định phải để Yêu tộc các ngươi huyết nợ máu trả!" Toại Nhân Thị giơ Ngô Đao lên cao, phẫn nộ nhìn mười Đại Yêu Thần.

"Tiểu lâu la bé nhỏ, cũng dám nói lời ngông cuồng." Yêu Thần Thử Thiết giận dữ quát.

Toại Nhân Thị vung Ngô Đao trong tay, lập tức, hồng thủy ngập trời và hỏa hải che lấp nhật nguyệt bùng nổ.

Thủy hỏa cuộn trào, uy thế không thể địch nổi.

Có Ngô Đao trong tay, Toại Nhân Thị tuy chỉ có tu vi Kim Tiên, nhưng cũng có thể uy hiếp Kế Mông và các Yêu Thần khác.

Bên trong Ngô Đao có dấu ấn Nguyên Thần của Cộng Công, nhờ có Cộng Công trợ giúp, Toại Nhân Thị đã phát huy được uy lực kinh người.

Tương Liễu và các Đại Vu khác cũng bắt đầu ra tay.

Mười vạn đại quân Vu tộc đối đầu với trăm vạn Yêu tộc, đều lấy một địch mười.

Nhờ sức mạnh của Vu tộc, tình cảnh của Nhân tộc đã được cải thiện.

Trên vạn trượng không trung, Toại Nhân Thị đang chiến đấu cùng Kế Mông.

Nhờ uy thế của Ngô Đao, Toại Nhân Thị thậm chí không hề yếu thế.

"Ngô Đao của Tổ Vu Cộng Công, thanh đao này là cực phẩm Hậu Thiên công đức linh bảo, uy lực cực lớn, may mà chỉ có Nhân loại cấp Kim Tiên sử dụng, nếu là cấp Thái Ất Kim Tiên, ta e rằng không thể chống đỡ." Kế Mông thầm suy tính trong lòng.

Toại Nhân Thị cũng thầm cảm thán sự cường đại của Ngô Đao.

Xa xa, Cửu Anh và Tương Liễu chiến đấu, hai con rắn chín đầu đại chiến, tạo ra sức phá hủy cực lớn, thủy hỏa tứ ngược, đại địa hóa thành đầm lầy, kịch độc tràn ngập.

Lại có Quỷ Xa và Cửu Phượng chiến đấu, hai con chim chín đầu.

Khoa Phụ vung mộc trượng, một mình địch hai Yêu Thần.

Xi Vưu vung Thiên La Hóa Huyết Thần Đao trong tay, huyết sắc thất luyện hoành quán thiên địa, hung lệ vô cùng… Thiên Đình.

Bên trong Càn Khôn Đỉnh đang luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa đều chú ý

đến Nhân tộc dưới hạ giới.

Thấy Nhân tộc chết hơn một nửa, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy đều không cảm thấy gì, Nữ Oa lại có chút đau xót.

Khi mấy vị Đại Vu dẫn theo mười vạn đại quân Vu tộc xuất hiện, sắc mặt Đế Tuấn và những người khác đều thay đổi.

"Thiên Đạo chú định, kiếp nạn Nhân tộc chưa qua, ít nhất phải chết vài ngàn vạn người, Vu tộc giờ đây lại nghịch thiên số." Phục Hy nói.

Ban đầu, Phục Hy không ngăn cản được Đế Tuấn, hy vọng số lượng Nhân tộc có thể giữ trên năm ngàn vạn, nhưng thiên số vốn vậy.

Hiện tại, Nhân tộc đã chết hơn năm ngàn vạn, còn khoảng bốn ngàn vạn người.

Theo suy tính của Phục Hy, Nhân tộc ít nhất phải chết thêm một ngàn vạn người nữa thì kiếp số mới qua đi.

Sắc mặt Nữ Oa khó coi, tuy nhìn Nhân tộc bị Yêu tộc đồ sát mà đau lòng, nhưng thấy Vu tộc ra tay bảo vệ Nhân tộc lại tức giận.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng đều có sắc mặt âm trầm.

Lúc này, Đế Tuấn cũng đang suy tính trong lòng.

Hiện giờ, chỉ có mấy Đại Vu ra tay, nếu cứ tiếp tục, không chừng Tổ Vu sẽ xuất hiện, nếu dẫn phát đại chiến giữa Thiên Đình và Vu tộc, e rằng sẽ đắc không bù thất.

Những Nhân loại còn sống sót phân tán tại vài nơi trên Phượng Tê Sơn.

Một nơi nào đó, hơn ngàn vạn người tụ tập lại.

Đột nhiên, một chiếc đại chung xuất hiện trên trời, đó chính là

Đông Hoàng Chung.

Đông Hoàng Chung là Tiên Thiên Chí Bảo, một tiếng vang lên, dưới âm ba, hơn ngàn vạn Nhân loại bạo thể mà chết, linh hồn bị Đông Hoàng Chung hút đi.

Đó chính là Đông Hoàng Thái Nhất đích thân ra tay.

Cùng với việc Đông Hoàng Thái Nhất giết hơn ngàn vạn Nhân loại, kiếp số Nhân tộc cũng qua đi.

Hiện tại, Nhân tộc còn khoảng ba ngàn vạn người.

Thực ra, nếu không có một số sắp xếp của Cộng Công, Nhân tộc trong kiếp số này có thể chỉ còn lại vài trăm vạn, thậm chí vài chục vạn người.

Bởi vì xung đột giữa Yêu tộc và Nhân tộc, cộng thêm việc Đế Tuấn muốn luyện chế Đồ Vu Kiếm, đã dẫn phát một kiếp nạn của Nhân tộc, ảnh hưởng đến thiên số.

Vu tộc cũng đã ảnh hưởng đến thiên số, khiến Nhân tộc bớt chết đi hơn hai ngàn vạn người.

Khi kiếp số Nhân tộc qua đi, Đế Tuấn cũng lệnh cho mười Đại Yêu Thần dẫn đại quân Yêu tộc trở về Thiên Đình.

Yêu tộc lần này cũng có một số tổn thất, mấy trong số mười Đại Yêu Thần bị thương, mười mấy vạn Yêu tộc đã chết.

Khí vận Nhân tộc vốn liên kết với Thiên Đình, trải qua kiếp nạn này, lại đoạn tuyệt liên hệ khí vận với Thiên Đình.

Ngoài ra, khí vận Nhân tộc có phần tăng lên, khí vận Thiên Đình lại giảm xuống một chút.

Kiếp số Nhân tộc đã qua, bầy yêu rời đi.

Tại một nơi nào đó trong Phượng Tê Sơn, Nhân tộc tụ tập lại,

từng người mang vẻ bi thống.

Trải qua một kiếp, Nhân tộc đã chết hơn sáu ngàn vạn người, những người còn sống cũng có người bị thương, hoặc trúng độc, thậm chí có người thiếu cánh tay, đứt chân.

Toại Nhân Thị dẫn Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đến trước mặt mấy vị Đại Vu.

"Đại ân của Vu tộc, Nhân tộc vạn đời không quên." Toại Nhân Thị giao ra Ngô Đao trong tay, nhưng không một Đại Vu nào tiếp lấy.

"Cộng Công đại nhân đã nói, Ngô Đao cho Nhân tộc mượn ngàn năm." Cửu Phượng nói.

Nghe Cửu Phượng nói vậy, ba người Toại Nhân Thị nhìn nhau.

Uy lực của Ngô Đao cực lớn, có ích lợi to lớn cho Nhân tộc, nhưng chấp nhận ân huệ lớn như vậy của Cộng Công, lại mắc nợ đại Nhân quả.

Không, Toại Nhân Thị không thể từ chối.

Trong mắt Toại Nhân Thị, nếu không Vu tộc ra tay, Nhân tộc dù không diệt tộc cũng sẽ chẳng còn lại bao nhiêu.

"Nữ Oa đạo trưởng, ta sẽ không ở lại lâu, nếu Nhân tộc nguyện ý, có thể đến gần Bất Chu Sơn, Vu tộc ta có thể che chở một phần hai." Tương Liễu nhàn nhạt nói.

"Đi đâu về đâu, tự các ngươi quyết định." Hậu Nghệ nói.

Nghe lời nói của mấy vị Đại Vu, ba người Toại Nhân Thị cũng đang suy nghĩ.

"Nữ Oa nương nương dù sao cũng là Thánh Mẫu Nhân tộc của ta…" Truy Y Thị yếu ớt nói.

Nữ Oa tạo Nhân, ân đức lớn đối với Nhân tộc, kiếp nạn Nhân tộc

cũng không thể hoàn toàn trách Nữ Oa, nàng cũng có nỗi khó xử.

"Sinh mà không nuôi, chặt ngón tay có thể trả ơn; sinh dưỡng mà giết, chặt đầu có thể trả ơn; không sinh không dưỡng, trăm đời khó trả." Cửu Phượng nhắc lại lời Cộng Công từng nói.

Khi lời nói của Cửu Phượng vừa dứt, ba người Toại Nhân Thị toàn thân chấn động.

Sinh mà không nuôi, chặt ngón tay có thể trả ơn?

Tương lai của Nhân tộc, do Nhân tộc lựa chọn, Vu tộc cũng không miễn cưỡng.

"Có thể cho chúng ta một chút thời gian không?" Hữu Sào Thị hỏi.

Mấy vị Đại Vu nhìn nhau, Tương Liễu gật đầu.

Ba người Toại Nhân Thị có thể quyết định tương lai của mình, nhưng liên quan đến tương lai của toàn bộ Nhân tộc, cũng không thể tùy tiện đưa ra quyết định.

Ngay lập tức, ba người Toại Nhân Thị yêu cầu tất cả tộc nhân đưa ra lựa chọn.

Trước mặt Nhân tộc không ngoài mấy lựa chọn sau: ở lại Phượng Tê Sơn; rời khỏi Phượng Tê Sơn, tìm một nơi an thân, cũng có thể cầu một Đại Năng nào đó che chở; đương nhiên, có thể đến gần Bất Chu Sơn, ít nhất có thể được Vu tộc che chở.

Chương 186

Đại Yêu Thiên Đình dám đến Phượng Tê Sơn giết người, khiến Nhân tộc ở lại Phượng Tê Sơn không cảm thấy an toàn, không biết lúc nào sẽ có Yêu tộc giết người ăn thịt.

Phượng Tê Sơn còn không an toàn, rời đi nơi khác, nếu không được thế lực cường đại che chở, e rằng sẽ càng nguy hiểm hơn.

"Ta chọn đến Bất Chu Sơn." Một Nhân loại mở lời.

"Đúng vậy, ta cũng đến Bất Chu Sơn." "Đến Bất Chu Sơn." Càng ngày càng nhiều người chọn đến Bất Chu Sơn.

Ít nhất Vu tộc hiện tại thân thiện với Nhân tộc.

Cũng có một số người không muốn đến Bất Chu Sơn để được Vu tộc che chở, muốn rời khỏi Phượng Tê Sơn tìm một nơi an toàn để sinh sống, có một số người tìm Đại Năng bái sư học nghệ.

Đương nhiên, cũng có một số người chọn ở lại Phượng Tê Sơn, nhưng lại đi sâu vào trong Phượng Tê Sơn.

Ngoại trừ những người chọn ở lại Phượng Tê Sơn, những Nhân loại còn lại đều quỳ xuống.

"Nữ Oa nương nương sáng tạo Nhân tộc ta, ân đức lớn như vậy, Nhân tộc ta vĩnh viễn không dám quên, nhưng Yêu tộc đồ sát Nhân tộc ta, nương nương lại không che chở chúng ta, chúng ta không dám oán hận, hôm nay, Toại Nhân Thị ta xin chặt ngón tay để đoạn ân." Lời nói của Toại Nhân Thị vừa dứt, ông vung Ngô Đao, chặt đứt một ngón tay.

Sau Toại Nhân Thị, từng Nhân loại cũng tự chặt một ngón tay.

Hầu hết những người chọn rời khỏi Phượng Tê Sơn đều tự chặt

một ngón tay.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị ba người cũng chọn đến Bất Chu Sơn.

Chỉ thấy, hơn chín thành Nhân loại chọn đến Bất Chu Sơn.

Những người chọn ở lại Phượng Tê Sơn không đến mấy vạn người.

Nữ Oa xuất hiện phía trên Phượng Tê Sơn, tường vân bao phủ.

Nhìn xuống dưới là những ngón tay bị chặt khắp nơi, Nữ Oa lặng lẽ thở dài.

Gần ba ngàn vạn người chặt ngón tay, tiên huyết nhuộm đỏ đại địa, từng ngón tay lặng lẽ tố cáo.

Hơn chín thành Nhân tộc chọn đi theo mấy vị Đại Vu đến Bất Chu Sơn, khiến Nữ Oa cũng cảm thấy khó chịu.

Nữ Oa muốn ra tay đối phó Tương Liễu và những người khác, nhưng lại nhịn xuống.

Thực lực của Vu tộc cường đại, hiện tại Thiên Đình không thể địch nổi.

Nếu Nữ Oa bây giờ ra tay, tuy nhất thời sảng khoái, nhưng cái giá phải trả sẽ rất nặng nề.

"Nữ Oa, uổng làm Thánh Mẫu Nhân tộc ta!" Một Nhân loại ở lại Phượng Tê Sơn ngẩng đầu lớn tiếng chửi rủa.

Nghe thấy tạo vật của mình đang chửi rủa, sắc mặt Nữ Oa cũng băng lãnh, mỹ mâu lóe lên hàn quang.

"Ầm!" Chỉ thấy Nữ Oa vung tay một đạo thần lôi đánh ra, tiêu diệt kẻ dám chửi rủa nàng.

Đối với Nữ Oa, điều đó cũng không khác gì bóp chết một con kiến.

Trong Hồng Hoang yếu thịt mạnh ăn, yếu ớt là tội lỗi.

Mặc dù Nữ Oa có chút áy náy với Nhân tộc, nhưng cũng sẽ không dung túng có kẻ dám chửi rủa nàng.

Cần biết rằng, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Minh Hà và các Chuẩn Thánh khác cũng không dám chửi Nữ Oa.

Không có thực lực, không có công đức, không có đại khí vận, chửi Nữ Oa là tìm chết; nếu có cường giả khí vận lớn, có thể đánh bại Nữ Oa, cũng sẽ phải trả giá đắt.

Lúc này, Nữ Oa chỉ còn ba thành khí vận Nhân tộc.

Chỉ cần Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo không diệt vong, Nữ Oa ít nhất cũng có ba thành khí vận.

Cảm nhận chỉ còn ba thành khí vận Nhân tộc, sắc mặt Nữ Oa cũng âm trầm.

Tương Liễu và mấy vị Đại Vu dẫn theo đại quân dưới trướng, cùng với Nhân loại nguyện ý đi theo, hướng về Bất Chu Sơn.

Nhờ sự cường đại của Vu tộc, cùng với lựa chọn của Nhân tộc, Tương Liễu và những người khác trên đường đi cũng không gặp phiền toái.

"Có mấy vạn Nhân loại ở Phượng Tê Sơn, với tốc độ sinh sôi nảy nở của Nhân tộc, chẳng mấy chốc, Yêu tộc lại có 'thức ăn' rồi." Xi Vưu nói với Tương Liễu.

Trong mắt Xi Vưu, Yêu tộc có thể thông qua ăn thịt người để thăng cấp tu vi, dùng tinh huyết và linh hồn Nhân tộc luyện khí lại có thể khắc chế Vu tộc, tốt nhất là giết sạch Nhân tộc.

Bằng không, Nhân tộc không ngừng sinh sôi, Yêu tộc không ngừng

ăn thịt người, không ngừng dùng tinh huyết và linh hồn Nhân tộc luyện khí, thực lực Yêu tộc sẽ từ từ đuổi kịp Vu tộc.

Còn về sau khi giết sạch Nhân tộc, Thiên Đạo muốn thai nghén Nhân tộc mới cũng cần thời gian.

"Cộng Công đại nhân đã có tính toán, chúng ta chỉ cần tuân theo mệnh lệnh." Cửu Phượng nhàn nhạt nói.

Ngay lập tức, Xi Vưu cũng không nói nhiều nữa.

Ý chí của Cộng Công, Xi Vưu cũng không thể không tuân theo.

Thiên Đình, Đế Tuấn lại ban bố một số mệnh lệnh.

Những Nhân loại rời khỏi Phượng Tê Sơn, lại không đi theo Vu tộc đến Bất Chu Sơn, tất cả đều bị bắt về nuôi nhốt; ngoài ra, Thiên Đình sẽ tìm kiếm Nhân tộc trong vô số tiểu thế giới ở Hồng Hoang.

Sau khi Nữ Oa sáng tạo ra Nhân tộc, Thiên Đạo đã thai nghén Nhân tộc trong vô số thế giới.

Đồ Vu Kiếm cũng đã luyện chế thành công.

Sử dụng một lượng lớn cực phẩm Thiên Tài Địa Bảo, lại thêm lượng lớn tinh huyết Nhân tộc, cùng với hơn mấy ngàn vạn linh hồn Nhân tộc, Đồ Vu Kiếm đã được luyện chế thành công.

Đồ Vu Kiếm vừa thành, Cửu Cửu Thiên Kiếp giáng xuống.

Sau khi vượt qua Cửu Cửu Thiên Kiếp, Đồ Vu Kiếm phát ra một đạo kiếm khí, chấn động ba mươi ba tầng trời.

Đồng thời, Thiên Đạo chú định, không cho phép xuất hiện thanh Đồ Vu Kiếm thứ hai.

Gần Bất Chu Sơn, tại một nơi núi xanh nước biếc, sản vật phong phú, gần ba ngàn vạn Nhân loại đã an cư.

Vu tộc tuy không ăn thịt người, nhưng phần lớn Thần Đình đều là dị loại đắc Đạo, cũng có thể được xếp vào loại Yêu tộc, nếu ăn thịt người, cũng có ích cho việc thăng cấp tu vi.

Không, Nhân tộc ở gần Bất Chu Sơn, cộng thêm lời nói của Cộng Công, là an toàn.

Cảm nhận sự biến hóa của khí vận, cùng với khí vận của toàn bộ Vu tộc, ánh mắt Cộng Công thâm thúy.

Hiện tại, Cộng Công cũng có được khoảng một thành khí vận Nhân tộc.

Ngoài ra, khí vận Nhân tộc có liên hệ với Vu tộc.

Mặc dù khí vận Nhân tộc hiện tại kém xa Vu tộc, nhưng liên kết với khí vận Vu tộc, cũng có khả năng đoạt lấy khí vận Vu tộc.

Thiên Đình có một số khí vận bị Nhân tộc đoạt lấy, nhưng đó cũng là do Thiên Đình tự chuốc lấy.

"Tốc độ tăng cường thực lực của Thiên Đình hiện tại đã vượt qua Vu tộc." Cộng Công thầm suy tính trong lòng.

Bởi vì luyện hóa nhờ ăn thịt người, cùng với việc dùng tinh huyết và linh hồn Nhân loại luyện khí, thực lực Thiên Đình đang nhanh chóng tăng cường, khoảng cách với Vu tộc cũng đang dần thu hẹp.

Nhưng Vu tộc hiện tại muốn tiêu diệt Thiên Đình, cũng sẽ đắc không bù thất.

Có hai vấn đề lớn hạn chế Vu tộc: một là Nguyên Thần, hai là tốc độ sinh sôi nảy nở quá chậm.

Nguyên Thần, đã có cách giải quyết.

Hiện tại, Vu tộc ngoài việc dung hợp Tiên Thiên trọc khí và Tiên Thiên thanh khí để tu luyện Hỗn Độn Nguyên Thần, có thể thông qua

Lục Đạo Luân Hồi để dung hợp Hậu Thiên trọc khí và Hậu Thiên thanh khí, nhưng Nguyên Thần tu luyện ra không phải Hỗn Độn Nguyên Thần.

"Vấn đề lớn nhất hạn chế Vu tộc là nhân số, cần phải giải quyết thông qua Nhân tộc." Cộng Công thầm nghĩ.

Một lão đạo tóc bạc phơ đến gần Bất Chu Sơn, đó chính là Thái Thượng, người đứng đầu Tam Thanh.

Thái Thượng vốn đang tu luyện tại Ngọc Hư Cung ở Côn Luân Sơn, tĩnh cực tư động, du lịch Hồng Hoang, quan sát sự thành Thánh của Nữ Oa mà có chút lĩnh ngộ, nên đã đến gần Bất Chu Sơn.

Nhân tộc ở gần Bất Chu Sơn đã có hơn trăm triệu người, chia thành từng bộ lạc, bộ lạc lớn có mười mấy vạn người, thậm chí mấy chục vạn, bộ lạc nhỏ có vài trăm người.

Trong mỗi bộ lạc Nhân tộc gần Bất Chu Sơn đều có Tiểu Vu.

Địa vị của Vu trong bộ lạc Nhân tộc cực kỳ cao, gần như ngang với thủ lĩnh bộ lạc, ở một số bộ phận nhỏ, địa vị của Vu thậm chí còn vượt qua thủ lĩnh bộ lạc.

Ngoài một bộ lạc Nhân tộc nhỏ, Thái Thượng bước vào.

Thái Thượng mặc một bộ đạo bào màu trắng ngà, tóc bạc da trẻ con, tiên phong đạo cốt, đến đâu cũng thu hút ánh mắt của từng Nhân loại.

Quan sát Nữ Oa thành Thánh, ngoài việc tu luyện Trảm Tam Thi, Thái Thượng càng nhiều hơn suy nghĩ về công lao giáo hóa sau khi Hồng Quân giảng Đạo lần thứ ba.

Muốn giáo hóa, trước tiên phải có giáo nghĩa.

Chương 187

Vô vi là giáo nghĩa của Thái Thượng.

Giáo hóa Yêu tộc?

Không thực tế.

Giáo hóa Vu tộc?

Càng không thực tế.

Khi Nữ Oa sáng tạo ra Nhân tộc, lòng Thái Thượng khẽ động, nảy ra ý định giáo hóa Nhân tộc.

"Đạo nhân là ai?

Có việc gì?" Trong bộ lạc nhỏ có một Tiểu Vu, không nhận ra Thái Thượng, cũng không có thái độ tốt.

"Bần đạo là Thái Thượng, đến để giáo hóa Nhân tộc." Thái Thượng nhàn nhạt nói.

Vừa nghe đạo hiệu của Thái Thượng, Tiểu Vu cũng kinh hãi biến sắc.

Tam Thanh Bàn Cổ, đạo hiệu Thái Thanh là Thái Thượng.

Toàn bộ Hồng Hoang, nếu có ai cũng tên là Thái Thượng, đó là tự kết đại Nhân quả với Thái Thanh.

Vì vậy, trừ khi muốn tìm chết, bằng không, không ai sẽ mạo danh Thái Thượng.

"Triệu tập tất cả Nhân tộc trong bộ lạc, nghe ta giảng giải Kim Đan Đại Đạo." Thái Thượng bình tĩnh nói với thủ lĩnh bộ lạc ở không xa.

Trước mặt Thái Thượng, Tiểu Vu cũng không nói gì.

Nhanh chóng, mấy trăm người trong bộ lạc nhỏ đã tụ tập.

"Bần đạo Thái Thượng, hôm nay vì các ngươi giảng giải Kim Đan Đại Đạo." Thái Thượng vung tay, trên đất xuất hiện một bồ đoàn, ông ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, nhắm mắt giảng giải Kim Đan Đại Đạo.

So với phương pháp luyện khí thô thiển mà Nữ Oa truyền thụ cho Nhân tộc, Kim Đan Đại Đạo của Thái Thượng lại cao thâm hơn, ít nhất có thể tu luyện đến cấp Kim Tiên.

Ngoài pháp, còn có thuật, cùng với thái độ đối nhân xử thế và những điều khác.

Chỉ thấy, mấy trăm Nhân loại nghe Thái Thượng giảng giải Kim Đan Đại Đạo, ai nấy đều có sở đắc.

Chỉ cần tu luyện Kim Đan Đại Đạo đại thành, sẽ có cơ hội trở thành đệ tử ký danh của Thái Thượng.

Giảng giải Kim Đan Đại Đạo cho mấy trăm người trong bộ lạc nhỏ xong, Thái Thượng cũng rời đi, lại đến một bộ lạc Nhân tộc khác.

Trong một trăm năm tiếp theo, Thái Thượng xuất hiện trong từng bộ lạc Nhân tộc gần Bất Chu Sơn.

Càng ngày càng nhiều người nghe Thái Thượng giảng Kim Đan Đại Đạo.

Sự giáo hóa của Thái Thượng đã mang lại lợi ích không nhỏ cho Nhân tộc.

Khí vận Nhân tộc cũng nhờ sự giáo hóa của Thái Thượng mà tăng lên không ít.

Hành động của Thái Thượng, tự nhiên không thể giấu được Thập Nhị Tổ Vu.

Một ngày nọ, khi Thái Thượng đến bộ lạc Nhân tộc lớn nhất, ông đã gặp Cộng Công.

"Thái Thượng Đạo hữu." Cộng Công nói.

"Gặp Cộng Công Đạo hữu." Thái Thượng đánh một cái kê thủ.

Khi Thái Thượng thực hiện việc giáo hóa ở mấy bộ lạc nhỏ, Cộng Công ở Bất Chu Sơn cũng đã biết.

Không, Cộng Công không hề ngăn cản Thái Thượng.

Dù Cộng Công có ngăn cản, cũng khó thay đổi, ngược lại còn kết hạ đại Nhân quả.

Vả lại, Cộng Công cũng có một số kế hoạch.

Hàng chục vạn Nhân loại trong bộ lạc lớn đã tụ tập.

Chỉ thấy, mỗi khi Thái Thượng bước một bước, dưới chân lại có một đóa liên hoa nâng đỡ, khi ông nhấc chân lên, liên hoa biến mất.

Bước bước sinh liên, hoa sen nở rộ dưới mỗi bước chân, khi nhấc chân, hoa sen diệt, một sinh một diệt, âm dương lưu chuyển, lưỡng nghi thái cực.

Khi Thái Thượng hiển hóa thần thông, nhất cử nhất động đều ẩn chứa Đạo vận huyền ảo.

Lấy ra một Tiên Thiên Linh Bảo Phong Hỏa Bồ Đoàn, Thái Thượng ngồi xếp bằng trên đó, bắt đầu giảng giải Kim Đan Đại Đạo.

Tuy Thái Thượng chỉ là Chuẩn Thánh, nhưng lần giảng Đạo này cũng có một số dị tượng.

"Thái Thượng nghĩa là vô thượng không gì hơn được, đại thông nghĩa là vô sở bất thông… Ý nghĩa của Thái Thượng, như không vô tướng, bát đạt vô sở trắc trở, tức là ý nghĩa của đại thông vậy, vô tướng vô vi, quảng vô biên tế, nghĩa là đại Đạo rộng lớn vô cùng, diệu

dụng vô cùng, hiển lộ ra trong cuộc sống hàng ngày… Tiên Thiên sinh, hiển thị cho gia đình, sinh vô hình, ẩn chứa công dụng, Hậu Thiên tồn, tồn tại là Thần, tồn vô thể, Thần vô phương cũng vô thể, tuy vô thể, âm dương bất trắc, vẫn thường tồn, vận hóa không ngừng, nên gọi là bất khả tư nghị, diệu dụng vô cùng… Tĩnh là Tính, tịch nhiên bất động, Tâm ở trong đó, cảm ứng liền thông, động là Tâm, thấy vật liền thấy Tâm, Tính ở trong đó, không vật nào Tâm không thấy, Tâm sinh Tính diệt, Tâm sinh vạn pháp sinh, Tâm diệt Tính hiện, Tâm diệt vạn pháp diệt, như không vô tướng, đại tượng vô hình, trạm nhiên viên mãn, thông suốt trên dưới…" Theo lời giảng Đạo của Thái Thượng, mấy chục vạn thính giả đều có sở đắc.

Mặc dù trong mắt Cộng Công, Kim Đan Đại Đạo mà Thái Thượng giảng tương đối đơn giản dễ hiểu, nhưng đối với Nhân tộc lại cao thâm khó hiểu, bác đại tinh áo.

Lần giảng Đạo này, Thái Thượng kéo dài bảy bảy bốn mươi chín ngày.

Giảng Đạo xong, Thái Thượng bấm ngón tay tính toán.

"Ta Bàn Cổ Thái Thanh, hôm nay lập Nhân Giáo, lấy Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ trấn áp khí vận, Thiên Đạo giám chi, Nhân Giáo, lập!" Thái Thượng tế Thái Cực Đồ, Tiên Thiên âm dương nhị khí lưu chuyển, lại hiển hóa ra một kim kiều, nối liền trời đất.

Thấy Thái Thượng lập Nhân Giáo, Cộng Công lại mặt không biểu cảm.

Gần Bất Chu Sơn, tại bộ lạc Nhân tộc lớn nhất, Thái Thượng đã lập Nhân Giáo.

Khi đại giáo vừa lập, khí vận của Thái Thượng cũng liên kết chặt chẽ với Nhân tộc, có tốt có xấu.

Một khi Nhân tộc suy tàn, hoặc diệt vong, Thái Thượng liên kết với khí vận Nhân tộc cũng sẽ mất đi rất nhiều khí vận.

Cùng với việc Thái Thượng lập Nhân Giáo, khí vận Nhân tộc lại tăng lên rất nhiều, Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ trấn áp khí vận Nhân Giáo, khiến khí vận Nhân Giáo ổn định.

Ngay lập tức, một đoàn công đức lớn từ trời giáng xuống.

Hấp thu công đức, tu vi của Thái Thượng không ngừng tinh tiến.

Vốn dĩ, Thái Thượng chưa triệt để luyện hóa Thái Cực Đồ, nhưng giờ đây có một luồng lực lượng Thiên Đạo giáng xuống, lại trợ giúp ông triệt để luyện hóa Thái Cực Đồ.

"Ầm!" Khí tức Hỗn Nguyên Thánh Nhân từ trên người Thái Thượng phát ra.

Trong khoảnh khắc, trên trời tử khí tung hoành vạn vạn dặm, lại có tường vân ráng lành, thần quang phổ chiếu.

Giờ khắc này, Nguyên Thần của Thái Thượng đã ký thác vào Thiên Đạo.

Một khi đã đạt được thì vĩnh viễn đạt được, một khi đã chứng thì vĩnh viễn chứng, Thái Thượng thành Thánh.

Thái Thượng có công đức khai thiên, lại tích lũy không ít công đức, ví dụ như hoàn thiện luân hồi, hiện tại lập Nhân Giáo lại có đại công đức.

Cộng thêm Thái Thượng có một đạo Hồng Mông Tử Khí.

"Thái Thượng thành Thánh, xem ra, ít nhất đã Trảm Nhị Thi, thậm chí Tam Thi đều đã Trảm Khước." Cộng Công thầm nghĩ.

Trong Trảm Tam Thi, thiện ác dễ Trảm, chấp niệm khó Trảm, nhưng Thái Thượng vô vi, ngược lại tương đối dễ dàng Trảm Khước

chấp niệm.

"Ta Bàn Cổ Thái Thanh, nay đã thành Thánh, không lâu nữa sẽ giảng Đạo tại Kỳ Lân Nhai trên Côn Luân Sơn, hữu duyên giả đều có thể đến nghe." Lời nói của Thái Thượng truyền khắp Hồng Hoang.

Sau khi thành Thánh, Thái Thượng cũng có thêm tôn hiệu, là Hỗn Nguyên Đạo Đức Thiên Tôn, còn xưng là Thái Thượng Lão Quân.

Kéo dài một lúc lâu, dị tượng do Thái Thượng thành Thánh mới biến mất.

Thu lại Thái Cực Đồ, Thái Thượng nhìn về phía Cộng Công: "Đạo hữu, ta đi đây!" Lời nói vừa dứt, Thái Thượng lập tức thuấn di đến Côn Luân Sơn.

Sau khi trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, Hồng Hoang tuy lớn, nhưng có thể tùy ý thuấn di, khoảng cách mất đi ý nghĩa, thời gian, không gian và những thứ khác, cũng đều mất đi ý nghĩa.

Nhìn Thái Thượng thành Thánh, trong lòng Cộng Công cũng có chút hâm mộ.

Đại La Thiên, Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân vốn đang cảm ngộ đại Đạo, lại biến sắc mặt.

"Thái Thượng đã lập Nhân Giáo, một cử thành Thánh." Sắc mặt Hồng Quân khó coi.

Vốn dĩ, Hồng Hoang chỉ có một Thiên Đạo Thánh Nhân là Hồng Quân, cùng với việc Thái Thượng thành Thánh, lại có hai Thiên Đạo Thánh Nhân.

Cùng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, tu vi của Hồng Quân cao hơn Thái Thượng một chút, nhưng nếu ra tay, ai thua ai mất mặt.

Thánh Nhân vô bại, nhưng lại tranh giành thể diện.

Chương 188

Thái Thượng vừa thành Thánh liền muốn giảng Đạo ở Côn Luân Sơn, không ngoài việc vì khí vận.

Có thể nói, cùng với việc Thái Thượng thành Thánh, Hồng Quân không thể hợp Đạo.

Hồng Quân có đủ khí vận để hợp Đạo, cũng cần sự ủng hộ của Thái Thượng.

Nếu một Thiên Đạo Thánh Nhân ngăn cản, Thiên Đạo Thánh Nhân kia dù có khí vận cũng sẽ thất bại khi hợp Đạo.

Hồng Quân biết Thái Thượng sẽ thành Thánh, nhưng không ngờ lại nhanh như vậy, khiến ông có chút trở tay không kịp.

Cũng không thể không nói, Hồng Quân đã đánh giá thấp Thái Thượng.

Không, khí vận của Thái Thượng liên kết với Nhân tộc, khiến khí vận Nhân tộc tăng cường rất nhiều.

Mặc dù khí vận Nhân tộc có liên hệ với Vu tộc, nhưng bất kể đối với Vu tộc hay Nhân tộc, đều có cả tốt lẫn xấu.

Thiên Đình, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng chấn kinh không thôi.

"Bàn Cổ Thái Thanh thành Thánh, lập một Nhân Giáo." Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng không yên.

Yêu tộc và Nhân tộc có huyết thù, hiện tại, Nhân tộc có một Thiên Đạo Thánh Nhân làm chỗ dựa, đối với Yêu tộc không phải là chuyện tốt.

Thần sắc của Đế Tuấn cũng vô cùng ngưng trọng.

"Vu tộc cũng khẳng định sẽ kiêng dè Nhân tộc, không thể tiêu diệt Nhân tộc, chỉ cần Yêu tộc ta và Vu tộc đều đàn áp Nhân tộc, Nhân tộc cũng không đáng lo ngại." Đế Tuấn thầm nghĩ.

Thái Thượng đã lập Nhân Giáo, sẽ không cho phép Nhân tộc bị diệt.

Còn về việc đàn áp Nhân tộc, cũng sẽ ảnh hưởng đến khí vận Nhân tộc, nếu không cẩn thận, Thái Thượng cũng sẽ ra tay.

Phân tích tình hình hiện tại, Đế Tuấn cũng đau đầu.

"Hy vọng Nữ Oa sớm thành Thánh." Đông Hoàng Thái Nhất nói.

Nữ Oa vốn chỉ còn một bước là thành Thánh, lại hưởng ba thành khí vận Nhân tộc, hiện tại, khí vận Nhân tộc tăng vọt, khí vận Nữ Oa cũng thủy trướng thuyền cao.

Cùng với việc khí vận tăng lên, Nữ Oa thành Thánh càng dễ dàng hơn.

Chỉ cần Nữ Oa thành Thánh, Yêu tộc cũng có một Thiên Đạo Thánh Nhân, giao chiến với Vu tộc cũng không sợ.

Trong lòng Đế Tuấn mâu thuẫn, vừa hy vọng Nữ Oa sớm thành Thánh, lại không hy vọng Nữ Oa thành Thánh, bởi vì một khi Nữ Oa thành Thánh, địa vị của nàng sẽ vượt qua ông.

Phượng Tê Sơn, Nữ Oa có vẻ mặt kinh ngạc.

Nữ Oa vốn tưởng rằng mình sẽ là Thiên Đạo Thánh Nhân thứ hai ở Hồng Hoang, nhưng không ngờ Thái Thượng lại thành Thánh trước một bước.

Nhờ công đức tạo Nhân, tu vi của Nữ Oa đột phá mãnh liệt, chỉ còn một bước là thành Thánh, một đạo Hồng Mông Tử Khí trong

Nguyên Thần cũng đã luyện hóa gần xong.

"Nhân Giáo…" Nữ Oa hối hận, lẽ ra mình nên lập Nhân Giáo, nhờ công đức lập giáo không chừng có thể lập tức thành Thánh.

Nữ Oa tuy cũng tu luyện Trảm Tam Thi, nhưng tu vi của nàng chủ yếu là nhờ công đức tăng lên.

Trong khoảnh khắc, Nữ Oa suy nghĩ làm thế nào để có được đại công đức.

Công đức không dễ có được, huống chi là đại công đức.

Đại lục Tây Phương, trên Tu Di Sơn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đều không dám tin nhìn về phía Đông Phương.

"Tam Thanh hưởng thụ công đức khai thiên của Bàn Cổ, giờ đây, Thái Thượng lập giáo, lại một cử thành Thánh." Chuẩn Đề có chút chua chát, trong mắt hiện lên sự hâm mộ và ghen tị.

"Thái Thượng có thể thành Thánh, không chỉ nhờ công đức, e rằng đã Trảm Khước Tam Thi, không, sau khi lập Nhân Giáo, lại…" Tiếp Dẫn nhàn nhạt nói.

Chuẩn Đề cũng có vẻ suy tư.

Cùng với việc Thái Thượng lập Nhân Giáo, ảnh hưởng đến Nhân tộc rất lớn, Yêu tộc và Vu tộc đều sẽ không coi thường Nhân tộc.

Hiện tại, Vu Yêu nhị tộc cường đại, không phải Nhân tộc có thể khiêu chiến, nhưng khí vận của Thái Thượng liên kết với Nhân tộc, không thể không hy vọng Nhân tộc trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

Nhân tộc muốn trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, Vu Yêu nhị tộc đều là hòn đá cản đường.

Khí vận cũng vô cùng quan trọng đối với Thiên Đạo Thánh Nhân.

“Nữ Oa à, Thái Thượng trăm phương ngàn kế muốn Nhân tộc trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, nhưng ba thành khí vận vẫn ở Nữ Oa, Thái Thượng cũng không thể thay đổi được điều đó.” Chuẩn Đề thầm nghĩ trong lòng.

Nếu Nhân tộc trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng sẽ tranh giành khí vận Nhân tộc, vậy thì lập trường của Nữ Oa trở nên quan trọng.

Từ phương diện khí vận Nhân tộc, Nữ Oa và Thái Thượng lại tồn tại xung đột.

“Sư huynh, ta muốn đến Côn Luân Sơn bái kiến.” Chuẩn Đề nói với Tiếp Dẫn.

Thái Thượng là đệ tử đầu tiên của Hồng Quân, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề là đệ tử ký danh của Hồng Quân, cùng xuất sư môn, vì Thái Thượng đã thành Thánh, vậy thì Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại có tất yếu phải đến Côn Luân Sơn bái kiến.

“Đúng là nên như vậy.” Tiếp Dẫn gật đầu.

Ngay lập tức, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người rời khỏi Tu Di Sơn, hướng về Đông Côn Luân.

Tiếp Dẫn dưới chân Thập Nhị Phẩm Kim Liên, tay cầm Lục Căn Thanh Tịnh Trúc.

Chuẩn Đề dưới chân một đóa Cửu Phẩm Liên Đài, tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ.

Trên đỉnh đầu Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, ẩn ẩn có xá lợi nguyên quang.

Đông Côn Luân, trên Kỳ Lân Nhai, Thái Thượng ngồi xếp bằng trên Phong Hỏa Bồ Đoàn.

Nguyên Thủy và Thông Thiên ngồi hai bên trái phải của Thái Thượng, trong lòng hai người cũng không bình tĩnh.

Phục Hy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và các Đại Năng khác lần lượt đến, bái kiến Thái Thượng.

Còn về các sinh linh muốn nghe Thái Thượng giảng Đạo, thì phải vượt qua khảo nghiệm trận pháp trước.

Nguyên Thủy đích thân bố trí một trận pháp gần đó, muốn vượt qua khảo nghiệm không nhất thiết phải có tu vi cao, điều quan trọng hơn là căn cước và ngộ tính.

"Đại Sư huynh thành Thánh, đáng mừng đáng chúc." Chuẩn Đề cười nói.

Thái Thượng có vẻ mặt bình tĩnh, như giếng cổ không gợn sóng, thản nhiên tự tại.

Khi Thái Thượng mở hai mắt, tựa hồ có đại Đạo đang vận chuyển trong mắt.

Mặc dù biết rằng dưới Thánh Nhân đều là lâu la, nhưng chỉ khi thật sự thành Thánh, Thái Thượng mới rõ ràng được sự cường đại của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Hiện tại Thái Thượng đối đầu với bản thân trước khi thành Thánh, chỉ cần động ngón tay là có thể tiêu diệt.

Cùng với việc thế giới Hồng Hoang không ngừng trưởng thành, Thiên Đạo hoàn thiện, Thái Thượng cũng sẽ càng ngày càng cường đại.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã đến, tiếp đó, Tổ Vu Đế Giang và Tổ Vu Hậu Thổ hai người cũng xuất hiện.

Các vị như Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Minh Hà và những người

khác, cũng lần lượt bái kiến Thái Thượng.

Tiếp theo, Thái Thượng bắt đầu giảng Đạo.

Thái Thượng trực tiếp giảng về Hỗn Nguyên Đại Đạo.

Hỗn Nguyên chi Đạo, ngay cả Chuẩn Thánh cũng khó lòng lĩnh ngộ, cường giả cấp Đại La Kim Tiên có thể lĩnh ngộ một chút đã là không tồi rồi.

Khác với Hỗn Nguyên Đại Đạo mà Hồng Quân giảng, Hỗn Nguyên Đại Đạo của Thái Thượng lại là một đạo vô vi.

Các cường giả cấp Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh có mặt đều không hiểu rõ về đạo vô vi, nhưng nghe Thái Thượng giảng Đạo cũng đều có chút thu hoạch.

Khi Thái Thượng giảng Đạo kết thúc, mọi người cũng tản ra từng nhóm hai ba người rời đi.

Thấy Thái Thượng lập giáo thành Thánh, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng lập giáo, nhưng muốn lập giáo thì phải có giáo nghĩa rõ ràng.

Không chỉ Nguyên Thủy và Thông Thiên, Minh Hà cũng muốn lập một A Tu La Giáo, nhưng không có giáo nghĩa rõ ràng.

Nếu giáo nghĩa không được Thiên Đạo chấp thuận, lập giáo cũng sẽ không có công đức.

Đại giáo cần chí bảo trấn áp khí vận.

Giáo phái không có Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận, đó là Tiên Thiên bất túc.

Một ngày nọ, Nguyên Thủy bước ra khỏi Ngọc Hư Cung.

"Ta Bàn Cổ Ngọc Thanh, hôm nay lập một giáo, gọi là Xiển Giáo, lấy Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên trấn áp khí vận, Thiên Đạo

giám chi, Xiển Giáo, lập!" Cái gọi là Xiển, tức là Xiển Minh, Xiển Hóa.

Giáo nghĩa của Xiển Giáo cũng là con đường mà Nguyên Thủy vẫn luôn đi.

Chương 189

Bàn Cổ Phiên phát ra vô biên thần quang, chiếu rọi chư thiên.

Xiển Giáo do Nguyên Thủy lập cũng được Thiên Đạo chấp thuận, một đoàn công đức từ trời giáng xuống.

So với công đức mà Thái Thượng lập Nhân Giáo đạt được, công đức mà Nguyên Thủy lập Xiển Giáo đạt được lại gần như tương đương.

Nguyên Thủy trực tiếp hấp thu công đức để thăng cấp tu vi.

Cùng với việc hấp thu công đức, Nguyên Thủy lập tức cảm nhận được tu vi đang đột phá mãnh liệt, Hồng Mông Tử Khí trong Nguyên Thần cũng đang nhanh chóng được luyện hóa.

Hỗn Nguyên Đạo Quả dường như chỉ còn trong tầm tay.

Nhìn thấy Nguyên Thủy cũng có thể ký thác Nguyên Thần vào Thiên Đạo, nhưng công đức lại không đủ.

Việc không thể một cử thành Thánh khiến Nguyên Thủy uất ức.

"Vì sao ta không được?" Nguyên Thủy không cam tâm, Thái Thượng lập giáo một cử thành Thánh, còn mình lập giáo lại không thể thành Thánh.

Không, công đức tích lũy của Thái Thượng vượt Nguyên Thủy, cộng thêm cảnh giới cũng vượt qua.

Lúc ấy, giọng nói của Thông Thiên cũng vang lên.

"Ta Bàn Cổ Thượng Thanh, hôm nay lập một giáo, gọi là Tiệt Giáo, lấy Tru Tiên Kiếm Trận trấn áp khí vận Tiệt Giáo, Thiên Đạo giám chi, Tiệt Giáo, lập!" Giáo nghĩa của Thông Thiên là Tiệt, Tiệt

Thủ một tuyến sinh cơ.

Xiển lập, Tiệt phá, lại đối lập nhau, khiến sắc mặt Nguyên Thủy trầm xuống.

Vì sự khác biệt về giáo nghĩa, Xiển Giáo và Tiệt Giáo tất nhiên sẽ phát sinh xung đột.

Khi Thông Thiên lập Tiệt Giáo, cũng có đại công đức giáng xuống.

Giống như Nguyên Thủy, Thông Thiên hấp thu công đức lập giáo nhưng cũng không thể một cử thành Thánh.

Mặc dù Nguyên Thủy và Thông Thiên đều không thành Thánh, nhưng khoảng cách đến Thánh Nhân đã gần hơn.

Hầu hết các Đại Năng Hồng Hoang đều biết Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đã lập giáo.

Nhân Giáo và Xiển Giáo đều có Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận, đều là một trong ba bảo vật khai thiên, Tiệt Giáo lấy Tru Tiên Kiếm Trận trấn áp khí vận, lại là Tiên Thiên bất túc.

Tru Tiên Kiếm Trận chủ sát phạt, hiệu quả trấn áp khí vận kém xa ba bảo vật khai thiên.

Không, Thông Thiên cũng bất đắc dĩ, cũng muốn dùng Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận Tiệt Giáo, vấn đề là không có.

Bất Chu Sơn.

Thập Nhị Tổ Vu tề tụ.

"Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng lập giáo, may mà không thành Thánh, bằng không có bốn Thiên Đạo Thánh Nhân rồi." Chúc Cửu Âm nói.

"Huynh trưởng, Thái Thượng thành Thánh, lại lập Nhân Giáo, Nhân tộc…" Đế Giang nhìn về phía Cộng Công.

Một giáo phái Thánh Nhân liên kết với Nhân tộc, khiến Đế Giang bất an.

Không chỉ Đế Giang bất an, các Tổ Vu khác cũng vậy.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa của Yêu tộc cũng đều bất an.

Vì Thái Thượng đã lập Nhân Giáo, vậy thì, nếu diệt Nhân tộc, Nhân Giáo cũng chỉ còn danh mà mất đi thực chất, Thái Thượng không thể cho phép điều đó.

Còn về việc đàn áp Nhân tộc, một khi khí vận Nhân tộc giảm mạnh, cũng sẽ khiến khí vận Nhân Giáo giảm mạnh, Thái Thượng cũng không thể thờ ơ.

"Không nên để Thái Thượng giáo hóa Nhân tộc, giảng Kim Đan Đại Đạo." Chúc Dung nói.

Hậu Thổ thấy Cộng Công vô cùng trấn định, cũng tò mò, không biết Cộng Công có kế sách gì.

Trong lòng Cộng Công đang suy tính.

Khí vận Nhân tộc và khí vận Vu tộc liên kết, chỉ cần kế hoạch của Cộng Công thành công, liên hệ khí vận giữa hai tộc sẽ càng chặt chẽ hơn, và, nhân số Vu tộc cũng sẽ nhanh chóng tăng lên.

Nhân tộc có ưu thế trời ban, lợi dụng tốt có thể giúp Vu tộc dễ dàng hơn trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

"Khí vận Nhân tộc và Vu tộc nhất định phải liên kết chặt chẽ, ngoài ra, còn liên quan đến việc ta thành Thánh." Cộng Công thầm nghĩ.

Với pháp lực hiện tại của Cộng Công, đi ra ngoài trời cũng gần như có thể phá vỡ hỗn độn chất cốc, nhưng Dương Mi, Hồng Quân,

và Thái Thượng đã thành Thánh, khẳng định đều sẽ không hy vọng ông thành Thánh.

Cộng Công có kế hoạch, chỉ cần thành công, không chỉ Vu tộc sẽ càng cường đại, mà ông cũng có thể thành Thánh.

Đại lục Tây Phương, Tu Di Sơn, trong một động thiên.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đều nhìn về phía Đông Phương.

"Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng lập giáo, nhưng hai người kém Thái Thượng một bậc, không, tuy chưa thành Thánh, nhưng đã vô cùng tiếp cận rồi." Chuẩn Đề nói.

Tiếp Dẫn thở dài, cũng gần như hoàn thiện giáo nghĩa, nhưng chưa vội lập giáo.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không giống Tam Thanh có công đức khai thiên, tuy đều tích lũy không ít công đức, nhưng công đức lập giáo như Tam Thanh, vẫn còn xa mới đủ một người thành Thánh, huống chi là hai người thành Thánh.

"Nữ Oa chắc cũng sẽ có hành động rồi." Chuẩn Đề nói với Tiếp Dẫn.

"Nhân Hôn công đức!" Tiếp Dẫn có vẻ mặt bình tĩnh.

Thiên Địa Nhân Tam Hôn đều là đại công đức.

Đế Tuấn và Hi Hòa hoàn thành Thiên Hôn, Nữ Oa và pháp bảo Hồng Tú Cầu mỗi người đạt được một thành công đức.

Khoa Phụ và Khoa Nga Thị hoàn thành Địa Hôn, Nữ Oa và Hồng Tú Cầu lại mỗi người đạt được một thành công đức.

Nếu Nhân Hôn cũng hoàn thành, Nữ Oa có thể đạt được một thành công đức.

Mặc dù chỉ là một thành công đức, nhưng một thành công đức của

Nhân Hôn cũng rất đáng kể, Nữ Oa hiện tại lại chỉ còn một bước là thành Thánh, không chừng có thể một cử thành Thánh.

Không, Nhân Hôn cần sự tác hợp của Nhân tộc, sự đồng ý của cả hai bên.

Dưới Bất Chu Sơn, Nữ Oa đến một bộ lạc Nhân tộc.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị ba người với thần sắc phức tạp nhìn Nữ Oa.

"Dưới Thiên Đạo, hợp lẽ có Thiên Địa Nhân Tam Hôn, Thiên Đế Yêu tộc đã hoàn thành Thiên Hôn, Đại Vu Vu tộc đã hoàn thành Địa Hôn, Nhân tộc có thể hoàn thành Nhân Hôn, đây là đại công đức." Nữ Oa nói.

Để có được công đức, Nữ Oa muốn thực hiện Nhân Hôn và lập giáo, nhưng việc lập giáo không phải trò đùa, lại không có giáo nghĩa, nhất thời không thể lập giáo.

Đối với Nhân Hôn, Nữ Oa muốn Toại Nhân Thị hoặc Hữu Sào Thị và Truy Y Thị hoàn thành.

"Nhân Hôn!" Ba người Toại Nhân Thị trong lòng cười lạnh.

Trước Nữ Oa, Đại Vu Cửu Phượng đã nói chuyện với Truy Y Thị, rằng Nữ Oa có thể vì Nhân Hôn mà tìm Nhân tộc.

Không thể phủ nhận, Nữ Oa tuy vì công đức Nhân Hôn, vì muốn thành Thánh, nhưng cũng mang lại lợi ích cho Nhân tộc.

Nhân Hôn mang lại công đức không nhỏ, tám thành công đức cho Nhân tộc, cũng là lợi ích không nhỏ.

Mặc dù Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị muốn từ chối, nhưng hiện tại Nhân loại ở gần Bất Chu Sơn có mấy ngàn vạn người, Phượng Tê Sơn cũng có Nhân loại, Yêu tộc cũng nuôi nhốt không ít.

Có thể nói, Nữ Oa muốn tìm người nguyện ý hoàn thành Nhân Hôn, không khó.

"Hữu Sào Thị và Truy Y Thị có thể hoàn thành Nhân Hôn." Toại Nhân Thị nói.

Hiện tại, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đều có tu vi Kim Tiên, nếu Hữu Sào Thị và Truy Y Thị mỗi người đạt được bốn thành công đức Nhân Hôn, đột phá cấp Thái Ất Kim Tiên không vấn đề, thậm chí có chút khả năng đột phá cấp Đại La Kim Tiên.

Nữ Oa nhìn về phía Hữu Sào Thị và Truy Y Thị.

Sau khi suy nghĩ một chút, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đều gật đầu.

Thấy Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đều đồng ý, Nữ Oa cũng tế Hồng Tú Cầu.

Ngay lập tức, một sợi nhân duyên tuyến liên kết Hữu Sào Thị và Truy Y Thị.

Cùng với việc Nhân Hôn hoàn thành, một đoàn đại công đức từ trời giáng xuống, bốn thành rơi vào thể nội Hữu Sào Thị, bốn thành rơi vào thể nội Truy Y Thị, một thành rơi vào Nữ Oa, và một thành còn lại rơi vào Hồng Tú Cầu.

Hấp thu công đức, tu vi của Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đều đột phá cấp Thái Ất Kim Tiên, nhưng không thể đột phá cấp Đại La Kim Tiên.

Uy lực của Hồng Tú Cầu cũng lớn hơn.

Còn về Nữ Oa, sau khi hấp thu một thành công đức Nhân Hôn, tu vi Đạo hạnh có phần tinh tiến, nhưng không thể thành Thánh.

Hy vọng càng lớn, thất vọng cũng càng lớn.

Chương 190

Sắc mặt Nữ Oa khó coi.

“Đáng tiếc chỉ có thể đạt được một thành công đức Nhân Hôn, nếu nhiều thêm một thành, có lẽ đã thành Thánh rồi.” Nữ Oa thầm thở dài.

Không thể thành Thánh, Nữ Oa cần thêm công đức.

Cùng với việc tu vi của Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đồng thời đột phá, khí vận Nhân tộc cũng có phần thăng lên.

Bất Chu Sơn.

Cộng Công từ vận chuyển thiên cơ, biết rằng Nhân Hôn đã thành.

Đạo nhân duyên Hồng Hoang đã viên mãn.

Việc Nữ Oa đạt được một thành công đức Nhân Hôn mà không thành Thánh, cũng nằm trong dự liệu của Cộng Công.

Thành Thánh không hề dễ dàng, Thái Thượng có thể thành Thánh, ngoài công đức dồi dào, cảnh giới Đạo hạnh cao, còn liên quan đến khí vận Vu tộc.

Khí vận Nhân tộc liên kết với khí vận Vu tộc, Thái Thượng lập Nhân Giáo, khí vận lại liên kết với Nhân tộc, vì vậy, việc Thái Thượng thành Thánh có liên quan đến khí vận Vu tộc.

Bởi vậy, Thái Thượng đã nợ Vu tộc một Nhân quả.

U Minh Giới, Địa Phủ Chi Chủ Phong Đô đến Huyết Hải.

Một nửa Huyết Hải thuộc về Phong Đô.

Lúc này, đứng trên Huyết Hải, Phong Đô lại bắt đầu lập giáo.

“Ta Phong Đô hôm nay lập A Tu La Giáo, lấy Sổ Sinh Tử và Phán

Quan Bút trấn áp khí vận, Thiên Đạo giám chi, A Tu La Giáo, lập!" Cộng Công nắm giữ quyền hành Lục Đạo Luân Hồi, A Tu La là một trong Lục Đạo.

Vì vậy, Cộng Công đã hoàn thiện giáo nghĩa A Tu La Giáo.

Tộc A Tu La Tiên Thiên bất túc, nhưng cũng có thể lập giáo.

Còn về việc dùng Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút trấn áp khí vận A Tu La Giáo, hiệu quả lại tốt.

Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút tuy đều chỉ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng lại liên kết với Lục Đạo Luân Hồi, dùng hai bảo vật này trấn áp khí vận đại giáo, giáo phái cũng liên kết chặt chẽ với Lục Đạo Luân Hồi.

Việc trấn áp khí vận đại giáo như vậy, tuy không bằng Nhân Giáo và Xiển Giáo, nhưng lại tốt hơn Tiệt Giáo.

Khi A Tu La Giáo vừa lập, Thiên Đạo chấp thuận, cũng có một đoàn đại công đức giáng xuống.

Hấp thu công đức, tu vi của Phong Đô cũng đột phá mãnh liệt.

"Phong Đô, không vì Nhân tộc mà chết, lão tổ hôm nay sẽ không đội trời chung với ngươi." Giọng nói phẫn nộ không thể kiềm chế của Minh Hà từ xa truyền đến.

Nhanh chóng, thấy Minh Hà sát khí đằng đằng.

Minh Hà hiện tại phẫn nộ không thể kiềm chế nổi.

Khi Thái Thượng lập Nhân Giáo thành Thánh, Minh Hà đã quyết định lập A Tu La Giáo, khi gần như hoàn thiện giáo nghĩa, Phong Đô lại đã lập A Tu La Giáo trước một bước.

Lúc này, Minh Hà đã gần như phẫn nộ đến mất lý trí.

Dưới chân Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, tay trái Nguyên Đồ, tay

phải A Tỳ, Minh Hà lao về phía Phong Đô.

"Rầm!" Chỉ thấy Phong Đô một quyền bức thoái Minh Hà.

Phong Đô hiện tại cũng có tu vi Chuẩn Thánh, cộng thêm sự gia trì của Lục Đạo chi lực, thực lực chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn Minh Hà.

Sắc mặt Minh Hà vô cùng âm trầm, sử dụng Nguyên Đồ và A Tỳ, lại có Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, Phong Đô tay không, một quyền bức thoái ông ta.

"Tu vi của Phong Đô không hề dưới ta, lại có Lục Đạo chi lực, đáng ghét." Minh Hà sắc mặt dữ tợn.

Lúc ấy, Sổ Sinh Tử xuất hiện ở tay trái Phong Đô, Phán Quan Bút xuất hiện ở tay phải Phong Đô.

Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút liên kết với khí vận A Tu La Giáo, trong tay Phong Đô, vị giáo chủ A Tu La Giáo này, uy lực khủng bố.

Hiện tại, Phong Đô kết hợp sử dụng Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, uy lực trong thời gian ngắn có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Sắc mặt Minh Hà âm tình bất định.

Minh Hà tuy phẫn nộ, nhưng cũng đã khôi phục bình tĩnh, hiểu rõ, thực lực của Phong Đô hiện tại vượt xa ông ta, tiếp tục chiến đấu về sau, cũng chỉ tự rước nhục.

Vả lại, một nửa Huyết Hải do Phong Đô nắm giữ, đối với Minh Hà là bất lợi.

Mặc dù không cam tâm, Minh Hà lại không thể không đối mặt với hiện thực.

"Ngươi có thể làm Nhị Giáo Chủ A Tu La Giáo." Phong Đô nói lời

kinh người.

Minh Hà dù sao cũng là Chuẩn Thánh, nếu có thể thu phục để dùng, đó cũng là không tồi.

"Nhị Giáo Chủ A Tu La Giáo?" Minh Hà cũng không khỏi ngơ ngác.

Suy nghĩ một chút, Minh Hà từ chối, việc cúi mình dưới Phong Đô, ông ta không làm được.

"Một nửa Huyết Hải đã mất, ta tổng có một ngày sẽ đoạt lại, A Tu La Giáo, ta cũng sẽ tiêu diệt." Minh Hà thầm nghĩ trong lòng.

Nén xuống sát ý vô cùng trong lòng, Minh Hà với vẻ mặt lạnh lùng, quay trở về động thiên.

"Không biết điều." Thấy Minh Hà muốn đi, sắc mặt Phong Đô cũng lạnh lẽo.

Ban cho Minh Hà một chức Nhị Giáo Chủ A Tu La Giáo, lại không muốn.

Bắc Minh, Côn Bằng cũng có chút kinh ngạc.

Sau Nhân Giáo, Xiển Giáo và Tiệt Giáo, lại xuất hiện một A Tu La Giáo, không ngờ lại là Phong Đô lập giáo.

"Phong Đô lập A Tu La Giáo, thực lực càng thêm cường đại, khí vận Địa Phủ, khí vận Vu tộc, còn về mâu thuẫn giữa Vu tộc và Minh Hà, vốn dĩ lớn, ngược lại không quan trọng nữa." Côn Bằng thầm nghĩ.

Côn Bằng cũng không nhịn được muốn lập một giáo, nhưng lại từ bỏ.

Lập một giáo dễ, nhưng được Thiên Đạo chấp thuận lại khó, dù thành công, cũng tồn tại không ít vấn đề.

U Minh Giới, trong Lục Đạo Luân Hồi.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn thao túng Nhân Đạo chi lực, mười hai lá Đô Thiên Thần Sát Phiên xuất hiện xung quanh, bố trí thành đại trận.

Khi Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vừa thành, Nhân Đạo chi lực cũng liên kết với trận nhãn.

"Thành bại tại một chiêu này." Mặc dù nắm chắc hơn chín thành, nhưng cũng có khả năng thất bại.

Gần Bất Chu Sơn, từng bộ lạc Nhân tộc.

Số lượng Nhân loại sinh sống ở đây đã vượt quá một trăm triệu.

Hiện tại ở Hồng Hoang, có rất nhiều chủng tộc có số lượng hơn một trăm triệu người.

Nhưng so với Vu tộc, nhân số Nhân tộc lại đông hơn.

Trong một bộ lạc nhỏ nào đó, một lão giả quấn lá cây bước ra, lão giả tóc bạc phơ, mặt đầy nếp nhăn, trên người có rất nhiều vết sẹo, tên là Khỉ.

Ngón trỏ tay phải của Khỉ bị thiếu, là do bị chặt ở Phượng Tê Sơn.

Mặc dù Vu tộc thân thiện với Nhân tộc, nhưng Khỉ không tin tưởng Vu tộc.

Ngay cả Nữ Oa đã sáng tạo ra Nhân tộc còn không đáng tin, Nhân tộc chỉ có thể dựa vào chính mình.

Để cường đại, Khỉ đã tu luyện Kim Đan Đại Đạo do Thái Thượng truyền lại, hiện tại cũng đã có tu vi Chân Tiên.

Lúc này, Khỉ đi săn ở một khu rừng cách bộ lạc mấy dặm, để kiếm thức ăn cho tộc nhân.

Đúng lúc ấy, Khỉ cảm thấy ngón tay bị chặt ở tay phải có cảm giác, cúi đầu nhìn, lại sững sờ.

Chỉ thấy, ngón trỏ tay phải của Khỉ lại có, chỉ là, ngón trỏ lại có màu vàng.

"Ngón tay vàng?" Khỉ trợn tròn mắt.

Cẩn thận nhìn ngón tay vàng, khi thần thức vừa tiếp xúc, lập tức đọc được không ít tin tức.

Tiêu hóa những tin tức đã nhận được, tâm trạng của Khỉ không thể bình tĩnh.

"Võ?" Trong tin tức mà ngón tay vàng truyền đạt, lại liên quan đến võ.

Võ được chia thành năm cấp độ: Minh Kình, Ám Kình, Hóa Kình, Bão Đan, Bất Hủ.

Chương 191

Khỉ không chỉ có được phương pháp tu luyện võ, mà còn có được một võ kỹ.

"Vô Hình Kiếm Khí!" Một tiếng khẽ quát, Khỉ mười ngón tay hai tay đều phát ra một đạo kiếm khí, kiếm khí vô hình vô chất mắt thường khó thấy, cũng khiến người ta khó lòng phòng bị, uy lực của mỗi đạo kiếm khí đều kinh người.

Đối với luyện khí sĩ cấp Chân Tiên như Khỉ, luyện võ cũng có lợi ích không nhỏ.

"Nếu để tộc nhân không có linh căn luyện võ?" Khỉ trong lòng khẽ động.

Muốn trở thành luyện khí sĩ, trước tiên phải có linh căn, nếu không có tiên duyên, cũng không thể thành tiên.

Lứa Nhân loại đầu tiên do Nữ Oa sáng tạo đều có linh căn, cũng có tiên duyên, lứa Nhân loại thứ hai ít hơn, lứa thứ ba càng ít hơn, càng ngày càng ít.

Hiện tại, Nhân tộc có linh căn chỉ là số ít, vì vậy, Kim Đan Đại Đạo do Thái Thượng truyền lại, số người tu luyện cũng không quá nhiều.

Luyện võ lại không cần linh căn, mỗi người Nhân tộc đều có thể luyện.

Luyện khí sĩ cũng có thể luyện võ, ít nhiều cũng có thể tăng cường thực lực.

Ngay lập tức, Khỉ cũng không còn quan tâm đến việc đi săn nữa, vội vàng chạy về bộ lạc.

Vừa về đến bộ lạc, Khỉ phát hiện những tộc nhân bị chặt ngón tay đều có ngón tay vàng, không chỉ những người tự chặt ngón tay ở Phượng Tê Sơn, mà cả những người vì tai nạn, hoặc tàn tật bẩm sinh, đều có ngón tay vàng.

Một Nhân loại bị chặt bảy ngón tay, có bảy ngón tay vàng.

"Chỉ cần tộc nhân bị chặt ngón tay, đều có ngón tay vàng sao?" Khỉ không dám tin.

Không chỉ Khỉ, những Nhân loại có ngón tay vàng đều kinh ngạc, cuồng hỉ, và những cảm xúc khác.

"Bên trong ngón tay vàng đều ẩn chứa tin tức." "Võ, không có linh căn cũng có thể luyện võ." "Trong một ngón tay vàng của ta có hai võ kỹ, một cái gọi là Bát Cực Băng Quyền, một cái gọi là Bài Vân Chưởng." "Võ kỹ của ta là thân pháp." "Điểm huyệt?"… Chỉ có Nhân tộc gần Bất Chu Sơn có ngón tay vàng, Nhân tộc ở nơi khác lại không có.

Hơn một trăm triệu Nhân loại, không ít người bị chặt ngón tay, đều có ngón tay vàng.

Sau khi ngón tay vàng xuất hiện, thậm chí có Nhân loại tự chặt ngón tay, nhưng lại không thể có thêm ngón tay vàng nữa.

Bởi vì yếu ớt, để cường đại, Nhân tộc rất đoàn kết.

Ngay lập tức, tất cả Nhân loại có ngón tay vàng được tụ tập lại, bắt đầu chia sẻ những tin tức ẩn chứa trong mỗi ngón tay vàng.

Tiếp theo, hơn trăm triệu Nhân loại đều bắt đầu luyện võ.

Người bình thường không có linh căn luyện võ, luyện khí sĩ cũng luyện võ.

Một con chim chín đầu bay đến trên Bất Chu Sơn, hóa thành một

nữ tử xinh đẹp, đó chính là Đại Vu Cửu Phượng dưới trướng Cộng Công.

Cửu Phượng phát hiện Nhân tộc gần Bất Chu Sơn luyện võ, bèn về bẩm báo Cộng Công.

Vu Đình, trong một cung điện lớn nhất, Cửu Phượng gặp Cộng Công.

"Cộng Công đại nhân." Vừa thấy Cộng Công, Cửu Phượng quỳ một gối xuống.

"Có chuyện gì?" Cộng Công hỏi.

"Rất nhiều Nhân tộc có ngón tay vàng, mỗi ngón tay ẩn chứa tin tức về võ, sau khi luyện võ, thực lực Nhân tộc tăng cường đáng kể." Cửu Phượng nói ra những gì mình đã tìm hiểu.

"Không cần để ý, võ là do ta sáng tạo, ngón tay vàng cũng là do ta cấp cho Nhân tộc." Cộng Công nhàn nhạt nói.

Vừa nghe Cộng Công nói, Cửu Phượng cũng kinh ngạc không nhỏ.

Cửu Phượng không ngờ ngón tay vàng của Nhân tộc là do Cộng Công cấp.

Về võ, Cửu Phượng cũng rất hứng thú, mặc dù luyện võ Bất Hủ cũng chỉ đạt tu vi thân thể cấp Chân Tiên, nhưng lại có những điểm độc đáo.

"Thuộc hạ ngu muội, không biết Cộng Công đại nhân vì sao…" Cửu Phượng không khỏi nghi hoặc.

Nhân tộc dù sao cũng do Nữ Oa sáng tạo, Thái Thượng lại lập Nhân Giáo thành Thánh, trong mắt Cửu Phượng, việc không đàn áp Nhân tộc đã là không tồi, nhưng Cộng Công lại cấp ngón tay vàng cho

Nhân tộc, khiến thực lực Nhân tộc tăng cường đáng kể.

"Luyện võ Bất Hủ, sẽ chuyển hóa thành Vu, Nhân loại bình thường chuyển hóa thành Tiểu Vu, nếu là luyện khí sĩ tu vi cao thâm, lại chuyển hóa thành Đại Vu." Lời nói của Cộng Công khiến Cửu Phượng há hốc mồm.

Luyện võ sẽ chuyển hóa thành Vu?

Cửu Phượng hoàn toàn không ngờ.

Võ?

Vu?

Cộng Công trong lòng khẽ cười.

Tốc độ sinh sôi nảy nở của Nhân tộc nhanh, vậy thì, chuyển hóa Nhân tộc thành Vu, cũng giải quyết được vấn đề lớn nhất của Vu tộc.

Để sáng tạo ra võ có thể chuyển hóa người thành Vu, Cộng Công đã trải qua lượng lớn suy diễn, may mà có Lục Đạo Luân Hồi.

Võ do Cộng Công sáng tạo, Bất Hủ tương ứng với tu vi thân thể cấp Chân Tiên, Bão Đan tương ứng với tu vi thân thể cấp Tán Tiên.

Cộng Công cũng không kỳ vọng có người thông qua luyện võ chuyển hóa thành Đại Vu, có thể chuyển hóa thành Tiểu Vu đã là được rồi.

Sau khi chuyển hóa thành Tiểu Vu, tu luyện công pháp Vu tộc, trở thành Đại Vu, Đại Vu lại tu luyện thành Tổ Vu, cuối cùng từ Tổ Vu tu luyện thành Bàn Cổ.

Nghiêm khắc mà nói, Cộng Công hiện tại cũng chưa đạt đến Bàn Cổ.

Mặc dù Cộng Công có thể thi triển Bàn Cổ hình chiếu, nhưng lại không có Bàn Cổ chân thân.

Chỉ khi Cửu Chuyển Huyền Công đột phá đến đệ cửu chuyển, có Bàn Cổ chân thân, mới là Bàn Cổ.

Vì vậy, Cộng Công và các Tổ Vu khác đều ở giữa Tổ Vu và Bàn Cổ.

"Luyện võ khiến Nhân tộc chuyển hóa thành Vu, quả thực…" Sự kinh ngạc trong lòng Cửu Phượng quá lớn.

"Không được nói ra, mặc dù Nhân tộc sớm muộn gì cũng sẽ biết, nhưng tạm thời đừng để Nhân tộc biết." Cộng Công nói.

Khi một Nhân loại vì luyện võ mà chuyển hóa thành Vu, cũng khó giấu được.

Khi biết luyện võ sẽ chuyển hóa thành Vu, liệu có cấm võ không?

Số người luyện võ nhiều, cấm võ không hề dễ dàng.

Vả lại, Nhân loại chuyển hóa thành Vu, cũng sẽ mưu cầu lợi ích cho Nhân tộc, có ích cho mối quan hệ giữa Vu tộc và Nhân tộc, e rằng Nhân loại sẽ cầu mà không được.

Còn về việc quá nhiều Nhân loại chuyển hóa thành Vu sẽ kiểm soát Vu tộc, Cộng Công không hề lo lắng.

Tại khu vực gần Bất Chu Sơn, trong bộ lạc Nhân tộc lớn nhất.

Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị ba người đang hợp lực suy diễn thiên cơ.

Nhân tộc sở hữu kim chỉ, mỗi kim chỉ đều ẩn chứa võ học, điều này khiến Toại Nhân thị tam nhân trong lòng có chút bất an.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên đến nay, dường như đây là lần đầu tiên xảy ra sự tình như vậy.

Toại Nhân thị có tu vi Kim Tiên, Hữu Sào thị và Truy Y thị đều là Thái Ất Kim Tiên.

Ba người dùng Nguyên Thần suy diễn thiên cơ, nhưng hiệu suất lại rất thấp.

Suy diễn hồi lâu, nhưng không thu hoạch được gì.

"Cứ đi một bước xem một bước vậy!" Hữu Sào thị nói.

"Nếu là mưu kế của một Đại năng nào đó, Nhân tộc ta cũng đành bó tay." Truy Y thị cười khổ.

Hiện tại, Nhân tộc có số lượng hơn một trăm triệu, nhưng số người có thể trở thành Luyện Khí Sĩ lại không nhiều, phần lớn đều là người thường.

Khi võ đạo bày ra trước mắt Nhân tộc, không mấy ai có thể kháng cự.

Từ khi Nhân tộc được Nữ Oa sáng tạo ra cho đến nay, họ đã nhận thức sâu sắc tầm quan trọng của thực lực.

Không có thực lực, chỉ là lâu nghĩ.

Bất luận vì bản thân, vì tộc nhân, khi cơ hội trở nên cường đại trong tầm tay, sẽ không ai từ bỏ.

"Quan sát kỹ lưỡng các tộc nhân đang luyện võ, một khi phát hiện bất thường, lập tức lệnh cho tất cả mọi người ngừng luyện võ." Sau một hồi cân nhắc, Toại Nhân thị nói. … "Hống!" Một con yêu thú to như ngọn núi nhỏ đang gào thét phẫn nộ.

Yêu thú cao hơn trăm mét, hình dáng như một con heo rừng lông đen.

Mặc dù chưa hóa hình, nhìn qua trí tuệ không cao, nhưng yêu thú này đã ăn không ít Nhân loại, tu vi giờ đây cũng đã tiếp cận Chân Tiên cấp.

Chương 192

Hai thiếu niên Nhân loại đang hợp lực vây công yêu thú.

Chỉ thấy, hai thiếu niên đều khoảng mười ba mười bốn tuổi.

Cả hai thiếu niên đều không có Linh Căn, là người thường.

Khi võ đạo thịnh hành, họ cũng bắt đầu luyện võ.

Với linh khí dồi dào gần Bất Chu Sơn, thêm vào thể chất Nhân tộc hiện tại không tệ, chỉ cần hơi nỗ lực, luyện võ vài ngày đạt Minh Kình hoàn toàn không vấn đề gì, trong vòng một tháng có thể đạt Ám Kình.

Hai thiếu niên luyện võ rất nỗ lực, chỉ trong chưa đầy một tháng, cả hai đều đã là Bão Đan võ giả.

Võ đạo do Cộng Công sáng tạo, Bão Đan võ giả tương đương cấp Tán Tiên.

Con yêu thú kia tu vi chỉ tiếp cận Chân Tiên cấp, chưa đạt tới, nhưng hai thiếu niên lại đang ở thế hạ phong.

Khi hai thiếu niên triển khai thân pháp, sau lưng tàn ảnh trùng trùng.

Về tốc độ, hai thiếu niên nhanh hơn yêu thú một chút.

Chiến đấu hồi lâu, thể lực hai thiếu niên có chút không trụ nổi, yêu thú lại dồi dào thể lực.

So với Yêu tộc, thể chất Nhân loại quá yếu ớt, thọ mệnh cũng quá ngắn ngủi.

"Phốc!" Một thiếu niên thân hình khựng lại, một cánh tay trái bị yêu thú cắn đứt.

"Cẩn thận!" Thiếu niên còn lại kinh hãi, công thế rối loạn, lại bị

răng nanh của yêu thú đâm xuyên cơ thể, chết thảm ngay tại chỗ.

"Không!" Nhân loại săn giết yêu thú, yêu thú giết người, là chuyện quá đỗi bình thường.

Đồng bạn chết thảm khiến thiếu niên bị đứt tay bi phẫn giao gia.

Trong mắt yêu thú lại hiện lên vẻ đắc ý và trêu ngươi.

"Oanh!" Khí thế của thiếu niên đứt tay đột ngột tăng vọt, lại đột phá thành Bất Hủ võ giả.

Thiếu niên mới đạt Bão Đan vài ngày trước, giờ lại đột phá Bất Hủ.

Phải nói rằng, tiềm lực của Nhân loại không thể xem thường.

Cánh tay bị đứt, đồng bạn tử trận, đã kích phát tiềm lực của thiếu niên, khiến tu vi võ đạo của y một bước đột phá.

Cùng với sự đột phá tu vi, thiếu niên cảm nhận một luồng sức mạnh từ mặt đất dưới chân dâng lên cơ thể, tiếp đó, cơ thể y xảy ra biến hóa, linh hồn và cơ thể càng gắn bó mật thiết hơn.

Điều không thể tin nổi nhất là, cánh tay bị đứt của thiếu niên đã tái sinh.

"Sức mạnh của Bất Hủ võ giả sao?" Cảm nhận sự biến hóa của cơ thể, thiếu niên cũng kinh ngạc.

So với Bão Đan võ giả, Bất Hủ võ giả lại cường đại hơn quá nhiều.

Kỳ thực, Hóa Kình võ giả có thể đoạn chi tái sinh, chỉ là rất chậm, tái sinh một cánh tay cũng phải mất mấy chục năm; Bão Đan võ giả đoạn chi tái sinh cần vài năm; đương nhiên, nếu có linh dược, có thể nhanh hơn.

Bất Hủ võ giả đoạn chi tái sinh lại chỉ trong khoảnh khắc.

Điều thiếu niên không biết là, khi y trở thành Bất Hủ võ giả, hấp thu địa khí trọc uế, đã trở thành một Tiểu Vu.

Mặc dù là Tiểu Vu, nhưng tu vi của thiếu niên đã đạt Chân Tiên cấp.

Nếu thiếu niên muốn thăng cấp Huyền Tiên, luyện võ sẽ không đủ, cần phải có công pháp Vu tộc.

Cánh tay của thiếu niên tái sinh, khí thế lại tăng cường không chỉ gấp mười lần, cũng dọa sợ yêu thú.

Không chút do dự, yêu thú xoay người bỏ chạy, nhưng thiếu niên thân hình vừa động đã đuổi kịp.

"Kẻ yếu bị kẻ mạnh chi phối, hiện tại, ngươi hãy chết cho ta!" Thiếu niên một chưởng đánh ra, sử dụng một võ kỹ là Khai Sơn Thủ.

Đúng như tên gọi, võ kỹ này có thể khai sơn liệt thạch.

Dưới một chưởng của thiếu niên, con yêu thú kia chết không toàn thây.

Tàn chi yêu thú vỡ nát rơi vãi khắp nơi.

Giết xong yêu thú, nhìn thi thể đồng bạn vừa kề vai chiến đấu, thiếu niên rơi lệ, trong lòng không khỏi tự trách, nếu sớm hơn một chút đột phá, đồng bạn của y đã không chết rồi. … Trong một bộ lạc Nhân tộc nhỏ, một Luyện Khí Sĩ cũng trở thành Bất Hủ võ giả.

Luyện Khí Sĩ luyện võ nhanh hơn người thường.

Một khi đột phá Bất Hủ võ giả, sẽ hấp thu địa khí trọc uế, trở thành Vu.

Người thường luyện võ chuyển hóa thành Tiểu Vu, Luyện Khí Sĩ thì không nhất định, Luyện Khí Sĩ cường đại có thể thông qua luyện võ chuyển hóa thành Đại Vu.

Từ khi Nhân tộc có kim chỉ võ đạo, chưa đầy nửa năm, không ít Nhân tộc đã trở thành Bất Hủ võ giả, chuyển hóa thành Vu.

Cứ như vậy, số lượng Vu tộc cũng đang tăng nhanh.

Khí vận Vu tộc ngày càng cường đại.

Hơn nữa, khí vận Nhân tộc và khí vận Vu tộc càng gắn bó chặt chẽ với nhau. … Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung, Thái Thanh Điện.

Thái Thượng đang cảm ngộ Đại Đạo, đột nhiên, tâm huyết dâng trào, bèn bói toán một quẻ, sắc mặt lão già lập tức biến đổi.

"Võ đạo?

Chuyển hóa thành Vu?" Thông qua suy diễn thiên cơ, Thái Thượng đã biết gần một trăm triệu Nhân loại gần Bất Chu Sơn hầu như đều đang luyện võ, không ít Nhân loại luyện võ có thành tựu, chuyển hóa thành Tiểu Vu.

Cùng với sự thịnh hành của võ đạo, tốc độ sinh sản của Nhân tộc ngược lại đã giải quyết vấn đề số lượng lớn nhất của Vu tộc.

Mặc dù Nhân tộc luyện võ cũng càng ngày càng khó, nhưng Nhân loại dù sao cũng là Tiên Thiên Đạo Thể, thêm vào linh khí ở Bất Chu Sơn, nếu Vu tộc lại cung cấp tài nguyên, trải qua trăm nghìn đời, Nhân loại thông qua luyện võ chuyển hóa thành Vu cũng sẽ không quá khó.

"Cộng Công, khẳng định là Cộng Công đã sáng tạo ra võ đạo." Thái Thượng sắc mặt khó coi.

Giờ đây, khí vận Vu tộc tăng cường rất nhiều.

Nhân tộc và Vu tộc cũng càng gắn bó không thể tách rời.

Lúc này, Thái Thượng không kìm được muốn đến Bất Chu Sơn tìm Cộng Công một trận, nhưng y đã nhịn được. … Phượng Tê Sơn, Nữ Oa sắc mặt tái nhợt, trong lòng dâng trào sóng gió kinh thiên.

“Võ đạo?

Nhân tộc chuyển hóa thành Vu tộc?

Thật là thủ đoạn cao minh.” Võ đạo do Cộng Công sáng tạo, chỉ cần tu luyện đến Bất Hủ, sẽ hấp thu địa khí trọc uế chuyển hóa thành Vu, nhưng cũng không phải là tuyệt đối.

Nếu Chuẩn Thánh như Nữ Oa luyện võ, dễ dàng có thể trở thành Bất Hủ võ giả, nhưng Nữ Oa không muốn chuyển hóa thành Vu, cũng khó có thể chuyển hóa.

Một luồng công đức lớn từ trên trời giáng xuống, rơi vào Bất Chu Sơn, được Cộng Công thu lấy.

Đó chính là công đức của việc Cộng Công sáng tạo ra võ đạo.

Không chỉ Nhân tộc có thể luyện võ, các chủng tộc khác cũng có thể.

Nhưng Nhân tộc là Tiên Thiên Đạo Thể, luyện võ có thể trực tiếp chuyển hóa thành Vu, các chủng tộc khác thông qua luyện võ chuyển hóa thành Vu lại cần phải độ hóa hình kiếp.

Ví dụ như một Tiểu Yêu luyện võ, trở thành Bất Hủ võ giả, khi hấp thu địa khí trọc uế, hóa hình kiếp cũng sẽ xuất hiện.

Thu lấy công đức, Cộng Công lại không hấp thu để thăng cấp tu vi.

Chỉ cần Cộng Công nguyện ý, từ bỏ thân phận Tiên Thiên Ma Thần, hấp thu công đức hiện có, có thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng Cộng Công lại không từ bỏ thân phận Tiên Thiên Ma Thần.

“Kể từ khi võ đạo đã được Thiên Đạo công nhận, vậy thì, tiếp

theo là lập giáo.” Cộng Công lẩm bẩm.

Võ đạo chỉ là một phần trong kế hoạch của Cộng Công.

Khi Thiên Đạo công nhận võ đạo do Cộng Công sáng tạo, giáng xuống công đức, cũng có thể tiến hành bước tiếp theo.

Mặc dù phân thân Phong Đô của Cộng Công đã lập A Tu La Giáo, nhưng đó chỉ là mưu đồ cho Huyết Hải và A Tu La tộc, có sự giúp đỡ hạn chế đối với Vu tộc.

Một bước bước ra, rời khỏi Bàn Cổ Điện, Cộng Công cất tiếng: “Ta Cộng Công, Bàn Cổ chính tông, hôm nay lập một giáo, gọi là Vu giáo, lấy Tiên Thiên Chí Bảo Cộng Công Kích trấn áp khí vận, Vu giáo, lập!” Cái gọi là Vu giáo, kỳ thực rất đơn giản, lấy võ đạo chuyển hóa vạn tộc thành Vu, rồi giáo hóa Vu tộc.

Chương 193

Cùng với việc Cộng Công lập Vu giáo, Tam Xoa Kích trong tay y phát ra thần quang rực rỡ, bao phủ toàn bộ Bất Chu Sơn.

Đột nhiên, lại một luồng công đức nữa giáng xuống.

So với luồng công đức vừa rồi, luồng công đức lần này lại càng lớn hơn.

Kèm theo sự xuất hiện của Vu giáo, những người tu luyện võ đạo do Cộng Công sáng tạo sẽ có một chút liên hệ với Vu tộc.

Khí vận Nhân tộc và Vu tộc cũng liên kết càng thêm chặt chẽ.

Lúc này, Cộng Công cũng đang cân nhắc cách sử dụng công đức vừa có được.

"Nếu đem công đức dung nhập vào Ngô Đao của ta, hẳn là đủ để Ngô Đao thăng cấp Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, còn nếu đem công đức dung nhập vào Mười Hai Đô Thiên Thần Sát Phiên, e rằng chỉ được mười hai cái Trung phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo." Ngô Đao hiện tại là Cực phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, chỉ cần hấp thu công đức, là có thể thăng cấp.

Mười hai cái Đô Thiên Thần Sát Phiên đều là Hậu Thiên Linh Bảo.

Sau khi cân nhắc, Cộng Công quyết định dùng công đức vào Ngô Đao, trước tiên để Ngô Đao trở thành Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo.

Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, uy năng có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, trấn áp khí vận cũng rất hiệu nghiệm.

"Oanh long long!" Mây đen che trời lấp đất bao phủ Bất Chu Sơn, điện chớp sấm sét cuộn trào trong mây đen.

Giữa thiên địa đột nhiên vô cùng áp bách.

Đó chính là nộ khí của Thánh Nhân.

Cộng Công sáng tạo võ đạo cho Nhân tộc, lại lập Vu giáo, khiến Hồng Quân và Thái Thượng đều phẫn nộ.

Hai Thiên Đạo Thánh Nhân phẫn nộ đã dẫn động thiên tượng.

Dù là Chuẩn Thánh, dưới bầu không khí thiên địa này cũng cảm thấy áp lực.

Nhìn chằm chằm vào mây đen bao phủ Bất Chu Sơn, Cộng Công mặt không biểu cảm, Tam Xoa Kích trong tay vung lên, một đạo Khai Thiên Phủ Quang phá không.

"Phanh!" Mây đen tan hết, trời quang vạn dặm, ánh dương hòa thuận. … Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Nơi đây tuy gần Bất Chu Sơn, nhưng Pháp Nhãn của cường giả Kim Tiên cấp cũng chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy Bất Chu Sơn, vì khoảng cách quá xa.

"Luyện võ có thể thành Vu, xem ra, võ đạo do Tổ Vu Cộng Công ban cho Nhân tộc ta." Truy Y thị thở dài.

"Sáng tạo võ đạo, lập Vu giáo, Cộng Công thật là một thủ đoạn lớn." Toại Nhân thị nói.

Bởi vì Thiên Đạo đã công nhận võ đạo do Cộng Công sáng tạo, cũng như việc Cộng Công lập Vu giáo, đây là một công đức lớn.

Cũng vì công đức lớn, khí vận của Cộng Công tăng cường không ít, toàn bộ khí vận Vu tộc cũng càng mạnh hơn.

Hoàn cảnh hiện tại của Nhân tộc… Toại Nhân thị tam nhân có chút không cam lòng.

Nhưng Nhân tộc quá yếu nhỏ.

"Cấm võ chăng?

Hoặc là, để tộc nhân trở thành Bão Đan võ giả thì ngừng tu luyện, chỉ cần không trở thành Bất Hủ võ giả, sẽ không chuyển hóa thành Vu." Truy Y thị nói với Toại Nhân thị và Hữu Sào thị.

Nghe Truy Y thị nói, Toại Nhân thị và Hữu Sào thị đều cười khổ.

Sự tình đến nước này, cấm võ đã khó, một khi không tốt, Nhân tộc sẽ loạn, còn việc tu luyện đến Bão Đan mà không tiếp tục tu luyện, cũng là lẽ dĩ nhiên.

Luyện võ để làm gì?

Cường thân kiện thể?

Kéo dài tuổi thọ?

Đối với Nhân tộc hiện tại, tăng cường thực lực là trên hết.

Đã theo đuổi sức mạnh, sau khi thành Bão Đan lại dừng bước?

Khi Bất Hủ võ giả trong tầm tay, Bão Đan võ giả có thể từ chối sao?

Hai kế hoạch của Cộng Công đã thành công, mặc dù Nhân tộc có thể lựa chọn, nhưng đối với Cộng Công đã không còn ảnh hưởng lớn.

"Số lượng Vu tộc ít, nếu một phần Nhân tộc ta chuyển hóa thành Vu, mặc dù không thể nắm quyền Vu tộc, cũng ít nhiều có tiếng nói." Hữu Sào thị nói.

Ánh mắt Toại Nhân thị và Truy Y thị sáng lên.

Đúng như lời Hữu Sào thị nói.

Nếu hàng triệu Nhân loại chuyển hóa thành Vu, rồi đoàn kết lại một chỗ, hàng triệu Vu binh, Mười Hai Tổ Vu cũng sẽ không xem

thường.

Huống chi vạn Nhân loại chuyển hóa thành Vu?

Hàng ức vạn Nhân loại?

"Với sự thịnh hành của võ đạo, không chỉ Nhân tộc ta sẽ luyện võ, Yêu tộc cũng khẳng định có một bộ phận luyện võ." Truy Y thị nói.

"Không sai, đó chưa chắc không phải là một cơ hội cho Nhân tộc ta." "Nếu một bộ phận tộc nhân chuyển hóa thành Vu, và có tiếng nói trong Vu tộc, lợi ích đối với Nhân tộc ta là không cần phải nói." "Có thể dùng tài nguyên bồi dưỡng vài tộc nhân, trước tiên chuyển hóa thành Tiểu Vu, rồi tu luyện thành Đại Vu, nếu có thể, trở thành Tổ Vu thứ mười ba." … Thiên Đình, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa đều sắc mặt ngưng trọng.

"Thật là một Cộng Công, không ngờ lại có mưu kế như vậy." Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng cũng có chút bội phục Cộng Công.

Cộng Công là người đầu tiên trong Vu tộc tu luyện ra Nguyên Thần, đã làm không ít việc lớn, mặc dù là kẻ địch, nhưng trong sâu thẳm nội tâm Đông Hoàng Thái Nhất cũng có một chút kính ý.

"Yêu tộc ta ăn người có thể tăng tu vi, Cộng Công lại khiến Nhân tộc chuyển hóa thành Vu." Đế Tuấn nói.

Từ trước đến nay, vấn đề lớn nhất hạn chế sự phát triển của Vu tộc chính là số lượng Vu, hiện tại, vấn đề này đã được giải quyết.

Có thể khẳng định, với số lượng Vu tăng nhanh, sự phát triển của Vu tộc cũng sẽ kinh người, khiến Đế Tuấn nảy sinh nỗi sợ hãi.

"Không chỉ Nhân tộc có thể luyện võ, trên thực tế, Yêu tộc ta cũng có thể luyện võ." Phục Hy cười khổ.

"Nên đối phó thế nào?" Đế Tuấn hỏi Phục Hy.

“Ta tạm thời cũng không có cách nào hay, nhưng Hồng Quân Đạo Tổ và Thái Thượng Lão Quân hẳn sẽ có động thái.” Phục Hy nói.

Hồng Quân và Thái Thượng đều không mong Vu tộc thống trị Hồng Hoang, điều này là có thể khẳng định.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa đều hơi thở phào.

Mặc dù không biết Hồng Quân và Thái Thượng sẽ mưu tính gì, nhưng mưu kế của Thánh Nhân, chắc chắn không hề đơn giản.

“Nhân tộc!” Nữ Oa trong lòng thở dài, khi sáng tạo ra Nhân tộc, không hề nghĩ sẽ có cục diện như vậy.

Nhưng Nữ Oa cũng cảm thấy may mắn, nếu không sáng tạo Nhân tộc, có lẽ Hậu Thổ sẽ tạo người, khi đó, công đức tạo người đều thuộc về Hậu Thổ, Nhân tộc cũng sẽ bị Vu tộc hoàn toàn kiểm soát.

Yêu tộc ra tay với Nhân tộc cũng sẽ khó khăn hơn.

“Cộng Công có thể sáng tạo ra võ đạo khiến người chuyển hóa thành Vu, công lao của Lục Đạo Luân Hồi là không thể thiếu.” Phục Hy thầm nghĩ.

Cùng với việc Cộng Công lập Vu giáo, toàn bộ Hồng Hoang đều chấn động.

Vu tộc tự nhiên toàn lực ủng hộ.

Đế Giang và các Tổ Vu khác cùng với tất cả các Đại Vu đều quảng bá võ đạo.

Trừ Nhân tộc gần Bất Chu Sơn, còn có Nhân tộc ở Phượng Tê Sơn, cũng như Nhân tộc bị Yêu tộc nuôi dưỡng.

Cũng có không ít dị loại cảm thấy hứng thú với võ đạo.

Thiên Đình, mặc dù Đế Tuấn cấm các Yêu ở Thiên Đình luyện võ, nhưng Tiểu Yêu và Đại Yêu vẫn lén lút luyện võ.

Toại Bộ lạc, là bộ lạc Nhân tộc lớn nhất gần Bất Chu Sơn.

Ở gần Bất Chu Sơn, số lượng Nhân tộc hơn một trăm triệu, đã xây dựng các bộ lạc lớn nhỏ.

Trừ Toại Bộ lạc lớn nhất, còn có hai bộ lạc nhỏ hơn một chút, lần lượt là Sào Bộ lạc và Truy Bộ lạc.

Toại Bộ lạc, Sào Bộ lạc và Truy Bộ lạc, đều có một Đại Vu tọa trấn.

Một ngày nọ, trong Toại Bộ lạc, trên một đài cao bốn mươi chín trượng, Toại Nhân thị cầm Ngô Đao đứng thẳng.

Ngô Đao giờ đây đã là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, tạm thời ở trong tay Toại Nhân thị, Cộng Công lại không thu hồi.

Nhìn xuống dưới đài cao, một đám đông người, đó chính là các thủ lĩnh của các bộ lạc.

Chương 194

"Hôm nay, ta Toại Nhân thị sẽ trở thành Nhân Hoàng." Toại Nhân thị cất lời.

Yêu tộc có Yêu Hoàng, Vu tộc có Tổ Vu, giờ đây, Toại Nhân thị đã trở thành Nhân Hoàng đầu tiên của Nhân tộc.

Hữu Sào thị và Truy Y thị tu vi tuy ở trên Toại Nhân thị, nhưng lại nguyện ý thần phục Toại Nhân thị.

"Toại Hoàng!" Hữu Sào thị hô lớn.

Tiếp đó, tất cả mọi người dưới đài cao đều hô lớn.

Tiếng hô chấn động cửu tiêu, sức mạnh đoàn kết của Nhân tộc trong khoảnh khắc đó khiến người ta kinh ngạc.

Toại Nhân thị có thể trở thành Nhân Hoàng đầu tiên, một phần là do tu vi, nhưng quan trọng hơn là công tích của y đối với Nhân tộc.

Sau việc khoan gỗ lấy lửa, Toại Nhân thị lại phát minh ra đá lấy lửa.

Ngọn lửa được truyền lại, điều đó quá quan trọng đối với Nhân tộc.

Ngoài ra, Toại Nhân thị quan sát thiên tượng để minh thiên đạo, đặt tên cho núi sông vạn vật.

Đức của thiên địa nuôi dưỡng vạn vật, Nhân tộc là linh trưởng của vạn vật, bắt đầu từ vô danh, thành tựu từ hữu danh, hữu danh thì thiên địa khai minh.

Toại Nhân thị đã phát minh ra chế độ đồ đằng huy hiệu thị tộc, phát minh lịch Thái Dương phù mộc núi lớn, kết dây ghi chép, văn tự

phù hiệu, phát minh đồ gốm, sáng lập Thập Thiên Can, lập bát tác chuẩn thằng khuê biểu kỷ lịch, v.v.

Nếu không phải Hữu Sào thị và Truy Y thị hoàn thành Nhân Hôn, công đức của họ cũng không bằng Toại Nhân thị.

Hiện tại, Toại Nhân thị mặc dù là tu vi Kim Tiên, nhưng lại ẩn ẩn muốn đột phá Thái Ất Kim Tiên cấp.

Khi Toại Nhân thị trở thành Nhân Hoàng đầu tiên, thiên số biến hóa, có bảo vật Nhân đạo xuất thế.

Cách Bất Chu Sơn hàng ức vạn dặm, trong một ngọn núi lớn, một Tiên Thiên Linh Bảo đã xuất thế.

Chỉ thấy, đó là một phương Đại Ấn, có phù lục Đại Đạo, nắm giữ khí vận Nhân đạo, lại có cửu long hư ảnh quấn quanh, trên đó có hai chữ "Không Động".

Không Động Ấn, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nắm giữ toàn bộ khí vận Nhân đạo.

Bởi vì Toại Nhân thị trở thành Nhân Hoàng, trời người cảm ứng, dưới sự vận chuyển của Thiên Đạo, Không Động Ấn mới xuất thế.

Khi Không Động Ấn vừa xuất thế, nhanh chóng có một số sinh linh cảm ứng tới, đó là các yêu thú gần đó.

Một đàn chim bay thú chạy đều chằm chằm vào Không Động Ấn.

"Tiên Thiên Linh Bảo." "Của ta." "Ai cũng đừng tranh với ta." Đám yêu thú xông lên, tranh giành nhau Không Động Ấn.

"Phanh phanh phanh…." Không Động Ấn bùng phát sức mạnh cường đại, khiến người ta không thể tiếp cận, càng đừng nói đến việc chạm vào bảo vật này.

Lúc này, Hồng Quân xuất hiện, trực tiếp từ Đại La Thiên Ngọc

Kinh Sơn thuấn di tới.

Vừa phát hiện Không Động Ấn xuất thế, Hồng Quân đã kịp thời chạy đến.

Không Động Ấn liên quan đến khí vận Nhân đạo, lại là một Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Hồng Quân không thể bỏ qua.

Khi Hồng Quân sắp ra tay thu lấy Không Động Ấn, Thái Thượng cũng đã tới.

"Lão sư, đệ tử lập Nhân giáo, giáo hóa Nhân tộc, bảo vật Nhân đạo này, đương nhiên thuộc về đệ tử." Thái Thượng nói với Hồng Quân.

Vừa nghe Thái Thượng nói, Hồng Quân trong lòng có chút bối rối.

Hồng Quân cũng có chút khó xử, không dám từ bỏ Không Động Ấn, nhưng lại là đệ tử của Thái Thượng.

Hiện tại, Thái Thượng cũng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nếu Hồng Quân ra tay tranh đoạt Không Động Ấn với Thái Thượng, giữa thầy trò cũng sẽ có ngăn cách.

Lúc này, hóa thân Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn của Cộng Công cũng đã tới.

Ngoài ra, bản thể Cộng Công, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác đều đang gấp rút đến, nhưng cần một khoảng thời gian mới có thể đến nơi.

Hồng Quân và Thái Thượng đến nhanh là vì họ là Thánh Nhân.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng có tu vi Thánh Nhân, mặc dù không thể thuấn di liên tục, nhưng cũng không mất quá nhiều thời gian.

"Chính là Không Động Ấn." Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn thầm

kinh ngạc.

Nhân tộc có thể có Tam Hoàng Ngũ Đế.

Toại Nhân thị trở thành một trong Tam Hoàng, còn lại hai Hoàng và Ngũ Đế lại cần Không Động Ấn để lập.

Sau Tam Hoàng Ngũ Đế, là Nhân Vương.

Việc Toại Nhân thị trở thành Nhân Hoàng không có gì lạ.

Sức mạnh đoàn kết của Nhân tộc không đủ, cần một Nhân Hoàng, Toại Nhân thị là Nhân loại có uy vọng nhất.

Chỉ là, không ngờ Toại Nhân thị trở thành Nhân Hoàng sẽ khiến Không Động Ấn xuất hiện.

Hiện tại, Hồng Quân và Thái Thượng đều ở đây, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn tuy có thể trong thời gian ngắn phát huy sức mạnh cấp Thánh Nhân, nhưng cũng không thể kháng cự.

"Không Động Ấn đương nhiên thuộc về Nhân Hoàng Toại Nhân thị." Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn nói.

"Ta giáo hóa Nhân tộc, bảo vật này hợp lẽ thuộc về ta chấp chưởng." Thái Thượng mặt không biểu cảm nói.

"Không Động Ấn là bảo vật Nhân đạo, có duyên với Toại Nhân thị." Hồng Quân nói.

Hồng Quân cũng không nói lung tung, bởi vì Toại Nhân thị trở thành Nhân Hoàng, Không Động Ấn mới xuất hiện, tự nhiên là có duyên.

Hồng Quân tuy muốn có Không Động Ấn, nhưng nếu Không Động Ấn nằm trong tay y, sẽ có ngăn cách lớn với Thái Thượng.

Hồng Quân cũng không mong Không Động Ấn rơi vào tay Cộng Công hoặc Nữ Oa.

Để Toại Nhân thị chấp chưởng Không Động Ấn cũng có một số cân nhắc.

Thái Thượng không nói một lời, Phất Trần trong tay vung một cái, cuốn về phía Không Động Ấn, muốn thu lấy Không Động Ấn.

Thấy Thái Thượng động thủ, Hồng Quân có chút phẫn nộ, cùng với vẻ âm trầm.

"Phanh!" Nhìn thấy Phất Trần của Thái Thượng sắp cuốn lấy Không Động Ấn, lại bị Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn chặn lại.

"Nếu ở trong Lục Đạo Luân Hồi, ngươi có thể chiến đấu với ta, nhưng ở ngoài Lục Đạo Luân Hồi, ngươi không phải đối thủ của ta, nếu không muốn bị ta hủy pháp thân, hãy nhanh chóng rời đi." Thái Thượng sắc mặt lạnh lùng.

"Không Động Ấn đương nhiên thuộc về Nhân Hoàng." Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn nói.

Thái Thượng cười lạnh một tiếng, tế Thái Cực Đồ, Phất Trần Thái Ất trong tay, đánh về phía Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn. … Toại Nhân thị vừa thành Nhân Hoàng, tâm thần y khẽ động.

"Ta là Nhân Hoàng, nay bảo vật Nhân đạo Không Động Ấn xuất thế, hợp lẽ do ta chấp chưởng." Toại Nhân thị hô lớn.

Toàn bộ Nhân tộc trong Toại Bộ lạc đồng thanh hô vang: "Không Động Ấn!" "Không Động Ấn!" "Không Động Ấn!" Thái độ của Hồng Quân, thái độ của Cộng Công, cộng với thái độ của Toại Nhân thị và đông đảo Nhân tộc, đã ảnh hưởng đến Thiên Đạo.

Kết quả là, thiên số đã định, Không Động Ấn nên do Toại Nhân thị chấp chưởng ba vạn bảy nghìn năm.

Nếu thiên số không thay đổi, Toại Nhân thị chỉ có thể chấp chưởng Không Động Ấn ba vạn bảy nghìn năm, nhưng nếu thiên số

có biến hóa, có lẽ thời gian Toại Nhân thị chấp chưởng Không Động Ấn sẽ rút ngắn, nhưng cũng có khả năng sẽ kéo dài.

Có thể ảnh hưởng đến đại thế Thiên Đạo, để Toại Nhân thị có thể chấp chưởng Không Động Ấn hơn ba vạn năm, thật khó có được.

Nếu không có thái độ của Hồng Quân và Cộng Công, chỉ dựa vào Nhân tộc, thì không thể ảnh hưởng đến thiên số.

Khi bản thể Cộng Công chạy đến ngọn núi lớn nơi Không Động Ấn xuất thế, hóa thân Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn đã thất bại, Không Động Ấn cũng đã rơi vào tay Thái Thượng.

Thái Thượng dù sao cũng là Thánh Nhân, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn tuy cũng có tu vi Thánh Nhân, nhưng chỉ có thể trong thời gian ngắn phát huy sức mạnh cấp Thánh Nhân.

Kỳ thực, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn có thể kiên trì thêm một chút thời gian, nhưng thiên số đã định Không Động Ấn thuộc về Nhân Hoàng Toại Nhân thị, nên y cũng không tranh nữa.

Nhìn Thái Thượng, sắc mặt y lại âm trầm.

Không Động Ấn đã trong tay rồi, nhưng thiên số đã định thuộc về Nhân Hoàng, tức là Toại Nhân thị.

Thiên số định Toại Nhân thị sẽ chấp chưởng Không Động Ấn ba vạn bảy nghìn năm.

Là Thiên Đạo Thánh Nhân, thêm vào Không Động Ấn hiện tại trong tay, Thái Thượng có thể nghịch thiên, nhưng lại không thể không cân nhắc cái giá phải trả.

Trước khi thực lực đủ sức kháng cự Thiên Đạo, nghịch thiên sẽ phải trả giá.

Nếu cái giá quá lớn, Thiên Đạo Thánh Nhân sẽ mất Thánh vị, thậm

chí vẫn lạc.

Thái Thượng trong lòng cân nhắc, nếu lần này nghịch thiên, cái giá phải chịu được, nhưng vì một cái Không Động Ấn mà lại được không bằng mất.

Chương 195

"Thôi vậy, Không Động Ấn trước tiên giao cho Toại Nhân thị, sau này sẽ mưu cầu." Thái Thượng bất đắc dĩ đưa ra quyết định.

Thái Thượng trong lòng cũng có nỗi tức giận đối với Hồng Quân và Cộng Công.

Nếu không có Hồng Quân và Cộng Công, dù Nhân tộc trên dưới một lòng, cũng không thể ảnh hưởng đến thiên số.

Có thể nói, vì thái độ của Cộng Công và Hồng Quân, đã ảnh hưởng đến thiên số, mới khiến Toại Nhân thị có thể chấp chưởng Không Động Ấn ba vạn bảy nghìn năm.

Ngay lập tức, Thái Thượng đỡ Không Động Ấn trong tay khẽ động, Không Động Ấn trong tay y cũng hóa thành lưu quang, bay về phía Toại Bộ lạc.

Để Toại Nhân thị chấp chưởng Không Động Ấn cũng chỉ là tạm thời, Thái Thượng đang mưu tính cách để lấy lại, Hồng Quân và Cộng Công cũng đang mưu tính.

Bị buộc phải từ bỏ Không Động Ấn, nỗi uất ức của Thái Thượng có thể hiểu được.

"Lão sư, đệ tử xin cáo từ!" Sắc mặt lãnh đạm nói với Hồng Quân một tiếng, Thái Thượng quay về Côn Luân Sơn.

Sau khi Thái Thượng rời đi một lúc lâu, Nữ Oa mới chạy tới.

Nữ Oa cũng biết Không Động Ấn đã rơi vào tay Toại Nhân thị, cũng đang cân nhắc cách để lấy được.

Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo, chấp chưởng Không Động Ấn lẽ ra phải thuộc về nàng.

Thái Thượng lập Nhân giáo, giáo hóa Nhân tộc, cũng có tư cách chấp chưởng Không Động Ấn.

Toại Nhân thị là Nhân Hoàng đầu tiên của Nhân tộc, đương nhiên có tư cách.

Cộng Công nếu muốn có Không Động Ấn, lại khá khó, cần phải mưu tính kỹ lưỡng.

Việc Không Động Ấn xuất thế hoàn toàn nằm trong dự liệu của Cộng Công, nếu sớm biết Toại Nhân thị trở thành Nhân Hoàng sẽ có Không Động Ấn xuất thế, Cộng Công tất nhiên sẽ có một kế hoạch riêng.

Nếu không có sự ảnh hưởng của thiên số, Không Động Ấn đã rơi vào tay Thái Thượng rồi. … Toại Bộ lạc.

Một luồng kim quang từ chân trời bay tới, rơi vào tay Toại Nhân thị.

Khi kim quang thu lại, Toại Nhân thị cũng nhìn rõ vật trong tay.

Chính là Không Động Ấn!

Không Động Ấn nắm giữ khí vận Nhân đạo, trong tay Nhân Hoàng có thể phát huy uy lực cực lớn.

Không Động Ấn lại là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu Nhân Hoàng đủ cường đại, khí vận Nhân tộc cường thịnh, sử dụng Không Động Ấn chưa chắc đã không thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Toại Nhân thị dùng thần thức câu thông với Không Động Ấn, thu hoạch được lượng lớn tin tức.

Tiêu hóa tin tức trong đầu, Toại Nhân thị cũng có thêm nhiều hiểu biết về Không Động Ấn.

“Dưới Thiên Đạo, Nhân tộc ta đương nhiên có Tam Hoàng Ngũ Đế sao?” Toại Nhân thị lẩm bẩm.

Nhân tộc có thể xuất hiện Nhân Hoàng hoặc Đại Đế, nhưng Thiên Đạo chỉ công nhận Tam Hoàng Ngũ Đế.

Không Động Ấn lại có thể lập Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế.

Thiên Đạo đã công nhận Toại Nhân thị là Nhân Hoàng đầu tiên của Nhân tộc.

Lúc này, khí vận của Toại Nhân thị liên kết với Không Động Ấn.

Là Nhân Hoàng, khí vận của Toại Nhân thị liên kết với toàn bộ khí vận Nhân tộc.

Lúc này, một phần khí vận Nhân tộc hội tụ về Không Động Ấn.

Tu vi của Toại Nhân thị vốn ẩn ẩn muốn đột phá Thái Ất Kim Tiên cấp, lúc này, dưới sự giúp đỡ của đại khí vận, lại một bước đột phá.

“Oanh!” Khí thế cường đại từ Toại Nhân thị tản mát ra, tu vi Nguyên Thần đã đạt Thái Ất Kim Tiên cấp.

Về tu vi thân thể của Toại Nhân thị, lại mới ở Chân Tiên cấp, chưa đạt tới Huyền Tiên cấp.

Toại Nhân thị cũng có tu luyện võ đạo, nhưng tu luyện đến Bão Đan thì không tu luyện nữa.

Hữu Sào thị, Truy Y thị và một số thủ lĩnh bộ lạc hiếu kỳ nhìn Không Động Ấn trong tay Toại Nhân thị.

Cũng có vài Đại Vu và một số Tiểu Vu ở đó, tất cả đều chằm chằm vào Không Động Ấn trong tay Toại Nhân thị.

“Đây là Không Động Ấn, là bảo vật Nhân đạo, đương nhiên là trấn tộc chí bảo của Nhân tộc ta.” Toại Nhân thị trầm giọng nói.

Cùng với việc tu vi của Toại Nhân thị đột phá, Nhân tộc cũng đã có ba cường giả cấp Thái Ất Kim Tiên.

Toại Nhân thị ngoài Không Động Ấn, còn có Ngô Đao.

Ngô Đao hiện tại là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, uy lực có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Hơn nữa, Toại Nhân thị tuy chỉ tu luyện võ đạo đến Bão Đan, nhưng lại học được không ít võ kỹ.

Giờ đây, đối đầu với một Đại La Kim Tiên, Toại Nhân thị cũng có đủ tự tin chiến thắng. … Trở về Đông Côn Luân, Thái Thượng xuất hiện trên Kỳ Lân Nhai.

Đứng trên Kỳ Lân Nhai, Thái Thượng nhìn về phía Ngọc Hư Cung.

Trong Ngọc Hư Cung có chút náo nhiệt.

Thái Thượng biết, lại là Nguyên Thủy và Thông Thiên đang phát sinh mâu thuẫn, trong lòng cũng thở dài.

Nguyên Thủy và Thông Thiên bản tính vốn không hợp, Nguyên Thủy lập Xiển Giáo, Thông Thiên lập Tiệt Giáo, mâu thuẫn giữa hai người càng lớn hơn.

Hơn nữa, Thông Thiên đã thu nhận vài đệ tử, đều là lông mao đội sừng, thấp sinh noãn hóa, vì thế, Nguyên Thủy không chỉ một lần nói Thông Thiên, Thông Thiên lại phản bác.

Thái Thượng và Nguyên Thủy hiện tại đều không có đệ tử.

Thái Thượng thu đệ tử giảng về duyên phận, không quá coi trọng căn cốt, ngộ tính, v.v., có duyên thì thu, không duyên thì không thu, rất đơn giản.

Đương nhiên, cũng không phải tuyệt đối, nếu đưa cho Thái

Thượng một Tiên Thiên Chí Bảo, bảo y thu một đệ tử không có duyên phận, phần lớn cũng sẽ thu.

Về phần Nguyên Thủy, rất coi trọng căn cước, tâm tính, v.v., cũng coi trọng duyên phận.

Thông Thiên lại có giáo vô loại.

Khi Thái Thượng trở về Ngọc Hư Cung, nghe Nguyên Thủy và Thông Thiên tranh luận.

"Huynh xem, mấy đệ tử huynh thu là loại nào?" Nguyên Thủy nói.

"Lão sư giảng đạo cũng có giáo vô loại, đâu có nhiều quy tắc như vậy." "Những người có thể đến Tử Tiêu Cung nghe Lão sư giảng đạo đều là tồn tại mạnh mẽ, những đệ tử huynh thu có thể sánh bằng sao?" "Ta thấy…" "…" Nghe Nguyên Thủy và Thông Thiên tranh luận, Thái Thượng mở lời: "Ta và các ngươi, Tam Thanh, cũng nên phân gia rồi." Thái Thượng vừa mở lời, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều kinh hãi.

Kể từ khi thành Thánh, Thái Thượng biết Tam Thanh sớm muộn cũng phải phân gia, hiện tại một người thành Thánh thì không sao, đợi Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều thành Thánh, Côn Luân Sơn không thể chịu nổi khí vận của ba Thánh Nhân.

Nguyên Thủy và Thông Thiên khuyên vài câu, thấy Thái Thượng nhất định muốn phân gia, cũng đành nghe theo.

Thái Thượng không muốn ở lại Đông Côn Luân, quyết định tìm một tiên sơn phúc địa khác để khai lập đạo trường.

Kết quả là, Nguyên Thủy và Thông Thiên hai người quyết định đi hay ở.

Cuối cùng, Thông Thiên rời đi.

Như vậy, Ngọc Hư Cung cũng trở thành đạo trường của một mình Nguyên Thủy.

Côn Luân Sơn là phúc địa hàng đầu Hồng Hoang, Ngọc Hư Cung lại do Tam Thanh hợp lực khai phá, có thể ở lại, Nguyên Thủy trong lòng cũng thầm vui mừng.

Thái Thượng và Thông Thiên lần lượt rời Đông Côn Luân, khí vận Côn Luân Sơn cũng giảm sút rất nhiều.

Rời khỏi Côn Luân Sơn, Thái Thượng tìm kiếm đạo trường.

Hồng Hoang có vô số danh sơn đại xuyên, nhưng phúc địa đỉnh cấp lại không quá nhiều, phần lớn đều đã có chủ.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên đến nay, Hồng Hoang tuy cũng đang trưởng thành, toàn bộ thế giới ngày càng lớn, nhưng phúc địa linh khí dồi dào lại không thể vô chủ.

Một ngày nọ, Thái Thượng đến dưới Thủ Dương Sơn.

Thủ Dương Sơn tuy không bằng Côn Luân Sơn, nhưng cũng là một phúc địa đỉnh cấp Hồng Hoang.

Thái Thượng bói toán một quẻ, liền biết chủ nhân Thủ Dương Sơn là một Đại Yêu tu vi Đại La Kim Tiên.

Đột nhiên, một thân ảnh ở xa xa hấp dẫn ánh mắt của Thái Thượng.

Chương 196

Chỉ thấy, người kia là một Nhân loại, đang quỳ dưới Thủ Dương Sơn.

Chỉ một cái nhìn, Thái Thượng nhận ra người đó là một trong những Nhân loại đầu tiên do Nữ Oa sáng tạo.

Nhân tộc do Nữ Oa dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy sáng tạo ra, được đại tạo hóa.

Căn cước của thế hệ Nhân loại đầu tiên không tệ, dù sao cũng do Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy tạo ra, ẩn chứa tinh khí của Nữ Oa.

Nữ Oa có truyền một phương pháp luyện khí thô thiển cho Nhân tộc, nhưng căn cước của thế hệ Nhân loại đầu tiên cũng khó mà thành tiên.

Đến tận ngày nay, số Nhân loại sống sót trong thế hệ đầu tiên rất ít, gặp được một người dưới Thủ Dương Sơn, Thái Thượng cũng khá bất ngờ.

Nhìn người Nhân loại kia, Thái Thượng dùng Nguyên Thần hơi suy diễn một chút, biết được tiền nhân hậu quả.

Người Nhân loại đang quỳ dưới Thủ Dương Sơn tên là Nghiêu Hạnh, đã may mắn sống sót trong trận chiến thảm khốc khi Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, nhưng lại không chọn đến Bất Chu Sơn, một mình tìm kiếm danh sư, hy vọng có thể học thành tài, mỗi một phúc địa y đều quỳ ba ngày.

“Ta lập Nhân giáo, lại có chút duyên phận với người kia, đã có duyên, thu làm môn hạ cũng không sao.” Vừa nói, Thái Thượng vừa đi

tới.

Người Nhân loại đang quỳ dưới Thủ Dương Sơn này có đại nghị lực, vận khí cũng tốt.

Đến trước mặt người đó, Thái Thượng mở lời hỏi: "Có nguyện bái ta làm sư?" Thái Thượng lại không biểu lộ thân phận, cũng không hiển lộ thực lực cường đại, ngược lại trông bình thường vô kỳ.

Đánh giá Thái Thượng, người Nhân loại kia hơi do dự, rồi quỳ lạy: "Đệ tử bái kiến Sư Tôn." Ngoài tuệ căn, việc người Nhân loại này chọn bái sư cũng là do một chút duyên phận với Thái Thượng phát huy tác dụng.

"Đạo hiệu của vi sư là Thái Thượng, đã nhập môn ta, cũng là thủ đồ Nhân giáo của ta, ban cho ngươi đạo hiệu Huyền Đô!

Thiên có ba mươi ba tầng trời, Đại La Thiên là cao nhất, Ngọc Kinh Sơn là ngọn núi số một Đại La Thiên, Huyền Đô ở trên Ngọc Kinh." Thái Thượng đạm nhiên nói.

Lời của Thái Thượng vừa dứt, người Nhân loại kia, không, phải gọi là Huyền Đô rồi, hoàn toàn ngây người.

Huyền Đô đương nhiên biết đại danh của Bàn Cổ Tam Thanh, cũng biết Thái Thanh Thái Thượng Lão Quân đã lập Nhân giáo, đã thành Thánh.

Huyền Đô nằm mơ cũng không ngờ, có thể bái nhập môn hạ Thái Thượng, trở thành thủ đồ Nhân giáo, đó là đại cơ duyên mà vô số sinh linh hằng mơ ước.

Hồi thần lại, Huyền Đô cũng kích động không thôi.

Thu nhận một đệ tử, ánh mắt Thái Thượng lại tiếp tục đánh giá Thủ Dương Sơn.

“Xem ra, Thủ Dương Sơn có chút duyên phận với ta.” Thái Thượng lẩm bẩm.

Dưới Thủ Dương Sơn thu nhận một đệ tử, Thái Thượng lại quyết định khai lập đạo trường trên Thủ Dương Sơn.

Đã có quyết định, Thái Thượng dẫn Huyền Đô cưỡi mây đạp gió bay vào trong Thủ Dương Sơn.

Trong Thủ Dương Sơn, một Đại Yêu chiếm núi xưng vương, đó là một con Ngưu Yêu, có tu vi Đại La Kim Tiên, dưới trướng có vài Thái Ất Kim Tiên và mấy chục Kim Tiên, dưới Kim Tiên thì càng nhiều hơn.

Thái Thượng đến ngoài động phủ của Ngưu Yêu, lập tức bị một đám Tiểu Yêu vây quanh.

“Kẻ nào?” “Báo thượng danh tính.” “Đại Vương nhà ta…” Ánh mắt Thái Thượng lướt qua đám Tiểu Yêu, một tiếng hừ lạnh, đám Tiểu Yêu kia đều thổ huyết ngã xuống đất, từng kẻ một bị thương, nằm bẹp dí, lại cảm thấy áp lực vô biên, toàn thân không thể động đậy.

Uy thế của Thánh Nhân, khủng bố đến nhường này.

“Hỗn Nguyên Thánh Nhân sao?” Huyền Đô cũng chấn động.

Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ, Chuẩn Thánh trước mặt Thánh Nhân cũng là lâu nghĩ.

Không lâu sau, một Đại Yêu đầu trâu thân người xuất hiện từ động phủ, đó chính là chủ nhân Thủ Dương Sơn.

Ngưu Yêu vẻ mặt phẫn nộ.

“Các ngươi thật to gan, dám làm càn ngoài động phủ của ta, ta thấy các ngươi chán sống rồi.” Ngưu Yêu trừng mắt giận dữ.

Đánh giá Ngưu Yêu, Thái Thượng mỉm cười: "Căn cước tạm được, cùng ta làm một Đại Bộ." Ngưu Yêu vừa nghe muốn làm tọa kỵ, càng thêm bạo nộ.

"Tìm chết!" Ngưu Yêu phẫn nộ cầm Tấn Thiết Côn đánh về phía Thái Thượng.

Nhưng Thái Thượng một ngón tay đã chặn đứng công kích của Ngưu Yêu.

Ngón tay khẽ búng, Thiết Côn trong tay Ngưu Yêu bị chấn bay, hổ khẩu nứt toác, Nguyên Thần Pháp Lực đều bị cấm cố.

"?" Ngưu Yêu ngây như khúc gỗ.

"Phanh!" Lúc này, Phất Trần trong tay Thái Thượng khẽ gõ vào đầu Ngưu Yêu, thân thể Ngưu Yêu bất giác biến trở lại hình dáng ban đầu, chính là một con Thanh Ngưu sừng trâu.

Thanh Ngưu tuy không muốn trở thành tọa kỵ, nhưng lại không thể không chịu.

"Sư Tôn ta là Thánh Nhân Bàn Cổ chính tông." Thấy Thanh Ngưu cố gắng phản kháng vô ích, Huyền Đô cũng nói một câu.

Bàn Cổ Thánh Nhân?

Thanh Ngưu ngây người kinh hãi.

Trong Hồng Hoang có tư cách tự xưng Bàn Cổ chính tông, chỉ có Tam Thanh và Mười Hai Tổ Vu.

Thành Thánh trong số Bàn Cổ chính tông chỉ có một người, đó là Thái Thanh Thái Thượng Lão Quân, đứng đầu Tam Thanh.

Cộng Công đứng đầu Mười Hai Tổ Vu tuy có hóa thân cường đại, nhưng bản thể lại chỉ có tu vi Chuẩn Thánh.

"Thái Thanh Thánh Nhân?" Ngay lập tức, Thanh Ngưu cũng chọn

thần phục.

Trở thành tọa kỵ của Thánh Nhân, cũng không mất mặt.

Thu phục được Thanh Ngưu, Thái Thượng thanh tẩy yêu khí và ô uế của Thủ Dương Sơn, dùng Đại Pháp Lực khai lập đạo trường.

Tại một nơi nào đó trên Thủ Dương Sơn, nhanh chóng xuất hiện một đạo quán, đạo quán trông không quá lớn, nhưng bên trong lại tự thành một phương thế giới.

Đạo quán được đặt tên là Bát Cảnh Cung, điện chính là Đâu Suất Cung. … Cộng Công rời Bất Chu Sơn, đi về phía Phượng Tê Sơn.

Tam Thanh phân gia, Thái Thượng khai lập đạo trường tại Thủ Dương Sơn, Cộng Công cũng đã biết, nhưng lại không quá kinh ngạc.

Tam Thanh hiện tại không phân gia, đợi Nguyên Thủy và Thông Thiên thành Thánh, cũng sẽ phải phân gia.

Côn Luân Sơn không thể chịu nổi ba Thiên Đạo Thánh Nhân.

Cộng Công biết, Thông Thiên đã đến Đông Hải, nếu không có gì bất ngờ, hẳn sẽ khai lập đạo trường ở Kim Ngao Đảo.

Giờ đây, Cộng Công đến Phượng Tê Sơn là để tìm Nữ Oa, mượn Càn Khôn Đỉnh một lần.

Càn Khôn Đỉnh có thể nghịch phản Tiên Thiên, phản bản quy nguyên, Cộng Công chính là muốn mượn sức mạnh của Càn Khôn Đỉnh để luyện ba mươi sáu viên Định Hải Châu thành Hỗn Độn Châu.

Ba mươi sáu viên Định Hải Châu đều do mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu hóa thành, phản bản quy nguyên rồi dung hợp lại, sẽ trở thành một Hỗn Độn Châu tàn khuyết.

Mặc dù chỉ là một Hỗn Độn Châu tàn khuyết, nhưng đối với việc Cộng Công thành Thánh cũng có ích rất lớn.

Hơn nữa, nếu ba mươi sáu viên Định Hải Châu dung hợp thành Hỗn Độn Châu tàn khuyết, tu vi của phân thân Hải Hoàng của Cộng Công cũng sẽ tăng cường rất nhiều, đạt đến tu vi Thánh Nhân thì không quá khả thi, nhưng Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn thì không vấn đề gì, trong tình huống Thánh Nhân không xuất thủ, cũng không cần phải sợ hãi.

Nhưng Cộng Công và Nữ Oa quan hệ lại không tốt, Càn Khôn Đỉnh là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Nữ Oa không thể dễ dàng cho mượn.

Phượng Tê Sơn, trong một Động Thiên thế giới, cung điện nguy nga tráng lệ, kim bích huy hoàng lại không tục tĩu.

Đình đài lầu các, mỹ lệ tuyệt trần.

Nữ Oa đang ngồi trên một bồ đoàn cảm ngộ Đại Đạo.

Hiện tại, Nữ Oa chỉ còn một chút nữa là thành Thánh.

Ngoài công đức, cảm ngộ Đại Đạo cũng có thể giúp Nữ Oa thành Thánh, nhưng cần bao lâu thì không nói trước được.

Đang trong lúc cảm ngộ Đại Đạo, Nguyên Thần của Nữ Oa lại khẽ động, đôi lông mày khẽ cau lại, có điềm báo chẳng lành.

"Nữ Oa đạo hữu, mời ra gặp một lần." Giọng nói của Cộng Công truyền đến, khiến sắc mặt Nữ Oa không khỏi biến đổi.

Cộng Công đến, Nữ Oa không cho rằng sẽ có chuyện tốt.

"Cộng Công ngươi đến Phượng Tê Sơn tác gì?

Chẳng lẽ vì Nhân tộc?

Lại có mưu kế gì?" Nữ Oa có chút bất an, nhưng Cộng Công đang ở ngoài Động Thiên, đành phải ra gặp một lần.

Bước ra khỏi Động Thiên, thấy Cộng Công, thái độ của Nữ Oa

lạnh nhạt: “Cộng Công, ngươi đến Phượng Tê Sơn làm gì?” Nữ Oa đối với Cộng Công có địch ý lớn, không động thủ vừa gặp mặt đã là tốt rồi, tự nhiên không có thái độ tốt.

“Mượn Càn Khôn Đỉnh một lần.” Cộng Công cũng không quanh co, trực tiếp nói ra ý đồ.

Chương 197

Vừa nghe Cộng Công muốn mượn Càn Khôn Đỉnh, Nữ Oa càng không có sắc mặt tốt.

Nữ Oa không chút do dự từ chối.

Phản ứng của Nữ Oa cũng hoàn toàn trong dự liệu của Cộng Công.

Hai bên vốn là quan hệ đối địch, muốn Nữ Oa cho mượn Càn Khôn Đỉnh, trừ phi Cộng Công cho lợi ích lớn, không thể nhỏ.

Cộng Công cũng không định cho Nữ Oa lợi ích lớn, vậy thì, chỉ có thể dựa vào thực lực để mượn.

"Càn Khôn Đỉnh có ích lớn đối với ta, nếu ngươi nguyện ý cho mượn, ta sẽ nợ ngươi một nhân tình." Cộng Công nói.

Nhưng Cộng Công có nói hoa mỹ đến mấy, Nữ Oa cũng không cho mượn.

Bất đắc dĩ thở dài, mặc dù Cộng Công không muốn động thủ, nhưng cũng đành phải động thủ.

Tam Xoa Kích xuất hiện trong tay Cộng Công, dưới chân là Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, trên đầu là Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, sau lưng là Huyền Tẫn Chi Môn.

Thấy tư thế này của Cộng Công, Nữ Oa trong lòng cũng kinh hãi.

Ngay lập tức, Nữ Oa tế Càn Khôn Đỉnh, Sơn Hà Xã Tắc Đồ và Thiên Hoa Diệu Trụy Kỳ, trong tay là Hồng Tú Cầu.

"Phanh!" Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công phát ra Khai Thiên Phủ Quang, phá vỡ không gian, tiếp đó, cùng Nữ Oa chiến đấu trong

hỗn loạn thời không.

Phá vỡ bức tường không gian Hồng Hoang, thời gian sẽ hỗn loạn, thậm chí thông với Hỗn Độn vực ngoại.

Một kích của Cộng Công tuy phá vỡ không gian, nhưng lại không thông với vực ngoại.

Chiến đấu trong hỗn loạn thời không, có thể giảm thiểu sự phá hoại đối với Hồng Hoang.

Hai Chuẩn Thánh chiến đấu ở Phượng Tê Sơn, dễ dàng biến Phượng Tê Sơn thành bình địa, địa mạch cũng sẽ bị hủy diệt.

Một mình đối đầu với Cộng Công, áp lực của Nữ Oa cũng rất lớn.

Nhưng trong cục diện hiện tại, Nữ Oa lại không thể lùi bước.

Hừ lạnh một tiếng, Hồng Tú Cầu trong tay Nữ Oa ném ra.

Chỉ thấy, Hồng Tú Cầu vừa rời tay Nữ Oa, hóa thành một luồng hồng quang, như tinh thần vẫn lạc, uy thế kinh người.

Trừ Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ của Nữ Oa phát ra một luồng hấp lực, muốn hút Cộng Công vào trong đồ.

Càn Khôn Đỉnh công thủ nhất thể, Thiên Hoa Diệu Trụy Kỳ phòng ngự cường đại, so với Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cũng không kém bao nhiêu.

Thân thể Nữ Oa tuy không cường hãn, thậm chí không bằng Chân Thân của Đại Vu, nhưng dựa vào Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lực phòng ngự không hề yếu.

Muốn công phá phòng ngự của Nữ Oa không hề dễ dàng.

"Phanh!" Vạn đóa Hắc Liên do Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ phát ra đỡ lấy Hồng Tú Cầu, khiến Hồng Tú Cầu không thể rơi xuống.

Hấp lực do Sơn Hà Xã Tắc Đồ phát ra, đối với Cộng Công lại càng vô dụng, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên dễ dàng chặn lại.

Ngược lại công kích của Cộng Công, lại khiến Nữ Oa có chút chật vật.

Cộng Công sử dụng Pháp Tắc Chi Lực.

Pháp Tắc Chi Lực viên mãn quán thông toàn thân Cộng Công, lại bao phủ Tam Xoa Kích trong tay, khiến mỗi một kích đều phát ra Khai Thiên Phủ Quang.

Thời không vốn hỗn loạn lại càng thêm hỗn loạn.

Nữ Oa đã sử dụng toàn lực, Cộng Công lại còn giữ lại không ít.

Khoảng cách thực lực giữa hai bên lớn hơn Nữ Oa tưởng tượng.

Cùng là Chuẩn Thánh, khoảng cách thực lực cũng có thể chênh lệch lớn.

Một Chuẩn Thánh một chiêu đánh bại một Chuẩn Thánh khác, cũng không có gì lạ.

Nếu không sử dụng pháp bảo ngoại vật, chỉ dựa vào thực lực bản thân, Cộng Công muốn đánh bại Nữ Oa lại dễ dàng.

Hiện tại, cũng chỉ có vài phiền toái nhỏ.

Chỉ chiến đấu một lúc, Nữ Oa thầm kinh hãi.

"Thực lực của Cộng Công thâm bất khả trắc." Nữ Oa thầm nghĩ.

Cộng Công được xưng là đệ nhất dưới Thánh Nhân, Nữ Oa hiện tại cũng không thể không thừa nhận điều đó.

Ngoài kinh ngạc về thực lực của Cộng Công, Nữ Oa cũng tò mò mục đích Cộng Công muốn mượn Càn Khôn Đỉnh.

Cộng Công dựa vào thực lực mượn Càn Khôn Đỉnh, lại kết xuống

nhân quả lớn với Nữ Oa, thậm chí sẽ mất đi một ít khí vận.

Do đó, Cộng Công mượn Càn Khôn Đỉnh tất nhiên là để làm việc lớn.

Lúc này, Huyền Tẫn Chi Môn phía sau Cộng Công phát ra một luồng sáng, đánh trúng Càn Khôn Đỉnh trên đầu Nữ Oa.

"Sưu!" Huyền Tẫn Chi Môn đột ngột xuất hiện bên cạnh Càn Khôn Đỉnh, tiếp đó, hút Càn Khôn Đỉnh vào trong.

"Cộng Công, ngươi dám!" Nữ Oa phẫn nộ không thôi.

"Ta đi đây!" Cộng Công cười lớn một tiếng, sử dụng Thủy Độn rời đi.

Đạo Quả Thủy Chi Pháp Tắc phát động, thủy quang chợt lóe, Nữ Oa trước mắt đã mất đi thân ảnh của Cộng Công. … Cộng Công vừa thi triển Độn Pháp, vừa trấn áp Càn Khôn Đỉnh trong Huyền Tẫn Chi Môn.

Mặc dù Càn Khôn Đỉnh nằm trong Huyền Tẫn Chi Môn, nhưng Nữ Oa lại có thể cảm ứng được, do đó, biết vị trí của Cộng Công, vẫn luôn đuổi theo.

Để trấn áp Càn Khôn Đỉnh, Cộng Công đã đưa Tam Xoa Kích, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ cũng đều đặt vào trong Huyền Tẫn Chi Môn.

Hai Tiên Thiên Chí Bảo và hai Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cộng thêm Pháp Lực của Cộng Công, đã thành công trấn áp Càn Khôn Đỉnh.

Nữ Oa tạm thời cũng không cảm ứng được Càn Khôn Đỉnh, lại khó mà nắm bắt vị trí của Cộng Công.

Tiếp theo, điều Cộng Công cần cân nhắc là cách sử dụng Càn

Khôn Đỉnh.

Xóa bỏ Nguyên Thần ấn ký của Nữ Oa trong Càn Khôn Đỉnh?

Luyện hóa Càn Khôn Đỉnh, nhân quả với Nữ Oa sẽ càng lớn hơn.

Nếu phong ấn Nguyên Thần ấn ký của Nữ Oa trong Càn Khôn Đỉnh, Càn Khôn Đỉnh cũng không phát huy được uy lực lớn bao nhiêu.

"Xem ra, chỉ có thể xóa bỏ Nguyên Thần ấn ký của Nữ Oa trước." Cộng Công thầm nghĩ.

Sở dĩ dựa vào thực lực để mượn Càn Khôn Đỉnh, Cộng Công cũng đã cân nhắc rằng sau khi có được Càn Khôn Đỉnh, việc đầu tiên là xóa bỏ Nguyên Thần ấn ký của Nữ Oa.

Nếu Nữ Oa nguyện ý giúp đỡ, thì không cần xóa bỏ Nguyên Thần ấn ký trong Càn Khôn Đỉnh, nhưng Nữ Oa cũng sẽ biết bí mật của y.

Sau khi cân nhắc, Cộng Công quyết định trước tiên xóa bỏ Nguyên Thần ấn ký của Nữ Oa trong Càn Khôn Đỉnh, rồi luyện hóa Càn Khôn Đỉnh, sau đó dùng Càn Khôn Đỉnh để Định Hải Châu ba mươi sáu viên trong cơ thể Hải Hoàng phản bản quy nguyên, dung hợp thành một Hỗn Độn Châu tàn khuyết, cuối cùng, trả Càn Khôn Đỉnh cho Nữ Oa.

Mượn Càn Khôn Đỉnh, xóa bỏ Nguyên Thần ấn ký của Nữ Oa, phải chịu cái giá không nhỏ, nếu dùng xong Càn Khôn Đỉnh mà không trả lại Nữ Oa, cái giá phải trả lại quá lớn.

Hồng Hoang có Thiên Đạo Quy Tắc, không phải thực lực cường đại là có thể làm theo ý muốn.

Cộng Công hiện tại chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, ngay cả khi trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng chỉ là lâu nghĩ dưới Thiên Đạo.

Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ, dưới Thiên Đạo, Thánh Nhân cũng là lâu nghĩ.

Muốn làm theo ý muốn ở Hồng Hoang, trước tiên phải có thực lực kháng cự Thiên Đạo, nếu không, sẽ tìm chết.

Đại địa Hồng Hoang, tại một nơi hẻo lánh ít dấu chân người, Cộng Công từ trên trời giáng xuống, tế mười hai cái Đô Thiên Thần Sát Phiên, bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có thể che giấu thiên cơ, cũng có thể bình ổn cảm ứng của Nữ Oa, khiến nàng không biết vị trí của Càn Khôn Đỉnh.

Bố trí xong trận pháp, Cộng Công mới phóng Càn Khôn Đỉnh ra từ Huyền Tẫn Chi Môn.

Vừa ra khỏi Huyền Tẫn Chi Môn, Càn Khôn Đỉnh liền muốn bỏ chạy, nhưng đã bị một bàn tay của Cộng Công tóm lấy.

Lúc này, Cộng Công đã hiển hóa thành người khổng lồ cao mười hai vạn chín nghìn sáu trăm trượng.

Bị một bàn tay của Cộng Công tóm lấy, Càn Khôn Đỉnh không ngừng giãy giụa, nhưng lại không thể thoát ra.

Nắm chặt Càn Khôn Đỉnh, Cộng Công cũng cảm thấy có chút chật vật.

"Oanh!" Tam Xoa Kích, Huyền Tẫn Chi Môn, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Càn Khôn Xích và các Tiên Thiên Pháp Bảo khác được Cộng Công tế ra, giúp trấn áp Càn Khôn Đỉnh.

Chương 198

Điều khiến Cộng Công bất ngờ là, sức mạnh của Càn Khôn Xích khiến uy năng của Càn Khôn Đỉnh giảm mạnh.

Cấp bậc của Càn Khôn Xích tuy không quá cao, nhưng phối hợp với các bảo vật khác trấn áp Càn Khôn Đỉnh lại có hiệu quả đặc biệt.

Chỉ thấy, Càn Khôn Đỉnh giãy giụa càng ngày càng yếu.

Cùng với sự vận hành của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, lượng lớn Thần Sát Chi Khí hội tụ, khiến Cộng Công càng thêm nhẹ nhõm.

Khi Nguyên Thần Chi Lực của Cộng Công tiến vào trong Càn Khôn Đỉnh, dễ dàng cảm nhận được Nguyên Thần ấn ký của Nữ Oa.

"Cộng Công, ngươi dám xóa bỏ Nguyên Thần ấn ký của ta." Nữ Oa kinh nộ giao gia.

"Nếu Nguyên Thần ấn ký của ngươi còn đó, ta không thể dùng Càn Khôn Đỉnh, đợi dùng xong, ta sẽ trả lại ngươi." Cộng Công nói.

Nữ Oa giận đến cực điểm bật cười.

Xóa bỏ Nguyên Thần ấn ký của Nữ Oa, đợi Cộng Công trả lại Càn Khôn Đỉnh, Nữ Oa lại phải luyện hóa lại từ đầu, điều này sẽ lãng phí không ít thời gian.

Tiếp theo, Cộng Công cũng không giao lưu với Nguyên Thần ấn ký của Nữ Oa nữa, vì không có ý nghĩa.

Nguyên Thần Chi Lực của Cộng Công không kém Nguyên Thần của Nữ Oa, thậm chí có phần vượt trội, giờ đây việc xóa bỏ Nguyên Thần ấn ký của Nữ Oa cũng chỉ là chuyện nhỏ, lại có Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Tiên Thiên Chí Bảo, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, v.v. trợ lực, nên không có khó khăn lớn.

Chỉ trong chưa đầy một canh giờ, Nguyên Thần ấn ký của Nữ Oa trong Càn Khôn Đỉnh đã bị Cộng Công xóa bỏ.

Không còn Nguyên Thần ấn ký của Nữ Oa, Càn Khôn Đỉnh cũng trở thành vật vô chủ, Cộng Công bắt đầu luyện hóa.

Kỳ thực, Cộng Công có thể đoạt Càn Khôn Đỉnh từ tay Nữ Oa, một phần là thực lực vượt Nữ Oa một bậc, một phần khác là Huyền Tẫn Chi Môn rất hiệu quả, cộng với mưu kế của Cộng Công.

Trước khi đến Phượng Tê Sơn, Cộng Công đã tính toán kỹ lưỡng cách đoạt Càn Khôn Đỉnh.

Đối mặt một mình Nữ Oa, Cộng Công có hơn chín phần chắc chắn đoạt Càn Khôn Đỉnh, nếu Phục Hy và Nữ Oa ở cùng nhau, đối mặt hai Chuẩn Thánh, thì phần chắc chắn sẽ nhỏ hơn. … Trên không trăm vạn trượng, mây núi sương mù mênh mông, linh khí phiêu diêu, Nữ Oa đứng trên một đám mây, sắc mặt băng lạnh, nàng có thể cảm ứng được, Nguyên Thần ấn ký trong Càn Khôn Đỉnh đã bị xóa bỏ.

Mặc dù Cộng Công đã nói dùng xong Càn Khôn Đỉnh sẽ trả lại, nhưng Nữ Oa lại phẫn nộ không thôi.

Để mượn Càn Khôn Đỉnh, Cộng Công đã phải trả một cái giá nào đó, nếu không trả Càn Khôn Đỉnh, cái giá phải trả sẽ lớn hơn, do đó, Nữ Oa không lo Cộng Công không trả.

Điều Nữ Oa phẫn nộ là, mất hết thể diện, phải luyện hóa lại Càn Khôn Đỉnh, lại có Cộng Công lại muốn gây ra đại sự.

“Nếu ta thành Thánh, cũng sẽ không chịu sỉ nhục này.” Nữ Oa càng thêm khao khát thành Thánh.

Hiện tại, Nữ Oa không đối phó được Cộng Công, cũng không muốn tìm Phục Hy, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, v.v. giúp đỡ, chỉ sẽ dẫn đến Vu Yêu đại chiến, thậm chí xuất hiện đại kiếp

nạn. … Sau khi triệt để luyện hóa Càn Khôn Đỉnh, Cộng Công cũng lập tức đi về phía Bắc Hải.

Càn Khôn Đỉnh dù sao cũng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, muốn triệt để luyện hóa cũng không dễ dàng, Cộng Công chỉ dùng vài năm ngắn ngủi đã triệt để luyện hóa, ngoài Nguyên Thần cường đại, cũng nhờ sự trợ giúp của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Lục Đạo Luân Hồi Chi Lực, Càn Khôn Xích, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, v.v.

Trong tình huống bình thường, Cộng Công muốn triệt để luyện hóa một Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ít nhất cũng phải vài trăm năm, thậm chí cả nghìn năm.

Một nơi nào đó dưới đáy biển Bắc Hải, Cộng Công và phân thân Hải Hoàng đã hội hợp.

Chỉ thấy, Hải Hoàng tiến vào trong Càn Khôn Đỉnh, Cộng Công bắt đầu luyện hóa.

Ba mươi sáu viên Định Hải Châu đã hòa nhập vào cơ thể Hải Hoàng, tách ra không dễ dàng, do đó, Cộng Công trực tiếp dùng Càn Khôn Đỉnh luyện hóa phân thân.

Vừa sử dụng Càn Khôn Đỉnh, trong đỉnh sản sinh Hỗn Độn Thần Hỏa.

Uy lực của Hỗn Độn Thần Hỏa so với Thái Dương Chân Hỏa có phần không kém cạnh, thậm chí vượt trội.

Dưới sự luyện hóa của Hỗn Độn Thần Hỏa, ba mươi sáu viên Định Hải Châu trong cơ thể Hải Hoàng chậm rãi biến hóa.

Cơ thể Hải Hoàng không chịu nổi, từ từ tan chảy trong Hỗn Độn Thần Hỏa.

Không biết đã trải qua bao lâu, trong Càn Khôn Đỉnh một luồng Đô Thiên Thần Sát, bao bọc lấy ba mươi sáu viên Định Hải Châu.

Từng viên Định Hải Châu cũng bị phản bản quy nguyên, trở thành mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu.

Khi ba mươi sáu mảnh vỡ Hỗn Độn Châu dung hợp lại, hình thành một Hỗn Độn Châu tàn khuyết.

Mức độ hoàn chỉnh chỉ khoảng bảy phần mười.

Nhưng, tuy là Hỗn Độn Châu tàn khuyết, lại cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu là Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh, lại vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo, có thể sánh ngang Khai Thiên Thần Phủ rồi.

Tiếp theo, Hỗn Độn Chi Khí và Đô Thiên Thần Sát dung hợp lại, ngưng luyện ra một cơ thể, Hỗn Độn Châu tàn khuyết hoàn mỹ dung hợp.

Dưới sự tôi luyện của Hỗn Độn Thần Hỏa trong Càn Khôn Đỉnh, Hải Hoàng mới đã hoàn thành.

Thoạt nhìn, Hải Hoàng giống như bản thể, nhưng trong ánh mắt lại ẩn ẩn có Hỗn Độn Thần Quang.

Mặc dù là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng thực lực lại không thể nói cùng ngày.

Nhìn khắp Hồng Hoang, dưới Thánh Nhân, trừ bản thể Cộng Công, e rằng không ai có thể đánh bại Hải Hoàng, một phân thân khác của Cộng Công là Phong Đô, thực lực cũng không bằng Hải Hoàng.

Ban đầu, Cộng Công sở dĩ tạo ra một phân thân, cũng là để mưu đồ khí vận Tứ Hải.

Hiện tại, so với khí vận Tứ Hải, Cộng Công càng muốn có Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh.

Trong cơ thể Hải Hoàng có Hỗn Độn Châu tàn khuyết, lại dễ dàng

tìm kiếm từng mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu.

"Từ bây giờ, nhiệm vụ chính của phân thân này là tìm đủ các mảnh vỡ Hỗn Độn Châu." Cộng Công thầm nghĩ.

Một khi Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh, có thể vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo, hiệu quả trấn áp khí vận sẽ vượt qua Khai Thiên Tam Bảo, có thể phá vỡ vách ngăn Hỗn Độn chất cốc trong Hỗn Độn Châu.

Liên quan đến việc thành Thánh, Cộng Công đã có mưu tính, Hỗn Độn Châu không phải là một sự chuẩn bị, nếu có thể nhanh chóng hoàn chỉnh Hỗn Độn Châu, Cộng Công muốn thành Thánh cũng sẽ dễ dàng hơn. … "Sưu!" Càn Khôn Đỉnh xé rách hư không, rơi vào tay Nữ Oa.

Khi Càn Khôn Đỉnh vừa vào tay Nữ Oa, Nguyên Thần ấn ký của Cộng Công trong đỉnh cũng đã biến mất.

Không còn Nguyên Thần ấn ký của Cộng Công, Càn Khôn Đỉnh cũng là một vật vô chủ, Nữ Oa lại phải luyện hóa lại từ đầu.

"Cộng Công rốt cuộc đã dùng Càn Khôn Đỉnh làm gì?" Nữ Oa trong lòng không khỏi tò mò.

Giờ đây, Cộng Công đã trả Càn Khôn Đỉnh, Nữ Oa cũng lần nữa bói toán một quẻ.

Nhưng lần này, quẻ bói lại một mảnh hỗn độn.

Mặc dù không biết Cộng Công đã dùng Càn Khôn Đỉnh làm gì, nhưng Nữ Oa biết đó không phải là chuyện nhỏ.

Thu Càn Khôn Đỉnh, Nữ Oa đi tìm Phục Hy.

Trong lòng Cộng Công cũng tính toán việc giao Càn Khôn Đỉnh cho Nữ Oa.

Dù đã kết đại nhân quả với Nữ Oa, thậm chí mất đi một chút khí

vận, nhưng luyện ba mươi sáu viên Định Hải Châu thành Hỗn Độn Châu tàn khuyết thì cũng đáng giá.

Hỗn Độn Châu tàn khuyết cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, giúp khí vận của Cộng Công tăng cường không ít.

"Kế tiếp, Bất Chu Sơn. ....." Trong khi Cộng Công đang âm thầm tính toán, đột nhiên tâm huyết dâng trào, y liền dừng vân lộ, bấm đốt ngón tay suy tính.

Chẳng mấy chốc, trên mặt Cộng Công lộ ra một tia mừng rỡ.

Ở phía sau Côn Luân Sơn có một cây cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Ba Tiêu Thụ sắp xuất thế, mà lại có duyên với Cộng Công.

Đối với Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, Cộng Công cũng không xa lạ.

Trong Tây Du Ký, Quạt Ba Tiêu có thể đại phóng quang thải, Quạt Ba Tiêu chính là từ Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ mà ra.

Khi Hỗn Độn chưa khai, có một Tiên Thiên Linh Căn, sau này rơi xuống phía sau Côn Luân Sơn, thai nghén ra bốn chiếc lá Ba Tiêu, chia thành Địa, Thủy, Hỏa, Phong.

Hai chiếc quạt Ba Tiêu Địa và Hỏa là tinh diệp của Thái Dương, còn Thủy và Phong là tinh diệp của Thái Âm.

Vì đã suy tính ra Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ xuất thế, Cộng Công chẳng chần chừ, lập tức dùng tốc độ nhanh nhất hướng Côn Luân Sơn mà đi. .....

Côn Luân Sơn chia làm đông và tây, ở phía sau Tây Côn Luân Sơn, bên ngoài một sơn cốc, đại trận Tiên Thiên đang vận hành, Địa, Thủy, Hỏa, Phong cuồn cuộn.

Chương 199

Người bình thường không thể tiến vào sơn cốc, nhưng Cộng Công lại dễ dàng xuyên qua đại trận.

Sơn cốc tràn ngập sức mạnh Địa, Thủy, Hỏa, Phong, một cây cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn đang ở trước mặt Cộng Công.

Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ cao chỉ trăm trượng, có bốn chiếc lá.

Bốn chiếc lá Ba Tiêu xoay chuyển không ngừng, giống như bánh xe đang chuyển động, dẫn động lực lượng Địa, Thủy, Hỏa, Phong.

Bởi vì bốn chiếc lá Ba Tiêu chưa trưởng thành, Cộng Công cũng không động thủ hái xuống.

Căn cứ vào suy tính của Cộng Công, cần phải đợi thêm mấy tháng.

Để trong mấy tháng kế tiếp không xảy ra biến cố, Cộng Công không chỉ bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, mà còn dùng Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ che giấu thiên cơ.

Ngay cả cường giả cấp Đại La Kim Tiên phát hiện cũng khó mà làm được.

"Bản nguyên của Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ hơn chín thành đều ở trên lá cây, đợi khi bốn chiếc lá trưởng thành, hái xuống luyện chế thành bốn cây quạt Ba Tiêu, thân cây cũng có thể luyện chế thành một Tiên Thiên Linh Bảo, một cây gậy nhóm lửa thì thật tốt!" Vừa đợi, Cộng Công vừa suy tính.

Nếu bốn chiếc lá Ba Tiêu trưởng thành mà không hái xuống, sẽ mọc ra quả Ba Tiêu.

Quả Ba Tiêu tương tự chuối tiêu, nhưng ngắn và nhỏ hơn.

Không, quả Ba Tiêu mọc ra từ Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ không thể so sánh với Nhân Sâm Quả, cũng không thể so sánh với Bàn Đào, Hoàng Trung Lý, hơn nữa thời gian quá dài, phải mất mấy vạn năm, cho nên Cộng Công định dùng lá Ba Tiêu và thân cây Ba Tiêu để luyện chế Tiên Thiên Linh Bảo.

Dùng bốn chiếc lá Ba Tiêu và thân cây Ba Tiêu luyện chế Tiên Thiên Linh Bảo, năm Tiên Thiên Linh Bảo kết hợp lại với nhau cũng có thể sản sinh quả Tiên Thiên Ba Tiêu.

Giống như Thập Nhị Phẩm Liên Đài có thể sản sinh hạt sen Tiên Thiên vậy.

Trong lúc Cộng Công chờ đợi, thời gian từng chút một trôi qua.

Mấy tháng thời gian thoáng cái đã hết.

Khi chỉ còn hai ngày nữa là bốn chiếc lá Ba Tiêu trưởng thành, bên ngoài sơn cốc ẩn ẩn có tiếng người ngâm ca: "Hồng Mông phẩu phá Huyền Hoàng cảnh, Lại ở nhân gian trị Ngũ Hành, Cưỡi trâu xa xa tiền thôn đi, Ngắn địch tiên âm cách lũng văn, Thích địa khai thiên vi giáo chủ, Lô trung luyện xuất cẩm Càn Khôn, Bất nhị môn trung pháp cánh huyền, Hống duyên tương kiến kết thai tiên, Thất nội luyện đan sam mậu kỷ, Lô trung hữu dược đoạt Tiên Thiên, Sinh thành Bát Cảnh cung trung khách, Chẳng nhớ nhân gian mấy vạn năm, Huyền Hoàng ngoại hề bái minh sư, Hỗn Độn thì hề nhậm ngã vi, Ngũ Hành hề tại ngô chưởng ác, Đại Đạo hề độ tiến quần mê, Hai tay bao la thiên địa ngoại, Phúc an Ngũ Nhạc cộng Tu Di, Tiên Thiên lão hậu Tiên Thiên sinh, Từng bái Hồng Quân tu đạo đức. ....." Nghe tiếng ca bên ngoài sơn cốc, Cộng Công lập tức biết người đó là ai.

"Thái Thượng!" Cộng Công cau mày.

Nếu là Nguyên Thủy, Tây Vương Mẫu hay những người tương tự, Cộng Công cũng không sợ, nhưng Thái Thượng lại là Hỗn Nguyên

Thánh Nhân.

Như vậy, Cộng Công muốn độc chiếm Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ lại khó khăn rồi.

Thật ra, Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ cũng có duyên với Thái Thượng.

Dù sao, Cộng Công đã che giấu thiên cơ mấy tháng trước, khi Thái Thượng đang luyện đan ở Thủ Dương Sơn thì lại xuất hiện bên ngoài sơn cốc.

Bốn chiếc lá Ba Tiêu cần mấy ngày mới trưởng thành.

Trong mấy tháng qua, Cộng Công cũng từng cân nhắc việc di thực Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ về Bất Chu Sơn, nhưng sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, đã chọn cách đợi.

Lúc đó, Thái Thượng cưỡi trên con trâu xanh Bản Giác đã đến sơn cốc.

Nhìn thấy Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, mắt Thái Thượng lộ vẻ vui mừng, nhưng khi thấy Cộng Công, Thái Thượng cũng không còn tâm tình tốt nữa.

Kỳ thực, Thái Thượng đã biết có một Tổ Vu trong sơn cốc ngay từ bên ngoài, rất có thể là Cộng Công, bởi vì bên ngoài sơn cốc có mười hai lá Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Phiên bố trí thành đại trận.

"Thái Thượng đạo hữu, Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ có duyên với ta, ta đã đợi mấy tháng rồi." Cộng Công nói với Thái Thượng.

"Nó cũng có duyên với ta, vậy thì mỗi người dựa vào bản sự của mình thôi." Thái Thượng thản nhiên nói.

Vì Cộng Công sáng lập Võ Đạo, lập Vu Giáo, cũng như chuyện Không Động Ấn, trong lòng Thái Thượng âm thầm căm hận, bây giờ, y cũng không định nhường cho Cộng Công một chiếc lá Ba Tiêu nào,

thậm chí, thân cây Ba Tiêu cũng không cho Cộng Công.

Thấy Thái Thượng muốn độc chiếm Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, trong lòng Cộng Công cũng đang tính toán.

Với thân phận Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, y có thể ngang tài với Thái Thượng trong thời gian ngắn, Cộng Công có Thiên Phạt Chi Nhãn, nếu tập hợp mười một Tổ Vu còn lại, có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, nhưng những điều này chỉ có thể đối đầu với Thánh Nhân trong thời gian ngắn.

Trừ phi, khiến Thái Thượng tiến vào Lục Đạo Luân Hồi.

Thái Thượng không thể tùy tiện tiến vào Lục Đạo Luân Hồi.

Nếu Thái Thượng không muốn, Cộng Công cũng không có cách nào kéo Thái Thượng vào Lục Đạo Luân Hồi.

Lúc đó, Cộng Công phất tay, mười hai lá Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Phiên bên ngoài sơn cốc hóa thành lưu quang bay vào tay y.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngoài việc có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, nhưng cũng không phải là vô địch." Thái Thượng nói.

"Khẩu khí thật lớn, ngươi có trận pháp nào uy lực có thể sánh ngang với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sao?" Cộng Công cười lạnh.

"Ta có một trận, uy lực so với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có hơn chứ không kém, nếu ngươi nhập trận, trong nửa canh giờ có thể ra khỏi trận, ta sẽ chỉ lấy một chiếc lá Ba Tiêu, những cái còn lại đều cho ngươi cũng không sao." Thái Thượng nói.

Nghe Thái Thượng nói như vậy, Cộng Công không khỏi ngạc nhiên.

Uy lực so với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có hơn chứ không

kém?

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không thể nào.

Tru Tiên Kiếm Trận cũng không thể nào, đó là trấn giáo chi bảo của Xiển Giáo, Thông Thiên cũng không thể tùy tiện đưa cho Thái Thượng.

Thái Thượng nếu mượn Tru Tiên Kiếm Trận, bây giờ lấy ra khoe khoang, cũng chỉ làm trò cười.

Trong lòng Cộng Công khẽ động, lúc đó y đã biết đến một trận pháp.

Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận, chính là trận pháp của Thái Thượng.

Sinh tử huyễn diệt, Lưỡng Nghi Vi Trần, trận pháp phát huy đến cực hạn, có thể hóa hai giới (hai đại thiên thế giới) thành vi trần.

"Quả nhiên là Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận." Trong lòng Cộng Công nghĩ thầm.

"Được, bày trận đi!" Cộng Công nói với Thái Thượng.

"Chờ chút, có lời nói trước, nếu trong nửa canh giờ không ra khỏi đại trận của ta, trong mười vạn năm không được nhúng tay vào chuyện của Nhân Tộc." Thái Thượng nói.

Mười vạn năm không được nhúng tay vào chuyện của Nhân Tộc?

Cộng Công cân nhắc một chút, gật đầu đồng ý.

Thấy Cộng Công gật đầu đồng ý, khóe môi Thái Thượng hiện lên một nụ cười nhạt.

Ngay sau đó, Thái Thượng lấy ra một Tiên Thiên Linh Bảo.

Đó là Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù, một Thượng Phẩm Tiên

Thiên Linh Bảo, do Thái Thượng có được từ Phân Bảo Nham.

Chỉ thấy Thái Thượng ném thần phù trong tay lên không trung, tiếp đó, một đại trận Tiên Thiên được bố trí xong.

Đại trận chia làm sáu môn, diễn hóa vô biên huyền diệu.

"Quả nhiên là Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận." Nhìn đại trận Tiên Thiên trên không trung, Cộng Công lại âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Trong lòng Thái Thượng cười lạnh, Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận phi thường khó lường, lấy pháp lực Thánh Nhân bố trận, thêm Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù trấn áp trận nhãn, ngay cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân nhập trận cũng không dễ dàng ra được.

"Trong vòng nửa canh giờ, Cộng Công tuyệt đối không thể ra khỏi Lưỡng Nghi Vi Trần Trận của ta." Thái Thượng thầm nghĩ.

Hai giới hóa vi trần, sinh tử huyễn diệt như bọt nước.

Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận còn được gọi là Sinh Tử Huyễn Diệt Hối Minh Lưỡng Nghi Vi Trần Trận.

Cộng Công đối với trận này cũng có chút hiểu biết, trận này tổng cộng có sáu môn: Sinh, Tử, Hối, Minh, Huyễn và Diệt.

Người nhập trận chỉ cần không rơi vào hai môn Huyễn và Diệt, sinh tử hệ tại một niệm.

Muốn nhập trận này, phi từ Tử Môn nhập nội không thể.

"Tử Môn của trận này ở Đông Bắc, Sinh Môn ở Tây Nam, Huyễn Môn ở trung ương, Diệt Môn ở cực Đông, Hối Môn ở cực Nam, Minh Môn ở Tây Bắc.

Tử Môn khó vào, dễ cầu sinh.

Sinh Môn dễ vào, dễ bị khốn.

Diệt Môn là then chốt của đại trận, Huyễn Môn biến hóa vô cùng, dễ bị lạc đường, giam cầm chân linh.

Hối Môn tối tăm như mực, e rằng kẻ tầm thường không thể ứng phó, chỉ có Minh Môn ở Tây Bắc mới có thể thông qua. .....” Vừa suy tính, Cộng Công cũng một bước đạp ra, nhập vào đại trận của Thái Thượng.

Vừa tiến vào Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận, trước mắt Cộng Công là vô số quang quái lục ly.

Chương 200

Trong trận diễn hóa sinh tử huyễn diệt, lại có sâm la vạn tượng.

Ổn định tâm thần, Cộng Công mở mắt phải hóa Thái Dương, mắt trái hóa Thái Âm, dùng Bàn Cổ Pháp Nhãn quan sát sự vận chuyển của đại trận.

Thông qua quan sát sự vận hành của đại trận, có thể biết được một số huyền ảo của trận pháp.

Chỉ quan sát một lát, Cộng Công đã hiểu biết thêm nhiều về Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận.

Nếu dùng trận phá trận, dùng Đô Thiên Thần Sát Phiên đương nhiên có thể, nhưng Cộng Công cảm thấy không cần thiết.

Tránh đi vô số sát cơ trong đại trận, Cộng Công dễ dàng tìm thấy chỗ trận nhãn, nhìn thấy Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù.

Nếu không có Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù trấn áp, uy lực của trận này ít nhất cũng giảm sáu thành.

Bên ngoài trận, Thái Thượng lại không thể tin được.

Mọi thứ trong Lưỡng Nghi Vi Trần Trận đều không thể giấu được Thái Thượng, thấy Cộng Công khéo léo tránh khỏi trùng trùng sát cơ, tìm được trận nhãn, y chỉ cảm thấy không thể tin nổi.

Trong mắt Thái Thượng, ngay cả Thông Thiên tinh thông trận pháp, nhập trận cũng tuyệt nhiên không thể nhanh chóng tìm thấy trận nhãn như vậy.

Trong một lúc, Thái Thượng cau mày.

Thái Thượng và Cộng Công đánh cược, là để Cộng Công trong

mười vạn năm không được nhúng tay vào chuyện của Nhân Tộc.

Hơi do dự một chút, Thái Thượng tế ra Thái Cực Đồ.

Cùng với Thái Cực Đồ vừa xuất hiện, Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí cuồn cuộn.

Trong trận, Cộng Công vừa hóa một cỗ pháp lực thành bàn tay vô hình, chuẩn bị lấy Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù, lại thấy một cây cầu vàng vắt ngang hư không bay đến, lập tức biết Thái Thượng đã dùng Thái Cực Đồ.

"Thái Thượng này thật vô sỉ, đúng là không phải người tử tế." Trong lòng Cộng Công cũng nổi giận.

Ban đầu, Cộng Công không định dùng pháp bảo, cũng không định dùng Đô Thiên Thần Sát Phiên để lấy trận phá trận, nhưng Thái Thượng lại động đến Tiên Thiên Chí Bảo.

Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù bố trận, có thể lấy đi, nhưng bây giờ Thái Thượng dùng Thái Cực Đồ thì có chút không lấy được rồi.

Ngay lập tức, Cộng Công vung tay, mười hai lá Đô Thiên Thần Sát Phiên bố trí thành đại trận.

Cùng với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vừa bố trí xong, Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận trở nên không quá ổn định.

Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công cũng phát ra ánh sáng búa khai thiên sắc bén, nghênh đón cây cầu vàng do Thái Cực Đồ hóa thành.

Cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, lực công kích của Tam Xoa Kích lại vượt qua Thái Cực Đồ.

Không, lực phòng ngự và hiệu quả trấn áp khí vận của Tam Xoa Kích lại không bằng Thái Cực Đồ.

"Oanh!" Dưới một kích của Tam Xoa Kích, cây cầu vàng do Thái

Cực Đồ hóa thành bị áp chế.

Một đoàn Thao Thiên Thần Lôi xuất hiện ở tay trái Cộng Công, đồng thời, Thiên Phạt Chi Nhãn xuất hiện giữa mi tâm.

Với tu vi hiện tại của Cộng Công, Thao Thiên Thần Lôi y sử dụng tuy không bằng Bàn Cổ, nhưng cũng phi thường đáng sợ, hủy diệt một đại thiên thế giới không thành vấn đề.

Thiên Phạt Chi Nhãn càng đáng sợ hơn, phối hợp với Pháp Tắc Chi Kiếp, có thể uy hiếp Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Lại có Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đối kháng Lưỡng Nghi Vi Trần.

Với tất cả những điều này, Lưỡng Nghi Vi Trần càng trở nên bất ổn.

Chưa đến nửa canh giờ, Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận đã bị phá một lỗ hổng, Cộng Công cũng ra khỏi đại trận.

Nếu Thái Thượng không vận dụng Thiên Đạo Chi Lực, Cộng Công đã ra trận sớm hơn, cũng không cần mất nhiều thời gian như vậy.

"Trận pháp cũng không hơn gì mấy." Cộng Công khinh thường cười nói.

Thái Thượng mặt tối sầm, đã dùng Thái Cực Đồ, lại động dụng Thiên Đạo Chi Lực, vậy mà không thể dùng Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận giam cầm Cộng Công quá nửa canh giờ.

Nếu Cộng Công không dùng Đô Thiên Thần Sát Phiên lấy trận phá trận, không sử dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, trong nửa canh giờ thật khó ra khỏi trận, nhưng Thái Thượng lại động dụng Thiên Đạo Vĩ Lực.

Cùng với Cộng Công ra khỏi Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận, ván

cược này Thái Thượng đã thua.

"Cộng Công dường như đã nhìn ra huyền diệu của trận này trước khi tiến vào Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận của ta, lẽ nào trong lĩnh vực trận pháp lại vượt qua cả Thông Thiên?" Trong lòng Thái Thượng vừa kinh ngạc vừa nghi ngờ.

Mặc dù bề ngoài khinh thường, nhưng Cộng Công cũng không thể không thừa nhận, Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận đích xác phi phàm.

Nếu không có chút hiểu biết về Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận, Cộng Công thật sự không thể phá trận trong vòng nửa canh giờ.

Thái Thượng không nói một lời thu lại Tiên Thiên Nhất Khí Thần Phù và Thái Cực Đồ.

Thái Thượng nguyện đánh cược chịu thua.

Chỉ vài ngày sau, bốn chiếc lá trên Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ đều đã trưởng thành.

Khi bốn chiếc lá Tiên Thiên Ba Tiêu trưởng thành, phất trần trong tay Thái Thượng vung lên, y lấy đi chiếc lá Ba Tiêu Phong.

Bốn chiếc lá Tiên Thiên Ba Tiêu, phân biệt Địa, Thủy, Hỏa, Phong, Thái Thượng lấy chiếc Phong, còn lại Địa, Thủy và Hỏa.

Cưỡi trên trâu xanh, Thái Thượng rời đi.

Lúc đó, Cộng Công cũng động thủ lấy ba chiếc lá Ba Tiêu, nhổ cả gốc thân cây Ba Tiêu.

Mặc dù bị Thái Thượng lấy đi một chiếc lá Ba Tiêu, nhưng Cộng Công cũng khá hài lòng với thu hoạch của mình.

Ba chiếc lá Ba Tiêu đều được luyện chế thành quạt Ba Tiêu, thân cây Ba Tiêu thì luyện chế thành một cây gậy nhóm lửa. .....

Thái Thượng cưỡi trâu xanh chưa rời khỏi Côn Luân Sơn, lại thấy

một người cưỡi mây đạp gió bay đến, đó là Nguyên Thủy.

Gặp Thái Thượng, Nguyên Thủy cũng có chút bất ngờ.

"Đi Tây Côn Luân tìm Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ sao?" Thái Thượng tùy tiện hỏi.

"Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ?

Ta từ vận chuyển thiên cơ mà biết có Tiên Thiên Linh Căn xuất thế ở hậu sơn Tây Côn Luân, cũng muốn thử vận may.

Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ sao?

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, chẳng lẽ Đại huynh đã có được?

Như vậy, thật là đáng mừng đáng sợ." Nguyên Thủy nói.

"Cộng Công tìm thấy trước, ta đánh cược với y, thua rồi, chỉ được một chiếc lá Ba Tiêu." Thái Thượng thản nhiên nói.

Vừa nghe Thái Thượng nói, Nguyên Thủy cũng kinh ngạc, vội vàng truy vấn, nhưng Thái Thượng lại không nói nhiều, dù sao đó cũng là chuyện không mấy vẻ vang.

Rời khỏi Côn Luân Sơn, Cộng Công cũng không vội trở về Bất Chu Sơn, mà ngao du Hồng Hoang.

Vừa ngao du, Cộng Công vừa dùng lá Tiên Thiên Ba Tiêu để luyện chế linh bảo.

Bởi vì Pháp Tắc Thủy của Cộng Công đã sớm hình thành Đạo Quả, cho nên y lấy ra lá Ba Tiêu Thủy trước tiên.

Một ngày nọ, Cộng Công đang luyện chế linh bảo ở một phúc địa, sức mạnh Pháp Tắc Thủy bao quanh lá Tiên Thiên Ba Tiêu.

Thân ở giữa thanh sơn lục thủy, linh khí sung túc.

Đột nhiên, tâm thần Cộng Công khẽ động, dừng việc luyện chế

linh bảo, đứng dậy, nhìn về phía xa ngoài núi.

Cách đó hàng trăm ức dặm, có một khí tức Tổ Vu.

Cộng Công cảm nhận được, đó là khí tức của Xa Bỉ Thi.

Ngoài khí tức của Xa Bỉ Thi, còn có động tĩnh giao đấu, có lẽ là mấy cường giả cấp Thái Ất Kim Tiên đang chiến đấu.

Hiểu rõ rồi, Cộng Công thu lại lá Tiên Thiên Ba Tiêu, hướng về phía Xa Bỉ Thi mà đi.

Trên một dòng đại hà mênh mông, một dị thú đang chiến đấu với mấy con chân long.

Xa Bỉ Thi đứng bên bờ sông quan chiến.

Con dị thú đang chiến đấu với mấy con ngũ trảo chân long chính là tọa kỵ mà Xa Bỉ Thi thu phục gần đây, hung mãnh vô song, căn cước so với chân long ngũ trảo bình thường có hơn chứ không kém.

Khi Cộng Công vừa đến, Xa Bỉ Thi cũng đã cảm nhận được.

"Huynh trưởng!" Thấy Cộng Công, Xa Bỉ Thi vội vàng chào hỏi.

Chương 201

Cộng Công gật đầu, ánh mắt lại nhìn về phía dị thú đang chiến đấu với mấy con chân long.

"Gào!" Cộng Công khá ngạc nhiên, lại như có điều suy nghĩ.

Một tiếng gào có thể đấu với ba rồng hai giao.

Hống còn gọi là Kim Mao Hống, một loại cương thi.

Cương thi, tập trung oán khí và hối khí của thiên địa mà sinh, bất lão bất tử bất diệt, bị tam giới nhân thiên đào thải ra ngoài Lục Đạo chúng sinh, lang thang vô định, lưu ly thất sở, ở nhân thế gian lấy oán làm sức mạnh, lấy huyết làm thức ăn, dùng tiên huyết chúng sinh tuyên tiết sự cô độc vô tận.

Ở một mức độ nào đó, cương thi và hung thú có chút tương tự, nhưng lại có sự khác biệt về bản chất.

Quan Vũ Hống xuất hiện, Cộng Công cũng biết sơ qua một hai.

Nói ra, sau khi Bàn Cổ vẫn lạc, một sợi thi khí hóa thành Cương Thi Chân Tổ, tự xưng Tướng Thần.

Nước bọt của Tướng Thần ăn mòn một loại thần thụ, từ đó diễn hóa ra Kim Mao Hống.

"Con Kim Mao Hống đó là tọa kỵ mà tiểu đệ thu phục." Xa Bỉ Thi nói.

Cộng Công có tọa kỵ Quỳ Ngưu, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn có Đế Thính.

Trừ Cộng Công, trong số các Tổ Vu khác cũng có vài người có tọa kỵ.

Chính vì thế, sau khi gặp một con Kim Mao Hống, Xa Bỉ Thi đã thu nó làm tọa kỵ.

Vì tọa kỵ đói, Xa Bỉ Thi đã để nó đi tìm thức ăn, vì vậy tọa kỵ đã đối đầu với mấy con chân long.

Mấy con chân long này không gia nhập Thần Đình.

Vì không thuộc Thần Đình, Xa Bỉ Thi càng không chút lo lắng.

Mấy con chân long của Yêu Tộc, giết cũng giết rồi.

Trong mắt Xa Bỉ Thi, có thể bị tọa kỵ của Tổ Vu ăn, cũng là một loại vinh hạnh.

Cộng Công cũng có chút tò mò về Kim Mao Hống.

Trong Phong Thần Diễn Nghĩa, Kim Quang Tiên, một trong Thất Tiên tùy tùng của Thông Thiên Giáo Chủ (Xiển Giáo), căn cước là Kim Mao Hống, bị Từ Hàng Đạo Nhân (một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo) thu làm tọa kỵ, sau đó Từ Hàng từ bỏ Đạo nhập Phật, trở thành Quan Âm Bồ Tát, Kim Mao Hống trở thành một kiếp nạn trong Tây Du Ký.

Trên thế gian, Kim Mao Hống không chỉ có một con, không, Kim Mao Hống là cương thi, theo lý mà nói, không thể tu luyện ra Nguyên Thần, nhưng cũng không tuyệt đối.

Nếu là thủ đoạn của Thánh Nhân, để một con Kim Mao Hống có Nguyên Thần cũng không thành vấn đề.

Điều Cộng Công tò mò là, nước bọt của Tướng Thần ăn mòn thần thụ mới diễn hóa ra loại cương thi Kim Mao Hống này?

Có lẽ là một loại Tiên Thiên Linh Căn!

Lúc đó, mấy con chân long đang chiến đấu với Kim Mao Hống đã rơi vào thế hạ phong.

Cùng là tu vi cấp Thái Ất Kim Tiên, Kim Mao Hống không có Nguyên Thần, nhưng lại áp đảo mấy con chân long, chênh lệch thực lực không nhỏ.

"Chúng ta là đệ tử của Ngân Linh Đại Tiên." Một con chân long cất tiếng nói.

Ngân Linh Tử là một Đại Năng trong Hồng Hoang, từng đến Tử Tiêu Cung nghe Hồng Quân giảng đạo, tu vi cấp Đại La Kim Tiên.

Đối với Tổ Vu, chỉ là một nhân vật nhỏ bé.

Con Kim Mao Hống được Xa Bỉ Thi thu làm tọa kỵ hoàn toàn không để Ngân Linh Tử vào mắt.

Lại chiến đấu một lát, mấy con chân long bị thi khí của Kim Mao Hống xâm thực, thân thể suy yếu, pháp lực tiêu hao cũng tăng nhanh, Nguyên Thần càng bị phân giải.

Thi khí của Kim Mao Hống có độc, nếu bị xâm thực hoàn toàn sẽ trở thành cương thi.

Mấy con chân long đại kinh, muốn chạy trốn, nhưng Xa Bỉ Thi chỉ điểm một ngón tay, pháp lực hình thành một nhà tù.

Một ngón tay nhốt thiên địa, cũng là một đại thần thông do Cộng Công sáng tạo.

Mười hai Tổ Vu đều sáng tạo ra thần thông, truyền thụ cho nhau.

Bị nhà tù pháp lực của Xa Bỉ Thi giam cầm, mấy cường giả cấp Thái Ất Kim Tiên không thể thoát thân.

Không thể chạy thoát, lại bị thi độc nhập thể, càng lúc càng suy yếu, pháp lực tiêu hao không ngừng tăng nhanh, mấy con chân long kinh hãi không thôi.

"Đại thần tha mạng." "Chúng ta nguyện ý thần phục." Để giữ

mạng, mấy con chân long cầu xin tha thứ, nhưng Xa Bỉ Thi lại không hề động lòng.

"Phốc!" Răng nanh trắng bệch của Kim Mao Hống cắn chặt lấy cổ một con chân long, bắt đầu hút máu.

Trong thời gian ngắn ngủi, con chân long bị Kim Mao Hống cắn đã khô héo toàn thân, toàn bộ tinh huyết đã bị Kim Mao Hống hút cạn.

Hút xong tinh huyết của một con chân long, Kim Mao Hống vẫn chưa thỏa mãn, lại vồ lấy một con chân long khác.

Nhanh chóng, tinh huyết của mấy con chân long đều bị Kim Mao Hống hút cạn.

Mỗi con chân long trong cơ thể đều bay ra một viên Long Châu, trong Long Châu có Nguyên Thần.

Kim Mao Hống một hơi nuốt mấy viên Long Châu, bay về bên cạnh Xa Bỉ Thi.

"Huynh trưởng, tọa kỵ của đệ thế nào?

Nghiệt súc này có thể siêu thoát Lục Đạo Luân Hồi." Xa Bỉ Thi cười nói.

Siêu thoát Lục Đạo Luân Hồi không dễ dàng, có được một tọa kỵ như vậy, Xa Bỉ Thi không khỏi đắc ý.

"Ngươi có biết lai lịch của Kim Mao Hống không?" Cộng Công hỏi.

"Cái này. ....." Xa Bỉ Thi gãi đầu, mặc dù cũng đã tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, nhưng Đạo Hạnh không cao, ngày trước cũng từng suy tính lai lịch của Kim Mao Hống, nhưng không có thu hoạch.

"Ngươi có biết Tướng Thần không?" Cộng Công lại hỏi.

"Tướng Thần?

Kẻ tự xưng Cương Thi Chân Tổ đó sao?

Có nghe nói qua, một nhân vật không thể xem thường, tu vi e rằng cũng là Chuẩn Thánh." Xa Bỉ Thi nói.

"Tướng Thần là một sợi thi khí do Phụ Thần vẫn lạc mà hóa thành, mang tiên thiên trọc khí, oán khí của Thái Cổ Ma Thần, do hối khí thiên địa mà sinh, bất lão bất tử bất diệt, bị thiên địa nhân tam giới đào thải ra ngoài Lục Đạo.

Nước bọt của Tướng Thần ăn mòn một cây thần thụ, mới diễn hóa ra Kim Mao Hống." Cộng Công nói ra những gì mình hiểu biết.

Biết được lai lịch của Kim Mao Hống, Xa Bỉ Thi có chút chê bai.

Sinh vật do nước bọt ăn mòn thần thụ mà diễn hóa thành, dùng làm tọa kỵ, có chút không thoải mái.

"Ngươi có biết Tướng Thần đang ở đâu không?" Cộng Công hỏi con Kim Mao Hống đó.

Cộng Công từng suy tính chỗ ở của Tướng Thần, nhưng không suy ra được.

Con Kim Mao Hống đó có lẽ sẽ biết.

Tướng Thần là Cương Thi Chân Tổ, nếu có thể khống chế, cũng là khống chế cả Cương Thi nhất tộc.

Nếu một phần bản nguyên của cương thi dung nhập Luân Hồi, có lẽ, cương thi ở trong Lục Đạo Luân Hồi, có thể hoàn thiện Luân Hồi rất nhiều, đối với Cộng Công cũng có lợi ích cực lớn.

Cho nên, tìm Tướng Thần thật sự có lợi có thể kiếm được.

"Chân Tổ ở dưới đáy Hoàng Tuyền trong U Minh Giới." Hơi do dự một chút, con Kim Mao Hống đó mở miệng trả lời.

Xa Bỉ Thi cũng không ngốc, biết Cộng Công muốn tìm Tướng

Thần.

Tu vi của Tướng Thần không yếu, nếu có thể lôi kéo, cũng không mất đi một đại chiến lực của Vu Tộc.

“Đi thôi, chúng ta đến U Minh Giới.” Cộng Công nói với Xa Bỉ Thi.

Tìm Tướng Thần, có lẽ kế hoạch thành Thánh của Cộng Công có thể tiến hành sớm hơn.

Hỗn Độn Châu chỉ là một sự chuẩn bị khác, Cộng Công cũng không quá trông mong.

Hỗn Độn Châu tàn khuyết không thể giúp Cộng Công phá vỡ Hỗn Độn Chất Cốc, nhưng đối với việc Cộng Công thành Thánh lại có trợ giúp không nhỏ.

“Được!” Xa Bỉ Thi gật đầu.

Tiếp đó, Xa Bỉ Thi đá vào Kim Mao Hống một cái, bảo Kim Mao Hống dùng pháp phân thân, như vậy, y và Cộng Công mỗi người cưỡi một con Hống hướng U Minh Giới mà đi.

Chương 202

Hoàng Tuyền nằm ở U Minh Giới, cách Địa Phủ rất xa, hàng chục ức năm ánh sáng, không, Địa Phủ đã xây dựng một trận pháp truyền tống gần Quỷ Môn Quan, có thể truyền tống thẳng đến Hoàng Tuyền.

Người bình thường muốn từ Hồng Hoang đại địa tiến vào U Minh Giới khá phiền phức, nhưng Cộng Công thì dễ dàng.

Dù là Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn động dụng Lục Đạo Chi Lực, hay Phong Đô triệu hoán ở Địa Phủ, đều có thể khiến Cộng Công trực tiếp phá không gian mà đi đến U Minh.

Dưới một ý niệm của Cộng Công, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn trong Luân Hồi phát ra Lục Đạo Chi Lực.

Lục Đạo Chi Lực từ Luân Hồi vừa xuất hiện đã gia trì lên người Cộng Công, Xa Bỉ Thi và Kim Mao Hống, tiếp đó, không gian vặn vẹo, trước mắt lóe lên một cái, đã đến U Minh.

Gần Địa Phủ, phóng mắt nhìn, từng âm hồn đang xếp hàng dài.

Thông qua sổ sinh tử và phán quan bút quyết định từng âm hồn sẽ tiến vào đạo nào trong Luân Hồi.

Chuyển thế nhân đạo chỉ là số ít, chuyển thế thiên đạo càng ít hơn.

Đương nhiên, cũng không hoàn toàn dựa theo sổ sinh tử, những người có quan hệ tự nhiên sẽ được chiếu cố một hai.

Ngoài Quỷ Môn Quan, một con đường Hoàng Tuyền, âm sâm sâm, mây sầu thảm đạm.

Ra khỏi Quỷ Môn Quan, đi ngược đường Hoàng Tuyền, đến tận cùng, sẽ thấy một trận pháp truyền tống.

Địa Phủ không chỉ xây dựng trận pháp truyền tống ở U Minh Giới, mà còn ở Hồng Hoang đại địa, thậm chí Thiên Giới, các trận pháp do Địa Phủ xây dựng ở khắp nơi đều có thể truyền tống đến đường Hoàng Tuyền.

Các âm hồn bước ra từ trận pháp truyền tống, trực tiếp bị một cỗ sức mạnh trói buộc, chỉ có thể không tự chủ mà bước tới.

Ở Quỷ Môn Quan có quỷ binh Địa Phủ áp giải đi, qua Thập Đại Diêm Vương xét xử, rồi đưa đi uống canh Mạnh Bà, cuối cùng nhập Luân Hồi.

Uống canh Mạnh Bà chuyển thế, sẽ quên ký ức kiếp trước, nhưng liên quan đến trật tự Luân Hồi, nếu ai cũng không uống canh Mạnh Bà, trật tự Luân Hồi sẽ đại loạn.

Trước mắt trận pháp truyền tống có mười mấy tiểu Vu canh giữ.

Khi Cộng Công và Xa Bỉ Thi vừa đến, mười mấy tiểu Vu vội vàng quỳ một gối xuống.

Tiến vào trận pháp truyền tống, cũng không cần tiểu Vu khởi động, Cộng Công tùy tay bắn ra một cỗ pháp lực, trận pháp truyền tống liền vận chuyển.

Dưới tác dụng của trận pháp, không gian bị phá vỡ, Cộng Công, Xa Bỉ Thi và Kim Mao Hống đã đến phía trên Hoàng Tuyền.

Hoàng Tuyền hỗn độn vô cùng, hối khí so với Huyết Hải cũng không kém bao nhiêu.

Cả Hoàng Tuyền cũng không nhỏ hơn Huyết Hải bao nhiêu.

Không ít âm hồn đang giãy giụa than khóc trong Hoàng Tuyền, đau khổ hướng về phía bờ.

Bên bờ Hoàng Tuyền, có một số quỷ binh Địa Phủ, sẽ vớt những

âm hồn gần bờ lên, đưa đến đường Hoàng Tuyền.

Nhìn xuống Hoàng Tuyền hung ác phía dưới, Cộng Công sử dụng Đạo Quả Pháp Tắc Thủy.

Sau khi động dụng Đạo Quả Pháp Tắc, nước hỗn độn của Hoàng Tuyền đã trở thành tai mắt của Cộng Công.

Chỉ cần Tướng Thần ở trong Hoàng Tuyền, Cộng Công có thể nhanh chóng tìm thấy.

Toàn bộ Hồng Hoang, Cộng Công khống thủy đứng thứ hai, e rằng không ai dám xưng thứ nhất.

Ở đâu có nước, Cộng Công đều có thể tung hoành.

Hoàng Tuyền rộng lớn, vận dụng Đạo Quả Pháp Tắc Thủy để cảm tri, pháp lực của Cộng Công tiêu hao cũng không nhỏ.

Sau khi tiêu hao gần hết pháp lực, Cộng Công cuối cùng cũng cảm tri được Tướng Thần.

Tướng Thần đang tự tại trầm thụy dưới đáy Hoàng Tuyền, khi thần thức của Cộng Công cảm tri được, Tướng Thần cũng giật mình tỉnh giấc.

Vừa tỉnh, Tướng Thần cũng bay ra khỏi Hoàng Tuyền, hướng về phía Cộng Công.

Cộng Công thu lại thần thông, vừa khôi phục pháp lực, vừa đợi Tướng Thần.

Mặc dù pháp lực đã tiêu hao gần hết, nhưng bây giờ Cộng Công khôi phục pháp lực cũng rất nhanh.

Hiệu suất khôi phục pháp lực của Chuẩn Thánh tuy không bằng Thánh Nhân, nhưng cũng rất nhanh.

Thiên Đạo Thánh Nhân ở Hồng Hoang, pháp lực vô cùng vô tận,

cho dù tiêu hao hết pháp lực, cũng sẽ khôi phục trong một cái chớp mắt, Đại Đạo Thánh Nhân ở Hồng Hoang khôi phục pháp lực lại không bằng Thiên Đạo Thánh Nhân.

Trong Hỗn Độn bên ngoài Thiên, Đại Đạo Thánh Nhân khôi phục pháp lực vượt xa Thiên Đạo Thánh Nhân.

Chỉ một lát, pháp lực của Cộng Công đã hoàn toàn khôi phục.

Lại đợi thêm một lúc lâu, Tướng Thần mới đến.

Chỉ thấy, Tướng Thần là nhân thân, cao mười trượng, da trắng xám, mặt xanh răng nanh, diện mục hung tợn, một đầu tóc bờm xờm.

Thi khí khủng bố bao quanh Tướng Thần, ẩn chứa kịch độc.

Thi khí của Kim Mao Hống hoàn toàn không thể so sánh với Tướng Thần, không chỉ vì tu vi của Tướng Thần là Chuẩn Thánh, mà căn cước của Tướng Thần còn vượt xa Kim Mao Hống.

"Tiên Thiên Ma Thần?

Vu Tộc, Tổ Vu!" Thấy có người lấy Kim Mao Hống làm tọa kỵ, Tướng Thần cũng nổi giận, nhưng khi thấy Cộng Công và Xa Bỉ Thi, y lại trong lòng chấn động.

Tướng Thần một mắt đã nhìn ra Cộng Công và Xa Bỉ Thi đều là Tiên Thiên Ma Thần.

Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang Thiên Đạo bất dung.

Không, tất cả Tiên Thiên Ma Thần có huyết mạch Bàn Cổ ở Hồng Hoang thì tốt hơn, nếu có Bàn Cổ Chân Thân, càng không cần lo lắng.

Tướng Thần tuy phần lớn thời gian trầm thụy dưới đáy Hoàng Tuyền, nhưng cũng thỉnh thoảng đi lại ở Hồng Hoang, lại ở trong Hoàng Tuyền cũng có thể có được không ít tin tức.

Nữ Oa tạo Nhân Tộc, Thái Thượng lập Nhân Giáo thành Thánh,

Cộng Công lập Vu Giáo, v.v., Tướng Thần đều biết, càng biết mười hai Tổ Vu đều tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần.

"Ta là Tổ Vu Xa Bỉ Thi, vị này là huynh trưởng Cộng Công của ta." Xa Bỉ Thi mở miệng.

"Tổ Vu Cộng Công?" Tướng Thần toàn thân chấn động, cẩn thận đánh giá Cộng Công.

Tướng Thần đã sớm nghe danh Cộng Công, nhưng đây là lần đầu tiên gặp mặt.

"Địa ngục thích hợp cho cương thi." Cộng Công nói với Tướng Thần.

Một câu nói của Cộng Công, khiến Tướng Thần đại nộ.

Thấy Kim Mao Hống trở thành tọa kỵ, Tướng Thần đã có chút bực bội, bây giờ, Cộng Công lại nói cương thi nên xuống địa ngục, tự nhiên khiến Tướng Thần càng tức giận.

Tướng Thần bạo nộ tỏa ra thi khí.

Chỉ thấy, thi khí phát ra từ Tướng Thần dường như vô cùng vô tận.

Xa Bỉ Thi ra tay, dùng đại pháp lực chặn lại thi khí của Tướng Thần.

Tướng Thần đấm một quyền về phía Cộng Công, nhưng bị Xa Bỉ Thi một tay tiếp nhận.

"Bang!" Tiếp nhận một quyền của Tướng Thần, Xa Bỉ Thi cũng lùi lại một bước.

"Sức mạnh thật lớn." Xa Bỉ Thi âm thầm tặc lưỡi.

Cùng là Chuẩn Thánh, sức mạnh của Tướng Thần so với Xa Bỉ Thi cũng không kém bao nhiêu.

“Chỉ một Xa Bỉ Thi, sức mạnh không dưới ta, Cộng Công lại phải mạnh đến nhường nào?” Tướng Thần âm thầm kinh ngạc.

“Chỉ một chút bản sự mà cũng dám vung quyền với huynh trưởng của ta, gan không nhỏ.” Xa Bỉ Thi trong lòng tuy âm thầm kinh ngạc, trên mặt lại khinh thường trào phúng.

“Xa Bỉ Thi, lui xuống.” Cộng Công mở miệng.

“.....!” Xa Bỉ Thi có chút không cam lòng, nhưng vẫn ngoan ngoãn vâng lời, lui về phía sau Cộng Công.

Trực diện Cộng Công, Tướng Thần muốn công kích, nhưng áp lực vô hình khiến y run rẩy.

Dưới sự áp chế của khí thế bá đạo vô song của Cộng Công, Tướng Thần cảm thấy vô cùng áp bức.

Mặc dù đều là Chuẩn Thánh, nhưng chênh lệch thực lực lại cực lớn.

“Bất kể là cái gọi là Cương Thi Chân Tổ này, hay những cương thi khác, đều bị tam giới Lục Đạo đào thải ra ngoài, đáng thương, đáng buồn.

Ta chưởng khống Luân Hồi, có thể ban cho ngươi một đại tạo hóa.” Cộng Công nói với Tướng Thần.

Có thể trở thành Chuẩn Thánh, không ai ngu ngốc, Tướng Thần lập tức hiểu rõ ý đồ của Cộng Công.

Suy nghĩ một lúc lâu, Tướng Thần nói: “Ta nguyện ý phân ra một nửa bản nguyên dung nhập Luân Hồi, vĩnh trấn Địa Ngục.” “Cũng không cần vĩnh trấn Địa Ngục, mấy Nguyên Hội cũng đủ rồi.” Cộng Công nói.

Chương 203

"Được!" Lúc đó, Xa Bỉ Thi cũng đã biết ý đồ của Cộng Công.

Lại muốn đưa Cương Thi nhất tộc nhập vào Luân Hồi Địa Ngục Đạo.

Một chủng tộc vốn nằm ngoài Lục Đạo dung nhập Luân Hồi, lại là đại công đức giúp hoàn thiện Luân Hồi rất nhiều.

Không, muốn đưa Cương Thi nhất tộc dung nhập Luân Hồi không hề dễ dàng, không chỉ Tướng Thần phải trả giá, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn e rằng cũng phải suy yếu một thời gian.

Hiện tại, tu vi của Tướng Thần là Chuẩn Thánh, nếu mất đi một nửa bản nguyên, tu vi sẽ hạ xuống cấp Đại La Kim Tiên, sẽ ảnh hưởng đến căn cước, nhưng vì Cương Thi nhất tộc, y nghĩa vô phản cố.

Còn việc trấn giữ Địa Ngục mấy Nguyên Hội, đối với Tướng Thần cũng không có gì.

Con Kim Mao Hống phía sau Cộng Công lại vô cùng cảm kích nhìn Tướng Thần.

Đối với cương thi, có thể trở thành một trong Lục Đạo Luân Hồi, chính là giấc mơ khao khát.

Mặc dù Địa Ngục Đạo là tồi tệ nhất trong Lục Đạo Luân Hồi, nhưng đối với Cương Thi nhất tộc thì tốt hơn nhiều.

Ngay sau đó, Cộng Công, Xa Bỉ Thi, Tướng Thần và Kim Mao Hống hướng Địa Ngục mà đi.

Địa Ngục cách Hoàng Tuyền rất xa, nhưng có trận pháp truyền tống của Địa Phủ, cũng không mất quá lâu. .....

Địa Ngục chia làm mười tám tầng, mỗi tầng đều có những hình phạt tàn khốc, tầng sau đáng sợ hơn tầng trước.

Bạt Thiệt Ngục, Đao Sơn Ngục, Huyết Hải Ngục, Hàn Băng Ngục, v.v., tầng thấp nhất là Vô Gian Địa Ngục.

Âm hồn chịu khổ trong Địa Ngục, bất kỳ tổn thương nào cũng sẽ được khôi phục ngay lập tức.

Ngoài ra, thời gian trong Địa Ngục cũng không giống với bên ngoài.

Địa Phủ một ngày, Địa Ngục tầng thứ nhất một ngày, một ngày của Địa Ngục tầng thứ nhất, tầng thứ hai một năm, một ngày của tầng thứ hai là một năm của tầng thứ ba, cứ thế mà suy ra.

Thời gian của Địa Phủ lại không giống với Hồng Hoang đại địa.

Thời gian của Tam Thập Tam Thiên cũng khác với Hồng Hoang đại địa.

Trong Hỗn Độn bên ngoài Thiên, lại có sự khác biệt nữa.

Từ góc độ thời gian mà xét, toàn bộ Hồng Hoang có chút hỗn loạn, nhưng lại có trật tự trong hỗn loạn.

Mỗi tầng của Địa Phủ đều có quỷ binh Địa Phủ làm việc, nhưng càng xuống dưới, quỷ binh cũng càng ít đi.

Khi Cộng Công, Xa Bỉ Thi, Tướng Thần và Kim Mao Hống đến tầng thấp nhất của Địa Ngục là Vô Gian Địa Ngục, thấy khắp nơi là nghiệp hỏa.

Địa Ngục không trống rỗng, nghiệp hỏa của Vô Gian Ngục cũng không diệt.

Những nghiệp hỏa này sẽ đánh vào tội nghiệp của âm hồn trong Địa Ngục.

Tướng Thần đứng trên nghiệp hỏa.

Dù thân thể Tướng Thần cường hãn, so với Đại Vu có hơn chứ không kém, nhưng nếu không vận dụng pháp lực hộ thể, cũng sẽ cảm thấy một chút đau khổ.

"Cộng Công đạo hữu, được rồi." Tướng Thần nói.

Cộng Công vung tay, hình chiếu Luân Hồi xuất hiện.

Sáu hắc động, phân biệt Thiên Đạo, Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Địa Ngục Đạo, Ngạ Quỷ Đạo và A Tu La Đạo.

Lục Đạo Chi Lực xuất hiện, Địa Ngục Đạo liên kết với Tướng Thần.

Khi đã liên kết với Luân Hồi Địa Ngục Đạo, Tướng Thần không chút do dự phân ra một nửa bản nguyên.

Cùng với một nửa bản nguyên của Tướng Thần dung nhập Địa Ngục Đạo, đã hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi rất nhiều.

Bởi vì Tướng Thần hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, một đoàn công đức giáng xuống.

Hấp thu công đức, tổn thất của Tướng Thần tuy không hoàn toàn khôi phục, nhưng cũng đã khôi phục một phần.

Lúc này, tu vi của Tướng Thần cũng chỉ còn cấp Đại La Kim Tiên.

Căn cước của Tướng Thần cũng bị ảnh hưởng.

Nhưng, Cương Thi nhất tộc trở thành một trong Luân Hồi Địa Ngục Đạo, khiến Tướng Thần cũng vui mừng.

"Cương Thi nhất tộc chúng ta có Chân Tổ, thật là vạn hạnh." Kim Mao Hống nói.

Tướng Thần nguyện ý vì Cương Thi nhất tộc mà trả giá như vậy,

khiến Cộng Công và Xa Bỉ Thi cũng phải nhìn y bằng con mắt khác.

Nữ Oa sáng tạo ra Nhân Tộc, Minh Hà sáng tạo ra A Tu La nhất tộc, La Hầu sáng tạo ra Ma Thần Tộc, nhưng đều không thể hy sinh như Tướng Thần.

Có lẽ, Tướng Thần có thể vì Cương Thi nhất tộc mà hy sinh, thật vĩ đại, ít nhất Cộng Công không thể làm được.

Muốn Cộng Công vì Vu Tộc mà hy sinh, e rằng không thể làm được. .....

Cương Thi nhất tộc trở thành một trong Lục Đạo Luân Hồi, trừ Hồng Quân và Thái Thượng hai vị Thiên Đạo Thánh Nhân, Ngũ Phương Quỷ Đế và Thập Đại Diêm Vương của Địa Phủ, Minh Hà ở Huyết Hải, cùng một số Đại Năng, đều đã biết.

Lục Đạo Luân Hồi đã hoàn thiện rất nhiều, gần như đã hoàn toàn bao phủ U Minh Giới.

Thực lực của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng càng thêm cường đại.

Khi Lục Đạo Luân Hồi bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, thực lực của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng đạt cấp Thiên Đạo, lúc đó, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng chỉ là kiến hôi.

Ngũ Phương Quỷ Đế, Thập Đại Diêm Vương và Mạnh Bà, tụ lại một chỗ.

“Cộng Công đại nhân và Xa Bỉ Thi đại nhân đã đến Địa Ngục, đi cùng có Tướng Thần.” Đông Phương Quỷ Đế nói.

“Tướng Thần?

Kẻ đó là Cương Thi Chân Tổ!” “Hiển nhiên Cộng Công đại nhân, Xa Bỉ Thi đại nhân và Tướng Thần đã hoàn thành một công đức.”

“Lục Đạo Luân Hồi càng hoàn thiện hơn, Địa Ngục Đạo có thêm cương thi, đối với Địa Phủ cũng là một đại sự tốt.” “Không sai, thực lực của Địa Phủ quả thật tăng cường rất nhiều.” “Với mức độ hoàn thiện hiện tại của Lục Đạo Luân Hồi, cũng gần như hoàn toàn bao phủ U Minh, tiếp theo, sẽ bao phủ Hồng Hoang đại địa.” “U Minh chỉ là khởi đầu, Luân Hồi cần bao phủ tứ hải bát hoang, bao phủ Tam Thập Tam Thiên.” “Cộng Công đại nhân cách thành Thánh chỉ còn một bước, Luân Hồi càng hoàn thiện, trợ giúp cho Cộng Công đại nhân càng lớn, Địa Phủ nhất định phải không tiếc mọi giá để hoàn thiện Luân Hồi, giúp Cộng Công đại nhân thành Thánh.” “Chỉ cần Cộng Công đại nhân thành Thánh, cũng là lúc Vu Tộc chúng ta chủ tể Hồng Hoang.” .....

Trong Huyết Hải, Minh Hà ngồi trên Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, sắc mặt khó coi.

“Cương Thi nhất tộc đã dung nhập Luân Hồi Địa Ngục Đạo, đáng ghét.” Minh Hà mặt mũi vặn vẹo, hiện ra có chút hung tợn.

Lục Đạo Luân Hồi càng hoàn thiện, Địa Phủ càng cường đại, Minh Hà muốn đoạt lại một nửa Huyết Hải đã mất càng khó khăn hơn.

Địa Phủ cũng là một phần của Vu Tộc, cho nên, Vu Tộc càng thêm cường đại.

Khí vận của Vu Tộc đang tăng lên.

Nhưng, khí vận có hạn.

Khi khí vận của Vu Tộc đang tăng lên, tất nhiên sẽ có người khác mất đi khí vận.

Minh Hà đã dùng Thập Nhị Phẩm Hồng Liên trấn áp khí vận, nhưng vẫn cảm thấy khí vận mất đi một chút.

Một khi không còn khí vận, cũng là khí số đã tận.

Khí vận cường đại, tu luyện như có thần trợ, có thể hóa hiểm vi di, cảm ngộ Đại Đạo càng dễ dàng, thậm chí tùy tiện cũng có thể có được bảo vật.

Mặc dù trong lòng Minh Hà vừa kinh vừa nộ, lại có vô cùng sát ý, nhưng y lại không hành động khinh suất.

Thực lực của Phong Đô đã vượt qua Minh Hà.

Hiện tại Minh Hà đi tìm Địa Phủ gây hấn, chẳng khác nào tự rước lấy nhục.

"Phong Đô đáng chết, muốn ta lập A Tu La Giáo, có lẽ công đức thành Thánh." Minh Hà trong lòng âm thầm oán hận.

Bên trong Bất Chu Sơn, một cự thú đang bị phong tỏa, đó chính là La Hầu.

La Hầu bây giờ không phải là nhân thân, mà là Thần Nghịch Chân Thân.

Toàn bộ sức mạnh của Bất Chu Sơn trấn áp trên người, khiến La Hầu không thể động đậy.

Khi bóng dáng Cộng Công xuất hiện trước mắt La Hầu, La Hầu cũng bất ngờ.

"Cộng Công, ngươi đến để xem ta làm trò cười sao?" Trong mắt La Hầu ẩn chứa sự phẫn hận và oán độc.

"Ngươi sắp có thể thoát khốn rồi." Cộng Công nói ra lời kinh người.

"Ngươi muốn thả ta ra sao?" La Hầu vẻ mặt kinh ngạc.

Chương 204

“Ngươi sẽ sớm biết thôi.” Cộng Công vừa nói, vừa xoay người rời đi, khiến La Hầu đầy rẫy nghi vấn.

Nhìn Cộng Công rời đi, La Hầu cau mày trầm tư.

Nếu Cộng Công không thả ra, mà y lại sắp thoát khốn, chỉ có một giải thích, Bất Chu Sơn.

Chẳng lẽ, Bất Chu Sơn xảy ra vấn đề?

Hoặc là, Cộng Công muốn dùng Bất Chu Sơn để làm một đại sự gì đó?

Nhưng, La Hầu lại không hiểu Cộng Công muốn làm gì. .....

Bên cạnh bản nguyên Bất Chu Sơn, Cộng Công ngồi khoanh chân.

“Thành bại tại đây một lần.” Cộng Công lẩm bẩm.

Cùng với lời Cộng Công vừa dứt, hình chiếu Luân Hồi xuất hiện phía sau y, Lục Đạo Chi Lực tuôn ra, vô biên thi khí lan tràn.

Đó chính là thi khí của Tướng Thần.

Qua Lục Đạo Chi Lực ngưng luyện, những thi khí này trở nên vô cùng khủng bố.

Dưới sự thao túng của Cộng Công, thi khí bao bọc lấy bản nguyên Bất Chu Sơn.

Thời gian đang trôi đi.

Không biết đã bao lâu, Cộng Công lại triệu hoán ra mười hai lá Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Chỉ trong một khoảnh khắc, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận được bố

trí xong.

Mọi sự bố trí của Cộng Công cũng bắt đầu phát huy tác dụng.

Bên ngoài, còn có mười một Tổ Vu và vô số Đại Vu, cùng với hơn trăm vạn tiểu Vu.

"Hồng Quân, Thái Thượng, hai vị Thiên Đạo Thánh Nhân dùng sức mạnh, giúp ta một lần đánh phá Hỗn Độn Chất Cốc đi!" Cộng Công trong lòng thầm nghĩ.

Bên ngoài, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi và mười một Tổ Vu khác tụ tập lại một chỗ, phía sau mười một Tổ Vu là Tương Liễu, Cửu Phượng, Xi Vưu, Hậu Nghệ, Khoa Phụ và các Đại Vu khác.

"Huynh trưởng rốt cuộc đang làm gì?" Chúc Dung hỏi.

"Đừng vội, sẽ sớm có đáp án thôi." Đế Giang nói.

Các Tổ Vu đều biết Cộng Công muốn làm một đại sự, nếu không, Cộng Công cũng sẽ không tiến vào bên trong Bất Chu Sơn, đến chỗ bản nguyên Bất Chu Sơn, lại càng triệu tập mười một Tổ Vu ở bên ngoài.

Không chỉ các Tổ Vu, các Đại Vu và tiểu Vu ở Bất Chu Sơn cũng đều đầy rẫy nghi vấn.

Cũng có không ít Đại Năng đang chú ý đến.

Ngay cả Hồng Quân ở Ngọc Kinh Sơn, Thái Thượng ở Thủ Dương Sơn, đều đã dùng pháp nhãn Thánh Nhân để dòm ngó.

Cùng với thời gian trôi qua, toàn bộ khí vận của Vu Tộc ngưng tụ thành một người khổng lồ tay cầm đại phủ, đó chính là Bàn Cổ.

Tiếp đó, thời gian, không gian, ánh sáng, gió, cây cối, chim chóc, thú vật, nước, v.v. của Bất Chu Sơn đều ngừng lại.

Trừ mười hai Tổ Vu, không có mấy Đại Năng có thể động đậy.

Tất cả sinh linh đều trợn tròn mắt.

Một hư ảnh xương sống khổng lồ xuất hiện, bao phủ toàn bộ Bất Chu Sơn, chống đỡ trời đất.

"Xương sống của Phụ Thần." Các Tổ Vu đều trố mắt líu lưỡi.

Bất Chu Sơn là do xương sống của Bàn Cổ hóa thành, bây giờ, hư ảnh xương sống của Bàn Cổ xuất hiện, bước tiếp theo sẽ là hình chiếu?

Cuối cùng Bất Chu Sơn biến thành xương sống của Bàn Cổ sao?

Mặc dù biết Cộng Công đang làm đại sự, nhưng các Tổ Vu cũng không hề nghĩ đến việc nhìn thấy xương sống của Bàn Cổ.

Động tĩnh lớn như vậy, các Tổ Vu nhìn nhau. .....

Tại Tam Thập Tam Thiên, Ngọc Kinh Sơn.

Sắc mặt Hồng Quân đại biến, đứng dậy.

"Cộng Công muốn Hợp Đạo sao?" Hồng Quân kinh hô.

Thiên Đạo Ngũ Thập, diễn hóa Tứ Cửu, độn đi một, cố bất toàn, có một tuyến sinh cơ.

Từng, Hồng Quân lấy thân Hợp Đạo, nhưng lại cần đại khí vận, cho nên, ba lần giảng đạo, thu đồ đệ phân bảo, lại tứ hạ Hồng Mông Tử Khí, thậm chí âm thầm giúp Nữ Oa sáng tạo ra Nhân Tộc.

Nếu không có Vu Tộc, Hồng Quân đã sớm Hợp Đạo thành công rồi.

Bây giờ, khí vận của Hồng Quân xa không đủ để y Hợp Đạo.

Nếu Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều thành Thánh, khí vận của Hồng Quân cũng không đủ để Hợp Đạo.

Cộng Công không phải Thánh Nhân.

Một Chuẩn Thánh muốn Hợp Đạo, dường như chuyện dị thường, nhưng cũng không phải tuyệt đối.

Bất Chu Sơn liền trời tiếp đất, là hạch tâm của Hồng Hoang, trung tâm của tam giới, thêm vào Lục Đạo Luân Hồi, cùng với đại khí vận của Vu Tộc.

Chỉ cần hy sinh Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, bản thể Cộng Công chưa chắc không thể Hợp Đạo thành công.

Một khi Cộng Công thành công Hợp Đạo, cũng là một phần của Thiên Đạo, lúc đó, Thiên Đạo Thánh Nhân như Hồng Quân và Thái Thượng trước mặt Cộng Công cũng chỉ là kiến hôi.

Nhưng, Cộng Công Hợp Đạo như vậy cũng phải trả giá lớn, hy sinh Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn không nói, khí vận của Vu Tộc e rằng cũng chỉ còn mười phần một, phải từ bỏ thân phận Tiên Thiên Ma Thần, Bất Chu Sơn sẽ bị tổn hại.

"Không được, nhất định không thể để Cộng Công Hợp Đạo." Hồng Quân nghĩ.

Ngay sau đó, Hồng Quân một bước đạp ra, đến Bất Chu Sơn.

Nếu là Đại Đạo Thánh Nhân, từ Ngọc Kinh Sơn đến Bất Chu Sơn, có lẽ cần thuấn di hai lần, nhưng Thiên Đạo Thánh Nhân một lần là đủ rồi.

Khi Hồng Quân đến Bất Chu Sơn, Thái Thượng ở Thủ Dương Sơn cũng đến Bất Chu Sơn.

"Lão sư, Cộng Công tùy tiện vọng vi, dã tâm lớn muốn lấy tu vi Chuẩn Thánh Hợp Đạo." Thái Thượng nói.

"Cộng Công không tự lượng sức." Hồng Quân cười lạnh.

Hợp Đạo khó hơn thành Thánh, tuy Hồng Quân và Thái Thượng

thấy, xác suất thành công Hợp Đạo của Cộng Công không quá lớn, nhưng chỉ cần có một chút khả năng thành công, hai người nhất định phải coi trọng.

"Hồng Quân, Thái Thượng, hai ngươi đến thật nhanh." Cộng Công từ trong Bất Chu Sơn bước ra.

Thấy Cộng Công, Thái Thượng giận dữ nói: "Cộng Công, vì Hợp Đạo, không tiếc làm Bất Chu Sơn bị tổn hại, làm Luân Hồi bị tổn hại, muốn hao tổn khí vận của Vu Tộc." Nghe Thái Thượng nói, Đế Giang và các Tổ Vu đều kinh ngạc.

Các Đại Vu cũng kinh ngạc vô cùng.

"Gì?

Huynh trưởng muốn Hợp Đạo?" "Lấy tu vi Chuẩn Thánh Hợp Đạo?

Đùa sao." "Đối với Cộng Công đại nhân, cũng không phải hoàn toàn không thể." "Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn là hóa thân của Cộng Công, có tu vi cấp Thánh Nhân, Bất Chu Sơn lại là do xương sống của Đại Thần Bàn Cổ hóa thành, sức mạnh ẩn chứa cũng có thể đạt cấp Thánh Nhân." Khí vận của Vu Tộc vô cùng lớn, có trái tim Bàn Cổ.

Sức mạnh ẩn chứa trong trái tim Bàn Cổ vô cùng khủng bố, không kém gì Thánh Nhân.

Lại thêm Cộng Công tự thân, Thiên Phạt Chi Nhãn, các loại pháp tắc, Tiên Thiên Ma Thần.

Với tất cả những điều này, Cộng Công lấy tu vi Chuẩn Thánh Hợp Đạo cũng không phải hoàn toàn không thể.

"Ta là chính tông Bàn Cổ, vì Thiên Đạo bất toàn, xả tiểu ngã thành đại ngã, cũng là vì chúng sinh." Cộng Công thản nhiên nói.

“Hôm nay, ta sẽ lấy ngươi, trấn áp dưới Ngọc Kinh Sơn.” Hồng Quân trầm giọng nói.

Thái Thượng đã ra tay.

Chỉ thấy, Thái Thượng tế Thái Cực Đồ, hóa thành một cây cầu vàng.

“Bang!” Cộng Công dùng Tam Xoa Kích chống đỡ công kích của Thái Thượng.

Chương 205

Vĩ lực của Thánh Nhân xa không phải Chuẩn Thánh có thể kháng cự, dù Cộng Công Pháp Tắc Lực đã viên mãn, cũng không thể chống đỡ Thánh Nhân.

"Phốc!" Phun ra một ngụm máu, Cộng Công đã bị thương, nhưng y lại hóa thành độn quang bay lên trời.

Hồng Quân và Thái Thượng không hẹn mà cùng truy đuổi Cộng Công.

Hư ảnh xương sống của Bàn Cổ không chỉ bao phủ toàn bộ Bất Chu Sơn, mà còn quán thông Tam Thập Tam Thiên và U Minh.

Bây giờ, trong cõi u minh có Thiên Đạo Vĩ Lực gia trì hư ảnh xương sống của Bàn Cổ.

Trên Bất Chu Sơn, Thánh Nhân cũng chỉ có thể thuấn di cự ly ngắn.

Cộng Công thi triển độn pháp hướng đỉnh Bất Chu Sơn mà đi, Hồng Quân và Thái Thượng hai người truy đuổi không ngừng.

Chưa đợi Cộng Công đến đỉnh Bất Chu Sơn, hai người Hồng Quân đã sắp đuổi kịp.

"Oanh!" Giữa mi tâm hiện ra Thiên Phạt Chi Nhãn, Cộng Công sử dụng Pháp Tắc Chi Kiếp, một luồng Thần Quang Thiên Khiển bức lui Hồng Quân và Thái Thượng, ngay sau đó, Pháp Tắc Lực phối hợp Tiên Thiên Chí Bảo Tam Xoa Kích phát ra một đạo búa khai thiên sắc bén.

Với trạng thái hiện tại của Cộng Công, miễn cưỡng có thể sử dụng Thức thứ bảy của Khai Thiên Cửu Thức.

Dựa vào Thiên Phạt Chi Nhãn và Khai Thiên Thức thứ bảy, Cộng Công chiến đấu vừa chạy trốn.

Khi hư ảnh xương sống của Bàn Cổ xuất hiện, bản nguyên Bất Chu Sơn, khí vận Vu Tộc, pháp lực của Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, đều đang tiêu hao.

Trong vô thức, Cộng Công đã đến Tam Thập Tam Thiên, bức tường thế giới phía trước, đã có thể chạm tới.

Xuyên qua bức tường thế giới là Hỗn Độn bên ngoài Thiên.

Lúc đó, Hồng Quân và Thái Thượng cũng đã đuổi kịp.

"Cộng Công, ngươi không thoát được đâu." Thái Thượng lạnh lùng cười nói.

"Ở Hỗn Độn bên ngoài Thiên, ngươi có thể Hợp Đạo sao?" Hồng Quân hỏi.

Chỉ thấy, Hồng Quân và Thái Thượng hai người đồng thời một cỗ Thánh Nhân Vĩ Lực đánh Cộng Công ra khỏi Hồng Hoang.

Khi Cộng Công bị đánh ra khỏi Hồng Hoang, khóe miệng y có một nụ cười, nhưng bị Hồng Quân nhìn thấy.

"Không hay rồi." Hồng Quân đại kinh.

"Lão sư, làm sao vậy?" Thái Thượng không hiểu hỏi.

"Mục đích thật sự của Cộng Công không phải Hợp Đạo, mà là mượn sức mạnh của ta, trợ giúp y đánh phá Hỗn Độn Chất Cốc." Sắc mặt Hồng Quân khó coi.

Bây giờ, Hồng Quân cuối cùng cũng biết được ý đồ thật sự của Cộng Công, nhưng đã quá muộn rồi.

Pháp lực của Cộng Công đủ để đánh phá Hỗn Độn Chất Cốc ở bên ngoài Thiên, nhưng Hồng Quân sẽ ngăn cản, Thái Thượng sẽ ngăn

cản, Dương Mi biết cũng sẽ ngăn cản, hai vị Thiên Đạo Thánh Nhân và một Đại Đạo Thánh Nhân, khiến Cộng Công thành Thánh vô cùng khó khăn.

Cho nên, Cộng Công muốn thành Thánh trong Hỗn Độn bên ngoài Thiên, nhất định phải nhanh.

Không tiếc tiêu hao khí vận Vu Tộc, bản nguyên Bất Chu Sơn, Lục Đạo Luân Hồi, v.v., khiến Hồng Quân và Thái Thượng tưởng rằng Cộng Công Hợp Đạo, cũng dốc toàn lực ngăn cản, nhưng vĩ lực Thánh Nhân của hai người lại bị Cộng Công lợi dụng.

Ngay lập tức khi bị hai người Hồng Quân đánh ra khỏi Hồng Hoang, hai cỗ Thánh Nhân Vĩ Lực đã bị Cộng Công lợi dụng thành công.

"Oanh!" Dưới một kích của Cộng Công đã đánh phá Hỗn Độn Chất Cốc.

Với pháp lực của Cộng Công bản thân có thể đánh phá Hỗn Độn Chất Cốc, chỉ cần thời gian, có vĩ lực của hai Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng nhanh chóng đánh phá Hỗn Độn Chất Cốc.

Đồng thời khi Cộng Công đánh phá Hỗn Độn Chất Cốc, Hồng Quân và Thái Thượng cũng đã đến trong Hỗn Độn.

Vừa đánh phá Hỗn Độn Chất Cốc, Nguyên Thần của Cộng Công cũng ký thác vào Đại Đạo.

So với Thiên Đạo Thánh Nhân, Đại Đạo Thánh Nhân càng không dễ dàng vẫn lạc.

Khi Nguyên Thần của Cộng Công ký thác vào Đại Đạo, Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công cũng đồng thời đột phá đến cửu chuyển.

Khi Cửu Chuyển Huyền Công đột phá đến cửu chuyển, huyết

mạch Bàn Cổ của Cộng Công ngưng luyện, Bàn Cổ Chân Thân đã thành.

"Hỗn Nguyên Thánh Nhân sao?" Cảm nhận sự biến hóa của bản thân, Cộng Công cảm thấy kỳ diệu.

Huyền diệu lại càng huyền diệu.

Cả người và Đại Đạo vô cùng khế hợp.

Nhất cử nhất động đều có sức mạnh hủy thiên diệt địa.

Trước khi thành Thánh hoàn toàn không thể so sánh.

Nếu đối đầu với bản thân trước khi thành Thánh, Cộng Công dễ dàng có thể đánh giết, nếu hiển hóa Bàn Cổ Chân Thân, thực lực sẽ càng mạnh.

Những vết thương trong trận chiến trước đó cũng hoàn toàn khôi phục cùng với việc Cộng Công thành Thánh.

"Nếu không hiển hóa Bàn Cổ Chân Thân, mức độ cường hãn của thân thể ta cũng có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo, nếu hiển hóa Bàn Cổ Chân Thân, tuyệt đối sẽ vượt qua cường độ của Tiên Thiên Chí Bảo." Cộng Công nghĩ thầm.

Thành Thánh cũng khiến Cộng Công thở phào nhẹ nhõm, lần này, cái giá phải trả không nhỏ.

Bất Chu Sơn và Lục Đạo Luân Hồi đều bị tổn hại, đó là đại nhân quả, đại nghiệp lực.

Khí vận của Vu Tộc tổn thất khoảng một phần trăm.

Nhưng, trả giá tất cả đều đáng giá.

Muốn trở thành Đại Đạo Thánh Nhân phải đánh phá Hỗn Độn Chất Cốc, một là ở bên ngoài Thiên, hai là ở Hồng Hoang, ba là ở trong Hỗn Độn Châu.

Mặc dù phân thân Hải Hoàng của Cộng Công đã đang tìm kiếm mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, nhưng trong thời gian ngắn có được Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh thì không thể nào.

Hóa một phần của Hồng Hoang thành Hỗn Độn, rồi đánh phá Hỗn Độn Chất Cốc, sự phá hoại đối với Hồng Hoang là quá lớn.

Cho nên, phải ở trong Hỗn Độn bên ngoài Thiên.

May mắn là đã lừa được Hồng Quân và Thái Thượng.

Để lừa Hồng Quân và Thái Thượng, Cộng Công trước tiên đã lừa bản thân.

Mọi hành động của Cộng Công, nhất cử nhất động, đều quá giống như muốn Hợp Đạo, vì Hợp Đạo không tiếc tất cả.

Lúc này, Hồng Quân và Thái Thượng đều sắc mặt xanh mét, hai vị Thiên Đạo Thánh Nhân đã bị một Chuẩn Thánh lừa.

"Cộng Công đạo hữu, kế hay thật, Bần đạo bội phục." Hồng Quân lạnh lùng nói.

"Thật xảo trá, không phải người tử tế." Thái Thượng đặt chân lên cầu vàng do Thái Cực Đồ hóa thành, tay cầm Thái Ất Phất Trần, lửa giận bùng phát.

Cùng với Cộng Công thành Đại Đạo Thánh Nhân, có Bàn Cổ Chân Thân, có thể tiến vào Hồng Hoang, chỉ cần không gây ra nghiệp lực quá lớn, sẽ không có Thiên Khiển.

Giống như Dương Mi, cũng là Tiên Thiên Ma Thần, cũng là Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng lại không dám bản thể tiến vào Hồng Hoang.

Bàn Cổ Chân Thân là giấy thông hành của Tiên Thiên Ma Thần ở Hồng Hoang.

Nguyên Thần của Đại Đạo Thánh Nhân ký thác vào Đại Đạo, Đại

Đạo vô sở bất tại, trong Hồng Hoang cũng có Đại Đạo.

Nhưng, vì liên quan đến Thiên Đạo Hồng Hoang, Hồng Hoang tuy có Đại Đạo, nhưng không bằng Hỗn Độn, cho nên, Đại Đạo Thánh Nhân trong Hỗn Độn sẽ cường đại hơn một chút so với ở Hồng Hoang.

Còn về Thánh Nhân bất tử bất diệt, thì không phải tuyệt đối.

Thời Thái Cổ, tam thiên Tiên Thiên Ma Thần đều là Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng lại bị Bàn Cổ chém giết.

Thiên Đạo Hồng Hoang có thể khiến Đại Đạo Thánh Nhân vẫn lạc, nếu không, bản thể Dương Mi đã tiến vào Hồng Hoang rồi.

"Ta có thể thành Thánh, phải cảm ơn hai vị đạo hữu rất nhiều." Cộng Công cười nói.

Lúc đó, Dương Mi cũng đã đến.

Dương Mi cảm ứng có người thành Thánh, cũng là Đại Đạo Thánh Nhân như y, nên đã vội vàng đến.

Nhìn Cộng Công, Hồng Quân và Thái Thượng, Dương Mi nhận ra Cộng Công đã là Đại Đạo Thánh Nhân, Hồng Quân và Thái Thượng đều là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Hiển nhiên, người thành Thánh mà Dương Mi cảm ứng được chính là Cộng Công.

"Hồng Quân, giúp Cộng Công thành Thánh sao?" Sắc mặt Dương Mi khó coi.

Nếu chỉ có Cộng Công, muốn đánh phá Hỗn Độn Chất Cốc thì không dễ dàng, Dương Mi có thể đến kịp trước khi Cộng Công thành Thánh.

Nhưng nếu có hai vị Thiên Đạo Thánh Nhân giúp Cộng Công,

Cộng Công muốn thành Thánh cũng dễ dàng rồi.

“Hai chúng ta bị Cộng Công lừa rồi.” Hồng Quân cười khổ.

Chương 206

Thái Thượng tò mò nhìn Dương Mi.

Đối với Dương Mi, Thái Thượng cũng có chút nghe nói.

Dương Mi đắc Đạo rất sớm, thành Thánh trước Hồng Quân, nếu không phải là Đại Đạo Thánh Nhân bất thành, e rằng đã sớm Hợp Đạo, vận mệnh của Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, La Hầu, v.v. e rằng đều sẽ thay đổi.

"Đạo hữu, ba chúng ta hôm nay hợp lực phong ấn Cộng Công." Thái Thượng nói.

Phong ấn một Đại Đạo Thánh Nhân?

Cũng không phải không thể, nhưng độ khó không nhỏ, khó mà phong ấn quá lâu.

Nhưng, chỉ có thể phong ấn Cộng Công trăm năm, thậm chí mấy chục năm, Thái Thượng cũng sẽ ý niệm thông đạt không ít.

Lời Thái Thượng vừa dứt, Hồng Quân và Dương Mi liếc nhìn nhau.

"Chính nên như vậy!" Hồng Quân gật đầu.

Hiện giờ, Cộng Công vừa thành Thánh, tuy chứng đạo bằng sức mạnh, nhưng Hồng Quân có thể đánh bại y.

Thái Thượng cũng đã thành Thánh từ lâu, còn Dương Mi thì thành Thánh còn sớm hơn cả Hồng Quân.

Ba vị Thánh nhân đạt được sự đồng thuận, vây khốn Cộng Công.

Đối mặt với một Đại Đạo Thánh nhân cùng hai Thiên Đạo Thánh nhân, Cộng Công không thể không cảm thấy áp lực.

Đương nhiên, Dương Mi và hai người kia cũng biết rằng dù có phong ấn được Cộng Công, y cũng không bị khốn trong thời gian quá dài, có lẽ chỉ vài năm hoặc mười mấy năm là y sẽ thoát khốn.

Nhưng Hồng Quân và Thái Thượng bị tính kế nên trong lòng có vô danh chi hỏa, nếu có thể phong ấn Cộng Công, ý niệm của họ sẽ thông đạt hơn không ít.

Dương Mi và Cộng Công vốn có ân oán, càng không phản đối.

"Phong ấn ta?

Vậy cũng phải xem các ngươi có bản lĩnh đó không đã." Cộng Công cười lạnh.

Ngay lập tức, Cộng Công hiển hóa Bàn Cổ Chân Thân.

Chỉ thấy, Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công đầu rồng thân người, chân đạp hai rồng, hai tay quấn hai rồng.

Đương nhiên, Cộng Công có thể thay đổi hình thái Bàn Cổ Chân Thân, nhưng y đã quen với hình thái này.

Cộng Công chứng đạo bằng sức mạnh, pháp lực mạnh hơn Đại Đạo Thánh nhân thông thường, lại hiển hóa Bàn Cổ Chân Thân, thực lực càng thêm cường đại.

Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đều là công pháp vô thượng.

Còn việc hợp nhất Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công thành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Cộng Công tạm thời chưa làm được.

Cộng Công tay cầm Tam Xoa Kích, chân đạp Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, sau lưng là Huyền Tẫn Chi Môn.

Dương Mi tay cầm cành liễu, Thái Thượng tay cầm phất trần,

chân đạp Thái Cực Đồ, còn Hồng Quân thì tay cầm một cây trúc trượng.

Đầu tiên, Thái Thượng tế Thái Cực Đồ, hóa thành Kim Kiều.

Tiếp theo, bốn người giao chiến trên Kim Kiều.

Dương Mi, Thái Thượng và Hồng Quân đều được bao phủ bởi một lớp kim quang nhàn nhạt.

Kim quang hộ thể từ Thái Cực Đồ giúp họ đứng ở thế bất bại.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên dưới chân Cộng Công cũng giúp y đứng ở thế bất bại, nhưng đối đầu với Thái Cực Đồ thì lại ở thế hạ phong.

Cành liễu trong tay Dương Mi lay động, thần quang vô biên, phá nát không gian.

Công thế của Hồng Quân và Thái Thượng cũng phi thường đáng sợ.

Lấy một địch ba, Cộng Công lại không hề thua kém.

Sau mấy chục hiệp giao chiến, Cộng Công hơi ở thế hạ phong.

Trong Hỗn Độn, nếu Cộng Công đối đầu với Hồng Quân hoặc Thái Thượng đơn độc, y đều có thể đánh bại, lấy một địch hai cũng có phần thắng, chí ít sẽ không thua, nhưng thêm Dương Mi vào thì áp lực lại lớn hơn.

Cùng là Đại Đạo Thánh nhân, Dương Mi đã thành Thánh từ sớm, không phải như Cộng Công vừa mới thành Thánh, tuy chứng đạo bằng sức mạnh, pháp lực mạnh hơn một chút, nhưng giờ đây y và Dương Mi cũng ngang sức ngang tài.

Theo Cộng Công thành Thánh, Thiên Phạt Chi Nhãn cũng uy lực tăng mạnh.

Nhưng, trong Hỗn Độn thi triển Thiên Phạt Chi Nhãn, uy lực lại

không bằng ở Hồng Hoang.

"Bùng!" Trúc trượng trong tay Hồng Quân đột phá phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, đánh trúng Cộng Công, tuy y không bị thương, thậm chí không cảm thấy đau, nhưng cũng mất chút thể diện.

Cộng Công cũng có chút bực bội, tay cầm Tam Xoa Kích đón lấy công kích của Dương Mi, Huyền Tẫn Chi Môn sau lưng và Thiên Phạt Chi Nhãn giữa trán bức lui Thái Thượng, tay trái khẽ động, một đoàn Điều Thiên Thần Lôi oanh kích về phía Hồng Quân.

Mặc dù chỉ là Điều Thiên Thần Lôi do Cộng Công tùy ý phát ra, nhưng uy lực của nó cũng đủ hủy thiên diệt địa.

Tuy có kim quang Thái Cực Đồ hộ thể, nhưng đối mặt với Điều Thiên Thần Lôi của Cộng Công, Hồng Quân cũng không dám lơ là.

"Oanh!" Khi Hồng Quân vừa đỡ được Điều Thiên Thần Lôi, Càn Khôn Xích lại xuất hiện phía sau y, bất ngờ đánh trúng, suýt nữa khiến y ngã một cái.

Sau một hồi giao chiến nữa, Cộng Công liền rút lui.

Trong thời gian ngắn, Cộng Công không chịu thiệt thòi, nếu tiếp tục e rằng sẽ mất không ít thể diện.

Cuộc chiến Thánh nhân cũng là tranh giành khí vận và thể diện.

Khiến một Thánh nhân chịu chút thương tích nhỏ cũng cực kỳ khó khăn.

Một Thánh nhân tự bạo Tiên Thiên Chí Bảo cũng khó làm Thánh nhân khác bị thương, nhiều nhất chỉ là lấm lem.

Tiếp tục giao chiến cũng không còn ý nghĩa.

Dương Mi, Hồng Quân và Thái Thượng cũng dừng tay.

Sau một trận chiến, ba người Hồng Quân cũng biết không thể

phong ấn Cộng Công.

Đều là Hỗn Nguyên Thánh nhân, Cộng Công muốn đi, ba người Hồng Quân cũng không giữ lại được.

Thánh nhân phân thành năm cảnh giới: sơ kỳ Thái Cực Cảnh Giới, trung kỳ Thái Tố Cảnh Giới, hậu kỳ Thái Thủy Cảnh Giới, đỉnh phong Thái Sơ Cảnh Giới, Đại Viên Mãn Thái Dịch Cảnh Giới, rồi lên trên là Vô Cực Cảnh Giới.

Hiện giờ, Cộng Công, Dương Mi, Hồng Quân và Thái Thượng đều ở sơ kỳ Thánh nhân, không, Cộng Công và Dương Mi đều ẩn ẩn sắp đột phá trung kỳ Thánh nhân.

Sau khi trở thành Hỗn Nguyên Thánh nhân, việc đột phá tu vi lại càng khó, một Vô Lượng Lượng Kiếp cũng khó mà đột phá tu vi từ sơ kỳ Thánh nhân lên trung kỳ Thánh nhân.

Đại khí vận có chút giúp đỡ đối với Hỗn Nguyên Thánh nhân.

Nhìn Cộng Công trở về Hồng Hoang, trong lòng Hồng Quân và Thái Thượng đều thở dài.

Cộng Công một khi thành Thánh, lại khó đối phó.

Điều phiền toái nhất là Vu Tộc có Thánh nhân.

Tuy Cộng Công chưa Hợp Đạo, nhưng lại thành Thánh, đối với Hồng Quân và Thái Thượng cũng không phải chuyện tốt. ... ...

Vừa về Hồng Hoang, Cộng Công liền phóng thích khí thế Thánh nhân.

Một Đại Đạo Thánh nhân phóng thích khí thế ở Hồng Hoang, gần như sẽ hủy diệt vạn vật, nhưng vì có Bàn Cổ Chân Thân, y lại không hề hấn gì.

Để thành Thánh, Cộng Công đã tiêu hao không ít khí vận của Vu

Tộc, lại khiến Bất Chu Sơn và Lục Đạo Luân Hồi bị tổn thương.

Hiện giờ, Cộng Công có thể cảm nhận đại lượng nghiệp lực, có đại nhân quả.

Thánh nhân không dính nhân quả, nhưng nhân quả sẽ chuyển hóa thành nghiệp lực, hoặc chuyển dịch cho môn hạ đệ tử, đạo lữ v.v., chứ không hề biến mất.

Vả lại, nợ người khác đại nhân quả, giết đối phương, nhân quả biến mất, nếu mà đơn giản như vậy, Hồng Hoang sớm đã hỗn loạn rồi.

Nhân quả liên quan đến khí vận và nghiệp lực v.v.

Ví dụ như Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nợ Hồng Vân nhân quả, Hồng Vân vẫn lạc, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có cần phải trả giá không?

Chắc chắn không phải như vậy.

Chương 207

Hoặc có lẽ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau này sẽ báo thù cho Hồng Vân.

Mặc dù Cộng Công hiện tại mang nghiệp lực lớn, nhưng cũng không dẫn phát thiên kiếp hay thiên khiển.

Đối với Cộng Công, hóa giải nghiệp lực không hề khó.

Dùng Nghiệp Hỏa luyện thể cũng có thể hóa giải nghiệp lực.

Với thể chất hiện tại của Cộng Công, Nguyên Thần lại ký thác Đại Đạo, chút nghiệp hỏa này không làm gì được y. ... ...

Hư ảnh Bàn Cổ Tích Lương đã biến mất từ lâu.

Trên Bất Chu Sơn, mười một Tổ Vu, vô số Đại Vu, hàng triệu Tiểu Vu, cùng vô số sinh linh, đều mãi không thể bình tĩnh.

Trong nội bộ Bất Chu Sơn, La Hầu cảm nhận phong ấn đang lỏng ra.

Chỉ cần một thời gian nữa, La Hầu có thể thoát khốn.

Đồng thời, La Hầu cũng đã biết kế hoạch của Cộng Công.

"Chuẩn Thánh tu vi mà Hợp Đạo, ngay cả ta cũng bị lừa, lại mượn uy lực của hai Thiên Đạo Thánh nhân để ra ngoài Thiên ngoại chứng đạo bằng sức mạnh, quả là một kế sách hay." La Hầu trong lòng cảm thán.

Còn về cái giá mà Cộng Công phải trả để thành Thánh, trong mắt La Hầu cũng chẳng đáng là gì.

Nếu đổi lại là La Hầu là Cộng Công, nếu có thể thành Thánh, y có thể diệt cả Vu Tộc.

Thực ra, nếu Cộng Công chọn Trảm Tam Thi và công đức để thành Thiên Đạo Thánh nhân, sẽ dễ dàng hơn.

Trảm Thiện Ác Nhị Thi không khó, Cộng Công tích lũy công đức vô cùng lớn, nhưng y lại chọn Thần Ma Tiên Thiên, chọn Bàn Cổ Chân Thân, để chứng Đại Đạo Thánh nhân bằng sức mạnh.

Khi Cộng Công phóng thích khí thế Thánh nhân, nhất thời, không chỉ Tam Giới xuất hiện tường thụy dị tượng, mà Lục Đạo Luân Hồi cũng có dị tượng.

Tử khí hoành không, thiên hoa loạn trụy, tường vân thụy thải, long phượng tề minh.

Bởi vì y có Bàn Cổ Chân Thân, Cộng Công tuy là Đại Đạo Thánh nhân, nhưng cũng được Thiên Đạo công nhận.

Một Đại Đạo Thánh nhân ở Hồng Hoang, được Thiên Đạo công nhận rất quan trọng, đó cũng là lý do Cộng Công vừa về Hồng Hoang liền phóng thích khí thế Thánh nhân.

Đứng ở Đại La Thiên, Cộng Công một bước liền thuấn di đến Lục Trọng Thiên, lại thêm một bước nữa, đã đến Bất Chu Sơn.

Với sự rộng lớn hiện tại của Hồng Hoang, Cộng Công từ Đại La Thiên đến Bàn Cổ Điện ở Bất Chu Sơn cần thuấn di hai lần, nếu là Thiên Đạo Thánh nhân, nhờ uy lực của Thiên Đạo, chỉ cần một lần thuấn di là đủ.

Vì là Đại Đạo Thánh nhân, tuy được Thiên Đạo công nhận, nhưng lại không có uy lực của Thiên Đạo gia trì.

Khi Cộng Công đến Bất Chu Sơn, Đế Giang và mười một Tổ Vu khác liền tiến đến.

"Huynh trưởng, thành Thánh rồi?" Các dị tượng thiên địa trước đó, các Tổ Vu đều đã nhìn thấy.

Các Tổ Vu ban đầu tưởng Cộng Công lấy tu vi Chuẩn Thánh để Hợp Đạo, đến khi phát hiện Cộng Công thành Thánh, mới biết ý đồ thật sự của y.

Hợp Đạo chỉ là một cái cớ, nếu không, Cộng Công cũng không dễ dàng thành Thánh như vậy.

Chuẩn Thánh tu vi mà Hợp Đạo, quá khó khăn, dù có Lục Đạo Luân Hồi, Bất Chu Sơn, khí vận Vu Tộc, và Đô Thiên Thần Sát Đại Trận v.v., khả năng thành công cũng không quá ba phần.

Để lừa Hồng Quân và Thái Thượng, Cộng Công cũng phải làm thật một chút, vì vậy, Vu Tộc mất đi khá nhiều khí vận, Bất Chu Sơn và Lục Đạo Luân Hồi cũng bị tổn thương.

Nguyên bản của Bất Chu Sơn bị hao tổn, ước tính phải mấy trăm Nguyên Hội mới có thể phục hồi.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, vài vạn năm ước chừng là có thể phục hồi.

"Không sai, ta đã thành Thánh." Cộng Công khẽ mỉm cười.

Mặc dù từ các dị tượng thiên địa đã đoán Cộng Công thành Thánh, nhưng được chính miệng Cộng Công thừa nhận, các Tổ Vu cũng vô cùng kích động.

Có một Hỗn Nguyên Thánh nhân, tình cảnh Vu Tộc tốt hơn nhiều, cũng không cần quá lo lắng bị Thánh nhân tính kế.

Tiếp đó, Cộng Công giảng đạo trong Bàn Cổ Điện.

Ngoài Đế Giang và mười một Tổ Vu cùng một đám Đại Vu, còn có vài Tiểu Vu xuất sắc, cùng đệ tử Bá Hạ của Cộng Công, và thú cưng Kim Tuyên đều có tư cách nghe đạo.

Các Đại Vu không có Nguyên Thần, nghe Cộng Công giảng đạo

cũng có chút thu hoạch.

Các Tổ Vu như Đế Giang thu hoạch càng lớn hơn. ... ...

Thiên Đình.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi, Bạch Trạch, Kế Mông v.v.

đều tụ họp lại, Côn Bằng cũng có mặt.

Sắc mặt mọi người đều nghiêm trọng chưa từng thấy.

Cộng Công thành Thánh, Vu Tộc tuy tổn thất không ít khí vận, nhưng lại thu lợi lớn.

Hiện giờ, Vu Tộc có một Hỗn Nguyên Thánh nhân, trong lòng Đế Tuấn và những người khác đều hoảng sợ vô cùng.

Dưới Thánh nhân đều là lâu nghĩ (kiến hôi) không hề sai, mà tất cả mọi người ở đây cộng lại, cũng không địch nổi Cộng Công.

"Hiện giờ, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hẳn có thể cản được một kích của Thánh nhân, nhưng để đối phó một Thánh nhân, thì lại còn xa mới đủ." Bạch Trạch nói.

"Cộng Công lấy Hợp Đạo làm cái cớ, lừa Thánh nhân Hồng Quân và Thái Thượng Lão Quân, mượn uy lực của hai Thánh nhân để ra Thiên ngoại chứng đạo bằng sức mạnh, một cử động liền trở thành Đại Đạo Thánh nhân, quả là một thủ đoạn lớn." Phục Hy cảm thán.

Một Chuẩn Thánh lại thành công lừa được hai Thiên Đạo Thánh nhân, quả thực không thể tin nổi.

Cộng Công vốn đã khó đối phó, một khi thành Thánh, áp lực của Yêu Tộc lại quá lớn.

Ánh mắt Đế Tuấn không khỏi nhìn về phía Nữ Oa.

Trong số mọi người, người gần với thành Thánh nhất chính là Nữ Oa.

Nữ Oa cũng tu luyện pháp Trảm Tam Thi, dựa vào đại công đức đã trảm được Thiện Ác Nhị Thi, nhưng lại chưa trảm được Chấp Niệm.

Nếu Nữ Oa trảm được Chấp Niệm, ắt sẽ thành Thánh.

Nhưng, Thiện Ác dễ trảm, Chấp Niệm lại khó.

Có thể xác định được rằng Hồng Quân đã trảm được Tam Thi.

Còn về Thái Thượng, ít nhất cũng đã trảm được Thiện Ác Nhị Thi, cũng có thể đã trảm được Chấp Niệm.

Đối với Nữ Oa, việc tích lũy công đức dễ hơn là trảm Chấp Niệm.

"Cộng Công là Đại Đạo Thánh nhân, lại không thể Hợp Đạo." Hi Hòa đột nhiên mở miệng.

Đúng như Hi Hòa nói, Thiên Đạo Thánh nhân có đại khí vận có thể Hợp Đạo, Chuẩn Thánh cũng có thể, nhưng Tiên Thiên Ma Thần thì không thể, Đại Đạo Thánh nhân càng không thể.

Thiên Đạo Hồng Hoang chưa hoàn thiện, nên mới có thể Hợp Đạo, hiện giờ Cộng Công muốn Hợp Đạo phải từ bỏ thân phận Tiên Thiên Ma Thần, từ bỏ thân phận Đại Đạo Thánh nhân.

Hồng Quân Hợp Đạo, Cộng Công cũng dùng Hợp Đạo để lừa Hồng Quân và Thái Thượng, khiến các Đại Năng có cái nhìn sâu sắc hơn về Hợp Đạo.

Xem ra, Hợp Đạo không đơn giản như Hồng Quân ban đầu.

Vậy thì, việc Vu Tộc ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo lại là một đại sự tốt.

"Lão sư sẽ không cho phép Cộng Công diệt Yêu Tộc." Nữ Oa nói.

“Thái Thượng là Giáo chủ Nhân Giáo.” Thường Hi nói thêm.

Thái Thượng lập Nhân Giáo, khí vận Nhân Tộc cũng liên quan đến khí vận Thái Thượng, quan hệ giữa Nhân Tộc và Vu Tộc hiện tại, lại không phải điều Thái Thượng muốn.

Vì khí vận, Hồng Quân và Thái Thượng cũng sẽ giúp Yêu Tộc đối phó Vu Tộc. ... ...

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Chương 208

Nguyên Thủy đang cảm ngộ Đại Đạo, sắc mặt đột nhiên đại biến.

"Cộng Công thành Thánh." Sắc mặt Nguyên Thủy khó coi.

Nguyên Thủy từ trước đến nay vẫn luôn tự thị rất cao, chưa bao giờ đặt Vu Tộc vào mắt, một Tổ Vu lại thành Thánh trước, khiến y không thể chấp nhận được.

Khi thiên địa sơ khai, Thiên Đạo chưa hoàn thiện, lại không có một Thiên Đạo Thánh nhân nào, Dương Mi tu luyện ẩn dật, gần như không một Đại Năng nào biết sự tồn tại của y, lại đạt được đại cơ duyên, đại tạo hóa, mới ra Thiên ngoại thành Đại Đạo Thánh nhân.

Độ khó của Cộng Công lại xa hơn Dương Mi, không chỉ Thiên Đạo đã hoàn thiện, có hai Thiên Đạo Thánh nhân, thêm Dương Mi là một Đại Đạo Thánh nhân, mà còn có thể ra Thiên ngoại phá vỡ chất cốc Hỗn Độn, không thể không khiến người ta kinh thán.

Cộng Công và Dương Mi không giống nhau, vì có Bàn Cổ Chân Thân, Cộng Công tuy là Đại Đạo Thánh nhân, nhưng lại được Thiên Đạo công nhận.

Tuy Đại Đạo Thánh nhân ở Hồng Hoang không bằng Thiên Đạo Thánh nhân, nhưng đều là Hỗn Nguyên Thánh nhân, sự khác biệt không lớn. ... ...

Đông Hải, một tiên đảo hình dáng như con rùa lớn, linh khí sung mãn, kim quang nhân uẩn, ngũ sắc tường thụy, tuy không bằng Bồng Lai, Phương Trượng và Doanh Châu, nhưng cũng là một phúc địa đỉnh cấp.

Thông Thiên đã khai tịch đạo tràng trên đảo, xây dựng một Bích

Du Cung.

Vì Hữu Giáo Vô Loại, môn nhân Tiệt Giáo rất đông đảo.

Thông Thiên đang giảng đạo cho các đệ tử, đột nhiên dừng lại, thần sắc phức tạp nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Cộng Công thành Thánh khiến Thông Thiên cũng chấn kinh.

Nếu Cộng Công trở thành Thiên Đạo Thánh nhân, Thông Thiên sẽ không quá ngạc nhiên, nhưng Cộng Công lại chọn trở thành Đại Đạo Thánh nhân, và thành công, điều này khiến Thông Thiên kinh ngạc.

"Đại huynh đã đi trước một bước thành Thánh, giờ đây, Cộng Công cũng thành Thánh rồi." Thông Thiên vừa nói vừa tiếp tục giảng đạo.

Giáo hóa vạn vật, có chút công đức, tu vi đệ tử đề thăng, khí vận đại giáo cũng tăng cường, công đức và khí vận có thể giúp Thông Thiên thành Thánh.

Vì vậy, Thông Thiên cũng đang tích lũy. ... ...

Sau vài tháng giảng đạo, Cộng Công cũng kết thúc buổi giảng đạo đầu tiên.

Suốt mấy tháng đó, lòng Cộng Công lại không hề bình tĩnh.

Kể từ khi thành Thánh, Pháp tắc Sức mạnh của Cộng Công đã thay đổi.

Trước khi thành Thánh, Pháp tắc Sức mạnh của Cộng Công viên mãn, sau mấy tháng thành Thánh, Pháp tắc Sức mạnh đã hình thành Đạo Quả.

Không sai, Cộng Công lại có thêm một Đạo Quả.

Hai Đạo Quả Pháp Tắc!

“Làm sao có thể?” Sau khi thành Thánh, tâm cảnh của Cộng Công cũng vô cùng siêu nhiên, nhưng giờ phút này lại vô cùng kinh ngạc.

Pháp tắc Sức mạnh đã hình thành Đạo Quả, cộng thêm Đạo Quả Pháp tắc Thủy, Cộng Công lại có hai Đạo Quả Pháp Tắc.

Thái Cổ Tam Thiên Ma Thần, bao gồm cả Bàn Cổ Đại Thần, đều chỉ có một Đạo Quả Pháp Tắc.

Có thể nói, Cộng Công là người đầu tiên trong lịch sử có hai Đạo Quả Pháp Tắc.

Nhất thời, ngoài sự kinh ngạc, Cộng Công cũng tự hỏi, ngay cả Bàn Cổ cũng chỉ có một Đạo Quả Pháp Tắc, vì sao y lại có thể có hai?

Là vì y là người xuyên việt sao?

Hay còn nguyên nhân nào khác?

Thiên Đạo không thể cho Cộng Công đáp án, trong Đại Đạo hẳn là có đáp án.

Ngay lập tức, Nguyên Thần của Cộng Công ký thác Đại Đạo bắt đầu suy diễn.

Sau một hồi suy diễn, Cộng Công lại không có được đáp án mình muốn, đối với điều này, y cũng không quá bất ngờ, vốn dĩ không ôm quá nhiều hy vọng.

Có thể có hai Đạo Quả Pháp Tắc, chỉ e là liên quan đến việc Cộng Công xuyên việt, nếu xuyên việt chỉ là một sự trùng hợp thì không sao, nhưng Cộng Công lo lắng có kẻ đứng sau thao túng, điều đó quá đáng sợ.

“Thôi vậy, sớm muộn gì cũng sẽ có một đáp án, nhưng mọi việc tốt nhất nên suy tính theo hướng tệ nhất.” Cộng Công thầm nghĩ.

Tiếp theo, Cộng Công lại định ra ngoài Vực ngoại khai thiên tích

địa.

Thân là một Đại Đạo Thánh nhân, ở Hồng Hoang không bằng Thiên Đạo Thánh nhân, nhưng nếu ở Thiên ngoại khai tịch một phương thế giới, rồi kết nối với Hồng Hoang, ít nhiều cũng có thể giúp Cộng Công, và cũng là một đường lui cho Vu Tộc.

Nếu ở Hỗn Độn Thiên ngoại đối đầu với Hồng Quân hoặc Thái Thượng, Cộng Công đều có thể chiến thắng họ, nhưng ở Hồng Hoang đối đầu với bất kỳ ai trong số Hồng Quân và Thái Thượng, muốn chiếm chút tiện nghi cũng khó khăn.

Hỗn Độn là sân nhà của Đại Đạo Thánh nhân, còn Hồng Hoang là sân nhà của Thiên Đạo Thánh nhân.

Nhưng, thời cơ chưa đến, Cộng Công cần chờ đợi một thời gian.

... ...

Trong Hỗn Độn mờ mịt, vô tận loạn lưu, hung bạo cuồn cuộn, nguy hiểm trùng trùng.

Đại La Kim Tiên trong Hỗn Độn cũng sẽ gặp nguy hiểm.

Lần thứ hai đến Hỗn Độn Thiên ngoại, Cộng Công thần sắc bình tĩnh.

Vì đã thành Thánh, Cộng Công đến Thiên ngoại lần này, Hồng Quân, Thái Thượng và Dương Mi đều không biết.

"Hiện tại khai thiên tích địa, có thể khiến ta có chút khả năng tìm được Vực Ngoại Ma Giới." Cộng Công thầm nghĩ.

Để thành Thánh, Cộng Công đã hao tổn nguyên bản của Bất Chu Sơn, việc La Hầu thoát khốn chỉ là vấn đề thời gian.

Một khi La Hầu thoát khốn, Thánh nhân ra tay cũng không dễ dàng phong ấn La Hầu lần nữa.

Nhưng, Vực Ngoại Ma Giới chính là chỗ dựa để La Hầu bất tử bất diệt.

Vì vậy, chỉ cần tìm được Vực Ngoại Ma Giới, cũng có thể uy hiếp La Hầu.

Nhìn mảnh Hỗn Độn trước mắt, Cộng Công tùy tay phóng ra một đạo Điều Thiên Thần Lôi.

"Ầm!" Dưới một đạo Điều Thiên Thần Lôi của Cộng Công oanh kích, Hỗn Độn phía trước hàng ức vạn vạn dặm bị phá vỡ, đại lượng Tiên Thiên Thanh Khí và Tiên Thiên Trọc Khí sinh ra.

Tiên Thiên Thanh Khí thăng lên hóa thành trời, Tiên Thiên Trọc Khí hạ trầm hóa thành đất, giữa trời đất lại có vô số Địa Thủy Hỏa Phong đang hoành hành.

Chưa đợi trời đất hoàn toàn thành hình, đã có xu thế hợp long.

"Ầm!", "Ầm!", "Ầm!"...

Cộng Công không ngừng phát ra Điều Thiên Thần Lôi, mỗi đạo Điều Thiên Thần Lôi đều oanh phá ức vạn vạn dặm Hỗn Độn.

"Dùng Điều Thiên Thần Lôi khai thiên tích địa hiệu suất quá chậm." Cộng Công lẩm bẩm.

Ngay lập tức, Cộng Công lấy ra Tam Xoa Kích, một lần vung lên, tỏa ra ánh sáng Phủ Khai Thiên kinh người.

Với pháp lực Đạo hạnh hiện tại của Cộng Công, khai tịch một thế giới giống như Hồng Hoang là chuyện dễ dàng, và y cũng khai tịch một Đại Thiên Thế Giới.

Mặc dù chỉ khai tịch một phương Đại Thiên Thế Giới trong Hỗn Độn, Cộng Công cũng cảm thấy chút mệt mỏi.

Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang cũng có thể khai tịch Đại Thiên Thế

Giới, nhưng khai tịch một Tiểu Thiên Thế Giới trong Hỗn Độn cũng khó khăn.

Khi một Đại Thiên Thế Giới thiên địa thành hình, Cộng Công tế xuất Kiến Mộc.

Kiến Mộc vốn ở Bất Chu Sơn, nhưng đã được Cộng Công mang đi.

Hiện giờ, Kiến Mộc vừa vặn dùng để chống đỡ phương thiên địa này.

Chỉ thấy, Kiến Mộc rơi xuống đất bén rễ, thân cây nhanh chóng sinh trưởng, tán cây chống đỡ bầu trời.

Tán cây Kiến Mộc che kín trời che khuất nhật nguyệt.

Có Kiến Mộc, thiên địa cũng không thể hợp long.

Ngay sau đó, Cộng Công nắm giữ nguyên bản của phương Đại Thiên Thế Giới này, bắt đầu sáng tạo nhật nguyệt tinh thần, sơn xuyên hà lưu, phi cầm tẩu thú v.v.

Khi nhật nguyệt tinh thần v.v.

Chương 209

được sáng tạo ra, nguyên bản của phương thế giới này cũng tiêu hao rất nhiều.

Nhưng, thế giới hoàn thiện, vận hành không ngừng, nguyên bản tiêu hao sẽ phục hồi, càng ngày càng mạnh mẽ.

Dù sao đây cũng chỉ là một Đại Thiên Thế Giới, lại khó có thể diễn hóa ra Thiên Đạo.

Thế giới này sinh ra Tiên Thiên Sinh Linh, cũng chưa chắc đã sánh được với Hậu Thiên Sinh Linh của Hồng Hoang.

Phải biết rằng, Hồng Hoang cũng đã mất không ít thời gian mới diễn hóa ra Thiên Đạo.

Theo lý thuyết, Đại Thiên Thế Giới cũng có thể diễn hóa ra Thiên Đạo, nhưng độ khó quá lớn.

Vận khí tốt, chờ đợi vài trăm Lượng Kiếp may ra mới diễn hóa ra Thiên Đạo sơ hình.

"Phương thế giới này, gọi là Vu Hoàng Thiên." Cộng Công nói.

Đồng thời, tất cả sinh linh trong Vu Hoàng Thiên.

Hoa cỏ cây cối, phi cầm tẩu thú, các loại cá, các loại sò ốc, tuy đều mơ mơ màng màng, nhưng đều nhất loạt bái phục.

Xong, Cộng Công phất tay một cái, vô số linh quang không nhập vào từng sinh linh, truyền thụ cho họ pháp luyện khí thô thiển, Võ Đạo, cùng với công pháp Vu Tộc sơ cấp, có thể tu luyện thành Vu cấp Huyền Tiên. ... ...

Khi Vu Hoàng Thiên và Hồng Hoang kết nối, Thiên Đạo Hồng

Hoang cũng có chút thay đổi.

Ngoại trừ hai Hỗn Nguyên Thánh nhân Hồng Quân và Thái Thượng, hầu hết các Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang đều phát hiện ra.

Còn cấp Đại La Kim Tiên, lại khó phát hiện sự thay đổi của Thiên Đạo.

Hồng Quân và Thái Thượng đều biết một Đại Thiên Thế Giới bên ngoài Thiên ngoại đã kết nối với Hồng Hoang, và đoán Cộng Công đã khai thiên tích địa trong Hỗn Độn.

Ngay cả Thiên Đạo Thánh nhân như Hồng Quân và Thái Thượng, việc khai thiên tích địa trong Hỗn Độn cũng không quá dễ dàng.

Khai tịch một thế giới trong Hỗn Độn đã khó, muốn thế giới đó ổn định vận hành, phát triển lành mạnh, lại càng khó hơn.

Như Dương Mi khai tịch một thế giới, phải dùng bản thể chống đỡ thiên địa.

Nếu Hồng Quân và Thái Thượng khai tịch một thế giới trong Hỗn Độn, chỉ cần thế giới đó kết nối với Hồng Hoang, thì cũng tương đối ổn định.

Nhưng, không phải tùy tiện khai tịch một thế giới trong Hỗn Độn nào cũng có thể kết nối với Hồng Hoang, ít nhất phải là Đại Thiên Thế Giới, do Hỗn Nguyên Thánh nhân được Thiên Đạo Hồng Hoang công nhận khai tịch, phải có chống đỡ vững chắc, lại không thể quá xa Hồng Hoang.

Thông thường, một Đại Thiên Thế Giới có thể sản sinh ra cấp Thái Ất Kim Tiên đã là không tệ, muốn sản sinh ra cấp Đại La Kim Tiên thì vô cùng khó khăn, còn về Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Thánh nhân, thì khó nói.

Hồng Hoang cũng không thể tồn tại quá nhiều Hỗn Nguyên Thánh

nhân. ... ...

Thiên Đình, Đế Tuấn tâm kinh nhục khiêu.

"Tình hình gì?

Khí vận Vu Tộc sao lại đột nhiên tăng cường?" Đế Tuấn vẫn luôn quan tâm khí vận Vu Tộc, cảm giác khí vận Vu Tộc bỗng nhiên tăng cường không ít.

Cộng Công để thành Thánh đã khiến khí vận Vu Tộc hao tổn không ít, hiện giờ lại gần như phục hồi.

Đồng thời, Đế Tuấn cũng phát hiện Thiên Đạo có chút biến hóa, gần như có thể khẳng định, sự biến hóa của Thiên Đạo có liên quan đến việc khí vận Vu Tộc tăng cường.

Có thể khiến Thiên Đạo có sự biến hóa, lại phi thường không nhỏ, Chuẩn Thánh khó làm được, vậy chỉ có Hỗn Nguyên Thánh nhân.

Vậy là, Đế Tuấn đã nghĩ đến Cộng Công.

Trong Hỗn Độn khai tịch Vu Hoàng Thiên, sau khi ổn định phương Đại Thiên Thế Giới này, Cộng Công liền đi tìm Vực Ngoại Ma Giới.

Vu Hoàng Thiên gần Hồng Hoang, Vực Ngoại Ma Giới cũng gần Hồng Hoang, nhưng Hồng Hoang quá lớn, thêm việc Vực Ngoại Ma Giới luôn ẩn mình, dù là Đại Đạo Thánh nhân cũng khó mà tìm thấy.

Nhưng, Cộng Công đã có được một tia khế cơ, khả năng tìm thấy Vực Ngoại Ma Giới không hề nhỏ. ... ...

Đại Địa Hồng Hoang, Thường Dương Sơn, nằm ở giao giới đông nam, là một ngọn núi hùng vĩ vút cao.

Nhìn từ trên cao, cả Thường Dương Sơn có hình dạng như một đàn linh dương, khí thế hoành tráng.

Núi non trùng điệp, cây cối xanh tươi, hoa cỏ rực rỡ, lại có những

khối đá quái dị xếp chồng.

Dưới Thường Dương Sơn có một bộ lạc Vu Tộc, chính là bộ lạc của Đại Vu Hình Thiên.

Trong vùng sâu mờ mịt sương mù của Thường Dương Sơn, Hình Thiên đang cùng một đám Tiểu Vu thưởng thức mỹ thực.

Đồ ăn của Vu Tộc gần như đều là thịt, hoặc săn bắt dã thú, hoặc săn bắt yêu thú.

Đại Vu thì lại càng thích săn bắt Đại Yêu để ăn.

Khi Hình Thiên đang ăn ngấu nghiến thịt nướng, đột nhiên có cảm giác bất an nhàn nhạt.

Đặt miếng thịt nướng ăn dở xuống, Hình Thiên khẽ nhíu mày.

Tuy Hình Thiên không có Nguyên Thần, nhưng y cũng là một Đại Vu, tu vi còn đạt đến cấp Đại La Kim Tiên.

Đại Vu với tu vi thân thể cấp Đại La Kim Tiên, thực lực cũng không thể xem nhẹ.

Ngẩng đầu nhìn trời, mặt trời chói chang treo cao, mây trắng bồng bềnh vạn dặm.

Nghĩ xong, Hình Thiên ném miếng thịt nướng trong tay, thi triển thần thông, bay lên trời.

Các Tiểu Vu thì nhìn nhau ngạc nhiên.

Vài Tiểu Vu thấy Hình Thiên ném miếng thịt nướng đó, thịt nướng của Đại Yêu cấp Kim Tiên, các Tiểu Vu lại khó mà ăn được.

Cũng có vài Tiểu Vu biết bay, cũng theo Hình Thiên bay lên trời.

Ở độ cao vạn trượng, trên một đám mây, một Yêu Thần đang đứng yên, chính là Kế Mông.

Kế Mông là thủ lĩnh trong Thập Đại Yêu Thần của Thiên Đình, pháp lực cao thâm, thần thông quảng đại.

Chỉ thấy, trong tay Kế Mông lại là Đồ Vu Kiếm.

Yêu Tộc đã luyện chế Đồ Vu Kiếm, chỉ dùng kiếm này để giết một số Tiểu Vu, chứ chưa từng giết Đại Vu và Tổ Vu.

Theo suy diễn của Đế Tuấn và Phục Hy, khí vận của Hình Thiên là ít nhất trong các Đại Vu, và nhân quả với Yêu Tộc cũng sâu đậm nhất, vì vậy, Đế Tuấn phái Kế Mông cầm Đồ Vu Kiếm đến Thường Dương Sơn giết Hình Thiên.

Còn về sau khi giết Hình Thiên, Vu Tộc sẽ nổi giận, Đế Tuấn và những người khác đương nhiên đã có tính toán.

Kế Mông cũng không cần lo lắng quá nhiều, nhiệm vụ của y chỉ có một, giết Hình Thiên.

"Kế Mông?" Hình Thiên bay đến.

Chỉ thấy, trọc khí hóa thành đôi cánh, sau lưng Hình Thiên.

"Hình Thiên cảnh giác cao thật." Kế Mông trong lòng thầm kinh ngạc.

Kế Mông đã thu liễm khí tức, vậy mà Hình Thiên vẫn phát hiện ra.

Nếu không có Đồ Vu Kiếm là Hậu Thiên Chí Bảo trong tay, Kế Mông thực sự không chắc có thể đánh bại Hình Thiên, chứ đừng nói là giết Hình Thiên.

Tu vi Nguyên Thần của Kế Mông là cấp Đại La Kim Tiên, nhưng tu vi thân thể chỉ là cấp Thái Ất Kim Tiên.

Nhìn thanh kiếm trong tay Kế Mông, Hình Thiên lại bản năng có cảm giác nguy hiểm.

"Thanh kiếm trong tay Kế Mông…" Hình Thiên trong lòng kinh

nghi bất định.

Chỉ nhìn thôi mà khiến một Đại Vu sinh ra cảm giác nguy hiểm, lại không phải vật Tiên Thiên.

Trong lòng khẽ động, Hình Thiên đã nghĩ đến Đồ Vu Kiếm.

Để luyện chế Đồ Vu Kiếm, Yêu Tộc đã giết hàng chục triệu nhân loại.

Ban đầu, Đế Tuấn định luyện chế thêm vài thanh Đồ Vu Kiếm, nhưng Thiên Số khiến cho Hồng Hoang chỉ có thể có một thanh Đồ Vu Kiếm.

Chương 210

Ngoài Hậu Thiên Chí Bảo Đồ Vu Kiếm, Yêu Tộc còn dùng tinh huyết linh hồn Nhân Tộc luyện chế không ít Linh Bảo Hậu Thiên cực phẩm, Linh Bảo Hậu Thiên thượng phẩm, trung phẩm và hạ phẩm.

"Hình Thiên, khí số đã hết, ta liền giết ngươi, hợp với Thiên Số." Kế Mông nhàn nhạt nói.

"Ăn nói ngông cuồng." Hình Thiên cũng lấy ra binh khí.

Chỉ thấy, trong tay Hình Thiên là một chiếc rìu lớn, tiếp đó, chiếc rìu lớn phân làm hai, hóa thành một chiếc khiên và một chiếc rìu lớn.

Can Thích, can là khiên, thích là rìu lớn.

Một tay cầm khiên, một tay cầm rìu lớn, chiến ý của Hình Thiên bùng phát, nghênh chiến Kế Mông.

"Đang!" Mũi kiếm sắc bén của Đồ Vu Kiếm bị khiên của Hình Thiên chặn lại, nhưng chiếc khiên cũng bị tổn hại.

Uy lực của Hậu Thiên Chí Bảo quả thật đáng sợ, thêm việc Đồ Vu Kiếm khắc chế Đại Vu.

Chỉ sau vài hiệp giao chiến, Hình Thiên đã rơi vào thế hạ phong.

Vài Tiểu Vu của bộ lạc Hình Thiên bay lên trời, nhưng cũng chỉ có thể đứng từ xa quan chiến.

Cuộc chiến của hai cường giả cấp Đại La Kim Tiên, lại có kiếm khí của Đồ Vu Kiếm, nếu vài Tiểu Vu ở quá gần, thì sẽ chết hoặc bị thương.

Cuộc chiến của cường giả không phải là nơi kẻ yếu có thể xen vào.

Chiến ý của Hình Thiên là mạnh nhất trong các Đại Vu, có thể sánh với Thập Nhị Tổ Vu.

Đối chiến Kế Mông, Hình Thiên tuyệt đối không lùi bước.

Mặc dù ở thế hạ phong, Hình Thiên vẫn xông lên không lùi, oai vũ bất khuất.

Đây không phải lần đầu Kế Mông giao thủ với Hình Thiên, y cũng bị chiến ý của Hình Thiên ảnh hưởng.

Nhờ Đồ Vu Kiếm, Kế Mông chiếm đại thượng phong.

Mặc dù Hình Thiên càng đánh càng dũng mãnh, nhưng vẫn luôn ở thế yếu.

Uy lực Đồ Vu Kiếm thực sự quá lớn, thêm vào việc khắc chế Vu Tộc, khiến Hình Thiên cũng tâm thần bất ổn.

Giao chiến một lúc lâu, Hình Thiên càng ngày càng không chống đỡ nổi.

Đột nhiên, Kế Mông nắm lấy một cơ hội, một kiếm vung ra, chém đứt đầu Hình Thiên.

Đại Vu đều có thân bất tử, có thể nhỏ máu trọng sinh, không đầu cũng có thể sống.

Nhưng đầu bị Đồ Vu Kiếm chém đứt, Hình Thiên lại không thể tái sinh một cái đầu nữa, trừ khi y trở thành Tổ Vu.

Hình Thiên không đầu cũng hoảng loạn, bắt đầu tìm đầu.

Lo lắng Hình Thiên tìm lại được đầu, Kế Mông lại một kiếm nữa.

"Ầm!" Đồ Vu Kiếm oanh nổ đầu Hình Thiên.

"Hình Thiên quả nhiên khí số đã hết, Thường Dương Sơn chính là nơi chôn thân." Kế Mông thầm nghĩ.

Không tìm thấy cái đầu đã mất, Hình Thiên không đầu vô cùng phẫn nộ.

Nộ hỏa vô biên và chiến ý cường đại hỗn hợp lại, thân thể Hình Thiên xảy ra biến hóa, lấy nhũ làm mắt, lấy rốn làm miệng.

"Cái gì?!" Kế Mông kinh hãi.

"Chết cho ta!" Hình Thiên quát lớn một tiếng, vung vẩy Can Thích giết về phía Kế Mông.

Giờ đây, Hình Thiên vô cùng cuồng bạo, công thế mãnh liệt không gì sánh được.

Cố gắng chống đỡ vài chiêu, Kế Mông bị Hình Thiên một cước đá xuống Đại Địa.

"Bùng!" Kế Mông từ trên mây rơi xuống trần ai, làm một ngọn núi tan vỡ.

Chưa đợi Kế Mông đứng dậy, công kích của Hình Thiên lại tới. ... ...

Thiên Đình.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy ba người đều mở Thiên Nhãn quan sát cuộc chiến ở Thường Dương Sơn hạ giới.

Khi thấy Kế Mông một kiếm chém đứt đầu Hình Thiên, ba người đều nở nụ cười.

Tuy nhiên, khi Hình Thiên sau khi mất đầu lại lấy nhũ làm mắt, lấy rốn làm miệng, ba người Đế Tuấn cũng không khỏi trợn tròn mắt.

"Tuy Đại Vu có thân bất tử, nhưng đầu bị Đồ Vu Kiếm chém đứt, không chết, cũng gần như vậy rồi chứ, Hình Thiên…" Đế Tuấn không dám tin.

"Làm sao có thể?" Đông Hoàng Thái Nhất cũng vô cùng kinh ngạc.

Phục Hy thì sắc mặt biến đổi, thi triển Tiên Thiên Bát Quái, bắt đầu suy diễn.

"Không ổn, khí vận của Hình Thiên đang không ngừng tăng lên." Phục Hy đại kinh.

"Hình Thiên không phải khí số đã hết rồi sao?" Đế Tuấn không khỏi nói, trước khi Kế Mông xuống hạ giới, Đế Tuấn đã dùng Hà Đồ Lạc Thư suy diễn, Phục Hy cũng dùng Tiên Thiên Bát Quái suy diễn.

"Trước đây, Hình Thiên quả thật khí số đã hết, nhưng trong cơ thể y ẩn giấu sức mạnh của Lục Đạo Luân Hồi, khiến sau khi mất đầu lại phá rồi lập." Phục Hy cười khổ.

Trong Hỗn Độn, không có sự phân biệt trên dưới trái phải, mờ mịt vô tận không ai thấy.

Kể từ khi Bàn Cổ phá Hồng Mông, khai tịch từ đó thanh trọc phân biện.

Tại một nơi nào đó trong Hỗn Độn, một bóng người bước ra, chính là Cộng Công.

Chỉ thấy, trong tay Cộng Công có thêm một đoàn ma khí nhàn nhạt.

Lúc này, thần sắc Cộng Công có chút âm trầm.

Vừa nãy, Cộng Công cảm ứng được tin tức truyền đến từ Lục Đạo Luân Hồi ở Hồng Hoang.

Đại Vu đều có thân bất tử, nhưng cũng không phải tuyệt đối, vì vậy, sau khi diễn hóa ra Lục Đạo Luân Hồi, Cộng Công đã động dùng quyền hạn Luân Hồi, ẩn giấu Lục Đạo Chi Lực trong cơ thể mỗi Đại Vu.

Một khi Đại Vu thân tử, Lục Đạo Chi Lực trong cơ thể bùng phát,

vận khí tốt có thể phá rồi lập.

"Đồ Vu Kiếm của Yêu Tộc sao?" Ánh mắt Cộng Công lạnh băng.

Sự tồn tại của Đồ Vu Kiếm, đối với Vu Tộc là một uy hiếp.

Nhưng, Thiên Số khiến cho, vì vậy, Cộng Công không ngăn cản Yêu Tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm, cũng không ra tay đoạt lấy hoặc hủy diệt.

Thần thông không địch Thiên Số, theo Đạo hạnh không ngừng tinh tiến, nhận thức về Thiên Số cũng càng ngày càng sâu sắc.

Khi thực lực chưa đủ cường đại để chống lại Thiên Đạo Hồng Hoang, thì cũng phải thuận ứng Thiên Số.

Còn về nghịch thiên, tiểu thế thì tốt, đại thế lại không thể thay đổi được.

Hỗn Nguyên Thánh nhân, nghịch Thiên Đạo đại thế cũng là tự tìm cái chết. ... ...

Đại Địa Hồng Hoang, Thường Dương Sơn.

Dưới công kích của Hình Thiên, Yêu Thần số một của Thiên Đình Kế Mông lại chật vật vô cùng.

Nếu không phải uy lực Đồ Vu Kiếm cực lớn, Kế Mông có lẽ đã bị Hình Thiên chém giết, chứ không chỉ bị thương nhẹ.

"Đáng ghét!" Bị Hình Thiên treo đánh, Kế Mông cũng bực bội.

Ngay lập tức, Kế Mông phun một ngụm tinh huyết lên Đồ Vu Kiếm trong tay.

Hấp thu tinh huyết của Kế Mông, uy lực Đồ Vu Kiếm đột nhiên tăng mạnh, mũi kiếm sắc bén bức lui Hình Thiên.

Mất đi một ít tinh huyết, sắc mặt Kế Mông cũng tái nhợt, thân thể

có chút suy yếu, ước tính phải vài năm mới có thể phục hồi.

Khi Kế Mông vận Pháp Nhãn, mơ hồ nhìn thấy khí vận của Hình Thiên.

Hình Thiên vốn dĩ khí số đã hết, giờ đây khí vận lại cường đại.

Chương 211

Khí vận của Kế Mông lại đang nhanh chóng tiêu tán.

Nhưng, nếu quan sát kỹ khí vận Vu Tộc, sẽ phát hiện khí vận Vu Tộc có chút hạ thấp.

Có thể nói, một phần khí vận Vu Tộc đã chuyển dịch sang Hình Thiên.

"Hôm nay không thể giết Hình Thiên được." Kế Mông thầm nghĩ.

Khi Kế Mông định rời khỏi Thường Dương Sơn, dị biến đột nhiên xảy ra.

Chỉ thấy, một ngọn núi vạn trượng không xa phía sau Kế Mông sụp đổ, Đại Địa nứt toác, một con hung thú từ sâu dưới lòng đất chui ra.

Hung thú đó thân dê mặt người, mắt ở nách, răng hổ móng người, thân cao mấy trăm mét.

Chính là Thao Thiết, một trong Tứ Đại Hung Thú.

Kế Mông vừa kịp phản ứng, đã bị Thao Thiết một ngụm nuốt chửng.

Hình Thiên nhìn thấy Thao Thiết cũng kinh ngạc, y cũng không biết Thao Thiết lại ở dưới lòng đất Thường Dương Sơn.

Rõ ràng, cuộc chiến của Hình Thiên và Kế Mông đã kinh động đến Thao Thiết.

Thao Thiết có Pháp tắc Thôn Phệ, có thể nuốt chửng vạn vật thiên địa.

Nuốt chửng Kế Mông xong, ánh mắt Thao Thiết lại nhìn về phía

Hình Thiên, định nuốt chửng cả Hình Thiên.

Tuy nhiên, chưa đợi Thao Thiết phát động công kích với Hình Thiên, nó đã đau đớn lăn lộn trên mặt đất.

Sau lưng Thao Thiết, xuất hiện một vết thương, chính là Đồ Vu Kiếm cắt ra từ bên trong.

"Xoẹt!" Một ánh kiếm lóe lên, Đồ Vu Kiếm từ trong cơ thể Thao Thiết thoát ra, bay về Thiên Giới.

Kế Mông cũng muốn thoát, nhưng vết thương trên người Thao Thiết lại biến mất.

Chỉ thấy, hơn nửa thân thể Kế Mông nằm trong cơ thể Thao Thiết, chỉ có đầu và một cánh tay thò ra.

Chỉ thiếu một chút nữa, Kế Mông có thể thoát ra được rồi.

Tu vi của Thao Thiết cũng cấp Đại La Kim Tiên, bị nó nuốt chửng, Đại La Kim Tiên cũng khó thoát khỏi cái chết.

Giao chiến với Hình Thiên, Kế Mông tiêu hao không nhỏ, lại bị thương, bị Thao Thiết nuốt chửng, khi Đồ Vu Kiếm phá vỡ thân thể Thao Thiết, cũng là một tia sinh cơ cho Kế Mông, nhưng y đã không thể nắm bắt được.

Nhất thời, thần sắc Kế Mông tuyệt vọng.

"Thiên Đế, Đông Hoàng, Hy Hoàng… cứu ta!" Kế Mông đại kêu.

Thao Thiết hơi do dự, rồi cũng lặn xuống vực sâu dưới lòng đất.

Tuy Thao Thiết có thể nuốt chửng thêm Hình Thiên là một Đại Vu nữa, nhưng nó chưa tiêu hóa Kế Mông.

Nếu có một Chuẩn Thánh của Yêu Tộc, Thao Thiết không thể chống đỡ được. ... ...

Thiên Giới, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy ba người đều sắc mặt khó coi.

Ban đầu cứ nghĩ lần này tuy không giết được Hình Thiên, Kế Mông cũng có thể toàn thân rút lui, lại không ngờ Thao Thiết xuất hiện.

"Thao Thiết sao lại ở dưới lòng đất Thường Dương Sơn?

Chẳng lẽ tất cả đều là kế hoạch của Vu Tộc?

Cộng Công?" Đông Hoàng Thái Nhất ngoài sợ hãi ra, còn cảm thấy lạnh toát sống lưng.

Nếu tất cả đều nằm trong kế hoạch của Cộng Công, vậy thì quá đáng sợ.

"Hẳn chỉ là trùng hợp." Phục Hy nói.

"Hình Thiên vốn dĩ khí số đã hết, nhưng lại phá rồi lập, một phần khí vận Vu Tộc chuyển dịch sang Hình Thiên, Kế Mông thì lại chịu phản phệ, khí vận hao tổn lớn, còn về Thao Thiết, khẳng định là trùng hợp." Đế Tuấn nói.

"Ta đi cứu Kế Mông." Đông Hoàng Thái Nhất không ngồi yên được nữa.

Kế Mông là Yêu Thần số một của Thiên Đình, nếu vẫn lạc, Thiên Đình tổn thất không nhỏ.

"Không kịp nữa rồi." Đế Tuấn thở dài.

Đế Tuấn chưởng khống Chiêu Yêu Phiên, trong Chiêu Yêu Phiên có một tia Nguyên Thần của Kế Mông, vì vậy, Đế Tuấn không chỉ có thể chưởng khống sinh tử của Kế Mông, mà còn có thể rõ ràng tình hình của Kế Mông.

Thông qua tia Nguyên Thần của Kế Mông trong Chiêu Yêu Phiên,

Đế Tuấn biết, không kịp cứu Kế Mông nữa.

Nếu là Hỗn Nguyên Thánh nhân, có thể cứu được Kế Mông.

Lúc này, Đế Tuấn cũng uất ức, vốn dĩ tưởng có thể tiêu diệt một Đại Vu, vậy mà, Hình Thiên sống, Kế Mông lại vẫn lạc.

Thật đúng là Thiên ý như đao.

Một ly một mâm đều là Thiên Số.

Mất đi một Kế Mông, sức mạnh Thiên Đình lại hạ thấp một chút.

Vốn dĩ đã có khoảng cách lớn với Vu Tộc, giờ đây lại càng lớn hơn.

Hơn nữa, Hình Thiên tuy không chết, Vu Tộc lại sẽ không bỏ qua, Thiên Đình sắp tới sẽ phải đối mặt với nộ hỏa của Vu Tộc.

"La Hầu sắp thoát khốn rồi, nếu Yêu Tộc ta có thể hợp tác với y…" Phục Hy nói.

Thông qua suy diễn Thiên Cơ, Phục Hy biết La Hầu bị phong ấn dưới Bất Chu Sơn sắp thoát khốn.

Thực lực La Hầu cực kỳ cường đại, nếu có thể hợp tác với y, lại có thể thu hẹp khoảng cách giữa Yêu Tộc và Vu Tộc rất nhiều. ... ...

Sâu dưới lòng đất, trong một không gian tối tăm.

Hung thú Thao Thiết đang luyện hóa Kế Mông.

Kế Mông nằm trong cơ thể Thao Thiết.

Thao Thiết đã dùng Pháp tắc Thôn Phệ khai tịch một luyện ngục trong cơ thể, thân ở trong đó, tinh khí thần của Kế Mông đều đang bị tiêu tán.

"Thao Thiết, ta là Yêu Thần Thiên Đình, thả ta ra." Kế Mông đại kêu.

“Đừng nói là Yêu Thần, hai con súc sinh lông vũ là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất có vào bụng ta cũng là đường chết một con đường, đừng cố gắng giãy dụa vô ích nữa, ngoan ngoãn trở thành một phần thân thể ta đi!” Thao Thiết nhe răng cười.

Chỉ cần Nguyên Thần nghịch thân ở đó, Tứ Đại Hung Thú dù chết cũng có thể sống lại sau một thời gian, vì vậy, Thao Thiết lại vô pháp vô thiên.

Mặc kệ Kế Mông có gào thét như thế nào, Thao Thiết cũng không thèm để ý nữa.

Dưới sự luyện hóa của Thao Thiết, tinh khí thần của Kế Mông đều bị tiêu tán.

Mất đi tinh khí thần, thân thể và Nguyên Thần của Kế Mông đều bị phân giải, dung nhập vào thân thể Thao Thiết.

Ngay cả một chút chân linh của Kế Mông cũng không thể thoát khỏi.

Kế Mông, thủ lĩnh Thập Đại Yêu Thần Thiên Đình, thân tử đạo tiêu.

Luyện hóa Kế Mông trong cơ thể, tu vi Thao Thiết cũng có chút tinh tiến, nhưng lại không đột phá từ cấp Đại La Kim Tiên lên Chuẩn Thánh.

Vừa về Hồng Hoang, bản thể Cộng Công đã đến Bất Chu Sơn, còn một phân thân thì đi gặp Đế Tuấn.

Thiên Giới, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đối mặt với một phân thân của Cộng Công, Đế Tuấn cũng cảm thấy vô cùng áp lực.

Thánh nhân có vô số phân thân, hình chiếu chư thiên.

Dù chỉ là một hình chiếu của Thánh nhân, cũng có tu vi Chuẩn Thánh, phân thân thì mạnh hơn hình chiếu rất nhiều.

Mặc dù trước mặt Đế Tuấn chỉ là một phân thân Thánh nhân, nhưng cũng mang ý chí của Cộng Công, cùng với uy lực của Thánh nhân.

"Chuyện của Hình Thiên, Yêu Tộc cần cho ta một lời giải thích." Cộng Công nhàn nhạt nói.

Chương 212

"Hình Thiên khí số đã hết, lại vướng mắc nhân quả với Yêu Tộc ta, đương nhiên có một kiếp nạn." Đế Tuấn nghiến răng nói.

"Giao ra Đồ Vu Kiếm, ta sẽ phong ấn Đồ Vu Kiếm dưới Thường Dương Sơn ngàn năm." Nói xong, Cộng Công nói.

Vừa nghe Cộng Công muốn phong ấn Đồ Vu Kiếm dưới Thường Dương Sơn, sắc mặt Đế Tuấn cũng biến đổi.

Yêu Đế Tuấn giao ra Đồ Vu Kiếm, lại không thể làm được.

Ngay lập tức, Đế Tuấn cắn răng, dũng khí quyết chiến.

Chỉ thấy, Đế Tuấn tay cầm Đồ Vu Kiếm, lại tế Hà Đồ Lạc Thư.

Hà Đồ Lạc Thư ngoài việc trợ giúp suy diễn Thiên Cơ, phòng ngự cũng không tệ.

Thấy Đế Tuấn muốn động thủ, Cộng Công khinh thường cười.

Không phải mỗi Chuẩn Thánh đều có thể chống lại phân thân Thánh nhân.

"Cộng Công từng lấy tu vi Chuẩn Thánh đồ Thánh, Đế Tuấn ta hôm nay cũng có thể làm được." Đế Tuấn nói.

Trước khi Cộng Công thành Thánh, đã vài lần đồ Thánh, có hình chiếu của Hồng Quân, phân thân của Hồng Quân, và hình chiếu của Dương Mi, nhưng Cộng Công làm được không có nghĩa là Đế Tuấn cũng có thể.

Hét lớn một tiếng, Đế Tuấn vung tay một cái, Thái Dương Chân Hỏa cuồn cuộn xuất hiện, hóa thành một biển lửa, ngay sau đó, Thái Dương Chân Hỏa ngưng luyện thành Mặt Trời Kim Diễm.

Đồ Vu Kiếm trong tay Đế Tuấn cũng bùng phát ra uy lực khủng bố.

Đồ Vu Kiếm dù sao cũng là Hậu Thiên Chí Bảo, uy lực tuy không bằng Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng cũng kinh người.

Như Tru Lục Tiên Kiếm bốn thanh Tiên Thiên sát kiếm của Thông Thiên, cùng với Nguyên Đồ và A Tỳ của Minh Hà, uy lực so với Đồ Vu Kiếm đều có phần kém hơn.

Chỉ thấy, Cộng Công đi bộ trong Mặt Trời Kim Diễm, mỗi bước đi, dưới chân đều xuất hiện một đóa Hắc Liên.

Hỏa Trung Sinh Liên, thần thông như vậy khiến Đế Tuấn cũng không dám tin.

"Bùng!" Kiếm khí do Đồ Vu Kiếm phát ra vừa tiếp xúc với ngón tay Cộng Công liền biến mất vô hình.

Nhẹ nhàng dùng ngón tay chặn lại Đồ Vu Kiếm, tiếp đó, Cộng Công nhẹ nhàng búng một cái.

Đế Tuấn chỉ cảm thấy một cỗ uy lực mạnh mẽ xuất hiện trên Đồ Vu Kiếm.

Hừ lạnh một tiếng, tay cầm Đồ Vu Kiếm của Đế Tuấn bị chấn ra, lại chật vật lùi lại mấy trăm mét.

"Sao có thể mạnh đến vậy?

Đây chỉ là một phân thân của Cộng Công thôi mà!" Đế Tuấn không dám tin.

Nếu không phải Hà Đồ Lạc Thư hộ thân, Đế Tuấn e rằng đã bị thương.

"Ngươi căn bản không hiểu sự khác biệt giữa Hỗn Nguyên Thánh nhân và Chuẩn Thánh, phân thân Thánh nhân cũng không phải Chuẩn

Thánh có thể sánh được, đồ Thánh??

Thật nực cười.” Cộng Công khinh thường cười.

Bị Cộng Công chế giễu, sắc mặt Đế Tuấn xanh mét.

Không để ý đến Đế Tuấn, Cộng Công bước ra khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, tùy tay ném Đồ Vu Kiếm xuống hạ giới Thường Dương Sơn.

Ngàn năm sau, quy tắc của Đồ Vu Kiếm, lại có pháp lý riêng.

Đối với Đồ Vu Kiếm, Yêu Tộc và Vu Tộc đều vô cùng coi trọng.

... ...

Cả Bất Chu Sơn khẽ chấn động.

La Hầu bị phong ấn đã thoát khốn.

Vừa thoát khốn, La Hầu một độn quang liền biến mất, không rõ đi đâu.

Nếu không phải nguyên bản của Bất Chu Sơn bị tổn thương, cùng với sự biến động khí vận Vu Tộc, La Hầu cũng sẽ không thoát khốn lúc này, mà phải tiếp tục chờ đợi.

Theo La Hầu thoát khốn, Hồng Hoang lại có thêm biến số.

Nhưng, chỉ cần La Hầu gây sự ở Hồng Hoang, dưới Thiên Đạo, có thể thông qua Thiên Cơ mà biết được.

Kẻ có Đạo hạnh cao thâm, khuy được Thiên Cơ, không ra khỏi cửa cũng biết chuyện thiên hạ, càng có thể suy diễn quá khứ và vị lai.

Suy diễn Thiên Cơ, hiện tại ở Hồng Hoang Hồng Quân là số một, thứ hai là Thái Thượng, sau đó mới đến Cộng Công.

Cùng là Hỗn Nguyên Thánh nhân, Hồng Quân và Thái Thượng đều Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, Cộng Công thì không.

Vì Nguyên Thần không ký thác Thiên Đạo, tuy được Thiên Đạo

công nhận, rốt cuộc vẫn không bằng Thiên Đạo Thánh nhân.

Có được thân tự do, La Hầu không đến Tu Di Sơn ở Tây Phương, mà đến U Minh Huyết Hải.

Minh Hà là đệ tử của La Hầu, nhưng lại bị Phong Đô áp chế.

Khi La Hầu vừa tiến vào U Minh Giới, chưa đến Huyết Hải, đã bị Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn chặn đường.

Luân Hồi đã bao phủ cả U Minh Giới, La Hầu vừa vào U Minh Giới, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn có thể cảm nhận, có thể thuấn di.

"Cộng Công đạo hữu, chúc mừng thành Thánh." La Hầu cười mà như không cười.

Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn là hóa thân của Cộng Công, theo bản thể Cộng Công đã thành Đại Đạo Thánh nhân, hóa thân này cũng mạnh hơn một chút.

Không chỉ Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, Phong Đô, Hải Hoàng, thực lực đều có sự đề thăng.

"Đạo hữu sao lại vội vàng đi tìm Minh Hà?" Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn mỉm cười nói.

"Minh Hà là đệ tử của ta, giờ ta thoát khốn, đương nhiên phải đến thăm hỏi tình thầy trò." La Hầu một vẻ bình tĩnh.

La Hầu vội vàng đi tìm Minh Hà, nói là không liên quan gì đến việc thành Thánh, lại là điều không thể.

Bị phong ấn trong Bất Chu Sơn, La Hầu chắc chắn đã mưu tính sau khi thoát khốn sẽ làm thế nào để thành Thánh.

Hiện tại, Hồng Hoang đã có ba Hỗn Nguyên Thánh nhân, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng sẽ thành Thánh vào những thời điểm không tốt.

Với thực lực hiện tại của La Hầu, hiển nhiên không đủ, vì vậy, việc thành Thánh là tất yếu.

La Hầu muốn thành không phải Thiên Đạo Thánh nhân, mà là Đại Đạo Thánh nhân, lợi dụng Hồng Hoang để chứng Vô Thượng Đại Đạo.

Đại Đạo Thánh nhân và Vô Thượng Đại Đạo không thể nói cùng một ngày.

Đại Đạo Thánh nhân Nguyên Thần ký thác Đại Đạo là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, phân thành năm cảnh giới: Thái Cực, Thái Tố, Thái Thủy, Thái Sơ và Thái Dịch, lên trên là Vô Cực.

Cái gọi là Đạo Quả Vô Cực, một khi thành, thì không có giới hạn, thực lực mỗi giờ mỗi khắc đều đang tăng cường.

Vô Thượng Đại Đạo nằm trên cả Vô Cực.

Còn về Bàn Cổ, trước khi vẫn lạc hẳn là nửa bước Đại Đạo, nhưng nghiêm khắc mà nói thì ở cảnh giới Vô Cực.

Bàn Cổ khai tịch Hồng Hoang để chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo, tuy thất bại, nhưng Hồng Hoang lại cũng trở thành một con đường tắt để chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo.

Lúc đó, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn lấy ra một đoàn ma khí, tặng cho La Hầu.

Thấy đoàn ma khí đó, sắc mặt La Hầu đại biến, đó chính là ma khí từ Vực Ngoại Ma Giới.

"Cộng Công đã tìm thấy Vực Ngoại Ma Giới?" Sắc mặt La Hầu khó coi.

La Hầu đã dung nhập Nguyên Thủy Thiên Ma vào bản thân, Vực Ngoại Ma Giới không hủy, y bất tử bất diệt.

Nếu Cộng Công tìm thấy Vực Ngoại Ma Giới, thêm vào việc y đã là Đại Đạo Thánh nhân, hủy diệt Vực Ngoại Ma Giới không phải chuyện khó.

Sau khi đưa cho La Hầu một đoàn ma khí, Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn cũng rời đi.

Sắc mặt La Hầu âm tình bất định.

La Hầu biết, đó là một uy hiếp, nhưng lại không thể làm gì được.

Có một uy hiếp, La Hầu trước khi gây sự cũng phải suy nghĩ kỹ.

Trong lòng cân nhắc hồi lâu, La Hầu thu lại tư tưởng, tiếp tục tiến về Huyết Hải.

Nửa Huyết Hải thuộc về Phong Đô, nửa còn lại thuộc về Minh Hà.

Chương 213

La Hầu vừa đến nửa Huyết Hải của Minh Hà, Minh Hà cũng biết được, lập tức bản thể nghênh đón.

"Đệ tử bái kiến Sư Tôn, chúc mừng Sư Tôn thoát khốn." Minh Hà nói.

U Minh Huyết Hải, trong Minh Hà Động Thiên.

La Hầu dùng ma khí ngưng tụ một đóa Hắc Liên, khoanh chân ngồi trên đó, Minh Hà thì đứng trước mặt.

"Khi vi sư bị khốn trong Bất Chu Sơn, đã có chút cảm ngộ về Hỗn Nguyên Đạo Quả, liền giảng cho con nghe." La Hầu nói với Minh Hà.

Vừa nghe La Hầu nói, Minh Hà lại mừng rỡ ra mặt.

Hỗn Nguyên Đạo Quả, là thứ Minh Hà đang theo đuổi.

"Đệ tử đa tạ Sư Tôn." Minh Hà trong lòng hưng phấn.

Minh Hà sáng tạo A Tu La Tộc, đạt được đại công đức, lại tu luyện pháp Trảm Tam Thi, đã trảm được Thiện Ác Nhị Thi, hiện giờ cách Hỗn Nguyên Thánh nhân chỉ một bước.

Ban đầu, Minh Hà định lập A Tu La Giáo, nhưng xem ra, nếu lập A Tu La Giáo, công đức lập giáo chưa chắc đã đủ để y thành Thánh, tuy không có Hồng Mông Tử Khí, nhưng không có Hồng Mông Tử Khí không có nghĩa là không thể thành Thánh.

Dưới Thiên Đạo, có một tia sinh cơ.

Nếu Hồng Quân Hợp Đạo, không có Hồng Mông Tử Khí thật sự khó mà thành Thiên Đạo Thánh nhân.

"Ngươi đã tu luyện pháp Tam Thi của Hồng Quân rồi nhỉ!" La

Hầu nhìn Minh Hà.

"Đệ tử…, đệ tử đã trảm được Thiện Ác Nhị Thi." Thần sắc Minh Hà không được tự nhiên cho lắm.

Pháp Tam Thi do Hồng Quân sáng tạo, Hồng Quân và La Hầu lại là đối địch, khiến Minh Hà lúc này có chút không thoải mái.

"Ngươi nói Đạo Sát Đạo, muốn trảm Chấp Niệm, lại ở một chữ sát, tốt lắm, nghiêm túc nghe vi sư giảng về Hỗn Nguyên Đạo Quả…" La Hầu hiện giờ tuy là Chuẩn Thánh, nhưng dù sao cũng từng là Thái Cổ Ma Thần, từng thành Đại Đạo Thánh nhân, tự nhiên có Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Nếu La Hầu trở thành Tiên Thiên Ma Thần, ra Thiên ngoại Hỗn Độn, muốn trở thành Đại Đạo Thánh nhân không phải quá khó.

Nhưng, dã tâm của La Hầu xa hơn Dương Mi rất nhiều, y muốn nghịch thiên ở Hồng Hoang, lấy Hồng Hoang làm bàn đạp.

Khi La Hầu vừa giảng về Hỗn Nguyên Đạo Quả, Minh Hà nghe đến mê mẩn.

Đột nhiên, Minh Hà chỉ cảm thấy vô số điều đều khoát nhiên sáng tỏ.

Không biết qua bao lâu, La Hầu đã kết thúc giảng đạo, Minh Hà vẫn đang cảm ngộ.

La Hầu cũng không làm phiền, kiên nhẫn chờ đợi.

Rất lâu sau, Minh Hà tỉnh lại, quỳ xuống đất bái tạ La Hầu: "Đệ tử tạ Sư Tôn." "Vi sư có chút việc, đi đây, con hãy hảo hảo cảm ngộ." La Hầu nói.

"Đệ tử cung tống Sư Tôn." Tiễn La Hầu đi, Minh Hà đứng trên mặt biển huyết sắc, thần sắc có chút phức tạp, trong mắt lại dần dần

kiên định.

"A Tu La Tộc đã trở thành Chấp Niệm của ta, chỉ có giết sạch A Tu La, ta mới có thể trảm được Chấp Niệm, như vậy, Tam Thi đều trảm, ắt sẽ một cử thành Thánh." Minh Hà thầm nghĩ.

Nghe La Hầu giảng về Hỗn Nguyên Đạo Quả, Minh Hà đã có không ít cảm ngộ, vì vậy, y có ý niệm giết sạch A Tu La.

Đối với chủng tộc do chính tay mình sáng tạo, Minh Hà cũng không hoàn toàn không có tình cảm, nhưng A Tu La đã gánh vác Chấp Niệm của y, vì Trảm Tam Thi, vì thành Thánh, y tuyệt đối sẽ không mềm lòng.

Sau khi thành Thánh, Minh Hà có thể tái sáng tạo A Tu La Tộc.

Thực ra, Minh Hà không sáng tạo A Tu La Tộc, Thiên Đạo cũng có thể dựng dục.

Khi Minh Hà sáng tạo A Tu La Tộc, Thiên Đạo hoàn thiện, giáng xuống công đức, như vậy, Thiên Đạo cũng có thể dựng dục A Tu La.

Giống như Nhân Tộc, tuy do Nữ Oa sáng tạo, nhưng sau khi Nữ Oa tạo người, Thiên Đạo hoàn thiện, nếu Nhân Tộc do Nữ Oa sáng tạo bị diệt tuyệt, Thiên Đạo cũng sẽ dựng dục ra nhân loại.

Trong lòng hơi suy nghĩ một chút, Minh Hà triệu hoán đệ tử.

Dưới sự triệu hoán của Minh Hà, Khoái, Ba Tuần, Đại Phạm Thiên, Đế Thích Thiên, Quỷ Mẫu v.v.

đều đến.

"Đệ tử chúng con bái kiến Lão Sư, Lão Sư thánh thọ vô cương." Ba Tuần và những người khác vừa thấy Minh Hà liền cung kính quỳ xuống trước mặt.

Điều khiến Ba Tuần và những người khác kinh ngạc là Minh Hà

lại trái với thường ngày.

Ánh mắt Minh Hà lạnh nhạt, không có chút tình cảm nào, trên người tỏa ra sát ý.

Đối mặt với Minh Hà như vậy, trong lòng Ba Tuần và những người khác có cảm giác bất an mãnh liệt, bản năng nguy hiểm, dường như đại nạn sắp đến.

"Lão Sư muốn giết chúng con?" Suy nghĩ này vừa xuất hiện, Ba Tuần và những người khác đều không thể chấp nhận.

"Ta đã sáng tạo ra các ngươi, hiện giờ, các ngươi hãy giúp ta thành Thánh đi!" Minh Hà mở miệng.

"Không, không biết đệ tử chúng con làm sao để giúp Lão Sư?" Quỷ Mẫu bất an hỏi.

"Các ngươi chết dưới kiếm của ta, là sự giúp đỡ lớn nhất đối với ta." Vừa nói, Minh Hà vừa tế Nguyên Đồ và A Tỳ song kiếm.

Hai thanh Tiên Thiên sát kiếm vừa xuất hiện, sát phạt chi khí khủng bố tràn ngập, khóa chặt Ba Tuần và những người khác.

"Cái gì?!" "Lão Sư muốn giết chúng con?!" "Không, đệ tử không chết!" Ba Tuần và những người khác đều kinh hãi thất sắc.

Tuy Ba Tuần và những người khác vô cùng tôn kính Minh Hà, như thầy như cha, nhưng lâu nghĩ còn tham sống, lại không muốn bị Minh Hà giết.

"Không chỉ do ta sáng tạo ra, các đệ tử của ta, khí vận của các ngươi liên kết với ta, giết các ngươi, vi sư mới có khả năng trảm được Chấp Niệm, chỉ cần trảm được Chấp Niệm, thành Thánh cũng sẽ thành công dễ dàng." Minh Hà nhàn nhạt nói.

Sát ý của Minh Hà kiên định, không chút lay động.

Trước khi triệu hoán Ba Tuần và những người khác, trong lòng Minh Hà có một chút do dự, nhưng không làm lay động Đạo Tâm.

Thấy Minh Hà đã hạ quyết tâm giết, Ba Tuần và những người khác liếc nhìn nhau, có sự ăn ý mà tản ra bỏ chạy.

Ba Tuần và những người khác cũng tự biết mình, biết rằng hợp lực cũng không địch nổi Minh Hà, chia nhau chạy, vận khí tốt có một tia sinh cơ.

"Huyết Hà Đại Trận!" Theo Minh Hà quát lớn một tiếng, vô số Huyết Thần Tử xuất hiện dày đặc, đều là phân thân của Minh Hà.

Chỉ trong nháy mắt, Huyết Thần Tử của Minh Hà đã bố thành Huyết Hà Đại Trận, vây khốn Ba Tuần và những người khác.

Huyết Thần Tử của Ba Tuần và những người khác, trước Huyết Thần Tử của Minh Hà không chịu nổi một kích.

Bị vây trong Huyết Hà Đại Trận của Minh Hà, Ba Tuần và những người khác dù hợp lực cũng không thể thoát ra.

Nhất thời, Ba Tuần và những người khác đều tuyệt vọng.

Một tay cầm Nguyên Đồ, một tay cầm A Tỳ, Minh Hà một bước liền đến trước mặt Nhân Đà La.

"Lão Sư, đệ tử…" Nhân Đà La một mặt kinh khủng, Minh Hà lại vung kiếm chém xuống.

Một tia kiếm quang sắc bén lóe lên, Nhân Đà La bị A Tỳ Kiếm trong tay Minh Hà chém thành hai nửa.

Giết Nhân Đà La xong, Minh Hà lại tiến về phía Đại Phạm Thiên.

"Mọi người cùng lên!" Đế Thích Thiên đại kêu một tiếng.

Giờ đây, đã không thoát được, vậy thì liên hợp liều chết một trận.

Thế là, Ba Tuần, Đế Thích Thiên, Đại Phạm Thiên, Thấp Bà v.v., hợp lực tấn công Minh Hà.

"Giãy giụa trong tuyệt vọng, cũng chỉ vô ích." Minh Hà cười lạnh, dưới chân hiển hiện Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Có Thập Nhị Phẩm Hồng Liên hộ thể, Minh Hà đã đứng ở thế bất bại.

Chỉ thấy, công kích của Ba Tuần và những người khác bị Thập Nhị Phẩm Hồng Liên chặn lại, hoàn toàn không lay chuyển được.

Song kiếm của Minh Hà hóa thành thất luyện, dễ dàng chém giết Ba Tuần và những người khác.

Mỗi khi chém giết một người, Minh Hà lại cảm ngộ Đại Đạo sâu sắc hơn.

Nhanh chóng, Ba Tuần và những người khác đều bị Minh Hà chém giết, không một ai thoát khỏi.

Giết sạch tất cả đệ tử, Minh Hà vẫn không thể trảm được Chấp Niệm, nhưng có thể cảm giác, đã gần rồi.

"Chỉ chém giết Ba Tuần và những người khác, vẫn chưa đủ, còn có những chúng A Tu La còn lại." Minh Hà lẩm bẩm.

A Tu La phân tán khắp Huyết Hải, không chỉ nửa Huyết Hải do Minh Hà chưởng khống có A Tu La, mà nửa Huyết Hải do Phong Đô chưởng khống cũng có, chỉ là ít hơn.

Minh Hà nhất niệm, Thiên Đạo cũng có cảm ứng.

Khi Minh Hà giết Ba Tuần cùng những kẻ khác, thiên số cũng có biến hóa.

Chương 214

Không, đại thế Thiên Đạo, A Tu La nhất tộc không đáng diệt vong, bởi vậy, Minh Hà cũng trở thành một kiếp nạn của A Tu La nhất tộc, đây là Thiên Đạo đã định, dù là Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng khó cải biến.

Trước khi vẫn lạc, cảnh tượng Ba Tuần cùng những kẻ khác nhìn thấy đã khiến chúng A Tu La phân tán khắp Huyết Hải phải trốn tránh Minh Hà.

Nhất thời, cả Huyết Hải hỗn loạn.

Tại một vùng biển nọ, mười mấy A Tu La tụ lại một chỗ.

"Lão tổ đã giết Đại nhân Ba Tuần cùng những người khác sao?" "Vì sao?" "Chạy thoát thân là quan trọng nhất, ta không muốn chết!" Chưa đợi mười mấy A Tu La kia chạy được bao xa, một đạo Huyết Thần Tử xuất hiện, đó chính là một phân thân của Minh Hà.

Đối mặt với một Huyết Thần Tử của Minh Hà, mười mấy A Tu La đều lộ vẻ kinh hoàng.

Chỉ thấy, những A Tu La này cũng động dụng Huyết Thần Tử của mình, có kẻ chỉ có một đạo, cũng có kẻ có hai ba đạo.

Song, Huyết Thần Tử của những A Tu La này trước mặt Huyết Thần Tử của Minh Hà lại không đáng một đòn.

Huyết Thần Tử của Minh Hà chỉ có tu vi Tán Tiên cấp, trong khi Huyết Thần Tử của những A Tu La này đều là Chân Tiên cấp tu vi, nhưng vẫn bị Huyết Thần Tử của Minh Hà nghiền ép.

Điều này không chỉ là tu vi, mà là sự khác biệt giữa kẻ sáng tạo và tạo vật của y.

Minh Hà đã sáng tạo ra A Tu La nhất tộc, dù không sinh sát dự đoạt, nhưng y cũng có quyền hạn không nhỏ.

Nhẹ nhàng tiêu diệt từng đạo Huyết Thần Tử, Huyết Thần Tử của Minh Hà đuổi theo một A Tu La đang chạy trốn.

Không chỉ một chỗ này, mà ở những nơi khác cũng vậy.

Bản thể Minh Hà đang truy sát A Tu La, từng phân thân Huyết Thần Tử cũng đang hành động.

Ba Tuần cùng những kẻ khác trước mặt Minh Hà còn không chịu nổi một đòn, nói gì đến những A Tu La bình thường.

Cùng với thời gian trôi qua, số lượng A Tu La bị Minh Hà giết chết càng lúc càng nhiều.

Một trăm... một ngàn... một vạn...

Khi Minh Hà đã giết mấy chục vạn A Tu La, những A Tu La còn lại đều chạy trốn vào nửa Huyết Hải do Phong Đô chưởng khống.

Huyết Hải bị chia làm hai, đứng trên ranh giới, Minh Hà cũng chỉ hơi do dự một chút.

Đã giết mấy chục vạn A Tu La, Minh Hà đương nhiên không muốn dừng tay ngay lúc này.

"Cự ly trảm khước chấp niệm càng lúc càng gần rồi.

Đã mấy chục vạn không đủ, vậy thì trăm vạn, trăm vạn không đủ thì hai trăm vạn." Minh Hà thầm nghĩ.

Hiện tại, số lượng A Tu La không quá nhiều, cả Huyết Hải cộng lại cũng chỉ hơn hai trăm vạn, Minh Hà đã giết mấy chục vạn.

Bây giờ, trong nửa Huyết Hải do Phong Đô chưởng khống, số lượng A Tu La tuyệt đối phải vượt qua một trăm vạn.

Ngay lập tức, Minh Hà đặt chân vào Huyết Hải do Phong Đô chưởng khống, thần thức bao phủ, phía sau y là vô số Huyết Thần Tử.

Một khi cảm ứng được A Tu La, một Huyết Thần Tử phía sau Minh Hà sẽ bay đi.

Nếu cự ly gần, song kiếm trong tay Minh Hà sẽ vung lên.

Khi Minh Hà đã giết vài vạn A Tu La trong nửa Huyết Hải của Phong Đô, Phong Đô cũng từ Địa Phủ gấp rút chạy tới.

"Minh Hà, to gan thật." Phong Đô vẻ mặt phẫn nộ.

Thực ra, khi biết Minh Hà đang giết A Tu La, Phong Đô cũng ngạc nhiên.

Nhưng, chỉ cần suy nghĩ một chút, y cũng đã biết được mục đích của Minh Hà.

Việc giết A Tu La mang lại lợi ích lớn cho Minh Hà, có lợi cho việc trảm khước chấp niệm, giúp y lĩnh ngộ Sát Đạo sâu sắc hơn, nhưng cũng không ít tai hại.

Thấy thân ảnh Phong Đô, sắc mặt Minh Hà cũng biến đổi.

"A Tu La nhất tộc là do ta sáng tạo, ta hiện tại muốn giết sạch, không liên quan đến ngươi." Minh Hà nói.

"Hình như ngươi không hiểu rõ tình hình à.

Một nửa Huyết Hải này do ta chưởng khống, ta là Phong Đô, ngươi có ý kiến gì không?

Giết người trên địa bàn của ta, rõ ràng là không xem ta ra gì." Phong Đô lạnh lùng đáp.

"Ngươi muốn cùng ta không chết không thôi?" Minh Hà vẻ mặt phẫn nộ.

Trong mắt Minh Hà, chỉ cần giết thêm một số A Tu La nữa là có thể trảm khước chấp niệm.

Minh Hà đã trảm thiện ác nhị thi, chỉ cần trảm khước chấp niệm, đạo hạnh của y tất nhiên sẽ tiến bộ rất nhiều.

Hiện tại, Minh Hà chỉ còn cách thành Thánh một bước, vậy thì, khi đạo hạnh tiến bộ mạnh mẽ, y tin rằng có thể một bước thành Thánh.

Vì vậy, việc ngăn cản Minh Hà giết A Tu La lúc này, sự phẫn nộ của Minh Hà là điều có thể hiểu được.

"A Tu La nhất tộc tuy do ngươi sáng tạo, nhưng cũng nằm trong Luân Hồi Lục Đạo.

Ta có quyền hỏi, thiên số đã định, A Tu La nhất tộc không nên diệt vong, một kiếp số cũng có thể qua đi.

Nếu lúc này ngươi rời đi, mọi sự sẽ viên mãn, nếu không, e rằng ngươi sẽ phải hối hận." Phong Đô mặt không biểu cảm nói.

"Hừ, hiện tại rời đi, ta mới phải hối hận." Minh Hà cười lạnh.

Nói nhiều vô ích, song kiếm trong tay Minh Hà hợp nhất, chém về phía Phong Đô.

Nguyên Đồ huy động, khuấy động ức vạn vạn dặm huyết thủy, A Tỳ vừa xuất hiện, Địa Ngục hình chiếu được triệu hoán.

Vô luận Nguyên Đồ hay A Tỳ, đều giết người mà không vướng nhân quả, vết thương do hai thanh kiếm này gây ra khó lành, sẽ khiến người ta cảm thụ thống khổ vô biên.

Ví như A Tỳ kiếm, có thể khiến người ta như rơi vào A Tỳ Địa Ngục, còn đau đớn hơn lăng trì gấp ngàn vạn lần.

Đối mặt với công kích của Minh Hà, Phong Đô vẻ mặt bình tĩnh.

Phong Đô là một trong những phân thân của Cộng Công, cùng với

việc Cộng Công thành Thánh, thực lực của Phong Đô cũng tăng cường không ít.

Hiện tại, không có Lục Đạo chi lực gia trì, thực lực của Phong Đô cũng không dưới Minh Hà, nếu Lục Đạo chi lực gia thân, càng có thể nghiền ép Minh Hà, muốn triệu hoán Thánh Nhân vĩ lực thì càng không thể tưởng tượng nổi.

Chỉ thấy, trong tay Phong Đô xuất hiện một Tiên Thiên Linh Bảo, đó là Nại Hà Khuê.

Nại Hà Khuê là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bảo vật này có thể tiêu trừ nghiệp lực của người.

Bị Nại Hà Khuê thần quang chiếu rọi, nghiệp lực sẽ được tiêu trừ.

Nhưng, Nại Hà Khuê mỗi ngày có thể tiêu trừ nghiệp lực cũng có hạn, nếu nghiệp lực thâm trọng, cần dùng Nại Hà Khuê tiêu trừ nhiều lần.

Dùng Nại Hà Khuê tiêu trừ nghiệp lực cũng phải trả giá, đó là khí vận.

Nói cách khác, sử dụng Nại Hà Khuê tiêu trừ nghiệp lực, khí vận bản thân sẽ bị thất thoát.

Tiêu hao khí vận để tiêu trừ nghiệp lực, có người sẽ nguyện ý, cũng có người chắc chắn không nguyện ý.

Ngoài việc tiêu trừ nghiệp lực, lực công kích và lực phòng ngự của Nại Hà Khuê đều không tồi.

Đáng nói là, nếu bị Nại Hà Khuê đánh trúng, nghiệp lực sẽ gia tăng.

Tay cầm Nại Hà Khuê, Phong Đô nhẹ nhàng đỡ được công kích của Minh Hà.

Với Lục Đạo chi lực gia thân, thực lực của Phong Đô vượt Minh Hà một đoạn lớn.

Thấy Phong Đô lấy ra một Tiên Thiên Linh Bảo, Minh Hà cũng không kinh ngạc.

Vu tộc có thể nói là đại tộc số một Hồng Hoang, Tiên Thiên Linh Bảo không ít, Phong Đô cũng là chủ Địa Phủ, trên người y có mấy món Tiên Thiên Linh Bảo cũng không có gì lạ.

Minh Hà dùng song kiếm, Phong Đô dùng Nại Hà Khuê, hai người chiến đấu mấy hiệp, Minh Hà hơi rơi vào thế hạ phong.

Bất đắc dĩ, Minh Hà lại động dụng Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, cùng với vô số Huyết Thần Tử bố thành Huyết Hà Đại Trận.

"Minh Hà, giết sạch A Tu La nhất tộc, ngươi cũng không thể thành Thánh đâu." Phong Đô vừa áp chế Minh Hà, vừa nói.

"Giết thêm một số A Tu La nữa, ta có thể trảm khước chấp niệm rồi." Minh Hà lạnh lùng đáp.

"A Tu La nhất tộc chỉ gánh chịu một phần chấp niệm của ngươi, không phải toàn bộ, cho nên, giết sạch A Tu La nhất tộc, ngươi cũng không thể trảm khước chấp niệm, ngươi đã bị La Hầu lợi dụng rồi." Phong Đô vẻ mặt bình tĩnh nói.

Chương 215

Nghe lời Phong Đô nói, Minh Hà sững sờ.

A Tu La nhất tộc chỉ gánh chịu một phần chấp niệm?

Bị La Hầu lợi dụng?

Kẻ nào có thể tu luyện đến Chuẩn Thánh, đều không quá đơn giản.

Minh Hà ngoài căn cước tốt, còn có đại trí tuệ, đại nghị lực.

Vì nghe La Hầu giảng đạo, Minh Hà có cảm ngộ, tin chắc rằng giết sạch A Tu La nhất tộc có thể giúp y trảm khước chấp niệm, một bước thành Thánh, nhưng bây giờ nhìn kỹ lại, hình như có chút hiển nhiên rồi.

Không thể phủ nhận A Tu La nhất tộc gánh chịu chấp niệm của Minh Hà, nhưng cũng chỉ là một phần mà thôi.

Chỉ có thể nói, giết sạch A Tu La có lợi cho việc Minh Hà trảm khước chấp niệm.

"La Hầu đang lợi dụng ta?" Minh Hà nhíu mày chặt lại.

"Khi có điều không chắc chắn, tốt nhất nên tìm một người để thử, người khác thành công chứng tỏ cách đó khả thi, nếu thất bại, cũng có thể rút kinh nghiệm từ thất bại của người khác." Phong Đô nói.

Khi lời của Phong Đô vừa dứt, sắc mặt Minh Hà càng thêm u ám.

Vừa suy nghĩ phân tích, Minh Hà vừa bấm tay thôi diễn.

Rất lâu sau, Minh Hà vẻ mặt đầy nộ hỏa.

Qua suy nghĩ và phân tích của Minh Hà, cùng với việc thôi diễn thiên cơ, y quả thực đã bị La Hầu tính kế.

La Hầu giảng Hỗn Nguyên Đạo Quả cho Minh Hà nghe, không hề có ý tốt.

Cái dụ hoặc thành Thánh quá lớn, nếu Minh Hà bình tĩnh lại suy nghĩ kỹ, có lẽ đã phát hiện ra La Hầu đang lợi dụng y.

"Thân là một quân cờ, bi ai thay." Phong Đô từ đáy lòng cảm thán.

Mạnh mẽ như Chuẩn Thánh, trong mắt Thánh Nhân cũng chỉ là quân cờ mà thôi.

Tuy nhiên, Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại không thể không thuận ứng thiên số.

Trời đất rộng lớn như bàn cờ, nhật nguyệt tinh thần là quân cờ, vạn vật chúng sinh cũng là quân cờ.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới có thể từ quân cờ biến thành người chơi cờ.

Khi Minh Hà ra tay giết Ba Tuần cùng những kẻ khác, Cộng Công thông qua thiên cơ đã biết, thôi diễn ra tiền nhân hậu quả.

Ngoài Cộng Công, Hồng Quân và Thái Thượng cũng vậy.

Thánh Nhân động tất thiên cơ, biết quá khứ, hiểu tương lai.

Muốn lừa Thánh Nhân, thật khó.

Chuẩn Thánh sử dụng Tiên Thiên Chí Bảo che giấu thiên cơ, cũng khó lừa được Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân dùng Tiên Thiên Chí Bảo che giấu thiên cơ, có thể lừa được Thánh Nhân khác một thời gian.

Ngoài ra, nếu thiên địa đại kiếp, thiên cơ hỗn loạn, việc tính kế một Thánh Nhân cũng sẽ dễ dàng hơn.

"Thì ra, ta chỉ là một quân cờ." Minh Hà cười tự giễu, lẽ ra đã sớm

nên biết.

La Hầu còn chưa thành Thánh, lại tốt bụng giảng Hỗn Nguyên Đạo Quả cho Minh Hà nghe, chỉ điểm Minh Hà thành Thánh sao?

Nếu Minh Hà thành Thánh, La Hầu có thể gánh vác nổi không.

Một Chuẩn Thánh không thể gánh vác đệ tử Thánh Nhân.

Thông thường, khi Minh Hà thành Thánh, còn La Hầu là Chuẩn Thánh, vậy thì, vào khoảnh khắc Minh Hà thành Thánh, quan hệ sư đồ giữa hai bên sẽ chấm dứt.

Nếu Minh Hà không chấm dứt, La Hầu sẽ thảm.

Bị La Hầu tính kế, tự tay giết chủng tộc mình sáng tạo, đối với Minh Hà đả kích quả thực quá lớn.

"Năm đó, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc cũng bị La Hầu tính kế." Phong Đô tùy tiện nói.

Minh Hà cười khổ, quả thực, những người bị La Hầu tính kế quá nhiều, Minh Hà không phải là thảm nhất.

Mặc dù La Hầu đã tính kế Minh Hà, nhưng Minh Hà cũng đã có được lợi ích.

Thông qua Hỗn Nguyên Đạo Quả do La Hầu giảng, đạo hạnh của Minh Hà đã tiến bộ một chút.

Giết mấy chục vạn A Tu La, Minh Hà cũng dễ dàng hơn trong việc trảm khước chấp niệm, đối với Sát Đạo có lĩnh ngộ sâu sắc hơn.

Cho nên, Minh Hà tuy chưa thành Thánh, nhưng cự ly thành Thánh lại càng gần hơn.

Về tổn thất, ngoài việc khí vận của Minh Hà mất đi hơn nửa, những A Tu La còn sống sót đều địch thị Minh Hà.

“La Hầu, chờ đó, ta nhất định sẽ trả gấp đôi.” Minh Hà trong lòng thầm hận, trong mắt lóe lên một tia oán độc.

Lúc này, hận ý của Minh Hà đối với La Hầu đã không còn gì để thêm nữa.

“Về Huyết Hải, ta chiếm hai phần ba, ngươi hẳn là không có ý kiến gì chứ!” Phong Đô bày rõ ý muốn thừa cơ hạ đá.

Thiên số đã định, Phong Đô có thực lực, cũng không thể hoàn toàn chiếm hết Huyết Hải, vốn chỉ chưởng khống một nửa, bây giờ, có thể mở rộng thêm một chút phạm vi.

“……” Minh Hà kinh nộ không thôi, không ngờ Phong Đô có một nửa Huyết Hải còn không thỏa mãn, lại muốn hai phần ba.

“Nếu không, khí vận A Tu La Đạo sẽ nằm trong tay ta.” Thái độ của Phong Đô rất mạnh mẽ.

Minh Hà tức đến toàn thân run rẩy, trong mắt đầy phẫn nộ.

Phong Đô hoàn toàn không để ý đến lửa giận của Minh Hà.

Hồng Hoang là thế giới cường giả vi tôn.

Đương nhiên, cũng không phải thực lực là tất cả, nhân quả, thiên số, khí vận, nghiệp lực, v.v., cũng không thể không để ý.

Hiện nay, thiên số, khí vận, thực lực, v.v., Phong Đô đều ở trên Minh Hà.

Mặc dù phẫn nộ, không cam tâm, nhưng Minh Hà nghiến răng, ấm ức đồng ý.

Theo đó, Huyết Hải do Minh Hà chưởng khống cũng từ một nửa thu nhỏ lại còn một phần ba.

Hơn trăm vạn A Tu La phân tán trong hai phần ba Huyết Hải do Phong Đô chưởng khống.

Chúng A Tu La đều đang bàn tán về Minh Hà.

Trước đây, mỗi khi nhắc đến Minh Hà, A Tu La đều kính trọng, nhưng bây giờ, lại phẫn hận.

Không, A Tu La nhất tộc dù sao cũng do Minh Hà sáng tạo, không phải tất cả A Tu La đều cừu hận Minh Hà, Minh Hà cũng có được một phần nhỏ khí vận của tất cả A Tu La.

Giống như Nữ Oa ít nhất cũng có ba thành khí vận của Nhân tộc.

Đương nhiên, A Tu La nhất tộc tiên thiên bất túc, không thể so với Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo.

Tiếp theo, số lượng người gia nhập A Tu La Giáo do Phong Đô lập lại nhanh chóng tăng lên.

Chỉ cần là A Tu La, nguyện ý gia nhập A Tu La Giáo, Phong Đô sẽ không từ chối, nhưng muốn trở thành đệ tử cốt lõi của A Tu La Giáo, lại không dễ dàng chút nào, cần phải khảo nghiệm phẩm tính, ngộ tính, v.v. … Tại một nơi nào đó trong U Minh Giới, xương trắng khắp nơi, chất thành núi, La Hầu khoanh chân ngồi trên một ngọn núi xương trắng cao mấy ngàn trượng.

Bởi vì Phong Đô xuất diện, Minh Hà không còn giết A Tu La nữa, nhưng mục đích của La Hầu đã đạt được.

Đối với La Hầu, việc Minh Hà giết mấy chục vạn A Tu La là đủ rồi.

Về mối quan hệ sau này giữa La Hầu và Minh Hà, y hoàn toàn không để ý.

Vốn là lợi dụng lẫn nhau mà thôi.

“Khí vận của Minh Hà đã mất đi hơn nửa, tiếp theo, có thể mưu đồ Thập Nhị Phẩm Hồng Liên.” La Hầu thầm tính toán.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên đang trong tay Cộng Công, Cộng Công lại là Đại Đạo Thánh Nhân, La Hầu không dám động.

Cộng Công đưa Thập Nhị Phẩm Hắc Liên cho La Hầu, nhưng La Hầu cũng không có năng lực xóa bỏ ấn ký nguyên thần của Cộng Công bên trong Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Ấn ký nguyên thần của Thánh Nhân, không phải Chuẩn Thánh có thể xóa bỏ.

Thập Nhị Phẩm Thanh Liên phân hóa ra, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên trong tay Cộng Công, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên trong tay Hậu Thổ, Thập Nhị Phẩm Kim Liên trong tay Tiếp Dẫn, còn lại Thập Nhị Phẩm Hồng Liên trong tay Minh Hà.

Chương 216

Hiện tại, không nghi ngờ gì nữa, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên của Minh Hà là dễ mưu đồ nhất.

Thực lực của Minh Hà không yếu, nếu La Hầu ra tay cướp Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, độ khó rất lớn. … Thiên Giới, Ngọc Kinh Sơn, Hồng Quân đang tính toán.

Huyết Hải, Minh Hà, Địa Phủ, lại còn liên quan đến Vu tộc.

Điều này cũng khiến Hồng Quân có suy nghĩ.

Hồng Hoang đại địa, Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung, Thái Thượng đang luyện đan cũng rơi vào trầm tư.

Những gì xảy ra ở Huyết Hải, đối với Thánh Nhân cũng không phải là chuyện nhỏ.

Có thể khẳng định, Địa Phủ càng thêm cường đại, Địa Phủ lại là một phần của Vu tộc, cho nên, Vu tộc càng mạnh mẽ hơn.

Trên Bất Chu Sơn, Cộng Công đang cảm ngộ Đại Đạo.

Chứng đắc Hỗn Nguyên, thành Đại Đạo Thánh Nhân, việc cảm ngộ Đại Đạo cũng dễ dàng hơn.

Vì ảnh hưởng của Thiên Đạo, việc cảm ngộ Đại Đạo ở Hồng Hoang khó hơn một chút so với trong Hỗn Độn.

Đại Đạo vô xứ bất tại, Thiên Đạo cũng nằm trong Đại Đạo, nhưng ở Hồng Hoang, Thiên Đạo lại chí cao.

Bằng khí vận hùng mạnh của Vu tộc, cộng thêm Lục Đạo Luân Hồi, cùng với Vực Ngoại Vu Hoàng Thiên, Cộng Công cảm ngộ Đại Đạo trên Bất Chu Sơn có thu hoạch lớn hơn so với trong Hỗn Độn.

Hiện nay, Cộng Công đang ở Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng đã rất gần Thánh Nhân trung kỳ, nhưng hiện tại, nỗ lực mấy trăm vạn năm may ra mới có thể đột phá, nếu vận khí tốt.

"Nếu hợp nhất Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công thành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, việc đột phá Thánh Nhân trung kỳ là chắc chắn, thậm chí có thể đột phá Thánh Nhân hậu kỳ." Cộng Công thầm nghĩ.

Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công có thể hợp nhất, nhưng cần phải tu luyện cả hai loại công pháp đến tầng thứ chín, sau đó lại cần đạo hạnh.

Với đạo hạnh hiện tại của Cộng Công, điều đó còn quá miễn cưỡng.

Nếu Cộng Công đột phá Thánh Nhân trung kỳ, tức cảnh giới Thái Tố, vậy thì, việc hợp nhất Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Thu hồi tạp niệm, ánh mắt Cộng Công nhìn về phía Tây Phương.

Cùng với việc La Hầu thoát khốn, áp lực của hai vị ở Tây Phương cũng lớn hơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đi theo Phật Đạo, đối lập với Ma Đạo của La Hầu. … Phía Tây, Tu Di Sơn.

Một vùng Cực Lạc thắng địa, Bát Bảo Công Đức Trì kim quang lấp lánh.

Ưu Đàm hoa nở khắp nơi, lại có Thanh Tịnh Trúc Lâm, Bồ Đề Thụ Hải.

Thấu qua gió mang hương đàn, Phạm âm êm tai, khiến người ta tứ đại giai không, lục căn thanh tịnh, vô khiên vô quải, thoát ly điên đảo mộng tưởng.

Bên cạnh Bát Bảo Công Đức Trì, trên một đóa Thập Nhị Phẩm Kim Liên, Tiếp Dẫn khoanh chân ngồi, quanh thân bao phủ đại tịch diệt, lại có mấy ngàn trọng xá lợi nguyên quang.

Bên cạnh Thập Nhị Phẩm Kim Liên, dưới một gốc Tiên Thiên Canh Kim Bồ Đề Thụ, Chuẩn Đề tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ.

Thái Thượng thành Thánh, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều lập giáo, Nữ Oa có đại công đức, chỉ còn một bước là thành Thánh.

So với Tam Thanh và Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại chậm hơn một bước.

"Sư huynh, La Hầu thoát khốn, đối với Phật pháp của chúng ta, lại là một kiếp số, cũng đã đến lúc lập giáo rồi." Chuẩn Đề nói.

Khi Thái Thượng lập Nhân Giáo thành Thánh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng cân nhắc lập giáo.

Giáo nghĩa đã hoàn thiện, có thể lập giáo bất cứ lúc nào.

Nhưng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không có Tiên Thiên Chí Bảo, dùng Thập Nhị Phẩm Kim Liên trấn áp khí vận đại giáo, lại tiên thiên bất túc.

Ngoài ra, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người một giáo, công đức lập giáo cũng được chia đều, không thể khiến cả hai người thành Thánh.

So với Chuẩn Đề, đạo hạnh của Tiếp Dẫn cao hơn một chút, nếu công đức lập giáo đều dồn cho Tiếp Dẫn, có chút khả năng khiến Tiếp Dẫn thành Thánh.

"Dù có lập giáo, tu vi của ta tiến bộ một bước, nhưng cũng không thể thành Thánh." Tiếp Dẫn cười khổ.

Một giáo có hai Thánh Nhân, thành Thánh tuy khó khăn, nhưng có

hai Thánh Nhân, khí vận đại giáo cũng sẽ cường đại.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hy vọng Tây Phương đại hưng, nhưng khó khăn, nếu cả hai người đều thành Thánh, hợp lực chưởng giáo, khả năng Tây Phương đại hưng cũng lớn hơn một chút.

"Ta có thể hướng Thiên Đạo lập xuống đại hoành nguyện." Chuẩn Đề nói.

"Đại hoành nguyện?" Tiếp Dẫn sững sờ.

Hướng Thiên Đạo lập xuống đại hoành nguyện, chỉ cần Thiên Đạo thừa nhận, sẽ có đại công đức, nhưng nếu không thể hoàn thành đại hoành nguyện, hậu quả cũng nghiêm trọng.

Muốn Thiên Đạo thừa nhận đại hoành nguyện, không phải tùy tiện một sinh linh nào cũng có thể làm được, cường giả cấp Đại La Kim Tiên mới miễn cưỡng.

Thiên Đạo không thể lừa dối, cho nên, hướng Thiên Đạo lập xuống đại hoành nguyện không phải trò đùa.

Nhất thời, Tiếp Dẫn trầm tư.

"Sư huynh, hãy thành Thánh trước rồi tính." Chuẩn Đề nói.

Sau khi suy nghĩ một lúc lâu nữa, Tiếp Dẫn gật đầu.

Ngay lập tức, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đứng dậy, đồng thanh nói: "Ta, Tây Phương Tiếp Dẫn (Chuẩn Đề), thấy chúng sinh đều khổ, nay lập xuống một giáo, gọi là Phật, độ hóa người hữu duyên, nhập Tây Phương ta hưởng Cực Lạc, lấy Thập Nhị Phẩm Kim Liên trấn áp khí vận, Thiên Đạo giám chi, Phật giáo, lập!" Thái Thượng lập Nhân Giáo, lấy Nhân tộc làm gốc.

Nguyên Thủy lập Xiển Giáo, xiển minh, xiển hóa.

Thông Thiên lập Tiệt Giáo, tiệt thủ một tuyến sinh cơ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập Phật Giáo, lại khuyên người hướng thiện, minh tâm kiến tính.

Do hiện tại Tây Phương chỉ có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập một giáo, cho nên, Phật Giáo cũng có thể gọi là Tây Phương Giáo.

Cùng với việc Phật Giáo thành lập, Thiên Đạo thừa nhận, một đoàn đại công đức từ trời giáng xuống, chia làm hai, một nửa rơi vào Tiếp Dẫn thân, một nửa lại rơi vào Chuẩn Đề thân.

Hấp thu công đức, tu vi của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người cũng tiến bộ không ít, nhưng lại không thể thành Thánh.

Nhìn nhau một cái, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bắt đầu hướng Thiên Đạo lập xuống đại hoành nguyện. … Khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập Phật Giáo.

Các Đại Năng Hồng Hoang đều ngạc nhiên.

Tiếp theo, từng Đại Năng Hồng Hoang càng kinh ngạc hơn.

Trên Bất Chu Sơn, Cộng Công cũng đứng dậy.

Từ vận hành thiên cơ, Cộng Công đã biết Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang lập xuống đại hoành nguyện.

"Nếu ta chứng đắc Vô Thượng Bồ Đề, thành Chính Giác, cõi Phật của ta trú ngụ, đầy đủ vô lượng bất khả tư nghị, công đức trang nghiêm, không có địa ngục, ngạ quỷ, cầm thú, quyên phi nhuyễn động các loại, tất cả chúng sinh, cùng với Diêm Ma La Giới, trong tam ác đạo, sinh ở cõi ta, thụ pháp hóa của ta, tất thành A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề, không bao giờ lại đọa ác thú, được nguyện thì làm Phật, không được nguyện thì không thủ Vô Thượng Chính Giác." "Khi ta làm Phật, mười phương thế giới, tất cả chúng sinh, khiến sinh ở cõi ta, đều có thân sắc vàng ròng tử ma chân kim, ba mươi hai loại tướng đại trượng phu, đoan chính tịnh khiết, tất cả cùng một loại, nếu

hình mạo khác biệt, có xấu đẹp, không thủ Chính Giác." "Khi ta làm Phật, dưới từ Địa Tế, trên từ hư không, cung điện, lầu quan, ao chảy, hoa cây, tất cả vạn vật quốc độ, đều do vô lượng bảo hương hợp thành, hương thơm của nó phổ huân mười phương thế giới, chúng sinh nghe thấy, đều tu Phật hạnh, nếu không phải vậy, không thủ Chính Giác." "Khi ta làm Phật, mười phương cõi Phật, cùng Bồ Tát chúng, nghe danh ta, đều sẽ đạt được thanh tịnh, giải thoát, phổ đẳng tam muội, gia thâm tổng trì, trụ tam ma địa, cho đến thành Phật, trong định thường cung dường vô lượng vô biên tất cả chư Phật, không mất định ý, nếu không phải vậy, không thủ Chính Giác." "Khi ta làm Phật, phương thế giới, cùng Bồ Tát chúng, nghe danh ta, chứng ly sinh pháp, hoạch Đà La Ni, thanh tịnh hoan hỷ, đắc bình đẳng trụ, tu Bồ Tát hạnh, đầy đủ đức bản, ứng thời không đạt được nhất nhị tam nhẫn, đối với chư Phật pháp, không thể hiện chứng bất thoái chuyển, không thủ Chính Giác." … Thanh âm của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề truyền khắp Tây Phương Đại Lục.

Tiếp Dẫn đã lập hai mươi bốn đại hoành nguyện, Chuẩn Đề cũng lập hai mươi bốn đại hoành nguyện, hai người cộng lại là bốn mươi tám đại hoành nguyện.

Trong từng đại hoành nguyện do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập, đều ẩn chứa giáo nghĩa Phật Giáo, hai người quả thực tính kế rất tốt.

Cùng với việc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập xuống bốn mươi tám đại hoành nguyện, Thiên Đạo thừa nhận, đại lượng công đức giáng xuống.

Mỗi một đại hoành nguyện công đức đều kinh người, công đức của bốn mươi tám đại hoành nguyện cộng lại giản trực khủng bố.

Đại hoành nguyện khác nhau, công đức cũng khác nhau.

Nói chung, công đức mà Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhận được là gần

như nhau.

Đại Địa Hồng Hoang, vô số sinh linh Tây Phương hướng về phía Tu Di Sơn quỳ bái, miệng hô "Đại từ đại bi".

Bốn mươi tám đại hoành nguyện được Thiên Đạo thừa nhận, giáng xuống đại công đức.

Chỉ thấy, bốn mươi tám đoàn đại công đức rơi xuống, hai mươi bốn đoàn rơi vào Tiếp Dẫn thân, hai mươi bốn đoàn rơi vào Chuẩn Đề thân.

Mỗi khi hấp thu một đoàn đại công đức, tu vi của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều tiến bộ không ít.

Khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mỗi người hấp thu hai mươi bốn đoàn đại công đức, thì cùng lúc thành Thánh.

Nguyên thần của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ký thác Thiên Đạo, thành Hỗn Nguyên Đạo Quả, bất tử bất diệt.

Trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, trong Hồng Hoang, dưới Thiên Đạo, siêu nhiên trên tất cả mọi thứ, vạn kiếp bất diệt, nhân quả không vướng.

Chương 217

Hai Thiên Đạo Thánh Nhân ra đời, thiên địa dị tượng sản sinh lại là điều chưa từng có.

Vô luận Hồng Quân thành Thánh, Thái Thượng hay Cộng Công thành Thánh, thiên địa dị tượng gây ra đều không thể so sánh với hiện tại.

Không chỉ Tây Phương Đại Lục, Tam Giới Lục Đạo, đều có thể nhìn thấy đủ loại dị tượng.

Ba viên xá lợi phát ra nguyên quang, chiếu rọi mười phương chư thiên, diễn hóa bất khả tư nghị đại uy năng.

Phạm âm, Phật quang, nhất kiến liên hoa, nhất kiến bồ đề.

Lập giáo + đại hoành nguyện, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề một bước thành Thánh, hai người cũng vui mừng.

"Mặc dù Phật Giáo không có Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận, tiên thiên bất túc, nhưng có hai Thánh Nhân, Tây Phương đáng lẽ phải đại hưng." Chuẩn Đề thầm nghĩ.

Cùng với việc Phật Giáo thành lập, Tiếp Dẫn là A Di Đà Phật, là Đại giáo chủ Phật Giáo, Chuẩn Đề là Chuẩn Đề Phật Mẫu, là Nhị giáo chủ Phật Giáo.

"Phật Giáo là Tây Phương Giáo." Tiếp Dẫn hai tay hợp thập, nói.

"Thiện!" Chuẩn Đề khẽ mỉm cười. … Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Sắc mặt Nguyên Thủy xanh mét.

Tự xưng là Bàn Cổ chính tông, Nguyên Thủy vẫn luôn ngạo mạn.

Thái Thượng thành Thánh trước, y có thể chấp nhận.

Cộng Công thành Đại Đạo Thánh Nhân, y cũng chỉ hơi khó chịu, nhưng bây giờ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Tây Phương đều thành Thánh, điều này khiến Nguyên Thủy khó chấp nhận được.

Thân là Bàn Cổ chính tông, đệ tử truyền thừa của Hồng Quân, lại có khai thiên công đức, nhưng lại bị hai đệ tử ký danh của Hồng Quân vượt mặt.

Không, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vừa thành Thánh, đã cắt đứt quan hệ với Hồng Quân.

Hồng Quân lập Huyền Môn, Tam Thanh và Nữ Oa đều là đệ tử Huyền Môn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vốn cũng là đệ tử Huyền Môn, nhưng bây giờ, lại tự lập Bàng Môn.

"Đại hoành nguyện?

Hừ!" Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Hướng Thiên Đạo lập xuống đại hoành nguyện, Thiên Đạo thừa nhận thì có công đức, nhưng đại hoành nguyện đã lập thì phải hoàn thành, nếu không, sẽ phải gánh chịu hậu quả.

Lúc này, Nguyên Thủy cũng đang cân nhắc xem có nên lập một đại hoành nguyện hay không. … Đông Hải, Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

Thông Thiên đoan tọa trên vân sàng, đầu đội một phiến khánh vân, trên khánh vân có bốn thanh cổ kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

"Thật là một Tiếp Dẫn, thật là một Chuẩn Đề." Thông Thiên mở hai mắt.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thành Thánh, khiến Thông Thiên kinh ngạc, nhưng Thông Thiên lại không định lập một đại hoành nguyện.

Khí vận Tiệt Giáo càng lúc càng mạnh, Thông Thiên cảm giác cự ly thành Thánh không còn xa.

Thu liễm tâm thần, Thông Thiên tiếp tục cảm ngộ Đại Đạo. … Đại La Thiên, Ngọc Kinh Sơn.

Sắc mặt Hồng Quân u ám, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người không còn liên hệ với khí vận của y nữa.

Đệ tử ký danh vẫn là đệ tử ký danh, không thể nuôi dưỡng chín chắn.

Khi nhận Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm đệ tử ký danh, Hồng Quân đã biết, chỉ là không ngờ lại nhanh như vậy.

Thực ra, Hồng Quân vốn không định nhận Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm đồ đệ, cũng không cấp Hồng Mông Tử Khí và Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng đã nợ Tây Phương đại nhân quả, nên không thể không làm.

Tây Phương sở dĩ nghèo nàn, vô số địa mạch bị hủy, Hồng Quân cũng có trách nhiệm không nhỏ, một đại nhân quả.

Cùng với việc Tây Phương xuất hiện hai Thánh Nhân, Hồng Hoang hiện nay lại có năm Thánh Nhân.

Thánh Nhân càng nhiều, Hồng Quân muốn khí vận càng khó.

Khí vận đối với Thánh Nhân cảm ngộ Đại Đạo có chút trợ giúp, cho nên, có tranh giành khí vận.

Hiện tại, trong số các Thánh Nhân Hồng Hoang, khí vận của Cộng Công có thể nói là mạnh nhất, thứ hai là Hồng Quân, sau đó là Thái Thượng, cuối cùng là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Vốn dĩ, khí vận của Hồng Quân hùng mạnh, nhưng vì hợp Đạo đã mất đi không ít khí vận, sau đó, lại thất thoát không ít.

Hiện tại, khí vận của Hồng Quân tuy không nhỏ, nhưng ít hơn Cộng Công một chút. … Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng… … Bắc Minh, Côn Bằng… … Trên Bất Chu Sơn, ngoài Cộng Công, còn có mấy Tổ Vu.

Hiện tại, mấy Tổ Vu tụ lại một chỗ.

"Tây Phương đã có hai Thánh Nhân." Sắc mặt Huyền Minh lạnh như băng.

Cộng Công mặt trầm như nước.

Đối với Vu tộc, Tây Phương xuất hiện hai Thánh Nhân không phải là chuyện tốt.

Giáo nghĩa Phật Giáo, cùng với đại hoành nguyện của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, có thể độ hóa Yêu tộc, độ hóa Nhân tộc, lẽ nào cũng độ hóa Vu tộc?

Vu tộc quá cường đại, hiện nay là đại tộc số một Hồng Hoang, lại là hòn đá ngáng đường của Nhân Giáo và Phật Giáo.

Vô luận Thái Thượng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, tất nhiên đều sẽ tính kế Vu tộc.

Hồng Quân hợp Đạo thất bại vì Vu tộc, nhân quả này cũng rất lớn.

May mắn là Cộng Công đã thành Đại Đạo Thánh Nhân, chưởng khống Lục Đạo Luân Hồi, cũng có chỗ dựa.

Các phương pháp thành Thánh rất nhiều, quy nạp lại có ba loại: lấy lực chứng Đạo, trảm tam thi và công đức thành Thánh.

Lấy lực chứng Đạo là mạnh mẽ nhất, cộng thêm Cộng Công tu luyện hai đại công pháp do Bàn Cổ sáng tạo, chiến lực càng kinh người, nhưng dù sao cũng không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, ở Hồng Hoang sẽ chịu một số hạn chế.

“Bốn mươi tám đại hoành nguyện, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng thật dám.” Cộng Công trong lòng cười lạnh.

Hướng Thiên Đạo lập xuống đại hoành nguyện, giống như vay tiền, tuy không phải vay nặng lãi, nhưng lãi suất thì có.

Cho nên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không những phải hoàn thành đại hoành nguyện đã lập, thời gian kéo dài càng lâu, cũng càng phiền phức.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề muốn hoàn thành đại hoành nguyện đã lập, Lục Đạo Luân Hồi lại rất quan trọng.

Lục Đạo Luân Hồi, có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Cộng Công.

Ngay lập tức, Cộng Công nhìn về phía Hậu Thổ: “Hậu Thổ muội muội, cùng ta đi vào Lục Đạo Luân Hồi.” “?” Hậu Thổ.

Mặc dù không biết Cộng Công định làm gì, nhưng Hậu Thổ cũng không hỏi nhiều.

Ngay lập tức, Cộng Công dẫn Hậu Thổ đến Lục Đạo Luân Hồi. … Thiên Đình, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa trong lòng đều không bình tĩnh.

“Không ngờ Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân của Tây Phương lại thành Thánh.” Phục Hy kinh thán.

“Phổ độ chúng sinh, nhân nhân hướng thiện, tứ đại giai không, lục căn thanh tịnh, hừ, đại hoành nguyện thật lớn, đại từ bi thật lớn.” Đông Hoàng Thái Nhất khinh thường cười lạnh.

“Đối với Thiên Đình ta, lại chưa chắc là chuyện xấu.” Đế Tuấn cười nói.

Phật Giáo sẽ độ hóa Yêu tộc, nhưng lại không độ hóa Vu tộc.

Vì lợi ích, Hồng Quân, Thái Thượng, Tây Phương Nhị Thánh, và cả Thiên Đình, đều sẽ phải đối phó Vu tộc.

Nguyên Thủy và Thông Thiên, cũng sẽ không giúp Vu tộc.

"Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vội vã thành Thánh, cũng liên quan đến việc La Hầu thoát khốn, cùng với việc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều thành Thánh, La Hầu nhất định sẽ có hành động, Tây Phương, sẽ không quá yên tĩnh." Phục Hy nói.

Nữ Oa bên cạnh Phục Hy lại tâm bất tại yên, đang cân nhắc chuyện thành Thánh.

Lập xuống đại hoành nguyện có thể hướng Thiên Đạo dự chi công đức, tuy rằng phải hoàn thành hoành nguyện, nhưng vì thành Thánh, cũng đáng giá.

Cộng Công dẫn Hậu Thổ, một cái thuấn di vào trong Lục Đạo Luân Hồi.

Hiện tại, Luân Hồi đã hoàn toàn bao phủ U Minh Giới, không động dụng Thánh Nhân vĩ lực, Cộng Công ở bất kỳ đâu trong U Minh Giới đều có thể thuấn di vào Luân Hồi.

Chương 218

Luân Hồi chia thành Lục Đạo, Cộng Công và Hậu Thổ đã đi vào Thiên Đạo.

Từ khi Luân Hồi xuất hiện đến nay, số lần chuyển thế vào Thiên Đạo là ít nhất.

Vừa tiến vào Thiên Đạo, Hậu Thổ nhìn thấy một kim thân cự nhân, đó chính là hóa thân Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn của Cộng Công.

Bên cạnh Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn, lại là một đoàn Huyền Hoàng chi khí khổng lồ, cùng với đại lượng khai thiên công đức.

"Huynh trưởng, …" Hậu Thổ trợn tròn mắt.

"Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!" Cộng Công nhàn nhạt nói.

Dưới sức mạnh của Luân Hồi, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp bị phân giải, biến thành Huyền Hoàng chi khí và một đoàn công đức khai thiên khổng lồ.

Hậu Thổ kinh ngạc nhìn về phía Cộng Công.

"Dùng Thập Nhị Phẩm Bạch Liên tu luyện một phân thân." Cộng Công nói.

Vừa nghe Cộng Công nói vậy, Hậu Thổ cũng có chút hiểu ra.

Ngay lập tức, Hậu Thổ tế xuất Thập Nhị Phẩm Bạch Liên.

Hậu Thổ chưa triệt để luyện hóa Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, muốn dùng Thập Nhị Phẩm Bạch Liên tu luyện thành phân thân, trước tiên phải triệt để luyện hóa.

Thấy Hậu Thổ bắt đầu chuyên tâm luyện hóa Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Cộng Công vung tay, lập tức, toàn bộ Lục Đạo Luân Hồi chi lực hội tụ.

Với Lục Đạo chi lực của Luân Hồi hiện nay, nghiền ép Thánh Nhân sơ kỳ hoàn toàn không thành vấn đề, thậm chí có thể áp chế Thánh Nhân trung kỳ.

Dưới sự trợ giúp của Lục Đạo chi lực hùng mạnh, Hậu Thổ nhanh chóng luyện hóa Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, đồng thời, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên cũng có liên hệ vi diệu với Luân Hồi.

Vừa giúp Hậu Thổ luyện hóa Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Cộng Công vừa tính toán.

Cũng không biết đã qua bao lâu, Hậu Thổ cuối cùng cũng triệt để luyện hóa Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, tiếp đó, tách ra một điểm nguyên thần, dung nhập vào Bạch Liên.

Chỉ thấy, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên chậm rãi hóa thành thân người.

Hậu Thổ dùng Thập Nhị Phẩm Bạch Liên tu luyện phân thân, thân hình tướng mạo và bản thể có chín phần tương tự, tạm thời có tu vi Đại La Kim Tiên cấp, nhưng có thể tu luyện đến Chuẩn Thánh.

Lúc này, một nửa đại lượng công đức bên cạnh Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn được phân ra, dung nhập vào phân thân Bạch Liên của Hậu Thổ.

Đồng thời, Cộng Công đã cấp một phần quyền hành Luân Hồi cho phân thân của Hậu Thổ.

Hấp thu đại lượng công đức, phân thân của Hậu Thổ đạt đến tu vi Chuẩn Thánh, lại có một phần quyền hạn Luân Hồi, trong Luân Hồi, chiến lực có thể trong thời gian ngắn sánh ngang Hỗn Nguyên Thánh

Nhân.

“Huynh trưởng,?” Hậu Thổ vẻ mặt kinh ngạc.

“Có thêm một phân thân trấn giữ Luân Hồi, lợi ích lớn lao.” Cộng Công nói.

Mặc dù đã phân ra một số quyền hạn Luân Hồi, nhưng Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn vẫn chưởng khống phần lớn quyền hạn Luân Hồi, càng tự do hơn, ở bên ngoài sử dụng sức mạnh cấp Thánh Nhân cũng kéo dài thời gian hơn.

Phân thân của Hậu Thổ cũng có thể bước ra khỏi Luân Hồi, nhưng cũng có một sức mạnh không thể xem thường.

Cùng với sự trưởng thành của Luân Hồi, không chỉ Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn ngày càng cường đại, phân thân của Hậu Thổ cũng sẽ ngày càng mạnh.

Khi Luân Hồi bao phủ Đại Địa Hồng Hoang, có lẽ phân thân của Hậu Thổ cũng sẽ có tu vi Thánh Nhân.

Nhưng, hóa thân và phân thân có tu vi Thánh Nhân, cũng không thể thành Thánh.

Chỉ có bản thể mới có thể thành Thánh.

“Phân thân của ta, sau này gọi là Bình Tâm đi!” Sau khi nói xong, Hậu Thổ nhìn Cộng Công.

“Bình Tâm?

Không tồi.” Cộng Công gật đầu.

Như vậy, trong Luân Hồi, ngoài Cứu Khổ Thiên Tôn, lại có thêm một Bình Tâm Nương Nương.

Công đức khai thiên có được từ việc phân giải Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, còn một nửa, Cộng Công không động

đến, định dùng để luyện chế lại Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Tiếp theo, Cộng Công dùng Huyền Hoàng chi khí luyện chế một Pháp Bảo.

Với Thánh Nhân vĩ lực của Cộng Công, cộng thêm Lục Đạo Luân Hồi chi lực, Huyền Hoàng chi khí đã được luyện chế thành một đại ấn.

Đây là Huyền Hoàng Ấn, Hậu Thiên Chí Bảo, không thể trấn áp khí vận.

Nếu hấp thu đại lượng công đức, Huyền Hoàng Ấn có thể trở thành Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo.

"Huyền Hoàng Ấn này để hộ thân." Cộng Công đưa Huyền Hoàng Ấn cho Hậu Thổ.

Hậu Thổ cũng không khách khí. … Bình Tâm bước ra khỏi Luân Hồi, phía trên Địa Phủ.

Ngũ Phương Quỷ Đế, Thập Đại Diêm Vương, Mạnh Bà, Phán Quan, Hắc Bạch Vô Thường, Ngưu Đầu Mã Diện, Âm Binh Quỷ Tướng, v.v., đều quỳ phục dưới đất, miệng hô "Nương Nương".

Còn Phong Đô, lại đứng đó.

Phong Đô dù sao cũng là phân thân của Cộng Công.

Bình Tâm không thể chịu nổi một bái của Phong Đô.

Bình Tâm là phân thân của Tổ Vu Hậu Thổ, đây không phải là bí mật, Vu tộc cũng không giấu diếm.

Hiện nay, Bình Tâm đang giảng đạo cho các sinh linh Địa Phủ, một là có thể tăng uy vọng, hai là cũng có được một số công đức.

Chỉ thấy, Bình Tâm ngồi trên một đóa Tịnh Thế Bạch Liên, thần sắc từ bi nhìn về phía những người phía dưới.

Khi Bình Tâm bắt đầu giảng đạo, sau đầu hiện lên một vầng công đức kim quang, trong kim quang có một cảnh tượng đại búa vung lên, bổ ra Hỗn Độn mờ mịt, mỗi nhát búa đều huyền ảo vô cùng, tựa hồ ẩn chứa Vô Thượng Đại Đạo, đó chính là cảnh tượng Bàn Cổ khai thiên.

Lại có thiên hoa loạn trụy, địa dũng bạch liên.

Từng ác quỷ mặt mũi hung tợn nghe Bình Tâm giảng đạo, thần sắc bình tĩnh, lệ khí hóa thành tường hòa.

"Khi ấy, Cứu Khổ Thiên Tôn, biến mãn mười phương giới, thường dùng uy thần lực, cứu vớt chúng sinh khỏi mê đồ, chúng sinh không biết giác ngộ, như người mù thấy nhật nguyệt, ta vốn trong thái vô, nhổ gốc vô biên tế, khánh vân khai sinh môn, tường yên tắc tử hộ, sơ phát huyền nguyên thủy, dĩ thông tường cảm cơ, cứu nhất thiết tội, độ nhất thiết ách.…" "Miểu miểu siêu tiên nguyên, đãng đãng tự nhiên thanh, đều thừa đại đạo lực, dĩ phục gia ma tinh, tương thượng thiên khí, dĩ chế cửu thiên hồn, cứu khổ gia diệu thần, thiện kiến cứu khổ thời, thiên thượng hỗn vô phân, thiên khí quy nhất thân.…." Thanh âm của Bình Tâm truyền khắp Địa Phủ, lại hướng ra ngoài Địa Phủ mà truyền đi.

Dưới tác dụng của Lục Đạo chi lực, cùng với việc Bình Tâm chưởng khống một phần nhỏ quyền hạn Luân Hồi, thanh âm của nàng có thể truyền đạt đến bất kỳ nơi nào mà Luân Hồi bao phủ.

Nói cách khác, thanh âm của Bình Tâm có thể truyền đến toàn bộ U Minh Giới.

Cùng với thời gian trôi qua, toàn bộ U Minh Giới đều có thể nghe Bình Tâm giảng đạo.

Vô số sinh linh nhờ Bình Tâm giảng đạo mà khai ngộ.

Trong toàn bộ U Minh Giới, ngoài Minh Hà ở Huyết Hải, còn có

không ít Đại Năng địch thị Địa Phủ.

Bình Tâm giảng đạo khiến Minh Hà và các Đại Năng U Minh Giới bực bội, nhưng lại không dám phát tác.

Phong Đô và Luân Hồi Cứu Khổ Thiên Tôn không dễ chọc, Thập Nhị Tổ Vu nếu giáng lâm, càng không thể tưởng tượng nổi, đặc biệt là Cộng Công, đã là Đại Đạo Thánh Nhân.

Bình Tâm là phân thân của Hậu Thổ, không cần nói cũng biết thực lực sẽ không quá yếu.

Giảng đạo bảy bảy bốn mươi chín ngày, Bình Tâm cũng kết thúc buổi giảng đạo.

Khi Bình Tâm kết thúc giảng đạo, trời giáng xuống một đoàn công đức, không quá lớn, nhưng cũng khá đáng kể.

Sau buổi giảng đạo này, Bình Tâm được vô số sinh linh U Minh Giới tôn xưng là Thừa Thiên Hiệu Pháp Đại Từ Đại Bi Bình Tâm Nương Nương. … Đại Địa Hồng Hoang, Thủ Dương Sơn.

Thái Thượng vẻ mặt phẫn nộ, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp mượn cho Cộng Công, lại bị Cộng Công ràng buộc với Luân Hồi, dẫn đến bị hủy, khai thiên công đức và Huyền Hoàng chi khí cũng không được trả lại.

Một nửa công đức của Huyền Hoàng Bảo Tháp nằm trên người Bình Tâm.

Huyền Hoàng chi khí lại biến thành Huyền Hoàng Ấn.

"Cộng Công, nhân quả này, sau này sẽ có một kết thúc." Thái Thượng trong lòng thầm hận.

Trong Luân Hồi có Bình Tâm, Cộng Công cũng nhẹ nhõm hơn một chút, khí vận Vu tộc lại một lần nữa tăng cường.

Cùng Hậu Thổ rời khỏi U Minh Giới, hai người cũng không vội vã quay về Bất Chu Sơn, mà du ngoạn trên Đại Địa Hồng Hoang.

Mỗi cử chỉ của Thánh Nhân đều ảnh hưởng lớn đến thiên số, cho nên, thông thường rất ít khi du ngoạn ở Hồng Hoang.

Nhưng, Cộng Công dù sao cũng không phải Hỗn Nguyên Thánh Nhân nguyên thần ký thác Thiên Đạo, việc du ngoạn ở Hồng Hoang đối với thiên số ảnh hưởng có thể lớn có thể nhỏ, chỉ cần chú ý một chút là ổn.

Chương 219

Không biết tự lúc nào, Cộng Công và Hậu Thổ hai người đã du ngoạn ở Tứ Hải Bát Hoang được mấy năm.

Trên dãy núi Thương Mang, hai đám tường vân dừng lại, Cộng Công và Hậu Thổ đứng trên đó.

Phía dưới là hai tộc quần đang tự tàn sát.

Chỉ thấy, mấy trăm vạn Lang Yêu và mấy vạn Báo Yêu đang ác chiến, có con hóa hình người, có con lại thân người đầu thú, phần lớn thì chiến đấu bằng bản thể.

Đối với Yêu tộc, bản thể mạnh mẽ hơn thân người.

Ở Hồng Hoang, tranh đấu vô số, gần như mỗi ngày đều có chủng tộc diệt vong, cũng có chủng tộc mới xuất hiện.

Chủng tộc được Thiên Đạo thừa nhận, nếu diệt vong, Thiên Đạo cũng có thể diễn hóa ra.

Ví dụ như Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo, nếu Nhân tộc diệt vong, không cần Nữ Oa lại sáng tạo lần nữa, Thiên Đạo có thể trực tiếp diễn hóa ra, đương nhiên, Nữ Oa cũng có thể sáng tạo người lần nữa, chỉ là sẽ không có công đức nữa.

Nhưng, mấy trăm vạn Yêu tự tàn sát, lại không mấy thường thấy.

Nhìn xuống phía dưới đã tử thương mấy chục vạn sinh linh, Hậu Thổ trong lòng cũng thở dài.

"Huynh trưởng, ban cho những sinh linh bỏ mạng phía dưới một cơ hội luân hồi đi!" Hậu Thổ nói.

Trên chiến trường thảm khốc phía dưới, những Yêu bị bỏ mạng,

nguyên thần khó tránh khỏi, thậm chí tiểu Yêu còn chưa tu luyện ra nguyên thần, chỉ còn linh hồn suy nhược.

Không phải sau khi Lục Đạo Luân Hồi xuất hiện, bất kỳ sinh linh nào chết ở bất kỳ đâu trong Hồng Hoang cũng đều đến Luân Hồi chuyển thế.

Thần hình câu diệt, nếu may mắn tụ hồn, về cơ bản là không còn khả năng Luân Hồi chuyển thế, cũng có những sinh linh sau khi chết, linh hồn hoặc nguyên thần bị nô dịch, bị ăn mất, không biết bao nhiêu.

Địa Phủ không quản được toàn bộ Hồng Hoang, cũng không quản được chúng Đại Năng.

Cộng Công cũng khá bất đắc dĩ, mấy năm cùng Hậu Thổ du ngoạn ở Hồng Hoang, Hậu Thổ đã siêu độ không ít vong linh, cứu vớt không ít sinh linh yếu ớt.

"Nhược nhục cường thực, thích giả sinh tồn, quá khứ như vậy, hiện tại như vậy, tương lai cũng như vậy." Cộng Công vẻ mặt bình tĩnh.

Chúng sinh bình đẳng, vốn là điều không thực tế, kiếp trước của Cộng Công, tuy là thời bình, bản chất vẫn là cường giả vi tôn, chỉ là đổi một cách thức.

Xuyên việt Hồng Hoang, Cộng Công lúc đầu cũng không mấy thích ứng, nhưng lâu dần, cũng trở nên đạm nhiên, sau khi thành Thánh, tâm cảnh càng siêu nhiên.

Nhưng, Hậu Thổ đã mở lời, đối với Cộng Công lại chỉ là chuyện giơ tay là xong, vậy cũng như nguyện vọng của Hậu Thổ.

Chỉ thấy, ngón trỏ tay phải của Cộng Công chỉ xuống phía dưới.

Lập tức, Lục Đạo Luân Hồi hình chiếu xuất hiện, bao phủ chiến trường phía dưới.

Mấy trăm vạn sinh linh đang tự tàn sát đều không nhìn thấy hình chiếu Luân Hồi, cũng không cảm giác được.

Khi một sinh linh chết đi, linh hồn hoặc nguyên thần biến mất, lại được truyền tống đến Địa Phủ.

Thực ra, nếu không phải tu vi nguyên thần của Hậu Thổ quá yếu, nàng cũng có thể làm được, dù sao phân thân Bình Tâm của nàng cũng chưởng khống một phần nhỏ quyền hạn Luân Hồi.

Hậu Thổ không yêu cầu Cộng Công ra tay ngăn cản cuộc tàn sát phía dưới, hoặc ra tay.

Với cuộc chiến tranh của mấy trăm vạn sinh linh như vậy, vô luận Cộng Công hay Hậu Thổ, một khi ra tay, đều sẽ liên lụy không nhỏ nhân quả, tuy hai người không sợ, nhưng cũng là một phiền phức.

"Pháp tắc chi lực dao động, một loại pháp tắc kỳ lạ, có chút thú vị." Cộng Công quay đầu, nhìn về phía xa.

Hậu Thổ khó hiểu nhìn Cộng Công.

Cộng Công bước một bước, đã ở chân trời, với tốc độ của Hậu Thổ cũng cần một lúc mới tới được, Cộng Công lại bước thêm một bước, Hậu Thổ đã không nhìn thấy Cộng Công nữa. … Trên bầu trời, mây tầng trùng điệp, một màu trắng xóa.

Nhìn ra xa, bốn phương tám hướng đều là mây khí.

Một đạo nhân trung niên tướng mạo bình thường hiện ra thân ảnh.

Nhìn thấy Cộng Công phía trước, đạo nhân trung niên thần sắc đại biến, vội vàng tiến lên mấy bước, cung kính cúi đầu hành lễ: "Một giới Tán Tu Ngân Linh Tử, bái kiến Thánh Nhân, Thánh Nhân vạn thọ vô cương." Ngân Linh Tử, cường giả cấp Đại La Kim Tiên, thiện trường độn pháp, ở Hồng Hoang khá có danh tiếng, Cộng Công cũng hơi nghe qua.

“Đầy đủ phong chi pháp tắc, lại có độn chi pháp tắc, khó trách được xưng là Độn Thần.” Cộng Công một đôi Thánh Nhân pháp nhãn dễ dàng nhìn thấu Ngân Linh Tử.

“Quý không dám nhận.” Ngân Linh Tử khiêm tốn.

Cộng Công cảm thấy hứng thú với độn chi pháp tắc, quả thật hiếm thấy.

“Ai, đáng tiếc mấy ngàn nguyên hội tu luyện, lại sắp trở thành họa bính.” Cộng Công thở dài.

Vừa nghe lời Cộng Công nói, Ngân Linh Tử đại kinh thất sắc, vội vàng thi triển độn pháp bỏ chạy.

Mặc dù chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên cấp, nhưng độn pháp của Ngân Linh Tử lại vượt qua Chuẩn Thánh.

Nếu Ngân Linh Tử muốn chạy trốn, ngay cả Đế Giang cũng không thể đuổi kịp.

Tuy nhiên, trước mặt một Đại Đạo Thánh Nhân, Ngân Linh Tử lại không thể trốn thoát.

Pháp lực của Cộng Công bao phủ một phiến không gian, mặc kệ tốc độ của Ngân Linh Tử nhanh đến đâu, độn pháp vô cùng tinh diệu, cũng không thể thoát thân.

Khi Cộng Công tế Càn Khôn Xích đánh tới, Ngân Linh Tử không kịp né tránh.

“Phanh!” Ngân Linh Tử chống cự cũng vô nghĩa, bị Càn Khôn Xích đánh giết.

Giết một cường giả cấp Đại La Kim Tiên, đối với Cộng Công hiện nay chẳng khác nào bóp chết một con kiến.

Mặc dù Ngân Linh Tử có chút khí vận, Cộng Công lại không để ý.

Đừng nói giết một Ngân Linh Tử, mười Ngân Linh Tử, giết thì đã giết.

Cùng với việc giết Ngân Linh Tử, có chút nhân quả nghiệp lực, nhưng Cộng Công hoàn toàn không để ý.

Chỉ thấy, thân thể Ngân Linh Tử biến thành một đốt xương ngón tay.

"Thái Cổ Độn Chi Ma Thần một đốt xương ngón tay đắc Đạo?" Cộng Công hơi thôi diễn, trong lòng cũng minh ngộ.

Thời Thái Cổ, Độn Chi Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết, thân hóa một phần Hồng Hoang, nhưng lại lưu lại một đốt xương ngón tay, dưới dòng chảy tuế nguyệt dài đằng đẵng, đốt xương ngón tay này có linh trí, bắt đầu hấp thu thiên địa linh khí, thôn thổ nhật nguyệt tinh hoa, sau khi đắc Đạo hóa hình thì trở thành Ngân Linh Tử.

Ngân Linh Tử cũng có chút tạo hóa, nhận được một chút truyền thừa của Độn Chi Ma Thần.

Ban đầu, Ngân Linh Tử chỉ có độn chi pháp tắc tàn khuyết, nhưng lại từng chút một hoàn thiện.

Hiện nay, đốt xương ngón tay trước mắt Cộng Công ẩn chứa độn chi pháp tắc hoàn chỉnh.

Có đốt xương ngón tay này, với đạo hạnh của Cộng Công, trong vòng một ngày có thể lĩnh ngộ ra độn chi pháp tắc.

Tam thiên pháp tắc đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân không khó lĩnh ngộ, nhưng muốn pháp tắc viên mãn lại không quá dễ dàng, pháp tắc Đạo Quả càng khó hơn.

Lúc này, Hậu Thổ đã chạy tới.

"Huynh trưởng, đã xảy ra chuyện gì?" Hậu Thổ hỏi.

“Một chút chuyện nhỏ.” Cộng Công không để ý nói.

Đối với Cộng Công, đó quả thực là một chuyện nhỏ, không đáng kể.

Nếu không phải vì độn chi pháp tắc, Cộng Công thậm chí lười không thèm giết Ngân Linh Tử.

Không phải bất kỳ sinh linh nào cũng xứng để bản thể Hỗn Nguyên Thánh Nhân ra tay giết.

Có thể chết trong tay bản thể Cộng Công, Ngân Linh Tử cũng nên vinh hạnh.

Không vội vàng lĩnh ngộ độn chi pháp tắc, Cộng Công và Hậu Thổ tiếp tục du ngoạn.

Đông Hải chi tân, Thang Cốc, mười tiểu Kim Ô vô vị đang ngủ gật trên Phù Tang Thụ.

Kể từ lần trước bị tính kế, suýt chút nữa giết Đại Vu Khoa Phụ, Đế Tuấn đã bố trí đại trận ở Thang Cốc.

Chỉ khi tu vi đạt cấp Đại La Kim Tiên, những tiểu Kim Ô này mới có thể rời khỏi Thang Cốc.

Phù Tang Thụ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, ẩn chứa tiên thiên hỏa linh cường đại tinh thuần, có tác dụng tăng phúc rất lớn cho tu luyện của mười tiểu Kim Ô.

Bề ngoài, mười tiểu Kim Ô đều là tu vi Kim Tiên cấp, trên thực tế, tu vi của Lục Áp đã đạt cấp Đại La Kim Tiên.

Ngoài Lục Áp, lão đại trong mười tiểu Kim Ô đã gần đạt tu vi Thái Ất Kim Tiên cấp, ước tính trong vòng trăm năm có thể đột phá.

Trên ngọn Phù Tang Thụ, Lục Áp đang cảm ngộ Đại Đạo.

Tu vi Đại La Kim Tiên cấp, tu luyện pháp lực không còn đủ, cần

phải tinh tiến đạo hạnh.

Chương 220

Đang cảm ngộ Đại Đạo, Lục Áp chợt tâm tư bất an, nguyên thần nhảy động, khiến y kinh hãi.

“Kiếp số?” Lục Áp kinh nghi bất định.

Đúng lúc đó, một con đại ưng từ trên trời rơi xuống.

Đại ưng trúng một mũi tên, sinh cơ đã bắt đầu suy yếu, nguyên thần đang phân tán.

“Di?

Phụ hoàng đã bố trí đại trận ở Thang Cốc, con Yêu này không bị đại trận ngăn cản ở ngoài, kỳ lạ.” “Hình như là Thiên Đình Yêu Tướng.” “Mũi tên trên thân ẩn chứa sức mạnh của Vu tộc, là Đại Vu.” “Vu tộc đáng ghét.” … Ngoài Lục Áp, chín tiểu Kim Ô còn lại đều từ Phù Tang Thụ bay xuống, vây quanh con đại ưng trên mặt đất.

“Đại… Vu Hậu… Nghệ, đã giết tộc… nhân của ta, ở phía tây… nam hướng ba mươi mấy vạn dặm…” Lời còn chưa dứt, đại Yêu tu vi Kim Tiên cấp đã vẫn lạc.

Tiếp theo, từng tiểu Kim Ô kinh ngạc phát hiện trận pháp do Đế Tuấn bố trí ở Thang Cốc đã biến mất.

“Đi, đi tìm Đại Vu Hậu Nghệ tính sổ.” Từng tiểu Kim Ô bay ra khỏi Thang Cốc, muốn đi tìm Hậu Nghệ.

Lục Áp lại ở lại trên Phù Tang Thụ.

Thấy Lục Áp không muốn rời khỏi Thang Cốc, chín tiểu Kim Ô còn lại cũng không sao cả.

Nhìn chín tiểu Kim Ô bay về hướng tây nam bên ngoài Thang Cốc,

Lục Áp như có điều suy tư.

Lục Áp có thể khẳng định, lại là một cái kế.

Nếu đi tìm Hậu Nghệ, sẽ gặp một kiếp số.

"Đã là kiếp số, khó tránh, chết đạo hữu không chết bần đạo, chín người các ngươi hãy gánh kiếp số này đi!" Lục Áp nhìn chín tiểu Kim Ô bay đi xa, khẽ cười lạnh.

Tuy là huynh đệ, nhưng Lục Áp đối với chín tiểu Kim Ô còn lại lại không có tình huynh đệ.

Đối với Lục Áp, chín tiểu Kim Ô còn lại chết cũng tốt, có thể tăng cường khí vận của y.

Thiên Đình chỉ cần một Thái Tử là đủ!

Còn về kẻ nào đang tính kế phía sau, Lục Áp lại không biết, nhưng ít nhất cũng là một Chuẩn Thánh, thậm chí, Thánh Nhân?

Cách Thang Cốc khoảng mười vạn dặm, trong một khu rừng núi, Chuẩn Đề khoanh chân ngồi dưới một cây đại thụ, hai mắt mở ra, trong mắt có một tia kinh ngạc.

"Có một tiểu Kim Ô ở lại Thang Cốc." Kế hoạch của Chuẩn Đề có chút sai lệch, nhưng chỉ là tiểu tiết mà thôi. … Trên một bình nguyên, Hậu Nghệ đang cuồng bôn, vẻ mặt phẫn nộ, cung tiễn trong tay không ngừng, bắn chết từng con chim ưng trên không trung.

Mấy ngày trước, bộ lạc của Hậu Nghệ bị Yêu tộc tập kích, tử thương thảm trọng, Hậu Nghệ phẫn nộ thề sẽ báo thù.

Mấy ngày nay, Hậu Nghệ đã bắn chết hơn vạn Yêu cầm.

Hiện nay, trên không trung có mấy ngàn con chim ưng.

"Hậu Nghệ, to gan thật, dám giết Yêu tộc của ta." Chín tiểu Kim Ô vừa đến đã thấy Hậu Nghệ bắn giết Yêu cầm, trên mặt đất lại là từng

thi thể Yêu cầm.

Nhất thời, chín tiểu Kim Ô đều phẫn nộ không thôi.

Hậu Nghệ vừa nhìn chín tiểu Kim Ô, trong lòng vô cớ nổi lên lệ khí.

Tựa hồ có một thanh âm vang vọng trong lòng Hậu Nghệ, bảo y giết chết những tiểu Kim Ô trước mắt.

"Ta là con của Đế Tuấn, Thái Tử Thiên Đình, giết sẽ mang lại đại phiền phức cho Vu tộc." "Sợ gì, Vu tộc là đại tộc số một Hồng Hoang, Đại nhân Cộng Công lại thành Thánh." "Nhưng…" "Thân là huyết mạch của Bàn Cổ Đại Thần, đừng do dự, giết!" "Giết!" "Giết!" Lệ khí trong lòng Hậu Nghệ càng lúc càng lớn, lý trí bị sát ý thay thế.

Quan sát kỹ không khó thấy, trong mắt Hậu Nghệ có hồng quang.

Chín tiểu Kim Ô không hề phát hiện đại nạn sắp đến, đã hạ thấp độ cao, vây quanh Hậu Nghệ, kiên quyết yêu cầu Hậu Nghệ phải cho một lời giải thích.

"Hậu Nghệ, nếu không thể cho ta một lời giải thích, ta sẽ giết ngươi." Một tiểu Kim Ô lạnh lùng đe dọa.

"Giải thích?

Được, ta sẽ cho các ngươi một lời giải thích." Hậu Nghệ cười lạnh.

Lúc này, chín tiểu Kim Ô cũng phát hiện có chút không đúng.

"Hưu!", "Phốc!" Một luồng lưu quang, chúng tiểu Kim Ô vừa kịp phản ứng, đã thấy một tiểu Kim Ô trúng tên.

Hậu Nghệ giương cung lắp tên, bắn ra, một hơi mà thành, như hành vân lưu thủy, mũi tên chuẩn xác vô cùng.

Dù là Tam Túc Kim Ô tu vi Kim Tiên cấp, bộ phận yếu hại bị Hậu

Nghệ một tên bắn trúng, cũng lập tức kêu thảm thiết từ không trung rơi xuống đất.

Bắn giết một tiểu Kim Ô xong, Hậu Nghệ không hề dừng tay, vẫn tiếp tục.

Những tiểu Kim Ô còn lại lại ngây người.

"Hậu Nghệ, điên rồi." "Ta là Thái Tử Thiên Đình." "Muốn châm ngòi Vu Yêu đại chiến sao?" "Giết thất đệ của ta, hôm nay không chết không thôi." Chúng tiểu Kim Ô vừa kinh, vừa nộ, lại vừa khủng cụ.

Những tiểu Kim Ô này đều chỉ có tu vi Kim Tiên cấp, Hậu Nghệ lại có tu vi Đại La Kim Tiên cấp, thực lực chênh lệch quá lớn.

Đồng thời, Hậu Nghệ biết bay, mũi tên công kích cự ly xa, mũi tên của Hậu Nghệ lại khắc chế Thái Dương Chân Hỏa.

"Hưu!", "Phốc!" "Hưu!", "Phốc!" "Hưu!", "Phốc!" … Từng tiểu Kim Ô một trúng tên, từ không trung rơi xuống đất.

Mũi tên của Hậu Nghệ không hề bắn trượt, mỗi một mũi tên đều tất nhiên lấy đi sinh mạng của một tiểu Kim Ô.

Khi Hậu Nghệ bắn giết sáu tiểu Kim Ô, ba tiểu Kim Ô còn lại hoảng loạn phân tán bỏ chạy.

Hậu Nghệ truy đuổi một tiểu Kim Ô, lại một tên bắn giết, sau đó đuổi theo hai tiểu Kim Ô còn lại.

"Phốc!" Lại một tiểu Kim Ô thảm tử.

Chín tiểu Kim Ô đi tìm Hậu Nghệ, lại chết tám con, chỉ còn lại một con.

"Hưu!" Khi Hậu Nghệ lại một mũi tên bắn ra, một thanh âm phẫn nộ vang lên ở Thiên Giới.

Đó chính là sự phẫn nộ của Đế Tuấn.

Nhưng, cung đã giương thì tên không thể quay lại, mũi tên của Hậu Nghệ đã bắn ra.

Theo đó, lại một Kim Ô chết.

Trong thời gian ngắn ngủi, Hậu Nghệ đã bắn giết chín tiểu Kim Ô.

Lúc này, Hậu Nghệ cũng khôi phục lại bình tĩnh.

Nhìn chín thi thể tiểu Kim Ô đã mất sinh cơ, Hậu Nghệ cũng ngây người.

"Ta quá xúc động rồi." Hậu Nghệ trong lòng hối hận.

Vốn là chuyện lớn có thể hóa nhỏ, nhưng lại giết chín Thái Tử Thiên Đình, e rằng sẽ xảy ra đại sự. … Đại Địa Hồng Hoang, một nơi nào đó.

Sắc mặt Cộng Công biến đổi.

Thông qua thiên cơ, Cộng Công đã biết Hậu Nghệ đã bắn giết chín tiểu Kim Ô.

Bấm tay thôi diễn một chút, sắc mặt Cộng Công khó coi.

Có Thánh Nhân đã che giấu thiên cơ.

Hiện tại, Hồng Hoang ngoài Cộng Công là một Đại Đạo Thánh Nhân, còn có bốn Thiên Đạo Thánh Nhân: Hồng Quân, Thái Thượng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Kẻ đã tính kế Hậu Nghệ và tiểu Kim Ô, tất nhiên là một Thánh Nhân.

"Hậu Nghệ, ngươi đáng chết!" Tiếng gầm phẫn nộ của Đế Tuấn vang vọng Tam Thập Tam Thiên.

Vốn đang tu luyện, Đế Tuấn bỗng cảm thấy tâm khẩu nhói đau, thôi diễn nguyên thần, từ thiên cơ mà biết được chín Tiểu Kim Ô đã bị

Hậu Nghệ sát hại.

Bởi Đế Tuấn và Hi Hòa đã hoàn thành Thiên Hôn, Thiên Đạo cảm ứng, trên Thái Dương Tinh đã thai nghén mười Tiểu Kim Ô, trở thành con của Đế Tuấn, cũng là Thái Tử Thiên Đình.

Thế nên, khí vận của mười Tiểu Kim Ô liên kết với Đế Tuấn, với Hi Hòa, và càng có liên hệ với Thiên Đình.

Nay, chín Tiểu Kim Ô đã tử vong, khí vận của Đế Tuấn cũng giảm sút đôi phần.

Trừ đi biến hóa về khí vận, Đế Tuấn phẫn nộ càng nhiều bởi tình cảm phụ tử.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên đến nay, cũng chỉ có mười hai Tam Túc Kim Ô, mà nay đã chết đi chín đứa.

Chương 221

Sự phẫn nộ của Đế Tuấn cũng kinh động tất cả mọi người trên Thiên Đình.

Chẳng mấy chốc, Đông Hoàng Thái Nhất và mấy vị Yêu Thần đã vội vã đến.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng vẻ mặt phẫn nộ.

Sau Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng từ thiên cơ mà biết được Hậu Nghệ đã sát hại chín Tiểu Kim Ô.

Đế Tuấn bạo nộ gần như mất hết lý trí.

Chỉ thấy, Đế Tuấn thân hóa thành kim sắc hồng quang, lao thẳng xuống hạ giới.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng vội vàng theo sau Đế Tuấn. … Hồng Hoang Đại Địa, gần Đông Hải, thi thể chín Tiểu Kim Ô đang bốc cháy Thái Dương Chân Hỏa.

Hậu Nghệ có chút bất đắc dĩ.

Một tiếng chuông vang lên, Đông Hoàng Chung xuất hiện, tiếp đó, thân ảnh của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng hiện ra giữa không trung.

Nhìn Hậu Nghệ, trong mắt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều bừng lửa giận.

“Oanh!” Một đoàn Thái Âm Diệt Tuyệt Thần Quang khổng lồ từ Thái Âm Tinh trên trời giáng xuống, công kích Hậu Nghệ, đó chính là nộ hỏa của Hi Hòa.

“Hậu Nghệ, dù Mười Hai Tổ Vu đều có mặt, hôm nay ngươi cũng

phải chết!" Đế Tuấn nghiến răng nghiến lợi.

"Yêu tộc các ngươi tiên phong tấn công bộ lạc của ta, khiến dân chúng bộ lạc tử thương thảm trọng, nay mấy đứa con của các ngươi lại muốn ta cấp cho một lời giải thích, hừ." Hậu Nghệ tuy trong lòng hoảng sợ, nhưng vẫn lạnh mặt đáp trả.

"Bành!" Hậu Nghệ một quyền nghênh đón Diệt Tuyệt Thần Quang từ Thái Âm Tinh giáng xuống.

Chỉ thấy, Hậu Nghệ khẽ rên một tiếng, thổ huyết bay ngược, thân đã bị trọng thương.

Hi Hòa chính là Chuẩn Thánh Đại Năng, pháp lực vốn đã khủng bố, nếu điều động sức mạnh của Thái Âm Tinh, thì càng kinh người.

Cũng may khoảng cách quá xa, lại là vượt giới công kích, nếu không, Hậu Nghệ không chỉ bị trọng thương.

Nếu Hậu Nghệ ở Thiên Giới, tất nhiên đã vẫn lạc.

Lúc này, Đế Tuấn tế ra Hà Đồ Lạc Thư, nhằm vào Hậu Nghệ mà vây sát.

Thời khắc sinh tử, Hậu Nghệ cũng bạo phát tiềm lực, lấy ra hai mũi tên, giương cung lắp tên, bắn ra.

"Hưu!", "Hưu!" Hai mũi tên một trái một phải, nghênh đón Hà Đồ và Lạc Thư.

"Bọ ngựa cản xe!" Thần sắc Đế Tuấn khinh miệt.

Chỉ thấy, hai mũi tên của Hậu Nghệ vừa tiếp xúc với Hà Đồ Lạc Thư đã hóa thành tro bụi, uy lực của Hà Đồ Lạc Thư gần như không đổi.

Khoảng cách thực lực quá lớn, khiến Hậu Nghệ tâm sinh tuyệt vọng.

Nhìn thấy Hậu Nghệ sắp vẫn lạc, lúc này, một kim quang xán lạn đại ấn xuất hiện, chặn Hà Đồ Lạc Thư cho Hậu Nghệ, đó chính là Huyền Hoàng Ấn.

Thân ảnh Cộng Công và Hậu Thổ xuất hiện giữa không trung.

Huyền Hoàng Ấn xoay tròn, trở về trong tay Hậu Thổ.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không sợ Hậu Thổ, nhưng đối mặt với Cộng Công, hai người cảm thấy áp lực cực lớn.

Dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi, một phân thân của Cộng Công cũng không phải Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất có thể địch lại.

"Cộng Công, Đại Vu Hậu Nghệ của Vu tộc đã sát hại chín đứa con của ta, mối thù này không đội trời chung!" Đế Tuấn nói.

"Hậu Nghệ cũng đã bị kẻ khác tính kế." Hậu Thổ mở miệng.

"Tính kế?" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều nhíu mày.

La Hầu từng tính kế, suýt chút nữa khiến Khoa Phụ bỏ mạng.

Không, dù có người tính kế, nhưng việc Hậu Nghệ sát hại chín Tiểu Kim Ô vẫn là sự thật không thể chối cãi.

Đế Tuấn dù thế nào cũng không thể buông tha Hậu Nghệ.

"Kẻ tính kế phía sau đã che đậy thiên cơ, ta không thể thôi diễn ra." Lời của Cộng Công vừa dứt, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều trong lòng kinh hãi.

Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân, tuy không có nguyên thần ký thác Thiên Đạo, nhưng cũng là Hỗn Nguyên Đại La, không thể thôi diễn ra, đủ để khiến người ta suy nghĩ sâu xa.

Kẻ tính kế phía sau không thể nào là Chuẩn Thánh.

Vậy thì, chỉ có Thánh Nhân.

Hồng Hoang ngoài Cộng Công, còn có bốn vị Thánh Nhân khác.

Nếu không phải Cộng Công tính kế, thì là Hồng Quân, Thái Thượng hoặc Tây Phương Nhị Thánh.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thầm phân tích, trước tiên loại trừ Cộng Công.

"Nếu là Thánh Nhân tính kế, Thái Thượng có hiềm nghi lớn nhất." Đế Tuấn thầm nghĩ.

Thái Thượng tuy vô vi, nhưng đã lập Nhân Giáo.

Vì khí vận, Thái Thượng tất nhiên hy vọng Nhân tộc đại hưng, tốt nhất là trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, như vậy, Vu Yêu Nhị tộc sẽ suy tàn.

Hiện tại, thực lực của Yêu tộc không bằng Vu tộc, nhưng nếu hai tộc đại chiến, Hồng Quân, Thái Thượng và Tây Phương Nhị Thánh khẳng định sẽ thúc đẩy.

Có bốn vị Thánh Nhân âm thầm tính kế, Vu Yêu Nhị tộc lưỡng bại câu thương là điều rất có thể xảy ra, như vậy, Vu Yêu Nhị tộc đồng thời suy tàn, sau đó có mấy vị Thánh Nhân chi trì, Nhân tộc cũng sẽ đại hưng, thậm chí trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

Dù Nhân tộc thực lực yếu kém đến đâu, một Thiên Đạo Thánh Nhân đã lập Nhân Giáo, cũng không thể khinh thị Nhân tộc.

"Chẳng lẽ là Thái Thượng?" Đông Hoàng Thái Nhất cũng có suy nghĩ tương tự Đế Tuấn.

Thực ra, Cộng Công cũng có hoài nghi Thái Thượng.

Hiện nay, Nhân tộc được Vu tộc che chở đã có mấy trăm triệu.

Tuy những người được Vu tộc che chở không phải tất cả đều luyện võ, nhưng đại bộ phận đều luyện võ, người luyện võ thành công

sẽ chuyển hóa thành Vu, khiến số lượng người Vu tộc ngày càng nhiều.

Dưới sự che chở của Vu tộc, mấy trăm triệu người gần Bất Chu Sơn phát triển không tệ, nhưng lại không phải điều Thái Thượng hy vọng.

Trừ mấy trăm triệu người gần Bất Chu Sơn, Phượng Tê Sơn cũng có mấy chục triệu Nhân loại.

Gần Thủ Dương Sơn cũng có mấy chục vạn Nhân loại, ngoài ra còn mấy triệu Nhân loại phân tán khắp nơi.

Chuẩn Đề đã độ hóa một số Nhân loại đến Tây Phương, thế nên, Tây Phương cũng có mấy vạn Nhân loại.

Không, khí vận Nhân tộc trừ Nữ Oa có ba thành, mấy trăm triệu người gần Bất Chu Sơn lại chiếm khoảng năm thành.

Đương nhiên, cũng không hẳn là Thái Thượng, Hồng Quân cũng có thể, Tây Phương Nhị Thánh đều có thể.

"Hồng Quân hiện đang ở Ngọc Kinh Sơn, Thái Thượng ở Thủ Dương Sơn, Tiếp Dẫn ở Tây Phương Tu Di Sơn Cực Lạc Thế Giới, còn Chuẩn Đề lại ở Đông Phương." Cộng Công thầm nghĩ.

Tuy Chuẩn Đề thường xuyên đến Đông Phương "đánh thu phong", nhưng đã thành Thánh, cũng không thể nào giống như trước khi thành Thánh, dù sao Thiên Đạo Thánh Nhân nhất ngôn nhất hành đều có thể ảnh hưởng Thiên Số.

"Có lẽ, Chuẩn Đề đang tính kế." Cộng Công thầm nói.

Nếu Chuẩn Đề đang tính kế, tất nhiên Tây Phương Nhị Thánh sẽ hợp lực che đậy thiên cơ.

Hai Thiên Đạo Thánh Nhân hợp lực dùng Tiên Thiên Linh Bảo che

đậy thiên cơ, Cộng Công muốn khuy thám thiên cơ tự nhiên khó khăn. … Gần Bất Chu Sơn, từng bộ lạc Nhân tộc.

Thân ảnh Chuẩn Đề xuất hiện bên ngoài một bộ lạc Nhân tộc.

Hậu Nghệ đã sát hại chín đứa con của Đế Tuấn, hiện nay, Cộng Công đang ở Đông Hải bên kia, Chuẩn Đề muốn đến gần Bất Chu Sơn "đánh thu phong", độ hóa một số Nhân loại hữu duyên đến Tây Phương hưởng Cực Lạc.

Chuẩn Đề độ hóa người đến Tây Phương cũng không phải tùy tiện, cần phải xem căn cốt và ngộ tính, cũng như khí vận, đặc biệt là khí vận.

Bỗng nhiên, Chuẩn Đề cảm thấy tâm thần bất an.

Ở Hồng Hoang, một Thánh Nhân muốn nắm được hành tung của một Thánh Nhân khác, nói đơn giản thì đơn giản, nói khó thì khó.

Bởi vì Hồng Quân, Thái Thượng và Tây Phương Nhị Thánh cũng không cố ý ẩn giấu, thế nên, Cộng Công biết rõ vị trí hiện tại của bốn người.

Ngay lúc Chuẩn Đề sắp "đánh thu phong" gần Bất Chu Sơn, thì lại nghe thấy truyền âm của Cộng Công.

"Chuẩn Đề đạo hữu, có thể gặp mặt một lời?" Cộng Công mở miệng, Chuẩn Đề do dự một lát, rồi thuấn di đến chỗ Cộng Công.

Chương 222

Trên bình nguyên rộng lớn cách Đông Hải không quá xa.

Trừ Cộng Công, Hậu Thổ, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, phe Yêu tộc còn có Phục Hy và Nữ Oa, Vu tộc có Tổ Vu Nhục Thu, Tổ Vu Thiên Ngô và Đại Vu Xí Vưu.

Nhìn Chuẩn Đề, Cộng Công ngữ xuất kinh nhân: "Quan về việc Hậu Nghệ bắn chết chín Kim Ô, xin Chuẩn Đề đạo hữu giải thích đi!" Thực ra, Cộng Công cũng không xác định Chuẩn Đề có đang tính kế hay không, chỉ có thể là có khả năng.

Theo lời Cộng Công vừa dứt, Hậu Thổ, Nhục Thu, Thiên Ngô, Xí Vưu, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và những người khác đều kinh hãi.

Ánh mắt mọi người đều dán chặt vào Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề lại ngạc nhiên: "Việc này có liên quan gì đến bần đạo sao?" "Đạo hữu có dám đối Thiên Đạo phát thệ không?" Cộng Công lạnh lùng cười.

Phát thệ với Thiên Đạo không phải là chuyện đùa.

Thiên Đạo Thánh Nhân phát thệ với Thiên Đạo, nếu vi phạm lời thề, cũng sẽ ứng nghiệm.

"Đối Thiên Đạo phát thệ?

Đạo hữu không thấy đã quá đáng rồi sao?" Sắc mặt Chuẩn Đề lạnh đi.

Thánh Nhân bất khả nhục, cũng bất khả khi, bảo một Thánh Nhân đối Thiên Đạo phát thệ, cũng chỉ có Cộng Công dám mở miệng, nếu là Đế Tuấn và những người khác, thì sẽ phải gánh chịu hậu quả cực lớn.

“Kể từ khi không liên quan đến đạo hữu, phát thệ thì có sao đâu?” Cộng Công vẻ mặt bình tĩnh.

“Chuẩn Đề đạo hữu, miễn cưỡng một chút đi!” Nữ Oa lại mở miệng.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy đều không dám mở miệng, Nữ Oa tuy là Chuẩn Thánh, nhưng là đệ tử của Hồng Quân, lại có Hồng Mông Tử Khí, cách thành Thánh chỉ còn một bước, thế nên, mới dám lớn mật mở miệng.

“Thiên Đạo ở trên, nếu Chuẩn Đề tính kế Hậu Nghệ và Thái Tử Thiên Đình, khiến Phật Giáo diệt vong, Tây Phương không thể đại hưng, nếu phát lời thề, ta sẽ chi trì ngươi truyền giáo trong Nhân tộc một trăm năm.” Cộng Công nói.

Nghe Cộng Công nói, trong lòng Chuẩn Đề phức tạp.

Chuẩn Đề nằm mơ cũng muốn truyền giáo trong Nhân tộc, nếu có thể được Cộng Công chi trì, thì quá tốt, nhưng vấn đề là, đã tính kế Hậu Nghệ và Thái Tử Thiên Đình rồi, một khi phát thệ, Thiên Đạo ứng nghiệm, Phật Giáo cũng diệt vong, Tây Phương cũng không thể đại hưng, và đại hoành nguyện của Tiếp Dẫn cũng không thể hoàn thành, Thánh vị sẽ mất, thậm chí có thể vẫn lạc.

Thế nên, lời thề này, Chuẩn Đề không thể phát.

Thấy Chuẩn Đề im lặng không nói, Cộng Công đã nắm chắc bảy phần, Chuẩn Đề đã tính kế sau màn.

Đương nhiên, Tiếp Dẫn cũng khẳng định biết.

“Chuẩn Đề, thân là Thánh Nhân, lại hạ tác đến vậy.” Nhục Thu mắng lớn.

“Phóng tứ!” Sắc mặt Chuẩn Đề trầm xuống, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay xoát một cái, thất thải thần quang hóa thành một dải lụa bảy

sắc bay về phía Nhục Thu.

Mặc dù Nhục Thu là Tiên Thiên Ma Thần, có huyết mạch Bàn Cổ, lại có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng cũng không thể chống đỡ một kích của Chuẩn Đề.

Một khi Chuẩn Đề tấn công Nhục Thu, Nhục Thu tất nhiên sẽ bị trọng thương.

"Bành!" Tam Xoa Kích của Cộng Công xuất hiện, chặn Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề.

Thất Bảo Diệu Thụ không phải là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, còn Tam Xoa Kích lại là Tiên Thiên Linh Bảo, khoảng cách rất lớn.

Cần biết rằng, về lực công kích, Tam Xoa Kích của Cộng Công còn vượt qua Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy.

Hai cỗ Thánh Nhân vĩ lực giao phong, lại tiêu tan vào vô hình, không gây ra phá hoại.

Thất Bảo Diệu Thụ khẽ rên một tiếng, quang hoa ảm đạm không ít, Tam Xoa Kích cũng bay trở về trong tay Cộng Công.

"Chuẩn Đề, thật sự là ngươi đứng sau tính kế?" Đế Tuấn trợn mắt giận dữ, nghiến răng nghiến lợi.

"Đây là Thiên Số sử nhiên, không liên quan đến ta." Chuẩn Đề tự nhiên sẽ không thừa nhận.

"Hay cho một Tây Phương Thánh Nhân, hay cho một Phật Giáo Nhị Giáo Chủ." Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng cười.

Lúc này, Hồng Quân, Thái Thượng và Tiếp Dẫn ba Thiên Đạo Thánh Nhân cũng đã đến.

"Tây Phương ta là Cực Lạc chi địa, Thanh Tịnh chi hương, Chuẩn

Đề sư đệ có đại từ bi, cố Thánh Nhân khuất tôn đến Đông Thổ, độ hóa hữu duyên chi nhân, chuyện Hậu Nghệ, không liên quan gì đến Tây Phương ta." Tiếp Dẫn đoan tọa trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên, chắp tay, nhàn nhạt nói.

"Đạo hữu lại nói dối." Hồng Quân lắc đầu cười.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tự lập bàng môn, đã không còn quan hệ sư đồ với Hồng Quân, thế nên, Hồng Quân mới xưng một tiếng đạo hữu.

Nhưng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề khi thấy Hồng Quân lại cung kính xưng một tiếng Lão Sư.

"Cũng là Thiên Số sử nhiên." Thái Thượng thở dài.

Lúc này, Hồng Quân và Thái Thượng trong lòng cũng đều mừng rỡ.

Hậu Nghệ sát hại chín Tiểu Kim Ô, thù hận giữa Vu Yêu Nhị tộc đã lớn.

"Vu Yêu Nhị tộc giao chiến, tất sẽ diễn hóa thành Lượng Kiếp, nếu để Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người cuốn vào trong Lượng Kiếp, thì rất tốt." Hồng Quân thầm tính toán.

Thái Thượng cũng có suy nghĩ tương tự Hồng Quân.

Hai Thiên Đạo Thánh Nhân Tây Phương, lại là một giáo, quan hệ cực kỳ tốt, đối với Hồng Quân và Thái Thượng đều không phải chuyện tốt.

Yêu tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm, sau đó Hậu Nghệ bắn chết chín Tiểu Kim Ô, thù hận giữa Vu Yêu Nhị tộc ngày càng chồng chất, lại có Thánh Nhân âm thầm thúc đẩy, tất sẽ diễn hóa thành một Lượng Kiếp.

Thánh Nhân lịch vạn kiếp bất ma, thế nên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề

bị cuốn vào một Lượng Kiếp, cũng sẽ không vẫn lạc, nhưng cũng có thể sẽ có tổn thất cực lớn.

Đương nhiên, Lượng Kiếp cũng là nguy cơ, trong nguy có cơ, trong cơ có nguy.

Có người vẫn lạc trong Lượng Kiếp, nhưng có người lại quật khởi trong Lượng Kiếp.

Không, nếu Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bị cuốn vào Lượng Kiếp, Hồng Quân và Thái Thượng cũng không ngại "lạc tỉnh hạ thạch" (ném đá xuống giếng khi người gặp nạn).

"Sư huynh, ta trở về Tây Phương." Chuẩn Đề lạnh mặt, đánh tiếng với Tiếp Dẫn rồi bỏ đi.

"Khoan đã, tính kế Hậu Nghệ sát hại chín Kim Ô, ngươi cứ vậy mà đi sao?

Ta không đồng ý, Tam Xoa Kích trong tay ta cũng sẽ không đồng ý." Cộng Công thân hình chợt lóe, chặn đường đi của Chuẩn Đề.

"Cộng Công, ngươi muốn cùng ta giao chiến sao?" Chuẩn Đề cũng không nhỏ phẫn nộ.

"Chính là muốn giao chiến." Cộng Công nói.

Một tiếng cười lạnh, Chuẩn Đề bay về phía tinh không của Thiên Giới. … Thiên Giới, tinh không rực rỡ, từng khối Thái Cổ Tinh Thần vận hành có trật tự.

Trừ ức vạn Tiên Thiên Tinh Thần, còn có vô số Hậu Thiên Tinh Thần.

Vô số Tinh Thần lại lấy Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm trung tâm.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh diễn hóa Thái Cực, vô số Tinh

Thần xoay quanh Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

Cả tinh không, giống như một Thái Cực khổng lồ, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh chính là hai mắt của Thái Cực.

Vì thế, trong vận chuyển của tinh không, hàm chứa đủ loại huyền ảo, Âm Dương Lưỡng Nghi làm cơ sở, lại có Tứ Tượng, Ngũ Hành, Bát Quái v.v.

Ở sâu thẳm tinh không, băng lãnh hắc ám, khiến người ta nghẹt thở, nhưng Cộng Công và Chuẩn Đề lại không bị ảnh hưởng.

Thánh Nhân vĩ lực, động một chút là hủy thiên diệt địa, ở sâu thẳm tinh không, Cộng Công và Chuẩn Đề cũng không thể hoàn toàn buông tay.

"Cộng Công, hôm nay ta sẽ phô diễn sở học trong lòng, phân rõ cao thấp." Chuẩn Đề lạnh lùng nói.

Hồng Hoang tinh không, trận chiến giữa Cộng Công và Chuẩn Đề đã bắt đầu.

Chỉ thấy, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề nhẹ nhàng xoát một cái, lập tức một đạo thần quang bảy sắc chói lọi bay về phía Cộng Công.

Thần quang của Thất Bảo Diệu Thụ có thể xoát rụng pháp bảo của người khác, không gì bất lợi, nhẹ như lông hồng, nặng tựa sơn nhạc.

"Bàng môn tả đạo, cũng dám khoe khoang trước mặt ta, thật đáng cười." Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công vung lên, một đạo Khai Thiên Phủ Quang nghênh đón.

"Bành!" Khai Thiên Phủ Quang đối đầu với thất thải thần quang, tinh không trong phạm vi mấy chục triệu quang niên chấn động.

Một số Thái Cổ Tinh Thần ở bên cạnh Cộng Công và Chuẩn Đề đều tan rã vỡ vụn.

Mặc dù Cộng Công và Chuẩn Đề đã khống chế sức mạnh rất tốt, nhưng chút dư ba cũng tạo thành phá hoại cực lớn.

Tam Xoa Kích và Thất Bảo Diệu Thụ giao phong.

Pháp lực của Cộng Công mạnh hơn Chuẩn Đề, nhưng Chuẩn Đề là Thiên Đạo Thánh Nhân, ở Hồng Hoang có ưu thế không nhỏ.

Thoáng cái, Cộng Công và Chuẩn Đề đã đấu mười mấy hiệp.

Chương 223

Vì không muốn tạo thành phá hoại quá lớn, thế nên, Cộng Công và Chuẩn Đề đều có chút bó buộc.

Đến hiện tại, Cộng Công hơi chiếm ưu thế.

"Bành!" Nắm bắt được một cơ hội thoáng qua, Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công đã đánh trúng vai trái của Chuẩn Đề.

Bị Cộng Công đánh trúng, Chuẩn Đề cảm thấy vai trái đau nhức, nhưng có Thiên Đạo chi lực hộ thân, lập tức khôi phục trong nháy mắt.

Pháp lực của hai người đều vô cùng vô tận, nhưng sự khôi phục của Cộng Công lại chậm hơn Chuẩn Đề một chút.

Đại Đạo vô xử bất tại, nhưng Hỗn Nguyên Thánh Nhân nguyên thần ký thác Đại Đạo lại bị Thiên Đạo áp chế ở Hồng Hoang.

Cũng may Cộng Công được Thiên Đạo công nhận, cộng thêm sự chi trì của Vực Ngoại Vu Hoàng Thiên, cùng với Lục Đạo Luân Hồi, nếu không, sẽ bị hạn chế lớn hơn.

Chuẩn Đề bước một bước, kéo giãn khoảng cách với Cộng Công, tiếp đó, thần quang phát ra từ Thất Bảo Diệu Thụ quét một vòng, biến mấy trăm khối Thái Cổ Tinh Thần hóa thành lớn nhỏ như viên đạn.

Trong số mấy trăm khối Thái Cổ Tinh Thần bị thần quang của Thất Bảo Diệu Thụ cuốn đi, có mấy khối Tinh Thần đều thai nghén vô số sinh mệnh.

Trên một khối Tinh Thần nào đó, thai nghén mấy vạn vật chủng, trong đó có hai loại sản sinh trí tuệ, một loại giống nấm, một loại lại là phi trùng.

Lúc này, vô số sinh linh đang sống trên khối Tinh Thần đó chỉ thấy bầu trời bị vô tận thất thải thần quang bao phủ.

Thất thải thần quang cuốn theo mấy trăm khối Thái Cổ Tinh Thần, uy lực tăng cường không ít.

Mấy trăm khối Tinh Thần trong thần quang, có lớn có nhỏ, khối nhỏ nhất cũng có đường kính mấy nghìn ức dặm.

"Oanh!" Cộng Công tùy tay một kích đánh nát thất thải thần quang của Chuẩn Đề.

Mấy trăm khối Thái Cổ Tinh Thần nằm trong thần quang đều hóa thành tro bụi, vô số sinh linh yên diệt.

Theo trận chiến tiếp tục, nghiệp lực trên người Cộng Công và Chuẩn Đề cũng ngày càng lớn.

Phá hoại Tinh Thần, sát hại vô số sinh linh, đều là nghiệp lực không nhỏ.

Nhưng, Thánh Nhân thần thông vừa thi triển nhanh chóng luyện hóa nghiệp lực.

Lại chiến đấu mấy chục hiệp nữa, Chuẩn Đề có chút chật vật.

Thánh Nhân vô bại, nhưng lại tranh giành khí vận và thể diện.

Đến hiện tại, Chuẩn Đề tuy không bị thương, nhưng cũng mất đi chút thể diện.

Chuẩn Đề cũng nổi vô danh hỏa, thi triển ẩn tàng bài tẩy, đó chính là Bồ Đề Kim Thân.

Khi Chuẩn Đề thi triển Bồ Đề Kim Thân, thân thể của y cũng biến hóa, biến thành một kim sắc cự nhân Nhị Thập Tứ Đầu, Thập Bát Tí, thân cao mấy vạn trượng.

Trên mười tám cánh tay của Bồ Đề Kim Thân, mỗi tay cầm một

pháp bảo, có Thất Bảo Diệu Thụ, có Gia Trì Thần Xử, có Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, có linh đang, kim cung, ngân tiễn v.v.

Thi triển Bồ Đề Kim Thân, thực lực của Chuẩn Đề có tăng cường.

Hai mươi bốn cái đầu kiêm cố bốn phương tám hướng và trên dưới, mười tám cánh tay cũng có thể chống đỡ các hướng công kích.

So với Tam Đầu Lục Tý, Bồ Đề Kim Thân lại mạnh hơn rất nhiều.

Lại chiến đấu mười mấy hiệp nữa, Cộng Công lại không chiếm được tiện nghi.

Lúc này, Cộng Công hiển hóa ra Bàn Cổ Chân Thân.

Thân thể vốn cường hãn của Cộng Công càng thêm cường hãn, Hỗn Độn Nguyên Thần ký thác vào Đại Đạo cũng truyền ra vĩ lực.

Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công được vận hành đến cực hạn.

"Oanh long!" Theo một kích của Cộng Công đánh ra, ức vạn Tinh Thần chấn động, Tam Thập Tam Thiên cũng có chút bất ổn, dường như muốn rơi xuống.

Đối mặt với một kích của Cộng Công, thần sắc Chuẩn Đề cũng ngưng trọng.

Thất Bảo Diệu Thụ, Gia Trì Thần Xử và Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ ba Tiên Thiên Linh Bảo hợp lực mới miễn cưỡng chặn được Tam Xoa Kích, nhưng, một quyền của tay trái Cộng Công lại công kích đến.

"Bành!" Chuẩn Đề dùng một tay để chống đỡ, lại không thể chặn được.

Cộng Công ở trạng thái Chân Thân, uy lực một quyền khủng bố

đến như vậy, cộng thêm Đại Đạo Đạo Quả của Pháp Tắc Lực, Chuẩn Đề dùng một tay chống đỡ lại quá khinh suất.

Chỉ thấy, một tay của Chuẩn Đề bị đánh nát, kim sắc huyết dịch hóa thành thần quang tiêu tán vào trong tinh không.

"Cộng Công mạnh đến vậy sao?" Chuẩn Đề trong lòng đại kinh.

Thắng bại đã phân, cũng không cần tiếp tục nữa.

Chuẩn Đề mất đi thể diện, trở về Tây Phương.

Hồng Quân, Thái Thượng và Tiếp Dẫn ba người đã chú ý đến trận chiến của Cộng Công và Chuẩn Đề, đều chấn kinh trước thực lực của Cộng Công. … Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa và những người khác trở về Thiên Đình.

Không thể sát hại Hậu Nghệ, Đế Tuấn rất uất ức.

Vốn ở Thang Cốc, Lục Áp cũng được Đế Tuấn mang về Thiên Đình.

Chín Tiểu Kim Ô bỏ mạng, Lục Áp lại được lợi, khí vận của y tăng cường không ít.

Hi Hòa và Thường Hi hai tỷ muội cũng từ Thái Âm Tinh trở về Thiên Đình.

Đối với việc Hậu Nghệ bắn chết chín Tiểu Kim Ô, Hi Hòa cũng vô cùng phẫn nộ.

"Hậu Nghệ phải chết, nhưng, vị Thánh Nhân nào đã tính kế lần này?

Chuẩn Đề đạo nhân ư?" Đông Hoàng Thái Nhất hỏi.

Nhìn biểu hiện của Chuẩn Đề, hiềm nghi rất lớn.

"Tám chín phần là vậy." Phục Hy nói.

Thực ra, mọi người đều biết, vị Thánh Nhân nào tính kế không phải là quan trọng nhất, quan trọng là, Thánh Nhân muốn châm ngòi Vu Yêu Nhị tộc đại chiến.

Không, Hồng Quân, Thái Thượng và Tây Phương Nhị Thánh muốn Vu Yêu Nhị tộc lưỡng bại câu thương, đồng thời suy tàn, chứ không phải một phe chiến thắng.

Nhưng, thực lực hiện tại của Yêu tộc không bằng Vu tộc.

Nếu Yêu tộc hiện tại toàn diện khai chiến với Vu tộc, mấy Thiên Đạo Thánh Nhân khẳng định sẽ giúp đỡ Yêu tộc, cân bằng thực lực với Vu tộc. … Tây Phương, Tu Di Sơn.

Sắc mặt Chuẩn Đề không được tốt lắm, sau trận chiến với Cộng Công, Bồ Đề Kim Thân mà y dựa vào đã bị đánh nát.

Vốn, Chuẩn Đề cứ tưởng sau khi thành Thánh có thể áp chế Cộng Công, bởi vì Thiên Đạo Thánh Nhân, còn Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân, vì giao chiến ở Hồng Hoang, nhưng thật sự giao chiến, mới biết đã quá xem nhẹ Cộng Công.

"Cộng Công ở Hồng Hoang đã mạnh mẽ như vậy, nếu ra ngoài Hỗn Độn Thiên ngoại, thì lại không biết sẽ mạnh đến mức nào?" Chuẩn Đề thầm nghĩ.

"Sư đệ, Vu Yêu tất có một trận chiến, đây là Lượng Kiếp, phải hết sức cẩn thận, không được để bị cuốn vào trong Lượng Kiếp." Tiếp Dẫn trầm giọng nói.

"Sư huynh yên tâm, đệ có chừng mực." Chuẩn Đề gật đầu.

Tiếp Dẫn cũng không nói thêm, trong lòng thầm tính toán. … Sau trận chiến với Chuẩn Đề, Cộng Công cũng rời khỏi tinh không, từ Thiên Giới giáng xuống.

"Bồ Đề Kim Thân của Chuẩn Đề tuy bàng môn, nhưng cũng có

chỗ đáng học hỏi.” Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Bồ Đề Kim Thân của Chuẩn Đề tự nhiên không thể nào so với Bàn Cổ Chân Thân, nhưng cũng có chút huyền diệu, khiến Cộng Công có thể suy một ra ba, có chút cảm ngộ.

Đông Hải, nếu Tiệt Giáo quả thật nhân tài đông đảo, thế lực to lớn, có thể nói là Vạn Tiên Triều.

Thông Thiên cách thành Thánh chỉ còn một bước, lại không muốn lập đại hoành nguyện đột phá, mà tích lũy đại khí vận.

Vốn, Tiệt Giáo đã dùng Tru Tiên Kiếm Trận trấn áp khí vận, nhưng lại có Tiên Thiên bất túc, thế nên, Thông Thiên học theo Đông Vương Công ngày xưa, bày ra Vạn Tiên Đại Trận trấn áp khí vận.

Sinh linh Đông Hải vô số, Thông Thiên lại có giáo vô loại, không từ chối bất cứ ai.

Sinh linh bên ngoài Đông Hải cũng đổ xô đến Kim Ngao Đảo, bái nhập môn hạ Thông Thiên.

Thiên quang xuyên qua mây mù, chiếu xuống Kim Ngao Đảo.

Kim Ngao Đảo không hổ là phúc địa gần Đông Hải chỉ kém Bồng Lai, Phương Trượng và Doanh Châu.

Chỉ thấy, khói ráng ngưng tụ, nhật nguyệt phun tường quang.

Chương 224

Cây tùng cổ xanh tươi, cùng với núi non hòa vào màu trời thu, lại có chim chóc bay lượn, buổi chiều tà như hoa đào, hạnh đào nở rộ.

Thất thải xoay quanh, đều là đạo đức quang hoa phi tử vụ, hương khói phiêu miểu, đều từ Tiên Thiên Vô Cực Thổ thanh phân.

Tiên đào tiên quả, từng quả rực rỡ như kim đan, cây dương xanh lá liễu biếc, từng cành như sợi ngọc, đôi khi nghe hoàng hạc hót líu lo, thường thấy thanh loan bay lượn, hồng trần tuyệt tích, không có phàm phu tục tử vãng lai, cửa ngọc thường đóng, không cho phàm phu phàm khách nhàn rỗi ngó vào, chính là nơi hành lạc của vô thượng chí tôn, cảnh giới diệu kỳ ít người biết.

Trên đảo, phi cầm tẩu thú vô số, tiên nhân đắc đạo hóa hình cũng không biết bao nhiêu.

Bích Du Cung, trên Tử Chi Nhai, một nhóm tiên nhân tụ tập nhàn đàm, hoặc đội một chữ cân, cửu dương cân, hoặc mũ kim quan đuôi cá, bích ngọc quan, hoặc búi tóc hai chỏm, hoặc hóa trang đầu đà.

Lại có một đạo đồng cất tiếng ca: "Sơn dao thủy dao, cách đoạn hồng trần đạo, thô bào tệ bào, tụ lý càn khôn đảo, nhật nguyệt kiên thiêu, càn khôn hoài bão, thường tự bả yên hà khiếu ngạo, thiên địa tiêu dao, long hàng hổ phục đạo tự cao, tử vụ hộ tân sào, bạch vân tố cố giao, trường sinh bất lão, chỉ tại hồ trung nhất giác." Đạo đồng này chính là Thủy Hỏa Đồng Nhi bên cạnh Thông Thiên, nhìn qua khoảng mười ba mười bốn tuổi, thực ra trước khi Hồng Quân thành Thánh đã được Thông Thiên điểm hóa, nhưng vì căn cước và ngộ tính hạn chế, hiện tại mới có tu vi Thái Ất Kim Tiên.

Bỗng nhiên, ngọc khánh Bích Du Cung bị gõ vang, đó là Thông

Thiên muốn giảng đạo.

Trong chốc lát, sinh linh khắp Kim Ngao Đảo đều đổ xô về Bích Du Cung.

Trong Bích Du Cung, từng vị tiên nhân hữu đạo đã hóa hình ngồi trên bồ đoàn.

Dẫn đầu là Tứ Đại Đệ Tử của Thông Thiên: Đa Bảo Đạo Nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu và Quy Linh Thánh Mẫu.

Sau Đa Bảo và bốn người là Thất Tiên: Ô Vân Tiên, Kim Cô Tiên, Bì Lư Tiên, Cầu Thủ Tiên, Linh Nha Tiên, Kim Quang Tiên và Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Lại còn Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu v.v.

Thông Thiên ngồi ở vị trí cao nhất, hiển hóa thần thông.

Đó là Hồng Quân sinh hóa kiến thiên khai, địa sửu nhân dần thượng pháp đài, luyện kim thân vô lượng kiếp, Bích Du Cung nội dục đa tài, tích địa khai thiên đạo lý minh, đàm kinh luận pháp Bích Du Kinh, ngũ khí triều nguyên truyền diệu quyết, tam hoa tụ đỉnh diễn vô sinh, đỉnh thượng kim quang phân ngũ thải, túc hạ hồng liên trục vạn trình, thiên hoa loạn trụy vô cùng diệu, địa ủng kim liên trường thụy trinh, độ tận chúng sinh thành chính quả, dưỡng thành chính đạo chúc vô thanh.

Bên ngoài Bích Du Cung, có mấy chục vạn sinh linh đang nghe đạo.

Chính vì đệ tử Tiệt Giáo không ngừng tăng lên, khí vận của Thông Thiên cũng ngày càng mạnh.

Khi đệ tử Tiệt Giáo tu vi đột phá, cũng sẽ khiến khí vận của Tiệt Giáo tăng cường, liên đới làm tăng cường khí vận của Thông Thiên.

Dưới sự giáo huấn của Thông Thiên, người Tiệt Giáo đều trọng nghĩa khí, tương thân tương ái, đương nhiên, trong và ngoài Tiệt Giáo, đối ngoại không thiếu kẻ tác ác đa đoan.

Như Kim Quang Tiên môn hạ Thông Thiên, bản thể là Kim Mao Hống, một con cương thi.

Lại có một số đệ tử Tiệt Giáo thích ăn tâm can của người khác.

Do lương dữ bất tề, danh tiếng của Tiệt Giáo ít nhiều bị phá hoại, có chút nghiệp lực, nhưng tổng thể, khí vận của Tiệt Giáo lại đang tăng cường nhanh chóng.

Lúc này, Thông Thiên có thể cảm nhận được, sắp thành Thánh.

Tích lũy được đại khí vận, Thông Thiên cảm ngộ Đại Đạo cũng sự bán công bội, đạo hạnh tinh tiến không ít.

Về việc Đại Vu Hậu Nghệ sát hại chín đứa con của Đế Tuấn, cùng với trận chiến giữa Cộng Công và Chuẩn Đề trên Thiên Giới tinh không, Thông Thiên cũng đã biết.

Vu Yêu Nhị tộc tất sẽ có một trận chiến, khẳng định sẽ diễn hóa thành Lượng Kiếp.

Khi Thông Thiên vừa mở miệng giảng đạo, lập tức đủ loại dị tượng xuất hiện trong Bích Du Cung.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, tường thụy thải vân, tử khí nhân uân.

Nghe Thông Thiên giảng đạo, từng đệ tử Tiệt Giáo đều có thu hoạch.

Như Đa Bảo Đạo Nhân, Vô Đương Thánh Mẫu, Vân Tiêu và những người có ngộ tính tốt, đạo hạnh đều tinh tiến nhanh chóng.

Đúng lúc Thông Thiên giảng đến chỗ then chốt, thì lại dừng lại.

Một nhóm người nghe đạo lòng nóng như lửa đốt, đều nhìn về phía Thông Thiên.

Chỉ thấy, Thông Thiên vẻ mặt hỉ sắc.

Bằng đại khí vận, Thông Thiên cuối cùng cũng đột phá.

Trong chốc lát, trên không Đông Hải xuất hiện dị tượng.

Thông Thiên thành Thánh.

Một đạo Hồng Mông Tử Khí trong Nguyên Thần của Thông Thiên bị triệt để luyện hóa, Nguyên Thần cũng ký thác vào Thiên Đạo.

"Hỗn Nguyên Thánh Nhân sao?" Cảm thụ sự biến hóa của bản thân, Thông Thiên cũng cảm thán.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân và Chuẩn Thánh mà so, lại là trời vực cách biệt.

Sau khi thành Thánh, tâm cảnh của Thông Thiên cũng đang biến hóa.

Thiên địa vạn vật, không còn lay động tâm trí, siêu nhiên trên tất cả mọi thứ dưới Thiên Đạo.

Uy Thánh Nhân nhàn nhạt từ trên người Thông Thiên phát ra, không chỉ bao trùm Bích Du Cung, mà còn bao trùm cả bên ngoài.

Cả Kim Ngao Đảo đều bị uy Thánh Nhân của Thông Thiên bao phủ.

Dưới sự bao phủ của uy Thánh Nhân Thông Thiên, tất cả sinh linh trên Kim Ngao Đảo đều quỳ rạp trên đất.

"Lão Sư thành Thánh!" Đa Bảo Đạo Nhân vẻ mặt hỉ sắc.

Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên và những người khác cũng đều hưng phấn không

ngớt.

Theo Thông Thiên thành Thánh, đệ tử Tiệt Giáo đều "thuyền cao nước lớn".

Thân phận đệ tử Thánh Nhân, đối mặt với Vu Yêu Nhị tộc, cũng có chỗ dựa.

"Ta, Bàn Cổ Thượng Thanh, Tiệt Giáo Chi Chủ, đạo hiệu Thông Thiên, nay đã thành Thánh, không lâu nữa sẽ giảng Hỗn Nguyên Đạo Quả tại Kim Ngao Đảo Đông Hải, hữu duyên giả đều có thể nghe." Tiếng Thông Thiên truyền khắp Hồng Hoang.

Thông Thiên thành Thánh, cùng với việc truyền âm Hồng Hoang, đã gây ra một sự chấn động không nhỏ. … Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy mặt mày đen sầm.

Thái Thượng thành Thánh, Cộng Công thành Thánh, Tây Phương Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đều thành Thánh, hiện nay, Thông Thiên cũng đi trước một bước, khiến Nguyên Thủy cảm thấy bực bội.

Tam Thanh của Bàn Cổ, Thái Thượng đứng đầu, tiếp đến Nguyên Thủy, cuối cùng mới là Thông Thiên.

Thông Thiên lại đoạt trước Nguyên Thủy mà thành Thánh, khiến Nguyên Thủy phải xử trí thế nào?

Vô số sinh linh Hồng Hoang lại nhìn nhận ra sao?

Vốn, giáo nghĩa của Tiệt Giáo và Xiển Giáo đối lập, Thông Thiên vừa thành Thánh trước, e rằng vô số sinh linh sẽ cho rằng Tiệt Giáo mạnh hơn Xiển Giáo.

Nguyên Thủy biết Thông Thiên sở dĩ có thể thành Thánh, là vì Tiệt Giáo thu nhận môn đồ rộng rãi, khiến khí vận tăng cường nhanh

chóng.

Hiện tại, Tiệt Giáo vạn tiên triều, phong quang vô hạn, khí thế bàng bạc, lay trời động đất.

So với đó, Xiển Giáo lại lạnh lẽo thưa thớt.

Nhưng, muốn Nguyên Thủy cũng giống Thông Thiên "hữu giáo vô loại" thì lại là điều không thể.

Nguyên Thủy coi trọng căn cước, phẩm tính v.v.

Thế là, Nguyên Thủy quyết định đại khai sơn môn, thu thêm nhiều đệ tử, cũng có thể tăng cường khí vận, khiến y sớm ngày thành Thánh.

Bị Thông Thiên đoạt tiên, Nguyên Thủy không thể lạc hậu quá nhiều.

Bất Chu Sơn, trong Bảo Khố của Vu tộc, Cộng Công đã động dụng một lượng lớn Thiên Tài Địa Bảo.

Thông Thiên đã thành Thánh, Nguyên Thủy và Nữ Oa thành Thánh cũng sắp rồi.

Thiên Đạo Thánh Nhân ngày càng nhiều, áp lực mà Vu tộc đối mặt cũng ngày càng lớn.

Mặc dù Cộng Công thành Thánh, nhưng dù sao không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, giao tranh ở Hồng Hoang với mấy Thiên Đạo Thánh Nhân, chiếm tiện nghi cũng không quá dễ dàng.

Còn về việc giúp các Tổ Vu khác thành Thánh, thì lại càng nói gì dễ dàng!

Không, các Tổ Vu còn lại đều chưa tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công tầng thứ chín, Đại Đạo Lực chi là một vấn đề. … Đông Côn Luân, gần Ngọc Hư Cung, dưới Kỳ Lân Nhai, một đại quần sinh linh đang bái Nguyên Thủy làm sư.

Tuy nhiên, Nguyên Thủy đã bày ba đại trận dưới Kỳ Lân Nhai, cũng là ba khảo nghiệm, chỉ những ai vượt qua được, mới có thể trở thành đệ tử Xiển Giáo, còn về đệ tử thân truyền hay ký danh đệ tử, thì phải xem ý Nguyên Thủy.

Đại trận thứ nhất khảo nghiệm đạo tâm, muốn trở thành đệ tử Xiển Giáo, đạo tâm không kiên định thì không được.

Đại trận thứ hai khảo nghiệm ngộ tính, đại trận cuối cùng khảo nghiệm căn cước và phẩm hạnh.

Chương 225

Đương nhiên, nếu vận khí tốt, kém một chút, cũng không hẳn không thể vượt qua ba đại trận.

Nguyên Thủy tọa trong Ngọc Hư Cung chờ đợi.

Nguyên Thủy chỉ đợi một tháng không hơn, đã có người vượt qua ba khảo nghiệm, đến bên ngoài Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy tĩnh lặng mở mắt, thân bước một bước, ra ngoài Ngọc Hư Cung.

Chỉ thấy, một người quỳ bên ngoài Ngọc Hư Cung, thấy Nguyên Thủy xuất hiện, liền bái một lạy.

Nhìn người trước mặt, Nguyên Thủy cũng rất hài lòng, người này là Tiên Thiên sinh linh, căn cước bất phàm, đạo tâm kiên định, ngộ tính và phẩm hạnh cũng đều xuất sắc, quan trọng nhất là, khí vận không nhỏ.

"Ngươi có thể làm đệ tử thân truyền của ta, ban đạo hiệu Quảng Thành, làm thủ đồ Ngọc Hư, Đại sư huynh Xiển Giáo đời thứ hai." Nguyên Thủy mở miệng.

"Đệ tử bái tạ Lão Sư." Quảng Thành Tử đại hỉ vọng.

Theo thời gian trôi qua, sau Quảng Thành Tử, lần lượt có người vượt qua khảo nghiệm.

Cuối cùng mấy chục người vượt qua khảo nghiệm, Nguyên Thủy lại chỉ thu mười ba người làm đệ tử thân truyền, còn lại đều chỉ là ký danh đệ tử.

Mười ba đệ tử thân truyền của Nguyên Thủy: Đại đệ tử Quảng Thành Tử, Nhị đệ tử Nam Cực Tiên Ông, Tam đệ tử Xích Tinh Tử,

Tứ đệ tử Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân, Ngũ đệ tử Thái Ất Chân Nhân, Lục đệ tử Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Thất đệ tử Linh Bảo Đại Pháp Sư, Bát đệ tử Hoàng Long Chân Nhân, Cửu đệ tử Phổ Hiền Chân Nhân, Thập đệ tử Từ Hàng Đạo Nhân, Thập Nhất đệ tử Cụ Lưu Tôn, Thập Nhị đệ tử Đạo Hạnh Thiên Tôn, Thập Tam đệ tử Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Có thể trở thành đệ tử thân truyền của Nguyên Thủy, đều không tệ quá.

Đối với mười ba đệ tử thân truyền đã thu nhận, Nguyên Thủy không thích Hoàng Long Chân Nhân nhất.

Căn cước của Hoàng Long Chân Nhân là một con Ngũ Trảo Kim Long, cũng là Tiên Thiên sinh linh, nhưng lại thuộc loại có vảy có sừng.

Thực ra, Hoàng Long Chân Nhân có thể vượt qua khảo nghiệm, một mặt là vận khí, một mặt lại là nhờ sự giúp đỡ của hảo hữu Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Còn về việc Nguyên Thủy thu Hoàng Long Chân Nhân làm đệ tử thân truyền, ngoài việc Ngọc Đỉnh Chân Nhân mở lời cầu xin, còn là vì khí vận của Hoàng Long Chân Nhân không nhỏ.

Thế là, Nguyên Thủy nói với mười ba đệ tử thân truyền: "Trừ Nam Cực, mười hai người còn lại có thể là Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo." Số bắt đầu từ một, lập ở ba, thành ở năm, thịnh ở bảy, cực ở chín, mười hai là viên mãn.

Thập Nhị Kim Tiên cũng là một loại viên mãn của Xiển Giáo, có thể tăng cường khí vận của Xiển Giáo.

Nam Cực Tiên Ông có chút uất ức, Quảng Thành Tử và những người khác tự nhiên vẻ mặt hỉ sắc.

Tiếp theo, Nguyên Thủy lại để Nam Cực Tiên Ông quản lý đệ tử ngoại môn.

Nói đơn giản, trừ Thập Nhị Kim Tiên, Nam Cực Tiên Ông có quyền quản lý các đệ tử còn lại của Xiển Giáo.

Theo việc Nguyên Thủy thu nhận mấy chục đệ tử, khí vận của Xiển Giáo tuy còn xa mới sánh bằng Tiệt Giáo, nhưng cũng đã tăng lên đáng kể.

Nguyên Thủy truyền một số đạo pháp cho mười ba đệ tử thân truyền, rồi bắt đầu bế quan.

Nam Cực Tiên Ông phụ trách truyền thụ đạo pháp cho đệ tử ngoại môn Xiển Giáo. … "Oanh long long!" Thiên địa chấn động, trên Bất Chu Sơn, tử sắc vân tằng che khuất trời đất, tiếp đó, một cung điện nguy nga được Cộng Công triệu hoán.

Đó chính là Bàn Cổ Điện do trái tim Bàn Cổ biến thành, cũng là thánh địa của Vu tộc, căn bản của Vu tộc.

Dưới pháp lực Thánh Nhân của Cộng Công, Bàn Cổ Điện giữa không trung cũng hóa thành một trái tim khổng lồ.

Trái tim của Đại Thần Bàn Cổ, mỗi lần nhảy lên, thiên địa đều hô ứng.

Vô số sinh linh ở Bất Chu Sơn, cùng với vô số sinh linh bên ngoài Bất Chu Sơn, đều ngây dại ngẩng đầu nhìn về phía trái tim Bàn Cổ.

Mấy Tổ Vu ở Bất Chu Sơn nhìn Cộng Công.

"Ta muốn mượn trái tim Phụ Thần để trọng luyện Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Phiên, trấn áp khí vận Vu tộc ta." Không đợi mấy Tổ Vu hỏi, Cộng Công đã mở miệng trước.

Chuyện lớn liên quan đến khí vận Vu tộc, cộng thêm quyết định

của Cộng Công, mấy Tổ Vu cũng không có ý kiến.

Cộng Công là Tổ Vu đầu tiên, lại là Thánh Nhân Vu tộc, uy vọng trong Vu tộc không ai sánh kịp, đừng nói là vì lợi ích của Vu tộc, ngay cả khiến Vu tộc có chút tổn thất, các Tổ Vu khác cũng không có cách nào.

"Có lao huynh trưởng rồi." "Có huynh trưởng, Vu tộc may mắn lắm, chúng đệ muội may mắn lắm." Cộng Công cũng không nói nhiều, một bước bước vào trong trái tim Bàn Cổ.

Cộng Công, cũng không thể duy trì trái tim Bàn Cổ quá lâu.

Vừa tiến vào trái tim Bàn Cổ, phóng mắt nhìn, bốn phương tám hướng đều xám xịt mông lung, tự thành một Hỗn Độn không gian.

Trong Hỗn Độn không gian, sẽ thai nghén ra Bàn Cổ Tinh Huyết.

Mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên được Cộng Công lấy ra.

Chỉ thấy, mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên đều là Hậu Thiên Linh Bảo, Cộng Công muốn luyện chế thành Cực Phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo.

Động dụng sức mạnh Lục Đạo Luân Hồi phân hóa Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, một nửa khai thiên công đức cấp cho Bình Tâm, Huyền Hoàng chi khí luyện chế thành Hậu Thiên Chí Bảo Huyền Hoàng Ấn, một nửa khai thiên công đức còn lại, Cộng Công muốn dùng để trọng luyện Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Phiên.

"Muốn luyện chế mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên đều thành Cực Phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo thì e rằng công đức không đủ, nếu mười hai phiên hợp nhất, không chừng có thể luyện chế thành một Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo." Cộng Công thầm tính toán.

Cự đại công đức xuất hiện trong tay Cộng Công, công đức lớn như vậy, không hẳn không thể tạo ra một Hậu Thiên Công Đức Chí

Bảo.

Phẩm cấp pháp bảo công đức trừ liên quan đến công đức, còn liên quan đến tài chất.

Đều là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, cũng có mạnh yếu khác biệt.

Vận dụng mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên có thể bày thành Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nếu hợp nhất mười hai phiên, một phiên cũng có thể bày thành Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, bày trận sẽ dễ dàng hơn.

Theo kế hoạch của Cộng Công, với đoàn công đức trong tay, muốn luyện chế mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên đều thành Cực Phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo là không thể lắm.

Thay vì luyện chế mười hai Thượng Phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, không bằng luyện chế một Cực Phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, không chừng sẽ thành Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo.

Nhưng, muốn hợp nhất mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên, lại cũng có độ khó.

"Trước tiên thử một chút." Cộng Công thầm nghĩ.

Lúc này, Cộng Công dùng Thánh Nhân vĩ lực dung hợp mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Dưới tác dụng của Thánh Nhân vĩ lực của Cộng Công, mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên bắt đầu chậm rãi dung hợp.

Bởi vì mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên đồng căn đồng nguyên, việc dung hợp cũng thuận lợi ngoài sức tưởng tượng.

Trên Thần Đình Vu tộc Bất Chu Sơn, trái tim Bàn Cổ khổng lồ che khuất trời đất.

Theo mỗi lần trái tim Bàn Cổ nhảy lên, thiên địa đều hô ứng.

Mấy Tổ Vu và một nhóm Đại Vu ở dưới trái tim Bàn Cổ, có thể rõ ràng cảm nhận được sức mạnh khủng bố hàm chứa trong trái tim Bàn Cổ.

Nếu sức mạnh hàm chứa trong trái tim Bàn Cổ hoàn toàn bạo phát, đủ để kháng lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Cộng Công đã tiến vào bên trong trái tim Bàn Cổ một lúc, từ bên ngoài lại không thấy trái tim Bàn Cổ có biến hóa.

Lúc này, trong Hỗn Độn không gian bên trong trái tim Bàn Cổ.

Mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên đã dưới Thánh Nhân vĩ lực của Cộng Công mà triệt để hợp nhất, hình thành một thần phiên khổng lồ.

Chỉ riêng việc hợp nhất mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên đã tiêu hao vô số Thiên Tài Địa Bảo.

Cộng Công hiển hóa ra Bàn Cổ Chân Thân, tay trái một đoàn công đức, tay phải lại là mười hai giọt tinh huyết.

Dưới sức mạnh của trái tim Bàn Cổ, tinh huyết của Mười Hai Tổ Vu dung hợp làm một.

Đô Thiên Thần Sát Phiên hàm chứa tinh huyết của Mười Hai Tổ Vu, lại không dung hợp.

Dung hợp tinh huyết của Mười Hai Tổ Vu, mới có khả năng triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân.

"Hợp!" Khi mười hai giọt tinh huyết trong tay Cộng Công vừa dung hợp, Cộng Công liền đem tinh huyết và công đức cùng nhau dung nhập vào Đô Thiên Thần Sát Phiên.

Hấp thu Bàn Cổ Tinh Huyết và công đức, Đô Thiên Thần Sát

Phiên cũng bắt đầu biến hóa.

Một lượng lớn Thần Sát chi khí và Tiên Thiên Trọc Khí từ trong phiên xuất ra, huyễn hóa thành tướng Ma Thần, hung tợn khủng bố, khiến người ta kinh hãi.

Ngay sau đó, kim quang công đức khiến toàn bộ phiên trở nên kim sắc.

Dần dần, kim sắc trên phiên bị đen kịt nuốt chửng từng chút một.

Thần Sát chi khí và Tiên Thiên Trọc Khí ngưng tụ thành một đoàn.

Lúc này, trong tay Cộng Công lại xuất hiện một đoàn Tiên Thiên Thanh Khí.

Theo Tiên Thiên Thanh Khí dung nhập, toàn bộ phiên nổ tung từ bên trong.

Địa Thủy Hỏa Phong tàn phá.

Chương 226

Bàn Cổ Tinh Huyết, Tiên Thiên Trọc Khí, Tiên Thiên Thanh Khí, Thần Sát chi khí, hỗn hợp làm một, hình thành một Hỗn Độn Phôi Thai.

Lực lượng Thái Cổ Ma Thần khủng bố bao trùm.

Lại có đủ loại cảnh tượng, Bàn Cổ khai thiên, Bàn Cổ chém giết Tam Thiên Tiên Thiên Ma Thần, cùng với Bàn Cổ thân hóa vạn vật.

Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, Đô Thiên Phiên.

Với phiên này có thể bày hạ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Nếu Hỗn Nguyên Thánh Nhân dùng Đô Thiên Phiên bày hạ Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân.

Ngoài ra, phiên này có thể phát ra sức mạnh Ma Thần, công thủ kiêm bị, lực công kích e rằng không thua Bàn Cổ Phiên là bao, lực phòng ngự cũng vô cùng mạnh mẽ.

"Thật sự đã thành một Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, rất tốt!" Cộng Công cũng vui mừng.

Vốn cứ tưởng sẽ là Cực Phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, không ngờ lại là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo.

Mặc dù lực công kích của bảo vật này không bằng Bàn Cổ Phiên, nhưng hẳn có thể sánh với Hỗn Độn Chung.

Còn về lực phòng ngự, Đô Thiên Phiên lại kém hơn Hỗn Độn Chung, nhưng khoảng cách cũng không quá lớn.

Tổng thể, uy năng của Đô Thiên Phiên miễn cưỡng có thể sánh với

Tiên Thiên Chí Bảo, trong tay Thánh Nhân, lại không kém Khai Thiên Tam Bảo là bao.

Phiên này vừa thành, khí vận Vu tộc lại càng ổn định.

"Hiệu quả trấn áp khí vận của Đô Thiên Phiên tuy không bằng Khai Thiên Tam Bảo, nhưng cũng không kém Thập Nhị Phẩm Hắc Liên." Cộng Công lẩm bẩm.

Cộng Công một tay thu Đô Thiên Phiên, rời khỏi Hỗn Độn không gian.

Khi Cộng Công từ trong trái tim Bàn Cổ đi ra, trái tim Bàn Cổ cũng biến trở lại thành Bàn Cổ Điện, trở về Bàn Cổ Giới.

Cùng lúc đó, một đoàn kiếp vân khổng lồ xuất hiện phía trên Cộng Công.

Đô Thiên Phiên tuy là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, nhưng vẫn phải trải qua Cửu Cửu Thiên Kiếp, đó là quy tắc Thiên Đạo.

Cộng Công đem Đô Thiên Phiên trong tay ném lên không trung, tự mình thoát ly khỏi phạm vi bao phủ của Thiên Kiếp.

Nếu bị Thiên Đạo cho rằng Cộng Công và Đô Thiên Phiên cùng độ kiếp, Cửu Cửu Thiên Kiếp sẽ thăng cấp thành Thiên Khiển khủng bố.

Nhưng, Thiên Đạo Thánh Nhân bỏ ra chút đại giới, có thể giúp người khác tiêu trừ Tứ Cửu Thiên Kiếp, còn về Lục Cửu Thiên Kiếp, Thánh Nhân nhiều nhất cũng chỉ có thể làm giảm uy lực của Thiên Kiếp.

Đô Thiên Phiên chính là muốn được Thiên Lôi tôi luyện.

Có Thiên Phạt Chi Nhãn, Cộng Công cũng không lo lắng Đô Thiên Phiên không chống đỡ nổi, hoàn toàn có thể dùng Thiên Phạt Chi Nhãn làm suy yếu uy lực của Thiên Kiếp.

Thiên Phạt Chi Nhãn ngoài việc có thể làm suy yếu và tăng cường uy lực của Thiên Kiếp, còn có thể khiến Thiên Kiếp biến mất hoặc xuất hiện, nhưng, muốn khiến Cửu Cửu Thiên Kiếp biến mất lại không dễ dàng.

Khi trái tim Bàn Cổ xuất hiện ở Bất Chu Sơn, thần niệm của mấy Thánh Nhân cũng xuất hiện gần Bất Chu Sơn.

Thần niệm Hồng Quân, thần niệm Thái Thượng, lại có Tây Phương Nhị Thánh và thần niệm Thông Thiên.

"Mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên hợp nhất rồi sao?" "Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo." "Khí vận Vu tộc càng ổn định." "Sức mạnh hàm chứa trong trái tim Bàn Cổ quá mạnh mẽ, thần niệm Thánh Nhân cũng bị ngăn ở bên ngoài." "Vu tộc không thể là nhân vật chính của thiên địa." Không, năm Thiên Đạo Thánh Nhân nói, Đô Thiên Phiên đã bắt đầu độ kiếp.

Kiếp vân thai nghén một lúc, có thần lôi giáng xuống.

Thần lôi Cửu Cửu Thiên Kiếp, uy lực khủng bố, cấp Kim Tiên đối mặt cũng hung nhiều cát ít.

Thậm chí, Cửu Cửu Thiên Kiếp có thể hủy diệt một Đại Thiên Thế Giới.

Chỉ thấy, Đô Thiên Phiên phát ra một cỗ sức mạnh Ma Thần, chống đỡ thần lôi từ trên trời giáng xuống.

"Bành!" Thần lôi tuy uy lực cực lớn, nhưng lại bị sức mạnh Ma Thần của Đô Thiên Phiên chặn đứng.

Sau một đạo thần lôi, kiếp vân lại giáng xuống một đạo khác.

Tiếng oanh minh chấn động trời đất, lôi đình trong kiếp vân loạn xạ, như rồng rắn du tẩu, từng đạo thần lôi giáng xuống, lại bị sức mạnh Ma Thần của Đô Thiên Phiên chặn đứng.

Cũng không cần Cộng Công sử dụng Thiên Phạt Chi Nhãn làm suy yếu uy lực của Thiên Kiếp, Đô Thiên Phiên đã nhẹ nhàng độ kiếp.

Kiếp vân tiêu tan.

Đô Thiên Phiên hoàn hảo vô tổn.

Trải qua tôi luyện của Cửu Cửu Thiên Kiếp, Đô Thiên Phiên lại mạnh hơn một chút.

"Oanh long!" Một tiếng cự hưởng, Đô Thiên Phiên hóa thành mười hai vạn chín nghìn sáu trăm trượng, rơi xuống Thần Đình.

Khi Đô Thiên Phiên vừa chạm đất, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tự nhiên hình thành, bao trùm ức vạn vạn dặm không chỉ. … Thiên Giới.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy ba người đứng trên tường vân do linh khí hóa thành, dùng pháp nhãn khuy thị hạ giới, rõ ràng nhìn thấy tất cả những gì xảy ra ở Bất Chu Sơn.

"Mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên hợp nhất, trở thành Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, muốn đối phó với Vu tộc lại càng khó hơn." Phục Hy thở dài.

Cộng Công vì thành Thánh, khiến Vu tộc tổn thất không ít, nhưng khi Cộng Công thành Thánh xong, tổn thất của Vu tộc đã khôi phục, ngày càng cường đại.

Mấy trăm triệu Nhân loại đã trở thành phụ dung của Vu tộc.

Vô số Yêu tộc trở thành thức ăn của Vu tộc.

Nhân tộc, cũng đại tứ sát Yêu mà ăn.

Yêu tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm đã sát hại mấy chục triệu Nhân loại, Nhân tộc đã ghi nhớ huyết cừu.

Có mấy trăm triệu Nhân loại được Vu tộc che chở, cộng thêm

luyện võ và tu luyện Kim Đan Đại Đạo, cũng dám săn giết Đại Yêu.

Còn về Nhân tộc ở Phượng Tê Sơn, cùng với Nhân loại ở các nơi khác, cuộc sống đều không được như mấy trăm triệu Nhân loại gần Bất Chu Sơn.

Theo càng ngày càng nhiều Nhân loại thông qua luyện võ chuyển hóa thành Vu, quan hệ giữa Vu tộc và Nhân tộc cũng ngày càng thân mật.

Lấy ví dụ như cha mẹ hoặc con cái của một Nhân loại, sau khi chuyển hóa thành Vu, tình thân vẫn còn.

Hoặc hảo hữu của một Nhân loại chuyển hóa thành Vu, khi Nhân loại gặp nguy hiểm, hảo hữu cũng sẽ ra tay tương trợ.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đối với tình cảnh hiện tại của Nhân tộc tương đối hài lòng.

Nhân tộc quá yếu nhỏ, Toại Nhân Thị và những người khác cũng không mong Nhân tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa, chỉ cần Nhân tộc có thể sinh sôi nảy nở, tộc nhân đều có thể sống sót, vậy là tốt rồi.

Trên Phượng Tê Sơn, bỗng nhiên tường vân vô số, thụy thải vạn thiên, kim sắc hà quang chiếu rọi.

Một pháp tướng khổng lồ xuất hiện giữa thiên địa, cao hơn trăm vạn trượng, đó chính là một nữ tử thân người đuôi rắn, chính là Nữ Oa.

Nữ Oa sau khi thi triển thần thông, mở miệng hướng Thiên Đạo lập hạ đại hoành nguyện.

"Thiên Đạo ở trên, ta Nữ Oa nguyện vì Nhân tộc gánh chịu nghiệp lực một vạn năm." "Ta Nữ Oa nguyện thiên hạ hữu tình nhân chung thành quyến thuộc." Nhân tộc do Nữ Oa tạo ra, Yêu tộc lại sát hại

Nhân tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm, khiến Nhân tộc tử vong thảm thiết mấy chục triệu, trong lòng Nữ Oa cũng có quý cứu.

Hiện nay, Nhân tộc cộng lại e rằng đã gần một tỷ, mỗi ngày đều sẽ sản sinh nghiệp lực.

Với tốc độ sinh sôi của Nhân tộc, sau một vạn năm, số lượng người sẽ tương đối khủng bố.

Nghiệp lực mà Nhân tộc sản sinh trong một vạn năm, cũng tuyệt đối to lớn, Nữ Oa lại nguyện ý vì Nhân tộc gánh chịu.

Đồng thời lập hạ đại hoành nguyện, Nữ Oa cũng tế ra Hồng Tú Cầu.

Do Thiên Địa Nhân Tam Hôn đều đã hoàn thành, uy năng của Hồng Tú Cầu vô cùng kinh người.

Khi lời của Nữ Oa vừa dứt, Thiên Đạo công nhận, giáng xuống một đoàn công đức.

Đại công đức rơi xuống người Nữ Oa, nghiệp lực Nhân tộc cũng chuyển dời lên người nàng.

Bởi vì nghiệp lực bàng bạc, kiếp vân xuất hiện phía trên đỉnh đầu Nữ Oa, đầu tiên là Tứ Cửu Thiên Kiếp, nhanh chóng thăng cấp thành Lục Cửu Thiên Kiếp, tiếp đó là Cửu Cửu Thiên Kiếp, xem ra sắp thăng cấp thành Thiên Khiển.

Nữ Oa cũng không ngờ nghiệp lực Nhân tộc lại lớn đến vậy.

Cũng may Nữ Oa đã sớm có chuẩn bị, tế ra Sơn Hà Xã Tắc Đồ, thân hình chợt lóe tiến vào thế giới trong đồ.

Tiến vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Nữ Oa lại thi triển đại thần thông, bình tế liên hệ giữa nghiệp lực trên người và Thiên Đạo, như vậy, kiếp vân bao phủ trên Phượng Tê Sơn cũng tiêu tan.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thế giới bên trong đồ vừa thật vừa ảo, đặt mình trong đó, một niệm sinh vạn niệm.

Ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Nữ Oa cũng thở phào nhẹ nhõm.

Ổn định tâm thần, Nữ Oa gạt bỏ tạp niệm, hấp thu công đức để thăng tu vi.

Chương 227

Khi hấp thu xong công đức, Nữ Oa cũng đã thành công đột phá thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Trong chốc lát, một đạo Hồng Mông Tử Khí trong Nguyên Thần của Nữ Oa bị triệt để luyện hóa, Nguyên Thần của nàng cũng đã ký thác vào Thiên Đạo.

Trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, Nữ Oa muốn luyện hóa nghiệp lực trên người cũng không còn khó khăn.

Cùng lúc đó, bên ngoài xuất hiện đủ loại dị tượng.

Một Thiên Đạo Thánh Nhân xuất hiện, thiên địa khánh hạ, vạn linh mô bái. … Thiên Đình.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và những người khác đều kinh hỉ không ngớt.

Đối với việc Nữ Oa thành Thánh, lại cũng không thấy kỳ quái, Nữ Oa vốn cách thành Thánh chỉ còn một bước, lập hạ đại hoành nguyện, được không ít công đức, khiến nàng đột phá.

Còn về việc Nữ Oa vì Nhân tộc gánh chịu nghiệp lực một vạn năm, Đế Tuấn lại cũng không để ý.

Trong mắt Đế Tuấn, Nhân tộc không đáng kể.

Yêu tộc coi Nhân tộc là thức ăn, Vu tộc lợi dụng Nhân tộc để tăng thêm nhân số.

Hạn chế Vu tộc là một là nhân số, hai là không thể tu luyện nguyên thần, sau khi Cộng Công sáng tạo ra võ đạo, nhân số đã được giải quyết.

Võ đạo của Cộng Công không chỉ thịnh hành trong Nhân tộc, Yêu tộc cũng có không ít đang lén lút luyện võ.

Vu tộc tu luyện nguyên thần, Mười Hai Tổ Vu thông qua dung hợp Tiên Thiên Trọc Khí và Tiên Thiên Thanh Khí, trở thành Tiên Thiên Ma Thần, có thể tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần.

Việc tiểu Vu và đại Vu tu luyện nguyên thần, Cộng Công cũng đang cân nhắc, đã có một số kế hoạch.

Hiện nay, Nữ Oa thành Thánh, đối với Yêu tộc lại là đại sự tốt.

Nhưng, trong lòng Đế Tuấn tương đối phức tạp, theo Nữ Oa vừa thành Thánh, địa vị của nàng trong Yêu tộc trở nên siêu nhiên.

Đế Tuấn trước mặt Nữ Oa cũng phải hạ thấp tư thái.

Tâm trạng của Đông Hoàng Thái Nhất cũng tương tự Đế Tuấn.

Phục Hy lại kích động.

"Thiên Đế, Đông Hoàng, ta đi thăm muội muội." Phục Hy nói.

"Oa Hoàng thành Thánh, là đại sự của Yêu tộc, ta và Thái Nhất lý đương đi trước bái hạ." Đế Tuấn nói.

"Chính nên như vậy!" Đông Hoàng Thái Nhất cũng gật đầu.

Lúc này, Phục Hy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ba người đi xuống hạ giới. … Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy đang giảng đạo cho mười ba đệ tử thân truyền, nhưng bỗng nhiên sắc mặt âm trầm vô cùng.

Ngay cả Nữ Oa cũng thành Thánh rồi.

Trong Tam Thanh, chỉ còn lại một mình Nguyên Thủy chưa thành Thánh.

Trong số đệ tử của Hồng Quân, cũng chỉ còn lại một mình Nguyên

Thủy chưa thành Thánh.

Sau khi thu nhận mười ba đệ tử thân truyền, cùng với mấy chục ký danh đệ tử, lại định ra Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, khí vận của Nguyên Thủy đã tăng cường đôi chút, cũng đã bế quan một thời gian, nhưng lại không thể thành Thánh.

Mười hai Kim Tiên và Nam Cực Tiên Ông đang nghe Nguyên Thủy giảng đạo, đều im lặng.

Các đệ tử của Nguyên Thủy không biết Nữ Oa đã thành Thánh.

Mặc dù trong lòng uất ức, Nguyên Thủy lại cũng không thể không đối mặt với hiện thực.

"Các ngươi lui xuống tự mình tu luyện, vi sư có chút việc muốn ra ngoài." Nguyên Thủy nói với Quảng Thành Tử và những người khác.

Nữ Oa thành Thánh, Nguyên Thủy cũng phải đến chúc mừng.

Không chỉ Nguyên Thủy, Thái Thượng, Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều sẽ đến.

Rời khỏi Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy đi về phía Phượng Tê Sơn xa xôi.

Khi Nguyên Thủy đến Phượng Tê Sơn, thấy Thái Thượng, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng, Minh Hà v.v.

đều ở đó.

Lại có mấy Nhân loại, cùng với một số Yêu tộc.

Thông Thiên cũng dẫn theo mấy chục đệ tử.

"Sư huynh." Thấy Nguyên Thủy, Thông Thiên chào một tiếng.

"Nguyên Thủy sư đệ." Thái Thượng đạm nhiên nói.

“Nữ Oa sư muội thành Thánh, thật đáng mừng.” Nguyên Thủy hướng Nữ Oa nói lời chúc mừng, lại lấy ra một Tiên Thiên Linh Bảo làm hạ lễ. … Gần Bất Chu Sơn, trong một bộ lạc Nhân tộc lớn nhất.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị ba người tụ tập lại một chỗ.

Hiện nay, ba người Toại Nhân Thị đều có tu vi Thái Ất Kim Tiên, tuy luyện võ, nhưng võ đạo chỉ tu luyện Bão Đan.

“Nữ Oa Nương Nương thành Thánh, chúng ta nên đến chúc mừng.” Toại Nhân Thị nói.

Dù sao Nữ Oa đã sáng tạo ra Nhân tộc, hiện nay lại vì Nhân tộc gánh chịu nghiệp lực một vạn năm.

Trước đây, đoạn chỉ ân, rời khỏi Phượng Tê Sơn, trong lòng ba người Toại Nhân Thị cũng bất đắc dĩ.

Kiếp số đó quá thảm liệt, nếu không có Vu tộc ra tay, Nhân tộc cũng không biết có thể sống sót được bao nhiêu.

Nữ Oa dù sao cũng là Hoàng giả Yêu tộc, Yêu tộc càng tự xưng Nhân tộc là thức ăn do Nữ Oa sáng tạo ra cho Yêu tộc.

Vì tộc nhân, cũng vì bản thân, ba người Toại Nhân Thị đã theo Vu tộc đến gần Bất Chu Sơn.

So với Yêu tộc đối với Nhân tộc, Vu tộc lại tốt hơn rất nhiều.

Vu tộc bảo hộ Nhân tộc, Nhân tộc luyện võ chuyển hóa thành Vu.

Tuy nhiên, Vu tộc cũng không cưỡng chế Nhân tộc luyện võ, đều là tự nguyện.

Ban đầu, Nhân tộc không biết luyện võ thành công sẽ chuyển hóa thành Vu, nhưng khi một số Nhân tộc chuyển hóa thành Vu xong, cũng đã biết, sau đó, lại có không ít người kiên trì luyện võ, là sự lựa chọn

của mỗi người.

Trong một thế giới nhược nhục cường thực như Hồng Hoang, Vu tộc đối với Nhân tộc lại rất thiện chí.

Thực ra, tình cảnh hiện tại của Nhân tộc tương đối khó xử.

Yêu tộc muốn ăn thịt người để đề thăng tu vi, dùng tinh huyết linh hồn Nhân loại luyện khí, lại hy vọng Nhân tộc và Vu tộc phân rõ ranh giới, như vậy, nhân số Vu tộc sẽ tăng lên chậm lại.

Nhưng nếu ba người Toại Nhân Thị dẫn tộc nhân phân rõ ranh giới với Vu tộc, Vu tộc lại sẽ không có thái độ tốt nữa.

Đại La Thiên, tọa lạc trên Tam Thập Nhị Trọng Thiên, chính là tầng cao nhất của Thiên Giới.

Nữ Oa cưỡi một con kim sắc Phượng Hoàng đến Đại La Thiên.

Sau khi thành Thánh, Nữ Oa quyết định tại Đại La Thiên khai tịch một phương Đại Thiên Thế Giới.

Nếu khai tịch Đại Thiên Thế Giới trong Hỗn Độn Thiên Ngoại, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không dễ dàng, nhưng với vĩ lực của Thiên Đạo Thánh Nhân, việc khai tịch Đại Thiên Thế Giới tại Đại La Thiên lại không quá khó khăn.

Phía sau Nữ Oa, từ xa có vài vị Đại Năng đang quan sát.

Thánh Nhân khai thiên tích địa, mỗi cử chỉ đều hàm chứa Huyền Diệu Đại Đạo.

"Đến rồi." Nữ Oa vừa mở miệng, tọa kỵ liền dừng lại.

Chỉ thấy Nữ Oa tế cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hồng Tú Cầu.

"Phanh!" Một đoàn hồng quang bay ra, phá vỡ hư không, liên tiếp đến Thiên Ngoại.

Lập tức, Hỗn Độn chi khí dũng mãnh tuôn trào, rồi phân hóa thành Địa Thủy Hỏa Phong.

Vừa thao túng Hồng Tú Cầu phá vỡ hư không, Nữ Oa vừa tế ra Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Dưới vĩ lực của Nữ Oa Thánh Nhân, Sơn Hà Xã Tắc Đồ luyện hóa Địa Thủy Hỏa Phong, phân tách âm dương, tạo hóa thanh trọc càn khôn, hình thành một phương thế giới.

Chương 228

Khi Nữ Oa khai thiên tích địa, có một cỗ Thiên Đạo chi lực gia trì lên thân nàng.

Chỉ trong thời gian ngắn, Nữ Oa đã khai tịch ra một phương Đại Thiên Thế Giới.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi, Phục Hy cùng chư vị Đại Năng khác từ xa quan sát Nữ Oa khai thiên, mỗi người đều có những cảm ngộ riêng.

Nữ Oa cũng có không ít cảm ngộ.

"Phương Đại Thiên Thế Giới này gọi là Oa Hoàng Thiên." Nữ Oa lẩm bẩm.

Nàng bước một bước, tiến vào Oa Hoàng Thiên vừa mới khai tịch.

Chỉ thấy trong Oa Hoàng Thiên một vùng quang đãng, không khoáng hoang vu, căn bản không thấy sinh cơ.

Bởi vậy, Nữ Oa sử dụng Tạo Hóa Pháp Tắc Đạo Quả, bắt đầu sáng tạo vạn vật.

Theo sự tạo hóa của Nữ Oa, trong Oa Hoàng Thiên đã có Nhật Nguyệt Tinh Thần, có sơn xuyên đại địa, có phong vũ lôi điện, cũng có hoa cỏ cây cối và chim bay thú chạy.

Nằm ở trung tâm Oa Hoàng Thiên, một cung điện lộng lẫy uy nghiêm lơ lửng giữa không trung.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nhìn Hi Hòa đang đứng trước mặt.

Đế Tuấn cùng những người khác đã lần lượt rời đi, nhưng Hi Hòa lại mở miệng thỉnh cầu Nữ Oa giúp nàng đối phó Hậu Nghệ.

Bị Hậu Nghệ sát tử chín tiểu Kim Ô (con trai Hi Hòa), Khí Vận của Hi Hòa đã bị tổn thất.

"Này là Đại Nhân Quả, ngươi xác định chăng?" Nữ Oa hỏi.

"Cầu Nương Nương thành toàn." Hi Hòa thỉnh cầu.

"Cũng đành vậy!" Nữ Oa thở dài, lấy ra Hồng Tú Cầu, sau đó, một sợi Nhân Duyên Tuyến được rút ra, giao cho Hi Hòa.

Sau khi giao Nhân Duyên Tuyến cho Hi Hòa, Nữ Oa lại ra tay che giấu Thiên Cơ.

Chỉ thấy Hi Hòa đầu tiên thi pháp lên sợi Nhân Duyên Tuyến trong tay, sau đó, một nữ tử giống nàng bảy tám phần từ trong cơ thể nàng bước ra, đó chính là Ác Thi của Hi Hòa… Quan hệ giữa Vu Tộc và Nhân Tộc dần trở nên hữu hảo, Nhân Vu hỗn cư cũng ngày càng nhiều.

Cách Bất Chu Sơn mấy ngàn vạn quang niên, một bộ lạc không lớn không nhỏ, có mấy ngàn Vu Tộc và mười mấy vạn Nhân Loại, đây là một trong những bộ lạc do Đại Vu Hậu Nghệ chưởng quản.

Mỗi một Đại Vu đều chưởng quản nhiều bộ lạc.

Một ngày nọ, Hậu Nghệ một mình đi săn trong một khu rừng, cung tên bách phát bách trúng, dễ dàng thu hoạch không ít con mồi, lại còn cứu được một thiếu nữ Nhân Loại tên Thường Nga thoát khỏi miệng một yêu thú.

Khi nhìn thấy Thường Nga, Hậu Nghệ đã động chân tình.

Tiếp đó, Hậu Nghệ đơn giản trở thành một kẻ si tình của Thường Nga.

Bởi vì Thường Nga không thể tu luyện Kim Đan Đại Đạo, lại không muốn luyện võ, không thể chuyển hóa thành Vu Tộc, bởi vậy,

để Thường Nga trường sinh bất lão, Hậu Nghệ đã đến Tây Côn Luân, cầu xin Tây Vương Mẫu ban cho Bất Tử Dược.

Trải qua thiên tân vạn khổ, Hậu Nghệ đã đến Tây Côn Luân, cũng diện kiến Tây Vương Mẫu.

Bất Tử Dược quý giá, nhưng là do một Đại Vu cầu xin, Tây Vương Mẫu cũng không từ chối.

Khi Hậu Nghệ đem Bất Tử Dược vất vả cầu được đưa cho Thường Nga, Thường Nga ăn vào rồi bay về Thái Âm Tinh trên trời.

Nhìn Thường Nga bay về Thái Âm Tinh, Hậu Nghệ cũng đại kinh thất sắc, không nói thêm gì, lập tức đuổi theo.

Tuy nhiên, tốc độ phi hành của Thường Nga nhanh hơn Hậu Nghệ một chút, Hậu Nghệ lại không thể đuổi kịp.

Điều mà Thường Nga và Hậu Nghệ không biết là, khi Thường Nga ăn Bất Tử Dược, tại Bất Chu Sơn Thần Đình, Cộng Công đã nhìn về phía Thái Âm Tinh.

"Đường đường là một Đại Vu, lại hóa thân thành kẻ si tình, bị Ác Thi của Hi Hòa xoay như chong chóng mà không tự biết." Cộng Công lắc đầu, thất vọng về Hậu Nghệ.

Hậu Nghệ thậm chí còn chưa chạm vào tay Thường Nga, thật là mất mặt.

Hi Hòa đã động dụng Ác Thi tiếp cận Hậu Nghệ, lừa Hậu Nghệ đến Thái Âm Tinh.

Có Nữ Oa trợ giúp Hi Hòa, Hi Hòa ngây thơ cho rằng có thể giấu được Cộng Công.

Kỳ thực, ngay khi Nữ Oa thành Thánh, Cộng Công đã biết Yêu Tộc nhất định sẽ ra tay đối phó Hậu Nghệ, quả nhiên không ngoài dự

liệu.

Sở dĩ Cộng Công không vội ra tay ngăn cản Hậu Nghệ đến Thái Âm Tinh, là bởi vì đó là Kiếp Số của Hậu Nghệ, cũng là một Cơ Duyên.

Sẽ có lúc Cộng Công ra tay… "Thường Nga!" Hậu Nghệ đến Thái Âm Tinh, không chỉ gặp Thường Nga, mà còn gặp Hi Hòa, Thường Hi và Đế Tuấn.

Thường Nga nhìn Hậu Nghệ với vẻ mặt xa lạ, khiến Hậu Nghệ cảm thấy vô cùng xa cách.

Khi Thường Nga dung nhập vào cơ thể Hi Hòa, sắc mặt Hậu Nghệ trở nên khó coi, y cũng đã hiểu ra.

Thường Nga là phân thân của Hi Hòa ư?

Tam Thi ư?

Nhưng tất cả đều không còn quan trọng nữa.

"Hay cho Yêu Tộc Thiên Hậu, hay cho mưu kế, ta thật quá ngốc, không nhìn thấu." Hậu Nghệ cười tự giễu.

Thái Âm Tinh là địa bàn của Hi Hòa.

Đến Thái Âm Tinh rồi, Hậu Nghệ muốn chạy trốn không thực tế.

Hi Hòa, Đế Tuấn và Thường Hi, ba vị Chuẩn Thánh không phải một Đại La Kim Tiên như Hậu Nghệ có thể đối phó.

"Hậu Nghệ, chịu chết đi!" Đế Tuấn cười lạnh.

Kể từ khi Hậu Nghệ sát tử chín tiểu Kim Ô, Đế Tuấn luôn muốn giết Hậu Nghệ, nay, cuối cùng đã có cơ hội.

Đế Tuấn tế Hà Đồ Lạc Thư, muốn sát Hậu Nghệ, muốn Hậu Nghệ Thần Hình Câu Diệt.

Mặc dù rõ ràng thực lực giữa hai bên chênh lệch quá lớn, nhưng Hậu Nghệ vẫn không từ bỏ phản kháng.

Y rút cung tên ra, dương cung lắp tên, ba mũi tên bắn ra, một mũi tấn công Đế Tuấn, một mũi tấn công Hi Hòa, và một mũi tấn công Thường Hi.

Một Đại La Kim Tiên cấp đồng thời tấn công ba vị Chuẩn Thánh, cũng khiến người ta kinh ngạc.

"Phanh!", "Phanh!", "Phanh!" Không cần Hi Hòa và Thường Hi ra tay, Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn đã dễ dàng đỡ được ba mũi tên của Hậu Nghệ.

Chỉ thấy vừa tiếp xúc với Hà Đồ Lạc Thư, ba mũi tên của Hậu Nghệ hóa thành tro bụi.

Đồng thời khi bắn ra ba mũi tên, Hậu Nghệ quay người bỏ chạy, nhưng sức mạnh của Thái Âm Tinh đã giam cầm y.

Đây vốn là mưu kế tinh xảo của Hi Hòa, khi Hậu Nghệ đã đến Thái Âm Tinh, muốn bằng sức mạnh mà chạy trốn là không thể.

Không thể trốn thoát, trong mắt Hậu Nghệ cũng hiện lên vẻ tuyệt vọng.

Khi Đế Tuấn định giết Hậu Nghệ, Hi Hòa lại ngăn cản.

"?" Đế Tuấn nhìn về phía Hi Hòa.

"Giết thẳng Hậu Nghệ quá dễ dàng rồi." Hi Hòa cười lạnh nói.

Đế Tuấn không khỏi hiếu kỳ, cũng không biết Hi Hòa định làm gì.

Hi Hòa cũng không để ý đến Đế Tuấn, tùy ý vung tay, không gian chuyển đổi.

Hậu Nghệ chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên một cái, liền xuất hiện dưới gốc Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ.

Trên Thái Âm Tinh, có một cây Nguyệt Quế, đây là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Bản nguyên của Tiên Thiên Nguyệt Quế và bản nguyên của Thái Âm Tinh mật thiết không thể tách rời, bởi vậy, Thái Âm Tinh không hủy, Nguyệt Quế có thể tồn tại mãi mãi.

Hậu Nghệ bị Hi Hòa truyền tống đến dưới gốc Nguyệt Quế Thụ, bị một cỗ thần lực áp chế, khó lòng nhúc nhích.

Nguyệt Quế Thụ nhìn không cao lớn, cũng chỉ mấy ngàn trượng, nhưng lại hàm chứa vô số Thái Âm Tinh song song.

Hi Hòa, Thường Hi và Đế Tuấn ba người xuất hiện trước mặt Hậu Nghệ.

"Linh Hồn Đại Vu ràng buộc thân thể, nhưng che mờ một điểm Chân Linh lại không khó khăn." Hi Hòa vừa dứt lời, ngọc thủ chỉ vào Hậu Nghệ.

Lập tức, cành Nguyệt Quế hóa thành từng xúc tu, trói buộc Hậu Nghệ.

Bị Nguyệt Quế Thụ trói buộc, Hậu Nghệ chỉ cảm thấy hồn hồn ngơ ngác, một điểm Chân Linh bị che mờ, ánh mắt đờ đẫn.

Một cây búa làm từ Nguyệt Quế Mộc xuất hiện trong tay Hi Hòa.

Hi Hòa ném cây búa trong tay cho Hậu Nghệ: "Sau này ngươi gọi là Ngô Cương, khi nào chém đứt cây Nguyệt Quế này, khi đó ngươi sẽ khôi phục tự do." Hậu Nghệ, không, phải gọi là Ngô Cương, cầm cây búa gỗ, ngu ngơ chém vào thân Nguyệt Quế Thụ.

Chương 229

Khi Ngô Cương một búa chém xuống, trên thân cây cũng xuất hiện một vết sẹo, nhưng lại phục hồi trong chớp mắt.

Nhìn thấy tất cả, Đế Tuấn cũng bừng tỉnh.

Một điểm Chân Linh của Hậu Nghệ bị Tiên Thiên Nguyệt Quế che mờ, nếu chém đứt Nguyệt Quế, Ngô Cương cũng sẽ trở lại thành Hậu Nghệ.

Khi Ngô Cương chém Nguyệt Quế, cũng là phá hoại Thái Âm Tinh, có Nhân Quả.

Mặc dù mỗi nhát búa của Ngô Cương chém vào Nguyệt Quế Thụ, Nhân Quả đều có thể bỏ qua không đáng kể, nhưng qua năm tháng dài, lại không hề nhỏ.

Khi Ngô Cương không ngừng chém Nguyệt Quế, cũng có chút trợ giúp cho việc tu luyện của Hi Hòa.

Có thể một công đa lợi.

"So với việc trực tiếp giết Hậu Nghệ, quả thực cách này tốt hơn." Đế Tuấn nói.

"Chân Linh của Hậu Nghệ bị Tiên Thiên Nguyệt Quế che mờ, bây giờ, Hỗn Nguyên Thánh Nhân muốn cứu cũng không dễ dàng, theo thời gian trôi qua, Thánh Nhân muốn cứu chỉ càng khó hơn." Thường Hi nói.

Đế Tuấn lại nhìn Ngô Cương chém Nguyệt Quế một lát, rồi cũng rời khỏi Thái Âm Tinh.

Hi Hòa và Thường Hi hai tỷ muội thì trở về Quảng Hàn Cung.

Chỉ còn lại một mình Ngô Cương ngây ngốc vung búa chém cây.

Trong quá trình chém cây, Pháp Lực của Ngô Cương đang tiêu hao, thể lực cũng đang tiêu hao.

Khi cảm thấy mệt mỏi, Ngô Cương bản năng hấp thu Thiên Địa Linh Khí, tinh hoa Thái Âm.

"Ca!" Một tấm thẻ gỗ nhỏ tùy thân của Ngô Cương vỡ nát, đồng thời, trong đầu y có thêm một thiên công pháp.

Mặc dù Chân Linh bị che mờ, Ngô Cương lại bản năng tu luyện thiên công pháp mới xuất hiện trong đầu.

Theo Ngô Cương tu luyện, tốc độ hấp thu Thiên Địa Linh Khí và tinh hoa Thái Âm tăng nhanh đáng kể.

Nguyệt Quế hàm chứa Tiên Thiên Giáp Mộc Chi Khí, có thể tư dưỡng vạn vật.

Mỗi khi Ngô Cương một búa chém vào Nguyệt Quế, một chút Tiên Thiên Giáp Mộc Chi Khí thuận theo cây búa gỗ trong tay dũng nhập vào cơ thể y.

"Phanh phanh phanh…" Ngô Cương một búa rồi một búa, mặc dù mỗi nhát búa đều khiến trên thân Nguyệt Quế Thụ có thêm vết sẹo, nhưng lại biến mất trong chớp mắt.

Tiên Thiên Giáp Mộc Chi Khí thì không ngừng thuận theo cây búa gỗ tiến vào cơ thể Ngô Cương… Tại Bất Chu Sơn, Thần Đình Đại Điện.

Mười Hai Tổ Vu tề tụ, trừ Cộng Công và ba Tổ Vu bản thể, những Tổ Vu còn lại đều là hình chiếu.

Hiện tại, tính cả Cộng Công thì có bốn Tổ Vu đang ở Bất Chu Sơn, các Tổ Vu còn lại phân tán khắp Hồng Hoang.

Chỉ cần ở Hồng Hoang, Tổ Vu đều có thể sử dụng bí pháp Vu Tộc, hình chiếu về Bất Chu Sơn.

"Hậu Nghệ dường như đã gặp chuyện." Hậu Thổ nói.

Trong Mười Hai Tổ Vu, trừ Cộng Công, thì Đạo Hạnh của Hậu Thổ là cao nhất.

"Ta cũng có một dự cảm không tốt lắm, nhưng thôi diễn Thiên Cơ lại một mảnh hỗn loạn." Đế Giang trầm giọng nói.

"Yêu Tộc?" Thiên Ngô hỏi.

Các Tổ Vu đều nhìn về phía Cộng Công, dù sao Cộng Công cũng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

"Nữ Oa đã che giấu Thiên Cơ, Hi Hòa dùng Ác Thi tiếp cận Hậu Nghệ, lừa Hậu Nghệ đến Thái Âm Tinh." Cộng Công vẻ mặt bình tĩnh.

Hậu Nghệ dù sao cũng là một Đại Vu, muốn đối phó Hậu Nghệ không hề dễ dàng.

Ngoài Nữ Oa che giấu Thiên Cơ, một sợi Nhân Duyên Tuyến là then chốt.

Hi Hòa lấy sợi Nhân Duyên Tuyến làm môi giới, thi triển thần thông, khiến Hậu Nghệ trở thành một kẻ si tình của Ác Thi.

Cũng là do Đạo Hạnh của Hậu Nghệ quá nông cạn, nếu Hậu Nghệ có Nguyên Thần, mưu kế của Hi Hòa cũng sẽ không dễ dàng thành công.

Nghe Cộng Công nói vậy, mười một Tổ Vu còn lại đều vừa kinh vừa nộ.

"Hay cho Nữ Oa." "Hi Hòa thật ti tiện." "Ta giết đến Thái Âm Tinh." "Đúng vậy, ta đến Thái Âm Tinh giết Hi Hòa." "Vì Hậu Nghệ

báo thù.” Từng Tổ Vu gào thét.

Hậu Thổ lại không quá phẫn nộ, với Đạo Hạnh của nàng, nàng biết Hậu Nghệ chưa vẫn lạc, Cộng Công lại bình tĩnh như vậy, hiển nhiên, tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát của Cộng Công.

“Huynh trưởng, Hậu Nghệ bị Hi Hòa giam cầm tại Thái Âm Tinh ư?” Hậu Thổ hỏi.

“Cũng gần như vậy thôi!

Chân Linh của Hậu Nghệ bị Tiên Thiên Linh Căn Nguyệt Quế trên Thái Âm Tinh che mờ, trong tình huống bình thường, không chém đứt Nguyệt Quế, không thể khôi phục.” Cộng Công thản nhiên nói.

“Tiên Thiên Nguyệt Quế?” Huyền Minh kinh hô.

“Nghe nói bản nguyên của Tiên Thiên Nguyệt Quế và bản nguyên của Thái Âm Tinh mật thiết không thể tách rời, muốn chém đứt Nguyệt Quế, trước tiên phải hủy diệt Thái Âm Tinh!” Chúc Cửu Âm cũng sắc mặt đại biến.

Từng Tổ Vu đều không thể bình tĩnh, chỉ có Hậu Thổ trầm tĩnh.

“Huynh trưởng, ta đi cứu Hậu Nghệ?” Hậu Thổ hỏi Cộng Công.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Nhục Thu cùng các Tổ Vu khác đều nhìn về phía Cộng Công.

“Hậu Nghệ có một nguy cơ, trong nguy có cơ duyên, trong cơ duyên cũng có nguy, bây giờ chưa phải lúc đi Thái Âm Tinh.” Muốn cứu Hậu Nghệ, đối với Cộng Công không khó khăn, nhưng có thể mưu tính cho Hậu Nghệ một Cơ Duyên lớn lao… Thiên Giới Đệ Tam Thập Tam Trọng, Đại La Oa Hoàng Thiên.

Trong cung điện kim bích huy hoàng, mỹ luân mỹ hoán, Nữ Oa lại có chút kinh ngạc.

Mưu kế của Hi Hòa đối với Hậu Nghệ, Nữ Oa vẫn luôn chú ý.

Hiện tại, Hậu Nghệ hóa thành Ngô Cương, Chân Linh bị Nguyệt Quế che mờ, nhưng lại mãi không thấy Vu Tộc có động tĩnh, có chút bất thường.

Vu Tộc không biết ư?

Không thể nào, các Tổ Vu khác thì đành, Cộng Công lại là Hỗn Nguyên Thánh Nhân mà!

Hậu Nghệ dù sao cũng là một Đại Vu.

Một Đại Vu gặp chuyện, dưới sự khiên dẫn của Khí Vận, Cộng Công không thể nào không biết.

Bởi vậy, Nữ Oa có thể khẳng định Cộng Công đã biết rồi, nhưng Cộng Công lại không đi Thái Âm Tinh, cũng không để các Tổ Vu khác đi Thái Âm Tinh, quả thực quá bất thường.

Nhất thời, trong lòng Nữ Oa cũng có chút bất an.

Nàng vận dụng Thánh Nhân Pháp Nhãn để khuy thị Ngô Cương trên Thái Âm Tinh.

Quan sát kỹ một lát, Nữ Oa lại không thấy vấn đề gì.

"Chẳng lẽ, Cộng Công thật sự không biết?

Hoặc giả, vì Hậu Nghệ chưa vẫn lạc, Cộng Công cũng nhẫn nhịn?" Nữ Oa thầm nghĩ.

Vốn dĩ, Nữ Oa đã chuẩn bị sẵn sàng, sau khi mưu kế của Hi Hòa thành công, nếu Cộng Công ra tay, nàng sẽ ngăn chặn Cộng Công.

Một điểm Chân Linh của Hậu Nghệ đã bị Tiên Thiên Nguyệt Quế che mờ, Hỗn Nguyên Thánh Nhân muốn cứu Hậu Nghệ cũng cần một chút thời gian, theo thời gian Hậu Nghệ biến thành Ngô Cương càng lâu, việc cứu Hậu Nghệ càng khó khăn.

Dưới gốc Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ, Ngô Cương không ngừng vung búa chém, mỗi nhát búa chỉ có thể khiến trên thân cây xuất hiện vết sẹo nhạt, nhưng lại biến mất ngay lập tức.

Việc này nhìn có vẻ vô ích, nhưng mỗi nhát búa đều khiến Ngô Cương thu được chút Tiên Thiên Giáp Mộc Chi Khí.

Bản năng tu luyện thiên công pháp trong đầu, Chân Linh bị che mờ của Ngô Cương đột nhiên tỉnh lại.

Đồng thời, trong cơ thể Ngô Cương có một Nguyên Thần.

Trong tình huống bình thường, trọc khí sẽ ô nhiễm Nguyên Thần, khiến Nguyên Thần phân giải, nhưng vẫn tồn tại một tuyến sinh cơ.

Thanh khí có thể tu luyện ra Nguyên Thần, trọc khí chưa hẳn không thể.

Cộng Công tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, lại chưởng khống Lục Đạo Luân Hồi, sau khi thôi diễn, phát hiện tu luyện Nguyên Thần bằng trọc khí là khả thi.

Tuy nhiên, muốn Nguyên Thần bằng trọc khí lại khó khăn.

Hậu Nghệ nhờ Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ, mới thành công tu luyện ra Trọc Khí Nguyên Thần, nhưng lại không hoàn thiện, cần phải tiến vào Luân Hồi để ma hợp một phen.

Nhưng Hậu Nghệ có thể là Đại Vu đầu tiên có Nguyên Thần.

Thông qua Nguyên Thần của Hậu Nghệ, cũng có thể giúp Cộng Công hiểu sâu hơn về Trọc Khí Nguyên Thần.

Trên lý thuyết, Thanh Khí Nguyên Thần và Trọc Khí Nguyên Thần hoàn mỹ dung hợp sẽ thành Hỗn Độn Nguyên Thần.

Chương 230

Tuy nhiên, Trọc Khí Nguyên Thần cảm ngộ Thiên Đạo cần thông qua Lục Đạo Luân Hồi, cảm ngộ Đại Đạo lại không cần.

"Cộng Công Đại nhân đã cứu ta." Hậu Nghệ thầm nghĩ trong lòng.

Hậu Nghệ hiểu rõ, nếu không có Cộng Công, chỉ e vĩnh sinh vĩnh thế làm Ngô Cương, ngày qua ngày, năm qua năm chém Nguyệt Quế Thụ.

Nếu cứ mãi chém Nguyệt Quế, không ngừng tích lũy Nghiệp Lực, có Nhân Quả.

Không thể không nói, Hi Hòa thật sự báo thù độc ác.

Tuy nhiên, khi Hậu Nghệ có Trọc Khí Nguyên Thần, Chân Linh bị Nguyệt Quế che mờ cũng đã thanh tỉnh.

Ngay lập tức, Hậu Nghệ ném cây búa gỗ trong tay, định chạy trốn khỏi Thái Âm Tinh.

Hiện tại, xung quanh không có người, chính là cơ hội tốt để Hậu Nghệ trốn thoát.

Nhưng Hậu Nghệ chưa rời khỏi Tiên Thiên Nguyệt Quế quá xa, trong Quảng Hàn Cung, hai tỷ muội Hi Hòa và Thường Hi đã biết.

Nhanh chóng, Hi Hòa và Thường Hi đã chặn đường đi của Hậu Nghệ.

"Làm sao có thể?" Hi Hòa kinh ngạc.

Thường Hi cũng kinh ngạc.

Với tu vi Nguyên Thần Chuẩn Thánh của Hi Hòa và Thường Hi, các nàng có thể cảm giác được trong cơ thể Hậu Nghệ có Nguyên

Thần, mặc dù yếu ớt, nhưng đúng là Nguyên Thần, nhưng dường như lại có chút khác biệt.

"Chẳng lẽ có tồn tại nào đó đoạt xá Hậu Nghệ?

Không thể nào, muốn đoạt xá một Đại Vu không dễ dàng, hơn nữa, Nguyên Thần trong cơ thể Hậu Nghệ yếu ớt." Thường Hi thầm nghĩ.

"Hậu Nghệ đã tu luyện ra Nguyên Thần?" Hi Hòa cũng không dám tin.

Thân thể Vu Tộc hàm chứa trọc khí, linh hồn lại ràng buộc với thân thể, bởi vậy, muốn đoạt xá Vu Tộc không dễ dàng.

Hồng Hoang rộng lớn, sinh linh vô số, không thiếu những kẻ muốn đoạt xá Đại Vu hoặc Mười Hai Tổ Vu, thậm chí một số tồn tại đã hành động, nhưng không có ngoại lệ nào thành công.

Còn về Cộng Công, lại là tình huống đặc biệt, cũng chưa hoàn toàn làm rõ.

Vốn định lẳng lặng trốn thoát, lại kinh động Hi Hòa hai người, Hậu Nghệ cũng bất đắc dĩ.

Đối mặt với hai vị Chuẩn Thánh, Hậu Nghệ hoàn toàn không có cơ hội thắng.

"Giết Hậu Nghệ." Trong lòng thoáng tính toán, Hi Hòa lập tức quyết định.

Nhất thời, Pháp Lực của Hi Hòa hóa thành bàn tay lớn nghiền ép Hậu Nghệ, Thường Hi thì phát ra Thái Âm Diệt Tuyệt Thần Quang.

Mặc dù Hi Hòa và Thường Hi đều không sử dụng toàn lực, nhưng cả hai dù sao cũng là Chuẩn Thánh, vừa ra tay, uy lực cũng cực lớn, không phải Đại La Kim Tiên cấp có thể chống đỡ được.

Hậu Nghệ không thể tránh né, chỉ có thể toàn lực nghênh đón.

"Phanh!" Một đóa Thập Nhị Phẩm Hắc Liên xuất hiện, giúp Hậu Nghệ đỡ được công kích của Hi Hòa hai người.

Tuy nhiên, chút dư ba xung kích khiến Hậu Nghệ lùi lại mấy bước chật vật.

"Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên!" "Tổ Vu Cộng Công!" Vừa nhìn thấy Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Hi Hòa và Thường Hi đều đại kinh thất sắc.

Hi Hòa hai người đều biết, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên vốn là Pháp Bảo của Ma Tổ La Hầu, sau Đại Chiến Long Phượng Kỳ Lân, lại có Đạo Ma Chi Tranh, La Hầu bị Hồng Quân đánh bại, tự bạo Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, khiến phẩm cấp Hắc Liên giảm sút đáng kể, sau khi được Cộng Công tìm thấy, lại bồi dưỡng trở về Thập Nhị Phẩm.

Thánh Nhân Vĩ Lực nhàn nhạt từ Thập Nhị Phẩm Hắc Liên phát ra, khiến Hi Hòa hai người cảm thấy áp lực chưa từng có.

Một luồng Thần Quang đen lóe lên, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên bao phủ Hậu Nghệ, ngay sau đó, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên biến mất, Hậu Nghệ cũng biến mất theo.

Với Thần Thông của Thánh Nhân, điều khiển cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo từ xa, muốn mang một người truyền tống, lại dễ dàng.

Thấy Hậu Nghệ bị cứu đi, Hi Hòa hai người mặc dù trong lòng không cam, nhưng cũng đành bất lực.

"Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ, Thần Thông của Hỗn Nguyên Đại La, xa không phải Chuẩn Thánh có thể sánh bằng." Hi Hòa cười khổ.

"Cộng Công đã giúp Hậu Nghệ có Nguyên Thần ư?

Làm sao có thể?

Thánh Nhân, cũng không thể làm được điều đó mà!" Thường Hi trong lòng mãi không thể bình tĩnh.

Tại Bất Chu Sơn, Thần Đình Vu Tộc, trong một đại điện khôi hoằng trang nghiêm, Cộng Công tọa thiền ở thượng vị.

Không gian vặn vẹo, sau đó, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên và Hậu Nghệ xuất hiện giữa không trung.

"Ân đức của Cộng Công Đại nhân, thuộc hạ Hậu Nghệ suốt đời không quên." Vừa nhìn thấy Cộng Công, Hậu Nghệ quỳ xuống.

Nếu không có Cộng Công, vận mệnh của Hậu Nghệ sẽ thê thảm, sẽ trở thành tội nhân của Vu Tộc.

Dù sao, chém Nguyệt Quế sẽ tích lũy Nhân Quả Nghiệp Lực, không chỉ Hậu Nghệ gặp xui xẻo, mà sẽ liên lụy toàn bộ Vu Tộc.

"Trọc Khí Nguyên Thần trong cơ thể ngươi chưa hoàn thiện, tạm thời đừng tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, ta sẽ đưa ngươi vào Luân Hồi, dùng Lục Đạo chi lực ma hợp, đợi Nguyên Thần hoàn thiện rồi, tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công cũng không muộn." Cộng Công nói với Hậu Nghệ.

Kỳ thực, Hậu Nghệ cũng là một vật thí nghiệm.

Thành quả của Trọc Khí Nguyên Thần trong cơ thể Hậu Nghệ, khiến Cộng Công khá hài lòng.

Hiện tại, Trọc Khí Nguyên Thần mới có chút thành quả, tiếp tục như vậy, các Đại Vu và Tiểu Vu của Vu Tộc đều tu luyện ra Trọc Khí Nguyên Thần cũng chưa hẳn là không thể.

Ngoài việc thôi diễn bằng Hỗn Độn Nguyên Thần và Lục Đạo Luân Hồi, Trọc Khí Nguyên Thần trong cơ thể Hậu Nghệ cũng có giá

trị nghiên cứu.

Hậu Nghệ lại không biết Cộng Công đang nghĩ gì, nếu không thì không biết sẽ cảm thấy thế nào.

Trên thực tế, nếu pháp tu luyện Trọc Khí Nguyên Thần đại thành, hy sinh Hậu Nghệ cũng đáng giá.

Đối với sinh tử của Hậu Nghệ, Cộng Công không quá để tâm.

Tuy nhiên, hiện tại Hậu Nghệ có Trọc Khí Nguyên Thần, đó sẽ là trọng điểm nghiên cứu tiếp theo của Cộng Công.

"Mọi việc xin nghe theo Đại nhân an bài." Hậu Nghệ vẻ mặt cung kính.

Trong lòng Hậu Nghệ vốn đã sùng kính Cộng Công không thôi, nay càng cảm kích vạn phần.

Theo một ý niệm của Cộng Công, Cứu Khổ Thiên Tôn trong Luân Hồi dùng một cỗ Lục Đạo chi lực, kéo Hậu Nghệ vào trong Luân Hồi.

Luân Hồi phân thành Lục Đạo, Cứu Khổ Thiên Tôn phụ trách Thiên Đạo, Địa Ngục Đạo và A Tu La Đạo, Bình Tâm phụ trách Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo và Ngạ Quỷ Đạo.

Hậu Nghệ lại rơi vào A Tu La Đạo.

Khi Hậu Nghệ vừa tiến vào Luân Hồi, Lục Đạo chi lực bao quanh toàn thân y, giúp ma hợp Nguyên Thần trọc khí.

Khi Trọc Khí Nguyên Thần của Hậu Nghệ và thân thể không ngừng ma hợp, Nguyên Thần cũng ngày càng hoàn thiện.

"Theo hiệu suất này, chưa đầy trăm năm, Nguyên Thần của Hậu Nghệ cũng sẽ hoàn thiện, khi đó, liền có thể tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công." Cứu Khổ Thiên Tôn thầm nghĩ.

Tại Thiên Đình, khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất biết Hậu

Nghệ có Nguyên Thần và bị Cộng Công cứu đi, đều vừa kinh vừa nộ.

"Sớm biết nên trực tiếp giết Hậu Nghệ." Đông Hoàng Thái Nhất oán trách.

Khi đó Đông Hoàng Thái Nhất không có mặt ở Thái Âm Tinh, nếu không, chưa chắc đã tán thành cách làm của Hi Hòa, mà sẽ trực tiếp diệt Hậu Nghệ.

"Xem ra, đã bị Cộng Công gài bẫy." Sắc mặt Đế Tuấn âm trầm.

"Ý của Huynh trưởng là, sở dĩ Hậu Nghệ có Nguyên Thần, có liên quan đến Tiên Thiên Nguyệt Quế?" Đông Hoàng Thái Nhất cũng không ngu ngốc, lại chợt hiểu ra.

"Vu Tộc mang trọc khí, theo lý không thể tu luyện Nguyên Thần, nhưng Thiên Đạo Ngũ Thập, Diễn Tứ Thập Cửu, Độn Khứ Kỳ Nhất, chưa hẳn không thể có Trọc Khí Nguyên Thần, có lẽ Cộng Công đã sáng tạo ra pháp tu luyện Trọc Khí Nguyên Thần, chỉ là chưa hoàn thiện, bởi vậy, đã lợi dụng Nguyệt Quế." Thần sắc Đế Tuấn ngày càng âm trầm.

Lúc này, Đế Tuấn cũng hối hận vô cùng, đáng lẽ ra nên trực tiếp giết Hậu Nghệ.

Hậu Nghệ trở thành Ngô Cương, nhưng dù sao cũng chưa vẫn lạc, cuối cùng đã làm tăng thêm biến số.

Theo Tiên Đạo, Chu Thiên có ngũ loại thần tiên: Thiên, Địa, Thần, Nhân, Quỷ.

Thần Tiên là Dương Thần, Quỷ Tiên là Âm Thần.

Trọc Khí Nguyên Thần có chút tương tự Quỷ Tiên.

"Nếu Đại Vu và Tiểu Vu đều có thể tu luyện Nguyên Thần…" Đông Hoàng Thái Nhất không dám nghĩ tiếp, thực sự quá khủng

khiếp.

“Ta đi gặp Nữ Oa Nương Nương.” Đế Tuấn quyết định, đi tìm Nữ Oa, nhờ Nữ Oa chỉ điểm.

Nữ Oa đã thành Thánh, động tất Thiên Số, không phải Đế Tuấn có thể sánh bằng.

Chương 231

Chuẩn Thánh cường đại hơn Đại La Kim Tiên, nhưng không cường đại đến mức khiến người ta tuyệt vọng, nhưng chênh lệch giữa Thánh Nhân và Chuẩn Thánh lại đủ để khiến người ta tuyệt vọng.

Cái gọi là Chuẩn Thánh đồ Thánh, cũng chỉ là tiêu diệt hình chiếu hoặc phân thân của Thánh Nhân, muốn giết bản thể Thánh Nhân, lại không thực tế.

Ngay lập tức, Đế Tuấn đi Đại La Thiên.

Không lâu sau khi Đế Tuấn rời đi, Lục Áp lại đến.

"Nhị thúc, có thể giúp tiểu điệt một việc không?" Trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất, Lục Áp mỉm cười nói.

"Ồ?

Ngươi muốn ta giúp, không sao." Đông Hoàng Thái Nhất có thái độ tốt với Lục Áp.

Chỉ thấy Lục Áp lấy ra một bức thư thiếp.

"Trên thư thiếp có cấm chế cường đại, ngay cả Bạch Trạch cũng không phá được, đành phiền Nhị thúc." Lục Áp nói.

Nghe Lục Áp nói vậy, Đông Hoàng Thái Nhất cũng kinh ngạc.

Bạch Trạch là cường giả cấp Đại La Kim Tiên, không phá được một cấm chế ư?

Ngay cả cường giả cấp Đại La Kim Tiên cũng không phá được cấm chế, đã hấp dẫn hứng thú của Đông Hoàng Thái Nhất.

Tiếp lấy thư thiếp trong tay Lục Áp, Thần Thức của Đông Hoàng

Thái Nhất quét qua, cảm nhận được cấm chế cường đại.

"Cấm chế thật cường đại, chắc là do một vị Chuẩn Thánh thiết lập!" Đông Hoàng Thái Nhất vận dụng Nguyên Thần chi lực phá giải cấm chế thư thiếp.

Với Nguyên Thần chi lực cường đại của Đông Hoàng Thái Nhất, cũng phải mất một lúc lâu mới thành công phá giải cấm chế.

Khi cấm chế vừa phá, thư thiếp cũng phát ra huyết quang quỷ dị.

Chỉ cần nhìn thoáng qua huyết quang phát ra từ thư thiếp, đã khiến tâm thần người ta bất ổn, nếu tu vi thấp kém, thậm chí sẽ sinh ra đủ loại huyễn giác.

"Rốt cuộc là gì?" Đông Hoàng Thái Nhất hiếu kỳ mở ra.

Chốc lát, Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã hiểu về thư thiếp trong tay.

Định Đầu Thất Tiễn Thư, một loại Tiên Thiên Chú Thuật âm độc vô cùng, có thể giết người vô hình.

Ngay cả Đại La Kim Tiên, cũng không chống đỡ nổi Định Đầu Thất Tiễn Thư.

Tuy nhiên, muốn thi triển Định Đầu Thất Tiễn Thư lại khá phiền phức, cần phải lập một tế đài, kết một người cỏ, trên người cỏ viết tên kẻ địch, trên đầu một ngọn đèn, dưới chân một ngọn đèn, sau đó, đạp Cương Đẩu, kết thư phù, đốt ấn, mỗi ngày ba lần bái lễ, đến ngày thứ hai mươi mốt, trong quá trình này, bản thân nạn nhân gần như không có năng lực phản kháng, sau hai mươi mốt ngày, tam hồn thất phách của kẻ địch sẽ bị bái tán, lúc này bắn tên lên người cỏ, như bắn vào bản thể kẻ địch, người cỏ và kẻ địch đều sẽ phun ra máu.

"Chú thuật thật âm độc, không biết có thể chú sát Tổ Vu không?" Trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất cũng không bình tĩnh.

Tu vi Nguyên Thần đạt Chuẩn Thánh, Định Đầu Thất Tiễn Thư lại không thể chú sát, sẽ bị phản phệ.

Tuy nhiên, Mười Hai Tổ Vu trừ Cộng Công, các vị còn lại đều có tu vi Nguyên Thần thấp.

Nhưng thân thể Tổ Vu cường hoành, bởi vậy, Đông Hoàng Thái Nhất thực sự không có chắc chắn.

Ngoài ra, Định Đầu Thất Tiễn Thư tuy cường đại, nhưng tệ đoan cũng lớn, sẽ chiết tổn Khí Vận của người thi thuật.

"Nhị thúc, sao rồi?" Lục Áp vẻ mặt hiếu kỳ hỏi.

"Không có gì, chỉ là một thiên công pháp, cũng có chỗ đáng học hỏi, nhưng cũng tồn tại một số vấn đề, đợi Nhị thúc ta hoàn thiện rồi, sẽ truyền thụ cho ngươi." Đông Hoàng Thái Nhất cất thư thiếp, vẻ mặt nghiêm túc nói với Lục Áp.

"Được." Lục Áp ngoan ngoãn gật đầu.

"Thôi được rồi, ta có một số việc cần xử lý, có thời gian sẽ cùng ngươi chơi." Đông Hoàng Thái Nhất sờ sờ đầu Lục Áp, quay người rời đi.

Đông Hoàng Thái Nhất lại không phát hiện, sau khi y rời đi, trong mắt Lục Áp lóe lên một nụ cười, khóe miệng mang vẻ âm hiểm gian trá… Đến Đông Hoàng Cung, Đông Hoàng Thái Nhất phân phó Trấn Thiên Yêu Tướng canh cửa không được để ai quấy rầy, y tỉ mỉ nghiên cứu Định Đầu Thất Tiễn Thư.

Qua nghiên cứu, Đông Hoàng Thái Nhất hiểu về Định Đầu Thất Tiễn Thư ngày càng sâu.

Sử dụng thuật này để ám hại người khác, nếu bảy mũi tên đều không giết được, thì thuật pháp thất bại, người thi thuật chịu phản phệ.

Nếu thành công chú sát người khác, tùy vào Khí Vận của người đó nhiều hay ít, người thi thuật sẽ chiết tổn Khí Vận càng nhiều, nếu Khí Vận không đủ, không chừng sẽ gặp Kiếp Số, thậm chí bị Thiên Khiển.

"Với tu vi của ta, nếu thi triển Định Đầu Thất Tiễn Thư, chú sát Hậu Nghệ chắc chắn không thành vấn đề, nhưng trước tiên phải làm rõ Khí Vận của Hậu Nghệ là bao nhiêu." Đông Hoàng Thái Nhất thầm tính toán trong lòng.

Nếu Khí Vận của Hậu Nghệ quá cường đại, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không dám sử dụng Định Đầu Thất Tiễn Thư để ám hại Hậu Nghệ.

Còn về việc tùy tiện tìm một người thi triển Định Đầu Thất Tiễn Thư, cũng không khả thi.

Thi triển Định Đầu Thất Tiễn Thư có một yêu cầu, Khí Vận của người thi thuật không được thấp hơn nạn nhân.

Vì muốn sử dụng Định Đầu Thất Tiễn Thư để ám hại Hậu Nghệ, vậy thì, Khí Vận ít nhất cũng phải giống Hậu Nghệ, nhưng nếu Khí Vận hai bên tương đương, chẳng khác nào đồng quy vu tận, dù có thành công chú sát Hậu Nghệ, cũng là Khí Số đã tận.

Khí Vận của Đông Hoàng Thái Nhất cường đại.

Hiện tại, Yêu Tộc trừ Nữ Oa và Đế Tuấn, Khí Vận của Đông Hoàng Thái Nhất là cường đại nhất, Khí Vận của Phục Hy cũng không bằng Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong Mười Hai Tổ Vu của Vu Tộc, trừ Cộng Công và Hậu Thổ, Khí Vận của bất kỳ ai trong mười Tổ Vu còn lại cũng chưa chắc đã vượt qua Đông Hoàng Thái Nhất.

Mặc dù Khí Vận cường đại, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất cũng

không lập tức thi triển Định Đầu Thất Tiễn Thư để ám hại Hậu Nghệ.

Nếu vì muốn giết một Hậu Nghệ mà phải chiết tổn một lượng lớn Khí Vận, Đông Hoàng Thái Nhất sẽ không làm.

"Nếu thi triển Định Đầu Thất Tiễn Thư chú sát Hậu Nghệ, Khí Vận của ta chiết tổn thấp hơn một phần mười, thì có thể dùng." Đông Hoàng Thái Nhất thầm nghĩ.

Nếu phải chiết tổn một phần mười Khí Vận để giết một Hậu Nghệ, Đông Hoàng Thái Nhất cũng cảm thấy thiệt thòi.

Tiếp đó, Đông Hoàng Thái Nhất bắt đầu vận dụng Pháp Nhãn để khuy thị Khí Vận của Vu Tộc, tỉ mỉ quan sát.

Khí Vận của Vu Tộc lấy Mười Hai Tổ Vu và các Đại Vu làm trung tâm, Hậu Nghệ là một Đại Vu, với Thần Thông của Đông Hoàng Thái Nhất, muốn xem Khí Vận của Hậu Nghệ không quá khó khăn.

Tại Thiên Đình, Đông Hoàng Cung.

Đông Hoàng Thái Nhất một đôi Pháp Nhãn nhìn xuống Bất Chu Sơn ở hạ giới.

Một con Thái Dương Thần Mâu kim hồng sắc xuất hiện ở mi tâm của Đông Hoàng Thái Nhất, giúp y có thể nhìn rõ hơn Khí Vận của Vu Tộc.

Đây không phải lần đầu tiên Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Khí Vận của Vu Tộc, mỗi lần đều khiến trong lòng y không thể bình tĩnh.

Khí Vận của Vu Tộc quá cường đại, cường đại hơn Thiên Đình rất nhiều.

May mắn thay, sau khi Nữ Oa thành Thánh, Khí Vận của Thiên Đình đã tăng cường không ít, cũng thu hẹp đáng kể khoảng cách với Vu Tộc.

Khí Vận khổng lồ của Vu Tộc như một vầng hoa cái, bao phủ toàn bộ Bất Chu Sơn, phóng xạ ra bốn phương tám hướng, lại như một người khổng lồ cầm búa lớn ngẩng đầu lên trời.

Khí Vận cường đại cũng là do Thiên Đạo đã định.

Với Khí Vận hiện tại của Vu Tộc, theo lý, việc trở thành Thiên Địa Nhân Vật Chính là điều hiển nhiên, nhưng Thiên Đình lại là một hòn đá cản đường.

Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Tây Phương Nhị Thánh và Nữ Oa, sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân, đều không hy vọng Vu Tộc trở thành Thiên Địa Nhân Vật Chính.

Ý chí của Thiên Đạo Thánh Nhân có chút ảnh hưởng đến Thiên Số.

Vốn dĩ, Thiên Đạo Đại Thế ẩn ẩn muốn định Vu Tộc trở thành Thiên Địa Nhân Vật Chính, nhưng vì từng Thiên Đạo Thánh Nhân xuất hiện, khiến Thiên Đạo vẫn chưa định Vu Tộc là Thiên Địa Nhân Vật Chính.

May mắn thay Hồng Quân chưa hợp đạo.

Nếu Hồng Quân trở thành một phần của Thiên Đạo, thì việc Thiên Đạo Đại Thế định Vu Tộc là Thiên Địa Nhân Vật Chính sẽ càng khó khăn hơn.

Tỉ mỉ quan sát Khí Vận của Vu Tộc, tìm thấy Khí Vận của Hậu Nghệ, Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Khí Vận của Hậu Nghệ không lớn.

Khí Vận của một Đại Vu đáng lẽ không nhỏ, nhưng Hậu Nghệ đã giết chín tiểu Kim Ô, lại chiết tổn không ít Khí Vận.

Theo Khí Vận hiện tại của Hậu Nghệ, nếu Đông Hoàng Thái Nhất

thi triển Định Đầu Thất Tiễn Thư, Khí Vận cần chiết tổn sẽ không vượt quá một phần mười.

"Tốt, dùng Định Đầu Thất Tiễn Thư giết Hậu Nghệ." Đông Hoàng Thái Nhất thầm nghĩ.

Sau khi quyết định, Đông Hoàng Thái Nhất liền lập tức thực thi.

Trong Đông Hoàng Cung chọn một nơi, Đông Hoàng Thái Nhất thi triển chút Pháp Lực, một tế đài xuất hiện.

Đứng trên tế đài, Đông Hoàng Thái Nhất lại kết một người cỏ, trên đó viết hai chữ Hậu Nghệ, trên đỉnh đầu và dưới chân người cỏ đều có một ngọn đèn.

Sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất xõa tóc, đạp Cương Đẩu, lại kết phù chú, đốt ấn.

Cuối cùng, bái ba lạy hướng về người cỏ.

Chương 232

Ngày đầu tiên, còn hai mươi ngày nữa, có thể lấy mạng Hậu Nghệ.

Tuy nhiên, một ngày ở Thiên Giới, một năm ở Hạ Giới, hai mươi mốt ngày trong Đông Hoàng Cung, trên Hồng Hoang Đại Địa lại là hai mươi mốt năm.

Bởi vậy, Đông Hoàng Thái Nhất lại thi triển Đại Thần Thông, đồng bộ thời gian của Đông Hoàng Cung với Hồng Hoang Đại Địa… Trong Luân Hồi A Tu La Đạo.

Lục Đạo chi lực bao quanh toàn thân Hậu Nghệ, giúp ma hợp Trọc Khí Nguyên Thần.

Cảm nhận Nguyên Thần trong cơ thể ngày càng hoàn thiện, Hậu Nghệ cũng vui mừng.

Chỉ đợi Nguyên Thần hoàn thiện hoàn toàn, Hậu Nghệ cũng có thể tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công.

"Có Nguyên Thần, ta nhất định sẽ trở thành Đại Vu đầu tiên, thậm chí, sẽ trở thành Tổ Vu thứ mười ba của Vu Tộc!" Hậu Nghệ hào khí đốn sinh.

Hiện tại, trong Vu Tộc, cũng có mấy Đại Vu thực lực vượt qua Hậu Nghệ.

Như Tướng Liễu, Cửu Phượng, Hình Thiên, Xi Vưu, thực lực đều vượt qua Hậu Nghệ.

Trở thành Tổ Vu là mục tiêu của mỗi Đại Vu.

Bỗng nhiên, Hậu Nghệ có chút buồn ngủ.

Đầu óc mê man nặng trĩu, Hậu Nghệ ngày càng mệt mỏi, thực sự không còn tinh thần.

Khi Hậu Nghệ liên tục mấy ngày đầu óc mê man nặng trĩu, Cứu Khổ Thiên Tôn và Bình Tâm đều phát hiện điều bất thường.

"Huynh trưởng, Hậu Nghệ có chút không ổn!" Bình Tâm tỉ mỉ kiểm tra, nhưng lại không nhìn ra, nhưng tình huống của Hậu Nghệ không bình thường.

Cứu Khổ Thiên Tôn cũng đang kiểm tra Hậu Nghệ.

Đồng thời, bản thể Cộng Công đang bói toán.

"Định Đầu Thất Tiễn Thư." Sắc mặt Cứu Khổ Thiên Tôn biến đổi.

"Định Đầu Thất Tiễn Thư?" Bình Tâm đầy nghi vấn, lần đầu tiên nghe thấy Định Đầu Thất Tiễn Thư.

Cộng Công biết Định Đầu Thất Tiễn Thư âm độc.

Trong Chiến tranh Phong Thần, Triệu Công Minh của Tiệt Giáo đã đánh bại Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, để đối phó Triệu Công Minh, Lục Áp đã lấy ra Định Đầu Thất Tiễn Thư, lại để Khương Tử Nha thi triển, sau hai mươi mốt ngày, Khương Tử Nha bắn ba mũi tên vào người cỏ, cũng đã lấy mạng Triệu Công Minh.

Khi Cứu Khổ Thiên Tôn kể cho Bình Tâm về sự âm độc của Định Đầu Thất Tiễn Thư, Bình Tâm cũng đại kinh.

"Chú thuật thật âm độc." "Ít nhất có thể chú sát cường giả cấp Đại La Kim Tiên, có thể chú sát Chuẩn Thánh hay không thì không biết, chắc chắn là Tiên Thiên Chú Thuật." Cứu Khổ Thiên Tôn thản nhiên nói.

"Bây giờ làm sao đây?

Huynh trưởng có thể thôi diễn được ai đang thi pháp không?

Ta muốn nhanh chóng đoạt lấy người cỏ.” Bình Tâm hỏi.

Thiên Cơ bị che giấu, bản thể Cộng Công đang thôi diễn, nhưng không có thu hoạch.

Có một Thiên Đạo Thánh Nhân ra tay che giấu Thiên Cơ.

Hiện tại, Hồng Hoang có sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân, còn về vị Thiên Đạo Thánh Nhân nào ra tay, Cộng Công cũng không biết.

“Có Thánh Nhân che giấu Thiên Cơ, không dễ dàng khuy tham.” Cứu Khổ Thiên Tôn nói.

Không dễ dàng nhưng không có nghĩa là không thể, trả một số cái giá, Cộng Công có thể khuy tham Thiên Cơ.

Tuy nhiên, không có cần thiết.

Mặc dù Cộng Công không biết Định Đầu Thất Tiễn Thư, nhưng cũng đã sáng tạo ra chú thuật tương tự.

Ngoài ra, liên quan đến việc ứng phó chú thuật, Cộng Công cũng có một số cách.

Chỉ thấy, trong tay Cứu Khổ Thiên Tôn xuất hiện hai con rối gỗ nhỏ.

Dưới sự thao túng của Cứu Khổ Thiên Tôn, Lục Đạo chi lực bao phủ hai con rối gỗ nhỏ trong tay.

Dưới sự bao phủ của Lục Đạo chi lực, hai con rối gỗ nhỏ dần dần biến đổi, một con rối có hình tượng Hậu Nghệ, một con thì có hình tượng Cứu Khổ Thiên Tôn.

“Thế Thân Mộc Ngẫu?” Bình Tâm giật mình.

Lúc đó, Cứu Khổ Thiên Tôn đã đặt một con rối gỗ lên người Hậu

Nghệ, và con còn lại lên người mình.

Khi Thế Thân Mộc Ngẫu phát huy tác dụng, người bị Định Đầu Thất Tiễn Thư ám hại từ Hậu Nghệ đã biến thành Cứu Khổ Thiên Tôn.

Cứu Khổ Thiên Tôn mặc dù chỉ là một hóa thân của Cộng Công, nhưng lại có tu vi cấp Thánh Nhân, trong Luân Hồi lại bất tử bất diệt… Không biết tự lúc nào, Đông Hoàng Thái Nhất thi triển Định Đầu Thất Tiễn Thư ám hại Hậu Nghệ cũng đã hai mươi ngày.

Hôm nay là ngày cuối cùng.

"Hậu Nghệ, hôm nay chính là ngày chết của ngươi." Đông Hoàng Thái Nhất thầm nghĩ trong lòng.

Bước lên tế đài, Đông Hoàng Thái Nhất một lần nữa xõa tóc, đạp Cương Đẩu, sau đó, kết phù chú, đốt ấn, bái ba lạy.

Tiếp đó, Đông Hoàng Thái Nhất lấy ra một cây cung gỗ nhỏ và bảy mũi tên nhỏ.

Một mũi tên bắn vào mắt trái người cỏ, nhưng không thấy máu tươi chảy ra, khiến Đông Hoàng Thái Nhất khó hiểu.

Tuy nhiên, đã đến bước này, Đông Hoàng Thái Nhất cũng tiếp tục.

Lại một mũi tên bắn trúng mắt phải người cỏ.

Mũi tên thứ ba bắn trúng tim người cỏ.

Ba mũi tên bắn trúng người cỏ, nhưng người cỏ lại không hề biến hóa, không chỉ khiến Đông Hoàng Thái Nhất kinh ngạc, mà còn khiến y bất an.

Chưa đợi Đông Hoàng Thái Nhất bắn ra mũi tên thứ tư, người cỏ tự nhiên bốc cháy, hóa thành tro bụi.

Đồng thời, Đông Hoàng Thái Nhất chịu phản phệ cực lớn, một

ngụm máu phun ra, sắc mặt trắng bệch.

Vì phản phệ, Đông Hoàng Thái Nhất bị thương không nhẹ, điều đó cũng đành, nhưng điều khiến y kinh hãi, là Khí Vận của y… Lúc này, Khí Số của Đông Hoàng Thái Nhất đã tận.

"Sao có thể?

Khí Vận của ta…" Đông Hoàng Thái Nhất trợn tròn mắt.

Vốn dĩ cho rằng có thể giết Hậu Nghệ, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại không ngờ kết quả như vậy.

Phát hiện Khí Vận đã tận, cả người Đông Hoàng Thái Nhất đều ngây dại.

"Thánh Nhân gài bẫy?" Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng vô cùng phẫn nộ.

Ám hại Hậu Nghệ, chịu phản phệ, chiết tổn toàn bộ Khí Vận, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức nghĩ đến Cộng Công.

Gần như có thể xác định, Cộng Công đã dùng thủ đoạn của Thánh Nhân để thay thế Hậu Nghệ.

Dùng Định Đầu Thất Tiễn Thư ám sát bất kỳ Tổ Vu nào khác ngoài Cộng Công, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không thể phải trả giá lớn như vậy.

Ngoài ra, chuyện lớn như vậy, nếu không có một Thiên Đạo Thánh Nhân nào biết, cũng không thể nào.

Vậy thì, chỉ có một lời giải thích.

Một hoặc vài Thiên Đạo Thánh Nhân đang gài bẫy.

Hồng Quân?

Thái Thượng hay Thông Thiên?

Tây Phương Nhị Thánh?

Còn về Nữ Oa, thì không thể nào.

Lúc đó, trên không Đông Hoàng Cung, tiên nhạc tề minh, dị hương phả vào mũi, lại có tử khí nhân uẩn, đó là Thánh Nhân giáng lâm.

Ngẩng đầu nhìn lên, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy Hồng Quân.

Hồng Quân đang gài bẫy?

"Thái Nhất, Khí Số đã tận, giao Hỗn Độn Chung cho ta." Hồng Quân mở miệng.

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã hiểu Thiên Cơ, nếu từ bỏ Đông Hoàng Chung, có thể giành được một chút Khí Vận.

Nhìn thái độ hiện tại của Hồng Quân, nếu Đông Hoàng Thái Nhất giao ra Đông Hoàng Chung, có thể giữ được tính mạng của Đông Hoàng Thái Nhất, nếu không, sẽ bị đánh chết.

Chương 233

"Vì sao?" Đông Hoàng Thái Nhất hỏi.

Thực lực của Yêu Tộc vốn không bằng Vu Tộc, Đông Hoàng Chung trấn áp Khí Vận Yêu Tộc, không phải chuyện nhỏ.

Bởi vậy, trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất không cam.

Rõ ràng là Hồng Quân đang gài bẫy, nếu không, Đông Hoàng Thái Nhất nhiều nhất chỉ chiết tổn một chút Khí Vận, chứ không đến mức Khí Số đã tận.

Hiện tại, Hồng Quân muốn nhúng tay vào Đông Hoàng Chung, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất biết, không chỉ vì một Tiên Thiên Chí Bảo, Hồng Quân chắc chắn có mưu đồ lớn hơn.

"Đây là Thiên Số sử nhiên, Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng phải thuận Thiên ứng Nhân." Hồng Quân thản nhiên nói.

"Hay cho cái Thiên Số sử nhiên." Đông Hoàng Thái Nhất cười, trong mắt lại tràn đầy phẫn hận vô tận.

Tuy nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất cũng rõ ràng về chênh lệch thực lực, không dám làm càn.

Nếu chỉ là một hình chiếu hoặc phân thân của Hồng Quân, Đông Hoàng Thái Nhất dám một trận chiến, nhưng hiện tại lại là bản thể Hồng Quân.

Chỉ cần Hồng Quân động ngón tay, Đông Hoàng Thái Nhất cũng sẽ thân tử đạo tiêu.

"Hỗn Độn Chung và ngươi duyên phận đã tận." Hồng Quân nói.

Mặc dù trong lòng không cam, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất đã

lấy ra Đông Hoàng Chung.

Chuyện đã đến nước này, giao ra Đông Hoàng Chung, Đông Hoàng Thái Nhất có thể sống, nếu không, thân tử đạo tiêu, Đông Hoàng Chung cũng không giữ được.

Tế ra Đông Hoàng Chung xong, Đông Hoàng Thái Nhất xóa bỏ ấn ký Nguyên Thần trong Chung.

Lập tức, Đông Hoàng Chung toàn thân mang màu Hỗn Độn, lại có đồ văn Huyền Hoàng, ẩn ẩn có cảnh tượng Bàn Cổ khai thiên.

Đối mặt với Hỗn Độn Chung vô chủ, trên mặt Hồng Quân cũng hiện lên một nụ cười.

Khi Hồng Quân vươn tay định thu lấy Hỗn Độn Chung, lại có bốn thanh Tiên Thiên Cổ Kiếm phá vỡ hư không rơi xuống.

Bốn thanh cổ kiếm đều sát phạt vô hạn.

Lại có thi viết: "Phi đồng phi thiết diệc phi cương, Tằng tại Tu Di sơn hạ tàng, Bất dụng âm dương điên đảo luyện, Khởi vô thủy hỏa thối phong mang?

Tru Tiên lợi, Lục Tiên vong, Hãm Tiên tứ xứ hồng quang, Tuyệt Tiên biến hóa vô cùng diệu, Đại La Thần Tiên huyết nhiễm thường." Chính là Tru Tiên Tứ Kiếm.

Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm và Hãm Tiên Kiếm, phân lập bốn phương, vây khốn Hồng Quân.

Tiếp đó, có thiên hoa loạn trụy, dị hương lượn lờ, nhân uẩn hóa tường vân, thụy thái thành long phượng, một đạo nhân cưỡi Khuê Ngưu đến.

"Nhất Khí Tam Thanh thế cánh kỳ, Hồ trung diệu pháp quán Tu Di, Di nhất mộc sinh ngã, Vận khứ phân thân mạc lãng nghi." Người đó

chính là Thông Thiên.

Thấy Thông Thiên, Hồng Quân có chút kinh ngạc.

"Lục Áp?" Sắc mặt Hồng Quân biến đổi, trong lòng vừa kinh vừa nộ.

Hồng Quân và Lục Áp hợp tác, có kế hoạch lần này, Hồng Quân vốn dĩ cho rằng Hỗn Độn Chung đã nằm trong tay, một số mưu tính tiếp theo cũng có thể triển khai, nhưng Thông Thiên lại xuất hiện, đã làm tăng thêm biến số.

"Lão sư, đệ tử là Bàn Cổ chính tông, Đại sư huynh chưởng Thái Cực Đồ, Nhị sư huynh chưởng Bàn Cổ Phiên, Hỗn Độn Chung là một trong Khai Thiên Tam Bảo, hợp lẽ nên thuộc về đệ tử." Thông Thiên xuống Khuê Ngưu, trước tiên chắp tay bái Hồng Quân, sau đó không nhanh không chậm nói.

Bàn Cổ Tam Thanh tương ứng với Khai Thiên Tam Bảo, cũng có thể giành được, nhưng Hồng Quân không muốn Thông Thiên đoạt lấy Hỗn Độn Chung.

"Thiên Đạo Ngũ Thập, Độn Khứ Kỳ Nhất, không hoàn toàn, bởi vậy, Bàn Cổ Tam Thanh chỉ có thể có được hai trong Khai Thiên Tam Bảo." Hồng Quân nói.

"Đệ tử lập Tiệt Giáo, chính là muốn chặn lại một tuyến sinh cơ, Tru Tiên Kiếm Trận trấn áp Khí Vận Tiệt Giáo, Lão sư nếu có thể phá được, đệ tử cũng vô duyên với Hỗn Độn Chung." Thông Thiên vừa nói, vừa lấy ra Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

Lấy Tru Tiên Kiếm Trận trấn áp Khí Vận, Khí Vận Tiệt Giáo không ổn định, may mắn thay Thông Thiên đã lập một Vạn Tiên Đại Trận.

Mỗi khi Thông Thiên động dụng Tru Tiên Kiếm Trận một lần, Khí

Vận Tiệt Giáo cũng thất thoát không ít.

Lúc này, Hỗn Độn Chung vô chủ đang ở trước mắt, Thông Thiên sẽ không bỏ qua.

Nếu Thông Thiên có được Hỗn Độn Chung, có Hỗn Độn Chung trấn áp Khí Vận Tiệt Giáo, cũng không cần quá lo lắng nữa.

Theo Thông Thiên tế ra Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, bốn kiếm quy vị, một Tiên Thiên Đại Trận cũng được bố trí.

Tru Tiên Kiếm Trận do Thiên Đạo Thánh Nhân tự tay bố trí, quả thực đáng sợ, sầu vân tràn ngập hám Cửu Thiên, sát khí hùng dũng quán Thập Địa, hung ác sát phạt động cổ kim.

Nhìn kỹ Tru Tiên Kiếm Trận, chính đông phương treo Tru Tiên Kiếm, chính nam thượng treo Lục Tiên Kiếm, chính tây thượng treo Hãm Tiên Kiếm, chính bắc thượng treo Tuyệt Tiên Kiếm, trước, sau có môn có hộ, sát khí sâm sâm, âm phong táp táp.

Tru Tiên Kiếm Trận có bốn môn hộ, bên trong có bốn khiếm khuyết, đều là hữu tử vô sinh.

Thông Thiên tiên nhập trận.

Sắc mặt Hồng Quân khó coi, Tru Tiên Kiếm Trận do Thông Thiên ban cho, làm sao không biết uy lực của trận này.

Năm xưa, La Hầu bố trí Tru Tiên Kiếm Trận ở Tây Phương Đại Lục, Hồng Quân đã đích thân cảm nhận được sự khủng bố của đại trận.

Mặc dù Đạo Hạnh của Hồng Quân cao hơn Thông Thiên một chút, nhưng đều là Thánh Nhân sơ kỳ.

Một Thánh Nhân bố trí Tru Tiên Kiếm Trận, phi Tứ Thánh bất khả phá, nhưng thực lực tương cận.

Nếu Hồng Quân có tu vi Thánh Nhân trung kỳ, với thủ đoạn của mình, một mình cũng chưa chắc không thể phá được Tru Tiên Kiếm Trận.

"Với sức lực của một mình ta, bây giờ lại không phá được trận này." Hồng Quân thầm nghĩ.

"Lão sư, đã không nhập đại trận của đệ tử, lại không rời đi, là có ý gì?" Thanh âm Thông Thiên truyền ra từ trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Sắc mặt Hồng Quân khó coi, nhưng không nói một lời.

Lúc đó, một người cưỡi Bản Giác Thanh Ngưu đến, đó chính là Thái Thượng, người đứng đầu Tam Thanh.

"Thông Thiên sư đệ, sao lại bất kính với Lão sư." Thái Thượng vừa nói, Thông Thiên cũng từ trong Tru Tiên Kiếm Trận bước ra.

"Kiến Đại sư huynh, Đại sư huynh cũng vì Hỗn Độn Chung ư?

Nếu vậy, phá Tru Tiên Kiếm Trận của ta trước đã." Thông Thiên nói.

Thái Thượng tay cầm một chiếc quải, từ trên Thanh Ngưu bước xuống, trước tiên bái Hồng Quân, sau đó, nhìn về phía Tru Tiên Kiếm Trận, cười nói: "Phá trận thì có gì khó." Nghe Thái Thượng nói vậy, Hồng Quân cũng kinh ngạc.

Thái Thượng cũng chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, Đạo Hạnh thậm chí không bằng Hồng Quân.

Dù Thái Thượng có Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, nhưng trong mắt Hồng Quân, cũng không thể phá được Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên.

"Hừ, vậy thì nhập trận đi!" Thông Thiên cũng sắc mặt lạnh lùng, quay người vào trận.

Thái Thượng bước một bước, đến ngoài Tru Tiên Môn.

Nhìn Tru Tiên Kiếm treo cao, Thái Thượng đỉnh đầu ba hoa, phát ra Thần Quang định trụ thân kiếm.

Tuy nhiên, trong trận Thông Thiên phát ra một chưởng tâm lôi, Lục Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm và Hãm Tiên Kiếm đều rung lên, kiếm khí lăng lệ tung hoành, Tru Tiên Kiếm đang bị định trụ cũng lay động.

Thái Thượng bước vào Tru Tiên Môn, nhập vào Tru Tiên Cung.

Vừa tiến vào trong Tru Tiên Kiếm Trận, sát cơ vô hạn cũng khiến tâm thần Thái Thượng chấn động.

Không dám lơ là, Thái Thượng tế Thái Cực Đồ.

Trong chớp mắt, Thái Cực Đồ hóa thành một Tiên Thiên Kim Kiều.

Thái Thượng đứng trên Kim Kiều, cũng lập ở vị trí bất bại.

"Hay cho Thông Thiên có hậu nhan, không không bốn kiếm treo giữa, uổng công dùng hết tâm cơ thuật, riêng ta tung hoành mặc sức vãng lai." Thái Thượng cười nói.

Nghe Thái Thượng cười nhạo, Thông Thiên đại nộ, tay cầm Thanh Hồng Kiếm, lại tế Tử Điện Chùy và Ngư Cổ, tấn công Thái Thượng.

Thông Thiên vốn có một thanh Thanh Bình Kiếm, nhưng đã bị Thái Thượng dùng Tiên Thiên Linh Bảo đổi lấy.

Trước khi Hồng Quân giảng đạo Tam Thi, Thái Thượng từ chỗ Cộng Công đã có được pháp Tam Thi, mặc dù không toàn vẹn, nhưng cũng có thể trảm bỏ Thiện Ác Nhị Thi.

Thái Thượng dùng pháp Tam Thi, cộng thêm Tiên Thiên Linh Bảo,

và thân phận là người đứng đầu Tam Thanh, đổi lấy Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy và Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên.

Phất Trần Thái Ất, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm, được Thái Thượng dùng để ký thác Tam Thi, nếu có thể Tam Thi hợp nhất, ba Tiên Thiên Linh Bảo đồng căn đồng nguyên, dung hợp thành Tạo Hóa Thanh Liên không thành vấn đề.

Trên Kim Kiều do Thái Cực Đồ hóa thành, Thông Thiên và Thái Thượng giao chiến.

Thái Thượng vung chiếc quải trong tay, toàn lực công kích, hào quang vàng bao phủ toàn thân bảo vệ không bị tổn hại.

Cùng với cuộc chiến giữa Thái Thượng và Thông Thiên, trong trận cuồng phong gào thét, càn khôn rung chuyển, sấm sét dữ dội, chấn động sơn xuyên, điện xẹt hồng tiêu, xuyên mây bay lửa, sương mù che khuất nhật nguyệt, đại địa mờ mịt.

Lại có Tru Tiên Kiếm Khí, Lục Tiên Kiếm Khí, Tuyệt Tiên Kiếm Khí và Hãm Tiên Kiếm Khí tấn công Thái Thượng.

Chương 234

Bốn loại kiếm khí có thể dung hợp, khi hai loại kiếm khí dung hợp, uy lực đã đáng sợ, bốn loại kiếm khí hợp nhất, uy lực không kém Bàn Cổ Phiên.

Giao chiến mấy chục hiệp, Thái Thượng cũng không chiếm được tiện nghi, trái lại còn có chút yếu thế hơn.

Lúc đó, Thái Thượng đẩy chiếc mũ Ngư Vĩ Quan trên đầu.

Lập tức, thấy trên đỉnh đầu Thái Thượng ba luồng thanh khí bay ra.

Lại nghe phía chính đông có tiếng chuông vang, xuất hiện một đạo nhân, đội Cửu Vân Quan, mặc áo giáng tiêu đại hồng bạch hạc, tay cầm một thanh bảo kiếm, lớn tiếng hô: "Thái Thượng Đạo huynh, ta đến trợ một tay!" Thông Thiên không nhận ra người này, nhưng người đó lại có khí tức Thánh Nhân, khiến trong lòng y kinh hãi, hỏi: "Vị Đạo giả kia là ai?" Người đó cười nói: "Hỗn Nguyên sơ phán đạo vi tiên, Thường hữu thường vô đắc tự nhiên, Ta chính là Thượng Thanh Đạo Nhân vậy." Lời vừa dứt, Thượng Thanh Đạo Nhân dùng kiếm trong tay chỉ, Thông Thiên không biết Thượng Thanh Đạo Nhân từ đâu xuất hiện, vội vàng chống đỡ.

Lúc đó, lại nghe phía chính nam lại có tiếng chuông vang, cũng xuất hiện một vị đạo giả, đội Như Ý Quan, mặc áo bát quái màu vàng nhạt, một tay cầm Linh Chi Như Ý, lớn tiếng hô: "Thái Thượng Đạo huynh, ta mượn sức cùng phục Thông Thiên Đạo Nhân!" Thông Thiên vội vàng hỏi: "Vị Đạo giả kia là ai?" Đạo nhân nói: "Ngay cả sư huynh ta cũng không nhận ra?

Uổng công là Tiệt Giáo Chủ, nghe ta nói đây, thân ta vốn cùng trời

đất lão, núi Tu Di đổ mà tính còn, ta chính là Ngọc Thanh Đạo Nhân vậy." Thông Thiên không hiểu gì, trong lòng thầm nghĩ: "Bàn Cổ Nguyên Thần hóa Tam Thanh, ta là Thượng Thanh, sao lại xuất hiện một Thượng Thanh, Ngọc Thanh Đạo Nhân lại từ đâu đến?" Nguyên Thủy chưa thành Thánh, chỉ là Chuẩn Thánh, nhưng Ngọc Thanh Đạo Nhân lại có khí tức Thánh Nhân.

Thông Thiên trong tay tuy đang chống đỡ, trong lòng lại hoài nghi, đang suy tư, thì phía chính bắc lại có tiếng ngọc khánh vang, xuất hiện một vị đạo nhân, đội Cửu Tiêu Quan, mặc áo tử hà vạn thọ bát bảo, một tay cầm quạt Long Tu, một tay cầm Tam Bảo Ngọc Như Ý, lớn tiếng hô: "Thái Thượng Đạo huynh, Bần đạo phụ cùng phá Tru Tiên Kiếm Trận!" Thông Thiên lại thấy một vị đạo nhân mặt răn tóc bạc, trong lòng bất an, vội vàng hỏi: "Vị Đạo giả kia là ai?" Đạo nhân nói: "Nghe ta nói đây, Hỗn Độn từ không tính năm, Hồng Mông phẫu xứ ta cư tiên, Tham đồng thiên địa huyền hoàng lý, Nhậm bàng môn vọng nhãn xuyên, ta chính là Thái Thanh Đạo Nhân vậy." Thái Thượng và Tam Thanh Đạo Nhân hợp lực tấn công Thông Thiên, khiến Thông Thiên chật vật không thôi.

Nhất thời, trong Tru Tiên Kiếm Trận sương mù vàng cuồn cuộn, kim quang rực rỡ.

Sương mù vàng cuồn cuộn, trong Tru Tiên Trận tựa phun mây, kim quang rực rỡ, trước Bát Quái Đài như khí tráo.

Kiếm kích qua mâu, hồn như thiết dũng, đông tây nam bắc, kháp tự đồng tường, đây chính là Thánh Nhân thi pháp lực, Thông Thiên hiển thần thông.

Hoảng nhãn mê thiên che nhật nguyệt, dao phong phun lửa hám giang sơn.

Thông Thiên tả chi hữu truất, bị Thái Thượng đánh mấy cái quải,

sau đó, Thái Thượng thu hồi Tam Thanh hóa thân, xuất trận rời đi.

Trong lòng Thông Thiên kinh nghi bất định.

"Ba vị Tam Thanh Đạo Nhân kia là Tam Thi hóa thân của Đại sư huynh ư?

Sao lại có Pháp Lực của Thánh Nhân?" Thông Thiên cau mày suy nghĩ.

Thông Thiên cũng trảm bỏ Thiện Ác Nhị Thi, nhưng Thiện Ác Nhị Thi của y lại không cường đại như ba vị Tam Thanh Đạo Nhân vừa rồi.

Suy nghĩ một lúc lâu, Thông Thiên cũng bừng tỉnh.

Thái Thượng đã trảm bỏ Tam Thi, dùng Tam Thi hóa thân thi triển đại thần thông, có thể tạm thời chống lại Thiên Đạo Thánh Nhân.

Cứu Khổ Thiên Tôn của Lục Đạo Luân Hồi ngoài Luân Hồi cũng có thể tạm thời chống lại Thánh Nhân.

Cộng Công trước khi thành Thánh, cùng với mười một Tổ Vu còn lại hợp lực bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, cũng có thể tạm thời chống lại Thánh Nhân.

Như vậy, Tam Thi hóa thân của Thánh Nhân tạm thời chống lại Thánh Nhân cũng không có gì là lạ… Thấy Thái Thượng ung dung không vội từ trong Tru Tiên Kiếm Trận bước ra, Hồng Quân cũng không kỳ quái.

Nếu Thái Thượng một mình phá được Tru Tiên Kiếm Trận do Thông Thiên tự tay bố trí, Hồng Quân mới thấy kỳ lạ.

"Thái Thượng đồ nhi, sao không tiện tay phá luôn Tru Tiên Kiếm Trận?" Hồng Quân hỏi.

"Lão sư ở đây, đệ tử không dám tự ý làm chủ, cũng đã đánh Thông

Thiên mấy cái quải rồi.” Thái Thượng nói.

Trong lòng Hồng Quân cũng thầm kinh ngạc thực lực của Thái Thượng, ung dung tiến vào ra Tru Tiên Kiếm Trận, lại có thể đánh Thông Thiên mấy cái quải.

Ngay khi Hồng Quân định mở miệng nói tiếp, phía Tây Phương có tiếng phạm âm trận trận, công đức kim quang chiếu rọi chư thiên, kim liên đóa đóa, Bồ Đề hiển hóa, chính là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đến.

Nữ Oa cưỡi kim phượng, từ Đại La Thiên đến.

Cộng Công cũng đã đến.

Nhất thời, bảy vị Thánh Nhân trong Hồng Hoang đều đã có mặt.

Sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân, một vị Đại Đạo Thánh Nhân.

Nguyên Thủy chưa thành Thánh, cũng đang trên đường đến, nhưng cần một khoảng thời gian.

Có Đế Tuấn, Côn Bằng, Minh Hà, Hậu Thổ, Đế Giang cùng chư vị Đại Năng khác, đều đã có động thái.

Cộng Công cũng kinh ngạc, không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại thi triển Định Đầu Thất Tiễn Thư để ám hại Hậu Nghệ.

Tuy nhiên, Khí Số của Đông Hoàng Thái Nhất đã tận, chính là cơ hội tốt để đoạt lấy Hỗn Độn Chung.

“Nếu có thể có được Hỗn Độn Chung, không chỉ có thể tăng cường thực lực và Khí Vận của ta, mà còn tăng cường Khí Vận của Vu Tộc, trấn áp Khí Vận, cái này tăng cái kia giảm, Khí Vận Yêu Tộc sẽ suy yếu, sẽ bất ổn.” Cộng Công cũng thầm tính toán trong lòng.

“Hỗn Độn Chung là chí bảo trấn áp Khí Vận Yêu Tộc, ta là Thánh Nhân Yêu Tộc, bảo vật này hợp lẽ nên thuộc về ta.” Nữ Oa mở miệng

nói.

Trên Thiên giới, tại Đông Hoàng Cung.

Bảy vị Thánh Nhân đang tranh đoạt Hỗn Độn Chung.

Đông Hoàng Thái Nhất đứng một bên, lòng tràn đầy hối hận phẫn hận, nhưng cũng đành vô kế khả thi.

Buông bỏ Hỗn Độn Chung khiến Đông Hoàng Thái Nhất hao tổn một ít khí vận, nhưng Thánh Nhân muốn ra tay thì cũng chẳng cần phải trả giá quá nhiều.

Khi Nữ Oa vừa mở lời, Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng cũng ủng hộ, thà rằng Hỗn Độn Chung rơi vào tay Nữ Oa thì còn có lợi cho Yêu Tộc hơn là vào tay các Thánh Nhân khác.

Nhưng mà, Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Tây Phương Nhị Thánh cùng Cộng Công thảy đều muốn đoạt Hỗn Độn Chung.

Lúc này, Nữ Oa trong lòng cũng kinh nộ khôn cùng.

Hầu như có thể xác định đây là mưu kế của Hồng Quân, chỉ là Nữ Oa không hiểu vì sao, chẳng lẽ chỉ vì muốn có Hỗn Độn Chung?

Mỗi Thánh Nhân đều có tính toán riêng, Cộng Công cũng có vẻ như đang suy tư điều gì.

Thái Thượng mở lời: "Hỗn Độn Chung vốn là một trong Khai Thiên Tam Bảo, hợp lẽ nên thuộc về Bàn Cổ chính tông sở hữu.

Ta là thủ lĩnh Tam Thanh, bảo vật này đã cùng Đông Hoàng Thái Nhất hết duyên, đương nhiên phải thuộc về ta." Chuẩn Đề nói: "Thái Thượng Đạo hữu lời ấy, bần đạo không dám đồng tình, Hỗn Độn Chung này lại có duyên với Tây Phương ta." Vừa nghe Chuẩn Đề nói xong, Thông Thiên từ trong Tru Tiên Kiếm Trận bước ra, giận dữ quát: "Chuẩn Đề Đạo nhân, Hỗn Độn Chung là bảo vật của Đông

Phương ta, không can hệ gì đến Tây Phương!" Tiếp Dẫn chắp hai tay lại, vẻ mặt bình tĩnh: "Đông Phương và Tây Phương đều thuộc Hồng Hoang." Hồng Quân trong lòng khẽ thở dài: "Truy cứu thì ắt sẽ phải có một hồi." Giờ đây, Hỗn Độn Chung vô chủ đã rơi vào Tru Tiên Kiếm Trận.

Hồng Quân đột nhập Tru Tiên Môn, tiến vào Tru Tiên Cung; Thái Thượng và Nữ Oa đột nhập Tuyệt Tiên Môn, tiến vào Tuyệt Tiên Cung; Tây Phương Nhị Thánh thì đột nhập Hãm Tiên Môn, bước vào Hãm Tiên Cung; còn Cộng Công một mình đột nhập Lục Tiên Môn.

Lục Tiên Kiếm treo cao đã bị Cộng Công dùng đại pháp lực định trụ.

Vừa bước vào Tru Tiên Kiếm Trận, Cộng Công lập tức cảm nhận được sát cơ vô tận.

"Thật là một Tru Tiên Kiếm Trận lợi hại!" Cộng Công cũng trong lòng thầm kinh hãi.

Ngay cả Cộng Công dùng Đô Thiên Phiên bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy lực cũng không bằng Tru Tiên Kiếm Trận mà Thông Thiên đã bố trí.

Trừ phi Cộng Công và mười một Tổ Vu còn lại hợp lực bố thành Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy lực mới có thể sánh ngang với Tru Tiên Kiếm Trận, thậm chí còn nhỉnh hơn một bậc.

Nếu trong Thập Nhị Tổ Vu có hai vị Thánh Nhân, thì uy lực của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tuyệt đối sẽ vượt xa Tru Tiên Kiếm Trận hiện nay.

Còn như mười hai Tổ Vu có tu vi Thánh Nhân hợp lực bố thành Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy lực to lớn e rằng có thể đối kháng với Thiên Đạo.

Uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận, trước tiên bị hạn chế bởi Tứ Kiếm và Trận Đồ, tồn tại một giới hạn trên.

Đương nhiên, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng tồn tại một giới hạn trên, nhưng giới hạn trên đó là Bàn Cổ, mà Bàn Cổ lại là Thái Cổ Đệ Nhất Ma Thần.

Cho nên, nếu phát huy uy lực của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đến cực hạn, đừng nói là kháng hành Thiên Đạo, mà một quyền đánh nổ Thiên Đạo cũng chẳng thành vấn đề.

Hồng Quân từng nói, Tru Tiên Kiếm Trận do Thánh Nhân bố trí, phi Tứ Thánh hợp lực thì bất khả phá.

Nhưng mà, Cộng Công một mình cũng chưa chắc không thể phá Tru Tiên Kiếm Trận, mà là có thể dùng trận pháp để phá trận pháp.

Tuy nhiên, giờ đây có Hồng Quân, Thái Thượng, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, Cộng Công cũng không triệu hồi Đô Thiên Phiên để dùng trận phá trận.

Khi Cộng Công cùng sáu vị Thánh Nhân khác tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận, sắc mặt Thông Thiên trong trận vô cùng khó coi.

Lúc này, Thông Thiên thi triển Chưởng Tâm Lôi, chấn động Tứ Kiếm Tru, Lục, Hãm, Tuyệt, nhưng uy lực của đại trận không phát huy được bao nhiêu.

Ở một nơi nào đó trong trận, giữa vô biên Tiên Thiên Sát Phạt Chi Khí, một chiếc Hỗn Độn Chung hiện ra.

Pháp lực của Thông Thiên bao trùm lấy Hỗn Độn Chung.

Nhìn thấy Thông Thiên sắp thu Hỗn Độn Chung, một luồng thất thải thần quang quét qua, chính là Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề.

Sau Chuẩn Đề, pháp lực của Tiếp Dẫn cũng tới.

Nữ Oa tế Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ và Càn Khôn Đỉnh, tay cầm Tạo Nhân Tiên.

Hồng Quân đầu đội Tàn Phá Tạo Hóa Ngọc Điệp, tay cầm Trúc Trượng.

"Oanh!" Một cỗ Hỗn Độn Chi Khí từ trên thân Cộng Công bùng phát, bao bọc lấy Hỗn Độn Chung.

Cảm ứng được Hỗn Độn Chi Khí cùng ba động Bàn Cổ Huyết Mạch từ thân Cộng Công phát ra, Hỗn Độn Chung chấn động, muốn bay vào tay Cộng Công.

"Ta Cộng Công là Bàn Cổ chính tông, Hỗn Độn Chung có duyên với ta." Cộng Công nói.

Chương 235

"Đạo hữu lại nói lời dối trá, ăn ta một Kim Tiên Tiện Quải!" Thái Thượng vung Kim Tiên Tiện Quải trong tay đánh về phía Cộng Công.

"Phanh!" Thập Nhị Phẩm Hắc Liên xuất hiện, đỡ lấy Kim Tiên Tiện Quải của Thái Thượng, khiến nó không thể rơi xuống.

Vì tranh đoạt Hỗn Độn Chung, bảy vị Thánh Nhân đại chiến.

Mặc dù chiến đấu bên trong Tru Tiên Kiếm Trận, nhưng vẫn có một số dư ba lan ra bên ngoài trận.

Trong khoảnh khắc, Đông Hoàng Cung bị san thành bình địa.

Toàn bộ Tam Thập Tam Thiên đều bất ổn định.

Nhật Nguyệt Tinh Thần cũng vặn vẹo hỗn loạn.

Trong trận chiến kịch liệt, Hỗn Độn Chung lại không chịu nổi.

"Ca!" Hỗn Độn Chung tách làm đôi, thân chuông và chày chuông tách rời.

Cộng Công cướp được chày chuông, nhưng thân chuông lại rơi vào khe nứt không gian, không rõ tung tích.

Thần thức cường đại của bảy vị Thánh Nhân, cùng với thuật bói toán, đều không thể tìm ra thân chuông Hỗn Độn Chung trong nhất thời.

Ánh mắt của Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều chăm chú nhìn chày chuông trong tay Cộng Công.

Chỉ riêng chày chuông Hỗn Độn Chung, cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực cực lớn, có ích lợi trong việc tìm kiếm thân

chuông.

Nhưng mà, chày chuông đã rơi vào tay Cộng Công, muốn đoạt lại thì vô cùng khó khăn.

Thái Thượng trong lòng cân nhắc một phen, không tiếp tục động thủ, cưỡi Thanh Ngưu quay về Thủ Dương Sơn.

Sau khi Thái Thượng rời đi, Tây Phương Nhị Thánh liếc nhìn nhau, cũng không ra tay nữa.

Khi Hồng Quân cũng định rời đi, Cộng Công lại chặn Hồng Quân lại.

"Hồng Quân Đạo hữu, định rời đi sao?" Thần sắc Cộng Công không thiện ý.

"Lão sư, người đã mưu tính Đông Hoàng Thái Nhất sao?" Nữ Oa đôi mắt đẹp phức tạp nhìn Hồng Quân.

Hồng Quân lạnh mặt, vô biểu tình nhìn Cộng Công.

"Nếu có được Hỗn Độn Chung, người có thể tăng cường khí vận, trấn áp khí vận, lại càng tốt hơn để mưu tính Yêu Tộc.

Điều quan trọng nhất là, đợi Nguyên Thủy thành Thánh, khi ấy Thái Thượng và Nguyên Thủy ba người có thể tạm thời dung hợp Khai Thiên Tam Bảo, dùng Khai Thiên Thần Phủ chém giết Bàn Cổ Chân Thân của ta!" Cộng Công cười lạnh.

Cộng Công là Tiên Thiên Ma Thần, lại là Đại Đạo Thánh Nhân, sở dĩ được Hồng Hoang Thiên Đạo nhận khả, là bởi vì y có Bàn Cổ Chân Thân.

Nếu ba vị Thiên Đạo Thánh Nhân hợp lực, trong thời gian ngắn dung hợp Khai Thiên Tam Bảo, dùng uy lực Thần Phủ chưa chắc không thể chém giết Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công.

Một khi Cộng Công mất đi Bàn Cổ Chân Thân, Thiên Đạo cũng sẽ không nhận khả Cộng Công, lúc đó Cộng Công cũng chỉ có thể như Dương Mi Đại Tiên mà ẩn mình trong Hỗn Độn ngoài Thiên Ngoại.

Không còn Cộng Công bản thể ở Hồng Hoang, các Thiên Đạo Thánh Nhân muốn mưu tính Vu Tộc cũng dễ dàng hơn.

Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh chưa rời đi, có cả Đông Hoàng Thái Nhất, cùng Đế Tuấn vừa kịp chạy tới, tất cả đều kinh ngạc nhìn Hồng Quân.

"Lão sư, người đã mưu tính sao?" Nữ Oa trong lòng cũng không bình tĩnh.

Trong mắt Hồng Quân lóe lên một tia dị sắc, đúng như Cộng Công đã nói.

Có được Hỗn Độn Chung, có rất nhiều lợi ích.

Thái Cực Đồ, một trong Khai Thiên Tam Bảo, đang trong tay Thái Thượng; Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy.

Thái Thượng và Nguyên Thủy đều là thân truyền đệ tử của Hồng Quân.

Nếu Nguyên Thủy thành Thánh, ba vị Thiên Đạo Thánh Nhân hợp lực, trong thời gian ngắn dung hợp Khai Thiên Tam Bảo thì không khó.

Nguyên Thủy chưa thành Thánh, hai vị Thiên Đạo Thánh Nhân và một Chuẩn Thánh cũng chưa chắc không thể tạm thời dung hợp Khai Thiên Tam Bảo.

So với mưu kế của Hồng Quân, Đông Hoàng Thái Nhất lại không đáng nhắc đến.

Với sự cường đại của Vu Tộc hiện nay, việc chết một Hậu Nghệ

cũng chẳng đáng gì.

Mưu kế của Hồng Quân một khi thành công, Cộng Công bản thể cũng sẽ không cách nào tiến vào Hồng Hoang.

Nguyên Thần của Cộng Công ký thác Đại Đạo, bất tử bất diệt, muốn phong ấn thì khó, sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân hiện nay của Hồng Hoang liên thủ cũng không dễ làm được.

Còn về việc chém giết Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công, độ khó cũng rất lớn.

Cho nên, Hồng Quân đã muốn đến Khai Thiên Phủ của Bàn Cổ.

Khi Bàn Cổ khai thiên, Khai Thiên Phủ đã phân làm ba, hóa thành ba Tiên Thiên Chí Bảo, chính là Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung.

Do đó, chỉ cần dung hợp Khai Thiên Tam Bảo, cũng tương đương có Khai Thiên Phủ.

Nếu tụ tập Khai Thiên Tam Bảo, với vĩ lực của ba vị Thiên Đạo Thánh Nhân, việc dung hợp trong thời gian ngắn hoàn toàn không thành vấn đề.

Lúc này Hồng Quân cũng có chút tức giận, nhưng lại tức giận với Lục Áp.

Người khác sẽ cho rằng Lục Áp là Thái tử thứ mười của Thiên Đình.

Sau khi Hậu Nghệ bắn chết chín Tiểu Kim Ô, Lục Áp cũng trở thành Thái tử duy nhất của Yêu Tộc.

Nhưng Hồng Quân biết thân phận chân chính của Lục Áp.

Kế hoạch lần này, cũng là Hồng Quân và Lục Áp hợp tác.

Hiển nhiên, Lục Áp đã lợi dụng Hồng Quân.

Hồng Quân muốn đoạt Hỗn Độn Chung, cùng Thái Thượng, Nguyên Thủy liên thủ, trong thời gian ngắn dung hợp Khai Thiên Tam Bảo, chém giết Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công.

Lục Áp hiển nhiên không hy vọng Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công bị chém giết.

Hiện nay, Yêu Tộc mất đi Đông Hoàng Chung, khí vận đã hao tổn không ít, khí vận bất ổn định.

Đối với Vu Tộc, đây lại là một cơ hội tốt để diệt Yêu Tộc.

Mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân chắc chắn không hy vọng Yêu Tộc bị diệt.

Một khi Yêu Tộc bị Vu Tộc diệt, Vu Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa cũng không còn xa.

Chính vì nhìn thấu điều này, Lục Áp cũng có mưu kế riêng.

Đây là một dương mưu, bảy vị Thánh Nhân đều biết, nhưng cũng khó mà thay đổi.

Vu Tộc muốn từ bỏ cơ hội tốt này ư?

Cộng Công chắc chắn sẽ không từ bỏ.

Mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân muốn trơ mắt nhìn Vu Tộc diệt Yêu Tộc sao?

Chắc chắn cũng không.

Hiện tại, thực lực và khí vận của Vu Tộc đều vượt xa Yêu Tộc, nhưng Vu Tộc chỉ có một Thánh Nhân là Cộng Công, một Đại Đạo Thánh Nhân.

Một khi Vu Tộc muốn diệt Yêu Tộc, mà thực lực của Yêu Tộc lại không đủ, Hồng Quân cùng sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân khác tất định sẽ ra tay.

Tại Hồng Hoang, cùng một Đạo hạnh pháp lực, Đại Đạo Thánh Nhân không thể sánh bằng Thiên Đạo Thánh Nhân.

"Hồng Quân, Tạo Hóa Ngọc Điệp là vật của Phụ Thần, cũng nên giao ra rồi." Cộng Công lời nói kinh người.

Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều kinh ngạc, không ai ngờ Cộng Công vừa mở miệng đã đòi Hồng Quân Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tuy Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân không hoàn chỉnh, nhưng cũng phi phàm bất khả.

Có thể nói, Hồng Quân có thành tựu hiện tại, công lao của Tạo Hóa Ngọc Điệp là không thể phủ nhận.

Hồng Quân đang tìm cách tập hợp các mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp để làm cho nó hoàn chỉnh, nhưng không thể nào giao Tạo Hóa Ngọc Điệp cho Cộng Công.

"Có bản lĩnh thì cứ lấy!" Hồng Quân lạnh lùng nói.

Tàn Phá Tạo Hóa Ngọc Điệp xuất hiện trong Khánh Vân trên đỉnh đầu Hồng Quân.

Cộng Công cũng không nói lời thừa thãi, Tam Xoa Kích trong tay vung lên, giết về phía Hồng Quân.

Chỉ trong nháy mắt, Cộng Công và Hồng Quân đã tới Đại La Thiên.

Chương 236

Tại một nơi nào đó trong Đại La Thiên, Cộng Công và Hồng Quân đại chiến.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh ở xa quan chiến.

Còn về Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, thì không thể theo kịp tốc độ của Cộng Công và Hồng Quân.

Đại La Thiên nằm ở tầng cao nhất của Thiên Giới, tràn ngập Hậu Thiên Thanh Khí, diễn hóa ra đủ loại huyền diệu.

Sau lưng Hồng Quân xuất hiện Thiên Đạo Hình Chiếu, trông như một Thái Cực màu hồng tím.

Trên thân Cộng Công cũng xuất hiện Đại Đạo Hình Chiếu, nhưng lại là một khối Hỗn Độn, chính là Vô Cực.

Bởi vì ở Hồng Hoang, Đại Đạo Chi Lực bị Thiên Đạo Chi Lực áp chế.

Nhưng mà, Cộng Công lại có thể vận dụng Lục Đạo Luân Hồi Chi Lực.

Đồng thời, Tam Thập Tam Thiên, phía trên thế giới bích lũy, bên ngoài có Vu Hoàng Thiên do Cộng Công khai tịch, cũng có thể cung cấp một số trợ lực.

Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công mỗi lần vung ra đều mang theo Khai Thiên Phủ Quang.

Sau khi thành Thánh, Cộng Công cũng hoàn toàn thi triển Khai Thiên Cửu Thức.

Từ Khai Thiên Đệ Nhất Thức đến Đệ Cửu Thức, diễn hóa ra Bàn

Cổ Chi Đạo.

Tuy Cộng Công không hiển hóa Bàn Cổ Chân Thân, Tam Xoa Kích trong tay cũng không biến hóa thành cự phủ, nhưng trong mắt Hồng Quân, Cộng Công trong khoảnh khắc đó phảng phất đã biến thành Bàn Cổ.

Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công trong mắt Hồng Quân cũng phảng phất trở thành một cây đại phủ khai thiên tích địa.

Đối mặt với Khai Thiên Cửu Thức mà Cộng Công thi triển, trên mặt Hồng Quân lại xuất hiện vẻ kinh cụ.

Bàn Cổ, Khai Thiên Cửu Thức, là ác mộng sâu thẳm trong nội tâm Hồng Quân.

Một tiếng đại khiếu, Hồng Quân biến về bản thể, một con Khúc Thiện khổng lồ.

Khúc Thiện thân dài không biết bao nhiêu ức vạn vạn dặm, thân thể vừa nhúc nhích, toàn bộ Đại La Thiên đều rung chuyển.

"Bàn Cổ, ta không sợ ngươi!" Khúc Thiện lao về phía Cộng Công.

So với nhân thân, uy thế của Khúc Thiện càng thêm cường đại.

Khai Thiên Đệ Cửu Thức, Cửu Cửu Quy Nhất, Đại Đạo Chí Giản.

Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công chém ra, Khai Thiên Phủ Quang chợt hiện, thiên địa vạn vật trong khoảnh khắc đó phảng phất đều biến mất.

Trong mắt Khúc Thiện, trong cảm giác của nó, chỉ còn lại Khai Thiên Phủ Quang đang ập tới.

Không thể tránh né, thậm chí không biết nên chống đỡ bằng cách nào.

“Phốc!” Khi Khai Thiên Phủ Quang biến mất, Khúc Thiện khổng lồ đã bị chém đứt, nửa thân trên và nửa thân dưới tách rời.

Một giọt Thánh Nhân Chi Huyết rơi xuống, bị Cộng Công tiện tay thu lại.

Thần quang chợt lóe, dưới Thiên Đạo vĩ lực, Khúc Thiện bị chém đứt khôi phục như ban đầu, lại biến trở về nhân thân.

Sắc mặt Hồng Quân tái nhợt, Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo cũng tổn thất một chút.

Thí Thần Thương có thể gây hại Nguyên Thần Thánh Nhân, mà Tam Xoa Kích của Cộng Công lại do Thí Thần Thương và Đoạn Ngọc Câu dung hợp thành.

Một đòn này, Cộng Công không chỉ khiến thân thể Hồng Quân bị chút vết thương nhỏ, mà còn làm tổn thương Nguyên Thần của y.

“May mà Cộng Công chưa đem Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công hợp nhất, nếu không, lần này ta e rằng thân thể sẽ trọng thương.” Hồng Quân trong lòng cũng không bình tĩnh.

“Oanh long!” Lúc đó, toàn bộ Đại La Thiên kịch liệt rung động, tiếp theo, nứt ra một lỗ hổng khổng lồ.

Không chỉ Đại La Thiên, tầng thứ ba mươi hai phía dưới cũng bị phá vỡ, chỉ là lỗ hổng không lớn như Đại La Thiên.

Cộng Công và Hồng Quân chiến đấu đã phá vỡ hai tầng trời.

Nghiệp lực khổng lồ giáng xuống thân Cộng Công và Hồng Quân.

So với Cộng Công, nghiệp lực trên thân Hồng Quân càng lớn hơn.

Vì nghiệp lực quấn thân, trên đỉnh đầu Cộng Công xuất hiện Lục Cửu Thiên Kiếp, còn trên đỉnh đầu Hồng Quân lại xuất hiện Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Mi tâm Cộng Công hiển hiện Thiên Phạt Chi Nhãn, làm suy yếu uy lực của Thiên Kiếp trên đỉnh đầu, tiếp đó, một luồng Khai Thiên Phủ Quang phá vỡ kiếp vân.

Hồng Quân cũng nhanh chóng ứng phó xong Cửu Cửu Thiên Kiếp.

...

Tam Thập Nhị Trọng Thiên và Tam Thập Tam Trọng Thiên đều bị phá vỡ, gây ảnh hưởng cực lớn đến toàn bộ Thiên Giới.

Nữ Oa, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Hi Hòa, Thường Hi cùng những người khác tụ tập lại một chỗ.

"Cộng Công và Lão sư chiến đấu, đã phá vỡ hai tầng trời." Nữ Oa nói.

"Nương nương, phải phiền người ra tay vá trời." Đế Tuấn nói.

Mặc dù theo thời gian, dưới quy tắc Thiên Đạo, hai tầng trời bị phá vỡ cũng sẽ tự phục hồi, nhưng tổn thất của Thiên Đình lại rất lớn.

Còn về nghiệp lực mà Cộng Công và Hồng Quân phải gánh chịu, thì không cần phải nói.

Một trận chiến với Hồng Quân không chỉ phá vỡ Đại La Thiên, mà ngay cả Tam Thập Nhị Trọng Thiên phía dưới cũng bị phá, khiến Cộng Công cũng có chút bất đắc dĩ.

Thiên Giới thực sự quá yếu ớt, hoặc có lẽ sức mạnh của Thánh Nhân quá mức cường đại.

Hiện tại, Đại La Thiên có một lỗ hổng, tầng trời phía dưới cũng có một lỗ hổng.

Hai lỗ hổng đang khuếch đại, nhưng khuếch đại đến một mức độ nhất định cũng sẽ dừng lại, tiếp đó, sẽ thu nhỏ lại, cuối cùng biến

mất.

Nhưng mà, thời gian cần thiết sẽ không quá ngắn, trong quá trình đó, Cộng Công và Hồng Quân sẽ không ngừng có nghiệp lực.

Nghiệp lực ảnh hưởng khí vận, đối với Cộng Công và Hồng Quân đều là một phiền toái không nhỏ.

"Ta và Hồng Quân một trận chiến, lại ban cho Nữ Oa một trường công đức." Cộng Công trong lòng thở dài.

Nữ Oa tinh thông Đạo Tạo Hóa của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, vá trời không khó.

Nếu để Cộng Công hoặc Hồng Quân vá trời, thì lại khó khăn.

Lúc đó, Nữ Oa đã bắt đầu ra tay vá trời.

Trước tiên là Tam Thập Nhị Trọng Thiên, lỗ hổng nhỏ hơn Đại La Thiên.

Chỉ thấy, Nữ Oa tế Càn Khôn Đỉnh, lại lấy ra mấy khối Ngũ Sắc Thạch.

Ngũ Sắc Thạch là Tiên Thiên Linh Thạch, trân quý vô cùng, ẩn chứa lực lượng tạo hóa.

Toàn bộ Hồng Hoang, e rằng chỉ Nữ Oa mới sở hữu Ngũ Sắc Thạch.

Ngũ Sắc Thạch cũng được gọi là Nữ Oa Thạch.

Mấy khối Ngũ Sắc Thạch được đặt vào Càn Khôn Đỉnh, Nữ Oa bắt đầu luyện hóa.

Pháp lực Thánh Nhân, Đạo Quả Pháp Tắc Tạo Hóa, thêm vào sự huyền diệu của Càn Khôn Đỉnh, sau khi luyện chế rất lâu, mấy khối Ngũ Sắc Thạch cũng có thể dùng để vá trời.

Luyện hóa Ngũ Sắc Thạch cần tiêu hao đại lượng pháp lực, dùng Ngũ Sắc Thạch đã luyện hóa để vá lại lỗ hổng trên trời, pháp lực cần dùng càng lớn hơn.

Chỉ có Nữ Oa là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, pháp lực vô cùng vô tận, nếu không, không thể hoàn thành việc vá trời.

Vá xong lỗ hổng của Tam Thập Nhị Trọng Thiên, Nữ Oa lại bay lên Đại La Thiên.

Lỗ hổng của Đại La Thiên lớn hơn, mấy khối Ngũ Sắc Thạch lại không đủ, cần khoảng hai mươi khối.

Hiện tại, Nữ Oa tổng cộng có hơn ba trăm khối Ngũ Sắc Thạch.

Lại lấy ra hai mươi mấy khối Ngũ Sắc Thạch, sau một phen luyện hóa, Nữ Oa vá xong lỗ hổng của Đại La Thiên.

Khi Nữ Oa hoàn tất việc vá trời, một đoàn công đức giáng xuống.

Công đức không lớn, nhưng cũng khá đáng kể.

Nữ Oa trực tiếp hấp thu công đức để đề thăng tu vi.

Trong lúc Nữ Oa vá trời, Cộng Công và Hồng Quân đều không động thủ nữa.

Chương 237

...

Ở một nơi nào đó trên Thiên Giới, Nguyên Thủy nhìn đoàn công đức trên Đại La Thiên.

Khi biết Đông Hoàng Thái Nhất khí số đã tận, cùng với từng vị Thánh Nhân giáng lâm Thiên Đình, Nguyên Thủy cũng đã ở Thiên Giới.

Chày chuông Hỗn Độn Chung rơi vào tay Cộng Công, thân chuông lại không rõ tung tích.

Nhìn Nữ Oa vá trời được một chút công đức, Nguyên Thủy cũng có chút hâm mộ.

Công đức Nữ Oa đạt được khi vá trời lần này rất đáng kể, nếu Nguyên Thủy mà có được, e rằng cũng đã thành Thánh rồi.

Tuy nhiên, Nữ Oa không ra tay, Nguyên Thủy cũng không có năng lực vá trời.

Để Nguyên Thủy khai tịch một tiểu thiên địa ở Hồng Hoang thì có thể, nhưng muốn vá lỗ hổng của Hồng Hoang Thiên Giới, thì lại hữu tâm vô lực.

Nguyên Thủy trong lòng tính toán: "Mất đi Đông Hoàng Chung, Đông Hoàng Thái Nhất lại không còn nhiều khí vận, Yêu Tộc đang ở vào cảnh nguy hiểm.

Nhưng mà, Lão sư, Đại huynh, Thông Thiên, Nữ Oa và hai vị Tây Phương kia, sẽ không hy vọng Vu Tộc diệt Yêu Tộc.

Cộng Công cũng chắc chắn không đối phó được với sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân." Đối với tranh chấp giữa Vu Tộc và Yêu Tộc,

Nguyên Thủy khá quan tâm, nhưng điều y quan tâm nhất hiện tại là thành Thánh. ...

Mặc dù muốn đoạt Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân, nhưng Cộng Công cũng biết độ khó quá lớn.

Từ Đại La Thiên hạ xuống, Cộng Công trở về Bất Chu Sơn.

Lần này, Cộng Công thu hoạch cũng không nhỏ.

Đoạt được chày chuông Hỗn Độn Chung, chỉ cần tìm thấy thân chuông, thì sẽ có một Tiên Thiên Chí Bảo.

Còn về việc khiến Hồng Quân mất mặt, và làm y bị thương một chút, thì không nói làm gì, nhưng Cộng Công đã lấy được một giọt máu của Hồng Quân.

Trong Bàn Cổ Điện, mười một Tổ Vu nhìn thấy Cộng Công trở về, đều xúm lại.

Yêu Tộc mất đi Hỗn Độn Chung, Đông Hoàng Thái Nhất không còn nhiều khí vận, đây là một cơ hội ngàn năm có một đối với Vu Tộc.

"Huynh trưởng, vị Thánh Nhân nào đã mưu tính Đông Hoàng Thái Nhất vậy?" Hậu Thổ hỏi, sắc mặt không khỏi ngưng trọng.

Đông Hoàng Thái Nhất không phải hạng tầm thường, lẽ ra, khi Cộng Công dùng thế thân mộc ngẫu cứu Hậu Nghệ, Đông Hoàng Thái Nhất nên có điều sát giác, kịp thời thu tay, tuy sẽ phải chịu phản phệ, khí vận cũng sẽ bị tổn hại, nhưng sẽ không đến mức nghiêm trọng như vậy.

Cộng Công nói với vẻ mặt vô biểu tình: "Hẳn là Hồng Quân, muốn mưu đoạt Hỗn Độn Chung, rồi liên thủ với Thái Thượng và Nguyên Thủy, dung hợp Khai Thiên Tam Bảo, dùng Thần Phủ chém giết Bàn Cổ Chân Thân của ta." Vừa nghe Cộng Công nói, không chỉ

Hậu Thổ chấn kinh, mà các Tổ Vu còn lại cũng đều không giữ được bình tĩnh.

"Cái gì?

Hồng Quân lại dám như vậy ư?" "Hồng Quân đáng chết!" "Huynh trưởng, để ta đi diệt Hồng Quân!" Từng Tổ Vu gầm thét, thậm chí có kẻ còn chửi bới.

Thánh Nhân bất khả nhục, bên ngoài, tiếng sấm ầm ầm, phảng phất như bất cứ lúc nào cũng có thể giáng xuống.

Nhưng mà, có vĩ lực Thánh Nhân của Cộng Công, cùng với đại khí vận của Vu Tộc, lại chặn đứng Thần Lôi trên trời.

Diệt Hồng Quân ư?

Cộng Công cũng muốn, nhưng tạm thời lại không thể làm được.

Cộng Công có thể bạo lộ tất cả át chủ bài, liên thủ với mười một Tổ Vu còn lại, khiến Hồng Quân thân chịu trọng thương thì được, nhưng lại không thể giết chết Hồng Quân.

Đối phó với một mình Hồng Quân, nếu các Thánh Nhân khác ra tay giúp Hồng Quân, có thể khiến Hồng Quân bị thương đã là không tồi rồi.

Đồng thời, Nguyên Thần của Hồng Quân ký thác Thiên Đạo, chỉ cần Nguyên Thần bất diệt, dù bị giết cũng có thể lập tức phục sinh.

"Chày chuông Hỗn Độn Chung đã rơi vào tay ta, Hồng Quân có tìm thân chuông cũng vô ích." Cộng Công khẽ cười.

"Yêu Tộc đã mất Đông Hoàng Chung, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không còn bao nhiêu khí vận, chi bằng chúng ta diệt Yêu Tộc?" Chúc Dung đề nghị.

"Đúng vậy, triệu tập tộc nhân, giết lên Thiên Giới, diệt hai kẻ súc

sinh lông vũ kia.” Cường Lương đại khiếu.

“Diệt Yêu Tộc!” Huyền Minh lạnh lẽo như băng sương, tựa như một ngọn núi băng vạn cổ bất hóa.

Các Tổ Vu đều nhìn về phía Cộng Công.

Cộng Công lại đang trầm tư.

Mọi chuyện đã xảy ra, khiến Cộng Công cảm thấy có chút kỳ quái.

Nếu Cộng Công không lầm, hẳn là có người hợp tác với Hồng Quân, nhưng lại không đồng lòng với Hồng Quân.

Cho nên, khi Hồng Quân muốn đoạt Hỗn Độn Chung, Thông Thiên đã kịp thời xuất hiện trước, sau đó là Thái Thượng, rồi đến Tây Phương Nhị Thánh, Nữ Oa và Cộng Công.

“Là ai?” Cộng Công chau mày.

Không nghi ngờ gì, người hợp tác với Hồng Quân không hy vọng Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công bị chém giết, ít nhất là tạm thời không hy vọng.

Có Cộng Công ở đây, có thể thu hút sự chú ý của các Thiên Đạo Thánh Nhân.

Qua phân tích của Cộng Công, người hợp tác với Hồng Quân không thể là Nữ Oa, cũng không thể là Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh.

Thái Thượng cũng không giống.

Sẽ là Nguyên Thủy sao?

Hay là La Hầu?

Không thể đoán ra, Cộng Công cũng tạm thời gác lại.

Lấy ra chày chuông Hỗn Độn Chung, Cộng Công vừa luyện hóa,

vừa thôi diễn tung tích thân chuông Hỗn Độn Chung.

Sau khi tách làm đôi, chày chuông và thân chuông đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hợp nhất mới thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng mà, Tiên Thiên Linh Bảo có thể bình tế Thiên Cơ, Thánh Nhân cũng khó mà thôi diễn được.

Dù có chày chuông Hỗn Độn Chung trong tay, nhưng thôi diễn rất lâu, Cộng Công cũng không biết thân chuông Hỗn Độn Chung đang ở đâu.

Tại Bất Chu Sơn, Vu Hoàng Cung.

Cộng Công đang luyện hóa chày chuông Hỗn Độn Chung.

Hỗn Độn Chung tuy ẩn chứa Pháp Tắc Thời Gian, nhưng chày chuông lại có một phần của Pháp Tắc Lực Lượng.

Về Pháp Tắc, Thánh Nhân lĩnh ngộ thì dễ dàng, tùy tiện có thể lĩnh ngộ mấy chục loại thậm chí mấy trăm loại Pháp Tắc.

Nhưng muốn Pháp Tắc viên mãn thì lại khó khăn hơn, còn Pháp Tắc Đạo Quả thì càng khó.

Hiện tại Cộng Công sở hữu hai Pháp Tắc Đạo Quả, nhưng người khác dường như chỉ có thể có một, ngay cả Bàn Cổ Đại Thần cũng chỉ có một Pháp Tắc Đạo Quả.

Nếu như người xuyên việt đặc thù, vượt qua Bàn Cổ sao?

Đột nhiên, Cộng Công tâm huyết dâng trào, bèn dừng việc luyện hóa chày chuông trong tay, Nguyên Thần thôi diễn một chút, sắc mặt liền trở nên cổ quái.

Thông qua Thiên Cơ, Cộng Công biết có một cường giả cấp Đại La Kim Tiên muốn bái y làm sư phụ.

"Nhiên Đăng Đạo Nhân muốn bái ta làm sư phụ sao?" Cộng Công

cũng kinh ngạc.

Nhiên Đăng cũng là một Đại Năng, ở Hồng Hoang khá có danh tiếng.

Trước khi Hồng Quân thành Thánh, y đã khai tịch Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn ngoài Thiên Ngoại, ba lần giảng Đạo, Nhiên Đăng đều có tới nghe.

Là một trong những Tử Tiêu Khách, thêm vào việc Nhiên Đăng đắc Đạo sớm, căn cước cũng không tệ.

Tuy tu vi Nhiên Đăng không cao, nhưng cũng có tư cách xưng một tiếng Đạo hữu trước mặt Cộng Công.

Nếu không có Cộng Công là người xuyên việt, sau khi Nguyên Thủy lập giáo thành Thánh, Nhiên Đăng đã gia nhập Xiển Giáo.

Vốn định bái Nguyên Thủy làm sư phụ, nhưng Nguyên Thủy lại xưng hô 'Đạo hữu' với Nhiên Đăng, để Nhiên Đăng làm Phó Giáo Chủ Xiển Giáo.

Sau Phong Thần Chi Chiến, Nhiên Đăng phản bội Xiển Giáo, gia nhập Tây Phương, thoắt cái biến thành Nhiên Đăng Cổ Phật, thủ lĩnh của Thất Phật Tây Phương. ...

Cách Bất Chu Sơn ức vạn vạn dặm, một Đạo nhân cưỡi lộc cưỡi mây, hương phong phảng phất.

Đạo nhân tướng mạo kỳ lạ, hình dung cổ quái, có thơ để chứng: "Thiên thụy thải quang dao duệ, ngũ sắc tường vân bay không ngớt, lộc minh không trung cửu nghiệt thanh, tử chi sắc tú thiên tầng diệp.

Trung môn hiện ra chân nhân tướng, dung nhan cổ quái vốn khác biệt, thần vũ hồng nghê thấu hán tiêu, yêu huyền bảo lục vô sinh diệt." Người này chính là Nhiên Đăng.

Chương 238

Nhiên Đăng đang muốn đến Bất Chu Sơn bái Cộng Công làm sư phụ.

Theo Nhiên Đăng thấy, Vu Yêu Nhị Tộc tất sẽ có một trận chiến, sẽ là Thiên Địa Đại Kiếp.

Yêu Tộc tuy có Nữ Oa, nhưng y lại càng coi trọng Vu Tộc hơn.

Trong Đại Kiếp, người cấp Đại La Kim Tiên như Nhiên Đăng cũng không cảm thấy an toàn, cho nên muốn bái vào một Thánh Nhân môn hạ.

Có Thánh Nhân che chở, an toàn cũng có bảo chứng, Đạo đồ càng thêm thuận lợi.

Thực ra, Nhiên Đăng muốn nhất là bái Hồng Quân làm sư phụ, nhưng Hồng Quân sẽ không thu.

Còn về Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh và Cộng Công, Nhiên Đăng lựa chọn bái Cộng Công làm sư phụ.

Khi Nhiên Đăng vừa tiếp cận Bất Chu Sơn, có một Đại Vu bay tới.

"Ngươi là Tiên Thiên sinh linh muốn bái Cộng Công Đại Nhân làm sư phụ sao?" Đại Vu mở miệng hỏi.

"Thánh Nhân quả nhiên thần thông quảng đại." Nhiên Đăng trong lòng thầm kinh hãi, chưa đến Bất Chu Sơn mà Cộng Công không chỉ biết, còn biết ý định của y.

Thấy Nhiên Đăng gật đầu, Đại Vu lại tiếp tục nói: "Cộng Công Đại Nhân đã nói, ngươi không có sư đồ chi duyên với y, lại có duyên

với Tiệt Giáo, đương nhiên có thể trở thành Phó Giáo Chủ Tiệt Giáo." Nghe lời Đại Vu nói xong, Nhiên Đăng đầu tiên là thất vọng, sau đó lại ngây người.

Nhiên Đăng từ xa vạn dặm tới Bất Chu Sơn, vì muốn bái nhập môn hạ Cộng Công, nhưng lại chưa gặp Cộng Công mà đã biết mình không có sư đồ chi duyên với y, thất vọng khôn cùng.

Tiệt Giáo?

Phó Giáo Chủ?

Thông Thiên Đạo Nhân?

Nhiên Đăng không hề ghét Thông Thiên, ngược lại còn có chút thưởng thức.

Nghiêm túc suy nghĩ rất lâu, Nhiên Đăng hướng Bất Chu Sơn cúi lạy một cái, tiếp đó cưỡi Thất Thải Thần Lộc bay về Kim Ngao Đảo ở Đông Hải.

Không thể bái nhập môn hạ Cộng Công, cũng không thể bái nhập môn hạ Hồng Quân, chỉ còn Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh để lựa chọn.

Tây Phương nghèo nàn, Nhiên Đăng không định bái nhập Tây Phương, cũng không định bái nhập môn hạ Nữ Oa.

Còn về Thái Thượng, Nhiên Đăng không thích vô vi, vậy thì bái nhập môn hạ Thông Thiên.

"Tiệt Giáo vạn tiên triều bái, ta có thể trở thành Phó Giáo Chủ Tiệt Giáo ư?" Nhiên Đăng trong lòng cũng có chút kích động.

Một khi trở thành Phó Giáo Chủ Tiệt Giáo, không chỉ có Thánh Nhân che chở, lăng giá trên vạn tiên, Nhiên Đăng cũng kích động vạn phần.

Nhiên Đăng cũng là một trong những Tử Tiêu Khách, một khi gia nhập Tiệt Giáo, khả năng trở thành Phó Giáo Chủ là rất lớn. ...

Một Nhiên Đăng, trong mắt Cộng Công hiện tại cũng chỉ là một nhân vật nhỏ.

Nhưng mà, Cộng Công không muốn thu Nhiên Đăng làm thân truyền đệ tử.

Nếu chỉ là một đệ tử ký danh, Nhiên Đăng có đồng ý, trong lòng chắc chắn cũng sẽ có ý kiến.

Còn về việc để Nhiên Đăng gia nhập Tiệt Giáo, cũng là để tính toán về sau.

Đương nhiên, ngoài Thiên Đạo Định Số, mọi chuyện đều có biến số, sau này cũng chưa chắc mọi thứ đều như Cộng Công đã mưu tính.

Đại thế của Thiên Đạo chính là định số, Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không thể nghịch lại.

Thánh Nhân tuy có thể ảnh hưởng thiên số, nhưng cũng chỉ ảnh hưởng một tiểu thế.

Nếu có thể ảnh hưởng đại thế của Thiên Đạo, thì cũng có thể chưởng khống Thiên Đạo rồi.

Còn về việc thay đổi đại lượng tiểu thế, từ đó ảnh hưởng đại thế, về lý thuyết thì có thể, nhưng thực tế lại khó khăn, thành công rồi cũng dễ dàng dẫn phát Thiên Khiển.

Đối với Cộng Công, đây chỉ là một khúc dạo đầu nhỏ, y cũng không quá để tâm.

Khi Cộng Công định tiếp tục luyện hóa chày chuông Hỗn Độn Chung, Huyền Minh lại vội vã chạy tới.

"Có chuyện gì vậy?" Thấy Huyền Minh sắc mặt vội vã, Cộng

Công biết chắc chắn đã xảy ra đại sự, bèn hỏi.

“Huynh trưởng, Thánh Địa có chút kỳ quái.” Huyền Minh nói.

Thánh Địa trong miệng Huyền Minh, chính là Bàn Cổ Điện do trái tim Bàn Cổ hóa thành, nằm trong Bàn Cổ Giới.

Trái tim Bàn Cổ là căn bản của Vu Tộc, nhất định là Huyền Minh thấy có điều kỳ quái, Cộng Công trong lòng cũng coi trọng.

Ngay lập tức, Cộng Công thu chày chuông, cùng Huyền Minh đi tới Bàn Cổ Giới.

Thông qua một trận pháp truyền tống ở Thần Đình, họ tiến vào Bàn Cổ Giới.

Bên trong Thánh Địa của Vu Tộc.

Khi Cộng Công và Huyền Minh tới, thấy Chúc Cửu Âm và Thiên Ngô hai vị Tổ Vu đang ở đó, các Tổ Vu còn lại thì không.

Một hư ảnh khổng lồ, chính là hình chiếu của trái tim Bàn Cổ.

Vừa vào Thánh Địa, Cộng Công đã cảm nhận được ba động cường đại.

Cẩn thận quan sát một hồi, Cộng Công đi về phía Vu Thê.

Vu Thê thẳng tắp thông lên trên, chia làm ba ngàn cấp, mỗi một cấp đều nối liền với một Tiểu Thiên Thế Giới, mỗi Tiểu Thiên Thế Giới lại đều dựng dục Bàn Cổ Huyết Khí.

Bàn Cổ Huyết Khí ngưng luyện có thể thành Bàn Cổ Huyết, Bàn Cổ Huyết ngưng luyện có thể thành Bàn Cổ Tinh Huyết.

Mười hai Tổ Vu đều do Bàn Cổ Tinh Huyết bẩm sinh Tiên Thiên Trọc Khí mà sinh ra.

Bàn Cổ Huyết Khí dựng dục Tiểu Vu, Bàn Cổ Huyết dựng dục

Đại Vu.

Một bộ phận nhỏ Đại Vu thân thể ẩn chứa Tiên Thiên Trọc Khí, đại bộ phận còn lại chỉ có Hậu Thiên Trọc Khí, còn về Tiểu Vu, đều là Hậu Thiên Trọc Khí.

Dưới Vu Thê, ngẩng đầu nhìn lên, ở độ cao mười hai vạn chín ngàn sáu trăm trượng có một đoàn quang hoa rực rỡ, phảng phất một vũ trụ.

Nếu quan sát sâu hơn, vô số điểm sáng lại phảng phất vô số vũ trụ, giống như vô số điểm sáng bên trong vũ trụ, không cách nào khuy thám đến tận cùng.

Trừ Thánh Nhân, ít nhất phải có tu vi Kim Tiên cấp mới có thể leo lên Vu Thê.

Cộng Công bước một bước, đã lên tới trên đoàn quang hoa rực rỡ.

Lúc đó, ngẩng đầu lên lại có thể nhìn thấy một đoàn quang hoa khác.

Lúc đó, Cộng Công có thể cảm nhận được uy áp Bàn Cổ nhàn nhạt.

"Dựng dục Đại Vu, Vu Thê cũng sẽ không sản sinh Bàn Cổ uy áp, chẳng lẽ đang dựng dục Tổ Vu?" Cộng Công trong lòng suy nghĩ.

Bàn Cổ Giới, trung tâm Thánh Địa của Vu Tộc.

Leo lên Vu Thê, Cộng Công cảm nhận được Bàn Cổ uy áp, tuy nhàn nhạt, Chuẩn Thánh cũng chưa chắc có thể cảm nhận được, nhưng y lại cảm nhận rõ ràng.

Hiện tại, Cộng Công ít nhất có chín thành nắm chắc, trái tim Bàn Cổ muốn dựng dục một Tổ Vu – Tổ Vu thứ mười ba của Vu Tộc!

Vốn dĩ, Cộng Công cho rằng Tổ Vu thứ mười ba sẽ là một Đại Vu

nào đó tu luyện thành, Hình Thiên, Xi Vưu, Tương Liễu đều có tiềm lực.

Bước một bước, Cộng Công lại lên một cấp.

Vu Thê có ba ngàn cấp, mỗi khi lên một cấp, đều phải tiêu hao pháp lực, thân thể phải chịu tải nặng, giờ đây, còn có Bàn Cổ uy áp.

Trong ký ức của Cộng Công, kỷ lục cao nhất cũng chỉ là leo lên một ngàn bảy trăm ba mươi ba cấp.

Chưa có Tổ Vu nào leo lên hai ngàn cấp, càng đừng nói là ba ngàn cấp.

Leo lên Vu Thê càng cao, thực lực càng cường.

Nếu tu vi đang ở bình cảnh, leo lên Vu Thê có ích lợi cho việc đột phá.

Sau khi thành Thánh, Cộng Công lần đầu tiên leo lên Vu Thê.

Dựa vào pháp lực vô cùng vô tận, thêm vào thân thể cường hãn, Cộng Công không hề có áp lực.

Một hơi leo lên ba ngàn cấp.

Đứng trên đỉnh Vu Thê, nhìn xuống phía dưới, ba ngàn Tiểu Thiên Thế Giới đều thu hết vào đáy mắt.

Điều kỳ lạ là, ba ngàn Tiểu Thiên Thế Giới hợp thành một Trung Thiên Thế Giới, một Trung Thiên Thế Giới lại dường như phân hóa thành ba ngàn Trung Thiên Thế Giới, tiếp đó, tổ hợp thành một Đại Thiên Thế Giới, lại phảng phất phân hóa thành ba ngàn Đại Thiên Thế Giới, cuối cùng, ba ngàn Đại Thiên Thế Giới tổ hợp...

Chương 239

"Đại Đạo huyền ảo." Cộng Công lẩm bẩm.

Cộng Công từ trước đến nay đều xem thường Vu Thê, không ngờ nó lại ẩn chứa Đại Đạo huyền ảo.

Không nghi ngờ gì, Bàn Cổ đã lưu lại Đại Đạo huyền ảo.

Nếu Cộng Công có thể lĩnh ngộ, đột phá Thánh Nhân trung kỳ cũng có hy vọng lớn.

May mà Cộng Công sở hữu Bàn Cổ Chân Thân, thay vào đó là Thánh Nhân khác ở Hồng Hoang, muốn leo lên ba ngàn cấp Vu Thê lại không dễ dàng.

Bàn Cổ uy áp mà Cộng Công hiện tại cảm nhận đã tương đối khủng bố.

Lúc đó, trong ba ngàn Tiểu Thiên Thế Giới phía dưới tản mát ra Bàn Cổ Huyết Khí.

Đại lượng Bàn Cổ Huyết Khí tụ lại trước mặt Cộng Công, hình thành Bàn Cổ Huyết, rồi lại ngưng luyện thành Bàn Cổ Tinh Huyết.

Trước tiên là một giọt Bàn Cổ Tinh Huyết, nhanh chóng, Bàn Cổ Tinh Huyết càng ngày càng nhiều.

Khi một khối Bàn Cổ Tinh Huyết lớn hình thành, nó bắt đầu hấp thu Đại Địa Trọc Khí.

Tại Thánh Địa của Vu Tộc, cũng không có Tiên Thiên Trọc Khí, chỉ tràn ngập đại lượng Hậu Thiên Trọc Khí.

Cộng Công cẩn thận quan sát, thấy khối Bàn Cổ Tinh Huyết sau khi hấp thu Hậu Thiên Trọc Khí, đã chuyển hóa Trọc Khí thành Tiên

Thiên.

“Biến Trọc Khí ngược trở lại Tiên Thiên ư?

Quả nhiên là muốn dựng dục ra một Tổ Vu a!” Cộng Công đã có thể xác định.

Vu Tộc có thêm Tổ Vu, cũng không tệ.

Nhưng mà, khối Bàn Cổ Tinh Huyết tuy có thể hấp thu Hậu Thiên Trọc Khí để nghịch chuyển thành Tiên Thiên, nhưng hiệu suất lại hơi thấp, hấp thu đại lượng Hậu Thiên Trọc Khí thường mới được một chút Tiên Thiên Trọc Khí.

Mặc dù hiệu suất thấp, nhưng có thể nghịch chuyển Trọc Khí thành Tiên Thiên đã là kinh người rồi.

“Bang.” Cộng Công ra tay, vĩ lực Thánh Nhân bao trùm lấy khối Bàn Cổ Tinh Huyết.

Đồng thời, Đại Đạo Hình Chiếu xuất hiện sau lưng Cộng Công, bên trong Đại Đạo Hình Chiếu, ẩn ẩn hiện ra cảnh tượng Bàn Cổ khai thiên.

Với vĩ lực Thánh Nhân của Cộng Công gia trì, tốc độ hấp thu Trọc Khí của khối Bàn Cổ Tinh Huyết tăng nhanh đáng kể, hiệu suất nghịch chuyển Tiên Thiên cũng được nâng cao.

Theo đó, Tiên Thiên Trọc Khí càng ngày càng nhiều, khối Bàn Cổ Tinh Huyết cũng bắt đầu nhu động. ...

Dưới Vu Thê, từng Tổ Vu chạy tới, đã có mười một Tổ Vu.

Mười một Tổ Vu hiện tại không có ai có thể leo lên đỉnh Vu Thê.

Lúc này, họ không nhìn thấy thân ảnh Cộng Công, cũng không nhìn ra chuyện gì đang xảy ra.

“Dường như đang dựng dục một Tổ Vu...” Hậu Thổ quan sát rất

lâu, không quá xác định nói.

Khi lời của Hậu Thổ vừa dứt, các Tổ Vu còn lại đều không giữ được bình tĩnh.

Dựng dục Tổ Vu ư?

Vu Tộc có thêm Tổ Vu là đại sự.

"Trái tim của Phụ Thần đã dựng dục mười hai Tổ Vu chúng ta, cách lâu như vậy, lại muốn dựng dục thêm một Tổ Vu sao?" "Ta còn tưởng Tổ Vu thứ mười ba sẽ là Hình Thiên chứ!" "Hình Thiên tuy sắp đột phá Tổ Vu, nhưng Xi Vưu cũng không tệ." "Tương Liễu dưới trướng Đại huynh cũng cường." "Tổ Vu thứ mười ba được dựng dục từ trái tim Phụ Thần sẽ có Pháp Tắc gì?

Nam hay nữ?" "Chắc chắn là một đệ đệ." "Cũng có thể là một muội muội." Trừ Hậu Thổ và Huyền Minh, mấy Tổ Vu còn lại đều đang hăng hái trò chuyện.

Lại qua rất lâu, hai thân ảnh từ phía trên Vu Thê hạ xuống, một là Cộng Công, người kia là một cự nhân cao mấy trăm trượng, đầu thú thân người, hai cái đuôi, phía trước sáu tay, phía sau bảy tay, hai tai đều đeo một con rắn, chân đạp hai con rồng.

Tuy chưa hóa hình nhân thân, thậm chí chưa tu luyện, nhưng thân thể của Tổ Vu thứ mười ba cường hãn hơn cả Đại Vu cấp Kim Tiên.

Tổ Vu dù sao cũng là Tổ Vu, cường hãn hơn Đại Vu quá nhiều.

"Mấy vị huynh trưởng, hai vị tỷ tỷ." Tổ Vu thứ mười ba mở miệng chào.

"Ta nên xưng hô ngươi là gì?" Đế Giang hỏi.

"Chân danh của ta, gọi là Trụ Dĩ." Trụ Dĩ?

Trước khi xuyên việt Cộng Công cũng chưa từng nghe qua.

“Trụ Dĩ, có được truyền thừa của Phụ Thần không?

Có Cửu Chuyển Huyền Công không?” Chúc Dung hỏi, không khỏi quan tâm.

“Có.” Trụ Dĩ khẽ cười.

Nhìn Trụ Dĩ bên cạnh, Cộng Công lại có một loại cảm giác khó nói, chưa từng có trước đây.

Trong cảm giác của Cộng Công, Trụ Dĩ có chút cổ quái, nhưng lại không nói ra được.

“Chẳng lẽ Trụ Dĩ cũng là một người xuyên việt sao!” Cộng Công trong lòng khẽ động.

Vì Cộng Công có thể xuyên việt, người khác chưa chắc không thể.

Nếu Trụ Dĩ cũng là người xuyên việt, và cũng hiểu rõ Hồng Hoang như Cộng Công, vậy thì y chắc chắn biết Cộng Công là người xuyên việt.

Nhưng mà, nhìn phản ứng của Trụ Dĩ, lại không giống một người xuyên việt.

Nếu Trụ Dĩ cũng là người xuyên việt, hiểu rõ Hồng Hoang, biết Cộng Công là người xuyên việt, nhưng lại bất động thanh sắc trước mặt Cộng Công, khiến Cộng Công không phát hiện được, vậy thì cũng quá đáng sợ rồi.

Dù sao, Cộng Công hiện tại đã là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Lúc đó, Đế Giang cùng những người khác đang chỉ điểm Trụ Dĩ tu luyện.

Có sự chỉ điểm của Đế Giang và những người khác, có thể giúp Trụ Dĩ bớt đi đường vòng.

“Trước tiên tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, ta sẽ giúp ngươi

hấp thụ Tiên Thiên Thanh Khí, để ngươi thành Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể, sau đó tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, rồi lại tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, cuối cùng lấy Lực Chứng Đạo." "Tuy tu luyện Tiên Thiên Ma Thần có Thiên Khiển, nhưng không cần sợ, nội tình Vu Tộc ta cường đại, lại còn có Huynh trưởng nữa!" "Cộng Công Huynh trưởng đã thành Thánh rồi." Sau một hồi lâu, Trụ Dĩ cũng bắt đầu tu luyện.

Với thân thể cường hãn của Trụ Dĩ, thêm vào có Bàn Cổ Huyết Mạch, tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công lại có hiệu suất nhanh chóng.

So với lần đầu tiên Cộng Công và mười hai Tổ Vu khác tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, Trụ Dĩ lại nhanh hơn.

Không lâu sau, Trụ Dĩ hoàn thành Cửu Chuyển Huyền Công đệ nhất chuyển.

Khi Trụ Dĩ hoàn thành Cửu Chuyển Huyền Công đệ nhất chuyển, sắc mặt Cộng Công hơi biến đổi, trong mắt cũng lóe lên một tia kinh ngạc.

"Làm sao có thể?" Cộng Công có chút không dám tin nhìn Trụ Dĩ, trong lòng lại dấy lên sóng to gió lớn.

Sở dĩ Cộng Công vô cùng kinh ngạc, không phải vì Trụ Dĩ quá nhanh hoàn thành Cửu Chuyển Huyền Công đệ nhất chuyển, mà là vì Trụ Dĩ sở hữu Lực chi Pháp Tắc.

Nếu chỉ đơn thuần sở hữu Lực chi Pháp Tắc thì cũng thôi đi, nhưng Lực chi Pháp Tắc của Trụ Dĩ đã viên mãn, hình thành Đạo Quả.

Không sai, Trụ Dĩ sở hữu Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả.

Là một Thánh Nhân, lại cũng sở hữu Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả,

Cộng Công tuyệt đối không cảm thấy sai.

Nếu không phải Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân, lại cũng có Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả, chắc chắn sẽ không phát hiện ra.

"Làm sao có thể?

Trụ Dĩ sở hữu Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả ư?" Cộng Công khó mà tin nổi.

Cộng Công cùng mười hai Tổ Vu khác, cũng chỉ có Lực chi Pháp Tắc tàn khuyết, ẩn tàng trong thân thể.

Lúc này, sự kinh ngạc của Cộng Công không kém gì lúc y vừa xuyên việt đến Hồng Hoang.

Trái tim Bàn Cổ dựng dục một Tổ Vu, vừa xuất thế đã có Pháp Tắc Đạo Quả, Lực chi Pháp Tắc, nói ra e rằng không ai tin.

"Chẳng lẽ, Trụ Dĩ là Bàn Cổ sao?" Phỏng đoán này khiến Cộng Công trong lòng không thể bình tĩnh.

Trụ Dĩ là Tổ Vu được dựng dục từ trái tim Bàn Cổ, mà Bàn Cổ lại vừa vặn sở hữu Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả.

Tuy Nguyên Thần của Bàn Cổ đã hóa thành Tam Thanh, nhưng có lẽ một chút Chân Linh ẩn tàng trong trái tim Bàn Cổ.

Nếu Cộng Công phỏng đoán không sai, thực sự quá kinh người rồi.

Nếu Trụ Dĩ là Bàn Cổ, tuy hiện tại chỉ là một Tổ Vu, nhưng ký ức lại có.

Thông tin trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, trong ký ức của Bàn Cổ chắc chắn đều có.

Chương 240

Những gì Tạo Hóa Ngọc Điệp không có, Bàn Cổ cũng có.

Chỉ riêng việc Trụ Dĩ sở hữu Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả, khả năng là Bàn Cổ là rất lớn.

Trong nhất thời, Cộng Công trong lòng cân nhắc có nên giết Trụ Dĩ hay không.

Phải biết rằng, Tam Thanh và mười hai Tổ Vu đều là từ Bàn Cổ mà ra.

Vậy thì, một khi Trụ Dĩ trưởng thành, có thể y sẽ thôn phệ Tam Thanh và mười hai Tổ Vu chăng?

Hồng Hoang là do Bàn Cổ khai tịch, Bàn Cổ là Sáng Thế Chi Thần, sở hữu quyền hành chí cao của thế giới.

Tuy không thể hoàn toàn xác định Trụ Dĩ là Bàn Cổ, nhưng khả năng quá lớn, khiến Cộng Công cũng bất an.

Tuy Cộng Công không ít lần xưng Bàn Cổ là Phụ Thần, nhưng y cũng không hy vọng Bàn Cổ phục sinh.

Hiện tại, Trụ Dĩ còn nhỏ yếu, Cộng Công một ngón tay cũng có thể nghiền chết.

Nhưng mà, khí vận của Trụ Dĩ không yếu, liên kết với khí vận Vu Tộc.

Nếu Cộng Công ra tay giết Trụ Dĩ, mười một Tổ Vu còn lại chắc chắn sẽ biết.

Nói cho các Tổ Vu còn lại biết Trụ Dĩ sở hữu Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả ư?

Nếu các Tổ Vu khác biết Trụ Dĩ là Bàn Cổ, mà Cộng Công giết Bàn Cổ, chắc chắn sẽ trở mặt.

"Muốn giết Trụ Dĩ, tốt nhất là mượn đao giết người.

Có thể lợi dụng Yêu Tộc, và mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nếu Tam Thanh biết Trụ Dĩ có thể là Bàn Cổ, chắc chắn sẽ ra tay giết Trụ Dĩ." Cộng Công trong lòng thầm tính toán.

Trừ việc giết Trụ Dĩ, cũng có thể thử chưởng khống Trụ Dĩ.

Trụ Dĩ là Bàn Cổ, hiện tại chỉ là một Tổ Vu tu vi thấp kém, Cộng Công chưa chắc không thể chưởng khống y.

Nếu có thể có được toàn bộ ký ức của Bàn Cổ, lợi ích là không cần nói.

Trụ Dĩ đang tu luyện lại không biết Cộng Công lúc này đang nghĩ gì, nếu không, không biết sẽ cảm thấy ra sao.

Sau khi hoàn thành Cửu Chuyển Huyền Công đệ nhất chuyển, Trụ Dĩ bắt đầu tu luyện đệ nhị chuyển.

Với căn cước của Trụ Dĩ, Vu Tộc cung cấp tài nguyên, nhanh nhất cũng phải trăm năm sau mới có thể hóa hình nhân thân.

"Trụ Dĩ, ngươi ở lại Thánh Địa tu luyện đi." Đế Giang nói với Trụ Dĩ.

"Để Trụ Dĩ đi cùng ta về Bất Chu Sơn, ta sẽ chỉ điểm y tu luyện, để y nhanh chóng cường đại." Cộng Công vội vàng mở lời.

Để Trụ Dĩ một mình ở lại Thánh Địa Vu Tộc, Cộng Công không yên tâm lắm.

"Huynh trưởng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Trụ Dĩ ở bên cạnh huynh trưởng, cũng có thể nhanh chóng cường đại." Hậu Thổ phụ họa.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Nhục Thu, Huyền Minh cùng các Tổ Vu khác đều không có ý kiến, Trụ Dĩ cũng đồng ý. ...

Bất Chu Sơn, chỉ có Cộng Công và Trụ Dĩ hai vị Tổ Vu, mười một Tổ Vu còn lại đều đã đi các nơi.

"Huynh trưởng, người có thể nói cho đệ tình hình hiện tại của Vu Tộc chúng ta không?

Cả cục diện Hồng Hoang, các Đại Năng nữa." Theo Cộng Công đến Vu Hoàng Cung ở Bất Chu Sơn, Trụ Dĩ mở lời.

Trụ Dĩ đối với Hồng Hoang hiện tại thiếu hiểu biết, cũng không thể dễ dàng dung nhập.

"Được, trước tiên nói về các Hỗn Nguyên Thánh Nhân vậy!" Cộng Công ngồi xuống, lại bảo Trụ Dĩ cũng ngồi xuống.

"Hồng Hoang hiện tại, tính cả ta, có bảy vị Thánh Nhân.

Ta là Đại Đạo Thánh Nhân, sáu vị còn lại đều là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Một là Hồng Quân Đạo Nhân, vốn là Thái Cổ Ma Thần, sau khi bị Phụ Thần chém giết, tàn hồn chuyển sinh ở Hồng Hoang.

Căn cước là Khúc Thiện đầu tiên của Thiên Địa, nhờ có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp mà thành Thánh đầu tiên, suýt chút nữa thì lấy thân hợp Thiên Đạo.

Sau khi Phụ Thần vẫn lạc, Nguyên Thần bẩm Tiên Thiên Thanh Khí hóa thành Tam Thanh Đạo Nhân: Thái Thanh Thái Thượng Lão Quân, cũng xưng Đạo Đức Thiên Tôn, Lão Đam, Lão Tử...

Ngọc Thanh Nguyên Thủy, Thượng Thanh Thông Thiên.

Hiện tại, Thái Thượng lập Nhân Giáo thành Thánh, Thông Thiên lập Tiệt Giáo thành Thánh.

Nguyên Thủy lập Xiển Giáo, nhưng chưa thành Thánh.

Có Tiên Thiên Sinh Linh Nữ Oa đạt được đại công đức, lại lập đại hồng nguyện mà thành Thánh.

Tây Phương Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người lập Phật Giáo, lập bốn mươi tám đại hồng nguyện, cũng đều thành Thánh.

Trừ mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân, các Đại Năng hiện tại của Hồng Hoang có hai Tam Túc Kim Ô được dựng dục từ Thái Dương Tinh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai người họ...

Bắc Minh có Côn Bằng...

Vu Tộc ta là đại tộc đầu tiên của Hồng Hoang, hiện nay...

Yêu Tộc chưa thống nhất, nhưng vì Vu Tộc ta cường đại, dưới áp lực mà phải ôm đoàn giữ ấm..." Từ lời Cộng Công, Trụ Dĩ đã có sự hiểu biết về Hồng Hoang hiện tại, cũng như thực lực và tình cảnh của Vu Tộc.

"Theo những gì huynh trưởng nói, Nữ Oa chắc chắn thiên về Yêu Tộc, hy vọng Yêu Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa.

Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh, hẳn là đều hy vọng Nhân Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa.

Nhưng có một điểm chung là, họ đều đối địch với Vu Tộc ta.

Nếu Nguyên Thủy cũng thành Thánh, huynh trưởng sẽ phải một Thánh đấu với bảy Thánh rồi." Trụ Dĩ nói.

"Cho dù một mình địch bảy, vì Vu Tộc, ta có gì phải sợ?" Cộng Công ngạo nghễ nói.

"Nhưng mà, sáu vị Thánh kia Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, ở Hồng Hoang có ưu thế lớn hơn huynh trưởng là Đại Đạo Thánh Nhân.

Lại thêm lấy nhiều đối ít, Vu Tộc ta muốn trở thành nhân vật chính của Thiên Địa lại khó khăn.

Nếu có thể phân hóa Hồng Quân cùng các Thánh khác thì tốt rồi." Trụ Dĩ trầm giọng nói.

"Nói dễ vậy sao!" Cộng Công cười khổ.

Những kẻ có thể thành Thánh, đều tinh minh, đâu phải kẻ ngốc.

Hiện tại, Vu Tộc cường đại, dù sáu Thánh có mâu thuẫn, cũng sẽ nhất trí đối địch với Vu Tộc.

Đương nhiên, nếu mưu tính tốt, chưa chắc không thể phân hóa Hồng Quân cùng các Thánh Nhân khác, từng bước đánh bại, hợp tung liên hoành, khiến Vu Tộc một lần trở thành nhân vật chính của Thiên Địa.

Chỉ cần Vu Tộc có thể trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, lúc đó, đại thế sẽ thuộc về Cộng Công.

Quan trọng là, Cộng Công không đủ cường đại, và Vu Tộc chỉ có một Thánh Nhân.

Nếu Vu Tộc có thêm mấy Thánh Nhân, Cộng Công cũng không có áp lực lớn như hiện tại.

Để Cộng Công đột phá Thánh Nhân trung kỳ, hoặc Thánh Nhân hậu kỳ, áp lực cũng không lớn như hiện tại.

Nhưng mà, điều Cộng Công kiêng kỵ nhất hiện tại là Trụ Dĩ trước mắt.

Một Tổ Vu được dựng dục từ trái tim Bàn Cổ, vừa xuất thế đã có Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả, đồng thời, lại không nói cho Cộng Công cùng mười hai Tổ Vu khác.

"Mỗi một Tổ Vu đều chưởng khống một loại Pháp Tắc, Trụ Dĩ,

ngươi chưởng khống Pháp Tắc gì?" Cân nhắc một chút, Cộng Công mở miệng hỏi.

Đối mặt với câu hỏi của Cộng Công, Trụ Dĩ lại giật mình.

Trầm mặc một hồi, Trụ Dĩ cười khổ nói: "Đệ không chưởng khống một loại Pháp Tắc nào, có lẽ có Pháp Tắc ẩn tàng trong thân thể, chưa giác tỉnh chăng?

Nhưng mà, không có Pháp Tắc cũng có thể hậu thiên lĩnh ngộ." Nghe câu trả lời của Trụ Dĩ, Cộng Công khẽ cau mày.

Trụ Dĩ sở hữu Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả, lại nói với Cộng Công là không có một loại Pháp Tắc nào, khiến Cộng Công không thể không suy nghĩ nhiều.

"Trước tiên hãy tu luyện tốt Cửu Chuyển Huyền Công, hóa hình thành Đạo Thể rồi hãy nói." Cộng Công tùy tiện nói với Trụ Dĩ.

Thấy Trụ Dĩ đồng ý, Cộng Công cũng không nói thêm lời nào.

Ngay lập tức, Cộng Công cảm ngộ Đại Đạo, hy vọng nhanh chóng đột phá Thánh Nhân trung kỳ.

Chương 241

Trụ Dĩ cũng đang tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công trong Vu Hoàng Cung.

Bất Chu Sơn vốn linh khí sung mãn, linh khí trong Vu Hoàng Cung hầu như ngưng tụ thành thực chất.

Yêu Tộc lại bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ở Thiên Đình, nhưng lại không dám ngăn cách Nhật Nguyệt Tinh Hoa và Tinh Thần Chi Lực rơi xuống Bất Chu Sơn.

Ngoài ra, Bất Chu Sơn thông xuống U Minh, Đại Địa Trọc Khí hầu như vô cùng vô tận.

Hấp thu Thiên Địa Linh Khí, Nhật Nguyệt Tinh Hoa, Tinh Thần Chi Lực và Đại Địa Trọc Khí, tu vi của Trụ Dĩ không ngừng tinh tiến.

Trong lúc Trụ Dĩ tu luyện, Pháp Tắc Đạo Quả Lực của Cộng Công càng dễ dàng cảm ứng được Pháp Tắc Đạo Quả trong cơ thể y.

Cảm ứng Pháp Tắc Đạo Quả Lực trong cơ thể Trụ Dĩ, lại còn có ích lợi cho Cộng Công cảm ngộ Đại Đạo.

Đột nhiên, Nguyên Thần ký thác Đại Đạo của Cộng Công khẽ nhảy lên, khiến y tâm tư bất an.

Hai mắt tĩnh mở, Cộng Công Nguyên Thần vận chuyển, bói toán.

Rất lâu sau, Cộng Công kết thúc việc thôi diễn, dùng thần thông Thánh Nhân truyền tin cho Đại Vu Xi Vưu. ...

Cách Bất Chu Sơn không biết bao nhiêu ức vạn dặm, trong một ngọn núi lớn, Đại Vu Xi Vưu đang dẫn mười mấy Tiểu Vu săn giết một số Yêu Thú.

Ngoài ngọn núi lớn tám ngàn vạn dặm, có một bộ lạc của Xi Vưu.

Là một Đại Vu, y chưởng quản không chỉ một bộ lạc của Vu Tộc.

Có chủng tộc cũng bị Vu Tộc chưởng khống, ví dụ như Đông Hải Long Tộc.

Có Đại Vu tọa trấn, Đông Hải Long Vương trước mặt Đại Vu cũng phải cung kính tuyệt đối.

Ở mỗi bộ lạc Nhân Tộc gần Bất Chu Sơn cũng đều có Vu.

Trong một số bộ lạc Nhân Tộc, uy quyền của Vu thậm chí còn vượt qua thủ lĩnh, có thể phế lập thủ lĩnh.

Vu thích lấy Yêu Thú làm thức ăn, Đại Vu càng phải lấy Yêu Thú cường đại làm thức ăn.

Lúc này, Xi Vưu đang đạp một con Yêu Thú cao mấy ngàn mét dưới chân, con Yêu Thú đó có tu vi cấp Kim Tiên.

"Tuy con Yêu Thú này tu vi thấp, nhưng đánh để giải khuây cũng được." Xi Vưu thầm nghĩ.

Khi Xi Vưu định ra tay giết con Yêu Thú dưới chân, lại nghe được tin truyền của Cộng Công.

Xi Vưu cũng kinh ngạc, nếu không phải đại sự, Tổ Vu bình thường sẽ không truyền tin cho Đại Vu.

Ngay lập tức, Xi Vưu một cước đạp nát đầu Yêu Thú, cũng để mấy Tiểu Vu xử lý, rồi rời khỏi ngọn núi lớn, đi về hướng tây nam.

Theo tin truyền của Cộng Công, Xi Vưu đi về hướng tây nam sẽ có đại cơ duyên.

Vì là ý chí của Cộng Công, Xi Vưu cũng không chút do dự tuân theo.

Ra khỏi núi lớn, đi về phía tây nam.

Mấy ngày sau, Xi Vưu thấy mấy chục thi thể Tiểu Vu.

Một người đứng giữa mấy chục thi thể Tiểu Vu, đang hấp thu sát khí.

Chỉ thấy, người này thân hình quái dị, mặt như chó sói, thân như báo, tay cầm một thanh đao bạc, mặc áo bào vàng rách nát, uy phong lẫm liệt, tựa có thế nuốt nguyệt, khí vũ hiên ngang, như có lực ôm nhật.

"Lớn mật thật, lại dám giết Vu!" Xi Vưu đại nộ.

"Ồ?

Lại là một Đại Vu, tốt, hôm nay ta sẽ giết một Đại Vu!" Nghe lời nói của người trước mặt, Xi Vưu càng bạo nộ hơn.

"Người này trên thân có khí tức Long Tộc, Long Tộc đó, tu vi không dưới ta." Xi Vưu trong lòng cũng không dám lơ là.

Tu vi thân thể của Xi Vưu là cấp Đại La Kim Tiên, cách Chuẩn Thánh chỉ một bước.

Người trước mặt này, tu vi thân thể và tu vi Nguyên Thần đều là cấp Đại La Kim Tiên.

Người này chính là Nhai Tí.

Nhai Tí giống Bá Hạ, cũng là con của Long Vương, nhưng cùng cha khác mẹ.

Bá Hạ thích gánh nặng, Nhai Tí thì thích sát lục, ghi hận.

Đắc tội Nhai Tí, tất sẽ phải chịu báo phục gấp mười, trăm lần.

Theo sự phát triển của Vu Tộc, khó tránh khỏi xung đột với Long Tộc.

Nhưng lại đắc tội Nhai Tí, Nhai Tí không dám tìm Tổ Vu, bèn giết một số Tiểu Vu.

Giờ đây lại muốn giết Đại Vu Xi Vưu.

Xi Vưu vung thanh Hóa Huyết Thần Đao trong tay, hung hăng chém về phía Nhai Tí.

Nhai Tí hồn nhiên không sợ, thanh đao bạc trong tay nghênh đón.

"Đương!" Hai thanh đao chạm vào nhau, tuy Hóa Huyết Thần Đao trong tay Xi Vưu là Hậu Thiên Linh Bảo, còn đao trong tay Nhai Tí là Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng uy lực của Hóa Huyết Thần Đao lại cường hơn một bậc.

Chỉ thấy, thanh đao trong tay Nhai Tí kêu rên một tiếng, linh quang ảm đạm đi không ít.

Nhai Tí trong lòng thầm nghĩ: "Đao của ta là Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đao của Đại Vu này không phải vật hậu thiên, lại càng cường đại hơn, thật sự kinh người.

Nhưng mà, giết Đại Vu này, đao của y cũng sẽ là của ta!" Hóa Huyết Thần Đao trong tay Xi Vưu lại phi phàm bất khả, bên trong đao có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Đại Vu sử dụng, uy lực càng vô cùng.

Chỉ cần là huyết nhục chi khu, bị Hóa Huyết Thần Đao làm bị thương, trong chốc lát sẽ hóa thành một vũng ô huyết, dung nhập vào trong đao, càng tăng thêm hung uy.

Thanh đao trong tay Nhai Tí đã giết vô số sinh linh, xa vượt Hóa Huyết Thần Đao của Xi Vưu, nhưng Hóa Huyết Thần Đao lại càng hung lệ hơn.

Lúc này, Nhai Tí lại nhìn trúng Hóa Huyết Thần Đao, muốn chiếm

làm của riêng.

“Long Tộc trừ Thánh Thú Thanh Long ra, còn có cường giả như vậy sao?” Xi Vưu trong lòng cũng không bình tĩnh.

Nhìn ra đối phương đang thèm muốn Hóa Huyết Thần Đao, Xi Vưu lại cười lạnh.

“Muốn Hóa Huyết Thần Đao của ta, vậy thì để ngươi trở thành một phần của Hóa Huyết Thần Đao vậy!” Xi Vưu thầm nghĩ.

Trận chiến vẫn tiếp tục, Xi Vưu đã hiển hóa ra Đại Vu Chân Thân, Nhai Tí cũng biến về bản thể.

Chỉ thấy, Đại Vu Chân Thân của Xi Vưu là thân người đầu trâu, bốn mắt sáu tay, tai tóc như kiếm kích, trên đầu có sừng.

Dưới sự khống chế của Xi Vưu, Đại Vu Chân Thân cũng cao đến mấy trăm trượng.

Còn nhìn Chân Thân của Nhai Tí, lại là một con chó sói có đầu sừng rồng.

Xi Vưu một tay nắm chặt Hóa Huyết Thần Đao, sáu tay còn lại nắm quyền, tám chân đá loạn xạ, đôi sừng trên đầu càng uy lực vô cùng.

Nhai Tí dùng miệng cắn lấy chiến đao, hung hăng lao về phía Xi Vưu.

Đao và đao va chạm, bắn ra những tia lửa chói mắt, tiếng kim thiết giao minh chói tai.

Quyền cước của Xi Vưu, nanh vuốt sắc bén của Nhai Tí, đều bộc phát ra sức mạnh khủng bố.

Đại địa nứt toác, các ngọn núi gần đó vỡ vụn.

Trước tiên là vạn dặm quanh đó bị hủy diệt, tiếp đó là mười vạn

dặm, trăm vạn dặm...

Bất kể là Xi Vưu hay Nhai Tí, sát khí trên thân đều đã hình thành thực chất, hai cỗ sát khí xông thẳng lên trời, xua tan tầng mây trên cao.

Chiến đấu một lát, Xi Vưu chiếm thượng phong.

Mặc dù Xi Vưu không có Nguyên Thần, tu vi thân thể cũng giống Nhai Tí, nhưng thực lực lại vượt hơn Nhai Tí một bậc.

Nhai Tí càng đánh càng kinh hãi trong lòng.

Xi Vưu càng đánh càng dũng mãnh, hung hãn vô song, ngoại trừ Thiên La Hóa Huyết Thần Đao sắc bén phong mang, Đại Vu chân thân cường hãn cũng có thể sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo.

Nha Tí tuy hiếu dũng thiện chiến, nhưng giờ khắc này cũng sinh lòng khiếp ý.

"Đại Vu này thật lợi hại, không thể địch lại." Nha Tí thầm nghĩ.

Chương 242

Đúng lúc Nha Tí định rút thân thoát đi, trong cơ thể y lại xuất hiện một cỗ ma khí, bao phủ Nguyên Thần.

Lập tức, toàn thân Nha Tí chững lại.

"Phanh!" Quyền đầu của Xi Vưu giáng mạnh lên thân Nha Tí, cùng lúc đó, huyết sắc đao quang như dải lụa cũng chém thương Nha Tí.

Chịu một quyền của Xi Vưu, lại bị thương bởi Hóa Huyết Thần Đao, Nha Tí bị thương không hề nhẹ.

Hơn nữa, trong cơ thể Nha Tí có ma khí đang xâm thực Nguyên Thần, khiến thực lực chỉ phát huy được ba thành.

Hóa Huyết Thần Đao quả là hung lệ độc ác, có thơ làm chứng: Luyện trong đan lô, dụng công trong lửa.

Linh khí hậu thiên huyền diệu, âm dương biểu lý phù.

Xuyên giáp Nguyên Thần tan, chạm thân tính mệnh vô.

Nha Tí gặp đao này, chớp mắt huyết hóa thành bùn.

Chỉ thấy, nơi chuôi đao Hóa Huyết Thần Đao, đôi mắt sói phát ra thần quang quỷ dị.

Bên trong Hóa Huyết Thần Đao, lại có Vu Tộc đệ nhất đại trận – Mười Hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đang vận hành.

"Dù Đại La Kim Tiên bị thần đao của ta làm thương, cũng phải thân tử đạo tiêu." Xi Vưu thầm nghĩ.

Tuy Xi Vưu cũng nhận ra Nha Tí có chút không ổn, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều.

Lúc này, Nha Tí vẻ mặt thống khổ, cả thân thể bị huyết quang bao phủ.

Theo thời gian trôi đi, thân thể và Nguyên Thần của Nha Tí đều hóa thành một đoàn ô huyết, rồi sau đó, ô huyết dung nhập vào Hóa Huyết Thần Đao.

"Ông..." Khi đoàn ô huyết của Nha Tí dung nhập vào Hóa Huyết Thần Đao, thần đao cũng chấn động.

Thân là chủ nhân của Hóa Huyết Thần Đao, Xi Vưu có thể cảm nhận rõ ràng phẩm cấp của đao trong tay đang đề thăng.

Uy lực của Hóa Huyết Thần Đao cũng càng lúc càng đáng sợ.

Chỉ một lát sau, Xi Vưu cũng kinh hãi trước uy lực khủng bố của Hóa Huyết Thần Đao trong tay.

"Tiến hóa thành Hậu Thiên Chí Bảo!" Xi Vưu ngây ngốc nhìn Hóa Huyết Thần Đao trong tay, vẻ mặt đầy khó tin.

Từ trước tới nay, Xi Vưu cũng không ít lần dùng Hóa Huyết Thần Đao chém giết cường giả cấp Đại La Kim Tiên, nhưng chưa bao giờ thu hoạch lại lớn đến thế này.

"Đây là cơ duyên của Cộng Công đại nhân sao?" Xi Vưu tự hỏi.

Hóa Huyết Thần Đao bây giờ, ngay cả Đại Vu chân thân có tu vi cấp Đại La Kim Tiên cũng khó lòng chống đỡ được.

Sau kinh ngạc, Xi Vưu cũng lộ vẻ cuồng hỉ.

Với việc Hóa Huyết Thần Đao càng mạnh mẽ, thực lực của Xi Vưu cũng tăng lên rất nhiều.

Bấy giờ, Xi Vưu cũng có chút tự mãn.

Theo Xi Vưu thấy, nhìn khắp Vu Tộc, thực lực của y có thể xếp thứ mười ba.

Trong mười hai Tổ Vu, Trụ Dĩ có tu vi quá thấp, Xi Vưu không đặt vào mắt.

Kỳ thực, nội tâm Xi Vưu cũng không phục Trụ Dĩ.

Xi Vưu vốn cho rằng mình có thể trở thành Tổ Vu thứ mười ba, nhưng không ngờ thánh địa lại thai nghén ra một Trụ Dĩ.

Vu Tộc chia thành ba cấp độ: Tiểu Vu, Đại Vu và Tổ Vu.

Vu cùng cấp độ, thực lực mạnh yếu quyết định địa vị.

Trụ Dĩ hiện là Tổ Vu yếu nhất, nhưng cũng là Tổ Vu; Xi Vưu dù là Đại Vu mạnh nhất, cũng chỉ là Đại Vu.

Tổ Vu và Đại Vu có sự khác biệt bản chất, Xi Vưu cũng không thể vượt qua.

Đúng lúc đó, một hắc bào nhân xuất hiện không xa trước mặt Xi Vưu.

Khi nhìn hắc bào nhân phía trước, sắc mặt Xi Vưu chợt biến, thần sắc căng thẳng.

Chỉ một cái nhìn, Xi Vưu đã nhận ra người trước mắt, đó chính là Ma Tổ La Hầu.

"La Hầu!" Xi Vưu nhìn Hóa Huyết Thần Đao trong tay, lập tức hiểu ra lý do Nha Tí bị giết.

Trước đó, Xi Vưu đã thấy Nha Tí có chút không ổn, nhưng không nghĩ nhiều.

Rõ ràng, La Hầu đã ngầm ra tay với Nha Tí, nếu không, Xi Vưu cũng sẽ không dễ dàng giết chết Nha Tí như vậy.

"Ngươi là Đại Vu Xi Vưu phải không?

Thiên La Hóa Huyết Thần Đao không tệ, ta rất hài lòng." La Hầu

cười nói.

Sắc mặt Xi Vưu âm tình bất định, trong lòng cũng đang tính toán.

La Hầu là Chuẩn Thánh đại năng, kẻ kiệt xuất trong hàng Chuẩn Thánh, tu vi của Xi Vưu chỉ ở cấp Đại La Kim Tiên, chênh lệch quá lớn.

Tuy nhiên, Hóa Huyết Thần Đao đã là Hậu Thiên Chí Bảo, dựa vào uy thế của thần đao, Xi Vưu chưa chắc đã không thể chống lại Chuẩn Thánh trong thời gian ngắn.

Chạy trốn không phải phong cách của Xi Vưu, hơn nữa y cũng biết không thể trốn thoát.

"Kéo dài thời gian, Cộng Công đại nhân có lẽ sẽ cứu ta." Xi Vưu thầm nghĩ.

"Long tộc cường giả bị ta chém giết, là thủ hạ của ngươi?" Xi Vưu dùng lời lẽ cố gắng kéo dài thời gian.

"Thủ hạ?

Ha ha, chỉ là một quân cờ mà thôi.

Theo kế hoạch của ta, nó đáng lẽ cần không ít thời gian mới có thể phát huy tác dụng.

Sự xuất hiện của ngươi đã khiến kế hoạch của ta thay đổi.

Đúng rồi, đó là Nha Tí, con trai của Long Vương." La Hầu thản nhiên nói.

Con trai Long Vương?

Lòng Xi Vưu lại giật mình.

"Thôi được rồi, đừng có kéo dài thời gian nữa." La Hầu một câu đã vạch trần mục đích của Xi Vưu.

Chỉ thấy, La Hầu từng bước tiến về phía Xi Vưu, mỗi bước đi, dưới chân đều xuất hiện một đóa hắc sắc liên hoa, ma khí sâm sâm.

Lực lượng hủy diệt khủng bố vây quanh thân La Hầu, hội tụ trong tay y.

Khi khí thế của La Hầu bùng phát, Xi Vưu cảm thấy vô cùng áp lực.

Đôi mắt La Hầu lạnh nhạt, nhìn Xi Vưu như thể nhìn lũ kiến hôi.

Trực diện với La Hầu càng lúc càng gần, áp lực của Xi Vưu cũng càng lúc càng lớn.

Trong lòng Xi Vưu, thậm chí đã sản sinh ra cảm xúc sợ hãi.

Nghiến răng, Xi Vưu lấy hết dũng khí, vung Hóa Huyết Thần Đao trong tay, dứt khoát chém về phía La Hầu.

Theo Xi Vưu vung một đao, nhanh như điện quang, dải lụa huyết sắc xé nát hư không.

Mười hai hư ảnh ma thần thoáng hiện giữa không trung, chính là hình tượng của mười hai Tổ Vu.

Mười Hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bên trong thần đao đang vận hành nhanh chóng.

Đối mặt với một đao của Xi Vưu, La Hầu không kinh hãi mà còn vui mừng.

“Thật tốt!” Trong tiếng cười lớn, La Hầu không tránh không né, tay không đón lấy đao mang huyết sắc.

“Phanh!” Đao mang huyết sắc tuy uy lực cực lớn, nhưng không thể phá vỡ phòng ngự của La Hầu.

Thân thể La Hầu chính là chân thân của Thần Nghịch, Hoàng Đế của hung thú, mức độ cường hãn vượt xa Đại Vu, có thể sánh ngang

Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu tu vi của Xi Vưu cũng là Chuẩn Thánh, vận dụng Hóa Huyết Thần Đao có lẽ có thể khiến La Hầu bị chút thương tích nhỏ, nhưng Xi Vưu hiện tại chỉ ở cấp Đại La Kim Tiên.

Pháp lực chênh lệch giữa Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên quá lớn, hoàn toàn không cùng một tầng thứ.

Dễ dàng đỡ được một đao của Xi Vưu, La Hầu tung một quyền.

Chương 243

Xi Vưu phản ứng cực nhanh, kịp thời giơ ngang thần đao trong tay đỡ lấy một quyền của La Hầu, nhưng uy lực một quyền của La Hầu quá kinh người.

"Phốc!" Nhổ ra một ngụm máu lớn, Xi Vưu bay ngược mấy ngàn mét, thần đao trong tay cũng suýt tuột khỏi tay.

"Thực lực của La Hầu quá mạnh mẽ, không phải ta hiện tại có thể địch lại." Lòng Xi Vưu cười khổ.

Đúng lúc đó, lượng lớn Thái Cổ ma khí từ thân La Hầu phát ra, bao trùm một phạm vi rộng lớn.

Xi Vưu vùng vẫy đứng dậy, đưa mắt nhìn quanh, thấy bốn phía tám phương đều là Thái Cổ ma khí.

Ma khí này quá khủng bố, Xi Vưu cũng không dễ dàng chống đỡ.

Dưới sự thao túng của La Hầu, lượng lớn ma khí đã bao bọc lấy Xi Vưu.

Xi Vưu không ngừng vùng vẫy, phản kháng, nhưng vô ích.

Ma khí thao thiên hoàn toàn nuốt chửng Xi Vưu.

Chỉ thấy, ma khí cuộn mình, không lâu sau, một thanh đao huyết sắc bay ra, rơi vào tay La Hầu.

Cẩn thận xem xét thanh Thiên La Hóa Huyết Thần Đao trong tay, La Hầu cũng rất hài lòng.

Chuôi đao có hai đầu sói, ẩn chứa khí tức Long tộc, bên trong thân đao khắc Mười Hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Tuy chỉ là Hậu Thiên Chí Bảo, nhưng uy lực đã tiếp cận Tiên

Thiên Chí Bảo.

"Có đao này, ta nghịch thiên thành thánh càng có khả năng hơn." La Hầu thầm nghĩ.

Vừa nghĩ, La Hầu vừa tế luyện Vạn Ma Tháp.

Ngay sau đó, hơn mười vạn ma thần từ trong Vạn Ma Tháp xuất hiện.

Tay nắm Hóa Huyết Thần Đao, La Hầu hiện hóa ra chân thân Thần Nghịch.

Đạo quả Hủy Diệt Pháp tắc cũng huyễn hóa thành một đại ma diệt thế khổng lồ, lơ lửng phía sau La Hầu.

Chúng ma thần run rẩy dưới uy thế của La Hầu.

Xi Vưu bị ma khí cố định cũng mặt không còn chút máu. ...

Bất Chu Sơn, trong Vu Hoàng Cung, Cộng Công mở đôi mắt, quan sát nơi xa.

Thánh nhân một niệm có thể nhìn thấu chư thiên, Pháp Nhãn có thể thám hiểm Tam Giới Lục Đạo.

Tuy La Hầu đã dùng đại thần thông che chắn, nhưng Cộng Công lại có thể cộng hưởng thị giác của Xi Vưu.

"La Hầu muốn nghịch thiên thành thánh." Cộng Công thầm nghĩ.

La Hầu đi Đại Đạo Hủy Diệt, sáng tạo ra đại thần thông diệt thế.

Minh Hà giết A Tu La, lại giúp La Hầu hoàn thiện Đạo diệt thế.

Tiếp theo, La Hầu sẽ hiến tế chúng ma thần, cùng với Xi Vưu, cuối cùng, chính là Hóa Huyết Thần Đao.

Tuy La Hầu đi Đạo diệt thế, nhưng bây giờ lại muốn thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Tuy nhiên, La Hầu không có Hồng Mông Tử Khí, muốn thành Thiên Đạo Thánh Nhân thì lại khó khăn.

Xem ra, La Hầu muốn trước tiên trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, sau đó khống chế Thiên Đạo, cuối cùng hủy diệt toàn bộ Hồng Hoang.

Cộng Công tuy đã động tất mọi việc, nhưng cũng không vội ra tay.

Lần này cũng là một cơ hội tốt cho Xi Vưu.

"Huynh trưởng, có chuyện gì xảy ra sao?" Trụ Dĩ ngừng tu luyện.

Mặc dù Trụ Dĩ chưa hóa hình, nhưng đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ ba.

"Có người nghịch thiên thành thánh." Cộng Công tùy miệng nói.

Nghịch thiên thành thánh?

Trụ Dĩ cũng kinh ngạc.

Thiên Đạo chia thành đại thế và tiểu thế, hợp thành thiên số, bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Muốn nghịch thiên, cần có tất cả sức mạnh cường đại.

Ngay cả khi chỉ nghịch Thiên Đạo tiểu thế, cũng rất khó khăn.

Chân thân Thần Nghịch của La Hầu, không được Thiên Đạo dung thứ, lại muốn thành Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng là nghịch thiên.

Một điểm có thể khẳng định là, khi La Hầu trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, tất nhiên phải từ bỏ chân thân Thần Nghịch.

Bất kể là chân thân Thần Nghịch, hay các ma thần do La Hầu sáng tạo, đều không được Thiên Đạo dung thứ, giết chúng sẽ có công đức.

Vì vậy, chỉ cần La Hầu hiến tế các ma thần do y tạo ra, cộng thêm từ bỏ chân thân Thần Nghịch, tất sẽ có đại công đức, khả năng nghịch thiên thành thánh cũng lớn hơn.

“Có người muốn nghịch thiên thành thánh?” Trụ Dĩ vẻ mặt kinh ngạc.

“Ma Tổ La Hầu.” “Là một trong các Thái Cổ Ma Thần - Hủy Diệt Ma Thần sao?” Trụ Dĩ suy tư.

Thấy Cộng Công bất động, Trụ Dĩ không khỏi hỏi: “Huynh trưởng, không đi ngăn cản La Hầu sao?” Trụ Dĩ hỏi.

“Không vội.” Cộng Công mỉm cười nói.

Cho đến nay, mọi thứ đều nằm trong kế hoạch của Cộng Công.

La Hầu không thể xem thường, nhưng hiện tại cũng chỉ là Chuẩn Thánh.

Thánh nhân muốn bày kế một Chuẩn Thánh, thì khá dễ dàng.

Kỳ thực, nếu không cảm ứng được Đạo quả Lực chi Pháp tắc trong cơ thể Trụ Dĩ, Cộng Công cũng không dễ dàng bày kế La Hầu.

Thấy Cộng Công đã có kế hoạch, Trụ Dĩ cũng không nói nhiều nữa.

“Hiện tại Hồng Hoang đã có sáu Thiên Đạo Thánh Nhân, có ta, La Hầu lại muốn nghịch thiên thành thánh, đơn giản là nằm mơ giữa ban ngày.” Cộng Công thầm nghĩ.

Theo Cộng Công thấy, La Hầu chi bằng rời khỏi Hồng Hoang, đi Hỗn Độn thiên ngoại tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Tuy nhiên, La Hầu không có huyết mạch Bàn Cổ, không có Bàn Cổ chân thân, dù thành Đại Đạo Thánh Nhân cũng không thể bản thể tiến vào Hồng Hoang. ...

Đại ma diệt thế nửa hư nửa thực che trời lấp đất, khổng lồ vô cùng, đứng dưới nó, Xi Vưu gần như muốn ngạt thở.

Cùng lúc đó, không chỉ Xi Vưu, mà cả chúng ma thần từ trong Vạn Ma Tháp xuất hiện đều có cảm giác đại nạn lâm đầu.

"Chết tiệt, La Hầu không chỉ muốn giết ta, mà còn muốn giết cả đám ma thần này, cùng với thân thể của y." Sắc mặt Xi Vưu khó coi.

Vì thành thánh, tất cả đều đáng giá.

"Tính mạng lũ kiến hôi các ngươi có thể giúp ta thành thánh, vậy cũng coi như chết có chỗ an nghỉ." La Hầu cười nói.

Chúng ma thần vốn đang kinh hoảng, nghe La Hầu nói vậy, càng kinh khủng vạn phần.

"Đừng giết ta." "Ta không muốn chết!" "Tha mạng..." Hơn mười vạn ma thần, cộng thêm Xi Vưu, số lượng vừa đúng một nguyên, tức là mười hai vạn chín ngàn sáu trăm.

Bốn phía tám phương bị ma khí ngăn cản, lại bị đại ma diệt thế trấn áp, Xi Vưu không thể thoát, chúng ma thần cũng không một ai thoát được.

Xi Vưu im lặng không nói, cũng có một số ma thần giữ im lặng.

Sự việc đã đến nước này, cầu xin cũng vô ích.

Vì một ngày này, La Hầu cũng không biết đã mưu đồ bao lâu.

Địa vị của chúng ma thần trong lòng La Hầu không đáng kể, còn việc giết một Đại Vu đắc tội Vu Tộc, La Hầu cũng không sợ.

Đừng nói giết một Đại Vu, nếu có cơ hội, giết một Tổ Vu, La Hầu cũng không hề nương tay.

Chỉ thấy, La Hầu ném Hóa Huyết Thần Đao lên không trung.

Khi Hóa Huyết Thần Đao rơi vào giữa đại ma diệt thế, lập tức, mười hai hư ảnh Tiên Thiên Ma Thần xuất hiện.

Chương 244

Tuy không thể bày thành Mười Hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng lại tăng cường rất nhiều sức mạnh của đại ma diệt thế.

"Oanh!" Theo La Hầu vung tay, đại ma nửa hư nửa thực trên không trung phát ra một cỗ sức mạnh hủy diệt.

Trong chớp mắt, mấy chục ma thần bị hủy diệt.

Mỗi khi một ma thần bị hủy diệt, sức mạnh của đại ma diệt thế sẽ tăng cường, cùng lúc đó, sẽ có công đức và nghiệp lực.

Sau khi triệt tiêu nghiệp lực, mỗi khi hủy diệt một ma thần đều có thể đạt được một chút công đức.

"Mặc dù ma thần không đủ một nguyên số, nhưng thêm một Đại Vu, lại càng tốt.

Huyết mạch Bàn Cổ cũng có thể khiến ta nghịch thiên thành thánh dễ dàng hơn một chút." Vừa thao túng đại ma diệt thế trên không trung, La Hầu vừa tính toán.

Trong thời gian ngắn, đã có hơn vạn ma thần bị hủy diệt.

Cảm ứng được uy lực hiện tại của đại ma diệt thế, La Hầu bay lên không trung, há miệng máu rộng lớn, một ngụm nuốt chửng đại ma diệt thế.

Chân thân Thần Nghịch vốn đã khổng lồ, sau khi nuốt chửng đại ma diệt thế, lại càng lớn hơn.

Xi Vưu và chúng ma thần đều ở trong bóng tối.

Trong lãnh địa bóng tối đặc biệt đó, tràn ngập lực lượng hủy diệt.

Ma thần có tu vi thấp nhất, thân thể đã bắt đầu phân giải chậm rãi.

Tu vi càng cao, thân thể càng cường hãn, cũng có thể kiên trì càng lâu.

Xi Vưu có lẽ có thể kiên trì đến cuối cùng, nhưng cũng chỉ là sống thêm được mấy canh giờ so với chúng ma thần mà thôi.

Theo thời gian trôi đi, lực lượng hủy diệt tràn ngập trong bóng tối cũng càng lúc càng mạnh.

Uy lực đó quy về La Hầu.

Hiện tại, La Hầu đang tích lũy sức mạnh, khi sức mạnh tích lũy đạt đến cực hạn, đó cũng là lúc y nghịch thiên thành thánh.

Lúc này, trong lòng La Hầu cũng có chút bất an, Hồng Hoang bây giờ có bảy Thánh Nhân, bất kỳ Thánh Nhân nào phát giác, cũng sẽ là biến số cực lớn.

Sức mạnh hiện tại của La Hầu cường đại, càng lúc càng mạnh, nhưng trong mắt Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng chỉ là lũ kiến hôi, chỉ là lũ kiến hôi cường đại hơn một chút mà thôi.

"Sắp đủ rồi." Cộng Công lẩm bẩm.

Sau khi nói xong, Cộng Công một bước bước ra khỏi Vu Hoàng Cung, sau đó, lấy ra Vận Mệnh Nê Bản.

Hiện tại, Vận Mệnh Nê Bản đã là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu mọi việc thuận lợi, Vận Mệnh Nê Bản chắc chắn có thể thăng cấp thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thậm chí Tiên Thiên Chí Bảo.

Xi Vưu có thể tu luyện ra Trọc Khí Nguyên Thần.

Có thể có một đại công đức.

Tuy khoảng cách đến vị trí của La Hầu xa, nhưng Cộng Công chỉ

cần một lần thuấn di là đã đến nơi.

Với sự rộng lớn của Hồng Hoang, dù có xa đến mấy, Cộng Công cũng chỉ tối đa thuấn di hai ba lần.

Nếu là Thiên Đạo Thánh Nhân, bất kỳ nơi nào trong Hồng Hoang cũng chỉ cần thuấn di một lần là được.

La Hầu nhìn Cộng Công giáng lâm, trong lãnh địa bóng tối do chân thân Thần Nghịch tạo thành, lại kinh hãi.

Cùng lúc Cộng Công giáng lâm, trong cõi u minh cũng có một cỗ lực lượng vận mệnh giáng xuống thân La Hầu.

"La Hầu, vận mệnh của ngươi đã định, nhận mệnh đi!" Cộng Công mặt không biểu cảm nhìn La Hầu.

"Mệnh ta do ta, hôm nay, ta nhất định có thể thành thánh." La Hầu phẫn nộ gào lớn.

Trong cơn phẫn nộ, La Hầu phát ra một cỗ sức mạnh hủy diệt đáng sợ từ miệng.

Cỗ sức mạnh hủy diệt này đủ để khiến thiên địa thất sắc, nhưng lại không thể khiến Cộng Công động dung.

"Quá yếu rồi." Cộng Công một ngón tay khiến sức mạnh hủy diệt mà La Hầu phát ra biến mất vào hư vô.

Quá yếu rồi!

Yếu quá!!!

Mặt La Hầu vặn vẹo, dữ tợn vô cùng.

Ngoài giận dữ, La Hầu còn kinh ngạc.

Thời Thái Cổ, Hủy Diệt Ma Thần La Hầu cũng là một Đại Đạo Thánh Nhân, theo La Hầu thấy, Cộng Công hiện tại đã không còn yếu

như xưa nữa.

"Cộng Công e rằng đã vô hạn tiếp cận cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Tố rồi." La Hầu thầm nghĩ.

Thánh nhân sơ kỳ là Hỗn Nguyên Thái Cực, thánh nhân trung kỳ là Hỗn Nguyên Thái Tố, thánh nhân hậu kỳ là Hỗn Nguyên Thái Thủy, thánh nhân đỉnh phong là Hỗn Nguyên Thái Sơ, thánh nhân đại viên mãn là Hỗn Nguyên Thái Dịch, rồi lên trên nữa là Hỗn Nguyên Vô Cực.

Sau khi thành thánh, tu vi muốn đột phá lại vô cùng khó khăn.

Một Thánh Nhân vô số nguyên hội cũng không thể đột phá, đó cũng là chuyện bình thường.

Tùy tiện một chỉ đã dập tắt công kích của La Hầu, sau đó, Cộng Công vung tay, lãnh địa bóng tối phía dưới La Hầu cũng bị một cỗ vĩ lực phá vỡ.

Ngoài Xi Vưu, có hơn tám vạn ma thần thoát được một kiếp.

Sau kiếp nạn, Xi Vưu và chúng ma thần cũng lòng còn sợ hãi.

"Cộng Công đại nhân!" Nhìn Cộng Công trên không trung, Xi Vưu vẻ mặt kích động.

Chúng ma thần nhìn nhau, nhanh chóng, một ma thần quỳ bái, miệng hô: "Thánh Nhân từ bi!" Tiếp đó, từng ma thần một quỳ bái Cộng Công.

Sau khi tám vạn ma thần quỳ bái, họ tản ra bỏ chạy.

Đối với chúng ma thần, Cộng Công lại làm ngơ.

So với La Hầu, chúng ma thần phía dưới không đáng nhắc đến.

"Đáng ghét!" La Hầu vẻ mặt phẫn nộ.

Đúng lúc đó, một cây trúc trượng, một Thái Cực Đồ, một Hồng Tú Cầu, một Kim Liên, một Thất Bảo Diệu Thụ, lại có một thanh kiếm, xuất hiện trên trời, như thật như ảo.

Sáu Thiên Đạo Thánh Nhân tuy không giáng lâm, nhưng pháp bảo của Thánh Nhân lại xuất hiện.

Dù có bao nhiêu bất cam, La Hầu cũng không thể không đối mặt với hiện thực.

Hiện thực bây giờ là La Hầu nghịch thiên thành thánh thất bại.

Thành thánh không phải trò đùa, nếu không có Cộng Công giáng lâm, La Hầu e rằng thật sự có thể thành thánh, nhưng không thể thành công được. ...

Đại La Thiên, trên Ngọc Kinh Sơn, Hồng Quân vẻ mặt lạnh nhạt, trong mắt lại có một tia dị sắc.

La Hầu muốn nghịch thiên thành thánh, nếu không phải Cộng Công, Hồng Quân đã không phát giác.

"Một La Hầu tốt lắm, thực sự không thể xem thường." Hồng Quân cười lạnh.

Hiện tại Hồng Hoang có bảy Thánh Nhân, muốn nghịch thiên thành thánh, nếu không có sự ủng hộ của một Thánh Nhân, khả năng thành công quá nhỏ.

Tuy La Hầu cũng dụng tâm tích lự, cân nhắc chu đáo, nhưng lại bị Cộng Công bày kế.

Hồng Quân cũng không bản thể đi, chỉ có một pháp bảo đi.

Có Cộng Công ở đó, Hồng Quân cũng không cần đích thân tranh đoạt. ...

Oa Hoàng Thiên do Nữ Oa khai tịch sau khi thành thánh cũng ở

Đại La Thiên.

Giống như Hồng Quân, Nữ Oa cũng không bản thể đến chỗ La Hầu.

Mặc dù La Hầu và Cộng Công đã không cùng một phe, nhưng Nữ Oa cũng không hy vọng La Hầu thành thánh.

La Hầu đi Đạo diệt thế, nếu trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, đối với Hồng Hoang sẽ không phải chuyện tốt, sẽ là tai nạn vô tận.

Mấy Thánh Nhân còn lại, cũng đều có các pháp bảo.

Chương 245

Tại Thủ Dương Sơn có Thái Thượng, tại Đông Hải Kim Ngao Đảo có Thông Thiên, cùng với tại Tây Phương Tu Di Sơn có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề. ...

La Hầu hiện tại lòng hoảng hốt vô cùng, tuy là thân bất tử bất diệt, nhưng lại không phải tuyệt đối.

Bởi vì đã dung nhập Nguyên Thủy Thiên Ma vào thân thể, Ma Giới vực ngoại không hủy, La Hầu cũng không chết, nhưng Cộng Công đã tìm ra Ma Giới vực ngoại.

Với vĩ lực của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, hủy diệt Ma Giới vực ngoại không phải là khó khăn.

"Chẳng lẽ ta sẽ vẫn lạc ở đây?" La Hầu không cam tâm.

Nghiến răng, La Hầu tế Vạn Ma Tháp công kích Cộng Công.

Vạn Ma Tháp là Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực không tệ, với pháp lực hiện tại của La Hầu sử dụng, lại càng khủng bố như thế, nhưng trước mặt Thánh Nhân thì chỉ là một trò cười.

Cộng Công cũng không cần động dụng pháp bảo, tùy tiện dùng một cỗ Hỗn Độn chi khí trói chặt Vạn Ma Tháp.

Chỉ thấy, bị cỗ Hỗn Độn chi khí do Cộng Công tùy tiện phát ra trói chặt, Vạn Ma Tháp xoay tròn không ngừng, nhưng không thể hạ xuống.

"Bạo!" Theo một tiếng hét lớn của La Hầu, Vạn Ma Tháp trở nên bất ổn, sắp tự bạo, nhưng khi cỗ Hỗn Độn chi khí trói chặt Vạn Ma Tháp bao phủ thân tháp, nó cũng không thể tự bạo.

Chuẩn Thánh muốn tự bạo pháp bảo trước mặt Thánh Nhân, cũng

không dễ dàng.

Lúc đó, Thất Bảo Diệu Thụ trên trời phát ra thần quang bảy màu, quét về phía Vạn Ma Tháp.

Chuẩn Đề muốn lấy Vạn Ma Tháp.

Trúc trượng của Hồng Quân, Hồng Tú Cầu của Nữ Oa, Thái Cực Đồ của Thái Thượng, Thanh Hồng Kiếm của Thông Thiên, cùng với Kim Liên của Tiếp Dẫn, đều không có động tĩnh.

Thấy thần quang Thất Bảo Diệu Thụ sắp rơi xuống Vạn Ma Tháp, lại bị một mảng hắc quang chặn lại, trong hắc quang nổi lên vạn đóa hắc liên.

Mảng hắc quang chặn thần quang Thất Bảo Diệu Thụ chính là Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ bên cạnh Cộng Công.

Thần quang bị chặn lại, Thất Bảo Diệu Thụ dường như không cam tâm, lại liên tiếp quét động mấy lần, nhưng đều không thể đột phá phòng ngự của Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Kim Liên động, giúp đỡ Thất Bảo Diệu Thụ.

Có sự giúp đỡ của Kim Liên, uy thế của Thất Bảo Diệu Thụ càng mạnh mẽ hơn một chút.

Dưới sự hợp lực của Kim Liên và Thất Bảo Diệu Thụ, phòng ngự của Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ lại không quá ổn định.

Mãi một lúc lâu cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Kim Liên và Thất Bảo Diệu Thụ đành bất lực từ bỏ.

Trong lúc Cộng Công và Tây Phương Nhị Thánh đấu pháp, La Hầu lại độn đào.

"Chạy trốn?

Có chạy thoát được không?" Cộng Công khinh thường cười.

Một đóa Thập Nhị Phẩm Hắc Liên từ hư không xuất hiện, như hình với bóng dưới chân La Hầu.

Nhanh chóng, trên Thập Nhị Phẩm Hắc Liên tự thành một phương thế giới, giam cầm La Hầu.

"Sưu!" Một tia hắc quang chợt lóe, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên bay vào tay Cộng Công.

Trong tay Cộng Công, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên chỉ to ba năm tấc, La Hầu bị hắc liên giam cầm lại càng trở nên nhỏ bé.

Tuy bị giam cầm trong thế giới do Thập Nhị Phẩm Hắc Liên diễn hóa, nhưng La Hầu vẫn có thể nhìn ra bên ngoài.

Thấy mình rơi vào tay Cộng Công, La Hầu kinh hãi thất sắc.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên không chỉ là một Tiểu Thiên Thế Giới, nó lại giam cầm được La Hầu, mặc cho La Hầu dùng hết mọi chiêu trò cũng không thể thoát thân.

Thủ đoạn của Thánh Nhân xa không phải Chuẩn Thánh có thể sánh được.

La Hầu cũng biết rõ sự cường đại của Thánh Nhân.

Bất thành thánh là kiến hôi, câu nói đó không phải vô lý.

Trong tay Cộng Công, sự giãy giụa, phản kháng của La Hầu hoàn toàn mất đi ý nghĩa.

Lúc đó, Thái Cực Đồ cuốn về phía Vạn Ma Tháp.

Vạn Ma Tháp dù sao cũng là Tiên Thiên Linh Bảo, phẩm cấp không thấp, Thái Thượng đương nhiên cũng muốn có được.

Khi Thái Cực Đồ vừa động, Thanh Hồng Kiếm của Thông Thiên

cũng động theo.

Một luồng kiếm quang xé nát hư không, đấu với Thái Cực Đồ.

Tuy nhiên, Thái Cực Đồ dù sao cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực mạnh hơn Thanh Hồng Kiếm rất nhiều, tu vi của Thái Thượng cũng mạnh hơn Thông Thiên một chút.

Vì vậy, chỉ đấu mấy hiệp, Thái Cực Đồ đã chiếm thượng phong.

Thấy Thanh Hồng Kiếm sắp bại, lúc đó, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ lại chặn đứng Thái Cực Đồ.

Nắm bắt cơ hội, Thanh Hồng Kiếm cuốn đi Vạn Ma Tháp.

Một Vạn Ma Tháp đối với Cộng Công cũng không đáng kể, nhưng đối với Thông Thiên thì tác dụng rất lớn.

Hiện tại giúp Thông Thiên, cũng khiến Thông Thiên nợ một ân tình, sau này...

Một luồng huyết quang từ trong cơ thể La Hầu xuất hiện, chính là Hóa Huyết Thần Đao.

Hóa Huyết Thần Đao là binh khí của Xi Vưu, La Hầu có được thời gian quá ngắn, tuy đã xóa đi ấn ký Nguyên Thần của Xi Vưu, nhưng chưa sơ bộ luyện hóa.

Sở dĩ La Hầu khiến Hóa Huyết Thần Đao từ trong cơ thể xuất hiện, cũng là một hành động bất đắc dĩ.

Trong Tiểu Thiên Thế Giới giam cầm La Hầu, xuất hiện một lá cờ.

Đô Thiên Phiên!

Khi Đô Thiên Phiên vừa dựng lên, lập tức bày ra Mười Hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Cộng Công dùng Đô Thiên Phiên bày Mười Hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Hóa Huyết Thần Đao ở trong trận cũng có cộng hưởng.

Từ trong cơ thể La Hầu xuất hiện, Hóa Huyết Thần Đao cộng hưởng với đại trận càng thêm mãnh liệt.

Tiếp theo, theo đại trận vận hành, Thần Sát Chi Khí, Ma Diễm, Điều Thiên Thần Lôi, nuốt chửng La Hầu.

Thậm chí có cả hư ảnh Bàn Cổ.

Mặc dù thân thể La Hầu cường hãn, tu vi cao thâm, nhưng lúc này cũng thống khổ không nói nên lời.

Lại một lúc sau, Cộng Công lấy ra một đoàn ma khí, chính là từ Ma Giới vực ngoại.

"Không hay rồi!" La Hầu đại kinh thất sắc.

Rõ ràng, Cộng Công muốn đánh thức Nguyên Thủy Thiên Ma đang ngủ say trong thân thể La Hầu.

Một khi Nguyên Thủy Thiên Ma tỉnh lại, tất nhiên sẽ tách ra khỏi thân thể La Hầu.

Tuy nhiên, La Hầu hiện tại cũng chỉ có thể đứng yên nhìn.

Ma khí dung nhập vào Mười Hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, không lâu sau, Nguyên Thủy Thiên Ma đang ngủ say trong thân thể La Hầu tỉnh lại.

Vừa tỉnh, Nguyên Thủy Thiên Ma liền tách ra khỏi thân thể La Hầu.

"La Hầu, ngươi không đáng chết, ta và ngươi không đội trời chung." Âm thanh phẫn nộ của Nguyên Thủy Thiên Ma vang lên.

La Hầu dốc toàn lực trấn áp Nguyên Thủy Thiên Ma, khiến Nguyên Thủy Thiên Ma nhất thời không thể tách ra khỏi thân thể.

Nhưng một cỗ Thánh Nhân vĩ lực xuất hiện, nỗ lực của La Hầu cũng trở thành trò cười.

Theo Thánh Nhân vĩ lực của Cộng Công giáng xuống thân La Hầu, Nguyên Thủy Thiên Ma cũng tách ra.

Khi Nguyên Thủy Thiên Ma và thân thể La Hầu tách rời, sinh tử của La Hầu không còn liên quan đến Ma Giới vực ngoại.

Hiện tại, muốn giết La Hầu lại dễ dàng rồi.

Nguyên Thủy Thiên Ma chạy trốn khỏi Tiểu Thiên Thế Giới đó, nhưng lại không thể thoát thân.

“Làm sao có thể?

Chỉ là một Tiểu Thiên Thế Giới mà thôi!” Nguyên Thủy Thiên Ma không dám tin.

Chương 246

Chỉ có thể nói, Nguyên Thủy Thiên Ma hiểu biết về Hỗn Nguyên Thánh Nhân quá ít.

Trong tình huống bình thường, một Tiểu Thiên Thế Giới không thể giam cầm Nguyên Thủy Thiên Ma, nhưng một Tiểu Thiên Thế Giới trong tay Thánh Nhân thì lại khác.

Hơn nữa, Tiểu Thiên Thế Giới này do Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo diễn hóa ra.

Cộng Công tạm thời cũng không có thời gian để ý Nguyên Thủy Thiên Ma, trước tiên đối phó La Hầu.

Lúc đó, Đô Thiên Phiên chấn động, lực lượng ma thần cường đại ào ạt công kích La Hầu.

Công kích của Đô Thiên Phiên tuy không sánh bằng Bàn Cổ Phiên, nhưng cũng không kém là bao.

Nằm trong Tiểu Thiên Thế Giới do Cộng Công khống chế, La Hầu lại không thể tránh khỏi công kích của Đô Thiên Phiên.

Ngoài chống đỡ, La Hầu không còn cách nào khác.

Nghiến răng, La Hầu tế ra từng pháp bảo một, lại thi triển thần thông.

"Phanh!" Lực lượng ma thần phá hủy hai Hậu Thiên Linh Bảo, lại làm tổn hại một Tiên Thiên Linh Bảo, La Hầu rên lên một tiếng, đã bị thương.

Theo Đô Thiên Phiên lại lần nữa chấn động, một cỗ lực lượng ma thần khác lại oanh ra.

Pháp lực của Thánh Nhân vô cùng vô tận, Cộng Công có thể vô hạn động dụng Đô Thiên Phiên.

La Hầu đã tuyệt vọng.

"Oanh!", "Oanh!", "Oanh!"...

Dưới sự công kích liên tiếp của từng cỗ lực lượng ma thần, pháp bảo của La Hầu bị phá, thần thông bị phá.

Trong tiếng thét thảm thiết, thân thể La Hầu bị xóa sổ.

Chân thân Thần Nghịch tuy cường hãn, nhưng trước mặt Thánh Nhân thì không đáng kể.

Còn về Nguyên Thần của La Hầu, Cộng Công lại không tiêu diệt, mà phong ấn trong Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Đối với Cộng Công, La Hầu còn có giá trị lợi dụng.

Vì Cộng Công xóa sổ chân thân Thần Nghịch, đó lại là một công đức lớn.

Chỉ thấy, trời giáng xuống một đoàn đại công đức rơi trên thân Cộng Công.

Cộng Công lại không hấp thu công đức để đề thăng tu vi.

Công đức có thể đề thăng tu vi của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng muốn từ Thánh Nhân sơ kỳ đột phá Thánh Nhân trung kỳ, công đức cần quá lớn, công đức cần để Thánh Nhân trung kỳ đột phá Thánh Nhân hậu kỳ lại càng khủng bố.

Chỉ bằng công đức hiện tại có được, thì xa không đủ để Cộng Công đột phá Thánh Nhân trung kỳ.

Dùng công đức đề thăng tu vi cũng tồn tại tệ đoan, vì vậy, Cộng Công mới không dùng công đức để đề thăng tu vi.

Công đức có thể triệt tiêu nghiệp lực, dùng công đức để thăng tu vi, nếu bị nghiệp lực quấn thân, e rằng tu vi sẽ bị đánh về nguyên hình. ...

Hồng Quân, Nữ Oa, Thái Thượng, Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh, sáu Thiên Đạo Thánh Nhân thấy Cộng Công lại giành được một phần công đức, đều có chút uất ức.

Nếu phát hiện La Hầu muốn nghịch thiên thành thánh trước Cộng Công, cũng có thể chiếm được tiên cơ, phân chia công đức chứ không phải để Cộng Công giành được một mình.

Đông Hải, Kim Ngao Đảo.

Ngoài Bích Du Cung, trên Tử Chi Nhai, Thông Thiên khoanh chân tọa thiền.

Vạn Ma Tháp của La Hầu đang ở trong tay Thông Thiên.

Do Nguyên Thần của La Hầu bị Cộng Công phong ấn, nên ấn ký Nguyên Thần trong Vạn Ma Tháp vẫn chưa biến mất.

Trên thực tế, La Hầu thần hình câu diệt, ấn ký Nguyên Thần trong Vạn Ma Tháp cũng cần thời gian dài mới có thể biến mất, dù sao cũng là ấn ký Nguyên Thần của một Chuẩn Thánh đại năng.

Thông Thiên là Thiên Đạo Thánh Nhân, muốn xóa đi ấn ký Nguyên Thần của La Hầu trong Vạn Ma Tháp thì dễ như trở bàn tay.

Chỉ thấy, Thông Thiên tùy tiện quẹt một cái trên Vạn Ma Tháp, ấn ký Nguyên Thần trong tháp cũng bị xóa đi.

"Tháp này, từ nay về sau gọi là Vạn Tiên Tháp." Thông Thiên lẩm bẩm.

Có bảo vật này, khí vận của Tiệt Giáo lại có thể ổn định hơn một chút.

Thánh Nhân ngôn xuất pháp tùy, nhưng Vạn Ma Tháp muốn đổi tên thành Vạn Tiên Tháp thì cần bảy bảy bốn mươi chín ngày.

Vừa luyện hóa Vạn Ma Tháp, Thông Thiên vừa trầm tư.

Thông Thiên biết, Cộng Công đã giúp y.

Nếu không có Cộng Công ra tay tương trợ, Thông Thiên tuyệt đối không thể có được Vạn Ma Tháp, Thái Thượng hiển nhiên sẽ không nhường bảo vật này cho y.

"Cộng Công rốt cuộc có ý đồ gì?" Thông Thiên thầm hỏi.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên xoay tròn trong lòng bàn tay Cộng Công, trên liên là một Tiểu Thiên Thế Giới.

Nguyên Thủy Thiên Ma như ruồi không đầu bay loạn trong Tiểu Thiên Thế Giới.

"Nguyên Thủy Thiên Ma, ta có một công đức lớn muốn ban cho ngươi." Cộng Công mở miệng nói với Nguyên Thủy Thiên Ma.

"Đại công đức?" Nguyên Thủy Thiên Ma ngẩng đầu nhìn về phía Cộng Công.

Trong Tiểu Thiên Thế Giới có thể nhìn ra thế giới bên ngoài, ở bên ngoài Cộng Công lại hiện ra vô cùng khổng lồ.

"Dưới Thiên Đạo Hồng Hoang có Thiên Kiếp và Thiên Khiển, ta muốn lấy Lục Đạo Luân Hồi làm cơ sở, vì chúng sinh lập Tâm Ma Kiếp, chính là cần đến Thiên Ma vực ngoại.

Hành động này có thể hoàn thiện Thiên Đạo, là đại công đức, khiến Ma Giới vực ngoại trở thành một phần của Hồng Hoang.

Như vậy, nếu có kẻ nào dám hủy diệt Ma Giới vực ngoại, sẽ có vô cùng nghiệp lực, dù là Thiên Đạo Thánh Nhân, e rằng cũng không dám làm." Cộng Công mỉm cười nói.

Nghe Cộng Công nói xong, Nguyên Thủy Thiên Ma không khỏi giật mình.

Tâm Ma Kiếp?

Nguyên Thủy Thiên Ma không ngu dốt, lập tức hiểu ra.

Nếu Hồng Hoang có Tâm Ma Kiếp, đối với chúng sinh cũng là một khảo nghiệm.

Lấy Lục Đạo Luân Hồi làm cơ sở lập Tâm Ma Kiếp, không chỉ hoàn thiện Thiên Đạo, mà còn hoàn thiện Luân Hồi.

Còn việc Ma Giới vực ngoại trở thành một phần của Hồng Hoang, lại là điều Nguyên Thủy Thiên Ma cầu còn không được.

"Thật sao?" Nguyên Thủy Thiên Ma có chút không tin.

"Thiên chân vạn xác." Cộng Công thần sắc nghiêm túc.

"Tốt!" Có sự ủng hộ của Nguyên Thủy Thiên Ma, việc lập Tâm Ma Kiếp cũng đã ổn thỏa. ...

Trong Lục Đạo Luân Hồi.

Xi Vưu và Hậu Nghệ tụ lại một chỗ.

Hiện tại, Xi Vưu cũng đã có Trọc Khí Nguyên Thần.

Bản thể của Cộng Công, có hóa thân Cứu Khổ Thiên Tôn, cùng với phân thân Bình Tâm của Hậu Thổ.

Lúc này, Cộng Công phóng thích Nguyên Thủy Thiên Ma.

Cứu Khổ Thiên Tôn một tay nắm sổ sinh tử, một tay cầm bút phán quan, cùng Bình Tâm cùng nhau điều động lực lượng Lục Đạo Luân Hồi.

Lượng lớn lực lượng Lục Đạo trói buộc Nguyên Thủy Thiên Ma.

Tiếp đó, âm thanh của Cộng Công truyền ra khỏi Luân Hồi.

“Thiên Đạo tại thượng, ta Cộng Công hôm nay vì chúng sinh lập Tâm Ma Kiếp...” Theo Thiên Đạo công nhận, Tâm Ma Kiếp cũng xuất hiện trong Hồng Hoang.

Cùng lúc đó, Ma Giới vực ngoại gần Hồng Hoang hơn, đã trở thành một phần của Hồng Hoang.

Khi Ma Giới vực ngoại trở thành một phần của Hồng Hoang, hủy diệt Ma Giới vực ngoại cũng sẽ mang theo nghiệp lực cực lớn.

Do Tâm Ma Kiếp lấy Lục Đạo Luân Hồi làm cơ sở, vì vậy, khi Tâm Ma Kiếp vừa lập, Luân Hồi cũng càng thêm hoàn thiện.

Chương 247

Trong Luân Hồi, Cứu Khổ Thiên Tôn và Bình Tâm đều tăng cường không ít.

Cùng lúc đó, một đoàn đại công đức từ trời giáng xuống.

Năm thành công đức rơi xuống thân Cứu Khổ Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Ma được ba thành công đức, Bình Tâm được hai thành công đức.

Lần lập Tâm Ma Kiếp này, không chỉ hoàn thiện Thiên Đạo, mà còn hoàn thiện Luân Hồi, công đức cũng không nhỏ.

Chỉ riêng hai thành công đức mà Bình Tâm nhận được, cũng đã rất đáng kể. ...

Vì sự xuất hiện của Tâm Ma Kiếp, toàn bộ Hồng Hoang lại dấy lên sóng lớn.

Sáu Thiên Đạo Thánh Nhân đều không thể bình tĩnh.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi, Côn Bằng, Phục Hy, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và từng Chuẩn Thánh đại năng khác đều kinh ngạc không nhỏ.

Người Vu Tộc thì lại vui mừng.

Lấy Lục Đạo Luân Hồi làm cơ sở lập Tâm Ma Kiếp, cũng tăng cường rất nhiều khí vận của Vu Tộc.

Chuẩn Thánh không phát giác, nhưng sáu Thiên Đạo Thánh Nhân lại phát hiện đại thế Thiên Đạo ẩn ẩn muốn thuộc về Vu Tộc.

Một khi Thiên Đạo đã định Vu Tộc là nhân vật chính của Hồng Hoang, Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không thể nghịch lại.

Đại La Thiên, Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân đại kinh thất sắc.

"Cộng Công và Nguyên Thủy Thiên Ma hợp tác lập Tâm Ma Kiếp, lấy Lục Đạo Luân Hồi làm cơ sở, đáng ghét." Sắc mặt Hồng Quân khó coi.

Hồng Quân hoàn toàn không ngờ, hiện tại, mọi chuyện đã thành định cục, Hồng Quân cũng đành bất lực.

Nếu hiện tại phá hoại Tâm Ma Kiếp, nghịch thiên, thì còn nghiêm trọng hơn cả La Hầu muốn nghịch thiên thành thánh, sẽ có đại nghiệp lực, đại nhân quả, chắc chắn sẽ phải chịu Thiên Khiển.

Phát giác đại thế Thiên Đạo dường như muốn chọn Vu Tộc, Hồng Quân cũng không kịp nghĩ nhiều, liền thi triển thần thông.

Nhất thời, trên đỉnh đầu Hồng Quân có một đoàn khánh vân, trên khánh vân là một mảnh Tứ Phân Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Mặc dù Tứ Phân Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân không hoàn chỉnh, nhưng cũng có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

"Vu Tộc không thể là nhân vật chính của thiên địa." Ý chí của Hồng Quân thông qua Nguyên Thần truyền đạt đến Thiên Đạo.

Ý chí của một Thiên Đạo Thánh Nhân, ít nhiều cũng có ảnh hưởng đến Thiên Đạo.

Cùng lúc đó, năm Thiên Đạo Thánh Nhân còn lại cũng không nhàn rỗi.

Oa Hoàng Thiên.

Nữ Oa cũng trên đỉnh đầu có một mảnh khánh vân, trên đó có anh lạc thùy châu, lại có Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Càn Khôn Đỉnh, Tạo Nhân Tiên, Bảo Liên Đăng, Thất Bính Thiên Mang Thần

Đao và các Tiên Thiên Chi Bảo khác.

"Vu Tộc không thể là nhân vật chính của thiên địa." Ý chí của Nữ Oa cũng giống Hồng Quân, cũng không hy vọng Vu Tộc trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung, Thái Thượng tế Thái Cực Đồ, phân ra Tam Thi.

Chỉ thấy, Tam Thi của Thái Thượng lần lượt ký thác vào Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm, ba Tiên Thiên Linh Bảo hợp lại, ẩn ẩn hình thành một Thập Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên.

Ban đầu Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên gặp chuyện, Tam Thanh và Cộng Công đã phân chia.

Một phần tạo hóa của Thập Nhị Phẩm Thanh Liên đã dung nhập vào Tam Xoa Kích của Cộng Công.

"Vu Tộc không thể là nhân vật chính của thiên địa." Ý chí của Thái Thượng cũng truyền đạt đến Thiên Đạo.

Tây Phương, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn khoanh chân tọa thiền trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên, trước thân là Bát Bảo Công Đức Trì, lại có Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, Tiếp Dẫn Bảo Tràng...

Chuẩn Đề tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, có Gia Trì Thần Xử, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ và các pháp bảo khác.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng truyền đạt ý chí đến Thiên Đạo, Vu Tộc không thể là nhân vật chính của thiên địa.

Cuối cùng, trên Tử Chi Nhai của Kim Ngao Đảo Đông Hải.

Thông Thiên do dự rất lâu, rồi cũng truyền đạt ý chí đến Thiên

Đạo, cũng không hy vọng Vu Tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa.

Ý chí của Hồng Quân, Nữ Oa, Thái Thượng, Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh, sáu Thiên Đạo Thánh Nhân nhất trí, ảnh hưởng đến Thiên Đạo không hề nhỏ.

Vì vậy, Vu Tộc vốn có cơ hội trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang do Thiên Đạo đã định, nhưng lại bị sáu Thiên Đạo Thánh Nhân phá hỏng. ...

Trong Lục Đạo Luân Hồi, sắc mặt Cộng Công âm trầm.

"Hồng Quân, Nữ Oa, Thái Thượng, Thông Thiên, cùng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, quả nhiên không phải người tốt." Cộng Công trong lòng thầm hận.

Nếu không có sáu Thiên Đạo Thánh Nhân, Vu Tộc hiện tại e rằng đã là nhân vật chính của Hồng Hoang do Thiên Đạo định.

Một khi Thiên Đạo đã định, Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không thể nghịch lại, chỉ có thể thuận ứng thiên số.

Cộng Công tuy không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng cũng cảm giác được sự biến hóa vi diệu của Thiên Đạo, biết ý chí của Hồng Quân và sáu Thiên Đạo Thánh Nhân khác đã ảnh hưởng đến đại thế Thiên Đạo, khiến Vu Tộc mất đi một sự ưu ái của Thiên Đạo.

Mặc dù Cộng Công cũng đã truyền đạt ý chí đến Thiên Đạo, hy vọng Thiên Đạo chọn Vu Tộc làm nhân vật chính của Hồng Hoang, nhưng dù sao cũng không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, lực ảnh hưởng đến Thiên Đạo xa không thể so sánh với Hồng Quân và những người khác.

Sự việc đã đến nước này, Cộng Công cũng chỉ có thể đối mặt với hiện thực.

Tuy tính sổ với Hồng Quân và những người khác, nhưng lý trí của Cộng Công khiến y không hành động khinh suất.

Đừng nói ở Hồng Hoang, nếu đi Hỗn Độn thiên ngoại, Cộng Công cũng không địch lại sáu Thiên Đạo Thánh Nhân.

Không có thực lực cường đại, lại không có Thiên Đạo đại thế, chỉ có thể ẩn nhẫn.

Tuy nhiên, Cộng Công đã ghi nhớ Hồng Quân và những người khác.

Tâm Ma Kiếp có thể xuất hiện, ngoài Lục Đạo Luân Hồi và Nguyên Thủy Thiên Ma, Pháp tắc kiếp của Cộng Công cũng đã phát huy tác dụng.

Trong Hồng Hoang, vô số thế giới, chỉ cần có sinh linh độ kiếp, đều có khả năng đối mặt với khảo nghiệm của tâm ma.

Hiện tại, số lượng Thiên Ma vực ngoại còn khá ít.

Ngoài ra, Tâm Ma Kiếp cũng không tồn tại đơn thuần, mà ẩn giấu trong Thiên Kiếp.

Thiên Kiếp chia thành Tứ Cửu Thiên Kiếp, Lục Cửu Thiên Kiếp và Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Thông thường, sinh linh hóa hình sẽ có Thiên Kiếp, tu vi đạt đến một tầng thứ nhất định cũng sẽ có Thiên Kiếp.

Đại Địa Hồng Hoang, trong một thâm sơn nào đó.

Một con yêu mãng đầu trâu đang độ kiếp.

Căn cước của con mãng đầu trâu này không tốt, tu luyện mấy ngàn năm, hiện tại mới miễn cưỡng đạt tu vi Tán Tiên, cách tu vi Chân Tiên còn xa.

Một vùng kiếp vân rộng lớn xuất hiện trên trời, bao trùm phạm vi

trăm dặm, cũng khóa chặt con mãng đầu trâu này.

Tuy chỉ là Tứ Cửu Thiên Kiếp, nhưng lại khiến lòng con mãng đầu trâu bất an.

"Oanh!" Một đạo thiên lôi giáng xuống, mãng đầu trâu dùng cặp sừng trên đầu chống đỡ.

Dựa vào cặp sừng cứng rắn, mãng đầu trâu thành công đỡ được đạo thiên lôi thứ nhất, tuy không bị thương, nhưng cũng khá chật vật.

Chưa kịp thở dốc, đạo thiên lôi thứ hai cũng giáng xuống.

Chống đỡ từng đạo thiên lôi, mãng đầu trâu đầu tiên bị thương, sau đó vết thương càng lúc càng nặng.

"Chắc là có thể vượt qua." Mãng đầu trâu thầm nghĩ.

Tuy nhiên, sau đó một Thiên Ma vực ngoại giáng lâm.

Các loại cảm xúc tiêu cực sâu thẳm trong nội tâm mãng đầu trâu bị Thiên Ma vực ngoại dẫn phát ra.

Cái gọi là tâm ma, chính là sự u ám ẩn giấu sâu trong nội tâm, không muốn đối mặt, tự mình trốn tránh.

Nếu có thể chiến thắng tâm ma của mình, tâm cảnh sẽ tăng lên rất nhiều.

Khi tâm ma của mãng đầu trâu bị dẫn phát ra, tâm thần y gần như sụp đổ.

Chương 248

Lại một đạo thiên lôi giáng xuống, đánh cho mãng đầu trâu thần hình câu diệt.

Nếu không có Tâm Ma Kiếp, mãng đầu trâu có lẽ đã thành công độ Thiên Kiếp, nhưng vì Tâm Ma Kiếp, cuối cùng lại thần hình câu diệt.

Hồng Hoang rộng lớn, mỗi ngày có vô số sinh linh độ kiếp.

Có Tâm Ma Kiếp tồn tại, tỷ lệ thất bại khi độ kiếp cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Tuy nhiên, những kẻ có thể thành công vượt qua khảo nghiệm tâm ma, đều không thể xem thường. ...

Nguyên Thủy cưỡi một con Tứ Bất Tượng, đang săn giết hung thú, ma thần trên Đại Địa Hồng Hoang.

Để thành thánh, Nguyên Thủy cần công đức, nhưng lại không lập đại hồng nguyện.

Chỉ thấy tọa kỵ của Nguyên Thủy, quả là thần tuấn, đầu lân đuôi báo thân như rồng, chân đạp tường quang đến cửu trùng, tứ hải cửu châu tùy ý biến, tam sơn ngũ nhạc chớp mắt gặp.

Tựa lộc mà không lộc, tựa mã mà không mã, tựa trâu mà không trâu, tựa lừa mà không lừa.

Phía trước Nguyên Thủy, một ma thần đang chạy trốn, nhưng tốc độ lại không nhanh bằng Tứ Bất Tượng.

Khi khoảng cách gần hơn một chút, Ngọc Như Ý trong tay Nguyên Thủy ném ra.

"Phanh!" Bị Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy đánh trúng, ma thần

đang bỏ chạy chết thảm, não tương bắn tung tóe.

Ngọc Như Ý cũng là Tiên Thiên Linh Bảo, trên đó có địa thủy hỏa phong, không kém Tam Bảo Ngọc Như Ý do Thập Nhị Phẩm Thanh Liên hóa thành.

Lại giết một ma thần, Nguyên Thủy bấm ngón tay tính toán.

"Giết thêm mấy ma thần nữa, công đức chắc là đủ để ta thành thánh." Nguyên Thủy thầm nghĩ.

La Hầu nghịch thiên thành thánh thất bại, mấy vạn ma thần tản ra bỏ chạy, đều là những tồn tại không được thiên địa dung thứ, mỗi khi giết một con đều có công đức.

Nguyên Thủy đã giết không ít ma thần.

Cưỡi Tứ Bất Tượng bay qua ngàn núi vạn sông, Nguyên Thủy lại giết thêm mấy ma thần.

Một đoàn công đức từ trời giáng xuống, rơi trên thân Nguyên Thủy.

Hấp thu công đức, đạo quả của Nguyên Thủy cuối cùng cũng viên mãn, Hồng Mông Tử Khí trong Nguyên Thần được luyện hóa triệt để.

Khi đã luyện hóa triệt để một đạo Hồng Mông Tử Khí trong Nguyên Thần, Nguyên Thần của Nguyên Thủy cũng ký thác vào Thiên Đạo.

Theo Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, Nguyên Thủy liền trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Một khi đắc vĩnh đắc, một khi chứng vĩnh chứng, Hỗn Nguyên Thái Cực.

Một Thiên Đạo Thánh Nhân xuất hiện, thiên địa cùng chúc mừng.

Vì vậy, các loại dị tượng hiện ra.

Nhật nguyệt đồng thiên, đấu chuyển tinh di, tử khí hoành không, kim sắc thần quang, tường vân thụy thải, lại có long phượng tề minh, kỳ lân bôn tẩu.

Càng có thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Vô số sinh linh quỳ phục trên đất, miệng hô Nguyên Thủy Thiên Tôn, Bàn Cổ Ngọc Thanh Thánh Nhân. ...

Bất Chu Sơn, Cộng Công mặt trầm như nước.

Nguyên Thủy thành thánh, Cộng Công không hề bất ngờ.

Thái Thượng và Thông Thiên đã thành thánh, Nguyên Thủy cũng sẽ không chậm trễ quá nhiều.

Trong Tam Thanh, Thái Thượng thành thánh chủ yếu nhờ đạo hạnh cao thâm, Thông Thiên chủ yếu nhờ khí vận.

Phải biết, trước khi thành thánh, Thái Thượng đã trảm Tam Thi, Thông Thiên và Nguyên Thủy đều chỉ trảm Thiện Ác Nhị Thi.

Khoảng cách giữa trảm Tam Thi và trảm Nhị Thi không hề nhỏ.

Còn về việc Hồng Quân trảm Tam Thi thành thánh, Thái Thượng đã chứng thực rằng, chỉ riêng trảm Tam Thi thì không thể thành thánh, cần phải Tam Thi hợp nhất.

"Nguyên Thủy vừa thành thánh, Hồng Hoang đã có bảy Thiên Đạo Thánh Nhân." Cộng Công trong lòng thở dài.

Đối với Vu Tộc mà nói, Nguyên Thủy thành thánh không phải chuyện tốt.

Nguyên Thủy không coi trọng Yêu Tộc, cũng không coi trọng Vu Tộc, nên sẽ không ủng hộ Vu Tộc làm nhân vật chính của thiên địa.

Đang lúc Cộng Công tính toán trong lòng, lại cảm ứng được thánh địa Vu Tộc đang triệu hoán mình.

Thánh địa Vu Tộc do tim của Bàn Cổ hóa thành, đang triệu hoán, khiến Cộng Công cũng kinh ngạc.

Thánh địa Vu Tộc lần đầu tiên triệu hoán Cộng Công.

“Trái tim Bàn Cổ triệu hoán ta?

Có liên quan đến việc Nguyên Thủy thành thánh sao?” Cộng Công đầy thắc mắc.

Tuy nhiên, chắc không phải chuyện xấu. ...

Đại La Thiên, đây là Tam Thập Tam Thiên, cũng là nơi cao nhất của Thiên Giới.

Hồng Quân ở Đại La Thiên khai tịch Ngọc Kinh Thiên, Nữ Oa khai tịch Oa Hoàng Thiên.

Hiện tại, Nguyên Thủy cũng muốn ở Đại La Thiên khai tịch một đại thiên thế giới.

Không chỉ Nguyên Thủy muốn ở Đại La Thiên khai thiên tích địa, Thái Thượng và Thông Thiên cũng quyết định mỗi người khai tịch một phương thiên địa.

Tam Thanh đều đã thành thánh, cùng nhau ở Đại La Thiên khai tịch thế giới.

Đầu tiên là Thái Thượng, tế Bàn Long Biện Quải trong tay, trước tiên diễn hóa một mảnh Hỗn Độn, sau đó, lại phá vỡ Hỗn Độn, diễn hóa Tiên Thiên Thanh Trọc nhị khí, lại có địa thủy hỏa phong dũng hiện.

Thái Cực Đồ của Thái Thượng hóa thành một tòa kim kiều, ổn định thiên địa vừa khai tịch.

So với việc khai thiên tích địa trong Hỗn Độn thiên ngoại, ở Đại La Thiên thì dễ dàng hơn rất nhiều.

Chỉ trong một ngày không hơn, Thái Thượng cũng đã thành công khai tịch một phương đại thiên thế giới, đặt tên là Thái Thanh Cảnh Đại Xích Thiên, Bát Cảnh Đâu Suất Cung.

Sau khi Thái Thượng khai thiên tích địa, Nguyên Thủy lấy ra Bàn Cổ Phiên, nhẹ nhàng chấn động, sức mạnh vô song phá toái tất cả.

Uy năng của Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, cùng với vĩ lực của Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng đã khai tịch một phương đại thiên thế giới trong một ngày, Nguyên Thủy đặt tên là Ngọc Thanh Cảnh Thanh Vi Thiên, Di La Cung.

Sau đó, Thông Thiên cũng khai tịch một phương đại thiên thế giới, đặt tên là Thượng Thanh Cảnh Vũ Dư Thiên.

Như vậy, Hồng Quân, Nữ Oa và Tam Thanh đều ở Đại La Thiên có một phương thế giới làm đạo trường.

Tây Phương Nhị Thánh cũng hợp lực khai tịch một Cực Lạc Thế Giới, nhưng đó là chuyện sau này.

Trong Đâu Suất Cung của Thái Thượng Đại Xích Thiên, Tam Thanh bắt đầu luận đạo.

Đều là Thiên Đạo Thánh Nhân, luận đạo thì mỗi người đều có sở đắc.

Sau một hồi luận đạo, Tam Thanh cũng bàn về Yêu Tộc, Vu Tộc, Nhân Tộc...

“So với Yêu Tộc và Vu Tộc, Nhân Tộc có thể tạo hóa hơn.” Nguyên Thủy nói rõ thái độ với Thái Thượng.

Vu Tộc thánh địa, trong cung điện khôi hoằng do trái tim Bàn Cổ hóa thành.

Vừa vào thánh địa, cảm ứng triệu hoán của Cộng Công càng thêm

mãnh liệt.

Dựa vào cảm ứng, y đến dưới một cây đại thụ màu Hỗn Độn.

Cây đại thụ này do tâm mạch của Bàn Cổ hóa thành, là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm kết một quả, có tác dụng giúp tinh thuần huyết mạch Bàn Cổ, là bảo vật vô thượng đối với Tiểu Vu và Đại Vu, nhưng đối với Tổ Vu thì vô dụng.

Cây này đang triệu hoán Cộng Công.

Dưới gốc cây, Cộng Công thả lỏng tâm thần, dùng thần thức cường đại câu thông với cây.

Nhất thời, vô số tin tức dũng nhập vào não hải Cộng Công, may mà y là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nếu là Chuẩn Thánh, nhiều tin tức như vậy cũng không dễ chịu.

Tiêu hóa tin tức thu được, Cộng Công cũng đã hiểu ra.

Chương 249

Tam Thanh là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, đều có ấn ký Bàn Cổ.

Khi Tam Thanh đều thành thánh, Tiên Thiên Linh Căn do tâm mạch Bàn Cổ hóa thành này cũng được kích hoạt.

Tất cả Thánh Nhân có huyết mạch Bàn Cổ, với Lực chi Pháp tắc có thể mở ra cấm chế, tiến vào trong cây, kế thừa Đại Đạo Bàn Cổ.

Hiện tại, Hồng Hoang chỉ có Cộng Công là Hỗn Nguyên Thánh Nhân có huyết mạch Bàn Cổ, có Lực chi Pháp tắc, vì vậy, cây này mới triệu hoán y.

"Trong cây này ẩn chứa Đại Đạo Bàn Cổ?" Cộng Công cũng bất ngờ.

Hiện tại, Cộng Công đã có tư cách mở cấm chế của cây.

Đó là một lợi ích mà Tam Thanh thành thánh mang lại, Cộng Công cũng không ngờ tới.

Trước khi Tam Thanh đều thành thánh, cấm chế trên cây ẩn giấu, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thể phát hiện.

Hiện tại, cấm chế trên cây đã hiện ra.

Cộng Công hai tay tiếp xúc thân cây, vận dụng Đạo quả Lực chi Pháp tắc.

Huyết mạch Bàn Cổ, pháp lực của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cộng thêm Lực chi Pháp tắc hoàn chỉnh, ba điều kiện thỏa mãn, cấm chế trên cây cũng bị mở ra.

Lập tức, tâm thần Cộng Công chấn động, chỉ cảm thấy trời đất

quay cuồng, sau đó, y thấy mình ở trong một mảnh Hỗn Độn.

Bốn phía tám phương, một màu xám mịt mờ.

Phía trước không xa, một người to lớn khoanh chân tọa thiền trên Hỗn Độn Liên Thai, trên đầu có Tạo Hóa Ngọc Điệp, bên cạnh có một cây rìu lớn.

Bàn Cổ?

Khi Cộng Công vừa nhìn thấy Bàn Cổ, Bàn Cổ liền bắt đầu giảng đạo.

Thấy Bàn Cổ giảng đạo, Cộng Công vội vàng thu liễm tâm thần, cẩn thận lắng nghe.

Nghe Đại Đạo do Bàn Cổ giảng, Cộng Công dường như có thể hiểu, nhưng lại dường như không thể hiểu, chỉ cảm thấy huyền chi hựu huyền.

Trong Đại Đạo do Bàn Cổ giảng, không có đối lập, âm dương, chính phản, đi và vị... mà lại cùng tồn tại.

Nó siêu nhiên trên quy tắc của Thiên Đạo.

Cũng không biết đã bao lâu, Bàn Cổ giảng đạo kết thúc.

Giảng xong đạo, Bàn Cổ cũng biến mất, tâm thần của Cộng Công cũng trở về thân thể.

Mở mắt, trước mắt không phải màu Hỗn Độn, mà là một cây Tiên Thiên Đại Thụ.

Nhớ lại Đại Đạo do Bàn Cổ giảng, dường như tất cả đều ghi khắc trong Nguyên Thần, nhưng lại dường như một câu cũng không nhớ được.

Tuy nhiên, tu vi của Cộng Công lại đột phá, từ Thánh Nhân sơ kỳ đột phá lên Thánh Nhân trung kỳ.

Thánh Nhân sơ kỳ là Thái Cực, trung kỳ là Thái Tố.

Thái Tố là: Thái Thủy biến thành hình, hình có chất, chưa thành thể, gọi là Thái Tố.

Có sinh mà không sinh, có hóa mà không hóa.

Không sinh mà có thể sinh, không hóa mà có thể hóa.

Sinh thì không thể không sinh, hóa thì không thể không hóa.

Nên thường sinh thường hóa, thường sinh thường hóa thì không lúc nào không sinh, không lúc nào không hóa, đó là âm dương, đó là tứ thời.

Không sinh thì nên cô độc, không hóa thì vãng phục, cái tinh vi đó không thể hết, nên cô độc, cái đạo đó không thể cùng.

Thánh Nhân vì âm dương mà thống đạt, phàm cái hữu hình sinh ra từ cái vô hình, thì thiên địa từ đâu mà sinh?

Nên nói: có Thái Dịch, có Thái Sơ, có Thái Thủy, có Thái Tố.

Thái Dịch là: chưa thấy khí.

Thái Sơ là: khí bắt đầu.

Thái Thủy là: hình xuất hiện.

Thái Tố là: chất bắt đầu.

Khí hình chất đều đủ mà chưa tách rời, nên gọi là Hỗn Độn.

Hỗn Độn là: vạn vật tương hỗ hỗn độn chưa tách rời.

Nhìn mà không thấy, nghe mà không nghe, tìm mà không được, nên gọi là Dịch.

Dịch vô hình vậy, Dịch biến thành một, một biến thành bảy, bảy biến thành chín, chín biến thì cùng cực, rồi lại biến thành một.

Một là: khởi thủy của biến hóa hình thể.

Thanh nhẹ thì lên làm trời, trọc nặng thì xuống làm đất, khí trung hòa thì làm người.

Nên thiên địa hàm tinh, vạn vật hóa sinh.

Lĩnh ngộ được Hỗn Nguyên Thái Tố, tâm cảnh của Cộng Công lại có một sự thuế biến.

So với Thánh Nhân sơ kỳ, Thánh Nhân trung kỳ lại cường đại hơn rất nhiều, sức mạnh cường đại lại cần tâm cảnh cường đại mới có thể giá ngự.

So với lúc Hỗn Nguyên Thái Cực, tâm cảnh hiện tại của Cộng Công lại càng siêu nhiên.

Lúc đó, trong lòng Cộng Công thôi thúc, hiện tại y đối đầu với y trước khi đột phá.

Hiện tại, Cộng Công dùng một thành pháp lực, y trước khi đột phá ít nhất phải dùng chín thành pháp lực mới có thể chống đỡ.

Nói cách khác, Cộng Công hiện tại dùng hai thành pháp lực, trong bảy Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang không một ai có thể chống đỡ.

Phải nói, Thánh Nhân trung kỳ mạnh hơn Thánh Nhân sơ kỳ quá nhiều, tuy không thể coi Thánh Nhân sơ kỳ là kiến hôi, nhưng thực lực chênh lệch khá lớn.

Tuy nhiên, điều khiến Cộng Công uất ức là, theo tu vi của y đột phá, sự hạn chế ở Hồng Hoang mà y phải chịu lại càng lớn hơn.

Thiên Đạo công nhận Bàn Cổ chân thân, nhưng lại không công nhận Đại Đạo Thánh Nhân.

Khi tu vi của Cộng Công là Thánh Nhân sơ kỳ, y có thể sử dụng mười thành pháp lực ở Hồng Hoang, nhưng hiện tại lại chỉ có thể sử

dụng khoảng bảy thành pháp lực.

Nếu đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, pháp lực có thể sử dụng ở Hồng Hoang lại càng ít hơn.

Còn về việc chống lại Thiên Đạo, Thánh Nhân trung kỳ còn xa không đủ.

Với sức mạnh hiện tại của Thiên Đạo Hồng Hoang, Thánh Nhân đại viên mãn có lẽ có thể chống lại.

Nhưng theo Thiên Đạo Hồng Hoang không ngừng hoàn thiện, nó cũng càng lúc càng cường đại.

"Với thực lực hiện tại của ta, một mình đối đầu với Hồng Quân và bảy Thiên Đạo Thánh Nhân khác, chắc là không vấn đề gì lớn nhỉ!" Cộng Công thầm tính toán.

Hồng Quân và bảy Thiên Đạo Thánh Nhân khác hiện tại đều là Thánh Nhân sơ kỳ.

Một Thánh Nhân trung kỳ chỉ có thể phát huy bảy thành pháp lực, đánh bại bảy Thánh Nhân sơ kỳ cũng không phải vấn đề lớn.

Từ trước đến nay, Cộng Công luôn có áp lực rất lớn, khi Nguyên Thủy cũng thành thánh, áp lực càng lớn hơn, hiện tại, y cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù Vu Tộc chỉ có Cộng Công là một Thánh Nhân, nhưng đã là Thánh Nhân trung kỳ.

Thực lực cường đại cũng khiến Cộng Công có thêm tự tin.

Bảy Thiên Đạo Thánh Nhân vây công, y cũng không hề sợ hãi. ...

Khi Cộng Công từ thánh địa Vu Tộc trở về Bất Chu Sơn, Thiên Đạo lại có chút vặn loạn.

Nhất thời, không chỉ bảy Thiên Đạo Thánh Nhân phát hiện, mà các

Chuẩn Thánh đại năng ở Hồng Hoang, thậm chí một số cường giả cấp Đại La Kim Tiên, cũng đều phát hiện Thiên Cơ vặn loạn.

Thái Thanh Cảnh Đại Xích Thiên.

Ba Thanh đang luận đạo đều đại kinh thất sắc.

“Thiên Cơ sao lại vặn loạn đến thế?” Nguyên Thủy kinh hô.

Chương 250

“Chẳng lẽ là khúc dạo đầu của đại kiếp?” Thông Thiên suy đoán.

“Kể từ khi Bàn Cổ khai thiên, có Hung Thú Đại Kiếp, có Long Phượng Kỳ Lân Tam Tộc Đại Kiếp, lại có Đại Kiếp do Ma Tổ La Hầu gây ra, lần này, chẳng lẽ là Vu Yêu Đại Kiếp?” Tiếp đó, Tam Thanh thương lượng một chút, hợp lực suy tính.

Do Thiên Cơ quá vặn loạn, dù ba Thiên Đạo Thánh Nhân hợp lực suy tính, cộng thêm Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Chu Tiên Kiếm Trận giúp đỡ, lại chỉ là một mớ hỗn độn, không thể nhìn thấu.

Khi trở lại Bất Chu Sơn, Cộng Công cũng cảm thụ được thiên cơ hỗn loạn.

Người khác không hay biết, nhưng Cộng Công lại rõ ràng, thiên cơ hỗn loạn là do Đại Đạo Thánh Nhân có ảnh hưởng quá lớn đối với Thiên Đạo.

Tùy theo tu vi của Cộng Công đột phá Thánh Nhân trung kỳ, thiên cơ cũng sẽ hỗn loạn một đoạn thời gian.

Nếu tu vi Cộng Công đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, sự hỗn loạn của thiên cơ tuyệt đối sẽ gấp mười lần hiện tại trở lên. "Ước chừng thiên cơ sẽ hỗn loạn khoảng nửa tháng." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Đối với Cộng Công, thiên cơ hỗn loạn chưa hẳn là chuyện xấu.

Hiện tại, không chỉ Cộng Công khó mà nhìn thấu thiên số, ngay cả Hồng Quân cùng bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân khác cũng vậy.

Thế là, Cộng Công bắt đầu mưu tính, định lợi dụng đoạn thời gian thiên cơ hỗn loạn này, khiến Thiên Đạo đại thế cuối cùng về tay Vu Tộc.

Chỉ cần Thiên Đạo đã định Vu Tộc làm nhân vật chính của Hồng Hoang, Hồng Quân cùng những người khác cũng đành bó tay.

Chắc chắn, Hồng Hoang tiếp theo sẽ không còn bình yên nữa.

Không chỉ Hồng Quân và các Thánh Nhân khác, mà cả Chuẩn Thánh Đại Năng, cường giả cấp Đại La Kim Tiên, chỉ sợ đều cho rằng Thiên Địa đại kiếp đã đến rồi!

Tại Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Nữ Oa tọa ở thượng thủ, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng, Hi Hòa, Bạch Trạch cùng những người khác đều đứng phía dưới. "Nương Nương, thiên cơ hỗn loạn, chẳng hay có phải Thiên Địa đại kiếp không?" Đế Tuấn vấn đạo.

Kỳ thực, Nữ Oa cũng nhận thấy thiên cơ đột ngột hỗn loạn, thử suy diễn thiên cơ, nhưng lại không thu hoạch được gì. "Tam Giới Lục Đạo, tuy chưa cảm giác được khí tức đại kiếp, nhưng thiên cơ hỗn loạn đến mức này, ắt là điềm báo đại kiếp." Nữ Oa khai khẩu đạo.

Vừa nghe lời Nữ Oa, sắc mặt vốn đã ngưng trọng của Đế Tuấn và những người khác lại càng thêm nặng nề.

Thiên Địa đại kiếp đáng sợ, mọi người đều thâm hữu thể hội.

Khi cho rằng sắp có Thiên Địa đại kiếp, thì tất cả đều nghĩ đến Vu Tộc.

Vu Tộc và Yêu Tộc khai chiến toàn diện sao? "Xem ra, ta phải chuẩn bị khai chiến với Vu Tộc rồi." Đông Hoàng Thái Nhất đạo. "Vu Tộc thực lực cường đại, nếu trực tiếp khai chiến, Yêu Tộc ta cơ hội thắng quá thấp." Bạch Trạch lãnh tĩnh phân tích.

Sau đó, Bạch Trạch đề xuất trước tiên nên gây nội loạn trong Vu Tộc, rồi Yêu Tộc mới tập trung sức mạnh đánh bại Vu Tộc.

Vu Tộc hiện tại thế lực bàng đại, nhưng mâu thuẫn nội bộ cũng

không nhỏ.

Mâu thuẫn giữa các Tổ Vu, mâu thuẫn giữa các Đại Vu, cũng như mâu thuẫn giữa các Tiểu Vu, rồi mâu thuẫn giữa Nhân Tộc và Vu Tộc, Long Tộc, Phượng Hoàng Tộc...

đều tồn tại. "Lời Bạch Trạch nói chí lý, Vu Tộc Thần Đình tuy cường đại, nhưng mâu thuẫn nội bộ cũng chồng chất, nếu tất cả mâu thuẫn cùng bùng nổ, liền có thể khiến Vu Tộc không đánh mà tự loạn." Phục Hy phụ họa đề nghị của Bạch Trạch.

Trong một chủng tộc, cũng sẽ tồn tại vô số mâu thuẫn.

Không chỉ Vu Tộc hiện nay tồn tại mâu thuẫn nội bộ, Yêu Tộc cũng vậy.

Nhân Tộc cũng tồn tại các loại mâu thuẫn. "Trong thời gian ngắn nhất, khiến tất cả mâu thuẫn tồn tại trong Vu Tộc đều bùng nổ, khi Vu Tộc tự loạn trận cước, Yêu Tộc ta sẽ dốc toàn lực, một trận đánh bại Vu Tộc, trở thành nhân vật chính của Thiên Địa." Đế Tuấn hào khí đốn sinh.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng vẻ mặt kích động.

Tuy nhiên, Nữ Oa trong lòng lại cười khổ.

Nữ Oa rõ ràng, Yêu Tộc muốn trở thành nhân vật chính của Thiên Địa gần như là không thể, không phải vì Vu Tộc cường đại, mà Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đều hy vọng Nhân Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa.

Về phần Nữ Oa, trong lòng cũng mâu thuẫn, một mặt là Thánh Nhân Yêu Tộc, mặt khác lại là Thánh Mẫu Nhân Tộc.

Về mặt lợi ích, khí vận Thiên Đình, Nữ Oa hiện tại chưa tới ba thành.

Nhân Tộc vì do nàng sáng tạo, nên ít nhất cũng có thể chiếm ba thành khí vận.

Thực tế, Nữ Oa hiện tại chiếm khí vận Nhân Tộc đã vượt ba thành, tiếp cận bốn thành.

So với khí vận Nhân Tộc của Nữ Oa, Thái Thượng lập Nhân Giáo lại kém xa. "Bất kể Yêu Tộc hay Nhân Tộc làm nhân vật chính của Thiên Địa, tuyệt đối không thể để Vu Tộc làm nhân vật chính Thiên Địa." Nữ Oa thầm nghĩ.

Tiếp đó, Đế Tuấn bắt đầu từ dung bố trí.

Trong Vu Hoàng Cung ở Bất Chu Sơn.

Huyền Minh và Trụ Dĩ sắc mặt đều không tốt. "Huynh trưởng, đã xảy ra đại sự." Huyền Minh vừa thấy Cộng Công liền khai khẩu đạo. "Ta đã biết rồi." Không cần Huyền Minh khai khẩu, Cộng Công cũng đã biết.

Dưới sự cố gắng của Yêu Tộc, Vu Tộc hiện tại quả nhiên đã loạn.

Các loại mâu thuẫn tồn tại trong Vu Tộc đã bùng nổ. "Chúc Dung và Xa Bỉ Thi đang đánh nhau ở phương nam, cả hai đều bị thương; Cường Lương trọng thương ba Đại Vu; vài Đại Vu giết chết một số Tiểu Vu; càng có tộc nhân ngược sát Nhân Tộc; một số thế lực thần phục Vu Tộc ta, như Long Tộc, Phượng Hoàng Tộc... cũng lòng người xao động." Huyền Minh mặt lạnh như băng, nhưng trong lòng cũng có sự phẫn nộ.

Vu Tộc lần đầu tiên xảy ra nội loạn lớn đến vậy, rõ ràng là có kẻ đứng sau.

Đây chính là dương mưu, vì mâu thuẫn vốn có sẵn.

Khi mâu thuẫn quá nhiều, bùng nổ tập trung sẽ gây ra phản ứng dây chuyền.

Có thể nói, nội loạn của Vu Tộc đã ngày càng nghiêm trọng, nếu không nhanh chóng kiểm soát, hậu quả khôn lường. "Huynh trưởng, Yêu Tộc đang điều binh khiển tướng, chắc chắn có âm mưu bất chính." Trụ Dĩ nói.

Cộng Công đều đã biết những gì Huyền Minh và Trụ Dĩ nói.

Tại Đại La Thiên, trong đạo trường của Hồng Quân.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đều đã tới. "Lão sư!" Trước mặt Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đều hành lễ đệ tử. "Tây Phương là đất Cực Lạc, chốn thanh tịnh, hai vị Đạo hữu không ở Tây Phương hưởng phúc, đến đây có việc gì?" Hồng Quân nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Mặc dù Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề từng là đệ tử ký danh của Hồng Quân, nay xưng Hồng Quân là Lão sư, nhưng khi hai người tự lập Bàng Môn, cũng đã cắt đứt quan hệ sư đồ với Hồng Quân. "Vu Tộc nội loạn, Yêu Tộc chuẩn bị chiến tranh, đại kiếp sắp bùng nổ, đệ tử và Chuẩn Đề sư đệ mê mang, mong Lão sư chỉ điểm." Tiếp Dẫn khai khẩu đạo.

Thực tế, Hồng Quân rõ ràng ý đồ của Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh.

Vu Yêu đại kiếp đã khó tránh khỏi, vậy thì từng Thiên Đạo Thánh Nhân cũng phải mưu tính kỹ lưỡng một phen rồi.

Bất kể Yêu Tộc thắng hay Vu Tộc thắng, đều không phải điều Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh muốn thấy.

Nếu Vu Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, Cộng Công sẽ được lợi lớn nhất.

Nếu Yêu Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, Đế Tuấn và Nữ Oa đều có thể được lợi lớn.

Chỉ dựa vào sức mạnh Yêu Tộc, không thể khiến Vu Tộc nội loạn nhanh đến vậy, là do Hồng Quân và các Thánh Nhân khác thúc đẩy.

Đặc biệt là Chuẩn Đề, đã ra sức không ít. "Thực lực Yêu Tộc so với Vu Tộc có một sự chênh lệch không nhỏ." Hồng Quân khai khẩu.

Tuy Yêu Tộc có một Thánh Nhân, nhưng Vu Tộc cũng có Thánh Nhân.

Xét về thực lực, Cộng Công lại vượt trội Nữ Oa.

Chương 251

Hiện tại, Vu Tộc nội hao tổn không quá lớn, thực lực vẫn vượt xa Yêu Tộc.

Chắc chắn, Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đều sẽ tìm mọi cách cân bằng sức mạnh hai tộc Vu Yêu.

Chỉ khi thực lực hai tộc gần như tương đương, mới có thể lưỡng bại câu thương, cùng suy tàn, giống như ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân trước kia.

Chỉ khi Vu Yêu hai tộc suy tàn, Nhân Tộc được Hồng Quân và những người khác chọn mới có thể quật khởi.

Nội loạn Vu Tộc vẫn tiếp diễn, các loại mâu thuẫn không ngừng leo thang.

Không chỉ Yêu Tộc thúc đẩy, mà từng Thiên Đạo Thánh Nhân cũng tiếp tay.

Ngay cả trên Bất Chu Sơn cũng đã có một số xung đột.

Lúc này, một đạo thần quang chói mắt từ Vu Hoàng Cung bắn ra, thẳng lên trời.

Là thần quang của Tiên Thiên Chí Bảo, dưới sự công kích của thần quang, Tam Thập Tam Thiên đều rung chuyển.

Cùng lúc đó, Chuẩn Thánh Đại Năng và Hỗn Nguyên Thánh Nhân trên Hồng Hoang hầu như đều cảm ứng được sức mạnh vận mệnh trong cõi u minh.

Nhìn Vận Mệnh Nê Bản trong tay, khóe miệng Cộng Công hiện lên một nụ cười.

Bởi vì nội loạn Vu Tộc, Cộng Công đã thu hoạch không ít Vận Mệnh Chi Lực, một lần nâng cấp Vận Mệnh Nê Bản thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu hấp thu thêm Vận Mệnh Chi Lực, Vận Mệnh Nê Bản có thể tiếp tục thăng cấp.

Tuy nhiên, muốn Tiên Thiên Chí Bảo thăng cấp nữa thì vô cùng khó khăn. "Được rồi, vở kịch này cũng nên kết thúc tại đây." Cộng Công lẩm bẩm.

Vừa dứt lời, Cộng Công thi triển thần thông.

Lập tức, trên Bất Chu Sơn xuất hiện một hư ảnh khổng lồ, là một đại hán vạm vỡ tay cầm búa lớn.

Hư ảnh Bàn Cổ, cao ức vạn trượng, uy thế khủng bố chấn động Thiên Địa.

Khi hư ảnh Bàn Cổ xuất hiện, mọi xung đột trên Bất Chu Sơn đều tan biến.

Không chỉ Bất Chu Sơn, ở khắp Hồng Hoang, từng hư ảnh Bàn Cổ xuất hiện.

Kèm theo đó là ý chí của Cộng Công.

Nội loạn Vu Tộc cũng dừng lại vì sự xuất hiện của các hư ảnh Bàn Cổ.

Cộng Công dùng một mình sức lực, thi triển thần thông thông thiên triệt địa, trấn áp nội loạn Vu Tộc.

Trên một bình nguyên cách Bất Chu Sơn ức vạn dặm, một trận chiến mấy nghìn người đang diễn ra.

Một bên là nhân loại, cùng một số Tiểu Vu do nhân loại chuyển hóa kề vai chiến đấu, bên kia toàn là Tiểu Vu.

Khi hư ảnh Bàn Cổ xuất hiện, mấy nghìn người đều quỳ xuống.

Ý chí của Cộng Công truyền khắp Hồng Hoang: "Yêu Tộc gây nội loạn Thần Đình ta, âm hiểm bỉ ổi, ta Cộng Công muốn diệt Yêu Tộc." Đại Địa, Tứ Hải, Thiên Giới, U Minh... cùng vô số tiểu thế giới đều có ý chí của Cộng Công.

Nội loạn Vu Tộc đã kết thúc, nhưng chiến tranh toàn diện với Yêu Tộc lại sắp bùng nổ.

Đúng như lời Cộng Công, đó chỉ là một vở kịch.

Nếu Cộng Công chỉ có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ thì sẽ khá phiền toái, nhưng đối với Thánh Nhân trung kỳ thì không thành vấn đề.

Mặc dù Cộng Công không thể thi triển toàn bộ pháp lực ở Hồng Hoang, nhưng việc vận dụng phần lớn pháp lực cũng đã đủ rồi.

Tại Đại La Thiên, trên Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đều không còn giữ được bình tĩnh. "Thần quang vừa rồi từ Vu Hoàng Cung ở Bất Chu Sơn phát ra..." Thông Thiên trợn tròn mắt. "Tiên Thiên Chí Bảo, dẫn động sức mạnh vận mệnh." Nguyên Thủy sắc mặt khó coi.

Tiên Thiên Chí Bảo cực kỳ hiếm có.

Trong sáu Thánh Nhân, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân là cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Ngoài ra, Thái Cực Đồ của Thái Thượng và Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thì không có Tiên Thiên Chí Bảo.

Nữ Oa cũng không có Tiên Thiên Chí Bảo.

Cộng Công lại có không chỉ một Tiên Thiên Chí Bảo: Tam Xoa

Kích, Huyền Tẫn Chi Môn, Vận Mệnh Nê Bản. "Chắc là Vận Mệnh Nê Bản, bảo vật bạn sinh của Thái Cổ Vận Mệnh Ma Thần." Hồng Quân thần sắc ngưng trọng.

Vận Mệnh Ma Thần vẫn lạc, Vận Mệnh Nê Bản cũng vỡ nát, Hồng Quân tận mắt chứng kiến.

Từ thần quang phát ra từ Vu Hoàng Cung, Hồng Quân gần như chắc chắn Cộng Công đã có được Vận Mệnh Nê Bản, còn nâng cấp nó thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Càng khiến Hồng Quân và những người khác kinh ngạc là các hư ảnh Bàn Cổ xuất hiện khắp Hồng Hoang. "Thái Cổ Vận Mệnh Ma Thần!" Thái Thượng trầm tư. "Nội loạn Vu Tộc đã bị Cộng Công trấn áp, tiếp theo, Vu Tộc và Yêu Tộc sẽ khai chiến toàn diện, chúng sinh đều khổ ải!" Tiếp Dẫn chắp hai tay, vẻ mặt bi thiên mẫn nhân.

Một khi Vu Tộc và Yêu Tộc khai chiến toàn diện, tất nhiên sẽ là Thiên Địa đại kiếp.

Chiến tranh Vu Yêu không thể tránh khỏi.

Yêu Tộc đã kích động mâu thuẫn nội bộ Vu Tộc, lại điều binh khiển tướng, đã chuẩn bị chiến tranh.

Nếu Vu Tộc không phát động chiến tranh thì còn có thể không thành vấn đề.

Tại Thiên Đình, Nữ Oa, Đế Tuấn, Phục Hy và những người khác nhìn nhau. "Chỉ trong thời gian ngắn..." Bạch Trạch tặc lưỡi không ngừng. "Các hư ảnh Bàn Cổ xuất hiện khắp Hồng Hoang, cùng với ý chí của Cộng Công." "Quá khủng khiếp, Cộng Công quả thực quá khủng khiếp." "Khủng bố như vậy!" "Đại Đạo Thánh Nhân ở Hồng Hoang sẽ bị hạn chế sao?

Cộng Công sao lại cường đại đến thế?" "Nếu ở Hỗn Độn ngoài

trời, Cộng Công sẽ mạnh đến mức nào?" Ngay cả Nữ Oa đã thành Thánh, trong lòng cũng không khỏi kinh ngạc.

Ngay cả bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện cũng có một hư ảnh Bàn Cổ.

Nữ Oa thầm nghĩ trong lòng: "Cộng Công chỉ sợ đã vô hạn tiếp cận Hỗn Nguyên Thái Tố, vả lại, vì sở hữu Bàn Cổ chân thân, nên sự hạn chế ở Hồng Hoang hẳn là không quá lớn." Hỗn Nguyên Đạo Quả, cảnh giới thứ nhất là Hỗn Nguyên Thái Cực, thứ hai là Hỗn Nguyên Thái Tố, sau đó là Hỗn Nguyên Thái Thủy, Hỗn Nguyên Thái Sơ, Hỗn Nguyên Thái Dịch và Hỗn Nguyên Vô Cực.

Mỗi lần thăng cấp một cảnh giới, sự chênh lệch thực lực không hề nhỏ.

Nữ Oa không cho rằng Cộng Công đã đột phá Hỗn Nguyên Thái Tố, trong mắt nàng, Cộng Công cũng như nàng, đều là Hỗn Nguyên Thái Cực.

Trong tình huống bình thường, Đại Đạo Thánh Nhân đều không thể vào Hồng Hoang, Dương Mi là một ví dụ.

Nhưng Đại Đạo Thánh Nhân sở hữu Bàn Cổ chân thân lại có thể được Thiên Đạo chấp thuận.

Trừ phi có thể chống lại Thiên Đạo, nếu không, Đại Đạo Thánh Nhân ở Hồng Hoang nhất định sẽ bị hạn chế.

Vốn dĩ, Nữ Oa tự tin có thể giao chiến với Cộng Công, nhưng hiện tại lại không còn mấy phần chắc chắn.

Nữ Oa thầm nghĩ: "Thực lực Cộng Công vượt ta, nhưng cũng không thể làm ta bị thương." Nữ Oa đã hạ quyết tâm, chỉ cần hai tộc Vu Yêu khai chiến, nếu Cộng Công ra tay, nàng sẽ ra tay ngăn chặn.

Nữ Oa không cho rằng Cộng Công có thể làm nàng bị thương,

cùng lắm chỉ làm nàng mất mặt.

Khi Vu Yêu đại kiếp xuất hiện, vì Yêu Tộc, Nữ Oa không ngại mất mặt.

Đế Tuấn, Phục Hy và những người khác trong lòng càng hoảng sợ. "Thực lực Cộng Công quá mạnh, Nữ Oa Nương Nương có thể ngăn chặn được không?" Đế Tuấn trong lòng có sự hoài nghi. "Muội muội không ngăn chặn được Cộng Công, sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân còn lại cũng khẳng định sẽ ra tay." Phục Hy thầm nghĩ.

Trên Bất Chu Sơn, mười ba Tổ Vu tề tựu.

Mười ba Tổ Vu đều do Cộng Công dẫn đầu.

Thực lực của Trụ Dĩ là yếu nhất trong mười ba Tổ Vu, thậm chí không bằng Đại Vu.

Chương 252

Các Đại Vu đứng sau mười ba Tổ Vu, rồi đến mấy trăm vạn Tiểu Vu.

Có cả quân đội Nhân Tộc, Long Tộc hỗ trợ Vu Tộc.

Ở U Minh Địa Phủ cũng đang điều động quân đội. "San bằng Thiên Đình, diệt Yêu Tộc!" "Thần Đình đương chúa tể Hồng Hoang!" "Vu Tộc làm nhân vật chính Thiên Địa!" "Sát!" Chiến ý hội tụ làm một, đủ sức khiến Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng phải động dung.

Trời phát sát cơ, sao đổi ngôi dời; đất phát sát cơ, long xà nổi dậy; người phát sát cơ, trời long đất lở.

Ngày nay, sát cơ phát ra từ Bất Chu Sơn quá khủng bố, dưới sự phong tỏa của sát cơ, ngay cả Chuẩn Thánh Đại Năng cũng không thể bay lượn.

Chưa đợi Cộng Công cùng mười ba Tổ Vu đến Thiên Giới, chiến tranh đã bùng nổ.

Vu Tộc đã xây dựng nhiều tuyến phòng thủ ở Thiên Giới, lúc này phát huy tác dụng lớn.

Ngoài Thiên Giới, trên Hồng Hoang Đại Địa, Tứ Hải, thậm chí U Minh, chiến hỏa cũng lan tràn.

Đại kiếp đã bắt đầu, tuy chưa diễn hóa thành Lượng Kiếp, nhưng theo diễn biến của Vu Yêu chi chiến, chưa chắc sẽ không diễn hóa thành Lượng Kiếp.

Đế Giang và Chúc Cửu Âm hợp lực mở ra một Thời Không Chi Môn, thêm vào sự gia trì của Thánh Nhân vĩ lực của Cộng Công, có thể trực tiếp truyền tống người từ Bất Chu Sơn đến Thiên Giới.

Cộng Công có thể cảm nhận được sát khí ngày càng mạnh giữa Thiên Địa.

Trong đại kiếp, Cộng Công lĩnh ngộ về pháp tắc kiếp nạn càng sâu sắc hơn.

Theo phạm vi chiến tranh mở rộng, cùng với sự can thiệp của các lực lượng ngày càng mạnh, vô số tiểu thế giới bị ba cập.

Vô số sinh linh yếu ớt vẫn lạc.

Nghiệp lực tích lũy, khí vận Yêu Tộc liên tục hạ hàng, nhưng khí vận Vu Tộc cũng đang hạ hàng.

Tuy nhiên, khí vận Yêu Tộc nhỏ hơn Vu Tộc, cộng thêm Vu Tộc có không chỉ một Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận, nên khí vận của Vu Tộc ổn định hơn Yêu Tộc.

Cứ thế này, khi khí vận Yêu Tộc mất hết, tổn thất khí vận của Vu Tộc e rằng không quá một phần mười.

Trong tinh không, quần yêu tụ tập, đã bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Hiện tại, Thiên Đình tuy không có ba trăm sáu mươi lăm cường giả cấp Đại La Kim Tiên, nhưng cũng có trên trăm vị cấp Đại La Kim Tiên, còn cấp Thái Ất Kim Tiên thì có mấy nghìn.

Lúc này, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mà Yêu Tộc bố trí có uy lực kinh người, có thể chống lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân trong thời gian ngắn.

Theo vô số tinh quang vẫn lạc, Vu Tộc bị thương vong thảm trọng.

Nhưng khi Cộng Công cùng mười ba Tổ Vu đăng thượng Thiên Giới, cục diện chiến trường đã thay đổi.

Cộng Công không vội ra tay.

Trên Thiên Giới, Cộng Công nhìn Nữ Oa.

Một khi Cộng Công ra tay, Nữ Oa nhất định sẽ ra tay ngăn cản.

Mặc dù Cộng Công không nhìn Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, nhưng y biết, một khi Nữ Oa không ngăn nổi Cộng Công, Hồng Quân và những người khác e rằng cũng sẽ ra tay.

Bất luận Hồng Quân, hay Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, đều sẽ không khoanh tay đứng nhìn Vu Tộc đánh bại Yêu Tộc, trở thành nhân vật chính của Thiên Địa.

Tuy dưới Thiên Đạo không có nhân vật chính vĩnh cửu, nhưng nếu Vu Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, các chủng tộc khác muốn thay thế sẽ rất khó khăn.

Mặc dù Cộng Công không ra tay, nhưng mười hai Tổ Vu như Đế Giang thì phi đồng tiểu khả (không tầm thường).

Từng Đại Vu cũng dũng mãnh vô thất (không gì sánh kịp).

Xi Vưu và Hậu Nghệ hai người càng có Trọc Khí Nguyên Thần.

Chỉ thấy, Xi Vưu hiển hóa Đại Vu chân thân, vung Hậu Thiên Chí Bảo Hóa Huyết Thần Đao trong tay, huyết sắc đao quang hóa thành dải lụa xé toang hư không, chém giết không ít yêu.

Bất kể chết dưới Hóa Huyết Thần Đao, hay bị thương bởi nó, đều nhanh chóng hóa thành một đoàn ô huyết, dung nhập vào thân đao, càng tăng thêm hung uy.

Sinh linh bị Xi Vưu giết càng lúc càng nhiều, không hề thua kém các Tổ Vu như Đế Giang.

Đế Giang cũng hiển hóa Tổ Vu chân thân, toàn thân phát ra Hỗn Độn Chi Khí, uy thế Tiên Thiên Ma Thần phát ra.

Tiên Thiên Linh Bảo Chỉ Xích Trượng của Đế Giang phối hợp với Pháp Tắc Không Gian, khiến không gian trên chiến trường hỗn loạn.

Trong không gian hỗn loạn, vô số sức mạnh không gian cắt xé, khiến yêu chết không còn toàn thây.

Pháp tắc Thời Gian của Chúc Cửu Âm phối hợp với linh bảo bạn sinh, cũng phát huy uy lực khủng bố.

Còn tinh quang từ trời giáng xuống, tuy sát thương không yếu, nhưng không làm gì được Đế Giang và Chúc Cửu Âm.

Trụ Dĩ thì ở gần Cộng Công, có Cộng Công bảo hộ, an toàn cũng không cần lo lắng.

Tuy nhiên, vì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Yêu Tộc lại chiếm được chút ưu thế. "Bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận." Cộng Công khai khẩu.

Vừa dứt lời, Đế Giang và các Tổ Vu cùng Trụ Dĩ tụ lại một chỗ.

Trụ Dĩ lấy ra Đô Thiên Phiên.

Trong chốc lát, Trụ Dĩ và Đế Giang cùng những người khác hợp lực bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Mặc dù tu vi hiện tại của Trụ Dĩ không cao, nhưng cầm Đô Thiên Phiên, hợp lực với Đế Giang và những người khác bố trận, cũng có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

Đại trận vừa thành, Thần Sát Chi Khí quán xuyên Tam Thập Tam Thiên, Thiên Thần Lôi ầm ầm vang dội, khiến tinh quang thất sắc.

Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy bay vọt, gần như đồng thời xông vào Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận: "Không thể để Vu Tộc triệu hoán Bàn Cổ chân thân." Yêu Tộc đã có kế hoạch sẵn, do Nữ Oa ngăn chặn Cộng Công.

Ngoài ra, tốt nhất là ngăn cản Vu Tộc bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nếu không ngăn cản được, cũng không thể để Vu Tộc triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

Thấy mười hai Tổ Vu (trừ Cộng Công) đã bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, lại sắp triệu hoán Bàn Cổ chân thân, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy xông vào trận.

Mất đi Hỗn Độn Chung, thực lực Đông Hoàng Thái Nhất giảm mạnh, nhưng vẫn là chiến lực thứ ba của Yêu Tộc.

Chiến lực thứ nhất của Yêu Tộc là Nữ Oa đã thành Thánh, thứ hai là Đế Tuấn.

Tu vi Đế Tuấn hơi mạnh hơn Đông Hoàng Thái Nhất một chút, cộng thêm Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, thực lực lại vượt trội Đông Hoàng Thái Nhất hiện tại.

Chỉ thấy, Đông Hoàng Thái Nhất tay cầm một thanh kiếm (là Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo), đầu đội một viên Thần Châu hộ thân (là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo).

Phục Hy tay cầm một cây cổ cầm, sau lưng là Tiên Thiên Bát Quái.

Khi Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy vừa vào trận, Đế Giang và những người khác cũng không kịp triệu hoán Bàn Cổ chân thân, mà phát động công thế vào hai người Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong chốc lát, vô biên Thần Sát Chi Khí và Thiên Thần Lôi công kích hai người Đông Hoàng Thái Nhất.

Dưới công thế của đại trận, Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy dựa lưng vào nhau, đều chật vật.

Nếu không có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chia sẻ phần lớn uy lực của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, hai người Đông

Hoàng Thái Nhất sẽ còn chật vật hơn.

Phục Hy thầm nghĩ: "Vu Tộc hiện có mười ba Tổ Vu, không có Cộng Công, cũng có thể bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận." Đông Hoàng Thái Nhất thầm nghĩ: "Trong mười hai Tổ Vu, tuy có một Tổ Vu tu vi yếu kém, nhưng mười một Tổ Vu còn lại đều là Chuẩn Thánh Đại Năng, cộng thêm Đô Thiên Phiên, lại có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân." Tại chiến trường chính, cũng là trung tâm của Vu Yêu đại kiếp.

Cộng Công đứng phía trên chiến trường, lãnh đạm nhìn xuống.

Đông Hoàng Thái Nhất và Phục Hy đã tiến vào Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, phía Yêu Tộc còn có Đế Tuấn, Hi Hòa, Thường Hi, Côn Bằng và các Chuẩn Thánh Đại Năng khác.

Lúc này, Nữ Oa cũng ở cách Cộng Công không xa. "Vu Tộc ta đương làm nhân vật chính của Thiên Địa, nếu Yêu Tộc các ngươi thần phục, còn có một tuyến sinh cơ." Cộng Công nói với Nữ Oa.

Nữ Oa mặt không biểu cảm.

Để Yêu Tộc thần phục Vu Tộc, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng và những người khác cũng sẽ không chấp thuận.

Huống hồ, Nữ Oa cũng không muốn thấy Yêu Tộc thần phục Vu Tộc. "Vu Tộc cũng muốn làm nhân vật chính của Thiên Địa sao?" Nữ Oa cười lạnh, không chỉ muốn hỏi, mà còn muốn hỏi Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh có đồng ý không.

Lúc này, Cộng Công và Nữ Oa đã bắt đầu khí thế giao phong.

Mặc dù Cộng Công chỉ vận dụng một phần khí thế, nhưng đã áp chế được Nữ Oa.

Nữ Oa chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, còn Cộng Công đã là Thánh Nhân trung kỳ.

Qua sự so tài khí thế, Cộng Công cũng cơ bản đã nắm rõ thực lực của Nữ Oa.

Chương 253

Cộng Công thầm nghĩ: "Thực lực của Nữ Oa yếu hơn ta tưởng." Dưới áp chế khí thế của Cộng Công, thần sắc Nữ Oa chợt biến.

Nữ Oa đã hoàn toàn phóng thích khí thế, nhưng vẫn bị áp chế, còn Cộng Công thì vẻ mặt ung dung, hiển nhiên không dùng toàn lực.

Nữ Oa hừ lạnh một tiếng, tế Hồng Tú Cầu công kích Cộng Công.

Uy năng của Hồng Tú Cầu vốn đã rất lớn, khi Thiên Địa Nhân Tam Hôn hoàn thành, uy lực lại càng lớn hơn. "Phanh!" Cộng Công tùy tay đỡ lấy một đòn của Nữ Oa.

Với thể chất cường hoành hiện tại của Cộng Công, cộng thêm tu vi, Hồng Tú Cầu của Nữ Oa căn bản không phá được phòng ngự.

Thấy công kích bị Cộng Công dễ dàng đỡ lấy, không hề sản sinh dư ba, mọi sức mạnh đều quy về không, Nữ Oa trong lòng cũng không bình tĩnh.

Hiện tại, trong bảy Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang, đạo hạnh của Nữ Oa e rằng là yếu nhất.

Hồng Quân, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh và Nữ Oa, những người có thể thành Thánh đều không tách rời công đức.

Nhưng loại bỏ công đức ra, tu vi của Nữ Oa lại là yếu nhất.

Một đòn vô công, Nữ Oa lại tế Sơn Hà Xã Tắc Đồ và Càn Khôn Đỉnh.

Ba cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cùng công kích, nhưng hoàn toàn không làm gì được Cộng Công.

Chỉ thấy, Cộng Công xích thủ không quyền đỡ lấy tất cả công

kích của Nữ Oa. "Ầm!" Trong tiếng sấm sét kinh thiên động địa, tay Cộng Công xuất hiện một đoàn Thiên Thần Lôi.

Chỉ trong chớp mắt, Thiên Thần Lôi trong tay Cộng Công lớn lên gấp ngàn vạn lần, sau đó, hóa thành một con Lôi Đình Cự Long.

Tiếng rồng ngâm cao vút, Ngũ Trảo Thần Long do Thiên Thần Lôi hóa thành lao về phía Nữ Oa, lực lượng khủng bố tựa hồ có thể hủy thiên diệt địa.

Hiện giờ Thiên Thần Lôi mà Cộng Công thi triển, ở Hỗn Độn ngoài trời khai tịch một đại thiên thế giới cũng không thành vấn đề, sức phá hoại ẩn chứa trong đó có thể thấy được.

Con Ngũ Trảo Thần Long thuần túy do Thiên Thần Lôi ngưng tụ thành, khiến Nữ Oa cũng phải động dung.

Không kịp nghĩ nhiều, Nữ Oa vội vàng điều khiển Càn Khôn Đỉnh để chống đỡ.

Dưới sự gia trì của Thánh Nhân vĩ lực của Nữ Oa, phòng ngự của Càn Khôn Đỉnh không hề tầm thường, thành công đỡ được một đòn của Cộng Công.

Tuy nhiên, pháp lực của Cộng Công chỉ tiêu hao chưa tới một thành, còn pháp lực của Nữ Oa lại tiêu hao trên sáu thành.

Pháp lực của Thánh Nhân là vô cùng vô tận, nhưng Đại Đạo Thánh Nhân khôi phục pháp lực ở Hồng Hoang lại không bằng Thiên Đạo Thánh Nhân.

Tuy nhiên, nếu tiêu hao ít hơn nhiều so với Thiên Đạo Thánh Nhân, thì chưa chắc đã kém hơn.

Công thế của Cộng Công cuồng bạo, khiến Nữ Oa chật vật không thôi.

Thực tế, Cộng Công không hề dùng toàn lực.

Có thể khẳng định, một khi Cộng Công bộc lộ toàn lực, Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh sẽ không thể ngồi yên.

Một khi bị bảy Thánh Nhân vây công ở Hồng Hoang, áp lực của Cộng Công cũng không nhỏ.

Sau vài hiệp giao chiến nữa, Nữ Oa càng thêm chật vật.

Đột nhiên, Nguyên Thần của Nữ Oa rung động, trong lòng có dự cảm chẳng lành.

Vừa dùng Nguyên Thần suy diễn một chút, Nữ Oa đại kinh, phát hiện khí số của Phục Hy đã tận, có một tử kiếp. "Sao có thể?" Nữ Oa không dám tin.

Khí vận của Phục Hy vốn luôn không nhỏ, nhưng lại đột nhiên gặp tử kiếp.

Trong đại kiếp, khí vận của Vu Yêu hai tộc đều đang hạ xuống, khí vận của không ít Đại Năng cũng nhanh chóng mất đi.

Khi đại kiếp bắt đầu, khí vận của Phục Hy cũng đang mất đi, nhưng lại nhanh chóng tận số đến vậy, hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Nữ Oa.

Vì Nữ Oa một thoáng phân tâm, bị Thiên Thần Lôi của Cộng Công đánh trúng, lập tức, toàn thân cháy đen, tóc tai rối bù.

Nữ Oa liếc Cộng Công một cái đầy phẫn nộ, sau đó rút lui, thân mình lóe lên quang hoa, khôi phục lại Thánh tư tuyệt mỹ.

Lúc này, Nữ Oa cũng không còn bận tâm giao chiến với Cộng Công, chỉ muốn cứu Phục Hy.

Trong lòng Nữ Oa, ca ca Phục Hy của nàng còn quan trọng hơn cả Yêu Tộc.

Trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Phục Hy không dám tin nhìn Trụ Dĩ.

Vừa rồi, Trụ Dĩ đã chuyển hoán khí vận với Phục Hy.

Khí vận của Trụ Dĩ vốn cường đại hơn Phục Hy, theo lý, hai người chuyển hoán khí vận, Phục Hy sẽ được lợi.

Tuy nhiên, sau khi khí vận chuyển hoán, khí vận của Phục Hy lại không tiêu tán khi ở trên người Trụ Dĩ, còn khí vận của Trụ Dĩ khi ở trên người Phục Hy thì lại nhanh chóng tiêu tán.

Bây giờ, trên người Phục Hy đã không còn khí vận. "Chuyển hoán khí vận?

Một Tổ Vu sao lại có thần thông nghịch thiên đến vậy?" Phục Hy không dám tin.

Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh Phục Hy cũng không tin nổi.

Khí vận có thể là bùa hộ mệnh, nhưng không phải tuyệt đối.

Kẻ giết người có khí vận lớn sẽ gánh nghiệp lực, nếu cam tâm chịu đựng nghiệp lực lớn, có thể không để ý đến khí vận.

Khí vận lớn, có lợi cho việc đề thăng tu vi, có lợi cho việc cảm ngộ Đại Đạo, năng phùng hung hóa cát (gặp hung hóa cát).

Tất cả những người có khí vận lớn, tùy tiện đi đâu cũng có thể nhặt được thiên tài địa bảo.

Đông Hoàng Thái Nhất thầm nghĩ: "Có thần thông như vậy sao?

Cũng quá đáng sợ rồi." Không chỉ Phục Hy và Đông Hoàng Thái Nhất, ngay cả Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng kinh ngạc.

Chúc Cửu Âm truyền âm vào tai Trụ Dĩ: "Trụ Dĩ, có thể chuyển hoán khí vận với người khác sao?

Cũng quá biến thái rồi!" Trụ Dĩ cười khổ: "Đây là một thần thông ta mới giác tỉnh gần đây, thần thông này cũng có hạn chế.

Đầu tiên, khí vận của ta cần mạnh hơn đối phương.

Thứ hai, sau khi sử dụng một lần, ít nhất phải mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm sau mới có thể sử dụng lại lần nữa.

Đến lần thứ ba, sẽ có Thiên Khiển, vượt qua Thiên Khiển, lại dùng ba lần, lại có Thiên Khiển, cứ thế tiếp diễn." Nghe Trụ Dĩ nói, Đế Giang và những người khác cũng không quá ngạc nhiên.

Thần thông đáng sợ như chuyển hoán khí vận mà không có hạn chế mới là lạ.

Trụ Dĩ lại nói: "Thực ra, nếu Phục Hy là Thánh Nhân, hoặc có đại thần thông, khi ta chuyển hoán khí vận với y, chưa chắc đã không thể ổn định, khiến khí vận không tiêu tán." Theo lời Trụ Dĩ, thần thông chuyển hoán khí vận quả thực khá vô dụng (kê lặc).

Nếu khí vận vượt đối phương, nhưng đối phương là Thánh Nhân, dù thành công chuyển hoán khí vận, mình lại chịu thiệt, đối phương được lợi.

Nếu sử dụng với người dưới Thánh Nhân, đối phương có thần thông phá giải, cũng có thể ứng phó.

Nhưng Phục Hy không phải Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng không có thần thông phá giải.

Vì vậy, sau khi khí vận của y và Trụ Dĩ chuyển hoán, trong thời gian ngắn đã tiêu tán hết.

Mặc dù khiến Phục Hy mất khí vận, nhưng Trụ Dĩ cũng bị hao tổn chút khí vận.

Do đó, thần thông này một khi sử dụng, khí vận bản thân đều bị

hao tổn, đối phương hoặc khí vận tiêu tán hết, hoặc khí vận tăng trưởng.

Xa Bỉ Thi hỏi Trụ Dĩ: "Trụ Dĩ, có thể truyền thụ thần thông này cho ta không?" Trụ Dĩ vừa nói, vừa vung Đô Thiên Phiên trong tay: "Cái này, ta hiện tại không biết làm sao truyền thụ, sau này hãy nói." Một cỗ Ma Thần Chi Lực từ Đô Thiên Phiên phát ra, hướng về phía Phục Hy.

Đông Hoàng Thái Nhất vô lực giúp Phục Hy.

Uy lực của đại trận vốn đã khiến Phục Hy khá chật vật, đối mặt với Ma Thần Chi Lực, càng chật vật hơn.

Lúc này, Nguyên Thần của Phục Hy lại bất ổn, tâm ma xuất hiện. "Ầm!" Chưa đợi Phục Hy ổn định Nguyên Thần, trấn áp tâm ma, Ma Thần Chi Lực do Trụ Dĩ phát ra đã đánh trúng y.

Lập tức, thân thể Phục Hy hóa thành tro bụi, Nguyên Thần cũng vỡ nát.

Đúng lúc đó, Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ từ trên trời giáng xuống, cuốn lấy linh hồn Phục Hy.

Nữ Oa không vào Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, phát hiện Phục Hy đã vẫn lạc.

Chương 254

"Huynh trưởng!" Nữ Oa kinh hô, sau đó, trong lòng bạo nộ.

Sự vẫn lạc của Phục Hy khiến Nữ Oa phẫn nộ không thể kiềm chế.

Sau khi Phục Hy vẫn lạc, Trụ Dĩ và các Tổ Vu như Đế Giang hợp lực triệu hoán Bàn Cổ chân thân. "Phốc!" Đông Hoàng Thái Nhất phun ra một ngụm máu lớn, thân bị trọng thương.

Có thể sống sót cũng là do vận khí của Đông Hoàng Thái Nhất.

Nữ Oa vô cùng phẫn nộ, căm hờn nhìn Bàn Cổ chân thân do mười hai Tổ Vu hợp lực triệu hoán.

Bởi vì Phục Hy vẫn lạc, Nữ Oa đã tức giận đến cực điểm. "Tất cả Tổ Vu, đều phải chết." Trong mắt Nữ Oa đầy hận ý.

Hồng Tú Cầu hóa thành một đoàn hồng quang, ném về phía Bàn Cổ chân thân.

Đồng thời, Nữ Oa lại tế ra vài Tiên Thiên Linh Bảo, có Thất Cẩm Mang Đao, Tạo Nhân Tiên, Bảo Liên Đăng, v.v.

Từng Tiên Thiên Linh Bảo dưới sự thúc đẩy của Thánh Nhân vĩ lực, bùng phát uy lực khủng bố.

Trong cơn phẫn nộ, Nữ Oa đã dốc toàn lực.

Bàn Cổ chân thân do Đế Giang điều khiển, đối mặt với cơn phẫn nộ của Nữ Oa, lại hồn nhiên bất cụ (không hề sợ hãi).

Nó đỉnh thiên lập địa.

Thiên Địa cũng không thể khiến Tổ Vu khuất phục, Thánh Nhân dù có vĩ lực Thiên Địa trong từng cử chỉ, cũng không thể khiến Tổ Vu

khuất phục.

Thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, Nữ Oa trong chớp mắt có lực hủy thiên diệt địa.

Dưới công kích của Nữ Oa, vô biên Hồng Hoang chi lực giáng xuống. "Trá!" Bàn Cổ chân thân ngẩng đầu gầm lớn một tiếng, một quyền nghênh đón công kích của Nữ Oa.

Đỡ được Thánh Nhân vĩ lực của Nữ Oa, Bàn Cổ chân thân không khỏi lùi lại hai bước, Trụ Dĩ và mười hai Tổ Vu đều không dễ chịu.

Sau một đòn, Nữ Oa lại tiếp tục công kích. "Ầm!", "Ầm!", "Ầm!"...

Trong khoảnh khắc, Nữ Oa công kích nhiều lần, Bàn Cổ chân thân đỡ được vài lần rồi không chịu nổi nữa.

Chỉ thấy, Bàn Cổ chân thân khổng lồ đổ xuống, phân liệt thành mười hai Tổ Vu.

Các Tổ Vu đều mất đi chiến lực, Trụ Dĩ càng bị trọng thương, không ngừng thổ huyết.

Thánh Nhân chi hạ giai vi lâu nghĩ (dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi).

Mười hai Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh hợp lực triệu hoán Bàn Cổ chân thân, cũng chỉ có thể chống lại Thánh Nhân trong thời gian ngắn.

Khi Nữ Oa định đánh chết Trụ Dĩ và những người khác, thì bị Cộng Công ngăn lại.

Sở dĩ Cộng Công không ngăn Nữ Oa ngay lập tức, một phần là vì y cũng sá dị (ngạc nhiên) trước sự vẫn lạc của Phục Hy, một phần khác là Thiên Đạo đại thế đang có những biến hóa vi diệu.

Phục Hy cũng là một Chuẩn Thánh Đại Năng, lại có khí vận không nhỏ, nhưng đột nhiên khí số đã tận, rồi vẫn lạc, khiến Cộng Công

cũng ý ngoại (bất ngờ).

So với sự vẫn lạc của Phục Hy, Cộng Công hiện tại càng quan tâm đến biến hóa của Thiên Đạo đại thế.

Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân đang cùng nhau ảnh hưởng Thiên Đạo đại thế, khiến Nhân Tộc được Thiên Đạo lựa chọn, trở thành nhân vật chính do Thiên Đạo đã định.

Trong đại kiếp, thiên cơ hỗn loạn, Thiên Đạo Thánh Nhân muốn ảnh hưởng Thiên Đạo đại thế cũng dễ dàng hơn một chút. "Hồng Quân, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, đúng là kế hay!" Cộng Công trong lòng não hỏa (nóng giận).

Nếu để Hồng Quân và những người khác đắc sính (đắc ý), Thiên Đạo đã định Nhân Tộc làm nhân vật chính của Thiên Địa, thì bất kể Yêu Tộc thắng, hay Vu Tộc thắng, hay Vu Yêu lưỡng bại câu thương, đều là thắng lợi của sáu Thiên Đạo Thánh Nhân kia. "Nhân Tộc đương làm nhân vật chính của Thiên Địa?" Cộng Công cười lạnh trong lòng.

Ngay lập tức, Cộng Công cũng bắt đầu ảnh hưởng Thiên Đạo đại thế.

Đại Đạo Thánh Nhân cũng có thể ảnh hưởng Thiên Đạo đại thế, chỉ là không bằng Thiên Đạo Thánh Nhân.

Tuy nhiên, Hồng Quân và những người khác đều là Thánh Nhân sơ kỳ, còn Cộng Công là Thánh Nhân trung kỳ.

Vì vậy, sự ảnh hưởng của Cộng Công đối với Thiên Đạo đại thế không hề kém bất kỳ ai trong số Hồng Quân và những người khác. "Cộng Công, kim nhật (hôm nay) ta cùng ngươi bất tử bất hưu (không chết không nghỉ)!" Nữ Oa nộ trừng (căm hờn nhìn) Cộng Công.

Bởi vì sự vẫn lạc của Phục Hy, Nữ Oa đã triệt để kích nộ (hoàn toàn nổi giận).

Thánh Nhân nhất nộ, Thiên Địa thất sắc.

Trong chốc lát, ô vân (mây đen) bao phủ Tam Thập Tam Thiên.

Sát khí trong đại kiếp ngưng tụ.

Càng ẩn ẩn có thiên kiếp sắp giáng lâm.

Đối mặt với lửa giận của Nữ Oa, Cộng Công lại không hề túng (sợ hãi).

Đúng lúc Nữ Oa định công kích Cộng Công, nàng chợt dừng tay, cũng phát hiện sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân Hồng Quân và những người khác đang ảnh hưởng Thiên Đạo đại thế.

Điều khiến Nữ Oa kinh ngạc là sự ảnh hưởng của Cộng Công đối với Thiên Đạo đại thế không hề kém bất kỳ ai trong số Hồng Quân và những người khác, thậm chí còn có phần hơn.

Nữ Oa trong lòng bất bình tĩnh: "Cộng Công tuy cũng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng Nguyên Thần lại không ký thác vào Thiên Đạo, sao lại có ảnh hưởng mạnh mẽ đến Thiên Đạo đại thế như vậy?

Chẳng lẽ, y đã đột phá Hỗn Nguyên Thái Tố, hoặc là vì có Bàn Cổ chân thân?

Chẳng lẽ vì sở hữu Bàn Cổ chân thân mà Đại Đạo Thánh Nhân ở Hồng Hoang và Thiên Đạo Thánh Nhân không có sự khác biệt lớn sao?" Dự dợ một chút, Nữ Oa tịnh không hề ảnh hưởng Thiên Đạo đại thế.

Trong lòng Nữ Oa, Yêu Tộc trọng yếu hơn Nhân Tộc một chút.

Hiện giờ, Nữ Oa tịnh không trở chỉ (ngăn cản) ý chí của sáu Thiên Đạo Thánh Nhân Hồng Quân và những người khác, nhưng cũng

không chi trì (ủng hộ).

Sảo nhất khảo lự (sau khi cân nhắc một chút), Nữ Oa lại kế tục công kích Cộng Công.

Ứng phó công kích của Nữ Oa, Cộng Công áp lực bất đại, nhưng bị Nữ Oa đả nhiễu (quấy nhiễu), sự ảnh hưởng của y đối với Thiên Đạo đại thế lại giảm nhược (giảm đi).

Nữ Oa cũng giúp Hồng Quân và những người khác.

Lúc này, giữa ấn đường của Cộng Công xuất hiện một con Thiên Phạt Chi Nhãn màu tím hồng.

Vận dụng Thiên Phạt Chi Nhãn, Cộng Công lại thi triển Pháp Tắc Kiếp Nạn. "Ầm!" Một phiến kiếp vân (mây kiếp) được triệu hoán, tỏa định (khóa chặt) Nữ Oa, đó chính là Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Bởi vì tu vi của Cộng Công đã là Thánh Nhân trung kỳ, uy lực của Thiên Phạt Chi Nhãn cũng lớn hơn, cộng thêm Pháp Tắc Kiếp Nạn, và Thiên Địa đại kiếp hiện tại, sở dĩ (nên) mới triệu hoán được Cửu Cửu Thiên Kiếp. "Thiên Phạt Chi Nhãn của Cộng Công năng cú (có thể) triệu hoán Cửu Cửu Thiên Kiếp?" Nữ Oa cũng nhất kinh (kinh hãi).

Bị Cửu Cửu Thiên Kiếp tỏa định, Nữ Oa lại bất cảm kế tục hòa Cộng Công chiến đấu nữa.

Nếu bị Thiên Đạo nhận vi (cho rằng) Nữ Oa và Cộng Công nhất độ kiếp (cùng độ kiếp), thiên kiếp hội thăng cấp thành Thiên Khiển, thì (lúc đó) hai cá nhân đều nguy hiểm.

Thế là, Nữ Oa và Cộng Công lạp khai cự ly (kéo dãn khoảng cách).

Hựu chiến đấu liễu hứa cửu (sau khi chiến đấu thêm hồi lâu), Cộng Công cũng thu binh.

Mười ba Tổ Vu, trừ Cộng Công, kỳ dư (mười hai) Tổ Vu đều thất khứ (mất đi) chiến đấu lực, hữu tất yếu (có cần) tiên thu binh tu chỉnh (tu chỉnh) nhất phiên.

Đại kiếp trì tục (kéo dài) cá kỷ thập niên, hoặc kỷ bách niên, đô bất kỳ quái.

Thiên Giới Tam Thập Tam Thiên, từ trọng thứ nhất đến trọng thứ mười ba, đều bị Vu Tộc chiếm giữ.

Phía Yêu Tộc, trừ Phục Hy vẫn lạc, còn có Yêu Thần Anh Chiêu vẫn lạc, Yêu Thần Thử Thiết bị Xi Vưu thu vi tọa kỵ (bắt làm tọa kỵ).

Số Đại Yêu và Tiểu Vu tử trận, bên Vu Tộc cũng chịu thương vong không nhỏ. "Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh sấn trứ (nhân lúc) ta và Yêu Tộc đại chiến, vận dụng Thiên Đạo Chi Lực ảnh hưởng Thiên Số đại thế sao?" Từ miệng Cộng Công đắc tri (biết được), Hậu Thổ cũng đại kinh thất sắc.

Các Tổ Vu khác cũng sắc mặt đại biến.

Trừ Trụ Dĩ, các Tổ Vu đều đã sở hữu Nguyên Thần.

Chương 255

Hữu Nguyên Thần chi hậu (sau khi có Nguyên Thần), từng Tổ Vu cũng càng thanh sở (hiểu rõ hơn) Thiên Số.

Sở vị (cái gọi là) thần thông bất địch Thiên Số, Hỗn Nguyên Thánh Nhân, dã vô pháp nghịch Thiên Đạo đại thế.

Thánh Nhân khả nghịch Thiên Đạo tiểu thế, đãn dã bất tùy tùy tiện tiện nghịch.

Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh nhượng Nhân Tộc thành vi Thiên Địa nhân vật chính, tịnh bất kỳ quái.

Nữ Oa, dã vị tất bất hi vọng (cũng chưa chắc không hy vọng) Nhân Tộc thành vi Thiên Địa nhân vật chính, chích bất (chỉ là), canh tâm hướng (thiên vị) Yêu Tộc mà thôi.

Hảo tại (may mắn thay) Cộng Công phát hiện đích tảo (sớm), dĩ cập (cùng với) Thánh Nhân trung kỳ tu vi, phủ tắc (nếu không), Hồng Quân đẳng nhân chích phạ dĩ đắc sính liễu (e rằng đã đắc ý rồi). "Đại kiếp tịnh một có kết thúc, Hồng Quân đẳng nhân bất hội phóng khí (sẽ không từ bỏ)." Cộng Công trong lòng cũng đang bàn trứ (suy tính).

Trên Đại La Thiên, Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân, sắc mặt đều không mấy dễ coi.

Án chiếu kế hoạch, đương Vu Yêu đại chiến, diễn hóa xuất đại kiếp, dĩ cập (cùng với việc) Nữ Oa và Cộng Công giao thủ, Hồng Quân và những người khác sẽ cùng ảnh hưởng Thiên Đạo đại thế, nhượng Thiên Đạo chú định Nhân Tộc vi Thiên Địa nhân vật chính.

Chích yếu Thiên Đạo chú định Nhân Tộc vi nhân vật chính, Cộng

Công và Nữ Oa dã vô khả nại hà.

Tuy nhiên, Hồng Quân và những người khác đã thất liễu (thất bại).

Kỳ thực, yếu bất (nếu không phải) Phục Hy vẫn lạc, Hồng Quân và những người khác khả năng thành công liễu.

Chính nhân vi (chính vì) Phục Hy vẫn lạc, tài nhượng Cộng Công phát hiện liễu Thiên Đạo đại thế vi diệu biến hóa, trở chỉ (ngăn chặn) Hồng Quân và những người khác.

Nhưng, Cộng Công cũng chích tạm thì trở chỉ.

Đại kiếp một kết thúc, Vu Yêu đại kiếp trì tục đích thời gian việt cửu (thời gian kéo dài càng lâu), dã việt khả năng diễn hóa thành Lượng Kiếp.

Nhất đán (một khi) diễn hóa xuất liễu Lượng Kiếp, Cộng Công dã nan trở chỉ Hồng Quân đẳng nhân liễu.

Tại Hồng Hoang, Thiên Đạo vô xứ bất tại (ở khắp nơi).

Thiên Địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu (lấy vạn vật làm chó rơm).

Sở vị Thiên Địa bất nhân, tịnh bất Thiên Địa bất nhân nghĩa, Thiên Đạo vô sở vị (không có khái niệm) nhân nghĩa hòa bất nhân nghĩa.

Yêu Tộc dã hảo, Vu Tộc dã hảo, hoặc Nhân Tộc, đối Thiên Đạo hòa sô cẩu nhất thị đồng nhân (đối với Thiên Đạo đều như chó rơm).

Nhưng, hữu Thiên Số, hựu phân đại thế và tiểu thế, hựu hữu nhân quả, nghiệp lực, khí vận đẳng.

Thiên Đạo đại thế dã định số, ký định số, Thiên Đạo Thánh Nhân dã vô khả nại hà.

Thánh Nhân hợp đạo, thành liễu Thiên Đạo nhất bộ phân (một

phần), nhược bất năng chưởng khống Thiên Đạo, dã vô pháp nghịch Thiên Đạo đại thế.

Sở dĩ, nhất đán Thiên Đạo chú định liễu Nhân Tộc vi nhân vật chính, đại thế, dã định số, thì, Hồng Hoang mục tiền bát cá Thánh Nhân gia tại nhất (cộng lại) dã cải biến bất liễu.

Tuy nhiên, Thiên Địa nhân vật chính dã hữu khí vận hữu quan, sở dĩ, Nhân Tộc thành liễu Thiên Địa nhân vật chính, nhất đán Nhân Tộc một liễu khí vận, Thiên Đạo dã hội hoán cá nhân vật chính.

Thiên Đạo chi hạ, tịnh một hữu vĩnh hằng nhân vật chính.

Nhiên, yếu nhượng Thiên Địa nhân vật chính thất khứ khí vận, khước dã nan.

Nhược nhất cá chủng tộc thành liễu Thiên Địa nhân vật chính, đắc bất (không được) nhất cá Thánh Nhân chi trì, hựu bị kỷ cá Thánh Nhân kế, khí vận dã nan tại đoản thời gian nội lưu thất.

Đãn Nhân Tộc nhất đán thành vi Thiên Địa nhân vật chính, Hồng Quân, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, đô hội chi trì, Nữ Oa dã bất hội phản đối, cận bằng Cộng Công nhất nhân, khước cải biến bất liễu đại thế. "Cộng Công dĩ đột phá liễu Hỗn Nguyên Thái Tố?" Hồng Quân tâm trung kinh nghi bất định.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh dã đô tâm trung bất bình tĩnh.

Thất bại lần này trong mưu hoa, một phương diện là Phục Hy vẫn lạc, càng trọng yếu đích (quan trọng hơn) là đã đê cổ (đánh giá thấp) Cộng Công.

Thái Thượng tâm trung nhất thán: "Bị Cộng Công sát giác, đoản thời gian nội nhượng Nhân Tộc bị Thiên Đạo tuyển định, khước bất hiện thực." Nhược Nhân Tộc thành vi Thiên Địa nhân vật chính, Thái

Thượng năng đắc đích (có thể được) hảo xử đại liễu, tất cánh lập liễu Nhân Giáo.

Chí vu (còn về) Nữ Oa, khước xử vu (đang ở) Nhân Tộc và Yêu Tộc chi gian, Thái Thượng một cá nhân năng áp chế, nhược liên hợp Nguyên Thủy và Thông Thiên, tung nhiên (cho dù) Tây Phương Nhị Thánh bang Nữ Oa, dã địch bất (cũng không địch lại) Tam Thanh.

Nữ Oa tối thiếu chiêm (ít nhất cũng chiếm) Nhân Tộc ba thành khí vận, đãn hữu thất thành khí vận khả mưu hoa.

Đương hạ (ngay lập tức), sáu Thánh nhân phân khai, các quy đạo trường.

Thái Thượng trở về Bát Cảnh Cung ở Đại Xích Thiên, thì Nữ Oa đã tới.

Đối với việc Nữ Oa đến, Thái Thượng tịnh bất kỳ quái (không hề ngạc nhiên).

Phục Hy tuy vẫn lạc, đãn linh hồn khước bị Thái Thượng dụng Thái Cực Đồ cứu hạ.

Trong Bát Cảnh Cung.

Thấy Thái Thượng, Nữ Oa xưng hô một tiếng "Đại sư huynh". "Nữ Oa sư muội khả vi liễu (đến vì) Phục Hy?" Thái Thượng nhất kiểm bình tĩnh địa (bình tĩnh hỏi). "Chính (đúng) phải, yếu đa tạ (phải đa tạ) Đại sư huynh xuất thủ cứu hạ ngã (ta) huynh trưởng, khước bất tri ngã huynh trưởng hiện tại..." Nữ Oa tâm tồn cảm kích, đãn (nhưng) cũng tri đạo (biết), sở dĩ (sở dĩ) Thái Thượng cứu Phục Hy, dã nhân quả (cũng là nhân quả).

Thái Thượng lập hạ Nhân Giáo, khước hòa Nữ Oa kết hạ liễu cá nhân quả. "Phục Hy đạo hữu đích tình huống tịnh bất hảo, ngã tuy cứu hạ linh hồn, hựu dĩ Thái Cực Đồ ôn dưỡng, đãn linh hồn khước

tần lâm hội tán (cận kề tan rã), bất khả năng đoạt xá trọng sinh, yếu luân hồi nhất tao (một kiếp)." Thái Thượng đạo. "Luân hồi?" Nữ Oa đại mi vi túc (cau mày).

Lục Đạo Luân Hồi nãi (là) Cộng Công phân thân diễn hóa, như kim (hiện nay) luân hồi đại bộ phận quyền hành bị Cộng Công hóa thân Cứu Khổ Thiên Tôn chưởng khống, tiểu bộ phận quyền hành tại Hậu Thổ phân thân Bình Tâm thủ trung.

Dĩ Nữ Oa Thánh Nhân thần thông, khả dĩ bất kinh (không cần kinh động) Cộng Công hòa Hậu Thổ, trực tiếp tống (đưa) Phục Hy luân hồi chuyển thế, đãn Cộng Công khả hữu Sổ Sinh Tử hòa Phán Quan Bút.

Sở dĩ, nhược bất năng đắc (nếu không được) Cộng Công điểm đầu, Phục Hy thành công luân hồi chuyển thế, Cộng Công dã hữu phương pháp đối phó.

Đế Giang đẳng Tổ Vu dĩ nhất cá cá khôi phục liễu.

Chí vu (còn về) chiến tranh hòa Yêu Tộc, yếu kế tục hạ khứ, đãn song phương khước đô yếu hảo hảo mưu hoa liễu.

Cộng Công kỷ hồ khả dĩ khẳng định, hòa kỳ dư (và các Tổ Vu còn lại) nhược niễn áp Yêu Tộc, Hồng Quân đẳng nhân khẳng định hội xuất thủ.

Cộng Công trứ (muốn) đả bại Yêu Tộc, sử (khiến) Vu Tộc năng nhất cử (một lần) thành vi Thiên Địa nhân vật chính.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất dã nhất dạng đích pháp (cũng có cùng suy nghĩ), nhưng Hồng Quân đẳng Thánh Nhân khước yếu Nhân Tộc thành vi Thiên Địa nhân vật chính.

Mục tiền, Yêu Tộc xử cảnh bất diệu, đãn dã bất năng một cơ hội, chính nhân vi (chính vì) Yêu Tộc thực lực viễn bất cập (kém xa) Vu

Tộc, sở dĩ, Hồng Quân đẳng nhân hội bang Yêu Tộc.

Phản chi (ngược lại), nhược Yêu Tộc cường đại, Hồng Quân đẳng nhân dã hội bang Vu Tộc.

Như kim (ngày nay), chỉnh cá Hồng Hoang dã thất cá Thiên Đạo Thánh Nhân, lục cá Thiên Đạo Thánh Nhân đạt thành liễu nhất trí (đạt thành nhất trí), nhược hướng Nữ Oa thi áp, bách vu (buộc phải) áp lực, Nữ Oa dã chích hội thỏa hiệp.

Tất cánh, Hồng Quân đẳng nhân tịnh bất chi trì Vu Tộc vi Thiên Địa nhân vật chính, Nữ Oa sáng tạo đích Nhân Tộc. "Một liễu (không có) Phục Hy tại Yêu Tộc, Yêu Tộc tại Nữ Oa tâm trung hựu khinh liễu bất thiếu (nhẹ đi không ít), đãn, yếu siêu Nhân Tộc." Cộng Công tâm trung ám trứ.

Nữ Oa nãi (là) Yêu Tộc chi hoàng, tọa hưởng (đã hưởng) Yêu Tộc khí vận thái cửu liễu.

Hơn nữa, Yêu Tộc hiện tại đích khí vận yếu viễn viễn siêu Nhân Tộc.

Sở dĩ, Nhân Tộc năng cấp (có thể mang lại cho) Nữ Oa khí vận, Yêu Tộc năng cấp canh đa.

Vi liễu khí vận, nhãn hạ (hiện tại) Nữ Oa dã hội thiên hướng Yêu Tộc.

Quan vu (về) Phục Hy vẫn lạc, Cộng Công dã tri đạo liễu Trụ Dĩ thần thông.

Đương khí vận siêu đối phương, khả dĩ tiến hành khí vận chuyển hoán, đối phương nhược bất Thánh Nhân, dã một phá giải đích thần thông, chuyển hoán chi hậu khí vận lưu thất.

Bất đắc bất (phải nói rằng), dạng đích thần thông tuy tích luy (tuy tích lũy), khước dã khả phạ.

Cộng Công bản hoài nghi Trụ Dĩ Bàn Cổ, hiện tại, khước canh gia hoài nghi liễu.

Liên khí vận chuyển hoán yêu biến thái thần thông đô hữu, gia thâm liễu Cộng Công đối Trụ Dĩ hoài nghi.

Thậm chí, Cộng Công hoài nghi Trụ Dĩ tại kế (đang âm mưu).

Như quả bất Phục Hy vẫn lạc, Hồng Quân đẳng nhân chích phạ dĩ thành công, như thử, Nhân Tộc dã Thiên Đạo chú định đích nhân vật chính. "Trụ Dĩ bất tích (không tiếc) chiết tổn khí vận, nhượng Phục Hy vẫn lạc, chân tại kế mạ?" Cộng Công tịnh bất năng xác định, nhất thiết chích hoài nghi.

Chí vu (còn về) thí tham Trụ Dĩ, khước dã yếu hảo hảo mưu hoa.

Nhược bất cú chu mật đích thí tham, chích hội dẫn Trụ Dĩ cảnh giác, phản bất hảo.

Chương 256

Nhưng, nếu thật sự là Chuẩn Đề bày kế, thì Chuẩn Đề cũng không hy vọng Nhân Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, mà hy vọng Vu Tộc là nhân vật chính. "Phục Hy linh hồn bị Thái Thượng cứu tẩu, tiếp hạ (tiếp theo), chích phạ đả nhượng Phục Hy linh hồn thông luân hồi, chuyển thế thành Nhân Tộc ba!" Cộng Công tâm trung lãnh tiếu.

Phục Hy thân thể bị tồi hủy, Nguyên Thần phá toái, linh hồn tuy bị Thái Thượng cứu hạ, đãn Cộng Công tri đạo, khẳng định dã tổn thương bất tiểu.

Đãn, Nữ Oa tinh vu (tinh thông) tạo hóa Đại Đạo, vị tất bất năng bang Phục Hy khôi phục linh hồn.

Chích yếu linh hồn khôi phục, Phục Hy khả tu luyện xuất Nguyên Thần.

Nữ Oa dã khả dĩ bang Phục Hy trọng tố cá Tiên Thiên Đạo Thể, hoặc bang Phục Hy đoạt xá liễu căn cước hảo đích thân thể.

Đãn Cộng Công nhận chân phân tích, giác đắc (cảm thấy) Thái Thượng khẳng định hi vọng Phục Hy chuyển thế Nhân Tộc.

Mục tiền, Nhân Tộc phân tán, đãn đại bộ phận nhân đô tại Bất Chu Sơn phụ cận, hòa Vu Tộc quan hệ hảo, nhược Phục Hy chuyển thế thành Nhân Tộc, chích yếu mưu hoa đắc đương, Nhân Tộc hội hòa Vu Tộc hoa thanh giới hạn (vạch rõ ranh giới).

Hữu Phục Hy tại Nhân Tộc, dã năng đại đại hoãn hòa (làm dịu đáng kể) Nữ Oa dữ Nhân Tộc quan hệ.

Thậm chí, nhân vi Phục Hy, Nữ Oa hội chi trì Nhân Tộc vi Thiên

Địa nhân vật chính, như thử nhất (như vậy), thất cá Thiên Đạo Thánh Nhân đô chi trì Nhân Tộc.

Nhất đán Nhân Tộc hòa Vu Tộc hoa thanh giới hạn, tái gia thượng thất cá Thiên Đạo Thánh Nhân chi trì Nhân Tộc, Vu Tộc và Yêu Tộc hựu xử vu đại kiếp chi trung, yếu nhất (một khi), Nhân Tộc thành vi Thiên Đạo chú định đích Hồng Hoang nhân vật chính, dã vấn đề bất đại liễu.

Bất đắc bất (phải nói rằng), hảo kế.

Thái Thượng ký liễu (vừa thanh toán) khiếm Nữ Oa nhân quả, hựu mưu hoa lợi dụng Phục Hy nhượng Nhân Tộc thành vi Thiên Địa nhân vật chính.

Chí vu (còn về) Nữ Oa, trừ liễu quan tâm Phục Hy, dã hội khảo lự lợi ích đắc thất (được mất lợi ích).

Biên bàn trứ, Cộng Công mi đầu khẩn trứu (cau mày). "Khán (xem ra), yếu tảo tố (sớm làm) chuẩn bị." Cộng Công nam nam tự ngữ.

Dã hứa (có lẽ), nhất thiết tịnh bất như (không như) Cộng Công sở (nghĩ), đãn Cộng Công đích khước khả năng tính đại, hữu tất yếu đa tố chuẩn bị.

Đại La Thiên.

Đại Xích Thiên Bát Cảnh Cung trung, Thái Thượng kế tục đối Nữ Oa trứ (tiếp tục nói với Nữ Oa): "Nhượng Phục Hy đạo hữu chuyển thế Nhân Tộc ba!

Toại Nhân Thị chi hậu, Phục Hy đạo hữu khả vi Nhân Hoàng." Nhất thính Thái Thượng thử ngôn, Nữ Oa tâm trung nhất động, kiểm thượng nhược hữu sở tư (trên mặt như có điều suy nghĩ).

Thái Thượng dĩ (đã nói), Phục Hy linh hồn tần lâm băng hội, chích hữu luân hồi chuyển thế, Nữ Oa tạo hóa Đại Đạo dã vô năng vi lực.

Khả năng Thái Thượng cứu hạ Phục Hy linh hồn thì (khi), Phục Hy linh hồn tổn thương bất trọng, Nữ Oa khả dĩ dụng tạo hóa chi Đạo bang Phục Hy khôi phục, vi liễu mưu hoa, Thái Thượng nhượng Phục Hy linh hồn tần lâm băng hội.

Như thử nhất (như vậy), bãi tại Phục Hy diện tiền đích chích hữu luân hồi chuyển thế.

Nhượng Phục Hy chuyển thế Thiên Đạo?

Nhân Đạo?

Súc Sinh Đạo?

Ngạ Quỷ Đạo?

Địa Ngục Đạo?

Hoặc A Tu La Đạo?

Thủ tiên, Ngạ Quỷ Đạo và Địa Ngục Đạo tiên bị Nữ Oa bài trừ.

Tiếp trứ, A Tu La Đạo dã bị bài trừ. "Nhân Tộc mạ?" Nữ Oa đích tâm tình phục tạp.

Nhân Tộc tất cánh Nữ Oa sáng tạo đích, nhượng Phục Hy chuyển thế Nhân Tộc, hòa Phục Hy tái kiến diện, khước dã bỉ thử dam giới (ngượng ngùng).

Đãn, Thái Thượng pháp minh xác (nói rõ), nhược Nữ Oa phản đối, yếu hảo hảo liễu (thì phải bàn bạc kỹ).

Hồng Quân, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh, chích phạ dã đô hội chi trì Thái Thượng quyết định.

Tâm trung củ kết (do dự) hứa cửu, Nữ Oa vô nại nhất thán, đối Thái Thượng :"Khả Lục Đạo Luân Hồi bị Cộng Công chưởng khống." "Ngã tiên thi pháp, tống Phục Hy đạo hữu luân hồi chuyển thế Nhân Tộc, nhiên hậu, ngã khứ hoa Cộng Công ngôn ngữ." Thái

Thượng đạo.

Như thử nhất (như vậy), Nữ Oa dã bất nhu yếu xuất diện khứ kiến Cộng Công, nhượng dã tùng liễu khẩu khí.

Nhược vi liễu Phục Hy luân hồi chuyển thế, nhượng Nữ Oa phóng đê tư thái (hạ thấp tư thái) khứ kiến Cộng Công, khả nan. "Như thử, nhất thiết dã y (theo ý) Đại sư huynh." Nữ Oa điểm đầu đồng ý liễu Thái Thượng an bài.

Đương hạ (ngay lập tức), Thái Thượng nã xuất liễu Thái Cực Đồ.

Đương Thái Cực Đồ nhất triển khai, khán liễu đồ nội Phục Hy.

Phục Hy chỉnh cá nhân hư vô phiêu miểu, phảng phật phong nhất xuy hội tiêu tán, nhượng Nữ Oa dã hữu ta thương cảm.

Tiếp hạ, Nữ Oa và Thái Thượng nhất thi pháp (cùng thi pháp), tị khai (tránh) Cứu Khổ Thiên Tôn và Bình Tâm Nương Nương, trực tiếp tống Phục Hy linh hồn nhập luân hồi, chuyển thế khứ Nhân Tộc.

Dĩ Thánh Nhân thần thông, tống cá linh hồn nhập luân hồi, khước dã bất nan, hà huống (huống hồ) lưỡng cá Thiên Đạo Thánh Nhân liên thủ.

Thái Thượng tâm trung bàn đích hảo, nhược trực tiếp khứ hoa Cộng Công, Cộng Công khẳng định bất hội đáp ứng Phục Hy chuyển thế Nhân Tộc, tiên bả Phục Hy chuyển thế khứ Nhân Tộc, tái hoa Cộng Công phân, khước hảo liễu.

Chích yếu thông luân hồi chuyển thế, tất nhiên man bất (không giấu được) Cộng Công.

Hơn nữa, án chiếu Thái Thượng mưu hoa, Phục Hy chuyển thế thành Nhân Tộc chi hậu, khả bất hội đê điều, yếu thành vi Nhân Hoàng, đái lĩnh Nhân Tộc hòa Vu Tộc hoa thanh giới hạn, tích lũy công đức đẳng, sở dĩ, Cộng Công nhất thì bất sát (tạm thời không

giết), trì tảo (sớm muộn) dã hội tri đạo.

Tại Nữ Oa và Thái Thượng liên thủ thi pháp hạ, hai cỗ Thánh Nhân vĩ lực lạc tại liễu Thái Cực Đồ thượng.

Hai cỗ Thánh Nhân vĩ lực diễn hóa Âm Dương Lưỡng Nghi, khước chu phục thủy (luân chuyển không ngừng), sinh sinh bất tức.

Hứa cửu, tại Thái Cực Đồ nội, xuất hiện Lục Đạo Luân Hồi hình chiếu.

Tiếp trứ, nhất cá luân hồi đích Nhân Đạo xuất hiện cá tiểu tiểu khuyết khẩu.

Tại Thái Cực Đồ nội Phục Hy linh hồn tiến nhập luân hồi.

U Minh, Địa Phủ thượng phương, Lục Đạo Luân Hồi chi trung.

Cứu Khổ Thiên Tôn và Bình Tâm tụ tại nhất.

Chích kiến, Cứu Khổ Thiên Tôn tả thủ Sổ Sinh Tử, hữu thủ Phán Quan Bút.

Sổ Sinh Tử bị phiên khai, chính Phục Hy nhất hiệt (một trang).

Thử thì, Sổ Sinh Tử thượng tin tức tại bất đoạn biến hóa.

Phục Hy, Tiên Thiên sinh linh, Yêu Tộc Thiên Đình Hy Hoàng... chuyển thế Nhân Tộc Phong Duyên bộ lạc... "Phục Hy dĩ thông luân hồi chuyển thế liễu, Nhân Tộc Phong Duyên bộ lạc mạ?

Tự hồ Toại Nhân Thị thủ hạ đích nhất cá bộ lạc." Bình Tâm đạo. "Phục Hy hữu kỷ thập niên tài hội hàng sinh, xuất sinh hậu hội vong (quên) tiền thế ký ức." Cứu Khổ Thiên Tôn đạm đạm (bình thản) nói.

Sự thực chứng minh, Cộng Công đề tiền tố chuẩn bị tịnh bất vô dụng.

Yếu bất Cộng Công tố liễu ta chuẩn bị, Phục Hy kỷ niên chi hậu

hội hàng sinh, xuất sinh chi tiền hội ký tiền thế ký ức.

Thành công tống Phục Hy chuyển thế chi hậu, Nữ Oa dã ly khai liễu Đại Xích Thiên.

Thái Thượng tiếp hạ khước yếu khứ hoa Cộng Công. "Phục Hy chuyển thế Nhân Tộc, bất khả năng man (không thể giấu) Cộng Công, yếu ổn trụ Cộng Công khước bất thái dung dịch." Thái Thượng biên trứ (vừa suy nghĩ), biên xuất Đại Xích Thiên.

Kỵ trứ Thanh Ngưu, tường vân liễu nhiễu, dị hương phác tị, hựu hữu tử khí hoành không, nhân uân vô số.

Cộng Công mục tiền dã tại Thiên Giới, Thái Thượng nhất cá thuấn di năng (có thể) Cộng Công diện tiền, hiện tại kỵ trứ tọa kỵ khứ, dĩ Thánh Nhân thần thông, dã dụng bất liễu bán cá thời thần.

Nhất lộ thượng, Thái Thượng dã yếu hảo hảo nhất (tính toán kỹ). "Dĩ (với việc) ngã, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba nhân bất trợ Yêu Tộc, dã năng ổn trụ Cộng Công." Thái Thượng tâm thốn.

Thái Thượng đả (định) dụng nhất cá thừa nặc, dã thứ đại kiếp, Tam Thanh bất bang Yêu Tộc, ổn trụ Cộng Công.

Một khi có Thái Thượng hứa hẹn, thì Vu Tộc diệt Yêu Tộc, Tam Thanh cũng sẽ không ra tay.

Chương 257

Đãn, Tam Thanh bất xuất thủ, dã hữu Nữ Oa, Hồng Quân và Tây Phương Nhị Thánh.

Hốt nhiên, Thái Thượng kiểm sắc nhất biến, kháp chỉ thôi liễu. "Cộng Công tảo hữu (sớm có) chuẩn bị?" Thái Thượng kiểm sắc nan khán.

Phục Hy chuyển thế tăng thiêm liễu biến số, dĩ thoát ly liễu Thái Thượng chưởng khống.

Thái Thượng tri đạo, tại hòa Nữ Oa hợp lực tống Phục Hy nhập luân hồi chi tiền, Cộng Công hữu chuẩn bị.

Hoán cú thoại (nói cách khác), Thái Thượng và Nữ Oa cử động tại Cộng Công ý liêu chi trung. "Hựu đê cổ liễu Cộng Công, bỉ ngã đích yếu khả phạ." Thái Thượng tâm trung ám.

Thái Thượng sắc mặt âm trầm, trong lòng cũng dâng lửa giận.

Vốn dĩ mọi việc đều trong tầm khống chế, nhưng lại đột nhiên phát sinh biến số, cứ như thế, khó tránh khỏi đêm dài lắm mộng.

Điều trọng yếu nhất là, nếu sau khi Vu Yêu đại kiếp kết thúc, Phục Hy không theo như mưu đồ của Thái Thượng, thì quân cờ đã chôn này cũng coi như bỏ.

Tuy đã cứu linh hồn Phục Hy, lại đưa Phục Hy nhập luân hồi, Thái Thượng xem như đã trả xong nhân quả với Nữ Oa, nhưng lại ấp ủ mưu đồ to lớn hơn.

Phục Hy chỉ là một quân cờ của Thái Thượng, tác dụng của quân cờ này là giúp Thái Thượng định ra thiên đạo đại thế, khiến Thiên Đạo chú định Nhân tộc sẽ trở thành nhân vật chính.

Đối với Phục Hy, nếu mưu đồ của Thái Thượng hoàn thành, cũng sẽ có lợi.

Theo kế hoạch của Thái Thượng, Phục Hy sẽ trở thành Nhân Hoàng thứ hai.

Khi Phục Hy tiếp quản Toại Nhân thị, Nhân tộc lại là nhân vật chính do Thiên Đạo chú định, vậy thì, bên trong có Phục Hy dẫn dắt Nhân tộc quật khởi, bên ngoài có bảy vị Thiên Đạo Thánh nhân ủng hộ, thêm vào thiên số đã định, dù cho Vu tộc và Yêu tộc liên thủ, cũng không thể nghịch lại đại thế.

Ngay lúc Thái Thượng đang trầm tư, mây mù phía trước tách ra, Cộng Công cưỡi Quỳ Ngưu xuất hiện. "Thái Thượng đạo hữu, định đi đâu vậy?" Cộng Công mỉm cười chào hỏi.

Kỳ thực, khi Thái Thượng từ Đại La Thiên hạ phàm, Cộng Công đã biết rồi.

Nhìn sắc mặt của Thái Thượng hiện tại, hiển nhiên y đã biết việc Phục Hy chuyển thế đã tăng thêm biến số.

Phục Hy chưa giáng sinh, lại có Lục Đạo Luân Hồi che đậy, Thái Thượng giờ đây lại không cách nào tìm được linh hồn Phục Hy. "Ta cùng Nữ Oa sư muội đã đưa Phục Hy chuyển thế luân hồi.

Đạo hữu nếu có thể hành sự tiện lợi, thì trong đại kiếp này, Tam Thanh ta tuyệt đối không thiên vị Yêu tộc, Nữ Oa sư muội cũng có khả năng không xuất thủ." Thái Thượng mở lời.

Lời hứa của Thái Thượng khiến Cộng Công có chút động lòng, nhưng nếu để Phục Hy tiến hành theo mưu đồ của Thái Thượng, Cộng Công tuyệt đối không làm.

Tam Thanh và Nữ Oa đều không giúp Yêu tộc, Hồng Quân và Tây Phương Nhị Thánh cũng không giúp, Vu tộc thành công đánh bại Yêu

tộc, khi đó, nếu Thiên Đạo đã chú định Nhân tộc là nhân vật chính, Cộng Công có thể làm gì?

Nghịch thiên?

Chẳng khác nào lấy trứng chọi đá.

Đừng nói Cộng Công hiện tại chỉ là Thánh nhân trung kỳ, ngay cả Thánh nhân hậu kỳ, hay Thánh nhân đỉnh phong, nếu nghịch lại thiên đạo đại thế, cũng là tự tìm diệt vong.

Nếu là Thánh nhân đại viên mãn, mới có thể thử nghịch một chút thiên đạo đại thế, nhưng đó cũng chỉ là Thiên Đạo hiện tại.

Cùng với Thiên Đạo không ngừng hoàn thiện, nó cũng ngày càng cường đại.

Ước chừng đến khi Cộng Công đạt Thánh nhân đại viên mãn, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng đã cường đại hơn bây giờ rất nhiều, khi đó, cũng không thể nghịch lại thiên số. "Vu tộc mới nên là nhân vật chính của Thiên Địa." Cộng Công chỉ nói một câu.

Thái Thượng muốn Nhân tộc là nhân vật chính của Thiên Địa, Cộng Công lại muốn Vu tộc là nhân vật chính, đây là xung đột trực tiếp.

Với cục diện hiện tại, Thái Thượng cũng biết Cộng Công không thể nào theo ý y.

Tuy nhiên, cứ thế rời đi, Thái Thượng lại không cam tâm. "Xem ra, ta phải giao thủ một trận rồi." Thái Thượng nói.

Vừa dứt lời, Thái Thượng cưỡi Thanh Ngưu, chiếc tiên quải trong tay đánh về phía Cộng Công. "Không biết tự lượng sức." Cộng Công khinh thường cười một tiếng.

Mặc dù Thái Thượng đã trảm Tam Thi, nhưng cũng chỉ là Thánh

nhân sơ kỳ.

Nếu Thái Thượng có thể Tam Thi hợp nhất, có khả năng đột phá Thánh nhân trung kỳ, nhưng cũng chỉ là có khả năng mà thôi.

Hồng Quân hẳn là đã Tam Thi hợp nhất, nhưng cũng chỉ là Thánh nhân sơ kỳ.

Cùng với việc Cộng Công đột phá Thánh nhân trung kỳ, y cũng có được lĩnh ngộ sâu sắc hơn về pháp Tam Thi.

Sau khi trảm Tam Thi, sẽ có Tam Thi hợp nhất.

Không, trảm Tam Thi đã khó, Tam Thi hợp nhất lại càng khó hơn.

Nếu Cộng Công không lầm, Hồng Quân đã trảm Tam Thi, nhưng không thể khiến Tam Thi hợp nhất, phải mượn trợ lực từ đại công đức mới Tam Thi hợp nhất, cũng nhờ đó mà một cử thành Thánh.

Vì vậy, nếu Thái Thượng có thể Tam Thi hợp nhất, có khả năng đột phá Thánh nhân trung kỳ.

Nếu ngay cả Hồng Quân cũng cần sự giúp đỡ của đại công đức mới có thể Tam Thi hợp nhất, vậy thì có thể biết độ khó khăn lớn đến nhường nào.

Mặc dù Cộng Công ở Hồng Hoang chỉ có thể sử xuất đại bộ phận pháp lực, nhưng đối phó với Thái Thượng hiện tại lại hoàn toàn không có áp lực.

Đối mặt với tiên quải đánh tới của Thái Thượng, Cộng Công không hề hoảng loạn, chậm rãi rút Tam Xoa Kích ra, nhẹ nhàng đỡ lấy.

Tiên quải Bàn Long trong tay Thái Thượng không phải Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công lại là Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực không thể so sánh được.

Khoảng cách uy lực binh khí cực lớn, thêm vào pháp lực của Cộng Công vượt xa Thái Thượng, hoàn toàn có thể nghiền ép.

Không, Cộng Công giấu tài, chỉ vận dụng một tiểu bộ phận thực lực.

Nếu bạo lộ toàn bộ sức mạnh, chỉ sẽ dẫn đến sự kiêng kị của tất cả Thánh nhân.

Khi đó, Hồng Quân, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh và Nữ Oa liên thủ vây công, Cộng Công cũng không có chắc chắn thắng lợi.

Nếu bảy vị Thiên Đạo Thánh nhân liên thủ, vận dụng Tru Tiên Kiếm Trận, Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên cùng các Chí Bảo khác, cũng chưa chắc không thể đánh bại Cộng Công, thậm chí phong ấn Cộng Công.

Các Thánh nhân không làm gì được Cộng Công, thì cảnh ngộ sau này của Cộng Công cũng sẽ gian nan.

Vì vậy, hiện tại hoàn toàn bạo lộ thực lực, lại là hại nhiều hơn lợi.

Đối phó với Thái Thượng, cũng không cần Cộng Công dùng hết toàn lực.

Trong khi Cộng Công và Thái Thượng giao chiến, tọa kỵ của hai người cũng đang giao phong.

Thái Thượng vốn cho rằng Thanh Ngưu tên là Hủy, là Tiên Thiên sinh linh, căn cước bất phàm, nhưng Quỳ Ngưu của Cộng Công cũng không hề kém cạnh.

Tọa kỵ của hai bên đều có tu vi Đại La Kim Tiên, thực lực ngang sức ngang tài. "Mu!" Thanh Ngưu kêu một tiếng, lao đầu vào húc.

Quỳ Ngưu không cam chịu kém cỏi, cũng húc đầu lại. "Rầm!" Hai

con ngưu ngang sức ngang tài.

Dưới công thế của Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công, Thái Thượng đã chống đỡ vất vả, rơi vào thế hạ phong.

Ngay lập tức, Thái Thượng tế Thái Cực Đồ.

Chỉ thấy, Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ vừa tế ra, hóa thành một cây cầu vàng.

Thái Thượng cưỡi Thanh Ngưu bước lên cầu vàng, lập tức đứng ở thế bất bại.

Cộng Công cũng không sợ hãi, cưỡi Quỳ Ngưu bước lên cầu vàng do Thái Cực Đồ hóa thành, tiếp tục chiến đấu với Thái Thượng.

Đấu hơn mười hiệp, Thái Thượng đẩy mũ ngư vĩ trên đầu, thi triển Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Hai tiếng chuông vang, một tiếng khánh reo, ba hóa thân của Thái Thượng xuất hiện.

Đây chính là Tam Thi hiển hóa của Thái Thượng, đều có thể trong thời gian ngắn có thực lực Thánh nhân.

Cũng có nghĩa là, trong thời gian ngắn, tương đương với bốn vị Thánh nhân sơ kỳ vây công một mình Cộng Công. "Nhất Khí Hóa Tam Thanh, cũng dám múa rìu trước mặt ta, không biết tự lượng sức!" Cộng Công chế giễu.

Chương 258

"Ăn nói ngông cuồng!" Thái Thượng lộ vẻ giận dữ.

Cộng Công huy động Tam Xoa Kích trong tay, công thế như cuồng phong bão táp.

Chỉ thấy, Cộng Công không hề phòng ngự, chỉ tiến công.

Tấn công chính là phòng ngự tốt nhất.

Dưới công thế của Cộng Công, Thái Thượng và ba hóa thân chỉ có sức chống đỡ.

Một lúc sau, ba hóa thân của Thái Thượng biến mất. "Sao có thể?" Thái Thượng không dám tin, thi triển Nhất Khí Hóa Tam Thanh mà không chiếm được chút tiện nghi nào.

Mặc dù thời gian ngắn, nhưng đó cũng là sức chiến đấu của bốn vị Thánh nhân sơ kỳ vây công đó!

Lại chiến đấu mấy chục hiệp, Cộng Công nắm bắt được một cơ hội, Tam Xoa Kích trong tay đánh trúng chân phải của Thái Thượng. "Rắc!" Tiếng xương cốt vỡ vụn vang lên, Thái Thượng đã bị gãy chân.

Một đòn của Cộng Công ẩn chứa pháp tắc Lực, đạo thể Thánh nhân của Thái Thượng muốn khôi phục cũng cần không ít thời gian.

Mất mặt lớn như vậy, đạo thể Thánh nhân bị tổn thương, lửa giận của Thái Thượng cũng không sao kìm nén được nữa.

Nhưng Thái Thượng cũng không mất đi sự bình tĩnh, y biết rõ khoảng cách thực lực, bèn rút lui, Cộng Công cũng không ra tay nữa. "Mu!" Quỳ Ngưu tọa kỵ của Cộng Công không khỏi đắc ý nhìn Thanh Ngưu.

Chủ nhân thắng lợi, tọa kỵ cũng được thơm lây.

Tọa kỵ của Thái Thượng lại cảm thấy uất ức.

Một trận chiến với Cộng Công, lại bị đánh gãy một chân, đây cũng là đả kích không nhỏ đối với Thái Thượng.

Đối với Thiên Đạo Thánh nhân, một chút vết thương nhỏ không thành vấn đề, nhưng lại mất mặt lớn.

Biết rằng tiếp tục chiến đấu cũng không còn ý nghĩa, Thái Thượng bèn cưỡi Thanh Ngưu rời đi, Cộng Công cũng không ngăn cản.

Đều là Hỗn Nguyên Thánh nhân, mặc dù Cộng Công là Thánh nhân trung kỳ, nhưng Thái Thượng muốn đi, cũng khó mà giữ lại.

Huống hồ, ở Hồng Hoang, Thiên Đạo Thánh nhân còn có ưu thế hơn Đại Đạo Thánh nhân.

Thoáng cái, thân ảnh Thái Thượng đã biến mất ở chân trời.

Lúc này, trong lòng Cộng Công cũng không hề đắc ý quên mình.

Cuộc tranh đấu của Thánh nhân, chẳng qua cũng chỉ là khí vận và thể diện.

Thái Thượng sẽ không dễ dàng bỏ qua, tất nhiên sẽ có kế, nhưng Cộng Công hiện tại cũng không đoán ra được Thái Thượng tiếp theo sẽ có kế gì.

Tam Thanh và Nữ Oa sẽ ra tay giúp Yêu tộc đối phó Vu tộc ư?

Nếu bốn vị Thiên Đạo Thánh nhân ra tay giúp Yêu tộc, Cộng Công dù không bạo lộ toàn bộ thực lực, cũng sẽ phải bạo lộ đại bộ phận thực lực.

Không, quá nhiều Thánh nhân cuốn vào đại kiếp, e rằng sẽ khiến đại kiếp diễn hóa thành lượng kiếp, thậm chí vô lượng lượng kiếp, đây không phải chuyện đùa.

Hiện tại, Cộng Công và Nữ Oa đều đang trong đại kiếp, đã khiến kiếp số tăng cấp rất nhiều.

Gần như có thể khẳng định, một khi Tam Thanh đều nhập kiếp, thì chiến tranh Vu Yêu cũng sẽ trở thành lượng kiếp.

Kỳ thực, không có Thánh nhân giới nhập, chỉ bằng sức mạnh hiện tại của hai tộc Vu Yêu, chiến tranh kéo dài, cũng chưa chắc không diễn hóa thành lượng kiếp. "Trong các Thiên Đạo Thánh nhân, Thái Thanh Thánh nhân e rằng chỉ kém Hồng Quân đạo nhân, vậy mà cũng bị chủ nhân đánh gãy một chân.

Chủ nhân thật sự quá cường đại rồi." Tâm thần Quỳ Ngưu cũng kích động.

Cộng Công càng cường đại, bản thân là tọa kỵ của Cộng Công cũng càng có khí phách. ...

Cuộc chiến giữa Cộng Công và Thái Thượng tuy ngắn ngủi, nhưng lại khiến sáu vị Thánh nhân còn lại không khỏi kinh ngạc.

Hồng Quân, Nữ Oa, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh đều kinh ngạc trước thực lực của Cộng Công.

Từ trận chiến giữa Thái Thượng và Cộng Công, có thể thấy bốn vị Thánh nhân sơ kỳ liên thủ cũng không thể làm gì được Cộng Công trong thời gian ngắn.

Khi Thái Thượng quay về Đại Xích Thiên, Nguyên Thủy và Thông Thiên đã cùng đến.

Trong Bát Cảnh Cung, Tam Thanh mỗi người ngồi một bồ đoàn.

Nhìn Thái Thượng bị gãy một chân, Thông Thiên mở lời: "Đại huynh, để ta giúp..." "Không cần khôi phục, gãy thì gãy, cũng không sao." Thái Thượng đáp bình thản.

Một chân gãy rồi, nhưng Thái Thượng lại phong khinh vân đạm, dường như hoàn toàn không để tâm.

Cảnh giới của Thái Thượng so với Nguyên Thủy và Thông Thiên đều cao hơn không ít. "Huynh trưởng, ta và Thông Thiên có thể giúp.

Hợp sức Tam Thanh chúng ta, đánh bại Cộng Công cũng không khó." Nguyên Thủy nói. "Vi huynh có một kế, vốn không định thi triển nhanh như vậy, nhưng giờ xem ra, lại có sự cần thiết rồi." Thái Thượng nói với vẻ mặt vô cảm. "Không biết huynh trưởng có kế gì?" Thông Thiên không khỏi hiếu kỳ hỏi.

Ngay lập tức, Thái Thượng nói ra kế của mình.

Kỳ thực, kế của Thái Thượng cũng đơn giản, chọn một người, khiến người đó trở thành Vu, sau đó lập ra Tiểu thừa Vu giáo. "Pháp có Đại Thừa và Tiểu Thừa.

Cộng Công đã lập ra Vu giáo, chúng ta có thể bồi dưỡng ra một Đại Vu, lập ra Tiểu thừa Vu giáo, có thể phân hóa lớn khí vận của Vu giáo.

Khí vận của Vu giáo liên quan đến khí vận của Vu tộc, cử động này có thể khiến khí vận Vu tộc tổn thất lớn.

Huynh trưởng có kế hay." Thái Thượng cười nói.

Thông Thiên cũng kinh ngạc vì Thái Thượng có kế này.

Không, Tam Thanh đều biết, lập Tiểu thừa Vu giáo để phân hóa khí vận của Vu giáo, lại vào đúng lúc Vu Yêu đại kiếp hiện tại, đây là đắc tội lớn với Vu tộc.

Nếu không phải Cộng Công đã phá hỏng kế của Thái Thượng, khiến Thái Thượng bị gãy một chân, Thái Thượng cũng sẽ không nhanh chóng thực hiện kế này. "Muốn lập Tiểu thừa Vu giáo, ít nhất cũng cần một Đại Vu chứ!" Thông Thiên nói.

Đại Vu của Vu tộc nhiều hay ít, nhưng đều không phải Tam Thanh có thể khống chế.

Còn mười hai vị Tổ Vu ngoài Cộng Công thì càng không cần nói.

Vì vậy, kế của Thái Thượng, trước tiên là phải bồi dưỡng một Đại Vu.

Tìm một Tiểu Vu bồi dưỡng thành Đại Vu? "Môn hạ của ta chỉ có một đệ tử.

Hai vị sư đệ, hãy chọn một đệ tử thân truyền, ba chúng ta hợp lực, giúp người đó trở thành Đại Vu." Thái Thượng nói.

Nguyên Thủy và Thông Thiên đều đang suy tính.

Nếu để một đệ tử thân truyền trở thành Đại Vu, rồi lập ra Tiểu thừa Vu giáo, nếu mưu đồ thích đáng, lợi ích lại không nhỏ. "Tiệt giáo của ta vạn tiên triều bái, nhưng đệ tử thân truyền của ta cũng không nhiều.

Không, chọn ra một người trở thành Đại Vu, cũng không khó.

Trừ Đa Bảo, Vô Đương, Quy Linh và Kim Linh, các đệ tử còn lại, Đại huynh thấy ai thích hợp?" Thông Thiên mở lời.

Thông Thiên cũng cân nhắc lợi ích, hy sinh một đệ tử, khi Tiểu thừa Vu giáo được lập, tuy đắc tội Vu tộc, nhưng khí vận của Tiệt giáo cũng sẽ tăng lên rất nhiều, lại cùng Tiểu thừa Vu giáo đồng khí liên chi, lại là kiếm lớn rồi. "Hoàng Long đồ nhi môn hạ của ta có thể gánh vác trọng trách này." Nguyên Thủy cũng mở lời.

Hiện tại, mười ba đệ tử thân truyền của Nguyên Thủy, y không thích Hoàng Long Chân Nhân nhất.

Nếu không phải vì Hoàng Long Chân Nhân có khí vận, và Ngọc Đỉnh Chân Nhân cầu xin, Nguyên Thủy đã không thu nhận đệ tử này.

Thái Thượng suy nghĩ một lát, rồi nói: "Vậy là Hoàng Long môn hạ của Nguyên Thủy sư đệ đi!" Mặc dù Thông Thiên có chút buồn bực, nhưng cũng không nói gì, dù sao y là nhỏ nhất trong Tam Thanh, thêm vào ý kiến của Thái Thượng và Nguyên Thủy nhất trí, thành hai đối một.

Chương 259

Tiếp đó, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người liền rời Đại Xích Thiên, đi xuống hạ giới.

Đại địa Hồng Hoang, Đông Côn Luân.

Bên ngoài Ngọc Hư Cung, trên Kỳ Lân Nhai, các đệ tử Xiển giáo đã sớm dựng sẵn lều bạt.

Khi ba vị Thiên Tôn giáng lâm, thiên quang rực rỡ, mây lành bao phủ khắp nơi, hương thơm lạ xộc vào mũi, lại có thiên hoa rơi lả tả, rồng phượng cùng reo.

Nam Cực Tiên Ông và mười hai Kim Tiên đều hành lễ đệ tử, miệng hô "Sư tôn", lại xưng Thái Thượng là "Sư bá", xưng Thông Thiên là "Sư thúc". "Hoàng Long đồ nhi ở lại, những người còn lại đi đi." Nguyên Thủy mở lời.

Nam Cực Tiên Ông, Quảng Thành Tử cùng những người khác nhìn về phía Hoàng Long, nhưng khi Nguyên Thủy đã mở lời, họ cũng lần lượt rời đi.

Hoàng Long Chân Nhân lại có vẻ mặt hưng phấn.

Từ trước đến nay, Nguyên Thủy chưa từng nhìn thẳng Hoàng Long Chân Nhân, Hoàng Long Chân Nhân cũng đành bất lực. "Không biết Sư tôn có điều gì chỉ dạy?" Hoàng Long Chân Nhân hỏi. "Vi sư cùng Sư bá, và Sư thúc, định lập ra Tiểu thừa Vu giáo, cần một Đại Vu.

Ngươi có nguyện ý trở thành Đại Vu không?" Nguyên Thủy nói với giọng bình đạm.

Nghe những gì Nguyên Thủy nói, Hoàng Long Chân Nhân lại ngây

người, y không ngờ Nguyên Thủy giữ mình lại để nói chuyện này.

Trở thành Đại Vu?

Lập Tiểu thừa Vu giáo?

Hoàng Long Chân Nhân không muốn trở thành Vu, ngoài ra, lập Tiểu thừa Vu giáo lại đắc tội lớn với Vu tộc.

Vu tộc sẽ bỏ qua dễ dàng sao?

Tuy nhiên, Nguyên Thủy đã yêu cầu, Hoàng Long Chân Nhân cũng biết không thể từ chối.

Một khi từ chối, hậu quả sẽ không nhỏ.

Vì vậy, Hoàng Long Chân Nhân muốn khóc mà không có nước mắt. "Lão sư quá thiên vị!" Hoàng Long Chân Nhân trong lòng phẫn hận. "Ý ngươi thế nào?" Thấy Hoàng Long Chân Nhân chần chừ không nói, Nguyên Thủy khẽ nhíu mày, uy thế Thánh nhân bao trùm thiên địa. "Phịch!" một tiếng, Hoàng Long Chân Nhân quỳ xuống, mặt mày khổ sở: "Đệ tử nguyện ý." Đại địa Hồng Hoang, Đông Côn Luân, trên Kỳ Lân Nhai gần Ngọc Hư Cung, Hoàng Long Chân Nhân khổ sở luyện võ.

Cộng Công đã sáng tạo ra Võ Đạo.

Luyện võ có thành tựu có thể chuyển hóa thành Vu.

Với tu vi của Hoàng Long Chân Nhân, một khi chuyển hóa thành Vu, chưa chắc không thể trở thành Đại Vu, lại có Tam Thanh ra tay tương trợ, trở thành Đại Vu là điều chắc chắn.

Tuy nhiên, Hoàng Long Chân Nhân tu luyện Thanh Khí Nguyên Thần, một khi thành Vu, Nguyên Thần cũng sẽ tan biến.

Mặc dù trong lòng không muốn, nhưng với cục diện hiện tại, Hoàng Long Chân Nhân cũng không thể làm gì được.

Ý chí của Tam Thanh, nào phải Hoàng Long Chân Nhân bé nhỏ có thể phản kháng.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi, Hoàng Long Chân Nhân đã tu luyện thành Bất Hủ Võ Giả, và bắt đầu chuyển hóa.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau, đồng thời ra tay, ba luồng Thánh nhân vĩ lực giáng xuống thân thể Hoàng Long Chân Nhân.

Dưới sự giúp đỡ của ba vị Thiên Đạo Thánh nhân vĩ lực, tốc độ chuyển hóa thành Vu của Hoàng Long Chân Nhân được đẩy nhanh đáng kể.

Trong tay Thái Thượng càng xuất hiện thêm một đoàn Tiên Thiên Trọc Khí.

Rất lâu sau, một tiếng rồng ngâm cao vút từ Kỳ Lân Nhai truyền ra, kinh thiên động địa.

Tiếp đó, thấy một con ngũ trảo Hoàng Long bay vút lên không.

Con ngũ trảo Hoàng Long đó thân dài mấy vạn dặm, uy thế vô cùng.

Khí tức Đại Vu vờn quanh thân con ngũ trảo Hoàng Long đó.

Long tộc trời sinh thân thể cường hoành, căn cước của Hoàng Long Chân Nhân lại không tồi, nếu không cũng không thể bái Nguyên Thủy làm sư.

Thêm vào tu vi của y, luyện võ thành Bất Hủ là chuyện dễ dàng.

Lại có Tam Thanh ra tay tương trợ, trong vòng một ngày đã chuyển hóa thành Đại Vu.

Trở thành Đại Vu, Hoàng Long Chân Nhân mất đi Nguyên Thần, linh hồn của y ràng buộc với thân thể. "Tuy không còn Nguyên Thần,

nhưng thân Đại Vu thật sự cường hoành." Hoàng Long Chân Nhân thầm nghĩ.

Hiện tại, tu vi thân thể của Hoàng Long Chân Nhân đã đạt cấp Thái Ất Kim Tiên, chỉ còn một bước nữa là đến cấp Đại La Kim Tiên.

Du ngoạn một vòng trên không trung, Hoàng Long Chân Nhân lại hạ xuống, hóa thành nhân thân. "Lấy thân Chân Long mà thành Đại Vu, đây là người đầu tiên kể từ khi Bàn Cổ khai thiên, rất tốt." Thái Thượng lộ vẻ mặt tươi cười.

Nguyên Thủy cũng mỉm cười gật đầu.

Lúc này, trong lòng Nguyên Thủy đã đang suy tính.

Hoàng Long Chân Nhân là đệ tử thân truyền của Nguyên Thủy, lại là một trong Mười Hai Kim Tiên của Xiển giáo, khí vận của y tương liên với Nguyên Thủy, cũng tương liên với khí vận của Xiển giáo.

Như vậy, Hoàng Long Chân Nhân lập Tiểu thừa Vu giáo, không những có thể phân hóa khí vận Vu giáo, khiến khí vận Vu tộc giảm mạnh, mà còn có thể tăng cường khí vận Xiển giáo. "Hoàng Long đồ nhi, việc không nên chậm trễ, không mau chóng lập ra Tiểu thừa Vu giáo, còn đợi đến khi nào?" Nguyên Thủy nói với Hoàng Long Chân Nhân.

Trong lòng Hoàng Long Chân Nhân có câu mmp.

Nếu có lựa chọn, Hoàng Long Chân Nhân sẽ không lập Tiểu thừa Vu giáo.

Tam Thanh cũng không cho Hoàng Long một bảo vật nào để trấn áp khí vận của Tiểu thừa Vu giáo.

Tam Thanh để Hoàng Long lập Tiểu thừa Vu giáo vốn là để phân hóa khí vận của Vu tộc, đương nhiên không thể cấp bảo vật để Hoàng Long trấn áp khí vận.

Đối với Tam Thanh, khí vận của Tiểu thừa Vu giáo bị thất thoát mới là tốt nhất.

Việc đã đến nước này, Hoàng Long cũng thân bất do kỷ, chỉ có thể lập Tiểu thừa Vu giáo. "Ta Hoàng Long, hôm nay lập ra Tiểu thừa Vu giáo, Thiên Đạo giám chi, Tiểu thừa Vu giáo, lập!" Chỉ bằng sức của một mình Hoàng Long thì không thể được Thiên Đạo công nhận, nhưng có sự trợ giúp của Tam Thanh, lại được Thiên Đạo công nhận.

Cùng với sự công nhận của Thiên Đạo, một đoàn công đức từ trời giáng xuống, rơi vào thân Hoàng Long.

Hấp thu công đức, tu vi thân thể của Hoàng Long đột phá đến cấp Đại La Kim Tiên.

Khi Hoàng Long lập ra Tiểu thừa Vu giáo, Vu giáo cũng bị chia làm hai.

Cộng Công là Giáo chủ Đại thừa Vu giáo, còn Hoàng Long lại là Giáo chủ Tiểu thừa Vu giáo. ...

Một nơi nào đó ở Thiên Giới, mây đen bao phủ, điện chớp sấm rền, đó chính là nộ hỏa của Thánh nhân.

Cộng Công giờ đây lại vô cùng phẫn nộ. "Tam Thanh, các ngươi không làm người!" Cộng Công nghiến răng nghiến lợi.

Sau trận Phong Thần, Thiên Đạo chú định Phật giáo đại hưng.

Tam Thanh cũng không thể làm gì, vì vậy, Thái Thượng tây xuất Hàm Cốc, hóa hồ vi Phật, để Đa Bảo đạo nhân lập Tiểu thừa Phật giáo, trở thành Thích Ca Mâu Ni Phật, phân hóa khí vận Phật giáo.

Tuy nhiên, Tây Phương Nhị Thánh lại thuận thế mà làm, nhập Đại thừa Phật giáo vào Tiểu thừa Phật giáo, khiến Phật giáo càng hưng thịnh.

Tuy nhiên, Cộng Công lại không ngờ hiện tại sẽ xuất hiện một Tiểu thừa Vu giáo.

Mặc dù người lập Tiểu thừa Vu giáo là Hoàng Long Chân Nhân trong Mười Hai Kim Tiên của Xiển giáo, nhưng Cộng Công gần như có thể khẳng định, đây là mưu đồ của Thái Thượng.

Thái Thượng chỉ có một đệ tử, nhưng không thể để Huyền Đô Đại Pháp Sư trở thành Đại Vu.

Vì vậy, chỉ có thể chọn một trong số đệ tử của Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Lần này, Cộng Công đã thất bại, y không ngờ Thái Thượng lại bày ra Tiểu thừa Vu giáo.

Chương 260

Mặc dù Vu tộc có Tiên Thiên Chí Bảo Cộng Công Kích, Tiên Thiên Chí Bảo Huyền Tẫn Chi Môn, Tiên Thiên Chí Bảo Vận Mệnh Nê Bản, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Công đức bảo vật Ngô Đao, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cùng các thứ khác để trấn áp khí vận.

Nhưng cùng với sự xuất hiện của Tiểu thừa Vu giáo, Cộng Công cũng cảm nhận được khí vận của Vu giáo đã mất đi khoảng ba thành.

Do Tiểu thừa Vu giáo không có bảo vật trấn áp khí vận, nên khí vận dễ dàng bị thất thoát.

Lúc này, Cộng Công ra tay diệt Tiểu thừa Vu giáo, tuy nhiên, mọi việc đã thành định cục.

Thiên Đạo đã công nhận Tiểu thừa Vu giáo, Cộng Công ra tay diệt Tiểu thừa Vu giáo, cũng chỉ sẽ tổn thất lớn hơn.

Nhập Đại thừa Vu giáo vào Tiểu thừa Vu giáo?

Không ổn.

Hoàng Long chưa chắc đã hướng về Vu tộc, cũng chưa chắc có tài năng. ...

Đại La Thiên, Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân cũng kinh ngạc, y cũng không ngờ Tam Thanh lại bày ra một Tiểu thừa Vu giáo.

Không chỉ Hồng Quân kinh ngạc, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều kinh ngạc.

Vì sự xuất hiện của Tiểu thừa Vu giáo, khí vận của Đại thừa Vu giáo đã thất thoát khoảng ba thành, dẫn đến khí vận Vu tộc giảm mạnh.

Khí vận của Xiển giáo lại tăng cường không ít.

Có thể nói, hiện tại, Vu tộc tổn thất cực lớn, còn Xiển giáo lại thu hoạch không nhỏ.

Còn về Hoàng Long, mặc dù đã trở thành một Giáo chủ, nhưng áp lực cũng lớn chưa từng có.

Vì Hoàng Long lập Tiểu thừa Vu giáo, khiến Vu giáo tổn thất cực lớn, y cũng biết Vu tộc sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Côn Luân Sơn.

Các đệ tử của Nguyên Thủy, Nam Cực Tiên Ông, Quảng Thành Tử cùng những người khác, cuối cùng cũng hiểu vì sao Nguyên Thủy lại giữ Hoàng Long Chân Nhân lại một mình.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân, bạn thân của Hoàng Long Chân Nhân, trong lòng thở dài một tiếng. "Hoàng Long sư đệ, chúc mừng ngươi trở thành một Giáo chủ, thật đáng mừng đáng chúc." Nam Cực Tiên Ông mỉm cười nói với Hoàng Long Chân Nhân.

Quảng Thành Tử, Thái Ất Chân Nhân cùng những người khác cũng cười nói.

Đối mặt với các đồng môn, Hoàng Long Chân Nhân lại không chút biểu cảm.

Nhìn Quảng Thành Tử cùng những người khác, rồi lại nhìn Tam Thanh, và cảnh ngộ hiện tại, Hoàng Long Chân Nhân lại nảy sinh một ý niệm. "Tiểu thừa Vu giáo đã lập, chúng ta cần phải mưu đồ kỹ lưỡng hơn nữa." Thái Thượng nói. "Lời huynh trưởng nói chí lý." Nguyên Thủy và Thông Thiên ứng tiếng.

Lập Tiểu thừa Vu giáo chỉ là bước đầu tiên.

Có Tiểu thừa Vu giáo, khống chế được Tiểu thừa Vu giáo, Tam Thanh có thể không ngừng mưu đồ, khiến khí vận Vu tộc không ngừng thất thoát.

Vu tộc thực lực cường đại, là chủng tộc số một Hồng Hoang, nhưng nếu không còn khí vận, cũng sẽ bị Thiên Đạo vứt bỏ.

Tính trọng yếu của khí vận, đối với Thánh nhân cũng trọng yếu.

Nếu không có khí vận cường đại, muốn trở thành nhân vật chính của Thiên Địa chẳng khác nào trò cười.

Hoàng Long đã trở thành Đại Vu, lập ra Tiểu thừa Vu giáo, mục đích của Tam Thanh cũng đã đạt được.

Thái Thượng cưỡi Thanh Ngưu trở về Đại Xích Thiên, Thông Thiên thì đi Đông Hải, chỉ có Nguyên Thủy ở lại Côn Luân Sơn.

Trong lòng Hoàng Long lại thấp thỏm không yên, lo lắng Vu tộc sẽ đến sát phạt.

Mặc dù là mưu đồ của Tam Thanh, nhưng Hoàng Long lại không thể đứng ngoài cuộc, y cũng rất hoảng sợ.

Lần này, khí vận Vu tộc tổn thất lớn, tất nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Tam Thanh có thể không lo lắng nộ hỏa của Vu tộc, nhưng Hoàng Long lại sợ hãi.

Thiên Giới, mười ba vị Tổ Vu đã tụ tập lại một chỗ. "Huynh trưởng, đệ tử của Nguyên Thủy đã lập Tiểu thừa Vu giáo, khiến khí vận Vu tộc ta tổn thất lớn, không thể bỏ qua được!" Huyền Minh lạnh lùng nói.

Lúc này, các Tổ Vu đều nổi giận không nhỏ. "Thiên Đạo đã công

nhận Tiểu thừa Vu giáo.

Nếu bây giờ tiêu diệt Tiểu thừa Vu giáo, Vu tộc ta sẽ tổn thất lớn hơn." Hậu Thổ thở dài.

Sự nhận thức của Hậu Thổ về thiên số vượt trội hơn Huyền Minh, y cũng rõ ràng cảnh ngộ hiện tại của Vu tộc.

Tam Thanh đã dám bày ra Tiểu thừa Vu giáo, thì không sợ Vu tộc ra tay tiêu diệt Tiểu thừa Vu giáo. "Tam Thanh đã chiếm được tiên cơ, thật phiền phức a!" Đế Giang cau mày khổ sở. "Tiểu thừa Vu giáo cũng là Vu giáo.

Đã là Vu giáo, thì hãy sắp xếp một số Đại Vu gia nhập đi!" Cộng Công bình thản nói.

Tiêu diệt Tiểu thừa Vu giáo không khó, nhưng lại được không bù mất.

Vậy thì, hãy khống chế Tiểu thừa Vu giáo.

Nhị Tiên Sơn, một phúc địa trên Đại địa Hồng Hoang, linh khí cũng sung túc.

Hoàng Long đã khai tịch một động phủ ở Nhị Tiên Sơn.

Ngoài ra, trên núi còn có một Đại năng, tên là Ma Cô, là một nữ tiên cấp Thái Ất Kim Tiên.

Bị Nguyên Thủy đuổi xuống Côn Luân Sơn, Hoàng Long cũng trở về Nhị Tiên Sơn.

Sau khi lập Tiểu thừa Vu giáo, trong lòng Hoàng Long hoảng sợ.

Ở lại bên cạnh Nguyên Thủy, có Nguyên Thủy che chở, cũng an tâm không ít, nhưng Nguyên Thủy lại muốn y rời khỏi Côn Luân Sơn.

Khi bị đuổi xuống Côn Luân Sơn, Hoàng Long cũng không còn tự lừa dối mình nữa.

Nguyên Thủy không còn lợi dụng Hoàng Long nữa.

Nếu Hoàng Long bị Vu tộc đánh chết, Nguyên Thủy cũng sẽ không để tâm.

Hiện tại, Hoàng Long là Giáo chủ Tiểu thừa Vu giáo.

Nếu Vu tộc đánh chết Hoàng Long, cái giá phải trả lại rất lớn.

Vừa về Nhị Tiên Sơn, Hoàng Long thấy một nữ tiên thanh lệ thoát tục, chính là Ma Cô, cũng là đạo lữ của y.

Sở dĩ gọi là đạo lữ, không chỉ là phu thê tình lữ, mà còn là chí đồng đạo hợp, như mối quan hệ bạn bè của Hoàng Long và Ma Cô.

Nhìn Hoàng Long, Ma Cô trong lòng thở dài, nàng cũng biết Hoàng Long đã thành Đại Vu, lập Tiểu thừa Vu giáo.

Với sự hiểu biết của nàng về Hoàng Long, nàng biết Hoàng Long chắc chắn thân bất do kỷ.

Nói cách khác, đây là kế của Thánh nhân, Hoàng Long chỉ là một quân cờ mà thôi.

Không, Hoàng Long khiến khí vận Vu tộc tổn thất lớn, Nguyên Thủy lại không quan tâm sống chết của Hoàng Long.

Vì vậy, cảnh ngộ hiện tại của Hoàng Long lại rất nguy hiểm.

Hoàng Long đang định trò chuyện với Ma Cô vài câu, sắc mặt lại đại biến.

Chỉ thấy, Đại Vu Tương Liễu, Đại Vu Xi Vưu, và Đại Vu Khoa Phụ, ba người dẫn theo mấy trăm Tiểu Vu đã đến Nhị Tiên Sơn. "Phụng mệnh Cộng Công đại nhân, chúng ta gia nhập Tiểu thừa Vu giáo!" Giọng Xi Vưu không nhỏ, truyền đi xa, khiến người ta tai nhức nhối.

Ba Đại Vu và mấy trăm Tiểu Vu muốn gia nhập Tiểu thừa Vu

giáo, khiến Hoàng Long trong lòng hoảng sợ.

Hoàng Long khó lòng từ chối.

Sau khi Xi Vưu cùng những người khác gia nhập, bước tiếp theo chắc chắn sẽ bị gạt bỏ quyền lực.

Chương 261

Trên Nhị Tiên Sơn, một tòa cung điện khôi hoành trang nghiêm sừng sững.

Trong chính điện, thờ phụng mười ba bức tượng Tổ Vu, tượng Cộng Công lớn nhất, vị trí cũng cao nhất.

Hoàng Long thần sắc cung kính quỳ xuống, bái Cộng Công.

Tương Liễu, Xi Vưu và Khoa Phụ ba người đứng sau Hoàng Long.

Thấy Hoàng Long bái Cộng Công, ba người Tương Liễu cũng biết lựa chọn của Hoàng Long. "Trên Thiên Đạo, từ nay về sau, không còn Xiển giáo Kim Tiên Hoàng Long Chân Nhân, chỉ có Tiểu thừa Vu giáo Đại Vu Hoàng Long." Hoàng Long nói.

Cùng với lời Hoàng Long vừa dứt, phía trên Nhị Tiên Sơn vang lên một tiếng sấm.

Đồng thời, Hoàng Long và Nguyên Thủy không còn khí vận tương liên, cũng không còn là đệ tử Xiển giáo nữa.

Phản bội Nguyên Thủy, và vạch rõ ranh giới với Xiển giáo, cả người Hoàng Long cũng nhẹ nhõm không ít.

Mười Hai Kim Tiên đại biểu cho sự viên mãn của Xiển giáo.

Hiện tại, thiếu đi Hoàng Long, khí vận của Xiển giáo lại tổn thất không ít.

Sau khi Tiểu thừa Vu giáo xuất hiện, khí vận của Xiển giáo đã tăng cường một chút, nhưng hiện tại lại thất thoát nhiều hơn.

Khí vận của Tiểu thừa Vu giáo lại tăng cường không ít, và liên hệ

mật thiết với Đại thừa Vu giáo.

Sở dĩ Hoàng Long đưa ra lựa chọn này, cũng là sau khi cân nhắc kỹ lưỡng.

Đã là Đại Vu, đầu nhập Vu tộc không phải là một lựa chọn tồi. "Hoàng Long, sau này, ngươi chính là Vu tộc Đại Uy Thiên Long, là Hộ Pháp thần của Tổ Vu." Thần tượng Cộng Công đột ngột mở lời. "Đệ tử đa tạ lão sư." Hoàng Long lại bái một cái.

Tiếp nhận sắc phong của Cộng Công, Hoàng Long đã là Vu tộc Đại Uy Thiên Long, bất kỳ Tổ Vu nào cũng có thể triệu hoán Hoàng Long Hộ Pháp. ...

Đại Xích Thiên, trong Bát Cảnh Cung, Thái Thượng đang luyện đan, một lò Cửu Chuyển Kim Đan đã bị hỏng. "Nguyên Thủy đang làm cái gì vậy?" Trên mặt Thái Thượng cũng hiện lên vẻ phẫn nộ.

Vốn dĩ, Thái Thượng cho rằng Nguyên Thủy có thể khống chế tốt Hoàng Long, nhưng không ngờ Hoàng Long lại nhanh chóng phản bội Xiển giáo, phản bội Nguyên Thủy.

Hiện tại, khí vận đã mất của Vu giáo lại khôi phục, càng thêm cường đại.

Thái Thượng đang cố gắng tăng cường thực lực cho Tiểu thừa Vu giáo, nhưng kế hoạch lại không bằng biến hóa.

Mặc dù Hoàng Long và Xiển giáo đã vạch rõ ranh giới, khí vận của Xiển giáo lại tổn thất không ít.

Thái Thượng nghĩ Vu tộc sẽ giết Hoàng Long, nhưng không ngờ Hoàng Long lại đầu nhập Vu tộc.

Chỉ có thể nói, Thái Thượng đã đánh giá quá cao Nguyên Thủy, cũng đánh giá thấp Hoàng Long, cho rằng Nguyên Thủy có thể hoàn toàn khống chế Hoàng Long.

Nếu Hoàng Long bị Vu tộc giết chết, ngược lại sẽ đơn giản hơn.

Nhưng cục diện hiện tại lại khiến Thái Thượng có chút đau đầu. ...

Đông Hải, Kim Ngao Đảo, trên Tự Chi Nhai bên ngoài Bích Du Cung.

Thông Thiên lạnh lùng cười: "Sư huynh dạy đệ tử thật tốt." Trong mắt Thông Thiên, nếu là đệ tử thân truyền của mình trở thành Đại Vu, lập Tiểu thừa Vu giáo, chắc chắn sẽ không phản bội.

Xiển giáo và Tiểu thừa Vu giáo đã vạch rõ ranh giới.

Tiếp theo, Tiểu thừa Vu giáo và Đại thừa Vu giáo sẽ đồng khí liên chi, cùng vinh cùng tổn.

Mặc dù kết quả này cũng không phải Thông Thiên muốn thấy, nhưng Thông Thiên hiện tại cũng không có cách nào tốt.

Không, việc lập Tiểu thừa Vu giáo là do Thái Thượng đề xuất.

Hiện tại, người phải lo lắng cũng là Thái Thượng, Thông Thiên dứt khoát không lo lắng nữa. ... "Oanh!" Ngọc Thanh Thần Lôi xuất hiện phía trên Đông Côn Luân, uy thế hủy thiên diệt địa, cũng đại biểu cho sự phẫn nộ của Nguyên Thủy.

Thánh nhân nổi giận, lại khủng bố đến thế.

Trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy âm trầm vô cùng.

Hoàng Long phản bội, dẫn đến khí vận của Xiển giáo tổn thất không ít, khiến Nguyên Thủy mất mặt.

Ngay cả một đệ tử cũng không quản giáo được, các Thánh nhân khác sẽ nhìn Nguyên Thủy thế nào?

Từng Đại năng ở Hồng Hoang lại sẽ nhìn thế nào? "Một con nghiệt súc phi lân đái giác, thật sự đáng chết!" Sát ý đáng sợ tỏa ra từ

thân Nguyên Thủy.

Nếu Hoàng Long ở trước mặt Nguyên Thủy, Nguyên Thủy e rằng sẽ một chưởng vỗ chết Hoàng Long.

Vốn dĩ đã thành công khiến khí vận Vu tộc thất thoát, hiện tại, khí vận Vu tộc không những khôi phục, mà còn cường đại hơn.

Oanh long long...

Từng tầng mây đen kịt bao phủ toàn bộ Đông Côn Luân, điện chớp sấm rền.

Dưới Kỳ Lân Nhai, mười hai đệ tử Xiển giáo tụ tập lại một chỗ.

Cảm nhận được nộ hỏa của Nguyên Thủy, các đệ tử Xiển giáo này đều biết nguyên nhân. "Hoàng Long dám làm như vậy sao?" Quảng Thành Tử cũng lộ vẻ mặt phẫn nộ.

Mặc dù Quảng Thành Tử vẫn luôn không coi trọng Hoàng Long, nhưng Hoàng Long dù sao cũng là đệ tử Xiển giáo, giờ lại phản bội Xiển giáo, khiến khí vận Xiển giáo tổn thất lớn.

Khí vận của Xiển giáo mạnh hay yếu, đối với đệ tử Xiển giáo cũng trọng yếu. "Chúng ta đi Nhị Tiên Sơn!" Nam Cực Tiên Ông nộ quát. "Hoàng Long tốt lắm, đúng là không làm người!" Xích Tinh Tử nói. "Nhất định phải giáo huấn thật tốt." Thanh Hư nói.

Thái Ất Chân Nhân, Linh Bảo Đại Pháp Sư, Phổ Hiền Chân Nhân, Từ Hàng đạo nhân, Cụ Lưu Tôn, Đạo Hạnh, Văn Thù, đều phẫn nộ.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân tuy có quan hệ tốt với Hoàng Long, nhưng giờ phút này cũng có chút phẫn nộ, càng muốn hỏi Hoàng Long cho ra nhẽ.

Ngay lập tức, Quảng Thành Tử cùng những người khác rời Côn Luân Sơn, hướng về Nhị Tiên Sơn.

Chỉ thấy, các tiên nhân hoặc cưỡi mây đạp gió, hoặc bay bằng kim quang, hoặc cưỡi dị thú, cũng có người giá ngự pháp bảo.

Mọi người ai nấy thi triển thần thông.

Đối với hành động của Quảng Thành Tử cùng những người khác, Nguyên Thủy trong Ngọc Hư Cung đương nhiên biết, nhưng cũng không ngăn cản.

Tu vi của Quảng Thành Tử cùng những người khác hoặc là Kim Tiên, hoặc là Thái Ất Kim Tiên, tuy không có một Đại La Kim Tiên nào, nhưng có Nguyên Thủy ban cho pháp bảo, từng người đều có thực lực không thấp.

Mặc dù Hoàng Long hiện nay có tu vi cấp Đại La Kim Tiên, Tiểu thừa Vu giáo lại có ba Đại Vu gia nhập, nhưng Nguyên Thủy tin rằng Quảng Thành Tử cùng những người khác có thể ứng phó.

Hành động của Hoàng Long cũng đã chọc giận Nguyên Thủy.

Nhưng Nguyên Thủy tự giữ thân phận, cũng không tiện tự mình ra tay, để các đệ tử môn hạ đi tranh đấu cũng tốt, cũng coi như một cuộc khảo nghiệm.

Khi Quảng Thành Tử cùng những người khác hùng hổ đến phía trên Nhị Tiên Sơn, thấy bốn Đại Vu và mấy trăm Tiểu Vu đã đợi từ lâu.

Đại Vu Hoàng Long, Đại Vu Tương Liễu, Đại Vu Xi Vưu và Đại Vu Khoa Phụ, đều có tu vi thân thể cấp Đại La Kim Tiên.

Trong đó, Xi Vưu vẫn còn Nguyên Thần.

Còn về mấy trăm Tiểu Vu, thực lực có cao có thấp, thấp nhất là cấp Chân Tiên, không thiếu cấp Huyền Tiên.

Đối mặt với sức mạnh của phe Hoàng Long, Quảng Thành Tử

cùng những người khác lại không hề sợ hãi. "Hoàng Long, vì sao phản sư?" Ngọc Đỉnh Chân Nhân mở lời hỏi.

Chương 262

Chưa đợi Hoàng Long mở lời, Quảng Thành Tử đã nộ quát: "Ngọc Đỉnh sư đệ, nói chuyện với một nghiệt chướng không biết tôn ti làm gì!" "Hoàng Long đại nghịch bất đạo, chúng ta không cần nói nhiều với y." Thái Ất Chân Nhân nói. "Bắt y về Ngọc Hư Cung gặp Lão Sư, xem y còn lời gì để nói." Nghe Quảng Thành Tử cùng những người khác nói, Hoàng Long lạnh lùng cười: "Kẻ trên không tôn trọng, kẻ dưới không kính nể." "Phóng túng!" "Cái nghiệt chướng này, lại dám nói ra lời như vậy." "Kẻ vong ân phụ nghĩa, còn không chịu thúc thủ!" Hoàng Long sắc mặt lạnh nhạt.

Nguyên Thủy đối với y có truyền đạo thụ nghiệp giải hoặc, nhưng chẳng qua cũng chỉ là vì khí vận của y mà thôi.

Nếu không có chút khí vận, Nguyên Thủy căn bản sẽ không thu y làm đồ đệ.

Hoàng Long nghe theo Nguyên Thủy, trước tiên chuyển hóa thành Đại Vu, lại lập ra Tiểu thừa Vu giáo, nhưng Nguyên Thủy lại đuổi y ra khỏi Côn Luân Sơn.

Như vậy, Hoàng Long cũng không bị coi là vong ân phụ nghĩa, cũng không nợ Nguyên Thủy gì cả.

Hơn nữa, Hoàng Long trong mười hai Kim Tiên Xiển giáo có thực lực yếu nhất, cũng kém xa Nam Cực Tiên Ông.

Hiện tại, y lại có chỗ dựa.

Mặc dù Hoàng Long không có pháp bảo lợi hại, nhưng với thân Đại Vu, thân thể cường hoành có thể sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo.

Ngay lập tức, Quảng Thành Tử là người đầu tiên động thủ.

Chỉ thấy, Quảng Thành Tử thân mặc Bát Quái Tử Y, tay cầm Thư Hùng Song Kiếm, trên đỉnh đầu có một chiếc Lạc Hồn Chung.

Mặc dù tu vi của Quảng Thành Tử chỉ cấp Thái Ất Kim Tiên, nhưng nhờ vào các loại Tiên Thiên Linh Bảo, y có thể dễ dàng đối phó với cường giả cấp Đại La Kim Tiên thông thường.

Đối mặt với công kích của Quảng Thành Tử, Hoàng Long lại không hề sợ hãi, cũng không để Tương Liễu, Xi Vưu cùng những người khác ra tay.

Chỉ thấy, Hoàng Long bước ra một bước, nghênh đón Quảng Thành Tử, một quyền oanh ra. "Đang!" Thư Hùng Song Kiếm của Quảng Thành Tử tiếp xúc với quyền đầu Hoàng Long, phát ra tiếng kim thiết giao minh.

Dưới sức mạnh cường đại của Hoàng Long va chạm, Quảng Thành Tử bay lùi mấy chục mét, Lạc Hồn Chung trên đỉnh đầu y vang lên.

Lạc Hồn Chung là pháp bảo tấn công linh hồn đối phương, khiến người ta khó lòng phòng bị, nhưng linh hồn Hoàng Long đã ràng buộc với thân thể, nên y không sợ Lạc Hồn Chung.

Thấy Lạc Hồn Chung vô dụng với Hoàng Long, sắc mặt Quảng Thành Tử cũng biến đổi.

Lại chiến đấu mấy hiệp, Quảng Thành Tử rơi vào thế hạ phong.

Thấy sức một mình Quảng Thành Tử không địch nổi Hoàng Long, Xích Tinh Tử cũng ra tay.

Xích Tinh Tử tay cầm Âm Dương Kính, một mặt chiếu sinh, một mặt chiếu tử, lại tế Thủy Hỏa Phong.

Một mình địch hai, Hoàng Long lại cũng không rơi vào thế hạ phong.

Tiếp theo, Cụ Lưu Tôn và Thái Ất Chân Nhân ra tay.

Bị Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Cụ Lưu Tôn và Thái Ất Chân Nhân bốn người vây công, Hoàng Long tuy không rơi vào thế hạ phong, nhưng áp lực cũng không nhỏ.

Quảng Thành Tử cùng những người khác đều có Tiên Thiên Linh Bảo, tu vi tuy không bằng Hoàng Long, nhưng thực lực cũng không kém quá nhiều. "Đại Vu quả nhiên lợi hại, nhưng dù sao cũng không thể sánh bằng Huyền Môn chính tông chúng ta." Văn Thù đang quan chiến nói.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân thần sắc phức tạp, tay cầm một thanh Trảm Tiên Kiếm, nhưng lại không ra tay đối phó Hoàng Long.

Cảnh ngộ của Hoàng Long trong Xiển giáo vốn có chút khó xử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng biết.

Hoàng Long trở thành Đại Vu, lập Tiểu thừa Vu giáo, hiển nhiên là ý của Nguyên Thủy.

Nhưng Nguyên Thủy lại đuổi Hoàng Long xuống Côn Luân Sơn, như vậy, cục diện hiện tại cũng không thể trách Hoàng Long được.

Thấy bốn người Quảng Thành Tử liên thủ không hạ được Hoàng Long, lại có Phổ Hiền, Văn Thù và Từ Hàng ba người ra tay, nhưng Xi Vưu lại chặn được ba người đó. "Lấy đông hiếp ít, đệ tử Xiển giáo thật không biết xấu hổ!" Xi Vưu chế giễu.

Xi Vưu có tu vi cấp Đại La Kim Tiên, Thiên La Hóa Huyết Thần Đao trong tay y lại là Hậu Thiên Chí Bảo, không phải ba người Phổ Hiền có thể địch lại.

Chỉ cần cảm nhận hung uy của Xi Vưu, ba người Phổ Hiền đã cảm thấy áp lực cực lớn rồi.

Huyết sắc đao quang lóe lên, Xi Vưu đã tấn công.

Mặc dù chỉ là một đòn tùy tay của Xi Vưu, uy lực lại cũng khiến ba người Phổ Hiền đại kinh.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Thanh Hư, Đạo Hạnh, Linh Bảo Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông không động thủ, lại bị ánh mắt của Tương Liễu và Khoa Phụ hai người chằm chằm nhìn.

Mười hai người Xiển giáo, đại bộ phận có tu vi Thái Ất Kim Tiên, một tiểu bộ phận là Kim Tiên.

Mặc dù đều có Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng đối đầu với ba Đại Vu tu vi cấp Đại La Kim Tiên, cơ hội thắng lợi lại không quá lớn. "Bày Thập Nhị Thiên Tiên Đại Trận!" Quảng Thành Tử quát lớn một tiếng, rút lui.

Các loài Chu Thiên, tiên có năm loại, đó là Thiên Địa Thần Nhân Quỷ, Thiên Tiên là số một.

Thập Nhị Thiên Tiên Đại Trận do Nguyên Thủy sáng tạo, vốn là do mười hai Kim Tiên Xiển giáo hợp lực bày ra, có tác dụng trấn áp khí vận của Xiển giáo.

Hiện tại, mười hai Kim Tiên Xiển giáo thiếu một người, Nam Cực Tiên Ông lại vừa hay có thể bù vào.

Trong chốc lát, Quảng Thành Tử cùng những người khác tụ tập lại một chỗ, bày thành Thập Nhị Thiên Tiên Đại Trận.

Với tu vi, pháp bảo của Quảng Thành Tử cùng những người khác, thêm vào sự huyền diệu của Thập Nhị Thiên Tiên Đại Trận, uy lực lại khủng bố.

Hoàng Long biết rõ sự lợi hại của Thập Nhị Thiên Tiên Đại Trận, cũng không dám khinh suất, cùng Xi Vưu tiến vào trận.

Tương Liễu và Khoa Phụ hai người ở ngoài trận, nếu có nhu yếu, cũng sẽ nhập trận giúp Hoàng Long và Xi Vưu.

Khi mười hai tiên nhân Xiển giáo tìm Hoàng Long gây sự, không những Nguyên Thủy trên Côn Luân Sơn chú ý, mà Cộng Công ở Thiên Giới cũng đang chú ý. "Nguyên Thủy cũng thật là thiên vị." Cộng Công thầm nghĩ.

Trong mười ba đệ tử thân truyền của Nguyên Thủy, Hoàng Long Chân Nhân không có Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu không phải đã trở thành Đại Vu, thêm vào công đức lập Tiểu thừa Vu giáo, thực lực của Hoàng Long vẫn là yếu nhất trong mười ba đệ tử thân truyền của Xiển giáo.

Thậm chí, trong mấy chục đệ tử ký danh của Nguyên Thủy, cũng có người có thể chiến một trận với Hoàng Long.

Không, Hoàng Long đã không còn như xưa.

Xưa kia, Hoàng Long thật sự đã làm mất mặt uy phong của Long tộc.

Nguyên Thủy không ra tay, Cộng Công cũng không vội ra tay.

Lần này, các tiên nhân Xiển giáo đối chiến Hoàng Long, cũng liên quan đến khí vận của Xiển giáo và Tiểu thừa Vu giáo.

Nếu Quảng Thành Tử cùng những người khác thắng, khí vận của Xiển giáo tự nhiên sẽ được đề thăng, khí vận của Tiểu thừa Vu giáo thì sẽ thất thoát một chút.

Ngược lại, khí vận của Tiểu thừa Vu giáo được đề thăng, khí vận của Xiển giáo thì sẽ thất thoát.

Quan hệ đến khí vận, Cộng Công cũng rất coi trọng. ...

Đại địa Hồng Hoang, Nhị Tiên Sơn.

Tương Liễu, Khoa Phụ, Ma Cô và mấy trăm Tiểu Vu đều đang quan chiến.

Có vô số sinh linh ẩn nấp từ rất xa.

Quảng Thành Tử cùng những người khác bày ra Thập Nhị Thiên Tiên Đại Trận, mỗi người thi triển thần thông, lại vận dụng các loại Tiên Thiên Linh Bảo.

Hoàng Long và Xi Vưu đã nhập trận.

Vừa tiến vào Thập Nhị Thiên Tiên Đại Trận do Quảng Thành Tử cùng những người khác bày ra, Hoàng Long và Xi Vưu đã cảm nhận được sát cơ vô biên.

Lạc Hồn Chung, Âm Dương Kính cùng các Tiên Thiên Linh Bảo khác phát huy uy lực.

Ngọc Thanh Thần Lôi cuồn cuộn mãnh liệt.

Tiên quang tràn ngập, ẩn chứa sức mạnh khủng bố.

Một tiếng rồng ngâm, Hoàng Long đã hiển hóa ra Đại Vu chân thân, Xi Vưu cũng hiển hóa ra Đại Vu chân thân.

Sau khi hiển hóa ra Đại Vu chân thân, thân thể của Hoàng Long và Xi Vưu càng thêm cường hoành.

Tiên Thiên Linh Bảo của Quảng Thành Tử cùng những người khác tuy uy lực cực lớn, nhưng cũng khó làm tổn thương Hoàng Long và Xi Vưu.

Xi Vưu huy Thiên La Hóa Huyết Thần Đao trong tay, huyết quang vô biên che trời lấp đất.

Chương 263

"Trận này có chút ý tứ, nhưng lại không làm gì được ta." Xi Vưu cười nói.

Chỉ thấy, Xi Vưu toàn lực thôi động Hóa Huyết Thần Đao, lập tức, huyết quang chói mắt chiếu khắp bốn phương tám hướng.

Trong huyết quang, mười hai Tiên Thiên Ma Thần hư ảnh hiện ra, đó chính là mười hai Tổ Vu trừ Trụ Dĩ ra, trong đó bao gồm cả Cộng Công.

Ngay sau đó, từ hai con mắt sói trên cán Hóa Huyết Thần Đao phát ra quỷ dị quang hoa, hư ảnh Long Tử Nha Tí xuất hiện. "Không hay rồi!" "Mau ngăn Xi Vưu lại!" Quảng Thành Tử cùng những người khác đại kinh thất sắc.

Nhất thời, đại bộ phận uy lực của trận này đều tập trung đối phó Xi Vưu.

Đại Vu chân thân của Hoàng Long lại là một vật khổng lồ, thân thể uốn lượn, như một dãy núi. "Oanh!" Dưới một đao toàn lực của Xi Vưu, đại trận tuy không bị phá vỡ, nhưng cũng không ổn định, sắc mặt Quảng Thành Tử cùng những người bày trận đều trắng bệch.

Ngay sau đó, thân thể khổng lồ của Hoàng Long vừa động, đại trận cũng bị phá vỡ.

Thập Nhị Thiên Tiên Đại Trận dù sao cũng do Nguyên Thủy sáng tạo.

Có thể nhanh chóng bị phá vỡ, một mặt là do sức mạnh của Xi Vưu và Hoàng Long, mặt khác lại là do sự hiểu biết của Hoàng Long về đại trận.

Phải biết rằng, Hoàng Long đã không ít lần cùng Quảng Thành Tử và những người khác bày đại trận.

Khi Hoàng Long phá vỡ đại trận, Hóa Huyết Thần Đao trong tay Xi Vưu lại lần nữa vung ra. "Ngươi dám!" Tiếng Nguyên Thủy phẫn nộ truyền đến, dường như từ chân trời xa xôi, lại phảng phất gần ngay trong gang tấc.

Cảm nhận được sự phẫn nộ của Nguyên Thủy, tay Xi Vưu run lên, uy lực của Hóa Huyết Thần Đao cũng lập tức giảm đi không ít.

Hai tiếng kêu thảm, Cụ Lưu Tôn và Thái Ất Chân Nhân đều bị thương dưới Hóa Huyết Thần Đao.

Chỉ thấy, Cụ Lưu Tôn bị trọng thương, Thái Ất Chân Nhân cũng bị thương không nhẹ.

Cụ Lưu Tôn sắc mặt tái nhợt, càng thêm kinh hồn chưa định.

Nếu không phải uy lực một đao của Xi Vưu đã giảm đi không ít, Cụ Lưu Tôn e rằng đã vẫn lạc rồi.

Không, bị thương dưới Hóa Huyết Thần Đao, trong chốc lát sẽ hóa thành một đoàn ô huyết.

Từ Hàng tay cầm Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, trong bình có Tam Quang Thần Thủy, lại cắm một cành Dương Liễu.

Chỉ thấy, Từ Hàng rút cành dương liễu trong Dương Chi Ngọc Tịnh Bình ra, cành dương liễu xanh biếc nhỏ giọt Tam Quang Thần Thủy, hóa giải huyết độc trên thân Cụ Lưu Tôn và Thái Ất Chân Nhân.

Trong các đệ tử Xiển giáo, thực lực Từ Hàng không phải là đệ nhất, nhưng khả năng cứu tử phù thương lại vô nhân khả cập. "Đa tạ sư muội!" Thái Ất Chân Nhân nói lời cảm tạ với Từ Hàng. "Đa tạ sư tỷ!" Cụ Lưu Tôn cũng nói lời cảm tạ.

Khi đó, tiên nhạc vang lên từng đợt, mây lành lượn lờ, hương thơm lạ xộc vào mũi, mây lành muôn dặm, ráng trời vạn đạo, tử khí bốc lên, thân ảnh Nguyên Thủy xuất hiện, lạnh lùng phủ thị Hoàng Long và Xi Vưu. "Đệ tử bái kiến Lão Sư!" Vừa thấy Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử cùng những người khác không dám chậm trễ, vội vàng hành lễ.

Ánh mắt liếc qua Quảng Thành Tử cùng những người khác, trong lòng Nguyên Thủy không khỏi thất vọng.

Biểu hiện của Quảng Thành Tử cùng những người khác khiến Nguyên Thủy thất vọng, nhưng dù sao cũng là đệ tử của y. "Nguyên Thủy Thiên Tôn, đệ tử môn hạ gây sự, hiện tại, lại muốn che chở cho kẻ sai ư?" Xi Vưu ngẩng đầu nhìn thẳng Nguyên Thủy.

Mặc dù uy thế Thánh nhân của Nguyên Thủy khủng bố vô cùng, nhưng lại không thể khiến Xi Vưu khuất phục.

So với Xi Vưu, biểu hiện của Hoàng Long kém xa.

Dưới uy thế bao trùm của Nguyên Thủy, Hoàng Long có chút run rẩy sợ hãi. "Bất kính Thánh nhân, đáng là tử tội!" Nguyên Thủy tế Như Ý trong tay, đánh về phía Xi Vưu.

Mặc dù chỉ là một đòn tùy tay của Nguyên Thủy, nhưng Xi Vưu lại có cảm giác trời sắp sụp đổ.

Dưới Thánh nhân đều là lâu nghĩ, chỉ là một đòn tùy tay của Thánh nhân, cũng khủng bố đến thế a!

Hét lớn một tiếng, Xi Vưu bạo phát toàn bộ sức mạnh, một đao chém ra. "Phanh!" Uy lực của Hóa Huyết Thần Đao không kém Như Ý của Nguyên Thủy, nhưng pháp lực của Xi Vưu lại kém xa Nguyên Thủy.

Chỉ thấy, dưới một đòn tùy tay của Nguyên Thủy, huyết quang vô

biên do Hóa Huyết Thần Đao phát ra bị diệt sạch, thần đao bi minh một tiếng, quang hoa ảm đạm, hiển nhiên đã bị tổn thương. "Phốc!" Xi Vưu sắc mặt trắng bệch, thổ ra một ngụm máu lớn, ngã xuống đất, đã mất đi chiến lực.

Nguyên Thủy cũng có chút ngạc nhiên, mặc dù chỉ là một đòn tùy tay, nhưng uy lực cũng cực lớn, vốn tưởng rằng có thể đánh chết Xi Vưu, nhưng không ngờ Xi Vưu chỉ bị trọng thương.

Khi Nguyên Thủy định ra tay lần nữa, Cộng Công xuất hiện.

Kỳ thực, Cộng Công có thể đỡ được một đòn vừa rồi của Nguyên Thủy, nhưng y thấy Xi Vưu có thể sống sót dưới một đòn tùy tay của Nguyên Thủy, nên cũng không ra tay.

Mặc dù Xi Vưu bị trọng thương, nhưng cũng có lợi.

Xi Vưu muốn tiến hóa thành Tổ Vu, lại sẽ dễ dàng hơn một chút.

Thấy Cộng Công xuất hiện, Xi Vưu cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Nguyên Thủy lại ra một đòn nữa, y có thể thân tử đạo tiêu. "Nguyên Thủy, Hoàng Long đã không còn là đệ tử Xiển giáo, mà là Đại Vu.

Ngươi dung túng đệ tử môn hạ gây sự, hiện tại lại lấy lớn hiếp nhỏ, rõ ràng là ức hiếp Vu tộc ta!" Cộng Công lạnh lùng trừng mắt nhìn Nguyên Thủy.

Đối mặt với Cộng Công, Nguyên Thủy cũng có áp lực.

Nguyên Thủy có tự tri chi minh, mặc dù đều là Thánh nhân, nhưng thực lực không bằng Thái Thượng, mà Thái Thượng lại không địch nổi Cộng Công. "Ta thanh lý môn hộ, không liên quan gì đến Vu tộc." Nguyên Thủy nói. "Dù là đệ tử môn hạ của ngươi, ta có thể không tính toán, nhưng trọng thương Xi Vưu, lại không thể không cho ta một lời giải thích." Cộng Công rút Tam Xoa Kích ra, sát khí tỏa ra từ thân

y, cách không khóa chặt Nguyên Thủy.

Biết thực lực không bằng Cộng Công, Nguyên Thủy không muốn tự rước lấy nhục.

Tuy nhiên, thế cục bức bách, y lại không thể nhận thua.

Bị sát khí của Cộng Công khóa chặt, Nguyên Thủy tế Bàn Cổ Phiên.

Chỉ thấy, Bàn Cổ Phiên rung động, một cỗ lực lượng kinh khủng phá diệt vạn vật, có thể nghiền nát hư không.

Trong Khai Thiên Tam Bảo, Bàn Cổ Phiên có lực công kích đứng đầu, uy năng cực lớn có thể khai thiên tích địa, phá vỡ hỗn độn.

Trong tay Thánh nhân, Bàn Cổ Phiên càng thêm đáng sợ.

Nếu Cộng Công chỉ có tu vi Thánh nhân sơ kỳ, đối mặt với công kích như vậy cũng không dám khinh suất.

Nhưng trong mắt Cộng Công hiện tại, lại cũng không đáng kể.

Trên thực tế, đối với Hỗn Nguyên Thánh nhân, tác dụng của Tiên Thiên Chí Bảo đã không còn lớn.

Khi tu vi đạt Thánh nhân trung kỳ, Tiên Thiên Chí Bảo như Bàn Cổ Phiên cũng chỉ dùng để trấn áp khí vận, trong chiến đấu gần như không có trợ lực.

Khi Bàn Cổ khai thiên, có hay không có Thần Phủ ước chừng cũng vậy.

Ngoại vật vĩnh viễn là ngoại vật.

Khi tu vi đạt đến một trình độ nhất định, cũng có thể xem nhẹ. "Phanh!" Tùy tiện dùng Tam Xoa Kích trong tay đỡ lấy công kích của Nguyên Thủy, Cộng Công phát động phản kích.

Một đạo khai thiên phủ quang sắc bén từ Tam Xoa Kích của Cộng Công phát ra, Nguyên Thủy không thể tránh né, chỉ đành chống đỡ.

Khi Nguyên Thủy đỡ lấy khai thiên phủ quang, Cộng Công cũng đã áp sát.

Nhất thời, Nguyên Thủy một tay Bàn Cổ Phiên, một tay Ngọc Như Ý, giao chiến với Cộng Công.

Mặc dù Cộng Công chỉ sử xuất một tiểu bộ phận sức mạnh, nhưng cũng đã chiếm thượng phong.

Trong chiến đấu, trong tay trái của Cộng Công xuất hiện một thanh đao, chính là Ngô Đao.

Sau khi Yêu tộc vì luyện chế Đồ Vu Kiếm mà sát hại mấy chục triệu Nhân loại, Cộng Công đã tạm thời cho Nhân tộc mượn Ngô Đao sử dụng.

Chương 264

Trước lần đại kiếp này, y đã thu hồi lại.

Uy lực của Ngô Đao tuy không bằng Tam Xoa Kích, nhưng so với Bàn Cổ Phiên lại cũng không kém bao nhiêu.

Thoáng cái, Cộng Công và Nguyên Thủy đã giao chiến mấy chục hiệp.

Nguyên Thủy lộ vẻ mặt uất ức.

Cộng Công không dùng toàn bộ thực lực mà vẫn đè ép y đánh.

Khi áp lực dần lớn, Nguyên Thủy thi triển Chư Thiên Khánh Vân.

Lập tức, trên đỉnh đầu Nguyên Thủy hiện ra một phiến khánh vân.

Trên khánh vân có vạn đóa kim liên, trên mỗi đóa kim liên lại có kim đẳng, quang chiếu vũ trụ, anh lạc rủ xuống, thần diệu chư thiên.

Lực phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân của Nguyên Thủy không yếu hơn Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Thấy Nguyên Thủy thi triển Chư Thiên Khánh Vân, trong mắt Cộng Công lại lóe lên một tia hỉ sắc.

Ngay lập tức, Cộng Công vận dụng đạo quả pháp tắc Lực, Tam Xoa Kích và Ngô Đao hợp lực, hai đạo khai thiên phủ quang đồng thời xuất hiện.

Chỉ thấy, Tam Xoa Kích thi triển thức thứ chín của Khai Thiên Cửu Thức, Ngô Đao cũng vậy.

Hai đạo khai thiên phủ quang tổ hợp lại với nhau, uy lực cực lớn lại khiến Nguyên Thủy cũng hoảng sợ biến sắc. "Oanh!" Hai đạo khai thiên phủ quang hợp nhất bổ xuống Chư Thiên Khánh Vân trên đỉnh

đầu Nguyên Thủy, lập tức, một phiến hỗn độn xuất hiện.

Phiến hỗn độn này tuy không lớn, nhưng cũng nuốt chửng mấy ngàn dặm.

Sau khi bị đoàn hỗn độn nuốt chửng, Chư Thiên Khánh Vân của Nguyên Thủy lại bị phá vỡ.

Chốc lát, hỗn độn biến mất.

Nguyên Thủy chật vật không thôi, đạo bào rách nát, tóc tai bù xù, sắc mặt tái nhợt, Chư Thiên Khánh Vân trên đầu lại bị chia làm hai.

Vạn đóa kim liên mang theo kim đằng đều tan biến.

Vô số kim quang lóe sáng. "Cộng Công sao có thể cường đại đến mức này?" Nguyên Thủy không dám tin.

Phải biết rằng, Chư Thiên Khánh Vân của Nguyên Thủy có thể tăng cường uy lực theo sự đề thăng tu vi.

Với tu vi Thánh nhân sơ kỳ, Chư Thiên Khánh Vân tuy không bằng Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng cũng không kém là bao.

Nguyên Thủy nếu muốn khôi phục Chư Thiên Khánh Vân, ít nhất cũng phải mất mấy trăm năm. "Ta là Bàn Cổ chân thân, chút bản sự này mà dám múa rìu trước mặt ta, thật đáng cười." Cộng Công chế giễu.

Lạnh lùng hừ một tiếng, Nguyên Thủy dẫn theo Quảng Thành Tử cùng những người khác rời đi.

Thái Thượng, Thông Thiên, Hồng Quân, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều không giúp Nguyên Thủy.

Chỉ bằng sức một mình Nguyên Thủy, tiếp tục chiến đấu với Cộng Công, cũng chỉ sẽ mất mặt lớn hơn.

Mọi việc kết thúc một giai đoạn.

Khí vận của Tiểu thừa Vu giáo có phần tăng cường, khí vận của Xiển giáo lại giảm xuống một chút. "Vu Hoàng đại pháp lực." Tương Liễu, Hoàng Long, Xi Vưu và Khoa Phụ cùng những người khác tán thán.

Đã giáng lâm phàm trần, Cộng Công lại không lập tức rời đi, mà định giảng đạo một phen ở Nhị Tiên Sơn.

Ngay lập tức, Hoàng Long cho người dựng lều bạt.

Cộng Công bước vào lều bạt, khoanh chân ngồi trên Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Bên ngoài lều bạt là vô số sinh linh, trừ Hoàng Long cùng mấy Đại Vu, có mấy trăm Tiểu Vu, cùng với Ma Cô và hàng vạn sinh linh.

Trước mặt Cộng Công, Hoàng Long cũng hành lễ đệ tử.

Ánh mắt quét qua mọi người, Cộng Công bắt đầu giảng đạo.

Những gì Cộng Công giảng, có Võ Đạo, cũng có Vu Đạo.

Luyện võ có thể thành Vu, thông hiểu Vu Đạo có hy vọng chứng đạo Hỗn Nguyên.

Trong số những người nghe đạo, Hoàng Long lại thu hoạch lớn nhất.

Hoàng Long tuy là Đại Vu, nhưng sự hiểu biết về Vu Đạo lại quá ít.

Chỉ thấy, nghe Cộng Công giảng đạo, Hoàng Long lộ vẻ mặt hỉ sắc, chắp tay múa chân.

Sau bốn mươi chín ngày, Cộng Công kết thúc giảng đạo.

Một chút công đức từ trời giáng xuống, nhưng Cộng Công lại không để mắt, thật sự công đức quá ít.

Cộng Công không phải lần đầu giảng đạo, thông thường mỗi lần giảng đạo xong đều có thể ít nhiều đạt được chút công đức.

Nghe Cộng Công giảng đạo, những sinh linh không phải Vu, lại nảy sinh ý niệm luyện võ thành Vu.

Đạo lữ của Hoàng Long là Ma Cô cũng đang cân nhắc có nên luyện võ thành Vu hay không.

Trải qua lần giảng đạo này, sự khác biệt giữa Đại thừa Vu giáo và Tiểu thừa Vu giáo cũng gần như đã được xác định.

Tiểu thừa Vu giáo chỉ có pháp Đại Vu, còn Đại thừa Vu giáo lại có Vu tộc cùng Hỗn Nguyên đạo quả.

Đơn giản mà nói, ý nghĩa tồn tại của Tiểu thừa Vu giáo là nền tảng của Đại thừa Vu giáo. ...

Đại La Thiên, Thanh Vi Thiên, Di La Cung.

Sắc mặt Nguyên Thủy trầm như nước, Quảng Thành Tử cùng những người khác đều không dám mở lời.

Quảng Thành Tử cùng những người khác tìm Hoàng Long gây phiền phức, lại mất mặt.

Nguyên Thủy che chở cho kẻ sai, lại cũng chịu thiệt lớn.

Hoàng Long đã đầu nhập Vu tộc, có Cộng Công che chở, Nguyên Thủy cũng không thể làm gì được.

Kỳ thực, Nguyên Thủy tuy ghét Hoàng Long, nhưng hiện tại lại sẽ không giết Hoàng Long.

Hoàng Long có đại khí vận, lại là Giáo chủ Tiểu thừa Vu giáo.

Nếu Nguyên Thủy ra tay giết Hoàng Long, hậu quả lại không nhỏ. "Hiện tại đang là đại kiếp, các ngươi hãy về sơn môn, đóng chặt động phủ, tụng Hoàng Đình, không được gây sự nữa." Nguyên Thủy mở

lời với Quảng Thành Tử cùng những người khác.

Hiện tại Thiên Địa đại kiếp do Vu tộc và Yêu tộc gây ra, còn lâu mới kết thúc, không khéo sẽ diễn hóa thành lượng kiếp.

Tuy trong đại kiếp có thể có được cơ duyên to lớn, nhưng cũng có đại nguy cơ.

Nguyên Thủy không hy vọng Quảng Thành Tử cùng những người khác bị cuốn vào.

Quảng Thành Tử cùng những người khác vâng lời.

Kỳ thực, không cần Nguyên Thủy mở lời, Quảng Thành Tử cùng những người khác cũng tránh xa đại kiếp.

Thiên Địa đại kiếp, không phải chuyện nhỏ.

Ngay cả Đại năng Chuẩn Thánh, cũng không tuyệt đối an toàn, một cái không tốt sẽ vẫn lạc.

Nếu là lượng kiếp, lại càng đáng sợ hơn.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên, Hồng Hoang cũng không phải chưa từng xuất hiện lượng kiếp.

Trong lượng kiếp, thường thì vô số sinh linh, cùng các Đại năng đều bỏ mạng.

Khi Quảng Thành Tử cùng những người khác lần lượt rời đi, Nguyên Thủy bắt đầu khôi phục Chư Thiên Khánh Vân.

Chư Thiên Khánh Vân tan nát xuất hiện trên đỉnh đầu Nguyên Thủy, dưới Thánh nhân vĩ lực chậm rãi khôi phục.

Trên Thiên giới, tại Ba mươi ba tầng trời.

Chương 265

Một con Kim Sí Đại Bàng Điểu vỗ cánh bay lượn, mỗi lần vẫy cánh liền đi qua mấy chục vạn dặm.

Chẳng mấy chốc, Kim Sí Đại Bàng Điểu đã đến Hoàng Thiên Ngoại, sau đó lắc mình biến hóa, hóa thành một thanh niên.

Đó chính là sủng vật của Cộng Công, thứ tử của Phượng Hoàng chi tổ, đệ đệ của Khổng Tuyên.

Kim Tuyên phụng mệnh Cộng Công đến gặp Nữ Oa.

Thánh nhân thần thông quảng đại, tuy rằng đang trong đại kiếp, nhưng vừa khi Kim Tuyên đến Hoàng Thiên Ngoại, Nữ Oa đã biết, liền phái đồng nữ Thải Vân ra nghênh đón.

Theo đồng nữ Thải Vân, Kim Tuyên tiến vào Cẩm Tú Cung, y bái kiến Nữ Oa.

"Cộng Công phái ngươi đến đây, có chuyện gì?" Nữ Oa bình tĩnh hỏi.

Hiện tại, Nữ Oa và Cộng Công đang trong quan hệ đối địch, Kim Tuyên lại là sủng vật của Cộng Công, Nữ Oa không động thủ đã là tốt lắm rồi.

"Chủ nhân sai ta truyền tin, cụ thể ra sao, ta lại không hay biết." Kim Tuyên lấy ra một mai ngọc phù, bên trong có tin tức Cộng Công gửi cho Nữ Oa.

Nhìn Kim Tuyên lấy ra ngọc phù, Nữ Oa ngọc thủ khẽ động, tức thì, ngọc phù đã nằm trong tay nàng.

Thần thức lướt qua, Nữ Oa liền đọc được tin tức trong ngọc phù.

Chỉ thấy, Nữ Oa khẽ nhíu mày, trong lòng đang toan tính.

Hồi lâu sau, Nữ Oa lấy ra một thanh kiếm, đó chính là Đồ Vu Kiếm.

Để luyện chế thanh Đồ Vu Kiếm này, Yêu tộc đã giết mấy ngàn vạn nhân loại, khiến khí vận tổn thất không ít, lại còn kết xuống đại nhân quả.

Đồ Vu Kiếm cũng không thể xem thường, đó là Hậu Thiên Chí Bảo, chuyên khắc chế Vu tộc.

Do Yêu tộc muốn dùng Đồ Vu Kiếm để giết Hình Thiên, nên Cộng Công đã phong ấn Đồ Vu Kiếm dưới Thường Dương Sơn ngàn năm, sau đó, thanh kiếm này lại về tay Nữ Oa.

"Thanh kiếm này cùng Nhân tộc có đại nhân quả, hợp lẽ phải thuộc về Nhân tộc." Nữ Oa lẩm bẩm tự nói.

Lời vừa dứt, Nữ Oa liền ném Đồ Vu Kiếm xuống hạ giới. .. .

Gần Bất Chu Sơn, Toại Bộ Lạc, là bộ lạc lớn nhất dưới quyền Nhân Hoàng Toại Nhân Thị, dân số gần trăm vạn.

Một ngày nọ, Toại Nhân Thị đang cùng mười mấy thủ lĩnh Nhân tộc bàn việc, thì một thanh kiếm từ trên trời giáng xuống, rơi vào giữa bộ lạc.

Từ khi Vu tộc và Yêu tộc khai chiến, đại kiếp xuất hiện, Nhân tộc cũng không thể đứng ngoài cuộc.

Nhân tộc lấy Toại Nhân Thị làm thủ lĩnh, lại đang giúp Vu tộc.

Cùng với việc ngày càng nhiều nhân loại thông qua luyện võ chuyển hóa thành Vu, quan hệ giữa Vu tộc và Nhân tộc cũng càng thêm thân mật.

Thậm chí, có Vu tộc kết hợp với Nhân tộc, sinh ra bán Vu.

Cũng có Nhân tộc kết hợp với Yêu tộc, sinh ra bán Yêu.

Sức mạnh Nhân tộc tuy không cường đại, nhưng số lượng nhân khẩu đã không ít, cũng là một thế lực không thể xem thường.

"Một thanh kiếm từ trời giáng xuống?" Toại Nhân Thị ngạc nhiên.

Tại trung tâm bộ lạc, Toại Nhân Thị cũng nhìn thấy một thanh kiếm, nửa thân cắm trên mặt đất.

Trên chuôi kiếm, có hai chữ Đồ Vu, đó là văn tự Yêu tộc.

"Đồ Vu Kiếm?" Sắc mặt Toại Nhân Thị khó coi.

Đồ Vu Kiếm ẩn chứa mấy ngàn vạn tinh huyết và linh hồn của Nhân tộc, đó là nỗi đau của Nhân tộc.

Khi thần thức Toại Nhân Thị vừa tiếp xúc với Đồ Vu Kiếm, y tiếp nhận được một số tin tức, đó là do Nữ Oa truyền đạt.

"Đồ Vu Kiếm cùng Nhân tộc có đại nhân quả, hợp lẽ phải thuộc về Nhân tộc, nên là bội kiếm của Nhân Hoàng." Biết được Nữ Oa ban tặng Đồ Vu Kiếm, thần sắc Toại Nhân Thị phức tạp.

Nhưng, đối mặt với thanh Đồ Vu Kiếm trước mắt, Toại Nhân Thị cũng không từ chối.

Chí bảo được chú luyện bằng tinh huyết và linh hồn Nhân tộc, bị máu của Nhân tộc nhuộm đỏ, ẩn chứa ý chí của mấy ngàn vạn Nhân tộc.

"Từ nay về sau, không còn Đồ Vu Kiếm nữa, chỉ có… Nhân Hoàng Trảm Yêu Kiếm!" Toại Nhân Thị vươn tay nắm lấy Đồ Vu Kiếm, rút kiếm, dùng kiếm chỉ thẳng lên trời.

"Oanh!" Sấm sét vang rền, mây đen che kín trời, cuồng phong mưa bão nổi lên.

Nữ Oa là Thánh nhân Yêu tộc, Toại Nhân Thị lại đổi tên thanh

kiếm này thành Nhân Hoàng Trảm Yêu Kiếm.

Sau đó, hai chữ Đồ Vu trên chuôi kiếm biến mất, thay vào đó là hai phù hiệu Trảm Yêu.

Trong cõi u minh, thanh kiếm này và Nhân Hoàng cũng đã thiết lập một mối liên hệ vi diệu. .. .

Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng có chút bất an.

Hai người nhìn nhau, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hợp lực suy tính.

Vì trong thời gian đại kiếp, thiên cơ hỗn loạn, độ khó suy tính cũng lớn.

Sau một hồi suy tính, Đế Tuấn hai người cũng biết chuyện gì đã xảy ra.

"Nữ Oa Nương Nương đã trao Đồ Vu Kiếm cho Nhân Hoàng?" Sắc mặt Đế Tuấn khó coi.

"Nhân Hoàng Trảm Yêu Kiếm?" Đông Hoàng Thái Nhất phẫn nộ.

Lúc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng đều bực tức.

Cộng Công đã phong ấn Đồ Vu Kiếm dưới Thường Dương Sơn ngàn năm, khi hết hạn, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vốn định thu hồi, nhưng nó lại rơi vào tay Nữ Oa.

Đế Tuấn đã mở lời, nhưng Nữ Oa lại không hề trao Đồ Vu Kiếm cho họ.

Giờ đây, Nữ Oa lại trao Đồ Vu Kiếm cho Nhân tộc, Nhân Hoàng Toại Nhân Thị còn đổi nó thành Trảm Yêu Kiếm.

Sự tồn tại của Nhân Hoàng Trảm Yêu Kiếm khiến Nhân tộc sẽ

không quên mối huyết cừu với Yêu tộc.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất biết rằng, Hồng Quân cùng các Thánh nhân dường như muốn để Nhân tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa.

Vu tộc và Yêu tộc hiện tại là đại địch, Nhân tộc lại là một mối họa ngầm, một khi Nhân tộc quật khởi, Yêu tộc tất sẽ bi thảm.

Trong nhất thời, hai người Đế Tuấn đều nảy sinh ý niệm diệt tuyệt Nhân tộc, nhưng cũng biết bây giờ không phải lúc.

Yêu tộc muốn diệt Nhân tộc, Nữ Oa chưa chắc đã đồng ý, Thái Thượng chắc chắn sẽ không chấp thuận, huống hồ, hiện tại Vu tộc đang thế lớn.

"Ban đầu thật không nên luyện chế Đồ Vu Kiếm, đúng là được không bù mất." Đế Tuấn trong lòng hối hận.

Tuy nhiên, thời gian có thể đảo ngược, nhưng mọi thứ lại không thể thay đổi.

Có người thi triển đại thần thông, hồi tố thời gian của toàn bộ Hồng Hoang, nhưng việc Yêu tộc giết người luyện chế Đồ Vu Kiếm lại không thể thay đổi, bởi vì có cường giả Đại La Kim Tiên cấp và Chuẩn Thánh can thiệp, đó là đại thế của Thiên Đạo.

Trừ phi, vượt lên trên Thiên Đạo, mới có thể hồi tố thời gian và thay đổi được. .. .

Tại một nơi nào đó trên Hồng Hoang, trên không trung cao mấy ngàn vạn trượng, trên tầng mây, Cộng Công cưỡi Quỳ Ngưu.

Khi Đồ Vu Kiếm từ Ba mươi ba tầng trời rơi xuống Toại Bộ Lạc, trở thành bội kiếm của Toại Nhân Thị, và được đổi tên thành Nhân Hoàng Trảm Yêu Kiếm, Cộng Công cũng đã biết.

Sở dĩ Nữ Oa trao Đồ Vu Kiếm cho Nhân tộc, một mặt là vì Đồ Vu Kiếm cùng Nhân tộc có đại nhân quả, mặt khác cũng là một giao dịch giữa Cộng Công và nàng.

Có Đồ Vu Kiếm, không, phải gọi là Nhân Hoàng Trảm Yêu Kiếm, thực lực Nhân tộc được tăng cường, quan trọng nhất, có thể ảnh hưởng lập trường của Nữ Oa, lại còn có thể khiến Đế Tuấn và Nữ Oa sinh ra ngăn cách, có thể nói là nhất cử đa đắc.

"Đồ Vu không còn nữa, sau này hãy Trảm Yêu đi!" Khóe miệng Cộng Công hiện lên một nụ cười nhạt.

Bởi vì Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đều hy vọng Nhân tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, nên Cộng Công không dám lơ là với Nhân tộc.

Có bảy Thiên Đạo Thánh nhân tồn tại, Vu tộc muốn diệt Yêu tộc không dễ dàng.

Nếu Vu tộc dồn hết tinh lực vào đối phó Yêu tộc, không khéo dưới sự ủng hộ của mấy vị Thánh nhân, Nhân tộc lại trở thành nhân vật chính Thiên Đạo đã định.

Chương 266

Vì vậy, Cộng Công có cần thiết phải hảo hảo mưu tính về Nhân tộc một phen.

Chỉ khi cả Vu tộc và Nhân tộc đều nằm trong sự khống chế của mình, Cộng Công mới có thể yên tâm đối phó với Yêu tộc.

Còn về bảy Thiên Đạo Thánh nhân, đó là một phiền phức lớn, trong nhất thời, Cộng Công cũng không có biện pháp gì lớn, cần phải mưu tính cẩn thận.

Đại kiếp chi trung, sát khí di mạn, Hồng Hoang vô số sinh linh vô pháp trí thân sự ngoại.

Cuồn cuộn hồng trần, diễn hóa vô cùng sát cơ.

Phàm nhân thì tâm phiền ý loạn, tiên nhân đắc đạo, nếu đạo tâm không kiên định, cũng sẽ bị mê hoặc tâm trí.

Trên Hồng Hoang đại địa, đã không còn mấy nơi thiện địa.

Một trung niên đạo bào màu trắng ngà đạp tường vân, xuất hiện phía trên một ngọn danh sơn, người này đạo hiệu Huyền Đô, là đệ tử duy nhất của Thái Thượng.

Huyền Đô là Nhân tộc, tâm cầu đạo cực kỳ kiên định, lại có đại nghị lực, thêm vào đó có chút duyên phận với Thái Thượng, tuy căn cước không quá tốt, nhưng cũng đã trở thành thủ đồ của Nhân Giáo.

"Hỏa Vân Sơn vốn là đạo trường của Hồng Vân Lão Tổ, từ sau khi Hồng Vân vẫn lạc, lại bị mấy đại yêu chiếm cứ, nhưng lại rất thích hợp làm thánh địa cho Nhân tộc." Huyền Đô lẩm bẩm tự nói.

Một phúc địa đỉnh cấp làm thánh địa cho Nhân tộc, đối với Nhân tộc có lợi ích cực lớn.

Cũng là do Thái Thượng chỉ điểm.

Sau khi bái Thái Thượng làm sư, Huyền Đô cũng có chút vô vi, tính tình đạm bạc, siêu nhiên thoát tục, nhưng trong lòng luôn có Nhân tộc.

Vì tiền đồ Nhân tộc, Huyền Đô cũng nguyện ý góp một phần sức lực.

Theo chỉ điểm của Thái Thượng, Huyền Đô tìm kiếm một phen, liền thấy Hỏa Vân Sơn phía dưới thích hợp làm thánh địa cho Nhân tộc.

Sâu trong Hỏa Vân Sơn có Hỏa Vân Cung do Hồng Vân khai tịch, lấy nơi đó làm thánh địa Nhân tộc, có lợi cho việc tăng cường và ổn định khí vận Nhân tộc.

Kỳ thực, Hồng Hoang danh sơn vô số, không phải không có phúc địa siêu việt Hỏa Vân Cung, nhưng đều không thể tùy tiện chiếm đoạt.

Vừa nói, Huyền Đô vừa hạ vân đầu xuống.

Khi Huyền Đô vừa tiến vào Hỏa Vân Sơn, nhanh chóng gặp phải một số tiểu yêu.

Mấy đại yêu chiếm giữ Hỏa Vân Sơn cũng chỉ có tu vi Huyền Tiên cấp, đối với Huyền Đô lại không tạo thành uy hiếp.

Hiện tại, tu vi Huyền Đô đã đạt Đại La Kim Tiên cấp.

Hỏa Vân Cung có kết giới bảo hộ, Kim Tiên cũng khó có thể tiến vào, nên không bị đám yêu trong núi làm cho ô yên chướng khí.

Chưa đợi Huyền Đô đến bên ngoài Hỏa Vân Cung, một đại yêu Huyền Tiên cấp đầu gấu thân người, vác một cây đại phủ khoa trương, đã chặn đường đi của y.

“Đạo nhân, từ đâu tới?

Mau báo tính danh?

Bản đại vương dưới phủ không giết kẻ vô danh.” Yêu đầu gấu nhe răng cười nói.

Huyền Đô nhàn nhạt liếc nhìn yêu đầu gấu một cái, không nói lời nào, tùy tay dùng pháp lực ngưng tụ một bàn tay lớn vô hình, chỉ một chưởng đã đánh chết yêu đầu gấu.

Thật đáng thương cho yêu đầu gấu, tu vi nhiều năm lại bị rơi vào họa sát thân, thần hình câu diệt.

Đối phó Yêu tộc, Huyền Đô sao có thể mềm lòng.

Thân là Nhân tộc, trong lòng Huyền Đô có sự địch thị không nhỏ đối với Yêu tộc.

Nếu không phải thực lực chưa đủ, cùng với việc cân nhắc khí vận và nhân quả, Huyền Đô đã diệt Thiên Đình, đánh chết Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Dễ dàng giải quyết một số tiểu yêu và mấy đại yêu, Hỏa Vân Sơn cũng không còn yêu khí.

Xuyên qua kết giới, tiến vào Hỏa Vân Cung, Huyền Đô phóng mắt nhìn, chỉ thấy một cảnh hoang tàn, đã bị bỏ hoang rất lâu, nhưng linh khí lại vô cùng sung mãn. .. .

Hữu Sào Thị và Truy Y Thị hai người dẫn theo hơn vạn luyện khí sĩ Nhân tộc đến Hỏa Vân Sơn.

Các luyện khí sĩ Nhân tộc đi theo hai người Hữu Sào Thị tới Hỏa Vân Sơn đều đã đắc đạo thành tiên, tu vi thấp nhất cũng là Tán Tiên cấp, không thiếu Chân Tiên cấp và Huyền Tiên cấp, thậm chí có mấy vị Kim Tiên.

Đại bộ phận luyện khí sĩ đều có luyện võ, chỉ là chưa tu luyện đến

Bất Hủ.

Tuy chỉ hơn vạn người, nhưng hơn vạn người này lại chiếm hơn một nửa sức mạnh của Nhân tộc hiện tại.

"Sau này, Hỏa Vân Cung sẽ là thánh địa của Nhân tộc ta." Truy Y Thị nói với Hữu Sào Thị.

Hữu Sào Thị gật đầu.

Đây cũng là một lợi ích lớn mà Nhân Giáo ban cho Nhân tộc.

Tiếp đó, mấy ngàn luyện khí sĩ Nhân tộc phân tán khắp các nơi trên Hỏa Vân Sơn, số luyện khí sĩ còn lại theo Hữu Sào Thị và Truy Y Thị tiến vào Hỏa Vân Cung.

Một tòa cung điện tráng lệ đường hoàng, khí phái huy hoàng, liên kết với khí vận Nhân Giáo, nếu Nhân Hoàng tọa trấn Hỏa Vân Cung, sẽ giúp ích rất lớn cho việc tăng cường và ổn định khí vận Nhân tộc.

Từ khi Nữ Oa tạo người, Nhân Hoàng được Thiên Đạo công nhận chỉ có Toại Nhân Thị là một.

Hữu Sào Thị và Truy Y Thị hai người tuy cũng có công lớn đối với Nhân tộc, nhưng đều không phải Nhân Hoàng.

Nhưng, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị tọa trấn Hỏa Vân Cung, cũng giúp ích cho việc tăng cường và ổn định khí vận Nhân tộc.

Tầm quan trọng của khí vận, người bình thường không rõ, nhưng hai người Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đều rõ.

Sau khi bàn bạc với Toại Nhân Thị, liền do Hữu Sào Thị và Truy Y Thị dẫn trước hơn vạn tộc nhân luyện khí thành công tới Hỏa Vân Cung, sau đó sẽ để một bộ phận tộc nhân khác tới.

Có thể nói, Hỏa Vân Cung vừa là thánh địa của Nhân tộc, cũng là một con đường lui của Nhân tộc, trong thời gian đại kiếp, điều này vô

cùng quan trọng đối với Nhân tộc. .. .

Thiên giới, Cộng Công cưỡi Quỳ Ngưu, hợp với các Tổ Vu còn lại.

Cộng Công cũng cảm nhận được sự biến hóa vi diệu của khí vận Vu tộc, khẽ suy tính một chút, liền biết Nhân tộc đã lấy Hỏa Vân Cung làm thánh địa, chuyển một bộ phận sức mạnh tới Hỏa Vân Cung.

Nhân tộc lấy Hỏa Vân Cung làm thánh địa, đối với Vu tộc lại không phải chuyện tốt.

"Hỏa Vân Cung?

Thánh địa Nhân tộc?" Cộng Công khẽ nhíu mày.

Đây tất nhiên lại là kế sách của Thái Thượng.

Nhưng, Thái Thượng cũng không khó để giúp Nhân tộc tìm một nơi làm thánh địa tốt hơn Hỏa Vân Cung.

Lại cứ chọn Hỏa Vân Cung, thật đáng suy ngẫm.

Trong nhất thời, Cộng Công nhớ đến Hồng Vân.

Hỏa Vân Cung là đạo trường do Hồng Vân khai tịch, sau khi Hồng Vân vẫn lạc, nơi này cũng bị bỏ hoang.

Hồng Vân từng có được một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Có lẽ, Thái Thượng để Nhân tộc lấy Hỏa Vân Cung làm thánh địa, cũng là vì muốn tìm đạo Hồng Mông Tử Khí kia của Hồng Vân.

Trên thực tế, Cộng Công cũng vẫn luôn không từ bỏ việc tìm kiếm đạo Hồng Mông Tử Khí kia của Hồng Vân.

Các Đại Năng Hồng Hoang đều đang tìm kiếm.

Tuy rằng không có Hồng Mông Tử Khí không nhất định là không thể thành Thánh, nhưng có Hồng Mông Tử Khí thì lại dễ thành Thánh

hơn.

Nếu ban đầu Hồng Quân thành công hợp đạo, chỉ sợ không có Hồng Mông Tử Khí thì không thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân!

Một điểm chân linh của Hồng Vân đã luân hồi chuyển thế, trong Nhân tộc đã trải qua mấy chục lần luân hồi. .. .

Hồng Quân, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều đã biết Nhân tộc lấy Hỏa Vân Cung làm thánh địa, biết được hành vi của Nhân Giáo.

Hồng Quân cùng các Thánh nhân khác cũng không phản đối.

Chương 267

Còn về Yêu tộc, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sau khi biết được thì bực tức, nhưng đã nhẫn nhịn.

Đệ tử Nhân Giáo là Huyền Đô đã ra tay, giải quyết đám yêu trên Hỏa Vân Sơn, để Nhân tộc lấy Hỏa Vân Cung làm thánh địa, vì đại cục mà cân nhắc, Đế Tuấn không dám đắc tội Nhân Giáo.

Một Hỏa Vân Cung, đối với Yêu tộc cũng không quá quan trọng.

Còn về Vu tộc, không ít Tổ Vu và Đại Vu nổi giận, nhưng bị Cộng Công áp chế, cũng không gây ra loạn lạc gì.

Thiên địa là bàn cờ, chúng sinh là quân cờ, Thánh nhân chấp tử bác dịch.

Quân cờ quan trọng nhất trong tay Cộng Công nghiễm nhiên là Vu tộc, nhưng hiện tại, lại cùng các Thánh nhân dùng Nhân tộc để bác dịch.

Thái Thượng vào lúc này để Nhân tộc lấy Hỏa Vân Cung làm thánh địa, lại có đủ loại mưu đồ, cũng đang chờ Cộng Công ứng phó, sau đó căn cứ vào hành động của Cộng Công mà tiến hành kế tiếp.

So với việc Nhân tộc lấy Hỏa Vân Cung làm thánh địa, Cộng Công càng để ý đến Phục Hy.

Phục Hy là một quân cờ quan trọng, Thái Thượng vẫn chưa thể khống chế hoàn toàn, hiện tại Cộng Công cũng chưa hoàn toàn khống chế.

Một khi Phục Hy giáng sinh trong Nhân tộc, Nữ Oa cũng sẽ có động thái, thậm chí Hồng Quân, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh cũng vậy.

Hồng Hoang đại địa, Nhân tộc đã trở thành một chủng tộc không thể xem thường.

Từng bộ lạc Nhân tộc phân tán khắp các nơi trên đại địa.

Phong Duyến Bộ Lạc, cách Bất Chu Sơn chỉ mấy chục vạn dặm, là một bộ lạc nhỏ, chỉ có mấy ngàn nhân loại, một tiểu Vu, mấy trăm võ giả.

Gần Phong Duyến Bộ Lạc có một khu rừng, chim hót hoa thơm, cây cỏ tươi tốt, kỳ hoa dị thảo, tên là Lôi Trạch, tương truyền do một giọt máu của Tổ Vu Cường Lương rơi xuống đất mà hóa thành.

Một ngày nọ, một thiếu nữ của Phong Duyến Bộ Lạc đến Lôi Trạch du ngoạn, tên là Hoa Tư, là con gái của thủ lĩnh Phong Duyến Bộ Lạc.

Hoa nở khắp nơi, thỉnh thoảng thấy thỏ đùa giỡn, hươu nai chạy nhảy, lại có đủ loại chim bay.

Trong vô thức, Hoa Tư đã đi sâu vào Lôi Trạch, lại kinh ngạc nhìn thấy một dấu chân khổng lồ.

Một dấu chân khổng lồ ít nhất mười mấy mét, khiến Hoa Tư trợn tròn mắt, lần đầu tiên nàng thấy dấu chân lớn như vậy.

Khi Hoa Tư bước lên dấu chân, lại cảm thấy hoài thai.

Trước khi trời tối, Hoa Tư trở về bộ lạc.

Mấy ngày sau, Hoa Tư phát hiện mình mang thai, nàng kinh hoảng, thủ lĩnh Phong Duyến Bộ Lạc sau khi biết được cũng không bình tĩnh được.

Hiện tại, Nhân tộc đã có chế độ hôn nhân, nhưng, lại không hoàn thiện, người ta biết mẹ nhưng không biết cha.

Hoa Tư mang thai, lúc đầu cũng không gây ra sóng gió quá lớn,

nhưng nhân loại bình thường đều mười tháng hoài thai, Hoa Tư lại một năm... hai năm... ba năm...

Dần dần, người Phong Duyến Bộ Lạc đều cho rằng Hoa Tư đang mang thai yêu quái trong bụng.

May mắn là cha của Hoa Tư là thủ lĩnh bộ lạc, nếu không, chỉ sợ đã bị tộc nhân dùng một mồi lửa thiêu chết.

Thủ lĩnh bộ lạc bất đắc dĩ, chỉ đành đuổi Hoa Tư ra khỏi bộ lạc.

So với việc để Hoa Tư bị tộc nhân giết chết, việc đuổi nàng ra khỏi bộ lạc cũng là một hành động bất đắc dĩ.

Bị đuổi khỏi bộ lạc, Hoa Tư chịu cảnh đói rét giày vò, nhưng lại có bách thú giúp đỡ, hoặc kỳ lân đưa linh quả, hoặc vượn linh giúp dựng nhà gỗ che mưa gió, hoặc chim mang thảo dược, v.v... .. .

Bất Chu Sơn, trong Vu Hoàng Cung.

Cộng Công trong tay cầm Vận Mệnh Nê Bản.

"Vận mệnh của Phục Hy đã được dệt xong rồi." Cộng Công lẩm bẩm tự nói.

Con gái thủ lĩnh Phong Duyến Bộ Lạc là Hoa Tư tại Lôi Trạch hoài thai, sẽ mang thai chín năm chín tháng rồi sinh hạ một người con trai.

Trong đại kiếp Vu Yêu hiện tại, Nhân tộc rất quan trọng, mà Phục Hy lại là một mắt xích quan trọng.

Phục Hy có thể ảnh hưởng đến Nữ Oa, vả lại, y từng là Hy Hoàng Đại Năng của Yêu tộc chuyển thế thành Nhân tộc, cũng có lợi cho việc đối phó Yêu tộc.

Trên thực tế, khi Nữ Oa trao Đồ Vu Kiếm cho Nhân Hoàng, Toại Nhân Thị lại đổi tên Đồ Vu Kiếm thành Trảm Yêu Kiếm, tình cảnh

của Yêu tộc càng thêm gian nan.

Với sự so sánh thực lực hiện tại giữa Vu tộc và Yêu tộc, nếu không có Thánh nhân can thiệp, sức mạnh Vu tộc hoàn toàn có thể nghiền ép Yêu tộc.

Tuy nhiên, mấy vị Thiên Đạo Thánh nhân không hy vọng Vu tộc nghiền ép Yêu tộc, hoặc công khai hoặc ngầm ủng hộ Yêu tộc, khiến Cộng Công cũng đành chịu.

Hỗn Nguyên Thánh nhân thông suốt thiên số, trước khi có thực lực đối kháng Thiên Đạo, đều là thần thông không địch thiên số.

Vì thế, mưu tính của Thánh nhân, đều liên quan đến thiên số.

May mắn là không có ai hợp đạo.

Nếu một Thiên Đạo Thánh nhân nào đó hợp đạo, trở thành một bộ phận của Thiên Đạo, thì sẽ có ưu thế cực lớn, muốn ảnh hưởng thiên số cũng sẽ dễ dàng hơn.

Thuận theo trời thì nhàn, nghịch lại trời thì lao khổ, nhưng tất cả chung quy là do thực lực không đủ.

Nếu có được tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực, chưa chắc đã không thể đối kháng Thiên Đạo. .. .

Cửu Tiên Sơn, Đào Nguyên Động, đây là đạo trường của thủ đồ Xiển Giáo Quảng Thành Tử.

Một ngày nọ, Quảng Thành Tử đang tọa thiền luyện khí trong động phủ, rèn luyện thân thể, ngưng luyện nguyên thần, cảm ngộ Thiên Đạo, lại còn tụng đọc Hoàng Đình.

Đột nhiên, tâm thần Quảng Thành Tử khẽ động, y đặt Hoàng Đình trong tay xuống, đốt một nén minh hương.

Khói tím lượn lờ, huyễn hóa thành một cây Như Ý.

“Đệ tử bái kiến Sư tôn, Sư tôn thánh thọ vô cương.” Quảng Thành Tử chắp tay cung kính thi lễ.

Đó là Nguyên Thủy đang truyền tin từ Thiên giới.

“Phục Hy đã chuyển thế Nhân tộc, ngươi có thể đi về phía đông, gặp duyên thì dừng, thu y làm đồ đệ, hảo hảo giáo hóa.” “Đệ tử cẩn tuân pháp chỉ.” Quảng Thành Tử đáp.

Lúc này, trong lòng Quảng Thành Tử cũng kinh ngạc.

Phục Hy là Tiên Thiên Đại Thần, huynh trưởng của Nữ Oa Nương Nương.

Huynh trưởng của Thánh nhân, lại chuyển thế thành Nhân tộc, khiến Quảng Thành Tử cũng có chút cảm thán.

Thật ra mà nói, thu huynh trưởng Nữ Oa làm đồ đệ, Quảng Thành Tử cũng có áp lực, nhưng, đã là ý của Nguyên Thủy, y cũng chỉ đành hoàn thành.

Rời Cửu Tiên Sơn, Quảng Thành Tử đi về phía đông, nhưng trong lòng lại đang suy nghĩ về câu 'phùng duyên chỉ' của Nguyên Thủy.

Duyên?

Ý gì? .. .

Mang thai chín năm chín tháng, Hoa Tư sinh hạ một người con trai.

Ôm đứa bé, trong mắt Hoa Tư tràn đầy tình mẫu tử.

“Một cái tên cho đứa bé...” Hoa Tư đang cân nhắc nên đặt tên gì cho đứa bé.

Như ma xui quỷ khiến, Hoa Tư nói: “Sau này gọi Phục Hy đi!” Hoa Tư tuy biết Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo, nhưng lại không biết Nữ Oa có một huynh trưởng tên là Phục Hy.

Sở dĩ Hoa Tư lại đặt tên cho đứa bé là Phục Hy, cũng là do sức mạnh vận mệnh trong cõi u minh tác động.

Cộng Công sở hữu Tiên Thiên Chí Bảo Vận Mệnh Nê Bản, lại chưởng khống Lục Đạo Luân Hồi, việc biên dệt vận mệnh cho Hoa Tư và Phục Hy không khó.

Ký ức kiếp trước của Phục Hy đã bị phong ấn.

Tuy không có ký ức kiếp trước, nhưng Phục Hy lại bẩm sinh thông tuệ, giúp đỡ Phong Duyến Bộ Lạc không ít.

Chương 268

Khi Phục Hy khoảng năm tuổi, người Phong Duyến Bộ Lạc cũng đã chấp nhận y, và cùng Hoa Tư trở về bộ lạc.

Còn về cái tên Phục Hy, Phong Duyến Bộ Lạc cũng có mấy người biết Phục Hy là Hy Hoàng Yêu tộc, huynh trưởng của Nữ Oa, vì thế muốn Phục Hy đổi tên, nhưng Phục Hy lại không muốn.

Sau khi cùng mẫu thân Hoa Tư trở về bộ lạc, Phục Hy hoàn thiện Kết Thằng Ký Sự Pháp do Toại Nhân Thị phát minh, hoàn thiện luật hôn nhân, lại dạy tộc nhân kết lưới bắt cá, chăn nuôi gia súc, phát minh nhạc khí v.v...

Khi Phục Hy chưa đến mười tuổi, ông ngoại của y, tức thủ lĩnh Phong Duyến Bộ Lạc, đã nhường vị trí cho y.

Cùng với thời gian, danh tiếng Phục Hy cũng lan truyền trong Nhân tộc, được ngày càng nhiều người biết đến.

Cũng có một số nhân loại gia nhập Phong Duyến Bộ Lạc, khiến Phong Duyến Bộ Lạc ngày càng cường đại. .. .

Trong thánh địa Nhân tộc Hỏa Vân Cung.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị ba người đang bàn về Phục Hy.

Cùng với việc danh tiếng Phục Hy trong Nhân tộc ngày càng lớn, cũng đã truyền đến tai Nhân Hoàng Toại Nhân Thị.

Sau khi âm thầm quan sát một phen, Toại Nhân Thị liền đến Hỏa Vân Cung tìm Hữu Sào Thị và Truy Y Thị hai người bàn bạc.

“Thiếu nữ đồng trinh mà hoài thai, mang thai chín năm chín tháng, tuổi còn nhỏ đã khiến Phong Duyến Bộ Lạc nhanh chóng phát triển

cường đại.” Hữu Sào Thị trầm giọng nói.

“Đại chiến Vu tộc và Yêu tộc, Phục Hy vẫn lạc, lẽ nào đã chuyển thế vào Nhân tộc ta?” Truy Y Thị nghi ngờ.

“Phục Hy là huynh trưởng của Nữ Oa Nương Nương, Nhân tộc ta có người dùng cái tên đó, Nữ Oa Nương Nương hẳn không thể không biết, nhưng lại không giáng tội, xem ra, Hy Hoàng Yêu tộc kia đã chuyển thế vào Nhân tộc ta.” Toại Nhân Thị nói.

Đối với Nữ Oa, Nhân tộc tôn kính, nhưng đối với Phục Hy thì lại không còn tôn kính nữa.

Điều mà ba người Toại Nhân Thị lo lắng là, Phục Hy chuyển thế Nhân tộc, nếu y giác tỉnh ký ức kiếp trước thì sẽ thế nào?

Yêu tộc sẽ ra sao?

Thái độ của Vu tộc như thế nào?

Dù sao đây cũng không phải chuyện nhỏ, cần phải cân nhắc kỹ lưỡng.

Sáng sớm, sương mù lãng đãng, người Phong Duyến Bộ Lạc đều đã bắt đầu lao động.

Thân là thủ lĩnh, Phục Hy thì đang luyện võ.

Không sai, Phục Hy đang luyện võ.

Hiện tại, Nhân tộc có luyện khí sĩ và võ giả, luyện khí sĩ không phải ai cũng có thể làm, nhưng ngưỡng cửa luyện võ lại thấp.

Ngoài việc Thái Thượng truyền Kim Đan Đại Đạo cho Nhân tộc, Nữ Oa sau khi tạo người cũng truyền pháp luyện khí thô thiển, thêm vào ngộ tính của Nhân tộc, cũng đã sáng tạo ra một số công pháp.

Tư chất Phục Hy cực tốt, có thể trở thành luyện khí sĩ, nhưng lại muốn thành Vu, vì vậy, y đã chọn luyện võ.

Cái gọi là Vu, là người đỉnh thiên lập địa, được chúng sinh sùng bái, đó là huyết mạch Bàn Cổ, là cốt cán của Bàn Cổ.

Hiện tại, Vu trong Nhân tộc có địa vị cực cao, các thủ lĩnh bộ lạc đều thần phục dưới trướng Vu.

Việc tế tự, chiến tranh của Nhân tộc v.v... nói chung đều không thể thiếu Vu.

Tại Phong Duyến Bộ Lạc, địa vị cao nhất không phải thủ lĩnh, mà là Vu.

Tuy luyện võ mới mấy năm, nhưng tu vi võ đạo của Phục Hy đã đạt cảnh giới Bão Đan, chỉ còn một bước nữa là đến Bất Hủ.

Võ đạo tuy do Cộng Công sáng tạo, nhưng vô số sinh linh tu luyện, không thiếu những bậc đại trí tuệ, đã không ngừng loại bỏ cái cũ, đổi mới cái mới, liên tục hoàn thiện.

Trải qua vô số trí tuệ hoàn thiện, hiện tại, năm tầng thứ của võ đạo là: Minh Kình phàm cấp, Ám Kình siêu phàm, có thể sánh với Tán Tiên cấp, Hóa Kình có thể sánh với Chân Tiên cấp, Bão Đan có thể sánh với Huyền Tiên cấp, Bất Hủ có thể sánh với Kim Tiên cấp.

Nhưng, thông qua luyện võ chuyển hóa thành Vu, thông thường đều trở thành Tiểu Vu, trực tiếp trở thành Đại Vu thì Hoàng Long là người đầu tiên.

Hiện tại, tu vi võ đạo Phục Hy đã đạt cảnh giới Bão Đan, có thể sánh ngang với luyện khí sĩ Huyền Tiên cấp.

Còn về luyện khí sĩ và võ giả ai mạnh ai yếu hơn, thì không thể nói rõ, dưới cùng đẳng cấp tu vi, có luyện khí sĩ nghiền ép võ giả, cũng có võ giả đánh bại luyện khí sĩ.

Hồi lâu sau, Phục Hy dừng lại, thở dài một hơi, trong lòng thầm nhủ: "Đã chạm đến ngưỡng cửa Bất Hủ, chẳng bao lâu nữa, ta có thể

trở thành võ giả Bất Hủ, cũng có thể chuyển hóa thành một Tiểu Vu, sau đó, lại nỗ lực trở thành Đại Vu." Đại Vu, là tồn tại được vô số sinh linh ngưỡng vọng, cũng là mục tiêu của Phục Hy.

Trở thành Tiểu Vu chỉ là mục tiêu nhỏ của Phục Hy, trở thành Đại Vu mới là mục tiêu lớn.

Đột nhiên, thần sắc Phục Hy khẽ động, nhìn về phía chân trời, chỉ thấy một người cưỡi mây đạp gió.

Đó là một đạo nhân, tiên phong đạo cốt, chân đạp tường vân, chính là Quảng Thành Tử.

"Phong Duyến Bộ Lạc, duyên?

Phục Hy, sẽ không sai!" Trong lòng Quảng Thành Tử cũng không bình tĩnh.

Nguyên Thủy muốn Quảng Thành Tử tìm Phục Hy, thu y làm đồ đệ, Quảng Thành Tử sau khi rời Cửu Tiên Sơn, một phen tìm kiếm, liền nghe nói Phong Duyến Bộ Lạc của Nhân tộc xuất hiện một đại hiền, tên là Phục Hy, tức thì đại hỉ.

Bên ngoài Phong Duyến Bộ Lạc, Quảng Thành Tử hạ tường vân xuống.

"Bần đạo là luyện khí sĩ Quảng Thành Tử của Cửu Tiên Sơn Đào Nguyên Động, lần này đến tìm thủ lĩnh Phục Hy." Quảng Thành Tử chắp tay thi lễ.

Nhanh chóng, Phục Hy, Hoa Tư, cùng với mấy Tiểu Vu trong bộ lạc, một số võ giả và luyện khí sĩ, đều đã đến.

"Quảng Thành Tử đạo trưởng?

Chẳng hay ngài có phải là Kim Tiên đệ nhất Ngọc Hư?" Phục Hy hỏi.

Phục Hy đối với Xiển Giáo cũng có chút nghe nói, biết Ngọc Hư Thập Nhị Kim Tiên, sau khi Hoàng Long phản bội, Nam Cực Tiên Ông đã bổ sung vào.

Quảng Thành Tử là thủ lĩnh của Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, cũng là thủ đồ dưới trướng Nguyên Thủy.

"Chính là bần đạo." Quảng Thành Tử mỉm cười nói.

Nhìn Phục Hy, Quảng Thành Tử cũng nhận ra Phục Hy đã tu luyện võ đạo, may mắn là chỉ mới là võ giả Bão Đan, chưa trở thành võ giả Bất Hủ.

"Đợi khi đã thu Phục Hy làm đồ đệ, tuyệt đối không thể để y tiếp tục luyện võ nữa." Quảng Thành Tử thầm nghĩ trong lòng.

"Nguyên Thánh nhân môn hạ, Phục Hy thất kính rồi, chẳng hay đạo trưởng đến Phong Duyến Bộ Lạc của ta có việc gì?" Hoa Tư mở miệng hỏi.

Hoa Tư không phải luyện khí sĩ, cũng không phải võ giả, chỉ là một phàm nhân bình thường, nhưng Quảng Thành Tử lại không hề xem thường, dù sao Hoa Tư cũng là mẹ của Phục Hy.

"Thủ lĩnh Phục Hy cùng bần đạo có duyên a!

Bần đạo đến đây, là muốn thu thủ lĩnh Phục Hy làm đồ đệ, chẳng hay thủ lĩnh Phục Hy có bằng lòng không?" Quảng Thành Tử nói ra ý định của mình.

Quảng Thành Tử không nghĩ Phục Hy sẽ từ chối.

Có thể được thủ đồ dưới trướng Nguyên Thủy thu làm đệ tử, đó là điều vô số sinh linh mơ ước cầu cạnh.

Nhưng, câu trả lời của Phục Hy lại khiến Quảng Thành Tử có chút ngây người.

“Ta muốn trở thành một Vu đỉnh thiên lập địa.” Phục Hy kiên định nói.

Môn hạ Thánh nhân đối với Phục Hy cũng không có một chút hấp dẫn lực nào, vả lại, Vu tộc cũng có Thánh nhân.

Mục tiêu xa vời của Phục Hy là trước tiên trở thành Tiểu Vu, sau đó nỗ lực thành Đại Vu, rồi trở thành Tổ Vu, tốt nhất có thể trở thành đệ tử của Cộng Công.

“Vu?” Quảng Thành Tử mãi không hoàn hồn.

Khó khăn lắm mới tìm được Phục Hy, nhưng, cái mà Phục Hy theo đuổi lại là Vu, khiến Quảng Thành Tử trong nhất thời cũng không biết phải làm sao.

Lúc này, trong lòng Quảng Thành Tử thầm mắng một câu.

Một Hy Hoàng Yêu tộc chuyển thế thành người, lại muốn trở thành Vu?

“Phục Hy không nên trở thành Vu mới phải.” Quảng Thành Tử nhíu chặt mày.

Hiển nhiên, ký ức kiếp trước của Phục Hy đã bị phong ấn, Quảng Thành Tử hoài nghi khi Phục Hy chuyển thế, Cộng Công đã động thủ làm trò.

Hoặc giả, Phục Hy bị Nhân tộc ảnh hưởng.

“Xiển Giáo ta là Bàn Cổ chính tông...” Lời của Quảng Thành Tử chưa dứt, sắc mặt Phục Hy đã lạnh xuống.

“Quảng Thành Tử đạo trưởng, ta không nói lời ác ý, nhưng nếu ngài phỉ báng Vu tộc, đừng trách ta đắc tội.” Phục Hy lạnh lùng nói.

Chương 269

Thấy Phục Hy như vậy, Quảng Thành Tử cũng thấy đau đầu.

Hiển nhiên, Vu trong lòng Phục Hy đã trở nên thần thánh vô cùng.

Thế là, Quảng Thành Tử nhìn sang Hoa Tư, muốn thuyết phục Hoa Tư khuyên nhục Phục Hy một chút.

Hoa Tư đối với ánh mắt của Quảng Thành Tử lại làm như không thấy.

Đã là lựa chọn của Phục Hy, Hoa Tư cũng ủng hộ.

Theo Hoa Tư thấy, trở thành Vu cũng không có gì không tốt, Vu có địa vị cao, thực lực cường đại.

Phục Hy không muốn bái sư, Hoa Tư ủng hộ Phục Hy.

Người Phong Duyến Bộ Lạc hầu như đều tôn trọng Phục Hy.

Trong nhất thời, Quảng Thành Tử có chút bó tay không có sách lược, tu vi của y tuy xa cao hơn Phục Hy, nhưng cũng không tiện trực tiếp ra tay cưỡng bức.

Với thần thái của Phục Hy, nếu Quảng Thành Tử động thủ, cũng sẽ phản tác dụng.

Cầu trợ Nguyên Thủy?

Hoặc tìm Nữ Oa?

Nguyên Thủy và Nữ Oa tất nhiên đều không hy vọng Phục Hy trở thành Vu.

Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh, cũng đều sẽ không hy vọng Phục Hy trở thành Vu.

Quảng Thành Tử cân nhắc một chút, quyết định trước tiên ở lại Phong Duyến Bộ Lạc, sau đó tìm cách khác. .. .

Ngày thứ hai Quảng Thành Tử ở Phong Duyến Bộ Lạc, Đại Vu Hoàng Long cũng đã đến Phong Duyến Bộ Lạc.

Sự xuất hiện của Hoàng Long khiến cả bộ lạc gây ra không nhỏ chấn động.

Dù sao, Hoàng Long là Đại Vu, chủ của Tiểu Thừa Vu Giáo.

Phục Hy và Hoa Tư thấy Hoàng Long, cũng quỳ lạy, nhưng bị Hoàng Long ngăn lại.

Thấy Quảng Thành Tử ở Phong Duyến Bộ Lạc, Hoàng Long cũng không kinh ngạc.

Quảng Thành Tử nhìn Hoàng Long, sắc mặt lại âm trầm.

"Kẻ phản sư, phản giáo!" Quảng Thành Tử khinh bỉ nói.

"Quảng Thành Tử, ngươi không ở Cửu Tiên Sơn hưởng phúc, đến Phong Duyến Bộ Lạc làm gì?" Hoàng Long cũng không có sắc mặt tốt với Quảng Thành Tử.

Hiện tại, Hoàng Long đã không còn để Quảng Thành Tử vào mắt nữa.

Với thực lực hiện tại của Hoàng Long, muốn đánh bại Quảng Thành Tử lại không hề khó khăn.

Trên thực tế, đối mặt với Hoàng Long, Quảng Thành Tử cũng có chút áp lực, khiến y uất ức, càng thêm bực tức.

Trong Phong Duyến Bộ Lạc.

Hoàng Long và Quảng Thành Tử đối đầu kịch liệt.

Dưới sự áp chế khí thế của Hoàng Long, Quảng Thành Tử nhanh

chóng không trụ nổi.

"Có duyên sư đồ với Phục Hy?

Thật nực cười." Hoàng Long khinh bỉ nói.

Thấy sắc mặt Quảng Thành Tử khó coi, Hoàng Long trong lòng lại thầm sảng khoái, có cảm giác được hả hê.

"Ta phụng Ngọc Hư pháp chỉ, ngươi đừng có không biết thuận nghịch." Quảng Thành Tử lạnh lùng nói.

"Vậy thì đánh một trận đi." Hoàng Long nói.

"..." Quảng Thành Tử cứng họng, nhưng cũng rõ chênh lệch thực lực hai bên, y cũng sợ hãi.

Thay vì tự rước lấy nhục, nhận thua cũng không mất mặt.

Nhưng, Phục Hy không nguyện ý, thêm vào có Hoàng Long ở đây, Quảng Thành Tử cũng biết muốn thu Phục Hy làm đồ đệ là không mấy khả năng.

Quảng Thành Tử trong lòng nhanh chóng toan tính, tìm đồng môn giúp đỡ?

Nhưng Hoàng Long cũng có thể tìm người.

Cầu trợ Nguyên Thủy?

Hoặc tìm Nữ Oa?

Nguyên Thủy và Nữ Oa tất nhiên đều không hy vọng Phục Hy trở thành Vu.

Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh, cũng đều sẽ không hy vọng Phục Hy trở thành Vu.

Trong khi Quảng Thành Tử đang toan tính, Hoàng Long lại khinh miệt cười một tiếng, cũng không thèm để ý nữa, đi về phía Phục Hy.

“Nhân tộc Phục Hy, bái kiến Hoàng Long Đại Vu.” Thần sắc Phục Hy kích động, không giấu nổi sự sùng bái nhìn Hoàng Long.

“Có nguyện ý trở thành Vu không?” Hoàng Long hỏi.

“Phục Hy nguyện ý.” Phục Hy không chút do dự gật đầu.

“Như vậy thì tốt lắm, ta có thể giúp ngươi đột phá võ giả Bất Hủ, trước hết hãy dùng viên Vu Đan này.” Vừa nói, Hoàng Long vừa lấy ra một cái hồ lô vỏ vàng, đổ ra một viên đan hoàn màu trắng.

Đây là Vu Đan, có thể giúp võ giả chuyển hóa thành Vu, trong Vu tộc cũng không có mấy người có thể luyện chế.

Luyện chế Vu Đan cần nguyên thần, nhưng trong Vu tộc, những người có nguyên thần lại đếm trên đầu ngón tay.

Mỗi viên Vu Đan đều vô cùng trân quý, Hoàng Long thân là Đại Vu, lại là giáo chủ Tiểu Thừa Vu Giáo, cũng chỉ có hai viên Vu Đan, hiện tại lại lấy ra một viên cho Phục Hy.

“Vu Đan?” Phục Hy trợn tròn mắt, nghe nói thì có, nhưng đây là lần đầu tiên y nhìn thấy.

Những người phía sau Phục Hy cũng đều trợn tròn mắt.

Đối với Phục Hy và những người khác, Vu Đan là thần đan truyền thuyết của Vu tộc.

Vu Đan lại chia thành ba đẳng cấp, Đại Vu luyện chế là hạ phẩm, Tổ Vu luyện chế là trung phẩm, Cộng Công luyện chế là thượng phẩm.

Nếu có Tiểu Vu luyện chế ra Vu Đan, đẳng cấp Vu Đan sẽ được thiết lập lại, Tiểu Vu hạ phẩm, Đại Vu trung phẩm, Tổ Vu thượng phẩm, Cộng Công thì cực phẩm.

“Đây là Vu Đan do Cộng Công đại nhân đích thân luyện chế.”

Hoàng Long lại nói.

Vừa nghe là Vu Đan do Cộng Công luyện chế, Phục Hy cùng những người khác càng thêm không bình tĩnh.

"Quá quý trọng rồi, ta thụ chi hữu quý..." Phục Hy nói.

"Cứ nhận đi!" Hoàng Long trầm giọng nói.

"Không thể!" Quảng Thành Tử đại kinh thất sắc.

Phục Hy hiện tại đã là võ giả Bão Đan, cách võ giả Bất Hủ chỉ một bước, nếu y dùng Vu Đan do Cộng Công luyện chế, tất nhiên sẽ đột phá, thậm chí có hy vọng trở thành Đại Vu.

"Hỗn xược!" Hoàng Long trừng mắt nhìn Quảng Thành Tử một cái.

Đối mặt với cục diện như vậy, tuy biết thực lực không bằng Hoàng Long, Quảng Thành Tử vẫn cắn răng, tế Thư Hùng Song Kiếm tấn công Hoàng Long.

Thấy Quảng Thành Tử phát động công kích, Hoàng Long cũng hừ lạnh một tiếng, ném Vu Đan trong tay cho Phục Hy, sau đó một quyền nghênh đón Thư Hùng Song Kiếm của Quảng Thành Tử.

"Đương!" Nắm đấm Hoàng Long đối đầu Thư Hùng Song Kiếm, lại phát ra tiếng kim thiết giao minh chói tai.

Dưới sự xung kích của hai cỗ pháp lực cường đại, linh khí giữa trời đất hỗn loạn.

Những người xung quanh không thể không lùi lại, kéo giãn khoảng cách.

Chỉ một lần giao phong, Quảng Thành Tử đã rơi vào hạ phong.

"Thực lực Hoàng Long lại cường đại đến vậy." Quảng Thành Tử trong lòng đại kinh.

Sau khi Hoàng Long trở thành Đại Vu, đây là lần thứ hai Quảng Thành Tử đối chiến Hoàng Long, y rõ ràng cảm thấy thực lực Hoàng Long mạnh hơn lần trước.

Chương 270

Thì ra Hoàng Long đã nghe Cộng Công giảng đạo, thu hoạch không nhỏ, thực lực tăng cường đáng kể.

Thậm chí, Cộng Công còn ban tặng một Tiên Thiên Linh Bảo cho Hoàng Long, tuy không thể trấn áp khí vận, nhưng uy lực cũng không nhỏ, nhưng, để đối phó một Quảng Thành Tử, Hoàng Long lại không động dụng Tiên Thiên Linh Bảo.

Trên thực tế, thân thể Đại Vu có thể sánh ngang với Tiên Thiên Linh Bảo, thêm vào pháp lực cường đại, hoàn toàn có thể dùng thân thể cường hãn đối đầu trực diện với Tiên Thiên Linh Bảo.

"Yếu kém như mọi khi." Hoàng Long châm chọc.

Quảng Thành Tử phẫn nộ không thôi, nhưng không nói một lời, chỉ toàn lực công kích.

Dưới thế công lăng lệ của Quảng Thành Tử, Thư Hùng Song Kiếm phát ra vô số kiếm khí. .. .

Thiên giới, Đại La Thiên.

Nguyên Thủy và Nữ Oa đều lộ vẻ kinh nộ.

Cộng Công đang ngăn cản Nguyên Thủy và Nữ Oa.

Nguyên Thủy và Nữ Oa đều đã biết Phục Hy muốn chuyển hóa thành Vu, cả hai vừa kinh vừa nộ.

"Cộng Công, ngươi lại dám mưu tính huynh trưởng của ta như vậy, hôm nay định không để yên với ngươi!" Nữ Oa nộ sất.

Phục Hy bởi vì ký ức kiếp trước bị phong ấn, thêm vào kế sách của Cộng Công, hiện tại muốn trở thành Vu.

Nếu Phục Hy giác tỉnh ký ức kiếp trước, y tuyệt đối sẽ không lựa chọn trở thành Vu.

Đối mặt với cơn thịnh nộ của Nguyên Thủy và Nữ Oa, Cộng Công lại một vẻ bình tĩnh.

Hiện tại, Nguyên Thủy và Nữ Oa phát hiện cũng đã muộn rồi.

Khi Hoàng Long trao cho Phục Hy một viên Vu Đan, dưới tác dụng của sức mạnh vận mệnh, Phục Hy sẽ dùng nó, chỉ cần Phục Hy dùng, chỉ cần một chút thời gian, Phục Hy sẽ đột phá vỡ giả Bất Hủ, và chuyển hóa thành Vu.

Còn về Phục Hy trực tiếp chuyển hóa thành Đại Vu, cũng có chút khả năng, nhưng khả năng thành công lại không quá lớn.

Nguyên Thủy tế ra Bàn Cổ Phiên, Nữ Oa lấy ra Hồng Tú Cầu, một người trái một người phải tấn công Cộng Công.

Lấy một địch hai, Cộng Công lại không hề hoảng sợ.

Chỉ thấy, Cộng Công tay cầm Càn Khôn Xích.

Tuy đều là Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng Càn Khôn Xích trong tay Cộng Công lại không bằng Hồng Tú Cầu của Nữ Oa, càng không bằng Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy.

Trong mắt Nguyên Thủy và Nữ Oa, Cộng Công thực sự quá ngông cuồng rồi.

Tuy nhiên, Cộng Công dựa vào Càn Khôn Xích lại nhẹ nhàng đỡ được công kích của Nguyên Thủy và Nữ Oa.

“Thiên số khiến vậy, các ngươi lại không biết thuận nghịch, chung quy cũng chỉ là uổng công mà thôi.” Cộng Công cười nói.

Sắc mặt Nguyên Thủy và Nữ Oa đều khó coi.

Bởi vì kế sách của Cộng Công, Phục Hy trở thành Vu đã là thiên

số.

Hiện tại, tuy trong đại kiếp, thiên cơ hỗn loạn, nhưng Nguyên Thủy và Nữ Oa đều là Thiên Đạo Thánh nhân, cũng có thể lén nhìn được một vài thiên số.

Lúc này, Nguyên Thủy và Nữ Oa đều từ thiên số biết được Phục Hy sẽ trở thành Vu.

Theo thiên số, Nguyên Thủy và Nữ Oa tuy đều là Hỗn Nguyên Thánh nhân, nhưng thần thông cũng không địch lại thiên số.

Mọi việc đã thành định cục, Nguyên Thủy và Nữ Oa lại không cam lòng.

"Đây không phải là đại thế Thiên Đạo, ta cùng Nữ Oa liên thủ, chưa chắc đã không thể nghịch thiên." Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Nguyên Thủy vẫn luôn thuận theo trời ứng với người, Xiển Giáo do y lập ra cũng lấy thuận ứng thiên số làm giáo nghĩa, hiện tại, lại muốn nghịch thiên.

Thật ra Phục Hy là một quân cờ quan trọng, Nguyên Thủy không thể để Phục Hy trở thành Vu.

Nữ Oa cũng không muốn từ bỏ.

Đối với phản ứng của Nguyên Thủy và Nữ Oa, Cộng Công không hề bất ngờ, đều nằm trong dự liệu.

Ba người lại chiến đấu hồi lâu, Nguyên Thủy và Nữ Oa đều không chiếm được lợi thế.

Lúc này, nguyên thần của hai người Nguyên Thủy và Nữ Oa khẽ động, đều bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Cuối cùng vẫn không thể nghịch thiên số, Nguyên Thủy và Nữ Oa cũng bãi thủ.

Tiếp tục chiến đấu nữa cũng không còn ý nghĩa.

Dưới nắm đấm của Hoàng Long, Quảng Thành Tử thất thểu rời khỏi Phong Duyến Bộ Lạc, không rõ đi về đâu.

Phục Hy cũng dưới ánh mắt của Hoàng Long mà dùng Vu Đan.

Đan dược do Cộng Công đích thân luyện chế, phi thường bất phàm, vừa dùng vào, Phục Hy cảm thấy toàn thân tràn ngập một cỗ sức mạnh cường đại chưa từng có.

"Oanh!" Mặt đất dưới chân Phục Hy nứt toác.

Khi Phục Hy hơi hoạt động gân cốt, có tiếng động như sấm rền, khí huyết như rồng.

Linh khí thiên địa trong phạm vi vạn dặm lấy Phục Hy làm trung tâm, hình thành một cơn bão kinh người.

Giờ khắc này, tu vi võ đạo Phục Hy đã thành công đột phá, từ Bão Đan thăng cấp Bất Hủ.

Vừa trở thành võ giả Bất Hủ, thân thể Phục Hy cũng phát sinh thuế biến, đồng thời, y hấp thu trọc khí đại địa, dược lực chưa luyện hóa trong cơ thể cũng phát huy tác dụng.

Nhanh chóng, Phục Hy chuyển hóa thành Tiểu Vu, sau đó, lại tiến hóa thành Đại Vu.

"Ta đã thành Đại Vu, Vu Đan do Vu Hoàng đại nhân đích thân luyện chế thật quá cường đại." Phục Hy trong lòng cảm thán.

Tuy nhiên thành Đại Vu, nhưng tu vi Phục Hy cũng là Thái Ất Kim Tiên cấp.

Đồng thời với việc trở thành Đại Vu, Phục Hy cũng giác tỉnh ký ức kiếp trước.

Trong nhất thời, Phục Hy nhíu chặt mày, ý thức hỗn loạn.

“Ta là Hy Hoàng Yêu tộc.” “Không, ta là thủ lĩnh Phong Duyến Bộ Lạc của Nhân tộc!” “Ta là Phục Hy!” “Yêu tộc!” “Nhân tộc!”...

Dường như có hai âm thanh vang vọng trong lòng Phục Hy.

“Yêu tộc?

Nhân tộc?

Đã thành Đại Vu, lại thuộc Vu tộc.” Phục Hy cười khổ.

Phục Hy biết mình đã bị Cộng Công gài bẫy, nhưng sự việc đã đến nước này, cũng chỉ đành đối mặt với hiện thực.

Tuy nhiên, hiện thực lại khiến Phục Hy bất đắc dĩ.

Lúc này, Nhân Hoàng Toại Nhân Thị đã đến Phong Duyến Bộ Lạc.

Nhân Hoàng đến, khiến tất cả mọi người trong Phong Duyến Bộ Lạc đều kinh ngạc.

Hoa Tư dẫn theo tộc nhân cung kính bái Toại Nhân Thị.

Vì đã giác tỉnh ký ức kiếp trước, đối mặt với Toại Nhân Thị, sắc mặt Phục Hy cũng phức tạp.

“Phụng pháp chỉ của Hỗn Nguyên Thánh nhân, Nhân tộc Thánh mẫu, Nữ Oa Nương Nương, thủ lĩnh Phong Duyến Bộ Lạc Phục Hy có thể kế thừa vị trí Nhân Hoàng.” Toại Nhân Thị nói ra lời kinh người.

Phục Hy cũng sửng sốt, Toại Nhân Thị lại lần nữa mở miệng.

“Phụng pháp chỉ của Hỗn Nguyên Thánh nhân, Vu Hoàng Giáo chủ, Tổ Vu Cộng Công, Phục Hy có thể làm Nhân Hoàng.” Nữ Oa ủng hộ Phục Hy làm Nhân Hoàng không có gì kỳ lạ, nhưng Cộng Công cũng ủng hộ, điều đó khiến Phục Hy bất ngờ.

Khẽ suy nghĩ một chút, Phục Hy cũng đã hiểu.

Tất nhiên là có một giao dịch giữa Cộng Công và Nữ Oa.

Nữ Oa trao Đồ Vu Kiếm cho Nhân tộc, đổi lấy sự ủng hộ của Cộng Công để Phục Hy làm Nhân Hoàng.

Cùng với việc Phục Hy trở thành Nhân Hoàng, Nữ Oa và Yêu tộc cũng sẽ tồn tại ngăn cách, Đế Tuấn và những người khác sẽ không quá tin tưởng Nữ Oa.

Dù sao, Nữ Oa đã trao Đồ Vu Kiếm cho Nhân tộc, ngồi nhìn Nhân tộc biến Đồ Vu Kiếm thành Trảm Yêu Kiếm, lại còn có Phục Hy làm Nhân Hoàng, Nhân tộc hiện tại lại có quan hệ tốt với Vu tộc, thêm vào mối huyết cừu với Yêu tộc.

Chương 271

Lúc này, Toại Nhân Thị đã tế Nhân tộc chí bảo Không Động Ấn.

Dùng Không Động Ấn để định vị Nhân Hoàng, Thiên Đạo mới có khả năng công nhận.

"Thiên Đạo tại thượng, nay có Nhân tộc Toại Nhân Thị, sắc phong Phục Hy làm Nhân Hoàng đời thứ hai..." Lời của Toại Nhân Thị vừa dứt, Không Động Ấn được tế phát ra thần quang chói mắt.

"Oanh!" Bầu trời rung động, đó là Thiên Đạo công nhận.

Cứ như vậy, Phục Hy trở thành Nhân Hoàng đời thứ hai là thiên số.

"Muội muội cùng Cộng Công đã có giao dịch ngầm sao?" Phục Hy không khỏi suy nghĩ.

Nếu chỉ là pháp chỉ của một mình Nữ Oa, Toại Nhân Thị chưa chắc đã để Phục Hy trở thành Nhân Hoàng, nhưng thêm vào Cộng Công thì lại khác.

Để một Đại Vu trở thành Nhân Hoàng, được Thiên Đạo công nhận, đối với Nhân tộc và Vu tộc đều có ý nghĩa trọng đại.

Hiện tại thiên địa đại kiếp, là chiến tranh giữa Vu tộc và Yêu tộc, Nhân tộc không thể đứng ngoài cuộc, lại không có thực lực để tam túc đỉnh lập, chỉ có thể lựa chọn một bên.

Lựa chọn Yêu tộc?

Toại Nhân Thị hẳn sẽ không làm vậy.

Vì vậy, Toại Nhân Thị đã lựa chọn Vu tộc.

Hơn một nửa người trong Vu tộc đều là nhân loại luyện võ

chuyển hóa thành, tuy đều là Tiểu Vu, nhưng số lượng đông đảo, cũng không thể xem thường.

Chính vì hiện tại hơn một nửa Tiểu Vu của Vu tộc là do Nhân tộc chuyển hóa, nên đã thúc đẩy rất lớn mối quan hệ hữu hảo giữa Nhân tộc và Vu tộc.

Tạm thời, thân là Nhân Hoàng Toại Nhân Thị cũng không dám nghĩ Nhân tộc sẽ trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, trong mắt y, nhân vật chính của Thiên Địa tất nhiên sẽ được quyết định từ Vu tộc và Yêu tộc.

Vu tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, Nhân tộc cũng sẽ có lợi ích cực lớn.

"Chuyển thế Nhân tộc, thành Đại Vu, lại còn được Nhân Hoàng định làm Nhân Hoàng đời thứ hai, đạt được Thiên Đạo công nhận, thật..." Phục Hy tự giễu cười một tiếng.

Cùng với việc Toại Nhân Thị dùng Không Động Ấn định Phục Hy làm Nhân Hoàng đời thứ hai, toàn bộ Hồng Hoang vì thế mà chấn động.

Vô số sinh linh xôn xao.

Nhân loại phân tán khắp nơi trên Hồng Hoang, bàn tán xôn xao.

"Cái gì?

Phục Hy làm Nhân Hoàng sao?" "Huynh trưởng Nữ Oa Nương Nương chuyển thế, nghe nói đang ở Phong Duyến Bộ Lạc." "Phục Hy đã thành Đại Vu, có thể làm Nhân Hoàng sao?" "Đại Vu không thể làm Nhân Hoàng sao?

Cha ta là một Tiểu Vu!

Ta cũng là võ giả Hóa Kình rồi, đợi đột phá Bão Đan, rồi đạt Bất

Hủ, cũng có thể trở thành Tiểu Vu.” “Vu trong Nhân tộc ta địa vị cao rồi, để một Đại Vu làm Nhân Hoàng, ta phản đối.” “Phản đối thì có ích gì sao?” “Nhân Hoàng đã định, Thiên Đạo công nhận, lại có pháp chỉ của Nữ Oa Nương Nương và Vu Hoàng.” “Phục Hy trở thành Nhân Hoàng đời kế tiếp đã là định cục.” Tuy hiện tại Nhân tộc và Vu tộc có quan hệ tốt, nhưng để một Đại Vu trở thành Nhân Hoàng, khiến người ta từ tận đáy lòng phản đối, nhưng, đại thế đã như vậy, những người phản đối trong Nhân tộc dù hợp lại cũng không thể thay đổi.

Đã là thiên số, Thiên Đạo Thánh nhân cũng đành bó tay. .. .

Thiên Đình.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều kinh nộ không thôi.

“Phục Hy đã thành Đại Vu, muốn trở thành Nhân Hoàng.” Đông Hoàng Thái Nhất chấn nộ không nhỏ.

Đế Tuấn cũng vừa kinh vừa nộ.

Phục Hy trong Yêu tộc có uy vọng, lại là huynh trưởng của Nữ Oa, hiện tại lại trở thành Đại Vu, muốn làm Nhân Hoàng, khiến Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng hoảng sợ không thôi.

Với lập trường hiện tại của Phục Hy, tất nhiên y sẽ đối địch với Yêu tộc, nếu Nữ Oa giúp Phục Hy, hoặc Nữ Oa khoanh tay đứng nhìn, vận mệnh Yêu tộc sẽ ra sao?

Đem vận mệnh Yêu tộc ký thác lên Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh sao?

Bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện, cũng có không ít Đại Yêu và Tiểu Yêu đang bàn tán.

“Hy Hoàng mưu phản ư?” Một Đại Yêu kinh hãi.

“Không phải Hy Hoàng, hiện tại là Đại Vu.” “Hy Hoàng vẫn lạc, chuyển thế Nhân tộc, cũng không trách được, nhưng đã thành Đại Vu, thì không đúng rồi.” Chỉ riêng một mình Phục Hy, Yêu tộc cũng không hoảng sợ, nhưng Phục Hy là huynh trưởng của Nữ Oa, khiến Yêu tộc từ trên xuống dưới đều hoang mang lo sợ.

Lập trường của Phục Hy, có thể ảnh hưởng đến Nữ Oa.

Còn về việc sau khi Phục Hy trở thành Nhân Hoàng, liệu y có dẫn dắt Nhân tộc và Vu tộc vạch rõ ranh giới, giúp đỡ Yêu tộc hay không, thì không thể, Phục Hy muốn giúp Yêu tộc làm gì, cũng không có bao nhiêu Nhân tộc nguyện ý, huống hồ, Phục Hy dù sao cũng là Đại Vu, giúp Yêu tộc đánh bại Vu tộc, cũng không dễ xử lý bản thân.

Và, một Đại Vu nếu phản bội Vu tộc, cũng sẽ phải trả một cái giá rất lớn.

Giữa thiên địa, sát khí lan tràn, đại kiếp càng lúc càng kịch liệt.

Tuy rằng đại kiếp chưa diễn hóa thành lượng kiếp, nhưng toàn bộ Hồng Hoang cũng đã có vô số sinh linh thảm tử.

Tiên huyết nhuộm đỏ đại địa, âm hồn phiêu đãng, tiếng khóc than chói tai.

U Minh Giới, Địa Phủ bận rộn không ngừng nghỉ.

Phong Đô, Ngũ Phương Quỷ Đế, Thập Đại Diêm Vương, Phán Quan, Mạnh Bà v.v...

đều phải thi triển phân thân.

Cũng có không ít âm hồn gây rối, thậm chí chiếm cứ Địa Phủ.

Bình Tâm thân ảnh xuất hiện phía trên Địa Phủ, sức mạnh Thập Nhị Phẩm Bạch Liên trấn áp vô số âm hồn.

Cứu Khổ Thiên Tôn tọa trấn Luân Hồi, lực lượng Lục Đạo vận

chuyển, khiến vô số âm hồn chuyển thế.

Thông thường một số âm hồn sau khi chuyển thế, nhanh chóng lại trở về Địa Phủ.

Nhưng, nếu không để ngày càng nhiều âm hồn chuyển thế, cũng sẽ ảnh hưởng đến đại kiếp, Địa Phủ sẽ đại loạn.

Cứu Khổ Thiên Tôn đang tọa trấn Luân Hồi thần sắc khẽ động, y cảm ứng được gần địa ngục có một đoàn Phật quang.

Thì ra có đệ tử Phật giáo đã đến gần địa ngục.

Khẽ nhíu mày, Cứu Khổ Thiên Tôn pháp nhãn vừa mở, trong phạm vi được Luân Hồi bao phủ, dưới Thánh nhân, mọi thứ đều không thể che giấu.

Chuẩn Thánh trong phạm vi được Luân Hồi bao phủ dùng chí bảo che đậy, cũng không ngăn cách được pháp nhãn của Cứu Khổ Thiên Tôn.

Chỉ thấy, tại lối vào địa ngục, một hòa thượng mày thanh mục tú, thân khoác tăng bào trắng, toàn thân bị Phật quang bao phủ, đó là một cao tăng Phật giáo.

Tên là Khẩn Na La, là chân truyền đệ tử của Chuẩn Đề Đạo Nhân trong Tây Phương Nhị Thánh.

Khẩn Na La ngộ tính cực cao, thâm am Phật pháp, đã đạt quả vị Bồ Tát.

Quả vị Phật giáo, từ cao đến thấp, phân biệt là Cẩu Đà, Bồ Tát, Tôn Giả, La Hán, Già Lam v.v...

Điều đáng nói, quả vị Phật giáo chủ yếu dựa vào Phật pháp, chứ không chỉ dựa vào tu vi.

Đương nhiên, những người có thể trở thành Bồ Tát, tu vi đều sẽ

không quá thấp, cũng phải là Kim Tiên cấp, Cẩu Đà yêu cầu càng cao hơn.

Phật pháp phổ độ chúng sinh, đạo người hướng thiện, nghiệp báo tuần hoàn, vì vậy, Luân Hồi đối với Phật giáo rất quan trọng.

Tây Phương Nhị Thánh không thiếu mưu tính để chưởng khống Luân Hồi, nhưng lại không dễ dàng.

Tại lối vào địa ngục, có âm binh Địa Phủ canh gác, Khẩn Na La vừa tiếp cận đã bị chặn lại, nhưng, dưới sự chiếu rọi của Phật quang Khẩn Na La, từng âm binh đều bái đảo.

Tại lối vào địa ngục, nhìn xuống, thấy vô số âm hồn đang chịu khổ, Khẩn Na La lại một vẻ từ bi.

"Chúng sinh đều khổ, lại chấp mê bất ngộ, ta đương dùng Phật pháp độ hóa, Thiên Đạo tại thượng, địa ngục không không, ta Khẩn Na La thề không thành Phật." Khẩn Na La đã lập một đại hồng nguyện.

Cùng với việc Khẩn Na La lập hồng nguyện, Thiên Đạo công nhận, một đoàn công đức lớn giáng xuống.

Hấp thu công đức, tu vi Khẩn Na La cũng tăng vọt, đạt đến cực hạn Đại La Kim Tiên cấp, chỉ còn một chút nữa là đến Chuẩn Thánh.

Trên đầu Khẩn Na La, hiện ra ba viên xá lợi tử, là sự ngưng tụ của tinh khí thần, cũng đại biểu cho quá khứ, hiện tại và tương lai, cùng với đại pháp lực, đại trí tuệ v.v...

Tiếp đó, Khẩn Na La tọa thiền bên cạnh lối vào địa ngục, dưới thân xuất hiện một đóa thất phẩm kim liên.

Cùng với Khẩn Na La niệm tụng kinh Phật, từng trận phạm âm, đều đi vào địa ngục.

Phật quang ngưng tụ thành vô số chữ ‘Vạn’, vây quanh toàn thân Khẩn Na La.

Khẩn Na La độ hóa tội nghiệt trong địa ngục, đó là đại công đức, nếu cứ tiếp tục, có thể tích lũy vô lượng công đức.

Chương 272

Còn về việc địa ngục trống rỗng, thì phải trải qua vô lượng lượng kiếp mới có thể. .. .

Hồng Hoang đại địa, Tây Phương Linh Sơn.

Tây Phương Nhị Thánh tại Ba mươi ba tầng trời đã khai tịch Cực Lạc Thế Giới, chuyển đại bộ phận Tu Di Sơn đến đó, phần nhỏ còn lại đặt tên là Linh Sơn.

Trên Linh Sơn, có một số tự miếu, có đệ tử Phật giáo thủ hộ, như Dược Sư, Di Lặc, Đại Thế Chí v.v...

Khi Khẩn Na La lập đại hồng nguyện bên cạnh lối vào địa ngục, các đệ tử chân truyền Phật giáo đều đã biết.

"A Di Đà Phật, Khẩn Na La có đại từ bi, ta cũng không bằng." Dược Sư chắp hai tay lại, tán thán.

"Phật pháp Khẩn Na La cao thâm, tuy chỉ là Bồ Tát, nhưng có thể sánh với Cẩu Đà." Di Lặc nói.

"Phật giáo có Khẩn Na La, thật là đại hạnh." Đại Thế Chí nói.

Khẩn Na La độ hóa tội nghiệt địa ngục, không chỉ tích lũy công đức, lại còn khiến khí vận Phật giáo tăng cường, giúp ích cho Phật giáo mưu tính Luân Hồi, quả là nhất cử đa đắc, khiến một chúng đệ tử Phật giáo trên Linh Sơn đều tán thán không ngớt.

Trong Cực Lạc Thế Giới tại Đại La Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đang đàm đạo.

Bát Bảo Công Đức Trì, có thể khiến người thoát thai hoán cốt, tiêu trừ nghiệp lực, Tiếp Dẫn ở bên bờ trì, tọa trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên.

Không xa bên cạnh Tiếp Dẫn, dưới một cây bồ đề, Chuẩn Đề cũng tọa trên một đóa liên hoa.

"Sư đệ lại thu được một đệ tử tốt." Trên mặt Tiếp Dẫn cũng xuất hiện một nụ cười.

Trong lòng Chuẩn Đề không khỏi đắc ý, cũng cười nói: "Khẩn Na La có đại trí tuệ, đại từ bi." Lúc này, trong lòng hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều vui mừng.

"Khẩn Na La độ hóa địa ngục, tích lũy vô lượng công đức, tu vi của y đạt Chuẩn Thánh cũng sẽ không quá xa, nếu tích lũy vô lượng lượng kiếp, chưa chắc đã không thể công đức thành Thánh." Chuẩn Đề thầm nghĩ.

"Có Khẩn Na La độ hóa tội nghiệt địa ngục, khí vận Phật giáo lại không ngừng tăng cường, rất tốt, mưu tính Luân Hồi cũng dễ dàng hơn rồi." Tiếp Dẫn trong lòng thầm nhủ.

Lúc này, Chuẩn Đề lại lấy ra Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, một trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, có thể trấn áp khí vận, là trọng bảo của Chuẩn Đề, y không dễ dàng động dụng.

"Sư đệ, sao vậy?" Tiếp Dẫn hơi kinh ngạc nhìn Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ trong tay Chuẩn Đề.

"Địa ngục bị Địa Phủ chưởng khống, thực lực Địa Phủ cường đại, Khẩn Na La một mình lại không quá an toàn, trao Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cho y hộ thân, sẽ an toàn hơn nhiều." Chuẩn Đề nói.

Tây Phương nghèo khó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không có quá nhiều pháp bảo, nhưng Chuẩn Đề hiện tại lại muốn trao Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cho Khẩn Na La.

Sở dĩ Chuẩn Đề lại muốn trao Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cho Khẩn

Na La, tuy là vì an toàn của Khẩn Na La, nhưng càng nhiều hơn là vì Phật giáo đại hưng.

Tiếp Dẫn, lại không mở lời, chỉ có một tiếng thở dài.

Chuẩn Đề thi triển Thánh nhân thần thông, phá vỡ hư không, trực tiếp truyền tống Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ trong tay đến tay Khẩn Na La ở U Minh Giới.

Khi xác định Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ đã rơi vào tay Khẩn Na La, Chuẩn Đề cũng xóa bỏ nguyên thần ấn ký bên trong Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Không còn nguyên thần ấn ký của Chuẩn Đề, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ rơi vào tay Khẩn Na La cũng trở thành vật vô chủ.

Trong lòng Chuẩn Đề cũng có chút không nỡ, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ là pháp bảo hộ thân, lại có thể trấn áp khí vận, nhưng vì Tây Phương đại hưng, y đành bỏ qua.

Tây Phương đại hưng không chỉ là mục tiêu của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, mà còn là hồng nguyện của hai người.

Nếu không thể hoàn thành đại hồng nguyện đã lập với Thiên Đạo, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều sẽ mất đi Thánh vị, thậm chí vẫn lạc.

Vì vậy, bất luận là vì Tây Phương, hay vì Thánh vị, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều phải để Phật giáo đại hưng.

Tiếp đó, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn mưu tính làm sao để chưởng khống Luân Hồi.

"Đại bộ phận quyền hành Luân Hồi nằm trong tay Cứu Khổ Thiên Tôn, một bộ phận nhỏ quyền hành nằm trong tay Bình Tâm Nương Nương." "So với Cứu Khổ Thiên Tôn, đối phó Bình Tâm dễ dàng hơn." "Vậy thì hãy mưu tính bộ phận quyền hành Luân Hồi nhỏ mà Bình Tâm chưởng khống đi!" Tại U Minh Địa Ngục, tầng mây đen kịt

che kín bầu trời.

Khí tức âm u lan tỏa, Cẩn Na La tọa lạc bên cửa Địa Ngục, dùng Phật pháp độ hóa chúng tội nghiệt.

Trong Địa Ngục, hầu hết đều có nghiệp lực thâm trọng, cùng với việc chịu khổ chịu nạn, nghiệp lực sẽ không ngừng giảm bớt.

Khi nghiệp lực tiêu tán, kẻ đó có thể rời khỏi Địa Ngục.

Nếu bị đày xuống tận cùng Địa Ngục, thì vĩnh viễn chẳng thể siêu sinh.

Dưới sự độ hóa của Cẩn Na La, tầng thứ nhất Địa Ngục có vài âm hồn đã tiêu trừ nghiệp lực, thoát khỏi Địa Ngục, quỳ lạy Cẩn Na La.

Có âm hồn sau khi được độ hóa thì đi Địa Phủ luân hồi chuyển thế, có kẻ lại phụng sự bên cạnh Cẩn Na La.

Một quỷ tướng dẫn theo mấy ngàn âm binh tiến đến.

"Này tên lừa trọc, dám làm ồn ào nơi đây!" Quỷ tướng kia chính là tu vi Huyền Tiên cấp, song chẳng thể tiếp cận Cẩn Na La.

Cẩn Na La có Phật quang hộ thể, ngay cả Kim Tiên cấp cũng khó lòng tiếp cận.

"Đệ tử Phật giáo lớn mật, dám nhiễu loạn trật tự Âm Phủ, sao không mau thu lại thần thông!" "Nếu kinh động Đại Đế, ngươi tất sẽ bị đày vào Vô Gian Địa Ngục!" Cẩn Na La tâm không vướng bận, hoàn toàn chẳng để ý đến quỷ tướng và âm binh lân cận.

Đúng lúc ấy, một đoàn thanh quang từ Ba Mươi Ba Thiên giáng xuống, trong tay Cẩn Na La, chính là Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Lập tức, Phạm âm tiêu tán, Phật quang thu liễm, Cẩn Na La cũng không còn niệm tụng kinh kệ, cúi đầu nhìn Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ

trong tay.

“Lão sư...” Trong lòng Cẩn Na La chợt ấm áp, lẽ nào Chuẩn Đề đã ban cả pháp bảo hộ thân cho y.

Thấy Cẩn Na La thu thần thông, quỷ tướng và đám âm binh lân cận liền xông lên.

“Sát!” Đại đao luân trong tay quỷ tướng, trường mâu, trường qua, đao kiếm trong tay từng âm binh, đều vung về phía Cẩn Na La.

Song thấy, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ trong tay Cẩn Na La triển khai, lập tức, vạn đóa liên hoa, thanh khí ngưng tụ, ngăn chặn mọi công kích.

Dù Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ hiện là vật vô chủ, nhưng Cẩn Na La dùng đại pháp lực, cũng có thể phát huy chút uy lực.

Người xuất gia từ bi vi hoài, Cẩn Na La cũng không khai sát giới, chỉ dùng Phật pháp độ hóa.

Trong cung điện khôi hoằng tráng lệ nhất Địa Phủ, Phong Đô, Bình Tâm và Ngũ Phương Quỷ Đế đều có mặt.

“Độ hóa chúng tội nghiệt trong Địa Ngục, đó cũng là đại công đức, hẳn không cần ngăn cản đâu!” Bình Tâm mở lời.

Bình Tâm cũng tâm địa thiện lương, từ bi vi hoài, bởi vậy, khá tán thưởng Cẩn Na La.

“Chẳng những không ngăn cản, ta còn muốn giúp.” Phong Đô cười lạnh.

Bình Tâm và Ngũ Phương Quỷ Đế đều nhìn Phong Đô.

“Cẩn Na La đã lập hạ đại hoành nguyện, Địa Ngục chẳng trống, thề không thành Phật, tốt, vậy ta giúp, khiến Địa Ngục trống không.” Lời Phong Đô vừa dứt, sắc mặt Bình Tâm và Ngũ Phương Quỷ Đế

đều đại biến.

Khi Vô Lượng Lượng Kiếp đến, Địa Ngục mới có thể trống rỗng, nay lại khiến Địa Ngục trống không, đó lại là tội nghiệt cực lớn, thêm nữa lại đang trong thời kỳ đại kiếp, tội càng nặng thêm một bậc.

Phong Đô giúp Cẩn Na La, bởi vậy, tội nghiệt ngập trời chẳng hoàn toàn do một mình Cẩn Na La gánh chịu, mà phần lớn lại rơi xuống thân Cẩn Na La.

Tội nghiệt ngập trời có khả năng dẫn phát Thiên Khiển, càng sẽ làm tổn hại nặng nề khí vận Phật giáo.

"Vạn vạn lần không thể, nay khiến Địa Ngục trống không, ấy là tội nghiệt tày trời a!" Bình Tâm vẻ mặt nóng nảy.

Ngũ Phương Quỷ Đế nhìn nhau, nhưng đều không mở miệng.

"Chẳng cần nói nhiều, ý ta đã quyết, đã là đệ tử Phật giáo Cẩn Na La lập hạ đại hoành nguyện, ta sẽ giúp." Phong Đô lạnh lùng nói.

Bình Tâm tiếp tục khuyên can, muốn Phong Đô thay đổi chủ ý, song vô ích.

Bình Tâm là Hậu Thổ phân thân, Phong Đô lại là Cộng Công phân thân.

Quyền hành Luân Hồi, phần lớn cũng nằm trong sự nắm giữ của Cộng Công.

Bình Tâm muốn ngăn cản, cũng chẳng có bản sự ấy.

Huống hồ, Bình Tâm cũng chẳng nhất định sẽ làm tổn thương tình huynh muội.

Nếu Bình Tâm có năng lực ngăn cản, giờ khắc này sẽ gặp khó khăn, không có năng lực ngăn cản, ngược lại có thể không làm tổn thương tình huynh muội.

Mệnh lệnh của Phong Đô, cũng là ý chí của Cộng Công.

Lập tức, Địa Phủ vận hành.

Cửa Địa Ngục rộng mở, vô số âm hồn nghiệp lực thâm trọng bay ra.

Chương 273

Ngay cả những kẻ ở tầng đáy Địa Ngục, cũng trốn thoát.

Nhất thời, toàn bộ Địa Ngục trống rỗng.

Cẩn Na La cũng trợn mắt há mồm.

Hoành nguyện đã hoàn thành, Cẩn Na La thành Phật, song đây lại chẳng phải điều y muốn.

"Địa Phủ điên rồi sao?

Lại thả ra hết chúng tội nghiệt trong Địa Ngục!" Cẩn Na La sắc mặt trắng bệch, trên trán đổ mồ hôi lạnh.

Vô số âm hồn thoát khỏi Địa Ngục, đều hướng Cẩn Na La tạ ơn.

"Bồ Tát thật đại từ bi, ta tại đây tạ ơn Người." "Đại từ đại bi Cẩn Na La Bồ Tát, ha ha, tạ tạ Người." "Vốn tưởng phải chịu khổ ức vạn năm, ngờ đâu lại nhanh chóng thoát ra, thật tốt quá, hi hi!" Ngây ngốc nhìn vô số âm hồn bay ra từ Địa Ngục, Cẩn Na La muốn khóc mà không có lệ.

Lúc ấy, trong lòng Cẩn Na La vừa kinh nộ, vừa hối hận, lại có hận ý.

Người xuất gia tuy cần Tứ Đại Giai Không, Cẩn Na La cũng có thể đạt cảnh giới Tứ Đại Giai Không, nhưng giờ khắc này, tâm thái y đã sụp đổ, Phật tâm cũng dần trở nên bất ổn.

"Cứu Khổ Thiên Tôn, Bình Tâm Nương Nương, Phong Đô Đại Đế, sao lại?

Dám sao?" Cẩn Na La vẻ mặt phẫn nộ.

Khi chúng tội nghiệt trong Địa Ngục đều thoát ra, Cẩn Na La nhìn

Địa Ngục trống rỗng, như rơi vào hàn băng.

Giờ đây, Địa Ngục vừa trống, lại là tội nghiệt ngập trời, tội nghiệt ngập trời này phần lớn rơi xuống thân Cẩn Na La, một phần nhỏ về Địa Phủ.

Dù sao, Địa Phủ cũng đã giúp Cẩn Na La.

Cảm thụ nghiệp lực trên thân ngày càng nhiều, Cẩn Na La vội vàng bay về phía Địa Phủ.

Địa Ngục cách Địa Phủ cũng chẳng quá xa, với tốc độ của Cẩn Na La, y nhanh chóng đến Địa Phủ.

Nhìn ra xa, trong Địa Phủ hỗn loạn tưng bừng.

Vốn dĩ âm hồn quá nhiều, duy trì trật tự đã chẳng dễ dàng, nay vô số âm hồn trong Địa Ngục thoát ra, càng thêm một mảnh hỗn loạn.

Thời gian càng lâu, tội nghiệt càng lớn.

Tại Địa Phủ, Cẩn Na La cầu kiến Phong Đô.

Khi gặp Phong Đô, Cẩn Na La nổi giận hỏi: "Vì sao phải thả ra vô số tội nghiệt trong Địa Ngục?" Đối với sự phẫn nộ của Cẩn Na La, Phong Đô lại chẳng hề cười nhạo.

"Có cao tăng Phật giáo đại từ đại bi, lập hạ đại hoành nguyện, cảm động ta, bởi vậy, ta đã giúp, ngươi lại chẳng một lời tạ ơn?" Phong Đô đứng dậy, từ trên cao nhìn xuống Cẩn Na La.

Một luồng khí thế cường đại từ thân Phong Đô phát ra, khí thế Chuẩn Thánh.

Tu vi Cẩn Na La chỉ Đại La Kim Tiên cấp, tuy gần Chuẩn Thánh, nhưng sai một ly đi một dặm.

Dưới sự áp chế của khí thế Phong Đô, Cẩn Na La chịu đựng áp lực cực lớn.

“Phốc thông!” Cẩn Na La quỳ xuống.

“Tiểu tăng cầu xin Đại Đế, mau mau đưa chúng tội nghiệt trở về Địa Ngục đi!” Cẩn Na La gần như muốn khóc.

“Chẳng phải ngươi mong Địa Ngục trống rỗng sao?

Hiện giờ hoành nguyện cũng đã đạt thành, đừng khổ sở mặt mày, cười một cái xem sao.” Trong mắt Phong Đô lóe lên một tia trêu tức.

Cẩn Na La cười khổ, cười ư?

Hiện giờ y có thể cười được sao, không khóc đã là may rồi.

Giờ đây, dựa vào sức mạnh Cẩn Na La không thể giải quyết vấn đề, bởi vậy, chỉ có thể cầu xin Phong Đô.

“Phật pháp ư?

Phổ độ chúng sinh ư?

Khi lập hạ đại hoành nguyện thì sao?

Hiện giờ, lại cảm thấy thế nào?” Phong Đô không vội không vàng hỏi.

Với cục diện hiện tại, cùng với Phật pháp y tu luyện, Phật tâm Cẩn Na La đã lay động.

Cẩn Na La lại chẳng hề phát hiện, phía sau y, Nguyên Thủy Thiên Ma bóng ảnh chợt lóe.

Trong sâu thẳm nội tâm Cẩn Na La cũng ẩn chứa không ít cảm xúc tiêu cực, giờ đây, toàn bộ đã bùng phát.

Lúc này, trong lòng Cẩn Na La đang tự nghi ngờ, tự phủ định chính mình.

Phật quang bao phủ toàn thân Cẩn Na La, nhưng lại dần dần hóa thành ma quang.

Nhất niệm thành Phật, nhất niệm thành Ma.

Giờ đây, Cẩn Na La đọa lạc thành Ma.

Khi Phật quang của Cẩn Na La hoàn toàn chuyển hóa thành ma quang, ma khí cường đại từ thân y phát ra, trên cái đầu trọc cũng mọc ra mái tóc dài.

Ngay cả tăng bào màu trắng trên thân Cẩn Na La cũng biến thành màu đen.

Thất Phẩm Kim Liên bi minh, tựa hồ đang khóc than, nhưng lại từng chút từng chút bị hắc ám thôn phệ.

"Từ nay về sau, chẳng còn Cẩn Na La, chỉ có Vô Thiên." Nhất thời, phía trên Địa Phủ, sát khí khủng bố bao trùm, lôi đình đen kịt hóa thành rồng rắn loạn xạ.

Cẩn Na La đọa lạc thành Ma, hóa thành Vô Thiên áo đen, lại đột phá bình cảnh tu vi, bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh.

"Đi Địa Ngục!" Phong Đô nói với Vô Thiên.

Nghiệp lực trên thân Vô Thiên quá lớn, sắp dẫn phát Thiên Khiển, chỉ có đến Địa Ngục, nghiệp lực tăng thêm mới chậm lại, tầng đáy Địa Ngục có nghiệp hỏa, dùng nghiệp hỏa luyện thể, có thể tiêu trừ nghiệp lực.

Một miếng ăn một ngụm uống, đều là thiên số, cũng là nhân quả, vì đại hoành nguyện của Cẩn Na La, mới có được quả là Vô Thiên.

Từ Địa Ngục bắt đầu, cũng quy về Địa Ngục.

"Tiểu tăng cáo lui." Vô Thiên chắp hai tay, xoay người rời đi.

Vô Thiên đối Phong Đô chẳng hề có địch ý, thậm chí còn mang lòng cảm kích, dù sao nếu không có Phong Đô khiến Địa Ngục trống rỗng, cũng sẽ chẳng có Vô Thiên xuất hiện.

Khi Vô Thiên tiến vào Địa Ngục, Phong Đô cũng vận dụng sức mạnh Địa Phủ và Lục Đạo Luân Hồi đưa chúng tội nghiệt đã rời khỏi Địa Ngục trở về.

Tầng đáy Địa Ngục, nghiệp hỏa tràn ngập khắp nơi.

Đứng trong nghiệp hỏa, tay trái Vô Thiên cầm Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, tay phải cầm một đài sen.

Vô Thiên vừa chịu đựng nỗi đau nghiệp hỏa luyện thể, vừa luyện hóa hai bảo vật, đặc biệt là Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Đại La Thiên, Cực Lạc Thế Giới.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều vẻ mặt ngơ ngác.

Khi Cẩn Na La ở U Minh Địa Ngục lập hạ đại hoành nguyện, Tiếp Dẫn hai người vui mừng, nhưng vui quá hóa buồn, nào ngờ Phong Đô lại khiến Địa Ngục trống rỗng.

"Địa Ngục, có đại nhân quả, đại nghiệp lực." Tiếp Dẫn mặt mày khổ sở.

"Cộng Công, thật chẳng phải người!" Chuẩn Đề nắm chặt Thất Bảo Diệu Thụ trong tay, vẻ mặt phẫn nộ.

Phong Đô là Cộng Công phân thân, Cứu Khổ Thiên Tôn là Cộng Công hóa thân.

Không có Cộng Công đồng ý, Địa Ngục sẽ không trống rỗng.

Giờ đây, Cẩn Na La đã thành Vô Thiên, lại liên quan đến khí vận Phật giáo, cũng dẫn đến khí vận Phật giáo không ngừng thất thoát.

Rốt cuộc, Chuẩn Đề nghiến răng, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay vung lên, một đạo thất thải thần quang lóe ra, lại cắt đứt liên hệ khí vận với Cẩn Na La.

Cũng có nghĩa, Cẩn Na La không còn là đệ tử Chuẩn Đề, cũng

không còn là đệ tử Phật giáo.

Chuẩn Đề cũng bất đắc dĩ, khí vận Phật giáo thất thoát quá nhanh, tất phải kịp thời dừng tổn thất.

Để bảo trụ khí vận Phật giáo, vứt bỏ một đệ tử Phật giáo đọa lạc là điều minh trí.

Lúc này, Chuẩn Đề có chút uất ức, không nên đưa Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cho Cẩn Na La.

Giờ đây, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ lại thành pháp bảo của Vô Thiên.

Chương 274

"Xem ra, thời cơ Phật giáo đại hưng chưa đến, Vu tộc thế lớn, Cộng Công càng thâm bất khả trắc, giờ đây, chưa phải lúc mưu tính Luân Hồi." Tiếp Dẫn nói.

"Nhân tộc, tất nhiên sẽ trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, Vu tộc và Yêu tộc đều sẽ suy tàn, như Hung Thú thuở xưa, hay Long Phượng Kỳ Lân ba tộc." Chuẩn Đề trầm giọng nói.

Phật giáo tuy phổ độ chúng sinh, nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều biết, nếu Yêu tộc hoặc Vu tộc là nhân vật chính của Thiên Địa, Phật giáo khó mà đại hưng, Nhân tộc làm nhân vật chính của Thiên Địa, lại dễ bề mưu tính hơn.

Tam Thanh tề tựu tại Bát Cảnh Cung của Thái Thượng Đại Xích Thiên.

"Địa Ngục chẳng trống, thề không thành Phật, hừ, đệ tử Phật giáo Cẩn Na La, thật không tự lượng sức mình, cũng dám lập hạ hoành nguyện như vậy." Nguyên Thủy cười lạnh.

"Hiện nay Vu tộc như mặt trời ban trưa, ta chờ Thiên Đạo Thánh Nhân cũng phải tránh mũi nhọn của họ, một đệ tử Phật giáo nhỏ bé, thật không biết sống chết." Thông Thiên nói.

"Đại thế, đại thế của Vu tộc đã thành." Thái Thượng thản nhiên.

"Cẩn Na La đọa lạc thành ma, khí vận Phật giáo thất thoát không ít, nhưng khí vận Địa Phủ cũng có thất thoát." Nguyên Thủy nói tiếp.

Khi Địa Ngục trống rỗng, tội nghiệt ngập trời, nghiệp lực vô biên, phần lớn rơi xuống thân Cẩn Na La, lại vì khí vận Cẩn Na La liên kết với Phật giáo, khiến khí vận Phật giáo thất thoát không ít, nhưng cũng

có một phần nhỏ tội nghiệt làm khí vận Địa Phủ thất thoát.

"Trong đại kiếp, Vu tộc tổn thất khí vận, nhưng không đáng kể, tuy nhiên Phật giáo tổn thất khí vận càng nhiều, nhưng Vu tộc cũng đã triệt để đắc tội Tây Phương nhị Thánh." Thông Thiên nói.

Nghe Thông Thiên nói, Nguyên Thủy lại trong lòng không thèm để ý.

Lập trường của Tây Phương nhị Thánh vốn không phải Vu tộc, mà là Nhân tộc.

Nếu cứ để mặc Cẩn Na La độ hóa chúng tội nghiệt trong Địa Ngục, chẳng những Cẩn Na La tích lũy công đức, còn khiến khí vận Phật giáo không ngừng tăng cường.

Đến mức giết Cẩn Na La hoặc đuổi Cẩn Na La đi, hoặc phong ấn, đều chẳng thỏa đáng, dù sao sau lưng Cẩn Na La có hai vị Thiên Đạo Thánh Nhân, thậm chí, khó bảo đảm Hồng Quân, Tam Thanh và Nữ Oa không ra tay.

Nếu là Nguyên Thủy, cũng sẽ lựa chọn khiến Địa Ngục trống rỗng.

Tuy tổn thất chút khí vận Địa Phủ, triệt để đắc tội Tây Phương nhị Thánh, nhưng cũng chẳng mất đi là một cử chỉ minh trí.

"Với phong cách của Cộng Công, tiếp theo, sẽ có hành động nhằm vào Phật giáo." Thái Thượng nói.

Nguyên Thủy và Thông Thiên như có điều suy nghĩ.

Đối với phong cách của Cộng Công, Tam Thanh đều khá rõ ràng.

"Đại huynh cho rằng, Cộng Công tiếp theo sẽ làm gì?" Thông Thiên hỏi Thái Thượng.

"Vi huynh lại chẳng biết." Thái Thượng lắc đầu.

Nguyên Thủy cau mày suy nghĩ, nhưng cũng chẳng nói ra Cộng Công tiếp theo sẽ nhằm vào Phật giáo ra sao.

Lợi dụng Vô Thiên đối phó Phật giáo ư?

Trước mặt Tây Phương nhị Thánh, tu vi Chuẩn Thánh của Vô Thiên chỉ là lũ kiến.

Chiến trường Thiên Giới, mười một Tổ Vu trừ Cộng Công ra đều tụ tập tại một chỗ.

Từ miệng Hậu Thổ, Đế Giang và những người khác cũng biết chuyện xảy ra ở U Minh Giới.

"Một đệ tử Phật giáo, gan không nhỏ, muốn độ hóa chúng tội nghiệt trong Địa Ngục, thật đáng lẽ phải giết chết!" Chúc Dung gầm lên.

"Khí vận Địa Phủ tổn thất không ít, tuy rằng khí vận Phật giáo tổn thất còn lớn hơn, nhưng cũng đã triệt để đắc tội Tây Phương nhị Thánh, thêm nữa lại khiến một Bồ Tát Tây Phương đọa lạc thành ma, nhân quả lại lớn rồi." Hậu Thổ không khỏi lo lắng.

Hiện nay Thiên Địa đại kiếp, chính là Vu Yêu chi chiến, nếu Tây Phương nhị Thánh giúp Yêu tộc...

Lúc ấy, Hậu Thổ thậm chí đang cân nhắc có nên giao một phần nhỏ quyền hành Luân Hồi cho Tây Phương nhị Thánh hay không.

Đại cục là trọng, chỉ cần Vu tộc đánh bại Yêu tộc, trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, mất đi một phần nhỏ quyền hành Luân Hồi cũng đáng giá.

Hậu Thổ biết Tây Phương nhị Thánh vẫn luôn có ý đồ với Luân Hồi, dùng một phần nhỏ quyền hành Luân Hồi khẳng định có thể hóa giải nhân quả lần này.

Nhưng, Hậu Thổ cũng biết tính khí Cộng Công, biết chuyện chưa xong.

Rời khỏi Vu Hoàng Cung, Cộng Công một cái thuấn di đã rời khỏi Bất Chu Sơn, U Minh Giới.

Giờ đây, Luân Hồi chẳng những bao trùm toàn bộ U Minh Giới, còn bao trùm cả Bất Chu Sơn.

Cùng với việc Luân Hồi bao phủ càng lúc càng rộng, cũng đại biểu cho Luân Hồi càng lúc càng hoàn thiện, trợ giúp Cộng Công càng lúc càng lớn.

Địa Phủ, trong cung điện Phong Đô.

Cung điện khôi hoằng bên trong lại âm u lạnh lẽo, cũng là đặc trưng của Địa Phủ.

Âm u, khủng bố.

Trong cung điện rộng lớn trống trải, chẳng thấy một bóng người.

"Ra đây đi!

Trước mặt ta chớ có trốn tránh nữa." Cộng Công ngữ khí bình đạm.

Lời Cộng Công vừa dứt, một bóng đen xuất hiện cách thân y chẳng xa, chính là Nguyên Thủy Thiên Ma.

Trước mặt Cộng Công, Nguyên Thủy Thiên Ma cũng hành một lễ, hạ thấp tư thái.

"Giờ đây, ngươi có thể lập xuống tâm ma kiếp cho Phật giáo không?" Cộng Công hỏi.

Phật giáo không có Thiên Kiếp, vô tai vô nạn, vô khiên vô quải, đã hấp dẫn không ít sinh linh.

Kẻ sợ Thiên Kiếp, đều lựa chọn gia nhập Phật giáo.

Nguyên Thủy Thiên Ma tuy đã lập tâm ma kiếp cho Hồng Hoang, nhưng lại kèm theo Thiên Kiếp.

Lại vì hiện tại Hồng Hoang mỗi ngày độ kiếp quá nhiều, vực ngoại Thiên Ma lại không đủ, bởi vậy, chẳng phải mỗi một Thiên Kiếp đều có tâm ma kiếp.

Pháp tu luyện của Phật giáo sẽ không có Thiên Kiếp, như vậy, tâm ma kiếp kèm theo Thiên Kiếp cũng sẽ không xuất hiện.

Cộng Công sở hữu Thiên Phạt Chi Nhãn, đáng tiếc tu vi chưa đủ cao, nếu không, có thể trực tiếp lập một Phật kiếp cho Phật giáo.

"Cần đến sức mạnh của Cộng Công đại nhân." Nguyên Thủy Thiên Ma nói.

Lập tâm ma kiếp cho Phật giáo, không kèm theo Thiên Kiếp mà tồn tại độc lập, độ khó cực lớn, sẽ có đại nhân quả.

Nhưng, một mặt Cộng Công mở lời, mặt khác Nguyên Thủy Thiên Ma lại ghét Phật pháp, bởi vậy, một lời ăn ý.

"Vậy bắt đầu đi!" Cộng Công nói.

Nguyên Thủy Thiên Ma đã sớm lập tâm ma kiếp cho Hồng Hoang, giờ đây chỉ nhằm vào Phật giáo, chỉ là chút thay đổi mà thôi.

Tâm ma kiếp kèm theo Thiên Kiếp, nhưng tâm ma kiếp nhằm vào Phật giáo lại trực tiếp xuất hiện, chẳng có Thiên Kiếp.

Dựa theo thiết định của Cộng Công, đệ tử Phật giáo, tu luyện Tán Tiên cấp sẽ có một lần tâm ma kiếp, đột phá Chân Tiên cấp một lần, sau đó, Huyền Tiên cấp, Kim Tiên cấp, Thái Ất Kim Tiên cấp, Đại La Kim Tiên cấp và Chuẩn Thánh, đều có tâm ma kiếp.

Mỗi người đều có tâm ma, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không

ngoại lệ.

Tâm ma của Cộng Công ẩn giấu trong sâu thẳm nội tâm.

Với tu vi hiện tại của Cộng Công, một khi tâm ma của y xuất hiện, chưa chắc đã yếu hơn Nguyên Thủy Thiên Ma, thậm chí còn cường đại hơn Nguyên Thủy Thiên Ma.

Lúc ấy, giữa mi tâm Cộng Công xuất hiện một con Thiên Phạt Chi Nhãn, Thiên uy hoàng hoàng, sức mạnh đáng sợ phát ra, gia trì lên thân Nguyên Thủy Thiên Ma.

"Thiên Phạt Chi Nhãn của Cộng Công lại có uy lực như vậy?

Thật đáng sợ đến thế." Nguyên Thủy Thiên Ma cũng thầm kinh ngạc.

Có Cộng Công vận dụng Thiên Phạt Chi Nhãn trợ giúp, Nguyên Thủy Thiên Ma lập tâm ma kiếp nhằm vào Phật giáo lại thuận lợi.

Chốc lát, Nguyên Thủy Thiên Ma đã hoàn thành việc.

"Nhanh vậy ư?" Cộng Công kinh ngạc.

"Xong xuôi rồi!" Cộng Công vận dụng nguyên thần thôi diễn một phen, lại cẩn thận cảm nhận, phát hiện tâm ma kiếp nhằm vào Phật giáo đã được lập xuống.

"Dưới tâm ma kiếp, dưới Thánh Nhân, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều chẳng thể tránh khỏi, Phật giáo, trọng điểm chiếu cố." Nguyên Thủy Thiên Ma "kiệt kiệt" cười lạnh.

Tâm ma kiếp cũng là kiếp, pháp tắc "Kiếp" do Cộng Công nắm giữ, có thể phát huy uy lực.

Cực Lạc Thế Giới, nguyên thần Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều dao động, trong lòng có cảm giác bất tường.

Chẳng những Tây Phương nhị Thánh, đệ tử Phật giáo, hầu hết

đều có dự cảm chẳng lành.

Nhất thời, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều cau chặt mày, bói toán.

Chương 275

Bói toán hồi lâu, Tiếp Dẫn hai người cũng chẳng thôi diễn ra, rốt cuộc, hai người hợp lực thôi diễn.

So với một người thôi diễn, hai người hợp lực lại thành công thôi diễn ra.

"Tâm ma kiếp ư?" Sắc mặt Chuẩn Đề đại biến.

Tiếp Dẫn cũng đại kinh.

Gia nhập Phật giáo vô tai vô nạn, không có Thiên Kiếp, không có tâm ma, là một ưu thế lớn của Phật giáo, đã thành công hấp dẫn không ít sinh linh gia nhập Phật giáo, nhưng giờ đây, Phật giáo cũng đã có tâm ma kiếp.

"Nguyên Thủy Thiên Ma!" Chuẩn Đề nghiến răng nghiến lợi.

"Chỉ dựa vào một mình Nguyên Thủy Thiên Ma, không thể nào lập tâm ma kiếp nhằm vào Phật giáo ta." Tiếp Dẫn tuy trong lòng phẫn nộ, nhưng trên mặt lại như giếng cổ không gợn sóng, giữ vững sự lãnh tĩnh.

So với Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lại bị lửa giận ảnh hưởng lý trí.

"Cộng Công, chắc chắn là Cộng Công." Trong mắt Chuẩn Đề có hận ý.

Hồng Hoang Đại Địa, Tây Phương Linh Sơn.

Cổ thụ u u, sơn thế hiểm trở, kỳ phong quái thạch vô số, linh túy hoa cỏ khắp nơi, từng tòa tự miếu phân bố khắp nơi trong núi, hình thành vạn tượng.

Trong một tự miếu, mấy tiểu sa di, đều là tu vi Tán Tiên cấp, giờ

đây, một tiểu sa di tu vi sắp đột phá Chân Tiên cấp.

Ngồi trên bồ đoàn, đầu đội mũ tăng, thân mặc nạp y, niệm kinh tụng Phật, tinh thần minh mẫn, xá lợi nguyên quang.

Phật pháp vận hành, mắt thấy tiểu sa di kia tu vi sắp đột phá, đột nhiên, tâm ma chợt sinh, đủ loại cảm xúc tiêu cực ẩn giấu trong sâu thẳm nội tâm bỗng bùng phát.

"Sao có thể?

Ta đã tiếp cận Tứ Đại Giai Không, Phật pháp tu luyện, làm sao lại có tâm ma?" Tiểu sa di kinh hãi vô cùng.

Vì tu luyện Phật pháp, tâm ma kiếp giáng lâm, lại càng khó độ.

Một tiếng thảm thiết kêu lên, tiểu sa di thân tử đạo tiêu.

Mấy tiểu sa di khác đều đại kinh.

"Sao lại thân tử?" "Tâm ma!" "Chẳng phải tu luyện Phật pháp không có tâm ma sao?" "Đều nói Phật pháp là chính pháp, vô tai vô nạn, không có Thiên Kiếp, không có Thiên Nhân Ngũ Suy, cũng không có tâm ma, lẽ nào đều là lừa dối?" Tiếp đó, đệ tử Phật giáo đột phá tu vi dẫn phát tâm ma kiếp ngày càng nhiều.

Từ khi tu vi đột phá Tán Tiên cấp bắt đầu, dưới Thánh Nhân, mỗi lần đột phá tu vi đều có tâm ma kiếp.

Trong thời gian ngắn ngủi, Phật giáo có hơn trăm người độ tâm ma kiếp, kẻ thất bại có tám mươi mấy người, chỉ có mấy người thân thụ trọng thương, số còn lại đều thân tử.

Nhất thời, đệ tử Phật giáo đều hoảng sợ.

Tu luyện Phật pháp không có Thiên Kiếp, nhưng tâm ma kiếp lại quá đáng sợ.

Trong tự miếu lớn nhất Linh Sơn, Dược Sư, Di Lặc, Đại Thế Chí

và mấy đệ tử chân truyền Phật giáo khác, đều thần sắc ngưng trọng.

"Có mấy ngoại môn đệ tử đã thoát ly, từ bỏ Phật pháp, tu luyện ngoại đạo." Dược Sư thở dài.

Về tâm ma kiếp, Dược Sư và những người khác cũng có chút lo sợ.

Thật sự tâm ma kiếp mà đệ tử Phật giáo phải đối mặt quá đáng sợ, Dược Sư và những người khác cũng không có nắm chắc tuyệt đối.

Điều khó nhất mà một người thường phải chiến thắng, chính là tâm ma khơi dậy bóng tối trong lòng người.

Tây Phương nhị Thánh, tuy đều là Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng đều có tâm ma.

Chỉ có điều, Nguyên Thủy Thiên Ma cũng không thể dẫn xuất tâm ma của Tây Phương nhị Thánh.

Di Lặc đang thi pháp liên hệ với Chuẩn Đề ở Đại La Thiên Cực Lạc Thế Giới.

"Tổ Vu Cộng Công liên hợp Nguyên Thủy Thiên Ma đã lập tâm ma kiếp cho Phật giáo ta." Sắc mặt Di Lặc âm trầm.

"Có thể làm sao đây!" Đại Thế Chí mặt mày khổ sở.

"Mọi người cũng không cần quá kinh hoảng." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang hợp lực thôi diễn một môn Phật pháp chống lại tâm ma.

Đã không thể tránh tâm ma, thì chỉ có thể chống lại.

Trong Đại La Thiên, Cực Lạc Thế Giới, Phạm âm trận trận, Phật quang phổ chiếu, khắp nơi bồ đề, khắp nơi liên hoa.

Bên Bát Bảo Công Đức Trì, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hợp lực thôi diễn ra một môn công pháp.

“Pháp này, có thể viết là Phục Ma Tâm Kinh, chế ngự tâm viên ý mã, hàng phục ngoại ma và tâm ma.” Tiếp Dẫn nói.

“Đại thiện!” Chuẩn Đề gật đầu.

Phục Ma Tâm Kinh giảng cứu việc hàng phục tâm ý, có trợ giúp chống lại tâm ma kiếp.

Giờ đây, tâm ma kiếp nhằm vào Phật giáo, có Phục Ma Tâm Kinh, tỷ lệ đệ tử Phật giáo độ tâm ma kiếp đã lớn hơn.

Lúc ấy, Chuẩn Đề đứng dậy.

Tiếp Dẫn biết, Chuẩn Đề muốn đi U Minh Giới thanh lý môn hộ, tiện thể thu hồi Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Cẩn Na La đọa lạc thành ma, thành Vô Thiên, là vết nhơ của Phật giáo, tất phải xóa bỏ.

Nếu cứ mặc Vô Thiên không quản, đối với Phật giáo chẳng phải chuyện tốt.

Hơn nữa, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ nằm trong tay Vô Thiên, Chuẩn Đề không thể nào cho phép.

“Một Cẩn Na La thì chẳng sao, dẫu cho từ Phật hóa Ma đạo hạnh tinh tiến, cũng chỉ là một Chuẩn Thánh, vẫn chỉ là lũ kiến, chỉ sợ Cộng Công ra tay che chở kẻ nghiệp chướng kia.” Tiếp Dẫn nghĩ trong lòng.

Khi Chuẩn Đề rời khỏi Cực Lạc Thế Giới, Tiếp Dẫn cũng chẳng rảnh rỗi, đem Phục Ma Tâm Kinh truyền thụ cho đệ tử Phật giáo.

Chuẩn Đề một cái thuấn di từ Cực Lạc Thế Giới đã đến U Minh Giới.

Thiên Đạo Thánh Nhân, có thể tùy ý thuấn di trong Hồng Hoang.

Có thể nói, khoảng cách, không gian, thời gian trong Hồng Hoang,

đối với Thiên Đạo Thánh Nhân đều không còn hạn chế.

Đến mức Đại Đạo Thánh Nhân, lại kém một chút.

Nếu ở Hồng Hoang cách quá xa, Cộng Công cũng không thể một lần thuấn di đến nơi.

Vô Thiên giờ đây ở tầng đáy Địa Ngục chịu đựng nghiệp hỏa luyện thể.

Chúng tội nghiệt Địa Ngục bị thả ra cũng phần lớn đã được đưa về, phần còn lại cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Tại tầng đáy Địa Ngục, Chuẩn Đề gặp Vô Thiên.

Thấy Chuẩn Đề xuất hiện, Vô Thiên cũng kinh hãi, tiếp đó, hành một lễ.

"Đệ tử Vô Thiên, bái kiến Lão Sư, Lão Sư thánh thọ vô cương." "Ta đã không còn là sư đồ của ngươi, ngươi cũng không còn là đệ tử Phật giáo." Chuẩn Đề mặt không biểu tình, trong mắt lại có vẻ phức tạp.

Xưa kia, Chuẩn Đề từng đặt hy vọng lớn vào Cẩn Na La, cho rằng Cẩn Na La sẽ là nền tảng quan trọng cho Phật giáo đại hưng, nhưng hy vọng càng lớn, giờ đây thất vọng cũng càng lớn.

"Trong lòng đệ tử, Lão Sư vĩnh viễn là Lão Sư." Vô Thiên vẻ mặt đạm nhiên.

"Giao Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ ra đây, rồi nhập diệt đi!" Chuẩn Đề nói.

Chuẩn Đề chẳng hề ra tay giết Vô Thiên, bởi vậy, hy vọng Vô Thiên có thể tự kết thúc.

Sắc mặt Vô Thiên biến đổi, tuy chưa triệt để luyện hóa Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, nhưng cũng đã sơ bộ luyện hóa, muốn giao Thanh

Liên Bảo Sắc Kỳ cho Chuẩn Đề, y không làm được, muốn tự sát, lại càng không thể.

"Lão Sư lại làm khó đệ tử, xin đệ tử khó lòng tuân theo." Vô Thiên không chút do dự cự tuyệt.

"Nghiệt chướng!" Chuẩn Đề nổi giận, trừng mắt nhìn Vô Thiên, áp lực vô hình khiến Vô Thiên gần như nghẹt thở.

Dù Vô Thiên đã là Chuẩn Thánh, nhưng trước mặt Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại chỉ là lũ kiến.

Chuẩn Thánh cũng chẳng phải không thể trong thời gian ngắn chống lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân, chỉ là quá khó, trừ phi có Bàn Cổ chân thân, mượn sức mạnh của Thánh Nhân nào đó, hoặc sở hữu pháp tắc "Kiếp", Thiên Phạt Chi Nhãn, v.v.

Vô Thiên tuy là Chuẩn Thánh, nhưng e rằng một hình chiếu của Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng có thể đánh bại y, huống chi bản thể Thánh Nhân.

"Dù sao cũng là một kiếp sư đồ." Chuẩn Đề trong lòng thở dài.

Chuẩn Đề không định đích thân ra tay.

Đã Vô Thiên không chịu giao Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, cũng không chịu tự sát, Chuẩn Đề định dẫn phát Thiên Khiển.

Với nghiệp lực ngập trời hiện giờ trên thân Vô Thiên, lại có Thánh Nhân ra tay, Thiên Khiển tất sẽ giáng lâm.

Chương 276

Chỉ thấy, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề lóe sáng, thất thải thần quang công kích Vô Thiên.

Vô Thiên đại kinh, vội vàng tế Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, dưới chân lại xuất hiện một đóa hắc liên.

"Phanh!" Thất thải thần quang dễ dàng phá vỡ phòng ngự của Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ và hắc liên, trọng thương Vô Thiên.

Vĩ lực Thánh Nhân, không phải Vô Thiên có thể kháng cự.

Kỳ thực, Chuẩn Đề chỉ cần động ngón tay là có thể khiến Vô Thiên thần hình câu diệt.

Nhưng, một mặt Chuẩn Đề nhớ đến tình sư đồ, mặt khác khí vận Vô Thiên cũng không nhỏ.

Tùy tiện một kích khiến Vô Thiên thân thụ trọng thương xong, Chuẩn Đề thi triển đại thần thông.

Lập tức, Phật quang rực rỡ chiếu rọi Địa Ngục, hình thành một chữ "Vạn".

Dưới sự thao túng của Chuẩn Đề, phù văn chữ "Vạn" do Phật quang ngưng tụ, rơi xuống thân Vô Thiên.

Nhất thời, mây Thiên Khiển màu tía đỏ xuất hiện, khóa chặt Vô Thiên đang thân thụ trọng thương.

Trong Lục Đạo Luân Hồi, ánh mắt Bình Tâm nhìn về hướng Địa Ngục bên ngoài.

Thu hồi ánh mắt, Bình Tâm một bước bước ra, đã đến trước thân Cứu Khổ Thiên Tôn.

“Tây Phương Thánh Nhân Chuẩn Đề đã giáng lâm Địa Ngục rồi.” Bình Tâm nói.

Bình Tâm tán thưởng đại từ bi của Cẩn Na La, đối với việc Cẩn Na La đọa lạc thành ma, cũng không khỏi thở dài, giờ đây, Chuẩn Đề hiển nhiên muốn thanh lý môn hộ.

“Cứu Vô Thiên ư?” Cứu Khổ Thiên Tôn mở hai mắt.

“Có đại từ bi.” Từ bi ư?

Cứu Khổ Thiên Tôn khinh thường cười nhạt.

Hồng Hoang là thế giới cường giả vi tôn, cái gọi là từ bi, nhân nghĩa, v.v., đều là chuyện cười.

Hồng Vân là lão hảo nhân, kết quả lại thế nào?

Nhưng, Hồng Hoang cuối cùng thiên số là tối cao, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thể không thuận ứng thiên số.

“Thiên Đạo năm mươi, kỳ diễn bốn mươi chín, ẩn đi một, là một đường sinh cơ, Vô Thiên cũng có một đường sinh cơ.” Cứu Khổ Thiên Tôn nói.

“Một đường sinh cơ ư?” Bình Tâm chau mày.

Về một đường sinh cơ, huyền chi hựu huyền, ngay cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng khó mà đạt được.

Nếu không, Thông Thiên cũng sẽ chẳng lập Tiệt Giáo để nắm giữ một đường sinh cơ.

Tiệt Giáo tồn tại, là để nắm giữ một đường sinh cơ, nhưng không phải nghịch thiên.

Nếu Tiệt Giáo nghịch thiên, cũng sẽ không được Thiên Đạo chấp thuận.

Nếu Tiệt Giáo thành công nắm giữ một đường sinh cơ, cũng là đại công đức, nhưng một khi không tốt lại là đại nhân quả.

"Nếu Vô Thiên không thể nắm giữ một đường sinh cơ, chết rồi cũng chẳng đáng tiếc." Cứu Khổ Thiên Tôn lẩm bẩm.

Cứu Khổ Thiên Tôn bước ra khỏi Luân Hồi, đến Địa Ngục chiến một trận với Chuẩn Đề, cũng chỉ có thể kháng cự trong thời gian ngắn, mà cần Cộng Công bản thể ra tay mới có thể đối phó Chuẩn Đề.

Nhưng, hiện tại Vô Thiên lại chẳng đáng để Cộng Công bản thể ra tay che chở.

Nơi sâu nhất Địa Ngục, một mảng lớn hắc ám, trong hắc ám là một vực sâu không thấy đáy.

Vô Thiên bản thể ẩn mình trong vực sâu hắc ám, Hỗn Nguyên Thánh Nhân muốn tìm cũng cần chút thời gian.

Lúc này, Vô Thiên lại đang cười lớn.

Ma khí cuồn cuộn không dứt từ trong vực sâu hắc ám phát ra, lan tỏa, khiến Chuẩn Đề cũng có chút động dung.

"Tu vi của Vô Thiên đã đột phá, ...trảm bỏ thiện ác nhị thi?" Chuẩn Đề trợn tròn mắt.

Cẩn Na La lập hạ hoành nguyện độ hóa chúng tội nghiệt trong Địa Ngục, đạt đại công đức, tu vi cũng một mạch đạt đến cực hạn Đại La Kim Tiên cấp, khi đọa lạc thành ma, lại đột phá bình cảnh, bước vào Chuẩn Thánh, giờ đây, lại còn trảm bỏ thiện ác nhị thi.

Trảm tam thi chẳng dễ dàng.

Tuy thiện ác nhị thi dễ trảm bỏ hơn chấp niệm, nhưng lại cùng lúc trảm bỏ thiện ác, cũng là điều không thể tưởng tượng nổi.

"Đệ tử đa tạ Lão Sư." Thanh âm Vô Thiên từ trong vực sâu hắc

ám truyền ra.

Chuẩn Đề mặt mày âm trầm.

Thầm vận nguyên thần thôi diễn một cái, Chuẩn Đề cũng đã hiểu.

Vốn dĩ, dung nhập Địa Ngục, diễn hóa ra vực sâu hắc ám, Vô Thiên có thể trảm bỏ một thi, Chuẩn Đề ra tay đánh tan thiện niệm của Vô Thiên, lại giúp Vô Thiên trảm thêm một thi nữa.

Rốt cuộc, trừ chấp niệm, Vô Thiên đã trảm bỏ thiện ác.

Đồng thời trảm bỏ thiện ác, Vô Thiên tuy là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng đạo hạnh của y lại đột nhiên tiến triển nhanh chóng.

Cùng lúc đó, khí vận Vô Thiên cũng tăng cường đáng kể.

Đối mặt với Vô Thiên có thực lực và khí vận đều tăng cao, Chuẩn Đề cũng càng khó ra tay hơn.

Giờ đây, Chuẩn Đề phong ấn Vô Thiên cũng không quá dễ dàng.

Lạnh mặt, Chuẩn Đề một bước bước ra, đạp vào trong vực sâu hắc ám.

Vừa tiến vào vực sâu hắc ám, trước mắt một mảnh đen kịt, chẳng thấy năm ngón tay, lại có ma khí vô biên đang cuồn cuộn.

Ma khí huyễn hóa thành đủ loại đại khủng bố.

Lại càng có một luồng sức mạnh đáng sợ khiến người ta mất đi lý trí.

Thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, Chuẩn Đề chẳng hề có chút khó chịu nào, thực lực hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Hạn chế sức mạnh Hỗn Nguyên Thánh Nhân, đâu phải dễ dàng, chỉ dựa vào vực sâu hắc ám hiện tại lại xa xa không đủ.

Thần thức Thánh Nhân quét một cái, Chuẩn Đề nhanh chóng biết

được Vô Thiên đang ở đâu.

Chỉ bước một bước, Chuẩn Đề đã đến trước mặt Vô Thiên.

Phạm âm trận trận, bồ đề Phật tâm, xá lợi nguyên quang, xua tan một mảng lớn hắc ám, Chuẩn Đề đã hiển hóa ra kim thân pháp tướng.

Chỉ thấy, một kim thân cự nhân cao vạn trượng, hai mươi bốn đầu, mười tám tay, thần thánh uy nghiêm, có đại pháp lực, đại trí tuệ, v.v.

Chuẩn Đề tuy muốn giết Vô Thiên, nhưng giờ đây lại không dám giết, chỉ định thu hồi Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, rồi phong ấn Vô Thiên.

Đối mặt với kim thân bồ đề của Chuẩn Đề, Vô Thiên áp lực cũng cực lớn.

Trước kim thân Chuẩn Đề, Vô Thiên cảm thụ được sự yếu ớt của bản thân.

So với Chuẩn Đề, Chuẩn Thánh đã trảm bỏ thiện ác nhị thi, lại có thể vận dụng một phần lực lượng Địa Ngục, nhưng cũng chỉ là lũ kiến nhỏ bé, căn bản chẳng đáng nhắc tới.

Chênh lệch giữa Thánh Nhân sơ kỳ và Chuẩn Thánh thật sự quá lớn, khó mà vượt qua.

Khi Phật quang của Chuẩn Đề bao phủ Vô Thiên, Vô Thiên thần sắc thống khổ.

Chuẩn Đề chưa ra tay, Vô Thiên đã sắp không chống đỡ nổi.

Lúc ấy, tinh thần Vô Thiên chấn động, lại cảm ứng được Lục Đạo Luân Hồi.

Tựa hồ sức mạnh vô cùng vô tận từ Luân Hồi xuất hiện, gia trì lên thân Vô Thiên, khiến thực lực y bạo tăng.

“Lực Lục Đạo.” Vô Thiên vừa kinh vừa mừng.

Vô Thiên cũng biết, có thể dễ dàng dung nhập Địa Ngục, diễn hóa ra vực sâu hắc ám, là có người vận dụng Lục Đạo Luân Hồi giúp y.

"Chúng sinh giai khổ, Vô Lượng Thiên Tôn." Một nhân ảnh bằng không xuất hiện trước mặt Vô Thiên, chính là Cứu Khổ Thiên Tôn.

Cứu Khổ Thiên Tôn chính là chủ của Luân Hồi, cũng là hóa thân của Cộng Công.

Vực sâu hắc ám là một phần của Địa Ngục, Địa Ngục lại là một trong Lục Đạo Luân Hồi, có liên hệ mật thiết.

"Cộng Công." Trong mắt Chuẩn Đề có hận ý.

"Chuẩn Đề đạo nhân, lúc này rời đi thì trăng tròn chưa khuyết." Cứu Khổ Thiên Tôn nói.

Chương 277

“Hãy bảo Vô Thiên giao Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ ra.” Chuẩn Đề lạnh giọng.

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ ư?

Cứu Khổ Thiên Tôn lại cười nhạt, ánh mắt liếc nhìn Vô Thiên.

Trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, Cộng Công đã có Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Hiện tại, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ trong tay Vô Thiên, Tố Sắc Vân Giới Kỳ trong tay Tây Vương Mẫu, Ly Địa Diễm Quang Kỳ và Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong tay Nguyên Thủy.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đều là cực phẩm tiên thiên linh bảo, nếu tổ hợp lại một chỗ, tiên thiên ngũ hành hợp nhất, uy lực tuyệt đối chẳng kém gì tiên thiên chí bảo.

Trong lòng Vô Thiên lo sợ.

“Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ này có duyên với ta.” Cứu Khổ Thiên Tôn nói với Vô Thiên.

“...” Sắc mặt Vô Thiên khó coi.

Chuẩn Đề vẻ mặt phẫn nộ: “Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ là pháp bảo của ta, làm sao lại có duyên với ngươi?” “Vốn là pháp bảo của ngươi, nhưng đã hết duyên phận rồi, Đạo hữu đừng nên cưỡng cầu thì hơn.” Cứu Khổ Thiên Tôn nói.

Một mặt, Cộng Công cũng đang thu thập Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, mặt khác, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ trong tay Vô Thiên, không chừng lúc nào sẽ bị Chuẩn Đề cướp đi.

Nghe vậy, Chuẩn Đề nổi giận không thể kiềm chế, công kích Cứu Khổ Thiên Tôn.

Kim thân Chuẩn Đề mười tám tay, trong tay cầm các loại pháp bảo, có Thất Bảo Diệu Thụ, có gia trì thần xử, có liên hoa, kinh thư, v.v.

Đối mặt với công kích của Chuẩn Đề, Cứu Khổ Thiên Tôn hồn nhiên không sợ, một tay cầm Sổ Sinh Tử, một tay cầm Phán Quan Bút.

Chớp mắt, Cứu Khổ Thiên Tôn và Chuẩn Đề đã đấu mấy hiệp, lại bất phân thắng bại.

Trừ Cộng Công đang ở Địa Phủ, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tiếp Dẫn, đều đang chú ý đến tầng đáy Địa Ngục.

Chẳng những chúng Thánh, một số Chuẩn Thánh đại năng cũng vận dụng pháp nhãn để nhìn trộm.

Cẩn Na La lập hạ đại hoành nguyện kinh động không ít đại năng, sau đó, Địa Ngục trống rỗng, Cẩn Na La hóa thành Vô Thiên, lại dung nhập Địa Ngục, diễn hóa ra vực sâu hắc ám, đủ loại chuyện như vậy, thiên số đại biến, hầu hết những kẻ có đạo hạnh đều biết được.

Trừ Thánh Nhân, Chuẩn Thánh cũng không thể nhìn thấy cuộc chiến trong vực sâu hắc ám.

Đã lâu, cuộc chiến trong vực sâu hắc ám vẫn tiếp diễn.

Trong vực sâu hắc ám, Cứu Khổ Thiên Tôn cũng có thể duy trì chiến lực cấp Thánh Nhân trong thời gian khá dài.

Đã đấu mấy trăm hiệp, Chuẩn Đề lại chẳng chiếm được chút tiện nghi nào, điều này cũng khiến y có chút không thể chấp nhận.

Địa Ngục tuy là một trong Lục Đạo Luân Hồi, nhưng dù sao cũng nằm ngoài Luân Hồi, theo lẽ thường, Cứu Khổ Thiên Tôn không thể

duy trì chiến lực cấp Thánh Nhân trong thời gian dài.

Nhưng, cùng với việc Luân Hồi không ngừng hoàn thiện, Cứu Khổ Thiên Tôn cũng càng lúc càng cường đại, thêm nữa Cộng Công bản thể đã đạt Thánh Nhân trung kỳ, cũng như vực sâu hắc ám và Luân Hồi có liên hệ mật thiết.

Khi Cứu Khổ Thiên Tôn và Chuẩn Đề chiến đấu, Vô Thiên cũng đã ổn.

Chuẩn Đề hiển nhiên sẽ không dễ dàng từ bỏ Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Cứu Khổ Thiên Tôn cũng đã mở lời, Vô Thiên nghiêm túc cân nhắc, không giữ được Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, chỉ có thể giao ra.

Giữa Chuẩn Đề và Cứu Khổ Thiên Tôn, Vô Thiên lựa chọn về sau.

Rốt cuộc, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cũng đã nằm trong tay Cứu Khổ Thiên Tôn.

Thấy Vô Thiên đưa Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cho Cứu Khổ Thiên Tôn, Chuẩn Đề kinh nộ lẫn lộn.

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ nằm trong tay Cứu Khổ Thiên Tôn, Chuẩn Đề cũng biết khó lòng đoạt lấy, nhưng lại không cam tâm.

"Phanh!" Trong vực sâu hắc ám, Phật quang rực rỡ xé rách ức vạn vạn dặm.

Hai mươi bốn đầu của Chuẩn Đề đều trợn mắt nhìn.

"Ta có một trận, ngươi có dám nhập trận không?" Chuẩn Đề biến trở lại thân người, lạnh giọng hỏi.

"Phá trận dễ thôi." Cứu Khổ Thiên Tôn nói.

Ngay lập tức, Chuẩn Đề cũng không nói lời vô ích, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay tế lên, chốc lát đã bố trí xong một tòa đại trận.

Chỉ thấy, từng cây bồ đề thụ kim quang lấp lánh, dày đặc, thành thiên thượng vạn, nhìn từ bên ngoài, hình thành đại thế tựa phù văn chữ "Vạn".

"Đây chính là Bồ Đề Đại Trận, có gan thì vào trận đi!" Lời vừa dứt, Chuẩn Đề đã tiên phong nhập trận.

Bồ Đề Đại Trận là tiên thiên trận pháp do Chuẩn Đề lĩnh ngộ, trận này bất phàm, ẩn chứa huyền diệu vô cùng.

Bồ Đề Đại Trận và căn cước của Chuẩn Đề vô cùng khế hợp, có thể lấy thân bố trận, cũng có thể dùng Thất Bảo Diệu Thụ bố trận.

Hiển nhiên, Chuẩn Đề muốn dùng lực lượng trận pháp để đoạt lại Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, cũng như làm mất mặt Luân Hồi Thiên Tôn.

Ít nhất, cũng phải bức Cộng Công bản thể xuất thủ.

Hơi suy nghĩ một chút, Cứu Khổ Thiên Tôn cũng tiến vào Bồ Đề Đại Trận.

Bồ Đề Đại Trận còn được gọi là A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề, chính là vô thượng chính đẳng chính giác của Phật giáo.

Trong Bồ Đề Đại Trận lĩnh ngộ Phật pháp, có thể sự bán công bội.

Vừa tiến vào Bồ Đề Đại Trận, Cứu Khổ Thiên Tôn đứng dưới một cây bồ đề thụ.

Khác với khi nhìn từ bên ngoài, tiến vào trong trận, nhìn từng cây bồ đề thụ đều khổng lồ vô cùng, tựa hồ từng tòa Bất Chu Sơn.

Mỗi chiếc lá trên mỗi cây bồ đề thụ, đều hóa thành một Phật quốc, bên trong có Cẩu Đà, Bồ Tát, Tôn Giả, La Hán, v.v., có vô số tín chúng.

Tiếng niệm kinh tụng Phật không dứt bên tai, Phạm âm lượn lờ.

Xá lợi nguyên quang ngang trời, hóa thành cầu vồng bay đi.

Phật quang vô biên phổ chiếu.

Ở trong Bồ Đề Đại Trận, chỉ cảm thấy trong lòng vô cùng an tĩnh tường hòa.

Tứ Đại Giai Không, Lục Căn Thanh Tịnh, Niết Bàn Tịch Diệt, vô khiên vô quải, đạt đại tự tại, đại công quả, lại có đủ loại thần thông pháp lực không thể tưởng tượng nổi.

"Hay cho Bồ Đề Đại Trận, quả là có thể mê hoặc lòng người." Cứu Khổ Thiên Tôn cảm thán.

Kẻ đạo tâm không đủ kiên định, trong Bồ Đề Đại Trận, sẽ nhanh chóng quy y Phật giáo.

Tuy nhiên, Cứu Khổ Thiên Tôn là hóa thân của Cộng Công, đạo tâm Cộng Công kiên định, thêm vào thân thể Cứu Khổ Thiên Tôn của Lục Đạo Luân Hồi, lại không phải bàng môn tả đạo có thể mê hoặc.

Tuy bàng môn cũng có chính quả, Đại Đạo tam thiên, thù đồ đồng quy, nhưng rốt cuộc cũng chỉ là tiểu đạo mà thôi, dù sao cũng không thể sánh bằng Bàn Cổ chính tông.

Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, là Bàn Cổ chính tông, Cộng Công tu luyện ra Bàn Cổ chân thân, cũng là Bàn Cổ chính tông.

Lúc ấy, từng hạt bồ đề tử xuất hiện giữa không trung, mỗi hạt bồ đề tử đều khổng lồ vô cùng.

Dưới sự chiếu rọi của Phật quang, từng hạt bồ đề tử hóa thành Cẩu Đà.

Nhất thời, vô số Cẩu Đà ở phía trên, phủ thị Cứu Khổ Thiên Tôn.

Mỗi Cẩu Đà đều khổng lồ vô cùng, so với chúng, Cứu Khổ Thiên Tôn tỏ ra vi bất túc đạo.

Từng Cẩu Đà cũng đều khác nhau, có cao thấp béo gầy, có tuấn mỹ xấu xí, lại có kẻ trợn mắt, có kẻ vẻ mặt nhân từ, có kẻ đứng, có kẻ ngồi, có kẻ nằm, có kẻ phủ phục, không đồng nhất.

Chỉ có điều, trong số Cẩu Đà không có nữ giới.

Nữ giới bị Phật giáo coi là Ngũ Lậu chi thân, tức nữ nhân một không thể thành Phạm Vương, hai không thể thành Đế Thích, ba không thể thành Ma Vương, bốn không thể thành Chuyển Thánh Vương, năm không thể thành Phật Đạo.

Phạm Vương thanh tịnh, nữ nhân nhiều nhiễm, Đế Thích ít dục, nữ nhân nhiều dục, Ma Vương kiên cường, nữ nhân yếu đuối, Luân Vương đại nhân, nữ nhân thiện đố, Phật vạn đức viên mãn, nữ nhân phiền não đầy đủ.

Cẩn thận quan sát Bồ Đề Đại Trận, Cứu Khổ Thiên Tôn cũng đã nhìn ra một vài huyền ảo.

Tiên Thiên Đại Trận này quả bất phàm, nhưng so với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Tru Tiên Kiếm Trận, v.v., lại kém sắc.

Thái Thượng Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận cũng phải vượt Bồ Đề Đại Trận.

"Dù là Lục Đạo Luân Hồi, dưới Phật pháp của ta cũng chẳng đáng nhắc tới." Vô số Cẩu Đà dị khẩu đồng thanh, trang nghiêm túc mục, uy thế vô biên.

"Ăn nói ngông cuồng." Cứu Khổ Thiên Tôn cười lạnh.

Chỉ thấy, Cứu Khổ Thiên Tôn mở Sổ Sinh Tử, trong tay cầm Phán Quan Bút.

"Rắc!" Hư không phía sau Cứu Khổ Thiên Tôn tựa hồ gương vỡ nát.

Nhất thời, lực lượng Lục Đạo dũng mãnh tràn vào trận này.

Chương 278

Luân Hồi hình chiếu cũng xuất hiện.

Khi Luân Hồi hình chiếu vừa xuất hiện, vô số Cẩu Đà lại đều không dám tiếp cận.

Hắc ám từ Luân Hồi hình chiếu phát ra, nhanh chóng thôn phệ Phật quang.

"Triệu hoán Luân Hồi hình chiếu, điều động lực Lục Đạo, cũng chẳng thể phá được đại trận của ta." Thanh âm Chuẩn Đề vang lên.

Ngay sau đó, vô số Cẩu Đà xông về phía Luân Hồi hình chiếu.

Những Cẩu Đà này do bồ đề tử hóa thành, nửa thật nửa ảo, nhìn qua mỗi một kẻ đều thần thông quảng đại, pháp lực vô biên, tựa hồ đều là Chuẩn Thánh đại năng, kỳ thực không phải.

Chỉ thấy, từng Cẩu Đà tiếp cận Luân Hồi hình chiếu thì quang hoa ảm đạm, khi tiếp xúc Luân Hồi hình chiếu, lại từng kẻ một hóa thành bột mịn.

Mỗi khi một Cẩu Đà biến mất, đều sẽ có một hạt bồ đề tử rơi xuống đại địa, lại cắm rễ, nhanh chóng mọc thành một cây bồ đề thụ, trên cây bồ đề thụ lại có vô số bồ đề tử.

Vô số cây bồ đề thụ, trên mỗi cây bồ đề thụ đều có vô số bồ đề tử, mỗi hạt bồ đề tử có thể hóa thành Cẩu Đà, khi Cẩu Đà vẫn lạc, bồ đề tử rơi xuống đất lại mọc thành một cây bồ đề thụ, cứ thế tuần hoàn, vô hưu vô chỉ.

Mỗi chiếc lá trên mỗi cây bồ đề thụ đều tựa hồ một tiểu thế giới, hoặc thiên địa, hoặc vũ trụ.

Thực tế, vô số tiểu thế giới trong Bồ Đề Đại Trận, cũng không

đều hư huyễn, cũng có chân thực.

Hơn nữa, với thủ đoạn của Chuẩn Đề, việc chuyển đổi tiểu thế giới giữa hư và thực cũng chẳng khó khăn.

Luân Hồi hình chiếu và lực Lục Đạo vẫn chưa thể phá vỡ Bồ Đề Đại Trận.

Nếu Chuẩn Đề bố trí trận này trong Lục Đạo Luân Hồi, Cứu Khổ Thiên Tôn muốn phá trận sẽ không quá khó, hiện tại, độ khó lại chẳng nhỏ.

"Chỉ có chút bản sự này sao?

Không phá được đại trận của ta đâu." Thân ảnh Chuẩn Đề xuất hiện, lăng giá trên vô số Cẩu Đà.

Vô số Cẩu Đà đều khổng lồ vô cùng, nhưng dưới Chuẩn Đề lại đều hiển đắc vi bất túc đạo.

Hiện giờ, Cứu Khổ Thiên Tôn không phá được Bồ Đề Đại Trận, nhưng Bồ Đề Đại Trận cũng chẳng làm gì được y.

Muốn rời khỏi Bồ Đề Đại Trận, đối với Cứu Khổ Thiên Tôn lại chẳng khó.

"Phá trận pháp nhỏ bé này chẳng khó đâu." Cứu Khổ Thiên Tôn nói.

Chuẩn Đề lại cười lạnh không thôi.

"Ông!" Thần quang chói mắt, Chuẩn Đề lại tế Gia Trì Thần Xử, công kích Luân Hồi hình chiếu.

Luân Hồi hình chiếu tuy có lực Lục Đạo bảo hộ, nhưng cũng không chống đỡ nổi Gia Trì Thần Xử mà Chuẩn Đề tế lên.

Địa Phủ, ánh mắt Cộng Công nhìn về Địa Ngục, tại tầng đáy Địa Ngục, trong vực sâu hắc ám, Chuẩn Đề đã dùng Thất Bảo Diệu Thụ

bố trí Bồ Đề Đại Trận, khi Chuẩn Đề ở trong trận, uy lực đại trận chợt tăng hơn trăm lần.

Rốt cuộc, Cộng Công lấy ra Tam Xoa Kích.

"Hưu!" Tam Xoa Kích hóa thành một đạo lưu quang bay xa, nhanh chóng đến trong tay Cứu Khổ Thiên Tôn.

Có Tam Xoa Kích với lực công kích vượt tiên thiên chí bảo Bàn Cổ Phiên trợ giúp, Cứu Khổ Thiên Tôn muốn phá Bồ Đề Đại Trận của Chuẩn Đề cũng sẽ không quá khó khăn.

Rầm!

Dưới sự thao khống của Chuẩn Đề, Thần Trượng gia trì mang theo vĩ lực Thánh Nhân, đã đánh nát luân hồi hình chiếu.

Lục Đạo chi lực bảo hộ luân hồi hình chiếu cũng không thể ngăn cản.

Cùng với luân hồi hình chiếu bị phá, tình cảnh của Cứu Khổ Thiên Tôn cũng có chút không ổn.

Tuy nhiên, một đạo thần lôi kinh thiên chợt hiện, oanh phá vạn ngàn cây bồ đề, khiến Chuẩn Đề giật mình.

Khi thấy tam xoa kích trong tay Cứu Khổ Thiên Tôn, đồng tử của Chuẩn Đề co rụt lại.

Bản thể Cộng Công tuy không xuất hiện, nhưng đã truyền tống Tiên Thiên Chí Bảo có uy lực lớn nhất tới.

Từng đạo thần lôi kinh thiên quấn quanh tam xoa kích, càng thêm uy thế.

Cầm tam xoa kích trong tay, Cứu Khổ Thiên Tôn thi triển Luân Hồi Thất Thức.

Luân Hồi Thất Thức là đại thần thông mà Cộng Công đã dựa vào

Khai Thiên Cửu Thức của Bàn Cổ, cảm ngộ Đại Đạo, khế hợp Lục Đạo Luân Hồi mà sáng tạo ra.

Thức thứ nhất đến thức thứ sáu lần lượt là Thiên Đạo, Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo và A Tu La Đạo; thức thứ bảy là Lục Đạo hợp nhất, siêu thoát luân hồi.

Hiện tại, chỉ có bản thể Cộng Công mới miễn cưỡng thi triển được Luân Hồi Thất Thức thứ bảy, còn Cứu Khổ Thiên Tôn thì không thể.

Chỉ thấy, Cứu Khổ Thiên Tôn trong nháy mắt thi triển sáu thức đầu tiên của Luân Hồi Thất Thức.

Nhất thời, sáu loại sức mạnh đáng sợ bùng phát, đủ sức hủy diệt tất cả.

Vô luận là từng cây bồ đề xung quanh, hay vô số cẩu đà hóa thành từ bồ đề tử, đều tan nát vụn vỡ.

Không gian rộng lớn cũng vỡ tan như gương.

Dưới sự xung kích của sức mạnh như vậy, Bồ Đề Đại Trận cũng trở nên bất ổn.

"Cộng Công còn có thần thông như vậy sao?" Chuẩn Đề cũng kinh ngạc không nhỏ.

Tam xoa kích thế không thể đỡ, phá nát vô số cây bồ đề.

Dưới thế công của Cứu Khổ Thiên Tôn, Bồ Đề Đại Trận ngày càng bất ổn.

Chuẩn Đề tuy đã dùng đại pháp lực để ổn định, nhưng vẫn không giữ được.

"Tìm thấy trận nhãn!" Cứu Khổ Thiên Tôn lại vui mừng.

Hủy diệt vô số cây bồ đề xong, cuối cùng cũng thấy được Thất

Bảo Diệu Thụ.

Chỉ thấy, khi một cây bồ đề khổng lồ hóa thành tro bụi, Thất Bảo Diệu Thụ liền hiện ra.

Bồ Đề Đại Trận được bố trí bởi Thất Bảo Diệu Thụ, và Thất Bảo Diệu Thụ nằm ở trận nhãn.

"Không hay rồi!" Thất Bảo Diệu Thụ bại lộ, Chuẩn Đề đại kinh.

Tuy nhiên, Chuẩn Đề không kịp ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt nhìn tam xoa kích trong tay Cứu Khổ Thiên Tôn bổ trúng Thất Bảo Diệu Thụ.

Đạo quả Lực Chi Pháp Tắc ẩn chứa trong tam xoa kích liền bùng phát.

"Rắc!" Thất Bảo Diệu Thụ, đứt rồi!

Khi Thất Bảo Diệu Thụ đứt, tâm thần Chuẩn Đề bị tổn thương, suýt chút nữa phun ra một ngụm máu.

Phải biết, Thất Bảo Diệu Thụ là pháp bảo chứng đạo của Chuẩn Đề, cũng là linh bảo bản mệnh, bảo vật này bị tổn thương, Chuẩn Đề không chỉ bị thương mà thậm chí đạo hạnh còn suy giảm, khí vận tổn hại.

Cùng với Thất Bảo Diệu Thụ đứt lìa, Bồ Đề Đại Trận cũng bị phá.

"Cộng Công, ta với ngươi không chết không thôi!" Chuẩn Đề giận dữ gào thét.

Đối mặt với lửa giận của Chuẩn Đề, Cứu Khổ Thiên Tôn lại hoàn toàn không để ý.

Tiếp tục chiến đấu, Cứu Khổ Thiên Tôn cũng có thể ứng phó một thời gian.

Nếu cần thiết, bản thể Cộng Công cũng sẽ ra tay.

Đừng nói chỉ một mình Chuẩn Đề, cho dù Tây Phương Nhị Thánh cùng lên, Cộng Công một địch hai cũng không sợ.

Thánh Nhân Trung Kỳ và Thánh Nhân Sơ Kỳ có sự chênh lệch rất lớn, tuy Cộng Công ở Hồng Hoang chỉ có thể phát huy phần lớn sức mạnh, nhưng cũng đủ để nghiền ép Tây Phương Nhị Thánh.

Một tay thu lại Thất Bảo Diệu Thụ đã đứt thành hai đoạn, Chuẩn Đề vận dụng vĩ lực Thiên Đạo, chỉ trong nháy mắt, Thất Bảo Diệu Thụ đã phục hồi nguyên vẹn, tuy nhiên, uy lực lại không còn như trước, cần một thời gian mới có thể khôi phục.

Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo Hỗn Nguyên Thánh Nhân, có thể mượn Thiên Đạo chi lực làm của riêng; tương tự, Đại Đạo Thánh Nhân cũng có thể mượn Đại Đạo chi lực làm của riêng.

Với sự cường đại của Thiên Đạo Hồng Hoang, Thiên Đạo chi lực mà Chuẩn Đề có thể mượn thực ra rất nhỏ.

Lấy ví dụ, nếu Thiên Đạo Hồng Hoang là biển lớn mênh mông, thì Thiên Đạo chi lực mà Chuẩn Đề có thể vay mượn chỉ là một giọt nước biển.

Không, chính vì Thiên Đạo cường đại, Chuẩn Đề tuy chỉ mượn một chút Thiên Đạo chi lực, nhưng cũng đã kinh người rồi.

Chuẩn Đề phẫn hận khó bình, gần như mất đi lý trí, một tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, một tay cầm Thần Trượng gia trì, lao về phía Cứu Khổ Thiên Tôn.

Cứu Khổ Thiên Tôn lóe người, quay về trong luân hồi, Chuẩn Đề vậy mà cũng theo vào.

Trong luân hồi, Cứu Khổ Thiên Tôn và Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không khác biệt lớn lắm.

Chương 279

Chiến đấu cấp Thánh Nhân có sức phá hoại cực lớn, đánh nát luân hồi như bây giờ cũng không kỳ lạ.

Phá hoại luân hồi có đại nhân quả, đại nghiệp lực, vì vậy, Chuẩn Đề cũng phải bó tay bó chân.

Nếu Chuẩn Đề phá hoại luân hồi, rất có thể sẽ mất đi Thánh vị.

Hậu quả của việc phá hoại luân hồi quá nghiêm trọng.

Một Thánh Nhân Sơ Kỳ, muốn đánh bại Cứu Khổ Thiên Tôn trong luân hồi, thật là nực cười.

Trong trận chiến, Chuẩn Đề đã khôi phục lại sự tĩnh táo, cũng thu tay.

Nén xuống lửa giận và hận ý trong lòng, Chuẩn Đề rời khỏi luân hồi, cũng không trở lại Địa Ngục, mà quay về Cực Lạc Thế Giới. ...

Địa Phủ, trong Phong Đô cung điện.

Cộng Công tay trái cầm Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, tay phải cầm Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, ứng với Đông, Nam, Tây, Bắc, Trung, lại đối ứng với Ngũ Hành.

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ thuộc Tiên Thiên Mộc Hành phương Đông.

Ly Địa Diễm Quang Kỳ thuộc Tiên Thiên Hỏa Hành phương Nam.

Tố Sắc Vân Giới Kỳ thuộc Tiên Thiên Kim Hành phương Tây.

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ thuộc Tiên Thiên Thủy Hành phương Bắc.

Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ thuộc Tiên Thiên Thổ Hành trung ương.

Trong Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ có ấn ký Nguyên Thần của Vô Thiên, không, Vô Thiên cũng chỉ là một Chuẩn Thánh, thể tu vi và Nguyên Thần tu vi của Cộng Công đều là Thánh Nhân Trung Kỳ, tùy tay xóa bỏ ấn ký Nguyên Thần trong Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Tiếp đó, Cộng Công bắt đầu luyện hóa Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

So với luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo, luyện hóa Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lại dễ dàng hơn.

Với tu vi hiện tại của Cộng Công, muốn triệt để luyện hóa một Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trong vòng một năm là được.

"Chỉ còn thiếu Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ và Tố Sắc Vân Giới Kỳ." Cộng Công tự nhủ.

Tố Sắc Vân Giới Kỳ nằm trong tay Tây Vương Mẫu, còn được gọi là Tụ Tiên Kỳ; khi Tây Vương Mẫu triển khai Tố Sắc Vân Giới Kỳ, đông đảo nữ tiên sẽ tụ tập, nghe theo hiệu lệnh của bà.

Tuy Tây Vương Mẫu là một Chuẩn Thánh Đại Năng ở Hồng Hoang, dưới trướng cũng không thiếu nữ tiên, là một sức mạnh không thể xem thường, nhưng Cộng Công lại không quá để mắt tới.

Không, bây giờ ra tay với Tây Vương Mẫu, lại được không bù mất.

Hiện tại, Vu Tộc đã đánh bại Yêu Tộc, trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, điều này mới là quan trọng nhất.

Còn về Ly Địa Diễm Quang Kỳ và Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đều nằm trong tay Nguyên Thủy, Cộng Công muốn đoạt được lại càng khó hơn.

Pháp bảo của Tây Vương Mẫu, Cộng Công có thể trực tiếp đoạt

lấy, nhưng pháp bảo trong tay Nguyên Thủy, độ khó đoạt lấy lại không nhỏ.

Muốn tụ tập Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ không hề dễ dàng, Cộng Công cũng không vội vàng nhất thời, cũng cần phải tính toán kỹ lưỡng. ...

Đại La Thiên, trong Cực Lạc Thế Giới.

Chuẩn Đề mặt mày âm trầm, Tiếp Dẫn cũng cau có.

"Nhất định không thể để Vu Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, nếu không, Phật Giáo của ta muốn đại hưng, e rằng xa vời vô kỳ." Chuẩn Đề nói với Tiếp Dẫn.

Không cần Chuẩn Đề nói, Tiếp Dẫn cũng biết điều đó.

Không những Vu Tộc không thể là nhân vật chính của Thiên Địa, Yêu Tộc cũng vậy.

"Nhân Tộc cũng nên vạch rõ ranh giới với Vu Tộc rồi." Tiếp Dẫn mở miệng nói.

Đông Hải, Kim Ngao Đảo.

Ngoài Bích Du Cung, trên Tử Chi Nhai, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh tụ họp.

"Hai vị huynh trưởng, có Tiếp Dẫn đạo hữu và Chuẩn Đề đạo hữu, có thể vì Nhân Tộc chăng?" Thông Thiên cười hỏi.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đều hy vọng Nhân Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, không ít mưu tính, nhưng đến tận ngày nay, Nhân Tộc vẫn chưa thể là nhân vật chính thiên định.

Vu Yêu nhị tộc đã khai chiến, đại kiếp cũng càng ngày càng kịch liệt, trong lòng Tam Thanh và Tây Phương Nhượng đều lo lắng Vu Tộc đánh bại Yêu Tộc, một lần trở thành nhân vật chính của Thiên

Địa.

"Thông Thiên đạo hữu, Nhân Tộc bây giờ và Vu Tộc vướng mắc rất sâu, cần Tiệt Giáo xuất lực." Chuẩn Đề mở miệng.

Nhân Giáo chỉ có đệ tử Huyền Đô một người, lại học thái thượng vô vi; đệ tử Xiển Giáo, nhân số cũng ít, đều thuận ứng Thiên số.

Còn về Phật Giáo, bây giờ không thể sánh bằng Xiển Giáo.

Chỉ có Tiệt Giáo, vô cùng hưng thịnh, vạn tiên triều bái, tuy chất lượng không đồng đều, nhưng cũng nhân tài lớp lớp.

Vì vậy, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh đều hy vọng đệ tử Tiệt Giáo xuất động, giúp Nhân Tộc vạch rõ ranh giới với Vu Tộc.

"Sư đệ, vì đại cục mà nói, Tiệt Giáo vạn tiên không thể không xuất lực." Nguyên Thủy cũng mở miệng.

Thông Thiên gật đầu đồng ý, trong lòng không khỏi đắc ý.

Trong mắt Thông Thiên, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh đều tìm đến, Tiệt Giáo lại vượt qua Nhân Giáo, Xiển Giáo và Phật Giáo.

Kỳ thực, Thái Thượng và những người khác không nói, Thông Thiên cũng đã cân nhắc phái Tiệt Giáo vạn tiên. ...

Một vùng đất màu mỡ, tựa núi bên sông, vật sản vô số, mấy chục vạn nhân loại đang sinh sôi nảy nở tại đây.

Từng người nhân loại thần sắc có chút đờ đẫn, những người này đều bị Yêu Tộc nuôi dưỡng.

Khi số lượng nhân loại vượt quá một trăm vạn, Yêu Tộc sẽ giết chết mấy chục vạn, thu thập tinh huyết và linh hồn.

Vu Tộc che chở nhân loại, để Nhân Tộc luyện võ, chuyển hóa

thành Vu, tăng thêm nhân số Vu Tộc; so với đó, tốt hơn cách Yêu Tộc đối xử với nhân loại.

Hơn nữa, Vu Tộc truyền xuống võ đạo, cũng không ép Nhân Tộc tu luyện, hoàn toàn tùy theo ý nguyện.

Một ngày, hơn chục vị tiên nhân cưỡi mây cưỡi gió, đều là đệ tử ngoại môn của Tiệt Giáo.

Tu vi của hơn chục vị tiên nhân Tiệt Giáo thấp nhất cũng cấp Chân Tiên, không thiếu cấp Huyền Tiên, thậm chí có một vị cấp Kim Tiên.

Tiếp đó, những vị tiên nhân Tiệt Giáo này ra tay với Yêu Tộc trấn giữ, lại phá vỡ kết giới giam cầm nhân loại.

Chỉ có mấy đại yêu và mấy ngàn tiểu yêu trấn giữ, không lâu sau đã bị hơn chục đệ tử Tiệt Giáo giết chết hơn nửa, số còn lại bỏ chạy tán loạn.

"Chúng ta là luyện khí sĩ Tiệt Giáo." "Nhân Tộc cần phải tự cường bất tức." ...

Một bộ lạc Nhân Tộc được Vu Tộc che chở.

Hai vị tiên nhân Tiệt Giáo đến, không lâu sau, một tiểu Vu trong bộ lạc bị giết, tiếp đó, một số người cầm vũ khí.

"Nhân Tộc chúng ta, không chỉ cần vạch rõ ranh giới với Yêu Tộc, mà còn phải vạch rõ ranh giới với Vu Tộc." ...

Bất Chu Sơn, Vu Hoàng Cung.

Cộng Công và mấy Tổ Vu, cùng với hơn chục Đại Vu, tụ họp lại.

"Tiệt Giáo gây sự." Trong lòng Cộng Công cũng có chút bực bội.

Tiệt Giáo vạn tiên giúp đỡ nhân loại, khiến nhân loại vạch rõ ranh giới với Vu Yêu nhị tộc, tự lập tự cường, cạnh tranh nhân vật chính

của Thiên Địa.

Nhân loại bị Yêu Tộc nuôi dưỡng được tiên nhân Tiệt Giáo cứu ra.

Cũng không ít nhân loại được Vu Tộc che chở đã tự lập.

Tiệt Giáo là một thế lực không thể xem thường, tuy không mạnh bằng Vu Tộc và Yêu Tộc, nhưng cũng kinh người.

Nhìn khắp Hồng Hoang, ngoài Vu Tộc và Yêu Tộc, e rằng chỉ có Tiệt Giáo.

Cộng Công biết rõ, Tiệt Giáo gây sự, tất là ý của Thông Thiên.

Ngoài Thông Thiên, Thái Thượng và Nguyên Thủy, còn có Tây Phương Nhị Thánh, thậm chí Hồng Quân, đều hy vọng Nhân Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa.

Chương 280

Có lẽ, Nữ Oa bây giờ cũng càng hy vọng Nhân Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa rồi!

"Vì môn nhân Tiệt Giáo xúi giục, ngày càng nhiều nhân loại vạch rõ ranh giới với Vu Tộc chúng ta, hừ, đều không biết trời cao đất rộng, huynh trưởng, ta thấy có cần thiết phải cho Nhân Tộc một ít giáo huấn." Cường Lương nhìn Cộng Công, chỉ chờ Cộng Công một tiếng lệnh.

"Ta đối với Nhân Tộc quá tốt, quá dung túng rồi." Xa Bỉ Thi lạnh lùng nói.

"Những kẻ không thể dùng cho Vu Tộc chúng ta, toàn bộ giết sạch." Đại Vu Xi Vưu toàn thân tỏa ra sát khí.

Nhìn các Tổ Vu và Đại Vu, có người trầm mặc, có người đề xuất cho Nhân Tộc một ít giáo huấn, cũng có người nói giống như Xi Vưu.

"Chuyện này, ta tự có tính toán, các ngươi không được khinh suất vọng động." Cộng Công thản nhiên nói.

Nhân Tộc phía sau có mấy Thiên Đạo Thánh Nhân chống lưng, Cộng Công cũng không thể không thận trọng.

Cần thiết phải khiến Nhân Tộc nhớ kỹ bài học, không, điều quan trọng hơn là Tiệt Giáo.

Hồng Hoang từ trước đến nay là yếu thịt mạnh nuốt, thực lực là tôn.

Vì Tiệt Giáo vạn tiên triều bái, thực lực cường đại, lại có Thánh Nhân Thông Thiên, khiến nhân loại có chỗ dựa.

Yêu Tộc nuôi dưỡng nhân loại, Vu Tộc đối xử với nhân loại tuy

tốt hơn Yêu Tộc, nhưng nhân loại không biết đủ, Tiệt Giáo muốn truyền xuống đạo thống.

Trong mắt nhân loại, so với Vu Tộc, Tiệt Giáo lại tốt hơn.

Nhân Tộc tự lập tự cường, Tiệt Giáo chỉ truyền xuống đạo thống, đối với Nhân Tộc cũng không phải là một đại việc tốt.

Đối với người đang quỳ, đứng lên là mỹ hảo; đối với người đang đứng, nằm xuống lại càng tốt.

Mỗi người đều có theo đuổi, nhân loại càng có dã tâm, khi không có thực lực, dã tâm ẩn giấu, khi có sức mạnh, cũng bắt đầu bộc lộ ra.

Yêu Tộc nếu trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, nhân loại sẽ bi thảm.

Vu Tộc nếu trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, nhân loại cũng chỉ là hạng thứ ba.

Tổ Vu đã định cấp bậc, Vu Tộc đứng đầu, Thần Tộc thứ hai, sau đó mới đến Nhân Tộc.

Vu Tộc lại chia thành Tiểu Vu, Đại Vu và Tổ Vu.

Còn về Thần Tộc, phần lớn đều là dị loại đắc đạo, chim bay thú chạy, loài có vảy, cây cỏ v.v.

Như Long Tộc Đông Hải, là Thần Tộc.

Nhân Tộc thông qua nỗ lực, có thể chuyển hóa thành Vu, cũng có thể trở thành Thần Tộc.

Nhân loại được Vu Tộc che chở, qua từng thế hệ, cũng ngày càng nhiều người bất mãn với hiện trạng, muốn thay đổi. ...

Thiên Đình, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Bạch Trạch, Côn Bằng, Hi Hòa v.v. cũng tụ họp lại bàn bạc.

“Thực lực Tiệt Giáo không nhỏ, phía sau càng có Bàn Cổ Thượng Thanh.” Bạch Trạch nói.

“Đối địch với Thông Thiên, e rằng Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn.” “Thực lực Yêu Tộc vốn không bằng Vu Tộc, lại đắc tội Tiệt Giáo, lại không ổn thỏa.” “Tuy vì Tiệt Giáo, Yêu Tộc ta có tổn thất, nhưng Vu Tộc tổn thất lại càng lớn, như vậy so sánh, ngược lại đã thu hẹp khoảng cách giữa Yêu Tộc và Vu Tộc ta.” “Đánh bại Vu Tộc là quan trọng nhất, đợi Yêu Tộc ta thành nhân vật chính của Thiên Địa, sau đó đối phó Nhân Tộc cũng không muộn.” “Nhân Tộc nhỏ bé, không đáng kể!” Mọi người nói qua nói lại, cũng có người trong lòng lo lắng, nhưng với tình thế hiện tại của Yêu Tộc, thì quả thật không thể đối địch với Tiệt Giáo.

Những trí giả Yêu Tộc như Đế Tuấn, Bạch Trạch, Côn Bằng v.v.

đều biết Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh ủng hộ Nhân Tộc.

“Hy vọng Vu Tộc đối đầu Tiệt Giáo.” Đế Tuấn thầm nghĩ.

“Có cần đi tìm Nữ Oa nương nương không?” Hi Hòa mở miệng hỏi.

Nữ Oa?

Sắc mặt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trầm xuống.

Phục Hy chuyển thế thành Nhân Tộc, lại trở thành Đại Vu, mà Nhân Tộc lại do Nữ Oa sáng tạo, khiến Đế Tuấn trong lòng không quá tin tưởng Nữ Oa.

Hữu Cùng bộ lạc, một bộ lạc Nhân Tộc cách Bất Chu Sơn chỉ mấy chục vạn quang niên, có hơn chục vạn nhân loại.

Trong Hữu Cùng bộ lạc, có một Đại Vu tọa trấn, có mấy chục Tiểu Vu.

Hiện tại, trong Hữu Cùng bộ lạc lại hỗn loạn không nhỏ.

Vì mấy chục vị tiên nhân Tiệt Giáo, dẫn đến một phần nhân loại của Hữu Cùng bộ lạc muốn tự lập tự cường, không thần phục dưới trướng Vu Tộc.

"Tiệt Giáo gan lớn thật." Đại Vu tọa trấn Hữu Cùng bộ lạc giận dữ trừng mắt nhìn một nam một nữ trước mặt.

Người nam là Ô Vân Tiên, người nữ là Quy Linh Thánh Mẫu, hai người đều là đệ tử thân truyền của Thông Thiên, trong đó, Quy Linh Thánh Mẫu còn là Tứ Đại Thân Truyền đệ tử.

Ô Vân Tiên có tu vi cấp Thái Ất Kim Tiên, còn Quy Linh Thánh Mẫu thì có tu vi cấp Đại La Kim Tiên.

Đại Vu kia cũng chỉ có tu vi cấp Thái Ất Kim Tiên.

"Sư tỷ, Đại Vu này giao cho ta đối phó." Ô Vân Tiên nói.

"Cẩn thận một chút, tu vi của Đại Vu không thua kém đệ, không được sơ suất." Quy Linh Thánh Mẫu nói.

Ô Vân Tiên râu dài mặt đen, thân mặc tạo phục, lưng thắt dây tơ, tay cầm bảo kiếm, tấn công về phía Đại Vu.

Ô Vân Tiên là đứng đầu Thất Tiên tùy thị dưới trướng Thông Thiên, căn cước là một con cá ngao vảy vàng ở Đông Hải, có chút uyên nguyên với Kim Ngao Đảo.

"Hừ!" Đại Vu trực tiếp dùng nắm đấm đón lấy bảo kiếm của Ô Vân Tiên.

"Đương!" Bảo kiếm trong tay Ô Vân Tiên tuy không phải Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng cũng là thần binh tiên gia, vậy mà không làm bị thương Đại Vu.

"Thân thể Đại Vu cường hoành, có thể sánh ngang Tiên Thiên Linh

Bảo, quả nhiên đáng sợ.” Ô Vân Tiên trong lòng thầm kinh hãi.

Ngay lập tức, Ô Vân Tiên lại tế ra một Tiên Thiên Linh Bảo, tên là Hỗn Nguyên Chùy.

Đại Vu đang chiến đấu với Ô Vân Tiên không kịp phòng bị, bị Hỗn Nguyên Chùy đánh trúng, lại bị thương ngã xuống đất.

Thực lực của Ô Vân Tiên không yếu, trong vạn tiên Tiệt Giáo có thể xếp vào top mười.

Làm Đại Vu bị thương, Ô Vân Tiên định tiếp tục tấn công, nhưng có một người từ trên trời giáng xuống.

Người đó là Bá Hạ, thủ đồ của Cộng Công, con của Long Vương và Bắc Hải Huyền Quy.

Ban đầu, Cộng Công cũng chỉ thu Bá Hạ làm ký danh đệ tử, sau nhiều lần khảo nghiệm, mới cho Bá Hạ ‘chuyển chính’.

Dưới sự bồi dưỡng của Cộng Công, Bá Hạ bây giờ cũng là Chuẩn Thánh Đại Năng rồi.

Nếu Chuẩn Thánh cũng chia thành Sơ Kỳ, Trung Kỳ, Hậu Kỳ, Đỉnh Phong và Đại Viên Mãn, thì tu vi của Bá Hạ chỉ là Chuẩn Thánh Sơ Kỳ.

Không, sức mạnh, phòng ngự của Bá Hạ, cộng thêm pháp bảo mà Cộng Công ban cho, thực lực hiện tại lại không hề yếu.

“Kẻ nào?” Dưới khí thế của Bá Hạ, sắc mặt Ô Vân Tiên đại biến.

Quy Linh Thánh Mẫu thần tình ngưng trọng.

Quy Linh Thánh Mẫu hiển nhiên nhận ra Bá Hạ, cũng biết Bá Hạ lợi hại.

Hiện tại, Quy Linh Thánh Mẫu hoàn toàn không nhìn thấu tu vi của Bá Hạ, biết tu vi của Bá Hạ vượt xa nàng.

“Môn nhân Tiệt Giáo các ngươi, tự tiện vọng vi, không chịu trói buộc, quỳ xuống!” Ánh mắt Bá Hạ quét qua, dừng lại trên người Quy Linh Thánh Mẫu.

“Chúng ta phụng pháp chỉ của Thượng Thanh Thánh Nhân, cứu trợ Nhân Tộc, tích lũy công đức, sở dĩ động thủ với Vu Tộc, cũng vì Vu Tộc ngăn cản.” Quy Linh Thánh Mẫu nói.

“Chớ có ồn ào.” Sắc mặt Bá Hạ lạnh đi.

Ô Vân Tiên lại nổi giận, tế Hỗn Nguyên Chùy đập về phía Bá Hạ.

Điều khiến Ô Vân Tiên bất ngờ là Bá Hạ không tránh không né, mặc cho Hỗn Nguyên Chùy rơi xuống đầu.

Chỉ thấy, Hỗn Nguyên Chùy rơi xuống đầu Bá Hạ, chỉ tạo ra một vài tia lửa, Bá Hạ không hề hấn gì.

“Thân thể của y còn cường hoành hơn Đại Vu, làm sao có thể?” Ô Vân Tiên kinh hãi.

Quy Linh Thánh Mẫu cũng kinh ngạc không nhỏ.

Bá Hạ cười lạnh một tiếng, một bước tiến tới trước mặt Quy Linh Thánh Mẫu, sau đó tung một quyền.

Quyền của Bá Hạ trông có vẻ bình thường, nhưng lại ẩn chứa Lực Chi Pháp Tắc, uy lực khủng bố.

Chương 281

Đối mặt với một quyền của Bá Hạ, Quy Linh Thánh Mẫu phát hiện không thể tránh được, đành phải tế Tiên Thiên Linh Bảo Nhật Nguyệt Châu ra đỡ.

Nhật Nguyệt Châu ẩn chứa tinh hoa nhật nguyệt, huyền diệu vô cùng, công thủ kiêm bị, uy lực cực lớn.

"Rầm!" Dưới một quyền của Bá Hạ, Nhật Nguyệt Châu kêu lên một tiếng bi ai, hào quang ảm đạm, Quy Linh Thánh Mẫu thì phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch, đã bị thương.

Uy lực một quyền, khủng bố đến thế!

Điều càng kinh người hơn là Bá Hạ hoàn toàn chưa dùng hết sức.

"Chớ làm sư tỷ ta bị thương!" Ô Vân Tiên vung kiếm lên đỡ, Bá Hạ lại cười khẩy, tùy tay tế ra một Hậu Thiên Linh Bảo, chính là Khổn Tiên Thừng, do Cộng Công tùy tay luyện chế.

Một đạo bạch quang lóe lên, Ô Vân Tiên đã bị trói lại, không thể nhúc nhích, càng lộ ra bản diện mục thật của mình.

"Một con cá ngao vảy vàng lớn thật, dùng để hầm canh chắc chắn không tệ." Bá Hạ nói.

Nghe Bá Hạ nói, trong mắt Ô Vân Tiên tràn ngập sợ hãi.

Lúc này, những môn nhân Tiệt Giáo còn lại trong Hữu Cùng bộ lạc cũng đều chạy tới.

Không thể không nói, những môn nhân Tiệt Giáo này có tình nghĩa, dù đối mặt với cường địch, cũng không một ai lâm trận bỏ chạy.

Tuy nhiên, sự chênh lệch thực lực quá lớn, Bá Hạ một mình

cường thế trấn áp tất cả tiên nhân Tiệt Giáo.

Bá Hạ cũng không giết những môn nhân Tiệt Giáo này, chỉ lần lượt giam cầm, ném vào đại lao của Hữu Cùng bộ lạc, rồi truyền tin cho Cộng Công, đợi ở bộ lạc.

Dưới sự chờ đợi của Bá Hạ, từng môn nhân Tiệt Giáo lần lượt chạy tới, cứu Quy Linh Thánh Mẫu và những người khác, nhưng lại không địch nổi Bá Hạ.

Không biết từ lúc nào, số tiên nhân Tiệt Giáo bị giam cầm trong đại lao của Hữu Cùng bộ lạc đã lên đến mấy trăm người.

Một ngày, một nam một nữ hai vị tiên nhân Tiệt Giáo chạy tới, người nam hơi lùn và mập, lại là thủ đồ của Tiệt Giáo Đa Bảo Đạo Nhân, phía sau Đa Bảo là nữ đệ tử áo hồng Hỏa Linh Thánh Mẫu.

Khi thấy Bá Hạ, sắc mặt Đa Bảo cũng vô cùng ngưng trọng.

"Bần đạo Đa Bảo, bái kiến đạo hữu." Đa Bảo chắp tay hành lễ.

"Thủ đồ Tiệt Giáo, ta nghe nói môn nhân Tiệt Giáo các ngươi xúi giục mối quan hệ giữa Nhân Tộc và Vu Tộc, càng giết hại không ít Vu, đó là tội lớn, đã tới rồi thì đừng hòng đi." Bá Hạ nói.

Đa Bảo lại nói vài câu hòa nhã, nhưng hoàn toàn không có tác dụng.

Mấy trăm môn nhân Tiệt Giáo bị giam cầm trong đại lao của Hữu Cùng bộ lạc, Đa Bảo lại không thể không cứu.

Thế nên, Đa Bảo lại muốn cùng Bá Hạ một trận.

Trên bộ lạc, giữa không trung, Đa Bảo tế ra vài pháp bảo.

Chỉ thấy, tay trái Đa Bảo cầm Bàn Cổ Phiên, dưới chân Thái Cực Đồ, đầu đội Hỗn Độn Chung.

Nhìn những pháp bảo Đa Bảo tế ra, Bá Hạ cũng trợn tròn mắt.

Cẩn thận nhìn lại, Bá Hạ thầm thở phào một hơi, đã bị dọa một trận, hóa ra là phỏng phẩm Khai Thiên Tam Bảo.

Đa Bảo giỏi luyện khí, thích luyện chế các loại pháp bảo phỏng phẩm.

Bởi vì Đa Bảo theo đuổi uy lực của phỏng phẩm giống như bản thật, thậm chí vượt qua bản thật, nên những phỏng phẩm luyện chế hầu như đều dùng một lần.

Uy lực của Khai Thiên Tam Bảo cực lớn, phỏng phẩm của Đa Bảo, uy lực e rằng còn chưa bằng một phần mười bản thật, nhưng cũng không thể xem thường.

Chỉ thấy, Bá Hạ lấy ra một cái quạt ba tiêu, một quạt cát bay đá chạy.

Tiên Thiên Ba Tiêu có bốn chiếc lá, chia thành Địa, Thủy, Hỏa, Phong; Cộng Công đã có được ba cái, ban cái quạt ba tiêu thuộc tính Địa cho Bá Hạ.

Một quạt cát bay đá chạy, hai quạt đất rung núi chuyển, ba quạt núi lở đất nứt.

Hỗn Độn Chung phỏng phẩm trên đầu Đa Bảo vang lên, tạo ra một màn sáng phòng ngự, không lâu sau, màn sáng biến mất, Hỗn Độn Chung cũng tan nát vụn vỡ.

Bàn Cổ Phiên phỏng phẩm trong tay Đa Bảo và Thái Cực Đồ phỏng phẩm dưới chân, cũng đều dùng một lần rồi vỡ tan.

Nhìn Đa Bảo Đạo Nhân bỏ chạy tán loạn, Bá Hạ cũng cảm thán một câu.

Thân là thủ đồ Tiệt Giáo, Đa Bảo cũng có Tiên Thiên Linh Bảo, không, những Hậu Thiên Pháp Bảo mà Đa Bảo luyện chế lại rất nhiều.

Hầu như mỗi Tiên Thiên Linh Bảo xuất hiện ở Hồng Hoang, Đa Bảo đều tạo ra phỏng phẩm, bao gồm tam xoa kích của Cộng Công, Huyền Tẫn Chi Môn, Vận Mệnh Nê Bản v.v.

Ngô Đao, Nhân Hoàng Trảm Yêu Kiếm (Đồ Vu Kiếm) v.v., Đa Bảo cũng đều luyện chế phỏng phẩm.

Một số bảo vật phẩm cấp thấp hơn, phỏng phẩm mà Đa Bảo tạo ra uy lực hầu như có thể sánh ngang bản thật.

Ngoài ra, các loại phỏng phẩm mà Đa Bảo tạo ra cũng không đều là dùng một lần, thông thường uy lực nhỏ, cũng có thể sử dụng vài lần, thậm chí mười mấy lần.

Trong trận chiến với Bá Hạ, Đa Bảo đã động dùng hơn trăm pháp bảo phỏng phẩm, trước là Khai Thiên Tam Bảo, sau đó là Càn Khôn Đỉnh, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Thần Trượng Gia Trì, Ngũ Phương Kỳ v.v., khiến Bá Hạ cũng mở rộng tầm mắt.

Tuy nhiên, Đa Bảo đã hy sinh hơn trăm pháp bảo mà vẫn không thể làm Bá Hạ bị thương, ngược lại còn bị thương.

Đệ tử của Đa Bảo là Hỏa Linh Thánh Mẫu bị Bá Hạ bắt sống.

Đa Bảo bị thương bỏ chạy nhanh, nếu không, cũng sẽ rơi vào tay Bá Hạ. ...

Kim Ngao Đảo, trên Tử Chi Nhai, kỳ hoa dị thảo, dao thảo cẩm tú, tùng bách xanh tươi.

Thông Thiên ngồi trên một khối đá xanh lớn, đang suy tư.

Vì môn nhân Tiệt Giáo, ngày càng nhiều nhân loại tự lập tự cường, nhưng hiện tại lại có một đại phiền phức.

Đệ tử của Cộng Công là Bá Hạ ở Hữu Cùng bộ lạc, hễ đệ tử Tiệt Giáo nào đến, trừ Đa Bảo thoát thân, còn lại đều bị giam cầm.

Khi môn nhân Tiệt Giáo biết đồng môn bị giam cầm, thường là ba năm người tụ tập bạn bè cùng đi cứu, lại khiến số người trong đại lao của Hữu Cùng bộ lạc tăng lên.

Thực lực của Bá Hạ cường đại, toàn bộ Tiệt Giáo, trừ Thông Thiên, không còn ai có thể địch nổi.

Nhân Giáo, Xiển Giáo và Phật Giáo, trừ bốn vị Thánh Nhân giáo chủ, cũng không ai có thể địch nổi Bá Hạ.

Nếu Thánh Nhân ra tay đối phó Bá Hạ, Cộng Công khẳng định sẽ ra tay.

Thánh Nhân giao đấu, không cẩn thận, đại kiếp thậm chí sẽ thăng cấp thành vô lượng lượng kiếp.

Nhưng đông đảo đệ tử bị giam cầm, Thông Thiên lại không thể không hỏi han.

"Đi gặp Cộng Công?" Thông Thiên cau mày. ...

Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Tây Phương Nhị Thánh, cùng với Nữ Oa, sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân cũng đều đang chú ý đến Hữu Cùng bộ lạc trên Đại Địa Hồng Hoang.

Vì nhiều lý do, tạm thời không có Thánh Nhân nào ra tay.

Ngoài Thánh Nhân, cũng có không ít Đại Năng đang chú ý đến Hữu Cùng bộ lạc, như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Vô Thiên v.v.

Trên Bất Chu Sơn, Vu Hoàng Cung.

Cộng Công cũng đang suy tính.

Nếu Thông Thiên và các Thánh Nhân khác đều không ra tay, muốn đối phó Bá Hạ, thì phải dùng trận pháp.

Tru Tiên Kiếm Trận?

Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận?

Bồ Đề Đại Trận?

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận?

Tuy Bá Hạ là Chuẩn Thánh Đại Năng, nhưng nếu một số cường giả cấp Đại La Kim Tiên bố trí trận pháp, chưa chắc không đối phó được.

Hoặc, dùng các bảo vật như Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Thập Nhị Phẩm Kim Liên v.v.

để đối phó Bá Hạ.

Không, Cộng Công cũng có Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cũng có Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu không có Thánh Nhân nào ra tay đối phó Bá Hạ, nhìn khắp Hồng Hoang, cũng không mấy ai có thể đối phó Bá Hạ.

Với sự hỗ trợ của Cộng Công, dùng trận pháp hoặc Tiên Thiên Linh Bảo, cũng khó đối phó Bá Hạ.

Chương 282

Nếu một Thánh Nhân nào đó ra tay đối phạ Bá Hạ, Cộng Công cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Với tu vi Thánh Nhân Trung Kỳ, dù không thể phát huy toàn bộ sức mạnh ở Hồng Hoang, nhưng Hồng Quân, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh và Nữ Oa cùng lên, Cộng Công một địch bảy cũng chưa chắc đã bại.

Điều Cộng Công lo lắng hơn là, nếu Hồng Quân cũng có tu vi Thánh Nhân Trung Kỳ, thì lại phiền phức rồi.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, tất nhiên đều là Thánh Nhân Sơ Kỳ.

Hồng Quân, hiện tại lại không rõ.

Nếu Hồng Quân cũng là Thánh Nhân Trung Kỳ, lại có thể phát huy toàn bộ sức mạnh ở Hồng Hoang, so với Cộng Công, ưu thế quá lớn.

Trong lúc Cộng Công suy tính, đột nhiên, tâm thần rung động.

Bấm đốt ngón tay một cái, Cộng Công không khỏi đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía Đông Hải. ...

Trên mặt biển bao la sóng vỗ mênh mông, sóng cồn cuồn cuộn.

Gió biển gào thét, xa xa một đàn chim lạ không rõ tên đang bay lượn trên cao.

Trên mặt biển, không ít cá lớn nhô đầu lên.

Một tiên đảo xuất hiện, khí hỗn độn bao trùm, đó là Doanh Châu.

Bàn Cổ khai thiên, có mảnh vỡ hỗn độn rơi vào Đông Hải, hóa thành ba tiên đảo, đó là Bồng Lai, Phương Trượng và Doanh Châu.

Bồng Lai vốn là đạo trường của Đông Vương Công, sau khi Đông Vương Công vẫn lạc, trở thành thánh địa của tán tu.

Phương Trượng Đảo, lại là một đạo trường của Cộng Công ở Đông Hải.

Hiện tại, Doanh Châu xuất hiện.

Cùng với sự xuất hiện của Doanh Châu, vô số sinh linh trong biển đổ xô tới, càng có không ít Đại Năng đang gấp rút đến.

Long Tộc Đông Hải, Kim Ngao Đảo, Bồng Lai và các thế lực khác ở Đông Hải cũng đều bị kinh động.

Thông Thiên cưỡi Quỳ Ngưu, đã đến gần Doanh Châu.

Nhìn Doanh Châu bị khí hỗn độn bao trùm, trong lòng Thông Thiên cũng đang suy tính.

Nếu Doanh Châu vô chủ, hoặc chủ nhân không đủ tầm, Thông Thiên không ngại chuyển căn cơ của Tiệt Giáo từ Kim Ngao Đảo đến Doanh Châu.

Tuy Kim Ngao Đảo cũng là một phúc địa đỉnh cấp, nhưng so với Doanh Châu lại kém hơn không ít.

Trên mặt biển, vô số sinh linh đều đang bàn luận.

"Khí hỗn độn đó, không sai, là khí hỗn độn!" "Ở trên Đông Hải Hồng Hoang mà nhìn thấy khí hỗn độn, thật không thể tưởng tượng nổi." "Hòn đảo bị khí hỗn độn bao trùm đó hình như là một hòn đảo." "Chẳng lẽ là Doanh Châu trong truyền thuyết?" "Đông Hải có ba tiên đảo, Bồng Lai, Phương Trượng và Doanh Châu, khẳng định là tiên đảo Doanh Châu." "Trên đảo Doanh Châu khẳng định có vô số thiên tài địa bảo." "Có khí hỗn độn ngăn cách, ta không thể tiến vào Doanh Châu!" ...

Cộng Công cũng ở gần Doanh Châu, đã thấy Thông Thiên.

"Thông Thiên đạo hữu." Cộng Công lên tiếng chào, sắc mặt bình tĩnh.

Nhìn Cộng Công, Thông Thiên mở miệng: "Đạo hữu, đệ tử Bá Hạ kia đã giam cầm không ít đệ tử Tiệt Giáo của ta, lại không biết phải làm sao?" "Không ít đệ tử Tiệt Giáo xúi giục mối quan hệ giữa Nhân Tộc và Vu Tộc của ta, càng giết không ít Vu, vậy đạo hữu làm sao để cho ta một lời giải thích?" Cộng Công hỏi ngược lại.

Thái độ của Cộng Công cứng rắn hơn Thông Thiên tưởng.

Trong lúc Cộng Công và Thông Thiên đàm thoại, lại cảm nhận được một luồng khí tức cường đại từ đảo Doanh Châu.

Áp lực của Long Tộc.

Khí tức cường đại đến mức, tuyệt đối là Chuẩn Thánh Đại Năng.

"Doanh Châu có một Long Tộc tu vi Chuẩn Thánh?" Cộng Công và Thông Thiên đều kinh ngạc.

Long Tộc đã suy tàn từ lâu, trừ Thánh Thú Thanh Long, Cộng Công thực sự không ngờ lại có cường giả như vậy, vậy mà trên đảo Doanh Châu lại có một Long Tộc cường đại.

Sẽ không sai, tuyệt đối là áp lực của Long Tộc, khí tức cường đại của Chuẩn Thánh.

Một Long Tộc tu vi Chuẩn Thánh, khiến Cộng Công cũng phải coi trọng.

Lúc này, khí hỗn độn bao trùm Doanh Châu đang từ từ tiêu tán.

Khi khí hỗn độn bao trùm Doanh Châu trở nên nhạt đi, cũng có thể nhìn thấy toàn cảnh tiên đảo Doanh Châu.

So với Bồng Lai và Phương Trượng, Doanh Châu lại không kém

cạnh.

Trên đảo Doanh Châu, cùng với một tiếng long ngâm cao vút, một con cự long bay lên không.

Đó là một con Ngũ Trảo Chân Long, toàn thân màu xanh, thân dài mười hai vạn chín ngàn sáu trăm trượng.

Khí thế cường đại từ con cự long đó phát ra.

Uy lực Long Tộc mênh mông từ đảo Doanh Châu phát ra, chấn nhiếp Tứ Phương Bát Cực.

Một con Thương Long Ngũ Trảo thân thể khổng lồ kiêu hãnh giữa Thiên Địa, Đạo Vận Chuẩn Thánh lưu chuyển, diễn hóa đủ loại huyền ảo.

Cùng lúc đó, các loại dị tượng xuất hiện.

Thánh Thú Thanh Long cũng gọi là Thương Long.

Cái gọi là màu xanh (thương sắc), màu xanh biếc là xanh, màu lục cũng là xanh, còn có màu xanh da trời, màu xám trắng v.v.

Cây tùng biếc (thương tùng) là màu xanh lục, bầu trời xanh (thương thiên) là xanh da trời, còn xanh trắng thì khỏi phải nói.

Con Thương Long này toàn thân màu xám trắng, không giống với Thánh Thú Thanh Long.

"Con Thương Long này tuy là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng khí vận lại không lớn." Cộng Công vận dụng pháp nhãn dò xét, nhìn rõ khí vận Thương Long trên đảo Doanh Châu.

Giết con Thương Long này, tuy có đại nhân quả và nghiệp lực, nhưng Cộng Công có thể chịu đựng.

Vốn dĩ cho rằng Long Tộc chỉ còn lại một Chuẩn Thánh Đại Năng, trấn giữ Thánh Thú Thanh Long ở Đông Cực, không ngờ Doanh

Châu lại có một con.

Cùng với sự xuất thế của con Thương Long này, lập trường của Long Tộc, cục diện Hồng Hoang, e rằng đều phải có sự thay đổi.

Đối với Vu Tộc mà nói, lại khó nói tốt hay xấu.

Không, điều Cộng Công quan tâm hơn là mảnh vỡ Hỗn Độn Châu.

Phân thân Hải Hoàng của Cộng Công phụ trách tìm kiếm mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, đã thành công tìm được một số, số còn lại, ở Doanh Châu.

Nằm trong thể nội con Thương Long.

"Nếu không lầm, con Thương Long này đã luyện hóa mảnh vỡ Hỗn Độn Châu thành bản mệnh long châu." Cộng Công thầm nghĩ.

Như vậy, chỉ cần có được long châu của con Thương Long này, Cộng Công cũng có thể sở hữu Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh.

Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh có thể siêu việt Tiên Thiên Chí Bảo, vô luận uy lực, trấn áp khí vận v.v., đều trên Khai Thiên Tam Bảo.

Sở hữu một Tiên Thiên Linh Bảo, ít nhiều có thể tăng cường khí vận, sở hữu một Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí bảo vật siêu việt Tiên Thiên Chí Bảo, lại có thể tăng cường khí vận rất nhiều.

Cũng vậy, một khi sở hữu Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh, khí vận của Cộng Công, khí vận của toàn bộ Vu Tộc, đều sẽ tăng cường rất nhiều.

Để Vu Tộc trở thành nhân vật chính thiên định của Hồng Hoang, lại có đại hy vọng.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên, Tiên Hung Thú nhất tộc xưng bá, nhưng Hung Thú không được Thiên Đạo công nhận, nên, không phải nhân vật chính của Thiên Địa.

Sau Hung Thú, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc quật khởi, tuy đều có

đại khí vận, nhưng đều không phải nhân vật chính duy nhất.

Hiện tại, Vu Yêu tranh bá, đều muốn trở thành nhân vật chính duy nhất của Hồng Hoang.

Lúc này, dưới long uy của Thương Long, vô số sinh linh trên đảo Doanh Châu, cũng như vô số sinh linh trong vùng biển rộng lớn ngoài đảo, đều triều bái.

Vạn thú triều Thương, khí vận của Thương Long tăng cường thêm một chút.

"Không ngờ Long Tộc lại có một Thương Long tu vi Chuẩn Thánh." Thông Thiên cũng bất ngờ.

"Doanh Châu có thể nhường cho đạo hữu, còn Thương Long, thuộc về ta." Cộng Công nói với Thông Thiên.

Tranh thủ lúc Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh chưa đến, Cộng Công không lãng phí thời gian.

Hiện tại, Thương Long là chủ nhân của Doanh Châu.

Vậy thì, phần lớn bảo vật của Doanh Châu đều thuộc sở hữu của Thương Long.

Chương 283

Thông Thiên trong lòng cũng đang suy tính.

Cộng Công nhường Doanh Châu, nhưng lại có được Thương Long, có lợi cho việc khống chế Long Tộc, lại có được phần lớn bảo vật của Doanh Châu.

"Được!" Suy nghĩ một lát, Thông Thiên cũng gật đầu đồng ý.

Ngay lập tức, Cộng Công cưỡi Quỳ Ngưu đến Doanh Châu, phía sau, Thông Thiên cũng cưỡi Quỳ Ngưu theo.

Hai vị Thánh Nhân đến, lại hương thơm ngào ngạt, khí vận cuồn cuộn, tử khí lượn lờ, tường vân rực rỡ.

"Hai vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân?" Trong lòng Thương Long cũng kinh hãi, thần sắc vô cùng kiêng kị.

Thương Long cũng không ngờ vừa xuất thế đã gặp hai vị Thánh Nhân.

"Không biết hai vị đạo hữu xưng hô thế nào?" Thương Long lay động thân mình biến hóa, trở thành hình người, là một nam tử trung niên, lông mày rậm mắt to, tướng mạo đường đường, trán rồng đầy đặn, có uy nghiêm vương giả.

Thân thể Long Tộc cường hoành, tuy không sánh bằng Vu Tộc, nhưng cũng không thể xem thường.

Căn cước của Thương Long bất phàm, thân thể vượt xa Đại Vu, tiếp cận Tổ Vu.

Hơn nữa, thể tu vi và Nguyên Thần tu vi của Thương Long đều đạt Chuẩn Thánh.

Tuy nhiên, đối mặt với hai vị Thánh Nhân, Thương Long cũng chịu áp lực cực lớn.

“Bần đạo Thông Thiên.” Thông Thiên nói.

“Tổ Vu Cộng Công!” Sau khi biết được thân phận của hai vị Thánh Nhân trước mặt, sắc mặt Thương Long càng thêm ngưng trọng.

Trước khi Hồng Quân thành Thánh, con Thương Long này ẩn cư ở Doanh Châu, nhưng cũng biết Hồng Hoang có mấy vị Thánh Nhân.

Hồng Quân, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Nữ Oa, cùng với Vu Tộc Cộng Công.

Tam Thanh và Cộng Công đều là Bàn Cổ Chính Tông.

Hiện tại, hai vị Bàn Cổ Chính Tông ở trước mặt, Thương Long cũng căng thẳng.

Kỳ thực, Thương Long cũng không muốn xuất thế vào lúc này, dù sao cũng đang trong thời kỳ đại kiếp, nhưng đảo Doanh Châu không thể che giấu được nữa.

“Ngươi có duyên, thay vì ở Doanh Châu tha thẩn, không bằng đi theo ta đến Bất Chu Sơn, cũng có thể thành chính quả.” Cộng Công tùy tiện nói với Thương Long.

Sắc mặt Thương Long khó coi, ở Doanh Châu tiêu dao tự tại, vô câu vô thúc, nhưng lại không muốn gia nhập Vu Giáo.

“Mỹ ý của Thánh Nhân, Ngao Côn xin ghi nhớ.” Thương Long không chút do dự từ chối.

Thấy Thương Long từ chối, Cộng Công cũng không để ý.

Đã dùng lời lẽ hòa nhã không được, vậy thì dùng thực lực mà nói chuyện.

Ngay lập tức, Cộng Công không nói thêm lời nào, trực tiếp ra tay.

Đột nhiên, Ngao Côn chỉ cảm thấy trời đất sụp đổ, một cỗ vĩ lực không thể chống cự được giáng xuống thân.

"Đây là sức mạnh của Hỗn Nguyên Thánh Nhân sao?" Ngao Côn kinh hãi.

Tuy biết chênh lệch giữa Thánh Nhân và Chuẩn Thánh rất lớn, nhưng Ngao Côn lại đánh giá thấp Thánh Nhân.

Mặc dù Cộng Công còn chưa dùng đến một phần mười sức mạnh, nhưng cũng hoàn toàn nghiền ép Ngao Côn.

Hai bên có sự khác biệt trời vực.

Thông Thiên đang đứng quan sát.

Thông Thiên cũng có thể một đòn đánh chết Ngao Côn, huống chi là Cộng Công có thực lực vượt qua Thông Thiên.

Dưới sự áp chế của pháp lực Cộng Công, Ngao Côn không thể nhúc nhích.

Ngao Côn căn bản không thể ra tay được nữa, sinh tử của y đều nằm trong một ý niệm của Cộng Công.

Lúc này, chỉ cần Cộng Công khẽ động ngón tay, Ngao Côn cũng sẽ thần hình câu diệt.

Sau khi kinh hãi, Ngao Côn cũng cười khổ, vốn dĩ nghĩ rằng thực lực tuy không sánh bằng Thánh Nhân, nhưng cũng có thể đấu vài hiệp, nhưng bây giờ mới biết mình đã đánh giá quá cao.

Không, bó tay chịu trói không phải phong cách của Ngao Côn.

Nghiến răng một cái, bản mệnh long châu của Ngao Côn được tế ra.

Chỉ thấy, bản mệnh long châu của Ngao Côn có màu vàng kim, lại có ánh sáng màu hỗn độn lưu chuyển.

"Bản mệnh long châu của con Thương Long này ẩn chứa sức mạnh hỗn độn sao?" Thông Thiên cũng kinh ngạc, nhưng cũng không quá để tâm.

Cộng Công đang nhìn long châu của Ngao Côn, bề ngoài không động sắc, trong lòng lại không khỏi kích động.

Có thể khẳng định rồi, Ngao Côn đã dung nhập mảnh vỡ Hỗn Độn Châu vào long châu.

"Chỉ cần có được viên long châu này, ta có thể sở hữu Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh." Cộng Công thầm nghĩ.

Bản mệnh long châu của Ngao Côn sánh ngang Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực cực lớn, tuy nhiên, lại không thể phá vỡ sự giam cầm pháp lực của Cộng Công.

Sự chênh lệch thực lực lớn hơn nhiều so với những gì Ngao Côn nghĩ.

"Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ, dưới chân con người giẫm đạp, mặc cho lâu nghĩ giãy giụa thế nào cũng đều vô ích." Thông Thiên thầm nghĩ.

Lúc này, tay phải Cộng Công lật một cái, Ngao Côn chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, tiếp đó, đã nằm trong lòng bàn tay Cộng Công.

Trong lòng bàn tay Cộng Công diễn hóa ra một phương Thiên Địa, Ngao Côn lại không thể thoát thân ra ngoài.

Doanh Châu.

Thương Long Ngao Côn bị Cộng Công dùng đại pháp lực khốn trong lòng bàn tay.

Mặc cho Ngao Côn dốc hết sức mình, cũng không thể thoát ra.

Lúc này, vô số sinh linh tranh giành chen chúc lao về phía Doanh Châu, mong muốn có được một chút lợi ích từ Doanh Châu.

Một phúc địa đỉnh cấp Hồng Hoang như Doanh Châu, có vô số thiên tài địa bảo, thậm chí có Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Linh Căn.

Trong số sinh linh trên Doanh Châu, hầu hết đều là thủ hạ của Ngao Côn.

Những thủ hạ của Ngao Côn, có bảo vật gì, đều thuộc về Cộng Công.

Còn về hòn đảo Doanh Châu, thuộc về Thông Thiên.

Hiện tại, Cộng Công và Thông Thiên hai vị Thánh Nhân đang ở đây, các Thánh Nhân khác chưa đến, hai người đã đạt được sự nhất trí, cũng đã quyết định mọi việc.

Còn về vô số sinh linh trên đảo và ngoài đảo, lại không quan trọng.

Cường giả đã quyết định, kẻ yếu chỉ có thể thuận theo.

Trong số thủ hạ của Ngao Côn, có mấy vị tu vi cấp Đại La Kim Tiên, mấy chục vị cấp Thái Ất Kim Tiên, hàng trăm đến hàng ngàn vị cấp Kim Tiên.

Nằm trên một trong những linh mạch lớn nhất của Doanh Châu, một ngọn núi lớn nguy nga vô cùng, như một con rồng đang chống, dưới núi là một con sông lớn, sóng biếc tráng lệ, rộng lớn như sông biển.

Long Cung vàng son lộng lẫy được xây dựng giữa núi và nước, xung quanh có Tiên Thiên Linh Căn, và nhiều Hậu Thiên Linh Căn hơn.

Oanh!

Một tiếng động lớn, bầu trời vỡ ra, mây khí hóa thành bàn tay khổng lồ che trời, thu lấy Long Cung và các linh căn.

Thân ảnh Cộng Công bay lượn trên Doanh Châu.

Sau khi càn quét một phen, Cộng Công cũng rời khỏi Doanh Châu, phúc địa cũng thuộc sở hữu của Thông Thiên.

Không lâu sau khi Cộng Công rời đi, Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh mới biết tin. ...

Rời khỏi Doanh Châu, Cộng Công không quay về Bất Chu Sơn, mà đến Bắc Hải.

Dưới biển, cung điện tráng lệ lộng lẫy, mỹ lệ vô cùng.

Cộng Công và phân thân Hải Hoàng hội tụ.

"Ta nguyện ý thần phục." Ngao Côn thấy không thể thoát, bèn thần phục.

"Đã thần phục, giao ra một sợi Nguyên Thần, ngoài ra, long châu của ngươi cũng thuộc về ta." Cộng Công nói.

Chương 284

"Cái gì?" Ngao Côn kinh hãi thất sắc.

Nguyên Thần của Ngao Côn và long châu hợp nhất, khó mà tách rời, nếu tách rời, sẽ nguyên khí đại thương; mất long châu, lại sẽ nguyên khí đại thương.

Trong lòng Ngao Côn chợt hiểu ra.

"Chẳng lẽ, Cộng Công muốn mảnh vỡ Hỗn Độn Châu?" Ngao Côn thầm kinh ngạc.

Sau khi Ngao Côn phát hiện Doanh Châu, đã tìm được một khối mảnh vỡ Hỗn Độn Châu ở Doanh Châu, đã chọn cách dung nhập vào long châu, sau đó, lại đi tìm kiếm những mảnh vỡ còn lại.

Ngao Côn đã tìm đủ tất cả mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, toàn bộ dung nhập vào long châu, chỉ cần một lần nữa, long châu sẽ hóa thành Hỗn Độn Châu, siêu việt Tiên Thiên Chí Bảo, như vậy, cũng có thể một lần thành Thánh.

Bất kể Ngao Côn nói gì, Cộng Công đã bắt đầu ra tay.

Vĩ lực vô biên từ trong tay Cộng Công phát ra, giáng xuống thân Ngao Côn.

Chẳng mấy chốc, long châu của Ngao Côn cũng rơi vào tay Cộng Công.

Dưới pháp lực Cộng Công, Nguyên Thần của Ngao Côn từng chút một tách rời khỏi long châu, quá trình này khiến y vô cùng đau đớn.

Không lâu sau, Nguyên Thần của Ngao Côn đã hoàn toàn tách rời khỏi long châu.

Vì Nguyên Thần và long châu tách rời, khiến Nguyên Khí của Ngao Côn bị tổn thương nặng, tu vi cũng suy giảm không ít, suýt chút nữa từ Chuẩn Thánh rớt xuống cấp Đại La Kim Tiên.

"Rắc!" Cộng Công vận dụng đạo quả Lực Chi Pháp Tắc, tay dùng sức bóp nát long châu.

"Phốc!" Long châu bị hủy, Ngao Côn phun ra một ngụm máu lớn, sắc mặt trắng bệch, tu vi thì đã rớt xuống cấp Đại La Kim Tiên.

Lúc này, Ngao Côn phẫn hận nhìn chằm chằm Cộng Công.

Một con lâu nghĩ phẫn hận, Cộng Công lại coi thường.

Từng chút vật chất hỗn độn từ mảnh vỡ long châu tách rời ra, ngưng tụ thành mảnh vỡ Hỗn Độn Châu.

"Hỗn Độn Châu cuối cùng cũng có thể hoàn chỉnh rồi." Trong lòng Cộng Công cũng vui mừng.

Sở hữu Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh, lại có rất nhiều lợi ích, có thể tăng cường khí vận, có thể trấn áp khí vận, có lợi cho việc Dĩ Lực Chứng Đạo.

Mảnh vỡ long châu không còn ẩn chứa vật chất hỗn độn, Cộng Công lại không để mắt tới, đã trả lại cho Ngao Côn, ít nhiều có thể giúp Ngao Côn khôi phục một chút nguyên khí.

Không, Ngao Côn muốn từ cấp Đại La Kim Tiên đột phá Chuẩn Thánh, lại khó khăn rồi.

"Sau này ngươi sẽ là hộ pháp của Vu Giáo, Thương Long Đại Thần." Cộng Công nói với Ngao Côn.

Phật Giáo có Tám Bộ Chúng hộ pháp thần, Vu Giáo cũng có ba loại hộ pháp thần, Long, Phượng Hoàng và Kỳ Lân.

Ngao Côn vô lực phản kháng, chỉ có thể ngoan ngoãn tuân theo.

Có thể trở thành hộ pháp đại thần của Vu Giáo, cũng là một tạo hóa.

Tuy nhiên, câu nói tiếp theo của Cộng Công khiến Ngao Côn muốn chửi thề.

"Mười hai giọt tinh huyết?" Ngao Côn trợn tròn mắt, không ngờ Cộng Công vừa mở miệng đã đòi mười hai giọt tinh huyết.

Ngao Côn hai lần nguyên khí đại thương, tu vi đều từ Chuẩn Thánh rớt xuống cấp Đại La Kim Tiên, bây giờ, Cộng Công mở miệng đòi mười hai giọt tinh huyết.

"Ta sẽ ngồi Thập Nhị Long Trầm Hương Liễn này, mười hai con Ngũ Trảo Chân Long kéo xe căn cước không được tốt lắm, vì vậy, cần dùng tinh huyết của ngươi." Cộng Công đương nhiên nói với Ngao Côn.

"....." Ngao Côn cạn lời.

Tuy Cộng Công đã có tọa kỵ Quỳ Ngưu, thậm chí sủng vật Kim Sí Đại Bàng Điểu cũng có thể thỉnh thoảng dùng làm tọa kỵ, nhưng lại muốn làm ra một cỗ long liễn.

Ban đầu, Cộng Công định làm Cửu Long Trầm Hương Liễn, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, thậm chí có một số Đại Năng, đều có Cửu Long Liễn, khiến y cảm thấy không đủ đẳng cấp, vì vậy, định làm Thập Nhị Long Liễn.

Hiện tại, Hồng Hoang có Cửu Long Liễn, nhưng không có Thập Long, huống chi là Thập Nhị Long.

Cửu là số cực điểm, vô cùng tôn quý, nhưng Thập Nhị mới là viên mãn.

Dùng mười hai con Chân Long kéo xe, càng có thể chương hiển uy phong của Vu Hoàng.

Một tiếng long ngâm vang lên, chín con Ngũ Trảo Kim Long kéo một cỗ liễn từ trong biển bay ra, Cộng Công ngồi trên liễn xe.

Phía sau Cộng Công không xa, một viên châu tử xám xịt, lớn bằng miệng bát, cổ phác, ẩn chứa Đạo Vận vô thượng.

Hỗn Độn Châu đã hoàn chỉnh, nhưng lại dẫn phát Thiên Khiển.

Muốn được Thiên Đạo công nhận, Hỗn Độn Châu phải vượt qua Thiên Khiển.

Do phẩm cấp và uy năng của Hỗn Độn Châu, nên Thiên Khiển dẫn phát cũng vô cùng khủng bố.

Ngẩng đầu nhìn lên, mây Thiên Khiển màu đỏ tím che khuất trời đất, bay lượn trên không trung, một cái nhìn cũng không thấy điểm cuối.

Thiên Khiển quy mô lớn như vậy, cũng khiến Cộng Công kinh ngạc.

Cộng Công cũng không phải lần đầu tiên thấy Thiên Khiển, nhưng là lần đầu tiên thấy Thiên Khiển có uy lực lớn đến thế.

"Quy mô lớn đến vậy, uy lực sẽ lớn đến mức nào?" Cộng Công tặc lưỡi.

Ước tính Thánh Nhân Sơ Kỳ dưới Thiên Khiển này đều sẽ vẫn lạc.

Với tu vi Thánh Nhân Trung Kỳ của Cộng Công, lúc này cũng có cảm giác nguy cơ không nhỏ.

Động tĩnh lớn đến vậy, tất nhiên đã kinh động vô số sinh linh ở Bắc Hải.

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng khẳng định đã phát giác.

Sẽ có không ít Chuẩn Thánh, cấp Đại La Kim Tiên v.v. phát giác.

Nhưng Hỗn Độn Châu muốn được Thiên Đạo công nhận, tất nhiên phải trải qua khảo nghiệm của Thiên Khiển.

"Oanh long long!" Mây Thiên Khiển cuồn cuộn, đã bao trùm toàn bộ Bắc Hải.

Vô số sinh linh kinh khủng bất an.

Ở một nơi nào đó dưới đáy biển, con Huyền Quy khổng lồ đang ngủ say cũng bị đánh thức.

"Chuyện gì vậy?

Bắc Hải sao đột nhiên xuất hiện Thiên Khiển lớn như vậy?" Huyền Quy cũng kinh hãi thất sắc.

Tuy không bị Thiên Khiển khóa chặt, nhưng Huyền Quy cũng có một cảm giác bất an chưa từng có.

Vận dụng pháp nhãn, dò xét nguồn gốc dẫn phát Thiên Khiển, Huyền Quy kinh hô: "Hỗn Độn Châu?" Hồng Hoang mỗi giây mỗi phút đều đang hấp thu vô lượng khí hỗn độn vực ngoại, khiến toàn bộ thế giới trưởng thành.

Bắc Hải mỗi năm đều sẽ lớn hơn một chút.

So với lúc Cộng Công vừa xuyên việt đến Hồng Hoang, Hồng Hoang đã lớn hơn gấp bội.

Hiện tại, toàn bộ Bắc Hải đều bị mây Thiên Khiển bao trùm.

Dưới tầng mây màu đỏ tím bao phủ, vô số sinh linh kinh khủng không thôi, thậm chí có sinh linh bị dọa chết tươi.

Vì mây Thiên Khiển quá lớn, không chỉ bao trùm Bắc Hải, mà còn phủ kín Bắc Minh, có cả đại lục phương Bắc, và Tây Hải.

Thiên Khiển quy mô lớn như vậy, từ khi Bàn Cổ khai thiên đến nay, lại là lần đầu tiên xuất hiện.

Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu chỉ có tu vi Thánh Nhân Sơ Kỳ, sở hữu Tiên Thiên Chí Bảo, dưới Thiên Khiển này, e rằng cũng phải vẫn lạc.

Tuy Thánh Nhân bất tử bất diệt, nhưng vẫn lạc dưới Thiên Khiển, Nguyên Thần cũng sẽ bị mẫn diệt.

Cộng Công ngồi trên Thập Nhị Long Trầm Hương Liễn, duy trì khoảng cách với Hỗn Độn Châu.

Tuy Hỗn Độn Châu là vật siêu việt Tiên Thiên Chí Bảo, có thể sánh ngang Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, cũng có thể sánh bằng Khai Thiên Thần Phủ, nhưng dưới Thiên Khiển như vậy, Cộng Công lại cũng có chút lo lắng.

Hỗn Độn Châu đối với Vu Tộc vô cùng quan trọng.

Vu Tộc có thể trở thành nhân vật chính thiên định hay không, Hỗn Độn Châu có thể phát huy tác dụng cực lớn.

Cộng Công có thể sử dụng Thiên Phạt Chi Nhãn để giảm bớt uy lực của Thiên Khiển, không, nhưng lại không vội vàng động dùng Thiên Phạt Chi Nhãn, mà tĩnh lặng quan sát sự biến hóa.

Hồng Quân và Tam Thanh cùng các Thiên Đạo Thánh Nhân khác, cùng với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất v.v., hoặc Minh Hà chi lưu, khẳng định đều không hy vọng Vu Tộc sở hữu Hỗn Độn Châu, tất sẽ tìm mọi cách tăng cường uy lực của Thiên Khiển, khiến Hỗn Độn Châu không vượt qua được Thiên Khiển.

Vì vậy, Cộng Công không thể không phòng bị.

Chương 285

Có Cộng Công phòng bị, các Thánh Nhân khác cũng khó mà gây sự. ...

Ngọc Kinh Sơn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân mặt mày ngưng trọng nhìn xuống hạ giới.

Thánh Nhân một niệm có thể sát chư thiên, pháp nhãn của Hồng Quân vừa mở, Ba Mươi Ba Thiên, Đại Địa Hồng Hoang, Tứ Hải, U Minh v.v., đều không thoát khỏi tầm nhìn.

"Bắc Hải sao lại xuất hiện Thiên Khiển lớn đến vậy?" Trong lòng Hồng Quân cũng không yên tĩnh.

Hồng Quân cũng đã nhiều lần thấy Thiên Khiển, nhưng mây Thiên Khiển phía trên Bắc Hải lúc này khiến y kinh hãi thất sắc.

Trong sự kinh ngạc, Hồng Quân cẩn thận quan sát, cũng phát hiện ra Hỗn Độn Châu.

"Cộng Công đã tìm đủ mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, khiến Đại Đạo Chí Bảo tái hiện." Sắc mặt Hồng Quân âm trầm.

Siêu việt Tiên Thiên Chí Bảo, được gọi là Đại Đạo Chí Bảo.

Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh cũng là Đại Đạo Chí Bảo.

Cái gọi là Đại Đạo Chí Bảo, dùng để tu luyện thân ngoại hóa thân, lại là tu vi Thánh Nhân.

Dùng Tiên Thiên Chí Bảo tu luyện thân ngoại hóa thân, cũng là tu vi cấp Chuẩn Thánh.

Trong Hỗn Độn Thái Cổ, số Tiên Thiên Ma Thần sở hữu Đại Đạo Chí Bảo cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

“Không được, nhất định không thể để Hỗn Độn Châu của Cộng Công vượt qua Thiên Khiển.” Trong lòng Hồng Quân đại cấp.

Hồng Quân hầu như có thể khẳng định, một khi Hỗn Độn Châu vượt qua Thiên Khiển, khí vận của Vu Tộc sẽ tăng cường rất nhiều, và cũng sẽ ổn định hơn.

Sở hữu Hỗn Độn Châu, thực lực của Cộng Công cũng sẽ tăng cường một chút.

Điều quan trọng nhất, Vu Tộc e rằng sẽ trở thành nhân vật chính thiên định.

Nhưng Hồng Quân nhất thời lại không có biện pháp tốt.

Nếu Hồng Quân can thiệp vào Thiên Khiển ở Bắc Hải đó, sẽ khiến uy lực của Thiên Khiển đó tăng cường rất nhiều, Hỗn Độn Châu có lẽ cũng không thể vượt qua, nhưng Hồng Quân cũng sẽ vẫn lạc. ...

Đại Xích Thiên, Bát Cảnh Cung.

“Oanh!” Một tiếng động lớn, Cửu Chuyển Kim Đan sắp luyện ra đã hỏng rồi.

Khói đen cuồn cuộn, Thái Thượng lại không để ý.

Thái Thượng cũng phát hiện ra Thiên Khiển khổng lồ xuất hiện ở Bắc Hải hạ giới.

“Cộng Công?

Hỗn Độn Châu?” Thái Thượng không còn giữ được bình tĩnh.

Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh là Đại Đạo Chí Bảo, Cộng Công có một Đại Đạo Chí Bảo, một khi được Thiên Đạo công nhận, Vu Tộc e rằng sẽ trở thành nhân vật chính thiên định.

“Nhân vật chính thiên định nhất định phải là Nhân Tộc.” Thái Thượng thầm nghĩ.

Thái Thượng lập Nhân Giáo, chỉ có Nhân Tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, mới có thể có được đại khí vận.

Chỉ cần tu vi chưa đủ cường đại để kháng hành Thiên Đạo, khí vận cũng có tác dụng.

Tuy nhiên, Thái Thượng cũng không nghĩ ra biện pháp tốt.

Chuẩn Thánh can thiệp vào Thiên Khiển ở Bắc Hải đó, cũng không có tác dụng lớn.

Chỉ có Thánh Nhân can thiệp, mới có thể khiến uy lực của Thiên Khiển đó tăng cường rất nhiều.

Không, có Cộng Công ở đó, Thái Thượng muốn can thiệp vào Thiên Khiển đó, cũng không dễ dàng lắm.

Vì rủi ro quá lớn, Thái Thượng cũng không dám can thiệp. ...

Đông Hải, Doanh Châu.

Thông Thiên đã chuyển Bích Du Cung, Tử Chi Nhai v.v. từ Kim Ngao Đảo đến Doanh Châu.

"Gì?

Hỗn Độn Châu?" ...

Thiên Đình, dưới mệnh lệnh của Đế Tuấn, quần yêu bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Cùng với sức mạnh của Thiên Đình ngày càng cường đại, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng không ngừng tăng cường.

Hiện tại, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã có thể trong thời gian ngắn kháng hành Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

So với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận do mười hai vị Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh hợp lực bố trí, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hiện tại

cũng không kém cạnh bao nhiêu.

Vô biên tinh quang rơi xuống, giáng xuống Bắc Hải.

Yêu Tộc vậy mà dùng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận để tăng cường uy lực Thiên Khiển ở Bắc Hải, tăng khả năng thất bại của Hỗn Độn Châu.

Vì Thiên Khiển bao trùm Bắc Hải quá lớn, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu Tộc cũng chỉ có thể hơi tăng cường uy lực của Thiên Khiển.

Việc này mang theo đại nhân quả, cùng với nghiệp lực.

Không, Đế Tuấn không chút do dự hạ lệnh.

Nếu đợi Hỗn Độn Châu vượt qua Thiên Khiển, e rằng Yêu Tộc sẽ bị Thiên Đạo bỏ rơi.

Vì tính chất đặc thù của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trận này vừa bố trí xong, có thể tấn công bất kỳ nơi nào trong Hồng Hoang.

Vì vậy, chỉ cần ở Hồng Hoang, không thể tránh khỏi sự rơi xuống của tinh quang.

Bắc Hải.

Cộng Công cảm thấy uy lực của Thiên Khiển hơi tăng cường.

Xuyên qua mây Thiên Khiển, có thể nhìn thấy tinh quang rực rỡ chói mắt.

Thông qua tinh quang rực rỡ, Cộng Công liền biết đó là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu Tộc.

Việc Yêu Tộc có động thái như vậy, cũng hoàn toàn nằm trong dự liệu của Cộng Công.

Lúc này, Hỗn Độn Châu hóa thành một vùng biển rộng lớn màu

xám.

Khí hỗn độn ngưng tụ thành dạng lỏng, từng giọt Hỗn Độn Thần Thủy tụ lại, hình thành biển lớn.

Biển Hỗn Độn ẩn chứa sức mạnh đáng sợ, công thủ kiêm bị.

"Oanh!" Một đạo thần lôi Thiên Khiển khổng lồ có đường kính hơn trăm mét giáng xuống.

Chỉ thấy, thần lôi Thiên Khiển oanh kích bị Biển Hỗn Độn ngăn chặn.

Quả không hổ là Biển Hỗn Độn hóa thành từ Đại Đạo Chí Bảo, đủ sức để Thánh Nhân Sơ Kỳ cũng phải động dung khi tấn công, vậy mà lại dễ dàng ngăn cản.

Một kích không thể oanh sát Biển Hỗn Độn, lại một đạo thần lôi Thiên Khiển giáng xuống.

So với đạo thần lôi thứ nhất, đạo thứ hai trông nhỏ hơn một chút, đường kính không đến trăm mét, nhưng uy lực lại cường đại hơn không ít.

Thiên Kiếp cũng vậy, Thiên Khiển cũng vậy, đều uy lực ngày càng lớn.

Giống như đạo thần lôi thứ nhất, đạo thần lôi thứ hai đánh trúng Biển Hỗn Độn, cũng như trâu đất lội biển.

Biển Hỗn Độn hóa thành từ Hỗn Độn Châu có thể diễn hóa vạn vật, cũng có thể đồng hóa tất cả.

Đồng hóa thần lôi Thiên Khiển, Biển Hỗn Độn cũng lớn hơn.

Nhìn tình hình hiện tại, khả năng Biển Hỗn Độn vượt qua Thiên Khiển là rất lớn, ít nhất phải hơn tám phần mười.

Không, Cộng Công lại không hề lơ là.

Chương 286

Chỉ cần Thiên Khiển chưa kết thúc, vẫn có khả năng xảy ra bất ngờ.

Lúc này, một lão đạo sĩ bay tới, đó là Hồng Quân.

Sau Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều đến.

Chuyện trọng đại, bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đều bị kinh động.

Hỗn Độn Châu xuất hiện, thiên kiếp chưa từng thấy, khiến bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân không thể ngồi yên.

Trong tình huống không can thiệp trực tiếp vào thiên kiếp, bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân hợp lực, hẳn có thể tăng cường uy lực thiên kiếp.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc đã tăng cường uy lực thiên kiếp rồi.

"Dưới Thiên Đạo, không dung Đại Đạo Chí Bảo." Hồng Quân nói.

"Sư tôn nói cực phải." Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh phụ họa.

Lập trường của bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân nhất trí.

Cùng lúc đó, bảy luồng khí thế cường đại hướng về Cộng Công mà áp chế.

Cộng Công có thể nhìn thấu tu vi của Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều là Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng tu vi của Hồng Quân lại có chút khó nhìn thấu.

Từ khí thế mà nói, Hồng Quân tuy cường hơn Tam Thanh và những người khác, nhưng cũng còn xa mới đạt tới Thánh Nhân trung kỳ, song khó bảo Hồng Quân không che giấu thực lực.

Hồng Quân lão mưu thâm hiểm, khiến Cộng Công cũng không dám bất cẩn.

"Thiên kiếp là khảo nghiệm của Thiên Đạo đối với Hỗn Độn Châu, các ngươi muốn tăng thêm độ khó sao?

Vậy cũng phải đánh bại ta trước đã." Cộng Công cười lạnh.

Đến nước này, Cộng Công sẽ không lùi bước, Hồng Quân và những người khác cũng không thể thối lui.

Ngay lập tức, Hồng Quân tế Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân tuy tàn phá, nhưng cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Thái Thượng thì tế Thái Cực Đồ, Nguyên Thủy thì tế Bàn Cổ Phiên.

Ba Tiên Thiên Chí Bảo kết hợp cùng nhau, lại có Thông Thiên bố trí Tru Tiên Kiếm Trận.

Nữ Oa tế Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Càn Khôn Đỉnh cùng các Tiên Thiên Linh Bảo khác.

Tiếp Dẫn có Thập Nhị Phẩm Kim Liên, Chuẩn Đề có Thất Bảo Diệu Thụ.

Giữa chư Thánh, Thông Thiên bố trí Tru Tiên Kiếm Trận lại làm tổn hại khí vận Tiệt Giáo.

Thông Thiên dùng Tru Tiên Kiếm Trận trấn áp khí vận Tiệt Giáo, mỗi lần sử dụng Tru Tiên Kiếm Trận, khí vận Tiệt Giáo đều tiêu hao không ít.

Cộng Công cũng không nói nhiều, một tay cầm Tam Xoa Kích, một tay cầm Ngô Đao, chân đạp Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, lại có Huyền Tẫn Chi Môn, Vận Mệnh Nê Bản, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cùng các pháp bảo khác.

Đô Thiên Phiên cũng được Cộng Công triệu hoán, bố trí Thần Sát Đại Trận.

Cộng Công cũng chưa dùng Bàn Cổ Chân Thân.

Với tu vi Thánh Nhân trung kỳ hiện tại của Cộng Công, ngay cả ở Hồng Hoang cũng không thể phát huy toàn bộ sức mạnh, động dụng hay không động dụng Bàn Cổ Chân Thân đều như nhau.

Hạn chế của Thiên Đạo đối với Đại Đạo Thánh Nhân là quá lớn.

Khi Cộng Công ở Thánh Nhân sơ kỳ, có thể phát huy toàn bộ sức mạnh ở Hồng Hoang, hiển hóa Bàn Cổ Chân Thân có thể làm tăng cường thực lực.

"Đối mặt với liên thủ của bảy Thánh Nhân chúng ta, mà ngươi vẫn không động dụng Bàn Cổ Chân Thân sao?" Tiếp Dẫn không khỏi kinh ngạc.

"Cộng Công quá mức ngạo mạn rồi." "Hừ, Cộng Công thật quá tự đại." "Tốc chiến tốc thắng." Nguyên Thủy hô lớn một tiếng.

Cộng Công có thể trì hoãn, nhưng bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân thì không thể.

Lập tức, bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân vây công Cộng Công.

Cuộc chiến của tám vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân tạo ra sức phá hoại cực kỳ khủng khiếp.

Một chút dư ba quét sạch ức vạn dặm, thổi bay một tòa đảo lớn thành phấn vụn.

Lượng lớn nước biển cũng hóa thành hư vô.

Đáy biển càng tan nát, từng khe nứt khổng lồ, sâu không thấy đáy.

Vô số nham thạch nóng chảy từ địa tầng phun trào.

Vô số sinh linh vô tội trong biển chết không kể xiết.

Tiếp Dẫn hiển hóa Trượng Bát Kim Thân, lại dùng Pháp Tướng Thiên Địa, hóa thành một cự nhân vạn trượng.

Chuẩn Đề dùng Bồ Đề Kim Thân, hai mươi bốn đầu, mười tám tay.

Phạn âm và Phật quang phát ra từ Tây Phương Nhị Thánh.

Bị Phật quang của Tây Phương Nhị Thánh mê hoặc, vô số sinh linh trong biển tranh nhau hướng về Hỗn Độn Châu.

Nếu vô số sinh linh tham gia vào thiên kiếp, uy lực thiên kiếp cũng sẽ thăng cấp.

Còn về nhân quả nghiệp lực của hành động này, hai người họ cũng không còn bận tâm được nữa.

"Ầm!" Một hình chiếu khổng lồ xuất hiện.

Vòng ôm khổng lồ, tay cầm búa lớn, chính là hình chiếu của Bàn Cổ.

Dưới sự khống chế của Cộng Công, hình chiếu Bàn Cổ đỉnh thiên lập địa, xuyên qua tầng cương phong lôi hỏa, thân chạm trời đệ nhất trọng, chân đạp U Minh.

Uy thế vô biên từ hình chiếu Bàn Cổ phát ra, chấn nhiếp vô số sinh linh không dám nhúc nhích.

"Thực lực Cộng Công sao lại cường đại đến vậy?" "Chẳng lẽ Cộng Công đã đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Tố?" "Cộng Công

khẳng định đã siêu việt phía trên Hỗn Nguyên Thái Cực.” Chư Thánh hầu như đều xác định Cộng Công đã đạt tới Thánh Nhân trung kỳ.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân, chia thành năm cảnh giới, mỗi một cảnh giới, chênh lệch đều không nhỏ.

Lúc này, Thái Thượng đã dùng Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Ba hóa thân của Thái Thượng đều có thực lực Thánh Nhân sơ kỳ trong thời gian ngắn.

Ngay khi ba hóa thân của Thái Thượng xuất hiện, Cộng Công cũng chịu chút áp lực.

Mọi lời nói dài dòng, thực tế từ khi bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân và Cộng Công chiến đấu cho đến nay, cũng chỉ mới một lát.

Một lát sau, ba hóa thân của Thái Thượng biến mất.

Lại chiến đấu thêm một lát, Hồng Quân đột nhiên triệu hoán Thiên Đạo Hình Chiếu.

“Ầm!” Thiên Đạo Hình Chiếu trấn áp Cộng Công.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều triệu hoán Thiên Đạo Hình Chiếu.

Nhất thời, bảy Thiên Đạo Hình Chiếu, có lớn có nhỏ.

Thiên Đạo Hình Chiếu do Hồng Quân triệu hoán là lớn nhất, tiếp theo là Thái Thượng, rồi đến Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn, cuối cùng là Chuẩn Đề và Nữ Oa.

Dưới sự trấn áp của bảy Thiên Đạo Hình Chiếu, Cộng Công cũng chịu áp lực không nhỏ.

Một luồng hỗn độn hư ảo xuất hiện sau lưng Cộng Công, đó là triệu hoán Đại Đạo Hình Chiếu.

Thiên Đạo Hình Chiếu nhỏ nhất trong bảy cái, cũng lớn hơn Đại Đạo Hình Chiếu mà Cộng Công triệu hoán.

Ở Hồng Hoang, Thiên Đạo chí cao, Đại Đạo tuy vô xứ bất tại, nhưng lại bị hạn chế, thân là Đại Đạo Thánh Nhân, Cộng Công có thể cảm nhận rõ ràng.

Không đợi Cộng Công phá vỡ bảy Thiên Đạo Hình Chiếu, Hồng Quân và những người khác đã liên thủ tăng cường uy lực thiên kiếp.

Chỉ thấy, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều dùng thánh nhân vĩ lực ngưng tụ Thiên Đạo Phù Lục.

Chớp mắt, bảy Thiên Đạo Phù Lục xuất hiện, ngưng tụ lại một chỗ, tạo thành một Thiên Đạo Phù Lục lớn hơn, hướng về mây thiên kiếp.

"Ầm!" Khi Cộng Công phá vỡ bảy Thiên Đạo Hình Chiếu, Thiên Đạo Phù Lục hợp lực của Hồng Quân và những người khác cũng đã tăng phúc uy lực thiên kiếp.

"Hừ!" Một tiếng hừ lạnh, giữa trán Cộng Công xuất hiện Thiên Phạt Chi Nhãn, dùng Thiên Phạt Chi Nhãn làm suy yếu uy lực thiên kiếp.

Trận chiến tiếp tục, tám vị Thánh Nhân mỗi người đều có thủ đoạn.

Chương 287

So với thủ đoạn của tám vị Thánh Nhân, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc lại không đáng kể.

Cũng có một số Đại Năng chạy đến Bắc Hải, nhưng chỉ dám đứng xa quan sát, không dám tiếp cận Cộng Công và những người khác.

Trận chiến của tám vị Thánh Nhân, ngay cả Chuẩn Thánh cũng không dám quá gần. … "Ầm!" Sau khi tia thần lôi thiên kiếp cuối cùng giáng xuống, tầng mây đỏ tím bao phủ toàn bộ Bắc Hải tiêu tan.

Hỗn Độn Châu đã độ thiên kiếp thành công.

Để Hỗn Độn Châu độ thiên kiếp thành công, Cộng Công hầu như đã dùng toàn lực.

Sau khi Hỗn Độn Châu độ thiên kiếp, nó cũng được Thiên Đạo công nhận.

Nhất thời, khí vận của Cộng Công, khí vận của Vu tộc, đều tăng cường mạnh mẽ.

Ngoài việc nâng cao khí vận, hiệu quả trấn áp khí vận của Hỗn Độn Châu còn tốt hơn Khai Thiên Tam Bảo.

Bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân Hồng Quân và những người khác thì mặt mày âm trầm vô cùng.

Lúc này, thiên số đã định.

Vu tộc lại chiếm được đại thế.

Thiên Đạo đã định, Vu tộc đáng làm nhân vật chính của Hồng Hoang, đại thế của Thiên Đạo, Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không thể nghịch.

Khi mây thiên kiếp bao phủ Bắc Hải tiêu tan, Cộng Công và bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đều dừng tay.

Hỗn Độn Châu bay trên đỉnh đầu Cộng Công, phát ra thần quang chói mắt.

Dù là Khai Thiên Tam Bảo, trước thần quang của Hỗn Độn Châu cũng sẽ ảm đạm vô quang.

Đại Đạo Chí Bảo, còn xa không phải Tiên Thiên Chí Bảo có thể sánh bằng, chênh lệch thực sự quá lớn.

Đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân mà nói, Tiên Thiên Chí Bảo cũng không thể tăng nhiều chiến lực, nhưng một Đại Đạo Chí Bảo lại có thể tăng cường không ít thực lực cho Thánh Nhân sơ kỳ, cũng có thể tăng cường một ít thực lực cho Thánh Nhân trung kỳ.

Lúc này, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

Mưu tính bấy lâu, cuối cùng cũng khiến Vu tộc trở thành nhân vật chính được trời định.

Đại kiếp Vu Yêu chưa kết thúc, nhưng không thể nào Vu Yêu lưỡng bại câu thương rồi Nhân tộc quật khởi được nữa.

Có thể Chuẩn Thánh không thể nhìn thấu thiên đạo đại thế, nhưng Thánh Nhân thì đều rõ ràng.

"Thần thông bất địch thiên số, ai!" Thái Thượng than thở.

Nữ Oa cũng than thở.

Nguyên Thủy trong lòng không cam lòng, nhưng cũng không dám nghịch thiên.

Nếu người khác nghịch thiên, Nguyên Thủy có thể hỗ trợ về mặt tinh thần, nhưng sẽ không ra tay hỗ trợ.

Nếu chỉ là thiên đạo tiểu thế, Nguyên Thủy có thể sẽ ra tay nghịch,

nhưng thiên đạo đại thế, lại không dám nghịch.

Dưới Thiên Đạo, đại thế không thể nghịch.

Nếu Yêu tộc có thể trở thành nhân vật chính thiên địa, Nữ Oa có thể chấp nhận, nếu Nhân tộc làm nhân vật chính thiên địa, cũng có thể chấp nhận, nhưng Vu tộc làm nhân vật chính, thì khó có thể chấp nhận.

Tuy nhiên, thiên số đã định, đại thế đã như vậy, Nữ Oa cũng chỉ có thể đối mặt với hiện thực.

Nữ Oa có Phục Hy, tâm tình cũng dễ chịu hơn một chút.

Phục Hy giờ là Đại Vu, sẽ trở thành Nhân Hoàng, khi Vu tộc trở thành nhân vật chính duy nhất của Hồng Hoang, Phục Hy cũng có thể nhận được không ít lợi ích.

"Dưới Thiên Đạo, không có nhân vật chính vĩnh hằng." Thông Thiên thầm nghĩ trong lòng.

Tây Phương Nhị Thánh nhìn nhau, đều đang suy tính có nên hòa hảo với Cộng Công hay không.

Vì Vu tộc sắp trở thành nhân vật chính thiên địa, Tây Phương Nhị Thánh cũng không thể không đối mặt với hiện thực.

Phật giáo muốn đại hưng, không thể tách rời nhân vật chính thiên địa.

"Muốn truyền đạo thống trong Vu tộc, khó, quá khó." Chuẩn Đề thầm than trong lòng.

Vu tộc không kính trời, không kính đất, chỉ tôn Bàn Cổ.

Thiên Đạo Thánh Nhân tuy cường đại, Vu tộc lại không khuất phục.

Vu tộc đã có Vu giáo, muốn Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo và

Phật Giáo chiếm một chỗ trong Vu tộc, lại không mấy khả năng.

Còn về việc truyền đạo thống trong Nhân tộc, khí vận thu được không lớn, còn xa không thể thỏa mãn Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh.

Lúc này, sát khí đại kiếp giữa thiên địa đột nhiên tăng cường gấp mười lần trở lên.

"Không tốt!" Nữ Oa thất sắc kinh hãi.

"Lượng kiếp!" Hồng Quân cũng biến sắc.

Vu Yêu đại kiếp, đã thăng cấp thành lượng kiếp.

Nữ Oa trong lòng cười khổ, vốn dĩ, định tìm Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nói chuyện, để Yêu tộc nhận thua, không cần tiếp tục chiến tranh với Vu tộc nữa, bởi vì Vu tộc đã được trời định là nhân vật chính, bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đều giúp Yêu tộc, Yêu tộc cũng sẽ thất bại, Vu tộc tất nhiên sẽ thắng.

Tuy nhiên, đại kiếp đã thăng cấp thành lượng kiếp, lại không thể kết thúc tốt đẹp được.

"Thiên Đình, tất nhiên sẽ diệt vong, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, e rằng cũng sẽ vẫn lạc." Nữ Oa thầm nghĩ.

Thân là Thánh Nhân cũng bất lực, rõ ràng biết kết quả, nhưng không thể thay đổi.

Nữ Oa rõ ràng, không thể thay đổi, chỉ sẽ khiến mọi thứ trở nên tồi tệ hơn, có khi còn mất đi Thánh vị.

Còn về việc để Vu tộc tha mạng cho Yêu tộc?

Có thể sao? … Thiên Đình.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa, Bạch Trạch, Côn Bằng cùng các Đại Năng đều mặt mày ngưng

trọng.

“Hỗn Độn Châu là Đại Đạo Chí Bảo, không kém gì Bàn Cổ Đại Thần Khai Thiên Thần Phủ, Vu tộc có bảo vật như vậy, Yêu tộc ta nguy rồi!” Đế Tuấn nói.

Bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân vây công, đều không thể đánh bại Cộng Công, Thái Thượng lại dùng Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Thực lực của Cộng Công quá cường đại, khiến Đế Tuấn và những người khác đều kinh hãi.

“Vô Hải Hoàng sẽ là phân thân của Cộng Công.” “Ba mươi sáu viên Định Hải Châu dường như là mảnh vỡ của Hỗn Độn Châu diễn hóa, Cộng Công trước tiên đã thu thập ba mươi sáu viên Định Hải Châu, dung hợp thành Hỗn Độn Châu tàn khuyết, sau đó tìm kiếm các mảnh vỡ còn lại.” “Giờ đây, Cộng Công có Đại Đạo Chí Bảo, thực lực càng cường đại hơn.” “Khí vận Vu tộc tăng cường mạnh mẽ, vô cùng ổn định.” “E rằng thiên số đã định Vu tộc trở thành nhân vật chính Hồng Hoang.” “Chúng ta không thể suy ra thiên đạo đại thế, phải đi tìm Nữ Oa nương nương.” “Ta đi tìm Nữ Oa nương nương.” Côn Bằng nói.

Sự việc trọng đại, Côn Bằng lập tức hành động.

Sau trận chiến ở Bắc Hải, Nữ Oa trở về Oa Hoàng Thiên.

Côn Bằng với thân thể Kim Sí Đại Bàng Điểu, trong khoảnh khắc bay ức vạn dặm.

Khi Côn Bằng đến Oa Hoàng Thiên bên ngoài, chưa kịp vào, có Thái Hà Đồng Nữ bên cạnh Nữ Oa đi ra.

“Nương nương nói thiên cơ bất khả tiết lộ, mọi việc đều có định số.” Thái Hà Đồng Nữ nói với Côn Bằng.

Trên đường đi, Côn Bằng đang suy nghĩ làm thế nào để mở lời,

nhưng lại không thể gặp mặt Nữ Oa.

“Thiên cơ bất khả tiết lộ?

Mọi việc đều có định số?” Côn Bằng cau mày suy tư.

Côn Bằng cũng rõ ràng, thiên đạo đại thế, chính là thiên số đã định, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thể nghịch.

Cái gọi là thần thông bất địch thiên số, không phải nói chơi.

“Thiên số không thể ở Yêu tộc, lẽ nào ở Vu tộc?

Nếu vậy, Yêu tộc…” Côn Bằng trong lòng bất an.

Sát khí đại kiếp giữa thiên địa càng ngày càng mạnh.

Đại kiếp đã thăng cấp thành lượng kiếp.

Tuy lượng kiếp không bằng vô lượng lượng kiếp, nhưng cũng không tầm thường.

Chương 288

Nếu thiên số đã định Vu tộc làm nhân vật chính, Côn Bằng đối địch với Vu tộc, khó bảo sẽ không vẫn lạc trong lượng kiếp.

Càng nghĩ, Côn Bằng càng sợ hãi.

Tuy Côn Bằng lập tức muốn đi tìm Đế Tuấn và những người khác thương lượng, nhưng lại không dám.

Thiên cơ bất khả tiết lộ, những phỏng đoán trong lòng nếu đúng, cũng tốt nhất không nên nói ra, nếu không, hại người hại mình.

"Có lẽ, ta nên xem xét đường lui." Côn Bằng thầm nghĩ trong lòng.

Côn Bằng không hoàn toàn chắc chắn thiên số đã định Vu tộc làm nhân vật chính, nhưng cho rằng khả năng rất lớn, vì vậy, có cần thiết phải tính đường lui.

Côn Bằng cũng cố gắng suy nghĩ đến tình huống xấu nhất.

Khác với Đế Tuấn và những người khác, Côn Bằng tuy cũng ở trong trung tâm xoáy nước lượng kiếp, nhưng chưa chắc không thể thoát thân, còn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thì khó mà thoát thân. … Ngoài Cộng Công ra, mười hai Tổ Vu khác, phân tán khắp nơi, có ở Thiên Giới, có ở Bất Chu Sơn, cũng có ở U Minh Địa Phủ, có ở Hồng Hoang Đại Địa, đều đã nhận được tin từ Cộng Công, biết Vu tộc đã được trời định là nhân vật chính.

Vu tộc cũng không cần quá lo trước lo sau, có thể thả sức diệt Yêu tộc.

Có lẽ, mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân sẽ có chút mưu tính, nhưng không thể thay đổi đại thế.

Sau trận chiến Bắc Hải, tu vi Thánh Nhân trung kỳ của Cộng Công

không thể che giấu được nữa.

Thực tế, trong số mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân, có người đã sớm nghi ngờ Cộng Công ở Thánh Nhân trung kỳ, chỉ là bây giờ mới xác định.

Cộng Công trong chiến đấu cũng đã bộc lộ không ít, ví dụ như không thể phát huy toàn lực ở Hồng Hoang, bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân không thể không nhận ra.

Hơn nữa, Cộng Công có Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu, thực lực lại có thể tăng phúc không ít.

Nếu đối đầu với một Thiên Đạo Thánh Nhân ở cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Tố, Cộng Công cũng chưa chắc đã thua.

Vì Vu tộc đã được trời định là nhân vật chính, Cộng Công cũng không còn lo ngại.

Tiếp theo, Vu tộc sẽ thả sức đối phó với Yêu tộc.

Thiên Giới, Xi Vưu dẫn theo mấy trăm tiểu Vu đối đầu với mấy vạn đại quân Yêu tộc.

Xi Vưu cưỡi một đầu cự ngưu màu đen, chính là yêu thần Thử Thiết bản thể.

Mấy trăm tiểu Vu phía sau Xi Vưu cũng đều có tọa kỵ, đều là yêu thú, có quái điểu, có hổ báo, có sơn dương, nai sừng tấm v.v.

"Các ngươi Yêu tộc, thuận ta Vu tộc thì sống, nghịch ta Vu tộc thì chết." "Không quỳ xuống, bó tay chịu trói, nếu dám phản kháng, chỉ có một con đường chết." "Đối địch với ta Vu tộc, không chừa một ai." "Dùng máu Yêu tộc, nhuộm đỏ cửu thiên thập địa, giết!" Vu tộc ngoài Cộng Công ra, hầu như đều bắt đầu ra tay.

Đại Vu Phục Hy cũng dẫn theo không ít quân đội Nhân tộc giúp

Vu tộc chiến đấu, nhưng lại có chút xuất công bất xuất lực.

Là huynh trưởng của Nữ Oa, Phục Hy e rằng cũng biết Vu tộc là nhân vật chính được trời định.

Tuy Phục Hy là Đại Vu, nhưng đối với Yêu tộc lại có chút mềm lòng.

Thực lực của Xi Vưu trong Vu tộc, có tư cách cạnh tranh vị trí thứ mười ba Tổ Vu.

Trụ Dực về thực lực cũng không bằng Xi Vưu.

Còn về Hình Thiên, Đại Vu Hoàng Long, Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Tướng Liễu v.v., không ai dám nói có thể đánh bại Xi Vưu.

Hơn nữa thực lực bản thân Xi Vưu, Thiên La Hóa Huyết Thần Đao trong tay hắn là Hậu Thiên Chí Bảo, tăng phúc thực lực không ít.

Đối mặt với mấy vạn yêu tộc trước mắt, Xi Vưu lại không đặt vào mắt.

Đột nhiên, một mảng lớn tinh quang rơi xuống.

Thiên Đình bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đại quân Yêu tộc có thể dẫn tinh quang xuống trợ chiến.

Xi Vưu cười lạnh, Thiên La Hóa Huyết Thần Đao trong tay vung lên, huyết quang ngập trời nuốt chửng tinh quang.

Dưới sự dẫn dắt của Xi Vưu, mấy trăm tiểu Vu dũng mãnh không thể cản phá.

Tọa kỵ Thử Thiết của Xi Vưu cũng phát uy.

Thử Thiết cũng thân bất do kỷ, tuy không muốn đối địch với Yêu tộc, nhưng càng không muốn trở thành vong hồn dưới đao của Xi Vưu.

Không lâu sau, mấy vạn đại quân Yêu tộc bị giết sạch, Xi Vưu và tọa kỵ đã giết một nửa.

Đây chỉ là một chiến trường nhỏ, ở các nơi khác, từng Đại Vu dẫn theo tiểu Vu giao chiến với Yêu tộc.

Xi Vưu khát máu, nếu kẻ địch không quỳ xuống đầu hàng trước khi giao chiến, thì sau khi bại trận đầu hàng cũng không được chấp nhận. … Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, Hậu Thổ, Huyền Minh cùng các Tổ Vu khác đang chiến đấu với các Đại Năng Yêu tộc.

Đế Tuấn tế Hà Đồ Lạc Thư, lấy một địch hai, lực chiến Xa Bỉ Thi và Cường Lương.

Đông Hoàng Thái Nhất đối chiến Đế Giang, lại rơi vào hạ phong.

Không có Hỗn Độn Chung, thực lực của Đông Hoàng Thái Nhất thậm chí không bằng Đế Tuấn.

Hơn nữa, tuy thực lực Đông Hoàng Thái Nhất kém Đế Giang một chút, nhưng cũng không bại trận ngay lập tức.

Côn Bằng đối đầu Thiên Ngô, hai người ngang tài ngang sức.

Hi Hòa và Thường Hi tỷ muội đối đầu Hậu Thổ và Huyền Minh.

Dù là chiến lực Chuẩn Thánh, hay chiến lực cấp Đại La Kim Tiên, số lượng Vu tộc đều vượt trội Yêu tộc.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tuy uy lực vô cùng, nhưng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng có thể cải thiên hoán địa.

Tổ Vu Nhục Thu tế Đô Thiên Phiên, bố trí Thần Sát Đại Trận, đối kháng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc.

Các chiến trường khắp Thiên Giới, như lửa như dầu.

Lượng lớn kiến trúc Thiên Đình trở thành tàn diêm đoạn bích, thậm chí bị san bằng.

Hồng Hoang Đại Địa cũng có chiến hỏa, tuy không kịch liệt như Thiên Giới, nhưng cũng chết vô số.

U Minh Giới cũng không yên bình, Địa Phủ cũng bận rộn không ngừng.

Trong Huyết Hải, Minh Hà rục rịch.

Hồng Quân, Nữ Oa, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, đều không ra tay.

Nhân Giáo, Xiển Giáo và Tây Phương Giáo cũng không có đệ tử tham gia lượng kiếp, còn về Tiệt Giáo, tuy Thông Thiên cũng không cho đệ tử môn hạ tham gia lượng kiếp, nhưng có một số môn nhân Tiệt Giáo đã nhập lượng kiếp, hầu như đều phải chịu kết cục thân tử đạo tiêu.

Lượng kiếp thảm liệt, khiến người ta kinh ngạc.

Trong lượng kiếp này, sinh linh Hồng Hoang e rằng phải chết một nửa, thậm chí nhiều hơn.

Nhân tộc cũng không thể đứng ngoài cuộc.

Cái gọi là Nhân loại tự lập tự cường, Yêu tộc không che chở, Vu tộc cũng không che chở, bị Thiên Đạo chư Thánh từ bỏ, lại rơi vào thảm cảnh.

Dưới sự vận chuyển của Thiên Đạo, Vu tộc lại có vận khí cực tốt.

Ví dụ như mưu kế của Yêu tộc, một chi quân đội Vu tộc nào đó chỉ có một phần vạn xác suất phản bại vi thắng, nhưng dưới ảnh hưởng của Thiên Đạo, lại phản bại vi thắng.

Khi đã trở thành nhân vật chính được trời định, có Thiên Đạo tương trợ, dù là xác suất nhỏ nhất, cũng thường xuyên xuất hiện.

Trên một chiến trường nào đó, một Đại Yêu đang định giết sạch mấy tiểu Vu, lại bị sát khí lượng kiếp ảnh hưởng, mê loạn tâm trí, dẫn đến pháp lực hỗn loạn, Nguyên Thần tự bạo, phải chịu kết cục thần hình câu diệt.

Hoặc tinh thần rơi xuống, đè chết một số yêu tộc.

Thực lực Yêu tộc vốn không bằng Vu tộc, khi Vu tộc có Thiên Đạo tương trợ, Yêu tộc bại trận như núi đổ.

Yêu tộc đầu hàng Vu tộc cũng ngày càng nhiều.

Đối với Yêu tộc đầu hàng, Vu tộc hoặc tuyển chọn làm tọa kỵ, hoặc nuôi nhốt làm thức ăn, cũng có kẻ được dùng làm pháo hôi trên chiến trường, hoặc bị nô dịch lao động khổ sai.

Vận mệnh của kẻ thất bại, không thể quá mỹ hảo, có thể sống sót đã là không tồi.

Trở thành tọa kỵ hoặc sủng vật của Vu tộc, có lẽ là kết cục tốt nhất của Yêu tộc đầu hàng.

Cũng là Yêu tộc đầu hàng, một số yêu tộc cũng có cảm giác ưu việt, ví dụ như tọa kỵ của một tiểu Vu không thể sánh bằng pháo hôi hoặc bị nuôi nhốt làm thức ăn, tọa kỵ của Đại Vu lại không giống, nếu có thể trở thành tọa kỵ của Tổ Vu thì càng không tầm thường. … Các Đại Năng Chuẩn Thánh của hai tộc Vu Yêu đều chiến đấu trên không trung tinh không.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, cùng vô số tinh thần, đều tăng phúc sức mạnh cho Yêu tộc.

Chương 289

Gần Thái Dương Tinh, huynh đệ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hợp lực, địch bốn Tổ Vu.

Dưới sự vây công của bốn Tổ Vu, Đế Tuấn huynh đệ có chút chật vật, nhưng cũng không bại trận, là nhờ Thái Dương Tinh tăng phúc cho hai người.

Thái Dương Tinh do hữu nhãn của Bàn Cổ hóa thành, ẩn chứa sức mạnh không thể tưởng tượng, một khi bộc phát hoàn toàn, đối kháng Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thành vấn đề.

Chiến đấu đến nay, Yêu tộc thương vong thảm trọng, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tuy chưa bị phá, nhưng uy lực lại không ngừng suy giảm.

Công thế của Vu Yêu ngày càng cuồng mãnh.

Lại có không ít tiểu Vu trong chiến đấu đột phá, cũng có tiểu Vu trong chiến đấu thăng cấp thành Đại Vu.

Các chủng tộc phụ thuộc dưới Vu tộc, ngoài Nhân tộc, các chủng tộc còn lại cũng đều tham chiến, Long tộc, Phượng Hoàng tộc, Kỳ Lân tộc v.v. … Một nơi nào đó ở Thiên Giới, bóng dáng Chuẩn Đề xuất hiện.

Chuẩn Đề không dám nghịch thiên đạo đại thế, sở dĩ xuất hiện, là vì muốn độ hóa một số yêu tộc có tiềm lực gia nhập Phật giáo, cũng như cướp đoạt bảo vật.

Bảo vật của Vu tộc và Yêu tộc khiến Chuẩn Đề đỏ mắt, trong lượng kiếp, hai tộc Vu Yêu đã động dụng pháp bảo.

Điều khiến Chuẩn Đề khá uất ức là, những yêu tộc được chọn,

hầu như đều không muốn gia nhập Phật giáo, mà chọn đi Đông Hải gia nhập Tiệt Giáo.

Thông Thiên ở Đông Hải, lại có vô số sinh linh đến đầu quân, khóc lóc cầu xin gia nhập Tiệt Giáo, Chuẩn Đề bỏ Thánh Nhân thể diện, chạy đông chạy tây, ba hoa chích chòe, nhưng những kẻ được chọn lại không mấy ai nguyện ý gia nhập Phật giáo.

Sinh linh nguyện ý gia nhập Phật giáo cũng có, nhưng những kẻ lọt vào pháp nhãn của Chuẩn Đề lại quá ít.

Ngưỡng cửa Phật giáo thấp, nhưng cũng không phải không có, vì vậy, không phải tùy tiện một tiểu yêu nào cũng được Phật giáo thu nhận.

Căn cước, ngộ tính, có khí vận v.v., đều được Phật giáo coi trọng.

Thái Dương Tinh, lửa vàng rực khắp nơi, nhiệt độ cao gay gắt thậm chí làm không gian vặn vẹo.

Một phân thân của Cộng Công xuất hiện trên Thái Dương Tinh.

Đại chiến Vu Yêu, chỉ cần bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân không ra tay, Cộng Công cũng sẽ không ra tay.

Tuy Cộng Công không còn tự mình ra tay đối phó với Yêu tộc, nhưng để giúp Vu tộc, lại giao các loại pháp bảo cho các Tổ Vu sử dụng.

Như Tam Xoa Kích, Ngô Đao, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ v.v. của Cộng Công, đều đã cho mấy Tổ Vu mượn sử dụng.

Giờ đây, một phân thân của Cộng Công sở dĩ đến Thái Dương Tinh, là vì Thiên Đình bảo khố nằm trên Thái Dương Tinh.

Thiên Đình bảo khố là một bí mật, ngay cả thập đại yêu thần

Thiên Đình cũng không biết.

Ngoài Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, còn có Phục Hy và Nữ Oa biết, hoặc có lẽ, Hi Hòa cũng biết.

Phục Hy trong lượng kiếp đã tìm Cộng Công, nói cho Cộng Công biết vị trí Thiên Đình bảo khố, cũng như cách tiến vào, chỉ cầu Cộng Công có thể hơi nương tay với Yêu tộc một chút.

"Nếu những thứ trong Thiên Đình bảo khố khiến ta hài lòng, hơi nương tay với Yêu tộc cũng không phải là không thể." Cộng Công thầm nghĩ.

Hầu như có thể xác định, Phục Hy khẳng định biết Vu tộc là nhân vật chính được trời định.

Sau khi trở thành Đại Vu, Phục Hy cũng dần dần thích ứng.

Yêu tộc trong lòng Phục Hy rất quan trọng, so với đó, Nhân tộc lại không quá quan trọng.

Để bảo toàn Yêu tộc, Phục Hy đã hứa, sau khi trở thành Nhân Hoàng, sẽ cố gắng để Nhân tộc phát triển theo ý chí của Cộng Công.

Tuy chỉ là một phân thân của Cộng Công, nhưng cũng có thể đối địch với Thánh Nhân sơ kỳ trong thời gian ngắn.

Dù sao cũng là phân thân của một Thánh Nhân trung kỳ.

Phân thân Thánh Nhân sơ kỳ cũng có tu vi Chuẩn Thánh, phân thân Thánh Nhân trung kỳ tuy cũng có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng lại có thể đối kháng Thánh Nhân sơ kỳ trong thời gian ngắn.

Chỉ trong một khoảnh khắc, thần thức của Cộng Công đã bao phủ toàn bộ Thái Dương Tinh.

Huống chi một Thái Dương Tinh nhỏ bé, chỉ cần Cộng Công nguyện ý, thần thức bao phủ toàn bộ tinh không Hồng Hoang cũng

không quá khó.

Một lát sau, Cộng Công cau mày.

Nếu Phục Hy không lừa, vậy thì Đế Tuấn khẳng định đã chuyển dời Thiên Đình bảo khố.

Hơn nữa, với thông tin Phục Hy cung cấp, dùng thần thông của Thánh Nhân, muốn tìm Thiên Đình bảo khố trên Thái Dương Tinh cũng không quá khó, tiền đề là Thiên Đình bảo khố phải ở trên Thái Dương Tinh.

Dưới sự bao phủ của thần thức, mọi biến hóa trên Thái Dương Tinh đều rõ như lòng bàn tay.

Núi lửa, biển nham thạch, hỏa uyên, có trận pháp cấm chế v.v.

Cẩn thận quan sát biến hóa của Thái Dương Tinh, Cộng Công suy tính một phen, khóe miệng hiện lên một nụ cười.

Một bước bước ra, Cộng Công đến một nơi nào đó trên Thái Dương Tinh.

Trước mắt là một bãi rác rộng ức vạn dặm, ngay cả Thái Dương Chân Hỏa cũng không dễ dàng thiêu rụi những loại rác đặc biệt.

Khói đen cuồn cuộn, mùi hôi thối nồng nặc.

"Đế Tuấn đã chuyển dời lối vào Thiên Đình bảo khố đến nơi quỷ quái này." Cộng Công cũng bất ngờ.

Thiên Đình bảo khố là một Đại Thiên Thế Giới, ban đầu Phục Hy dùng một nét vẽ khai thiên, khai mở một Tiểu Thiên Thế Giới, sau đó, dưới sự hợp lực của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, khiến Tiểu Thiên Thế Giới tiến hóa thành Đại Thiên Thế Giới.

Lối vào Thiên Đình bảo khố ở trên Thái Dương Tinh, có thể chuyển dời vị trí, nhưng không thể rời khỏi Thái Dương Tinh.

Muốn tiến vào Thiên Đình bảo khố, Hà Đồ Lạc Thư và Tiên Thiên Bát Quái đều là chìa khóa, Kim Ô nhất tộc không có chìa khóa cũng có thể tiến vào.

Nếu đủ cường đại, cũng có thể xông thẳng vào Thiên Đình bảo khố.

Cộng Công động ngón tay, Tiên Thiên Bát Quái hiển hiện.

Rất nhanh, một lối vào của Đại Thiên Thế Giới xuất hiện trước mắt.

Bước vào Thiên Đình bảo khố, liền thấy tiên khí lượn lờ, từng tòa cung điện vàng son lộng lẫy lơ lửng.

Trong một cung điện, lại bảo quang huyến lệ, báu vật muôn vàn.

Chỉ riêng Tiên Thiên Linh Bảo, đã có ba cái, Hậu Thiên Linh Bảo, linh đan diệu dược, công pháp, thiên tài địa bảo v.v., không biết bao nhiêu.

Cộng Công cũng không khách khí, tiện tay thu tất cả bảo vật vừa mắt vào túi.

Trong cung điện đi dạo một vòng, tất cả bảo vật đều bị Cộng Công thu lấy.

Khi trong cung điện không còn bảo vật, Cộng Công cũng đi ra, đến một cung điện khác.

Từng tòa cung điện, có bảy bảy bốn mươi chín tòa, đều không làm Cộng Công thất vọng.

Tuy mỗi cung điện đều có cấm chế, nhưng trước mặt Cộng Công lại như hư thiết, tùy tay phá giải.

Trong thời gian ngắn, bảo vật trong bốn mươi chín tòa cung điện đều bị Cộng Công thu lấy.

Thu thập xong Thiên Đình bảo khố, Cộng Công cũng rời đi. … Một bóng dáng lén lút tiến vào Thiên Đình bảo khố, chính là Lục Áp.

Tình hình hiện tại, cũng là do Lục Áp.

Lục Áp cũng có mưu tính, nhưng giờ đây mọi thứ đều thoát khỏi tầm kiểm soát.

"Không ngờ Cộng Công lại thu thập đủ mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, khiến Đại Đạo Chí Bảo tái hiện, lại còn khiến Vu tộc một lần trở thành nhân vật chính được trời định, thật khiến người ta tức điên." Lục Áp thầm nghĩ.

Yêu tộc đã bị Thiên Đạo từ bỏ, vận mệnh đã định, Lục Áp không định nghịch thiên vì Yêu tộc.

Sau một phen mưu tính của Lục Áp, mới biết vị trí Thiên Đình bảo khố, cũng như cách tiến vào.

Thành công tiến vào Thiên Đình bảo khố, Lục Áp trong lòng cũng kích động.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều đã có kế hoạch tệ nhất, vậy thì, Thiên Đình bảo khố là một chỗ dựa lớn để Yêu tộc quật khởi về sau.

Trong cung điện gần nhất, Lục Áp lại ngây người.

Nhìn một cái, trống rỗng, không có một bảo vật nào.

"Làm sao có thể?" Lục Áp khó chấp nhận.

Lục Áp không cam lòng tìm kiếm kỹ lưỡng trong cung điện không có bảo vật nào, nhưng lại không thu được gì.

Chương 290

Lại đi các cung điện khác, cũng đều như vậy.

Không có bảo vật, cũng không có cấm chế.

"Chẳng lẽ có người đã đi trước một bước?" Lục Áp sắc mặt khó coi.

Thiên Đình bảo khố tuyệt đối không sai, nhưng lẽ ra phải có lượng lớn bảo vật mới đúng, nhưng Lục Áp tìm khắp nơi, lại không tìm thấy một bảo vật nào. … Bên ngoài Thái Dương Tinh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang chiến đấu với bốn Tổ Vu, hoàn toàn không biết một phân thân của Cộng Công đã đi vào Thiên Đình bảo khố.

Lúc này, Đế Tuấn thần sắc khẽ động, lại nhận ra có người tiến vào Thiên Đình bảo khố.

"Không hay rồi, có người tiến vào Thiên Đình bảo khố." Đế Tuấn truyền âm cho Đông Hoàng Thái Nhất.

"Cái gì?" Đông Hoàng Thái Nhất cũng giật mình.

Nhìn nhau một cái, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bay về phía Thái Dương Tinh, bốn Tổ Vu đuổi theo phía sau.

Tốc độ của hai người Đế Tuấn cực nhanh, trong số các Tổ Vu cũng không mấy ai đuổi kịp.

Khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đến Thiên Đình bảo khố, lại không thấy một ai, tất cả bảo vật đều không còn.

"Rốt cuộc là kẻ nào đã làm?" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều kinh nộ giao gia.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thi triển thần thông, nhưng ngoài khí tức Kim Ô, không còn khí tức nào khác.

"Trong lượng kiếp, ngoài Kim Ô nhất tộc chúng ta, không có ai tiến vào?

Nhưng Kim Ô nhất tộc ngoài ta, cũng…" Đông Hoàng Thái Nhất nói.

"Không thể nào là Thập đệ." Đế Tuấn lập tức phủ nhận.

"Vậy thì, ta cũng không nhận ra, chắc chắn là Thánh Nhân." Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt khó coi.

Thánh Nhân?

Hồng Hoang hiện tại có tám vị Thánh Nhân, bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân, Hồng Quân, Nữ Oa, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, một vị Đại Đạo Thánh Nhân, Tổ Vu Cộng Công.

Không để Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tiếp tục suy nghĩ, bốn Tổ Vu đã đến bên ngoài Thiên Đình bảo khố.

Sát khí lượng kiếp bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Vô số sinh linh vẫn lạc, máu tươi hội tụ thành từng dòng suối nhỏ, suối nhỏ lại hội tụ thành sông máu, cuối cùng là biển máu.

Trong U Minh Địa Phủ, âm hồn vô số.

Nếu không có Bình Tâm và Phong Đô trấn áp, e rằng sẽ xảy ra đại loạn.

Trong Huyết Hải, Minh Hà cũng không yên phận.

A Tu La Giáo, Phó Giáo Chủ Ba Tuần.

Không sai, là Ba Tuần.

Ba Tuần vốn là Đại A Tu La Vương, là đệ tử đầu tiên của Minh

Hà.

Minh Hà sau khi sáng tạo A Tu La tộc, đã thu nhận một số đệ tử, đại đệ tử Ba Tuần, sau đó có Đế Thích Thiên, Đại Phạn Thiên, Quỷ Mẫu v.v.

Để thành Thánh, Minh Hà đã chém giết đệ tử, thậm chí giết mấy chục vạn A Tu La.

Cùng với sự hoàn thiện của Lục Đạo Luân Hồi, cũng như khí vận A Tu La Giáo tăng cường, và thủ đoạn Thánh Nhân của Cộng Công, Ba Tuần đã trọng sinh.

Không chỉ Ba Tuần, Đại Phạn Thiên, Thấp Bà v.v. cũng lần lượt phục sinh trong A Tu La Đạo.

Ba Tuần có ký ức tiền thế, căn cước hiện tại là A Tu La, so với tiền thế thì có hơn chứ không kém. … Thái Dương Tinh, trong Thiên Đình bảo khố.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều phẫn nộ không thôi.

Tuy vì Lục Áp tiến vào Thiên Đình bảo khố mới khiến Đế Tuấn nhận ra, nhưng Đế Tuấn lại không thấy Lục Áp, và Đông Hoàng Thái Nhất cho rằng do Thánh Nhân làm, cũng không sai.

Nghiêm khắc mà nói, là do một phân thân của Thánh Nhân làm.

Lúc này, bốn Tổ Vu đang vây quanh hai người Đế Tuấn.

“Thiên Đình sắp diệt vong, hai con súc sinh lông vũ, ngoan ngoãn chịu chết đi!” Một Tổ Vu cười lạnh nói.

“Tiểu tiểu Yêu tộc, cũng dám đối địch với ta Vu tộc, thật không biết sống chết.” “Hồng Hoang vốn do Bàn Cổ Phụ Thần khai tịch, ta Vu tộc nên làm chủ Hồng Hoang.” Đối mặt với bốn Tổ Vu, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tuy có thể mượn một ít sức mạnh từ Thái

Dương Tinh, tăng phúc thực lực, nhưng lại ở vào hạ phong.

Nếu Đông Hoàng Thái Nhất có Hỗn Độn Chung, chưa chắc một mình hắn đã có thể đối phó bốn Tổ Vu.

Trừ Trụ Dực, mỗi một Tổ Vu đều là Tiên Thiên Ma Thần.

Tất cả những Tiên Thiên Ma Thần có huyết mạch Bàn Cổ, thân thể cường hãn vô song, Nguyên Thần hỗn độn, thật khủng bố đến vậy.

Đồ Vu Kiếm, đối với bốn Tổ Vu cũng không có uy hiếp quá lớn.

Tuy thân thể bốn Tổ Vu có thể sánh bằng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thậm chí Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng mỗi người đều sử dụng một Tiên Thiên Linh Bảo.

Một Tổ Vu cầm Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, một Tổ Vu cầm Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, một Tổ Vu cầm Càn Khôn Xích, lại có một Tổ Vu cầm Ngô Đao.

Cộng Công thậm chí còn cho Huyền Minh mượn Tam Xoa Kích sử dụng.

Thực tế, giờ đây Cộng Công có Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu cũng đủ rồi, các pháp bảo còn lại, có cũng được không có cũng không sao.

Pháp bảo rốt cuộc cũng chỉ là ngoại vật, Đại Đạo Chí Bảo như Hỗn Độn Châu, khi tu vi Cộng Công đủ cao, cũng có thể có cũng được không có cũng không sao.

Sáu vị Chuẩn Thánh lại tiếp tục chiến đấu.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ở vào hạ phong.

Trong chiến đấu, Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên đẩy Đế Tuấn ra, tiếp đó lao về phía bốn Tổ Vu.

Bị sát khí lượng kiếp ảnh hưởng, Đông Hoàng Thái Nhất mặt đầy điên cuồng, đã mất đi lý trí.

"Chết đi!" Đông Hoàng Thái Nhất cười lớn.

"Không tốt, con súc sinh lông vũ kia muốn tự bạo." Một Tổ Vu kinh hô.

"Ầm!" Một vụ nổ cực lớn.

Tiên Thiên Linh Bảo trong tay Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo, thân thể hắn tự bạo, Nguyên Thần cũng tự bạo.

Lập tức, Đông Hoàng Thái Nhất thần hình câu diệt, nhưng sự tự bạo cũng có sức phá hoại kinh người.

Một Chuẩn Thánh tự bạo, uy lực cực lớn, thậm chí có thể khiến Thánh Nhân cũng phải động dung.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ ba Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo phòng ngự cũng không thể ngăn cản sức phá hoại do Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo tạo ra.

Hơn nữa, phòng ngự của ba Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng đã chia sẻ áp lực cho bốn Tổ Vu.

Nhờ thân thể cường hãn, bốn Tổ Vu cũng chỉ bị thương.

"Thái Nhất!" Đế Tuấn kinh hô, mặt đầy bi phẫn.

Trơ mắt nhìn Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo trước mắt, nỗi thương cảm và phẫn nộ của Đế Tuấn không thể diễn tả được.

Tình huynh đệ giữa Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sâu sắc, vì Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất có thể tự bạo, tương tự, vì Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn cũng có thể chết.

Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo, kích thích Đế Tuấn.

“Thái Nhất chết rồi, sống để làm gì?” Đế Tuấn phẫn hận, tay cầm Yêu Hoàng Kiếm, Hà Đồ Lạc Thư một trái một phải, công về phía bốn Tổ Vu.

Tuy bốn Tổ Vu đều bị thương, nhưng cũng không mất đi chiến đấu lực.

Bốn Tổ Vu liên thủ, vẫn có thể áp chế Đế Tuấn.

Nếu không bị thương, bốn Tổ Vu hợp lực có thể nghiền ép Đế Tuấn, chứ không chỉ áp chế. … Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc, khiến khí vận Thiên Đình vốn đang nhanh chóng tiêu tán lại tổn thất thêm hơn một nửa.

Cùng lúc đó, không ít Đại Năng Yêu tộc đang khổ chiến đều cảm ứng được.

Chương 291

"Đông Hoàng vẫn lạc rồi!" "Đông Hoàng bệ hạ…" Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc, là một đòn giáng không nhỏ vào sĩ khí Yêu tộc.

Tuy có một số Yêu tộc vì Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc mà trở thành ai binh, đột nhiên bộc phát chiến lực kinh người, nhưng không thể thay đổi đại cục.

Trừ phi có Hỗn Nguyên Thánh Nhân ra tay giúp Yêu tộc, nếu không, Thiên Đình diệt vong là tất yếu.

Tuy nhiên, lại không một Thánh Nhân nào ra tay giúp Yêu tộc, ngay cả Nữ Oa cũng không ra tay.

Nữ Oa không phải là không muốn ra tay, mà là không dám.

Thiên Đạo đại thế ở Vu tộc, Nữ Oa nếu lúc này ra tay giúp Yêu tộc, chính là nghịch thiên.

Huống hồ, Vu tộc cũng có Cộng Công ở đó.

Nếu Nữ Oa ra tay giúp Yêu tộc, Cộng Công cũng tất nhiên sẽ ra tay.

Chỉ bằng Nữ Oa một mình, đối đầu với Cộng Công sẽ mất mặt lớn, thậm chí sẽ bị thương.

Thánh Nhân ra tay lúc này để bảo vệ Yêu tộc, dưới thiên số, kết cục của Yêu tộc chỉ sẽ thảm hơn, Thánh Nhân giúp đỡ Yêu tộc cũng đều phải trả giá lớn, không phải chuyện đùa.

Nếu là thiên đạo tiểu thế, Thánh Nhân dám nghịch thiên, nhưng đại thế thì không một Thánh Nhân nào dám nghịch, Cộng Công cũng không dám.

Bởi vì rõ ràng nghịch thiên đạo đại thế tất nhiên sẽ thất bại, hậu quả quá nghiêm trọng.

Còn về cái gọi là sự việc do người làm, người định thắng trời v.v., thì đều là không biết trời cao đất rộng.

Kẻ trốn thoát được, cũng không thể nghịch thiên đạo đại thế.

Giờ đây là lượng kiếp, vì vậy, Yêu tộc định sẵn bi kịch.

Muốn kết thúc một lượng kiếp, Yêu tộc phải chết vô số.

Dưới sự ràng buộc của nhân quả, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không thể thoát thân.

Hiện tại, Đông Hoàng Thái Nhất đã vẫn lạc, tiếp theo, Đế Tuấn cũng chỉ có một con đường chết. … Trên một chiến trường ở Thiên Giới, Phục Hy dẫn theo đại quân Nhân loại giúp Vu tộc.

Chỉ thấy, trong đại quân Phục Hy có một số tiểu Vu, phần lớn đều là võ giả, cũng có luyện khí sĩ.

Tuy đại quân Phục Hy có trên vạn người, nhưng phần lớn đều dưới cấp Tán Tiên, đạt cấp Tán Tiên chỉ là một phần nhỏ, cấp Chân Tiên càng ít hơn, cấp Huyền Tiên không đến trăm người, cấp Kim Tiên càng ít ỏi.

Sức mạnh Nhân tộc, phần lớn ở Thánh địa.

Hơn nữa, sức mạnh Nhân tộc tập trung lại, cũng không cường đại, đương nhiên, cái không cường đại này là so với Vu tộc và Yêu tộc, so với các chủng tộc khác, Nhân tộc lại không thể xem nhẹ.

Lại một chi quân đội Yêu tộc bị Phục Hy đánh bại, nhưng phần lớn đều sống sót, trở thành tọa kỵ của đại quân Phục Hy.

"Ầm!" Trên Thái Dương Tinh, một phương Đại Thiên Thế Giới bị đánh nát, chính là Thiên Đình bảo khố.

Bóng dáng Đế Tuấn và bốn Tổ Vu xuất hiện.

Sự tự bạo của Đông Hoàng Thái Nhất khiến bốn Tổ Vu bị thương, chiến đấu với Đế Tuấn đến nay, lại càng bị thương nặng hơn, nhưng Đế Tuấn cũng bị thương không nhẹ.

Chỉ thấy, Đế Tuấn đã đầu bù tóc rối, mặt mày lem luốc, Yêu Hoàng Kiếm trong tay cũng hư hại nghiêm trọng, Hà Đồ Lạc Thư cũng có tổn thương.

"Cuối cùng cũng phải bại dưới tay Vu tộc sao?" Đế Tuấn trong lòng không cam lòng.

Giờ đây, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã bị phá.

Số lượng Nguyên Thần trong Chiêu Yêu Phiên cũng giảm hơn một nửa.

Tình hình hiện tại, Đế Tuấn cũng biết Thiên Đình khó thoát khỏi diệt vong.

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều không ra tay giúp Yêu tộc, hiển nhiên đều đã từ bỏ Yêu tộc.

Thiên Đạo chư Thánh đều không hy vọng Vu tộc thắng lợi, nhưng hiện tại lại không giúp Yêu tộc, đủ để nói lên vấn đề.

Đế Tuấn không ngốc, cũng đã biết thiên đạo đại thế.

Dưới Thiên Đạo, đại thế không thể thay đổi.

"Cộng Công, thật là một đối thủ đáng kính, đáng sợ." Đế Tuấn trong lòng cảm thán.

Các loại mưu kế của bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân, đều không thể ngăn cản Vu tộc trở thành nhân vật chính thiên địa.

Lại thêm Thiên Đình bảo khố trống rỗng trước đó, cùng với sự tự bạo của Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn lại khó kìm nén bi phẫn,

ngẩng đầu gào thét: "Thánh Nhân bất tử, Đại Đạo bất chỉ." Cùng với lời đại nghịch bất đạo của Đế Tuấn vừa nói ra, Thiên Địa phẫn nộ, mây đen bao phủ Thái Dương Tinh.

Đế Tuấn cảm nhận được hoàng hoàng thiên uy.

Dưới thiên uy, Đế Tuấn, cũng như con kiến hôi.

Một luồng hồng quang lại đột ngột xuất hiện, bên trong hồng quang là một Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Hồng Tú Cầu của Nữ Oa!

Thấy pháp bảo của Nữ Oa, bốn Tổ Vu đang định tiếp tục chiến đấu với Đế Tuấn cũng giật mình.

Nếu Nữ Oa ra tay, bốn Tổ Vu đều chỉ có một con đường chết.

May mắn thay, bóng dáng Nữ Oa không xuất hiện, chỉ xuất hiện Hồng Tú Cầu.

"Đế Tuấn, thiên số đã như vậy, giao Hà Đồ Lạc Thư cho Phục Hy, rồi đi luân hồi đi." Tiếng Nữ Oa truyền ra từ Hồng Tú Cầu.

Nghe lời Nữ Oa, Đế Tuấn sắc mặt khó coi.

Bốn Tổ Vu thì nhìn nhau.

Phục Hy dù sao cũng là Đại Vu, sau lượng kiếp, sẽ trở thành Nhân Hoàng, rất quan trọng đối với Vu tộc, nếu có được Hà Đồ Lạc Thư, đối với Vu tộc cũng là một chuyện tốt.

Nếu Đế Tuấn nguyện ý nhập luân hồi, Vu tộc cũng chưa chắc không thể cho một con đường sống.

"Ta là Thiên Đế Yêu tộc, chỉ có đứng mà chết, tuyệt không sống lén lút." Đế Tuấn lạnh lùng nói.

Hồng Tú Cầu hạ xuống, quang hoa bao phủ Hà Đồ Lạc Thư.

Bị quang hoa của Hồng Tú Cầu bao phủ, Nguyên Thần ấn ký bên trong Hà Đồ Lạc Thư bị cấm cố, Đế Tuấn nhất thời cũng không thể khống chế.

Thu lấy Hà Đồ Lạc Thư, Hồng Tú Cầu chợt lóe rồi biến mất.

Mất đi Hà Đồ Lạc Thư, thực lực Đế Tuấn giảm mạnh, càng không thể đánh bại bốn Tổ Vu trước mắt.

Lúc này, lại có hai Tổ Vu đến trên Thái Dương Tinh.

Nhất thời, Đế Tuấn phải đối mặt với sáu Tổ Vu.

"Không có Thiên Đình Yêu tộc ở Hồng Hoang, cũng không có cần thiết phải tồn tại nữa." Đế Tuấn mặt đầy điên cuồng.

Khắc này, Đế Tuấn có ý niệm diệt thế.

Lửa vàng mặt trời từ trên người Đế Tuấn phát ra, hiển hóa Chân Thân.

Lập tức, một con Tam Túc Kim Ô khổng lồ xuất hiện, đôi cánh mở rộng có thể bao phủ vạn dặm.

Một phép Hỏa Độn, Đế Tuấn lặn vào lòng đất, hướng về phía trung tâm Thái Dương Tinh.

"Không tốt, Đế Tuấn muốn hủy diệt Thái Dương Tinh." Tổ Vu Cú Mang thất sắc kinh hãi.

Thái Dương Tinh là do hữu nhãn của Bàn Cổ hóa thành, lại là chủ của quần tinh, một khi Thái Dương Tinh bị hủy diệt, hậu quả không thể tưởng tượng.

Chỉ riêng sức mạnh do vụ nổ Thái Dương Tinh tạo ra cũng không nhỏ phá hoại. … Bất Chu Sơn, Cộng Công tọa trấn Vu Hoàng Cung.

Có Cộng Công ở Bất Chu Sơn, Yêu tộc cũng không thể phá hoại Bất Chu Sơn.

Nếu Bất Chu Sơn bị phá hủy, Thiên Địa hợp long, mọi thứ quy về hỗn độn, đó chính là vô lượng lượng kiếp.

Ghé thăm Thiên Đình bảo khố, Cộng Công thu hoạch cũng không nhỏ.

Lúc này, Nguyên Thần Cộng Công chấn động, cũng bấm ngón tay tính toán.

"Đế Tuấn muốn hủy diệt Thái Dương Tinh?" Cộng Công cũng không khỏi kinh ngạc.

Mất Thái Dương Tinh, Hồng Hoang tất nhiên sẽ đại loạn, đi đến hủy diệt.

Chương 292

Sự việc trọng đại, Cộng Công cũng không thể ngồi yên, để lại một phân thân tọa trấn Bất Chu Sơn, bản thể đi đến Thái Dương Tinh.

Khi Cộng Công đến gần Thái Dương Tinh, lại phát hiện Hồng Quân, Nữ Oa, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đã đến trước.

"Đế Tuấn thật là mất trí, muốn hủy diệt Thái Dương Tinh." Chuẩn Đề nói.

"Cộng Công đạo hữu, không biết có thể ngăn cản hành động này của Đế Tuấn không?" Hồng Quân hỏi Cộng Công.

Giờ đây, bản nguyên của Đế Tuấn đã dung nhập vào bản nguyên Thái Dương Tinh.

Nếu bây giờ ra tay giết Đế Tuấn, Thái Dương Tinh lập tức tự bạo, nếu không giết Đế Tuấn, một lát sau, Thái Dương Tinh cũng sẽ tự bạo.

Đế Tuấn là sinh linh Tiên Thiên đầu tiên được thai nghén trong Thái Dương Tinh, tuy chưa thành Thánh, nhưng khả năng khống chế Thái Dương Tinh lại siêu việt Thánh Nhân.

Muốn hủy diệt Thái Dương Tinh, đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân không khó.

Chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, trích tinh nã nguyệt cũng dễ như trở bàn tay.

Tự Thái Dương Tinh, Thánh Nhân dễ dàng có thể đánh nát.

Chỉ là, hủy diệt Thái Dương Tinh nhân quả nghiệp lực quá lớn, ngay cả Đại Thánh Nhân cũng không thể chịu nổi.

Chuẩn Thánh cũng có năng lực hủy diệt Thái Dương Tinh, cộng thêm sự khống chế của Đế Tuấn đối với Thái Dương Tinh.

Hiện tại, lại gặp phiền phức lớn rồi.

Nhìn chằm chằm Thái Dương Tinh, Cộng Công trong lòng cũng đang suy tính.

Hiện tại, Thái Dương Tinh không ổn định, càng ngày càng không ổn định.

Thấy Cộng Công không nói một lời, Hồng Quân cau mày.

"Cộng Công, với tu vi của ngươi, cộng thêm có Bàn Cổ Chân Thân, có thể ngăn cản Đế Tuấn." Nguyên Thủy nói.

Hữu nhãn của Bàn Cổ hóa thành Thái Dương Tinh, Cộng Công có Bàn Cổ Chân Thân, lại có tu vi Thánh Nhân trung kỳ, hữu nhãn cũng có thể hóa thành Thái Dương Tinh.

Nguyên Thủy hiển nhiên muốn Cộng Công từ bỏ hữu nhãn để ngăn cản Đế Tuấn hủy diệt Thái Dương Tinh.

Tuy nhiên, Cộng Công lại không động đậy.

Nữ Oa trong lòng than thở, Đế Tuấn bị sát khí lượng kiếp ảnh hưởng, đã mê loạn tâm trí.

Nếu Đế Tuấn bình tĩnh suy nghĩ kỹ lưỡng, sẽ không muốn hủy diệt Thái Dương Tinh.

Có tám vị Thánh Nhân ở đây, sức phá hoại do Thái Dương Tinh bị hủy diệt cũng sẽ được khống chế.

Đế Tuấn chết rồi, nhân quả nghiệp lực lớn lao cũng sẽ rơi vào Yêu tộc. … Bên trong Thái Dương Tinh, lửa nóng rực dường như vô cùng vô tận.

Sáu Tổ Vu đã đánh nát thân thể Đế Tuấn, tuy nhiên, Nguyên Thần

Đế Tuấn lại dung nhập vào bản nguyên Thái Dương Tinh.

Công kích Nguyên Thần Đế Tuấn chính là công kích bản nguyên Thái Dương Tinh.

Một khi Thái Dương Tinh bị hủy diệt, sáu Tổ Vu đang ở bên trong Thái Dương Tinh, đều chưa chắc có thể sống sót.

Khi sáu Tổ Vu không biết phải làm sao, lại nghe thấy truyền âm của Cộng Công.

Cộng Công bảo sáu Tổ Vu rời khỏi Thái Dương Tinh, càng xa càng tốt.

Nghe truyền âm của Cộng Công, sáu Tổ Vu cũng ngoan ngoãn tuân theo.

Nguyên Thần Đế Tuấn dung nhập vào bản nguyên Thái Dương Tinh trơ mắt nhìn sáu Tổ Vu rời đi, nhưng cũng không thể làm gì.

Muốn hủy diệt Thái Dương Tinh không dễ dàng, Đế Tuấn cũng cần một ít thời gian, đủ để sáu Tổ Vu chạy thoát.

Rời khỏi Thái Dương Tinh, sáu Tổ Vu đã ở phía sau Cộng Công.

"Cộng Công đại nhân cũng không thể ngăn cản Đế Tuấn sao?" Một Tổ Vu hỏi.

"Hoặc có lẽ, là không muốn ngăn cản!" Một Tổ Vu khác thầm nghĩ.

Trong tinh không Hồng Hoang, Thái Dương Tinh càng ngày càng cuồng bạo.

Thái Dương Chân Hỏa khủng bố nóng rực đang hoành hành, nhưng đã bị Cộng Công và bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân khống chế.

Có tám vị Thánh Nhân liên thủ khống chế, sự hủy diệt của Thái Dương Tinh, sức phá hoại cũng sẽ có hạn.

Lúc này, Nguyên Thần Đế Tuấn đã hòa vào bản nguyên Thái Dương Tinh lại tỉnh táo trở lại.

Vừa tỉnh táo, Đế Tuấn cũng biết hiện tại đang làm một chuyện đại ngu xuẩn.

Hủy diệt Thái Dương Tinh = hủy diệt Hồng Hoang?

Hiện tại Hồng Hoang có tám vị Thiên Đạo Thánh Nhân, Bất Chu Sơn bị hủy, Hồng Hoang cũng sẽ không trở lại hỗn độn.

Nếu không có Thánh Nhân ra tay, sự hủy diệt của Thái Dương Tinh tuy sẽ phá hoại Hồng Hoang, thậm chí khiến Hồng Hoang tan nát, nhưng dưới sự vận chuyển của Thiên Đạo, khả năng Hồng Hoang bị hủy diệt là nhỏ.

Hiện tại, tám vị Thánh Nhân đang ở bên ngoài Thái Dương Tinh.

"Ta là tội nhân của Yêu tộc." Đế Tuấn cười khổ.

Tuy nhiên, Đế Tuấn lại thân bất do kỷ.

Mọi việc đã thành định cục.

Hủy diệt Thái Dương Tinh sẽ gây ra nhân quả nghiệp lực cực lớn, Đế Tuấn thần hình câu diệt, Yêu tộc cũng sẽ phải gánh chịu.

Trong sự hối hận vô tận của Đế Tuấn, bản nguyên Thái Dương Tinh đã nổ tung.

"Ầm!" Nhất thời, toàn bộ tinh không Hồng Hoang chấn động, ức vạn tinh thần hỗn loạn.

Thái Dương Tinh tan nát, bộc phát ra sức mạnh vô cùng khủng bố.

Sức mạnh khủng khiếp như vậy đủ để uy hiếp Thánh Nhân.

Cộng Công, cũng vì thế mà động dung.

Tuy biết sức phá hoại do Thái Dương Tinh hủy diệt sẽ lớn, nhưng

Cộng Công lại không nghĩ sẽ lớn đến vậy.

Nếu chỉ có Cộng Công một mình, dù có Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu, cũng không thể hoàn toàn khống chế sức phá hoại như vậy.

Không kịp nghĩ nhiều, Cộng Công đã tế Hỗn Độn Châu.

Cùng với Hỗn Độn Châu xuất hiện, thần quang hỗn độn hình thành một lĩnh vực khổng lồ, khống chế sức mạnh vụ nổ Thái Dương Tinh.

Cùng lúc đó, các Thánh Nhân còn lại cũng đều ra tay.

Đây cũng là một đại công đức.

Hồng Quân tế Tạo Hóa Ngọc Điệp, phát ra thần quang hồng mông màu tím, tuy còn xa không sánh bằng thần quang Hỗn Độn Châu, nhưng cũng khống chế được một phần sức mạnh Thái Dương.

Thái Thượng tế Thái Cực Đồ, hóa thành một cây cầu vàng.

Nguyên Thủy tế Bàn Cổ Phiên.

Thông Thiên thì tế Tru Tiên Tứ Kiếm, nhưng lại không bố thành Tru Tiên Kiếm Trận.

Tru Tiên Kiếm Trận không thể khinh động, mỗi lần bố trí đều sẽ làm khí vận Tiệt Giáo tiêu tán.

Nữ Oa tế Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Tiếp Dẫn có Thập Nhị Phẩm Kim Liên, Chuẩn Đề có Thất Bảo Diệu Thụ.

Dưới sự hợp lực của tám vị Thánh Nhân, sức phá hoại do vụ nổ Thái Dương Tinh tạo ra đã được kiểm soát hoàn toàn.

Sức phá hoại do Thái Dương Tinh hủy diệt đã được khống chế, nhưng không có Thái Dương Tinh, ảnh hưởng đối với Hồng Hoang

lại cực lớn.

Tinh không hỗn loạn.

Ba mươi ba Thiên chấn động, Hồng Hoang Đại Địa, Tứ Hải, U Minh, vô số sinh linh kinh hoàng.

Hầu như toàn bộ Hồng Hoang đều chìm vào bóng tối. … Một nơi nào đó trên Hồng Hoang Đại Địa, Lục Áp vừa kinh vừa nộ.

Chương 293

"Đế Tuấn đã hủy diệt Thái Dương Tinh." Thân thể Lục Áp dù sao cũng là Tam Túc Kim Ô, con của Đế Tuấn, Đế Tuấn hủy diệt Thái Dương Tinh, Lục Áp lại bị liên lụy.

Đế Tuấn chết rồi, nhân quả nghiệp lực lớn lao rơi vào Yêu tộc, kẻ xui xẻo nhất là Lục Áp.

Lục Áp hoàn toàn không có chuẩn bị tâm lý.

Giờ đây, tuy kinh nộ không thôi, nhưng Lục Áp lại không hoảng, đang suy nghĩ.

"Phải vạch rõ ranh giới với Yêu tộc." Lục Áp thầm nghĩ. … "Ầm!" Sự hủy diệt của Thái Dương Tinh, sức mạnh Thái Dương tạo ra có thể sánh bằng một đòn toàn lực của Thánh Nhân trung kỳ, thậm chí siêu việt Thánh Nhân trung kỳ, nằm giữa Thánh Nhân trung kỳ và Thánh Nhân hậu kỳ.

May mắn có Cộng Công và bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân liên thủ khống chế, nếu không, sức phá hoại đối với Hồng Hoang sẽ cực lớn.

Lúc này, Cộng Công cũng cảm nhận được Thiên Đạo Hồng Hoang yếu đi một chút.

Không có Thái Dương Tinh, Thiên Đạo lại yếu đi không ít.

Cùng với Thiên Đạo yếu đi, nghịch thiên hoặc hợp đạo đều sẽ dễ dàng hơn một chút.

Dưới sự hợp lực khống chế của tám vị Thánh Nhân, sức mạnh Thái Dương bộc phát đã được giới hạn.

Trước tiên Thái Dương Chi Hỏa ngưng tụ thành Thái Dương Chân Hỏa, tiếp đó Thái Dương Chân Hỏa ngưng tụ thành lửa vàng

mặt trời, cuối cùng, lại hóa thành Hỗn Độn Thần Hỏa.

So với lửa vàng mặt trời, Hỗn Độn Thần Hỏa cường đại hơn.

"Gần đủ rồi." Cộng Công thầm nghĩ.

Ngay lập tức, Cộng Công hiển hóa Bàn Cổ Chân Thân.

Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công không phải cầm búa lớn, mà là đầu rồng thân người, chân đạp hai rồng, hai tay cũng mỗi tay một rồng.

Trên da thịt hỗn độn có ánh hồng mông màu tím.

Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu ở trong tay Cộng Công.

Thấy Cộng Công hiển hóa Bàn Cổ Chân Thân, Hồng Quân và những người khác trong lòng than thở.

Một công đức lớn lao sắp bị Cộng Công đoạt lấy.

Lại thấy, hữu nhãn của Cộng Công diễn hóa thành một Thái Dương Tinh.

Khi Thái Dương Tinh do hữu nhãn của Cộng Công hóa thành tiếp xúc với Hỗn Độn Chi Hỏa, Hỗn Độn Chi Hỏa lại hóa thành lửa vàng mặt trời, sau đó từ lửa vàng mặt trời hóa thành Thái Dương Chân Hỏa, cuối cùng là Thái Dương Chi Hỏa.

Hồng Quân và những người khác không thể ngăn cản, đều ra tay tương trợ, ít nhiều cũng có thể chia một chút công đức.

Một Thái Dương Tinh khổng lồ đã ổn định tinh không.

Giờ đây, so với Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh cũng nhỏ đi.

Nhìn lại hữu nhãn của Cộng Công, lại là một mảng mông lung, trống rỗng.

Thái Dương Tinh của Hồng Hoang là do hữu nhãn của Cộng Công

hóa thành, vì vậy, những nơi được ánh sáng mặt trời chiếu rọi, đều nằm trong mắt Cộng Công.

Cùng với một ý niệm của Cộng Công, hình chiếu Thái Dương Tinh xuất hiện ở hữu nhãn, khiến hữu nhãn của hắn trông không có vấn đề gì.

Bởi vì hữu nhãn của Cộng Công hóa thành Thái Dương Tinh Hồng Hoang, Thiên Đạo càng thêm công nhận Cộng Công, cũng khiến Cộng Công có thể phát huy nhiều thực lực hơn ở Hồng Hoang.

Cộng Công cảm nhận một chút, hiện tại có thể phát huy khoảng chín thành sức mạnh ở Hồng Hoang.

Đồng hành với sự trưởng thành của Hồng Hoang, Thái Dương Tinh cũng sẽ trưởng thành.

Khi ánh sáng Thái Dương Tinh chiếu rọi Hồng Hoang, Cộng Công cũng có một cảm giác huyền diệu vô cùng.

Nhất thời, Đạo hạnh của Cộng Công có chút tinh tiến.

"Nếu tả nhãn hóa thành Thái Âm Tinh Hồng Hoang, có lẽ có thể khiến ta đột phá Thánh Nhân hậu kỳ." Cộng Công thầm nghĩ.

Nhưng cũng phải có người khác hủy diệt Thái Âm Tinh trước mới được.

Những kẻ có khả năng hủy diệt Thái Âm Tinh không nhiều, trong tình huống bình thường lại đều sẽ không ra tay.

Đế Tuấn hủy diệt Thái Dương Tinh cũng bị sát khí lượng kiếp ảnh hưởng, cũng có sự kích thích của Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo, cũng như việc Yêu tộc bị Vu tộc giết đến thảm bại và các yếu tố khác.

Bởi vì Thái Dương Tinh Hồng Hoang là do hữu nhãn của Cộng Công hóa thành, Cộng Công bất kể nghịch thiên hay hợp đạo, đều sẽ

dễ dàng hơn người khác một chút.

Lúc này, công đức khổng lồ từ trời giáng xuống.

Phần công đức lớn nhất rơi vào người Cộng Công, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều nhận được một phần công đức.

So với công đức mà Cộng Công nhận được, công đức của Hồng Quân và những người khác lại quá ít, cộng lại cũng không bằng một phần trăm của Cộng Công.

Nếu dùng công đức để nâng cao tu vi, Cộng Công có hy vọng đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, nhưng lại không định dùng công đức để nâng cao tu vi.

Dùng công đức thu được lần này để luyện chế pháp bảo, một Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo là không thể thiếu.

Sự tồn tại của Thái Dương Tinh, cũng là để Cộng Công tích lũy công đức.

Từ giờ khắc này, sự tồn tại của Thái Dương Tinh đã tăng cường khí vận của Cộng Công, khí vận của Cộng Công tăng cường cũng khiến toàn bộ khí vận Vu tộc có chút tăng cường.

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn, nhưng đều không khỏi tiện mộ.

Khi Vu Yêu đại kiếp bắt đầu, Thiên giới trở thành chiến trường chính.

Dưới sự bao trùm của chiến hỏa, Thiên đình phải chịu phá hoại nặng nề.

Khi đại kiếp thăng cấp thành lượng kiếp, Vu Yêu đại chiến cũng càng thêm thảm liệt.

Do Vu tộc trở thành thiên định nhân vật chính, tổn thất trong lượng kiếp của họ ít hơn Yêu tộc rất nhiều.

Thiên đình vốn cảnh sắc mỹ lệ luân phiên, giờ đây đã chẳng còn phong cảnh như xưa.

Thiên môn vốn nên kim quang vạn đạo cuộn hồng nghê, thụy khí thiên điều phun tử vụ, nay đã tan vỡ.

Minh Hà cuộn sóng phản chiếu thiên quang, bích vụ mịt mùng che đấu khẩu, cũng bị sát khí bao phủ.

Huyết quang xuyên thấu cửu trọng thiên, thi thể chồng chất khắp nơi.

Thậm chí không ít tầng thiên giới bị đánh nát.

Giờ đây, hầu như không còn thấy một kiến trúc Thiên đình nào nguyên vẹn, tàn viên đoạn bích khắp chốn.

Lúc này, lượng kiếp cũng sắp kết thúc.

Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo, Đế Tuấn hủy diệt Thái Dương Tinh, cũng lạc vào thần hình câu diệt, Côn Bằng bỏ trốn.

Yêu thần Bạch Trạch và Phi Liêm v.v. cũng đều chạy thoát.

Đại thế của Yêu tộc đã qua.

Trong tinh không, gần Thái Dương Tinh, chỉ còn lại Cộng Công cùng vài Tổ Vu, bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đều đã rời đi.

"Thiên đình đã bị hủy diệt, Vu tộc ta là thiên địa nhân vật chính, Tam thập tam thiên, Tứ hải bát hoang, U Minh, cùng vô số tiểu thế giới, đều sẽ chịu sự thống trị của Vu tộc." Cộng Công ý khí phong phát.

Trong Hồng Hoang, các Đại Thiên thế giới cũng chỉ là tiểu thế giới trong mắt Cộng Công.

Còn những tiểu thế giới còn không bằng Tiểu Thiên thế giới thì chẳng đáng nhắc đến.

Trong Vu Yêu lượng kiếp lần này, vô số tiểu thế giới đã bị hủy diệt; không, Hồng Hoang vốn có vô số tiểu thế giới.

Còn vô số sinh linh vẫn lạc trong lượng kiếp thì thật sự quá nhiều.

Điều đáng nói là, lượng kiếp lần này phá hoại Hồng Hoang không lớn, không thể sánh bằng ba tộc Long Phượng Kỳ Lân đại chiến thuở xưa.

So với Thiên giới, Vu tộc lại càng thích Hồng Hoang đại địa và U Minh hơn. .....

Vu Yêu lượng kiếp đã kết thúc, Hồng Hoang bách phế đợi hưng.

Thần đình của Vu tộc đặt tại trung tâm Bất Chu Sơn, không dời lên Thiên giới.

U Minh có Địa phủ, Thiên giới cũng cần một cơ quan quản lý.

Chương 294

Thiên đình của Yêu tộc đã bị hủy diệt, Cộng Công quyết định kiến lập Vu tộc Thiên cung.

Thần đình tại Bất Chu Sơn là trung tâm của Vu tộc, cùng với Thiên cung và Địa phủ, đã hoàn thiện mọi thứ.

Cẩn thận quan sát biến hóa khí vận của Vu tộc, Cộng Công cũng vui mừng.

Theo lượng kiếp kết thúc, Vu tộc trở thành thiên địa nhân vật chính, khí vận đang nhanh chóng tăng cường.

Tuy không thể chiếm đoạt toàn bộ khí vận Hồng Hoang, nhưng ít nhất Vu tộc cũng có thể chiếm hơn tám thành khí vận Hồng Hoang.

Khí vận của bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân, khí vận của môn hạ Thánh Nhân, Nhân tộc, Yêu tộc v.v. cũng có khí vận, tổng cộng lại, cũng chiếm hơn một thành của Hồng Hoang.

Khí vận của Vu tộc, lại trợ giúp Cộng Công lớn nhất. .....

Huyền Minh và Chúc Dung đến Bắc Minh, Côn Bằng lại ẩn mình dưới đáy biển, không dám ra ứng chiến.

Ngoại trừ bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều phải thần phục Vu tộc.

Đệ tử của bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng phải thần phục Vu tộc.

Côn Bằng ẩn mình nơi xó xỉnh Hồng Hoang, lánh đời không ra, nhưng cũng vô ích.

“Côn Bằng, cút ra đây!” Tiếng Chúc Dung truyền khắp Bắc Minh.

Côn Bằng ẩn mình dưới đáy Bắc Minh hải cũng nổi giận.

Ba con đường bày ra trước mặt Côn Bằng: thần phục Vu tộc, tiếp tục chiến đấu với Vu tộc, hoặc rời khỏi Hồng Hoang.

Thở dài bất đắc dĩ, Côn Bằng từ đáy Bắc Minh hải xuất hiện.

Đối mặt Huyền Minh và Chúc Dung, Côn Bằng lại không dám động thủ nữa.

"Vu tộc cũng quá bá đạo rồi." Côn Bằng thầm rầu rĩ trong lòng.

Vì Vu tộc đã trở thành thiên địa nhân vật chính, tự nhiên phải bá đạo hơn một chút.

Côn Bằng cũng rõ tình cảnh hiện tại, đầu nhập Nữ Oa hoặc các Thánh Nhân khác cũng vô ích.

Tiếp tục chiến đấu với Vu tộc chỉ có đường chết, mà lại không muốn rời khỏi Hồng Hoang, nên Côn Bằng cũng đã lựa chọn thần phục.

"Thần phục hoặc là chết." Đôi mắt băng lãnh của Huyền Minh nhìn chằm chằm Côn Bằng.

"Ta nguyện thần phục." Côn Bằng khom lưng cúi đầu. .....

Trong Huyết Hải, Phong Đô trấn áp Minh Hà.

Chủ nhân của Huyết Hải chỉ có thể là một.

Minh Hà không còn lựa chọn nào khác. .....

Tây Vương Mẫu cũng đích thân đến Bất Chu Sơn, bái kiến Cộng Công. .....

Đối với những nhân loại tự lập tự cường, Cộng Công không chú ý, Vu tộc lại sẽ không che chở.

Thời gian thấm thoắt, tuế nguyệt vội vàng, thoắt cái đã trăm năm

trôi qua.

Trải qua trăm năm, Hồng Hoang không có mấy tranh chấp, mà đã khôi phục được phần nào phồn vinh.

Thiên cung đã kiến lập xong, từ Đệ nhất trọng thiên đến Đệ tam thập nhị trọng thiên, từng tòa kiến trúc vàng son lộng lẫy, phú lệ đường hoàng.

Dưới ánh sáng Thái Dương Tinh chiếu rọi, thiên quang rộng mở, phóng tầm mắt nhìn ra, xanh thẳm sâu hun hút, xây bằng lưu ly, sáng rực rỡ, trang hoàng bằng bảo ngọc.

Từng vị Trấn Thiên Nguyên Soái, từng vị Đỉnh Lương Kháo Trụ, cầm Tiển ủng Mao.

Lại có Kim Giáp Thần Nhân, mỗi người chấp kích Huyền Tiên, cầm đao vác kiếm.

Trên các cột trụ Thiên cung uốn lượn Kim Lân Xích Tu Long chiếu rọi nhật nguyệt, trên những trường kiều xoay vần Đan Đỉnh Phượng múa lượn trong không trung.

Có vạn vạn năm bất bại danh hoa, ngàn ngàn năm thường xanh thụy thảo.

Giữa Quỳnh lâu ngọc vũ, giáng sa y, tinh thần xán lạn, phù dung quan, kim bích huy hoàng, ngọc trâm châu lý, tử thụ kim chương, kim chung va động, thiên cổ minh thì, kim đinh toàn ngọc hộ, thải phượng vũ chu môn, phục đạo hồi lang, khắp nơi linh lung dịch thấu, tam diêm tứ thốc, tầng tầng long phượng cao tường, phía trên có một đỉnh hồ lô vàng to lớn, uy nghiêm, sáng rực rỡ, tròn trịa.

Trong Thiên cung đại điện uy nghiêm hùng vĩ, Cộng Công và bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đều ngồi trên bồ đoàn.

Hôm nay, bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đều đã đến.

Tạm thời, Thiên Đạo Thất Thánh không thể thay đổi đại thế của Thiên Đạo, vì biết rằng không thể thay đổi, sẽ khiến mọi chuyện còn tồi tệ hơn hiện tại, nên cũng chỉ có thể chấp nhận hiện thực.

Không, chấp nhận thì chấp nhận, nhưng đều tranh thủ một ít lợi ích.

Bảy vị Thánh Nhân liên hợp, Cộng Công cũng không dám xem thường.

"Ta lập Nhân Giáo, giáo hóa Nhân tộc, chỉ mong Đạo hữu ban cho chút tiện lợi." Thái Thượng mở miệng nói với Cộng Công.

Tuy Nhân tộc không thể trở thành thiên địa nhân vật chính, nhưng Thái Thượng cũng không từ bỏ ý định, dưới Thiên Đạo không có nhân vật chính vĩnh hằng, Vu tộc hiện tại tuy là thiên địa nhân vật chính, nhưng sau này chưa chắc không bị Nhân tộc thay thế.

Thái Thượng lập Nhân Giáo, đã định ra lập trường.

Nhân tộc đối với Vu tộc cũng rất quan trọng.

Hiện tại, nhân số Vu tộc gia tăng phân thành ba loại: một là do trái tim Bàn Cổ thai nghén, một là thông qua Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế thành, và một là do tu luyện võ đạo mà chuyển hóa.

Hiệu suất thai nghén Vu từ trái tim Bàn Cổ không cao.

Còn việc thông qua luân hồi chuyển thế thành Vu cũng không nhiều.

Nên chủ yếu là do luyện võ mà chuyển hóa thành Vu.

Thông qua luyện võ chuyển hóa thành Vu, phần lớn đều là từ Nhân tộc.

Thái Thượng cũng hứa hẹn, mỗi năm sẽ cấp cho Vu tộc một viên Cửu Chuyển Kim Đan.

Đối mặt với bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đã đạt thành nhất trí, Cộng Công cũng đành phải nhượng bộ một chút.

Nếu bức bách bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân quá mức, Cộng Công cũng sẽ gặp không ít phiền phức.

Mưu đồ của Thánh Nhân, cũng đều vì khí vận.

Mất mấy tháng thời gian, Cộng Công mới sơ bộ đàm phán xong với bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân, trong đó không chỉ có mưu đồ của Cộng Công, mà các Thánh Nhân khác cũng đều có mưu đồ riêng.

Thiên địa nhân vật chính tuy là Vu tộc, nhưng tranh giành khí vận giữa các Thánh Nhân lại sẽ không kết thúc.

Thiên giới, thời đại Thiên đình của Yêu tộc đã trở thành lịch sử, giờ đây lại là thời đại Thiên cung của Vu tộc.

Thiên Vu Đại Điện, tọa lạc tại chính điện Thiên cung của Đệ tam thập nhị trọng thiên, hùng vĩ vô cùng, trang nghiêm túc mục.

Hồng Quân đột nhiên mở miệng hỏi: "Chẳng hay Thiên Đế là ai?" "Là đệ đệ Đế Giang của ta." Cộng Công tùy miệng đáp.

Trong mười ba vị Tổ Vu, vốn Đế Giang là lão đại, nhưng vì Cộng Công quật khởi, Đế Giang đã nhường vị trí lão đại cho Cộng Công, khuất xuống vị trí thứ hai.

Vì vậy, Cộng Công đã để Đế Giang làm Thiên Đế.

Quyền uy của Thiên Đế sánh ngang Phong Đô.

Ngoài Đế Giang làm Thiên Đế, có hai Đại Vu làm Đại tướng Thiên cung, đó là Hình Thiên và Khoa Phụ.

Với tu vi, trí tuệ, quyền mưu thủ đoạn của Đế Giang, có thể ngồi vững vị trí Thiên Đế, Cộng Công cũng không cần phải lo lắng.

"Dưới Thiên Đế, ắt hẳn phải có Lục Ngự phụ tá." Nguyên Thủy

mở miệng.

“Dưới Thiên Đạo, Thiên cung ắt phải có Lục Ngự Đại Đế.” Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương nhị Thánh dị khẩu đồng thanh.

Cái gọi là Lục Ngự Đại Đế, tuy đều dưới Thiên Đế, nhưng nếu hợp lại, chưa chắc không thể giá không Thiên Đế.

“Lục Ngự?” Cộng Công mặt không biểu tình.

Chương 295

Bởi bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đều mong Thiên cung có Lục Ngự, nên đây cũng là thiên số, song chỉ là tiểu thế, không phải đại thế.

Cộng Công tuy có thể nghịch tiểu thế của Thiên Đạo, khiến Thiên cung không có Lục Ngự, nhưng lại có phần được không bù mất.

"Đồng tử Hạo Thiên của ta, có thể phân ưu cho Đế Giang Tổ Vu, đảm nhiệm Đông Phương Huyền Khung Đại Đế, không biết có được chăng?" Hồng Quân nói.

"Đệ tử Nam Cực của ta, cũng có thể phân ưu cho Đế Giang Tổ Vu, có thể đảm nhiệm Nam Cực Trường Sinh Đại Đế." Nguyên Thủy nói.

"Đồ nhi Kim Linh của ta, có thể làm Bắc Phương Tử Vi Đại Đế." Thông Thiên nói.

"Bạch Trạch có thể đảm nhiệm Tây Phương Câu Trần Đại Đế." Nữ Oa nói.

"Bình Tâm nương nương đại từ bi, có thể đảm nhiệm Thừa Thiên Hiệu Pháp Đại Đế." "Tây Vương Mẫu Thiên Dao có thể làm Trung Thiên Đại Đế." Ngoại trừ Thái Thượng và Tây Phương nhị Thánh, bốn vị Thánh Nhân còn lại, hoặc là đồng tử, hoặc là đệ tử, hoặc là thủ hạ của họ.

Hiển nhiên, bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đã sớm thương lượng xong.

Để Hậu Thổ phân thân Bình Tâm trở thành một trong Lục Ngự, điều này khiến Cộng Công dễ chấp nhận hơn.

Còn việc Tây Vương Mẫu cũng là một trong Lục Ngự, lại không

biết mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân có kế sách gì.

Cộng Công rõ ràng, nếu đáp ứng, sau này Thiên cung sẽ không được yên tĩnh.

Suy nghĩ một lúc lâu, Cộng Công mở miệng: "Lục Ngự có thể có, một đồng tử của Hồng Quân Đạo hữu, một đệ tử Cụ Lưu Tôn môn hạ Nguyên Thủy Đạo hữu, một Trường Nhĩ Định Quang Tiên của Thông Thiên Đạo hữu, một Hữu Sào Thị của Nhân tộc, còn lại hai vị, Bình Tâm và Tây Vương Mẫu vậy!" Hồng Quân và những người khác nhìn nhau.

Sau đó, Hồng Quân tiên phong gật đầu đồng ý, Tam Thanh cũng gật đầu.

Tây Phương nhị Thánh cũng không có ý kiến, Nữ Oa thì không hài lòng lắm, nhưng cũng đành chịu.

Để dưới Thiên Đế lại có thêm Lục Ngự, Cộng Công trong lòng cũng có chút không vui.

Theo nhân tuyển Lục Ngự được định, chư Thánh sẽ có mưu đồ riêng.

Cộng Công cũng có những cân nhắc của mình.

Cụ Lưu Tôn và Trường Nhĩ Định Quang Tiên đều là kẻ phản cốt, không đáng lo ngại, Hữu Sào Thị là Nhân tộc, cũng dễ khống chế.

Bình Tâm thì, chỉ có Hạo Thiên và Tây Vương Mẫu cần Cộng Công lưu tâm một chút, nhưng cũng không thể gây sóng gió lớn.

Theo nhân tuyển Lục Ngự được định, Hồng Quân và những người khác cũng cáo từ rời đi. .....

Chư Tổ Vu được Cộng Công triệu tập.

Khi Cộng Công nói về chuyện Lục Ngự, chư Tổ Vu đều không

giữ được bình tĩnh.

“Huynh trưởng, Thiên cung muốn lập Lục Ngự Đại Đế, cũng nên đều là người của Vu tộc ta chứ.” Chúc Dung nói.

Đối với việc để đồng tử của Hồng Quân, đệ tử của Nguyên Thủy và Thông Thiên, cùng với hai người ngoài làm Đại Đế Thiên cung, Chúc Dung không tán thành.

Không chỉ Chúc Dung, không ít Tổ Vu khác cũng phản đối.

Nhưng, chuyện Cộng Công đã quyết định, chư Tổ Vu phản đối cũng vô ích.

Hậu Thổ là người đầu tiên mở miệng ủng hộ quyết định của Cộng Công.

Tuy Vu tộc hiện tại là thiên địa nhân vật chính, Cộng Công cũng có thực lực cường đại, nhưng nếu bức bách Thiên Đạo Thất Thánh quá mức, thì cũng sẽ gặp không ít phiền phức.

Kỳ thực, Cộng Công cũng không phải không muốn chia một ít lợi ích cho Hồng Quân và những người khác, nhưng nếu lợi ích đều bị Vu tộc chiếm đoạt, Hồng Quân và những người khác không chút lợi lộc nào, lẽ nào cứ đứng nhìn?

Nếu bức bách quá mức, các Thánh Nhân khác thậm chí sẽ trọng luyện địa thủy hỏa phong, đổi một thế giới khác.

Khó khăn lắm mới để Vu tộc trở thành nhân vật chính, chiếm được phần lớn khí vận, Cộng Công không thể vì cái nhỏ mà mất cái lớn. .....

Một ngày nọ, Lục Ngự Thiên cung trở về vị trí.

Ngoại trừ Hậu Thổ phân thân Bình Tâm, năm vị Đại Đế Lục Ngự còn lại đều chịu một vài hạn chế.

Hạo Thiên chiêu mộ một số tán tu.

Thủ hạ của Cụ Lưu Tôn lại càng ít, thủ hạ của Trường Nhĩ Định Quang Tiên thì không nhiều.

Hữu Sào Thị dẫn theo một chi Nhân tộc đại quân, nhân số mấy vạn.

Tây Vương Mẫu dẫn theo vạn nữ tiên lên Thiên giới.

Khi Tây Vương Mẫu lên Thiên giới, trước tiên đi bái kiến Thiên Đế.

Gặp Đế Giang, Tây Vương Mẫu không ti không kháng hành lễ.

"Đạo hữu, Thiên cung thiếu Tố Sắc Vân Giới Kỳ." Điều khiến Tây Vương Mẫu không ngờ tới, Đế Giang vừa mở miệng đã muốn Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

Cộng Công đã có Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, nếu lại đoạt được Tố Sắc Vân Giới Kỳ trong tay Tây Vương Mẫu, Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ đã có ba, chỉ cần lại đoạt được Ly Địa Diễm Quang Kỳ và Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong tay Nguyên Thủy, là sẽ tề tựu.

Còn việc đắc tội Tây Vương Mẫu, thì không đáng gì.

Đại thế ở Vu tộc, Tây Vương Mẫu dù phẫn nộ, cũng vô ích.

Muốn đoạt Tố Sắc Vân Giới Kỳ trong tay Tây Vương Mẫu, không đắc tội nàng, trừ phi dùng lợi ích cực lớn có thể sánh với Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo để đổi.

Sắc mặt Tây Vương Mẫu biến đổi, không ngờ Đế Giang lại mở miệng đòi Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

Tố Sắc Vân Giới Kỳ vốn là Hồng Quân ban cho Tây Vương Mẫu, để thống lĩnh nữ tiên thiên hạ, lấy Tố Sắc Vân Giới Kỳ làm tụ tiên kỳ.

“Ta là một trong Lục Ngự, Tố Sắc Vân Giới Kỳ trong tay ta, cũng là chí bảo của Thiên cung.” Tây Vương Mẫu thản nhiên nói, hoàn toàn không có ý giao ra Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

Theo lời Tây Vương Mẫu vừa dứt, nàng cảm nhận được không gian xung quanh biến đổi.

Thì ra Đế Giang đang vận dụng Pháp tắc không gian.

Tuy đều là Chuẩn Thánh, nhưng thực lực của Đế Giang lại vượt xa Tây Vương Mẫu một đoạn lớn.

Khi Đế Giang trở thành Thiên Đế, càng có Hoàng Hoàng Thiên Uy gia thân.

Sức mạnh không gian cường đại vây khốn Tây Vương Mẫu, khiến nàng không thể thoát thân.

Ngay sau đó, Đế Giang lại lấy ra Đô Thiên Phiên, bố trí Thần Sát Đại Trận.

Khi Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vừa hình thành, tình cảnh của Tây Vương Mẫu lại càng thêm bất lợi.

Dưới áp lực cực lớn, Tây Vương Mẫu tế Tố Sắc Vân Giới Kỳ khổ sở chống đỡ. .....

Đấu pháp với Tây Vương Mẫu hơn mười ngày, Đế Giang giành chiến thắng, thành công đoạt lấy Tố Sắc Vân Giới Kỳ, rồi đi tìm Cộng Công.

Khi gặp Cộng Công, Đế Giang lấy ra Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

Tố Sắc Vân Giới Kỳ có dấu ấn nguyên thần của Tây Vương Mẫu, Đế Giang khó mà xóa bỏ, nhưng đối với Cộng Công lại không có áp lực.

Một dấu ấn nguyên thần Thánh Nhân sơ kỳ, Cộng Công muốn xóa

bỏ cũng không quá khó, huống hồ chỉ là dấu ấn nguyên thần của một Chuẩn Thánh.

Vừa vào tay Cộng Công, Cộng Công tùy tiện vuốt lên Tố Sắc Vân Giới Kỳ, lực nguyên thần quét qua, dấu ấn nguyên thần bên trong cũng bị xóa bỏ, đồng thời, Tây Vương Mẫu ở Thiên giới cũng cảm ứng được, tuy phẫn nộ, nhưng cũng vô phương.

Sau khi giao Tố Sắc Vân Giới Kỳ cho Cộng Công, Đế Giang cũng rời đi.

Tùy tay xóa bỏ dấu ấn nguyên thần của Tây Vương Mẫu, Cộng Công nhìn Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong tay, lại vẻ mặt bình tĩnh.

Vì Cộng Công muốn thu thập Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, tự nhiên sẽ không bỏ qua Tố Sắc Vân Giới Kỳ trong tay Tây Vương Mẫu.

Muốn đoạt Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Cộng Công tuy có thể dùng một Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo để đổi, hoặc dùng cách khác, nhưng không cần thiết.

Một người nhìn trúng thứ trong tay kiến, có cần phải quá khách khí không?

"Chỉ còn lại Ly Địa Diễm Quang Kỳ và Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong tay Nguyên Thủy." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Nguyên Thủy không phải Tây Vương Mẫu có thể so sánh, Đế Giang ra tay có thể đoạt được Tố Sắc Vân Giới Kỳ của Tây Vương Mẫu, nhưng Cộng Công đích thân ra tay cũng khó mà đoạt được pháp bảo của Nguyên Thủy.

Nhưng, Cộng Công cũng không vội, có thể từ từ mưu đồ.

Ngay lập tức, Cộng Công thu liễm tâm thần, luyện hóa Tố Sắc

Vân Giới Kỳ trong tay.

Vừa luyện hóa Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Cộng Công ngẩn ra.

Chương 296

Thông qua luyện hóa Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Cộng Công lại phát hiện ra một bí mật.

Thì ra, ở một nơi nào đó tại Tây Côn Luân có một Tiên Thiên Chí Bảo, Tây Vương Mẫu tuy phát hiện ra, nhưng không có năng lực đoạt được, nên đã dùng Tố Sắc Vân Giới Kỳ che đậy.

"Tây Côn Luân có một Tiên Thiên Chí Bảo?" Cộng Công cũng bất ngờ.

Không ngờ đoạt được Tố Sắc Vân Giới Kỳ lại có thu hoạch lớn như vậy.

Tiên Thiên Chí Bảo không phải Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có thể so sánh.

Tây Vương Mẫu không có năng lực đoạt được, không có nghĩa là Cộng Công cũng không đoạt được.

Ngay lập tức, Cộng Công cũng không màng đến việc luyện hóa Tố Sắc Vân Giới Kỳ nữa.

Tây Vương Mẫu mất Tố Sắc Vân Giới Kỳ, chưa chắc không tiết lộ Tiên Thiên Chí Bảo ở Tây Côn Luân cho các Thánh Nhân khác.

Lấy Tố Sắc Vân Giới Kỳ làm môi giới, Cộng Công bắt đầu thôi diễn.

Tiên Thiên Chí Bảo vốn có thể bình tế thiên cơ, Thánh Nhân cũng khó mà thôi diễn.

Một hồi thôi diễn, Cộng Công tuy không thôi diễn được Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại thôi diễn được một nơi nào đó ở Tây Côn Luân.

Chuyện không nên chậm trễ, Cộng Công thu Tố Sắc Vân Giới Kỳ, thân ra khỏi Vu Hoàng cung.

Cũng không cưỡi Quỳ Ngưu hay ngồi Thập Nhị Long Trầm Hương Liễn, Cộng Công trực tiếp dùng thuật thuấn di đến Tây Côn Luân.

Sâu trong Tây Côn Luân, một ngọn núi lớn cao mấy vạn trượng, cao vút mây xanh, nguy nga tranh vanh.

Bên trong ngọn núi lớn này, ẩn giấu trùng trùng cấm chế, đều do Tây Vương Mẫu thiết lập.

Trước mặt Cộng Công hiện tại, trùng trùng cấm chế mà Tây Vương Mẫu thiết lập lại hình đồng hư thiết.

Xuyên qua trùng trùng cấm chế, đến một không thời gian đặc biệt.

Thì ra, bên trong ngọn núi lớn này ẩn giấu một không thời gian đặc biệt.

Một bước bước ra, đạp vào không thời gian đặc biệt, lại là bóng tối vô tận.

Thần thức cảm ứng, rất nhanh, Cộng Công phát giác sự tồn tại của một Tiên Thiên Chí Bảo.

Cộng Công trong lòng cũng không khỏi hiếu kỳ.

Bay về phía Tiên Thiên Chí Bảo, không lâu sau, Cộng Công cũng đã thấy.

Thì ra là một tấm gương cổ xưa, khung gương bằng đồng xanh, một mặt gương là thời gian, một mặt là không gian.

"Gương?" Cộng Công như có điều suy nghĩ.

Tây Côn Luân, gương, ẩn chứa Pháp tắc thời gian và Pháp tắc không gian, khiến Cộng Công nghĩ đến Côn Luân Kính.

Tấm gương trước mắt này hẳn là Côn Luân Kính.

Dưới Đại Đạo, ba ngàn Pháp tắc, không gian và thời gian đều là những Pháp tắc vô cùng cường đại.

Một bảo vật lại ẩn chứa Pháp tắc không gian và Pháp tắc thời gian, đơn giản là không thể tưởng tượng nổi.

Cẩn thận quan sát hai mắt, Cộng Công có thể xác định, Côn Luân Kính ẩn chứa Pháp tắc thời gian hoàn chỉnh, nhưng Pháp tắc không gian ẩn chứa lại tàn khuyết không toàn vẹn.

Nếu Pháp tắc không gian mà Côn Luân Kính ẩn chứa cũng hoàn chỉnh, uy lực của bảo vật này lại tăng cường không ít, còn việc phẩm cấp thăng cấp Đại Đạo Chí Bảo, thì lại không khả năng.

Một Tiên Thiên Chí Bảo muốn thăng cấp Đại Đạo Chí Bảo, độ khó cực lớn.

Không thời gian đặc biệt này tựa hồ là do Côn Luân Kính tạo thành.

Trong không thời gian đặc biệt của Chuẩn Thánh, có thể phát giác sự tồn tại của Tiên Thiên Chí Bảo Côn Luân Kính, nhưng khó mà nhìn thấy được.

Quan sát Côn Luân Kính, Cộng Công tùy tay điểm một cỗ pháp lực, khi cỗ pháp lực này tiếp cận Côn Luân Kính thì bị một đoàn sức mạnh thời không cản lại.

"Xem ra, Côn Luân Kính có khí linh." Cộng Công thầm nghĩ.

Khi một pháp bảo có khí linh, thông qua tu luyện có thể đắc đạo hóa hình, trở thành hình người.

Nếu Tiên Thiên Chí Bảo đắc đạo hóa hình, căn cước có thể sánh ngang Tổ Vu.

Nhưng, Tiên Thiên Chí Bảo muốn đắc đạo hóa hình cũng cực kỳ khó khăn.

Cộng Công cũng hơi nghiêm túc hơn một chút.

Một cỗ thánh nhân vĩ lực từ tay Cộng Công phát ra, hướng về Côn Luân Kính.

Vừa tiếp cận Côn Luân Kính lại bị sức mạnh thời không ngăn cản, tuy nhiên, lần này lại không ngăn được.

"Bành!" Dưới pháp lực Thánh Nhân của Cộng Công, dễ dàng đột phá sự ngăn cách của thời không.

Khi pháp lực của Cộng Công tiếp xúc Côn Luân Kính, Côn Luân Kính lập tức bùng phát sức mạnh thời không cường đại.

Nếu là một Chuẩn Thánh, đối mặt sức mạnh thời không mà Côn Luân Kính bùng phát lúc này, thật sự là vấn đề lớn, nhưng trong mắt Thánh Nhân lại chẳng là gì.

Trực tiếp dùng pháp lực cường đại trấn áp sức mạnh thời không mà Côn Luân Kính bùng phát, Cộng Công vươn tay thu Côn Luân Kính.

Theo Côn Luân Kính vào tay, Cộng Công cũng cảm ứng được bên trong Côn Luân Kính có một khí linh.

"Đại Đạo Thánh Nhân?

Làm sao có thể?

Hồng Hoang sao có thể có Đại Đạo Thánh Nhân?" Khí linh Côn Luân Kính đại kinh không thôi.

Đại Đạo Thánh Nhân bản thể ở Hồng Hoang, muốn được Thiên Đạo công nhận.

Khí linh Côn Luân Kính nhìn ra Cộng Công là Đại Đạo Thánh

Nhân, không phải hình chiếu hay phân thân, mà là bản thể, nên mới kinh ngạc.

Cộng Công không nói lời vô ích, vì Côn Luân Kính đã vào tay, tự nhiên phải xóa bỏ khí linh bên trong.

Dưới thủ đoạn Thánh Nhân của Cộng Công, khí linh bên trong Côn Luân Kính chỉ một lát đã bị xóa bỏ.

Khi Cộng Công xóa bỏ khí linh Côn Luân Kính, Côn Luân Kính cũng có một ít biến hóa.

Không thời gian đặc biệt tồn tại nhờ Côn Luân Kính cũng bắt đầu sụp đổ. .....

Khi Tây Vương Mẫu vội vàng trở về Tây Côn Luân.

Phát hiện không thời gian đặc biệt ẩn giấu bên trong ngọn núi đã không còn, càng không tìm thấy Tiên Thiên Chí Bảo.

Biết rằng, Tiên Thiên Chí Bảo khẳng định đã rơi vào tay Cộng Công.

Tây Vương Mẫu cũng uất ức, sớm đã phát hiện Côn Luân Kính, nhưng thủy chung không có cách nào đoạt được, cũng dùng Tố Sắc Vân Giới Kỳ che đậy, mong một ngày nào đó có thể đoạt được.

Giờ đây, Tây Vương Mẫu cũng chỉ đành tự nhận xui xẻo, hiện tại nói cho Thiên Đạo Thất Thánh cũng vô nghĩa.

Nếu trước khi Cộng Công đoạt được Côn Luân Kính, bất kỳ một vị nào trong Thiên Đạo Thất Thánh biết được, Cộng Công cũng sẽ không dễ dàng đoạt được.

Tuy nhiên, khi bảo vật đã rơi vào tay Cộng Công, các Thánh Nhân khác biết được, cũng không làm gì được.

Không để ý đến cảm thụ của Tây Vương Mẫu, sau khi đoạt được

Côn Luân Kính, Cộng Công cũng không vội luyện hóa, trước tiên trở về Bất Chu Sơn.

Vừa về Bất Chu Sơn, Cộng Công bế quan.

Tiếp theo, không chỉ luyện hóa Côn Luân Kính, mà còn phải luyện hóa Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

Khi Cộng Công lần nữa lấy ra Côn Luân Kính, chỉ thấy, không thời gian xung quanh bảo vật này đã thay đổi.

Một tay nâng Côn Luân Kính, Cộng Công vận dụng nguyên thần chi lực bắt đầu luyện hóa.

Khi nguyên thần chi lực của Cộng Công vừa tiến vào Côn Luân Kính, lại có một cỗ hấp lực, muốn hút nguyên thần vào trong gương.

Tuy nguyên thần của Cộng Công ký thác Đại Đạo, nhưng một phần vẫn bị hút vào trong gương.

"Có chút kỳ lạ." Cộng Công thầm nghĩ.

Bốn phương tám hướng gọi là vũ, xưa nay gọi là trụ.

Vũ là không gian, trụ là thời gian, thời không hợp nhất, là cơ sở của vũ trụ.

Chương 297

Vừa tiến vào Côn Luân Kính, Cộng Công cũng kinh ngạc.

Trong nội bộ Côn Luân Kính, là một vũ trụ mà Cộng Công chưa từng thấy trước đây.

"Vũ trụ này tuyệt đối phải vượt trên Đại Thiên thế giới." Cộng Công cũng có chút không dám tin.

Tuy vũ trụ này không thể sánh bằng Hồng Hoang, nhưng lại vượt trên Đại Thiên thế giới, thật không thể tưởng tượng nổi.

Một Tiên Thiên Chí Bảo lại có một vũ trụ như vậy, cũng thật sự khiến người ta kinh thán.

Đang ở trong vũ trụ, Cộng Công có thể lờ mờ cảm ứng được khí tức Hồng Mông.

Vũ trụ Hồng Mông.

Tiềm lực của vũ trụ Hồng Mông không nhỏ, trưởng thành, thậm chí có thể diễn hóa ra Thiên Đạo.

Nhưng, chịu sự hạn chế của Côn Luân Kính, vũ trụ Hồng Mông cũng không thể trưởng thành được nữa.

Với tình huống hiện tại của vũ trụ Hồng Mông, lại không thể diễn hóa ra Thiên Đạo.

Chuẩn Thánh có phân chia mạnh yếu, Thánh Nhân cũng vậy, tương tự, Thiên Đạo cũng vậy.

Thiên Đạo Hồng Hoang vô cùng cường đại, Thiên Đạo diễn hóa ra ở các thế giới khác, cũng không thể sánh bằng Thiên Đạo Hồng Hoang.

Nên, thực lực của Thiên Đạo Thánh Nhân có thể chênh lệch rất lớn, Đại Đạo Thánh Nhân thì khác.

Nếu một thế giới nào đó diễn hóa ra một Thiên Đạo yếu kém, có lẽ Thiên Đạo Thánh Nhân của thế giới đó cũng chỉ là cấp Đại La Kim Tiên.

Đại La Kim Tiên cấp là Thiên Đạo Thánh Nhân sơ cấp nhất, không tồn tại Thiên Đạo Thánh Nhân cấp Thái Ất Kim Tiên.

Thông qua cường nhược của Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng có thể trực quan so sánh cường nhược của hai Thiên Đạo.

Do đó, nếu hai thế giới diễn hóa ra Thiên Đạo va chạm, đều có Thiên Đạo Thánh Nhân, một khi so sánh là rõ ràng.

"Nếu Pháp tắc không gian mà Côn Luân Kính ẩn chứa hoàn chỉnh, vũ trụ Hồng Mông này tất nhiên có thể tiếp tục trưởng thành, có lẽ có thể diễn hóa ra Thiên Đạo rồi." Cộng Công nghĩ trong lòng.

Nếu có thể sở hữu một vũ trụ Hồng Mông diễn hóa ra Thiên Đạo, đối với Cộng Công cũng giúp ích không nhỏ.

Nhưng, vũ trụ Hồng Mông này có chút kỳ lạ, khi nguyên thần chi lực của Cộng Công tiến vào vũ trụ, sức mạnh của toàn bộ vũ trụ muốn hút nguyên thần vào.

Hiện tại, sức mạnh vũ trụ cũng đang tiếp diễn.

Phần lớn nguyên thần của Cộng Công ký thác Đại Đạo, chỉ một phần nhỏ nguyên thần tiến vào vũ trụ Hồng Mông.

Hoặc có lẽ, vũ trụ Hồng Mông này theo bản năng muốn trưởng thành, nên muốn thôn phệ nguyên thần của Cộng Công, để một lần diễn hóa ra Thiên Đạo.

Hiện tại, Cộng Công cần phải nhanh chóng tìm thấy bản nguyên

của vũ trụ Hồng Mông.

Bản nguyên của Côn Luân Kính cũng nằm trong bản nguyên của vũ trụ Hồng Mông, nên, tìm được bản nguyên vũ trụ, mới có thể luyện hóa Côn Luân Kính.

Tuy nhiên, muốn tìm bản nguyên của một vũ trụ Hồng Mông lại không dễ dàng.

Đột nhiên, một tinh cầu gần đó bay về phía Cộng Công.

Vừa tiếp cận Cộng Công, tinh cầu liền bạo tạc.

Theo tinh cầu bạo tạc, sức mạnh thời gian và sức mạnh không gian cắt xén, có thể làm tổn thương nguyên thần.

Sau một tinh cầu, các tinh cầu mà Cộng Công nhìn thấy, từng cái từng cái bay về phía mình, nhìn không thấy xa xăm trong không gian tối tăm, cũng có từng tinh cầu.

Ngoại trừ hành tinh và vẫn thạch lớn nhỏ khác nhau, còn có hằng tinh, hố đen v.v.

Bất kể là vẫn thạch, hành tinh, hay hằng tinh và hố đen, chỉ cần vừa tiếp cận Cộng Công liền bạo tạc, bùng phát sức mạnh đáng sợ.

Ở một mức độ nào đó, sự tổn hại đối với nguyên thần của Cộng Công là hữu hạn, nhưng, nếu kéo dài, Cộng Công cũng không thể chịu đựng được.

Dù sao cũng chỉ là một phần nhỏ nguyên thần của Cộng Công.

Nếu là toàn bộ nguyên thần, Cộng Công sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

"Không đúng." Cộng Công vừa vận dụng Thủy chi Pháp tắc Đạo quả chống đỡ, vừa cẩn thận quan sát.

Thủy chi Pháp tắc Đạo quả hóa thành thao thiên hồng thủy, bảo vệ nguyên thần của Cộng Công.

Thông qua quan sát, Cộng Công có thể khẳng định, một tồn tại nào đó đang ẩn giấu trong vũ trụ Hồng Mông.

Xem ra, trước đó cũng không phải khí linh Côn Luân Kính, mà là một phân thân của tồn tại ẩn giấu trong vũ trụ Hồng Mông.

Giả dạng khí linh, lừa Cộng Công, không thể không nói, quả là thủ đoạn cao minh.

Đối phương cẩn thận, nhưng lại bị Cộng Công nhìn thấu.

Hiển nhiên, sở dĩ đối phương không hiện thân, lại muốn nguyên thần của Cộng Công đều tiến vào.

Cộng Công chỉ một phần nguyên thần tiến vào, còn một phần ký thác Đại Đạo, nên không bị đối phương nhìn thấu.

"Ra đây đi!" Cộng Công nói.

Lập tức, các tinh cầu tấn công Cộng Công trong vũ trụ đều dừng lại.

Chỉ trong một khoảnh khắc, ức vạn hố đen lớn nhỏ khác nhau bị sức mạnh thời không truyền tống đến một nơi.

Các hố đen thôn phệ lẫn nhau, cái lớn thôn phệ cái nhỏ, rất nhanh, ức vạn hố đen trở thành một hố đen siêu lớn, ngay sau đó, hố đen siêu lớn lại thôn phệ vô số vẫn thạch, hành tinh và hằng tinh, hầu như biến lớn lên rất nhiều.

Hạt nhân của hố đen xảy ra sự vặn vẹo.

"Bành!" Hố đen nội liễm, một đoàn vật chất màu đen xuất hiện, rồi mềm mại biến thành hình người.

Một người cao khoảng ba mét, không có ngũ quan, toàn thân đen kịt.

Hình người hóa từ vật chất hạt nhân của hố đen, ẩn chứa sức

mạnh khủng bố vô cùng.

Chỉ thấy, người đen một bước bước ra một quang niên, hơi tăng tốc độ, liền đi được hàng trăm đến hàng ngàn quang niên.

Khi người đen phi bôn, triệu quang niên cũng trong nháy mắt đã đến.

Trước mặt Cộng Công, người đen vung một quyền đánh tới.

Cộng Công cũng nổi giận, đối phương lại quá khinh thường.

Tuy Cộng Công chỉ là một phần nguyên thần, nhưng người đen nhiều nhất cũng chỉ có một phần mười sức mạnh của vũ trụ Hồng Mông.

"Bành!" Cộng Công không tránh không né, dùng pháp lực hộ thể, một quyền của người đen bị pháp lực của Cộng Công chặn lại.

Người đen quá yếu, khiến Cộng Công không hứng thú.

Không đợi người đen tấn công lần nữa, Cộng Công tùy tay vung lên, một cỗ pháp lực giam cầm người đen.

Bị pháp lực của Cộng Công giam cầm, người đen lại hóa thành hố đen, nhưng lại không thể thôn phệ pháp lực của Cộng Công.

Pháp lực của Hỗn Nguyên Thánh Nhân không phải tùy tiện có thể thôn phệ.

"Vì ngươi không muốn xuất hiện, vậy thì, ta sẽ hủy diệt vũ trụ này." Cộng Công nói.

Một vũ trụ Hồng Mông khó mà có được, nhưng nếu đối phương cứ ẩn nấp trong bóng tối, Cộng Công cũng không ngại hủy diệt vũ trụ Hồng Mông này.

Đợi luyện hóa Côn Luân Kính, có thể lại sáng tạo một vũ trụ khác, bồi dưỡng thành vũ trụ Hồng Mông, rồi khiến nó diễn hóa Thiên Đạo,

tuy cần thời gian, nhưng Cộng Công không để tâm.

Thời gian đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân không quan trọng.

Theo lời Cộng Công vừa dứt, thời gian của vũ trụ Hồng Mông này lập tức biến mất.

Không sai, thời gian trong vũ trụ hoàn toàn biến mất.

Khi thời gian của một vũ trụ biến mất, lại trở nên kỳ dị.

"Đối phương nắm giữ Pháp tắc thời gian?

Có thể trong một khoảnh khắc khiến thời gian của vũ trụ Hồng Mông này biến mất, ước chừng Pháp tắc thời gian đã viên mãn, pháp lực của đối phương cũng không thấp." Cộng Công thầm nghĩ.

Sau khi thời gian của vũ trụ Hồng Mông biến mất, một thân ảnh cũng từ sâu trong bóng tối vũ trụ bước ra.

Nhìn thấy thân ảnh xuất hiện, Cộng Công cũng kinh ngạc, ... chỉ thấy, xuất hiện trước mặt Cộng Công là một Cộng Công khác.

Chương 298

Cộng Công sớm đã siêu thoát trường hà thời gian, tuy nhiên, đối phương lại có thể dùng sức mạnh thời gian phục chế ra một Cộng Công, khiến Cộng Công cũng bất ngờ.

Tuy Cộng Công hiện tại chỉ là một phần nguyên thần, nhưng dù sao cũng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tồn tại ẩn giấu trong vũ trụ Hồng Mông lại có thể dùng Pháp tắc thời gian phục chế ra một Cộng Công, điều này khiến Cộng Công quá bất ngờ.

Đối phương đã nắm giữ sức mạnh của Côn Luân Kính.

Côn Luân Kính có Pháp tắc thời gian hoàn chỉnh, lại là Tiên Thiên Chí Bảo.

"Tiên Thiên Chí Bảo, ta cũng có." Cộng Công cười lạnh.

Dưới sự triệu hoán của Cộng Công, một Tam Xoa Kích xuất hiện.

Cùng là Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực cũng có phân chia mạnh yếu, uy lực của Tam Xoa Kích của Cộng Công vượt xa Khai Thiên Tam Bảo, càng không phải Côn Luân Kính có thể so sánh.

Nguyên thần phụ trên Tam Xoa Kích, chỉ một kích đã diệt phục chế phẩm.

"Tiên Thiên Chí Bảo?

Thị Thần Thương và một Tiên Thiên Linh Bảo nào đó dung hợp thành?" Trong tiếng kinh ngạc, tồn tại ẩn giấu trong bóng tối cũng cuối cùng đã hiện thân.

Thì ra là một Hỗn Độn Nguyên Thần.

Đối phương dùng sức mạnh thời gian ngưng tụ thân thể.

“Thời Gian Ma Thần?” Thần sắc Cộng Công khẽ động.

Thời Thái Cổ, Bàn Cổ khai thiên, ba ngàn Ma Thần ngăn cản, lại bị Bàn Cổ chém giết, Không Gian Ma Thần chuyển sinh ở Hồng Hoang thành Không Tâm Dương Liễu, tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần, thành Đại Đạo Thánh Nhân, bản thể không còn đặt chân lên Hồng Hoang.

Thời Gian Ma Thần không hề kém cạnh Không Gian Ma Thần, Dương Mi có thể sống sót, Thời Gian Ma Thần chưa chắc không sống sót.

Xem ra, sau khi Thời Gian Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết năm đó, nguyên thần ẩn mình trong Côn Luân Kính, luyện hóa bảo vật này, sáng tạo ra vũ trụ Hồng Mông này.

“Tất cả Ma Thần có huyết mạch Bàn Cổ, thành Đại Đạo Thánh Nhân, lại có đại tạo hóa, là truyền thừa của Bàn Cổ chăng?” Nguyên Trụ thầm nghĩ.

Cộng Công càng lúc càng kinh ngạc.

Trước tiên luyện hóa Tố Sắc Vân Giới Kỳ phát hiện Tây Côn Luân có Tiên Thiên Chí Bảo, sau khi đoạt được Côn Luân Kính, lại phát hiện bên trong có một vũ trụ Hồng Mông, giờ đây, lại xuất hiện nguyên thần của Thời Gian Ma Thần Nguyên Trụ.

Con đường mà Nguyên Trụ lựa chọn lại không giống.

Trước tiên sáng tạo một vũ trụ Hồng Mông, rồi để vũ trụ diễn hóa ra Thiên Đạo, như vậy, cũng nắm giữ một Thiên Đạo, tuy Thiên Đạo yếu kém, nhưng có thể thông qua thôn phệ bản nguyên thế giới mà cường đại, khi đủ cường đại, chưa chắc không thể thôn phệ Thiên Đạo Hồng Hoang.

Một khi vũ trụ Hồng Mông này diễn hóa ra Thiên Đạo, sau khi

nắm giữ Thiên Đạo, theo sự trưởng thành của Thiên Đạo, Nguyên Trụ cũng sẽ càng ngày càng cường đại.

Nhưng, Côn Luân Kính lại hạn chế vũ trụ Hồng Mông này.

Tuy nhiên, vũ trụ Hồng Mông này lại không thể thoát ly Côn Luân Kính, dù sao bản nguyên Côn Luân Kính nằm trong vũ trụ.

Kỳ thực, vũ trụ Hồng Mông này có thể thoát ly Côn Luân Kính, Nguyên Trụ cũng sẽ không thoát ly, vì một khi thoát ly, sau khi diễn hóa ra Thiên Đạo, Thiên Đạo Hồng Hoang sẽ phát hiện.

Bên trong Côn Luân Kính, diễn hóa ra Thiên Đạo có thể không bị Thiên Đạo Hồng Hoang phát hiện, nhưng lại có được có mất, Côn Luân Kính lại hạn chế sự trưởng thành của vũ trụ Hồng Mông.

Vũ trụ Hồng Mông này diễn hóa ra Thiên Đạo, cũng chịu sự hạn chế của Côn Luân Kính.

Nên, con đường mà Nguyên Trụ lựa chọn cũng chẳng hề dễ dàng.

Theo Cộng Công quan sát, Nguyên Trụ cũng có sức mạnh cấp Thánh Nhân trong thời gian ngắn.

Nguyên Trụ vừa ra tay là đã sử dụng công kích mạnh nhất, hoàn toàn không giữ lại.

"Oanh!" Pháp tắc thời gian Đạo quả hình thành một trường hà thời gian, trong hà có vô số xúc tu.

Cộng Công vận dụng Thủy chi Pháp tắc Đạo quả đối kháng.

Chỉ thấy, trường hà thời gian đối đầu thao thiên hồng thủy.

Hai Pháp tắc Đạo quả, chênh lệch không lớn, tuy nhiên, Pháp tắc thời gian lại có ưu thế hơn.

Cái gọi là Đại Đạo Tam Thiên, thù đồ đồng quy, chỉ có chứng đắc Đại Đạo, mới có thể khiến bất kỳ Pháp tắc nào cũng như nhau.

Bàn Cổ, cũng không thể khiến tất cả Pháp tắc đều như nhau, thời gian lại mạnh hơn Thủy chi Pháp tắc.

Dưới sự xung kích của trường hà thời gian, thao thiên hồng thủy ở thế hạ phong.

Thấy Pháp tắc thứ nhất bị áp chế, Cộng Công lại không hoảng sợ.

Tam Xoa Kích vung lên, uy thế thao thiên hồng thủy đại tăng, nhất thời có thể đối kháng với trường hà thời gian.

"Có thể dung hợp Thị Thần Thương và một Tiên Thiên Linh Bảo thành Tiên Thiên Chí Bảo, không tệ." Nguyên Trụ ngưng tụ thời không, hình thành một thanh kiếm thời không.

Vung kiếm thời không nghênh chiến Cộng Công.

Va chạm với Tam Xoa Kích, kiếm thời không trong tay Nguyên Trụ lại có chút không chịu nổi.

"Uy lực thật lớn, mạnh hơn Thị Thần Thương quá nhiều." Nguyên Trụ cũng kinh ngạc.

Bằng vào Tam Xoa Kích, Cộng Công cũng chỉ có thể ngang tài ngang sức với Nguyên Trụ.

Dù sao cũng chỉ là một phần nhỏ nguyên thần, lại không có thân thể.

Sự ngăn cách của vũ trụ Hồng Mông, khiến Cộng Công không thể triệu hoán thân thể.

"Chỉ đến đây thôi!" Cộng Công không định tiếp tục chiến đấu nữa.

Đã rõ thực lực hiện tại của Nguyên Trụ.

"Đánh toàn bộ nguyên thần rồi sao?" Nguyên Trụ thầm cười lạnh, hắn còn giấu một tay, chờ toàn bộ nguyên thần của Cộng Công đều tiến vào vũ trụ Hồng Mông.

Ý đồ của Nguyên Trụ, là đánh bại nguyên thần Cộng Công, để vũ trụ Hồng Mông này thôn phệ nguyên thần Cộng Công, diễn hóa ra Thiên Đạo, rồi chiếm đoạt Bàn Cổ chân thân của Cộng Công.

Tuy nhiên, Cộng Công không để thêm nguyên thần tiến vào vũ trụ Hồng Mông, mà triệu hoán Hỗn Độn Châu.

Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu vừa xuất hiện, thắng bại đã không còn gì nghi ngờ.

Theo Hỗn Độn Châu vừa xuất hiện, thần quang phát ra, hình thành một lãnh địa, vây khốn Nguyên Trụ.

"Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu?

Làm sao có thể, chẳng phải bị Bàn Cổ một búa bổ nát rồi sao?" Nguyên Trụ khó mà tin được.

Năm đó, Nguyên Trụ tận mắt nhìn thấy Hỗn Độn Châu bị Bàn Cổ một búa bổ nát.

Cũng chính vì bổ nát Hỗn Độn Châu, khiến Khai Thiên Phủ cũng bị tổn thương, mới phân hóa thành Khai Thiên Tam Bảo.

Nhìn Hỗn Độn Châu, sắc mặt Nguyên Trụ khó coi.

Vì Hỗn Độn Châu xuất hiện, chỉ có một cách giải thích, là đã tìm đủ các mảnh vỡ dung hợp thành.

Nếu tập hợp đủ Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Châu, cũng có thể dung hợp thành Khai Thiên Phủ.

Tiếp theo, Cộng Công lại triệu hoán Tiên Thiên Chí Bảo Huyền Tẫn Chi Môn, Tiên Thiên Chí Bảo Vận Mệnh Nê Bản, Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Ngô Đao, và cả Đô Thiên Phiên.

Đô Thiên Phiên vừa xuất hiện liền bố trí Thần Sát Đại Trận.

Nguyên Trụ ngây người nhìn Cộng Công triệu hoán từng Chí Bảo,

đã tê liệt rồi.

Còn Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ v.v. các Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Cộng Công lười biếng không triệu hoán.

Lúc này, Nguyên Trụ cũng biết mình đã đánh giá thấp Cộng Công quá nhiều.

Tuy Nguyên Trụ có giấu một tay, nhưng cũng xa xa không đủ để ứng phó với nhiều Chí Bảo trước mắt như vậy.

"Ta không cam lòng!" Nguyên Trụ mặt như tro tàn, trong lòng lại không cam, năm đó bị Bàn Cổ chém giết, nguyên thần cũng bị trọng thương, may mắn ẩn mình trong Côn Luân Kính, nhẫn nhịn đến hôm nay, lại sắp bị Cộng Công giết chết.

Sớm biết có ngày này, Nguyên Trụ đã ra tay với Tây Vương Mẫu rồi.

Vì Tây Vương Mẫu chỉ là một Chuẩn Thánh, Nguyên Trụ mới không ra tay, thôn phệ nguyên thần một Chuẩn Thánh, khả năng vũ trụ Hồng Mông này diễn hóa ra Thiên Đạo là quá thấp.

Một Chuẩn Thánh vẫn lạc, tất nhiên sẽ kinh động Hồng Hoang Đại Năng, nếu phát hiện Côn Luân Kính, Nguyên Trụ cũng sẽ bị bại lộ.

Cộng Công thao túng từng Chí Bảo phát động công kích.

"Ta chết, cũng phải trả giá lớn!" Nguyên Trụ phẫn nộ thi triển thần thông mạnh nhất.

Chương 299

Một cỗ sức mạnh thời gian từ Nguyên Trụ phát ra, xâm nhập nguyên thần Cộng Công, Hỗn Độn Châu cũng không thể chống đỡ.

Cộng Công có thể cảm nhận một cỗ sức mạnh thời gian cường đại đang công kích chân linh của mình.

Cộng Công vốn tưởng rằng nguyên thần sẽ bị thương, tuy nhiên, khi sức mạnh thời gian tiếp xúc chân linh, liền biến mất không thấy.

"Sao có thể?" Nguyên Trụ không thể chấp nhận, thần thông mạnh nhất lại vô hiệu đối với Cộng Công.

Phải biết rằng, thi triển một lần thần thông mạnh nhất, Pháp tắc thời gian Đạo quả của Nguyên Trụ sẽ không thể sử dụng trong một nguyên hội, đạo hạnh sẽ hạ thấp.

Cộng Công như có điều suy nghĩ.

Cộng Công sớm đã phát hiện, chân linh của mình tựa hồ ẩn giấu sức mạnh thời không, có liên quan đến việc xuyên việt.

Nhưng, hiện tại Cộng Công không thể cảm ứng sức mạnh thời không ẩn giấu trong chân linh.

Hiện tại, Cộng Công lờ mờ cảm thấy sức mạnh thời không ẩn giấu trong chân linh có chút dị thường.

Có lẽ, đợi đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, có thể biết một hai.

Hiện tại, phải diệt Nguyên Trụ trước.

Giờ đây, Nguyên Trụ không thể sử dụng Pháp tắc thời gian Đạo quả, đạo hạnh cũng hạ thấp không ít, thực lực lại giảm mạnh.

Theo Hỗn Độn Châu, Tam Xoa Kích cùng các Chí Bảo khác hợp

lực công kích, Nguyên Trụ hoàn toàn không chống đỡ nổi.

"Không!" Một tiếng kêu tuyệt vọng, thân thể ngưng tụ bằng sức mạnh thời gian của Nguyên Trụ đầu tiên ly tán tan nát, ngay sau đó, Hỗn Độn Nguyên Thần cũng bắt đầu sụp đổ.

Khi thân thể thời gian của Nguyên Trụ tan nát, vũ trụ Hồng Mông này cũng khôi phục thời gian.

Các mảnh vỡ nguyên thần của Nguyên Trụ bị vũ trụ thôn phệ, một chút ý thức chân linh lại bị Cộng Công xóa bỏ.

Vốn dĩ, Nguyên Trụ muốn vũ trụ Hồng Mông này thôn phệ nguyên thần Cộng Công, nhưng không ngờ lại thôn phệ chính nguyên thần của mình.

Thôn phệ tất cả mảnh vỡ nguyên thần của Nguyên Trụ, vũ trụ Hồng Mông lại trưởng thành thêm một chút.

Đồng thời, Cộng Công cảm ứng được sức mạnh Thiên Đạo.

"Vũ trụ Hồng Mông diễn hóa ra Thiên Đạo?" Cộng Công kinh ngạc.

Cẩn thận cảm ứng, Cộng Công bay về phía sâu trong vũ trụ.

Một giây vượt hàng triệu quang niên, Cộng Công mất hơn mười phút mới đến được bản nguyên vũ trụ.

Một đoàn vật chất không thể gọi tên ở trước mặt Cộng Công, vừa là bản nguyên của vũ trụ Hồng Mông, vừa là hình thái sơ khai của Thiên Đạo.

Không sai, vũ trụ tuy đã diễn hóa ra Thiên Đạo, nhưng chỉ là hình thái sơ khai.

Một hình thái sơ khai của Thiên Đạo không thể khiến vũ trụ sản sinh Thiên Đạo Thánh Nhân.

Một mặt là nguyên thần của Nguyên Trụ không đủ, mặt khác cũng là do sự hạn chế của Côn Luân Kính.

"Nếu chuyển vũ trụ Hồng Mông vào Hỗn Độn Châu..." Cộng Công nghĩ trong lòng.

Tuy nhiên, Cộng Công cũng chỉ nghĩ vậy, việc chuyển vũ trụ Hồng Mông vào Hỗn Độn Châu là khó khăn.

Vũ trụ Hồng Mông và Côn Luân Kính ràng buộc với nhau, Côn Luân Kính hủy diệt, vũ trụ Hồng Mông cũng hủy diệt.

Nếu cưỡng ép tách vũ trụ Hồng Mông và Côn Luân Kính ra, vũ trụ e rằng sẽ sụp đổ, Côn Luân Kính có khi sẽ hạ cấp từ Tiên Thiên Chí Bảo xuống Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Ít nhất, Cộng Công hiện tại không có năng lực chuyển vũ trụ Hồng Mông vào Hỗn Độn Châu.

"Trước tiên luyện hóa Côn Luân Kính, sau đó tìm cách bổ sung Pháp tắc không gian mà Côn Luân Kính ẩn chứa, ít nhiều cũng có thể khiến vũ trụ Hồng Mông này có chút không gian trưởng thành." Cộng Công thầm nói.

Vừa nói, Cộng Công vừa vận dụng nguyên thần chi lực luyện hóa bản nguyên vũ trụ, cũng là hình thái sơ khai của Thiên Đạo vũ trụ. .....

Chỉ trong một năm ngắn ngủi, Cộng Công triệt để luyện hóa Côn Luân Kính, tốc độ này khiến ngay cả hắn cũng kinh ngạc.

Nhìn Côn Luân Kính trong tay, Cộng Công cố gắng bổ sung Pháp tắc không gian của bảo vật này.

Sau khi thành Thánh, Cộng Công lại lĩnh ngộ không ít Pháp tắc hoàn chỉnh.

Hiện tại, Cộng Công có không ít Pháp tắc, cũng có Pháp tắc không

gian.

Tuy nhiên, với Pháp tắc không gian hiện tại của Cộng Công, việc bổ sung Pháp tắc không gian mà Côn Luân Kính ẩn chứa lại không phải là chuyện có thể hoàn thành trong thời gian ngắn, ít nhất cũng phải vài nguyên hội.

Thời gian vài nguyên hội đối với Cộng Công hiện tại cũng không dài, sẽ nhanh chóng trôi qua.

"Bổ sung Pháp tắc không gian của Côn Luân Kính chỉ là vấn đề thời gian, nhưng muốn thăng cấp Côn Luân Kính thành Đại Đạo Chí Bảo, e rằng Bàn Cổ cũng chưa chắc đã làm được." Cộng Công cười khổ.

Thời Thái Cổ, Đại Đạo Chí Bảo cũng không nhiều, Khai Thiên Phủ, Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hỗn Độn Châu v.v. lại chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Cộng Công hiện tại chỉ có một Đại Đạo Chí Bảo cũng không phải do Tiên Thiên Chí Bảo thăng cấp thành, mà vốn là Đại Đạo Chí Bảo, tìm đủ các mảnh vỡ dung hợp thành.

Nếu tùy tiện có thể thăng cấp Tiên Thiên Chí Bảo thành Đại Đạo Chí Bảo, vậy thì, thăng cấp Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Châu đều thành Đại Đạo Chí Bảo, rồi lại dung hợp thành Khai Thiên Phủ, thì quả là quá khủng khiếp. .....

Thiên giới, Đế Giang cảm thấy có chút mệt mỏi.

Sự tồn tại của Lục Ngự Đại Đế đáng lẽ phải phụ tá Thiên Đế như hắn, nhưng cũng chỉ có Hậu Thổ phân thân Bình Tâm là đáng tin cậy.

Hữu Sào Thị cũng tốt.

Hạo Thiên, Cụ Lưu Tôn, Trường Nhĩ Định Quang Tiên và Tây Vương Mẫu lại đều không an phận.

May mắn là có Thiên Điều do Cộng Công chế định ước thúc.

Vì quyền lực của Lục Ngự quá nhỏ, hợp lại cũng không bằng Đế Giang, nên, tuy Đế Giang nỗ lực khiêu khích mối quan hệ giữa Hạo Thiên, Cụ Lưu Tôn, Trường Nhĩ Định Quang Tiên, Tây Vương Mẫu và Hữu Sào Thị, nhưng hiệu quả không lớn.

Hợp lại còn không bằng Đế Giang, tự nhiên lại càng không thể tự nội hồng được.

Vì Tố Sắc Vân Giới Kỳ và Côn Luân Kính, Tây Vương Mẫu một lòng muốn báo thù.

Tuy nhiên, Cộng Công hoàn toàn không để Tây Vương Mẫu vào mắt.

Tầng thứ không giống nhau, tầm nhìn tự nhiên cũng không giống nhau, một người sẽ không quá để tâm đến loài kiến hôi.

Kỳ thực, Tây Vương Mẫu có lẽ nên cảm ơn Cộng Công, nếu không, sớm muộn gì cũng có một ngày bị Nguyên Trụ diệt trừ.

Còn việc Tây Vương Mẫu diệt trừ Nguyên Trụ, khả năng đó trên lý thuyết là có tồn tại, nhưng xác suất lại khá nhỏ. .....

Hồng Hoang đại địa, tổng thể thái bình.

Vu tộc phân tán khắp nơi trên đại địa.

Từng bộ lạc Nhân tộc cũng phân tán khắp nơi.

Nhưng, trong Nhân tộc luôn có một số người muốn tự lập tự cường, thay thế Vu tộc trở thành thiên địa nhân vật chính.

Cũng có dư nghiệt Yêu tộc tác quái.

Bộ lạc Phong Viện đã trở thành bộ lạc lớn nhất của Nhân tộc, vượt qua bộ lạc Toại Nhân.

Toại Nhân Thị đã truyền vị Nhân Hoàng cho Phục Hy, ẩn cư Hỏa Vân Cung.

Hiện tại, Toại Nhân Thị và Truy Y Thị ẩn cư Hỏa Vân Cung, trấn áp khí vận Nhân tộc, Hữu Sào Thị ở Thiên cung.

Các luyện khí sĩ cường đại của Nhân tộc cũng hầu như đều ở Hỏa Vân Cung.

Nữ Oa đã dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy sáng tạo ra Nhân tộc, căn cước của những người Nhân tộc đầu tiên kỳ thực không tệ, không cần tu luyện, cũng có thần lực bẩm sinh, tai thính mắt sáng v.v., thọ mệnh cũng dài hơn nhân loại hiện tại, nhưng đời này qua đời khác, nhân tộc hiện tại, có thể tu thành cấp Kim Tiên cũng không được mấy.

Con đường tu luyện, căn cước là điều quan trọng.

Phục Hy với thân phận Đại Vu trở thành Nhân Hoàng, thúc đẩy sự dung hòa giữa Nhân tộc và Vu tộc.

Ngoài ra, Phục Hy đối với Yêu tộc cũng hữu hảo, Nhân tộc tuy thù địch Yêu tộc, nhưng dưới sự nỗ lực của Phục Hy, cũng ít giết hại không ít yêu thú.

Việc Nhân tộc và Vu tộc lấy yêu thú làm tọa kỵ lại phổ biến.

Chương 300

Vì Phục Hy, ở một số nơi trong Hồng Hoang, thậm chí Nhân tộc, Vu tộc và Yêu tộc còn sống chung dung hòa.

Mặt khác, Hoàng Long phái Tiểu Thừa Vu Giáo phát triển tốt.

Nhân Giáo chỉ có một đệ tử Huyền Đô Đại Pháp Sư, nên Thái Thượng cho phép đệ tử của Nguyên Thủy giúp giáo hóa Nhân tộc.

Tiệt Giáo của Thông Thiên cũng phát triển nhanh chóng.

Số lượng lớn Yêu tộc gia nhập Tiệt Giáo.

Hiện tại, Kim Ngao Đảo và Doanh Châu ở Đông Hải, thậm chí Bồng Lai, hầu như đều là môn nhân của Tiệt Giáo.

Còn Phương Trượng Đảo, vì là đạo trường của Cộng Công ở Đông Hải, môn nhân Tiệt Giáo cũng không dám làm loạn.

Phật Giáo phát triển ở Tây Phương đại lục, Chuẩn Đề thỉnh thoảng sang Đông phương đánh gió.

Bất Chu Sơn, Vu Hoàng cung.

Cộng Công cảm ngộ Đại Đạo, Hỗn Độn Châu ở tay trái, Côn Luân Kính ở tay phải, Huyền Tẫn Chi Môn ở phía sau.

Hỗn Độn Khánh Vân khổng lồ hiển hiện, nâng Tam Bảo.

Nếu cẩn thận quan sát, không khó phát hiện trong Hỗn Độn Châu có hình chiếu Bàn Cổ đang khai thiên tích địa.

Khai thiên tích địa trong Hỗn Độn Châu có thể phá vỡ hỗn độn chất cốc, đối với việc Cộng Công ngộ đạo hiện tại cũng có chút trợ giúp.

Còn vũ trụ Hồng Mông trong Côn Luân Kính đã diễn hóa ra hình

thái sơ khai của Thiên Đạo, cũng trợ giúp không nhỏ, Huyền Tẫn Chi Môn ẩn chứa mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, cũng huyền chi hựu huyền.

Tuy nhiên, mặc dù có ba Chí Bảo tương trợ, Cộng Công lại chậm chạp không thể đột phá Thánh Nhân hậu kỳ.

Tu vi đạt Hỗn Nguyên Đại La về sau, muốn có sự đột phá lại quá khó khăn.

Đột nhiên, trong mắt phải của Cộng Công lóe lên một tia thần quang.

Thái Dương Tinh Hồng Hoang là mắt phải của Cộng Công, nên, những nơi Thái Dương Tinh chiếu rọi, đều nằm trong mắt Cộng Công.

Thông qua Thái Dương Tinh khuy thị Hồng Hoang, Cộng Công phát hiện không ít dư nghiệt Yêu tộc đang gây sự.

Dưới sự tác quái của dư nghiệt Yêu tộc, không ít sinh linh phải chịu khổ.

Tuy nhiên, Cộng Công lại không quản hết tất cả.

Ví dụ như một số bộ lạc Vu tộc nhỏ bị dư nghiệt Yêu tộc hủy diệt, Cộng Công cũng có thể thản nhiên đối đãi.

Chết một vài tiểu Vu, Cộng Công cũng sẽ không đích thân ra tay.

Nếu chết một Đại Vu, hoặc khí vận Vu tộc thất thoát tương đối nhiều, Cộng Công có lẽ sẽ ra tay. .....

Hoàng Hà, là một trong những lưu vực chính ở Đông phương đại lục.

Gần Hoàng Hà, không ít bộ lạc, có Nhân tộc, cũng có Vu tộc, cùng với súc vật được Nhân tộc và Vu tộc nuôi dưỡng.

Từ nửa năm trước, Hoàng Hà thường xuyên xảy ra thủy hoạn.

Hồng tai tràn lan, thì ra là do Yêu tộc báo thù.

Vu Yêu lượng kiếp, Yêu tộc đại bại thảm hại, vô số yêu bỏ trốn vào rừng sâu núi lớn, nhưng không quên thù hận.

So với Vu tộc, Nhân tộc yếu kém hơn rất nhiều, nhưng Nhân tộc lại quan trọng đối với Vu tộc, nên, sự báo thù của Yêu tộc hầu như đều nhằm vào Nhân tộc.

Thân là Nhân Hoàng Phục Hy cũng bận đến sứt đầu mẻ trán.

Thánh địa Hỏa Vân Cung của Nhân tộc cũng phái ra không ít luyện khí sĩ, nhưng tác dụng lại không lớn lắm.

"Đại hồng thủy đến rồi." "Mau mau dựng thần tượng lên." Ở bên ngoài một bộ lạc Nhân tộc chỉ có mấy ngàn người, đã có thể nhìn thấy hồng thủy hung dũng cuộn trào từ xa, một khi cuốn tới, bộ lạc này tất yếu sẽ bị nhấn chìm, e rằng cũng không mấy ai sống sót.

Lúc này, mấy ngàn người đồng lòng hiệp lực, dựng một pho tượng đá khổng lồ ở ngoài bộ lạc.

Chỉ thấy, tượng đá đầu rồng thân người, chân đạp song long, hai tay cũng mỗi bên một con rồng, thì ra là tượng chân thân của Cộng Công.

Tượng đá cao ba trăm sáu mươi lăm mét, hợp với số chu thiên.

Chỉ với mấy ngàn người trong vỏn vẹn mười ngày đã tạo ra pho tượng đá như vậy, cũng thật không tầm thường.

Giờ đây, Vu tộc thống ngự Hồng Hoang, Tổ Vu cao cao tại thượng, Cộng Công lại là Tổ Vu có địa vị cao nhất.

Đối mặt với đủ loại tai nạn, nhân loại yếu ớt cầu xin Cộng Công bảo hộ, lập thần tượng cho Cộng Công, kính bái khẩn cầu, tín

ngưỡng thành kính.

Tuy nhiên, cũng không phải mỗi thần tượng Cộng Công đều có thần lực, chủ yếu là do Cộng Công.

Trong cõi u minh, một cỗ thần lực từ trên trời giáng xuống, rơi vào thần tượng đá, nhưng mấy ngàn người tại đó lại không một ai nhìn thấy.

Trong mấy ngàn người đó có hai luyện khí sĩ, phần lớn còn lại đều là võ giả.

Oanh long long...

Đại hồng thủy càng ngày càng gần, mọi người đều thần sắc bất an.

Đối mặt với hồng thủy có thanh thế khổng lồ như vậy, mấy ngàn người xông lên, hợp lực cũng không thể chống đỡ nổi.

Còn việc chạy trốn, trong số những người này cũng chỉ có cực kỳ ít người có thể tránh được hồng thủy, nhưng hồng thủy là do yêu quái gây ra, tránh được hồng thủy, cũng phải đối mặt với yêu quái.

Thần tượng Cộng Công cao hơn ba trăm mét tuy nguy nga, nhưng trước mặt hồng thủy như vậy lại tỏ ra quá nhỏ bé, nhìn cũng không giống có thể chống đỡ được hồng thủy.

"Bành!" Nhìn thấy hồng thủy sắp va chạm vào thần tượng Cộng Công, lúc này, một cỗ thần lực bùng phát, ngăn chặn hồng thủy.

Hồng thủy nhanh chóng lắng xuống.

Mọi người nhìn thấy thần tượng Cộng Công thành công ngăn chặn hồng thủy, đều kinh hỉ giao gia.

"Vu Hoàng Thánh Nhân từ bi." "Tổ Vu bảo hộ!" Mấy ngàn người quỳ xuống khấu bái.

Hồng thủy tuy đã lắng xuống, nhưng một Đại Yêu dẫn theo mấy trăm tiểu yêu xuất hiện.

Chính mấy trăm yêu này đang gây sóng gió, tạo ra hồng thủy như vậy.

"Giết!" Đại Yêu đầu cá da trơn thân người, tay cầm Phương Thiên Họa Kích chỉ vào nhân loại.

Tuy có chút kiêng kỵ thần tượng Cộng Công, nhưng Đại Yêu vẫn lớn mật.

Yêu cá da trơn có tu vi Huyền Tiên cấp, phía sau mấy trăm tiểu yêu phần lớn chỉ có tu vi Tán Tiên cấp, chỉ có vài con là Chân Tiên cấp.

So với mấy trăm yêu, số lượng nhân loại tuy chiếm ưu thế, nhưng thực lực lại ở thế hạ phong.

Đã đến nước này, mấy ngàn nhân loại cũng đành phải nghênh chiến.

Hai luyện khí sĩ và hơn ngàn võ giả hợp lực, chiến đấu với mấy trăm yêu.

Tương tự như cảnh ngộ của bộ lạc nhỏ này, không ít bộ lạc gần Hoàng Hà cũng đang gặp phải tình huống tương tự.

Thủy hoạn của Nhân tộc đã trở thành một vấn đề. .....

Bộ lạc Phong Viện, mười ba pho tượng Tổ Vu sừng sững, lại có lớn có nhỏ, tượng Cộng Công lớn nhất, Trụ thì nhỏ nhất.

Ngoài lớn nhỏ, chất liệu thần tượng cũng có khác biệt.

Tại bộ lạc Phong Viện, ngoài Vu Miếu, còn có Nữ Oa Miếu.

Nữ Oa có chút hương hỏa trong Nhân tộc, nhưng ảnh hưởng lực lại càng ngày càng nhỏ.

Trong Nữ Oa Miếu, Phục Hy ngồi trước tượng thần Nữ Oa.

Thần tượng như sống động.

Đột nhiên, thần tượng huyễn hóa, thì ra là một hình chiếu của Nữ Oa.

“Huynh trưởng.” Ánh mắt Nữ Oa nhìn Phục Hy.

“Sau khi Đế Tuấn vẫn lạc, Chiêu Yêu Phiên hẳn là trong tay muội muội chứ!

Hy vọng muội muội có thể ước thúc Yêu tộc.” Phục Hy mở miệng.

Chương 301

Hiện tại những yêu tộc gây sự khắp nơi trong Hồng Hoang, đều có một tia nguyên thần ở Chiêu Yêu Phiên, nếu Nữ Oa có thể lấy Chiêu Yêu Phiên ra ước thúc quần yêu, tình cảnh của Nhân tộc sẽ tốt hơn hiện tại.

"Thiên số đã định như vậy." Nữ Oa có phần bất đắc dĩ.

"Đại thế bất khả cải, tiểu thế khả cải." Phục Hy lại nói.

Phục Hy cũng biết, Yêu tộc gây sự, có Thiên Đạo Thánh Nhân ở phía sau mưu tính.

Tuy Vu tộc đã trở thành thiên địa nhân vật chính, nhưng chư Thánh Thiên Đạo lại trăm phương ngàn kế khiến khí vận Vu tộc thất thoát, để nhanh chóng phù hộ Nhân tộc thành nhân vật chính.

Dưới Thiên Đạo không có nhân vật chính vĩnh hằng, Vu tộc hiện tại, lại chưa chắc vĩnh viễn là Vu tộc, một khi khí vận Vu tộc thất thoát, Nhân tộc chưa chắc không quật khởi.

Còn những yêu quái đang tác loạn khắp nơi hiện tại, lại đang bị lợi dụng.

"Hồng Quân Đạo hữu, Tam Thanh và Tây Phương nhị Thánh thái độ nhất trí, ta cũng vô phương, hy vọng huynh trưởng có thể lý giải." Nữ Oa nói.

Phục Hy mặt âm trầm.

Tuy Phục Hy không có nguyên thần, nhưng thông qua Tiên Thiên Bát Quái, cũng có thể thôi diễn được một hai.

Hồng Quân và chư Thánh khác muốn lợi dụng Yêu tộc làm suy yếu khí vận Vu tộc, tăng cường khí vận Nhân tộc.

Thiên Đạo lựa chọn Vu tộc, Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương nhị Thánh lại đều lựa chọn Nhân tộc.

Hiện tại, Nhân tộc tuy xa xa không thể kháng hành với Vu tộc, nhưng Hồng Quân và những người khác lại không từ bỏ ý định.

Một tiếng thở dài, một tia nguyên thần của Nữ Oa rời khỏi thần tượng, trở về Tam thập tam thiên.

Phục Hy cũng thở dài, dư nghiệt Yêu tộc gây sự này đơn giản là không biết sống chết.

Chọc giận Vu tộc, hậu quả không thể lường trước.

Tuy nhiên, Thánh Nhân đấu đá, Phục Hy cũng vô năng vi lực.

Thiên môn rộng mở, một Kim giáp Thiên tướng dẫn theo mười vạn Thiên binh hạ phàm, ngự trên Hoàng Hà.

Không ít yêu tộc dư nghiệt tại Hoàng Hà khuấy đảo phong lãng, gây ra tai ương hồng thủy khắp nơi.

Chỉ trong vỏn vẹn một tháng, nhân tộc gần Hoàng Hà đã chết hàng trăm vạn người.

Kim giáp Thiên tướng cất tiếng như sấm sét, đôi thiên nhãn lạnh lùng nhìn xuống phía dưới: "Các ngươi yêu nghiệt, tội ác tày trời, chọc giận Thượng Thiên!" Nước sông đục ngầu cuộn trào, yêu khí đáng sợ tràn ngập, khiến Thiên tướng tu vi Kim Tiên cũng phải kinh hãi.

Thiên tướng không phải Vu tộc, bản thể là Bạch Hổ, lại là hậu thiên sinh linh.

Mười vạn Thiên binh đã bố trí Thiên La Địa Võng, giam hãm phương viên ức vạn dặm.

"Oanh!" Dưới sự nghiền ép của sát khí, yêu khí bị chấn tán.

Lại một lúc sau, một Đại yêu dẫn theo vạn thuộc hạ xuất hiện.

Chỉ thấy, yêu hầu dẫn đầu là một con vượn, mũi tẹt, trán dô, đầu trắng thân xanh, đôi hỏa nhãn kim tinh, cổ dài trăm trượng, thân thể như núi.

Yêu hầu này chân danh Vô Chi Kỳ, vốn là một Đại tướng dưới trướng Đông Hoàng Thái Nhất.

Sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Thiên Đình sụp đổ, Vô Chi Kỳ thoát chết, lại đến Hoàng Hà khuấy đảo phong lãng.

Vô Chi Kỳ cất tiếng cười quái dị: "Một tiểu mao thần lại dám tìm đến cái chết." Vung cây hỗn thiết côn trong tay, Vô Chi Kỳ một cân đẩu vân bay lên trời, đánh tới Kim giáp Thiên tướng.

"Đương!" Tốc độ của Vô Chi Kỳ quá nhanh, Thiên tướng không thể né tránh, chỉ đành dốc toàn lực chống đỡ.

Mặc dù Vô Chi Kỳ chỉ tùy tiện một kích, Thiên tướng vẫn không thể chống cự nổi, thảm thiết kêu lên, thân chịu trọng thương, từ trên mây rơi thẳng xuống Hoàng Hà cuồn cuộn.

Vô Chi Kỳ vẻ mặt khinh thường: "Đúng là đồ vô dụng!" Vô Chi Kỳ biết tránh lợi tìm hại, nếu là Tổ Vu hay Đại Vu, y sẽ trốn thật xa, nhưng một Thiên tướng cấp Kim Tiên và mười vạn Thiên binh, y lại không đặt vào mắt.

Thiên tướng vừa rơi xuống Hoàng Hà, thuộc hạ của Vô Chi Kỳ liền xông lên.

Trong thời gian ngắn ngủi, Thiên tướng cũng thần hình câu diệt.

Kế tiếp, Vô Chi Kỳ đại phát thần uy, một mình đánh tan Thiên La Địa Võng của mười vạn Thiên binh tan tác.

Chỉ một mình Vô Chi Kỳ đã chiếm thượng phong, còn thuộc hạ

của y vừa xuất hiện, Thiên binh càng đại bại.

Vô Chi Kỳ thầm nghĩ: "Giết một Thiên tướng và mười vạn Thiên binh, Vu tộc không khéo sẽ phái Đại Vu đến Hoàng Hà, nơi đây không thể ở lâu." Vô Chi Kỳ đang tính rời Hoàng Hà đến nơi khác thì một thân ảnh khôi ngô xuất hiện.

Thân thể cường tráng hùng vĩ, dung mạo thô kệch, trên đầu một đôi sừng trâu, da đen như sắt thép.

Yêu này chính là Thử Thiết, một trong Thập Đại Yêu Thần của Yêu tộc, bị Đại Vu Xi Vưu đánh bại, trở thành tọa kỵ của Xi Vưu.

Hậu Thổ bảo Xi Vưu giải quyết Đại yêu ở Hoàng Hà, Xi Vưu lại không đích thân đến, mà phái tọa kỵ Thử Thiết đi một chuyến.

Vô Chi Kỳ vừa thấy người đến, cũng sửng sốt: "Thử Thiết đại ca?" Ngưu Ma Vương lạnh lùng nói: "Ta giờ không còn là Thử Thiết, là Ngưu Ma Vương, Vô Chi Kỳ, thúc thủ chịu trói đi!" Tuy rằng từng xưng huynh đệ với Vô Chi Kỳ, nhưng giờ lập trường đã khác.

Vô Chi Kỳ cười nhạo: "Đúng là một Yêu Thần, nay lại làm tọa kỵ của Đại Vu, thật là sỉ nhục của Yêu tộc." "Tìm chết!" Ngưu Ma Vương trợn đôi mắt giận dữ, tản mát sát ý cường đại.

Ngưu Ma Vương là tu vi Đại La Kim Tiên, còn Vô Chi Kỳ chỉ là tu vi Thái Ất Kim Tiên, chênh lệch giữa hai bên không hề nhỏ.

Trong tình huống bình thường, Đại La Kim Tiên dễ dàng miểu sát Thái Ất Kim Tiên.

Nhưng, pháp bảo, căn cước, thần thông và các yếu tố khác đều ảnh hưởng đến thực lực, bởi vậy, Thái Ất Kim Tiên đánh bại Đại La Kim Tiên cũng không phải là không thể.

Vô Chi Kỳ là tiên thiên sinh linh, căn cước bất phàm, nhưng cũng chỉ ngang Ngưu Ma Vương.

Khi Ngưu Ma Vương vừa ra tay, Vô Chi Kỳ cũng hồn nhiên không sợ, vung hỗn thiết côn nghênh đón.

Trận chiến vừa diễn ra vài hiệp, Vô Chi Kỳ chỉ có sức chống đỡ.

Chỉ thấy, Ngưu Ma Vương chỉ dùng một tay, cũng không hề nghiêm túc, nhưng đã áp chế Vô Chi Kỳ.

Thuộc hạ của Vô Chi Kỳ thấy thế không ổn, một số chọn đào tẩu, phần lớn lại ra tay hợp công Ngưu Ma Vương.

Ngưu Ma Vương khinh thường nói: "Một lũ kiến hôi không biết sống chết." Ngưu Ma Vương hơi nghiêm túc hơn một chút, chém giết khiến thuộc hạ của Vô Chi Kỳ kinh sợ.

Trong chưa đầy một phút, thuộc hạ của Vô Chi Kỳ trừ những kẻ chạy trốn, hầu hết đều bị Ngưu Ma Vương giết sạch.

Ngưu Ma Vương nói với Vô Chi Kỳ: "Ngươi nên cảm thấy may mắn." Nếu là tọa kỵ của bất kỳ Tổ Vu nào khác, Vô Chi Kỳ chỉ sợ đã vẫn lạc.

Một yêu có tu vi Thái Ất Kim Tiên, căn cước không tệ, đối với Vu tộc bây giờ cũng không phải chuyện nhỏ.

Vô Chi Kỳ thi triển Thủy Độn, lặn xuống Hoàng Hà.

Thấy không địch lại, Vô Chi Kỳ cũng bỏ chạy.

Tuy nhiên, Ngưu Ma Vương tế ra một sợi dây thừng, đó chính là Phược Yêu Tác.

Tuy chỉ là hậu thiên linh bảo, nhưng lại phát huy tác dụng to lớn.

Thần quang lóe lên, Phược Yêu Tác như một con linh xà, chìm vào Hoàng Hà, không lâu sau, Vô Chi Kỳ bị trói chặt trồi lên mặt nước. …… U Minh, Địa Phủ.

Vô Chi Kỳ bị Xi Vưu dẫn đến gặp Bình Tâm.

Bên cạnh Điện Phong Đô, có một cung điện nhỏ hơn, đó là Bình Tâm Cung.

Điều khiến Xi Vưu bất ngờ là, ngoài Bình Tâm, Phong Đô cũng ở đó.

Xi Vưu cung kính quỳ một gối: "Thuộc hạ Xi Vưu, bái kiến Nương Nương, Đại Đế." Đối diện với Phong Đô và Bình Tâm, Vô Chi Kỳ cũng cảm thấy áp lực không nhỏ.

Vô Chi Kỳ biết, Bình Tâm là phân thân của Tổ Vu Hậu Thổ, thực lực khó lường, còn Phong Đô còn đáng sợ hơn cả Bình Tâm.

Xi Vưu là tọa kỵ, Vô Chi Kỳ không thể đối phó nổi, nhưng Xi Vưu trước mặt Phong Đô và Bình Tâm nhị vị cũng không dám bất kính.

Phong Đô cẩn thận đánh giá Vô Chi Kỳ: "Vô Chi Kỳ!" Vô Chi Kỳ không phải là tiên thiên sinh linh đơn giản, Phong Đô biết y là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu.

Trong ba ngàn Tiên Thiên Ma Thần thời Thái Cổ có một Ma Viên, chưởng khống pháp tắc chiến tranh, hiếu chiến vô cùng, thực lực cường đại.

Khi Bàn Cổ khai thiên, Hỗn Độn Ma Viên cũng ra tay đối phó Bàn Cổ, giao chiến một trận, nhưng lại bị Bàn Cổ chém giết.

Khi Hỗn Độn Ma Viên bị Bàn Cổ chém giết, bản nguyên chia làm bốn, diễn hóa thành Hỗn Thế Tứ Hầu.

Hỗn Thế Tứ Hầu gồm có Xích Khào Mã Hầu, Thông Tí Viên Hầu, Lục Nhĩ Mi Hầu và Linh Minh Thạch Hầu, lại khế hợp Địa Thủy Hỏa Phong.

Vô Chi Kỳ là Xích Khào Mã Hầu trong Hỗn Thế Tứ Hầu, chủ về thủy.

Nếu không có Cộng Công, theo thiên số, Vô Chi Kỳ sẽ tác quái trong thời kỳ Ngũ Đế của Nhân tộc, sau đó, Đại Vũ trị thủy, giam cầm Vô Chi Kỳ.

Chương 302

Thông Tí Viên Hầu chủ về hỏa, cũng chính là Viên Hồng trong Phong Thần Chi Chiến.

Lục Nhĩ Mi Hầu chủ về phong, có thể nói là xuất thế sớm nhất trong Hỗn Thế Tứ Hầu.

Cuối cùng là Linh Minh Thạch Hầu, cũng chính là Tôn Ngộ Không.

Vô Chi Kỳ lạnh lùng cười: "Không ngờ Phong Đô Đại Đế lại biết tiểu nhân vật như ta." Tuy trong lòng hoảng sợ, nhưng Vô Chi Kỳ bề ngoài lại trấn định.

Bình Tâm nói với Phong Đô: "Yêu hầu tác ác đa đoan, nghiệp lực thâm trọng, nhưng lại có khí vận không nhỏ." Phong Đô không lấy làm lạ.

Hỗn Thế Tứ Hầu đều có đại khí vận.

Nếu không phải Vô Chi Kỳ tội nghiệt quá lớn, khí vận của y còn vượt xa hiện tại.

Phong Đô nói: "Căn cước của Vô Chi Kỳ thật bất phàm." Bình Tâm không khỏi kinh ngạc: "Huynh trưởng biết căn cước của Vô Chi Kỳ?" Vô Chi Kỳ cũng dựng tai lên nghe, đối với căn cước của mình y cũng không hiểu rõ lắm, nghe Phong Đô nói, dường như không hề đơn giản.

Phong Đô khẽ cười, nói với Bình Tâm: "Trong Chu Thiên có Ngũ Tiên, là Thiên, Địa, Thần, Nhân, Quỷ; lại có Ngũ Trùng, là Lõa, Lân, Mao, Vũ, Côn.

Ngoài ra, có Tứ Hầu Hỗn Thế, không thuộc mười loại này." Bình

Tâm ngạc nhiên: “Hỗn Thế Tứ Hầu?” Xi Vưu cũng chưa từng nghe qua Hỗn Thế Tứ Hầu.

Vô Chi Kỳ không khỏi thắc mắc, y chỉ biết có một huynh đệ tên Lục Nhĩ Mi Hầu.

Ngày trước, sau khi Hồng Quân thành Thánh giảng đạo, Lục Nhĩ Mi Hầu không đủ bản sự đến Tử Tiêu Cung ngoài Thiên Ngoại, đã dùng thần thông nghe trộm, Hồng Quân đã có một câu: “Pháp không truyền Lục Nhĩ.” Tuy biết có một huynh đệ tên Lục Nhĩ Mi Hầu, nhưng Vô Chi Kỳ và y cũng không có quan hệ tốt, thậm chí chưa gặp vài lần.

Vô Chi Kỳ thầm nghĩ: “Hỗn Thế Tứ Hầu?

Chẳng lẽ ngoài Lục Nhĩ Mi Hầu, ta còn có hai huynh đệ nữa?” Bình Tâm không khỏi hiếu kỳ hỏi Phong Đô: “Huynh trưởng, liệu có thể giải thích về Hỗn Thế Tứ Hầu không?” Phong Đô thản nhiên nói: “Thứ nhất là Linh Minh Thạch Hầu, thông biến hóa, thức thiên thời, biết địa lợi, di tinh hoán đấu.

Thứ hai là Xích Khào Mã Hầu, hiểu âm dương, hội nhân sự, thiện xuất nhập, tị tử diên sinh.

Thứ ba là Thông Tí Viên Hầu, ná nhật nguyệt, súc thiên sơn, biện hưu cữu, càn khôn ma lộng.

Thứ tư là Lục Nhĩ Mi Hầu, thiện linh âm, năng sát lý, tri tiền hậu, vạn vật giai minh.

Bốn hầu này, không nhập thập loại chi chủng, không đạt lưỡng gian chi danh.

Ta xem Vô Chi Kỳ chính là Xích Khào Mã Hầu vậy.” Nghe Phong Đô nói như vậy, Bình Tâm, Xi Vưu và Vô Chi Kỳ đều hiểu rõ về Hỗn Thế Tứ Hầu.

Về việc Hỗn Thế Tứ Hầu có nguồn gốc từ Hỗn Độn Ma Viên thời Thái Cổ, Phong Đô lại không nói ra.

Ma Viên Thái Cổ vẫn lạc, bản nguyên chia làm bốn, ứng với Địa Thủy Hỏa Phong.

Phong Đô chợt nảy ra ý nghĩ: "Nếu một trong Hỗn Thế Tứ Hầu thôn phệ ba kẻ còn lại, không biết có thể trở thành Hỗn Độn Ma Viên không?" Vì Hỗn Thế Tứ Hầu là Hỗn Độn Ma Viên phân làm bốn, vậy thì, dung hợp lại với nhau, chưa chắc không thể biến thành Hỗn Độn Ma Viên.

Hỗn Độn Ma Viên cũng là Tiên Thiên Ma Thần, tuy không thể so với Bàn Cổ, nhưng cũng phi thường.

Bình Tâm hỏi: "Huynh trưởng, nên xử trí Xích Khào Mã Hầu như thế nào?" Mặc dù Vô Chi Kỳ đã gây không ít tội ác, nghiệp lực quấn thân, nhưng y cũng có khí vận không nhỏ.

Nếu giết Vô Chi Kỳ, cũng sẽ tổn thất khí vận.

Trong lòng Phong Đô chợt động, y có một biện pháp.

Phong Đô là phân thân của Cộng Công, biện pháp của y cũng là biện pháp của Cộng Công.

Chỉ thấy, một viên Hỗn Độn Châu bằng không xuất hiện.

Hỗn Độn Châu vừa xuất hiện, thần quang của Đại Đạo Chí Bảo khiến Bình Tâm, Xi Vưu và Vô Chi Kỳ mở to mắt.

"Sưu!" Thần quang lóe lên, Hỗn Độn Châu thu Vô Chi Kỳ vào.

Cộng Công đã khai sáng một Đại Thiên Thế Giới bên trong Hỗn Độn Châu, ném Vô Chi Kỳ vào đó.

Cộng Công muốn tập hợp Hỗn Thế Tứ Hầu, sau đó cho Tứ Hầu hợp nhất, trở thành Hỗn Độn Ma Viên, cuối cùng để Ma Viên hóa thân

vạn vật trong thế giới nội bộ Hỗn Độn Châu.

Thu phục Vô Chi Kỳ xong, Hỗn Độn Châu lóe lên rồi biến mất.

Xích Khào Mã Hầu đã bị thu, tìm Lục Nhĩ Mi Hầu cũng dễ dàng.

Còn về Thông Tí Viên Hầu, không biết đã xuất thế hay chưa.

Linh Minh Thạch Hầu thì chắc chắn chưa xuất thế. …… Trên Bất Chu Sơn.

Cộng Công bấm ngón tay tính toán, biết Thông Tí Viên Hầu và Linh Minh Thạch Hầu đều chưa xuất thế.

Còn Lục Nhĩ Mi Hầu, hiện tại đang ở Tây Phương, là ký danh đệ tử của Chuẩn Đề.

Cộng Công cau mày: "Lục Nhĩ Mi Hầu là ký danh đệ tử của Chuẩn Đề sao?" Hơi phiền phức rồi.

Đằng sau Lục Nhĩ Mi Hầu có Tây Phương Nhị Thánh, nếu Cộng Công ra tay với Lục Nhĩ Mi Hầu, sẽ được không bù mất.

Nghĩ vậy, Cộng Công cũng quyết định tạm thời không tìm Lục Nhĩ Mi Hầu.

Dù sao Thông Tí Viên Hầu và Linh Minh Thạch Hầu chưa xuất thế, cũng không vội vàng lúc này.

Tập hợp Hỗn Thế Tứ Hầu, cũng phải đợi Tứ Hầu tu vi đều đạt Chuẩn Thánh, rồi mới tiến hành hợp nhất, như vậy, Hỗn Độn Ma Viên hình thành sẽ có tu vi cấp Thánh Nhân.

Cộng Công thầm nghĩ: "Vậy thì trước tiên bồi dưỡng Xích Khào Mã Hầu đã." …… Trong Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu, giữa một Đại Thiên Thế Giới do Cộng Công khai sáng, Vô Chi Kỳ đứng trên mặt biển.

Vô Chi Kỳ thầm nghĩ: "Vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn

Châu?

Có thể khai sáng một Đại Thiên Thế Giới bên trong Hỗn Độn Châu, ắt hẳn là Hỗn Nguyên Thánh Nhân." Vô Chi Kỳ cũng biết về Hỗn Độn Châu, nó đã vỡ nát trong trận Bàn Cổ khai thiên.

Giờ Hỗn Độn Châu xuất hiện, ắt hẳn có người đã tập hợp các mảnh vỡ Hỗn Độn Châu để dung hợp lại.

Biết đó là Cộng Công, trong lòng Vô Chi Kỳ cũng bất an.

Tiếng Cộng Công vang vọng, tựa hồ từ chân trời xa xôi, lại tựa như bên tai, càng giống như từ bốn phương tám hướng truyền đến: "Vô Chi Kỳ, tài nguyên trong phương thế giới này, ngươi có thể tùy ý sử dụng, ta sẽ truyền thụ Hỗn Nguyên Đạo Quả." Vô Chi Kỳ ngạc nhiên: "?" Tài nguyên trong Đại Thiên Thế Giới này không ít, khiến Vô Chi Kỳ cũng động lòng.

Hỗn Nguyên Đạo Quả, càng khiến Vô Chi Kỳ không thể bình tĩnh.

Hiện tại, Vô Chi Kỳ tu vi Thái Ất Kim Tiên, nhưng lại chưa thành Thái Ất Đạo Quả.

Có thể nói, Đạo Hạnh của Vô Chi Kỳ chưa đạt Thái Ất, càng không nói đến Đại La.

Hỗn Nguyên có thể vượt qua Đại La Đạo Quả.

Chỉ cần lĩnh ngộ một chút da lông của Hỗn Nguyên Đạo Quả, cũng có thể đạt Chuẩn Thánh.

Vô Chi Kỳ thầm nghĩ: "Tài nguyên của thế giới này, lại có Hỗn Nguyên Đạo Quả, Cộng Công ắt hẳn có mục đích?" Vô Chi Kỳ từng là kẻ thù của Vu tộc.

Vô Chi Kỳ thầm nghĩ: "Chẳng lẽ vì ta là Xích Khào Mã Hầu?

Nên có giá trị lợi dụng to lớn sao?" Thu lại suy tư, Vô Chi Kỳ cũng

không nói nhiều nữa.

Vì Cộng Công đã nói vậy, tài nguyên của thế giới này có thể tùy tiện sử dụng.

Khi Vô Chi Kỳ đang tìm kiếm Thiên tài Địa bảo trong thế giới này, nước biển trước mặt y lại hóa thành từng tiên thiên phù văn, hình thành một Thiên công pháp.

Vô Chi Kỳ không có huyết mạch Bàn Cổ, không thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Bởi vậy, Cộng Công đã truyền xuống Bát Cửu Huyền Công.

Tổ Vu tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, Đại Vu và Tiểu Vu tu luyện bản đơn giản của Cửu Chuyển Huyền Công.

Còn muốn tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công, cần có Hỗn Độn Nguyên Thần.

Bát Cửu Huyền Công, kiêm tu thân thể và nguyên thần, không có huyết mạch Bàn Cổ cũng có thể tu luyện, cũng chia làm cửu chuyển, tu luyện đến chuyển thứ chín, sẽ đạt tu vi Chuẩn Thánh.

Không chỉ Cộng Công sáng tạo ra Bát Cửu Huyền Công, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều sáng tạo ra.

Hồng Quân và Nữ Oa không chừng cũng đã sáng tạo ra Bát Cửu Huyền Công.

Bát Cửu Huyền Công tuy kiêm tu thân thể và nguyên thần, nhưng hiệu quả tu luyện thân thể lại không bằng bản đơn giản của Cửu Chuyển Huyền Công.

Có thể nói, Bát Cửu Huyền Công là ngụy Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công.

Bát Cửu Huyền Công tu luyện đến chuyển thứ chín cũng chỉ có tu

vi Chuẩn Thánh, còn Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công ít nhất cũng đạt Thánh Nhân trung kỳ, thậm chí Thánh Nhân hậu kỳ.

Hiện tại, Cộng Công đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đến chuyển thứ chín, nếu hợp nhị vi nhất, chính là Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công.

Với tu vi Thánh Nhân trung kỳ hiện tại của Cộng Công, một khi hợp nhất Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công thành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, ắt hẳn có thể một mạch đột phá Thánh Nhân hậu kỳ.

Nhưng, muốn hợp nhất Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công, độ khó cũng cực lớn, Cộng Công không chỉ một lần thử, nhưng đều không thành công.

Chương 303

Thu phục Vô Chi Kỳ vào thế giới bên trong Hỗn Độn Châu, Cộng Công cũng quan sát một thời gian.

Đại Thiên Thế Giới do Cộng Công khai sáng trong Hỗn Độn Châu không hề đơn giản, tuy pháp tắc chưa hoàn thiện, cũng chưa diễn hóa ra Thiên Đạo, nhưng lại có những huyền diệu nhất định.

Đồng thời, không ít tài nguyên được đặt vào bên trong, thậm chí có cả Tiên Thiên Chí Bảo.

Với tài nguyên bên trong Hỗn Độn Châu, cùng với Bát Cửu Huyền Công do Cộng Công truyền xuống, và sẽ truyền thụ Hỗn Nguyên Đạo Quả, việc để Vô Chi Kỳ trở thành một Chuẩn Thánh cũng không quá khó.

Ngoài Hồng Hoang, thế giới do Cộng Công khai sáng có tên là Vu Hoàng Thiên, còn thế giới khai sáng trong Hỗn Độn Châu có tên là Hỗn Nguyên Giới.

Hỗn Nguyên Giới cũng chia Thiên Giới, Đại Địa, Tứ Hải và U Minh, v.v.

Trong một vùng biển rộng lớn, Vô Chi Kỳ tìm thấy một hòn đảo khổng lồ, trên đảo có một rừng đào, y đang ngồi dưới một gốc cây gặm đào, không ngừng gãi tai.

Ăn liền mấy chục quả đào đỏ mọng, Vô Chi Kỳ bắt đầu tu luyện Bát Cửu Huyền Công.

Bát Cửu Huyền Công nội ngoại kiêm tu, rèn luyện thân thể, ngưng luyện nguyên thần, nếu có thêm Bàn Cổ tinh huyết, bằng công pháp này, chưa chắc không thể tu luyện thành Tổ Vu.

So với công pháp mà Vô Chi Kỳ từng tu luyện, Bát Cửu Huyền Công lại cao thâm hơn nhiều.

Tuy không có người chỉ điểm, nhưng Vô Chi Kỳ ngộ tính không tệ, nghiền ngẫm tu luyện cũng không gặp vấn đề gì.

Theo Vô Chi Kỳ tu luyện, thân thể và nguyên thần của y đều đang biến hóa.

Đồng thời, trong não hải Vô Chi Kỳ xuất hiện một lượng lớn thông tin, đó là phụ lục của Bát Cửu Huyền Công do Cộng Công truyền thụ.

Thất Thập Nhị Địa Sát Thần Thông!

Đối với Cộng Công đó chỉ là tiểu thần thông, nhưng đối với Vô Chi Kỳ lại là những đại thần thông không thể ngờ.

Ngoài tu luyện, Vô Chi Kỳ còn du ngoạn khắp Hỗn Nguyên Giới, tìm kiếm Thiên tài Địa bảo.

Trong Hỗn Nguyên Giới cũng không chỉ có một mình Vô Chi Kỳ, mà có vô số sinh linh, phi cầm tẩu thú, lân giáp thảo mộc, thậm chí cả nhân loại.

Bởi vậy, Vô Chi Kỳ trong Hỗn Nguyên Giới cũng không cô tịch. …… Trên Hồng Hoang Đại Địa, trong một ngọn núi sâu vô danh ở Nam Phương Đại Lục, một thanh niên đang tu luyện, đó chính là Khổng Tuyên.

Chỉ thấy, phía sau Khổng Tuyên hiện ra ngũ sắc thần quang.

Ngũ sắc thần quang chính là tinh hoa của tiên thiên ngũ hành, sở hữu uy năng vô cùng to lớn.

Tuy đã luyện hóa ngũ sắc thần quang, nhưng mỗi lần sử dụng, pháp lực của Khổng Tuyên tiêu hao không ít.

Khổng Tuyên lẩm bẩm: "Tu vi của ta không đủ." Hiện tại, Khổng Tuyên tu vi Đại La Kim Tiên, không thể phát huy uy lực cực hạn của ngũ sắc thần quang, nếu đạt Chuẩn Thánh, có lẽ có thể phát huy cực hạn ngũ sắc thần quang.

Đột nhiên, thần sắc Khổng Tuyên động, ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, một Đạo nhân đang đạp tường vân.

Người đến chính là Chuẩn Đề Thánh Nhân của Tây Phương Phật giáo.

Tường vân dưới chân Chuẩn Đề phân thành ngũ sắc, ngưng tụ thành liên hoa, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay phát ra thất thải thần quang.

Khổng Tuyên biến sắc: "Chuẩn Đề!" Khổng Tuyên biết Chuẩn Đề là người thế nào.

Vì Tây Phương nghèo nàn, thêm vào đại hồng nguyện đã lập trước khi thành Thánh, Chuẩn Đề muốn Phật giáo đại hưng, muốn Tây Phương đại hưng, bởi vậy, y không ít lần đến phương Đông "đánh thu phong".

Từ trên trời giáng xuống, Chuẩn Đề mỉm cười nhìn Khổng Tuyên.

Chuẩn Đề nói: "Phượng Hoàng chi tử, quả nhiên bất phàm, ta là Chuẩn Đề của Tây Phương, du lịch phương Nam, đột nhiên thấy hồng khí trùng thiên nơi đây, bấm ngón tay tính toán, liền biết Đạo hữu có duyên với Tây Phương ta a!

Chi bằng cùng ta đến Tây Phương, thành chính quả, thành Kim Cương bất hoại, diễn tam thừa đại pháp bên Bát Bảo Công Đức Trì, đắc đại tự tại dưới Bồ Đề Thụ, há chẳng phải mỹ mãn sao?" Tuy nhiên, mặc cho Chuẩn Đề lời lẽ hoa mỹ, Khổng Tuyên cũng không hề lay động.

Khổng Tuyên không chút do dự từ chối: "Chuẩn Đề Thánh Nhân, ta đối với việc gia nhập Phật giáo không có hứng thú." Bị Khổng Tuyên từ chối, Chuẩn Đề cũng không bận tâm.

Chuẩn Đề cũng đã quen rồi, trước đây khi "đánh thu phong", kẻ từ chối không ít.

Nhìn Khổng Tuyên, Chuẩn Đề lại vô cùng hài lòng.

Khổng Tuyên căn cước tốt, ngộ tính cao, lại có đại khí vận, tu vi Đại La Kim Tiên, ngũ sắc thần quang càng có tiềm lực cực lớn.

Chuẩn Đề thầm tính toán: "Chỉ cần độ Khổng Tước này về Tây Phương, bồi dưỡng thật tốt một phen, cũng sẽ là một Chuẩn Thánh, lợi ích đối với Phật giáo của ta là cực lớn." Vì Khổng Tuyên từ chối, vậy thì, chỉ có thể động thủ thôi.

Chuẩn Đề nói: "Đây là thiên số khiến vậy, Đạo hữu nên nhập Tây Phương ta." Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề khẽ vung, thất thải thần quang quét về phía Khổng Tuyên.

Mặc dù chỉ là một kích tùy tiện của Chuẩn Đề, nhưng uy lực cũng không kém.

Thoạt nhìn, thất thải thần quang không có uy lực, nhưng thực chất lại ẩn chứa sức mạnh hủy thiên diệt địa.

Khổng Tuyên không dám khinh suất, ngũ sắc thần quang phía sau y cũng quét ra.

Lập tức, ngũ thải thần quang đối chọi với thất thải thần quang.

"Bành!" Hai loại thần quang đồng thời biến mất.

Chuẩn Đề nói: "Thật là Ngũ Sắc Thần Quang phi thường, thật là Tiên Thiên Thần Thai thông tuệ, quả lợi hại!

Nào, lá sen có gió sinh sắc mới, hoa sen không mưa vẫn đứng

người, cung vàng kích bạc không phòng hoạn, bảo xử ngư trường cũng có phương, để ta cho ngươi kiến thức đại pháp Tây Phương ta." Lời Chuẩn Đề vừa dứt, hiện hóa ra Bồ Đề Kim Thân.

Lập tức, Chuẩn Đề biến thành một Cự nhân màu vàng cao mười mấy mét, có hai mươi bốn đầu, mười tám tay, trong tay cầm đủ loại pháp bảo, có cung vàng kích bạc, có bảo xử ngư trường.

Bồ Đề Kim Thân của Chuẩn Đề vô cùng cường hoành, có thể sánh với Tổ Vu chân thân có tu vi Chuẩn Thánh.

Nhưng, Tổ Vu có tu vi Chuẩn Thánh sau khi tu thành Tiên Thiên Ma Thần, thân thể lại còn cường hoành hơn Bồ Đề Kim Thân của Chuẩn Đề.

Khổng Tuyên dùng ngũ sắc thần quang quét vào Bồ Đề Kim Thân, nhưng lại hoàn toàn không thể lay chuyển.

Chênh lệch tu vi giữa hai bên quá lớn.

Hơn nữa, dù ngũ sắc thần quang phát huy đến cực hạn uy lực, đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng có tác dụng hạn chế.

Phải biết rằng, chỉ đối với Thánh Nhân sơ kỳ, uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo cũng không giúp ích gì nhiều.

Ngũ sắc thần quang tuy thần kỳ, nhưng không thể sánh với Tiên Thiên Chí Bảo.

Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề có thể hoàn toàn khắc chế ngũ sắc thần quang.

Khi Chuẩn Đề bước một bước, đến trước mặt Khổng Tuyên, mười tám tay đồng thời dùng pháp bảo công kích.

Khổng Tuyên vội vàng lần nữa vận dụng ngũ sắc thần quang, nhưng lại không thể chống đỡ.

“Bành!” Ngũ sắc thần quang bị phá vỡ, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề cũng giáng xuống người Khổng Tuyên.

Thất Bảo Diệu Thụ vừa giáng xuống người Khổng Tuyên, Khổng Tuyên cảm giác như một ngọn núi lớn đè lên người, khiến y không thể động đậy.

Chuẩn Đề mở lời: “Khổng Tuyên Đạo hữu, không hiện chân thân, còn đợi đến khi nào!” Lập tức, Khổng Tuyên thân bất do kỷ biến thành bản thể, đó là một con Khổng Tước khổng lồ.

Ngũ sắc ban lan, rực rỡ, tôn quý vô cùng, có thể sánh với Phượng Hoàng.

Trấn áp nguyên thần của Khổng Tuyên, khiến y biến trở lại bản thể, Chuẩn Đề cũng khôi phục thân người, ngồi lên người Khổng Tuyên.

Chuẩn Đề nói với Khổng Tuyên: “Đạo hữu, hãy cùng ta đến Tây Phương.” Trong mắt Khổng Tuyên có sự giãy giụa và không cam lòng, cùng với phẫn nộ, nhưng thân thể lại không thể tự chủ.

Thủ đoạn của Thánh Nhân vượt xa sự đáng sợ của Khổng Tuyên.

Từ trước đến nay, Khổng Tuyên đã đánh giá thấp Thánh Nhân.

Chớ nói Khổng Tuyên hiện nay chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, ngay cả Đại Năng Chuẩn Thánh, trước mặt Chuẩn Đề cũng không đủ xem.

Đối với Chuẩn Đề, Khổng Tuyên dù là cấp Đại La Kim Tiên hay Chuẩn Thánh, đều không có gì khác biệt.

Khi Chuẩn Đề sắp đưa Khổng Tuyên về Tây Phương, trong lòng y lại dâng lên cảm giác bất an.

Cưỡi Khổng Tuyên, Chuẩn Đề đang định trở về Tây Phương thì lại có cảm giác bất an.

Kế tiếp, Chuẩn Đề thấy một hậu thiên chí bảo xuất hiện, đó là một ấn, phía dưới có hai chữ "Phiên Thiên", là văn tự của Vu tộc.

Phiên Thiên Ấn, ẩn chứa bản nguyên Bất Chu Sơn.

Chuẩn Đề kinh ngạc: "Phiên Thiên Ấn……" Là Thiên Đạo Thánh Nhân, Chuẩn Đề có thể cảm nhận được bản nguyên Bất Chu Sơn ẩn chứa trong Phiên Thiên Ấn.

Không cần nói, Phiên Thiên Ấn do Cộng Công luyện chế.

Chỉ cần Phiên Thiên Ấn còn tồn tại trong Hồng Hoang, Bất Chu Sơn cũng sẽ không có chuyện gì, nhưng nếu Phiên Thiên Ấn bị tổn hại, cũng đồng nghĩa với việc Bất Chu Sơn bị tổn hại, đó sẽ là nhân quả nghiệp lực to lớn như trời.

Chuẩn Đề thầm nghĩ: "Đồ hèn hạ!" Chuẩn Đề không ngờ Cộng Công lại có một chiêu này, quả là cột chặt Bất Chu Sơn.

Chương 304

Lúc này, trong lòng Chuẩn Đề dâng trào vô số lời phỉ báng.

Cộng Công sử dụng Phiên Thiên Ấn công kích, nếu đối thủ không cẩn thận làm Phiên Thiên Ấn bị tổn hại, hoặc hủy diệt Phiên Thiên Ấn, Bất Chu Sơn sẽ gặp đại sự.

Một khi Bất Chu Sơn xảy ra chuyện, nhân quả nghiệp lực to lớn như trời kia chỉ sợ có thể khiến một Thiên Đạo Thánh Nhân mất đi Thánh vị.

Bởi vậy, đối mặt với Phiên Thiên Ấn, Chuẩn Đề cũng phải bó tay bó chân.

Khổng Tuyên không phát hiện Phiên Thiên Ấn ẩn chứa bản nguyên Bất Chu Sơn, chỉ nhìn ra đó là một hậu thiên chí bảo.

Trong cảm giác của Khổng Tuyên, uy lực của Phiên Thiên Ấn chỉ sợ không yếu hơn Tiên Thiên Chí Bảo.

Tiếng Cộng Công phát ra từ Phiên Thiên Ấn: "Chuẩn Đề Đạo hữu, không ở Tây Phương hưởng phúc, lại đến phương Nam "đánh thu phong" ư?" Chuẩn Đề mở lời: "Yêu tộc Khổng Tuyên có duyên với Tây Phương ta, hy vọng Đạo hữu không làm khó." Cộng Công chỉ nói một câu: "Khổng Tuyên và Tây Phương vô duyên." Sắc mặt Chuẩn Đề âm tình bất định, nhìn Phiên Thiên Ấn, trong lòng thầm tính toán.

Chuẩn Đề thầm nghĩ: "Phiên Thiên Ấn ẩn chứa bản nguyên Bất Chu Sơn, nếu có thể đoạt được, Cộng Công cũng sẽ phải kiêng dè." Bởi vì Phiên Thiên Ấn ẩn chứa bản nguyên Bất Chu Sơn, chủ nhân của Phiên Thiên Ấn cũng đồng nghĩa với chủ nhân của Bất Chu Sơn.

Sự quan trọng của Bất Chu Sơn không cần nói nhiều.

Với Vu tộc là nhân vật chính của trời đất, hạt nhân cũng nằm ở Bất Chu Sơn.

Ngay lập tức, Chuẩn Đề trong lòng đã có tính toán, Khổng Tuyên có thể không cần, nhưng Phiên Thiên Ấn nhất định phải đoạt.

Trong chốc lát, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề huy động, thất thải thần quang quét về phía Phiên Thiên Ấn.

Chuẩn Đề cũng không dám để Phiên Thiên Ấn bị tổn hại.

Nói đi thì nói lại, Phiên Thiên Ấn dù sao cũng là một hậu thiên chí bảo, sẽ không tùy tiện bị phá hủy.

Khi Chuẩn Đề động thủ, Phiên Thiên Ấn cũng có biến hóa.

Trên không trung, Phiên Thiên Ấn nghênh phong trương lớn, chớp mắt đã bao phủ vạn dặm.

"Bành!" Thần quang của Thất Bảo Diệu Thụ không thể lay chuyển Phiên Thiên Ấn.

Lúc này, bên ngoài Phiên Thiên Ấn hiện ra hình chiếu của Bất Chu Sơn.

Bảo vật có tên Phiên Thiên, có sức mạnh phiên thiên phúc địa.

Hiện nay, Phiên Thiên Ấn bất động như Bất Chu Sơn, Chuẩn Đề dùng Thất Bảo Diệu Thụ cũng không thể lay chuyển.

Chuẩn Đề không từ bỏ ý định, không ngừng công kích, thất thải thần quang loạn xạ, nhưng vẫn không thể lay chuyển Phiên Thiên Ấn.

Khổng Tuyên thầm nghĩ: "Thật lợi hại!" Sắc mặt Chuẩn Đề khó coi, y đã đánh giá thấp Phiên Thiên Ấn.

Vì phá hủy hoặc làm tổn hại Phiên Thiên Ấn sẽ khiến Bất Chu Sơn xảy ra chuyện, phải gánh nhân quả nghiệp lực to lớn như trời, bởi vậy, Chuẩn Đề cũng bó tay bó chân.

Tu vi của Cộng Công lại trên Chuẩn Đề, thêm vào uy năng cường đại của Phiên Thiên Ấn.

Hiện tại, Chuẩn Đề đành chịu bó tay.

Đoạt Phiên Thiên Ấn là không thể.

Chuẩn Đề thu tay: "Nếu ta dùng toàn lực, hoặc có thể làm Phiên Thiên Ấn bị tổn hại, nhưng cái giá phải chịu quá lớn." Nghĩ vậy, Chuẩn Đề bỏ lại Khổng Tuyên, một mình trở về Tây Phương. …… Khi Cộng Công động dụng Phiên Thiên Ấn, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tiếp Dẫn đều đã biết, không ít Đại Năng cũng cảm ứng được.

Ngọc Kinh Sơn Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cau mày.

Hồng Quân thầm nghĩ: "Không ngờ Cộng Công lại dùng bản nguyên Bất Chu Sơn luyện chế một hậu thiên chí bảo, lại không biết đã ẩn giấu bao nhiêu, không được, ta phải hợp Đạo càng sớm càng tốt." Cộng Công có tu vi Thánh Nhân trung kỳ, tuy là Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng vì có Bàn Cổ chân thân, lại được Thiên Đạo công nhận, mắt phải của Cộng Công lại hóa thành Thái Dương Tinh, khiến Thiên Đạo càng thêm công nhận.

Bởi vậy, hiện tại Cộng Công tuy không thể phát huy toàn bộ sức mạnh ở Hồng Hoang, nhưng cũng đã gần như vậy.

Vu tộc lại là nhân vật chính của trời đất.

Cộng Công sở hữu Đại Đạo Chí Bảo và nhiều Tiên Thiên Chí Bảo.

Hồng Quân hiểu rõ, y càng trì hoãn, việc hợp Đạo cũng càng khó.

Cộng Công nhất định sẽ ngăn cản Hồng Quân hợp Đạo.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng sẽ không ủng

hộ.

Sau khi thành Thánh, Tam Thanh và những người khác càng hiểu rõ ý nghĩa của việc hợp Đạo.

Hợp Đạo cần đại khí vận, với khí vận hiện tại của Hồng Quân thì xa xa không đủ.

Khí vận hiện tại của Cộng Công thì đủ để hợp Đạo, đáng tiếc Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân, không thể hợp Đạo.

Hồng Quân tuy muốn được khí vận của Cộng Công, nhưng cũng biết là không thể.

Lập trường của Cộng Công kiên định, sẽ ngăn cản Hồng Quân hợp Đạo. …… Đại Xích Thiên, Thái Thanh Cảnh, Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Tam Thanh tề tụ.

Nguyên Thủy nói: "Huynh trưởng, Cộng Công động dụng bản nguyên Bất Chu Sơn luyện chế hậu thiên chí bảo Phiên Thiên Ấn, cử động này……" Khi Cộng Công động dụng Phiên Thiên Ấn, không thể giấu giếm Thiên Đạo Chúng Thánh.

Thiên Đạo Chúng Thánh cũng đều biết.

Thông Thiên nói: "Phiên Thiên Ấn dù sao cũng do Cộng Công luyện chế, nếu bị tổn hại, hoặc bị hủy, Cộng Công cũng phải gánh một phần nhân quả nghiệp lực." Thái Thượng tĩnh mở đôi mắt, nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Đối với lời nói của Nguyên Thủy nhị vị, Thái Thượng trong lòng hiểu rõ, đó là Tam vị đang mưu tính đoạt Phiên Thiên Ấn.

Một hậu thiên chí bảo đã có chút hấp dẫn đối với Tam Thanh, bản nguyên Bất Chu Sơn càng quan trọng hơn.

Chỉ cần đoạt được bản nguyên Bất Chu Sơn, có thể trở thành chủ nhân của Bất Chu Sơn.

Bất kỳ Thiên Đạo Thánh Nhân nào chưởng khống Bất Chu Sơn, muốn đối phó Vu tộc cũng dễ dàng hơn nhiều.

Thái Thượng thầm nghĩ: "Cộng Công động dụng Phiên Thiên Ấn, ắt hẳn có kế hoạch." Cộng Công hoàn toàn có thể tiếp tục ẩn giấu Phiên Thiên Ấn, nhưng lại lựa chọn động dụng, nếu không có kế hoạch, Thái Thượng tuyệt đối sẽ không tin.

Cộng Công có kế hoạch, việc Thiên Đạo Chúng Thánh mưu tính đoạt Phiên Thiên Ấn, chỉ sợ cũng nằm trong dự liệu của Cộng Công.

Thái Thượng đang trầm tư, nếu Cộng Công làm như vậy, rốt cuộc có kế hoạch gì?

Trầm tư hồi lâu, Thái Thượng cũng không nói ra. …… Cực Lạc Thế Giới.

Chuẩn Đề nói với Tiếp Dẫn: "Sư huynh, ta nghĩ nên mưu đoạt Phiên Thiên Ấn, chưởng khống Bất Chu Sơn, ắt hẳn có thể khiến Vu tộc phải kiêng dè." Tiếp Dẫn hỏi: "Sư đệ, đệ cho rằng lần này Cộng Công động dụng Phiên Thiên Ấn chỉ để cứu một Khổng Tuyên sao?" Nếu chỉ vì cứu Khổng Tuyên, bản thể Cộng Công có thể xuất hiện, cũng có thể động dụng Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu, hoặc Tiên Thiên Chí Bảo v.v.

Nếu ẩn giấu Phiên Thiên Ấn, vào thời điểm then chốt có thể phát huy tác dụng to lớn.

Vội vàng bộc lộ Phiên Thiên Ấn, chỉ khiến Thiên Đạo Chúng Thánh có cách đối phó.

Cẩn thận suy nghĩ, Chuẩn Đề cũng không hiểu rõ. …… Oa Hoàng Thiên.

Nữ Oa vẻ mặt kinh ngạc, cũng không ngờ Cộng Công lại dùng bản nguyên Bất Chu Sơn luyện chế Phiên Thiên Ấn.

Nữ Oa suy tư: "Bản nguyên Bất Chu Sơn!" Thái Dương Tinh là mắt phải của Cộng Công, Thiên Giới trừ Đại La Thiên ra, các ba mươi hai trọng thiên còn lại đều bị Vu tộc chưởng khống, Lục Đạo Luân Hồi, Huyết Hải v.v., đều có bản nguyên.

Một đám tường vân bay ra từ Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, đó là Trấn Nguyên Tử xuất ngoại.

Chỉ thấy, Trấn Nguyên Tử đầu đội tử kim quan, khoác áo hạc vô ưu, chân đi hài đăng, thắt lưng bằng lụa, thân thể như đồng tử, mặt như mỹ nhân, ba sợi râu phiêu dưới cằm, răng linh điệp bên tai.

Lúc này, thần sắc Trấn Nguyên Tử không hề bình tĩnh, tâm tình của y càng bất ổn.

Trấn Nguyên Tử biết, Cộng Công đã cứu một chút chân linh của Hồng Vân, đưa vào Luân Hồi.

Trấn Nguyên Tử thầm nghĩ: "Sắp có thể gặp được thân thể chuyển thế của Hồng Vân rồi." Sự tồn tại của Hồng Vân không phải chuyện nhỏ, không chỉ Côn Bằng và Minh Hà sẽ không buông tha Hồng Vân, Tây Phương Nhị Thánh còn nợ Hồng Vân nhân quả lớn.

Côn Bằng và Minh Hà chắc chắn đều cho rằng Hồng Vân đã thần hình câu diệt.

Còn về Tây Phương Nhị Thánh, trước khi thành Thánh có lẽ cũng cho rằng Hồng Vân đã thần hình câu diệt, nhưng sau khi thành Thánh, hẳn cũng biết Hồng Vân đã chuyển thế.

Dù sao, nếu Hồng Vân thần hình câu diệt, Tây Phương Nhị Thánh cũng dễ thở hơn nhiều.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nợ Hồng Vân nhân quả không hề nhỏ.

Vừa suy nghĩ, Trấn Nguyên Tử vừa đi về phía Đông.

Gần lưu vực Hoàng Hà ở phía Đông Hồng Hoang Đại Địa, có một bộ lạc nhân tộc mấy vạn người, tên là Khương bộ lạc.

Chương 305

Một buổi sáng sớm, mây mù nhàn nhạt, trên một bãi luyện võ của Khương bộ lạc, mấy trăm đứa trẻ đang cố gắng luyện võ, trong đó có một người đặc biệt thu hút sự chú ý.

Một thiếu niên mười ba mười bốn tuổi, có bụng pha lê, có thể nhìn thấy ngũ tạng lục phủ, vẻ mặt trung hậu, tính tình nhân từ thân thiện, tên là Thần Nông.

Thần Nông vốn tên là Liệt Sơn thị, nhờ có bụng pha lê, đã giúp nhân tộc phân biệt được không ít đặc tính của thực vật.

Nhờ có Thần Nông, Khương bộ lạc phát triển chỉ trong mười năm ngắn ngủi, từ một bộ lạc nhỏ vài ngàn người phát triển thành vài vạn người.

Thần Nông không chỉ là một võ giả, mà còn là một luyện khí sĩ.

Nhưng, tu vi hiện tại của Thần Nông còn thấp, ngay cả cấp Tán Tiên cũng chưa đạt.

Đang luyện võ, Thần Nông đột nhiên dừng lại, nhìn ra ngoài bộ lạc.

Trong minh minh có một cảm giác kỳ lạ thúc đẩy Thần Nông ra khỏi bộ lạc.

Ngoài bộ lạc, Thần Nông gặp Trấn Nguyên Tử.

Thần Nông nói: "Tiểu nhân bái kiến Đạo trưởng." Trấn Nguyên Tử cẩn thận đánh giá Thần Nông.

Tuy hình dáng và dung mạo không giống Hồng Vân, nhưng Trấn Nguyên Tử từ trên người Thần Nông nhìn thấy bóng dáng của Hồng Vân.

Nhìn Thần Nông, Trấn Nguyên Tử bấm ngón tay tính toán.

Theo sự thúc giục của Trấn Nguyên Tử, nguyên thần của y cũng thông qua Trường Hà Thời Gian khuy thị tiền thế của Thần Nông, tiền thế của tiền thế, tiền thế của tiền thế của tiền thế…… Thần Nông luân hồi mấy trăm kiếp, mỗi kiếp đều chuyển thế làm người trong Nhân tộc, có khi chuyển thế thành nam nhân, có khi chuyển thế thành nữ nhân, trải qua từng cuộc đời, có khi nghèo khó lận đận, có khi công thành danh toại, cũng có khi bị yêu thú ăn thịt, hoặc chuyển hóa thành tiểu Vu, nhưng lại bị yêu sát tử.

Cuối cùng, Trấn Nguyên Tử thấy kiếp đầu tiên của Thần Nông.

Quả nhiên, kiếp đầu tiên của Thần Nông chính là Hồng Vân.

Đám mây đầu tiên giữa Hồng Hoang thiên địa tu luyện đắc đạo, đã chiếm một Thánh vị trong Tử Tiêu Cung, nhưng lại nhường ra.

Thu lại thần thông, Trấn Nguyên Tử đưa tay chỉ vào mi tâm Thần Nông, khiến Thần Nông giác tỉnh một phần ký ức kiếp đầu tiên.

Dưới sự điểm hóa của Trấn Nguyên Tử, Thần Nông cũng chỉ giác tỉnh một phần ký ức kiếp đầu tiên, lại đánh mất không ít ký ức.

Tuy chỉ có một phần ký ức kiếp đầu tiên, nhưng cũng đã đủ rồi.

Thần Nông nhắm mắt lại, một lúc lâu sau mới thích nghi: "Ta là Thần Nông của Nhân tộc, không, ta là Tiên Thiên sinh linh Hồng Vân, ta……" Trấn Nguyên Tử nói: "Đạo hữu." Thần Nông nói: "Hồng Vân đã sớm vẫn lạc, ta hiện tại là Thần Nông của Nhân tộc." Mặc dù chỉ giác tỉnh một phần ký ức kiếp đầu tiên, nhưng Thần Nông cũng đã biết không ít bí ẩn.

Thần Nông biết, Côn Bằng, Minh Hà, cùng với Tây Phương Nhị Thánh, đều không dễ đối phó.

Chỉ một mình Trấn Nguyên Tử, lại không đủ để bảo hộ Hồng

Vân.

Từ những ký ức giác tỉnh, cũng có những điều liên quan đến tu luyện, đủ để Thần Nông tu luyện đến cấp Đại La Kim Tiên, nhưng, căn cước hiện tại xa xa không thể sánh với kiếp đầu tiên, tu luyện đến cấp Đại La Kim Tiên cũng rất khó khăn. …… U Minh, Địa Phủ, trong Lục Đạo Luân Hồi.

Cứu Khổ Thiên Tôn một tay cầm Sổ Sinh Tử, một tay nắm Phán Quan Bút.

Trấn Nguyên Tử đã gặp thân thể chuyển thế của Hồng Vân.

Với sự giúp đỡ của Trấn Nguyên Tử, Thần Nông trở thành Nhân Hoàng thứ ba cũng dễ dàng hơn nhiều.

Hỏa Vân Cung của Hồng Vân đã trở thành thánh địa của Nhân tộc, thêm vào Tây Phương Nhị Thánh còn nợ Hồng Vân nhân quả lớn, lại có sự giúp đỡ của Trấn Nguyên Tử, việc mưu tính một vị trí Nhân Hoàng cho Hồng Vân cũng không phải là không thể.

Quan trọng nhất là, đạo hồng mông tử khí mà Hồng Quân đã cấp cho Hồng Vân không biết ở đâu, có lẽ, Hồng Vân tìm thấy đạo hồng mông tử khí đó là điểm then chốt.

Cộng Công cũng đang chờ xem Hồng Vân tìm thấy đạo hồng mông tử khí đó. …… Cực Lạc Thế Giới, Tây Phương Nhị Thánh không hẹn mà cùng nguyên thần chấn động, hai người bấm ngón tay tính toán.

Chỉ thôi diễn một lúc, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng biết chuyện liên quan đến Hồng Vân.

Thực ra, sau khi thành Thánh, Tiếp Dẫn nhị vị đã biết Hồng Vân chuyển thế, nhưng lại không thể thôi diễn ra.

Cộng Công biết, nhưng Tiếp Dẫn nhị vị cũng không hỏi Cộng

Công.

Sự tồn tại của Hồng Vân là một vấn đề đối với Tây Phương Nhị Thánh.

Ngày trước trong Tử Tiêu Cung, Hồng Vân đã nhường Thánh vị, dẫn đến việc Tây Phương Nhị Thánh nợ nhân quả lớn.

Tây Phương Nhị Thánh không thể ra tay diệt Hồng Vân, hoặc để người khác diệt Hồng Vân.

Nhân quả cũng là một mắt xích quan trọng trong vận hành của Thiên Đạo, Thánh Nhân tuy không dính nhân quả, nhưng cũng không thể bỏ qua nhân quả. …… Về việc Thần Nông là chuyển thế của Hồng Vân, tạm thời không có quá nhiều người biết.

Trừ Cộng Công, Hậu Thổ, Trấn Nguyên Tử, Tây Phương Nhị Thánh v.v., cũng không có mấy người.

Trấn Nguyên Tử đưa Thần Nông đến Hỏa Vân Cung.

Nhìn Hỏa Vân Cung, Thần Nông trong lòng cũng trăm mối cảm xúc lẫn lộn, đạo trường vốn của y, lại trở thành thánh địa của Nhân tộc.

Không Động Ấn đang nằm trong tay Toại Nhân thị, Toại Nhân thị tọa trấn Hỏa Vân Cung.

Để Thần Nông trở thành Nhân Hoàng, cần có Không Động Ấn.

Không có Không Động Ấn định vị Nhân Hoàng, Thiên Đạo sẽ không công nhận.

Nhân Hoàng không được Thiên Đạo công nhận, cũng không phải Nhân Hoàng chân chính.

Ngoài Hỏa Vân Cung, không ít luyện khí sĩ Nhân tộc.

Trải qua sự phát triển không ngừng, sức mạnh của Nhân tộc cũng

càng ngày càng cường đại, tuy xa xa không thể sánh với Vu tộc, nhưng tiềm lực lại không thể coi thường.

Trấn Nguyên Tử cũng có chút danh tiếng trong Hồng Hoang, sự xuất hiện của y đã kinh động Toại Nhân thị.

Chỉ thấy, Toại Nhân thị đích thân ra đón.

Trong Hỏa Vân Cung, Trấn Nguyên Tử và Toại Nhân thị mỗi người ngồi một bồ đoàn, Thần Nông ngồi bên cạnh Trấn Nguyên Tử.

Toại Nhân thị hiếu kỳ ý đồ của Trấn Nguyên Tử, cũng chú ý đến Thần Nông.

Thần Nông nói: "Thần Nông của Khương bộ lạc, bái kiến Toại Hoàng." Thần Nông không hề khiêm tốn hay ngạo mạn.

Trấn Nguyên Tử không quanh co lòng vòng, trực tiếp nói thẳng: "Thần Nông là chuyển thế của bằng hữu ta Hồng Vân, Hỏa Vân Cung vốn là đạo trường của y.

Mọi chuyện đều là thiên số.

Toại Nhân thị, bần đạo hôm nay đến đây, là để hậu nhan cầu một vị trí Nhân Hoàng cho y." Vừa nghe Trấn Nguyên Tử nói, Toại Nhân thị cũng không bình tĩnh.

Toại Nhân thị chưa từng nghe cái tên Thần Nông, nhưng lại biết Hồng Vân.

Theo Toại Nhân thị biết, Hồng Vân quả thực là bằng hữu của Trấn Nguyên Tử, nhưng đã sớm vẫn lạc.

Toại Nhân thị không khỏi kinh ngạc: "Hồng Vân chuyển thế làm người trong Nhân tộc ta sao?" Còn về lời cầu của Trấn Nguyên Tử, Toại Nhân thị cũng do dự.

Dưới Thiên Đạo, Nhân tộc có Tam Hoàng Ngũ Đế, do Không

Động Ấn định vị.

Hiện nay, Tam Hoàng đã có Toại Nhân thị và Phục Hy, chỉ còn thiếu vị cuối cùng, Toại Nhân thị cũng sẽ không tùy tiện.

Thánh địa Nhân tộc, Hỏa Vân Cung.

Toại Nhân thị có thể xác định Thần Nông là chuyển thế của Hồng Vân, nhưng lại do dự có nên dùng Không Động Ấn định Thần Nông làm Nhân Hoàng hay không.

Tam Hoàng Ngũ Đế liên quan đến khí vận của Nhân tộc.

Đột nhiên, một tiếng trâu rống, Giáo chủ Nhân Giáo Bàn Cổ Thái Thanh Đạo Đức Thiên Tôn cưỡi thanh ngưu giáng lâm, có tử khí lượn lờ, hương thơm lạ ngập mũi, mây lành khắp nơi, lại có tường vân ráng chiều, thiên hoa bay loạn.

Sau khi Thái Thượng giáng lâm, không lâu sau, Nữ Oa Nương Nương cưỡi một con Phượng Hoàng cũng đến.

Sau đó, Tây Phương Nhị Thánh cùng liên minh đến.

Còn về Hồng Quân, Nguyên Thủy, Thông Thiên, cùng với Cộng Công, lại không xuất hiện.

Với sự xuất hiện của bốn vị Thiên Đạo Thánh Nhân, Toại Nhân thị cũng không dám chậm trễ.

Trấn Nguyên Tử và Thần Nông trước mặt bốn vị Thiên Đạo Thánh Nhân cũng cung kính.

Khi bốn vị Đại Thánh Nhân ngồi xuống trong Hỏa Vân Cung, Toại Nhân thị, Truy Y thị, Trấn Nguyên Tử và Thần Nông đều đứng.

Thái Thượng mở lời: “Hồng Vân chuyển thế làm người trong Nhân tộc, kiếp này lại viên mãn, Hỏa Vân Cung vốn là đạo trường của Hồng Vân, mọi sự đều là thiên số, Toại Nhân thị, hãy dùng Không

Động Ấn định Thần Nông làm Nhân Hoàng đi!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng mở lời biểu thái: "Thần Nông có thể làm Nhân Hoàng." Tây Phương Nhị Thánh ủng hộ, tuy chưa hoàn toàn trả hết nhân quả đã nợ, nhưng cũng đã trả một phần.

Toại Nhân thị lại nhìn Nữ Oa.

Chương 306

Thái độ của Nữ Oa, Toại Nhân thị cũng không thể không để ý.

Nữ Oa gật đầu: "Có thể!" Vì bốn vị Thánh Nhân đều tán thành Thần Nông làm Nhân Hoàng, Toại Nhân thị cũng lấy Không Động Ấn ra, định vị Thần Nông làm Nhân Hoàng.

Thiên Đạo công nhận, trong minh minh, một luồng khí vận nhân đạo gia trì lên người Thần Nông.

Cứ thế, Tam Hoàng Nhân tộc cũng tề tựu.

Sau khi Thần Nông làm Nhân Hoàng, sẽ là thời kỳ Ngũ Đế của Nhân tộc.

Nếu Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất, đối với Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, Chúng Thánh đều sẽ coi trọng, nhưng hiện tại, lại không quá coi trọng.

Dù sao, hiện nay nhân vật chính của trời đất là Vu tộc.

Trong thời gian ngắn, địa vị của Vu tộc không thể lay chuyển.

Khi Toại Nhân thị dùng Không Động Ấn định Thần Nông làm Nhân Hoàng, Thiên Đạo cũng công nhận, Thái Thượng, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng lần lượt rời đi.

Trấn Nguyên Tử và Thần Nông cũng rời khỏi Hỏa Vân Cung. …… Phong Quyến bộ lạc, Thần Nông gặp Phục Hy.

Biết Thần Nông là chuyển thế của Hồng Vân, Phục Hy cũng bất ngờ.

Phục Hy cũng từng cho rằng Hồng Vân đã thần hình câu diệt, lại không ngờ lại luân hồi chuyển thế làm người trong Nhân tộc.

Vì Thái Thượng, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều tán thành Thần Nông làm Nhân Hoàng, Toại Nhân thị lại dùng Không Động Ấn định vị, Thiên Đạo cũng đã công nhận, Phục Hy cũng chỉ có thể thuận theo.

Nhưng, muốn trở thành Nhân Hoàng cần phải có công tích, cần phải có uy vọng.

Hiện tại Thần Nông còn xa xa không đủ.

Trở về Khương bộ lạc, Thần Nông cũng không còn tâm tư tu luyện, mà suy nghĩ làm thế nào để lập công tích.

Suy nghĩ hồi lâu, Thần Nông đã hiểu ra.

Y, thực, trụ, hành, cùng với bệnh tật, bắt đầu từ những phương diện này.

Thần Nông thầm nghĩ: "Xem ra, phải mượn Địa Thư của Trấn Nguyên Đạo hữu một lần." Hồng Hoang có Thiên Địa Nhân Tam Thư, Thiên Thư là Phong Thần Bảng, có thể sắc phong thần vị; Địa Thư là Sơn Hải Kinh, ẩn chứa địa lý Hồng Hoang, vạn vật v.v.; Nhân Thư là Sổ Sinh Tử.

Thông qua Địa Thư, có thể dễ dàng biết rõ Hồng Hoang có bao nhiêu chủng tộc, bao nhiêu thảo dược, đặc tính của mỗi loại thảo dược v.v.

Nếu để Nhân tộc biết đặc tính của các loại thảo dược, khi bị thương bị bệnh, cũng có thể đối chứng hạ dược, như vậy, đó sẽ là một đại công tích.

Có ý định, Thần Nông lập tức liên hệ Trấn Nguyên Tử.

Sau khi Thần Nông liên hệ, chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, Địa Thư từ trên trời giáng xuống, rơi vào tay y.

Cũng không cần Thần Nông phải nếm bách thảo, lật mở Địa Thư sao chép là xong, còn toàn diện hơn cả nếm bách thảo.

Tuy Thương Hiệt chưa xuất hiện, nhưng Nhân tộc đã có văn tự.

Toại Nhân thị phát minh ra kết thằng ký sự, cùng với một loại văn tự, Phục Hy đã hoàn thiện. …… Dùng một tháng thời gian, Thần Nông viết mấy trăm vạn chữ, soạn một cuốn sách, trên đó ghi chép các loại đặc tính thảo dược, có độc hoa độc thảo v.v., cùng với một số loại đá, vỏ sò, xương thú v.v. có thể dùng làm thuốc, còn có vài loại ngũ cốc mà Nhân tộc hiện nay chưa có.

Khi cuốn sách của Thần Nông được truyền bá rộng rãi, lập tức gây ra chấn động lớn trong Nhân tộc.

Khương bộ lạc, Thần Nông, trong một thời gian trở thành nhân vật phong vân của Nhân tộc.

Phục Hy cũng đọc cuốn sách do Thần Nông soạn, hết lời khen ngợi, định vị Thần Nông là Nhân Hoàng kế tiếp, đối với việc này, phần lớn mọi người đều ủng hộ, chỉ có một phần nhỏ phản đối.

Vu tộc có ảnh hưởng lực to lớn đối với Nhân tộc, bởi vậy, việc Thần Nông có thể ngồi vững ngôi vị Nhân Hoàng hay không, thái độ của Vu tộc cũng vô cùng quan trọng.

Cộng Công mở lời ủng hộ Thần Nông, Vu tộc cũng toàn lực ủng hộ.

Cứ thế, Thần Nông trở thành Nhân Hoàng kế tiếp cũng là đại thế sở xu.

Cộng Công vẫn luôn chú ý đến Thần Nông, lại có vẻ mặt kỳ lạ.

Một Thần Nông nếm bách thảo tốt đẹp đã biến mất.

Nhưng, giác tỉnh một phần ký ức kiếp đầu tiên, Thần Nông tự

nhiên bị ảnh hưởng.

Có Địa Thư có thể trực tiếp sao chép, còn toàn diện hơn cả nếm bách thảo, cũng không cần chịu khổ chịu lụy, Thần Nông đương nhiên không từ chối.

Khi cuốn sách do Thần Nông soạn được truyền bá trong Nhân tộc, cũng là một phần công đức.

Quá trình không quan trọng, kết quả mới quan trọng.

Dù Thần Nông nếm bách thảo hay trực tiếp sao chép từ Địa Thư, chỉ cần khiến Nhân tộc hiểu biết các loại tri thức, cũng là một phần công đức.

Do Nhân tộc không phải nhân vật chính của trời đất, bởi vậy, công đức cũng không quá nhiều.

Còn cuốn sách do Thần Nông soạn cũng có chút giúp ích cho Vu tộc.

Có công tích vĩ đại, lại có uy vọng, cộng thêm sự ủng hộ của các bên, Thần Nông dễ dàng ngồi vững ngôi vị Nhân Hoàng.

Thần Nông trở thành Nhân Hoàng, sau khi công đức viên mãn, cũng sẽ đến Hỏa Vân Cung, trấn áp khí vận Nhân tộc.

Lại không biết đạo hồng mông tử khí không biết ở đâu kia có xuất hiện vì Thần Nông hay không. …… Thiên Giới, Tầng Ba Mươi Ba, Đại La Thiên.

Một ngày nọ, Thái Thượng rời khỏi Đại Xích Thiên, đến Tử Tiêu Cung của Hồng Quân.

Vừa thấy Hồng Quân, Thái Thượng hành một lễ: "Không biết Lão sư gọi đệ tử đến có phân phó gì?" Hồng Quân nói lời kinh người: "Đã trảm ba thi, rất tốt, hôm nay, vi sư truyền thụ pháp môn Tam Thi Hợp

Nhất.” Vừa nghe Hồng Quân nói, Thái Thượng cũng không bình tĩnh nữa.

Tuy Thái Thượng đoán rằng sau khi trảm ba thi sẽ có Tam Thi Hợp Nhất, nhưng rốt cuộc không thể lĩnh ngộ ra.

Hiện nay, Hồng Quân lại đích thân nói ra, không chỉ có Tam Thi Hợp Nhất, Hồng Quân còn muốn truyền thụ.

Thái Thượng lộ vẻ kích động: “Đệ tử bái tạ Lão sư.” Hiện tại, Thái Thượng chỉ có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, nếu có thể Tam Thi Hợp Nhất, có khả năng đột phá Thánh Nhân trung kỳ rồi.

Thái Thượng tự tin rằng, sau khi đột phá Thánh Nhân trung kỳ, thực lực của y có thể vượt qua Cộng Công.

Đại Đạo Thánh Nhân ở Hồng Hoang dù sao cũng phải chịu hạn chế, Thiên Đạo Thánh Nhân không chỉ không chịu hạn chế, mà còn có thể mượn dùng lực lượng Thiên Đạo nhiều hơn.

Bởi vậy, Thiên Đạo Thánh Nhân và Đại Đạo Thánh Nhân ở Hồng Hoang, dưới Thiên Đạo, tu vi càng cao, chênh lệch cũng càng lớn.

Sau khi kích động, Thái Thượng cũng nghĩ, Hồng Quân sao lại đột nhiên muốn truyền Tam Thi Hợp Nhất cho y?

Mặc kệ Thái Thượng nghĩ thế nào, Hồng Quân đã mở lời nói về Tam Thi Hợp Nhất.

Ngay lập tức, Thái Thượng cẩn thận lắng nghe.

Đại La Thiên, nằm ở tầng cao nhất của Thiên Giới.

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều khai sáng một phương thế giới ở Đại La Thiên.

Hiện tại, trong thế giới do Hồng Quân khai sáng, nội Điện Ngọc Kinh Sơn Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đang truyền thụ pháp môn Tam

Thi Hợp Nhất cho Thái Thượng.

Chỉ thấy, Hồng Quân ngồi trên Hồng Mông Bồ Đoàn, tử khí bao quanh toàn thân, trên đỉnh đầu ngưng tụ tam hoa, trên tam hoa lại có ngũ khí, hình thành một mảnh khánh vân, trên khánh vân nâng Tạo Hóa Ngọc Điệp, tuy tàn khuyết không toàn vẹn, nhưng cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Phía sau Hồng Quân, có Hỗn Nguyên Đạo Quả, có Thiên Đạo hình chiếu, có đủ loại pháp tắc.

Lúc này, Thái Thượng mới biết, trước đây Hồng Quân đã ẩn giấu tu vi, Hồng Quân và Cộng Công giống nhau, đều là Thánh Nhân trung kỳ.

Cũng không kỳ lạ, Hồng Quân dù sao cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang, pháp môn Tam Thi cũng do y truyền xuống, đã sớm trảm ba thi, nếu có tồn tại Tam Thi Hợp Nhất, Hồng Quân cũng khẳng định đã Tam Thi Hợp Nhất, thêm vào từng suýt hợp Đạo.

Bởi vậy, Hồng Quân có tu vi Thánh Nhân trung kỳ cũng không kỳ lạ.

Thái Thượng cũng có chút uất ức, nếu Hồng Quân từ đầu đã bộc lộ tu vi Thánh Nhân trung kỳ, thì cũng sẽ không có cục diện hiện tại.

Tuy nhiên, Hồng Quân cũng có suy tính của Hồng Quân.

Hồng Quân nói: "Muốn Tam Thi Hợp Nhất, trước tiên ba thi ký thác vào Tiên Thiên Linh Bảo phải đồng nguyên, nếu bản nguyên không đồng nhất, sẽ khó dung hợp, nếu bản nguyên xung đột, càng sẽ thần hình câu diệt.

Ngoài ra, Tam Thi Hợp Nhất, thân thể và nguyên thần đều phải chịu gánh nặng cực lớn, nếu không có pháp môn chính xác, cũng sẽ

thần hình câu diệt.

Vi sư sau khi trảm ba thi trì hoãn mãi không thể Tam Thi Hợp Nhất, sau khi đánh bại La Hầu, nhờ đại công đức giúp đỡ, mới thành công Tam Thi Hợp Nhất, cũng đã hoàn thiện pháp môn Tam Thi Hợp Nhất, giờ đây có thể truyền thụ cho con." Nghe Hồng Quân nói, Thái Thượng mới biết những người khác sau khi trảm ba thi chỉ theo đuổi Tiên Thiên Linh Bảo phẩm cấp cao.

Như Nguyên Thủy và Thông Thiên, đều đã trảm Thiện, Ác nhị thi, nhưng Thái Thượng biết, Tiên Thiên Linh Bảo mà hai vị này ký thác Thiện, Ác nhị thi có bản nguyên bất đồng, khó dung hợp, đã đi sai đường.

Chương 307

Bởi vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên tiếp tục tu luyện pháp môn Tam Thi, cũng sẽ chỉ sai càng thêm sai, khi biết mình sai thì chỉ có thể bắt đầu lại từ đầu.

Đại La Kim Tiên trảm ba thi, cũng chỉ có thể thành Chuẩn Thánh, không thể thành Thánh Nhân.

Chuẩn Thánh nếu trảm ba thi, có chút khả năng thành Thánh.

Hồng Quân có tu vi Chuẩn Thánh mới bắt đầu trảm ba thi, sau khi trảm đủ ba thi cũng không thể thành Thánh, cần đại công đức giúp đỡ, để Tam Thi Hợp Nhất, mới một mạch thành Thánh.

Hồng Quân nói: "Nếu có tu vi Chuẩn Thánh viên mãn, rồi trảm ba thi, có thể thành Thánh.

Sau khi thành Thánh, Tam Thi Hợp Nhất cũng dễ dàng hơn nhiều, Tam Thi Hợp Nhất thành công, từ Hỗn Nguyên Thái Cực đột phá Hỗn Nguyên Thái Tố, thì rất có hy vọng." Thái Thượng cảm thấy, sở dĩ Hồng Quân đột nhiên truyền pháp môn Tam Thi Hợp Nhất, là để đối phó Cộng Công.

Hiện tại, phần lớn khí vận Hồng Hoang đều trên người Cộng Công, Thái Dương Tinh là mắt phải của Cộng Công, bản nguyên Bất Chu Sơn bị Cộng Công luyện chế thành Phiên Thiên Ấn, Nhân tộc thần phục Vu tộc, Lục Đạo Luân Hồi cũng nằm trong sự chưởng khống của Cộng Công, những điều này, khiến Hồng Quân cũng khẳng định áp lực cực lớn.

Nếu Thái Thượng đột phá Thánh Nhân trung kỳ, cộng thêm Hồng Quân, cũng đã có hai Thánh Nhân trung kỳ rồi.

Hai Thánh Nhân trung kỳ liên thủ, đối phó Cộng Công, nắm chắc cũng lớn hơn.

Hồng Quân nói: "Hãy ở đây Tam Thi Hợp Nhất đi!

Vi sư cũng có thể giúp một hai." Trong lòng suy tính một phen, Thái Thượng cũng không từ chối.

Chỉ thấy, Thái Thượng thúc giục ngưu vĩ quan trên đầu, ba thi hóa thân xuất hiện.

Thái Thanh Đạo Nhân, Ngọc Thanh Đạo Nhân và Thượng Thanh Đạo Nhân, hóa thành ba Tiên Thiên Linh Bảo.

Đó là Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm.

Ba Tiên Thiên Linh Bảo này phân hóa từ Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên.

Hồng Quân lẩm bẩm: "Một phần Tạo Hóa của Thập Nhị Phẩm Thanh Liên đã bị Cộng Công đoạt được, ba Tiên Thiên Linh Bảo này tuy đều được Thiên Đạo chi lực tư dưỡng, nhưng dung hợp lại cũng không nhất định thành Thập Nhị Phẩm Thanh Liên, vi sư phải giúp thêm một tay." Chỉ thấy, Hồng Quân tế Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Vô biên Tạo Hóa phát ra từ Tạo Hóa Ngọc Điệp, bao trùm Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm.

Trong thời gian ngắn ngủi, Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm đều tăng lên một phẩm cấp.

Hồng Quân lại nguyên khí đại thương, sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên tiêu hao không nhỏ.

Hiện tại, Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm ba bảo vật dung hợp, ít nhất cũng là Thập Nhị Phẩm Thanh

Liên, thậm chí là Thập Tam Phẩm.

Thấy Hồng Quân như vậy, Thái Thượng cũng cảm kích.

Thái Thượng thầm nghĩ: "Ân tình của Lão sư, đệ tử vĩnh không dám quên." Kế tiếp, Thái Thượng theo pháp môn Hồng Quân truyền thụ, bắt đầu Tam Thi Hợp Nhất.

Tam thi là Thiện Niệm, Ác Niệm và Chấp Niệm, vô hình vô chất, không nhìn thấy, không chạm được, chỉ có thể cảm thụ.

Theo Tam Thi Hợp Nhất, các Tiên Thiên Linh Bảo ký thác ba thi cũng tụ lại, bắt đầu dung hợp.

Trong quá trình Tam Thi Hợp Nhất, thân thể và nguyên thần của Thái Thượng phải chịu gánh nặng cực lớn, may mắn có pháp môn do Hồng Quân truyền thụ.

Thái Thượng dùng Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm để ký thác ba thi, ba Tiên Thiên Linh Bảo này phân hóa từ Thập Nhị Phẩm Thanh Liên, Tam Thi Hợp Nhất lại vô cùng thuận lợi.

Toàn bộ Hồng Hoang, trừ Hồng Quân và Thái Thượng, chỉ sợ không có người thứ ba.

Tiếp Dẫn ở Tây Phương, cũng đã trảm ba thi, nhưng nếu Tiếp Dẫn Tam Thi Hợp Nhất, thì cửa ải đầu tiên sẽ thất bại.

Thái Thượng Tam Thi Hợp Nhất cửa ải đầu tiên không vấn đề, cửa ải thứ hai có pháp môn Hồng Quân truyền thụ, cũng không vấn đề.

Chỉ thấy, Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm ba Tiên Thiên Linh Bảo sau khi dung hợp một phần, một hư ảnh liên hoa mười ba phẩm xuất hiện.

Hồng Quân vui mừng ra mặt: "Thập Tam Phẩm, rất tốt!" Thập Nhị Phẩm Thanh Liên chỉ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, còn Thập Tam Phẩm Thanh Liên lại là Tiên Thiên Chí Bảo.

Theo Tam Thi Hợp Nhất, tu vi của Thái Thượng đột phá mãnh liệt.

Vô số cảm ngộ tuôn trào, Đạo Hạnh của Thái Thượng tự nhiên tinh tiến.

Thái Thượng vô cùng khẳng định: "Chỉ cần Tam Thi Hợp Nhất, tu vi của ta nhất định có thể đột phá." Trong lòng Thái Thượng càng thêm cảm kích Hồng Quân, nếu không có Hồng Quân giúp đỡ, Tam Thi Hợp Nhất cũng chỉ là Thập Nhị Phẩm Thanh Liên, tu vi của y cũng sẽ không đột phá Thánh Nhân trung kỳ.

Dưới sự giúp đỡ của Hồng Quân, Thái Thượng Tam Thi Hợp Nhất vô cùng thuận lợi, một số vấn đề nhỏ cũng đều được giải quyết.

Pháp môn Tam Thi do Hồng Quân sáng tạo, Hồng Quân không chỉ thành công trảm ba thi, Tam Thi Hợp Nhất, lại có sự chỉ điểm, Thái Thượng cũng bớt đi đường vòng.

Nhưng, Thái Thượng cũng phải cảm ơn Cộng Công, nếu không có Cộng Công và sự suy đoán về Tam Thi Hợp Nhất, y khẳng định sẽ dùng Thái Cực Đồ để ký thác một thi, rồi chọn hai cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác để ký thác, như vậy, cửa ải đầu tiên của Tam Thi Hợp Nhất sẽ không vượt qua được.

Không biết đã qua bao lâu, Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm triệt để dung hợp, hư ảnh liên hoa mười ba phẩm cũng trở thành thực chất.

Một đóa Tạo Hóa Thanh Liên!

"Oanh!" Khí thế Thánh Nhân trung kỳ từ trên người Thái Thượng tản phát ra.

Thái Thượng đã thành công tam thi hợp nhất, tu vi cũng từ Thánh nhân sơ kỳ thăng lên Thánh nhân trung kỳ, khiến y vô cùng kích động.

"Cuối cùng cũng đột phá Hỗn Nguyên Thái Cực chi thượng Thái Tố cảnh giới rồi." Thái Thượng trong lòng cảm khái.

Hỗn Nguyên Thánh nhân muốn có đột phá, thực sự quá khó khăn.

Từ Hỗn Nguyên Thái Tố đột phá Hỗn Nguyên Thái Thủy, độ khó lại càng lớn.

Ngoài tu vi đột phá, Thái Thượng còn đạt được một Thập Tam Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên.

Thêm Thái Cực Đồ, Thái Thượng cũng có hai Tiên Thiên Chí Bảo.

"Tốt lắm!" Hồng Quân lại còn vui mừng hơn cả Thái Thượng.

"Đệ tử có thể tam thi hợp nhất, đều nhờ ân sư." Thái Thượng cảm kích Hồng Quân.

"Miễn lễ đi, chốc lát nữa, đừng hận vi sư là được." Hồng Quân nói nhạt.

"?" Thái Thượng ngạc nhiên.

Thái Thượng cũng có đại trí tuệ, lúc này nghe ngữ khí của Hồng Quân, y liền có dự cảm chẳng lành.

"Chẳng lẽ, ân sư giúp ta tam thi hợp nhất, không để ta tu vi đột phá, để cùng đối phó Cộng Công?" Thái Thượng nhíu mày, nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Hồng Quân lại mặt không biểu cảm nhìn Thái Thượng.

Ánh mắt Hồng Quân lạnh nhạt, vô bi vô hỉ.

Trong mắt Hồng Quân, Thái Thượng cũng chỉ là một quân cờ có thể lợi dụng.

“Tam Thi chi đạo do ta sáng tạo, người khác tu luyện, chỉ cần chưa tam thi hợp nhất, mọi cảm ngộ tu hành đều sẽ được phục chế một phần cho ta.” Hồng Quân nói ra lời kinh người.

“?” Thái Thượng đại kinh thất sắc.

Nói cách khác, trước khi tam thi hợp nhất, tất cả cảm ngộ của Thái Thượng đều đã được phục chế một phần cho Hồng Quân, mà y hoàn toàn không hay biết.

Tam thi hợp nhất có hai đại nan quan, nhưng Hồng Quân lại không nói ra, ý đồ khó lường.

“Giúp ta tam thi hợp nhất là vì Hợp Đạo!” Thái Thượng cuối cùng cũng hiểu rõ ý đồ thật sự của Hồng Quân.

Sau khi thành Thánh, Hồng Quân vẫn luôn muốn Hợp Đạo, ba lần giảng đạo, tích lũy khí vận, vốn cho rằng có thể một lần Hợp Đạo thành công, nhưng lại vì Cộng Công, vì Vu Tộc mà thất bại.

Dù Hồng Quân tích lũy đại khí vận để Hợp Đạo, nhưng giờ đây lại càng ngày càng khó.

Phần lớn khí vận Hồng Hoang đều nằm trên người Cộng Công, Hồng Quân dù liên hợp với mấy vị Thiên Đạo Thánh nhân còn lại, cũng khó mà có đủ khí vận khổng lồ để Hợp Đạo.

Có đủ khí vận, nếu Hồng Quân muốn Hợp Đạo, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh sẽ không ngăn cản ư?

“Ngươi đã tam thi hợp nhất, sớm muộn gì cũng sẽ biết, vi sư cũng không giấu nữa.” Hồng Quân nói với Thái Thượng.

Thái Thượng búng ngón tay tính toán, minh ngộ không ít thiên cơ, cũng biết được bí mật.

Hồng Quân truyền xuống Tam Thi chi đạo, không hề có ý tốt.

Một khi Hồng Quân Hợp Đạo, trở thành một phần của Thiên Đạo, tuy không thể nghịch thiên, nhưng lại siêu thoát Thiên Đạo, chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo, vì vậy, y cần ngoại lực, khiến vô số sinh linh Hồng Hoang tu luyện Tam Thi chi đạo, nhưng lại đều không tam thi hợp nhất, như vậy, cảm ngộ của mỗi người tu luyện đều sẽ được phục chế một phần cho Hồng Quân.

Tương đương với vô số sinh linh giúp Hồng Quân cảm ngộ Đại Đạo.

Theo lẽ thường, Thái Thượng tam thi hợp nhất đã thoát khỏi sự khống chế của Hồng Quân, nhưng vì Hồng Quân đã ra tay giúp đỡ, nên trong thời gian ngắn, Thái Thượng vẫn nằm trong sự khống chế của y.

“Ta với ngươi dù sao cũng là sư đồ một trường, giúp ta Hợp Đạo, sau khi sự việc thành công, ngươi cũng sẽ có chỗ tốt.” Hồng Quân lại nói.

Thái Thượng mặt âm trầm.

“Hồng Quân, quá âm hiểm.” Y nghiến răng nghiến lợi.

Chương 308

Tiếp theo, nếu Hồng Quân Hợp Đạo thành công, khí vận của Hồng Quân, cùng với khí vận của Thái Thượng, đều sẽ tiêu hao hết, đồng thời, Thái Thượng sẽ mất Thánh vị, từ Thánh nhân trung kỳ thành Chuẩn Thánh, Hồng Quân cũng sẽ từ Thánh nhân trung kỳ hạ xuống Thánh nhân sơ kỳ.

Phải nói, cái giá phải trả thực sự rất lớn, nhưng chỉ cần có thể Hợp Đạo thành công, Hồng Quân cũng không để ý.

Một khi Hồng Quân thành công, tu vi dù hạ xuống Thánh nhân sơ kỳ, nhưng chỉ cần Hợp Đạo thành công, y đã trở thành một phần của Thiên Đạo, thực lực thậm chí còn vượt xa Thánh nhân trung kỳ.

Trong mắt Hồng Quân, chỉ cần Hợp Đạo, nghiền ép Cộng Công không thành vấn đề, còn về Thái Thượng tu vi hạ xuống Chuẩn Thánh, y càng nằm trong sự khống chế, bí mật của Tam Thi chi đạo cũng sẽ không bị truyền ra ngoài.

Hồng Quân cũng không lãng phí thời gian nữa.

Thái Thượng giận dữ tế Thái Cực Đồ và Thập Tam Phẩm Thanh Liên, vung Giản Quải trong tay, dốc toàn lực công kích Hồng Quân.

Pháp lực Thánh nhân trung kỳ, thêm hai Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực khủng bố đến nhường này.

Tuy nhiên, đối mặt với công kích của Thái Thượng, Hồng Quân lại phong khinh vân đạm.

"Biết rõ là vô ích, sao còn phải giãy giụa?" Hồng Quân lắc đầu, chỉ một ngón tay, công kích của Thái Thượng liền tan biến vô hình.

Hồng Quân hữu tâm vô tâm, sự phản kháng của Thái Thượng

cũng chỉ là trò cười.

Tất cả đều nằm trong kế hoạch của Hồng Quân.

Ngay lúc đó, thân thể Hồng Quân từng chút một dung nhập vào Thiên Đạo.

Khi Hồng Quân Hợp Đạo, tất cả Hỗn Nguyên Thánh nhân Hồng Hoang đều sẽ biết.

Cộng Công, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, lúc này đều biết Hồng Quân đang Hợp Đạo.

Hồng Quân cũng không lo Thánh nhân khác ngăn cản.

"Lần này, không ai có thể ngăn cản ta." Hồng Quân thầm nghĩ. ...Bất Chu Sơn, Vu Hoàng Cung.

Cộng Công đang cảm ngộ Đại Đạo, đột nhiên Nguyên Thần rung động, trong lòng cũng dâng lên một sự bất an mãnh liệt.

Chỉ cần tính toán một chút, Cộng Công liền biết Hồng Quân đang Hợp Đạo.

"Sao có thể?

Hồng Quân hiện tại đâu có bao nhiêu khí vận, làm sao có thể Hợp Đạo?" Cộng Công kinh ngạc không nhỏ.

Bởi vì Thiên Đạo Hồng Hoang chưa hoàn chỉnh, tuy rằng Thánh nhân Thiên Đạo Hồng Hoang có thể Hợp Đạo, nhưng Thánh nhân Đại Đạo và Thánh nhân Thiên Đạo của thế giới khác lại không thể Hợp Đạo.

Hơn nữa, Hợp Đạo cần đại khí vận.

Khí vận của Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cộng lại, cũng không đủ cho việc Hợp Đạo.

Tuy nhiên, Hồng Quân đang Hợp Đạo lại là sự thật.

Sau khi chấn kinh, Cộng Công lập tức muốn ngăn cản Hồng Quân.

Tuyệt đối không thể để Hồng Quân Hợp Đạo thành công, nếu không, hậu quả khôn lường.

Nhưng bây giờ muốn ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo lại không dễ dàng.

Phương pháp lần trước, lần này không thể dùng nữa rồi.

Hồng Quân đã chuẩn bị kỹ càng mọi thứ khi Hợp Đạo, không sợ Cộng Công và các Thánh nhân khác ngăn cản.

Trong lòng khẽ động, Cộng Công lại có một kế sách.

Ngay lập tức, Cộng Công lấy ra Côn Luân Kính.

Trong Côn Luân Kính, Hồng Mông vũ trụ đã diễn hóa ra Thiên Đạo Sồ Hình, giờ đây có thể dùng được.

"Hồng Quân, chắc chắn y không có Thiên Đạo Sồ Hình của ta đâu!" Cộng Công trong lòng cười lạnh.

Nhưng không phải bất kỳ thế giới nào cũng có thể diễn hóa ra Thiên Đạo.

Mỗi thế giới đều có ý chí thế giới, chỉ những thế giới đẳng cấp cao mới có thể diễn hóa ra Thiên Đạo.

Thiên Đạo cũng có phân chia mạnh yếu.

Thiên Đạo yếu kém, Thánh nhân Thiên Đạo cũng chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên cấp.

Thiên Đạo cường đại, như Thánh nhân Hồng Hoang, lại là Hỗn Nguyên.

Hoàn toàn không thể so sánh được.

Chẳng kịp nói nhiều, Cộng Công tế Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu.

Sức mạnh của Hỗn Độn Châu, cùng với Thiên Đạo Sồ Hình trong Côn Luân Kính, kết hợp làm một.

Trong phút chốc, Thiên Đạo Hồng Hoang cảm ứng được Thiên Đạo Sồ Hình trong Côn Luân Kính.

Lập tức, Thiên Đạo Hồng Hoang muốn xóa sổ Thiên Đạo Sồ Hình trong Côn Luân Kính. ...trong Tử Tiêu Cung trên Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân lần này Hợp Đạo lại thất bại.

Thái Thượng vốn đã tuyệt vọng, lại không ngờ lại có một bước ngoặt.

"Không thể nào." Tâm trạng của Hồng Quân sụp đổ.

"Sao lại thế?" Hồng Quân trợn tròn mắt, vẻ mặt không thể tin được.

Hồng Hoang xuất hiện loại sức mạnh Thiên Đạo thứ hai, tuy nhỏ yếu, nhưng đích xác là một loại Thiên Đạo khác.

Lúc này, Hồng Quân mới biết Cộng Công nắm giữ một Thiên Đạo Sồ Hình.

Tuy nhiên, biết được thì đã quá muộn.

Lần Hợp Đạo này đã thất bại, lại khó mà có cơ hội nữa.

Cộng Công với tu vi Thánh nhân trung kỳ, thêm Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu, lại thêm khí vận khổng lồ, cùng với Thiên Đạo Sồ Hình, một lần nữa ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo.

"Không ngờ Cộng Công lại có một Thiên Đạo." Thái Thượng cũng không ngờ.

Dù Thiên Đạo mà Cộng Công nắm giữ còn nhỏ yếu, chỉ là sơ hình, xa xa không thể sánh bằng Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng lần này lại phát huy tác dụng lớn.

Thái Thượng cũng còn chút may mắn, may mà Cộng Công đã ngăn cản Hồng Quân, nếu không, một khi Hồng Quân Hợp Đạo thành công, Thái Thượng vừa đột phá Thánh nhân trung kỳ sẽ mất Thánh vị, trở thành Chuẩn Thánh, mất khí vận, về sau cũng sẽ bị Hồng Quân nắm giữ.

Hiện tại, Thái Thượng lại thở phào một hơi.

Hồng Quân cũng chỉ có một cơ hội, đã thất bại thì không làm gì được Thái Thượng nữa.

"Từ nay về sau, ta với ngươi không còn là sư đồ." Thái Thượng lạnh lùng nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Sự việc đến nước này, lòng hận ý của Thái Thượng đối với Hồng Quân đã không thể kìm nén.

Hồng Quân uất ức.

Sớm biết cục diện sẽ thành ra thế này, Hồng Quân đã không giúp Thái Thượng tam thi hợp nhất.

"Cộng Công, có độc sao?" Hồng Quân thầm nghĩ.

Sau khi vạch rõ giới hạn với Hồng Quân, Thái Thượng cũng không còn liên hệ khí vận với y nữa.

Ngoài ra, Thái Thượng không thể cứ thế rời đi, y muốn đánh một trận với Hồng Quân.

Chân đạp Thập Tam Phẩm Thanh Liên, đầu đội Thái Cực Đồ, tay cầm Bàn Long Giản Quải, Thái Thượng xông tới tấn công Hồng Quân.

Đối mặt với công kích của Thái Thượng, Hồng Quân cũng đành nghênh chiến.

Chỉ thấy, Hồng Quân đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, tay cầm một cây trúc trượng, cùng Thái Thượng giao chiến.

Cuộc chiến của hai Thánh nhân trung kỳ, sự phá hủy tạo ra thực sự kinh người.

Chỉ trong khoảnh khắc, Tử Tiêu Cung tan tác, ngay sau đó, Ngọc Kinh Sơn bắt đầu sụp đổ.

Phương thế giới do Hồng Quân khai lập cũng không thể chống đỡ được bao lâu.

Có hai Tiên Thiên Chí Bảo hộ thân, Thái Thượng đứng ở thế bất bại, so với y, phòng ngự của Hồng Quân lại yếu hơn không ít.

Chương 309

Hơn nữa, đạo hạnh của Hồng Quân lại hơn Thái Thượng một chút.

Trong thời gian ngắn, hai người lại đấu ngang tài ngang sức.

Lại chiến đấu một hồi, đánh tan phương thế giới do Hồng Quân khai lập, Thái Thượng cũng thu tay.

Thái Thượng xoay người rời đi.

Giờ đây, Thái Thượng muốn đánh bại Hồng Quân quá khó, nhưng y sẽ không bỏ qua dễ dàng, ngày tháng còn dài.

Sắc mặt Hồng Quân âm tình bất định.

Thái Thượng chắc chắn sẽ truyền bá bí mật của Tam Thi chi đạo ra ngoài, Hồng Quân tổn thất lại lớn rồi.

Nguyên Thủy, Thông Thiên và Nữ Oa, phỏng chừng cũng đều sẽ vạch rõ giới hạn với Hồng Quân.

Gần như có thể khẳng định, Hồng Quân sẽ trở thành công địch của Hồng Hoang.

Sự việc đã đến nước này, Hồng Quân cũng chỉ có thể đối mặt với hiện thực.

Lần này, Hồng Quân cũng không phải hoàn toàn không có thu hoạch, tuy Hợp Đạo thất bại, nhưng y đã tiếp cận Thánh nhân hậu kỳ, biết đâu có thể trong thời gian ngắn đột phá Thánh nhân hậu kỳ. ...Đại Xích Thiên, Thái Thanh Cảnh, trong Bát Cảnh Cung.

Khi Thái Thượng trở về, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều đã đến.

“Đại sư huynh!” Chúng Thánh đều hành lễ.

“Ta đã tam thi hợp nhất, cùng Hồng Quân không còn dính líu, ta...” Thái Thượng vẻ mặt bình tĩnh.

“Tam thi hợp nhất?” “Sau khi trảm khước tam thi, tam thi hợp nhất sao?” Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Chuẩn Đề đều đã trảm khước thiện ác nhị thi, nhưng chưa thể trảm khước chấp niệm, Tiếp Dẫn thì đã trảm khước tam thi.

Vì vậy, tuy cùng là Thánh nhân sơ kỳ, nhưng đạo hạnh của Tiếp Dẫn lại hơn Chuẩn Đề và những người khác không ít.

Về việc tam thi hợp nhất, chúng Thánh đều có suy đoán.

Nếu Thái Thượng đã tam thi hợp nhất, vậy thì đã được chứng thực.

Hơn nữa, điều chúng Thánh càng hiếu kỳ là, Thái Thượng và Hồng Quân đã xảy ra mâu thuẫn gì?

“Tam Thi chi pháp do Hồng Quân sáng tạo, tu luyện pháp này, nếu chưa tam thi hợp nhất, là giúp Hồng Quân ngộ đạo, còn muốn tam thi hợp nhất, thì sẽ...” Thái Thượng nói ra bí mật của Tam Thi chi đạo.

Nghe những lời Thái Thượng nói, chúng Thánh đều đại kinh thất sắc.

Vừa mới cảm nhận được Cộng Công sở hữu một Thiên Đạo yếu kém, nay lại biết được bí mật ẩn giấu trong Tam Thi chi đạo, hiểu rõ dụng tâm hiểm ác của Hồng Quân, tâm trạng của chúng Thánh thực sự khó mà bình tĩnh.

Nếu không thể tam thi hợp nhất, tu luyện Tam Thi chi đạo chẳng khác nào giúp Hồng Quân cảm ngộ Đại Đạo.

Số lượng người tu luyện Tam Thi chi đạo trong Hồng Hoang

không hề ít.

Hơn nữa, hiện tại trong Hồng Hoang, số người thành công trảm khước nhất thi không nhiều, trảm khước nhị thi lại càng ít hơn.

Còn về tam thi tẫn trảm, hiện tại e rằng cũng chỉ có một mình Tiếp Dẫn.

Hồng Quân và Thái Thượng đều đã tam thi hợp nhất, lại đều viên mãn.

"Thì ra, ta từ ban đầu đã sai rồi." Tiếp Dẫn cười khổ.

Tiếp Dẫn tuy đã trảm khước tam thi, nhưng Tiên Thiên Linh Bảo dùng để ký thác tam thi lại có bản nguyên khác nhau, nếu tiến hành dung hợp, tất nhiên sẽ có xung đột.

Nếu không giải quyết vấn đề tam thi, Tiếp Dẫn lại đang giúp Hồng Quân cảm ngộ Đại Đạo.

Hiện tại, có hai con đường bày ra trước mặt Tiếp Dẫn, nếu không từ bỏ Tam Thi chi đạo, y phải tu luyện lại từ đầu, thận trọng lựa chọn Tiên Thiên Linh Bảo để ký thác tam thi, hoặc là, từ bỏ Tam Thi chi đạo.

Hơn nữa, tam thi hợp nhất có hai nan quan, Thái Thượng cũng chỉ nói cái thứ nhất, cái thứ hai thì không.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Chuẩn Đề cũng đang suy nghĩ, có cần phải từ bỏ Tam Thi chi đạo không?

Nếu từ bỏ Tam Thi chi đạo, có nên đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo không?

"Nếu như Hồng Quân không còn tồn tại..." Trong mắt Nguyên Thủy lóe lên một tia hàn quang.

Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều

ngẩn ra.

Đồ Thánh?

Thánh nhân bất tử bất diệt, nhưng cũng không dễ dàng bị giết.

Đương nhiên, chỉ cần đủ cường đại, giết Thánh cũng không phải là không thể.

Nếu có thực lực của Bàn Cổ, tùy tiện một quyền cũng có thể đánh nát một Thánh nhân trung kỳ. ...Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, đã truyền bá dụng tâm hiểm ác của Hồng Quân khắp Hồng Hoang, khiến vô số sinh linh đều biết.

Còn về việc tam thi hợp nhất, Tam Thanh và những người khác lại không hề tiết lộ.

Biết được tu luyện Tam Thi chi đạo là giúp Hồng Quân ngộ đạo, vô số sinh linh Hồng Hoang đều xôn xao.

Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Tây Vương Mẫu và các vị đại năng khác, đều vừa kinh vừa nộ.

Mặc dù Hồng Quân là Thiên Đạo Thánh nhân, Thánh nhân Thiên Đạo đầu tiên của Hồng Hoang, Thánh nhân không thể bị sỉ nhục, nhưng sự phẫn nộ của vô số sinh linh Hồng Hoang lại không thể kìm nén.

Trong phút chốc, Hồng Quân trở thành công địch của Hồng Hoang, vô số sinh linh nghiến răng nghiến lợi.

"Hồng Quân là tên tiểu nhân ti tiện vô sỉ!" "Hồng Quân âm hiểm, thật không phải là người!" "Hồng Quân tất phải chết!" "Hồng Hoang đâu chỉ có một mình Hồng Quân là Thánh nhân, cầu Vu Hoàng Thánh nhân, Thái Thanh Thánh nhân, Ngọc Thanh Thánh nhân..., ra tay vì Hồng Hoang trừ đi một tai họa như Hồng Quân!" "May mà Vu Hoàng Thánh nhân đã hai lần ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo, nếu thật sự để

Hồng Quân Hợp Đạo, Hồng Hoang sẽ bị bóng tối bao trùm." "Vu Hoàng Thánh nhân công đức vô lượng!" Ngoài bí mật của Tam Thi chi đạo gây sóng gió lớn trong Hồng Hoang, Hồng Hoang cũng có không ít đại năng biết Cộng Công sở hữu một Thiên Đạo yếu kém.

Chỉ là Thiên Đạo Sồ Hình, nhưng cũng là Thiên Đạo!

Còn Hồng Quân, lại không biết đã đi đâu.

Tử Tiêu Cung trên Ngọc Kinh Sơn bị hủy, Hồng Quân cũng không biết tung tích.

Thu Hỗn Độn Châu và Côn Luân Kính lại, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

Lợi dụng Thiên Đạo bên trong Côn Luân Kính ngăn cản Hồng Quân, lại cũng suýt chút nữa mất đi Thiên Đạo Sồ Hình.

Khi Thiên Đạo Hồng Hoang vừa cảm nhận được Thiên Đạo yếu kém, liền muốn xóa sổ, may mà Cộng Công có Đại Đạo Chí Bảo.

Hơn nữa, Cộng Công lại nguyên khí đại thương, hiện tại mặt mày trắng bệch.

Ngoài ra, Thiên Đạo Sồ Hình trong Côn Luân Kính cũng bị tổn thương nghiêm trọng, muốn khôi phục lại không dễ dàng.

"Không ngờ lại sớm bị bại lộ." Cộng Công bất đắc dĩ thở dài.

Vốn định ẩn giấu Thiên Đạo trong Côn Luân Kính làm át chủ bài, lần này, vì ngăn cản Hồng Quân, Cộng Công cũng chẳng kịp nghĩ nhiều.

Nếu không có Thiên Đạo Sồ Hình trong Côn Luân Kính, Cộng Công muốn ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo lần này thật không dễ dàng.

Đế Giang, Hậu Thổ và mười hai Tổ Vu khác lần lượt đến.

“Tam Thi chi pháp là một cái bẫy lớn, tu luyện là giúp Hồng Quân ngộ đạo.” Chúc Cửu Âm nói.

“Hồng Quân thật sự quá âm hiểm.” Huyền Minh nói.

Kỳ thực, khi Cộng Công biết được bí mật của Tam Thi chi đạo, y cũng kinh ngạc.

Hiện tại, Thái Thượng và mấy vị Thánh nhân khác đã truyền bá bí mật của Tam Thi chi đạo ra ngoài.

Hồng Hoang khắp nơi đều biết.

Vì bí mật của Tam Thi chi đạo được truyền ra, Hồng Quân cũng đã trở thành công địch của Hồng Hoang.

Các đại năng đều lựa chọn từ bỏ tu luyện Tam Thi chi đạo.

Như Nữ Oa từ bỏ Tam Thi chi đạo, tự tay xóa sổ thiện ác nhị thi của mình.

“Huynh trưởng, có phải người sở hữu một Thiên Đạo yếu kém không?” Hậu Thổ không khỏi tò mò hỏi.

“Có một Thiên Đạo Sồ Hình, lần này vì ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo, vừa hay đã phát huy tác dụng.” Cộng Công tùy miệng nói.

Còn về việc Thiên Đạo Sồ Hình trong lời Cộng Công có tồn tại hay không, thì không nói rõ.

Thông thường, một Thiên Đạo yếu kém bị một Thiên Đạo cường đại phát giác, sẽ lập tức bị xóa sổ.

Hơn nữa, Cộng Công ít nhất cũng là cường giả Thánh nhân trung kỳ, có Đại Đạo Chí Bảo, chưa chắc đã không thể bảo vệ Thiên Đạo Sồ Hình trong Hồng Hoang một thời gian.

Chương 310

Vì vậy, có người cho rằng Thiên Đạo yếu kém mà Cộng Công sở hữu đã bị Thiên Đạo Hồng Hoang xóa sổ, cũng có người suy đoán là chưa bị xóa sổ.

Ánh mắt Cộng Công quét qua các Tổ Vu, y nhìn ra ý định đối phó Hồng Quân của bọn họ.

Trên thực tế, hiện tại trong Hồng Hoang có không ít người muốn đối phó Hồng Quân. ...Ngoài Thiên Hoang, trong vô tận Hỗn Độn, thân ảnh Hồng Quân hiện ra.

Hồng Quân định ở trong Hỗn Độn một thời gian, đột phá Thánh nhân hậu kỳ rồi mới trở về Hồng Hoang.

Hai lần Hợp Đạo đều bị Cộng Công phá hoại, Hồng Quân trong lòng cũng thầm hận.

"Đã sinh Hồng Quân, sao còn sinh Cộng Công!" Hồng Quân thầm than.

Nếu không có Cộng Công, Hồng Quân đã sớm Hợp Đạo, biết đâu bây giờ đã có thể quyết định đại thế Thiên Đạo, như vậy, thiên số của Hồng Hoang cũng nằm trong tầm nắm giữ của y.

Một khi trở thành một phần của Thiên Đạo, đại thế Thiên Đạo, người khác muốn trở thành Thánh nhân Thiên Đạo, trước tiên phải có sự cho phép của Hồng Quân.

Hồng Quân hối hận, lẽ ra phải sớm diệt Cộng Công, tuy sẽ có đại nhân quả, nghiệp lực, nhưng cũng sẽ không đến tình cảnh hiện tại.

Cũng là Hồng Quân quá khinh thường Cộng Công, khi bắt đầu coi trọng thì tất cả đã muộn.

Mặt khác, Thiên Đạo Hồng Quân lại không thể nghịch thiên, vì vậy, Thiên Số cũng có sự ràng buộc lớn đối với y, không thể làm gì tùy ý.

Sự việc đến nước này, Hồng Quân cũng chỉ có thể đối mặt với hiện thực.

"Trước tiên đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Thủy, rồi sau đó tính toán." Hồng Quân lẩm bẩm.

Hiện tại, Hồng Quân tuy là Thánh nhân trung kỳ, nhưng đã tiếp xúc với Thánh nhân hậu kỳ.

Giờ khắc này, trong lòng Hồng Quân đã có ý định, đợi đột phá Thánh nhân hậu kỳ, sẽ trở về Hồng Hoang.

Hỗn Nguyên Thánh nhân bất tử bất diệt, Thánh nhân hậu kỳ tuy thực lực vượt xa Thánh nhân trung kỳ, nhưng muốn giết Thánh nhân trung kỳ lại không dễ.

Nhưng một Thánh nhân hậu kỳ muốn phong ấn một Thánh nhân trung kỳ, lại không quá khó.

Hiện tại, Hồng Quân là công địch của Hồng Hoang, tu vi của Cộng Công và Thái Thượng lại đều giống y, khiến áp lực không nhỏ.

Bởi vì Tam Thanh và Nữ Oa đều đã vạch rõ giới hạn với Hồng Quân, cũng dẫn đến việc Hồng Quân mất đi không ít khí vận.

Rời xa Hồng Hoang, dừng lại trong một vùng Hỗn Độn, Hồng Quân lắc mình biến hóa, trở thành một con Cúc Thiện khổng lồ.

Tiếp đó, con Cúc Thiện khổng lồ bắt đầu hấp thu Hỗn Độn chi khí.

Lượng lớn Hỗn Độn chi khí điên cuồng dũng vào trong cơ thể Cúc Thiện.

Cúc Thiện dường như là một cái động không đáy, dù bao nhiêu Hỗn Độn chi khí cũng không thể lấp đầy.

Cùng với việc không ngừng hấp thu Hỗn Độn chi khí, pháp lực của Hồng Quân không ngừng tinh tiến.

Khoảng cách đến Thánh nhân hậu kỳ cũng ngày càng gần. ...Cộng Công cũng không biết Hồng Quân đang ẩn mình ở nơi nào.

Hiện tại, không ít đại năng trong toàn Hồng Hoang đều đang tìm kiếm Hồng Quân.

Có thể tưởng tượng, một khi Hồng Quân hiện thân, rắc rối mà y phải đối mặt không hề nhỏ, nhưng, điều đó không liên quan đến Cộng Công.

Đương nhiên, khi cần thiết, Cộng Công cũng không ngại ném đá xuống giếng.

Bên trong Côn Luân Kính.

Nằm sâu bên trong Hồng Mông vũ trụ, một không gian màu tím, chính là do Thiên Đạo Sồ Hình hóa thành.

Một tia Nguyên Thần của Cộng Công tiến vào không gian Hồng Mông, có thể cảm nhận được sự bất ổn của không gian này.

Quan sát kỹ, có thể phát hiện trong không gian tồn tại một số vết nứt.

Vì ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo, Thiên Đạo Sồ Hình đã bị tổn thương không nhỏ.

“Theo tốc độ hiện tại, ít nhất phải mất mấy trăm Nguyên Hội mới có thể khôi phục.” Cộng Công thầm nghĩ.

Dù là đối với Thiên Đạo Sồ Hình, mấy trăm Nguyên Hội cũng không phải là dài, chỉ là tạm thời.

Hơn nữa, Cộng Công hy vọng có thể nhanh chóng khiến Thiên Đạo khôi phục.

Không chỉ khiến Thiên Đạo khôi phục, mà còn muốn làm cho nó trưởng thành.

Cùng với sự trưởng thành của Thiên Đạo này, Hồng Mông vũ trụ cũng sẽ trưởng thành, kéo theo Côn Luân Kính thăng cấp.

Nếu Thiên Đạo này trưởng thành có thể sánh ngang Thiên Đạo Hồng Hoang, Hồng Mông vũ trụ cũng có thể ngang hàng với Hồng Hoang, phẩm cấp của Côn Luân Kính cũng không thể tưởng tượng nổi.

Hiện tại, Thiên Đạo này so với Thiên Đạo Hồng Hoang lại kém quá xa, ngay cả một phần triệu cũng không bằng.

Lấy bản nguyên thế giới làm lương thực, có thể khiến Thiên Đạo nhanh chóng trưởng thành, nhưng, phẩm cấp của Côn Luân Kính đã hạn chế Thiên Đạo này.

Nếu cướp đoạt bản nguyên thế giới dưới Thiên Đạo Hồng Hoang, lại cũng tương đối nguy hiểm.

Hồng Hoang có vô số tiểu thế giới, nhưng mỗi tiểu thế giới đều nằm dưới Thiên Đạo.

"Trực tiếp cướp đoạt bản nguyên thế giới dưới Thiên Đạo Hồng Hoang, rủi ro quá lớn, nếu phản phệ..." Cộng Công trong lòng có kế sách.

Triệu hoán ra Hỗn Độn Châu.

Nguyên Thần của Cộng Công, Thiên Đạo Sồ Hình này, thêm Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu, hợp lực thôi diễn một công pháp.

Mọi việc tiến hành có trật tự.

Một luồng năng lượng màu tím xuất hiện trước mặt Cộng Công, ngưng tụ thành một phù lục.

Phù lục này là một loại công pháp, tu luyện công pháp này có thể sáng tạo ra vũ trụ, không chỉ tiểu thế giới, mà là Đại Thiên Thế Giới, đồng thời khi vũ trụ được sáng tạo ra, người tu luyện sẽ được triệu hoán đến không gian Hồng Mông, trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Mỗi khi một Hồng Mông Chưởng Khống Giả xuất hiện, đều có thể khiến Thiên Đạo nhận được lợi ích to lớn.

"Công pháp đã sáng tạo ra, nhưng muốn tu luyện đại thành, độ khó lại không hề nhỏ." Cộng Công trong lòng nghĩ.

Cộng Công cũng muốn hạ thấp độ khó, nhưng lại không thể, không thể giống như võ đạo.

Phù lục màu tím trước mặt Cộng Công biến mất, y cũng rời khỏi không gian Hồng Mông.

Bất Chu Sơn, trong Vu Hoàng Cung.

Thần quang tím chói mắt, năng lượng Hồng Mông tràn ngập, một bộ công pháp ẩn hiện.

Công pháp tu luyện đại thành có thể sáng tạo ra một vũ trụ, một Đại Thiên Thế Giới.

"Công pháp này gọi là...

Tinh Thần Biến!" Cộng Công nói.

Công pháp được Cộng Công đặt tên là Tinh Thần Biến, chia làm bảy trọng cảnh giới, đệ nhất trọng Vẫn Thạch, đệ nhị trọng Hành Tinh, đệ tam trọng Hằng Tinh, đệ tứ trọng Tinh Vân, đệ ngũ trọng Tinh Hệ, đệ lục trọng Kỳ Điểm, đệ thất trọng Vũ Trụ.

Bởi vì công pháp Tinh Thần Biến đến từ không gian Hồng Mông, nên uy lực lớn nhỏ chịu ảnh hưởng của Thiên Đạo bên trong Côn Luân Kính.

Hiện tại, Tinh Thần Biến đệ thất trọng miễn cưỡng đạt tu vi Đại La Kim Tiên cấp, nhưng cùng với việc Thiên Đạo trong Côn Luân Kính không ngừng trưởng thành, uy lực của Tinh Thần Biến cũng sẽ ngày càng lớn.

Có lẽ, có một ngày Tinh Thần Biến đệ thất trọng có thể đạt tu vi Hỗn Nguyên Thánh nhân.

Chỉ cần tu luyện Tinh Thần Biến đến đệ thất trọng, sẽ trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, mỗi khi một Hồng Mông Chưởng Khống Giả xuất hiện, Thiên Đạo trong Côn Luân Kính đều sẽ trưởng thành, cùng với sự trưởng thành của Thiên Đạo, tu vi của mỗi Hồng Mông Chưởng Khống Giả cũng sẽ mạnh hơn.

Tính toán xong, Cộng Công định trước tiên để Vu Tộc tu luyện Tinh Thần Biến.

Độ khó tu luyện công pháp không thấp, Nhân Tộc muốn tu thành đệ nhất trọng e rằng vạn người không có một. ...Bộ lạc Mạc Phong, Đại Vu Tướng Liễu dưới trướng có một tiểu Vu tên Mạc Phong.

Mạc Phong tuy là một tiểu Vu, nhưng cũng là một kẻ kiệt xuất trong số các tiểu Vu.

Buổi chiều, Mạc Phong đi săn trở về, vác một con cự thú lớn như ngọn núi nhỏ, vừa về đến ngoài cổng bộ lạc, một điểm linh quang từ chân trời, chui vào giữa mi tâm y, trong não hải cũng xuất hiện một bộ công pháp.

Tùy tay ném con cự thú đang vác xuống đất, Mạc Phong vẻ mặt kinh ngạc.

“Sao trong não hải của ta bỗng nhiên lại có thêm một bộ công pháp?” Cùng với việc Mạc Phong tiêu hóa thông tin trong não hải, y từ ngạc nhiên chuyển thành chấn kinh.

Tinh Thần Biến?

Chương 311

Một bộ công pháp khiến Mạc Phong phải kinh thán.

Nếu giới thiệu công pháp không sai, vậy thì, công pháp tu luyện đại thành, có thể sáng tạo ra một vũ trụ, một Đại Thiên Thế Giới.

"Thật không thể tưởng tượng nổi, Tinh Thần Biến tu luyện đại thành có thể sáng tạo ra một Đại Thiên Thế Giới, thật sự khủng bố đến vậy sao!" Mạc Phong trong lòng hồi lâu không thể bình tĩnh.

Phải biết rằng, Chuẩn Thánh đại năng trong Hồng Hoang khai lập một Đại Thiên Thế Giới cũng không dễ dàng.

Đại Thiên Thế Giới được sáng tạo khi tu luyện Tinh Thần Biến đại thành, lại không nằm dưới Thiên Đạo Hồng Hoang.

Đạt được công pháp Tinh Thần Biến, Mạc Phong nóng lòng muốn tu luyện.

Ngay lập tức, Mạc Phong trở về bộ lạc, sai thủ hạ xử lý cự thú bên ngoài, một mình đi về phía luyện võ trường.

Trên luyện võ trường, có mấy tiểu Vu đang tỷ thí.

Sai những người trên luyện võ trường tản ra, Mạc Phong cũng bắt đầu tu luyện Tinh Thần Biến, từ đệ nhất trọng.

Đối với Nhân Tộc, ngưỡng cửa tu luyện Tinh Thần Biến vạn người không có một, đối với Vu Tộc, trong mười tiểu Vu phỏng chừng cũng chỉ có một hai người có thể tu luyện.

Mạc Phong tuy chỉ là một tiểu Vu, nhưng trong số các tiểu Vu của Vu Tộc, y tuyệt đối là đỉnh cấp.

Tu luyện Tinh Thần Biến, có những động tác cơ thể khó hiểu, vận

hành pháp lực kỳ lạ, cùng với tinh thần minh tưởng, và hơi thở đặc biệt.

Lúc đầu, Mạc Phong cũng không thích ứng, nhưng nhanh chóng làm quen được.

Chỉ tu luyện vỏn vẹn nửa giờ, Mạc Phong toàn thân đau nhức, tinh thần cũng mệt mỏi rã rời.

Tu luyện Tinh Thần Biến, quá tiêu hao thể lực và tinh thần lực.

Nghiến răng, Mạc Phong kiên trì tu luyện.

Khi thể lực cạn kiệt, Mạc Phong cũng vô lực ngã xuống đất, toàn thân đầm đìa mồ hôi.

Lúc này, Mạc Phong mệt đến mức gần như không thể cử động dù chỉ một ngón tay.

Tuy mệt mỏi, nhưng trong lòng Mạc Phong lại vô cùng hưng phấn.

Thông qua tu luyện, Mạc Phong có thể xác định tính chân thực của Tinh Thần Biến.

Dựa theo hiệu suất tu luyện của Mạc Phong, khoảng một tháng y sẽ có thể hoàn thành đệ nhất trọng.

Hơn nữa, muốn tu luyện Tinh Thần Biến đến đệ thất trọng, độ khó lại lớn.

Công pháp có thể sáng tạo ra một Đại Thiên Thế Giới, độ khó tu luyện tự nhiên không thể nhỏ.

Cơ thể Vu Tộc cường hoành, thể lực Mạc Phong tuy đã cạn kiệt, nhưng trong vòng một ngày có thể khôi phục.

Tuy nhiên, tinh thần lực của Vu Tộc lại yếu kém.

Nhắm mắt lại, Mạc Phong trực tiếp ngủ trên mặt đất.

Một giấc tỉnh dậy, thể lực Mạc Phong đã hoàn toàn khôi phục, tinh thần càng phấn chấn.

Và thế, Mạc Phong tiếp tục tu luyện Tinh Thần Biến.

Mạc Phong không biết rằng, khi y nhận được công pháp Tinh Thần Biến, có hàng vạn tiểu Vu khác cũng nhận được, thậm chí mấy vị Đại Vu cũng đã nhận được. ...Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, công pháp Tinh Thần Biến đã lưu truyền trong Vu Tộc, không ít người đều đã biết.

Cũng không phải mỗi người nhận được Tinh Thần Biến đều lựa chọn tu luyện, cũng có người không tu luyện.

Không ít Vu đã truyền Tinh Thần Biến cho người thân, bạn bè, hoặc dùng để đổi lấy tài nguyên.

Do không ít tiểu Vu đều là do Nhân Tộc luyện võ chuyển hóa thành, vì vậy, Nhân Tộc cũng có một số người nhận được Tinh Thần Biến.

Tuy nhiên, Vu Tộc thường trong mười tiểu Vu có một hai người có thể tu luyện Tinh Thần Biến, Nhân Tộc thì lại vạn người không có một.

Vì độ khó tu luyện, tạm thời, không ít người trong Vu Tộc có thể tu luyện Tinh Thần Biến, nhưng Nhân Tộc lại chưa có một ai có thể tu luyện.

Cũng có một số Yêu Tộc nhận được Tinh Thần Biến, cũng tu luyện.

Có thể sáng tạo ra một Đại Thiên Thế Giới, phần lớn những người nhận được Tinh Thần Biến đều lựa chọn tu luyện.

Có thể sáng tạo ra một vũ trụ, cái vũ trụ Đại Thiên Thế Giới này, đối với Đại Vu cũng có sức hấp dẫn không nhỏ. ...Tướng Liễu dâng công pháp Tinh Thần Biến lên.

Nhìn Tướng Liễu, Cộng Công vẻ mặt cổ quái.

Tướng Liễu lại không biết Tinh Thần Biến là công pháp do Cộng Công sáng tạo.

Cộng Công sáng tạo ra Tinh Thần Biến là để bồi dưỡng Hồng Mông Chưởng Khống Giả, Hồng Mông Chưởng Khống Giả rất quan trọng đối với Thiên Đạo trong Côn Luân Kính.

"Được rồi, lui xuống đi!

Về Tinh Thần Biến, không cần quá để ý, nếu có hứng thú, cũng có thể tu luyện." Cộng Công nói với Tướng Liễu.

Tướng Liễu là Đại Vu, tu luyện Tinh Thần Biến chắc chắn hiệu suất sẽ nhanh hơn.

"Thuộc hạ xin cáo lui." Tướng Liễu đứng dậy, lui xuống.

Hiện tại, nếu Tướng Liễu tu luyện Tinh Thần Biến, trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả thì lại lỗ.

Phải biết rằng, tu vi hiện tại của Tướng Liễu đã vượt xa Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Hơn nữa, nếu Tướng Liễu thật sự trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, đối với Thiên Đạo trong Côn Luân Kính lại có lợi ích không nhỏ.

Từ thần sắc của Tướng Liễu có thể thấy, tuy y có hứng thú với Tinh Thần Biến, nhưng lại không có ý định tu luyện.

Với nhãn lực của Tướng Liễu, y có thể nhìn ra Tinh Thần Biến không tầm thường, nhưng Tướng Liễu theo đuổi việc trở thành Tổ

Vu, trở thành Bàn Cổ.

Cộng Công cũng không ép buộc bất cứ ai tu luyện Tinh Thần Biến, truyền xuống công pháp, việc tu luyện hoàn toàn là tự nguyện. ...Khi công pháp Tinh Thần Biến được ngày càng nhiều sinh linh biết đến, mười hai Tổ Vu còn lại ngoài Cộng Công, cùng với các Đại Vu, các đại năng Hồng Hoang, và mấy vị Thiên Đạo Thánh nhân, đều đã biết.

"Tinh Thần Biến có thể sáng tạo ra một Đại Thiên Thế Giới, thật sự quá cường đại!" "Điều quan trọng nhất là, vũ trụ được sáng tạo khi tu luyện Tinh Thần Biến không nằm dưới Thiên Đạo!" "Công pháp này truyền từ ngoài Hồng Hoang?" "Hồng Mông Chưởng Khống Giả?" Ngày càng nhiều sinh linh tu luyện Tinh Thần Biến, nhưng số người tu luyện thành công lại chỉ là thiểu số.

Thiên Cung, Lục Ngự tề tựu, tìm đến Đế Giang.

"Thiên Đế, không biết người đã nghe nói về một công pháp tên là Tinh Thần Biến chưa?" Tây Vương Mẫu mở miệng hỏi.

Trong số Lục Ngự, Bình Tâm Hậu Thổ phân thân, bình thường đều ở U Minh Địa Phủ, ít khi đến Thiên Giới.

Đế Giang vẻ mặt bình tĩnh: "Có nghe qua chút ít, nghe nói tu luyện đại thành có thể sáng tạo ra một Đại Thiên Thế Giới, nằm ngoài Thiên Đạo Hồng Hoang, xem ra, công pháp này đến từ vực ngoại." Về Tinh Thần Biến, Đế Giang đã hỏi Cộng Công, Bình Tâm cũng đã hỏi Cứu Khổ Thiên Tôn.

Công pháp Tinh Thần Biến được truyền ra từ Vu Tộc.

Cộng Công vì ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo, đã bại lộ một Thiên Đạo yếu kém, vì vậy, Tây Vương Mẫu nghi ngờ Tinh Thần Biến là do Cộng Công tạo ra.

Hơn nữa, với sự cường đại của Thiên Đạo Hồng Hoang, một Thiên Đạo yếu kém khi bị bại lộ, tất nhiên sẽ bị xóa sổ.

"Chuyện này quan trọng, không biết Vu Hoàng nghĩ thế nào?" Hữu Sào thị hỏi.

"Họa phúc không cửa, duy người tự triệu." Bình Tâm nhàn nhạt nói.

Đế Giang và Bình Tâm đều đã biết Tinh Thần Biến là do Cộng Công sáng tạo.

Cụ Lưu Tôn, Trường Nhĩ Định Quang Tiên và Hạo Thiên, mỗi người có một cách nghĩ.

"Kỳ thực, chỉ cần có người tu luyện Tinh Thần Biến đại thành, trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, thì tất cả đều sẽ có đáp án." Hạo Thiên nói. ...Ngoài Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, trên Kỳ Lân Nhai, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người cũng đang bàn về Tinh Thần Biến.

Một công pháp có thể sáng tạo ra Đại Thiên Thế Giới, nằm ngoài Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng đã thu hút sự hứng thú của Tam Thanh.

"Nếu ta không lầm, Cộng Công hẳn đã khai lập một phương thiên địa bên trong Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu, phương thiên địa đó đã diễn hóa ra một Thiên Đạo yếu kém, vì ngăn cản Hồng Quân Hợp Đạo, Cộng Công đã dùng Thiên Đạo yếu kém đó, có lẽ Thiên Đạo đó đã bị xóa sổ, hoặc có lẽ đã bị tổn thương." Thái Thượng trầm giọng nói, tuy chỉ là suy đoán, nhưng y cảm thấy đúng đến tám chín phần mười.

Tam Thanh cũng đều có năng lực khai thiên tích địa.

Tuy nhiên, Tam Thanh hợp lực khai lập một thế giới, cũng không thể diễn hóa ra Thiên Đạo.

Bởi vì Thiên Đạo Thánh nhân, bất luận là khai lập thế giới trong Hồng Hoang, hay đi vực ngoại khai lập thế giới, đều không thể diễn hóa ra Thiên Đạo.

Dưới Đại Đạo có thể tồn tại vô số Thiên Đạo, nhưng dưới Thiên Đạo lại không thể dung nạp Thiên Đạo.

Chương 312

"Huynh trưởng cho rằng Tinh Thần Biến là do Cộng Công sáng tạo sao?" Thông Thiên hỏi.

"Sự xuất hiện của Hồng Mông Chưởng Khống Giả, sẽ khiến thế giới bên trong Hỗn Độn Châu nhanh chóng trưởng thành." Nguyên Thủy nói.

"Cái này mất, cái kia được, mỗi một Hồng Mông Chưởng Khống Giả xuất hiện, đối với Hồng Hoang không phải là chuyện tốt, xem ra, Cộng Công muốn bồi dưỡng ra một Thiên Đạo cường đại, dù không đủ để đánh bại Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng sẽ là một trợ lực lớn." Thái Thượng nói.

"Có thể trước tiên sắp xếp vài người trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả." Khóe miệng Nguyên Thủy hiện lên một nụ cười nhạt.

Cách nghĩ của Thái Thượng và Nguyên Thủy giống nhau.

Tuy đều cho rằng Cộng Công sáng tạo ra Tinh Thần Biến, cùng với công pháp Tinh Thần Biến đến từ thế giới bên trong Hỗn Độn Châu, nhưng Tam Thanh lại không ra tay đi tìm Cộng Công.

Thông Thiên suy nghĩ một chút, cũng hiểu rõ ý đồ của hai vị huynh trưởng.

Sắp xếp vài Hồng Mông Chưởng Khống Giả, có thể biết mình biết người, bất luận là hủy diệt hay cướp đoạt, đều tiện lợi hơn không ít. ...Tây Phương Nhị Thánh cũng đang mưu tính.

Bởi vì Cộng Công đã bại lộ một Thiên Đạo yếu kém, nên khi công pháp Tinh Thần Biến xuất hiện, mọi người nghi ngờ Cộng Công tạo

ra, cộng thêm Tinh Thần Biến lại truyền ra từ Vu Tộc, càng khẳng định điều đó.

Phải nói, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh không hề sai.

Nữ Oa, Phục Hy, Côn Bằng và các vị khác, đều nghi ngờ Cộng Công.

Kỳ thực, Cộng Công cũng không định giấu diếm mãi.

Hiện tại, các đại năng Hồng Hoang hầu như đều đã nhận được Tinh Thần Biến, một số đại năng chắc chắn sẽ sắp xếp người trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Cộng Công lại cũng hy vọng các đại năng Hồng Hoang sắp xếp Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Hồng Mông Chưởng Khống Giả xuất hiện càng nhiều, càng tốt.

Mọi việc đều nằm trong tầm kiểm soát của Cộng Công.

Cộng Công cũng không nghĩ đến viển vông, ví dụ như Thiên Đạo trong Côn Luân Kính trưởng thành có thể sánh ngang Thiên Đạo Hồng Hoang, điều đó không thực tế.

Có thể thăng cấp Côn Luân Kính thành Đại Đạo Chí Bảo là tốt rồi.

Chỉ cần Côn Luân Kính thăng cấp thành Đại Đạo Chí Bảo, cũng là một trợ lực lớn cho Cộng Công.

Đột nhiên, thần sắc Cộng Công khẽ động, ánh mắt nhìn ra xa.

Tại một nơi dưới Bất Chu Sơn, Tổ Vu thứ mười ba Trụ Dĩ đang thôi diễn Tinh Thần Biến.

Có công pháp Tinh Thần Biến, việc thôi diễn trở nên dễ dàng.

Mượn Tinh Thần Biến, Trụ Dĩ sáng tạo ra một công pháp, cũng có thể sáng tạo vũ trụ, nhưng uy lực lại quy về bản thân, không trở thành

Hồng Mông Chưởng Khống Giả bị triệu hoán đến không gian Hồng Mông.

Nếu Trụ Dĩ thành công, vậy thì, y có thể tu luyện thân thể thành một phương vũ trụ, sau đó khiến vũ trụ trưởng thành, đó cũng là một con đường thành Thánh.

Lấy thân làm vũ trụ, dưới Thiên Đạo Hồng Hoang không thể diễn hóa ra Thiên Đạo, nhưng nếu muốn Hợp Đạo, lại tương đối dễ dàng.

Thôi diễn rất lâu, Trụ Dĩ cũng không thể sáng tạo ra công pháp mình muốn.

"Thân hóa một phương thế giới, không hề dễ dàng, ngay cả Nguyên Thần cũng không có, cho dù có công pháp, tu luyện rồi cũng là tự tìm diệt vong." Bóng dáng Cộng Công vang lên phía sau Trụ Dĩ.

Đó là một phân thân của Cộng Công.

Bản thể Cộng Công tọa trấn Vu Hoàng Cung ở Bất Chu Sơn, vì phát hiện Trụ Dĩ đang mượn Tinh Thần Biến thôi diễn công pháp thân hóa vũ trụ, nên y đã phái một phân thân đến.

Ngoài ra, Cộng Công cũng định nói rõ với Trụ Dĩ.

"Huynh trưởng!" Trụ Dĩ cũng giật mình.

Khai lập một phương tiểu thế giới trong thân thể thì được, nhưng tu luyện thân thể thành một vũ trụ, thì nguy hiểm rồi.

Không chỉ có Trụ Dĩ, Cộng Công cũng nghĩ, xưa nay chắc chắn có người nghĩ đến, nhưng vì sao không ai thân hóa thế giới?

Không phải không làm được, mà là tồn tại tệ đoan cực lớn.

Nhìn Trụ Dĩ, trong lòng Cộng Công không khỏi suy nghĩ.

Bởi vì Trụ Dĩ sở hữu Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả, Cộng Công nghi ngờ Trụ Dĩ là Bàn Cổ, nhưng nếu là Bàn Cổ, y đã không cần

mượn Tinh Thần Biến thôi diễn ra công pháp thân hóa vũ trụ.

Nhưng nếu Trụ Dĩ không phải Bàn Cổ, thì việc ẩn giấu Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả lại giải thích thế nào?

"Nếu tiểu đệ không lầm, huynh trưởng cũng có Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả đúng không!" Trụ Dĩ ánh mắt đối diện với Cộng Công.

Cộng Công một ý niệm, Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả xuất hiện trong tay.

Nhìn Pháp Tắc Đạo Quả trong tay Cộng Công, Trụ Dĩ không khỏi cảm thán: "Huynh trưởng có hai loại Pháp Tắc Đạo Quả, thật không thể tưởng tượng nổi, ngay cả Phụ Thần cũng không sánh bằng a!" Bàn Cổ là Ma Thần đệ nhất Thái Cổ, nhưng cũng chỉ có một Pháp Tắc Đạo Quả, là Lực chi Pháp Tắc.

"Pháp Tắc Đạo Quả của Phụ Thần!" Cộng Công nói.

Pháp Tắc Đạo Quả sản sinh linh trí, tu luyện đắc đạo, thực sự không thể tưởng tượng, nhưng cũng không phải là không thể.

"Không sai, căn cước của tiểu đệ là Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả, vì huynh trưởng, mới có thể xuất thế." Trụ Dĩ vừa dứt lời, hướng về Cộng Công hành lễ.

"Vì ta?" Cộng Công như có điều suy nghĩ.

"Huynh trưởng là một dị số, ta cũng là dị số, cả hai chúng ta đều là dị số, nếu không có huynh trưởng, Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả ẩn giấu trong trái tim Phụ Thần của ta, cũng sẽ không sản sinh linh trí, càng không trở thành Tổ Vu." Trụ Dĩ nói.

Đều là dị số?

Cộng Công cũng đã hiểu.

Thân là kẻ xuyên việt, tự nhiên là một dị số.

Cộng Công không chỉ Dĩ Lực Chứng Đạo, trở thành Đại Đạo Thánh nhân, còn có Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả, vì vậy, vì y, Trụ Dĩ mới xuất hiện.

Đơn giản là, vì Cộng Công là một dị số, nên mới xuất hiện dị số Trụ Dĩ.

Vì dị số xuất hiện dị số, suy cho cùng, là do Cộng Công.

Hiểu rõ Trụ Dĩ không phải Bàn Cổ, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành Tam Thanh, chân linh hẳn đã tiêu diệt.

"Đa tâm rồi." Cộng Công thầm nghĩ.

"Hy vọng huynh trưởng có thể giữ bí mật cho tiểu đệ." Trụ Dĩ mở miệng thỉnh cầu.

Một mặt, Trụ Dĩ không hy vọng gây hiểu lầm, mặt khác cũng là để tự vệ.

Dù sao, căn cước của Trụ Dĩ là Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả, vậy thì, thôn phệ Trụ Dĩ, cũng có thể đạt được Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả.

Nếu đã có Pháp Tắc Đạo Quả, rồi lại thôn phệ Trụ Dĩ, dù không thể có Pháp Tắc Đạo Quả thứ hai, cũng có thể đạt được Lực chi Pháp Tắc viên mãn.

Nếu Trụ Dĩ không cẩn thận che giấu, biết đâu đã không sống đến ngày hôm nay.

Cộng Công cũng sở hữu Lực chi Pháp Tắc Đạo Quả, cũng không thôn phệ Trụ Dĩ.

Trụ Dĩ đã vì Cộng Công mà xuất hiện, trong cõi u minh, hai người

cũng tồn tại liên hệ huyền diệu.

"Có lẽ, một ngày nào đó, Trụ Dĩ sẽ có tác dụng lớn đối với ta." Cộng Công thầm nghĩ.

Sau đó, Trụ Dĩ đã phục chế một phần truyền thừa của mình cho Cộng Công.

"Do căn cước của tiểu đệ đặc thù, nên truyền thừa cũng khá nhiều, hy vọng có thể giúp đỡ huynh trưởng." Trụ Dĩ mỉm cười nói.

Thu nhận thiện ý của Trụ Dĩ, Cộng Công cũng đã tiêu hóa.

Lượng thông tin khổng lồ, khiến Cộng Công cũng kinh ngạc.

Trong truyền thừa của Trụ Dĩ, có Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công hoàn chỉnh, cùng với phương pháp dung hợp hai loại công pháp này.

Chỉ cần Cộng Công đột phá Thánh nhân hậu kỳ, y có mười phần chắc chắn có thể dung hợp Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công thành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công.

Còn có các công pháp khác, cùng với lượng lớn thần thông.

Phải nói, truyền thừa của Trụ Dĩ có ích không nhỏ đối với Cộng Công.

Có truyền thừa của Trụ Dĩ, cho Cộng Công một khoảng thời gian, thực lực của y tuyệt đối có thể tăng cường không ít. ...Đông Hải, Doanh Châu.

Chương 313

Ngoài Bích Du Cung, trên Tử Chi Nhai, Thông Thiên nhìn xuống trăm vạn đệ tử Tiệt Giáo.

Hiện tại, ngoại môn đệ tử Tiệt Giáo vượt trăm vạn, nội môn đệ tử cũng hơn vạn, chân truyền đệ tử mấy chục người.

Ngoài Đa Bảo Đạo nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu và Vô Đương Thánh Mẫu bốn vị chân truyền.

Ô Vân Tiên, Cầu Thủ Tiên và các vị Tùy Thị Thất Tiên khác, đều là chân truyền đệ tử của Thông Thiên.

Ngoài ra, có Triệu Công Minh, Vân Tiêu Tiên Tử và những người khác, đều được Thông Thiên thu làm chân truyền.

Mấy chục chân truyền đệ tử của Thông Thiên trình độ không đồng đều, vạn nội môn đệ tử thì càng không cần nói, trong trăm vạn ngoại môn đệ tử không ít người nghiệp lực quấn thân.

Thông Thiên hữu giáo vô loại, lại hạ thấp ngưỡng cửa, gần như không từ chối ai.

"Hồng Hoang xuất hiện một công pháp, tên là Tinh Thần Biến, công pháp tu luyện đại thành, có thể sáng tạo ra một Đại Thiên Hoàn Vũ, trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, dường như là ngoại đạo, nhưng có ai nguyện ý tu thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, vì Hồng Hoang mưu phúc, cũng là một đại công đức." Thông Thiên vừa nói, ánh mắt vừa quét qua các đệ tử bên dưới.

Tam Thanh đã thương lượng xong, mỗi người tự sắp xếp vài người tu thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Đệ tử Tiệt Giáo đông đảo, có người tu luyện Tinh Thần Biến.

Hơn nữa, mấy chục chân truyền đệ tử của Thông Thiên đều không tu luyện Tinh Thần Biến, vạn nội môn đệ tử cũng không ai tu luyện, nhưng trong trăm vạn ngoại môn thì có một số.

Hồng Mông Chưởng Khống Giả mà Thông Thiên cần, là người cần tu luyện Tinh Thần Biến đến đệ thất trọng, chứ không phải tùy tiện một người nào cũng có thể làm được.

Tuy Tiệt Giáo có trăm vạn đệ tử, nhưng số người có thể tu thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả trong vòng một Nguyên Hội lại rất ít ỏi.

Ánh mắt quét qua mấy chục chân truyền đệ tử, Thông Thiên thấy không một ai mở miệng, bèn chọn Ô Vân Tiên.

"Ô Vân đồ nhi, con có nguyện ý gánh vác trọng trách này không?" Thông Thiên mở miệng hỏi.

Thông Thiên đã mở miệng, Ô Vân Tiên tuy trong lòng không muốn tu luyện Tinh Thần Biến, cũng không muốn trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, nhưng cũng chỉ có thể mở miệng: "Đệ tử nguyện ý!" "Vậy thì tốt lắm." Thông Thiên hài lòng gật đầu.

Ngoài Ô Vân Tiên, trong vạn nội môn đệ tử cũng có hơn trăm người nguyện ý, ngoại môn đệ tử thì càng nhiều hơn. ...Ngọc Hư Cung trên Đông Côn Luân.

Nguyên Thủy trực tiếp, ngoài mười ba chân truyền đệ tử, sai mấy chục ký danh đệ tử còn lại đều tu luyện Tinh Thần Biến.

Hoàng Long Chân nhân phản bội đi, Nam Cực Tiên Ông bổ sung vào, đủ mười hai Kim Tiên, ngoài ra, Nguyên Thủy lại thu thêm một Vân Trung Tử.

Trong mắt Nguyên Thủy, mười ba chân truyền đệ tử quan trọng, mấy chục ký danh đệ tử thì có cũng được không có cũng không sao.

Nguyên Thủy một câu nói, mấy chục ký danh đệ tử cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nghe theo. ...Thái Thượng có một đồ đệ, lại không thể để Huyền Đô Đại Pháp Sư tu luyện Tinh Thần Biến.

Có Nguyên Thủy và Thông Thiên mỗi người sắp xếp vài Hồng Mông Chưởng Khống Giả, Thái Thượng cũng không cần bận tâm nữa.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa tế Chiêu Yêu Phiên.

Cùng với việc Chiêu Yêu Phiên được tế, yêu khí tràn ngập.

Không lâu sau có mấy vạn đại yêu trên trời, tu vi thấp nhất cũng là Huyền Tiên cấp.

Một đôi mắt đẹp nhìn bầy yêu đang đến, Nữ Oa chọn ra mấy người, sai mấy vị đại yêu được chọn tu luyện Tinh Thần Biến, trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, sau đó nghe theo phân phó của nàng.

Hồng Mông Chưởng Khống Giả liên quan đến một Thiên Đạo khác, Nữ Oa cũng biết.

Nếu có thể có được một Thiên Đạo, dù chỉ là Thiên Đạo Sồ Hình, tuy yếu kém hơn nhiều so với Hồng Hoang, nhưng cũng có thể giúp đỡ Nữ Oa rất nhiều.

Mấy vị đại yêu được Nữ Oa chọn trúng, tuy trong lòng không muốn, nhưng lại không thể phản kháng, đành phải ngoan ngoãn nghe theo.

Hơn nữa, thực lực của Nữ Oa, chỉ riêng việc sở hữu Chiêu Yêu Phiên, đã có thể dễ dàng khiến những đại yêu đó hình thần câu diệt.

Lại có Tây Phương Phật giáo, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng sắp

xếp vài người tu luyện Tinh Thần Biến.

Có Hạo Thiên, Cụ Lưu Tôn, Trường Nhĩ Định Quang Tiên, Tây Vương Mẫu và Hữu Sào thị trong Lục Ngự Thiên Giới.

Bắc Minh Côn Bằng.

U Minh Huyết Hải Minh Hà.

Nhân Hoàng Phục Hy.

Ngoài mấy vị Thánh nhân, có không ít Chuẩn Thánh đại năng, hoặc cường giả cấp Đại La Kim Tiên, thậm chí dưới Đại La, cũng đều có mưu tính riêng.

Trên Thái Âm Tinh, trong Quảng Hàn Cung lạnh lẽo cô tịch, Hi Hòa vẻ mặt do dự.

Trong Vu Yêu Lượng Kiếp, Hi Hòa tuy không vẫn lạc, nhưng cũng bản nguyên bị tổn thương, hiện tại chưa khôi phục.

Tuy Hi Hòa là Chuẩn Thánh đại năng, nhưng hiện tại cũng chỉ có thể phát huy thực lực cấp Đại La Kim Tiên.

May mà có Nữ Oa che chở, nếu không, Hi Hòa cũng không thể sống đến bây giờ.

Về công pháp Tinh Thần Biến, Hi Hòa cũng đã nghe nói, không lâu trước đó, Kim Ninh, tọa kỵ của Nữ Oa, đã đưa công pháp Tinh Thần Biến đến, Nữ Oa hy vọng Hi Hòa tu thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Về lai lịch của Tinh Thần Biến, Hi Hòa cũng có suy đoán, cũng cảm thấy có thể là do Cộng Công tạo ra.

"Nếu Tinh Thần Biến thật sự là do Cộng Công sáng tạo, tu thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, sinh tử lại phụ thuộc vào một niệm của Cộng Công." Hi Hòa nghĩ.

Hơn nữa, dù sao cũng là công pháp do Nữ Oa tặng, nếu không tu luyện, Hi Hòa cũng phải cân nhắc hậu quả.

Suy đi nghĩ lại, Hi Hòa trong lòng thở dài, cũng không có quá nhiều lựa chọn.

Với căn cước của Hi Hòa, cùng với tu vi và đạo hạnh cảnh giới của nàng, tu luyện Tinh Thần Biến lại thần tốc.

Trong vòng một ngày, Hi Hòa hoàn thành Tinh Thần Biến đệ nhất trọng.

Nếu không phải bản nguyên bị tổn thương, Hi Hòa có thể nhanh hơn.

Thời gian trôi đi.

Hi Hòa chuyên tâm tu luyện Tinh Thần Biến, cùng với việc nàng tu luyện, các loại dị tượng cũng hiển hiện.

Thái Âm thần quang bao phủ thân nàng, khiến nàng càng thêm mấy phần ung dung hoa quý.

Phía sau Hi Hòa, cảnh tượng một viên vẫn thạch, dần dần, vẫn thạch biến thành một hành tinh, hành tinh lại biến thành hằng tinh, sau đó, một mảnh tinh vân, một mảnh tinh hệ...

Hắc động sâu thẳm ngưng tụ thành một kỳ điểm.

"Oanh!" Kỳ điểm bạo tạc, sản sinh ra một vũ trụ, vũ trụ này là một Đại Thiên Thế Giới.

Đồng thời, Hi Hòa cũng đã trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Trong khoảnh khắc trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, Hi Hòa cảm ứng được không gian Hồng Mông, cùng với việc bị triệu hoán.

Thân bất do kỷ, Hi Hòa bị triệu hoán đến không gian Hồng Mông.

Trong không gian màu tím, Hi Hòa cảm nhận được Thiên Đạo, một Thiên Đạo hoàn toàn khác so với Thiên Đạo Hồng Hoang.

Tuy yếu kém hơn so với Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng cũng đích xác là một Thiên Đạo. ...Côn Luân Kính xuất hiện trong tay Cộng Công, nhìn Côn Luân Kính phát ra ánh sáng tím, Cộng Công cũng có chút bất ngờ.

Cộng Công không ngờ lại nhanh chóng xuất hiện Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Một tia tâm thần cảm ứng, Cộng Công cũng biết được Hồng Mông Chưởng Khống Giả đầu tiên là Hi Hòa.

Cũng không kỳ lạ, Hi Hòa dù sao cũng là Tiên Thiên sinh linh Hồng Hoang, căn cước bất phàm, lại có tu vi Chuẩn Thánh, tuy bản nguyên bị tổn thương, nhưng cũng không thể xem thường.

Đối với Hi Hòa mà nói, tu thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả lại lỗ vốn.

Hiện tại, tu vi của Hi Hòa chỉ miễn cưỡng đạt cấp Đại La Kim Tiên.

Phỏng chừng một Đại La Kim Tiên cấp yếu nhất Hồng Hoang cũng có thể đánh bại Hi Hòa hiện tại.

Hơn nữa, chỉ cần Thiên Đạo trong Côn Luân Kính không ngừng trưởng thành, Hi Hòa cũng sẽ ngày càng cường đại.

Khi Thiên Đạo trong Côn Luân Kính đủ cường đại, Hồng Mông Chưởng Khống Giả cũng có thể đạt tu vi Thánh nhân.

Cùng với việc một Hồng Mông Chưởng Khống Giả sản sinh, Thiên Đạo trong Côn Luân Kính không chỉ hoàn toàn khôi phục, mà

còn hơi trưởng thành một chút.

Uy lực của Côn Luân Kính cũng hơi tăng cường.

Chương 314

Trong Hồng Mông vũ trụ bên trong Côn Luân Kính, cũng xuất hiện một vũ trụ khác, chính là Đại Thiên Thế Giới do Hi Hòa sáng tạo.

Sau đó, Cộng Công một tia Nguyên Thần tiến vào không gian Hồng Mông.

"Cộng Công, quả nhiên là ngươi." Nhìn một tia Nguyên Thần của Cộng Công, Hi Hòa sắc mặt âm tình bất định.

Tuy đã suy đoán Tinh Thần Biến có thể là do Cộng Công tạo ra, nhưng Hi Hòa cũng hy vọng không phải, nhưng giờ đây hy vọng đã tan vỡ.

Trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, là tồn tại bất tử bất diệt trong Hồng Mông vũ trụ, nhưng, không có sự cho phép của Cộng Công, Hi Hòa thậm chí không thể rời khỏi không gian Hồng Mông.

"Không ngờ Hồng Mông Chưởng Khống Giả đầu tiên lại là ngươi, khiến ta cũng có chút bất ngờ." Cộng Công nhìn Hi Hòa.

Cộng Công có thể đoán được, sở dĩ Hi Hòa tu luyện Tinh Thần Biến, là ý của Nữ Oa.

Nữ Oa thông qua Hi Hòa để tìm hiểu Hồng Mông vũ trụ, mưu tính đoạt lấy Thiên Đạo của Hồng Mông vũ trụ.

Không chỉ Nữ Oa đang mưu tính, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh và không ít đại năng cũng đều đang mưu tính.

"Ở bên trong Hỗn Độn Châu sao!" Hi Hòa nói.

Cộng Công sở hữu Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu, trong Hồng Hoang cũng không còn là bí mật, nhiều người đều biết.

Khai lập một thế giới, diễn hóa ra Thiên Đạo, nghe thì dễ, nhưng thực tế lại khó.

Hi Hòa cho rằng Cộng Công khai lập một thế giới bên trong Hỗn Độn Châu, cũng không kỳ lạ.

Tuy nhiên, phải nói Hi Hòa đã đoán sai.

"Tốt, tự mình lo liệu đi!" Một tia Nguyên Thần của Cộng Công rời khỏi không gian Hồng Mông, để lại Hi Hòa một mình.

Hi Hòa cũng có thể rời khỏi không gian Hồng Mông, nhưng chỉ có thể ở trong Hồng Mông vũ trụ, hoặc vũ trụ do nàng sáng tạo, chứ không dám để bản thể trở về Hồng Hoang.

Một khi bản thể Hi Hòa trở về Hồng Hoang, sẽ bị Thiên Đạo Hồng Hoang xóa sổ. ...Một phân thân của Hi Hòa rời khỏi Hồng Mông vũ trụ, trở về Hồng Hoang.

Phân thân Hi Hòa dùng một cành Tiên Thiên Nguyệt Quế để tu luyện, chỉ có tu vi cấp Huyền Tiên.

Khi phân thân Hi Hòa vừa trở về Hồng Hoang, Nữ Oa cũng đã phát giác.

Dưới thủ đoạn Thánh nhân của Nữ Oa, không gian chuyển đổi, Hi Hòa cũng bị truyền tống đến Oa Hoàng Cung.

"Bái kiến Nữ Oa nương nương." Hi Hòa nói.

"Đã tu thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả sao?" Nữ Oa hỏi.

Nữ Oa biết, tu luyện Tinh Thần Biến đến đệ thất trọng sẽ trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, đồng thời sẽ bị triệu hoán đến không gian Hồng Mông.

Trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, bản thể liền không thể bước vào Hồng Hoang.

“Vâng.” Hi Hòa nói.

Trong phút chốc, Nữ Oa cũng lộ rõ vẻ vui mừng, vội vàng truy hỏi.

“Về Hồng Mông vũ trụ, ta hiện tại cũng không biết nhiều.” Hi Hòa nói.

Tuy đã biết chủ nhân của Hồng Mông vũ trụ là Cộng Công, cũng biết Tinh Thần Biến là do Cộng Công tạo ra, càng khẳng định Hồng Mông vũ trụ ở bên trong Hỗn Độn Châu, nhưng, Hi Hòa lại không hề nói những điều này cho Nữ Oa.

Nếu không phải mệnh lệnh của Nữ Oa, Hi Hòa cũng sẽ không tu luyện Tinh Thần Biến.

Hiện tại, Hi Hòa cũng hoàn toàn không sợ Nữ Oa.

Nữ Oa tuy cường đại, nhiều nhất cũng chỉ có thể diệt một phân thân của Hi Hòa, chứ không làm gì được bản thể của nàng.

Một phân thân mất đi, Hi Hòa có thể tạo ra vô số phân thân khác.

Hiển nhiên, Nữ Oa không hài lòng với câu trả lời của Hi Hòa.

Cùng với việc sắc mặt Nữ Oa trầm xuống, một luồng khí thế khủng bố phóng ra, dưới khí thế đó, Hi Hòa quỳ rạp xuống đất, gần như ngạt thở.

Uy Thánh nhân, khủng bố đến nhường này.

Nếu là bản thể của Hi Hòa, nàng có thể phản kháng, nhưng phân thân quá yếu.

Nữ Oa thậm chí một ánh mắt cũng có thể diệt phân thân của Hi Hòa.

“Cũng phải nghĩ cho Lục Áp và Thường Hi nữa.” Nữ Oa lạnh lùng nói.

Trong lòng Hi Hòa, có Lục Áp, dù sao cũng là con trai nàng, Thường Hi lại là muội muội nàng, tình chị em sâu nặng.

Bị Nữ Oa uy hiếp, trong lòng Hi Hòa cũng phẫn nộ.

Liên quan đến một Thiên Đạo, Nữ Oa không ngại dùng một số thủ đoạn.

Hồng Quân, Cộng Công và Thái Thượng đều đã là Thánh nhân trung kỳ, còn Nữ Oa lại là Thánh nhân sơ kỳ, nàng cũng muốn đột phá.

Nếu có được một Thiên Đạo, dù chỉ là Thiên Đạo Sồ Hình, cũng sẽ giúp ích cho việc Nữ Oa đột phá.

Bên Cơ Thủy, gò Hiên Viên, một bộ lạc nhân tộc tại đây phồn diễn sinh sôi.

Bộ lạc này có nhân khẩu mấy chục vạn, cũng được coi là một đại bộ lạc, tên gọi Hữu Hùng.

Thủ lĩnh bộ lạc Hữu Hùng tên Thiếu Điển, vợ y là Phụ Bảo mang thai ba năm bảy tháng, sinh hạ một con trai.

Thiếu Điển đặt tên cho con là Hiên Viên.

Mang thai hơn ba năm mới chào đời, không phải yêu quái thì cũng là thánh hiền.

Hiên Viên tuy không phải yêu quái, nhưng lại cực kỳ thông tuệ.

Sau khi Hiên Viên xuất sinh, có Xiển Giáo tiên nhân Quảng Thành Tử thu y làm đồ đệ.

Quảng Thành Tử là đệ tử đứng đầu Ngọc Hư, đệ tử chân truyền của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hiên Viên có thể bái nhập môn hạ Quảng Thành Tử, Thiếu Điển và Phụ Bảo cũng rất vui mừng.

Sau khi Quảng Thành Tử thu Hiên Viên làm đồ đệ, tại Nhân tộc Thánh Địa Hỏa Vân Cung, Toại Nhân Thị đã dùng Không Động Ấn định ra Hiên Viên là thủ lĩnh của Ngũ Đế.

Dưới Thiên Đạo, Nhân tộc cần có Tam Hoàng Ngũ Đế, dùng Không Động Ấn định hạ phương mới được Thiên Đạo công nhận.

Tam Hoàng là Toại Nhân, Phục Hy và Thần Nông, tiếp theo là Ngũ Đế, Hiên Viên được chọn làm thủ lĩnh Ngũ Đế.

Khi Tam Hoàng Ngũ Đế quy vị, khí vận nhân tộc có thể tăng cường không ít.

Mặc dù nhân tộc không phải vai chính của thiên địa, nhưng việc có Tam Hoàng Ngũ Đế cũng là đại sự.

Bên ngoài bộ lạc Hữu Hùng, Quảng Thành Tử kết lều ở, bắt đầu nghiêm túc giáo đạo Hiên Viên.

Binh pháp thao lược, yếu thuật trị quốc, cùng với pháp môn luyện khí, Quảng Thành Tử lần lượt truyền thụ.

Trong Lục Đạo Luân Hồi của U Minh Địa Phủ, Cứu Khổ Thiên Tôn lật xem Sổ Sinh Tử.

Trên Sổ Sinh Tử có tin tức của Hiên Viên.

Đời trước của Hiên Viên, đời trước của đời trước, mấy chục đời về trước, đều là nhân loại.

Nhưng đời thứ nhất của Hiên Viên lại mờ mịt.

"Có đại năng đã che lấp đời thứ nhất của Hiên Viên." Cứu Khổ Thiên Tôn khẽ nhíu mày.

Gấp Sổ Sinh Tử lại, Cứu Khổ Thiên Tôn chìm vào suy tư.

Quảng Thành Tử thu Hiên Viên làm đồ đệ, Toại Nhân dùng Không Động Ấn định Hiên Viên là thủ lĩnh Ngũ Đế, đằng sau ít nhất có Thái

Thượng và Nguyên Thủy ủng hộ.

Điều khiến Cứu Khổ Thiên Tôn tò mò là đời thứ nhất của Hiên Viên rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Có thể khiến Thái Thượng và Nguyên Thủy ủng hộ, tất nhiên thân phận không đơn giản.

Đã không thể làm rõ thông qua Sổ Sinh Tử, vậy thì, chỉ có thể thôi diễn thiên cơ.

Mượn lực Lục Đạo Luân Hồi, Cứu Khổ Thiên Tôn bốc quẻ thôi diễn.

Một phen thôi diễn, lại không có kết quả.

Nếu không sai, không chỉ Thái Thượng và Nguyên Thủy, mà Thông Thiên cũng đã ra tay.

Chương 315

Hợp sức Tam Thanh, thêm Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Bàn Cổ Phiên, cùng Tru Tiên Tứ Kiếm.

Cộng Công động dụng Hỗn Độn Châu, Côn Luân Kính, Tam Xoa Kích cùng các chí bảo khác, rồi mượn lực Lục Đạo Luân Hồi, muốn thôi diễn ra đời thứ nhất của Hiên Viên cũng không quá dễ dàng.

"Ầm!" Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bày ra, mười hai Thái Cổ Ma Thần hư ảnh hiển hiện, gào thét không tiếng động như muốn lay trời động đất.

Bản thể Cộng Công xuất hiện giữa Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Quanh thân Cộng Công, có đủ loại bảo vật.

Tam Thanh liên thủ che giấu thiên cơ, há chẳng phải là một lần thử dò xét.

Hỗn Độn Châu hóa thành một mảnh Hỗn Độn Hải, bị Cộng Công đạp dưới chân.

Trong tay Cộng Công là một chiếc Tam Xoa Kích.

Vận Mệnh Nê Bản và Huyền Tẫn Chi Môn hợp thành một thể.

Côn Luân Kính tản phát ánh tím nhạt.

Ngoài trận, Thiên Đạo hình chiếu hiển hiện, cách Thiên Đạo hình chiếu không xa, Bàn Cổ hình chiếu cũng xuất hiện.

Bàn Cổ tóc bay tán loạn, toàn thân gân cốt cuồn cuộn, tay cầm một chiếc Cự Phủ, bổ về phía Thiên Đạo hình chiếu.

Chỉ có phá vỡ Thiên Đạo hình chiếu, Cộng Công mới có thể thôi diễn được đời thứ nhất của Hiên Viên.

Tuy nhiên, công kích của Bàn Cổ cũng chỉ có thể lay động Thiên Đạo hình chiếu, chứ không thể phá vỡ.

Rất lâu sau, Bàn Cổ hình chiếu biến mất, đồng thời, Thiên Đạo hình chiếu cũng ẩn đi.

Tiếp đó, Cộng Công thu các pháp bảo, lại phất tay dỡ bỏ đại trận.

"Nguyên lai, Hiên Viên là Đông Vương Công chuyển thế." Cộng Công thầm nhủ.

Trước đó, Cộng Công không phải là không thể phá vỡ Thiên Đạo hình chiếu kia, mà là, để Tam Thanh đánh giá thấp mình, nên đã có không ít bảo lưu.

Tuy không phá vỡ Thiên Đạo hình chiếu, Cộng Công lại cũng đã dò ra được một chút thiên cơ, biết được đời thứ nhất của Hiên Viên.

Đông Vương Công cũng là một Tiên Thiên Đại Năng, chỉ là tương đối kém may mắn.

Năm xưa, sau khi Đông Vương Công vẫn lạc thì nhập luân hồi, thoạt đầu, Cộng Công có chút chú ý, lâu dần, cũng không còn để tâm nữa.

Nếu Hiên Viên giác tỉnh ký ức đời thứ nhất, lại trở thành Nhân tộc Đại Đế, đối với Vu tộc cũng là một phiền toái.

Thiên Giới, Đại La Thiên tầng ba mươi ba, Thái Thanh Cảnh.

Thái Thượng đang ở Thiên Giới, Nguyên Thủy ở Côn Luân Sơn thuộc Hồng Hoang đại địa, Thông Thiên ở Tiên Đảo Đông Hải.

Khi Cộng Công thôi diễn đời thứ nhất của Hiên Viên, Tam Thanh đều đang chú ý.

Thấy Bàn Cổ hình chiếu xuất hiện ở Bất Chu Sơn không thể phá vỡ Thiên Đạo hình chiếu, Thái Thượng cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Thực lực Cộng Công quả thực cường đại." Thái Thượng thầm nghĩ.

Từ khi tu vi đột phá Thánh nhân trung kỳ, Thái Thượng cũng có chút tự mãn.

Như Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cùng các Thánh nhân sơ kỳ khác, Thái Thượng đã không còn đặt vào mắt.

Chỉ có Hồng Quân và Cộng Công khiến Thái Thượng e ngại.

Hồng Quân sau khi trở thành công địch của Hồng Hoang thì không biết đi đâu, Thái Thượng cũng không tìm thấy.

Với tu vi Thánh nhân trung kỳ của Hồng Quân, nếu ẩn náu, Thái Thượng cũng khó tìm ra.

Đông Côn Luân, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy thu lại Chư Thiên Khánh Vân, vạn đóa kim liên cũng đều biến mất.

"Thực lực Cộng Công quả thực mạnh, nếu không phải Huynh trưởng đột phá, hợp sức Tam Thanh chúng ta, thêm ba Tiên Thiên Chí Bảo, cũng không địch lại y." Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Kể từ khi biết bí mật của Tam Thi chi đạo, Nguyên Thủy cũng đã lựa chọn tu luyện lại.

Mặc dù biết pháp môn tu luyện Tam Thi, Tam Thi hợp nhất trước đó giúp Hồng Quân ngộ Đạo, nhưng pháp môn Tam Thi đối với Nguyên Thủy hiện tại không phải là không phải một con đường tắt.

Ba Tiên Thiên Linh Bảo có cùng bản nguyên hoặc tương tự,

Nguyên Thủy có.

Cửa ải khó khăn thứ hai của Tam Thi hợp nhất, Thái Thượng cũng có thể giúp Nguyên Thủy giải quyết.

Như vậy, Nguyên Thủy chỉ cần chém tam thi, là có thể Tam Thi hợp nhất.

Theo Nguyên Thủy thấy, hiện tại Thái Thượng mạnh hơn Cộng Công.

Cùng là Thánh nhân trung kỳ, Thái Thượng ở Hồng Hoang không bị hạn chế, còn Đại Đạo Thánh nhân lại bị hạn chế.

Còn về việc Cộng Công sở hữu đủ loại chí bảo, đối với Thánh nhân trung kỳ, trợ giúp lại không quá lớn.

Đông Hải, Doanh Châu.

Thông Thiên đang chỉ điểm Ô Vân Tiên tu luyện Tinh Thần Biến.

Về Hiên Viên, có Thái Thượng và Nguyên Thủy, Thông Thiên cũng không cần quá lo lắng.

Dưới sự giúp đỡ của Thông Thiên, tốc độ tu luyện Tinh Thần Biến của Ô Vân Tiên cũng cực nhanh.

Hiện nay, Ô Vân Tiên sắp hoàn thành tầng thứ năm của Tinh Thần Biến.

Mối liên hệ với một Thiên Đạo yếu kém của Hồng Mông Chưởng Khống Giả, sức hấp dẫn đối với Thông Thiên lại không nhỏ.

Nếu có thể đoạt được một Thiên Đạo yếu kém, Thông Thiên sẽ dễ dàng đột phá Thánh nhân trung kỳ hơn.

Hồng Quân, Cộng Công và Thái Thượng đều đã là Thánh nhân trung kỳ, Thông Thiên cũng cần đột phá.

Luôn luôn, Hồng Hoang đều dùng thực lực để nói chuyện.

Thánh nhân sơ kỳ trước mặt Thánh nhân trung kỳ, thực sự không có khí thế.

Nhưng, Thánh nhân muốn có đột phá lại đều khó khăn.

Phương pháp của Thái Thượng, Thông Thiên cũng đã cân nhắc, nhưng việc chém chấp niệm lại là một vấn đề.

Một Thiên Đạo yếu kém lại có trợ giúp không nhỏ đối với Thánh nhân sơ kỳ.

"Hồng Mông Chưởng Khống Giả, Thiên Đạo của Hồng Mông Vũ Trụ kia, ta nhất định sẽ đoạt được." Thông Thiên thầm nghĩ.

Phục Hy công đức viên mãn, đã đi Hỏa Vân Cung, vị trí Nhân Hoàng cũng rơi vào tay Thần Nông.

Dưới sự giúp đỡ của Thần Nông, nhân tộc ngày càng hưng thịnh.

Ngũ cốc bội thu, dân chúng biết lễ tiết.

Nói đến, Thần Nông có một con gái, tên là Nữ Oa.

Nữ Oa vốn là một cô nhi, một trận ôn dịch đã khiến mấy ngàn người của một bộ lạc nhân tộc tử vong, chỉ có một đứa bé gái trong nôi còn sống sót kiên cường, được Thần Nông nhận nuôi.

Thần Nông luôn coi Nữ Oa như con ruột, nhưng thân là Nhân Hoàng lại công vụ bận rộn, ít có thời gian bầu bạn với Nữ Oa.

Một ngày nọ, Nữ Oa chơi đùa gần bộ lạc, lại bị một luồng gió quái dị cuốn đi.

Trong cảm giác của Nữ Oa, chỉ một lúc sau, nàng đã đặt chân lên mặt đất.

Đặt chân lên bãi cát, trước mắt là biển cả mênh mông, nước trời

một màu.

Nữ Oa lần đầu tiên thấy đại hải, trong lòng chấn động.

“Là, biển?” Nữ Oa kinh ngạc không thôi.

Nữ Oa từng nghe Thần Nông nói về đại hải, nhưng Thần Nông lại nói rằng đại hải gần nhất cũng rất xa xôi, cưỡi ngựa nhanh vạn năm cũng không tới được.

Nữ Oa ngây thơ lãng mạn ở bờ biển, nhặt vỏ sò tinh xảo trên mặt đất.

Bỗng nhiên, nước biển dâng trào, lại là những cơn sóng dữ dội.

Xa xa có một con Giao Long đang hưng phong tác lãng.

Sóng biển cuộn trào, Nữ Oa kinh hãi biến sắc, quay người bỏ chạy, nhưng lại không kịp, bị một con sóng cao mười mấy mét nhấn chìm.

Chương 316

Rơi xuống biển, Nữ Oa giãy giụa, nhưng nhanh chóng sắp chết.

Chết giữa đại dương, Nữ Oa một khẩu oán khí không tan, hóa thành một con chim nhỏ, con chim nhỏ trông ngốc nghếch, miệng kêu Tinh Vệ, bay đi ngậm cành cây và đá sỏi, muốn lấp biển.

Trên mặt biển, một đạo nhân trẻ tuổi xuất hiện, chính là Thông Thiên.

Nhìn con Tinh Vệ điểu ở xa xa, Thông Thiên trong lòng cũng khẽ thở dài.

Việc con gái Nhân Hoàng bị như vậy, Thông Thiên thấy rõ, nhưng cũng không ra tay ngăn cản.

Thái Thượng và Nguyên Thủy đang bày kế.

Con gái Nhân Hoàng chết ở Đông Hải, lại vì Đông Hải Long Tộc, nhân quả này lại quá lớn.

"Một khi Hồng Vân biết được, tất nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua." Thông Thiên thầm nghĩ.

Hồng Vân tuy là một lão hảo nhân, hòa ái với mọi người, nhưng cũng đã thay đổi không ít.

Hiện nay, Thần Nông tuy không sát phạt quả đoán, nhưng con gái y thực sự chết ở Đông Hải, nếu Đông Hải Long Tộc không đưa ra lời giải thích, y cũng sẽ không bỏ qua.

Nói rồi, Thông Thiên tiện tay điểm một đạo linh quang, lại truyền cho Tinh Vệ điểu một thiên công pháp.

Tinh Vệ điểu chỉ là một khẩu oán khí của Nữ Oa hóa thành, không

có linh hồn, nhưng có bản năng.

Bản năng ghét đại hải, vì vậy, Tinh Vệ muốn lấp biển.

Hiện tại, Tinh Vệ ngoài việc lấp biển, cũng bản năng tu luyện công pháp Thông Thiên truyền thụ.

Theo sự tu luyện, thực lực Tinh Vệ cũng sẽ không ngừng thăng cấp.

Đồng thời, cùng với tu vi của Tinh Vệ, linh hồn Nữ Oa tiêu tán trong thiên địa cũng sẽ tụ tập.

Đến một ngày nào đó, linh hồn Nữ Oa ngưng tụ, sẽ trọng sinh với thân phận Tinh Vệ.

Hỗn Độn Châu hóa thành một mảnh biển cả xám xịt mênh mông, thân ảnh Cộng Công chìm nổi bất định trong đó.

Trong tay Cộng Công, một chiếc gương cổ kính lập lòe sáng chói.

Một luồng nguyên thần câu thông Thiên Đạo trong Hồng Mông Vũ Trụ của Côn Luân Kính, giúp Cộng Công cảm ngộ Đại Đạo.

Đột nhiên, Cộng Công tâm huyết dâng trào, liền vận dụng nguyên thần thôi diễn một chút, lập tức biết được con gái Nhân Hoàng Thần Nông chết đuối ở Đông Hải, oán khí hóa thành Tinh Vệ điểu.

"Tinh Vệ điền hải!" Sắc mặt Cộng Công khẽ động.

Thân là người xuyên việt, Cộng Công tự nhiên biết câu chuyện Tinh Vệ điền hải.

Nhưng, mọi thứ đã sớm thay đổi, vốn cho rằng sẽ không còn Tinh Vệ điền hải nữa, lại vẫn xảy ra.

Đối với Cộng Công, đó cũng chỉ là chuyện nhỏ.

Tuy nhiên, rõ ràng có Thánh nhân đang bày kế.

Đông Hải Long Tộc thần phục Vu tộc, khí vận liên quan đến Vu tộc.

Nhân tộc cũng thần phục Vu tộc, khí vận cũng liên quan đến Vu tộc.

Như vậy, Nhân tộc và Đông Hải Long Tộc phát sinh xung đột, Vu tộc lại tương đối khó xử.

Hiện tại, thực lực Đông Hải Long Tộc cũng không tệ, nhưng lại không thể sánh bằng Nhân tộc.

Nhân tộc dù là thực lực, khí vận, hay sự giúp đỡ đối với Vu tộc, đều vượt xa Long Tộc.

Vì Long Tộc mà đắc tội Nhân tộc, đối với Vu tộc lại là được không bằng mất.

Nhất thời, Cộng Công trong lòng tính toán.

Cộng Công nghĩ đến Tam Thanh.

Chuyện Nữ Oa, đối với Thần Nông là một đả kích không nhỏ.

Chỉ khi Thần Nông thoái vị, Hiên Viên mới có thể lên ngôi.

Nhân tộc và Đông Hải Long Tộc bùng phát xung đột, có thể thử dò xét Vu tộc, Nhân tộc có thể cướp đoạt khí vận của Long Tộc.

Hiện nay, Thần Nông chưa biết, nhưng không bao lâu nữa sẽ biết.

"Thật là kế sách hay." Cộng Công cười lạnh.

Bởi vì Nữ Oa chết, Thần Nông khẳng định sẽ bạo nộ, xung đột giữa Nhân tộc và Long Tộc cũng khó tránh khỏi.

Vì vậy, Vu tộc tất nhiên phải đưa ra một lựa chọn.

Thiên vị Long Tộc?

Thiên vị Nhân tộc?

Không hỏi không can thiệp?

Xem ra, Cộng Công có lẽ cần phải tranh một chuyến Đông Hải.

Sau khi xử lý xong công vụ, Thần Nông cũng có chút mệt mỏi, nhưng lại phấn chấn tinh thần, muốn đi bầu bạn với con gái.

Tuy nhiên, lại không tìm thấy Nữ Oa, khiến Thần Nông có chút lo lắng.

Thần Nông lập tức sai người tìm kiếm Nữ Oa trong và ngoài bộ lạc.

Tìm khắp trong ngoài bộ lạc, nhưng vẫn không tìm thấy, khiến Thần Nông càng thêm lo lắng.

Thần Nông động dụng Tiên Thiên Bát Quái, cùng với Hồng Vân thôi pháp.

Khi Phục Hy làm Nhân Hoàng, đã phát minh Tiên Thiên Bát Quái cho nhân tộc, giúp nhân tộc có thể xu cát tị hung, khuy tri thiên cơ.

Nhưng Tiên Thiên Bát Quái Phục Hy truyền thụ lại vô cùng cao thâm, nhân tộc có thể lĩnh ngộ được một phần rất nhỏ cũng ít ỏi.

Sự lĩnh ngộ của Thần Nông đối với Tiên Thiên Bát Quái cũng không sâu.

Tiên Thiên chi thuật của Hồng Vân có thể thôi diễn vạn sự vạn vật trong chu thiên, nhưng Thần Nông chỉ giác tỉnh một phần nhỏ ký ức, phần lớn ký ức của Hồng Vân đã mất đi.

Mặc dù khả năng thôi diễn hơi kém hài lòng, nhưng Thần Nông vẫn thôi diễn ra Nữ Oa đã chết.

Biết được Nữ Oa đã chết, Thần Nông cả người suy sụp.

Đột nhiên, Thần Nông bi thương không thôi, lệ chảy đầy mặt.

Mặc dù vô cùng đau lòng, nhưng Thần Nông vẫn muốn làm rõ Nữ Oa đã chết như thế nào, nếu không phải ngoài ý muốn, tất nhiên y sẽ đòi một lời công đạo.

Qua điều tra, Thần Nông biết được đã xuất hiện một trận gió quái dị.

Nói rồi, Thần Nông thi triển độn pháp, đi Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, muốn nhờ Trấn Nguyên Tử giúp đỡ.

Trấn Nguyên Tử đạo hạnh cao thâm, lại có cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Địa Thư, dưới Thánh nhân, Hồng Hoang không có mấy người dám nói có thể thắng Trấn Nguyên Tử về phương diện thôi diễn.

Trấn Nguyên Tử đưa cho Thần Nông một chiếc phù không gian, chỉ cần bóp nát, có thể tiến hành không gian truyền tống.

Bóp nát phù không gian, Thần Nông chỉ cần vỏn vẹn mấy ngày là có thể đến Ngũ Trang Quán.

Chỉ thấy, một đoàn sức mạnh không gian đặc thù bao bọc Thần Nông, khiến Thần Nông không ngừng tiến hành không gian truyền tống.

Mặc dù mỗi lần không gian truyền tống cự ly chỉ có ức vạn dặm, nhưng một giây có thể truyền tống nhiều lần.

Khi Thần Nông đến Vạn Thọ Sơn, không cần Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử đã tự mình nghênh đón.

Khi Thần Nông bóp nát phù không gian Trấn Nguyên Tử tặng, Trấn Nguyên Tử cũng đã có cảm ứng.

Thấy Thần Nông sắc mặt tiều tụy, lại vội vàng, Trấn Nguyên Tử không khỏi hỏi.

Vừa thấy Trấn Nguyên Tử, Thần Nông lập tức nói rõ ý.

Biết được con gái nuôi của Thần Nông đã chết, Trấn Nguyên Tử nói: "Ta giúp ngươi thôi diễn." Lời vừa dứt, Trấn Nguyên Tử tế Địa Thư.

Vạn Thọ Sơn, một trong những phúc địa đỉnh cấp Hồng Hoang, cũng là đạo trường của Chuẩn Thánh đại năng Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử là Tiên Thiên sinh linh, được xưng Địa Tiên Chi Tổ, danh hào Ngộn Hào Dữ Thế Đồng Quân.

Lúc này, ngoài Ngũ Trang Quán, trên một vách núi, tùng bách xanh tươi, cổ mộc trường thanh, trên một tảng đá lớn màu xanh, Trấn Nguyên Tử đang khoanh chân tọa.

Chương 317

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Địa Thư xuất hiện trên đỉnh đầu Trấn Nguyên Tử.

Theo Trấn Nguyên Tử dùng nguyên thần pháp lực thao khống Địa Thư, toàn bộ địa mạch Vạn Thọ Sơn đều động.

Nhất thời, sức mạnh đại địa khủng bố bị Trấn Nguyên Tử điều động.

Xoẹt xoẹt!

Địa Thư đang nhanh chóng lật.

Nhắm mắt, Trấn Nguyên Tử bốc quẻ thôi diễn, Thần Nông đứng một bên, cũng không dám quấy rầy.

Thôi diễn một lúc lâu, Trấn Nguyên Tử vẫn tiếp tục.

Bỗng nhiên, Trấn Nguyên Tử đốt cháy nguyên thần để thôi diễn.

Trong thời gian ngắn ngủi, Trấn Nguyên Tử cũng thu tay.

Mặc dù chỉ đốt cháy nguyên thần trong thời gian ngắn, nhưng nguyên thần Trấn Nguyên Tử cũng bị tổn thương không nhỏ, e rằng phải mất mấy vạn năm mới có thể khôi phục.

Trả giá lớn như vậy, Trấn Nguyên Tử đã thôi diễn thành công.

"Nữ Oa ở Đông Hải, bị nước biển nhấn chìm, là do một con Giao Long hưng phong tác lãng." Trấn Nguyên Tử nói với Thần Nông.

Thấy sắc mặt Trấn Nguyên Tử trắng bệch, nguyên khí đại thương, Thần Nông vừa áy náy, vừa cảm kích.

Đại ân không lời tạ, Thần Nông đã ghi nhớ, sau này có cơ hội tất nhiên sẽ báo đáp.

“Nữ Oa đi Đông Hải bằng cách nào?” Thần Nông hỏi.

“Là do, một trận gió quái dị, là ai gây ra, ta lại không thể thôi diễn ra.” Trấn Nguyên Tử sắc mặt ngưng trọng.

Thần Nông như có điều suy nghĩ.

Với đạo hạnh của Trấn Nguyên Tử, động dụng Địa Thư, lại đốt cháy nguyên thần, đều không thôi diễn ra được, tám chín phần mười là một Thánh nhân nào đó gây ra.

Hồng Hoang cũng không có mấy Thánh nhân, trừ một Đại Đạo Thánh nhân Cộng Công, có bảy Thiên Đạo Thánh nhân, là Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh.

“Khẳng định là một Thiên Đạo Thánh nhân nào đó, hoặc mấy Thiên Đạo Thánh nhân đã bày kế, nhưng, Nữ Oa đã chết vì Đông Hải Long Tộc, mối thù này, ta thân là một người cha nhất định phải báo.” Thần Nông thầm nghĩ.

Đoán được là kế sách của Thánh nhân, nhưng Thần Nông cũng sẽ không tha cho Đông Hải Long Tộc.

Thấy trong mắt Thần Nông tràn đầy lửa giận, Trấn Nguyên Tử cũng lo lắng.

Trấn Nguyên Tử có thể khẳng định, chuyện Nữ Oa tất nhiên là kế sách của Thánh nhân.

Dưới Thánh nhân đều là lâu nghĩ, Thần Nông nếu đối đầu với Thánh nhân, như trứng chọi đá.

Đừng nói hiện tại Nhân tộc không phải vai chính thiên địa, ngay cả khi là vai chính thiên địa, Nhân Hoàng trước mặt Thánh nhân cũng không là gì.

Còn về Đông Hải Long Tộc, tuy không thể sánh bằng Nhân tộc,

nhưng cũng không thể xem thường.

“Ta có việc, xin cáo biệt.” Thần Nông hướng Đông Hải đi.

Trấn Nguyên Tử lại không yên tâm, vội vàng đi theo Thần Nông.

Không lâu sau, Trấn Nguyên Tử đuổi kịp Thần Nông, khuyên Thần Nông nên suy tính kỹ, đừng vội vàng, nhưng Thần Nông lại coi như không nghe thấy.

Thần Nông không hề giận dữ mà mất đi lý trí.

Mặc dù là kế sách của Thánh nhân, nhưng Thần Nông không thể làm gì được Thánh nhân, lại có thể đối phó với Đông Hải Long Tộc.

Khuyên không được Thần Nông, Trấn Nguyên Tử cũng đi cùng đến Đông Hải.

Có Trấn Nguyên Tử đi cùng đến Đông Hải, Thần Nông cũng có khí thế hơn.

Trên Đông Hải.

Thần Nông và Trấn Nguyên Tử hai người dùng Thủy Độn, đến Long Cung dưới biển.

Đông Hải Long Vương biết được Nhân Hoàng Thần Nông và Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử giáng lâm, lại không dám chậm trễ, vội vàng tự mình nghênh đón.

Ngoài Thủy Tinh Cung, thấy Thần Nông khí thế hưng sư vấn tội, Đông Hải Long Vương trong lòng lo lắng.

“Nhân Hoàng và Đại Tiên quang lâm Đông Hải của ta, lại khiến Đông Hải của ta bồng tất sinh huy, hai vị mau mau vào trong thỉnh, bản Vương đã thiết yến, xin hai vị đừng chê thô lậu.” Đông Hải Long Vương khách khí nói.

“Con gái ta chết ở Đông Hải, là do Ngao Thân gây ra.” Thần Nông

lạnh giọng nói.

Con Giao Long hưng phong tác lãng nhấn chìm Nữ Oa chính là con trai của Đông Hải Long Vương và một nữ yêu rắn biển, tên là Ngao Thân.

Đông Hải Long Vương phong lưu, con cái cũng không biết bao nhiêu, nhưng chân long lại không nhiều.

Giao Long không được Đông Hải Long Vương trọng thị.

"Cái gì?" Vừa nghe Thần Nông nói, Đông Hải Long Vương cũng đại kinh thất sắc.

Con gái Thần Nông chết ở Đông Hải, lại do con trai Đông Hải Long Vương hưng phong tác lãng nhấn chìm, khiến Đông Hải Long Vương không thể bình tĩnh.

Ngao Thân?

Đông Hải Long Vương nhớ lại, hình như có một đứa con trai tên Ngao Thân, nhưng lại chỉ là một con Giao Long.

"Nếu là do nghiệt tử đó của ta gây ra, ta sẽ sai người bắt y, giao cho Nhân Hoàng xử trí." Đông Hải Long Vương con cái đông đảo, cũng không để tâm đến một đứa con trai Giao Long.

Thần Nông mặt không biểu cảm, cũng không muốn mượn cớ phát huy.

Nếu Nhân tộc và Đông Hải Long Tộc khai chiến, dù thắng, tổn thất cũng không nhỏ.

Tuy nhiên, Ngao Thân lại không có ở Đông Hải, đã trở thành rồng kéo xe của Nguyên Thủy.

Cộng Công có Thập Nhị Long Trầm Hương Liễn, Nguyên Thủy có Cửu Long Trầm Hương Liễn.

Không giết được Ngao Thân, Thần Nông lại khó bình tâm.

Bờ biển, Tinh Vệ ngậm những viên đá nhỏ, ném vào đại dương.

Nhìn Tinh Vệ, mắt Thần Nông lại rưng rưng lệ.

Tinh Vệ là do oán khí của Nữ Oa hóa thành, oán khí không tan thì Tinh Vệ không chết.

"Long Tộc!" Thần Nông nghiến răng nghiến lợi, trong mắt tràn đầy hận ý.

Trong lòng tính toán một phen, Thần Nông mở miệng thỉnh giáo Trấn Nguyên Tử Đồ Long Chi Thuật.

Dưới Đại Đạo, tất cả đều không hoàn mỹ, ngay cả Thiên Đạo Hồng Hoang cũng không hoàn mỹ.

Long Tộc tự nhiên cũng có nhược điểm.

Nhắm vào nhược điểm của Long Tộc, đối phó Long Tộc sẽ đạt được hiệu quả gấp đôi.

Cái gọi là Đồ Long Chi Thuật, cũng là nhắm vào nhược điểm của Long Tộc, tăng cường công kích.

"Đồ Long Chi Thuật?" Trấn Nguyên Tử trong lòng chấn động.

Rõ ràng, Thần Nông muốn truyền Đồ Long Chi Thuật cho nhân tộc, có thể thấy được sự địch ý đối với Long Tộc.

Trấn Nguyên Tử trong lòng thở dài, Thần Nông thì ra là Thần Nông, tuy là Hồng Vân chuyển thế, nhưng dù sao cũng không phải Hồng Vân.

Hồng Vân là một lão hảo nhân, còn Thần Nông lại không phải.

Dưới lời thỉnh cầu lặp đi lặp lại của Thần Nông, Trấn Nguyên Tử trong lòng thở dài, truyền Đồ Long Chi Thuật.

Về nhược điểm của Long Tộc, Trấn Nguyên Tử biết rõ.

"Đồ Long Chi Thuật của ta, cũng chỉ có tác dụng với cấp bậc dưới Đại La Kim Tiên." Trấn Nguyên Tử nói.

Trấn Nguyên Tử điểm một ngón tay, một luồng linh quang chui vào mi tâm Thần Nông, lập tức, trong đầu Thần Nông xuất hiện vô số tin tức.

Có quyền cước, có kiếm pháp, cũng có pháp thuật, chủng loại đa dạng, nhưng không gì không nhắm vào nhược điểm của Long Tộc.

Học được Đồ Long Chi Thuật, tiên nhân cấp nhân loại cũng có khả năng giết được Long Tộc cấp chân tiên.

Trên Đông Hải, mây mù bao phủ, Tiên Thiên linh khí nồng đậm.

Cộng Công đến Đông Hải, vốn định tìm Thần Nông đàm luận, lại phát hiện ra Thái Thượng.

Chương 318

Thái Thượng cưỡi Thanh Ngưu Bản Giác, còn Cộng Công thì ngồi trên Thập Nhị Long Trầm Hương Liễn.

"Đạo hữu thật là kế sách hay." Cộng Công cười lạnh.

"Mọi thứ đều có định số." Thái Thượng vẻ mặt bình tĩnh.

Bởi vì cũng là Thánh nhân trung kỳ, Thái Thượng khí thế mười phần.

Từ khi đột phá Thánh nhân trung kỳ, Thái Thượng muốn cùng Cộng Công giao chiến một trận, như vậy, đây lại là một cơ hội.

Cộng Công chưởng khống Lục Đạo Luân Hồi, tuy Nữ Oa đã hồn phi phách tán, nhưng chỉ cần lấy Tinh Vệ điểu làm môi giới, có thể khiến Nữ Oa trọng sinh.

Thái Thượng lại không hy vọng Nữ Oa trọng sinh trong thời gian ngắn.

Hiện tại cục diện, Cộng Công và Thái Thượng lại sắp có một trận chiến.

Trên Đông Hải, Cộng Công và Thái Thượng đối đầu, khí thế vô hình giao phong.

"Đột phá Thánh nhân trung kỳ, Thái Thượng cũng có chút tự mãn." Cộng Công trong lòng cười lạnh.

Đều là Thánh nhân trung kỳ, thực lực cũng có mạnh yếu khác biệt.

Nguyên thần tu vi của Thái Thượng là Thánh nhân trung kỳ, nhưng thân thể tu vi lại kém xa, còn Cộng Công thân thể tu vi và nguyên thần tu vi đều là Thánh nhân trung kỳ.

Đối mặt với Cộng Công, Thái Thượng cũng đang phân tích.

"Ưu thế của Cộng Công có hai phương diện, một là Bàn Cổ Chân Thân, hai là Đại Đạo Chí Bảo, nhưng, Đại Đạo Thánh nhân, ở Hồng Hoang bị Thiên Đạo hạn chế, không thể phát huy hết toàn lực, ta lại không bị hạn chế, vì vậy, thực lực của ta đương nhiên không dưới Cộng Công." Thái Thượng thầm nghĩ.

Theo Thái Thượng thấy, Thiên Đạo Thánh nhân tốt hơn Đại Đạo Thánh nhân.

Trước hết, Thiên Đạo Hồng Hoang tuy cường đại, nhưng cũng không thể sánh bằng Đại Đạo, tự nhiên dễ cảm ngộ hơn Đại Đạo.

Thiên Đạo Thánh nhân ở Hồng Hoang không bị hạn chế, ra khỏi Hồng Hoang, cũng không bị Đại Đạo hạn chế.

Thái Cực Đồ từ xa bay đến, rơi vào tay Thái Thượng.

Tinh Vệ đã bị giam giữ trong Thái Cực Đồ.

Không có Tinh Vệ làm môi giới, Cộng Công cũng không thể khiến Nữ Oa trọng sinh.

Hiện nay cục diện, Cộng Công cũng không còn nói nhảm, rút Tam Xoa Kích ra, công về phía Thái Thượng.

Mặc dù Cộng Công chỉ tùy tiện một kích, Thái Thượng lại không dám sơ ý.

Vung Bàn Long Biển Quải, Thái Thượng cưỡi Thanh Ngưu giao chiến.

Mười hai con chân long kéo liễn, Cộng Công ổn tọa trên đó.

"Ầm!" Tam Xoa Kích và Biển Quải giao phong, lực lượng khủng bố xé rách không gian, siêu chín thành lực phá hoại truyền ra Vực Ngoại, tránh phá hoại Hồng Hoang.

Hai Thánh nhân trung kỳ chiến đấu, một khi không cẩn thận sẽ hủy diệt Hồng Hoang.

Hủy diệt thường dễ hơn sáng tạo.

Muốn sáng tạo một thế giới như Hồng Hoang thì khó, nhưng muốn hủy diệt lại dễ dàng.

Một Thánh nhân sơ kỳ cũng không khó để hủy diệt Hồng Hoang.

Hiện nay, Thiên Đạo Hồng Hoang cường đại, nhưng cũng chỉ là quy tắc, chứ không phải sinh mệnh thể.

Tránh né quy tắc, có thể phớt lờ Thiên Đạo.

Theo sự phá hoại của Hồng Hoang, Thiên Đạo cũng sẽ yếu đi.

Trong nháy mắt, Cộng Công và Thái Thượng đã giao đấu mấy hiệp.

Cộng Công và Thái Thượng vừa bắt đầu chiến đấu, cũng đã kinh động mấy Thánh nhân ở Hồng Hoang.

Nữ Oa, Nguyên Thủy, Thông Thiên, cùng với Tây Phương Nhị Thánh, đều mật thiết chú ý đến trận chiến này.

Thông Thiên cũng ở Đông Hải, lại là người gần nhất.

So với Biển Quải trong tay Thái Thượng, Tam Xoa Kích của Cộng Công lại có uy lực lớn hơn.

Chỉ mấy hiệp, Cộng Công đã chiếm được thượng phong.

Thập Tam Phẩm Thanh Liên xuất hiện dưới chân Thái Thượng, Thái Cực Đồ thì bay trên đỉnh đầu Thái Thượng.

Đỉnh đầu Thái Cực Đồ, chân đạp Thập Tam Phẩm Thanh Liên, hai Tiên Thiên Chí Bảo hộ thân, Thái Thượng cũng đứng vững ở thế bất bại.

Cộng Công chỉ động dụng một chiếc Tam Xoa Kích, lại hoàn toàn không rơi vào thế hạ phong.

Cộng Công cũng không quá khiêm tốn, cần thiết phải cho Thái Thượng biết sự chênh lệch giữa hai bên.

Chỉ khi hiển lộ ra thực lực cường đại, mới có thể khiến người khác e ngại.

Nếu Thái Thượng chỉ là Thánh nhân sơ kỳ, Tam Thanh chưa chắc đã dám bày kế với con gái Thần Nông.

Chính vì Thái Thượng đột phá Thánh nhân trung kỳ, cho rằng thực lực không dưới Cộng Công, lại có Nguyên Thủy và Thông Thiên tương trợ, vì vậy, lá gan mới lớn.

Trước tiên bồi dưỡng Hiên Viên, lại bày kế với con gái Thần Nông, Tam Thanh đều vì khí vận, vì nhân tộc.

Mặc dù phần lớn khí vận Hồng Hoang nằm ở Vu tộc, nhưng Tam Thanh lại không truyền đạo thống ở Vu tộc.

Khí vận đối với Thánh nhân cũng rất quan trọng.

Chính vì phần lớn khí vận Hồng Hoang nằm trên người Cộng Công, vì vậy, Cộng Công ngộ Đạo cũng dễ dàng hơn.

Nếu Cộng Công không hỏi không can thiệp, Tam Thanh và những người khác không ngừng bày kế, khí vận nhân tộc sẽ ngày càng mạnh, không chừng mấy nguyên hội sau, nhân tộc sẽ thay thế địa vị của Vu tộc.

"Không thể nào?" Thái Thượng đã nghiêm túc, nhưng lại không chiếm được tiện nghi.

Thái Thượng đã sử dụng hai Tiên Thiên Chí Bảo, Cộng Công chỉ động dụng một Tiên Thiên Chí Bảo.

Hơn nữa, Tiên Thiên Chí Bảo đối với Thánh nhân trung kỳ tác dụng không lớn.

Điều Thái Thượng thực sự kinh ngạc, là Cộng Công hiện tại vẫn chưa động dụng Hỗn Độn Châu.

Trên mặt biển, Thông Thiên dùng một đôi pháp nhãn nhìn trộm trận chiến giữa Cộng Công và Thái Thượng từ xa.

"Dưới tiền đề không động dụng pháp bảo, thực lực Cộng Công cũng đã vượt qua Đại huynh sao?" Thông Thiên không dám tin.

Thông Thiên cũng cho rằng Cộng Công sẽ động dụng Hỗn Độn Châu và mấy Tiên Thiên Chí Bảo, mới có thể giao chiến với Thái Thượng mà không rơi vào hạ phong, nhưng rõ ràng đã đánh giá thấp Cộng Công.

Cộng Công thậm chí còn chưa hiển hóa ra Bàn Cổ Chân Thân.

Ở trạng thái Bàn Cổ Chân Thân, thực lực Cộng Công sẽ tăng cường.

Thực lực của Cộng Công và Thái Thượng, cũng khiến Thông Thiên trong lòng không bình tĩnh.

Mặc dù biết Thánh nhân trung kỳ mạnh hơn Thánh nhân sơ kỳ, nhưng chỉ khi thực sự nhìn hai Thánh nhân trung kỳ giao chiến, Thông Thiên mới càng rõ sự chênh lệch.

Theo Thông Thiên thấy, ngay cả Nguyên Thủy, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng ra tay, đều giúp Thái Thượng, hoặc có thể đánh bại Cộng Công, nhưng cũng khó khiến Cộng Công bị thương, nhiều nhất là khiến Cộng Công chật vật.

"Cảnh giới Hỗn Nguyên, Thái Cực, Thái Tố, Thái Thủy, Thái Sơ và Thái Dịch, chỉ Thái Cực và Thái Tố, chênh lệch đã lớn đến vậy, nếu Thái Tố và Thái Thủy, chênh lệch chỉ càng lớn hơn, vậy thì, cảnh

giới Vô Cực trên Hỗn Nguyên Thái Dịch……” Thông Thiên trong lòng cảm thán.

Quả nhiên Đạo vô chỉ cảnh.

“Cảnh giới trên Hỗn Nguyên Thái Cực lại cường đại đến thế sao.” Nữ Oa kinh thán.

“Thực lực chân chính của Đại huynh sao?

Xa xa không phải ta có thể sánh bằng.” Nguyên Thủy trong lòng không khỏi thảm bại.

Tâm tình của Tây Phương Nhị Thánh cũng không bình tĩnh.

Trận chiến giữa Cộng Công và Thái Thượng vẫn tiếp tục.

Ngoài trận chiến giữa Cộng Công và Thái Thượng, mười ba con chân long cũng đang vây công Thanh Ngưu.

Tu vi của mười ba con chân long đều không dưới Thanh Ngưu.

Trong tình huống bình thường, bị mười ba con chân long vây công, Thanh Ngưu tuyệt đối không thể chống đỡ, nhưng hiện nay, Thái Cực Đồ và Thập Tam Phẩm Thanh Liên không chỉ bảo vệ Thái Thượng, mà còn bảo vệ Thanh Ngưu, khiến nó đứng vững ở thế bất bại.

Trong nháy mắt, Cộng Công và Thái Thượng lại giao đấu mấy chục hiệp.

Chương 319

“Thái Thượng, cũng chỉ có chút bản lĩnh thôi sao?

Cũng dám tự xưng Bàn Cổ chính tông, thật đáng buồn cười.” Cộng Công cười nói.

“Cái gì?” Thái Thượng trong lòng kinh hãi.

“Ầm!” Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công động, Lục Đạo Luân Hồi hình chiếu hiển hiện.

Lực lượng Thiên Đạo, lực lượng Nhân Đạo, lực lượng Súc Sinh Đạo, lực lượng Ngạ Quỷ Đạo, lực lượng Địa Ngục Đạo và lực lượng A Tu La Đạo.

Sáu loại sức mạnh đều có uy lực cực lớn, không kém gì lực lượng Khai Thiên Phủ.

Ngay sau đó, lục đạo hợp nhất, diễn hóa ra Luân Hồi Đệ Thất Thức.

Một thức siêu thoát Lục Đạo Luân Hồi.

Đạo quả Lực chi Pháp Tắc và Đạo quả Thủy chi Pháp Tắc tác dụng lên Tam Xoa Kích, khiến uy lực một kích bạo tăng.

Đối mặt với một kích của Cộng Công, Thái Thượng cũng động dung.

“…” Trước một kích của Cộng Công, thời gian và không gian đều mất đi ý nghĩa.

Trong mắt Thái Thượng có sự kinh hãi.

Do không thể tránh né, Thái Thượng cũng chỉ có thể toàn lực chống đỡ.

Đột nhiên, uy lực của Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thái Cực Đồ được Thái Thượng phát huy đến cực hạn.

Tuy nhiên, dưới mũi nhọn Tam Xoa Kích, phòng ngự kép của Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thái Cực Đồ lại bị phá vỡ.

"Ầm!" Biển Quải trong tay Thái Thượng chặn được một kích của Cộng Công.

Nếu không phải việc phá vỡ Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thái Cực Đồ đã tiêu hao quá nhiều sức mạnh, Thái Thượng không thể chặn được một kích đó.

"Ầm!" Những đám mây đen khủng bố che trời lấp đất, bầu không khí giữa thiên địa vô cùng áp bức.

Trên đại hải, dấy lên những cơn phong ba cực lớn.

Sóng dữ cuồn cuộn.

Đại La Kim Tiên, đối mặt với cảnh tượng như vậy, cũng phải phát thuật.

Tuy đã chặn được, nhưng Thái Thượng lại cũng có chút sợ hãi.

Thái Thượng biết rõ, nếu không có phòng ngự của Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thái Cực Đồ, y không thể chặn được một kích của Cộng Công.

"Luân Hồi Đệ Thất Thức chưa đủ hoàn thiện a!" Cộng Công thầm nghĩ.

Khai Thiên Cửu Thức do Bàn Cổ sáng tạo, cũng là Đạo của Bàn Cổ, Cộng Công muốn đi ra một con đường riêng, vì vậy, đã sáng tạo ra Luân Hồi Thất Thức.

Hiện tại, Luân Hồi Đệ Thất Thức của Cộng Công chưa đủ hoàn thiện.

Ngoài ra, Cộng Công biết sau Luân Hồi Đệ Thất Thức có Đệ Bát Thức, nhưng lại chưa ngộ ra.

Trong trận chiến tiếp theo, Thái Thượng lại khá chật vật.

Cộng Công sử dụng Khai Thiên Cửu Thức và Luân Hồi Thất Thức, lần lượt phá vỡ phòng ngự của Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thái Cực Đồ, khiến Thái Thượng tả xung hữu đột.

Tọa kỵ của Thái Thượng càng hiểm tượng hoàn sinh.

Hiện nay, Thái Thượng tự vệ không kịp, cũng không thể lo cho Thanh Ngưu.

Thanh Ngưu run rẩy trong lòng, bỏ chạy, nhưng lại không thể chạy thoát.

Lại mấy chục hiệp nữa, Cộng Công đột nhiên tế Phiên Thiên Ấn.

Thấy Phiên Thiên Ấn, sắc mặt Thái Thượng lại biến đổi.

Phiên Thiên Ấn ẩn chứa bản nguyên Bất Chu Sơn, một khi bị tổn hại, cũng sẽ phá hoại Bất Chu Sơn, gây ra nhân quả nghiệp lực lớn.

Vì vậy, đối mặt với Phiên Thiên Ấn, Thái Thượng cũng có chút bó tay bó chân.

"Ầm!" Thái Cực Đồ phát ra Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí, nâng Phiên Thiên Ấn lên, khiến nó không thể hạ xuống.

Doanh Châu.

Ngoài Bích Du Cung, mấy chục người tụ lại một chỗ, nhìn bầu trời đen kịt, cảm nhận uy thế đáng sợ từ trên trời giáng xuống.

Trong mấy chục người đó, người đứng đầu là Đa Bảo Đạo Nhân.

Bên cạnh Đa Bảo Đạo Nhân có Kim Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu… "Chiến đấu cấp Chuẩn Thánh

không thể có động tĩnh như vậy, nhất định là Thánh nhân đang chiến đấu.” Đa Bảo trầm giọng nói.

Chiến đấu cấp Chuẩn Thánh, tuy cũng kinh thiên động địa, nhưng kém xa chiến đấu cấp Thánh nhân.

Chỉ hai Thánh nhân sơ kỳ chiến đấu, cũng có khả năng đánh nát Hồng Hoang.

Trên thực tế, chưa thành Thánh, vĩnh viễn không biết Thánh nhân rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Lấy một ví dụ, Thánh nhân muốn hủy diệt một Đại Thiên Thế Giới, động động ngón tay cũng có thể làm được, thổi một hơi cũng có thể làm được, thậm chí, một ánh mắt cũng có thể.

Chuẩn Thánh, cũng không thể suy đoán sự cường đại của Thánh nhân.

Trừ Đa Bảo và mấy chục người, toàn bộ Doanh Châu có vô số sinh linh, riêng đệ tử ngoại môn Tiệt Giáo đã hơn trăm vạn.

Đột nhiên, sắc mặt Đa Bảo đại biến.

Lại thấy, không gian trên trời vỡ nát, vết nứt hướng xuống dưới.

Không biết từ lúc nào, trận chiến giữa Cộng Công và Thái Thượng đã ở trên Doanh Châu, cũng ảnh hưởng đến Doanh Châu.

Thấy vết nứt không gian sắp đánh xuống Doanh Châu, Thông Thiên kịp thời xuất hiện.

Thông Thiên tay phải cầm Tru Tiên Kiếm, tay trái Lục Tiên Kiếm, bên cạnh lơ lửng Tuyệt Tiên Kiếm và Hãm Tiên Kiếm.

Tru Lục Hãm Tuyệt bốn thanh Tiên Thiên sát kiếm dưới sự thao khống của Thông Thiên bùng phát ra kiếm khí sắc bén vô cùng.

“Ầm!” Vết nứt không gian bị Thông Thiên dùng Tru Tiên Tứ Kiếm

chặn lại.

Mặc dù Thông Thiên đã chặn được vết nứt không gian, nhưng dư ba lại khiến toàn bộ Doanh Châu khẽ rung chuyển.

Nếu không có Thông Thiên chống đỡ, Doanh Châu e rằng đã tan nát, sinh linh trên đảo cũng sẽ chết vô số.

"Rắc!" Không gian dường như là tấm gương vỡ nát, vô số vết nứt xuất hiện, nhanh chóng hướng về Doanh Châu.

Sắc mặt Thông Thiên khó coi, không biết Cộng Công và Thái Thượng có cố ý hay không.

Nhiều vết nứt không gian như vậy, đều có uy lực cực lớn.

Những vết nứt không gian dày đặc, bất kỳ một vết nứt nào, cũng không phải Chuẩn Thánh có thể chống đỡ được.

"Đáng chết!" Nghiến răng, Thông Thiên cũng không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể toàn lực bảo vệ Doanh Châu.

Tru Tiên Kiếm Trận Đồ được Thông Thiên tế ra.

Bốn thanh Tiên Thiên sát kiếm đứng ở bốn phương vị của Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

Trong khoảnh khắc, Thông Thiên đã bố trí Tru Tiên Kiếm Trận.

Theo Tru Tiên Kiếm Trận vừa bố trí xong, mây đen u ám, sát khí vô biên lan tràn.

Đồng thời, khí vận Tiệt Giáo cũng mất mát.

Tru Tiên Kiếm Trận là bảo vật sát phạt, Thông Thiên lại dùng bảo vật này để trấn áp khí vận đại giáo, tự nhiên mỗi lần bố trận, khí vận mất mát một chút.

Vừa bố trí xong Tru Tiên Kiếm Trận, Thông Thiên dùng Tru Tiên

Kiếm Trận bao phủ toàn bộ Doanh Châu, chống đỡ vô số vết nứt không gian cho Doanh Châu.

Tuy nhiên, Tru Tiên Kiếm Trận không phải là bảo vật phòng ngự, vì vậy, việc chống đỡ vô số vết nứt không gian lại có chút vất vả.

Thao khống Tru Tiên Kiếm Trận, Thông Thiên lại thầm kêu khổ.

Ở trong trận, Thông Thiên đã có chút luống cuống.

Mặc dù Thông Thiên toàn lực thao khống Tru Tiên Kiếm Trận bảo vệ Doanh Châu, nhưng vẫn có không ít dư ba xung kích.

Dưới sự xung kích lần lượt của dư ba đáng sợ, không ít sinh linh yếu kém trên đảo Doanh Châu hoặc chết hoặc bị thương.

Chương 320

Cũng có cấm chế phá diệt.

Cứ tiếp tục như vậy, thời gian càng lâu, Doanh Châu bị tổn hại càng lớn, nhưng Thông Thiên lại chỉ có thể dùng Tru Tiên Kiếm Trận bảo vệ Doanh Châu.

"Bố Vạn Tiên Đại Trận." Thân là thủ đồ Tiệt Giáo Đa Bảo lớn tiếng hô.

Tiếp đó, Đa Bảo triệu tập tất cả môn nhân bố trận.

Đệ tử ngoại môn trăm vạn, đệ tử nội môn vạn người, thêm vào đệ tử chân truyền.

Thông Thiên sáng tạo ra Vạn Tiên Đại Trận, cũng là để trấn áp khí vận Tiệt Giáo.

Khi trăm vạn môn nhân Tiệt Giáo đồng tâm hiệp lực bố trí Vạn Tiên Đại Trận, uy lực của trận pháp đủ để khiến Thánh nhân động dung.

Nhưng, so với Tru Tiên Kiếm Trận do Thông Thiên tự mình bố trí, Vạn Tiên Đại Trận do trăm vạn môn nhân Tiệt Giáo hợp lực bố trí lại có uy lực yếu hơn không ít.

Có Tru Tiên Kiếm Trận và Vạn Tiên Đại Trận bảo vệ kép, Doanh Châu cuối cùng cũng ổn định lại.

Lúc đó, Thông Thiên thở phào nhẹ nhõm, tất cả môn nhân Tiệt Giáo cũng đều thở phào nhẹ nhõm.

Một số môn nhân Tiệt Giáo vừa phối hợp bố trận, vừa đàm luận.

"Lão Sư đều đã bố trí Tru Tiên Kiếm Trận để bảo vệ Doanh Châu,

vậy người đang chiến đấu ở trên cao là thần thánh phương nào?" "Lực phá hoại khủng bố như vậy, có phải là Thánh nhân Nữ Oa nương nương của Yêu Tộc không." "Khẳng định có Thánh nhân Vu Hoàng." "Liệu có phải Sư Bá và Thánh nhân Vu Hoàng đang chiến đấu không?" "Rất có khả năng!" Không biết chuyện gì đang xảy ra trên đảo Doanh Châu, trên đám mây, trận chiến giữa Cộng Công và Thái Thượng vẫn tiếp tục.

Chiến đấu đến hiện tại, Thái Thượng chật vật không thôi.

"Ầm!" Đột nhiên, Thái Thượng một chân bị Cộng Công đá trúng.

Chân Thái Thượng vốn đã co quắp, lại càng thêm vặn vẹo.

"Giao ra Tinh Vệ." Cộng Công lạnh lùng nhìn chằm chằm Thái Thượng.

Sắc mặt Thái Thượng âm tình bất định, cũng biết thực lực Cộng Công vượt xa y không ít.

Cộng Công chưa hiển hóa Bàn Cổ Chân Thân, cũng như chưa động dụng Đại Đạo Chí Bảo, nếu không, thực lực sẽ tăng cường không ít.

"Cộng Công là Đại Đạo Thánh nhân, ở Hồng Hoang bị hạn chế, không thể phát huy hết toàn lực, thực lực sao lại ở trên ta?" Thái Thượng khó đối mặt với hiện thực.

Nếu ra Thiên Ngoại Hỗn Độn, Cộng Công lại càng cường đại đến mức nào?

Thái Thượng không thể tưởng tượng.

Mặc dù trong lòng không cam, nhưng Thái Thượng cũng không tiếp tục chiến đấu nữa, phóng thích Tinh Vệ bị giam trong Thái Cực Đồ, không nói một lời rời đi.

Thái Thượng có thể không giao ra Tinh Vệ, nhưng lại sẽ được không bằng mất.

Cộng Công vừa ra tay, Tinh Vệ cũng tự nhiên bay vào tay y.

"Đại huynh, bại rồi!" Thông Thiên thu Tru Tiên Kiếm Trận, trong lòng lại rất lâu không thể bình tĩnh.

Thực lực Cộng Công vượt Thái Thượng, không kỳ quái, dù sao Cộng Công thân thể tu vi và nguyên thần tu vi đều là Thánh nhân trung kỳ, lại có Đại Đạo Chí Bảo, nhưng Cộng Công dù sao cũng là Đại Đạo Thánh nhân.

Trận chiến này, từ đầu đến cuối, Cộng Công đều chưa động dụng Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu.

Mục kích trận chiến giữa Cộng Công và Thái Thượng, Thông Thiên cũng không thể không thừa nhận thực lực Cộng Công vượt Thái Thượng không ít.

Lúc đó, trăm vạn môn nhân Tiệt Giáo cũng đã dỡ bỏ Vạn Tiên Đại Trận.

Thông Thiên quay người đi Bích Du Cung.

Mặc dù đạo trường của Thông Thiên bị ảnh hưởng, nhưng y không dám đi tìm Cộng Công và Thái Thượng, chọc không nổi a!

Thực lực Cộng Công và Thái Thượng đều không phải Thông Thiên có thể sánh bằng.

Thực lực không bằng người, bị bắt nạt một chút cũng phải nhịn, nếu không là tự chuốc lấy nhục.

Thông Thiên tuy tính cách thẳng thắn, nhưng cũng không ngốc.

Dư ba trận chiến của Cộng Công và Thái Thượng tuy ảnh hưởng đến Doanh Châu, khiến Doanh Châu bị tổn hại, nhưng đó là chuyện

‘nhỏ nhặt’, Cộng Công và Thái Thượng sẽ không để tâm.

Hai Thánh nhân trung kỳ chiến đấu trên Doanh Châu, Doanh Châu không bị hủy diệt đã là tốt rồi, vì vậy, không nên đòi hỏi quá nhiều.

Thấy Thông Thiên quay về Bích Du Cung, các môn nhân Tiệt Giáo lại nhìn nhau.

“Thánh nhân khác chiến đấu, lại ảnh hưởng đến Doanh Châu của chúng ta, Lão Sư đã chịu nhường sao?” “Cũng có lẽ, Lão Sư có kế sách khác.” “Tâm tư của Lão Sư không phải chúng ta có thể đoán được.” “Những vết nứt không gian vừa rồi quá khủng bố, ta có thể cảm nhận, vết nứt nhỏ nhất, cũng có thể khiến một trăm ta thần hình câu diệt.” “Một trăm ư?

Ta thấy một ngàn cũng có thể không chống đỡ được.” “Tự tin một chút, bỏ hai chữ ‘có thể’ đi.” “…” Không bàn chuyện Thông Thiên và các môn nhân Tiệt Giáo nói gì, Cộng Công lại dẫn Tinh Vệ đi Lục Đạo Luân Hồi.

Trong Lục Đạo Luân Hồi, Cứu Khổ Thiên Tôn và Bình Tâm đều vây quanh Cộng Công.

“Huynh trưởng, con chim này không có linh hồn, hẳn là do oán khí hóa thành, nhưng lại bản năng tu luyện một công pháp, công pháp dường như có thể tụ hồn.” Bình Tâm tỉ mỉ quan sát Tinh Vệ, cũng đã nhìn ra một số huyền cơ.

“Con gái Nhân Hoàng Thần Nông bị bày kế, chết ở Đông Hải, oán khí không tan, hóa thành Tinh Vệ điểu.” Cộng Công nói.

“Thái Thượng bày kế?” Bình Tâm cũng biết Cộng Công và Thái Thượng đã giao chiến một trận ở Đông Hải.

Nhân Hoàng đối với Vu tộc không quan trọng, nhưng Nhân tộc lại quan trọng.

Nhân số Vu tộc không đủ nhiều, trái tim Bàn Cổ có thể dựng dục, Lục Đạo Luân Hồi cũng có thể sản sinh một số, nhưng phần lớn lại là do nhân tộc luyện võ chuyển hóa.

Luân Hồi chuyển thế đầu thai, có thể hóa thành Vu tộc.

Nam nữ Vu tộc kết hợp cũng có thể phồn diễn, nhưng lại kém xa tốc độ phồn diễn của nhân tộc.

"Huynh trưởng muốn con gái Thần Nông trọng sinh!" Bình Tâm nói.

Nữ Oa tuy đã hồn phi phách tán, trong tình huống bình thường, Thánh nhân cũng vô phương cứu chữa, nhưng có Tinh Vệ điểu, lại có thể khiến Nữ Oa phục sinh.

Cho Nữ Oa phục sinh có thể tránh không ít phiền toái, quan trọng nhất là, khiến kế sách của Tam Thanh tăng thêm một số biến số.

Kế sách của Tam Thanh, nhằm tăng cường khí vận nhân tộc, làm suy yếu khí vận Vu tộc.

Hiên Viên là một quân cờ quan trọng.

Lợi dụng Nữ Oa, trước tiên khiến Nhân tộc và Long Tộc đối lập.

Có thể khẳng định, một khi Thần Nông thoái vị, Hiên Viên lên ngôi, Tam Thanh sẽ có đủ loại kế sách.

Hơn nữa, trận chiến giữa Cộng Công và Thái Thượng, cũng khiến Tam Thanh có chút e ngại.

Cuối cùng, thực lực mới là lời nói.

Khi thực lực Cộng Công cường đại, Tam Thanh dù có pháp, cũng phải không dám quá loạn.

Nếu thực lực Cộng Công và Thái Thượng ngang tài ngang sức, Tam Thanh cũng sẽ không quá e ngại Cộng Công, bởi vì Thái Thượng

một mình có thể chiến hòa với Cộng Công, Nguyên Thủy và Thông Thiên lại ra tay giúp Thái Thượng, kết quả có thể biết.

Tiếp đó, Cứu Khổ Thiên Tôn và Bình Tâm đồng thời điều động lực lượng Lục Đạo.

Lực lượng Lục Đạo trong luân hồi cũng không vô tận, nhưng hiện nay lại vô cùng khổng lồ.

Không chỉ lực lượng Lục Đạo luân hồi, Tiên Thiên linh khí Hồng Hoang, lực lượng Thiên Đạo…, đều không vô tận.

Dưới Đại Đạo, không có gì thực sự vô hạn.

Chỉ có Đại Đạo mới là vô thượng, mới là vô cùng vô tận.

Với lực lượng Lục Đạo hiện tại trong luân hồi, hợp lại có thể nghiền ép Thánh nhân trung kỳ, thậm chí chống lại Thánh nhân hậu kỳ, nhưng lại không thể chống lại Thiên Đạo Hồng Hoang.

Theo lượng lớn lực lượng Lục Đạo tác dụng lên Tinh Vệ, từng chút linh hồn vụn vỡ ngưng tụ.

Bảy bảy bốn mươi chín ngày sau, linh hồn Nữ Oa đã hoàn chỉnh.

Dưới sự điểm hóa của Cộng Công, Tinh Vệ biến thành một bé gái nhỏ.

Con gái Nhân Hoàng chết ở Đông Hải, do Long Tộc gây ra, khiến nhân tộc vô cùng phẫn nộ, tuyên bố muốn diệt Long Tộc.

Đương nhiên, hiện nay Long Tộc tuy thực lực không thể sánh bằng Nhân tộc, nhưng dù sao cũng là thủ lĩnh của loài có vảy.

Thần Nông truyền lại Đồ Long Chi Thuật, nhân tộc cũng nỗ lực học tập.

Kể từ khi Nữ Oa chết, Thần Nông ngoài thù hận, cũng ý chí tiêu trầm.

Một ngày nọ, một con chim ngũ sắc bay đến, rơi xuống đất biến thành một bé gái nhỏ.

Thấy Nữ Oa, Thần Nông cũng kích động không thôi.

Chương 321

Biết được Cộng Công đã khiến Nữ Oa trọng sinh, Thần Nông không khỏi cảm kích.

Ngoài ra, tên hiện tại của Nữ Oa là Tinh Vệ, lại còn được Bình Tâm thu làm đệ tử.

"Có thể trở thành đệ tử của Bình Tâm nương nương, cũng là tạo hóa." Thần Nông ôm Tinh Vệ.

Trong Hỗn Độn Châu, một Đại Thiên Thế Giới.

Xích Khào Mã Hầu Vô Chi Kỳ đang tu luyện Bát Cửu Huyền Công, đã đạt cấp Đại La Kim Tiên.

Chuẩn Thánh không dễ dàng đạt được, Vô Chi Kỳ muốn đột phá Chuẩn Thánh cần không ít thời gian.

Một phân thân của Cộng Công xuất hiện trong thế giới đó, giảng Đạo cho Vô Chi Kỳ.

Vốn, Cộng Công định tập hợp đủ Hỗn Thế Tứ Hầu, khiến Tứ Hầu đều đạt cấp Chuẩn Thánh, rồi dung hợp, liền có tu vi Thánh nhân, cuối cùng, để Hỗn Độn Ma Viên tu vi Thánh nhân hóa thân vạn vật, hoàn thiện phương thế giới.

Hiện tại, Cộng Công lại định để Hỗn Độn Ma Viên đi Hồng Mông Vũ Trụ hóa thân vạn vật.

Hiện nay, Hỗn Thế Tứ Hầu trừ Xích Khào Mã Hầu, đã xuất thế một Lục Nhĩ Mi Hầu, còn về Thông Tí Viên Hầu và Linh Minh Thạch Hầu lại chưa xuất thế.

Về Lục Nhĩ Mi Hầu, đã gia nhập Phật Giáo, Cộng Công cũng không ngừng chú ý.

Hiện nay, Lục Nhĩ Mi Hầu đang tu luyện Tinh Thần Biến.

Tây Phương Nhị Thánh để một số đệ tử Phật Giáo tu luyện Tinh Thần Biến, muốn bồi dưỡng ra một số Hồng Mông Chưởng Khống Giả, rồi mưu đồ Hồng Mông Vũ Trụ, như vậy, Phật Giáo cũng sẽ nắm giữ một Thiên Đạo, tuy kém xa Hồng Hoang, nhưng có thể trợ giúp rất lớn cho Hỗn Nguyên Thánh nhân.

Lục Nhĩ Mi Hầu được Tây Phương Nhị Thánh chọn, tu luyện Tinh Thần Biến.

Như vậy, lại chính hợp ý Cộng Công.

Lục Nhĩ Mi Hầu tu thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, cũng sẽ bị triệu hoán đi Hồng Mông Không Gian, liền nằm trong sự chưởng khống của Cộng Công.

Còn về Thông Tí Viên Hầu, hẳn cũng không cần Cộng Công đợi quá lâu.

Phiền phức nhất là Linh Minh Thạch Hầu.

Lần này, Cộng Công giảng Đạo xong, Vô Chi Kỳ lại quỳ xuống đất: "Cầu Lão Sư thu đệ tử làm môn hạ." Vô Chi Kỳ muốn bái Cộng Công làm sư.

Cộng Công cũng đang cân nhắc.

Thu Vô Chi Kỳ làm đồ đệ, có lợi, cũng có hại.

Trong lòng cân nhắc lợi hại, rất lâu sau, Cộng Công thu Vô Chi Kỳ làm đồ đệ.

Bá Hạ làm đại đệ tử, Vô Chi Kỳ làm nhị đệ tử.

Hồng Hoang đại địa, Tây Phương.

Dưới Linh Sơn, một Tà Nguyệt Tam Tinh Động, lại là động phủ do thiện thi của Chuẩn Đề là Bồ Đề khai tịch.

Biết được bí mật của Tam Thi chi đạo, Chuẩn Đề cũng đã hủy thiện ác nhị thi, định tu luyện lại.

Biết mình sai lầm, nhưng không thể sai lầm thêm nữa.

Trước đây, Chuẩn Đề chỉ chú trọng chém tam thi, hiện nay, lại có mục tiêu cao hơn, đó là Tam Thi hợp nhất.

Thái Thượng vì Tam Thi hợp nhất, tu vi mới một lần đột phá từ Thánh nhân sơ kỳ lên Thánh nhân trung kỳ.

Cũng có đại năng sau khi biết bí mật của Tam Thi chi đạo, đã từ bỏ tu luyện Tam Thi chi đạo.

Tiếp Dẫn cũng tu luyện lại tam thi, dễ hơn Chuẩn Đề.

Hiện nay, Tà Nguyệt Tam Tinh Động trống rỗng, chỉ có một con khỉ.

Con khỉ có sáu lỗ tai, linh lợi.

Đó chính là Lục Nhĩ Mi Hầu trong Hỗn Thế Tứ Hầu.

Căn cước của Lục Nhĩ Mi Hầu không kém, chỉ vì một câu "Pháp bất truyền Lục Nhĩ" của Hồng Quân, khiến y bi thảm.

Tây Phương Nhị Thánh cũng không quá trọng thị Lục Nhĩ Mi Hầu, nếu không, cũng sẽ không để Lục Nhĩ Mi Hầu tu luyện Tinh Thần Biến.

Hiện tại, Lục Nhĩ Mi Hầu mới hoàn thành tầng thứ hai của Tinh Thần Biến, dựa theo hiệu suất tu luyện, ít nhất cũng phải mấy chục nguyên hội mới có thể trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Một ngày nọ, Lục Nhĩ Mi Hầu chơi đùa một lúc trong Tà Nguyệt Tam Tinh Động, rồi đi ra ngoài.

Dưới tác dụng của sức mạnh vận mệnh, Lục Nhĩ Mi Hầu vượt Hằng Hà, đạp khắp thiên sơn vạn thủy.

Đêm đến, bầu trời đen kịt, sao lốm đốm, ánh sáng rực rỡ tạo thành một dải ngân hà.

Thái Âm Tinh cao vút trên cao, quần tinh vây quanh.

Đột nhiên, sắc mặt Lục Nhĩ Mi Hầu khẽ động, ngẩng đầu nhìn trời, lại thấy một đoàn kim quang bay đến từ phía chân trời.

"Ầm!" Kim quang rơi xuống đất, một hố lớn có đường kính vạn mét xuất hiện.

Dưới hố, một viên kim đan hấp dẫn ánh mắt Lục Nhĩ Mi Hầu.

"Kim đan?

Cứng rắn đến vậy." Lục Nhĩ Mi Hầu vẻ mặt tò mò.

Trong nhận thức của Lục Nhĩ Mi Hầu, kim đan đệ nhất Hồng Hoang đương nhiên là Cửu Chuyển Kim Đan do Bàn Cổ Thái Thanh luyện chế.

Nhưng, Cửu Chuyển Kim Đan cũng không thể cứng rắn đến vậy.

Nhảy vào hố, Lục Nhĩ Mi Hầu nhặt kim đan lên.

Trong tay Lục Nhĩ Mi Hầu, kim đan cũng tản phát ra hương vị thấm vào tâm tỳ.

Thân thể Lục Nhĩ Mi Hầu bản năng muốn ăn kim đan.

Khi Lục Nhĩ Mi Hầu tỉnh táo, đã ăn kim đan.

Kim đan vừa vào bụng Lục Nhĩ Mi Hầu, hóa thành một đoàn năng lượng màu vàng, dung nhập vào tứ chi bách hài.

"Kim đan chắc không vấn đề gì chứ!

Cơ thể ta cảm thấy không có biến hóa gì a!" Lục Nhĩ Mi Hầu vừa có chút lo lắng, vừa tò mò.

Năng lượng màu vàng do kim đan hóa thành dung nhập vào cơ thể,

nhưng cơ thể lại cảm thấy không có biến hóa.

Tuy nhiên, tiếp đó, Lục Nhĩ Mi Hầu sững sờ, đã đột phá.

Tinh Thần Biến tầng thứ ba đã hoàn thành.

Nói rồi, Lục Nhĩ Mi Hầu bắt đầu tu luyện Tinh Thần Biến tầng thứ tư, vừa tu luyện, phát hiện hiệu suất nhanh hơn gấp mười lần không chỉ.

Theo Lục Nhĩ Mi Hầu tu luyện, hiệu suất càng lúc càng nhanh, trăm lần, ngàn lần… "Tác dụng của kim đan sao?

Thật kinh người, theo hiệu suất như vậy, không cần mấy năm, ta có thể tu thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả." Lục Nhĩ Mi Hầu thầm nghĩ.

Trong Hồng Mông Vũ Trụ, trong Thái Âm Vũ Trụ do Hi Hòa sáng tạo, đang luyện chế kim đan.

Nếu Thiên Đạo của Hồng Mông Vũ Trụ không trưởng thành, thực lực Hồng Mông Chưởng Khống Giả cũng không biến hóa.

Trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, không cần tu luyện nữa, thực lực mạnh yếu ràng buộc với Thiên Đạo của Hồng Mông Vũ Trụ.

Để Thiên Đạo của Hồng Mông Vũ Trụ nhanh chóng trưởng thành, Hi Hòa cũng hy vọng có thêm nhiều Hồng Mông Chưởng Khống Giả, vì vậy, luyện chế kim đan, có thể đẩy nhanh tốc độ tu luyện Tinh Thần Biến rất nhiều.

Lại một viên kim đan luyện chế hoàn thành, Hi Hòa cảm ứng biến hóa của Hồng Mông Không Gian, biết tạm thời không thể luyện chế viên Hồng Mông Kim Đan thứ ba.

Luyện chế Hồng Mông Kim Đan cần lực lượng Thiên Đạo của

Hồng Mông Vũ Trụ, do Thiên Đạo Hồng Mông hiện tại quá yếu, một nguyên hội cũng chỉ có thể luyện chế hai viên Hồng Mông Kim Đan.

Viên Hồng Mông Kim Đan thứ nhất, Hi Hòa đã đưa cho Cộng Công, một viên, phân thân sẽ mang đi Hồng Hoang, giao cho Nữ Oa.

Nữ Oa không thể làm gì được bản thể Hi Hòa, nhưng ở Hồng Hoang có sự ràng buộc của Hi Hòa, Nữ Oa bất cứ lúc nào cũng có thể hủy diệt nó.

Hi Hòa cũng cẩn thận, lo lắng bị Cộng Công phát giác.

"Nếu Cộng Công biết ta đưa viên Hồng Mông Kim Đan luyện chế được cho Nữ Oa, khẳng định sẽ không tha cho ta." Hi Hòa thầm nghĩ.

Hi Hòa lại không biết, khi luyện chế ra Hồng Mông Kim Đan, Cộng Công cũng đã biết, hiện tại mọi cử chỉ hành động của y, đều nằm trong sự chưởng khống của Cộng Công.

Hồng Hoang Thiên Giới, Oa Hoàng Thiên.

Chương 322

Phân thân của Hi Hòa đưa một viên Hồng Mông Kim Đan cho Nữ Oa.

"Kim đan luyện chế bằng lực lượng Thiên Đạo của Hồng Mông Vũ Trụ, làm tốt lắm." Nữ Oa tỉ mỉ đoan trang viên kim đan trong tay, trông giống với Cửu Chuyển Kim Đan của Thái Thượng.

Nói rồi, Nữ Oa một hơi nuốt viên Hồng Mông Kim Đan trong tay.

Nữ Oa cũng không sợ có độc, tự tin không có đan dược nào có thể độc chết Thánh nhân.

Tuy nhiên, vừa nuốt kim đan xuống, sắc mặt Nữ Oa biến đổi.

Nguyên thần Nữ Oa ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, còn Hồng Mông Kim Đan lại ẩn chứa lực lượng Thiên Đạo Hồng Mông, nuốt Hồng Mông Kim Đan, hai loại lực lượng Thiên Đạo tương khắc.

"Phụt!" Nữ Oa thổ ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch, không chỉ thân thể, mà nguyên thần của y cũng bị thương.

May mắn là Thiên Đạo Hồng Mông yếu kém, nếu Thiên Đạo Hồng Mông đủ cường đại, Hồng Mông Kim Đan sẽ không đơn giản là khiến Nữ Oa bị thương, mà sẽ khiến y vẫn lạc.

Mặc dù bị thương, nhưng Nữ Oa cũng không phải không có thu hoạch, đã cảm ngộ Thiên Đạo Hồng Mông.

"Chưa đủ, nếu có thêm hai viên Hồng Mông Kim Đan nữa, ta có thể hình chiếu Hồng Mông Vũ Trụ." Nữ Oa thầm nghĩ.

Mặc dù Nữ Oa chỉ là Thánh nhân sơ kỳ, nhưng cũng có thể hình chiếu vô số, hình chiếu có tu vi Chuẩn Thánh.

Hiện nay Thiên Đạo Hồng Mông yếu kém, một Chuẩn Thánh đi vào, chưa chắc không thể chưởng khống Thiên Đạo Hồng Mông.

Còn về bản thể Nữ Oa đi Hồng Mông Vũ Trụ, đương nhiên cũng được, nhưng lại không thỏa đáng.

Đừng nói đến độ khó khi bản thể Nữ Oa tiến vào Hồng Mông Vũ Trụ, nhưng là Thiên Đạo Thánh nhân, một khi tiến vào Hồng Mông Vũ Trụ, Thiên Đạo Hồng Mông cũng sẽ bị bại lộ, sẽ bị Thiên Đạo Hồng Hoang mạt sát.

Bất Chu Sơn, Cộng Công nhìn chiếc Côn Luân Kính trong tay, khóe miệng hiện lên một nụ cười.

Cộng Công biết Hi Hòa đã đưa một viên Hồng Mông Kim Đan cho Nữ Oa, cũng biết Nữ Oa khẳng định sẽ ăn.

Hi Hòa lại không biết, viên Hồng Mông Kim Đan thứ hai luyện chế được đã bị Cộng Công động tay chân.

Nữ Oa là Thiên Đạo Thánh nhân, nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, nếu kế hoạch của Cộng Công có thể thành công, Thiên Đạo Hồng Mông lại có thể cướp đoạt bản nguyên Thiên Đạo Hồng Hoang, còn về có thể cướp đoạt bao nhiêu, lại khó nói, nhưng chỉ cần cướp đoạt một chút, cũng không tệ, còn về cái giá phải trả, do Nữ Oa gánh chịu.

Hơn nữa, Cộng Công cũng không thể xác định kế hoạch có thành công hay không.

Dù sao cũng là bày kế với một Thiên Đạo Thánh nhân, lại muốn cướp đoạt bản nguyên Thiên Đạo Hồng Hoang, độ khó có thể biết.

Khi trên Côn Luân Kính lóe lên một tia thần quang màu tím, Cộng Công biết, bước đầu tiên của kế hoạch đã hoàn thành.

Thu Côn Luân Kính lại, ánh mắt Cộng Công nhìn về phía bộ lạc

Hữu Hùng.

Bộ lạc Hữu Hùng tuy cách Bất Chu Sơn xa xôi, nhưng pháp nhãn của Cộng Công có thể nhìn trộm bất cứ nơi nào ở Hồng Hoang.

Trên ba mươi ba tầng trời, dưới U Minh Địa Ngục, mọi thứ đều nằm trong mắt Cộng Công.

Bộ lạc Hữu Hùng của nhân tộc, tọa lạc bên bờ sông Thủy Chi Bạn, tại Hiên Viên Chi Khâu.

Một buổi sáng sớm, trời vừa hửng sáng, sương khói mờ ảo chưa tan, chân trời một dải rạng đông.

Cỏ xanh trên mặt đất còn đọng hơi sương ẩm ướt, trong bộ lạc khói bếp đã lượn lờ, tiếng gà gáy chó sủa, không ít người cần lao đã bắt đầu một ngày làm việc mới.

Hôm nay, bộ lạc Hữu Hùng xảy ra một sự kiện trọng đại, Thiếu Điển truyền chức thủ lĩnh cho Hiên Viên.

Hiên Viên tuy mới mười mấy tuổi, nhưng anh vũ bất phàm, thông tuệ vô cùng.

Không, Hiên Viên dường như chán ghét Vu.

Theo lễ pháp của nhân tộc, Thiếu Điển cần phải được Thần Nông đồng ý trước.

Thần Nông Nhân Hoàng, nếu không có sự đồng ý của Thần Nông, Thiếu Điển tự tiện truyền chức thủ lĩnh cho Hiên Viên, bộ lạc Hữu Hùng sẽ gặp đại phiền phức.

Thiếu Điển đã được Thần Nông đồng ý.

Trong bộ lạc Hữu Hùng, cũng có một số Vu, tuy đều là Tiểu Vu, nhưng địa vị lại vô cùng cao quý, thủ lĩnh, trước mặt bất kỳ Tiểu Vu nào cũng không dám quá xấc xược.

Hiên Viên muốn trở thành thủ lĩnh, cũng cần được Vu công nhận.

Thế nhưng, Hiên Viên lại đối xử bất kính với Vu.

“Chuyện của Nhân tộc ta, không cần các ngươi Tiểu Vu chỉ trỏ can thiệp.” Hiên Viên lạnh lùng nói.

Quảng Thành Tử đứng sau lưng Hiên Viên.

Một số chiến sĩ bộ lạc cũng đều đứng sau lưng Hiên Viên.

Đám Tiểu Vu trước mặt Hiên Viên lại từng người từng người kinh nộ không thôi.

“Đại đảm Hiên Viên, dám bất kính với chúng ta!” .....Cửu Lê Sơn, bộ lạc Xi Vưu.

“Hiên Viên đơn giản là tìm chết!” Xi Vưu đầy mặt nộ hỏa.

Xi Vưu cũng biết Hiên Viên, một mặt vì phụ bảo mang thai hơn ba năm mới sinh ra Hiên Viên, có thể thấy bất phàm, mặt khác là Xiển Giáo Quảng Thành Tử thu Hiên Viên làm đồ đệ.

Xi Vưu biết, không lâu sau khi Hiên Viên ra đời, Tùy Nhân Thị đã dùng Không Động Ấn định Hiên Viên là đứng đầu Ngũ Đế của nhân tộc.

Dưới Thiên Đạo, nhân tộc hợp nên có Tam Hoàng Ngũ Đế, cần Không Động Ấn định, mới có thể được Thiên Đạo công nhận.

Tam Hoàng đã đầy đủ: Tùy Nhân, Phục Hy và Thần Nông.

Ngũ Đế lại bắt đầu từ Hiên Viên.

“Nếu thật sự để Hiên Viên tiểu nhi thành Nhân tộc Cộng Chủ, Vu tộc ta sẽ tổn thất rất lớn, không được, không thể để y trở thành Nhân tộc Cộng Chủ.” Trong lòng Xi Vưu nổi lên sát ý.

Nhân tộc là nhân vật chính của thiên địa, nếu uy hiếp Vu tộc, Xi

Vưu cũng dám nghịch thiên, huống chi hiện tại Vu tộc mới là nhân vật chính của thiên địa.

Nhân tộc đáng lẽ có Tam Hoàng Ngũ Đế là tiểu thế của Thiên Đạo, chỉ là ai làm Tam Hoàng Ngũ Đế, lại là tiểu thế trong tiểu thế.

Nếu nhân tộc là nhân vật chính của thiên địa, Tam Hoàng Ngũ Đế của nhân tộc là đại thế của Thiên Đạo, ai làm Tam Hoàng Ngũ Đế thì là tiểu thế.

Bởi vậy, giết Hiên Viên cũng chỉ nghịch tiểu thế của Thiên Đạo.

Dưới Thiên Đạo, đại thế không thể thay đổi, tiểu thế lại có thể thay đổi.

Đã quyết định, Xi Vưu chợt đứng dậy: "Ta Xi Vưu muốn nghịch thiên, tất sát Hiên Viên!" Nói xong lời nghịch thiên, Xi Vưu dẫn theo một đội nhân mã, xông về bộ lạc Hữu Hùng.

Thực lực của Xi Vưu trong Vu tộc, ẩn ẩn đứng đầu dưới Tổ Vu.

Không đúng, Tổ Vu Trụ Dĩ có thực lực không bằng Xi Vưu.

Tu vi thân thể của Xi Vưu đã đạt cực hạn Đại La Kim Tiên cấp, Nguyên Thần trọc khí cũng đã tu luyện đến Thái Ất Kim Tiên cấp, thêm Hóa Huyết Thần Đao là Hậu Thiên Chí Bảo, chiến lực thật sự có thể sánh ngang Chuẩn Thánh.

Một bộ lạc Hữu Hùng, Xi Vưu hoàn toàn không để vào mắt, thậm chí, một mình y có thể giết sạch tất cả mọi người trong bộ lạc Hữu Hùng.

Khi Xi Vưu còn cách bộ lạc Hữu Hùng mấy ngàn dặm, y thấy Hiên Viên dẫn mấy vạn nhân mã chặn đường.

Hiên Viên dám bất kính với Vu tộc, tự nhiên có chuẩn bị từ trước.

Vừa nhậm chức thủ lĩnh bộ lạc Hữu Hùng, Hiên Viên chỉnh đốn

nhân mã.

Mặt khác, môn nhân Xiển Giáo và Tiệt Giáo cũng lần lượt ra tay, trợ giúp Hiên Viên.

Hiện nay, phía sau Hiên Viên có mấy trăm Tiên Nhân, Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo trừ Quảng Thành Tử, còn có Thái Ất Chân Nhân, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù và Từ Hàng.

Kim Linh Thánh Mẫu, Triệu Công Minh, Tam Tiêu của Tiệt Giáo cũng đều có mặt.

"Hiên Viên, bất kính Vu, có biết là đại tội?" Xi Vưu cưỡi một con trâu đen, lại là Thử Thiết.

Phía sau Xi Vưu theo một con gấu trúc, không, là Thực Thiết Thú.

Xi Vưu có hai tọa kỵ, một con Thử Thiết, và một con Thực Thiết Thú.

Thử Thiết có tu vi Đại La Kim Tiên cấp, Thực Thiết Thú tu vi lại chỉ Kim Tiên cấp.

"Nhân tộc ta tuy thần phục Vu tộc, nhưng sự thay đổi thủ lĩnh của các bộ lạc nhân tộc, lại không cần Vu tộc chỉ trỏ can thiệp." Hiên Viên lạnh lùng nói.

Đã thức tỉnh ký ức kiếp thứ nhất, thân là Đông Vương Công chuyển thế, Hiên Viên tự nhiên không có thiện cảm với Vu tộc.

Lại có Tam Thanh ủng hộ, vào những thời điểm cần thiết, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh hẳn cũng nguyện ý cung cấp trợ giúp.

Vu tộc chỉ có Cộng Công một vị Thánh Nhân, tuy Cộng Công cường đại, nhưng Hiên Viên cũng không hề sợ hãi.

"Quỳ xuống chịu chết, ta có thể cho ngươi nhập luân hồi, bằng

không, tất yếu thần hồn câu diệt.” Xi Vưu cầm Hóa Huyết Thần Đao trong tay chỉ vào Hiên Viên, không nói thêm lời thừa.

Chương 323

"Xi Vưu, đừng có xương cuồng, ta Tiệt Giáo Tuất Khôn đây!" Phía sau Hiên Viên, một Tiên Nhân tóc tai bù xù nhảy ra, nhưng tu vi chỉ Huyền Tiên cấp.

Tiên Nhân Tuất Khôn tay cầm một thanh tiên kiếm, xông thẳng về phía Xi Vưu.

"Vô tri sâu kiến." Xi Vưu khinh thường cười một tiếng, Hóa Huyết Thần Đao trong tay vung lên.

Đao quang huyết sắc như dải lụa chợt lóe, Tuất Khôn thảm thiết kêu một tiếng, trên người trúng một đao, máu chảy không ngừng, nhanh chóng hóa thành một đoàn ô huyết, bị Hóa Huyết Thần Đao của Xi Vưu hấp thu.

Hấp thu ô huyết, hung uy của Hóa Huyết Thần Đao cũng tăng thêm một phần.

Nhận thấy Hóa Huyết Thần Đao của Xi Vưu đáng sợ, phe Hiên Viên hầu như ai nấy đều biến sắc.

"Thật là binh khí ngoan độc, như vậy sao có thể thiện loại." Quảng Thành Tử nói.

Tọa kỵ của Xi Vưu không thể xem thường, thực lực của Xi Vưu càng kinh người, Quảng Thành Tử biết rằng một mình y không thể địch lại, nên cùng mấy vị đồng môn xông lên.

Đối mặt với Quảng Thành Tử, Thái Ất Chân Nhân và mấy người khác vây công, Xi Vưu lại hồn nhiên không sợ hãi.

"Các ngươi cứ cùng lên, ta cũng không sợ." Xi Vưu cưỡi trâu, nghênh chiến mấy vị Kim Tiên Xiển Giáo.

Mấy vị Kim Tiên Xiển Giáo tu vi không yếu, lại có Tiên Thiên Linh Bảo, phối hợp ăn ý, nhưng cũng không địch lại Xi Vưu.

Xi Vưu chỉ dùng một nửa sức mạnh, nhưng đã chiếm đại thượng phong.

"Kim Tiên Xiển Giáo cũng chỉ có vậy, đều là phế vật." Xi Vưu khinh miệt chế giễu.

Bị Xi Vưu vũ nhục như vậy, Quảng Thành Tử và những người khác cũng nổi giận.

Nhận thấy Quảng Thành Tử và những người khác sắp không trụ nổi, Quảng Thành Tử lại đột nhiên tế Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và Tố Sắc Vân Giới Kỳ đều ở trong tay Cộng Công, còn Tốc Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ và Ly Địa Diễm Quang Kỳ lại đều ở trong tay Nguyên Thủy.

Ly Địa Diễm Quang Kỳ là pháp bảo của Thánh Nhân, bên trong có Nguyên Thần ấn ký của Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử dùng chú ngữ điều khiển, tuy không thể phát huy toàn bộ uy lực, nhưng uy lực phát ra cũng không thể xem thường.

Không hổ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ thấy Ly Địa Diễm Quang Kỳ vừa tế ra, lập tức thần hỏa bùng lên bốn phía, lại ngưng tụ thành từng đóa kim liên.

Đúng là hỏa trung kim liên.

Trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, Ly Địa Diễm Quang Kỳ có lực công kích mạnh nhất.

Đối mặt với Ly Địa Diễm Quang Kỳ mà Quảng Thành Tử tế ra, Xi Vưu lại không hề e ngại.

Với sự cường hoành của Đại Vu Chân Thân của Xi Vưu, Tiên Thiên Linh Bảo bình thường cũng không thể làm y bị thương, huống chi y còn có Bất Tử Chi Thân.

Bất Chu Sơn, trong Vu Hoàng Cung.

Cộng Công tay cầm Vận Mệnh Nê Bản, Côn Luân Kính lơ lửng trước mặt, trên mặt kính hiển thị trận chiến giữa Xi Vưu và Quảng Thành Tử cùng những người khác.

"Xem ra, Xi Vưu và Hiên Viên thật là túc mệnh chi địch." Cộng Công lẩm bẩm.

Thông qua Tiên Thiên Chí Bảo Vận Mệnh Nê Bản, Cộng Công nhìn ra giữa Xi Vưu và Hiên Viên có lực lượng vận mệnh, dây dưa ngày càng sâu đậm.

Có thể nói, Xi Vưu và Hiên Viên là kẻ địch số mệnh, giữa hai người hẳn phải có một người chết.

Không, động dụng Vận Mệnh Nê Bản, Cộng Công lại có thể thay đổi vận mệnh của Xi Vưu và Hiên Viên.

Đã Xi Vưu muốn nghịch thiên, Cộng Công cũng không ngăn cản.

Bất luận Xi Vưu nghịch thiên thành công hay thất bại, Cộng Công đều không để ý.

Hiên Viên trở thành Nhân tộc Cộng Chủ, Tam Thanh cũng sẽ không để y dẫn dắt nhân tộc khai chiến với Vu tộc.

Hiện nay, nhân tộc khai chiến với Vu tộc không khác gì lấy trứng chọi đá.

Tam Thanh muốn cũng chỉ là làm suy yếu khí vận Vu tộc, tăng cường khí vận nhân tộc, đặt nền tảng tốt cho nhân tộc trở thành nhân vật chính thiên địa tiếp theo. ....."Phanh!" Xi Vưu từ trên Thử Thiết

nhảy xuống, hiển hóa ra Đại Vu Chân Thân, Hóa Huyết Thần Đao trong tay chém nát thần hỏa do Ly Địa Diễm Quang Kỳ phát ra.

Bởi vì Quảng Thành Tử không thể phát huy toàn bộ uy lực của Ly Địa Diễm Quang Kỳ, cho nên, chống đỡ Xi Vưu lại vô cùng chật vật.

Thấy Quảng Thành Tử không thể chống đỡ quá lâu, Thái Ất Chân Nhân và những người khác đều không địch lại Xi Vưu.

Mấy trăm môn nhân Tiệt Giáo không lấy nhiều lấn ít, chỉ có mấy Tiên Nhân ra tay.

Hai tọa kỵ của Xi Vưu, cùng với số nhân mã mà Thử Thiết dẫn theo, cũng đều phát động công kích.

Một trận hỗn chiến, phe Hữu Hùng lại đại bại.

Hiên Viên dẫn theo tàn binh bại tướng chạy về bộ lạc.

Tuy nhiên, Xi Vưu chỉ mất một ngày đã công phá bộ lạc Hữu Hùng.

Trong sự vô vọng, Hiên Viên chỉ đành tiếp tục chạy trốn.

Với sự giúp đỡ của Tiên Nhân Xiển Giáo và Tiệt Giáo, Hiên Viên tuy thất bại hết lần này đến lần khác, nhưng đều có thể chấn chỉnh lại quân đội.

Đồng thời, thế lực của Hiên Viên cũng ngày càng cường đại.

Không biết từ khi nào, Hiên Viên đã bị Xi Vưu đánh bại mấy chục lần.

Trục Lộc, trên một bình nguyên rộng lớn, Xi Vưu và Hiên Viên lại một lần nữa đối chiến.

Chỉ thấy, phe Xi Vưu, quân đội gồm vạn Tiểu Vu, cùng với mấy vạn nhân loại, phe Hiên Viên lại có mấy chục vạn nhân mã.

Quân đội của Hiên Viên không chỉ mỗi người đều cưỡi yêu thú làm tọa kỵ, mà còn có đủ loại công nghệ cao.

Phi cơ, xe tăng, pháo hỏa tiễn, đĩa bay, v.v., đủ loại công nghệ cao, khiến phong cách có chút cổ quái.

Những công nghệ cao này đều do Hiên Viên một mình tạo ra, các Tiên Nhân Xiển Giáo và Tiệt Giáo cũng đều kinh ngạc. .....Trên không chiến trường Trục Lộc, một phân thân của Cộng Công đang nhìn xuống phía dưới.

Các loại công nghệ cao của phe Hiên Viên cũng khiến Cộng Công nét mặt cổ quái.

Đại Đạo tam thiên, khoa kỹ cũng là một trong Đại Đạo.

Thời Thái Cổ, trong Hỗn Độn dường như có một Khoa Kỹ Ma Thần.

"Chẳng lẽ, Hiên Viên đã có được truyền thừa của Khoa Kỹ Ma Thần?" Trong lòng Cộng Công suy tư.

Những loại khoa kỹ mà Hiên Viên tạo ra, trong mắt Cộng Công chỉ là trò cười, tùy tiện thay đổi tham số, những khoa kỹ này đều sẽ phế bỏ.

Hoặc là, tùy tay sáng tạo một lĩnh địa, cũng có thể khiến những vũ khí khoa kỹ này vô dụng.

Không, khoa kỹ cũng có thể thành Thánh, Khoa Kỹ Ma Thần cũng là Đại Đạo Thánh Nhân, đương nhiên, đối với Bàn Cổ cũng chỉ là chuyện một nhát rìu.

Trên thực tế, khi Bàn Cổ khai thiên, chém giết Tiên Thiên Ma Thần thường là một nhát rìu giết chết mấy chục đến hàng trăm người.

Còn về Hiên Viên có phải là một người xuyên việt?

Một nhà khoa học nào đó?

Cộng Công có thể xác định không phải.

Khi Hiên Viên lần đầu tiên tạo ra vũ khí khoa kỹ, Cộng Công cũng đã chú ý kỹ lưỡng, bởi vậy, xác định không phải người xuyên việt.

Nếu Cộng Công không nhầm, Hiên Viên đã có được truyền thừa của Khoa Kỹ Ma Thần.

Khoa kỹ cũng không mất đi một con đường tắt để trở nên cường đại.

Chỉ cần có tài nguyên, có kỹ thuật, trong chốc lát sẽ trở nên cường đại.

Cộng Công hiểu biết về khoa kỹ không nhiều, nhưng cũng biết sơ qua một chút, ngoài ngoại vật ra, khoa kỹ còn có thể thay đổi thân thể, thay đổi linh hồn, cũng như tổng hợp gen, v.v.

Đạo khoa kỹ cũng có chỗ độc đáo, nhưng Cộng Công không có quá nhiều hứng thú.

Ngoài Cộng Công chú ý đến trận chiến, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, cùng với không ít Đại Năng Hồng Hoang, cũng đều đang chú ý. ....."Oanh!" Chiến tranh đã bắt đầu, theo lệnh của Hiên Viên, pháo hỏa tiễn nhắm vào Xi Vưu khai hỏa.

Mười mấy phát pháo hỏa tiễn bắn ra, thanh thế hùng tráng, nhưng uy lực… "Loại vũ khí này có chút mới lạ, nhưng chút uy lực này dùng để đối phó ta?

Thật nực cười!" Xi Vưu khinh thường cười một tiếng, Thực Thiết Thú của y không hề hấn gì đỡ lấy mười mấy phát pháo hỏa tiễn.

Chỉ thấy oanh tạc cơ, xe tăng, xe bọc thép, đĩa bay, v.v., nhìn thì có vẻ cao cấp, nhưng để đối phó Xi Vưu thì còn lâu mới đủ.

Chương 324

"Trò hề cũng chỉ có vậy thôi!" Xi Vưu lấy ra một lá đại kỳ, đó là Xi Vưu Kỳ.

Xi Vưu Kỳ là Hậu Thiên Linh Bảo do Xi Vưu luyện chế, bảo vật này vừa xuất hiện, có thể bố trí Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận.

Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận tuy không sánh bằng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng uy lực cũng bất phàm.

Chỉ trong chớp mắt, Xi Vưu đã bố trí Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận, nhân mã của y trong đại trận không bị ảnh hưởng, ngược lại như có thần trợ, phe Hiên Viên tự loạn trận cước, chiến đấu lực giảm mạnh.

Còn các loại khoa kỹ mà Hiên Viên tạo ra, trong Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận của Xi Vưu, đều xảy ra cố chướng.

Ví dụ như một chiếc phi cơ đang chuẩn bị công kích, lại đột nhiên rơi hủy.

Xe tăng không dừng lại được, cũng không thể thay đổi phương hướng, khiến quân đội vốn đã hỗn loạn càng thêm hỗn loạn.

"Giết!" "Giết Hiên Viên!" "Bất kính Vu là tử tội!" Quân đội mà Xi Vưu dẫn theo tiến tới không gì cản nổi, quân đội của Hiên Viên căn bản không chống đỡ được.

Chỉ có Tiên Nhân Xiển Giáo và Tiệt Giáo mới có thể chống đỡ.

Môn nhân Tiệt Giáo phần lớn tinh thông trận pháp, lúc này, không ít Tiên Nhân Tiệt Giáo đều bố trí trận pháp, giúp phe Hiên Viên ổn định trận cước.

Chiến tranh tiếp tục, Xi Vưu lại bị Quảng Thành Tử, Nam Cực

Tiên Ông, Đa Bảo Đạo Nhân, Vô Đương Thánh Mẫu và Tam Tiêu vây công.

Tuy một mình địch bảy, Xi Vưu lại không hề rơi vào thế hạ phong.

Công kích của Quảng Thành Tử và những người khác căn bản không phá được phòng ngự của Xi Vưu.

"Đại Vu Chân Thân quá cường hoành, thêm tu vi cao thâm của Xi Vưu, muốn làm bị thương y quá khó." Quảng Thành Tử thầm nghĩ.

Bích Tiêu Tiên Tử tế Kim Giao Tiễn.

Mũi tên này do hai con giao long, hấp thụ linh khí thiên địa, tinh hoa nhật nguyệt mà hóa thành, trên không trung, lên xuống, tường vân hộ thể, đầu nối đầu như tên, đuôi giao đuôi như cổ, một khi phóng ra uy lực vô cùng, bị bắn trúng, tức khắc bị một tên chém đôi, không thể chống đỡ.

Tuy nhiên, dù là Kim Giao Tiễn cũng không thể làm Xi Vưu bị thương.

Chỉ thấy, "Đang!" một tiếng kim thiết giao minh, Kim Giao Tiễn công kích Xi Vưu, nhưng Xi Vưu lại không hề bị thương.

"Làm sao có thể?" Bích Tiêu không dám tin.

Quỳnh Tiêu cũng trừng lớn mắt.

"Thân thể Xi Vưu cường hoành đến mức có thể chống đỡ Kim Giao Tiễn!

Thật đáng sợ đến nhường này." Vân Tiêu kinh thán.

Vân Tiêu lại tế một bảo vật khác, đó là Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Giữa khai thiên tích địa có một cái kim đấu, bên trong bao hàm Tam Tài, chứa đựng diệu pháp thiên địa, nhân quả không biết, kiếp số

không hiện, thần thông không rõ, được Hồng Quân thu về, sau đó đặt trên Phân Bảo Nham, Thông Thiên có được, Thông Thiên lại ban cho Vân Tiêu.

Hỗn Nguyên Kim Đấu có thể phát ra kim quang, bị kim quang chiếu trúng, sẽ mất đi nghìn năm đạo hạnh.

Dù là Đại La Kim Tiên, cũng không chịu nổi Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Tuy Hỗn Nguyên Kim Đấu uy lực không nhỏ, nhưng đối với Xi Vưu lại có tác dụng hữu hạn.

Xi Vưu càng chiến càng mãnh liệt, không gì cản nổi, hung uy vô cùng.

Trên chiến trường Trục Lộc, đại chiến thảm liệt vẫn tiếp diễn.

Xi Vưu Kỳ trên không trung đón gió tung bay, phần phật vang vọng, bố trí Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận, bao trùm phạm vi ức vạn vạn dặm không ngừng.

Nằm trong Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận, đại quân của Xi Vưu lại như có thần trợ.

Lúc này, Xi Vưu đã đổi tọa kỵ, cưỡi Thực Thiết Thú xung trận, Thử Thiết hóa thành người đầu trâu, theo sát phía sau Xi Vưu, cũng dũng mãnh vô song.

Quảng Thành Tử, Tam Tiêu và những người khác vây công cũng không làm gì được Xi Vưu.

Hiên Viên vừa ổn định quân tâm, vừa vận dụng Hệ Thống Nhân Hoàng sáng tạo vũ khí khoa kỹ.

Nửa năm trước, Hiên Viên một lần tình cờ, đã có được một hệ thống, đặt tên là Hệ Thống Nhân Hoàng.

Hệ Thống Nhân Hoàng liên kết với Nguyên Thần của Hiên Viên, tùy theo tu vi Nguyên Thần của Hiên Viên càng mạnh, cũng kích hoạt càng nhiều quyền hạn của hệ thống.

Hệ thống tổng cộng chín cấp, hiện tại, Hiên Viên mới chỉ kích hoạt ba cấp.

Khi Hiên Viên vừa liên lạc với hệ thống trong cơ thể, trong đầu y cũng xuất hiện một giao diện.

Giao diện chia thành chín ô cửa sổ, ba ô sáng, còn sáu ô thì xám xịt.

Nối tiếp ô cửa sổ thứ ba đang sáng, các loại khoa kỹ hiện ra.

Ngoài vũ khí khoa kỹ, còn có các loại khác.

Chỉ cần hấp thụ năng lượng, có thể tạo ra các loại khoa kỹ.

Linh khí thiên địa, tinh hoa nhật nguyệt, trọc khí đại địa, u minh âm khí, v.v., hệ thống đều có thể hấp thụ chuyển hóa thành năng lượng.

Nếu hệ thống hoàn toàn kích hoạt, thậm chí có thể hấp thụ Hỗn Độn Chi Khí chuyển hóa thành năng lượng.

Kiểm tra điểm năng lượng của hệ thống, chỉ có mấy chục vạn.

"Chỉ có mấy chục vạn điểm năng lượng, có thể tạo ra một vũ khí hạt nhân cỡ nhỏ." Hiên Viên vừa nói, vừa bắt đầu thao tác.

Tiêu hao điểm năng lượng, Hiên Viên không trung tạo ra một quả bom hạt nhân không lớn.

Tuy đối phó đại quân Xi Vưu tác dụng không lớn, nhưng có chút tác dụng cũng tốt.

"Đáng tiếc là tu vi Nguyên Thần của ta quá thấp, nếu tu vi Nguyên Thần của ta đạt Chuẩn Thánh, hệ thống tất nhiên sẽ hoàn toàn kích hoạt." Hiên Viên thầm nghĩ.

Tuy đã thức tỉnh ký ức kiếp thứ nhất, lại có được Ngọc Hư Tiên Pháp, nhưng Hiên Viên dù sao cũng tu luyện thời gian ngắn, tu vi không cao.

"Oanh!" Quả bom hạt nhân cỡ nhỏ do Hiên Viên tạo ra nổ tung trong đại quân Xi Vưu, tạo ra một đám mây hình nấm khổng lồ.

Sóng xung kích kinh người, khiến đại quân Xi Vưu cũng có chút xáo động. .....Một thân ảnh xuất hiện trên không chiến trường Trục Lộc, đó là Tổ Vu Xa Bỉ Thi.

Ánh mắt Xa Bỉ Thi khóa chặt vào Hiên Viên.

Hệ thống của Hiên Viên đã khiến Xa Bỉ Thi nảy sinh hứng thú.

Không chỉ Xa Bỉ Thi, không ít Đại Năng Hồng Hoang cũng đều có hứng thú với hệ thống của Hiên Viên.

Vừa hiện thân, Xa Bỉ Thi đã dùng pháp lực hóa thành một bàn tay khổng lồ, vồ lấy Hiên Viên, muốn đoạt lấy hệ thống trong cơ thể Hiên Viên để nghiên cứu một phen.

Xa Bỉ Thi là Tiên Thiên Ma Thần tu vi Chuẩn Thánh, thực lực vượt xa Xi Vưu.

Ngay khi Xa Bỉ Thi ra tay, lập tức thiên địa thất sắc.

Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận lung lay sắp đổ.

Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận do Xi Vưu Kỳ bố trí tuy bất phàm, nhưng trong mắt cường giả như Xa Bỉ Thi thì không đáng kể.

Đạo Lực, có thể phá vạn pháp.

Bất luận trận pháp có huyền diệu đến đâu, khi pháp lực đủ cường đại, một kích cũng phá được trận.

Xi Vưu đang chém giết bỗng đại kinh.

“Pháp lực thật đáng sợ, ……, là khí tức của Xa Bỉ Thi đại nhân.” Xi Vưu cũng thở phào nhẹ nhõm.

Đã cảm nhận được pháp lực của Xa Bỉ Thi, Xi Vưu cũng không lo lắng nữa.

Xa Bỉ Thi ra tay, không thể nào giúp Hiên Viên.

Hiên Viên lại có cảm giác đại nạn sắp đến.

Pháp lực kinh người từ trên trời giáng xuống, Hiên Viên hầu như không thể động đậy, không thể tránh được.

“Phanh!” Ly Địa Diễm Quang Kỳ cũng khó có thể chống đỡ.

“Một Tổ Vu, không tốt, y muốn đoạt hệ thống của ta.” Trong lòng Hiên Viên cũng kinh hãi.

Hệ thống là một đại chỗ dựa của Hiên Viên, tuy hiện tại không quá mạnh, nhưng nếu hoàn toàn kích hoạt, vũ khí khoa kỹ tạo ra sẽ vượt xa hiện tại.

Lúc này, Đa Bảo Đạo Nhân hóa thành một tòa Thất Cấp Phù Đồ Tháp.

Chương 325

Đây là Đa Bảo Tháp, là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Trong Đa Bảo Tháp có đủ loại pháp bảo, lên đến cả ngàn cái, có Tiên Thiên Linh Bảo, cũng có Hậu Thiên Linh Bảo.

Bảo quang xung thiên, nhưng cũng không chống đỡ nổi bàn tay pháp lực khổng lồ của Xa Bỉ Thi.

Bàn tay pháp lực vô hình bên trên bao quanh Tiên Thiên Trọc Khí và Thái Cổ Sát Khí, diễn hóa ra đủ loại đại khủng bố.

Người bình thường chỉ cần nhìn một cái, trong lòng cũng vô cùng sợ hãi.

Chỉ vừa tiếp cận, không ít Tiên Nhân Tiệt Giáo đã kinh hãi biến sắc vì bàn tay pháp lực của Xa Bỉ Thi.

Nhận thấy bàn tay pháp lực của Xa Bỉ Thi sắp rơi xuống người Hiên Viên, lúc này, lại có Nhiên Đăng Đạo Nhân xuất hiện, che chắn cho Hiên Viên.

Nhiên Đăng cũng từng nghe Hồng Quân giảng đạo, lại gia nhập Tiệt Giáo, là Phó Giáo Chủ Tiệt Giáo.

Thông Thiên xưng hô với Nhiên Đăng là Đạo hữu, nhưng Nhiên Đăng lại xưng Thông Thiên là Lão sư, còn môn nhân Tiệt Giáo thì nhất loạt xưng Nhiên Đăng là Lão sư.

Hiện tại, Nhiên Đăng cũng có tu vi Chuẩn Thánh.

Bảo vệ Hiên Viên xong, Nhiên Đăng cũng đi ra khỏi đại trận, lơ lửng giữa không trung.

"Xa Bỉ Thi Đạo hữu, Hiên Viên là Nhân tộc Cộng Chủ do trời

định, Đạo hữu nên thuận theo lẽ trời.” Nhiên Đăng nói.

Trước mặt Xa Bỉ Thi, Nhiên Đăng cũng chịu áp lực không nhỏ.

Chỉ thấy, Nhiên Đăng đầu đội một luồng Khánh Vân, trên Khánh Vân có một cây Linh Cữu Đăng.

Hồng Hoang có mấy cây Tiên Thiên Linh Đăng, ngoài Linh Cữu Đăng của Nhiên Đăng, còn có Ngọc Hư Cung Đăng của Nguyên Thủy, Bát Cảnh Cung Đăng của Thái Thượng, Bảo Liên Đăng của Nữ Oa, cùng với Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng.

Linh Cữu Đăng quang ngoài uy lực cực lớn, còn có thể giúp người ích thọ diên niên.

Đăng quang chói mắt, chậm rãi rơi xuống, như anh lạc thùy châu, nối tiếp không dứt.

“Nhiên Đăng Đạo Nhân, đừng quản chuyện bao đồng, kẻo tự rước tai họa.” Xa Bỉ Thi cười lạnh.

Nhiên Đăng không chiến đấu với Xa Bỉ Thi, nhưng cũng không thể để Xa Bỉ Thi đoạt lấy hệ thống trong cơ thể Hiên Viên.

Vậy là, hai người sẽ phải đánh một trận.

Dưới sự điều khiển của Nhiên Đăng, Linh Cữu Đăng phát ra thần hỏa, thần hỏa lại hóa thành một con hỏa long, công kích về phía Xa Bỉ Thi.

Linh Cữu Đăng là Tiên Thiên Linh Bảo, thần hỏa phát ra cũng là Tiên Thiên Thần Thai Hỏa, uy lực cực lớn, nhưng Xa Bỉ Thi lại không để vào mắt.

“So với hỏa của Chúc Dung, còn kém xa lắm.” Xa Bỉ Thi khinh thường chế giễu.

Đúng như Xa Bỉ Thi nói, thần hỏa của Nhiên Đăng kém xa hỏa

của Chúc Dung.

Chỉ thấy, Xa Bỉ Thi không né tránh, trực tiếp dùng thân thể cường hoành chống đỡ hỏa long.

Dưới sự công kích của hỏa long, Xa Bỉ Thi không những không hề hấn gì, mà còn không nhúc nhích.

"Thực lực của Xa Bỉ Thi trên ta, không thể địch lại bằng sức mạnh." Nhiên Đăng thầm nghĩ, định kéo dài thời gian.

Ngay lập tức, Nhiên Đăng bắt đầu chu toàn với Xa Bỉ Thi, tránh điểm yếu, đánh du kích.

Nhiên Đăng một lòng muốn kéo dài thời gian, Xa Bỉ Thi cũng không thể tốc chiến tốc thắng. .....Một luồng kim quang từ ba mươi ba tầng trời giáng xuống, rơi vào tay Hiên Viên, đó là một viên Cửu Chuyển Kim Đan.

Cửu Chuyển Kim Đan vô cùng quý hiếm, Thái Thượng cũng không có nhiều, có thể ban xuống một viên cho Hiên Viên, cũng là điều không thể ngờ.

Nhìn viên Cửu Chuyển Kim Đan trong tay, Hiên Viên lại đang do dự không biết có nên ăn hay không.

Với dược lực cường đại của Cửu Chuyển Kim Đan, chỉ cần ăn vào, pháp lực của Hiên Viên có thể đề thăng đến cấp Đại La Kim Tiên, nhưng lại tồn tại một tệ đoan cực lớn.

Cửu Chuyển Kim Đan tuy thần kỳ, thậm chí một viên có thể biến một người bình thường thành Đại La Kim Tiên, nhưng suy cho cùng cũng chỉ là ngoại vật.

Lợi dụng ngoại vật để đề thăng tu vi, đối với tâm cảnh lại bất lợi.

Tu vi pháp lực và cảnh giới đạo hạnh, hai cái không thể đánh

đồng, phục dụng Cửu Chuyển Kim Đan chỉ để thăng pháp lực.

Với một viên Cửu Chuyển Kim Đan được ăn vào, Hiên Viên lập tức cảm nhận trong cơ thể một luồng dược lực khổng lồ ôn hòa, tu vi Nguyên Thần bắt đầu đột phá mãnh liệt.

Hiên Viên cũng rõ ràng tệ đoan của việc dùng Cửu Chuyển Kim Đan để thăng tu vi, nhưng cục diện hiện tại bất lợi, việc cấp bách là đánh bại Xi Vưu.

Nguy cơ lớn trước mắt, cũng không cần thiết phải cân nhắc về sau.

Trước tiên đánh bại Xi Vưu, trở thành Nhân tộc Cộng Chủ, sau đó từ từ cân nhắc cũng chưa muộn.

Đối với Hiên Viên hiện tại, ăn viên Cửu Chuyển Kim Đan để đề thăng tu vi, tệ đoan lớn, nhưng cũng không phải không có cách giải quyết.

Trong thời gian ngắn ngủi, Hiên Viên đã tiêu hóa dược lực, tu vi Nguyên Thần cũng đạt đến cấp Đại La Kim Tiên.

Lúc này, Hệ Thống Nhân Hoàng liên kết với Nguyên Thần của Hiên Viên đã kích hoạt cấp độ thứ tám.

Tuy không hoàn toàn kích hoạt, nhưng tác dụng của hệ thống cũng đã lớn hơn rất nhiều.

"Xi Vưu, hãy cảm thụ sức mạnh của Khoa Kỹ Ma Thần Thái Cổ đi!" Hiên Viên trong lòng cười lạnh.

Cùng với cấp độ hệ thống từ ba thăng lên tám, năng lượng cũng đã dồi dào.

Chỉ thấy, trong tay Hiên Viên xuất hiện một đoàn Tiên Thiên Thần Thai Quang, khoa kỹ tiên thiên, có thể thực hiện hàng duy đả kích.

Khi uy lực chân chính của một khoa kỹ được phát huy, có thể khiến Đại Thiên Thế Giới giáng cấp Trung Thiên Thế Giới, Trung Thiên Thế Giới giáng cấp Tiểu Thiên Thế Giới.

"Tu vi của Xi Vưu cũng chỉ là cấp Đại La Kim Tiên, nếu bị Thần Quang Khoa Kỹ của ta đánh trúng, tu vi, căn cước, v.v., đều sẽ bị giáng cấp." Hiên Viên thầm nghĩ.

Cùng lúc đó, Xi Vưu đang huyết chiến lại cảm thấy bất an trong lòng.

"Tu vi của Hiên Viên đã đạt đến cấp Đại La Kim Tiên, là Cửu Chuyển Kim Đan của Bàn Cổ Thái Thanh?

Luồng thần quang trong tay y…" Xi Vưu cau mày thật chặt.

Thần Quang Khoa Kỹ trong tay Hiên Viên là tiên thiên chân chính.

Tiên có thiên địa, rồi mới có thiên đạo, sau đó mới có thiên thời, bởi vậy, tiên thiên cũng có phân biệt, tiên thiên trước thiên thời, tiên thiên trước thiên đạo cũng là tiên thiên, tiên thiên trước thiên địa càng là tiên thiên.

Thần Quang Khoa Kỹ chính là khoa kỹ thái cổ tiên thiên trước thiên địa, cũng là đại thần thông.

Cũng là Hiên Viên chưa lĩnh ngộ pháp tắc khoa kỹ, bằng không, uy lực thần thông bây giờ sẽ tăng cường rất nhiều.

"Xi Vưu, khí số đã tận, chịu chết đi!" Hiên Viên nổi giận quát, Thần Quang Khoa Kỹ trong tay cũng lao về phía Xi Vưu.

"Hiên Viên tiểu nhi, đừng có xương cuồng, xem ta phá thần thông của ngươi!" Xi Vưu tuy trong lòng bất an, nhưng cũng không sợ hãi, vung Hóa Huyết Thần Đao nghênh kích.

Đao mang huyết sắc sắc bén xé rách hư không.

“Phanh!” Sức mạnh của Hóa Huyết Thần Đao chém nát Thần Quang Khoa Kỹ, nhưng thần quang bị chém nát lại hợp lại thành một, uy lực cũng chỉ giảm yếu một chút.

“Cái gì?” Xi Vưu đại kinh.

Nhận thấy Thần Quang Khoa Kỹ sắp đánh trúng Xi Vưu, một tấm nê bản lại đột nhiên xuất hiện, giúp Xi Vưu hóa giải công kích của Hiên Viên.

Đó chính là Tiên Thiên Chí Bảo Vận Mệnh Nê Bản của Cộng Công.

Cùng với sự xuất hiện của Vận Mệnh Nê Bản, lực lượng vận mệnh cường đại bao trùm Hiên Viên.

Dưới tác dụng của sức mạnh vận mệnh, Hiên Viên kinh hãi phát hiện hệ thống trong cơ thể đang tan rã.

Chớp mắt, Hệ Thống Nhân Hoàng của Hiên Viên đã tan vỡ.

Mất đi hệ thống, sắc mặt Hiên Viên trở nên khó coi.

Hủy diệt hệ thống của Hiên Viên xong, Vận Mệnh Nê Bản cũng biến mất.

“Cộng Công!” Trong mắt Hiên Viên đầy hận ý.

Xi Vưu thấy hệ thống của Hiên Viên bị hủy diệt, cũng thở phào nhẹ nhõm.

“Hiên Viên tiểu nhi, xem ra hôm nay khí số của ngươi đã tận, mệnh đã đến lúc phải tuyệt rồi!” Xi Vưu cười lạnh, cưỡi Thực Thiết Thú, giơ Hóa Huyết Thần Đao, giết về phía Hiên Viên. .....Trên không chiến trường Trục Lộc, trên mây cao, một phân thân của Cộng Công mặt không biểu cảm nhìn xuống cuộc chiến bên dưới.

Đã Thái Thượng ban cho Hiên Viên một viên Cửu Chuyển Kim

Đan, Cộng Công cũng ra tay, trực tiếp hủy diệt hệ thống của Hiên Viên.

Chương 326

Dù là do mảnh vỡ bản nguyên của Khoa Kỹ Ma Thần hóa thành, hệ thống của Hiên Viên trong mắt Cộng Công cũng chỉ là trò cười.

Trên thực tế, Khoa Kỹ Ma Thần là một trong những Ma Thần yếu nhất trong các Thái Cổ Ma Thần.

Không, Khoa Kỹ Ma Thần yếu, không đại biểu cho Đạo Khoa Kỹ không mạnh.

Giống như Thần Quang Khoa Kỹ mà Hiên Viên đã sử dụng trước đó, uy lực đủ lớn, dưới hàng duy đả kích, thậm chí có thể đánh Thánh Nhân Hỗn Nguyên thành Chuẩn Thánh.

Vừa nãy nếu Cộng Công không ra tay, Xi Vưu tuy không đến mức từ Đại Vu giáng thành Tiểu Vu, nhưng tu vi e rằng sẽ từ cấp Đại La Kim Tiên giáng xuống cấp Thái Ất Kim Tiên.

Ngoài hàng duy đả kích, khoa kỹ còn có vũ khí luật nhân quả, v.v., đều không thể xem thường.

Tùy tay hủy đi hệ thống của Hiên Viên, Cộng Công lại tiếp tục quan chiến. .....Đại Xích Thiên, Thái Thanh Cảnh.

Thái Thượng cũng nét mặt âm trầm, ban cho Hiên Viên một viên Cửu Chuyển Kim Đan, vốn cho rằng Hiên Viên có pháp lực cấp Đại La Kim Tiên, phối hợp Hệ Thống Nhân Hoàng, đủ sức đánh bại Xi Vưu, nhưng Cộng Công lại ra tay.

Hiện tại, Hiên Viên mất đi hệ thống, thực lực giảm mạnh.

Tuy trong lòng nổi giận, nhưng Thái Thượng lại không ra tay lần nữa.

Nếu Thái Thượng ra tay, lại có hai vị Thánh Nhân Trung Kỳ chiến

đấu, với thực lực của Cộng Công, Thái Thượng khó mà chiếm tiện nghi.

Cân nhắc lợi hại trong lòng, Thái Thượng tạm thời nhẫn nhịn.

Thái Thượng cũng rõ ràng, lúc này nếu nổi giận ra tay, sẽ được không bù mất.

"Hệ thống do mảnh vỡ bản nguyên của Khoa Kỹ Ma Thần hóa thành, Cộng Công đã trực tiếp hủy diệt nó." Trong lòng Thái Thượng càng thêm kiêng kỵ Cộng Công.

Cần biết rằng, Thái Thượng đợi Hiên Viên trở thành Nhân tộc Cộng Chủ, tìm cơ hội đoạt lấy hệ thống trong cơ thể Hiên Viên.

Không chỉ Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, đều có hứng thú với hệ thống của Hiên Viên.

Suy nghĩ một chút, Thái Thượng lại như có điều suy tư. .....Tây Phương Cực Lạc Thế Giới, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người cũng đang chú ý đến chiến tranh Trục Lộc.

Thấy Vận Mệnh Nê Bản xuất hiện, giúp Xi Vưu, hủy diệt hệ thống của Hiên Viên, Tiếp Dẫn hai người cũng kinh ngạc.

"Tuy chỉ là một phần bản nguyên của Khoa Kỹ Ma Thần hóa thành, nhưng cũng không phải chuyện tầm thường, Cộng Công lại muốn hủy diệt nó." Chuẩn Đề nói.

Nếu Chuẩn Đề là Cộng Công, chắc chắn sẽ không hủy diệt hệ thống trong cơ thể Hiên Viên.

Khoa Kỹ Ma Thần tuy có thể là yếu nhất trong các Thái Cổ Ma Thần, nhưng cũng là Đại Đạo Thánh Nhân.

Bởi vậy, một phần bản nguyên của Khoa Kỹ Ma Thần cũng vô cùng quý giá.

“Hệ thống trong cơ thể Hiên Viên cũng chỉ là mảnh vỡ bản nguyên của Khoa Kỹ Ma Thần hóa thành, hiện tại, bị lực lượng vận mệnh hủy diệt, trong vận mệnh, có lẽ sẽ có bản nguyên Khoa Kỹ Ma Thần hoàn chỉnh.” Tiếp Dẫn nhàn nhạt nói.

Nghe Tiếp Dẫn nói vậy, Chuẩn Đề lại như có điều suy tư.

Cộng Công đã đủ cường đại, nếu lại ra tay đoạt lấy hệ thống trong cơ thể Hiên Viên, Tam Thanh khẳng định sẽ không khoanh tay đứng nhìn, Chuẩn Đề cũng sẽ ra tay.

Vậy thì, Cộng Công hiện tại hủy diệt hệ thống, từ bỏ mảnh vỡ bản nguyên của Khoa Kỹ Ma Thần, ý là, có lẽ có thể có được bản nguyên Khoa Kỹ Ma Thần hoàn chỉnh, lại tránh được việc bị các Thánh vây công, cũng không phải là một hành động thiếu trí tuệ.

“Mất đi hệ thống, Hiên Viên muốn đánh bại Xi Vưu lại khó khăn rồi.” Chuẩn Đề thầm nghĩ.

Nếu Hệ Thống Nhân Hoàng không bị hủy diệt, Hiên Viên có một chút khả năng đánh bại Xi Vưu, nhưng không có hệ thống, lại một lần nữa đại bại.

Thắng bại của chiến tranh Trục Lộc đã định.

Hiên Viên trọng thương, bị Tiên Nhân Tiệt Giáo cứu đi, đại quân của Hiên Viên thì tan tác như núi đổ.

Cộng Công cũng thu hồi phân thân.

Tâm thần vừa động, sắc mặt Cộng Công không khỏi trầm xuống.

Sau khi thành Thánh, Cộng Công đã khai tịch một thế giới trong Hỗn Độn Thiên Ngoại, tên là Vu Hoàng Thiên.

Hiện tại, Vu Hoàng Thiên lại bị hủy diệt.

“Hồng Quân!” Trong lòng Cộng Công cũng dấy lên nộ ý.

Kể từ khi bí mật của Tam Thi Chi Đạo bị bại lộ, Hồng Quân cũng trở thành công địch của Hồng Hoang, không rõ tung tích, hiện tại, lại xuất hiện, trực tiếp hủy diệt Vu Hoàng Thiên của Cộng Công.

Không nghi ngờ gì, Hồng Quân đang khiêu khích.

Đã biết, Cộng Công rời Bất Chu Sơn, hướng về Thiên Ngoại.

Bước ra hai bước, Cộng Công đã đến rìa Đại La Thiên.

Xuyên qua bức tường phòng hộ thế giới, cũng đã đến Thiên Ngoại.

Vừa ra Thiên Ngoại, phóng mắt nhìn, một màu xám xịt, Hỗn Độn Chi Khí vô cùng vô tận lưu chuyển.

Thế giới Hồng Hoang mỗi khắc mỗi giây đều đang hấp thụ vô lượng Hỗn Độn Chi Khí, không ngừng trưởng thành, cũng không ngừng hoàn thiện.

Dưới Đại Đạo không có chân chính viên mãn, Hồng Hoang cũng không hề viên mãn, chỉ có không ngừng hoàn thiện.

Đến trong Hỗn Độn, Cộng Công phóng thích thần thức, cảm nhận được sự tồn tại của Hồng Quân.

Hủy diệt Vu Hoàng Thiên xong, Hồng Quân không vội vàng rời đi.

Hiển nhiên, Hồng Quân muốn chiến một trận với Cộng Công trong Hỗn Độn Thiên Ngoại.

Khi thân ảnh Hồng Quân xuất hiện, Cộng Công cảm nhận được một luồng khí thế cường đại.

"Khí thế của Hồng Quân cường đại như vậy, tu vi của y đã đạt tới cực hạn Thánh Nhân Trung Kỳ?" Trong lòng Cộng Công cũng có sự kiêng kỵ.

"Cộng Công, hôm nay ta sẽ phong ấn ngươi trong Hỗn Độn, sau

vô lượng Lượng Kiếp, rồi sẽ giết ngươi.” Hồng Quân nói.

Giọng điệu Hồng Quân bình tĩnh, nhưng lại toát ra sự tự tin.

Thấy Hồng Quân tự tin như vậy, Cộng Công khẽ cau mày.

Nhìn bề ngoài, Hồng Quân cũng chỉ là Thánh Nhân Trung Kỳ.

Tuy nhiên, một Thánh Nhân Trung Kỳ muốn phong ấn Cộng Công không dễ dàng, huống chi là phong ấn vô lượng Lượng Kiếp.

“Đã đạt Hỗn Nguyên Thái Thủy cảnh giới?” Cộng Công hỏi.

Khí thế của Hồng Quân không hề thay đổi, nhưng cử chỉ nhấc tay nhấc chân, phá vỡ Hỗn Độn, tuyệt phi là điều Thánh Nhân Trung Kỳ có thể làm được.

Chỉ dựa vào khí thế mà phán đoán tu vi của Hồng Quân, lại là sai lầm lớn.

Khi tu vi đã là Thánh Nhân Hậu Kỳ, khí thế không còn quan trọng nữa.

Phát hiện Hồng Quân đã là Thánh Nhân Hậu Kỳ, Cộng Công tâm niệm điện chuyển, muốn quay về Hồng Hoang, tuy nhiên, từ Hồng Hoang ra dễ dàng, muốn về Hồng Hoang lại khó rồi.

Với ân oán giữa Hồng Quân và Cộng Công, không thể nào giải quyết êm đẹp.

Trong Hỗn Độn Thiên Ngoại, Hồng Quân muốn phong ấn Cộng Công, đi về Hồng Hoang, Hồng Quân tuy sẽ bị bó buộc, nhưng cũng sẽ không thả Cộng Công.

Trong Hỗn Độn, thân là Đại Đạo Thánh Nhân, Cộng Công lại có thể phát huy toàn bộ thực lực.

“Khoảng cách giữa Hỗn Nguyên Thái Tố và Hỗn Nguyên Thái Cực không nhỏ, khoảng cách giữa Hỗn Nguyên Thái Thủy và Hỗn

Nguyên Thái Tổ lại càng lớn.” Hồng Quân vừa nói, vừa đi về phía Cộng Công.

Trên đỉnh đầu Hồng Quân, Hồng Mông Khánh Vân đang đỡ một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tuy Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân không hoàn chỉnh, nhưng cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Khi Hồng Quân tế Tạo Hóa Ngọc Điệp, tam thiên pháp tắc đều hiện ra.

Tam thiên là hư số, đại biểu cho vô cùng tận, bởi vậy, Thái Cổ Tam Thiên Ma Thần không chỉ có ba ngàn cái, mà là vô số.

Tương tự, pháp tắc mà Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân phát ra cũng vượt xa ba ngàn loại.

Lúc này, ít nhất mười mấy vạn loại pháp tắc bao quanh Hồng Quân.

Pháp tắc thời gian, không gian, luân hồi, nhân quả, vận mệnh, v.v.

đều có.

Khi ngón tay Hồng Quân vừa động, các loại pháp tắc hợp lại thành một, hình thành một lĩnh địa cường đại.

Chương 327

Thiên Đạo Lĩnh Địa.

Cộng Công không thể tránh khỏi Thiên Đạo Lĩnh Địa của Hồng Quân, khi Thiên Đạo Lĩnh Địa vừa xuất hiện, y cũng đã ở trong lĩnh địa.

Nằm trong Thiên Đạo Lĩnh Địa của Hồng Quân, Cộng Công bị hạn chế rất nhiều.

Trong Hồng Hoang, sự hạn chế cũng sẽ không lớn đến mức này.

"Trong Thiên Đạo Lĩnh Địa của ta, ngươi không khác gì sâu kiến." Thần sắc Hồng Quân kiêu ngạo nói.

Vận dụng mười mấy vạn loại pháp tắc, thêm pháp lực Thánh Nhân Hậu Kỳ, lại có lực lượng Thiên Đạo cường đại, lĩnh địa này thật đáng sợ.

Trong Thiên Đạo Lĩnh Địa, Đại Đạo cũng bị hoàn toàn áp chế.

Hiện nay, thực lực của Cộng Công chỉ có thể phát huy khoảng ba thành.

Hạn chế bảy thành thực lực của Cộng Công, có thể thấy sự khủng khiếp của Thiên Đạo Lĩnh Địa.

"Oanh!" Cộng Công không kịp nói nhiều, lập tức hiển hóa ra Bàn Cổ Chân Thân.

Ở trạng thái Bàn Cổ Chân Thân, Cộng Công thở phào nhẹ nhõm.

Có thể phát huy khoảng sáu thành thực lực.

Không, chỉ bằng chút thực lực này đối đầu với Hồng Quân hiện tại, cơ hội thắng quá nhỏ.

“Bàn Cổ Chân Thân tuy cường đại, nhưng khoảng cách giữa ta và ngươi quá lớn, không phải một Bàn Cổ Chân Thân có thể bù đắp được.” Hồng Quân cũng dấy lên chiến ý kinh người.

Bàn Cổ là cơn ác mộng sâu thẳm không thể xóa nhòa trong lòng Hồng Quân, hôm nay, Hồng Quân muốn tự tay phá vỡ Bàn Cổ Chân Thân, cũng để Đạo Tâm càng thêm viên mãn.

Hỗn Độn Chi Khí vô biên từ bốn phương tám hướng, dung nhập vào Thiên Đạo Lĩnh Địa.

Cùng với Thiên Đạo Lĩnh Địa hấp thụ vô lượng Hỗn Độn Chi Khí, áp lực mà Cộng Công phải chịu cũng ngày càng lớn.

Hiện tại, Thiên Đạo Lĩnh Địa của Hồng Quân đã có uy lực cường đại, nhưng còn xa mới đạt đến cực hạn.

Cùng với việc hấp thụ Hỗn Độn Chi Khí, uy lực của Thiên Đạo Lĩnh Địa cũng không ngừng đề thăng.

“Sưu!” Cộng Công chợt lóe lên, muốn trốn về Hồng Hoang.

Không thể về Hồng Hoang, ít nhất cũng phải rời khỏi Thiên Đạo Lĩnh Địa của Hồng Quân.

Chiến đấu với Hồng Quân trong Thiên Đạo Lĩnh Địa, lại quá bất lợi.

Tuy nhiên, Hồng Quân lại trong khoảnh khắc đã chặn đường Cộng Công.

“Khi ngươi rời Hồng Hoang, vận mệnh của ngươi đã định rồi, ngươi sẽ bị ta phong ấn trong Hỗn Độn, sau vô lượng Lượng Kiếp, mới có thể thoát thân, nhưng lúc đó, cũng là tử kỳ của ngươi.” Hồng Quân lạnh lùng cười nói.

Không thể thoát, Cộng Công cũng chỉ có thể chiến.

Đối thủ là Hồng Quân, tu vi Thánh Nhân Hậu Kỳ của Hồng Quân, Cộng Công nhanh chóng tính toán đối sách.

Hồng Quân cũng không lãng phí thời gian, trực tiếp bắt đầu công kích.

Vô lượng Hỗn Độn Chi Khí ngưng tụ trong tay Hồng Quân, hình thành một thanh trường kiếm màu Hỗn Độn.

Tuy Hồng Quân dùng Hỗn Độn Chi Khí ngưng tụ thành, nhưng uy lực của kiếm lại không yếu hơn Tiên Thiên Linh Bảo.

Tùy tay hấp thụ vô lượng Hỗn Độn Chi Khí, lại dễ dàng ngưng tụ vô lượng Hỗn Độn Chi Khí thành một thanh kiếm không yếu hơn Tiên Thiên Linh Bảo, thần thông như vậy, thật đáng sợ đến nhường này.

"Thánh Nhân Hậu Kỳ sao?" Cộng Công có cảm giác nguy cơ chưa từng có.

Áp lực vô hình khiến Cộng Công gần như ngạt thở.

Không thể kéo dài nữa, đã khó thoát, chỉ có thể chiến.

Ngay lập tức, Cộng Công lấy ra Tam Xoa Kích, đầu đội Hỗn Độn Châu, phía sau Huyền Tẫn Chi Môn, Côn Luân Kính và Vận Mệnh Nê Bản.

Một Đại Đạo Chí Bảo và bốn Tiên Thiên Chí Bảo, năm loại Tiên Thiên Thần Thai Quang giao hội.

"Cộng Công thật may mắn, có bốn Tiên Thiên Chí Bảo, lại có một Đại Đạo Chí Bảo." Hồng Quân vung một kiếm, Hỗn Độn Chi Lực cuồn cuộn, hung bạo vô cùng.

"Phanh!" Hỗn Độn Châu đỡ lấy Hỗn Độn Chi Lực, nhưng Cộng Công lại không hề dễ chịu.

Ngoài Hồng Hoang, trong Hỗn Độn vô tận.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp xoay chuyển lấp lánh, mười mấy vạn loại pháp tắc dưới vĩ lực của Hồng Quân diễn hóa thành một Thiên Đạo Lĩnh Địa.

Bị Thiên Đạo Lĩnh Địa hạn chế, Cộng Công cũng chỉ có thể phát huy một phần thực lực.

Bằng vào Đại Đạo Chí Bảo phòng ngự toàn lực, Cộng Công miễn cưỡng chống đỡ được một đòn tùy tiện của Hồng Quân.

"Dưới Đại Đạo, Bàn Cổ Chân Thân xứng đáng là thể chất mạnh nhất." Hồng Quân trong lòng cảm thán.

Tuy tu vi hiện tại của Hồng Quân vượt qua Cộng Công, nhưng pháp thể Thánh Nhân của y lại không cường hoành bằng Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công.

Từ trước đến nay, Hồng Quân chưa từng thấy thể chất nào có thể sánh bằng Bàn Cổ Chân Thân.

Trong nhận thức của Hồng Quân, Bàn Cổ Chân Thân có thể là thể chất hoàn mỹ nhất dưới Đại Đạo.

"Oanh!" Thanh kiếm trong tay Hồng Quân lại hóa thành vô lượng Hỗn Độn Chi Khí, bùng phát ra uy lực đáng sợ, lại tập trung vào một điểm, hướng về phía Cộng Công.

Dưới sự bùng nổ và xung kích của vô lượng Hỗn Độn Chi Khí, phòng ngự của Hỗn Độn Châu bị phá vỡ, thân thể Cộng Công cũng bị thương.

Nhờ lực lượng Đại Đạo, vết thương của Cộng Công phục hồi trong chớp mắt.

Tuy nhiên, Hồng Quân vung tay một cái, lại xuất hiện mười mấy thanh kiếm thuần túy do Hỗn Độn Chi Khí ngưng tụ, mỗi một thanh kiếm đều hàm chứa vô lượng Hỗn Độn Chi Khí.

Nằm trong Thiên Đạo Lĩnh Địa của Hồng Quân, Cộng Công hoàn toàn không thể tránh né công kích của Hồng Quân.

Nếu mười mấy thanh Hỗn Độn Chi Kiếm cùng công kích, Cộng Công cũng sẽ bị trọng thương không thể nghi ngờ.

"Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công quá cường hoành, muốn chém giết chân thân, độ khó quá lớn, không, trước khi phong ấn, lại phải trọng thương y trước." Trong lòng Hồng Quân cũng đang tính toán.

Chỉ khi Cộng Công bị thương, Hồng Quân mới có thể phong ấn Cộng Công trong thời gian dài hơn.

Khi Hồng Quân định tiếp tục công kích, lại có ba Đạo Nhân cất tiếng ca.

Hồng Quân sững sờ, Cộng Công cũng kinh ngạc.

Lại thấy, đó là Tam Thanh của Bàn Cổ.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người ở ngoài Thiên Đạo Lĩnh Địa.

"Tam Thanh?" Cộng Công thật sự không nghĩ Tam Thanh sẽ xuất hiện.

Lúc Cộng Công rời Hồng Hoang thì bị Thái Thượng phát giác, vậy nên, Thái Thượng đã theo dõi, phát hiện Hồng Quân, liền biết không hay, liên hệ Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Đã Tam Thanh xuất hiện lúc này, thì không thể nào giúp Hồng Quân đối phó Cộng Công.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên trong lòng đều hận sâu Hồng Quân.

Hiện nay, Hồng Quân có tu vi Thánh Nhân Hậu Kỳ, nếu Cộng Công bị Hồng Quân phong ấn, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị

Thánh liên thủ cũng khó mà đối phó Hồng Quân.

Bởi vậy, Tam Thanh tự nhiên muốn trợ giúp Cộng Công.

"Trước phá Thiên Đạo Lĩnh Địa của Hồng Quân lão tặc!" Thái Thượng nói.

Nguyên Thủy cũng không nói thừa, trực tiếp tế Bàn Cổ Phiên.

Cùng với Bàn Cổ Phiên vừa rung động, một luồng khai thiên chi lực xuất hiện.

"Phanh!" Bàn Cổ Phiên xé toạc Thiên Đạo Lĩnh Địa một lỗ nhỏ.

Cũng là Nguyên Thủy ở ngoài Thiên Đạo Lĩnh Địa, nếu ở trong lĩnh địa, pháp lực mạnh gấp mười, cũng không thể dùng Bàn Cổ Phiên xé toạc Thiên Đạo Lĩnh Địa của Hồng Quân.

"Lĩnh địa thật cường đại!" Nguyên Thủy tắc lưỡi.

Thái Thượng và Thông Thiên cũng đều kinh ngạc.

Thông Thiên tế Tru Tiên Tứ Kiếm.

Lập tức, Tru Tiên Kiếm Khí, Lục Tiên Kiếm Khí, Tuyệt Tiên Kiếm Khí và Hãm Tiên Kiếm Khí cùng xuất hiện, bốn loại kiếm khí dung hợp lại thành một, hình thành một đạo kiếm khí cực kỳ sắc bén, uy lực của kiếm khí không kém gì khai thiên chi lực mà Bàn Cổ Phiên phát ra.

Nguyên Thủy và Thông Thiên hợp lực, cũng không phá được Thiên Đạo Lĩnh Địa.

Chương 328

Thái Thượng chân đạp Thập Tam Phẩm Thanh Liên, đầu đội Thái Cực Đồ, tiến vào Thiên Đạo Lĩnh Địa, cùng Cộng Công tác chiến.

Cộng Công và Thái Thượng ở trong, Nguyên Thủy và Thông Thiên ở ngoài, bốn người đồng tâm hiệp lực, tuy nhiên, thần sắc Hồng Quân lại thong dong, hoàn toàn không có áp lực.

"Thực lực Thánh Nhân Hậu Kỳ… sâu không thể dò!" Cộng Công thầm than.

Tuy Thái Thượng là Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng trong Thiên Đạo Lĩnh Địa cũng chịu hạn chế.

Hồng Quân thao túng vô lượng Hỗn Độn Chi Khí, thêm Thiên Đạo Lĩnh Địa, trấn áp Cộng Công và Thái Thượng.

"Đỉnh cao của Thánh, kiêu ngạo giữa Hỗn Độn, có ta Hồng Quân tức có Thiên Đạo." Hồng Quân kiêu ngạo cười nói.

"Sự đã đến nước này, cũng chỉ có thể…" Trong lòng Cộng Công đang tính toán.

Cộng Công quyết định triệu hoán Bàn Cổ Tâm Tạng ở Hồng Hoang, thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng để đề thăng tu vi.

Một khi Bàn Cổ Tâm Tạng rời Hồng Hoang, Thiên Đạo Hồng Hoang tất nhiên sẽ bị ảnh hưởng, Nguyên Thần của Hồng Quân ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng là một át chủ bài của Cộng Công.

Theo Cộng Công suy đoán, nếu thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, có một chút khả năng đột phá Thánh Nhân Hậu Kỳ.

Nếu trước tiên thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, sau đó hợp Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công làm một, đột phá Thánh Nhân Hậu Kỳ cũng là chuyện nước chảy thành sông.

Cục diện hiện tại, Cộng Công cũng không có quá nhiều lựa chọn.

Thà bị Hồng Quân phong ấn, chi bằng thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng đi!

Đã quyết định, Cộng Công định lập tức thi hành, tuy nhiên, Nguyên Thủy và Thông Thiên ở ngoài Thiên Đạo Lĩnh Địa lại cũng tiến vào lĩnh địa.

Thấy Nguyên Thủy và Thông Thiên tiến vào Thiên Đạo Lĩnh Địa của Hồng Quân, Cộng Công trong lòng có chút nghi hoặc.

Nguyên Thủy và Thông Thiên chỉ là Thánh Nhân Sơ Kỳ, ở ngoài Thiên Đạo Lĩnh Địa có thể phát huy chút tác dụng, tiến vào lĩnh địa, lại không thể phát huy bao nhiêu thực lực.

Cộng Công và Thái Thượng hợp lực, cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ công kích tùy tiện của Hồng Quân.

Tuy Thánh Nhân bất tử bất diệt, nhưng cũng không phải là tuyệt đối, hiện nay Hồng Quân muốn giết Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không khó.

Không, Nguyên Thủy và Thông Thiên Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, bị Hồng Quân giết chết, hai người cũng có thể phục sinh trong Hồng Hoang.

Căn cước của Tam Thanh là Nguyên Thần Bàn Cổ, bởi vậy, thân tử, phục sinh trong Hồng Hoang, tổn thất cũng không lớn.

Nếu Hồng Quân thân tử, sẽ mất đi Tiên Thiên Khúc Thiện chi thân.

Trơ mắt nhìn công kích của Hồng Quân giáng xuống đại trận mà Tam Thanh bố trí, Cộng Công thở dài, cuối cùng cũng phải thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng.

"Hy vọng thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng có thể giúp ta đột phá Thánh Nhân Hậu Kỳ." Cộng Công thầm nghĩ.

Cộng Công có thể trong thời gian ngắn thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, nhưng cũng không chắc chắn đột phá Thánh Nhân Trung Kỳ.

Một khi không còn Bàn Cổ Tâm Tạng, khí vận Vu tộc sẽ hao tổn rất nhiều.

Không phải vạn bất đắc dĩ, Cộng Công thực sự không muốn thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng.

Hồng Quân nét mặt lạnh lùng cười, tuy nhiên, tiếp theo lại ngây người.

"Oanh!" Dưới sức mạnh cường đại của Hồng Quân, Tiên Thiên Đại Trận mà Tam Thanh bố trí không hề bị phá vỡ, ngược lại vận hành đến cực hạn.

Cùng lúc đó, Bàn Cổ Nguyên Thần được triệu hoán ra.

"Hồng Quân, đa tạ." Tiếng cười đắc ý của Nguyên Thủy truyền đến.

Phản ứng của Hồng Quân, lại sắc mặt tái mét.

Cộng Công cũng hiểu rõ.

Tam Thanh có trận pháp triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần, ba người hợp lực bố trận, có thể triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần, nhưng tu vi ba người không đủ, hiện tại không thể triệu hoán, nhưng mượn sức mạnh của Hồng Quân, lại thành công triệu hoán ra Bàn Cổ Nguyên Thần.

Nếu không có sức mạnh của Hồng Quân, có lẽ tu vi của Nguyên Thủy và Thông Thiên đều đã đột phá Thánh Nhân Trung Kỳ, Tam Thanh cũng có thể triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần.

Đã hiểu rõ, sắc mặt Hồng Quân âm trầm vô cùng.

Cũng là Hồng Quân quá bất cẩn, nếu tiến vào trong trận cẩn thận quan sát, cũng không khó để nhìn ra.

Bởi vì tu vi Thánh Nhân Hậu Kỳ, khiến Hồng Quân hoàn toàn không để Tam Thanh vào mắt.

Tam Thanh dám tiến vào Thiên Đạo Lĩnh Địa của Hồng Quân, lại bố trí trận pháp, lại có vẻ muốn triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần, Hồng Quân cũng không nghĩ Tam Thanh thực tế không thể triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần.

Bị Tam Thanh lừa, khiến Hồng Quân nổi giận đùng đùng.

Cộng Công cũng phải nhìn Tam Thanh bằng con mắt khác.

Những ai có thể thành Thánh, đều không thể xem thường, Hồng Quân tuy đi trước một bước, nhưng không nên khinh thị Tam Thanh.

Nói đi thì cũng nói lại, cũng không thể trách Hồng Quân.

Nếu Cộng Công là Hồng Quân, e rằng cũng sẽ bị Tam Thanh lừa.

Bàn Cổ Nguyên Thần khổng lồ hiển hiện.

Tam Thanh đều ở bên trong Bàn Cổ Nguyên Thần, hiện tại, lại là ý chí của Thái Thượng đang thao túng Bàn Cổ Nguyên Thần.

Đối mặt với Bàn Cổ Nguyên Thần, Hồng Quân cũng có áp lực.

Tu vi của Bàn Cổ Nguyên Thần cũng là Thánh Nhân Hậu Kỳ, không hề dưới Hồng Quân.

Cùng với Bàn Cổ Nguyên Thần vừa tung một quyền, Thiên Đạo

Lĩnh Địa của Hồng Quân lại lung lay sắp đổ.

Trong mắt Thánh Nhân Trung Kỳ và Thánh Nhân Sơ Kỳ, Thiên Đạo Lĩnh Địa cường đại, nhưng trong mắt Thánh Nhân Hậu Kỳ, lại không đáng kể.

"Rắc!" Bàn Cổ Nguyên Thần lại một quyền nữa, lập tức, Thiên Đạo Lĩnh Địa cũng như tấm gương vỡ, tan rã.

Thiên Đạo Lĩnh Địa bị phá, tâm thần Hồng Quân bị tổn thương, trên mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trên đỉnh đầu xuất hiện một vết nứt nhỏ.

Hai quyền phá vỡ Thiên Đạo Lĩnh Địa, Bàn Cổ Nguyên Thần biến thành cao ức vạn trượng, một cước giẫm xuống, như trời sập.

Hồng Quân cũng không dám khinh suất nữa, vội vàng hiển hóa ra Chân Thân, biến thành một con Khúc Thiện dài ức vạn dặm.

Trong chốc lát, hai vật thể khổng lồ chiến đấu với nhau.

Bàn Cổ Nguyên Thần và Khúc Thiện chiến đấu, dư ba đều khủng bố.

Khi khoảng cách quá gần, Cộng Công cũng cảm thấy áp lực.

Hiện tại, Hồng Quân đã dùng hết toàn lực.

Chiến lực Thánh Nhân Hậu Kỳ toàn lực khai triển, quả thực đáng sợ, vượt xa Thánh Nhân Trung Kỳ có thể sánh bằng.

Dưới công kích của Hồng Quân, Bàn Cổ Nguyên Thần lại không rơi vào thế hạ phong.

Nhìn Bàn Cổ Nguyên Thần và Hồng Quân chiến đấu, Cộng Công lại không mấy lạc quan.

Bàn Cổ Chân Thân do mười hai Tổ Vu triệu hoán không thể duy trì quá lâu, nhưng không biết Bàn Cổ Nguyên Thần có thể duy trì bao lâu.

“Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, vậy nên, chắc chắn có thể kiên trì không ít thời gian.” Cộng Công thầm nghĩ.

Cuộc chiến của hai Thánh Nhân Hậu Kỳ, Cộng Công gia nhập cũng không thay đổi được bao nhiêu.

Lúc này, Cộng Công có thể trốn về Hồng Hoang, nhưng nếu Tam Thanh bại, Hồng Quân đi về Hồng Hoang, Cộng Công lại khó thoát khỏi bị phong ấn.

“Đánh bại Hồng Quân!” Cộng Công nghiến răng, dùng nhiều Chí Bảo hộ thân, toàn lực giúp Bàn Cổ Nguyên Thần công kích Khúc Thiện.

Sức mạnh của Cộng Công tuy kém xa Bàn Cổ Nguyên Thần, cũng không bằng con Khúc Thiện kia, nhưng cũng có thể giúp Bàn Cổ Nguyên Thần san sẻ chút áp lực.

Hồng Quân một mình địch hai, lại không rơi vào thế hạ phong.

“Bàn Cổ Nguyên Thần chắc chắn không thể duy trì quá lâu.” Hồng Quân thầm nghĩ.

Cộng Công hiển hóa Bàn Cổ Chân Thân, cũng biến thành cao ức vạn trượng.

Bàn Cổ Chân Thân và Bàn Cổ Nguyên Thần cùng vai sát cánh chiến đấu, phối hợp lại ngày càng ăn ý.

Cùng với sự phối hợp ngày càng ăn ý với Bàn Cổ Nguyên Thần, Cộng Công lại có chút cảm ngộ.

Trong chốc lát, Cộng Công đối với Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công lĩnh ngộ càng sâu sắc hơn.

Chương 329

Đại Đạo chí giản, đối với cuộc chiến ở cấp độ Thánh Nhân hậu kỳ, nhìn qua có vẻ bình thường.

Mỗi quyền mỗi cước của Bàn Cổ Nguyên Thần, thoạt nhìn giản đơn, song lại ẩn chứa Đại Đạo chí lý.

So với Bàn Cổ Nguyên Thần, mỗi cử chỉ hành động của Hồng Quân càng huyền diệu hơn.

Dù sao, Bàn Cổ Nguyên Thần tuy có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, đạo hạnh lại không có, Hồng Quân thì lại khác.

"Trá!" Bỗng chốc, Bàn Cổ Nguyên Thần quát lớn một tiếng, song đó lại là đại âm hi thanh, phàm nhân dưới cảnh giới Thánh Nhân căn bản không thể nghe thấy.

Trong tiếng quát của Bàn Cổ Nguyên Thần, Cộng Công có thể thấy Hỗn Độn bị xé rách.

Địa Thủy Hỏa Phong cuồng dũng động, xen lẫn tiên thiên trọc khí và tiên thiên thanh khí.

Hồng Quân Nguyên Thần lại run lên.

Ngay sau đó, Bàn Cổ Nguyên Thần nắm lấy đuôi của Khúc Thiện, hung hăng quật mạnh.

Bị Bàn Cổ Nguyên Thần công kích vài lần, Hồng Quân thoát khỏi sự trói buộc.

Đúng lúc Hồng Quân định tiếp tục chiến đấu, y lại sững sờ, nhìn về phía Cộng Công.

Tam Thanh không phát hiện, nhưng Hồng Quân đã nhận ra Cộng

Công không tầm thường.

Lúc này, Cộng Công toàn thân đã vật ngã lưỡng vong, đắm chìm trong một loại cảnh giới huyền chi hựu huyền.

Tựa như một sự đốn ngộ, nhưng lại có phần khác biệt.

"…" Hồng Quân tựa hồ đã hiểu ra, thần sắc cũng trở nên căng thẳng.

Trong cơ thể Cộng Công, Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đồng thời vận hành.

Cửu Chuyển Huyền Công tu luyện thân thể, Cửu Chuyển Nguyên Công tu luyện nguyên thần, cả hai tương phụ tương thành, khi hợp nhất liền trở thành công pháp đệ nhất thái cổ.

Hiện nay, Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công của Cộng Công đã bắt đầu dung hợp.

Chỉ khi tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đều đạt đến tầng thứ chín, mới có thể hợp nhị vi nhất.

Tam Thanh không có huyết mạch Bàn Cổ, nên không thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Đế Giang, Hậu Thổ, Huyền Minh cùng các Tổ Vu khác, tuy có kiêm tu Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công, nhưng đều chưa đạt tới tầng thứ chín.

Việc tu luyện cả Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đến tầng thứ chín đã khó, việc hợp nhị vi nhất hai loại công pháp này lại càng khó hơn.

Với đạo hạnh hiện tại của Cộng Công, việc có thể dung hợp Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đã là không thể tưởng tượng nổi.

Theo Hồng Quân biết, Bàn Cổ sáng tạo ra Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công, cũng phải đến Thánh Nhân đại viên mãn mới hợp nhị vi nhất.

Đương nhiên, con đường Bàn Cổ đã đi, Cộng Công theo sau tự nhiên dễ dàng hơn nhiều.

Vốn dĩ, Cộng Công cho rằng phải đột phá Thánh Nhân hậu kỳ mới có khả năng hợp nhất Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công.

Cộng Công hiện tại có thể hợp nhất Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công, lại có liên hệ rất lớn với Bàn Cổ Nguyên Thần do Tam Thanh triệu hoán.

Cộng Công hiện nay là Bàn Cổ chân thân, Tam Thanh triệu hoán ra Bàn Cổ Nguyên Thần, cả hai tồn tại một mối quan hệ huyền chi hựu huyền.

Tam Thanh không cảm nhận được, nhưng Cộng Công lại lờ mờ cảm nhận được, cũng chính nhờ mối quan hệ huyền diệu đó, Cộng Công mới thành công dung hợp Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công.

Hiện nay, Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công của Cộng Công đang trong quá trình dung hợp, chưa hoàn toàn dung hợp, nhưng Hồng Quân cũng không thể ngăn cản.

Một khi Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công bắt đầu dung hợp, dưới Đại Đạo sẽ không thể ngăn chặn.

Nếu Hồng Quân bây giờ ngăn cản, chỉ sẽ khiến tốc độ dung hợp của Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công tăng nhanh.

Rất nhanh, Cộng Công đã hoàn toàn dung hợp Cửu Chuyển Huyền

Công và Cửu Chuyển Nguyên Công.

Hai loại công pháp hoàn mỹ dung hợp, trở thành công pháp đệ nhất hỗn độn thái cổ, Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công!

Khi Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công vừa thành, Cộng Công cũng thanh tỉnh.

"Thật sự phải đa tạ Tam Thanh." Cộng Công thầm cười trong lòng.

Nếu Tam Thanh không xuất hiện, Cộng Công đã thôn phệ trái tim Bàn Cổ, có lẽ sẽ đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, có lẽ không, còn về Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, khả năng cũng không lớn.

Theo Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công vừa thành, tuy Cộng Công tu vi không đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, nhưng thực lực lại chưa chắc yếu hơn Hồng Quân.

Dưới Đại Đạo, mọi thứ đều có thể, vượt cấp chiến đấu đối với cấp độ Thánh Nhân dường như không thể, nhưng lại tồn tại.

"Khí tức của Cộng Công…", "Đã dung hợp Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công sao?", "Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công?" Tam Thanh lúc này cũng đều kinh ngạc.

Bàn Cổ Nguyên Thần quay đầu nhìn về phía Cộng Công.

"Ba vị Đạo hữu, chúng ta hợp lực, hôm nay chém giết Hồng Quân." Cộng Công nói.

"Tốt!", "Thiện!", "Chính đáng như vậy!" Tam Thanh tuy đều kinh ngạc về việc Cộng Công hoàn thành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, nhưng đều không bỏ qua Hồng Quân.

"Đáng chết, Cộng Công chỉ là cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Tố." Hồng Quân vô cùng uất ức.

Hồng Quân biết Cộng Công đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đều đạt đến tầng thứ chín, cũng biết Cộng Công vẫn luôn muốn dung hợp hai loại công pháp này, nhưng Bàn Cổ cũng phải Thánh Nhân đại viên mãn mới hoàn thành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Cộng Công hiện nay lại chỉ là Thánh Nhân trung kỳ.

Ước chừng Bàn Cổ phục sinh, cũng phải kinh ngạc không thôi.

Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công được xưng là công pháp đệ nhất thái cổ, đương nhiên không phải tầm thường.

Nếu không thành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, vĩnh viễn cũng sẽ không biết công pháp này cường đại đến mức nào.

Có Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Cộng Công ở Thánh Nhân trung kỳ thất địch Thánh Nhân hậu kỳ cũng không hề kỳ quái.

Lại thấy, Cộng Công hiển hóa ra ba đầu sáu tay, một tay cầm Tam Xoa Kích, một tay nắm Hỗn Độn Châu, một tay nâng Côn Luân Kính, một tay cầm Vận Mệnh Nê Bản, hai tay khác cũng đều cầm pháp bảo.

Lại có Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ và Tố Sắc Vân Giới Kỳ ở trên đỉnh đầu Cộng Công, dưới chân lại là Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Nhiều pháp bảo như vậy, cũng làm tăng cường thực lực của Cộng Công rất nhiều.

Khi Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công vừa vung lên, quang mang của Khai Thiên Phủ khiến Hồng Quân động dung.

Bàn Cổ Nguyên Thần cũng toàn lực công kích Hồng Quân.

Bị Cộng Công và Bàn Cổ Nguyên Thần vây công, Hồng Quân tả chi hữu truật, càng lúc càng chật vật.

Hồng Quân trong lòng uất ức.

Một nước cờ tốt lại bị Hồng Quân đánh hỏng, cũng uất ức.

Nếu không phải Hồng Quân quá coi thường Tam Thanh, Tam Thanh không thể triệu hoán ra Bàn Cổ Nguyên Thần, không có Bàn Cổ Nguyên Thần, Cộng Công cũng khó thành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Hồng Quân càng không thể đến nông nỗi này.

Hiện tại, thực lực Cộng Công không kém Hồng Quân.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tu vi kém một đẳng cấp, thực lực lại gần như nhau, quả thật không thể tưởng tượng, nhưng Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công lại khiến điều đó trở thành hiện thực.

Dưới sự vây công của Cộng Công và Bàn Cổ Nguyên Thần, trên thân Hồng Quân càng lúc càng nhiều vết thương.

Bị thương càng lúc càng nặng, Hồng Quân vẫn kiên trì.

Bàn Cổ Nguyên Thần không thể kiên trì quá lâu, Cộng Công dù sao cũng là Thánh Nhân trung kỳ, thực lực đã đạt đến tiêu chuẩn Thánh Nhân hậu kỳ, Hồng Quân cũng có lòng tin chiến thắng y.

Còn về việc phong ấn Cộng Công, Hồng Quân biết là không thể nữa rồi.

Thực lực hiện tại của Cộng Công có thể cùng Hồng Quân ngang hàng.

Nhưng Cộng Công dù sao cũng là Đại Đạo Thánh Nhân, nếu trở về Hồng Hoang, sẽ bị Thiên Đạo hạn chế.

Do đó, Cộng Công dù có đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, thậm chí Thánh Nhân đỉnh phong, chỉ cần không thể đối kháng Hồng Hoang Thiên Đạo, vẫn sẽ bị hạn chế ở Hồng Hoang.

“Lần này đã mất mặt trước Cộng Công và Tam Thanh, đợi về

Hồng Hoang, lại tìm cơ hội thử xem sao.” Hồng Quân trong lòng cũng đang tính toán.

Hồng Quân tin rằng khi trở về Hồng Hoang, y có thể phong ấn Cộng Công, nhưng Cộng Công ở Hồng Hoang lại không thể chiến đấu ở Hỗn Độn bên ngoài.

Khi Cộng Công có Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Hồng Quân muốn phong ấn Cộng Công là gần như không thể.

“Oanh!” Bàn Cổ Nguyên Thần đột nhiên tan rã, Tam Thanh ngã xuống, từng người sắc mặt tái nhợt, đều đã mất đi sức chiến đấu.

Với tu vi hiện tại của Tam Thanh, thực tế không có khả năng triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần, mượn lực của Hồng Quân mới thành công triệu hoán ra.

Dùng Bàn Cổ Nguyên Thần để chiến đấu, Tam Thanh cũng chịu đựng gánh nặng rất lớn, may mắn là nguyên thần của ba người ký thác vào Thiên Đạo, mới có thể kiên trì lâu như vậy.

Chương 330

Thấy Bàn Cổ Nguyên Thần tan rã, Hồng Quân trong mắt lại mừng rỡ, đã đến lúc phản công.

Tuy nhiên, cũng chính lúc đó, Cộng Công một kích đánh ra, lại đồng thời xuất hiện Khai Thiên Cửu Thức và Luân Hồi Thất Thức.

Hai đại thần thông kết hợp lại, hóa thành một kích phá vỡ Hồng Mông.

Đối mặt với một kích của Cộng Công, Hồng Quân thần sắc ngưng trọng, toàn lực chống đỡ.

Khi Hồng Quân chống đỡ một kích toàn lực của Cộng Công, dị biến bất ngờ phát sinh, lại thấy Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, và Hỗn Độn Chung trong thời gian ngắn dung hợp, hình thành một cây Khai Thiên Thần Phủ có phần tàn khuyết.

Trước khi Bàn Cổ Nguyên Thần tan rã, Cộng Công và Tam Thanh đã có sự ăn ý, ngầm chuẩn bị một chiêu.

Mọi chuyện nói ra thì dài, kỳ thực lại xảy ra trong khoảnh khắc.

Hồng Quân nếu không chống đỡ công kích của Cộng Công, có lẽ có thể tránh được Khai Thiên Phủ.

Tuy nhiên, Hồng Quân hiện tại tuy phản ứng nhanh, nhưng lại không thể lo liệu cả hai.

Nếu Hồng Quân chống đỡ công kích của Cộng Công, sẽ bị Khai Thiên Phủ bổ trúng, nếu tránh Khai Thiên Phủ, lại không tránh được công kích của Cộng Công.

So với công kích của Cộng Công, Khai Thiên Phủ yếu hơn không ít, chọn điều có hại ít hơn, vậy nên, Hồng Quân cắn răng, chấp nhận

công kích của Khai Thiên Phủ.

"Phốc!" Mặc dù Khai Thiên Phủ tàn khuyết, uy lực cũng không thể xem thường, Hồng Quân hầu như dồn hết sức mạnh vào việc chống đỡ công kích của Cộng Công, vậy nên, phủ quang lóe lên, thân thể Khúc Thiện của Hồng Quân cũng bị chém đứt.

Do Khúc Thiện có thân bất tử, tuy bị chặt thành hai đoạn, nhưng vẫn không chết.

"Xuy!" Hỗn Độn Châu rơi vào nửa đoạn Khúc Thiện.

Lực Hỗn Độn cuồng bạo, phá hủy thân thể Khúc Thiện.

Huyền Tẫn Chi Môn xuất hiện sau lưng Cộng Công, đồng thời, Tái Tạo Ngọc Điệp tàn phiến của Hồng Quân bất ổn.

Hồng Quân không thể không phân tâm ổn định Tái Tạo Ngọc Điệp.

Tái Tạo Ngọc Điệp đối với Hồng Quân không chỉ là một Tiên Thiên Chí Bảo, mà còn có công dụng cực lớn, không thể để mất.

Trong Huyền Tẫn Chi Môn của Cộng Công có các mảnh vỡ Tái Tạo Ngọc Điệp, do đó, việc giao tiếp ở cự ly gần với Tái Tạo Ngọc Điệp của Hồng Quân cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Thiên Phạt Chi Nhãn xuất hiện giữa ấn đường của Cộng Công, khi Cộng Công vận hành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, uy lực của Thiên Phạt Chi Nhãn cũng có thể đạt đến một trình độ không thể tưởng tượng nổi.

Trong Hỗn Độn không có thiên kiếp, không có thiên khiển, nhưng lại có Hỗn Độn Kiếp.

Lúc này, Thiên Phạt Chi Nhãn ở ấn đường của Cộng Công lại dẫn động một luồng sức mạnh Hỗn Độn Kiếp.

“Oanh!” Lực Hỗn Độn Kiếp oanh nhiên giáng xuống thân Hồng Quân.

Hồng Quân kêu thảm một tiếng, cuối cùng không thể chống đỡ nổi.

“Phốc!” Khúc Thiện lúc này bị Cộng Công chém giết, bản nguyên cũng bị hủy diệt.

Hồng Quân, thân tử!

Tam Thanh đã hồi phục một chút nhìn Cộng Công chém giết Hồng Quân, đều không dám tin.

Tam Thanh cũng không ngờ Cộng Công có thể chém giết Hồng Quân.

“Có Bàn Cổ chân thân, lại có Hỗn Độn Nguyên Thần, có Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Cộng Công cũng như Bàn Cổ.” Thái Thượng thầm nghĩ.

Bàn Cổ cũng không phải vừa xuất thế đã mạnh mẽ vô địch, mà cũng từ yếu ớt từng bước tu luyện.

Thông thường, Tiên Thiên Ma Thần vừa sinh ra đã có tu vi Chuẩn Thánh, Bàn Cổ có lẽ vừa sinh ra đã là Thánh Nhân sơ kỳ.

“Ba vị Đạo hữu, chúng ta trở về Hồng Hoang thôi!” Cộng Công nhìn về phía Tam Thanh.

Hồng Quân tuy bị Cộng Công chém giết, nhưng nguyên thần của Hồng Quân ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo, do đó, Hồng Quân sẽ phục sinh ở Hồng Hoang.

Cộng Công tạm thời cũng không có ý định lại khai tịch một Vũ Hoàng Thiên trong Hỗn Độn.

Lần chém giết Hồng Quân này, khiến Hồng Quân mất đi Tiên

Thiên Khúc Thiện chi thân, Cộng Công cùng y lại trở thành bất tử bất hưu.

Cộng Công cũng không ngại đắc tội Hồng Quân.

Hai lần ngăn cản Hồng Quân hợp Đạo, đã là bất tử bất hưu rồi, nếu không, Hồng Quân cũng sẽ không vừa đột phá Thánh Nhân hậu kỳ đã muốn phong ấn Cộng Công.

Nếu không phải phần lớn khí vận Hồng Hoang nằm trên người Cộng Công, Hồng Quân sẽ không nóng lòng phong ấn Cộng Công, giết Cộng Công.

Có thể khẳng định, sau khi Hồng Quân phục sinh ở Hồng Hoang, tất nhiên sẽ nhắm vào Vu Tộc, khiến Cộng Công không thể yên lòng.

Tam Thanh cũng đều gật đầu.

Ngay lúc đó, Cộng Công và Tam Thanh cùng hướng về Hồng Hoang.

Tam Thanh chưa hoàn toàn hồi phục, vậy nên, mất một thời gian mới về đến Hồng Hoang. … Vừa về đến Hồng Hoang, Cộng Công và Tam Thanh chia ra.

Cộng Công đi Bất Chu Sơn, Tam Thanh thì về Đại La Thiên Thái Thanh Cảnh Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên mỗi người ngồi một bồ đoàn.

"Tu vi của Hồng Quân đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Thủy, Cộng Công tuy chỉ ở cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Tố, nhưng lại dung hợp Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công, có công pháp đệ nhất thái cổ, thực lực cũng đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Thủy, chúng ta nên làm gì đây?" Nguyên Thủy tâm trạng nặng nề.

Chứng kiến sự cường đại của Thánh Nhân hậu kỳ, Nguyên Thủy ở Thánh Nhân sơ kỳ có một cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

"Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân, ở Hồng Hoang bị hạn chế, ở Hỗn Độn bên ngoài, Cộng Công có thể một trận chiến với Hồng Quân, nhưng ở Hồng Hoang, quyết định không đánh lại Hồng Quân, chúng ta, cùng Cộng Công kết minh, hợp lực đối phó Hồng Quân." Thái Thượng trầm ngâm, mở lời nói.

"Phần lớn khí vận Hồng Hoang đều đã ở trên người Cộng Công, chúng ta lại kết minh với y,…" Thông Thiên nói.

"Chỉ là kế sách tạm thời thôi, đợi ta đột phá, cũng không sợ Hồng Quân." Nguyên Thủy nói.

Hiện tại, trong Tam Thanh, chỉ có một mình Thái Thượng là Thánh Nhân trung kỳ, Nguyên Thủy và Thông Thiên chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, nếu Nguyên Thủy và Thông Thiên đều đột phá, ba Thánh Nhân trung kỳ, việc triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần sẽ không còn là vấn đề lớn.

Nếu có thể triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần, Tam Thanh cũng có đủ tự tin để đối kháng Thánh Nhân hậu kỳ. … Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa trong lòng bấy lâu không thể bình tĩnh.

Cộng Công và Tam Thanh từ bên ngoài Thiên Giới trở về.

Hồng Quân thân tử.

"Cộng Công và Tam Thanh liên thủ giết Hồng Quân?" Nữ Oa khẽ nhíu mày.

Thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, Nữ Oa từ sự biến hóa của Hồng Hoang Thiên Đạo biết được Hồng Quân đã chết một lần.

Dưới lực lượng của Hồng Hoang Thiên Đạo, Hồng Quân đã phục sinh.

Còn về thân thể sau khi phục sinh, đó là chuyện của Hồng Quân rồi.

Nhưng Hồng Quân muốn có một thân thể sánh ngang với Tiên Thiên Khúc Thiện chi thân, thì lại không khả thi lắm.

Tiên Thiên Khúc Thiện bị Cộng Công chém giết đó, chính là Khúc Thiện đầu tiên của Hồng Hoang, căn cước bất phàm, Hồng Quân lại đã tu luyện không biết bao nhiêu Nguyên Hội. … Tây Phương, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đều trong lòng không yên.

Hồng Quân đã chết một lần.

"Tất nhiên là Cộng Công và Tam Thanh hợp lực giết Hồng Quân." Chuẩn Đề đốc định.

"Huyết mạch Bàn Cổ và Nguyên Thần Bàn Cổ." Tiếp Dẫn lẩm bẩm.

Vu Tộc đã là nhân vật chính của Hồng Hoang, Cộng Công dù là thực lực, khí vận, pháp bảo, đều không phải là thứ mà Tây Phương Nhị Thánh có thể sánh bằng.

Tiếp Dẫn có chút lo lắng, nếu Tam Thanh và Vu Tộc cấu kết với nhau, Tây Phương sẽ hưng thịnh bằng cách nào?

Tây Phương nếu trì trệ không thể đại hưng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có thể sẽ mất Thánh vị.

Để thành Thánh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã lập ra bốn mươi tám đại hồng nguyện, đại hồng nguyện không phải tùy tiện mà có, nếu không thể hoàn thành, hậu quả sẽ nghiêm trọng.

Ở Hỗn Độn bên ngoài, sau khi chém giết Hồng Quân, ý niệm của Cộng Công cũng thông đạt hơn rất nhiều.

Thực ra, để có thể chém giết Hồng Quân, Bàn Cổ Nguyên Thần

cũng có công không thể bỏ qua, nhưng quan trọng nhất vẫn là Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công.

Ngoài ra, Tam Xoa Kích của Cộng Công cũng phát huy tác dụng nhất định, cùng với các chí bảo như Hỗn Độn Châu.

Chương 331

Tam Xoa Kích do Cộng Công dùng Thí Thần Thương và Đoạn Ngọc Câu dung hợp mà thành, riêng Thí Thần Thương đã có thể làm tổn hại nguyên thần Thánh Nhân, uy lực của Tam Xoa Kích lại vượt xa Thí Thần Thương, thậm chí còn hơn cả Bàn Cổ Phiên, cũng có khả năng làm tổn hại nguyên thần Thánh Nhân.

Vừa trở về Bất Chu Sơn, Cộng Công bắt đầu bế quan.

Cửu Chuyển Huyền Công tu luyện thân thể, Cửu Chuyển Nguyên Công tu luyện nguyên thần, Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công do hai công pháp lớn này dung hợp mà thành, kiêm tu thân thể và nguyên thần, lại càng có đủ loại huyền diệu.

Vừa vận dụng Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, lực lượng thân thể và lực lượng nguyên thần của Cộng Công hoàn mỹ dung hợp vào nhau, có thể tăng phúc.

Lúc này, Cộng Công đang cảm ngộ Đại Đạo.

Khi hoàn thành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Cộng Công đối với Đại Đạo có thêm không ít cảm ngộ, việc chém giết Hồng Quân lại càng khiến y có thêm nhiều cảm ngộ nữa.

Hiện nay, Cộng Công cách Thánh Nhân hậu kỳ cũng chỉ còn một chút nữa.

Cảm ngộ Đại Đạo, không vài tháng, tu vi của Cộng Công cũng đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, mọi chuyện nước chảy thành sông.

Thánh Nhân hậu kỳ là cảnh giới Thái Thủy.

Cái gọi là Thái Thủy, tức là hữu hình vô chất, không thể cảm quan nhìn thấy.

Tuy Thái Thủy không thể sánh bằng Thái Sơ vô hình vô chất, nhưng cũng không thể tưởng tượng nổi.

Đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, lĩnh ngộ Hỗn Nguyên Thái Thủy, thân thể và nguyên thần của Cộng Công lại một lần nữa thuế biến.

Do nguyên thần ký thác Đại Đạo, vậy nên, theo nguyên thần thuế biến, Cộng Công đối với Đại Đạo có thêm không ít lĩnh ngộ.

Đại Đạo vô xử bất tại, không thể gọi tên.

Đối với Đại Đạo, Hồng Hoang Thiên Đạo hiện nay chẳng khác nào con kiến.

Ngoài ra, Cộng Công đối với Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công cũng có thêm nhiều nhận thức.

Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công chia làm ba trọng, Hỗn Nguyên, Vô Cực và Đại Đạo. … Nhân Tộc.

Chiến tranh giữa Xi Vưu và Hiên Viên cũng đã kết thúc.

Hiên Viên trở thành Cộng Chủ Nhân Tộc, nhưng lại không thể không thần phục Vu Tộc.

Muốn đội vương miện, tất phải gánh trọng trách, trở thành Cộng Chủ Nhân Tộc, cũng phải vì Nhân Tộc mà suy nghĩ, hiện nay, Vu Tộc thế lớn, Nhân Tộc không thể đối kháng, vì đại cục của Nhân Tộc, Hiên Viên cũng không thể không thỏa hiệp.

Nếu Hiên Viên cứ nhất ý cô hành, Tam Hoàng cũng chỉ có thể bỏ cuộc.

Khi Thần Nông công đức viên mãn đi Hỏa Vân Cung, khí vận Nhân Tộc lại có phần tăng cường.

Nhưng, khí vận Nhân Tộc so với Vu Tộc thì kém xa quá. … Hồng Hoang đại địa, một nơi hoang sơn.

Ngọn núi đó hoang lương, chim chóc không đến, cũng không thấy bóng dáng con người.

Trên Thái Âm Tinh, một cây Tiên Thiên Nguyệt Quế cành lá sum suê, quế hoa nở rộ.

Tiên Thiên Nguyệt Quế là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, rễ cây lại nối liền với bản nguyên của Thái Âm Tinh.

Do đó, Thái Âm Tinh không hủy, Tiên Thiên Nguyệt Quế cũng không diệt.

Bỗng nhiên, từ trong cây Nguyệt Quế bước ra một người, chính là Hồng Quân.

Sau khi thân thể Khúc Thiện bị Cộng Công chém giết, Hồng Quân vừa phục sinh đã chọn Tiên Thiên Nguyệt Quế.

Động dụng một nửa bản nguyên của Tiên Thiên Nguyệt Quế, Hồng Quân đã tu thành thân thể hiện nay.

Trước hết, Nguyệt Quế là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, căn cước khiến Hồng Quân hài lòng, thứ hai, Nguyệt Quế nối liền bản nguyên Thái Âm Tinh, lúc cần thiết có thể thao túng Thái Âm Tinh.

Cộng Công đã nắm giữ Thái Dương Tinh, Hồng Quân nếu nắm giữ Thái Âm Tinh, cũng sẽ không lạc hậu.

Thân thể hiện nay của Hồng Quân, xa không bằng thân thể Khúc Thiện bị Cộng Công chém giết, nhưng tiềm lực lại cực lớn.

Bẻ một cành Nguyệt Quế, Hồng Quân cũng rời khỏi Thái Âm Tinh.

Hồng Quân trong lòng đang tính toán cách đối phó Cộng Công.

Hồng Quân hai lần hợp Đạo đều bị Cộng Công phá hoại, lại bị Cộng Công chém giết một lần, không thể bỏ qua Cộng Công.

“Nếu không phải Tam Thanh xen vào, Cộng Công đã bị ta phong ấn rồi, cũng không có nhiều phiền não như bây giờ.” Hồng Quân càng nghĩ càng bực tức.

Cơ hội tốt đã bỏ lỡ.

Hiện tại, Hồng Quân có tự tin đánh bại Cộng Công ở Hồng Hoang, nhưng không có tự tin phong ấn Cộng Công.

Hồng Quân không biết Cộng Công đã đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, nếu không, vẻ mặt của y nhất định sẽ rất “tinh xảo”. … Đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, Cộng Công cảm nhận một chút, hạn chế của Hồng Hoang Thiên Đạo đối với y càng lớn.

Bởi vì hạn chế của Hồng Hoang Thiên Đạo, Cộng Công ở Hồng Hoang thậm chí không thể phát huy quá năm thành pháp lực, việc câu thông với Đại Đạo cũng khó khăn hơn so với bên ngoài Thiên Giới.

Một luồng nguyên thần của Cộng Công tiến vào Hỗn Độn Châu.

Trong Hỗn Độn Châu, Côn Luân Kính bị đại lượng Hỗn Độn Chi Khí bao bọc.

Trong Côn Luân Kính, Thiên Đạo của Hồng Mông Vũ Trụ cũng đã trưởng thành không ít.

Cộng Công là chủ nhân của Hồng Mông Vũ Trụ, theo tu vi của y đột phá, Hồng Mông Thiên Đạo tự nhiên cũng trưởng thành không ít.

Hiện nay, chỉ có Hi Hòa là một Hồng Mông Chưởng Khống Giả, nhưng tu vi của Hi Hòa cũng theo sự trưởng thành của Hồng Mông Thiên Đạo mà thăng cấp.

Hiện nay, tu vi của Hi Hòa đã đạt đến Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Một ngày nọ, trong không gian Hồng Mông, xuất hiện một con vượn sáu tai, chính là Lục Nhĩ Mi Hầu, một trong Hỗn Thế Tứ Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu tu thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, cũng được triệu hoán vào không gian Hồng Mông.

Trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, tu vi của Lục Nhĩ Mi Hầu cũng giống như Hi Hòa.

Theo sự xuất hiện của Hồng Mông Chưởng Khống Giả thứ hai, Hồng Mông Thiên Đạo lại trưởng thành thêm một chút, nhưng không đủ để tu vi của Hi Hòa và Lục Nhĩ Mi Hầu đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Thực ra, nếu Hồng Mông Vũ Trụ không nằm trong Côn Luân Kính, mà nằm trong Hỗn Độn Châu, sự trưởng thành của Hồng Mông Thiên Đạo sẽ nhanh hơn bây giờ.

Tiên Thiên Chí Bảo dù sao cũng không sánh bằng Đại Đạo Chí Bảo.

Một cái ao nhỏ, làm sao có thể nuôi dưỡng được Đại Côn chứ!

Đối với việc diễn hóa ra thế giới Thiên Đạo, Tiên Thiên Chí Bảo quá nhỏ bé.

Vừa vào không gian Hồng Mông, Lục Nhĩ Mi Hầu tò mò quan sát.

Ra khỏi không gian Hồng Mông, Lục Nhĩ Mi Hầu phát hiện trong Hồng Mông Vũ Trụ có hai vũ trụ, một cái do y sáng tạo.

"Xem kìa, ta là Hồng Mông Chưởng Khống Giả thứ hai." Lục Nhĩ Mi Hầu lẩm bẩm.

Trong vũ trụ của Hi Hòa, Lục Nhĩ Mi Hầu đã làm rõ được Hồng Mông Chưởng Khống Giả đầu tiên là ai.

Trong Thái Âm Vũ Trụ của Hi Hòa, có hơn vạn ức tinh hệ, lớn nhỏ không đều, nhỏ thì vài năm ánh sáng, lớn thì mấy chục vạn năm ánh sáng, thậm chí mấy trăm vạn hoặc mấy nghìn vạn năm ánh sáng.

Ở trung tâm vũ trụ, một hành tinh trông giống Thái Âm Tinh của Hồng Hoang, nhưng trên hành tinh đó lại không lạnh lẽo, chim hót hoa thơm, quế thụ thành rừng, hoa đoàn gấm vóc.

Khi Lục Nhĩ Mi Hầu vừa tiến vào vũ trụ của Hi Hòa, Hi Hòa cũng đã phát giác, nhưng lại không để ý.

Ở Hồng Hoang, Hi Hòa cao cao tại thượng, không hề để Lục Nhĩ Mi Hầu vào mắt, nhưng hiện nay đều là Hồng Mông Chưởng Khống Giả, địa vị như nhau, tu vi cũng như nhau, khiến nàng cảm khái.

Người tu luyện Tinh Thần Biến ở Hồng Hoang không ít, đồng thời với việc Lục Nhĩ Mi Hầu tu thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, ở Hồng Hoang đã có một số người tu luyện Tinh Thần Biến đến tầng thứ sáu.

Lục Nhĩ Mi Hầu không hề hay biết, đồng thời khi y trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, Cộng Công cũng đã chú ý đến.

Cộng Công muốn tập hợp đủ Hỗn Thế Tứ Hầu, khiến Hỗn Độn Ma Viên trọng hiện, do đó, Lục Nhĩ Mi Hầu là không thể thiếu.

Nhưng, Lục Nhĩ Mi Hầu đã trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả cũng không thể thoát khỏi lòng bàn tay Cộng Công. … Hồng Hoang đại địa, Tây Phương Linh Sơn.

Chùa chiền cổ kính, đèn vàng lấp lánh, phạm âm trận trận, đàn hương nghi ngút, lại có ánh sáng Bồ Đề.

Minh Hà mặt âm trầm, tọa trên Bát Phẩm Hồng Liên.

Chương 332

Bản nguyên Huyết Hải đều đã bị Phong Đô luyện hóa, hiện nay, Huyết Hải không khô, Phong Đô bất tử.

Phong Đô hiển hóa huyết sí hắc văn chân thân, thôn phệ Tứ Phẩm Hồng Liên, khiến Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên của Minh Hà trở thành Bát Phẩm.

Do Vu Tộc thế lớn, sau khi mất Huyết Hải, Minh Hà cũng đành nương tựa Phật giáo.

Điều khiến Minh Hà uất ức là Chuẩn Đề hy vọng y hiến ra Bát Phẩm Hồng Liên.

Phật giáo dùng Thập Nhị Phẩm Kim Liên trấn áp khí vận, nếu Thập Nhị Phẩm Kim Liên của Tiếp Dẫn thôn phệ Bát Phẩm Hồng Liên, có hy vọng thăng cấp Thập Tam Phẩm.

Một khi Thập Nhị Phẩm Kim Liên thăng cấp Thập Tam Phẩm, cũng sẽ từ cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tiến hóa thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Vì không có Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận, Phật giáo mới bị Tiên Thiên bất túc.

Nếu Minh Hà không mất Huyết Hải, có khí vận lớn, Tây Phương Nhị Thánh dù có ghen tị với Nghiệp Hỏa Hồng Liên, cũng không dám khinh cử vọng động.

Tuy nhiên, Minh Hà hiện nay chẳng khác nào chó nhà có tang, cũng không có khí vận lớn.

Minh Hà trong lòng than thở, quá khó khăn rồi.

Một đoàn Phật quang giáng lâm, Chuẩn Đề từ trong Phật quang

bước ra.

“Minh Hà Đạo hữu, cũng là một Tôn Cẩu Đà của Tây Phương ta, cùng Phật giáo nên vinh quang cùng vinh quang, hy vọng có thể hiến xuất Nghiệp Hỏa Hồng Liên.” Chuẩn Đề mặt tươi cười.

Minh Hà cũng không có nhiều lựa chọn, cùng Vu Tộc thế bất lưỡng lập.

Hơn nữa, Minh Hà cũng biết Phong Đô là một phân thân của Cộng Công.

Cũng vì thế, Minh Hà muốn đoạt lại Huyết Hải thì phải làm địch với Cộng Công.

Trong lòng cân nhắc lợi hại, Minh Hà cũng đành bất đắc dĩ lấy ra Nghiệp Hỏa Hồng Liên, giao cho Chuẩn Đề.

Thấy Minh Hà giao ra Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Chuẩn Đề cũng mừng rỡ ra mặt.

Tuy Nghiệp Hỏa Hồng Liên hiện tại chỉ là Bát Phẩm, nhưng cũng là Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu phẩm cấp Nghiệp Hỏa Hồng Liên quá cao, Thập Nhị Phẩm Kim Liên của Tiếp Dẫn cũng khó thôn phệ.

Nhưng, khi phẩm cấp Nghiệp Hỏa Hồng Liên thấp, Thập Nhị Phẩm Kim Liên dễ thôn phệ, lại khó thăng cấp.

Đưa tay nhận lấy Nghiệp Hỏa Hồng Liên mà Minh Hà giao ra, nhìn đài sen Tiên Thiên Bát Phẩm, Chuẩn Đề cũng không chắc Thập Nhị Phẩm Kim Liên sau khi thôn phệ có thể thăng cấp Thập Tam Phẩm không, nhưng ít nhất cũng có thể khiến khí vận Phật giáo tăng cường không ít.

“Đạo hữu sau này sẽ là U Minh Như Lai của Phật giáo ta.” Chuẩn

Đề thu Bát Phẩm Hồng Liên, nói với Minh Hà.

"Đa tạ Phật Mẫu." Minh Hà chắp hai tay, cúi người hành lễ.

Khi Chuẩn Đề rời đi, trong mắt Minh Hà cũng hiện lên vẻ oán độc.

"Ta Minh Hà, nhất định phải thành Thánh." Minh Hà thầm nghĩ trong lòng.

Ở Hồng Hoang có quá nhiều người muốn thành Thánh, nhưng mấy ai thành Thánh được?

Minh Hà tuy có đại công đức, đại tạo hóa, đại nghị lực, cách Hỗn Nguyên Thánh Nhân chỉ một bước xa, nhưng một bước xa đó lại là khác biệt trời vực.

Nếu Minh Hà có Hồng Mông Tử Khí, chưa chắc đã không thành Thánh.

Sau khi biết bí mật của Tam Thi Chi Đạo, Minh Hà cũng từ bỏ tu luyện Tam Thi Chi Đạo, dùng Nguyên Đồ A Tỳ Song Kiếm chém giết thiện ác nhị thi. … Rời khỏi Linh Sơn, Chuẩn Đề quay về Cực Lạc Thế Giới.

Trong Cực Lạc Thế Giới, lưu ly bảo quang bao phủ, thất thải tường vân lượn lờ, đàn hương phạm âm.

Cây bồ đề thành biển, trong rừng trúc thanh tịnh có sáu gốc tịch diệt.

Hoa Ba La nở rộ khắp nơi, Ưu Đàm trùng trùng điệp điệp, diễn hóa đủ loại huyền diệu.

Trong Bát Bảo Công Đức Trì lại có Tam Thừa Đại Pháp, khiến người ta tứ đại giai không.

Phật giáo tuy là bàng môn, nhưng cũng có chính quả.

Từng đóa kim liên trôi nổi trong Bát Bảo Trì, lưu chuyển công đức

chi quang.

Một người ngồi trên đóa kim liên lớn nhất, đóa kim liên này nở mười hai phẩm, lại có mười hai trọng xá lợi nguyên quang.

Chính là Tiếp Dẫn.

Chỉ thấy, Tiếp Dẫn thân cao trượng lục, mặt hơi vàng, thần sắc từ bi, lại luôn cau mày, bởi vì chúng sinh trầm luân khổ hải.

"Có thi vi chứng, Cực Lạc chi hương khách, Tây Phương diệu thuật thần, liên hoa vi phụ mẫu.

Trì biên phân bát đức, thường lâm thất bảo viên, ba la hoa khai hậu, biến địa trường kim trân.

Đàm giảng tam thừa pháp, xá lợi phúc trung tồn, hữu duyên sinh thử địa, cửu hậu hạnh sa môn.

Túc đạp tường vân hữu dị thường, thập nhị liên đài diễn pháp bảo, bồ đề xá lợi hiện bạch quang, thọ đồng thiên địa ngôn phi liêu, phúc kinh hồng ba ngữ khởi cuồng, tu thành xá lợi danh thai tức, thỉnh nhàn cực lạc tây phương." Bỗng nhiên, Tiếp Dẫn mở mắt, chỉ thấy, một người.

Người đó búi tóc hai bên, mặt vàng thân gầy, trên búi tóc cài hai bông hoa, trong tay cầm một cành cây, thất thải thần quang hóa thành nhân uân lượn lờ, lại có xá lợi nguyên quang sinh ra liên hoa, trên liên hoa lại hiển hiện xá lợi, trên xá lợi lại nâng một liên hoa, vô cùng vô tận, tuần hoàn không ngừng.

Sau lưng Chuẩn Đề lại có dị tượng, chính là mười tám cánh tay, hai mươi bốn tay, cầm định anh lạc tản cái, hoa quán ngư tràng, gia trì thần xử, bảo tỏa, kim linh, kim cung, ngân kích và phiên kỳ v.v… Thấy Chuẩn Đề trở về, Tiếp Dẫn cũng khẽ mỉm cười.

Chuẩn Đề cũng không làm Tiếp Dẫn thất vọng, trong tay xuất hiện

một đóa Bát Phẩm Hồng Liên.

"Thiện tai!" Tiếp Dẫn cười nói.

Tiếp Dẫn đã sáng tạo ra một phương pháp chứng Đạo trong mộng.

Dùng mộng để thôi diễn đủ loại pháp môn chứng Đạo.

Trong mộng có thể Dĩ Lực Chứng Đạo, có thể Tam Thi Hợp Nhất, thất bại cũng không sao.

Từ vô số lần thất bại, thôi diễn ra phương pháp thành công.

Nhưng, pháp chứng Đạo trong mộng của Tiếp Dẫn vẫn chưa đủ hoàn thiện.

Chỉ chờ Thập Nhị Phẩm Kim Liên của Tiếp Dẫn thôn phệ Bát Phẩm Hồng Liên, nếu không thể tiến hóa thành Thập Tam Phẩm Kim Liên, pháp chứng Đạo trong mộng của Tiếp Dẫn cũng có thể hoàn thiện.

Thông qua pháp chứng Đạo trong mộng thôi diễn, Tiếp Dẫn chưa chắc không thể Tam Thi Hợp Nhất.

Tam Thi Chi Đạo do Hồng Quân sáng tạo, Tam Thi Hợp Nhất cũng do Hồng Quân lĩnh ngộ ra.

Hồng Quân đã truyền thụ pháp môn Tam Thi Hợp Nhất cho Thái Thượng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng biết, muốn Thái Thượng giao pháp môn Tam Thi Hợp Nhất cho, chắc chắn phải trả một cái giá không nhỏ.

Cầu người không bằng cầu mình, do đó, Tiếp Dẫn muốn thông qua pháp chứng Đạo trong mộng thôi diễn Tam Thi Hợp Nhất.

Ngoài việc thôi diễn Tam Thi Hợp Nhất, pháp chứng Đạo trong mộng cũng có thể thôi diễn Dĩ Lực Chứng Đạo.

Hiện tại, Tiếp Dẫn tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, nếu có thể Tam Thi

Hợp Nhất, chắc chắn sẽ đột phá Thánh Nhân trung kỳ, sau đó, lại Dĩ Lực Chứng Đạo, chưa chắc không thể đột phá Thánh Nhân hậu kỳ.

Đứng dậy, Thập Nhị Phẩm Kim Liên dưới chân Tiếp Dẫn phát ra công đức chi quang rực rỡ.

Kim quang công đức bao phủ Bát Phẩm Hồng Liên.

Tiếp đó, Bát Phẩm Hồng Liên từng chút một dung nhập vào Thập Nhị Phẩm Kim Liên.

Không chỉ Tiếp Dẫn dốc hết pháp lực, Chuẩn Đề cũng ra tay tương trợ.

Dưới Thánh Nhân vĩ lực của hai người Tiếp Dẫn, Bát Phẩm Hồng Liên hoàn toàn không thể chống đỡ, chỉ đành bị Thập Nhị Phẩm Kim Liên từng chút một thôn phệ.

Thôn phệ Bát Phẩm Hồng Liên, bản nguyên của Thập Nhị Phẩm Kim Liên cũng đang nhanh chóng trưởng thành.

Khi Bát Phẩm Hồng Liên bị Thập Nhị Phẩm Kim Liên hoàn toàn thôn phệ, hai người Tiếp Dẫn không khỏi thất vọng.

Thập Nhị Phẩm Kim Liên không hề thăng cấp Thập Tam Phẩm.

Cuối cùng vẫn không thể từ cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tiến hóa thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng, uy lực của Thập Nhị Phẩm Kim Liên lại tăng cường rất nhiều.

Phật giáo tuy Tiên Thiên bất túc, nhưng khí vận cũng có phần tăng cường.

Quan trọng nhất, pháp chứng Đạo trong mộng của Tiếp Dẫn đã hoàn thiện.

Thái Thượng có Thập Tam Phẩm Thanh Liên, Cộng Công có Thập

Nhị Phẩm Hắc Liên, Bình Tâm có Thập Nhị Phẩm Bạch Liên, Phong Đô có Tứ Phẩm Hồng Liên, đều là mục tiêu của Tiếp Dẫn. … Bất Chu Sơn, trong Vu Hoàng Cung, Cộng Công đang bế mục ngưng thần, cảm ngộ Đại Đạo.

Chương 333

Bỗng nhiên, tâm thần Cộng Công khẽ động.

Một giấc mộng của Hỗn Nguyên Thánh Nhân xuất hiện trong Hôi Giới.

Lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Mộng, Cộng Công cũng đã nắm giữ Hôi Giới.

Trong Hôi Giới có vô số mộng cảnh, Cộng Công vừa có thể chuyển hóa vô số mộng cảnh thành pháp lực, vừa có thể thông qua vô số mộng cảnh để có được thông tin.

Nhưng, một mộng cảnh Thánh Nhân, lại phi thường không nhỏ.

Nhất thời, Cộng Công như có điều suy nghĩ.

"Chẳng lẽ pháp chứng Đạo trong mộng?

Tiếp Dẫn Đạo Nhân của Tây Phương?" Cộng Công vừa nghĩ, vừa đưa một luồng nguyên thần tiến vào Hôi Giới.

Một nơi nào đó trong Hôi Giới, có một đài sen mười hai phẩm.

Trong đài sen mười hai phẩm, có một người cao trượng lục, tựa tăng tựa đạo, mặt vàng thân gầy.

Tiếp Dẫn đã hoàn thiện pháp chứng Đạo trong mộng, bắt đầu nằm mơ.

Trong mộng cảnh, Tiếp Dẫn đang định thôi diễn Tam Thi Hợp Nhất, lại có một cảm giác không lành.

Một người khổng lồ xuất hiện bên ngoài mộng cảnh của Tiếp Dẫn.

Dù sao cũng là mộng cảnh của Thánh Nhân, mộng cảnh không hề

nhỏ, nhưng lại bị người khổng lồ nắm trong tay.

Tuy đang ở trong mộng cảnh, Tiếp Dẫn vẫn có thể cảm nhận được bên ngoài.

Một thân thể cuồn cuộn gân cốt, một tay cầm rìu khổng lồ, một tay nắm lấy mộng cảnh của Tiếp Dẫn.

"Bàn Cổ?

Sao có thể?" Tiếp Dẫn ngây người.

Trong tay Bàn Cổ, mộng cảnh của Tiếp Dẫn càng lúc càng bất ổn.

Bàn Cổ cũng dùng lực lượng mộng cảnh, nhưng lại cường đại hơn mộng cảnh của Tiếp Dẫn rất nhiều.

Nhất thời, trong lòng Tiếp Dẫn nổi sóng gió bão tố.

Ngoài chấn kinh, Tiếp Dẫn còn kinh hãi.

Bàn Cổ không phải đã sớm vẫn lạc rồi sao?

Chẳng lẽ, trước khi Bàn Cổ vẫn lạc, đã để lại một mộng cảnh?

Hoặc, đó là một Bàn Cổ giống như Tam Thanh?

Tổ Vu?

"Trong Tam Thanh, Thái Thượng tu vi cao nhất, trong Tổ Vu, Cộng Công là đệ nhất, nhưng Thái Thượng và Cộng Công, mộng cảnh cũng không thể cường đại đến mức này, Bàn Cổ Đại Thần để lại mộng cảnh trước khi vẫn lạc?" Tiếp Dẫn suy đoán.

Hiển nhiên, Bàn Cổ là chủ nhân của Hôi Giới.

"Vãn bối Tiếp Dẫn, bái kiến Bàn Cổ Đại Thần." Tiếp Dẫn quỳ xuống một bái.

Tiếp Dẫn không phát hiện, thần sắc của Bàn Cổ có chút cổ quái.

Bàn Cổ chính là do Pháp Tắc Chi Mộng của Cộng Công hiển hóa

ra.

Hôi Giới bị Cộng Công nắm giữ, với tu vi Thánh Nhân hậu kỳ hiện tại của Cộng Công, động dụng Pháp Tắc Chi Mộng, mới tạo ra một Bàn Cổ như vậy.

Nếu Cộng Công chỉ là Thánh Nhân trung kỳ, Bàn Cổ do mộng cảnh hóa thành không thể cường đại như hiện tại.

Hiển nhiên, Tiếp Dẫn đã đánh giá thấp Cộng Công rất nhiều.

"Hỗn Nguyên Mộng Cảnh, trong Hôi Giới không thể hồ tác phi vi." Bàn Cổ nói.

"Vãn bối không dám!" Tiếp Dẫn nói.

"Pháp chứng Đạo trong mộng, chỉ là bàng môn tả đạo, tự làm tự chịu đi!" Lời vừa dứt, Bàn Cổ biến mất.

Tiếp Dẫn hoàn toàn không thấy Bàn Cổ biến mất như thế nào.

Sự xuất hiện và biến mất của Bàn Cổ đột ngột.

"Không ngờ trong Hôi Giới lại ẩn giấu mộng cảnh của Bàn Cổ Đại Thần." Tiếp Dẫn bấy lâu không thể bình tĩnh.

Rất lâu sau, ổn định tâm thần, Tiếp Dẫn bắt đầu thôi diễn Tam Thi Hợp Nhất.

Tiếp Dẫn chém đi Tam Thi, tuy vì bản nguyên Tiên Thiên Linh Bảo ký thác Tam Thi không tương hợp, nên đành phải tu luyện lại, nhưng trong mộng cảnh lại dễ dàng hóa ra Tam Thi.

Chỉ thấy, trước mặt Tiếp Dẫn xuất hiện ba người, mỗi người đều giống y đến chín phần.

Hóa ra Tam Thi, Tiếp Dẫn liền cho Tam Thi dung hợp.

Khi Tam Thi vừa bắt đầu dung hợp, Tiếp Dẫn cũng nhíu chặt mày.

Vừa dung hợp được một phần mười thì ‘phanh’ một tiếng, Tam Thi tan rã.

“Tam Thi Hợp Nhất, sức mạnh quá cường đại, với thân thể của mình không thể chịu đựng được, nhưng Hồng Quân và Thái Thượng đều đã thành công, khẳng định không phải vì thân thể cường hãn, mà có pháp môn đặc biệt…” Tiếp Dẫn trầm tư.

Một lần thất bại, khiến Tiếp Dẫn hiểu rõ hơn về Tam Thi Hợp Nhất.

Sau một thời gian dài, Tiếp Dẫn lại hóa ra Tam Thi, lần thứ hai Tam Thi Hợp Nhất.

“Phanh!” Tam Thi lại một lần nữa tan rã, thất bại, nhưng so với lần trước thì tốt hơn một chút.

Tiếp Dẫn tiếp tục cảm ngộ.

Lần lượt thất bại, mỗi lần thất bại, Tiếp Dẫn đều cảm ngộ, lần sau sẽ có chút tiến bộ.

Cứ như vậy, việc Tiếp Dẫn thôi diễn ra pháp môn Tam Thi Hợp Nhất cũng chỉ là vấn đề thời gian.

“Mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm đã qua.” Một âm thanh vang lên, khiến Tiếp Dẫn giật mình, sau đó, Bàn Cổ xuất hiện, thôn phệ mộng cảnh của Tiếp Dẫn. … Cực Lạc Thế Giới, Bát Bảo Công Đức Trì, Tiếp Dẫn ngồi trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên toàn thân chấn động, trên trán xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh.

“Sư huynh!” Chuẩn Đề nói.

Tiếp Dẫn ở Hôi Giới đã mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm, nhưng đối với Chuẩn Đề, mới chỉ vài ngày ngắn ngủi.

Mở mắt ra, trong lòng Tiếp Dẫn lại không thể bình tĩnh.

Thấy Chuẩn Đề không khỏi quan tâm nhìn, Tiếp Dẫn nói: "Sư đệ không cần lo lắng, mọi việc thuận lợi." "Sư huynh có thôi diễn ra pháp môn Tam Thi Hợp Nhất không?" Chuẩn Đề hỏi.

Nếu có pháp môn, việc Tam Thi Hợp Nhất của Tiếp Dẫn cũng không còn xa.

Chỉ cần Tam Thi Hợp Nhất, tu vi của Tiếp Dẫn cũng rất có khả năng từ Thánh Nhân sơ kỳ đột phá Thánh Nhân trung kỳ, đối với Phật giáo đó là đại sự.

"Chỉ thôi diễn được một phần, chưa hoàn toàn thôi diễn ra." Tiếp Dẫn nhàn nhạt nói.

"Sư huynh cũng đừng vội." Chuẩn Đề nói.

Do dự một hồi, Tiếp Dẫn trầm giọng nói: "Sư đệ lại không biết, huynh ở trong Hôi Giới đã gặp Bàn Cổ Đại Thần." Vừa nghe Tiếp Dẫn nói, Chuẩn Đề cũng không còn bình tĩnh.

"Cái gì?

Bàn… Bàn Cổ Đại Thần?

Không phải đã vẫn lạc khi thiên địa sơ khai sao?" Nếu Bàn Cổ còn sống, đủ để khiến toàn bộ Hồng Hoang chấn động.

"Bàn Cổ Đại Thần tuy đã vẫn lạc, nhưng trước khi vẫn lạc, đã để lại mộng cảnh, mộng cảnh của Bàn Cổ Đại Thần là chủ nhân của Hôi Giới." Tiếp Dẫn nói.

"Mạnh hơn mộng cảnh của Sư huynh ư?" "Mạnh hơn ta hàng trăm lần trở lên." Tiếp Dẫn cười khổ.

"Cái gì?

Hàng trăm lần trở lên?" Chuẩn Đề không dám tin, tuy Tiếp Dẫn chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng vì phương pháp tu luyện, mộng cảnh

chỉ sợ so với Thánh Nhân trung kỳ cũng không yếu hơn là bao.

“Hồng Quân, Tam Thanh, ta, Nữ Oa, và Cộng Công, mộng cảnh gộp lại, cũng không bằng Bàn Cổ Đại Thần, mà, không chừng điều ta thấy chỉ là một phần.” Tiếp Dẫn nói.

“Nếu có thể được Bàn Cổ Đại Thần chỉ điểm…” Chuẩn Đề lại có không ít ý tưởng.

Chương 334

"Mộng cảnh Thánh Nhân, trong Hôi Giới không thể hồ tác phi vi, chỉ có thể tồn tại một Nguyên Hội." Trong lòng tính toán một hồi, Chuẩn Đề cũng nằm mơ. … Một nơi nào đó trong Hôi Giới, Cộng Công đã hóa thành Bàn Cổ lại cảm ứng được một mộng cảnh Thánh Nhân, nhìn lướt qua, lại là một cây bồ đề.

Không cần nói, tất nhiên là Chuẩn Đề.

Mạo danh Bàn Cổ, có thể lừa được Tây Phương Nhị Thánh.

Thôn phệ mộng cảnh của Tây Phương Nhị Thánh, lại có thể có được cảm ngộ của Tây Phương Nhị Thánh, có lợi cho Cộng Công.

Không cần nói, Chuẩn Đề khẳng định cũng cho rằng chủ nhân của Hôi Giới là mộng cảnh của Bàn Cổ, muốn cùng Bàn Cổ xây dựng mối quan hệ tốt, để có được lợi ích cực lớn.

Thánh Nhân sơ kỳ, trước mặt Bàn Cổ không đáng nhắc đến.

Do đó, chỉ là một mộng cảnh của Bàn Cổ, Tây Phương Nhị Thánh cũng không dám coi thường.

Chuẩn Đề đang YY (tưởng tượng) rằng, y và Tiếp Dẫn được Bàn Cổ chỉ điểm, tu vi tiến triển thần tốc, nổi bật giữa các Thánh Nhân Hồng Hoang, sau đó, Phật giáo đại hưng.

Trong Hôi Giới, một cây bồ đề lay động, chính là mộng cảnh của Chuẩn Đề.

Nghe Tiếp Dẫn nói trong Hôi Giới có mộng cảnh của Bàn Cổ Đại Thần, Chuẩn Đề cũng nóng lòng nằm mơ.

"Bàn Cổ Đại Thần, vãn bối Chuẩn Đề." Chuẩn Đề mở lời.

Tuy nhiên, Chuẩn Đề gọi nửa ngày, cũng không thấy Bàn Cổ.

Chuẩn Đề thậm chí không nhịn được muốn làm chút chuyện lớn trong Hôi Giới, để dẫn ra Bàn Cổ, lại lo sợ chọc giận Bàn Cổ.

Dù sao, Chuẩn Đề đang muốn xây dựng mối quan hệ tốt, được Bàn Cổ chỉ điểm, khiến tu vi của y và Tiếp Dẫn tiến triển thần tốc.

Bàn Cổ do mộng cảnh của Cộng Công hóa thành hoàn toàn không để ý đến Chuẩn Đề.

Thôn phệ mộng cảnh của Tiếp Dẫn, thu hoạch của Cộng Công không hề nhỏ.

Pháp Tam Thi, Cộng Công cũng không hoàn toàn không có hứng thú.

Nếu Tiếp Dẫn thôi diễn ra pháp môn Tam Thi Hợp Nhất, Cộng Công cũng không ngại tu luyện Tam Thi Chi Đạo.

Sức mạnh của Pháp Tắc Chi Mộng đã thôi diễn ra pháp chứng Đạo trong mộng do Tiếp Dẫn sáng tạo.

Cộng Công cũng đã sáng tạo ra pháp chứng Đạo trong mộng, nhưng lại không bằng Tiếp Dẫn, hiện nay, hai loại tương hỗ ấn chứng, lại vô cùng hoàn thiện.

"Cũng không biết có được không." Cộng Công thầm nghĩ.

Tiếp Dẫn dùng pháp chứng Đạo trong mộng để thôi diễn Tam Thi Hợp Nhất, Cộng Công lại muốn nghịch thiên.

Thực sự nghịch thiên, cũng là nghịch lại đại thế thiên số của Hồng Hoang.

Nếu khả thi, Cộng Công cũng có thể dùng pháp chứng Đạo trong mộng để thôi diễn Nghịch Thiên Chi Pháp.

Nếu có thể có được Nghịch Thiên Chi Pháp, sau này việc nghịch

thiên sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Trước đây, Cộng Công đã thử, nhưng pháp chứng Đạo trong mộng mà y sáng tạo chưa đủ hoàn thiện, không thể khiến y thôi diễn Nghịch Thiên Chi Pháp.

Hiện tại, kết hợp với pháp chứng Đạo trong mộng của Tiếp Dẫn, Cộng Công có một pháp chứng Đạo trong mộng hoàn thiện, có lẽ có thể khiến y thôi diễn Nghịch Thiên Chi Pháp.

Hiện nay, pháp chứng Đạo trong mộng của Cộng Công hoàn thiện hơn Tiếp Dẫn một chút.

Ngay lúc đó, Cộng Công cũng thử một lần.

"Oanh long long!" Lực lượng Thiên Đạo màu tía hồng cuồn cuộn, ngưng tụ thành đại thế vô biên, nghiền ép về phía Cộng Công.

"Thành công rồi!" Cộng Công trong lòng cũng vui mừng.

Dưới sự nghiền ép của Thiên Đạo đại thế, Cộng Công không hề có sức chống cự, trực tiếp tan rã.

Lần thôi diễn Nghịch Thiên đầu tiên, thất bại!

Thất bại trong dự liệu, nếu nghịch thiên mà thành công mới là kỳ quái, Cộng Công cũng không thể nghịch thiên thành công, chỉ cần thôi diễn ra Nghịch Thiên Chi Pháp là được.

Có Nghịch Thiên Chi Pháp, việc nghịch thiên cũng sẽ ít công sức hơn mà hiệu quả lại gấp đôi.

Cần biết, dưới Đại Đạo, mọi thứ đều không viên mãn, Hồng Hoang Thiên Đạo cũng không ngoại lệ.

Thiên Đạo năm mươi, ẩn đi một, chỉ diễn hóa bốn chín.

Không chỉ Hồng Hoang Thiên Đạo không toàn vẹn, Hồng Mông Thiên Đạo trong Côn Luân Kính cũng vậy.

Nếu Thiên Đạo năm mươi toàn vẹn, dù không viên mãn, ít nhất cũng không thua Bàn Cổ, thậm chí còn vượt qua Bàn Cổ.

Xưa nay, Bàn Cổ có thể là tồn tại gần Đại Đạo nhất.

Nếu tìm được cái ẩn đi một của Hồng Hoang, bổ toàn Thiên Đạo, có lẽ Thiên Đạo sẽ siêu việt Bàn Cổ, trở thành tồn tại gần Đại Đạo nhất.

Bổ toàn Thiên Đạo, cũng là đại công đức.

Nếu Hồng Hoang có người hợp Đạo, công đức lớn lao, tuyệt đối phải vượt qua Nữ Oa tạo người, cũng như diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, thậm chí có thể sánh với Bàn Cổ khai thiên.

Theo mộng cảnh của Cộng Công tan rã, Thiên Đạo đại thế cũng biến mất.

Rất nhanh, lại có mộng cảnh của Cộng Công xuất hiện.

Kèm theo mộng cảnh của Cộng Công, Thiên Đạo đại thế cũng xuất hiện.

Cộng Công vận dụng pháp chứng Đạo trong mộng, không ngừng thôi diễn Nghịch Thiên Chi Pháp.

Hết lần này đến lần khác diệt vong dưới Thiên Đạo đại thế, không ngừng thất bại, nhưng Cộng Công mỗi lần thất bại, đều có chút cảm ngộ về Nghịch Thiên Chi Pháp. … Tiếp Dẫn lại có một mộng cảnh, xuất hiện bên cạnh Chuẩn Đề.

Một là liên hoa, một là cây bồ đề.

Hai mộng cảnh Thánh Nhân sơ kỳ.

Tiếp Dẫn truyền pháp chứng Đạo trong mộng cho Chuẩn Đề, để Chuẩn Đề thôi diễn chấp niệm.

Chuẩn Đề chỉ lĩnh ngộ chém đi thiện ác nhị thi, lại không thể chém

đi chấp niệm, lại không bằng Tiếp Dẫn.

Chỉ khi Chuẩn Đề chém đi chấp niệm, mới có thể dùng pháp chứng Đạo trong mộng thôi diễn Tam Thi Hợp Nhất.

Mãi không thấy Bàn Cổ xuất hiện, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều dùng pháp chứng Đạo trong mộng để thôi diễn.

Tiếp Dẫn tiếp tục thôi diễn Tam Thi Hợp Nhất, Chuẩn Đề thì thôi diễn chém đi chấp niệm.

"Oanh!" Khi hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thôi diễn được vài nghìn năm, đột nhiên một tiếng động lớn vang lên.

"…" "Thiên Đạo đại thế?" "Mộng cảnh của Bàn Cổ Đại Thần đáng sợ đến mức này." "Chúng ta gộp lại, dù mạnh hơn gấp mười, thậm chí trăm, nghìn lần, cũng không thể khiến Hôi Giới sản sinh Thiên Đạo đại thế." "Xem kìa, ta đều đã đánh giá thấp mộng cảnh của Bàn Cổ Đại Thần." "Xưa nay, Bàn Cổ Đại Thần có thể là tồn tại gần với Đại Đạo nhất, mộng cảnh của y, không phải như ta tưởng tượng." Cảm ứng được sức mạnh của Thiên Đạo đại thế, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều không còn bình tĩnh.

Không thể không nói, hai người Tiếp Dẫn đã nghĩ quá nhiều.

Cộng Công mạo danh Bàn Cổ, không chỉ thành công lừa gạt hai người Tiếp Dẫn, mà còn khiến hai người nghĩ thêm nhiều điều. … Lại một lần nữa nghịch thiên thất bại, Cộng Công cũng thôi diễn ra Nghịch Thiên Chi Pháp tương đối hoàn thiện.

Có Nghịch Thiên Chi Pháp, Cộng Công nếu nghịch thiên ở Hồng Hoang, lại có thể ít công sức hơn mà hiệu quả lại gấp đôi.

Mộng cảnh của Chuẩn Đề xuất hiện trong Hôi Giới có một Nguyên Hội, Tiếp Dẫn cũng vậy.

Ngay lúc đó, Cộng Công một bước mại xuất, dịch chuyển tức thời

đến trước mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

“Văn bối Tiếp Dẫn, bái kiến Bàn Cổ Đại Thần!” “Văn bối Chuẩn Đề, bái kiến Bàn Cổ Đại Thần.” Cộng Công vừa xuất hiện trước mặt hai người Tiếp Dẫn, hai người quỳ lạy, hành đệ tử lễ.

Cộng Công có Bàn Cổ chân thân, do đó, mộng cảnh của y hóa thành Bàn Cổ, hai người Tiếp Dẫn lại hoàn toàn không nhìn ra.

Cũng vì tu vi của hai người Tiếp Dẫn thấp, nếu Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều có tu vi Thánh Nhân trung kỳ, Cộng Công sẽ không dễ dàng lừa gạt hai người.

Bởi vì Cộng Công đã nói với Tiếp Dẫn, mộng cảnh Thánh Nhân trong Hôi Giới chỉ có thể tồn tại mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm.

Do đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không hề bất ngờ.

“Không hổ là mộng cảnh của Bàn Cổ Đại Thần.” Chuẩn Đề trong lòng thầm nghĩ.

“Đệ tử Tiếp Dẫn, và sư đệ Chuẩn Đề của ta, hai người chúng ta cầu Đại Thần chỉ điểm.” Tiếp Dẫn vừa nói, vừa lại một bái.

“Để sau.” Cộng Công nói.

Chương 335

Lời vừa dứt, Cộng Công thôn phệ mộng cảnh của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Lần thứ hai thôn phệ mộng cảnh của Tiếp Dẫn.

So với lần trước, mộng cảnh của Tiếp Dẫn có chút biến hóa, nhưng thu hoạch của Cộng Công lại không lớn.

Còn về mộng cảnh của Chuẩn Đề, thậm chí không bằng Tiếp Dẫn, nhưng cũng có điểm độc đáo riêng. … Cực Lạc Thế Giới, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều tỉnh lại.

Tuy ở Hôi Giới đã mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm, nhưng ở Cực Lạc Thế Giới mới chỉ vài ngày.

Lại thấy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hiện nay đều thần sắc kích động.

"Tốt quá rồi, Bàn Cổ Đại Thần đã nói sau này sẽ chỉ điểm chúng ta." Chuẩn Đề cười nói.

"Nếu có Bàn Cổ Đại Thần chỉ điểm một hai, hai người chúng ta, nhất định sẽ thu hoạch không nhỏ." Tiếp Dẫn trong lòng cũng hưng phấn.

"Mộng cảnh Bàn Cổ tồn tại, Hồng Quân, Cộng Công, Tam Thanh và Nữ Oa chắc là đều không biết." Chuẩn Đề nói.

Tiếp Dẫn cũng lâm vào trầm tư.

"Thời gian càng lâu, khả năng Hồng Quân và những người khác phát hiện mộng cảnh Bàn Cổ càng lớn." "Làm thế nào để giao hảo với Bàn Cổ Đại Thần đây!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bàn bạc.

Bàn bạc rất lâu, hai người Tiếp Dẫn cũng có một kế hoạch khả

thi.

Tuy nhiên, hai người Tiếp Dẫn lại không biết Bàn Cổ trong Hôi Giới là do mộng cảnh của Cộng Công hóa thành, ngay từ đầu đã sai, kế hoạch của hai người cũng định trước là một trò cười.

Một luồng nguyên thần quay về bản thể, Cộng Công cũng mở mắt.

Vận dụng pháp chứng Đạo trong mộng, trong Hôi Giới đã nghịch thiên ức vạn lần, tuy đều thất bại, nhưng cũng khiến Cộng Công ngộ được Nghịch Thiên Chi Pháp.

Nhưng, Cộng Công hiện tại không thể thi triển Nghịch Thiên Chi Pháp ở Hồng Hoang.

Một khi ở Hồng Hoang sử dụng Nghịch Thiên Chi Pháp mà Cộng Công đã ngộ ra, Thiên Đạo tất sẽ có cảm ứng, lập tức sẽ giáng xuống thiên khiển.

Nếu là thiên khiển uy lực nhỏ, Cộng Công có thể không để ý, nhưng nếu là thiên khiển uy lực cực lớn, Cộng Công hiện tại, cũng không thể chống đỡ.

Bàn Cổ chân thân tuy được xưng là thể chất đệ nhất dưới Đại Đạo, Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công cũng được xưng là công pháp đệ nhất thái cổ, cộng thêm tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, nhưng cũng còn xa mới đủ sức đối kháng Hồng Hoang Thiên Đạo. … Thoáng chốc, Nhân Tộc Ngũ Đế đã đến Đại Vũ.

Kể từ khi Hiên Viên trở thành Cộng Chủ Nhân Tộc, là người đứng đầu Ngũ Đế, dẫn dắt Nhân Tộc phát triển lớn mạnh.

Nhờ nỗ lực của Hiên Viên, Nhân Tộc đã cường đại hơn không ít, tuy không thể sánh bằng Vu Tộc, nhưng cũng không thể xem thường.

Hiên Viên tuy thỏa hiệp với Vu Tộc, nhưng lại không cam tâm, vậy nên, chịu ảnh hưởng của y, quan hệ giữa Nhân Tộc và Vu Tộc

cũng có chút xa cách.

Khi Hiên Viên phi thăng Hỏa Vân Cung, cháu trai Chuyên Húc trở thành Cộng Chủ Nhân Tộc.

Chuyên Húc kế thừa long quân, cũng có công tích không nhỏ đối với Nhân Tộc.

Sau Chuyên Húc, Cộng Chủ Nhân Tộc là Nghiêu, Nghiêu Đế Khốc và con gái Khánh Đô, họ Y Kì, tên Phóng Huân, vì trước khi trở thành Cộng Chủ Nhân Tộc được phong ở Đường, nên còn gọi là Đường Nghiêu.

Nghiêu trở thành Cộng Chủ Nhân Tộc cũng ra sức trị vì, y yêu dân chăm chính, phú quý không kiêu ngạo, giận dữ không phiền muộn, nhân đức như trời, trong thời gian chủ chính đã định ra lịch pháp, chỉnh đốn bách quan, lại phỏng vấn hiền sĩ khắp thiên hạ.

Vì Thuấn phẩm đức cao thượng, uy vọng cực lớn, vậy nên, Nghiêu đã truyền ngôi Cộng Chủ Nhân Tộc cho Thuấn, lại gả hai con gái Nga Hoàng và Nữ Anh cho Thuấn.

Thuấn họ Quỳ, thị Diêu, tên Trọng Hoa, tự Đô Quân, lập quốc ở Ngu, nên còn gọi là Ngu Thuấn.

Đáng nhắc đến, Thuấn là cháu sáu đời của Chuyên Húc.

Chuyên Húc sinh Cùng Thiền, Cùng Thiền sinh Kính Khang, sau đó Kính Khang sinh Câu Vọng, rồi Kiều Ngưu, Cổ Tẩu sinh Trọng Hoa.

Tuy nhiên, tuy Thuấn là hậu duệ của Hiên Viên, nhưng lại từ nhỏ là dân thường, bị cha Cổ Tẩu, mẹ kế và con trai của mẹ kế là Tượng hãm hại, trải qua nhiều gian nan, nhưng lại lấy đức báo oán.

Do Thuấn phẩm đức và uy vọng được Nghiêu chú ý, thông qua đủ loại khảo nghiệm do Nghiêu đặt ra, Thuấn mới trở thành Cộng Chủ Nhân Tộc.

Thuấn về già, lại truyền ngôi Cộng Chủ Nhân Tộc cho Vũ.

Chỉ chờ Đại Vũ phi thăng Hỏa Vân Cung, Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân Tộc cũng sẽ tề tựu.

Từ Hiên Viên đến Đại Vũ hiện nay, cũng không phải vài trăm năm ngắn ngủi, nhưng sự phát triển của Nhân Tộc lại tương đối kinh người.

Nhân Tộc có sức mạnh khoa kỹ, có luyện khí sĩ, có võ giả, lại có Vu, có Yêu Thú v.v… Hiện nay, khoảng sáu thành khí vận Hồng Hoang nằm ở Vu Tộc, khí vận Nhân Tộc chiếm hơn hai thành Hồng Hoang.

Vì khí vận khổng lồ, Vu Tộc nhân tài xuất chúng.

Ngoài Cộng Công, Thập Nhị Tổ Vu, lại có từng Đại Vu, tu vi đều tiến triển thần tốc.

Đồ Sơn, là tổ địa của Cửu Vĩ Hồ Tộc.

Cửu Vĩ Hồ Tộc trong Yêu Tộc cũng có tiếng nói quan trọng.

Kể từ sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Yêu Tộc chịu nhiều áp bức, khổ không kể xiết, Đồ Sơn lại không bị ảnh hưởng.

Một ngày nọ, Cộng Chủ Nhân Tộc Đại Vũ cưới Nữ Kiều của Đồ Sơn làm vợ.

Cộng Chủ Nhân Tộc cưới vợ, không phải chuyện nhỏ, bên nữ lại là nữ Cửu Vĩ Hồ của Đồ Sơn, càng kinh người.

Khi tin tức Đại Vũ cưới Nữ Kiều lan ra, nội bộ Nhân Tộc cũng xôn xao, không ít người giữ thái độ phản đối.

Nhân Tộc và Yêu Tộc thế bất lưỡng lập, nhưng theo thời gian trôi qua, thù hận cũng đang phai nhạt.

Do đó, tuy có người phản đối Đại Vũ cưới Nữ Kiều, nhưng chỉ là

số ít người. … Trên Bất Chu Sơn, Cộng Công ánh mắt liếc nhìn về phía Đồ Sơn.

Đại Vũ cưới Nữ Kiều, ý tứ của Nữ Oa, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đều ủng hộ.

Để đối kháng Hồng Quân, Tam Thanh và Cộng Công kết minh, nhưng Tam Thanh lại cũng không hy vọng Vu Tộc quá cường đại.

Đại Vũ một khi kết hôn với Nữ Kiều, nhân và yêu kết hợp, có thể làm dịu đi rất nhiều mâu thuẫn giữa Nhân Tộc và Yêu Tộc.

Yêu Tộc tuy đã suy tàn, nhưng vẫn có chút thực lực.

Tranh giành chủng tộc, không ngoài việc hợp tung liên hoành, liên minh với kẻ yếu để chống lại kẻ mạnh.

Vu Tộc cường đại, Nhân Tộc và Yêu Tộc yếu hơn, làm dịu đi mâu thuẫn, hai tộc liên hợp cũng là chuyện nước chảy thành sông.

Có vài Tổ Vu đã dùng thủ đoạn lôi đình để đàn áp Nhân Tộc và Yêu Tộc, nhưng lại bị Cộng Công ngăn cản.

Sau lưng Nhân Tộc và Yêu Tộc là chúng Thánh của Thiên Đạo.

Hồng Quân cũng là Thánh Nhân hậu kỳ, Cộng Công không dám khinh thị.

Dù sao Cộng Công ở Hồng Hoang không thể phát huy toàn bộ sức mạnh, nếu chiến đấu với Hồng Quân, thắng bại khó lường.

Hiện tại, Vu Tộc đã chiếm sáu thành khí vận Hồng Hoang, nếu lại đàn áp Nhân Tộc và Yêu Tộc, chiếm được nhiều khí vận hơn, phiền phức cũng sẽ lớn.

Tuy Cộng Công có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, nhưng bề ngoài lại hiển lộ Thánh Nhân trung kỳ, khiến các Thánh Nhân khác đánh giá thấp.

Tuy tạm thời không dùng thủ đoạn lôi đình để đàn áp Nhân Tộc và Yêu Tộc, nhưng Vu Tộc không quan tâm cũng không ổn, do đó, việc đàn áp là cần thiết, nhưng lại phải nắm bắt đúng mức độ. … Yên lung thanh thúy, cây cỏ tươi tốt, kỳ hoa dị thảo vô số, kỳ phong quái thạch lân tuân, Đồ Sơn cũng là một phúc địa lớn của Hồng Hoang.

Bước vào Đồ Sơn, lại là một cảnh tượng tường hòa.

Ở sâu trong Đồ Sơn, mười dặm đào hoa xán lạn.

Một đám đông nhân loại và không ít yêu chứng kiến hôn lễ của Đại Vũ và Nữ Kiều.

Những người đi cùng Đại Vũ đến Đồ Sơn, hoặc là nhân loại có địa vị cao trọng yếu, hoặc là luyện khí sĩ, cũng có võ giả và Vu.

Phía Đồ Sơn, lấy Cửu Vĩ Hồ Tộc làm thủ lĩnh, có đủ loại dị chủng, phi cầm tẩu thú, thảo mộc tinh linh.

Theo hôn lễ của Nhân Tộc, Đại Vũ và Nữ Kiều nhận được chúc phúc của Đại Vu, lại bái thiên địa và Tổ Vu.

Nhìn thấy hôn lễ của Đại Vũ và Nữ Kiều sắp hoàn thành, đột nhiên, trên trời tường vân vạn dặm, thụy thải thiên điều.

Dị tượng trên trời là do một cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo xuất hiện.

Hồng Tú Cầu, bảo vật nhân duyên, cũng là vật của Nữ Oa.

Nữ Oa dùng Hồng Tú Cầu định ra Thiên Địa Nhân Tam Hôn.

Chương 336

Hiên Viên, Chuyên Húc, Nghiêu và Thuấn, khi thành hôn đều không có Hồng Tú Cầu xuất hiện, hiện nay, hôn lễ của Đại Vũ và Nữ Kiều lại có Hồng Tú Cầu xuất hiện, không chỉ Đại Vũ và Nữ Kiều kinh ngạc, chúng nhân và chúng yêu dự lễ cũng đều kinh ngạc không nhỏ.

"Pháp bảo của Nữ Oa Nương Nương." "Trong truyền thuyết là bảo vật nhân duyên." "Nghe nói, thời viễn cổ Thiên Đế và Thiên Hậu, dùng bảo vật này định ra Thiên Hôn, Đại Vu Khoa Phụ và Đại Vu Khoa Nga của Vu Tộc cũng dùng bảo vật này định ra Địa Hôn." "Lại có Sào Thị Đại Nhân và Truy Y Thị Đại Nhân định Nhân Hôn." "Thiên Địa Nhân Tam Hôn đều là đại công đức, được Thiên Đạo nhận khả." Vì Hồng Tú Cầu xuất hiện, thêm vào việc Đại Vũ và Nữ Kiều thành hôn, lại sẽ làm dịu đi rất nhiều mâu thuẫn giữa Nhân Tộc và Yêu Tộc.

Một sợi nhân duyên tuyến mà người thường không thể nhìn thấy từ Hồng Tú Cầu bay ra, một đầu nối với Đại Vũ, một đầu nối với Nữ Kiều.

Thiên Cung có Nguyệt Lão, chưởng quản nhân duyên, lại là một đại năng Yêu Tộc do Nữ Oa sắc phong.

Nhưng, nhân duyên do Nguyệt Lão định ra lại không sánh bằng Hồng Tú Cầu.

"Xuy!" Hồng Tú Cầu quang hoa lóe lên, bay trở về ba mươi ba tầng trời.

Theo Hồng Tú Cầu bay đi, tường vân thụy thải trên trời, nhân uân khắp nơi, cũng đều biến mất không thấy.

Sau khi Hòa Đồ Sơn Nữ Kiều thành hôn, Đại Vũ làm ra một đại

sự, chính là phân chia Hồng Hoang đại địa thành Cửu Châu, đúc Cửu Đỉnh trấn áp Cửu Châu.

Đông Phương đại lục được phân thành Thanh Châu, Kinh Châu và Dương Châu; Tây Phương đại lục được phân thành Ung Châu và Lương Châu; Nam Phương đại lục được phân thành Từ Châu và Dự Châu; Bắc Phương đại lục được phân thành Ký Châu và Duyện Châu.

Nhân tộc đã lan khắp Hồng Hoang đại địa, nhưng đa phần nhân loại đều ở Đông Phương.

Tây Phương nghèo nàn cằn cỗi, Nam Phương nhiều núi non hiểm trở, chướng khí vô số, rắn độc mãnh thú hoành hành, Bắc Phương càng hoang lương, yêu thú khắp nơi.

Tại một nơi ở Thanh Châu, có một đại bộ lạc nhân tộc.

Trong bộ lạc nhân tộc này có mấy nghìn vạn người, Đại Vũ thu thập các loại kim loại quý hiếm trong thiên hạ, chuẩn bị luyện chế Cửu Đỉnh.

Cửu Đỉnh sẽ trở thành tượng trưng cho quyền uy của Nhân tộc.

Có thể khẳng định, một khi Cửu Đỉnh đúc thành, sẽ hiển lộ uy nghiêm của Nhân Hoàng, càng tăng cường khí vận Nhân tộc.

Nhân tộc trừ Nhân Hoàng Kiếm và Không Động Ấn, lại có thêm trọng bảo.

Hiện tại, Đại Vũ chỉ có tu vi Kim Tiên cấp, theo lý mà nói, với tu vi đó khó có thể luyện chế ra Linh Bảo phẩm cấp cao, nhưng Nhân tộc vạn chúng một lòng, khí vận sở tụ, Đại Vũ cũng có thể luyện chế ra Linh Bảo phẩm cấp cao.

Trên một tế đài cao bốn trăm chín mươi trượng, Đại Vũ đang tế bái.

Phía dưới tế đài, có ba trăm sáu mươi lăm lá cờ, dẫn động nhật nguyệt tinh thần chi lực từ cửu thiên.

Người người chen chúc ngẩng đầu nhìn trời.

Nhật nguyệt tinh hoa và tinh thần chi lực từ trời giáng xuống, hội tụ trên tế đài, rơi trước mặt Đại Vũ.

Nhắm mắt lại, Đại Vũ cẩn thận cảm thụ, có thể cảm nhận khí vận Nhân tộc hầu như đều hội tụ trên tế đài.

Bất chợt, một Khôn Khôn Đỉnh từ Tam Thập Tam Thiên rơi xuống.

Chính là Nữ Oa đem Càn Khôn Đỉnh cho Đại Vũ mượn dùng.

Dùng đỉnh luyện chế đỉnh, đối với Càn Khôn Đỉnh cũng có chỗ tốt, nhưng Cửu Đỉnh Đại Vũ muốn luyện chế lại càng có chỗ tốt lớn hơn.

Có Càn Khôn Đỉnh và không có đỉnh, sự khác biệt cực lớn.

"Nhân tộc Vũ, bái tạ Nữ Oa Nương Nương." Đại Vũ nói.

Khi tay Đại Vũ tiếp xúc với Càn Khôn Đỉnh, trong đầu tự nhiên hiện ra một số chú ngữ, chính là chú ngữ sử dụng Càn Khôn Đỉnh.

Càn Khôn Đỉnh là Pháp Bảo của Nữ Oa, sau khi Nữ Oa luyện hóa, đã thiết lập một số chú ngữ, người khác có được, có thể dùng chú ngữ để sử dụng, tuy không thể phát huy toàn bộ uy năng, nhưng cũng có thể phát huy không ít uy lực.

Tiếp đó, Đại Vũ lấy ra các loại thiên tài địa bảo, bỏ vào trong Càn Khôn Đỉnh, niệm chú ngữ.

Một phần uy năng của Càn Khôn Đỉnh, cộng thêm Pháp lực của Đại Vũ, cùng với khí vận Nhân tộc, bắt đầu luyện khí.

Đại lượng thiên tài địa bảo trong Càn Khôn Đỉnh được luyện chế thành đỉnh.

Sau bảy bảy bốn mươi chín ngày, có bảy đoàn tinh huyết từ Hỏa Vân Cung bay đến.

Cộng thêm tinh huyết của Đại Vũ, Tam Hoàng Ngũ Đế cũng đã tề tựu.

Luyện chế Cửu Đỉnh, tinh huyết của Tam Hoàng Ngũ Đế rất quan trọng.

"Ông!" Càn Khôn Đỉnh chấn động, từ trong đỉnh bay ra một cái đỉnh.

Tinh huyết của Tam Hoàng Ngũ Đế dung nhập, khiến uy lực của Linh Bảo vừa luyện chế xong tăng mạnh.

Càn Khôn Đỉnh có thể luyện chế ra Tiên Thiên Linh Bảo, cũng có thể khiến Hậu Thiên Linh Bảo nghịch phản Tiên Thiên, nhưng đỉnh Đại Vũ luyện chế ra lại chỉ là Hậu Thiên Linh Bảo.

Thanh Châu Đỉnh, Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, hàm chứa một phần khí vận Nhân tộc, có thể trấn áp khí vận Nhân tộc.

Chỉ thấy, trên Thanh Châu Đỉnh có sơn xuyên danh vật, có phi cầm tẩu thú, v.v.

Luyện chế xong Thanh Châu Đỉnh, Đại Vũ lại lấy ra đại lượng thiên tài địa bảo, tiếp tục luyện chế.

Lại bảy bảy bốn mươi chín ngày, Ký Châu Đỉnh cũng được luyện chế ra.

Sau đó, có Duyện Châu Đỉnh, Từ Châu Đỉnh, Dương Châu Đỉnh, Kinh Châu Đỉnh, Dự Châu Đỉnh, Lương Châu Đỉnh và Ung Châu Đỉnh.

Cửu Đỉnh lần lượt đúc thành, mỗi một đỉnh đều dùng đến đại lượng thiên tài địa bảo, cùng tinh huyết của Tam Hoàng Ngũ Đế.

Trừ Tam Hoàng Ngũ Đế, cũng chỉ có Nhân tộc Cộng Chủ mới có thể sử dụng Cửu Đỉnh.

Cửu Đỉnh tuy đều chỉ là Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng có thể dung hợp, một khi dung hợp sẽ thành Hậu Thiên Chí Bảo.

Cửu Đỉnh có thể hợp có thể phân, đều hàm chứa khí vận Nhân tộc.

Cùng với Cửu Đỉnh đúc thành, khí vận Nhân tộc liền được tăng cường, càng ổn định không ít.

Dưới sự thao khống của Đại Vũ, Cửu Đỉnh tụ lại một chỗ, dung hợp thành một đại đỉnh, được mệnh danh là Nhân Hoàng Đỉnh.

Hậu Thiên Chí Bảo Nhân Hoàng Đỉnh, uy năng cực lớn.

Chỉ riêng về uy năng, Nhân Hoàng Đỉnh hầu như không kém gì Càn Khôn Đỉnh của Nữ Oa.

Không, Càn Khôn Đỉnh là Tiên Thiên Linh Bảo, Nhân Hoàng Đỉnh tuy là Chí Bảo, nhưng lại thuộc về Hậu Thiên.

Đại Vũ vung tay, Nhân Hoàng Đỉnh lại phân thành chín.

Cửu Đỉnh phân tán ra, bố trí thành một đại trận.

Cửu Đỉnh Đại Trận cũng liên kết với khí vận Nhân tộc, nếu trận này bị phá, khí vận Nhân tộc sẽ bị hao tổn.

Với khí vận cường đại của Nhân tộc, Hỗn Nguyên Thánh Nhân phá Cửu Đỉnh Đại Trận cũng phải chịu chút đại giới.

Tiếp đó, Càn Khôn Đỉnh bay về Oa Hoàng Cung ở Tam Thập Tam Thiên.

Cửu Đỉnh của Nhân tộc thì hóa thành từng đạo lưu quang.

Một đỉnh trấn áp một Châu, Cửu Đỉnh trấn áp Cửu Châu.

Cửu Đỉnh Đại Trận bao phủ toàn bộ Hồng Hoang đại địa.

Dưới sự bao phủ của Cửu Đỉnh Đại Trận, Nhân tộc nhận được lợi ích lớn nhất.

Hành động này của Đại Vũ, cũng là một đại công đức.

Chỉ thấy, một đoàn công đức từ trời giáng xuống, rơi trên thân Đại Vũ.

Thiên Giới, Đế Giang, Hạo Thiên, Cụ Lưu Tôn, Trường Nhĩ Định Quang Tiên, Tây Vương Mẫu, cùng một số trọng thần Thiên Cung, tụ tại Thiên Vu Đại Điện, đang chú ý việc Đại Vũ luyện chế Cửu Đỉnh ở hạ giới.

"Nhân tộc đã luyện chế Cửu Đỉnh, muốn đối phó Nhân tộc e rằng khó khăn hơn nhiều." Đế Giang thầm nghĩ trong lòng.

Hiện tại, quan hệ giữa Nhân tộc và Vu tộc không quá tốt, một số nhân loại dã tâm cực lớn, muốn thay thế Vu tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa.

Nhưng, Vu tộc lại cần Nhân tộc.

Thấy Nhân tộc càng ngày càng cường đại, Đế Giang cũng có chút bất an.

Hiện tại chư Thánh Hồng Hoang, trừ Cộng Công, đều hy vọng Nhân tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa.

So với Vu tộc, Nhân tộc dễ khống chế hơn.

Vu tộc chính là huyết mạch Bàn Cổ, tiềm lực quá lớn.

Nhân tộc tuy được Nữ Oa dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy sáng tạo, nhưng đợt Nhân tộc đầu tiên cũng không bằng Vu tộc, theo thời gian một đời không bằng một đời, Nhân tộc hiện tại, thể chất so với Vu tộc lại kém quá nhiều.

Đại La Thiên, Thái Thanh Cảnh.

Chương 337

Thái Thượng nét mặt hơi vui mừng.

Bởi vì thê tử của Đại Vũ là Nữ Kiều, một phần khí vận Yêu tộc chuyển dịch sang Nhân tộc, Đại Vũ lại luyện chế Cửu Đỉnh, khiến khí vận Nhân tộc càng cường đại, ổn định.

Cùng với khí vận Nhân tộc tăng cường, Thái Thượng người đã lập Nhân Giáo cũng nhận được không ít chỗ tốt.

"Hiện tại, khí vận Nhân tộc tuy không bằng Vu tộc, nhưng khoảng cách cũng đã rút ngắn." Thái Thượng thầm nghĩ.

Cùng lúc đó, tại Oa Hoàng Thiên Nữ Oa cũng lộ vẻ vui mừng.

Nữ Oa tuy không lập giáo, nhưng đã sáng tạo Nhân tộc, ba thành khí vận Nhân tộc thuộc về nàng.

Dù Nhân tộc không nhận Nữ Oa, thậm chí đối địch với Nữ Oa, ba thành khí vận Nhân tộc vẫn thuộc về Nữ Oa, đó là quy tắc Thiên Đạo.

Có thể khẳng định, nếu Nhân tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đều sẽ làm suy yếu ảnh hưởng của Nữ Oa trong Nhân tộc.

Dù sao, Nữ Oa ít nhất cũng chiếm ba thành khí vận Nhân tộc, nếu không làm suy yếu, Nhân tộc bái lạy, đại bộ phận khí vận Nhân tộc đều về Nữ Oa, đó là điều chư Thánh còn lại không cho phép.

Nhưng, Nhân tộc muốn thay thế Vu tộc lại cũng không dễ dàng.

Nhân vật chính Thiên Địa không phải trò đùa, một chủng tộc đã trở thành nhân vật chính Thiên Địa, trong thời gian ngắn sẽ không bị chủng tộc khác thay thế.

Cùng với Cửu Đỉnh hạ xuống, toàn bộ Hồng Hoang đại địa hơi chấn động.

Địa Mạch liên kết với Cửu Đỉnh, một đại trận cũng được bố trí.

Cửu Đỉnh Đại Trận bao phủ toàn bộ Hồng Hoang đại địa, lại liên kết mật thiết với khí vận Nhân tộc.

Bất Chu Sơn, cũng nằm trong phạm vi bao phủ của Cửu Đỉnh Đại Trận.

Vu tộc trong Cửu Đỉnh Đại Trận cũng không có gì không thích ứng, cũng có chút chỗ tốt, nhưng lại không bằng Nhân tộc.

Cùng với Cửu Đỉnh Đại Trận bố trí thành, muốn động đến khí vận Nhân tộc đã khó khăn.

Trên Bất Chu Sơn, Cộng Công mặt trầm như nước, cảm thụ Cửu Đỉnh Đại Trận, trong lòng đang suy tính phương pháp ứng đối.

Đột nhiên, tâm thần Cộng Công khẽ động, không khỏi lấy ra một cây chuông chùy.

Chính là chuông chùy của Hỗn Độn Chung, chỉ thấy, chuông chùy khẽ động.

Bởi vì Cửu Đỉnh Đại Trận, khiến Cộng Công phát hiện ra vị trí của thân Hỗn Độn Chung.

Thông qua chuông chùy trong tay, Cộng Công có thể xác định, thân Hỗn Độn Chung ở Đông Hải, tại Doanh Châu.

"Thân Hỗn Độn Chung ở trong tay Thông Thiên?" Cộng Công không khỏi ngẩn người.

Hiểu rõ rồi, Cộng Công rời Bất Chu Sơn, hướng Đông Hải đi tới.

Với tu vi hiện tại của Cộng Công, mặc dù ở Hồng Hoang chịu hạn chế, nhưng cũng có thể thuấn di đến bất cứ đâu.

Cũng vậy, ở Hồng Hoang, bất kể cách xa bao nhiêu, hay là vượt giới, Cộng Công đều có thể trực tiếp thuấn di đến đó.

Mặc dù có thể một lần thuấn di đến Doanh Châu, nhưng Cộng Công lại không vội.

Chỉ thấy, Cộng Công cưỡi tường vân, trong thời gian ngắn đã đến bên ngoài đảo Doanh Châu.

Khi Cộng Công tiến vào Doanh Châu, trong Bích Du Cung ở Doanh Châu Thông Thiên mới phát giác.

Thông Thiên cũng không dám chậm trễ, đích thân ra nghênh tiếp.

Bên ngoài Bích Du Cung, trên Tử Chi Nhai, Cộng Công và Thông Thiên hai người nói chuyện phiếm vài câu.

"Đạo hữu không ở Bất Chu Sơn an hưởng phúc duyên, ta lại không hiểu vì sao?" Thông Thiên không khỏi hiếu kỳ hỏi.

"Thân Hỗn Độn Chung hẳn là ở trong tay Đạo hữu chứ!" Một câu của Cộng Công, lập tức khiến sắc mặt Thông Thiên biến đổi.

Từ sự biến hóa thần sắc của Thông Thiên, Cộng Công có thể xác định, thân Hỗn Độn Chung đang ở trong tay Thông Thiên.

Thông Thiên có thân chuông, Cộng Công có chuông chùy, đều không hoàn chỉnh, chỉ có hợp hai làm một, mới thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Lúc này, trong lòng Thông Thiên cũng không yên tĩnh.

Nhiều năm trước, Thông Thiên đã tìm thấy thân Hỗn Độn Chung ở một nơi dưới đáy biển, toan tính chiếm lấy chuông chùy trong tay Cộng Công, nhưng vẫn luôn không có cách nào đoạt được chuông chùy.

"Cộng Công làm sao biết thân Hỗn Độn Chung ở trong tay ta?"

Thông Thiên thầm nghĩ.

Không, điều Cộng Công biết lại không quá quan trọng.

“Hỗn Độn Chung là một trong Khai Thiên Tam Bảo, Thái Cực Đồ trong tay Đại huynh ta, Bàn Cổ Phiên trong tay Nhị huynh, Hỗn Độn Chung lẽ ra phải thuộc về ta.” Thông Thiên nói.

“Khai Thiên Tam Bảo sao có thể để Nguyên Thần Bàn Cổ chiếm trọn?

Ta là huyết mạch Bàn Cổ, lẽ ra nên có một cái, Đạo hữu nếu bằng lòng giao thân Hỗn Độn Chung cho ta, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên sẽ là của Đạo hữu.” Cộng Công vừa nói, vừa tế ra Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Không chút trả giá mà muốn Thông Thiên giao ra thân Hỗn Độn Chung, đó là điều không thực tế.

Mặc dù thực lực Cộng Công vượt xa Thông Thiên, nhưng trực tiếp động thủ, tuyệt đối sẽ được không bù mất.

Nhìn Thập Nhị Phẩm Hắc Liên của Cộng Công, thần sắc Thông Thiên khẽ động, trong lòng trầm tư.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên tuy không bằng Khai Thiên Tam Bảo, nhưng cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể trấn áp khí vận.

Chỉ riêng thân Hỗn Độn Chung, lại không bằng Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Dùng thân Hỗn Độn Chung đổi lấy Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, lại là một món hời.

Nhưng, một khi thân Hỗn Độn Chung rơi vào tay Cộng Công, Cộng Công cũng sẽ có một Hỗn Độn Chung hoàn chỉnh.

Trong một lúc, Thông Thiên cũng không quyết định được.

Cộng Công cũng không vội, đợi Thông Thiên đưa ra quyết định.

Nếu Thông Thiên không chịu, Cộng Công sẽ có lời khác.

Rất lâu sau, Thông Thiên cuối cùng cũng đưa ra quyết định.

Chỉ thấy, Thông Thiên đưa tay ra, không gian phát sinh ba động, thân Hỗn Độn Chung xuất hiện trong tay y.

Khi Thông Thiên giao thân Hỗn Độn Chung cho Cộng Công, Cộng Công cũng trao Thập Nhị Phẩm Hắc Liên cho Thông Thiên.

Có được thân Hỗn Độn Chung, Cộng Công lại không vội vàng kết hợp với chuông chùy.

Có được Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Thông Thiên cũng khá cao hứng.

Có Thập Nhị Phẩm Hắc Liên trấn áp khí vận, tuy Tiệt Giáo tiên thiên bất túc, khí vận cũng đã ổn định.

"Nếu Đại huynh có Thập Tam Phẩm Thanh Liên, ta chưa chắc không thể có Thập Tam Phẩm Hắc Liên." Thông Thiên thầm nghĩ.

Về lý thuyết, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên có thể tiến hóa lên Thập Tam Phẩm, thậm chí Thập Tứ Phẩm, Thập Ngũ Phẩm..., nhưng muốn tiến hóa lên Thập Tam Phẩm thì khó khăn rồi.

"Đạo hữu làm sao biết thân Hỗn Độn Chung ở trong tay ta?" Thông Thiên tiện miệng hỏi.

"Cửu Đỉnh Đại Trận bao phủ Hồng Hoang đại địa." Cộng Công tâm tình không tệ, thêm vào đó cũng không có gì cần giấu, liền nói ra.

Thông Thiên cũng biết Nhân tộc Cộng Chủ Đại Vũ đã phân Hồng Hoang đại địa thành Cửu Châu, lại luyện chế Cửu Đỉnh, dùng Cửu Đỉnh trấn áp Cửu Châu, bố trí Cửu Đỉnh Đại Trận.

Đối với những việc Đại Vũ làm, Vu tộc cũng không ngăn cản.

Nhưng Thông Thiên lại không nghĩ rằng vì Cửu Đỉnh Đại Trận mà khiến Cộng Công biết được thân Hỗn Độn Chung ở trong tay mình.

"Cộng Công lại có thêm một Tiên Thiên Chí Bảo." Trong lòng Thông Thiên không khỏi hâm mộ.

Thông Thiên lại không có một Tiên Thiên Chí Bảo nào, Cộng Công Tiên Thiên Chí Bảo lại không ít.

Nếu Thông Thiên biết suy nghĩ hiện tại của Cộng Công, lại không biết sẽ có cảm giác gì.

Cộng Công hiện giờ đang nghĩ đến Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên.

Có Hỗn Độn Chung rồi, nếu lại có được Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, Khai Thiên Tam Bảo cũng tề tụ, rồi dung hợp, sẽ thành Đại Đạo Chí Bảo Khai Thiên Phủ.

Khai Thiên Phủ là Chí Bảo công kích đệ nhất trong Đại Đạo Chí Bảo, không phải Hỗn Độn Châu có thể sánh bằng.

Khi Cộng Công rời đi, Thông Thiên cũng xuống Tử Chi Nhai, trở về Bích Du Cung.

Ngồi ngay ngắn trên Vân Sàng trong Bích Du Cung, Thông Thiên bắt đầu luyện hóa Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Chương 338

Do Thập Nhị Phẩm Hắc Liên chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Thông Thiên luyện hóa cũng nhanh.

Nếu là Tiên Thiên Chí Bảo, Thông Thiên luyện hóa không nhanh như hiện tại.

Khi Thông Thiên sơ bộ luyện hóa Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, rõ ràng cảm thấy khí vận khổng lồ của Tiệt Giáo đã ổn định hơn một chút.

Tấn công có Tru Tiên Tứ Kiếm, phòng ngự có Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Thông Thiên lại không hề tự đại.

Trước mặt ba người Cộng Công, Hồng Quân và Thái Thượng, Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên cũng không là gì.

Còn về Nguyên Thủy, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, Thông Thiên lại không e ngại.

Trong mắt Thông Thiên, nếu bố trí Tru Tiên Kiếm Trận, lại có Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Nguyên Thủy, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh hợp lực tấn công, cũng chưa chắc sẽ bại.

Thông Thiên thậm chí còn đang suy nghĩ, có nên hóa Thập Nhị Phẩm Hắc Liên thành ba Tiên Thiên Linh Bảo, dùng để ký thác Tam Thi, sau khi Tam Thi hợp nhất, biết đâu sẽ thành Thập Tam Phẩm Hắc Liên.

Không nói Thông Thiên luyện hóa Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Cộng Công rời Doanh Châu, lại đi tới Phương Trượng.

Đông Hải có ba phúc địa đỉnh cấp, Bồng Lai trở thành Thánh địa của Tán Tu, Doanh Châu là Đạo Trường của Thông Thiên, còn

Phương Trượng thì là Đạo Trường của Cộng Công.

Cộng Công một tay nâng thân Hỗn Độn Chung, một tay cầm chuông chùy Hỗn Độn Chung, đem hai bảo vật hợp lại một.

Chuông chùy và thân chuông kết hợp, tuy đã hoàn chỉnh, nhưng cần phải luyện hóa một phen.

"Đương!" Một tiếng chuông vang, Hỗn Độn Chung từ từ bay lên, lơ lửng trên đỉnh đầu Cộng Công, lưu chuyển hỗn độn thần quang.

Cộng Công vận dụng Nguyên Thần chi lực luyện hóa Hỗn Độn Chung.

Khi Cộng Công vận dụng Nguyên Thần chi lực, Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công vận hành, khiến việc luyện hóa Hỗn Độn Chung cũng nhanh hơn không ít.

"Đương!" Lại một tiếng chuông vang, Hỗn Độn Chung đã vang lên chín lần.

Dưới sự luyện hóa của Nguyên Thần chi lực Cộng Công, thân chuông và chuông chùy đã hòa làm một thể.

Thần quang Tiên Thiên Chí Bảo lưu chuyển trên chuông.

Bất chợt, Cộng Công dường như cảm ứng được điều gì.

Chỉ thấy, Cộng Công đưa tay ra, Hỗn Độn Chung rơi vào trong tay, ngay sau đó, một đoàn ấn ký ẩn giấu trong chuông hiện ra.

Thì ra, trong Hỗn Độn Chung ẩn giấu ấn ký Khai Thiên, chỉ là tàn khuyết không toàn vẹn.

Nếu không phải Cộng Công sở hữu Bàn Cổ Chân Thân, cùng với Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, cũng sẽ không phát hiện ra.

Đại Đạo Bàn Cổ, điều quan trọng nhất chính là Bàn Cổ Lạc Ấn và ấn ký Khai Thiên.

Nếu Cộng Công có thể có được Bàn Cổ Lạc Ấn và ấn ký Khai Thiên hoàn chỉnh, vậy thì, trở thành Bàn Cổ thứ hai cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Bàn Cổ đã vẫn lạc, nếu có thể trở thành Bàn Cổ thứ hai, cũng là kẻ mạnh nhất dưới Đại Đạo.

Ấn ký Khai Thiên trong Hỗn Độn Chung, khoảng một phần ba.

Xem ra, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên cũng đều lần lượt ẩn chứa ấn ký Khai Thiên.

Chỉ có ấn ký Khai Thiên của Khai Thiên Tam Bảo dung hợp, mới là ấn ký Khai Thiên hoàn chỉnh.

Còn về Bàn Cổ Lạc Ấn, lại ở trên thân Tam Thanh, muốn Tam Thanh giao ra, lại quá khó khăn.

Không, Thái Thượng và Nguyên Thủy hẳn là không biết Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên bên trong ẩn chứa ấn ký Khai Thiên, vậy có thể hảo hảo mưu tính một phen.

Nhìn Hỗn Độn Chung trong tay, Cộng Công lẩm bẩm: "Từ nay về sau, gọi là Vu Hoàng Chung." Cùng với lời nói của Cộng Công vừa dứt, Vu Hoàng Chung khẽ động, dường như rất hài lòng với cái tên này.

Khi chân danh của Hỗn Độn Chung bị Cộng Công thay đổi, chuông này cũng liên kết mật thiết với Vu tộc.

Tiên Thiên Chí Bảo Cộng Công sở hữu không chỉ một cái, nhưng về phương diện trấn áp khí vận, chuông này lại là đệ nhất.

Trừ Thông Thiên ra, Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, cũng đều biết Hỗn Độn Chung đã ở trong tay Cộng Công.

Một số Chuẩn Thánh Đại Năng, cũng đã cảm giác được.

Cộng Công cũng không cố ý giấu diếm.

Chỉ là một Tiên Thiên Chí Bảo mà thôi, không cần thiết phải ẩn giấu.

Đã dùng Thập Nhị Phẩm Hắc Liên đổi lấy thân Hỗn Độn Chung với Thông Thiên, cũng không thể giấu chư Thánh còn lại quá lâu.

Vậy thì, Cộng Công cũng hiển lộ ra.

Bất kể Hồng Quân và những người khác nghĩ thế nào, Cộng Công lại bận rộn luyện hóa Hỗn Độn Chung.

Dù sao đây là một Tiên Thiên Chí Bảo, muốn triệt để luyện hóa cũng không quá dễ dàng.

Nhưng với tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, muốn triệt để luyện hóa một Tiên Thiên Chí Bảo lại không cần quá lâu.

Cùng với Cộng Công luyện hóa Vu Hoàng Chung, thời gian trôi qua.

Từng đạo Tiên Thiên Cấm Chế trong Vu Hoàng Chung bị Cộng Công luyện hóa.

Mỗi khi luyện hóa một đạo Tiên Thiên Cấm Chế trong Vu Hoàng Chung, Cộng Công đều có điều cảm ngộ, quả thật không tầm thường.

Không biết không hay, Cộng Công đã kết thúc luyện hóa, đã triệt để luyện hóa Vu Hoàng Chung.

"Chuông này có thể trấn áp Hồng Mông, chính cần dùng một lần." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Ngay lập tức, Cộng Công tế Khôn Luân Kính, một phân thân mang theo Vu Hoàng Chung tiến vào Hồng Mông Vũ Trụ trong kính.

Nếu bản thể Cộng Công tiến vào vũ trụ trong Khôn Luân Kính, sẽ khiến Hồng Mông Vũ Trụ bị nhiễu loạn.

Khi một phân thân của Cộng Công mang theo Vu Hoàng Chung tiến vào Hồng Mông Vũ Trụ, bắt đầu sử dụng Vu Hoàng Chung.

Do bản thể Cộng Công có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, phân thân cũng cường đại.

Vu Hoàng Chung vừa được tế lên, Pháp tắc hàm chứa trong đó phát động, một tiếng chuông vang, toàn bộ Hồng Mông Vũ Trụ bị trấn áp.

Trong một lúc, mấy Hồng Mông Chưởng Khống Giả, cùng vô số sinh linh trong Hồng Mông Vũ Trụ, đều không bình tĩnh.

Trừ Hi Hòa và Lục Nhĩ Mi Hầu, lại có thêm mấy Hồng Mông Chưởng Khống Giả khác.

Hi Hòa bước ra khỏi vũ trụ của mình, ánh mắt kinh ngạc có thể hướng về phía Cộng Công.

"Đông Hoàng Chung?

Không, Hỗn Độn Chung, đã rơi vào tay Cộng Công....." Tâm tình của Hi Hòa cũng khá phức tạp.

Hỗn Độn Chung vốn là bảo vật bạn sinh của Đông Hoàng Thái Nhất, bị Đông Hoàng Thái Nhất đổi tên thành Đông Hoàng Chung, dùng để trấn áp khí vận Thiên Đình Yêu tộc.

Đối với Hi Hòa, chuông này có ý nghĩa đặc biệt.

Trừ Hi Hòa ra, mấy Hồng Mông Chưởng Khống Giả khác, cũng đều nhìn về phía Vu Hoàng Chung.

Dưới uy năng của Vu Hoàng Chung, Hồng Mông Vũ Trụ có sự biến hóa.

Mấy Hồng Mông Chưởng Khống Giả rõ ràng cảm thấy Hồng Mông Thiên Đạo đang trưởng thành.

Không chỉ là uy lực của Vu Hoàng Chung, ấn ký Khai Thiên trong chuông cũng phát huy tác dụng.

Mặc dù chỉ là một phần ba ấn ký Khai Thiên, nhưng cũng không tầm thường.

Rất lâu sau, Cộng Công mới thu Vu Hoàng Chung lại.

Vận dụng Vu Hoàng Chung, lại khiến Thiên Đạo của Hồng Mông Vũ Trụ trưởng thành không ít.

Hiện tại, mấy Hồng Mông Chưởng Khống Giả tuy đều là cấp Đại La Kim Tiên, nhưng tu vi đều tinh tiến không ít.

Cùng với Hồng Mông Thiên Đạo trưởng thành, Khôn Luân Kính cũng có sự biến hóa.

Nếu Hồng Mông Thiên Đạo trưởng thành đủ cường đại, Khôn Luân Kính sẽ từ Tiên Thiên Chí Bảo thăng cấp thành Đại Đạo Chí Bảo.

Theo suy đoán của Cộng Công, ít nhất cũng phải đến khi tu vi của Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều đạt Chuẩn Thánh, Khôn Luân Kính mới có khả năng thăng cấp thành Đại Đạo Chí Bảo.

Trên Bất Chu Sơn, bên ngoài Vu Hoàng Cung, một chiếc đại chung treo cao.

Dùng Tiên Thiên Chí Bảo làm môn diện, cũng chỉ có Cộng Công.

Bên ngoài Ngọc Hư Cung trên Côn Luân Sơn cũng có một chiếc chuông vàng, nhưng lại chỉ là Hậu Thiên Linh Bảo.

Chương 339

Đại Vu Tương Liễu được Cộng Công chọn làm người gõ chuông.

Khi Vu Hoàng Chung vang lên ba tiếng, Vu tộc trên Bất Chu Sơn sẽ tụ tập.

Đông Hải.

Doanh Châu Bích Du Cung.

Sắc mặt Thông Thiên không vui, trừ Thái Thượng và Nguyên Thủy hai người ra, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đến.

Thái Thượng và những người khác đều biết chuông chùy Hỗn Độn Chung ở trong tay Cộng Công.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên của Cộng Công đã ở trong tay Thông Thiên, thoáng một cái là biết thân Hỗn Độn Chung đã bị Thông Thiên tìm thấy, dùng để giao dịch với Cộng Công.

"Vì một Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, mà giao Hỗn Độn Chung cho Cộng Công!" Nguyên Thủy tức giận.

"Chuông chùy ở trong tay Cộng Công, một cái thân chuông không thể so với Thập Nhị Phẩm Hắc Liên." Thông Thiên cười lạnh.

Mỗi người hoàn cảnh không giống nhau, suy nghĩ cũng tự nhiên không giống nhau.

Thay vào Nguyên Thủy là Thông Thiên, hoặc có lẽ cũng vậy.

"Vu tộc lại có thêm một Hỗn Độn Chung trấn áp khí vận, khí vận càng ổn định hơn." Chuẩn Đề thở dài.

Tây Phương Phật Giáo muốn đại hưng, nhưng lại còn đường xa và gánh nặng.

Vu tộc là nhân vật chính của Thiên Địa, Phật Giáo lại không cách nào đại hưng.

Nhân tộc thay thế Vu tộc, Hồng Quân, Tam Thanh và Nữ Oa, liệu có ủng hộ Phật Giáo đại hưng không?

Tây Phương Nhị Thánh lại nhất định phải khiến Phật Giáo đại hưng.

Phật Giáo đại hưng cũng là Tây Phương đại hưng, không chỉ là đạo lý của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cũng là đại hoành nguyện hai người lập ra trước khi thành Thánh.

Nếu đại hoành nguyện lập trước Thiên Đạo không thể hoàn thành, sẽ phải chịu trừng phạt.

Lập đại hoành nguyện được lợi ích lớn bao nhiêu, không thể hoàn thành sẽ phải chịu phản phệ lớn bấy nhiêu.

Thái Thượng mặt không biểu tình, cũng không biết trong lòng nghĩ gì.

Không, tâm tình của Thái Thượng phỏng chừng cũng tương tự Nguyên Thủy.

Thái Thượng lập Nhân Giáo, Nhân tộc rất quan trọng, nhưng vì Thông Thiên, Vu tộc có Hỗn Độn Chung trấn áp khí vận, Nhân tộc muốn thay thế Vu tộc càng khó khăn hơn.

Tiếp Dẫn vẻ mặt bình tĩnh.

Hỏa Vân Cung, Nữ Oa tìm Phục Hy.

Phục Hy và Nữ Oa huynh muội hai người cũng đang trò chuyện.

Trong Tam Hoàng Ngũ Đế, Phục Hy là người khó xử nhất, dù sao là Đại Vu, không, là huynh trưởng của Nữ Oa, cho nên, địa vị ổn cố.

Thân là Đại Vu, lại là Nhân Hoàng, khiến Phục Hy kẹt giữa Vu

tộc và Nhân tộc.

Sau khi Tam Hoàng Ngũ Đế quy vị, nhờ Cửu Đỉnh Đại Trận, Nhân tộc phát triển nhanh chóng.

Con trai Đại Vũ, Khải lập quốc là Hạ, bắt đầu chế độ gia thiên hạ.

Cuối đời Hạ Triều, quân vương Kiệt vô đạo, Thương Thang thế thiên hành đạo, lật đổ Hạ Triều, kiến lập Thương Triều.

Thiên Giới, một trong Lục Ngự Đại Đế là Hạo Thiên, một ngày nọ đề xuất Phong Thần.

Đại La Thiên, Cộng Công, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều đến bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Thiên số vốn vậy, ắt có chuyện Phong Thần.

Muốn Phong Thần, Thiên Thư Phong Thần Bảng là một điểm then chốt.

Nhưng, Phong Thần Bảng lại ở trong tay Hồng Quân.

Muốn đại thế Thiên Đạo có Phong Thần mà không có chút quan hệ nào với Hồng Quân, hiển nhiên là không thể.

Không nghi ngờ gì, Hồng Quân bày ra chuyện Phong Thần, lại có điều toan tính.

Hiện tại, chư Thánh tìm Hồng Quân, cũng là để thương đàm chuyện Phong Thần.

"Hay cho Hồng Quân, không tiếng không động bày ra Phong Thần." Cộng Công trong lòng thầm giận.

Vốn tưởng rằng Hồng Quân chưa hợp đạo, Phong Thần Chi Chiến cũng sẽ không có, nhưng lại đánh giá thấp Hồng Quân.

Hầu như có thể khẳng định, một khi Phong Thần Chi Chiến bắt

đầu, Hồng Quân tất nhiên sẽ đẩy sóng trợ gió.

Hồng Quân cũng chỉ có hai đồng tử là Hạo Thiên và Dao Trì, sống chết của Hạo Thiên và Dao Trì, phỏng chừng Hồng Quân cũng không quá để ý.

Thái Thượng tuy lập giáo, nhưng lại chỉ có một đệ tử.

Chỉ cần Nhân tộc không xảy ra đại sự, Thái Thượng có thể ngồi vững.

Trong chư Thánh, cũng chỉ có Cộng Công và Thông Thiên là gia đại nghiệp đại.

Vu tộc là nhân vật chính của Thiên Địa, Phong Thần Chi Chiến lại không thể đứng ngoài cuộc.

Môn nhân Tiệt Giáo đông đảo, chất lượng không đồng đều, không ít môn nhân Tiệt Giáo làm quan trong Thương Triều.

Mặc dù Thiên số đã định ắt có chuyện Phong Thần, nhưng đại thế không thể thay đổi, tiểu thế có thể thay đổi.

Tiến vào Tử Tiêu Cung, Cộng Công và những người khác cũng gặp Hồng Quân.

Trong tay Hồng Quân, chính là Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên.

Người có tên trên Phong Thần Bảng, sau khi chết một điểm chân linh sẽ lên bảng, phong một thần vị, tu vi sinh tiền, tu vi, không cách nào tinh tiến.

Nhưng, lên Phong Thần Bảng cũng có một chỗ tốt, đó là bất tử bất diệt.

Còn về Đả Thần Tiên, hình trạng là dạng cây roi gỗ, roi này dài ba thước sáu tấc năm phân, có hai mươi mốt đốt, mỗi một đốt có bốn

đạo phù ấn, tổng cộng tám mươi tư đạo phù ấn, chính là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Có Đả Thần Tiên trong tay, thần được Phong Thần Bảng sắc phong không dám làm càn.

"Hồng Quân, tư sinh sự đoan, giải thích thế nào?" Thông Thiên giận dữ trừng Hồng Quân.

Mặc dù Hồng Quân từng là lão sư của Thông Thiên, nhưng tình thầy trò đã sớm không còn.

Hồng Quân thu Tam Thanh làm đồ đệ cũng chỉ vì khí vận, truyền xuống Tam Thi chi pháp cũng không có ý tốt.

"Chúng ta đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, động tất thiên cơ, đương nhiên biết thuận nghịch, hiện nay, thiên số vốn vậy, lẽ ra nên có Phong Thần." Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Vừa nói, Hồng Quân tùy ý vung tay, Phong Thần Bảng lơ lửng giữa không trung, mở ra.

Khi Phong Thần Bảng vừa mở ra, vạn đạo kim quang rực rỡ, trên bảng là một khoảng trống.

Muốn thêm tên lên Phong Thần Bảng, ít nhất cũng phải có tu vi Chuẩn Thánh mới được, Đại La Kim Tiên tuyệt nhiên không làm được.

Những người có mặt đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, muốn thêm tên lên Phong Thần Bảng lại không khó.

Trong tình huống bình thường, sau khi thêm tên lên Phong Thần Bảng, Hỗn Nguyên Thánh Nhân không khó để xóa đi, nhưng hiện nay Phong Thần là đại thế Thiên Đạo, một khi đã thêm tên, chư Thánh cũng không thể xóa đi.

“Ta chỉ có một đệ tử, lại không nên lên bảng.” Thái Thượng mở miệng.

Đúng vậy, Thái Thượng chỉ có một đệ tử là Huyền Đô Đại Pháp Sư, lại không thể để Huyền Đô lên bảng.

“Giáo của ta người người hướng thiện, tứ đại giai không, lục căn thanh tịnh, tránh xa thị phi, lại đều không nên lên bảng.” Chuẩn Đề nói.

Chuẩn Đề muốn Phật Giáo đại hưng, nhưng lại không muốn để đệ tử lên bảng Phong Thần.

“Ta không có đệ tử, cũng không lập giáo.” Nữ Oa cũng muốn đứng ngoài cuộc.

Nguyên Thủy thì mở miệng: “Đệ tử môn hạ của ta, người người căn hành thâm hậu, không nên lên bảng.” Thông Thiên cau mày thật chặt, Cộng Công thì mặt lạnh tanh.

Trên Phong Thần Bảng có ba trăm sáu mươi lăm Chính Thần, có hơn vạn Mao Thần.

Cũng vậy, ít nhất cũng phải có vạn người lên bảng, mới viên mãn.

Không phải tùy tiện một người nào cũng có thể lên bảng, cũng có một số yêu cầu.

Nếu không, sinh linh Hồng Hoang vô số, tùy tiện vài vạn, vài chục vạn, vài trăm vạn, thậm chí vài nghìn vạn hoặc vài ức.

Chương 340

Nếu hy sinh vài vạn người không quan trọng, Cộng Công cũng không để ý, nhưng Hồng Quân bày ra một màn này, hiển nhiên không thể đơn giản.

Lại không có một Thánh Nhân nào thêm tên lên Phong Thần Bảng.

Rời Tử Tiêu Cung, chư Thánh chia ra.

Lần này không có kết quả, hẹn lần sau lại bàn.

Khi Cộng Công về Bất Chu Sơn, phát hiện mười ba Tổ Vu còn lại đều có mặt.

Chuyện Phong Thần tuy là thiên số, nhưng hiện tại trừ chư Thánh ra, cũng không có bao nhiêu người biết.

Hậu Thổ biết, cũng đã nói cho mấy Tổ Vu khác rằng Hồng Hoang có Thiên Địa Nhân Tam Thư, Địa Thư và Nhân Thư đều đã xuất thế, Thiên Thư tự nhiên cũng nên xuất thế, nhưng lại bằng một phương thức nào đó xuất thế.

Hồng Quân cất giữ trong Phong Thần Bảng, lúc đó lấy ra, thì tốt rồi.

"Chuyện Phong Thần, vị Chính Thần tuy là số Chu Thiên, Mao Thần cũng không dưới vạn người, không, Hồng Quân đã phí tâm tốn sức." Cộng Công có chút lo lắng.

Với mưu kế sâu xa của Hồng Quân, chuyện Phong Thần e rằng còn rắc rối hơn nhiều so với Cộng Công nghĩ.

"Hồng Quân định lợi dụng Phong Thần làm suy yếu khí vận Vu tộc ta sao!

Tăng cường khí vận Nhân tộc?

Để Nhân tộc thay thế Vu tộc?" Đế Giang cau mày chặt.

"Dùng Nhân tộc giải quyết Phong Thần chẳng phải xong rồi sao." Cường Lương nói.

Trong mắt Cường Lương và mấy Tổ Vu khác, Phong Thần cũng không phải đại sự, có thể dùng Nhân tộc giải quyết.

Nhân tộc số lượng quá đông, tu luyện thành tiên luyện khí sĩ cũng vượt xa vạn người.

Nếu để Nhân tộc chết đi hai ba vạn luyện khí sĩ, Phong Thần Bảng cũng có thể viên mãn.

"Hoặc có lẽ, Hồng Quân hy vọng chúng ta dùng Nhân tộc giải quyết Phong Thần." Chúc Cửu Âm nói.

"Huynh trưởng, có tính toán gì không?" Hậu Thổ hỏi Cộng Công.

Chuyện này không hề tầm thường, chủ yếu là sự đấu đá của Thánh Nhân.

Vu tộc hiện tại cũng chỉ có Cộng Công là một Thánh Nhân.

Trừ Cộng Công ra, chư Tổ Vu còn lại đều không có tư cách là người chơi cờ, đều chỉ là những quân cờ quan trọng mà thôi.

Không sai, Đế Giang là Thiên Đế, hoặc phân thân Bình Tâm Hậu Thổ, cùng với Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, v.v., đều chỉ là quân cờ.

Thánh Nhân lấy Thiên Địa làm bàn cờ, lấy chúng sinh làm quân cờ.

Quân cờ cũng có phân biệt, tu vi Chuẩn Thánh, tự nhiên là quân cờ quan trọng, ngoài ra, có đại khí vận, có công đức, hoặc dị số, đều là quân cờ quan trọng.

Với khí vận hiện tại của Vu tộc, cộng thêm sự che chở của Cộng

Công, chư Tổ Vu còn lại lại không cần lo lắng.

Còn về Đại Vu, Cộng Công lại khó mà chu toàn được mọi mặt.

"Thêm hay không thêm, đều nằm trong kế hoạch của Hồng Quân." Cộng Công vẻ mặt bình tĩnh, tuy trong lòng lại không yên tĩnh.

Lúc này, trong lòng Cộng Công cũng đã có chút tính toán.

Còn về Phong Thần Bảng, Cộng Công định không thêm tên.

Hiện nay, Hồng Quân đã chiếm tiên cơ, bố trí xong một cục diện, điều Cộng Công cần suy nghĩ là thay đổi, càng lớn càng tốt.

Chỉ có thay đổi lớn, mới có thể khiến kế hoạch của Hồng Quân thất bại.

Cộng Công từ trước đến nay đều không dám coi thường Hồng Quân, nhưng Hồng Quân lại đáng sợ hơn nhiều so với tưởng tượng.

Hồng Quân có thể sống sót dưới Bàn Cổ Phủ, có thể trở thành Thánh Nhân Thiên Đạo đầu tiên của Hồng Hoang, lại không thể xem thường.

Tử Tiêu Cung, chư Thánh lại lần nữa thương nghị.

Chuyện Phong Thần thế tất phải làm, Cộng Công và Thông Thiên lại chịu áp lực lớn nhất.

Nhìn Phong Thần Bảng, ánh mắt Cộng Công trực tiếp nhìn Hồng Quân, nhàn nhạt nói: "Tùy cơ duyên vậy!" Tuy người căn hành sâu dày, thành Tiên Đạo của mình, người căn hành kém hơn, thành Thần Đạo của mình, người căn hành nông cạn, nhập luân hồi.

Nếu chân linh bị hủy diệt, lại ngay cả luân hồi cũng không thể nhập được.

Cộng Công nói tùy cơ duyên, trên thực tế lại là kế sách và thực lực.

Thực lực tự nhiên quan trọng, nhưng kế sách lại cũng không thể xem nhẹ.

"Vậy thì tùy cơ duyên vậy!" Thông Thiên cũng không phản đối.

Trầm tư một lát, Nữ Oa, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đều gật đầu.

Cuối cùng, Hồng Quân và Thái Thượng cũng đồng ý.

Lúc đó, Đả Thần Tiên trong tay Hồng Quân hóa thành một đạo lưu quang, bay xuống Tam Thập Tam Thiên, rơi vào một nơi nào đó trên Hồng Hoang đại địa.

Không ngoài dự đoán, Đả Thần Tiên sẽ rơi vào tay người ứng kiếp.

Phong Thần là Thiên Địa đại kiếp, ắt có một người ứng kiếp.

"Người ứng kiếp là Khương Tử Nha sao?" Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Mặc dù Phong Thần là một đại kiếp xuất hiện, không, người ứng kiếp lại khó khăn rồi.

Thiên Đạo chi nhân, không có nhân vật chính vĩnh hằng, trong đại kiếp, cũng có người ứng kiếp.

Đại kiếp có sự thay đổi, người ứng kiếp cũng có thể sẽ thay đổi, cho nên, Cộng Công cũng không chắc lần Phong Thần này người ứng kiếp là Khương Tử Nha.

Không, Khương Tử Nha có khả năng đó.

"Đạo hữu thật có kế sách hay." Thái Thượng liếc Hồng Quân một cái, rồi buông một câu rời đi.

Do tu vi Hồng Quân đã đạt Thánh Nhân hậu kỳ, khiến Tam Thanh và Cộng Công kết minh.

Cùng với chuyện Phong Thần, Tam Thanh và Cộng Công e rằng sẽ xung đột, thậm chí, Tam Thanh sẽ tự tương tàn.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng không thể đứng ngoài cuộc.

Hồng Quân lại thông qua chuyện Phong Thần để phân hóa chư Thánh.

Nếu Phong Thần đại kiếp thăng cấp thành Lượng Kiếp, Vu tộc là nhân vật chính Thiên Địa sẽ phải đối mặt với nguy cơ cực lớn.

Trừ Cộng Công ra, mấy Thánh Nhân còn lại, phỏng chừng đều hy vọng Vu tộc giảm bớt khí vận, tăng cường khí vận Nhân tộc.

Hồng Quân tuy cũng kiêng kị Thái Thượng, nhưng càng kiêng kị hơn là Cộng Công.

Với tu vi hiện tại của Hồng Quân, toàn bộ Hồng Hoang cũng chỉ có Cộng Công là uy hiếp lớn nhất.

Dưới sự quan sát của Hồng Quân, Cộng Công vẻ mặt bình tĩnh, hoàn toàn không nhìn ra có suy nghĩ gì.

"Cộng Công, xem ngươi có thủ đoạn gì." Hồng Quân trong lòng cười lạnh.

Kể từ khi có Phong Thần Bảng, Hồng Quân đã bắt đầu mưu tính.

Vốn, theo kế hoạch của Hồng Quân, sẽ hợp đạo trước, sau khi thời cơ chín muồi sẽ lấy ra Phong Thần Bảng.

Bởi vì Cộng Công, Hồng Quân hai lần hợp đạo đều thất bại, vì vậy, cũng không thể không thực hiện một số thay đổi.

Hồng Quân điềm tĩnh, dù sao cũng không có đệ tử, là công địch của Hồng Hoang.

Một phần kế hoạch của Hồng Quân đã bày ra trên mặt nổi, là

dương mưu, cũng không sợ Thánh Nhân khác biết.

Thánh Nhân lấy Thiên Địa làm bàn cờ, vạn vật chúng sinh làm quân cờ, hiện nay cục diện đã định, Hồng Quân bố trí, lại chiếm được tiên cơ.

Trong lòng Cộng Công cũng cười lạnh.

Chuyện Phong Thần, Hồng Quân tuy đã chiếm được tiên cơ, nhưng, Cộng Công cũng đã có kế sách.

Bước ra khỏi Tử Tiêu Cung, Nguyên Thủy đi đến Đại Xích Thiên của Thái Thượng.

Trong Bát Cảnh Cung, Nguyên Thủy cúi đầu: "Đại huynh." Thái Thượng khẽ gật đầu, biết Nguyên Thủy đến vì người ứng kiếp.

Tìm người ứng kiếp, thu làm môn hạ, lại có chỗ tốt không nhỏ.

Chương 341

Nhưng, muốn suy diễn ra người ứng kiếp, lại cũng không quá dễ dàng.

Để tăng thêm chắc chắn, Nguyên Thủy tìm Thái Thượng, hy vọng hợp lực hai người để suy diễn ra người ứng kiếp Phong Thần.

Chuyện Phong Thần là do Hồng Quân bày ra, Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên cũng đều do Hồng Quân lấy ra, cộng thêm tu vi Thánh Nhân hậu kỳ của Hồng Quân.

Hoặc có lẽ, Hồng Quân đã biết thân phận và vị trí của người ứng kiếp, nếu che giấu Thiên Cơ, Thái Thượng và Nguyên Thủy hợp lực, lại cũng khó mà suy diễn ra.

Nhưng cũng phải thử một lần.

Sở dĩ không tìm Thông Thiên, Thái Thượng và Nguyên Thủy cũng có cân nhắc.

Tam Thanh hợp lực, suy diễn ra người ứng kiếp Phong Thần nắm chắc hơn, nhưng sau khi ra, Nguyên Thủy và Thông Thiên tất sẽ có một tranh chấp.

Thái Thượng trong lòng thiên về Nguyên Thủy, cũng ủng hộ Nguyên Thủy thu người ứng kiếp làm môn hạ.

Cho nên, không thể tìm Thông Thiên.

"Việc không nên chậm trễ, bắt đầu đi!" Thái Thượng cũng không nói nhảm, tế ra Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thái Cực Đồ.

Thập Tam Phẩm Thanh Liên tán phát ra cường đại Tạo Hóa chi lực, Thái Cực Đồ thì phát ra Tiên Thiên Âm Dương nhị khí.

Sức mạnh của hai Tiên Thiên Chí Bảo kết hợp lại, khiến Nguyên Thủy cũng động dung.

Cùng là một Tiên Thiên Chí Bảo, trong tay Thánh Nhân trung kỳ và Thánh Nhân sơ kỳ uy lực hoàn toàn không giống nhau.

Ánh sáng xanh rực rỡ từ Thập Tam Phẩm Liên Đài phát ra, hóa thành nhân uân, lại có tường vân bao quanh.

Thái Cực Đồ càng diễn hóa ra dị tượng Bàn Cổ sinh thái cực.

"Đạo hạnh của Đại huynh, thật thâm bất khả trắc." Trong lòng Nguyên Thủy không khỏi kinh thán.

Chỉ là Thánh Nhân trung kỳ.

Nguyên Thủy lại biết Hồng Quân đã là Thánh Nhân hậu kỳ.

Trên Thánh Nhân hậu kỳ có Thánh Nhân đỉnh phong, Thánh Nhân Đại Viên Mãn, rồi đến Hỗn Nguyên Vô Cực.

Dẹp bỏ tạp niệm trong lòng, Nguyên Thủy tế xuất Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên.

Khi Bàn Cổ Phiên vừa xuất hiện, lại cùng Thái Cực Đồ sản sinh cộng hưởng vi diệu.

Đồng thời là một trong Khai Thiên Tam Bảo, sản sinh cộng hưởng thật sự không thể bình thường hơn.

Nếu Hỗn Độn Chung cũng ở đó, Khai Thiên Tam Bảo tề tụ, cộng hưởng sẽ càng lớn.

Dưới sự thao khống của Nguyên Thủy, Bàn Cổ Phiên cũng tường vân bao quanh, thụy khí ngàn vạn, thần quang vạn đạo, lại có cảnh tượng vô thượng Bàn Cổ khai thiên tích địa.

Trong Khai Thiên Tam Bảo, Bàn Cổ Phiên có lực công kích đệ nhất, uy năng cực lớn có thể phá hỗn độn, khai thiên tích địa.

Cùng với ba Tiên Thiên Chí Bảo tụ lại một chỗ, lại bùng phát ra vô biên quang hoa.

Cùng lúc đó, Thánh Nhân Đạo Quả của Thái Thượng và Nguyên Thủy cũng hiển hóa ra.

Dưới sự thúc đẩy đồng tâm hiệp lực của Thái Thượng và Nguyên Thủy, lại quang quái lục ly, sâm la vạn tượng, diễn hóa ra các loại huyền diệu, vừa thật vừa ảo.

Rất lâu sau, Thái Thượng và Nguyên Thủy thu lại thần thông.

Chỉ thấy, Thái Thượng và Nguyên Thủy đều ngạc nhiên.

"Người ứng kiếp có hai người?" Nguyên Thủy không khỏi kinh ngạc.

Thông thường, Thiên Địa đại kiếp hay Lượng Kiếp đều chỉ có một người ứng kiếp, nhưng cũng không phải không thể có hai người.

Dưới Đại Đạo, tất cả đều có khả năng.

"Một là báo tử, một là phi hùng." Thái Thượng nhàn nhạt nói.

"Yêu tộc?" Nguyên Thủy cau mày.

Nếu hai người ứng kiếp đều là Yêu tộc, nếu nhập môn hạ Nữ Oa, đối với Thái Thượng và Nguyên Thủy lại không phải chuyện tốt.

Nguyên Thủy không thích Yêu tộc.

Không, vì chuyện Phong Thần, Nguyên Thủy cũng có thể miễn cưỡng thu hai con yêu làm đồ đệ.

Đông Hải, Doanh Châu, Thông Thiên tế Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, cũng đang suy diễn người ứng kiếp.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên diễn hóa ra các loại dị tượng.

Suy diễn rất lâu, Thông Thiên cũng không có thu hoạch.

Ngoài ra, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều đang suy diễn.

Tam Hoàng Ngũ Đế trong Thánh địa Nhân tộc Hỏa Vân Cung, cũng hợp lực suy diễn.

Biết chuyện Phong Thần, trừ việc tìm người ứng kiếp, cũng đều có tính toán riêng.

Ví dụ như Thông Thiên, lại định không cho môn nhân Tiệt Giáo ai được xuất sơn, đóng chặt động phủ, tĩnh tụ Hoàng Đình, đợi đại kiếp qua đi rồi mới ra.

Nhưng, môn nhân Tiệt Giáo quá đông, cách làm của Thông Thiên lại không thực tế.

Hỏa Vân Cung, đây là một phúc địa đỉnh cấp trên Hồng Hoang đại địa, cũng là Thánh địa Nhân tộc.

Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân tộc đều ở Hỏa Vân Cung, vì Nhân tộc trấn áp khí vận.

Không, đặc biệt là một trong Tam Hoàng Phục Hy là Đại Vu, cho nên, khí vận Nhân tộc và khí vận Vu tộc cũng tồn tại liên hệ mật thiết.

Tại Bất Chu Sơn, Cộng Công nhìn về hướng Hỏa Vân Cung.

Vừa nãy, khí vận Nhân tộc có sự biến hóa.

Hiểu rõ rồi, Cộng Công bấm đốt ngón tay tính toán.

Chuyện Phong Thần tuy đã là thiên số vốn vậy, nhưng Thiên Cơ không bị nhiễu loạn.

Một phen suy diễn, Cộng Công cũng biết chuyện gì đã xảy ra.

Chính là có liên quan đến Hà Đồ Lạc Thư.

Hà Đồ Lạc Thư là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, vốn là bạn

sinh Linh Bảo của Đế Tuấn, trong Yêu Lượng Kiếp, Yêu tộc đại bại, Đế Tuấn cũng vẫn lạc, Hà Đồ Lạc Thư thì rơi vào tay Nữ Oa, Nữ Oa lại giao cho Phục Hy.

Hiện nay, Hà Đồ và Lạc Thư đều muốn đắc đạo hóa hình.

Hà Đồ và Lạc Thư đang ở phía trên Hỏa Vân Cung, sắp độ kiếp.

Trên trời hai tầng kiếp vân, che kín trời đất, bao phủ không chỉ ức vạn vạn dặm, chính là hai Cửu Cửu Thiên Kiếp, cũng là kiếp hóa hình của Hà Đồ Lạc Thư.

Cửu Cửu Thiên Kiếp tuy không bằng Thiên Khiển, nhưng cũng không hề tầm thường, cường giả cấp Đại La Kim Tiên đối mặt cũng không dám lơ là.

Toại Nhân, Phục Hy, Thần Nông, Hiên Viên, Chuyên Húc, Nghiêu, Thuấn và Đại Vũ, tụ tập một bên quan sát.

"Hoàng đệ, không những không diệt trừ khí linh của Hà Đồ Lạc Thư, còn thu làm đệ tử." Toại Nhân cảm thán.

Thay vào là Toại Nhân, nếu sở hữu Hà Đồ Lạc Thư, một khi phát hiện Hà Đồ Lạc Thư thai nghén ra khí linh, tất nhiên sẽ diệt trừ, Thần Nông, Hiên Viên và những người khác cũng vậy, nhưng Phục Hy lại không hề.

"Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hóa hình, căn cước như vậy, hảo hảo bồi dưỡng, không khó thành Chuẩn Thánh, như vậy, đối với Nhân tộc lại giúp đỡ cực lớn." Phục Hy nói.

Dưới sự chú mục của Tam Hoàng Ngũ Đế, hai Cửu Cửu Thiên Kiếp trên trời đã lần lượt khóa chặt Hà Đồ và Lạc Thư.

Chỉ ủ dũ một lát, Thiên Lôi giáng xuống.

Không hổ là Cửu Cửu Thiên Kiếp, uy lực lớn đủ để kinh thiên

động địa.

Trừ Phục Hy ra, những người còn lại thấy đều không bình tĩnh.

Chịu đựng sự oanh kích của Thiên Lôi, Hà Đồ Lạc Thư lại hoàn toàn vô tổn.

Dù sao là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại không dễ dàng bị Cửu Cửu Thiên Kiếp hủy diệt.

Khi chín chín tám mươi mốt đạo Thiên Lôi qua đi, cũng không có Tâm Ma Kiếp, kiếp vân cũng tiêu tán.

Độ xong Thiên Kiếp, Hà Đồ Lạc Thư đều hóa thành nhân thân.

Chỉ thấy, Hà Đồ hóa thành một lão giả, râu tóc bạc phơ, Lạc Thư hóa thành một thiếu nữ diệu linh, dung mạo tuyệt mỹ, trong lúc nhìn ngắm, nhu tình như nước, phong hoa vô cùng.

Chương 342

“Đệ tử bái kiến Lão Sư.” Hà Đồ và Lạc Thư hóa hình nhân thân trước mặt Phục Hy, cung kính hành lễ.

“Sau này gọi Hà Bá.” Phục Hy chỉ vào lão giả do Hà Đồ hóa thành.

Hà Bá lại một lần hành lễ.

Tiếp đó, Phục Hy lại đặt tên cho thiếu nữ do Lạc Thư hóa thành là Lạc Thần.

Căn cước của Hà Bá và Lạc Thần không tầm thường, vừa hóa hình đã có tu vi Thái Ất Kim Tiên cấp, chưởng khống Pháp tắc, nhưng lại chưa lĩnh ngộ Thái Ất Đạo Quả.

“Hai người vừa hóa hình, trước tiên hãy ổn định tu vi.” Phục Hy nói với Hà Bá hai người.

Hiện tại, Hà Bá và Lạc Thần không những tu vi không ổn định, Đạo hạnh cũng không cao, thiếu khuyết công pháp thần thông.

“Hoàng huynh có định để Hà Bá và Lạc Thần tham gia Phong Thần không?” Hiên Viên tiện miệng hỏi.

Phong Thần đối với Nhân tộc chưa chắc không phải là một cơ hội, nội tâm Hiên Viên muốn lợi dụng cơ hội này khiến Nhân tộc chân chính quật khởi, không thể thay thế Vu tộc, cũng phải cùng Vu tộc phân đình kháng lễ, không thần phục dưới Vu tộc.

“Đợi khi tu vi Hà Bá và Lạc Thần đột phá Đại La Kim Tiên rồi hẵng nói.” Phục Hy nói.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hóa hình đắc đạo, không hề tầm thường.

Hà Đồ Lạc Thư càng có đại nhân quả, cho nên, khi Hà Bá và Lạc Thần độ kiếp, không chỉ Cộng Công ở Bất Chu Sơn biết, chư Thánh còn lại cũng đều biết.

Trừ Nữ Oa ra, chư Thánh đều kinh ngạc.

Hà Đồ Lạc Thư có thể hóa hình, sự giúp đỡ của Phục Hy lại cực lớn, mắt thấy Phong Thần đại kiếp đã gần kề, lại để Hà Đồ Lạc Thư hóa hình, nếu không có kế hoạch, lại là điều không thể.

Mặc dù Phục Hy là Đại Vu, nhưng càng là Nhân Hoàng, chưa chắc đã hướng tâm về Vu tộc.

Huống hồ, Phục Hy từng là Yêu tộc.

Trong lòng Cộng Công cũng đang trầm tư.

Tam Thập Tam Thiên, trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cũng kinh ngạc nhìn xuống hạ giới một cái, lại không nghĩ Hà Đồ Lạc Thư sẽ hóa hình.

Không, Hồng Quân lại không quá để trong lòng, Hà Bá và Lạc Thần cũng chỉ là biến số nhỏ.

Nữ Oa, Thái Thượng và Tiếp Dẫn ba người cũng đều ở Tam Thập Tam Thiên, không hề xuống hạ giới.

Nguyên Thủy ở Côn Luân Sơn, Thông Thiên ở Đông Hải.

Còn về Chuẩn Đề, lại đã đến gần Hỏa Vân Cung.

Chuẩn Đề một đôi Bồ Đề Pháp Nhãn, nhìn thấu hư vọng, động tất tất cả.

Dưới sự khuy thị của Chuẩn Đề, bên ngoài Hỏa Vân Cung là một Tiên Thiên Đại Trận, khí vận Nhân tộc hình thành hoa cái.

Hỏa Vân Cung, trong Phục Hy Điện, Hà Bá và Lạc Thần hai người đang củng cố tu vi.

Cùng với Hà Bá và Lạc Thần tu luyện, phía sau hai người hiện ra dị tượng, huyền ảo mạc trắc.

Hà Đồ Lạc Thư vốn có lợi cho việc cảm ngộ Đại Đạo, cho nên, khi Hà Bá hai người tu luyện thì các loại Đạo vận xuất hiện quanh thân.

Khi Hà Bá hai người ổn định tu vi, Phục Hy cũng vì hai người giảng đạo.

Nhân tộc từ khi Thương Thang diệt Hạ Kiệt, lập quốc đã mấy trăm năm.

Hiện nay, Nhân Vương Thương Triều là Đế Ất.

Nhân tộc Cộng Chủ, trước Tam Hoàng, sau Ngũ Đế, rồi đến Nhân Vương.

Thương Triều là Thiên Mệnh Huyền Điểu, khí vận có chút liên hệ với Phượng Hoàng nhất tộc.

Đế Ất có ba con trai, trưởng tử là Tử Khải, thứ tử là Tử Diễn, tam tử là Thọ Vương.

Do Thọ Vương thiên sinh thần lực, thông minh quả cảm, vì vậy, Đế Ất lập Thọ Vương làm trữ quân.

Khi Đế Ất giá băng, Thọ Vương kế vị, xưng là Đế Tân.

Thiên hạ tám trăm chư hầu thần phục Ân Thương, trong triều có Văn Thái Sư và Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ, vương vị Đế Tân ổn định.

Một ngày nọ, trong vương cung ở kinh đô Ân Thương là Triều Ca Thành, Đế Tân đang xử lý chính sự, trong lòng cân nhắc việc làm suy yếu Tứ Đại Chư Hầu, cùng với việc tập quyền.

Đại trượng phu không thể một ngày không có quyền, Đế Tân

không thể dung nhẫn đại quyền bị rơi vào tay kẻ khác.

Trong triều, Thủ Tướng Thương Dung, Á Tướng Tỷ Can, Thái Sư Văn Trọng, Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ, v.v., đều có quyền lực không nhỏ, cũng khiến Đế Tân khắp nơi bị kiềm chế.

Bên ngoài, hai trăm chư hầu Đông Phương do Đông Bá Hầu Khương Hoàn cầm đầu, hai trăm chư hầu Tây Phương do Tây Bá Hầu Cơ Xương cầm đầu, hai trăm chư hầu Nam Phương do Nam Bá Hầu cầm đầu, hai trăm chư hầu Bắc Phương cũng do Bắc Bá Hầu cầm đầu.

Mặc dù tám trăm chư hầu thiên hạ chưa lộ ra ý bất trung, nhưng Đế Tân lại hiểu rõ, tình cảnh hiện tại của Thương Triều không hề tốt.

Điều khiến Đế Tân khó chịu nhất chính là Vu Giáo.

Vu Giáo trong Nhân tộc thế lực quá lớn, lớn đến nỗi Đế Tân một Nhân Vương cũng cảm thấy bất an sâu sắc.

Bất kể quân vương các đời Hạ Triều, hay quân vương đời đời Thương Triều, đều muốn làm suy yếu ảnh hưởng của Vu Giáo, nhưng hiệu quả lại chẳng đáng kể.

Loạn Hàn Trác của Hạ Triều, có liên quan đến Vu Giáo.

Khi Nhân Vương không nghe lời, Vu Giáo không ngại đổi một Nhân Vương khác.

Vu Giáo đằng sau là Vu tộc, Tam Hoàng Ngũ Đế cũng không dám đắc tội, Tam Thanh và các Thánh Nhân khác cũng chỉ có thể âm thầm mưu tính, không dám quang minh chính đại làm địch.

Đêm lạnh như nước, khung trời đen kịt, sao trời điểm xuyết, một vầng minh nguyệt treo cao trên cửu thiên, ánh sáng nhu hòa rải khắp đại địa.

Trong vương cung Triều Ca Thành, Đế Tân vẻ mặt kinh khủng.

Trước mặt Đế Tân, một đoàn hắc ảnh.

Chính là cái bóng cây Bồ Đề, lại hóa thành thực chất, từng cành cây hóa thành xúc tu, trói chặt Đế Tân.

Đế Tân muốn tránh né, nhưng toàn thân lại không thể động đậy, muốn mở miệng kêu to, nhưng lại không phát ra được một chút âm thanh nào, chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Khi bóng tối hoàn toàn nuốt chửng Đế Tân, một số thứ ẩn giấu sâu trong nội tâm Đế Tân bị thức tỉnh.

Dường như có một âm thanh vang lên bên tai, nhưng Đế Tân lại không nghe rõ, nhưng tiềm thức lại bị ảnh hưởng.

Ngày hôm sau, trời vừa tờ mờ sáng, trong triều, có đại thần tấu lên, hy vọng Đế Tân đến Vu Hoàng Cung thắp hương, cầu xin Vu Hoàng Cộng Công che chở Nhân tộc.

Nhân tộc thần phục Vu tộc, Vu tộc lấy Cộng Công làm tôn, thêm vào đó Vu Giáo có ảnh hưởng cực lớn trong Nhân tộc, cho nên, không chỉ tế tự Cộng Công, cũng tế tự các Tổ Vu khác.

Không, Cộng Công lại là vị thần cao nhất được Nhân tộc tế tự.

"Chuẩn tấu!" Đế Tân vung tay lớn.

Tế tự Cộng Công là đại sự, cho nên, quy cách long trọng, lễ nghi phức tạp, vô cùng trang nghiêm.

Mười vạn đại quân mở đường, văn võ bá quan tùy hành, cung nga ở bên, Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ và Thủ Tướng Thương Dung ở hai bên.

Ra khỏi Triều Ca Thành, không bao xa là Vu Hoàng Cung.

Chỉ thấy, Vu Hoàng Cung so với vương cung của Đế Tân còn hoa

lệ hơn, kim bích huy hoàng.

Kiến trúc Vu Hoàng Cung, đã huy động một Đại Vu và mấy trăm Tiểu Vu, không, còn huy động mấy chục vạn nhân loại.

Đây không phải lần đầu Đế Tân đến Vu Hoàng Cung, cũng giống như Đế Ất.

Lần này, nhìn Vu Hoàng Cung hoa lệ hùng vĩ hơn cả vương cung của mình, trong lòng Đế Tân không khỏi khó chịu, có một loại suy nghĩ muốn hủy diệt Vu Hoàng Cung, may mà đã kiềm chế được, không hề xung động.

Mấy chục Tiểu Vu canh gác bên ngoài Vu Hoàng Cung, bên trong cũng có mười mấy Tiểu Vu.

Thấy Nhân Vương, các Tiểu Vu lại không hề khúm núm.

Theo nghi thức phức tạp do Vu Giáo định ra, Đế Tân mới bước vào trong Vu Hoàng Cung.

Vừa bước vào Vu Hoàng Cung, phóng tầm mắt nhìn ra, xa hoa đến cực điểm.

Một pho tượng thần cao mười mét đứng sừng sững.

Chính là thần tượng của Cộng Công.

Chỉ thấy, thần tượng Cộng Công đầu rồng thân người, dưới chân có hai rồng, hai tay cũng có hai rồng, một tay cầm Tam Xoa Kích.

Tín ngưỡng chi lực khổng lồ tràn ngập trong thần tượng.

Chương 343

Đến gần thần tượng, chịu ảnh hưởng của tín ngưỡng chi lực bên trong thần tượng, trong lòng Đế Tân đều trở nên bạo ngược.

"Đại Vương, xin ba quỳ chín lạy, sau đó dâng tế phẩm." Vu người chủ trì lễ tế lần này mở miệng nói với Đế Tân.

Ba quỳ chín lạy!

Tế phẩm!

Sắc mặt Đế Tân vặn vẹo, có chút hung ác.

Lúc này, sự bạo ngược trong lòng Đế Tân đã hoàn toàn bộc phát.

"Cộng Công hà đức hà năng?

Nhận tế tự của Nhân tộc ta, lại muốn cô ba quỳ chín lạy sao?

Hừ!" Đế Tân cười lạnh.

Trong không khí trang nghiêm, không ai dám nói to, nhưng giọng Đế Tân lại không nhỏ, lời vừa dứt, mọi người đều không dám tin.

"Đại Vương, thận trọng lời nói!" Thương Dung đại kinh thất sắc.

Tỷ Can, Hoàng Phi Hổ và các trọng thần khác, cũng từng người một căng thẳng, đều không ngờ Đế Tân lại bất kính với Cộng Công.

Các Vu hồi thần lại nổi giận đùng đùng.

"Tiểu Nhân Vương, bất kính với Vu Hoàng, là đại tội." "Đế Tân, không xứng làm Nhân Vương." Đế Tân cũng không để ý các Vu, rút kiếm ra khỏi vỏ.

Thân là Nhân Vương, bội kiếm của Đế Tân cũng không tầm thường, chính là một Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Khi kiếm của Đế Tân ra khỏi vỏ, kiếm khí cường đại bùng phát, trực tiếp chém về phía thần tượng Cộng Công.

"Phanh!" Dưới kiếm khí của Đế Tân, trên thần tượng Cộng Công xuất hiện một vết nứt.

Mắt thấy Đế Tân rút kiếm công kích tượng Cộng Công, các Vu kinh hãi phẫn nộ không thôi, văn võ bá quan phía sau Đế Tân cũng đều đại kinh.

Thoáng chốc, thần tượng Cộng Công tan nát.

Hủy diệt thần tượng Cộng Công, sự bạo ngược trong lòng Đế Tân cũng giảm bớt, ý thức của y thoáng cái thanh tỉnh.

Nhìn thần tượng Cộng Công bị chính tay mình hủy diệt, sắc mặt Đế Tân đại biến, trong lòng cũng hoảng hốt.

"Mình sao?

Mình lại hủy diệt thần tượng Cộng Công?" Trong lòng Đế Tân kinh hoàng.

Đại Vu, cũng phải bái Cộng Công.

Nhân Vương hủy diệt thần tượng Cộng Công, sẽ phải đối mặt với hậu quả cực lớn.

Vu Giáo sẽ không buông tha Đế Tân, dưới sự truy cứu của Vu tộc, hậu quả càng không thể tưởng tượng.

"Đại Vương, hồ đồ a!" Tỷ Can vừa lo vừa giận nói với Đế Tân.

"Sao có thể hủy diệt thần tượng Vu Hoàng, thật đại bất kính." "Thánh Nhân bất khả nhục." "Chỉ hy vọng Vu Hoàng giáng tội Đế Tân một người, không nên giáng tội toàn bộ Nhân tộc ta a!" Lúc đó, các Vu đều đã ra tay.

"Hôn quân, bất kính Vu Hoàng, hôm nay lấy ngươi làm tế phẩm."

Một Tiểu Vu nói.

Đối mặt với sự vây công của các Tiểu Vu, thần sắc Đế Tân cũng hoảng loạn.

Không kịp nghĩ nhiều, Đế Tân vung kiếm chống đỡ công kích của các Vu.

Mặc dù Đế Tân thiên sinh thần lực, võ lực không tầm thường, nhưng đối phó với bất kỳ một Vu nào cũng không có mấy phần thắng.

"Đương!" Bội kiếm trong tay Đế Tân bị đánh bay, mắt thấy Đế Tân sắp thân chịu trọng thương, lúc đó, Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ kịp thời ra tay.

Thực lực Hoàng Phi Hổ và Đế Tân cũng ngang ngửa.

Mặc dù cứu được Đế Tân thành công, nhưng Hoàng Phi Hổ và Đế Tân đều bị thương.

Trong lòng Đế Tân âm thầm kêu khổ, chỉ nghĩ là nhất thời xung động, nhưng hiện tại nói nhiều cũng vô dụng rồi.

Nhìn dáng vẻ các Vu này, lại muốn giết Đế Tân, dùng Đế Tân làm tế phẩm.

Thân ảnh Cộng Công bằng không xuất hiện tại Vu Hoàng Cung cách Triều Ca Thành mấy chục dặm.

Đế Tân vung kiếm hủy diệt thần tượng Cộng Công, Cộng Công tự nhiên sẽ không không biết.

Khi ánh mắt Cộng Công nhìn xuống phía dưới, tất cả phản ứng của mọi người đều ở trong mắt Cộng Công.

Từ phản ứng của Đế Tân mà xem, việc hủy diệt thần tượng Cộng Công không phải ý định ban đầu của y.

Trong nguyên tác, Đế Tân đến cung Nữ Oa dâng hương, vì đề thơ

đắc tội Nữ Oa, khiến Nữ Oa phái ba yêu Hồ Ly từ mộ Hiên Viên đến mê hoặc Đế Tân, cuối cùng Đế Tân thân tử quốc diệt.

"Tất nhiên là Thánh Nhân Thiên Đạo đang mưu tính, là Hồng Quân sao?" Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Trừ Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều có khả năng.

Bấm đốt ngón tay tính toán, phát hiện Thiên Cơ bị che giấu.

Không, đối phương đã đánh giá thấp Cộng Công.

Vận dụng Pháp lực Thánh Nhân hậu kỳ, cộng thêm các loại Chí Bảo, cùng với Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Cộng Công động sát Thiên Cơ.

Nếu Cộng Công chỉ có tu vi Thánh Nhân trung kỳ, hiện tại thật khó mà làm rõ.

Sức mạnh cường đại che giấu Thiên Cơ, lại bị Cộng Công phá vỡ một lỗ hổng.

Động tất Thiên Cơ, Cộng Công cũng lập tức biết ai đang mưu tính phía sau.

Chính là do Chuẩn Đề làm, khiến tính tình Đế Tân đại biến.

Tiếp Dẫn thì giúp Chuẩn Đề che giấu Thiên Cơ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hợp lực che giấu Thiên Cơ, muốn động tất Thiên Cơ lại không dễ dàng, nhưng, lại không làm khó được Cộng Công.

Tây Phương Nhị Thánh hy vọng Vu tộc và Nhân tộc khai chiến sao?

Cách Triều Ca ức vạn vạn dặm, Chuẩn Đề từ hư không bước ra.

“Đế Tân hủy diệt thần tượng Cộng Công, Vu tộc sẽ không thiện bãi cam hưu.” Trong lòng Chuẩn Đề thầm tính toán.

Thực lực Nhân tộc tuy xa không bằng Vu tộc, nhưng muốn Vu tộc đối phó Nhân tộc, Thiên Đạo chư Thánh lại sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Nhìn Triều Ca cách xa ức vạn vạn dặm, khóe môi Chuẩn Đề hiện lên nụ cười nhạt.

Gần Triều Ca, lực lượng tín ngưỡng khổng lồ trong Vu Hoàng Cung đang tiêu tán, không nghi ngờ gì nữa, Đế Tân đã phá hủy tượng thần Cộng Công.

Lực lượng tín ngưỡng chẳng hề trọng yếu đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tuy tín ngưỡng mà Nhân tộc cung cấp cho Cộng Công mỗi năm một tăng, nhưng Cộng Công chưa từng đặt vào lòng.

Chuẩn Đề cũng không lo lắng Cộng Công sẽ biết âm mưu này.

Lần này, Chuẩn Đề vô cùng cẩn trọng, có thể nói là kín kẽ không sơ hở.

Lại thêm Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liên thủ che đậy thiên cơ.

Khi Đế Tân phá hủy tượng thần Cộng Công, Phong Thần Đại Kiếp cũng đã bắt đầu, thiên số hỗn loạn, Chuẩn Đề không cho rằng Cộng Công có thể biết được từ trong thiên cơ.

Khi trong lòng Chuẩn Đề thầm đắc ý, không gian vặn vẹo, vạn vật đều trở nên mơ hồ.

Trời đất quay cuồng, khi Chuẩn Đề ổn định thân hình, y đã bị truyền tống lên phía trên Vu Hoàng Cung.

Bên dưới, Đế Tân và những người khác đang chém giết với đám Vu tộc.

Trước mặt Chuẩn Đề, lại là Cộng Công đang cười mà như không cười.

“Chuẩn Đề đạo hữu, vẫn an lành chứ?” Cộng Công tuy đang mỉm cười, nhưng ánh mắt lại lạnh lẽo.

Chuẩn Đề kinh ngạc nhìn Cộng Công.

“Cộng Công hẳn là không biết ta.” Trong lòng Chuẩn Đề, lại bình tĩnh trở lại.

“Ta du lịch phương Đông, độ hóa kẻ hữu duyên, đạo hữu truyền tống ta đến đây, lại không biết là vì việc gì?” Chuẩn Đề giả vờ ngây ngốc, lại cúi đầu nhìn đám người bên dưới đang chém giết.

Lửa giận của các Vu muốn xé xác Đế Tân.

Chương 344

Tội bất kính với Cộng Công là đại tội không thể tha thứ, càng đừng nói là phá hủy tượng thần Cộng Công.

Các tiểu Vu, lại đều thất chức, bị các Đại Vu ở trên quái tội, một kẻ cũng không sống nổi.

Chỉ có giết Đế Tân, các tiểu Vu này mới có một con đường sống.

"Nhân Vương Đế Tân?

Bất kính với đạo hữu?

Muốn học mấy hôn quân vô đạo của Hạ Triều sao?" Chuẩn Đề hỏi.

Thấy Chuẩn Đề đang giả vờ, Cộng Công lại cười lạnh.

"Thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, lại mưu tính một Đế Tân nhỏ bé của Nhân tộc." Cộng Công khinh thường chế nhạo.

Lời nói của Cộng Công vừa dứt, Chuẩn Đề cũng không giả vờ được nữa.

Lúc này, trong lòng Chuẩn Đề dấy lên sóng to gió lớn, không ngờ Cộng Công thực sự đã biết.

Đế Tân vừa mới hủy tượng thần của Cộng Công một lúc, Cộng Công đã biết được kế sách của Chuẩn Đề, khiến Chuẩn Đề không dám tin.

Không giả vờ được nữa, Chuẩn Đề đành phải đối mặt với lửa giận của Cộng Công.

"Chuẩn Đề, hiện tại ngươi có gì muốn nói?" Cộng Công hỏi.

Chuẩn Đề trầm mặc.

Lúc này, những người bên dưới đang chém giết cũng phát hiện ra Cộng Công và Chuẩn Đề.

"Vu Hoàng Thánh Nhân, Vu Hoàng Thánh Nhân giáng lâm rồi!" "Đạo nhân kia là ai?" Đế Tân cũng ngẩng đầu nhìn Cộng Công, trong lòng lại vô biên sợ hãi.

Tuy Đế Tân là Nhân Vương, nhưng trước mặt Cộng Công lại chẳng đáng gì.

Một khi Cộng Công vấn tội, lại chẳng phải một Đế Tân nhỏ bé có thể chịu đựng được.

"Chuẩn Đề, chịu chết đi!" Cộng Công hét lớn một tiếng, hiển hóa Bàn Cổ chân thân.

Lập tức, Cộng Công biến thành một cự nhân đội trời đạp đất, đầu rồng thân người, chân đạp song long, hai tay cũng vờn song long.

Y cũng không cần động dụng pháp bảo, chỉ bằng Bàn Cổ chân thân cũng đủ nghiền ép Chuẩn Đề.

"Ầm!" Cộng Công một quyền đánh ra, trời long đất lở.

Đế Tân trực tiếp sợ tè ra quần, quỳ trên mặt đất, cả người run lẩy bẩy.

Đối mặt trực diện với một quyền của Cộng Công, Chuẩn Đề lại chịu áp lực cực lớn.

Dưới một quyền của Cộng Công, Chuẩn Đề không thể tránh khỏi, chỉ có thể chống đỡ.

Cắn răng một cái, Chuẩn Đề hiển hóa Bồ Đề kim thân.

Lập tức, một kim thân cự nhân hai mươi bốn đầu, mười tám tay xuất hiện.

Thất Bảo Diệu Thụ nghênh đón quyền của Cộng Công.

“Rầm!” Thần quang bảy màu bị một quyền của Cộng Công đánh tan.

“Rắc!” Một tiếng, trên Thất Bảo Diệu Thụ xuất hiện một vết nứt.

Mặc dù Cộng Công bị Hồng Hoang hạn chế, không thể phát huy toàn lực sức mạnh, lại chỉ động dụng một phần nhỏ sức mạnh, nhưng cũng có thể nghiền ép Chuẩn Đề.

Thánh Nhân hậu kỳ và Thánh Nhân sơ kỳ chênh lệch quá lớn.

“Thực lực của Cộng Công..., kinh khủng đến vậy!” Chuẩn Đề kinh hãi.

Cộng Công lại một quyền nữa, một quyền này lại mang lực lượng khai thiên không hề kém cạnh.

Công kích mà Nguyên Thủy dùng toàn lực Pangu Phiên phát ra cũng không bằng một quyền của Cộng Công.

Lần này, mười tám cánh tay của Chuẩn Đề đồng thời chống đỡ.

Mười tám pháp bảo hợp lực chống đỡ, trừ Thất Bảo Diệu Thụ, Gia Trì Thần Xử cùng vài kiện Tiên Thiên Linh Bảo khác, còn lại đều là Hậu Thiên Linh Bảo.

“Ầm!” Một tiếng nổ lớn, hư không bị xé rách, vô tận loạn lưu dũng mãnh tuôn ra.

Cộng Công một ánh mắt, vô tận loạn lưu liền bình ổn.

Với tu vi hiện tại của Cộng Công, nếu đối phó Chuẩn Thánh, một ánh mắt cũng đủ.

Nói cách khác, Cộng Công một ánh mắt có thể khiến Chuẩn Thánh thần hình câu diệt.

“Rắc!”, “Rắc!”, “Rắc!”...

Mười tám pháp bảo của Chuẩn Đề, ba kiện Hậu Thiên Linh Bảo bị đánh nát, các Linh Bảo còn lại đều bị tổn hại.

Trừ vài kiện Hậu Thiên Linh Bảo bị tổn hại nghiêm trọng, Thất Bảo Diệu Thụ chịu tổn thất lớn nhất.

Thất Bảo Diệu Thụ, trong mắt Cộng Công bây giờ cũng chẳng đáng gì.

Bàn Cổ chân thân, tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Đạo quả Lực chi pháp tắc, Hỗn Độn Nguyên Thần..., cộng hưởng lại, uy lực cực lớn, muốn hủy diệt Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm trong tay Thánh Nhân sơ kỳ cũng chẳng phải việc khó.

Nếu Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Hồng Quân, Cộng Công muốn hủy diệt Thất Bảo Diệu Thụ sẽ không dễ dàng như vậy.

Pháp bảo dù tốt đến mấy cũng chỉ là ngoại vật, bản thân cường đại mới là căn bản.

Theo đuổi ngoại vật mà xem nhẹ bản thân, thật là bản mạt đảo trí (nhầm lẫn gốc ngọn).

Nếu có thể chứng đắc Đại Đạo, một ý niệm có thể sáng tạo hoặc hủy diệt vô số Đại Đạo Chí Bảo.

Tiếp nhận hai quyền của Cộng Công, Chuẩn Đề cũng đã bị thương.

"Đang!" Một tiếng chuông vang, Vu Hoàng Chung xuất hiện, bao phủ một phạm vi rộng lớn, vây khốn Chuẩn Đề.

Trong Vu Hoàng Chung, tình cảnh của Chuẩn Đề lại càng thêm bất lợi.

Song long dưới chân Cộng Công và long quấn quanh cánh tay, đều phát ra Thiên Thần Lôi chói tai, mỗi đạo Thiên Thần Lôi đều có đại uy

lực khai thiên tích địa trong Hỗn Độn ngoài trời.

Công kích của Cộng Công cũng mỗi quyền một mạnh hơn.

Dưới thế công của Cộng Công, Chuẩn Đề khổ sở chống đỡ, các Hậu Thiên Linh Bảo trong tay đều bị hủy diệt, Tiên Thiên Linh Bảo cũng bị tổn hại ngày càng nghiêm trọng.

Chuẩn Đề cũng bị thương ngày càng nặng...

Trong Tây Phương Cực Lạc thế giới, bên cạnh Bát Bảo Công Đức Trì, Tiếp Dẫn đoan tọa trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên.

Đột nhiên, sắc mặt Tiếp Dẫn biến đổi: "Không tốt!" Đứng dậy, Tiếp Dẫn một bước ra khỏi Cực Lạc thế giới, rồi đến gần Vu Hoàng Chung.

"Cộng Công đạo hữu, xin dừng tay!" Tiếp Dẫn nói.

Tuy nhiên, Tiếp Dẫn đã muộn.

Chỉ nghe Chuẩn Đề một tiếng thét thảm thiết.

Bồ Đề kim thân bị đánh nát.

Chuẩn Đề cũng từ đây vẫn lạc.

Đây cũng chẳng phải lần đầu tiên Cộng Công đồ sát Thánh Nhân.

Nguyên thần của Chuẩn Đề gửi gắm vào Thiên Đạo, mượn sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang mà có thể phục sinh.

Đánh chết Chuẩn Đề, ý niệm của Cộng Công cũng thông suốt, y thu Vu Hoàng Chung lại, vẻ mặt bình tĩnh nhìn Tiếp Dẫn.

Nếu Tiếp Dẫn dám ra tay, Cộng Công cũng không ngại đánh chết Tiếp Dẫn.

Đạo hạnh của Tiếp Dẫn tuy trên Chuẩn Đề, nhưng cũng chỉ Thánh Nhân sơ kỳ.

Trong mắt Cộng Công, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không có gì khác biệt.

Có thể đánh chết Chuẩn Đề, thì cũng có thể đánh chết Tiếp Dẫn.

Thấy Chuẩn Đề vẫn lạc, Tiếp Dẫn lại kinh hãi và phẫn nộ vô cùng.

Tiếp Dẫn tuy thuộc nguyên lưu Phật giáo, một mực lấy từ bi làm hoài bão, tứ đại giai không, lục căn thanh tịnh, càng nhập đại tịch diệt, nhưng lúc này, lại lửa giận vạn trượng.

Chương 345

Chuẩn Đề vẫn lạc, đã kích nộ Tiếp Dẫn.

Tuy Chuẩn Đề dễ dàng có thể phục sinh, nhưng tổn thất cũng chẳng nhỏ.

Mặc dù trong lòng phẫn nộ, nhưng Tiếp Dẫn lại không hề mất đi lý trí, y có tự biết mình, thực lực tuy trên Chuẩn Đề, nhưng chênh lệch chẳng lớn là bao, với thực lực hiện tại, y cũng không địch lại Cộng Công.

Một khi ra tay, sẽ tự rước lấy nhục.

Kỳ thực, Cộng Công đánh chết Chuẩn Đề cũng có cái giá phải trả.

Thân là một Đại Đạo Thánh Nhân, ở Hồng Hoang đánh chết một Thiên Đạo Thánh Nhân, nhân quả chẳng nhỏ, càng tổn hại khí vận.

Bất quá, khí vận của Cộng Công cường đại, cũng chẳng để tâm tổn hao một chút.

Nếu Tiếp Dẫn dám ra tay, Cộng Công dám đánh chết Tiếp Dẫn.

Án ngữ lửa giận trong lòng, Tiếp Dẫn ánh mắt phẫn hận nhìn chằm chằm Cộng Công, rồi quay người trở về Cực Lạc thế giới.

Chuẩn Đề đã vẫn lạc, Tiếp Dẫn lại tự biết thực lực của mình kém xa Cộng Công, cộng thêm lần này Chuẩn Đề lý lẽ thua thiệt trước, bởi vậy, y cũng khôn ngoan rời đi.

Khi Tiếp Dẫn rời đi, ánh mắt Cộng Công nhìn xuống Đế Tân đang quỳ trên đất run lẩy bẩy.

Dưới sự sợ hãi vô biên, Đế Tân đã sợ tè ra quần.

Đế Tân tuy không ngẩng đầu, nhưng lại rõ ràng cảm nhận được

ánh mắt của Cộng Công.

Lúc này, trong lòng Đế Tân ngoài sợ hãi và hối hận, không nên phá hủy tượng thần Cộng Công.

"Vu...

Hoàng tại... thượng, cô..." Đế Tân nói năng lắp bắp.

Chưa đợi lời cầu xin tha thứ của Đế Tân thốt ra, Cộng Công đã rời đi.

"Thành Thang phạt Kiệt, Ân Thương lập quốc cũng đã vài trăm năm, khí số cũng sắp tận rồi." Thanh âm của Cộng Công vọng lại từ xa, sau khi nghe xong, sắc mặt Đế Tân tái nhợt.

Một triều đại Thương trong tay mình diệt vong, Đế Tân kinh khủng không thôi.

"Người bị Vu Hoàng đại nhân giết chết kia, dường như là Chuẩn Đề Phật Mẫu." "Người vừa nãy niệm A Di Đà Phật." "Chuẩn Đề Phật Mẫu và A Di Đà Phật là Phật giáo nhị thánh." "Chẳng phải dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi, Thánh Nhân bất tử bất diệt sao?" "Trước mặt Vu Hoàng, hai Thánh Nhân Phật giáo cũng chẳng đáng gì!" "Nhân Vương hủy tượng thần Vu Hoàng, tội lớn tày trời, thiên lý bất dung." Nghe những lời bàn tán xung quanh, Đế Tân đứng dậy.

Cộng Công cường đại, ngay cả Thánh Nhân Chuẩn Đề của Tây Phương cũng bị đánh chết, thêm vào việc Cộng Công nói quốc vận Ân Thương sắp tận, tâm trạng của Đế Tân cũng vô cùng trầm trọng.

Cộng Công không cần thiết phải lừa Đế Tân, đã nói khí vận Ân Thương không còn nhiều, thì đó là sự thật.

Khi Đế Tân tự tay hủy tượng thần Cộng Công, cũng mang theo đại nhân quả, khí vận Ân Thương hao tổn quá lớn.

Phía trên Triều Ca, khí vận Ân Thương ngưng tụ thành một con Huyền Điểu, người thường không thể nhìn thấy, ít nhất cũng phải có tu vi Kim Tiên cấp mới miễn cưỡng nhìn thấy.

Khi Đế Tân hủy tượng thần Cộng Công, Huyền Điểu khí vận ngưng tụ thành một tiếng bi minh, lại mất đi hơn nửa khí vận.

Cứ theo khí vận mà xét, quốc vận Ân Thương cũng chỉ còn khoảng hai mươi năm.

Đế Tân lại cũng đang gánh chịu áp lực cực lớn.

Chưa đợi Đế Tân trở về Triều Ca, một số người thông tin nhanh nhạy trong thành Triều Ca đã biết được.

Vừa về đến vương cung Triều Ca, Đế Tân viết chiếu thư nhận tội.

Khi Đế Tân viết xong chiếu thư nhận tội, công bố ra toàn dân, quỳ cầu Cộng Công khoan thứ.

Sau chiếu thư nhận tội của Đế Tân, các Vu tộc trong triều Thương lại không gây khó dễ, đều rời đi.

Lập tức, thiên hạ chấn động.

Các Vu tộc của Ân Thương đều đã đến các vùng đất chư hầu, từng chư hầu một cũng lễ độ đối đãi.

Tây Kỳ được lợi lớn nhất, khoảng ba thành Vu tộc của Ân Thương đều đến Tây Kỳ, tăng cường đáng kể sức mạnh Tây Kỳ.

Tuy số lượng Vu tộc nhiều lên, quyền lực của Tây Bá Hầu Cơ Xương bị kiềm chế nhiều hơn, nhưng Cơ Xương lại cũng vui lòng. ...Trong cảnh nội Ân Thương, từ quan chức quý tộc, xuống dân thường và nô lệ, đều bất an.

Vu tộc đã từ bỏ Ân Thương.

Thực lực của tám trăm chư hầu đều tăng cường ở những mức độ

khác nhau, đối với Ân Thương cũng chẳng phải chuyện tốt.

Trong vương cung Triều Ca, Đế Tân có chút thất thường vui giận.

Địa vị của Vu tộc trong Nhân tộc quá cao, tuy sự tồn tại của Vu tộc khiến Đế Tân bị kiềm chế, nhưng bây giờ Ân Thương không còn một Vu tộc nào, y cũng rõ ràng mức độ nghiêm trọng.

Không còn Vu tộc, cũng có nghĩa là Ân Thương không được Vu tộc ủng hộ nữa.

Bị Vu tộc từ bỏ, tình cảnh của Ân Thương lại chẳng mấy tốt đẹp.

Tám trăm chư hầu trong thiên hạ chỉ sợ sẽ không quá an phận.

Tình thế hiện tại Đế Tân đã hạ chiếu thư nhận tội, nếu không, các Vu tộc trong Ân Thương sẽ không rời đi, và y sẽ phải đối phó.

Bất kính với Vu Hoàng Cộng Công, hủy tượng thần Cộng Công, đủ để đắc tội toàn bộ Vu tộc. ...Đế Tân hủy tượng thần Cộng Công, Cộng Công đánh chết Chuẩn Đề, cũng như sự biến hóa của Ân Thương, đều không giấu được các Thánh Nhân.

Trừ Thánh Nhân ra, vô số sinh linh cũng đều biết.

Bởi vì Cộng Công đánh chết bản thể Chuẩn Đề, khiến người ta nhận thức lại sự cường đại của Cộng Công.

Hồng Quân và Tam Thanh lại không quá kinh ngạc.

Chuẩn Đề chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, thuộc loại yếu hơn trong số các Thánh Nhân sơ kỳ.

Cộng Công ở Thiên Ngoại có thể địch lại Hồng Quân.

Kỳ thực, Cộng Công ở Thiên Ngoại đã không còn là địch thủ của Hồng Quân, hoàn toàn có thể đánh bại Hồng Quân.

Hồng Quân hiện tại là Thánh Nhân hậu kỳ, khi Cộng Công tu vi

Thánh Nhân trung kỳ, y có thể địch lại Hồng Quân ở Thiên Ngoại, nhưng bây giờ, tu vi của Cộng Công cũng là Thánh Nhân hậu kỳ.

So với lần giao thủ trước với Hồng Quân, thực lực của Cộng Công đã tăng cường quá nhiều.

Có thể nói, nếu ra khỏi Hồng Hoang, Cộng Công hoàn toàn có thể nghiền ép Hồng Quân.

Ở Hồng Hoang, Cộng Công bị hạn chế, không thể phát huy toàn bộ sức mạnh, nhưng cũng có nắm chắc đánh bại Hồng Quân.

Bất quá, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương nhị thánh đều không biết Cộng Công đã là Thánh Nhân hậu kỳ, đều cho rằng Cộng Công chỉ là Thánh Nhân trung kỳ.

Do vậy, Hồng Quân và những người khác khó tránh khỏi đánh giá thấp Cộng Công.

Đối với chiếu thư nhận tội của Đế Tân, Cộng Công cũng biết, nhưng chẳng đặt vào lòng.

Khí vận Ân Thương không còn nhiều, Cộng Công sẽ không giúp Ân Thương.

Cũng chẳng phải không giúp được, nhưng giúp Ân Thương đối với Cộng Công lại được không bù mất.

Còn việc Đế Tân hủy tượng thần Cộng Công, tuy là kế của Chuẩn Đề, nhưng dù sao Đế Tân cũng là người ra tay.

Chuẩn Đề chỉ đánh thức ác niệm trong tâm Đế Tân.

Nếu không phải giữ Đế Tân còn hữu dụng, Cộng Công khi đánh chết Chuẩn Đề cũng tiện tay giải quyết luôn Đế Tân.

Nếu Cộng Công đánh chết Đế Tân, cũng chẳng khác gì bóp chết một con kiến. ...Thánh địa Nhân tộc, Hỏa Vân Cung.

Tam Hoàng Ngũ Đế tụ họp.

“Ân Thương đã bị Vu tộc từ bỏ, cũng không còn khí vận.” Thần Nông nói.

“Tây Kỳ ắt hưng thịnh.” Phục Hy nói.

Tây Bá Hầu Cơ Xương thông hiểu Phục Hy Tiên Thiên Bát Quái, cũng là một đệ tử của Phục Hy, tuy không có danh sư đồ, nhưng có thực sư đồ.

Phục Hy ủng hộ Tây Bá Hầu Cơ Xương làm Nhân Vương.

“Đông Bá Hầu Khương Hoàn Sở thực lực cường đại.” Hiên Viên mở lời.

Chương 346

"Tây Kỳ đi!" Toại Nhân Thị nói, ủng hộ Phục Hy.

Thần Nông cũng biểu thái ủng hộ.

Cứ như vậy, Tam Hoàng đều ủng hộ Tây Kỳ, Hiên Viên và Ngũ Đế khác nhìn nhau.

Cuối cùng, Hiên Viên, Chuyên Húc, Nghiêu, Thuấn và Đại Vũ cũng đều biểu thái.

Khi Tam Hoàng Ngũ Đế đều ủng hộ Tây Kỳ, thiên số cũng có biến hóa vi diệu.

Một luồng thần quang từ Thánh địa Nhân tộc Hỏa Vân Cung bay ra, lại chính là phượng hoàng.

Từ trước khi Vu Yêu nhị tộc quật khởi, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc hùng bá thiên hạ Hồng Hoang, tam tộc bị La Hầu mưu tính, rơi vào cảnh tam bại câu thương.

Đến tận ngày nay, Long tộc còn giữ được chút thực lực, nhưng Phượng Hoàng tộc và Kỳ Lân tộc lại kém hơn.

Bây giờ, dưới ý chí của Tam Hoàng Ngũ Đế, một phần khí vận Nhân tộc nằm trên thân phượng hoàng.

Gánh vác lượng lớn khí vận Nhân tộc, chim phượng hoàng đó bay về hướng Tây Kỳ.

Toàn bộ Hồng Hoang đại địa đều bị Cửu Đỉnh đại trận bao phủ, vận dụng khí vận Nhân tộc, trong Cửu Đỉnh đại trận lại có muôn vàn diệu dụng.

Con phượng hoàng đó một đường bay đến Tây Kỳ, đáp xuống Kỳ

Sơn cách Tây Kỳ thành vài nghìn dặm.

Vừa đáp xuống Kỳ Sơn, phượng hoàng bắt đầu hót vang.

Tuy cách xa vài nghìn dặm, nhưng tiếng hót của phượng hoàng lại truyền vào tai mỗi người trong Tây Kỳ thành.

Phượng hoàng hót tại Kỳ Sơn, đức Chu ắt hưng thịnh.

Lập tức, khí vận vốn đã cường đại của Tây Kỳ nhanh chóng tăng cường.

Trong Tây Kỳ thành, Tây Bá Hầu Cơ Xương tuy chỉ là người thường, nhưng lại tinh thông Phục Hy Tiên Thiên Bát Quái.

Lúc này, tâm huyết Cơ Xương dâng trào, y cũng bói một quẻ.

Quẻ tượng lại đại cát.

"Quẻ tượng như vậy!" Cơ Xương vui mừng hiện rõ trên nét mặt.

Thông qua quẻ tượng, Cơ Xương biết khí vận Tây Kỳ tăng mạnh.

Bây giờ, Tây Kỳ tựa như rồng ẩn, chỉ còn thiếu một cơ hội để nhất phi trùng thiên.

Vu tộc đã từ bỏ Ân Thương, Tây Kỳ là nơi có Vu tộc đông nhất trong tám trăm chư hầu, bây giờ, Tam Hoàng Ngũ Đế cũng ủng hộ, lại là thiên mệnh sở quy.

Bất quá, sự diệt vong của Ân Thương và sự quật khởi của Tây Kỳ, đây không phải đại thế thiên đạo, chỉ là tiểu thế.

Đại thế không thể thay đổi, tiểu thế có thể thay đổi. ...Đông Hải, Doanh Châu Đảo, trong Bích Du Cung.

Thần sắc Thông Thiên ngưng trọng, Vu tộc đã từ bỏ Ân Thương, nhưng không ít đệ tử Tiệt Giáo lại có liên hệ sâu đậm với Ân Thương.

Trong thời gian ngắn, Tiệt Giáo muốn phân định ranh giới rõ ràng với Ân Thương thì không dễ dàng.

Nếu không thể phân định ranh giới rõ ràng với Ân Thương, một khi Ân Thương diệt vong, Tiệt Giáo cũng sẽ bị liên lụy.

"Phong Thần Chi Kiếp, ắt từ Ân Thương bắt đầu." Thông Thiên thầm nghĩ.

Tuy thân là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, thần thông quảng đại, pháp lực vô biên, nhưng lúc này, Thông Thiên cũng có tâm mà không có lực.

Đệ tử Tiệt Giáo quá nhiều, kẻ tốt người xấu lẫn lộn, cộng thêm tiên thiên bất túc, không có Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận, lại có liên hệ quá sâu với Ân Thương.

Quan trọng nhất, tu vi của Thông Thiên cũng chỉ Thánh Nhân sơ kỳ.

Tru Tiên Kiếm Trận + Thập Nhị Phẩm Hắc Liên tuy lợi hại, đối phó Nguyên Thủy, Nữ Oa và Tây Phương nhị thánh có thể, nhưng đối phó Hồng Quân, Thái Thượng và Cộng Công, thì không đủ.

Thông Thiên cũng đã có chuẩn bị tâm lý, không thể tránh khỏi phải hy sinh một số đệ tử ngoại môn. ...Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy đang tìm người ứng kiếp.

Qua Nguyên Thủy và Thái Thượng hợp lực suy diễn, y biết người ứng kiếp có hai, một là Phi Hùng và một là Báo, đều thuộc Yêu tộc.

Tuy trong lòng Nguyên Thủy không thích Yêu tộc, nhưng vì đại cục mà suy xét, y sẽ thu người ứng kiếp làm đồ đệ.

Chỉ có thu hai người ứng kiếp vào môn hạ, rồi liên hợp với Thái Thượng, Nguyên Thủy mới có chỗ dựa.

Phong Thần Đại Kiếp do Hồng Quân mưu tính, sẽ không đơn

giản, bất quá, Vu tộc chịu chiêu phong lớn, lại là người chịu trận đầu.

Nguyên Thủy chỉ mong trong đại kiếp này tăng cường khí vận Xiển Giáo, tốt nhất là để y đột phá Thánh Nhân trung kỳ.

Thái Thượng đã truyền thụ pháp môn Tam Thi Hợp Nhất cho Nguyên Thủy.

Chỉ đợi chém đi chấp niệm, Nguyên Thủy cũng có thể Tam Thi Hợp Nhất.

Trừ Đạo Tam Thi, cũng có những đạo khác, nhưng hiện tại, Đạo Tam Thi là một con đường tắt để Nguyên Thủy đột phá Thánh Nhân trung kỳ.

Tuy nhiên, Nguyên Thủy tìm kiếm hiện tại, lại không tìm thấy hai người ứng kiếp, thậm chí nghi ngờ Thánh Nhân khác đã đi trước một bước.

Tâm thần khẽ động, Nguyên Thủy quay đầu nhìn về hướng Tây Kỳ.

"Tam Hoàng Ngũ Đế đã chọn Tây Kỳ ư?" Nguyên Thủy như có điều suy nghĩ.

Cộng chủ Nhân tộc cần có sự ủng hộ của Tam Hoàng Ngũ Đế, khí vận lại cũng vô cùng trọng yếu.

Từng có thời, Tam Hoàng Ngũ Đế ủng hộ Thành Thang, hậu duệ Thành Thang cũng đều làm Nhân Vương.

Bởi vậy, trên thực tế, Tam Hoàng Ngũ Đế chưa từng ủng hộ Đế Tân.

Hiện tại, Tam Hoàng Ngũ Đế ủng hộ Tây Kỳ.

Bởi vì sự ủng hộ của Tam Hoàng Ngũ Đế, mới có hiện tượng phượng hoàng hót tại Kỳ Sơn.

Huyền Điểu khí vận của Ân Thương càng thêm suy yếu, khí vận Tây Kỳ lại như mặt trời giữa trưa.

Toàn bộ Nhân tộc, ít nhất ba thành khí vận nằm ở Tây Kỳ.

Phải biết rằng, Nữ Oa chiếm ba thành khí vận Nhân tộc, Nhân Giáo cũng chiếm không ít khí vận Nhân tộc, còn có Vu tộc, Tiệt Giáo, Phật Giáo, v.v.

Vì vậy, Tây Kỳ có thể sở hữu ba thành khí vận Nhân tộc, thật đáng kinh ngạc.

Còn về Ân Thương, khí vận thậm chí không bằng một phần mười Tây Kỳ. ...Khi các Vu tộc của Ân Thương đều rời đi, Đế Tân cũng bị người ta gọi là hôn quân vô đạo.

Càng có người gọi Đế Tân là Trụ Vương.

Sát hại vô tội, tích lũy tặc nhân, tàn hại nghĩa tổn thiện gọi là Trụ!

Theo thời gian trôi qua, cái tên Trụ Vương cũng truyền càng rộng, lâu dần, ít ai biết Đế Tân, chỉ cần nghe Trụ Vương là biết là ai.

Bất kể Nhân tộc biến hóa thế nào, Cộng Công lại đến Võ Di Sơn.

Võ Di Sơn cũng là một phúc địa trên Hồng Hoang đại địa, nhưng linh khí lại chẳng mấy sung túc.

Trong Võ Di Sơn có hai Luyện Khí Sĩ Nhân tộc, đều chưa thành tiên, một tên Tiêu Thăng, một tên Tào Bảo.

Cộng Công không xa lạ gì Tiêu Thăng và Tào Bảo.

Trong nguyên tác, Triệu Công Minh trợ giúp Văn Trọng, nhờ hai mươi bốn viên Định Hải Châu, lại đại triển thần uy, khiến Xiển Giáo khó lòng ứng phó, Nhiên Đăng cũng không địch lại, nhưng Tiêu Thăng và Tào Bảo lại có một pháp bảo, tên là Lạc Bảo Kim Tiền, vừa ra tay đã làm rơi Định Hải Châu.

Hai mươi bốn viên Định Hải Châu tổ hợp lại, uy lực có thể nói là kinh người, Tiêu Thăng và Tào Bảo chưa thành tiên, nhưng lại có thể dùng Lạc Bảo Kim Tiền làm rơi Tiên Thiên Linh Bảo trong tay Đại La Kim Tiên, thật đáng kinh ngạc.

Lần này đến Võ Di Sơn, Cộng Công muốn có Lạc Bảo Kim Tiền.

"Hy vọng Lạc Bảo Kim Tiền đừng khiến ta thất vọng." Cộng Công thầm nghĩ.

Cộng Công tuy biết Lạc Bảo Kim Tiền, nhưng lại thiếu sự hiểu biết về nó.

Nhưng có thể khẳng định một điều, Lạc Bảo Kim Tiền tuyệt đối không đơn giản.

Trên một vách núi nào đó của Võ Di Sơn, trên một tảng đá xanh lớn, hai người đang đánh cờ.

Chương 347

Gió mây lay động, thổi những cây tùng xanh biếc bên vách đá.

Đằng sau Tiêu Thăng, một cây hòe cổ thụ, cành lá sum suê, bóng cây rậm rạp, có thể che mát hóng gió.

Hai người ánh mắt nhìn chằm chằm bàn cờ.

Tào Bảo cầm một quân cờ trắng, suy nghĩ hồi lâu, mới đặt xuống bàn cờ, theo sau một quân cờ của Tào Bảo, Tiêu Thăng lại ngay sau đó đặt một quân cờ đen, theo sau một quân cờ của Tiêu Thăng, quân trắng lại hoàn toàn ở thế yếu.

Chưa đợi hai người phân định thắng thua, Cộng Công đã đến.

Chỉ một ánh mắt, Cộng Công nhìn thấu căn cước, ngộ tính, tu vi và khí vận của Tiêu Thăng và Tào Bảo.

Tiêu Thăng và Tào Bảo chẳng có công đức, lại có chút nghiệp lực, nhưng cũng không nhiều.

Bất quá, khí vận của hai người lại không tồi.

Có thể có được Lạc Bảo Kim Tiền, khí vận tự nhiên sẽ không quá kém.

Sự xuất hiện của Cộng Công, cũng khiến Tiêu Thăng và Tào Bảo dừng đánh cờ.

"Vị đạo hữu, không biết xưng hô thế nào?" Tiêu Thăng đứng dậy, chắp tay hành lễ với Cộng Công.

Tào Bảo cũng đứng dậy.

Đạo hữu?

Hai lũ kiến hôi, cũng xứng gọi Cộng Công một tiếng đạo hữu?

Trên Võ Di Sơn, Cộng Công nhìn Tiêu Thăng và Tào Bảo.

Hai Luyện Khí Sĩ Nhân tộc chưa thành tiên, lại chẳng đáng nhắc tới.

Cộng Công cũng lười nói chuyện với hai người, tiện tay tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

"Chuyện gì?" "Tiên Thiên Linh Bảo?" Vừa thấy Tiên Thiên Linh Bảo mà Cộng Công tế ra, Tiêu Thăng và Tào Bảo đều kinh ngạc không thôi.

Tiên Thiên Linh Bảo vô cùng hiếm có, lại là lựa chọn hàng đầu cho người tu luyện Đạo Tam Thi.

Lúc này, trong lòng Tiêu Thăng và Tào Bảo cũng đang tính toán, hai người vốn muốn bái nhập môn hạ Nguyên Thủy, trở thành Tiên nhân Xiển Giáo, nhưng môn hạm Xiển Giáo cao.

Hiện tại, nhìn Tiên Thiên Linh Bảo mà Cộng Công tế ra, Tiêu Thăng và Tào Bảo nhìn nhau, lại thấy vui mừng.

Nếu dùng một Tiên Thiên Linh Bảo để kết giao Kim Tiên Xiển Giáo, có Kim Tiên Xiển Giáo nói giúp, khả năng Tiêu Thăng và Tào Bảo gia nhập Xiển Giáo cũng lớn hơn, do đó, hai người cũng nhất định phải đoạt được Tiên Thiên Linh Bảo trước mắt này.

Ngay lập tức, Tiêu Thăng từ trong túi da báo lấy ra một đồng kim tiền, kim tiền có cánh.

Chỉ thấy, Tiêu Thăng vừa giơ tay, Lạc Bảo Kim Tiền liền bay về phía Tiên Thiên Linh Bảo mà Cộng Công tế ra.

Thứ Cộng Công tế ra chỉ là một Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, khi Lạc Bảo Kim Tiền vừa tiếp xúc, hai bảo vật đều rơi xuống đất, đồng thời, Cộng Công rõ ràng cảm thấy liên hệ với Tiên Thiên Linh Bảo suy yếu.

Phải biết rằng, Cộng Công là Thánh Nhân hậu kỳ, có thể làm suy yếu liên hệ với pháp bảo, Lạc Bảo Kim Tiền thật sự đáng sợ.

"Có chút thú vị." Cộng Công cười khẽ.

Tào Bảo lúc này, lại vội vàng nhặt Lạc Bảo Kim Tiền, cũng như Tiên Thiên Linh Bảo của Cộng Công.

Có một Tiên Thiên Linh Bảo trong tay, Tào Bảo cũng kinh hỉ không thôi.

Tiêu Thăng cũng vui mừng.

Dưới sự quan sát của Cộng Công, y phát hiện Tiêu Thăng sau khi sử dụng Lạc Bảo Kim Tiền làm rơi một Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, khí vận lại hao tổn hơn nửa.

Xem ra, sử dụng Lạc Bảo Kim Tiền sẽ tổn hại khí vận.

Lạc Bảo Kim Tiền là chỗ dựa lớn nhất của Tiêu Thăng và Tào Bảo, bây giờ đã bại lộ, hai người lại sẽ không buông tha Cộng Công.

Ngay lập tức, Tiêu Thăng và Tào Bảo mỗi người tế một Hậu Thiên Linh Bảo, một trái một phải vây công Cộng Công.

Đối mặt với công kích của Tiêu Thăng và Tào Bảo, Cộng Công chỉ một ánh mắt.

Dưới một ánh mắt của Cộng Công, Tiêu Thăng và Tào Bảo cũng thần hình câu diệt.

Vô luận là thân thể hay Nguyên Anh, đều tiêu thất, chân linh cũng bị diệt vong.

Bởi vì Tiêu Thăng và Tào Bảo chưa thành tiên, cho nên, cũng không tu thành Nguyên Thần, chỉ có Nguyên Anh.

Một ánh mắt diệt Tiêu Thăng và Tào Bảo xong, Cộng Công cũng thu lấy pháp bảo của hai người.

Hai cái túi da báo.

Trừ Lạc Bảo Kim Tiền và Tiên Thiên Linh Bảo mà Cộng Công vừa tế ra, chẳng còn một vật nào có thể lọt vào mắt Cộng Công.

Trừ Lạc Bảo Kim Tiền, còn lại đều là rác rưởi.

Tiếp đó, Cộng Công nghiên cứu Lạc Bảo Kim Tiền.

Lạc Bảo Kim Tiền là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bởi vậy, tối đa cũng chỉ có thể làm rơi Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại không thể làm rơi Tiên Thiên Chí Bảo.

Ngoài ra, Lạc Bảo Kim Tiền chỉ có thể làm rơi pháp bảo, không thể làm rơi binh khí.

Mỗi khi sử dụng Lạc Bảo Kim Tiền một lần, đều sẽ tổn hại khí vận của người sử dụng.

Hơn nữa, Lạc Bảo Kim Tiền mỗi ngày chỉ có thể sử dụng ba lần.

Dù sao là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, dưới Thánh Nhân muốn triệt để luyện hóa cũng không dễ dàng.

Bất quá, lại có một phương thức đơn giản, đó là nhỏ máu nhận chủ.

Chỉ cần nhỏ máu nhận chủ, có thể trực tiếp sử dụng Lạc Bảo Kim Tiền.

Đối với Lạc Bảo Kim Tiền, nhỏ máu nhận chủ, sơ bộ luyện hóa và triệt để luyện hóa, uy lực đều như nhau, nhưng khí vận tổn hại khi sử dụng lại không như nhau.

Như trước đây Tiêu Thăng sử dụng Lạc Bảo Kim Tiền, khí vận tổn hại hơn nửa, nếu Tiêu Thăng triệt để luyện hóa Lạc Bảo Kim Tiền, khí vận tổn hại có thể chỉ một phần trăm không hơn.

Trừ khí vận, sử dụng Lạc Bảo Kim Tiền sẽ có đại nhân quả, nếu

triệt để luyện hóa, đối với nhân quả cũng có thể có chút ảnh hưởng.

Nhưng đối với Cộng Công mà nói, Lạc Bảo Kim Tiền lại còn "gân gà" hơn gân gà.

Tối đa cũng chỉ có thể làm rơi Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, khiến Cộng Công hứng thú giảm hẳn.

Cũng không luyện hóa hay nhỏ máu nhận chủ, Cộng Công trực tiếp thu Lạc Bảo Kim Tiền lại, tính sau này cho người khác dùng. ...Khi Cộng Công rời khỏi Võ Di Sơn, thân ảnh Hồng Quân lại hiển hiện.

"Cộng Công biết Lạc Bảo Kim Tiền ở Võ Di Sơn?" Hồng Quân khẽ cau mày.

Lại thấy, trong tay Hồng Quân cũng xuất hiện một viên Lạc Bảo Kim Tiền.

Thì ra, Lạc Bảo Kim Tiền có hai viên, một chính một phản, một âm một dương.

Khi hai viên Lạc Bảo Kim Tiền hợp nhất, chính là Tiên Thiên Chí Bảo.

Hồng Quân khi thiên địa mới khai lập đã có được một viên Lạc Bảo Kim Tiền, vẫn luôn tìm kiếm viên còn lại, vốn tưởng lần này có thể có được, nhưng lại bị Cộng Công đi trước một bước.

Hai viên Lạc Bảo Kim Tiền hợp nhất, trừ việc có thể làm rơi Tiên Thiên Chí Bảo, còn có một số huyền diệu khác.

Nếu Cộng Công lần này có được Lạc Bảo Kim Tiền là một sự trùng hợp, Hồng Quân lại không tin.

Với thân phận của Cộng Công, đến Võ Di Sơn, ra tay với hai lũ kiến hôi, không hợp tình hợp lý, chỉ có một giải thích, đó là Cộng

Công biết Tiêu Thăng và Tào Bảo có Lạc Bảo Kim Tiền, Cộng Công đến Võ Di Sơn cũng là vì có được Lạc Bảo Kim Tiền.

Nhìn viên Lạc Bảo Kim Tiền trong tay, rồi lại nghĩ đến viên của Cộng Công, ánh mắt Hồng Quân lóe lên, trong lòng cũng đang tính toán.

Hồng Quân có thể khẳng định, Cộng Công sẽ không quá để tâm viên Lạc Bảo Kim Tiền đó, dù sao nó chỉ có thể làm rơi Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại tổn hại khí vận, sẽ có nhân quả, bởi vậy, Cộng Công rất có thể sẽ cho người khác dùng, cứ như vậy, muốn có được cũng đơn giản hơn.

"Xem ra, thời cơ hợp nhất hai viên Lạc Bảo Kim Tiền chưa tới, thôi vậy." Hồng Quân lẩm bẩm.

Thời cơ chưa tới, thì cũng không thể cưỡng cầu, nếu không thường sẽ phản tác dụng.

Bất quá, trong lòng Hồng Quân không khỏi buồn bực.

Đã sinh ra Hồng, sao còn sinh Cộng a!

Thu Lạc Bảo Kim Tiền lại, Hồng Quân cũng quay người rời đi. ...Rời khỏi Võ Di Sơn, Cộng Công lại đi về hướng Mai Sơn.

Chương 348

Trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Thông Tý Viên Hầu đã xuất thế, ở Mai Sơn.

Trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Xích Khao Mã Hầu, Ngô Chi Kỳ và Lục Nhĩ Mi Hầu đều nằm trong tầm kiểm soát của Cộng Công.

Tìm Thông Tý Viên Hầu xong, thì chỉ còn thiếu Linh Minh Thạch Hầu.

Mai Sơn cách Võ Di Sơn khá xa, Chuẩn Thánh tốc độ nhanh cũng phải mất vài ngày, bất quá, Thánh Nhân một bước cũng tới.

Cộng Công cũng không vội vàng đến Mai Sơn, y thả chậm tốc độ.

"Xích Khao Mã Hầu, Lục Nhĩ Mi Hầu và Thông Tý Viên Hầu đều đã có, Linh Minh Thạch Hầu lại là một phiền phức." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Vốn, lẽ ra Cộng Công đụng đổ Bất Chu Sơn, dẫn đến trời sập đất nứt, Nữ Oa vá trời, có thêm hai khối ngũ sắc thạch, một khối bị ném ở Hoa Quả Sơn Đông Hải, thai nghén ra Linh Minh Thạch Hầu, khối ngũ sắc thạch còn lại thì hóa thành Giả Bảo Ngọc.

Hiện tại, Bất Chu Sơn vẫn bình an vô sự, Nữ Oa vá trời, lại là cái lỗ nhỏ trên Thiên Giới.

Bất quá, Hỗn Thế Tứ Hầu đều sẽ xuất thế, đã xuất thế ba người, người cuối cùng cũng sẽ xuất thế, hẳn là bằng một phương thức khác.

Nhưng chỉ cần Linh Minh Thạch Hầu vừa xuất thế, Cộng Công cũng sẽ biết.

Bản thân Hỗn Thế Tứ Hầu không thể che đậy thiên cơ, bởi vậy, Cộng Công khắp chỉ nhất toán, cũng có thể tìm ra.

Không biết không hay, Cộng Công đã nhìn thấy Mai Sơn từ xa.

Mai Sơn phong cảnh cực đẹp, rừng mai như biển, hoa cỏ cây cối xanh tươi um tùm, càng có không ít linh quả tiên đào.

Trong một thâm cốc ở Mai Sơn, từng gốc đào, mỗi gốc đào đều có những quả đào lớn đỏ tươi.

Một vượn trắng tám thước đang ngồi xếp bằng dưới một gốc đào, nuốt thổ linh khí trời đất, hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt.

Vượn trắng đó chính là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu: Thông Tý Viên Hầu.

Hiện tại, tu vi của Thông Tý Viên Hầu lại thấp kém, chưa đạt Chân Tiên cấp.

Pháp môn Thông Tý Viên Hầu tu luyện cũng thô thiển, những gì y lĩnh ngộ cũng vậy.

Đột nhiên, tường vân lượn lờ, nhân uẩn khắp nơi, lại có thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Lập tức, linh khí trời đất chợt trở nên dồi dào, một luồng lực lượng thiên địa bao phủ vượn trắng.

Lập tức, hiệu suất hấp thu linh khí của vượn trắng tăng gấp trăm lần không chỉ, lại thêm sự giúp đỡ của lực lượng thiên địa, bình cảnh tu vi đột phá, một hơi đạt Chân Tiên cấp.

Tu vi đột phá khiến vượn trắng vui mừng không tự kiềm chế được, lập tức lại nhảy nhót, gãi tai cào má.

Khi vượn trắng ngẩng đầu nhìn bốn phía, y thấy một người cách đó không xa đang mỉm cười nhìn mình.

Vượn trắng cũng biết, chính là người đó đã giúp y.

Nếu không có Cộng Công giúp đỡ, chỉ bằng vượn trắng, nhanh

nhất cũng phải vài trăm năm mới có thể đột phá, thậm chí hàng nghìn năm.

Trước mặt Cộng Công, vượn trắng lại vái lạy, lại quỳ bái.

"Tiểu yêu đa tạ Đại Tiên." "Ngươi có tên gọi chăng?" Cộng Công hỏi.

"Tên gọi?" Vượn trắng đầu đầy dấu hỏi.

"Hãy làm ký danh đệ tử của ta, sau này cứ gọi Viên Hồng đi." Cộng Công tùy miệng nói.

Có tên gọi, Viên Hồng cũng vui mừng, về phần bái sư, y cũng bằng lòng.

"Đệ tử Viên Hồng, ra mắt Lão Sư." "Vi sư Hồng Mông." Nói xong, Cộng Công khẽ nói.

Cộng Công là chủ nhân Hồng Mông vũ trụ trong Côn Luân Kính, tự xưng Hồng Mông cũng hợp lý.

Hồng Mông?

Viên Hồng tuy không mấy minh bạch, nhưng lại có một loại cảm giác đặc biệt, phảng phất siêu thoát khỏi Hồng Hoang bên ngoài.

Trong nguyên tác, Viên Hồng cũng là một kẻ xui xẻo.

Trong nguyên tác, Viên Hồng tu luyện Bát Cửu Huyền Công, có bảy mươi hai phép biến hóa, cũng thần thông quảng đại, thực lực không kém Nhị Lang Thần Dương Tiễn, nhưng lại vì trợ Trụ vi ngược, rơi vào cảnh thân tử đạo tiêu, một luồng chân linh lên Phong Thần Bảng, bị phong làm Tứ Phế Tinh Quân.

Sở dĩ gọi là Tứ phế, tức là không có tài vá trời, không có tài cứu đời, không có tài làm người, không có tài tu đạo, đơn giản là trăm không được một cái gì, nhưng có thể hòa Nhị Lang Thần đánh ngang

tay, lại là đại tướng có thể lĩnh binh tác chiến, lại nói trăm không được một cái gì?

Hiện tại, Viên Hồng mới tu vi Chân Tiên cấp, quá thấp kém.

Hơn nữa, công pháp Viên Hồng tu luyện quá kém, cũng không có thần thông lợi hại, thiên phú Thông Tý Viên Hầu cường đại, nhưng lại cũng xa xa không đủ.

Trong lòng nghĩ, Cộng Công ngón tay khẽ điểm, một luồng linh quang từ ngón tay bay ra, nhập vào mi tâm Viên Hồng.

Lập tức, trong não hải Viên Hồng có thêm lượng lớn tin tức, sau khi tiêu hóa xong, lại là một thiên công pháp.

Bát Cửu Huyền Công, nội ngoại kiêm tu, có bảy mươi hai phép biến hóa.

Tiêu hóa xong tin tức trong não hải, tình cảm kích động trong lòng Viên Hồng lại không thể kìm nén thêm.

So với công pháp Viên Hồng đang tu luyện hiện tại, Bát Cửu Huyền Công lại cao cấp hơn quá nhiều.

"Đệ tử đa tạ Lão Sư." Viên Hồng cảm kích từ tận đáy lòng, trong mắt còn có ánh lệ.

Đối với Viên Hồng, hôm nay thật sự có được lợi ích lớn lao.

Tuy nhiên, Viên Hồng lại không biết, Cộng Công muốn tập hợp đủ Hỗn Thế Tứ Hầu, Hỗn Thế Tứ Hầu đều là Chuẩn Thánh, sau đó dung hợp thành Hỗn Độn Ma Viên, cuối cùng, dùng thân Hỗn Độn Ma Viên hóa vạn vật, hoàn thiện Hồng Mông vũ trụ.

"Trước tiên cứ tu luyện, có gì không hiểu thì hỏi vi sư." Cộng Công nói với Viên Hồng.

Viên Hồng lại bái một cái, tiếp đó đứng dậy, bắt đầu tu luyện Bát

Cửu Huyền Công.

So với chân chính Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công, điều kiện tu luyện Bát Cửu Huyền Công không nghi ngờ gì là thấp hơn, nhưng cái thấp đó cũng là tương đối.

Người bình thường không thể tu luyện Bát Cửu Huyền Công.

Bất quá, Viên Hồng là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, thiên phú dị bẩm, có thể tu luyện Bát Cửu Huyền Công.

Viên Hồng tu luyện có thể xưng là thần tốc.

Theo việc tu luyện Bát Cửu Huyền Công, Viên Hồng cảm thấy thực lực đang không ngừng tăng cường.

Cứ theo hiệu suất của Viên Hồng, vài trăm năm sau e rằng có thể đột phá Huyền Tiên cấp rồi.

Rèn luyện thân thể, ngưng luyện nguyên thần, tu luyện pháp lực, có đủ các loại thần thông.

Thân thể và nguyên thần mạnh yếu trọng yếu, nhưng thần thông cũng trọng yếu.

Thần thông cường đại có thể khiến người ta vượt cấp chiến đấu, lấy yếu thắng mạnh.

Thần thông mà Cộng Công truyền thụ kèm theo Bát Cửu Huyền Công đều phi phàm không nhỏ.

Cứ theo Bát Cửu Huyền Công rèn luyện thân thể và ngưng luyện nguyên thần, sau một thời gian dài, Viên Hồng lại bắt đầu tu luyện thần thông.

Thần thông cần đại pháp lực mới có thể thi triển, bởi vậy, tu vi không đủ thì không tu luyện được.

Với tu vi Chân Tiên cấp hiện tại của Viên Hồng, trong số các thần

thông kèm theo Bát Cửu Huyền Công mà Cộng Công truyền thụ, chỉ có một phần nhỏ có thể tu luyện.

Lại thấy, Viên Hồng tu thành các loại thần thông.

Có Cân Đẩu Vân, trong một khoảnh khắc đã vạn dặm ngoài.

Có Biến Hóa Chi Thuật, có thể thiên biến vạn hóa, lại không phải huyễn tượng, thân thể thực sự thay đổi hình thái, ngay cả nguyên thần cũng thay đổi, khiến người ta khó nhìn thấu.

Có phép Tát Đậu Thành Binh, Viên Hồng từ trên thân lấy chút lông khỉ, thổi một hơi, mỗi một sợi lông khỉ đều hóa thành một phân thân, lực chiến đấu có thể đạt một nửa bản thể, nhưng giới hạn trên là thực lực Chân Tiên cấp.

Hiện tại, Viên Hồng tu vi Chân Tiên cấp, sử dụng phép Tát Đậu Thành Binh tạo ra một đám phân thân, thời gian duy trì phân thân dài hay ngắn liên quan đến tu vi, lực chiến đấu chỉ là một nửa.

Nếu tu vi Viên Hồng đột phá Huyền Tiên cấp, phân thân tạo ra khi sử dụng phép Tát Đậu Thành Binh cũng chỉ có Chân Tiên cấp.

Những thần thông mà Viên Hồng với tu vi Chân Tiên cấp hiện tại có thể tu luyện, Cộng Công định nghĩa là thần thông sơ cấp.

Thần thông Kim Tiên mới có thể tu luyện được Cộng Công định nghĩa là thần thông trung cấp, Thái Ất Kim Tiên mới có thể tu luyện là thần thông cao cấp, Đại La Kim Tiên mới có thể tu luyện là thần thông cao cấp.

Trên thần thông cao cấp là Tiên Thiên Thần Thai Thông.

Đương nhiên, đó chỉ là định nghĩa của Cộng Công.

Viên Hồng lại vô cùng hưng phấn, mỗi một thần thông y đang tu luyện hiện tại, đều cảm thấy lợi hại.

Chương 349

...Chớp mắt, Cộng Công ở Mai Sơn cũng đã vài ngày.

Vài ngày đó, Cộng Công không ngừng chỉ điểm Viên Hồng.

Dưới sự chỉ điểm của Cộng Công, Viên Hồng đi bớt được không ít đường vòng.

Tuy Viên Hồng chưa đột phá Huyền Tiên cấp, nhưng vì đã tu luyện Bát Cửu Huyền Công, thực lực lại tăng cường đáng kể.

Một ngày nọ, Cộng Công nói với Viên Hồng: "Vi sư cũng đến lúc phải đi rồi, ngươi ở Mai Sơn hảo hảo tu luyện." Vừa nghe Cộng Công muốn đi, Viên Hồng vẻ mặt luyến tiếc.

"Đồ ngốc, ta sau này sẽ có ngày gặp lại, trước khi đi, vi sư tặng ngươi một binh khí." Cộng Công lấy ra một cây côn.

Thủy Hỏa Nhất Khí Côn, Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, co duỗi tự nhiên, uy lực cực lớn, vốn có được từ bảo khố Thiên Đình Yêu tộc.

Thủy Hỏa Nhất Khí Côn nặng bảy vạn ba nghìn một trăm cân, nếu luyện hóa, có thể phát ra lực lượng thủy hỏa.

Viên Hồng thiên sinh thần lực, không luyện hóa, cũng có thể vung Thủy Hỏa Nhất Khí Côn.

Đối với Thủy Hỏa Nhất Khí Côn, Viên Hồng lại cũng vô cùng yêu thích.

Tặng Thủy Hỏa Nhất Khí Côn cho Viên Hồng xong, Cộng Công đạp tường vân, lướt không trung, rồi rời đi.

Thi rằng, Hỗn độn chưa phân trời đất loạn, mịt mờ vô hạn chẳng

ai hay, từ khi Bàn Cổ phá Hồng Mông, khai mở từ đây thanh trọc phân.

Phía trên Đông Hải, hai mắt Cộng Công diễn hóa Thái Cực.

Ánh nắng mặt trời chiếu từ Cửu Thiên xuống càng nhiều hơn rơi vào Đông Hải.

Một lát, Cộng Công đã đến một vùng biển.

Vùng biển đó quanh năm bị sương mù dày đặc bao phủ, dù là Đại La Kim Tiên cũng không thể xua tan sương mù, nếu tiến vào trong sương mù, lại sẽ mất phương hướng, không biết không hay mà đi ra.

"Một Tiên Thiên Đại Trận, dường như là thủ đoạn của Thánh Nhân." Thần sắc Cộng Công khẽ động.

Cộng Công có thể khẳng định, Hoa Quả Sơn nằm trong sự che đậy của sương mù trước mắt.

Hiện tại, Hoa Quả Sơn ít người biết đến, nhưng Cộng Công lại rõ ràng, Hoa Quả Sơn là tổ mạch của mười châu, rồng của ba đảo, tự khai thanh trọc lập, Hồng Mông phán hậu thành, có thể xưng là phúc địa cấp cao nhất Hồng Hoang.

So với Bồng Lai, Phương Trượng và Doanh Châu tam đảo, Hoa Quả Sơn cũng chẳng kém là bao.

Cộng Công trước tiên ở Võ Di Sơn có được một viên Lạc Bảo Kim Tiền, rồi lại đến Mai Sơn thu Thông Tý Viên Hầu làm ký danh đệ tử.

Hiện tại, Cộng Công lại muốn đến Hoa Quả Sơn xem thử.

Lại cẩn thận quan sát một lúc, Cộng Công cũng một bước đạp vào trong sương mù trước mắt.

Tiên Thiên Đại Trận quả nhiên bất phàm, diễn hóa các loại huyền

diệu, nhưng trong mắt Cộng Công lại cũng chẳng đáng gì.

Chẳng mấy chốc, Cộng Công thấy một ngọn núi.

Nhìn ngọn núi đó, hai mắt Cộng Công cũng sáng lên.

Chỉ thấy, ngọn núi này thế trấn biển lớn, triều dâng núi bạc cá vào hang, uy trấn biển xa, sóng cuộn bọt tuyết cẩn thận rời vực, thủy hỏa bốn phương đất chất cao, nơi Đông Hải ngọn núi cao ngất.

Vách đá đỏ kỳ lạ, vách biếc non kỳ.

Trên vách đá đỏ, phượng hoàng đôi hót, trước vách biếc, kỳ lân độc nằm, trên đỉnh núi, thỉnh thoảng nghe gà gấm gáy, trong động đá thường thấy rồng ra vào, trong rừng có hươu sống lâu, hồ ly tiên, trên cây có linh cầm, hạc đen, cỏ tiên hoa lạ không tàn, tùng xanh bách biếc trường xuân.

Đào tiên thường kết quả, trúc rậm mỗi khi lưu vân, một khe suối dốc dây leo chằng chịt, bốn phía bờ thấp cỏ xanh tươi.

Chính nơi trăm sông hội tụ là trụ chống trời, vạn kiếp không dời rễ đại địa.

"Hay cho một Hoa Quả Sơn!" Cộng Công cũng không khỏi tán thán một tiếng.

Hoa Quả Sơn so với trong tưởng tượng của Cộng Công có thừa không thiếu.

Ở Hoa Quả Sơn, Cộng Công hít sâu một hơi, liền cảm thấy linh khí sung túc tuy không bằng Bất Chu Sơn, nhưng cũng chẳng kém là bao.

Trong rừng núi, Cộng Công đi dọc theo một dòng suối, thẳng đến nơi khởi nguồn, thấy một thác nước bay.

Hay cho một thác nước, lại là một dải cầu vồng trắng xóa, nghìn

tầm sóng tuyết bay, gió biển thổi không ngớt, trăng sông chiếu áo, khí lạnh chia ranh giới xanh, dòng nước còn lại tưới xanh vi, sàn nhỏ thác nước nổi danh, thực như rèm châu treo.

Không ít sinh linh đang uống nước và đùa giỡn dưới thác nước, thấy Cộng Công cũng không sợ.

Nhìn thác nước trước mắt, Cộng Công khẽ động, tiện tay một ngón chỉ, thác nước hóa thành một thang nước, kéo dài đến chân y.

Cộng Công là Thủy chi Tổ Vu, pháp tắc đầu tiên của y cũng là Thủy chi pháp tắc.

Năng lực khống thủy, Cộng Công đứng thứ hai, Hồng Hoang e rằng không ai dám đứng thứ nhất.

Cộng Công phô diễn một tay, lại khiến các sinh linh gần đó đều kinh ngạc ngây người.

Từng bước đạp lên thang nước, y đến phía sau thác nước, lại là một cây cầu không nước không sóng, sáng sủa rõ ràng.

Một cây cầu ván sắt, nước dưới cầu, chảy qua kẽ đá, treo ngược chảy ra ngoài, che kín cửa cầu.

Đi qua cầu, trước mắt xanh biếc chồng chất lam ngọc, mây trắng nổi ngọc, ánh sáng lay động từng dải mây khói, cửa sổ trống tĩnh lặng, ghế sống mọc hoa, động sữa rồng châu treo, tiếng chim oanh vang khắp đất kỳ lạ, bếp cạnh vách đá tích tụ lửa, cháu chắt dựa bờ thấy tăm tích.

Ghế đá giường đá thật đáng yêu, chậu đá bát đá càng đáng khen, lại thấy một vài cây trúc rậm, ba năm đóa mai hoa.

Vài cây tùng xanh thường đọng mưa, hoàn toàn là một gia đình (ý là một nơi ở).

Lại có một bia đá, trên bia đá có một dòng chữ lớn, khắc rằng: Hoa Quả Sơn phúc địa, Thủy Liêm Động động thiên.

Thủy Liêm Động tuy không thiết lập cấm chế, nhưng lại có uy năng Thánh Nhân.

Người bình thường tiến vào Thủy Liêm Động, dưới sự chấn nhiếp của uy năng Thánh Nhân lại sẽ không thể động đậy.

"Không biết là động phủ của Thánh Nhân nào." Trong lòng Cộng Công thầm nghĩ.

Một Thánh Nhân có vài động phủ, hoặc vài thân phận phụ, đều chẳng có gì lạ.

Hiện tại, Hồng Hoang trừ Cộng Công, cũng có vài Thánh Nhân, Hồng Quân, Nữ Oa, Tam Thanh và Tây Phương nhị thánh.

Cứ theo suy đoán của Cộng Công, động phủ này có thể là của Nữ Oa, cũng có thể là của Thái Thượng, khả năng là của các Thánh Nhân còn lại thì ít hơn nhiều.

Lần này đến Hoa Quả Sơn, Cộng Công lại không có thu hoạch.

Tiên thạch thai nghén Tôn Ngộ Không y cũng không nhìn thấy.

"Đạo hữu thứ lỗi, là Nữ Oa chiêu đãi không chu đáo." Thân ảnh Nữ Oa xuất hiện trong Thủy Liêm Động.

Bất tất, Hoa Quả Sơn là một động phủ của Nữ Oa ở Đông Hải.

Khi Cộng Công đến Hoa Quả Sơn, Nữ Oa cũng đã phát giác.

Vì Nữ Oa đã hiện thân, Cộng Công cũng không thất lễ, chắp tay hành lễ.

"Ngộ nhập động phủ của đạo hữu, thất lễ rồi, đạo hữu đừng trách cứ là tốt." Cộng Công cũng khách khí.

“Đã đến, cũng là duyên.” Nữ Oa lấy ra một số linh quả chiêu đãi Cộng Công.

Nữ Oa lại cho rằng Cộng Công cơ duyên trùng hợp tìm đến Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động, lại không biết Cộng Công là vì muốn xem thử có tiên thạch thai nghén Linh Minh Thạch Hầu hay không.

Đối mặt với sự chiêu đãi nhiệt tình của Nữ Oa, Cộng Công cũng chấp nhận.

Thưởng thức các linh quả mà Nữ Oa lấy ra, đều thuộc về Tiên Thiên, bất kỳ loại nào cũng có thể khiến người bình thường trường sinh bất lão, nhưng Thánh Nhân ăn cũng chỉ là nếm vị.

Các loại quả kết ra từ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, ví dụ như Hoàng Trung Lý, Bàn Đào, Nhân Sâm Quả, v.v., đối với Thánh Nhân cũng chỉ có tác dụng vi hồ kỳ vi (chẳng đáng kể là bao).

Các linh quả này, tốt nhất cũng là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Quả, kém nhất là Hạ phẩm.

Ăn linh quả, Cộng Công cũng nhàn đàm vài câu với Nữ Oa.

Tiếp đó, Cộng Công và Nữ Oa luận đạo.

Nữ Oa đi Đạo Tạo Hóa, đã sớm khiến Đạo tắc Tạo Hóa hình thành Đạo Quả.

Cộng Công cũng lĩnh ngộ được Đạo tắc Tạo Hóa, nhưng Đạo tắc Tạo Hóa chưa viên mãn, càng đừng nói hình thành Đạo Quả, lại kém xa Nữ Oa.

Khi trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân, lĩnh ngộ pháp tắc cũng dễ dàng hơn.

Với tu vi đạo hạnh Thánh Nhân hậu kỳ hiện tại của Cộng Công, lĩnh ngộ pháp tắc lại dễ dàng.

Nghe Nữ Oa đại giảng Đạo Tạo Hóa, Cộng Công cũng có chút thu hoạch.

Chương 350

Khi Cộng Công giảng đạo, trong lòng Nữ Oa vừa kinh vừa mừng.

Thì ra Cộng Công đang giảng Đạo Thánh Nhân trung kỳ.

Theo Cộng Công giảng đạo, các loại dị tượng xuất hiện.

Có tường vân lượn lờ, nhân uẩn khắp nơi, lại có thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, càng có biển Hỗn Độn, Bàn Cổ khai thiên, v.v.

Nữ Oa lại vẻ mặt vui mừng, trong lòng càng thêm vui sướng.

Nghe những gì Cộng Công giảng, Nữ Oa muốn đột phá Thánh Nhân trung kỳ cũng trở nên dễ dàng.

Có thể nói, lần luận đạo này, Nữ Oa thu hoạch quá lớn.

Khi Cộng Công giảng đạo kết thúc, Nữ Oa lại có chút ý còn chưa dứt.

"Đạo hữu đạo hạnh thật cao thâm." Nữ Oa cảm thán.

Tuy đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng đạo hạnh của Cộng Công lại xa không phải Nữ Oa có thể sánh bằng.

Kỳ thực, Cộng Công chỉ giảng Đạo quả Thánh Nhân trung kỳ, nếu giảng Đạo quả Thánh Nhân hậu kỳ, Nữ Oa càng phải kinh thán.

Lúc này, thần sắc Nữ Oa khẽ động, đôi mắt đẹp liếc nhìn ra ngoài Thủy Liêm Động, rồi lại nhìn Cộng Công, sắc mặt khẽ biến.

Ánh mắt Cộng Công cũng nhìn về phía ngoài Thủy Liêm Động.

"Khí tức Tiên Thiên Linh Căn, Hoa Quả Sơn có một gốc Tiên Thiên Linh Căn hôm nay thành thục." Cộng Công cũng kinh ngạc.

Hoa Quả Sơn vốn là động phủ của Nữ Oa, có Tiên Thiên Linh Căn

chẳng có gì kỳ lạ, nhưng bây giờ lại thành thục, lại có duyên với Cộng Công a!

Cộng Công vừa đến Hoa Quả Sơn, Hoa Quả Sơn có Tiên Thiên Linh Căn thành thục, thật sự quá trùng hợp.

Sắc mặt Nữ Oa không mấy tốt đẹp, Hoa Quả Sơn quả thực có một gốc Tiên Thiên Linh Căn, bây giờ lại thành thục, thật là một phiền phức.

"Nữ Oa đạo hữu, dám hỏi Tiên Thiên Linh Căn là gì?" Cộng Công không khỏi tò mò hỏi.

Nếu là Hạ phẩm hoặc Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Cộng Công cũng sẽ không quá để tâm, nhưng nếu là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn, thì không thể xem thường.

Nếu là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Cộng Công càng không dễ dàng bỏ qua.

Đã có duyên với Cộng Công, Cộng Công cũng có thể ra tay.

Nhưng đoạt Tiên Thiên Linh Căn của Nữ Oa, khó tránh khỏi đắc tội Nữ Oa, phải xem có đáng giá hay không.

"Một gốc trà thụ." Nữ Oa nói.

Trà thụ?

Cộng Công như có điều suy nghĩ.

Theo những gì Cộng Công biết, giữa thiên địa có một Ngộ Đạo Trà Thụ, là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Lá trà của Ngộ Đạo Trà Thụ có tác dụng giúp cảm ngộ Đại Đạo, lại vô cùng trân quý.

"Chẳng lẽ, Tiên Thiên Linh Căn thành thục hôm nay là Ngộ Đạo Trà Thụ?" Cộng Công thầm nghĩ.

Nếu thật sự là Ngộ Đạo Trà Thụ, thì quả đáng giá để Cộng Công ra tay.

Lúc này, trong lòng Nữ Oa lại hối hận, không nên giữ Cộng Công ở Hoa Quả Sơn.

"Đã có duyên với ta, ắt phải đi gặp." Cộng Công cười nói.

"Chỉ là một gốc trà thụ thôi, cũng chẳng có gì hay để xem." Sắc mặt Nữ Oa không mấy tốt đẹp.

"Duyên." Cộng Công đứng dậy, đi về phía ngoài Thủy Liêm Động.

Nữ Oa lại vô khả nại hà, không dám ra tay ngăn cản, cũng chỉ có thể đi bước nào hay bước đó.

Nữ Oa cũng rõ ràng sự chênh lệch thực lực giữa hai bên, thực lực của y và Chuẩn Đề cũng xấp xỉ nhau, Cộng Công có thể đánh chết Chuẩn Đề, thì cũng không khó để đánh chết y.

Hồng Hoang chung quy là thế giới thực lực vi tôn.

Đi ra khỏi Thủy Liêm Động, xuyên qua thác nước, Cộng Công nhìn về phía xa.

Trong sâu thẳm Hoa Quả Sơn, tiên thiên linh khí hình thành một xoáy nước khổng lồ.

Tinh hoa nhật nguyệt diễn hóa các loại dị tượng, lại có tường vân thụy thải bao quanh, thần quang nhân uẩn.

Chỉ cần nhìn dị tượng ở đằng xa, Cộng Công biết ít nhất đó là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn, cũng có khả năng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Tám chín phần là Ngộ Đạo Trà Thụ!

Khi Nữ Oa cũng đi ra khỏi Thủy Liêm Động, Cộng Công đã đến chỗ Tiên Thiên Linh Căn ở đằng xa.

Một Càn Khôn đại trận ngăn cách, khiến người ta khó lòng tiếp cận cây trà thụ.

Cộng Công xuyên qua Càn Khôn đại trận, đến dưới trà thụ.

Trà thụ cao vạn trượng, cành lá sum suê, quả nhiên là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Quả nhiên là Ngộ Đạo Trà Thụ.

Theo Cộng Công đến bên Ngộ Đạo Trà Thụ, trà thụ cũng tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Tiên Thiên Linh Căn có duyên với Cộng Công.

Nếu không phải Cộng Công đến Hoa Quả Sơn, Ngộ Đạo Trà Thụ chưa chắc đã thành thục hôm nay.

Ngộ Đạo Trà Thụ thành thục, dùng lá cây đó pha trà uống, có tác dụng giúp cảm ngộ Đại Đạo.

Quay đầu nhìn Nữ Oa phía sau, Cộng Công cũng không phí lời, trực tiếp nói một câu: "Ngộ Đạo Trà Thụ có duyên với ta!" "Mười ba nguyên hội trước, ta đã có được cây trà này." Nữ Oa nói.

Tuy nhiên, dù sao Cộng Công và Ngộ Đạo Trà Thụ có duyên.

"Nếu vậy, ta sẽ làm một trận." Cộng Công trầm giọng nói.

"....." Nữ Oa trầm mặc.

Minh tri địch không lại Cộng Công, Nữ Oa tự nhiên sẽ không ra tay.

Cộng Công một thân thủ.

Lập tức, một tiếng chuông vang, Vu Hoàng Chung xuất hiện, đón gió biến lớn, trong khoảnh khắc đã che trời lấp nhật, bao phủ lấy Ngộ Đạo Trà Thụ.

Nhìn thấy Cộng Công muốn dùng Vu Hoàng Chung thu Ngộ Đạo Trà Thụ, Nữ Oa cắn răng một cái, cuối cùng cũng không kìm nén được, tế ra Hồng Tú Cầu.

"Sưu!" "Rầm!" Hồng Tú Cầu hóa thành một luồng hồng quang chói mắt, đánh mạnh vào Vu Hoàng Chung.

Tuy Hồng Tú Cầu uy lực cực lớn, nhưng lại không thể phá vỡ phòng ngự của Vu Hoàng Chung.

Chỉ thấy, Vu Hoàng Chung bất động chút nào, đã hoàn toàn bao phủ lấy Ngộ Đạo Trà Thụ.

"Lá của cây này, có thể phân một nửa cho ngươi." Cộng Công nhàn nhạt nói.

Sắc mặt Nữ Oa biến đổi thất thường.

Nếu Nữ Oa lúc này thu tay, có thể có được một nửa lá trên Ngộ Đạo Trà Thụ, nhưng nếu tiếp tục ra tay, lại chẳng có được một chiếc lá nào.

Trong lòng giằng xé hồi lâu, Nữ Oa thở dài một tiếng, khôn ngoan thu lại Hồng Tú Cầu.

Nhìn thấy Ngộ Đạo Trà Thụ vốn thuộc về mình rơi vào tay Cộng Công, Nữ Oa cũng vô cùng buồn bực.

Hiện tại, lá trên trà thụ có vài tỷ chiếc, Cộng Công lấy một nửa đưa cho Nữ Oa.

Tuy Ngộ Đạo Trà Thụ có duyên với Cộng Công, nhưng dù sao Nữ Oa là người tìm thấy trước, cẩn thận chăm sóc mười mấy nguyên hội, cũng là một nhân quả.

Hiện tại, Cộng Công đưa một nửa lá trà cho Nữ Oa, cũng đã hóa giải nhân quả.

“Lần này biệt ly, hẹn ngày gặp lại.” Cộng Công thân hóa thành hồng quang, trong chớp mắt rời đi.

Bởi vì Ngộ Đạo Trà Thụ, Cộng Công tiếp tục ở Hoa Quả Sơn cũng có chút ngại ngùng. ...Rời khỏi Hoa Quả Sơn, Cộng Công đến Phương Trượng Đảo.

Giữa núi non sông nước, phong cảnh tú mỹ, khiến người ta tâm tình khoáng đạt thần di.

Chương 351

Cộng Công lấy ra một bộ trà cụ, là Hậu Thiên Linh Bảo luyện chế.

Dùng tinh hoa Tiên Thiên Quý Thủy pha trà.

Hương khí xộc vào mũi, sương mù màu tím nhạt lượn lờ.

Chỉ cần quan sát khí tức Ngộ Đạo Trà, đủ để dưới Thánh Nhân đều có chỗ cảm ngộ.

Khi trà thủy nhập khẩu, càng thấm vào tâm tì, răng môi lưu hương, khiến người ta hồi vị vô cùng.

Một chén trà thủy uống xong, Cộng Công có chút cảm ngộ.

Có thể giúp Thánh Nhân hậu kỳ ngộ đạo, trà này thật sự không thể tưởng tượng nổi.

May mắn thay tu vi hiện tại của Cộng Công là Thánh Nhân hậu kỳ, nếu là Thánh Nhân đỉnh phong, e rằng Ngộ Đạo Trà đối với y cũng không có tác dụng.

"Nếu có thể thăng cấp Ngộ Đạo Trà Thụ thành Hỗn Độn Linh Căn thì tốt rồi." Cộng Công lẩm bẩm.

Linh căn chia thành Hậu Thiên, Tiên Thiên, Hỗn Độn và Đại Đạo.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn đối ứng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Hỗn Độn Linh Căn thì đối ứng Tiên Thiên Chí Bảo, Đại Đạo Linh Căn đối ứng Đại Đạo Chí Bảo.

Linh căn thăng cấp dễ hơn Linh bảo một chút, nhưng một Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn muốn thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Căn, độ khó lại cực lớn.

Bất quá, Cộng Công sở hữu Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu, đặt

Ngộ Đạo Trà Thụ trong Hỗn Độn Châu, dùng sức mạnh Hỗn Độn Châu nuôi dưỡng, muốn khiến Ngộ Đạo Trà Thụ thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Căn lại đơn giản hơn nhiều.

Do đó, Cộng Công cũng lấy ra Hỗn Độn Châu.

Hỗn Độn thần quang chợt lóe, Hỗn Độn Châu thu lấy Ngộ Đạo Trà Thụ.

Trong Hỗn Độn Châu, trong thế giới mà Cộng Công đã khai tịch, Ngộ Đạo Trà Thụ từ Thiên Ngoại rơi vào đại địa.

Vừa rơi xuống đất, Ngộ Đạo Trà Thụ đã bám rễ.

Khi sức mạnh Hỗn Độn Châu bắt đầu nuôi dưỡng Ngộ Đạo Trà Thụ, Ngộ Đạo Trà Thụ cũng nhanh chóng trưởng thành.

Nếu vận khí tốt, hoặc có lẽ vài trăm nguyên hội sau, Ngộ Đạo Trà Thụ có thể thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Căn rồi.

Có một Đại Đạo Chí Bảo, muốn khiến Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Căn, lại dễ dàng.

Thu Hỗn Độn Châu lại, Cộng Công nhìn về hướng Hoa Quả Sơn, rồi lại nhìn về Côn Luân Sơn, Doanh Châu, Tây Phương Linh Sơn.

Tiên Thiên Chí Bảo Côn Luân Kính xuất hiện trong tay Cộng Công, trong Hồng Mông vũ trụ trong kính, vài Hỗn Mông chưởng khống giả đã dùng phân thân tiến vào Hồng Hoang.

Trên Hồng Hoang đại địa, Tây Phương Linh Sơn.

Trong Đại Lôi Âm Tự của Phật giáo, một phân thân của Lục Nhĩ Mi Hầu cung kính dâng một viên Hồng Mông Kim Đan cho Chuẩn Đề.

"Hồng Mông Kim Đan ẩn chứa Thiên Đạo chi lực của Hồng Mông Vũ Trụ, có thể giúp tăng tốc độ tu luyện tinh thần biến hóa." Lục Nhĩ Mi Hầu nói.

Nhìn viên Hồng Mông Kim Đan, thần sắc Chuẩn Đề cũng có phần kích động.

Nếu có thể đoạt được Thiên Đạo của Hồng Mông Vũ Trụ, đối với Chuẩn Đề sẽ có lợi ích to lớn, cũng có thể giúp Tiếp Dẫn và toàn bộ Phật giáo.

"Hồng Mông Vũ Trụ Thiên Đạo tuy còn yếu ớt, nhưng lại đang phát triển nhanh chóng, giờ đây đã đáng kể rồi.

Nếu đoạt được, ta và sư huynh đột phá sẽ càng dễ dàng hơn." Chuẩn Đề thầm nghĩ trong lòng.

Trong mắt Chuẩn Đề, đây không chỉ là một viên kim đan, mà còn là sự đột phá Thánh Nhân trung kỳ của y cùng với sự đại hưng của Phật giáo.

"Tốt lắm!" Chuẩn Đề vô cùng hài lòng với Lục Nhĩ Mi Hầu.

Ngay lập tức, Chuẩn Đề truyền thụ công pháp thần thông, ban cho một số pháp bảo, và còn hứa để lại một chính quả cẩu đà cho Lục Nhĩ Mi Hầu.

Đối với những lợi ích mà Chuẩn Đề ban cho, Lục Nhĩ Mi Hầu bề ngoài cảm kích vô cùng, nhưng trong lòng lại cười lạnh.

Phất tay bảo Lục Nhĩ Mi Hầu lui xuống, Chuẩn Đề lập tức nuốt Hồng Mông Kim Đan.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân cùng Thiên Đạo thường tồn, cùng Đại Đạo đồng tại.

Ngay khi Chuẩn Đề nuốt Hồng Mông Kim Đan, Hồng Hoang Thiên Đạo phát hiện ra một luồng sức mạnh Thiên Đạo khác, lập tức tiêu diệt nó.

Chuẩn Đề Thánh Nhân đạo thể bị tổn thương, nguyên thần ký thác

nơi Hồng Hoang Thiên Đạo cũng chịu ảnh hưởng.

"Một viên Hồng Mông Kim Đan không đủ, cần phải có vài viên." Chuẩn Đề lẩm bẩm một mình.

Từ miệng Lục Nhĩ Mi Hầu, Chuẩn Đề biết được việc luyện chế Hồng Mông Kim Đan không dễ dàng, và số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả cũng ngày càng nhiều.

Chuẩn Đề hiểu rõ, không ít Đại Năng trong Hồng Hoang đang mưu đồ khống chế Hồng Mông Thiên Đạo.

Ngoài Lục Nhĩ Mi Hầu, Chuẩn Đề còn an bài một số người khác, trong đó có hai người cũng đã trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả. .....

Mây trắng phiêu diêu, Tiên Thiên linh khí ngưng tụ thành tiên vụ, lượn lờ quanh Côn Luân Sơn.

Đông Côn Luân, uy nghiêm của Nguyên Thủy Thiên Tôn bao trùm.

Bên ngoài Ngọc Hư Cung, tiên khí ngưng tụ thành một bậc thang.

Một người bước lên bậc thang tiên khí, đó là một đệ tử ký danh của Nguyên Thủy.

Bước vào Ngọc Hư Cung, gặp Nguyên Thủy, vị ngoại môn đệ tử Xiển giáo đó vội vã cúi đầu: "Đệ tử Huyền Tung bái kiến Sư tôn, Sư tôn Thánh thọ vô cương." Huyền Tung có căn cước là một cây tùng mọc trên đỉnh một ngọn núi lớn, uống gió ăn sương, hấp thu linh khí trời đất, nuốt thổ tinh hoa nhật nguyệt, ngày qua ngày, năm qua năm, cũng đã khai mở linh trí, đắc đạo hóa hình, bái Nguyên Thủy làm sư phụ.

Mặc dù chỉ là một đệ tử ký danh của Nguyên Thủy, nhưng cũng là đệ tử Thánh Nhân, khiến vô số sinh linh Hồng Hoang phải ngưỡng mộ ghen tỵ.

“Ngươi thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả cũng đã một thời gian rồi, có thu hoạch gì không?” Nguyên Thủy hỏi.

Nguyên Thủy đoan tọa trên vân sàng, không giận mà uy, đầu đội một phiến khánh vân, trong sáng như thủy, trên khánh vân có vạn đóa kim liên, mỗi đóa kim liên lại nâng một sợi kim đằng, ánh sáng rủ xuống, như anh lạc thùy châu.

Bản thể của Huyền Tung ở trong Hồng Mông Vũ Trụ, nhưng lúc này chỉ là một phân thân.

Chỉ thấy, Huyền Tung lấy ra một viên Hồng Mông Kim Đan.

Khi Huyền Tung giản lược tác dụng của Hồng Mông Kim Đan, Nguyên Thủy cũng sáng mắt lên.

“Thật tốt!” Nguyên Thủy gật đầu.

Nguyên Thủy đưa tay, chuyển đổi không gian, khiến Hồng Mông Kim Đan trong tay Huyền Tung truyền tống đến tay y.

Y cẩn thận quan sát viên Hồng Mông Kim Đan trong tay, thần thức bao phủ, thẩm thấu vào.

Tiếp đó, Nguyên Thủy nuốt viên Hồng Mông Kim Đan.

“Phanh!” Thiên Đạo chi lực ẩn chứa trong Hồng Mông Kim Đan bị Hồng Hoang Thiên Đạo phát hiện và tiêu diệt, Nguyên Thủy cũng chịu chút thương tổn.

“Không đủ, chỉ một viên Hồng Mông Kim Đan thì không đủ.” Nguyên Thủy thầm nghĩ. .....

“Những Thiên Đạo Thánh Nhân đã ăn Hồng Mông Kim Đan có Nữ Oa, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy ba người.” Cộng Công đứng trên Phương Trượng Đảo ở Đông Hải, một tay nâng Côn Luân Kính.

Dù Nữ Oa, Chuẩn Đề hay Nguyên Thủy, nguyên thần của họ đều

ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo.

Vì vậy, lấy Nữ Oa, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy làm môi giới, có thể lược đoạt một chút bản nguyên của Hồng Hoang Thiên Đạo.

Đúng vậy, Cộng Công đang định để Hồng Mông Thiên Đạo lược đoạt một chút bản nguyên của Hồng Hoang Thiên Đạo.

Mặc dù đều là Thiên Đạo, nhưng Thiên Đạo của Hồng Mông Vũ Trụ còn yếu ớt, không thể so sánh với Hồng Hoang Thiên Đạo.

Trong tình huống bình thường, hai Thiên Đạo đối đầu, Hồng Mông Thiên Đạo sẽ bị tiêu diệt trực tiếp.

Cộng Công cũng không chắc có thành công hay không, nhưng nếu thất bại cũng sẽ không có tổn thất lớn lao.

Nếu thành công, lợi ích sẽ vô cùng to lớn, rất có thể khiến Côn Luân Kính thăng cấp thành Đại Đạo Chí Bảo.

Dù thành công hay thất bại, y đều sẽ đắc tội Nữ Oa, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy, nhưng Cộng Công lại chẳng hề bận tâm.

Nếu có thể khiến Hồng Mông Thiên Đạo lược đoạt một chút bản nguyên của Hồng Hoang Thiên Đạo, đắc tội Nữ Oa, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy thì có sao chứ?

Với tu vi và thực lực hiện tại của Cộng Công, toàn bộ Hồng Hoang cũng chỉ có Hồng Quân khiến y kiêng kỵ đôi chút.

Đến cả hai Tiên Thiên Chí Bảo của Thái Thượng, Cộng Công cũng không để vào mắt.

Thánh Nhân sơ kỳ và Thánh Nhân trung kỳ, trước mặt Thánh Nhân hậu kỳ thì chẳng là gì.

Chương 352

Với căn cước của Cộng Công, cùng công pháp tu luyện, thêm thần thông, y đối đầu với Hồng Quân cũng có thể vượt cấp chiến đấu.

Dù Hồng Quân tu vi đột phá Thánh Nhân đỉnh phong, Cộng Công cũng tự tin có thể lấy tu vi Thánh Nhân hậu kỳ mà đánh bại địch.

Chủ yếu là bởi sự hùng mạnh của Bàn Cổ.

Dưới Đại Đạo, có thể vượt cấp chiến đấu ở cấp độ Hỗn Nguyên Thánh Nhân, e rằng cũng chỉ có Bàn Cổ.

Ngay cả Thánh Nhân sơ kỳ và Thánh Nhân trung kỳ, chênh lệch cũng rất lớn, khó có thể vượt qua, Thánh Nhân trung kỳ và hậu kỳ, chênh lệch còn lớn hơn, chưa kể Thánh Nhân hậu kỳ và đỉnh phong, cũng như đỉnh phong và đại viên mãn.

Sau khi đã tính toán mọi bước, Cộng Công lập tức tiến hành kế hoạch.

Trên Cửu Thiên, hình chiếu của Hồng Hoang Thiên Đạo hiển hiện ra.

Một hình chiếu Thiên Đạo yếu hơn Hồng Hoang Thiên Đạo cũng xuất hiện, đó chính là hình chiếu của Hồng Mông Thiên Đạo.

Lợi dụng ba Thiên Đạo Thánh Nhân làm môi giới, Hồng Mông Thiên Đạo lược đoạt bản nguyên của Hồng Hoang Thiên Đạo.

Khi Hồng Mông Thiên Đạo thành công lược đoạt một chút bản nguyên, y cũng suýt bị Hồng Hoang Thiên Đạo tiêu diệt, may mà kịp thời biến mất.

Mọi chuyện nói dài, nhưng từ khi hình chiếu Hồng Hoang Thiên Đạo xuất hiện trên Cửu Thiên, mọi thứ đã kết thúc trong nháy mắt.

Mất đi một chút bản nguyên, Hồng Hoang Thiên Đạo gần như không thay đổi.

Một con voi bị kiến cắn một miếng, không nhìn kỹ thì khó mà nhận ra.

Nhưng Hồng Hoang Thiên Đạo dù sao cũng đã mất đi một chút bản nguyên, nên Nữ Oa, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy ba người phải gánh chịu cái giá. .....

Phía trên Hoa Quả Sơn, Thiên Khiển xuất hiện.

Trên Côn Luân Sơn, Thiên Khiển xuất hiện.

Phía trên Đại Lôi Âm Tự ở Tây Phương Linh Sơn, Thiên Khiển cũng xuất hiện.

Cùng một lúc, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy ba người đều phải đối mặt với Thiên Khiển.

Uy lực của ba luồng Thiên Khiển không giống nhau.

Thiên Khiển mà Chuẩn Đề đối mặt có uy lực lớn nhất, nhưng đối với Thánh Nhân sơ kỳ thì không cấu thành uy hiếp lớn.

Nữ Oa và Nguyên Thủy cũng không có áp lực, nhưng mặc dù có thể dễ dàng vượt qua Thiên Khiển, Nữ Oa và Nguyên Thủy hai người lại cảm thấy ấm ức.

Lợi ích không có, ngược lại còn gặp xui, cả hai đều muốn thốt ra một câu mmp.

Mặc dù vượt Thiên Khiển không khó, nhưng khí vận của Nữ Oa, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy ba người lại hao tổn một phần.

"Oanh!" Một tiếng sấm vang lên giữa trời quang, Tam Thập Tam Thiên khẽ rung động, Tứ Hải Bát Hoang tràn ngập bầu không khí áp bức.

U Minh cũng có phần vặn loạn.

Bản nguyên Hồng Hoang Thiên Đạo bị tổn thương, đây không phải chuyện nhỏ.

Đông Hải Hoa Quả Sơn, Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung, cùng với Tây Phương Linh Sơn Đại Lôi Âm Tự, đều bị Thiên Khiển chi vân bao phủ.

Nữ Oa, Nguyên Thủy và Chuẩn Đề ba người đều vô cùng phẫn nộ.

Từng đạo Thiên Khiển Thần Lôi giáng xuống.

Để vượt Thiên Khiển, Nữ Oa và Chuẩn Đề có chút chật vật, Nguyên Thủy có Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên nên khá hơn nhiều.

Nhưng khí vận của Nữ Oa, Nguyên Thủy và Chuẩn Đề ba người đều đã hao tổn một ít.

Khí vận đối với Thánh Nhân cũng rất quan trọng, mặc dù hao tổn không nhiều, nhưng cũng không ít.

Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên và Tiếp Dẫn đều chấn kinh không thôi.

Chư Thánh khác không biết tính sao, Cộng Công lúc này lại đang chăm chú nhìn Côn Luân Kính.

Trong Côn Luân Kính, Hồng Mông Thiên Đạo đang tiêu hóa chút bản nguyên Hồng Hoang Thiên Đạo vừa lược đoạt được.

Mặc dù chỉ lược đoạt một chút bản nguyên của Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng đối với Hồng Mông Thiên Đạo, đó lại là thu hoạch to lớn.

Trong một khoảnh khắc, Hồng Mông Thiên Đạo trưởng thành với

tốc độ cực nhanh.

Toàn bộ Hồng Mông Vũ Trụ cũng đang xảy ra biến hóa to lớn.

Tu vi của từng Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều thăng tiến một cách bất thường.

Hồng Mông Chưởng Khống Giả không cần tu luyện, chỉ cần Hồng Mông Thiên Đạo trưởng thành, tu vi của Hồng Mông Chưởng Khống Giả sẽ không ngừng đột phá.

Nếu Hồng Mông Thiên Đạo cường đại có thể sánh với Hồng Hoang Thiên Đạo hiện tại, tu vi của Hồng Mông Chưởng Khống Giả tất nhiên đều sẽ là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Cộng Công có thể cảm nhận rõ ràng sự biến hóa của Hồng Mông Thiên Đạo.

Khi hoàn toàn tiêu hóa chút bản nguyên Hồng Hoang Thiên Đạo đã lược đoạt được, tu vi của tất cả Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều đạt đến Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đồng thời, phẩm cấp của Côn Luân Kính cũng đang được nâng cao.

Trong cõi u minh, sức mạnh Đại Đạo bao phủ Côn Luân Kính.

Đại Đạo vô xứ bất tại, bất cứ nơi nào trong Hồng Hoang cũng có Đại Đạo.

Trong Hồng Mông Vũ Trụ, cũng có Đại Đạo.

Thánh Nhân, Thiên Đạo, thậm chí toàn bộ thế giới Hồng Hoang, đều nằm dưới Đại Đạo.

So với Đại Đạo, thế giới Hồng Hoang cũng nhỏ bé không đáng kể.

Một Tiên Thiên Chí Bảo muốn tiến hóa thành Đại Đạo Chí Bảo, cần có Đại Đạo chi lực.

Giờ đây, có Đại Đạo chi lực tác dụng lên Côn Luân Kính, khiến tinh thần Cộng Công chấn động.

Xem ra, Côn Luân Kính thật sự sắp tiến hóa thành Đại Đạo Chí Bảo.

Theo thời gian trôi qua, trên Côn Luân Kính xuất hiện một chút tử sắc quang hoa, đó chính là Hồng Mông chi quang.

Dần dần, toàn bộ Côn Luân Kính đều trở thành màu tử sắc.

Hồng Mông chi quang chiếu rọi, từng Đại Đạo Thần Phù ẩn hiện.

Đại Đạo Tam Thiên, tam thiên là hư số, ý chỉ vô cùng tận, vì vậy, vô số Đại Đạo Thần Phù diễn hóa ra hình chiếu của Đại Đạo.

"Ông!" Côn Luân Kính chấn động, phẩm cấp đột phá, từ Tiên Thiên Chí Bảo tiến hóa thành Đại Đạo Chí Bảo.

Khi Côn Luân Kính tiến hóa thành Đại Đạo Chí Bảo, chân danh của nó cũng thay đổi.

Từ nay về sau, không còn Côn Luân Kính, mà chỉ có… Hồng Mông Kính!

Đại Đạo Chí Bảo Hồng Mông Kính!

Đây cũng là Đại Đạo Chí Bảo thứ hai mà Cộng Công sở hữu.

Khí vận của Cộng Công, và khí vận của toàn bộ Vu tộc, đều được tăng cường không ít, và khí vận càng thêm ổn định.

Hỗn Độn Châu cũng xuất hiện.

Tay trái Hỗn Độn Châu, tay phải Hồng Mông Kính, Cộng Công đang cảm ngộ.

Hai Đại Đạo Chí Bảo tồn tại một sự cộng minh vi diệu.

Cộng Công lúc này lại lĩnh ngộ một Đại Thần Thông.

Kết hợp Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính hai Đại Đạo Chí Bảo, với Đạo hạnh của Cộng Công, thêm sự trợ giúp của Hồng Mông Thiên Đạo, y đã thành công lĩnh ngộ một thần thông.

Chỉ thấy, Cộng Công tùy ý vung tay, không gian hóa thành kính tử, thời gian hóa thành kính tử, địa thủy hỏa phong, lôi điện, v.v., cũng đều hóa thành kính tử.

Dưới Đại Đạo, vạn vật đều có thể hóa thành kính tử.

Kính tử một mặt màu xám, một mặt màu tử sắc, theo một ý niệm của Cộng Công, chúng liền tan vỡ.

Nếu biến một Thánh Nhân thành kính tử, kính tử vỡ nát, cũng chính là Thánh Nhân vẫn lạc.

Nếu thần thông này đạt đến uy lực cực hạn, có thể vô địch dưới Đại Đạo.

Chương 353

"Thần thông này gọi là Phá Diệt Chi Kính, dưới Đại Đạo, tất cả đều có thể phá diệt." Cộng Công lẩm bẩm một mình.

Nếu dùng Đại Đạo Chí Bảo Hồng Mông Kính thi triển Phá Diệt Chi Kính, uy lực thần thông sẽ bạo tăng.

Đợi rất lâu, Cộng Công cũng không thấy Nữ Oa, Nguyên Thủy và Chuẩn Đề tìm đến.

Cộng Công cũng biết, Nữ Oa, Nguyên Thủy và Chuẩn Đề sẽ không bỏ qua dễ dàng, hiện tại không đến, trái lại càng nguy hiểm hơn.

Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên và Tiếp Dẫn, cũng càng thêm kiêng kỵ Cộng Công.

Nhưng, để Côn Luân Kính tiến hóa thành Hồng Mông Kính, mọi thứ đều đáng giá. .....

Sâu trong Tây Côn Luân, cổ mộc tham thiên, kỳ hoa dị hủy khắp nơi, lão đằng tiểu kiều, lưu thủy sàn sàn.

Hồng Quân đứng sững trên một ngọn núi cao, thần sắc ngưng trọng nhìn về phía Đông Hải.

Trên Phương Trượng Đảo ở Đông Hải, một Tiên Thiên Chí Bảo đã tiến hóa thành Đại Đạo Chí Bảo.

"Cộng Công sở hữu hai Đại Đạo Chí Bảo rồi, e rằng không bao lâu nữa y cũng sẽ đột phá Hỗn Nguyên Thái Thủy." Hồng Quân thầm nghĩ trong lòng.

Cộng Công càng cường đại, mưu đồ của Hồng Quân càng khó thành công, khiến y bất an.

“Lần này, mưu đồ của ta nhất định sẽ thành công, nhất định!” Trong mắt Hồng Quân ánh lên vẻ kiên định.

Mặc dù vì Cộng Công, Hồng Quân đã thất bại không chỉ một lần, nhưng cũng không hề nản lòng. .....

Đông Côn Luân, Ngọc Hư Cung.

Sắc mặt Nguyên Thủy âm trầm vô cùng, y muốn lao đến Phương Trượng Đảo ở Đông Hải, nhưng lại biết rõ sự chênh lệch với Cộng Công.

Tam Thanh liên thủ, giờ đây cũng không thể triệu hoán được Bàn Cổ nguyên thần, đánh bại Cộng Công thì khó vô cùng.

“Lượng kiếp này, Vu tộc nhất định phải tử thương vô số.” Nguyên Thủy nghiến răng trong lòng.

Trong một khoảnh khắc, Nguyên Thủy nảy ra vô số kế sách, đều nhằm vào Vu tộc, nhằm vào Cộng Công.

Ở Hồng Hoang, thực lực cường đại tuy quan trọng, nhưng thiên số lại là quan trọng nhất.

Nếu thiên số đã định, Cộng Công dù có cường đại gấp mười, trăm, thậm chí nghìn vạn lần, cũng không thể nghịch lại. ....

Sau khi Nữ Oa vượt Thiên Khiển, nàng rời khỏi Hoa Quả Sơn.

Ban đầu định đi tìm Cộng Công gây sự, nhưng giữa đường lại bình tĩnh lại, trở về Oa Hoàng Thiên.

Hiện nay, Cộng Công thực lực cường đại, khí vận lại là số một Hồng Hoang, thêm Vu tộc là nhân vật chính của thiên địa, Nữ Oa không muốn chọc vào.

Nếu các Thánh Nhân khác ra tay đối phó Cộng Công, Nữ Oa sẽ xem xét tình hình, khi cần thiết sẽ ra tay.

Nhưng hiện tại không có một Thánh Nhân nào ra tay, bảo Nữ Oa một mình đi đối phó Cộng Công, nàng không làm được. .....

Tây Phương Linh Sơn, Chuẩn Đề phẫn hận vô cùng.

"Cộng Công, ta với ngươi bất tử bất hưu!" Chuẩn Đề nghiến răng ken két.

Lo lắng Chuẩn Đề sẽ xung động, Tiếp Dẫn đang tọa trấn Cực Lạc Thế Giới không thể không hạ phàm, giáng lâm Linh Sơn.

Thực ra, Tiếp Dẫn đã lo lắng thừa, Chuẩn Đề tuy phẫn nộ, cũng căm hận, nhưng cũng không hề mất đi lý trí.

Nữ Oa và Nguyên Thủy đều không ra tay, Hồng Quân, Thái Thượng và Thông Thiên cũng không ra tay.

Chuẩn Đề đã từng vẫn lạc một lần, y không thể vẫn lạc lần thứ hai.

"Sư đệ, nhật phương trường, chúng ta từ từ tính toán." Tiếp Dẫn nói.

Chuẩn Đề không nói lời nào, trực tiếp nhắm mắt lại, bắt đầu "tố mộng".

Trong mộng, y có tất cả.

Thấy Chuẩn Đề sử dụng pháp môn Mộng Trung Chứng Đạo, Tiếp Dẫn biết, Chuẩn Đề đã có mối quan hệ tốt với Mộng Cảnh của Bàn Cổ Đại Thần, nhận được chỉ điểm của Bàn Cổ, khiến tu vi có thể đột phá.

Tiếp Dẫn đoan tọa trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên, cũng bắt đầu tố mộng. .....

Nhân tộc lại xảy ra một đại sự.

Theo lệ thường, Bát Bách Chư Hầu cứ vài năm hoặc mười mấy

năm đều phải đến Triều Ca yết kiến Nhân Vương.

Lần này, chư hầu đến Triều Ca chỉ có hơn ba trăm.

Bát Bách Chư Hầu, lại có hơn một nửa không đến, khiến Trụ Vương vô cùng bất an và phẫn nộ.

Trong Tứ Đại Chư Hầu, Đông Bá Hầu Khương Hoàn Sở, Tây Bá Hầu Cơ Xương và Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ ba người đều đã đến Triều Ca, Nam Bá Hầu Ngạc Sùng Vũ lại viện cớ bệnh tật không đến, chỉ phái một thủ hạ, dâng một số cống phẩm, nhưng lại ít hơn so với trước đây.

Trong Vương Cung, Hạ Đại Phu Phí Trọng đang hiến kế cho Trụ Vương.

Phí Trọng kiến nghị Trụ Vương giết Khương Hoàn Sở, Cơ Xương và Sùng Hầu Hổ tại Triều Ca.

Như vậy, Tứ Đại Chư Hầu thiếu mất ba người, giảm bớt phiền phức, khiến Trụ Vương lập uy, khiến các tiểu chư hầu trong thiên hạ không dám khinh cử vọng động.

Trụ Vương hỉ nộ vô thường, nội tâm bạo ngược, nghe lời gợi ý xấu của Phí Trọng.

Tiếp đó, Trụ Vương phái người đi giết Khương Hoàn Sở, Cơ Xương và Sùng Hầu Hổ.

Khương Hoàn Sở vào cung yết kiến nữ nhi Khương Vương Hậu, nhưng chưa rời khỏi Vương Cung đã bị loạn đao chém chết.

Cơ Xương và Sùng Hầu Hổ hai người tin tức linh thông, nhưng không trốn khỏi Triều Ca, mà dùng nhân mạch để hòa giải.

Sùng Hầu Hổ đã đưa không ít kỳ trân dị bảo cho Phí Trọng, nhờ Phí Trọng nói đỡ.

Quả nhiên, có Phí Trọng mở lời, Trụ Vương cũng đã thả Sùng Hầu Hổ.

Còn về Cơ Xương, y cũng hối lộ Phí Trọng.

Trụ Vương tuy không giết Cơ Xương, nhưng lại giam Cơ Xương.

Ở Du Lý, một tiểu thành không xa Triều Ca, Cơ Xương bị giam cầm tại đây.

Trong lao phòng u ám, bốc lên mùi hôi thối, bẩn thỉu vô cùng, càng khó thấy ánh mặt trời.

Ngồi trên mặt đất, Cơ Xương dùng tám mươi mốt cọng cỏ để bói quẻ.

Bày ra Tiên Thiên Bát Quái do Phục Hy sáng tạo, Cơ Xương biết mình sẽ bị giam ba năm, sau đó mới có thể trở về Tây Kỳ.

"Khí số của hôn quân chưa tận, ta nhẫn nhịn ba năm, ba năm sau sẽ tính toán." Cơ Xương thầm nghĩ.

Trước khi đến Triều Ca, Cơ Xương đã an bài tốt quân chính Tây Kỳ, vì vậy, dù bị giam ba năm, Tây Kỳ cũng sẽ không loạn.

Nếu Cơ Xương gặp chuyện, trưởng tử Bá Ấp Khảo sẽ trở thành Tây Kỳ chi chủ.

Chưa kể Cơ Xương nói, vì những hành vi của Trụ Vương, thiên hạ lại bắt đầu xuất hiện loạn tượng.

Do Đông Bá Hầu Khương Hoàn Sở vô cớ bị giết, con trai y tự mình kế nhiệm Đông Bá Hầu, công khai tạo phản, thống lĩnh binh lính công đánh Du Hồn Quan, nhưng không thể công phá Du Hồn Quan, ngược lại còn tổn binh hao tướng.

Tây Bá Hầu bị giam cầm, tin tức truyền đến Tây Kỳ, Tây Kỳ cũng có chút xáo động.

Nam Bá Hầu lại may mắn vì không đi Triều Ca.

Trong hậu cung của Trụ Vương, Khương Vương Hậu biết tin phụ thân bị giết, bi phẫn giao gia, mắng chửi Trụ Vương, rồi bị Trụ Vương giết chết.

Hai vương tử do Khương Vương Hậu sinh ra, Trụ Vương cũng không tha.

Khi hai con trai của Khương Vương Hậu sắp bị xử tử, đột nhiên cuồng phong cuốn đi hai người.

Thái Sư Văn Trọng một thời gian đang bế quan, là vì tu vi sắp đột phá.

Sau khi Văn Trọng xuất quan, biết được những hành vi của Trụ Vương, tức giận đến mức suýt thổ huyết.

Chương 354

.....

Cảm nhận sát khí lan tràn giữa thiên địa, Cộng Công biết đại kiếp đang được thúc đẩy.

So với Vu Yêu Lượng Kiếp, đại kiếp hiện nay lại không nhỏ.

Nhưng, kiếp này phi đồng tiểu khả, Cộng Công và các Thánh Nhân khác đều đang tính toán.

Hiện tại, chư Thánh chỉ tính toán, nếu muốn ra tay, đại kiếp thăng cấp thành lượng kiếp cũng không phải là không thể.

Cộng Công tuy người ở Đông Hải, nhưng cũng biết những chuyện đang xảy ra ở Nhân tộc.

Chuẩn Đề đã đánh thức bóng tối trong nội tâm Trụ Vương, Cộng Công tuy có thể giúp Trụ Vương, nhưng cũng không quá dễ dàng, và y cũng lười giúp Trụ Vương.

Bị ảnh hưởng bởi bóng tối nội tâm, Trụ Vương có hoang đường hơn cũng không có gì kỳ lạ.

Hiện tại, Trụ Vương có thể nói là nội ưu ngoại hoạn.

Trong triều, đại thần có nhiều người từ quan, Thủ tướng Thương Dung thậm chí mấy lần muốn dùng cái chết để can gián.

Trong Bát Bách Chư Hầu dưới thiên hạ, Đông Bá Hầu đã tạo phản, một số tiểu chư hầu ủng hộ.

Lại có Ký Châu Hầu Tô Hộ, cũng tạo phản rồi.

Ký Châu Hầu Tô Hộ là tiểu chư hầu phương Bắc, thuộc quyền quản lý của Sùng Hầu Hổ, vì vậy, Trụ Vương đã lệnh cho Sùng Hầu

Hổ xuất binh đối phó Tô Hộ.

Tướng thủ Du Hồn Quan năng lực không yếu, binh lính tuy không nhiều, nhưng đều kiêu dũng thiện chiến, đại quân Đông Bá Hầu lần lượt bị đánh lui.

Tóm lại, vương vị của Trụ Vương không ổn định.

Bên ngoài Ký Châu Thành, đại quân Sùng Hầu Hổ một khi nhìn không thấy điểm cuối.

Nhân mã mười vạn, nối liền trời đất.

Nhân mã của Tô Hộ chỉ hơn hai vạn, xa không sánh bằng phe Sùng Hầu Hổ, nhưng Ký Châu Thành kiên cố, nếu Tô Hộ tử thủ, Sùng Hầu Hổ trong thời gian ngắn cũng khó có thể công phá.

Đứng trên thành đầu, nhìn đại quân Sùng Hầu Hổ bên ngoài thành, Tô Hộ trong lòng hoảng sợ vô cùng.

Tô Hộ cũng có chút hối hận vì đã tạo phản.

Đại quân Sùng Hầu Hổ đang dưỡng tinh súc duệ, dù sao cũng là viễn chinh mệt mỏi, không ít tướng sĩ bì bạt.

Vì vậy, con trai Tô Hộ là Tô Toàn Trung đích thân dẫn mấy nghìn nhân mã xuất chiến.

Tô Hộ có một con trai và một con gái, con trai Tô Toàn Trung không chỉ dũng mãnh hơn người, mà còn tinh thông binh pháp, là tài năng đại tướng; con gái thì mỹ như thiên tiên, có dung nhan tuyệt sắc.

Theo lời của Tô Toàn Trung, đại quân Sùng Hầu Hổ viễn chinh, đang bì bạt, sĩ khí không cao, quân Ký Châu lấy sức nhàn đợi sức mệt, nếu xuất thành một trận, nhất định có thể thắng một trận.

Như vậy, không chỉ thu hẹp chênh lệch binh lực giữa hai bên, mà còn khiến sĩ khí quân Ký Châu đại chấn, sau đó thủ thành, áp lực cũng

sẽ giảm đi nhiều.

Không thể không nói, lời của Tô Toàn Trung hoàn toàn chính xác.

Sau khi cân nhắc, Tô Hộ cũng đồng ý để Tô Toàn Trung dẫn binh xuất thành một trận.

Còn Sùng Hầu Hổ, y hoàn toàn không nghĩ quân Ký Châu dám xuất thành, nên phòng bị lơ là.

Tô Toàn Trung một mình đi đầu, dẫn theo mấy nghìn nhân mã xông vào đại quân mười vạn của Sùng Hầu Hổ.

Khi Sùng Hầu Hổ biết tin, Tô Toàn Trung đã đột phá tuyến phòng thủ bên ngoài.

Các tướng sĩ gan dạ, bị sự dũng mãnh của Tô Toàn Trung ảnh hưởng, mấy nghìn nhân mã phía sau đều sĩ khí cao ngút, chiến ý ngất trời.

Trên chiến trường, hoặc sợ hãi, hoặc tê liệt, hoặc hưng phấn.

Hiện tại, Tô Toàn Trung hoàn toàn ở trạng thái hưng phấn, càng đánh càng dũng mãnh.

Đại quân Sùng Hầu Hổ tử thương thảm trọng, nhân mã của Tô Toàn Trung cũng hao tổn không ít.

Trong cuộc chém giết thảm liệt, Tô Toàn Trung cũng không nhớ đã giết bao nhiêu người, đột nhiên, quân địch phía trước tản ra, một người xông đến, đó chính là Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ thân mình ra trận.

Cá nhân võ lực của Sùng Hầu Hổ cũng không hề nhỏ, tu vi Hóa Kình đã tiếp cận cảnh giới Bão Đan, cộng thêm võ kỹ cao thâm, võ giả Bão Đan bình thường cũng chưa chắc đã là đối thủ của y.

Còn về Tô Toàn Trung, tuy tuổi còn trẻ, nhưng cũng là võ giả Hóa

Kình.

"Giết!" Tô Toàn Trung hét lớn một tiếng, nghênh chiến Sùng Hầu Hổ.

Sùng Hầu Hổ và Tô Toàn Trung chiến đấu mấy chục hiệp, Sùng Hầu Hổ đã rơi vào thế hạ phong.

"Con trai Tô Hộ dũng mãnh đến vậy sao?" Sùng Hầu Hổ trong lòng cũng kinh ngạc.

Võ lực của Sùng Hầu Hổ không hề thấp, từng chém giết võ giả Bão Đan, cũng giết không ít Luyện Khí Sĩ lợi hại, nhưng thực lực của Tô Toàn Trung lại trội hơn một bậc.

Nhưng, Tô Toàn Trung muốn đánh bại Sùng Hầu Hổ cũng không dễ dàng.

Lúc đó, trên Ký Châu Thành vang lên tiếng minh kim, vì vậy, Tô Toàn Trung cũng rút lui, dẫn nhân mã trở về Ký Châu Thành.

Một trận chiến này, quân Ký Châu tử thương hơn nghìn người, đại quân Sùng Hầu Hổ lại tử thương mấy nghìn. .....

Phong Thần Đại Kiếp đang không ngừng được thúc đẩy, sát khí giữa thiên địa cũng ngày càng kinh người.

Nhân tộc đã chiến hỏa phân phi, đầu tiên là Vu tộc từ bỏ Thương Triều, khiến Bát Bách Chư Hầu đều có ý kiến.

Tiếp đó, Trụ Vương giết Đông Bá Hầu Khương Hoàn Sở, giam cầm Tây Bá Hầu Cơ Xương.

Giờ đây, con trai Khương Hoàn Sở tạo phản, công đánh Du Hồn Quan, lại có Ký Châu Hầu Tô Hộ phản Thương.

Bên ngoài Ký Châu Thành, đại quân Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ đang công thành.

Do con trai Tô Hộ là Tô Toàn Trung đã làm hao mòn nhuệ khí của Sùng Hầu Hổ, khiến sĩ khí quân Ký Châu đại chấn, giờ đây thủ thành cũng đạt hiệu quả gấp đôi.

Thoáng cái, đại quân Sùng Hầu Hổ công đánh Ký Châu Thành cũng đã gần nửa tháng, tuy tử thương không nhỏ, nhưng Ký Châu Thành cũng có phần tàn phá.

Một ngày nọ, em trai của Sùng Hầu Hổ là Tào Châu Hầu Sùng Hắc Hổ đến.

Sùng Hắc Hổ không chỉ là võ giả, mà còn là một Luyện Khí Sĩ, từng bái cao nhân học được dị thuật, trên người y có một hồ lô, trong hồ lô có một con Thiết Chủy Thần Ưng, hung mãnh vô cùng.

Khi Sùng Hắc Hổ ra trận khiêu chiến ngoài Ký Châu Thành, Tô Toàn Trung xuất thành một trận, tuy võ đạo thắng Sùng Hắc Hổ, nhưng lại bại bởi dị thuật của Sùng Hắc Hổ, bị bắt sống.

Sùng Hầu Hổ ban đầu muốn chém giết Tô Toàn Trung, nhưng bị Sùng Hắc Hổ khuyên can.

Vì Tô Toàn Trung thất bại bị bắt, tâm thần Tô Hộ kinh hoảng.

Lúc đó, lại có một người tự cáo phấn dũng, đó là Lương Quan Trịnh Luân.

Trịnh Luân là đệ tử của Độ Ách Chân Nhân dưới Tây Côn Luân, mang dị thuật, Tị Khiếu nhị khí có thể câu lấy nguyên thần của người khác.

Vì vậy, Tô Hộ cũng để Trịnh Luân xuất chiến Sùng Hắc Hổ.

Bên ngoài Ký Châu Thành, Trịnh Luân và Sùng Hắc Hổ giao chiến, hai bên thế quân lực địch, khó phân cao thấp.

Đấu hơn trăm hiệp, hai bên vẫn bất phân thắng bại.

Pháp thuật của Trịnh Luân tuy thần kỳ, ban đầu cũng khiến Sùng Hắc Hổ suýt thất bại, nhưng khi Sùng Hắc Hổ ổn định nguyên thần, y lại lấy lại được thế.

Thấy Trịnh Luân không thể giành thắng lợi, Tô Hộ cũng đành minh kim thu binh.

Phe Sùng Hầu Hổ binh hùng ngựa tráng, thêm Sùng Hắc Hổ lợi hại, Ký Châu Thành lại nguy cấp.

Đúng lúc Tô Hộ không còn kế sách, Sùng Hắc Hổ lại một mình tiến vào thành.

Dưới sự khuyên giải của Sùng Hắc Hổ, Tô Hộ vốn thiết cốt tranh tranh cũng "chân hương".

Để bảo toàn "một thành bách tính" của Ký Châu, Tô Hộ đành phải quyết định dâng con gái Đát Kỷ cho Trụ Vương, cầu xin Trụ Vương khoan thứ.

Có Sùng Hắc Hổ ở giữa hòa giải, Sùng Hầu Hổ cũng thủ hạ lưu tình.

Tiếp đó, Sùng Hầu Hổ phái người dẫn cha con Tô Hộ, cùng với con gái Tô Đát Kỷ, đi đến Triều Ca, nghe theo Trụ Vương phán xử.

Trên con đường từ Ký Châu đến Triều Ca, tại một trạm dịch.

Đêm khuya tĩnh mịch, lại có một trận yêu phong.

Đó là một con yêu hồ chín đuôi ngàn năm lẻn vào tẩm thất của Tô Đát Kỷ.

Chương 355

Yêu hồ này tự Hiên Viên Phần, phụng mệnh của một Đại Năng, muốn nhập vào thân Đát Kỷ, đến Triều Ca mê hoặc Trụ Vương, khiến Trụ Vương hôn hội.

Khi yêu hồ ngàn năm vào tẩm thất của Đát Kỷ, nó lại sững sờ.

Chỉ thấy, trên người Đát Kỷ Phật quang bao phủ.

"Phật pháp Tây Phương?" Yêu hồ cũng kinh hãi.

Rõ ràng, Đát Kỷ đã tu luyện Tây Phương Đại Thừa Phật Pháp, đã thành Xá Lợi, bước tiếp theo là Kim Thân Chính Quả rồi.

"Yêu hồ ngàn năm của Hiên Viên Phần, quả nhiên đã đến." Đát Kỷ cười nói.

Sắc mặt yêu hồ đại biến, rõ ràng, Đát Kỷ đã biết nó đến.

Biết tình thế không ổn, yêu hồ muốn xoay người độn đào, nhưng Phật quang đã phong tỏa tẩm thất, khiến yêu hồ không thể thoát thân.

"Nếu thần phục ta, có thể sống sót, nếu không, sẽ thần hình câu diệt." Đát Kỷ nói với yêu hồ.

Lúc này, trong lòng yêu hồ cũng cuộn trào sóng gió, nó vạn vạn không ngờ Đát Kỷ không phải người thường.

Không nghi ngờ gì, Đát Kỷ là người của Phật giáo.

Phật giáo bồi dưỡng Đát Kỷ, cũng có đủ loại kế hoạch.

Sắc mặt yêu hồ âm tình bất định.

"Phật giáo cũng chỉ là bàng môn tả đạo, muốn lão nương thần phục?

Nằm mơ!" Yêu hồ cười lạnh.

Trong một khoảnh khắc, một lượng lớn yêu khí từ yêu hồ phát ra, hóa thành từng xúc tu hướng về Đát Kỷ.

Đối mặt với yêu khí của yêu hồ, Đát Kỷ lại không hoảng sợ, sử dụng một thần thông Phật giáo.

Đột nhiên, Phật quang chói mắt từ tay Đát Kỷ phát ra, ngưng tụ thành một chữ 'Vạn'.

Dưới Phật quang của Đát Kỷ, yêu khí của yêu hồ hoàn toàn bị áp chế.

Cố gắng chống đỡ một lát, yêu hồ cũng thất bại.

"Thần phục, hoặc thần hình câu diệt, chọn một." Đát Kỷ uy hiếp.

"Tiểu yêu nguyện ý thần phục." "Có yêu hồ ngàn năm này, nhiệm vụ của ta cũng càng dễ hoàn thành." Đát Kỷ thầm nghĩ trong lòng. .....

Trần Đường Quan, nhìn ra Đông Hải, là một cửa ải quan trọng của Thương Triều.

Tổng binh trấn thủ Trần Đường Quan tên là Lý Tịnh, là đệ tử của Độ Ách Chân Nhân dưới Tây Côn Luân.

Do vô duyên với tiên đạo, bị Độ Ách Chân Nhân đuổi xuống núi, bảo y đi tìm phú quý nhân gian.

Tuy Lý Tịnh chưa đắc đạo thành tiên, nhưng y cũng là một Luyện Khí Sĩ, lại tu luyện võ đạo, thực lực không tầm thường.

Vì vậy, y từng bước đi đến ngày hôm nay, trở thành một Tổng binh.

Một ngày nọ, phu nhân của Lý Tịnh lại sắp sinh.

Phu nhân Lý Tịnh là Ân Thị đã sinh hai người con trai, được Lý

Tịnh đặt tên là Kim Trá và Mộc Trá.

Lần này lại mang thai hơn ba năm mới sắp sinh.

Người bình thường đều mang thai mười tháng, mang thai hơn ba năm, thật sự quá kỳ lạ.

Lý Tịnh đứng ngoài sản phòng, lo lắng chờ đợi, trong lòng thấp thỏm bất an.

Lý Tịnh biết không ít người sau lưng nói phu nhân y sinh ra một yêu quái, trong lòng cũng không thoải mái lắm.

Một lúc lâu sau, trong sản phòng hồng quang rực rỡ, tiếp đó, bà đỡ hoảng sợ hét lớn "yêu quái!", rồi hoảng loạn bỏ chạy.

"Yêu quái?" Trong lòng Lý Tịnh chấn động.

Không kịp nghĩ nhiều, Lý Tịnh bước vào sản phòng.

Chỉ thấy, một khối cầu thịt khổng lồ trước mặt Lý Tịnh.

Lý Tịnh rút kiếm ra, định chém giết khối cầu thịt trước mắt.

"Phốc!" Khi Lý Tịnh một kiếm chém đôi khối cầu thịt, thấy một đứa bé trắng trẻo mập mạp, y không nỡ ra tay nữa.

Trong lòng giằng xé hồi lâu, Lý Tịnh cũng miễn cưỡng nhận đứa con trai này, đặt tên là Na Tra.

Vào ngày Na Tra tròn tháng, lại có Kim Tiên Xiển giáo Thái Ất Chân Nhân đến tận cửa, thu Na Tra làm đồ đệ.

Trưởng tử Kim Trá của Lý Tịnh bái nhập môn hạ Kim Tiên Văn Thù của Xiển giáo, thứ tử Mộc Trá thì bái nhập môn hạ Kim Tiên Phổ Hiền Chân Nhân của Xiển giáo.

Giờ đây, tam tử Na Tra cũng bái nhập môn hạ Kim Tiên của Xiển giáo. .....

Trong cõi u minh, sức mạnh vận mệnh tác động lên mỗi sinh linh ở Hồng Hoang.

Khi Na Tra vừa giáng sinh, Trần Đường Quan cũng bị một luồng sức mạnh vận mệnh cường đại bao phủ.

Tiên Thiên Chí Bảo Vận Mệnh Nê Bản quay cuộn trong Vu Hoàng Cung ở Bất Chu Sơn, dệt nên vô biên vận mệnh chi lực.

Kể từ khi Vận Mệnh Nê Bản trở thành Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực của nó cũng vô cùng kinh người, kết hợp với Sổ Sinh Tử, càng đáng sợ hơn.

Hiện nay là Phong Thần Đại Kiếp, Vận Mệnh Nê Bản cũng đúng lúc phát huy tác dụng lớn.

Na Tra là Linh Châu Tử bên cạnh Nữ Oa chuyển thế.

Nữ Oa phái Linh Châu Tử chuyển thế, để Linh Châu Tử tham gia đại kiếp, cũng có mưu đồ riêng.

Nhưng, vì sự bí ẩn trong thai, Na Tra tạm thời chưa thức tỉnh ký ức kiếp trước.

Khí vận trên người Na Tra không hề nhỏ, khi trở thành đệ tử của Thái Ất Chân Nhân, khí vận lại càng được tăng cường, liên kết với khí vận của Xiển giáo.

Theo thiết lập của Cộng Công, Vận Mệnh Nê Bản không ngừng quay cuộn, dệt nên vận mệnh.

Không chỉ Trần Đường Quan, mà không ít nơi cũng bị sức mạnh của Vận Mệnh Nê Bản bao phủ. .....

Kỳ Sơn, trời giáng Phong Thần Bảng.

Con trai của Tây Bá Hầu Cơ Xương là Bá Ấp Khảo, được Thánh Nhân báo mộng.

Vì vậy, y đã huy động nhân lực vật lực, xây dựng một Phong Thần Đài trên Kỳ Sơn.

Phong Thần Đài cao bốn mươi chín trượng, chia thành ba trăm sáu mươi lăm bậc, lại có đủ loại huyền diệu.

Thiên Thư Phong Thần Bảng treo lơ lửng trên Phong Thần Đài, trải ra, kim quang rực rỡ, chiếu rọi chư thiên.

Trên Phong Thần Bảng, lại là một khoảng trống.

Vì trên bảng không có tên, vậy thì, trong đại kiếp, những người vẫn lạc đều có khả năng lên bảng.

Chân linh của người vẫn lạc lên Phong Thần Bảng.

Nếu số lượng người không đủ, có thể để người nhục thân thành thần.

Nếu thông qua Phong Thần Bảng mà nhục thân thành thần, tu vi có thể tiếp tục tinh tiến, sau khi chết, chân linh sẽ dung nhập vào Phong Thần Bảng, dưới sức mạnh của Phong Thần Bảng mà trọng sinh.

Cùng với việc Phong Thần Đài được xây dựng, trời giáng tường thụy.

Ngoài Bá Ấp Khảo, Cơ Xương có chín mươi tám người con trai.

Lúc này, chín mươi chín người con của Cơ Xương, thêm các quan viên văn võ Tây Kỳ, đều quỳ bái Phong Thần Bảng. .....

Trần Đường Quan, một đứa trẻ trông khoảng năm tuổi, đó chính là con trai của Tổng binh Lý Tịnh – Na Tra.

Chỉ thấy, Na Tra trắng trẻo mập mạp, đáng yêu, trên người mặc một chiếc yếm đỏ lớn, trên cổ đeo một Càn Khôn Quyển.

Chương 356

Chiếc yếm trên người Na Tra là Hỗn Thiên Lăng, cùng với Càn Khôn Quyển đều là Hậu Thiên Linh Bảo, uy lực không nhỏ.

Hỗn Thiên Lăng và Càn Khôn Quyển đều là pháp bảo của Thái Ất Chân Nhân, được ban cho Na Tra.

Tại một nơi nào đó trong phủ Tổng binh Trần Đường Quan, thờ phụng một cung và một mũi tên, cung tên Hiên Viên Cung, tên là Chấn Thiên Tiễn.

Hiên Viên Cung và Chấn Thiên Tiễn đều là Hậu Thiên Linh Bảo, từng là vật của Hiên Viên Hoàng Đế.

Hiên Viên từng dùng Hiên Viên Cung bắn chết không ít tiểu Vu, dùng để đối phó Đại Vu Xi Vưu, nhưng không thể làm gì được Xi Vưu.

Hiên Viên Cung và Chấn Thiên Tiễn ở Trần Đường Quan cũng đã mấy trăm năm, nhưng vẫn không ai có thể kéo căng thần cung.

Thỉnh thoảng nghe người ta nói về Hiên Viên Cung và Chấn Thiên Tiễn, Na Tra lại thấy hứng thú.

Một mình vào từ đường thờ phụng Hiên Viên Cung và Chấn Thiên Tiễn, Na Tra tò mò quan sát hai bảo vật.

So với Hỗn Thiên Lăng và Càn Khôn Quyển trên người Na Tra, Hiên Viên Cung lại hoàn toàn không kém cạnh, thậm chí còn có phần hơn.

Một tay đưa ra, Na Tra cầm lấy Hiên Viên Cung, quả thực không nhẹ, nặng hơn một trăm cân, người thường đừng nói kéo cung dây, một tay cầm cung cũng không dễ dàng.

Nhưng, Na Tra trời sinh thần lực, cầm Hiên Viên Cung lại rất nhẹ nhàng.

Chấn Thiên Tiễn nặng mấy chục cân, cũng không nhẹ.

Một tay Hiên Viên Cung, một tay Chấn Thiên Tiễn, Na Tra giương cung lắp tên, dùng toàn lực, kéo căng cung dây.

"Hưu!" Mũi tên bắn vào mây trời, biến mất không thấy, Na Tra cũng cảm thấy không có gì thú vị nữa, vứt Hiên Viên Cung xuống, đi ra ngoài chơi xúc xắc.

Hồng Hoang đại địa có một ngọn danh sơn, tên là Giáp Long Sơn Phi Vân Động.

Đúng như tên gọi, ngọn danh sơn này từ trên cao nhìn xuống, giống như một con cự long bị giáp trụ, lại như mây bồng bềnh bay lượn.

Đây chính là đạo trường của Kim Tiên Xiển giáo Cụ Lưu Tôn.

Cụ Lưu Tôn đã trở thành một trong Lục Ngự Đại Đế Thiên Cung, nên ít ở Giáp Long Sơn.

Trên Giáp Long Sơn, cũng có vô số sinh linh, phi cầm tẩu thú không biết bao nhiêu mà kể.

Một người lùn cao bốn thước, mặt như đất sét, tướng mạo không xuất chúng, đang tu luyện Thổ Hành Độn Thuật trong núi, người này tên là Thổ Hành Tôn, là đệ tử của Cụ Lưu Tôn.

Cụ Lưu Tôn chỉ có một đệ tử này, nhưng lại vô cùng coi trọng.

Đúng lúc Thổ Hành Tôn đang tu luyện thần thông, lại có một mũi tên từ trời giáng xuống, khi y chưa kịp phản ứng thì đã xuyên qua cơ thể.

Đó chính là Chấn Thiên Tiễn của Trần Đường Quan.

Chấn Thiên Tiễn là Hậu Thiên Linh Bảo, cơ thể bị mũi tên này xuyên qua, Kim Tiên cũng hung đa cát thiểu, Thổ Hành Tôn lại chỉ có tu vi cấp Tán Tiên, còn chưa đạt đến cấp Chân Tiên.

Trong một khoảnh khắc, Thổ Hành Tôn thảm thiết kêu một tiếng, nguyên thần tan rã, một điểm chân linh mang theo pháp bảo bay về Phong Thần Đài ở Kỳ Sơn.

Là đệ tử Tam Đại của Xiển giáo, Thổ Hành Tôn có chút khí vận, vì vậy, chân linh không bị tiêu diệt, cũng không nhập luân hồi, mà lên Phong Thần Bảng.

Người đang yên đang lành ở nhà, họa từ trên trời giáng xuống.

Trong thời gian đại kiếp, thường là không thể tránh được. .....

Thiên Giới, Lục Ngự Đại Đế vị trí dưới Đế Giang, nhưng đều có quyền uy không nhỏ.

Cụ Lưu Tôn thân là một trong Lục Ngự, lại có Nguyên Thủy phù chiếu, ở Thiên Giới cũng có ảnh hưởng không nhỏ.

Một phiến cung điện kim bích huy hoàng, quỳnh lâu ngọc vũ, đó là tiên vực của Cụ Lưu Tôn.

Trong một đại điện khôi hoành, Cụ Lưu Tôn đang xử lý công vụ, đột nhiên, nguyên thần chấn động.

Y chắp tay bói quẻ, Cụ Lưu Tôn đại kinh thất sắc, đã biết đệ tử Thổ Hành Tôn tử trận.

Ngay lập tức, Cụ Lưu Tôn không còn bận tâm đến công vụ, vội vàng hạ giới.

Mặc dù Thiên Điều quy định không được tùy tiện hạ giới, nhưng thân là một trong Lục Ngự, Cụ Lưu Tôn cũng có một số đặc quyền.

Xuyên qua Lôi Hỏa Cương Phong, y đã đến hạ giới.

Ngoài Giáp Long Sơn Phi Vân Động, Cụ Lưu Tôn thấy thi thể của Thổ Hành Tôn.

Chỉ thấy, Thổ Hành Tôn bị một mũi tên xuyên qua cơ thể.

Có thể thấy, mũi tên từ trời giáng xuống.

"Chấn Thiên Tiễn?" Nhìn rõ mũi tên giết chết Thổ Hành Tôn, sắc mặt Cụ Lưu Tôn cũng thay đổi.

Cụ Lưu Tôn cũng biết Chấn Thiên Tiễn.

Chấn Thiên Tiễn do Hiên Viên luyện chế, để đối phó Xi Vưu.

Theo Cụ Lưu Tôn được biết, Chấn Thiên Tiễn cùng Hiên Viên Cung vẫn được thờ phụng tại Trần Đường Quan.

"Trần Đường Quan. ....." Sắc mặt Cụ Lưu Tôn âm trầm.

Cụ Lưu Tôn không thể thôi toán ra ai đã giết Thổ Hành Tôn, nhưng giờ đây manh mối lại chỉ về Trần Đường Quan.

Thu lấy Chấn Thiên Tiễn, Cụ Lưu Tôn an táng thi thể Thổ Hành Tôn, rồi cưỡi mây đạp gió hướng về Trần Đường Quan.

Vừa đến Trần Đường Quan, Cụ Lưu Tôn trực tiếp tìm Lý Tịnh.

Trong phủ Tổng binh, Cụ Lưu Tôn lấy ra Chấn Thiên Tiễn, nhìn Lý Tịnh: "Chấn Thiên Tiễn vốn ở Trần Đường Quan, vậy là ai đã động dùng?" Lý Tịnh biết Na Tra đã dùng Hiên Viên Cung và Chấn Thiên Tiễn, nhìn sắc mặt Cụ Lưu Tôn, biết Na Tra đã gây họa.

Vì vậy, y vội vàng xin lỗi.

"Đệ tam tử Na Tra?" Lông mày Cụ Lưu Tôn cau chặt.

"Na Tra đã bái Thái Ất Chân Nhân làm sư phụ." Lý Tịnh nói.

Biết Na Tra là đệ tử của Thái Ất Chân Nhân, sắc mặt Cụ Lưu Tôn lại thay đổi.

Cụ Lưu Tôn và Thái Ất Chân Nhân dù sao cũng là đồng môn, nhưng Thổ Hành Tôn bị Na Tra bắn chết, dù Na Tra vô tâm, Cụ Lưu Tôn cũng không muốn bỏ qua.

"Na Tra đã giết đệ tử của ta, ta liền giết y." Cụ Lưu Tôn thầm nghĩ, dù Thái Ất Chân Nhân nổi giận, thậm chí đi đến trước mặt Nguyên Thủy, y cũng có lời để nói.

Dù sao Na Tra đã giết đệ tử của Cụ Lưu Tôn, đây là sự thật không thể chối cãi.

"Na Tra hiện đang ở đâu?" Cụ Lưu Tôn mở lời hỏi.

"Có lẽ đang chơi đùa ở bờ biển, ta sẽ cho người gọi về." Lý Tịnh nói.

"Không cần đâu!" Giọng Cụ Lưu Tôn vừa dứt, một độn thổ ra khỏi Trần Đường Quan, hướng về bờ biển Đông Hải.

Trần Đường Quan gần Đông Hải, Thổ Hành Độn Thuật của Cụ Lưu Tôn lại vô cùng lợi hại, vì vậy, tốc độ cực nhanh.

Cụ Lưu Tôn sở hữu Thổ chi Pháp Tắc, lại đã viên mãn.

Khi Cụ Lưu Tôn đến bờ biển, y nhanh chóng tìm thấy Na Tra.

Na Tra đang vui đùa trong biển.

Hỗn Thiên Lăng trên người Na Tra phát ra hồng quang, nhuộm đỏ cả một vùng biển rộng lớn, trông vô cùng yêu dị.

Nhìn Na Tra, trong lòng Cụ Lưu Tôn tràn ngập sát ý.

Một Thổ Hành Tôn vô tội bị thảm tử, Cụ Lưu Tôn không thể kiềm chế cơn giận.

Đông Hải, con trai thứ ba của Tổng binh Trần Đường Quan Lý Tịnh, Na Tra, đang chơi đùa ở bờ biển.

Ánh sáng của Hỗn Thiên Lăng chiếu đỏ cả một vùng biển rộng lớn, cũng khiến ức vạn dặm nước biển dao động.

Đột nhiên, Na Tra có cảm giác đại nạn lâm đầu, quay đầu nhìn lại, thấy Cụ Lưu Tôn.

Cụ Lưu Tôn tuy là sư thúc của Na Tra, nhưng Na Tra lại không nhận ra.

"Ngươi đạo nhân kia, là ai?" Na Tra chỉ vào Cụ Lưu Tôn, mở miệng hỏi.

"Một nghiệt chướng, giết đồ nhi của ta, đáng chết!" Cụ Lưu Tôn không nói nhiều lời, dùng pháp lực thao túng nước biển, hóa thành một bàn tay lớn vồ lấy Na Tra.

Chương 357

Na Tra tuy căn cước bất phàm, nhưng tu vi lại xa không bằng Cụ Lưu Tôn.

Hiện tại, Cụ Lưu Tôn có tu vi cấp Đại La Kim Tiên, vừa ra tay, uy thế vô cùng to lớn.

Chỉ thấy, bàn tay lớn do nước biển hóa thành che trời lấp nhật, bao phủ lấy Na Tra.

Đối mặt với uy thế như vậy, Na Tra cũng kinh hãi, vội vàng tế Càn Khôn Quyển ra đánh.

"Phanh!" Uy lực của Càn Khôn Quyển tuy không yếu, nhưng cũng không thể phá vỡ bàn tay lớn bằng nước biển.

Tu vi của Cụ Lưu Tôn siêu việt Na Tra quá nhiều, hai bên hoàn toàn không cùng một cấp độ.

Chớ nói Na Tra chỉ dùng Hậu Thiên Linh Bảo, dù có dùng Tiên Thiên Chí Bảo, cũng không đủ để bù đắp sự chênh lệch với Cụ Lưu Tôn.

"Oanh long long!" Bàn tay lớn bằng nước biển giáng xuống, như trời sập, dưới thanh thế đó, Na Tra không thể tránh né.

Nhìn thấy Na Tra sắp chết, vào lúc ngàn cân treo sợi tóc, Thái Ất Chân Nhân kịp thời chạy đến, cản lại một đòn của Cụ Lưu Tôn.

"Cụ Lưu Tôn sư đệ, xin hãy thủ hạ lưu tình." Thái Ất Chân Nhân vừa dùng Đại Pháp Lực để chống đỡ bàn tay lớn bằng nước biển, vừa mở miệng nói với Cụ Lưu Tôn.

Gặp Thái Ất Chân Nhân, sắc mặt Cụ Lưu Tôn âm trầm.

Thái Ất Chân Nhân là sư phụ của Na Tra, giờ y đã đến, không thể nào để Cụ Lưu Tôn dễ dàng giết Na Tra được.

"Đồ đệ của huynh đã giết đệ tử của ta là Thổ Hành Tôn, giờ đây, ta muốn giết y, huynh muốn làm địch với ta sao?

Đừng trách ta không niệm tình đồng môn thủ túc." Cụ Lưu Tôn lạnh lùng nói.

"Ta khi nào đã giết đệ tử của huynh?

Đừng nói bậy." Na Tra phản bác.

Cụ Lưu Tôn cười lạnh lấy ra Chấn Thiên Tiễn.

Thấy Chấn Thiên Tiễn trong tay Cụ Lưu Tôn, Na Tra cũng hiểu ra mọi chuyện, rõ ràng, việc y dùng Hiên Viên Cung và Chấn Thiên Tiễn đã dẫn đến cái chết của đệ tử Cụ Lưu Tôn.

"Na Tra cũng là vô tâm chi thất, đệ tử của sư đệ cũng mệnh trung hợp cai có kiếp này." Thái Ất Chân Nhân lại nói.

Nghe lời Thái Ất Chân Nhân nói, Cụ Lưu Tôn lại tức đến bật cười.

"Tốt một cái vô tâm chi thất, tốt một cái mệnh trung chú định." Cụ Lưu Tôn nói.

Cụ Lưu Tôn phẫn nộ cũng không nói nhiều nữa, trực tiếp động thủ.

Chỉ thấy, Cụ Lưu Tôn tế ra một vật, đó là Khổn Tiên Thằng.

Khổn Tiên Thằng là Tiên Thiên Linh Bảo, một khi bị bảo vật này trói buộc, dù là Đại La Kim Tiên, cũng không thể động đậy.

Ngoài trói buộc, Khổn Tiên Thằng còn có tác dụng công kích và phòng ngự.

Khi Cụ Lưu Tôn tế Khổn Tiên Thằng, chỉ thấy một luồng kim quang, uyển như linh xà, hướng về Thái Ất Chân Nhân.

Cụ Lưu Tôn muốn trước tiên trói buộc Thái Ất Chân Nhân, sau đó giết Na Tra.

Thấy Cụ Lưu Tôn động dùng Khổn Tiên Thằng, sắc mặt Thái Ất Chân Nhân cũng ngưng trọng.

Chỉ thấy, Thái Ất Chân Nhân vung tay, tế ra Cửu Long Thần Hỏa Tráo.

Một chiếc tráo màu đỏ rực, hỏa quang bốc lên dữ dội, bên trong có chín con hỏa long, uy lực vô cùng.

Trong Cửu Long Thần Hỏa Tráo có Tam Muội Chân Hỏa, Lục Đinh Thần Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa, Thái Dương Chân Hỏa, v.v.

Khổn Tiên Thằng và Cụ Lưu Tôn, cùng lúc bị nhốt trong Cửu Long Thần Hỏa Tráo.

Thái Ất Chân Nhân cũng chỉ dùng một phần mười uy lực của Cửu Long Thần Hỏa Tráo, nhưng vẫn hoàn toàn không làm gì được Cụ Lưu Tôn, thấy vậy, y cũng đành phải tăng uy lực.

Khi Thái Ất Chân Nhân phát huy uy lực của Cửu Long Thần Hỏa Tráo đến bảy, tám phần, Cụ Lưu Tôn mới có chút không chống đỡ nổi.

Về tu vi, Thái Ất Chân Nhân mạnh hơn Cụ Lưu Tôn một bậc nhỏ.

Trong Thập Nhị Kim Tiên Xiển giáo, Thái Ất Chân Nhân là sư huynh của Cụ Lưu Tôn, thực lực cũng luôn mạnh hơn Cụ Lưu Tôn một chút.

Về pháp bảo, Thái Ất Chân Nhân cũng chiếm ưu thế.

Na Tra đứng bên cạnh quan chiến cũng thở phào nhẹ nhõm.

Vì Thái Ất Chân Nhân đã chiếm thượng phong, Na Tra xem ra an toàn rồi.

“Sư đệ, lần này hãy dừng tay đi!

Nếu không, đừng trách ta không niệm tình đồng môn thủ túc.” Thái Ất Chân Nhân nói.

Cụ Lưu Tôn vẻ mặt phẫn nộ, nhưng lại không thể phá vỡ Cửu Long Thần Hỏa Tráo.

Một khi Thái Ất Chân Nhân phát huy uy lực của Cửu Long Thần Hỏa Tráo đến cực hạn, Cụ Lưu Tôn sẽ không thể chống đỡ nổi.

“Hỗn trướng!” Một tiếng nói đột nhiên vang lên, đó chính là hình chiếu của Nguyên Thủy xuất hiện.

Vừa thấy hình chiếu của Nguyên Thủy, Thái Ất Chân Nhân và Cụ Lưu Tôn đều kinh hãi.

Ngay lập tức, Thái Ất Chân Nhân và Cụ Lưu Tôn không hẹn mà cùng dừng tay.

Tiếp đó, Thái Ất Chân Nhân và Cụ Lưu Tôn quỳ bái xuống: “Đệ tử bái kiến Lão Sư.” Na Tra cũng quỳ xuống, xưng Sư Tổ.

Nguyên Thủy cũng biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng lại khó xử.

Thái Ất Chân Nhân và Cụ Lưu Tôn đều là đệ tử của Nguyên Thủy, lòng bàn tay hay mu bàn tay, y cũng không dễ thiên vị.

Nếu đệ tử Xiển giáo đối đầu với người của giáo phái khác, Nguyên Thủy có thể bao che, nhưng Xiển giáo tự đấu nội bộ, Nguyên Thủy cũng khó xử.

“Lão Sư, đệ tử Na Tra của Thái Ất sư huynh đã giết đồ đệ của con, xin Lão Sư vì đệ tử mà chủ trì công đạo.” Cụ Lưu Tôn mở lời cầu xin Nguyên Thủy đứng ra làm chủ.

“Lão Sư, Na Tra cũng là vô tâm chi thất, chứ không phải cố ý.” Thái Ất Chân Nhân vội vàng giải thích.

Nhìn Thái Ất Chân Nhân, Cụ Lưu Tôn, và cả Na Tra, Nguyên Thủy không biết nên bao che ai.

“Phải để Cụ Lưu Tôn chịu thiệt thòi.” Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Cụ Lưu Tôn có đệ tử Thổ Hành Tôn vô tội bị thảm tử, Nguyên Thủy thực ra cũng không để vào mắt.

Vì Thổ Hành Tôn đã chết, nếu lại giết Na Tra, tổn thất của Xiển giáo sẽ càng lớn hơn.

“Na Tra là Linh Châu Tử chuyển thế của Nữ Oa Nương Nương, gánh vác trọng trách.” Nguyên Thủy mở lời.

Trong mắt Cụ Lưu Tôn lóe lên vẻ thất vọng, y biết Nguyên Thủy đã nói vậy, không khó để biết lập trường của Nguyên Thủy.

“Nữ Oa Nương Nương?

Linh Châu Tử?” Na Tra không khỏi kinh ngạc, nhưng cũng có chút đắc ý.

Thái Ất Chân Nhân lại lộ vẻ mừng rỡ, bái Nguyên Thủy một cái.

Một lát sau, Nguyên Thủy cũng biến mất.

Sắc mặt Cụ Lưu Tôn âm trầm.

Mặc dù Cụ Lưu Tôn muốn giết Na Tra, nhưng cũng biết hiện tại không thể giết được.

Không chỉ thực lực của Thái Ất Chân Nhân mạnh hơn Cụ Lưu Tôn, mà Nguyên Thủy cũng không hy vọng Cụ Lưu Tôn giết Na Tra.

Nhưng, đối với Thổ Hành Tôn vô tội bị thảm tử, Cụ Lưu Tôn lại không cam tâm bỏ qua.

“Sư đệ, đây là thiên số sử nhiên.” Thái Ất Chân Nhân nói.

Hừ lạnh một tiếng, Cụ Lưu Tôn liếc nhìn Na Tra một cái, rồi xoay người bỏ đi.

Cụ Lưu Tôn tuy rời đi, nhưng không có nghĩa là mọi chuyện đã kết thúc.

Thái Ất Chân Nhân hiểu Cụ Lưu Tôn, với tính cách của Cụ Lưu Tôn, chuyện này chưa xong đâu.

Nếu không giết Na Tra, Cụ Lưu Tôn sẽ không bỏ qua dễ dàng. .....

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy bấm ngón tay suy tính.

Chương 358

Hiện nay, thiên cơ hỗn loạn, nhưng Thánh Nhân vẫn có thể thôi toán một số thiên cơ.

Về việc Na Tra một mũi tên bắn chết Thổ Hành Tôn, y cho rằng là do trùng hợp, nhưng Nguyên Thủy lại nghi ngờ có người đang mưu tính.

Sau một hồi thôi toán, Nguyên Thủy lại không có thu hoạch gì, khiến y cũng thất vọng.

"Nếu không phải trùng hợp, vậy là có người đang mưu tính, sẽ là ai?

Cộng Công?

Hồng Quân?

Hay hai người Tây Phương kia?" Nguyên Thủy thầm nghĩ trong lòng.

Lục Đạo Luân Hồi, hóa thân Cứu Khổ Thiên Tôn của Cộng Công đã giải khai một phong ấn.

Đột nhiên, Lục Đạo chi lực dũng động, nguyên thần của La Hầu hiển hiện ra.

Cộng Công giữ lại nguyên thần của La Hầu, cũng là muốn lợi dụng một phen.

Hiện nay, chính là lúc La Hầu được phái vào việc.

"La Hầu, bản tôn cho ngươi một cơ hội." Cứu Khổ Thiên Tôn nói với La Hầu.

La Hầu không nói một lời, y rõ ràng cảnh ngộ của mình, vì dao

thớt là ta, cá thịt là y, không có sức phản kháng, vậy chỉ có thể nhẫn nhịn.

Tuy thân ở trong Lục Đạo Luân Hồi, nhưng La Hầu cũng có thể cảm nhận sát khí của đại kiếp.

"Thiên Địa Đại Kiếp, hừ!" La Hầu thầm cười lạnh.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên đến nay, đầu tiên là Hung Thú Đại Kiếp, tiếp đó là Long Phượng Kỳ Lân Tam Tộc, rồi Đạo Ma đại chiến, Vu Yêu đại chiến, và giờ đây lại là Phong Thần.

Thông thường, năm vạn nguyên hội mới xuất hiện lượng kiếp, bốn ức tám nghìn vạn lượng kiếp mới xuất hiện vô lượng lượng kiếp, nhưng các Đại Thần Thông giả lại có thể thúc đẩy đại kiếp.

Cách Vu Yêu Lượng Kiếp mới không lâu, lại có đại kiếp, hoàn toàn là do Hồng Quân một tay gây ra.

"Để ta làm gì?" La Hầu hỏi.

"Đoạt xá Nhân Vương Đế Tân." Cứu Khổ Thiên Tôn tùy tiện nói, như thể đang nói về một chuyện nhỏ không đáng kể.

"Hả?" La Hầu cũng kinh hãi.

Nhân tộc tuy không phải nhân vật chính của thiên địa, nhưng dưới Vu tộc, giờ đây Nhân tộc lại là cường đại nhất.

Nhân Vương gánh vác khí vận Nhân tộc.

Hiện tại, khí vận Thương Triều không còn nhiều, Trụ Vương cũng không còn bao nhiêu ngày tháng tốt đẹp.

Một khi La Hầu đoạt xá thành Trụ Vương, nếu không đi đến diệt vong, y sẽ phải nghịch thiên.

Nếu La Hầu đoạt xá Trụ Vương, Phong Thần Đại Kiếp tất nhiên sẽ gia tăng không ít biến số.

La Hầu nghịch thiên dù thành công hay thất bại, Cộng Công đều có thể thu hoạch lợi ích.

Trong một khoảnh khắc, sắc mặt La Hầu âm trầm vô cùng, y biết rằng việc đoạt xá Nhân Vương lúc này, đơn giản là bắt đầu chế độ địa ngục.

Tuy nhiên, La Hầu lại không có lựa chọn, nếu từ chối, y sẽ bị đánh chết.

Cộng Công sở dĩ giữ lại La Hầu, là vì có giá trị lợi dụng, nếu con cờ không nghe lời, vậy thì hủy đi thôi!

"Chuyện không nên chậm trễ, đi đi!" Cứu Khổ Thiên Tôn tế Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút.

Một lượng lớn Lục Đạo chi lực từ Luân Hồi xuất ra, bao phủ lấy La Hầu.

Cùng với việc một lượng lớn Lục Đạo chi lực bao phủ lấy La Hầu, La Hầu cũng cảm ứng được một tiếng gọi.

Trụ Vương dù sao cũng là Nhân Vương, đoạt xá Trụ Vương không phải chuyện nhỏ.

Động dùng Lục Đạo chi lực có thể giảm bớt phiền phức, bản thể Cộng Công cũng sẽ dùng Đại Đạo Chí Bảo giúp La Hầu che giấu thiên cơ. .....

Triều Ca, kinh đô của Thương Triều, cũng là thành lớn nhất của Nhân tộc hiện tại.

Bề ngoài nhìn vào, Triều Ca thành nội phồn hoa, nhưng lại toát lên vẻ tiêu điều.

Hiện nay, Thương Triều nội ưu ngoại hoạn.

Vu tộc đã từ bỏ Thương Triều, Tam Hoàng Ngũ Đế cũng đã từ bỏ

Thương Triều.

Ngay cả Thông Thiên cũng muốn phân định ranh giới với Thương Triều, nhưng không ít môn nhân Tiệt giáo đang làm quan ở Thương Triều, khí vận tương liên, trong thời gian ngắn khó có thể cắt đứt.

Ví dụ như Thái Sư Văn Trọng của Thương Triều là đệ tử của Kim Linh Thánh Mẫu, trong Tam Đại Đệ Tử Tiệt giáo, không có mấy người có thể sánh bằng.

Văn Trọng không chỉ đạo pháp cao thâm, tinh thông binh pháp thao lược, ra tướng vào tướng.

Trong Vương Cung.

Trụ Vương đang định đi lâm hạnh Đát Kỷ.

Ngày hôm nay, Ký Châu Hầu Tô Hộ dâng con gái vào cung, gặp Đát Kỷ, Trụ Vương sắc dữ hồn thụ, không chỉ khoan thứ tội tạo phản của Tô Hộ, mà còn ban thưởng hậu hĩnh.

Nhưng, Tô Hộ lại không quá lĩnh tình, Trụ Vương cũng không bận tâm.

Đột nhiên, một luồng gió âm lạnh thổi đến, ngay sau đó, một chút ma khí nhàn nhạt.

Nguyên thần của La Hầu đã tiến vào thể nội Trụ Vương.

Trong một khoảnh khắc, nguyên thần của La Hầu thôn phệ linh hồn Trụ Vương, chiếm lấy thân thể này.

Nhưng, nguyên thần của La Hầu và thân thể không quá khế hợp, cần phải ma hợp một phen.

Và, thân thể này trong mắt La Hầu thật sự quá yếu ớt.

Tiêu hóa ký ức trong não hải Trụ Vương, La Hầu cũng càng hiểu rõ cảnh ngộ hiện tại, khó khăn hơn y tưởng.

“Thật sự quá khó khăn.” La Hầu cười khổ.

Phân tích tình hình hiện tại, cùng với những ưu thế có được, La Hầu đã có vô số mưu đồ.

Thân phận Nhân Vương, có thể lợi dụng rất tốt.

Nhắm mắt lại, thần thức của La Hầu bao phủ toàn bộ Triều Ca.

Một lát sau, La Hầu thu lại thần thức, ánh mắt lạnh nhạt nhìn về một nơi nào đó trong hậu cung, đó là Thọ Tiên Cung, nơi ở hiện tại của Đát Kỷ.

“Người của Phật giáo thủ thân hơi lâu.” La Hầu lẩm bẩm một mình.

Suy nghĩ một chút, La Hầu cho người truyền Đát Kỷ đến.

Khi Đát Kỷ gặp lại Trụ Vương, nàng lại cảm thấy Trụ Vương khác hẳn.

“Không phải Trụ Vương.” Ngọc dung Đát Kỷ biến sắc.

Hiện tại, Đát Kỷ hoàn toàn không nhìn thấu Trụ Vương, đối mặt với Trụ Vương, nàng không thoải mái, Xá Lợi trong cơ thể bài xích.

Trụ Vương tùy tay vung lên, đột nhiên, một vùng hắc ám rộng lớn hiện ra.

Hắc ám hình thành một không gian đặc biệt, trong không gian tràn ngập ma khí, Phật pháp bị hạn chế.

“Ma?

Vô Thiên?

Ba Tuần?

Vực Ngoại Thiên Ma?” Đát Kỷ đại kinh thất sắc, kéo giãn khoảng cách với Trụ Vương.

“Bản tọa, La Hầu.” Trụ Vương lạnh nhạt nói.

La Hầu?

Đát Kỷ một đầu dấu hỏi, nàng biết Vô Thiên, biết Ba Tuần và các Ma Vương khác, cũng biết Vực Ngoại Thiên Ma, nhưng chưa từng nghe nói đến La Hầu.

Trụ Vương vốn cũng là một võ giả, cảnh giới Bão Đan, thân thể tuy không phải đồng bì thiết cốt, nhưng cũng cường hoành, nhưng trong mắt La Hầu thì quá yếu ớt.

Chương 359

Bị hạn chế bởi thân phận hiện tại, thực lực của La Hầu không thể hoàn toàn phát huy, nhưng cũng không phải Đát Kỷ có thể đánh bại.

Giết Đát Kỷ đối với Trụ Vương rất đơn giản, động tay một cái là được, nhưng giữ lại Đát Kỷ lại có thể có tác dụng lớn hơn.

Đát Kỷ thể nội có Xá Lợi Phật giáo, tu vi không tồi, rõ ràng là con cờ của Tây Phương Nhị Thánh.

Ma khí của La Hầu hóa thành đủ loại khủng bố, áp chế về phía Đát Kỷ.

La Hầu muốn thu phục Đát Kỷ.

Nếu có thể thu Đát Kỷ về làm của riêng, lại có thể thông qua Đát Kỷ để che giấu.

Trong tình huống thực lực không đủ, La Hầu thích ẩn mình trong bóng tối, nhưng thân phận hiện tại lại khó mà ẩn giấu.

Có quá nhiều người đang nhìn chằm chằm Trụ Vương, thậm chí cả các Hỗn Nguyên Thánh Nhân cao cao tại thượng cũng có sự chú ý.

Một khi Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh biết La Hầu đã đoạt xá Trụ Vương, họ sẽ không để La Hầu sống sót.

Càng ngày càng nhiều ma khí muốn trói buộc Đát Kỷ.

Vì vậy, Đát Kỷ dùng Phật pháp, lại thả ra Cửu Vĩ Hồ.

Khi Đát Kỷ dùng Phật pháp, đột nhiên Phật quang chói mắt từ trên người nàng phát ra, thánh khiết trang nghiêm, khiến người ta sinh lòng kính sợ.

Cửu Vĩ Hồ vừa xuất hiện, một lượng lớn yêu khí tràn ngập.

Một viên Xá Lợi xuất hiện trên đỉnh đầu Đát Kỷ, phát ra nguyên quang, tung hoành giao thác trong hư không.

"Quá yếu ớt." La Hầu nói.

Toàn bộ Phật giáo, trừ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, không có mấy ai có thể khiến La Hầu nhìn thẳng.

Phật quang và yêu khí hợp lực công kích La Hầu, nhưng lại bị ma khí chặn đứng.

Dù là pháp lực và Đạo hạnh, hay thần thông, La Hầu đều vượt xa Đát Kỷ.

Sự chênh lệch giữa hai bên thật sự quá lớn.

Còn về Cửu Vĩ Hồ, nó chỉ có ngàn năm Đạo hạnh, thực lực không bằng Đát Kỷ, càng không lọt vào mắt La Hầu.

Công kích của Đát Kỷ và Cửu Vĩ Hồ không làm gì được La Hầu, lại không thể thoát khỏi không gian.

Không lâu sau, Đát Kỷ và Cửu Vĩ Hồ đều mất đi sức chiến đấu, sống chết đều nằm trong một niệm của La Hầu.

Đại địa Hồng Hoang được trận pháp Cửu Đỉnh bao trùm, nhân đạo hưng thịnh, Vu tộc càng thêm cường thịnh, Yêu tộc lại bi thảm.

Trong một chốn thâm sơn cùng cốc, bảo quang hiện ra, chói mắt vô cùng, hóa ra là Tiên Thiên Linh Bảo.

"Hống!" "Ngao!" Hai đại yêu chạy đến, một là báo yêu, một là hùng yêu.

Hùng yêu lưng mọc đôi cánh, uy mãnh không ai bì kịp.

Phi Hùng có tu vi Chân Tiên, Báo yêu lại ở cảnh giới Bán Bộ

Huyền Tiên.

“Bảo vật của ta, không muốn chết thì cút mau.” Báo yêu lạnh lùng nói.

Y tự cho rằng thực lực hơn hẳn Phi Hùng, cũng chẳng xem Phi Hùng ra gì.

“Phải tranh một trận.” Phi Hùng bình thản đáp.

Thấy một kiện Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế, Phi Hùng sao chịu buông tha.

Lúc này, Phi Hùng và Báo yêu cũng nhìn rõ Tiên Thiên Linh Bảo vừa xuất thế, trông như một cây roi gỗ.

Đả Thần Tiên!

Cả Phi Hùng lẫn Báo yêu đều nhìn chằm chằm Đả Thần Tiên với ánh mắt nóng bỏng.

Chốc lát sau, Báo yêu xông lên trước đoạt Đả Thần Tiên.

Phi Hùng đôi cánh sau lưng khẽ động, tuy xuất phát sau nhưng tốc độ lại nhanh hơn Báo yêu, vút tới trước.

“Phanh!” Hai luồng yêu khí va chạm, sóng xung kích tạo thành san phẳng vạn dặm quanh đó.

Tuy Phi Hùng tu vi kém Báo yêu một chút, nhưng chiến lực lại không kém là bao.

Hai yêu giao đấu mấy chục hiệp, vẫn bất phân thắng bại.

Lúc ấy, một dải tường vân xuất hiện trên trời, lại có long phượng cùng hót, tiên khí lượn lờ, mặt đất linh khí tràn ngập, hương thơm lạ xộc mũi.

Nguyên Thủy đứng trên tường vân, ánh mắt nhìn xuống hai yêu

đang tranh đấu bên dưới.

Nguyên Thủy vốn không có thiện cảm với Yêu tộc, nhưng Phi Hùng và Báo yêu bên dưới lại là những người ứng kiếp.

Dù đều là yêu, Phi Hùng lại có chút khí hòa ái, tuy không có công đức, cũng không có nghiệp lực, lại thiện lương.

Báo yêu thì mang theo sát khí huyết tinh, nghiệp lực không ít, chắc hẳn đã ăn thịt không ít nhân loại.

"Phi Hùng tàm tạm, còn Báo yêu lại đê tiện." Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Theo tiêu chuẩn thu đồ đệ của Nguyên Thủy, Phi Hùng cũng không đủ tư cách làm đệ tử thân truyền, làm đệ tử ký danh cũng miễn cưỡng.

Nhưng vì đại kiếp sắp tới, Nguyên Thủy cũng đành miễn cưỡng thu hai yêu này làm đồ đệ.

Vì dị tượng do Nguyên Thủy tạo ra, Phi Hùng và Báo yêu đang giao chiến không khỏi dừng lại.

"Thánh Nhân?" Phi Hùng trợn tròn mắt.

"Hình như là Bàn Cổ Ngọc Thanh Thánh Nhân." Báo yêu thầm nghĩ trong lòng.

Không hẹn mà cùng, Phi Hùng và Báo yêu đều quỳ phục xuống đất, không dám thở mạnh.

Điều khiến Phi Hùng và Báo yêu bất ngờ là Nguyên Thủy coi Đả Thần Tiên như không thấy, ánh mắt lại đặt trên người họ.

"Bần đạo là Nguyên Thủy, các ngươi cùng ta có duyên thầy trò." Nguyên Thủy cất lời, giọng tuy không lớn, nhưng rõ ràng truyền vào tai Phi Hùng và Báo yêu.

Ngay lập tức, Phi Hùng và Báo yêu đều ngây người.

Hoàn hồn, Phi Hùng và Báo yêu vô cùng kích động, có thể trở thành đệ tử Thánh Nhân là chuyện tốt cầu còn không được.

Tuy nhiên, chưa đợi Phi Hùng và Báo yêu bái sư, Nữ Oa cưỡi phượng hoàng đến.

Đó là một đám mây ngũ sắc rực rỡ, hương thơm nồng nàn vây quanh xe phượng, cánh chim hoàng bay lượn nhẹ nhàng, tựa tiên nữ lả lướt du ngoạn, cờ xí bay phất phới đón xe loan, vòng ngọc trỗi lên trùm mũ miện.

Thấy Nữ Oa, Nguyên Thủy hơi nhíu mày.

Rõ ràng là sắp thu hai người ứng kiếp làm đồ đệ, nhưng Nữ Oa vừa đến, lại thêm nhiều biến số.

Nếu kinh động đến Thông Thiên, Cộng Công và Tây Phương nhị Thánh, lại càng phiền phức hơn.

"Nữ Oa đạo hữu vì sao đến đây?" Nguyên Thủy bình tĩnh hỏi.

"Vì hai tiểu yêu này." Nữ Oa chỉ Phi Hùng và Báo yêu.

"Hai yêu này có duyên với ta, hợp lý nên nhập Xiển Giáo của ta." Nguyên Thủy nói.

"Chúng là Yêu tộc, lẽ đương nhiên nên bái ta." Nữ Oa lấy ra Chiêu Yêu Phiên.

Đến cả Côn Bằng, Bạch Trạch... còn phải bái Nữ Oa, huống chi hai tiểu yêu bé nhỏ này.

Phi Hùng và Báo yêu tu vi đều chưa đạt Huyền Tiên, cảnh giới Huyền Tiên trong mắt Nguyên Thủy và Nữ Oa cũng chẳng khác gì lũ kiến hôi.

Lúc này, Phi Hùng và Báo yêu nhìn nhau, nhưng mỗi người lại có

suy tính riêng.

Dù là Phi Hùng hay Báo yêu đều không phải kẻ ngốc, trước Nguyên Thủy, sau Nữ Oa nương nương, đều vì họ mà đến, đủ thấy không tầm thường.

Việc có thể khiến hai vị Thiên Đạo Thánh Nhân bận tâm, tự nhiên không phải chuyện nhỏ.

Thấy Nguyên Thủy và Nữ Oa đối chọi gay gắt, sắp sửa động thủ, thì Phật quang chiếu rọi từ Tây Phương, lại có tiếng Phạm âm trận trận vang lên.

Xá Lợi nguyên quang diễn hóa đại pháp bàng môn, một thấy Bồ Đề, một thấy Liên Hoa.

Hóa ra là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người cùng đến.

Chương 360

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người chính là nguồn gốc Phật Đạo, người trước là A Di Đà Phật, người sau là Chuẩn Đề Phật Mẫu.

"Nơi đây hai đạo hồng khí xông lên trời, hóa ra là hai kẻ có duyên với Tây Phương ta, hai ta liền độ hóa." Chuẩn Đề mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía Phi Hùng và Báo yêu.

"Thiện tai!" Tiếp Dẫn chắp hai tay lại, tướng mạo trang nghiêm.

Thấy Tây Phương nhị Thánh, Nguyên Thủy và Nữ Oa đều sắc mặt không mấy tốt.

Tiếp đó, một tiếng bò rống, hóa ra Thái Thượng cưỡi một con Thanh Ngưu sừng đơn từ Tam Thập Tam Thiên hạ xuống, Huyền Đô Đại Pháp Sư đi trước.

Thái Thượng đến, khiến sắc mặt Nguyên Thủy vui mừng.

Thái Thượng và Nguyên Thủy đã sớm bàn bạc xong, hai người ứng kiếp sẽ nhập môn hạ Nguyên Thủy.

Chỉ cần thu được hai người ứng kiếp này, mưu tính của Nguyên Thủy đều có thể bắt đầu, Thái Thượng cũng có không ít mưu tính.

Lại một lúc sau, Thông Thiên cưỡi Khuê Ngưu đến.

Ngay lập tức, sáu vị Thánh Nhân tề tựu.

Chỉ có Hồng Quân và Cộng Công không xuất hiện.

Trong tình thế như vậy, chư Thánh khó tránh khỏi phải tranh một trận.

Thái Thượng tế ra Thái Cực Đồ, Nguyên Thủy tế Bàn Cổ Phiên, Nữ Oa tế Hồng Tú Cầu, Tiếp Dẫn Thập Nhị Phẩm Kim Liên, Chuẩn

Đề Thất Bảo Diệu Thụ, còn Thông Thiên thì tế Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo và bốn kiện Tiên Thiên Linh Bảo dưới thủ đoạn của Thánh Nhân, siêu nhiên trên vạn vật, tựa như mây trời phiêu đãng.

Hồng Tú Cầu đối đầu Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Thập Nhị Phẩm Kim Liên và Thất Bảo Diệu Thụ đối đầu Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên.

Nhìn mấy vị Thánh Nhân đấu pháp, Phi Hùng và Báo yêu đều trợn tròn mắt.

Các pháp bảo của Thánh Nhân tựa hồ gần ngay trước mắt, lại như xa vời vợi, ở một thế giới khác.

Không hề có chút khí tức phàm tục nào.

Nhưng Phi Hùng và Báo yêu đều biết, dù là Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, hay bốn kiện Tiên Thiên Linh Bảo còn lại, đều có sức mạnh hủy thiên diệt địa.

Dần dần Nữ Oa và Tây Phương nhị Thánh rơi vào hạ phong.

Kỳ thực, chỉ một mình Thái Thượng cũng có thể đánh bại Nữ Oa và Tây Phương nhị Thánh.

Chênh lệch giữa Thánh Nhân trung kỳ và Thánh Nhân sơ kỳ không hề nhỏ.

Nguyên Thủy và Thông Thiên tuy đều là Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng cũng không kém hơn Nữ Oa và Tây Phương nhị Thánh.

Thấy không địch lại Tam Thanh, Tiếp Dẫn thở dài, bèn thu tay.

Tiếp Dẫn trong lòng rõ ràng, cùng Chuẩn Đề không thể độ hóa hai người ứng kiếp về Tây Phương.

Chuẩn Đề tuy không cam tâm, nhưng cũng đành thu tay.

Chỉ còn lại một mình Nữ Oa, càng không thể đối kháng Tam Thanh.

Tình hình như vậy, Hồng Quân và Cộng Công không hiện diện, hai người ứng kiếp sẽ thuộc về Tam Thanh rồi.

Thái Thượng cũng có chút khó xử, tuy ủng hộ Nguyên Thủy, nhưng giờ Thông Thiên cũng ở đây, lại không tiện thiên vị Nguyên Thủy quá mức.

"Nhị huynh vốn không ưa dị loại, hai tiểu yêu này, hãy nhường cho tiểu đệ đi!" Thông Thiên nói với Nguyên Thủy.

Lời Thông Thiên nói khiến Nguyên Thủy thấy hơi chói tai, nhưng lại không sai.

Quả thực, Nguyên Thủy vốn rất tự phụ, coi thường Yêu tộc, cũng không ưa Vu tộc.

Những ai có thể lọt vào mắt Nguyên Thủy, đều có căn cước, phẩm hạnh, ngộ tính... không hề kém.

Theo tiêu chuẩn của Nguyên Thủy, Phi Hùng và Báo yêu bên dưới quả thực không đủ tư cách làm đệ tử, đệ tử ký danh cũng không được, nhưng hai yêu này là người ứng kiếp, vậy nên, vì đại cục, Nguyên Thủy cũng có thể miễn cưỡng thu nhận.

"Hai tiểu yêu này, hai người mỗi người thu một đồ đệ đi!" Thái Thượng nói, đưa ra một quyết định không thiên vị.

Nguyên Thủy không muốn nhường một người ứng kiếp cho Thông Thiên, nhưng Thái Thượng đã mở lời, cũng không tiện từ chối.

Tuy nhiên, điều bất ngờ là Thông Thiên nói: "Ta thu đồ đệ không thích cưỡng cầu, hãy để hai tiểu yêu này tự quyết định." Tuy Thông

Thiên có câu "hữu giáo vô loại", môn hạ đệ tử đông đảo, nhưng chưa từng cưỡng cầu, nếu nhìn trúng một sinh linh nào đó, muốn thu làm đệ tử, đối phương không muốn, cũng không miễn cưỡng.

"Cứ để hai tiểu yêu đó tự quyết định đi!" Thái Thượng bình thản nói.

Thế là, Phi Hùng và Báo yêu nhìn Nguyên Thủy, rồi lại nhìn Thông Thiên, đều đang suy tính nên bái ai làm sư phụ.

Báo yêu đưa ra lựa chọn trước, chỉ thấy, hắn quỳ bái Thông Thiên: "Đệ tử nguyện bái Thượng Thanh Thánh Nhân làm sư phụ." Phi Hùng cũng quỳ bái Thông Thiên.

Đối với Yêu tộc mà nói, gia nhập Tiệt Giáo tốt hơn nhiều so với gia nhập Xiển Giáo.

Tuy Tiệt Giáo không có Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận, có chút thiếu sót bẩm sinh, nhưng thế lực khổng lồ, ngoại môn đệ tử hơn trăm vạn, nội môn đệ tử cũng không ít, tuy chất lượng không đồng đều, nhưng cũng không thiếu nhân tài, vả lại lời nói lại dễ nghe.

Thấy Phi Hùng và Báo yêu đều muốn bái Thông Thiên làm sư phụ, sắc mặt Nguyên Thủy xanh mét, giận dữ.

"Nhị huynh, là sự lựa chọn của họ, huynh hẳn sẽ không cưỡng cầu chứ!" Thông Thiên cười lớn, tâm tình vô cùng tốt.

Thái Thượng không nói một lời, Nguyên Thủy tuy không cam tâm khi hai người ứng kiếp đều gia nhập Tiệt Giáo, nhưng giờ lại chẳng thể làm gì.

Nếu Nguyên Thủy bây giờ cưỡng cầu, sẽ xé toạc mặt với Thông Thiên, hai người ứng kiếp cũng sẽ không cam tâm tình nguyện, thật là được không bù mất.

Với vẻ mặt lạnh băng, Nguyên Thủy rời đi.

Khi Nguyên Thủy đi, Thái Thượng cũng rời đi.

Lúc này, Thông Thiên lại đắc chí thỏa mãn, thu hai người ứng kiếp vào môn hạ, có lẽ sẽ trở thành người thắng lớn nhất trong đại kiếp Phong Thần lần này.

Nhìn sắc mặt của Nguyên Thủy khi rời đi, Thông Thiên trong lòng thầm vui sướng.

"Từ nay về sau, hai người các ngươi là đệ tử nội môn Tiệt Giáo, là thân truyền của ta." Thông Thiên nói với hai yêu.

Hai yêu cũng vui mừng hiện rõ trên mặt, liền vội vàng cúi lạy lần nữa.

Cộng Công liếc nhìn phương hướng Đảo Doanh Châu ở Đông Hải, rồi thu lại ánh mắt.

Thông Thiên đã đưa Khương Tử Nha và Thân Công Báo về Bích Du Cung.

Hai người ứng kiếp gia nhập Tiệt Giáo, đối với Tiệt Giáo chưa chắc đã là chuyện tốt.

Chính là câu "cây cao đón gió", ngoài Vu tộc ra, thì còn có Tiệt Giáo.

Đại kiếp lần này, Vu tộc và Tiệt Giáo không thể tránh khỏi.

Hiện tại, toàn bộ Nhân tộc đều đang trong đại kiếp, Vu tộc cũng có không ít người bị cuốn vào.

Cộng Công không định thu Khương Tử Nha và Thân Công Báo làm đồ đệ, kết quả bây giờ cũng không tệ.

Tiếp đó, y nhìn La Hầu.

La Hầu đã đoạt xá thành Trụ Vương, đang ở trong đại kiếp, nếu không muốn thân tử đạo tiêu, phải nghịch thiên cải mệnh.

Hiện tại, đại thế Thiên Đạo đã định nhà Ân Thương nên diệt vong, nhà Chu sẽ hưng thịnh.

Ân diệt Chu hưng đã là đại thế thiên số, biết rõ La Hầu khó thoát.

Kỳ thực, Cộng Công cũng không cho rằng La Hầu có thể thành công nghịch thiên, dù sao cũng không thay đổi được tiểu thế, đại thế của Thiên Đạo.

Nếu La Hầu nghịch thiên thành công, Cộng Công thu hoạch sẽ không nhỏ; La Hầu thất bại, Cộng Công cũng sẽ có thu hoạch, chỉ là lợi ích không lớn.

Còn việc La Hầu phá vỡ kế hoạch của Cộng Công, khả năng đó không lớn.

Kim Ngao Đảo, từng là đạo tràng của Thông Thiên, kể từ khi Thông Thiên dời Bích Du Cung đến Đảo Doanh Châu, Kim Ngao Đảo cũng bị một số môn nhân Tiệt Giáo chiếm giữ.

Khương Tử Nha và Thân Công Báo đều hóa thành hình người, trên Kim Ngao Đảo mỗi người chọn một linh mạch để khai mở động phủ.

Thông Thiên cũng không keo kiệt, sau khi thu Khương Tử Nha và Thân Công Báo làm đồ đệ đã truyền thụ Thượng Thanh Tiên Pháp, ban tặng Tiên Thiên Linh Bảo.

Tuy chỉ cấp cho Khương Tử Nha và Thân Công Báo mỗi người một Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng dù sao cũng là Tiên Thiên Linh Bảo, khiến hai người Khương Tử Nha vui mừng khôn xiết.

Nếu Khương Tử Nha hai người gia nhập Xiển Giáo, khả năng Nguyên Thủy ban tặng Tiên Thiên Linh Bảo là rất nhỏ.

Sau khi khai mở động phủ tại Kim Ngao Đảo, Khương Tử Nha ẩn cư tu luyện, phần lớn thời gian đều nỗ lực tu luyện, còn Thân Công Báo lại đi khắp nơi, giao du rộng rãi.

Chương 361

Trong Vu Hoàng Cung tại Bất Chu Sơn.

Đế Giang và Cộng Công ngồi đối diện nhau.

"Huynh trưởng, người thấy thế nào?" Đế Giang hỏi.

Cộng Công đang trầm tư.

Đế Giang lần này từ Thiên Giới xuống, là để bàn bạc với Cộng Công một chuyện.

Chuyện là Đế Giang muốn Nhân tộc cộng chủ tự xưng Thiên Tử.

Sau Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, các cộng chủ đều là Nhân Vương.

Nhân Vương theo một ý nghĩa nào đó có thể ngang hàng với Thiên Đế, Phong Đô Đại Đế, nhưng nếu xưng là Thiên Tử, địa vị sẽ bị hạ thấp.

Từ lợi ích của Vu tộc mà nói, để Nhân Vương biến thành Thiên Tử lại là chuyện tốt.

Nhưng, việc này trọng đại, Tam Hoàng Ngũ Đế e rằng sẽ không đồng ý, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương nhị Thánh chỉ sợ cũng sẽ không chấp thuận.

Đến cả Trụ Vương cũng chưa chắc đã đồng ý.

"Cử người đi tìm thứ tử Cơ Phát của Tây Bá Hầu Cơ Xương." Sau một hồi, Cộng Công nói.

"?" Đế Giang ngạc nhiên.

Đế Giang cũng biết khí vận nhà Thương không còn nhiều, Trụ Vương cũng chẳng còn tại vị bao lâu, phượng hoàng hót ở Kỳ Sơn,

nhà Chu đương hưng.

Hiện tại, Tây Bá Hầu Cơ Xương đang bị giam cầm, nếu Cơ Xương chết, cũng là trưởng tử Bá Ấp Khảo sẽ thừa kế vị Tây Bá Hầu, nhưng Cộng Công lại muốn cử người đi tìm thứ tử của Cơ Xương.

Tuy có chút không hiểu rõ, nhưng Cộng Công đã nói vậy, Đế Giang cũng gật đầu, không hỏi thêm.

"Nhân Vương tự hạ thấp thân phận làm Thiên Tử, có chút phiền phức nhưng không thể không suy tính kỹ càng trước." Đế Giang cũng hiểu ý Cộng Công.

Tam Hoàng Ngũ Đế, chư Thánh Thiên Đạo, và cả Nhân tộc sẽ có không ít người phản đối Nhân Vương làm Thiên Tử.

Vì vậy, không chỉ Nhân Vương tự xưng Thiên Tử sẽ chịu áp lực cực lớn, mà Vu tộc cũng có áp lực không nhỏ.

Tiếp đó, Cộng Công và Đế Giang lại mật đàm rất lâu, ngoài hai người ra, không có người thứ ba nào biết nội dung cuộc đàm thoại.

Sau một hồi mật đàm, Đế Giang cũng trở về Thiên Giới.

Khi Đế Giang rời đi, Cộng Công lấy ra Hồng Mông Kính.

Hiện tại, số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả là tám mươi bảy người.

Tám mươi bảy Hồng Mông Chưởng Khống Giả này đều có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng Hồng Mông Thiên Đạo cũng đã đạt đến một cực hạn.

Trừ phi Hồng Mông Thiên Đạo trưởng thành, nếu không, không thể xuất hiện Hồng Mông Chưởng Khống Giả thứ tám mươi tám.

Nếu theo đuổi số lượng, vậy thì tu vi của Hồng Mông Chưởng

Khống Giả chỉ sẽ là Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Cần biết rằng, Thiên Đạo Hồng Hoang, hiện tại cũng chỉ có tối đa chín vị Thiên Đạo Thánh Nhân.

Dưới Đại Đạo, vạn vật đều có cực hạn.

Vì vậy, cùng với sự trưởng thành tiếp tục của Hồng Mông Thiên Đạo, Cộng Công buộc phải đưa ra một lựa chọn: hoặc là tăng số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, hoặc là giảm số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả để có thể đạt tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ.

Đại Đạo Chí Bảo Hồng Mông Kính lơ lửng trong Vu Hoàng Cung nội, tản mát ra ánh thần quang màu tím nhạt.

Dưới sự bao phủ của thần quang màu tím, Hồng Mông Kính trở nên mông lung, ngay cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng khó mà nhìn thấu.

Trong vũ trụ Hồng Mông bên trong gương, bản thể của Cộng Công xuất hiện tại một tinh hệ.

Khi Cộng Công lấy bản thể xuất hiện trong vũ trụ Hồng Mông, toàn bộ vũ trụ Hồng Mông đều có sự biến hóa.

Tinh hệ mà Cộng Công đang ở, càng trở nên hỗn loạn.

Số lượng lớn hằng tinh phát nổ, sóng hấp dẫn nhiễu loạn, vô số tinh thần va chạm, càng tạo ra không ít hố đen, cũng có không ít hố đen bị phá nát.

"Đẳng cấp của vũ trụ Hồng Mông quá thấp." Cộng Công trong lòng than thở.

Một tồn tại Thánh Nhân hậu kỳ trong vũ trụ Hồng Mông, khiến thế giới hỗn loạn, lại xa không bằng Hồng Hoang a!

Cùng lúc đó, ngoài tám mươi bảy Hồng Mông Chưởng Khống Giả, vô số sinh linh cũng đang kinh hoàng không thôi.

Tạm thời, Cộng Công cũng không cần thiết giảm số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Giảm số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả chỉ còn một người, cũng chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, không thể đạt Chuẩn Thánh trung kỳ.

Tu vi của Hồng Mông Chưởng Khống Giả dựa vào cường yếu của Hồng Mông Thiên Đạo, nhưng tu vi càng cao, số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả càng bị hạn chế.

Dưới tu vi Chuẩn Thánh, số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả dường như không bị hạn chế, kỳ thực không phải vậy.

Ở tu vi Đại La Kim Tiên, khi số lượng nhiều, Hồng Mông Thiên Đạo trưởng thành, cùng với sự trưởng thành của Hồng Mông Thiên Đạo, số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả sẽ bị hạn chế.

Hiện tại, số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ bị hạn chế ở con số tám mươi bảy.

"Có thể thiết lập đẳng cấp cho Hồng Mông Chưởng Khống Giả." Cộng Công thầm nghĩ.

Có cách, Cộng Công bắt đầu câu thông Hồng Mông Thiên Đạo.

Chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, Cộng Công đã thiết lập đẳng cấp cho Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Hiện tại, Chuẩn Thánh tu vi là Hồng Mông Chưởng Khống Giả đỉnh cấp, Đại La Kim Tiên tu vi là Hồng Mông Chưởng Khống Giả cao cấp, Thái Ất Kim Tiên tu vi là Hồng Mông Chưởng Khống Giả trung cấp, Kim Tiên tu vi là Hồng Mông Chưởng Khống Giả sơ cấp.

Khi có thể tồn tại Hồng Mông Chưởng Khống Giả tu vi Thánh Nhân, bốn cấp bậc sẽ dịch chuyển lên một bậc, lúc đó, Hồng Mông Chưởng Khống Giả sơ cấp sẽ không còn là Kim Tiên cấp, mà là Thái Ất Kim Tiên cấp.

Cùng với việc Cộng Công thiết lập đẳng cấp cho Hồng Mông Chưởng Khống Giả, ngay lập tức, trong không gian Hồng Mông xuất hiện một số Hồng Mông Chưởng Khống Giả cao cấp.

Kể từ khi Cộng Công truyền bá công pháp Tinh Thần Biến tại Hồng Hoang, sinh linh tu luyện cũng ngày càng nhiều.

Sinh linh Hồng Hoang vô số, số lượng nguyện ý tu luyện Tinh Thần Biến cũng không đếm xuể, công pháp Tinh Thần Biến cũng gần như cỏ dại ven đường, tràn lan khắp nơi, tùy tiện là có thể học.

Đối với Cộng Công, Hồng Mông Thiên Đạo trưởng thành cũng không thể địch lại Hồng Hoang Thiên Đạo.

Từ đầu đến cuối, Cộng Công cũng chỉ coi Hồng Mông Thiên Đạo như một hòn đá lót chân.

Nếu hy sinh Hồng Mông Thiên Đạo có thể khiến tu vi Cộng Công đột phá Thánh Nhân đỉnh phong, y sẽ không chút do dự.

Thiết lập đẳng cấp cho Hồng Mông Chưởng Khống Giả xong, Cộng Công cũng trở về Hồng Hoang.

Từng Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều không còn bình tĩnh.

Chẳng là, Hồng Mông Chưởng Khống Giả đỉnh cấp có thể thu Hồng Mông Chưởng Khống Giả cao cấp làm thủ hạ, Hồng Mông Chưởng Khống Giả cao cấp có thể thu Hồng Mông Chưởng Khống Giả trung cấp làm thủ hạ, trung cấp lại có thể thu sơ cấp làm thủ hạ.

Hiện nay tám mươi bảy Hồng Mông Chưởng Khống Giả đỉnh cấp, lại không cùng chung một lòng, trong đó còn có sự đối địch.

Sau khi Cộng Công thiết lập đẳng cấp cho Hồng Mông Chưởng Khống Giả, Đế Giang trở về Thiên Giới, liền phái tâm phúc thủ hạ là Thái Bạch Kim Tinh hạ giới, đi đến thành Tây Kỳ tìm Cơ Phát.

Tây Kỳ không vì Cơ Xương bị giam cầm mà loạn, mọi thứ vẫn trật tự, lại ngày càng phồn hoa.

Trên đại lộ trong thành, có thể thấy một số Vu.

Hiện tại, Vu của Nhân tộc ở Tây Kỳ là nhiều nhất.

Địa vị của Vu trong Nhân tộc rất cao quý, vì vậy, số lượng Vu cũng là một tiêu chuẩn quan trọng để đánh giá một thế lực Nhân tộc.

Nhưng Đại Vu và Tiểu Vu lại không thể bù đắp bằng số lượng.

Nếu một thế lực Nhân tộc có một đám đông Tiểu Vu, mà thế lực khác chỉ có một Đại Vu, thì địa vị của Đại Vu kia cũng không thể lay chuyển.

Cũng có một số Tiểu Vu thực lực cường đại, có thể địch lại một số Đại Vu, hoặc một số Tiểu Vu liên thủ có thể đánh bại Đại Vu, nhưng cũng không dám làm điều hạ phạm thượng.

Vu tộc đẳng cấp nghiêm ngặt, không hoàn toàn dựa vào thực lực mạnh yếu, thân phận địa vị không thể bỏ qua, hạ phạm thượng là tội chết.

Ví dụ như Đại Vu Xi Vưu, Đại Vu Hình Thiên... thực lực có thể vượt qua Tổ Vu Trụ Dực, nhưng nếu bất kính với Trụ Dực, cũng sẽ không chịu nổi hậu quả.

Tuy Vu tộc sùng bái sức mạnh, nhưng cũng không phải mọi thứ đều dựa vào sức mạnh.

Thái Bạch Kim Tinh không phải Vu, là một Luyện Khí Sĩ, vốn là Tiên Thiên Sinh Linh.

Tuy Thái Bạch Kim Tinh tu vi không cao, hiện tại cũng chỉ là Kim Tiên cấp, nhưng tài trí không kém, là tâm phúc của Đế Giang.

Chương 362

Vâng lệnh Đế Giang, Thái Bạch Kim Tinh từ Thiên Giới xuống, đến thành Tây Kỳ.

Phủ đệ Tây Bá Hầu chiếm diện tích cực lớn, dù sao Cơ Xương có đến chín mươi chín người con, số phụ nữ tất nhiên sẽ không ít, cộng thêm quản sự, tỳ nữ, hộ vệ...

"Quả nhiên Thiên Mệnh đã định." Thái Bạch Kim Tinh trong lòng cảm thán.

Trên Kỳ Sơn, khí vận xông thẳng lên trời, hóa thành thần điểu phượng hoàng, áp chế khí vận Huyền Điểu ở Triều Ca xa xôi.

Khí vận thành Tây Kỳ lại càng lớn, hình thành một tán che.

Vì khí vận thành Tây Kỳ quá cường đại, Thái Bạch Kim Tinh cũng không thể bay lượn phía trên, sẽ bị khí vận đánh rơi xuống trần.

Từ cửa thành vào, Thái Bạch Kim Tinh đi thẳng đến phủ Tây Bá Hầu.

Trong một tiểu viện, Thái Bạch Kim Tinh gặp Cơ Phát.

"Tiền bối, không biết tìm vãn bối có việc gì?" Cơ Phát thái độ ôn hòa.

"Ta là quan tá lý của Thiên Đế, Thái Bạch Kim Tinh, vâng mệnh Thiên Đế đến tìm ngươi." Thái Bạch Kim Tinh nói.

Biết được thân phận của Thái Bạch Kim Tinh, Cơ Phát cũng không còn bình tĩnh.

Thiên Đế Tổ Vu Đế Giang, là nhân vật số hai trong Vu tộc chỉ kém Vu Hoàng Cộng Công, là tồn tại mà Cơ Phát phải ngưỡng vọng.

Nhất thời, Cơ Phát vừa có chút kinh ngạc vì được sủng ái, lại vừa thấp thỏm trong lòng.

Thái Bạch Kim Tinh cũng không quanh co, nói ra ý định của mình.

Tuy Thái Bạch Kim Tinh nói có chút ẩn ý, nhưng Cơ Phát lại hiểu rõ ý tứ.

Ý của Đế Giang rất đơn giản, nhà Thương diệt nhà Chu hưng, Cơ Phát có thể làm cộng chủ Nhân tộc, nhưng khi Cơ Phát trở thành Nhân Vương, phải tự xưng là Thiên Tử.

"Thiên Tử?" Cơ Phát trầm tư.

Y lại nghĩ đến đại ca Bá Ấp Khảo, nếu Cơ Xương trở thành Nhân Vương, chắc chắn sẽ truyền vị cho Bá Ấp Khảo, nếu Cơ Xương không trở thành Nhân Vương mà chết, thì cũng Bá Ấp Khảo làm chủ.

Cơ Phát cũng có dã tâm.

Thấy Cơ Phát đang trầm tư, Thái Bạch Kim Tinh kiên nhẫn chờ đợi.

Khi Thái Bạch Kim Tinh đợi rất lâu, Cơ Phát cuối cùng cũng đưa ra quyết định.

Chỉ thấy, Cơ Phát với vẻ mặt nghiêm túc: "Ta nguyện làm Thiên Tử." Nguyện ý trở thành Thiên Tử, cũng có thể nhận được sự ủng hộ của Đế Giang, thậm chí toàn bộ Vu tộc, có cơ hội trở thành Nhân Vương.

Việc này quan hệ trọng đại, Cơ Phát bây giờ chấp nhận, nếu ngày sau hối hận, hậu quả cũng không thể chịu nổi, điểm này y cũng rất rõ.

Nhiệm vụ hoàn thành, Thái Bạch Kim Tinh cũng không vội trở về Thiên Giới, ở Tây Kỳ du ngoạn một phen.

Vừa từ vũ trụ Hồng Mông trở về Hồng Hoang, Cộng Công hơi

giật mình.

Hiện nay, trong vũ trụ Hồng Mông ngoài tám mươi bảy Hồng Mông Chưởng Khống Giả đỉnh cấp, đã có thêm một số Hồng Mông Chưởng Khống Giả cao cấp.

Ngay lúc này, Cộng Công cảm nhận được trên người một Hồng Mông Chưởng Khống Giả cao cấp nào đó...

"Một chiếc lá của Không Tâm Dương Liễu!" Cộng Công khẽ nheo mắt.

Không Tâm Dương Liễu là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, sau khi Thái Cổ Không Gian Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết, đã chuyển sinh thành Không Tâm Dương Liễu, trở thành Dương Mi Đại Tiên.

Sau này, Dương Mi chọn trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, vì không có Bàn Cổ chân thân, bản thể cũng không được Hồng Hoang Thiên Đạo công nhận, không thể tiến vào Hồng Hoang.

Hiện nay, Không Tâm Dương Liễu e rằng đã là Hỗn Độn Linh Căn.

Xem ra, Dương Mi cũng đã sinh ra hứng thú với Hồng Mông Thiên Đạo, vì vậy đã an bài một sinh linh trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Sự tồn tại của Dương Mi là một nhân tố bất ổn.

Tuy bản thể Dương Mi không thể tiến vào Hồng Hoang, nhưng có thể dùng phân thân hoặc hình chiếu nhập Hồng Hoang, cũng có thể gây ra một số phiền toái cho Vu tộc.

Cộng Công và Dương Mi có một số ân oán, cũng đã đến lúc kết thúc.

Vốn, Cộng Công không có thời gian đi tìm Dương Mi tính sổ,

nhưng vì Dương Mi không an phận, vậy thì...

Y tùy tiện vung tay, một Hồng Mông Chưởng Khống Giả cao cấp trong Hồng Mông Kính bị Cộng Công kéo ra ngoài.

Khi bản thể của Hồng Mông Chưởng Khống Giả tiến vào Hồng Hoang, lập tức bị Hồng Hoang Thiên Đạo phát hiện, sau đó bị tiêu diệt.

Một Hồng Mông Chưởng Khống Giả cao cấp vẫn lạc, trong mắt Cộng Công không đáng nhắc tới.

Lúc này, ánh mắt Cộng Công hoàn toàn đặt trên một chiếc lá cây.

Một chiếc lá của Không Tâm Dương Liễu, lại có lục quang lấp lánh, xanh biếc mọng nước, ẩn ẩn có khí tức Hỗn Độn.

Chỉ từ một chiếc lá, Cộng Công có thể xác định Không Tâm Dương Liễu là Hỗn Độn Linh Căn.

Một chiếc lá và bản thể Dương Mi có liên hệ vi diệu, nhờ chiếc lá, muốn tìm Dương Mi cũng dễ hơn nhiều.

Hỗn Độn rộng lớn vô biên, muốn tìm Dương Mi không khác gì mò kim đáy bể, thậm chí còn khó hơn mò kim đáy bể, nhưng có một chiếc lá của bản thể Dương Mi, mọi việc lại dễ dàng.

Trong Hỗn Độn, Dương Mi khoanh chân ngồi trên một khối Hỗn Độn nguyên thạch, tâm thần khẽ động.

"Hồng Mông Thiên Đạo quả nhiên nằm trong tay Cộng Công." Dương Mi thầm nghĩ.

Khó khăn lắm mới an bài được một sinh linh Hồng Hoang trở thành Hồng Mông Chưởng Khống Giả, lại bị Cộng Công phát hiện ngay lập tức, Dương Mi lại không hề uất ức.

Hồng Mông Thiên Đạo nằm trong một Đại Đạo Chí Bảo nội, lại

còn trong tay Cộng Công, muốn có được tự nhiên không dễ dàng.

Chẳng là, Dương Mi đã có không ít mưu tính.

So với Thánh Nhân Thiên Đạo Hồng Hoang, Dương Mi lại càng cần Hồng Mông Thiên Đạo hơn.

Dương Mi cũng không ít lần khai sáng thế giới trong Hỗn Độn, nhưng lại không diễn hóa ra Thiên Đạo.

Không phải thế giới nào cũng có thể diễn hóa ra Thiên Đạo.

Đại Thiên Thế Giới là một nền tảng để diễn hóa Thiên Đạo, nhưng để một Đại Thiên Thế Giới diễn hóa ra Thiên Đạo lại rất khó.

Dương Mi cũng biết một chiếc lá đã rơi vào tay Cộng Công, Cộng Công có lẽ sẽ thông qua chiếc lá đó mà tìm đến, nhưng y cũng không sợ hãi.

Dương Mi có thể thành Thánh trước Hồng Quân, hiện nay, tu vi của y cũng đã đạt Thánh Nhân trung kỳ.

Có tu vi Thánh Nhân trung kỳ, Dương Mi tự tin mười phần, tự cho rằng không kém gì Cộng Công.

Vì vậy, nếu Cộng Công tìm đến y trong Hỗn Độn để tính sổ, Dương Mi cũng dám một trận chiến.

"Phanh!" Lúc đó, trước mặt Dương Mi, vô lượng Hỗn Độn chi khí bị bổ ra, Tiên Thiên Thanh Trọc nhị khí giao hòa, lại có Địa Thủy Hỏa Phong tàn phá.

Một người xuất hiện, chính là Cộng Công.

Dương Mi cũng không ngờ Cộng Công lại nhanh như vậy.

"Cộng Công." Dương Mi tuy không sợ, nhưng sắc mặt cũng ngưng trọng, không dám khinh địch.

Cộng Công tay trái cầm Hỗn Độn Châu, tay phải cầm Hồng Mông Kính.

Hỗn Độn Châu hình thành một lãnh địa, còn Hồng Mông Kính thì biến một phạm vi thành gương.

Chỉ thấy, dưới ánh thần quang của Hồng Mông Kính chiếu rọi, Hỗn Độn chi khí xung quanh, cùng với Tiên Thiên Thanh Trọc nhị khí và Địa Thủy Hỏa Phong, đều biến thành những tấm gương, theo một ý niệm của Cộng Công, những tấm gương đó đều vỡ nát.

Hỗn Độn chi khí, sau khi biến thành gương, gương vỡ nát, Hỗn Độn chi khí cũng tan biến.

Phá Diệt Chi Kính, dưới Đại Đạo, vạn vật đều có thể diệt.

Lãnh địa do Hỗn Độn Châu hóa thành cũng phi thường bất phàm, có thể sánh với lãnh địa Thiên Đạo của Hồng Quân.

Cùng lúc động thủ, Cộng Công cũng nhìn ra tu vi của Dương Mi.

Phát hiện Dương Mi có tu vi Thánh Nhân trung kỳ, Cộng Công có chút bất đắc dĩ.

Nếu Dương Mi chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, vậy thì Cộng Công lần này sẽ khiến Dương Mi triệt để vẫn lạc, nhưng Dương Mi là Thánh Nhân trung kỳ, muốn diệt nguyên thần của Dương Mi thì khó rồi.

Dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi, nhưng Thánh Nhân trung kỳ không thể coi Thánh Nhân sơ kỳ là kiến hôi, Thánh Nhân hậu kỳ cũng không thể coi Thánh Nhân trung kỳ là kiến hôi.

Chém giết đạo thể Thánh Nhân của Dương Mi sẽ không quá khó, nhưng muốn diệt nguyên thần Dương Mi thì khó rồi.

Dù sao, nguyên thần Dương Mi ký thác vào Đại Đạo.

Chương 363

"Ai, nếu ta có Khai Thiên Phủ của Bàn Cổ thì tốt rồi." Cộng Công thầm than.

Bàn Cổ khai thiên, Khai Thiên Phủ chia làm ba, hóa thành Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung.

Hiện tại, Cộng Công cũng chỉ có một Hỗn Độn Chung, được đổi tên thành Vu Hoàng Chung.

Thái Cực Đồ trong tay Thái Thượng, Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy.

Với thực lực của Cộng Công, y có thể đoạt Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, nhưng Thái Cực Đồ trấn áp Nhân Giáo khí vận, Bàn Cổ Phiên trấn áp Xiển Giáo khí vận, đều có nhân quả lớn, lại liên quan đến khí vận.

Cộng Công nếu ra tay đoạt Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, cái giá phải trả lại quá lớn.

Dương Mi hiển hóa ra chân thân.

Ngay lập tức, vô lượng Hỗn Độn chi khí bao quanh Dương Mi, y cũng biến thành một cây Không Tâm Dương Liễu khổng lồ.

Chỉ thấy, chân thân của Dương Mi cao ức vạn vạn trượng, thân cây có màu Hỗn Độn, cành liễu lại xanh biếc mọng nước.

Lại có ánh sáng Hồng Mông bao phủ.

Trong thân cây, lại là một đạo quả pháp tắc không gian.

Sức mạnh không gian kinh người từ trong cơ thể Dương Mi phát ra, chống lại Hỗn Độn lãnh địa và Hồng Mông Phá Diệt Chi Kính.

Dương Mi dốc toàn lực, mới miễn cưỡng chống đỡ được hai Đại Đạo Chí Bảo của Cộng Công.

Tuy nhiên, Cộng Công còn lâu mới dùng hết toàn lực.

"Xem ra, đây cũng là cực hạn của Dương Mi rồi, không hơn được nữa." Cộng Công thầm nghĩ.

Dưới sự áp chế kép của Hỗn Độn lãnh địa và Phá Diệt Chi Kính, sức mạnh không gian của Dương Mi đã phát huy đến cực hạn.

Cộng Công cũng có pháp tắc không gian, nhưng pháp tắc không gian của y trước mặt Dương Mi chỉ là trò cười.

Phải nói, pháp tắc không gian của Dương Mi thực sự lợi hại.

Nhưng Dương Mi lại không có phần thắng, không chỉ vì Cộng Công có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, mà ngay cả khi Cộng Công cũng là Thánh Nhân trung kỳ, y cũng có thể nghiền ép Dương Mi.

Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công cường đại, đủ sức khiến người ta vượt cấp chiến đấu ở tầng Thánh Nhân.

Một vùng Hỗn Độn rộng lớn từ bốn phương tám hướng nghiền ép đến, lại có từng tấm gương, tuy bị Dương Mi dùng sức mạnh không gian ngăn cản, nhưng cũng vô cùng chật vật.

Dương Mi biết khi Bàn Cổ khai thiên, Hỗn Độn Châu vỡ nát, hiện nay, lại nằm trong tay Cộng Công, chắc chắn là do thu thập các mảnh vỡ mà dung hợp thành.

Còn về Hồng Mông Kính, Dương Mi cũng đã nhìn ra, đó là Tiên Thiên Chí Bảo Côn Luân Kính thăng cấp thành.

Biến một Tiên Thiên Chí Bảo thăng cấp thành Đại Đạo Chí Bảo, cũng thật bất khả tư nghị.

Dương Mi từng thấy có người biến cực phẩm Tiên Thiên Linh

Bảo thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng đây là lần đầu tiên y thấy Tiên Thiên Chí Bảo thăng cấp thành Đại Đạo Chí Bảo.

Trong Hỗn Độn, cây Không Tâm Dương Liễu cao ức vạn vạn trượng dốc hết toàn lực chống đỡ Hỗn Độn lãnh địa và Phá Diệt Chi Kính, nhưng lại hoàn toàn ở thế hạ phong.

Lúc này, Dương Mi cũng biết mình đã đánh giá thấp Cộng Công, Cộng Công mạnh hơn y tưởng rất nhiều.

Không cần hai Đại Đạo Chí Bảo, Cộng Công cũng hoàn toàn có thể áp đảo y.

"Bàn Cổ chân thân, Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Lực Chi Đại Đạo, vì vậy, cùng đẳng tu vi, thực lực Cộng Công cũng vượt ta một đại đoạn." Dương Mi trong lòng khó chịu.

Trong khoảnh khắc, Dương Mi lại có cảm giác sợ hãi bị Bàn Cổ chi phối.

Bỗng nhiên, sắc mặt Dương Mi đại biến, cảm nhận được uy lực của Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính bạo tăng.

"Không đúng, Cộng Công... cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Thủy." Dương Mi biết Cộng Công đã đạt tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, không khỏi kinh hãi thất sắc.

Tu vi Thánh Nhân trung kỳ của Cộng Công đã có thể nghiền ép Dương Mi, huống chi là tu vi Thánh Nhân hậu kỳ.

Chênh lệch quả thực quá lớn.

"Dương Mi, trong mắt ta, ngươi cũng chẳng mạnh hơn lũ kiến hôi là bao." Cộng Công cười nói.

Bị Cộng Công khinh thị, Dương Mi cũng phẫn nộ, nhưng hiện tại lại phải chạy trốn.

Chênh lệch thực lực hai bên quá lớn, Dương Mi biết mình không có phần thắng.

Biết rõ không thắng, tự nhiên cũng phải tránh mũi nhọn.

Ngay lúc đó, Dương Mi vận dụng sức mạnh không gian thi triển thần thông, muốn chuyển đổi không gian, thoát khỏi sự phong tỏa của Hỗn Độn lãnh địa và Phá Diệt Chi Kính.

Tuy nhiên, thần thông không gian của Dương Mi cũng chỉ có thể giúp y truyền tống bên trong sự phong tỏa của hai Đại Đạo Chí Bảo, không thể thoát ra ngoài.

Cộng Công vừa thao túng Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính, vừa hiển hóa ra Bàn Cổ chân thân, một bước đã đến trước mặt Dương Mi.

"Oanh!" Dưới một quyền của Cộng Công, thần thông không gian của Dương Mi tan nát.

Một lực phá vạn pháp, khi Bàn Cổ chân thân, Lực Chi Đại Đạo, cộng thêm Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, khiến Cộng Công có thể sánh ngang Bàn Cổ.

Nếu Bàn Cổ chỉ có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, Cộng Công chưa chắc đã yếu hơn Bàn Cổ.

Hiện tại, Cộng Công hoàn toàn có tư cách xưng là Bàn Cổ.

Đánh nát thần thông không gian của Dương Mi, quyền đầu Cộng Công không dừng lại, giáng xuống thân Dương Mi.

Chịu một quyền của Cộng Công, cây Không Tâm Dương Liễu cao ức vạn vạn trượng cũng xuất hiện một vết nứt.

Trong không gian bên trong thân cây, cũng xuất hiện một lỗ hổng.

Không Tâm Dương Liễu tuy là Hỗn Độn Linh Căn, có thể xưng là

cường hoành, nhưng so với Bàn Cổ chân thân của Cộng Công thì kém xa.

Bàn Cổ chân thân dù sao cũng là thể chất số một dưới Đại Đạo.

Huống chi, tu vi của Cộng Công cũng vượt trội hơn Dương Mi.

"Phanh!" Một đòn xung kích từ Hỗn Độn lãnh địa khiến Dương Mi thương càng thêm thương, cuối cùng, Phá Diệt Chi Kính đánh trúng.

Ngay lập tức, một tấm gương khổng lồ cao ức vạn vạn trượng xuất hiện, Không Tâm Dương Liễu bị nhốt trong đó.

Chỉ cần tấm gương vỡ nát, thân thể Dương Mi sẽ bị tiêu diệt, nhưng nguyên thần Dương Mi lại sẽ không bị tiêu diệt.

Nguyên thần Đại Đạo Thánh Nhân ký thác vào Đại Đạo, vì vậy, muốn tiêu diệt nguyên thần Đại Đạo Thánh Nhân, còn khó hơn tiêu diệt nguyên thần Thiên Đạo Thánh Nhân có cùng tu vi.

Tấm gương khổng lồ khẽ chấn động, Dương Mi đang muốn vùng thoát ra, nhưng sự giãy giụa lại vô ích.

Lấy ra Tam Xoa Kích, Cộng Công không trực tiếp đánh nát tấm gương.

Công năng của Thí Thần Thương, Tam Xoa Kích cũng có, lại còn mạnh hơn.

Vì vậy, dùng Phá Diệt Chi Kính nhốt Dương Mi, rồi dùng Tam Xoa Kích từ từ mài mòn, cũng là một phương pháp tiêu diệt nguyên thần Dương Mi.

Chỉ thấy, Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công vung lên, bổ vào tấm gương khổng lồ cao ức vạn vạn trượng, nhưng lại không đánh vỡ tấm gương.

Cộng Công khống chế vừa vặn.

Dương Mi bị nhốt không dễ chịu chút nào.

Y có thể rõ ràng cảm nhận nguyên thần bị công kích.

Tuy nguyên thần Dương Mi chỉ bị tổn thương rất nhỏ, nhưng tích tiểu thành đại, lâu dần, nguyên thần sẽ bị hủy diệt.

"Thí Thần Thương có thể diệt sát nguyên thần Thánh Nhân, Tam Xoa Kích của Cộng Công là do Thí Thần Thương dung hợp một Tiên Thiên Linh Bảo mà thành, uy lực còn lớn hơn Thí Thần Thương." Dương Mi trong lòng cười khổ.

Tình cảnh hiện tại, Dương Mi cũng không còn lựa chọn nào khác.

Lúc này, Dương Mi tự bạo thân thể cũng không làm được, tự bạo nguyên thần thì có thể, nhưng đương nhiên là không thể.

Nếu không có ngoại lực cường đại can thiệp, Dương Mi cũng chỉ có thể từ bỏ thân thể Không Tâm Dương Liễu, để nguyên thần chịu tổn thương.

Cộng Công nhất tâm nhị dụng, vừa nhốt Dương Mi, vừa công kích nguyên thần Dương Mi.

Mỗi lần Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công công kích đều sẽ làm tổn thương nguyên thần Dương Mi, tuy mỗi đòn đánh gây ra tổn hại không lớn, nhưng có thể hao mòn dần.

Sau một đòn nữa, Cộng Công đang định công kích lần nữa, nhưng lại dừng tay.

Không Tâm Dương Liễu đã mất đi khí tức của Dương Mi.

Chương 364

Đó là, Dương Mi đã từ bỏ thân thể này.

Có thể khẳng định, nguyên thần Dương Mi chắc chắn chịu tổn thương không nhỏ, nhưng cũng sẽ nhanh chóng hồi phục.

Trong Hỗn Độn, ngoài vô cùng vô tận Hỗn Độn chi khí, còn có một số Tiên Thiên chi vật.

Nếu Dương Mi không dùng Hỗn Độn chi khí ngưng tụ thân thể, chắc chắn sẽ lấy một Tiên Thiên chi vật nào đó làm thể.

Cuối cùng cũng không thể diệt nguyên thần Dương Mi, Cộng Công lại đã sớm biết điều đó.

Khi phát hiện Dương Mi có tu vi Thánh Nhân trung kỳ, Cộng Công biết, muốn diệt nguyên thần Dương Mi thì khó.

Cộng Công đã ẩn giấu một số thủ đoạn, nếu dùng hết toàn bộ, có thể khiến nguyên thần Dương Mi chịu tổn thương lớn hơn, nhưng cũng không thể diệt nguyên thần Dương Mi.

Vì không thể diệt nguyên thần Dương Mi, Cộng Công cũng ẩn giấu một số thủ đoạn.

Y vung tay, thu lại Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính.

Hỗn Độn lãnh địa biến mất, Phá Diệt Chi Kính cũng không còn.

Thu lại thần thông, Cộng Công nhìn ngắm Không Tâm Dương Liễu.

Cây Không Tâm Dương Liễu cao ức vạn vạn trượng biến nhỏ lại, chỉ còn mười mấy vạn trượng.

“Nên dùng Không Tâm Dương Liễu này thế nào đây?” Cộng Công

đang suy nghĩ.

Dù sao đây cũng là Hỗn Độn Linh Căn, cách sử dụng là một vấn đề, cần phải suy nghĩ kỹ.

Dùng để tu luyện phân thân ư?

Nếu lấy Hỗn Độn Linh Căn tu luyện phân thân, với tu vi hiện tại của Cộng Công, phân thân ít nhất cũng có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, không chừng còn có thể đạt Thánh Nhân trung kỳ.

Nhưng, Hỗn Độn Linh Căn không được Hồng Hoang Thiên Đạo công nhận, Cộng Công có thể dùng Không Tâm Dương Liễu tu luyện phân thân, nhưng phân thân tu luyện ra lại không thể tiến vào Hồng Hoang.

"Dùng để tu luyện phân thân không thỏa đáng, hãy luyện chế thành một Tiên Thiên Chí Bảo đi!" Cộng Công thầm nghĩ.

Dùng Hỗn Độn Linh Căn luyện khí, có thể trở thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Đối với Cộng Công, người đã sở hữu hai Đại Đạo Chí Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo không phải là quá hiếm, nhưng cũng không thể phủ nhận sự quý giá của Tiên Thiên Chí Bảo.

Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương nhị Thánh còn chẳng có một Tiên Thiên Chí Bảo nào!

Thay vì tu luyện Không Tâm Dương Liễu thành phân thân, để phân thân ở ngoài trời, chi bằng luyện chế thành Tiên Thiên Chí Bảo mang về Hồng Hoang.

Đã có quyết định, Cộng Công liền lập tức bắt tay vào thực hiện.

Muốn luyện chế Hỗn Độn Linh Căn thành Tiên Thiên Chí Bảo, cần đạo quả.

Chỉ thấy, ba đạo quả từ trong cơ thể Cộng Công hiện ra, hai đạo quả pháp tắc, và một đạo quả Hỗn Nguyên.

Thủy Chi Pháp Tắc Đạo Quả, Lực Chi Pháp Tắc Đạo Quả, cộng thêm Hỗn Nguyên Đạo Quả của Thái Thủy Cảnh Giới, ba đạo quả bao phủ lấy Không Tâm Dương Liễu.

Dưới sự bao phủ của ba đạo quả, Không Tâm Dương Liễu bắt đầu chậm rãi biến hóa.

Cùng lúc đó, vô lượng Hỗn Độn chi khí cũng từ bốn phương tám hướng hội tụ, hình thành một xoáy nước khổng lồ.

Đạo không thể thấy, một khi đắc thì vĩnh viễn đắc, một khi chứng thì vĩnh viễn chứng, huyền diệu trùng trùng, chỉ có thể hiểu ý mà không thể diễn tả bằng lời.

Vô luận Hỗn Nguyên Đạo Quả, hựu hoặc pháp tắc đạo quả, nhược bất hiển hóa, xuất hiện tại nhãn tiền, Thánh Nhân dã nan khán.

Hiện tại, hai đạo quả pháp tắc và Hỗn Nguyên đạo quả của Cộng Công đều không hiển hóa.

Vì vậy, trông có vẻ Không Tâm Dương Liễu tự nhiên mà biến hóa, từ Hỗn Độn Linh Căn chuyển hóa thành Tiên Thiên Chí Bảo, quá trình này cũng ẩn chứa vô số đạo vận.

"Chuẩn Đề có Thất Bảo Diệu Thụ, ta sẽ có một Cửu Bảo Diệu Thụ." Cộng Công vừa nói, vừa lấy ra chín bảo vật.

Y sở hữu quá nhiều Thiên Tài Địa Bảo, trong đó không thiếu Tiên Thiên chi vật.

Lúc này, y lấy ra chín món Tiên Thiên chi vật khá tốt.

Trông như chín khối bảo thạch, màu sắc khác nhau, Tiên Thiên linh khí lưu chuyển.

“Sưu!”, “Sưu!”, “Sưu!”...

Chín khối bảo thạch Tiên Thiên rơi xuống Không Tâm Dương Liễu thượng, dung hợp làm một.

Cũng không biết đã bao lâu, Không Tâm Dương Liễu cũng trở thành một Tiên Thiên Chí Bảo.

Thoạt nhìn, hơi giống Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề, dài hơn ba thước, xanh biếc mọng nước, có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Tiên Thiên phù lục.

Cửu thải thần quang lưu chuyển, có thể quét rơi pháp bảo của người khác.

Ngoài việc quét rơi pháp bảo, Cửu Bảo Diệu Thụ còn sở hữu sức mạnh không gian, và có thể sản sinh cam lộ.

Cam lộ do bảo vật này sản sinh thậm chí còn vượt Tam Quang Thần Thủy.

Tam Quang Thần Thủy được xưng là thánh phẩm số một của Hồng Hoang, cam lộ vượt Tam Quang Thần Thủy, đủ để biết giá trị.

Cẩn thận cảm thụ Cửu Bảo Diệu Thụ trong tay, Cộng Công biết công kích lực của bảo vật này yếu hơn Tam Xoa Kích, nhưng lực phòng ngự lại vượt trội, hiệu quả trấn áp khí vận cũng mạnh hơn.

Khẽ vung tay, cửu thải thần quang từ Cửu Bảo Diệu Thụ phát ra, tách rời Hỗn Độn chi khí ức vạn vạn dặm.

Cộng Công một bước đi ra, trở về Hồng Hoang.

Mang Cửu Bảo Diệu Thụ trở về Hồng Hoang, lại không dẫn phát Thiên Khiển.

Nếu Cộng Công tu luyện Không Tâm Dương Liễu thành phân thân, khi trở về Hồng Hoang chắc chắn sẽ dẫn phát Thiên Khiển.

Lại có thêm một Tiên Thiên Chí Bảo, khí vận của Cộng Công lại được tăng cường.

Trong thời kỳ đại kiếp, có thêm một Tiên Thiên Chí Bảo, đối với Cộng Công, đối với Vu tộc, đều là một chuyện tốt lớn.

Cùng lúc đó, một số đại năng ở Hồng Hoang vốn đang chú ý đến sự biến hóa khí vận của Vu tộc đều kinh ngạc.

Đại Xích Thiên, còn gọi là Thái Thanh Cảnh, là một Đại Thiên Thế Giới do Thái Thượng khai lập ở Đại La Thiên.

Trong Bát Cảnh Cung ở Đại Xích Thiên, Thái Thượng vốn đang bế mục dưỡng thần, lại đột nhiên mở bừng hai mắt, sắc mặt đại biến.

"Khí vận Vu tộc sao lại đột nhiên có biến hóa lớn đến vậy?" Thái Thượng trong lòng không yên.

Y vẫn luôn mưu tính làm suy yếu khí vận Vu tộc, tăng cường khí vận Nhân tộc, để Nhân tộc thay thế Vu tộc làm nhân vật chính của thiên địa.

Vì vậy, Thái Thượng thường xuyên chú ý đến sự biến hóa khí vận Vu tộc, hiện tại, lại phát hiện khí vận Vu tộc có biến hóa không nhỏ.

Đối với y, sự biến hóa khí vận Vu tộc lại không phải điều y mong muốn.

Y ngay lập tức nghĩ đến Cộng Công, hầu như có thể khẳng định, chắc chắn có liên quan đến Cộng Công.

Việc có thể khiến khí vận Vu tộc có biến hóa lớn, chắc chắn không phải chuyện nhỏ.

Sau một hồi, Thái Thượng tế ra Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thái Cực Đồ, mượn sức mạnh của hai Tiên Thiên Chí Bảo, bắt đầu thôi diễn thiên cơ.

Hiện tại, đang là đại kiếp, thiên cơ hỗn loạn, nhưng mượn sức mạnh của hai Tiên Thiên Chí Bảo, cộng thêm tu vi Thánh Nhân trung kỳ của Thái Thượng, đặc biệt là Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng có thể thôi diễn được một hai.

Tuy nhiên, sau một hồi thôi diễn, Thái Thượng lại không nhìn ra.

Nếu không phải trong thời kỳ đại kiếp, có lẽ Thái Thượng có thể thôi diễn ra.

Hiện tại thôi diễn thiên cơ, còn khó hơn gấp mười lần so với trước đại kiếp.

Cùng với sự phát triển của đại kiếp, thiên cơ cũng sẽ ngày càng hỗn loạn, độ khó của việc thôi diễn tự nhiên càng lớn.

Ở Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa cũng phát hiện khí vận Vu tộc có biến hóa không nhỏ.

Nữ Oa mượn sức mạnh của ba cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo là Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ và Càn Khôn Đỉnh, cũng thôi diễn, kết quả không cần nói nhiều.

"Khí vận Vu tộc sao lại có biến hóa lớn đến vậy?" Nữ Oa trong lòng thắc mắc.

Nữ Oa cũng có nhiều suy đoán khác nhau.

Một Tổ Vu nào đó đột phá?

Một Tiên Thiên Chí Bảo nào đó của Cộng Công thăng cấp thành Đại Đạo Chí Bảo?

Lục Đạo Luân Hồi hoàn thiện?

Chương 365

Bất Chu Sơn?

Trong Cực Lạc Thế Giới, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người hợp lực thôi diễn.

Hồng Quân, Nguyên Thủy, Thông Thiên...

Trong Hỏa Vân Cung tại Thánh Địa Nhân tộc, Phục Hy cũng phát hiện khí vận Vu tộc có biến hóa cực lớn.

Trong Vu tộc, các Tổ Vu hầu như đều cảm giác được.

Có cả Côn Bằng ở Bắc Minh, Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử...

Khi Cộng Công trở về Vu Hoàng Cung ở Bất Chu Sơn, y phát hiện mười hai vị Tổ Vu còn lại đều ở đó.

Chư Tổ Vu không phải đều là bản thể, có Tổ Vu là hình chiếu, cũng có Tổ Vu là phân thân.

Trừ Trụ Dực, các Tổ Vu còn lại đều tu luyện ra Hỗn Độn Nguyên Thần, có mấy cái phân thân cũng không đáng ngạc nhiên.

Trụ Dực không chọn đi con đường Tiên Thiên Ma Thần, mà đi con đường pháp tắc thành Thánh.

Trụ Dực bản thân là Lực Chi Pháp Tắc Đạo Quả của Bàn Cổ, có sự khác biệt bản chất so với các Tổ Vu khác.

Vì bản thân là pháp tắc, nên Trụ Dực đi con đường pháp tắc thành Thánh là thích hợp.

Đã chọn con đường pháp tắc thành Thánh, Trụ Dực cũng dùng lực pháp tắc để rèn luyện thân thể.

Muốn chuyển hóa thân Tổ Vu thành pháp tắc Vu Thể, độ khó cực

lớn, chỉ khi thành pháp tắc Vu Thể mới có thể tu luyện ra pháp tắc nguyên thần.

Khi pháp tắc Vu Thể và pháp tắc nguyên thần đều viên mãn, Trụ Dực mới có thể thành Thánh.

Pháp tắc thành Thánh có thể trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, cũng có thể là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Còn việc Trụ Dực trở thành Đại Đạo Thánh Nhân hay Thiên Đạo Thánh Nhân, lại là chuyện khác.

Đế Giang thân là Thiên Đế, lần này không cử bản thể mà là một phân thân đến.

Huyền Minh và Xa Bỉ Thi hai người đều là hình chiếu.

Chúc Dung, Thiên Ngô và Cú Mang cũng đều là phân thân.

Hồng Hoang quá rộng lớn, tuy Vu tộc sau khi trở thành nhân vật chính của thiên địa đã thiết lập trận pháp truyền tống khắp nơi, nhưng mười ba vị Tổ Vu bản thể muốn tụ tập trong thời gian ngắn, cũng không dễ dàng, trừ phi Cộng Công dùng thủ đoạn Thánh Nhân.

"Huynh trưởng, khí vận Vu tộc của chúng ta..." "Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề?

Không, không đúng, cửu thải thần quang?" Chư Tổ Vu đều quan tâm đến sự biến hóa khí vận Vu tộc, nhưng hiện tại lại từng người trừng mắt nhìn Cửu Bảo Diệu Thụ trong tay Cộng Công.

Từng Tổ Vu đều có nhãn lực tốt, nhìn kỹ mấy lần, liền nhìn ra là Tiên Thiên Chí Bảo.

"Đây là Cửu Bảo Diệu Thụ, ta dùng Không Tâm Dương Liễu luyện chế thành Tiên Thiên Chí Bảo." Cộng Công bình thản nói.

"Không Tâm Dương Liễu?" "Dương Mi Đại Tiên?" Nghe Cộng

Công nói, chư Tổ Vu nhìn nhau.

Chư Tổ Vu đều biết Dương Mi.

Dương Mi vốn là Thái Cổ Không Gian Ma Thần, sau này trở thành Tiên Thiên Sinh Linh của Hồng Hoang, cũng là một trong những sinh linh đầu tiên.

Trước khi Hồng Quân thành Thánh, Dương Mi đã thành Thánh, chỉ là, Dương Mi đã chọn trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, dẫn đến không dám lấy bản thể tiến vào Hồng Hoang.

"Huynh trưởng, người đã giết Dương Mi ư?" Chúc Cửu Âm cũng kinh ngạc.

Dương Mi là Đại Đạo Thánh Nhân, lại là Tiên Thiên Ma Thần.

Trong mắt Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Nhục Thu... thực lực Dương Mi chưa chắc đã kém hơn Hồng Quân.

"Chưa thể diệt nguyên thần của y." Cộng Công tùy tiện nói.

"....." Đế Giang và mười hai vị Tổ Vu khác.

Cửu Bảo Diệu Thụ xanh biếc mọng nước phát ra cửu thải thần quang, pháp lực của Cộng Công đang không ngừng truyền vào.

Dưới sự thôi động của đại pháp lực Cộng Công, trên Cửu Bảo Diệu Thụ xuất hiện một ít giọt sương, có màu Hỗn Độn.

Hỗn Độn cam lộ vượt Tam Quang Thần Thủy.

Cộng Công sử dụng Cửu Bảo Diệu Thụ để sản sinh một chút Hỗn Độn cam lộ, là để làm cho Thủy Chi Pháp Tắc thêm hoàn mỹ.

Nếu không mượn Cửu Bảo Diệu Thụ, Cộng Công dựa vào Thủy Chi Pháp Tắc Đạo Quả mà có thể sáng tạo ra Hỗn Độn cam lộ, như vậy mới hoàn mỹ.

Pháp bảo dù tốt đến mấy, cũng chỉ là ngoại vật, tự thân cường đại mới là căn bản.

Thậm chí, thể chất, pháp lực, thần thông... cũng đều không quan trọng, cuối cùng, chỉ có dùng đạo của bản thân để chứng Đại Đạo.

Bàn Cổ khai thiên, không thể chứng đắc Đại Đạo, thân hóa vạn vật là một đòn cược tất cả, nhưng lại thất bại.

Sở dĩ Bàn Cổ thất bại, không phải vì pháp lực không đủ, mà chỉ có thể là do lĩnh ngộ Đại Đạo không đủ.

Dù là khai thiên hay thân hóa vạn vật, đều tăng cường lĩnh ngộ Đại Đạo của Bàn Cổ, nhưng vẫn không đủ để y chứng đắc Đại Đạo.

Có được một phần truyền thừa của Bàn Cổ, Cộng Công cũng biết tầm quan trọng của đạo hạnh.

Tiêu hao lượng lớn pháp lực, Cộng Công dùng Cửu Bảo Diệu Thụ diễn hóa ra một chút Hỗn Độn cam lộ.

Thu Cửu Bảo Diệu Thụ, Cộng Công dùng Thủy Chi Pháp Tắc Đạo Quả bao bọc lấy Hỗn Độn cam lộ, bắt đầu cảm ngộ.

Cùng với sự cảm ngộ của Cộng Công, Thủy Chi Pháp Tắc cũng ngày càng hoàn mỹ.

Trong một thời gian, đạo hạnh của Cộng Công có chút tinh tiến.

Ngoài thành Triều Ca, hơn trăm vạn nô lệ đang đại hưng thổ mộc.

Trụ Vương phế bỏ chế độ nô lệ, cũng vì thế mà động chạm đến lợi ích của không ít người.

La Hầu đoạt xá Trụ Vương chi hậu, lại không tiếp tục phế bỏ chế độ nô lệ.

Chế độ nô lệ cũng là một đặc sắc lớn của triều Thương.

Mỗi khi triều Thương cần tiến hành tế tự quan trọng, đều phải giết một số nô lệ.

Hiện tại, La Hầu đã thành Trụ Vương, ngầm chiêu mộ kỳ nhân dị sĩ, cũng như làm sâu sắc thêm quan hệ với Tiệt Giáo, khiến khí vận triều Thương và Tiệt Giáo liên kết càng chặt chẽ.

Tranh thủ sự ủng hộ của Vu tộc cũng vô cùng quan trọng.

Vì vậy, Trụ Vương sai trăm vạn nô lệ bên ngoài thành Triều Ca xây dựng mười ba Tổ Vu Cung.

Chỉ trong nửa tháng ngắn ngủi, mười ba Tổ Vu Cung đã hoàn thành hơn nửa, nhưng lại có mười mấy vạn nô lệ chết, đối với điều này, Trụ Vương cũng không hề bận tâm.

Tuy Cộng Công khiến La Hầu đoạt xá Trụ Vương, nhưng La Hầu cũng biết, y chỉ là một quân cờ của Cộng Công.

Cộng Công muốn La Hầu nghịch thiên, La Hầu thành công, Cộng Công cũng có lợi lớn.

La Hầu thất bại, Cộng Công cũng có lợi, chỉ là lợi ích không lớn.

Trụ Vương cũng biết Cộng Công không thể huy động toàn bộ sức mạnh Vu tộc để giúp y nghịch thiên, nhưng nếu Vu tộc có thể cử một phần sức mạnh giúp đỡ, thì cũng tốt.

Vì vậy, Trụ Vương có ý quỳ bái Tổ Vu.

Thân là Nhân Vương quỳ bái Tổ Vu, cũng không mất mặt.

Hiện nay, tổng số nô lệ của triều Thương cũng khoảng hai trăm vạn, Trụ Vương lại động dụng một trăm vạn, quả thực là thủ bút lớn.

Còn về nô lệ của các quyền quý triều Thương, Trụ Vương không động dụng.

Nô lệ cũng là tài sản, Trụ Vương động dụng nô lệ không có chủ,

nhưng nếu động dụng nô lệ của quyền quý, lại sẽ khiến triều Thương càng thêm bất ổn.

Kỳ thực, nếu không lo bị các Thánh Nhân ngoài Cộng Công phát hiện, Trụ Vương cũng sẽ không co ro bó gối như vậy.

Không có thực lực, cũng không dám làm loạn.

Nếu bất kỳ ai trong Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương nhị Thánh biết La Hầu đã đoạt xá Trụ Vương, La Hầu đều sẽ không có kết cục tốt.

Tuy thân thể Trụ Vương là phàm thai nhục thể, nhưng nguyên thần La Hầu cường đại, nghiền ép Đại La Kim Tiên dễ như trở bàn tay, đối phó Chuẩn Thánh thì phiền phức hơn.

Chương 366

Mười ba Tổ Vu Cung phân tán ở các vị trí khác nhau ngoài thành Triều Ca, trong đó, Tổ Vu Cung của Cộng Công là lớn nhất.

Tổ Vu Cung của Trụ Dực lại nhỏ nhất.

Hàng vạn nô lệ đang làm việc rầm rộ.

Không ít binh sĩ cầm roi giám sát, phát hiện nô lệ nào làm chậm, lập tức quất một roi.

Nếu nô lệ nào mệt mỏi ngã xuống đất không dậy được, sẽ bị xử lý.

Phần lớn nô lệ đều mặt mày tê liệt, một phần nhỏ nô lệ lại trong lòng ôm hận.

Nơi nào có áp bức, nơi đó có phản kháng.

Hàng năm, triều Thương đều có những cuộc bạo động nô lệ quy mô nhỏ.

Không chỉ triều Thương, tám trăm chư hầu trong thiên hạ cũng đều thực hành chế độ nô lệ, Tây Kỳ cũng có nô lệ.

Một số nô lệ vừa nhanh tay làm việc, vừa thấp giọng nguyền rủa.

"Trụ Vương cái hôn quân đó, đã phá hủy tượng thần Vu Hoàng Thánh Nhân, tất cả các Vu đều đã bị vứt bỏ, giờ lại muốn xây Tổ Vu Cung, không thấy quá muộn sao?

Hừ, Vu tộc sẽ không tha thứ." "Cái hôn quân đó, đã giết Đông Bá Hầu, giết Vương Hậu, còn muốn giết hai đứa con trai." "Tây Bá Hầu là Thánh Nhân của Tây Kỳ, cũng bị cái hôn quân đó giam cầm rồi." Trụ Vương động dụng trăm vạn nô lệ để xây dựng cung điện cho Tổ

Vu, thờ phụng mười ba tượng thần Tổ Vu, không chỉ khiến vô số nhân loại kinh ngạc.

Vu tộc, Long tộc, từng Đại Năng, thậm chí mấy vị Thánh Nhân, cũng đều bất ngờ.

Chẳng là, triều Thương hiện tại nội ưu ngoại hoạn, Trụ Vương muốn được Vu tộc tha thứ cũng là lẽ thường.

Dù sao, Vu tộc là nhân vật chính của thiên địa, thực lực cường đại, xa không phải Nhân tộc có thể sánh bằng.

Không phải Trụ Vương chỉ nắm giữ một phần nhỏ sức mạnh Nhân tộc, mà dù y có nắm giữ toàn bộ sức mạnh Nhân tộc, cũng không đủ sức chống lại Vu tộc.

Phần lớn sức mạnh Nhân tộc nằm ở Hỏa Vân Cung, do Tam Hoàng Ngũ Đế nắm giữ.

Ngoài ra, tám trăm chư hầu trong thiên hạ, có kẻ tạo phản, có kẻ ngoài mặt vâng lời nhưng trong lòng bất phục Trụ Vương.

Trong đại điện Vương Cung Triều Ca, Trụ Vương ngồi cao trên ngai, văn võ bá quan đứng dưới.

Từng quan viên tấu bẩm, có Đông Bá Hầu Khương Văn Hoán kết minh với Đông Di, thực lực đại tăng, tổng binh Du Hồn Quan cáo cấp cầu viện.

Đông Di, Tây Nhung, Quỷ Phương... là những dã nhân ngoài sự biến hóa, không phải nhân loại do Nữ Oa sáng tạo, mà do Thiên Đạo diễn hóa.

Khi Nữ Oa sáng tạo ra Nhân tộc, Hồng Hoang Thiên Đạo hoàn thiện, có thể diễn hóa ra Nhân tộc.

Vì vậy, ngoài Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo, còn có Nhân tộc do

Thiên Đạo diễn hóa.

Từ trước đến nay, Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo và Nhân tộc do Thiên Đạo diễn hóa vẫn đối địch nhau.

Để báo thù, Khương Văn Hoán liên hợp với dã nhân Đông Di.

Trụ Vương suy xét một lát, lệnh Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ dẫn mười vạn binh tăng viện Du Hồn Quan.

Có quan viên thỉnh cầu Trụ Vương thả Tây Bá Hầu, đối với điều này, Trụ Vương không đồng ý.

Lại có Tây Nhung và Quỷ Phương... làm loạn.

"Đại Vương, Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ bẩm báo, bảy mươi hai lộ chư hầu Bắc Hải tạo phản, lấy Viên Phúc Thông làm thủ lĩnh, vô lực bình định." Văn Trọng cất lời.

Hai trăm chư hầu phương Bắc, cùng bảy mươi hai lộ chư hầu Bắc Hải hợp lại có thực lực cường đại, Sùng Hầu Hổ cũng không địch nổi.

So với Khương Văn Hoán ở phía đông, bảy mươi hai lộ chư hầu Bắc Hải lại uy hiếp lớn hơn đối với triều Thương.

"Vậy đành làm phiền Văn Thái Sư đích thân lĩnh binh đi dẹp loạn Bắc Hải vậy." Trụ Vương nói.

"Lão thần tuân mệnh." Văn Trọng cũng không từ chối.

Tuy Thông Thiên đã dặn môn nhân Tiệt Giáo mau chóng vạch rõ giới hạn với triều Thương, nhưng Văn Trọng lại muốn tận trung với triều Thương.

Thế là, Trụ Vương lệnh Văn Trọng lĩnh năm mươi vạn binh, đi bình định bảy mươi hai lộ chư hầu Bắc Hải.

Bắc Hải, bảy mươi hai lộ chư hầu do Viên Phúc Thông cầm đầu

làm phản nhà Thương, thanh thế hạo đại.

Tại phương Bắc của Thương triều, Viên Phúc Thông là chư hầu hùng mạnh chỉ đứng sau Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ.

Hiện nay, phía Đông có Khương Văn Hoán liên kết với dã nhân Đông Di ngày đêm công đánh Du Hồn Quan, phía Bắc lại có Viên Phúc Thông suất chúng tạo phản.

Phía Tây có Khuyển Nhung cự nhân, Quỷ Phương dã nhân... cũng đều rục rịch ngóc đầu dậy.

Giang sơn Thành Thang ngập tràn nguy cơ.

Không phải Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ cưỡi Ngũ Sắc Thần Ngưu lĩnh binh đi chi viện Du Hồn Quan, mà là Thái sư Văn Trọng dẫn đại quân tiến về Bắc Hải.

Lần này Văn Trọng lĩnh binh năm mươi vạn, cộng thêm sự trợ giúp của Sùng Hầu Hổ và một số chư hầu phương Bắc, binh lực có thể vượt hơn một triệu.

Binh quý thần tốc, Văn Trọng dẫn vài ngàn nhân mã đi trước, đại đội theo sau.

Chỉ thấy Văn Trọng cưỡi một đầu Mặc Kỳ Lân, mi tâm có một con thiên nhãn dựng đứng, hai tay cầm Thư Hùng Tiên, không giận mà uy.

Văn Trọng bái Kim Linh Thánh Mẫu của Tiệt Giáo làm thầy, đạo pháp cao thâm, càng tinh thông thao lược binh pháp, tại Thương triều xuất tướng nhập tướng.

Với quyền uy hiện tại của Văn Trọng, nếu nguyện ý, thậm chí có thể giá không Trụ Vương, độc lãm triều cương, nhưng y tịnh không có dã tâm đó.

Dựa vào cước lực của Mặc Kỳ Lân, từ Triều Ca chạy tới Bắc Hải cũng không cần quá lâu.

Ngoài thành Bắc Hải, bảy mươi hai lộ phản quân tề tụ, cầm đầu là một trung niên đại kinh, đầu đội mũ tăng, tay cầm Nguyệt Nha Sạn, chính là Viên Phúc Thông.

Viên Phúc Thông sùng thượng Phật Giáo.

Các chư hầu đi theo Viên Phúc Thông tạo phản cũng có không ít người lễ Phật.

Trừ phương Tây ra, Phật Giáo tại phương Bắc có ảnh hưởng lớn nhất.

Quân đội của Sùng Hầu Hổ và một số chư hầu nhân số cũng không ít hơn phe Viên Phúc Thông, nhưng sĩ khí đê lạc do liên tiếp bại trận.

Khi Văn Trọng dẫn vài ngàn nhân mã tới, Sùng Hầu Hổ mới thở phào nhẹ nhõm. "Văn Trọng đã đến." Trong mắt Viên Phúc Thông ẩn ẩn lưu chuyển phật quang.

Một tướng lĩnh đầu trọc bên cạnh Viên Phúc Thông nói: "Bồ Tát, Văn Trọng không dễ đối phó." "Thắng bại cũng không quan trọng, quan trọng là cầm chân Văn Trọng." Viên Phúc Thông thản nhiên nói.

Viên Phúc Thông nãi là người của Phật Giáo, sở dĩ tạo phản là do mưu kế của Tây Phương Nhị Thánh. "Thân phận thực sự của ta lại không tiện bại lộ, như vậy cũng phải bó tay bó chân." Viên Phúc Thông thầm nghĩ trong lòng.

Hắn không phải là đệ tử Phật Giáo bình thường, thân phận thực sự của hắn tại Phật Giáo có địa vị cực cao, nếu không, Tây Phương Nhị Thánh sẽ không để hắn gánh vác trọng trách này.

Lúc này, Viên Phúc Thông nhớ lời Chuẩn Đề dặn dò, phải tận khả

năng giữ chân Văn Trọng tại Bắc Hải, nhưng chưa đến vạn bất đắc dĩ thì không thể bại lộ thân phận thật.

Bất luận Viên Phúc Thông nghĩ thế nào, Văn Trọng tại doanh trại Sùng Hầu Hổ nghỉ ngơi chỉnh đốn một chút liền dẫn nhân mã xuất chiến.

Hai quân đối lũy, mỗi bên vài chục vạn người. "To gan Viên Phúc Thông, còn không mau mau thúc thủ chịu trói!" Văn Trọng còn chưa mở miệng, một đệ tử đã hướng về phía đối diện lớn tiếng nộ quát. "Hôn quân vô đạo, đảo hành nghịch thi, thiên nộ nhân oán, các ngươi trợ Trụ vi ngược, nãi là đường chết." Lời của Viên Phúc Thông chọc giận Văn Trọng. "Thất phu sao dám hồ ngôn loạn ngữ, tả hữu có ai cùng ta bắt lấy nghịch tặc?" Trên gương mặt già nua của Văn Trọng cũng hiện lên một tia giận dữ. "Lão sư, Viên tặc bất quá là hạng người cắm rơm bán thủ, để đệ tử bắt hắn." Một đệ tử của Văn Trọng thỉnh chiến, tay cầm đại đao, tung ngựa trực chỉ Viên Phúc Thông.

Một tướng lĩnh đầu trọc sau lưng Viên Phúc Thông cũng xuất chiến.

Trước trận tiền, hai người chém giết cùng một chỗ, một bên là đệ tử Văn Trọng võ công cao cường lại biết chút ít pháp thuật, một bên lại là kẻ ngũ đại tam thô, mặt đầy thịt ngang, lông mày dựng ngược, lại có vết sẹo đao, giơ cao một cái Kim Cương Xử.

Mắt thấy đấu mấy chục hiệp vẫn bất phân thắng bại, Văn Trọng tế ra Thư Hùng Tiên trong tay.

Chỉ thấy Thư Hùng song tiên vừa tế ra liền hóa thành hai con giao long, lắc đầu quẫy đuôi, nhe răng múa vuốt, uy thế kinh người, một trái một phải vây công Viên Phúc Thông.

Đôi Thư Hùng Tiên này của Văn Trọng nãi là do Kim Linh Thánh Mẫu thân thủ luyện chế Hậu Thiên Linh Bảo, lấy hai con giao long ở

Bắc Hải cộng thêm đông đảo thiên tài địa bảo, uy lực cực lớn.

Chương 367

Tường vân nâng hai con giao long, thần quang chói mắt nóng rực bá đạo.

Từ lúc Văn Trọng tế Thư Hùng Tiên, song tiên hóa rồng lao đến đỉnh đầu Viên Phúc Thông, bất quá chỉ trong điện quang hỏa thạch.

Trong tiếng long ngâm, hai con giao long bổ nhào về phía Viên Phúc Thông.

Đối mặt một kích của Văn Trọng, thần sắc Viên Phúc Thông cũng hơi đổi.

Không kịp nghĩ nhiều, Viên Phúc Thông lấy Nguyệt Nha Sạn trong tay để ngăn cản hai con giao long. "Oanh!" Viên Phúc Thông kêu lên một tiếng đau đớn, cả người lẫn ngựa bị bức lui hơn trăm mét, hai con giao long cũng biến trở về song tiên, bay về trong tay Văn Trọng.

Tại Bất Chu Sơn, bên trong Vu Hoàng Cung.

Cộng Công đang cảm ngộ Đại Đạo.

Thất Bảo Diệu Thụ diễn hóa Hỗn Độn cam lâm, làm cho Thủy Chi Pháp Tắc của Cộng Công càng thêm hoàn mỹ.

Tuy nhiên Cộng Công hiện tại không thể trực tiếp dùng Thủy Chi Pháp Tắc diễn hóa Hỗn Độn cam lâm, nhưng đạo hạnh của hắn lại tinh tiến thêm một chút.

Mở hai mắt ra, Cộng Công nhìn thoáng qua Bắc Hải.

Viên Phúc Thông ở Bắc Hải cũng là một nhân vật.

Trong nguyên tác, Văn Trọng phải mất mười mấy năm mới bình định được Bắc Hải phản loạn.

Về phần thân phận thực sự của Viên Phúc Thông, Cộng Công cũng nhìn ra được, chính là Đại Thế Chí Bồ Tát của Phật Giáo.

Bất quá, Cộng Công cũng không để ý tới.

Chiến tranh giữa Văn Trọng và Viên Phúc Thông tuy liên quan đến Nhân tộc, Tiệt Giáo và Tây Phương Phật Giáo, nhưng cũng không làm cho Cộng Công coi trọng.

So sánh ra, Cộng Công càng hiếu kỳ mưu kế của Tây Phương Nhị Thánh.

Đát Kỷ là người của Phật Giáo, Viên Phúc Thông cũng vậy, bất quá chỉ là quân cờ của Tây Phương Nhị Thánh mà thôi.

Hiện tại, Đát Kỷ đã nằm trong sự khống chế của Trụ Vương.

Thu hồi ánh mắt, Cộng Công lại tiếp tục cảm ngộ Đại Đạo.

Cửu thải thần quang mông lung, từ Thất Bảo Diệu Thụ Không Tâm Dương Liễu trong tay Cộng Công phát ra, trong thần quang diễn hóa ra một giọt Hỗn Độn sắc cam lâm, cùng lúc đó, Thủy Chi Pháp Tắc của Cộng Công bao bọc lấy cam lâm.

Nhờ vào loại cam lâm còn vượt xa Tam Quang Thần Thủy này, Thủy Chi Pháp Tắc của Cộng Công có thể càng thêm hoàn mỹ.

Sau lưng Cộng Công, một cái Hỗn Nguyên Đạo Quả bán hư bán thực hiển hóa.

Trong Hỗn Nguyên Đạo Quả của Cộng Công có Bàn Cổ khai thiên, có Thái Cực, có Thái Tố, cũng có Thái Thủy, đủ loại dị tượng huyền chi hựu huyền.

Khi Cộng Công cảm ngộ Đại Đạo, Hồng Mông Thiên Đạo cũng giúp đỡ không nhỏ.

Sở hữu một cái Thiên Đạo, đối với việc cảm ngộ Đại Đạo giúp

ích rất lớn.

Theo Hồng Mông Thiên Đạo không ngừng trưởng thành, sự giúp đỡ đối với Cộng Công cũng sẽ càng lớn.

Tại phủ Tổng binh Tam Sơn Quan, Khổng Tuyên vẻ mặt kinh ngạc tiếp nhận mật chỉ của Trụ Vương.

Khổng Tuyên hiện đang đảm nhiệm chức Tổng binh Tam Sơn Quan của Thương triều, không nghĩ tới Trụ Vương lại có mật chỉ cho hắn.

Trụ Vương thỉnh Khổng Tuyên đi Bắc Hải một chuyến, trợ giúp Văn Trọng bình định phản loạn.

Không sai, là "thỉnh", không phải ra lệnh. "Trụ Vương có chút ý tứ." Khổng Tuyên nhìn thoáng qua hướng Triều Ca, lại có hứng thú với Trụ Vương.

Khổng Tuyên luôn luôn điệu thấp, theo hắn thấy, Trụ Vương sẽ không quá chú ý đến mình, nhưng Trụ Vương lại hạ mật chỉ thỉnh hắn đi giúp Văn Trọng, điều này nói lên cái gì?

Hiển nhiên, Trụ Vương cho rằng một mình Văn Trọng không cách nào bình định Bắc Hải phản loạn, Khổng Tuyên vừa đi liền có thể giải quyết.

Nghĩ xong, Khổng Tuyên một mình rời khỏi Tam Sơn Quan, thi triển độn pháp hướng Bắc Hải bay đi.

Tiên Thiên Ngũ Hành chi lực quanh quẩn quanh thân Khổng Tuyên, hóa thành hồng quang rạch phá hư không, tốc độ nhanh đến mức làm người ta tặc lưỡi.

Trong loài phi cầm, Tam Túc Kim Ô, Kim Sí Đại Bàng, Phượng Hoàng...

đều lấy tốc độ làm sở trường.

Căn cước của Khổng Tuyên bất phàm, so với Kim Sí Đại Bàng cũng không hề kém cạnh, với tu vi Chuẩn Thánh như hiện nay, dưới Thánh Nhân không có bao nhiêu người có thể so bì tốc độ với hắn.

Khi Khổng Tuyên đến Bắc Hải, từ xa đã thấy đại quân Văn Trọng và phản quân đại chiến.

Nhân mã của Viên Phúc Thông cũng có mấy chục vạn, không ít kẻ đều có phật pháp hộ thân, thực lực không thể khinh thường.

Giữa không trung, Văn Trọng giao chiến với Viên Phúc Thông lại là thế cân bằng.

Chỉ thấy Văn Trọng cưỡi Mặc Kỳ Lân, thiên nhãn mi tâm phát ra thần quang, hai tay vung Thư Hùng Tiên, mỗi một kích đều có thể hám sơn động nhạc.

Viên Phúc Thông chân đạp một đoàn phật quang, luân chuyển Kim Cương Xử, đối chiến Văn Trọng không rơi xuống hạ phong.

Nhìn Viên Phúc Thông đang chiến đấu với Văn Trọng, đôi mắt Khổng Tuyên lóe lên, thần sắc biến đổi.

Văn Trọng không nhìn ra, nhưng Khổng Tuyên lại nhìn ra, Viên Phúc Thông còn xa mới sử xuất toàn lực.

Tu vi thực sự của Viên Phúc Thông là Đại La Kim Tiên, nếu sử xuất toàn lực, giết Văn Trọng và nghiền chết một con kiến không có bao nhiêu khác biệt. "Hảo một cái Phật Giáo." Khổng Tuyên cười lạnh.

Phật Giáo tuy có hai vị Thánh Nhân, nhưng cũng không có mấy cường giả cấp Đại La Kim Tiên.

Lúc này, Khổng Tuyên lại nghĩ đến mật chỉ Trụ Vương phái

người đưa tới.

Trụ Vương biết Viên Phúc Thông là cường giả Phật Giáo sao? "Xem ra dĩ vãng đã quá đánh giá thấp Trụ Vương." Khổng Tuyên thầm nghĩ.

Nhìn ra Viên Phúc Thông không đánh bại Văn Trọng, Khổng Tuyên suy tư.

Hiển nhiên, Phật Giáo chỉ định cầm chân Văn Trọng, để Văn Trọng sa lầy tại Bắc Hải bình phản, trong thời gian ngắn không thể về Triều Ca.

Bất quá, muốn cầm chân Văn Trọng cũng không phải chuyện đơn giản.

Không nói bản thân Văn Trọng, nhân duyên của y tại Tiệt Giáo cũng rất tốt, nếu cầu viện, đạo hữu khắp tam sơn ngũ nhạc đều sẽ tới.

Trên đường đến Bắc Hải, Khổng Tuyên đã có quyết định, cho nên giờ khắc này liền xuất thủ.

Khổng Tuyên hóa thành một đạo độn quang chắn giữa Viên Phúc Thông và Văn Trọng, dễ dàng đỡ được công kích của cả hai. "?" Viên Phúc Thông nhíu mày.

Văn Trọng cũng kinh ngạc nhìn Khổng Tuyên. "Ta nãi là Tổng binh Tam Sơn Quan Khổng Tuyên.

Ngươi tại Phật Giáo hẳn là người có địa vị cực cao, sao không lấy bộ mặt thật ra gặp người?" Khổng Tuyên nhìn chằm chằm Viên Phúc Thông.

Vừa nghe tên Khổng Tuyên, sắc mặt Viên Phúc Thông khẽ biến, lời Khổng Tuyên vừa dứt càng làm hắn thầm kinh hãi.

Văn Trọng cũng kinh nghi bất định nhìn Viên Phúc Thông.

Thấy Viên Phúc Thông không hiện nguyên hình, Khổng Tuyên hừ lạnh một tiếng, sử xuất Ngũ Sắc Thần Quang.

Khi Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên vừa ra, không gian phương viên ức vạn dặm bị phong tỏa.

Cùng lúc đó, một cái Tiên Thiên Ngũ Hành Lãnh Địa cũng xuất hiện, lấy Khổng Tuyên làm trung tâm.

Trong Tiên Thiên Ngũ Hành Lãnh Địa, nếu không thể siêu thoát ngũ hành, hoặc tu vi không bằng Khổng Tuyên, tuy không thể nói sinh sát dư đoạt đều tại một ý niệm của Khổng Tuyên, nhưng hắn lại nắm giữ ưu thế tuyệt đối.

Năm loại thần quang từ các hướng khác nhau quét tới, Viên Phúc Thông thất kinh.

Lắc mình một cái, Viên Phúc Thông biến trở về diện mạo thật, là một hòa thượng thanh niên.

Phật Giáo Đại Thế Chí Bồ Tát.

Chân đạp liên đài, sau đầu có một vầng phật quang phổ chiếu đại thiên, quang diệu chư thiên.

Đại Thế Chí một tay kết phật ấn, một tay cầm Hàng Ma Xử, bảo tướng trang nghiêm.

Chương 368

Nhiên nhi, đối mặt với Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên, Đại Thế Chí lại ngăn cản không nổi, chỉ đành né tránh.

Lúc này, sắc mặt Văn Trọng cũng khó coi, nếu không phải Khổng Tuyên xuất thủ, không biết Viên Phúc Thông lại là đại nhân vật của Phật Giáo.

Đại Thế Chí nãi là tu vi Đại La Kim Tiên, khí thế quá cường đại, làm cho Văn Trọng hít thở không thông.

Nếu Đại Thế Chí dùng khí thế nghiền ép Văn Trọng, Văn Trọng chỉ sợ động đậy không được, có thể thấy được chênh lệch to lớn.

Văn Trọng tịnh không ngốc, Đại Thế Chí lấy thân phận Viên Phúc Thông phản Thương, lại ẩn tàng thực lực, hiển nhiên là vì cầm chân y.

Hiện nay, Khổng Tuyên đối đầu Đại Thế Chí, Văn Trọng cũng chỉ có thể lùi ra xa quan chiến.

Lấy thực lực của Văn Trọng, đã không có tư cách can thiệp nữa.

Phía dưới, hai bên nhân mã đang chém giết cũng đều ngẩng đầu nhìn Khổng Tuyên và Đại Thế Chí chiến đấu.

Những kẻ đi theo Viên Phúc Thông tạo phản, thấy chân thân Viên Phúc Thông lại là Đại Thế Chí Bồ Tát của Phật Giáo, đều có sự phẫn nộ vì bị lừa gạt.

Đại Thế Chí hiện tại cũng không lo được cái nhìn của người khác, hắn đang chịu áp lực rất lớn.

Tiên Thiên Ngũ Hành Lãnh Địa của Khổng Tuyên quá cường đại, Đại Thế Chí không cách nào thoát thân, Ngũ Sắc Thần Quang lại

khiến Đại Thế Chí không chống đỡ nổi. "Khổng Tuyên pháp lực vô biên, thần thông quảng đại, xa không phải ta có thể địch lại." Đại Thế Chí trong lòng tính toán làm sao thoát thân.

Trong lòng do dự một chút, Đại Thế Chí tự bạo liên đài dưới chân.

Liên đài tên là Tiếp Dẫn Liên Đài, hủy diệt liên đài, Đại Thế Chí có thể truyền tống về Cực Lạc Thế Giới.

Tiếp Dẫn Liên Đài cũng là do Tiếp Dẫn cấp cho một số đệ tử quan trọng của Phật Giáo để bảo mệnh.

Trước mắt, Phật Giáo cũng không có mấy cái Tiếp Dẫn Liên Đài, chính vì trân quý nên nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Đại Thế Chí cũng không muốn hủy đi.

Nhưng hiện tại, Đại Thế Chí vô lực đối kháng Khổng Tuyên.

Khi Đại Thế Chí muốn phá hủy liên đài dưới chân, tốc độ Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên bỗng nhiên nhanh hơn gấp đôi, hắn còn chưa kịp phản ứng, Tiếp Dẫn Liên Đài đã rơi vào trong thần quang.

Quét rơi liên đài của Đại Thế Chí, Khổng Tuyên lại sử xuất một môn đại thần thông.

Chỉ thấy tay phải Khổng Tuyên hóa thành một tòa Ngũ Chỉ Sơn, ầm ầm hạ xuống.

Một bàn tay Khổng Tuyên hóa thành Ngũ Chỉ Sơn che khuất bầu trời, Đại Thế Chí tránh cũng không thể tránh.

Trên Ngũ Chỉ Sơn có Tiên Thiên Ngũ Hành chi lực lưu chuyển, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm cái xích sắc phù lục, bạch sắc phù lục, hắc sắc phù lục...

ẩn chứa Tiên Thiên Ngũ Hành chi lực.

Đây lại là một môn Tiên Thiên Thần Thông của Khổng Tuyên.

Ngũ Chỉ Sơn rơi trên người Đại Thế Chí, trấn áp hắn không thể động đậy.

Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên chênh lệch quá lớn, cộng thêm Ngũ Sắc Thần Quang lợi hại, cùng với Khổng Tuyên sở hữu Ngũ Hành Pháp Tắc, lại diễn hóa Tiên Thiên Ngũ Hành Lãnh Địa, Tiên Thiên Ngũ Chỉ Sơn... trong thời gian ngắn trấn áp Đại Thế Chí tịnh không kỳ quái.

Nếu Đại Thế Chí có thể chống đỡ dưới tay Khổng Tuyên thời gian dài, đó mới là kỳ quái.

Bắt được Đại Thế Chí, Khổng Tuyên giao cho Văn Trọng xử trí.

Văn Trọng cho người đem Đại Thế Chí xuống chém đầu.

Đáng thương Đại Thế Chí bị Khổng Tuyên cấm cố, chết dưới tay một tên tiểu binh của Văn Trọng.

Đao phủ thủ chém đầu Đại Thế Chí, Văn Trọng lại cho người đem đầu hắn treo ở cửa doanh trại.

Đại Thế Chí vừa ngã xuống, một điểm chân linh hướng Phong Thần Đài ở Kỳ Sơn bay đi.

Pháp bảo của Đại Thế Chí cũng theo đó đi lên Phong Thần Đài.

Phản quân đại bộ phận quỳ xuống đầu hàng, một bộ phận nhỏ bỏ trốn, cũng có kẻ ngoan cố chống cự.

Đối với kẻ đào tẩu và ngoan cố chống cự, Văn Trọng không nương tay, có một cái giết một cái.

Kẻ đầu hàng thì chỉ tru diệt thủ ác, binh sĩ bình thường thì biến thành nô lệ. "Đa tạ Khổng Tổng binh trượng nghĩa xuất thủ, Văn Trọng cảm kích bất tận." Văn Trọng đối với Khổng Tuyên vô cùng

cảm kích, cũng có tò mò, thật không ngờ Thương triều lại có cường giả như Khổng Tuyên.

Với tình cảnh nội ưu ngoại hoạn của Thương triều hiện nay, có một cường giả như Khổng Tuyên cũng làm cho Văn Trọng vui mừng từ đáy lòng.

Đại Thế Chí vừa ngã xuống, Tây Phương Nhị Thánh cũng biết được.

Mây đen nghịt bao phủ toàn bộ Bắc Hải, đây là cơn giận của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Lúc này, Tây Phương Nhị Thánh đều phẫn nộ không thôi.

Tổn thất một cường giả cấp Đại La Kim Tiên khiến khí vận Phật Giáo có chút sụt giảm, hơn nữa, Đại Thế Chí vừa chết, một số mưu kế cũng không tiện tiếp tục thực hiện.

Thất thập nhị lộ chư hầu phản loạn ở Bắc Hải đã bình định, Khổng Tuyên đang định về Tam Sơn Quan lại đột nhiên có một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt, làm cho nguyên thần Khổng Tuyên nhảy lên, tựa hồ đại nạn sắp lâm đầu.

Không chỉ Khổng Tuyên có cảm giác nguy cơ, Văn Trọng cũng có. "Giết một cái Bồ Tát, dẫn ra hai cái Thánh Nhân." Khổng Tuyên vừa nói vừa định bỏ đi.

Tuy nhiên Khổng Tuyên tự ngạo nhưng cũng có tự biết rõ mình, với thực lực hiện tại, không cách nào kháng cự Thánh Nhân.

Thánh Nhân sơ kỳ cũng không phải là thứ Khổng Tuyên hiện tại có thể thất địch.

Nhiên nhi, chưa đợi Khổng Tuyên rời đi, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đã đến phía trên thành Bắc Hải.

Thánh Nhân xuất hiện, dị tượng không nhỏ, chỉ thấy phật quang chiếu rọi, phạm âm từng trận, lại có đàn hương nhân uân biến địa.

Thấy Tây Phương Nhị Thánh vừa đến, sắc mặt Khổng Tuyên khó coi.

Đối đầu với bất kỳ ai trong Tây Phương Nhị Thánh, Khổng Tuyên đều không có phần thắng, càng đừng nói lấy một địch hai.

Thánh Nhân chi uy từ trên trời giáng xuống, trừ Cộng Công ra, sinh linh phương viên ức vạn dặm toàn bộ đều quỳ rạp trên mặt đất.

Văn Trọng cũng quỳ phục tại đó, muốn đứng dậy lại bị một cỗ vĩ lực áp chế.

Khổng Tuyên tuy rằng có thể đứng thẳng, nhưng áp lực cũng rất lớn. "Thánh Nhân chi uy, khủng bố như vậy!" Khổng Tuyên thầm kinh hãi. "Khổng Tuyên, nghiệt chướng, không biết thuận nghịch, trợ Trụ vi ngược, thật là tội đại ác cực, còn không quỳ xuống." Chuẩn Đề đáp xuống cách Khổng Tuyên không xa, mặt sắc băng lãnh. "Hanh, hảo một cái Chuẩn Đề Thánh Nhân, hảo một cái Phật Giáo, tế thế độ nhân?

Từ bi vi hoài?

Buồn cười." Khổng Tuyên khinh thường trào phúng. "Làm càn!" Uy thế Chuẩn Đề phát ra càng thêm cường đại.

Cắn răng, Khổng Tuyên vẻ mặt quật cường, dưới sự nghiền ép của Chuẩn Đề Thánh Nhân vẫn ngạo nhiên đứng thẳng.

Mặc dù Chuẩn Đề cường đại nhưng cũng không thể làm cho Khổng Tuyên khuất phục. "Buông đồ đao xuống, lập địa thành phật.

Khổng Tuyên đạo hữu, căn hành không cạn, tu luyện không dễ, chớ nên tự lầm." Tiếp Dẫn cũng từ trên trời giáng xuống, dưới chân là Thập Nhị Phẩm Kim Liên đại phóng quang hoa.

Vô biên phật quang làm cho lòng người bình hòa, tứ đại giai không, lục căn thanh tịnh.

Khổng Tuyên sử xuất Ngũ Sắc Thần Quang, toàn lực công kích Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Ngũ Sắc Thần Quang có thể xoát người lạc bảo, cũng có thể trực tiếp công kích hoặc phòng ngự.

Hiện nay Khổng Tuyên nãi là tu vi Chuẩn Thánh, lại triệt để luyện hóa Ngũ Sắc Thần Quang, cho nên uy lực cực lớn, có thể so với Tiên Thiên Linh Bảo.

Bất quá, dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến, đối mặt Khổng Tuyên toàn lực sử xuất Ngũ Sắc Thần Quang, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người lại cũng không động dung. "Oanh!" "Oanh!" Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề phát ra thất thải thần quang, ngăn trở Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên, Thập Nhị Phẩm Kim Liên của Tiếp Dẫn ngăn cản lại càng dễ dàng.

Thấy một kích toàn lực vẫn không làm gì được hai người Tiếp Dẫn, Khổng Tuyên cũng không bất ngờ, vốn nằm trong dự liệu.

Sau một kích, Khổng Tuyên xoay người muốn chạy.

Chương 369

Thấy Khổng Tuyên bỏ chạy, Chuẩn Đề vẻ mặt bình tĩnh, Tiếp Dẫn mỉm cười.

Chỉ thấy Tiếp Dẫn lật tay trái, Khổng Tuyên liền rơi vào trong tay hắn.

Thủ đoạn Thánh Nhân, không thể tưởng tượng.

Giữa phản thủ chuyển đổi không gian, thời gian và không gian đối với Thánh Nhân tịnh không có ý nghĩa quá lớn.

Trong lòng bàn tay Tiếp Dẫn diễn hóa một thế giới, bên trong đầy hoa sen và cây bồ đề, có ba ngàn yết đế, thập phương bồ tát, vô số tôn giả và la hán...

Thân xử trong Chưởng Trung Phật Quốc của Tiếp Dẫn, Khổng Tuyên bị phật quang bao phủ, lại có phạm âm nhập nhĩ, đàn hương nhân uân, bị từng vị yết đế, bồ tát nâng trong tay. "Khổng Tuyên, lúc này không quy y, còn đợi khi nào?" Thanh âm trang nghiêm vang lên, tựa hồ ngay trước mắt, lại phảng phất xa tận chân trời.

Với đạo tâm của Khổng Tuyên, ở trong Phật Quốc cũng chỉ có thể khổ sở chống đỡ. "Chớ hòng mê hoặc ta." Khổng Tuyên biết tất cả trước mắt đều là huyễn tượng.

Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng diệc như huyễn.

Tuy biết nhãn nhĩ tỵ thiệt thân ý đều lâm vào phật pháp huyễn tượng, nhưng Khổng Tuyên lại không cách nào tránh thoát.

Cứ tiếp tục như vậy, bản tâm Khổng Tuyên sẽ trầm thụy. "Đáng giận!" Khổng Tuyên điên cuồng vận dụng Ngũ Sắc Thần Quang.

Dưới sự tàn phá của thần quang, hoa sen, bồ đề thụ, yết đế, bồ

tát...

đều chi ly phá toái.

Nhiên nhi, chỉ cần Phật Quốc còn tồn tại, huyễn tượng cũng vô hưu vô chỉ.

Cho nên, Khổng Tuyên đánh vỡ bao nhiêu huyễn tượng, lập tức lại sinh ra bấy nhiêu.

Khổng Tuyên nỗ lực nhưng phí công.

Lúc này, Khổng Tuyên tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo. "Oanh!" Tuy rằng chỉ là Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng một khi tự bạo cũng bộc phát ra sức mạnh đáng sợ.

Dưới sự tự bạo của linh bảo, không gian phương viên ngàn dặm xuất hiện một số vết nứt nhỏ, nhưng vẫn chưa đủ để Khổng Tuyên thoát ra.

Tự bạo Tiên Thiên Linh Bảo cũng không thể đánh vỡ thế giới bích luỹ này, Khổng Tuyên có chút buồn bực.

Bất quá thế giới cũng chịu tổn hại, khiến áp lực của Khổng Tuyên nhỏ đi một chút.

Bên ngoài Phật Quốc, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều có chút tiếc nuối.

Một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cứ thế tự bạo. "Thật muốn đánh giết Khổng Tuyên sao?" Chuẩn Đề nói.

Bất quá, Chuẩn Đề cũng chỉ nói vậy thôi.

Tuy vì Khổng Tuyên mà Đại Thế Chí mới ngã xuống, nhưng Khổng Tuyên nãi là tu vi Chuẩn Thánh, nếu có thể trở thành sức mạnh của Phật Giáo, trợ giúp sẽ cực lớn.

Ngoài ra, khí vận của Khổng Tuyên không ít, giết Khổng Tuyên

đối với Tây Phương Nhị Thánh quá không có lời. "Khổng Tuyên có thể làm Khổng Tước Đại Luân Minh Vương." Tiếp Dẫn thản nhiên nói. "Ca!" Lời Tiếp Dẫn vừa dứt, Chưởng Trung Phật Quốc xuất hiện cái lỗ hổng, Khổng Tuyên chật vật trốn ra.

Đệ đệ của Khổng Tuyên là sủng vật của Cộng Công, Cộng Công cũng thuận tay luyện chế vài cái ngọc phù, Kim Tuyên đưa cho Khổng Tuyên một cái.

Trong lúc tình thế cấp bách, Khổng Tuyên bóp nát ngọc phù, lập tức một cỗ chi lực của Cộng Công phát ra, đánh vỡ Phật Quốc, giúp Khổng Tuyên thoát khốn. "Cộng Công chi lực!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều sững sờ. "Không ổn!" Tây Phương Nhị Thánh thầm kêu không tốt.

Khổng Tuyên sử xuất sức mạnh của Cộng Công, Cộng Công tất nhiên sẽ biết.

Một khi Cộng Công tới, Tây Phương Nhị Thánh không chiếm được tiện nghi.

Không kịp nghĩ nhiều, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề khẽ động, quét về phía Khổng Tuyên.

Khi Chuẩn Đề toàn lực xuất thủ, giữa thiên địa xuất hiện hư ảnh một cây bồ đề thụ đỉnh thiên lập địa.

Khổng Tuyên chỉ cảm thấy trong thiên địa ngoại trừ bồ đề thụ hư ảnh, tất cả đều biến mất.

Ngay sau đó, hư ảnh bồ đề thụ phát ra thất thải thần quang.

Thần quang chiếu rọi, Khổng Tuyên bị trói buộc, hoàn toàn không thể động đậy.

Chuẩn Đề vừa toàn lực xuất thủ, Khổng Tuyên hào vô phản kháng chi lực.

Mặc dù Khổng Tuyên cũng biết thực lực mình kém xa Chuẩn Đề, nhưng chênh lệch huyền thù như vậy khiến hắn cũng khí nỗi. "Ta và Chuẩn Đề chênh lệch lớn vậy sao?" Khổng Tuyên khó chấp nhận hiện thực.

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang lăng lệ xuất hiện, xé rách thất thải thần quang.

Thất thải thần quang chiếu rọi thiên địa lại bị một đạo kiếm quang lăng lệ xé toạc.

Khổng Tuyên vốn đã tuyệt vọng liền ngạc nhiên.

Tiếp theo, thất thải thần quang biến mất, hư ảnh bồ đề thụ đỉnh thiên lập địa cũng không thấy đâu, Tây Phương Nhị Thánh thần sắc ngưng trọng nhìn về phía Đông.

Chỉ thấy một đạo nhân thanh niên cưỡi Khuê Ngưu vừa đi vừa hát, chính là Bàn Cổ Thượng Thanh Thông Thiên Đạo Nhân. "Tiệt Giáo Thánh Nhân!" Khổng Tuyên sững sờ.

Thanh Hồng Kiếm bay về trong tay Thông Thiên, Thông Thiên cũng đã tới trước mặt Tây Phương Nhị Thánh. "Hai vị đạo hữu không ở Tây Phương thanh tịnh chi hương, Cực Lạc chi địa, lại tới nơi này sinh sự đoan." Thông Thiên cười nói.

Thông Thiên rõ ràng muốn bảo vệ Khổng Tuyên, làm cho hai người Tiếp Dẫn trong lòng não hỏa.

Lúc này Thông Thiên trong lòng cũng tức giận.

Trong đại kiếp, Phật Giáo gây sự, Thông Thiên cần phải làm cho Tây Phương Nhị Thánh an phận một chút.

Khổng Tuyên tuy không phải môn nhân Tiệt Giáo, lại có quan hệ không tệ với Tiệt Giáo, nếu nhập Tây Phương, đối với Tiệt Giáo cũng không phải chuyện tốt. "Khổng Tước và Tây Phương ta có duyên, bần

đạo hai người đặc biệt tới độ hóa..." Tiếp Dẫn chưa nói xong, kiếm khí của Thông Thiên đã khóa chặt hắn.

Cũng không cần nói nhiều, Thông Thiên lấy một địch hai, một kiếm đối chiến Tây Phương Nhị Thánh.

Ba người đều là Thánh Nhân sơ kỳ, đạo hạnh của Tiếp Dẫn cao nhất, cũng tiếp cận Thánh Nhân trung kỳ nhất.

Xét về chiến lực, Thông Thiên mạnh hơn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề một chút.

Nhưng hiện tại Thông Thiên lấy một địch hai, lại không bố hạ Tru Tiên Kiếm Trận, quả thực thác đại rồi.

Thông Thiên cưỡi Khuê Ngưu, một người một kiếm, công thế lăng lệ, kiếm khí khóa chặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, khiến hai người tránh cũng không thể tránh.

Tiếp Dẫn chân đạp Thập Nhị Phẩm Kim Liên, tay cầm Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, đỉnh đầu có Lưu Ly Bảo Tràng.

Chuẩn Đề tay trái cầm Gia Trì Thần Xử, tay phải cầm Thất Bảo Diệu Thụ.

Trong thời gian ngắn, Thông Thiên lấy một địch hai lại không rơi xuống hạ phong.

Thánh Nhân chiến đấu quả nhiên phi đồng tiểu khả.

Lúc này, Hồng Hoang Thiên Đạo cũng có sở biến hóa.

Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Nữ Oa và cả Cộng Công đều biết.

Đại Xích Thiên, trong Bát Cảnh Cung, Thái Thượng đứng dậy, đôi pháp nhãn xuyên qua ba mươi ba tầng trời lạc xuống hạ giới, nhìn Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh chiến đấu.

Tuy rằng trong kỳ đại kiếp thiên cơ hỗn loạn, nhưng Thái Thượng suy tính một chút cũng biết được tiền nhân hậu quả.

Biết Phật Giáo gây chuyện, Thái Thượng cũng có chút não hỏa.

Phật Giáo mưu kế như vậy, sở mưu tự nhiên sẽ không nhỏ.

Chương 370

Bất quá, Thái Thượng tịnh không vội vã xuất thủ giúp Thông Thiên. "Nếu không động dụng Tru Tiên Kiếm Trận, Thông Thiên sợ là địch không lại Tây Phương Nhị Thánh." Thái Thượng trong lòng tính toán.

Thái Thượng hiểu rõ tính cách Thông Thiên.

Với tính cách đó, nếu đánh không lại Tây Phương Nhị Thánh, tất nhiên sẽ động dụng Tru Tiên Kiếm Trận.

Một khi Thông Thiên bố hạ Tru Tiên Kiếm Trận, phi tứ thánh sơ kỳ hợp lực không thể phá.

Tiệt Giáo dùng Tru Tiên Kiếm Trận, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, lại có Vạn Tiên Tháp trấn áp khí vận.

Cho nên một khi động dụng Tru Tiên Kiếm Trận, khí vận Tiệt Giáo sẽ có sở lưu thất.

Thái Thượng muốn nhìn khí vận Tiệt Giáo lưu thất một chút...

Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy đang cảm ngộ, muốn trảm khước chấp niệm.

Nguyên Thủy đã trảm khước thiện ác nhị thi, nếu trảm nốt chấp niệm chi thi liền có thể tam thi hợp nhất.

Lấy ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo cùng bản nguyên khế hợp để ký thác tam thi, tam thi hợp nhất không chừng có thể dung hợp thành một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, lấy tu vi Thánh Nhân sơ kỳ hiện tại của Nguyên Thủy, một khi tam thi hợp nhất, đột phá Thánh Nhân trung kỳ là tất nhiên.

Tam thi hợp nhất chi pháp, Nguyên Thủy có thể thông qua Thái Thượng mà biết được, cũng không cần giống Tây Phương Nhị Thánh trong mộng chứng đạo thôi diễn.

Cảm tri thiên đạo biến hóa, Nguyên Thủy cũng biết Thông Thiên đang cùng Tây Phương Nhị Thánh chiến đấu.

Giống như Thái Thượng, Nguyên Thủy cũng không xuất thủ giúp Thông Thiên...

Tại một nơi nào đó ở Hồng Hoang có Hồng Quân, lại có Nữ Oa ở ba mươi ba tầng trời, cũng đều lãnh nhãn bàng quan.

Trên Bất Chu Sơn, Cộng Công bước ra Vu Hoàng Cung, nhàn nhã ngắm mây cuốn mây bay. "Hành vi của Thông Thiên có chút khả nghi." Cộng Công thầm tư tác.

Cộng Công hoài nghi Thông Thiên lần này xuất thủ là có mưu kế khác.

Tuy tính cách Thông Thiên ngay thẳng nhưng cũng biết mưu kế.

Bất quá, Thông Thiên xuất thủ cũng làm đảo lộn kế hoạch của Cộng Công.

Nếu Tây Phương Nhị Thánh đem Khổng Tuyên "độ hóa" về Tây Phương, Cộng Công hậu tục có một số kế hoạch có thể thực hành.

Bất luận Cộng Công và Thái Thượng nghĩ thế nào, cuộc chiến giữa Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh vẫn tiếp tục.

Ba vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân chiến đấu, động một chút là hủy thiên diệt địa.

Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh đánh tới tận trong tinh không Hồng Hoang.

Tại sâu trong tinh không có vô số tinh vực hoang lương. "Oanh!"

"Oanh!"...

Trong chiến đấu, từng ngôi sao bị đánh nổ.

Trên Thái Dương Tinh có con mắt của Cộng Công, nhân thử hết thảy phát sinh trong tinh không đều khó thoát khỏi mắt hắn.

Bất quá, quang hoa của Thái Dương Tinh cũng không thể chiếu rọi đến bất kỳ nơi nào trong tinh không.

Một ngôi sao khổng lồ đường kính vài quang niên bị dư ba chiến đấu của ba người Thông Thiên đánh trúng, trong nháy mắt hóa thành bột mịn.

Sâu trong tinh không tuy hoang lương nhưng cũng có một số tinh thần dựng dục sinh linh, cũng có một số đại năng ẩn tàng bế quan khổ tu.

Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề quét qua, hơn một triệu ngôi sao hướng về phía Thông Thiên ném tới.

Thông Thiên khẽ động đạo kế trên đầu, lập tức Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Vạn Tiên Tháp hiển hiện.

Vạn Tiên Tháp vốn là pháp bảo Vạn Ma Tháp của La Hầu, rơi vào tay Thông Thiên bị luyện hóa thành Vạn Tiên Tháp.

Vạn Tiên Tháp và khí vận Vạn Tiên của Tiệt Giáo tương liên, cho nên hiệu quả trấn áp khí vận tuy không bằng Khai Thiên Tam Bảo nhưng cũng không yếu hơn Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Sở hữu Vạn Tiên Tháp và Thập Nhị Phẩm Hắc Liên trấn áp khí vận, Tiệt Giáo tuy rằng tiên thiên bất túc nhưng lại tốt hơn Phật Giáo một chút.

Nếu không phải Thông Thiên hữu giáo vô loại, môn nhân Tiệt Giáo quá nhiều, vàng thau lẫn lộn, thì dùng Vạn Tiên Tháp và Thập

Nhị Phẩm Hắc Liên trấn áp khí vận cũng không cần lo lắng.

Khi Vạn Tiên Tháp tế ra, hàng triệu ngôi sao đều bị chặn lại.

Từng ngôi sao vừa tiếp cận Vạn Tiên Tháp liền phân băng ly tích, nếu tiếp xúc Vạn Tiên Tháp càng là trong nháy mắt bị phân giải thành vật chất nhỏ hơn nguyên tử ức vạn lần.

Tuy có Vạn Tiên Tháp hộ thân nhưng Thông Thiên lại hơi ở hạ phong. "Sư đệ cẩn thận, Thông Thiên chỉ sợ muốn bố trí Tru Tiên Kiếm Trận." Tiếp Dẫn truyền âm cho Chuẩn Đề.

Đối với Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thập phần kiêng kị.

Nếu Thông Thiên lúc này bố hạ Tru Tiên Kiếm Trận, chỉ bằng hai người bọn họ thì không phá nổi.

Bất quá nếu Thông Thiên muốn bày trận, hai người Tiếp Dẫn cũng không ngăn cản được.

Nhiên nhi, làm cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bất ngờ chính là Thông Thiên tuy rơi vào hạ phong nhưng vẫn chần chờ chưa bày Tru Tiên Kiếm Trận. "Chẳng lẽ không nỡ để khí vận Tiệt Giáo lưu thất?" "Đã Thông Thiên không bày Tru Tiên Kiếm Trận, hôm nay nhất định phải làm hắn mất mặt." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng nghĩ vậy, ra tay lại một chút cũng không hàm hồ.

Công kích của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tuy không lăng lệ bằng Thông Thiên, nhưng hai người hợp lực, phối hợp vô cùng ăn ý, lại ổn ổn chiếm thượng phong. "Thành bại tại thử nhất cử." Thông Thiên thầm nghĩ, dư quang nơi khóe mắt nhìn về phía xa trong tinh không.

Tại một nơi nào đó trong tinh không Hồng Hoang, một mảnh hắc ám, đưa tay không thấy được năm ngón.

Băng lãnh, cô tịch, sung xích các loại bức xạ cuồng bạo, ẩn tàng

không ít Tinh Linh.

Tinh Linh cường đại thậm chí có thể một ngụm nuốt chửng một ngôi sao khổng lồ.

Tinh Linh lại phân làm mấy loại: phi cầm, tẩu thú, thụ mộc, trùng trĩ...

Nơi quang hoa Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh chiếu rọi thì Tinh Linh ít, tại nơi hắc ám không chiếu tới lại tương đối nhiều.

Trong mảnh hắc ám này có một ngôi sao huyết sắc.

Trong bóng tối, huyết sắc tinh thần hấp dẫn từng con Tinh Linh lao vào như thiêu thân lao đầu vào lửa.

Trên huyết sắc tinh thần, Tứ Đại Hung Thú tề tụ.

Hỗn Độn, Đào Ngột, Cùng Kỳ và Thao Thiết, bốn đại hung thú đều có tu vi Đại La Kim Tiên, cộng lại một chỗ có thể đánh một trận với Chuẩn Thánh.

Lúc này, Tứ Đại Hung Thú đều biến thành cao mười mấy vạn trượng, thân thể khổng lồ đang thôn phệ từng con Tinh Linh.

Một con quái điểu thông thể màu đen bay tới, đôi mắt lại lóe lên tinh quang sáng chói.

Tinh Linh ngoại trừ đôi mắt tinh quang, toàn thân trên dưới đều một mảnh đen kịt, nếu ở trong bóng tối nhắm mắt lại thì rất khó bị nhìn ra.

Tinh Linh không có nguyên thần, linh hồn và thân thể bảng định cùng một chỗ, thân thể lại thập phần đặc thù có thể hóa thành tinh quang, cho nên muốn giết chết Tinh Linh tương đối khó.

Cùng Kỳ giang đôi cánh sau lưng bay lên, vồ lấy quái điểu, một ngụm nuốt xuống. "Kém một chút là có thể phục sinh chủ thượng."

Đào Ngột nói.

Chủ thượng trong miệng Đào Ngột vô nghi là Thú Hoàng Thần Nghịch.

Thần Nghịch từng là đệ nhất cường giả Hồng Hoang, lại bị đám người Hồng Quân, La Hầu, Long Vương vây công mà chết, La Hầu đoạt được thân thể Thần Nghịch dùng để phục sinh.

Hiện nay Tứ Đại Hung Thú muốn trọng tụ chân thân và linh hồn Thần Nghịch.

Mọi chuyện bắt đầu từ vài năm trước, Đào Ngột cơ duyên xảo hợp có được một phương pháp phục sinh Thần Nghịch, bèn liên hệ ba hung thú còn lại.

Qua nghiên cứu, Tứ Đại Hung Thú cho rằng phương pháp này khả thi, liền nhất nhất làm theo.

Muốn phục sinh Thần Nghịch, sức mạnh Tinh Linh rất quan trọng, cho nên Tứ Đại Hung Thú mới ở đây thôn phệ Tinh Linh.

Lại qua một lát, một bầy Tinh Linh giống như châu chấu bay tới, Thao Thiết cười lớn nghênh đón. "Oanh!" Một con Tinh Linh khổng lồ trăm vạn trượng từ trên trời giáng xuống, có chút giống Song Đầu Bá Vương Long.

Khi con Tinh Linh này xuất hiện, Tứ Đại Hung Thú cũng ùa lên.

Chương 371

Trong khoảnh khắc, Tứ Đại Hung Thú thôn phệ Tinh Linh khổng lồ này. "Có thể rồi." "Bắt đầu đi!" "Phục sinh chủ thượng." Nhất thời, Tứ Đại Hung Thú bắt đầu tiến hành một nghi thức cổ quái.

Mỗi hung thú trong cơ thể đều tích lũy lượng lớn Tinh Linh chi lực, lúc này phát huy tác dụng.

Tinh quang sáng chói ngưng tụ thành một tế đài khổng lồ liên kết Tứ Đại Hung Thú.

Ngay sau đó, hình chiếu của Thú Hoàng Thần Nghịch hiển hiện.

Nhìn hình chiếu Thần Nghịch, Tứ Đại Hung Thú đều kích động không thôi.

Mọi chuyện đều diễn ra theo dự tính của chúng, nhiên nhi, chuyện phát sinh tiếp theo khiến chúng mộng bức.

Chỉ thấy tinh quang tế đài biến hóa, bóng tối một chút nuốt chửng ánh sáng.

Ngôi sao bị máu hung thú nhuộm đỏ cũng biến trở về diện mạo thật. "?

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên?" Tứ Đại Hung Thú thất kinh.

Hỗn Độn và ba hung thú còn lại đều không ngờ huyết sắc tinh thần lại do Thập Nhị Phẩm Hắc Liên biến thành.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên vốn trong tay La Hầu, sau rơi vào tay Cộng Công, chi hậu lại vào tay Thông Thiên.

Hiện nay, nó là pháp bảo của Thông Thiên.

Lúc này, Tứ Đại Hung Thú cũng minh bạch. "Chúng ta bị Thông

Thiên tính kế rồi." Thao Thiết vừa kinh vừa nộ.

Cái gọi là phục sinh Thần Nghịch, bất quá là lừa gạt Tứ Đại Hung Thú.

Dùng Thập Nhị Phẩm Hắc Liên thôn phệ Tứ Đại Hung Thú, hình chiếu Thần Nghịch sẽ dung nhập vào Thông Thiên, giúp hắn có được không ít cảm ngộ.

Tiêu diệt Tứ Đại Hung Thú cũng là một đại công đức. "Thông Thiên muốn nâng cấp Diệt Thế Hắc Liên lên thập tam phẩm, trở thành Tiên Thiên Chí Bảo, đột phá tu vi." Hỗn Độn nói.

Tuy Tứ Đại Hung Thú đều biết, nhưng đã quá muộn.

Hiện tại, chúng không thể thay đổi được gì.

Sâu trong tinh không Hồng Hoang, Thông Thiên đỉnh đầu Vạn Tiên Tháp, cưỡi Khuê Ngưu, tay cầm Thanh Hồng Kiếm lực chiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Ba vị Thánh Nhân chiến đấu tồi hủy ức vạn ngôi sao, cũng dẫn đến vô số sinh linh thảm tử.

Lúc này, tâm thần Thông Thiên khẽ động, khóe miệng phù hiện một nụ cười.

Thông Thiên tính kế Tứ Đại Hung Thú, khiến chúng tưởng rằng có thể phục sinh Thú Hoàng Thần Nghịch.

Tiếp theo, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên sẽ thôn phệ Tứ Đại Hung Thú.

Dưới tác dụng lượng lớn Tinh Linh, có thể mượn dùng nhật nguyệt tinh thần chi lực.

Bất quá, Thông Thiên cũng không xác định Hắc Liên có thể thăng cấp thập tam phẩm hay không.

Về phần Thông Thiên có thể đột phá Thánh Nhân trung kỳ hay không, khả năng còn nhỏ hơn.

Nhưng có thể khẳng định, lần này Thông Thiên thu hoạch cực lớn.

Chiến đấu cùng Tây Phương Nhị Thánh cũng là do Thông Thiên muốn mượn sức mạnh của họ.

Trong chiến đấu mượn trợ sức mạnh Tây Phương Nhị Thánh, không chỉ tăng khả năng thăng cấp Hắc Liên mà còn tăng khả năng đột phá của Thông Thiên.

Đúng lúc này, hình chiếu Thần Nghịch xuất hiện sau lưng Thông Thiên. "Thần Nghịch?" "Tình huống gì?" Nhìn hình chiếu Thần Nghịch, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều kinh ngạc không thôi.

Thông Thiên đắc ý cười to.

Trong tiếng cười, hình chiếu Thần Nghịch dung nhập vào cơ thể hắn.

Khi đó, Thông Thiên cũng có không ít cảm ngộ, đạo hạnh tinh tiến nhanh chóng.

Cảm thụ đạo hạnh tinh tiến, khoảng cách Thánh Nhân trung kỳ càng ngày càng gần, Thông Thiên vô cùng sướng khoái. "Không xong, bị Thông Thiên tính kế." Tiếp Dẫn đại kinh.

Chuẩn Đề cũng hiểu ra, sắc mặt khó coi: "Tứ Đại Hung Thú." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có thể thành Thánh đều có đại trí tuệ, đại nghị lực, đại công đức, lúc này đều biết Thông Thiên tính kế Tứ Đại Hung Thú, cũng lợi dụng bọn họ.

Trên Bất Chu Sơn, trong mắt phải Cộng Công lóe lên kim hồng sắc quang hoa.

Lúc này Cộng Công cũng biết mưu kế của Thông Thiên.

Thông Thiên để Tứ Đại Hung Thú thôn phệ vô số Tinh Linh, lại dùng Thập Nhị Phẩm Hắc Liên thôn phệ Tứ Đại Hung Thú.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên có khả năng lớn thăng cấp thập tam phẩm, như vậy Thông Thiên sẽ sở hữu một Tiên Thiên Chí Bảo, đối với Tiệt Giáo quá quan trọng.

Về phần Thông Thiên từ Thánh Nhân sơ kỳ đột phá trung kỳ, khả năng còn nhỏ hơn việc Hắc Liên thăng cấp. "Tứ Đại Hung Thú cũng quá ngu xuẩn, phục sinh Thần Nghịch?" Cộng Công lắc đầu.

Nếu Tứ Đại Hung Thú đều là tu vi Chuẩn Thánh, lại có phương pháp chính xác, mới có một chút khả năng phục sinh Thần Nghịch, nhưng cũng chỉ là một chút mà thôi.

Cộng Công đang cân nhắc xem có nên giúp Thông Thiên hay không.

Con mắt Cộng Công trên Thái Dương Tinh có thể giúp đỡ Thông Thiên rất lớn.

Bất quá nếu giúp Thông Thiên đột phá Thánh Nhân trung kỳ và sở hữu Tiên Thiên Chí Bảo, lại quay ra đối địch với Cộng Công thì sao?

Trong lòng quyền hành lợi hại, Cộng Công nhất thời cũng không quyết định được.

Giúp hay không giúp?

Đây là vấn đề! "Đạo hữu hảo kế!" Tiếp Dẫn thâm thâm nhìn Thông Thiên một cái, đã đánh giá thấp Thông Thiên.

Chuẩn Đề cũng một lần nữa nhận thức lại Thông Thiên.

Nhiên nhi, Thông Thiên lúc này lại không để ý cái nhìn của hai người.

Từ trong một mảnh hắc ám của tinh không, Thập Nhị Phẩm Hắc

Liên bay ra, đến trước mặt Thông Thiên.

Hỗn Độn, Cùng Kỳ, Đào Ngột và Thao Thiết tứ đại hung thú đã bị Hắc Liên thôn phệ, nhưng cần thời gian tiêu hóa.

Lúc này, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên đang trưởng thành với tốc độ kinh người, cự ly thăng cấp thập tam phẩm ngày càng gần.

Một đoàn công đức hạ xuống.

Hung thú nãi là tồn tại thiên đạo bất dung, giết hung thú có công đức, cho nên Thông Thiên dùng Hắc Liên thôn phệ Tứ Đại Hung Thú được công đức không nhỏ.

Đặc biệt là Tứ Đại Hung Thú muốn phục sinh Thần Nghịch, khiến công đức Thông Thiên nhận được càng nhiều.

Trơ mắt nhìn Thông Thiên đắc một đại đoàn công đức, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mặt ngoài hâm mộ, thực tế trong lòng càng hâm mộ ghen tị.

Công đức cũng không phải tùy tiện là có thể đạt được.

Hành thiện tích đức, làm việc thiện có công đức, nhưng tiêu chuẩn thiện sự do Thiên Đạo định.

Có lẽ một việc đối với Vu Tộc là thiện, với Nhân Tộc là ác.

Thiên Đạo chí công, bất thiên bất ỷ.

Có thể để Thiên Đạo ban thưởng công đức, tất nhiên là việc thiện có lợi cho Hồng Hoang.

Thông Thiên trực tiếp hấp thu công đức để tăng tu vi.

Nếu công đức đủ lớn, từ sơ kỳ đột phá trung kỳ cũng là chuyện trong khoảnh khắc, bất quá công đức lúc này Thông Thiên hấp thu không quá lớn.

Rất nhanh, Thông Thiên hấp thu xong công đức, tu vi có tinh tiến không nhỏ nhưng vẫn chưa thể nhất cử đột phá.

Hiện tại đạo hạnh Thông Thiên không dưới Tiếp Dẫn.

Chương 372

Trong trúng thánh Hồng Hoang sơ kỳ, Thông Thiên có tư cách cạnh tranh đệ nhất.

Lượng lớn Tinh Linh chi lực xuất hiện trên Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, dẫn động nhật nguyệt tinh thần chi lực.

Nhất thời, Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh, Bắc Đẩu Thất Tinh...

đều có quang hoa hối tụ về phía Hắc Liên.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng chỉ có thể nhìn, không cách nào xuất thủ ngăn cản.

Đúng lúc này, Thái Dương Tinh bộc phát ra sức mạnh khổng lồ, làm cho Thông Thiên trong lòng vui vẻ.

Cộng Công quyết định giúp Thông Thiên.

Có Cộng Công giúp đỡ, khả năng Thông Thiên đột phá Thánh Nhân trung kỳ lớn hơn, Hắc Liên thăng cấp thành thập tam phẩm càng thêm ổn thỏa.

Chỉ thấy nhật nguyệt tinh thần chi lực tụ tập tới, bao phủ lấy Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Hắc Liên chậm rãi biến hóa, uy lực không ngừng tăng cường.

Cuối cùng, phẩm cấp Hắc Liên đột phá, từ mười hai phẩm thăng cấp mười ba phẩm.

Thập Nhị Phẩm Hắc Liên là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Thập Tam Phẩm Hắc Liên lại là Tiên Thiên Chí Bảo.

Thành công nâng cấp, Thông Thiên kinh hỉ giao gia.

Có một Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận, Tiệt Giáo cũng không

còn tiên thiên bất túc nữa.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng chua xót.

Nhìn liên đài của người khác thành Tiên Thiên Chí Bảo, của mình lại chỉ là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, quả thực không dễ chịu.

Cùng lúc Hắc Liên thăng cấp, Thông Thiên toàn thân chấn động, lại có thêm không ít cảm ngộ.

Ngay sau đó, Hỗn Nguyên Đạo Quả của Thông Thiên đột phá.

Giờ khắc này, tu vi Thông Thiên từ Thánh Nhân sơ kỳ đột phá lên trung kỳ.

Hắc Liên thăng cấp, tu vi lại đột phá, khiến Thông Thiên kích động vô dĩ phục gia. "Thông Thiên tu vi đột phá rồi..." Trên mặt Tiếp Dẫn có chút khổ sáp.

Chuẩn Đề trừng lớn mắt. "Hai vị đạo hữu, phải đa tạ rồi." Thông Thiên cười nói.

Sức mạnh của Tây Phương Nhị Thánh bị Thông Thiên lợi dụng, lại giúp đỡ Thông Thiên, đây không phải bản ý của họ. "Chúc mừng đạo hữu." Tiếp Dẫn nói.

Chuẩn Đề âm trầm mặt.

Chiến đấu cũng không cần thiết tiếp tục nữa.

Theo Thông Thiên tu vi đột phá Thánh Nhân trung kỳ, thực lực tăng cường trên diện rộng, đã viễn viễn siêu việt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Hiện nay Thông Thiên muốn đánh bại hai người Tiếp Dẫn tịnh không khó.

Vì vậy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có chút hôi lưu lưu trở về Tây Phương.

Thông Thiên cũng không để ý hai người, hiện tại tâm tình hắn cực tốt.

Nghĩ xong, Thông Thiên thu Vạn Tiên Tháp và Thập Tam Phẩm Hắc Liên, cưỡi Khuê Ngưu rời khỏi tinh không Hồng Hoang, hướng Bất Chu Sơn đi tới, cần phải nói lời cảm tạ với Cộng Công.

Nếu không có Thái Dương Tinh bộc phát, Hắc Liên chưa chắc thăng cấp được, khả năng Thông Thiên đột phá cũng sẽ nhỏ đi.

Cho nên Thông Thiên nợ Cộng Công một nhân tình cực lớn. "Oanh!" Đại Xích Thiên, trong Bát Cảnh Cung, một lò kim đan nổ tung.

Luyện phế một lò kim đan, Thái Thượng lại một chút cũng không để ý.

Lúc này, trong lòng Thái Thượng không cách nào bình tĩnh, vốn tưởng rằng Thông Thiên sẽ bố hạ Tru Tiên Kiếm Trận đối phó Tây Phương Nhị Thánh khiến khí vận Tiệt Giáo lưu thất, không ngờ Thông Thiên lại tính kế Tứ Đại Hung Thú, lợi dụng sức mạnh Tây Phương Nhị Thánh.

Hiện nay Thông Thiên đã nâng cấp Hắc Liên lên thập tam phẩm, tu vi cũng đạt Thánh Nhân trung kỳ.

Phải biết rằng Thông Thiên chưa tam thi hợp nhất.

Hiện tại Thông Thiên chỉ trảm thiện ác nhị thi, nếu trảm nốt chấp niệm chi thi, lại tam thi hợp nhất, đạo hạnh tất nhiên tinh tiến trên diện rộng, vượt qua Thái Thượng cũng không phải vấn đề. "Hảo một cái Thông Thiên, thật coi thường hắn rồi, lại có Cộng Công giúp đỡ." Thái Thượng trong lòng than nhẹ.

Sự đã đến nước này, Thái Thượng cũng chỉ có thể đối mặt hiện thực.

Hồng Hoang luôn luôn thực lực vi thượng, cường giả vi tôn.

Giống như Tổ Vu, vốn Đế Giang là lão đại trong Tổ Vu, nhưng vì Cộng Công quật khởi, Đế Giang lại thành đệ nhị Tổ Vu.

Hiện tại, Thái Thượng tuy là thủ tọa Tam Thanh, nhưng nếu tu vi Thông Thiên vượt qua, không khéo thủ tọa Tam Thanh phải đổi thành Thông Thiên.

Đương nhiên, có lẽ Thông Thiên dù tu vi vượt qua vẫn tôn trọng huynh trưởng, nhưng Thái Thượng không thể không nghĩ nhiều.

So với Thái Thượng, tâm tình Nguyên Thủy hiện tại còn tồi tệ hơn.

Nguyên Thủy không ngờ tu vi Thông Thiên đột phá, lại có thêm Tiên Thiên Chí Bảo.

Nguyên Thủy còn đang tính kế Tiệt Giáo trong đại kiếp lần này.

Hiện nay nếu Nguyên Thủy đối đầu Thông Thiên, chỉ có bị điếu đả. "Nếu Thông Thiên bố hạ Tru Tiên Kiếm Trận, ta và huynh trưởng liên thủ chỉ sợ cũng không phải đối thủ." Nguyên Thủy trong lòng trầm trọng.

Uy lực Tru Tiên Kiếm Trận tồn tại một cái cực hạn, nhưng đối với Thánh Nhân trung kỳ tác dụng không nhỏ.

Với tu vi Thánh Nhân trung kỳ hiện tại của Thông Thiên, có thể phát huy uy lực Tru Tiên Kiếm Trận đến cực hạn.

Bất quá, theo Thông Thiên đột phá, Tam Thanh cũng đã có hai Thánh Nhân trung kỳ.

Không chừng Tam Thanh hiện tại có thể triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần, nhưng khả năng rất nhỏ.

Nếu Nguyên Thủy cũng đột phá Thánh Nhân trung kỳ, Tam Thanh

đều là trung kỳ, tuyệt đối có thể triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần.

Uy lực Bàn Cổ Chân Thân thấp nhất cũng là Thánh Nhân sơ kỳ, Bàn Cổ Nguyên Thần một khi triệu hoán, tu vi ít nhất cũng là Thánh Nhân hậu kỳ.

Đương nhiên, giới hạn của Bàn Cổ Chân Thân và Nguyên Thần là như nhau.

Vu Tộc sở hữu Bàn Cổ huyết mạch nhưng chỉ có Cộng Công có Bàn Cổ Chân Thân.

Tam Thanh tuy do Bàn Cổ Nguyên Thần sở hóa nhưng đều không phải Bàn Cổ Nguyên Thần.

Bất Chu Sơn.

Thông Thiên hướng Cộng Công nói lời cảm tạ, lại luận đạo một phen rồi cũng rời đi.

Đột phá Thánh Nhân trung kỳ, Thông Thiên cũng cần củng cố tu vi.

Cùng Thông Thiên luận đạo, Cộng Công cũng có chút thu hoạch, nhưng Thông Thiên thu hoạch lại lớn hơn, dù sao Cộng Công là Thánh Nhân hậu kỳ.

Thánh Nhân hậu kỳ và trung kỳ chênh lệch rất lớn.

Khi đạt tới tầng thứ Thánh Nhân, mỗi khi tăng lên một tiểu cảnh giới, chênh lệch đều càng ngày càng lớn.

Sau khi Thông Thiên rời đi, Cộng Công cũng phái một phân thân đi Thiên Giới.

Tại Thiên Vu Đại Điện, Đế Giang thấy phân thân Cộng Công liền vội vàng ra nghênh đón. "Đã xảy ra chuyện gì?" Cộng Công hỏi.

Đế Giang truyền tin nói Thiên Giới xảy ra một đại sự.

Với thân phận địa vị của Đế Giang, đại sự trong miệng hắn tất nhiên phi đồng tiểu khả, đáng để Cộng Công coi trọng. "Muội muội của Hạo Thiên là Vân Hoa Tiên Tử đã mang thai." Đế Giang nói.

Muội muội Hạo Thiên?

Chương 373

Vân Hoa Tiên Tử?

Cộng Công vẻ mặt cổ quái.

Do Vu Tộc không cùng Yêu Tộc một đường xuống dốc mà trở thành nhân vật chính của thiên địa, cho nên Hạo Thiên cũng không làm Ngọc Đế, nhưng cũng hỗn được một chức trong Lục Ngự, tại Thiên Cung cũng vị cao quyền trọng.

Trừ Đế Giang, Thiên Cung cũng có năm người ngồi ngang hàng với Hạo Thiên.

Nhắc tới Hạo Thiên cũng buồn cười, muội muội hắn cùng một phàm nhân thư sinh Dương Thiên Hữu kết hợp, sinh hạ hai trai một gái, Hạo Thiên biết được liền phái thiên binh thiên tướng giết Dương Thiên Hữu và con trưởng, con thứ là Nhị Lang Thần, lại có muội muội Nhị Lang Thần là Tam Thánh Mẫu Dương Thiền.

Dương Thiền cùng phàm nhân thư sinh Lưu Ngạn Xương sinh ra Trầm Hương.

Còn có Thất Tiên Nữ, Chức Nữ...

Bất quá, vận mệnh Hạo Thiên và muội muội hắn đều đã thay đổi.

Trước mắt Hạo Thiên không có con trai hay con gái. "Chút chuyện nhỏ này?" Cộng Công mặt lộ vẻ không vui.

Đừng nói muội muội Hạo Thiên mang thai, cho dù Tây Vương Mẫu mang thai đối với Cộng Công cũng là chuyện nhỏ.

Nếu Nữ Oa mang thai, Cộng Công mới coi trọng.

Con người có cần thiết quan tâm một con kiến mang thai sao?

"Không phải vậy, tình huống Vân Hoa Tiên Tử rất đặc thù..." Đế Giang tiếp tục nói.

Mới đầu Cộng Công cũng không quá để ý, nhưng dần dần thần sắc cũng ngưng trọng.

Theo lời Đế Giang, Vân Hoa Tiên Tử vẫn là hoàn bích chi thân.

Quan trọng nhất là trong cơ thể nàng có Thiên Đạo hình chiếu. "Thiên Đạo hình chiếu?" Cộng Công nhíu mày trầm tư.

Chuẩn Thánh cũng không có biện pháp triệu hoán Thiên Đạo hình chiếu.

Nếu là Thiên Đạo Thánh Nhân chuyển thế thì có khả năng xuất hiện Thiên Đạo hình chiếu, nhưng cũng chỉ là có khả năng mà thôi. "Chẳng lẽ trong bụng Vân Hoa Tiên Tử là Thiên Đạo Chi Tử?" Cộng Công thầm nghĩ.

Nhưng Thiên Đạo cũng không phải sinh mệnh thể, chỉ là quy tắc thế giới mà thôi.

Bất quá Thiên Đạo lại không đơn thuần là quy tắc, cũng ẩn chứa ý chí thế giới. "Huynh trưởng, nếu cháu của Hạo Thiên là Thiên Đạo Chi Tử, đối với ta, đối với Vu Tộc đều không phải chuyện tốt." Đế Giang nói.

Nhìn thần sắc Đế Giang, hiển nhiên không muốn để đứa trẻ của Vân Hoa Tiên Tử xuất thế. "Hiện nay có mấy người biết?" Cộng Công nghiêm túc hỏi. "Trừ Vân Hoa Tiên Tử cùng Hạo Thiên và ta, không quá năm người, người biết trong cơ thể Vân Hoa Tiên Tử có Thiên Đạo hình chiếu càng ít hơn." Đế Giang suy nghĩ rồi nói.

Sự quan trọng đại, Cộng Công tạm thời cũng không quyết định được.

Thiên Giới, tại một tiên vực nọ, một tòa cung điện kim bích huy

hoàng.

Hạo Thiên đang tất cung tất kính đứng bên cạnh Hồng Quân.

Hạo Thiên hiện tại trong lòng kích động.

Khi phát hiện muội muội duy nhất mang thai, Hạo Thiên lúc đầu kinh nộ giao gia, sau đó là kinh ngạc.

Vân Hoa Tiên Tử cũng không biết tại sao lại mang thai, nàng vẫn băng thanh ngọc khiết.

Điều làm Hạo Thiên chấn kinh là trong bụng Vân Hoa Tiên Tử có Thiên Đạo hình chiếu.

Sự quan trọng đại, Hạo Thiên do dự hồi lâu mới nói cho Hồng Quân.

Hồng Quân đã xem qua Vân Hoa Tiên Tử. "Đích xác là Thiên Đạo Chi Tử, một khi xuất sinh sẽ có đại công đức, đại khí vận." Hồng Quân nói với Hạo Thiên.

Hạo Thiên đã hưng phấn vô dĩ phục gia, muội muội sinh hạ Thiên Đạo Chi Tử, như vậy tất nhiên có thể mượn Thiên Đạo Chi Tử quật khởi.

Thay thế Đế Giang?

Thành Thánh?

Khiến Vu Tộc và các chủng tộc Hồng Hoang thần phục?

Lúc này Hồng Quân không khỏi nghĩ, tại sao lại xuất hiện một Thiên Đạo Chi Tử?

Thực tại quá kỳ quặc.

Bất quá, Hồng Quân muốn để Vân Hoa Tiên Tử sinh hạ Thiên Đạo Chi Tử.

Kỳ thực giúp đỡ Thiên Đạo Chi Tử xuất thế cũng có công đức, nếu ngăn cản lại có đại nghiệp lực.

Trước mắt đang là thiên địa đại kiếp, xuất hiện một Thiên Đạo Chi Tử lại là biến số cực lớn. "Cũng không nhất định là Thiên Đạo Chi Tử." Hồng Quân thầm nghĩ.

Tuy nói với Hạo Thiên là Thiên Đạo Chi Tử nhưng Hồng Quân cũng không xác định trăm phần trăm.

Nhưng việc trong bụng Vân Hoa Tiên Tử có Thiên Đạo hình chiếu lại là sự thật.

Cũng chỉ có thể nói khả năng là Thiên Đạo Chi Tử.

Nếu không phải, Hồng Quân cũng không cách nào tưởng tượng.

Bản thể Cộng Công đã tới Thiên Giới.

Dựa vào tu vi Cộng Công, không muốn bị người phát hiện thì Hồng Quân cũng không sát giác được.

Tại tiên vực của Hạo Thiên, trong một chỗ quỳnh lâu ngọc vũ, một nữ tiên mỹ mạo tuyệt luân di thế độc lập, chung linh dục tú, chính là muội muội Hạo Thiên - Vân Hoa Tiên Tử Dao Cơ.

Ánh mắt Cộng Công rơi vào bụng nhỏ của Dao Cơ.

Tại đó đang dựng dục một tiểu sinh mệnh, quả nhiên có Thiên Đạo hình chiếu. "Quả nhiên là Thiên Đạo Chi Tử sao?" Cộng Công trong lòng thầm nhủ.

Chẳng lẽ vì hắn là xuyên việt giả gây ra hiệu ứng hồ điệp, dẫn đến Thiên Đạo Chi Tử xuất hiện?

Cộng Công hiện tại phải cân nhắc có nên để Thiên Đạo Chi Tử xuất thế hay không?

Nếu Cộng Công bóp chết cũng không khó.

Nhưng Thiên Đạo Chi Tử xuất hiện có lẽ sẽ đem lại cho Cộng Công những lợi ích khó tưởng tượng.

Tóm lại tồn tại rủi ro cực lớn.

Hết thảy đều chưa biết, khiến Cộng Công khó hạ quyết đoán.

Về phần nghiệp lực khi bóp chết Thiên Đạo Chi Tử cũng như tổn hại khí vận, Cộng Công tịnh không quá để ý.

Đột nhiên, Thiên Đạo có biến hóa, không chỉ Cộng Công và Hồng Quân, các Thánh Nhân khác cũng đều biết.

Nhất thời Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều để tâm.

Lúc này, Cộng Công muốn bóp chết Thiên Đạo Chi Tử cũng có chút khó khăn.

Tiểu sinh mệnh trong cơ thể Vân Hoa Tiên Tử sắp xuất thế, từ lúc mang thai đến nay cũng không bao lâu.

Sức mạnh Thiên Đạo tại Hồng Hoang là chí cao vô thượng, có thể quyết định tất cả.

Cộng Công, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh và cả Hạo Thiên đều đang mật thiết quan chú.

Một đoàn tử hồng sắc Thiên Đạo quang cầu từ trong bụng Vân Hoa Tiên Tử bay ra, rơi xuống đất hóa thành một hài nhi.

Hài nhi đứng trên mặt đất trải linh thạch, hai mắt mở ra, trong mắt có sự mang nhiên.

Rất nhanh, hài nhi cũng hiểu rõ tình huống.

Chương 374

"Cháu ngoại của ta, ha ha, hảo cháu ngoại của ta." Hạo Thiên hưng phấn không thôi.

Nhiên nhi, xấu hổ là hài nhi nhìn Hạo Thiên với ánh mắt lãnh mạc, sơ viễn. "?" Hạo Thiên tự nhiên phát hiện sự sơ viễn của hài nhi, trong đầu đầy dấu chấm hỏi.

“Chẳng hợp lý chút nào.” Cộng Công thầm nghĩ.

Nếu là Thiên Đạo Chi Tử, khi xuất thế ắt có đại công đức giáng hạ, song hiện tại lại chẳng thấy chút công đức nào.

Vân Hoa Tiên Tử sinh hạ một đứa trẻ không phải Thiên Đạo Chi Tử?

Vậy thì là sao?

Cộng Công cũng suy tính, nhưng chẳng được gì.

Bỗng, hài nhi mở miệng nói: “Ta tên Dương Tiễn.” Dương Tiễn?

Cộng Công lấy làm lạ.

Bởi cái tên Dương Tiễn này khiến Cộng Công không khỏi suy nghĩ nhiều.

Vừa rồi, Dương Tiễn tỏ vẻ xa cách với Hạo Thiên.

“Chẳng lẽ, vì sự tồn tại của ta mà Hồng Hoang đã lệch hướng, nên Thiên Đạo mới tạo ra Dương Tiễn để sửa chữa?” Cộng Công trầm tư trong lòng.

Nhưng Cộng Công cũng chưa từng nghịch lại đại thế Thiên Đạo Hồng Hoang.

Đối với Thiên Đạo, chỉ cần không nghịch thiên thì không sai sót.

Còn về không gian song song Hồng Hoang ư?

Vẫn tồn tại.

Không chỉ không gian song song, còn có các dòng thời gian khác, nhưng khi tu vi đủ cao, bất kỳ đoạn thời gian nào và không gian song song nào cũng đều quy về bản thân, là chân ngã duy nhất.

Ví như Cộng Công, bất luận đi đến không gian song song hay dòng thời gian khác, chỉ có một, không tồn tại cái thứ hai.

Nhưng Dương Tiễn lại là tình huống gì?

Kẻ xuyên việt?

Chẳng lẽ Dương Tiễn cũng là một kẻ xuyên việt sao?

Nhất thời, lòng Cộng Công rối bời, ngay cả việc xuyên việt vẫn chưa rõ, Dương Tiễn xuất hiện lại khiến thêm nhiều vấn đề.

Chưa đợi Cộng Công nói hết, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đã lần lượt hiện thân.

Ánh mắt Dương Tiễn dừng lại trên người Nguyên Thủy.

Thấy Dương Tiễn nhìn mình, Nguyên Thủy trong lòng khẽ mừng, song trên mặt vẫn bất động thanh sắc, mở miệng hỏi: "Dương Tiễn, ta là Bàn Cổ Ngọc Thanh, đạo hiệu Nguyên Thủy, con có nguyện bái ta làm thầy không?" Dù Dương Tiễn sinh ra không có công đức, không giống Thiên Đạo Chi Tử, nhưng căn cước của y bất phàm, lại có Thiên Đạo hình chiếu bạn sinh, nếu có thể thu làm đệ tử, Nguyên Thủy cũng sẽ vui mừng.

Thế nhưng, sắc mặt Dương Tiễn lại có chút cổ quái.

"Ngọc Thanh Thánh nhân có một đệ tử tên Ngọc Đỉnh Chân Nhân không?" Dương Tiễn hỏi.

Nguyên Thủy có chút ngạc nhiên, Hồng Quân và những người

khác cũng thế, không hiểu vì sao Dương Tiễn lại biết Nguyên Thủy có một đệ tử tên Ngọc Đỉnh.

Dù trong lòng có thắc mắc, nhưng Nguyên Thủy vẫn gật đầu: "Môn hạ Bần đạo có Thập Nhị Kim Tiên, Ngọc Đỉnh là một trong Thập Nhị Kim Tiên đó." "Đệ tử nguyện bái Ngọc Đỉnh Chân Nhân làm thầy." Dương Tiễn kiên định nói.

"……" Hồng Quân.

"……" Tam Thanh.

"……" Nữ Oa.

"……" Tây Phương Nhị Thánh.

"……" Hạo Thiên và Vân Hoa Tiên Tử huynh muội.

Cộng Công lại như có điều suy nghĩ.

Xem ra, Dương Tiễn thật sự là một kẻ xuyên việt, xuyên việt từ Phong Thần Tây Du ư?

Chẳng lẽ có một Hồng Hoang khác?

Lúc này, Nguyên Thủy đầy rẫy dấu hỏi, không hiểu Dương Tiễn đang làm gì, một Thánh nhân muốn thu Dương Tiễn làm đồ đệ, Dương Tiễn lại muốn bái đệ tử của y làm thầy.

Bái Nguyên Thủy làm thầy, Dương Tiễn cũng sẽ là sư đệ của Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Sư đệ sao bằng đệ tử?

Lại thấp hơn một bối phận.

Sắc mặt Hạo Thiên cũng chẳng tốt chút nào, nếu Dương Tiễn trở thành đệ tử của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, thì vị cữu cữu (cậu) này lại cùng bối phận với Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Ngay lập tức, Hạo Thiên đưa mắt ra hiệu cho Vân Hoa Tiên Tử.

Thế là, Vân Hoa Tiên Tử khuyên Dương Tiễn, hy vọng y chọn một Thánh nhân để bái sư.

Chỉ cần Dương Tiễn gật đầu, bất luận trở thành đệ tử của Hồng Quân, hay Tam Thanh, hoặc Nữ Oa, thậm chí là Tây Phương Nhị Thánh, đều có thể.

"Cộng Công?" Dương Tiễn kinh ngạc nhìn về phía Cộng Công.

Từ ánh mắt của Dương Tiễn, Cộng Công đã nhìn ra được vài điều, lại càng thêm xác định.

Dương Tiễn tất nhiên cũng là một kẻ xuyên việt.

Dương Tiễn xuyên việt thành Dương Tiễn, mẫu thân không đổi, nhưng lại không có phụ thân, huynh trưởng và muội muội.

Ngoài ra, Hạo Thiên, vị cữu cữu này, còn muốn hòa hảo quan hệ với Dương Tiễn.

Lúc này, trong lòng Dương Tiễn cũng không yên bình.

Trong lòng y có một bí mật, y là một kẻ xuyên việt.

Trong ký ức của Dương Tiễn, cữu cữu Hạo Thiên Thượng Đế, còn gọi là Ngọc Đế, mẫu thân là muội muội của Hạo Thiên, một lần hạ phàm kết hợp với phàm nhân thư sinh Dương Thiên Hữu, sinh ra ba đứa trẻ, song cũng đã xúc phạm Thiên Điều.

Huynh trưởng và phụ thân của Dương Tiễn bị Hạo Thiên phái thiên binh thiên tướng giết chết, mẫu thân bị trấn áp dưới Đào Sơn, y mang theo muội muội chạy trốn, chịu vô số khổ cực, cuối cùng bái nhập môn hạ của Xiển Giáo Kim Tiên Ngọc Đỉnh Chân Nhân, vâng sư mệnh xuống núi phụ trợ Võ Vương phạt Trụ.

Trong Phong Thần Chi Chiến, Dương Tiễn đại chiến với Viên

Hồng, Nữ Oa xuất hiện, dùng Sơn Hà Xã Tắc Đồ bắt giữ Viên Hồng.

Khi đó, một bàn tay lớn màu đỏ tía của Thiên Đạo xuất hiện từ hư không, tóm lấy y.

Y nhớ rõ dáng vẻ trợn mắt há mồm của Nữ Oa lúc bấy giờ.

"Cộng Công cũng là Thánh nhân?

Làm sao có thể?

Chẳng phải y đại chiến với Chúc Dung, bại bởi Chúc Dung, nhất nộ đâm đầu vào Bất Chu Sơn, bị Sư bá trấn áp ở Bắc Hải hải nhãn sao?" Lòng Dương Tiễn rối như tơ vò.

Hiện tại, Dương Tiễn có chút không rõ tình hình.

Về bàn tay lớn của Thiên Đạo kia, trong lòng y lại càng thêm khó hiểu.

Không rõ ràng, Dương Tiễn cũng đành tạm thời bỏ qua.

Tuy có thể bái Thánh nhân làm thầy, nhưng Dương Tiễn quyết định bái Ngọc Đỉnh Chân Nhân làm thầy.

Trong lòng Dương Tiễn, Ngọc Đỉnh Chân Nhân có địa vị đặc biệt.

"Mẫu thân, con muốn bái Ngọc Đỉnh Chân Nhân làm thầy." Dương Tiễn nói với Vân Hoa Tiên Tử.

Trong lòng Dương Tiễn, người y quan tâm không nhiều, trừ Ngọc Đỉnh, còn có mẫu thân, muội muội, và vài đồng môn có quan hệ tốt hơn như Na Tra, Hoàng Thiên Hóa.

Nếu Vân Hoa Tiên Tử không cho Dương Tiễn bái Ngọc Đỉnh Chân Nhân làm thầy, Dương Tiễn sẽ khó xử.

"Vì sao con lại muốn bái Ngọc Đỉnh Chân Nhân làm thầy?" Vân Hoa Tiên Tử hỏi.

“Cái này...” Dương Tiễn không biết nên nói thế nào, không thể nói ra bí mật xuyên việt.

“Dương Tiễn là Thiên Đạo Chi Tử, muốn bái Ngọc Đỉnh làm thầy, đó là có duyên với Ngọc Đỉnh, là thiên số đã định!” Cộng Công mở miệng nói.

Nếu Dương Tiễn muốn bái Cộng Công làm thầy, Cộng Công cũng sẽ không từ chối.

Chương 375

Cộng Công có thể nhìn ra, Dương Tiễn chỉ muốn bái Ngọc Đỉnh làm thầy.

Tuy có thể khẳng định Dương Tiễn cũng là kẻ xuyên việt, nhưng Cộng Công vẫn chưa có đáp án.

Thông qua Dương Tiễn, Cộng Công hẳn là có thể tìm được một số đáp án.

Đối với Hạo Thiên thì xa cách lạnh nhạt, tự đặt tên Dương Tiễn, lại muốn bái Ngọc Đỉnh làm thầy, có ngạo cốt thiên thành.

Với những điều này, Cộng Công gần như có thể xác định, Nhị Lang Thần đã xuyên việt.

Từ chối trở thành đệ tử của Thánh nhân, lại muốn làm đồ tôn của Thánh nhân, cũng có thể thấy địa vị của Ngọc Đỉnh Chân Nhân trong lòng Dương Tiễn.

"Đã muốn bái Ngọc Đỉnh làm thầy, ta liền thay đồ nhi Ngọc Đỉnh mà chấp thuận." Nguyên Thủy mỉm cười nói với Dương Tiễn.

Dù không thể thu Dương Tiễn làm đồ đệ, nhưng Dương Tiễn trở thành đồ tôn cũng không tệ.

Nguyên Thủy khá coi trọng Ngọc Đỉnh, nay vì mối quan hệ với Dương Tiễn, lại càng thêm coi trọng Ngọc Đỉnh.

"Thiên Đạo Chi Tử là môn nhân Xiển Giáo của ta, Xiển Giáo ta tất nhiên sẽ đại hưng." Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Ngoài việc mượn lực Thiên Đạo để Xiển Giáo đại hưng, Nguyên Thủy còn hy vọng có thể mượn Thiên Đạo Chi Tử để bản thân đột phá Thánh nhân trung kỳ, thậm chí Thánh nhân hậu kỳ.

Thấy Dương Tiễn trở thành môn nhân Xiển Giáo, Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều thất vọng.

Vân Hoa Tiên Tử thở dài.

Hạo Thiên thì mặt mày tối sầm.

Kim Hà Động núi Ngọc Tuyền, Ngọc Đỉnh Chân Nhân lúc này đang ngơ ngác, muội muội Hạo Thiên sinh hạ một 'Thiên Đạo Chi Tử', lại muốn bái y làm thầy, khiến y đầy rẫy dấu hỏi.

Nhưng, đối với Ngọc Đỉnh Chân Nhân lại là một chuyện tốt lớn lao.

Vì mối quan hệ với Dương Tiễn, Nguyên Thủy cũng vô cùng coi trọng Ngọc Đỉnh, lại ban xuống không ít bảo vật.

"Lão sư, người có thể cùng đệ tử nói về Thánh nhân Cộng Công không?" Dương Tiễn tò mò hỏi.

Vu tộc vốn nên cùng Yêu tộc mà suy vong, thậm chí còn thê thảm hơn Yêu tộc.

Trong ký ức của Dương Tiễn, Vu tộc gần như bị diệt tộc, sau khi Xi Vưu bị Hiên Viên đánh bại, Vu tộc cơ bản bị truy cùng giết tận.

Cộng Công đáng lẽ phải đâm đầu vào Bất Chu Sơn, bị trấn áp ở hải nhãn.

Nhưng hiện tại, lại được kể rằng Vu tộc đã đánh bại Yêu tộc, trở thành nhân vật chính của thiên địa, ngay cả Nhân tộc cũng thần phục Vu tộc.

Tổ Vu Cộng Công lại sớm thành Thánh hơn, là Đại Đạo Thánh nhân.

Tất cả những điều này, hoàn toàn đảo lộn nhận thức của Dương

Tiễn.

Dương Tiễn gần như có thể khẳng định, trong cõi u minh có một luồng sức mạnh cường đại đang thao túng, khiến y xuyên việt đến thế giới này.

Còn về mục đích, hiện tại lại không rõ.

Nhưng, sự xuyên việt của Dương Tiễn lại có liên quan đến Thiên Đạo Hồng Hoang.

Hồng Hoang hiện tại, cũng chỉ có bảy Thiên Đạo Thánh nhân, nhưng bảy Thiên Đạo Thánh nhân hợp lực cũng không thể làm được điều đó, cho nên, sự xuyên việt của Dương Tiễn ẩn chứa một bí mật lớn.

Thấy Dương Tiễn vẫn còn là hài nhi, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng không vội vàng dạy y tu luyện, mà dạy dỗ những phương diện khác.

"Không biết ta có tư cách tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công không?" Dương Tiễn thầm nghĩ.

Trước khi xuyên việt, Dương Tiễn tu luyện Ngọc Thanh Tiên Pháp và Bát Cửu Huyền Công.

Bát Cửu Huyền Công kiêm tu thân thể và nguyên thần, có thể coi là phiên bản giản lược hợp nhất của Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công.

Cửu Chuyển Huyền Công chia làm hai loại, một loại cửu chuyển thành Tổ Vu, một loại cửu chuyển thành Bàn Cổ, không thể so sánh.

Muốn tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công cần Bàn Cổ huyết mạch.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, v.v., cũng không có tư cách tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Thánh nhân muốn lấy một chút Bàn Cổ huyết không khó, nhưng

dù có Bàn Cổ tinh huyết, cũng không thể tùy tiện hấp thu luyện hóa.

Hấp thu Bàn Cổ tinh huyết, một là phải trở thành Vu, hai là phải trở thành Tiên Thiên Ma Thần, không tồn tại loại thứ ba.

Còn về Cửu Chuyển Nguyên Công, điều kiện tu luyện cũng hà khắc, yêu cầu cao đối với nguyên thần.

Dương Tiễn có thể khẳng định, Sư tổ Nguyên Thủy Thiên Tôn có Cửu Chuyển Nguyên Công, nhưng Cửu Chuyển Huyền Công có thể tu thành Bàn Cổ Chân Thân thì chưa chắc đã có.

Thấy Dương Tiễn có hứng thú với Cộng Công, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng đã kể cho Dương Tiễn nghe về Cộng Công.

Đương nhiên, vì lập trường, Cộng Công trong lời kể của Ngọc Đỉnh đương nhiên sẽ không quá tốt đẹp.

Nghe Ngọc Đỉnh giảng thuật, sự hiểu biết của Dương Tiễn về Cộng Công cũng sâu sắc hơn.

Vì Cộng Công, Vu tộc đã tìm được một đường sinh cơ ư?

Tiên Thiên Trọc Khí và Tiên Thiên Thanh Khí hợp nhất, tu luyện Hỗn Độn Nguyên Thần?

Ngăn cản Hồng Quân hợp Đạo?

Thiên Phạt Chi Nhãn?

Có La Hầu 'trá thi'?

Sự kinh ngạc trong lòng Dương Tiễn ngày càng nhiều.

"Xem ra, trong cõi u minh có một luồng sức mạnh đang chi phối tất cả.

Cộng Công có thể thành Thánh, Vu tộc có thể trở thành nhân vật chính của thiên địa, vừa là di trạch của Bàn Cổ Đại Thần, cũng là do

luồng lực lượng vô hình kia định đoạt!" Dương Tiễn thầm nghĩ.

Nhưng, Dương Tiễn cũng không nói ra tình huống của mình, không biết người khác có tin hay không, mà nếu tin, cũng chưa chắc là chuyện tốt.

Ân Thương, Triều Ca Thành.

Một đóa tường vân phiêu đãng trên bầu trời ngoài thành Triều Ca.

Tiệt Giáo Phó Giáo Chủ Nhiên Đăng đứng trên vân, hai mắt nhìn vào vương cung trong thành.

Triều Thương có biến hóa không nhỏ, mọi căn nguyên tựa hồ đều từ Trụ Vương.

Không chỉ Nhiên Đăng, một số Đại năng khác cũng đã phát hiện.

Thiên số đã định, Thương diệt Chu hưng, vận mệnh Trụ Vương cũng đã định sẵn.

Nếu Trụ Vương muốn nghịch thiên cải mệnh, tất nhiên phải khiến toàn bộ triều Thương phát sinh biến hóa long trời lở đất, mà biến hóa khổng lồ ấy tất sẽ dẫn đến sự chú ý của các Đại năng.

Như Tam Hoàng Ngũ Đế ở Thánh địa Hỏa Vân Cung của Nhân tộc, cũng đều đang quan tâm đến Trụ Vương.

Sau một lúc, Nhiên Đăng bay về phía vương cung.

Nhiên Đăng có tu vi Chuẩn Thánh, Khí vận Triều Ca suy yếu, cho nên Nhiên Đăng trực tiếp bay phía trên Triều Ca cũng sẽ không bị Khí vận đánh rơi xuống trần.

Với thần thông pháp lực của Nhiên Đăng, y đã vào vương cung mà không kinh động một ai.

Vừa vào vương cung, Nhiên Đăng cũng có một cảm giác bất an mơ hồ.

Trong đại điện khôi hoằng, Nhiên Đăng thấy Trụ Vương, Trụ Vương cũng đang nhìn y.

“Không phải Trụ Vương.” Thần sắc Nhiên Đăng kinh ngạc.

Trụ Vương tuy là Nhân Vương, nhưng suy cho cùng chỉ là phàm nhân, song Nhiên Đăng lúc này lại không thể nhìn thấu y.

“Cuối cùng cũng phải bại lộ.” Trụ Vương thở dài.

Đoạt xá thành Trụ Vương, La Hầu biết sớm muộn cũng sẽ bại lộ.

Chỉ cần La Hầu muốn nghịch thiên, tất nhiên sẽ bại lộ.

Nhưng nếu không nghịch thiên, chẳng lẽ La Hầu phải chờ chết?

Cho nên, La Hầu không có lựa chọn nào khác.

Vào khoảnh khắc La Hầu đoạt xá thành Trụ Vương, đại nhân quả đã giáng xuống thân y, y đã ở trong đại kiếp, không thể đứng ngoài cuộc.

“Rốt cuộc là phương thần thánh nào?” Nhiên Đăng hỏi.

Chương 376

"Cô chính là Nhân tộc chi vương." Trụ Vương đứng dậy, không giận mà uy.

Khí độ vương giả và bá khí cường đại từ Trụ Vương phát ra, khiến thần sắc Nhiên Đăng lay động.

Đã Trụ Vương không nói, Nhiên Đăng cũng ra tay.

Chỉ thấy, Nhiên Đăng tế ra Tiên Thiên Linh Bảo Linh Cữu Đăng.

Khi Linh Cữu Đăng vừa xuất hiện, Tiên Thiên Thần Thai Hỏa liền thiêu đốt về phía Trụ Vương.

Đối mặt với thần hỏa của Linh Cữu Đăng, sắc mặt Trụ Vương cũng biến đổi, song không thể che giấu nữa.

"Phanh!" Một lượng lớn Tiên Thiên Ma Khí từ Trụ Vương phát ra, chống lại thần hỏa của Linh Cữu Đăng.

"Ma ư?" Nhiên Đăng kinh ngạc.

Chỉ một lần thăm dò đơn giản, Nhiên Đăng đã biết được không ít tin tức quan trọng.

Một cường đại Ma đã đoạt xá Trụ Vương.

"Minh Hà?

Không đúng, tuy cũng là Ma Đạo, nhưng lại không thuần túy đến thế.

Ba Tuần và những kẻ khác thì càng không thể, Vô Thiên?

Có chút khả năng, nhưng cũng không quá giống." Ý niệm Nhiên Đăng nhanh chóng xoay chuyển.

Thần hỏa Linh Cữu Đăng và Tiên Thiên Ma Khí giao phong, Trụ Vương lại rơi vào hạ phong.

Dù tu vi đều là Chuẩn Thánh, nhưng Trụ Vương chỉ là phàm thai nhục thể, sự khế hợp giữa nguyên thần và thân thể lại không đủ hoàn mỹ.

"La Hầu?" Nhiên Đăng đại kinh thất sắc.

"Không tệ, chính là bản tọa." Đã bại lộ, Trụ Vương cũng không giả vờ nữa, bèn nói thẳng.

Dù thực lực Trụ Vương không bằng Nhiên Đăng, nhưng y lại có một phần khí vận Nhân tộc.

Trong chiến đấu, khí vận Triều Thương hóa thành một con Huyền Điểu, công kích Nhiên Đăng.

Đối mặt với Huyền Điểu Khí vận của Triều Thương, Nhiên Đăng không dám đối địch, hóa thành một đạo độn quang chạy trốn.

Tuy khí vận Triều Thương suy yếu, nhưng vẫn vượt trội hơn Nhiên Đăng.

Nếu bị Huyền Điểu Khí vận của Triều Thương công kích, Huyền Điểu Khí vận tuy sẽ càng suy yếu, nhưng khí vận của Nhiên Đăng chỉ sợ cũng sẽ tổn hao cạn kiệt.

Muốn tăng cường khí vận thì khó, nhưng muốn khiến khí vận lưu thất lại dễ dàng.

Chỉ tổn hao một phần khí vận, cũng không phải điều Nhiên Đăng mong muốn.

Đã biết La Hầu đoạt xá Trụ Vương, Nhiên Đăng cũng không cần thiết tiếp tục ở Triều Ca.

Nhiên Đăng độn chạy, Trụ Vương cũng không thể ngăn cản.

Theo thời gian, sẽ có càng ngày càng nhiều người biết La Hầu đã đoạt xá Trụ Vương.

"Một số kế hoạch cũng không thể không đẩy sớm lên." Trụ Vương thầm nghĩ trong lòng.

Đông Hải Kim Ngao Đảo, Khương Tử Nha và Thân Công Báo đi về phía Đại Địa Hồng Hoang.

Tuy Khương Tử Nha và Thân Công Báo đều là người ứng kiếp, nhưng Đả Thần Tiên lại rơi vào tay Khương Tử Nha.

Do Triều Thương đương diệt, Chu thất đương hưng, nên Thông Thiên đã để Khương Tử Nha hai người đến Tây Kỳ, phụ tá minh quân.

Dù không ít môn nhân Tiệt Giáo làm quan ở Triều Thương, khiến Tiệt Giáo và Khí vận Triều Thương có liên hệ, nhưng Khí vận Triều Thương đã cạn kiệt.

Giáo nghĩa Tiệt Giáo tuy là "tiệt thủ nhất tuyến sinh cơ", nhưng cũng không nghịch thiên.

Nếu Tiệt Giáo tồn tại nghịch thiên, vậy thì ban đầu Thông Thiên lập ra Tiệt Giáo cũng sẽ không được Thiên Đạo công nhận.

Thiên Đạo Thánh nhân một khi nghịch thiên số, có khả năng mất Thánh vị.

Trong khi Khương Tử Nha và Thân Công Báo hai người đi về Tây Kỳ, con trưởng Tây Bá Hầu Cơ Xương là Bá Ấp Khảo mang theo vài bảo vật đến Triều Ca, hy vọng dùng bảo vật để lấy lòng Trụ Vương, khiến Trụ Vương thả phụ thân y về nước.

Nhưng, Trụ Vương hiện tại là La Hầu, sao y lại không biết hậu quả của việc thả Cơ Xương về Tây Kỳ, đương nhiên sẽ không thả Cơ Xương.

Bá Ấp Khảo đi lại khắp Triều Ca, nhưng các mối quan hệ nhân mạch đều không thể khiến Trụ Vương thả Cơ Xương.

Đêm sâu thẳm, trăng sáng như nước, trong vương cung, Trụ Vương đang tu luyện.

Kể từ khi đoạt xá Trụ Vương, La Hầu chưa từng bỏ bê tu luyện.

Mỗi ngày đều rèn luyện thân thể.

Theo thân thể này ngày càng cường hãn, sự hạn chế đối với thực lực của La Hầu cũng sẽ giảm đi.

Đột nhiên, nguyên thần Trụ Vương chấn động, y không khỏi khẽ nhíu mày.

Dùng nguyên thần chi lực thôi diễn một phen, Trụ Vương liền biết chuyện gì đã xảy ra, đó là Bá Ấp Khảo chết ở Triều Ca, đồng thời, Cơ Xương cũng đã trốn thoát.

Bất luận Bá Ấp Khảo chết hay Cơ Xương trốn thoát, tất nhiên đều có Thánh nhân sắp đặt.

Trụ Vương cũng biết, một khi Cơ Xương trở về Tây Kỳ, tất nhiên sẽ tạo phản.

Thân là Nhân Vương, Trụ Vương không thể tùy ý rời Triều Ca, nhưng hiện tại y đã không thể ngồi yên.

Ngay lập tức, Trụ Vương rời vương cung.

Dũ Lý, một thành nhỏ, Tây Bá Hầu Cơ Xương bị giam cầm tại đây.

Lúc này, Cơ Xương đã thoát khỏi lồng giam, nhìn về hướng Triều Ca, trong mắt không khỏi bi thương.

Cơ Xương đã thông qua Tiên Thiên Bát Quái suy tính ra cái chết của Bá Ấp Khảo, lại có Hiên Viên Hoàng Đế thác mộng, báo cho biết

Trụ Vương đã bị một Đại năng đoạt xá.

Thiên số cũng đã có biến hóa.

Vốn dĩ, Cơ Xương định đợi thời cơ, Trụ Vương sẽ thả y về Tây Kỳ.

Nhưng, thiên số đã biến, Cơ Xương cũng đành phải dùng hạ sách này.

Hiện tại tuy không phải thời cơ tốt nhất để phản Thương, nhưng Cơ Xương lại không thể đợi thêm nữa.

Đằng sau Cơ Xương, có hơn mười tùy tùng, người dẫn đầu là một tướng quân, cũng là đại tướng số một của Tây Kỳ, Nam Cung Thích.

"Ta đi." Cơ Xương lên ngựa, hướng về Tây Kỳ, Nam Cung Thích và những người khác theo sau.

Cùng lúc đó, cách Dũ Lý mười mấy dặm, trên tầng mây đen kịt, Trụ Vương bị Trấn Nguyên Tử chặn lại.

"La Hầu, lần này về Triều Ca đi!" Trấn Nguyên Tử cũng đã biết Trụ Vương trước mắt chính là Ma Tổ La Hầu đoạt xá.

Trấn Nguyên Tử thậm chí có thể đoán, sở dĩ La Hầu đoạt xá Trụ Vương, tất nhiên là do Cộng Công an bài.

"Trấn Nguyên Tử, đừng quản chuyện bao đồng." Đối mặt với Trấn Nguyên Tử, sắc mặt Trụ Vương âm trầm.

Trụ Vương muốn đi giết Cơ Xương, không thể để Cơ Xương sống sót trở về Tây Kỳ, nhưng không ngờ trên đường lại gặp Trấn Nguyên Tử.

Cục diện hiện tại, nếu Trụ Vương không thể đánh bại Trấn Nguyên Tử, y sẽ không cách nào đuổi kịp giết Cơ Xương.

Nhưng muốn đánh bại Trấn Nguyên Tử lại nói gì đến dễ dàng?

Trấn Nguyên Tử tuy không phải Chuẩn Thánh đầu tiên của Hồng Hoang, nhưng cũng là Chuẩn Thánh lão bài.

Chưa nói pháp lực thần thông của Trấn Nguyên Tử, chỉ riêng Địa Thư của Trấn Nguyên Tử, không phải Chuẩn Thánh nào cũng có thể dễ dàng phá vỡ phòng ngự được.

Địa Thư là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, phòng ngự không kém bất kỳ một trong Ngũ Phương Kỳ Tiên Thiên nào.

Dù rõ ràng hiện tại không địch lại Trấn Nguyên Tử, nhưng Trụ Vương vẫn không cam tâm quay về Triều Ca.

Thấy Trụ Vương chần chừ không rời đi, Trấn Nguyên Tử cũng không nói nhiều, tế ra Địa Thư.

Lập tức, một luồng quang mang Tiên Thiên Thần Thai màu vàng đất xuất hiện, lực lượng Đại Địa trong phạm vi ức vạn vạn dặm cũng bị điều động, hình thành một cỗ sức mạnh hùng hậu vô song nghiền ép về phía Trụ Vương.

Khi Trấn Nguyên Tử vừa tế xuất Địa Thư, sắc mặt Trụ Vương liền biến đổi.

Không kịp nói nhiều, Trụ Vương thân hóa thành một đoàn ma quang độn chạy.

Chương 377

Ngay cả khi không động dụng Địa Thư, thực lực của Trấn Nguyên Tử cũng vượt trội hơn Trụ Vương.

Trụ Vương vừa chạy, Trấn Nguyên Tử cũng thu tay.

Tiên Thiên Thổ Hành Chi Lực dũng động, ngưng tụ thành một cuốn sách cổ phác, rơi vào tay Trấn Nguyên Tử.

Thu Địa Thư, Trấn Nguyên Tử quay người đi.

Với thực lực hiện tại của Trấn Nguyên Tử, chưa chắc không thể giết Trụ Vương, nhưng Trụ Vương có Nhân Vương Khí vận, nếu ra tay giết y, nhân quả sẽ không nhỏ.

Quan trọng nhất là, Thiên Địa Đại Kiếp hiện nay, Trụ Vương không thể bỏ qua.

Ngoài Trấn Nguyên Tử, trong bóng tối còn có một số Đại năng giúp đỡ Cơ Xương.

Đối với Cơ Xương, y đã thuận lợi chạy về Tây Kỳ.

Vừa về Tây Kỳ, Cơ Xương liền giương cao đại kỳ phản Thương, bắt đầu đại nghiệp phạt Trụ.

Đáng nói là, Cơ Xương gặp Khương Tử Nha, lập tức phong làm Tây Kỳ Thừa Tướng.

Còn về Thân Công Báo, y lại bị thả đi trên đường đến Tây Kỳ, định một thời gian nữa mới đến Tây Kỳ.

Trong tám trăm chư hầu thiên hạ, hơn một nửa ủng hộ Cơ Xương, khiến thanh thế của Cơ Xương đại chấn.

Đối với Triều Thương, Tây Kỳ lại là mối họa lớn trong lòng.

Trụ Vương hạ lệnh Tổng Binh Thanh Long Quan Trương Quế Phương suất hai mươi vạn đại quân công đánh Tây Kỳ, lại có Văn Trọng suất bảy mươi vạn đại quân sẽ đến trong nay mai.

Trong thành Tây Kỳ.

Cơ Xương, Cơ Phát, Khương Tử Nha, Tán Nghi Sinh, Nam Cung Thích và những người khác đang bàn bạc.

"Trụ Vương, hôn quân vô đạo kia, đã phái Tổng Binh Thanh Long Quan Trương Quế Phương suất hai mươi vạn binh lính, lại có bảy mươi vạn đại quân của Văn Trọng theo sau." Thần sắc Tán Nghi Sinh trầm trọng.

Với quân lực hiện tại của Tây Kỳ, chống lại hai mươi vạn đại quân của Trương Quế Phương không thành vấn đề, nhưng muốn chống lại bảy mươi vạn đại quân của Văn Trọng thì lại khó.

"Binh đến thì tướng chặn." Nam Cung Thích nói.

Khương Tử Nha cũng không hoảng loạn, để Cơ Xương liên lạc với các chư hầu khác, yêu cầu các chư hầu khác xuất binh tương trợ, để tăng cường quân uy.

Lại ngày đêm thao luyện binh sĩ, bày binh bố trận, chiếm giữ những nơi hiểm yếu gần Tây Kỳ, có được Nhân hòa và Địa lợi, nếu lại có Thiên thời tương trợ, thì không gì tốt hơn.

"Thành Thương hợp diệt, Chu thất đương hưng, đây chính là thiên số." Khương Tử Nha thầm nghĩ trong lòng.

Tây Kỳ có vài Đại Vu, và các Tiểu Vu, chính là người của Tiểu Thừa Vu Giáo.

Với mối quan hệ hiện tại giữa Tây Kỳ và Vu Giáo, khi cần thiết, Vu Giáo tất sẽ xuất lực.

Cơ Phát lại bình tĩnh, y đã âm thầm tiếp xúc với người của Tổ Vu Đế Giang.

Bá Ấp Khảo chết, trong số các con của Cơ Xương, Cơ Phát là lớn nhất, lại với sự coi trọng của Cơ Xương đối với Cơ Phát, vị trí trữ quân gần như không còn gì đáng nghi ngờ.

Thời gian thoáng cái, Cơ Xương về Tây Kỳ cũng đã khoảng hai tháng.

Lúc này, Trương Quế Phương đã suất hai mươi vạn đại quân đến ngoài thành Tây Kỳ.

Trương Quế Phương là người dũng mãnh thiện chiến, lại mang theo dị thuật, là một viên đại tướng của Triều Thương.

Tổng Binh Trần Đường Quan Lý Tĩnh, quan chức cũng thấp hơn Trương Quế Phương.

Binh lâm thành hạ, Trương Quế Phương cũng cho người gọi trận.

Chỉ cần thêm một tháng nữa, Văn Trọng cũng sẽ suất bảy mươi vạn đại quân đến, nhưng Trương Quế Phương lại muốn trước Văn Trọng công phá thành Tây Kỳ.

Ngoài thành Tây Kỳ, Trương Quế Phương gọi trận, Cơ Xương vốn định treo bảng miễn chiến, nhưng Nam Cung Thích lại muốn xuất chiến.

Nam Cung Thích tự tin dũng mãnh, xuất chiến cùng Trương Quế Phương một trận, muốn áp chế uy phong của Trương Quế Phương.

Cơ Xương suy nghĩ một lát, cũng đồng ý.

Thế là, Nam Cung Thích dẫn theo hơn vạn nhân mã xuất thành.

Trước trận tiền hai quân, Trương Quế Phương và Nam Cung Thích hai người giao chiến, cả hai đều tu luyện võ đạo.

Tuy đều là Võ giả Bão Đan, nhưng thực lực của Trương Quế Phương lại kém một chút, đấu với Nam Cung Thích hơn một trăm hiệp có chút không chống đỡ nổi.

Bỗng, Trương Quế Phương thi triển dị thuật, một tiếng hô lớn: "Nam Cung Thích, còn không xuống ngựa chịu trói, đợi đến bao giờ?" Lời Trương Quế Phương vừa dứt, Nam Cung Thích chỉ cảm thấy linh hồn chấn động, toàn thân mê man, 'phịch' một tiếng ngã ngựa.

"Tả hữu, bắt y xuống cho ta." Trương Quế Phương vung tay lớn.

Lập tức, vài binh sĩ phía sau Trương Quế Phương xông lên, bắt giữ Nam Cung Thích.

Trên đầu thành, Cơ Xương đang quan chiến đại kinh thất sắc.

"Trương Quế Phương mang trong mình Tả Đạo Chi Thuật, thật khó đối phó." Khương Tử Nha nói.

Đại tướng số một Tây Kỳ Nam Cung Thích bại trận bị bắt, tiếp đó, đại quân Trương Quế Phương đã đánh tan đại quân Tây Kỳ ngoài thành.

Một trận bại khiến sĩ khí phe Tây Kỳ sa sút, Trương Quế Phương lại càng không coi Tây Kỳ ra gì.

"Nếu có thể thỉnh được một Đại Vu xuất chiến, một Trương Quế Phương nho nhỏ hà tất phải sợ?" Cơ Phát nói.

Vừa nghe lời Cơ Phát nói, trong lòng Cơ Xương cũng khẽ động.

Quả thực là vậy.

Dị thuật của Trương Quế Phương nhắm vào linh hồn, mà Vu tộc lại thiếu nguyên thần, đa phần đều là linh hồn ràng buộc thân thể.

Cho nên, dị thuật của Trương Quế Phương đối với Vu tộc lại chẳng có tác dụng gì.

Ngay lập tức, Cơ Xương phái người thỉnh Vu ở trong thành Tây Kỳ.

Trong thành Tây Kỳ, Tiểu Vu đông đảo, Đại Vu cũng có vài vị, từng người thực lực không hề yếu.

Khi Cơ Xương vừa phái người đi thỉnh, có một số Tiểu Vu và một Đại Vu đã đứng ra.

Chưa đợi Văn Trọng suất bảy mươi vạn đại quân đến thành Tây Kỳ, Trương Quế Phương đã bại trận.

Trương Quế Phương thân bị trọng thương, hai mươi vạn đại quân cũng tử thương thảm trọng.

Hiện tại, thương binh nhiều, Trương Quế Phương cũng chỉ còn lại vài vạn quân.

Tổn thất quá nửa.

Từ miệng Trương Quế Phương, Văn Trọng biết được có Vu trợ giúp Cơ Xương.

Dị thuật của Trương Quế Phương không có tác dụng với Vu tộc, Vu tộc lại dũng mãnh không sợ chết, thêm vào sức mạnh của quân đội, Trương Quế Phương có một trận bại cũng là lẽ thường.

Trương Quế Phương có thể sống sót, cũng là do may mắn.

Bên cạnh Văn Trọng, lại có mười Tiệt Giáo Tiên nhân, chính là do Văn Trọng tự mình thỉnh mời đến trợ lực.

Mười Tiệt Giáo Tiên nhân này được gọi là Thập Thiên Quân, bình thường ở Kim Ngao Đảo, thỉnh thoảng vân du Tam Sơn Ngũ Nhạc.

Tiệt Giáo nổi tiếng về trận pháp, Thập Thiên Quân mỗi người đều có trận pháp lợi hại.

“Đại Vu, nếu nhập vào trận pháp của chúng ta, cũng chỉ có thần

hình câu diệt.” Thạch Trung Ngọc Quân, một trong Thập Thiên Quân, ngạo nghễ nói.

“Mấy vị chẳng phải Thập Thiên Quân Tiệt Giáo sao?

Đã sớm ngưỡng mộ đại danh rồi.” Trương Quế Phương nghe về Thập Thiên Quân Tiệt Giáo, nhưng đây là lần đầu tiên gặp mặt.

Văn Trọng biết Thập Thiên Quân mỗi người đều có một trận pháp, không khỏi tò mò, liền mở miệng hỏi.

Với mối quan hệ giữa Thập Thiên Quân và Văn Trọng, Văn Trọng vừa mở miệng, Thập Thiên Quân cũng lần lượt nói ra.

Thạch Trung Ngọc Quân: “Ta có Thiên Tuyệt Trận, trận này diễn hóa Tiên Thiên Chi Số, đắc Tiên Thiên Thanh Khí, bên trong ẩn chứa Hỗn Độn Chi Cơ, giữa có ba lá cờ lớn, dựa theo Thiên Địa Nhân Tam Tài, cùng hợp thành một khí.

Nếu ai nhập vào trận này, nơi có sấm sét nổ vang, sẽ hóa thành tro bụi.

Tiên Đạo nếu gặp phải nơi này, thân thể sẽ chấn thành phấn vụn.” Thật là một Thiên Tuyệt Trận, lại có thơ chứng minh: “Thiên Địa Tam Tài đảo lộn xoay, Huyền trung huyền diệu khó đoán thay.” Nghe lời Thạch Trung Ngọc Quân nói, Văn Trọng đại hỉ vọng, lại hỏi một vị Thiên Quân khác.

“Trận của ta tên Địa Liệt Trận, dựa theo Địa Đạo Chi Số, bên trong ẩn tàng thể chất ngưng hậu, bên ngoài hiển hiện diệu dụng ẩn dược, biến hóa đa đoan.

Bên trong ẩn một lá cờ hồng, khi lay động, trên có sấm sét, dưới có hỏa diễm.

Chương 378

Kẻ tầm thường nhập vào trận này, sẽ không còn lý lẽ sống lại.

Dù có Ngũ Hành Diệu Thuật, làm sao thoát khỏi tai ương này!" Có thơ chứng minh: "Địa Liệt luyện thành phân trọc hậu, Trên sấm dưới lửa quá vô tình, Ngũ Hành khô kiệt thân thể đổ, Khó thoát hóa xương cùng hình thể nghiêng." Đổng Thiên Quân nói về Phong Hống Trận, trận này bên trong ẩn chứa huyền diệu, dựa theo Địa Thủy Hỏa Phong Chi Số, bên trong có phong và hỏa, đều là Tiên Thiên Chi Khí, Tam Muội Chân Hỏa, trăm vạn binh nhận, từ đó xuất ra.

Người bình thường tiến vào trận, phong hỏa giao tác, vạn nhận cùng toàn, tứ chi lập tức hóa thành thịt nát.

Viên Thiên Quân nói về Hàn Băng Trận.

Hàn Băng Trận không phải luyện thành trong một ngày, tên là Hàn Băng, thực chất là Đao Sơn.

Bên trong ẩn chứa huyền diệu, giữa có phong lôi, trên có núi băng như răng sói, dưới có khối băng như đao kiếm.

Nếu nhập vào trận này, khi phong lôi động, trên dưới va vào nhau, tứ chi lập tức hóa thành thịt nát, dù có dị thuật, cũng khó thoát kiếp nạn này.

Huyền công luyện thành Hàn Băng, một tòa Đao Sơn trên dưới ngưng kết, nếu ai không may gặp trận này, ngay cả da thịt xương cốt cũng không còn.

Văn Thái Sư lại hỏi Kim Quang Trận.

Kim Quang Thánh Mẫu cười nói: "Kim Quang Trận của Bần đạo, cướp đoạt tinh hoa nhật nguyệt, ẩn chứa khí thiên địa, giữa có hai

mươi mốt mặt bảo kính, dùng hai mươi mốt cây cột cao, mỗi mặt treo trên đỉnh cột cao.

Một kính trên có một cái túi.

Nếu có người nhập trận, kéo cái túi này, tiếng sấm chấn động gương, chỉ một hai chuyển, kim quang bắn ra, chiếu vào thân y, lập tức hóa thành máu mủ.

Dù biết phi đằng, cũng khó vượt qua trận này." Bảo kính chẳng phải đồng cũng chẳng phải kim, không tìm trong lò lửa, dù có Thiên Tiên gặp trận này, trong chốc lát hình hài hóa thành khó kìm nén.

Tôn Thiên Quân ý khí phong phát nói về Hóa Huyết Trận.

Hóa Huyết Trận dùng Tiên Thiên Linh Khí, giữa có phong lôi, bên trong ẩn chứa hắc sa.

Có người nhập trận, nơi sấm vang, gió cuốn hắc sa, chạm vào chỗ nào, lập tức hóa thành máu.

Dù là Đại La Kim Tiên cũng khó thoát khỏi lợi hại của nó.

Có thơ chứng minh: "Gió vàng cuốn hắc sa bay, Thiên địa vô quang động sát uy, Bất kể Tiên nhân nghe khí này, Dòng dòng huyết thủy thấm chinh y." Bạch Thiên Quân nói về Liệt Diễm Trận, cũng có diệu dụng vô cùng, không phải phàm phẩm.

Bên trong ẩn chứa ba loại hỏa, có Tam Muội Hỏa, Không Trung Hỏa, Thạch Trung Hỏa.

Ba loại hỏa hợp thành một khí, giữa có ba lá cờ hồng.

Nếu có người tiến vào trận này, ba lá cờ triển động, ba loại hỏa cùng bay, trong chốc lát hóa thành tro tàn.

Chính Tụi Nhân phương có Không Trung Hỏa, luyện dưỡng đan sa trong lò tàng, tọa thủ Ly Cung làm thủ lĩnh, cờ hồng lay động hóa

không vong.

Diêu Thiên Quân nói về Lạc Hồn Trận lại càng không tầm thường.

Trận này đóng sinh môn, mở tử hộ, bên trong ẩn tàng Thiên Địa Lệ Khí, kết tụ thành hình.

Bên trong có một lá cờ trắng, trên đó có tồn tại phù ấn.

Nếu có người nhập trận, cờ trắng triển động, phách tiêu hồn tán, trong chớp mắt sẽ bị diệt.

Vương Thiên Quân nói về Hồng Thủy Trận, bên trong cướp đoạt tinh hoa Nhâm Quý, ẩn chứa diệu pháp Thiên Ất, biến ảo khôn lường.

Giữa có một Bát Quái Đài, trên đài có ba cái hồ lô.

Bất cứ ai nhập trận, ném hồ lô xuống, hồng thủy sẽ tuôn ra, mênh mông vô tận.

Nếu một chút nước đó dính vào người, trong khoảnh khắc sẽ hóa thành máu.

Trương Thiên Quân nói về Hồng Sa Trận cũng kỳ diệu, tác pháp càng tinh diệu.

Bên trong dựa theo Thiên Địa Nhân Tam Tài, giữa phân thành ba khí, bên trong ẩn chứa ba đấu hồng sa.

Trông thì như hồng sa, dính vào người lại sắc như lưỡi dao bén.

Trên không biết trời, dưới không biết đất, giữa không biết người.

Nếu nhập vào trận này, khi phong lôi vận chuyển, cát bay làm người bị thương, lập tức xương cốt hóa thành thịt nát.

Nghe Thập Thiên Quân nói xong, Văn Trọng đại hỉ vọng: "Có chư vị Đạo hữu ở đây, Tây Kỳ chỉ còn trong tầm tay.

Dù có trăm vạn giáp binh, ngàn vạn mãnh tướng, cũng vô năng vi

lực, thật là phúc khí của xã tắc!" Diêu Thiên Quân cười lớn: "Thành Tây Kỳ chẳng phải nơi đáng kể, chỉ cần ta một mình thi triển chút tiểu thuật, Tây Kỳ tự nhiên sẽ tan rã." Ngoài thành Tây Kỳ, Thập Thiên Quân Tiệt Giáo đã bày ra các trận pháp của mình.

Khương Tử Nha xuất thành khuyên Văn Trọng và Thập Thiên Quân bỏ tối theo sáng, trợ Chu diệt Thương.

Tuy nhiên, Thập Thiên Quân giúp Văn Trọng, Văn Trọng lại muốn bảo vệ Triều Thương.

"Khương Tử Nha, ngươi và chúng ta đều là môn nhân Tiệt Giáo, nếu lúc này biết sai quay đầu, vẫn chưa muộn." Thạch Trung Ngọc Quân nói.

"Nếu có bản lĩnh, hãy phá Thập Tuyệt Trận của chúng ta." Kim Quang Thánh Mẫu nói.

Khương Tử Nha thở dài một tiếng, quay về thành.

Gặp Cơ Xương, Khương Tử Nha cười khổ: "Khó khăn lại lớn rồi." "Thừa tướng biết mười trận pháp ngoài thành không?" Cơ Xương hỏi.

"Đó là Thập Tuyệt Trận, ta cũng có nghe qua, là Tiên Thiên trận pháp do Thập Thiên Quân diễn hóa, đều không phải tầm thường." Đạo trường của Thập Thiên Quân ở Kim Ngao Đảo, Khương Tử Nha sau khi bái nhập Tiệt Giáo cũng ở Kim Ngao Đảo, cho nên có chút hiểu biết về Thập Tuyệt Trận của Thập Thiên Quân.

Chính vì có chút hiểu biết, Khương Tử Nha mới biết phá Thập Tuyệt Trận khó đến mức nào.

Với tu vi hiện tại của Khương Tử Nha, dù có Tiên Thiên Linh Bảo do Thông Thiên Giáo Chủ ban cho, có Đả Thần Tiên, nhưng cũng không thể phá vỡ bất kỳ trận nào trong Thập Tuyệt Trận.

Trong thành Tây Kỳ tuy có không ít Vu, nhưng muốn phá Thập Tuyệt Trận ngoài thành thì cũng khó khăn.

Khi Cơ Xương cũng đã có chút hiểu biết về Thập Tuyệt Trận, lập tức mặt mày ủ dột.

Nếu không phá được Thập Tuyệt Trận, Tây Kỳ nguy vậy.

"Văn Trọng và Thập Thiên Quân đều tu hành không dễ, nhưng lại không biết thuận nghịch." Khương Tử Nha trong lòng thở dài.

Đúng lúc đó, có binh sĩ báo, có một đạo nhân đến, muốn gặp Cơ Xương, nói có cách giúp Cơ Xương phá Thập Tuyệt Trận ngoài thành.

Khương Tử Nha trong lòng khẽ động, dưới thiên số, Triều Thương đương diệt, Chu thất đương hưng, tự nhiên sẽ có các phương năng nhân trợ giúp.

Cơ Xương đích thân đi nghênh tiếp, Khương Tử Nha cũng theo sau.

Chỉ thấy, một đạo nhân thấp bé, đầu đội mũ đuôi cá, thân mặc đạo bào màu đen.

"Không biết Đạo hữu xưng hô thế nào?" Khương Tử Nha chắp tay.

"Bần đạo là một dã nhân Tây Côn Lôn, đạo hiệu Lục Áp." "Tiên trưởng, người có cách nào phá Thập Tuyệt Trận ngoài thành không?" Cơ Xương hỏi.

"Lần này Bần đạo đến Tây Kỳ, chính là để phá Thập Tuyệt Trận." Lục Áp nói.

Tuy không biết Lục Áp có thật sự có năng lực phá Thập Tuyệt Trận hay không, nhưng Lục Áp nói như vậy, Cơ Xương cũng đầy vẻ mong đợi.

Khương Tử Nha hoàn toàn không nhìn thấu Lục Áp, biết tu vi của Lục Áp ở trên mình.

"Người này sâu không lường được, có lẽ thật sự có thể phá Thập Tuyệt Trận, giúp Tây Kỳ giải vây sao?" Khương Tử Nha thầm nghĩ trong lòng.

Khương Tử Nha giúp Tây Kỳ, cũng là vì muốn nhận hồi báo, Lục Áp không thể không cầu hồi báo.

Trên đầu thành, từ trên cao nhìn xuống, Lục Áp cẩn thận quan sát Thập Tuyệt Trận ngoài thành.

Từ ngoài trận nhìn vào, lại khó mà nhìn ra manh mối, nhập trận lại hung hiểm vạn phần.

Quan sát rất lâu, Lục Áp dưới đất vốc một chút đất, tung lên không trung, mượn độn thổ đến ngoài Thiên Tuyệt Trận.

Trận chủ Thiên Tuyệt Trận Thạch Trung Ngọc Quân từ trong trận bước ra.

"Kẻ nào?" Thạch Trung Ngọc Quân hỏi.

"Bần đạo Lục Áp, đến để phá trận pháp của Đạo hữu." Lục Áp mỉm cười nói.

"Nói khoác không biết ngượng." Thạch Trung Ngọc Quân cười lạnh, vung kiếm chém về phía Lục Áp.

Lục Áp trong tay cũng có một thanh kiếm, nghênh chiến Thạch Trung Ngọc Quân, hai người đấu vài hiệp, Thạch Trung Ngọc Quân không địch lại, liền tiến vào trong trận.

Lục Áp cũng đạp vào trong trận.

Trong Thiên Tuyệt Trận, Thạch Trung Ngọc Quân thấy Lục Áp lại dám nhập trận, liền cười lớn.

Ngay lập tức, Thạch Trung Ngọc Quân phát động đại trận.

Tuy tu vi của Thạch Trung Ngọc Quân chỉ là Huyền Tiên cấp, ngay cả Kim Tiên cấp cũng chưa đạt, nhưng Thiên Tuyệt Trận lại không hề tầm thường, Đại La Kim Tiên cấp nhập trận cũng phải cẩn thận.

Chương 379

Một đại trận huyền diệu, lấy yếu thắng mạnh lại dễ như trở bàn tay.

Theo Tần Hoàn vận chuyển đại trận, ba lá cờ lớn hiển hiện, dựa theo Thiên Địa Nhân Tam Tài mà lập, hợp thành một khí.

Lúc này, có sấm sét ầm ầm, từ bốn phương tám hướng đổ về phía Lục Áp.

"Dù là Đại La Kim Tiên, nhập Thiên Tuyệt Trận của ta, thân thể cũng phải chấn thành phấn vụn." Tần Hoàn thầm nghĩ.

Lục Áp hiển hiện thần thông, có Tam Hoa Tụ Đỉnh, lại có Ngũ Khí Triều Nguyên.

Tam hoa trên đỉnh đầu Lục Áp đều là cửu phẩm, ngũ khí trong lồng ngực cũng thuộc Tiên Thiên.

Khi Tam Hoa Ngũ Khí của Lục Áp hiển hiện, một luồng sức mạnh rực lửa làm bóp méo không gian, chặn lại sát cơ trong trận.

Mặc cho Tần Hoàn thao túng Thiên Tuyệt Trận thế nào, cũng không làm gì được Lục Áp.

Thiên Tuyệt Trận đích xác bất phàm, nhưng cũng khó mà uy hiếp Lục Áp.

Nếu Tần Hoàn có tu vi Đại La Kim Tiên cấp, ba lá cờ trong Thiên Tuyệt Trận đều phẩm cấp cao, có lẽ mới có thể tạo thành một chút uy hiếp đối với Lục Áp.

Thấy không làm gì được Lục Áp, Tần Hoàn đại kinh thất sắc.

Bỗng, Lục Áp đã ở trước mặt Tần Hoàn.

Lục Áp tay trái vung lên, một đoàn Tiên Thiên Hỏa Quang trói buộc Tần Hoàn, ngay sau đó, tay phải một kiếm chém xuống Lục Dương Khôi Thủ của Tần Hoàn.

Tần Hoàn vừa chết, một điểm Chân Linh bay về phía Phong Thần Đài.

Giết Tần Hoàn, Thiên Tuyệt Trận cũng đã phá.

Chỉ thấy, Lục Áp lấy ra một cái Tiên Thiên Hồ Lô.

Giữa Thiên Địa có một dây Tiên Thiên Hồ Lô, kết ra bảy cái hồ lô.

Cộng Công được hai cái, Tam Thanh, Nữ Oa và Hạo Thiên mỗi người một cái.

Hồ lô trong tay Lục Áp tuy cũng là Tiên Thiên, nhưng kém hơn không ít.

Tế cái Tiên Thiên Hồ Lô trong tay, Lục Áp dùng hồ lô hấp thu sát khí của đại trận.

"Sát khí Thập Tuyệt Trận có thể khiến pháp bảo của ta đạt phẩm cấp Cực Phẩm." Lục Áp thầm nghĩ trong lòng.

Hấp thu sát khí Thiên Tuyệt Trận, Tiên Thiên Hồ Lô của Lục Áp lại từ Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thăng cấp thành Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Thăng cấp một phẩm, uy lực của Tiên Thiên Hồ Lô lại tăng cường đáng kể.

Trong thời gian ngắn ngủi, Lục Áp đã phá Thiên Tuyệt Trận, Cơ Xương tự nhiên đại hỉ, Văn Trọng và chín vị Thiên Quân còn lại thì đại kinh thất sắc.

Nếu để người hiến tế trận, có thể làm sát khí trong trận giảm yếu, uy lực hạ xuống.

Nhưng, Lục Áp cần sát khí, cho nên không để Cơ Xương phái người chịu chết.

Một tay nâng cái Tiên Thiên Hồ Lô, một tay cầm thanh tiên kiếm dài ba thước, Lục Áp đi về phía Địa Liệt Trận.

Trong Địa Liệt Trận, một lá cờ hồng, trong lúc lay động, trên có sấm sét, dưới có hỏa diễm.

Người nhập trận lại không đường lên trời, không cửa xuống đất.

Lục Áp dùng Tam Hoa Ngũ Khí hộ thân, Địa Liệt Trận cũng không làm gì được y.

Chẳng bao lâu, Lục Áp chém giết trận chủ Địa Liệt Trận, phá vỡ trận này.

Sau đó, Lục Áp lại phá Phong Hống Trận, Hàn Băng Trận, Kim Quang Trận, Hóa Huyết Trận, Liệt Diễm Trận, Hồng Thủy Trận, Hồng Sa Trận và Lạc Hồn Trận.

Một hơi phá mười trận Tuyệt Trận, thần sắc Lục Áp mệt mỏi, có chút tro bụi bám đầy mặt.

Hấp thu sát khí Thập Tuyệt Trận, Tiên Thiên Hồ Lô của Lục Áp thăng cấp thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Văn Trọng vừa chấn kinh thực lực của Lục Áp, lại vừa bi thương tự trách, dù sao Thập Thiên Quân cũng vì giúp y mà vẫn lạc.

Hiện tại, một điểm Chân Linh của Thập Thiên Quân đều đã đến Phong Thần Đài, chỉ chờ sau đại kiếp được sắc phong thần vị.

Sau khi chết được lên Phong Thần Bảng, đắc được thần vị, tu vi tuy giống như lúc còn sống, nhưng lại khó mà tiến lên, lại phải chịu quản hạt, không thể tự do, không bằng Tiên nhân tiêu diêu tự tại, tu vi không ngừng tinh tiến.

Đông Hải, Doanh Châu, trong Bích Du Cung.

Thông Thiên tọa thiền trên Liên Hắc mười ba phẩm, trên đỉnh đầu có một tòa Vạn Tiên Tháp, bên cạnh là Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

Tâm thần khẽ động, Thông Thiên đã biết Thập Thiên Quân vẫn mệnh, nhưng lại không có phản ứng.

Phá Thập Tuyệt Trận xong, Lục Áp cũng rời Tây Kỳ.

Lục Áp cũng không về Tây Côn Lôn, mà đến một bộ lạc Vu tộc.

Bộ lạc Trụ Dĩ, là bộ lạc của Tổ Vu Trụ Dĩ.

Trong các Tổ Vu, thực lực mạnh nhất không nghi ngờ gì là Cộng Công, không ai tranh cãi.

Còn thực lực yếu nhất thì là Trụ Dĩ, cũng không ai tranh cãi.

Ngoài Tổ Vu Trụ Dĩ, trong bộ lạc này có vài Đại Vu, và vài vạn Tiểu Vu.

"Trảm Vu Phi Đao của ta giết Tiểu Vu thì không sao, nhưng giết Đại Vu và Tổ Vu thì chưa.

Bắt đầu từ Trụ Dĩ." Lục Áp thầm nghĩ trong lòng.

Lục Áp đã dùng Tiên Thiên Hồ Lô luyện chế thành Trảm Vu Phi Đao, là để chém giết Tổ Vu.

Trảm Vu Phi Đao của Lục Áp khắc chế Vu tộc.

Yêu tộc từng đồ sát Nhân tộc, luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Do dưới Thiên Đạo chỉ có thể có một thanh Đồ Vu Kiếm, cho nên không cách nào luyện chế ra thanh thứ hai.

Thế là, Đế Tuấn luyện chế một số pháp bảo khắc chế Vu, Trảm Vu Phi Đao chính là một trong số đó.

Vào trong bộ lạc Trụ Dĩ, Lục Áp đi về phía nơi Trụ Dĩ đang ở.

Khí tức của Trụ Dĩ cường đại, lại không hề thu liễm, cho nên Lục Áp có thể cảm nhận rõ ràng vị trí của Trụ Dĩ.

"Kẻ nào?" Không ít Vu nhân bao vây hỏi.

Lục Áp ánh mắt quét qua, những Vu nhân xung quanh đều chỉ là Tiểu Vu, không có một Đại Vu nào.

Đối với Tiểu Vu, Lục Áp hứng thú không lớn.

"Oanh!" Một luồng khí thế cường đại cấp Chuẩn Thánh từ trên người Lục Áp phát ra.

Dưới sự chấn nhiếp của khí thế Lục Áp, những Tiểu Vu xung quanh đều sắc mặt tái nhợt, không mấy người có thể đứng vững.

Trong một khoảnh khắc, khí thế Lục Áp bao trùm toàn bộ bộ lạc.

Tiếp đó, lại có một luồng khí thế cường đại khác, chính là khí thế của Trụ Dĩ.

Thân ảnh Trụ Dĩ xuất hiện, đi về phía này.

"Yêu tộc!" Trụ Dĩ hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Lục Áp.

Bản thể Lục Áp là Tam Túc Kim Ô, là hoàng tộc của Yêu, huyết mạch tôn quý.

Dưới khí thế của Lục Áp, khí thế của Trụ Dĩ lại bị áp chế.

Tu vi của Trụ Dĩ lại không bằng Lục Áp, chênh lệch giữa hai bên không nhỏ.

Mười hai vị Tổ Vu còn lại đều tu thành Tiên Thiên Ma Thần, Trụ Dĩ lại đi con đường Pháp Tắc thành Thánh.

Hiện tại, Trụ Dĩ chưa tu thành Pháp Tắc Vu Thể, lại càng không có Pháp Tắc Nguyên Thần.

Các Tổ Vu đều có đại khí vận trên người, Trụ Dĩ cũng không ngoại lệ.

Giết Trụ Dĩ sẽ mang đại nhân quả, giao ác với Vu tộc, lại sẽ tổn hao khí vận.

Nhưng, Lục Áp đều đã có tính toán.

Trong Thiên Địa Đại Kiếp, Lục Áp cũng có không ít mưu đồ.

Chương 380

Lục Áp cũng không nói lời thừa, trực tiếp tế ra Trảm Vu Phi Đao.

Chỉ thấy, Tiên Thiên Hồ Lô trong tay Lục Áp bay lên không trung, một vật từ miệng hồ lô xuất ra.

Vật này có lông mày có mắt, hai mắt bắn ra một luồng hào quang.

Một luồng hào quang của Trảm Vu Phi Đao muốn định trụ Nê Hoàn Cung của Trụ Dĩ.

Khi Lục Áp tế Trảm Vu Phi Đao, Trụ Dĩ cũng có cảm giác nguy cơ mơ hồ.

"Pháp bảo?

Đối với ta lại tạo thành uy hiếp." Trụ Dĩ trong lòng thầm kinh hãi.

Cũng không kịp nói nhiều, Trụ Dĩ động dụng Lực Chi Pháp Tắc, chống đỡ Trảm Vu Phi Đao của Lục Áp.

Chớp mắt, hào quang Trảm Vu Phi Đao tiếp xúc với Pháp Tắc Chi Lực của Trụ Dĩ, nhưng không thể đột phá.

Đạo Quả Lực Chi Pháp Tắc của Trụ Dĩ lại không hề tầm thường.

Tuy chặn được Trảm Vu Phi Đao, Trụ Dĩ lại cũng cảm thấy cố sức.

"Xin bảo bối chuyển thân." Lục Áp hướng về Trảm Vu Phi Đao mà bái.

Lục Áp vừa bái, lập tức khiến uy lực của Trảm Vu Phi Đao đại tăng.

Chỉ thấy, Tiên Thiên Hồ Lô giữa không trung chuyển động, hào quang lóe lên, Pháp Tắc Chi Lực của Trụ Dĩ bị cắt đứt.

“Chuyện gì?” Trụ Dĩ đại kinh.

Phá vỡ Pháp Tắc Chi Lực của Trụ Dĩ, hào quang Trảm Vu Phi Đao định trụ Nê Hoàn Cung của Trụ Dĩ.

Theo Lục Áp lại bái một lần nữa, Trảm Vu Phi Đao lại chuyển động.

Lập tức, đầu Trụ Dĩ bị chém rụng, rơi xuống đất.

Trảm Vu Phi Đao không chỉ chém giết thân thể, mà còn chém giết cả nguyên thần.

Cho nên, một khi bị Trảm Vu Phi Đao giết chết, thần hình câu diệt, ngay cả cơ hội nhập luân hồi cũng không còn.

Mỗi khi chém giết một Vu, uy lực của Trảm Vu Phi Đao đều có thể tăng cường.

Nếu giết được vài Tổ Vu, biết đâu Trảm Vu Phi Đao có thể thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Đầu Trụ Dĩ vừa chạm đất liền dung nhập vào đại địa.

Nằm ngoài dự liệu của Lục Áp, Trụ Dĩ mất đầu lại không chết.

Một đoàn Tiên Thiên Trọc Khí từ cổ Trụ Dĩ xuất ra, biến thành một cái đầu.

“Pháp bảo thật lợi hại, tuy không bằng Đồ Vu Kiếm, nhưng cũng không kém là bao.” Trụ Dĩ thầm nghĩ.

Lục Áp không cam tâm, lại lần nữa động dụng Trảm Vu Phi Đao.

Đầu Trụ Dĩ lại một lần nữa bị chém rụng, ngay sau đó, trọc khí từ cổ xuất ra, lại biến thành một cái đầu.

Đại Vu có thân bất tử, Trụ Dĩ thân là Tổ Vu, lại cũng có thân bất tử.

Quan trọng hơn là, căn cước của Trụ Dĩ là Pháp Tắc Đạo Quả.

Thấy không thể giết Trụ Dĩ, Lục Áp cũng thu Trảm Vu Phi Đao, hóa thành cầu vồng rời đi.

Hóa Hồng Chi Thuật của Lục Áp quả thực cao siêu, trong nháy mắt đã biến mất nơi chân trời, tốc độ cực nhanh, khiến người ta kinh thán.

Trụ Dĩ lại không thể đuổi kịp.

Cộng Công mật thiết quan tâm Dương Tiễn.

Dương Tiễn ở Ngọc Tuyền Sơn, Nguyên Thủy đã truyền thụ Cửu Chuyển Nguyên Công cho Dương Tiễn.

Còn về Cửu Chuyển Huyền Công, phiên bản Tiểu Vu và Đại Vu tu luyện thì Nguyên Thủy có hoàn chỉnh, còn về phiên bản Tổ Vu tu luyện, Nguyên Thủy cũng chỉ có một phần.

Sau khi Nguyên Thủy truyền thụ Cửu Chuyển Nguyên Công, Dương Tiễn cũng thử tu luyện.

Điều khiến Dương Tiễn thất vọng là, y không thể tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công.

Tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công yêu cầu vô cùng hà khắc, Dương Tiễn ngay cả nguyên thần cũng không có, không thể tu luyện cũng là lẽ thường.

Dương Tiễn dù tu luyện ra nguyên thần, phỏng chừng cũng không có tư cách tu luyện Cửu Chuyển Nguyên Công.

Còn về Cửu Chuyển Huyền Công, phiên bản giản hóa, Dương Tiễn cũng không thể tu luyện.

Phiên bản giản hóa có thể giúp Tiểu Vu và Đại Vu tu luyện thành Tổ Vu, còn Cửu Chuyển Huyền Công chân chính thì có thể giúp Tổ

Vu tu thành Bàn Cổ Chân Thân.

Hai loại Cửu Chuyển Huyền Công của Vu tộc, có một điểm chung, đó là cần có Bàn Cổ huyết mạch mới có thể tu luyện.

Không có Bàn Cổ huyết mạch cũng không thể tu luyện.

Tam Thanh, tuy là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, nhưng cũng không thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công cần Bàn Cổ huyết mạch.

Bàn Cổ tinh huyết bày trước mặt, Tam Thanh Hồng Hoang, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh, Hạo Thiên, Tây Vương Mẫu và những người khác, cũng đều không hấp thu.

Tất cả Bàn Cổ huyết mạch, chỉ có hai loại, một là Vu, hai là Tiên Thiên Ma Thần.

Vu thuộc trọc khí, Tiên Thiên Ma Thần thuộc hỗn độn.

Thanh khí lại không thể thành Vu.

Dương Tiễn tuy có Thiên Đạo hình chiếu bạn sinh, nhưng suy cho cùng không có Bàn Cổ huyết mạch, cũng không có Hỗn Độn Nguyên Thần, không thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công là lẽ thường.

Dương Tiễn tự nhiên thất vọng, đành phải tu luyện Bát Cửu Huyền Công.

Trước khi xuyên việt Dương Tiễn đã tu luyện Bát Cửu Huyền Công, nay tu luyện lại, cũng quen thuộc đường lối.

Đột nhiên, tâm thần Cộng Công khẽ động.

Bấm tay tính toán một quẻ, sắc mặt Cộng Công liền trầm xuống.

"Hay cho một Lục Áp." Cộng Công trong lòng thầm giận.

Lục Áp đã tạo ra Trảm Vu Phi Đao, định giết Trụ Dĩ.

May mà Lục Áp đã đánh giá thấp Trụ Dĩ, nếu không Trụ Dĩ chỉ sợ đã vẫn lạc.

Nếu Lục Áp giết vài Tiểu Vu, Cộng Công sẽ không quá để ý, nhưng nếu ra tay với Đại Vu, Cộng Công không thể không để ý nữa, Lục Áp hiện tại lại muốn ra tay với Tổ Vu.

"Không biết sống chết." Ánh mắt Cộng Công lạnh băng.

Nga Mi Sơn, núi xanh nước biếc, phong cảnh mỹ lệ.

Cổ mộc sum suê, tùng xanh rủ bóng, kỳ hoa dị thảo khắp nơi, quái thạch kỳ phong san sát.

Lại có đủ loại linh thú tung hoành, khe suối róc rách, nơi đầu nguồn là một thác nước khổng lồ khí thế bàng bạc.

Nga Mi Sơn cũng là một phúc địa của Hồng Hoang, là đạo trường của môn nhân Tiệt Giáo Triệu Công Minh.

Ở sâu trong Nga Mi Sơn, có một La Phù Động, Triệu Công Minh đang tọa đả luyện khí trong động phủ, tĩnh tụng Hoàng Đình.

Thông Thiên đã lệnh môn hạ đệ tử đóng chặt động môn, không được can dự vào đại kiếp, Triệu Công Minh cũng đã lâu không xuống núi.

Một ngày nọ, Triệu Công Minh tâm huyết dâng trào, bấm tay tính toán một quẻ, lại thấy Văn Trọng.

Khi Triệu Công Minh bước ra khỏi động phủ, thấy một lão đạo râu tóc bạc phơ cưỡi một con Hắc Kỳ Lân.

"Đạo hữu hôm nay sao lại hạ lâm Nga Mi Sơn của ta?" Triệu Công Minh mỉm cười đón lên.

Văn Trọng từ trên Hắc Kỳ Lân bước xuống, song lòng nặng trĩu.

Thấy sắc mặt Văn Trọng có chút tiều tụy, thần sắc không đúng, Triệu Công Minh vội vàng hỏi chuyện gì đã xảy ra.

Văn Trọng bèn kể chuyện Thập Thiên Quân trợ giúp đối phó Tây Kỳ, lại bị một dã nhân Tây Côn Lôn giết chết.

“Dùng sức một mình phá Thập Tuyệt Trận?

Chương 381

Dã nhân Tây Côn Lôn?" Triệu Công Minh cũng không khỏi kinh ngạc.

Triệu Công Minh cũng rõ sự lợi hại của Thập Tuyệt Trận, muốn phá bất kỳ trận nào trong Thập Tuyệt Trận cũng tuyệt đối không dễ dàng, chứ đừng nói là một hơi phá hết Thập Tuyệt Trận.

"Kẻ tự xưng là dã nhân Tây Côn Lôn Lục Áp đó, đã giết Tần Hoàn và các Đạo hữu khác, phá Thập Tuyệt Trận, rồi dương dương tự đắc rời đi.

Tây Kỳ có không ít Vu, lại có Xiển Giáo Vân Trung Tử trợ giúp Cơ Xương.

Ta liền mặt dày thỉnh Đạo hữu hạ sơn." Văn Trọng nói.

Nghe lời Văn Trọng nói, Triệu Công Minh trong lòng do dự.

Một mặt, Thông Thiên lệnh môn nhân đóng chặt động phủ.

Mặt khác, Lục Áp có thể phá Thập Tuyệt Trận, thực lực chỉ sợ ở trên y, đã rời Tây Kỳ, khó đảm bảo sẽ không xuất hiện lần nữa.

Vu tộc ở Tây Kỳ cũng không ít, kết thù với Vu tộc, Triệu Công Minh cũng phải suy nghĩ kỹ.

Còn về đệ tử Xiển Giáo Vân Trung Tử, Triệu Công Minh lại không để tâm.

"Ai, nếu Đạo hữu khó xử, cứ coi như ta chưa nói, chuyện báo thù cho Tần Hoàn và các Đạo hữu khác..." Văn Trọng thở dài, định rời đi.

"Chờ đã, ta sẽ cùng ngươi đến Tây Kỳ." Triệu Công Minh đã có quyết định.

Vừa nghe Triệu Công Minh nguyện ý cùng mình đến Tây Kỳ, Văn Trọng liền lộ rõ vẻ vui mừng.

Triệu Công Minh có tu vi Đại La Kim Tiên cấp, lại sở hữu Tiên Thiên Chí Bảo, một thân thực lực ở Tiệt Giáo cũng không tệ.

Hơn nữa, Triệu Công Minh có ba muội muội kết nghĩa, là Vân Tiêu, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu.

Trong đó, tu vi đạo hạnh của Vân Tiêu thậm chí ở trên Triệu Công Minh, ẩn ẩn muốn đột phá Chuẩn Thánh.

Theo Văn Trọng thấy, Triệu Công Minh xuống núi, bình định Tây Kỳ cũng chỉ là chuyện nay mai.

Tiếp đó, Triệu Công Minh cưỡi một con Hắc Hổ, cùng Văn Trọng cưỡi Hắc Kỳ Lân, cùng nhau đi về Tây Kỳ.

Trong thành Tây Kỳ, ngoài Vân Trung Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Quảng Thành Tử, Thái Ất Chân Nhân, Văn Thù, Phổ Hiền và Từ Hàng vài người cũng đang ở đó.

Tuy Khương Tử Nha là môn nhân Tiệt Giáo, nhưng cũng không ngăn cản Xiển Giáo giúp đỡ Tây Kỳ.

Dương Tiễn bị Ngọc Đỉnh Chân Nhân giữ lại ở Ngọc Tuyền Sơn, không mang đến Tây Kỳ.

Ngoài vài Xiển Giáo Tiên nhân, còn có hai Đại Vu và vài Tiểu Vu thực lực không yếu.

Chủ Tiểu Thừa Vu Giáo Hoàng Long cũng đã đến Tây Kỳ.

Đúng lúc đó, có binh sĩ báo, ngoài thành có một ác đạo tự xưng Triệu Công Minh đang gọi trận.

"Triệu Công Minh?" Khương Tử Nha kinh ngạc, đối với cái tên này y không hề xa lạ.

Quảng Thành Tử và những người khác cũng biết Triệu Công Minh, là cao thủ Tiệt Giáo.

"Triệu Công Minh, đạo trường ở La Phù Động núi Nga Mi, là một Đại La Kim Tiên, thực lực không thể xem thường." Quảng Thành Tử trầm giọng nói.

"Bọn hắn trợ Trụ làm ác, vì không biết thuận nghịch, muốn dùng thần thông đối kháng thiên số, cuối cùng cũng tự chuốc lấy diệt vong." Thái Ất Chân Nhân cười lạnh.

"Đệ tử Tiệt Giáo, chỉ tu pháp lực, đạo hạnh nông cạn, nên mới không biết thiên số." Văn Thù nói.

Nghe lời Văn Thù nói, Khương Tử Nha có chút không thoải mái, nhưng lại không tiện trở mặt.

"Văn Thù Đạo hữu, là một trong Thập Nhị Kim Tiên Ngọc Hư, thần thông quảng đại, không biết người có muốn xuất thành đi hội ngộ Triệu Công Minh một chuyến, cũng để cho y kiến thức sự tinh diệu của đại pháp Xiển Giáo không?" Khương Tử Nha dùng lời lẽ châm chọc Văn Thù.

Khương Tử Nha đã nói đến mức đó, Văn Thù cũng không tiện từ chối, bèn đồng ý: "Chính là muốn đi hội ngộ Triệu Công Minh một chuyến." Chẳng bao lâu, Văn Thù xuất thành Tây Kỳ.

Khương Tử Nha, Cơ Xương, Quảng Thành Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Đại Vu Hoàng Long và những người khác đều đứng trên đầu thành quan vọng.

Ngoài thành, Văn Thù bước đi sen nở.

Chỉ thấy, mỗi khi Văn Thù bước một bước, dưới chân lại xuất hiện một đóa kim liên, khi y nhấc chân lên, kim liên liền tiêu thất.

Ngoài kim liên dưới chân, Văn Thù còn có bạch quang rủ xuống

tay.

Triệu Công Minh cưỡi Hắc Hổ, tay cầm một cây Hỗn Thiết Tiên, thấy thần thông của Văn Thù, lại cũng hồn nhiên không sợ hãi.

"Đạo hữu, phượng hót Kỳ Sơn, Chu thất đương hưng, vì sao lại trợ Trụ làm ác?" Văn Thù hỏi.

"Ngươi cũng dám trước mặt ta nói về thiên số?

Thật đáng cười." Triệu Công Minh vung Hỗn Thiết Tiên đánh về phía Văn Thù.

Văn Thù tế ra một bảo vật, chính là Tiên Thiên Linh Bảo Độn Long Thung.

Độn Long Thung là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, còn gọi là Thất Bảo Kim Liên, Tỏa Long Trụ.

Bảo vật này trông như một cây cột vàng óng ánh, trên cột có ba cái gông vàng.

Vừa tế ra, có thể giam cầm đối thủ, khiến người ta không thể nhúc nhích, không có lực phản kháng, mặc sức chém giết.

"Đương!" Hỗn Thiết Tiên trong tay Triệu Công Minh chặn lại Độn Long Thung, nhưng ngay cả người và tọa kỵ cũng bị chấn lui.

Chỉ thấy, Triệu Công Minh cũng tế ra một Tiên Thiên Linh Bảo.

Tiên Thiên Linh Bảo của Triệu Công Minh là một đại ấn màu vàng đất, trên ấn có văn Kỳ Lân.

Kỳ Lân Ấn, Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bảo vật này có thể điều động Đại Địa Chi Lực dùng cho bản thân, trong thời gian ngắn phát huy ra uy năng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Khi Triệu Công Minh vừa tế Kỳ Lân Ấn, Kỳ Lân Ấn đón gió biến lớn, trong chốc lát như một ngọn núi lớn lơ lửng, che trời lấp nhật,

bao phủ không chỉ mấy trăm dặm.

Đối mặt với uy thế như vậy của Kỳ Lân Ấn, Văn Thù cũng động dung.

Lại có Đại Địa Chi Lực xông lên trời, dung nhập vào Kỳ Lân Ấn, khiến nó lại biến lớn, từ bao phủ mấy trăm dặm đến mấy ngàn dặm.

Một khi Kỳ Lân Ấn hạ xuống, trong phạm vi ngàn dặm cũng sẽ bị san bằng.

"Oanh!" Theo Kỳ Lân Ấn rơi xuống, như trời sập, Văn Thù vội vàng tế Độn Long Thung chống đỡ.

"Phanh!" Độn Long Thung đứng vững trên đại địa, đỡ Kỳ Lân Ấn, khiến nó không thể hạ xuống.

Nhưng, pháp lực của Văn Thù lại đang nhanh chóng tiêu hao.

Bỗng, Triệu Công Minh ném ra Thiết Tiên trong tay.

"Phanh!" Văn Thù không kịp né tránh, bị Thiết Tiên của Triệu Công Minh đánh trúng, gãy mấy xương sườn, bị thương chạy về Tây Kỳ.

"Một trong Thập Nhị Kim Tiên Ngọc Hư mà cũng chỉ có chút bản lĩnh đó thôi sao?

Cũng dám trước mặt ta khoe khoang, thật đáng cười." Triệu Công Minh không chút kiêng dè mà châm chọc.

Theo Triệu Công Minh thắng một trận, sĩ khí đại quân Văn Trọng cao ngút, ngược lại phe Tây Kỳ lại sĩ khí sa sút đôi chút.

Hai quân giao chiến, sĩ khí vô cùng quan trọng.

Triệu Công Minh thắng một trận nhưng không hề có ý định dừng lại, tiếp tục gọi trận.

Ngoài Tây Kỳ thành, ngữ khí Triệu Công Minh càng lúc càng khó nghe, Ngọc Đỉnh Chân Nhân không nhẫn nổi nữa, liền vận kim quang nhảy ra khỏi thành giao chiến với Triệu Công Minh.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân tay cầm Trảm Tiên Kiếm, thực lực hơn Văn Thù không ít.

Chỉ thấy vô số kiếm quang bao phủ Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Sau mười mấy hiệp giao đấu, Triệu Công Minh dần yếu thế.

Đấu thêm mấy hiệp nữa, Triệu Công Minh tế ra Kỳ Lân Ấn đánh về phía Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

"Phanh!" Ngọc Đỉnh thôi động Ngư Vĩ Quan trên đỉnh đầu, lập tức, một đoàn Tiên Thiên Linh Quang chắn ngang Kỳ Lân Ấn, tuy chỉ trong thời gian ngắn ngủi, nhưng cũng đủ rồi.

Triệu Công Minh khá chật vật chạy về đại doanh của Văn Trọng.

Trong đại doanh Thương quân, Văn Trọng đang an ủi Triệu Công Minh.

"Tuyển sáu trăm tinh nhuệ binh sĩ theo ta, ta có đại dụng." Triệu Công Minh nói với Văn Trọng.

Văn Trọng lại nhíu mày.

Binh sĩ đã luyện võ thành thục, sáu trăm binh sĩ bày thành quân trận trước cường giả như Triệu Công Minh cũng chỉ là một lũ lâu nghĩ, sao có thể có đại dụng?

Chương 382

Nhưng, đã thấy Triệu Công Minh mở lời, Văn Trọng đích thân đi chọn sáu trăm tinh nhuệ binh sĩ.

Sáu trăm binh sĩ được Văn Trọng chọn đều đã luyện võ, trong đó có mấy luyện khí sĩ.

Triệu Công Minh cẩn thận đánh giá sáu trăm binh sĩ tinh tuyển của Văn Trọng, rất hài lòng.

Văn Trọng có bảy mươi vạn đại quân, thêm binh bại của Trương Quế Phương, tổng binh lực hơn bảy mươi vạn, từ đó chọn ra sáu trăm người, tự nhiên đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ.

"Đạo hữu, muốn những người này làm gì?" Văn Trọng không khỏi hiếu kỳ hỏi.

"Ba muội muội của ta đã lĩnh ngộ một trận pháp, danh xưng Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận, so với Thập Tuyệt Trận có hơn chứ không kém, có sáu trăm binh sĩ này, ta có thể bày Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, đến cả Ngọc Hư Thập Nhị Kim Tiên một khi nhập trận, cũng khó toàn mạng trở ra." Triệu Công Minh tự tin, tin tưởng vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Trong mắt Triệu Công Minh, ngoại trừ Tru Tiên Kiếm Trận, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận, Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, thì Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận là vô song.

Muốn phát huy uy lực chân chính của Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận, cần phải có Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Hỗn Nguyên Kim Đấu hiện do Vân Tiêu nắm giữ.

Nhưng Triệu Công Minh lại có một Cửu Khúc Hoàng Hà Trận Đồ, do chính Vân Tiêu luyện chế, là Hậu Thiên Linh Bảo, chỉ có thể sử dụng một lần.

Có sáu trăm binh sĩ, cộng thêm Cửu Khúc Hoàng Hà Trận Đồ, Triệu Công Minh có thể bày Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận, tuy không có Hỗn Nguyên Kim Đấu nên không thể phát huy uy lực chân chính, nhưng Triệu Công Minh tin rằng cũng đủ để đối phó với Quảng Thành Tử và các đạo hữu khác.

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, nội có Hoặc Tiên Đan, Bế Tiên Quyết, có thể đoạt thần tiên chi thần, tiêu thần tiên chi phách, hãm thần tiên chi hình, tổn thần tiên chi khí, hủy thần tiên chi nguyên bản, tổn thần tiên chi chi thể, thần tiên nhập trận biến phàm, phàm nhân nhập trận tức chết.

Thấy Triệu Công Minh tin tưởng mười phần vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, Văn Trọng cũng tràn đầy kỳ vọng.

Theo yêu cầu của Triệu Công Minh, sáu trăm binh sĩ được Văn Trọng chọn lựa bắt đầu luyện tập bày trận.

Chỉ trong khoảng nửa ngày, sáu trăm binh sĩ này đã có thể thuần thục bày trận.

Thế là, Triệu Công Minh dẫn sáu trăm binh sĩ đến dưới Tây Kỳ thành, trước hết để sáu trăm binh sĩ bày trận, sau đó tế ra Cửu Khúc Hoàng Hà Trận Đồ.

Lập tức, Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận đã thành!

Trận pháp này được chứng kiến qua những lời thơ sau: Hoàng Hà ác trận án tam tài, kiếp này thần tiên ắt gặp tai, chín chín khúc uốn tàng tạo hóa, ba ba khúc cong ẩn phong lôi.

Chớ nói khách tu chân lãng uyển, ai bảo linh đài kết thánh thai, gặp

đây xương cốt phải đổi thay, mới hay tà đạo khó thành duyên.

Hà Xứ, Hà Xứ Chỉ, bên trong ẩn chứa bí mật Tiên Thiên, cơ quan sinh tử, bên ngoài dựa vào Cửu Cung Bát Quái, các lối ra vào, tiến thoái liên hoàn, đâu ra đấy, người tuy không quá sáu trăm, nhưng huyền diệu trong đó không thua kém trăm vạn hùng sư, dù thần tiên nhập vào đây, cũng sẽ hồn tiêu phách tán.

"Trận này bên trong ứng Tam Tài, bao hàm huyền diệu của Thiên Địa, giữa có Hoặc Tiên Đan, Bế Tiên Quyết, chín khúc khúc khúc không thẳng, khúc tận kỳ diệu của tạo hóa, quyết tận bí mật của thần tiên, dù Tam Giáo Thánh Nhân, gặp đây cũng khó thoát." Triệu Công Minh lẩm bẩm.

Khi Triệu Công Minh bày Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, cũng kinh động Khương Tử Nha và Quảng Thành Tử cùng những người khác trong Tây Kỳ thành.

Đại La Kim Tiên vận dụng pháp nhãn, từ bên ngoài cũng khó mà nhìn thấu huyền diệu của Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Nhưng Quảng Thành Tử cùng các đạo hữu khác cũng nhìn ra một điểm.

Chỉ thấy, trận xếp Thiên Địa, thế bày Hoàng Hà, âm phong rít gào khí xâm người, hắc vụ tràn ngập mê nhật nguyệt, mờ mịt u ám, khí thảm trùng tiêu, âm u thấu đất, tiêu hồn diệt phách, khiến ngàn năm tu trì thành họa căn, tổn thần hao khí, dù thoát vạn kiếp gian nan cũng thất bại, chính là nơi thần tiên khó thoát, bị tước đi đỉnh thượng tam hoa, dù có là kẻ phàm phu tục tử, cũng tiêu tán hung trung ngũ khí, gặp trận kiếp số này khó thoát.

"Các ngươi đệ tử Ngọc Hư có dám nhập đại trận của ta chăng?" Triệu Công Minh đứng ngoài Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, nhìn Quảng Thành Tử cùng các đạo hữu khác.

Quảng Thành Tử và mọi người nhìn nhau.

"Có gì mà không dám!" Thái Ất Chân Nhân nói.

"Vào trận, chúng ta cùng nhau đi." Từ Hàng nói.

Tiếp theo, Quảng Thành Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Thái Ất Chân Nhân, Từ Hàng, Văn Thù và Phổ Hiền sáu người rời Tây Kỳ thành, đi về phía Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Vân Trung Tử do dự một chút, nhưng không theo.

Triệu Công Minh đã sớm tiến vào Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận, sáu người Quảng Thành Tử cũng đã nhập trận.

Vừa tiến vào trận, sắc mặt sáu người Quảng Thành Tử đại biến.

Sáu người Quảng Thành Tử cũng đã thấy các loại trận pháp, biết trận này lợi hại.

Trong một khoảnh khắc, sáu người Quảng Thành Tử muốn thoát ra.

Tuy nhiên, nhập trận thì dễ, muốn thoát ra lại khó.

Đại trận đã bắt đầu vận hành, Triệu Công Minh cũng hiện thân, một mình địch sáu.

Trong tình huống bình thường, Triệu Công Minh một mình đối chiến sáu người Quảng Thành Tử sẽ gặp khó, nhưng lúc này lại chiếm thượng phong.

Mặc dù vì không có Hỗn Nguyên Kim Đấu khiến uy lực Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận không được phát huy cực hạn, nhưng cũng không phải chuyện nhỏ.

Sáu người Quảng Thành Tử vừa phải chống đỡ sức mạnh của đại trận, vừa phải chống đỡ công kích của Triệu Công Minh, quả thật chật vật không thôi.

Sáu người Quảng Thành Tử vốn đã khó thoát, nay càng khó hơn.

Tình thế bất lợi cho sáu người Quảng Thành Tử, nhưng sáu người lại không làm gì được, chỉ có thể đồng tâm hiệp lực chống đỡ.

Đột nhiên, Phổ Hiền kêu thảm một tiếng, đỉnh thượng tam hoa bị tước, ngay sau đó, hung trung ngũ khí cũng tiêu tán.

Mất đi đỉnh thượng tam hoa và hung trung ngũ khí, Phổ Hiền cũng hóa thành phàm nhân.

Sau Phổ Hiền, Văn Thù, Từ Hàng, Thái Ất Chân Nhân, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, và cả Quảng Thành Tử, từng người một đều bị tước đỉnh thượng tam hoa, tiêu tán hung trung ngũ khí.

Triệu Công Minh lại không giết sáu người Quảng Thành Tử.

Dù sao đó cũng là một nửa Ngọc Hư Thập Nhị Kim Tiên, nếu giết đi thì hậu quả sẽ nghiêm trọng.

Tuy nhiên, Triệu Công Minh không giết Quảng Thành Tử cùng các đạo hữu khác, nhưng khiến sáu người Quảng Thành Tử mất tam hoa ngũ khí, từ Kim Tiên hữu đạo biến thành phàm nhân, cũng làm cho khí vận Xiển Giáo suy giảm không ít.

Lúc đó, thiên quang đại khai, dị hương phả vào mũi, tiên nhạc vang vọng, tiên khí biến khắp nơi, chính là Bàn Cổ Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn giáng lâm.

Vì sáu người Quảng Thành Tử mất tam hoa ngũ khí, khí vận Xiển Giáo suy giảm không ít, Nguyên Thủy tự nhiên cũng ngay lập tức cảm giác được, chỉ hơi thôi diễn, liền biết chuyện gì đã xảy ra, lập tức chạy tới.

Ngoài Tây Kỳ thành, Nguyên Thủy giáng lâm.

Nhìn Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, sắc mặt Nguyên Thủy âm trầm.

Theo cảm xúc của Nguyên Thủy biến hóa, trên trời mây đen che kín, từng tầng mây đen cuồn cuộn.

Không khí áp bức khiến người ta gần như sụp đổ.

Mặc dù sáu người Quảng Thành Tử còn sống, nhưng đều mất tam hoa ngũ khí, khiến Nguyên Thủy nổi giận.

"Nghiệt chướng do Thông Thiên sư đệ giáo dưỡng, nghịch thiên số, không biết thuận nghịch, lại căn hành nông cạn, nên đi một chuyến trên Phong Thần Bảng." Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Một bước chân bước ra, kim liên nâng Nguyên Thủy, đã tiến vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Nguyên Thủy vừa nhập trận, sát cơ cuồn cuộn từ bốn phương tám hướng tới, nhưng vừa tiếp cận thân thể liền tiêu biến vào vô hình.

Dù Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận thiếu Hỗn Nguyên Kim Đấu, có Hỗn Nguyên Kim Đấu thì uy lực trận này tăng cường đáng kể, nhưng trong mắt Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại không đáng nhắc tới.

So với Tru Tiên Kiếm Trận, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận kém quá xa.

Dù là Hỗn Nguyên Thánh Nhân bày Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận, cũng là Thánh Nhân tùy tiện có thể phá vỡ.

Vừa thấy Nguyên Thủy giáng lâm, sắc mặt Triệu Công Minh đại biến, sáu người Quảng Thành Tử lại lộ vẻ mừng rỡ.

Liếc nhìn sáu người Quảng Thành Tử, rồi nhìn về phía Triệu Công Minh, lửa giận của Nguyên Thủy lại càng lớn hơn.

"Đệ tử bái kiến Sư Bá." Triệu Công Minh hành lễ đệ tử với Nguyên Thủy.

"Bày trận này, tội lỗi không nhỏ, ta liền đưa ngươi lên Phong

Thần Bảng.” Nguyên Thủy lạnh nhạt nói với Triệu Công Minh.

Vừa nghe lời Nguyên Thủy, Triệu Công Minh đại kinh thất sắc, đã lưu lại tính mạng sáu người Quảng Thành Tử, vốn tưởng Nguyên Thủy chỉ khiển trách, lại không ngờ Nguyên Thủy lại muốn giết mình.

Trong hoảng loạn, Triệu Công Minh cũng nổi giận.

Lúc này, Triệu Công Minh gan dạ sinh sôi, biết rõ, dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ, Nguyên Thủy muốn giết, không thể chống cự, cũng không thể chạy thoát.

Triệu Công Minh thầm nghĩ: Nếu Nguyên Thủy muốn giết mình, vậy mình thà giết sáu người Quảng Thành Tử trước.

Thế là, Triệu Công Minh thôi động đại trận, dùng lực của đại trận công kích sáu người Quảng Thành Tử.

Hiện nay, sáu người Quảng Thành Tử đã là phàm nhân, một khi bị sức mạnh Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận công kích, tất nhiên sẽ bỏ mạng.

Tuy nhiên, Nguyên Thủy đang ở đó, sức mạnh đại trận vừa tiếp cận sáu người Quảng Thành Tử liền bị ngăn chặn.

Tiếp theo, Nguyên Thủy ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Chương 383

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận như một bọt biển, bị Nguyên Thủy nhẹ nhàng chạm vào liền vỡ tan.

Triệu Công Minh tâm thần bị tổn hại, sắc mặt trắng bệch, suýt chút nữa phun ra một ngụm máu, sáu trăm binh sĩ bày trận càng nổ tung mà chết, may mắn thì có thể nhập luân hồi, xui xẻo thì hồn phi phách tán.

"Thánh Nhân…" Triệu Công Minh trong lòng cười khổ.

Nguyên Thủy chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ.

Thánh Nhân trung kỳ lại mạnh đến mức nào?

Đương nhiên, Thánh Nhân trung kỳ tuy xa hơn Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng cũng không thể coi Thánh Nhân sơ kỳ là lâu nghĩ.

Trong tình huống bình thường, Thánh Nhân trung kỳ không thể triệt để diệt nguyên thần Thánh Nhân sơ kỳ, Thánh Nhân hậu kỳ thì có thể, tương tự, Thánh Nhân đỉnh phong mới có thể triệt để diệt nguyên thần Thánh Nhân trung kỳ, Thánh Nhân Đại Viên Mãn mới có thể triệt để diệt nguyên thần Thánh Nhân hậu kỳ.

Ví dụ như Cộng Công và Hồng Quân, có thể diệt nguyên thần Nguyên Thủy, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, nhưng lại không thể diệt nguyên thần Thái Thượng và Thông Thiên.

Cộng Công từng đánh giết Dương Mi, nhưng vì Dương Mi là tu vi Thánh Nhân trung kỳ, nên không thể diệt nguyên thần Dương Mi.

Nguyên thần Dương Mi ký thác vào Đại Đạo, bất tử bất diệt, thân thể bị giết, cũng chỉ thay đổi thân thể mà thôi.

Tùy tiện một chỉ phá vỡ Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, Nguyên Thủy

lấy ra một Hỗn Nguyên Hạp, đó cũng là một Tiên Thiên Linh Bảo.

Khi Hỗn Nguyên Hạp vừa mở ra, Triệu Công Minh bị hút vào trong hạp.

Trong khoảnh khắc, Triệu Công Minh bị hóa thành một đoàn huyết thủy.

Một điểm chân linh của Triệu Công Minh mang theo pháp bảo, bay về phía Phong Thần Đài.

Đối với Nguyên Thủy, phá vỡ Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, giết Triệu Công Minh, đều chỉ là động ngón tay, không khác gì nghiền chết một con kiến.

"Các ngươi hãy về Ngọc Hư Cung trước." Nguyên Thủy vung tay, sáu người Quảng Thành Tử bị truyền tống đến Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung.

Xong xuôi, Nguyên Thủy đánh một đạo phù văn đến Đại Xích Thiên tìm Thái Thượng, xin sáu viên Cửu Chuyển Kim Đan, để sáu người Quảng Thành Tử khôi phục tu vi.

Lúc đó, thân ảnh Thông Thiên xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy.

Lúc này, Thông Thiên vẻ mặt phẫn nộ.

Nguyên Thủy ra tay giết Triệu Công Minh, lại lấy lớn hiếp nhỏ, Thông Thiên cũng nổi giận.

Trong mắt Thông Thiên, việc Triệu Công Minh đánh giết sáu người Quảng Thành Tử cũng được, hay việc sáu người Quảng Thành Tử giết Triệu Công Minh cũng thế, đều là tranh chấp của tiểu bối, nhưng Nguyên Thủy lấy lớn hiếp nhỏ đã phá hỏng quy tắc.

Hôm nay Nguyên Thủy có thể ra tay giết chết Triệu Công Minh, chẳng lẽ ngày mai không tùy tiện giết các đệ tử Tiệt Giáo khác?

Môn nhân Tiệt Giáo dù hợp lực, cũng không chống đỡ được một chiêu của Nguyên Thủy.

"Nguyên Thủy, giết đệ tử Triệu Công Minh của ta, lấy lớn hiếp nhỏ, quả là không làm người!" Thông Thiên nổi giận nói.

"Hừ, không làm huynh đệ chi tình, đệ tử môn hạ giúp kẻ ác làm càn, không biết thiên số, lại căn hành nông cạn, nên đi một chuyến trên Phong Thần Bảng." Nguyên Thủy nói.

Nghe lời Nguyên Thủy nói, Thông Thiên tức giận đến cực điểm mà cười.

Ngay lập tức, Thông Thiên không nói nhiều nữa, dưới chân đạp Thập Tam Phẩm Hắc Liên, trên đỉnh đầu Vạn Tiên Tháp, tay cầm Thanh Hồng Kiếm, sau lưng lại có bốn đạo kiếm ảnh, chính là Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm và Tuyệt Tiên Kiếm.

Khí thế cường đại của Thánh Nhân trung kỳ cũng từ trên người Thông Thiên phát ra.

Cảm nhận khí thế của Thông Thiên, sắc mặt Nguyên Thủy biến đổi.

Mặc dù đều là Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng Thông Thiên là tu vi Thánh Nhân trung kỳ, Nguyên Thủy là tu vi Thánh Nhân sơ kỳ.

Tu vi đạt cấp Thánh Nhân, muốn vượt cấp chiến đấu thì quá khó.

Cộng Công dựa vào Bàn Cổ Chân Thân, Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Lực Chi Pháp Tắc, Khai Thiên Cửu Thức… trong hỗn độn có thể vượt cấp chiến đấu, lấy tu vi Thánh Nhân trung kỳ đối kháng Thánh Nhân hậu kỳ.

Tuy nhiên, Nguyên Thủy hiện tại không thể ở Hồng Hoang với tu vi Thánh Nhân sơ kỳ mà địch nổi tu vi Thánh Nhân trung kỳ.

Vì vậy, giao chiến với Thông Thiên, Nguyên Thủy tự chuốc lấy nhục.

Dù biết không phải đối thủ của Thông Thiên, Nguyên Thủy tự nhiên không muốn chiến đấu, nhưng lại không thể không chiến.

Thông Thiên đã một kiếm sát phạt về phía Nguyên Thủy.

Sự việc đến mức này, Nguyên Thủy cũng chỉ có thể toàn lực chiến đấu.

Tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, Nguyên Thủy toàn lực một kích, lại bị Thông Thiên áp chế.

Công kích lực của Bàn Cổ Phiên tuy là mạnh nhất trong Khai Thiên Tam Bảo, cũng đã nâng cao công kích lực của Nguyên Thủy, nhưng không đủ để Nguyên Thủy với tu vi Thánh Nhân sơ kỳ địch nổi Thánh Nhân trung kỳ.

Thập Tam Phẩm Hắc Liên dưới chân Thông Thiên có thể dễ dàng ngăn chặn công kích của Nguyên Thủy.

Có Thập Tam Phẩm Hắc Liên hộ thân, Thông Thiên đứng ở thế bất bại.

Vạn Tiên Tháp trên đỉnh đầu Thông Thiên cũng có lực phòng ngự kinh người.

Thế là, công kích của Nguyên Thủy không làm gì được Thông Thiên, nhưng công kích của Thông Thiên lại khiến Nguyên Thủy chật vật không thôi.

Chỉ chốc lát, Nguyên Thủy tóc tai bù xù, đạo bào trên người cũng bị hư hại, thậm chí đạo thể Thánh Nhân của Nguyên Thủy cũng có thêm vài vết thương nhỏ, nhưng lại khôi phục trong chớp mắt.

Mới giao thủ chưa đầy mười hiệp, Nguyên Thủy đã mất không ít

thể diện.

Bị Thông Thiên áp đảo mà đánh, Nguyên Thủy cũng vô cùng tức giận, trong lòng uất ức không nguôi, nhưng lại không thể làm gì được.

Tất cả đều là sức mạnh quyết định.

Tâm tình Thông Thiên lại tốt hơn nhiều.

"Phanh!" Dưới sự thôi động pháp lực Thánh Nhân của Nguyên Thủy, Bàn Cổ Phiên bùng nổ ra sức mạnh hủy thiên diệt địa, tuy nhiên, sức mạnh cổ xưa đó lại không thể phá vỡ Thập Tam Phẩm Hắc Liên của Thông Thiên.

Kiếm khí do Thông Thiên phát ra lại uy hiếp Nguyên Thủy không nhỏ.

Thánh Nhân trung kỳ muốn giết Thánh Nhân sơ kỳ không dễ dàng lắm, nhưng muốn làm Thánh Nhân sơ kỳ bị thương lại không quá khó.

Nguyên Thủy đã dốc toàn lực, Thông Thiên lại chỉ vận dụng một phần thực lực, nhưng người sau lại chiếm đại thượng phong, có thể thấy khoảng cách giữa hai bên lớn đến mức nào.

Lúc đó, dị hương phả vào mũi, tiên khí biến khắp nơi, chính là Thái Thượng cưỡi Thanh Ngưu tới.

Nguyên Thủy và Thông Thiên đại chiến, xảy ra chuyện lớn như vậy, Thái Thượng tự nhiên không thể ngồi yên.

Theo lời Thái Thượng nói, Thông Thiên cũng thu tay, Nguyên Thủy tự nhiên không muốn tự chuốc lấy nhục.

"Đại huynh!" Thông Thiên và Nguyên Thủy đều cúi đầu hành lễ.

"Huynh đệ đánh nhau trong tường, có đạo lý gì đây?" Thái Thượng hỏi.

"Huynh trưởng không biết, Nguyên Thủy không làm người, dám ra

tay đánh giết môn nhân Triệu Công Minh của ta." Thông Thiên một mặt oán hận nói.

"Đệ tử Triệu Công Minh đó không biết thuận nghịch, giúp kẻ ác làm càn, dùng thần thông đối kháng thiên số, ta ra tay cũng là thuận thiên ứng nhân." Nguyên Thủy lạnh lùng nói.

Trước đây, Thái Thượng sẽ thiên vị Nguyên Thủy hơn một chút, nhưng giờ đây, lại không dễ thiên vị Nguyên Thủy.

Nếu triệt để chọc giận Thông Thiên, Thông Thiên e rằng sẽ không tôn Thái Thượng làm huynh trưởng nữa.

Thông Thiên hiện tại cũng là Thánh Nhân trung kỳ, tu vi không kém Thái Thượng, nếu bày Tru Tiên Kiếm Trận, cộng thêm Thập Tam Phẩm Hắc Liên, tuy không dám nói đánh bại Thái Thượng, nhưng chí ít cũng không bại.

"Triệu Công Minh nghịch thiên số, là cái chết đáng đời, không có gì đáng trách, nhưng Nguyên Thủy ra tay, cũng là không thỏa đáng, hãy xin lỗi Thông Thiên đạo hữu, chỉ lần này thôi, lần sau không làm ví dụ nữa." Nói xong, Thái Thượng nói với Nguyên Thủy.

Cân nhắc một chút, Thông Thiên cũng gật đầu đồng ý.

Nguyên Thủy lại sắc mặt âm trầm, bảo mình xin lỗi Thông Thiên sao?

"Được, lần sau không làm ví dụ nữa." Nguyên Thủy mặt lạnh như tiền, quay người trở về Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung.

Thấy Nguyên Thủy không chịu xin lỗi, Thông Thiên trong lòng cũng không vui, nhưng có Thái Thượng khuyên can, cũng đành thôi.

"Vị trí Tam Thanh phải sắp xếp lại rồi." Thông Thiên trong lòng suy tính, Thái Thượng là lão đại, nhưng Thông Thiên muốn trở thành đệ nhị, để Nguyên Thủy làm người nhỏ nhất.

Nhưng chuyện này không phải là chuyện nhỏ, Thông Thiên cũng không vội vã nhất thời, cần phải suy tính kỹ càng. …… Nguyên Thủy, vừa chưa về Côn Luân Sơn, đã bị Cộng Công chặn đường.

Vân lộ bị chặn, Nguyên Thủy trong lòng không vui, nhưng thực lực của Cộng Công lại vượt xa mình, cũng chỉ đành nhịn xuống.

Tuy nhiên, một câu nói của Cộng Công lại khiến Nguyên Thủy không thể nhịn được.

"Dấu ấn Bàn Cổ kia có duyên với ta." Hiện nay, trong Tam Thanh, Nguyên Thủy là yếu nhất.

Chương 384

Vì vậy, Cộng Công là người đầu tiên ra tay với Nguyên Thủy.

Dấu ấn Bàn Cổ vô cùng quan trọng đối với Cộng Công, phải đoạt bằng được.

Ngoài Dấu ấn Bàn Cổ, còn có Khai Thiên Ấn Ký trong Khai Thiên Tam Bảo, Cộng Công cũng muốn có.

Nhưng, so với Khai Thiên Ấn Ký trong Bàn Cổ Phiên, Cộng Công muốn đoạt Dấu ấn Bàn Cổ của Nguyên Thủy trước.

Còn về việc cùng lúc đoạt Dấu ấn Bàn Cổ và Khai Thiên Ấn Ký trong Bàn Cổ Phiên, hiện tại không được, chỉ có thể chọn một.

Vừa nghe Cộng Công đã để ý Dấu ấn Bàn Cổ, Nguyên Thủy cũng phẫn nộ.

"Dấu ấn Bàn Cổ là của Nguyên thần Bàn Cổ." Nguyên Thủy lạnh lùng nói.

"Ta là Bàn Cổ Chân Thân, Nguyên thần của ta, tự nhiên cũng là Nguyên thần Bàn Cổ." Cộng Công cười nói.

Nói nhiều vô ích, Nguyên Thủy tế Bàn Cổ Phiên công kích.

Chỉ thấy, Bàn Cổ Phiên vừa lay động, một luồng sức mạnh khai thiên tích địa có thể phá diệt vạn vật, khiến Thiên Địa mọi thứ trở về hỗn độn, mang theo thánh uy vô thượng công về phía Cộng Công.

Đối mặt với một kích phẫn nộ của Nguyên Thủy, Cộng Công lại không thèm cười một tiếng.

Tam Xoa Kích xuất hiện trong tay Cộng Công, tùy tiện vung lên, một luồng lực khai thiên phát ra.

Công kích lực của Tam Xoa Kích mạnh hơn Bàn Cổ Phiên.

Lại thêm, Cộng Công dùng Pháp Tắc Lực Chi Đạo Quả thôi động, càng làm uy lực Tam Xoa Kích đại tăng, vượt xa Bàn Cổ Phiên.

"Oanh!" Dưới công kích của Tam Xoa Kích, công kích của Bàn Cổ Phiên bị đánh tan, Nguyên Thủy không kịp né tránh, lại bị chút thương tổn, tuy tức khắc khôi phục, nhưng lại mất thể diện.

Thông Thiên đánh còn có thể đánh bại Nguyên Thủy, huống chi là Cộng Công.

Mặc dù thực lực của Cộng Công ở Hồng Hoang bị hạn chế, nhưng cũng không kém Hồng Quân.

Cần biết rằng, với Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Cộng Công có thể vượt cấp chiến đấu trong hỗn độn thiên ngoại, với tu vi Thánh Nhân hậu kỳ hiện tại, trong hỗn độn có thể địch nổi Thánh Nhân đỉnh phong.

Ở Hồng Hoang, Cộng Công lại không thể địch nổi Thánh Nhân đỉnh phong.

Thời gian càng kéo dài càng bất lợi cho Cộng Công, cần phải tốc chiến tốc thắng.

Dấu ấn Bàn Cổ nằm trong bản nguyên của Tam Thanh, muốn đoạt lấy khó khăn, nhưng chỉ cần đủ cường đại, mọi thứ đều có thể.

Khai Thiên Cửu Thức và Luân Hồi Thất Thức của Cộng Công, đều không phải Nguyên Thủy có thể chống đỡ.

Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu diễn hóa ra một Hỗn Độn Lãnh Địa, giam cầm Nguyên Thủy, khiến y không thể chạy thoát.

Sức mạnh của Hồng Mông Kính cũng đủ để uy hiếp Nguyên Thủy.

Không lâu sau, Nguyên Thủy thân bị trọng thương, nửa thân thể bị Hỗn Độn Lãnh Địa trói buộc, nửa thân thể bị giam trong gương.

Phá Diệt Chi Kính, là thần thông mà Cộng Công lĩnh ngộ từ Đại Đạo Chí Bảo Hồng Mông Kính.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân, một khi bị giam trong Phá Diệt Chi Kính, theo gương vỡ nát, đạo thể Thánh Nhân cũng sẽ tan nát.

Khoảng cách thực lực giữa hai bên quá lớn, Cộng Công thậm chí có thể diệt nguyên thần Nguyên Thủy.

Nhưng, diệt nguyên thần Nguyên Thủy, cái giá phải trả quá lớn, đối với Cộng Công thì được không bù mất.

Lúc này, Nguyên Thủy không thể động đậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn Cộng Công đoạt lấy Dấu ấn Bàn Cổ trong bản nguyên của mình.

"Đáng ghét!" Nguyên Thủy trong lòng phẫn hận, ánh mắt oán độc, nhưng lại không thể làm gì được.

Hôm nay, Nguyên Thủy cũng đủ xui xẻo, trước hết sáu đệ tử truyền thừa môn hạ mất tam hoa ngũ khí, khiến khí vận Xiển Giáo tổn thất không ít, tiếp đó lại bị Thông Thiên làm mất thể diện, giờ đây, Cộng Công lại muốn đoạt Dấu ấn Bàn Cổ.

Nguyên Thủy có thể cảm nhận Dấu ấn Bàn Cổ và bản nguyên của mình từng chút một phân ly, trong quá trình đó, cũng phải chịu đựng nỗi đau đớn cực lớn, nhưng nỗi đau trong lòng lại càng lớn hơn.

"Cộng Công, ngày sau ta nhất định phải gấp mười lần trả lại." Nguyên Thủy trong lòng thầm thề.

Cộng Công cũng có thể đoán được suy nghĩ của Nguyên Thủy lúc này, nhưng cũng không để ý.

Đoạt lấy Dấu ấn Bàn Cổ của Nguyên Thủy, bị Nguyên Thủy hận

là điều tất nhiên.

Một đoàn hỗn độn quang cầu từ trong cơ thể Nguyên Thủy bay ra, rơi vào tay Cộng Công, chính là Dấu ấn Bàn Cổ.

Nguyên Thủy chỉ sở hữu một phần Dấu ấn Bàn Cổ, thêm Thái Thượng và Thông Thiên, mới có được hoàn chỉnh.

Thành công đoạt lấy Dấu ấn Bàn Cổ của Nguyên Thủy, Cộng Công cũng vui mừng.

Tất cả chuyện nói dài dòng, thực ra chỉ diễn ra trong vòng một phút ngắn ngủi.

"Ta đi đây!" Thu hồi Hỗn Độn Châu, Hồng Mông Kính và Tam Xoa Kích, Cộng Công rời đi.

Sắc mặt Nguyên Thủy âm tình bất định, rất lâu sau, trong lòng thở dài một tiếng, trở về Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung.

Tam Thanh tồn tại mối liên hệ vi diệu, vì vậy, Nguyên Thủy mất Dấu ấn Bàn Cổ, Thái Thượng và Thông Thiên cũng đều biết.

Nhưng Dấu ấn Bàn Cổ của Nguyên Thủy đã rơi vào tay Cộng Công, Thái Thượng và Thông Thiên cũng không thể làm gì được.

Đoạt được một phần Dấu ấn Bàn Cổ, Cộng Công không kịp chờ đợi dung nhập vào nguyên thần.

Sau khi dễ dàng dung nhập Dấu ấn Bàn Cổ vào nguyên thần, trong não hải Cộng Công có thêm vô số tin tức.

Dấu ấn Bàn Cổ ẩn chứa sự cảm ngộ về Đại Đạo của Đại Thần Bàn Cổ, thậm chí còn quý giá hơn Tiên Thiên Chí Bảo.

Tiêu hóa những tin tức trong não hải, trong đó phần liên quan đến luyện khí khá hoàn chỉnh.

Tam Thanh mỗi người có sở trường riêng, Thái Thượng luyện

đan, Nguyên Thủy luyện khí, Thông Thiên trận pháp, đều có liên quan đến Dấu ấn Bàn Cổ của ba người.

Đối với Cộng Công hiện nay, thần thông, công pháp, luyện đan, luyện khí, trận pháp… mà Dấu ấn Bàn Cổ ẩn chứa, đều không quá quan trọng, điều quan trọng nhất chính là sự cảm ngộ về Đại Đạo của Bàn Cổ.

Theo việc Cộng Công không ngừng tiêu hóa tin tức trong não hải, sự cảm ngộ về Đại Đạo cũng tăng lên.

Đạo hạnh đã có chút tinh tiến, tuy không đáng kể, nhưng đối với Thánh Nhân hậu kỳ, có thể khiến đạo hạnh tinh tiến dù chỉ một chút, cũng đã là phi thường rồi.

Đột nhiên, nguyên thần Cộng Công khẽ động, hai mắt diễn hóa nhật nguyệt.

Lúc này, mắt phải của Cộng Công liên kết với Thái Dương Tinh trên trời.

Trong mắt Cộng Công, khí vận Thương triều và Vu Tộc có một chút liên hệ.

"Thật là một La Hầu tốt." Cộng Công không khỏi kinh ngạc nhìn về hướng Triều Ca. …… Trong Triều Ca thành, trong vương cung, tu vi võ đạo của Trụ Vương đã đạt đến Bất Hủ.

Lúc này, Trụ Vương đang điên cuồng hấp thu trọc khí đại địa.

Nguyên thần La Hầu cũng bắt đầu dung nhập vào thân thể.

Trụ Vương sắp chuyển hóa thành Đại Vu.

Để tăng thêm số lượng Vu Tộc, Cộng Công đã sáng tạo ra võ đạo, chỉ cần tu luyện thành võ giả Bất Hủ, có thể chuyển hóa thành Vu.

Đương nhiên, không phải võ đạo nào cũng có thể khiến người ta

chuyển hóa thành Vu.

Sau khi Cộng Công sáng tạo ra võ đạo, không ít đại năng Hồng Hoang cũng sáng tạo ra võ đạo.

Trụ Vương tu luyện là võ đạo Cộng Công truyền cho Nhân Tộc.

Bình thường, tu luyện võ đạo của Cộng Công đến cảnh giới Bất Hủ cũng chỉ chuyển hóa thành Tiểu Vu, khó mà trực tiếp chuyển hóa thành Đại Vu.

Nhưng nguyên thần La Hầu là cấp Chuẩn Thánh, dung nhập nguyên thần cường đại vào thân thể, lại có thể một lần trở thành Đại Vu.

Vu Tộc có thể sở hữu nguyên thần trọc khí, nhưng điều đó không dễ dàng.

Từ Vu tu thành Ma Thần, cũng là một con đường, nhưng khó mà được Thiên Đạo Hồng Hoang thừa nhận.

Nguyên thần hỗn độn của La Hầu đang từng chút một dung nhập vào thân thể.

Lượng lớn hậu thiên trọc khí từ đại địa dưới chân tuôn vào cơ thể, lại được chuyển hóa thành Tiên Thiên trọc khí.

"Oanh!" Khi nguyên thần La Hầu triệt để dung nhập vào thân thể Trụ Vương, một luồng khí tức Đại Vu cũng phát ra.

Sở hữu huyết mạch Bàn Cổ, toàn thân bao quanh Tiên Thiên trọc khí, nguyên thần biến thành linh hồn, ràng buộc với thân thể.

"Đại Vu!" La Hầu trong lòng cười khổ.

Chương 385

La Hầu không muốn trở thành Vu Tộc, nhưng không còn lựa chọn nào khác.

Thiên số như đao, La Hầu chỉ có thể nghịch thiên.

Trở thành Đại Vu, Trụ Vương cũng có một tia sinh cơ.

Đồng thời khi Trụ Vương trở thành Đại Vu, khí vận của hắn tăng cường không ít, và có mối liên hệ với khí vận Vu Tộc, tuy nhiên mối liên hệ đó không quá mật thiết.

Trụ Vương cũng có Cửu Chuyển Huyền Công, tuy không toàn vẹn, nhưng đủ để từ Đại Vu tu luyện đến Tổ Vu.

Nhưng muốn từ Đại Vu tu luyện đến Tổ Vu, độ khó lại cực lớn.

Trong thời gian ngắn, Trụ Vương gần như không thể tu luyện đến Tổ Vu. …… Đại Xích Thiên.

Thái Thượng và Nguyên Thủy mỗi người ngồi một bồ đoàn, thần sắc hai người đều khá ngưng trọng.

"Trụ Vương đã thành Đại Vu, đại kiếp lại tăng thêm vài biến số." Nguyên Thủy nói.

Khi phát hiện khí vận Thương triều có biến hóa, Nguyên Thủy bấm ngón tay tính toán, liền biết Trụ Vương đã thành Đại Vu, thế là, lập tức tìm Thái Thượng.

Lần này tìm Thái Thượng, Nguyên Thủy ngoài việc bàn bạc về việc Trụ Vương thành Đại Vu, còn bàn bạc đối phó Cộng Công, kế hoạch Vu Tộc, cũng như cầu xin vài viên Cửu Chuyển Kim Đan cho Quảng Thành Tử và các đạo hữu khác khôi phục tu vi.

“Thần thông bất địch thiên số, thiên số đã định, Thành Thang ắt diệt, Chu Thất ắt hưng.” Thái Thượng lạnh nhạt nói.

Thái Thượng thậm chí còn hy vọng Vu Tộc giúp Trụ Vương nghịch thiên.

“Cộng Công đã đoạt lấy Dấu ấn Bàn Cổ của ta, bước tiếp theo hẳn là Dấu ấn Bàn Cổ của huynh trưởng và Thông Thiên rồi.” Nguyên Thủy trầm giọng nói.

Không cần Nguyên Thủy nói, Thái Thượng cũng rõ.

Cộng Công tuy có được Dấu ấn Bàn Cổ, nhưng lại không hoàn chỉnh.

Vì vậy, Dấu ấn Bàn Cổ của Thái Thượng và Thông Thiên đều là mục tiêu của Cộng Công.

Nói xong, ngón trỏ tay phải của Thái Thượng phát ra một điểm linh quang.

Thần thức Nguyên Thủy quét qua, liền đọc được tin tức ẩn chứa trong điểm linh quang của Thái Thượng.

“Nếu huynh trưởng thành công trong hành động này, ắt có thể chém giết Cộng Công.” Nguyên Thủy vui mừng hiện rõ trên mặt. …… Tây Phương Cực Lạc, rừng Bồ Sa, Diêm Phù rộng lớn, bên hồ Bát Bảo Công Đức, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đang đàm đạo.

“Hay cho một La Hầu, lại chọn trở thành Đại Vu.” Chuẩn Đề cảm thán.

Khi biết Trụ Vương bị La Hầu đoạt xá, Tây Phương Nhị Thánh cũng biết quân cờ Đát Kỷ mà họ sắp đặt đã vô dụng.

Đát Kỷ không thể mê hoặc La Hầu.

“Nhân Tộc Thương Chu chi chiến chỉ là khởi đầu của đại kiếp,

Tiệt Giáo và Vu Tộc đều sẽ bị cuốn vào, hai chúng ta có thể tĩnh quan kỳ biến.” Tiếp Dẫn lão thần tại tại nói.

Vu Tộc quá cường đại, chiếm phần lớn khí vận Hồng Hoang, khiến Phật Giáo không thể đại hưng.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều âm mưu lợi dụng đại kiếp này để làm suy yếu sức mạnh của Vu Tộc, cũng như sức mạnh của Tiệt Giáo. …… Trong Hỏa Vân Cung Thánh địa Nhân Tộc, Tam Hoàng Ngũ Đế đều sắc mặt ngưng trọng.

Tam Hoàng Ngũ Đế đều không biết Trụ Vương bị La Hầu đoạt xá.

Việc La Hầu đoạt xá Trụ Vương mà không liên quan đến Cộng Công, hiển nhiên là không thể.

Vậy thì, mọi thứ đều nằm trong kế hoạch của Cộng Công.

Hiện nay, Thương triều và Tây Kỳ đã khai chiến, lúc này Trụ Vương trở thành Đại Vu, lại khiến Tây Kỳ càng khó lật đổ Thương triều.

“Vu Tộc muốn lợi dụng đại kiếp này để áp chế Nhân Tộc chăng?” “Hiện nay, Trụ Vương đã là Đại Vu, Vu Tộc tất nhiên sẽ bị cuốn vào đại kiếp.” …… Không nói người khác nghĩ sao, sau khi Trụ Vương trở thành Đại Vu, liền trực tiếp biểu lộ, cũng không hề che giấu.

Trở thành Đại Vu không phải là điều đáng hổ thẹn, ngược lại là điều vô số nhân loại mơ ước cầu xin.

Vô số người khổ luyện võ, vì muốn trở thành Vu, càng lấy việc trở thành Đại Vu làm mục tiêu.

Tuy nhiên, ngưỡng cửa võ đạo tuy thấp, nhưng muốn tu luyện thành võ giả Bất Hủ lại càng ngày càng khó.

Nhưng, Nhân Tộc mỗi năm vẫn có không ít người thông qua luyện võ chuyển hóa thành Vu.

Trực tiếp từ phàm nhân chuyển hóa thành Đại Vu, quả là không thể tin nổi, nhưng lại thực sự xảy ra trên người La Hầu.

Có thể thuận lợi chuyển hóa thành Đại Vu, chính là Trụ Vương đã hy sinh nguyên thần La Hầu.

Nguyên thần hỗn độn tu vi Chuẩn Thánh, nếu không thể khiến một võ giả Bất Hủ chuyển hóa thành Đại Vu, thì thật là khó nói.

Theo tin tức Trụ Vương trở thành Đại Vu lan truyền, không ít người trong Thương triều mừng rỡ như điên.

Khương Văn Hoán, Tây Bá Hầu phản Thương liên minh với Đông Di Dã Nhân, lại kinh hãi.

Ở Tây Kỳ, Cơ Xương và Khương Tử Nha cùng những người khác cũng tâm tình trầm trọng.

Nhân Vương trở thành Đại Vu, quả không phải chuyện tầm thường.

Trụ Vương nỗ lực để được Vu Tộc toàn lực ủng hộ, mặc dù biết điều đó không mấy khả thi.

Cộng Công sẽ không lợi dụng Trụ Vương.

Dù có Vu Tộc ủng hộ, khả năng Trụ Vương nghịch thiên thành công là quá nhỏ.

Nếu Trụ Vương nghịch thiên thất bại, Vu Tộc lại giúp Trụ Vương, cái giá phải trả sẽ không nhỏ.

Tiệt Giáo cũng không biểu thái ủng hộ Thương triều.

Theo việc Trụ Vương trở thành Đại Vu, thiên địa đại kiếp cũng tăng thêm không ít biến số.

Mặc dù Thông Thiên đã để Khương Tử Nha và Thân Công Báo đều đến Tây Kỳ, giúp Tây Kỳ phạt Trụ, phù hợp với thiên số, nhưng Thân Công Báo rốt cuộc vẫn đối lập với Khương Tử Nha.

Khương Tử Nha trở thành thừa tướng Tây Kỳ, tay cầm Đả Thần Tiên, khiến Thân Công Báo đố kỵ.

Thế là, Thân Công Báo trở thành quốc sư Thương triều, quyết định đánh bại Khương Tử Nha.

Hai người ứng kiếp, rốt cuộc không thể cùng tồn tại, tất nhiên phải phân ra thắng thua.

Đương nhiên, Thân Công Báo chọn giúp Trụ, cũng có nhiều yếu tố cá nhân, có Thánh Nhân đứng sau mưu tính, cũng có Trụ Vương mưu đồ… Còn về Khương Tử Nha, thì chỉ là một quân cờ mà thôi.

Dưới sự vận động của Thân Công Báo, không ít đệ tử Tiệt Giáo hạ sơn giúp Trụ Vương, cũng có không ít Vu Tộc ở Triều Ca.

Không nói đại kiếp phát triển thế nào, Cộng Công lúc này lại đang ở Đông Hải.

Có được một phần Dấu ấn Bàn Cổ, Cộng Công mơ hồ cảm ứng được "Độn Khứ Đích Nhất" đang ẩn mình.

Thế giới Hồng Hoang, Thiên Đạo năm mươi, diễn biến bốn chín, "Độn Khứ Đích Nhất" thoát đi một.

"Độn Khứ Đích Nhất" cũng là một tia sinh cơ của Hồng Hoang, nếu có thể đoạt được, đối với việc nghịch thiên có lợi lớn.

Nếu là thuận thiên, tìm "Độn Khứ Đích Nhất" có thể bổ sung Thiên Đạo, đó lại là một công đức lớn, hơn công đức mà Nữ Oa tạo người có được.

"Độn Khứ Đích Nhất ở Đông Hải, nhưng Đông Hải rộng lớn,

muốn tìm lại khó khăn.” Cộng Công đứng trên mặt biển, nhìn mặt nước và bầu trời liền một màu, sóng biển dập dìu.

Mặc dù có thể xác định “Độn Khứ Đích Nhất” ở Đông Hải, nhưng Đông Hải quá lớn.

Trong lòng bàn tính, Cộng Công lấy ra Vận Mệnh Nê Bản.

Để tìm “Độn Khứ Đích Nhất”, Cộng Công muốn hy sinh Vận Mệnh Nê Bản.

Dùng Vận Mệnh Nê Bản diễn hóa một vận mệnh, sau đó phá vỡ xiềng xích của vận mệnh, có khả năng giúp Cộng Công tìm được “Độn Khứ Đích Nhất”.

Mặc dù không phải trăm phần trăm, nhưng chỉ cần có khả năng, khả năng không nhỏ, đáng để Cộng Công thử một lần.

Dù thành bại, Cộng Công đều sẽ mất Vận Mệnh Nê Bản.

Bỏ đi một Tiên Thiên Chí Bảo, Cộng Công cũng không quá đau lòng.

Tiên Thiên Chí Bảo tuy tốt, nhưng đối với Cộng Công hiện nay lại không có tác dụng lớn.

Hơn nữa, Cộng Công còn sở hữu hai Đại Đạo Chí Bảo.

Dựa vào cảm giác vi diệu trong cõi u minh, Cộng Công cố gắng rút ngắn khoảng cách với “Độn Khứ Đích Nhất” hết mức có thể, có thể tăng thêm tỷ lệ tìm thấy “Độn Khứ Đích Nhất”.

Chương 386

Tại một vùng biển, Cộng Công dừng lại.

Đứng sững trên mặt biển, Cộng Công tế ra Vận Mệnh Nê Bản, ngay sau đó, phun ra một giọt tinh huyết.

"Ong!" Khi một giọt tinh huyết của Cộng Công rơi vào Vận Mệnh Nê Bản, Vận Mệnh Nê Bản cũng chấn động, bùng nổ ra ánh sáng chói mắt.

Trong một khoảnh khắc, dòng sông vận mệnh bao phủ toàn bộ Hồng Hoang phát sinh biến hóa.

Không chỉ Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Thánh và cấp Đại La Kim Tiên cũng có thể cảm nhận được.

Trong một khoảnh khắc, Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Thánh và cấp Đại La Kim Tiên của Hồng Hoang đều không còn bình tĩnh.

Dòng sông vận mệnh phát sinh biến hóa, không phải chuyện nhỏ, lại thêm đang trong thời kỳ thiên địa đại kiếp.

Trong thời gian ngắn, cũng có vài Thiên Đạo Thánh Nhân có thể nhận ra Cộng Công đang làm gì.

Còn về cấp Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên, thì cần không ít thời gian.

Cộng Công vừa thao túng Vận Mệnh Nê Bản, vừa dùng thần thức cảm tri.

Thần niệm của Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh bảy người xuất hiện gần đó.

"Cộng Công vận dụng Tiên Thiên Chí Bảo Vận Mệnh Nê Bản để

diễn hóa vận mệnh đại thế, không biết muốn làm gì?" "Tất nhiên không phải chuyện nhỏ." "Không thể để Cộng Công thành công." "Một khi Vận Mệnh Nê Bản diễn hóa hoàn thành, chúng ta sẽ ra tay phá hủy." Ý kiến của vài vị Thánh Nhân lại nhất trí.

Mặc dù không rõ Cộng Công muốn làm gì, nhưng với sự hiểu biết của các Thánh về Cộng Công, họ biết hành động này của Cộng Công có mưu đồ không nhỏ, vì vậy, phải phá hoại.

So với việc để Cộng Công đạt được lợi ích to lớn, đắc tội với Cộng Công cũng chẳng đáng gì.

Lúc đó, Cộng Công đang toàn lực thôi động Vận Mệnh Nê Bản.

Cộng Công cũng biết không thể giấu Hồng Quân và các vị Thánh Nhân khác.

Thế là, Cộng Công dùng Vận Mệnh Nê Bản diễn hóa ra vận mệnh đại thế.

Một khi vận mệnh đại thế diễn hóa ra, chỉ bằng sức lực một mình Cộng Công chưa chắc có thể phá vỡ, nhưng Hồng Quân và các vị Thánh Nhân khác chắc chắn sẽ ra tay, như vậy, sức mạnh của tám vị Thánh Nhân sẽ hợp lại.

Mọi thứ đều có trật tự không sai sót.

Hình chiếu dòng sông vận mệnh hiện ra.

Dòng sông vận mệnh bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, nhưng dòng sông do Vận Mệnh Nê Bản hóa thành lại chỉ dài mười hai vạn chín ngàn sáu trăm dặm.

Tuy chỉ là hình chiếu dòng sông vận mệnh, nhưng lại có sức mạnh vận mệnh đáng sợ, sức mạnh vận mệnh hội tụ thành một đại thế.

Từng sợi xích xiềng vận mệnh ngưng tụ thành ẩn hiện.

Cũng chính lúc đó, Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bảy người hiện ra, đều là bản thể.

Nguyên Thủy là người đầu tiên động thủ, tế Bàn Cổ Phiên, toàn lực thôi động.

Lập tức, Thiên Địa chấn động, Bàn Cổ Phiên vừa lay động, một luồng lực khai thiên tích địa công kích đại thế do Vận Mệnh Nê Bản diễn hóa ra.

Trong khi Nguyên Thủy động thủ, Hồng Quân chặn Cộng Công.

"Phanh!" Một kích của Bàn Cổ Phiên cũng chỉ lay động nhẹ đại thế vận mệnh, không thể phá vỡ một sợi xích vận mệnh nào.

Tổng cộng mười hai vạn chín ngàn sáu trăm sợi xích vận mệnh, mỗi sợi xích vận mệnh lại ẩn chứa bốn ức tám ngàn vạn phù lục vận mệnh, mỗi phù lục vận mệnh lại ẩn chứa ba ngàn sức mạnh vận mệnh.

Dù là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, muốn phá vỡ một sợi xích vận mệnh cũng khó khăn.

Sau khi Nguyên Thủy động thủ, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều động thủ.

Thái Thượng tế Thái Cực Đồ và Thập Tam Phẩm Thanh Liên, lại vung Phàn Long Biên Quải trong tay.

Thông Thiên thì tế Thập Tam Phẩm Hắc Liên, Vạn Tiên Tháp và Tru Tiên Tứ Kiếm.

Nữ Oa tế Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Càn Khôn Đỉnh.

Tiếp Dẫn tế Thập Nhị Phẩm Kim Liên, Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, Chuẩn Đề tế Thất Bảo Diệu Thụ và Gia Trì Thần Xử.

“Phanh!”, “Phanh!”, “Phanh!”… Nguyên Thủy, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, toàn lực ra tay cũng chỉ có thể lay động nhẹ đại thế vận mệnh, muốn phá vỡ một sợi xích vận mệnh lại khó khăn, Thái Thượng và Thông Thiên đều là Thánh Nhân trung kỳ, hai người phá vỡ một sợi xích vận mệnh lại dễ dàng hơn.

Hồng Quân đầu đội mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, tay cầm một bảo trượng có khí hỗn độn lưu chuyển, mặt không biểu tình nhìn Cộng Công.

Điều khiến Hồng Quân bất ngờ là, trong cục diện như vậy, sắc mặt Cộng Công lại bình tĩnh.

Hoàn toàn không nhìn ra suy nghĩ của Cộng Công lúc này.

“Rắc!” Một sợi xích vận mệnh nứt đầy khe hở, rồi tan nát.

Dưới công kích của Nguyên Thủy và các vị Thánh Nhân khác, một sợi xích vận mệnh đã vỡ tan.

Thành công phá vỡ một sợi xích vận mệnh, Nguyên Thủy và các vị Thánh Nhân khác đều tinh thần chấn động.

Nhìn thấy Nguyên Thủy và các vị Thánh Nhân khác phá vỡ một sợi xích vận mệnh, Cộng Công trong lòng lại cười lạnh.

Muốn tìm “Độn Khứ Đích Nhất”, phải phá vỡ mười hai vạn chín ngàn sáu trăm sợi xích vận mệnh, với sức lực một mình Cộng Công cũng khó khăn.

Hiện tại, Nguyên Thủy và các vị Thánh Nhân khác ra sức, Cộng Công tự nhiên không ngăn cản.

Điều Cộng Công thực sự e ngại là Hồng Quân đang ở trước mặt.

Đợi khi mười hai vạn chín ngàn sáu trăm sợi xích vận mệnh bị phá

vỡ, Cộng Công tìm thấy "Độn Khứ Đích Nhất", Hồng Quân và các Thánh Nhân còn lại chắc chắn sẽ tranh đoạt.

Cộng Công không bận tâm Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, vì đối với hắn họ không tạo thành uy hiếp quá lớn, nhưng Hồng Quân lại không giống vậy.

Nếu vất vả một phen, cuối cùng lại tiện nghi cho Hồng Quân, Cộng Công thật sự sẽ buồn bực đến chết.

Đông Hải, một vùng biển nào đó.

Hình chiếu dòng sông vận mệnh dài mười hai vạn chín ngàn sáu trăm dặm hiện ra, từng sợi xích vận mệnh đan xen.

Trong biển, vô số sinh linh run rẩy, bất chấp tính mạng lặn sâu xuống biển.

Những sinh linh yếu ớt lặn sâu xuống biển lại tương đương với tự sát, nhưng lại tranh nhau.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đang công kích, sáu người trong thời gian ngắn đã phá vỡ mấy sợi xích vận mệnh.

Lúc đó, Cộng Công đầu đội Hồng Mông Kính, chân đạp Hỗn Độn Châu, hiện hóa ra Bàn Cổ Chân Thân, một quyền đánh về phía Hồng Quân.

Thấy Cộng Công động thủ, khóe miệng Hồng Quân hiện lên một nụ cười.

"Phanh!" Hồng Quân đỡ lấy một kích của Cộng Công, cả người lại bay ngược vạn mét ra xa, tiến vào trong hình chiếu dòng sông vận mệnh.

Xung quanh Hồng Quân, từng sợi xích vận mệnh, tùy tiện một kích liền phá vỡ một sợi xích.

Cộng Công cũng tiến vào trong hình chiếu dòng sông vận mệnh, giao thủ với Hồng Quân.

Bên trong có Cộng Công và Hồng Quân chiến đấu, bên ngoài có sáu vị Thánh Nhân như Tam Thanh công kích.

Thế là, từng sợi xích vận mệnh bị phá vỡ.

Theo hiệu suất này, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm sợi xích vận mệnh sẽ không mất quá lâu để bị phá hủy hoàn toàn.

Mỗi khi phá vỡ một sợi xích vận mệnh, đều sẽ chịu phản phệ của sức mạnh vận mệnh.

Nếu Cộng Công một mình phá vỡ tất cả các sợi xích vận mệnh, thì phản phệ phải chịu đựng là quá lớn.

Hiện tại, có Hồng Quân và bảy vị Thánh Nhân khác giúp Cộng Công chia sẻ, lại khiến Cộng Công nhẹ nhõm hơn.

Hồng Quân và các vị Thánh Nhân khác hoàn toàn không đoán được ý đồ của Cộng Công.

Đương nhiên, có người không nghi ngờ việc Cộng Công muốn mượn sức của mọi người để phá vỡ tất cả các sợi xích vận mệnh, nhưng Cộng Công muốn có được gì nữa?

Điều có thể khẳng định, vận mệnh đại thế do Cộng Công dùng Tiên Thiên Chí Bảo Vận Mệnh Nê Bản diễn hóa ra, một khi mười hai vạn chín ngàn sáu trăm sợi xích vận mệnh đều bị phá vỡ, Vận Mệnh Nê Bản cũng sẽ bị hủy diệt.

Hy sinh một Tiên Thiên Chí Bảo, điều Cộng Công muốn có được tự nhiên là nhiều hơn, nhưng Hồng Quân và các vị Thánh Nhân khác lại không nói ra.

Thế là, Hồng Quân và các vị Thánh Nhân khác quyết định hợp lực

phá vỡ tất cả các sợi xích vận mệnh.

“Rắc!”, “Rắc!”, “Rắc!”… Cộng Công tùy tiện một quyền, uy lực đều khủng bố vô cùng.

Hồng Quân đỡ lấy công kích của Cộng Công cũng không hề nhẹ nhàng.

Dưới trận chiến của hai cường giả Thánh Nhân hậu kỳ, từng sợi xích vận mệnh xung quanh hai người tan nát.

Chương 387

Theo từng sợi xích vận mệnh tan vỡ, Cộng Công và Hồng Quân đều chịu phản phệ của sức mạnh vận mệnh.

Tam Thanh và các vị Thánh Nhân khác cũng tương tự chịu phản phệ của sức mạnh vận mệnh.

Thời gian trôi đi, số lượng sợi xích vận mệnh giảm nhanh chóng.

Sau khi phá vỡ hơn một vạn sợi xích vận mệnh, Tam Thanh và các vị Thánh Nhân khác dừng tay, vì phản phệ quá lớn, đã không thể chịu đựng được nữa.

Vì vậy, trong mười hai vạn chín ngàn sáu trăm sợi xích vận mệnh, phần lớn do Cộng Công và Hồng Quân phá vỡ.

Khi sợi xích vận mệnh cuối cùng cũng bị phá vỡ, hình chiếu dòng sông vận mệnh biến mất.

Vận mệnh đại thế bị phá vỡ.

Tiên Thiên Chí Bảo Vận Mệnh Nê Bản cũng tan vỡ và hủy diệt.

Mất đi một Tiên Thiên Chí Bảo, Cộng Công lại vẻ mặt bình tĩnh, dường như hoàn toàn không bận tâm.

Trong số các Thánh, Chuẩn Đề cảm thấy đáng tiếc nhất.

Một Tiên Thiên Chí Bảo a!

Loại vận mệnh, lại vô cùng quý giá, nếu ở Phật Giáo, Phật Giáo muốn đại hưng cũng dễ dàng.

Tiếp Dẫn, Nữ Oa và Tam Thanh cũng đều tiếc nuối một Tiên Thiên Chí Bảo bị hủy diệt.

“Cộng Công không bận tâm việc Vận Mệnh Nê Bản bị hủy diệt,

hắn muốn có được gì?" Hồng Quân cau mày.

Hiển nhiên, Cộng Công muốn có được thứ siêu việt Tiên Thiên Chí Bảo.

Ở Hồng Hoang, thứ siêu việt Tiên Thiên Chí Bảo lại quá ít ỏi.

Không nói Hồng Quân và các vị Thánh Nhân khác nghĩ sao, Cộng Công lúc này lại vui mừng hiện rõ trên mặt, đã biết vị trí của "Độn Khứ Đích Nhất".

"Độn Khứ Đích Nhất" ở Hồng Hoang, nhưng lại không cố định ở một nơi nào đó, cứ mỗi mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm lại thay đổi vị trí.

"Quy Khư!" Cộng Công thầm nghĩ.

Hiện nay, "Độn Khứ Đích Nhất" nằm trong Quy Khư.

Quy Khư là một nơi đáng sợ ở Đông Hải.

Tứ hải tương liên, nước biển quy về đại khư.

Quy Khư là một hố đen sâu không thấy đáy ở một nơi nào đó dưới đáy biển Đông Hải.

Trong Quy Khư lại đầy rẫy nguy cơ.

Dưới Thánh Nhân, Chuẩn Thánh, một khi tiến vào Quy Khư, cũng lành ít dữ nhiều.

Được biết "Độn Khứ Đích Nhất" ở Quy Khư, Cộng Công không chút do dự tiến tới.

Hiện tại có thể xác định "Độn Khứ Đích Nhất" ở Quy Khư, nhưng nếu không đi, một thời gian sau có lẽ sẽ không còn ở đó nữa.

Cộng Công không thể biết "Độn Khứ Đích Nhất" đã ở Quy Khư bao lâu rồi, nếu nhanh thì mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, nhất

định phải nhanh chóng đi tìm.

Nếu "Độn Khứ Đích Nhất" đã ở Quy Khư được mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, sẽ thay đổi vị trí, thì lại không mấy khả năng còn ở Quy Khư.

Một khi "Độn Khứ Đích Nhất" thay đổi vị trí, muốn tìm lại càng khó khăn.

Mặc dù Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng với tu vi Thánh Nhân hậu kỳ hiện tại, lại có thể thuấn di bất kỳ nơi nào ở Hồng Hoang.

Thời gian, không gian, khoảng cách… ở Hồng Hoang, trước mặt Cộng Công đều mất đi ý nghĩa.

Vì vậy, Cộng Công một bước bước ra, thuấn di đến ngoài Quy Khư. …… "Phản ứng của Cộng Công không đúng." Tiếp Dẫn trầm giọng.

"Nếu Cộng Công muốn phá vỡ xiềng xích vận mệnh, vậy hắn muốn có được gì nữa?" Nữ Oa hỏi.

Hồng Quân lại nhắm mắt, thần thức của mình bao phủ toàn bộ Đông Hải, dùng mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp toàn lực thôi diễn.

Chốc lát sau, Hồng Quân mở mắt.

"Cộng Công đã đi Quy Khư." Hồng Quân nói.

Quy Khư?

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh nhìn nhau.

Vì Cộng Công đã đi Quy Khư, vậy trong Quy Khư có thứ gì đó Cộng Công muốn.

Siêu việt Tiên Thiên Chí Bảo ở Hồng Hoang lại không nhiều.

“Chẳng lẽ là ‘Độn Khứ Đích Nhất’?” Thái Thượng kinh hô.

Phỏng đoán của Thái Thượng vừa nói ra, Hồng Quân, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều kinh ngạc.

“Rất có khả năng.” Lập tức, Hồng Quân và các vị Thánh Nhân khác vội vàng với tốc độ nhanh nhất chạy tới Quy Khư. …… Đông Hải, một nơi nào đó dưới đáy biển, một hố đen khổng lồ đường kính trăm vạn dặm, vô lượng nước biển tuôn vào, lại không thể lấp đầy.

Tổng lượng nước của Tứ Hải lại không hề giảm bớt.

Dường như bao nhiêu nước biển tiến vào Quy Khư, Tứ Hải lại xuất hiện bấy nhiêu nước biển.

Cộng Công tiến vào Quy Khư.

Trong Quy Khư một mảnh hắc ám, không thấy năm ngón tay, trong hắc ám, vô số giọt nước, mỗi giọt nước đều là một đa nguyên vũ trụ.

Cộng Công vừa tiến vào Quy Khư, vô số đa nguyên vũ trụ thủy thuộc dày đặc xung quanh lần lượt bị phá diệt.

Tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, Bàn Cổ Chân Thân cường đại, chỉ cần đến gần, cũng đủ để khiến đa nguyên vũ trụ yếu ớt sụp đổ.

Thần thức Cộng Công triển khai, tìm kiếm “Độn Khứ Đích Nhất”.

Mặc dù biết “Độn Khứ Đích Nhất” ở trong Quy Khư, nhưng trong Quy Khư quá rộng lớn, có vô số đa nguyên vũ trụ, muốn tìm “Độn Khứ Đích Nhất” lại khó khăn.

Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính hai Đại Đạo Chí Bảo cũng phát ra thần uy.

Ánh sáng hỗn độn xám xịt và thần quang hồng mông tím chiếu rọi, hủy diệt vô số đa nguyên vũ trụ.

Chưa tìm thấy "Độn Khứ Đích Nhất", lại cảm ứng được Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đã tiến vào Quy Khư.

Hồng Quân và các vị Thánh Nhân khác tiến vào Quy Khư, Cộng Công tìm kiếm "Độn Khứ Đích Nhất", cũng không thể giấu được các Thánh.

"Rốt cuộc không tránh khỏi một trận chiến, nhưng việc cấp bách bây giờ là tìm 'Độn Khứ Đích Nhất' trước." Cộng Công trong lòng nghĩ.

Tuy biết "Độn Khứ Đích Nhất" ở trong Quy Khư, nhưng Quy Khư vô cùng rộng lớn, dù là thần thức cường đại của Thánh Nhân hậu kỳ, trong thời gian ngắn cũng không dễ tìm.

Trong Quy Khư, hắc ám là màu chủ đạo vĩnh hằng, trong hắc ám có vô số giọt nước, mỗi giọt nước đều là một đa nguyên vũ trụ.

Thông thường một giọt nước chứa mấy chục vạn vũ trụ, thậm chí hàng trăm ngàn vạn.

Tuy nhiên, đa nguyên vũ trụ trong Quy Khư tuy vô số, nhưng đẳng cấp lại quá thấp, tìm một tiểu thiên thế giới cũng khó khăn.

Thần thức Cộng Công vừa cảm tri, ức vạn đa nguyên vũ trụ bị hủy diệt.

Những đa nguyên vũ trụ quá yếu ớt, tiếp xúc với thần thức Cộng Công cũng sụp đổ.

Không biết đã hủy diệt bao nhiêu đa nguyên vũ trụ, mỗi đa nguyên vũ trụ đều có vô số sinh linh, nhưng những sinh linh trong các đa nguyên vũ trụ này đặt ở Hồng Hoang còn không bằng một con kiến.

Tuy trong thời gian ngắn ngủi đã hủy diệt ức vạn đa nguyên vũ trụ, nhưng Cộng Công trong lòng lại vô cùng bình tĩnh.

Thế giới và sinh linh đẳng cấp quá thấp, sự tồn tại hay hủy diệt trong lòng Cộng Công đều không có ý nghĩa gì.

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng lần lượt đến Quy Khư, từng người một đều chú ý đến Cộng Công.

Bỗng nhiên, Nữ Oa kinh hô một tiếng, chính là người đầu tiên tìm thấy "Độn Khứ Đích Nhất".

"Độn Khứ Đích Nhất?" Vừa phát hiện "Độn Khứ Đích Nhất", Nữ Oa kinh hãi không thôi.

Cùng lúc đó, Nữ Oa cũng biết điều Cộng Công muốn.

So với Tiên Thiên Chí Bảo Vận Mệnh Nê Bản, "Độn Khứ Đích Nhất" còn quý giá hơn.

Chương 388

Đừng nói một Tiên Thiên Chí Bảo, Đại Đạo Chí Bảo, cũng xa xa không thể sánh bằng "Độn Khứ Đích Nhất".

Hồi thần, Nữ Oa lập tức tế Sơn Hà Xã Tắc Đồ, muốn thu lấy "Độn Khứ Đích Nhất".

Tuy nhiên, tu vi Nữ Oa chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, Sơn Hà Xã Tắc Đồ cũng chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, dù dốc toàn lực sử dụng, cũng không thể thu lấy "Độn Khứ Đích Nhất".

Nhanh chóng, Cộng Công, Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều phát hiện.

"Độn Khứ Đích Nhất." "Nguyên lai là vậy." "Sở dĩ Cộng Công bỏ đi một Tiên Thiên Chí Bảo, nguyên là muốn tìm kiếm 'Độn Khứ Đích Nhất'." "Độn Khứ Đích Nhất có duyên với Tây Phương của ta." Lúc này, các Thánh đều biết Cộng Công đến Quy Khư để tìm gì.

"Nữ Oa là người đầu tiên tìm thấy." Cộng Công cũng có chút uất ức, hắn là người đầu tiên đến Quy Khư, Nữ Oa dường như là người cuối cùng, nhưng Nữ Oa lại là người đầu tiên phát hiện "Độn Khứ Đích Nhất".

Không thể không nói, vận khí của Nữ Oa thật sự rất tốt.

Nữ Oa dường như được Thiên Đạo ưu ái.

Nếu không có Cộng Công, Nữ Oa tạo người, vá trời, đều là công đức lớn, lại là người đầu tiên thành Thánh sau Hồng Quân.

Nhưng, vận khí Nữ Oa tuy tốt, nhưng thực lực không đủ, tuy là người đầu tiên phát hiện "Độn Khứ Đích Nhất", nhưng không thể thu lấy.

Hiện nay, Cộng Công, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh vây quanh "Độn Khứ Đích Nhất".

Rốt cuộc là thực lực quyết định tất cả.

Các Thánh tề tựu ở đây, các đa nguyên vũ trụ gần đó đều bị phá diệt.

Trước mắt Cộng Công, một đoàn ánh sáng tử hồng sắc, chính là "Độn Khứ Đích Nhất" của Hồng Hoang.

Thiên Đạo Hồng Hoang không hoàn chỉnh, "Độn Khứ Đích Nhất" thiếu mất một phần.

Đối mặt với "Độn Khứ Đích Nhất", các Thánh không ai muốn từ bỏ, đều muốn chiếm làm của riêng.

Chuẩn Đề là người đầu tiên ra tay, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay vừa quét, một đạo thần quang thất sắc hóa thành bảy dải lụa bay về phía "Độn Khứ Đích Nhất".

"Phanh!" Vừa thấy thần quang thất sắc sắp quét trúng "Độn Khứ Đích Nhất", lại bị kiếm khí Tru Tiên đánh tan.

Trong một khoảnh khắc, các Thánh mỗi người thi triển thủ đoạn.

Nữ Oa đứng ngoài lạnh nhạt quan sát, trong lòng bất đắc dĩ cười khổ, là người đầu tiên phát hiện "Độn Khứ Đích Nhất" thì sao?

Rốt cuộc thực lực không đủ không thể thu lấy.

Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ba người cũng là tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, giống như Nữ Oa, Nữ Oa không làm được, ba người cũng không làm được.

Thái Thượng tế Thái Cực Đồ và Thập Tam Phẩm Thanh Liên, Thông Thiên tế Thập Tam Phẩm Hắc Liên.

Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thập Tam Phẩm Hắc Liên đều là

Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực tương đương, nhưng có Thái Cực Đồ giúp Thập Tam Phẩm Thanh Liên, lại áp chế được Thập Tam Phẩm Hắc Liên.

Thấy Thập Tam Phẩm Hắc Liên bị áp chế, Thông Thiên lại tế Vạn Tiên Tháp và Tru Tiên Tứ Kiếm, nhưng cũng chỉ miễn cưỡng cùng hai Tiên Thiên Chí Bảo của Thái Thượng đối đầu ngang sức.

Mặc dù Thái Thượng và Thông Thiên đều là tu vi Thánh Nhân trung kỳ, lại có Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng với thực lực của hai người lại không thể thu lấy "Độn Khứ Đích Nhất".

Dù sao đó cũng là một phần của Thiên Đạo Hồng Hoang, muốn chiếm làm của riêng không dễ dàng.

Lúc đó, Cộng Công và Hồng Quân lại giao thủ.

Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu diễn hóa một lãnh địa, giam cầm Hồng Quân, thần quang Hồng Mông Kính thì chiếu rọi "Độn Khứ Đích Nhất".

Chỉ thấy, "Độn Khứ Đích Nhất" khẽ chiến động.

Với tu vi Thánh Nhân hậu kỳ của Cộng Công, cộng thêm Đại Đạo Chí Bảo, có thể thu lấy "Độn Khứ Đích Nhất", nhưng cần không ít thời gian.

Hồng Quân và các Thánh Nhân còn lại hiển nhiên sẽ không cho Cộng Công quá nhiều thời gian.

"Chỉ cần có được 'Độn Khứ Đích Nhất', giáo nghĩa Tiệt Giáo của ta cũng viên mãn, tu vi của ta có thể đột phá." Thông Thiên thầm nghĩ.

Thông Thiên lập Tiệt Giáo, giáo nghĩa Tiệt Giáo là Tiệt Thủ Nhất Tuyến Sinh Cơ (chặn lấy một tia sinh cơ).

"Độn Khứ Đích Nhất" chính là một tia sinh cơ dưới Thiên Đạo.

Tiệt thủ một tia sinh cơ không phải là nghịch thiên, vì một tia sinh cơ vốn là một phần khuyết thiếu của Thiên Đạo.

Vì vậy, Thông Thiên lập Tiệt Giáo mới có thể được Thiên Đạo Hồng Hoang thừa nhận, mới có đại công đức.

Thái Thượng tuy vô vi, nhưng đối mặt với "Độn Khứ Đích Nhất", lại cũng không thể bình tĩnh.

Lúc này, chỉ có Nữ Oa một mình đứng ngoài quan sát.

Cộng Công và Hồng Quân chiến đấu, Thái Thượng và Thông Thiên giao thủ, Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh cũng giao phong.

Các Thánh chiến đấu trong Quy Khư, dư ba phá hủy vô số đa nguyên vũ trụ, mỗi đa nguyên vũ trụ đều có vô số sinh linh, nhưng hủy diệt vô số đa nguyên vũ trụ trong Quy Khư cũng không có bao nhiêu nghiệp lực.

Theo các Thánh chiến đấu càng lúc càng kịch liệt, Thánh Nhân trung kỳ và Thánh Nhân sơ kỳ đều mất đi tư cách tranh đoạt.

Rốt cuộc chỉ còn lại Cộng Công và Hồng Quân hai người đối kháng. …… Nước Tứ Hải Hồng Hoang đều quy về đại khư, hiện nay, vài vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân chiến đấu trong Quy Khư, không nói vô số đa nguyên vũ trụ trong Quy Khư bị hủy diệt, Tứ Hải Hồng Hoang cũng chịu ảnh hưởng.

Chỉ thấy, nước Tứ Hải cuồn cuộn, vô số sóng biển quét ngang trời đất.

Vô số sinh linh trong biển bỏ mạng.

Bắc Minh, Côn Bằng đại kinh thất sắc.

"Chuyện gì vậy?" Côn Bằng dùng đại pháp lực, cộng thêm Tiên

Thiên Trận Pháp, mới miễn cưỡng ổn định được Bắc Minh.

Hiện nay, Tứ Hải đại loạn, vô số sinh linh gặp tai ương, là lần đầu tiên kể từ khi Bàn Cổ khai thiên.

Trong Tứ Hải, thế lực Long Tộc là cường đại nhất, hiện nay, cũng là Long Tộc tổn thất lớn nhất.

Ngay cả Chuẩn Thánh Đại Năng cũng không thể khiến Tứ Hải Hồng Hoang phát sinh động tĩnh lớn như vậy.

Tất nhiên có liên quan đến Thánh Nhân, nhưng dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ, những gì Thánh Nhân làm, lại không phải lâu nghĩ có thể suy đoán.

Đối với vô số sinh linh Tứ Hải Hồng Hoang, bảo mệnh là điều quan trọng nhất.

Vô số sinh linh biển cả hướng về đại địa Hồng Hoang, cũng có kẻ đi Bắc Minh, hoặc một số đảo nhỏ.

Ví dụ như Bồng Lai, Doanh Châu, Kim Ngao Đảo, Tam Tiên Đảo ở Đông Hải… đều có thể che chở vô số sinh linh.

Không ít đại năng Hồng Hoang đều kinh nghi bất định.

Lạnh lẽo, tăm tối, vô vàn áp bức, đó là Quy Khư.

Vô số Đa Nguyên Vũ Trụ tồn tại trong Quy Khư, diễn hóa trùng trùng sát cơ.

Chuẩn Thánh tiến vào Quy Khư cũng lành ít dữ nhiều.

Lúc này, tại một nơi nào đó trong Quy Khư, Độn Khứ Đích Nhất hiển hiện, Cộng Công và Hồng Quân đại chiến không giữ lại.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh chỉ có thể đứng ngoài quan sát.

Cường giả vi tôn, thực lực chí thượng, Độn Khứ Đích Nhất chỉ có thể rơi vào tay Cộng Công hoặc Hồng Quân.

Kỳ thực, nếu Cộng Công và Hồng Quân không ra tay, các Thánh Nhân khác cũng không thể thu lấy Độn Khứ Đích Nhất.

Ngay cả Thánh Nhân trung kỳ cầm Tiên Thiên Chí Bảo cũng không thể.

Không, Tam Thanh và những người khác có thể chọn giúp Cộng Công hoặc Hồng Quân.

Nếu Cộng Công và Hồng Quân lưỡng bại câu thương, Tam Thanh cùng những người khác cũng có thể kiếm chút lợi lộc, đương nhiên, khả năng này quá nhỏ.

Trong Quy Khư không có Linh Khí, cũng chẳng có Nhật Nguyệt Tinh Hoa, nhưng lại tràn ngập một loại năng lượng quỷ dị.

Cộng Công và Hồng Quân đều có thể hấp thu năng lượng trong Quy Khư để chuyển hóa, nhưng hiệu suất của Cộng Công lại nhanh hơn.

Tiên Thiên Ma Thần có đặc tính Hỗn Độn.

Năng lượng trong Quy Khư cũng chỉ là một loại Hỗn Độn phân hóa, so với năng lượng Hỗn Độn thì thấp hơn một cấp.

Hỗn Độn là khởi đầu của vạn vật, cũng là kết thúc của vạn vật.

Còn về Hồng Mông, đó là sức mạnh Hỗn Độn được tinh luyện.

Đại lượng sức mạnh Hỗn Độn ngưng tụ lại, áp súc tinh luyện, trở thành Hồng Mông Chi Lực.

Chương 389

Do đó, Hồng Mông Chi Lực tuy mạnh hơn Hỗn Độn Chi Lực, nhưng bản chất lại như nhau.

Cộng Công nhờ vào hai Đại Đạo Chí Bảo, lại có Bàn Cổ Chân Thân, Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Lực Chi Pháp Tắc Đạo Quả, Thủy Chi Pháp Tắc Đạo Quả, v.v., nhỉnh hơn Hồng Quân một chút.

Cộng Công vẫn còn giữ lại thực lực, nhưng dù toàn lực ứng phó, muốn đánh bại Hồng Quân cũng không dễ.

Nếu Tam Thanh và những người khác ra tay giúp Hồng Quân, thì càng bất lợi.

Bất luận Hồng Quân hay Tam Thanh và những người khác, đều sẽ không cho phép Độn Khứ Đích Nhất rơi vào tay Cộng Công.

"Trừ phi, tu vi của ta có thể đột phá Thánh Nhân đỉnh phong." Cộng Công nghĩ thầm.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Sơ kỳ là Thái Cực, Trung kỳ là Thái Tố, Hậu kỳ là Thái Thủy, Đỉnh phong là Thái Sơ, Đại Viên Mãn là Thái Dịch, trên Thái Dịch là Vô Cực, trên Vô Cực là Đại Đạo.

Đại Đạo vô thượng.

Cứ thế này không có cách nào, Cộng Công trong lòng do dự.

"Đến nước này, chỉ còn cách thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng mà thôi." Cộng Công thầm nhủ.

Bàn Cổ Tâm Tạng là căn bản của Vu Tộc, vô cùng quan trọng đối với Vu Tộc, và liên quan đến đại nhân quả.

Nhưng vì muốn có được Độn Khứ Đích Nhất, Cộng Công phải

tăng cường thực lực.

Nếu thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, dù không thể đột phá Thánh Nhân đỉnh phong, thực lực cũng chắc chắn tăng mạnh.

Còn việc thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng sẽ khiến khí vận Vu Tộc suy giảm, và mâu thuẫn với các Tổ Vu khác, Cộng Công cũng không thể bận tâm được nữa.

Vì Độn Khứ Đích Nhất, tất cả đều đáng giá.

Đã quyết định, Cộng Công không còn do dự, lập tức hành động.

Dưới sự triệu hoán của Cộng Công, Bàn Cổ Tâm Tạng xuất hiện phía sau y.

Thấy Cộng Công triệu hoán Bàn Cổ Tâm Tạng, sắc mặt Hồng Quân biến đổi.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đại kinh.

"Không hay rồi, Cộng Công muốn thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng." "Bàn Cổ Chân Thân, một khi thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, thực lực tất nhiên sẽ tăng vọt." "Không thể để Cộng Công thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng." "Ngăn cản!" Vừa thấy Cộng Công triệu hoán Bàn Cổ Tâm Tạng, chúng Thánh cũng biết ý đồ của y.

Nhất thời, không chỉ Hồng Quân, mà các Thánh Nhân khác cũng đều ra tay.

Bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân từ các hướng khác nhau tấn công Cộng Công.

Cộng Công dùng Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính tạo thành hai tầng phòng ngự.

Phòng ngự Hỗn Độn và phòng ngự Hồng Mông kết hợp lại, chống đỡ công kích của bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân.

Một Thánh Nhân hậu kỳ, hai Thánh Nhân trung kỳ và bốn Thánh Nhân sơ kỳ, đồng thời ra tay, cộng thêm Tiên Thiên Chí Bảo và Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực tương đối kinh người.

"Phanh!" "Oanh!" Phòng ngự của hai Đại Đạo Chí Bảo không thể hoàn toàn chặn đứng công kích của Thất Thánh, một phần nhỏ sức mạnh rơi vào người Cộng Công.

Tuy nhiên, Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công cường hãn vô cùng, lại hào phát vô thương.

Vừa chống đỡ chúng Thánh vây công, Cộng Công vừa thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng.

Cộng Công biết, thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng cũng có đại nhân quả, sẽ tổn hao không ít khí vận, nhưng y đã không thể bận tâm.

Bàn Cổ Tâm Tạng khổng lồ phía sau Cộng Công, từng chút một dung nhập vào cơ thể y.

Cùng với việc từ từ thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, Cộng Công chỉ cảm thấy toàn thân tràn ngập sức mạnh.

Cộng Công cảm nhận rõ ràng, pháp lực của y đang nhanh chóng tăng cường, cơ thể cũng ngày càng cường hãn.

Khoảng cách đến Thánh Nhân đỉnh phong cũng ngày càng gần.

Thấy Cộng Công đã bắt đầu thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, Hồng Quân và những người khác điên cuồng công kích.

Hồng Quân và đồng bọn đồng tâm hiệp lực, công thế sắc bén, cuồng mãnh vô cùng, nhưng phần lớn sức mạnh bị hai Đại Đạo Chí Bảo chặn lại, một phần nhỏ sức mạnh rơi vào người Cộng Công, Cộng Công thậm chí không cảm giác được.

Cảm nhận pháp lực của Cộng Công ngày càng mạnh mẽ, cơ thể

cũng ngày càng cường hãn, sắc mặt Hồng Quân và đồng bọn đều khó coi.

Trong thời gian ngắn, hơn một nửa Bàn Cổ Tâm Tạng đã bị Cộng Công thôn phệ.

Tốc độ thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng của Cộng Công ngày càng nhanh.

Hồng Quân trong lòng thở dài một tiếng, biết đại thế đã mất.

Cộng Công sẽ nhanh chóng thôn phệ hoàn toàn Bàn Cổ Tâm Tạng, khó mà đột phá Thánh Nhân đỉnh phong, nhưng thực lực bạo tăng là điều chắc chắn.

Lúc này, Hồng Quân nhìn về phía Tam Thanh.

Hiện tại, trong Tam Thanh có hai Thánh Nhân trung kỳ, một Thánh Nhân sơ kỳ, không đủ để triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần, nhưng nếu Hồng Quân ra sức trợ giúp, thì có thể triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần.

Bàn Cổ Nguyên Thần ít nhất cũng có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ.

Không nghi ngờ gì, Hồng Quân muốn giúp Tam Thanh triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần, rồi cùng Bàn Cổ Nguyên Thần hợp lực đánh bại Cộng Công.

Không cần Hồng Quân mở lời, Tam Thanh đã nhìn ra ý đồ của y, đều đồng ý.

Thế là, Tam Thanh lập tức bày ra đại trận.

Khi Tam Thanh vừa bày trận, Hồng Quân cũng ra tay.

Dưới sự trợ giúp của sức mạnh Hồng Quân, Tam Thanh thành công triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều lần đầu tiên thấy Tam Thanh triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần, đều trợn tròn mắt.

“Tam Thanh có một chiêu này sao?” “Nguyên Thần của Bàn Cổ Đại Thần?” “Tổ Vu có thể dùng Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, Tam Thanh là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần cũng không kỳ quái.” “Bàn Cổ Nguyên Thần quá mạnh mẽ rồi.” “Kinh khủng đến mức này!” “Bất luận Hồng Quân hay Bàn Cổ Nguyên Thần, tu vi đều không dưới Cộng Công, hợp lực vây công, Cộng Công cũng không chống đỡ nổi phải không!” Không đợi Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh nói, Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần đã từ trái và phải vây công Cộng Công.

Bị hai chiến lực Thánh Nhân hậu kỳ vây công, áp lực của Cộng Công cũng không nhỏ.

Chỉ dựa vào hai Đại Đạo Chí Bảo thì không chống đỡ nổi.

Nếu ở trong Hỗn Độn Thiên Ngoại, Cộng Công sẽ không có nhiều áp lực, nhưng Quy Khư cũng là một phần của Hồng Hoang, trong Quy Khư, y chỉ có thể phát huy một phần thực lực.

Hồng Hoang có hạn chế quá lớn đối với Đại Đạo Thánh Nhân.

Mặc dù Cộng Công tu thành Bàn Cổ Chân Thân, lại không thể phát huy toàn bộ sức mạnh.

Không kịp nói nhiều, Cộng Công vừa thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, vừa nghênh chiến Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần.

Trong Quy Khư của Hồng Hoang, gần Độn Khứ Đích Nhất, Cộng Công lấy một địch hai.

Bị Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần vây công, Cộng Công cũng chịu áp lực cực lớn.

Bàn Cổ Nguyên Thần do Tam Thanh triệu hoán cũng có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ.

Tu vi ngang nhau, nhưng lấy một địch hai, nếu ở trong Hỗn Độn,

Cộng Công sẽ không có áp lực, dù sao y thậm chí có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng ở Hồng Hoang thì lại có áp lực.

Bởi vì Thiên Đạo Hồng Hoang hạn chế Cộng Công quá lớn.

Không, nếu có thể đoạt được Độn Khứ Đích Nhất, Cộng Công sẽ không bị Thiên Đạo Hồng Hoang hạn chế quá nhiều.

Dưới sự vây công của Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần, phòng ngự của Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính không ngừng bị phá vỡ.

Đại Đạo Chí Bảo tuy bất phàm, nhưng đối với Thánh Nhân hậu kỳ tác dụng lại không quá lớn.

Ví như Bàn Cổ Đại Thần, có Khai Thiên Phủ trong tay hay không cũng không khác biệt là bao.

Khi tu vi đủ cao thâm, Đại Đạo Chí Bảo cũng có thể có hoặc không.

Ngoại vật dù sao cũng là ngoại vật.

Lúc này, Cộng Công đã hoàn toàn thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng.

Sau khi hoàn toàn thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, tu vi của Cộng Công lại đột nhiên tăng vọt.

Lúc này, Cộng Công mơ hồ chạm đến Thánh Nhân đỉnh phong, nhưng lại thiếu một chút, khiến y không thể đột phá.

Thánh Nhân hậu kỳ muốn đột phá Thánh Nhân đỉnh phong, độ khó lớn hơn xa so với Thánh Nhân trung kỳ đột phá Thánh Nhân hậu kỳ.

"Chỉ thiếu một cái khế cơ, là có thể đột phá Thánh Nhân đỉnh phong." Cộng Công nghĩ thầm.

Y nghiến răng, thu lại Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính, chỉ dựa vào Bàn Cổ Chân Thân đối chiến Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần.

Chương 390

Không dùng pháp bảo, chiến đấu tay không, áp lực của Cộng Công càng lớn.

Cộng Công muốn mượn áp lực để đột phá bình cảnh tu vi.

Với thể chất hiện tại của Cộng Công, Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần cũng khó làm y bị thương.

"Oanh!" Một lần giao thủ đơn giản, dư ba tạo thành đã khiến Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh động dung.

Trận chiến của ba Thánh Nhân hậu kỳ, dư ba cũng tương đối kinh người.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đành phải kéo giãn khoảng cách để quan chiến.

Hồng Quân đầu đội Tái Tạo Ngọc Điệp Tàn Phiến, tay cầm một Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm.

Pháp bảo của Bàn Cổ Nguyên Thần thì nhiều hơn, có Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thập Tam Phẩm Hắc Liên, có Vạn Tiên Tháp, Tru Tiên Tứ Kiếm, v.v.

Cộng Công lấy một địch hai, lại không hề rơi vào thế hạ phong.

Bàn Cổ Chân Thân cường hãn hoàn toàn không bị thương.

Chịu ảnh hưởng từ dư ba của trận chiến của ba cường giả Thánh Nhân hậu kỳ, Độn Khứ Đích Nhất cũng có chút biến hóa.

Đột nhiên, tâm thần Cộng Công chấn động.

Khế cơ đột phá, đã có!

Chỉ thấy, Cộng Công tay trái một quyền đánh ra, đó chính là Khai

Thiên Cửu Thức, tay phải một quyền, thì là Luân Hồi Thất Thức.

Khai Thiên Cửu Thức là đại thần thông do Bàn Cổ Đại Thần sáng tạo, uy lực vô cùng.

Luân Hồi Thất Thức là do Cộng Công sáng tạo, thức thứ bảy có thể siêu việt Lục Đạo Luân Hồi.

Dưới song quyền của Cộng Công, Khai Thiên Cửu Thức và Luân Hồi Thất Thức kết hợp lại, hình thành một cỗ uy lực vô song.

"Oanh!" Bình cảnh tu vi của Cộng Công bị phá vỡ, từ Thánh Nhân hậu kỳ đột phá lên Thánh Nhân đỉnh phong.

Thánh Nhân hậu kỳ là Hỗn Nguyên Thái Thủy, Thánh Nhân đỉnh phong là Hỗn Nguyên Thái Sơ.

Thái Sơ là vô hình vô chất.

Thái Sơ và Thái Thủy có sự khác biệt về bản chất, không thể nói cùng ngày.

Khi tu vi của Cộng Công đột phá Thánh Nhân đỉnh phong, một cỗ khí thế kinh khủng từ trên người y tán phát ra, nghiền ép về bốn phương tám hướng.

Khoảnh khắc, khí thế của Cộng Công không biết đã bao phủ bao nhiêu ức vạn dặm.

Đứng dưới sự nghiền ép của khí thế Cộng Công, Hồng Quân, Bàn Cổ Nguyên Thần, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều chịu áp lực cực lớn.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh gần như muốn ngạt thở.

Bàn Cổ Nguyên Thần tan rã, phân hóa thành Tam Thanh.

Sắc mặt Tam Thanh tái nhợt, đều mất đi chiến đấu lực.

Hồng Quân cũng cảm thấy áp bức.

"Hỗn Nguyên Thái Sơ!" Sắc mặt Hồng Quân khó coi, biết tu vi của Cộng Công đã đột phá.

Giờ đây, Cộng Công đã là Hỗn Nguyên Thái Sơ Đại La Kim Tiên, thực lực đã vượt xa Hồng Quân và các Thánh Nhân khác.

"Thánh Nhân đỉnh phong, thành công rồi!" Đột phá tu vi Thánh Nhân đỉnh phong, tâm tình Cộng Công cũng đại hảo.

Lúc này, Cộng Công đã hoàn toàn không còn đặt Hồng Quân và Tam Thanh vào mắt nữa.

Với sự chênh lệch giữa Thánh Nhân đỉnh phong và Thánh Nhân hậu kỳ, mười Thánh Nhân hậu kỳ cộng lại cũng không phải đối thủ của Thánh Nhân đỉnh phong.

Huống chi, Cộng Công còn có thể vượt cấp chiến đấu.

Đương nhiên, vượt cấp chiến đấu cũng phải xem đối thủ.

Nếu đối thủ là Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, thì trong Hỗn Độn, Cộng Công có thể dùng Thánh Nhân đỉnh phong để đối kháng Thánh Nhân Đại Viên Mãn.

Nhưng nếu đối chiến Bàn Cổ, vượt cấp chiến đấu là điều không thể tồn tại.

Ánh mắt lướt qua Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, Cộng Công không ra tay nữa.

So với việc đối phó Hồng Quân và những người khác, Cộng Công muốn thu lấy Độn Khứ Đích Nhất.

Một bước bước ra, Cộng Công đến bên cạnh Độn Khứ Đích Nhất, vươn tay muốn thu lấy.

Nhìn Cộng Công sắp thu lấy Độn Khứ Đích Nhất, Hồng Quân và

những người khác trong lòng vô cùng sốt ruột.

Mặc dù biết thực lực đã xa không bằng Cộng Công, nhưng Hồng Quân và đồng bọn không thể trơ mắt nhìn Độn Khứ Đích Nhất rơi vào tay Cộng Công.

Ngay lập tức, Hồng Quân và đồng bọn hợp lực một kích.

Tuy nhiên, Cộng Công tùy tay đỡ lấy, lại vô cùng nhẹ nhàng.

Sự chênh lệch thực lực khiến Hồng Quân và đồng bọn tuyệt vọng.

"Chướng mắt!" Cộng Công lạnh lùng nói.

Dứt lời, Cộng Công tế Hỗn Độn Châu.

Trong khoảnh khắc, Hỗn Độn Châu diễn hóa thành một Hỗn Độn Lĩnh Địa.

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều bị vây khốn trong Hỗn Độn Lĩnh Địa.

Với pháp lực Thánh Nhân đỉnh phong hiện tại của Cộng Công, sử dụng Đại Đạo Chí Bảo để vây khốn Hồng Quân và những người khác thì không hề có áp lực.

Bị Hỗn Độn Lĩnh Địa vây khốn, Hồng Quân và những người khác cần một thời gian mới có thể thoát ra, nhưng bấy nhiêu đã đủ để Cộng Công thu lấy Độn Khứ Đích Nhất.

Cộng Công tế Hồng Mông Kính.

Chỉ thấy, trên mặt Hồng Mông Kính xuất hiện một xoáy nước màu tím, muốn thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất.

Cộng Công không có ý định bổ sung Độn Khứ Đích Nhất vào Thiên Đạo Hồng Hoang, nên không thể có được công đức lớn.

Nhưng đối với Cộng Công hiện tại, công đức mà Thiên Đạo Hồng

Hoang ban thưởng cũng không có mấy hấp dẫn.

Nếu Hồng Mông Thiên Đạo thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất của Hồng Hoang, thì có thể tiến hóa không nhỏ.

Thậm chí, Hồng Mông Kính có thể thăng cấp thành Chí Bảo siêu việt Đại Đạo Chí Bảo.

Hiện tại, tu vi cao nhất của Hồng Mông Chưởng Khống Giả là Chuẩn Thánh.

Nếu Hồng Mông Thiên Đạo thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất của Hồng Hoang, biết đâu có thể xuất hiện một Hồng Mông Chưởng Khống Giả có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ.

Hồng Mông Thiên Đạo càng mạnh mẽ, lợi ích đối với Cộng Công cũng càng lớn.

Không, để Hồng Mông Thiên Đạo thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất của Hồng Hoang, thì sẽ phải chịu phản phệ của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Lược đoạt một chút Bản Nguyên Thiên Đạo Hồng Hoang thì không sao, nhưng Độn Khứ Đích Nhất thì hoàn toàn khác.

Không, Cộng Công có nắm chắc ứng phó phản phệ của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Khi Hồng Mông Thiên Đạo thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất của Hồng Hoang, tuy sẽ chịu phản phệ của Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng chỉ là một đợt, chỉ cần chịu đựng được, thì vạn sự đại cát.

Khi Cộng Công trong lòng tính toán, Độn Khứ Đích Nhất đã tiến vào trong Hồng Mông Kính.

Thành công thu lấy Độn Khứ Đích Nhất, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hồng Quân và những người khác nhìn Độn Khứ Đích Nhất rơi vào tay Cộng Công, vừa sốt ruột vừa tức giận, nhưng lại không thể làm gì được.

Giờ đây, Cộng Công đã có tu vi Thánh Nhân đỉnh phong, lại có được Độn Khứ Đích Nhất của Hồng Hoang, giả dụ thêm thời gian, chỉ sợ y sẽ đột phá Thánh Nhân Đại Viên Mãn.

Khi đó, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng chưa chắc có thể làm gì được Cộng Công.

Thu Hồng Mông Kính lại, tâm tình Cộng Công đại hảo.

Có được Độn Khứ Đích Nhất của Hồng Hoang, Hồng Mông Thiên Đạo có thể trưởng thành một cách đáng kể.

Khi Hồng Mông Thiên Đạo thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất của Hồng Hoang, trưởng thành mạnh mẽ, giúp ích cho Cộng Công cũng không nhỏ, tu vi của y muốn đột phá Thánh Nhân Đại Viên Mãn cũng dễ dàng hơn nhiều.

Lúc này, ánh mắt Cộng Công lại nhìn về phía Hồng Quân và những người khác.

Chương 391

Độn Khứ Đích Nhất đã có được, tiếp theo phải suy nghĩ làm sao xử lý Hồng Quân và những người khác.

Nếu đơn giản thả Hồng Quân và những người khác đi, Cộng Công lại cảm thấy ý niệm không thông suốt.

Lĩnh Địa do Hỗn Độn Châu tạo thành đang vây khốn Hồng Quân và những người khác.

"Hồng Quân, chết?" Cộng Công nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Cộng Công muốn giết Hồng Quân đầu tiên.

Tuy không thể diệt Nguyên Thần Hồng Quân, nhưng một lần nữa chém giết thân thể y cũng có thể khiến Cộng Công vui vẻ.

Hồng Quân không nói một lời, lại chủ động nạp sức mạnh của Hỗn Độn Lĩnh Địa vào cơ thể.

Cùng với đại lượng Hỗn Độn Chi Lực tiến vào cơ thể Hồng Quân, thân thể y đứng bên bờ tan rã.

Cùng lúc đó, phía sau Hồng Quân hiện ra một hình chiếu.

"Tiên Thiên Nguyệt Quế!" Thấy hình chiếu phía sau Hồng Quân, thần sắc Cộng Công hơi biến đổi.

Tiên Thiên Nguyệt Quế là Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm, sinh trưởng trên Thái Âm Tinh của Hồng Hoang, rễ cây liên kết với Bản Nguyên Thái Âm Tinh.

Đạo thể Thánh Nhân của Hồng Quân lại là một phần của Tiên Thiên Nguyệt Quế.

Thân thể Hồng Quân hủy diệt, thì Tiên Thiên Nguyệt Quế cũng

hủy diệt.

Tiên Thiên Nguyệt Quế hủy diệt, thì Thái Âm Tinh cũng hủy diệt.

Mắt trái Cộng Công có thể hóa thành Thái Âm Tinh.

Không, Hồng Quân chết trong Hỗn Độn Lĩnh Địa, cũng là bị Cộng Công giết chết, tương đương với Cộng Công hủy diệt Tiên Thiên Nguyệt Quế, cũng như hủy diệt Thái Âm Tinh, đó là thiên đại nghiệp lực.

Đương nhiên, Hồng Quân cũng sẽ chịu nhân quả, nhưng cái mà Cộng Công phải chịu thì lại lớn hơn.

Nhanh chóng, thân thể Hồng Quân bắt đầu tan rã.

Cùng lúc đó, Hỗn Độn Lĩnh Địa cũng xuất hiện vài khe hở.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh vội vàng bỏ trốn.

Cộng Công lúc này cũng lười bận tâm đến Tam Thanh và những người khác.

Trong Hồng Hoang Tinh Không, trên Thái Âm Tinh.

Sinh cơ của Tiên Thiên Nguyệt Quế bắt đầu nhanh chóng tiêu tán.

Thường Hi đứng dưới Nguyệt Quế Thụ, trên mặt kinh nghi bất định.

"Nguyệt Quế muốn hủy diệt?" Thường Hi không dám tin.

Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm có sinh mệnh lực ngoan cường, bản nguyên Tiên Thiên Nguyệt Quế có thể liên kết với bản nguyên Thái Âm Tinh.

Thái Âm Tinh không hủy, Nguyệt Quế không diệt.

Giờ đây, Nguyệt Quế muốn hủy diệt, vậy thì Thái Âm Tinh cũng sẽ hủy diệt.

Phải biết rằng, Thái Âm Tinh là do mắt trái của Bàn Cổ hóa thành, không tầm thường chút nào.

Sự tồn tại của Thái Âm Tinh vô cùng quan trọng đối với Hồng Hoang.

Nếu không có Thái Âm Tinh, ảnh hưởng đối với Hồng Hoang sẽ quá lớn.

Biết vậy, Thường Hi thi triển thần thông, dẫn động Thái Âm Chi Lực tư dưỡng Tiên Thiên Nguyệt Quế.

Mặc dù Thường Hi dẫn động đại lượng Thái Âm Chi Lực, nhưng vẫn không cứu được Tiên Thiên Nguyệt Quế.

Tiên Thiên Nguyệt Quế hủy diệt đã thành định cục, Thường Hi cũng không thể thay đổi.

Trong lòng thở dài, Thường Hi trở về Quảng Hàn Cung, thu dọn một phen, mang theo tiên nga tỳ nữ và một số trân cầm dị thú, rời khỏi Thái Âm Tinh.

Vì không ngăn cản được, chỉ còn cách rời đi.

Tuy Thường Hi là Chuẩn Thánh đại năng, nhưng nếu lưu lại Thái Âm Tinh, khi Thái Âm Tinh hủy diệt, khả năng sống sót rất nhỏ.

Khi Thường Hi rời khỏi Thái Âm Tinh, điểm sinh cơ cuối cùng của Tiên Thiên Nguyệt Quế cũng tiêu tán.

Mất đi sinh cơ, Tiên Thiên Nguyệt Quế bắt đầu khô héo.

Hoa quế mất đi hương thơm, rơi rụng đầy đất, hóa thành bụi trần.

Toàn bộ Thái Âm Tinh bắt đầu rung chuyển.

Hạt nhân Thái Âm Tinh đang bùng nổ.

“Oanh long long!” Mây đen dày đặc bao phủ toàn bộ Thái Âm

Tinh, điện chớp sấm vang, cuồng phong gào thét.

Đại địa nứt toác, núi đồi sụp đổ.

Quảng Hàn Cung mỹ lệ tuyệt trần cũng trở thành một đống phế tích.

Do sinh linh trên Thái Âm Tinh ít ỏi, Thường Hi đã mang theo tất cả khi rời đi, vì vậy, khi bắt đầu hủy diệt, trên Thái Âm Tinh không có một sinh linh nào.

Đột nhiên, một thân ảnh xuất hiện trên Thái Âm Tinh, đó là Cộng Công.

Nhìn Thái Âm Tinh đang hủy diệt, mắt trái Cộng Công phát huy tác dụng.

Mắt phải hóa thành Thái Dương Tinh, mắt trái hóa thành Thái Âm Tinh, đều tương ứng.

Tuy nhiên, sắc mặt Cộng Công lại âm trầm vô cùng, không có chút vui vẻ nào.

Hồng Quân đã tính kế Cộng Công.

Khi Thái Âm Tinh hủy diệt, áp lực vô biên và đại nhân quả rơi xuống người Cộng Công.

Mặc dù mắt trái Cộng Công đã khiến Thái Âm Tinh đạt được tân sinh, nhưng Cộng Công phải gánh chịu cái giá cực lớn.

Đầu tiên là đại lượng nghiệp lực, nhưng Cộng Công có thể nhanh chóng hóa giải.

Còn về đại nhân quả, Cộng Công cũng không quá để tâm.

Điều quan trọng nhất là khí vận của Cộng Công đã tiêu tán không ít.

Thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng đã khiến Cộng Công mất đi không ít khí vận, giờ đây lại mất thêm.

Khí vận của Cộng Công liên kết với Vu Tộc.

Hiện tại, Vu Tộc tuy là nhân vật chính của Thiên Địa, nhưng tổng khí vận lại không đủ năm thành của Hồng Hoang nữa.

Khí vận tiêu tán nhanh chóng, nhưng muốn tăng cường khí vận thì lại khó.

Có thể nói, lần này Cộng Công vừa có thu hoạch, lại vừa có tổn thất.

Thu hoạch lớn nhất đương nhiên là Độn Khứ Đích Nhất của Hồng Hoang.

Tu vi đột phá Thánh Nhân đỉnh phong cũng là một thu hoạch lớn.

Khí vận tiêu tán là tổn thất.

Lại thêm việc Cộng Công thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, các Tổ Vu khác, các Đại Vu và Tiểu Vu, chỉ sợ đều sẽ phẫn nộ, ảnh hưởng lớn đến uy vọng của Cộng Công trong Vu Tộc.

Trong U Minh Giới, giữa Lục Đạo Luân Hồi, Bình Tâm Nương Nương tìm Cứu Khổ Thiên Tôn.

Bình Tâm là phân thân của Hậu Thổ, còn Cứu Khổ Thiên Tôn là hóa thân của Cộng Công.

Khi gặp Cứu Khổ Thiên Tôn, thần sắc Bình Tâm phức tạp.

“Huynh trưởng, vì sao huynh phải thôn phệ Tâm Tạng của Phụ Thần?” Bình Tâm hỏi.

Ngay khi Cộng Công thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, các Tổ Vu khác đều biết, một số Đại Vu cũng có cảm ứng.

Bàn Cổ Tâm Tạng là căn bản của Vu Tộc, tầm quan trọng đối với Vu Tộc không cần nói cũng rõ.

Biết Cộng Công thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, Hậu Thổ cũng phẫn nộ.

Không chỉ Hậu Thổ, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Xa Bỉ Thi và các Tổ Vu khác, từng người một đều phẫn nộ.

Chương 392

Thậm chí một số Tổ Vu còn chửi mắng Cộng Công.

Đại Vu Hình Thiên, Đại Vu Xi Vưu, Đại Vu Khoa Phụ, v.v., cũng đều có cảm ứng, đều phẫn nộ.

Uy vọng của Cộng Công trong Vu Tộc rất lớn, nhưng cũng không thể thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng.

Do đó, khi Cộng Công thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, y phải đối mặt với rắc rối cực lớn từ nội bộ Vu Tộc.

"Ta có được Độn Khứ Đích Nhất, bị Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh vây công.

Vì đại cục mà suy xét, ta mới bất đắc dĩ thôn phệ Tâm Tạng của Phụ Thần." Cứu Khổ Thiên Tôn nói với Bình Tâm.

Nghe lời giải thích này, Bình Tâm tuy hiểu, nhưng lại có chút không thể chấp nhận.

Bất kể có bao nhiêu lý do, thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng đều là không đúng.

Với tính cách hiền lành của Hậu Thổ mà còn tức giận, nếu là Chúc Dung, Cường Lương, Huyền Minh và những người khác, chỉ sợ vừa thấy Cộng Công sẽ ra tay đại chiến.

Nhưng Cộng Công cũng không để tâm.

Nếu không thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, Cộng Công cũng không thể đột phá Thánh Nhân đỉnh phong.

Hiện tại tuy có chút rắc rối, nhưng theo thời gian, rồi sẽ giải quyết được.

Dưới tác dụng của mắt trái Cộng Công, Thái Âm Tinh đang hủy diệt đã đón nhận tân sinh.

Khiến Thái Âm Tinh đang hủy diệt có được tân sinh, là đại công đức, nhưng việc Thái Âm Tinh hủy diệt cũng gây ra nghiệp lực quá lớn, do đó, công đức đạt được không đủ để bù đắp.

Cùng với tu vi đột phá Thánh Nhân đỉnh phong, Cộng Công cảm ngộ Đại Đạo cũng sâu sắc hơn.

Đạo vô chỉ cảnh, Đại Đạo vô sở bất tại, không có cùng tận.

Hỗn Nguyên Thái Sơ tuy vô hình vô chất, nhưng khoảng cách đến Đại Đạo chân chính lại còn rất xa.

Tại một nơi nào đó ở Bất Chu Sơn, kỳ phong dị thạch, quỳnh hoa dao thảo khắp nơi.

Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm đến hóa thành sương mù, bao phủ ức vạn vạn dặm không ngừng.

Nhìn cỏ cây vạn vật của tự nhiên, Cộng Công có một loại minh ngộ.

Người thuận theo đất, đất thuận theo trời, trời thuận theo đạo, đạo thuận theo tự nhiên.

"Ta Cộng Công, không phải Bàn Cổ." Cộng Công lẩm bẩm.

Từ trước đến nay, Cộng Công vẫn luôn đi theo đạo của Bàn Cổ.

Cửu Chuyển Huyền Công, Cửu Chuyển Nguyên Công, Bàn Cổ Chân Thân, Khai Thiên Cửu Thức, v.v., đều mang bóng dáng Bàn Cổ.

Đi theo đạo của người khác, muốn đạt tới Thánh Nhân Đại Viên Mãn là điều gần như không thể.

Do đó, Cộng Công muốn đột phá Thánh Nhân Đại Viên Mãn, phải tự mình đi ra một con đường.

Đạo của Bàn Cổ thích hợp với Cộng Công, nhưng suy cho cùng không phải đạo của y.

Ngồi xếp bằng dưới đất, Cộng Công nhắm mắt ngưng thần.

Nhanh chóng, từng hình chiếu pháp tắc xuất hiện phía sau Cộng Công.

Hình chiếu Thủy Chi Pháp Tắc và Lực Chi Pháp Tắc là lớn nhất, cả hai loại pháp tắc đều đã hình thành Đạo Quả.

Lại có Hủy Diệt Pháp Tắc, Thôn Phệ Pháp Tắc, Mộng Chi Pháp Tắc, Vận Mệnh Pháp Tắc, Tạo Hóa Pháp Tắc, v.v.

Trong đạo có được một pháp, pháp tắc chứng đắc Đại Đạo là một loại con đường.

Dưới ý chí của Cộng Công, Thủy Chi Pháp Tắc và Lực Chi Pháp Tắc bắt đầu hấp thu các pháp tắc khác.

Trong thời gian ngắn, trừ Thủy Chi Pháp Tắc và Lực Chi Pháp Tắc, Cộng Công không còn pháp tắc nào khác.

Giữa Thủy Chi Pháp Tắc và Lực Chi Pháp Tắc, Cộng Công phải đưa ra một lựa chọn.

Cộng Công quyết định vạn pháp quy nhất, đem một loại pháp tắc diễn hóa thành Đại Đạo.

Sau một hồi cân nhắc, Cộng Công không chọn Lực Chi Pháp Tắc, mà chọn Thủy Chi Pháp Tắc.

Thủy Chi Pháp Tắc là pháp tắc đầu tiên của Cộng Công, khế hợp hoàn mỹ với y.

Lực Chi Pháp Tắc tuy cũng khế hợp vô cùng với Cộng Công, nhưng lại kém Thủy Chi Pháp Tắc một chút.

Đã đưa ra lựa chọn, Cộng Công lập tức hành động.

Chỉ thấy, Thủy Chi Pháp Tắc Đạo Quả của Cộng Công hóa thành một biển Hỗn Độn, Lực Chi Pháp Tắc hóa thành Bàn Cổ.

Khi biển Hỗn Độn bao bọc lấy Bàn Cổ, Bàn Cổ cũng khai thiên tích địa.

Dưới sức mạnh của Bàn Cổ, Hỗn Độn bị phân tách, diễn hóa thành thiên địa, lại có nhật nguyệt tinh thần, sơn xuyên đại địa, phi cầm tẩu thú, v.v.

Đột nhiên, hồng thủy tứ ngược, nhấn chìm toàn bộ thiên địa, cũng nuốt chửng Bàn Cổ.

Thủy Chi Pháp Tắc hấp thu Lực Chi Pháp Tắc, không ngừng tăng cường.

Pháp tắc hình thành Đạo Quả, Đạo Quả diễn hóa thành Đại Đạo.

Pháp Tắc Đại Đạo có thể sánh ngang với Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Thành công Pháp Tắc Đại Đạo đối với Cộng Công hiện tại không thành vấn đề, nhưng đó không phải truy cầu của y, y muốn chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo.

Khi Lực Chi Pháp Tắc Đạo Quả bị hấp thu, Thủy Chi Pháp Tắc của Cộng Công cũng hình thành Đại Đạo.

Thủy Chi Đại Đạo, uẩn hàm uy năng pháp tắc vô biên.

Do hấp thu các loại pháp tắc, Thủy Chi Đại Đạo của Cộng Công phi phàm khó lường.

Năng lực Hủy Diệt Pháp Tắc, Thủy Chi Đại Đạo của Cộng Công đều có.

Năng lực Thôn Phệ Pháp Tắc, Luân Hồi Pháp Tắc, Vận Mệnh Pháp Tắc, v.v., Thủy Chi Đại Đạo của Cộng Công cũng đều có.

Cùng với việc Thủy Chi Đại Đạo vừa thành, Cộng Công mơ hồ

cảm giác được cảnh giới Thánh Nhân Đại Viên Mãn.

Trong Đại La Thiên, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đang tái tạo thân thể.

Thời Thái Cổ, Hồng Quân là một Tiên Thiên Ma Thần.

Sau khi bị Bàn Cổ chém giết thân thể, Nguyên Thần của y chuyển sinh ở Hồng Hoang, trở thành khúc xà đầu tiên của Hồng Hoang.

Sau khi thân thể khúc xà bị chém giết, Hồng Quân lại dùng một phần Tiên Thiên Nguyệt Quế trên Thái Âm Tinh làm thân thể.

Giờ đây, Hồng Quân lại thay đổi thân thể.

Thiên Đạo Thánh Nhân bất tử bất diệt, thân thể bị chém giết, thay đổi thân thể cũng không sao.

Hiện tại, thân thể Hồng Quân là Hỗn Nguyên Nhất Khí.

Đột nhiên, thần sắc Hồng Quân biến đổi, trên mặt đầy kinh ngạc.

"Pháp Tắc Đại Đạo?" Hồng Quân trợn tròn mắt.

Hồng Quân có thể cảm ứng rõ ràng một Pháp Tắc Đại Đạo xuất hiện ở Hồng Hoang.

Phải biết rằng, trong các Thái Cổ Ma Thần, số lượng Pháp Tắc Đại Đạo cũng không nhiều.

Ngay lập tức, Hồng Quân nghĩ đến Cộng Công.

Cộng Công có các Pháp Tắc Đạo Quả, lại có tu vi Thánh Nhân đỉnh phong, việc thành công Pháp Tắc Đại Đạo là rất có khả năng.

"Chắc chắn là Cộng Công không nghi ngờ gì." Sắc mặt Hồng Quân ngưng trọng.

Cộng Công vốn đã mạnh mẽ, có thêm Pháp Tắc Đại Đạo, thực lực chỉ sẽ càng mạnh hơn.

Một khi Cộng Công thành công Pháp Tắc Đại Đạo, áp lực của Hồng Quân cũng lớn hơn.

“Đạo của Cộng Công đi là đạo của Bàn Cổ, hẳn là Lực Chi Đại Đạo.

Chương 393

Cứ thế này, y sẽ đạt đến Hỗn Nguyên Thái Dịch...” Ánh mắt Hồng Quân lóe lên, trong lòng đang tính toán.

Trong Hồng Mông Vũ Trụ, số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả đã lên đến vài trăm.

Có tám mươi bảy Hồng Mông Chưởng Khống Giả đỉnh cấp, còn lại đều là Hồng Mông Chưởng Khống Giả cao cấp, về phần trung cấp và sơ cấp thì tạm thời chưa có.

Một số Hồng Mông Chưởng Khống Giả ở trong vũ trụ của riêng mình, một số ở trong Hồng Mông Không Gian.

Dựa theo cấp độ cao thấp của Hồng Mông Chưởng Khống Giả, vũ trụ mà họ sáng tạo cũng có lớn có nhỏ.

Cấp độ của vũ trụ, không chỉ bao gồm kích thước, mà vật chất, không gian, thời gian, các pháp tắc hàm chứa, v.v., đều không thể bỏ qua.

Hi Hòa là Hồng Mông Chưởng Khống Giả đầu tiên, vốn đang ở trong Hồng Mông Không Gian, đột nhiên một cỗ sức mạnh truyền tống nàng ra ngoài, hoàn toàn không có sức phản kháng.

Không chỉ Hi Hòa, một số Hồng Mông Chưởng Khống Giả khác cũng vậy.

Các sinh linh trong Hồng Mông Không Gian, cùng một lúc bị truyền tống ra ngoài.

Hi Hòa biết, Hồng Mông Vũ Trụ sắp xảy ra đại sự, nhưng lại không biết Cộng Công muốn làm gì.

Lúc này, Độn Khứ Đích Nhất của Hồng Hoang xuất hiện trong

Hồng Mông Không Gian.

Hồng Mông Thiên Đạo cũng bắt đầu thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất của Hồng Hoang.

Độn Khứ Đích Nhất chống cự, tăng thêm độ khó cho Hồng Mông Thiên Đạo.

Cùng với việc Hồng Mông Thiên Đạo thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất, phản phệ từ Thiên Đạo Hồng Hoang cũng xuất hiện.

Bản thể Cộng Công cũng xuất hiện trong Hồng Mông Không Gian.

Phản phệ từ Thiên Đạo Hồng Hoang giáng xuống người Cộng Công.

Hồng Mông Thiên Đạo vẫn bình thản thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất.

Lúc này, tu vi của tất cả Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều đang nhanh chóng đề thăng.

Tu vi cao thấp của Hồng Mông Chưởng Khống Giả có liên quan đến Hồng Mông Thiên Đạo.

Hiện tại, tu vi của chúng Hồng Mông Chưởng Khống Giả nhanh chóng đề thăng, không nghi ngờ gì là Hồng Mông Thiên Đạo đang nhanh chóng trưởng thành.

Tu vi đột nhiên tăng vọt, vừa đáng mừng vừa đáng sợ, nhưng một số Hồng Mông Chưởng Khống Giả lại hoàn toàn không vui.

Cũng không biết đã qua bao lâu, Hồng Mông Thiên Đạo triệt để thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất.

Thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất, sự trưởng thành của Hồng Mông Thiên Đạo còn lớn hơn nhiều so với dự đoán của Cộng Công.

Hiện tại, tu vi của tám mươi bảy Hồng Mông Chưởng Khống Giả

đỉnh cấp đều là Chuẩn Thánh cực hạn, còn Hồng Mông Chưởng Khống Giả cao cấp thì ở cấp Đại La Kim Tiên.

Nếu chỉ có một Hồng Mông Chưởng Khống Giả, thì có khả năng đạt tu vi Thánh Nhân sơ kỳ.

Mặc dù có thể tăng thêm số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả đỉnh cấp, nhưng Cộng Công lại không làm vậy.

Cộng Công thậm chí còn đang cân nhắc giảm bớt số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

So với việc theo đuổi số lượng, theo đuổi chất lượng rõ ràng tốt hơn.

"Sức mạnh phản phệ thật lớn." Cộng Công bị thương.

Hồng Mông Thiên Đạo thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất, phản phệ từ Thiên Đạo Hồng Hoang quá lớn.

Mặc dù Cộng Công hiện tại có tu vi Thánh Nhân đỉnh phong, lại có Bàn Cổ Chân Thân, cộng thêm Thủy Chi Đại Đạo, Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, v.v., nhưng vẫn bị thương.

Từ Hồng Mông Vũ Trụ trở về Hồng Hoang, Cộng Công đang khôi phục thương thế.

Lần này bị thương không nhẹ, cần một thời gian mới có thể khôi phục.

Vận hành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, khôi phục song trọng thương thế của thân thể và Nguyên Thần, Cộng Công cũng đang cân nhắc việc giảm bớt số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Với Hồng Mông Thiên Đạo hiện tại, nếu chỉ có một Hồng Mông Chưởng Khống Giả, biết đâu có thể đạt Thánh Nhân sơ kỳ.

Một Thánh Nhân sơ kỳ cũng vượt xa một đám Chuẩn Thánh.

Không, một số Hồng Mông Chưởng Khống Giả có ích cho Cộng Công, ví dụ như Thái Âm Nữ Thần Hi Hòa, Lục Nhĩ Mi Hầu, v.v.

"Hồng Mông Chưởng Khống Giả có thể tạm thời chậm lại." Cộng Công nghĩ thầm.

Hiện tại, Cộng Công có không ít việc cần giải quyết.

Ví dụ như có được Bàn Cổ Lạc Ấn của Thái Thượng và Thông Thiên.

Bàn Cổ Lạc Ấn hoàn chỉnh rất quan trọng đối với Cộng Công, y quyết chí phải có được.

Trong Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên đều có Khai Thiên Ấn Ký.

Trong Vu Hoàng Chung cũng có Khai Thiên Ấn Ký, nhưng lại không toàn vẹn.

Chỉ khi tập hợp Khai Thiên Tam Bảo, mới có thể có được Khai Thiên Ấn Ký hoàn chỉnh.

Ngoài ra, còn cần giải quyết Lục Áp.

Mặc dù Lục Áp chỉ là một Chuẩn Thánh, nhưng lại không an phận.

Một con kiến hôi không an phận, thì nghiền chết nó đi!

Cần xử lý tốt mối quan hệ với các Tổ Vu khác.

Kể từ khi Cộng Công thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, mối quan hệ với các Tổ Vu khác cũng đã thay đổi.

Nếu xử lý không tốt, chỉ sợ sẽ xảy ra đại sự.

Lại nữa, khí vận Vu Tộc hiện tại không còn nhiều.

Trong khoảng thời gian này, Cộng Công thu hoạch không nhỏ, nhưng khí vận của y lại tiêu tán.

Khí vận liên kết với Vu Tộc, do đó, khi khí vận của y tiêu tán, khí vận Vu Tộc cũng giảm bớt.

Tầm quan trọng của khí vận không cần nói nhiều.

Cùng với việc khí vận giảm bớt, địa vị nhân vật chính Thiên Địa của Vu Tộc cũng sẽ lung lay.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy đang bế quan tu luyện.

Thái Thượng và Thông Thiên lần lượt đột phá Thánh Nhân trung kỳ, Hồng Quân thậm chí đã là Thánh Nhân hậu kỳ, Cộng Công đã đạt Thánh Nhân đỉnh phong.

Chỉ mình Nguyên Thủy vẫn là Thánh Nhân sơ kỳ, áp lực cực lớn.

Một đoàn Chư Thiên Khánh Vân xuất hiện trên đỉnh đầu Nguyên Thủy, trên Khánh Vân vạn đóa kim liên, kim liên nâng đỡ kim đằng, kim quang dũng động, tựa như anh lạc rủ châu.

Khí tức thần thánh bao quanh Nguyên Thủy.

Phía sau Nguyên Thủy, ẩn ẩn xuất hiện dị tượng Bàn Cổ khai thiên.

Nguyên Thủy đã chém thiện ác nhị thi, nhưng lại trì trệ không thể chém chấp niệm.

Tam Thanh nhất thể, do đó, Thái Thượng và Thông Thiên đột phá Thánh Nhân trung kỳ, dưới sự liên hệ khí vận, Nguyên Thủy muốn đột phá Thánh Nhân trung kỳ cũng sẽ dễ dàng hơn không ít.

Đột nhiên, tâm thần Nguyên Thủy chấn động, tiếp đó lộ ra vẻ mừng rỡ.

Trong thời kỳ đại kiếp, Thiên Đạo hỗn loạn, nhưng Nguyên Thủy lúc này lại cảm ngộ cảnh giới Thánh Nhân trung kỳ.

Ngẫu nhiên?

Dường như cũng chỉ có thể giải thích như vậy.

“Thật may mắn.” Nguyên Thủy nghĩ thầm.

Cùng với việc Nguyên Thủy thông qua Thiên Đạo Hồng Hoang lĩnh ngộ cảnh giới Thánh Nhân trung kỳ, tu vi của y cũng tự nhiên đột phá.

Nước chảy thành sông!

Một lần đột phá Thánh Nhân trung kỳ, tâm tình Nguyên Thủy cũng cực kỳ tốt.

Chương 394

Khi Nguyên Thủy đột phá Thánh Nhân trung kỳ, dưới sự cảm ứng khí cơ, Thái Thượng và Thông Thiên đồng thời biết được.

Nhanh chóng, Hồng Quân cũng biết.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh biết được muộn hơn một chút.

Thiên hoa vương vãi, dị hương phảng phất, nhân uẩn khắp nơi.

Thái Thượng cưỡi Thanh Ngưu đến Ngọc Hư Cung.

Sau Thái Thượng, Thông Thiên cũng cưỡi Khuê Ngưu.

Sau đó Hồng Quân chân đạp Cửu Trọng Vân.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đến.

Nhất thời, trong Ngọc Hư Cung rộng lớn, bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân tề tụ.

"Nguyên Thủy Đạo hữu, chúc mừng rồi." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nói.

Kỳ thực, nếu Nguyên Thủy ẩn giấu, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh sẽ không biết y đột phá, nhưng Hồng Quân và Tam Thanh thì sẽ biết.

Nguyên Thủy hoàn toàn không định ẩn giấu.

Cùng với việc tu vi Nguyên Thủy đột phá Thánh Nhân trung kỳ, Tam Thanh cũng đều là Thánh Nhân trung kỳ.

Cứ như vậy, Tam Thanh hợp lực có thể triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần.

"Hồng Mông Thiên Đạo đã thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất của

Hồng Hoang, phản phệ sinh ra bị Cộng Công chịu đựng, chắc chắn đã bị thương, thương không nhẹ, đây lại là cơ hội tốt của chúng ta." Hồng Quân mở lời với chúng Thánh.

Cộng Công quá mạnh mẽ, khiến Hồng Quân và những người khác đều không có cảm giác an toàn.

Do đó, Hồng Quân và những người khác tuy tồn tại mâu thuẫn, nhưng cũng sẽ liên hợp để đối phó Cộng Công.

Tu vi Nguyên Thủy đột phá, thực lực lại tăng mạnh.

Dù không có Hồng Quân giúp đỡ, y cũng có thể triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần.

Nếu Hồng Quân toàn lực tương trợ, Bàn Cổ Nguyên Thần do Tam Thanh triệu hoán sẽ vô cùng đáng sợ.

"Chúng ta đi Bất Chu Sơn tranh đoạt." Thái Thượng nói.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng không có ý kiến.

Biết Cộng Công bị thương, Hồng Quân và những người khác cũng không dám khinh thị.

Nhất thời, bảy người Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cùng nhau tiến về Bất Chu Sơn.

Côn Luân Sơn cách Bất Chu Sơn xa xôi, Chuẩn Thánh đại năng cũng khó có thể trong thời gian ngắn từ Côn Luân Sơn đến Bất Chu Sơn, nhưng Thiên Đạo Thánh Nhân lại bỏ qua không gian và khoảng cách.

Chỉ một cái dịch chuyển tức thời, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đã đến Bất Chu Sơn.

Thần thức cường đại của Hồng Quân trong khoảnh khắc bao phủ

toàn bộ Bất Chu Sơn.

Dưới sự cảm ứng của thần thức Hồng Quân, y nhanh chóng biết được vị trí của Cộng Công.

Thu lại thần thức, Hồng Quân dẫn theo Tam Thanh và những người khác đến vị trí của Cộng Công.

Phần lớn sức mạnh của Vu Tộc đều ở Bất Chu Sơn, có thể nói là cường giả đông đảo.

Khi thần thức Hồng Quân bao phủ toàn bộ Bất Chu Sơn, cũng đã kinh động một số đại năng ở Bất Chu Sơn.

Nằm ở một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, Cộng Công đang thôn phệ Tiên Thiên Linh Khí để khôi phục.

Toàn bộ Thiên Địa Linh Khí của Bất Chu Sơn đều bị dẫn động, hướng về phía Cộng Công.

"Hồng Quân!" Cảm ứng được thần thức Hồng Quân, sắc mặt Cộng Công âm trầm.

Hồng Quân đến Bất Chu Sơn lúc này, chắc chắn là để đối phó Cộng Công.

Cộng Công gần như có thể xác định, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều giúp đỡ Hồng Quân.

Tu vi Hồng Quân tuy cao thâm, nhưng lại không bằng Cộng Công hiện tại.

Hơn nữa, Hồng Quân là Thiên Đạo Thánh Nhân, chịu sự ràng buộc của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Còn về Cộng Công, tuy tu vi siêu việt Hồng Quân, nhưng là Đại Đạo Thánh Nhân, chịu sự ràng buộc của Thiên Đạo Hồng Hoang tương đối nhỏ.

Chớp mắt, Hồng Quân xuất hiện trước mặt Cộng Công.

Phía sau Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng lần lượt hiện thân.

Bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đã bao vây Cộng Công, khiến y lên trời không lối, xuống đất không cửa.

Tam Thanh thậm chí còn bố trí một Tiên Thiên Đại Trận, hiển nhiên là muốn triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần.

"Cộng Công, giao ra Bàn Cổ Lạc Ấn của ta, nếu không hôm nay không chết không nghỉ." Nguyên Thủy lạnh lùng nói.

Tam Thanh là do Bàn Cổ Nguyên Thần nhất phân vi tam mà hóa, bẩm sinh Tiên Thiên Thanh Khí.

Đối với Bàn Cổ Lạc Ấn bị Cộng Công đoạt mất, Nguyên Thủy vẫn canh cánh trong lòng, thề phải đoạt lại.

Nếu chỉ có một mình Nguyên Thủy, dù có cho vài lá gan cũng không dám trực diện Cộng Công, nhưng hiện tại lại có bảy Thánh Nhân đối phó một mình Cộng Công.

Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng không nhàn rỗi.

Bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân tập hợp, nằm ngoài dự liệu của Cộng Công.

Không, Cộng Công cũng biết, Nguyên Thủy đã đột phá Thánh Nhân trung kỳ.

Cộng Công bị thương, nhưng không thể giấu Hồng Quân.

Từ thần sắc của Hồng Quân và sáu Thiên Đạo Thánh Nhân khác, có thể thấy trong lòng bảy người đều muốn đối phó Cộng Công.

Bị bảy vị Thánh Nhân như Hồng Quân bao vây, Cộng Công lại

không hề hoảng sợ chút nào.

Y nhìn Nguyên Thủy một cách kỳ quái, ánh mắt như nhìn một kẻ ngốc, giao Bàn Cổ Lạc Ấn cho Nguyên Thủy?

Nguyên Thủy cũng biết đó là điều không thể, chỉ là mở miệng nói ra để tăng thêm thanh thế mà thôi.

Cộng Công cũng rõ, khi Độn Khứ Đích Nhất rơi vào tay y, các Thánh Nhân khác nhất định sẽ chú ý.

Khi Hồng Mông Thiên Đạo thôn phệ Độn Khứ Đích Nhất, phản phệ từ Thiên Đạo Hồng Hoang bị Cộng Công chịu đựng.

Thiên Đạo Hồng Hoang tự nhiên có sự biến hóa.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh có thể không nhận ra, nhưng Hồng Quân thì chắc chắn sẽ nhận ra.

Vì vậy, Hồng Quân sẽ biết Cộng Công bị thương.

Kỳ thực, nhân lúc Cộng Công bị thương, Hồng Quân và những người khác liên thủ tấn công cũng không kỳ quái, do đó, Cộng Công cũng không quá kinh ngạc.

Điều khiến Cộng Công bất ngờ là Nguyên Thủy lại đột phá Thánh Nhân trung kỳ.

Một mặt là Tam Thanh nhất thể, khi Thái Thượng và Thông Thiên đều đột phá Thánh Nhân trung kỳ, Nguyên Thủy muốn đột phá Thánh Nhân trung kỳ cũng sẽ dễ dàng hơn.

Mặt khác, phải quy công cho vận khí.

Cùng với việc Nguyên Thủy đột phá Thánh Nhân trung kỳ, áp lực mà Cộng Công phải đối mặt không nghi ngờ gì là lớn hơn một chút.

Không... tất cả suy cho cùng đều là thực lực mà thôi.

Lúc này, Tam Thanh đã triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần.

Cộng Công cũng tế ra hai Đại Đạo Chí Bảo.

Hỗn Độn Châu diễn hóa thành một lãnh địa, trong khoảnh khắc bao phủ ức vạn vạn dặm không ngừng.

Hồng Quân và những người khác đều nằm trong phạm vi bao phủ của Hỗn Độn Lĩnh Địa.

Cùng lúc đó, trong Hồng Mông Kính phát ra một cỗ Thiên Đạo Chi Lực.

Chương 395

Pháp lực của Cộng Công, sức mạnh của hai Đại Đạo Chí Bảo, cộng thêm Hồng Mông Thiên Đạo, đã chuyển hóa không gian.

Trong chớp mắt, mọi người đã đến Thiên Ngoại Thiên.

Hồng Quân, Bàn Cổ Nguyên Thần, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh vây công, Cộng Công tay cầm Tam Xoa Kích, hoàn toàn không sợ hãi.

Mặc dù có thương tích trong người, nhưng thực lực của Cộng Công vẫn vượt xa Thánh Nhân hậu kỳ.

Chỉ thấy, dưới công thế của Cộng Công, Hồng Quân chật vật, Bàn Cổ Nguyên Thần bị áp chế, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh càng gặp nguy hiểm trùng trùng.

"Cộng Công bị thương không nhẹ, sao lại có thực lực cường đại đến vậy?" Thái Thượng không dám tin.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều kinh ngạc không thôi.

Còn về Hồng Quân, sắc mặt lại đặc biệt bình tĩnh, cũng không biết trong lòng đang nghĩ gì.

Trong trận chiến, Cộng Công cũng chú ý đến thần sắc của Hồng Quân và những người khác.

Thái Thượng đang điều khiển Bàn Cổ Nguyên Thần, do đó, từ ánh mắt của Bàn Cổ Nguyên Thần, có thể nhìn ra suy nghĩ của Thái Thượng.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng có thần sắc biến hóa, tuy tinh vi, nhưng vẫn bị Cộng Công động sát.

Chỉ có Hồng Quân ổn như lão cẩu, cũng không biết đang chờ đợi điều gì.

"Hồng Quân lão mưu thâm, không thể không phòng a!" Cộng Công nghĩ thầm.

Nếu có thể, Cộng Công muốn diệt Nguyên Thần Hồng Quân, nhưng Hồng Quân có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ.

Với thực lực hiện tại của Cộng Công, chém giết thân thể Hồng Quân thì có thể, nhưng muốn diệt Nguyên Thần Hồng Quân thì lại không mấy khả năng.

Còn việc diệt sát Nguyên Thần của Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh thì dễ dàng hơn nhiều.

Tuy nhiên, không thể tùy tiện diệt Nguyên Thần của Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, điều đó sẽ gây ra đại nhân quả, đại nghiệp lực, hiện tại Cộng Công không thể chịu đựng được.

Lại chiến đấu rất lâu, thấy Bàn Cổ Nguyên Thần sắp tan rã, lúc này, Hồng Quân lại hóa thành độn quang rời đi.

Chớp mắt, Hồng Quân không biết đã đi đâu.

"Oanh!" Bàn Cổ Nguyên Thần tan rã, sắc mặt Tam Thanh tái nhợt, từng người một đều không còn mấy chiến lực.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều có sắc mặt khó coi.

Hồng Quân thấy tình thế bất lợi liền bỏ chạy, khiến Tam Thanh và những người khác trong lòng khó chịu vô cùng.

Chúng Thánh vây công Cộng Công cũng là do Hồng Quân đề nghị, kết quả, Hồng Quân lại là người đầu tiên bỏ chạy.

"Hồng Quân, không phải kẻ tử tế." Chuẩn Đề nghiến răng nghiến lợi, trong mắt có sự phẫn hận.

Giờ đây, Tam Thanh không còn mấy chiến lực, Hồng Quân lại bỏ chạy, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng không có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ.

Chỉ cần Cộng Công bằng lòng, y có thể chém giết đạo thể của sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân, thậm chí diệt Nguyên Thần của sáu vị Thánh Nhân.

"Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên có duyên với ta." Cộng Công nói với Thái Thượng và Nguyên Thủy.

Một câu nói của Cộng Công lập tức khiến sắc mặt Thái Thượng và Nguyên Thủy đại biến.

Thái Cực Đồ trấn áp khí vận Nhân Giáo, Bàn Cổ Phiên trấn áp khí vận Xiển Giáo, lại đều là Tiên Thiên Chí Bảo.

Muốn Thái Thượng giao ra Thái Cực Đồ, cũng như Nguyên Thủy giao ra Bàn Cổ Phiên, rất khó.

"Hừ!" Nguyên Thủy cứng rắn.

"Các ngươi Tam Thanh là do Nguyên Thần Bàn Cổ Đại Thần hóa thành.

Nếu để Thông Thiên thôn phệ ngươi và Thái Thượng..." Cộng Công cười lạnh.

Thái Thượng và Nguyên Thủy trong lòng kinh hãi.

Thông Thiên cũng không khỏi dao động.

Nếu có thể thôn phệ Nguyên Thần của Thái Thượng và Nguyên Thủy, Thông Thiên cũng sẽ trở thành Bàn Cổ Nguyên Thần hoàn chỉnh.

"Nữ Oa Đạo hữu, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi thấy sao?" Cộng Công cười như không cười hỏi Nữ Oa và Tây Phương Nhị

Thánh.

“Khai Thiên Tam Bảo là vật của Bàn Cổ.” Nữ Oa nói.

“Cộng Công Đạo hữu là Bàn Cổ chính tông, hợp lẽ nên chấp chưởng Khai Thiên Tam Bảo.” Chuẩn Đề cười nói.

“Sư đệ sở ngôn, đại thiện!” Tiếp Dẫn chắp hai tay lại.

Tình thế mạnh hơn người, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng không có cách nào.

Trong lòng Thông Thiên đang giằng xé.

Thái Thượng và Nguyên Thủy đều phẫn nộ đến cực điểm.

Ánh mắt của Thái Thượng và Nguyên Thủy, có thể khiến Chuẩn Thánh thần hình câu diệt.

“Sống hay diệt, mau lựa chọn đi!” Cộng Công có chút không kiên nhẫn.

Trong lòng cân nhắc lợi hại một phen, Thái Thượng đưa Thái Cực Đồ cho Cộng Công.

Trong khoảnh khắc trao Thái Cực Đồ, Thái Thượng cũng xóa bỏ ấn ký Nguyên Thần bên trong đồ.

Không còn ấn ký Nguyên Thần của Thái Thượng, Thái Cực Đồ cũng trở thành vật vô chủ.

Thấy Thái Thượng giao ra Thái Cực Đồ, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều chấn kinh.

Cộng Công lại không quá ngạc nhiên.

Điều này vốn nằm trong dự liệu của Cộng Công.

Sắc mặt Nguyên Thủy âm tình bất định, rất lâu sau, y bất đắc dĩ giao ra Bàn Cổ Phiên.

Cộng thêm Vu Hoàng Chung, Khai Thiên Tam Bảo cũng đều rơi vào tay Cộng Công.

Có được Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, Cộng Công cũng không làm khó Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh.

Không có Thái Cực Đồ, Thái Thượng có Thập Tam Phẩm Thanh Liên trấn áp khí vận Nhân Giáo.

Thông Thiên có Thập Tam Phẩm Hắc Liên trấn áp khí vận Tiệt Giáo.

Xiển Giáo lại không có Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận, chỉ có thể dùng Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm trấn áp khí vận.

Trong Hồng Hoang Tinh Không, giữa Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, tại một tiểu tinh thần vô danh, Cộng Công đang ở trên đó.

Lúc này, Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Vu Hoàng Chung đều ở trước mặt Cộng Công, gần trong tầm với.

"Khai Thiên Tam Bảo đã tụ tập, tiếp theo, sẽ dung hợp tam bảo." Cộng Công nghĩ thầm.

Đại Đạo Chí Bảo Khai Thiên Phủ nhất phân vi tam, hóa thành Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung.

Như vậy, tam bảo hợp nhất, cũng chính là Khai Thiên Phủ.

Mặc dù Cộng Công đã có hai Đại Đạo Chí Bảo, nhưng cũng không ngại có thêm một cái nữa.

Lực tấn công của Khai Thiên Phủ chỉ sợ còn vượt qua Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính, có thể tăng cường đáng kể thực lực của Cộng Công.

Nguyên Thần Chi Lực của Cộng Công bao phủ Khai Thiên Tam Bảo.

Dưới sự bao phủ của Nguyên Thần Chi Lực Cộng Công, Khai Thiên Tam Bảo đang cộng hưởng.

Trong Hồng Hoang Tinh Không, ánh sáng rực rỡ, không chỉ tràn ngập Tiên Thiên Linh Khí, Nhật Nguyệt Tinh Hoa và Tinh Thần Chi Lực đều vô cùng sung mãn.

Nằm trên một tiểu tinh thần vô danh giữa Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, Cộng Công ngồi xếp bằng dưới đất, Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Vu Hoàng Chung ba đại bảo vật ở trước người.

Thái Cực Đồ liên quan đến khí vận Thái Thượng, lại trấn áp khí vận Nhân Giáo.

Bàn Cổ Phiên liên quan đến khí vận Nguyên Thủy, trấn áp khí vận Xiển Giáo.

Do đó, Cộng Công tuy có được Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, nhưng cũng có đại nhân quả.

Lúc này, Cộng Công có thể cảm nhận khí vận của y đang chậm rãi tiêu tán.

Chương 396

"Chỉ cần dung hợp ba Tiên Thiên Chí Bảo thành Đại Đạo Chí Bảo Khai Thiên Phủ, thì xem như có lời rồi." Cộng Công nghĩ thầm.

Dưới tác dụng của Nguyên Thần Chi Lực Cộng Công, Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Vu Hoàng Chung chậm rãi tiếp cận.

Khi ba Tiên Thiên Chí Bảo tiếp xúc, cũng có xu thế dung hợp.

Tuy nhiên, lại tồn tại cách trở.

Muốn dung hợp ba Chí Bảo, độ khó lớn hơn xa so với dự đoán của Cộng Công.

Dưới sự thao khống của Cộng Công, một phần sức mạnh của Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh hội tụ về đây.

"Xem ra, có lẽ cần tu luyện Tam Thi Chi Pháp." Cộng Công lẩm bẩm.

Tam Thi Chi Pháp là do Hồng Quân sáng tạo.

Trước tiên chém bỏ thiện niệm, ác niệm và chấp niệm, ký thác vào Tiên Thiên Chi Vật, sau đó Tam Thi hợp nhất.

Phương pháp chém bỏ Tam Thi, Cộng Công có.

Còn về phương pháp Tam Thi hợp nhất, Cộng Công cũng dùng Mộng Trung Chứng Đạo suy diễn ra.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã suy diễn Tam Thi hợp nhất được phần lớn, thành quả suy diễn của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dùng Mộng Trung Chứng Đạo đối với Cộng Công lại không phải bí mật.

Pháp Mộng Trung Chứng Đạo của Cộng Công còn vượt xa Tây Phương Nhị Thánh.

Đã có ý định, Cộng Công lập tức hành động.

Ngay lập tức, Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính hai Đại Đạo Chí Bảo phát uy, cộng thêm Hồng Mông Thiên Đạo.

Vì Tam Thi Chi Pháp là do Hồng Quân sáng tạo, tu luyện Tam Thi Chi Pháp, cảm ngộ Đại Đạo lại sẽ sao chép một phần cho Hồng Quân.

Cộng Công không muốn sao chép một phần cảm ngộ Đại Đạo cho Hồng Quân, do đó, y động dùng sức mạnh của hai Đại Đạo Chí Bảo và Hồng Mông Thiên Đạo để bình tế.

Tu vi càng cao, chém bỏ Tam Thi càng dễ dàng.

Thánh Nhân đỉnh phong như Cộng Công, chém Tam Thi giống như chơi đùa.

Trong thời gian ngắn, thiện niệm, ác niệm và chấp niệm của Cộng Công đều bị chém bỏ.

Thiện niệm của Cộng Công ký thác vào Thái Cực Đồ, ác niệm ký thác vào Bàn Cổ Phiên, còn chấp niệm thì ký thác vào Vu Hoàng Chung.

Với tốc độ mắt thường có thể thấy, Khai Thiên Tam Bảo đang phát sinh biến hóa.

Chỉ thấy, Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Vu Hoàng Chung đều biến hóa thành nhân thân, nhìn qua có bảy tám phần giống Cộng Công.

"Đạo hữu!" "Kiến Đạo hữu!" "Đạo hữu!" Tam Thi của Cộng Công đồng thời vái chào bản thể.

Tam Thi và phân thân có sự khác biệt về bản chất.

Phân thân chịu sự thao khống của bản thể, Tam Thi có thể độc lập.

Ánh mắt liếc qua Tam Thi, Cộng Công lại bắt đầu Tam Thi hợp nhất.

Tam Thi của Cộng Công cũng không phản kháng, toàn lực phối hợp.

Theo pháp Tam Thi hợp nhất, Tam Thi của Cộng Công bắt đầu hợp nhất, mọi việc đều thuận lợi.

Chốc lát, Tam Thi hợp nhất hoàn tất.

Trước tiên chém Tam Thi, rồi lại Tam Thi hợp nhất trở về bản thể, Đạo hạnh của Cộng Công có chút tinh tiến, nhưng lại vô cùng nhỏ bé.

Cộng Công tu luyện Tam Thi Chi Pháp cũng không phải vì đề thăng Đạo hạnh, chỉ vì muốn dung hợp Khai Thiên Tam Bảo.

Đương nhiên, Đạo hạnh có thể có chút tinh tiến nhỏ bé, thì cũng đáng mừng.

Cùng với việc Khai Thiên Tam Bảo dung hợp, một búa thần hiện ra trước mặt Cộng Công.

Khai Thiên Phủ, còn gọi là Bàn Cổ Khai Thiên Thần Phủ, cây phủ này là Đại Đạo Chí Bảo.

Thần vận Đại Đạo lưu chuyển trên phủ, phong mang vô biên lóe sáng.

Khi Khai Thiên Phủ vừa động, lưỡi phủ có thể xé toạc Hỗn Độn.

Lực tấn công của Tam Xoa Kích của Cộng Công tuy mạnh mẽ, nhưng lại kém xa Khai Thiên Phủ.

"Lực tấn công thật kinh khủng." Cảm nhận lực tấn công của Khai Thiên Phủ, Cộng Công thầm tặc lưỡi.

Cùng là Đại Đạo Chí Bảo, Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính đều không sánh bằng Khai Thiên Phủ.

Cộng Công vươn tay, Khai Thiên Phủ bay vào tay y.

Một phủ trong tay, Cộng Công hào khí đốn sinh.

"Bàn Cổ đã dùng phủ này phá vỡ Chất Cốc Đại Đạo a!" Cộng Công cảm thán.

Muốn khai tịch một thế giới như Hồng Hoang, không chỉ đơn thuần phá vỡ Chất Cốc Hỗn Độn, mà quan trọng hơn là phá vỡ Chất Cốc Đại Đạo.

Với thực lực hiện tại của Cộng Công, dù có Khai Thiên Phủ trong tay, y cũng không thể phá vỡ Đại Đạo Chí Bảo.

So với Bàn Cổ Đại Thần, thực lực Cộng Công kém quá nhiều.

Lúc này, Cộng Công đột nhiên có một ý tưởng kỳ lạ.

Có lẽ, có thể Tam Thi hợp nhất một lần nữa.

Trước đó, Cộng Công chém Tam Thi và Tam Thi hợp nhất đều đơn giản.

Nếu làm thêm một lần nữa, chỉ sẽ càng đơn giản hơn.

Nhưng, Tam Thi Chi Pháp lần thứ hai lại không giúp ích cho sự tinh tiến Đạo hạnh.

Cộng Công có ý định dùng Khai Thiên Phủ, Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính để ký thác Tam Thi.

Như vậy, Tam Thi hợp nhất cũng chính là sự dung hợp của ba Đại Đạo Chí Bảo.

Bản nguyên của Đại Đạo Chí Bảo sẽ không sinh ra bài xích, việc dung hợp hoàn toàn không thành vấn đề.

Ba Tiên Thiên Chí Bảo dung hợp thành một Đại Đạo Chí Bảo, ba Đại Đạo Chí Bảo lại sẽ dung hợp thành gì?

Nếu Khai Thiên Phủ, Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính dung

hợp, Hồng Mông Thiên Đạo lại sẽ trưởng thành đến mức độ nào?

Sánh ngang Thiên Đạo Hồng Hoang thì khả năng không lớn, nhưng thu nhỏ khoảng cách thì không thành vấn đề.

Tuy nhiên, ý tưởng này thực sự quá điên rồ, Cộng Công không vội hành động, y cần phải suy diễn thật kỹ.

Cùng với việc Khai Thiên Tam Bảo bị Cộng Công dung hợp thành Khai Thiên Phủ, trong khoảnh khắc đấu chuyển tinh di.

Thiên Đạo Hồng Hoang cũng phát sinh biến hóa cực lớn.

Giữa Thiên Địa, dị tượng trùng trùng.

Thiên Đạo hiển hiện.

Khi Thiên Đạo hiển hiện, tất cả sinh linh trong Hồng Hoang đều cảm thấy áp lực.

Ngay cả Cộng Công cũng có chút áp lực.

Trừ Cộng Công ra, các sinh linh khác đều không thể đứng thẳng.

Ở một nơi nào đó trong Hồng Hoang, Hồng Quân với tu vi Thánh Nhân hậu kỳ cũng cúi lưng, lại không thể đứng thẳng.

Thái Thượng, Thông Thiên, Nguyên Thủy, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, đều quỳ trên đất.

Còn về Chuẩn Thánh, cũng đều quỳ.

Dưới Chuẩn Thánh thì càng không cần nói.

"Ông..." Khai Thiên Phủ trong tay Cộng Công rung động.

Khai Thiên Ấn Ký bên trong phủ hiển hiện ra.

Có được Khai Thiên Ấn Ký hoàn chỉnh, Cộng Công lại có thu hoạch cực lớn.

Chương 397

Có Khai Thiên Ấn Ký, cộng thêm Khai Thiên Phủ, nếu Cộng Công thi triển Khai Thiên Cửu Thức, có lẽ có thể chiến một trận với Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng khả năng thắng không lớn.

Đầu đội Hồng Mông Kính, chân đạp Hỗn Độn Châu, tay cầm Khai Thiên Phủ, thần quang của ba Đại Đạo Chí Bảo bao phủ Cộng Công.

Giờ nay, bất luận là Cộng Công hay toàn bộ Vu Tộc, khí vận đều không nhiều.

Khí vận Vu Tộc tiếp cận bốn thành khí vận Hồng Hoang, khí vận của Cộng Công chiếm một nửa khí vận Vu Tộc.

Khí vận đã ít đi, Cộng Công bắt đầu mưu tính.

Để duy trì tình trạng sinh hoạt, việc gây dựng khí vận là điều tất yếu.

May mắn là Cộng Công có ba Đại Đạo Chí Bảo, cộng thêm Tiên Thiên Chí Bảo và Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm, nếu không, chỉ sợ không còn mấy khí vận.

Cộng Công thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, Thái Âm Tinh lại bị hủy diệt, rồi thêm Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, cùng những thứ khác, khí vận hao tổn, cũng như nhân quả lớn đến mức kinh người.

Tam Thập Tam Trọng Thiên giới, Đại La Thiên là nơi cao nhất.

Tại Đại La Thiên, sau khi Tam Thanh thành Thánh đã khai lập Thái Thanh Cảnh, Ngọc Thanh Cảnh và Thượng Thanh Cảnh.

Nữ Oa cùng Tây Phương Nhị Thánh cũng đều khai lập thế giới riêng.

Hồng Quân Đạo Tổ cũng không ngoại lệ.

Trong một Đại Thiên thế giới, Tử Tiêu Cung hiển hiện.

Linh khí Tiên Thiên nồng đậm hóa thành mây mù bao quanh Tử Tiêu Cung, vô số đạo vận lưu chuyển, diễn hóa đủ loại huyền diệu.

Cùng với tu vi của Hồng Quân không ngừng tinh tiến, Đạo tràng cũng càng thêm bất phàm.

Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sáu người đã đến bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Nhìn vẻ mặt của Thái Thượng và những người khác, tựa hồ muốn phá tan Tử Tiêu Cung.

Khi Thái Thượng và chư Thánh vừa đến ngoại Tử Tiêu Cung, cửa điện đã mở ra.

Hồng Quân đích thân ra nghênh tiếp.

Thấy Hồng Quân, bất kể Tam Thanh, Nữ Oa hay Tây Phương Nhị Thánh đều không có sắc mặt tốt.

Đặc biệt là Thái Thượng và Nguyên Thủy, hai người mặt mày lạnh băng.

"Hồng Quân." Nguyên Thủy tràn đầy phẫn hận.

Hồng Quân đã đề nghị Thất Thánh cùng vây công Cộng Công, vốn tưởng Cộng Công đang trong trạng thái bị thương, có thể đánh bại Y, nhưng kết quả lại đánh giá thấp Cộng Công.

Thấy tình thế bất ổn, Hồng Quân là kẻ đầu tiên bỏ chạy.

Nếu Hồng Quân không đào tẩu, Thái Thượng và Nguyên Thủy chưa chắc đã mất Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên.

Bởi vậy, Thái Thượng và Nguyên Thủy trong lòng đều phẫn nộ.

Nữ Oa cùng Tây Phương Nhị Thánh cũng không vui.

Nếu Hồng Quân không thể đưa ra lời giải thích thỏa đáng, thì hôm nay không cách nào kết thúc tốt đẹp được.

Thông Thiên thậm chí đã rút ra Tru Tiên Tứ Kiếm.

Nhìn dáng vẻ của Thông Thiên, e rằng chỉ cần một lời không hợp là sẽ bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

"Chư vị Đạo hữu, trước đừng vội động nộ.

Hết thảy đều nằm trong lòng bàn tay của Bần đạo.

Cộng Công đã dung hợp Khai Thiên Tam Bảo thành Khai Thiên Phủ.

Việc chúng ta đối phó với Y, ngược lại càng trở nên đơn giản hơn." Hồng Quân mỉm cười nói.

Vừa nghe Hồng Quân nói, Tam Thanh và chư Thánh đều nhìn nhau, nghi ngờ mình đã nghe lầm.

Hồng Quân đang nói gì vậy?

Mọi chuyện đều nằm trong sự khống chế của Hồng Quân?

Cộng Công có Khai Thiên Phủ, việc đối phó với Cộng Công lại càng dễ dàng hơn?

"Tuy việc đoạt Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên khiến Cộng Công tổn thất không ít khí vận, nhưng khi Y dung hợp Khai Thiên Tam Bảo thành Khai Thiên Phủ, khí vận của Y lại đại tăng, ngược lại càng cường đại hơn." Tiếp Dẫn nói.

"Khí vận tuy trọng yếu, nhưng thực lực lại càng quan trọng hơn.

Với thực lực hiện tại của Cộng Công, đợi khi thương thế của Y khôi phục, tuy không thể diệt được Nguyên Thần của Hồng Quân

Đạo Tổ, nhưng lại có thể tiêu diệt chúng ta.” Chuẩn Đề lạnh mặt nói.

Với tu vi Thánh Nhân Đỉnh Phong hiện tại của Cộng Công, cộng thêm ba Đại Đạo Chí Bảo, cùng Cửu Chuyển Huyền Công, Bàn Cổ Chân Thân, Pháp Tắc Đại Đạo, v.v., tuy vì là Đại Đạo Thánh Nhân nên bị Hồng Hoang Thiên Đạo hạn chế, nhưng Y vẫn có thể phát huy ra sức mạnh khủng bố tại Hồng Hoang.

Chuẩn Đề không thể không lo lắng.

Tuy việc tiêu diệt Nguyên Thần của Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh phải trả cái giá rất lớn, nhưng khó bảo Cộng Công không dám động thủ.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tiếp Dẫn cũng đều có cùng nỗi lo với Chuẩn Đề.

“Mọi chuyện đều nằm trong lòng bàn tay, ngài có biện pháp đối phó Cộng Công ư?” Thái Thượng hỏi.

“Không vội, chúng ta trước luận đạo một phen, sau đó cũng không muộn.” Hồng Quân nói.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều có cách nghĩ riêng.

Đối với việc Hồng Quân có biện pháp đối phó Cộng Công, chư Thánh nửa tin nửa ngờ.

Nhưng, Hồng Quân đã yêu cầu rồi, có lẽ thật sự có phương pháp khả thi.

Ngay lập tức, chư Thánh cũng kiên nhẫn hơn một chút.

Chư Thánh cùng Hồng Quân bước vào Tử Tiêu Cung.

Trong Tử Tiêu Cung, tàn phiến Tạo Hóa Ngọc Điệp chìm nổi bất định, diễn hóa đủ loại huyền ảo.

Từng hình chiếu Pháp Tắc xuất hiện trong Tử Tiêu Cung, có Thiên Đạo Phù Lục, cùng đủ loại dị tượng.

Bảy bồ đoàn màu tím hiển hiện, mỗi bồ đoàn đều tản ra ánh sáng Hồng Mông nhàn nhạt.

Hồng Quân đoan tọa trên một bồ đoàn, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng mỗi người một bồ đoàn.

Trầm mặc một lúc, Hồng Quân mở miệng: "Ta mạn phép ném gạch dẫn ngọc." Ngay lập tức, Hồng Quân bắt đầu giảng đạo.

Những gì Hồng Quân giảng chính là Tam Thi Hợp Nhất chi pháp.

Cùng với Hồng Quân giảng đạo, dị tượng trùng trùng điệp điệp, có Thiên hoa loạn trụy, Địa dũng kim liên, Sâm la vạn tượng, quang quái lục ly.

Huyền bí của Hỗn Nguyên Chi Đạo tận hiển.

Lắng nghe Hồng Quân đại giảng Tam Thi Hợp Nhất chi pháp, Thái Thượng bất động, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng điềm tĩnh, nhưng Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh lại khá kích động.

Tây Phương Nhị Thánh tuy đã dùng Mộng Trung Chứng Đạo Pháp để thôi diễn Tam Thi Hợp Nhất chi pháp, nhưng mới thôi diễn được phần lớn, chưa hoàn thành.

Giờ đây, Hồng Quân trực tiếp giảng ra Tam Thi Hợp Nhất chi pháp hoàn chỉnh, Tây Phương Nhị Thánh tự nhiên vui mừng trong lòng.

Nữ Oa cũng chăm chú lắng nghe.

Khi Hồng Quân giảng đạo xong, Thái Thượng liền mở miệng, lại chính là một thiên Đạo Đức Kinh.

Đạo khả Đạo, phi thường Đạo, Danh khả Danh, phi thường Danh,

vô Danh, vạn vật...

Khi Thái Thượng giảng đạo, trên đỉnh đầu Y hiển hiện một phiến Khánh Vân, trên Khánh Vân xuất hiện Tam Hoa, Tam Hoa hợp nhất, diễn hóa ra một đóa Thập Tam Phẩm Thanh Liên, tỏa ra Tạo Hóa Thần Quang rực rỡ.

Thập Tam Phẩm Thanh Liên là Tiên Thiên Chí Bảo, tuy không thể sánh bằng Khai Thiên Tam Bảo, nhưng cũng phi phàm.

Nguyên Thủy thì tế ra Húc Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Thông Thiên tế ra Thập Tam Phẩm Hắc Liên.

Nữ Oa cùng Tây Phương Nhị Thánh cũng hiển hiện Đại Pháp.

Chư Thánh thi triển Thần Thông, Đạo hạnh cao thấp lại nhất mục liễu nhiên.

Chương 398

Hồng Quân là tu vi Thánh Nhân Hậu Kỳ, Đạo hạnh lại vượt qua Tam Thanh và những người khác.

Tam Thanh đều là Thánh Nhân Trung Kỳ, nhưng cũng có phân chia cao thấp, Đạo hạnh của Thái Thượng là cao nhất, kế đó là Thông Thiên, cuối cùng mới là Nguyên Thủy.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều là tu vi Thánh Nhân Sơ Kỳ, Đạo hạnh của Tiếp Dẫn là cao nhất, Nữ Oa và Chuẩn Đề thì ngang tài ngang sức.

Nói về cảnh giới tu vi, Nữ Oa và Chuẩn Đề tương đương, nếu hai người giao chiến, thì rất khó nói, có lẽ Nữ Oa sẽ mạnh hơn một chút, dù sao thì Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Càn Khôn Đỉnh của Nữ Oa đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Về Pháp Bảo, Nữ Oa vượt xa Chuẩn Đề.

Khi thực lực của hai Thánh Nhân Sơ Kỳ tương đương, tác dụng của Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không thể coi thường.

Bảy người luận đạo, mỗi người một tâm tư.

Do tu vi của Hồng Quân là cao nhất, lần luận đạo này thu hoạch của Y lại là ít nhất.

Ba Thánh Nhân Sơ Kỳ thu hoạch lớn nhất.

Tiếp Dẫn đã sớm chém xong Tam Thi, chỉ vì không có Tam Thi Hợp Nhất chi pháp.

Giờ đây, có Tam Thi Hợp Nhất chi pháp, Tiếp Dẫn cũng bắt đầu Tam Thi Hợp Nhất.

Tiếp Dẫn dùng một Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hai Thượng Phẩm để ký thác Tam Thi.

Tây Phương vốn không có quá nhiều Tiên Thiên Linh Bảo, muốn tìm ba món có bản nguyên khế hợp thì độ khó rất lớn.

Thấy Tiếp Dẫn đã bắt đầu Tam Thi Hợp Nhất, Hồng Quân, Tam Thanh và Nữ Oa đều nhìn.

Chuẩn Đề liền ra tay tương trợ.

Thất Thải Thần Quang từ Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề phát ra.

Lập tức, một đóa Liên Hoa hiện ra, một cành Bồ Đề hiện ra.

Liên Hoa và Bồ Đề tổ hợp lại với nhau, diễn hóa ra đủ loại Bàng Môn chi pháp.

Có Chuẩn Đề tương trợ, việc Tam Thi Hợp Nhất của Tiếp Dẫn cũng dễ dàng hơn không ít.

Cùng với Tiếp Dẫn Tam Thi Hợp Nhất, các Tiên Thiên Linh Bảo dùng để ký thác Tam Thi cũng bắt đầu dung hợp.

Hai Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và một Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo dung hợp, lại biến thành một Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Phù Đồ Lưu Ly Bảo Tháp, tháp chia bảy tầng, hiện ra ánh lưu ly bảo quang, có Phật Pháp gia trì, uy năng cực lớn.

Trong Tử Tiêu Cung, luận đạo của Hồng Quân và Thất Thánh đã kết thúc.

Lúc này, Nguyên Thủy không nhịn được mở miệng hỏi Hồng Quân về biện pháp đối phó Cộng Công.

Hồng Quân đã nói rồi, mọi việc đều trong tầm kiểm soát của Y.

“Tu vi của Cộng Công hiện tại vô cùng cao thâm, chúng ta hợp lực cũng không địch nổi Y.

Y đã tu thành Bàn Cổ Chân Thân, lại có ba Đại Đạo Chí Bảo, đặc biệt là Khai Thiên Phủ, có thể xưng là công kích đệ nhất dưới Đại Đạo.

Khí vận của Y tuy sẽ tổn hao không ít, nhưng không thể coi thường.” Hồng Quân thản nhiên nói.

Nghe Hồng Quân nói, Thái Thượng và những người khác đều nhíu mày.

May mà Hồng Quân đổi giọng, cười nói: “Không, Cộng Công tuy cường đại, nhưng không địch nổi Thiên Đạo.” Trong mắt Thái Thượng tinh quang lóe lên.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy ba người cũng như có điều suy nghĩ.

“Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân.” Thái Thượng vừa nói, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều trong lòng khẽ động.

Lúc này, chư Thánh đều đã biết biện pháp đối phó Cộng Công của Hồng Quân, đó chính là lợi dụng Hồng Hoang Thiên Đạo.

“Chỉ cần khiến Thiên Đạo trong thế giới Hồng Hoang và Đại Đạo bạo phát xung đột tức khả.” Hồng Quân nói.

Đại Đạo vô sở bất tại, bất kỳ nơi nào trong Hồng Hoang cũng có Đại Đạo, nhưng Hồng Hoang lại lấy Thiên Đạo chí cao.

Trong thế giới Hồng Hoang, Đại Đạo bị Thiên Đạo áp chế, nếu Thiên Đạo và Đại Đạo bạo phát xung đột, tất nhiên Thiên Đạo sẽ chiếm ưu thế tuyệt đối.

“Nếu Thiên Đạo và Đại Đạo xung đột, vạn nhất dẫn động Đại Đạo ngoại vực, Hồng Hoang có thể sẽ hủy diệt trong khoảnh khắc.” Nữ Oa không khỏi lo lắng.

Tại Hồng Hoang, Thiên Đạo mạnh hơn Đại Đạo, nhưng Đại Đạo vô thượng, lại vô cùng vô tận.

Đừng nói một Hồng Hoang Thiên Đạo, vô số Hồng Hoang Thiên Đạo, so với Đại Đạo cũng không đáng kể.

Nữ Oa lo lắng không thừa, một khi Hồng Hoang Thiên Đạo dẫn động Đại Đạo ngoại vực, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

“Chỉ cần làm như thế này...” Hồng Quân liền nói rõ phương pháp.

Sau khi biết kế hoạch của Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều cảm thấy khả thi.

“Kế hoạch của Hồng Quân vô cùng chu mật, khả năng thành công cực cao.” Thái Thượng thầm nghĩ.

“Không ngờ Hồng Quân lại có kế sách như vậy, may mà là kế đối phó Cộng Công.” “Trước đối phó Cộng Công, sau đó sẽ đối phó Hồng Quân.” Trong lúc Hồng Quân và Thất Thiên Đạo Thánh Nhân đang mưu tính, chiến hỏa trên Hồng Hoang Đại Địa lại càng lúc càng dữ dội.

Thương Chu Đại Chiến, Khương Tử Nha và Thân Công Báo hai người đối lập.

Trong Đại Kiếp, ngoài Nhân Tộc, còn có Vu Tộc, đệ tử Tiệt Giáo, Long Tộc, v.v., bị cuốn vào.

Từ khi Trụ Vương trở thành Đại Vu, tình cảnh của Thương Triều cũng tốt hơn không ít.

Giờ đây, dưới trướng Trụ Vương cũng tụ tập không ít kỳ nhân dị

sĩ từ Tam Sơn Ngũ Nhạc.

Cũng có một số Vu Tộc nguyện ý giúp đỡ Trụ Vương.

Nhưng, Tây Kỳ lại có nhiều Vu Tộc hơn.

Sau khi Triệu Công Minh vẫn lạc, Văn Trọng liên tiếp bại mấy trận, tổn thất một số binh tướng.

Sau đó, Thân Công Báo thỉnh ra một số đệ tử Tiệt Giáo, mới ổn định được đại cục.

Cộng Công từ Thiên giới hạ phàm, liếc mắt nhìn Thương Chu Đại Chiến, nhưng không để tâm.

Phong Thần Đại Kiếp đối với Cộng Công đã không còn quá quan trọng nữa.

Cùng với thực lực không ngừng tăng cường, Cộng Công muốn khiêu chiến Hồng Hoang Thiên Đạo.

Với thực lực hiện tại của Cộng Công, Y có tư cách khiêu chiến Hồng Hoang Thiên Đạo.

Nhìn về hướng Triều Ca, Cộng Công khẽ phẩy tay, một điểm linh quang từ ngón tay Y phát ra, vượt qua giới hạn không gian, đến Triều Ca.

Trong vương cung, Trụ Vương đang tu luyện.

Đột nhiên, một điểm linh quang từ trên trời giáng xuống, rơi vào mi tâm Trụ Vương.

Trụ Vương cũng giật mình, khi phản ứng lại, trong não hải đã có thêm một lượng lớn tin tức.

Tiêu hóa tin tức trong não hải, Trụ Vương vui mừng ra mặt.

Trụ Vương đã biết được lợi ích mà Cộng Công ban cho.

Ngoài Cửu Chuyển Huyền Công hoàn chỉnh, có cả pháp tu luyện Trọc Khí Nguyên Thần, quan trọng nhất lại là Nghịch Thiên chi pháp.

Cộng Công đã dùng Mộng Trung Chứng Đạo Pháp thôi diễn, lĩnh ngộ ra Nghịch Thiên chi pháp.

Cái gọi là Nghịch Thiên chi pháp, ý nghĩa tồn tại của nó chính là nghịch thiên.

Có Nghịch Thiên Pháp, nghịch thiên lại được việc gấp đôi.

Với tình cảnh hiện tại của Trụ Vương, không thể không nghịch thiên.

"Không ngờ Cộng Công lại lĩnh ngộ ra Nghịch Thiên Pháp." Trụ Vương cũng thầm kinh ngạc.

Nghịch Thiên Pháp do Cộng Công truyền cho khiến Trụ Vương kinh thán không thôi.

Tiếp theo, Trụ Vương dành toàn bộ thời gian vào tu luyện.

Để có thêm thời gian tu luyện, Trụ Vương cũng không thể không buông quyền.

"La Hầu, hy vọng ngươi có thể mang lại cho ta chút kinh hỉ." Thầm nghĩ, Cộng Công liền tiến vào trong Hỗn Độn Châu.

Chương 399

Bên trong Hỗn Độn Châu, là một Đại Thiên thế giới.

Khi bản thể Cộng Công vừa tiến vào Hỗn Độn Châu, thế giới bên trong Hỗn Độn Châu lại bất ổn định.

Tu vi của Cộng Công quá cao, cộng thêm Khai Thiên Phủ trong tay, việc làm rung chuyển Đại Thiên thế giới là bình thường.

Đại Thiên thế giới này cũng do Cộng Công khai lập, tuy là Đại Thiên thế giới, nhưng lại không hoàn thiện, xa xa không thể sánh bằng Hồng Mông Vũ Trụ.

Tuy Đại Thiên thế giới này có ý chí thế giới, nhưng lại chưa diễn hóa ra Thiên Đạo.

Ngay cả một Thiên Đạo Sơ Hình cũng chưa diễn hóa ra.

Dưới Đại Đạo có thể tồn tại vô số Thiên Đạo, thậm chí có thể cường đại hơn cả Thiên Đạo Hồng Hoang hiện tại.

Nhưng, muốn diễn hóa ra Thiên Đạo thì trước tiên phải khai lập một Đại thế giới.

Đại Thiên thế giới bình thường rất khó diễn hóa ra Thiên Đạo.

Khai Thiên Phủ trong tay Cộng Công vung lên.

Tuy chỉ là một kích tùy ý của Cộng Công, nhưng phủ quang đáng sợ lại phá toái không gian.

Hủy diệt xa xa dễ dàng hơn sáng tạo.

Sau một phủ, Cộng Công lại một phủ nữa.

Một phủ sắc bén hơn một phủ.

Không lâu sau, thế giới bắt đầu băng phôi.

Nhìn khắp nơi, các vết nứt màu đen khủng bố lan tràn khắp thế giới.

Giống như mạng nhện, lại tựa như thủy tinh vỡ nát.

Thiên địa hủy diệt, vạn vật hồi quy Hỗn Độn.

Tuy Hỗn Độn Châu bên trong là một không gian Hỗn Độn, nhưng lại không vô cùng vô tận, bởi vậy, khai thiên tích địa bên trong Hỗn Độn Châu cũng tương đối dễ dàng.

Trước tiên hủy diệt thế giới bên trong Hỗn Độn Châu, Cộng Công bắt đầu khai thiên tích địa.

Nắm chặt Khai Thiên Phủ, Cộng Công vung đại phủ, chém ra.

Chính là thức thứ nhất của Khai Thiên Cửu Thức.

Pháp lực của Cộng Công, cùng uy năng của Khai Thiên Phủ, cộng thêm Khai Thiên Ấn Ký, có Hỗn Nguyên Đạo Quả, hoàn mỹ tổ hợp lại với nhau, hình thành sức mạnh vô song.

Chỉ thấy, toàn bộ không gian Hỗn Độn bị chia làm hai.

Một phần ba Hỗn Độn chi khí trong Hỗn Độn Châu hóa thành Tiên Thiên Thanh Khí, một phần ba hóa thành Tiên Thiên Trọc Khí, một phần ba Hỗn Độn chi khí còn lại cũng đang diễn hóa.

Lúc này, Thủy chi Đại Đạo của Cộng Công hiển hiện.

Dưới tác dụng của Thủy chi Đại Đạo của Cộng Công, thiên địa bắt đầu ổn định.

Nhật Nguyệt Tinh Thần, Sơn Xuyên Hà Lưu, Đại Hải, Phi Cầm, Tẩu Thú, Lân Giáp...

Có Khai Thiên Phủ, Cộng Công khai thiên tích địa cũng nhẹ nhàng

hơn không ít.

Đây không phải lần đầu tiên Cộng Công khai thiên tích địa trong Hỗn Độn Châu, nhưng thế giới lần này khai lập lại là hoàn thiện nhất.

Với mức độ hoàn thiện của thế giới, việc diễn hóa ra Thiên Đạo Sơ Hình rất có hy vọng.

"Nếu vận khí tốt, mấy Nguyên Hội có thể diễn hóa ra Thiên Đạo Sơ Hình, nếu vận khí không tốt, mấy chục Nguyên Hội, hoặc thành trăm ngàn Nguyên Hội, tổng sẽ diễn hóa ra." Cộng Công thầm nghĩ.

Cộng Công có thể vận dụng Pháp Tắc Thời Gian, thay đổi tỷ lệ thời gian giữa thế giới này và ngoại giới.

Như vậy, ở ngoại giới có thể tiết kiệm thời gian.

Trong một ngọn núi sâu nào đó ở Hồng Hoang, một Đại Vu đang chiến đấu với Lục Áp.

Chỉ thấy, Lục Áp tế ra một Tiên Thiên Hồ Lô, trong hồ lô bay ra một vật, có mày có mắt, mắt phát ra hào quang, định trụ Ni Hoàn Cung của Đại Vu.

"Xin Bảo Bối chuyển thân!" Lục Áp cúi lạy hồ lô.

Lập tức, hồ lô chuyển động một cái, đầu của Đại Vu bị chém rơi.

Không chỉ thân thể bị dị xứ, linh hồn ràng buộc với thân thể cũng bị tiêu diệt.

Trảm Vu Phi Đao không chỉ chém giết thân thể, mà còn chém giết Nguyên Thần.

Bảo vật này tên là Trảm Vu, chuyên khắc chế Vu Tộc.

Giờ đây, Trảm Vu Phi Đao là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng Lục Áp lại muốn nâng cấp bảo vật này thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Sau khi Đại Vu bị chém giết, tinh khí bị thôn phệ.

Thi thể Đại Vu mất đi sinh cơ ngã xuống đất.

Lục Áp vươn tay, thu hồi Trảm Vu Phi Đao.

Chém giết Tiểu Vu, Đại Vu hoặc Tổ Vu, Trảm Vu Phi Đao đều có thể đạt được lợi ích.

Nhưng, với phẩm cấp hiện tại của Trảm Vu Phi Đao, lợi ích thu được khi chém giết Tiểu Vu quá nhỏ, không đáng kể.

Theo kế hoạch của Lục Áp, dùng Trảm Vu Phi Đao giết ức vạn Tiểu Vu cũng không thể thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Sử dụng Trảm Vu Phi Đao giết Đại Vu, lợi ích lại không nhỏ.

Nhưng, phải giết hàng ngàn Đại Vu mới có khả năng khiến Trảm Vu Phi Đao thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Đại Vu vừa rồi là kẻ thứ bảy mà Lục Áp đã giết.

Cho đến nay, Lục Áp đã giết bảy Đại Vu và không ít Tiểu Vu.

Trảm Vu Phi Đao còn cách xa việc thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Kỳ thực, Lục Áp mong muốn nhất là dùng Trảm Vu Phi Đao giết Tổ Vu, nhưng ra tay với Trụ Dĩ lại thất bại.

Còn về Đế Giang, Xa Bỉ Thi, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh, Hậu Thổ và các Tổ Vu khác, đều đã tu thành Tiên Thiên Ma Thần, đều là tu vi Chuẩn Thánh.

Lục Áp có tự tri chi minh, với thực lực hiện tại, đối đầu với Cộng Công là tìm chết.

Ra tay với Trụ Dĩ lại thất bại, ra tay với các Tổ Vu còn lại, khả năng thành công cũng nhỏ, thậm chí có thể bị đánh bại.

Đối đầu với bất kỳ Tổ Vu nào trừ Cộng Công và Trụ Dĩ, Lục Áp cũng không có nhiều phần thắng.

"Hiện tại đang là Thiên Địa Đại Kiếp, lại chính là thời cơ tốt để thăng cấp Trảm Vu Phi Đao thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Sau Đại Kiếp, việc thăng cấp Trảm Vu Phi Đao thành Tiên Thiên Chí Bảo sẽ khó khăn hơn nhiều." Lục Áp thầm nghĩ trong lòng.

Trảm Vu Phi Đao không chỉ là một pháp bảo khắc chế Vu Tộc, mà còn gánh chịu Đại Nhân Quả.

Khi Trảm Vu Phi Đao thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, Lục Áp cũng không còn xa cảnh giới thành Thánh nữa.

Đột nhiên, Lục Áp phát hiện cảnh sắc xung quanh đều trở nên mơ hồ, nhưng thị lực của Y lại không hề giảm sút.

Biết là không ổn, Lục Áp vận dụng Thần Thức cảm tri.

Lục Áp dù sao cũng là một Chuẩn Thánh, Thần Thức của Y cường đại, trong khoảnh khắc bao phủ không chỉ ức vạn vạn dặm.

Nhưng, trong phạm vi cảm tri của Thần Thức Lục Áp, lại trống rỗng, thiên địa vạn vật đều biến mất.

"Thủ đoạn của Thánh Nhân!" Sắc mặt Lục Áp khó coi.

Lục Áp đối với Hỗn Nguyên Đạo Quả cũng không quá xa lạ, ở thời Thái Cổ Y cũng là Tiên Thiên Ma Thần, từng là Đại Đạo Thánh Nhân.

Giờ đây, thiên địa vạn vật mơ hồ, như mộng như huyễn, phảng phất chỉ có Lục Áp là chân thật, nhưng đổi một góc độ, thiên địa vạn vật là chân thật, Lục Áp lại biến thành hư huyễn.

Giới hạn của chân thực và hư huyễn, luân hồi của sinh và tử.

Một hư ảnh xuất hiện cách Lục Áp không xa, chính là hình chiếu

của Cộng Công.

Chỉ thấy, hình chiếu của Cộng Công nhắm mắt, đứng giữa không trung.

Chương 400

Nhìn hình chiếu của Cộng Công, Lục Áp đại kinh thất sắc.

Thần Thức cường đại của Lục Áp hoàn toàn không cảm tri được hình chiếu của Cộng Công, nếu không phải nhìn bằng mắt, e rằng sẽ cho rằng nó không tồn tại.

Mặc dù chỉ là một hình chiếu của Cộng Công, nhưng Lục Áp lại cảm nhận được áp lực cực lớn.

Áp lực gần như giống như khi Lục Áp từng đối chiến với Bàn Cổ.

"Chỉ là một hình chiếu của Cộng Công, mà lại mạnh hơn ta hiện tại sao?" Lục Áp trong lòng không thể tiếp nhận.

Trong cảm giác của Lục Áp, chênh lệch giữa hai bên quá lớn, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Nghiến răng, Lục Áp tế ra Trảm Vu Phi Đao.

Tiên Thiên linh quang chói mắt, trong hồ lô bay ra một vật, có mày có mắt, phát ra một luồng hào quang.

Chỉ thấy, một luồng hào quang của Trảm Vu Phi Đao vừa tiếp cận hình chiếu của Cộng Công đã bị một sức mạnh vô hình ngăn cản, không thể tiến thêm một tấc.

"Trảm Vu Phi Đao?

Hừ!" Hình chiếu của Cộng Công vươn tay, một sức mạnh vô hình giáng xuống Tiên Thiên Hồ Lô.

Lập tức, Trảm Vu Phi Đao không còn chịu sự khống chế của Lục Áp, bay vào tay hình chiếu của Cộng Công.

Thần Thức của Cộng Công bao trùm Trảm Vu Phi Đao.

Dưới sự bao trùm của Thần Thức cường đại của Cộng Công, mọi bí mật của Trảm Vu Phi Đao đều không thể che giấu.

Ấn ký Nguyên Thần của Lục Áp ẩn chứa trong Trảm Vu Phi Đao liền bị xóa sổ.

Một Thần Thức cường đại của Thánh Nhân Đỉnh Phong, việc xóa sổ ấn ký Nguyên Thần của một Chuẩn Thánh quá đơn giản.

Mọi lời nói dài dòng, từ khi Lục Áp tế Trảm Vu Phi Đao, cho đến khi Cộng Công xóa sổ ấn ký Nguyên Thần của Lục Áp, đều chỉ diễn ra trong một khoảnh khắc.

Lục Áp trong lòng kinh hãi.

"Cộng Công quá mức cường đại, chỉ là một hình chiếu của Y, cũng không phải ta có thể địch nổi." Khát vọng cầu sinh khiến Lục Áp muốn lập tức bỏ chạy.

Đối mặt với chỉ một hình chiếu của Cộng Công, Lục Áp cũng không thể địch nổi.

Tuy chỉ là một hình chiếu của Cộng Công, nhưng cũng có tu vi Thánh Nhân Sơ Kỳ.

Ngay cả Nữ Oa hoặc Chuẩn Đề đối đầu với hình chiếu này của Cộng Công, muốn chiến thắng cũng không dễ dàng.

Hiểu rõ chênh lệch thực lực, Lục Áp lập tức hóa thành hồng quang bỏ chạy.

Hóa Hồng chi thuật, là Thiên Phú Thần Thông của Kim Ô nhất tộc, Lục Áp đã tu luyện Thần Thông này đến cảnh giới đại thành.

Khi Lục Áp toàn lực tăng tốc, trong một khoảnh khắc đã ở ngoài ức vạn vạn dặm.

Nhưng, bay rất lâu, cảnh vật xung quanh lại vẫn mơ hồ.

Chỉ cần Lục Áp quay đầu lại, vẫn có thể thấy hình chiếu của Cộng Công.

Điều khiến Lục Áp tuyệt vọng là khoảng cách với Cộng Công vẫn không hề thay đổi.

Có thể thấy, Hóa Hồng chi thuật của Lục Áp trước mặt Cộng Công hoàn toàn vô dụng.

"Thần Thông gì đây..." Lục Áp trong lòng kinh hãi.

Kỳ thực, Thần Thông mà Cộng Công lĩnh ngộ từ Hồng Mông Kính, tên là Kính Hoa Thủy Nguyệt.

Phá Diệt Chi Kính có thể biến mọi thứ thành gương, cùng với gương vỡ vụn, thứ biến thành gương sẽ bị phá diệt, bất kể hữu hình hay vô hình.

Ngay cả khái niệm, cũng có thể biến thành gương.

Tác dụng lớn nhất của Thần Thông Kính Hoa Thủy Nguyệt là vây khốn địch.

Trong một Kính Chi Lĩnh Địa, vạn vật như mộng như ảo, mơ hồ không rõ.

Nếu không thể phá vỡ Kính Chi Lĩnh Địa, Lục Áp không cách nào thoát thân được.

Nhưng, muốn phá vỡ Kính Chi Lĩnh Địa lại không dễ dàng.

Mặc dù thi triển Kính Hoa Thủy Nguyệt chỉ là một hình chiếu của Cộng Công, nhưng cũng có tu vi Thánh Nhân Sơ Kỳ, xa xa không phải Lục Áp với tu vi Chuẩn Thánh có thể phá giải.

Không cách nào thoát thân, Lục Áp vừa tuyệt vọng, vừa khủng hoảng.

Tây Phương, trong Cực Lạc Thế Giới.

Phật quang phổ chiếu, thần thánh trang nghiêm.

Cây Bồ Đề, hoa Ba La, hoa Ưu Đàm, Liên Hoa, v.v., lại có từng đợt Phạm Âm vang lên.

Xá Lợi Nguyên Quang trên trời tung hoành giao thác.

Có Thiên Long Bát Bộ hình chiếu hiển hiện khắp nơi.

Thiên Long Bát Bộ của Phật Giáo, là hộ pháp thần, có Long Chúng, Thiên Chúng, Già Lâu La, v.v.

Bên cạnh Bát Bảo Công Đức Trì, Tiếp Dẫn đang giảng đạo.

Đủ loại Phật Giáo Bàng Môn chi pháp từ miệng Tiếp Dẫn thốt ra.

Mấy chục đệ tử Phật Giáo ngồi trên Liên Đài lắng nghe Tiếp Dẫn giảng đạo.

Chuẩn Đề lúc này lại không ở Cực Lạc Thế Giới.

Trong mấy chục người nghe Tiếp Dẫn giảng đạo, có mấy người địa vị rõ ràng cao hơn một chút, có Nhiên Đăng, có Dược Sư Phật, Di Lặc Phật, Long Thụ Bồ Tát, v.v.

Người trong Phật Gia đều có Pháp Hiệu, Pháp Hiệu của Tiếp Dẫn là A Di Đà Phật, Chuẩn Đề thì là Chuẩn Đề Phật Mẫu.

Như Di Lặc Phật, Pháp Hiệu là Đông, bởi vậy, cũng xưng là Đông Phật Tổ.

Vừa giảng đạo, Tiếp Dẫn vừa thu lại ánh mắt nhìn Nhiên Đăng.

Tiếp Dẫn nhìn ra, trên người Nhiên Đăng có chút biến hóa, biến hóa rất nhỏ, Chuẩn Thánh đều khó mà phát giác, nhưng lại không thể che mắt Thánh Nhân Pháp Nhãn.

Từ một điểm biến hóa trên người Nhiên Đăng, Tiếp Dẫn biết

được, bản thể của Nhiên Đăng đã vẫn lạc.

"Kim Ô cuối cùng, cũng đã vẫn lạc rồi." Tiếp Dẫn thầm nghĩ trong lòng.

Tiếp Dẫn đương nhiên biết Nhiên Đăng là Thiện Thi của Lục Áp, cũng biết Lục Áp là con trai của Đế Tuấn.

Đế Tuấn và Hi Hòa hoàn thành Thiên Hôn, Thiên Đạo có cảm ứng, Thái Dương Tinh dựng dục ra mười Tiểu Kim Ô, Lục Áp là một trong số đó.

Còn về việc Lục Áp từng là Thái Cổ Ma Thần, Tiếp Dẫn lại không biết.

Giờ đây, Lục Áp vẫn lạc, tuy Thiện Thi và Ác Thi vẫn còn, nhưng cũng không phải là chuyện nhỏ.

Tam Túc Kim Ô là sinh linh do Thái Dương Tinh dựng dục, lại là hoàng tộc Yêu Tộc, bởi vậy, không chỉ tồn tại liên hệ vi diệu với Thái Dương Tinh, mà còn liên quan đến khí vận Yêu Tộc.

Cộng Công diệt Lục Áp, cái giá phải chịu cũng không nhỏ.

Đối với Cộng Công, giết Lục Áp lại là một tổn thất nhỏ.

Trên Cửu Thiên, Hồng Quân, Thái Thượng và Nữ Oa ba người tụ họp.

Lúc này, Hồng Quân đang bắp tay thôi diễn.

Sau một hồi lâu, Hồng Quân cũng đã thôi diễn ra bản thể Lục Áp đã vẫn lạc.

Bởi vì Lục Áp vẫn lạc, Thái Dương Tinh cũng phát sinh chút biến hóa, cộng thêm Thiên Cơ biến hóa, Thánh Nhân đều có chỗ phát giác.

Trong số các Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang, Lục Áp cũng là một nhân vật có tiếng tăm, có thể khiến Hồng Quân xem trọng.

Nhưng, Hồng Quân cũng không hề bận tâm đến sống chết của Lục Áp.

Dù sao, Lục Áp cũng chỉ là một Chuẩn Thánh mà thôi.

Chuẩn Thánh tuy cách Thánh Nhân chỉ một bước, nhưng lại rất khó đột phá.

Không thành Thánh là lâu nghĩ, việc vẫn lạc trong Đại Kiếp là bình thường.

Chương 401

Việc Lục Áp vẫn lạc không phải là trong Vu Yêu Lượng Kiếp là không tồi.

Thái Thượng và Nữ Oa đều nhìn về phía Hồng Quân.

"Một Chuẩn Thánh vẫn lạc, cũng không phải chuyện lớn, chúng ta nên làm việc chính." Hồng Quân thản nhiên nói.

Vừa nghe chỉ là một Chuẩn Thánh vẫn lạc, Thái Thượng và Nữ Oa cũng không để trong lòng.

So với việc đối phó Cộng Công, một Chuẩn Thánh vẫn lạc thì tính là gì?

Không đáng nhắc tới.

Hồng Quân, Thái Thượng và Nữ Oa ba người ở Thiên giới, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh thì sẽ đi U Minh.

Bảy Thánh Nhân, ba ở Thiên giới, bốn ở U Minh.

Sắc mặt Thái Thượng và Nữ Oa đều trở nên ngưng trọng.

Hồng Hoang, tại một nơi nào đó trên Thiên Giới, Hồng Quân, Thái Thượng và Nữ Oa ba người tụ họp.

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh tại một nơi nào đó ở U Minh Giới.

Lúc này, Thất Thiên Đạo Thánh Nhân hợp lực, lại là để đánh Tuyệt Địa Thiên Thông.

Hồng Quân và những người khác muốn khiến Thiên Đạo và Đại Đạo bạo phát xung đột, lại lo lắng dẫn động sức mạnh Đại Đạo bên

ngoài Hồng Hoang.

Trong thế giới Hồng Hoang, Thiên Đạo chí cao, Đại Đạo bị áp chế, bởi vậy, nếu không có sức mạnh ngoại giới can thiệp, khi Thiên Đạo và Đại Đạo trong Hồng Hoang phát sinh xung đột, Thiên Đạo sẽ chiếm ưu thế tuyệt đối.

Một khi Tuyệt Địa Thiên Thông, xung đột giữa Thiên Đạo và Đại Đạo trong Hồng Hoang sẽ tránh được việc dẫn động Đại Đạo chi lực ngoại vực.

Ngoài ra, còn có thể hạn chế Bất Chu Sơn và Lục Đạo Luân Hồi, giảm thấp độ khó khi đối phó Cộng Công.

Tại một nơi của Bất Chu Sơn, Cộng Công cảm nhận mạch lạc thiên địa đang phát sinh biến hóa vi diệu, không khỏi biến sắc.

"Hồng Quân và những người khác muốn Tuyệt Địa Thiên Thông!" Cộng Công trong lòng không khỏi kinh nộ.

Nếu Tuyệt Địa Thiên Thông, tiên phàm cách trở, thiên nhân phân ly, Thiên Số đại thế cũng sẽ phát sinh biến hóa cực lớn.

Đối với Cộng Công, Tuyệt Địa Thiên Thông không phải chuyện tốt, sẽ khiến Y bị hạn chế lớn hơn bởi Hồng Hoang Thiên Đạo, khí vận Vu Tộc cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Nhíu mày trầm tư, Cộng Công cũng bóp ngón thôi diễn.

Tuyệt Địa Thiên Thông không có công đức, ngược lại có Đại Nhân Quả, Đại Nghiệp Lực.

Nhưng, giờ đây đang trong thời kỳ Đại Kiếp, Nhân Quả Nghiệp Lực lại giảm thiểu.

Hồng Quân và những người khác hoàn toàn có thể chịu đựng.

Cộng Công có thể khẳng định, sở dĩ Hồng Quân và những người

khác muốn Tuyệt Địa Thiên Thông, không chỉ để Y chịu hạn chế lớn hơn bởi Hồng Hoang Thiên Đạo, cùng khiến khí vận Vu Tộc chấn động, tất nhiên còn có mưu đồ lớn hơn.

"Chẳng lẽ, muốn khiến Hồng Hoang Thiên Đạo và Đại Đạo xung đột?" Cộng Công trong lòng tính toán.

Đại Đạo vô sở bất tại, trong Hồng Hoang cũng có Đại Đạo chi lực, nhưng lại không thể sánh bằng Hồng Hoang Thiên Đạo.

Bởi vậy, một khi Hồng Hoang Thiên Đạo và sức mạnh Đại Đạo trong Hồng Hoang xung đột, Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân lại là người đầu tiên phải gánh chịu.

Mặc dù Cộng Công có Bàn Cổ Chân Thân, lại có cả Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh của Hồng Hoang đều do hai mắt Y diễn hóa, chưởng khống Bất Chu Sơn, Lục Đạo Luân Hồi, v.v., nhưng dù sao Y cũng là một Đại Đạo Thánh Nhân.

Do đó, Hồng Hoang Thiên Đạo tuy thừa nhận Cộng Công, nhưng khi Thiên Đạo và Đại Đạo xung đột, Cộng Công cũng sẽ là người đầu tiên phải gánh chịu.

Cộng Công có ba Đại Đạo Chí Bảo, chỉ khiến áp lực mà Y phải chịu càng lớn hơn.

"Không được, không thể để Hồng Quân và những người khác Tuyệt Địa Thiên Thông." Cộng Công thầm nghĩ.

Nếu không Tuyệt Địa Thiên Thông trước, Hồng Quân và những người khác chưa chắc đã dám khiến Hồng Hoang Thiên Đạo và Đại Đạo xung đột, bởi vì một khi không tốt, dẫn động Đại Đạo chi lực ngoại vực, Hồng Hoang có khả năng sẽ hủy diệt.

Nếu Hồng Hoang Thiên Đạo bị hủy diệt, các Thiên Đạo Thánh Nhân như Hồng Quân nếu vận khí tốt thì chỉ mất Thánh vị, vận khí

kém thì Thần Hình Câu Diệt.

Lúc này, Hồng Quân và những người khác đã bắt đầu.

Mạch lạc thiên địa đang phát sinh biến hóa, cùng với thời gian trôi qua, biến hóa cũng càng lúc càng lớn.

Thiên Đạo vĩ lực dũng hiện.

Cộng Công có thể cảm nhận bảy luồng Thiên Đạo chi lực, một luồng mạnh nhất, bốn luồng khá mạnh, hai luồng cuối cùng yếu nhất.

Không cần nói, luồng Thiên Đạo chi lực mạnh nhất không nghi ngờ gì là do Hồng Quân dẫn phát, bốn luồng khá mạnh là của Tam Thanh và Tiếp Dẫn, hai luồng yếu nhất là của Nữ Oa và Chuẩn Đề.

Thiên Đạo Thánh Nhân đều có thể vận dụng Thiên Đạo chi lực, tu vi càng cao, Thiên Đạo chi lực có thể vận dụng càng mạnh.

Hồng Hoang Thiên Đạo tuy cường đại, nhưng cũng có hạn.

Nhưng, với tu vi hiện tại của Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, cái mà họ có thể vận dụng cũng chỉ là một phần nhỏ Thiên Đạo chi lực.

Chỉ dựa vào Thiên Đạo chi lực mà Hồng Quân và những người khác vận dụng, không đủ để đối phó Cộng Công, nhưng muốn Tuyệt Địa Thiên Thông ở Hồng Hoang thì không thành vấn đề.

Thấy vậy, Cộng Công điều động Đại Đạo chi lực, đồng thời tế Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính, lại rút ra Khai Thiên Phủ.

Ba Đại Đạo Chí Bảo tỏa ra vô thượng Thần Quang, chiếu rọi chư thiên.

Tại Hồng Hoang, việc điều động Đại Đạo chi lực, độ khó lớn hơn so với ở Thiên Ngoại, hơn nữa, Thiên Đạo đối với Cộng Công cũng đang tăng cường hạn chế.

Lúc này, Cộng Công cũng không thể xác định có thể ngăn cản Hồng Quân và những người khác.

Tuy Cộng Công tu vi vượt qua Hồng Quân và những người khác, nhưng Đại Đạo chi lực mà Y có thể điều động ở Hồng Hoang không bằng một phần mười ở Thiên Ngoại.

Hỗn Độn Châu mang theo Đại Đạo chi lực bay lên Cửu Thiên, Hồng Mông Kính thì mang theo Đại Đạo chi lực đi U Minh.

"Oanh!" "Oanh!" Cùng một lúc, Thiên Giới và U Minh Giới chấn động.

Pháp lực của tám Thánh Nhân đang va chạm, Thiên Đạo chi lực đối kháng Đại Đạo chi lực.

Mặc dù có sức mạnh của Đại Đạo Chí Bảo gia trì, Cộng Công vẫn ở thế hạ phong.

Trong lòng thở dài một tiếng, Khai Thiên Phủ trong tay Cộng Công xé rách hư không.

Sau một phủ, Cộng Công cũng thu tay lại.

Thiên giới, Hồng Quân đỉnh đầu là tàn phiến Tạo Hóa Ngọc Điệp, Thái Thượng chân đạp Thập Tam Phẩm Thanh Liên, Nữ Oa thì tay cầm Hồng Tú Cầu, đỉnh đầu Càn Khôn Đỉnh, chân đạp Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Phía trước ba người Hồng Quân, Hỗn Độn Châu xoay tròn tích lưu lưu.

Khí tức của Đại Đạo Chí Bảo chấn động thương khung, lại có Đại Đạo Thần Vận bao trùm, khiến ba người Hồng Quân vì đó mà động dung.

"Hừ, tuy Cộng Công tu vi cao thâm, nhưng không thể ngăn cản."

Khóe miệng Hồng Quân hiện lên một nụ cười lạnh.

Mọi chuyện đều nằm trong mưu đồ của Hồng Quân.

Lúc này, Hồng Quân cũng không thể không thừa nhận, đã đánh giá thấp Cộng Công, nhưng đại thế vẫn còn đó.

Dưới Thiên Đạo vĩ lực của ba người Hồng Quân, Đại Đạo chi lực trên Hỗn Độn Châu bị hoàn toàn áp chế.

Thấy vậy, Hồng Quân không khỏi đắc ý, Thái Thượng và Nữ Oa đều thở phào nhẹ nhõm.

"Mưu đồ lần này có thể thành." Nữ Oa thầm nghĩ.

Thái Thượng cũng đang tính toán.

Một khi Hồng Hoang Thiên Đạo và Đại Đạo phát sinh xung đột, Đại Đạo Thánh Nhân ở Hồng Hoang sẽ là người đầu tiên gánh chịu.

"Cộng Công không ngoài ba loại kết quả, một là bị phong ấn, hai là trọng thương bỏ trốn đến Thiên Ngoại, ba là Đạo Thể Thánh Nhân bị chém giết." Hồng Quân thầm nghĩ.

Còn về việc diệt Nguyên Thần của Cộng Công, Hồng Quân lại biết là không thể.

Nhưng, vào lúc này, Khai Thiên Phủ quang hoa phá thiên địa, chém mở hư không.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh vận chuyển, dẫn dắt ức vạn tinh thần.

Đấu chuyển tinh di không phải là không thể, nhưng Thiên Phiên Địa Phúc lại khiến chư Thánh động dung.

Đại La Thiên vốn ở tầng cao nhất của Thiên Giới, lúc này lại lung lay sắp đổ, tựa hồ muốn rơi xuống tầng dưới của Thiên Giới.

Mọi sự phát triển có chút thoát ly sự khống chế của Hồng Quân, khiến Y trong lòng có chút bất an.

Chương 402

Trong U Minh Giới, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bốn người lại đối mặt với Hồng Mông Kính.

Thần Quang màu tím chói mắt từ Hồng Mông Kính phát ra.

Từng bóng dáng Hồng Mông Chưởng Khống Giả xuất hiện trong tử quang.

Giờ đây, số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả đã lên đến mấy trăm, nhưng chỉ có mấy chục người tu vi Chuẩn Thánh, phần lớn còn lại là Đại La Kim Tiên, một phần nhỏ là Thái Ất Kim Tiên.

"Cộng Công, không thể ngăn cản được đâu.

Lần này, nhất định phải chém giết ngươi." Nguyên Thủy cười lạnh.

Nguyên Thủy đã quyết định, muốn chém giết Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công, đoạt lấy ba Đại Đạo Chí Bảo.

Tuy không thể diệt Nguyên Thần của Cộng Công, nhưng Cộng Công ở Thiên Ngoại thay một thân thể khác, lại không cách nào tiến vào Hồng Hoang, muốn trùng tu một Bàn Cổ Chân Thân cũng mất không ít thời gian.

Đối với chư Thiên Đạo Thánh Nhân, bất kể phong ấn Cộng Công, hay chém giết thân thể Cộng Công, đều không tồi.

Điều sợ nhất là Cộng Công bị thương nhẹ, bỏ trốn đến Thiên Ngoại, sau này sẽ quay trở lại.

Thế giới Hồng Hoang, Hồng Quân và Thất Thiên Đạo Thánh Nhân hợp lực, đã hoàn thành Tuyệt Địa Thiên Thông.

Tiên phàm cách trở, giới hạn thiên nhân khiến Chuẩn Thánh cũng không thể đột phá.

Đối với Hồng Hoang Thiên Đạo, lại không có ảnh hưởng quá lớn, nhưng cũng chỉ là tạm thời.

Cùng với thời gian trôi qua, có lẽ sẽ hữu ích cho việc hoàn thiện Thiên Đạo, có lẽ sẽ khiến Thiên Đạo băng phôi.

Thiên Đạo dù sao cũng chỉ là một quy tắc, chứ không phải một sinh mệnh thể, nếu không, chưa chắc đã cho phép Hồng Quân và những người khác làm như vậy.

Pháp của chúng sinh và những hành vi của họ, ý chí của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, đều có thể ảnh hưởng đến Thiên Đạo.

Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính hai Đại Đạo Chí Bảo tổ hợp, khai lập ra một không gian đặc biệt, trong không gian tồn tại hai Thiên Đạo, một là Hồng Mông Thiên Đạo, cái còn lại là Thiên Đạo Sơ Hình diễn hóa ra từ bên trong Hỗn Độn Châu.

Lúc này, Cộng Công, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều đang ở trong một không gian đặc biệt.

Trực diện Thất Thánh, Cộng Công tay cầm Khai Thiên Phủ, thần sắc lạnh nhạt.

"Muốn lợi dụng sức mạnh Hồng Hoang Thiên Đạo để đối phó ta sao?

Kế hay." Cộng Công thần sắc vô cùng bình tĩnh, phảng phất đang đối mặt với một chuyện nhỏ nhặt không quan trọng.

Thấy Cộng Công điềm tĩnh như vậy, ngay cả Hồng Quân cũng không khỏi nhíu mày.

"Cộng Công, ngươi có biết cũng không ngăn cản được đâu."

Nguyên Thủy nói.

"Ngăn cản thì không ngăn cản được, nhưng, thay đổi lại có thể." Cộng Công cười lạnh.

Mưu đồ của Hồng Quân và những người khác đang tiếp tục, xung đột giữa Hồng Hoang Thiên Đạo và Đại Đạo chỉ là vấn đề thời gian.

"Cộng Công có khả năng dẫn động Đại Đạo chi lực Thiên Ngoại." Thái Thượng truyền âm cho Hồng Quân và những người khác.

Đại Đạo chi lực trong Hồng Hoang không địch nổi Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng Đại Đạo chi lực của Thiên Ngoại lại vô hạn, không phải Hồng Hoang Thiên Đạo có thể địch nổi.

Trước mặt Đại Đạo chân chính, vô số Hồng Hoang Thiên Đạo cộng lại cũng không đáng kể.

"Giết Thánh tế Thiên, xung đột giữa Thiên Đạo và Đại Đạo sẽ nhỏ lại, như vậy, với thực lực của ta, hẳn là đủ để ứng phó rồi." Cộng Công thản nhiên nói ra ý định của mình.

Đã định đồ Thánh tế Thiên, cũng phải động thủ rồi, thản nhiên nói ra cũng không sao.

Biết được ý định của Cộng Công, Hồng Quân và những người khác đều kinh hãi.

Tam Thanh lập tức bố hạ Tiên Thiên Đại Trận, triệu hoán ra Bàn Cổ Nguyên Thần, Cộng Công cũng không ngăn cản.

Trong khoảnh khắc, thân ảnh Tam Thanh tụ lại một chỗ, Bàn Cổ Nguyên Thần khổng lồ cũng hiển hiện ra.

So với chiến lực ba Thánh Nhân Trung Kỳ, một chiến lực Thánh Nhân Hậu Kỳ càng có trọng lượng hơn.

Đối mặt với hai chiến lực Thánh Nhân Hậu Kỳ, một Thánh Nhân

Trung Kỳ và hai Thánh Nhân Sơ Kỳ, Cộng Công không hề có áp lực.

Với nguyên tắc ra tay trước là mạnh, Bàn Cổ Nguyên Thần trước tiên phát động công kích.

"Oanh!" Bàn Cổ Nguyên Thần bất động như sơn, một khi động thì như thiên băng địa liệt, uy thế khủng bố trấn áp vạn cổ.

Bốn thanh cổ kiếm xuất hiện trong tay Bàn Cổ Nguyên Thần, chính là Tru Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm và Lục Tiên Kiếm.

Dưới Đại Pháp Lực của Bàn Cổ Nguyên Thần, bốn thanh Tiên Thiên Sát Kiếm Tru, Lục, Hãm, Tuyệt dung hợp lại, hóa thành một thanh Tru Thiên Kiếm, là Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng, Tru Tiên Tứ Kiếm hợp nhất cũng chỉ có thể trong thời gian ngắn.

Thấy Bàn Cổ Nguyên Thần hợp nhất Tru Tiên Tứ Kiếm, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều kinh ngạc, Hồng Quân và Cộng Công lại điềm tĩnh.

Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận Đồ là do Hồng Quân ban cho Thông Thiên, đương nhiên Y biết bốn kiếm có thể hợp nhất, chỉ là độ khó quá lớn.

La Hầu làm không được, sau khi thành Thánh Hồng Quân cũng không làm được.

Hồng Quân hiện tại, cũng khó mà triệt để hợp nhất Tru Tiên Tứ Kiếm.

Nếu Tru Tiên Tứ Kiếm hợp nhất, sau đó dung nhập Tru Tiên Kiếm Trận Đồ vào Tru Thiên Kiếm, Tru Thiên Kiếm có thể trực tiếp phát động Tru Tiên Kiếm Trận, uy lực sẽ lớn hơn hiện tại.

Tru Thiên Kiếm phi phàm, không chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo, có thể bố hạ Tru Tiên Kiếm Trận, nhưng Cộng Công lại không thèm để mắt tới.

Có ba Đại Đạo Chí Bảo, việc không thèm để mắt tới Tiên Thiên Chí Bảo cũng là bình thường.

Vô số kiếm khí sắc bén từ Tru Thiên Kiếm phát ra, xé rách hư không, hướng Cộng Công mà giết tới.

Dưới sự thôi động của pháp lực Thánh Nhân Hậu Kỳ của Bàn Cổ Nguyên Thần, cộng thêm uy năng của Tru Thiên Kiếm, uy lực lúc này lại kinh người.

"Đương!" Đối mặt với một kích toàn lực của Bàn Cổ Nguyên Thần, Cộng Công lại không hoảng không loạn, tùy tiện dùng Khai Thiên Phủ đỡ lấy.

Tuy uy lực của Tru Thiên Kiếm cực lớn, nhưng so với Khai Thiên Phủ lại kém xa.

"Tru Thiên Kiếm do Tru Tiên Tứ Kiếm dung hợp tuy uy lực cực lớn, nhưng Khai Thiên Phủ lại là Đại Đạo Chí Bảo công kích đệ nhất, chênh lệch quá lớn." Nữ Oa thầm nghĩ.

Kỳ thực, có một biện pháp có thể đề thăng phẩm cấp của Tru Thiên Kiếm.

Cố danh tư nghĩa, Tru Thiên, tức là tru sát trời.

Bất kể Thiên Đạo Thánh Nhân, Thiên Đạo, đều là Thiên.

Nghĩa là, sử dụng Tru Thiên Kiếm giết Thiên Đạo Thánh Nhân, tru diệt Thiên Đạo, đều có thể khiến phẩm cấp của bảo vật này đề thăng.

Nếu dùng Tru Thiên Kiếm giết bảy Thiên Đạo Thánh Nhân hiện tại của Hồng Hoang, sau đó diệt Hồng Hoang Thiên Đạo, bảo vật này

tuyệt đối có thể từ Tiên Thiên Chí Bảo thăng cấp thành Đại Đạo Chí Bảo.

"?" "Sao có thể?" Thấy Cộng Công tùy tiện dùng Khai Thiên Phủ đỡ lấy Tru Thiên Kiếm toàn lực của Bàn Cổ Nguyên Thần, Tam Thanh đại kinh thất sắc, Hồng Quân, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng không còn điềm tĩnh.

Chênh lệch thực lực quá lớn, Bàn Cổ Nguyên Thần tuy có chiến lực Thánh Nhân Hậu Kỳ, lại có Tiên Thiên Chí Bảo trong tay, nhưng vẫn không địch nổi Cộng Công.

Không kịp nói nhiều, Hồng Quân, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đồng loạt ra tay.

Chỉ Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần mới có thể gây cho Cộng Công chút áp lực, còn về Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, hoàn toàn không được Cộng Công để vào mắt.

Nhưng, đã muốn đồ Thánh tế Thiên, vậy thì hãy bắt đầu từ kẻ yếu nhất đi!

Nữ Oa và Chuẩn Đề đều là Thánh Nhân Sơ Kỳ.

"Kẻ đầu tiên, Chuẩn Đề." Cộng Công thầm nghĩ.

Lập tức, Cộng Công dùng bản thể đối chiến Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần, một phân thân đối chiến Nữ Oa, một phân thân đối đầu Tiếp Dẫn, và một phân thân đối đầu Chuẩn Đề.

Ba phân thân của Cộng Công đều có tu vi Thánh Nhân.

Trừ Tiếp Dẫn không rơi vào thế hạ phong, Nữ Oa và Chuẩn Đề đều ở thế hạ phong.

Bị một phân thân của Cộng Công áp đảo mà đánh, Nữ Oa và Chuẩn Đề đều cảm thấy uất ức.

Giao chiến một lát, Cộng Công đưa Khai Thiên Phủ cho phân thân đối chiến Chuẩn Đề, còn bản thân thì tay không đối chiến Hồng Quân + Bàn Cổ Nguyên Thần.

Với thân thể hiện tại của Cộng Công, mức độ cường hoành vượt xa Tiên Thiên Chí Bảo.

Công kích của Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần thậm chí không thể phá vỡ phòng ngự của Cộng Công.

Cộng Công một quyền oanh ra, Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần đều phải tránh né, nếu chống đỡ, lại không quá dễ chịu.

Chương 403

Khai Thiên Ấn Ký và Thủy Chi Đại Đạo xuất hiện trên người Cộng Công.

Tuy tay không, Cộng Công vẫn có thể sử xuất Khai Thiên Cửu Thức, uy lực lại cực lớn.

Ngoài Khai Thiên Cửu Thức, Cộng Công còn có đủ loại Đại Thần Thông, như Luân Hồi Thất Thức, Diệt Thế Đại Ma, v.v.

Lấy một địch hai, Cộng Công không rơi vào thế hạ phong, ngược lại áp lực của Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần càng lúc càng lớn.

Nữ Oa tuy có chút chật vật, nhưng cũng không sao, Tiếp Dẫn áp lực không lớn, Chuẩn Đề lại đang trong tình thế nguy kịch.

Đối chiến Chuẩn Đề tuy chỉ là một phân thân của Cộng Công, nhưng tu vi lại không yếu hơn Chuẩn Đề, thậm chí vượt qua Chuẩn Đề, lại có Khai Thiên Phủ trong tay, Chuẩn Đề không thể địch nổi.

Chuẩn Đề cũng uất ức.

Cộng Công muốn đồ Thánh tế Thiên, chọn Chuẩn Đề đầu tiên, chẳng lẽ Chuẩn Đề là Thiên Đạo Thánh Nhân yếu nhất?

"Rắc!" Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề bị Khai Thiên Phủ chém đứt.

Lập tức, Thất Thải Thần Quang mẫn diệt, sắc mặt Chuẩn Đề tái nhợt, phun ra một ngụm máu lớn.

Thất Bảo Diệu Thụ cũng chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trước mặt Đại Đạo Chí Bảo Khai Thiên Phủ thì kém xa.

Sau đó, lại chiến đấu mấy hiệp, Gia Trì Thần Xử cũng bị Khai

Thiên Phủ chém đứt.

Phủ quang xé rách hư không, có thể bổ khai Hỗn Độn, chém nát Hồng Mông, khai thiên tích địa.

Tiên Thiên Linh Bảo của Chuẩn Đề cái này tiếp cái khác bị Khai Thiên Phủ chém đứt, Bồ Đề Kim Thân tuy cường hoành, nhưng cũng không thể chống đỡ phong mang của Khai Thiên Phủ.

"Sư đệ, cẩn thận!" Tiếp Dẫn thấy Chuẩn Đề đang trong tình thế nguy kịch, nhưng lại nghiến răng muốn nứt ra, muốn đi giúp Chuẩn Đề, nhưng lại không cách nào thoát thân.

Giờ đây, Tiếp Dẫn tuy áp lực không quá lớn, nhưng cũng không cách nào phân ra sức mạnh giúp Chuẩn Đề.

Trong một tiếng kêu thảm thiết của Chuẩn Đề, Bồ Đề Kim Thân hai mươi bốn đầu, mười tám tay lại tan nát.

Chuẩn Đề, vẫn lạc!

Ngoài Đạo Thể Thánh Nhân bị chém giết, Nguyên Thần của Chuẩn Đề ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo cũng chịu tổn thương không nhỏ.

Một mặt, một phân thân của Cộng Công tay cầm Khai Thiên Phủ tuy có thể chém giết Chuẩn Đề, nhưng lại khó mà diệt Nguyên Thần của Chuẩn Đề.

Mặt khác, Cộng Công cũng không diệt Nguyên Thần của Chuẩn Đề.

Mỗi Thiên Đạo Thánh Nhân đều tồn tại liên hệ mật thiết với Thiên Đạo.

Chém giết thân thể Thiên Đạo Thánh Nhân thì thôi đi, nếu diệt Nguyên Thần Thiên Đạo Thánh Nhân, cái giá phải trả rất lớn.

Giết một Chuẩn Đề tế Thiên, xa xa không đủ.

Tiếp theo, mục tiêu của Cộng Công là Nữ Oa.

Sau khi Chuẩn Đề chết, Nữ Oa cũng là Thánh Nhân Sơ Kỳ, đã là yếu nhất, Cộng Công tự nhiên sẽ không nương tay.

Nữ Oa là Thánh Nhân Yêu Tộc, Cộng Công là Thánh Nhân Vu Tộc, hai bên vốn là đối địch.

Mắt thấy Chuẩn Đề vẫn lạc, Khai Thiên Phủ chém giết Chuẩn Đề lại bổ tới, Nữ Oa hoa dung thất sắc.

Tuy Thánh Nhân bất tử bất diệt, thân thể bị chém giết, chỉ cần Nguyên Thần không diệt, có thể vô hạn trọng sinh, không phải là đổi một thân thể thôi sao.

Nhưng Nữ Oa cũng không muốn chết một lần.

Nhưng, sự việc đã đến nước này, Cộng Công lại không hề nương tay.

Tuy đồ Thánh sẽ có Đại Nhân Quả, tổn hao khí vận, thậm chí có cả nghiệp lực, nhưng Cộng Công cũng không thể bận tâm nữa.

Giờ đây, Hồng Hoang Tuyệt Địa Thiên Thông, Cộng Công lại giết một Thiên Đạo Thánh Nhân.

Quan trọng nhất, Cộng Công có hai Thiên Đạo tổ hợp lại với nhau, thông qua đồ Thánh tế Thiên, ảnh hưởng Hồng Hoang Thiên Đạo.

Lúc này, Cộng Công lại có không ít cảm ngộ.

Khai Thiên Ấn Ký trên người Cộng Công đang phát sinh biến hóa.

Khai Thiên Ấn Ký ẩn chứa Bàn Cổ chi Đạo, Cộng Công muốn đi ra một con đường của riêng mình.

Đối với Cộng Công hiện tại, tiếp tục đi Bàn Cổ chi Đạo lại là hại

nhiều hơn lợi.

Cùng với Cộng Công minh ngộ, Khai Thiên Ấn Ký cũng hoàn toàn thay đổi.

Trong khoảnh khắc, lấy Khai Thiên Cửu Thức làm cơ sở, dung hợp vô số Thần Thông.

Cộng Công có quá nhiều Thần Thông, lúc này, tất cả Thần Thông đều dung nhập vào Khai Thiên Cửu Thức.

Chỉ thấy, Cộng Công rút ra Tam Xoa Kích, tùy tiện vung lên một cái, khiến Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần đều kinh hãi.

Nhìn thoáng qua, Thần Thông mà Cộng Công sử dụng là thức thứ nhất của Khai Thiên Cửu Thức, nhưng nếu quan sát kỹ, có thể thấy hoàn toàn không giống.

"Gọi là Đại Đạo Cửu Thức đi!" Cộng Công thầm nghĩ.

Dung hợp tất cả Thần Thông của Cộng Công, trở thành Đại Đạo Cửu Thức.

Khi Cộng Công có thể thi triển ra thức thứ chín của Đại Đạo Cửu Thức, cũng chính là chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo.

Bàn Cổ lĩnh ngộ ra Khai Thiên Cửu Thức, nhưng trên Khai Thiên Cửu Thức còn có thức thứ mười, Bàn Cổ nếu chứng đắc Đại Đạo, Khai Thiên Đệ Thập Thức cũng sẽ xuất hiện.

Nghĩa là, Đại Đạo Đệ Cửu Thức có thể sánh với Khai Thiên Đệ Thập Thức.

Đại Đạo Đệ Bát Thức không kém gì Khai Thiên Đệ Cửu Thức, thậm chí còn mạnh hơn.

Lĩnh ngộ ra Đại Đạo Cửu Thức, Cộng Công cũng cuối cùng đã đi ra một con đường của riêng mình.

Tùy tiện sử xuất Đại Đạo Đệ Nhất Thức, Cộng Công không hề dừng lại, tiếp tục sử xuất thức thứ hai.

So với Đại Đạo Đệ Nhất Thức, thức thứ hai cường đại hơn.

"Cộng Công đã thoát khỏi Bàn Cổ chi Đạo." Hồng Quân và Tam Thanh đều không dám tin.

Đi Bàn Cổ chi Đạo, đến Thánh Nhân Đỉnh Phong, rất khó tinh tiến thêm được nữa.

Cộng Công tuy có huyết mạch Bàn Cổ, lại có Bàn Cổ Chân Thân, nhưng lại có sự khác biệt bản chất với Bàn Cổ.

Thân thể huyết mạch, Nguyên Thần, đều không phải bản chất, Chân Linh mới là.

Chân Linh của Cộng Công dù sao cũng không phải của Bàn Cổ, bởi vậy, tất nhiên phải thoát khỏi Bàn Cổ chi Đạo.

Tiếp tục đi Bàn Cổ chi Đạo, Cộng Công muốn đột phá Thánh Nhân Đại Viên Mãn cũng cực kỳ khó khăn, càng đừng nói Vô Cực Đạo Quả.

Lúc này, Nữ Oa một tiếng kêu thảm thiết.

Giết hai Thiên Đạo Thánh Nhân, tiếp theo là Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn đoan tọa trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên, dùng Phật Pháp chống đỡ Khai Thiên Phủ.

Tuy Phật Pháp của Tiếp Dẫn phi phàm, nhưng chung quy vẫn là bàng môn, không thể sánh bằng Bàn Cổ chính tông.

Khai Thiên Phủ sử xuất thức thứ ba của Đại Đạo Cửu Thức, liền phá vỡ phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Kim Liên và Phật Quang của Tiếp Dẫn, khi thức thứ tư vừa ra, Tiếp Dẫn cũng đổ máu.

Chỉ còn lại Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần.

Đại Đạo Cửu Thức thức thứ năm vừa ra, kinh thiên động địa, phá diệt vạn pháp.

Cộng Công tay trái Tam Xoa Kích, tay phải Khai Thiên Phủ, áp chế Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần.

"Rắc!" Dưới công kích của Khai Thiên Phủ, Tru Thiên Kiếm không chịu nổi, vỡ tan, hóa thành Tru Tiên Tứ Kiếm.

Chỉ thấy, Tru Tiên Tứ Kiếm đều bị tổn hại ở mức độ khác nhau, tuy sẽ tự mình phục hồi, nhưng cần không ít thời gian.

Mất Tru Thiên Kiếm, thực lực của Bàn Cổ Nguyên Thần đại giảm, Cộng Công cũng nhẹ nhõm hơn một chút áp lực.

"Chỉ cần kiên trì thêm một đoạn thời gian nữa." Hồng Quân nói với Tam Thanh.

Chỉ cần thêm một đoạn thời gian nữa, Hồng Hoang Thiên Đạo sẽ xung đột với Đại Đạo, lúc đó, Cộng Công ở Hồng Hoang sẽ là người đầu tiên gánh chịu.

Không gian đặc biệt mà Cộng Công dùng Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính tổ hợp diễn hóa ra không thể chống đỡ được Thiên Đạo vĩ lực của Hồng Hoang.

Chương 404

Tam Thanh đồng tâm hiệp lực, duy trì Bàn Cổ Nguyên Thần, tận khả năng kéo dài thời gian.

Chuẩn Đề, Nữ Oa và Tiếp Dẫn ba Thiên Đạo Thánh Nhân lần lượt bị Cộng Công chém giết, tuy Nguyên Thần không diệt, nhưng cũng khiến thế giới Hồng Hoang xuất hiện đủ loại dị tượng.

Thiên địa đồng bi, mưa máu từ trời giáng xuống, nhuộm đỏ đại địa.

Gió thảm thiết gào thét.

Vô số sinh linh kinh hãi nhìn, nhưng không biết đã xảy ra chuyện gì, cũng có một số Đại Năng biết Thiên Đạo Thánh Nhân vẫn lạc.

Từ dị tượng giữa thiên địa, có thể biết rằng Thiên Đạo Thánh Nhân vẫn lạc không chỉ có một.

Giờ đây, đang là thời kỳ Thiên Địa Đại Kiếp, Thánh Nhân vẫn lạc, cũng khiến Đại Kiếp phát sinh biến hóa.

Hiện tại, Đại Kiếp đã mười phần tiếp cận Lượng Kiếp.

Trên một ngọn danh sơn nào đó ở Hồng Hoang, Hậu Thổ mặc niệm cầu nguyện.

Tuy Hậu Thổ chưa thành Thánh, nhưng tu vi thân thể và tu vi Nguyên Thần đều là Chuẩn Thánh.

Khí vận Tổ Vu tương liên, bởi vậy, khí vận của Hậu Thổ và Cộng Công tương liên, Y cũng biết rõ tình cảnh hiện tại của Cộng Công.

Hồng Quân và Thất Thiên Đạo Thánh Nhân Tuyệt Địa Thiên Thông, lại cũng vì đối phó Cộng Công.

Cộng Công hiện tại lại đồ Thánh tế Thiên.

“Hy vọng Cộng Công huynh trưởng có thể bình an vượt qua kiếp nạn này.” Hậu Thổ thầm nghĩ.

Tuy Hậu Thổ có lòng giúp Cộng Công, nhưng thực lực lại không đủ.

Hậu Thổ và các Tổ Vu còn lại hợp sức, cũng khó mà giúp Cộng Công. "Kéo dài thời gian?" Cộng Công trong lòng cười lạnh, Khai Thiên Phủ và Tam Xoa Kích trong tay công thế càng lúc càng lăng lệ.

Dưới công thế của Cộng Công, Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần càng thêm chật vật.

Bàn Cổ Nguyên Thần có Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thập Tam Phẩm Hắc Liên song trọng phòng ngự, Hồng Quân thì kém hơn một chút.

Nhìn mảnh vỡ Tạo Hoá Ngọc Điệp trên đỉnh đầu Hồng Quân, Cộng Công lại tế xuất Huyền Tẫn Chi Môn.

Huyền Tẫn Chi Môn không chỉ là một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, mà còn uẩn hàm một mảnh vỡ Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Nếu dung hợp mảnh vỡ của Hồng Quân, Huyền Tẫn Chi Môn tất nhiên sẽ trở thành Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn chỉnh, lại thêm một kiện Đại Đạo Chí Bảo.

Tuy rằng Cộng Công đã có ba kiện Đại Đạo Chí Bảo, nhưng cũng hi vọng có nhiều hơn.

Ở cấp độ tu vi hiện tại của Cộng Công, Tiên Thiên Chí Bảo trợ giúp không lớn, nhưng Đại Đạo Chí Bảo thì lại không nhỏ.

Vô luận là đột phá Thánh Nhân đại viên mãn, Vô Cực Đạo Quả, thậm chí chứng đắc Đại Đạo, Đại Đạo Chí Bảo đều có thể cung cấp

trợ giúp.

Cộng Công coi trọng không phải là uy lực của Đại Đạo Chí Bảo, mà là Đạo uẩn hàm bên trong nó.

Theo việc Cộng Công tế xuất Huyền Tẫn Chi Môn, ánh mắt Hồng Quân chớp động. "Mảnh vỡ cuối cùng của Tạo Hoá Ngọc Điệp nằm trong Huyền Tẫn Chi Môn của Cộng Công." Hồng Quân thầm nghĩ.

Hồng Quân cũng muốn Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn chỉnh, nhưng mảnh vỡ bất quy tắc kia lại rơi vào tay Cộng Công.

Hôm nay, Cộng Công tế xuất Huyền Tẫn Chi Môn, hiển nhiên là muốn dung hợp mảnh vỡ của lão. "Đã có ba kiện Đại Đạo Chí Bảo, lại còn muốn cái thứ tư, hừ!" Nguyên Thuỷ hừ lạnh.

Dưới thế công của Cộng Công, Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần đều rơi vào hạ phong.

Theo thời gian trôi qua, áp lực mà Hồng Quân và Tam Thanh phải đối mặt cũng càng lúc càng lớn.

Mặt khác, Huyền Tẫn Chi Môn sau lưng Cộng Công phát ra một luồng hấp lực, tác dụng lên mảnh vỡ Tạo Hoá Ngọc Điệp trên đầu Hồng Quân.

Dưới pháp lực ổn định của Hồng Quân, mảnh vỡ tịnh không bị Huyền Tẫn Chi Môn thôn phệ.

Nhưng lúc này, Cộng Công lại làm ra một cử chỉ kinh người.

Thấy Huyền Tẫn Chi Môn không thể thôn phệ mảnh vỡ của Hồng Quân, Cộng Công thao túng Huyền Tẫn Chi Môn chủ động bay về phía đó.

Hồng Quân trong lòng giãy dụa một chút, định xuất thủ ngăn cản, nhưng lại bị Tam Xoa Kích của Cộng Công chặn lại.

Khi Huyền Tẫn Chi Môn và mảnh vỡ Tạo Hoá Ngọc Điệp tiếp xúc, chúng bắt đầu hợp nhất.

Mảnh vỡ cuối cùng đã bổ toàn Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Khi Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn chỉnh, thần quang của Đại Đạo Chí Bảo hóa thành ráng màu lưu chuyển.

Đồng thời, một loại Đạo vận kỳ quái xuất hiện trên ngọc điệp.

Ngưng thị Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn chỉnh, tâm thần Cộng Công chấn động, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Trước giờ, Cộng Công vẫn đánh giá thấp Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Vật này ngoại trừ uẩn hàm Tam Thiên Đại Đạo, còn có thể tạo hóa Thiên Đạo. "Nếu đem Tạo Hoá Ngọc Điệp dung nhập Hồng Mông Thiên Đạo, trình độ hoàn thiện của Hồng Mông Thiên Đạo có thể sánh ngang Hồng Hoang Thiên Đạo." Cộng Công ám đạo.

Lúc này, Cộng Công đối với Tạo Hoá Ngọc Điệp là tình thế bắt buộc.

Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn chỉnh nãi là vật vô chủ, đã không còn là của Hồng Quân, cũng không phải của Cộng Công.

Nhất thời, Cộng Công, Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần tranh đoạt bảo vật này.

Do thực lực Cộng Công cường đại nhất, Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần vẫn như cũ hợp lực đối phó hắn.

Sức mạnh của Cộng Công, sức mạnh của Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần, ba luồng sức mạnh bao trùm lấy Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Tạo Hoá Ngọc Điệp, Khai Thiên Phủ, Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính, bốn kiện Đại Đạo Chí Bảo cũng tồn tại cộng hưởng.

Hồng Quân và Bàn Cổ Nguyên Thần bị áp chế gắt gao. "Đáng

giận!" Hồng Quân và Tam Thanh đều không cam lòng.

Đúng lúc này, Tạo Hoá Ngọc Điệp bạo phát ra một luồng sức mạnh khủng bố. "Hả?" Cộng Công, Hồng Quân và Tam Thanh đều kinh ngạc không thôi.

Mọi người đều không ngờ bên trong Tạo Hoá Ngọc Điệp lại ẩn tàng một luồng sức mạnh như vậy.

Chính vì Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn chỉnh, cùng với sức mạnh của một Thánh Nhân đỉnh phong và hai Thánh Nhân hậu kỳ tác động, mới khiến luồng sức mạnh ẩn tàng bên trong bạo phát ra.

Từ trên Tạo Hoá Ngọc Điệp bạo phát ra luồng sức mạnh cực kỳ cường đại.

Dưới sự xung kích đó, Hồng Quân bị thương, Cộng Công cũng bị thương, Bàn Cổ Nguyên Thần trực tiếp băng hoại, phân hóa thành Tam Thanh.

Tam Thanh đều mất đi sức chiến đấu.

Không gian đặc thù do Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính tổ hợp diễn hóa cũng tần lâm sụp đổ. "Sức mạnh của Bàn Cổ." Sắc mặt Hồng Quân khó coi.

Không ngờ Bàn Cổ lại ẩn giấu một luồng sức mạnh trong Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Nếu khi thiên địa sơ khai, Hồng Quân đoạt được Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn chỉnh, như vậy khi luyện hóa và thành Thánh, cũng sẽ bị luồng sức mạnh này oanh sát.

Hoặc giả, khi Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn chỉnh, Hồng Quân lợi dụng bảo vật này hợp đạo, vô luận thành công hay thất bại, Hồng Quân cũng chỉ có một con đường chết.

Đây là tính kế của Bàn Cổ.

Hồng Quân trong lòng còn sợ hãi.

Lúc này, Tam Thanh đều mất đi sức chiến đấu, Cộng Công tự nhiên sẽ không cho ba người thời gian khôi phục.

Khai Thiên Phủ trong tay Cộng Công huy động.

Phủ quang lóe lên, Thái Thượng, Nguyên Thuỷ và Thông Thiên đều bị chém giết.

Nguyên thần Tam Thanh cũng đều bị tổn hại, tịnh không có bị diệt hoàn toàn.

Chương 405

Đã giết sáu cái Thiên Đạo Thánh Nhân để tế thiên, trong đó bốn cái Thánh Nhân trung kỳ, hai cái Thánh Nhân sơ kỳ.

Tiếp theo, là Hồng Quân.

Tuy rằng Cộng Công và Hồng Quân đều bị thương, nhưng thương thế của Hồng Quân nặng hơn.

Hơn nữa, thực lực Cộng Công vốn đã vượt xa Hồng Quân.

Thắng bại đã không còn huyền niệm!

Sắc mặt Hồng Quân khó coi, trong lòng thầm mắng chửi, lão cũng không ngờ Bàn Cổ lại giở trò này.

Cộng Công cũng bất ngờ việc Bàn Cổ ẩn tàng sức mạnh trong Tạo Hoá Ngọc Điệp, bất quá, việc này lại giúp hắn.

Nếu không có luồng sức mạnh kia bạo phát, Cộng Công muốn giết Tam Thanh thật không dễ dàng.

Thêm một đoạn thời gian nữa, Hồng Hoang Thiên Đạo và Đại Đạo sẽ xung đột, khi đó áp lực Cộng Công phải đối mặt là lớn nhất.

Giết sáu cái Thánh Nhân tế thiên, áp lực của Cộng Công cũng giảm đi không ít. "Cuối cùng, đến lượt ngươi, Hồng Quân." Ánh mắt Cộng Công nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Hồng Quân âm thầm cười khổ.

Cục diện như vậy, lão không thể chiếm Tạo Hoá Ngọc Điệp làm của riêng, lại càng sẽ bị Cộng Công chém giết.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Hồng Quân xoay người bỏ chạy.

Tạo Hoá Ngọc Điệp rơi vào tay Cộng Công là tất nhiên rồi.

Hồng Quân không muốn bị Cộng Công giết để tế thiên.

Thấy Hồng Quân bỏ chạy, Cộng Công khinh thường cười một tiếng.

Hồng Quân lần trước bỏ chạy, lần này lại chạy, sau này có thể đổi tên thành "Hồng Chạy Chạy".

Duỗi tay thu lấy Tạo Hoá Ngọc Điệp, Cộng Công một bước bước ra, đuổi kịp Hồng Quân.

Phủ quang của Khai Thiên Phủ chặn lại đường đi của lão.

Hồng Quân muốn rời khỏi không gian đặc thù này cũng cần một chút thời gian, đối với Cộng Công, nhiêu đó là đủ để ngăn cản Hồng Quân vô số lần rồi.

Không thể đào thoát, sắc mặt Hồng Quân âm trầm. "Trước khi Thiên Đạo và Đại Đạo xung đột, ta không thể chết." Hồng Quân trong lòng kêu to. "Đã đều là Hồng Hoang Thánh Nhân, cũng nên đi chỉnh chỉnh tề tề." Cộng Công nói.

Bảy vị Hồng Hoang Thánh Nhân, Cộng Công đã chém giết sáu, chỉ còn lại Hồng Quân.

Chỉ có giết nốt Hồng Quân, mới gọi là chỉnh tề.

Hồng Quân nãi là Thánh Nhân hậu kỳ, giết lão tế thiên, hiệu quả còn tốt hơn các Thánh Nhân khác.

Cộng Công cũng không nói nhảm, thời gian của hắn cũng không nhiều.

Khai Thiên Phủ bổ về phía Hồng Quân, Cộng Công vừa ra tay chính là thức thứ bảy của Đại Đạo Cửu Thức.

Đại Đạo đệ thất thức tuy không đủ hoàn thiện, nhưng uy lực lại có thể so với thức thứ tám của Khai Thiên Cửu Thức.

Trên người Cộng Công, Khai Thiên ấn ký đã biến thành Đại Đạo ấn ký.

Bàn Cổ lạc ấn cũng thành Cộng Công lạc ấn.

Từ trong Bàn Cổ chi đạo đi ra, đạo hạnh của Cộng Công càng thêm tinh thâm, tuy rằng chưa đột phá Thánh Nhân đại viên mãn, nhưng tinh tiến không nhỏ.

Hồng Quân thân thể hóa thành Hỗn Nguyên Nhất Khí.

Hỗn Nguyên Nhất Khí đối chiến Hỗn Nguyên Thánh Nhân, lại có chút ưu thế. "Khá cho một Hồng Quân, lại sở hữu Hỗn Nguyên Nhất Khí." Cộng Công khen.

Hỗn Nguyên Nhất Khí và Hồng Mông Tử Khí đều đến từ Hỗn Độn, nãi do Đại Đạo diễn hóa ra.

Hồng Mông Tử Khí được xưng là Đại Đạo chi cơ, tự nhiên huyền diệu vô cùng, nhưng Hỗn Nguyên Nhất Khí lại cũng bất phàm.

So với Hồng Mông Tử Khí, Hỗn Nguyên Nhất Khí cũng kém không quá nhiều, nhưng so với Tiên Thiên Thanh Khí thì cao cấp hơn quá nhiều.

Đối mặt Hỗn Nguyên Nhất Khí, Khai Thiên Phủ trong tay Cộng Công không có một chút đình trệ, càng thêm lăng lệ.

Phủ quang bổ ra Hỗn Nguyên Nhất Khí, nhưng luồng khí này cũng chỉ thoáng bị tổn hại.

Khi Hồng Quân từ nhân thân biến thành Hỗn Nguyên Nhất Khí, muốn chém giết lão lại càng khó khăn hơn.

Hỗn Nguyên Nhất Khí công kích nhắm thẳng vào Đạo Quả.

Nếu là Hỗn Nguyên chi hạ bị Hỗn Nguyên Nhất Khí công kích, cho dù là Chuẩn Thánh, Đạo Quả cũng sẽ bị diệt. "Phanh!" Hỗn

Nguyên Nhất Khí toàn lực công kích, tuy rằng bị Cộng Công chặn lại, nhưng Hỗn Nguyên Đạo Quả và Thủy Chi Đại Đạo của hắn cũng bị khẽ lay động. "Hỗn Nguyên Nhất Khí đích xác cường đại, nếu Hồng Quân cũng là Thánh Nhân đỉnh phong, đối với ta thật sự có uy hiếp không nhỏ." Cộng Công thầm nghĩ.

Không muốn lãng phí thời gian, Cộng Công triệu hoán ra hai cái Thiên Đạo hình chiếu.

Hồng Mông Thiên Đạo, đến từ Hồng Mông vũ trụ bên trong Đại Đạo Chí Bảo Hồng Mông Kính, tuy rằng kém xa Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng cũng không thể khinh thường.

Với sự lớn mạnh của Hồng Mông Thiên Đạo như hiện nay, đủ để thừa tái một Thánh Nhân sơ kỳ, thậm chí là hai.

So với Hồng Mông Thiên Đạo, Hỗn Độn Thiên Đạo diễn hóa từ thế giới bên trong Hỗn Độn Châu lại kém xa, chỉ là một cái hình thức ban đầu.

Sức mạnh của hai cái Thiên Đạo, cùng với việc Cộng Công dẫn động Đại Đạo chi lực, đều giáng xuống người Hồng Quân.

Nhất thời, Hỗn Nguyên Nhất Khí không thể động đậy. "Hồng Quân, chết đi!" Khai Thiên Phủ trong tay Cộng Công lại một lần nữa bổ trúng Hỗn Nguyên Nhất Khí.

Lần này, Hỗn Nguyên Nhất Khí hoàn toàn tan vỡ, bị Hỗn Độn Châu hấp thu.

Chém giết Hồng Quân, cũng thuận tiện để Hỗn Độn Thiên Đạo trưởng thành một chút.

Bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đều bị Cộng Công giết để tế thiên, Cộng Công cũng rốt cuộc có thể thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, không gian đặc thù do Hỗn Độn Châu và Hồng Mông

Kính diễn hóa cũng biến mất.

Khai Thiên Phủ, Hỗn Độn Châu, Hồng Mông Kính và Tạo Hoá Ngọc Điệp, bốn kiện Đại Đạo Chí Bảo vây quanh Cộng Công.

Bốn kiện Đại Đạo Chí Bảo, nên chọn ba cái nào để dung hợp?

Cộng Công đã dùng pháp môn Tam Thi Hợp Nhất để dung hợp Khai Thiên Tam Bảo thành Khai Thiên Phủ, nhưng hắn định lại một lần nữa Tam Thi Hợp Nhất, lần này đem ba kiện Đại Đạo Chí Bảo dung hợp.

Không thể không nói, ý tưởng của Cộng Công vô cùng điên cuồng.

Bất quá, một khi thành công, chỗ tốt cũng không thể tưởng tượng nổi.

Ba kiện Đại Đạo Chí Bảo dung hợp, bảo vật sinh ra sẽ khủng bố cỡ nào. "Tạo Hoá Ngọc Điệp, Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính đi!" Cộng Công có quyết định.

Khai Thiên Phủ có thể giữ lại làm binh khí. ...

Bất Chu Sơn, bên trong Bàn Cổ Đại Điện, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, Nhục Thu, Cú Mang, Hậu Thổ, Huyền Minh cùng mười hai Tổ Vu tề tụ. "Hiện giờ thiên địa dị tượng, Thánh Nhân vẫn lạc." Chúc Cửu Âm mở hai mắt, Thời Gian Pháp Tắc chi lực quanh quẩn chu thân.

Dưới ảnh hưởng của Thời Gian Pháp Tắc, các Tổ Vu xung quanh đều có cảm giác thời gian thác loạn. "Nhìn dáng vẻ, đã vẫn lạc bảy vị Thánh Nhân." Huyền Minh nói. "Hồng Hoang cũng chỉ có bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân!" Đế Giang nói. "Huynh trưởng bằng sức một mình chém giết bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân." "Bất khả tư nghị!" "Khủng bố như vậy!" Từ thiên địa dị tượng của Hồng Hoang hiện tại, Đế Giang cùng các Tổ Vu đều biết bảy vị Thánh Nhân đã vẫn lạc.

Chương 406

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, đều bị chém giết.

Chỉnh chỉnh tề tề!

Các Tổ Vu đều thần sắc ngưng trọng.

Thiên Đạo chúng Thánh tuyệt địa thiên thông chỉ là bắt đầu, để Hồng Hoang Thiên Đạo và Đại Đạo xung đột mới là mục đích chính.

Một khi hai bên xung đột, Cộng Công chỉ cần còn ở Hồng Hoang, cũng sẽ đứng mũi chịu sào.

Lúc này, Cộng Công muốn đi thiên ngoại tránh né cũng không kịp.

Dù Cộng Công thành công đi thiên ngoại, khi trở lại Hồng Hoang, cũng sẽ không còn Hồng Hoang khí vận.

Nếu thời gian đủ dài, khi Cộng Công về lại, Vu Tộc còn hay không đều là vấn đề.

Một khi Vu Tộc mất đi vị trí nhân vật chính của thiên địa, Hồng Hoang đại năng sẽ đuổi tận giết tuyệt Vu Tộc.

Cho nên, bất luận Cộng Công hiện tại khó đi thiên ngoại tránh né, có thể đi, hắn cũng không định đi.

Hồng Hoang Thiên Đạo và Đại Đạo xung đột đã là tất nhiên. ...

Bất chấp cái nhìn của vô số sinh linh Hồng Hoang, Cộng Công lại một lần nữa đi tới Đông Hải Quy Khư.

Vô số thủy chi đa nguyên vũ trụ.

Trong bóng tối, Cộng Công đang tu luyện.

Hắn tu luyện Tam Thi chi pháp.

Chỉ một lát sau, Cộng Công trảm khước Tam Thi, phân biệt ký thác vào Hỗn Độn Châu, Hồng Mông Kính và Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Hiện giờ, trảm Tam Thi và Tam Thi Hợp Nhất đối với Cộng Công đều dễ dàng.

Cộng Công thiện thi ký thác Hồng Mông Kính, ác thi ký thác Hỗn Độn Châu, chấp niệm ký thác Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Theo việc Cộng Công thi triển Tam Thi Hợp Nhất, ba kiện Đại Đạo Chí Bảo bắt đầu có xu thế dung hợp.

Cộng Công hỉ hình vu sắc.

Nhưng mà, Tam Thi của hắn đang dung hợp, nhưng Hỗn Độn Châu, Hồng Mông Kính và Tạo Hoá Ngọc Điệp chỉ mới dung hợp được một chút xíu, ngay cả một phần triệu cũng không có, lại phân ly ra. "Xem ra, là ta suy nghĩ viển vông." Cộng Công cười khổ.

Muốn đem ba kiện Đại Đạo Chí Bảo dung hợp, độ khó to lớn không thể tưởng tượng.

Với tu vi Thánh Nhân đỉnh phong hiện tại của hắn, dùng Tam Thi Hợp Nhất để dung hợp, vẻn vẹn một phần triệu cũng không tới.

Dù Cộng Công đột phá Thánh Nhân đại viên mãn, dùng pháp môn này cũng không có khả năng thành công.

Bất quá, dị biến nảy sinh.

Chỉ thấy, hỗn độn quang hoa xám xịt và hồng mông quang hoa tím biếc chói mắt vô cùng.

Hỗn Độn Châu nội Thiên Đạo, Hồng Mông Kính nội Thiên Đạo, đồng thời tiến vào Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Một lớn một nhỏ, hai cái Thiên Đạo nằm trong Tạo Hoá Ngọc

Điệp, Tam Thiên Pháp Tắc hoàn nhiễu, khiến hai cái Thiên Đạo được hoàn thiện.

Theo Tạo Hoá Ngọc Điệp chuyển động, liên hệ giữa hai cái Thiên Đạo không ngừng tăng cường.

Khi một cái cân bằng vi diệu hình thành, Hỗn Độn Thiên Đạo bắt đầu nhanh chóng trưởng thành, trong thời gian ngắn hướng Hồng Mông Thiên Đạo nhìn bằng.

Để bồi dưỡng Hồng Mông Thiên Đạo từ hình thức ban đầu đến hiện tại, Cộng Công đã trả giá không ít tâm huyết, vậy mà Hỗn Độn Thiên Đạo lại trong phút chốc đuổi kịp.

Lần này, Cộng Công Tam Thi Hợp Nhất tịnh không thể dung hợp ba kiện chí bảo, lại làm cho hai cái Thiên Đạo tiến vào Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Lại vì quan hệ cân bằng, Thiên Đạo yếu hơn chịu ảnh hưởng của Thiên Đạo mạnh hơn mà nhanh chóng trưởng thành, cho đến khi sức mạnh hai bên ngang nhau.

Hồng Hoang, bên trong Đông Hải Quy Khư.

Vô số đa nguyên vũ trụ vặn vẹo hỗn loạn, lại loạn trong có tự.

Lúc này, Cộng Công đã thu hồi Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính, hai tay nâng Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Trong Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn chỉnh, có hai cái Thiên Đạo.

Một cái liên tiếp thế giới trong Hỗn Độn Châu, được Cộng Công mệnh danh là Hỗn Độn Thiên Đạo; một cái liên tiếp Hồng Mông vũ trụ, được gọi là Hồng Mông Thiên Đạo.

Hai cái Thiên Đạo tuy rằng đều không sánh bằng Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng cộng lại cũng không dung khinh thường.

Nhìn Tạo Hoá Ngọc Điệp trong tay, Cộng Công trong lòng cũng có minh ngộ.

Nguyên lai, Tạo Hoá Ngọc Điệp ngoại trừ hoàn thiện Thiên Đạo, còn có thể cân bằng Thiên Đạo.

Hiện giờ chỉ cân bằng hai cái, nếu có nhiều hơn, nó cũng làm được.

Cộng Công trong lòng rung động, nghĩ tới Thiên Phạt Chi Nhãn.

Thiên Phạt Chi Nhãn của hắn có quan hệ với Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng với hai cái Thiên Đạo trong ngọc điệp lại không liên hệ.

Một khi Hồng Hoang Thiên Đạo và Đại Đạo xung đột, Thiên Phạt Chi Nhãn ngược lại thành sơ hở. "Cần thiết phải giải quyết sơ hở này." Cộng Công vừa nghĩ, mi tâm liền hiển hóa ra một con mắt tử hồng sắc.

Hủy đi Thiên Phạt Chi Nhãn?

Đối với Cộng Công rất dễ, bất quá hủy đi thì quá đáng tiếc.

Suy nghĩ một chút, Cộng Công có tính toán.

Chỉ thấy hắn duỗi tay móc Thiên Phạt Chi Nhãn ở mi tâm xuống, tống vào bên trong Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Đốn thời, Thiên Phạt Chi Nhãn nằm ở điểm cân bằng giữa hai cái Thiên Đạo.

Tam Thiên Pháp Tắc trong ngọc điệp cũng phát huy tác dụng.

Tử hồng sắc Thiên Phạt Chi Nhãn phát sinh biến hóa. "Rắc!" Một tiếng vang nhỏ, trên con mắt xuất hiện vết nứt tế tiểu.

Tiếp theo, vết nứt càng lúc càng lớn, cuối cùng, Thiên Phạt Chi Nhãn một phân thành hai.

Một nửa diễn hóa thành Hỗn Độn Chi Nhãn, một nửa diễn hóa thành Hồng Mông Chi Nhãn.

Hỗn Độn Chi Nhãn liên kết Hỗn Độn Thiên Đạo, Hồng Mông Chi Nhãn liên kết Hồng Mông Thiên Đạo.

Hai con mắt đều uẩn hàm sức mạnh Tam Thiên Pháp Tắc.

Có thể xưng là Thiên Đạo Chi Nhãn.

Từ trong Tạo Hoá Ngọc Điệp bay ra, Hỗn Độn Chi Nhãn tiến vào mắt phải Cộng Công, Hồng Mông Chi Nhãn tiến vào mắt trái.

Đôi mắt Cộng Công vốn hóa thành Hồng Hoang Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, hiện giờ, lại có thêm một đôi Thiên Đạo Chi Nhãn.

Cộng Công cùng Thái Dương, Thái Âm của Hồng Hoang vẫn tồn tại liên hệ mật thiết.

Nhắm hai mắt, Cộng Công cẩn thận cảm thụ, sức mạnh uẩn hàm trong đôi Thiên Đạo Chi Nhãn thập phần cường đại.

Có đôi mắt này, Cộng Công không chỉ thực lực tăng mạnh, mà cảm ngộ đối với Đại Đạo cũng sâu hơn. ...

Toàn bộ Hồng Hoang, vô luận Thiên Giới, Hồng Hoang đại địa, U Minh, hoặc từng cái tiểu thế giới, đại kiếp đã thăng cấp thành Lượng Kiếp.

So với Lượng Kiếp, sự xung đột giữa Thiên Đạo chi lực và Đại Đạo chi lực còn đáng sợ hơn.

Tại Hồng Hoang, Đại Đạo vô xử bất tại, Hồng Hoang Thiên Đạo cũng vậy.

Cho nên, sự xung đột khiến bất cứ nơi nào ở Hồng Hoang cũng diễn hóa ra chủng chủng đại khủng bố.

Tạm thời chưa dẫn động Đại Đạo chi lực từ thiên ngoại, nên

Hồng Hoang Thiên Đạo đang chiếm ưu thế tuyệt đối.

Chương 407

Vì sự xung đột này, không ít sinh linh tu vi thấp kém mất đi đạo hạnh, pháp lực tiêu thất, trở thành phàm nhân.

Tại một nơi ở Đông Hải, Cộng Công trữ lập trên mặt biển, cuồng phong thổi động, nhưng nước biển dưới chân lại không có sóng gợn, bình tĩnh như một mặt gương.

Thương khung mây đen dày đặc, lôi đình hóa thành long xà thoán động.

Theo Thiên Đạo và Đại Đạo xung đột, áp lực Cộng Công thừa thụ càng lớn.

Lúc này, hắn có thể cảm nhận Đại Đạo chi lực trong toàn bộ Hồng Hoang đều bị áp chế. "Oanh long long!" Tuy rằng Cộng Công sở hữu Bàn Cổ Chân Thân, lại nắm giữ Nhật Nguyệt tinh thần, nhưng khắc này, Hồng Hoang Thiên Đạo muốn diệt Cộng Công, chỉ vì hắn là Đại Đạo Thánh Nhân.

Cũng may hắn đã giết bảy cái Thánh Nhân tế thiên, nếu không, áp lực sẽ lớn hơn gấp mười lần. "Oanh!" Một đoàn Hồng Hoang chi lực muốn oanh sát Cộng Công.

Đoàn sức mạnh này tịnh không phải từ trên trời giáng xuống, mà là tự nhiên xuất hiện.

Thiên Đạo ngoại trừ giáng xuống thiên kiếp và thiên khiển, cũng có thể trực tiếp điều động sức mạnh thế giới để mạt sát vạn vật.

Hiện giờ, Hồng Hoang Thiên Đạo đang điều động sức mạnh thế giới đối phó Cộng Công.

Chỉ cần thân ở trong Hồng Hoang, vô luận nơi nào, đều không thể

tránh né.

Cộng Công đã hiển hóa Bàn Cổ Chân Thân, nhưng dưới sự công kích này, thân thể hắn không ngừng bị thương, rồi lại nháy mắt khôi phục, lại bị thương, tuần hoàn không dứt. "Cũng may trước đó đã giết bảy tên Thánh Nhân tế thiên, bằng không ta cũng chỉ có thể chạy trốn tới thiên ngoại." Cộng Công lẩm bẩm tự nói.

Lấy ra Khai Thiên Phủ, Cộng Công một búa trong tay, khí thế trùng thiên.

Hắn một búa huy ra, bổ đôi luồng Hồng Hoang chi lực đang công kích.

Khi luồng sức mạnh bị bổ ra, một số nơi ở Hồng Hoang thế giới cũng bị phá hư, sinh ra nghiệp lực.

Hiện tại chỉ là một bộ phận nhỏ sức mạnh thế giới công kích Cộng Công, nếu là toàn bộ sức mạnh Hồng Hoang, trong nháy mắt có thể mạt sát hắn, dù hắn đột phá Thánh Nhân đại viên mãn cũng chết chắc. "Phanh!" Cộng Công lại một lần nữa huy búa bổ ra Hồng Hoang chi lực, lại khiến Hồng Hoang bị phá hư, sinh linh bị thương vong.

Nghiệp lực càng lúc càng nhiều.

Cộng Công lại hoàn toàn không để ý, thần sắc ngưng trọng nhìn lên trời.

Cộng Công tựa hồ đã sát giác được gì đó, đối với việc trực tiếp dùng Khai Thiên Phủ phá tan Hồng Hoang chi lực gây ra đại nhân quả, đại nghiệp lực cũng không quan tâm.

Lại một lần nữa huy búa, hai mắt Cộng Công phát ra thần quang.

Một đạo Hỗn Độn thần quang và một đạo Hồng Mông thần quang phá vỡ hư không.

Khẩn tiếp theo, Hồng Hoang Thiên Đạo hình chiếu hiển hiện.

Một con mắt tử hồng sắc xuất hiện trên trời, nửa hư nửa thực, lạnh lùng vô tình, không có một chút cảm giác sinh mệnh.

Hồng Hoang Thiên Đạo uẩn hàm Tam Thiên Pháp Tắc, diễn hóa ra quy tắc của thế giới này.

Cộng Công lúc này lại không chớp mắt nhìn chằm chằm vào hình chiếu đó.

Mặc kệ Hồng Hoang chi lực không ngừng công kích, hắn cẩn thận quan sát, thần sắc càng lúc càng khẳng định.

Xác định được suy đoán của mình, trong lòng Cộng Công kinh ngạc đến tột đỉnh. "...

Sao có thể?" Cộng Công khó có thể tin.

Hồng Hoang chi lực không ngừng công kích, theo sự tiêu hao của nó, nghiệp lực cũng sinh ra.

Khí vận trên người Cộng Công không ngừng trôi đi, nghiệp lực càng lớn, sự công kích của Hồng Hoang chi lực càng mạnh. "Phanh!" Dưới sự công kích, Cộng Công tuy có Bàn Cổ Chân Thân, toàn thân lại xuất hiện vô số vết thương nhỏ, tuy không có máu chảy ra, nhưng lại có Hỗn Độn tinh khí di mạn.

Nhìn Thiên Đạo hình chiếu trên trời, thần tình Cộng Công vô cùng ngưng trọng.

Hắn sát giác được, bên trong Hồng Hoang Thiên Đạo ẩn tàng một cái chân linh.

Không sai, trong Thiên Đạo tồn tại một cái chân linh.

Thiên Đạo là quy tắc của một thế giới.

Linh bảo có thể dựng dục ra khí linh, nhưng Thiên Đạo dựng dục

ra Thiên Đạo chi linh sao?

Nếu có người lấy thân hợp đạo thì không lạ, nhưng vấn đề là chưa ai hợp đạo.

Hồng Quân định hợp đạo nhưng bị Cộng Công phá hư. "Bàn Cổ, khẳng định là Bàn Cổ, chân linh của hắn ẩn tàng trong Hồng Hoang Thiên Đạo." Cộng Công gần như có thể khẳng định.

Với tu vi như Bàn Cổ, tuy chứng đạo thất bại vẫn lạc, nhưng nguyên thần hóa thành Tam Thanh, tinh huyết hóa thành Tổ Vu, một lũ chân linh tồn tại cũng tịnh phi không có khả năng.

Nếu không phải Cộng Công hiện giờ có Bàn Cổ Chân Thân, cộng thêm tu vi cao thâm, lại bị Thiên Đạo điều động sức mạnh mạt sát, hắn thật sự sát giác không ra chân linh ẩn tàng kia.

Bàn Cổ chân linh ẩn tàng quá sâu.

Nếu không có biến số là Cộng Công, Hồng Quân sẽ hợp đạo, cũng sẽ từng bước mưu hoa chưởng khống Thiên Đạo, cuối cùng siêu thoát.

Nhưng nếu Bàn Cổ chân linh đã sớm ẩn trong đó, vậy thì Hồng Quân mưu hoa đến cuối cùng cũng chỉ làm lợi cho Bàn Cổ.

Lúc này, không còn Hồng Hoang chi lực công kích Cộng Công.

Thiên Đạo hình chiếu biến mất, Hồng Hoang Thiên Đạo xuất hiện ngay trước người Cộng Công không xa.

Suy nghĩ một chút, Cộng Công bước vào bên trong Thiên Đạo.

Không gian tử hồng sắc, tựa như vô cùng vô tận, đây là bên trong Hồng Hoang Thiên Đạo.

Thiên Đạo chi lực ngưng tụ thành một đại hán cơ bắp cuồn cuộn, chính là hình tượng của Bàn Cổ. "Bàn Cổ!" Cộng Công không đoán

sai, chân linh ẩn tàng quả nhiên là Bàn Cổ.

Thân thể, nguyên thần, pháp bảo, thậm chí pháp tắc đạo quả, Bàn Cổ đều xá khí, chỉ giữ lại một điểm chân linh ẩn tàng trong Thiên Đạo. "So với Tam Thanh, ta càng thích Vu Tộc hơn." Bàn Cổ mỉm cười nói. "Thật không nghĩ tới, chân linh của ngươi sẽ ở trong Hồng Hoang Thiên Đạo." Cộng Công nói. "Ta chứng Vô Thượng Đại Đạo thất bại, chân linh trầm ngủ, nếu không phải Tam Thanh triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần, ta cũng sẽ không thức tỉnh." Bàn Cổ cười nói. "Do Bàn Cổ Nguyên Thần sao?

Hoặc hứa, khi Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn chỉnh, hoặc có người hợp đạo, ngươi đều sẽ thức tỉnh đi!" Cộng Công nói. "Ngươi nói đúng." Bàn Cổ nhún vai.

Tam Thanh dễ dàng sẽ không triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần.

Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn chỉnh cũng không dễ.

Hợp đạo lại càng khó khăn.

Bất quá, theo thời gian, Bàn Cổ chân linh tổng sẽ thức tỉnh.

Tuy rằng trước mắt không ai hợp đạo, nhưng Tam Thanh không chỉ một lần triệu hoán nguyên thần, cộng thêm Tạo Hoá Ngọc Điệp đã hoàn chỉnh.

Khi Bàn Cổ chân linh tỉnh lại, Thiên Đạo đại thế cũng nằm trong tay hắn.

Nếu Cộng Công không phát hiện, Bàn Cổ sẽ tiếp tục ẩn tàng, lợi dụng thiên số mưu hoa.

Nhiên, Cộng Công đã phát hiện ra. "Tiếp theo, ngươi muốn giết ta?" Cộng Công hỏi. "Ngươi có thể lựa chọn, bị mạt sát, hoặc buông bỏ Đại Đạo Thánh Nhân, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, rồi hợp đạo." Bàn Cổ cho Cộng Công hai con đường.

Nhưng hai con đường Bàn Cổ đưa ra, Cộng Công một cái cũng không chọn.

Chương 408

Hắn ký không muốn bị mạt sát, lại không nguyện làm Hồng Hoang Thiên Đạo Thánh Nhân để rồi bị khống chế. "Cho ngươi một con đường sống, không suy nghĩ thêm sao?

Ta chứng đắc Đại Đạo chi hậu, ngươi có thể trở thành Đại Đạo chi hạ đệ nhất nhân, dưới một người trên vạn người, không tốt sao?" Bàn Cổ không từ bỏ ý định khuyên bảo.

Đại Đạo vô thượng, chỉ có một sinh linh chứng đắc Đại Đạo.

Một khi chứng đắc, toàn tri toàn năng, bất khả tư nghị.

Còn "dưới một người", đối với Đại Đạo mà nói thì cùng sâu kiến không khác biệt.

Một khi chứng đắc Đại Đạo, một ý niệm có thể sáng tạo và hủy diệt vô số cái Thiên Đạo thế giới.

Bàn Cổ muốn chứng Đại Đạo, Cộng Công cũng muốn. "Có bản lĩnh thì mạt sát ta đi." Cộng Công một tay Khai Thiên Phủ, một tay Tam Xoa Kích, sau lưng xuất hiện Hỗn Độn Châu, Hồng Mông Kính và Tạo Hoá Ngọc Điệp. "Tuy rằng ngươi đi ra một con đường của riêng mình, nhưng sức mạnh của ngươi đại bộ phận đều đến từ ta, từng thuộc về ta, ngươi cho rằng có thể đối phó ta?" Bàn Cổ thần sắc khinh tùng, tựa hồ hào vô áp lực.

Ánh mắt Cộng Công kiên định.

Lúc này hắn cũng có minh ngộ.

Đánh bại Bàn Cổ chân linh, hắn mới có thể đột phá Thánh Nhân đại viên mãn, mới có thể chứng Đại Đạo.

Bàn Cổ là chướng ngại vật hắn phải vượt qua.

Kỳ thực Cộng Công đã sớm hoài nghi Bàn Cổ chưa chết hẳn, vốn tưởng ở trong Bàn Cổ Điện, nhưng sau khi ngả bài với Trụ Dĩ (Chân Linh Bàn Cổ Điện) thì không phải.

Hắn cũng không ngờ Bàn Cổ lại trốn trong Thiên Đạo.

Nếu sớm biết, hắn sẽ không để Tam Thanh triệu hoán nguyên thần, không để Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn chỉnh.

Hiện tại, hợp đạo chỉ ảnh hưởng thiên số, còn Bàn Cổ chân linh có thể trực tiếp quyết định thiên số.

Bàn Cổ một ý niệm, thiên số chú định Vu Tộc diệt vong. "Xem ra ngươi đã có giác ngộ, cũng được!

Ta sẽ cho ngươi một cái kết cục thể diện!" Bàn Cổ đạm đạm nói. "Thắng bại bây giờ hạ định luận còn quá sớm!" Cộng Công cười lạnh. "Dưới sức mạnh tuyệt đối, mặc cho sâu kiến giãy dụa thế nào cũng là đồ lao, nghịch thiên, chỉ là một trò cười!" Bàn Cổ mặc nhiên nói. "Trong mắt ngươi, ta chỉ là sâu kiến?" Cộng Công không phẫn nộ, cả người vô cùng bình tĩnh.

Hắn huy Khai Thiên Phủ, Tam Xoa Kích hóa thành lưu quang công tới. "Phanh!

Phanh!" Bàn Cổ tay trái tiếp Khai Thiên Phủ, tay phải chặn Tam Xoa Kích, thần sắc nhẹ nhàng.

Tuy Cộng Công chưa dùng toàn lực, nhưng Bàn Cổ khinh miêu đạm tả đỡ được, chênh lệch song phương quá rõ ràng.

Cộng Công hoàn toàn nhìn không thấu thực lực Bàn Cổ, chỉ cảm thấy thâm bất khả trắc. "Chút thực lực ấy còn không đối phó được ta." Bàn Cổ cười khẽ. "Hừ!" Cộng Công toàn lực sử xuất Đại Đạo cửu thức đệ bát thức.

Bên trong không gian Thiên Đạo, nhìn Cộng Công toàn lực bổ tới,

Bàn Cổ cười nói: "Đạo của ngươi không tệ." Cộng Công lấy Khai Thiên Cửu Thức làm cơ sở, kết hợp vô số thần thông lĩnh ngộ ra Đại Đạo Cửu Thức.

Khi thi triển được hoàn chỉnh thức thứ chín, hắn cũng có thể chứng đắc Đại Đạo.

Hiện giờ chỉ dùng được thức thứ tám, lại không hoàn thiện.

Nhưng Đạo của hắn cũng làm Bàn Cổ mắt sáng lên. "Phanh!" Khai Thiên Phủ lại bị Bàn Cổ tiếp được, nhưng một ngón tay của Bàn Cổ cũng bị chấn nát.

Nhiên, thân thể này là do Thiên Đạo sức mạnh ngưng tụ.

Chân linh Bàn Cổ vẫn đang ẩn tàng.

Cho nên dù chém nát thân thể này, Bàn Cổ cũng có thể ngưng tụ lại cái mới.

Cộng Công tiến vào đây là để tìm chân linh Bàn Cổ.

Muốn đối phó y, phải tìm được chân linh. "Có chút dáng vẻ rồi đấy." Bàn Cổ nhìn ngón tay bị vỡ, cười nói.

Thiên Đạo chi lực lưu chuyển, trong nháy mắt ngón tay đã khôi phục. "Thực lực Bàn Cổ tối thiểu cũng là Thánh Nhân đại viên mãn." Cộng Công thầm tính.

Đối phó người khác hắn có thể việt cấp chiến đấu, nhưng đối với Bàn Cổ thì quá khó.

Đại Đạo chi hạ, chỉ sợ không ai có thể việt cấp đánh với Bàn Cổ.

Cộng Công cũng làm xong dự tính xấu nhất, dù cá chết lưới rách cũng phải làm Bàn Cổ bị thương.

Bốn kiện Đại Đạo Chí Bảo, hai cái Thiên Đạo cho hắn sự tự tin.

Chỉ cần nguyên thần bất diệt, hắn cũng không sợ bị giết. "Ta có một vấn đề, hi vọng ngươi cho ta đáp án." Cộng Công nhìn Bàn Cổ. "Dương Tiễn?" "Không sai, tình huống của hắn rất giống Thiên Đạo chi tử, hiện tại xem ra, là một quân cờ của ngươi đi!" "Đại Đạo chi hạ tồn tại vô số Thiên Đạo thế giới, Dương Tiễn đến từ một cái Hồng Hoang khác." Bàn Cổ nói.

Thế giới phân chia đẳng cấp: Động Thiên, Tiểu Thiên, Trung Thiên, Đại Thiên, cuối cùng là Thiên Đạo thế giới.

Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính nội thế giới đều là Thiên Đạo thế giới, Hồng Hoang cũng vậy.

Đạo vô chỉ cảnh, Thiên Đạo hữu hạn, Đại Đạo vô hạn. "Một cái Hồng Hoang khác?" Cộng Công đăm chiêu.

Ký nhiên tồn tại vô số Thiên Đạo thế giới, như vậy cũng tồn tại vô số Bàn Cổ.

Nhưng Hỗn Độn quá lớn, lại có Đại Đạo quy tắc hạn chế, các thế giới tiếp xúc nhau rất khó. "Là do một Bàn Cổ khác khai tịch." Bàn Cổ vừa nói, vừa tùy tay điểm một cái.

Vô số hình ảnh hiện ra.

Hỗn độn, Tiên Thiên Ma Thần, Bàn Cổ khai thiên, Ma Thần vẫn lạc hóa thành vạn vật.

Long Phượng Kỳ Lân, Hồng Quân thành Thánh, Vu Yêu đại chiến...

Đến Phong Thần đại chiến, Dương Tiễn cùng Viên Hồng đại chiến, Nữ Oa xuất thủ hàng phục Viên Hồng, cũng lúc đó Dương Tiễn xuyên việt. "Dương Tiễn là một cái cơ duyên xảo hợp, ta chỉ thuận thế mà làm.

Bất quá, khi hắn thành Thánh, có thể cùng Hồng Hoang bên kia

thành lập thông đạo, khi đó..." Bàn Cổ tịnh không nói hết, nhưng Cộng Công đã hiểu.

Bàn Cổ muốn để Dương Tiễn thành Hồng Hoang Thiên Đạo Thánh Nhân, từ đó xâm nhập Hồng Hoang kia.

Nếu có thể thôn phệ thế giới đó, Bàn Cổ sẽ đạt được chỗ tốt cực lớn.

Đại Đạo chi hạ, Thiên Đạo vô số, giữa các Thiên Đạo là quy luật cá lớn nuốt cá bé, là thợ săn và con mồi.

Khu rừng đen tối của Hỗn Độn.

Cộng Công có một đáp án, nhưng lại có thêm nghi hoặc.

Ví dụ như việc hắn xuyên việt, chẳng lẽ cũng do Bàn Cổ này làm?

Nhưng khi đó Bàn Cổ chân linh đang ngủ say. "Tiền thế, sinh hoạt tại một cái mạt pháp thời đại, thế giới đó cũng có Thiên Đạo sao?

Chương 409

Thiên Đạo trong đó phải chăng cũng có một chân linh?

Phát hiện ra Hồng Hoang này nên để ta xuyên việt?" Cộng Công trong lòng nghi hoặc nhưng không thể tìm đáp án từ Bàn Cổ trước mắt. "Thôn phệ hai cái Thiên Đạo của ngươi, ta sẽ càng thêm cường đại, chờ Dương Tiễn thành Thánh, nắm chắc thôn phệ cái Hồng Hoang kia càng lớn." Bàn Cổ nói.

Cộng Công động dụng Thiên Đạo Chi Nhãn.

Hỗn Độn Chi Nhãn, Hồng Mông Chi Nhãn phát ra Thiên Đạo chi lực, đối kháng Bàn Cổ.

Ba loại sức mạnh Thiên Đạo va chạm.

Hồng Hoang Thiên Đạo sức mạnh quá lớn, dù Bàn Cổ chân linh chỉ dùng được một phần cũng hoàn toàn áp chế Cộng Công.

Cộng Công rơi vào hạ phong.

Xem ra Bàn Cổ chưa dùng toàn lực. "Bàn Cổ quá mạnh, nếu có thể tìm được chân linh của hắn thì may ra." Cộng Công thầm nghĩ.

Hiện giờ Bàn Cổ dùng Hồng Hoang Thiên Đạo chi lực, chân linh của hắn không mạnh đến thế.

Nhưng tìm một chân linh ẩn tàng trong Thiên Đạo mênh mông chẳng khác nào mò kim đáy biển.

Lúc này, Thiên Đạo chi lực từ đôi mắt Cộng Công đã ngập ngừng muốn vỡ.

Bàn Cổ bước từng bước về phía hắn, tử hồng sắc Thần Lôi trong tay thoán động.

Thần Lôi này so với Đô Thiên Thần Lôi còn mạnh hơn quá nhiều, uẩn hàm Tam Thiên Pháp Tắc dao động. "Oanh!" Tới gần Cộng Công, Bàn Cổ huy tay, Thần Lôi hóa thành dị thú tựa rồng mà không phải rồng, đánh về phía hắn.

Nguy cơ tử vong bao trùm.

Trong sinh tử quan đầu, Cộng Công bạo phát tiềm lực.

Bốn kiện Đại Đạo Chí Bảo cùng sức mạnh bản thân dốc toàn lực.

Dưới Thần Lôi oanh kích, bốn kiện chí bảo ảm đạm đi.

Cộng Công thổ huyết, bị thương. "Còn có thể sống sót?

Thật làm ta có chút ngoài ý muốn!" Bàn Cổ cười nói.

Bản tưởng một kích là xong.

Cộng Công nhìn bốn kiện chí bảo, trong lòng có quyết định.

Hắn muốn tự bạo bốn kiện Đại Đạo Chí Bảo.

Nhất là hai kiện có chứa Thiên Đạo thế giới, nếu nổ tung bên trong Hồng Hoang Thiên Đạo, chắc chắn sẽ gây tổn hại lớn, ảnh hưởng đến Bàn Cổ chân linh. "Tự bạo Đại Đạo Chí Bảo?" Bàn Cổ nhíu mày.

Hắn thao túng Thiên Đạo chi lực trấn áp.

Theo lý thuyết, dưới sự trấn áp này, Cộng Công không thể tự bạo.

Nhưng sức mạnh của bốn kiện chí bảo lại càng lúc càng hỗn loạn. "Sao có thể?" Bàn Cổ kinh ngạc.

Hắn đã xem thường Cộng Công.

Nếu để nổ, Hồng Quân và các Thánh Nhân khác chắc chắn sẽ phát hiện ra sự tồn tại của Bàn Cổ chân linh.

Điều này bất lợi cho Bàn Cổ.

Ngay khi bốn kiện chí bảo sắp nổ, chân linh của Cộng Công chợt

động.

Một thứ ẩn tàng trong chân linh hắn hiển hiện ra.

Chân linh là bản chất duy nhất của sinh linh.

Hỗn độn có thể có vô số Bàn Cổ, nhưng chân linh là khác biệt. "Thời Không Đại Đạo?" Cộng Công kinh ngạc.

Từ chân linh hắn hiện ra Thời Không Đại Đạo.

So với Thủy Chi Đại Đạo, nó mạnh hơn quá nhiều. "Thời Không Đại Đạo?" Bàn Cổ cũng trừng lớn mắt, không dám tin.

Ngay cả Lực Chi Đại Đạo của hắn năm xưa cũng không mạnh bằng cái này. "Chân linh của ngươi đến từ Thiên Đạo thế giới khác?" Sắc mặt Bàn Cổ khó coi.

Mọi thứ đã thoát khỏi tầm kiểm soát.

Thời Không Đại Đạo diễn hóa vô số thời gian và không gian, tầng tầng lớp lớp.

Cộng Công cảm thấy liên hệ mật thiết với nó, phảng phất nó vốn là một phần của hắn.

Có lẽ một vị đại năng nào đó đã dung nhập nó vào chân linh hắn.

Đã có Thời Không Đại Đạo, không cần tự bạo chí bảo nữa.

Cộng Công ổn định lại sức mạnh.

Bàn Cổ lạnh lùng phóng ra một luồng Thiên Đạo vĩ lực.

Cộng Công vội vàng thao túng Thời Không Đại Đạo để ngăn cản.

Vô tận thời không hình thành trở cách, triệt tiêu Thiên Đạo chi lực.

Dù đỡ được, pháp lực Cộng Công cũng tiêu hao một phần ba.

Lúc này, hắn nảy ra một ý tưởng. "Lục Đạo Luân Hồi đại thành, chính là lúc này." Cộng Công thầm nghĩ.

Nhân pháp Địa, Địa pháp Thiên.

Luân Hồi đại biểu cho Địa Đạo.

Nếu Luân Hồi đại thành, bao phủ toàn bộ thế giới, có thể lợi dụng nó chưởng khống một phần Thiên Đạo quyền hành.

Lại có thể dùng Luân Hồi lập thánh vị.

Vốn dĩ không thể làm Luân Hồi đại thành trong thời gian ngắn, nhưng có Thời Không Đại Đạo thì lại khác.

Cộng Công lập tức hành động. "Không ổn!" Bàn Cổ nhìn ra ý đồ, vội vàng ngăn cản.

Nhưng đã muộn một bước.

Vô tận thời không xuất hiện giữa thiên địa Hồng Hoang, Lục Đạo Luân Hồi càng lúc càng hoàn thiện, phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng.

Tứ hải bát hoang, rồi đến Tam Thập Tam Thiên.

Trong thời gian ngắn ngủi, Lục Đạo Luân Hồi bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Theo Luân Hồi đại thành, Lục Đạo chi lực mạnh đến mức không thể tư nghị.

Đồng thời, mọi sinh linh Hồng Hoang đều nhận được một tin tức từ Luân Hồi Chi Chủ Cộng Công. "Trong luân hồi tụng chân danh ta, có thể đắc vĩnh sinh!" Đốn thời, cả Hồng Hoang oanh động.

Trên Đại La Thiên, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh vừa sống lại đều khiếp sợ.

Chương 410

"Sao có thể?" Chuẩn Đề mục trừng khẩu ngốc. "Thời Không Đại Đạo?" Thái Thượng cảm ứng được sự tồn tại của đại đạo này.

Hồng Quân và các Thánh Nhân biết Cộng Công tu Thủy Chi Đại Đạo, nay lại có thêm Thời Không Đại Đạo, thật quá phi lý.

Đúng lúc này, nguyên thần ký thác Thiên Đạo của họ đều nhảy lên.

Hồng Quân kinh hô: "Bàn Cổ!" Lão đã phát hiện ra chân linh Bàn Cổ ẩn trong Thiên Đạo.

Phát hiện này làm lão đại kinh thất sắc.

Nếu Bàn Cổ chưởng khống Thiên Đạo đủ sâu, có thể tùy thời phế bỏ thánh vị của họ.

Tiếp đó, Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng lần lượt phát hiện.

Tất cả đều hoảng hốt.

Bàn Cổ chân linh còn đó, bọn họ lại ký thác nguyên thần vào Thiên Đạo, chẳng khác nào cá nằm trên thớt. "Theo việc Luân Hồi đại thành, Cộng Công hẳn là có thể đối kháng Bàn Cổ." Hồng Quân thầm nghĩ.

Nếu có Cộng Công kháng hành, lão cũng có thể thở phào.

Nhưng Hồng Quân và Tam Thanh đều biết, bọn họ cần phải hảo hảo mưu tính lại con đường phía trước rồi." Hồng Hoang, theo Luân Hồi đại thành, lực lượng Lục Đạo bao trùm toàn bộ thế giới.

Sâu thẳm U Minh Giới Địa Phủ, bên trong bản thể Lục Đạo Luân Hồi, hình chiếu của hai thế giới Thiên Đạo hiển hiện.

Một là thế giới Thiên Đạo bên trong Hỗn Độn Châu, một là thế

giới Thiên Đạo bên trong Hồng Mông Kính.

Hóa thân Cứu Khổ Thiên Tôn của Cộng Công thao túng lực lượng Lục Đạo, cùng hai thế giới Thiên Đạo của Cộng Công thiết lập liên kết.

Luân Hồi chỉ bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, tuy đối với Cộng Công trợ giúp không nhỏ, nhưng muốn đánh bại Bàn Cổ, khả năng quá nhỏ.

Nếu Luân Hồi liên kết hai thế giới Thiên Đạo của Cộng Công, trợ giúp đối với Cộng Công sẽ lớn, khả năng đánh bại Bàn Cổ cũng tăng lên rất nhiều.

Hậu Thổ và Bình Tâm đứng một bên nhìn Cứu Khổ Thiên Tôn.

"Ta sẽ trợ huynh trưởng." Hậu Thổ thầm nghĩ.

Trong đôi mắt đẹp của Hậu Thổ, xuất hiện sự kiên định chưa từng có, y đã hạ quyết tâm.

Chỉ thấy, Hậu Thổ tùy ý chỉ vào Bình Tâm, lập tức, Bình Tâm hóa thành một đóa Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Ngay sau đó, Hậu Thổ lại hiển hóa ra chân thân.

Hậu Thổ vốn là Tiên Thiên Ma Thần tu vi Chuẩn Thánh, sở hữu huyết mạch Bàn Cổ của Tổ Vu.

"Không thể!" Cứu Khổ Thiên Tôn nhìn ra Hậu Thổ muốn làm gì, lập tức mở miệng ngăn cản, nhưng lại không kịp xuất thủ ngăn.

Chỉ thấy, Hậu Thổ từ bỏ Tiên Thiên Ma Thần chi thể, thân thể của y dung nhập vào trong Luân Hồi, khiến Luân Hồi càng thêm hoàn thiện.

Nguyên thần của Hậu Thổ thì dung nhập vào Thập Nhị Phẩm Bạch Liên.

Theo Luân Hồi hoàn thiện, cùng hai thế giới Thiên Đạo của Cộng Công cũng thành công thiết lập liên kết.

Hậu Thổ từ bỏ Tiên Thiên Ma Thần chi thể có huyết mạch Bàn Cổ, lấy Tiên Thiên Bạch Liên làm thể, nhưng lại không còn là Vu.

Với tốc độ mắt thường có thể thấy, Thập Nhị Phẩm Bạch Liên biến thành nhân thân.

Cùng Hậu Thổ đối mặt, từ trong mắt Hậu Thổ, có thể thấy rõ quyết tâm của y.

Sự đã đến nước này, Cứu Khổ Thiên Tôn đành thở dài một tiếng.

Giờ đây, Luân Hồi không chỉ chưởng khống một phần nhỏ quyền hành của Thiên Đạo Hồng Hoang, mà còn chưởng khống một phần quyền hành của hai Thiên Đạo của Cộng Công.

Hành động của Hậu Thổ, ba Thiên Đạo đồng thời thưởng công đức.

So với công đức Nữ Oa tạo người, lại có phần hơn chứ không kém.

Một lượng lớn công đức xuất hiện, đoàn công đức lớn nhất đến từ Thiên Đạo Hồng Hoang, hai đoàn công đức còn lại đến từ hai Thiên Đạo của Cộng Công.

Công đức rơi xuống thân Hậu Thổ, Hậu Thổ trực tiếp hấp thu để đề thăng tu vi.

Mặc dù không có Hồng Mông Tử Khí, nhưng hấp thu một lượng lớn công đức, Hậu Thổ thành Thánh.

Không giống Hồng Quân và những người khác, Nguyên thần của Hậu Thổ không ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng không ký thác vào hai Thiên Đạo của Cộng Công, mà ký thác vào Luân Hồi.

Luân Hồi bất diệt, Hậu Thổ bất tử.

Tuy Hậu Thổ giờ đây chỉ có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng lại là Thánh Nhân của Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng là Thánh Nhân trong hai thế giới Thiên Đạo của Cộng Công.

Hồng Quân và những người khác chỉ có thể dẫn động lực lượng của một Thiên Đạo, Hậu Thổ lại có thể dẫn động lực lượng của ba Thiên Đạo.

Bởi vậy, cùng cấp tu vi, Hậu Thổ phải cường đại hơn các Thiên Đạo Thánh Nhân khác của Hồng Hoang.

Hậu Thổ trước lấy Tiên Thiên Ma Thần chi thể dung nhập Luân Hồi, lại thành Thánh, vào thời khắc then chốt lại trợ giúp Cộng Công một việc lớn.

Theo Hậu Thổ thành Thánh, dị tượng xuất hiện tại ba thế giới Thiên Đạo.

Trong thế giới Hồng Hoang, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, tử khí hoành không, tường vân thụy thải, tiên nhạc trận trận.

Hai thế giới Thiên Đạo của Cộng Công cũng có dị tượng.

Trong khoảnh khắc, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều biết Hậu Thổ đã thành Thánh.

Kích động nhất không nghi ngờ gì là Vu Tộc.

Theo Hậu Thổ thành Thánh, Vu Tộc cũng có hai Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Có hai Hỗn Nguyên Thánh Nhân, khí vận Vu Tộc lại tăng cường không ít.

Đối với Vu không có Nguyên thần, khí vận, nhân quả, nghiệp lực… đều không quan trọng bằng thực lực.

Thánh Nhân đại biểu cho sức mạnh cường đại.

Thêm một sức mạnh cấp Thánh Nhân, địa vị nhân vật chính thiên địa của Vu Tộc cũng càng thêm ổn định. …..

Bất Chu Sơn, trong điện Bàn Cổ Đại Điện.

Chỉ có mười một Tổ Vu.

Hậu Thổ thành Thánh, Đế Giang và những người khác đều vui mừng, nhưng việc Hậu Thổ xá bỏ Tiên Thiên Ma Thần chi thể, lại khiến chư Tổ Vu thở dài.

Hậu Thổ không từ bỏ thành Đại Đạo Thánh Nhân, mà lựa chọn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Trong lòng Đế Giang và những người khác không đồng tình, nhưng cũng tôn trọng lựa chọn của Hậu Thổ.

"Luân Hồi đột nhiên đại thành, trong thiên địa có Đại Đạo Thời Không, huynh trưởng dường như đang ở trong Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng lại không biết đã xảy ra chuyện gì." Đế Giang nói.

"Hậu Thổ muội muội hẳn đã biết một vài điều." Chúc Cửu Âm nói. …..

Trong nội bộ Thiên Đạo Hồng Hoang.

Theo Luân Hồi đại thành, liên kết hai thế giới Thiên Đạo, lại có Hậu Thổ thành Thánh, Cộng Công đối mặt Bàn Cổ cũng nhẹ nhõm hơn không ít.

Tuy Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng nương vào Luân Hồi, cũng có thể ảnh hưởng không nhỏ đến Thiên Đạo Hồng Hoang.

Lúc này, Cộng Công rõ ràng cảm giác được sức mạnh của Bàn Cổ đã suy yếu không ít.

Sắc mặt Bàn Cổ khó coi.

Mọi sự phát triển càng ngày càng thoát ly chưởng khống của Bàn Cổ.

Tuy lúc ban đầu Bàn Cổ cho rằng vạn sự đều nằm trong chưởng khống, nhưng trên thực tế lại không phải vậy.

Nếu không có Đại Đạo Thời Không cường đại từ Chân Linh của Cộng Công xuất hiện, Cộng Công tất nhiên đã tự bạo bốn Đại Đạo Chí Bảo rồi.

Chính vì Đại Đạo Thời Không cường đại, Cộng Công mới có thể trong thời gian ngắn khiến Luân Hồi đại thành.

Chương 411

Giờ đây, không chỉ Hồng Hoang, hai thế giới Thiên Đạo của Cộng Công cũng đều bị Luân Hồi bao trùm.

Hậu Thổ lấy thân Tổ Vu dung nhập Luân Hồi, lấy Thập Nhị Phẩm Bạch Liên trọng hoạch tân sinh, lại công đức thành Thánh.

Trong lòng Cộng Công cũng cảm tạ Hậu Thổ.

Hiện tại, Lục Đạo chi lực mà Cộng Công có thể vận dụng đã vô cùng cường đại, chưởng khống một phần quyền hành của Thiên Đạo Hồng Hoang.

"Sức mạnh hiện tại, chưa chắc đã yếu hơn Bàn Cổ." Cộng Công tràn đầy tự tin.

Thực lực của Bàn Cổ đang hạ xuống, thực lực của Cộng Công lại đang tăng cường, một tiêu một trưởng, chênh lệch cũng càng ngày càng nhỏ.

Do Cộng Công chưởng khống một phần quyền hành của Thiên Đạo Hồng Hoang, khiến thực lực của Bàn Cổ hạ xuống không ít, sức mạnh Luân Hồi gia trì lên thân Cộng Công, lại khiến thực lực Cộng Công đại tăng.

Hiện tại, thực lực của Cộng Công e rằng không yếu hơn Thánh Nhân Đại Viên Mãn.

Lúc này, Cộng Công và Bàn Cổ tuy có chênh lệch, nhưng cũng đã nhỏ.

"Chân Linh của Cộng Công rốt cuộc là phương thần thánh nào?" Trong lòng Bàn Cổ kinh nghi bất định.

Chân Linh của Đại Đạo Thời Không, tất nhiên không đơn giản, ẩn

chứa bí mật.

"Không, trận chiến chân chính cũng chỉ mới bắt đầu." Bàn Cổ thầm nghĩ.

Dưới sự thao túng của Bàn Cổ, một lượng lớn Thiên Đạo chi lực hội tụ trong tay, ngưng tụ thành một cái phủ, cùng Khai Thiên Phủ trong tay Cộng Công như một, sắc thái là màu tử hồng.

Bàn Cổ dùng một lượng lớn Thiên Đạo chi lực Hồng Hoang ngưng tụ thành phủ, uy lực lớn đến mức vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng so với Đại Đạo Chí Bảo thì kém xa.

Khai Thiên Phủ được xưng là Đại Đạo Chí Bảo công kích đệ nhất, không phải hữu danh vô thực.

Bởi vậy, Thiên Đạo chi phủ trong tay Bàn Cổ uy lực kém hơn Khai Thiên Phủ của Cộng Công.

Một tiếng hét lớn, cự phủ trong tay Bàn Cổ bổ về phía Cộng Công.

Bàn Cổ vừa xuất thủ đã là thức thứ chín của Khai Thiên Cửu Thức.

Cộng Công hồn nhiên không sợ, vung Khai Thiên Phủ, sử dụng thức thứ tám của Đại Đạo Cửu Thức.

Hai luồng phủ quang va chạm trước, bùng phát ra sức mạnh đáng sợ vô cùng, khẽ lay động Thiên Đạo Hồng Hoang.

"Oanh!" Trong Thiên Đạo Hồng Hoang, hai cây đại phủ va chạm.

Khai Thiên Phủ là Đại Đạo Chí Bảo, vẫn hoàn hảo vô tổn, Thiên Đạo Đại Phủ trong tay Bàn Cổ do Thiên Đạo chi lực ngưng tụ lại xuất hiện một vết nứt.

Mặc dù Thiên Đạo chi phủ vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng

lại không sánh được với Đại Đạo Chí Bảo.

Nương vào Khai Thiên Phủ, Cộng Công chiếm được một chút tiện nghi, cũng đủ để minh chứng thực lực hiện tại và Bàn Cổ chênh lệch không còn bao nhiêu.

Trong lòng Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Bàn Cổ, không giết được ta, chỉ cần ta có thể tìm thấy Chân Linh ẩn giấu của ngươi, ngươi sẽ triệt để vẫn lạc thôi!" Cộng Công cười lạnh nói.

Ngoài sức mạnh Luân Hồi, Cộng Công còn điều động lực lượng quần tinh Hồng Hoang.

Dù sao Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh của Hồng Hoang là do đôi mắt của Cộng Công hóa thành.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh là chủ của quần tinh, Tử Vi Tinh cũng phải kém một bậc.

Chiến đấu trong không gian Thiên Đạo có một lợi ích, đó là bình ổn nhân quả nghiệp lực.

"Ngươi hiện tại, đích xác có tư cách cùng ta một trận chiến, nhưng ngươi sẽ thua." Bàn Cổ nói.

Ngữ khí của Bàn Cổ vô cùng tự tin.

Xem ra, Bàn Cổ còn có át chủ bài chưa dùng, khiến y tin tưởng có thể đánh bại Cộng Công.

Cộng Công không nói một lời, Khai Thiên Phủ trong tay tiếp tục bổ về phía Bàn Cổ.

Đối mặt với công kích của Cộng Công, Bàn Cổ vừa chống đỡ, vừa động dụng át chủ bài ẩn giấu.

Dưới công thế của Cộng Công, Thiên Đạo chi phủ trong tay Bàn

Cổ xuất hiện vết nứt dày đặc.

Khi Thiên Đạo chi phủ trong tay Bàn Cổ tan nát, một luồng sức mạnh hắc ám đáng sợ xuất hiện sau lưng Bàn Cổ, sức mạnh tựa hồ có thể thôn phệ tất cả.

Nhìn hắc ám sau lưng Bàn Cổ, sắc mặt Cộng Công cũng biến đổi, kinh hô: "Vô Lượng Lượng Kiếp!" Không sai, luồng sức mạnh hắc ám sau lưng Bàn Cổ chính là lực lượng Vô Lượng Lượng Kiếp.

Một Nguyên Hội là mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, năm vạn Nguyên Hội là một Lượng Kiếp, bốn ức tám ngàn vạn Lượng Kiếp là một Vô Lượng Lượng Kiếp.

Tuy Cộng Công giờ đây thực lực cường đại, nhưng với một mình y chống lại lực lượng Vô Lượng Lượng Kiếp, cộng thêm một Bàn Cổ, khả năng thắng lại quá nhỏ.

"Với sức mạnh hiện tại của ngươi, miễn cưỡng có thể kháng hành Vô Lượng Lượng Kiếp, nhưng cộng thêm ta, ngươi có thắng nổi không?" Bàn Cổ cười nói.

Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm, đủ sức khiến toàn bộ Hồng Hoang trở về Hỗn Độn.

Với sức mạnh của một người chống lại Vô Lượng Lượng Kiếp, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Mỗi một thế giới Thiên Đạo đều có thể diễn hóa ra Vô Lượng Lượng Kiếp, Thiên Đạo càng cường đại, Vô Lượng Lượng Kiếp cũng càng đáng sợ.

Thiên Đạo Hồng Hoang cường đại, lực lượng Vô Lượng Lượng Kiếp cũng khủng bố, với thực lực hiện tại của Cộng Công, cũng miễn cưỡng kháng hành.

Cộng Công cũng không kịp nói nhiều, Bàn Cổ đã thao túng lực

lượng Vô Lượng Lượng Kiếp công kích rồi.

Lập tức, luồng hắc ám phía sau Bàn Cổ lao về phía Cộng Công.

Theo lực lượng Vô Lượng Lượng Kiếp tiếp cận, Cộng Công cũng cảm thụ áp lực cực lớn.

"Phanh!" Cộng Công dốc toàn lực chống đỡ Vô Lượng Lượng Kiếp, tuy miễn cưỡng chống lại, nhưng cũng áp lực cực lớn.

Khi sức mạnh của Bàn Cổ gia nhập Vô Lượng Lượng Kiếp, tình cảnh của Cộng Công càng thêm ngập ngừng nguy hiểm.

Bị Vô Lượng Lượng Kiếp khóa định, Cộng Công không thể thoát thân, một khi chống đỡ không nổi, e rằng sẽ vẫn lạc.

Nhưng, Nguyên thần của Cộng Công lại sẽ không bị diệt, kết quả tệ nhất cũng chỉ là Nguyên thần bị tổn thương.

"Đột phá!" Đạo tâm Cộng Công kiên định nói.

Cộng Công chưa thua, nếu có thể đột phá Thánh Nhân Viên Mãn, thực lực đại tăng, chống lại Vô Lượng Lượng Kiếp + Bàn Cổ cũng không phải là không thể. …..

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh, và cả Hậu Thổ, tám vị Thiên Đạo Thánh Nhân đều mật thiết chú ý đến trận chiến trong Thiên Đạo Hồng Hoang.

Hồng Quân và những người khác ở Đại La Thiên, Hậu Thổ thì ở trong Luân Hồi.

Chú ý đến trận chiến của Cộng Công và Bàn Cổ, tám vị Thiên Đạo Thánh Nhân đều căng thẳng.

Tâm tình của Hậu Thổ mâu thuẫn nhất.

Từ trước đến nay, Hậu Thổ đều coi Bàn Cổ là Phụ Thần, nhưng lại không biết Chân Linh của Bàn Cổ ẩn giấu trong Thiên Đạo, giờ

đây, Bàn Cổ lại muốn giết Cộng Công.

Mặc dù trong lòng tôn kính Bàn Cổ, nhưng Hậu Thổ lại toàn lực trợ giúp Cộng Công.

Giờ đây, Bàn Cổ động dụng Vô Lượng Lượng Kiếp, Cộng Công đã hoàn toàn ở thế hạ phong.

"Cộng Công thua rồi." Nguyên Thủy thở dài.

Thực lực Bàn Cổ không yếu hơn Cộng Công, cộng thêm Vô Lượng Lượng Kiếp, lại chiếm tuyệt đối thượng phong.

Hiện tại, Cộng Công đã ngập ngừng nguy hiểm, không chống đỡ được bao lâu.

Hồng Quân cũng thở dài, tuy có ý muốn giúp Cộng Công, nhưng lại vô năng vi lực.

Trận chiến hiện tại của Cộng Công và Bàn Cổ, không phải Hồng Quân và những người khác có tư cách can dự.

Thái Thượng, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác đều tâm sự nặng nề.

Cộng Công nếu bại, Bàn Cổ tiếp theo khẳng định sẽ khống chế các Thiên Đạo Thánh Nhân.

Hồng Quân và những người khác đều biết sự tồn tại của Bàn Cổ, Bàn Cổ cũng biết mình đã bại lộ, không cần thiết phải ẩn giấu nữa.

Một khi Bàn Cổ quang minh chính đại xuất hiện, Hồng Quân và những người khác hoàn toàn không có sức phản kháng.

Hồng Quân và những người khác có thể chạy trốn đến Hỗn Độn ngoài Thiên Ngoại, nhưng Nguyên thần rốt cuộc ký thác ở Thiên Đạo.

Chương 412

Bởi vậy, vì bản thân, Hồng Quân và những người khác cũng không hy vọng Cộng Công bại, nhưng cũng không hy vọng Cộng Công thắng, tốt nhất Cộng Công và Bàn Cổ đồng quy vu tận thì tốt.

Hoặc giả, Cộng Công và Bàn Cổ lưỡng bại câu thương.

Hoặc giả, Cộng Công và Bàn Cổ đều không bị thương, nhưng thế quân lực địch.

Chỉ khi có một lực lượng có thể kháng hành Bàn Cổ, Hồng Quân và những người khác mới có chỗ để xoay sở.

"Cứ như thế này, Cộng Công tất bại không nghi ngờ." Hồng Quân thầm nghĩ trong lòng, thần sắc lại có chút do dự, y còn ẩn giấu một át chủ bài, nếu lúc này đưa cho Cộng Công, ít nhất có thể khiến tình cảnh của Cộng Công tốt hơn một chút, có thể kiên trì lâu hơn, có lẽ sẽ có biến số.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người đều lo lắng, căn cước của ba người chính là Nguyên thần Bàn Cổ.

Giờ đây, Chân Linh Bàn Cổ xuất hiện, nếu muốn thu hồi Nguyên thần Bàn Cổ, cũng sẽ xóa sổ Tam Thanh.

Bàn Cổ xóa sổ Tam Thanh, sẽ không có nhân quả nghiệp lực, bởi vì Nguyên thần Bàn Cổ vốn là của Bàn Cổ.

"Nếu Cộng Công bại, Bàn Cổ khẳng định sẽ xóa sổ ta, cũng như Nguyên Thủy và Thông Thiên." Thái Thượng thầm nghĩ.

"Nếu ta là Bàn Cổ, khẳng định sẽ thu hồi Nguyên thần." Nguyên Thủy nói.

"Không được, không thể ngồi yên chờ chết." Thông Thiên nói.

Hiện tại, Bàn Cổ chỉ là Chân Linh, không thể chưởng khống toàn bộ Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng nếu thu hồi Nguyên thần Bàn Cổ, có lẽ có thể chưởng khống toàn bộ Thiên Đạo Hồng Hoang, lúc đó, Thiên Đạo Hồng Hoang cường đại đến mức nào, sức mạnh của Bàn Cổ cũng sẽ cường đại đến mức đó, không như hiện tại chỉ có thể động dụng một phần Thiên Đạo chi lực.

Trong mắt Tam Thanh, Bàn Cổ có thể sẽ giữ lại Hồng Quân, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, cũng có thể giữ lại Hậu Thổ, nhưng chắc chắn sẽ thu hồi Nguyên thần Bàn Cổ.

Bàn Cổ muốn thu hồi Nguyên thần Bàn Cổ, trước tiên phải xóa sổ Chân Linh của Tam Thanh.

Với sự cường đại của Bàn Cổ hiện tại, việc xóa sổ Chân Linh của Tam Thanh không phải là chuyện khó.

Bởi vậy, Tam Thanh hiện tại sâu sắc bất an.

Nhưng, Tam Thanh cũng tự biết mình, ba người hợp lực triệu hoán ra Nguyên thần Bàn Cổ, tiến vào Thiên Đạo bên trong để giúp Cộng Công, cũng không có tác dụng.

Trận chiến của cường giả, kẻ yếu căn bản không có tư cách can dự. …..

Ngoài Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Hồng Hoang cũng có một số Đại Năng biết Chân Linh Bàn Cổ ở trong Thiên Đạo.

Đại Năng có thể biết Bàn Cổ ở trong Thiên Đạo, ít nhất cũng là tu vi Chuẩn Thánh, là những kẻ kiệt xuất trong Chuẩn Thánh.

Nhưng, theo thời gian trôi đi, sẽ càng ngày càng nhiều người biết.

Dưới áp chế của sức mạnh Bàn Cổ và lực lượng Vô Lượng Lượng Kiếp, Cộng Công sắp không chống đỡ nổi.

Bất luận Bàn Cổ hay lực lượng Vô Lượng Lượng Kiếp, đều không yếu hơn Cộng Công, với một địch hai, áp lực thực sự quá lớn.

Trong lòng Cộng Công cũng đang tính toán.

Một khi không chống đỡ nổi, thân thể khẳng định sẽ bị hủy diệt, Nguyên thần e rằng sẽ bị tổn thương.

Nếu Bàn Cổ thắng, hậu tục tất nhiên sẽ có một loạt mưu kế nhắm vào Cộng Công, một bước lạc hậu thì từng bước lạc hậu, Cộng Công sẽ khó mà kháng hành Bàn Cổ nữa.

Đột nhiên, tâm thần Cộng Công khẽ động, tựa hồ cảm ứng được điều gì.

Trong khoảnh khắc, thần sắc Cộng Công có chút cổ quái.

Lúc này, Cộng Công cảm ứng được một cây Hỗn Độn Linh Căn, đó cũng là át chủ bài của Hồng Quân.

Rốt cuộc, Hồng Quân quyết định giúp Cộng Công.

Nếu Bàn Cổ ở thế hạ phong, Hồng Quân e rằng sẽ giúp Bàn Cổ.

Bất luận Bàn Cổ thắng hay Cộng Công thắng, đối với Hồng Quân đều không có lợi ích, chỉ có Bàn Cổ và Cộng Công thế quân lực địch, mới là điều Hồng Quân hy vọng nhìn thấy.

Thời không vặn vẹo, Hỗn Độn Linh Quang lưu chuyển, một cây Linh Căn xuất hiện sau lưng Cộng Công.

Chỉ thấy, một cây đại thụ, cành lá sum suê.

Bản nguyên của cây đại thụ này tương tự Thiên Đạo, nhưng lại khác với Thiên Đạo.

Mỗi một phiến lá của cây thụ này đều là một thế giới.

Vô số phiến lá, cũng là vô số thế giới.

Trong vô số thế giới đó, có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Đại Thiên Thế Giới, lại có bốn ức tám ngàn vạn Trung Thiên Thế Giới, còn lại đều là Tiểu Thiên Thế Giới.

Hỗn Độn Linh Căn, Thế Giới Thụ!

"Thế Giới Thụ?" Khi nhìn thấy Thế Giới Thụ xuất hiện sau lưng Cộng Công, Bàn Cổ khẽ nhíu mày.

Cộng Công lúc này cũng kinh ngạc.

Hồng Quân không ngờ lại ẩn giấu một át chủ bài như vậy.

Hỗn Độn Linh Căn có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, Thế Giới Thụ lại là kẻ kiệt xuất trong Hỗn Độn Linh Căn, thậm chí còn cường đại hơn cả Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu bản nguyên Thế Giới Thụ diễn hóa thành Thiên Đạo chân chính, Linh Căn cũng có thể thăng cấp thành Đại Đạo Linh Căn.

Cộng Công sở hữu hai Thiên Đạo, lại chưởng khống một phần quyền hành của Thiên Đạo Hồng Hoang, hoàn toàn có khả năng khiến Thế Giới Thụ từ Hỗn Độn Linh Căn thăng cấp thành Đại Đạo Linh Căn.

Một khi trở thành Đại Đạo Linh Căn, vô số phiến lá của Thế Giới Thụ đều là Đại Thiên Thế Giới.

Mỗi Đại Thiên Thế Giới đều không hoàn thiện, sức mạnh thế giới không đủ cường đại, nhưng vô số Đại Thiên Thế Giới bạo phát sức mạnh, cũng sẽ tương đương khủng bố.

Lúc này, Cộng Công đã sắp không chống đỡ nổi.

Bởi vậy, Cộng Công cũng không kịp nói nhiều, vội vàng câu thông với Thế Giới Thụ.

Khi một luồng thần thức của Cộng Công câu thông Thế Giới Thụ,

mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Đại Thiên Thế Giới trên Thế Giới Thụ trong nháy mắt hủy diệt, sức mạnh sản sinh ra tuy không lay động được Vô Lượng Lượng Kiếp và Bàn Cổ, nhưng cũng khiến Cộng Công hơi nhẹ nhõm một chút.

Mất đi mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Đại Thiên Thế Giới, trong bốn ức tám ngàn vạn Trung Thiên Thế Giới của Thế Giới Thụ có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm tự nhiên thăng cấp thành Đại Thiên Thế Giới, lại có Tiểu Thiên Thế Giới thăng cấp thành Trung Thiên Thế Giới.

Nhưng, sự tiêu hao của Thế Giới Thụ cũng không nhỏ, trong thời gian ngắn không thể hoàn toàn khôi phục.

Cùng lúc đó, Cộng Công vừa chống đỡ Bàn Cổ và Vô Lượng Lượng Kiếp, vừa động dụng Thiên Đạo chi lực thăng cấp Thế Giới Thụ.

Tạo Hóa Ngọc Điệp huyền phù phía trên Thế Giới Thụ, hai loại sức mạnh Thiên Đạo một xám một tím rơi xuống Thế Giới Thụ.

Lại có một phần sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang cũng bao trùm Thế Giới Thụ.

Trong khoảnh khắc, ba loại thần quang Thiên Đạo xám, tím và tử hồng bao phủ Thế Giới Thụ.

Bản nguyên của Thế Giới Thụ cũng bắt đầu phát sinh biến hóa, từ tương tự Thiên Đạo chuyển biến thành Thiên Đạo chân chính.

"Hừ, Thế Giới Thụ thăng cấp thành Đại Đạo Linh Căn, cũng không thể thay đổi vận mệnh thất bại của ngươi." Bàn Cổ nói.

Lúc này, Bàn Cổ tuy không hoảng loạn, nhưng cũng tức giận.

Bàn Cổ đã hạ quyết tâm, sau khi giết Cộng Công, sẽ diệt Hồng Quân.

Hồng Quân có thể trở thành một quân cờ không tệ, nhưng một quân cờ có quá nhiều phương pháp cũng đành thôi, không an phận, Bàn Cổ không thể dung thứ.

Giờ đây, Thế Giới Thụ tuy đang tiến hóa thành Đại Đạo Linh Căn, nhưng cũng cần không ít thời gian, Bàn Cổ muốn đánh bại Cộng Công trong thời gian ngắn.

Đúng lúc đó, một nửa bản nguyên của Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Hoàng Trung Lý, một nửa bản nguyên của Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Tiên Hạnh và Giao Lê Hỏa Tảo, đã được Tam Thanh truyền tống đến.

Thái Thượng sở hữu Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Hoàng Trung Lý, Nguyên Thủy sở hữu Tiên Hạnh, Thông Thiên thì sở hữu Giao Lê Hỏa Tảo.

Hiện tại, Tam Thanh lại giúp Cộng Công thăng cấp Thế Giới Thụ thành Đại Đạo Linh Căn.

Một nửa bản nguyên của Hoàng Trung Lý thậm chí còn vượt qua một nửa bản nguyên của Tiên Hạnh và Giao Lê Hỏa Tảo.

Trong số các Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Hoàng Trung Lý ẩn ẩn xếp hạng thứ nhất.

Thấy vậy, Bàn Cổ lại càng thêm tức giận.

"Hồng Quân, Tam Thanh, đều không sợ chết sao!" Bàn Cổ thầm hận trong lòng.

Có một nửa bản nguyên của Hoàng Trung Lý, Tiên Hạnh và Giao Lê Hỏa Tảo dung nhập, tốc độ tiến hóa của Thế Giới Thụ cũng tăng nhanh.

Cộng thêm ba loại sức mạnh Thiên Đạo.

Chương 413

Trong khoảnh khắc, bản nguyên Thế Giới Thụ càng ngày càng gần Thiên Đạo chân chính.

Nhưng, trong quá trình Thế Giới Thụ tiến hóa, Cộng Công không ngừng động dụng mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Đại Thiên Thế Giới.

Khi áp lực của Cộng Công quá lớn, cũng không thể không động dụng sức mạnh của Thế Giới Thụ, điều này chắc chắn sẽ kéo dài thời gian Thế Giới Thụ tiến hóa thành Đại Đạo Linh Căn.

Lại một lần nữa động dụng mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Đại Thiên Thế Giới của Thế Giới Thụ, Cộng Công đã hóa giải được áp lực.

Cùng lúc đó, tinh thần Cộng Công lại chấn động.

Chỉ thấy, số lượng Đại Thiên Thế Giới trên Thế Giới Thụ đã vượt qua con số mười hai vạn chín ngàn sáu trăm.

Trong bốn ức tám ngàn vạn Trung Thiên Thế Giới có một cái tiến hóa thành Đại Thiên Thế Giới.

Theo thời gian trôi đi, số lượng Đại Thiên Thế Giới trên Thế Giới Thụ cũng càng ngày càng nhiều.

Khi số lượng Đại Thiên Thế Giới từ mười hai vạn chín ngàn sáu trăm tăng lên bốn ức tám ngàn vạn, Thế Giới Thụ cũng gần như sắp tiến hóa thành Đại Đạo Linh Căn rồi.

Một khi số lượng vượt quá bốn ức tám ngàn vạn, cũng sẽ diễn hóa thành vô số.

Bàn Cổ nhìn thấy số lượng Đại Thiên Thế Giới trên Thế Giới Thụ

càng ngày càng nhiều, thần sắc âm trầm.

Nếu Thế Giới Thụ tiến hóa thành Đại Đạo Linh Căn, Bàn Cổ muốn đánh bại Cộng Công lại càng khó khăn.

Bàn Cổ muốn tốc chiến tốc thắng, nhưng đã sử dụng toàn lực. …..

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên bất hẹn mà cùng thu tay lại.

Tại Đại Xích Thiên Thái Thanh Cảnh, có Hoàng Trung Lý, Thái Thượng vừa rút một nửa bản nguyên để giúp Cộng Công thăng cấp Thế Giới Thụ.

Hạ giới Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung gần đó, có một cây Tiên Hạnh, cũng là Tiên Thiên Linh Căn, Nguyên Thủy cũng rút một nửa bản nguyên.

Doanh Châu Đảo Đông Hải có Giao Lê Hỏa Tảo, Thông Thiên cũng rút một nửa bản nguyên.

"Thế Giới Thụ không cần bao lâu nữa sẽ tiến hóa thành Đại Đạo Linh Căn." Tam Thanh thầm nghĩ.

Nhưng, Tam Thanh cũng không lạc quan.

Thế Giới Thụ tiến hóa thành Đại Đạo Linh Căn, cũng không quá khả năng giúp Cộng Công kháng hành Bàn Cổ + Vô Lượng Lượng Kiếp.

Nhưng, Vô Lượng Lượng Kiếp theo thời gian cũng sẽ tiêu thất.

Chỉ cần lực lượng Vô Lượng Lượng Kiếp tiêu thất, chỉ dựa vào Bàn Cổ, lại khó mà đánh bại Cộng Công.

Ngoài lo lắng Cộng Công bị Cộng Công đánh bại, Tam Thanh trong lòng cũng âm thầm kinh ngạc Hồng Quân đã ẩn giấu át chủ bài.

Nếu không phải vào thời khắc khẩn yếu như vậy, Hồng Quân

khẳng định sẽ không bại lộ Thế Giới Thụ.

Nếu Thế Giới Thụ tiến hóa thành Đại Đạo Linh Căn, đối với Hồng Quân tuyệt đối là một trợ lực lớn.

Thế Giới Thụ đang nhanh chóng trưởng thành, càng ngày càng khổng lồ.

Vô số lá cây mang sắc Hỗn Độn, ẩn ẩn có thần vận Thiên Đạo đang lưu chuyển.

Mỗi một phiến lá cây đều ẩn chứa một thế giới, hoặc Đại Thiên Thế Giới, hoặc Trung Thiên Thế Giới, hoặc Tiểu Thiên Thế Giới.

Lúc ban đầu chỉ có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Đại Thiên Thế Giới, giờ đây, số lượng Đại Thiên Thế Giới đã lên đến ức vạn.

Theo số lượng Đại Thiên Thế Giới không ngừng tăng lên, Thế Giới Thụ càng ngày càng gần Đại Đạo Linh Căn.

Cuối cùng, bản nguyên Thế Giới Thụ đã chuyển hóa thành Thiên Đạo chân chính, tuy còn xa mới sánh được với Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng không sánh được với hai Thiên Đạo của Cộng Công, nhưng cũng ẩn chứa sức mạnh cực lớn.

Lúc này, vô số Đại Thiên Thế Giới hiển hóa.

Thấy Thế Giới Thụ từ Hỗn Độn Linh Căn thăng cấp thành Đại Đạo Linh Căn, Bàn Cổ cũng đành bất lực.

Chỉ thấy, Cộng Công dùng sức mạnh Thế Giới Thụ để chống đỡ Vô Lượng Lượng Kiếp, còn bản thân thì đối kháng Bàn Cổ.

Mặc dù sức mạnh ẩn chứa trong Thế Giới Thụ có thể gọi là khủng bố, nhưng so với lực lượng Vô Lượng Lượng Kiếp lại kém hơn.

Cộng Công dùng Thế Giới Thụ để chống đỡ Vô Lượng Lượng

Kiếp, biết Thế Giới Thụ sẽ bị hủy diệt, nhưng cũng chỉ là tranh thủ thời gian mà thôi.

Cộng Công có một cảm giác mạnh mẽ, chỉ cần đánh bại Bàn Cổ, y có thể đột phá Thánh Nhân Đại Viên Mãn.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân có năm trọng cảnh giới: sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong và viên mãn, Cộng Công hiện tại đã là Thánh Nhân Đỉnh Phong, chỉ còn một bước nữa là Thánh Nhân Viên Mãn.

Chỉ khi đột phá Thánh Nhân Viên Mãn, mới có thể truy cầu Vô Cực Đạo Quả.

Dưới sự xung kích của sức mạnh Vô Lượng Lượng Kiếp, từng Đại Thiên Thế Giới trên Thế Giới Thụ bị hủy diệt.

Vô số thế giới do Thế Giới Thụ diễn hóa, đều có quy luật thành, trụ, hoại, không, còn Vô Lượng Lượng Kiếp thì là sự tận diệt của tất cả thế giới.

Bản nguyên của Thế Giới Thụ, một Thiên Đạo, nhưng cũng không chống đỡ nổi Vô Lượng Lượng Kiếp.

Dù sao đây là Vô Lượng Lượng Kiếp của Hồng Hoang.

Nếu là Vô Lượng Lượng Kiếp do hai thế giới Thiên Đạo của Cộng Công sản sinh, muốn hủy diệt Thế Giới Thụ e rằng không dễ dàng như vậy.

Tuy trên Thế Giới Thụ có vô số Đại Thiên Thế Giới, nhưng lại không phải là vô hạn chân chính, bởi vì bị Thiên Đạo bản nguyên của Thế Giới Thụ hạn chế.

Nhưng, Thế Giới Thụ cũng đủ để chống đỡ Vô Lượng Lượng Kiếp một khoảng thời gian, Cộng Công phải tốc chiến tốc thắng.

Lúc này, Cộng Công chỉ có một ý niệm, đó là đánh bại Bàn Cổ.

“Đánh bại Bàn Cổ!” Trong lòng thầm nghĩ, hai mắt Cộng Công phát ra Thiên Đạo chi lực, một tay cầm Tam Xoa Kích, một tay cầm Khai Thiên Phủ, sau lưng Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính.

Khí thế Cộng Công một đi không trở lại, như hồng thủy ngập trời, nhấn chìm tất cả.

Khí thế Bàn Cổ cũng vô cùng cường đại, nhưng lại ẩn ẩn bị Cộng Công lúc này áp chế.

Uy thế cường đại của Bàn Cổ Chân Thân, sự huyền diệu của Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, cùng với thần thông của Cộng Công, tất cả đều được phát huy đến mức tận cùng.

Trong khoảnh khắc, một loại khí thế “có ta là địch” từ trên người Cộng Công phát ra.

Một cường giả chân chính, chỉ sở hữu sức mạnh cường đại là xa xa không đủ, cần một trái tim vô địch.

Bàn Cổ có một trái tim vô địch, Cộng Công cũng đã có.

Giờ đây, Bàn Cổ chỉ dùng thân thể ngưng tụ từ Thiên Đạo chi lực, xa xa không đạt được sức mạnh từng chém giết ba ngàn Ma Thần vào thời Thái Cổ.

Bàn Cổ không phải chỉ có thể động dụng một phần sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang, y có thể động dụng toàn bộ sức mạnh, nhưng cũng không thể sánh bằng thời Thái Cổ.

Tuy khí thế bị Cộng Công áp chế, nhưng Bàn Cổ lại ngược lại có chiến ý càng mạnh mẽ hơn.

Bàn Cổ hiện tại cũng chỉ muốn chiến một trận sảng khoái.

Đối với Bàn Cổ, Cộng Công lúc này giống như một Bàn Cổ khác.

Chiến đấu với Cộng Công, Bàn Cổ có một cảm giác như đang chiến đấu với chính mình.

Mỗi người đều là địch nhân lớn nhất của đối phương.

Nếu đánh bại Cộng Công lúc này, Bàn Cổ tuy không thực sự chiến thắng, nhưng cũng là một loại phương thức khác.

Đối với Cộng Công, đánh bại Bàn Cổ cũng vô cùng quan trọng.

Tuy Cộng Công đã thoát ra khỏi Đại Đạo của Bàn Cổ, nhưng muốn viên mãn, cần phải chiến thắng Bàn Cổ.

Đi theo đạo của người khác, thì học ta giả sống, tự ta giả chết.

Đã đi theo Đại Đạo Bàn Cổ, muốn thoát ra khỏi Đại Đạo Bàn Cổ, lại cần phải đánh bại Bàn Cổ.

Khí thế Cộng Công và Bàn Cổ đang giao phong, chiến ý đang va chạm.

Thiên Đạo chi lực và Đại Đạo chi lực đối oanh.

Dưới công thế của Cộng Công, Bàn Cổ lại không hề rơi vào hạ phong.

Nhưng, không bao lâu sau, Bàn Cổ đã hơi ở thế hạ phong.

Bàn Cổ trong lòng thở dài, tuy không còn Bàn Cổ Chân Thân, không thể thi triển Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, không còn Nguyên thần, không có Đại Đạo Chí Bảo, thần thông không thể sử dụng, nhưng rốt cuộc vẫn không thể chiến thắng Cộng Công.

Chương 414

"Không thể chiến thắng Cộng Công, lại làm sao chiến thắng chính ta." Bàn Cổ thở dài.

Bàn Cổ từng thất bại khi chứng Đại Đạo, một trong những nguyên nhân là không thể chiến thắng chính mình.

Lần này, nếu Bàn Cổ có thể đánh bại Cộng Công, đạo hạnh của y tất nhiên sẽ tinh tiến không ít.

Còn về việc lợi dụng Vô Lượng Lượng Kiếp để đánh bại Cộng Công, Bàn Cổ lại không đạt được bao nhiêu cảm ngộ, đạo hạnh của y cũng không thể đột phá mãnh tiến.

Giờ đây, sau khi hơi chiếm thượng phong, Cộng Công lại càng chiến càng dũng mãnh.

Chiến ý của Cộng Công càng ngày càng cường đại, đạo tâm cũng càng thêm kiên bất khả tồi.

Khí thế vô địch cũng càng ngày càng cường đại.

Cộng Công ở cảnh giới vật ngã lưỡng vong, quên đi Vô Lượng Lượng Kiếp, quên đi Thế Giới Thụ, cũng quên đi bản thân, chỉ còn lại ý niệm chiến thắng Bàn Cổ.

Theo thời gian trôi đi, ưu thế của Cộng Công càng ngày càng lớn.

…..

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh và Hậu Thổ, đều đang chú ý đến trận chiến trong Thiên Đạo Hồng Hoang.

Khi thấy Cộng Công ở thế thượng phong, Hậu Thổ cũng thở phào nhẹ nhõm, Hồng Quân và những người khác thì lại có những suy nghĩ khác nhau.

Hiển nhiên, Cộng Công muốn đánh bại Bàn Cổ trước khi Vô Lượng Lượng Kiếp hủy diệt Thế Giới Thụ, hiện tại xem ra, khả năng đó có.

"Nếu Cộng Công chiến thắng Bàn Cổ, tu vi của y có thể sẽ đột phá." Hồng Quân thầm nghĩ.

Giờ đây, Cộng Công có thể ngang sức với Bàn Cổ, nếu tu vi lại đột phá, e rằng sẽ dễ dàng đánh bại Bàn Cổ.

"Không, nếu Bàn Cổ bại, lại tốt." Hồng Quân thầm nói.

So với Bàn Cổ thắng, Hồng Quân càng hy vọng Bàn Cổ bại.

Chỉ khi Bàn Cổ bại, mới cần đến Hồng Quân. …..

"Ca!" Trên Thế Giới Thụ xuất hiện từng vết nứt, khiến người ta chướng mắt kinh tâm.

Lúc này, Thiên Đạo bản nguyên của Thế Giới Thụ đã cận kề sụp đổ.

Không còn bao nhiêu lá cây.

"Oanh!" Lực lượng Vô Lượng Lượng Kiếp lại một lần nữa xung kích xuống, bản nguyên Thế Giới Thụ triệt để sụp đổ.

Lập tức, thân cây tan nát.

Thế Giới Thụ bị hủy diệt!

Khi Thế Giới Thụ tan vỡ, phần lớn mảnh vỡ tan biến, chỉ có một phần nhỏ mảnh vỡ được bảo lưu lại.

Những mảnh vỡ Thế Giới Thụ này nếu gặp đại tạo hóa, có thể diễn hóa thành Thế Giới Thụ, nhưng phần lớn là Hậu Thiên Linh Căn, có thể trở thành một Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Căn đã là không tệ.

Cũng đúng lúc Thế Giới Thụ bị Vô Lượng Lượng Kiếp hủy diệt,

Nguyên thần Cộng Công chấn động.

Dùng Thế Giới Thụ tranh thủ một ít thời gian, nhưng Cộng Công lại không thể đánh bại Bàn Cổ.

Giờ đây, Cộng Công tuy đang chiếm thượng phong, nhưng lực lượng Vô Lượng Lượng Kiếp vừa đến, tất nhiên lại sẽ rơi vào hạ phong.

"Chỉ thiếu một chút, ta có thể, nhất định có thể đột phá." Cộng Công cắn răng, càng thêm điên cuồng công kích.

Dưới công thế cuồng mãnh của Cộng Công, Bàn Cổ khá chật vật.

Nhưng, Cộng Công muốn đánh bại Bàn Cổ trong thời gian ngắn cũng khó khăn.

Lực lượng Vô Lượng Lượng Kiếp đã đến, Cộng Công không còn thời gian.

Cắn răng một cái, Cộng Công quyết định đánh cược một phen.

Chỉ thấy, một luồng Hỗn Nguyên chi khí từ trên người Cộng Công xuất ra, đó là bản nguyên chi khí của Cộng Công.

Theo một luồng bản nguyên chi khí của Cộng Công từ trong cơ thể xuất ra, lập tức hóa thành tam cái.

Thái Thượng có thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh, Cộng Công lại sáng tạo ra Nhất Khí Hóa Tam Vu.

Khi Cộng Công sử dụng thần thông Nhất Khí Hóa Tam Vu, y có thêm ba Cộng Công nữa.

Chỉ thấy, bốn Cộng Công trông giống hệt nhau, khí tức, tu vi… đều giống nhau.

Bốn Cộng Công, đều là Bàn Cổ Chân Thân.

Trong thời gian ngắn, ba Vu do một luồng khí của Cộng Công hóa thành, thực lực giống hệt bản thể.

"Nhất Khí Hóa ba Bàn Cổ?" Bàn Cổ trợn tròn mắt.

Bên ngoài, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh và Hậu Thổ cũng đều kinh ngạc.

Thần thông Nhất Khí Hóa Tam Vu của Cộng Công và Nhất Khí Hóa Tam Thanh của Thái Thượng có điểm tương đồng, nhưng lại có sự khác biệt về bản chất.

Có thể nói, thần thông của Cộng Công cường đại hơn Thái Thượng quá nhiều.

Nhưng, thần thông của Cộng Công tuy cường đại, nhưng lại tiêu hao bản nguyên, bởi vậy, sau khi sử dụng sẽ khiến thân thể suy yếu một khoảng thời gian.

Tiếp theo, một Cộng Công thao túng Hỗn Độn Châu chống đỡ Vô Lượng Lượng Kiếp, một Cộng Công tay cầm Khai Thiên Phủ, một Cộng Công thao túng Tạo Hóa Ngọc Điệp, một Cộng Công thao túng Hồng Mông Kính.

Bốn Cộng Công, mỗi người một Đại Đạo Chí Bảo.

Ba Cộng Công vây công Bàn Cổ, Bàn Cổ tả chi hữu truất, càng ngày càng chật vật. …..

Thế giới Hồng Hoang, Phong Thần Đại Kiếp vốn đã thăng cấp thành Lượng Kiếp, giờ đây, lại từ Lượng Kiếp biến trở lại thành Đại Kiếp.

Bàn Cổ trong Thiên Đạo Hồng Hoang gây ra Vô Lượng Lượng Kiếp, lại khiến Lượng Kiếp Hồng Hoang hạ cấp.

Từ khi khai thiên sơ khai đến nay, Hồng Hoang đã xuất hiện Đại

Kiếp, cũng xuất hiện Lượng Kiếp, nhưng đây là lần đầu tiên Lượng Kiếp hạ cấp.

Ngoài Thánh Nhân biết đã xảy ra chuyện gì, không mấy Đại Năng rõ ràng.

Trong khoảnh khắc, cũng có không ít sinh linh đang suy đoán đủ kiểu.

Nhân Tộc chiến tranh.

Dưới thiên số, Thành Thang hợp diệt, Chu thất đương hưng, Trụ Vương tuy tu thành Đại Vu, nhưng khí vận nhà Thương lại không còn nhiều.

Thiên hạ tám trăm chư hầu, trong chiến tranh có một số chư hầu bị diệt.

Giờ đây, lại còn hơn sáu trăm chư hầu.

Văn Trọng phạt Tây Kỳ, lại tổn binh chiết tướng, liên tiếp bại trận.

Trụ Vương ngự giá thân chinh, dẫn theo mấy vạn nhân mã chi viện Văn Trọng.

Trụ Vương tuy chỉ dẫn theo mấy vạn nhân mã, nhưng đều có chiến lực phi phàm, có Vu, có Yêu Thú, có Luyện Khí Sĩ, có Võ Giả, có Cương Thi, không gì không có.

Trong thành Tây Kỳ, có Xiển Giáo môn nhân, cũng có Tiệt Giáo môn nhân, có Thiên Binh Thiên Tướng, cùng với Luyện Khí Sĩ của Nhân Tộc Thánh Địa, và các tán tu Tam Sơn Ngũ Nhạc.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân và Dương Tiễn sư đồ hai người cũng ở trong thành Tây Kỳ.

Dưới tác dụng của linh quả và tiên đan, cùng với Thiên Đạo chi

lực, Dương Tiễn giờ đây trông khoảng hai mươi tuổi, mày kiếm mắt sáng, tuấn lãng phi phàm, giữa trán có một con Thiên Nhãn, tay cầm Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, bên cạnh là một con Hạo Thiên Khuyển.

Cùng lúc đó, Dương Tiễn giờ đây có tu vi cấp Kim Tiên, Bát Cửu Huyền Công đã có chút thành tựu.

Khi Trụ Vương dẫn theo mấy vạn nhân mã rời Triều Ca, Tây Kỳ cũng biết được, do đó, cũng đã có đủ loại chuẩn bị.

Văn Trọng vốn sắp không chống đỡ nổi, Trụ Vương chi viện, lại khiến y thở phào nhẹ nhõm.

Theo đại quân Trụ Vương đến ngoài thành Tây Kỳ, trận chiến này cũng quyết định vận mệnh quốc gia của nhà Thương.

Điều khiến người ta bất ngờ, Trụ Vương đích thân đến trước trận hai quân, điểm danh muốn Dương Tiễn ra một trận chiến.

Trụ Vương cũng đã nghe nói Dương Tiễn là Thiên Đạo chi tử, lần này đến Tây Kỳ, một mục đích là Dương Tiễn.

Chương 415

Trụ Vương đích thân yêu chiến, Dương Tiễn cũng hồn nhiên không sợ.

Dẫn theo Hạo Thiên Khuyển, Dương Tiễn cùng mấy trăm Thảo Đầu Thần, xuất thành Tây Kỳ.

Cẩn thận đánh giá Dương Tiễn, trong lòng Trụ Vương không khỏi nghĩ.

Tư chất của Dương Tiễn đích xác phi phàm, Tiên Căn Đạo Cốt thiên thành, trong cơ thể có một tia Thiên Đạo chi lực, nhưng lại không giống Thiên Đạo chi tử.

Những kẻ có căn cước tốt hơn Dương Tiễn, ở Hồng Hoang quá nhiều.

"Hôn quân, chịu chết!" Dương Tiễn vung Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao trong tay, dẫn theo Hạo Thiên Khuyển công về phía Trụ Vương.

Thấy Dương Tiễn giết đến, Trụ Vương lại không hề bận tâm.

Hiện tại, Dương Tiễn cũng chỉ có tu vi cấp Kim Tiên, Trụ Vương lại là Chuẩn Thánh, chênh lệch giữa hai bên quá lớn.

"Đương!" Chỉ thấy, đối mặt với công kích của Dương Tiễn, Trụ Vương không né không tránh, cũng không chống đỡ, Dương Tiễn lại không thể làm y bị thương.

Thể chất Đại Vu vốn cường hoành, cộng thêm tu vi cấp Chuẩn Thánh của Trụ Vương, một Kim Tiên muốn làm y bị thương, dù có Tiên Thiên Chí Bảo cũng không làm được.

"Quả nhiên là thân Đại Vu." Dương Tiễn thầm nghĩ, y cũng đã nghe nói Trụ Vương đã thành Đại Vu.

Đại Vu có thân bất tử, thực lực cường đại, những điều này Dương Tiễn đều biết, nhưng lại đánh giá thấp Trụ Vương.

Tuy Dương Tiễn không sử dụng toàn lực, nhưng cũng đã động dụng tám thành pháp lực, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao trong tay cũng là một thần binh, nhưng lại không thể làm Trụ Vương bị thương, có thể thấy thân thể Trụ Vương cường hoành đến mức nào.

Cùng lúc đó, Hạo Thiên Khuyển cắn về phía Trụ Vương.

Hạo Thiên Khuyển tuy chỉ có tu vi cấp Thiên Tiên, nhưng lại là dị chủng Hồng Hoang.

Trụ Vương cũng mặc cho Hạo Thiên Khuyển cắn, vẫn không bị thương, Hạo Thiên Khuyển lại gãy nanh.

Thiên Nhãn giữa trán Dương Tiễn mở ra, phát ra một luồng thần quang, nhưng lại bị Trụ Vương tùy tay cản lại.

Trụ Vương lắc đầu, hiển nhiên thất vọng về Dương Tiễn. …..

Trong Thiên Đạo Hồng Hoang, Cộng Công Nhất Khí Hóa Tam Vu.

Một Cộng Công chặn đứng Vô Lượng Lượng Kiếp, ba Cộng Công vây công Bàn Cổ, giờ đây đang chiếm đại thượng phong.

Nhưng, thần thông Nhất Khí Hóa Tam Vu của Cộng Công chỉ có thể duy trì trong chốc lát, bởi vậy, phải tốc chiến tốc thắng.

Bàn Cổ hiển nhiên cũng biết thần thông của Cộng Công chỉ duy trì được thời gian ngắn, do đó, toàn lực phòng ngự.

“Tìm thấy rồi!” Thần sắc Cộng Công khẽ động, y đã cảm ứng được Chân Linh của Bàn Cổ.

Kể từ khi tiến vào không gian này, Cộng Công vẫn luôn tìm kiếm Chân Linh của Bàn Cổ.

Chân Linh Bàn Cổ ẩn giấu, nhưng lại thao túng Thiên Đạo chi lực,

bởi vậy, chiến đấu với Bàn Cổ cũng có lợi trong việc tìm Chân Linh Bàn Cổ.

Lúc này, Cộng Công đã biết vị trí đại khái của Chân Linh Bàn Cổ.

"Không hay rồi!" Bàn Cổ đại kinh.

Khi tâm thần Bàn Cổ đại loạn, công kích đã tích tụ của Cộng Công xuyên thủng qua y.

Lập tức, thân thể do Bàn Cổ dùng Thiên Đạo chi lực ngưng tụ bị đánh tan, nhưng Chân Linh Bàn Cổ cũng đã thay đổi vị trí.

Rất nhanh, Bàn Cổ lại dùng Thiên Đạo chi lực ngưng tụ một thân thể khác.

Cùng lúc đó, Cộng Công thu thần thông lại.

Ba Cộng Công biến mất không thấy, chỉ còn lại bản thể Cộng Công.

Vô Lượng Lượng Kiếp từ sau lưng Cộng Công ập đến.

"Phanh!" Cộng Công một tay chặn đứng Vô Lượng Lượng Kiếp, cùng lúc đó, Bàn Cổ một quyền oanh ra.

Theo một quyền của Bàn Cổ, lực lượng ba ngàn Pháp Tắc dũng động.

"Phanh!" Cộng Công tay kia tiếp nhận công kích của Bàn Cổ.

Đồng thời chặn đứng Vô Lượng Lượng Kiếp và Bàn Cổ, Cộng Công cũng khá vất vả, nhưng, pháp lực của y đang nhanh chóng tăng cường.

Cảm nhận pháp lực của Cộng Công tăng cường nhanh chóng, trong lòng Bàn Cổ cũng kinh hãi.

"Không hay rồi, tu vi Cộng Công sắp đột phá." Sắc mặt Bàn Cổ

khó coi.

Lúc này, Hỗn Nguyên Đạo Quả của Cộng Công đang dần viên mãn.

Đối với Thánh Nhân, pháp lực không quan trọng, đạo hạnh mới là quan trọng nhất.

Lúc này, Hỗn Nguyên Đạo Quả của Cộng Công đang dần viên mãn, cùng lúc đó, pháp lực của y cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Theo pháp lực đề thăng, thân thể và Nguyên thần của Cộng Công đều bước vào một cảnh giới mới.

"Oanh!" Khi Hỗn Nguyên Đạo Quả viên mãn, tu vi của Cộng Công cũng đạt đến Thánh Nhân Viên Mãn.

Đạt đến Thánh Nhân Viên Mãn, bất luận pháp lực hay đạo hạnh, Cộng Công đều đạt đến một cực hạn, một khi đột phá cực hạn này, cũng là cảnh giới Vô Cực.

Cái gọi là Vô Cực, tức là không có cực hạn.

Thánh Nhân Viên Mãn là cực hạn cuối cùng dưới Đại Đạo, đột phá cực hạn này thì không còn cực hạn nữa.

Bởi vậy, một khi đột phá cảnh giới Vô Cực, không cần tu luyện, pháp lực và đạo hạnh cũng sẽ đề thăng mỗi khắc.

Mắt thấy tu vi Cộng Công đột phá Thánh Nhân Viên Mãn, Bàn Cổ cũng biết không thể làm gì được Cộng Công.

Lúc này, tại vô lượng lượng kiếp và bàn cổ đích giáp công hạ, Cộng Công cũng không quá vất vả.

So với Thánh Nhân Đỉnh Phong, Thánh Nhân Viên Mãn đích xác cường đại hơn quá nhiều.

Tay cầm Khai Thiên Phủ, Cộng Công một phủ bổ ra.

“Rắc!” Lực lượng Vô Lượng Lượng Kiếp bị Cộng Công một phủ bổ nát.

Trước mặt Cộng Công giờ đây, Vô Lượng Lượng Kiếp cũng không đáng sợ đến thế.

Một phủ bổ nát Vô Lượng Lượng Kiếp xong, Cộng Công lại một phủ bổ về phía Bàn Cổ.

Bàn Cổ dùng Thần Phủ ngưng tụ từ Thiên Đạo chi lực nghênh đón.

Dưới phong mang của Khai Thiên Phủ, Bàn Cổ lẫn phủ bị chém thành hai nửa.

Chân Linh Bàn Cổ trong khoảnh khắc cũng không còn thao túng Thiên Đạo chi lực nữa.

Nhưng, Thiên Đạo đại thế lại đang phát sinh biến hóa.

Tuy Cộng Công không phải Thánh Nhân Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng với tu vi của y, lại có thể động tất Thiên số Hồng Hoang.

Giờ đây, Thiên số đang phát sinh biến hóa cực lớn.

Dựa theo xu thế hiện tại của Thiên số, Nhân Tộc lại sắp thay thế Vu Tộc trở thành nhân vật chính thiên địa.

Hiển nhiên, Chân Linh Bàn Cổ muốn ảnh hưởng Thiên số, khiến Nhân Tộc thay thế Vu Tộc thành đại thế, như vậy, nếu Cộng Công không muốn Vu Tộc bị Nhân Tộc thay thế, chỉ có thể nghịch Thiên Đạo đại thế.

Một khi Cộng Công nghịch Thiên Đạo đại thế, Bàn Cổ có thể động dụng toàn bộ Thiên Đạo chi lực để đối phó Cộng Công.

Hiện tại, Bàn Cổ cũng chỉ có thể động dụng một phần Thiên Đạo chi lực, nếu có thể động dụng toàn bộ Thiên Đạo chi lực, đánh bại

Cộng Công hiện tại là chuyện dễ dàng.

Thậm chí, có thể dễ dàng xóa sổ Cộng Công.

"Để đối phó ta, ngươi muốn lợi dụng Vu Tộc." Cộng Công trong lòng cười lạnh.

Vu Tộc cũng là huyết mạch Bàn Cổ, tôn Bàn Cổ là Phụ Thần, nhưng giờ đây Bàn Cổ vì đối phó Cộng Công, lại muốn ảnh hưởng Thiên số, khiến Thiên Đạo đại thế chú định Nhân Tộc thay thế Vu Tộc làm nhân vật chính thiên địa.

Một khi Thiên Đạo đại thế chú định Nhân Tộc thay thế Vu Tộc làm nhân vật chính thiên địa, Cộng Công thuận theo Thiên số chỉ có thể trơ mắt nhìn Vu Tộc bị Nhân Tộc thay thế, nếu nghịch Thiên, lại đúng vào ý đồ của Bàn Cổ.

Một khi Vu Tộc bị Nhân Tộc thay thế, Vu Tộc không tránh khỏi vận mệnh bi thảm, e rằng còn thảm hơn Yêu Tộc hiện tại.

Nếu Nhân Tộc thành nhân vật chính thiên địa, Bàn Cổ lại kế hoạch, khiến Nhân Tộc đối phó Cộng Công.

Chương 416

Chỉ cần có thể ảnh hưởng Thiên số, khiến Thiên số theo ý chí của mình, hoàn toàn có thể từng bước ép người khác vào đường cùng.

Bởi vậy, Cộng Công không nghịch Thiên Đạo đại thế, Bàn Cổ cũng muốn từng bước ép Cộng Công nghịch Thiên.

Khi Thiên Đạo chú định, thân tử đạo tiêu và nghịch Thiên là hai chọn một, không chọn thì chỉ có rời khỏi Hồng Hoang.

Bàn Cổ có thể ảnh hưởng Thiên số, nhưng, Cộng Công cũng chưởng khống một phần quyền hành của Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng có thể ảnh hưởng Thiên số.

Có Hậu Thổ, cũng có thể ảnh hưởng Thiên số.

Còn về Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, e rằng lại vui vẻ khi Nhân Tộc thay thế Vu Tộc.

Ngay lập tức, Cộng Công rời khỏi không gian Thiên Đạo Hồng Hoang.

Trong Luân Hồi, Cộng Công và Hậu Thổ hội hợp.

"Huynh trưởng!" Thần sắc Hậu Thổ phức tạp, là Thiên Đạo Thánh Nhân, tuy chỉ có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng cũng động tất Thiên số.

Hậu Thổ biết Bàn Cổ đang ảnh hưởng Thiên số, muốn Nhân Tộc thay thế Vu Tộc.

"Vu Tộc ta tôn Bàn Cổ là Phụ Thần, nhưng đối với Bàn Cổ, việc chứng đắc vô thượng Đại Đạo là quan trọng nhất, so với điều đó, Vu Tộc không đáng nhắc đến." Cộng Công nói.

Nghe Cộng Công nói, Hậu Thổ tuy tâm tình có chút khó chịu, nhưng cũng không thể không đối mặt với hiện thực.

Vu Tộc tuy là huyết mạch Bàn Cổ, đi theo Đại Đạo của Bàn Cổ, nhưng đối với Bàn Cổ, cũng không quá quan trọng.

Minh Hà vì thành Thánh có thể đích thân đồ sát A Tu La do mình sáng tạo, Bàn Cổ vì Đại Đạo, không để ý Vu Tộc cũng không kỳ quái.

Kỳ thực, nếu Bàn Cổ để ý Vu Tộc, ngược lại không đúng.

Cũng không thể nói Bàn Cổ hoàn toàn không để ý Vu Tộc, chỉ là, so với Đại Đạo, Vu Tộc hiển nhiên không đáng kể.

Sự tồn tại của Cộng Công đã nghiêm trọng uy hiếp Bàn Cổ.

Sức mạnh của Bàn Cổ không đủ để diệt Cộng Công, vậy thì, phải lợi dụng Thiên số.

Dưới Thiên Đạo, đại thế không thể thay đổi.

Một khi nghịch Thiên Đạo đại thế, sẽ có Thiên Khiển, Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không thể chịu đựng nổi.

Bàn Cổ hy vọng Cộng Công nghịch Thiên Đạo đại thế, như vậy, có thể động dụng toàn bộ Thiên Đạo chi lực để diệt Cộng Công.

"Nếu huynh trưởng, giữa Đại Đạo và Vu Tộc sẽ chọn cái nào?" Hậu Thổ đột nhiên hỏi.

Đối với vấn đề của Hậu Thổ, Cộng Công trầm mặc, y không muốn lừa dối Hậu Thổ.

Cộng Công có lẽ còn quan tâm Vu Tộc hơn Bàn Cổ, nhưng đối với Cộng Công, so với Đại Đạo, Vu Tộc là không đáng kể.

"Không thể để Bàn Cổ đắc ý." Cộng Công chuyển sang đề tài khác.

Hậu Thổ cũng không nói gì nữa.

Ngay lập tức, Cộng Công và Hậu Thổ hợp lực ảnh hưởng Thiên số.

Bàn Cổ muốn Nhân Tộc thay thế Vu Tộc, Cộng Công và Hậu Thổ lại muốn Vu Tộc vẫn luôn là nhân vật chính thiên địa. …..

Một nơi nào đó trên Thiên Giới, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh mặt đối mặt.

Lúc này, trong lòng Hồng Quân và những người khác cũng đang giằng co.

Bàn Cổ muốn khiến Thiên số biến thành Nhân Tộc thay thế Vu Tộc.

Nói thật, Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều hy vọng Nhân Tộc có thể thay thế Vu Tộc.

Nhưng Bàn Cổ đã bày rõ muốn Cộng Công nghịch Thiên.

Chỉ khi Cộng Công nghịch đại thế, Bàn Cổ mới có thể động dụng toàn bộ sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang, một cử động diệt Cộng Công.

Biết ý đồ của Bàn Cổ, bởi vậy, Hồng Quân và những người khác mới mâu thuẫn.

“Đại thế không thể thay đổi, giờ đây Cộng Công, cũng không dám nghịch đại thế.” Chuẩn Đề nói.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã đưa ra quyết định, hai người ủng hộ Nhân Tộc thay thế Vu Tộc.

Cứ để Vu Tộc mãi là nhân vật chính thiên địa, Phật Giáo không biết đến bao giờ mới có thể đại hưng.

Nếu Nhân Tộc là nhân vật chính thiên địa, Phật Giáo muốn đại hưng chắc chắn sẽ đơn giản hơn.

Thái Thượng lập Nhân Giáo, Nữ Oa càng là Thánh Mẫu Nhân Tộc, nhưng hai người giờ đây lại không hề ủng hộ Nhân Tộc thay thế Vu Tộc.

Thái Thượng hiện tại cân nhắc không phải khí vận Hồng Hoang, mà là sống sót.

Bàn Cổ có thể sẽ thu hồi Nguyên thần Bàn Cổ, muốn thu hồi Nguyên thần Bàn Cổ cần trước tiên xóa sổ Chân Linh của Tam Thanh.

Nữ Oa cũng có suy nghĩ của riêng mình.

Thần sắc Hồng Quân bình tĩnh, nhưng không nhìn ra trong lòng y nghĩ gì.

Cuối cùng, chỉ có Tây Phương Nhị Thánh ủng hộ Nhân Tộc thay thế Vu Tộc, Hồng Quân, Tam Thanh và Nữ Oa đều không bày tỏ thái độ.

Dưới ý chí của Bàn Cổ và Tây Phương Nhị Thánh, Thiên Đạo đại thế đang từ từ phát sinh biến hóa, Cộng Công và Hậu Thổ tuy cũng ảnh hưởng Thiên số, nhưng lại ở thế hạ phong.

Thiên số Hồng Hoang đang phát sinh biến hóa vi diệu.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân đều có thể ảnh hưởng sự vận chuyển của Thiên Đạo đại thế.

Sinh linh yếu ớt tuy không đáng kể, nhưng lượng biến có thể dẫn đến chất biến, bởi vậy, khi ý chí của vô số sinh linh yếu ớt hội tụ lại, cũng có thể ở một mức độ nhất định ảnh hưởng Thiên Đạo đại thế.

Không chỉ ba nhân vật chính thiên địa là Vu Tộc, Nhân Tộc và Yêu Tộc, nếu đồng lòng hợp sức, ít nhiều cũng có thể ảnh hưởng xu

hướng Thiên số.

Hiện tại, kẻ ảnh hưởng lớn nhất đến Thiên số không nghi ngờ gì là Bàn Cổ.

Chân Linh Bàn Cổ ẩn giấu trong Thiên Đạo Hồng Hoang, tương tự như hợp đạo, ảnh hưởng đến Thiên Đạo đại thế phải vượt qua chư Thiên Đạo Thánh Nhân.

Lại có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người ủng hộ Bàn Cổ.

Cộng Công và Hậu Thổ tự nhiên không hy vọng Thiên số chú định Nhân Tộc thay thế Vu Tộc, nhưng, Thiên số đang biến hóa theo hướng bất lợi cho Vu Tộc.

Sắc mặt Cộng Công âm trầm.

Dựa theo biến hóa Thiên số hiện tại, có lẽ vài trăm năm, hoặc vài ngàn năm, đại thế sẽ là Nhân Tộc thay thế Vu Tộc. …..

Bất Chu Sơn, Vu Tộc Thần Đình, Bàn Cổ Đại Điện khôi hoằng.

Thần tượng Bàn Cổ Đại Thần và mười ba Tổ Vu sừng sững, chịu sự kính ngưỡng của vô số sinh linh.

Đột nhiên, thiên địa thất sắc, càn khôn chấn động, hư không xé rách, một cái đại phủ xuất hiện, đó chính là Đại Đạo Chí Bảo Khai Thiên Phủ.

Theo Khai Thiên Phủ hạ xuống, thần tượng của Bàn Cổ bị bổ nát bấy.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm và mười một Tổ Vu khác, cùng với chư Đại Vu, Tiểu Vu, đều đại kinh.

Toàn bộ Bất Chu Sơn đều không bình tĩnh.

“Thần tượng Phụ Thần…” “Khai Thiên Phủ!” “Cộng Công huynh trưởng?” Từng Tổ Vu vội vã chạy đến, nhìn Khai Thiên Phủ, và thần

tượng Bàn Cổ bị bổ nát, đều kinh ngạc không thôi.

Chư Tổ Vu đều biết Khai Thiên Phủ hiện tại là của Cộng Công.

Từ trước đến nay, Vu Tộc đều tôn Bàn Cổ là Phụ Thần, giờ đây, hiển nhiên Cộng Công đã xuất thủ hủy diệt thần tượng Bàn Cổ.

Tuy Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng cũng là Tổ Vu của Vu Tộc, thân là một Tổ Vu lại phá hoại thần tượng Bàn Cổ, là đại bất kính đối với Phụ Thần.

Trong khoảnh khắc, trong lòng Đế Giang và những người khác đều không thể bình tĩnh.

Nhưng, rất nhanh có một số tin tức từ Khai Thiên Phủ phát ra.

Không chỉ Tổ Vu, chỉ cần ở Bất Chu Sơn, bất luận Đại Vu hay Tiểu Vu, đều đọc được tin tức phát ra từ Khai Thiên Phủ.

Tin tức đơn giản, Chân Linh Bàn Cổ không hề diệt vong, ẩn giấu trong Thiên Đạo Hồng Hoang, giờ đây muốn khiến Thiên số chú định Nhân Tộc thay thế Vu Tộc.

Chương 417

Bàn Cổ vì tư lợi bản thân mà coi Vu Tộc như sô cẩu, không xứng làm Phụ Thần của Vu Tộc.

"Chân Linh của Phụ Thần ở trong Thiên Đạo Hồng Hoang?" "Phụ Thần muốn khiến Nhân Tộc thay thế Vu Tộc chúng ta?" "Sao có thể?" "Không thể nào, ta không tin." "Phụ Thần?

Bàn Cổ không còn được chúng ta tôn làm Phụ Thần nữa." Không biết vô số Đại Vu và Tiểu Vu nghĩ thế nào, Đế Giang và chư Tổ Vu lại từng người thần sắc phức tạp, trong lòng không bình tĩnh.

Chư Tổ Vu đều tin tưởng Cộng Công.

Cùng lúc đó, trừ Trụ Vương, các Tổ Vu còn lại đều có Nguyên thần, tu vi Nguyên thần đều ở cấp Chuẩn Thánh.

Nguyên thần tu vi Chuẩn Thánh có thể khuy tham Thiên số.

Dưới cảm ứng của Nguyên thần Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh và những người khác, phát hiện Thiên số đích xác đang phát sinh biến hóa.

Tất cả đều phù hợp với tin tức Cộng Công truyền đạt.

Bàn Cổ đích xác muốn khiến Nhân Tộc thay thế Vu Tộc làm nhân vật chính thiên địa, mục đích chỉ vì muốn ép Cộng Công nghịch Thiên.

Chỉ khi Cộng Công nghịch Thiên Đạo đại thế, Bàn Cổ mới có thể động dụng toàn bộ sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang.

Giờ đây, thực lực Cộng Công tuy cường đại, nhưng so với toàn bộ sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang lại kém xa.

Hấp Tư dục ngôn hựu chỉ: "Phụ Thần…" Đế Giang nhắm mắt,

thở dài một tiếng.

Vu Tộc dù sao cũng là huyết mạch Bàn Cổ, cũng hưởng phúc lợi của Bàn Cổ để lại.

Bất kể thế nào, Bàn Cổ đều có đại ân với Vu Tộc.

Nhưng Bàn Cổ muốn khiến Nhân Tộc thay thế Vu Tộc làm nhân vật chính thiên địa, muốn Vu Tộc tiếp tục tôn y là Phụ Thần, cũng khó khăn.

Chư Tổ Vu đều có suy nghĩ riêng.

Từ khi Hồng Quân và các Thiên Đạo Thánh Nhân tuyệt địa thiên thông bắt đầu, Thiên Đạo và Đại Đạo xung đột, rồi đến Cộng Công và Bàn Cổ chiến đấu.

Hồng Hoang cũng xuất hiện đủ loại dị tượng, cùng với biến hóa cực lớn, vô số sinh linh thân tử.

Hiện tại, Đế Giang và những người khác cũng cơ bản đã rõ.

Vì Cộng Công, Bàn Cổ đã bại lộ.

Cộng Công đã trưởng thành đến mức khiến Bàn Cổ tâm kinh.

Sự đã đến nước này, Bàn Cổ muốn diệt Cộng Công, cần toàn bộ sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang.

Trong thời gian ngắn, chỉ khi Cộng Công nghịch Thiên Đạo đại thế Hồng Hoang, Bàn Cổ mới có thể động dụng toàn bộ sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang.

“Xem ra, Phụ… Bàn Cổ muốn ép Cộng Công huynh trưởng nghịch Thiên!” Thiên Ngô nói.

“Bàn Cổ, không xứng làm Phụ Thần của Vu Tộc.” Trên dung mạo Huyền Minh băng lãnh vô cùng, đôi mắt đẹp như băng vạn cổ không tan.

“Nhân Tộc thay thế Vu Tộc chúng ta?” “Ta đi diệt Nhân Tộc.” Chúc Dung đại khiếu.

“Hồ đồ!” Xa Bỉ Thi giận trừng mắt nhìn Chúc Dung.

Với sức mạnh hiện tại của Vu Tộc, có thể diệt Nhân Tộc, nhưng lại được không bù mất. …..

Một con Thiên Đạo Chi Nhãn tử hồng sắc hiển hiện.

Cùng một thời gian, Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Hậu Thổ đều cảm ứng được sự triệu hoán của Bàn Cổ.

Sự triệu hoán của Bàn Cổ, từng Thiên Đạo Thánh Nhân cũng phải bày tỏ lập trường.

Tây Phương, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người do dự một hồi, cũng hướng về Thiên Đạo Chi Nhãn.

Thiên Đạo chi lực tử hồng sắc hình thành một xoáy nước, thông đến không gian Thiên Đạo Hồng Hoang, Chân Linh Bàn Cổ ẩn giấu trong không gian Thiên Đạo.

Tây Phương Nhị Thánh nhìn nhau một cái, cũng không còn do dự, một bước bước ra, đạp vào Thiên Đạo Chi Nhãn.

Sau một thoáng thiên toàn địa chuyển, Tây Phương Nhị Thánh đã ở trong không gian Thiên Đạo.

Khi Tây Phương Nhị Thánh vừa tiến vào không gian Thiên Đạo, liền thấy Bàn Cổ.

Bàn Cổ dùng Thiên Đạo chi lực ngưng tụ thân thể, Chân Linh ở xa xa thao túng.

“Tiếp Dẫn bái kiến Bàn Cổ Đại Thần.” “Chuẩn Đề bái kiến Bàn Cổ Đại Thần.” Vừa thấy Bàn Cổ, Tây Phương Nhị Thánh chắp tay,

cúi người hành lễ.

“Không tệ, không tệ.” Bàn Cổ khẽ mỉm cười.

Tây Phương Nhị Thánh một người Thánh Nhân trung kỳ, một người Thánh Nhân sơ kỳ, trong mắt Bàn Cổ không đáng kể, nhưng hai người lại có thể trở thành trợ lực.

Bàn Cổ tuy cường đại, nhưng cũng chịu ước thúc của quy tắc Thiên Đạo, bởi vậy, có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm hiệu lực, lại tiện lợi hơn.

Bàn Cổ tiếp tục chờ, nhưng mãi không thấy Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Hậu Thổ tiến đến.

Tam Thanh không đến là không bình thường.

Dù sao căn cước của Tam Thanh là Nguyên thần Bàn Cổ, Bàn Cổ không cấp Tam Thanh lời hứa, Tam Thanh cũng không tin.

Còn về việc bắt Bàn Cổ phát thệ với Đại Đạo, Tam Thanh không có tư cách.

Trên thực tế, Bàn Cổ khi cần thiết sẽ thu hồi Nguyên thần Bàn Cổ, muốn thu hồi Nguyên thần Bàn Cổ cần trước tiên xóa sổ Chân Linh của Tam Thanh.

Hậu Thổ không đến cũng không kỳ quái, dù sao Bàn Cổ vì ép Cộng Công nghịch Thiên, muốn khiến Thiên số chú định Nhân Tộc thay thế Vu Tộc.

Hồng Quân và Nữ Oa cũng không đến.

Hồng Quân và Bàn Cổ có thể bất tử bất hưu.

Bàn Cổ vốn tưởng Nữ Oa sẽ đến gặp.

Tuy Nữ Oa chỉ có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng cũng có thể giúp Bàn Cổ.

“Hồng Quân, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Hậu Thổ, ta đã cho các ngươi cơ hội, các ngươi đã từ bỏ.” Bàn Cổ lẩm bẩm nói.

Tại Đại Xích Thiên, trong Bát Cảnh Cung của Thái Thượng, Tam Thanh tề tụ.

Bất luận Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên, tâm tình đều nặng trĩu.

Lời triệu hoán của Bàn Cổ, Tam Thanh không hề đáp lại, nhưng lại biểu minh lập trường.

Đối địch với Bàn Cổ, Tam Thanh trong lòng đều hoảng sợ.

“Huynh trưởng, đệ... phải làm sao đây?” Nguyên Thủy hỏi Thái Thượng.

Biết được chân linh Bàn Cổ ẩn tàng trong Hồng Hoang Thiên Đạo, áp lực của Tam Thanh đều rất lớn.

Thậm chí, Tam Thanh còn đang cân nhắc có nên từ bỏ Thánh vị, dù sao nguyên thần ký thác Thiên Đạo khiến ba người không hề có cảm giác an toàn.

Thái Thượng không hề đáp vấn đề của Nguyên Thủy, mà đang suy tính.

“Bàn Cổ chỉ là một chân linh, bản thân cũng chẳng đáng sợ, nhưng chân linh ấy lại ẩn tàng trong Thiên Đạo, lại có thể vận dụng một phần Thiên Đạo chi lực.

Ta cùng các đệ tuy đều có thể vận dụng Thiên Đạo chi lực, nhưng ba huynh đệ ta hợp lại, cũng không đạt được một phần mười của Bàn Cổ, không, ngay cả một phần trăm cũng không đạt tới, chênh lệch quá lớn.” Thái Thượng nói.

Đối với những gì Thái Thượng nói, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên đều rõ, nên mới ưu lo.

“Nếu có thể diệt chân linh Bàn Cổ thì tốt rồi.” Thông Thiên nói.

Thế nhưng, muốn diệt chân linh Bàn Cổ lại nói dễ vậy sao!

“Sự đã đến nước này, ta cũng chỉ có thể đi cầu Cộng Công.” Thái Thượng nói với vẻ mặt bình tĩnh.

“Cầu Cộng Công ư?” Nguyên Thủy cùng Thông Thiên đều nhíu mày.

Nguyên Thủy cùng Thông Thiên đều không muốn hạ mình đi cầu Cộng Công.

“Ta cũng không muốn đi cầu Cộng Công, nhưng giờ đây chỉ có Cộng Công mới có thể đối phó Bàn Cổ.” Thái Thượng bất đắc dĩ thở dài.

Bất luận Hồng Quân, hay Tam Thanh, Nữ Oa, Hậu Thổ cùng Tây Phương Nhị Thánh, trong mắt Bàn Cổ đều chẳng đáng một đòn.

Chương 418

Tây Phương Nhị Thánh đã đầu dựa Bàn Cổ, Hậu Thổ lại ủng hộ Cộng Công.

Trong lòng suy tính, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên đều cười khổ.

Tam Thanh cùng Hồng Quân, Nữ Oa kết minh, hợp sức mạnh của năm vị Thánh Nhân cũng còn xa mới đủ để đối kháng Bàn Cổ, chênh lệch thực lực quá đỗi huyền diệu.

Đúng như Thái Thượng nói, hiện tại cũng chỉ có Cộng Công mới có thể kháng hành Bàn Cổ.

Bàn Cổ ảnh hưởng thiên số, muốn Nhân tộc thay thế Vu tộc làm đại thế Thiên Đạo, cũng là để bức Cộng Công nghịch thiên.

Điều này cho thấy Bàn Cổ hiện tại không làm gì được Cộng Công.

Thế nhưng, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên đều không thể gạt bỏ thể diện.

"Bàn Cổ sớm muộn cũng sẽ thu hồi Bàn Cổ nguyên thần, như vậy, tất phải mạt sát chân linh của ta cùng các đệ.

Cũng chỉ có Cộng Công mới có thể kháng hành Bàn Cổ." Thái Thượng trầm giọng nói với Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Ngay lập tức, Nguyên Thủy và Thông Thiên toàn thân chấn động.

"Nghe huynh trưởng vậy." "Vậy thì đi gặp Cộng Công đi!" Ngay lúc ấy, Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên ba người cũng rời Bát Cảnh Cung.

Rời Đại Xích Thiên, Tam Thanh đi gặp Cộng Công.

Trên đường đi, Thông Thiên mở miệng: "Ta cùng Cộng Công quan hệ không tốt, vạn nhất y không nguyện ý giúp ta thì sao?" Thái Thượng cùng Nguyên Thủy nhìn nhau, nhưng đều không nói gì.

Tam Thanh cùng Cộng Công có chút ân oán, nhưng tình thế hiện tại, Cộng Công cũng sẽ không cự tuyệt giúp Tam Thanh.

Có Tam Thanh, ít nhiều cũng có thể giúp Cộng Công chia sẻ áp lực từ Bàn Cổ.

Nếu chân linh của Tam Thanh bị mạt sát, Bàn Cổ thu hồi Bàn Cổ nguyên thần, thực lực tất nhiên sẽ tăng cường.

Trước đại cục, ân oán quá khứ không còn quan trọng nữa.

Tam Thanh đều là tu vi Thánh Nhân trung kỳ, là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Tuy là phi hành, nhưng lại xuyên toa giới hạn không gian, nhanh chóng đến Bất Chu Sơn.

Khi Tam Thanh đến ngoài Vu Hoàng Cung ở Bất Chu Sơn, thấy Tổ Vu Trụ Tự đã ra nghênh đón.

"Huynh trưởng đã biết ba vị đạo hữu tới, bảo ta ra nghênh tiếp.

Nếu có chỗ nào tiếp đãi sơ suất, xin đừng trách." Trụ Tự nói.

"Không dám!" Tam Thanh làm một lễ.

Ngay lập tức, Tam Thanh vào Vu Hoàng Cung.

Trong Vu Hoàng Cung tự thành một phương Đại Thiên Thế Giới.

Nhìn khắp nơi, toàn bộ Vu Hoàng Cung trống rỗng, nhưng Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại có thể cảm thụ Tam Thiên Pháp Tắc, có ba loại sức mạnh Thiên Đạo.

Sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang, cùng hai Thiên Đạo sức mạnh

của Cộng Công.

Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu hóa thành một bồ đoàn xám xịt, Cộng Công đang ngồi đoan chính trên đó.

Phía sau Cộng Công, lại có Hồng Mông Kính, Tạo Hóa Ngọc Điệp cùng Khai Thiên Phủ.

"Bái kiến Cộng Công đạo hữu." Trước mặt Cộng Công, Tam Thanh hạ thấp tư thái.

Đối với ý đồ của Tam Thanh, Cộng Công trong lòng biết rõ.

Giúp Tam Thanh lợi lớn hơn hại, bởi vậy, Cộng Công sẽ giúp Tam Thanh.

"Ba vị đạo hữu không cần đa lễ." Cộng Công thái độ hữu hảo.

Thấy thần sắc lúc này của Cộng Công, Tam Thanh cũng đã yên tâm được phần lớn.

Tuy trước đó Tam Thanh đoán Cộng Công sẽ giúp, nhưng cũng có chút bất an.

Dưới cái chỉ tay tùy ý của Cộng Công, ba đoàn Hỗn Độn chi khí xuất hiện, lại mang theo Tam Thiên Pháp Tắc chi lực.

Khi dung hợp Tam Thiên Pháp Tắc chi lực, Hỗn Độn chi khí cũng diễn hóa thành ba bồ đoàn.

Ba bồ đoàn này đều có thể sánh ngang Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Thấy Cộng Công thần thông như vậy, Tam Thanh trong lòng đều chấn động.

Thủ đoạn của Thánh Nhân viên mãn, lại không thể tưởng tượng nổi.

“Đạo hữu quả là thần thông quảng đại, bần đạo tự thấy hổ thẹn không bằng.” Thái Thượng tán thán.

“Tuy thần thông không địch lại thiên số, nhưng với thần thông của Cộng Công hiện nay, e rằng cũng không kém Thiên Số là bao.” Nguyên Thủy thầm nghĩ trong lòng.

Dưới Đại Đạo, hết thảy đều có khả năng.

Phải biết rằng, dưới Đại Đạo có vô số Thiên Đạo.

Dù Thiên Đạo Hồng Hoang hiện nay cường đại, nhưng chưa chắc không có Hồng Hoang khác, có lẽ tồn tại vô số Hồng Hoang.

Thiên Đạo càng cường đại, Thiên Số cũng càng cường đại.

Hai Thiên Đạo do Cộng Công chưởng khống, đều có Thiên Số, nhưng Cộng Công lại có thể tùy tiện nghịch chuyển.

Bởi vậy, chỉ cần đủ cường đại, nghịch chuyển Thiên Đạo đại thế cũng có thể dễ dàng làm được.

Không, Thiên Đạo Hồng Hoang hiện nay lại cường đại, Cộng Công không thể nghịch chuyển Thiên Số.

“Hồng Hoang Thiên Đạo đáng lẽ phải chí công.” Cộng Công nói.

Một câu nói của Cộng Công, Tam Thanh đều hiểu rõ.

Hiện nay, chân linh Bàn Cổ nằm trong Hồng Hoang Thiên Đạo, như vậy, Thiên Đạo có tư lợi.

“Bàn Cổ khai tịch Hồng Hoang tuy có đại công, nhưng giờ đây chân linh lại xâm thực Thiên Đạo.

Ta cùng các đệ nguyện lấy đạo hữu làm người dẫn đầu.” Thái Thượng nói với Cộng Công.

Nguyên Thủy cùng Thông Thiên tuy không mở miệng, nhưng lập

trường lại giống Thái Thượng.

Tam Thanh là một thể, Thái Thượng là huynh trưởng.

Thái Thượng đã mở lời, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên lại không phản đối, thì cũng là ủng hộ. .....

Tại một nơi ở Bất Chu Sơn, mười hai Tổ Vu tụ họp.

"Tam Thanh cũng có ngày hôm nay." Tổ Vu Câu Mang lạnh lùng cười.

"Cũng không có cách nào khác, dù sao căn cước của Tam Thanh chính là Bàn Cổ nguyên thần mà!" Hậu Thổ nói.

Bàn Cổ nguyên thần để Tam Thanh có được, nhưng khi chân linh Bàn Cổ xuất hiện, hoàn cảnh của Bàn Cổ nguyên thần cũng trở nên khó xử.

Vì cảm giác nguy cơ, Tam Thanh mới cầu trợ Cộng Công.

Các Tổ Vu đều biết, tuy Cộng Công cùng Tam Thanh có chút ân oán, nhưng hiện tại, sẽ không cự tuyệt giúp Tam Thanh.

Hiện nay, Bàn Cổ cùng Tây Phương Nhị Thánh đang ảnh hưởng Thiên Số.

Chỉ dựa vào Cộng Công cùng Hậu Thổ hai người, thì lại rơi vào hạ phong.

Nếu có Tam Thanh tương trợ, tình hình cũng sẽ tốt hơn.

Bàn Cổ muốn lợi dụng đại thế đối phó Cộng Công, nhưng Bàn Cổ hiện nay không hoàn toàn chưởng khống Thiên Đạo, bởi vậy, đại thế không thể tùy tiện lợi dụng được.

Có Cộng Công, Hậu Thổ cùng Tam Thanh tề tâm hiệp lực, Bàn Cổ càng khó lợi dụng đại thế.

Lập trường của Tam Thanh cùng Tây Phương Nhị Thánh đều đã biểu minh, nhưng lập trường của Hồng Quân cùng Nữ Oa lại không rõ.

Trong Hồng Hoang Thiên Đạo, Bàn Cổ lạnh lùng hừ một tiếng.

Theo sự phẫn nộ của Bàn Cổ, Thiên Đạo chi lực chấn động, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề tâm kinh đảm chiến.

Chương 419

Cận kề cảm thụ Thiên Đạo chi lực khổng lồ, hai người Tiếp Dẫn chỉ cảm thấy bản thân nhỏ bé.

Lúc này, hai người Tiếp Dẫn đối với sự cường đại của Bàn Cổ cũng đã có sự lý giải trực quan hơn.

Mặc dù Bàn Cổ hiện tại chỉ có thể vận dụng một phần sức mạnh của Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng muốn diệt Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề lại là chuyện dễ như trở bàn tay.

Hai người Tiếp Dẫn cũng biết Bàn Cổ vì sao phẫn nộ.

Bàn Cổ muốn Nhân tộc thay thế Vu tộc làm đại thế Thiên Đạo, bức Cộng Công nghịch thiên, nhưng hiện tại Tam Thanh lại đứng về phía Cộng Công.

Thái Thượng, người đứng đầu Tam Thanh, đã lập Nhân Giáo, hiện tại không những không ủng hộ Nhân tộc thay thế Vu tộc, mà còn ủng hộ Vu tộc làm nhân vật chính của Thiên Địa.

Sau một lúc lâu, Bàn Cổ kìm nén lửa giận.

Chuyện đã đến nước này, phẫn nộ cũng vô ích.

Ánh mắt quét qua Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, Bàn Cổ hỏi Tiếp Dẫn: "Ngươi có nguyện lấy thân hợp Đạo chăng?" Trong chốc lát, không chỉ Tiếp Dẫn ngây người, ngay cả Chuẩn Đề cũng kinh ngạc.

Lấy thân hợp Đạo, cũng là trở thành một phần của Thiên Đạo.

Nếu không có chân linh Bàn Cổ, tự nhiên là tốt.

Nhưng Tiếp Dẫn rõ ràng, hợp Đạo cũng không cách nào kháng hành Bàn Cổ, trái lại càng khó thoát ly sự khống chế của Bàn Cổ.

Lúc này Bàn Cổ muốn Tiếp Dẫn hợp Đạo, cũng là vì Thiên Đạo đại thế.

Khi Cộng Công, Hậu Thổ cùng Tam Thanh liên hợp, Bàn Cổ tuy có hai người Tiếp Dẫn ủng hộ, nhưng áp lực cũng rất lớn.

"Ta nguyện ý hợp Đạo, hy vọng Đại Thần có thể thành toàn." Tiếp Dẫn chỉ cân nhắc một lát, cũng đã đưa ra quyết định.

Lấy thân hợp Đạo tuy khó thoát ly sự khống chế của Bàn Cổ, nhưng vì Tây Phương, vì Phật Giáo, Tiếp Dẫn nguyện ý.

Lúc này, Tiếp Dẫn có một loại giác ngộ: Ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục.

Chuẩn Đề nhìn về phía Tiếp Dẫn, cũng không mở miệng.

"Hai người các ngươi đã phát đại hoành nguyện với Thiên Đạo, lại cùng Thiên Đạo kết hạ nhân quả.

Nếu không giải quyết, thì không cách nào hợp Đạo." Bàn Cổ nói.

Hai người Tiếp Dẫn nhìn Bàn Cổ, đã Bàn Cổ mở miệng, tất nhiên có cách giải quyết.

Hoàn thành hoành nguyện, nhân quả tự nhiên cũng không còn tồn tại.

Nếu trực tiếp khiến nhân quả tiêu thất, e rằng Bàn Cổ cũng không làm được.

"Có thể chuyển di Thiên Đạo nhân quả trên người ngươi sang cho Chuẩn Đề." Bàn Cổ nói với Tiếp Dẫn.

"....." Tiếp Dẫn vẻ mặt do dự.

"Vậy làm phiền Đại Thần rồi." Chuẩn Đề lại lập tức đồng ý.

Trên người Chuẩn Đề đã có Thiên Đạo nhân quả, cũng không ngại

nhân quả lớn hơn một chút.

Chuẩn Đề cũng có toan tính, chỉ cần Tiếp Dẫn hợp Đạo, ý chí của ba người Bàn Cổ, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, đủ để quyết định Thiên Đạo đại thế.

Như vậy, Nhân tộc thay thế Vu tộc là Thiên Số tất yếu.

Khi Nhân tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, Phật Giáo muốn đại hưng cũng dễ dàng hơn nhiều.

Chỉ cần Phật Giáo đại hưng, có thể hoàn thành đại hoành nguyện.

Như vậy, Thiên Đạo nhân quả trên người Chuẩn Đề tự nhiên sẽ không còn tồn tại.

Tiếp Dẫn có chút do dự, nhưng dưới sự khuyên bảo của Chuẩn Đề, cũng đã gật đầu.

Đã Tây Phương Nhị Thánh đạt thành nhất trí, Bàn Cổ cũng không cần nói nhiều nữa.

Ngay lập tức, Bàn Cổ thao khống Thiên Đạo chi lực, bắt đầu chuyển di Thiên Đạo nhân quả trên người Tiếp Dẫn sang cho Chuẩn Đề.

Lượng lớn Thiên Đạo chi lực ngưng tụ, Nhân Quả pháp tắc hiển hiện, diễn hóa thành đủ loại huyền ảo.

Trong mắt Tây Phương Nhị Thánh, một đoàn vĩ lực Thiên Đạo màu tử hồng xuất hiện, tiếp theo đó, từng pháp tắc phù lục vờn quanh.

Mật mật ma ma pháp tắc phù lục, mỗi một phù lục đều ẩn chứa sức mạnh nhân quả.

Chuyển di nhân quả của một người sang người khác, nếu đều cam tâm tình nguyện, khó khăn cũng không lớn.

Thần sắc Bàn Cổ đặc biệt ngưng trọng, không dám lơ là chút nào.

Có thể chuyển di Thiên Đạo nhân quả, nhưng một khi thất bại, Bàn Cổ cũng phải gánh chịu cái giá không nhỏ.

Thiên Đạo chi lực kết hợp Nhân Quả pháp tắc, hình thành một lãnh địa.

Trong lãnh địa tràn ngập Thiên Đạo chi lực cùng Nhân Quả chi lực, Tiếp Dẫn có thể rõ ràng cảm thụ, Thiên Đạo nhân quả trên người y đang giảm bớt, Thiên Đạo nhân quả trên người Chuẩn Đề lại càng lúc càng cường đại.

Trong khoảng thời gian ngắn, Thiên Đạo nhân quả trên người Tiếp Dẫn cũng đã hoàn toàn tiêu thất.

Không còn Thiên Đạo nhân quả, Tiếp Dẫn tự nhiên vui mừng.

Nhưng vừa nhìn Chuẩn Đề, cảm nhận Thiên Đạo nhân quả trên người Chuẩn Đề, y lại không vui nổi.

"Sư đệ, đợi ta hợp Đạo, tất sẽ khiến Nhân tộc làm nhân vật chính của Thiên Địa, Phật Giáo cũng tất nhiên sẽ đại hưng." Tiếp Dẫn thầm nghĩ trong lòng.

"Vấn đề Thiên Đạo nhân quả đã giải quyết, nhưng khí vận trên người ngươi quá thấp.

Dù ta toàn lực tương trợ, cũng không đủ.

Bởi vậy, tu vi của ngươi cần phải đột phá." Bàn Cổ lại mở miệng nói với Tiếp Dẫn.

Nghe Bàn Cổ nói vậy, Tiếp Dẫn nhíu chặt mày.

Hiện nay, Tiếp Dẫn là tu vi Thánh Nhân trung kỳ, nhưng Bàn Cổ lại muốn y đột phá.

Thế nhưng, muốn từ Thánh Nhân trung kỳ đột phá Thánh Nhân hậu kỳ đâu phải dễ dàng?

Theo Tiếp Dẫn thấy, dù Bàn Cổ toàn lực giúp đỡ, muốn đột phá Thánh Nhân hậu kỳ cũng khó.

Bàn Cổ vung tay một cái, Thiên Đạo chi lực từ bốn phương tám hướng bao phủ Tiếp Dẫn, khiến y không thể động đậy.

Trong chốc lát, Tiếp Dẫn ẩn ẩn cảm thụ được cảnh giới Thánh Nhân hậu kỳ.

Đột nhiên, Tiếp Dẫn trợn to mắt.

Chỉ thấy, một đạo quả xuất hiện trước mặt Tiếp Dẫn, đó chính là đạo quả của Bàn Cổ.

Vô Cực Đạo Quả trên Thánh Nhân viên mãn.

Đạo Vô Cực phải siêu việt Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Trực tiếp nhìn đạo quả của Bàn Cổ, Tiếp Dẫn không khỏi chấn động.

"Đây là đạo quả của Bàn Cổ Đại Thần sao?" "Tuyệt đối đã siêu việt Hỗn Nguyên Đạo Quả." Nhìn Vô Cực Đạo Quả của Bàn Cổ, Tiếp Dẫn có vô số cảm ngộ.

Cảm ngộ của Tiếp Dẫn càng lúc càng nhiều.

Theo cảm ngộ không ngừng, đạo hạnh của Tiếp Dẫn cũng đã có xu thế đột phá.

Trong vô tri vô giác, đạo hạnh của Tiếp Dẫn cũng đã đạt đến một giới hạn.

Chỉ khi phá vỡ giới hạn xuất hiện, Tiếp Dẫn mới có thể từ Thánh Nhân trung kỳ bước vào Thánh Nhân hậu kỳ.

Khi cảm ngộ càng lúc càng nhiều, Tiếp Dẫn trong lòng chợt động, lại nhớ tới Mộng Trung Chứng Đạo Pháp của mình.

Vận dụng Mộng Trung Chứng Đạo Pháp, lại có thể giúp Tiếp Dẫn cảm ngộ, đồng thời, trước khi hợp Đạo cùng Mộng Cảnh Bàn Cổ trong Hôi Giới đàm luận một phen.

Trong Hôi Giới, vô số mộng cảnh sinh diệt.

Mỗi lúc mỗi khắc, trong Hôi Giới đều sẽ sản sinh vô số mộng cảnh, có lớn có nhỏ, hình thù kỳ dị, nhưng căn cước lại không giống nhau, cũng có vô số mộng cảnh phá diệt.

Mộng cảnh của Tiếp Dẫn vừa xuất hiện, Cộng Công, thân là chủ nhân Hôi Giới, cũng đã biết.

“Bàn Cổ Đại Thần, xin hiện thân gặp mặt.” Tiếp Dẫn nói.

Chương 420

Khi mộng cảnh của Tiếp Dẫn vừa xuất hiện, Cộng Công đã phát hiện có điều không đúng.

Tiếp Dẫn hiện tại đang trong trạng thái đặc thù.

Bởi vậy, Cộng Công cũng biến hóa thành hình tượng của Bàn Cổ, nhập vào mộng cảnh của Tiếp Dẫn.

Tiếp theo, Tiếp Dẫn nói ra việc chân linh Bàn Cổ ẩn tàng trong Hồng Hoang Thiên Đạo.

Mộng Cảnh Bàn Cổ do Cộng Công ngụy trang cũng phối hợp làm ra vẻ kinh ngạc.

"Ngươi muốn lấy thân hợp Đạo ư?" Biết được Bàn Cổ muốn Tiếp Dẫn hợp Đạo, Cộng Công cũng sững sờ.

Hiện nay, Tiếp Dẫn chỉ là tu vi Thánh Nhân trung kỳ.

Theo như Bàn Cổ nói, chỉ cần Tiếp Dẫn đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, dưới sự giúp đỡ của Bàn Cổ, Tiếp Dẫn có thể hợp Đạo.

"Vãn bối hợp Đạo là đúng hay sai?" Tiếp Dẫn hỏi.

"Không hề đúng sai." Trong Hôi Giới, mộng cảnh của Tiếp Dẫn.

Vận dụng Mộng Trung Chứng Đạo Pháp, Tiếp Dẫn có lượng lớn cảm ngộ, đạo hạnh của y cũng càng ngày càng tinh tiến.

Hỗn Nguyên Đạo Quả của Tiếp Dẫn không hề trực tiếp xuất hiện, nhưng lại có hình chiếu.

Lúc này, Tiếp Dẫn chỉ còn cách đột phá Thánh Nhân hậu kỳ một chút mà thôi.

"Dung hợp đi!" Mộng Cảnh Bàn Cổ do Cộng Công ngụy trang khi

lừa Tiếp Dẫn đã lấy ra một viên Pháp Tắc Đan Dược.

"?" Tiếp Dẫn tò mò.

Một viên đan dược trông có vẻ bình thường, nhưng lại ẩn chứa pháp tắc đặc thù, tựa hồ do nhiều loại pháp tắc dung hợp thành, lại giống như có Thiên Đạo chi lực, cùng một số thứ khác.

"Dung hợp viên đan dược này, sau khi hợp Đạo, có thể giúp ngươi.

Đương nhiên, ngươi cũng có thể không dung hợp." Nhận lấy đan dược, Tiếp Dẫn thần sắc do dự.

Chỉ do dự một lát, Tiếp Dẫn cũng đã có quyết định.

Khi biết chân linh Bàn Cổ trong Hồng Hoang Thiên Đạo, Tiếp Dẫn trong lòng vốn bài xích việc hợp Đạo, càng lo lắng sau khi hợp Đạo.

Bởi vậy, sau một hồi do dự, Tiếp Dẫn cũng đã lựa chọn dung hợp đan dược.

Thấy Tiếp Dẫn lựa chọn dung hợp đan dược, Cộng Công thầm cười.

Viên đan dược Cộng Công đưa cho Tiếp Dẫn ẩn chứa Pháp Tắc bệnh độc.

Một khi Tiếp Dẫn dung hợp đan dược, bản thân y sẽ không có chuyện gì, nhưng khi hợp Đạo, Pháp Tắc bệnh độc sẽ xâm thực Thiên Đạo.

"Nếu vận khí tốt, có lẽ có thể diệt chân linh Bàn Cổ.

Nếu không diệt được, cũng nên có thể khiến chân linh Bàn Cổ bị tổn thương." Cộng Công thầm nghĩ.

Trong khoảng thời gian ngắn, Tiếp Dẫn đã dung hợp viên đan dược do Cộng Công đưa.

Cũng chính vào lúc Tiếp Dẫn dung hợp đan dược, tu vi của y một mạch đột phá Thánh Nhân hậu kỳ.

Khi tu vi của Tiếp Dẫn vừa đột phá, mộng cảnh ấy cũng tan vỡ nát tan.

Trong Hồng Hoang Thiên Đạo.

Trên mặt Bàn Cổ không khỏi lộ vẻ vui mừng.

Đối với việc Tiếp Dẫn sử dụng Mộng Trung Chứng Đạo Pháp, Bàn Cổ không quá để tâm.

Tiếp Dẫn cảm thụ sức mạnh cường đại của Thánh Nhân hậu kỳ.

Tuy nhiên, sự cường đại của Thánh Nhân hậu kỳ khiến Tiếp Dẫn có chút vui mừng, nhưng lại không đủ để kháng hành Bàn Cổ, khiến y trong lòng lại thở dài.

Theo tu vi của Tiếp Dẫn đột phá, khí vận của y cũng đã tăng cường.

"Tốt, tốt, với tu vi và khí vận hiện tại, lại có ta giúp đỡ, đủ để hợp Đạo." Bàn Cổ cười nói.

Tiếp Dẫn không nói một lời, nhưng lại phối hợp với Bàn Cổ.

Một bàn tay của Bàn Cổ hóa thành xúc tu, trói chặt lấy Tiếp Dẫn.

Dưới sự giúp đỡ của Bàn Cổ, Tiếp Dẫn cùng Hồng Hoang Thiên Đạo càng lúc càng khế hợp.

Chuẩn Đề đứng một bên nhìn.

Chỉ thấy, một phần thân thể của Tiếp Dẫn đã dung nhập Thiên Đạo.

Mắt thấy thân thể Tiếp Dẫn từng chút một dung nhập Thiên Đạo, Bàn Cổ cũng vui mừng.

Theo thời gian trôi qua, thân thể Tiếp Dẫn đã có một nửa dung nhập Thiên Đạo.

Cũng chính vào lúc này, Bàn Cổ phát hiện ra Pháp Tắc bệnh độc.

Thế nhưng, Bàn Cổ lúc này mới phát hiện thì đã quá muộn.

Dưới sự xâm thực của Pháp Tắc bệnh độc, Hồng Hoang Thiên Đạo lại trở nên hỗn loạn.

"Sao trên người Tiếp Dẫn lại có Pháp Tắc bệnh độc?

Cộng Công!

Đáng ghét." Sắc mặt Bàn Cổ khó coi.

Pháp Tắc bệnh độc trên người Tiếp Dẫn là do Bàn Cổ kích hoạt.

Độc này ẩn chứa Thiên Đạo chi lực, nhưng lại không phải Thiên Đạo Hồng Hoang, mà là hai Thiên Đạo của Cộng Công.

Lúc này, chân linh của Bàn Cổ đã phải chịu Thiên Đạo phản phệ.

Quy tắc của Hồng Hoang Thiên Đạo: dùng Pháp Tắc bệnh độc xâm thực Thiên Đạo sẽ chịu phản phệ.

Tuy Pháp Tắc bệnh độc xuất phát từ trên người Tiếp Dẫn, nhưng lại do Bàn Cổ kích hoạt.

Bởi vậy, phần lớn sức mạnh phản phệ rơi vào người Bàn Cổ, một phần nhỏ rơi vào người Tiếp Dẫn.

Khi phản phệ chi lực giáng xuống, Tiếp Dẫn mới biết Pháp Tắc bệnh độc phát ra từ trên người mình đang xâm thực Thiên Đạo.

Trong chốc lát, Tiếp Dẫn lại đầy rẫy nghi vấn.

"Sao trên người ta lại có Pháp Tắc bệnh độc?" Tiếp Dẫn hỏi.

Đột nhiên, Tiếp Dẫn nhớ tới viên Pháp Tắc đan dược kia trong Hôi Giới.

“Mộng Cảnh Bàn Cổ muốn lợi dụng ta để đối phó chân linh Bàn Cổ.” Tiếp Dẫn vẻ mặt âm trầm.

Khi Tiếp Dẫn hợp Đạo, Pháp Tắc bệnh độc trên người cũng kích hoạt.

Vì Bàn Cổ giúp hợp Đạo, nên phần lớn phản phệ chi lực rơi vào người Bàn Cổ.

Chân linh Bàn Cổ ẩn tàng ở một nơi nào đó trong Thiên Đạo đã bị tổn thương.

Lúc này, Tiếp Dẫn kịp thời ngừng việc hợp Đạo.

Thực ra, Tiếp Dẫn hiện tại cũng không cách nào hợp Đạo.

Khí vận của Tiếp Dẫn quá ít.

Có Bàn Cổ giúp đỡ mới có thể hợp Đạo thành công.

Bàn Cổ hiện tại lo thân không xong, lại không cách nào giúp y.

Chỉ thấy, thân thể do chân linh Bàn Cổ dùng Thiên Đạo chi lực ngưng tụ đã tan rã.

Khi Tiếp Dẫn ngừng việc hợp Đạo, sự xâm thực của Pháp Tắc bệnh độc cũng chậm lại.

Tiếp đó, dưới sự hợp lực của Bàn Cổ, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, Thiên Đạo đã ổn định.

“Sư huynh, sao trên người huynh lại có Pháp Tắc bệnh độc?” Chuẩn Đề không khỏi hỏi.

Chương 421

Bàn Cổ lại dùng Thiên Đạo chi lực ngưng tụ một thân thể, hai mắt cũng dán chặt vào Tiếp Dẫn, cần một lời giải thích.

Tuy Bàn Cổ biết Pháp Tắc bệnh độc trên người Tiếp Dẫn là từ Cộng Công, nhưng Tiếp Dẫn hiển nhiên không biết tình hình.

Với tiền đề Tiếp Dẫn không hay biết, việc dung hợp Pháp Tắc bệnh độc vào người Tiếp Dẫn là quá không thể tưởng tượng nổi.

Bàn Cổ không biết Cộng Công đã làm thế nào.

Với thủ đoạn của Bàn Cổ, y cũng có thể tạo ra Pháp Tắc bệnh độc xâm thực Thiên Đạo, nhưng muốn tạo ra thứ có thể sánh ngang với thứ trên người Tiếp Dẫn, độ khó lại không hề nhỏ.

"Ta....." Tiếp Dẫn do dự một lát, thấy ánh mắt Bàn Cổ càng lúc càng âm trầm, cũng cắn răng nói ra.

Nghe Tiếp Dẫn nói, Bàn Cổ lại ngớ người, gì cơ?

Mộng cảnh của y ư?

"Không thể nào là mộng cảnh của ta.

Hẳn là Cộng Công ngụy trang, ngươi đã bị Cộng Công lừa rồi." Bàn Cổ nói.

Cộng Công?

Sắc mặt Tiếp Dẫn âm tình bất định, bị Cộng Công lừa gạt.

"Cộng Công!" Tiếp Dẫn nghiến răng nghiến lợi, hận ý trong lòng càng tăng thêm bội phần.

"Bàn Cổ Đại Thần, sư huynh ta hợp Đạo....." Chuẩn Đề nói.

Bàn Cổ thở dài một tiếng.

Trong thời gian ngắn, Tiếp Dẫn không thể nào hợp Đạo được.

Chân linh Bàn Cổ bị tổn thương không nhỏ, cũng cần không ít thời gian để khôi phục. .....

Tại một nơi nào đó ở Bất Chu Sơn, Cộng Công cảm thấy đáng tiếc.

Lợi dụng Tiếp Dẫn, thành công khiến Pháp Tắc bệnh độc xâm thực Hồng Hoang Thiên Đạo.

Phản phệ sản sinh lại phần lớn do chân linh Bàn Cổ gánh chịu, nhưng chân linh Bàn Cổ lại chỉ bị tổn thương.

"Chỉ là một chân linh, mà không diệt được!" Cộng Công cũng buồn bực.

Một cơ hội tốt khó có được, lại không thể diệt chân linh Bàn Cổ.

Không, Tiếp Dẫn tạm thời không thể hợp Đạo, chân linh Bàn Cổ bị tổn thương, ảnh hưởng đến Thiên Đạo đại thế cũng suy yếu.

Tuy nhiên, chút thu hoạch này lại không thể khiến Cộng Công hài lòng.

"Coi như Bàn Cổ vận khí tốt." Cộng Công cười lạnh.

Pháp Tắc bệnh độc xâm thực Thiên Đạo chỉ là bước đầu tiên.

Nếu chân linh Bàn Cổ diệt vong tự nhiên là tốt nhất.

Chân linh Bàn Cổ bị tổn thương, Cộng Công cũng có thể tiến hành bước tiếp theo. .....

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung, từ sau khi Tam Thanh phân gia, nơi đây trở thành đạo trường của Nguyên Thủy.

Sau khi Nguyên Thủy thành Thánh, y đã đi Tam Thập Tam Thiên

khai tịch một phương Đại Thiên Thế Giới.

Hiện nay, Tam Thanh tụ họp trong Ngọc Hư Cung.

Cộng Công đã truyền thụ Đạo của Thánh Nhân hậu kỳ cho Tam Thanh.

Tam Thanh đang hợp lực cảm ngộ.

Hiện tại, Tam Thanh đều là tu vi Thánh Nhân trung kỳ.

Nếu tất cả đều đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, triệu hoán ra Bàn Cổ nguyên thần, chiến lực ít nhất cũng đạt Thánh Nhân đỉnh phong, thậm chí tiếp cận Thánh Nhân viên mãn, đối đầu với Bàn Cổ, cũng chưa chắc không có một trận chiến.

Côn Luân Sơn, chính là tiên sơn phúc địa ở Hồng Hoang chỉ đứng sau Bất Chu Sơn.

So với Tây Côn Luân, Đông Côn Luân càng thêm linh tú.

Thế núi nguy nga, phong loan điệp chướng, khí tượng vạn nghìn, Tiên Thiên linh khí nồng đậm hóa thành sương mù.

Kỳ hoa dị thảo vô số, linh thụ không biết bao nhiêu, lại còn có các loại tiên cầm dị thú.

Trong Ngọc Hư Cung, Tam Thanh đang hợp lực thôi diễn Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Trên người Thái Thượng phát ra Tiên Thiên Thái Thanh Khí, trên người Nguyên Thủy thì phát ra Tiên Thiên Ngọc Thanh Khí, còn Thông Thiên thì phát ra Tiên Thiên Thượng Thanh Khí.

Bất luận Thái Thanh Khí, Ngọc Thanh Khí, hay Thượng Thanh Khí, đều ẩn chứa một Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Ba luồng thanh khí giao hội vào nhau, Hỗn Nguyên Đạo Quả cùng Hỗn Nguyên Đạo Quả tương hỗ ấn chứng.

Đáng nhắc tới là, không chỉ Nguyên Thủy không còn Bàn Cổ lạc ấn, mà Thái Thượng cùng Thông Thiên cũng không còn Bàn Cổ lạc ấn.

Thái Thượng cùng Thông Thiên đã chủ động đưa Bàn Cổ lạc ấn cho Cộng Công.

Bởi vậy, Cộng Công đã sở hữu Bàn Cổ lạc ấn hoàn chỉnh.

Đạo Thánh Nhân hậu kỳ, Cộng Công đã truyền cho Tam Thanh.

Hiện nay, Tam Thanh lại hợp lực, đột phá Thánh Nhân hậu kỳ cũng tương đối dễ dàng.

Ẩn ẩn tiếp xúc được cảnh giới Thánh Nhân hậu kỳ, Tam Thanh đều lộ vẻ vui mừng.

Thế nhưng, đúng vào lúc này, Tam Thanh lại có cảm giác nguy cơ cực lớn chưa từng có.

"Không ổn!" "Bàn Cổ!" Tam Thanh biết, Bàn Cổ muốn ra tay rồi.

Bàn Cổ muốn mạt sát chân linh của Tam Thanh, thu hồi Bàn Cổ nguyên thần.

Tuy Tam Thanh biết sớm muộn gì cũng đến, nhưng không ngờ lại nhanh như vậy. .....

Trong Hồng Hoang Thiên Đạo, nguyên thần của Tam Thanh bị Bàn Cổ dùng Thiên Đạo chi lực vây khốn, không cách nào đào thoát.

Hai người Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đi theo sau Bàn Cổ.

"Vốn dĩ, ta không định mạt sát nhanh như vậy." Bàn Cổ cười lạnh.

Bàn Cổ nguyên thần, chân linh Bàn Cổ tất yếu phải thu hồi.

Mạt sát chân linh của Thiên Đạo Thánh Nhân, có nhân quả lớn.

Nhưng căn cước của Tam Thanh là Bàn Cổ nguyên thần, bởi vậy,

chân linh Bàn Cổ mạt sát chân linh của Tam Thanh không cần phải trả cái giá quá lớn.

Nếu mạt sát chân linh của Hồng Quân, Nữ Oa cùng Tây Phương Nhị Thánh, cái giá Bàn Cổ phải trả sẽ lớn hơn nhiều.

Trực diện Bàn Cổ, Tam Thanh áp lực cũng cực lớn.

Tuy nhiên, vừa nghĩ đến Cộng Công, Tam Thanh lại có thêm dũng khí.

Bàn Cổ cũng biết Cộng Công sẽ giúp Tam Thanh, nhưng y tự tin có thể tranh thủ một chút thời gian, đủ để mạt sát chân linh của Tam Thanh.

Điều khiến Bàn Cổ cùng Tây Phương Nhị Thánh đều ngoài ý muốn là, nguyên thần của Tam Thanh đều có vẻ bình tĩnh.

"Bàn Cổ, trừ phi ngươi muốn cá chết lưới rách." Thông Thiên cười nói.

"Cộng Công muốn giúp cũng cần một chút thời gian, đủ để ta mạt sát chân linh của ba người các ngươi." Bàn Cổ đang trần thuật một sự thật.

Thế nhưng, Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên đều không kinh hoảng, cũng không mở miệng cầu xin tha thứ.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nhìn nhau, phản ứng của Tam Thanh có chút kỳ lạ, xem ra có chỗ dựa.

"Chẳng lẽ, Tam Thanh tự tin có thể kiên trì một chút thực lực dưới tay Bàn Cổ sao?" Chuẩn Đề thầm nghĩ.

Chương 422

“Xem ra, các ngươi không rõ chênh lệch giữa mình và ta lớn đến mức nào.

Tưởng rằng có thể tranh thủ một chút thời gian, chờ Cộng Công giúp đỡ sao?

Chỉ có thể nói, quá ngây thơ rồi.” Bàn Cổ nói.

Lời vừa dứt, Bàn Cổ cũng không nói nhiều lời vô nghĩa nữa, trực tiếp ra tay.

Chỉ thấy, Bàn Cổ vung hai tay một cái, Thiên Đạo chi lực khổng lồ nghiền ép về phía Tam Thanh.

Tam Thanh đều là Thiên Đạo Thánh Nhân, lại đều là tu vi Thánh Nhân trung kỳ, cũng có thể dẫn động một phần Thiên Đạo chi lực.

Ngay lập tức, Tam Thanh mỗi người thao khống một luồng Thiên Đạo chi lực đối kháng Thiên Đạo chi lực do Bàn Cổ dẫn động.

Thế nhưng, chênh lệch giữa hai bên thật sự quá lớn.

Thiên Đạo chi lực của Tam Thanh cộng lại cũng còn xa mới sánh được với Bàn Cổ.

Bàn Cổ không dùng toàn lực, nhưng Tam Thanh lại đều đã dùng toàn lực.

Chênh lệch lớn giữa hai bên lại hiển nhiên.

“Bàn Cổ quá cường đại rồi, Tam Thanh không có chút phần thắng nào.” Tiếp Dẫn thầm nghĩ trong lòng.

Hồng Quân, Nữ Oa, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, nguyên thần đều ký thác vào Thiên Đạo.

Hậu Thổ tuy cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng lại đặc thù, chỉ một phần nguyên thần ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo, một phần nguyên thần khác ký thác vào hai Thiên Đạo của Cộng Công.

Vì căn cước của Tam Thanh là Bàn Cổ nguyên thần, nên chân linh Bàn Cổ dễ dàng tìm thấy nguyên thần ký thác Thiên Đạo của Tam Thanh.

Nếu Bàn Cổ tìm nguyên thần của Hồng Quân, Nữ Oa cùng Tây Phương Nhị Thánh, thì lại khó hơn nhiều.

Chỉ trong một thoáng, Thiên Đạo chi lực của Tam Thanh đã bị đánh tan. .....

Trong Hỗn Độn vô tận ngoài Hồng Hoang.

Hỗn Độn chi khí vô cùng vô tận, một vùng xám mịt mờ, đồng hóa vạn vật.

Một phương thế giới muốn tồn tại trong Hỗn Độn, nếu không có cường giả tọa trấn, thì cần có Thiên Đạo vận chuyển.

Thế giới không có cường giả tọa trấn lại không có Thiên Đạo, trong Hỗn Độn chỉ có hủy diệt.

Trong Hỗn Độn sẽ dựng dục ra Tiên Thiên Ma Thần, dựng dục ra Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo, Đại Đạo Chí Bảo, cùng với Tiên Thiên Linh Căn, Hỗn Độn Linh Căn và Đại Đạo Linh Căn.

Tại một nơi nào đó trong Hỗn Độn, một ngọn núi lớn màu xám, cao mấy chục vạn trượng, ngọn núi là Hỗn Độn Nguyên Thạch.

Hỗn Độn Nguyên Thạch là một loại đá được dựng dục trong Hỗn Độn, lại là dược liệu luyện khí cực phẩm.

Hồng Quân cùng Dương Mi hai người ngồi trên đỉnh núi.

“Chân linh Bàn Cổ quả nhiên không diệt vong, ẩn tàng trong Hồng

Hoang Thiên Đạo ư?

Suy đoán của ta là đúng rồi.” Dương Mi lẩm bẩm tự nói.

Nhìn Dương Mi, Hồng Quân cũng có chút bội phục.

Sở dĩ Dương Mi lựa chọn trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, một nguyên nhân là suy đoán chân linh Bàn Cổ ẩn tàng trong Hồng Hoang Thiên Đạo.

Sự thật cũng đã chứng minh suy đoán của Dương Mi là chính xác.

Nếu sớm biết chân linh Bàn Cổ ở trong Hồng Hoang Thiên Đạo, Hồng Quân cũng sẽ không lựa chọn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, mà cũng sẽ như Dương Mi trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

“Đạo hữu, không biết có cách nào đối phó chân linh Bàn Cổ chăng?” Hồng Quân hỏi.

Sở dĩ Hồng Quân rời Hồng Hoang tìm Dương Mi trong Hỗn Độn, là hy vọng Dương Mi có thể giúp đối phó Bàn Cổ.

“Không có cách nào.” Dương Mi đáp dứt khoát, cũng là lẽ đương nhiên.

Hiện nay, Dương Mi tu vi cũng là Thánh Nhân trung kỳ.

Lại vì là Đại Đạo Thánh Nhân, không có Bàn Cổ chân thân, không được Hồng Hoang Thiên Đạo nhận khả, bản thể căn bản không thể tiến vào Hồng Hoang.

Phân thân hoặc hình chiếu của Dương Mi tuy có thể tiến vào Hồng Hoang, nhưng cũng bị hạn chế, căn bản không thể phát huy được bao nhiêu thực lực.

Thực ra, Hồng Quân cũng không ôm quá nhiều hy vọng, nhưng cũng không khỏi thất vọng.

“Mau chóng tìm cách chuyển hóa thành Đại Đạo Thánh Nhân đi,

nếu không, chỉ có đường chết.” Dương Mi nói với Hồng Quân.

Từ bỏ Thiên Đạo Thánh Nhân?

Trở thành Đại Đạo Thánh Nhân?

Hồng Quân có sự mê mang, trong lòng phảng phất có hai tiếng nói: một tiếng bảo y nghe Dương Mi, lập tức tìm cách chuyển hóa từ Thiên Đạo Thánh Nhân thành Đại Đạo Thánh Nhân; tiếng còn lại lại bảo y đừng từ bỏ thân phận Thiên Đạo Thánh Nhân.

Trên thực tế, muốn thành Thánh không dễ dàng, muốn từ bỏ Thánh vị cũng không quá dễ dàng.

Hồng Quân có thể trong thời gian ngắn từ bỏ Thánh vị, nhưng cũng chỉ thành một Chuẩn Thánh.

Muốn trở thành Đại Đạo Thánh Nhân thì lại không quá dễ dàng.

.....

Thánh địa Nhân tộc, Hỏa Vân Cung.

Nữ Oa cùng Phục Hy hai người cũng đang giao đàm.

Tiên Thiên Bát Quái của Phục Hy tuy có thể thôi diễn thiên cơ, nhưng dù sao cũng không sánh bằng Thánh Nhân.

“Chân linh của Bàn Cổ vẫn luôn ẩn tàng trong Thiên Đạo, thật sự quá đáng sợ rồi.” Phục Hy nói.

Đối với hoàn cảnh của Nữ Oa, Phục Hy cũng không có đề nghị hay nào.

Trong nội bộ Bất Chu Sơn, Hậu Thiên Chí Bảo Phiên Thiên Ấn lưu chuyển xoay tròn.

Bản nguyên Bất Chu Sơn nằm trên Phiên Thiên Ấn.

“Phanh!” Khi Phiên Thiên Ấn rơi xuống, nó cũng hóa thành một tế

đài.

Trên tế đài có Âm Dương Ngũ Hành, Lưỡng Nghi Bát Quái, lại chia làm bốn mươi chín tầng.

Trên tế đài, một lá phiên hiển hiện.

Thân ảnh Cộng Công cũng xuất hiện trên tế đài.

Nhìn Lục Hồn Phiên với vẻ mặt vô cảm, tâm cảnh của Cộng Công tựa như giếng cổ không gợn sóng.

Trong nguyên tác Phong Thần, Thông Thiên bị Tứ Thánh vây công.

Sau một trận thua, y lập ra một Lục Hồn Phiên, muốn hủy đi tính mạng của Thái Thượng, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Võ Vương Cơ Phát và Khương Tử Nha.

Vì Trường Nhĩ Định Quang Tiên phản bội, Lục Hồn Phiên đã không thể phát huy tác dụng.

Lục Hồn Phiên là Tiên Thiên Linh Bảo Thông Thiên có được từ Phân Bảo Nham.

So với Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, Lục Hồn Phiên còn đáng sợ hơn.

Giống như Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, sử dụng Lục Hồn Phiên cũng phải tổn hại khí vận.

Do Lục Hồn Phiên chỉ là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bởi vậy, uy lực cũng tồn tại một giới hạn trên.

Vận dụng Lục Hồn Phiên giết Chuẩn Thánh, hoàn toàn không vấn đề gì.

Nếu Thánh Nhân tế bái Lục Hồn Phiên, cũng có thể gây ra một chút thương hại cho Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng thương hại lại không lớn.

Lúc này, trên Lục Hồn Phiên đã bị Cộng Công viết sáu cái tên: tên thứ nhất là Bàn Cổ, tên thứ hai cũng là Bàn Cổ, tên thứ ba là Bàn Cổ, thứ tư, thứ năm và thứ sáu đều là Bàn Cổ.

Sáu cái tên đều là Bàn Cổ.

Trên Lục Hồn Phiên, có khí tức chân linh của Tam Thanh.

Cộng Công cúi đầu bái Lục Hồn Phiên một cái.

Chương 423

Khi Cộng Công vừa bái, Lục Hồn Phiên lập tức chấn động.

Từng Thiên Đạo phù lục cùng Đại Đạo phù lục xuất hiện trên Lục Hồn Phiên.

Sức mạnh quỷ dị vờn quanh, sương mù khiến người ta sởn gai ốc lan tràn.

Cùng lúc đó, toàn bộ Lục Hồn Phiên phát ra âm thanh xì xì xào xạc.

Giờ khắc này, sự khủng bố do Lục Hồn Phiên diễn hóa thậm chí còn vượt qua Thập Bát Tầng Địa Ngục.

Nếu mọi chuyện thuận lợi, chân linh của Tam Thanh sẽ bị tổn thương, chân linh Bàn Cổ thì sẽ diệt vong.

Lục Hồn Phiên khẳng định sẽ bị hủy diệt.

Dù sao cũng chỉ là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, phẩm cấp quá thấp, miễn cưỡng trở thành một vật trung gian.

Lợi dụng Tiếp Dẫn khiến Pháp Tắc bệnh độc xâm thực Thiên Đạo, khiến chân linh Bàn Cổ bị tổn thương, đó là bước đầu tiên của Cộng Công.

Hiện nay Lục Hồn Phiên lại là bước thứ hai.

Nếu không có bước đầu tiên, bước thứ hai cũng khó tiến hành.

Không, mọi thứ đã chuẩn bị xong.

Thiên Đạo chi lực của Bàn Cổ đã đánh tan Thiên Đạo chi lực của Tam Thanh, trong nháy mắt đã giam cầm nguyên thần của Tam Thanh.

Trong chốc lát, nguyên thần của Tam Thanh không thể nhúc nhích.

Khi Bàn Cổ chuẩn bị mạt sát chân linh của Tam Thanh, y lại có một dự cảm bất lành.

Với đạo hạnh hiện tại của Bàn Cổ, khi cảm thấy bất lành, tuyệt đối sẽ không phải là ảo giác.

Trong lòng do dự, Bàn Cổ nhịn xuống không mạt sát chân linh của Tam Thanh.

"?" "?" Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đều đầy rẫy nghi vấn.

Hiện nay Tam Thanh đã bị giam cầm, Bàn Cổ lúc này thu tay là có ý gì?

Không muốn mạt sát chân linh của Tam Thanh sao?

Đây là thời cơ tốt nhất mà!

Tam Thanh nhìn nhau, đều thầm thở phào nhẹ nhõm, biết Cộng Công đã bắt đầu vận dụng Lục Hồn Phiên.

Thấy thần sắc Bàn Cổ ngưng trọng, đang suy tính, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nhìn nhau.

"Sư huynh, Bàn Cổ đang làm gì vậy?" Chuẩn Đề khe khẽ truyền âm hỏi Tiếp Dẫn.

"Phản ứng của Tam Thanh không đúng, tất có mưu kế.

Bàn Cổ hẳn là đã có chút sát giác." Tiếp Dẫn nói.

Lúc này, Tiếp Dẫn đã hiểu Cộng Công.

Cộng Công ngụy trang thành mộng cảnh của Bàn Cổ lừa gạt Tiếp Dẫn, khiến Tiếp Dẫn dung hợp Pháp Tắc bệnh độc, gài bẫy Bàn Cổ.

Chỉ e rằng Cộng Công lại hợp tác với Tam Thanh, muốn lần nữa ám toán Bàn Cổ.

"Căn cước của Tam Thanh là Bàn Cổ nguyên thần, bởi vậy, Bàn

Cổ đối phó Tam Thanh dễ dàng.

Nhưng mọi việc đều tương đối, từ Tam Thanh ám toán Bàn Cổ, cũng sẽ tương đối dễ dàng.” Tiếp Dẫn thầm nghĩ trong lòng.

Có chính có phản, có thiện có ác, mọi thứ đều tương đối.

Siêu thoát tất cả mà chưa chứng đắc Đại Đạo, cũng đã gần với Đại Đạo rồi.

Cảm giác bất lành càng lúc càng mạnh, nhưng Bàn Cổ lại không thôi diễn ra được.

Bàn Cổ tuy động tất thiên cơ, nhưng hiện tại lại là kẻ trong cuộc u mê.

“Bàn Cổ nguyên thần cùng chân linh của ta tồn tại liên hệ vi diệu.

Cộng Công muốn lợi dụng liên hệ vi diệu này để ám toán ta ư?” Chân linh Bàn Cổ thầm nghĩ.

Bàn Cổ nguyên thần vốn do chân linh Bàn Cổ tu luyện ra, hóa thành Tam Thanh, nhưng cũng tồn tại liên hệ vi diệu với chân linh Bàn Cổ.

Lúc này, Bàn Cổ có chút rối rắm, nên đoạn tuyệt liên hệ với Bàn Cổ nguyên thần, hay không đoạn tuyệt liên hệ với Bàn Cổ nguyên thần đây!

Một khi liên hệ với Bàn Cổ nguyên thần bị đoạn tuyệt hoàn toàn, Bàn Cổ thu hồi Bàn Cổ nguyên thần, cũng không cách nào khế hợp hoàn mỹ với chân linh nữa.

Theo dự cảm bất lành càng lúc càng mạnh, lại thêm nhận định liên hệ vi diệu giữa Bàn Cổ nguyên thần và chân linh, Bàn Cổ cuối cùng cũng hạ quyết tâm.

Ngay lập tức, Bàn Cổ dùng toàn lực, lượng lớn Thiên Đạo chi lực

bị thao khống.

Thiên Đạo tuy không có tư lợi, nhưng lại có ý chí.

Thiên ý như đao!

Trong cõi u minh, giữa chân linh Bàn Cổ và Bàn Cổ nguyên thần tồn tại một đường dây.

Theo Thiên ý giáng xuống, đường dây tồn tại giữa chân linh Bàn Cổ và Bàn Cổ nguyên thần cũng đã đứt.

Lúc này, Tam Thanh đều cảm thấy sự nhẹ nhõm chưa từng có.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đều trợn tròn mắt, không ngờ Bàn Cổ lại đoạn tuyệt sợi liên hệ cuối cùng với Bàn Cổ nguyên thần.

"Không ngoài dự liệu của Cộng Công, Bàn Cổ quả nhiên đã đoạn tuyệt rồi." Thái Thượng thầm nói trong lòng.

"Cuối cùng cũng triệt để đoạn tuyệt liên hệ với chân linh Bàn Cổ." Nguyên Thủy cũng thở phào nhẹ nhõm.

Thông Thiên cũng vô cùng nhẹ nhõm.

Muốn đoạn tuyệt liên hệ giữa chân linh Bàn Cổ và Bàn Cổ nguyên thần, chỉ có Hồng Hoang Thiên ý mới làm được.

Nhưng Tam Thanh lại không có năng lực vận dụng Thiên ý, Bàn Cổ thì có thể.

Vì dự cảm bất lành càng lúc càng mạnh, cộng thêm việc nhận định có liên hệ với Bàn Cổ nguyên thần, bởi vậy, Bàn Cổ mới lựa chọn đoạn tuyệt liên hệ với Bàn Cổ nguyên thần.

"Sao có thể?" Điều khiến Bàn Cổ không ngờ tới là, sau khi đoạn tuyệt liên hệ với Bàn Cổ nguyên thần, dự cảm bất lành lại càng thêm mãnh liệt.

“Ta sai rồi ư?” Bàn Cổ không cách nào tiếp nhận hiện thực.

Cái gọi là phá rồi mới lập.

Bàn Cổ đoạn tuyệt liên hệ với Bàn Cổ nguyên thần, trái lại khiến chân linh của y cùng Lục Hồn Phiên thiết lập liên hệ.

Thực ra, Bàn Cổ bất luận đoạn tuyệt hay không đoạn tuyệt, chân linh đều sẽ thiết lập liên hệ với Lục Hồn Phiên.

Chỉ là, đoạn tuyệt liên hệ với Bàn Cổ nguyên thần, khiến hoàn cảnh càng nguy hiểm hơn.

Nếu Bàn Cổ ra tay mạt sát chân linh của Tam Thanh, thì Lục Hồn Phiên sẽ bạo phát sớm hơn.

Lúc đó, Lục Hồn Phiên bị hủy diệt, chân linh của Tam Thanh bị tổn thương, chân linh Bàn Cổ thì có khả năng diệt vong.

Bàn Cổ không ra tay với Tam Thanh, Cộng Công cũng sẽ lợi dụng Tam Thanh để đối phó Bàn Cổ.

Đương nhiên, nếu Bàn Cổ rõ mưu kế của Cộng Công, y cũng có thể phản kích.

Lúc này, Tam Thanh đều nhẹ nhõm không ít.

Đã đi một bước, Bàn Cổ rõ mưu kế của Cộng Công, muốn phản kích cũng khó.

“Lần này, chân linh Bàn Cổ tất định diệt vong.” “Không có Bàn Cổ, Cộng Công lại vô địch rồi.” “Nên đối phó Cộng Công thế nào mới tốt đây?” Theo Tam Thanh thấy, chân linh Bàn Cổ tất nhiên sẽ diệt vong.

Để diệt chân linh Bàn Cổ, Tam Thanh và Cộng Công đều đã phải trả cái giá không nhỏ, đó là hủy diệt Lục Hồn Phiên.

“Lục Hồn Phiên!” Khi dự cảm bất lành của Bàn Cổ cường liệt

đến một mức độ nhất định, y cuối cùng cũng đã rõ mưu kế của Cộng Công.

Mưu kế của Cộng Công vòng nối vòng, bắt đầu từ việc lợi dụng Tiếp Dẫn tán phát Pháp Tắc bệnh độc, rồi đến Lục Hồn Phiên.

Không, mưu kế lần này của Cộng Công vừa cần lần trước Pháp Tắc bệnh độc thành công xâm thực Thiên Đạo, lại cần Tam Thanh toàn lực phối hợp.

Rõ mưu kế của Cộng Công, trong một thoáng, Bàn Cổ ít nhất có hơn mười loại phương pháp có thể phản kích, nhưng đều cần thời gian, mà hiện tại lại không có thời gian.

Chương 424

Cộng Công hữu tâm hay vô tâm, Bàn Cổ tuy đã động tất, nhưng đã chậm rồi.

Lúc này, Bàn Cổ cũng có chút hoảng sợ.

Lục Hồn Phiên cùng chân linh Bàn Cổ đã thiết lập liên hệ.

Chỉ đợi Cộng Công phát động, chân linh Bàn Cổ sẽ phải gánh chịu sức mạnh đáng sợ.

Pháp Tắc bệnh độc trước đó đã khiến chân linh Bàn Cổ chịu Thiên Đạo phản phệ, hiện tại chưa khôi phục.

Nếu Cộng Công lại phát động Lục Hồn Phiên, Bàn Cổ lại hung nhiều cát ít.

Tuy có chút hoảng sợ, nhưng Bàn Cổ nhanh chóng bình tĩnh lại.

"Dùng Thiên Đạo chi lực cùng Tam Thiên Pháp Tắc để chống đỡ sao?" Bàn Cổ nhíu mày.

Chân linh Bàn Cổ tuy có thể vận dụng một phần Thiên Đạo chi lực, cũng có thể vận dụng Tam Thiên Pháp Tắc, nhưng hiện tại cũng khó bảo trụ chân linh.

Lúc này, khóe mắt Bàn Cổ liếc thấy hai người Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề không xa.

Ngay lập tức, Bàn Cổ trong lòng chợt động.

Đúng như câu nói: "Thí đạo hữu không thí bần đạo." So với Chuẩn Đề, tu vi của Tiếp Dẫn cao hơn.

Bởi vậy, Bàn Cổ không chút do dự lựa chọn Tiếp Dẫn.

"Tiếp Dẫn, giúp ta!" Bàn Cổ quát lớn một tiếng.

Cùng lúc đó, lượng lớn Thiên Đạo chi lực bị Bàn Cổ thao khống hướng về phía Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn cứ tưởng Bàn Cổ muốn vận dụng Thiên Đạo chi lực để tăng phúc thực lực cho mình, bởi vậy, y cũng không chống đỡ.

Thực ra, với thực lực hiện tại của Tiếp Dẫn, y cũng không chống đỡ nổi Thiên Đạo chi lực cổ xưa.

Thế nhưng, khi Thiên Đạo chi lực tiếp xúc thân thể Tiếp Dẫn, y mới biết mình đã sai.

Bàn Cổ không hề vận dụng Thiên Đạo chi lực để tăng cường thực lực cho Tiếp Dẫn, mà dùng Thiên Đạo chi lực giam cầm Tiếp Dẫn.

Trong một thoáng, Tiếp Dẫn đã rõ ý đồ của Bàn Cổ.

Cộng Công cùng Tam Thanh ám toán Bàn Cổ.

Bàn Cổ hiện tại không cách nào hóa giải, cũng cần Tiếp Dẫn làm vật thế thân.

"Sư huynh!" Chuẩn Đề thấy Bàn Cổ ra tay với Tiếp Dẫn, lại vừa kinh vừa nộ.

Chuẩn Đề vừa kinh vừa nộ, hiển hóa ra Bồ Đề Kim Thân, hai mươi bốn đầu, mười tám tay, trong tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, dốc hết toàn lực công kích Bàn Cổ.

"Cút!" Bàn Cổ lạnh lùng hừ một tiếng, phân ra một chút Thiên Đạo chi lực công kích Chuẩn Đề.

Ngay lập tức, "Rắc!" một tiếng, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề đứt gãy, Bồ Đề Kim Thân của Chuẩn Đề cũng chịu trọng thương.

Chênh lệch thực lực quá lớn.

Nếu Chuẩn Đề là tu vi Thánh Nhân đỉnh phong, miễn cưỡng có tư

cách cùng Bàn Cổ nhất chiến.

"Không ổn!" Thấy Bàn Cổ ra tay với Tiếp Dẫn, Tam Thanh cũng lập tức biết Bàn Cổ đang làm gì. .....

Trong một không gian nội bộ Bất Chu Sơn.

Trên tế đài do bản nguyên Bất Chu Sơn hóa thành, Cộng Công vươn tay cầm Lục Hồn Phiên, chuẩn bị lắc.

Mọi thứ đã chuẩn bị xong, công kích nhằm vào chân linh Bàn Cổ có thể bắt đầu.

Thế nhưng, chưa đợi Cộng Công lắc Lục Hồn Phiên, sáu cái tên trên Lục Hồn Phiên lại phát sinh biến hóa.

"?" Cộng Công kinh hãi.

Chỉ thấy, trong sáu cái tên, một cái từ Bàn Cổ biến thành Tiếp Dẫn.

Sau đó, lại một cái Bàn Cổ biến thành Tiếp Dẫn.

Hiển nhiên, Bàn Cổ muốn Tiếp Dẫn làm vật tế thần.

Chuyện thí đạo hữu không thí bần đạo cũng không có gì, nhưng điều khiến Cộng Công kinh ngạc là, trong khoảng thời gian ngắn, Bàn Cổ có thể chuyển di kiếp số sang cho Tiếp Dẫn.

Không thể không nói, Cộng Công đã đánh giá thấp Bàn Cổ.

Lúc này, trong sáu cái tên trên Lục Hồn Phiên chỉ còn lại một Bàn Cổ, năm cái còn lại đều là Tiếp Dẫn.

Nếu lúc này phát động Lục Hồn Phiên, chân linh Bàn Cổ cũng chỉ sẽ bị tổn thương.

Còn về Tiếp Dẫn, y lại sẽ vẫn lạc.

Cộng Công tế Lục Hồn Phiên trong tay, thi triển thần thông, lại

vận dụng vài Đại Đạo Chí Bảo.

Dưới sức mạnh của Cộng Công, các tên trên Lục Hồn Phiên không ngừng biến hóa.

Vốn là một Bàn Cổ và năm Tiếp Dẫn, lại biến thành hai Bàn Cổ và bốn Tiếp Dẫn.

Thế nhưng, chưa đợi xuất hiện ba cái tên Bàn Cổ, một cái tên Bàn Cổ đã biến mất.

Lúc này, lại biến thành Cộng Công cùng Bàn Cổ đấu pháp.

Ánh sáng tử hồng xuất hiện trên Lục Hồn Phiên, đó chính là Thiên Đạo chi lực Bàn Cổ vận dụng.

Cộng Công một tay phát ra ánh sáng màu xám, một tay phát ra ánh sáng màu tím.

Trong chốc lát, trên Lục Hồn Phiên nhỏ bé ba loại ánh sáng giao phong.

Ánh sáng màu xám cùng ánh sáng màu tím liên hợp đối kháng ánh sáng tử hồng, nhưng lại ở thế yếu.

Chỉ thấy, dưới sự áp chế của ánh sáng tử hồng, ánh sáng màu xám cùng ánh sáng màu tím không ngừng bại lui.

Hồng Hoang Thiên Đạo quá cường đại rồi, tuy Bàn Cổ chỉ có thể vận dụng một phần sức mạnh, nhưng cũng khó đối phó. .....

Lúc này, Bàn Cổ cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Cộng Công hiện tại phát động Lục Hồn Phiên, phần lớn sức mạnh sẽ rơi vào người Tiếp Dẫn, phần nhỏ sức mạnh cũng chỉ sẽ khiến chân linh Bàn Cổ bị tổn thương.

So với chân linh diệt vong, chân linh bị tổn thương thì chẳng là gì.

Tiếp Dẫn bị giam cầm tuy không thể động đậy, nhưng lại phẫn nộ trừng mắt nhìn Bàn Cổ.

Ánh mắt phẫn nộ của Tiếp Dẫn hóa thành thực chất, nhưng vừa tiếp cận Bàn Cổ đã tiêu thất vào vô hình.

Tiếp Dẫn cũng đã biết mưu kế của Cộng Công, càng rõ tình cảnh hiện tại của mình.

Một khi Cộng Công hiện tại lắc Lục Hồn Phiên, Tiếp Dẫn tất định sẽ vẫn lạc.

"Bàn Cổ, thả sư huynh ta ra!" Chuẩn Đề thân chịu trọng thương, nộ tiếng gào lớn.

"Ồn ào!" Bàn Cổ lười để ý Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề như phát điên công kích Bàn Cổ, nhưng lại lần lượt bị Thiên Đạo chi lực đánh bay.

Trong mắt Bàn Cổ, Chuẩn Đề và con kiến không có gì khác biệt.

Trơ mắt nhìn Bàn Cổ dùng Tiếp Dẫn làm vật cản kiếp, Chuẩn Đề nghiến răng nghiến lợi, phẫn hận giao gia, nhưng lại vô kế khả thi.

Nỗi bi ai của kẻ yếu!

"Giết Tiếp Dẫn!" Thái Thượng quát lớn một tiếng.

Trong chốc lát, Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên ba người toàn lực công kích.

Tam Thanh đều chỉ là tu vi Thánh Nhân trung kỳ, Tiếp Dẫn lại là tu vi Thánh Nhân hậu kỳ.

Nhưng Tiếp Dẫn đang bị giam cầm, hoàn toàn không có lực phản kháng.

Chương 425

Thái Thượng sử xuất Thái Thanh Thần Lôi, Nguyên Thủy sử xuất Ngọc Thanh Thần Lôi, còn Thông Thiên thì sử xuất Thượng Thanh Thần Lôi.

Tam Thanh Thần Lôi đều không kém gì Điều Thiên Thần Lôi, có sức mạnh khai thiên tích địa.

Dưới sự hợp lực của Tam Thanh, Thái Thanh Thần Lôi, Ngọc Thanh Thần Lôi cùng Thượng Thanh Thần Lôi dung hợp vào nhau, hình thành một loại thần lôi càng đáng sợ hơn Điều Thiên Thần Lôi.

"Phanh!" Bàn Cổ vung tay một cái, một luồng Thiên Đạo chi lực cản lại Tam Thanh Thần Lôi.

Bàn Cổ cần Tiếp Dẫn làm vật thế kiếp, không thể để Tam Thanh giết Tiếp Dẫn.

Tam Thanh không hề dừng tay, tiếp tục phát động công kích.

Chỉ thấy, từng đạo Thái Thanh Thần Lôi, Ngọc Thanh Thần Lôi cùng Thượng Thanh Thần Lôi từ trong tay Tam Thanh phát ra.

Thần lôi dày đặc.

Ba loại thần lôi lại dung hợp thành một.

Hàng vạn đạo thần lôi oanh kích, nhưng lại không thể đột phá Thiên Đạo chi lực của Bàn Cổ.

Có Thiên Đạo chi lực của Bàn Cổ ngăn cản, Tam Thanh đừng nói là giết Tiếp Dẫn, công kích của ba người căn bản không thể tiếp xúc được Tiếp Dẫn.

"Hừ, ba con kiến không biết sống chết." Bàn Cổ khinh thường

cười một tiếng.

Lúc này, Bàn Cổ không cho phép Tiếp Dẫn chết, người khác đừng hòng giết Tiếp Dẫn, Tiếp Dẫn cũng không cách nào tự sát.

Trong Hồng Hoang Thiên Đạo, nguyên thần của Tam Thanh phát ra từng đạo thần lôi, muốn giết Tiếp Dẫn bị Bàn Cổ giam cầm.

Thế nhưng, lại không cách nào phá vỡ Thiên Đạo chi lực của Bàn Cổ.

Mặc dù Bàn Cổ hiện tại chỉ là chân linh, nhưng Thiên Đạo chi lực y có thể vận dụng lại vượt qua bất kỳ Thiên Đạo Thánh Nhân nào.

Dù cho Tiếp Dẫn là tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, bị Bàn Cổ dùng Thiên Đạo chi lực giam cầm cũng không chút lực phản kháng nào.

Lúc này, thân ảnh Cộng Công từ trong Bất Chu Sơn xuất hiện, tiến vào không gian Thiên Đạo Hồng Hoang.

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Lục Hồn Phiên nằm trong tay Cộng Công.

Trên Lục Hồn Phiên có sáu cái tên: bốn cái Tiếp Dẫn, hai cái Bàn Cổ.

Không ngừng, tên trên Lục Hồn Phiên chỉ còn lại một Bàn Cổ.

Khi Cộng Công vừa xuất hiện, Bàn Cổ lập tức thao khống Thiên Đạo chi lực công kích.

Ngay lập tức, lượng lớn Thiên Đạo chi lực từ bốn phương tám hướng công kích về phía Cộng Công.

Bàn Cổ rõ ý đồ của Cộng Công.

Cộng Công không giết Tiếp Dẫn.

Giết Tiếp Dẫn, nhân quả nghiệp lực quá lớn, được không bù mất.

Bởi vậy, Cộng Công mang Lục Hồn Phiên vào không gian Thiên Đạo, muốn bình tế Thiên Đạo Thánh Nhân, cần Thiên Đạo chi lực Hồng Hoang.

Tiếp Dẫn là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Bởi vậy, một khi Cộng Công bình tế Thiên Đạo Thánh Nhân, Bàn Cổ cũng không cách nào dùng Tiếp Dẫn để thế kiếp.

Rõ ý đồ của Cộng Công, Bàn Cổ tự nhiên sẽ không để Cộng Công đắc chí.

Bởi vậy, khi Cộng Công vừa vào không gian Thiên Đạo, Bàn Cổ lập tức phát động công kích.

Cũng chỉ khi đối phó Cộng Công, Bàn Cổ mới dùng toàn lực.

Đối phó Cộng Công hiện tại, nếu Bàn Cổ có chỗ bảo lưu, thì là tìm chết.

Đối mặt với Thiên Đạo chi lực công kích tới, Cộng Công tế Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Trong Tạo Hóa Ngọc Điệp không chỉ có Tam Thiên Pháp Tắc, mà còn có hai Thiên Đạo.

Tuy cộng lại cũng không sánh bằng Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng cũng không thể xem thường.

Khi Tạo Hóa Ngọc Điệp vừa xuất hiện, sức mạnh kinh người phát ra, vì Cộng Công cản lại Thiên Đạo chi lực.

Thế nhưng, Thiên Đạo chi lực cổ xưa công kích Cộng Công quá cường đại, phòng ngự của Tạo Hóa Ngọc Điệp không ổn định.

Lúc này, Cộng Công lại có một thao tác kinh người.

Chỉ thấy, trên Lục Hồn Phiên xuất hiện tên Cộng Công.

Khi tên Cộng Công vừa xuất hiện, tên Tiếp Dẫn cũng đã tiêu thất.

Một cái tên Cộng Công, một cái tên Bàn Cổ, bốn chỗ trống.

"?" "Cộng Công....." "....." Trong chốc lát, Bàn Cổ, Tam Thanh cùng Tây Phương Nhị Thánh đều ngây người.

Mọi người đều không ngờ Cộng Công lại có thao tác như vậy.

Không, bất luận Bàn Cổ, hay Tam Thanh cùng Tây Phương Nhị Thánh, đều có đại trí tuệ, cũng đều lập tức hiểu rõ.

Cộng Công là Bàn Cổ chân thân, lợi dụng Lục Hồn Phiên làm môi giới, gây ra thương hại.

Cũng sẽ có một phần thương hại chuyển di sang cho chân linh Bàn Cổ.

Và trong không gian Thiên Đạo Hồng Hoang, tại nơi này, Đại Đạo chi lực bị áp chế cực độ.

Cộng Công vận dụng Lục Hồn Phiên lại có Đại Đạo chi lực, đảm bảo an toàn cho Cộng Công.

Để tránh đêm dài lắm mộng, khi tên Cộng Công vừa xuất hiện trên Lục Hồn Phiên, y liền lắc Lục Hồn Phiên.

Theo Cộng Công vừa lắc Lục Hồn Phiên, âm thanh xì xì xào xạc, lực lượng quỷ dị kinh khủng bộc phát.

Một luồng hắc khí từ Lục Hồn Phiên bay ra.

"Phanh!" Hắc khí bay ra từ Lục Hồn Phiên đánh trúng thân thể Cộng Công.

Với sự cường hoành của Bàn Cổ chân thân Cộng Công, bị hắc khí bay ra từ Lục Hồn Phiên đánh trúng, cũng chịu chút thương tổn.

Khi Bàn Cổ chân thân của Cộng Công bị thương, chân linh Bàn Cổ

ẩn tàng ở một nơi nào đó trong không gian Thiên Đạo cũng chịu thương hại.

Chân linh Bàn Cổ vốn đang ở trạng thái bị tổn thương lại càng thêm bị thương.

"Rắc!" Cũng vì Cộng Công lắc Lục Hồn Phiên một lần, khiến Lục Hồn Phiên rạn nứt.

Khi Cộng Công lần nữa lắc Lục Hồn Phiên, lại một luồng hắc khí bay ra.

Cùng lúc đó, vết nứt trên Lục Hồn Phiên càng lúc càng lớn.

Cộng Công không ngừng lắc Lục Hồn Phiên, hắc khí lan tràn.

"Oanh!" Khi Cộng Công lắc mười mấy lần, Lục Hồn Phiên nổ tung, tan vỡ nát tan.

Một Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cứ thế bị hủy diệt.

Thương thế thân thể Cộng Công không nghiêm trọng, nếu rời khỏi không gian Thiên Đạo, sẽ nhanh chóng khôi phục.

So với Cộng Công, chân linh Bàn Cổ lại chịu tổn thương không nhỏ.

Theo chân linh Bàn Cổ bị tổn thương, Thiên Đạo chi lực có thể vận dụng cũng càng lúc càng yếu.

Lúc này, Tiếp Dẫn đã thoát khỏi sự giam cầm.

Hiện nay, Thiên Đạo chi lực Bàn Cổ có thể vận dụng thậm chí không cách nào áp chế Tiếp Dẫn.

Với tổn thương Bàn Cổ phải chịu, trong thời gian ngắn không cách nào khôi phục được.

Ảnh hưởng của Bàn Cổ đối với Thiên Đạo đại thế Hồng Hoang

cũng tất nhiên sẽ suy yếu.

"Cộng Công, lần này ngươi thắng rồi." Thân thể Bàn Cổ tan rã.

Thân thể vốn do Thiên Đạo chi lực ngưng tụ, một khi chân linh Bàn Cổ không thao khống, lập tức sẽ tan rã.

Chân linh Bàn Cổ vốn đang ẩn tàng lại ẩn tàng sâu hơn.

Chương 426

Hiện nay, Cộng Công muốn tìm chân linh Bàn Cổ gần như không thể.

"Cộng Công đạo hữu, xin nhận của ta một bái." Tiếp Dẫn hướng Cộng Công tạ ơn.

Khi Bàn Cổ dùng Tiếp Dẫn thế kiếp, Cộng Công có thể vận dụng Lục Hồn Phiên lấy mạng Tiếp Dẫn, nhưng Cộng Công lại không làm vậy.

Mặc dù Cộng Công vì giết Tiếp Dẫn mà được không bù mất, nhưng Tiếp Dẫn lại cảm tạ Cộng Công đã hạ thủ lưu tình. .....

Từ trong không gian Thiên Đạo Hồng Hoang xuất ra, thương thế thân thể Cộng Công cũng đang nhanh chóng khôi phục.

Chân linh Bàn Cổ bị tổn thương quá nặng, trong thời gian ngắn, Cộng Công không cần quá lo lắng nữa.

Tuy nhiên, Cộng Công không quá lạc quan.

Theo Bàn Cổ bị tổn thương ẩn mình, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, cùng Nữ Oa và Hồng Quân, tiếp theo tất nhiên sẽ mưu tính đối phó Cộng Công.

Cây cao hơn rừng, Cộng Công cường đại khiến người khác bất an, đã cản đường người khác, tất nhiên sẽ bị nhắm vào. .....

Đại Xích Thiên của Thái Thượng.

Trong Bát Cảnh Cung, Tam Thanh cùng Tây Phương Nhị Thánh luận đạo.

Chủ yếu là Tam Thanh cùng Tiếp Dẫn luận đạo.

Dưới sự giúp đỡ của Bàn Cổ, tu vi Tiếp Dẫn đã đột phá Thánh Nhân hậu kỳ.

Tu vi Tam Thanh hiện tại chỉ là Thánh Nhân trung kỳ, nhưng cách Thánh Nhân hậu kỳ cũng chỉ còn một chút mà thôi.

Luận đạo cùng Tiếp Dẫn, Tam Thanh đều có thu hoạch.

Thu hoạch của Chuẩn Đề lại lớn hơn Tam Thanh, dù sao y cũng là Chuẩn Đề có tu vi yếu nhất ở đó.

Năm vị Thánh Nhân đều hiển hóa ra Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Hỗn Nguyên Đạo Quả của Tiếp Dẫn huyền ảo nhất, tiếp theo là Tam Thanh, cuối cùng là Chuẩn Đề.

Năm Hỗn Nguyên Đạo Quả tương hỗ ấn chứng, mỗi người đều có thu hoạch.

Tam Thanh cùng Tây Phương Nhị Thánh luận đạo xong, năm người lại càng muốn thương đàm hợp tác.

Đúng vào lúc này, tu vi Thái Thượng đã đột phá, từ Thánh Nhân trung kỳ đột phá Thánh Nhân hậu kỳ.

Theo tu vi Thái Thượng đột phá, Hỗn Nguyên Đạo Quả của y có thể sánh với Tiếp Dẫn.

Tu vi Nguyên Thủy cùng Thông Thiên lại không đột phá được.

Chuẩn Đề cũng đã đạt Thánh Nhân trung kỳ.

"Thiên Đạo đại thế, Nhân tộc thay thế Vu tộc." Thái Thượng mở miệng.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đều thần sắc ngưng trọng.

Nhân tộc thay thế Vu tộc, là khiêu chiến giới hạn của Cộng Công,

sẽ đắc tội toàn bộ Vu tộc.

Không, một khi Nhân tộc thay thế Vu tộc, Cộng Công muốn nghịch thiên, Bàn Cổ tất nhiên sẽ ra tay.

Tuy Bàn Cổ bị tổn thương, nhưng cũng không thể xem thường.

Nếu Nhân tộc trở thành nhân vật chính của Thiên Địa, Tam Thanh cùng Tây Phương Nhị Thánh đều có thể đạt được lợi ích.

Bởi vậy, đối với họ, Nhân tộc làm nhân vật chính của Thiên Địa tốt hơn Vu tộc làm nhân vật chính, vì Nhân tộc yếu ớt.

Bất Chu Sơn, Vu Tộc khí vận hội tụ.

Cộng Công, Hậu Thổ cùng mười vị Tổ Vu khác hợp lực bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Chư Tổ Vu thì đứng một bên quan sát.

Trong số chư Tổ Vu, Cộng Công và Hậu Thổ đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng thực lực chênh lệch lại cực lớn: Cộng Công đạt Thánh Nhân viên mãn, còn Hậu Thổ chỉ ở Thánh Nhân sơ kỳ.

Song, hai vị Thánh Nhân cùng mười vị Chuẩn Thánh hợp lực bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận này, uy lực của trận pháp cũng đã đạt đến một tầng thứ khủng khiếp.

Theo vận chuyển của đại trận, Cộng Công hiển hóa Bàn Cổ chân thân.

Kế đó, sức mạnh của trận pháp toàn bộ gia trì lên thân Cộng Công, khiến thực lực y đề thăng mạnh mẽ.

Nắm bắt Bàn Cổ chân linh đang bị tổn thương mà ẩn mình, Cộng Công quyết định thời cơ định đoạt Hồng Hoang Thiên Đạo đại thế.

"Đại thế thuộc về ta, Vu Tộc hợp nên là Thiên Địa nhân vật chính." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Ý niệm của Thánh Nhân đủ để ảnh hưởng Thiên số, khiến Thiên số phát sinh biến hóa.

Lúc này, dưới sự gia trì của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, thực lực Cộng Công tiêu thăng.

Thực lực cường đại, khí vận hùng hậu, có ảnh hưởng cực lớn đến Thiên số.

Cũng lúc đó, Cộng Công cảm ứng được mấy tầng trở ngại.

Chính là ý chí của Bàn Cổ chân linh, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh.

Tuy Bàn Cổ cùng Hồng Quân và những người khác tồn tại mâu thuẫn, nhưng tất thảy đều không hy vọng đại thế thuộc về Vu Tộc.

Hai mắt Cộng Công lóe lên Thiên Đạo thần quang.

Với tu vi của y, một đôi Thiên Đạo Chi Nhãn đã nhìn rõ tám trở ngại.

Thiên số lăng giá vạn vật Hồng Hoang, do đại thế và vô số tiểu thế cấu thành, trong đó, đại thế là bất khả cải, song đại thế lại không phải nhất thành bất biến, mà không ngừng biến hóa.

Ý chí của Bàn Cổ, cùng với ý chí của Hồng Quân và những người khác, hình thành nên trở ngại vô hình vô chất.

Bất luận Hồng Quân và Nữ Oa, hay Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, đều không hy vọng Vu Tộc trở thành Thiên Địa nhân vật chính.

Hai mắt Cộng Công nhìn lên Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh trên bầu trời.

Giữa Hồng Hoang tinh không hạo hãn quảng đại, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh là chủ của quần tinh.

Trên Thái Dương Tinh, một mảng lửa hồng, hỏa diễm sí nhiệt bùng lên.

Ngoài Thái Dương chi hỏa, còn có Thái Dương chân hỏa, thậm chí bên trong Thái Dương Tinh còn ẩn chứa Thái Dương Kim Diễm.

Nhiệt độ khủng bố khiến người ta khó lòng chịu đựng.

Bỗng nhiên, không gian phát sinh vặn vẹo, kế đó, Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu xuất hiện.

Bên trong Hỗn Độn Châu có một Thiên Đạo thế giới, lúc này lại cùng Hồng Hoang Thái Dương Tinh tương liên.

Cùng lúc đó, Hồng Mông Kính cũng xuất hiện tại Thái Âm Tinh.

Sức mạnh của hai Thiên Đạo kết hợp Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, uy lực sinh ra thật sự khủng bố. . .....

Tại một nơi nào đó trong không gian Hồng Hoang Thiên Đạo, Bàn Cổ chân linh xuất hiện.

Bàn Cổ chân linh bị tổn thương quá nặng, còn lâu mới khôi phục được.

Lúc này, Bàn Cổ phát hiện Thiên Đạo đại thế có biến hóa vi diệu, biết Cộng Công đang nắm giữ đại thế.

Hồng Hoang đại thế chính là thứ Bàn Cổ cần để đối phó Cộng Công, vì vậy, không thể để Cộng Công nắm giữ.

Giờ đây, không chỉ ý chí của Bàn Cổ, Hồng Quân và những người khác cũng không rảnh rỗi.

Thế nhưng, ý chí của Bàn Cổ cùng Hồng Quân và những người khác lại không thể ngăn cản Cộng Công.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có áo nghĩa cuối cùng là triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

Cộng Công đã có Bàn Cổ chân thân, cùng Hậu Thổ và mười vị Tổ Vu hợp lực bố trí trận pháp này, lại khiến sức mạnh của Cộng Công tăng cường rất nhiều.

Chương 427

Hậu Thổ đã không còn là Vu Tộc, nếu không, uy lực của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sẽ còn cường đại hơn nữa. . .....

Nhân Tộc Thánh địa, Hỏa Vân Cung.

Nữ Oa cùng Nhân Tộc Tam Hoàng Ngũ Đế hợp lực.

Cửu Đỉnh Đại Trận bao phủ khắp Hồng Hoang đại địa đang vận chuyển, sức mạnh của Tam Hoàng Ngũ Đế khiến Thiên Địa thất sắc.

Toại Nhân Thị tế Không Động Ấn, Phục Hy thì tay cầm Nhân Hoàng Kiếm.

Hà Bá và Lạc Thần đứng sau Phục Hy, phát ra sức mạnh Hà Đồ Lạc Thư.

Còn về Thần Nông và Hiên Viên, cũng đều ra tay.

Sức mạnh của Tam Hoàng Ngũ Đế tuy không tính là cường đại, hợp lại cũng không sánh bằng một Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng Nhân Tộc khí vận lại không thể xem thường.

Giờ đây, Nhân Tộc khí vận và Vu Tộc khí vận lại không chênh lệch là bao.

Ngay từ trước khi Vu Tộc trở thành Thiên Địa nhân vật chính, Nhân Tộc khí vận và Vu Tộc khí vận đã có liên kết, giờ đây, liên kết càng thêm mật thiết.

Dưới sự hợp lực của Nữ Oa và Tam Hoàng Ngũ Đế, cộng thêm Bàn Cổ, Hồng Quân, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, lại khiến Nhân Tộc khí vận và Vu Tộc có xung đột.

Ý chí của bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân, thêm Bàn Cổ chân linh,

liên kết với Nhân Tộc khí vận, nhất thời, toàn bộ Hồng Hoang đại địa chấn động, Cửu Đỉnh hiển hiện.

Cửu Đỉnh hợp nhất, hóa thành Cửu Châu Đỉnh.

Lúc đó, một vệt ánh búa phá Thiên Địa, bổ trúng Cửu Châu Đỉnh.

"Rắc!" một tiếng, Cửu Châu Đỉnh vỡ nát, phân hóa thành chín đỉnh, mà mỗi đỉnh đều bị tổn hại.

Cùng lúc đó, Toại Nhân Thị, Phục Hy, Thần Nông, Hiên Viên và Tam Hoàng Ngũ Đế khác đều thổ huyết.

Nữ Oa cũng sắc mặt trắng bệch.

Giờ đây, Vu Tộc là Thiên Địa nhân vật chính, như mặt trời ban trưa, Cộng Công thì đương nhiên là cường giả mạnh nhất Hồng Hoang.

Khi đối phó Bàn Cổ chân linh, Cộng Công đã mưu đồ Hồng Hoang Thiên Đạo đại thế.

"Đại thế thuộc về Vu Tộc, cho dù là Lượng kiếp kế tiếp, Nhân Tộc cũng khó thành Thiên Địa nhân vật chính." Phục Hy cười khổ.

Toại Nhân Thị, Thần Nông và những người khác cũng đều thở dài.

Vu Tộc là huyết mạch Bàn Cổ, vốn là chủng tộc đứng đầu Hồng Hoang, khi Vu Tộc xuất hiện Hỗn Nguyên Thánh Nhân, muốn đối phó Vu Tộc cũng đã khó khăn.

Nếu Vu Tộc không xuất hiện Thánh Nhân, vậy thì, dưới sự tính toán của chúng Thánh, cùng với Hồng Quân hợp đạo, dưới Thiên Đạo đại thế, Vu Tộc sẽ suy vong.

Song hiện tại, đại thế của Vu Tộc đã thành.

Thiên Đạo đại thế hiện tại chú định Nhân Tộc sẽ thay thế Vu Tộc, nhưng phải đến Lượng kiếp kế tiếp, mà đó không phải là thời gian

ngắn ngủi.

Cửu Đỉnh bị tổn hại lại quay về đại địa.

Nhân Tộc khí vận đã mất đi không ít, còn Vu Tộc khí vận lại có phần tăng cường.

Rất lâu sau đó, mọi việc đã thành định cục.

Dù Bàn Cổ chân linh hoàn toàn khôi phục, lại có Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh ủng hộ, trong thời gian ngắn cũng không thể để Nhân Tộc thay thế Vu Tộc trở thành Thiên Đạo đại thế. . .....

Trong không gian Hồng Hoang Thiên Đạo.

Bàn Cổ chân linh đang toan tính.

Lợi dụng Thiên số để đối phó Cộng Công là điều không mấy khả thi.

Không thể ép Cộng Công nghịch Thiên Đạo đại thế, Bàn Cổ chân linh lại để mắt đến một Hồng Hoang khác.

Dưới Đại Đạo, tồn tại vô số Hồng Hoang, Hồng Hoang hiện tại chỉ là một trong số vô số Hồng Hoang đó.

Dương Tiễn từ một Hồng Hoang khác xuyên việt.

Chỉ cần Dương Tiễn có thể trở thành Hồng Hoang Thiên Đạo Thánh Nhân, Thiên Đạo của Hồng Hoang này có thể liên kết với một Hồng Hoang khác.

Nếu có thể thiết lập thông đạo với một Hồng Hoang khác, thôn tính Hồng Hoang đó, Hồng Hoang này chắc chắn sẽ trưởng thành vượt bậc, Hồng Hoang Thiên Đạo tự nhiên cũng sẽ tăng cường, lúc đó, thực lực của Bàn Cổ chân linh cũng đại tăng.

“Chỉ cần thôn tính một Hồng Hoang khác, ta tất định có thể dễ

dàng đánh bại Cộng Công.” Bàn Cổ chân linh thầm nghĩ.

Để thôn tính một Hồng Hoang khác, trước tiên cần thiết lập một thông đạo ổn định, điều này cần Dương Tiễn thành Thánh.

Hiện tại, Hồng Hoang này đã có tám Thiên Đạo Thánh Nhân.

Hậu Thổ khá đặc thù, vừa là Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang này, lại vừa là Thánh Nhân của hai Thiên Đạo thế giới của Cộng Công.

Ước tính Dương Tiễn trở thành vị Thiên Đạo Thánh Nhân thứ chín cũng là cực hạn của Hồng Hoang này.

Muốn Dương Tiễn thành Thánh trong thời gian ngắn lại không hề dễ dàng, Bàn Cổ đã có tính toán.

Phong Thần Chi Chiến oanh oanh liệt liệt tiếp diễn, Thiên số đang xoay vần.

Cơ Xương qua đời, con trai y là Cơ Phát tự xưng Chu Võ Vương, truy phong Cơ Xương là Chu Văn Vương.

Còn về xưng hiệu Thiên Tử, Cơ Phát tạm thời vẫn chưa tuyên bố.

Trụ Vương và đại quân Văn Trọng liên tiếp thất bại.

Ngoài Thanh Long Quan, Dương Tiễn là một lộ tiên phong, lập được không ít công huân.

Dưới màn đêm, trong đại doanh Chu quân, tại một quân trướng, Dương Tiễn đang tu luyện Bát Cửu Huyền Công.

Giờ đây, tu vi Dương Tiễn chỉ cách Thái Ất Kim Tiên một bước.

Tu vi thân thể và tu vi Nguyên Thần của Dương Tiễn đồng bộ, hiện đều ở Kim Tiên cấp viên mãn.

Trong lúc tu luyện, tinh thần Dương Tiễn vô cùng tập trung.

Hồng Hoang Thiên Đạo hình chiếu xuất hiện trong thể nội Dương Tiễn, câu thông cùng Nguyên Thần.

Thông qua câu thông với Thiên Đạo hình chiếu trong thể nội, Dương Tiễn bất luận tu luyện công pháp hay cảm ngộ Thiên Đạo, đều đạt được hiệu quả gấp đôi.

Bỗng nhiên, toàn thân Dương Tiễn chấn động, tu vi của y đã đột phá Thái Ất Kim Tiên cấp.

Cũng ngay khoảnh khắc Dương Tiễn đột phá tu vi, Thiên Đạo hình chiếu trong thể nội phát ra thần quang tử hồng chói mắt.

Giữa Thiên Đạo thần quang, chân linh Dương Tiễn nhìn thấy một cự nhân cơ bắp cuồn cuộn, đang tay cầm búa lớn, bổ khai hỗn độn.

"Bàn Cổ Đại Thần?" Dương Tiễn không khỏi chấn kinh, trong lòng càng thêm kính ý.

Đối với Đại Thần Bàn Cổ khai thiên tích địa, Dương Tiễn vẫn luôn có lòng kính ý.

Sau khi chấn kinh, Dương Tiễn cũng có suy đoán: Chẳng lẽ việc xuyên việt là do Bàn Cổ an bài?

Vừa nghĩ, Dương Tiễn vừa hành lễ trước Bàn Cổ.

"Dưới Đại Đạo tồn tại không chỉ một Hồng Hoang thế giới.

Ta đã phát hiện một Hồng Hoang khác, và đã chọn ngươi." Không đợi Dương Tiễn mở miệng hỏi, Bàn Cổ đã nói.

"Không chỉ một Hồng Hoang?" Trong lòng Dương Tiễn cũng không yên.

Từ mấy câu nói của Bàn Cổ, Dương Tiễn cũng nhận được không ít tin tức.

Đầu tiên, Dương Tiễn chưa từng biết Hồng Hoang thế giới không

chỉ có một.

Theo lời Bàn Cổ, ít nhất cũng có hai Hồng Hoang thế giới, thậm chí còn nhiều hơn.

Bàn Cổ lại còn chọn trúng y.

Chương 428

“Không biết Đại Thần cần ta làm gì?

Dương Tiễn nguyện vào sinh ra tử.” Dương Tiễn nói.

“Hồng Hoang này do ta khai tích đã xảy ra vấn đề lớn, ngươi có biết không?” Dương Tiễn cũng rõ, dù sao Hồng Hoang này và Hồng Hoang trước khi xuyên việt khác biệt quá lớn.

Không chỉ vậy, thế giới này có nhiều Hỗn Nguyên Thánh Nhân hơn, và cũng mạnh mẽ hơn.

Theo Dương Tiễn được biết, Hồng Hoang trước khi xuyên việt, Hồng Quân hợp đạo, dưới Hồng Quân cũng chỉ có sáu vị Thánh Nhân.

Bàn Cổ lại hiểu rõ hơn về thực lực của Hồng Hoang mà Dương Tiễn xuyên việt trước đó.

Tạm gọi Hồng Hoang hiện tại là Số Một, Hồng Hoang trước khi Dương Tiễn xuyên việt là Số Hai.

Hồng Quân của Hồng Hoang Số Hai tuy đã hợp đạo, nhưng thực lực lại không bằng Bàn Cổ chân linh của Hồng Hoang Số Một.

Dù Bàn Cổ chân linh hiện tại bị tổn thương, song đối phó với Hồng Quân của Hồng Hoang Số Hai lại không thành vấn đề.

Còn về Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh của Hồng Hoang Số Hai, tựa hồ đều chỉ có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ.

Bàn Cổ lo ngại nhất là trong Thiên Đạo của Hồng Hoang Số Hai cũng có một Bàn Cổ chân linh.

“Vấn đề?

Nhân Tộc chưa thành Thiên Địa nhân vật chính?

Tổ Vu thành Thánh?" Dương Tiễn nhìn về phía Bàn Cổ.

"Có một Đại Năng vực ngoại đoạt xá Tổ Vu Cộng Công, khiến Hồng Hoang này xuất hiện vấn đề lớn, vì vậy, ta cần đối phó Cộng Công." Bàn Cổ trầm giọng nói.

Dương Tiễn đã hiểu, nói: "Dưới Thánh Nhân đều là lâu la kiến cỏ, thực lực của ta không đủ." Tuy Dương Tiễn kiêu ngạo, nhưng cũng có tự tri chi minh, biết rõ sự chênh lệch với Cộng Công, không hề não nhiệt.

"Ngươi cần phải nhanh chóng thành Thánh." Bàn Cổ nói.

Nhanh chóng thành Thánh?

Dương Tiễn cười khổ, bất luận là kiếp trước hay sau khi xuyên việt, thành Thánh đối với y đều là điều xa vời.

Trong mắt Dương Tiễn, thành Thánh là điều không thể với tới, Chuẩn Thánh còn thực tế hơn một chút.

"Ta có một pháp môn có thể giúp ngươi nhanh chóng thành Thánh." Một câu nói của Bàn Cổ lập tức khiến tinh thần Dương Tiễn chấn động.

Không đợi Dương Tiễn truy vấn, Bàn Cổ lại tiếp tục.

"Đại Đạo Tam Thiên, pháp môn thành Thánh vô số, có Dĩ Lực Chứng Đạo, có Tam Thi chi đạo, có Công Đức Chứng Đạo, cũng có thể đi con đường Nghiệp Lực Thành Thánh." Nghe lời Bàn Cổ nói, Dương Tiễn trợn mắt há mồm.

Nghiệp Lực Thành Thánh?

Công Đức là thứ người người theo đuổi, còn nghiệp lực thì ai cũng tránh như tránh tà.

"Nhưng, nghiệp lực triền thân sẽ gặp Thiên khiển, nghiệp lực sẽ

chiết tổn khí vận.” Dương Tiễn nhíu chặt mày.

Còn về Nghiệp Lực Thành Thánh, Dương Tiễn chưa từng nghe nói đến.

“Tồn tại Công Đức thành Thánh, cũng tồn tại Nghiệp Lực thành Thánh.” Bàn Cổ cười nói.

Công Đức và nghiệp lực vốn là đối lập, có thể tương hỗ triệt tiêu, như vậy, Nghiệp Lực thành Thánh cũng có thể được.

Huống hồ, từ lời Bàn Cổ nói ra, Dương Tiễn cũng tin tám chín phần.

Nhưng, Dương Tiễn lại bài xích nghiệp lực.

“Ta có Nghiệp Lực thành Thánh Pháp.

Tu luyện nó, ngươi có thể hấp thu nghiệp lực để đề thăng tu vi, không chỉ nghiệp lực trên thân mình, mà còn có thể hấp thu nghiệp lực trên thân người khác.

Còn về khí vận và nhân quả, cũng không cần quá đặt nặng trong lòng.” Bàn Cổ nói.

Nghe Bàn Cổ nói vậy, trong lòng Dương Tiễn càng thêm dao động.

“Nghiệp Lực thành Thánh Pháp, trước tiên truyền cho ngươi.” Bàn Cổ ngón tay khẽ động, một điểm linh quang phát ra.

Trong khoảnh khắc, Dương Tiễn nhận được lượng lớn tin tức, chính là về Nghiệp Lực thành Thánh.

Tiêu hóa những tin tức nhận được, Dương Tiễn cũng có thêm nhiều hiểu biết về Nghiệp Lực thành Thánh.

So với Bát Cửu Huyền Công, Nghiệp Lực thành Thánh Pháp do Bàn Cổ truyền lại lại càng thêm cao thâm.

Trong mắt Dương Tiễn, Nghiệp Lực thành Thánh Pháp không có vấn đề gì.

Tuy tu luyện Nghiệp Lực thành Thánh Pháp dễ dẫn đến nhân quả lớn, dễ chiết tổn khí vận, nhưng nếu Bàn Cổ giúp Dương Tiễn, lại thêm Dương Tiễn trên thân có Thiên Đạo hình chiếu, thì không cần phải lo lắng.

"Vì Hồng Hoang này do ta khai tích, cũng vì vô số sinh linh của Hồng Hoang, ta hy vọng ngươi tu luyện Nghiệp Lực thành Thánh Pháp, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, đánh bại Cộng Công." Bàn Cổ nói.

Lời vừa dứt, Bàn Cổ cũng phất tay.

Ngay lập tức, Dương Tiễn chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, kế đó, chân linh của y quay về thân thể. . .....

Thái Âm Tinh lơ lửng trên Cửu Thiên, quang hoa rải rắc đại địa.

Đứng tại một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, hai mắt Cộng Công thâm thúy.

Cộng Công cũng vẫn luôn chú ý đến Dương Tiễn.

Dương Tiễn đã đột phá tu vi Thái Ất Kim Tiên cấp, nhưng cách thành Thánh còn quá xa.

Bàn Cổ chân linh chắc hẳn hy vọng Dương Tiễn nhanh chóng thành Thánh.

Nếu Cộng Công không đoán sai, Bàn Cổ chân linh khẳng định đã truyền thụ công pháp đặc thù cho Dương Tiễn.

Nếu có Bàn Cổ chân linh toàn lực tương trợ, Dương Tiễn muốn thành Thánh cũng dễ dàng.

"Một khi Dương Tiễn thành Thánh, Bàn Cổ tất nhiên sẽ thiết lập

thông đạo với một Hồng Hoang khác, sau đó thôn tính Hồng Hoang đó." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Nếu để Bàn Cổ đắc ý, tình cảnh của Cộng Công sẽ không mấy tốt đẹp.

Không chỉ vậy, một Hồng Hoang khác đối với Cộng Công cũng là cơ duyên trời ban.

Nếu có thể đạt được lợi ích từ một Hồng Hoang khác, có lẽ Cộng Công có thể kháng cự Thiên Đạo Hồng Hoang này, thậm chí lăng giá trên Thiên Đạo Hồng Hoang này.

Đến lúc đó, Bàn Cổ dù có thể vận dụng toàn bộ Thiên Đạo chi lực, cũng không thể làm gì được Cộng Công.

Vì vậy, trong lòng Cộng Công cũng có chút mâu thuẫn, có nên giúp Dương Tiễn hay không?

Cộng Công khá hiếu kỳ, Bàn Cổ sẽ truyền thụ công pháp gì cho Dương Tiễn?

Pháp môn có thể giúp người ta thành Thánh trong thời gian ngắn, là Công Đức?

Khí vận?

Hay là.....

Trời tờ mờ sáng, một ngày mới bắt đầu.

Nhìn vầng dương đang lên cao, Dương Tiễn thở ra một hơi thật sâu, sau một đêm suy tính, y quyết định tu luyện Nghiệp Lực thành Thánh Pháp.

Nghiệp Lực thành Thánh Pháp chia làm ba tầng thứ: tầng thứ nhất chỉ có thể luyện hóa nghiệp lực trên thân thành pháp lực; tầng thứ hai có thể hấp thu nghiệp lực trên thân người khác; tầng thứ ba là nghiệp

lực đại đạo.

Hấp thu nghiệp lực, luyện hóa thành pháp lực, lại dùng pháp lực rèn luyện thân thể, ngưng luyện Nguyên Thần, thành Nghiệp Lực chi thể và Nghiệp Lực Nguyên Thần, sau đó lĩnh ngộ nghiệp lực pháp tắc, kế đó là pháp tắc đạo quả, pháp tắc đại đạo, mọi thứ viên mãn, rồi dùng Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân bất tử bất diệt.

Nghiệp lực cũng là một phần của Thiên Đạo, không thể thiếu, vì vậy, Nghiệp Lực thành Thánh cũng là hoàn thiện Thiên Đạo, có đại khí vận.

Song, tu luyện Nghiệp Lực thành Thánh Pháp lại phải lo lắng nhân quả và khí vận.

Dù có Bàn Cổ âm thầm bảo hộ, cộng thêm Dương Tiễn trong thể nội có Thiên Đạo hình chiếu, nhưng y vẫn có chút lo lắng.

Đã đưa ra quyết định, Dương Tiễn cũng bắt đầu tu luyện Nghiệp Lực thành Thánh Pháp.

Công pháp sớm đã thuộc nằm lòng, Dương Tiễn chỉ một ý niệm, công pháp cũng lần đầu tiên vận hành.

Chương 429

Nghiệp lực trên thân Dương Tiễn không nhiều, chỉ một lát đã bị hấp thu, chuyển hóa thành pháp lực.

Tu luyện Nghiệp Lực thành Thánh Pháp, Thiên Địa linh khí, Nhật Nguyệt tinh hoa, v.v.

đều không quan trọng, nghiệp lực mới là trọng yếu nhất.

Nghiệp lực, Dương Tiễn lại không khỏi nghĩ đến tầng đáy Địa ngục.

Tầng thứ mười tám Địa ngục, có nghiệp lực vô biên.

Song, Dương Tiễn hiện tại có đến đó cũng không thể hấp thu, dù sao Nghiệp Lực thành Thánh Pháp cũng chưa tu luyện đến cảnh giới cao.

Trực tiếp hấp thu nghiệp lực trong Địa ngục cũng sẽ gây ra nhân quả lớn, làm chiết tổn khí vận.

Đã lựa chọn tu luyện Nghiệp Lực thành Thánh Pháp, cũng chỉ có thể đi một con đường này mà thôi.

Nếu nửa đường bỏ cuộc, cũng là kết cục vạn kiếp bất phục.

Hơn nữa, trong quá trình tu luyện Nghiệp Lực thành Thánh Pháp, cũng tồn tại nguy cơ, một chút bất cẩn sẽ đọa vào Vô Gian Địa ngục, hoặc chịu Thiên khiển, hoặc bị người giết chết.

Giết chết người tu luyện Nghiệp Lực thành Thánh Pháp, lại có đại công đức.

Bàn Cổ đã nói rõ ràng cho Dương Tiễn biết cả ưu điểm và khuyết điểm của Nghiệp Lực thành Thánh Pháp.

Cũng chính vì đủ loại khuyết điểm của Nghiệp Lực thành Thánh Pháp, Dương Tiễn mới phải suy nghĩ một đêm mới hạ quyết tâm.

Khi Dương Tiễn tu luyện Nghiệp Lực thành Thánh Pháp, Thiên Đạo hình chiếu trong thể nội cũng vận chuyển.

Từng phù lục bán hư bán thực xuất hiện quanh thân Dương Tiễn, những nghiệp lực phù lục này, khi đạt đến mười hai vạn chín ngàn sáu trăm (129.600) cái, tầng thứ nhất của Nghiệp Lực thành Thánh Pháp cũng viên mãn.

Sau đó, từ mười hai vạn chín ngàn sáu trăm cái tăng lên bốn ức tám ngàn vạn (480.000.000) cái, tức là tầng thứ hai viên mãn.

Cuối cùng, bốn ức tám ngàn vạn nghiệp lực phù lục quy về một, hình thành nghiệp lực đại đạo.

Mỗi khi tăng thêm một nghiệp lực phù lục, Dương Tiễn đối với nghiệp lực pháp tắc lý giải lại càng sâu.

Trong tình huống bình thường, khi có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm nghiệp lực phù lục, cũng có thể lĩnh ngộ ra nghiệp lực pháp tắc.

Khi có bốn ức tám ngàn vạn nghiệp lực phù lục, nghiệp lực pháp tắc có thể hình thành đạo quả, cuối cùng đạo quả diễn hóa thành đại đạo.

Nghiệp Lực thân thể, Nghiệp Lực Nguyên Thần, cộng thêm nghiệp lực đại đạo, tất cả viên mãn, khoảng cách đến thành Thánh cũng đã gần.

Do Dương Tiễn hiện tại chỉ có thể hấp thu nghiệp lực trên thân, vì vậy, cần phải gây ra một số nghiệp lực.

Muốn có được công đức khó, nhưng muốn có được nghiệp lực lại dễ dàng.

Phá hoại Hồng Hoang có nghiệp lực, đồ sát sinh linh cũng có nghiệp lực.

Đương nhiên, tiền đề là phải bài trừ được nghiệp lực triền thân và Thiên Đạo bất dung.

Trong cuộc chiến kế tiếp, Dương Tiễn đại khai sát giới.

Thông thường, hai quân giao chiến, luyện khí sĩ sẽ không vô cớ đồ sát người thường. . .....

Người chú ý Dương Tiễn không phải là số ít.

Chúng Thánh Thiên Đạo, Vu Tộc, Nhân Tộc, không ít Chuẩn Thánh Đại Năng, hoặc cường giả Đại La, v.v., đều chú ý Dương Tiễn, dù sao Dương Tiễn cũng là 'Thiên Đạo chi tử'.

Vì vậy, khi Dương Tiễn tu luyện Nghiệp Lực thành Thánh Pháp, Cộng Công cũng đã biết.

"Nghiệp lực?" Cộng Công như có điều suy nghĩ.

Kể từ khi Dương Tiễn hấp thu nghiệp lực tu luyện, Cộng Công gần như có thể khẳng định, Bàn Cổ muốn Dương Tiễn đi con đường Nghiệp Lực thành Thánh.

Về Nghiệp Lực thành Thánh, Cộng Công cũng biết, trên lý thuyết là khả thi.

Pháp môn tu luyện hấp thu nghiệp lực, Cộng Công cũng có, không chỉ một loại, nhưng loại tốt nhất cũng chỉ có thể tu luyện đến cấp Đại La Kim Tiên.

Bàn Cổ muốn Dương Tiễn thành Thánh trong thời gian ngắn, tất nhiên phải để Dương Tiễn đi một con đường tắt.

Nghiệp Lực thành Thánh không nghi ngờ gì là một con đường tắt.

Song, Cộng Công suy diễn, nghiệp lực Thánh Nhân không phải là

vạn kiếp bất ma.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân là bất sinh bất diệt, trải qua vạn kiếp không hư hoại.

“Bàn Cổ muốn cũng chỉ là Dương Tiễn thành Thánh, còn về sau khi Dương Tiễn thành Thánh, thì không còn quan trọng nữa.” Cộng Công thầm nghĩ.

Rốt cuộc, Dương Tiễn cũng chỉ là một công cụ.

Bàn Cổ phát hiện một Hồng Hoang khác, không thể thiết lập thông đạo, lại để một sinh linh của Hồng Hoang đó xuyên việt.

Sở dĩ lựa chọn Dương Tiễn, cũng là do cơ duyên xảo hợp.

Cho dù Dương Tiễn thân tử, chân linh cũng không nhập luân hồi, Thiên Đạo sẽ khiến y trọng sinh.

Đương nhiên, nếu Cộng Công muốn diệt chân linh của Dương Tiễn, cũng không hề khó.

Bởi vì chỉ cần Dương Tiễn trở thành Hồng Hoang Thiên Đạo Thánh Nhân, Bàn Cổ có thể thiết lập thông đạo với một Hồng Hoang khác.

Khi thông đạo được thiết lập hoàn thành, Dương Tiễn cũng không còn giá trị lợi dụng nữa.

Ước tính Dương Tiễn hẳn không rõ tình huống, nhưng Cộng Công cũng không có ý định nói cho Dương Tiễn biết.

Về việc thiết lập thông đạo với một Hồng Hoang khác, Cộng Công cũng không phản đối.

Giờ đây, Cộng Công đã bắt đầu chuẩn bị mọi thứ.

Một khi thông đạo với một Hồng Hoang khác được thiết lập, khảo nghiệm chân chính mới bắt đầu. . .....

Ngọc Đỉnh Chân Nhân đến Côn Luân Sơn, Phi Kỳ Lân Nhai, bên ngoài Ngọc Hư Cung.

Khi Ngọc Đỉnh Chân Nhân ở bên ngoài Ngọc Hư Cung, lại có Bạch Hạc Đồng Tử xuất hiện.

"Ngọc Đỉnh sư huynh, Chưởng Giáo lão gia muốn gặp huynh." Bạch Hạc Đồng Tử nói với Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Bước vào Ngọc Hư Cung, Ngọc Đỉnh Chân Nhân không chỉ thấy Nguyên Thủy, mà cả Thái Thượng và Thông Thiên cũng có mặt.

Đầu tiên bái Nguyên Thủy, Ngọc Đỉnh lại cúi chào Thái Thượng và Thông Thiên.

"Ngọc Đỉnh đồ nhi, ý của con, vi sư đã hiểu." Nguyên Thủy nhàn nhạt nói.

Ngọc Đỉnh phát hiện Dương Tiễn hấp thu nghiệp lực tu luyện, lập tức liên hệ Dương Tiễn hỏi rõ, nhưng Dương Tiễn lại ba lần ngậm miệng không nói, bất đắc dĩ, y đành đến gặp Nguyên Thủy.

Kỳ thực, trước Ngọc Đỉnh, Tam Thanh đã phát hiện Dương Tiễn đang hấp thu nghiệp lực tu luyện.

Qua Tam Thanh hợp lực suy diễn, cùng với phân tích và suy đoán, có thể đoạn định là do Bàn Cổ.

Về việc Dương Tiễn ra đời, Tam Thanh vốn cho rằng y là Thiên Đạo chi tử, nhưng khi biết Bàn Cổ chân linh ẩn mình trong Thiên Đạo, cũng đoán Dương Tiễn mười phần tám chín là quân cờ của Bàn Cổ.

Vậy thì, hiện tại không nghi ngờ gì là tu vi của Dương Tiễn quá thấp, khiến Bàn Cổ không hài lòng, vì vậy đã truyền công pháp, để Dương Tiễn hấp thu nghiệp lực tu luyện.

Đại Đạo Tam Thiên, vạn pháp đồng quy, Nghiệp Lực thành Thánh cũng là một con đường.

"Vậy Lão sư đã truyền thụ Nghiệp Lực tu luyện chi pháp cho Dương Tiễn sao?" Ngọc Đỉnh hỏi.

"Là Thiên thụ." Nguyên Thủy nói.

Thiên thụ?

Ngọc Đỉnh ngẩn ra, nhưng cũng không hỏi thêm gì.

Bàn Cổ đã truyền thụ Nghiệp Lực thành Thánh Pháp cho Dương Tiễn, nếu không có gì ngoài ý muốn, Dương Tiễn sẽ thành Thánh trong thời gian ngắn.

Một khi Dương Tiễn thành Thánh, thế giới Hồng Hoang này tất nhiên sẽ thiết lập thông đạo với một Hồng Hoang khác.

Chương 430

Cộng Công cũng không có ý định ngăn cản, chuẩn bị mưu cầu lợi ích tại một Hồng Hoang khác.

Lúc này, Cộng Công đã ở trong Hỗn Độn ngoài Thiên.

Ở Hồng Hoang, Cộng Công rốt cuộc vẫn bị hạn chế, không thể phát huy toàn bộ sức mạnh, hơn nữa, làm gì cũng có chút gò bó.

Hỗn Độn Châu, Hồng Mông Kính và Tạo Hóa Ngọc Điệp ba Đại Đạo Chí Bảo xuất hiện trong tay Cộng Công.

Bên trong Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính đều có một Thiên Đạo thế giới.

Song, hai Thiên Đạo đó lại nằm trong Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tạo Hóa Ngọc Điệp cân bằng hai Thiên Đạo, cũng khiến hai Thiên Đạo thế giới có liên hệ vi diệu.

Giờ đây, Cộng Công lại muốn hợp Hỗn Độn Thiên Đạo và Hồng Mông Thiên Đạo làm một, trở thành một Vu Hoàng Thiên Đạo.

Tuy không sánh bằng Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng khoảng cách chắc chắn sẽ thu nhỏ.

Đợi Hồng Hoang và một Hồng Hoang khác thiết lập thông đạo, việc nắm giữ một Thiên Đạo cường đại hơn sẽ mang lại lợi ích không nói cũng hiểu cho Cộng Công.

Song, muốn hợp nhất hai Thiên Đạo lại làm một, độ khó lại không nhỏ.

Cộng Công tuy đã dùng Mộng Trung Chứng Đạo Pháp suy diễn, nhưng không có quá nhiều nắm chắc.

Nhưng qua suy diễn, có khả năng thành công, vì vậy, đáng để thử một lần.

Một khi hai Thiên Đạo dung hợp thành công, bất luận Hỗn Độn Châu, Hồng Mông Kính và Tạo Hóa Ngọc Điệp, uy lực đều có thể đề thăng.

Tuy Thiên Đạo chưởng khống từ hai cái biến thành một, nhưng lại cường đại hơn, lại khiến uy lực của ba Đại Đạo Chí Bảo tăng cường, thu hoạch quả thực rất lớn.

"Hy vọng có thể thành công." Cộng Công thầm nghĩ.

Dưới sự thôi động pháp lực của Cộng Công, một cỗ Đại Đạo chi lực cường đại được dẫn động, tác dụng lên Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Ngay lập tức, sự cân bằng của hai Thiên Đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp bị phá vỡ.

Cho dù nằm dưới sự bao phủ của Đại Đạo chi lực, nhưng việc dung hợp hai Thiên Đạo vẫn chồng chất khó khăn.

Độ khó lớn là điều chắc chắn, nhưng đã có khả năng thành công, Cộng Công cũng phải nỗ lực.

Cùng lúc đó, Thiên Đạo thế giới bên trong Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính đều bắt đầu động loạn.

Trong Hỗn Độn Châu, một phương Thiên Địa, khá tương tự với Hồng Hoang, cũng có Tam Thập Tam Thiên, cũng có U Minh, có Bất Chu Sơn, Côn Luân Sơn, v.v., được Cộng Công mệnh danh là Tiểu Hồng Hoang.

Trong Tiểu Hồng Hoang, cũng có vô số sinh linh, Kim Ô, Long, Phượng Hoàng, Kỳ Lân, Côn Bằng và các Tiên Thiên sinh linh khác đều có mặt.

Trong Tiểu Hồng Hoang, chủng tộc cường đại nhất lại là Vu Tộc.

Cộng Công một giọt tinh huyết, kết hợp tiên thiên trọc khí của Tiểu Hồng Hoang, đã dựng dục ra các Vu.

Các Vu được dựng dục trong Tiểu Hồng Hoang ngoài thân thể cường hãn, còn có thể tu luyện trọc khí Nguyên Thần.

Lúc này, Tiểu Hồng Hoang động loạn không ngừng, đất rung núi chuyển, Chu Thiên tinh đấu hỗn loạn, Tam Thập Tam Thiên lung lay sắp đổ, U Minh cũng trở nên hỗn loạn.

Thậm chí có một số nơi không gian bị xé rách.

Vô số sinh linh yếu ớt bị ảnh hưởng mà chết. . .....

Trong Hồng Mông Kính, Hồng Mông vũ trụ cũng đang hỗn loạn.

Trong Hồng Mông vũ trụ có mấy trăm Hồng Mông Chưởng Khống Giả, mỗi Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều sáng tạo một vũ trụ.

Căn cứ vào đẳng cấp cao thấp của Hồng Mông Chưởng Khống Giả, vũ trụ được sáng tạo ra cũng có lớn có nhỏ, càng lớn càng hoàn thiện.

Vì vậy, trong Hồng Mông vũ trụ có mấy trăm vũ trụ, không kể vũ trụ chiều không gian và vũ trụ song song.

Chiều không gian cũng vô cùng vô tận, trong chiều không gian cấp cao, chiều không gian cấp thấp hoặc là một bức họa, hoặc là một quyển sách; trong chiều không gian cấp thấp, lại có chiều không gian cấp thấp hơn nữa.

Còn về thế giới song song, lại được trường hà thời gian liên kết.

Nếu một phương thế giới siêu thoát trường hà thời gian, thì cũng không tồn tại thế giới song song.

Lúc này, mấy trăm Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều bất an.

Ngoại trừ số ít vài đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả độc hành, phần lớn đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả phía sau đều có một số đệ tử, hoặc là Hồng Mông Chưởng Khống Giả cấp cao, hoặc cấp trung, cũng có cấp thấp.

Khi tu vi của đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả càng ngày càng cường đại, số người lại càng ngày càng nhiều, cũng sẽ có một cực hạn.

Ngoại trừ Đại Đạo không có cực hạn, mọi thứ khác đều có.

Hồng Hoang Thiên Đạo, cũng tồn tại cực hạn.

Đối với Hồng Hoang Thiên Đạo Thánh Nhân, hiện tại nhiều nhất cũng chỉ có chín vị.

Nếu xuất hiện vị thứ mười, Hồng Hoang Thiên Đạo cũng sẽ không chịu nổi gánh nặng.

Với Hồng Mông Thiên Đạo hiện tại, hẳn có thể chịu đựng một Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Thế nhưng, Hậu Thổ một bộ phận Nguyên Thần ký thác vào Hồng Mông Thiên Đạo.

Nếu hai Thiên Đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp dung hợp thành công thành Vu Hoàng Thiên Đạo, có thể chịu tải hai Hỗn Nguyên Thánh Nhân, thậm chí ba vị.

Khả năng chịu tải được bao nhiêu Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng là tiêu chuẩn để đánh giá mạnh yếu của một Thiên Đạo.

Như Hồng Hoang Thiên Đạo hiện tại tối đa có thể chịu tải chín Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Chỉ từ việc có thể chịu tải bao nhiêu Hỗn Nguyên Thánh Nhân, có

thể thấy rõ sự chênh lệch giữa hai Thiên Đạo của Cộng Công và Hồng Hoang Thiên Đạo.

Trong số đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả, cũng có không ít người căn cước bất phàm.

Hi Hòa, có Lục Nhĩ Mi Hầu, một trong Hỗn Thế Tứ Hầu.

Xích Khào Mã Hầu Vô Chi Kỳ cũng là Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Trong Hỗn Thế Tứ Hầu, đã có hai người là Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Theo sự động loạn của Hồng Mông vũ trụ, vô số sinh linh bị liên lụy, thậm chí một số vũ trụ nhỏ cũng chịu xung kích.

Các Hồng Mông Chưởng Khống Giả thì an toàn.

Ngay cả Hồng Mông Chưởng Khống Giả cấp thấp cũng không có nguy hiểm. . .....

Trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, sức mạnh Tam Thiên pháp tắc, cộng thêm Đại Đạo chi lực, khiến hai Thiên Đạo từng chút một tiến hành dung hợp.

Vạn sự khởi đầu nan, dưới sự nỗ lực của Cộng Công, hai Thiên Đạo đã dung hợp thành công một chút.

Mặc dù mới chỉ dung hợp một chút, nhưng trong lòng Cộng Công lại vô cùng vui mừng.

Theo suy diễn của Cộng Công, tỷ lệ dung hợp thành công của hai Thiên Đạo không lớn, giờ đây lại đã thông hướng thành công.

Theo thời gian trôi qua, hai Thiên Đạo dung hợp càng lúc càng nhanh.

Khi hai Thiên Đạo hoàn toàn dung hợp làm một, một Thiên Đạo

cường đại hơn đã xuất hiện.

Trước khi dung hợp tuy là hai Thiên Đạo, nhưng mỗi Thiên Đạo cũng chỉ miễn cưỡng chịu tải được một Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Hiện tại, Vu Hoàng Thiên Đạo này chịu tải ba Hỗn Nguyên Thánh Nhân hẳn không thành vấn đề.

Tuy còn xa mới sánh bằng Hồng Hoang Thiên Đạo có thể chịu tải chín Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng khoảng cách chắc chắn đã thu nhỏ.

Đồng thời, Cộng Công cũng có thể rõ ràng cảm ứng được uy lực của ba Đại Đạo Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính đã tăng cường không ít.

Uy lực của Đại Đạo Chí Bảo muốn có sự tăng cường, độ khó có thể cực lớn.

Do hai Thiên Đạo dung hợp, Tiểu Hồng Hoang trong Hỗn Độn Châu và Hồng Mông vũ trụ trong Hồng Mông Kính đều có sự tiến hóa không nhỏ, hơn nữa, hai thế giới này vinh nhục cùng nhau, đã trở thành một thể.

Chương 431

Sinh linh Tiểu Hồng Hoang có thể 'phi thăng' đến Hồng Mông vũ trụ, tương tự, sinh linh Hồng Mông vũ trụ cũng có thể 'phi thăng' đến Tiểu Hồng Hoang.

Còn về Hậu Thổ, phần lớn Nguyên Thần của nàng ký thác tại Hồng Hoang Thiên Đạo, phần nhỏ Nguyên Thần lại ký thác tại Vu Hoàng Thiên Đạo.

Nếu Bàn Cổ chân linh diệt Nguyên Thần ký thác tại Hồng Hoang Thiên Đạo của Hậu Thổ, Hậu Thổ cũng có thể có một đường lui.

"Trong số Hồng Mông Chưởng Khống Giả, hẳn sẽ xuất hiện hai Hỗn Nguyên Thánh Nhân." Cộng Công lẩm bẩm.

Thành công dung hợp hai Thiên Đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, Cộng Công cũng đã trở về Hồng Hoang.

Dương Tiễn chưa thành Thánh, Bàn Cổ chân linh cũng chưa thiết lập thông đạo ổn định với một Hồng Hoang khác, nhưng Cộng Công đã bắt đầu mưu tính.

Vu Hoàng Thiên Đạo giúp đỡ Cộng Công không nhỏ, nhưng nếu có thể có hai Hồng Mông Chưởng Khống Giả trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân, sự giúp đỡ đối với Cộng Công sẽ còn lớn hơn.

Theo Vu Hoàng Thiên Đạo vận chuyển dựa trên ý chí của Cộng Công, Tiểu Hồng Hoang trong Hỗn Độn Châu, cùng với Hồng Mông vũ trụ trong Hồng Mông Kính, đều đã có kiếp số.

Kiếp số này nhằm vào các Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Tạm thời, số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả sẽ không tăng thêm nữa, tiếp theo sẽ giảm bớt số lượng Hồng Mông Chưởng

Khống Giả, đặc biệt là đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Trọng điểm là ở Hồng Mông vũ trụ.

Trong Đại Đạo Chí Bảo Hồng Mông Kính, giữa Hồng Mông vũ trụ hạo hãn, có mấy trăm vũ trụ lớn nhỏ, chủ nhân của mỗi vũ trụ đều là một Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Căn cứ vào độ lớn nhỏ của vũ trụ, gần như có thể phán đoán ra đẳng cấp của Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Hồng Mông Chưởng Khống Giả có thể đứng trên đỉnh cao của Hồng Mông vũ trụ, khiến vô số sinh linh ngưỡng vọng, nhưng giờ khắc này, mỗi một Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều có một loại bất an.

Ngay cả Hồng Mông Chưởng Khống Giả cấp thấp, cũng có chút đạo hạnh, rất coi trọng sự bất an đột nhiên này.

Trong một đại vũ trụ nào đó, mấy chục Hồng Mông Chưởng Khống Giả tụ tập lại.

Hệ tinh linh khí sung phái, tinh cầu tài nguyên phong phú, hoàn cảnh tuyệt mỹ, trên Huyền Không Thần Sơn, Thần Điện khôi hoằng trang nghiêm, quang hoa chói mắt khiến người ta hoa mắt thần mê.

Giờ khắc này, trong Thần Điện đó, có mấy chục Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Hai đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả dẫn đầu, còn lại đều là cấp cao, cấp trung hoặc cấp thấp.

Hai đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả là bạn tốt, một người tu Vũ Tộc đắc đạo, một người là tẩu thú.

Tuy không phải Tiên Thiên sinh linh, nhưng căn cước đều không tệ.

“Huynh trưởng, chúng ta đều trong lòng bất an, chẳng lẽ là kiếp số?” Một đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả mở miệng hỏi người kia.

“Thiên Đạo của Hồng Mông vũ trụ đã phát sinh biến hóa lớn, đối với chúng ta, các Hồng Mông Chưởng Khống Giả, là kiếp số chưa từng có, nhưng cũng là cơ hội trời ban.” Ngoài hai đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả đang thảo luận, các Hồng Mông Chưởng Khống Giả khác cũng đang đàm luận.

Cùng một lúc, các vũ trụ khác cũng có Hồng Mông Chưởng Khống Giả đang đàm luận.

Mấy trăm Hồng Mông Chưởng Khống Giả, từng người từng người đều trong lòng thấp thỏm.

Đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả không quá lo lắng, Hồng Mông Chưởng Khống Giả cấp thấp nhất lại lo lắng nhất.

“Oanh!” Toàn bộ Hồng Mông vũ trụ chấn động, một tòa Thánh sơn Thái Cổ chấn hám giáng lâm.

Khi Thánh sơn giáng lâm, tất cả Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều cảm ứng được.

Nhất thời, mấy trăm Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều vội vã chạy đến.

Ngoài Hồng Mông Chưởng Khống Giả, cũng có vô số sinh linh chạy đến.

Vừa tiếp cận Thánh sơn, liền nhận được tin tức.

Rất đơn giản, bất kỳ Hồng Mông Chưởng Khống Giả nào cũng có thể luyện hóa tòa Thánh sơn này, chỉ cần luyện hóa, là có thể trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Ngay lập tức, tất cả Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều chết lặng nhìn chằm chằm vào tòa Thánh sơn đó.

Hiện tại, đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả cũng chỉ có tu vi Chuẩn Thánh.

Dưới Thánh Nhân đều là kiến cỏ, Chuẩn Thánh cũng chỉ là kiến cỏ mạnh hơn một chút, về bản chất vẫn là kiến cỏ.

Nhưng chỉ cần luyện hóa được tòa Thánh sơn trước mắt, là có thể trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Nguyên Thần ký thác vào Vu Hoàng Thiên Đạo.

Tuy chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng cũng đủ khiến mấy trăm Hồng Mông Chưởng Khống Giả phát điên.

Không ít Hồng Mông Chưởng Khống Giả cũng kinh ngạc.

Hồng Hoang Thiên Đạo có thể chịu tải Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Thiên Đạo của Hồng Mông vũ trụ cũng có thể sao?

Bất luận Hồng Mông vũ trụ, hay Tiểu Hồng Hoang, mọi hành động của tất cả sinh linh đều nằm dưới Vu Hoàng Thiên Đạo.

Cộng Công nắm giữ Vu Hoàng Thiên Đạo, vì vậy, mọi Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều không biết Cộng Công.

"Hồng Mông Chưởng Khống Giả quá nhiều rồi." Lục Nhĩ Mi Hầu thầm nghĩ.

Không ít Hồng Mông Chưởng Khống Giả lúc này cũng nghĩ giống Lục Nhĩ Mi Hầu.

Tuy các Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều có thể luyện hóa tòa Thánh sơn, nhưng số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả càng ít, việc luyện hóa Thánh sơn càng dễ dàng.

Hiện tại, một đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả luyện hóa

Thánh sơn, nếu Hồng Mông Chưởng Khống Giả khác không ra tay, y cũng chỉ có thể luyện hóa một phần.

Không ai là kẻ ngốc, đều biết, cần phải giảm bớt số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Lời dụ hoặc của việc thành Thánh quá lớn, không mấy Hồng Mông Chưởng Khống Giả có thể kháng cự.

Lúc đó, không ít Hồng Mông Chưởng Khống Giả kéo dãn khoảng cách, cũng có một số ra tay công kích, thậm chí còn bay về phía Thánh sơn.

Luyện hóa Thánh sơn, sống sót, đó gần như là suy nghĩ của tất cả Hồng Mông Chưởng Khống Giả vào giờ khắc này.

Hi Hòa phất tay phát ra Thái Âm Diệt Tuyệt Thần Quang, công kích mấy Hồng Mông Chưởng Khống Giả cấp cao.

Hồng Mông Chưởng Khống Giả cấp trung có thể giết chết cấp thấp, Hồng Mông Chưởng Khống Giả cấp cao lại có thể giết chết cấp trung, cuối cùng, đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả có thể giết chết cấp cao.

"Phanh!", "Phanh!", "Phanh!".....

Mấy Hồng Mông Chưởng Khống Giả cấp cao bị thương thổ huyết.

Hi Hòa tế Tiên Thiên Linh Bảo, lại thấy không ít Hồng Mông Chưởng Khống Giả tranh nhau xông về phía Thánh sơn, cũng không lãng phí thời gian, liền vội vã bay về phía Thánh sơn.

Vừa tiếp xúc Thánh sơn, Hồng Mông Chưởng Khống Giả có thể tiến hành luyện hóa.

Chỉ thấy, Thánh sơn bị hồng mông thần quang bao phủ.

Tại một chỗ trên Thánh sơn, Hi Hòa đặt chân vững vàng, cũng bắt đầu luyện hóa.

Tử sắc hồng mông thần quang từ thân Hi Hòa tán phát ra, bao phủ dưới chân.

Theo thời gian trôi qua, phạm vi bao phủ của hồng mông thần quang tán phát từ thân Hi Hòa càng lúc càng lớn.

Khi thần quang hoàn toàn bao phủ tòa Thánh sơn, cũng là lúc triệt để luyện hóa xong.

Đến lúc đó, nàng cũng sẽ trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Từ trước đến nay, thành Thánh vẫn luôn là mục tiêu Hi Hòa theo đuổi.

Tuy Vu Hoàng Thiên Đạo không sánh bằng Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng Thiên Đạo Thánh Nhân lại gần như tương đồng.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Nguyên Thần ký thác vào Vu Hoàng Thiên Đạo, và Hồng Hoang Thánh Nhân khác biệt không lớn.

Khi hồng mông thần quang phát ra từ thân Hi Hòa bao phủ ức vạn vạn dặm, cũng là một cực hạn.

Khi một Hồng Mông Chưởng Khống Giả vẫn lạc, Hi Hòa lại có thể tiếp tục luyện hóa.

Do ngày càng nhiều Hồng Mông Chưởng Khống Giả luyện hóa tòa Thánh sơn, vì vậy, xung đột không ngừng thăng cấp.

Trong thời gian ngắn ngủi, hồng mông thần quang của Hi Hòa đã áp chế mấy Hồng Mông Chưởng Khống Giả khác.

Lục Nhĩ Mi Hầu và Xích Khào Mã Hầu Vô Chi Kỳ đang đồ sát từng Hồng Mông Chưởng Khống Giả một.

Gần như tất cả Hồng Mông Chưởng Khống Giả luyện hóa Thánh

sơn đều rõ, muốn triệt để luyện hóa tòa Thánh sơn, mấu chốt nằm ở số lượng đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Cần phải có mấy chục đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả vẫn lạc mới được.

Thế nhưng, đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả là sức mạnh cường đại nhất trong Hồng Mông vũ trụ.

Chương 432

Một đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả vẫn lạc đã không phải chuyện nhỏ, huống chi là mấy chục người, còn đáng sợ hơn cả Lượng kiếp.

Thế nhưng, luyện hóa Thánh sơn có thể thành Thánh, vì để trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân, từng đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả đều toàn lực ra tay. . .....

Cộng Công có thể cảm tri số lượng Hồng Mông Chưởng Khống Giả đang không ngừng giảm bớt.

Tuy có thể giáng xuống hai tòa Thánh sơn, để hai Hồng Mông Chưởng Khống Giả thành Thánh, nhưng Cộng Công quyết định làm từng người một.

Đợi một Hồng Mông Chưởng Khống Giả nào đó thành Thánh, rồi mới giáng xuống một tòa Thánh sơn khác, cũng sẽ giảm bớt sự phá hoại đối với Hồng Mông vũ trụ.

Lúc này, mấy trăm Hồng Mông Chưởng Khống Giả chém giết lẫn nhau, sự phá hoại đối với Hồng Mông vũ trụ không hề nhỏ.

Mạnh Tân, đại quân Thương Chu đang triển khai chiến đấu kịch liệt.

Hơn trăm vạn nhân mã chém giết thảm liệt, tiên huyết nhuộm đỏ đại địa, thi thể chất chồng khắp nơi.

Phần lớn binh sĩ đều là người thường, một phần nhỏ là võ giả, càng ít hơn là Vu, Yêu Thú, luyện khí sĩ, tiên nhân, v.v.

Giữa không trung, không ít cường giả đang giao đấu.

Văn Trọng cưỡi Mặc Kỳ Lân, tay cầm song tiên, đang giao đấu với

Khương Tử Nha.

Khương Tử Nha cưỡi Tứ Bất Tượng, tay cầm Đả Thần Tiên, thực lực cũng không dưới Văn Trọng.

Khi Khương Tử Nha và Văn Trọng giao đấu bất phân thắng bại, Thân Công Báo lén tập kích, nhưng bị Phổ Hiền Chân Nhân cản lại.

Phổ Hiền tuy ở Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bị tước tam hoa, tiêu ngũ khí, nhưng nhờ Cửu Chuyển Kim Đan, cộng thêm Côn Luân phúc địa, đã khôi phục không ít, hiện tại thực lực vượt xa Thân Công Báo rất nhiều.

Chỉ đấu mấy hiệp, Thân Công Báo cũng xoay người bỏ trốn.

Nơi chân trời, Dương Tiễn lại đang đấu pháp với Viên Hồng.

Dương Tiễn tu luyện Bát Cửu Huyền Công và Nghiệp Lực thành Thánh Pháp, giờ đây tu vi đã đạt đến cấp Đại La Kim Tiên.

So với Dương Tiễn, Viên Hồng cũng không hề kém cạnh.

Sau khi Cộng Công thu Viên Hồng làm đồ đệ, tuy không giáo đạo lâu, nhưng cũng đã tiến hành an bài.

Dưới sự an bài của Cộng Công, Viên Hồng đã có được không ít 'cơ duyên', tu vi đột phi mãnh tiến, giờ đây cũng là tu vi Đại La Kim Tiên cấp.

Lúc này, Viên Hồng và Dương Tiễn đều thi triển huyền công, lại biến hóa khôn lường.

Đấu rất lâu, nhưng vẫn thế quân lực địch.

Trong lòng Dương Tiễn cũng thầm kinh ngạc, kiếp trước giao đấu với Viên Hồng, lại không mạnh như hiện tại.

Trước khi giao đấu với Viên Hồng, Dương Tiễn vốn cho rằng có thể dễ dàng đánh bại Viên Hồng, nhưng sự thật lại khác xa.

Chẳng hay biết, hai người đã đấu mấy trăm hiệp, Viên Hồng không thể làm gì được Dương Tiễn, tương tự, Dương Tiễn cũng không thể làm gì Viên Hồng.

Bỗng nhiên, giữa hư vô một cỗ sức mạnh vĩ đại giáng lâm, rơi xuống thân Viên Hồng.

Sức mạnh Thời Không Đại Đạo.

Ở giữa vô số thời gian và vô số không gian giao hội, Viên Hồng lập tức có vô số cảm ngộ.

Vu Hoàng Thiên Đạo hình chiếu xuất hiện ở phía trước, chỉ nhìn một cái, đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh của Viên Hồng không chịu nổi, không thể không nhắm mắt lại.

Chớ nói Viên Hồng hiện tại chỉ là cường giả Đại La Kim Tiên cấp, ngay cả Chuẩn Thánh Đại Năng, cũng không thể trực thị Vu Hoàng Thiên Đạo hình chiếu.

Giống như người thường không thể trực thị Thái Dương Tinh vậy.

Vu Hoàng Thiên Đạo tuy không sánh bằng Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng cũng không thể xem thường.

Trực thị hình chiếu của nó, tu vi thấp kém thậm chí có thể bạo thể mà vong.

Lúc đó, Viên Hồng có vô số cảm ngộ, đạo hạnh của y không ngừng tinh tiến.

Khoảng cách đến Chuẩn Thánh cũng ngày càng gần Viên Hồng.

Căn cước và ngộ tính của Viên Hồng vốn cực cao, Cộng Công lại động dụng vô số tài nguyên, cộng thêm truyền thụ công pháp và thần thông cao thâm, lại dùng đủ loại phương thức giúp y cảm ngộ Đại

Đạo, vì vậy, Viên Hồng mới có thể quật khởi nhanh chóng.

Dưới Thánh Nhân và Chuẩn Thánh, Hồng Hoang chỉ sợ không ai có thể làm gì được Viên Hồng.

Giờ đây, Viên Hồng đã tiếp xúc với Chuẩn Thánh, tu vi của y ẩn ẩn có dấu hiệu đột phá.

Viên Hồng lúc đó cũng có minh ngộ, chiến đấu với Dương Tiễn là một khế cơ, khiến y có thể đột phá.

"Lão sư đang giúp ta." Viên Hồng thầm nghĩ trong lòng.

Khi Viên Hồng rời Mai Sơn, được cơ duyên, ban đầu cho rằng mình may mắn, dần dần, y đã biết là do Cộng Công an bài.

Giờ đây, cũng là Cộng Công đang giúp Viên Hồng.

Khi Viên Hồng và Dương Tiễn giao chiến, khế cơ cũng có, như vậy, dưới sự giúp đỡ của Cộng Công, Viên Hồng đột phá tu vi Chuẩn Thánh cũng là chuyện nước chảy thành sông.

Theo đạo hạnh Viên Hồng tinh tiến, Đại La đạo quả cũng phát sinh biến hóa.

Chuẩn Thánh chi đạo đã gần trong gang tấc, Viên Hồng chuyên tâm cảm ngộ, vô số đạo vận bao quanh thân.

Trong cảm giác của Viên Hồng dường như đã trải qua vô số năm, nhưng thực tế lại rất ngắn ngủi, tu vi của y đã đột phá thành công.

Khí thế Chuẩn Thánh từ thân Viên Hồng tán phát ra.

"Chuẩn Thánh lăng giá trên Đại La sao?" Cảm thụ sự biến hóa của bản thân, trong lòng Viên Hồng cũng không bình tĩnh, so với Đại La Kim Tiên cấp, Chuẩn Thánh cường đại hơn quá nhiều.

Tuy Chuẩn Thánh không thể coi Đại La Kim Tiên là kiến cỏ, nhưng sự chênh lệch lại cực lớn.

Cũng ngay khi Viên Hồng đột phá Chuẩn Thánh, y dường như đã cảm ứng được điều gì đó.

"Phanh!" Thiết côn trong tay Viên Hồng một kích, đánh phá không gian.

Một vết nứt không gian không ổn định, Viên Hồng phi thân chui vào.

Xuyên qua loạn lưu thời không, Viên Hồng đã đến một thế giới xa lạ.

Thế giới này có chút giống Hồng Hoang, nhưng nhỏ hơn Hồng Hoang.

Chính là Tiểu Hồng Hoang trong Hỗn Độn Châu.

Gần như ngay khi Viên Hồng đến Tiểu Hồng Hoang, Lục Nhĩ Mi Hầu và Vô Chi Kỳ cũng xuất hiện tại Tiểu Hồng Hoang.

Lục Nhĩ Mi Hầu và Vô Chi Kỳ đều là đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả, lại đang chiến đấu với các Hồng Mông Chưởng Khống Giả khác trong Hồng Mông vũ trụ, kết quả thân chịu trọng thương, trốn đến Tiểu Hồng Hoang.

Khi Lục Nhĩ Mi Hầu và Vô Chi Kỳ đến Tiểu Hồng Hoang, Viên Hồng cũng cảm ứng được.

Bằng cảm ứng đó, Viên Hồng đã tìm thấy họ.

Khi nhìn thấy Lục Nhĩ Mi Hầu và Vô Chi Kỳ, trong lòng Viên Hồng vang lên một thanh âm, bảo y thôn phệ Lục Nhĩ Mi Hầu và Vô Chi Kỳ.

Hỗn Thế Tứ Hầu, có Thông Tí Viên Hầu Viên Hồng, Lục Nhĩ Mi Hầu, Xích Khào Mã Hầu Vô Chi Kỳ, chỉ còn thiếu một Linh Minh Thạch Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu và Vô Chi Kỳ cũng nhìn thấy Viên Hồng.

Thần sắc Viên Hồng không thiện, lại có tu vi Chuẩn Thánh, khiến Lục Nhĩ Mi Hầu và Vô Chi Kỳ trong lòng trầm xuống.

Thân là đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả, Lục Nhĩ Mi Hầu và Vô Chi Kỳ đều có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng giờ đây thân chịu trọng thương, thực lực suy giảm lớn, hợp lực lại cũng không phải đối thủ của Viên Hồng.

"Thôn phệ chúng nó!" Viên Hồng trong lòng gào lớn.

Thoáng chốc, công kích của Viên Hồng đã đến, Lục Nhĩ Mi Hầu và Vô Chi Kỳ đều bị khóa chặt, không thể thoát thân, chỉ đành chống đỡ.

Tuy đều là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng Lục Nhĩ Mi Hầu và Vô Chi Kỳ bị thương quá nặng, trong thời gian ngắn không thể khôi phục, huống chi, hợp lực lại cũng không thể đánh bại Viên Hồng.

Chỉ thấy, Lục Nhĩ Mi Hầu và Vô Chi Kỳ hợp lực, lại bị Viên Hồng áp đảo.

"Hẳn là Thông Tí Viên Hầu, huynh đệ của ta!" Vô Chi Kỳ kêu lên.

"Huynh đệ, mau dừng tay!" Lục Nhĩ Mi Hầu cũng kêu lên.

Chương 433

Thế nhưng, Viên Hồng không hề dừng tay.

Lúc này, Viên Hồng chỉ có một ý niệm, đó là đánh bại hai hầu trước mắt, rồi thôn phệ chúng.

Viên Hồng có thể khẳng định, chỉ cần thôn phệ hai hầu trước mắt, tu vi của y tất nhiên sẽ bạo tăng.

Dưới công thế của Viên Hồng, Lục Nhĩ Mi Hầu và Vô Chi Kỳ không chống đỡ nổi nữa.

Đầu tiên là Vô Chi Kỳ, bị Viên Hồng một ngụm nuốt chửng, kế đó là Lục Nhĩ Mi Hầu.

Thôn phệ Xích Khào Mã Hầu và Lục Nhĩ Mi Hầu, Viên Hồng chỉ cảm thấy toàn thân tràn đầy sức mạnh.

Cần biết rằng, Xích Khào Mã Hầu và Lục Nhĩ Mi Hầu không chỉ đều có tu vi Chuẩn Thánh, mà còn đều là Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Viên Hồng có thể cảm nhận, thân thể và Nguyên Thần của y đang tăng cường với tốc độ kinh người.

Tu vi tiêu thăng, khiến Viên Hồng vô cùng vui sướng.

Hỗn Thế Tứ Hầu, không còn tồn tại Lục Nhĩ Mi Hầu và Xích Khào Mã Hầu.

Viên Hồng tuy chưa thành Thánh, nhưng tu vi cũng đã đạt đến cực hạn Chuẩn Thánh.

Chỉ cần lại thôn phệ Linh Minh Thạch Hầu, Viên Hồng cũng có thể thành Hỗn Độn Ma Viên chân thân.

Nếu Linh Minh Thạch Hầu cũng có tu vi Chuẩn Thánh, sau khi Viên Hồng thôn phệ y, khả năng thành Thánh sẽ rất lớn.

Tất cả những gì xảy ra trong Hỗn Độn Châu đều không thể thoát khỏi cảm tri của Cộng Công.

Mọi thứ đều nằm trong sự chưởng khống của Cộng Công, bất luận là Viên Hồng đột phá Chuẩn Thánh, hay Lục Nhĩ Mi Hầu và Xích Khào Mã Hầu thân chịu trọng thương.

Hỗn Thế Tứ Hầu cũng chỉ là quân cờ của Cộng Công.

Theo kế hoạch của Cộng Công, cần Hỗn Thế Tứ Hầu đều đạt tu vi Chuẩn Thánh, rồi một người thôn phệ ba người còn lại.

Linh Minh Thạch Hầu chưa xuất thế, trong số ba hầu còn lại, Cộng Công đã chọn Viên Hồng.

Giờ đây, Viên Hồng đã thành công thôn phệ Lục Nhĩ Mi Hầu và Xích Khào Mã Hầu, tuy chưa thành Thánh, nhưng tu vi cũng đã đạt đến cực hạn Chuẩn Thánh.

"Chỉ còn thiếu Linh Minh Thạch Hầu, nhưng tâm cảnh của Viên Hồng vẫn chưa đủ." Cộng Công lúc đó lại để mắt đến một đại yêu.

Một đại yêu của Yêu Tộc, tên là Chu Yếm, là cự viên đầu trắng chân đỏ, bản tính hung ác, hiếu dũng hiếu chiến, thích chiến đấu.

Các Thánh Nhân khác đều không mấy để ý Chu Yếm, nhưng Cộng Công lại phát hiện bí mật của Chu Yếm.

Chu Yếm chính là Tiên Thiên sinh linh do chân linh của Thái Cổ Ma Viên chuyển sinh.

Thời Thái Cổ, trong Hỗn Độn dựng dục Tam Thiên Tiên Thiên Ma Thần, trong đó có một Ma Viên.

Khi Bàn Cổ khai thiên, Ma Viên bị giết, bản nguyên chia làm bốn,

diễn hóa thành Hỗn Thế Tứ Hầu.

Chân linh của Ma Viên thì rơi vào trạng thái ngủ say, sau khi tỉnh lại, lấy thân cự viên trở thành đại yêu, chính là Chu Yếm.

Căn cước của Chu Yếm không hề kém, cộng thêm chân linh của Tiên Thiên Ma Thần.

Nếu xuất thế sớm, trở thành Yêu Thần cũng không thành vấn đề, thậm chí có thể ngang hàng với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, v.v.

Thế nhưng, Chu Yếm xuất thế quá muộn.

Giờ đây, Chu Yếm cũng có tu vi Chuẩn Thánh.

Hỗn Thế Tứ Hầu dù có hợp nhất, muốn viên mãn cũng cần phải giải quyết chân linh của Chu Yếm.

Trong lòng đã có tính toán, Cộng Công liền bấm ngón tay suy tính, dễ dàng biết được Chu Yếm hiện đang ở đâu.

Ngay lập tức, Cộng Công vận dụng Thời Không Đại Đạo, truyền tống Viên Hồng đang ở Tiểu Hồng Hoang đến đó. . .....

Hồng Hoang đại địa, phương Bắc.

Hoang dã vô tận, núi cao sừng sững, cây cối rậm rạp vút tận mây xanh.

Tại sâu bên trong một dãy núi nguyên thủy, hai cự thú đang chiến đấu.

Cả hai đầu cự thú đều cao vạn trượng, một đầu là Long Tượng, nổi danh với sức mạnh khủng khiếp, đầu còn lại là cự viên.

Long Tượng kia có tu vi Thái Ất Kim Tiên cấp, nhưng thân thể cường hãn, lực lớn vô cùng, có thể ngang tài ngang sức với Đại Vu tu vi Thái Ất Kim Tiên cấp.

Cự viên chiến đấu với Long Tượng lại là Chu Yếm.

Chu Yếm giờ đây có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang không ít cũng không nhiều, y cũng không tiện tùy tiện tìm Chuẩn Thánh giao chiến, dễ gây ra nhân quả.

Vì vậy, Chu Yếm hiếu chiến thường tìm Thái Ất Kim Tiên cấp hoặc Đại La Kim Tiên cấp để chiến đấu.

Lúc này, Chu Yếm khống chế tu vi ở Thái Ất Kim Tiên cấp, chiến đấu với Long Tượng cũng rất kịch liệt, khiến y được hưởng chút thú vui chiến đấu.

Đang lúc Chu Yếm và Long Tượng chiến đấu, bỗng nhiên, không gian phát sinh vặn vẹo, thân ảnh Viên Hồng bằng không xuất hiện.

Vì Viên Hồng xuất hiện, Chu Yếm và Long Tượng cũng dừng chiến đấu, đều kinh nghi bất định.

Trong lòng Chu Yếm kinh ngạc, tuy y đã khống chế thực lực ở Thái Ất Kim Tiên cấp, nhưng lại là tu vi Chuẩn Thánh.

Một sinh linh xuất hiện, y hoàn toàn không nhận ra.

Khi nhìn thấy Viên Hồng, tâm thần Chu Yếm khẽ động, có một loại cảm ứng kỳ diệu.

"Thông Tí Viên Hầu, đã thôn phệ Lục Nhĩ Mi Hầu và Xích Khào Mã Hầu?" Chu Yếm thầm nghĩ trong lòng.

Chu Yếm là chân linh Thái Cổ Ma Viên chuyển sinh, tự nhiên biết Hỗn Thế Tứ Hầu, cũng biết Linh Minh Thạch Hầu chưa xuất thế.

Trong lòng Chu Yếm cũng có do dự, do dự giữa việc trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân hay Đại Đạo Thánh Nhân.

Nếu muốn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, Hỗn Độn Ma Viên chi thể sẽ không thực hiện được.

Nếu muốn trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, Chu Yếm sẽ hội tụ đủ Hỗn Thế Tứ Hầu, thành Tiên Thiên Ma Viên chân thân.

Muốn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, Chu Yếm lại sẽ giết Hỗn Thế Tứ Hầu.

Không sai, giết Hỗn Thế Tứ Hầu.

Giết Hỗn Thế Tứ Hầu có lợi cho việc đột phá của Chu Yếm.

Lúc đó, ánh mắt Viên Hồng cũng nhìn chằm chằm Chu Yếm.

Vừa nhìn thấy Chu Yếm, trong lòng Viên Hồng nảy sinh một ý niệm, giết chết Chu Yếm.

Khi thấy Lục Nhĩ Mi Hầu và Xích Khào Mã Hầu, Viên Hồng nảy sinh ý niệm thôn phệ.

Hiện tại, lại là ý niệm đồ sát Chu Yếm.

Long Tượng bị Viên Hồng bỏ qua thì đã chạy trốn mất.

Khí thế tán phát từ thân Viên Hồng quá kinh người, đã dọa vỡ mật Long Tượng.

"Giết!" Trong lòng một tiếng quát lớn, Viên Hồng công kích Chu Yếm.

Thấy Viên Hồng không nói lời nào đã động thủ, Chu Yếm cũng không khỏi nổi giận.

Cảm thụ sát ý của Viên Hồng, nộ ý của Chu Yếm càng lớn.

Chu Yếm chưa quyết định rõ nên đi con đường Thiên Đạo Thánh Nhân hay Đại Đạo Thánh Nhân, vì vậy, y không đồ sát Viên Hồng, quyết định trước tiên đánh bại Viên Hồng, rồi phong ấn.

"Phanh!" Chu Yếm và Viên Hồng toàn lực chiến đấu cứng đối cứng, hai bên lại thế quân lực địch.

Đều là tu vi Chuẩn Thánh, Viên Hồng lại nhỉnh hơn Chu Yếm một chút, nhưng thần thông của Chu Yếm lại hơn Viên Hồng. . .....

Cộng Công cũng chú ý đến cuộc chiến của Viên Hồng và Chu Yếm.

Chương 434

Thực lực Chu Yếm không kém, chỉ sợ không dưới Côn Bằng, Minh Hà và những người khác.

Viên Hồng muốn đánh bại Chu Yếm lại không mấy dễ dàng.

Nếu Cộng Công ra tay, tùy tiện một hình chiếu cũng có thể dùng một ngón tay nghiền nát Chu Yếm.

Nhưng Viên Hồng đồ sát Chu Yếm thì tốt hơn.

Nếu thực lực Chu Yếm quá yếu, Viên Hồng đồ sát Chu Yếm cũng không có lợi ích lớn lắm.

Hiện tại lại là tốt nhất.

Nếu Viên Hồng lần này có thể đánh bại Chu Yếm, vậy thì, việc thành Thánh cũng sẽ dễ dàng.

Lại chú ý một lát, Cộng Công thu hồi ánh mắt.

Đã xong, Cộng Công hướng Oa Hoàng Thiên đi.

Linh Minh Thạch Hầu xuất thế chỉ sợ cần Nữ Oa ra tay.

Tuy Cộng Công và Nữ Oa quan hệ không tốt, nhưng Cộng Công lại có thực lực cường đại.

Hồng Hoang từ trước đến nay đều là cường giả vi tôn, thực lực cường đại có thể chủ đạo mọi thứ, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không ngoại lệ.

Một bước bước ra, Cộng Công đã ở bên ngoài Oa Hoàng Thiên.

Nữ Oa đang ở trong Oa Hoàng Thiên, khi Cộng Công vừa đến bên ngoài Oa Hoàng Thiên, nàng cũng đã phát giác.

Phát hiện Cộng Công đến, trên mặt Nữ Oa cũng có chút âm u.

Có ý không muốn gặp Cộng Công, nhưng trong lòng cân nhắc một phen, Nữ Oa quyết định gặp mặt.

Trong Oa Hoàng Cung kim bích huy hoàng, Nữ Oa mặt không biểu tình nhìn Cộng Công: "Đạo hữu đến đây, không biết có chuyện gì?" Thái độ Nữ Oa không mấy tốt, nhưng Cộng Công cũng không để ý.

"Dưới Thiên Đạo, hẳn sẽ có Linh Minh Thạch Hầu xuất thế." Cộng Công nói thẳng vào vấn đề, trực tiếp bày tỏ ý mình.

Nếu cứ theo vận chuyển của Thiên Đạo, không biết phải đợi bao lâu Linh Minh Thạch Hầu mới xuất thế.

Với Tạo Hóa chi đạo của Nữ Oa, lại có thể khiến Linh Minh Thạch Hầu xuất thế trong thời gian ngắn.

Cộng Công cũng có tạo hóa pháp tắc, nhưng Tạo Hóa chi đạo của y lại không bằng Nữ Oa.

Hiện tại, tu vi Nữ Oa đã là Thánh Nhân trung kỳ.

Tạo Hóa chi đạo của Thánh Nhân trung kỳ lại vượt qua Thánh Nhân viên mãn, có thể thấy tạo nghệ của Nữ Oa trong Tạo Hóa chi đạo.

Nữ Oa có thể thành Thánh, cũng nhờ vào Tạo Hóa Oa Hoàng.

"Linh Minh Thạch Hầu!" Nữ Oa khẽ nhíu mày.

Thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, Nữ Oa đương nhiên cũng biết Hỗn Thế Tứ Hầu.

Trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Xích Khào Mã Hầu, Lục Nhĩ Mi Hầu và Thông Tí Viên Hầu đã lần lượt xuất thế.

Nếu Linh Minh Thạch Hầu lại xuất thế, thì sẽ đầy đủ.

“Cộng Công muốn để Hỗn Thế Tứ Hầu dung hợp thành Thái Cổ Ma Viên?” Nữ Oa trong lòng khẽ động.

Tại phương Bắc Hồng Hoang, trong chốn thâm sơn, Viên Hồng cùng Chu Yếm kịch chiến ngày càng ác liệt.

Viên Hồng hiển hóa chân thân, một cự viên vạn trượng.

Hai cự viên vạn trượng giao tranh, mỗi một đòn đều khiến địa động sơn dao.

Khi Viên Hồng và Chu Yếm lại một lần nữa giao phong, lực trùng kích tạo ra đã san bằng hàng ức vạn dặm.

Đại địa rạn nứt, một ngọn núi cao trăm vạn trượng ở xa đổ sụp.

Hai Chuẩn Thánh giao chiến, phá hoại chẳng nhỏ.

Chuẩn Thánh tuy không như Hỗn Nguyên Thánh Nhân động một cái là hủy thiên diệt địa, song cũng cực kỳ cường đại.

Nếu Chuẩn Thánh dốc toàn lực một đòn, đánh nát Đại Thiên Thế Giới cũng dễ dàng.

Trong trận chiến của Viên Hồng và Chu Yếm, không gian thậm chí còn xuất hiện những vết nứt nhỏ.

Không gian Hồng Hoang cực kỳ ổn cố, theo sự trưởng thành không ngừng của Hồng Hoang, không gian cũng càng thêm vững chắc, muốn phá vỡ không gian, độ khó cực lớn.

“Oanh!” Bỗng nhiên, Viên Hồng câu thông Vu Hoàng Thiên Đạo.

Hồng Mông Chưởng Khống Giả cùng Vu Hoàng Thiên Đạo tồn tại liên hệ mật thiết.

Viên Hồng đã thôn phệ hai vị đỉnh cấp Hồng Mông Chưởng Khống Giả, nên cũng có liên hệ với Vu Hoàng Thiên Đạo.

Lúc này, Viên Hồng câu thông Vu Hoàng Thiên Đạo, lại cuồng bạo hóa.

Cùng với việc Viên Hồng tiến vào trạng thái cuồng bạo, thực lực y tăng lên đáng kể.

Chu Yếm vốn thế quân lực địch với Viên Hồng, nay lại rơi vào hạ phong.

Viên Hồng cuồng bạo đã mất đi lý trí, nhưng lại bản năng sử dụng hai đại thần thông.

Chỉ thấy, thần thông thứ nhất Viên Hồng thi triển là "Lĩnh vực", chỉ cần tu vi không vượt quá quá nhiều, trong lĩnh vực sẽ bị hạn chế.

Tu vi Chu Yếm tuy cũng là Chuẩn Thánh, nhưng lại thấp hơn Viên Hồng một chút.

Trong chốc lát, trong lĩnh vực của Viên Hồng, thực lực Chu Yếm bị hạn chế không nhỏ, chỉ có thể phát huy khoảng bảy thành.

Thần thông khác của Viên Hồng lại là "Chiến lực chồng chất".

Sau một đòn, uy lực đòn tiếp theo của Viên Hồng tăng cường không ít.

Vậy nên, công kích của Viên Hồng tăng cường với tốc độ khủng bố.

Nhưng, thần thông chồng chất chiến lực tuy uy lực lớn, nhưng lại gây gánh nặng cho cả thân thể và Nguyên Thần.

Tuy nhiên, Viên Hồng trong trạng thái cuồng bạo đã kích phát tiềm lực, thêm vào lĩnh vực, khiến y trong thời gian ngắn không cần lo lắng về gánh nặng.

Cuồng bạo hóa khiến thực lực Viên Hồng đại tăng, thêm vào chiến lực không ngừng chồng chất, thực lực Chu Yếm lại bị hạn chế, chênh

lệch giữa hai bên cũng giãn rộng.

Sau mấy chục hiệp, Chu Yếm không thể chống cự, bị Viên Hồng một côn đánh trúng.

Hắn rên lên một tiếng, Chu Yếm bay xa ngàn dặm, đâm sập một ngọn núi.

Khi thân thể Chu Yếm vạn trượng khổng lồ đổ xuống đất, đại địa cũng xuất hiện một cái hố lớn.

Chưa đợi Chu Yếm đứng dậy, công kích của Viên Hồng đã tới.

Tiếp theo, Chu Yếm hoàn toàn không có sức chống cự, bị Viên Hồng đánh cho tơi bời.

Chu Yếm cũng không bỏ chạy, nhưng khi muốn độn thoát, lại có một cỗ lực lượng vô hình hạn chế.

Hôm nay, không chỉ phân định thắng bại, mà còn phân định sinh tử.

Cùng với việc bị thương ngày càng nặng, trong lòng Chu Yếm một niệm ác.

Với một tiếng hét lớn, Chu Yếm tự bạo thân thể.

Thân thể Chu Yếm có tu vi Chuẩn Thánh, Nguyên Thần cũng đạt cấp Chuẩn Thánh.

Sự tự bạo của thân thể, ở cự ly gần khiến Viên Hồng cũng bị thương.

Sau khi tự bạo thân thể, Nguyên Thần Chu Yếm cũng độn chạy.

Không gian vặn vẹo, Nguyên Thần Chu Yếm xuyên toa trong không gian.

Vận dụng sức mạnh không gian để độn thoát, khiến người ta khó

lòng truy tung.

Khoảnh khắc Chu Yếm độn nhập không gian, nếu không thể khóa chặt, ngay cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân muốn truy tung cũng có chút khó khăn.

Lúc này, Viên Hồng cũng đã khôi phục lại trạng thái bình thường từ trạng thái cuồng bạo.

"Ngày nay mới biết ta là ta!" Viên Hồng có thêm không ít cảm ngộ, tâm cảnh cũng đã có sự thuế biến.

Chương 435

Hình chiếu của Thái Cổ Hỗn Độn Ma Viên xuất hiện sau lưng Viên Hồng.

Đồng thời, Nguyên Thần Chu Yếm đang độn thoát xuất hiện ở không xa.

Cộng Công đã dùng Thời Không Đại Đạo phong tỏa khu vực này, Chu Yếm muốn trốn thoát là không thể.

Đương nhiên, nếu có một Thánh Nhân nào đó ra tay, Chu Yếm có thể trốn thoát.

Nhìn hình chiếu Hỗn Độn Ma Viên sau lưng Viên Hồng, Chu Yếm đại kinh thất sắc.

Quan sát kỹ lưỡng, hình chiếu Hỗn Độn Ma Viên tồn tại một chút khuyết điểm, chỉ cần Viên Hồng diệt Chân Linh của Chu Yếm, cũng có thể bù đắp khuyết điểm này.

Chu Yếm đã nhìn ra, Viên Hồng trong lòng cũng rõ.

"Nữ Oa Nương Nương, cứu ta!" Chu Yếm kinh hô.

Nữ Oa có Chiêu Yêu Phiên, một tia Nguyên Thần của Chu Yếm nằm trong Chiêu Yêu Phiên.

Do một tia Nguyên Thần Chu Yếm nằm trong Chiêu Yêu Phiên, mà Chiêu Yêu Phiên lại trong tay Nữ Oa, với tu vi Thánh Nhân Trung Kỳ của Nữ Oa, việc cứu lấy Chân Linh Chu Yếm không khó.

Trừ Cộng Công và Bàn Cổ, bất kỳ ai khác trong Hồng Hoang ra tay giết Chu Yếm, Nữ Oa đều có thể cứu lấy Chân Linh của y.

Mất đi thân thể, Nguyên Thần cũng bị tổn thương, Chu Yếm tuy

có Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng thực lực hiện tại lại kém xa Viên Hồng.

Đã không trốn thoát được, Chu Yếm cũng chỉ có thể cầu Nữ Oa ra tay cứu giúp.

Danh tự thật của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, một khi người khác niệm ra, y có thể cảm ứng.

Cho nên, khi Chu Yếm mở miệng niệm danh tự thật của Nữ Oa, Nữ Oa cũng cảm ứng được.

Trong Hồng Hoang vô số sinh linh, mỗi ngày đều có sinh linh niệm danh tự thật của Nữ Oa, tu vi càng cao của sinh linh niệm danh tự thật của Nữ Oa, Nữ Oa mới càng chú ý.

Nếu một người bình thường niệm danh tự thật của Nữ Oa, khó mà gây sự chú ý của Nữ Oa.

Chu Yếm dù sao cũng là tu vi Chuẩn Thánh, vậy nên, vừa niệm danh tự thật của Nữ Oa, ở Ba Mươi Ba Thiên Nữ Oa cũng đã biết.

Một Chuẩn Thánh Yêu Tộc sắp vẫn lạc, Nữ Oa ra tay cứu giúp. ...

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa lấy ra Chiêu Yêu Phiên, vừa định thi pháp cứu lấy Nguyên Thần Chu Yếm, thì Cộng Công lại ngăn cản.

"Chu Yếm chính là Chân Linh của Thái Cổ Hỗn Độn Ma Viên chuyển sinh, mệnh số vốn nên như vậy." Cộng Công nhàn nhạt nói.

Nghe Cộng Công nói, Nữ Oa cũng sững sờ.

Nữ Oa chỉ biết Chu Yếm là đại yêu quật khởi sau Yêu Lượng Kiếp, vượt qua cả Bạch Trạch và các Yêu Thần khác.

Hiện tại Yêu Tộc thiếu Chuẩn Thánh, cho nên, Nữ Oa cũng khá coi trọng Chu Yếm.

Là một Đại Năng Chuẩn Thánh, một tia Nguyên Thần của Chu

Yếm lại ở trong Chiêu Yêu Phiên, cũng khiến Nữ Oa coi trọng Chu Yếm.

"Chân Linh của Chu Yếm..., Hỗn Độn Ma Viên?" Nữ Oa kinh nghi bất định.

Như lời Cộng Công nói, Chân Linh của Chu Yếm là Thái Cổ Hỗn Độn Ma Viên, vậy thì, việc để lại một tia Nguyên Thần trong Chiêu Yêu Phiên, ý đồ chẳng nhỏ. ...

"Phanh!" Viên Hồng một đòn đánh nát Nguyên Thần Chu Yếm, cũng diệt Chân Linh của Chu Yếm.

Chu Yếm mang theo sự không cam lòng sâu sắc, y cho rằng Nữ Oa sẽ ra tay cứu, nhưng lại không có.

Thực tế, có Cộng Công ở Oa Hoàng Cung, Nữ Oa muốn ra tay, cứu Chu Yếm cũng khó.

Hơn nữa, sau khi biết Chu Yếm là Chân Linh của Hỗn Độn Ma Viên chuyển sinh, tâm Nữ Oa cũng có chút dao động.

Diệt Chân Linh Chu Yếm, Viên Hồng chỉ cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm.

Lúc này, hình chiếu Hỗn Độn Ma Viên sau lưng Viên Hồng cũng đã không còn khuyết điểm.

Tuy tu vi không tăng lên, nhưng tâm cảnh của Viên Hồng lại tăng tiến không nhỏ.

Có thể nói, Viên Hồng muốn thành Thánh cũng dễ dàng hơn.

Chỉ còn thiếu Linh Minh Thạch Hầu.

Linh Minh Thạch Hầu chưa đạt tu vi Chuẩn Thánh, thậm chí chưa đặt chân vào con đường tu hành.

Thôn phệ Linh Minh Thạch Hầu, Viên Hồng cũng có khả năng

thành Thánh.

Tu vi của Linh Minh Thạch Hầu càng cao, sau khi Viên Hồng thôn phệ, khả năng thành Thánh cũng càng lớn.

Ba Mươi Ba Thiên, trong Oa Hoàng Cung.

Dưới sự uy bức lợi dụ của Cộng Công, Nữ Oa đã đồng ý ra tay khiến Linh Minh Thạch Hầu xuất thế.

Với tu vi Thánh Nhân Trung Kỳ hiện tại của Nữ Oa, cộng thêm Đạo Tạo Hóa của nàng, lại có sự trợ giúp của Cộng Công, việc khiến Linh Minh Thạch Hầu xuất thế không thành vấn đề.

Linh Minh Thạch Hầu là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu.

Hiện nay, Thông Tí Viên Hầu Viên Hồng là đệ tử của Cộng Công, Viên Hồng lại đã thôn phệ Lục Nhĩ Mi Hầu và Xích Khào Mã Hầu.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Sơn Hà Xã Tắc Đồ huyền phù trong Oa Hoàng Cung, Cộng Công và Nữ Oa đều tiến vào thế giới bên trong đồ.

Vừa bước vào bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, phóng tầm mắt nhìn ra, có núi có sông, cẩm tú vô cùng.

Trên một ngọn núi tiên linh chung tú, Càn Khôn Đỉnh sừng sững, Nữ Oa và Cộng Công sóng vai đứng trước Càn Khôn Đỉnh.

Chỉ thấy, Cộng Công vung tay, trong tay xuất hiện một giọt tinh huyết.

Giọt tinh huyết này ẩn chứa khí tức của Thông Tí Viên Hầu, Lục Nhĩ Mi Hầu và Xích Khào Mã Hầu.

Nhìn giọt tinh huyết trong tay Cộng Công, thần sắc Nữ Oa cũng động, khí tức của ba trong Hỗn Thế Tứ Hầu đều ở trong giọt tinh huyết này.

Có giọt tinh huyết này, việc dựng dục ra Linh Minh Thạch Hầu lại càng dễ dàng hơn.

Nữ Oa gần như có thể khẳng định, Cộng Công muốn nàng tạo hóa ra Linh Minh Thạch Hầu, là để tụ tập Hỗn Thế Tứ Hầu, trở thành Thái Cổ Hỗn Độn Ma Viên.

Nhưng, vì áp lực, cộng thêm Cộng Công nguyện ý ban một số lợi ích, Nữ Oa đã thỏa hiệp.

"Làm phiền Đạo hữu rồi." Cộng Công mỉm cười đưa giọt tinh huyết trong tay cho Nữ Oa.

Nhận tinh huyết, Nữ Oa im lặng gật đầu. 'Ong' một tiếng, Càn Khôn Đỉnh hơi chấn động, ngay sau đó, ngọc thủ mềm mại của Nữ Oa khẽ chuyển, từng khối ngũ sắc thạch xuất hiện trong tay, rồi được ném vào trong Càn Khôn Đỉnh.

Không nhiều không ít, tổng cộng chín chín tám mươi mốt khối ngũ sắc thạch.

Sau khi tám mươi mốt khối ngũ sắc thạch được ném vào Càn Khôn Đỉnh, Nữ Oa lại ném giọt tinh huyết trong tay vào.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ và Càn Khôn Đỉnh hai Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thêm vào sức mạnh của Oa Hoàng Thiên Đại Thiên Thế Giới, lại có tinh huyết được dung hợp từ huyết dịch của Thông Tí Viên Hầu, Lục Nhĩ Mi Hầu và Xích Khào Mã Hầu, cộng thêm Cộng Công và Nữ Oa.

Lúc này, Nữ Oa thi triển thần thông Tạo Hóa.

Pháp tắc Tạo Hóa của Nữ Oa đã trở thành Đạo Quả, tuy chưa trở thành Đại Đạo, song cũng phi thường, có thể điều khiển vạn vật.

Cùng với việc Nữ Oa thi triển thần thông Tạo Hóa, lực lượng Thiên Đạo Hồng Hoang tác dụng lên nàng, khiến cả người nàng trở

nên vô cùng thần thánh.

Bốn ức tám ngàn vạn thần văn Tạo Hóa xuất hiện quanh Nữ Oa, dưới sự điều khiển của nàng mà ngưng tụ.

Kèm theo thời gian trôi qua, Càn Khôn Đỉnh ầm ầm vang dội, một Tiên Thiên Phôi Thai từ trong đó xuất hiện, rơi xuống đất hóa thành một khối Tiên Thạch.

Khối đá này cao ba trượng sáu thước năm tấc, đường kính hai trượng bốn thước.

Cao ba trượng sáu thước năm tấc, ứng với Chu Thiên ba trăm sáu mươi lăm độ.

Đường kính hai trượng bốn thước, ứng với hai mươi tư khí của chính lịch.

Trên Tiên Thạch có chín khiếu tám khổng, ứng với Cửu Cung Bát Quái.

Linh Minh Thạch Hầu nằm trong khối Tiên Thạch này, đang trong quá trình dựng dục.

Tình huống bình thường, khối Tiên Thạch này hấp thu linh khí thiên địa và tinh hoa nhật nguyệt, có lẽ phải mất mấy ngàn năm mới có thể dựng dục ra Linh Minh Thạch Hầu.

Chương 436

Nhưng, Cộng Công lại không muốn chờ lâu như vậy.

Cộng Công chỉ cần một niệm, vô lượng Tiên Thiên Linh Khí và tinh hoa xuất hiện, điên cuồng dũng nhập vào Tiên Thạch.

Dưới sự điều khiển của Cộng Công, cũng không tồn tại hiện tượng miêu trợ trưởng.

Khi khối Tiên Thạch trước mắt hấp thu lượng lớn Tiên Thiên Linh Khí và tinh hoa nhật nguyệt, Tiên Thiên Phôi Thai bên trong đã dựng dục hoàn thành.

"Ca Sát!" Tiên Thạch xuất hiện vết nứt.

Vết nứt ngày càng nhiều, nhanh chóng, toàn bộ khối Tiên Thạch đã phủ kín vết nứt.

Kim quang chói mắt từ bên trong vết nứt Tiên Thạch phát ra.

Một tiếng nổ lớn, Tiên Thạch vỡ tan thành năm sáu mảnh, bên trong có một Thạch Noãn, đón gió hóa thành một Thạch Hầu.

Linh Minh Thạch Hầu mở đôi mắt, hai luồng kim quang kinh thiên động địa.

Nhìn Cộng Công và Nữ Oa, Thạch Hầu lại quỳ bái.

Thạch Hầu dù sao cũng là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, trời sinh linh tuệ, là Tiên Thiên Căn Cước.

Thạch Hầu biết Cộng Công và Nữ Oa đã tạo hóa ra mình.

Tuy không có Cộng Công và Nữ Oa, Linh Minh Thạch Hầu cũng sẽ xuất thế, nhưng không biết phải mất bao lâu.

Dưới sự hợp lực của Cộng Công và Nữ Oa, Linh Minh Thạch

Hầu vừa xuất thế đã có tu vi Kim Tiên.

Nếu Thạch Hầu tùy tiện tu luyện, việc đột phá cấp Thái Ất Kim Tiên lại dễ dàng.

Nữ Oa mặt không biểu cảm nói với Cộng Công: "Linh Minh Thạch Hầu đã xuất thế, hy vọng Đạo hữu không quên lời hứa." Cộng Công đã hứa ban cho Nữ Oa một số lợi ích, tự nhiên sẽ không thất hứa.

Tầng thứ hiện tại của Cộng Công và Nữ Oa có sự khác biệt bản chất.

Vì mục đích đã đạt, Cộng Công cũng không nán lại lâu, dẫn Thạch Hầu rời đi.

Dù sao Nữ Oa cũng không chào đón Cộng Công.

Rời khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ, rồi lại rời khỏi Oa Hoàng Thiên, Cộng Công dẫn Thạch Hầu đến Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn là ngọn núi đầu tiên của Hồng Hoang, linh khí sung mãn, tinh hoa nhật nguyệt và lực lượng tinh thần cũng kinh người.

Tu luyện tại Bất Chu Sơn, hiệu suất cao hơn đạo trường của Nữ Oa.

Theo sau Cộng Công đến Bất Chu Sơn, Thạch Hầu hít một hơi thật sâu, chỉ cảm thấy tinh thần chấn động.

Do không có ký ức truyền thừa, Thạch Hầu không những không biết căn cước của mình, mà còn thiếu hiểu biết về Hồng Hoang.

Cộng Công cũng lười dạy dỗ Thạch Hầu cẩn thận.

Hiện tại, Cộng Công chỉ muốn nhanh chóng nâng cao tu vi của Thạch Hầu.

Với tu vi Kim Tiên hiện tại của Thạch Hầu, Viên Hồng thôn phệ

y, khả năng thành Thánh cũng nhỏ.

Ít nhất cũng phải khiến tu vi Thạch Hầu đạt cấp Đại La Kim Tiên mới được.

Còn việc bồi dưỡng Thạch Hầu thành Chuẩn Thánh, cũng không phải là không thể, chỉ cần thời gian sẽ dài hơn một chút.

Cộng Công ước tính, tu vi Thạch Hầu đạt cấp Đại La Kim Tiên là đủ rồi.

Trên đường đi, Thạch Hầu luôn tò mò đánh giá xung quanh, Cộng Công cũng không để ý. ...

Nhân Tộc, Thương Chu chi chiến đã gần đến hồi kết.

Dù Trụ Vương đã trở thành Đại Vu, lại được không ít lực lượng ủng hộ, nhưng vẫn không thể nghịch thiên thành công.

Cuối cùng, Trụ Vương bị Nhân Hoàng Kiếm chém giết, chết không toàn thây.

Vì là Đại Vu, có bất tử chi thân, nên sau khi bị xẻ làm tám khúc, lần lượt bị phong ấn ở những nơi khác nhau.

Nhân Hoàng Kiếm vốn là Đồ Vu Kiếm, là Hậu Thiên Chí Bảo, khắc chế Vu Tộc.

Thân thể cường hãn của Đại Vu cũng không thể chống lại phong mang của Nhân Hoàng Kiếm.

Nhà Thương diệt vong, nhà Chu được thành lập trên phế tích nhà Thương.

Cơ Phát sau khi trở thành Nhân Vương, lại tế tự lên trời, tự xưng là Thiên Tử.

Khi Cơ Phát tự xưng là Thiên Tử, địa vị Nhân Vương cũng thấp hơn một bậc so với Thiên Đế, Phong Đô Đại Đế.

Đối với điều này, không ít người kinh nộ phản đối, có Kim Tiên Xiển Giáo, đệ tử Tiệt Giáo, cũng như Nhân Tộc.

Hỏa Vân Cung, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, Thần Nông, Hoa Tư, Hiên Viên, v.v., đều vừa kinh vừa nộ.

Tuy nhiên, Cơ Phát đã trở thành Nhân Vương, có Khí Vận trong người, lại có Vu Tộc bảo hộ, Tam Hoàng Ngũ Đế cũng không thể làm gì.

Do Nhân Vương trở thành Thiên Tử, Nhân Tộc muốn thay thế Vu Tộc trở thành Thiên Địa Nhân Vật Chính lại càng khó khăn hơn.

Chân Linh Bàn Cổ, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, v.v., đều bất mãn với việc Cơ Phát tự xưng Thiên Tử.

Vậy nên, Cơ Phát sau khi trở thành Nhân Vương không đầy một năm thì mất, con trai y còn nhỏ, nên do đệ đệ Cơ Phát là Chu Công phụ tá, nhưng địa vị Nhân Vương là Thiên Tử vẫn tiếp tục kéo dài.

Tại một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, một luồng kim quang lướt qua, rơi xuống một cây đào mục nát, đó là một con khỉ lông vàng.

Con khỉ cao khoảng sáu thước, chính là Linh Minh Thạch Hầu.

Căn cước của Linh Minh Thạch Hầu vốn phi phàm, vừa xuất thế đã có tu vi Kim Tiên.

Sau khi được Cộng Công đưa đến Bất Chu Sơn, tu luyện Bát Cửu Huyền Công và không ít thần thông, lại có vô số tài nguyên, thêm vào Bất Chu Sơn là đệ nhất phúc địa Hồng Hoang, nên tu vi tiến triển thần tốc.

Hiện nay, tu vi Thạch Hầu đã đạt đến cấp Đại La Kim Tiên, nhưng Đạo Hạnh lại kém xa.

Đơn giản mà nói, Thạch Hầu là một cường giả Đại La Kim Tiên cấp tốc thành, tồn tại khuyết điểm cực lớn.

Việc bồi dưỡng ra một Đại La Kim Tiên cấp đối với Cộng Công không khó.

Thái Thượng, dùng Cửu Chuyển Kim Đan cũng có thể dễ dàng bồi dưỡng ra Đại La Kim Tiên cấp, nhưng loại Đại La Kim Tiên cấp đó lại tồn tại khuyết điểm cực lớn.

Thạch Hầu tuy căn cước tốt, ngộ tính cũng cao, nhưng đối mặt với một Thái Ất Kim Tiên cấp chân chính cũng chưa chắc đã thắng được, có thể thấy Đại La Kim Tiên cấp này "nước" đến mức nào.

Ngồi trên cây, Thạch Hầu tiện tay hái một quả đào đỏ au, cắn nuốt từng ngụm lớn.

Chưa đợi Thạch Hầu ăn xong một quả đào, lại có cảm giác nguy hiểm.

Ném quả đào trong tay đi, Thạch Hầu đứng dậy, đôi mắt hỏa nhãn kim tinh quét nhìn xung quanh.

Một con bạch mao viên hầu xuất hiện phía trước, không nhanh không chậm đi tới.

Bạch viên cao chín thước, to lớn hơn Thạch Hầu.

Chính là Viên Hồng.

Thấy Thạch Hầu, trong mắt Viên Hồng cũng lóe lên một tia hỉ sắc.

Linh Minh Thạch Hầu tu vi Đại La Kim Tiên cấp đang ở ngay trước mắt, chỉ cần thôn phệ Linh Minh Thạch Hầu, Viên Hồng cũng có thể trở thành Hỗn Độn Ma Viên.

Hỗn Độn Ma Viên là Tiên Thiên Ma Thần, tồn tại trong Hồng Hoang Thiên Đạo không được dung thứ.

Cho nên, một khi Viên Hồng thôn phệ Thạch Hầu, khi trở thành Hỗn Độn Ma Viên, cũng là lúc Thiên Khiển giáng lâm.

Nhưng, Viên Hồng lại có thể tiến vào thế giới của Cộng Công.

Vu Hoàng Thiên Đạo có thể dung nạp Hỗn Độn Ma Viên.

Tất cả đều nằm trong mưu tính của Cộng Công.

Khi Viên Hồng trở thành Hỗn Độn Ma Viên, không thể không tiến vào thế giới của Cộng Công.

Khi Viên Hồng trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, sẽ ở trong thế giới của Cộng Công mà thân hóa vạn vật.

Có một Đại Đạo Thánh Nhân hoàn thiện thế giới, Vu Hoàng Thiên Đạo có thể trưởng thành không ít.

Chương 437

"Ai?" Thạch Hầu nhảy xuống từ cây đào.

"Viên Hồng." Thần sắc Viên Hồng không thiện ý, hiển nhiên là kẻ địch chứ không phải bằng hữu.

Trong lòng Thạch Hầu không ổn, thi triển Cân Đẩu Vân, muốn bỏ chạy.

Thấy Thạch Hầu thi triển Cân Đẩu Vân muốn chạy, Viên Hồng lại khinh thường cười một tiếng.

Thạch Hầu chút bản lĩnh ấy mà dám khoe khoang trước mặt Viên Hồng, lại khiến Viên Hồng cảm thấy buồn cười.

Viên Hồng hiện giờ là Chuẩn Thánh, với tu vi Thái Ất Kim Tiên cấp, cũng có thể nắm chắc đánh bại Thạch Hầu hiện giờ.

Pháp lực của Viên Hồng hóa thành một bàn tay lớn, che khuất mặt trời.

Bàn tay pháp lực của Viên Hồng đen kịt, bao trùm cả thiên địa đang độn thoát trong bóng tối.

Mặc cho Thạch Hầu có độn thoát thế nào, cũng không thoát khỏi vùng tối đó.

Bay rất lâu, Thạch Hầu cuối cùng cũng thấy một chút ánh sáng trong bóng tối, trong lòng mừng rỡ, không chút do dự bay tới, lại bay thẳng đến trước mặt Viên Hồng.

"Sao có thể?" Thạch Hầu đại kinh thất sắc.

"Trước mặt ta, ngươi và lũ kiến cũng chẳng khác biệt quá lớn." Viên Hồng chế giễu.

Bị Viên Hồng khinh thị, Thạch Hầu cũng vô cùng tức giận.

Lấy ra một cây thiết côn, Thạch Hầu đánh thẳng vào đầu Viên Hồng.

Thiết côn của Thạch Hầu là một Hạ Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, một món "rác rưởi" do Đại Vu tướng dưới trướng Cộng Công ban cho.

Ngoài dự liệu của Thạch Hầu, đối mặt với công kích, Viên Hồng lại không hề né tránh.

Mặc cho Thạch Hầu một côn đánh vào đầu, sắc mặt Viên Hồng lại không đổi.

"Đang!" Thiết côn rơi vào đầu Viên Hồng, lại phát ra tiếng kim thiết giao minh, lửa hoa bắn ra, Viên Hồng lại hoàn toàn không hề hấn gì.

Tuy Viên Hồng chưa trở thành Hỗn Độn Ma Viên, nhưng thân thể y cũng cường hãn vô cùng, không kém gì Đại Vu.

Với thể chất của Viên Hồng, thêm vào tu vi Chuẩn Thánh, thân thể có thể sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo, không phải là chút công kích của Thạch Hầu có thể làm tổn thương y.

Thấy một đòn không thể làm tổn thương đối phương, Thạch Hầu lại kinh hãi.

Lúc này, Viên Hồng một quyền đánh ra.

Một quyền của Viên Hồng còn chưa dốc toàn lực, nhưng dưới một quyền đó, binh khí trong tay Thạch Hầu tan nát.

Không chỉ binh khí bị hủy, Thạch Hầu cũng thảm kêu một tiếng, lại thân bị trọng thương.

Nếu Viên Hồng nghiêm túc, một quyền đánh chết Thạch Hầu hoàn

toàn không thành vấn đề.

Thạch Hầu thân bị trọng thương nằm bệt trên đất, lại không ngất đi.

"Vu Hoàng Bệ Hạ, cứu mạng!" Thạch Hầu đại kêu.

Một cường giả Đại La Kim Tiên cấp mở miệng niệm ra hai chữ Vu Hoàng, Cộng Công cũng sẽ biết.

Mà Bất Chu Sơn, Cộng Công hiện tại cũng đang ở Bất Chu Sơn, Thạch Hầu cho rằng Cộng Công sẽ ra tay cứu, lại không biết Cộng Công muốn Viên Hồng thôn phệ y.

Còn về Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không, nhân vật quan trọng trong Tây Du, Cộng Công hoàn toàn không để ý.

Từ sau Đại Chiến Vu Yêu, đại thế Hồng Hoang cũng đã xảy ra thay đổi.

Nhân Tộc tuy xuất hiện Tam Hoàng Ngũ Đế, nhưng không còn là Thiên Địa Nhân Vật Chính.

Phong Thần Chi Chiến, nhà Thương diệt vong, nhưng cũng không kết thúc, còn có Vu Tộc, Yêu Tộc, Long Tộc, v.v., tương sát.

Nếu Nhân Tộc là Thiên Địa Nhân Vật Chính, vậy thì, nhà Thương diệt vong cũng là sự kết thúc của Phong Thần Đại Kiếp.

Lần Phong Thần Đại Kiếp này, Vu Tộc tổn thất không nhỏ.

May mà tu vi Cộng Công đã đột phá Thánh Nhân Viên Mãn, thêm vào Hậu Thổ cũng thành Thánh, cùng với Thiên Đạo đại thế của Hồng Hoang thuộc về Vu Tộc, nếu không, Vu Tộc tổn thất sẽ lớn hơn.

Nhưng, có một số Đại Vu đã vẫn lạc trong Phong Thần Lượng Kiếp, có mấy Tổ Vu cũng bị thương trong Lượng Kiếp.

Sau này Hồng Hoang có Tây Du hay không cũng là hai chuyện khác

nhau.

Nếu Tây Du xuất hiện, cũng sẽ hoàn toàn không giống nhau.

Viên Hồng trong lòng chế giễu, Thạch Hầu quá buồn cười.

Cũng lười nói nhảm, Viên Hồng một ngụm nuốt chửng Thạch Hầu.

Sau khi thôn phệ Thạch Hầu, thân thể Viên Hồng xảy ra biến hóa.

Địa Thủy Hỏa Phong bốn loại sức mạnh xuất hiện trong thể nội Viên Hồng.

Bốn loại sức mạnh này tuy tồn tại xung đột, nhưng cũng có thể dung hợp.

Khi Địa Thủy Hỏa Phong bốn loại sức mạnh dung hợp, sẽ tạo ra lực lượng Hỗn Độn.

Cùng với việc Địa Thủy Hỏa Phong trong thể nội Viên Hồng dung hợp thành Hỗn Độn, thể chất của y cũng ngày càng gần với Hỗn Độn Ma Viên.

Khi Địa Thủy Hỏa Phong trong thể nội Viên Hồng hoàn toàn dung hợp thành lực lượng Hỗn Độn, cũng là lúc y trở thành Hỗn Độn Ma Viên.

Đồng thời, Viên Hồng cũng cảm thụ được sự ác ý từ Hồng Hoang Thiên Đạo.

Viên Hồng có thể khẳng định, khi y trở thành Hỗn Độn Ma Viên, cũng là lúc Hồng Hoang Thiên Đạo giáng xuống Thiên Khiển.

Không chút do dự, Viên Hồng lấy ra một khối thần phù, sau khi bóp nát, một đoàn thần quang xuất hiện, bao phủ lấy y, khiến y tiến vào Vu Hoàng Thế Giới.

Tiểu Hồng Hoang trong Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Vũ Trụ

trong Hồng Mông Kính liên kết với nhau, một vinh đều vinh, một tổn đều tổn, nhìn thì như hai thế giới, thực tế lại là một thế giới, được Cộng Công đặt tên là Vu Hoàng Thế Giới.

Đến Vu Hoàng Thế Giới, Viên Hồng cũng cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm.

Nhanh chóng, Địa Thủy Hỏa Phong trong thể nội Viên Hồng hoàn toàn dung hợp thành lực lượng Hỗn Độn, cũng đã trở thành Hỗn Độn Ma Viên.

Trở thành Hỗn Độn Ma Viên, Nguyên Thần của Viên Hồng cũng có thể tu luyện thành Hỗn Độn Nguyên Thần, rồi ký thác Đại Đạo, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Thiên Địa có quy luật của nó, quy tắc thưởng phạt của Hồng Hoang Thiên Đạo minh bạch, công đức, nghiệp lực và nhân quả, cùng với Khí Vận, liên kết chặt chẽ, kéo một sợi lông mà động toàn thân.

Dương Tiễn tay cầm Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao, bên cạnh có Hạo Thiên Khuyển, đang truy sát một con Đại Yêu tu vi Kim Tiên.

Chỉ thấy, Dương Tiễn thi triển Thuật Tung Địa Kim Quang, thân hóa độn quang, trong chớp mắt vạn dặm.

Khi cự ly gần hơn một chút, Dương Tiễn lại dùng một độn pháp, lại tức thì truyền tống đến trước mặt Đại Yêu đang bỏ chạy.

Đây chính là Nghiệp Lực Độn, khi cự ly không quá xa, lấy một sinh linh làm mục tiêu, chỉ cần trên người mục tiêu có nghiệp lực, vậy thì, có thể thông qua áp lực của bản thân và nghiệp lực của mục tiêu cộng hưởng, trực tiếp thuấn di đến đó.

Nếu nghiệp lực đủ cường đại, tu vi cũng cao thâm, cự ly của Nghiệp Lực Độn cũng có thể kéo dài.

"Phanh!" Dương Tiễn tiện tay vung Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao

cản lại Đại Yêu.

"Dương Tiễn, muốn cá chết lưới rách sao?" Đại Yêu bị chặn đường đi kinh nộ không thôi.

Với tu vi Đại La Kim Tiên cấp hiện tại của Dương Tiễn, hoàn toàn không để một yêu quái Kim Tiên cấp nhỏ bé vào mắt.

Nhưng, tu vi của Đại Yêu tuy không lọt vào mắt Dương Tiễn, nghiệp lực trên người nó lại không nhỏ.

"Một yêu quái Kim Tiên cấp, trên người có nghiệp lực lớn như vậy, tất nhiên đã tác ác đa đoan, thiên lý bất dung." Dương Tiễn nghĩ.

Nếu Dương Tiễn ra tay giết yêu quái, lại có một phần công đức.

Nhưng, Dương Tiễn lại không vội giết, mà hấp thu nghiệp lực trên người yêu quái.

Tu luyện Nghiệp Lực Thành Thánh Pháp, Dương Tiễn trước tiên hấp thu nghiệp lực trên người mình, hiện giờ, có thể hấp thu nghiệp lực trên người người khác.

Thiên Nhãn giữa mi tâm Dương Tiễn phát ra thần quang, định trụ yêu quái, khiến nó không thể động đậy.

Cảm thấy nghiệp lực trên người mình đang nhanh chóng tiêu tán, yêu quái cũng không khỏi sững sờ, lại không biết Dương Tiễn đang hấp thu nghiệp lực trên người mình.

"Dương Tiễn hấp thu nghiệp lực để tu luyện?" Yêu quái trợn tròn mắt.

Hấp thu nghiệp lực để tu luyện thực sự quá điên cuồng.

Chương 438

Giết chết sinh linh có nghiệp lực thì có công đức, hấp thu nghiệp lực trên người người khác, lại có nhân quả.

Cho nên, Hỗn Nguyên Thánh Nhân nói chung cũng sẽ không tùy tiện giúp người khác tiêu trừ nghiệp lực.

Dương Tiễn cũng không phải lần đầu tiên hấp thu nghiệp lực trên người người khác, ban đầu, cũng lo sợ, dần dần, cũng đã bình tĩnh hơn.

Có Chân Linh Bàn Cổ ở phía sau giúp đỡ, Dương Tiễn cũng không cần quá lo lắng.

Trong thời gian ngắn ngủi, nghiệp lực trên người con Đại Yêu tu vi Kim Tiên kia đã bị Dương Tiễn hấp thu cạn kiệt.

Hấp thu lượng lớn nghiệp lực, chuyển hóa thành pháp lực, tu vi Dương Tiễn cũng đột phá bình cảnh, đạt đến Chuẩn Thánh.

Tu luyện Nghiệp Lực Thành Thánh Pháp, tu vi tăng lên thực sự quá kinh người rồi.

"Chuẩn Thánh, thành rồi!" Khóe miệng Dương Tiễn cũng hiện lên một nụ cười.

Tiếp theo, là thành Thánh.

Một tiếng chó sủa, Hạo Thiên Khuyển một ngụm nuốt chửng yêu quái Kim Tiên cấp.

"Đi, ta đến U Minh." Sau khi nói, Dương Tiễn nói với Hạo Thiên Khuyển.

Trong Hồng Hoang, nơi có nhiều nghiệp lực nhất không nghi ngờ

gì là Địa Ngục.

Trong Vô Gian Địa Ngục, nghiệp lực gần như vô tận.

Một khi sa vào Vô Gian Địa Ngục, sẽ vĩnh viễn không được siêu sinh.

Nhưng, Dương Tiễn hiện tại cũng đã có tu vi Chuẩn Thánh, đến Vô Gian Địa Ngục, có thể hấp thu nghiệp lực.

Có nghiệp lực gần như vô tận để Dương Tiễn hấp thu, việc thành Thánh cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Đã quyết định, Dương Tiễn thi triển Thông U Chi Pháp.

Thông U cũng là một thần thông cường đại.

Tu luyện tiểu thành có thể câu thông với tồn tại trong U Minh, thậm chí triệu hoán sức mạnh giới U Minh.

Tu luyện đại thành, có thể qua lại giữa nhân thế và U Minh.

Cùng với việc Dương Tiễn thi triển thần thông Thông U, một hắc động xuất hiện trước mặt.

Hắc động không lớn, chỉ có đường kính ba năm mét, từ bên trong tỏa ra khí U Minh.

Hắc động thông đến giới U Minh.

Dẫn theo Hạo Thiên Khuyển, Dương Tiễn một bước bước vào trong hắc động.

Khi Dương Tiễn và Hạo Thiên Khuyển tiến vào hắc động, hắc động cũng biến mất.

Thoáng cái, Dương Tiễn và Hạo Thiên Khuyển đã đến giới U Minh.

Không xa là Địa Ngục.

Bên trong và bên ngoài Địa Ngục đều có Âm Sai Địa Phủ trấn giữ, cũng có vô số âm hồn tội nghiệt sâu nặng bị áp giải vào Địa Ngục chịu phạt.

Cùng với việc ngày càng nhiều âm hồn tội nghiệt tiến vào Địa Ngục chịu khổ, nghiệp lực trong Vô Gian Địa Ngục tích lũy ngày càng nhiều.

Nghiệp lực là một phần quan trọng trong quy tắc Thiên Đạo, Địa Ngục lại có liên hệ mật thiết với nghiệp lực.

Khi Dương Tiễn tiếp cận Địa Ngục, nhanh chóng có một đội Âm Sai chặn lại.

"Ngươi là ai, thông báo tính danh." Một Âm Sai Ngưu Đầu mở miệng hỏi.

"Tránh ra, ta muốn đến Vô Gian Địa Ngục." Dương Tiễn mặt không biểu cảm nói.

Nghe Dương Tiễn muốn đến Vô Gian Địa Ngục, các Âm Sai chặn lại nhìn nhau, đều nghi ngờ mình nghe lầm.

"Vào Vô Gian Địa Ngục sẽ vĩnh viễn không được siêu sinh, người này có bệnh gì sao!" Các Âm Sai thầm nghĩ.

Dương Tiễn cũng lười nói nhiều, tiện tay một cỗ pháp lực đẩy các Âm Sai chặn đường ra, đi về phía Địa Ngục.

"Ta không vào Địa Ngục, thì ai vào Địa Ngục?" Dương Tiễn nói.

Tu luyện Nghiệp Lực Thành Thánh Pháp, muốn thành Thánh, không thể tránh khỏi việc phải vào Vô Gian Địa Ngục một chuyến.

Tuy vào Vô Gian Địa Ngục sẽ vĩnh viễn không được siêu sinh, nhưng Chuẩn Thánh tiến vào, muốn ra lại cũng không quá khó.

Đối với Dương Tiễn hiện tại, Vô Gian Địa Ngục lại là nơi tu

luyện tốt nhất.

Địa Ngục là trọng địa của Địa Phủ, không cho phép người khác tự ý xông vào.

Dương Tiễn muốn đến Vô Gian Địa Ngục, cũng phải được Diêm Vương đồng ý.

Tuy nhiên, Dương Tiễn biết Diêm Vương là người của Vu Tộc, cũng lười đến Âm Phủ Địa Phủ gặp Diêm Vương.

Dựa vào sức mạnh cường đại, Dương Tiễn trực tiếp đi về phía Vô Gian Địa Ngục, trên đường đi, ai dám ngăn cản, trước tiên phải hỏi Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao trong tay.

Trước mặt Dương Tiễn, lại không có một kẻ nào là địch thủ.

Trong các Âm Sai bên trong và bên ngoài Địa Ngục không thiếu cường giả, nhưng mạnh nhất cũng chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên cấp, trước mặt Dương Tiễn tu vi Chuẩn Thánh không đi được một hiệp.

Vậy nên, ai dám chặn đường Dương Tiễn, hoặc chết tức thì hoặc bị thương nặng.

Từng tầng từng tầng Địa Ngục hạ xuống, nhanh chóng, Dương Tiễn cũng đã đến Vô Gian Địa Ngục.

Vừa bước vào Vô Gian Địa Ngục, Dương Tiễn cảm nhận được nghiệp lực gần như vô tận.

Khắp nơi là Hồng Liên Nghiệp Hỏa, không gian vô cùng áp bức, khiến người ta tuyệt vọng.

Sinh linh trong Vô Gian Địa Ngục sẽ phải chịu đựng nỗi khổ bị Hồng Liên Nghiệp Hỏa thiêu đốt.

Lại vì tính chất đặc biệt của Vô Gian Địa Ngục, sinh linh trong không gian đó muốn chết cũng không chết được.

Cho nên, các âm hồn bị đánh vào Vô Gian Địa Ngục đều vĩnh sinh vĩnh thế chịu khổ.

Nỗi đau bị Hồng Liên Nghiệp Hỏa thiêu đốt, đủ để khiến người ta tinh thần tan vỡ.

Vô Gian Địa Ngục rộng lớn, có bình chướng không gian.

Cho nên, tuy có một số âm hồn đang chịu khổ trong tầng tầng Địa Ngục, nhưng Dương Tiễn lại không nhìn thấy, cũng không cảm nhận được, chỉ có phá vỡ bình chướng không gian mới có thể nhìn thấy.

Dương Tiễn trước khi tiến vào Vô Gian Địa Ngục đã thu Hạo Thiên Khuyển lại.

Hồng Liên Nghiệp Hỏa từ bốn phương tám hướng, bao bọc lấy Dương Tiễn.

Bị Hồng Liên Nghiệp Hỏa thiêu đốt, Dương Tiễn lại một vẻ bình tĩnh.

Hồng Liên Nghiệp Hỏa ẩn chứa nghiệp lực.

Cho nên, vừa tiếp xúc Dương Tiễn, Dương Tiễn cũng hấp thu nghiệp lực.

Không ngừng hấp thu nghiệp lực, chuyển hóa thành pháp lực, tu vi Dương Tiễn không ngừng tinh tiến.

Cùng với việc tu vi Dương Tiễn tinh tiến, hiệu suất hấp thu nghiệp lực cũng tăng nhanh, hình thành một tuần hoàn tốt.

Trong Vô Gian Địa Ngục của giới U Minh, Dương Tiễn khoanh chân ngồi dưới đất, mặc cho Hồng Liên Nghiệp Hỏa thiêu đốt thân.

Hồng Liên Nghiệp Hỏa phảng phất vô cùng vô tận, Dương Tiễn thì không ngừng hấp thu nghiệp lực.

Trực tiếp hấp thu nghiệp lực trong Vô Gian Địa Ngục để tu luyện,

có nhân quả lớn.

May mà có Chân Linh Bàn Cổ giúp Dương Tiễn.

Nhưng, dù có Chân Linh Bàn Cổ giúp Dương Tiễn, Dương Tiễn cũng có kiếp số.

Lúc này, Dương Tiễn cũng đã có minh ngộ, muốn thành Thánh, lại có hai kiếp số không thể tránh khỏi.

"Một ngàn bảy trăm năm sau, ta sẽ đối mặt với kiếp số đầu tiên." Dương Tiễn thầm nghĩ.

Một ngàn bảy trăm năm trong Vô Gian Địa Ngục, đặt ở tầng mười bảy Địa Ngục, lại là một khoảnh khắc ngắn ngủi.

Đối với Dương Tiễn, tiếp tục tu luyện một ngàn bảy trăm năm, thực lực có thể tăng cường không ít, tăng thêm khả năng độ kiếp số.

Chương 439

Ngay lập tức, Dương Tiễn cũng không nói nhiều nữa, tiếp tục tu luyện.

Không ngừng hấp thu nghiệp lực, pháp lực Dương Tiễn cũng càng hùng hồn.

Thời gian trôi qua, một ngàn bảy trăm năm trôi qua trong quá trình tu luyện của Dương Tiễn.

Một ngày nọ, Dương Tiễn dừng tu luyện, đứng dậy, quay đầu nhìn ra phía sau.

"Phanh!" Bình chướng không gian bị phá vỡ, một thân ảnh xuất hiện ở không xa Dương Tiễn, chính là Đại Ma Vô Thiên.

Khẩn Na La của Phật Giáo đã trở thành Vô Thiên.

Vô Thiên là Ma, cũng có tu vi Chuẩn Thánh.

Lúc này, Dương Tiễn cũng đã hiểu rõ, kiếp số đầu tiên chính là Vô Thiên.

Vô Thiên là kiếp số của Dương Tiễn, Dương Tiễn lại là cơ duyên của Vô Thiên.

Nếu đánh bại Dương Tiễn, thậm chí giết chết Dương Tiễn, Đạo Hạnh của Vô Thiên có thể tinh tiến đáng kể, thậm chí có thể chạm đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

"Hấp thu nghiệp lực tu luyện." Vô Thiên cười nói.

Kể từ khi Bàn Cổ khai thiên, người hấp thu nghiệp lực tu luyện thì ít, có thể tu luyện đến Chuẩn Thánh, Dương Tiễn là người đầu tiên.

Đừng nói Chuẩn Thánh, hấp thu nghiệp lực tu luyện mà đạt đến

Kim Tiên cấp đã là không tồi rồi.

Nghiệp lực và công đức tương ứng, nghiệp lực và công đức tương đương có thể triệt tiêu lẫn nhau, cả hai đều đến từ Thiên Đạo.

Công đức là phần thưởng của Thiên Đạo, cho nên, công đức thành Thánh có Thiên Đạo giúp đỡ, tự nhiên cũng dễ dàng.

Nghiệp lực thành Thánh, lại không được Thiên Đạo giúp đỡ, vì nghiệp lực là sự trừng phạt của Thiên Đạo.

Đi con đường nghiệp lực thành Thánh, sẽ bị Thiên Đạo giáng xuống kiếp số.

Đối mặt với Vô Thiên, thần sắc Dương Tiễn cũng ngưng trọng.

Dương Tiễn có thể nhìn ra, tu vi Vô Thiên không dưới mình.

Đối mặt với một Chuẩn Thánh, Dương Tiễn không dám khinh suất.

Vô Thiên là một kiếp số của Dương Tiễn, muốn độ kiếp, chỉ đánh bại Vô Thiên là không đủ, ít nhất cũng phải chém giết thân thể Vô Thiên, nếu có thể khiến Vô Thiên thần hình câu diệt đương nhiên là tốt nhất.

Mặt không biểu cảm nhìn Vô Thiên, Dương Tiễn cũng không nói nhảm, Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao trong tay vung lên chém về phía Vô Thiên.

Vì Vô Thiên là một kiếp số trước khi Dương Tiễn thành Thánh, vậy thì, Dương Tiễn cũng không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể một lòng tiến tới.

Cùng với công kích của Dương Tiễn, một đạo thất luyện chém về phía Vô Thiên.

Đạo thất luyện sắc bén vô cùng, có thể chém đứt thiên địa vạn vật.

Trong công kích của Dương Tiễn ẩn chứa nghiệp lực.

Đối với nghiệp lực, Vô Thiên cũng phải né tránh.

Dương Tiễn không nói một lời ra tay, ra tay sắc bén, Vô Thiên cũng không kịp nói nhiều, lấy ra một cây chùy nghênh chiến.

Cây chùy trong tay Vô Thiên là một Tiên Thiên Linh Bảo.

Trong tất cả các pháp bảo, uy lực của nó là lớn nhất.

Về uy lực, cây chùy của Vô Thiên có thừa chứ không kém Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao của Dương Tiễn.

Cùng tu vi Chuẩn Thánh, thực lực Dương Tiễn và Vô Thiên lại ở giữa bá trọng.

Nhưng, trong Vô Gian Địa Ngục, tràn ngập nghiệp lực, lại có lợi cho Dương Tiễn.

Trong trận chiến, Dương Tiễn cũng không ngừng hấp thu nghiệp lực.

Pháp lực của Dương Tiễn tiêu hao có thể nhanh chóng hồi phục, so với đó, pháp lực của Vô Thiên hồi phục chậm hơn nhiều.

Vậy nên, cửu chiến bất lợi cho Vô Thiên.

Thời gian càng lâu, Vô Thiên càng rơi vào thế yếu.

"Nếu chỉ có chút bản lĩnh này, vậy thì, chịu chết đi!" Dương Tiễn lạnh lùng nói.

Vô Thiên không nói một lời, toàn thân phát ra ma khí.

Lượng lớn Tiên Thiên Ma Khí từ trên người Vô Thiên phát ra, ma khí ngưng tụ, hình thành một Ma Đạo Pháp Tướng, cũng là Thân Ngoại Hóa Thân của Vô Thiên.

Chiến lực của Thân Ngoại Hóa Thân Vô Thiên cũng đạt Chuẩn

Thánh, không kém bản thể Vô Thiên là bao.

Trừ Thân Ngoại Hóa Thân ngưng tụ từ ma khí, Vô Thiên còn dùng ma khí ngưng tụ vạn đóa hắc liên, bố trí Tiên Thiên Đại Trận.

Vạn đóa Ma Khí Hắc Liên tạo thành Tiên Thiên Đại Trận vừa thành, cả Vô Thiên và Thân Ngoại Hóa Thân đều có thực lực tăng cường.

Đối mặt với những thủ đoạn này của Vô Thiên, Dương Tiễn hồn nhiên không sợ.

Nghiệp Lực Chi Thể và Nghiệp Lực Nguyên Thần của Dương Tiễn phát huy sức mạnh cường đại, trực tiếp tiến vào đại trận của Vô Thiên.

Vừa bước vào Vạn Ma Hắc Liên Đại Trận, ma khí âm u dày đặc, phóng tầm mắt nhìn ra, bốn phương tám hướng, trời đất, đều là hắc liên, mỗi một đóa hắc liên đều ẩn chứa sức mạnh đáng sợ.

Vô Thiên và Ma Khí Pháp Tướng cũng xuất hiện.

Do Nghiệp Lực Chi Thể và Nghiệp Lực Nguyên Thần của Dương Tiễn, thêm vào Vô Gian Địa Ngục bên ngoài trận, Dương Tiễn lại có thể câu thông với Vô Gian Địa Ngục, cho nên, Vạn Ma Hắc Liên Đại Trận lại không thể hạn chế y.

Nhưng, trận này tuy không hạn chế thực lực Dương Tiễn, nhưng Dương Tiễn muốn phá trận pháp cũng không dễ dàng.

Trận này tăng cường sức mạnh của Vô Thiên và Ma Khí Pháp Tướng.

Tiếp theo, Vô Thiên và Ma Khí Pháp Tướng hai Chuẩn Thánh vây đánh Dương Tiễn.

Một mình chống hai, Dương Tiễn lại không rơi vào hạ phong,

càng chiến càng dũng mãnh.

Vô Thiên lại càng đánh càng kinh hãi.

Vô Thiên vốn tưởng rằng có thể chiếm thượng phong, nhưng lại đánh giá thấp Dương Tiễn.

Nếu bên ngoài trận không phải Vô Gian Địa Ngục, có lẽ Dương Tiễn sẽ rơi vào hạ phong.

Bất luận là duy trì Thân Ngoại Hóa Thân, hay đại trận, đều cần pháp lực của Vô Thiên, cho nên, pháp lực của Vô Thiên tiêu hao ngày càng lớn.

Trong thời gian ngắn, Vô Thiên có thể thế quân lực địch với Dương Tiễn, nhưng thời gian càng lâu, lại càng có lợi cho Dương Tiễn. ...

Bất Chu Sơn, trong Vu Hoàng Cung.

Cộng Công ngoài việc chú ý đến Viên Hồng trong Vu Hoàng Thế Giới, cũng chú ý đến Dương Tiễn.

Viên Hồng đã trở thành Hỗn Độn Ma Viên, đang tu luyện Hỗn Độn Nguyên Thần.

Đợi Viên Hồng tu thành Hỗn Độn Nguyên Thần, Cộng Công sẽ giúp y trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Sau khi Viên Hồng thành Thánh, sẽ thân hóa vạn vật.

Trận chiến giữa Dương Tiễn và Vô Thiên trong Vô Gian Địa Ngục, không thoát khỏi pháp nhãn của Cộng Công.

Địa Ngục vốn do Địa Phủ quản lý, đối với Cộng Công không có bí mật gì đáng nói.

Dưới sự thăm dò của pháp nhãn Cộng Công, y rõ ràng nhìn thấy trận chiến của Dương Tiễn và Vô Thiên.

“Xem ra, Vô Thiên chính là một kiếp số trước khi Dương Tiễn thành Thánh.” Cộng Công thầm nghĩ.

Nghiệp Lực Thành Thánh khó hơn rất nhiều so với Công Đức Thành Thánh.

Nếu Công Đức Thành Thánh là một con đường thuận theo Thiên Đạo, vậy thì, Nghiệp Lực Thành Thánh là một con đường nghịch Thiên Đạo.

Muốn Nghiệp Lực Thành Thánh, kiếp số là không thể thiếu.

Cộng Công có thể khẳng định, Vô Thiên chính là một kiếp số để Dương Tiễn thành Thánh.

Sau Vô Thiên, có lẽ Dương Tiễn còn có kiếp số.

Chương 440

Có Bàn Cổ muốn Dương Tiễn thành Thánh, Cộng Công lại không định ra tay, như vậy, Dương Tiễn độ kiếp số này là tất nhiên.

Hồng Quân, Tam Thanh và những người khác ra tay, cũng không thể thay đổi được.

Bàn Cổ tuy chỉ là một Chân Linh, nhưng có thể vận dụng một phần lực lượng Thiên Đạo, áp đảo Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều không thành vấn đề.

U Minh, tầng đáy Địa Ngục, trận chiến giữa Dương Tiễn và Vô Thiên đã bước vào giai đoạn quyết liệt.

Thiên Nhãn giữa mi tâm Dương Tiễn mở ra, bắn ra từng đạo thần quang.

Không những có thể nhìn thấu bản nguyên vạn vật, động tất mọi hư vọng, mà còn có lực công kích cường đại, thuộc Tiên Thiên.

Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao trong tay Dương Tiễn vung lên, uy thế vô biên hùng dũng, làm rung chuyển toàn bộ mười tám tầng Địa Ngục.

Trong chốc lát, các âm hồn và quỷ sai trong Địa Ngục đều không khỏi kinh khủng.

Vạn Ma Hắc Liên Đại Trận của Vô Thiên đã lung lay sắp đổ.

Đột nhiên, sau lưng Dương Tiễn hiển hiện ra hình chiếu Thiên Đạo.

Hình chiếu Hồng Hoang Thiên Đạo vừa xuất hiện, Đạo Vận Tiên Thiên vô biên bao quanh.

Toàn thân Dương Tiễn chấn động, Nguyên Thần ở trong một

trạng thái huyền diệu lại huyền diệu, chính là thần dữ đạo đồng.

Vô Thiên đang chiến đấu với Dương Tiễn chỉ cảm thấy thực lực Dương Tiễn đột nhiên tăng cường không ít.

Vô Thiên vốn đã rơi vào hạ phong, áp lực lại càng lớn hơn.

"Oanh!" Vạn đóa Ma Khí Hắc Liên tạo thành Tiên Thiên Đại Trận cuối cùng không thể chống cự, ầm ầm phá diệt.

Chỉ thấy, từng đóa Ma Khí Hắc Liên tản ra.

Trận pháp vừa phá, Vô Thiên càng không thể chống cự.

Trong lòng than nhẹ, Vô Thiên tính chuồn êm.

Đã không đánh lại, thay vì thất bại, không bằng rút thân rời đi.

Chỉ tiếc rằng cơ hội tốt này, nếu có thể đánh bại Dương Tiễn, Đạo Hạnh của Vô Thiên nhất định có thể tinh tiến, nếu có thể chém giết Dương Tiễn, có thể đạt được công đức lớn.

Ma quang lóe lên, Vô Thiên thi triển Tiên Thiên Ma Độn, rời khỏi Vô Gian Địa Ngục.

Nhưng, chưa đợi Vô Thiên rời khỏi Vô Gian Địa Ngục, một đóa Nghiệp Hỏa Hồng Liên xuất hiện.

Thân ảnh Minh Hà xuất hiện trên Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Đồng thời, Dương Tiễn lại có thêm minh ngộ, Minh Hà cũng là kiếp số.

Nếu có thể chém giết Vô Thiên và Minh Hà, Dương Tiễn ước tính cũng có thể thành Thánh.

Minh Hà sở dĩ xuất hiện vào lúc này, cũng là thiên số tạo nên.

Bàn Cổ đã ảnh hưởng đến thiên số, nắm giữ tất cả.

Bất luận Dương Tiễn, Vô Thiên và Minh Hà, đều chỉ là một quân

cờ của Bàn Cổ.

Khác biệt là, Vô Thiên và Minh Hà là quân cờ thí mạng.

Hy sinh Vô Thiên và Minh Hà, để Dương Tiễn thành Thánh, từ đó thiết lập thông đạo với một Hồng Hoang khác, đó là mục đích của Bàn Cổ.

Xa ở Bất Chu Sơn, Cộng Công rõ ràng mưu tính của Bàn Cổ, nhưng cũng không định ra tay.

Một Hồng Hoang khác có thể là cơ duyên lớn, cũng có thể là nguy cơ lớn.

Bàn Cổ muốn thôn tính Thiên Đạo của một Hồng Hoang khác, nhưng cũng tồn tại một khả năng, đó là Thiên Đạo của Hồng Hoang khác thôn phệ Thiên Đạo của Hồng Hoang này, lúc đó, Bàn Cổ cũng chỉ có một con đường vẫn lạc.

Tuy rủi ro lớn, nhưng nguy hiểm lớn, thu hoạch cũng lớn.

Muốn đạt được lợi ích lớn, lại không mạo hiểm một chút nào, thì không thực tế.

Minh Hà vừa đến Vô Gian Địa Ngục, Nghiệp Hỏa Hồng Liên dưới chân y rơi xuống đất, hấp thu Hồng Liên Nghiệp Hỏa.

Hồng Liên Nghiệp Hỏa trong Vô Gian Địa Ngục gần như vô tận.

Dương Tiễn tuy đã hấp thu lượng lớn nghiệp lực, nhưng đối với toàn bộ Vô Gian Địa Ngục lại chỉ là hạt cát trong sa mạc.

Cùng với việc ngày càng nhiều Hồng Liên Nghiệp Hỏa dung nhập vào hồng liên, phẩm cấp của Nghiệp Hỏa Hồng Liên bắt đầu tăng lên.

Vì áp lực, Minh Hà đã giao Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên cho Tây Phương Nhị Thánh, dùng một hạt sen Nghiệp Hỏa Hồng Liên bồi dưỡng thành Thất Phẩm Hồng Liên.

Lần này đến Vô Gian Địa Ngục, chính là Minh Hà từ thiên số biết được, Thất Phẩm Hồng Liên có thể hấp thu Hồng Liên Nghiệp Hỏa, thăng cấp thành Thập Nhị Phẩm Hồng Liên.

Chỉ thấy, Thất Phẩm Hồng Liên hấp thu Hồng Liên Nghiệp Hỏa, trong thời gian ngắn đã thăng cấp Bát Phẩm Hồng Liên.

Nhưng, Bát Phẩm Hồng Liên muốn thăng cấp thành Cửu Phẩm cần hấp thu nhiều Hồng Liên Nghiệp Hỏa hơn.

Trong minh minh, có Thiên Đạo Vĩ Lực giáng lâm, rơi xuống trên Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Chính vì có Thiên Đạo Vĩ Lực gia trì, tốc độ thăng cấp của Nghiệp Hỏa Hồng Liên có thể nói là thần tốc.

Thấy Minh Hà xuất hiện, Dương Tiễn đầu tiên sững sờ, tiếp đó như có điều suy tư.

"Thì ra là vậy." Khóe miệng Dương Tiễn hiện lên một nụ cười.

Ngay lập tức, Dương Tiễn thi triển một nghiệp lực thần thông.

"Nghiệp Hỏa Tù Thiên Chỉ, một chỉ giam cầm thiên địa!" Một tiếng hét lớn, Dương Tiễn chỉ vào Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hình chiếu Thiên Đạo sau lưng y cũng hướng về phía Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Trong chốc lát, hình chiếu Thiên Đạo dung nhập vào Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Trong khoảnh khắc, vô lượng Hồng Liên Nghiệp Hỏa hình thành một nhà tù, giam cầm Vô Thiên và Minh Hà.

Nghiệp Hỏa Hồng Liên không ngừng hấp thu Hồng Liên Nghiệp Hỏa.

Cùng với việc Nghiệp Hỏa Hồng Liên ngày càng cường đại, nhà tù nghiệp hỏa đó cũng ngày càng ổn cố.

Tất cả đều nằm trong kế hoạch của Bàn Cổ.

Vô Thiên và Minh Hà nếu trong thời gian ngắn không thể phá vỡ nhà tù nghiệp hỏa, thời gian càng lâu, cũng càng khó phá vỡ.

Bàn Cổ muốn Vô Thiên và Minh Hà không thể trốn thoát, tạo điều kiện cho Dương Tiễn chém giết Vô Thiên và Minh Hà.

Nhưng, rủi ro cũng lớn, bất luận đối mặt với Vô Thiên hay Minh Hà, Dương Tiễn đều có thể chiến thắng, nhưng một mình địch hai, lại khó khăn hơn.

Tất cả đều có được có mất.

Hiện tại, Vô Thiên và Minh Hà khó thoát thân, nhưng độ khó Dương Tiễn chém giết hai người cũng tăng lên.

Trong nhà tù nghiệp hỏa, không có linh khí thiên địa, cũng không có tinh hoa nhật nguyệt, chỉ có nghiệp lực.

Dương Tiễn có thể hấp thu nghiệp lực tu luyện, Vô Thiên và Minh Hà thì không thể.

"Vô Thiên Đạo hữu, chúng ta hợp lực, giết kẻ này." Minh Hà lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Tiễn, quay đầu nói với Vô Thiên.

"Thiện!" Vô Thiên gật đầu.

Ngay lập tức, Vô Thiên và Minh Hà một trái một phải vây công Dương Tiễn.

Đối mặt với sự vây công của Vô Thiên và Minh Hà, Dương Tiễn hồn nhiên không sợ.

Dựa vào Nghiệp Lực Chi Thể và Nghiệp Lực Nguyên Thần, Dương Tiễn thi triển đủ loại thần thông pháp thuật.

Do một mình địch hai, Dương Tiễn ban đầu lại hơi ở hạ phong.

Nhưng, hai người Vô Thiên và Minh Hà muốn đánh bại Dương Tiễn trong thời gian ngắn lại không thực tế.

Vì trong nhà tù nghiệp hỏa chỉ có nghiệp lực, cho nên, pháp lực tiêu hao của Vô Thiên và Minh Hà hồi phục chậm.

Vô Thiên và Minh Hà đều có tiểu thế giới tùy thân, có không ít linh đan, linh thạch, v.v.

Cho nên, dù pháp lực tiêu hao lớn, trong thời gian ngắn, Vô Thiên và Minh Hà cũng có thể chịu đựng được.

Vào lúc này, Nghiệp Hỏa Hồng Liên từ Bát Phẩm thăng cấp Cửu Phẩm.

Chương 441

Tốc độ thăng cấp của Nghiệp Hỏa Hồng Liên quá nhanh, nhanh đến mức khiến Vô Thiên và Minh Hà không dám tin.

Từ khi Minh Hà đến Vô Gian Địa Ngục, chưa đầy một thời gian ngắn, Nghiệp Hỏa Hồng Liên đã từ Thất Phẩm thăng cấp Cửu Phẩm, thực sự quá khủng bố.

Uy lực của Cửu Phẩm Hồng Liên đủ để khiến Chuẩn Thánh động dung.

"Thoát ra trước đã." Minh Hà lớn tiếng hô một tiếng.

Ngay lập tức, Minh Hà dốc toàn lực một đòn, muốn phá vỡ nhà tù nghiệp hỏa.

Tuy nhiên, công kích của y tuy làm rung chuyển nhà tù nghiệp hỏa, nhưng lại không thể phá vỡ.

Vô Thiên cũng dốc toàn lực một đòn, cũng không thể phá vỡ nhà tù nghiệp hỏa.

Hiện nay, Vô Thiên và Minh Hà liên thủ cũng khó thoát khốn trong thời gian ngắn, Dương Tiễn hiển nhiên sẽ không cho hai người cơ hội đào thoát.

Thân là quân cờ, trên bàn cờ của Bàn Cổ, Vô Thiên và Minh Hà lại hồn nhiên không biết, cũng thật đáng thương.

Vận mệnh của Vô Thiên và Minh Hà, thực ra đã sớm được định đoạt.

Thực lực Vô Thiên và Minh Hà khó lòng nghịch thiên cải mệnh.

Tuy thực lực Vô Thiên và Minh Hà có thể so tài cao thấp với

Dương Tiễn, nhưng hiện tại Bàn Cổ đang có kế hoạch.

Trong mắt Bàn Cổ, Vô Thiên và Minh Hà đều chỉ là lũ kiến, không đáng nhắc tới.

Với lực lượng Thiên Đạo mà Chân Linh Bàn Cổ có thể vận dụng, ngay cả Thánh Nhân sơ kỳ cũng không được để vào mắt, huống chi chỉ là hai Chuẩn Thánh.

Nghiệp Hỏa Hồng Liên đã thăng cấp thành Thập Phẩm, nhà tù nghiệp hỏa giam cầm Vô Thiên và Minh Hà cũng càng thêm ổn cố.

Cùng với thời gian trôi qua, Vô Thiên và Minh Hà muốn thoát khốn, độ khó cũng ngày càng lớn.

Dương Tiễn lại càng chiến càng dũng mãnh, không ngừng hấp thu nghiệp lực trong trận chiến.

Không biết từ lúc nào, một vạn năm đã trôi qua.

Một vạn năm trong Vô Gian Địa Ngục, lại không phải là một khoảnh khắc trên Hồng Hoang đại địa, thậm chí còn không đáng kể.

Các giới diện khác nhau, tốc độ chảy của thời gian cũng hoàn toàn khác nhau.

Chẳng hạn như Địa Ngục, tốc độ chảy của thời gian ở mười tám tầng Địa Ngục không đồng bộ.

Sau một vạn năm chiến đấu, hai người Vô Thiên và Minh Hà đã không thể chống cự.

Lúc này, Nghiệp Hỏa Hồng Liên đã tiến hóa thành Thập Nhị Phẩm.

"Vô biên nghiệp lực, tận quy ta thân!" Dương Tiễn lớn tiếng hô một tiếng.

Lập tức, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên vỡ tan.

Khi Thập Nhị Phẩm Hồng Liên tan vỡ, lực lượng khủng bố bùng phát.

Hồng Liên Nghiệp Hỏa hoành hành, phảng phất trong khoảnh khắc nuốt chửng tất cả.

Vô Thiên và Minh Hà đều tuyệt vọng thảm kêu.

Sau hàng vạn năm chiến đấu, Vô Thiên và Minh Hà đều thân bị trọng thương.

Tuy có Tiên Thiên Linh Bảo, có đại thần thông, nhưng cũng không thể chống lại Hồng Liên Nghiệp Hỏa thanh thế lớn như vậy.

Thoáng cái, Vô Thiên và Minh Hà đều vẫn lạc.

Hai Chuẩn Thánh cứ thế thần hình câu diệt.

Diệt Vô Thiên và Minh Hà, ý niệm Dương Tiễn thông đạt.

Hỗn Nguyên Đạo Quả, đã ngộ!

Vô lượng nghiệp lực điên cuồng dung nhập vào thể nội Dương Tiễn, Nguyên Thần Dương Tiễn ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo.

Cũng chính lúc Nguyên Thần Dương Tiễn ký thác vào Thiên Đạo, y đã thành Thánh.

Hồng Hoang Thiên Đạo Thánh Nhân!

Nghiệp Lực Thành Thánh, Dương Tiễn là người đầu tiên trong Hồng Hoang.

Vì thế, cùng với việc thành Thánh, ít nhiều đã hoàn thiện Thiên Đạo.

Do là nghiệp lực Thánh Nhân, Dương Tiễn không có công đức, nhưng lại có khí vận lớn. ...

Khi Dương Tiễn vừa thành Thánh, toàn bộ Hồng Hoang xuất hiện

dị tượng.

Không chỉ tất cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân, vô số sinh linh trong Hồng Hoang đều đã biết.

Một Thiên Đạo Thánh Nhân xuất hiện, dị tượng lại không nhỏ.

Lúc này, Thiên Địa khánh hạ.

Có tường vân bao quanh, lại có thụy thái thần quang, tử khí tràn ngập, thiên hoa rơi rụng lả tả.

Trên đại địa nhân khí tràn ngập.

Uy thế Thánh Nhân bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, tất cả sinh linh đều cảm nhận được.

Dưới Chuẩn Thánh, ngay cả Đại La Kim Tiên, dưới uy thế Thánh Nhân cũng không thể cử động thân.

Trong chốc lát, Hồng Hoang dậy sóng lớn.

Kim Hà Động trên Ngọc Tuyền Sơn, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, một trong Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, đứng dậy, một vẻ kinh ngạc.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân biết Dương Tiễn tu luyện Nghiệp Lực Thành Thánh Pháp, nhưng lại không biết Dương Tiễn có thể thành Thánh.

Nhưng, Dương Tiễn thành Thánh đối với Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng không phải chuyện xấu.

Dù sao y là lão sư của Dương Tiễn, Dương Tiễn lại là đệ tử Tam Đại của Xiển Giáo.

Cùng với việc Dương Tiễn thành Thánh, Khí Vận của Xiển Giáo lại tăng cường không ít.

"Thiên Đạo Chi Tử." Ngọc Đỉnh Chân Nhân cảm thán.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân hiện giờ cũng chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên cấp, cách Chuẩn Thánh còn xa vời, Dương Tiễn lại đã thành Thánh.

Về căn cước, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng không kém Dương Tiễn.

Tuy nhiên, căn cước, ngộ tính, thậm chí công pháp, đều không phải là quan trọng nhất.

Hồng Hoang hiện nay, người ảnh hưởng lớn nhất đến Hồng Hoang Thiên Đạo là Bàn Cổ.

Có sự giúp đỡ của Bàn Cổ, muốn thành Thánh tự nhiên cũng dễ dàng.

Dương Tiễn là người xuyên việt, từ một Hồng Hoang khác.

Chỉ khi Dương Tiễn thành Thánh, Bàn Cổ mới có thể thiết lập thông đạo với một Hồng Hoang khác.

Cho nên, việc Dương Tiễn thành Thánh rất quan trọng đối với Bàn Cổ.

Bất luận trong mắt Bàn Cổ, hay trong cái nhìn của Cộng Công, Dương Tiễn đều là một quân cờ có giá trị lợi dụng, còn Ngọc Đỉnh chỉ là một con kiến, không đáng nhắc tới, hai bên không thể đánh đồng.

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh, cùng với Chân Linh Bàn Cổ, tâm trạng lúc này lại không giống nhau.

Nguyên Thủy tự nhiên hỉ hình ư sắc, Xiển Giáo có thêm một Thiên Đạo Thánh Nhân, Khí Vận đại tăng, thực lực cũng tăng cường không ít.

Bất Chu Sơn.

Hậu Thổ thần sắc ngưng trọng: "Huynh trưởng, đệ tử Xiển Giáo

Dương Tiễn đã thành Thánh.” Hồng Hoang có thêm một Thánh Nhân, lại không phải là một phe, khiến Hậu Thổ lo lắng cho Vu Tộc.

Tuy Vu Tộc hiện tại có hai Hỗn Nguyên Thánh Nhân, thực lực Cộng Công cường đại, nhưng trong lòng Hậu Thổ vẫn nặng trĩu.

“Sau khi thành Thánh, Dương Tiễn cũng là quân cờ thí mạng.” Cộng Công nói.

“Huynh trưởng muốn ra tay giết Dương Tiễn?” Hậu Thổ kinh hãi.

Chương 442

Dương Tiễn đã thành Thiên Đạo Thánh Nhân, có khí vận lớn, lại là đệ tử Xiển Giáo.

Giết Dương Tiễn sẽ phải trả cái giá lớn, lại được không bù mất.

Cho nên, Hậu Thổ lo lắng Cộng Công ra tay giết Dương Tiễn, sẽ khiến Vu Tộc tổn thất.

"Không cần ta ra tay." Cộng Công nói.

Bàn Cổ muốn thiết lập thông đạo với một Hồng Hoang khác, việc Dương Tiễn thành Thánh là mấu chốt.

Muốn thiết lập thông đạo với một Hồng Hoang khác không dễ dàng, hy sinh Dương Tiễn đã thành Thánh là cần thiết.

Thấy Hậu Thổ không hiểu, Cộng Công mỉm cười, quyết định tiết lộ.

"Dương Tiễn không phải là Thiên Đạo Chi Tử, y xuyên việt từ một Hồng Hoang khác.

Cùng với việc y thành Thánh, Bàn Cổ khẳng định sẽ hy sinh y để thiết lập thông đạo với một Hồng Hoang khác." Khi lời nói của Cộng Công vừa dứt, Hậu Thổ mắt trợn tròn miệng há hốc.

Một Hồng Hoang khác?

Hậu Thổ kinh ngạc đến ngây người, không ngờ lại có một Hồng Hoang khác, Dương Tiễn lại xuyên việt từ một Hồng Hoang khác đến.

"Có một Hồng Hoang khác ư?" Hậu Thổ không dám tin.

"Dưới Đại Đạo, có vô số Hồng Hoang." Cộng Công nhàn nhạt nói.

Cộng Công cũng không lừa Hậu Thổ, sự thật cũng đúng là như

vậy.

Hỗn Độn vô biên vô tế, tồn tại vô số Hồng Hoang.

Cho nên, cũng tồn tại vô số Cộng Công.

Nhưng, Hồng Hoang có vô số, Bàn Cổ, Tam Thanh, Tổ Vu, v.v., cũng đều có vô số.

Thậm chí Tru Tiên Tứ Kiếm, Hà Đồ Lạc Thư và các Tiên Thiên Linh Bảo khác, cùng với Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hỗn Độn Châu, v.v., cũng đều có vô số.

Nhưng Chân Linh là duy nhất.

Tồn tại vô số Cộng Công, huyết mạch, Nguyên Thần, pháp tắc, thần thông, v.v., đều giống nhau, nhưng Chân Linh lại tuyệt đối không giống nhau.

"Vô số Hồng Hoang ư?" Hậu Thổ không dám tin.

"Hồng Hoang mà ta đang ở chỉ là một trong vô số Hồng Hoang dưới Đại Đạo.

Những Hồng Hoang cấp thấp hơn Hồng Hoang của ta chắc chắn không ít, nhưng Hồng Hoang siêu việt Hồng Hoang của ta hẳn cũng có." Cộng Công nói.

Mặc dù tồn tại vô số Hồng Hoang, vậy thì, việc một Hồng Hoang thôn tính một Hồng Hoang khác cũng không có gì kỳ lạ.

Đương nhiên, sự thật là một Hồng Hoang muốn tiếp xúc một Hồng Hoang khác thì khó, cần một người xuyên việt, sau đó người xuyên việt đó thành Thánh.

Nghe những gì Cộng Công nói, Hậu Thổ rơi vào trầm tư.

Từ trước đến nay, tầm nhìn của Hậu Thổ cũng chỉ giới hạn trong thế giới Hồng Hoang hiện tại.

Nhưng từ miệng Cộng Công biết được dưới Đại Đạo có vô số Hồng Hoang, Hậu Thổ có chút khó chấp nhận.

Hồng Hoang hiện nay, tuy cường đại, nhưng trước Đại Đạo cũng không đáng kể.

Nếu có người có thể chứng đắc Đại Đạo, trở thành tồn tại vô thượng không thể diễn tả, chỉ sợ một ý niệm có thể khiến vô số Hồng Hoang hủy diệt, không để lại một chút dấu vết.

Ngay cả thế giới Hồng Hoang còn không đáng kể, vậy thì, sinh linh trong thế giới Hồng Hoang càng không cần nói, hoàn toàn không đáng nhắc tới.

Sau khi thành Thánh, Dương Tiễn cũng đắc ý tràn trề.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân, dù chỉ Thánh Nhân sơ kỳ, song đây cũng là điều Dương Tiễn trước khi xuyên việt chẳng dám nghĩ tới.

Trước khi xuyên việt, cấp Chuẩn Thánh đã khiến Dương Tiễn phải ngửa mặt trông lên.

Giờ đây, dưới sự trợ giúp của Bàn Cổ, Dương Tiễn đã thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Dù tu vi chẳng thể sánh cùng Tam Thanh hay các bậc khác, nhưng địa vị lại có thể ngang hàng. "Dưới Thánh Nhân đều là lâu la kiến cỏ, nay, ta cũng là Thánh Nhân." Lòng Dương Tiễn không khỏi kích động.

Thánh Nhân bất tử bất diệt, trải vạn kiếp bất ma.

Bởi nguyên thần ký thác Thiên Đạo, vậy nên muốn diệt nguyên thần của Thiên Đạo Thánh Nhân là điều khó khăn.

Chỉ cần nguyên thần bất diệt, mượn Thiên Đạo chi lực có thể phục sinh vô hạn, pháp lực vô cùng vô tận.

Cùng với việc thành Thánh, Dương Tiễn cũng càng thêm thấu hiểu

sự cường đại của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Đối với Dương Tiễn hiện tại, bản thân trước khi thành Thánh quá đỗi yếu ớt.

Giờ đây tùy tiện một phân thân cũng đủ sức đánh bại, mà Thánh Nhân lại có thể phân thân vô số.

Một bước bước ra, Dương Tiễn rời khỏi Địa Ngục, rời khỏi U Minh Giới, rồi đến Hồng Hoang đại địa.

Khi đó, Dương Tiễn cũng cảm thụ được sự triệu hoán của Bàn Cổ.

Vốn dĩ, Dương Tiễn định đến Ngọc Tuyền Sơn Kim Hà Động diện kiến Ngọc Đỉnh Chân Nhân, sau đó sẽ lên Thiên Giới thăm mẫu thân Vân Hoa Tiên Tử.

Song, bởi Bàn Cổ triệu hoán, y liền lập tức hướng Thiên Đạo Không Gian mà đi.

Thần quang Thiên Đạo màu tía hồng xuất hiện cách Dương Tiễn không xa, tạo thành một lốc xoáy.

Dương Tiễn đạp vào trong lốc xoáy, cũng tiến vào Thiên Đạo Không Gian.

Vừa tiến vào Thiên Đạo Không Gian, Dương Tiễn đã thấy Bàn Cổ.

Đương nhiên, đó chẳng phải Chân Linh của Bàn Cổ, mà chỉ là một thân thể do Bàn Cổ dùng Thiên Đạo chi lực ngưng tụ thành. "Dương Tiễn, đã thành Thánh, tốt lắm." Bàn Cổ nở nụ cười trên mặt. "Đa tạ Đại Thần đã trợ giúp." Dương Tiễn đầy vẻ cảm kích.

Nếu không có Bàn Cổ trợ giúp, Dương Tiễn muốn thành Thánh thì muôn vàn khó khăn.

Chính vì Bàn Cổ đã trợ giúp Dương Tiễn, nên giờ đây Dương Tiễn mới cảm kích từ tận đáy lòng.

Thấy Dương Tiễn mặt đầy cảm kích, Bàn Cổ âm thầm cười lạnh.

Một Dương Tiễn nhỏ bé chẳng đáng kể trong mắt Bàn Cổ.

Nếu không thể lợi dụng y để thiết lập thông đạo liên kết với một Hồng Hoang khác, Bàn Cổ căn bản sẽ chẳng quan tâm đến Dương Tiễn, chứ đừng nói đến việc giúp y thành Thánh.

Kể từ khi Dương Tiễn đã thành Thánh, vậy cũng là lúc Bàn Cổ thu hoạch rồi.

Tiếp theo, là thiết lập thông đạo liên kết với một Hồng Hoang khác.

Muốn thiết lập thông đạo liên kết với một Hồng Hoang khác, độ khó chẳng hề nhỏ.

Nếu hi sinh Dương Tiễn, có thể thành công trong thời gian ngắn; nếu không hi sinh Dương Tiễn, lại cần thời gian dài hơn.

Bàn Cổ chẳng chờ đợi quá lâu, vậy nên, cũng chỉ có thể hi sinh Dương Tiễn. "Ngươi cũng chẳng cần cảm kích ta." Bàn Cổ cười nói.

Cảm giác ngữ khí của Bàn Cổ đã thay đổi, Dương Tiễn có dự cảm chẳng lành, bất giác nhìn về phía Bàn Cổ. "Từ một Hồng Hoang khác, ta muốn thiết lập thông đạo với một Hồng Hoang khác, cần có sự hi sinh." Bàn Cổ nói mà chẳng chút e ngại. "?" Dương Tiễn kinh hãi, lúc này mới rõ kế sách của Bàn Cổ.

Bàn Cổ chẳng hề muốn Dương Tiễn đối phó Bàn Cổ, sở dĩ, y chờ Dương Tiễn thành Thánh xong, rồi hi sinh y để thiết lập thông đạo liên kết với một Hồng Hoang khác.

Sau khi biết ý đồ của Bàn Cổ, Dương Tiễn xoay người, song,

chẳng hay chẳng biết, Bàn Cổ đã dùng Thiên Đạo chi lực vây khốn Dương Tiễn.

Bị Bàn Cổ dùng Thiên Đạo chi lực vây khốn, Thánh Nhân trung kỳ cũng chẳng thoát được, huống hồ Dương Tiễn chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ yếu ớt.

So với Bàn Cổ, tu vi Thánh Nhân sơ kỳ hiện tại của Dương Tiễn cũng chẳng đáng kể.

Trong mắt Bàn Cổ, Dương Tiễn lúc này cũng chẳng khác gì lâu la kiến cỏ.

Chương 443

Kể từ khi Bàn Cổ dám nói ra mọi thứ, mọi việc đều trong tầm khống chế của y.

Chỉ cần Cộng Công không xuất thủ, Hồng Hoang không một ai có thể cứu Dương Tiễn.

Dẫu Hồng Quân, Tam Thanh và những người khác cũng chẳng đối phó nổi Bàn Cổ.

Thái độ của Cộng Công, Bàn Cổ cũng rõ.

Bất luận Bàn Cổ hay Cộng Công, đều muốn từ một Hồng Hoang khác giành được lợi ích, nhưng trước tiên phải thiết lập một thông đạo.

Dương Tiễn kinh hãi, rút Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao ra, ngưng tụ pháp lực, tung ra một kích. "Bùm!" Một kích toàn lực của Dương Tiễn quả thật uy lực không nhỏ, mang theo một phần Thiên Đạo chi lực, song lại chẳng thể lay chuyển Thiên Đạo chi lực của Bàn Cổ.

Dù Dương Tiễn là Thánh Nhân, Bàn Cổ chỉ là một Chân Linh, nhưng Thiên Đạo chi lực mà Bàn Cổ có thể vận dụng lại vượt xa Dương Tiễn.

Khoảng cách thực lực giữa hai bên quá lớn.

Khi Bàn Cổ vừa ra tay, Dương Tiễn chẳng có chút sức phản kháng nào.

Thoáng chốc, Dương Tiễn bị Thiên Đạo chi lực trói buộc, đã chẳng thể nhúc nhích.

Nguyên thần ký thác Thiên Đạo của Dương Tiễn cũng hiện ra, bị Bàn Cổ khống chế.

Phẫn nộ nhìn Bàn Cổ, sự căm hận của Dương Tiễn cũng chẳng thể tăng thêm.

Thiên Nhãn nơi mi tâm Dương Tiễn mở ra, một luồng thần quang bắn ra, công kích Bàn Cổ.

Song, thần quang Thiên Nhãn do Dương Tiễn phát ra vừa tiếp cận Bàn Cổ đã tiêu thất vô hình. "Hừ!" Một tiếng hừ lạnh, Bàn Cổ khẽ động ngón tay, thân thể và nguyên thần của Dương Tiễn cũng bị Thiên Đạo chi lực trấn áp.

Nghiệp lực chi thể và nghiệp lực nguyên thần, dưới sự trấn áp của Thiên Đạo chi lực, diễn hóa ra đủ loại huyền ảo.

Dương Tiễn có thể cảm thụ tinh khí thần đều đang nhanh chóng tiêu tán, Chân Linh của y cũng bắt đầu tan rã.

Chẳng bao lâu, Chân Linh của Dương Tiễn diệt vong, thân thể và nguyên thần của y cũng tiêu thất.

Thay vào đó, một thông đạo đã hình thành.

Thông đạo liên kết với một Hồng Hoang khác đã hoàn thành, Bàn Cổ cũng lộ vẻ hỉ sắc.

Một Thiên Đạo Thánh Nhân vẫn lạc, Hồng Hoang lại sản sinh dị tượng.

Tử Tiêu Cung, mi đầu Hồng Quân khẽ nhíu.

Đại Xích Thiên, Thái Thanh Cảnh, Tam Thanh tụ họp một chỗ.

Sắc mặt Nguyên Thủy khó coi, chẳng bao lâu trước Dương Tiễn mới thành Thánh, trong thời gian ngắn đã vẫn lạc.

Thái Thượng và Thông Thiên nhìn nhau một cái.

Bất luận Hồng Quân, Tam Thanh, hay Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh, Cộng Công và Hậu Thổ, đều biết Dương Tiễn vẫn lạc là do

Bàn Cổ gây ra.

Cộng Công và Hậu Thổ biết Bàn Cổ giết Dương Tiễn để thiết lập thông đạo liên kết với một Hồng Hoang khác, còn Hồng Quân và các vị khác lại chẳng rõ.

Lúc này, vô số sinh linh Hồng Hoang chấn kinh.

Trong thời gian ngắn ngủi, một Thánh Nhân vừa thành đã vẫn lạc, tình huống gì đây?

Chẳng phải Thánh Nhân bất tử bất diệt sao?

Vừa thành Thánh một lát đã vẫn lạc thì có ý nghĩa gì?

Đối với những người muốn thành Thánh Nhân, đây không nghi ngờ gì là một đả kích lớn.

Cùng lúc đó, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều bấm ngón tay suy tính.

Một Thiên Đạo Thánh Nhân vẫn lạc, không phải chuyện nhỏ.

Thông thiên cơ chẳng khó để biết rõ nhân quả.

Sau một hồi suy tính, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều biết Bàn Cổ đã thiết lập một thông đạo.

Thông đạo được thiết lập bằng cách hi sinh một Thiên Đạo Thánh Nhân, khiến Hồng Quân và các vị khác mỗi người đều có suy đoán riêng.

Tây Phương Cực Lạc Thế Giới. "Sư huynh, xem kìa?" Chuẩn Đề nhìn về phía Tiếp Dẫn. "Dương Tiễn thành Thánh, tất nhiên có sự trợ giúp của Bàn Cổ.

Sau khi Dương Tiễn thành Thánh, Bàn Cổ đã giết y để thiết lập một thông đạo.

Bởi vậy, thông đạo mà Bàn Cổ thiết lập ẩn chứa bí mật lớn, nhưng lại chẳng rõ thông đến nơi nào." Tiếp Dẫn nói.

Chuẩn Đề cũng không ngừng phân tích, suy đoán.

Đối với thông đạo trong Thiên Đạo Không Gian kia, Tây Phương Nhị Thánh đều đã có sự hiểu kỳ sâu sắc.

Gần như khi Bàn Cổ thành công thiết lập thông đạo liên kết với một Hồng Hoang khác, Cộng Công và Hậu Thổ cũng đã ở Thiên Đạo Không Gian.

Mỗi một Thiên Đạo nội bộ đều có một không gian, Vu Hoàng Thiên Đạo của Cộng Công cũng chẳng ngoại lệ.

Thiên Đạo Không Gian này chính là nội bộ của Hồng Hoang Thiên Đạo.

Chân Linh của Bàn Cổ cũng ẩn tàng tại một nơi nào đó trong Thiên Đạo Không Gian này.

Lúc này, Cộng Công và Hậu Thổ nhìn Bàn Cổ, chỉ thấy một thân thể do Thiên Đạo chi lực ngưng tụ, Chân Linh của Bàn Cổ lại chẳng ở trong thân thể này.

Một cánh cửa truyền tống màu tía hồng, liền thông đến một Hồng Hoang khác.

Đối với việc Cộng Công đến, Bàn Cổ chẳng hề bất ngờ.

Cộng Công sở hữu một Thiên Đạo, dù chẳng thể sánh bằng Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng cũng không thể xem thường.

Nếu Vu Hoàng Thiên Đạo của Cộng Công có thể thôn tính một Hồng Hoang Thiên Đạo khác, có lẽ có thể đánh bại Hồng Hoang Thiên Đạo này.

Bàn Cổ thì lại muốn để Hồng Hoang Thiên Đạo thôn tính một

Hồng Hoang Thiên Đạo khác.

Vậy thì, tiếp theo Cộng Công và Bàn Cổ sẽ mỗi người dùng thủ đoạn riêng của mình.

Còn về Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, sau khi làm rõ, cũng chẳng có tư cách tham dự.

Hồng Hoang này cũng chỉ có Cộng Công có tư cách so tài cao thấp với Bàn Cổ.

Đối mặt với Bàn Cổ, Cộng Công và Bàn Cổ đều chẳng nói một lời.

Nói nhiều vô ích.

Hai bên cũng chẳng ra tay công kích.

Một luồng nguyên thần của Cộng Công mang theo một giọt tinh huyết tiến vào thông đạo, một phần ý chí của Bàn Cổ mang theo Thiên Đạo chi lực cũng tiến vào thông đạo.

Hậu Thổ chỉ nhìn.

Rừng núi trùng điệp, khí tức man hoang tràn ngập.

Hoàn cảnh ác liệt khiến người Đông Di hung hãn vô cùng.

Thời viễn cổ, Vu tộc và Yêu tộc tranh đoạt vị trí nhân vật chính thiên địa, song lại lưỡng bại câu thương, song song suy tàn.

Nhân tộc sau Lượng Kiếp Vu Yêu quật khởi, một phen trở thành nhân vật chính thiên địa.

Vu Yêu nhị tộc đại nộ, nhưng lại chẳng làm gì được Nhân tộc.

Đại Vu Xi Vưu chuyển thế thành Nhân tộc, muốn tranh đoạt vị trí Nhân Hoàng.

Sau nỗ lực, y trở thành thủ lĩnh bộ lạc Cửu Lê, đánh bại Viêm Đế

Thần Nông thị, song lại bại dưới tay Hoàng Đế Hiên Viên thị, chết không toàn thây.

Người Đông Di là hậu duệ Cửu Lê, tế tự Xi Vưu.

Vu trong Đông Di có địa vị cao, trong số Vu thì Vu Chúc có địa vị cao nhất.

Chương 444

Trong một trại tử nằm sâu trong núi, một lão giả mặc trang phục phong cách Vu tộc đứng đó.

Lão giả râu tóc bạc phơ, nhìn qua đã bảy tám mươi tuổi, song chính là Vu Chúc của Đông Di.

Lúc này, Vu Chúc đã bị một luồng nguyên thần của Cộng Công đoạt xá, đồng thời, một giọt tinh huyết của Cộng Công cũng đang cải tạo thân thể Vu Chúc.

Dù chỉ là một luồng nguyên thần và một giọt tinh huyết của Cộng Công, cũng có thể khiến Vu Chúc có được chiến lực Thánh Nhân.

Bàn Cổ Chân Thân trong Hồng Hoang này cũng có thể được Thiên Đạo công nhận.

Trong thời gian ngắn ngủi, Cộng Công cũng đang tiêu hóa ký ức của Vu Chúc.

Từ ký ức của Vu Chúc, Cộng Công cũng đã hiểu rõ đại thế thiên hạ này.

Nhân tộc hiện đang ở thời Thương triều.

Nhân Vương Đế Ất tuổi cao hoang mòn, mệnh chẳng còn bao lâu.

Thái tử là con trai thứ ba Thọ Vương, cũng chính là Đế Tân, Trụ Vương sau này.

Thiên hạ có tám trăm trấn chư hầu thần phục Thương triều.

Đông Di là địch nhân lớn nhất của Thương triều ở phương Đông.

Thương triều ở phương Tây có đại địch, tựa hồ có huyết mạch của Thượng Cổ Khoa Phụ nhất tộc, có Quỷ Phương và các thế lực

khác.

Hàng năm, người Đông Di đều phát động chiến tranh, thường do Đông Bá Hầu Khương Hoàn Sở suất lĩnh một số chư hầu phương Đông chống đỡ. "Cốt truyện Phong Thần chưa bắt đầu." Cộng Công như có điều suy tư.

Đế Ất chưa chết, Trụ Vương cũng chưa lên ngôi, lại càng chưa có chuyện phá phách ở Nữ Oa Cung.

Cộng Công lúc này thân phận là Vu Chúc của Đông Di, cũng là người có quyền uy cao nhất Đông Di.

Song, theo Cộng Công được biết, Trụ Vương tựa hồ đã bình định Đông Di, võ công hiển hách khiến y tự mãn đắc ý.

Từ ký ức của tiền thân, Cộng Công biết người Đông Di là bề ngoài mạnh mẽ nhưng bên trong lại yếu ớt.

Cộng Công cân nhắc đến việc để Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính Hồng Hoang Thiên Đạo này.

Nhắm mắt lại, Cộng Công cẩn thận cảm ngộ, phát hiện Hồng Hoang Thiên Đạo này cường đại, mạnh hơn Hồng Hoang Thiên Đạo nơi bản thể y một chút.

Với sự cường đại của Hồng Hoang Thiên Đạo này, bất luận Vu Hoàng Thiên Đạo của Cộng Công muốn thôn tính Thiên Đạo này, hay Hồng Hoang Thiên Đạo nơi bản thể y muốn thôn tính, độ khó đều rất lớn. "Nếu như, Hồng Hoang Thiên Đạo này và Hồng Hoang Thiên Đạo nơi bản thể ta đối đầu..." Lòng Cộng Công khẽ động.

Nếu hai Hồng Hoang Thiên Đạo đối đầu, tốt nhất là lưỡng bại câu thương, vậy thì Vu Hoàng Thiên Đạo có thể một lần thôn tính hai Thiên Đạo cường đại.

Song, điều đó chẳng dễ dàng.

Hồng Hoang này, Hồng Quân đã hợp Đạo, Tam Thanh, Nữ Oa và các vị khác đều là Thánh Nhân.

E rằng trong Thiên Đạo cũng ẩn giấu Chân Linh của Bàn Cổ.

Bất luận Bàn Cổ, chúng Thánh Thiên Đạo, hay Hồng Quân hợp Đạo, đều là phiền phức.

Cộng Công cũng cần phải cẩn thận mưu tính một phen.

Có một điểm có thể khẳng định, đó là Bàn Cổ ở Hồng Hoang nơi bản thể Cộng Công muốn thôn tính Hồng Hoang Thiên Đạo này, căn bản có mâu thuẫn.

Cộng Công có thể lợi dụng điều này thật tốt. "Trước mắt, hãy tăng cường sức mạnh của Đông Di trước đã." Cộng Công lẩm bẩm.

Người Đông Di ít nhiều đều có huyết mạch Vu tộc, Cộng Công hiện tại thân phận lại là người có địa vị cao nhất Đông Di, không lợi dụng thật đáng tiếc.

Hiện tại, tình cảnh người Đông Di chẳng tốt, thiếu thốn lương thực, hàng năm đều có không ít người chết đói.

Cũng thiếu binh khí, phần lớn đều là giáp da, binh khí đá hoặc gỗ, giáp và binh khí bằng đồng xanh thì ít.

Nghĩ vậy, Cộng Công trước tiên phóng xuất khí thế cường đại.

Cùng với khí thế của Cộng Công phóng xuất, lập tức, thiên địa biến sắc.

Mấy vạn người trong toàn bộ trại đều bị kinh động, từng người từng người nhìn về nơi Cộng Công đang ở.

Không ít người vội vàng đến.

Cộng Công cũng từ trong căn nhà gỗ bước ra.

Trong mắt mọi người, thân thể và tướng mạo của Cộng Công lại nhanh chóng biến hóa, từ một lão giả râu tóc bạc phơ trở nên trẻ lại.

Rất nhanh, trông y đã gần giống Cộng Công. "Ta đã trở thành Đại Vu." Cộng Công mở miệng.

Đại Vu ở Đông Di đã là một truyền thuyết.

Thời Chuyên Húc, có một số Đại Vu.

Thời Nghiêu Thuấn, gần như không có Đại Vu nào xuất hiện.

Đến Hạ triều, khi văn hóa Vu tộc cường thịnh nhất, cũng chẳng thể xuất hiện một Đại Vu.

Trở thành Đại Vu, cũng giải thích cho việc phản lão hoàn đồng, dung mạo và thân hình biến hóa to lớn.

Thực tế, Cộng Công không chỉ trở thành Đại Vu, mà là Bàn Cổ Chân Thân.

Bàn Cổ Chân Thân có thể siêu việt sự tồn tại của Tổ Vu.

Song, một Đại Vu cũng đủ để đánh lừa.

Quả nhiên, khi Cộng Công nói mình đã tu luyện thành Đại Vu, người Đông Di xung quanh đều thần sắc kích động. "Vu Chúc đại nhân tu thành Đại Vu." "Xi Vưu ở trên cao, Đông Di ta có thể quật khởi rồi." Không ít người Đông Di kích động đến phát khóc.

Cộng Công chỉ phóng xuất một phần nhỏ khí thế, nhưng đã bao trùm toàn bộ trại tử.

Dưới khí thế của Cộng Công, mấy vạn người trong trại đều cảm thấy áp lực.

Đông Di có chín chín tám mươi mốt trại, mỗi trại mấy vạn người.

Trại nơi Cộng Công đang ở là lớn nhất, cũng là trại có thực lực

mạnh nhất trong tám mươi mốt trại.

Vốn dĩ có địa vị cao nhất Đông Di, lại trở thành 'Đại Vu', địa vị càng không thể lay chuyển.

Nhìn những người Đông Di ngày càng đông đúc xung quanh, Cộng Công dùng thần thức cảm tri, phần lớn mọi người đều có huyết mạch Vu tộc, nhưng lại đang ở trạng thái ngủ say.

Vu tộc giác tỉnh huyết mạch Vu, trong số Vu tộc thì Vu Chúc có địa vị cao nhất.

Hồng Hoang đại địa, lãnh địa Đông Di.

Núi non trùng điệp vô số, nhưng chưa được khai hóa, man hoang, dã thú vô số, hoàn cảnh ác liệt.

Người Đông Di sống ở đây trải qua bao gian nan.

Lúc này, trong bộ lạc lớn nhất của Đông Di.

Mấy vạn người Đông Di đều hưng phấn nhìn về phía Cộng Công.

Vu Chúc vốn là người có địa vị cao nhất Đông Di, giờ đây, Cộng Công khẽ phóng thích một chút khí thế, thêm vào đó là phản lão hoàn đồng, lại tự xưng đã tu thành Đại Vu, uy vọng càng như mặt trời giữa trưa.

Một hán tử trung niên thân thể khôi ngô, cao hơn trượng nhìn Cộng Công đầy kích động, đó chính là Đông Di Vương.

Dù Cộng Công chỉ hiển lộ một phần nhỏ thực lực, thậm chí chưa đến một phần vạn, nhưng cũng đã là sự tồn tại khiến người Đông Di phải ngưỡng vọng.

Một số người Đông Di có cách nghĩ đơn giản, có một Đại Vu, dù không thể diệt Thương triều, ít nhất Đông Di chắc chắn sẽ quật khởi, cuộc sống cũng sẽ tốt hơn. "Vu Đằng, truyền mệnh lệnh của ta, triệu

tập thủ lĩnh của tám mươi bộ lạc còn lại." Cộng Công nói với Đông Di Vương Vu Đằng.

Thủ lĩnh của tám mươi mốt bộ lạc Đông Di, không ai ngoại lệ đều mang họ Vu.

Lấy Vu làm họ, cũng là vinh quang vô thượng mà người Đông Di theo đuổi.

Chương 445

Cộng Công muốn tăng cường sức mạnh Đông Di, vậy thì, cần phải truyền thụ một số công pháp và thần thông.

Từ ký ức của tiền thân, Cộng Công biết công pháp hiện tại của Đông Di đều thô thiển, cũng là những phương pháp tu Vu để rèn luyện sức mạnh, cường hóa gân cốt, hoặc là những công pháp Vu tu tàn khuyết có tệ đoan.

Với công pháp hiện tại của Đông Di, người Đông Di có huyết mạch Vu tộc muốn tu luyện, giác tỉnh huyết mạch Vu tộc cũng khó.

Nếu thành công, cũng có nguy hiểm cực lớn, hoặc thân tử, hoặc cả người phế bỏ.

Người Đông Di giác tỉnh huyết mạch Vu tộc ít ỏi, tỷ lệ tử vong khi giác tỉnh huyết mạch Vu tộc lại luôn ở mức cao.

Thường thì một trăm người Đông Di giác tỉnh huyết mạch Vu tộc, lại chỉ có một người thành Vu.

Phần lớn thân tử, phần nhỏ thành công nhưng phế nhân.

Dù vậy, vì một cơ hội giác tỉnh, người Đông Di cũng nỗ lực tu luyện.

Đối với Cộng Công, chỉ cần truyền xuống võ đạo mà y đã sáng tạo, chỉ cần tất cả người Đông Di có huyết mạch Vu tộc tu luyện đến một tầng thứ nhất định, đều có thể trở thành Vu, tỷ lệ thành công càng trăm phần trăm.

Khi tộc Đông Di mỗi thêm một Vu, thực lực đều tăng cường không ít.

Nếu có hàng ngàn vạn Vu, thêm vào đó là vùng đất Đông Di núi

cùng nước độc, Thương triều xuất động trăm vạn đại quân cũng chẳng thể đánh bại Đông Di.

Đông Di Vương cung kính vâng mệnh.

Thực ra, Cộng Công không nói, Đông Di Vương cũng sẽ triệu tập thủ lĩnh của các bộ lạc còn lại.

Tám mươi mốt bộ lạc Đông Di, mỗi bộ lạc một thủ lĩnh.

Đông Di Vương là thủ lĩnh của bộ lạc lớn nhất, lại có Vu Chúc ủng hộ, quyền uy đối với các thủ lĩnh bộ lạc còn lại là không thể lay chuyển.

Trong tám mươi mốt bộ lạc Đông Di, đều có Vu Sư tồn tại.

Bộ lạc nơi Cộng Công đang ở có nhiều Vu Sư nhất, có mười mấy người.

Toàn bộ Vu Sư Đông Di cộng lại cũng chỉ bảy tám mươi người, thậm chí chưa đến một trăm.

Khi Vu Đẳng đi xuống, ánh mắt Cộng Công lại nhìn về phía mười mấy Vu Sư trong bộ lạc.

Chỉ thấy, mỗi Vu Sư nhìn về phía Cộng Công với ánh mắt cuồng nhiệt. "Ta đã thành Đại Vu, có được không ít ký ức, sẽ truyền thụ cho các ngươi một số công pháp và thần thông mà Vu tộc có thể tu luyện." Cộng Công nói với các Vu Sư.

Vừa nghe Cộng Công nói, các Vu Sư đều đại hỉ. "Vu Chúc ở trên cao." Các Vu Sư đồng loạt quỳ bái Cộng Công.

Cộng Công phất tay, mười mấy đạo linh quang, mỗi đạo linh quang nhập vào mi tâm một Vu Sư.

Linh quang tiến vào não hải của những Vu Sư đó, trong não hải của những Vu Sư đó cũng xuất hiện vô số tin tức.

Dù đối với Cộng Công đều là những công pháp và thần thông thô thiển không thể thô thiển hơn, nhưng đối với những Vu Sư đó, lại đều là cao thâm huyền ảo.

Có truyền thừa công pháp và thần thông của Cộng Công, thực lực của những Vu Sư này tuyệt đối sẽ đề thăng không ít, bởi vậy, từng người từng người lại cảm ân đội đức Cộng Công.

Những người bình thường xung quanh từng người từng người đều hâm mộ.

Về võ đạo do Cộng Công sáng tạo, y cũng không vội truyền xuống, định đợi thủ lĩnh của tám mươi mốt bộ lạc tề tựu rồi mới nói.

Đông Di Thánh Địa, trong thâm sơn quanh năm mây mù lượn lờ, hiểm nguy trùng trùng, nhưng đối với Vu của Đông Di lại chẳng có nguy cơ.

Cộng Công một mình trong thâm sơn.

Trong Đông Di Thánh Địa có một cấm địa, phong ấn Xi Vưu Kỳ.

Xi Vưu Kỳ là thánh vật của Đông Di, cũng là một cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, ẩn chứa uy năng to lớn.

Kể từ khi Xi Vưu bị giết, chẳng mấy Vu có thể động dụng Xi Vưu Kỳ.

Trong lịch sử Đông Di, cũng chỉ có mấy Đại Vu có thể động dụng Xi Vưu Kỳ.

Lâu rồi chẳng ai có thể động dụng Xi Vưu Kỳ.

Kể từ khi Xi Vưu Kỳ là một cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, Cộng Công cũng muốn thử tranh giành.

Suốt đường đi, trùng trùng nguy cơ đối với Cộng Công chỉ như hư không.

Trong thời gian ngắn ngủi, Cộng Công đã đến Đông Di Thánh Địa.

Trong Đông Di Thánh Địa có mấy Vu tọa trấn, từng người từng người là lão giả tóc bạc, thực lực lại không thể xem thường.

Sự xuất hiện của Cộng Công khiến mấy Vu đang tọa trấn Đông Di Thánh Địa vội vàng cung kính hành lễ. "Các ngươi tiếp tục tọa trấn Thánh Địa." Cộng Công thản nhiên nói với mấy Vu.

Chẳng bao lâu, Cộng Công đã đến cấm địa của Đông Di Thánh Địa.

Cấm địa có cấm chế, người bình thường chẳng thể xông vào.

Cộng Công xuyên qua cấm chế, tiến vào một động thiên thế giới nhỏ.

Ở trung tâm động thiên thế giới, có một tế đài.

Trên tế đài dựng một đại kỳ, trên đại kỳ có hình tượng Xi Vưu.

Chỉ thấy, Xi Vưu đầu trâu thân người, đầu đồng trán sắt, bốn đầu tám tay, uy mãnh vô cùng.

Xi Vưu dù bại dưới tay Hiên Viên, nhưng sự dũng mãnh của y cũng khiến người Đông Di sùng kính.

Sát khí nhàn nhạt từ Xi Vưu Kỳ tản mát ra.

Khi Cộng Công đến động thiên thế giới, sát khí từ Xi Vưu Kỳ phát ra càng mạnh liệt hơn.

Khi Cộng Công từng bước đến gần Xi Vưu Kỳ, sát khí từ Xi Vưu Kỳ phát ra đã vô cùng khủng bố.

Tuy chỉ là cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng uy năng của Xi Vưu Kỳ gần như có thể sánh ngang Hậu Thiên Chí Bảo.

Nếu tu vi của Cộng Công chỉ ở cấp Đại La Kim Tiên, chống đỡ sát

khí như vậy cũng sẽ không quá nhẹ nhàng.

Nhưng với tu vi Thánh Nhân cấp hiện tại, chút sát khí này chẳng đáng kể.

Vươn tay ra, Cộng Công nắm lấy Xi Vưu Kỳ.

Khi tay Cộng Công tiếp xúc với Xi Vưu Kỳ, sát khí từ Xi Vưu Kỳ phát ra lập tức tăng cường gấp mười lần không chỉ.

Dù sát khí từ Xi Vưu Kỳ phát ra đột nhiên tăng mạnh, nhưng Cộng Công lại mặt không đổi sắc, vẫn thản nhiên như trước.

Sát khí đáng sợ bao trùm Cộng Công, nhưng lại chẳng thể làm tổn thương y.

Thần sắc Cộng Công khẽ động, lại phát hiện trong Xi Vưu Kỳ ẩn giấu một nguyên thần. "Trong Xi Vưu Kỳ có một nguyên thần, là nguyên thần của Xi Vưu ư?

Hay là nguyên thần của một Thượng Cổ đại năng nào đó bị Xi Vưu giam cầm?" Cộng Công vừa nghĩ, vừa dùng thần thức cảm tri.

Dưới thần thức của Cộng Công, y dễ dàng nắm bắt được nguyên thần trong Xi Vưu Kỳ.

Đó chính là nguyên thần của Đại Vu Xi Vưu.

Có vẻ, thời Thượng Cổ Xi Vưu bị Hiên Viên giết chết, nguyên thần ẩn tàng trong Xi Vưu Kỳ.

Trong Hồng Hoang thế giới này, Xi Vưu e rằng là Vu tộc duy nhất sở hữu nguyên thần. "Ai?" Nguyên thần trong Xi Vưu Kỳ chấn kinh không nhỏ.

Sâu trong Đông Di Thánh Địa, bên trong động thiên thế giới phong ấn Xi Vưu Kỳ.

Cộng Công tay nắm chặt Xi Vưu Kỳ, thần thức tiến vào trong,

phát giác nguyên thần của Xi Vưu.

Nguyên thần của Xi Vưu cũng phát hiện ra Cộng Công.

Dù Cộng Công chỉ động dụng một chút thần thức, nhưng cũng khiến nguyên thần của Xi Vưu bất an.

Trong Hồng Hoang này, Xi Vưu hẳn là Vu tộc duy nhất sở hữu nguyên thần.

Chương 446

Còn về Hậu Thổ, nàng thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, dưới Thiên Đạo công đức mà sản sinh nguyên thần, nhưng cũng đã mất đi thân Tổ Vu, vậy nên, nghiêm khắc mà nói không còn là Vu tộc.

Dù Xi Vưu là Vu tộc sở hữu nguyên thần, song, cũng chính vì là Đại Vu, nguyên thần của Xi Vưu lại chẳng cường đại.

Dưới sự cảm tri của Cộng Công, nguyên thần của Xi Vưu cũng ở cấp độ tu vi Kim Tiên. "Ta là Cộng Công." Cộng Công bình tĩnh nói.

Nghe lời đó, nguyên thần Xi Vưu đại nộ: "Một lũ hồ ngôn!" Theo Xi Vưu được biết, Lượng Kiếp Vu Yêu thời viễn cổ, Cộng Công nổi giận va vào Bất Chu Sơn, bị Hỗn Nguyên Thánh Nhân phong ấn ở Bắc Hải Hải Nhãn.

Dù Xi Vưu thời Thượng Cổ đã trải qua một lần luân hồi, nhưng lại chẳng mất đi ký ức kiếp đầu tiên, vẫn có thể nhận ra Cộng Công.

Thấy Xi Vưu không tin, Cộng Công cũng lười nói nhiều.

Có Tiên Thiên Huyền Âm chi khí lưu chuyển trong Xi Vưu Kỳ, hình thành mười hai lốc xoáy.

Chỉ một cái nhìn, Cộng Công đã nhận ra trong Xi Vưu Kỳ ẩn chứa Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, song, trận pháp lại không toàn vẹn.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận là trấn tộc đại trận của Vu tộc, chỉ có Tổ Vu mới có thể chưởng khống.

Đại Vu có thể nắm giữ Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tàn khuyết đã là không tồi rồi.

Hiển nhiên, Xi Vưu ở thế giới này lại không có Thập Nhị Đô

Thiên Thần Sát Đại Trận hoàn chỉnh.

Song, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận trong Xi Vưu Kỳ dù tàn khuyết không toàn vẹn, nhưng khuyết điểm cũng chẳng quá lớn, đã rất đáng kinh ngạc.

Khi đó, Xi Vưu lại thôi động Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Một mặt, thần thức của Cộng Công quá cường đại, khiến Xi Vưu bất an.

Đồng thời, Xi Vưu chẳng thể nhìn thấu thực lực của Cộng Công.

Mặt khác, Xi Vưu vẫn luôn muốn đoạt xá trọng sinh, nhưng lại chẳng thể tùy tiện đoạt xá.

Cùng với Xi Vưu thôi động đại trận, mười hai luồng Tiên Thiên Huyền Âm chi khí cuồn cuộn, huyễn hóa thành mười hai Tổ Vu. "Dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận để đối phó ta?" Cộng Công không khỏi mỉm cười.

Cộng Công động dụng một phần nguyên thần chi lực, dễ dàng đoạt lấy quyền khống chế trận pháp. "?" Xi Vưu không dám tin.

Đại trận này do Xi Vưu bố trí, nhưng trong nháy mắt lại bị người khác đoạt lấy quyền khống chế, khiến Xi Vưu khó lòng chấp nhận.

Thực ra, điều đó chẳng kỳ quái.

Một mặt, Cộng Công hiểu rõ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, vượt xa Xi Vưu.

Mặt khác, cũng là do tu vi của Cộng Công.

Nguyên thần của Xi Vưu chỉ là tu vi cấp Kim Tiên, Cộng Công lại là cấp Thánh Nhân.

So với cấp Thánh Nhân, cấp Kim Tiên quá yếu ớt.

Cộng Công thậm chí chỉ một ý niệm cũng đủ sức xóa sổ Xi Vưu.

Sau khi đoạt lấy quyền khống chế, Cộng Công một ý niệm, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát vây khốn Xi Vưu, bắt đầu luyện hóa. "Kẻ nào?

Lại biết trấn tộc đại trận của Vu tộc ta?" Xi Vưu kinh hô.

Tổ Vu Cộng Công?

Nhưng lại hoàn toàn khác với trong ký ức của Xi Vưu.

Dù tướng mạo có chút tương tự, nhưng khí chất lại bất đồng.

Đồng thời, không có khí tức Tổ Vu, lại có một cảm giác áp bức khó tả.

Cộng Công cũng chẳng nói nhiều, bức ra một giọt tinh huyết. "?

Tinh huyết Bàn Cổ?" Xi Vưu đại kinh thất sắc.

Tinh huyết của Tổ Vu, cũng chẳng phải tinh huyết Bàn Cổ chân chính.

Dùng tinh huyết Tổ Vu tinh luyện, mới có thể đạt được tinh huyết Bàn Cổ.

Trực tiếp có tinh huyết Bàn Cổ, chỉ có một giải thích, đó là Bàn Cổ Chân Thân.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận phát huy uy lực cực hạn có thể triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân.

Ngoài ra, Cửu Chuyển Huyền Công tu luyện đến tầng thứ chín cũng có Bàn Cổ Chân Thân.

Xi Vưu kiếp đầu tiên trải qua Lượng Kiếp Vu Yêu, từng thấy Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, nhưng cũng chỉ một lần.

Kể từ khi Hậu Thổ hóa Lục Đạo, mười một Tổ Vu còn lại lại chẳng thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân được nữa.

Chỉ Bàn Cổ Chân Thân yếu nhất, thực lực cũng có thể sánh ngang Thánh Nhân sơ kỳ. "Thật là Tổ Vu Cộng Công?" Xi Vưu có chút tin rồi.

Dù khí chất không giống nhau, nhưng thân hình tướng mạo có chút tương tự, thêm vào đó là sở hữu Bàn Cổ Chân Thân, Xi Vưu cũng có chút tin tưởng.

Theo Xi Vưu, hẳn là sau khi Cộng Công bị nhốt vào Hải Nhãn, tu vi đã có đột phá, đạt đến Cửu Chuyển Huyền Công tầng thứ chín.

Xi Vưu lại chẳng biết Cộng Công này chẳng phải Cộng Công kia.

Cộng Công cũng lười nói nhảm với Xi Vưu, trực tiếp thôi động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận luyện hóa nguyên thần Xi Vưu.

Nguyên thần cường đại kết hợp tinh huyết Bàn Cổ, sau đó dùng Đô Thiên Thần Sát Đại Trận luyện hóa, thêm vào pháp lực cấp Thánh Nhân của Cộng Công, có thể luyện chế ra Hậu Thiên Ma Thần.

Dù Hậu Thiên Ma Thần chẳng thể sánh bằng Tiên Thiên Ma Thần, nhưng nếu trong Xi Vưu Kỳ có thêm nhiều Hậu Thiên Ma Thần, uy lực của bảo vật này cũng có thể tăng cường không ít.

Nếu Hậu Thiên Ma Thần trong Xi Vưu Kỳ đủ nhiều, phẩm cấp cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo thậm chí có thể thăng cấp, trở thành Hậu Thiên Chí Bảo.

Dù đối với Cộng Công, Xi Vưu Kỳ là cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo hay Hậu Thiên Chí Bảo cũng chẳng khác biệt lớn, nhưng có thể đề thăng uy lực một chút thì cũng tốt hơn.

Còn về việc phục sinh Xi Vưu, Cộng Công lại không nghĩ đến.

Nếu Xi Vưu phục sinh, người Đông Di tất nhiên sẽ đều đi theo Xi Vưu, đối với Cộng Công đây chẳng phải chuyện tốt.

Dưới sự luyện hóa của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nguyên thần Xi Vưu thống khổ giãy giụa, nhưng lại chẳng thể thoát thân.

Cùng với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận luyện hóa, Xi Vưu càng lúc càng suy yếu.

Tinh huyết Bàn Cổ cũng bay ra, hòa hợp với nguyên thần Xi Vưu.

Với sự bá đạo của tinh huyết Bàn Cổ, vừa hòa hợp với nguyên thần Xi Vưu, Xi Vưu liền thảm thiết kêu lên một tiếng, rồi nguyên thần tan rã.

Ít nhất cũng phải là Hỗn Độn Nguyên Thần mới có khả năng chịu đựng được sự bá đạo của tinh huyết Bàn Cổ.

Những mảnh vỡ nguyên thần Xi Vưu và tinh huyết Bàn Cổ dung hợp, cũng sản sinh một số biến hóa.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vận chuyển cũng đạt đến cực hạn, từng luồng Thần Lôi chấn động, Thần Sát chi khí cuồn cuộn.

Một Ma Thần đầu trâu thân người sản sinh.

Ma Thần đầu trâu thân người cao mười trượng, toàn thân đen kịt, như một ngọn núi nhỏ, nguy nga vô cùng.

Khí tức Hỗn Độn bao quanh thân Ma Thần.

Chân Linh của Xi Vưu đã diệt vong, nguyên thần tan vỡ, vậy nên, Hậu Thiên Ma Thần này chỉ là một Khôi Lỗi chiến đấu vô linh.

Bất kỳ ai trở thành chủ nhân của Xi Vưu Kỳ, đều có thể thao khống Khôi Lỗi chiến đấu.

Dù chỉ là một Khôi Lỗi chiến đấu, nhưng dù sao cũng là Hậu Thiên Ma Thần, thực lực cũng không thể xem thường, có thể sánh

ngang cấp Đại La Kim Tiên.

Có một Hậu Thiên Ma Thần, uy thế của Xi Vưu Kỳ lại tăng cường không ít. "Đáng tiếc nguyên thần của Xi Vưu quá yếu ớt, nếu là nguyên thần cấp Đại La Kim Tiên, Hậu Thiên Ma Thần chẳng những có chiến lực cấp Đại La Kim Tiên, mà còn là chiến lực Chuẩn Thánh." Cộng Công đối với Hậu Thiên Ma Thần này cũng chẳng quá mãn ý.

Chương 447

Song, Xi Vưu Kỳ vốn là pháp bảo do Xi Vưu luyện chế, vậy nên, nguyên thần Xi Vưu và Xi Vưu Kỳ vô cùng khế hợp.

Khi Cộng Công vừa lay động Xi Vưu Kỳ, Ma Thần đầu trâu thân người từ trong đó nhảy ra.

Ma Thần vừa xuất hiện, khí thế khủng bố phát ra. "Ầm!" Cùng với một quyền của Ma Thần oanh ra, động thiên thế giới này bị đánh vỡ, vết nứt không gian dày đặc.

Trong bộ lạc thứ nhất của Đông Di, tám mươi mốt thủ lĩnh tề tựu, cùng với mấy chục Vu.

Hơn một trăm người đều cung kính đứng trước mặt Cộng Công.

Ánh mắt mọi người đều cuồng nhiệt.

Đại Vu, đối với người Đông Di là một truyền thuyết, một tồn tại cổ xưa.

Đại Vu và Tiểu Vu như trời với đất, hoàn toàn chẳng thể so sánh.

Kể từ khi Nhân tộc trở thành nhân vật chính thiên địa, sau thời Tam Hoàng, đến thời Ngũ Đế rất khó thấy Đại Vu.

Điều càng khiến những người này kích động, là sau khi Cộng Công trở thành Đại Vu, đã đạt được huyết mạch truyền thừa, muốn truyền thụ xuống.

Ánh mắt quét qua mọi người, Cộng Công trực tiếp truyền xuống võ đạo và một số công pháp tu luyện của Vu tộc.

Tám mươi mốt thủ lĩnh và mấy chục Vu được Cộng Công truyền thụ, từng người từng người đều không bình tĩnh. "Võ đạo?

Thật quá bất khả tư nghị, lại có võ đạo như vậy." "Có thể khiến Tiểu Vu tu luyện công pháp Đại Vu ư?" "Thần thông thật đáng sợ." Thế giới này cũng tồn tại võ đạo, song, lại khác với võ đạo do Cộng Công sáng tạo.

Võ đạo do Cộng Công sáng tạo có thể chuyển hóa vạn vật thành Vu.

Tất cả Nhân tộc có huyết mạch Vu tộc tu luyện võ đạo của Cộng Công, muốn chuyển hóa thành Vu càng dễ dàng.

Đồng thời, tỷ lệ thành công trăm phần trăm, hoàn toàn không có phong hiểm.

Còn về việc có thể khiến Tiểu Vu tu luyện công pháp Đại Vu, trong Vu tộc cũng chẳng nhiều, có thể sánh với Bát Cửu Huyền Công.

Có thể khẳng định, cùng với việc Cộng Công truyền thụ công pháp và thần thông, Vu tộc Đông Di sẽ ngày càng nhiều, thực lực mỗi người đều sẽ nhanh chóng tăng cường. "Các ngươi hãy truyền bá võ đạo xuống, để tộc nhân tu luyện.

Nhưng cũng phải chú ý, tốt nhất đừng truyền ra ngoài." Cộng Công nói.

Đông Di Vương Vu Đẳng mặt đầy nghiêm túc, thần sắc nghiêm túc đảm bảo tuyệt đối không truyền ra ngoài.

Nếu có ai dám truyền ra, giết chết không tha.

Đông Di đoàn kết, trong thời gian ngắn, Cộng Công cũng chẳng cần quá lo lắng.

Cũng chính vì tình cảnh Đông Di chẳng tốt, nên tộc nhân mới đoàn kết.

Lưu lại Vu Đẳng, để những người còn lại rời đi.

Vu Đẳng nhìn Cộng Công, chẳng biết Cộng Công đơn độc giữ mình lại để làm gì.

Suy xét một chút, Cộng Công lấy ra Xi Vưu Kỳ. "Ta muốn rời đi một đoạn thời gian, Xi Vưu Kỳ tạm thời giao cho ngươi.

Ta truyền một đoạn chú ngữ, liền có thể sử dụng." Cộng Công đã luyện hóa Xi Vưu Kỳ, thiết lập hình thức chú ngữ.

Chỉ cần có người niệm ra chú ngữ, có thể sử dụng bảo vật này.

Uy lực Xi Vưu Kỳ không nhỏ.

Nếu Ma Thần bên trong xuất chiến, Đại La Kim Tiên cũng chẳng chống đỡ nổi.

Để Xi Vưu Kỳ lại Đông Di, Cộng Công cũng có thể yên tâm không ít.

Vu Đẳng trợn tròn mắt, chăm chú nhìn Xi Vưu Kỳ trong tay Cộng Công.

Xi Vưu Kỳ là thánh vật Đông Di.

Dù Vu Đẳng thân là Đông Di Vương, nhưng cũng chỉ nghe nói, chứ chưa từng thấy.

Giờ đây, không những được nhìn thấy Xi Vưu Kỳ, mà còn được cầm trong tay. "Sức mạnh của Đại Vu quả nhiên thâm bất khả trắc, đã chưởng khống được." Vu Đẳng cảm thán trong lòng.

Khi đó, Cộng Công cũng đã truyền chú ngữ sử dụng Xi Vưu Kỳ cho Vu Đẳng.

Khi Vu Đẳng đã nhớ chú ngữ, Cộng Công cũng dùng độn pháp rời đi.

Về việc Cộng Công muốn đi đâu, làm gì, Vu Đẳng cũng chẳng hỏi nhiều.

Kể từ khi Cộng Công không nói, Vu Đẳng hỏi cũng bằng thừa, ngược lại còn không tốt.

Rời khỏi Đông Di, Cộng Công lại hướng về Bắc Hải.

Thế giới này cũng có một Cộng Công, đầu sắt đâm đổ Bất Chu Sơn.

Cộng Công của thế giới này không vẫn lạc, bị phong ấn tại Bắc Hải Hải Nhãn.

Cộng Công muốn đến Bắc Hải Hải Nhãn.

Đông Di cách Bắc Hải xa xôi, song, với thực lực cấp Thánh Nhân của Cộng Công, muốn đến Bắc Hải Hải Nhãn cũng chẳng tốn quá nhiều thời gian.

Song, để tránh phiền phức, Cộng Công tạm thời không kinh động Hồng Quân, Tam Thanh và các vị khác của thế giới này.

Dù dưới Đại Đạo có vô số Hồng Hoang, nhưng cũng chẳng phải tất cả Hồng Hoang đều giống nhau.

Bởi vậy, trong Thiên Đạo của Hồng Hoang này có Chân Linh Bàn Cổ hay không lại là hai chuyện khác nhau.

Nếu trong Thiên Đạo của Hồng Hoang này cũng ẩn tàng Chân Linh Bàn Cổ, vậy thì, khi Hồng Quân hợp Đạo, Chân Linh Bàn Cổ cũng đã giác tỉnh.

Nếu Hồng Hoang này không có Chân Linh Bàn Cổ, không nghi ngờ gì Hồng Quân hợp Đạo là cường đại nhất.

Dưới Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ.

Nếu đối đầu với Thánh Nhân của Hồng Hoang này, Cộng Công cũng gặp phiền phức, dù sao hiện tại y cũng chẳng phải bản thể.

Chính vì Cộng Công không phải bản thể giáng lâm thế giới này, lại có một Hồng Hoang Thiên Đạo khác, cùng với Vu Hoàng Thiên Đạo che đậy song trọng.

Thêm vào đó cũng có chiến lực cấp Thánh Nhân, vậy nên, có thể qua mặt Hồng Quân và Tam Thanh cùng những người khác.

Nhưng trong Thiên Đạo của Hồng Hoang này nếu có Chân Linh Bàn Cổ, e rằng Cộng Công sẽ bị bại lộ.

Đối với Cộng Công, Cộng Công bị phong ấn ở thế giới này có lẽ là một cơ duyên đột phá.

Hiện tại, bản thể Cộng Công đã Thánh Nhân viên mãn, tiếp tục đi lên là Hỗn Nguyên Vô Cực.

Cộng Công bị phong ấn ở thế giới này không chừng có thể khiến Cộng Công đột phá cảnh giới Vô Cực.

Vừa tính toán trong lòng, Cộng Công vừa gấp rút đến Bắc Hải.

Chẳng hay chẳng biết, Cộng Công đã đến Bắc Hải.

Phóng tầm mắt nhìn, nước và trời hòa làm một.

Trên mặt biển, sóng dữ cuồn cuộn.

Xa xa chân trời, tầng mây đen kịt giăng kín, trông như sắp có một trận bão lớn.

Trong biển, sinh linh vô số, nhưng đắc Đạo thành Tiên lại chẳng quá nhiều.

So với Hồng Hoang nơi bản thể Cộng Công đang ở, sức mạnh của Hồng Hoang này yếu hơn.

Nếu sinh linh Bắc Hải của một Hồng Hoang khác xâm nhập Bắc Hải của Hồng Hoang này, sẽ hoàn toàn nghiền ép.

Đến Bắc Hải, Cộng Công tùy ý dùng Thủy Độn, chẳng mấy chốc đã đến nơi Hải Nhãn.

Hải Nhãn nằm ở đáy biển, trông như một lốc xoáy sâu không thấy đáy.

Chương 448

Chỉ vừa tiếp cận Hải Nhãn, đã có thể cảm thụ sức mạnh khủng bố vô cùng.

Hải Nhãn bản thân có sức mạnh đáng sợ, Bắc Hải Hải Nhãn bị Hỗn Nguyên Thánh Nhân dùng Thiên Đạo chi lực thiết lập phong ấn.

Đại năng Chuẩn Thánh tiến vào, muốn thoát ra cũng bất khả thi.

Từ trong Hải Nhãn thoát ra khó khăn, nhưng từ bên ngoài tiến vào lại dễ dàng.

Song, sự tồn tại dưới tu vi Kim Tiên nếu tiến vào Hải Nhãn, trong khoảnh khắc sẽ vẫn lạc, kết cục thần hình câu diệt.

Tu vi cấp Kim Tiên tiến vào cũng chẳng sống được bao lâu.

Ít nhất cũng phải tu vi cấp Đại La Kim Tiên mới có thể sống sót lâu dài trong Hải Nhãn.

Cộng Công một bước bước ra, vượt qua phong ấn Thiên Đạo, tiến vào Hải Nhãn.

Lốc xoáy nước biển khủng bố vô cùng phảng phất có thể phá nát mọi thứ, dẫu một Đại Thiên Thế Giới cũng chẳng chống đỡ nổi, nhưng lại chẳng làm gì được Cộng Công.

Tiến vào Hải Nhãn, nhanh chóng cảm thụ được một khí tức Tổ Vu.

Cộng Công một đôi pháp nhãn nhìn trộm, thấy tại một nơi nào đó trong Hải Nhãn hiện ra một thân ảnh khổng lồ.

Cự nhân vạn trượng, đầu mãng xà thân người, toàn thân vảy đen, chân đạp song long, tay quấn đại mãng, chính là Cộng Công của thế

giới này.

Thấy Cộng Công của thế giới này, Cộng Công cũng có một loại cảm giác kỳ diệu. "Ai?" Tổ Vu đầu mãng xà thân người bước đi lớn.

Chẳng mấy chốc, hai Cộng Công của hai Hồng Hoang thế giới đã đối mặt. "?" Thần sắc Tổ Vu đầu mãng xà thân người, nhưng cũng có một loại cảm ứng chưa từng có.

Trong Hải Nhãn, lực lượng kinh khủng phá diệt mọi thứ, dẫu Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh cũng chẳng dễ chịu.

Nhìn Cộng Công của thế giới này, Cộng Công khẽ mỉm cười. "Bị phong ấn lâu như vậy, sống cũng mệt mỏi nhỉ!" Cộng Công nhìn cự nhân đầu mãng xà thân người trước mặt.

Dù đối phương cũng là Cộng Công, nhưng hai bên lại chẳng cùng một thế giới.

Trước khi Cộng Công thành Thánh, khi còn thân Tổ Vu, có lẽ thể chất giống như trước mắt, nhưng Chân Linh lại hoàn toàn không giống nhau.

Cự nhân đầu mãng xà thân người có tu vi Chuẩn Thánh, lại không có nguyên thần.

Linh hồn bị ảnh hưởng bởi tiên thiên trọc khí mà ràng buộc vào thân thể.

Bị phong ấn trong Hải Nhãn sống không bằng chết.

Các Tổ Vu khác đều không còn tồn tại, chỉ còn lại một mình y.

Lại từng đâm gãy Bất Chu Sơn do cột sống Bàn Cổ hóa thành, nỗi thống khổ nội tâm có thể hình dung.

Sự tra tấn tinh thần và thể xác song trọng, khiến Cộng Công của thế giới này chìm trong u ám. "Hừ!" Cộng Công đầu mãng lạnh hừ

một tiếng.

Chỉ thấy, Cộng Công đầu mãng vươn đại thủ ra, chộp về phía Cộng Công.

Cộng Công đầu mãng vốn tính cách bạo táo, giờ đây càng đầy lệ khí.

Chỉ cần trong lòng không vui, y sẽ lập tức ra tay đánh lớn.

Từng đâm gãy Bất Chu Sơn muốn khiến thế giới này hủy diệt, khiến mọi thứ trở về Hỗn Độn.

Có hành động diệt thế như vậy, có thể biết có bao nhiêu lệ khí.

Đối mặt với đại thủ của Cộng Công đầu mãng, Cộng Công hồn nhiên không sợ hãi, hiển hóa ra Bàn Cổ Chân Thân, lại giữ thân thể ở kích thước vạn trượng. "Bùm!" Đại thủ của Cộng Công đầu mãng vừa tiếp xúc với Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công, lập tức rụt trở về. "Phụ, Phụ Thần Chân Thân?

Ngươi rốt cuộc là thần thánh phương nào?" Cộng Công đầu mãng trợn tròn mắt, mặt đầy kinh ngạc. "Ta cũng là Cộng Công, nhưng không phải Cộng Công của một Hồng Hoang khác.

Hiện tại, ta giúp ngươi giải thoát." Cộng Công thản nhiên nói. "Cũng là Cộng Công?

Một Hồng Hoang khác?" Sự kinh ngạc của Cộng Công đầu mãng càng lúc càng lớn.

Cộng Công đầu mãng không nghĩ đến việc tồn tại một Cộng Công khác, lại càng không nghĩ đến Cộng Công của một Hồng Hoang khác lại cường đại đến thế, đã tu thành Bàn Cổ Chân Thân rồi.

Phải nói, Cộng Công đầu mãng đã quá đánh giá thấp Cộng Công.

Nếu bản thể Cộng Công ở Hồng Hoang này, chẳng biết Cộng

Công đầu mãng sẽ cảm thấy thế nào.

Cộng Công tùy ý động thủ, Cộng Công đầu mãng chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, tiếp đó, đã ở trong lòng bàn tay Cộng Công.

Trong tay Cộng Công tự thành một thiên địa, thân thể vạn trượng của Cộng Công đầu mãng ở trong đó cũng trở nên vô cùng bé nhỏ.

Dù Cộng Công không phải bản thể, nhưng cũng có chiến lực cấp Thánh Nhân.

Thêm vào đó là sự áp chế của Bàn Cổ Chân Thân đối với Tổ Vu Chân Thân, đối phó Cộng Công đầu mãng chẳng khó hơn bóp chết một con kiến.

Bị vây khốn trong thiên địa trong lòng bàn tay Cộng Công, Cộng Công đầu mãng kinh nộ không thôi, lập tức phát động Thủy chi Pháp Tắc.

Trong thiên địa trong lòng bàn tay Cộng Công, pháp tắc của Cộng Công đầu mãng không bị bình phong, nhưng uy lực lại giảm mạnh.

Dù uy lực giảm mạnh, nhưng Cộng Công đầu mãng sử dụng thần thông pháp tắc, lập tức cũng triệu hoán ra hồng thủy thao thiên.

Hồng thủy ngập trời, muốn nhấn chìm mọi thứ, hướng về bốn phương tám hướng càn quét.

Nước, có thể hủy diệt mọi thứ, cũng có thể sáng tạo mọi thứ.

Hồng thủy của Cộng Công đầu mãng đang hủy diệt, song, Đạo của Cộng Công lại đang sáng tạo.

Dù hủy diệt luôn nhanh hơn sáng tạo rất nhiều, nhưng giờ đây tốc độ hủy diệt lại chẳng bằng tốc độ sáng tạo. "Thủy, Thủy chi Pháp Tắc Đại Đạo!" Cộng Công đầu mãng kinh hãi.

Hiện tại, thủy chi pháp của Cộng Công đầu mãng viên mãn, cũng

chưa hình thành Đạo Quả, huống hồ diễn hóa thành Pháp Tắc Đại Đạo.

Đều là thủy chi pháp tắc, một bên chỉ là pháp tắc, một bên lại là Pháp Tắc Đại Đạo, sự chênh lệch giữa hai bên quá lớn, hoàn toàn chẳng thể so sánh.

Bị hoàn toàn áp chế, Cộng Công đầu mãng cũng chẳng còn cách nào.

Trừ thân thể cường hãn, thủ đoạn lợi hại nhất của Cộng Công đầu mãng cũng là thần thông pháp tắc.

Hiện tại, thần thông pháp tắc vô dụng, Tổ Vu Chân Thân tu vi Chuẩn Thánh trước mặt Bàn Cổ Chân Thân cũng chẳng đáng kể. "Ngươi muốn giết ta?" Cộng Công đầu mãng hỏi. "Giúp ngươi giải thoát, ta cũng có thể có chút thu hoạch." Thần sắc Cộng Công vô cùng bình tĩnh. "Giải thoát!" Cộng Công đầu mãng cười một tiếng, lại từ bỏ phản kháng.

Dù Cộng Công đầu mãng phản kháng cũng khó thoát khỏi cái chết, song, việc từ bỏ phản kháng cũng khiến Cộng Công nhẹ nhõm hơn một chút.

Thủy chi Pháp Tắc Đại Đạo thôn tính Cộng Công đầu mãng.

Cộng Công đầu mãng trong Thủy chi Pháp Tắc Đại Đạo biến mất, thân thể bị phân giải, linh hồn bị phân giải, Chân Linh cũng tiêu thất.

Rất lâu sau, Cộng Công thu hồi Thủy chi Pháp Tắc Đại Đạo, lại cũng có vô số cảm ngộ.

Tiêu hóa cảm ngộ, Đạo hạnh của Cộng Công có chút tinh tiến.

Dù chưa thể đột phá cảnh giới Vô Cực, nhưng cũng ẩn ẩn tiếp xúc được cảnh giới Vô Cực.

Vùng đất Đông Di, một cuộc chiến tranh đang như lửa như đồ.

Một bên là chiến sĩ Đông Di, một bên lại là đại quân Thương triều.

Chương 449

Đông Bá Hầu Khương Hoàn Sở và không ít chư hầu phương Đông cũng xuất binh trợ giúp đại quân Thương triều, hợp lại trăm vạn.

Quân đội Đông Di chỉ khoảng hai mươi vạn.

Dùng hai mươi vạn đối chiến trăm vạn, chênh lệch nhân số lớn.

Song, chiến sĩ Đông Di lại có thể lấy một địch mười, thêm vào đó là có được địa lợi nhân hòa.

Trong đại quân Thương triều, Thái Tử Trụ Vương cũng dũng mãnh chiến đấu.

Hoàng Phi Hổ và Khương Văn Hoán hai người một tả một hữu hộ vệ bên cạnh Trụ Vương. "Chiến lực của người Đông Di sao lại đáng sợ đến thế?" Hoàng Phi Hổ kinh ngạc không thôi, khác xa so với tình báo.

Vốn dĩ cho rằng lần này có thể một lần bình định Đông Di, để Thái Tử lập công huân, cũng muốn củng cố địa vị, nhưng lại không ngờ thực lực Đông Di lại cường đại như vậy.

Sự kinh ngạc của Khương Văn Hoán chẳng nhỏ hơn Hoàng Phi Hổ, thậm chí còn lớn hơn.

Là con trai Đông Bá Hầu, y hiểu rõ Đông Di hơn, nhưng giờ đây lại hoàn toàn không phù hợp với những gì y hiểu.

Theo tình báo, Vu tộc Đông Di không đủ một trăm người, trong đó một số Vu đã già yếu.

Chiến sĩ tuy dũng mãnh, nhưng nhân số không nhiều.

Song, hiện tại số Vu lại lên đến hàng ngàn người.

Điều đáng sợ nhất là Xi Vưu Kỳ trong tay Đông Di Vương Vu Đẳng.

Khi Vu Đẳng niệm ra chú ngữ, Xi Vưu Kỳ triển khai, phát ra Tiên Thiên Huyền Âm chi khí, khiến thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang, cuồng phong nổi lên.

Dưới sự trợ giúp của Xi Vưu Kỳ, chiến sĩ Đông Di như có thần trợ, từng người từng người thế không thể cản.

Phía Trụ Vương lập tức đại bại, tổn binh hao tướng, tử thương vô số.

Binh bại như núi đổ, Trụ Vương, Hoàng Phi Hổ và Khương Văn Hoán ba người cũng chỉ có thể thu gom binh mã rút lui.

Liên tiếp tháo chạy mấy trăm dặm, đại quân Thương triều mới ổn định trận cước.

Trận chiến này, phía Đông Di thương vong không đến mấy nghìn người, nhưng lại giết địch hơn hai mươi vạn, bắt sống hơn vạn, binh khí lương thảo vô số.

Có thể nói, Đông Di đã đại thắng một trận.

Sau đó, hai bên lại chiến đấu nhiều lần, Trụ Vương dù mời không ít kỳ nhân dị sĩ trợ trận, nhưng cũng chẳng chiếm được lợi thế.

Nửa năm sau, Đế Ất sắp không chống đỡ nổi, Trụ Vương cũng không thể không hồi quốc.

Vì chiến lực cường đại của Đông Di, khiến Đông Bá Hầu đứng ngồi không yên.

Dưới quyền Đông Bá Hầu có hai trăm chư hầu, một số chư hầu âm thầm giao hảo với Đông Di.

Cộng Công sau khi rời Bắc Hải, cũng không trở về Đông Di, mà đi đến Triều Ca.

Đế Ất đã qua đời, Trụ Vương kế vị, danh hiệu Đế Tân.

Tiếp theo, cốt truyện Phong Thần cũng sắp bắt đầu.

Giữa thiên địa đã ẩn ẩn tràn ngập khí tức đại kiếp.

Cùng với việc Đế Ất qua đời, Trụ Vương lên ngôi, cốt truyện Phong Thần cũng bắt đầu từng bước triển khai.

Nhân tộc của thế giới này là nhân vật chính thiên địa, vậy nên, Thương diệt Chu hưng cũng là đại thế của Thiên Đạo.

Dưới Thiên Đạo, đại thế không thể thay đổi, tiểu thế có thể thay đổi.

Chớp mắt một cái, ngày Đản Thần Nữ Oa đến.

Dưới lời gián ngôn của Thương Dung, Trụ Vương dẫn văn võ bá quan rời Triều Ca, đến Nữ Oa Cung dâng hương, cầu mong Nữ Oa phù hộ Thương triều, khiến Thương triều mưa thuận gió hòa.

Cách Triều Ca thành không xa, có một cung điện phú lệ đường hoàng.

Trong Nữ Oa Cung, Trụ Vương vừa bước vào, đột nhiên một trận quái phong nổi lên.

Màn trướng bị gió thổi, lộ ra thần tượng Nữ Oa.

Dù là tượng đất nặn, nhưng cũng sống động như thật.

Chỉ thấy, thần tượng Nữ Oa dung mạo tuyệt mỹ, thân tư yểu điệu.

Nhìn thần tượng Nữ Oa, Trụ Vương lại thất thần.

Lúc này, Trụ Vương chỉ cảm thấy thần tượng Nữ Oa trước mắt mỹ diễm không gì sánh bằng, trong lòng một số ý niệm rục rịch.

Văn võ quần thần theo Trụ Vương tiến vào Nữ Oa Cung nhìn nhau.

Thần sắc Trụ Vương lại đối với Nữ Oa nương nương bất kính. "Người đâu, lấy bút mực, Cô muốn vì Nữ Oa nương nương làm một bài thơ." Trụ Vương mở miệng nói.

Lập tức, trong lòng mọi người bất an.

Nhân Vương, tại Nữ Oa Cung làm thơ, cũng là bất kính với Nữ Oa.

Nếu lời thơ lại có vấn đề, e rằng sẽ chọc giận Nữ Oa.

Bởi vậy, trong mắt mọi người đều thấy điều này chẳng đáng được và thất bại.

Thế là, lập tức có mấy người khuyên, bảo Trụ Vương từ bỏ việc làm thơ tại Nữ Oa Cung.

Nhưng cũng có mấy tên nịnh thần hùa theo ý Trụ Vương.

Song, Trụ Vương lại chẳng dễ bị quần thần lay chuyển, hổ mục trợn trừng.

Hạ đại phu Phí Trọng vội vã run rẩy mang bút mực đến cho Trụ Vương.

Trên bức tường phấn cạnh thần tượng Nữ Oa có không ít chỗ trống, có thể đề tự.

Bút mực trong tay, Trụ Vương lại mi đầu nhíu chặt.

Vốn đã chuẩn bị sẵn một bài thơ, nhưng lại quên mất, giờ đây trong não trống rỗng.

Cũng vào lúc đó, trong não hải Trụ Vương xuất hiện một thiên kinh văn, chính là kinh văn Phật giáo. "Quán Tự Tại Bồ Tát, khi hành thâm Bát Nhã Ba La Mật Đa, chiếu kiến ngũ uẩn giai không, độ nhất

thiết khổ ách, Xá Lợi Tử, sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức không, không tức sắc, thọ hành thức, diệc phục như, Xá Lợi Tử, chư pháp không..." Đối với Phật giáo, Trụ Vương có nghe qua, biết đây là một giáo phái phương Tây, nhưng lại hiểu biết không nhiều, cũng chẳng có hứng thú, càng chưa từng xem kinh Phật.

Giờ đây, trong não hải lại không không xuất hiện một thiên kinh Phật, thật sự là kỳ lạ.

Khi Trụ Vương vừa tiến vào Nữ Oa Cung gặp trận quái phong đó, cũng đã bị ảnh hưởng, tâm trí bị mê mờ.

Giờ đây, chịu ảnh hưởng của kinh Phật trong não hải, cả người Trụ Vương càng có chút mơ mơ màng màng.

Trong Nữ Oa Cung, mọi người đều có thể nhìn ra trạng thái của Trụ Vương không ổn.

Lại một lúc sau, Trụ Vương như bị ma xui quỷ khiến mà viết kinh văn trong não lên tường.

Khi Trụ Vương vừa động bút, mọi người đều trợn tròn mắt, nhìn những gì Trụ Vương viết, từng người từng người sắc mặt cổ quái. "Đại Vương viết gì thế?

Cảm giác như kinh văn?" Một người khẽ hỏi người bên cạnh. "Tựa hồ là kinh Phật." "Kinh Phật?

Phật là gì?" "Phật không phải đồ vật, là một giáo phái của phương Tây." "Phương Tây thuộc Tây Bá Hầu quản, chúng ta Tây Bá Hầu thờ Phật." "Chỉ là một giáo phái man di chưa khai hóa mà thôi." "Lạ thay, Đại Vương lại biết kinh Phật." "Thế nhưng tế tự Nữ Oa nương nương, Đại Vương lại viết kinh Phật trong cung điện Nữ Oa nương nương, chẳng phải không thỏa đáng sao!" Chẳng màng mọi người bàn tán, Trụ Vương lúc đó đã viết xong kinh văn.

Nhìn những gì mình viết, Trụ Vương càng xem càng mãn ý.

Tiếp đó, Trụ Vương dẫn mọi người tế tự Nữ Oa.

Thương triều coi trọng việc tế tự.

Đối với chính thần như tế tự Nữ Oa, càng long trọng hơn.

Trọn nửa ngày thời gian, Trụ Vương mới tế tự xong, cũng dẫn người trở về Triều Ca.

Chương 450

Khi Trụ Vương và những người khác rời đi, thân ảnh Cộng Công xuất hiện trong Nữ Oa Cung.

Nhìn kinh Phật do Trụ Vương viết trên tường, Cộng Công lại cười đùa một tiếng.

Khi Trụ Vương vừa vào Nữ Oa Cung, trận quái phong kia lại là do Chuẩn Đề âm thầm gây ra.

Cộng Công khẽ thi triển thủ đoạn, Chuẩn Đề cũng rời khỏi Nữ Oa Cung.

Lần này Chuẩn Đề lén lút hành động, không muốn bị người khác biết.

Cộng Công dùng chút thủ đoạn, khiến Chuẩn Đề cho rằng tiếp tục ở Nữ Oa Cung sẽ bị bại lộ, vậy nên, y cũng tạm thời rời đi. "Trụ Vương tại Nữ Oa Cung viết kinh Phật, ha ha." Cộng Công âm thầm cười trong lòng.

Lúc này, Cộng Công chờ đợi xem Nữ Oa sẽ phản ứng thế nào khi nhìn thấy.

Cách Nữ Oa Cung ngoài thành Triều Ca mấy nghìn dặm, Chuẩn Đề đã dùng pháp nhãn nhìn Trụ Vương rời khỏi Nữ Oa Cung. "Kế hoạch hẳn là sẽ không có vấn đề gì." Chuẩn Đề thầm nghĩ.

Trong mắt Chuẩn Đề, Trụ Vương chắc chắn sẽ vì thần tượng Nữ Oa mà thần hồn điên đảo, rồi làm một bài thơ.

Khi Nữ Oa xem, tất nhiên sẽ bạo nộ.

Trụ Vương dù sao cũng là Nhân Vương, có một phần khí vận Nhân tộc trên người.

Trực tiếp giết Trụ Vương, hậu quả nghiêm trọng.

Thêm vào đó hiện tại là thời kỳ đại kiếp, vậy nên, Thánh Nhân cũng sẽ không trực tiếp ra tay giết Trụ Vương.

Vừa nghĩ, Chuẩn Đề cũng hướng Nữ Oa Cung gấp rút đi tới, muốn xem một chút.

Song, chưa đợi Chuẩn Đề đến Nữ Oa Cung, phía trên Nữ Oa Cung tường vân lượn lờ, thụy khí ngàn vạn, Nữ Oa cưỡi một con phượng hoàng giáng lâm.

Nữ Oa giáng lâm nhanh chóng, lại ngoài ý liệu của Chuẩn Đề.

Khi đó, Chuẩn Đề cũng không thể đến Nữ Oa Cung.

Một khi Chuẩn Đề tiến vào Nữ Oa Cung, tất nhiên sẽ bị Nữ Oa phát hiện.

Song, Chuẩn Đề lại không cam tâm rời đi như vậy.

Thế là, Chuẩn Đề ẩn mình bên ngoài Nữ Oa Cung.

Nữ Oa đã tiến vào Nữ Oa Cung.

Chờ Nữ Oa ra, từ thần sắc của Nữ Oa, Chuẩn Đề cũng có thể xác định kế hoạch lần này có thành công hay không.

Nữ Oa, bên cạnh mang theo Thải Vân Đồng Tử và Thải Hà Đồng Tử, giáng lâm Nữ Oa Cung mà Nhân tộc vì nàng xây dựng.

So với đạo trường của Nữ Oa ở Ba Mươi Ba Tầng Trời, Nữ Oa Cung lại giản dị.

Song, hương hỏa lại không ít. "Nương nương, trên tường có chữ." Thải Vân Đồng Tử bên cạnh Nữ Oa tay chỉ vào bức tường cách đó không xa.

Nữ Oa nhìn lại, quả nhiên, một mảng tường trống bị người ta đề

chữ.

Từng chữ từng chữ ẩn ẩn có khí vận Nhân tộc.

Nữ Oa biết, chắc chắn là do Nhân Vương viết.

Nhìn chữ trên tường, Nữ Oa đơ người.

Tình huống gì đây?

Nữ Oa được biết, Thương triều từ Thành Thang bắt đầu, đến nay Đế Tân, đều không có quan hệ với Phật giáo, ngược lại quan hệ với Triệt Giáo khá tốt.

Bởi vậy, không ít môn nhân Triệt Giáo đều làm quan trong Thương triều. "Ân Thụ có ý gì đây?" Nữ Oa mi đầu khẽ nhíu.

Nữ Oa đối với Phật giáo không đến mức chán ghét, nhưng cũng chẳng quá thân cận.

Song, Nhân Vương vừa tế tự Nữ Oa, vừa trong Nữ Oa Cung viết một thiên kinh Phật, khiến Nữ Oa trong lòng không vui.

Nhìn kinh Phật trên tường, Nữ Oa trong lòng cũng càng lúc càng bực tức.

Khi đó, tâm thần Nữ Oa khẽ động, lại phát giác bên ngoài Nữ Oa Cung có một Thánh Nhân đang ẩn mình. "Chẳng lẽ có Thánh Nhân nào đó âm thầm giở trò với Nhân Vương?" Nữ Oa trong lòng nghĩ.

Nữ Oa trong lòng phân tích, hẳn không phải Tây Phương Nhị Thánh, một trong Tam Thanh?

Hành động này muốn châm ngòi Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh sao?

Nếu là vậy, thì cũng quá coi thường nàng rồi.

Ngoài Nữ Oa Cung, Chuẩn Đề ẩn mình nơi u tối.

Lúc này, Chuẩn Đề trong lòng cũng có chút bồn chồn lo lắng.

Đây là bước quan trọng nhất trong kế hoạch đối phó Trụ Vương của Chuẩn Đề, nếu có sai sót, sẽ ảnh hưởng không nhỏ đến những mưu đồ sau này.

Ngay lúc đó, Nữ Oa cũng bước ra từ Nữ Oa Cung.

Thần sắc Nữ Oa chẳng hề phẫn nộ, ngược lại rất đỗi bình tĩnh, khiến Chuẩn Đề khẽ cau mày.

Với sự hiểu biết của Chuẩn Đề về Nữ Oa, nếu Trụ Vương đề thơ tiết độc, Nữ Oa ắt sẽ nổi giận lôi đình, vậy mà giờ nàng lại quá đỗi bình tĩnh.

"Đạo hữu đã tới, vậy ra gặp mặt đi!" Nữ Oa mở lời, đôi mắt đẹp cũng nhìn về phía Chuẩn Đề.

Bị Nữ Oa phát giác, Chuẩn Đề lấy làm ngoài ý muốn.

Y tự cho rằng tu vi không dưới Nữ Oa, tuy cách không xa nhưng ẩn mình khéo léo, tự tin Nữ Oa sẽ không phát hiện, nhưng Nữ Oa hiển nhiên đã nhận ra.

Trong lòng do dự một lát, Chuẩn Đề liền hiện thân.

Đã bị Nữ Oa phát giác, cũng không thể che giấu thêm được nữa.

"Kính chào Nữ Oa Nương nương, bần đạo du lịch phương Đông, thấy Nhân Vương tế tự Nương nương, cũng không dám quấy rầy." Chuẩn Đề chắp tay thi lễ.

"Đạo hữu thật có thủ đoạn." Nữ Oa nhìn Chuẩn Đề thật sâu một cái.

Chuẩn Đề sững sờ.

Lúc này, lòng Chuẩn Đề cũng chẳng hề bình tĩnh.

Y đã dùng thủ đoạn ám muội với Trụ Vương, nhưng các Thánh nhân khác khó mà nhìn ra.

Theo Chuẩn Đề, Trụ Vương ắt sẽ tiết độc Nữ Oa, Nữ Oa cũng khẳng định sẽ nổi giận lôi đình.

Vốn dĩ, Trụ Vương bất kính với Nữ Oa, trong cơn phẫn nộ, dù Nữ Oa có phát hiện Chuẩn Đề, không thể xác định được hành vi của Chuẩn Đề, chỉ đơn thuần suy đoán, cũng sẽ không có thái độ tốt đẹp gì, nhưng thái độ hiện tại của Nữ Oa lại kỳ lạ.

Bởi vậy, Chuẩn Đề đầy rẫy nghi vấn.

"Tự lo liệu cho tốt đi!" Nữ Oa thản nhiên nói, rồi xoay người rời đi.

Thoáng chốc, bóng dáng Nữ Oa đã biến mất nơi chân trời.

Sau đó, Chuẩn Đề bước vào Nữ Oa Cung.

Vừa vào Nữ Oa Cung, Chuẩn Đề đảo mắt một lượt, đã thấy bức cẩu kinh trên tường.

Lập tức, Chuẩn Đề ngẩn người.

Trụ Vương không đi theo lối cũ, không phải là đề thơ tiết độc Nữ Oa sao?

Lại viết thiên cẩu kinh.

Chuẩn Đề cảm thấy cả người không ổn.

Với thái độ và lời nói của Nữ Oa trước đó, Chuẩn Đề mặt mày khổ sở, hiển nhiên là Nữ Oa đã hiểu lầm.

Chương 451

Nữ Oa e rằng cho rằng Chuẩn Đề đã dùng thủ đoạn với Trụ Vương, khiến Trụ Vương viết thiên cẩu kinh trong Nữ Oa Cung.

Nếu Chuẩn Đề không bị Nữ Oa phát hiện, vậy thì Nữ Oa e rằng sẽ không nghi ngờ Tây Phương Nhị Thánh, mà chỉ nghi ngờ Thái Thượng và Nguyên Thủy.

Đại thế Thiên Đạo, Thương diệt Chu hưng, các Hỗn Nguyên Thánh Nhân đều rõ như lòng bàn tay.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tuy đều hy vọng Phật giáo đại hưng, nhưng cũng không thể đứng về phe nhà Thương vào thời điểm này.

Lùi một bước, dù Tây Phương Nhị Thánh muốn nghịch thiên, đứng về phe nhà Thương, cũng không thể trực tiếp dùng thủ đoạn với Trụ Vương.

Nhưng Nữ Oa đã phát hiện Chuẩn Đề, thì lại là chuyện khác.

Nữ Oa ắt hẳn đã xác định Chuẩn Đề đã tác động đến Trụ Vương, khiến Trụ Vương viết cẩu kinh khi tế tự Nữ Oa.

"Là Thánh nhân nào bày kế?" Sắc mặt Chuẩn Đề âm trầm.

Trụ Vương căn bản không hiểu về Phật giáo, những điều cao thâm, Phật giáo cũng không có mấy người biết.

Bởi vậy, Chuẩn Đề cũng bắt đầu loại trừ.

Đầu tiên, Trụ Vương viết cẩu kinh, Nữ Oa phát hiện Chuẩn Đề, đều có người bày kế, vậy thì người bày kế ắt cũng là Thánh nhân, không thể nào là Chuẩn Thánh.

Hồng Hoang Thánh nhân cũng không có mấy vị.

Hồng Quân đã hợp Đạo từ lâu, trở thành một phần của Thiên Đạo, sẽ không dễ dàng xuất hiện, và cũng sẽ không bày kế như vậy.

Sau khi loại trừ Hồng Quân, tiếp theo lại loại trừ Nữ Oa.

Tiếp Dẫn càng không thể.

Khi loại trừ Hồng Quân, Nữ Oa và Tiếp Dẫn xong, Chuẩn Đề nghi ngờ Tam Thanh của Bàn Cổ.

Nhưng không giống phong cách của Thông Thiên, nên Thông Thiên cũng có thể loại trừ.

Vậy thì chỉ còn lại Thái Thượng và Nguyên Thủy.

"Chẳng lẽ là Nguyên Thủy Thiên Tôn?" Chuẩn Đề thầm nghĩ trong lòng.

Giữa Thái Thượng và Nguyên Thủy, Chuẩn Đề càng nghi ngờ Nguyên Thủy.

Nhưng, tất cả đều là suy đoán của Chuẩn Đề, không hề có chứng cứ.

Nếu có thể xác định Nguyên Thủy đang bày kế, Chuẩn Đề cũng sẽ không trở mặt.

Trong mưu đồ của Chuẩn Đề, Nguyên Thủy rất quan trọng.

Đại kiếp này sở dĩ xuất hiện, một nguyên nhân là Thiên Đình thiếu người, Hạo Thiên đã tìm Hồng Quân, một nguyên nhân khác là Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo phạm sát kiếp, cùng với khí vận của Thương triều không còn nhiều, hợp lẽ phải thay triều đổi đại.

Bởi vậy, vì mười hai Kim Tiên môn hạ, Nguyên Thủy cũng sẽ không đứng ngoài cuộc. ...

Trong Oa Hoàng Cung, ba mươi ba tầng trời.

Nữ Oa vừa về, ngồi trên vân sàng, trong lòng tính toán một hồi, liền bảo Thái Vân Đồng Tử lấy một Tiên Thiên Hồ Lô.

Hồ Lô vừa mở, Chiêu Yêu Phiên cũng xuất hiện.

Nhất thời, trong Oa Hoàng Cung rộng lớn yêu khí tràn ngập.

Theo Chiêu Yêu Phiên khẽ lay động, hàng vạn yêu quái được triệu hoán.

Tuy số lượng yêu quái được Nữ Oa triệu hoán lên đến mấy vạn, nhưng tu vi cao nhất cũng chỉ cấp Thái Ất Kim Tiên, mà số lượng lại không nhiều, cấp Kim Tiên cũng chẳng mấy.

"Tam Yêu Hiên Viên Phần hãy ở lại." Nữ Oa mở lời.

Lập tức, trừ Tam Yêu Hiên Viên Phần, các yêu quái còn lại đều rời đi.

Chỉ thấy, ba yêu quái được Nữ Oa giữ lại chính là Cửu Vĩ Yêu Hồ, Ngọc Thạch Tỳ Bà Tinh và Cửu Đầu Trĩ Tinh.

Trong Tam Yêu, Cửu Vĩ Hồ tu vi cao nhất, nhưng cũng chỉ ở cấp Chân Tiên, còn cách cấp Huyền Tiên không ít, hai yêu quái kia lại chỉ ở cấp Tán Tiên.

"Các ngươi ba người hãy đến phương Tây, gặp Thánh nhân Chuẩn Đề phương Tây." Nữ Oa nói với Tam Yêu.

Tam Yêu vội vàng tuân lệnh, trong lòng lại rất hoang mang, không biết Nữ Oa muốn mình đi tìm Chuẩn Đề làm gì.

Khi Tam Yêu lui xuống, Nữ Oa lại suy tính trong lòng.

Đại kiếp đã bắt đầu, nhưng Trụ Vương lại anh minh thần võ.

Nếu Thánh nhân trực tiếp ra tay khiến Trụ Vương làm điều vô đạo, nhân quả lại quá lớn, phái người mê hoặc Trụ Vương, tuy cũng có nhân quả, nhưng lại nhỏ hơn nhiều. ...

Tại Triều Ca thành nội dạo một vòng, Cộng Công phát hiện sự khác biệt lớn so với thế giới bản thể của y.

Trong thế giới Hồng Hoang nơi bản thể Cộng Công ngự trị, Vu tộc là nhân vật chính của trời đất, còn ở thế giới Hồng Hoang này, Nhân tộc lại là nhân vật chính của trời đất.

Triều Ca lại là kinh đô của Thương triều, nơi Nhân Vương ngự trị, bởi vậy, hùng vĩ vô cùng.

Tường thành cao lớn, trong thành phồn hoa náo nhiệt, người người qua lại, xe ngựa tấp nập, nhà cửa san sát nối tiếp nhau.

Chẳng mấy chốc, trời đã bắt đầu tối.

Lúc này, Cộng Công hướng về phía vương cung.

Cộng Công muốn mưu đồ Thiên Đạo của thế giới này, cũng như Thiên Đạo của thế giới bản thể của y, bởi vậy, cần làm một vài việc.

Trụ Vương dù sao cũng là Nhân Vương của thế giới này, có thể trở thành một quân cờ không tồi.

Mặc dù vương cung phòng vệ nghiêm ngặt, nhưng Cộng Công lại trực tiếp tiến vào, từng người lính canh dường như không nhìn thấy y.

Mà quả thật là không nhìn thấy, mặc dù Cộng Công không hề thi triển thần thông, nhưng Hỗn Nguyên Thánh Nhân muốn người khác không nhìn thấy, người thường cũng không cách nào nhìn được.

Thần thức cảm nhận một lát, Cộng Công cũng biết Trụ Vương đang ở đâu.

Trong số lính canh vương cung Thương triều không thiếu võ giả và luyện khí sĩ, trong đó còn có người đắc Đạo thành Tiên, nhưng trong mắt Cộng Công đều là kiến hôi, và đều không phát hiện được

Cộng Công.

Tìm được Trụ Vương, Cộng Công tùy tay điểm một luồng linh quang vào mi tâm Trụ Vương, Trụ Vương hoàn toàn không hề hay biết.

Trụ Vương chỉ cảm thấy trong đầu có thêm không ít tin tức, khi tiêu hóa xong những tin tức trong đầu, Trụ Vương liền rơi vào trầm tư.

Trời tờ mờ sáng, Trụ Vương tỉnh dậy sau cơn ác mộng.

Chỉ một đêm ngắn ngủi, Trụ Vương lại như đã trải qua mười năm trong mộng.

Trong mộng, Tây Bá Hầu phản Thương, đại quân Tây Kỳ thế như chẻ tre, mặc dù Thương triều ban đầu có thể nghiền ép, nhưng lại vì đủ loại nguyên nhân mà thất bại, cuối cùng, Triều Ca bị công phá, Trụ Vương lại tự sát bằng một đám lửa trong vương cung, chịu cái kết chết không toàn thây.

"Chỉ là một giấc mộng?

Nhưng lại quá chân thực, hoặc là, tổ tiên Thành Thang báo mộng." Trụ Vương thầm nghĩ trong lòng.

Thương triều trải qua mấy đời quân vương tích lũy, đến nay đã vô cùng cường thịnh, nhưng tộc Chu ở Tây Kỳ lại phát triển càng nhanh hơn.

Hiện tại, thực lực Tây Kỳ tuy không thể sánh bằng Thương triều, nhưng cũng không thể xem nhẹ.

Phụ thân Trụ Vương là Đế Ất khi còn sống đã phòng bị Tây Kỳ, nay Trụ Vương cũng cảm nhận được áp lực.

Nhất định phải làm suy yếu thực lực Tây Kỳ.

Trong lòng chợt động, Trụ Vương liền nghĩ đến chính sách thôi ân.

Ngày hôm qua, Trụ Vương đột nhiên linh quang chợt lóe, nghĩ ra phương pháp thôi ân.

Hiện tại, Tây Bá Hầu Cơ Xương có chín mươi chín người con trai, không phải tất cả đều là con ruột, phần lớn là con nuôi.

Nếu Cơ Xương chết, theo quy định, trưởng tử Bá Ấp Khảo sẽ kế thừa ngôi vị Tây Bá Hầu, những người con trai còn lại của Cơ Xương sẽ nhận được rất ít.

Cái gọi là thôi ân, tức là chia tách đất đai, tài sản của Cơ Xương, để mỗi người con trai của Cơ Xương đều có một phần.

Trụ Vương cẩn thận cân nhắc, tuy rằng chia Tây Kỳ thành chín mươi chín phần, để mỗi người con của Cơ Xương đều có một phần, như vậy, tuy cũng sẽ thành cát rời, nhưng lại không thực tế, thứ nhất, Tây Bá Hầu thống lĩnh hai trăm chư hầu phương Tây, cần có thực lực để trấn nhiếp, thứ hai, làm vậy chưa chắc đã kịp, sẽ được không bù mất.

Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Trụ Vương cũng đã có dự định.

Chương 452

Hai phần ba Tây Kỳ sẽ do trưởng tử Cơ Xương là Bá Ấp Khảo kế thừa, một phần ba còn lại sẽ được chia đều cho các con trai khác của Cơ Xương.

Như vậy, ít nhiều cũng có thể giảm bớt mối đe dọa của Tây Kỳ đối với Thương triều, và, trở lực khi thực thi cũng sẽ nhỏ.

Trong buổi triều hội.

Trụ Vương cao ngồi trên ngai vàng, phía dưới là văn võ bá quan, đứng đầu văn thần là Tể tướng Thương Dung, đứng đầu võ tướng là Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ, còn Tam Triều Nguyên Lão Văn Thái Sư lại không ở Triều Ca.

"Cô muốn thôi ân." Trụ Vương mở lời.

Văn võ bá quan nhìn nhau, từng người sắc mặt không hiểu Trụ Vương muốn làm gì.

Trụ Vương liền trực tiếp nói ra mục đích.

Khi biết được cái gọi là thôi ân của Trụ Vương, chúng thần xôn xao.

Người sáng suốt đều có thể nhìn ra Trụ Vương muốn phân hóa sức mạnh của Tây Kỳ.

Cơ Xương có quá nhiều con trai, trong đó phần lớn là con nuôi, nếu theo phương pháp thôi ân của Trụ Vương, Tây Kỳ ắt sẽ xảy ra đại sự.

"Đại Vương, phép tổ tông không thể thay đổi, việc thôi ân Tây Bá Hầu là không thỏa đáng, xin hãy thu hồi thánh mệnh." Một đại thần bước ra tấu thỉnh.

Một người mở lời, lập tức có thêm vài người phụ họa.

Những người phản đối lấy phép tổ tông làm cớ, lại khiến sắc mặt Trụ Vương âm trầm.

"Đủ rồi, thiên biến không đủ sợ, tổ tông không đủ làm phép tắc, lời người không đủ thương xót, ý của cô đã quyết, các khanh không cần nói nhiều nữa." Trụ Vương lạnh lùng nói.

"Nếu Đại Vương khăng khăng làm theo ý mình, lão thần cũng nguyện lấy cái chết can gián." Một người đe dọa.

Bị thần hạ đe dọa, sắc mặt Trụ Vương càng thêm âm trầm, nhưng lại không hề thỏa hiệp.

"Chúng ta đều biết, Tây Bá Hầu có chín mươi chín người con, Đại Vương thôi ân cho họ, quả là một vị quân vương nhân đức, thần Phí Trọng vô cùng bội phục." Phí Trọng bước ra ủng hộ Trụ Vương.

Chỉ cần là quyết định của Trụ Vương, bất kể đúng sai tốt xấu, Phí Trọng đều sẽ ủng hộ.

"Đại Vương nhân đức." "Tây Bá Hầu ắt hẳn sẽ cảm ân đội đức Đại Vương." Nhìn ra Trụ Vương muốn phân hóa Tây Kỳ, làm suy yếu thực lực Tây Kỳ, nhưng cũng đều nhìn thấu mà không nói ra.

Theo thời gian trôi qua, có người phản đối, cũng có người ủng hộ, nhưng phần lớn lại giữ im lặng.

Thái độ của Trụ Vương kiên định.

Thấy trong số những người lên tiếng, phần lớn đều ủng hộ, Trụ Vương cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nếu quá nhiều người phản đối, Trụ Vương tuy cũng có thể cưỡng ép, nhưng phiền phức lại không nhỏ.

Cuối cùng, việc thôi ân Tây Bá Hầu đã thành định cục, muốn Trụ

Vương thay đổi ý định thì tuyệt nhiên không thể.

Hai con đường bày ra trước mặt Tây Bá Hầu Cơ Xương, một là làm phản, hai là chấp nhận thôi ân. ...

Rời khỏi Triều Ca, Cộng Công cũng trở về Đông Di.

Đại kiếp đã bắt đầu, có cần thiết phải tiếp tục tăng cường sức mạnh của Đông Di.

Cộng Công tuy hiểu khá rõ về cốt truyện Phong Thần Chi Chiến, nhưng thế giới Hồng Hoang này chưa chắc đã giống như y hiểu, huống chi, chân linh Bàn Cổ ở thế giới bản thể của y cũng sẽ can thiệp.

Nếu Phong Thần Chi Chiến ở thế giới này giống như Cộng Công hiểu, Cộng Công sẽ không can thiệp, nhưng vì Bàn Cổ của thế giới kia, tất cả mọi chuyện đều sẽ xảy ra biến hóa.

Mặc dù Cộng Công có thực lực Thánh nhân, nhưng dù sao cũng là Đại Đạo Thánh nhân, chịu sự hạn chế của Thiên Đạo thế giới này.

Với sức mạnh hiện tại của Cộng Công, còn xa mới có thể kháng cự Thiên Đạo của thế giới này.

Ngay cả Hồng Quân của thế giới này, Cộng Công cũng không địch lại.

Bởi vậy, Cộng Công có cần thiết phải tăng cường sức mạnh của Đông Di, rồi để Đông Di tham dự đại kiếp.

Theo diễn biến cốt truyện, Đông Bá Hầu, Nam Bá Hầu và Tây Bá Hầu đều sẽ làm phản, phương Bắc cũng sẽ không yên ổn.

Nếu Đông Di diệt Thương triều và Tây Kỳ, không những nghịch lại thiên số, mà còn có thể nhận được đại khí vận.

Nghĩ về Triều Ca, Cộng Công mỉm cười.

Trụ Vương khẳng định sẽ thôi ân Cơ Xương, Cơ Xương hiện tại cũng không thể làm phản, thứ nhất thực lực Tây Kỳ còn xa mới sánh bằng Thương triều, thứ hai Cơ Xương được xưng là đại hiền, nếu làm phản, danh tiếng cũng sẽ bị hủy hoại.

Cơ Xương sẽ chấp nhận, một mặt là để sống sót, nếu phải đợi đến khi mình chết mới phân hóa Tây Kỳ, thì có thể từ từ tìm cách giải quyết.

Nhưng, theo cốt truyện, cả Cơ Xương và trưởng tử Bá Ấp Khảo đều sẽ chết, sau đó, thứ tử Cơ Phát sẽ kế thừa ngôi vị Tây Bá Hầu.

Sau khi Trụ Vương thôi ân, nếu Cơ Xương và Bá Ấp Khảo đều chết, Cơ Phát lên ngôi, thì trong số các em trai của Cơ Phát khẳng định sẽ có một số người không phục.

Nếu Cơ Phát phản Thương, không công nhận thôi ân của Trụ Vương, các em trai của Cơ Phát e rằng đều sẽ thất vọng, trong lòng oán hận.

Với đại thế thiên hạ hiện tại, Trụ Vương trực tiếp thôi ân Tây Bá Hầu, tuy hai phần ba Tây Kỳ theo phép tổ tông, nhưng cũng khiến người ta bất mãn.

Tuy nhiên, việc không liên quan đến mình thì mặc kệ, dù sao cũng là chuyện của Tây Bá Hầu Cơ Xương, khi mọi chuyện đã thành định cục, cũng không có mấy người khuyên Trụ Vương nữa.

Tại đất Đông Di, người Đông Di ngày càng cường đại, vì Cộng Công truyền thụ công pháp và thần thông, số lượng Vu ở Đông Di ngày càng nhiều, tuy đều là Tiểu Vu, nhưng thực lực cũng không hề yếu, võ giả càng nhiều hơn.

Người già trẻ nhỏ, cũng đều tu luyện võ đạo, nếu có thể chuyển hóa thành Vu, rồi tu luyện Vu đạo công pháp.

Cùng với việc Đông Di ngày càng mạnh, Đông Bá Hầu Khương Hoàn lại đau đầu.

Khương Hoàn thống lĩnh hai trăm chư hầu, hoặc hợp tác với Đông Di, hoặc bị Đông Di áp chế.

Khương Hoàn cũng đã tập hợp không ít chư hầu, tấn công Đông Di mấy lần, nhưng đều không chiếm được tiện nghi, ngược lại tổn binh hao tướng.

Dù sao Đông Di thực lực đã vô cùng cường đại, Đông Di Vương Vu Đẳng lại có Xi Vưu Kỳ trong tay, uy lực vô cùng.

Trong thâm sơn, Thánh địa Đông Di tập hợp tám trăm mười một Tiểu Vu.

Hiện tại, số lượng Vu ở Đông Di đã vượt qua một nghìn.

Cộng Công tập hợp tám trăm mười Vu để diễn luyện Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận.

Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận là trận pháp thứ hai của Vu tộc, chỉ đứng sau Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Để phát huy uy lực thực sự của Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận, cần tám mươi mốt Huyền Âm Phiên, cùng với tám mươi mốt Vu.

Đối với người Đông Di, Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận đã thất truyền từ lâu, chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

Nhưng, trong Xi Vưu Kỳ ẩn chứa Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận, cũng ẩn chứa Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Ban đầu, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận trong Xi Vưu Kỳ bị tàn khuyết không hoàn chỉnh, nhưng lại được Cộng Công bổ sung hoàn chỉnh, cũng khiến uy lực của Xi Vưu Kỳ tăng cường đáng kể.

Hiện tại, Xi Vưu Kỳ nằm trong tay Đông Di Vương Vu Đẳng,

nhưng Vu Đẳng cũng chỉ có thể sử dụng bằng chú ngữ, chứ chưa luyện hóa, bởi vậy, không thể cảm ngộ được hai đại trận pháp bên trong.

Cộng Công từ Triều Ca trở về Đông Di, bắt đầu truyền thụ Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận cho tám trăm mười Tiểu Vu được tuyển chọn.

Tám mươi mốt Tiểu Vu có thể bày thành Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận, tám trăm mười người hợp lực bày trận, uy lực lại càng lớn.

Khi tám trăm mười Tiểu Vu diễn luyện trận pháp, ở nơi không xa, Cộng Công lại đang luyện chế Huyền Âm Phiên.

Phẩm cấp của Huyền Âm Phiên, tu vi của người bày trận, đều quyết định uy lực của Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận.

Đương nhiên, uy lực của Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận cũng tồn tại một giới hạn.

Ngay cả Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy lực cũng tồn tại một giới hạn trên.

Dưới Đại Đạo, tất cả mọi thứ đều có một giới hạn.

Kỳ thực, Cộng Công còn muốn truyền thụ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không phải tùy tiện một vài Tiểu Vu có thể bày thành.

Mười hai Đại Vu liên thủ, bày thành Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng chỉ miễn cưỡng.

Còn việc luyện chế mười hai Đô Thiên Thần Sát Phiên, cần các loại thiên tài địa bảo, cùng vô số tài nguyên, trong thời gian ngắn, Cộng Công không thể luyện chế.

So với yêu cầu của Đô Thiên Thần Sát Phiên, việc luyện chế

Huyền Âm Phiên dễ dàng hơn nhiều.

Bên cạnh Cộng Công, đã hoàn thành tám mươi Huyền Âm Phiên, đều là Thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, hiện tại, Huyền Âm Phiên thứ tám mươi mốt cũng sắp hoàn thành.

Tám mươi mốt Huyền Âm Phiên, đều là Thượng phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Chương 453

Tuy phẩm cấp không quá cao, nhưng tám mươi mốt Huyền Âm Phiên tổ hợp lại với nhau, uy lực sẽ vượt qua Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, mà nằm giữa Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo và Hậu Thiên Chí Bảo.

Luyện chế xong chiếc Huyền Âm Phiên cuối cùng, Cộng Công nhìn về phía tám trăm mười Tiểu Vu đang diễn luyện trận pháp.

Sau khi diễn luyện, chúng Vu đã có thể bày trận, nhưng uy lực quá nhỏ, đối phó một Huyền Tiên thì miễn cưỡng, đối phó Kim Tiên thì không thể, càng đừng nói đến Thái Ất Kim Tiên trở lên.

"Với tu vi của tám trăm mười Tiểu Vu, cộng thêm tám mươi mốt Huyền Âm Phiên, sau khi bày Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận, đối phó một Thái Ất Kim Tiên không thành vấn đề, nhưng đối phó Đại La Kim Tiên thì lại khó khăn rồi." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Vừa nghĩ, Cộng Công vừa phất tay, pháp lực của y dẫn dắt tám mươi mốt Huyền Âm Phiên bay về phía chúng Vu đang diễn luyện trận pháp.

"Hưu! ", "Hưu! ", "....." Tám mươi mốt Huyền Âm Phiên bay vào đại trận, an vị vào đúng vị trí của mình, trên mỗi Huyền Âm Phiên linh quang lưu chuyển, khí Huyền Âm ngưng tụ không tan.

Cùng với việc đại trận có thêm tám mươi mốt Huyền Âm Phiên, uy lực của trận pháp lập tức tăng cường gấp mười, và vẫn tiếp tục tăng cường.

Khi uy lực của trận pháp không ngừng tăng cường, tám trăm mười Tiểu Vu đang bày trận cũng có không ít thu hoạch. ...

Tây Kỳ.

Trụ Vương phái Phí Trọng làm sứ giả.

Lúc này, tại Tây Bá Hầu phủ, Phí Trọng trao ý chỉ của Trụ Vương cho Cơ Xương.

Kỳ thực, trước khi Phí Trọng đến Tây Kỳ, Cơ Xương vốn tin tức linh thông cũng đã biết được rồi.

Khi biết Trụ Vương thôi ân, Cơ Xương không những không có chút cảm kích nào, ngược lại còn thầm chửi rủa.

Cơ Xương cảm thấy quá khó khăn.

Bề ngoài, Cơ Xương là một đại hiền, đối với Thương triều cũng một lòng trung thành, nhưng thực tế, lại đã sớm có hai lòng, nhưng thực lực Thương triều quá mạnh, còn xa mới sánh bằng Tây Kỳ, cộng thêm bị danh tiếng trói buộc.

Đối với thôi ân của Trụ Vương, Cơ Xương ngoài chấp nhận, cũng chỉ có thể chấp nhận, bảo y làm phản ngay bây giờ thì không thể.

Sai người chiêu đãi Phí Trọng thật tốt, Cơ Xương tập hợp các đại phu của Tây Kỳ như Tán Nghi Sinh, Đại tướng quân Nam Cung Thích, Bá Ấp Khảo, Cơ Phát và những người khác.

"Đế Tân thật là một kế hay." Cơ Phát cười lạnh.

"Là một dương mưu." Cơ Xương thản nhiên nói.

Mặc dù mọi chuyện đã thành định cục, nhưng, Cơ Xương cũng có thể làm một vài việc.

Lệnh thôi ân có thể phân hóa Tây Kỳ, làm suy yếu thực lực Tây Kỳ, nhưng ít nhất cũng phải đợi Cơ Xương chết rồi.

Cơ Xương cũng có thể lợi dụng việc lệnh thôi ân này để gây một số phiền phức cho Trụ Vương.

Bá Ấp Khảo trong lòng cũng có chút suy nghĩ, y là trưởng tử của Cơ Xương, theo phép tổ tông, sau khi Cơ Xương chết, ngôi vị Tây Bá Hầu là của y, toàn bộ Tây Kỳ cũng là của y, nhưng giờ lại phải chia ra một phần ba cho các em trai.

"Phát nhi, có tin tức tình báo nào về Đông Di không?" Cơ Xương hỏi Cơ Phát.

Hiện tại, Cơ Xương có chín mươi chín người con trai, Cơ Phát là con của y, nhưng lại là thứ tử.

Trong số các con trai ruột của Cơ Xương, Cơ Phát là người khiến Cơ Xương hài lòng nhất.

Khi Trụ Vương còn là thái tử đã chinh phạt Đông Di, binh hùng tướng mạnh, vốn tưởng có thể một lần bình định Đông Di, nhưng lại ăn bại trận, bởi vậy, Cơ Xương cũng vẫn luôn chú ý đến Đông Di.

Dưới sự điều tra của mạng lưới tình báo Tây Kỳ, phát hiện thực lực của Đông Di đã tăng cường với tốc độ đáng sợ.

"Số lượng Đại Vu và Tiểu Vu ở Đông Di đã gần hai nghìn, lại có ba mươi vạn đại quân, đều có thể một địch mười, lại có Thượng Cổ Binh Chủ Xi Vưu Kỳ, uy lực vô biên." Cơ Phát nói.

"Sự phát triển của Đông Di cũng quá kinh người rồi." Nam Cung Thích cảm thán.

"Một Đại Vu, lại khiến Đông Di có một sự thay đổi long trời lở đất?

Thật không thể nghĩ bàn." Tán Nghi Sinh nói.

Cơ Xương đang cân nhắc, có nên bí mật liên hệ với Vu tộc Đông Di hay không?

Cơ Xương bí mật hợp tác với không ít thế lực, với sức mạnh hiện

tại của Đông Di, không hề kém cạnh Tây Kỳ, thậm chí còn có phần hơn.

Nhưng, Đông Di dù sao cũng là kẻ thù của Thương triều, bởi vậy, Cơ Xương hợp tác với Đông Di, cũng chỉ có thể bí mật, cần phải cẩn thận, không thể bại lộ.

"Thượng Cổ Đại Vu Xi Vưu." Cơ Xương nói.

Thời Thượng Cổ, Xi Vưu và Hiên Viên tranh giành ngôi vị Nhân Hoàng, vì Xi Vưu dũng mãnh thiện chiến, Hiên Viên thua hết lần này đến lần khác, cuối cùng mới đánh bại Xi Vưu ở Trục Lộc.

Hiên Viên có thể đánh bại Xi Vưu, lại là nhờ sự ủng hộ của các phương thế lực, có Thiên Đình, Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Long tộc, thậm chí có cả sức mạnh của Yêu tộc ủng hộ.

Xi Vưu tuy là kẻ thất bại, nhưng Hiên Viên cũng gọi y là Binh Chủ, dành cho y sự tôn trọng của một cường giả.

Thành tựu của Hiên Viên Hoàng Đế quá cao, sau Hiên Viên, không một người nào của Nhân tộc có thành tựu có thể sánh bằng Hiên Viên, càng đừng nói đến việc vượt qua.

Xi Vưu là một Đại Vu từng nhiều lần đánh bại Hiên Viên, hiện tại, Vu tộc Đông Di cũng có Đại Vu, khiến Cơ Xương không dám khinh thị.

Cơ Xương đang tính toán hợp tác với Đông Di, lợi dụng sức mạnh của Đông Di để làm suy yếu và kiềm chế Thương triều.

Hiện tại, chỉ là Cơ Xương đơn phương tình nguyện. ...

Chín mươi chín tám mốt đạo Tiên Thiên Huyền Âm Chi Khí xông thẳng lên trời, quấn quýt vào nhau, diễn hóa ra vô biên sát cơ.

Lại có sát khí tràn ngập, bao phủ mặt đất, từng chiếc Huyền Âm

Phiên lơ lửng giữa không trung, tám trăm mười Tiểu Vu đồng tâm hiệp lực vận chuyển đại trận.

Mặc dù tu vi mỗi Tiểu Vu đều không cao, nhưng hơn tám trăm người hợp lại, lại cũng phi thường.

Cộng Công đứng ngoài quan sát, gật đầu, sau khi diễn luyện, uy lực của Cửu Cửu Huyền Âm Đại Trận đã có thể phát huy sáu bảy thành.

Miễn cưỡng cũng có thể đối phó một Đại La Kim Tiên.

Đúng lúc đó, chân trời có mây lành, lại có nghìn vệt khí tốt, tử khí bốc lên, tiên vụ lượn lờ.

Thì ra là một vị Thánh nhân giáng lâm.

Thế giới Hồng Hoang này ngoài Hồng Quân đã hợp Đạo, cũng chỉ có sáu Thiên Đạo Thánh Nhân, đó là Tam Thanh do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, cùng với Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh.

Sự thay đổi quá lớn của Đông Di, kinh động đến Thiên Đạo Thánh Nhân cũng là điều bình thường.

Bởi vậy, Cộng Công đã sớm có chuẩn bị tâm lý.

Thánh nhân một niệm, có thể nhìn thấu chín tầng trời mười tầng đất, một cọng cỏ, một cái cây ở Đông Di, đều không thể che giấu được sự nhìn thấu của Thánh nhân.

Bản thể Thánh nhân giáng lâm Đông Di, lại là chuyện phi thường.

Cộng Công biết, đó là đến vì y.

Bề ngoài, Cộng Công chỉ là một Đại Vu, nhưng, Thiên Đạo Thánh Nhân không khó nhìn ra vấn đề.

Thoáng chốc, một tiếng trâu kêu vang lên.

Thì ra là Bàn Cổ Thượng Thanh Linh Bảo Thiên Tôn cưỡi Khuê Ngưu.

Tam Thanh của Bàn Cổ, Thái Thanh Đạo Đức Thiên Tôn, còn gọi là Thái Thượng Lão Quân, Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thượng Thanh Linh Bảo Thiên Tôn, còn gọi là Thông Thiên Giáo Chủ.

Trong Tam Thanh, Cộng Công tán thưởng nhất chính là Thông Thiên.

Chẳng mấy chốc, Thông Thiên đã đến Thánh địa Đông Di, từ Khuê Ngưu bước xuống, ánh mắt nhìn về phía Cộng Công.

"Thông Thiên Đạo hữu!" Cộng Công chào hỏi.

Thông Thiên khẽ cau mày, không phải tùy tiện một người nào cũng có tư cách xưng hô đạo hữu.

Một Vu tộc Đông Di, dù đã thành Đại Vu, cũng không có tư cách xưng Thông Thiên là đạo hữu.

"Ngươi hẳn là từ ngoài trời đến!

Từ bỏ thân phận Hỗn Độn Ma Thần, đoạt xá một Tiểu Vu." Thông Thiên nói.

Các Tiểu Vu ở gần đó cũng ngừng diễn luyện trận pháp, vốn định lại gần, nhưng dưới một ánh mắt của Cộng Công liền lùi ra xa một chút.

Chương 454

Trong Hỗn Độn, Tiên Thiên Ma Thần vô số, Thiên Đạo Thế Giới cũng vô số.

Bất kỳ sinh linh nào trong một Thiên Đạo Thế Giới đều có thể tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần, nhưng độ khó lại rất lớn.

Thông Thiên có thể nhìn ra, người trước mắt không phải là Đại Vu, có khí tức của Tổ Vu, nhưng lại không giống Tổ Vu, cộng thêm là một biến số, bởi vậy, y cho rằng đó là nguyên thần một Tiên Thiên Ma Thần nào đó từ ngoài trời đoạt xá chuyển sinh.

Hiện tại đang là đại kiếp của trời đất, lại xuất hiện một biến số, Thông Thiên lại không thể không tranh giành.

Trước đó, Thông Thiên đã có ý, nếu biến số không thể khống chế, sẽ đánh giết y.

"Không sai, ta quả thật từ ngoài trời đến, cũng quả thật là Tiên Thiên Ma Thần, nhưng lại đến từ một thế giới Hồng Hoang khác." Cộng Công nói thẳng.

Cũng không cần che giấu.

Hồng Quân của thế giới này e rằng đã có chút phát giác, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh sớm muộn cũng sẽ biết.

"Một Hồng Hoang khác?" Thông Thiên ngẩn người, không nghĩ sẽ có một Hồng Hoang khác.

Cộng Công tùy tay phát ra một luồng linh quang, Thông Thiên đọc lấy tin tức trong luồng linh quang, cũng đã hiểu không ít về Hồng Hoang kia.

"Tổ Vu Cộng Công?

Thánh nhân viên mãn?

Chân linh Bàn Cổ ẩn mình trong Thiên Đạo, muốn thôn tính Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang này của ta?" Trong lòng Thông Thiên nổi lên sóng to gió lớn.

Không chỉ Thông Thiên chú ý đến Cộng Công, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều chú ý, nhưng Thông Thiên là người đầu tiên đích thân đến, nhưng Thông Thiên cũng không quá xem trọng.

Khi thực sự hiểu rõ tình hình, sự chấn kinh trong lòng Thông Thiên lại vô cùng.

Lúc này, Thông Thiên cũng đã biết mình đang đối mặt với tồn tại nào.

Người trước mắt không phải là một Đại Vu, mà là một phân thân của Đại Đạo Thánh nhân.

Mặc dù chỉ là một phân thân, nhưng lại có Bàn Cổ Chân Thân, chiến lực đạt Thánh nhân sơ kỳ.

Ở Hồng Hoang này, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều chỉ là Thánh nhân sơ kỳ mà thôi.

Một khi hai Hồng Hoang đối đầu, Thiên Đạo Thánh nhân ở Hồng Hoang nơi bản thể Cộng Công ngự trị hoàn toàn có thể nghiền ép Thiên Đạo Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang này.

"Nếu Thiên Đạo của Hồng Hoang này bị Thiên Đạo của Hồng Hoang nơi bản thể ta ngự trị thôn tính, thì chỉ có con đường diệt vong, nhưng, ta có thể hợp tác." Cộng Công mỉm cười nói với Thông Thiên trước mặt.

Hợp tác với Thiên Đạo Thánh nhân của Hồng Hoang này, vốn nằm trong kế hoạch của Cộng Công.

Thân phận Cộng Công sẽ bị lộ, nhưng lại che giấu Vu Hoàng Thiên Đạo, như vậy, Thánh nhân của Hồng Hoang này sẽ chỉ cho rằng y không muốn Thiên Đạo Hồng Hoang kia thôn tính Thiên Đạo Hồng Hoang này.

Thông Thiên cũng rơi vào trầm tư, biết người trước mắt là phân thân của Tổ Vu Cộng Công ở một Hồng Hoang khác, Tổ Vu Cộng Công của Hồng Hoang kia không những là Đại Đạo Thánh nhân, lại còn là cường giả Thánh nhân viên mãn, chỉ còn một bước nữa là đến Hỗn Nguyên Vô Cực.

"Ở Hồng Hoang nơi bản thể của ngươi ngự trị, chân linh Bàn Cổ nằm trong Thiên Đạo, nếu để Thiên Đạo kia thôn tính Thiên Đạo của Hồng Hoang này, chân linh Bàn Cổ trong Thiên Đạo kia sẽ càng cường đại, lúc đó, bản thể của ngươi cũng không đối phó nổi chứ!" Thông Thiên cười nói.

"Bởi vậy, ta mới muốn hợp tác, không chỉ ta, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Hồng Hoang này, thậm chí cả Hồng Quân, đều có thể hợp tác với ta." Cộng Công nói.

"Ta chỉ có thể đại diện cho ta, nhưng, ta có thể khuyên Đại huynh và Nhị huynh." Thông Thiên nói, dường như đã quyết định.

Việc này vô cùng quan trọng, Thông Thiên đã đưa ra lựa chọn, đồng ý hợp tác với Cộng Công, lại còn phải hết sức khuyên các Thánh nhân còn lại.

Dù sao, một khi Thiên Đạo của Hồng Hoang này bị Thiên Đạo của một Hồng Hoang khác thôn tính, tất cả Thiên Đạo Thánh nhân của Hồng Hoang này đều sẽ diệt vong.

Thông Thiên tin tưởng, các Thánh nhân khác cũng sẽ lựa chọn giống mình.

Nếu Cộng Công không có Vu Hoàng Thiên Đạo, hợp tác với Thiên Đạo Thánh nhân của Hồng Hoang này có thể không cần lo lắng, nhưng một khi chúng Thánh của Hồng Hoang này biết Cộng Công có Vu Hoàng Thiên Đạo, cũng sẽ đề phòng Cộng Công.

Bàn Cổ của Hồng Hoang kia muốn thôn tính Thiên Đạo của Hồng Hoang này, Cộng Công lại cũng như vậy.

Cộng Công nghĩ, tốt nhất là hai Thiên Đạo Hồng Hoang đối đầu, đánh cho cả hai cùng bị thương, như vậy, Vu Hoàng Thiên Đạo có thể một lần thôn tính hai Thiên Đạo cường đại, nếu Vu Hoàng Thiên Đạo chỉ thôn tính Thiên Đạo của Hồng Hoang này thì cũng không tồi, lúc đó, có thể áp chế Thiên Đạo của Hồng Hoang kia, tuy không thể nghiền ép, nhưng cũng có thể từng bước gặm nhấm.

Nhưng, lấy nhỏ đánh lớn lại không dễ dàng.

Bàn Cổ của Hồng Hoang kia khẳng định sẽ cho chúng Thánh của Hồng Hoang này biết Cộng Công có Vu Hoàng Thiên Đạo, như vậy, Cộng Công và chúng Thánh của Hồng Hoang này hợp tác, cũng sẽ tương hỗ đề phòng.

Mặc dù Thông Thiên và Cộng Công luận đạo một hồi, dù sao Cộng Công có Đạo hạnh Thánh nhân viên mãn, nếu hai người luận đạo, đối với Thông Thiên Thánh nhân sơ kỳ sẽ có lợi ích lớn, biết đâu sẽ đột phá Thánh nhân trung kỳ, nhưng Bàn Cổ của Hồng Hoang kia muốn thôn tính Thiên Đạo của Hồng Hoang này, việc này vô cùng quan trọng, Thông Thiên phải lập tức đi tìm Thái Thượng và Nguyên Thủy.

Một đám mây lành do Hỗn Độn chi khí tạo thành, nâng Cộng Công, bay về phía chín tầng trời.

Thông Thiên cưỡi Khuê Ngưu, đi song song với Cộng Công.

Sau khi biết được tình hình, hai người đã đạt được thỏa thuận hợp tác.

"Khuyên hai vị huynh trưởng của ta không thành vấn đề, Nữ Oa Nương nương, hai vị đạo hữu Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phương Tây, cũng không thành vấn đề lớn, nhưng....." Thông Thiên ngừng lời.

Khi Thông Thiên nói đến Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, e rằng ba người Nữ Oa đã có cảm ứng.

Cộng Công biết, Thông Thiên lúc này đang lo lắng về Hồng Quân.

Vì chân linh Bàn Cổ của một Hồng Hoang khác ẩn mình trong Thiên Đạo, vậy thì Hồng Hoang này cũng có thể như vậy.

Nếu chân linh Bàn Cổ ẩn mình trong Thiên Đạo, vậy thì Hồng Quân hợp Đạo, không nghi ngờ gì đã trở thành con rối của chân linh Bàn Cổ.

"Trước tiên gặp hai vị huynh trưởng, sau đó bàn bạc với Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh." Cộng Công thản nhiên nói.

Còn về Hồng Quân, có cần thiết phải thử thăm dò một phen.

Nếu trong Thiên Đạo của Hồng Hoang này cũng có chân linh Bàn Cổ, Hồng Quân là con rối của Bàn Cổ, vậy thì Cộng Công cũng cần phải mưu đồ kỹ lưỡng một phen.

Căn cước của Tam Thanh quyết định sự đối lập với chân linh Bàn Cổ, một Hồng Hoang khác, Hồng Hoang này cũng không ngoại lệ.

Bởi vậy, đối tượng hợp tác ưu tiên của Cộng Công là Tam Thanh.

Chẳng mấy chốc, Cộng Công và Thông Thiên hai người đã đến Thái Thanh Cảnh ở ba mươi ba tầng trời.

Khác với Thái Thanh Cảnh của một Hồng Hoang khác, Thái Thanh Cảnh của Hồng Hoang này lại có một nét đặc sắc riêng.

Thái Thanh Cảnh của một Hồng Hoang khác còn gọi là Đại Xích Thiên, Hồng Hoang này lại gọi là Ly Hận Thiên.

Trong Ly Hận Thiên, có Đâu Suất Cung.

Cộng Công và Thông Thiên vừa đến, Thái Thượng cũng đã biết.

"Đại huynh!" Vừa thấy Thái Thượng, Thông Thiên chắp tay thi lễ.

Ánh mắt Thái Thượng nhìn về phía Cộng Công.

Hiện tại, tu vi Thái Thượng đã đạt đến đỉnh phong Thánh nhân sơ kỳ, nhưng lại hoàn toàn không thể nhìn thấu Cộng Công, chỉ có thể xác định Cộng Công là một biến số.

Chưa đợi Thái Thượng và Cộng Công mở lời, Thông Thiên đã kể tình hình cho Thái Thượng.

Khi biết được tình hình, Thái Thượng cũng không giữ được bình tĩnh.

"Đạo hữu thật sự từ một Hồng Hoang khác đến?

Bản thể của đạo hữu có tu vi Thánh nhân viên mãn?" Thái Thượng kinh ngạc nhìn Cộng Công.

Thái Thượng cũng chưa bao giờ nghĩ rằng dưới Đại Đạo lại tồn tại hai Hồng Hoang.

Còn về Thánh nhân viên mãn, đối với Thái Thượng lại quá xa vời.

Các Thiên Đạo Thánh nhân của thế giới này, Hồng Quân hợp Đạo không nói làm gì, những người còn lại đều chỉ là Thánh nhân sơ kỳ, mạnh nhất là Thái Thượng cũng chỉ là đỉnh phong Thánh nhân sơ kỳ mà thôi, muốn đột phá Thánh nhân trung kỳ thì lại thiên nan vạn nan.

"Đạo vô cùng vô tận, Hỗn Độn rộng lớn vô cùng tận, dưới Đại Đạo, tồn tại vô số Bàn Cổ, cũng có vô số Hồng Hoang, bất kể Tam Thanh, Thập Nhị Tổ Vu, Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và các Tiên

Thiên Chí Bảo khác, đều vô số.” Cộng Công trầm giọng nói.

Cộng Công cũng không lừa Thái Thượng, sự thật quả đúng như vậy.

Thiên Đạo Hồng Hoang cường đại, nhưng Đại Đạo lại càng không thể tưởng tượng nổi.

Dù cường đại hơn Thiên Đạo Hồng Hoang hàng tỷ lần, đứng trước Đại Đạo cũng chẳng đáng kể.

Bất kể Bàn Cổ khai mở Hồng Hoang này, hay Bàn Cổ khai mở Hồng Hoang nơi bản thể Cộng Công ngự trị, đều muốn chứng đắc Đại Đạo, nhưng đều thất bại, khi có đủ sự hiểu biết về Đại Đạo, sẽ biết sự thất bại của Bàn Cổ là điều bình thường.

Bàn Cổ tuy cường đại, nhưng so với Đại Đạo lại quá nhỏ bé.

“Vô số Bàn Cổ?

Vô số Hồng Hoang?” Không chỉ Thái Thượng, Thông Thiên cũng chấn động.

Chương 455

Lúc này, Thái Thượng và Thông Thiên trong lòng đều không bình tĩnh, hai người vẫn luôn cho rằng Hồng Hoang là thế giới cao cấp nhất, thậm chí là thế giới Thiên Đạo duy nhất dưới Đại Đạo, nhưng giờ đây, lại biết rằng không phải như vậy, dưới Đại Đạo tồn tại vô số Hồng Hoang.

Hiện tại Hồng Hoang này, lực lượng Thiên Đạo vượt xa vô số Hồng Hoang, nhưng lại cũng có vô số Hồng Hoang có lực lượng Thiên Đạo vượt xa Hồng Hoang này.

"Thật không thể nghĩ bàn." Thái Thượng trong lòng hồi lâu không thể bình tĩnh.

Đã biết trong Thiên Đạo của một Hồng Hoang khác có chân linh Bàn Cổ, Bàn Cổ vận dụng lực lượng Thiên Đạo có thể sánh địch Thánh nhân viên mãn, thậm chí đánh bại Thánh nhân viên mãn, hiện tại, lại muốn thôn tính Thiên Đạo của Hồng Hoang này, Thái Thượng cũng căng thẳng.

Nếu Thiên Đạo của Hồng Hoang này bị Bàn Cổ của một Hồng Hoang khác thôn tính, Thái Thượng cũng sẽ diệt vong.

Nghĩ vậy, Thái Thượng truyền tin nhắn Nguyên Thủy đến càng nhanh càng tốt.

Không để Cộng Công, Thái Thượng và Thông Thiên đợi quá lâu, Nguyên Thủy cũng đã đến.

Nguyên Thủy cũng không khỏi tò mò, Thái Thượng yêu cầu y đến gấp, lại là lần đầu tiên, ắt hẳn có đại sự.

Liếc nhìn Cộng Công, Nguyên Thủy mở lời hỏi Thái Thượng.

Ngay lập tức, Thái Thượng kể tình hình cho Nguyên Thủy.

Khi biết được tình hình, Nguyên Thủy cũng kinh ngạc.

Tiếp theo, Tam Thanh cũng không vội đi tìm Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh bàn bạc, mà luận đạo với Cộng Công.

Mặc dù trước mặt Tam Thanh chỉ có một phân thân của Cộng Công, cũng là tu vi Thánh nhân sơ kỳ, nhưng bản thể Cộng Công dù sao cũng là Thánh nhân viên mãn, Đạo hạnh còn xa mới sánh bằng Tam Thanh.

Khoảng cách Đạo hạnh giữa hai bên quá lớn, luận đạo có lợi ích lớn hơn cho Tam Thanh.

Trên đỉnh đầu Thái Thượng xuất hiện một đám khánh vân, trên khánh vân Tiên Thiên Thái Thanh chi khí lưu chuyển, có Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ và Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đại phóng quang thải, khí vận hình thành hoa cái, lại rủ xuống, như chuỗi ngọc rủ xuống châu báu, liên tục không ngừng.

Trên đỉnh đầu Nguyên Thủy là Chư Thiên Khánh Vân, bên trên nâng Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, uy thánh vô biên.

Trên đỉnh đầu Thông Thiên là khánh vân xuất hiện Tru Tiên Kiếm Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm.

Cộng Công không hiển hiện thần thông Đạo hạnh, nhưng phía sau lại xuất hiện Đại Đạo Hình Chiếu.

Bốn người nói về Đạo của mình.

Đạo của mỗi người không giống nhau, nhưng có thể suy ra từ những điều tương tự.

Luận đạo một hồi, Cộng Công phát hiện Tam Thanh và Tam

Thanh của Hồng Hoang nơi bản thể y ngự trị giống nhau như đúc, khác biệt thật sự quá nhỏ.

Đột nhiên, một cỗ khí thế cường đại từ trên người Thái Thượng phát ra, thì ra là đã đột phá Thánh nhân trung kỳ.

Thái Thượng vốn đã gần đột phá, luận đạo một hồi với Cộng Công, minh ngộ được Đạo quả Thánh nhân trung kỳ, cũng một mạch đột phá.

Nguyên Thủy và Thông Thiên tuy đều không thể đột phá Thánh nhân trung kỳ, nhưng Đạo hạnh cũng tiến bộ không nhỏ.

Đúng lúc đó, Cộng Công mở lời đề cập đến Bàn Cổ Lạc Ấn và Khai Thiên Ấn Ký của Tam Thanh.

Bất kể là Bàn Cổ Lạc Ấn hay Khai Thiên Ấn Ký, đều có ích cho Cộng Công.

Cộng Công vừa mở lời, Tam Thanh do dự một lát, rồi trao Bàn Cổ Lạc Ấn của mình cho Cộng Công.

Ba Bàn Cổ Lạc Ấn tổ hợp lại với nhau, cũng hoàn chỉnh.

Một phần ba Khai Thiên Ấn Ký nằm trong Thái Cực Đồ, một phần ba nằm trong Bàn Cổ Phiên.

Còn Hỗn Độn Chung lại không biết ở đâu.

Nếu bản thể Cộng Công ở đây, đoạt lấy Khai Thiên Ấn Ký trong Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên không khó, nhưng hiện tại chỉ là một phân thân, độ khó lại rất lớn.

Trước tiên dung hợp Bàn Cổ Lạc Ấn.

Bàn Cổ Lạc Ấn của Hồng Hoang này và Bàn Cổ Lạc Ấn của Hồng Hoang nơi bản thể Cộng Công ngự trị gần như giống hệt nhau, khác biệt nhỏ, nhưng sau khi dung hợp, Cộng Công lại có thêm một số cảm

ngộ.

Chỉ thấy, Đại Đạo Hình Chiếu phía sau Cộng Công lại phát sinh biến hóa.

Trong thời gian ngắn, Đại Đạo Hình Chiếu phía sau Cộng Công hình thành một phù lục.

Đại Đạo Phù Lục, nửa hư nửa thực.

Nếu có thể ngưng tụ mười hai vạn chín nghìn sáu trăm Đại Đạo Phù Lục, cũng có thể trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực.

Trong Đâu Suất Cung ở Ly Hận Thiên, Tam Thanh đều trợn tròn mắt nhìn Cộng Công.

Chính xác hơn, Tam Thanh nhìn chằm chằm vào Đại Đạo Phù Lục phía sau Cộng Công.

Một phù lục do Đại Đạo Hình Chiếu ngưng tụ thành, nửa hư nửa thực, có màu Hỗn Độn Hồng Mông, ẩn chứa huyền diệu vô cùng.

Mặc dù chỉ là một Đại Đạo Phù Lục, nhưng chỉ cần tham ngộ thấu triệt, Đạo hạnh đạt Thánh nhân viên mãn cũng không thành vấn đề.

Chỉ nhìn thoáng qua, Tam Thanh đã cảm thấy vô cùng thâm sâu.

Một Đại Đạo Phù Lục này, dường như còn huyền ảo hơn cả Thiên Đạo Hồng Hoang.

Giá trị của một Đại Đạo Phù Lục, Tiên Thiên Chí Bảo cũng còn xa mới sánh bằng.

"Hiện tại ta, còn xa mới đạt đến cảnh giới Vô Cực!" Cộng Công trong lòng thở dài.

Mới ngưng tụ được một Đại Đạo Phù Lục, cần mười hai vạn chín nghìn sáu trăm phù lục mới có thể khiến Cộng Công đột phá Hỗn

Nguyên Vô Cực.

Hỗn Nguyên Thánh nhân, còn gọi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Vô Cực, tức là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chia thành năm đẳng cấp, sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong và viên mãn, còn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại không có giới hạn.

Hoặc nói, giới hạn của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chính là Đại Đạo.

Đại Đạo là tồn tại vô thượng, cũng vô hạn, vô cùng vô tận, toàn tri toàn năng, không thể nghĩ bàn, không thể diễn tả.

Nhưng, vạn sự khởi đầu nan, đã ngưng tụ được một Đại Đạo Phù Lục, thì việc ngưng tụ cái thứ hai sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Lúc đó, Cộng Công thậm chí có thể tìm kiếm các Hồng Hoang khác.

Dưới Đại Đạo tồn tại vô số Hồng Hoang, mỗi Hồng Hoang đều có Tam Thanh, Tam Thanh lại đều có Bàn Cổ Lạc Ấn.

Nếu Cộng Công đi đến từng Hồng Hoang, thu hoạch Bàn Cổ Lạc Ấn, cũng có thể khiến y nhanh chóng đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực.

Đây là một đường tắt, nhưng, tuy dưới Đại Đạo có vô số Hồng Hoang, nhưng đều cách xa, lại có bình chướng của Thiên Đạo.

Muốn từ một Hồng Hoang đi đến một Hồng Hoang khác, độ khó lại không nhỏ.

Cộng Công sở dĩ có thể đến được Hồng Hoang này, cũng là nhờ công lao của Bàn Cổ và Dương Tiễn. ...

Không nói đến việc Cộng Công và Tam Thanh hợp tác.

Nữ Oa phái Tam Yêu Hiên Viên Phần đi tìm Chuẩn Đề, Chuẩn Đề cũng bảo Tam Yêu tìm cơ hội tiến vào vương cung Thương triều, mê hoặc Trụ Vương.

Tuy Trụ Vương đã viết một thiên cẩu kinh ở Nữ Oa Cung, nhưng lại khiến người Thương triều có hứng thú với Phật giáo.

Trên có người ưa thích, dưới ắt có kẻ làm theo, Trụ Vương tế tự Nữ Oa lại viết thiên kinh Phật giáo trong Nữ Oa Cung, không nghi ngờ gì đã khiến người ta cho rằng Trụ Vương yêu thích Phật giáo, bởi vậy, nhiều nơi ở Triều Ca đã xây dựng chùa chiền, các loại kinh Phật giáo được lưu truyền.

Chẳng mấy chốc, khí vận của Thương triều và Tây Phương Giáo đã có chút liên hệ, khiến Tây Phương Nhị Thánh cũng bất đắc dĩ.

Nhưng, Phật giáo manh nha đại hưng ở Thương triều, cũng khiến Tây Phương Nhị Thánh khổ não, nếu không phải đại thế Thiên Đạo đã định Thương triều diệt vong, Tây Phương Nhị Thánh sẽ vui mừng, nhưng hiện tại lại chỉ có sự bất đắc dĩ.

Phật giáo đại hưng ở Thương triều, Tây Phương Nhị Thánh cũng chỉ có thể khiến Thương triều diệt vong.

Mặc dù Tây Phương Nhị Thánh nỗ lực khiến Phật giáo đại hưng, nhưng lại không dám nghịch lại đại thế.

Thần thông không địch lại thiên số, Tây Phương Nhị Thánh đều chỉ có tu vi Thánh nhân sơ kỳ, hợp lại cũng không thể nghịch lại đại thế, huống chi còn có Tam Thanh và Nữ Oa, lại có cả Hồng Quân.

Mọi chuyện diễn ra theo đúng hướng cốt truyện.

Sau khi Trụ Vương thôi ân Tây Bá Hầu Cơ Xương, các chư hầu dẫn theo tám trăm tiểu chư hầu đến Triều Ca triều cống.

Mỗi chư hầu đến Triều Ca đều tặng quà cho Phí Trọng, chỉ có Ký

Châu Hầu Tô Hộ không tặng quà, bởi vậy, Phí Trọng muốn báo thù, nói với Trụ Vương rằng con gái Tô Hộ xinh đẹp, khuyên Đại Vương nên cho Tô Hộ đưa con gái vào cung, kết quả, Tô Hộ lại phá khẩu đại mắng, cương trực cứng cỏi rời khỏi Triều Ca, trước khi đi còn viết một câu "Vĩnh bất triều Thương".

Tô Hộ làm phản, Trụ Vương nổi giận lôi đình, phái Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ lĩnh binh dẹp loạn.

Sùng Hầu Hổ chậm chạp không thể bình định Tô Hộ, lại có Cơ Xương từ giữa hòa giải, bởi vậy, Tô Hộ cũng tuân theo định luật chân hương.

Chương 456

Trên đường Tô Hộ đưa con gái đến Triều Ca, con hồ ly chín đuôi đầu đàn trong Tam Yêu Hiên Viên Phần đã nhập vào thân Đát Kỷ.

Sau khi Đát Kỷ nhập cung, Trụ Vương lại bị mê hoặc đến thần hồn điên đảo.

Không nói đến Triều Ca, ở Bắc Hải, bảy mươi hai lộ chư hầu do Viên Phúc Thông cầm đầu làm phản, Thái Sư Thương triều Văn Trọng lĩnh binh dẹp loạn, đã hơn mười năm.

Với tài dùng binh như thần của Văn Trọng, cộng thêm không ít đệ tử Tiệt Giáo tương trợ, lại có kỳ nhân dị sĩ Tam Sơn Ngũ Nhạc, có ưu thế binh lực, nhưng lại hơn mười năm vẫn không thể bình định bảy mươi hai lộ chư hầu Bắc Hải, từ đó có thể thấy Viên Phúc Thông và những người khác cũng không phải hạng xoàng.

Nhưng, gần đây Văn Trọng đã có được một quyển binh thư tên là Tam Thập Lục Kế, khiến y có sự lĩnh ngộ sâu sắc hơn về binh pháp, liên tiếp mấy trận, đều lấy ít thắng nhiều.

Ngoài thành Bắc Hải, tại một cửa ải hiểm yếu, Viên Phúc Thông vốn định phục kích Văn Trọng, nhưng lại không ngờ Văn Trọng đã có kế.

Một trận đại chiến, phe Viên Phúc Thông tổn thất thảm trọng.

Viên Phúc Thông lần này dẫn theo hơn vạn quân mã, nhưng lại thiệt hại đến bảy tám phần mười.

Giữa không trung, Văn Trọng vung Thư Hùng Song Tiên tấn công Viên Phúc Thông.

Dưới thế công của Văn Trọng, Viên Phúc Thông chật vật.

Thực lực Văn Trọng không yếu, hiện tại lại dốc toàn lực ra tay.

Đặc biệt là Thiên Nhãn giữa mi tâm Văn Trọng, là bẩm sinh Tiên Thiên, uy lực cực lớn.

Trong sự chật vật ngày càng tăng, Viên Phúc Thông không thể không hiển hiện chân thân.

Chỉ thấy, chân thân của Viên Phúc Thông là một con Rồng thần năm móng, trên người Phật quang lóe sáng.

Thì ra là Đại Uy Thiên Long của Phật giáo.

"Đại Uy Thiên Long của Phật giáo?

Hừ!" Sắc mặt Văn Trọng âm trầm.

Viên Phúc Thông đã nói thẳng, y là Đại Uy Thiên Long.

Ngẩng đầu một tiếng rồng ngâm cao vút, Viên Phúc Thông nhe nanh múa vuốt tấn công Văn Trọng.

Vì đã bại lộ căn cước, Viên Phúc Thông cũng không định bỏ đi như vậy, mà muốn đánh bại Văn Trọng.

Dưới uy thế của Đại Uy Thiên Long, tọa kỵ Mặc Kỳ Lân của Văn Trọng run rẩy.

Tọa kỵ bị Long uy trấn nhiếp, ảnh hưởng đến chiến lực của Văn Trọng, trong bất đắc dĩ, Văn Trọng cũng đành phải rời khỏi tọa kỵ.

Thi triển thuật cưỡi mây đạp gió, Văn Trọng và Đại Uy Thiên Long giao đấu với nhau.

Hai bên đại chiến, Văn Trọng lại rơi vào thế hạ phong.

Chốc lát sau, khi Văn Trọng gần như không thể chống đỡ nổi, vài Tiên nhân Tiệt Giáo đã đến hỗ trợ.

"Văn Đạo hữu, ta đến giúp." "Nghiệt chướng của Phật giáo, đừng

có ngông cuồng, bần đạo sẽ hàng phục ngươi.” Vài Tiên nhân Tiệt Giáo đến hỗ trợ đều có thực lực không dưới Văn Trọng.

Đối phó một mình Văn Trọng, Đại Uy Thiên Long có thể chiếm thượng phong, nhưng cùng với việc vài Tiên nhân Tiệt Giáo giúp Văn Trọng, Đại Uy Thiên Long cũng không còn chiếm được tiện nghi nữa.

Thấy tình hình bất lợi, Đại Uy Thiên Long tuy không cam lòng, nhưng cũng đành phải quay người bỏ đi.

“Đuổi theo!” Văn Trọng cũng kìm nén lửa giận, không tha cho Đại Uy Thiên Long như vậy, liền dẫn theo chúng đạo hữu đuổi theo.

Trên mặt đất, quân đội của Văn Trọng cũng thế như chẻ tre.

Bảy mươi hai lộ chư hầu Bắc Hải do Viên Phúc Thông cầm đầu lại liên tiếp bại lui.

Tình hình chiến sự đối với phe Văn Trọng lại vô cùng tốt.

Cùng với thời gian trôi qua, chiến quả mà Văn Trọng thu được ngày càng lớn. ...

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đã đến Ly Hận Thiên.

Thì ra là Tam Thanh truyền tin mời Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đến.

Liên quan đến việc Bàn Cổ của một Hồng Hoang khác muốn thôn tính Thiên Đạo của Hồng Hoang này, việc này vô cùng trọng đại, Tam Thanh muốn hợp tác với Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh.

So với việc này, đại kiếp Phong Thần lại là chuyện nhỏ.

Ngoài ba mươi ba tầng trời, trong Hỗn Độn, một tòa đạo quán nhỏ cổ kính, nhìn qua bình thường vô kỳ, nhưng nhìn kỹ lại không khó nhận ra đạo vận huyền diệu.

Trên đạo quán có một hoành phi, viết ba chữ Thiên Đạo, chính là

Tử Tiêu Cung.

Đạo trường do Đạo Tổ Hồng Quân khai mở sau khi thành Thánh.

Kể từ khi Hồng Quân hợp Đạo, Tử Tiêu Cung cũng trở thành Thiên Đạo Linh Bảo.

Cái gọi là Thiên Đạo Linh Bảo, nằm giữa Hậu Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Linh Bảo.

Uy năng của Tử Tiêu Cung, e rằng còn vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo.

Hiện tại, Cộng Công, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đã ở ngoài Tử Tiêu Cung.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đã biết về Hồng Hoang khác, cũng như việc Cộng Công đến từ Hồng Hoang khác.

Khi biết Cộng Công chỉ là một phân thân, bản thể ở một Hồng Hoang khác, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng chấn kinh.

Chỉ là một phân thân có Bàn Cổ Chân Thân, có tu vi Thánh nhân sơ kỳ, bản thể lại càng là Thánh nhân viên mãn, thật sự quá cường đại.

Từ miệng Cộng Công biết được tình hình của Hồng Hoang khác, chúng Thánh đều tâm tình nặng trĩu.

Không nói đến Bàn Cổ của Hồng Hoang khác, chỉ Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh, và có cả Hậu Thổ, thực lực đều cường đại.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng nhìn ra tu vi Thái Thượng đã đột phá Thánh nhân trung kỳ, biết là có liên quan đến Cộng Công, cũng muốn luận đạo một phen với Cộng Công, nhưng, việc khẩn cấp trước mắt là làm rõ tình hình của Hồng Quân.

Hồng Quân đã lấy thân hợp Đạo, nếu chân linh Bàn Cổ ẩn mình

trong Thiên Đạo, Hồng Quân e rằng sẽ trở thành một con rối.

Cộng Công cũng muốn làm rõ tình hình của Hồng Quân, điều này quan trọng đối với kế hoạch sau này.

Đến ngoài Tử Tiêu Cung, Nữ Oa mở lời: "Lão sư, đệ tử và những người khác cầu kiến." Khi lời của Nữ Oa vừa dứt, cửa lớn Tử Tiêu Cung cũng mở rộng.

Mọi người tiến vào Tử Tiêu Cung.

Toàn bộ Tử Tiêu Cung tràn ngập lực lượng Thiên Đạo, lại có Hồng Mông tử khí bốc lên.

Các loại pháp tắc xuất hiện trong Tử Tiêu Cung.

"Nếu Hồng Quân đóng Tử Tiêu Cung lại, e rằng không một ai trong chúng ta có thể thoát ra được." Cộng Công thầm nghĩ.

Dù sao Cộng Công không phải bản thể ở đây, nếu là bản thể, Hồng Quân dù dùng Tử Tiêu Cung cũng không thể giam giữ, nhưng hiện tại chỉ là một phân thân, tu vi cũng chỉ là Thánh nhân sơ kỳ.

Bóng dáng Hồng Quân xuất hiện trên không trung, ngồi xếp bằng trên một bồ đoàn màu tím, khuôn mặt cổ kính chất phác.

Ánh mắt đảo qua một lượt, dừng lại trên người Cộng Công một lát, Hồng Quân hỏi: "Các ngươi đến, vì chuyện gì?" "Đệ tử mạo muội hỏi một câu, chân linh Bàn Cổ có ẩn mình trong Thiên Đạo không?" Nguyên Thủy mở lời hỏi.

"Chân linh Bàn Cổ?

Ẩn mình trong Thiên Đạo?" Hồng Quân ngẩn người.

Nhất thời, Hồng Quân cau mày, y đã lấy thân hợp Đạo, trở thành một phần của Thiên Đạo, nhưng cũng không dám nói mình hiểu rõ Thiên Đạo vô cùng, nếu chân linh Bàn Cổ ẩn mình trong Thiên Đạo, y

chưa chắc đã phát hiện được.

Vì Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cùng đến, Nguyên Thủy lại trực tiếp mở lời hỏi, vậy thì, chân linh Bàn Cổ có khả năng đang ẩn mình trong Thiên Đạo.

Một khi chân linh Bàn Cổ ẩn mình trong Thiên Đạo, y sẽ bất an.

Nhìn Cộng Công, Hồng Quân như có điều suy nghĩ.

"Ngươi từ thế giới Hồng Hoang khác đến!" Hồng Quân nói.

Sau khi hợp Đạo, Hồng Quân trở thành một phần của Thiên Đạo, sự hiểu biết về Thiên Đạo ngày càng sâu sắc, sự hiểu biết về Đại Đạo cũng ngày càng nhiều, biết rằng dưới Đại Đạo tồn tại vô số Hồng Hoang.

Mặc dù biết dưới Đại Đạo tồn tại vô số Hồng Hoang, nhưng Hồng Quân lại vẫn luôn không thể phát hiện ra một Hồng Hoang khác.

"Không sai, ta từ một Hồng Hoang khác đến, ta là Tổ Vu Cộng Công." Cộng Công thản nhiên nói.

"Cộng Công?

Chương 457

Tổ Vu lại trở thành Đại Đạo Thánh nhân.” Hồng Quân cũng kinh ngạc.

“Ở Hồng Hoang nơi bản thể ta ngự trị, chân linh Bàn Cổ ẩn mình trong Thiên Đạo.” Cộng Công lại nói.

“Bản thể?

Hiện tại chỉ là một phân thân?” Hồng Quân trợn tròn mắt.

Một phân thân lại có Bàn Cổ Chân Thân.

Hiển nhiên, Hồng Quân ban đầu cho rằng Cộng Công là bản thể, nhưng lại không ngờ chỉ là một phân thân.

Phân thân đã mạnh mẽ như vậy, bản thể có thể tưởng tượng được.

Nhất thời, Hồng Quân cũng không dám xem nhẹ Cộng Công.

Ngoài ra, Hồng Quân cũng càng thêm căng thẳng.

Nếu chân linh Bàn Cổ quả thật ẩn mình trong Thiên Đạo, Hồng Quân hợp Đạo đã lâu lại không phát hiện, thì quá đáng sợ.

Hồng Quân hợp Đạo đâu phải có ý tốt, y muốn từng bước khống chế Thiên Đạo, nhưng nếu chân linh Bàn Cổ ẩn mình trong Thiên Đạo, mưu đồ của Hồng Quân, cuối cùng e rằng sẽ làm lợi cho Bàn Cổ.

Nghĩ vậy, Hồng Quân liền tế Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Chỉ thấy, một ngọc điệp tàn khuyết xuất hiện trên đỉnh đầu Hồng Quân.

Tuy chỉ là tàn phiến của Tạo Hóa Ngọc Điệp, nhưng cũng là Tiên

Thiên Chí Bảo.

Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh là Đại Đạo Chí Bảo, chỉ là một tàn phiến, uy lực cũng cực lớn.

Là một phần của Thiên Đạo, Hồng Quân có thể vận dụng lực lượng Thiên Đạo vượt xa Tam Thanh và những người khác.

Tu vi Thái Thượng đã đột phá Thánh nhân trung kỳ, nhưng lực lượng Thiên Đạo có thể vận dụng cũng không đạt đến một phần trăm của Hồng Quân.

Lúc này, lượng lớn lực lượng Thiên Đạo từ trên người Hồng Quân phát ra, bao bọc lấy tàn phiến Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Hồng Quân đang cẩn thận cảm ứng.

Chỉ cần có chân linh ẩn mình trong Thiên Đạo, Hồng Quân có nắm chắc có thể cảm ứng được.

Hồi lâu sau, Hồng Quân cũng thu lại lực lượng Thiên Đạo và tàn phiến Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Thấy Hồng Quân thở phào nhẹ nhõm, dường như không cảm ứng được chân linh Bàn Cổ.

"Chân linh Bàn Cổ của Hồng Hoang này không nằm trong Thiên Đạo?" Cộng Công kinh ngạc.

Cộng Công vốn cho rằng chân linh Bàn Cổ của Hồng Hoang này cũng nằm trong Thiên Đạo.

Nếu chân linh Bàn Cổ của Hồng Hoang nằm trong Thiên Đạo, nhưng lại bị lộ, vậy thì người xui xẻo nhất không nghi ngờ gì là Hồng Quân, nhưng Cộng Công lại không để tâm.

Đối với Cộng Công, hai Thiên Đạo Hồng Hoang gần như tương tự, chân linh Bàn Cổ cũng ước chừng tương tự, nếu đối đầu rất có

khả năng cả hai cùng bị thương.

Tuy nhiên, Hồng Quân cẩn thận cảm ứng, lại không phát hiện chân linh Bàn Cổ từ Thiên Đạo.

Nếu chân linh Bàn Cổ của Hồng Hoang này không nằm trong Thiên Đạo, thì lại phiền phức.

Một khi hai Thiên Đạo Hồng Hoang đối đầu, Hồng Quân khẳng định sẽ bị Bàn Cổ nghiền ép.

Cộng Công hiểu rõ sự so sánh thực lực giữa hai Hồng Hoang.

Không ngoài ý muốn, hai Hồng Hoang đối đầu, Hồng Hoang này tuyệt đối sẽ bị áp đảo, thế yếu quá lớn.

Mặc dù Thiên Đạo của Hồng Hoang này cường đại, nhưng cũng cần phải phát huy ra.

"Nếu chân linh Bàn Cổ của Hồng Hoang này không nằm trong Thiên Đạo, thì lại ở đâu?

Không thể nào Bàn Cổ vẫn lạc thì chân linh tiêu diệt rồi chứ!" Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Với một tồn tại cường đại như Bàn Cổ, khả năng chân linh tiêu diệt là rất nhỏ.

Bàn Cổ khai thiên tích địa, chém giết ba ngàn Tiên Thiên Ma Thần, lại thân hóa vạn vật, nhưng Bàn Cổ có thể lựa chọn, có thể thân hóa vạn vật, cũng có thể không thân hóa vạn vật, vì đã lựa chọn thân hóa vạn vật, chân linh không quá có khả năng tiêu diệt.

Bởi vậy, chân linh Bàn Cổ mười phần tám chín là tồn tại, nhưng lại không biết ở đâu.

"Cộng Công Đạo hữu, không biết có thể nói kỹ hơn về Hồng Hoang khác, đặc biệt là chân linh Bàn Cổ, Hồng Quân khác, và Tam

Thanh, Nữ Oa v.v. của họ không?" Hồng Quân mở lời.

Biết địch biết ta là quan trọng, Hồng Quân biết thế cục, nhưng lại không đủ hiểu về Hồng Hoang khác.

Trần Đường Quan, cửa ải trọng yếu của Thương Triều, tiếp giáp Đông Hải.

Tổng binh trấn thủ Trần Đường Quan hiện tại là Lý Tĩnh, người này vốn là đệ tử của Độ Ách Chân Nhân phái Tây Côn Luân, vì tiên đạo bất thành, bèn ra làm quan, hưởng phú quý nhân gian.

Lý Tĩnh đã có hai con trai: trưởng tử Kim Trá, bái Xiển Giáo Kim Tiên Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn làm sư; thứ tử Mộc Trá, bái Xiển Giáo Kim Tiên Phổ Hiền Chân Nhân làm sư.

Phu nhân của Lý Tĩnh lại mang thai ba năm sáu tháng.

Một ngày nọ, phu nhân Lý Tĩnh sinh hạ một khối thịt cầu.

Khi Lý Tĩnh nhất kiếm chém nát thịt cầu, thấy một hài nhi trắng trẻo bụ bẫm, trên thân hài nhi có hai pháp bảo: một là Hỗn Thiên Lăng, một là Càn Khôn Quyển.

Hỗn Thiên Lăng và Càn Khôn Quyển đều là pháp bảo của Thái Ất Chân Nhân.

Tam tử của Lý Tĩnh lại có lai lịch bất phàm, chính là Linh Châu Tử ở Nữ Oa Cung chuyển thế.

Linh Châu Tử là đồng tử bên cạnh Nữ Oa, căn cước cũng không kém, vốn là một Tiên Thiên Sinh Linh, nhưng vì phạm sát kiếp, nên cũng đầu thai chuyển thế.

Linh Châu Tử vừa chuyển thế đã có hai pháp bảo của Thái Ất Chân Nhân, hiển nhiên, Nữ Oa và Nguyên Thủy đã đạt thành một số hợp tác.

Nếu không có Nữ Oa đồng ý, Xiển Giáo cũng không dám có ý đồ với Linh Châu Tử.

Lý Tĩnh kiến thức bất phàm, vừa nhìn đã nhận ra hai pháp bảo trên thân tam tử không phải vật tầm thường.

Lúc đó, có hạ nhân báo, bên ngoài phủ có một lão đạo.

Lý Tĩnh vừa thấy lão đạo, bởi phong thái tiên phong đạo cốt, lại là một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo - Thái Ất Chân Nhân.

Biết là Thái Ất Chân Nhân, Lý Tĩnh không dám chậm trễ, lễ số chu toàn, vô cùng nhiệt tình.

Thái Ất Chân Nhân trực tiếp bày tỏ ý định, chính là muốn thu tam tử của Lý Tĩnh làm đồ đệ, còn đặt tên cho tam tử của Lý Tĩnh là Na Trá.

Dù là tam tử gọi Na Trá, hay để Na Trá bái Thái Ất Chân Nhân làm sư, Lý Tĩnh đều không phản đối.

Uy danh của Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên lẫy lừng, đều là những tồn tại Lý Tĩnh phải ngưỡng vọng, có thể bái bất kỳ ai trong số đó làm sư, đều là tạo hóa cực lớn.

Nhưng vì Na Trá còn quá nhỏ, nên Thái Ất Chân Nhân không lập tức đưa Na Trá đi, ước định khi Na Trá sáu tuổi sẽ đến đón.

Danh phận sư đồ đã định, Thái Ất Chân Nhân cũng rời Trần Đường Quan.

Thời gian trôi mau, quang âm luân chuyển, chớp mắt, Na Trá đã năm tuổi.

Ngày hè nóng bức, Na Trá một mình lén lút ra khỏi phủ, rời Trần Đường Quan, đi đến bờ biển.

Lý Tĩnh mỗi ngày công vụ bận rộn, lại lơ là quản giáo Na Trá, phu

nhân của Lý Tĩnh lại chiều chuộng Na Trá tận trời, vì vậy, tính cách Na Trá có chút vô pháp vô thiên, hơn nữa vì còn nhỏ, không phân biệt thiện ác.

Trước đây, Na Trá tuy gây chuyện thị phi, nhưng đều là chuyện nhỏ, vợ chồng Lý Tĩnh cũng không quá để tâm.

Trong mắt Lý Tĩnh, có một ngày, Thái Ất Chân Nhân sẽ đến Trần Đường Quan đón Na Trá đi, khi đó, Na Trá đến đạo tràng của Thái Ất Chân Nhân tu hành, tính cách tất nhiên sẽ trầm ổn lại, cũng không cần quá lo lắng.

Na Trá đến bờ biển, cảm thấy nóng bức, bèn xuống biển.

Nước biển mát lạnh, khiến Na Trá sảng khoái.

Khi Na Trá đang chơi đùa dưới nước, Hỗn Thiên Lăng trên thân lại phát ra hồng quang, tạo ra gợn sóng trong biển.

Hỗn Thiên Lăng uy lực vô cùng, khẽ lay động, chấn động, khiến nhật nguyệt đều mất sáng.

Na Trá tuy ở bờ biển, nhưng lại là cửa biển của Đông Hải, nối liền Long Cung ở sâu trong đại dương.

Chịu ảnh hưởng từ sức mạnh của Hỗn Thiên Lăng, Đông Hải bị chấn động.

Đông Hải Long Vương chi tử Ngao Bính liền lệnh Tuần Hải Dạ Xoa Lý Cấn đi điều tra.

Chương 458

Tuần Hải Dạ Xoa đến bờ biển, thấy một hài tử nhỏ đang chơi đùa dưới nước.

"Hỡi tiểu hài kia, làm loạn dưới nước lại chấn động Long Cung." Tuần Hải Dạ Xoa cầm cương xoa chỉ vào Na Trá, giận dữ nói.

Tuần Hải Dạ Xoa có tu vi Tán Tiên, so với Na Trá hiện giờ thì có thừa, dù sao Na Trá chưa tu luyện thành tiên.

Na Trá đang chơi vui vẻ, Tuần Hải Dạ Xoa lại làm mất hứng.

Nhìn Tuần Hải Dạ Xoa, Na Trá hỏi: "Kẻ súc sinh nào?

Lại biết nói tiếng người." Từ hai pháp bảo trên thân Na Trá, Tuần Hải Dạ Xoa cũng biết thân phận Na Trá kinh người, vốn định để Na Trá rời đi, tránh đắc tội, nhưng lời Na Trá nói lại quá mức tức giận.

Hừ lạnh một tiếng, Lý Cấn giơ binh khí, xông về phía Na Trá.

Mặc dù chỉ là Tuần Hải Dạ Xoa của Đông Hải Long Tộc, nhưng tu vi Lý Cấn cũng không yếu.

Hiện giờ, Lý Cấn toàn lực xuất thủ, uy thế cũng không nhỏ.

Tu vi của Na Trá không bằng Lý Cấn, nhưng nhờ Hỗn Thiên Lăng và Càn Khôn Quyển, lại chiếm thế thượng phong không nhỏ.

Theo Hỗn Thiên Lăng vừa tế, hồng quang chiếu rọi thiên địa.

Chớp mắt, Hỗn Thiên Lăng tựa như linh xà, trói chặt Lý Cấn.

"Rầm!" Gần như đồng thời Hỗn Thiên Lăng trói chặt Lý Cấn, Càn Khôn Quyển của Na Trá đã giáng xuống đầu Lý Cấn.

Lập tức, não của Lý Cấn vỡ tung, nguyên thần cũng không tránh khỏi.

Dùng Càn Khôn Quyển giết Lý Cấn, Na Trá nhìn Càn Khôn Quyển, nói: "Làm bẩn Càn Khôn Quyển của ta rồi." Ngay sau đó, Na Trá dùng nước biển rửa sạch Càn Khôn Quyển, rồi tiếp tục chơi đùa dưới biển.

Đợi mãi, không thấy Tuần Hải Dạ Xoa Lý Cấn trở về phục mệnh, Ngao Bính liền dẫn theo không ít lính tôm tướng cua xuất hiện.

Đến bờ biển, thấy thi thể Lý Cấn, lại nhìn đứa hùng hài tử như không có ai ở bên cạnh, sắc mặt Ngao Bính âm trầm.

"Ngươi đã đánh chết Lý Cấn?

Hắn là Tuần Hải Dạ Xoa do Ngọc Đế đích thân phong." Ngao Bính vẻ mặt giận dữ.

"Cha ta là Tổng binh Trần Đường Quan Lý Tĩnh, tên quái vật này dám ra tay với ta, bị ta giết thì cũng thôi." Na Trá nói.

Ngao Bính lại nói vài câu với Na Trá, thái độ của Na Trá lại khiến trong lòng hắn bạo nộ.

Ngay sau đó, Ngao Bính cũng không nói nhiều nữa, tay cầm một cây Phương Thiên Họa Kích, xông về phía Na Trá.

Tu vi của Ngao Bính vượt xa Lý Cấn, chính là tu vi Chân Tiên.

Tu vi của Na Trá kém xa Ngao Bính, nhưng nhờ Hỗn Thiên Lăng và Càn Khôn Quyển, lại không hề rơi vào thế hạ phong.

Chiến đấu hồi lâu, cuối cùng Ngao Bính bại trận.

Chỉ thấy, Hỗn Thiên Lăng trói chặt Ngao Bính, Càn Khôn Quyển thì giáng xuống đỉnh đầu Ngao Bính.

Chịu một kích của Càn Khôn Quyển, Ngao Bính tuy không vẫn lạc ngay, nhưng cũng hiện ra nguyên hình, chính là một con bạch long năm móng dài trăm trượng.

“Rầm!” Chân thân của Ngao Bính rơi xuống đất, chưa kịp đứng dậy, Na Trá một chân giẫm lên đầu Ngao Bính, Càn Khôn Quyển trong tay không ngừng đập tới.

Dưới công kích của Càn Khôn Quyển, Ngao Bính không ngừng thảm thiết kêu la, cuối cùng bỏ mạng.

Thấy Ngao Bính chết, lính tôm tướng cua trên mặt biển đều sợ hãi.

Na Trá cũng không để ý đám lính tôm tướng cua đó.

Nhìn con chân long năm móng bị đánh chết, Na Trá lại nổi lòng hiếu kỳ, bèn rút long cân của Ngao Bính ra, muốn làm một sợi thắt lưng tặng Lý Tĩnh.

Na Trá lại không biết, trước tiên đánh chết Tuần Hải Dạ Xoa, lại đánh chết con trai của Đông Hải Long Vương, một khi Lý Tĩnh biết được, nhất định sẽ kêu trời oán đất vì đứa hùng hài tử này hãm hại cha.

Rút long cân của Ngao Bính, Na Trá liền nhảy nhót quay về Trần Đường Quan.

Đông Hải Long Vương sau khi biết được, bi thống vạn phần, lửa giận bốc cao.

Tại Tổng binh phủ Trần Đường Quan, Đông Hải Long Vương lạnh lùng nhìn Lý Tĩnh.

Đông Hải Long Vương và Lý Tĩnh có giao tình kết bái, nhưng, hiện giờ Đông Hải Long Vương lại muốn một lời giải thích.

Na Trá đang dùng long cân làm thắt lưng, chưa hoàn thành thì phụ thân Lý Tĩnh phái người gọi đi.

Tại Trần Đường Quan, Đông Hải Long Vương đến hưng sư vấn tội.

Khi Na Trá cầm long côn xuất hiện, lại thản nhiên nói đã đánh chết một con rồng nhỏ ở bờ Đông Hải, Lý Tĩnh cả người đều không ổn.

Đông Hải Long Vương cũng không trực tiếp ra tay, một là nể tình giao hảo với Lý Tĩnh, hai là Na Trá là đệ tử của Thái Ất Chân Nhân, nếu giết Na Trá, hậu quả không nhỏ.

Vì vậy, Đông Hải Long Vương quyết định lên Thiên Giới cáo trạng.

Thấy Đông Hải Long Vương giận dữ rời đi, lại nhìn Na Trá, Lý Tĩnh không khỏi thở dài.

Chuyện chưa xong, Lý Tĩnh lại không có cách nào tốt.

"Phụ thân không cần lo lắng, ngày mai con sẽ đi tìm Lão sư, Lão sư nhất định sẽ có biện pháp." Na Trá nói.

Hiện giờ, trời đã tối, Na Trá cũng không vội vã chạy đến Càn Nguyên Sơn.

Dưới màn đêm, Na Trá lại đến một tòa tháp lầu, trong tháp cung phụng Hiên Viên Cung của Hiên Viên Hoàng Đế và ba mũi Chấn Thiên Tiễn.

Thời thượng cổ, Hiên Viên Hoàng Đế đối phó Xi Vưu, Hiên Viên Cung và Chấn Thiên Tiễn đã phát huy tác dụng không nhỏ.

Dù là Hiên Viên Cung hay Chấn Thiên Tiễn, đều nặng trịch, phàm phu tục tử bình thường căn bản không thể cầm nổi.

Na Trá dễ dàng nâng Hiên Viên Cung và một mũi Chấn Thiên Tiễn.

Cầm Hiên Viên Cung đối với người thường đã khó, huống chi là kéo căng.

Na Trá trời sinh thần lực, dễ dàng kéo căng cung.

Giương cung lắp tên, Na Trá bắn một mũi tên ra, nhưng không biết bay đi đâu.

Nhìn thấy chỉ còn lại hai mũi Chấn Thiên Tiễn, Na Trá cũng không dùng nữa.

Vứt bỏ Hiên Viên Cung, Na Trá liền rời khỏi tòa tháp lầu.

Càn Nguyên Sơn, Kim Quang Động, đạo tràng của Thái Ất Chân Nhân.

Trên Hồng Hoang Đại Địa, Càn Nguyên Sơn cũng là một phúc địa hiếm có, thiên địa linh khí sung túc.

Càn là đứng đầu Bát Quái, Nguyên là khởi đầu, ngọn núi này lấy Càn Nguyên làm tên, quả là phi phàm.

Đêm như gột rửa, sao trời lấp lánh, một vầng trăng treo cao trên cửu thiên.

Ở giữa Càn Nguyên Sơn, không chỉ thiên địa linh khí sung túc, mà tinh hoa nhật nguyệt cũng không nơi nào ngoài giới có thể sánh bằng.

Phóng mắt nhìn, trong Càn Nguyên Sơn có vô số trân cầm dị thú, vạn loại kỳ hoa dị thảo.

Kỳ phong dị thạch cũng mang một vẻ đặc sắc riêng.

Thái Ất Chân Nhân bước ra khỏi Kim Quang Động, nhìn Chu Thiên Tinh Đấu, chợt có chút cảm ngộ.

Đốn ngộ, là điều có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Thật trùng hợp, khi Thái Ất Chân Nhân đang đốn ngộ, một mũi tên xé toạc màn đêm.

Khi Thái Ất Chân Nhân cảnh giác thì đã muộn.

“Phụt!” Chấn Thiên Tiễn xuyên thủng thân thể Thái Ất Chân

Nhân.

Vốn dĩ, lần đốn ngộ này của Thái Ất Chân Nhân có hy vọng đột phá tu vi, nhưng vì mũi Chấn Thiên Tiễn này, không những không thể đột phá, mà tu vi còn bị hạ xuống một cấp bậc.

"Ai?" Thái Ất Chân Nhân vô cùng giận dữ.

Với thể chất và tu vi nguyên thần của Thái Ất Chân Nhân, tuy thân thể bị chấn động, nhưng cũng chỉ là vết thương nhỏ.

Rút mũi tên trên thân ra, Thái Ất Chân Nhân vận công, vết thương trên thân liền lành lại.

Nhìn mũi tên trong tay, Thái Ất Chân Nhân kinh ngạc.

Chương 459

Chỉ một cái liếc mắt, Thái Ất Chân Nhân nhận ra đây là Chấn Thiên Tiễn của Hiên Viên Hoàng Đế, mà ông biết, mũi tên này hẳn phải ở Trần Đường Quan.

Cả Trần Đường Quan, người có thể dùng Hiên Viên Cung và Chấn Thiên Tiễn cũng không có mấy.

Lấy Chấn Thiên Tiễn trong tay làm môi giới, Thái Ất Chân Nhân búng ngón tay bói toán.

Hiện giờ tuy là thời kỳ Phong Thần Đại Kiếp, thiên cơ hỗn loạn, nhưng Thái Ất Chân Nhân đã chịu thiệt hại lớn, lại có Chấn Thiên Tiễn làm môi giới, khiến việc bói toán dễ dàng hơn.

Bói toán một hồi, sắc mặt Thái Ất Chân Nhân càng thêm âm trầm.

Qua bói toán, Thái Ất Chân Nhân đã biết là do đồ đệ yêu quý Na Trá gây ra.

"Nghiệt đồ!" Thái Ất Chân Nhân mặt đen lại.

Một lần đốn ngộ khó khăn lắm mới có được, vốn có hy vọng đột phá tu vi, nhưng vì Na Trá, tu vi của Thái Ất Chân Nhân không những không đột phá, mà còn hạ thấp, khiến Thái Ất Chân Nhân gần như muốn thổ huyết.

Hít sâu một hơi, kiềm chế lửa giận trong lòng, Thái Ất Chân Nhân cũng không vội đến Trần Đường Quan.

Thái Ất Chân Nhân định bế quan trước.

Thái Ất Chân Nhân hiện giờ nếu đến Trần Đường Quan, gặp Na Trá, thì có thể làm gì?

Giết Na Trá?

Na Trá liên quan đến sự hợp tác giữa Nữ Oa Nương Nương và Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng liên quan đến sát kiếp của Thái Ất Chân Nhân, vì vậy, tuy Thái Ất Chân Nhân muốn đến Trần Đường Quan một chưởng đánh chết Na Trá, nhưng điều kiện không cho phép!

Có thể làm gì?

Cũng đành bất lực!

Đã vậy, đến Trần Đường Quan cũng chỉ có thể huấn xích Na Trá, Thái Ất Chân Nhân bèn bế quan trước.

Ngày hôm sau, Thái Ất Chân Nhân đang bế quan, lại có tiếng Na Trá từ bên ngoài động phủ vọng vào.

"Lão sư, đệ tử Na Trá cầu kiến." Nghe tiếng Na Trá, Thái Ất Chân Nhân thầm nghĩ một câu, mình chưa đi Trần Đường Quan tìm Na Trá, mà Na Trá đã tìm đến, thật là hết nói nổi!

Mặc dù trong lòng vô cùng phẫn nộ, nhưng Thái Ất Chân Nhân vẫn kiềm chế.

Mở cửa động phủ, Thái Ất Chân Nhân mặt không biểu cảm nhìn Na Trá.

"Ơ?" Na Trá nhìn Chấn Thiên Tiễn trong tay Thái Ất Chân Nhân, lại kinh ngạc.

"Cái nghiệt chướng này." Thái Ất Chân Nhân vứt Chấn Thiên Tiễn trong tay xuống trước mặt Na Trá, lạnh giọng nói.

"?" Na Trá đầy đầu dấu hỏi.

Tuy không rõ đã xảy ra chuyện gì, nhưng thấy Thái Ất Chân Nhân giận dữ như vậy, Na Trá cũng biết mình đã gây họa rồi, nhưng hiện tại cần phải lo đối phó Đông Hải Long Vương.

Đông Hải Long Vương muốn lên trời tìm Ngọc Đế cáo trạng.

"Lão sư, đệ tử. ....." Na Trá kể lại mọi chuyện đánh chết Tuần Hải Dạ Xoa và Ngao Bính, cũng như việc Đông Hải Long Vương muốn lên Thiên Giới tìm Ngọc Đế cáo trạng, một cách tường tận.

Nghe Na Trá kể, Thái Ất Chân Nhân: "....." Thái Ất Chân Nhân cũng không ngờ Na Trá lại gây họa đến vậy.

Đánh chết một Tuần Hải Dạ Xoa chỉ là chuyện nhỏ, nhưng giết con trai của Đông Hải Long Vương thì có chút phiền phức, lại còn rút long cân của Ngao Bính, đúng là quá đáng!

"Đi trước một bước lên Thiên Giới, chặn Đông Hải Long Vương ở ngoài Nam Thiên Môn, sau đó. ....." Thái Ất Chân Nhân nói, đưa ra một chủ ý cho Na Trá.

Chủ ý của Thái Ất Chân Nhân là để Na Trá đi Thiên Giới chặn Đông Hải Long Vương ở ngoài Nam Thiên Môn, đánh cho một trận, uy hiếp Đông Hải Long Vương không được cáo trạng.

Na Trá vốn là kẻ vô pháp vô thiên, vừa nghe chủ ý của Thái Ất Chân Nhân, lập tức phấn khích gật đầu.

Ngay sau đó, Na Trá liền lên Thiên Giới.

Trong Tử Tiêu Cung, Cộng Công đã kể cho Hồng Quân của thế giới này nghe về tình hình của Hồng Hoang khác, cùng với Hồng Quân và các Thánh Nhân như Tam Thanh ở Hồng Hoang khác.

Qua Cộng Công, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh của thế giới này đều có thêm hiểu biết về Hồng Hoang khác, cũng biết được tình cảnh hiện tại.

Chỉ thấy, sắc mặt Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều ngưng trọng.

Mặc dù Thiên Đạo của Hồng Hoang này có thể sánh với Thiên Đạo của Hồng Hoang khác, nhưng sức mạnh của Hồng Hoang khác lại mạnh hơn Hồng Hoang này.

Một khi hai Hồng Hoang đối đầu, khả năng thắng của Hồng Hoang này rất nhỏ.

Trong lòng Cộng Công cũng đang tính toán, Hồng Hoang này ở vào thế yếu thì tốt, như vậy sẽ càng cần sự giúp đỡ của y.

Hiện giờ, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh của Hồng Hoang này đều nguyện ý hợp tác với Cộng Công.

Từ chỗ Tam Thanh, Cộng Công đã có được lạc ấn của Bàn Cổ và hai phần Khai Thiên ấn ký.

Bảo vật của Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, Cộng Công không để mắt tới.

Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến của Hồng Quân, Cộng Công lại có chút hứng thú.

"Hồng Quân đạo hữu, có thể cho ta mượn Tạo Hóa Ngọc Điệp một lần chăng?" Cộng Công mở lời hỏi.

Tuy Cộng Công bản thể sở hữu Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, nhưng đó là Tạo Hóa Ngọc Điệp của thế giới Hồng Hoang khác.

Thế giới Hồng Hoang này cũng có Tạo Hóa Ngọc Điệp, cũng là Đại Đạo Chí Bảo, nhưng Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến trong tay Hồng Quân lại là Tiên Thiên Chí Bảo.

Tạo Hóa Ngọc Điệp của các Hồng Hoang khác nhau, cũng có điểm biệt, Cộng Công có chút hứng thú.

Thậm chí, Cộng Công nghĩ, nếu có được Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh của Hồng Hoang này, dung hợp với Tạo Hóa Ngọc Điệp

của Hồng Hoang khác, thì sẽ ra sao?

Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh là Đại Đạo Chí Bảo, khi hai Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh dung hợp làm một, tất nhiên sẽ sản sinh biến hóa cực lớn.

Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến rất quan trọng đối với Hồng Quân, đặc biệt sau khi Hồng Quân hợp đạo, tầm quan trọng của Tạo Hóa Ngọc Điệp càng lớn.

Sau khi hợp đạo, lợi dụng Tam Thi chi pháp sao chép cảm ngộ của người khác, Hồng Quân có một kế hoạch, đó là tìm đủ các mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp, khi Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, cũng sẽ giúp y khống chế Thiên Đạo.

Chỉ là cho Cộng Công mượn Tạo Hóa Ngọc Điệp một lần, Hồng Quân cũng không quá nguyện ý.

Nhưng Hồng Quân hiện giờ cần hợp tác với Cộng Công, nếu làm mất lòng Cộng Công, thì sẽ được ít mất nhiều.

Vì vậy, Hồng Quân do dự.

Một lát sau, Hồng Quân đưa ra quyết định, vung tay lên, lập tức, Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến bay vào tay Cộng Công.

Vì mối quan hệ hợp tác giữa hai bên, Hồng Quân đã cho Cộng Công mượn Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến.

Tuy không phải là Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh của Hồng Hoang này, nhưng đã gần chín phần mười.

Bởi vì Hồng Quân hợp đạo, Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa vĩ lực của Thiên Đạo.

Tiếp xúc với Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến, Cộng Công cảm nhận được Thiên Đạo chi lực cường đại ẩn chứa bên trong.

Từng tiếng trong trẻo vang lên, như ngọc thạch va chạm nhẹ nhàng, lại từ Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến trong tay Cộng Công phát ra.

Lúc này, Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến đang xảy ra biến hóa.

Trong thời gian ngắn, Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến diễn hóa thành một Thiên Đạo bảo luân.

Bảo luân màu tím hồng, Thiên Đạo thần quang chiếu rọi, diễn hóa ra Tam Thiên Pháp Tắc.

Các loại dấu vết của Đại Đạo cũng ẩn hiện.

Có Huyền Môn Chính Đạo, cũng có Bàng Môn Tả Đạo.

Theo Thiên Đạo bảo luân vừa xuất hiện, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều chấn động.

Trong mắt Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, Thiên Đạo bảo luân sâu thẳm bao la, vĩ đại vô cùng, cực kỳ bất khả tư nghị.

Ngay cả Thánh Nhân sơ kỳ và Thánh Nhân trung kỳ, trước mặt Thiên Đạo bảo luân cũng nhỏ bé vô cùng.

Đạo của Hồng Quân, đều nằm trong Thiên Đạo bảo luân, nhưng, lại có Thiên Đạo chi lực trùng trùng cấm chế.

Muốn thông qua Thiên Đạo bảo luân để đạt được đạo của Hồng Quân, trước tiên phải phá vỡ trùng trùng Thiên Đạo cấm chế bên trong bảo luân.

Nhìn Thiên Đạo bảo luân trong tay, Cộng Công có cảm giác huyền ảo khó tả.

Chương 460

Tâm thần khẽ động, Cộng Công thi triển Thời Không Đại Đạo.

Cộng Công sở hữu hai Đại Đạo, một là Thủy Chi Đại Đạo, một là Thời Không Đại Đạo.

Tuy hiện tại Cộng Công không phải bản thể, nhưng vẫn có thể vận dụng Thời Không Đại Đạo.

Thông qua Thiên Đạo bảo luân, Cộng Công có thể đặt lại thời gian của Hồng Hoang này.

Đặt lại toàn bộ thời gian của Hồng Hoang, liên quan đến trường hà thời gian.

Với sức mạnh của Hồng Quân, muốn đặt lại thời gian của Hồng Hoang này lại khó.

Thế nên, trường hà thời gian của Hồng Hoang này e rằng có chút vấn đề.

"Thời Không Đại Đạo?" Cảm ứng Thời Không Đại Đạo mà Cộng Công thi triển, Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều kinh ngạc.

Trong Tam Thiên Pháp Tắc, không gian là vua, thời gian là tôn, khi không gian và thời gian dung hợp làm một mới thành thời không.

Pháp tắc thời không viên mãn mới có thể hình thành đạo quả, đạo quả lại diễn hóa thành Đại Đạo, như vậy mới là Thời Không Đại Đạo.

Hồng Quân và những người khác đều có hai loại pháp tắc là thời gian và không gian, nhưng đều không thể hợp hai loại pháp tắc làm một, huống chi là đạo quả.

Vì vậy, Thời Không Đại Đạo quá xa vời đối với Hồng Quân và những người khác.

Dưới sự khống chế của Cộng Công, Thời Không Pháp Tắc bao phủ Thiên Đạo bảo luân.

Tiếp đó, tâm thần Cộng Công khẽ động.

Trong cõi u minh, một trường hà được hình thành từ sức mạnh thời gian, bao phủ toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Tâm thần Cộng Công cảm ứng trường hà thời gian, không lâu sau liền có phát hiện.

Sức mạnh thời gian ngưng tụ thành một người khổng lồ, người khổng lồ có mấy chục cái đầu, mấy trăm cánh tay, sở hữu Hỗn Độn nguyên thần.

"Tiên Thiên Ma Thần!" Cộng Công kinh ngạc.

Chẳng lẽ là Thời Gian Ma Thần?

Xem ra, Thái Cổ Thời Gian Ma Thần của Hồng Hoang này đã hóa thân thành trường hà thời gian của Hồng Hoang, nguyên thần ẩn mình trong trường hà thời gian.

Có thể đặt lại trục thời gian của Hồng Hoang, Thời Gian Ma Thần này tuy chưa thành Thánh, nhưng lại có thể sánh ngang Thánh Nhân sơ kỳ.

"Đạo Thánh Nhân từ Thiên Ngoại, lại sở hữu Bàn Cổ chân thân, đã phát hiện ra ta, thật không đơn giản!" Ma Thần xuất hiện trên trường hà thời gian nói.

"Ngươi đã đặt lại thời gian của thế giới này!" Cộng Công vô cùng khẳng định.

Mặc dù Ma Thần này lợi dụng trường hà thời gian để đặt lại thời

gian của thế giới Hồng Hoang này, nhưng, thế giới này lại không có Dương Tiễn.

Dương Thiên Hữu và Vân Hoa Tiên Tử chỉ có một con trai một con gái, Dương Thiên Hữu và con trai Dương Giao đều chết, hồn phi phách tán, nhưng Dương Thiền lại sống sót.

Thời Gian Ma Thần trầm mặc.

"Với tu vi Chuẩn Thánh viên mãn, ngươi đặt lại thời gian của thế giới này, Hồng Quân cũng không hề hay biết, quả là lợi hại." Cộng Công nhàn nhạt nói.

Nhờ trường hà thời gian bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, thực lực của Ma Thần này có thể sánh ngang Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng tu vi lại chưa đột phá Thánh Nhân, vẫn là Chuẩn Thánh.

Một Chuẩn Thánh đặt lại thời gian của Hồng Hoang, mà Hồng Quân hợp đạo cũng không hề hay biết, quả thật bất khả tư nghị.

Còn về việc Ma Thần này vì sao lại đặt lại thời gian, thì liên quan đến Dương Tiễn.

Dương Tiễn xuyên việt sang Hồng Hoang khác, Ma Thần đặt lại thời gian cũng là để thu được lợi ích, khiến bản thân một bước thành Thánh.

Một khi Ma Thần thành Thánh, nương vào trường hà thời gian, thì ngang hàng với Hồng Quân cũng không phải vấn đề lớn.

"Ngươi đến từ Hồng Hoang khác, một trong Thập Nhị Tổ Vu?" Ma Thần hai mắt nhìn chằm chằm Cộng Công.

"Chân linh Bàn Cổ ở đâu?" Cộng Công không trả lời mà hỏi ngược lại.

"Bàn Cổ sau khi khai thiên đã vẫn lạc, chân linh tiêu tán." Ma Thần

nói.

“Với tu vi của ngươi, thân thể là trường hà thời gian, đặt lại toàn bộ thời gian của Hồng Hoang, Hồng Quân cũng không thể hoàn toàn không hề hay biết, nếu ta không lầm, chân linh Bàn Cổ đang giúp ngươi, và có hợp tác với ngươi.” Cộng Công nói.

“Ngươi biết quá nhiều rồi.” Ma Thần nói.

Ma Thần không thừa nhận, nhưng Cộng Công cơ bản đã có thể xác định.

Chân linh Bàn Cổ của Hồng Hoang này nhất định tồn tại, nhưng dường như không nằm trong Thiên Đạo, vậy thì, ở đâu, điều này thật đáng để suy ngẫm.

Ma Thần này khẳng định biết một số điều.

Cộng Công cũng lười hỏi, trực tiếp vận dụng Thời Không Đại Đạo đối phó Ma Thần.

Nhờ Thiên Đạo bảo luân của Hồng Quân, Cộng Công có năng lực dùng Thời Không Đại Đạo để vặn ngược trường hà thời gian, diệt Ma Thần, tất cả thông tin mà Ma Thần biết cũng sẽ bị Cộng Công thu được.

Theo Thời Không Đại Đạo của Cộng Công công kích, Ma Thần đại kinh thất sắc.

Trường hà thời gian bao phủ toàn bộ Hồng Hoang cũng có xu thế muốn nghịch chuyển.

Trong trường hà thời gian bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, một lượng lớn sức mạnh thời gian ngưng tụ thành một người khổng lồ.

Hỗn Độn nguyên thần của Thái Cổ Thời Gian Ma Thần phát uy, các loại thời gian pháp tắc thần thông thi triển ra.

Tuy nhiên, các loại pháp tắc thần thông của Ma Thần lại không thể làm gì được Thời Không Đại Đạo của Cộng Công.

Tuy sức mạnh thời gian ẩn chứa trong trường hà thời gian khổng lồ, nhưng Ma Thần không thể một lần vận dụng hoàn toàn.

Duy trì vận hành của thế giới Hồng Hoang cần sức mạnh thời gian.

Khi thế giới Hồng Hoang càng lớn, sức mạnh thời gian cần để duy trì vận hành thế giới cũng càng lớn.

Nếu không thể duy trì Hồng Hoang vận hành, toàn bộ trường hà thời gian đều sẽ băng hội.

Tu vi của Ma Thần chỉ Chuẩn Thánh viên mãn, tuy chỉ cách Thánh Nhân sơ kỳ một bước, nhưng lại là khác biệt một trời một vực.

Cộng Công phân thân cũng chỉ có thực lực Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng Thời Không Đại Đạo lại có thể nghiền ép pháp tắc thời gian.

"Thời Gian Chi Nhận!" Ma Thần hét lớn một tiếng.

Lập tức, một lượng lớn sức mạnh thời gian ngưng tụ thành một lưỡi quang nhận đủ sức chém trời xé đất.

Trường hà thời gian vốn đã bắt đầu nghịch chuyển, bị cưỡng ép điều chỉnh lại.

"Rầm!" Thời Gian Chi Nhận ẩn chứa đạo quả pháp tắc thời gian, tuy không thể một kích phá vỡ Thời Không Đại Đạo của Cộng Công, nhưng cũng đã làm chấn động Thời Không Đại Đạo.

"Vài ba thần thông cỏn con cũng dám múa rìu trước mặt ta, thật đáng cười." Cộng Công khinh thường chế giễu.

Tiếp đó, Cộng Công thi triển từng thần thông một.

Thời không tĩnh chỉ, thời không gia tốc, thời không nghịch chuyển,

thời không phá toái.

Kết hợp ưu thế của thời gian và không gian, lại tiến hành gia tăng, vì vậy, thần thông pháp tắc thời không của Cộng Công mạnh hơn rất nhiều so với thần thông thời gian đơn thuần và thần thông không gian.

Khi Cộng Công vừa thi triển thần thông thời không, Ma Thần liền lâm vào nguy hiểm.

Dù sao, Ma Thần cũng chỉ là một Chuẩn Thánh.

Chiến đấu trong trường hà thời gian, nếu đối đầu với tồn tại bình thường, Ma Thần có thể sánh ngang Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng đối đầu với Cộng Công sở hữu Thời Không Đại Đạo, thì chỉ là một Chuẩn Thánh.

Dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi, Thánh Nhân sơ kỳ đối đầu Chuẩn Thánh, hoàn toàn nghiền ép, chưa kể Thời Không Đại Đạo còn cường đại.

Thấy không địch lại, Ma Thần bỏ chạy.

Trường hà thời gian rộng lớn, bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, nếu Ma Thần trốn đi, Cộng Công muốn đối phó cũng không quá dễ dàng.

Trong Tử Tiêu Cung, Cộng Công một tay nâng Thiên Đạo bảo luân do Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến hóa thành, dùng Thời Không Đại Đạo bao phủ bảo luân.

Lúc này, Cộng Công đang dùng pháp lực và Thời Không Đại Đạo đối phó Ma Thần bên trong trường hà thời gian.

Thân là một phần của Thiên Đạo, Hồng Quân cũng đã phát giác.

“Không ngờ trong trường hà thời gian lại ẩn giấu một Ma Thần.” Hồng Quân cũng kinh ngạc.

Nếu không phải Cộng Công phát hiện, hiện tại Hồng Quân cũng

không hề hay biết.

Chương 461

Trường hà thời gian rất quan trọng đối với Hồng Hoang, một khi trường hà thời gian xảy ra vấn đề nhỏ, toàn bộ Hồng Hoang đều sẽ gặp vấn đề lớn.

Hồng Quân không ngờ Thái Cổ Thời Gian Ma Thần chưa vẫn lạc.

Hồng Quân cẩn thận cảm ứng, sau hồi lâu, lông mày nhíu chặt.

Hồng Hoang này bị trường hà thời gian đặt lại, mặc dù khoảng thời gian không dài, nhưng lẽ ra không thể qua mắt Hồng Quân.

Lúc này, trong lòng Hồng Quân khẽ động, lại nghĩ đến chân linh Bàn Cổ.

Khả năng chân linh Bàn Cổ tồn tại là rất lớn, quả nhiên không ẩn giấu trong Thiên Đạo, vậy thì, nên ở đâu?

Trong trường hà thời gian?

Hay Vận Mệnh Trường Hà?

Trong lòng Hồng Quân có sự nghi hoặc.

Từ trước đến nay, Hồng Quân từng bước chắc chắn, có cảm giác mọi thứ đều nằm trong tầm khống chế, khi mọi sự phát triển đều theo mưu tính của y, y cũng âm thầm đắc ý, nhưng, hiện tại lại phát hiện một tầng sương mù bao phủ.

Đúng lúc đó, Nguyên Thủy đột nhiên ra tay, tế lên Bàn Cổ Phiên và Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Chỉ thấy, Bàn Cổ Phiên một kích, Thiên Đạo bảo luân trong tay Cộng Công vỡ nát.

Ngay sau đó, Tam Bảo Ngọc Như Ý cuốn lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp

tàn phiến.

Nguyên Thủy hóa thành độn quang rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Mọi việc diễn ra quá nhanh, từ khi Nguyên Thủy ra tay đến khi Nguyên Thủy rời khỏi Tử Tiêu Cung, chỉ xảy ra trong nháy mắt.

Khi mọi người phản ứng kịp, thân ảnh Nguyên Thủy đã biến mất vào Hỗn Độn bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều chấn kinh.

Sắc mặt Cộng Công cũng tái xanh.

Tuy không thể diệt trừ Ma Thần trong trường hà thời gian, nhưng Cộng Công đã biết được nơi chân linh Bàn Cổ.

Quả nhiên chân linh Bàn Cổ không ở trong Thiên Đạo, mà ở trong nguyên thần của Nguyên Thủy.

Không sai, Nguyên Thủy chính là Bàn Cổ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Bàn Cổ Thiên Vương.

"Hừ!" Sắc mặt Cộng Công khó coi.

Lần này sơ suất rồi, không ngờ chân linh Bàn Cổ lại ở trong thân thể Nguyên Thủy, một chút cũng không nhìn ra.

"Chân linh Bàn Cổ ở trong thân thể Nguyên Thủy!" Hồng Quân mở lời.

Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng đều không bình tĩnh.

Chân linh hóa thành linh hồn, linh hồn hóa thành nguyên thần, còn thân thể là vỏ bọc bên ngoài của nguyên thần.

Bản chất của một sinh mệnh chính là chân linh.

Chân linh Bàn Cổ cũng chính là Bàn Cổ.

Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu đều không phải chân linh Bàn Cổ, vì vậy, tuy không phải Bàn Cổ, nhưng lại đều có quan hệ với Bàn Cổ.

Ở Hồng Hoang nơi bản thể Cộng Công ngự, chân linh Bàn Cổ ẩn trong Thiên Đạo, còn ở Hồng Hoang này, chân linh Bàn Cổ lại ở trong thân thể Nguyên Thủy.

"Nguyên Thủy chính là Bàn Cổ!" Thái Thượng cũng không dám tin.

Từ trước đến nay, Nguyên Thủy trước mặt Thái Thượng luôn là một người đệ đệ, một tiếng một tiếng huynh trưởng, thái độ cung kính, muốn nói Nguyên Thủy là Bàn Cổ, Thái Thượng thực sự khó mà tin nổi, nhưng sự thật lại như vậy.

Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến của Hồng Quân cũng rơi vào tay Nguyên Thủy.

Hiển nhiên, Nguyên Thủy sở dĩ ra tay, một mặt là sẽ bại lộ, đã vậy thì cũng phải bảo vệ Ma Thần thời gian.

Trường hà thời gian là một phần quan trọng của Bàn Cổ, Ma Thần thời gian là một quân cờ quan trọng.

"Không ngờ Nguyên Thủy ẩn giấu sâu đến thế." Chuẩn Đề cảm thán.

Dù là Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn hay Chuẩn Đề, đều chưa từng biết Nguyên Thủy là Bàn Cổ.

Hiện giờ, tuy đã biết chân linh Bàn Cổ ở trong thân thể Nguyên Thủy, nhưng Nguyên Thủy đã trốn thoát rồi.

Tìm Nguyên Thủy không dễ dàng, đã tìm được, muốn đối phó Nguyên Thủy cũng khó.

Dù sao Nguyên Thủy cũng là một Thiên Đạo Thánh Nhân.

Tuy Nguyên Thủy chỉ có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng e rằng y không muốn bại lộ, hiện tại đã bại lộ, tu vi của Nguyên Thủy khẳng định sẽ trong thời gian ngắn đột phá mạnh mẽ.

Nguyên Thủy chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, Hồng Quân là Thánh Nhân đỉnh phong, không chừng Nguyên Thủy cũng có thể nghiền ép Hồng Quân.

Chân linh Bàn Cổ trong Thiên Đạo có thể vận dụng một lượng lớn Thiên Đạo chi lực.

Vì vậy, Thánh Nhân sơ kỳ của chân linh Bàn Cổ, không phải Thánh Nhân sơ kỳ bình thường có thể sánh bằng.

Cộng Công gần như có thể khẳng định, Nguyên Thủy chỉ có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng vì có chân linh Bàn Cổ, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh trước mắt cộng lại, cũng không phải đối thủ của Nguyên Thủy.

Lúc này, mọi người đều có suy nghĩ riêng.

Bởi vì chân linh Bàn Cổ của Hồng Hoang này ở trong thân thể Nguyên Thủy, vậy thì, khi Hồng Hoang nơi bản thể Cộng Công ngự xâm lấn Hồng Hoang này, Nguyên Thủy sẽ là chủ lực chống lại.

Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng lại bất an, Bàn Cổ chân linh là Thiên Đạo Thánh Nhân, đối với họ là uy hiếp quá lớn.

Trong Tử Tiêu Cung, sắc mặt Cộng Công âm tình bất định.

Chân linh Bàn Cổ của thế giới Hồng Hoang này ở trong thân thể Nguyên Thủy, Cộng Công lần đầu tiên không ngờ tới.

Hiện giờ, Nguyên Thủy đã không rõ tung tích.

Liếc nhìn Hồng Quân, Cộng Công trong lòng âm thầm tính toán.

Bàn Cổ của Hồng Hoang khác muốn thôn tính Thiên Đạo của Hồng Hoang này, Cộng Công cũng muốn để Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính Thiên Đạo của Hồng Hoang này.

Một khi hai Hồng Hoang va chạm, Bàn Cổ của Hồng Hoang này tất nhiên phải đứng ra.

Để chống lại Bàn Cổ của Hồng Hoang khác, cần Bàn Cổ của Hồng Hoang này sở hữu thực lực cường đại.

Hồng Quân hợp đạo, là một phần của Thiên Đạo.

Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều ký thác nguyên thần vào Thiên Đạo, đối với Bàn Cổ của Hồng Hoang này đều là nhân tố bất ổn định.

Có thể nói, Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh của Hồng Hoang này đều đang ở trong tình cảnh đáng lo.

"Tam Thanh nhất thể, hoặc có lẽ có thể thông qua Thái Thượng sư huynh và Thông Thiên sư huynh tìm Nguyên Thủy, không đúng, là Bàn Cổ." Nữ Oa mở lời nói.

Tam Thanh là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, khí vận tương liên, đồng căn đồng nguyên, liên hệ mật thiết.

Tuy nói vậy, nhưng Nữ Oa vừa mở lời cũng biết khả năng không lớn.

Nhưng dù khả năng nhỏ đến mấy cũng phải thử.

Cộng Công, Hồng Quân, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều nhìn về phía Thái Thượng và Thông Thiên.

Nhìn nhau một cái, Thông Thiên nói với Thái Thượng: "Huynh

trưởng, thử một chút đi!" Thái Thượng không nói một lời, nhắm hai mắt lại, tiên thiên thanh khí quanh quẩn quanh thân.

Một luồng Thiên Đạo chi lực gia trì lên thân Thái Thượng, hỗn nguyên uy thế của Thánh Nhân trung kỳ phát tán ra.

Tam hoa ngũ khí ngưng tụ thành một vầng khánh vân, trên khánh vân nâng Huyền Hoàng Bảo Tháp và Thái Cực Đồ.

Thái Cực Đồ là một trong Khai Thiên Tam Bảo, do một phần của Khai Thiên Phủ của Bàn Cổ hóa thành, bao la vạn tượng, ẩn chứa vô cùng huyền diệu, có thể bổ đất khai thiên, định địa thủy hỏa phong, diễn hóa tiên thiên âm dương lưỡng nghi, có đủ loại uy năng bất khả tư nghị.

Tiên thiên âm dương nhị khí từ Thái Cực Đồ phát tán ra, phảng phất hai con linh xà, nối liền nhau, tuần hoàn không ngừng, huyền ảo khó lường.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, chí bảo công đức đệ nhất hậu thiên, phát ra kim quang chói mắt.

Huyền Hoàng chi khí cuộn trào.

Trên đỉnh đầu Thông Thiên cũng hiện ra một vầng khánh vân, trên khánh vân là Tru Tiên Kiếm Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm.

Chương 462

Trận đồ chuyển động, bốn thanh tiên thiên sát kiếm Tru, Lục, Hãm, Tuyệt treo ở bốn phương trận đồ, bố thành Tru Tiên Kiếm Trận.

Tru Tiên Kiếm Trận được xưng là sát trận đệ nhất dưới Thiên Đạo, sát phạt vô hạn, lại bất khả tư nghị.

Bàn Cổ Nguyên Thủy, Nguyên Thủy là một trong Tam Thanh, Bàn Cổ Phiên là một trong Khai Thiên Tam Bảo, lại ở trong tay Nguyên Thủy.

Lúc này, Thái Thượng và Thông Thiên đồng tâm hiệp lực, thêm vào liên hệ giữa Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, lại có Huyền Hoàng Bảo Tháp và Tru Tiên Kiếm Trận, có hy vọng cảm ứng Nguyên Thủy.

Nhưng, thủ đoạn của Bàn Cổ phi phàm, không thể xem thường.

Sau hồi lâu, Thái Thượng và Thông Thiên thu hồi thần thông và hỗn nguyên chi lực, hai người đều thở dài.

Mặc dù Thái Thượng và Thông Thiên đã cố gắng hết sức, nhưng không thể cảm ứng được Nguyên Thủy.

Việc tìm kiếm Nguyên Thủy, giao lại cho Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, Cộng Công rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Tiếp đó, Cộng Công định đi một chuyến.

Lục Đạo Luân Hồi của Hồng Hoang này do Tổ Vu Hậu Thổ hóa thân mà thành.

Hậu Thổ hóa luân hồi, từ đó không còn là Vu nữa, nhưng công đức lại chỉ kém Bàn Cổ khai thiên, thậm chí vượt qua Nữ Oa tạo nhân, vì vậy, dưới đại công đức, linh hồn Hậu Thổ không hề bị hủy

diệt, ngược lại hình thành nguyên thần, trở thành Bình Tâm Nương Nương.

Bình Tâm bị giam cầm trong luân hồi, không thể thoát ra.

Trong luân hồi, Bình Tâm có thể sánh ngang Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Luân hồi rất quan trọng đối với Hồng Hoang, hiện giờ, hai thế giới Hồng Hoang đã thiết lập một thông đạo, Cộng Công định lấy Vu Hoàng Thiên Đạo làm môi giới, khiến hai luân hồi của hai Hồng Hoang liên kết.

Một khi luân hồi của hai Hồng Hoang liên kết, mưu tính của Cộng Công sẽ đơn giản hơn.

Nhưng, muốn liên kết luân hồi của hai Hồng Hoang không dễ, trước tiên phải hoàn toàn khống chế luân hồi của cả hai Hồng Hoang.

Luân hồi của Hồng Hoang khác do phân thân Cộng Công hóa thành, tuy đã phân ra một số quyền hành cho Hậu Thổ, nhưng phần lớn quyền hành vẫn nằm trong tay y.

Luân hồi của Hồng Hoang này, phần lớn quyền hành nằm trong tay Bình Tâm, nhưng một phần nhỏ quyền hành lại bị Huyền Môn khống chế.

Sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Nhân Tộc đại hưng, Thánh Nhân chúa tể tất cả, đồng tử của Hồng Quân là Hạo Thiên đã trở thành Thiên Đình chi chủ.

Tam Thanh sắp đặt các loại, thành lập Địa Phủ, có Thập Đại Diêm Quân, Ngũ Phương Quỷ Đế, Phong Đô Đại Đế, có Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, lại phân chia một số quyền hành của Bình Tâm.

Theo Thiên Đạo đại thế, Phong Thần Đại Kiếp, Tiệt Giáo đại bại, sau đó, Phật Môn đại hưng, Địa Tạng Vương Bồ Tát phát đại hồng

nguyện, tọa trấn U Minh, cũng sẽ phân chia một số quyền hành của luân hồi.

Một mặt Bình Tâm bị giam trong luân hồi, tuy trong luân hồi thực lực cường đại, nhưng không thể thoát ra, mặt khác Tam Thanh thế lực lớn.

Đương nhiên, Bình Tâm cũng có thể gây ra một số phiền phức, nhưng sẽ làm loạn trật tự luân hồi, có nhân quả lớn, nghiệp lực lớn.

Hơn nữa, Bình Tâm cũng phải suy xét cho huyết mạch Vu Tộc.

Vu Tộc dù sao cũng chưa diệt tộc, còn một số huyết mạch Vu Tộc tồn tại trên đời.

Thời thượng cổ, Xi Vưu và Hiên Viên tranh giành Nhân Hoàng, có thể coi là hy vọng cuối cùng của Vu Tộc, nhưng lại bị phá diệt.

Trải qua ẩn mình, thời Ngũ Đế, Hạ Triều, Thương Triều, Vu Tộc dù mạnh nhất cũng không đủ sức đối kháng Nhân Tộc.

U Minh Thế Giới, trên bầu trời âm trầm, một vầng huyết nguyệt treo cao, quỷ dị vô cùng.

Lục Đạo Luân Hồi nằm trong Địa Phủ.

Chuyển thế đầu thai đều phải trải qua Lục Đạo Luân Hồi.

Phía trên Địa Phủ, pháp nhãn Cộng Công quét qua, thấy một trận pháp truyền tống được thiết lập ở một nơi nào đó trong Địa Phủ, vô số âm hồn xếp hàng, từng cái một tiến vào trận truyền tống, bị truyền tống vào luân hồi, chuyển thế theo nghiệp báo của từng người.

Đương nhiên, một số âm hồn được Địa Phủ đặc biệt chiếu cố.

Có chỗ dựa ở Địa Phủ, dù nghiệp báo không tốt, vẫn có thể đầu thai vào một thai tốt.

Dù là Hồng Hoang khác hay Hồng Hoang này, đều không có sự

công bằng tuyệt đối.

Lục Đạo Luân Hồi có nhân quả báo ứng, nhìn thì có vẻ công bằng, nhưng Đại Thần Thông giả lại có thể thao túng.

Địa Phủ khống chế một phần quyền hành của luân hồi, lại có Thần Thông giả cấp Đại La Kim Tiên, chỉ cần Bình Tâm, Minh Hà Lão Tổ,... không gây loạn, thì có quyền khống chế không nhỏ đối với luân hồi.

Trận truyền tống thông tới luân hồi có vô số không gian song song, ức vạn âm hồn, trong một thời thần cũng có thể lần lượt đầu thai chuyển thế.

Cộng Công thu hồi ánh mắt, một bước tiến vào luân hồi.

Trong luân hồi, một tòa cung điện, Bình Tâm đang trong điện cảm ngộ Thiên Đạo.

Khi Cộng Công vừa tiến vào luân hồi, Bình Tâm cũng có cảm ứng.

Dù sao Cộng Công cũng không phải bản thể.

Một Thánh Nhân sơ kỳ tu vi, huyết mạch Bàn Cổ, tiến vào luân hồi, nếu Bình Tâm không cảm ứng được, thì mới là kỳ lạ.

Tuy Bình Tâm chưa thành Thánh, nhưng trong luân hồi lại hoàn toàn không kém Thánh Nhân.

"Là một Đại Đạo Thánh Nhân sở hữu huyết mạch của phụ thần?" Bình Tâm khẽ nhíu mày.

Nói rồi, Bình Tâm bước ra khỏi điện, cũng nhìn Cộng Công.

Cộng Công cũng nhìn Bình Tâm, có chút khác biệt so với Bình Tâm của Hồng Hoang khác, nhưng cũng có bảy tám phần tương tự, bất kể là dung mạo, vóc dáng hay khí chất.

Trong Lục Đạo Luân Hồi, bên trong Bình Tâm Điện.

Phóng mắt nhìn, giản dị không hoa lệ, nhưng lại ẩn chứa đạo vận luân hồi.

Bình Tâm chính là nguyên thần của Hậu Thổ, Lục Đạo Luân Hồi do Hậu Thổ dùng Tổ Vu chân thân hóa thành.

Chịu hạn chế của Thiên Đạo quy tắc, cùng với luân hồi chưa đại thành, quan trọng nhất là Bình Tâm chưa thành Thánh, vì vậy, không thể bước ra khỏi luân hồi.

Hai bồ đoàn, một chiếc bàn nhỏ, Cộng Công và Bình Tâm đối diện ngồi xuống.

Cộng Công tùy tay lấy ra một số Tiên Thiên Linh Quả, cùng với Quỳnh Tương Ngọc Dịch.

Nhìn linh quả Cộng Công tùy tay lấy ra, Bình Tâm cũng kinh ngạc, có Hoàng Trung Lý, có Nhân Sâm Quả, có Bàn Đào, có Tiên Hạnh, có Giao Lê Hỏa Tảo và các loại khác.

Những linh quả này, Hậu Thổ từng ăn không quá ba loại.

"Đạo hữu dường như là Tiên Thiên Ma Thần, sở hữu huyết mạch Bàn Cổ, hơn nữa, đã đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả." Bình Tâm thầm kinh ngạc.

Lúc này, Bình Tâm nghĩ rằng có một vị tiên thiên đại năng nào đó đã đạt được Bàn Cổ tinh huyết, chuyển hóa thành Vu, lại tu luyện thành Tiên Thiên Ma Thần, sau khi thành Thánh mới xuất hiện.

Bình Tâm có suy nghĩ như vậy cũng hợp tình hợp lý.

Thời Bàn Cổ khai thiên đã chém giết vô số Thái Cổ Ma Thần, trong đó không ít nguyên thần hoặc tàn hồn Ma Thần thoát được, chuyển sinh ở Hồng Hoang, cũng trở thành nhóm Tiên Thiên Sinh Linh đầu tiên của Hồng Hoang, từng người căn cước không thấp.

Trong số Thái Cổ Ma Thần chuyển sinh ở Hồng Hoang, có một số tu thành Tiên Thiên Ma Thần, đi con đường Đại Đạo Thánh Nhân, vậy thì, việc thầm thu thập tinh huyết Vu Tộc, tinh luyện thành Bàn Cổ tinh huyết cũng là điều có thể.

Một lượng lớn tiểu Vu tinh huyết sau khi tinh luyện có thể thành Đại Vu tinh huyết, một lượng lớn Đại Vu tinh huyết sau khi tinh luyện lại thành Tổ Vu tinh huyết, một lượng lớn Tổ Vu tinh huyết sau khi tinh luyện thì chính là Bàn Cổ tinh huyết.

Bàn Cổ tinh huyết có thể tạo ra Tổ Vu.

Ngoài ra, Bàn Cổ hóa thân vạn vật, vì vậy, một số nơi ở Hồng Hoang cũng có thể còn sót lại Bàn Cổ tinh huyết.

"Dưới Đại Đạo tồn tại vô số Hồng Hoang, Hồng Hoang này là một trong số đó, ta đến từ một Hồng Hoang khác, ở Hồng Hoang kia, thân phận của ta là Tổ Vu Cộng Công, hiện tại, Hồng Hoang kia và Hồng Hoang này đã thiết lập thông đạo." Cộng Công nhàn nhạt nói.

"Một Hồng Hoang khác?

Cộng Công?" Bình Tâm trợn tròn mắt.

"Hai Hồng Hoang sớm muộn gì cũng sẽ va chạm, vì Vu Tộc ở Hồng Hoang khác, cũng vì huyết mạch Vu Tộc ở Hồng Hoang này, ta cần sự giúp đỡ của ngươi." Cộng Công không quanh co lòng vòng, trực tiếp nói.

Bình Tâm chìm vào trầm tư, hồi lâu không thể bình tĩnh.

Những gì Cộng Công nói, khiến Bình Tâm kinh ngạc vô cùng, cũng quả thực cần một chút thời gian để điều chỉnh tâm thái.

Không để Cộng Công đợi quá lâu, Bình Tâm đã bình tĩnh tâm cảnh.

Đối với những gì Cộng Công nói, Bình Tâm tuy không tin tưởng

trăm phần trăm, nhưng cũng đã tin được phần lớn.

"Ngươi muốn ta giúp đỡ thế nào?" Bình Tâm hỏi.

Chương 463

"Ta sẽ giúp ngươi trở thành Tổ Vu, rồi giao quyền hành luân hồi này cho ta." Cộng Công nói.

Bình Tâm lại do dự, bởi vì nàng đã hóa thân vào luân hồi, nhưng bị giam cầm trong luân hồi quá lâu rồi, nàng cũng hy vọng có thể trở lại thành Tổ Vu, bước ra khỏi luân hồi, có được tự do.

Nhưng, muốn giao quyền hành luân hồi ra, Bình Tâm lại không quá nguyện ý.

"Ở Hồng Hoang khác, Hậu Thổ muội muội đã thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, ta và nàng có thể giúp ngươi, khiến ngươi cũng thành Thánh, dù sao. ....." Cộng Công tiếp tục khuyên.

Muốn trực tiếp đoạt lấy quyền hành luân hồi của Bình Tâm, nếu Cộng Công bản thể ở đây, cũng chỉ có một chút khả năng.

Vì vậy, Cộng Công cần Bình Tâm giao ra quyền hành luân hồi.

Đương nhiên, Cộng Công cũng có thể hợp tác với Bình Tâm, nhưng mưu tính của Cộng Công quá lớn, không thể hoàn toàn tín nhiệm Bình Tâm, nắm giữ quyền hành luân hồi là tốt nhất.

Dưới sự khuyên bảo của Cộng Công, Bình Tâm cũng càng ngày càng dao động.

Tự do, huyết mạch Vu Tộc của Hồng Hoang này, hy vọng thành Thánh, tất cả những điều đó, từng cái một bày ra trước mặt Bình Tâm, khiến nàng khó lòng từ chối.

"Nếu ngươi giao quyền hành luân hồi cho ta, có lẽ phần lớn sinh linh của Hồng Hoang này đều có thể sống sót." Cộng Công trầm giọng nói.

Bình Tâm có lòng đại từ bi, chúng sinh diệt vong, nàng không thể không động lòng.

Từng, Bình Tâm vì vô số sát lục trên Hồng Hoang Đại Địa, vô số sinh linh tử vong, oan hồn khắp nơi, mới hóa thân thành luân hồi.

Khi mới hóa thân thành luân hồi, Hậu Thổ không hề biết mình có thể sống sót, cũng không chắc chắn có công đức lớn hay không, dù sao lúc đó nàng không có nguyên thần, không biết thiên số, cũng không biết diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi là đúng hay sai.

Khi hóa thân thành luân hồi, Thiên Đạo giáng xuống đại công đức, khiến Hậu Thổ có nguyên thần, tu vi chỉ kém Hỗn Nguyên Thánh Nhân một đường, vì không còn là Vu, tự xưng Bình Tâm.

Sự tồn tại của luân hồi, đã hoàn thiện Thiên Đạo, cũng khiến vô số sinh linh Hồng Hoang có thể chuyển thế.

Đối với Vu Tộc, vì Hậu Thổ hóa luân hồi, tuy mất đi một Tổ Vu, nhưng khí vận lại được tăng cường rất nhiều.

Suy nghĩ kỹ lưỡng hồi lâu, Bình Tâm thở dài, đưa ra lựa chọn.

Ngay sau đó, Bình Tâm giao ra quyền hành luân hồi.

Bình Tâm vốn khống chế toàn bộ quyền hạn của luân hồi, nhưng cùng với việc Địa Phủ được thành lập, một phần quyền hành luân hồi của nàng đã bị Địa Phủ giành được.

Hiện giờ, phần lớn quyền hành luân hồi đã được Bình Tâm giao cho Cộng Công.

Có được phần lớn quyền hạn luân hồi của Hồng Hoang này, trong lòng Cộng Công cũng vui mừng.

Địa Phủ trong mắt Cộng Công không đáng nhắc tới, dù là Thập Đại Diêm Quân, Ngũ Phương Quỷ Đế, hay Phong Đô và Thái Ất Cứu

Khổ Thiên Tôn, không một ai là Thánh Nhân.

Cộng Công hiện giờ chỉ là một phân thân, muốn đoạt lấy quyền hành luân hồi từ Địa Phủ cũng không phải chuyện khó.

Tuy Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh có thể ngăn cản Cộng Công, nhưng hiện tại họ đều đang hợp tác với Cộng Công.

So với quyền hành luân hồi mà Địa Phủ khống chế, Hồng Quân và những người khác càng quan tâm đến Bàn Cổ của Hồng Hoang này, cũng như Bàn Cổ và Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang khác.

Luân hồi của hai Hồng Hoang đều phần lớn quyền hành nằm trong tay Cộng Công.

Thêm vào Vu Hoàng Thiên Đạo, Cộng Công muốn liên kết hai luân hồi của hai Hồng Hoang, độ khó cũng giảm đi.

Chỉ thấy, Cộng Công bức ra một giọt tinh huyết.

Tuy chỉ là một phân thân, nhưng Cộng Công cũng đã tu thành Bàn Cổ chân thân.

Một giọt Bàn Cổ tinh huyết, ẩn chứa lực lượng kinh khủng, cùng với pháp tắc khí vận, có đạo vận huyền diệu.

Tiên Thiên Thần Thai hóa ra ánh sáng màu sắc rực rỡ, lại có khí vận tràn ngập khắp nơi.

Bình Tâm hấp thu một giọt Bàn Cổ tinh huyết của Cộng Công, dưới sự giúp đỡ của Cộng Công, bắt đầu trở thành Vu.

Mặc dù chỉ một giọt Bàn Cổ tinh huyết, cũng đủ để tạo ra một Tổ Vu chi thể.

Sau hồi lâu, Bình Tâm đã sở hữu Tổ Vu chi thể.

Tổ Vu chi thể ẩn chứa tiên thiên trọc khí, nguyên thần thanh khí

nếu bị trói buộc với thân thể, nguyên thần sẽ tiêu tán, thoái hóa thành linh hồn.

Nhưng, luân hồi là địa đạo, vì vậy, nguyên thần của Bình Tâm không phải nguyên thần thanh khí, mà là nguyên thần trọc khí, tương hợp với Tổ Vu chi thể.

Lúc này, Bình Tâm thậm chí ẩn ẩn có cảm giác muốn thành Thánh.

Bình Tâm gần như có thể khẳng định, nếu bế quan vài vạn năm, rất có khả năng một hơi thành Thánh.

"Đã lại trở thành Tổ Vu, từ nay về sau, ta cũng không còn là Bình Tâm nữa, mà là Tổ Vu Hậu Thổ." Bình Tâm lẩm bẩm.

Đứng dậy, Hậu Thổ bước ra khỏi luân hồi, tận hưởng tự do.

Tuy không phải tự do tuyệt đối, nhưng cũng khiến Hậu Thổ vui mừng.

Từ khi Bình Tâm lại trở thành Tổ Vu Hậu Thổ, bước ra khỏi luân hồi, khiến Hậu Thổ bách cảm giao tập.

Trong sâu thẳm nội tâm Hậu Thổ, cũng có sự nghi ngờ về bản thân, vì hóa thân thành luân hồi, tuy đã tăng cường khí vận Vu Tộc, nhưng cũng khiến Vu Tộc thiếu đi một Tổ Vu, mãi đến Vu Yêu Lượng Kiếp, tuy hợp lực mười một Tổ Vu, thêm vô số tài nguyên của Vu Tộc, lại tạo ra một Tổ Vu khác, đủ số Thập Nhị Tổ Vu, nhưng lại không thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

Nếu Hậu Thổ không hóa luân hồi, tuy khí vận Vu Tộc sẽ không tăng cường mạnh mẽ, nhưng lại có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân, vậy thì, Vu Yêu Lượng Kiếp có lẽ đã có một kết cục khác, vận mệnh Vu Tộc có lẽ sẽ tốt hơn.

Mỗi khi Đế Giang và các Tổ Vu khác vẫn lạc, lại có Đại Vu và vô số tiểu Vu bỏ mạng, Hậu Thổ cũng tự trách.

Ngay khi Hậu Thổ trong lòng vạn ngàn suy nghĩ, Cộng Công cũng bước ra khỏi luân hồi.

Phần lớn quyền hành luân hồi này đã nắm trong tay Cộng Công, nhưng có một phần nhỏ quyền hành bị Địa Phủ khống chế.

Cộng Công muốn liên kết luân hồi của hai Hồng Hoang, vậy thì, phần nhỏ quyền hành luân hồi mà Địa Phủ khống chế là nhân tố bất ổn định.

Vì Hậu Thổ không hề thu liễm khí tức, Cộng Công lại càng phóng thích khí thế, bao trùm toàn bộ Địa Phủ.

Vì vậy, người ở Địa Phủ đều bị kinh động.

Trong chốc lát, Địa Phủ đại loạn.

Hai đạo độn quang bay đến trước, chính là Phong Đô Đại Đế và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn.

Phong Đô và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn đều là Tiên Thiên Đại Năng, từng đến Tử Tiêu Cung nghe Hồng Quân giảng đạo, lại có quan hệ tốt với Tam Thanh.

Ánh mắt quét qua Phong Đô và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, Cộng Công vừa nhìn đã nhận ra đều có tu vi Chuẩn Thánh.

Phong Đô một thân hắc bào, là tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn thì một thân bạch bào, mày từ mắt thiện, râu tóc bạc phơ, tu vi cao hơn Phong Đô một chút, là tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ.

Phần nhỏ quyền hành luân hồi mà Địa Phủ khống chế không nằm trong tay Thập Đại Diêm Quân, cũng không nằm trong tay Ngũ Phương Quỷ Đế, mà nằm trong tay Phong Đô và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn.

Chỉ là hai Chuẩn Thánh, Cộng Công hoàn toàn không để vào mắt, ngay cả Hậu Thổ cũng có thể đối phó.

Tuy Hậu Thổ ra khỏi luân hồi thực lực giảm sút lợi hại, không thể chống lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng đối phó với những kẻ như Phong Đô và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, lại hoàn toàn không có áp lực.

Cộng Công tuy chỉ động dụng một phần nhỏ khí thế, nhưng cũng khiến Phong Đô và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn bị áp bức.

"Bình Tâm Nương Nương?

Sao lại có khí tức của Vu?

Lại là Tổ Vu?" "Người bên cạnh Bình Tâm Nương Nương là ai?" "Khí thế cường đại như vậy, dường như vẫn chưa phát tán ra toàn bộ khí thế." "Hoàn toàn không thể nhìn thấu tu vi của người này." Đối mặt với Cộng Công và Hậu Thổ, hai người Phong Đô và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn cảm thấy áp lực như núi.

"Giao ra quyền hành luân hồi mà các ngươi đang khống chế." Cộng Công ngữ khí bình thản.

Tuy Phong Đô và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn có đại khí vận, có công đức, nhưng nếu không biết điều, Cộng Công cũng sẽ không nương tay.

Còn về Thiên Đạo quy tắc, khi luân hồi của hai Hồng Hoang liên kết, hai Hồng Hoang cũng sẽ bắt đầu va chạm, lúc đó, Thiên Đạo của Hồng Hoang này đối đầu Thiên Đạo của Hồng Hoang kia, Cộng Công hoàn toàn không có áp lực.

Bản thể Cộng Công có tu vi Thánh Nhân viên mãn, Vu Hoàng Thiên Đạo, luân hồi của hai Hồng Hoang, đều là chỗ dựa của Cộng Công.

Trực tiếp đối đầu với bất kỳ Hồng Hoang nào trong hai Hồng Hoang, Cộng Công cũng không có quá nhiều phần thắng, nhưng khi hai Hồng Hoang đối đầu, Cộng Công lại có thể ngồi hưởng lợi.

Chỉ cần luân hồi của hai Hồng Hoang liên kết, thì cũng thành định cục, chân linh Bàn Cổ của hai Hồng Hoang và Hồng Quân, hoặc Tam Thanh, Nữ Oa,...

đều khó lòng thay đổi.

Liên kết luân hồi của hai Hồng Hoang vốn là một phần kế hoạch của Cộng Công.

Chương 464

Chuyện quan trọng, Cộng Công cũng không thể không thận trọng, vì vậy, phải giải quyết những nhân tố bất ổn định.

Quyền hành luân hồi là căn bản của Địa Phủ, nếu mất đi quyền hành luân hồi, vận hành của Địa Phủ sẽ gặp vấn đề lớn.

Vì thế, sắc mặt Phong Đô và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn đều trầm xuống.

"Luân hồi là do ta hóa thành, giao ra quyền hành đi!" Hậu Thổ cũng mở lời với hai người Phong Đô.

Hậu Thổ không có thiện cảm với hai người Phong Đô.

"Bày trận, Sâm La Vạn Tượng." Phong Đô hét lớn một tiếng.

Lập tức, Thập Đại Diêm Quân và Ngũ Phương Quỷ Đế xuất hiện xung quanh.

Phía dưới, âm binh quỷ sai, Ngưu Đầu Mã Diện, Hắc Bạch Vô Thường và những người khác, cũng đều góp sức.

Trong chốc lát, quỷ khí âm u, âm vân dày đặc, sương mù thê lương.

Giữa tiếng quỷ khóc thần gào, cát bay đá chạy.

Sâm La Vạn Tượng là đại trận đệ nhất của Địa Phủ, uy lực không kém Thiên La Địa Võng của Thiên Đình.

Hiện giờ, Thập Đại Diêm Quân và Ngũ Phương Quỷ Đế hợp lực bày thành Sâm La Vạn Tượng Đại Trận, phía dưới lại có mấy chục vạn quỷ sai góp sức, uy lực của trận pháp cũng được đẩy đến một mức độ kinh người.

“Vài ba trận pháp nhỏ nhoi cũng dám múa rìu trước mặt ta.” Cộng Công liếc nhìn Sâm La Vạn Tượng, lại khinh thường cười.

Ngay sau đó, Cộng Công hiển hóa Bàn Cổ chân thân, chiến lực Thánh Nhân sơ kỳ phát ra.

“Oanh!” Dưới một quyền của Cộng Công, Sâm La Vạn Tượng bị phá vỡ.

Thập Đại Diêm Quân và Ngũ Phương Quỷ Đế đều trọng thương, trong mấy chục vạn quỷ sai góp sức phía dưới, không ít kẻ tử thương.

Dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi, cộng thêm Bàn Cổ chân thân bá đạo, Sâm La Vạn Tượng dù phát huy đến cực hạn, cũng không thể đỡ nổi một quyền của Cộng Công.

Thấy Cộng Công tùy ý một quyền phá vỡ Sâm La Vạn Tượng, Hậu Thổ thần sắc bình tĩnh, không chút kinh ngạc nào.

Hậu Thổ biết rõ Bàn Cổ chân thân cường đại.

Bàn Cổ chân thân là thể chất đệ nhất dưới Đại Đạo.

Ít nhất hiện tại, Bàn Cổ chân thân là thể chất đệ nhất dưới Đại Đạo, tương lai, có lẽ sẽ xuất hiện thể chất vượt qua Bàn Cổ chân thân.

Với tầng thứ của Bàn Cổ chân thân, thấp nhất cũng có chiến lực Thánh Nhân sơ kỳ.

Còn về giới hạn trên của Bàn Cổ chân thân, lại vượt qua Thánh Nhân viên mãn.

Nếu đạt đến giới hạn trên của Bàn Cổ chân thân, hai Thiên Đạo của hai Hồng Hoang cộng lại cũng không thể chịu nổi một quyền của Bàn Cổ chân thân.

“Bàn Cổ chân thân?” “Làm sao có thể?” Phong Đô và Thái Ất Cứu

Khổ Thiên Tôn đều trợn tròn mắt.

Theo Cộng Công hiển hóa Bàn Cổ chân thân, khí thế cũng tăng cường hơn trăm lần.

Khí thế của Cộng Công đang nhanh chóng tăng cường, trăm lần, nghìn lần, vạn lần.

Dưới khí thế của Cộng Công, Phong Đô và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn đều cảm nhận được nỗi sợ hãi chưa từng có.

Ngoài sự sợ hãi, Phong Đô và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn càng không thể động đậy.

Lúc này, e rằng một Kim Tiên nhỏ nhoi cũng có thể đánh chết Phong Đô và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn.

"Nếu đã không nguyện giao ra quyền hành luân hồi, vậy thì, hóa thành tro tàn đi!" Cộng Công nhàn nhạt nói.

"Khoan, khoan đã." "Ta nguyện ý giao ra quyền hành luân hồi!" Quyền hành luân hồi của Hồng Hoang này hoàn chỉnh trong tay Cộng Công, quyền hành luân hồi của Hồng Hoang khác, phần lớn trong tay Cộng Công, một phần nhỏ trong tay Hậu Thổ.

Nhờ Vu Hoàng Thiên Đạo, Cộng Công bắt đầu liên kết luân hồi của hai Hồng Hoang.

Mọi việc diễn ra có trật tự.

Khi luân hồi của hai Hồng Hoang có sự liên kết, thì sự va chạm giữa hai Hồng Hoang cũng là đại thế.

Trong chốc lát, các Đại Năng của hai Hồng Hoang đều cảm ứng được sự tồn tại của Hồng Hoang khác.

Một Hồng Hoang và Hồng Hoang khác va chạm, nguy cơ thậm chí vượt qua Lượng Kiếp, gần như có thể sánh ngang Vô Lượng Lượng

Kiếp, nhưng cũng là cơ duyên trời ban.

Trong Hỗn Độn Hư Không, thần quang Đại Đạo Chí Bảo chợt hiện, một Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh hiển lộ.

Theo sau Tạo Hóa Ngọc Điệp, liền có thêm hai Đại Đạo Chí Bảo khác xuất hiện: Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính, một trái một phải.

Vu Hoàng Thiên Đạo của Cộng Công tọa lạc trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, còn Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính đều ẩn chứa một Đại Thế Giới; tiền giả là Thiên Địa, hậu giả là Vũ Trụ.

Hai Đại Thế Giới này cùng vinh cùng nhục, cùng tồn cùng vong, ràng buộc lẫn nhau.

Một khi Đại Thế Giới ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu hoặc Hồng Mông Kính bị hủy diệt, cái còn lại cũng tất yếu diệt vong.

Lấy Vu Hoàng Thiên Đạo làm trung tâm, hai Lục Đạo Luân Hồi của Hồng Hoang liên kết với nhau.

Khi hai Luân Hồi Hồng Hoang liên kết, vô biên Lục Đạo chi lực tuôn trào, đủ khiến Thánh Nhân cũng phải kinh hãi, thậm chí có thể lay động Đại Thế Thiên Đạo.

Khoảnh khắc ấy, hai Hồng Hoang bắt đầu va chạm.

Lúc này, không chỉ Bàn Cổ Chân Linh, Thiên Đạo Thánh Nhân, Chuẩn Thánh, thậm chí cả Đại La Kim Tiên trong hai Hồng Hoang đều cảm ứng được.

Theo thời gian trôi đi, Thái Ất Kim Tiên, Kim Tiên và các tồn tại dưới Kim Tiên cũng sẽ cảm ứng được.

Ban đầu, hai Hồng Hoang thiết lập thông đạo, từ đó xảy ra va chạm, nhưng đó lại là cuộc đối đầu giữa hai Thiên Đạo Hồng Hoang

cường đại.

Mỗi Thiên Đạo Hồng Hoang đều mạnh hơn nhiều so với Vu Hoàng Thiên Đạo của Cộng Công.

Hồng Hoang nơi bản thể Cộng Công tọa lạc.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang ngày càng bất ổn, nhưng Lục Đạo Luân Hồi lại càng lúc càng cường đại.

Dựa vào sức mạnh Luân Hồi, bản thể Cộng Công muốn áp chế Bàn Cổ Chân Linh cũng không khó.

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều đứng về phía Bàn Cổ Chân Linh, nhưng Cộng Công cũng không hề e ngại.

Tại một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang, thân ảnh Hồng Quân hiện ra.

Bên cạnh Hồng Quân là một người, đó chính là phân thân của Dương Mi.

Hồng Quân và Dương Mi vốn có hợp tác.

"Đạo hữu, thế giới Hồng Hoang..." Phân thân Dương Mi đại kinh.

Dương Mi là Đại Đạo Thánh Nhân, không phải Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang, nên sự hiểu biết về Hồng Hoang này kém xa Hồng Quân.

Không chỉ về sự hiểu biết, mà về tu vi, Hồng Quân cũng hoàn toàn áp đảo Dương Mi.

Mặc dù Dương Mi thành Thánh sớm hơn Hồng Quân, nhưng đã sớm bị Hồng Quân vượt xa rất nhiều.

Hồng Quân thần sắc ngưng trọng, nguyên thần ký thác Thiên Đạo đang cảm ứng.

Sau một hồi lâu, Hồng Quân cũng đã hiểu rõ vì sao Hồng Hoang lại bất ổn.

"Một Hồng Hoang khác ư?

Hai Lục Đạo Luân Hồi của Hồng Hoang đã liên kết, tất nhiên là do Cộng Công gây ra, và cùng với sự liên kết của Luân Hồi, hai Hồng Hoang cũng bắt đầu va chạm." Hồng Quân thầm nghĩ trong lòng.

Trước đây, thần thông không địch lại thiên số, nhưng giờ đây, với sự va chạm của hai Hồng Hoang, việc thay đổi Đại Thế Thiên Đạo lại dễ dàng hơn nhiều.

Đối với cường giả như Hồng Quân, thiên số có thể biến đổi.

Thấy Dương Mi chờ đợi câu trả lời, Hồng Quân trong lòng ý niệm chợt lóe: "Bàn Cổ và Cộng Công đang tranh đấu, Thiên Đạo và Địa Đạo giao phong." Nghe Hồng Quân nói vậy, Dương Mi lại tin là thật.

Thành công lừa được Dương Mi, Hồng Quân thầm cười.

Sở dĩ Hồng Quân không nói sự thật cho Dương Mi, là vì cũng có lý do riêng.

Vốn dĩ, Hồng Quân và Dương Mi hợp tác đã có không ít mưu tính, nhưng giờ đây, với sự va chạm của hai Hồng Hoang, kế hoạch cũng phải thay đổi.

Kế hoạch không theo kịp biến hóa, sự va chạm của hai Hồng Hoang đã làm đảo lộn kế hoạch của Hồng Quân.

Hồng Quân không thay đổi kế hoạch, thì kế hoạch cũng không thể thực hiện được.

Chương 465

Tam Thập Tam Thiên, trong Thái Thanh Cảnh.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người tụ họp.

Mặc dù tu vi của ba vị Thánh Nhân Thái Thượng không bằng Hồng Quân, nhưng họ cũng đều là Thánh Nhân.

"Cộng Công đã liên kết Luân Hồi của Hồng Hoang này với Luân Hồi của một Hồng Hoang khác." Nguyên Thủy trong lòng không thể bình tĩnh.

"Hai Hồng Hoang đã bắt đầu va chạm, trong Thiên Đạo tồn tại một thông đạo, nhưng có Bàn Cổ ở đó, chúng ta không thể thông qua." Thông Thiên đối với Hồng Hoang khác cảm thấy hứng thú.

Hồng Hoang này, nơi Bàn Cổ Chân Linh tọa lạc trong Thiên Đạo, được Cộng Công đặt tên là Nhất Hào Hồng Hoang, còn Hồng Hoang nơi phân thân Cộng Công tọa lạc được gọi là Nhị Hào Hồng Hoang.

Trong Thiên Đạo của Nhất Hào Hồng Hoang tồn tại một thông đạo liên kết với Hồng Hoang khác, phân thân Cộng Công có thể mượn thông đạo đó để đến Nhị Hào Hồng Hoang.

Thái Thượng nhíu chặt mày, Bàn Cổ Chân Linh trong Thiên Đạo không dễ đối phó, Tam Thanh liên thủ cũng không phải đối thủ.

Mặc dù cùng với sự va chạm của hai Hồng Hoang, Tam Thanh sớm muộn cũng có thể giáng lâm Nhị Hào Hồng Hoang, nhưng cần phải đợi một khoảng thời gian.

Sức mạnh của Cộng Công và Bàn Cổ đã can thiệp vào Nhị Hào Hồng Hoang, Tam Thanh muốn giành lợi ích, cần phải can thiệp càng sớm càng tốt.

“Một Hồng Hoang khác hẳn cũng có Tam Thanh, nếu ta có thể liên hệ với Tam Thanh của Hồng Hoang đó...” Nguyên Thủy nói.

Ánh mắt Thái Thượng và Thông Thiên đều sáng lên, quả nhiên đây không phải là một cách tồi.

Cả hai Hồng Hoang đều do Bàn Cổ khai tịch, Tam Thanh lại là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành.

Trong tình huống bình thường, Tam Thanh của hai Hồng Hoang không thể liên hệ, nhưng giờ đây hai Hồng Hoang va chạm, lại có khả năng thiết lập liên hệ.

Nếu Tam Thanh của Nhất Hào Hồng Hoang và Tam Thanh của Nhị Hào Hồng Hoang có thể liên hệ với nhau, thì việc Tam Thanh của Nhất Hào Hồng Hoang giáng lâm Nhị Hào Hồng Hoang, hoặc Tam Thanh của Nhị Hào Hồng Hoang giáng lâm Nhất Hào Hồng Hoang, đều sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Nhất trí ý kiến, Tam Thanh cũng bắt đầu hợp lực thi triển thần thông, cố gắng thiết lập liên hệ với Tam Thanh của Nhị Hào Hồng Hoang.

Thái Thượng đoan tọa trên Bồ Đoàn Phong Hỏa, đỉnh đầu là một đóa Thập Tam Phẩm Thanh Liên, Tiên Thiên Tạo Hóa Chi Khí từ Thanh Liên tán phát ra, lượn lờ quanh thân.

Nguyên Thủy đỉnh đầu là Chư Thiên Khánh Vân, trên Khánh Vân vạn đóa kim liên, mỗi đóa kim liên nâng một nhành vàng, ánh sáng trong trẻo như nước, rải rác xuống, lại như chuỗi ngọc trân châu.

Thông Thiên tọa hạ lại là một đóa Thập Tam Phẩm Hắc Liên, Tiên Thiên Hủy Diệt Chi Khí ngưng tụ bất tán.

Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thập Tam Phẩm Hắc Liên đều là Tiên Thiên Chí Bảo, hai Tiên Thiên Chí Bảo này có cùng một nguồn

gốc.

Chỉ thấy, dưới sự thúc đẩy của Thái Thượng và Thông Thiên, Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thập Tam Phẩm Hắc Liên sản sinh cộng hưởng.

Lấy hai Tiên Thiên Liên Đài làm môi giới, Tam Thanh cố gắng liên hệ với Tam Thanh của Nhị Hào Hồng Hoang.

Muốn từ một Hồng Hoang giao tiếp với một Hồng Hoang khác, Thiên Đạo Thánh Nhân giao tiếp với Thiên Đạo Thánh Nhân, độ khó cũng cực lớn.

Nếu Tam Thanh của Nhị Hào Hồng Hoang cũng đồng lòng hiệp lực liên hệ với Tam Thanh của Nhất Hào Hồng Hoang, độ khó không nghi ngờ gì sẽ giảm đi, nhưng hai bên lại không có sự ăn ý.

Bất luận là thông đạo do Bàn Cổ thiết lập, hay Luân Hồi của hai Hồng Hoang đã liên kết, đều bài xích thần thức của Tam Thanh.

Tam Thanh dùng hai Tiên Thiên Liên Đài thiết lập một thông đạo bất ổn, nhưng vẫn không thể liên kết với Nhị Hào Hồng Hoang.

Tuy nhiên, theo thời gian trôi đi, sự va chạm của hai Hồng Hoang cũng đang sâu sắc hơn, thông đạo mà Tam Thanh dùng Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thập Tam Phẩm Hắc Liên thiết lập để liên kết với Nhị Hào Hồng Hoang cũng sẽ giảm độ khó.

Vì vậy, việc Tam Thanh liên kết với Nhị Hào Hồng Hoang chỉ là vấn đề thời gian.

Cùng lúc đó, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh, một nhóm Chuẩn Thánh Đại Năng, các Đại La Kim Tiên, và cả các Đại Năng của Nhị Hào Hồng Hoang, đều có những cách riêng của mình.

Không ít Đại Năng đã bắt đầu hành động.

Thậm chí có một số Đại Năng nắm bắt cơ hội hiếm có này, bắt đầu thay đổi thiên số.

Tại một nơi nào đó trên đại địa của Nhất Hào Hồng Hoang, trong một tiên sơn phúc địa linh khí sung túc, Hồng Quân bàn tọa trên đỉnh núi, nhắm mắt ngưng thần, tự tại cảm ngộ Thiên Đạo, lại như đang thôi diễn.

Phân thân Dương Mi đứng bên cạnh Hồng Quân.

Do Dương Mi là Đại Đạo Thánh Nhân, lại chưa được Thiên Đạo Hồng Hoang thừa nhận, nên không dám để bản thể tiến vào Hồng Hoang.

Mặc dù chỉ là một phân thân của Dương Mi, nhưng cũng chịu sự hạn chế của thế giới này.

Trong thế giới, phân thân Dương Mi cũng chỉ có thể phát huy một phần sức mạnh.

Lúc này, Dương Mi không khỏi nghi hoặc.

Hành động của Hồng Quân có vẻ kỳ lạ.

Thiên Đạo chi lực lượn lờ quanh thân Hồng Quân, lại có Thiên Đạo hình chiếu xuất hiện sau đầu Hồng Quân.

Uy thế khủng bố tán phát ra.

Tu vi của Hồng Quân đã đạt đến đỉnh phong Thánh Nhân, Thiên Đạo chi lực mà Y có thể vận dụng trong Nhất Hào Hồng Hoang chỉ kém Bàn Cổ Chân Linh.

Bất luận Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh, Thiên Đạo chi lực mà họ có thể vận dụng đều không bằng Hồng Quân.

Theo thời gian trôi đi, Thiên Đạo chi lực từ Hồng Quân phát ra ngày càng cường đại.

Dương Mi đứng bên cạnh Hồng Quân cũng cảm thấy có chút áp lực.

Tuy nhiên, Dương Mi không lo lắng Hồng Quân gây bất lợi cho mình, một mặt hiện tại chỉ là phân thân, mặt khác, lại có sự hợp tác với Hồng Quân.

Thế nhưng, Dương Mi sau đó lại ngớ người ra.

Khi đôi mắt nhắm chặt của Hồng Quân mở ra, Thiên Đạo chi lực từ Hồng Quân phát ra bao trùm lấy Dương Mi.

"Hồng Quân, ngươi làm gì?" Dương Mi vừa kinh vừa giận.

Mặc dù chỉ là một phân thân của Dương Mi, nhưng cũng có liên hệ với bản thể.

Bản thể Dương Mi hiện giờ cũng có tu vi Thánh Nhân trung kỳ, chỉ gần đạt đến Thánh Nhân hậu kỳ, nhưng tu vi của Hồng Quân lại đạt đến đỉnh phong Thánh Nhân, sự chênh lệch giữa hai bên là rất lớn.

Ngay cả trong Hỗn Độn Thiên Ngoại, Hồng Quân chiến đấu với bản thể Dương Mi cũng có thể chiến thắng Y.

Trong thế giới Hồng Hoang, Dương Mi chỉ là phân thân, lại bị hạn chế, thêm vào việc không hề phòng bị Hồng Quân, Hồng Quân lại có tâm cơ, nếu không thất thủ mới là lạ.

"Dương Mi đạo hữu, xin lỗi rồi." Hồng Quân mặt không biểu cảm nhìn Dương Mi.

Giờ đây, hai Hồng Hoang va chạm, Hồng Quân muốn nhanh chóng giáng lâm đến Hồng Hoang khác.

Một cơ duyên to lớn, Hồng Quân nhất định phải nắm bắt.

Mặc dù tu vi của Hồng Quân đã đạt đến đỉnh phong Thánh Nhân, nhưng muốn liên hệ với Hồng Quân của Hồng Hoang khác cũng

không dễ, càng đừng nói là đến Hồng Hoang khác.

Vì vậy, Hồng Quân định dùng Dương Mi tế trời.

Mặc dù ban đầu là quan hệ hợp tác, nhưng kế hoạch không theo kịp biến hóa, giờ đây, Hồng Quân không cần hợp tác với Dương Mi nữa.

Nếu cứ chần chừ không ra tay, đợi Dương Mi biết tình hình, Hồng Quân ra tay nữa thì sẽ có thêm không ít biến số.

Khi đã hiểu rõ tình hình, Hồng Quân cũng quả quyết đưa ra lựa chọn.

Đã ra tay với Dương Mi, Hồng Quân cũng không nói nhiều nữa.

Dưới sự thao túng của Hồng Quân, Thiên Đạo chi lực màu tử hồng hình thành một lồng giam, nhốt Dương Mi.

Chỉ là phân thân Dương Mi, bản thể Dương Mi đang ở một nơi nào đó trong Hỗn Độn.

Bị Thiên Đạo chi lực giam cầm, phân thân Dương Mi không thể động đậy, trong Hỗn Độn, bản thể cũng bị lộ ra.

Hồng Quân vận dụng một lượng lớn Thiên Đạo chi lực, không thể qua mặt Bàn Cổ Chân Linh, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, cũng không thể qua mặt Cộng Công và Hậu Thổ.

Hồng Quân cũng biết không thể qua mặt chư Thánh, nhưng hiện tại tình thế vi diệu.

Nếu ra tay ngăn cản Hồng Quân, Nhất Hào Hồng Hoang sẽ gặp vấn đề lớn, lúc đó, sẽ bị Nhị Hào Hồng Hoang áp chế.

Vì đại cục.

Trong không gian Thiên Đạo của Nhất Hào Hồng Hoang.

Bàn Cổ Chân Linh cười lạnh: “Cũng có chút thú vị, giết một Đại Đạo Thánh Nhân tế trời sao?

Hồng Quân, quả nhiên không thể xem thường, nhưng cũng không thể gây sóng gió lớn.” Bàn Cổ tuy chưa từng xem thường Hồng Quân, nhưng cũng không quá kiêng kị Y.

Nhưng không phải bất kỳ ai cũng khiến Bàn Cổ kiêng kị.

Chương 466

Bàn Cổ Chân Linh của Hồng Hoang khác, và cả Cộng Công, đều khiến Bàn Cổ kiêng kị, Hồng Quân của Hồng Hoang khác đã hợp đạo, cũng miễn cưỡng khiến Bàn Cổ coi trọng.

Hiện tại, hai Hồng Hoang va chạm, khi một Thánh Nhân Hồng Hoang tiến vào Hồng Hoang khác, tất yếu sẽ bị Thiên Đạo bài xích, và đối đầu với Thánh Nhân.

Hiện tại, Bàn Cổ cũng không có thời gian để ý đến Hồng Quân.

Bàn Cổ quan tâm đến đại thế, theo Y thấy, Hồng Quân chỉ là tiểu thế.

Hơn nữa, Hồng Quân cũng mưu định hậu động, Bàn Cổ hiện tại ra tay đối phó Hồng Quân, cũng rắc rối.

Vì cái nhỏ mà mất cái lớn không phải là điều Bàn Cổ mong muốn.

Tam Thanh đang cố gắng giao tiếp với Tam Thanh của Nhị Hào Hồng Hoang, cũng như thiết lập thông đạo, cũng không có thời gian đi tìm Hồng Quân.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng không ra tay.

Trong vô tận Hư Không, hai Luân Hồi giao thoa, Vu Hoàng Thiên Đạo hình chiếu hiển hiện.

Hai Hậu Thổ cũng đã gặp mặt.

Một Hậu Thổ là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, một Hậu Thổ khác chỉ là Chuẩn Thánh, nhưng hai Hậu Thổ lại không hề đối địch, ngược lại còn thân thiện.

Hai Hậu Thổ cũng là một phần trong kế hoạch của Cộng Công.

Có Hậu Thổ của Nhất Hào Hồng Hoang giúp đỡ, Hậu Thổ của Nhị Hào Hồng Hoang muốn thành Thánh cũng dễ dàng hơn.

Để lại hai Hậu Thổ giao lưu, bản thể Cộng Công trở về Nhất Hào Hồng Hoang.

Cộng Công cũng phát hiện ra Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang muốn giết Dương Mi tế trời.

Dương Mi kết giao không cẩn thận, lại tự chuốc lấy họa.

Cộng Công có năng lực ngăn cản Hồng Quân, cứu Dương Mi một mạng, nhưng lại không định ra tay.

"Cũng có lẽ, Hồng Quân có thể mang lại cho ta một số bất ngờ." Cộng Công thầm nghĩ.

Hiện tại đại cục, đối thủ của Cộng Công là hai Bàn Cổ của hai Hồng Hoang, hai Thánh Nhân Hồng Hoang đều là những quân cờ quan trọng.

Bàn Cổ Nguyên Thủy Thiên Vương của Nhị Hào Hồng Hoang, cũng là một trong Tam Thanh, nhưng hiện tại lại không có động tĩnh lớn.

Dưới sự thao túng của Hồng Quân, bản thể Dương Mi không tự chủ được bị Thiên Đạo chi lực kéo về phía Nhất Hào Hồng Hoang.

Bản thể Dương Mi tóc bạc phơ, tiên phong đạo cốt, một bộ đạo bào màu hỗn độn, tay cầm phất trần, lúc này lại kinh hoàng vô cùng.

Lúc đó, Dương Mi cắt đứt liên hệ với phân thân, hoặc để phân thân tự bạo, đều không thể làm được.

Thiên Đạo chi lực do Hồng Quân thao túng đã thông qua liên hệ giữa phân thân và bản thể, tác động lên bản thể Dương Mi rồi.

Dưới tác dụng của Thiên Đạo chi lực cường đại, bản thể Dương

Mi mặc dù toàn lực phản kháng, nhưng vẫn từng chút một tiếp cận Nhất Hào Hồng Hoang.

Cứ như vậy, bản thể Dương Mi sẽ không bao lâu nữa sẽ tiến vào Hồng Hoang.

Mặc dù Nhất Hào Hồng Hoang đang va chạm với Nhị Hào Hồng Hoang, nhưng một khi bản thể Dương Mi tiến vào, sẽ dẫn phát Thiên Khiển.

Hồng Quân đã bày rõ là muốn Dương Mi vẫn lạc.

Hy sinh Dương Mi tế trời, trở thành bàn đạp của Hồng Quân.

"Hồng Quân, ngươi là một kẻ tiểu nhân ti tiện!" Dương Mi chửi rủa ầm ĩ.

Tuy nhiên, Hồng Quân không nghe thấy lời chửi rủa của Dương Mi, có nghe thấy cũng sẽ không quá để tâm.

Dù sao Dương Mi cũng sắp vẫn lạc rồi, một kẻ sắp chết mà thôi.

Trong sự kinh khủng tột cùng, bản thể Dương Mi ở bên ngoài Nhất Hào Hồng Hoang, bức tường thời gian đã cận kề trước mắt.

Càng tiếp cận Nhất Hào Hồng Hoang, Thiên Đạo chi lực tác động lên bản thể Dương Mi càng cường đại, sự phản kháng của Dương Mi cũng càng lúc càng yếu ớt.

Khoảng cách đến bức tường thế giới ngày càng gần, Dương Mi kinh khủng gào thét.

"Không!" Trong tiếng hét tuyệt vọng của Dương Mi, Y bị Thiên Đạo chi lực kéo vào Hồng Hoang.

Trong sự tuyệt vọng vô cùng, bản thể Dương Mi trong Hỗn Độn đã bị Thiên Đạo chi lực kéo vào Nhất Hào Hồng Hoang.

Xuyên qua bức tường thế giới, vừa tiến vào Hồng Hoang, Thiên

Đạo của Hồng Hoang này cũng phát hiện ra Y.

Mặc dù bản thể Dương Mi là Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng muốn qua mặt trời đất cũng khó.

Ngay cả Bàn Cổ, Cộng Công, Tam Thanh và những người khác hợp lực giúp Dương Mi, cũng chỉ có thể che giấu Thiên Đạo trong thời gian ngắn.

Cũng chính vào lúc Thiên Đạo phát hiện bản thể Dương Mi, Thiên Khiển giáng lâm.

Tại một nơi nào đó của Đại La Thiên, một lượng lớn Thiên Đạo chi lực hình thành gông cùm, trói buộc bản thể Dương Mi, khiến Y khó có thể động đậy.

Gông cùm Thiên Đạo trói buộc Dương Mi cũng làm tăng cường uy lực của Thiên Khiển đang giáng lâm.

Lúc đó, Dương Mi chỉ có một câu thô tục trong miệng, Y chửi rủa, mắng mỏ Hồng Quân, lời lẽ khó nghe.

Trong lòng Dương Mi, hận ý đối với Hồng Quân cũng không thể nào tăng thêm được nữa.

"Oanh!" Một cỗ Đại Đạo chi lực xuất hiện trên thân Dương Mi, dù sao cũng là Đại Đạo Thánh Nhân tu vi trung kỳ Thánh Nhân.

Không thể phản kháng, Dương Mi cũng không từ bỏ.

Chỉ thấy, Dương Mi hiển hóa chân thân.

Chân thân của Dương Mi là Tiên Thiên Ma Thần tạo ra từ Hỗn Độn chi khí, căn cước không phải là quá tốt, nhưng cũng khá cường hoành.

Chân thân vạn trượng, bảy đầu ba tay, Hỗn Độn chi khí lượn lờ.

Thiên Khiển chi vân xuất hiện trên đỉnh đầu Dương Mi.

Thiên Khiển đã giáng lâm, khóa chặt Dương Mi.

Trừ khi Dương Mi chạy thoát ra Hỗn Độn Thiên Ngoại, nếu không, ở bất cứ đâu trong Hồng Hoang cũng không thể trốn tránh Thiên Khiển.

Ngẩng đầu nhìn lên đám mây Thiên Khiển đang cuộn trào trên đỉnh đầu, Dương Mi trong lòng trầm xuống.

Qua đám mây Thiên Khiển, có thể biết uy lực của Thiên Khiển là rất lớn.

Đối mặt với Thiên Khiển, Dương Mi không hề nắm chắc, huống chi còn có Hồng Quân ném đá xuống giếng.

Nếu không có ngoại lực can thiệp, Dương Mi sẽ không thoát khỏi vẫn lạc.

Có ít người có khả năng cứu Dương Mi, nhưng những người có sự ăn ý lại không ai ra tay.

Thiên Khiển khổng lồ xuất hiện tại Đại La Thiên, không chỉ mấy vị Thánh Nhân phát hiện, mà một số Chuẩn Thánh Đại Năng cũng phát hiện ra.

Hồng Quân cũng từ đại địa Hồng Hoang nhìn về Đại La Thiên, từ xa nhìn bản thể Dương Mi.

"Hồng Quân!" Dương Mi nghiến răng nghiến lợi, phẫn hận trừng mắt nhìn Hồng Quân.

Dương Mi bay về phía Hồng Quân, chết cũng phải kéo Hồng Quân chôn cùng.

Giờ đây, Thiên Khiển chỉ khóa chặt một mình Dương Mi, nếu Dương Mi giao thủ với Hồng Quân, Thiên Đạo sẽ cho rằng Hồng Quân và Dương Mi là một phe, vậy thì uy lực của Thiên Khiển sẽ

tăng cường, và cũng không chỉ khóa chặt một mình Dương Mi, mà sẽ khóa chặt cả Hồng Quân.

Dương Mi muốn kéo Hồng Quân chôn cùng, nhưng Hồng Quân sẽ không để Y đắc ý.

Hành động của Dương Mi hoàn toàn nằm trong dự liệu của Hồng Quân.

Một cái Thuấn Di, Hồng Quân đã kéo giãn khoảng cách với Dương Mi.

Mặc cho Dương Mi phát huy tốc độ đến cực hạn, cũng không thể rút ngắn khoảng cách với Hồng Quân.

"Oanh!" Thiên Khiển đã chuẩn bị xong, đạo lôi đầu tiên giáng xuống.

Do Dương Mi bị Thiên Khiển khóa chặt, nên không thể né tránh lôi, chỉ có thể chống đỡ.

Không thể kéo Hồng Quân chôn cùng, Dương Mi tuy tức giận, nhưng hiện tại lại không thể không toàn lực chống đỡ Thiên Khiển.

Cùng với tiếng hét lớn của Dương Mi, một lượng lớn Hỗn Độn chi khí từ tay Y phát ra, hình thành một Hỗn Độn Hộ Tráo.

Đạo Thiên Khiển Thần Lôi đầu tiên oanh kích xuống, Hỗn Độn Hộ Tráo bị lay động, nhưng đã thành công chặn lại.

Chương 467

Chỉ là đạo Thiên Khiển Thần Lôi đầu tiên đã có uy lực khủng bố như vậy.

Dương Mi biết rõ trong lòng, khả năng độ Thiên Khiển là rất nhỏ.

Nhưng, việc Dương Mi từ bỏ chống đỡ lại là không thể.

"Mệnh ta do ta không do trời!" Dương Mi ngẩng đầu gào thét.

"Oanh!" Lại một đạo Thiên Khiển Thần Lôi giáng xuống.

So với đạo Thiên Khiển Thần Lôi đầu tiên, uy lực của đạo Thiên Khiển Thần Lôi thứ hai lại càng lớn hơn.

Hỗn Độn Hộ Tráo của Dương Mi tuy chặn được, nhưng cũng chỉ miễn cưỡng.

Chưa kịp để Dương Mi thở dốc, đạo Thiên Khiển Thần Lôi thứ ba cũng giáng xuống.

Dưới sự oanh kích của đạo Thiên Khiển Thần Lôi thứ ba, Hỗn Độn Hộ Tráo của Dương Mi tan nát, chỉ làm suy yếu một phần uy lực của Thiên Khiển Thần Lôi, phần lớn uy lực lại giáng xuống thân Dương Mi.

Chịu đựng sức mạnh cuồng bạo của Thiên Khiển Thần Lôi, Dương Mi bị thương, may mắn vết thương không nặng, chỉ cần một thời gian ngắn là có thể hồi phục, nhưng lúc này lại không có thời gian.

Một đạo lại một đạo Thiên Khiển Thần Lôi giáng xuống, Dương Mi thi triển các loại thần thông, lại tế Tiên Thiên Pháp Bảo, nhưng lại bị thương ngày càng nặng.

Mặc dù nguyên thần Dương Mi ký thác Đại Đạo, nhưng bản thể dưới Thiên Khiển, nếu vẫn lạc, nguyên thần ký thác Đại Đạo cũng sẽ tiêu tán.

Dương Mi cũng muốn thoát ly Hồng Hoang, nhưng Hồng Quân đã sớm chuẩn bị.

Trong thời gian ngắn, Dương Mi không thể thoát ly Hồng Hoang.

Hoặc là độ qua Thiên Khiển này, hoặc là, Dương Mi cũng sẽ chịu kết cục thần hình câu diệt, may mắn thì chân linh có thể bảo lưu lại, nhưng chân linh trong Hỗn Độn cũng sẽ bị đồng hóa.

Dương Mi thi triển hết thủ đoạn, nhưng cũng chỉ có thể kéo dài thời gian.

Để sống thêm một khắc, Dương Mi cũng đã liều mạng.

Cùng với vết thương ngày càng nặng, Dương Mi thiêu đốt tinh huyết, thiêu đốt nguyên thần.

Cuối cùng, Dương Mi không thể thay đổi vận mệnh diệt vong.

Thân thể, nguyên thần của Dương Mi, đều bị oanh diệt.

Một Đại Đạo Thánh Nhân vẫn lạc trong Hồng Hoang, quả thực không phải chuyện nhỏ.

Dương Mi đã vẫn lạc, Hồng Quân lại hớn hở ra mặt.

Dùng Dương Mi tế trời, Hồng Quân đã thành công liên hệ với Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang.

Có liên hệ, Hồng Quân cũng đã biết về Hồng Hoang khác.

"Cái ta của Hồng Hoang khác, lại đã hợp đạo thành công, không tồi..." Hồng Quân trong lòng tính toán.

Vì Hồng Hoang này có Bàn Cổ Chân Linh ẩn mình trong Thiên

Đạo, Hồng Quân đương nhiên cho rằng Hồng Hoang khác cũng có Bàn Cổ Chân Thân ẩn mình trong Thiên Đạo.

Bàn Cổ Chân Linh ẩn mình trong Thiên Đạo, lấy thân hợp đạo, cũng đã trở thành khôi lỗi của Bàn Cổ.

Nhưng sự việc đã đến nước này, Hồng Quân sẽ không lùi bước.

Có liên hệ với Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang, vừa rồi lại có Dương Mi tế trời, Hồng Quân cũng toàn lực vận dụng Thiên Đạo vĩ lực.

Đồng thời, Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang cũng toàn lực vận dụng Thiên Đạo chi lực.

Hai Hồng Hoang, hai Hồng Quân, có liên hệ, lại đồng thời vận dụng Thiên Đạo chi lực.

Trong thời gian ngắn, Thiên Đạo chi lực của hai Hồng Hoang đã có một chút liên kết.

Cùng với sự liên kết của Thiên Đạo chi lực giữa hai Hồng Hoang, một thông đạo bất ổn cũng xuất hiện.

Mặc dù đã có thông đạo thông đến Hồng Hoang khác, nhưng thông đạo quá bất ổn, Hồng Quân không dám trực tiếp tiến vào.

Tiếp tục giao tiếp với Hồng Quân của Hồng Hoang khác, không ngừng vận dụng Thiên Đạo chi lực.

Thông đạo trước mặt Hồng Quân ngày càng ổn định.

Khi ổn định đến một mức độ nhất định, Hồng Quân cũng tiến vào.

Vừa tiến vào thông đạo, vô số loạn lưu thời không, Hỗn Độn chi lực hung bạo vô cùng.

Ngay cả tu vi đỉnh phong Thánh Nhân, nếu thông đạo không đủ ổn định, cũng có thể vẫn lạc.

Chớp mắt, Hồng Quân đã nhìn thấy cuối thông đạo.

Đi ra khỏi cuối thông đạo, chính là Hồng Hoang khác.

Đã thành công đến Nhị Hào Hồng Hoang, Hồng Quân trong lòng cũng không thể bình tĩnh.

Đã đặt một bước chân, Hồng Quân cũng chỉ có thể đi tiếp.

Hồng Quân muốn từ Hồng Hoang này đoạt được cơ duyên, muốn đột phá Thánh Nhân viên mãn, thậm chí đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực.

Giờ đây, hai Hồng Hoang va chạm, là một cơ hội tốt cho Hồng Quân.

Từ Nhất Hào Hồng Hoang đến Nhị Hào Hồng Hoang, Hồng Quân cảm nhận được sự áp chế.

Dù sao cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân của Nhất Hào Hồng Hoang, hơn nữa hiện tại Nhất Hào Hồng Hoang và Nhị Hào Hồng Hoang đối địch, Nhị Hào Hồng Hoang tự nhiên sẽ bị hạn chế.

Việc không ngay lập tức dẫn phát Thiên Kiếp hoặc Thiên Khiển đã là không tồi.

Cảm nhận được, Hồng Quân phát hiện mình không thể vận dụng Thiên Đạo chi lực.

Không có sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, mặc dù là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, thực lực lại giảm mạnh.

Thi triển một thuật Đằng Vân Giá Vũ, dưới chân Hồng Quân xuất hiện một mảnh tường vân.

Dẫm đạp tường vân, thân khoác hào quang, lại có vạn đạo thần quang, khí vận lượn lờ, Hồng Quân đang ở gần Tây Hải.

Khi Hồng Quân bay được mấy vạn dặm, dừng lại, thì Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang đã xuất hiện phía trước.

Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang đã sớm hợp đạo.

Sau khi hợp đạo, Y cũng đã trở thành một phần của Thiên Đạo, Thiên Đạo chi lực mà Y có thể vận dụng phi thường.

Hai Hồng Quân đối mặt, Hồng Quân đã hợp đạo cười nói: "Cái ta của Hồng Hoang khác, vội vàng đến chịu chết sao!" Trong mắt Hồng Quân đã hợp đạo, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang chỉ là đến nộp mạng.

Hai Hồng Quân có thể hợp tác, nhưng Hồng Quân đã hợp đạo lại muốn thôn phệ Hồng Quân kia.

"Muốn thôn phệ ta?

Vậy cũng phải xem ngươi có bản lĩnh đó không." Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang cười lạnh.

Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang cũng cười lạnh, Y là một phần của Thiên Đạo Hồng Hoang, một cái nhìn đã nhìn thấu tu vi của Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang.

Nếu ở Nhất Hào Hồng Hoang, tự nhiên Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang chiếm ưu thế, nhưng đây là Nhị Hào Hồng Hoang.

Hai Hồng Quân đối mặt nhau, mỗi người đều phóng thích khí thế.

Trong tình huống không vận dụng Thiên Đạo chi lực, khí thế của hai Hồng Quân lại không chênh lệch nhiều.

"Bành!" Hai luồng khí thế đối oanh, sức mạnh sản sinh đủ để trong khoảnh khắc khiến Đại La Kim Tiên thần hình câu diệt.

Do khí thế quá cường đại, hai luồng khí thế đều hình thành thực chất.

"Cũng có chút bản lĩnh, không hổ là cái ta của Hồng Hoang khác, có chút ngốc nghếch, sống ở Hồng Hoang kia không tốt sao, cứ nhất

định phải tìm chết.” Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang cười nói.

Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang tin rằng, chỉ cần thôn phệ được Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang, Y sẽ có thực lực đối phó với hai Bàn Cổ của hai Hồng Hoang.

Đánh bại hai Bàn Cổ của hai Hồng Hoang, Hồng Quân sẽ vô địch, và cũng có thể lợi dụng hai thế giới Hồng Hoang để siêu thoát.

Siêu thoát khỏi hai Hồng Hoang, khoảng cách đến Vô Thượng Đại Đạo cũng sẽ gần hơn.

Thần sắc của Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang lại bình tĩnh một cách kỳ lạ.

Tại một nơi nào đó của Nhị Hào Hồng Hoang, ánh mắt Nguyên Thủy nhìn về phía hai Hồng Quân.

Nguyên Thủy Thiên Vương tuy là một trong Tam Thanh, nhưng lại là Bàn Cổ Chân Linh.

Chương 468

Vì vậy, Nhị Hào Hồng Hoang này cũng có thể là do Nguyên Thủy khai tịch.

"Hồng Quân của Hồng Hoang khác cũng đã đến, hừ." Ánh mắt Nguyên Thủy sâu thẳm, trong lòng có không ít toan tính.

Hai Hồng Quân đối đầu, chỉ sẽ còn lại một Hồng Quân.

Hoặc là một Hồng Quân nào đó giành chiến thắng, hoặc là lưỡng bại câu thương, còn việc không ra tay, khả năng rất nhỏ.

Khi hai Hồng Quân đối mặt, chiến đấu khó tránh khỏi.

Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang đã dám đến Nhị Hào Hồng Hoang, không thể nào chỉ đến nộp mạng, khẳng định là có chỗ dựa.

Cùng lúc đó, phân thân Cộng Công, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh tụ họp.

"Đạo hữu, hai Hồng Quân Hồng Hoang đối đầu, ngươi cho rằng ai sẽ thắng lớn hơn?" Thông Thiên hỏi phân thân Cộng Công.

"Khó nói." Bề ngoài mà nói, nếu Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang không vận dụng Thiên Đạo chi lực, thì thắng bại với Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang khó đoán, nhưng một khi Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang vận dụng Thiên Đạo chi lực, ưu thế sẽ rất lớn, thắng bại dường như không còn huyền niệm, nhưng Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang cũng không phải kẻ ngốc, không có chút nắm chắc thì sẽ không đến Nhị Hào Hồng Hoang.

Cộng Công cũng không thể quá sớm đưa ra kết luận, bất luận là Hồng Quân của Hồng Hoang nào, đều không thể xem thường.

Mọi người đều đang suy tính về thắng bại của hai Hồng Quân.

Nếu Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang giành chiến thắng, thôn phệ Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang, nếu Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang giành chiến thắng, cũng sẽ thôn phệ Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang, cũng có khả năng lưỡng bại câu thương.

Các loại khả năng, đều liên quan đến các loại mưu tính.

Trận chiến giữa hai Hồng Quân đã bắt đầu.

Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang ra tay trước, không có Thiên Đạo chi lực gia thân, nhưng lại có pháp lực lớn.

Chỉ thấy, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang phát ra một đạo Tử Tiêu Thần Lôi.

Uy lực của Tử Tiêu Thần Lôi của Hồng Quân không yếu hơn Điều Thiên Thần Lôi, có thể khai thiên tích địa.

"Tiểu kỹ xảo điêu trùng." Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang khinh thường cười một tiếng, cũng tùy tay phát ra một đạo Tử Tiêu Thần Lôi.

Hai đạo Tử Tiêu Thần Lôi đối đầu.

Một tiếng oanh minh, chấn thiên động địa.

Đơn thuần so sánh pháp lực, Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang không chiếm ưu thế, nhưng có Thiên Đạo vĩ lực gia thân, mỗi cử chỉ đều có sức mạnh không thể tưởng tượng.

Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang hừ một tiếng, Tử Tiêu Thần Lôi do Y phát ra bị đánh tan.

Hoảng loạn tránh né, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang đã rơi vào thế hạ phong.

Vừa giao thủ đã rơi vào hạ phong, thực lực của Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang yếu kém.

Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang rõ ràng chưa dùng toàn lực.

Sự chênh lệch quá lớn.

Mặc dù chưa dùng toàn lực đã chiếm thượng phong lớn, nhưng Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang lại không hề chủ quan.

Có thể thành Thánh, sẽ không quá đơn giản, tất yếu có đại trí tuệ.

Một người không có đại trí tuệ, cũng không thể tu luyện đến đỉnh phong Thánh Nhân.

Theo lý mà nói, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang không nên đến Nhị Hào Hồng Hoang.

Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang không chỉ đã đến Nhị Hào Hồng Hoang, mà hiện tại còn giữ vẻ mặt bình tĩnh, như thể mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát, khiến Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang không dám lơ là.

Chính vì cẩn thận, Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang không hề dùng toàn lực, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang rõ ràng đã dùng hết toàn bộ pháp lực.

Hiện tại, chính là nhân lực đấu với nhân lực cộng Thiên Đạo vĩ lực.

Nếu Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang không có thủ đoạn khác, thắng bại cũng sẽ sớm phân rõ.

Chỉ giao đấu hơn mười hiệp, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang tả chi hữu truất, hoảng loạn.

“Cũng có chút bản lĩnh?” Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang thầm nghĩ.

Đã đến lúc này, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang đã nguy cấp, nhưng lại mãi không dùng thủ đoạn đặc biệt.

Lại giao đấu mấy chục hiệp, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang cuối cùng không thể chống đỡ.

"Thôn Thiên Đại Pháp!" Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang hét lớn một tiếng.

Ngay lập tức, Thiên Đạo hình chiếu xuất hiện sau đầu Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang.

Cùng với sự xuất hiện của Thiên Đạo hình chiếu, vô biên Thiên Đạo thần quang chói mắt.

Dưới ánh sáng chói mắt của Thiên Đạo thần quang, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang gần như không thể mở mắt.

Đại pháp lực của Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang cộng thêm Thiên Đạo vĩ lực, diễn hóa ra một hố đen khổng lồ.

Đây là đại thần thông mà Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang lĩnh ngộ sau khi hợp đạo, được đặt tên là Thôn Thiên Đại Pháp, thần thông này có thể thôn phệ Thiên Đạo Thánh Nhân, quả là không thể tưởng tượng.

Nếu thôn phệ Thiên Đạo Thánh Nhân của Nhị Hào Hồng Hoang, nhân quả quá lớn, nghiệp lực cũng quá lớn, nhưng thôn phệ Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang lại không thành vấn đề.

Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang vốn đã không thể chống đỡ, cùng với việc Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang thi triển Thôn Thiên Đại Pháp, một hố đen khổng lồ vừa xuất hiện, dưới lực hút khủng bố, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang đã bị hút vào.

Thôn phệ được Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang, hố đen khổng lồ dung nhập vào thể nội Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang.

Thành công thôn phệ được Hồng Quân của Nhất Hào Hồng

Hoang, khiến Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang trong lòng thầm mừng không thôi.

"Thôn phệ được Hồng Quân của Hồng Hoang khác, ta liền có thể đối địch với hai Bàn Cổ của hai Hồng Hoang, người thắng cuối cùng chính là ta, Hồng Quân." Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang thầm nghĩ trong lòng.

Thành công thôn phệ được Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang, Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang trong lòng cũng kích động.

Theo Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang, tu vi của Y sẽ chắc chắn đột phá Thánh Nhân viên mãn, không chừng có thể một bước đột phá cảnh giới Vô Cực, hơn nữa lại là một phần của Thiên Đạo.

Cùng với tu vi tinh tiến, tỷ lệ chiếm giữ Thiên Đạo cũng sẽ tăng lên.

Mỗi khi tăng một chút tỷ lệ chiếm giữ Thiên Đạo, Thiên Đạo vĩ lực mà Y có thể vận dụng cũng sẽ tăng cường rất nhiều.

Tam Thập Tam Thiên, Cộng Công, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, những người vẫn luôn chú ý đến cuộc chiến của hai Hồng Quân, đều biến sắc.

Tại một nơi nào đó của Hồng Hoang, Nguyên Thủy Thiên Vương cũng nhíu mày.

"Hồng Quân đã hợp đạo thôn phệ Hồng Quân kia, đó là một biến số không nhỏ." Cộng Công thầm tính toán.

Mặc dù Cộng Công ở Nhị Hào Hồng Hoang chỉ là một phân thân, cũng chỉ có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng cùng với sự liên kết của Luân Hồi giữa hai Hồng Hoang, thêm vào ảnh hưởng của Vu Hoàng Thiên Đạo, phân thân Cộng Công có thể phát huy sức mạnh cực lớn

trong thời gian ngắn.

Lúc này, Cộng Công đang cân nhắc có nên ra tay hay không.

Chưa đợi Cộng Công suy nghĩ kỹ, bên phía Hồng Quân lại đột biến bất ngờ.

Sau khi thôn phệ Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang, Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang đắc ý tràn trề, nhưng lại vui quá hóa buồn.

Một cỗ sức mạnh màu hỗn độn bắt đầu xâm thực Hồng Quân đã hợp đạo, và thông qua Hồng Quân đã hợp đạo để xâm thực Thiên Đạo của Nhị Hào Hồng Hoang.

Đó là một loại Hỗn Độn Bệnh Độc.

Không thể không nói, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang thật là âm hiểm.

Lấy Thiên Đạo chi lực ngưng luyện Hỗn Độn chi lực, thêm vào đạo quả của Thánh Nhân, biến thành một loại bệnh độc.

Hỗn Độn Bệnh Độc một khi phát tác, sẽ xâm thực chân linh của Thánh Nhân, nếu Thánh Nhân hợp đạo, còn có thể xâm thực Thiên Đạo.

Hiện tại, Hỗn Độn Bệnh Độc đang xâm thực chân linh của Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang, và thông qua Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang để xâm thực Thiên Đạo của Nhị Hào Hồng Hoang.

Cứ như vậy, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang sẽ đoạt xá.

Dùng Hỗn Độn Bệnh Độc xâm thực Thiên Đạo cũng chỉ để làm yếu Thiên Đạo chi lực, tiện cho việc đoạt xá mà thôi.

Có thể nói, việc bị Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang thôn phệ cũng nằm trong kế hoạch của Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang.

Trước khi đến Nhị Hào Hồng Hoang, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang đã chuẩn bị sẵn Hỗn Độn Bệnh Độc, và giấu Hỗn Độn Bệnh Độc trong bản nguyên cơ thể, khi Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang thôn phệ Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang, Hỗn Độn Bệnh Độc được ẩn giấu cũng bắt đầu phát tác.

Lúc này, Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang cũng đã hiểu rõ kế hoạch của Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang, nhưng đã quá muộn.

"Kế hay!" Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang mặt âm trầm.

Chương 469

Thân là người hợp đạo, Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang là một phần của Thiên Đạo Hồng Hoang này, trong tình huống bình thường, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang không thể đoạt xá, nhưng giờ đây, khả năng đoạt xá lại rất lớn.

Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang toàn lực vận dụng Thiên Đạo chi lực, nhưng lại chỉ có thể vận dụng rất ít.

Theo thời gian trôi đi, chân linh của Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang bị Hỗn Độn Bệnh Độc xâm thực ngày càng nghiêm trọng.

Do Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang đã hợp đạo, bằng Hỗn Độn Bệnh Độc hiện tại không thể triệt để xóa sổ chân linh, nhưng lại khiến chân linh bị tổn thương nghiêm trọng, thậm chí chìm vào giấc ngủ, thêm vào việc bệnh độc xâm thực Thiên Đạo, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang cũng có thể đoạt xá.

Kinh nộ đan xen, Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang lập tức trở về Thiên Đạo.

Sau khi lấy thân hợp đạo, Y cũng đã trở thành một phần của Thiên Đạo.

Trong Nhị Hào Hồng Hoang, Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang có thể tùy ý.

Khi Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang trở về Thiên Đạo, việc Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang muốn đoạt xá không nghi ngờ gì sẽ khó khăn hơn.

Tuy nhiên, Thiên Đạo của Nhị Hào Hồng Hoang đang giao phong với Thiên Đạo của Nhất Hào Hồng Hoang, thêm vào sự xâm thực của

Hỗn Độn Bệnh Độc, sự giúp đỡ đối với Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang cũng có hạn.

Mọi thứ đều nghiêng về phía Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang.

Theo thái thế này phát triển, Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang sẽ bị Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang đoạt xá.

Dần dần, ý chí của Thiên Đạo Nhị Hào Hồng Hoang cũng bắt đầu nghiêng về phía Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang.

Trước hết, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang là Thiên Đạo Thánh Nhân của Nhất Hào Hồng Hoang, nếu đoạt xá được Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang, Nhất Hào Hồng Hoang cũng mất đi một Thiên Đạo Thánh Nhân tu vi đỉnh phong, đó là một tổn thất không nhỏ, trong tình huống này lại có lợi cho Nhất Hào Hồng Hoang.

Hơn nữa, Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang cũng có đủ sự hiểu biết về Nhất Hào Hồng Hoang.

Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang đã chơi một ván bài hay nhưng lại đánh hỏng.

"Hồng Quân hoặc sẽ trở thành người thắng lớn nhất." Chuẩn Đề có chút lo lắng.

Hồng Quân lão luyện thâm hiểm, bất luận là Nhị Hào Hồng Hoang, hay ở Nhất Hào Hồng Hoang, trong thời đại Thái Cổ và Viễn Cổ, Hồng Quân hoành hành ngang dọc, không gì bất lợi, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân đầu tiên, lại thu hoạch được vô số Tiên Thiên bảo vật.

Ở Nhị Hào Hồng Hoang, Hồng Quân càng thành công hợp đạo, trở thành một phần của Thiên Đạo.

Giờ đây, Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang thôn phệ Hồng

Quân của Nhất Hào Hồng Hoang, nhưng Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang lại lợi dụng Hỗn Độn Bệnh Độc, muốn đoạt xá Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang.

Bất luận Hồng Quân nào giành chiến thắng, đều sẽ là một phần của Thiên Đạo Nhị Hào Hồng Hoang, tu vi thấp nhất cũng là Thánh Nhân viên mãn, thực lực e rằng sẽ vượt qua bản thể Cộng Công.

Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tiếp Dẫn cũng đều đang tính toán.

Cộng Công lại có vẻ mặt bình tĩnh.

Hai Hồng Hoang đều có Bàn Cổ Chân Linh, Bàn Cổ Chân Linh của Nhị Hào Hồng Hoang là Nguyên Thủy Thiên Vương, một trong Tam Thanh.

Việc Hồng Quân muốn quật khởi không dễ dàng như vậy, còn phải hỏi hai Bàn Cổ nữa.

Hồng Quân thực sự quật khởi, cũng chưa chắc là chuyện xấu.

Thù hận giữa Hồng Quân và Bàn Cổ là không chết không thôi.

Cộng Công trong lòng không hề hoảng loạn, trầm tĩnh, ngồi vững trên đài câu cá.

Lúc đó, Tiếp Dẫn lại động thân đi đến không gian Thiên Đạo.

Sau Tiếp Dẫn, Cộng Công, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Chuẩn Đề cũng đều đi đến không gian Thiên Đạo.

Không gian Thiên Đạo của Nhị Hào Hồng Hoang và Nhất Hào Hồng Hoang không khác biệt nhiều.

Vừa tiến vào không gian Thiên Đạo, chư Thánh cũng cảm ứng được khí tức của Hồng Quân.

Dù sao Hồng Quân cũng là một phần của Thiên Đạo.

Mặc dù cơ thể Hồng Quân chỉ là một phần nhỏ của Thiên Đạo, nhưng Thánh Nhân trong không gian Thiên Đạo lại dễ dàng cảm ứng khí tức của Hồng Quân.

Có thể cảm ứng được Hồng Quân, không có nghĩa là có thể tìm thấy nguyên thần Hồng Quân.

Hiện tại, một Hồng Quân đã thôn phệ Hồng Quân khác, hai Hồng Quân hợp nhất, pháp lực tăng mạnh, mặc dù tu vi chưa đạt Thánh Nhân viên mãn, nhưng cũng sắp rồi.

Trong thể nội Hồng Quân, hai chân linh đang tranh giành.

Chân linh của Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang chiếm hết thượng phong.

Cứ như vậy, việc chân linh của Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang thành công đoạt xá cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Khí độc Hỗn Độn nhẹ nhàng trôi nổi trong không gian Thiên Đạo.

Hỗn Độn Bệnh Độc không chỉ đang xâm thực chân linh của Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang, mà còn đang xâm thực Thiên Đạo này.

Cẩn thận cảm ứng khí tức của Hồng Quân, Tiếp Dẫn đột nhiên chắp hai tay, niệm một tiếng Phật hiệu, sau đó, Phật quang chiếu rọi tứ phương.

Chuẩn Đề bên cạnh Tiếp Dẫn đầu tiên ngây người, sau đó cũng phát ra Phật quang.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đã dùng Phật pháp hóa giải Hỗn Độn Bệnh Độc, vừa giúp chân linh của Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang, lại vừa có công đức lớn từ hành động này.

Hóa giải bệnh độc xâm thực Thiên Đạo, tự nhiên sẽ có công đức

Thiên Đạo.

Hiện tại chân linh của Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang rõ ràng đang ở thế yếu, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tuyết trung tống thán, lại cân bằng được hai chân linh Hồng Quân.

Khi hai chân linh Hồng Quân cân bằng, chư Thánh muốn tiến hành mưu tính cũng dễ dàng.

Có thể nói, hai người Tiếp Dẫn đã nhất cử lưỡng tiện.

Chỉ thấy, dưới Phật pháp của hai người Tiếp Dẫn, Hỗn Độn Bệnh Độc nhẹ nhàng trôi nổi trong không gian Thiên Đạo bị từng chút một hóa giải.

Có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người hóa giải Hỗn Độn Bệnh Độc, áp lực của chân linh Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang cũng giảm đi không ít.

Trong không gian Thiên Đạo của Nhị Hào Hồng Hoang, hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Hồng Hoang này hợp lực dùng Phật pháp hóa giải Hỗn Độn Bệnh Độc.

Đồng thời, hai chân linh của Hồng Quân cũng đang giằng co.

Thời gian trôi đi, sự va chạm của hai Hồng Hoang cũng ngày càng kịch liệt, vô số sinh linh bỏ mình.

Mỗi Hồng Hoang có quá nhiều sinh linh, phần lớn trong số đó là sinh linh bình thường, dưới sự va chạm của hai Hồng Hoang, thế giới chấn động, các loại tai nạn bùng phát.

Không ít chủng tộc diệt vong.

Cùng với sự tiêu hao sức mạnh thế giới, Thiên Đạo của hai Hồng Hoang cũng ngày càng suy yếu, đó lại là chuyện tốt cho Cộng Công.

Đột nhiên, thần sắc Cộng Công chợt động, như thể cảm ứng được

điều gì đó, lại như đang suy tư.

"Hưu!" Một đạo Hỗn Độn chi lực xé rách hư không, khiến toàn bộ không gian Thiên Đạo hơi rung chuyển, đó chính là sức mạnh của Bàn Cổ Phiên.

Bàn Cổ Phiên là một trong Khai Thiên Tam Bảo, cũng là món có uy lực lớn nhất trong Khai Thiên Tam Bảo, nhưng cũng chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực có một giới hạn trên.

Cơ bản là tu vi Thánh Nhân trung kỳ triệt để luyện hóa Bàn Cổ Phiên cũng có thể phát huy uy năng lớn nhất của bảo vật này.

Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ và Hỗn Độn Chung của Nhất Hào Hồng Hoang đã dung hợp thành Đại Đạo Chí Bảo Khai Thiên Phủ, nằm trong tay bản thể Cộng Công, còn Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ và Hỗn Độn Chung của Nhị Hào Hồng Hoang vẫn chưa dung hợp, Bàn Cổ Phiên nằm trong tay Nguyên Thủy, Thái Cực Đồ lại nằm trong tay Thái Thượng, còn về Hỗn Độn Chung, kể từ sau khi Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc thì không rõ tung tích, Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không tìm thấy.

Giờ đây, sức mạnh Bàn Cổ Phiên xuất hiện, không nghi ngờ gì, Nguyên Thủy đã ra tay.

Hay chính xác hơn, Bàn Cổ của Nhị Hào Hồng Hoang đã ra tay.

"Sức mạnh của Bàn Cổ Phiên." "Nguyên Thủy!" "Bàn Cổ!" Lúc đó, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đều nhận ra.

Hai chân linh của Hồng Quân cũng phát hiện ra.

Một nhân ảnh từ hư không bị xé rách bước ra, tiến vào không gian Thiên Đạo, đó chính là Nguyên Thủy.

Lần trước, Nguyên Thủy chỉ có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng

giờ đây, đã đạt đến Thánh Nhân hậu kỳ.

Trong thời gian ngắn ngủi, tu vi Nguyên Thủy thăng tiến lớn như vậy, không thể không nói, Bàn Cổ quả nhiên đáng sợ.

Nguyên Thủy không hề che giấu tu vi, khí thế cường đại tán phát ra, khiến mọi người đều cảm thấy áp lực.

Thần sắc Cộng Công cũng ngưng trọng, vốn tưởng rằng tu vi hiện tại của Nguyên Thủy cũng chỉ là Thánh Nhân trung kỳ, nhưng lại đánh giá thấp rồi.

Nếu cho Nguyên Thủy thêm một khoảng thời gian, ước chừng có thể đột phá Thánh Nhân đỉnh phong, thậm chí Thánh Nhân viên mãn.

Trước đây, Nguyên Thủy chỉ là không sớm bộc lộ, nên mới luôn duy trì tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, khiến Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh không kiêng kỵ, giờ đây thân phận đã bại lộ, cũng không cần thiết phải duy trì tu vi Thánh Nhân sơ kỳ nữa, vì vậy, trong thời gian ngắn đã đề thăng tu vi lên.

Mặc dù Nguyên Thủy chỉ có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, nhưng Y là người khai tịch Hồng Hoang này, Thiên Đạo chi lực mà Y có thể vận dụng phi thường.

Chương 470

Nhìn Nguyên Thủy, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều lâm vào cảnh đại địch.

Nguyên Thủy ra tay vào lúc này, rõ ràng là nhắm vào Hồng Quân.

Có thể khẳng định, Nguyên Thủy sẽ không giúp đỡ bất kỳ chân linh Hồng Quân nào, mà muốn khống chế Hồng Quân.

Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang đã thôn phệ Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang, tu vi đã cực cao, đã cấu thành uy hiếp quá lớn đối với Nguyên Thủy.

Một tay cầm Tam Bảo Ngọc Như Ý, một tay cầm Bàn Cổ Phiên, đỉnh đầu Chư Thiên Khánh Vân, toàn thân lượn lờ Điều Thiên Thần Lôi, hai mắt liên kết với Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, khí thế Nguyên Thủy ngày càng cường đại.

"Hồng Quân, ra đây cho ta." Ngữ khí Nguyên Thủy đạm nhiên.

Ánh mắt Nguyên Thủy cũng đã lướt qua Cộng Công và Thái Thượng cùng những người khác, nhưng không hề để vào mắt.

Cộng Công dù sao cũng chỉ là một phân thân, bản thể đang ở Nhất Hào Hồng Hoang.

Thái Thượng cũng chỉ có tu vi Thánh Nhân trung kỳ.

Mặc dù Cộng Công có thể vận dụng sức mạnh Lục Đạo Luân Hồi, nhưng muốn đối phó với Thánh Nhân hậu kỳ thì độ khó cực lớn.

Lần này, Nguyên Thủy vì muốn khống chế Hồng Quân.

Tu vi pháp lực, đạo hạnh cảnh giới, cũng như Thiên Đạo chi lực mà Hồng Quân có thể vận dụng, đều kinh người, nhưng giờ đây hai

chân linh đang tranh phong, lại không thích hợp để chiến đấu với Nguyên Thủy.

Vì vậy, lời Nguyên Thủy vừa dứt, lại không thấy Hồng Quân xuất hiện.

Thấy Hồng Quân không xuất hiện, Nguyên Thủy lại cười lạnh.

Lúc đó, dưới một ý niệm của Nguyên Thủy, Thiên Đạo vĩ lực giáng lâm, rơi xuống Chư Thiên Khánh Vân trên đỉnh đầu Y.

Cùng với sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, Thập Nhị Vạn Cửu Thiên Lục Bách đóa kim liên trên Chư Thiên Khánh Vân của Nguyên Thủy hóa thành Bàn Cổ Phù Lục, thần quang chói mắt.

Uy thế Thiên Đạo phát ra, Thập Nhị Vạn Cửu Thiên Lục Bách Bàn Cổ Phù Lục hóa thành lưu quang.

Tiếp đó, trong không gian Thiên Đạo xuất hiện từng đợt gợn sóng yếu ớt.

Thập Nhị Vạn Cửu Thiên Lục Bách đợt gợn sóng yếu ớt tụ lại, lan rộng ra tứ diện bát phương.

Chỉ cần hai chân linh Hồng Quân còn đang giao phong, tất yếu sẽ bị Nguyên Thủy tìm thấy.

Bất kỳ tồn tại nào dưới Đại Đạo cũng có giới hạn, không gian Thiên Đạo tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Chớp mắt, Nguyên Thủy cũng đã phát hiện ra vị trí của Hồng Quân.

Hồng Quân là một phần của Thiên Đạo, cũng là một phần của không gian Thiên Đạo.

Vừa phát hiện Hồng Quân, Nguyên Thủy tế Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Khi Tam Bảo Ngọc Như Ý vừa được tế, có tường vân lượn lờ, lại có long phượng cùng minh.

Thiên chi Tam Bảo Nhật Nguyệt Tinh, Địa chi Tam Bảo Thủy Hỏa Phong, Nhân chi Tam Bảo Tinh Khí Thần, chín loại thần quang tụ lại, hình thành Cửu Thải Thần Quang.

Trong Cửu Thải Thần Quang, uy lực của Ngọc Như Ý không ngừng tăng cường.

Tam Bảo Ngọc Như Ý là chứng đạo chi bảo của Nguyên Thủy, là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng ẩn chứa đạo của Nguyên Thủy.

Đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, chứng đạo chi bảo vô cùng quan trọng, một khi chứng đạo chi bảo bị hủy, đạo đã tu luyện cũng sẽ bị tổn hại.

Nhưng, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo dù sao cũng không bằng Tiên Thiên Chí Bảo.

Có thể thấy rõ ràng, uy lực của Tam Bảo Ngọc Như Ý yếu hơn Bàn Cổ Phiên.

"Bành!" Khi Tam Bảo Ngọc Như Ý đánh trúng một nơi nào đó trong không gian Thiên Đạo, trong Cửu Thải Thần Quang, thân ảnh Hồng Quân hiện ra.

Một kích của Nguyên Thủy vừa đúng lúc, khiến Hồng Quân không thể không hiện thân.

Trong tình huống bình thường, Thiên Đạo Thánh Nhân và Thánh Nhân hợp đạo chiến đấu trong không gian Thiên Đạo, hậu giả ưu thế quá lớn.

Nguyên Thủy là Thiên Đạo Thánh Nhân của Nhị Hào Hồng Hoang, nhưng Hồng Quân lại đã sớm hợp đạo, vì vậy, trong không gian Thiên Đạo, tu vi Hồng Quân chỉ là Thánh Nhân trung kỳ, Nguyên

Thủy là Thánh Nhân hậu kỳ, cũng lẽ ra Hồng Quân thắng lớn hơn.

Hiện tại, Nguyên Thủy có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, tu vi Hồng Quân lại là Thánh Nhân đỉnh phong, vô hạn tiếp cận Thánh Nhân viên mãn, thắng bại lẽ ra không có huyền niệm, nhưng một mặt Nguyên Thủy là Bàn Cổ Chân Linh, mặt khác, trong thể nội Hồng Quân lại có hai chân linh tranh giành.

Vì vậy, tình hình lại có lợi cho Nguyên Thủy.

Nếu không, Hồng Quân cũng sẽ không không hiện thân, mà phải để Nguyên Thủy ra tay bức Y hiện thân.

Bức Hồng Quân xuất hiện, Nguyên Thủy cười lạnh lùng, Bàn Cổ Phiên trong tay rung động, một cỗ sát cơ hỗn độn hung mãnh cuồn cuộn lao tới.

Tam Bảo Ngọc Như Ý cũng lại lần nữa công kích.

Chân linh của Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang vận dụng sức mạnh Thiên Đạo, chống đỡ công kích của Tam Bảo Ngọc Như Ý và Bàn Cổ Phiên, nhưng làm như vậy, chân linh của Hồng Quân của Nhị Hào Hồng Hoang lại chiếm thế thượng phong lớn.

"Khốn kiếp!" Chân linh của Hồng Quân của Nhất Hào Hồng Hoang phẫn nộ.

Hiện tại, hai chân linh đang tranh giành thân thể, nguyên thần, đạo quả của Hồng Quân, bất kỳ chân linh Hồng Quân nào chống đỡ công kích của Nguyên Thủy, đều sẽ bị chân linh Hồng Quân kia thừa cơ.

Còn về việc trước tiên đánh bại Nguyên Thủy rồi mới tranh đấu, hai chân linh Hồng Quân lại không thể làm được.

Ngoài ra, hiện nay hai Hồng Hoang đang va chạm, bất luận là Nguyên Thủy hay Hồng Quân, đều quan trọng đối với Nhị Hào Hồng Hoang.

Hiện tại, Nhất Hào Hồng Hoang đã hơi chiếm thế thượng phong.

Bây giờ, Bàn Cổ của Nhị Hào Hồng Hoang đối đầu với Thánh Nhân hợp đạo, lại khiến Nhị Hào Hồng Hoang nội loạn, thế yếu lại càng lớn.

Bất luận Nguyên Thủy hay Hồng Quân, đều không thể chậm trễ, nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

Cộng Công và Thái Thượng cùng những người khác lại là những người đứng ngoài cuộc lạnh lùng.

Tiếp theo, do hai chân linh tranh đấu, Hồng Quân bị Nguyên Thủy áp đảo.

Nếu hai chân linh Hồng Quân có thể đồng lòng hiệp lực, phát huy ra toàn bộ sức mạnh của Hồng Quân, đánh bại Nguyên Thủy cũng có khả năng, nhưng hiện tại muốn hai chân linh Hồng Quân đồng lòng hiệp lực, lại không thực tế.

Tuy nhiên, Hồng Quân dù sao cũng là một phần của Thiên Đạo, tu vi lại ở trên Nguyên Thủy, Nguyên Thủy là Bàn Cổ Chân Linh, muốn đánh giết Hồng Quân cũng không quá khả thi.

"Bàn Cổ, cứ chiến đấu như vậy, chỉ khiến Thiên Đạo suy yếu, một khi bị Thiên Đạo của Hồng Hoang khác thôn tính, chúng ta đều khó thoát khỏi diệt vong." Hồng Quân mở lời.

Nguyên Thủy lại không nói một lời.

Tam Bảo Ngọc Như Ý và Bàn Cổ Phiên đang công kích Hồng Quân.

Dưới công kích của Nguyên Thủy, Hồng Quân không chỉ hoảng loạn, mà còn bị thương, nhưng vừa bị thương đã hồi phục.

Thánh Nhân bất tử bất diệt, pháp lực vô cùng vô tận, bị thương

cũng sẽ nhanh chóng hồi phục, đó chính là lợi ích của nguyên thần ký thác Thiên Đạo hoặc Đại Đạo.

Hồng Quân còn tiến thêm một bước so với nguyên thần ký thác Thiên Đạo, đó chính là hòa hợp làm một với Thiên Đạo, trở thành một phần nhỏ của Thiên Đạo.

Một cuộc tấn công bình thường, dù khiến Hồng Quân bị trọng thương, cũng sẽ lập tức hồi phục.

"Thiên Đạo Cấm Khu!" Nguyên Thủy đột nhiên hét lớn một tiếng, thi triển một thần thông.

Ngay lập tức, một lượng lớn Thiên Đạo chi lực bị Nguyên Thủy thao túng, hình thành một lãnh địa, trong lãnh địa đó là cấm khu.

Ngay cả Thánh Nhân hợp đạo, nếu Thiên Đạo chi lực mà y có thể vận dụng không bằng Nguyên Thủy, trong Thiên Đạo Cấm Khu, cũng không thể vận dụng Thiên Đạo chi lực.

Đơn giản, Thiên Đạo Cấm Khu có thể bình phong Thiên Đạo chi lực.

Khi Nguyên Thủy thi triển Thiên Đạo Cấm Khu, chỉ trong khoảnh khắc, lãnh địa hình thành từ Thiên Đạo chi lực cũng xuất hiện.

Hồng Quân tuy phản ứng nhanh, nhưng vì hai chân linh Hồng Quân tranh giành quyền khống chế thân thể và nguyên thần, dẫn đến chậm chạp một chút, cũng đã ở trong Thiên Đạo Cấm Khu của Nguyên Thủy.

Thân ở trong Thiên Đạo Cấm Khu, hai chân linh Hồng Quân đều kinh hãi.

Trong Thiên Đạo Cấm Khu muốn vận dụng Thiên Lực, cần Thiên Đạo chi lực siêu việt.

Trong nguyên thần Hồng Quân, hai chân linh đối địch, chân linh của Nhất Hào Hồng Hoang chiếm ưu thế, nhưng cũng không thể trong thời gian ngắn đánh bại chân linh của Nhị Hào Hồng Hoang.

“Ta trước tiên ứng phó cửa ải trước mắt này.” Chân linh của Nhị Hào Hồng Hoang nói.

“.....” Chân linh của Nhất Hào Hồng Hoang.

Muốn hai chân linh hợp tác, cả hai bên đều không yên tâm, nếu có cơ hội, tuyệt đối sẽ đâm một đao sau lưng.

Nhưng, tình cảnh hiện tại quả thực không hay.

Chương 471

Thân ở trong Thiên Đạo Cấm Khu của Nguyên Thủy, nếu không thể vận dụng Thiên Đạo chi lực, lại không thể vận dụng bao nhiêu pháp lực, Hồng Quân dù tu vi siêu Nguyên Thủy, cũng chỉ có một con đường bại vong.

Đương nhiên, Nguyên Thủy hiện tại đánh chết Hồng Quân, lại được không bù mất.

Thiên Đạo của Nhị Hào Hồng Hoang vốn đã ở thế yếu, nếu Nguyên Thủy lại đánh chết Hồng Quân, Thiên Đạo của thế giới này cũng sẽ càng thêm suy yếu.

Một khi Thiên Đạo của thế giới này bị Thiên Đạo của Nhất Hào Hồng Hoang thôn tính, các Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang này, không một ai có thể thoát.

Hai chân linh đã đạt được cộng thức, mặc dù tương hỗ đề phòng, nhưng cũng khiến họ hợp lực đối kháng Thiên Đạo Cấm Khu.

Có hai chân linh Hồng Quân đạt được cộng thức, Hồng Quân trong Thiên Đạo Cấm Khu cũng vận dụng Thiên Đạo vĩ lực.

Thân là một phần của Thiên Đạo, mặc dù ở trong Thiên Đạo Cấm Khu, nhưng Hồng Quân cũng có thể dẫn động Thiên Đạo chi lực.

Chỉ thấy, một cỗ Thiên Đạo chi lực xuất hiện trong tay Hồng Quân, nhưng, cỗ Thiên Đạo chi lực vừa xuất hiện đã bị Thiên Đạo Cấm Khu phân giải đi.

Thiên Đạo Cấm Khu được hình thành từ Thiên Đạo chi lực, có Thiên Đạo chi lực cường đại, nếu Thiên Đạo chi lực không bằng, sẽ bị phân giải.

Càng lúc càng nhiều Thiên Đạo chi lực xuất hiện trong tay Hồng Quân, nhưng chỉ cần vừa xuất hiện đã bị phân giải.

Dần dần, Thiên Đạo chi lực mà Hồng Quân có thể vận dụng đã đạt đến cực hạn, nhưng lại không thể vượt qua Thiên Đạo Cấm Khu.

Hai chân linh Hồng Quân đều uất ức.

Hồng Quân tu vi cao hơn Nguyên Thủy, lại là Thánh Nhân hợp đạo, cao hơn một bậc so với Thánh Nhân nguyên thần ký thác Thiên Đạo, ưu thế lớn như vậy, nhưng Thiên Đạo chi lực vận dụng lại bị Nguyên Thủy so sánh hạ thấp xuống.

Chỉ có thể nói, Bàn Cổ Chân Linh và Thiên Đạo có độ thân hòa quá cao.

Dù sao Hồng Hoang này do Bàn Cổ khai tịch, Thiên Đạo lại là do quy tắc Hồng Hoang diễn hóa ra.

Nếu Bàn Cổ không vẫn lạc, quyền hành Thiên Đạo Hồng Hoang hoàn toàn nằm trong tay Bàn Cổ.

"Giao ra một tia nguyên thần, thần phục ta." Nguyên Thủy nói với Hồng Quân.

Hồng Quân mặt âm trầm.

Thấy Hồng Quân không muốn thần phục, Nguyên Thủy cười nói: "Hai chân linh, chân linh nào nguyện ý thần phục ta, ta sẽ giúp ngươi đối phó với chân linh kia." Lời hứa của Nguyên Thủy vừa thốt ra, hai chân linh Hồng Quân đều động lòng.

Mặc dù uất ức, nhưng tình thế bức người, Thiên Đạo chi lực mà Nguyên Thủy có thể vận dụng quá cường đại, Thiên Đạo Cấm Khu hình thành từ đó Hồng Quân khó có thể phá giải.

Thực ra, Thiên Đạo Cấm Khu cũng tồn tại một nhược điểm, nếu

Thiên Đạo chi lực không bằng, tự nhiên bị cấm khu phân giải, nhưng nếu muốn vượt qua cấm khu, cấm khu sẽ sụp đổ, Nguyên Thủy thì sẽ bị phản phệ.

Ngoài ra, từ bên ngoài công kích cấm khu, cũng dễ dàng phá vỡ cấm khu hơn.

Lúc đó, Hồng Quân mở lời thỉnh cầu Cộng Công, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh ra tay giúp đỡ.

Đối mặt với lời thỉnh cầu của Hồng Quân, hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tiên phong bày tỏ thái độ.

Chỉ thấy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng thời vận dụng Thiên Đạo chi lực.

Thiên Đạo chi lực mà Tây Phương Nhị Thánh vận dụng không quá cường đại, nhưng cũng đáng kể.

Chỉ thấy, hai cỗ Thiên Đạo chi lực kết hợp lại, xung kích Thiên Đạo Cấm Khu.

Hai người Tiếp Dẫn không ở trong Thiên Đạo Cấm Khu, từ bên ngoài công kích, độ khó nhỏ, nhưng hai người dù có cộng gộp Thiên Đạo chi lực lại cũng không thể lay động Thiên Đạo Cấm Khu.

Thực ra là Thiên Đạo chi lực mà hai người Tiếp Dẫn có thể vận dụng quá ít.

Từ bên ngoài công kích, không có Thiên Đạo chi lực cường đại cũng không thể lay động Thiên Đạo Cấm Khu.

Do Tây Phương Nhị Thánh không thể lay động Thiên Đạo Cấm Khu, áp lực của Hồng Quân không hề giảm đi.

Nữ Oa do dự một chút, cũng ra tay.

Thiên Đạo chi lực mà Nữ Oa vận dụng cũng tương đương với

Tây Phương Nhị Thánh, ba người cộng lại, cũng không thể lay động Thiên Đạo Cấm Khu.

Sau khi Tây Phương Nhị Thánh cùng Nữ Oa liên tiếp xuất thủ, Thái Thượng và Thông Thiên cũng đã hành động.

Sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân, nguyên thần đều ký thác Thiên Đạo, có thể vận dụng Thiên Đạo Chi Lực.

Tu vi Thánh Nhân trung kỳ của Thái Thượng có thể vận dụng Thiên Đạo chi lực vượt xa Thông Thiên, Tây Phương Nhị Thánh và Nữ Oa.

Sáu cỗ Thiên Đạo sức mạnh hợp nhất, liên thủ xung kích Thiên Đạo Cấm Khu.

Nguyên Thủy và Hồng Quân đã giao thủ bên trong Thiên Đạo Cấm Khu.

Có Thái Thượng cùng những người khác xuất thủ, áp lực của Hồng Quân cũng giảm bớt phần nào.

Không, Hồng Quân lại đang ở hạ phong.

Nguyên Thủy có Chư Thiên Khánh Vân hộ thể, vạn pháp bất xâm, đứng ở thế bất bại.

Muốn phá Chư Thiên Khánh Vân, trước tiên phải phá vỡ mười hai vạn chín ngàn sáu trăm đóa kim liên trên khánh vân, mỗi đóa kim liên đều có thể sánh với Tiên Thiên Linh Bảo.

Tam Bảo Ngọc Như Ý và Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy, bộc phát ra thần uy hạo hãn.

Điều quan trọng nhất, phía sau Nguyên Thủy xuất hiện hình chiếu Thời Gian Trường Hà, một Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh xuất hiện giữa Thời Gian Trường Hà.

Hồng Quân Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phiến bị Nguyên Thủy đoạt lấy, Nguyên Thủy hẳn đã có được những mảnh vỡ còn thiếu, khiến Tạo Hóa Ngọc Điệp trở nên hoàn chỉnh.

Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh là Đại Đạo Chí Bảo.

Nhìn Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh phía sau Nguyên Thủy, ánh mắt Cộng Công lóe sáng.

Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh của Hồng Hoang số 1 nằm trong tay Cộng Công, nay, Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh của Hồng Hoang số 2 lại ở trước mắt.

"Nếu có thể đoạt được Tạo Hóa Ngọc Điệp phía sau Nguyên Thủy, dung hợp hai Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh lại..." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Hai Đại Đạo Chí Bảo hợp nhất, uy năng khó lường.

Vu Hoàng Thiên Đạo nằm trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, nếu Cộng Công có thể đoạt được Tạo Hóa Ngọc Điệp trước mắt, dung hợp hai Tạo Hóa Ngọc Điệp, Vu Hoàng Thiên Đạo cũng sẽ trưởng thành.

Nhưng, muốn đoạt lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp phía sau Nguyên Thủy không hề dễ, ngay cả bản thể Cộng Công ở đây cũng không có quá nhiều nắm chắc, huống chi hiện tại Cộng Công chỉ là một phân thân có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ.

Nhưng phải thử một lần.

Nghĩ đoạn, Cộng Công triệu hồi Tam Xoa Kích.

Y đã lâu không động đến Tam Xoa Kích.

Tam Xoa Kích do Thí Thần Thương và Đoạn Ngọc Câu dung hợp mà thành, lại có Tạo Hóa Chi Lực, là Tiên Thiên Chí Bảo, lực công kích vượt xa Bàn Cổ Phiên.

Đối với bản thể Cộng Công, Tam Xoa Kích không có tác dụng quá lớn.

Tam Xoa Kích vốn ở Hồng Hoang số 1, có thể trực tiếp triệu hồi, nhưng Lục Đạo Luân Hồi của hai Hồng Hoang lại có tác dụng lớn.

Khi Tam Xoa Kích vừa xuất hiện trong tay Cộng Công, một cỗ Đại Đạo Chi Lực và một cỗ Lục Đạo Chi Lực liền gia trì lên Tam Xoa Kích.

Đại Đạo vô sở bất tại, vì vậy, đối với Cộng Công, ở Hồng Hoang số 1 hay Hồng Hoang số 2 không khác biệt mấy, nhưng đối với Thánh Nhân của hai Hồng Hoang, đi đến một Hồng Hoang khác lại khó khăn, đây cũng là một ưu điểm lớn của Đại Đạo Thánh Nhân.

Dù sao đây chỉ là một phân thân của Cộng Công, tuy có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng có thể vận dụng Đại Đạo Chi Lực hữu hạn, so ra, Lục Đạo Chi Lực lại cường đại hơn.

Pháp lực cường đại của Thánh Nhân sơ kỳ, một cỗ Đại Đạo Chi Lực, lại thêm Lục Đạo Chi Lực cường đại, ngưng tụ trên Tiên Thiên Chí Bảo Tam Xoa Kích.

Cộng Công vừa xuất thủ liền thi triển thức thứ nhất của Đại Đạo Cửu Thức.

So với Khai Thiên Cửu Thức, thức mà Cộng Công lĩnh ngộ lại càng cường đại hơn.

Tuy chỉ là thức thứ nhất của Đại Đạo Cửu Thức, nhưng Cộng Công vừa xuất thủ, một đạo sát cơ sắc bén vô cùng đã khóa chặt Nguyên Thủy, xung kích Thiên Đạo Cấm Khu.

Khi Cộng Công vừa xuất thủ, sắc mặt Nguyên Thủy hơi biến đổi.

Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh xuất thủ, Nguyên Thủy cũng không cảm thấy áp lực, nhưng Cộng

Công vừa ra tay, Nguyên Thủy lại cảm nhận được áp lực.

May mà chỉ là phân thân của Cộng Công, nếu là bản thể Cộng Công, áp lực của Nguyên Thủy sẽ càng lớn hơn.

"Oanh!" Hồng Quân ở trong, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh ở ngoài, vốn đã làm suy yếu sức mạnh của Thiên Đạo Cấm Khu, dưới một đòn của Cộng Công, Thiên Đạo Cấm Khu tuy không trực tiếp phá diệt, nhưng cũng đã bất ổn nghiêm trọng.

Một kích không thể phá Thiên Đạo Cấm Khu, Cộng Công lại tung ra một kích nữa.

Đại Đạo Cửu Thức thức thứ hai.

So với Đại Đạo đệ nhất thức, uy lực Đại Đạo đệ nhị thức đã mạnh hơn nhiều.

Chương 472

"Oanh!" Tiếp theo, Đại Đạo đệ tam thức.

"Oanh!"...

Nguyên Thủy không thể phân tâm đối phó Cộng Công, nếu không, Thiên Đạo Cấm Khu sẽ khó nhốt được Hồng Quân.

"Hỗn xược!" Nguyên Thủy kinh nộ không thôi.

Vốn dĩ, Nguyên Thủy nắm chắc phần thắng, đánh bại Hồng Quân cũng chỉ là vấn đề thời gian, nhưng với sự xuất thủ của Cộng Công và Thái Thượng cùng những người khác, lại khiến Nguyên Thủy rơi vào thế yếu.

Tình thế ngày càng bất lợi, Nguyên Thủy bạo nộ.

Đến nước này, Nguyên Thủy không thể lùi bước.

Lập tức, hình chiếu Thời Gian Trường Hà phía sau Nguyên Thủy dung nhập vào Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Trong cõi u minh, sức mạnh Thời Gian Trường Hà giáng lâm, khiến uy lực Tạo Hóa Ngọc Điệp của Nguyên Thủy không ngừng tăng cường.

Thiên Đạo Cấm Khu lại có thể tăng phúc sức mạnh Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Thần quang tạo hóa chói mắt.

Thoáng chốc, Tạo Hóa Ngọc Điệp biến thành một nhân thân, giống Nguyên Thủy đến bảy tám phần, thực lực không dưới Nguyên Thủy, cũng có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ.

Đối phó một Nguyên Thủy đã không dễ, lại thêm một Thánh Nhân

hậu kỳ nữa, độ khó nghiễm nhiên càng lớn.

Cộng Công cũng tiến vào Thiên Đạo Cấm Khu.

Thiên Đạo Cấm Khu có thể bình phong Thiên Đạo Chi Lực, nhưng lại không thể bình phong Đại Đạo Chi Lực, vì vậy, Đại Đạo Thánh Nhân ở trong Thiên Đạo Cấm Khu không bị hạn chế quá lớn.

Hồng Quân đối chiến Nguyên Thủy, Cộng Công thì đối mặt với nhân thân do Tạo Hóa Ngọc Điệp hóa thành.

Nhân thân do Tạo Hóa Ngọc Điệp hóa thành là phân thân của Nguyên Thủy, có chút tương tự Tam Thi Phân Thân, nhưng lại không hoàn toàn giống.

Thiên Đạo phân thân, chỉ có thể tồn tại trong Thiên Đạo Cấm Khu, nếu Thiên Đạo Cấm Khu bị phá, phân thân cũng sẽ biến trở lại thành Tạo Hóa Ngọc Điệp, uy lực đại giảm.

Với tu vi Thánh Nhân sơ kỳ đối chiến Thánh Nhân hậu kỳ, tuy có Đại Đạo Chi Lực và Lục Đạo Chi Lực, nhưng Cộng Công lại ở hạ phong.

Lúc này, Cộng Công đã hiển hóa ra Bàn Cổ Chân Thân.

Tuy không sánh bằng Bàn Cổ Chân Thân bản thể, nhưng dù sao cũng là Bàn Cổ Chân Thân, mức độ cường hãn có thể sánh với Tiên Thiên Chí Bảo.

Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh, thân thể cường hãn có thể sánh với Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Bàn Cổ Chân Thân lại cường hãn hơn Tổ Vu Chân Thân rất nhiều.

Tuy rơi vào hạ phong, nhưng Cộng Công nhất thời cũng chưa bị đánh bại.

Ngoài Thiên Đạo Cấm Khu, Thái Thượng tế ra Thái Cực Đồ.

Thái Cực Đồ vừa xuất hiện, phát ra Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí, lại hóa thành một tòa kim kiều, trấn áp chư thiên, định địa thủy hỏa phong, bao la vạn tượng, uy năng vô hạn.

Thông Thiên lại vận dụng Tru Tiên Tứ Kiếm.

Tru Tiên Kiếm Khí, Lục Tiên Kiếm Khí, Hãm Tiên Kiếm Khí và Tuyệt Tiên Kiếm Khí, bốn loại kiếm khí đều mang Tiên Thiên Sát Phạt, uy lực kinh người, càng có thể tùy ý dung hợp, hai đạo kiếm khí dung hợp bộc phát uy lực kinh người, ba đạo kiếm khí dung hợp đã đáng sợ, khi bốn đạo kiếm khí dung hợp, uy lực có thể sánh với Bàn Cổ Phiên.

Lúc này, dưới sự điều khiển của Thông Thiên, Tru Lục Hãm Tuyệt Tứ Kiếm Kiếm Khí dung hợp làm một, hình thành một đạo sát phạt vô cùng kiếm khí, uy lực tuy không sánh bằng Tam Xoa Kích của Cộng Công, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Nữ Oa thì tế Hồng Tú Cầu, hóa thành một đoàn hồng quang, tựa như vẫn thạch từ Cửu Thiên giáng xuống.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng mỗi người tế một Tiên Thiên Linh Bảo.

Tiếp Dẫn tế Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, lại hiển hóa ra Trượng Lục Kim Thân.

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc là Tiên Thiên Linh Bảo, lực công kích cường đại, có thể mê hoặc lục thức của người, có vô vàn huyền diệu.

Hồng Hoang có Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, Hoàng Trung Lý, Bàn Đào, Nhân Sâm Quả Thụ, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng...

đều nằm trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn.

Trong Tiên Thiên Linh Căn có một loại tên là Khổ Trúc, Lục Căn Thanh Tịnh Trúc cũng được luyện chế từ Khổ Trúc.

Chuẩn Đề cũng hiển hóa ra kim thân, Bồ Đề Kim Thân lại không giống Trượng Lục Kim Thân của Tiếp Dẫn, có hai mươi bốn đầu, mười tám tay.

Chuẩn Đề tế Tiên Thiên Linh Bảo Gia Trì Thần Xử, uy năng cực lớn, có thể hàng yêu phục ma.

Liên Hoa Phật Quang của Tiếp Dẫn, Bồ Đề Phật Quang của Chuẩn Đề, đều phát huy ra uy lực cực lớn.

"Oanh!" Hồng Tú Cầu do Nữ Oa tế xuống, đập vào bình chướng bên ngoài Thiên Đạo Cấm Khu.

Biên duyên Thiên Đạo Cấm Khu có bình chướng, pháp lực Thánh Nhân thúc đẩy Tiên Thiên Linh Bảo cũng khó mà phá vỡ.

Nhất thời, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh mỗi người thi triển thần thông.

Thiên Đạo Vĩ Lực, Tiên Thiên Pháp Bảo, cộng thêm Thánh Nhân thần thông, sức mạnh kết hợp lại kinh khủng vô cùng.

Trong Thiên Đạo Cấm Khu, Cộng Công và phân thân Nguyên Thủy do Tạo Hóa Ngọc Điệp hóa thành chiến đấu, vẫn luôn ở hạ phong.

Chênh lệch tu vi quá lớn, tuy Cộng Công có Bàn Cổ Chân Thân, Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Đại Đạo Cửu Thức, Lục Đạo Luân Hồi Chi Lực, Đại Đạo Chi Lực, Pháp Tắc Đại Đạo..., nhưng muốn dùng tu vi Thánh Nhân sơ kỳ đánh bại Thánh Nhân hậu kỳ, độ khó quá lớn.

Không bại trận trong thời gian ngắn, đã là không tồi rồi. ...

Trên Hồng Hoang Đại Địa, Đông Di tộc đã có đại quân gồm mấy chục vạn Tiểu Vu, cùng mấy vị Đại Vu.

Đông Di Vương tay cầm Xi Vưu Kỳ, dẫn đại quân chinh chiến.

Mấy vị Đại Vu dẫn mấy chục vạn Tiểu Vu, cổ sức mạnh quá kinh người.

Chiến tranh Nhân Tộc và Vu Tộc bùng nổ.

Phong Thần Đại Kiếp đã diễn hóa thành Lượng Kiếp, lại đang phát sinh biến hóa.

Khi hai Hồng Hoang va chạm, Phong Thần Lượng Kiếp của Hồng Hoang số 2 cũng có biến hóa.

Kiếp Khí giữa Thiên Địa ngày càng nồng đậm.

Trên Đại Địa bị Sát Khí bao phủ.

Chỉ cần ở trong Hồng Hoang, không thể tránh thoát Đại Kiếp.

Chịu ảnh hưởng của Kiếp Khí và Sát Khí, những người Đạo Hạnh không cao sẽ bị mê hoặc tâm trí.

Luyện Khí Sĩ vẫn lạc trong Lượng Kiếp.

Lượng Kiếp phi phàm, mỗi lần Lượng Kiếp của Hồng Hoang đều sẽ có vô số sinh linh chết.

Cùng với đại quân Đông Di chinh chiến tứ phương, Lượng Kiếp biến hóa càng nhanh hơn.

Cũng vào lúc này, Luân Hồi của hai Hồng Hoang đều mất kiểm soát.

Lục Đạo Luân Hồi đối với Hồng Hoang quá quan trọng, lại vào thời kỳ then chốt, khi hai luân hồi vừa mất kiểm soát, cả hai Hồng Hoang đều xảy ra đại sự.

Đầu tiên, Phong Thần Lượng Kiếp của Hồng Hoang số 2 diễn biến thành Vô Lượng Lượng Kiếp.

Không sai, Phong Thần Lượng Kiếp biến thành Vô Lượng Lượng Kiếp.

Theo thời gian, không nên nhanh chóng có Vô Lượng Lượng Kiếp như vậy, nhưng Thánh Nhân thúc đẩy Đại Kiếp, khiến Lượng Kiếp hoặc Vô Lượng Lượng Kiếp có thể đến sớm hoặc trì hoãn.

Cộng Công dẫn phát Vô Lượng Lượng Kiếp, cũng là thêm dầu vào lửa.

Chỉ có hai Hồng Hoang đánh nhau lưỡng bại câu thương, Cộng Công mới có thể tọa thu ngư lợi.

Cùng với sự xuất hiện Vô Lượng Lượng Kiếp ở Hồng Hoang số 2, Hồng Hoang số 1 cũng chịu ảnh hưởng, dù sao hai Hồng Hoang liên hệ quá mật thiết.

Vì vậy, Hồng Hoang số 1 cũng bắt đầu diễn biến Vô Lượng Lượng Kiếp.

Vô Lượng Lượng Kiếp cũng sẽ lây lan, ví dụ hiện tại, hai Hồng Hoang va chạm, khi một Hồng Hoang xuất hiện Vô Lượng Lượng Kiếp, dễ dàng lây nhiễm sang Hồng Hoang khác.

Khi cả hai Hồng Hoang đều xuất hiện Vô Lượng Lượng Kiếp, Bàn Cổ Chân Linh, Thánh Nhân, Chuẩn Thánh, cùng Đại La Kim Tiên, đều kinh hãi.

Tu vi Đại La Kim Tiên cũng có thể cảm nhận Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm.

Còn về những tồn tại dưới Đại La Kim Tiên, thì lại thân ở trong cuộc.

Chương 473

...

Hồng Hoang số 1, trong Thiên Đạo Không Gian, Bàn Cổ Chân Linh đại kinh thất sắc.

Cả hai Hồng Hoang đều có Vô Lượng Lượng Kiếp, đây là nhịp điệu muốn khiến hai Hồng Hoang trở về Hỗn Độn a!

"Cộng Công, ngươi lại dám..." Bàn Cổ kinh nộ đan xen.

Bàn Cổ phẫn nộ giáng xuống Thiên Đạo Chi Lực, oanh kích Bất Chu Sơn.

Bản thể Cộng Công đang ở Bất Chu Sơn, cảm nhận được Đại lượng Thiên Đạo Chi Lực giáng lâm, biết được nộ hỏa của Bàn Cổ.

Cùng với việc cả hai Hồng Hoang đều xuất hiện Vô Lượng Lượng Kiếp, Cộng Công cũng trở thành công địch của hai Hồng Hoang.

Nhưng, Cộng Công lại không để tâm.

Cùng với việc hai Hồng Hoang trở về Hỗn Độn, Vu Hoàng Thiên Đạo của Cộng Công có thể thôn tính hai Thiên Đạo cường đại.

"Oanh!" Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu và Đại Đạo Chí Bảo Hồng Mông Kính đồng thời xuất hiện, đỡ lấy công kích của Bàn Cổ.

Bàn Cổ tuy có thể vận dụng Đại lượng Thiên Đạo Chi Lực, nhưng đối với bản thể Cộng Công lại không tạo thành uy hiếp quá lớn.

Nhìn khắp hai Hồng Hoang, bản thể Cộng Công vô sở úy kỵ.

Vô luận là Bàn Cổ Chân Linh của Hồng Hoang số 1, hay Hồng

Quân Hợp Đạo và Nguyên Thủy Thiên Vương của Hồng Hoang số 2, bản thể Cộng Công đều không sợ.

Sử dụng hai Đại Đạo Chí Bảo đỡ lấy công kích của Bàn Cổ, bản thể Cộng Công nhẹ nhàng.

Vô Lượng Lượng Kiếp đã xuất hiện, vậy thì, Thánh Nhân Thiên Đạo của hai Hồng Hoang hợp lại cũng không thể khiến Vô Lượng Lượng Kiếp biến mất.

Mọi chuyện đã thành định cục.

Dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, vận mệnh của hai Hồng Hoang đã định, trở về Hỗn Độn.

Trong Hồng Hoang số 1, Vu Tộc là nhân vật chính của Thiên Địa, để Hồng Hoang trở về Hỗn Độn, Vu Tộc nhìn có vẻ tổn thất lớn, nhưng chỉ cần Vu Hoàng Thiên Đạo của Cộng Công thôn tính hai Hồng Hoang Thiên Đạo, thì lại là kiếm lời lớn.

Thôn tính hai Hồng Hoang Thiên Đạo, Vu Hoàng Thế Giới của Cộng Công có thể hình thành một Hồng Hoang lớn, siêu việt Hồng Hoang số 1 và Hồng Hoang số 2. ...

Tam Thanh tề tụ.

"Cộng Công đã dẫn phát Vô Lượng Lượng Kiếp, nay, hai Hồng Hoang đều ở dưới Vô Lượng Lượng Kiếp." Sắc mặt Nguyên Thủy khó coi.

Thái Thượng và Thông Thiên cũng sắc mặt ngưng trọng.

Dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, thế giới Hồng Hoang cũng phải trở về Hỗn Độn.

Đồng thời, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng sắc mặt khó coi.

Mặt khác, trong Thiên Đạo Không Gian của Hồng Hoang số 2.

Hồng Quân, Nguyên Thủy, Thái Thượng, Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, đều kinh nộ không thôi.

Ánh mắt phẫn nộ của mọi người chằm chằm nhìn phân thân Cộng Công.

Chúng Thánh không ngờ Cộng Công lại dẫn phát Vô Lượng Lượng Kiếp.

Mọi chuyện quá nhanh, khi Chúng Thánh phản ứng thì đã muộn.

Nay, hai Hồng Hoang đều ở dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, việc trở về Hỗn Độn không thể thay đổi, chỉ là vấn đề thời gian.

Trừ phi, có người có thể siêu thoát Hồng Hoang Thiên Đạo, mới có khả năng khiến Vô Lượng Lượng Kiếp của hai Hồng Hoang biến mất.

Do hai Hồng Hoang liên kết mật thiết, nên, cùng với thời gian trôi qua, Vô Lượng Lượng Kiếp của hai Hồng Hoang cũng có liên hệ.

Một Vô Lượng Lượng Kiếp đã đáng sợ, khi hai Vô Lượng Lượng Kiếp có liên hệ, chỉ có thể dùng khủng bố để hình dung.

Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh phẫn nộ công kích phân thân Cộng Công.

Đối mặt với sự vây công của Chúng Thánh, Cộng Công lại thần sắc bình tĩnh.

Thực lực của Hồng Quân và Nguyên Thủy đều trên phân thân Cộng Công, hai người đều xuất thủ, lại thêm Thái Thượng cùng những người khác, phân thân Cộng Công căn bản không thể chống đỡ.

Thoáng chốc, phân thân Cộng Công cũng bị Chúng Thánh oanh sát.

Mất đi một phân thân, Cộng Công cũng không tổn thất quá lớn. ...

Dưới mưu tính của Cộng Công, Hồng Hoang số 1 và Hồng Hoang số 2 đều ở dưới Vô Lượng Lượng Kiếp.

Nay, Vô Lượng Lượng Kiếp đang diễn hóa, hai thế giới Hồng Hoang có thể tồn tại một thời gian, có lẽ mấy năm, mấy chục năm, hoặc mấy trăm năm.

Nhưng, cho dù có Thiên Đạo Thánh Nhân trì hoãn, cũng không thể đạt ngàn năm.

Nghĩa là, trong vòng ngàn năm, hai Hồng Hoang sẽ trở về Hỗn Độn.

Một Thiên Đạo Thế Giới trở về Hỗn Độn, Thiên Đạo của thế giới đó không nhất định hủy diệt, cũng có khả năng sẽ trọng tổ.

Thiên Đạo Thánh Nhân sở dĩ bất tử bất diệt, là do nguyên thần ký thác Thiên Đạo, nếu Thiên Đạo trọng tổ thì không sao, nếu Thiên Đạo hủy diệt, vậy thì, Hỗn Nguyên Thánh Nhân nguyên thần ký thác Thiên Đạo sẽ không vẫn lạc, cũng sẽ mất đi Thánh vị, từ đó trở thành một Chuẩn Thánh.

Trên Bất Chu Sơn của Hồng Hoang số 1, bản thể Cộng Công thần sắc bình tĩnh.

Mất đi phân thân ở Hồng Hoang số 2, Cộng Công cũng không để tâm.

"Dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, hai Hồng Hoang đều sẽ trở về Hỗn Độn trong vòng ngàn năm, nhưng, dưới sự khống chế của Bàn Cổ và Chúng Thánh, khả năng hai Hồng Hoang Thiên Đạo bị hủy diệt không lớn, hẳn sẽ trọng tổ, cho ta cơ hội để thừa cơ." Cộng Công thầm tính toán trong lòng.

Tiếp theo, Cộng Công muốn chuyển Vu Tộc của Hồng Hoang số 1 sang Vu Hoàng Thế Giới.

Vì lợi ích cá nhân, Cộng Công dẫn phát Vô Lượng Lượng Kiếp, nhưng lại không hy vọng Vu Tộc của Hồng Hoang số 1 cũng bị hủy diệt.

Hiện tại, y phải đối mặt với nộ hỏa của Bàn Cổ và Chúng Thánh.

Bàn Cổ Chân Linh trong Thiên Đạo Không Gian, vẫn chưa rời đi.

Mặc dù Bàn Cổ Chân Linh trong Thiên Đạo Không Gian, nhưng vẫn điều khiển Thiên Đạo Chi Lực công kích bản thể Cộng Công trên Bất Chu Sơn.

Hồng Quân đã đi đến Hồng Hoang số 2, đã bị Hồng Quân Hợp Đạo của Hồng Hoang số 2 thôn phệ, nay, hai Hồng Quân Chân Linh đang tranh đấu không ngừng.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng lần lượt đến.

Sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân giáng lâm, tường vân lượn lờ, ráng lành vạn dặm, thần quang vạn đạo, khí vận tràn ngập khắp nơi.

Sáu cỗ khí thế Thánh Nhân từ trên trời giáng xuống, bao trùm lên Cộng Công.

Sáu vị Thánh Nhân không ai đạt Thánh Nhân viên mãn, tu vi đều kém xa Cộng Công.

Chỉ thấy, dưới khí thế áp chế của sáu vị Thánh Nhân, sắc mặt Cộng Công không đổi, thần sắc đạm nhiên.

Bỗng nhiên, lại có một vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân xuất hiện, chính là Hậu Thổ.

Chính xác hơn là Hậu Thổ của Hồng Hoang số 1.

Cộng Công dẫn phát Vô Lượng Lượng Kiếp của hai Hồng Hoang, khiến Hậu Thổ cũng chấn kinh không thôi, nhưng, nàng lại vội vàng giúp Cộng Công.

Nếu sớm biết Cộng Công muốn dẫn phát Vô Lượng Lượng Kiếp, Hậu Thổ chắc chắn sẽ khuyên can, nhưng mọi chuyện đã thành định cục.

Tuy Hậu Thổ cảm thấy Cộng Công sai, nhưng không thể bỏ qua tình huynh muội, cũng phải cân nhắc vì đại cục.

Dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, Thiên Địa vạn vật trở về Hỗn Độn, ngay cả Thiên Đạo cũng chỉ có hủy diệt hoặc trọng tổ.

Vu Tộc đông đúc, có Cộng Công ở đây, có thể bảo hộ đại bộ phận Vu Tộc.

Vì vậy, Hậu Thổ không chỉ vì bản thân, mà còn phải cân nhắc toàn bộ Vu Tộc.

"Cộng Công, tội lớn tày trời, không thể tha thứ!" "Lại dám dẫn phát Vô Lượng Lượng Kiếp, đáng chết!" Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều phẫn nộ công kích.

Đối với nộ hỏa của Chúng Thánh, Cộng Công lại không để tâm.

Mặc dù Cộng Công hiện giờ nghiệp lực triền thân, lại bị Chúng Thánh vây công, có Bàn Cổ Chân Linh vận dụng Thiên Đạo Chi Lực công kích, nhưng muốn rời khỏi thế giới này cũng không phải việc khó.

Còn về Vu Tộc của thế giới này, Cộng Công đã chuẩn bị một đường lui.

Chương 474

Tam Thanh liền triệu hồi Bàn Cổ Nguyên Thần.

Cùng với tu vi của Tam Thanh không ngừng tinh tiến, Bàn Cổ Nguyên Thần được triệu hồi cũng ngày càng cường đại.

Nay, Bàn Cổ Nguyên Thần do Tam Thanh triệu hồi đã có tu vi Thánh Nhân đỉnh phong, cách Thánh Nhân viên mãn cũng chỉ một bước.

Nữ Oa hiển hóa ra Tiên Thiên Pháp Tướng.

Tây Phương Nhị Thánh hóa thành sen và bồ đề.

Hậu Thổ đối đầu với Nữ Oa, Cộng Công vừa chống đỡ Thiên Đạo Chi Lực do Bàn Cổ Chân Linh điều khiển, vừa ứng phó Bàn Cổ Nguyên Thần và Tây Phương Nhị Thánh.

Thiên Đạo Vĩ Lực màu tử hồng hóa thành vô số thần lôi, hóa thành long xà, cuộn mình trên Cửu Thiên, uy thế hủy thiên diệt địa kinh khủng ầm ầm giáng xuống.

Dưới sự điều khiển của Bàn Cổ Chân Linh, vô tận Thiên Đạo Thần Lôi đánh xuống Cộng Công.

Bàn Cổ Nguyên Thần dung hợp Tru Tiên Tứ Kiếm, hình thành một thanh Tru Thiên Kiếm.

Khi Bàn Cổ Nguyên Thần vừa xuất thủ, Nguyên Thần Chi Lực kinh khủng liền xung kích về phía Cộng Công.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người liên thủ, thần thông kinh người.

Trong cục diện như vậy, Cộng Công lại không có áp lực quá lớn.

Chỉ thấy, Cộng Công đầu đội Hỗn Độn Châu, Tạo Hóa Ngọc Điệp

và Hồng Mông Kính ba Đại Đạo Chí Bảo, một tay cầm Khai Thiên Phủ, một tay Tam Xoa Kích, công thủ kiêm bị.

Trong chiến đấu, toàn bộ Bất Chu Sơn đều bất ổn định.

Nghiệp lực trên người Cộng Công ngày càng nhiều, trên người Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng ngày càng nhiều nghiệp lực.

Bàn Cổ Chân Linh trong Thiên Đạo Không Gian, cũng có nghiệp lực.

Cho dù hợp Đạo, nếu không thể chưởng khống đại thế Thiên Đạo, nghịch Thiên vẫn sẽ có nghiệp lực.

Nhưng, vô luận là Hợp Đạo Thánh Nhân, Thiên Đạo Thánh Nhân, một khi nghịch Thiên sẽ bị Thiên Đạo bài xích.

Vì vậy, cùng với nghiệp lực trên người Tam Thanh cùng những người khác ngày càng nhiều, liên hệ với Thiên Đạo cũng suy yếu.

Một khi mất đi liên hệ với Thiên Đạo, cũng sẽ mất đi Thánh vị.

Vì vậy, Thiên Đạo Thánh Nhân bình thường đều sẽ không nghịch Thiên, dù sao nghịch Thiên có nghiệp lực.

Tuy nhiên, nay Hồng Hoang đã là Vô Lượng Lượng Kiếp, Chúng Thánh đều bạo nộ, lại cũng không để ý một ít nghiệp lực.

Nhưng chênh lệch thực lực lại quá lớn, chỉ thấy, chiến đấu mấy chục hiệp, Khai Thiên Phủ trong tay Cộng Công đã chém giết Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề tuy hiển hóa ra Bồ Đề Kim Thân, lại dùng Phật Pháp và Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân, nhưng cũng không thể chống đỡ Khai Thiên Phủ của Cộng Công.

Chỉ thấy, dưới một phủ của Cộng Công, kim thân khổng lồ hai

mươi bốn đầu, mười tám tay bị chém toác, máu Thánh Nhân màu vàng rải rác khắp nơi.

Máu Thánh Nhân không phải chuyện đùa.

Như máu vàng rải rác trên Đại Địa lúc này, một giọt máu có thể sánh với một viên Cửu Chuyển Kim Đan.

Nhưng, chiến đấu cấp Thánh Nhân, dư ba quá lớn.

Nếu không có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cộng thêm sức mạnh Vu Hoàng Thế Giới, Bất Chu Sơn chỉ e đã tan nát.

Tuy Bất Chu Sơn không bị tan vỡ trong trận chiến này, nhưng phương viên ức vạn dặm lại bị san bằng thành bình địa, vô luận hoa cỏ cây cối, chim bay thú chạy, hay nhân loại, Vu Tộc..., không ai may mắn thoát khỏi.

Chiến đấu của Thánh Nhân, nếu khoảng cách quá gần, dư ba chiến đấu thậm chí có thể khiến Chuẩn Thánh bị thương.

Hiện tại không phải hai Thánh Nhân chiến đấu.

Mấy Thánh Nhân sức mạnh va chạm, sức mạnh bộc phát ra quá đáng sợ.

Chuẩn Đề chỉ phát ra một tiếng kêu thảm thiết, Thánh Nhân Đạo Thể bị Cộng Công chém giết.

Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo của Chuẩn Đề cũng bị tổn thương.

Tuy nhiên, trong thời gian ngắn, Nguyên Thần của Chuẩn Đề khôi phục, trùng tố thân thể, lại tiếp tục chiến đấu.

Thánh Nhân bất tử bất diệt, pháp lực vô cùng vô tận.

Chém giết Thánh Nhân Đạo Thể của Chuẩn Đề, Khí Vận của Cộng Công cũng có phần giảm thấp.

Đồ Thánh, không chỉ tổn thất Khí Vận, mà còn có Đại Nhân Quả, Đại Nghiệp Lực.

Lúc này, Bàn Cổ Nguyên Thần và Tây Phương Nhị Thánh đều kéo giãn khoảng cách, không dám tiếp cận Cộng Công.

Nhưng nghiệp lực trên người Cộng Công tích lũy quá nhiều, đã dẫn phát Thiên Khiển.

Thiên Khiển chi vân khổng lồ xuất hiện, bao phủ toàn bộ Bất Chu Sơn, khóa chặt Cộng Công.

"Thật phiền phức." Cộng Công vẻ mặt bất đắc dĩ.

Quy tắc Thiên Đạo thiết lập, khi nghiệp lực tích lũy đủ nhiều, cũng sẽ giáng xuống Thiên Kiếp, hoặc Thiên Khiển.

Đối với Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Cửu Cửu Thiên Kiếp cũng không có tác dụng gì.

Lúc này, Cộng Công cũng cảm thấy có chút áp lực.

Bị Thiên Khiển khóa chặt, lại cảm thấy áp lực, đủ để chứng tỏ Thiên Khiển đối với Cộng Công đã cấu thành uy hiếp.

Với tu vi hiện tại của Cộng Công, có thể tạo thành uy hiếp, cũng đủ để chứng tỏ sự cường đại của Thiên Khiển.

"Oanh long long!" Thiên Uy chấn nộ, trong tiếng oanh minh, lôi đình tử hồng cuộn mình trên Cửu Thiên.

Thiên Khiển đang thai nghén, Bàn Cổ, Tam Thanh cùng những người khác cũng tạm thời không ra tay nữa.

Hiện tại Thiên Khiển chỉ khóa chặt một mình Cộng Công, nếu người khác xuất thủ công kích Cộng Công, có khả năng cũng sẽ bị Thiên Khiển khóa chặt.

Nếu Bàn Cổ, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh tiếp

tục chiến đấu với Cộng Công, đều sẽ bị Thiên Khiển khóa chặt, như vậy, uy lực của Thiên Khiển lần này sẽ thăng cấp.

Ngẩng đầu nhìn Thiên Khiển chi vân, trong lòng Cộng Công đã có một kế.

Lập tức, Cộng Công vận dụng Thủy Chi Pháp Tắc Đại Đạo, Lực Chi Pháp Tắc Đại Đạo và Thời Không Pháp Tắc Đại Đạo.

Ba loại Pháp Tắc Đại Đạo tụ lại một chỗ, ứng đối Thiên Khiển.

"Không biết mượn Thiên Khiển Chi Lực lần này, liệu có thể dung hợp ba loại Pháp Tắc Đại Đạo của ta không." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Tam Thiên Pháp Tắc có cao thấp, nhưng chênh lệch Pháp Tắc Đại Đạo lại thu hẹp.

Ví dụ như Thời Không Pháp Tắc, cao cấp hơn Thủy Chi Pháp Tắc, nhưng Thời Không Pháp Tắc Đại Đạo lại không mạnh hơn Thủy Chi Pháp Tắc Đại Đạo bao nhiêu.

Đại Đạo Tam Thiên, thù đồ đồng quy.

Theo lý thuyết, Thời Không Pháp Tắc, Thủy Chi Pháp Tắc và Lực Chi Pháp Tắc có thể dung hợp làm một.

Trong ba Pháp Tắc Đại Đạo, Cộng Công lựa chọn Thời Không Pháp Tắc.

Thời Không Pháp Tắc là bản mệnh chân linh của Cộng Công, so với Thủy Chi Pháp Tắc và Lực Chi Pháp Tắc, càng thích hợp hơn.

Xa xa, Bàn Cổ Nguyên Thần, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh, cùng Hậu Thổ, đều đang quan sát.

Thấy Cộng Công thi triển ba loại Pháp Tắc Đại Đạo, Tiếp Dẫn nói: "Cộng Công lợi dụng Thiên Khiển Chi Lực để dung hợp ba loại

Pháp Tắc Đại Đạo.” Tam Thanh, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Hậu Thổ cũng đều nhìn ra mục đích của Cộng Công.

Bất kỳ loại Pháp Tắc Đại Đạo nào cũng phi phàm, hai Pháp Tắc Đại Đạo dung hợp đã khó, ba loại Pháp Tắc Đại Đạo dung hợp nghiễm nhiên càng khó hơn.

Trong tình huống bình thường, một sinh linh cũng chỉ có một loại Pháp Tắc Đại Đạo, lĩnh ngộ ra Pháp Tắc khác, dung nhập vào Pháp Tắc Đại Đạo.

Tuy nhiên, dưới Đại Đạo mọi thứ đều có khả năng, một sinh linh sở hữu hai loại Pháp Tắc Đại Đạo, thậm chí ba loại hoặc nhiều hơn, cũng không phải không thể.

Cộng Công hiện tại sở hữu ba loại Pháp Tắc Đại Đạo, nhưng trong vô số Thiên Đạo Thế Giới dưới Đại Đạo, chưa chắc không có người sở hữu bốn loại Pháp Tắc Đại Đạo.

Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, chỉ có chứng đắc Đại Đạo, mới là tồn tại vô thượng.

Thiên Khiển Chi Lực không dễ lợi dụng, lợi dụng Thiên Khiển Chi Lực để dung hợp ba loại Pháp Tắc Đại Đạo, rủi ro không nhỏ.

Nhưng, rủi ro lớn, thu hoạch cũng lớn.

Thất bại, Cộng Công tổn thất cũng sẽ không quá lớn, vì vậy, đáng để thử một lần.

Chương 475

Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh, Bàn Cổ Chân Linh trong Thiên Đạo Không Gian, tự nhiên đều hy vọng Cộng Công thất bại, Hậu Thổ thì hy vọng Cộng Công thành công.

Một khi Cộng Công thành công dung hợp ba loại Pháp Tắc Đại Đạo, Đạo Hạnh của Cộng Công tất nhiên sẽ thăng tiến đáng kể, thực lực cũng tăng cường.

Lúc này, Thiên Khiển cũng đã thai nghén xong.

Một đạo thần lôi ầm ầm giáng xuống.

Dưới một đạo thần lôi, Thiên Địa phảng phất bị xé rách.

Sức mạnh đáng sợ đủ để khiến Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng phải run rẩy.

Đạo thần lôi này nếu rơi xuống Bất Chu Sơn, trong khoảnh khắc có thể oanh nát Bất Chu Sơn.

Do Cộng Công bị Thiên Khiển khóa chặt, đối mặt với một đạo thần lôi căn bản không thể tránh né.

Cộng Công cũng không định tránh né, trực tiếp điều khiển ba loại Pháp Tắc Đại Đạo nghênh đón.

Thời Không Pháp Tắc Đại Đạo hóa thành một dòng trường hà, Thủy Chi Pháp Tắc Đại Đạo hóa thành hồng thủy ngập trời, rơi xuống trên Thời Không Trường Hà, Lực Chi Pháp Tắc Đại Đạo cũng phát sinh biến hóa.

Dưới sự oanh kích của Thiên Khiển Thần Lôi, ba loại Pháp Tắc Đại Đạo đều rung chuyển.

Thủy Chi Pháp Tắc Đại Đạo và Lực Chi Pháp Tắc Đại Đạo đều có chút tổn thương, nhưng thoáng chốc đã khôi phục.

Điều khiến Cộng Công có chút thất vọng, là Thủy Chi Đại Đạo và Lực Chi Đại Đạo đều không có xu thế dung nhập vào Thời Không Đại Đạo.

Muốn dung hợp ba loại Pháp Tắc Đại Đạo, độ khó còn lớn hơn Cộng Công nghĩ.

Sau một đạo thần lôi, Thiên Khiển chi vân cuồn cuộn xuống, lại giáng xuống một đạo thần lôi nữa.

Tiếp theo, một đạo lại một đạo Thiên Khiển Thần Lôi đánh xuống.

Dưới sự oanh kích của từng đạo thần lôi, Thủy Chi Đại Đạo và Lực Chi Đại Đạo của Cộng Công bị tổn thương ngày càng lớn, Thời Không Đại Đạo lại hoàn toàn vô tổn.

Cuối cùng, dưới một đạo Thiên Khiển Thần Lôi nữa, ba loại Pháp Tắc Đại Đạo của Cộng Công có xu thế dung hợp.

Thủy Chi Đại Đạo và Lực Chi Đại Đạo bị tổn thương, đã có chút dung nhập vào Thời Không Đại Đạo.

Trong lòng Cộng Công vui mừng.

Lợi dụng Thiên Khiển Chi Lực lần này để dung hợp ba loại Pháp Tắc Đại Đạo, quả là khả thi.

Cùng với thần lôi không ngừng giáng xuống, Thủy Chi Đại Đạo và Lực Chi Đại Đạo của Cộng Công bị tổn thương ngày càng nghiêm trọng, thậm chí Thời Không Đại Đạo cũng có chút tổn thương, nhưng ba loại Pháp Tắc Đại Đạo lại không ngừng dung hợp.

Cũng không biết bao nhiêu đạo thần lôi đã giáng xuống, Thủy Chi Đại Đạo và Lực Chi Đại Đạo đã hoàn toàn dung nhập vào Thời

Không Đại Đạo.

Tuy Thủy Chi Đại Đạo và Lực Chi Đại Đạo đều đã dung nhập vào Thời Không Đại Đạo, nhưng Thời Không Đại Đạo hiện tại cũng bị tổn thương nghiêm trọng, cần không ít thời gian để khôi phục.

Lúc này, Đạo Hạnh của Cộng Công đã thăng tiến không ít, cách cảnh giới Vô Cực lại gần thêm không ít.

Nhưng, do Thời Không Đại Đạo bị tổn thương nghiêm trọng, so với trước Thiên Khiển, thực lực Cộng Công lại giảm xuống không ít, nhưng cũng chỉ là tạm thời, đợi Thời Không Đại Đạo khôi phục, thực lực sẽ tăng cao đáng kể.

Thu hồi Pháp Tắc Đại Đạo, Cộng Công dùng Hỗn Độn Châu, Hồng Mông Kính, Tạo Hóa Ngọc Điệp và Khai Thiên Phủ chống đỡ Thiên Khiển.

Bốn Đại Đạo Chí Bảo hợp lại một chỗ, uy lực không thể tưởng tượng nổi.

Lại chống đỡ mười mấy đạo thần lôi, Thiên Khiển chi vân cũng tiêu tán.

Khi Thiên Khiển chi vân tiêu tán, Cộng Công cũng nhẹ nhõm không ít, nghiệp lực trên người đã biến mất.

Tuy nhiên, Bàn Cổ Nguyên Thần và Tây Phương Nhị Thánh lại lần nữa vây công, lại có Bàn Cổ Chân Linh vận dụng Thiên Đạo Chi Lực công kích.

Còn về Nữ Oa thì bị Hậu Thổ níu giữ.

Trước đây vì sợ bị Thiên Khiển khóa chặt, Tam Thanh cùng những người khác không dám công kích Cộng Công, Cộng Công đã vượt qua Thiên Khiển, Tam Thanh cùng những người khác cũng có thể yên tâm tiếp tục xuất thủ.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đều rõ ràng cảm nhận được thực lực Cộng Công đã suy yếu một chút.

Pháp Tắc Đại Đạo đối với việc tăng phúc thực lực có thể cực lớn.

Cộng Công dung hợp ba loại Pháp Tắc Đại Đạo, lại đang ở trạng thái bị tổn thương, ảnh hưởng rất lớn đến thực lực.

Nếu cho Cộng Công mấy ngày thời gian, Thời Không Đại Đạo có thể hoàn toàn khôi phục, lúc đó, thực lực sẽ mạnh hơn hiện tại rất nhiều.

Nhưng Tam Thanh cùng những người khác hiển nhiên sẽ không cho Cộng Công thời gian.

Tam Thanh cùng những người khác cũng biết, không thể giết Cộng Công, cũng không thể phong ấn, vì vậy, ý định đánh đuổi Cộng Công ra khỏi Hồng Hoang.

Một khi Cộng Công rời khỏi Hồng Hoang, Tam Thanh cùng những người khác cũng sẽ nhẹ nhõm.

Vô Lượng Lượng Kiếp đã xuất hiện, Tam Thanh cùng những người khác không thể không quyết đoán.

Luân Hồi của hai Hồng Hoang giao thoa ngày càng mật thiết.

Lục Đạo Chi Lực bao phủ khắp mọi nơi trong Hồng Hoang.

Cộng Công vừa ứng phó sự vây công của Tam Thanh cùng những người khác, vừa thúc đẩy Tạo Hóa Ngọc Điệp trên đỉnh đầu.

Vu Hoàng Thiên Đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp câu thông Lục Đạo Luân Hồi.

Lập tức, Vu Hoàng Thế Giới bắt đầu triệu hoán Vu Tộc ở Hồng Hoang số 1.

Vô luận là Tổ Vu, Đại Vu hay Tiểu Vu, đều nhận được triệu hoán.

Chỉ cần tu vi đạt Tán Tiên cấp, có thể phi thăng đến Vu Hoàng Thế Giới.

Tu vi càng cao thì càng dễ phi thăng đến thế giới của Cộng Công.

Hồng Hoang này đã ở dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, trở về Hỗn Độn cũng chỉ là vấn đề thời gian, Cộng Công cũng không thể thay đổi một chút nào.

Vu Tộc nếu tiến vào Vu Hoàng Thế Giới của Cộng Công, lại có thể thoát khỏi vận mệnh hóa thành Hỗn Độn.

Cũng chỉ có Cộng Công, sở hữu một Thiên Đạo Thế Giới mới có thể che chở Vu Tộc, đổi lại là Tam Thanh cùng những người khác, cũng không thể bảo hộ được bao nhiêu người.

"Nếu Hồng Hoang muốn trở về Hỗn Độn, vậy thì, Vu Tộc ở Hồng Hoang đừng hòng chạy thoát." Nguyên Thủy lạnh lùng nói.

Bàn Cổ Chân Linh vận dụng Thiên Đạo Chi Lực, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều vận dụng Thiên Đạo Chi Lực.

Từng cỗ Thiên Đạo Chi Lực hội tụ làm một, khiến Lục Đạo Chi Lực bao phủ toàn bộ Hồng Hoang bất ổn.

Nhất thời, Hồng Hoang số 1 có thể cảm nhận được triệu hoán Vu Tộc của Vu Hoàng Thế Giới ngày càng ít.

Vốn tu vi Tán Tiên cấp có thể phi thăng, hiện tại lại cần tu vi Chân Tiên cấp mới được.

Qua một lát, lại cần tu vi Huyền Tiên cấp mới có thể phi thăng.

Độ khó ngày càng lớn.

Nhưng, Tổ Vu và Đại Vu hiện giờ phi thăng lại đều dễ dàng. ...

Trên Hồng Hoang Đại Địa, trong một bộ lạc nào đó, có Nhân Tộc, có Vu Tộc, và cả yêu thú bị nô dịch.

Trên luyện võ trường, mấy vị Vu Tộc đang dạy một đám trẻ con luyện võ.

Mấy vị Vu Tộc tuy đều là Tiểu Vu, nhưng một trong số đó lại có tu vi Huyền Tiên cấp.

Lúc này, Tiểu Vu có tu vi Huyền Tiên cấp cảm nhận được triệu hoán của Vu Hoàng Thế Giới.

"Thế giới của Vu Hoàng Thánh Nhân sao?" Tiểu Vu tu vi Huyền Tiên cấp lẩm bẩm.

Hơi do dự một chút, Tiểu Vu cũng tiếp nhận triệu hoán.

Lập tức, Lục Đạo Chi Lực trước mặt Tiểu Vu hình thành một hắc động, chính là thông đạo liên kết với Vu Hoàng Thế Giới.

Thoáng chốc, Tiểu Vu tiến vào thông đạo, bị truyền tống đến Vu Hoàng Thế Giới.

Cùng lúc đó, khắp nơi trên Hồng Hoang, không ít Tiểu Vu đều đã phi thăng đến Vu Hoàng Thế Giới, cũng có mấy vị Đại Vu phi thăng.

Đế Giang từ Thiên Giới xuống, cùng Chúc Cửu Âm, Huyền Minh cùng các Tổ Vu khác tề tụ một chỗ.

Chúng Tổ Vu đều rõ ràng cảnh ngộ hiện tại.

Chương 476

"Vô Lượng Lượng Kiếp đã bắt đầu, trong vòng một ngàn năm, thế giới Hồng Hoang này sẽ trở về Hỗn Độn." "Thiên Đạo Thế Giới của huynh trưởng đang triệu hoán chúng ta." "Không chỉ là một đường sinh lộ của ta, mà còn là một đường sinh lộ của Vu Tộc." Từng Tổ Vu đang giao đàm, mỗi Tổ Vu đều có ý muốn đi vào Vu Hoàng Thế Giới của Cộng Công.

Thà rằng ở Hồng Hoang thân tử đạo tiêu, không bằng đến Thiên Đạo Thế Giới của Cộng Công mà tiêu dao tự tại.

Dù sao Cộng Công cũng là Thánh Nhân của Vu Tộc, tự nhiên sẽ chiếu cố Vu Tộc.

Nay, Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên của hai Hồng Hoang đều biết Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm, thậm chí một số tồn tại dưới Đại La Kim Tiên cũng biết.

Đại Năng tìm kiếm Thánh Nhân che chở.

Vu Hoàng Thế Giới của Cộng Công có thể an toàn.

Dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, nếu Cộng Công mở ra cánh cửa Vu Hoàng Thế Giới, vô số sinh linh của hai Hồng Hoang tuyệt đối sẽ tranh nhau chen chúc tiến vào.

Khi ý kiến của Chúng Tổ Vu nhất trí, cũng bắt đầu hành động.

Huyền Minh, Xa Bỉ Thi, Cường Lương cùng mấy vị Tổ Vu khác tiên phong phi thăng đến Vu Hoàng Thế Giới.

Mấy vị Tổ Vu chưa phi thăng vận dụng quyền lực, để Đại Vu và Tiểu Vu của Vu Tộc có thể phi thăng đều tiến vào Vu Hoàng Thế Giới.

Thiên Đình, Địa Phủ, Hồng Hoang Đại Địa, Tứ Hải..., không ít Đại Vu và Tiểu Vu đều phi thăng đến Vu Hoàng Thế Giới.

Cộng Công đang chiến đấu trên Bất Chu Sơn, có thể rõ ràng cảm nhận được trong Vu Hoàng Thế Giới có mấy vị Tổ Vu, không ít Đại Vu và rất nhiều Tiểu Vu, tu vi thấp nhất là Huyền Tiên cấp.

Vu Tộc, những người có tu vi dưới Huyền Tiên cấp chiếm đại bộ phận.

Vì vậy, hiện tại chỉ có số ít có thể phi thăng vào Vu Hoàng Thế Giới.

Trong thời gian ngắn, số Vu Tộc tiến vào Vu Hoàng Thế Giới đã vượt qua trăm vạn, đang trong quá trình tăng nhanh.

Thiên Giới, Hạo Thiên, Tây Vương Mẫu cùng mấy vị Chuẩn Thánh khác đều sầu dung mãn diện.

Trong Vô Lượng Lượng Kiếp, Chuẩn Thánh cũng không thể thoát.

Nếu là đệ tử Thánh Nhân thì tốt, có thể được Hỗn Nguyên Thánh Nhân che chở.

Như Kim Tiên của Xiển Giáo, nhân số cũng không nhiều, Nguyên Thủy có thể che chở.

Nhân Giáo chỉ có một đệ tử, Thái Thượng che chở một người càng đơn giản hơn.

Nữ Oa trước tiên sẽ che chở Phục Hy, sau đó là một số Yêu Tộc.

Tây Phương Nhị Thánh, đều lập đại hồng nguyện mới thành Thánh, Thiên Đạo Nhân Quả trên người Tiếp Dẫn đã chuyển di sang người Chuẩn Đề.

Vì vậy, một khi Hồng Hoang số 1 trở về Hỗn Độn, nếu Thiên Đạo trọng tổ, Tiếp Dẫn vẫn là Thiên Đạo Thánh Nhân, Chuẩn Đề lại sẽ

mất đi Thánh vị, rất có khả năng sẽ thân tử đạo tiêu.

Trừ phi, trong Vô Lượng Lượng Kiếp, Chuẩn Đề hoàn thành bốn mươi tám đại hồng nguyện, hóa giải Thiên Đạo Nhân Quả, nhưng lại quá khó.

Tình thế hiện tại, Phật Giáo muốn đại hưng trong vòng một ngàn năm, lại là điều không thể.

Chỉ có Phật Giáo đại hưng, bốn mươi tám đại hồng nguyện mà Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập trước khi thành Thánh mới có thể từng bước hoàn thành.

Vì vậy, trong Chúng Thánh hiện tại Chuẩn Đề là hoảng loạn nhất.

Hạo Thiên vẻ mặt lo lắng, với tu vi Chuẩn Thánh, tự nhiên cảm ứng được Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm.

Hạo Thiên cũng mang theo muội muội Vân Hoa cùng đi đến Hỗn Độn bên ngoài Thiên.

Nhưng, Vân Hoa Tiên Tử không thể tồn tại quá lâu trong Hỗn Độn, Hạo Thiên cũng không thể che chở lâu dài.

Thậm chí, Hạo Thiên ở trong Hỗn Độn quá lâu cũng sẽ vẫn lạc.

Muốn sinh tồn trong Hỗn Độn, cần Tiên Thiên Ma Thần Chi Thể.

Hạo Thiên vội vàng liên hệ Hồng Quân, nhưng lại không thể liên hệ được với Hồng Quân.

Cũng khó trách, Hồng Quân đã đi đến Hồng Hoang số 2, bị Hồng Quân Hợp Đạo của Hồng Hoang số 2 thôn phệ, nay, hai Hồng Quân Chân Linh đang tranh đấu, đừng nói Hạo Thiên không thể liên hệ được, dù có liên hệ được, Hồng Quân cũng sẽ không để tâm.

Hiện tại, Hồng Quân không thể bận tâm đến sống chết của Hạo Thiên.

Tây Vương Mẫu, cùng mấy vị Chuẩn Thánh Đại Năng, ví dụ như Phù Nguyên Tiên Ông, đều từng ở Tử Tiêu Cung nghe Đạo.

Ngày xưa Hồng Quân sau khi thành Thánh đã mở Tử Tiêu Cung, ba lần giảng Đạo, không ít Đại Năng đều đến nghe Đạo.

"Vu Hoàng Thánh Nhân sở hữu một Thiên Đạo Thế Giới, lại thêm là Đại Đạo Thánh Nhân, ta định đến đầu quân." Một Đại Năng nói.

Trong Vô Lượng Lượng Kiếp, hai Hồng Hoang đều sẽ trở về Hỗn Độn, một khi Thiên Đạo Thế Giới trở về Hỗn Độn, Thiên Đạo có khả năng sẽ băng hội, vận khí tốt thì có thể trọng tổ.

Nếu Thiên Đạo băng hội không thể trọng tổ, Thiên Đạo Thánh Nhân đều sẽ mất đi Thánh vị.

Đại Đạo Thánh Nhân lại không có áp lực.

Đại Đạo siêu việt bất kỳ Thiên Đạo nào, Đại Đạo vô sở bất tại.

Nếu Hồng Hoang số 1 trở về Hỗn Độn, Thiên Đạo hủy diệt, tất cả Thiên Đạo Thánh Nhân đều mất đi Thánh vị, tự vệ còn không kịp, đừng nói che chở người khác.

Vì vậy, đầu quân cho Cộng Công là một lựa chọn không tồi, không chỉ vì Cộng Công sở hữu một Thiên Đạo Thế Giới, mà còn vì Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân, hai Hồng Hoang hủy diệt, Cộng Công cũng sẽ không bị ảnh hưởng.

Hồng Hoang số 1, tại Bắc Minh Chi Địa, Côn Bằng Lão Tổ đứng trên mặt biển.

Côn Bằng tay cầm một cung điện, một số đệ tử, cùng vô số thiên tài địa bảo đã sưu tập được, có cả pháp bảo, đều ở trong cung điện.

Trong Vô Lượng Lượng Kiếp, Côn Bằng cũng đang cân nhắc đầu quân cho một Thánh Nhân.

Thánh Nhân Yêu Tộc là Nữ Oa, nhưng hơi cân nhắc một chút, Côn Bằng cũng từ bỏ ý định tìm kiếm Nữ Oa che chở.

Một mặt Nữ Oa và Côn Bằng quan hệ không tốt lắm, mặt khác tu vi của Nữ Oa trong số các Thánh Nhân cũng không được coi là quá cao.

Trong Chúng Thánh, Tam Thanh và Cộng Công đều là Bàn Cổ chính tông.

Lựa chọn đầu quân hàng đầu của Côn Bằng là Cộng Công.

Cộng Công không chỉ sở hữu một Thiên Đạo Thế Giới, lại là Đại Đạo Thánh Nhân, nếu có thể tiến vào Thiên Đạo Thế Giới của Cộng Công, vậy thì, nghiễm nhiên sẽ an toàn.

"Trở thành Đại Vu, có thể tiến vào Thiên Đạo Thế Giới của Cộng Công rồi." Côn Bằng thầm tính.

Chỉ cần Côn Bằng nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể trở thành Đại Vu.

Với Căn Cước của Côn Bằng, có thể sánh với Tổ Vu, nhưng muốn chuyển hóa thành Tổ Vu lại khó, so ra, chuyển hóa thành Đại Vu dễ dàng hơn.

Tuy chuyển hóa thành Đại Vu sẽ khiến Căn Cước của Côn Bằng kém đi, nhưng phải sống sót.

Côn Bằng cũng đang đánh cược, cược rằng sau khi hai Hồng Hoang trở về Hỗn Độn, Vu Hoàng Thiên Đạo của Cộng Công sẽ thôn phệ hai Hồng Hoang Thiên Đạo.

Hiện tại, Vu Hoàng Thiên Đạo không bằng bất kỳ một trong hai Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng nếu thôn phệ hai Hồng Hoang Thiên Đạo, cũng sẽ trưởng thành siêu việt hai Hồng Hoang hiện tại.

Ở hai Hồng Hoang, trở thành Đại Vu, khó có Nguyên Thần, càng đừng nói trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng Vu Hoàng Thế Giới lại không giống, dưới sự thiết lập của Cộng Công, Vu Tộc ở Vu Hoàng Thế Giới dễ dàng có thể tu luyện Trọc Khí Nguyên Thần, có thể thành Thánh.

Còn về việc Hợp Đạo trong Vu Hoàng Thế Giới, lại cần sự đồng ý của Cộng Công.

Côn Bằng tuy dã tâm lớn, nhưng hiện tại lại không thể không đối mặt với hiện thực.

Ngay lúc đó, Côn Bằng trước tiên đột phá tu vi võ đạo lên cảnh giới Bất Hủ, ngay sau đó, lại lấy ra một giọt Bàn Cổ Tinh Huyết và một đoàn Tiên Thiên Trọc Khí.

Côn Bằng đắc Đạo cực sớm, thu thập không ít huyết mạch Vu Tộc, đề luyện ra một giọt Bàn Cổ Tinh Huyết, và có được một đoàn Tiên Thiên Trọc Khí.

Bàn Cổ Tinh Huyết thập phần bá đạo, không thể tùy tiện hấp thu luyện hóa.

Hấp thu Bàn Cổ Tinh Huyết, sẽ trở thành Vu Tộc.

Cần biết rằng, không chỉ Côn Bằng, có một số Đại Năng cũng có Bàn Cổ Tinh Huyết.

Còn sở hữu nhiều Bàn Cổ Tinh Huyết, Tổ Vu Tinh Huyết và Đại Vu Tinh Huyết hơn.

Nhưng trừ khi muốn trở thành Vu Tộc, nếu không, tất cả Đại Vu Tinh Huyết, Tổ Vu Tinh Huyết và Bàn Cổ Tinh Huyết đều sẽ không được hấp thu luyện hóa.

Nay, Côn Bằng muốn chuyển hóa thành Vu Tộc, muốn tiến vào

Thiên Đạo Thế Giới của Cộng Công.

Nhìn giọt Bàn Cổ Tinh Huyết và đoàn Tiên Thiên Trọc Khí trong tay, Côn Bằng hơi do dự, trong lòng ngoan độc một cái, liền hấp thu.

Hấp thu một giọt Bàn Cổ Tinh Huyết, khi Côn Bằng vừa luyện hóa, cảm giác toàn thân đau đớn.

Chương 477

Mọi nơi trên cơ thể đều như muốn xé rách.

Tuy đau đớn vô cùng, nhưng sắc mặt Côn Bằng lại không đổi.

Bàn Cổ Tinh Huyết thật sự quá bá đạo, chỉ một giọt, Côn Bằng vừa luyện hóa, cơ thể liền bắt đầu không chịu nổi.

Cần hấp thu Trọc Khí.

Hậu Thiên Trọc Khí của Đại Địa gần như vô cùng vô tận, đáy biển Bắc Minh tuy không sánh bằng Hồng Hoang Đại Địa, nhưng cũng có thể hấp thu Đại lượng Hậu Thiên Trọc Khí.

Côn Bằng lại hấp thu Tiên Thiên Trọc Khí.

Hấp thu Tiên Thiên Trọc Khí nhập thể, Côn Bằng lập tức cảm thấy toàn thân dễ chịu hơn không ít.

Chỉ một đoàn nhỏ Tiên Thiên Trọc Khí, lại không đủ, do đó, Côn Bằng cũng tiềm nhập xuống đáy biển Bắc Minh.

Bắc Minh là địa bàn của Côn Bằng, y dùng một độn pháp liền đến đáy biển.

Đáy biển có vô số ám lưu, có Tiên Thiên Quý Thủy Chi Tinh, có Nhất Nguyên Trọng Thủy, Thiên Nhất Chân Thủy...

Đứng trên một dãy núi dưới đáy biển.

Hậu Thiên Trọc Khí nguyên nguyên không ngừng tuôn ra, bị Côn Bằng hấp thu vào cơ thể.

Khi Hậu Thiên Trọc Khí vừa tiến vào cơ thể Côn Bằng, bị Tiên Thiên Trọc Khí đồng hóa.

Vì vậy, cùng với Côn Bằng không ngừng hấp thu Hậu Thiên Trọc

Khí, Tiên Thiên Trọc Khí trong cơ thể cũng ngày càng nhiều.

Nhưng, Đại lượng Hậu Thiên Trọc Khí lại chỉ có thể chuyển hóa thành một chút Tiên Thiên Trọc Khí.

Tiên Thiên Trọc Khí mạnh hơn Hậu Thiên Trọc Khí rất nhiều.

"Đáng tiếc Bàn Cổ Tinh Huyết không đủ, nếu có nhiều Bàn Cổ Tinh Huyết hơn, ta có hy vọng chuyển hóa thành Tổ Vu." Côn Bằng thở dài trong lòng.

Chuyển hóa thành Vu Tộc là hành động bất đắc dĩ của Côn Bằng, nhưng đã muốn trở thành Vu Tộc, so với Đại Vu, tự nhiên càng hy vọng trở thành Tổ Vu.

Với Căn Cước, tu vi, ngộ tính của Côn Bằng, chỉ cần Bàn Cổ Tinh Huyết và Tiên Thiên Trọc Khí đủ, chuyển hóa thành Tổ Vu không hề khó.

Vấn đề hiện tại, Tiên Thiên Trọc Khí có thể thông qua hấp thu Hậu Thiên Trọc Khí dưới lòng đất, nhưng Bàn Cổ Tinh Huyết lại chỉ có một giọt.

Một giọt Bàn Cổ Tinh Huyết Côn Bằng đã thu thập Đại lượng huyết mạch Vu Tộc mới đề luyện ra.

Tuy không thể trực tiếp chuyển hóa thành Tổ Vu, nhưng, trở thành Đại Vu cũng có thể tu luyện thành Tổ Vu.

Tổ Vu bản Cửu Chuyển Huyền Công, Côn Bằng cũng có, đợi thành Đại Vu có thể tu luyện, tu luyện đến cửu chuyển Tổ Vu.

Còn về Bàn Cổ bản Cửu Chuyển Huyền Công, trừ Tổ Vu ra, không có bao nhiêu Đại Vu sở hữu.

Tổ Vu bản Cửu Chuyển Huyền Công có thể khiến Tiểu Vu tu luyện thành Đại Vu, Đại Vu tu luyện thành Tổ Vu, Bàn Cổ bản Cửu

Chuyển Huyền Công thì có thể khiến Tổ Vu tu luyện thành Bàn Cổ Chân Thân.

Một giọt Bàn Cổ Tinh Huyết đã bị Côn Bằng triệt để luyện hóa, thể chất của y cũng thay đổi cực lớn.

Tiên Thiên Trọc Khí dung nhập vào tứ chi bách hài của Côn Bằng.

Khí tức Vu Tộc từ trên người Côn Bằng tản mát ra, ban đầu yếu ớt, nhưng cùng với thời gian trôi qua lại cường đại.

Khi Côn Bằng dừng hấp thu Hậu Thiên Trọc Khí của Đại Địa, cũng đã thành công chuyển hóa thành Đại Vu.

Thành Đại Vu, Căn Cước của Côn Bằng đã kém đi, Nguyên Thần cũng đang thoái hóa, không lâu nữa sẽ biến thành linh hồn.

Nguyên Thần thoái hóa thành linh hồn, tu vi Nguyên Thần cũng chuyển di sang thân thể.

Vì vậy, tu vi Nguyên Thần của Côn Bằng đang nhanh chóng hạ xuống, tu vi thân thể thì đang nhanh chóng thăng tiến.

Khi Nguyên Thần của Côn Bằng thoái hóa thành linh hồn, tu vi thân thể của y cũng đã đạt Chuẩn Thánh cấp.

Đại Vu tu vi Chuẩn Thánh, mức độ cường hãn của thân thể kém xa Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh, nhưng cũng có thể sánh với Tiên Thiên Linh Bảo.

Cảm nhận thể chất hiện tại, Côn Bằng lại không quá hài lòng, tuy cường hãn, nhưng Căn Cước lại không tốt lắm.

"Phải nhanh chóng tu luyện Tổ Vu..." Côn Bằng thầm nghĩ.

Đã trở thành Đại Vu, Côn Bằng cũng có thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Lúc này, Côn Bằng cũng cảm nhận được triệu hoán từ Vu Hoàng

Thế Giới.

Chỉ cần là Vu Tộc ở Hồng Hoang số 1, tu vi đạt Huyền Tiên cấp, có thể cảm nhận triệu hoán của Vu Hoàng Thế Giới, có thể phi thăng vào Vu Hoàng Thế Giới.

Nếu không có Bàn Cổ Chân Linh, Tam Thanh, Nữ Oa cùng những người khác, Vu Tộc tu vi Tán Tiên cấp cũng có thể cảm ứng được triệu hoán của Vu Hoàng Thế Giới.

Vu Tộc tu vi Huyền Tiên cấp chỉ có thể trực tiếp phi thăng đến Vu Hoàng Thế Giới, Vu Tộc tu vi Kim Tiên cấp lại có thể mang theo mấy người tu vi yếu hơn cùng phi thăng.

Như Côn Bằng hiện tại là Đại Vu tu vi Chuẩn Thánh, có thể mang theo một đám lớn Vu Tộc tu vi thấp cùng phi thăng.

Vừa cảm ứng được triệu hoán của Vu Hoàng Thế Giới, Côn Bằng cũng đã phi thăng.

Tiến vào Vu Hoàng Thế Giới, Côn Bằng mới thở phào nhẹ nhõm.

Hai Hồng Hoang va chạm, đặc biệt hiện tại đều ở dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, tầm quan trọng của Bất Chu Sơn nổi bật lên.

Bất Chu Sơn của Hồng Hoang số 2 đã bị va đứt trong Vu Yêu Lượng Kiếp từ lâu, Bất Chu Sơn của Hồng Hoang số 1 vẫn nguyên vẹn.

Một Hồng Hoang có Bất Chu Sơn, một Hồng Hoang lại không có, chênh lệch không hề nhỏ.

Tuy Hồng Hoang số 2 có Nữ Oa chém giết cự quy Bắc Hải, dùng bốn chân cự quy luyện chế Thiên Trụ, nhưng lại kém xa Bất Chu Sơn.

Lúc này, trên Bất Chu Sơn của Hồng Hoang số 1, Cộng Công lực chiến Chúng Thánh.

Bàn Cổ Nguyên Thần bị đánh vỡ, phân hóa thành Tam Thanh.

Triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần cũng khiến Tam Thanh tiêu hao cực lớn, hiện tại đều nguyên khí đại thương, chiến lực đại giảm.

Nữ Oa bị Hậu Thổ níu giữ, không thể công kích Cộng Công, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người cũng không thể uy hiếp Cộng Công.

Còn về Bàn Cổ Chân Linh trong Thiên Đạo Không Gian, lại là một phiền phức.

Bỗng nhiên, thần sắc Cộng Công khẽ động, y cảm tri được Côn Bằng đã trở thành Đại Vu, tiến vào Vu Hoàng Thế Giới.

Nay, hai Hồng Hoang đều ở dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, trở về Hỗn Độn chỉ là vấn đề thời gian, Vu Tộc của Hồng Hoang số 1 có một đường lui, tiến vào Vu Hoàng Thế Giới của Cộng Công.

Vu Hoàng Thế Giới hiện tại không sánh bằng hai Hồng Hoang, nhưng nếu hai Hồng Hoang đều trở về Hỗn Độn, Thiên Đạo không hủy diệt mà trọng tổ, lúc đó, Vu Hoàng Thiên Đạo có khả năng lớn sẽ thôn tính hai Hồng Hoang Thiên Đạo.

Nếu mọi chuyện thuận lợi, Vu Hoàng Thế Giới sẽ trưởng thành lớn hơn, hoàn thiện hơn hai thế giới Hồng Hoang hiện tại.

Đương nhiên, sẽ có một số Đại Năng chuyển hóa thành Vu Tộc, phi thăng vào Vu Hoàng Thế Giới của Cộng Công.

Đương nhiên, cũng có thể tìm kiếm che chở từ Hỗn Nguyên Thánh Nhân khác, hoặc rời khỏi Hồng Hoang, đi đến Hỗn Độn tìm một nơi an thân.

Chuẩn Thánh tiến vào Hỗn Độn có thể sinh tồn lâu dài, Đại La Kim Tiên lại khó có thể sinh tồn lâu dài trong Hỗn Độn.

Chỉ là, Cộng Công không ngờ, Côn Bằng lại chuyển hóa thành Đại

Vu, dù sao cũng là tổ của Bắc Minh Yêu Tộc, Đại Năng Chuẩn Thánh, ngang hàng với Tam Thanh, Nữ Oa cùng những người khác.

Nhưng, lựa chọn của Côn Bằng, đã thành Đại Vu, tiến vào Vu Hoàng Thế Giới, Cộng Công cũng không để ý.

Trừ Côn Bằng, cũng có một số Đại Năng khác đã chuyển hóa thành Vu Tộc. ...

Vu Hoàng Thế Giới, nằm trong Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính.

Một Thiên Đạo Thế Giới lại nằm trong hai Đại Đạo Chí Bảo, tuy là một thể, nhưng lại phân hóa.

Vì vậy, Vu Hoàng Thế Giới chia thành Thiên Địa và Vũ Trụ.

Tiến vào Vu Hoàng Thế Giới, Côn Bằng đưa mắt nhìn bốn phía, trên trời nhật nguyệt tinh thần, trên đại địa sơn xuyên hà lưu, hoa cỏ cây cối, chim bay thú chạy.

Mọi thứ, không khác biệt nhiều so với Hồng Hoang.

Nhưng, phương Thiên Địa lại không lớn bằng Hồng Hoang, cũng không hoàn thiện bằng Hồng Hoang.

So với Hồng Hoang, Pháp Tắc trong Vu Hoàng Thế Giới lại ít hơn, phần lớn Pháp Tắc không toàn vẹn.

Còn về Thiên Địa Linh Khí, một số phúc địa đỉnh cấp có thể sánh với Hồng Hoang.

Chương 478

Côn Bằng hiện tại ở một phúc địa, lại không phải phúc địa đỉnh cấp của Vu Hoàng Thế Giới.

Cảm nhận Thiên Địa Linh Khí xung quanh, y lắc đầu, so với Bắc Minh của Hồng Hoang thì kém xa.

Bỗng nhiên, Côn Bằng dường như cảm ứng được, ánh mắt không khỏi nhìn về phía đó.

Trong cõi u minh, Côn Bằng xác định được xa xa có đại cơ duyên.

Ngay lập tức, phía sau Côn Bằng hiển hóa ra một đôi cánh vàng.

Đại Vu không nhất định sẽ phi hành, nhưng Côn Bằng lại sở hữu hai loại chân thân, một là Côn, hai là Kim Sí Đại Bàng.

Nay, hiển hóa ra cánh Kim Sí Đại Bàng, khiến Côn Bằng có thể bay lượn trên trời mây.

Kỳ thực, không có cánh, với tu vi Chuẩn Thánh của Côn Bằng, cũng có thể phi hành.

Hai cánh mở rộng, một lần vẫy đã cách vạn dặm.

Thoáng chốc, thân ảnh Côn Bằng đã ở tận chân trời.

Giữa Thiên Địa, một tòa Thiên Đạo Tế Đài, trên tế đài lại có một mai phù chiếu.

Khi Côn Bằng đến gần Thiên Đạo Tế Đài, lại không thể tiến thêm.

Xung quanh Thiên Đạo Tế Đài có Thiên Địa Thần Cấm, Chuẩn Thánh cũng khó mà đột phá.

Trước Côn Bằng đã có mấy vị Đại Năng đến.

Một Tổ Vu là Xa Bỉ Thi, một Tổ Vu là Huyền Minh, cùng một Luyện Khí Sĩ cấp Đại La Kim Tiên, hai vị cấp Thái Ất Kim Tiên.

Khi nhìn thấy Côn Bằng, Xa Bỉ Thi và Huyền Minh đều kinh ngạc.

"Côn Bằng?

Đã thành Đại Vu." Nhưng, một Hồng Hoang đang ở dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, Côn Bằng sẽ trở thành Đại Vu tiến vào Vu Hoàng Thế Giới cũng không kỳ quái.

Côn Bằng đối mặt với hai Tổ Vu, lại cảm thấy áp lực.

Tuy tu vi thân thể Côn Bằng không yếu hơn Xa Bỉ Thi và Huyền Minh, nhưng Xa Bỉ Thi và Huyền Minh sở hữu Nguyên Thần, cũng đạt tu vi Chuẩn Thánh, cộng thêm sự áp chế của Tổ Vu đối với Đại Vu.

Cũng may Xa Bỉ Thi và Huyền Minh không hoàn toàn phóng thích khí thế, nếu không, áp lực của Côn Bằng sẽ càng lớn.

"Côn Bằng Đạo hữu." Xa Bỉ Thi chào hỏi.

"Đại Vu ra mắt Tổ Vu." Côn Bằng hạ thấp tư thái.

Thế giới của Cộng Công, Xa Bỉ Thi là đệ đệ của Cộng Công, nếu đắc tội Xa Bỉ Thi, thì không dễ sống.

Sau khi chào hỏi Côn Bằng, ánh mắt Xa Bỉ Thi lại đặt lên phù chiếu trên Thiên Đạo Tế Đài.

Trên phù chiếu lưu chuyển ánh sáng Hỗn Độn Hồng Mông, ẩn chứa Hỗn Nguyên Chi Đạo.

Đây là Vu Thánh Phù Chiếu, có thể dung nhập vào thân thể, cũng có thể dung nhập vào Nguyên Thần.

Chỉ cần luyện hóa Vu Thánh Phù Chiếu, có thể trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân của Vu Hoàng Thế Giới.

Khi nhìn Vu Thánh Phù Chiếu, thu hoạch được thông tin liên quan.

"Có thể khiến người trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân của thế giới sao?" Ánh mắt Côn Bằng nhìn Vu Thánh Phù Chiếu cũng trở nên nóng bỏng.

Xa Bỉ Thi và Huyền Minh hiển nhiên cũng đã có được Vu Thánh Phù Chiếu.

Do Vu Hoàng Thiên Đạo không đủ cường đại, lại không thể thừa nhận quá nhiều Thánh Nhân.

Hậu Thổ là nửa vị Thiên Đạo Thánh Nhân của Vu Hoàng Thế Giới.

Hậu Thổ thành Thánh, một bộ phận Nguyên Thần ký thác vào Vu Hoàng Thiên Đạo, một bộ phận Nguyên Thần lại ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo.

"Mai Vu Thánh Phù Chiếu này, nhường cho Huyền Minh!" Xa Bỉ Thi thầm nghĩ trong lòng.

Cùng với Vu Hoàng Thiên Đạo không ngừng trưởng thành, Vu Thánh Phù Chiếu chỉ sẽ ngày càng nhiều, Xa Bỉ Thi cũng không vội.

Tuy Xa Bỉ Thi nguyện ý nhường Vu Thánh Phù Chiếu cho Huyền Minh, nhưng lại không nguyện ý nhường cho Côn Bằng.

Lúc này, trong lòng Côn Bằng cũng đang do dự, có nên xuất thủ tranh đoạt không?

Xa Bỉ Thi đã là người đầu tiên xuất thủ, một bước bước ra, Pháp Tắc Chi Lực ngưng tụ trên nắm đấm, một quyền oanh ra.

Tuy nhiên, một kích toàn lực của Xa Bỉ Thi cũng không thể phá vỡ Thiên Địa Thần Cấm xung quanh Vu Thánh Phù Chiếu.

Tuy không thể một quyền phá vỡ Thiên Địa Thần Cấm, nhưng

cũng đã lay động được.

Sau khi Xa Bỉ Thi xuất thủ, Huyền Minh cũng xuất thủ, trong tay xuất hiện một Bạch Ngọc Cung, bắn ra Huyền Minh Cốt Tiễn.

Uy lực của Huyền Minh Cốt Tiễn còn đáng sợ hơn cả Hậu Nghệ Tiễn của Đại Vu.

Thấy Xa Bỉ Thi và Huyền Minh liên tiếp xuất thủ, Côn Bằng cũng không nhịn được động thủ.

Hai Tổ Vu đều là Tiên Thiên Ma Thần, một Đại Vu, đều có tu vi Chuẩn Thánh, dưới sự hợp lực công kích, Thiên Địa Thần Cấm xung quanh Vu Thánh Phù Chiếu ngày càng bất ổn định.

Tuy nhiên, sau một thời thần, Thiên Đạo Tế Đài và Vu Thánh Phù Chiếu lại biến mất giữa không trung, khiến Xa Bỉ Thi, Huyền Minh và Côn Bằng đều ngẩn người.

Hiện tại, trong Vu Hoàng Thế Giới chỉ xuất hiện hai Vu Thánh Phù Chiếu, xuất hiện ngẫu nhiên, nếu không thể phá vỡ Thiên Địa Thần Cấm trong vòng một thời thần, Vu Thánh Phù Chiếu cũng sẽ ngẫu nhiên chuyển di, đây cũng là một khảo nghiệm do Cộng Công thiết lập.

Sinh linh phi thăng tiến vào Vu Hoàng thế giới càng lúc càng nhiều.

Đến nỗi hai tấm Vu Thánh phù chiếu, tạm thời chưa rơi vào tay sinh linh nào.

Cuộc chiến trên Bất Chu Sơn cũng càng lúc càng kịch liệt.

Thiên Đạo vĩ lực từ trời giáng xuống, tạo thành từng xiềng xích màu tử hồng, hướng về Cộng Công.

Xiềng xích Thiên Đạo dày đặc, nếu bị trói buộc, Cộng Công cũng khó mà thoát thân.

Xiềng xích Thiên Đạo này không chỉ do Chân linh Bàn Cổ thao túng Thiên Đạo chi lực tạo thành, mà còn có Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh nhúng tay.

Cộng Công tuy có thể vận dụng Đại Đạo chi lực và Thiên Đạo chi lực của Vu Hoàng thế giới để đối kháng, nhưng vẫn không đủ để chống lại.

"Oanh!" Bằng đại pháp lực và đại thần thông, Cộng Công đã chống đỡ từng xiềng xích Thiên Đạo, nhưng cũng không mấy dễ dàng.

Lúc này, Cộng Công cũng vận hành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công đến cực hạn.

Dưới tác dụng của Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, thân thể và nguyên thần của Cộng Công không chỉ phát huy sức mạnh kinh người, mà còn hoàn toàn khế hợp, không ngừng tăng cường.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người vẫn chưa hồi phục, vừa vây công Cộng Công, vừa mượn Thiên Đạo chi lực để phục hồi.

Triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần để chiến đấu, Tam Thanh phải chịu gánh nặng cũng không hề nhỏ.

Thái Thanh Thần Lôi, Ngọc Thanh Thần Lôi và Thượng Thanh Thần Lôi kết hợp lại, uy lực sinh ra đủ khiến Thánh nhân cũng phải động dung.

Cùng với việc Tam Thanh không ngừng phục hồi, Thần Lôi mà ba người thi triển cũng càng mạnh hơn.

Bởi vậy, Cộng Công có thể cảm nhận uy lực của Thái Thanh Thần Lôi, Ngọc Thanh Thần Lôi và Thượng Thanh Thần Lôi đang oanh kích và không ngừng tăng cường.

Tạm thời, Cộng Công không chịu áp lực quá lớn, nhưng nếu cứ tiếp tục như vậy thì không ổn.

May mắn thay, Thiên Đạo Hồng Hoang đang va chạm với Thiên Đạo Hồng Hoang thứ hai, nếu không, áp lực của Cộng Công sẽ còn lớn hơn.

Cũng chính vì Cộng Công đã gây ra hai Hồng Hoang Vô Lượng Lượng Kiếp, khiến chúng Thánh chấn nộ.

Bất luận ở Hồng Hoang này, hay ở Hồng Hoang khác, Cộng Công đều sẽ bị chúng Thánh vây công.

Vừa chống đỡ công kích của chúng Thánh, cùng với Thiên Đạo vĩ lực do Chân linh Bàn Cổ thao túng, Cộng Công cũng đang suy tính phương pháp phá cục.

Nếu muốn rời khỏi Hồng Hoang, Cộng Công dễ dàng làm được.

Nhưng một khi Cộng Công rời khỏi Hồng Hoang, cũng sẽ xuất hiện biến số.

Có thể khẳng định, chỉ cần Cộng Công rời khỏi Hồng Hoang, Chân linh Bàn Cổ, Thái Thượng, Thông Thiên, v.v., đều sẽ gây sự.

Có Cộng Công ở Hồng Hoang, có thể đảm bảo biến số sẽ ít đi một chút.

Sự tình trọng đại, Cộng Công không thể không cẩn thận.

Chương 479

Dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, hai Hồng Hoang đều sẽ quy về hỗn độn, Thiên Đạo của hai Hồng Hoang không quá khả năng bị hủy diệt, mà hẳn sẽ được trọng tổ.

Thiên Đạo trọng tổ là một cơ hội, nhưng Cộng Công chưa chắc đã có thể nắm giữ.

Nếu hai Hồng Hoang đều không có Thánh nhân, cũng không có Chân linh Bàn Cổ ở trong không gian Thiên Đạo, vậy thì, dưới Vô Lượng Lượng Kiếp, khả năng Thiên Đạo bị hủy diệt sẽ lớn, nhưng hiện giờ, khả năng Thiên Đạo bị hủy diệt lại nhỏ.

Chỉ cần Thiên Đạo không bị hủy diệt, mà được trọng tổ, vậy thì Thánh nhân vẫn là Thiên Đạo Thánh nhân.

Bởi vậy, chỉ cần đảm bảo Thiên Đạo trọng tổ, Thiên Đạo Thánh nhân tái luyện địa thủy hỏa phong, thay đổi địa mạch, tái tạo càn khôn, cũng không thành vấn đề.

Cộng Công liếc nhìn Tam Thanh.

Tam Thanh triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần, nhưng Thần lại bị Cộng Công phá vỡ, khiến Tam Thanh đều nguyên khí đại thương, trong thời gian ngắn khó mà hồi phục.

Lúc này, Cộng Công đang suy tính việc thôn phệ Tam Thanh.

Tam Thanh là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, lại thêm tu vi không thấp, nếu có thể thôn phệ, nói không chừng tu vi của Cộng Công có thể từ Thánh nhân viên mãn đột phá Vô Cực cảnh giới.

Hơn nữa, thôn phệ Tam Thanh thì biến số cũng sẽ nhỏ đi.

Không, thôn phệ Tam Thanh sẽ tạo ra nhân quả nghiệp lực cực

lớn, bị thiên địa không dung.

Không có cách nào khác, Bàn Cổ khai sáng Hồng Hoang thế giới, căn cước của Tam Thanh lại là Bàn Cổ Nguyên Thần, được Thiên Đạo ưu ái, làm tổn thương Tam Thanh sẽ có nhân quả nghiệp lực, nếu để Tam Thanh chết đi, hậu quả nghiêm trọng.

Gần như có thể khẳng định, nếu Cộng Công thôn phệ Tam Thanh, e rằng sẽ lại có Thiên Khiển giáng xuống, còn đáng sợ hơn Thiên Đạo trước đó.

Trong lòng Cộng Công cũng đang cân nhắc.

"Nếu có thể thôn phệ Tam Thanh, hẳn là lợi nhiều hơn hại." Cộng Công nghĩ thầm.

Nếu đã lợi nhiều hơn hại, vậy có thể làm.

Nhưng muốn thôn phệ Tam Thanh cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Trong lòng tính toán, Cộng Công cũng đã có kế sách.

Tiếp đó, chỉ thấy Cộng Công dường như lỡ tay, bị một xiềng xích Thiên Đạo trói buộc.

Khi Cộng Công thoát được một xiềng xích Thiên Đạo, thì lại có mấy xiềng xích Thiên Đạo khác trói buộc.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều lộ vẻ vui mừng, còn Hậu Thổ thì đại kinh thất sắc.

Chỉ chớp mắt, xiềng xích Thiên Đạo dày đặc đã trói chặt Cộng Công, mặc cho Cộng Công giãy giụa thế nào cũng không thể thoát thân.

"Chúng ta hợp lực, dùng Thiên Đạo chi lực luyện hóa thân thể và nguyên thần của Cộng Công." Thái Thượng nói.

Thiên Đạo chi lực có thể luyện hóa vạn vật, cũng có thể sáng tạo vạn vật.

Thể chất của Cộng Công tuy là đệ nhất dưới Đại Đạo, cường hãn vô cùng, có thể sánh ngang Đại Đạo Chí Bảo, nhưng nếu Thiên Đạo chi lực đủ mạnh, cũng có thể luyện hóa thân thể của Cộng Công.

Còn về nguyên thần của Cộng Công, thì kém hơn thân thể một chút.

Với Thiên Đạo chi lực mà Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh có thể vận dụng, muốn luyện hóa thân thể và nguyên thần của Cộng Công là không thể, nhưng nếu thêm Thiên Đạo chi lực do Chân linh Bàn Cổ thao túng, thì lại có thể luyện hóa, nhưng cũng cần thời gian lâu dài.

Cục diện hiện tại, lại không còn nhiều thời gian.

Bởi vậy, Cộng Công không phản kháng, trước khi hai Hồng Hoang quy về hỗn độn, cũng không thể luyện hóa được thân thể của Cộng Công.

Trước tiên, Thái Thượng thao túng Thiên Đạo chi lực hóa thành hỏa diễm, luyện hóa thân thể Cộng Công, tiếp đó, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng thao túng Thiên Đạo hỏa diễm.

Thiên Đạo hỏa diễm màu tử hồng uy lực có thể lớn hoặc nhỏ, nhưng dù uy lực nhỏ đến đâu, trong khoảnh khắc cũng có thể khiến một Đại La Kim Tiên thần hình câu diệt mà không thành vấn đề.

Tam Thanh tuy chưa hồi phục, nhưng việc thao túng Thiên Đạo chi lực lại không chịu ảnh hưởng quá lớn, ba người hợp lực, Thiên Đạo hỏa diễm sinh ra vô cùng khủng bố, đủ để trong một thoáng luyện hóa chân thân Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh thành tro bụi.

Không, chỉ với những Thiên Đạo hỏa diễm này, vẫn không đủ để

luyện hóa Cộng Công.

Dù sao thì thân thể hiện tại của Cộng Công cường hãn đến mức có thể sánh ngang Đại Đạo Chí Bảo, đã vượt xa Tiên Thiên Chí Bảo.

Chân thân Tổ Vu tu vi Chuẩn Thánh có thể sánh ngang Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, một khi Bàn Cổ Chân Thân thành tựu, thân thể chống lại Tiên Thiên Chí Bảo không có áp lực, tu vi Cộng Công đạt Thánh nhân viên mãn, lại tu luyện Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, thêm sức mạnh của nguyên thần, Bàn Cổ Chân Thân đích thực có thể chống lại Đại Đạo Chí Bảo mà không có áp lực.

Tây Phương Nhị Thánh cũng thao túng Thiên Đạo hỏa diễm.

Thế nhưng, năm Thánh nhân hợp lực thao túng Thiên Đạo hỏa diễm, cũng không thể luyện hóa Cộng Công.

Trong không gian Thiên Đạo, Chân linh Bàn Cổ cũng thao túng Thiên Đạo chi lực hóa thành hỏa diễm, giúp Tam Thanh và những người khác luyện hóa Cộng Công.

Cùng với Thiên Đạo chi lực hóa thành Thiên Đạo hỏa diễm ngày càng bàng bạc, uy lực của Thiên Đạo hỏa diễm cũng không ngừng tăng lên.

Lúc này, Thiên Đạo hỏa diễm có thể luyện hóa Cộng Công, chỉ là cần thời gian, ước tính cần vài Lượng kiếp.

Chỉ một lát sau, Tam Thanh và những người khác thầm cười khổ.

Tuy Thiên Đạo hỏa diễm uy lực cực lớn, nhưng cũng tiêu hao Thiên Đạo chi lực, mà Thiên Đạo chi lực lại không phải vô tận.

Hiện giờ, việc tiêu hao Thiên Đạo chi lực vừa khiến Vô Lượng Lượng Kiếp nhanh chóng đưa thiên địa vạn vật trở về hỗn độn, vừa khiến Hồng Hoang kia giành chiến thắng.

Bị xiềng xích Thiên Đạo trói buộc, lại chịu đựng Thiên Đạo hỏa diễm khủng bố luyện hóa, Cộng Công cũng khó chịu.

"Tốt!" Cộng Công thầm vui mừng trong lòng.

Ngay lập tức, Cộng Công vận dụng nguyên thần chi lực, thao túng một cỗ Đại Đạo chi lực, nhằm vào xiềng xích Thiên Đạo và Thiên Đạo hỏa diễm do Tam Thanh thao túng mà phát động xung kích.

"Oanh!" Trong một thoáng, nguyên thần ký thác Thiên Đạo của Tam Thanh đều bị tổn thương không nhỏ.

Nguyên thần của Cộng Công cũng bị tổn thương, nhưng là "thương địch một ngàn, tự tổn tám trăm", mà kẻ địch lại là ba người, chia đều ra thì Cộng Công lại thiệt thòi lớn.

Cũng bởi Tam Thanh nguyên khí đại thương, chưa hồi phục, nếu không, nguyên thần ký thác Thiên Đạo của ba người cũng sẽ không bị tổn thương lớn đến thế.

Một chiêu làm tổn thương nguyên thần Tam Thanh, Cộng Công lập tức cảm thấy xiềng xích Thiên Đạo đang trói buộc lỏng lẻo, uy lực của Thiên Đạo hỏa diễm cũng giảm yếu rõ rệt.

Nắm bắt thời cơ, Cộng Công vận dụng mười thành pháp lực, lại thiêu đốt tinh huyết và nguyên thần, thi triển Thôn Thiên Đại Thuật.

Dựa trên pháp tắc thôn phệ, một thần thông do Cộng Công sáng tạo có uy lực cực lớn, phát huy đến cực hạn có thể thôn phệ Thiên Đạo.

Đương nhiên, Cộng Công không tiếc thiêu đốt tinh huyết và nguyên thần, toàn lực thi triển Thôn Thiên Đại Thuật, thôn phệ Thiên Đạo Vu Hoàng cũng không thể thành công, huống chi là thôn phệ Thiên Đạo Hồng Hoang.

Nhưng, thôn phệ Tam Thanh lại có khả năng.

Nguyên thần Tam Thanh bị tổn thương, tăng cường tỷ lệ thành công khi Cộng Công thôn phệ Tam Thanh.

Cùng với việc Cộng Công thi triển Thôn Thiên Đại Thuật, Tam Thanh đều kinh hãi thất sắc.

Lúc này, Tam Thanh đã cảm nhận Cộng Công đang thôn phệ bản nguyên của ba người.

Chân linh Bàn Cổ, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều đại kinh thất sắc, nhưng lại không ngờ Cộng Công trong tình huống này lại thôn phệ Tam Thanh.

"Không thể để Cộng Công thôn phệ Tam Thanh." Tuy Cộng Công thôn phệ Tam Thanh sẽ tạo ra nhân quả nghiệp lực lớn, nhưng lại là lợi nhiều hơn hại, mất đi Tam Thanh, đối với Hồng Hoang thứ nhất mà nói không phải là chuyện tốt.

Một khi Tam Thanh bị Cộng Công thôn phệ, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng sẽ suy yếu một thời gian, sự diễn hóa của Vô Lượng Lượng Kiếp sẽ tăng tốc, càng có khả năng bị Hồng Hoang thứ hai nghiền ép.

Hiện tại, hai Hồng Hoang đối đầu, Hồng Hoang thứ nhất đang chiếm thượng phong.

Nếu không có Vô Lượng Lượng Kiếp, và có đủ thời gian, Hồng Hoang thứ nhất có thể thôn tính Hồng Hoang thứ hai.

Nhưng, hai Hồng Hoang va chạm, đều không ngừng tiêu hao, khi một Hồng Hoang thôn tính Hồng Hoang khác, có khả năng được không bù mất.

Trong nhất thời, Chân linh Bàn Cổ, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh toàn lực ngăn cản.

Hậu Thổ tự nhiên toàn lực giúp đỡ Cộng Công.

Cộng Công thúc đẩy sức mạnh của Vu Hoàng thế giới.

Cùng với việc ngày càng nhiều Vu phi thăng Vu Hoàng thế giới, sức mạnh của Vu Hoàng thế giới cũng không ngừng tăng lên.

Khi Cộng Công vận dụng sức mạnh của Vu Hoàng thế giới, lập tức, trong không gian Thiên Đạo của Vu Hoàng thế giới.

Sức mạnh thế giới hình thành từng giọt vô sắc, mỗi giọt ẩn chứa sức mạnh khủng bố, đủ để trong nháy mắt diệt sát Chuẩn Thánh.

Dưới ý chí của Cộng Công, Thiên Đạo Vu Hoàng phân ra một nửa lực lượng.

Mất đi một nửa sức mạnh thế giới, Vu Hoàng thế giới hiện tại, lại cần thời gian dài mới có thể hồi phục.

Đương nhiên, cùng với việc Vu Hoàng thế giới không ngừng trưởng thành, mọi thứ phát triển lành tính, hiệu suất sản sinh sức mạnh thế giới cũng sẽ tăng nhanh.

Chương 480

Một nửa sức mạnh Vu Hoàng thế giới đã giúp Cộng Công tăng tốc độ thôn phệ Tam Thanh.

Nguyên thần ký thác Thiên Đạo của Hỗn Nguyên Thánh nhân, có thể vận dụng một phần Thiên Đạo chi lực, nhưng lại khó vận dụng sức mạnh thế giới.

Chân linh Bàn Cổ trong không gian Thiên Đạo tuy là người khai sáng Hồng Hoang thế giới, có thể vận dụng Thiên Đạo chi lực, nhưng cũng không thể vận dụng sức mạnh thế giới.

Bởi vậy, khi Cộng Công vận dụng một nửa sức mạnh Vu Hoàng thế giới, tạm thời chiếm thượng phong.

Nếu giữ vững được, Cộng Công cũng có thể triệt để thôn phệ Tam Thanh, nhưng sức mạnh thế giới lại đang không ngừng tiêu hao.

Muốn trong thời gian ngắn thôn phệ Tam Thanh, lại không thực tế.

Lúc này, Cộng Công có thể cảm nhận sức mạnh thế giới đang vận dụng đang nhanh chóng tiêu hao.

Không ngừng thôn phệ Tam Thanh, pháp lực và đạo hạnh của Cộng Công đều đang tinh tiến.

Trong nhất thời, Cộng Công càng lúc càng gần Vô Cực cảnh giới.

Nhưng, trong lòng Cộng Công lại có chút thất vọng, tuy chỉ thôn phệ một phần bản nguyên của Tam Thanh, nhưng Cộng Công lại có thể khẳng định, thôn phệ toàn bộ Tam Thanh cũng không thể đột phá.

Muốn từ Thánh nhân viên mãn đột phá Vô Cực cảnh giới, độ khó còn lớn hơn những gì Cộng Công nghĩ.

Hỗn Nguyên Thánh nhân, còn gọi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, bởi vậy, tu vi chính xác của Cộng Công là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn.

Vô Cực cảnh giới còn gọi là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong và viên mãn năm tầng thứ, nhưng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại không có tầng thứ, bởi vì Vô Cực không có cực hạn.

Một khi trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, pháp lực và đạo hạnh sẽ vô thời vô khắc tinh tiến.

Bởi vậy, cường giả Vô Cực cảnh giới, về cơ bản thời gian càng dài càng cường đại.

Đương nhiên, nếu Vô Cực cảnh giới tu luyện và ngộ đạo, sự tinh tiến của pháp lực và đạo hạnh sẽ nhanh hơn.

"Hồng Hoang kia cũng có Tam Thanh." Cộng Công nghĩ.

Trong Tam Thanh của Hồng Hoang thứ hai, Nguyên Thủy là Chân linh Bàn Cổ.

Nếu thôn phệ Tam Thanh của Hồng Hoang này, rồi lại thôn phệ Tam Thanh của Hồng Hoang kia, Cộng Công có không ít khả năng có thể đột phá Vô Cực cảnh giới.

Chỉ có thể thôn phệ Tam Thanh của Hồng Hoang này và Thái Thượng, Thông Thiên của Hồng Hoang kia, Cộng Công cũng có chút khả năng đột phá.

Trước mắt, thôn phệ Tam Thanh của Hồng Hoang này là quan trọng nhất.

Cùng với thời gian trôi qua, bản nguyên Tam Thanh lưu thất càng

lúc càng nhiều.

Thế nhưng, một nửa sức mạnh Vu Hoàng thế giới cũng đã tiêu hao hết.

Không còn đại lượng sức mạnh thế giới trợ giúp, Cộng Công thôn phệ bản nguyên Tam Thanh cũng càng lúc càng khó khăn.

"Oanh!", "Oanh!", "Oanh!" Đột nhiên, thân thể Tam Thanh tự bạo.

Cùng với Tam Thanh tự bạo, Thôn Thiên Đại Thuật của Cộng Công cũng không thể thôn phệ bản nguyên Tam Thanh nữa.

Cộng Công cũng không quá hài lòng.

Lần này chỉ thôn phệ được sáu phần mười bản nguyên của Thái Thượng, và bảy phần mười bản nguyên của Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Bản nguyên của Tam Thanh bị thương nặng, bản nguyên lưu thất quá nửa, trong thời gian ngắn cần phải hồi phục thật tốt.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều sắc mặt khó coi.

Thiếu đi Tam Thanh, áp lực của Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh lại lớn hơn.

Cộng Công tuy không thể hoàn toàn thôn phệ Tam Thanh, nhưng cũng đã thôn phệ đại bộ phận bản nguyên Tam Thanh, thực lực có phần tăng cường.

Đại thế của Cộng Công đã thành, Chân linh Bàn Cổ cũng không thể làm gì, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều đành chịu.

Biết rằng tiếp tục chiến đấu cũng không thu được lợi lộc gì, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều đã rời đi.

"Ai!" Cộng Công thở dài, một cơ hội tốt hiếm có, tuy đã nắm bắt được, nhưng lại chỉ thôn phệ được đại bộ phận bản nguyên Tam

Thanh, không thể hoàn toàn thôn phệ Tam Thanh, thật đáng tiếc.

Muốn thôn phệ bản nguyên Tam Thanh lần nữa thì khó rồi.

Bản nguyên Tam Thanh ẩn sâu trong Thiên Đạo, lại có Bàn Cổ, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh ở đó, Cộng Công khó có cơ hội ra tay.

Cũng bởi Thiên Đạo Hồng Hoang quá cường đại, hoặc tu vi của Cộng Công chưa đủ cao.

"Triệu tập tất cả tộc nhân về Bất Chu Sơn." Cộng Công nói với Hậu Thổ.

Cộng Công định chuyển cả Bất Chu Sơn vào Vu Hoàng thế giới.

Hỏa Vân Sơn, Thánh địa Nhân Tộc.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, Phục Hy, Thần Nông, Hiên Viên, v.v., đều bước ra khỏi Hỏa Vân Cung.

Vô Lượng Lượng Kiếp đã giáng lâm, bất kể Nhân Tộc có phải là nhân vật chính của thiên địa hay không, Nhân Tộc ở Hồng Hoang này là nhân vật chính của thiên địa, cũng không thể thoát khỏi kiếp diệt vong.

Sau khi thương lượng, Toại Nhân và những người khác quyết định chuyển Nhân Tộc đến Vu Hoàng thế giới của Cộng Công.

Trong Vô Lượng Lượng Kiếp, Vu Tộc đã có một đường lui.

Vu tu vi đạt cấp Huyền Tiên, có thể phi thăng vào Vu Hoàng thế giới của Cộng Công.

Nếu không phải Bàn Cổ, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh ngăn cản, ngay cả Vu tu vi cấp Tán Tiên cũng có thể phi thăng đến Vu Hoàng thế giới.

Chỉ cần Cộng Công còn đó, Vu Hoàng thế giới sẽ an toàn.

Hiện tại, Vu Hoàng thế giới an toàn hơn Hồng Hoang rất nhiều.

Nếu Thiên Đạo Vu Hoàng sau này có thể thôn tính hai Thiên Đạo Hồng Hoang, Vu Hoàng thế giới sẽ càng không thể lường trước được.

Các chủng tộc thần phục Vu Tộc, Nhân Tộc là một trong số đó, còn có Long Tộc, Phượng Hoàng Tộc, Kỳ Lân Tộc, v.v.

Còn về Yêu Tộc, thì bị nô dịch, hoặc làm tọa kỵ, hoặc làm sủng vật, hoặc làm khổ lực.

Không chỉ Vu Tộc nô dịch Yêu Tộc, Nhân Tộc, Long Tộc, v.v. cũng nô dịch.

Nhân Tộc cũng có Luyện Khí Sĩ tu vi cấp Huyền Tiên trở lên, có thể chuyển hóa thành Vu, nhưng số lượng không ít, cũng không quá nhiều.

Toại Nhân và Phục Hy cùng những người khác lại muốn đưa nhiều người hơn đến Vu Hoàng thế giới, tốt nhất là đưa tất cả nhân loại đi, mà không cần chuyển hóa thành Vu Tộc, điều này cần Cộng Công đồng ý.

Chỉ khi Cộng Công đồng ý, Nhân Tộc tụ tập lại, Cộng Công đích thân ra tay, mới có thể chuyển tất cả Nhân Tộc đến Vu Hoàng thế giới.

Hiện nay, Vu của Hồng Hoang thứ nhất đã bắt đầu tập trung về Bất Chu Sơn.

Bất luận Thiên Cung Địa Phủ, đều bị vứt bỏ. .....Bất Chu Sơn, lại có Thiên Khiển giáng xuống.

Cộng Công tuy chỉ thôn phệ đại bộ phận bản nguyên của Tam Thanh, nhưng nhân quả nghiệp lực lại rất lớn.

Thiên Khiển lần này uy lực cũng không nhỏ, nhưng đối với Cộng

Công lại không cấu thành uy hiếp quá lớn.

Vượt qua Thiên Khiển, Cộng Công cũng chỉ bị chút vết thương nhỏ, dễ dàng hồi phục.

Càng lúc càng nhiều Vu đến Bất Chu Sơn.

Vài Tổ Vu tọa trấn Bất Chu, từng Đại Vu dẫn theo vô số Tiểu Vu từ bốn phương tám hướng kéo đến.

Còn về tài nguyên do Vu Tộc nắm giữ, những gì có thể mang đến Bất Chu Sơn đều đã mang theo.

Nhưng, đại bộ phận tài nguyên đều không thể mang đi khỏi Bất Chu Sơn, bởi vậy, Vu Tộc buộc phải từ bỏ đại bộ phận tài nguyên.

Tuy có chút đáng tiếc, nhưng đại cục là quan trọng.

Bản thể Cộng Công và Hậu Thổ, hai vị Thánh nhân đều tọa trấn Bất Chu Sơn. .....Thiên Giới, Hạo Thiên, Tây Vương Mẫu, có không ít đại năng tụ tập, từng người sắc mặt ngưng trọng, trong lòng lo lắng.

“Vu Tộc tập trung về Bất Chu Sơn, bỏ Thiên Cung, Địa Phủ, từ bỏ vô số tài nguyên, là muốn bỏ chạy rồi.” Hạo Thiên nói.

Chương 481

"Cộng Công có một Thiên Đạo thế giới, tuy không sánh bằng Hồng Hoang, nhưng đủ cho Vu Tộc dung thân." Tây Vương Mẫu trầm giọng nói.

Tây Vương Mẫu đối với Vu Tộc hận không thôi, không muốn cúi đầu, nhưng tình thế hiện tại...

Hạo Thiên và những người khác biết không thể tất cả đều chuyển hóa thành Vu, phi thăng vào Thiên Đạo thế giới của Cộng Công.

Côn Bằng cũng đã chuyển hóa thành Đại Vu.

Trong đám người, không có mấy ai có thể lấy ra Tiên Thiên Trọc Khí, những người đã chuyển hóa thành Vu, cũng không có mấy Đại Vu, đại bộ phận đều chỉ là Tiểu Vu.

Tình thế đã cấp bách, một khi Vu Tộc tập trung về Bất Chu Sơn, Cộng Công chuyển cả Bất Chu Sơn đến Vu Hoàng thế giới, thì Vu cấp Huyền Tiên ở Hồng Hoang thứ nhất cũng không có cách nào phi thăng đến Vu Hoàng thế giới nữa.

Bởi vậy, Hạo Thiên và những người khác không thể không đối mặt với lựa chọn.

Việc trọng đại, Hạo Thiên và những người khác chần chừ mãi không thể hạ quyết tâm.

Hạo Thiên là đồng tử của Hồng Quân, nhưng đã không thể liên lạc được với Hồng Quân.

Không có Hồng Quân che chở, Hạo Thiên có thể nương tựa Bàn Cổ, nương tựa Tam Thanh và những người khác.

Hạo Thiên cũng đang do dự, không biết nên đi đâu về đâu.

Không ít đại năng Thiên Cung đều đã đến Bất Chu Sơn.

Tuy rằng Vu tu vi cấp Huyền Tiên có thể phi thăng đến Vu Hoàng thế giới, nhưng không phải Vu cũng có thể tiến vào Vu Hoàng thế giới, chỉ cần có sự đồng ý của Cộng Công.

Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân Tộc đều đã đi đến Bất Chu Sơn.

Trong Tam Hoàng Nhân Tộc, Phục Hy là Đại Vu, thêm vào việc Nhân Tộc vẫn luôn thần phục Vu Tộc, nên việc cả tộc muốn đến Vu Hoàng thế giới cũng không có gì lạ.

Nhưng tiến vào Vu Hoàng thế giới, muốn vượt qua Cộng Công về cơ bản là không thể.

Trong thế giới của Cộng Công, địa vị của Vu Tộc chắc chắn sẽ cao, tất nhiên sẽ vượt trên tất cả các chủng tộc.

Hạo Thiên và những người khác không cam tâm ở dưới người, bởi vậy, không muốn tiến vào Vu Hoàng thế giới, nhưng tình thế ngày càng bất lợi, bởi vậy, cũng mâu thuẫn. .....Tam Hoàng Ngũ Đế dẫn theo một đại quần Nhân Tộc Thánh Hiền và Luyện Khí Sĩ đã đến Bất Chu Sơn.

Vừa đến Bất Chu Sơn, đã thấy vô số sinh linh.

Vu Tộc phân tán khắp Hồng Hoang đã có không ít tập trung về Bất Chu Sơn.

Toại Nhân Thị và những người khác vừa đến Bất Chu Sơn, cũng đã kinh động mấy Đại Vu.

Đại Vu Hậu Nghệ, Đại Vu Xi Vưu, Đại Vu Tương Liễu, v.v., lần lượt xuất hiện.

“Chúng ta có việc trọng yếu cầu kiến Vu Hoàng.” Phục Hy mở lời.

Phục Hy đã đến Bất Chu Sơn, cũng đã đưa ra lựa chọn.

Tuy Phục Hy có một muội muội là Hỗn Nguyên Thánh nhân Nữ Oa, nhưng lại là Đại Vu, Nhân Hoàng, bởi vậy, định tiến vào Vu Hoàng thế giới.

Hậu Nghệ và những người khác nhìn nhau, tiếp đó, do Tương Liễu dẫn Phục Hy và những người khác đến Vu Hoàng Cung.

Trong Vu Hoàng Cung, ngoài Cộng Công, Hậu Thổ cũng ở đó.

Đối với việc Toại Nhân Thị và những người khác đến, Cộng Công không hề bất ngờ.

Phục Hy dù sao cũng là huynh trưởng của Nữ Oa, thêm vào việc năng lực thôi diễn Tiên Thiên Bát Quái của Phục Hy có thể xưng là đệ nhất dưới Thánh nhân, sẽ không thể không biết đại thế hiện tại.

Bàn Cổ, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh không thể che chở bao nhiêu Nhân Tộc, cũng chưa chắc đã nguyện ý che chở, Cộng Công lại có năng lực che chở tất cả Nhân Tộc.

Vu Hoàng thế giới tuy không lớn bằng Hồng Hoang, nhưng đủ để tất cả Vu Tộc và Nhân Tộc của Hồng Hoang dung thân.

Điều khiến Cộng Công bất ngờ là Phục Hy cũng đã đến Bất Chu Sơn.

Tuy Phục Hy là Đại Vu, một trong Tam Hoàng Nhân Tộc, nhưng Cộng Công vốn cho rằng y sẽ đi tìm Nữ Oa, được Nữ Oa che chở.

Tuy biết mục đích của Toại Nhân Thị và những người khác, nhưng trong lòng Cộng Công cũng đang do dự.

Số lượng Nhân Tộc nhiều hơn Vu Tộc quá nhiều, muốn tập trung trong thời gian ngắn cũng phiền phức.

Nhân Tộc lại không thể mang quá nhiều tài nguyên tiến vào Vu Hoàng thế giới.

Trong Vu Hoàng thế giới vốn đã có vô số sinh linh, nay lại chuyển cả Vu Tộc và Nhân Tộc vào, e rằng tài nguyên không đủ.

Chính cái gọi là "trời sinh vạn vật để dưỡng người, người không có một vật để báo trời", Vu Tộc cũng vậy, Nhân Tộc cũng vậy, mỗi ngày đều tiêu hao vô số tài nguyên, thực vật, Thiên Địa linh khí, v.v., tuy thế giới vận hành sẽ không ngừng sản sinh tài nguyên, nhưng nếu thu không đủ chi, thế giới sẽ đi đến băng hoại.

Nếu Thiên Đạo Vu Hoàng có thể thôn tính một Thiên Đạo Hồng Hoang, Cộng Công cũng không chút lo lắng, nhưng Thiên Đạo Vu Hoàng hiện tại dù sao cũng chưa đủ cường đại.

"Vu Tộc thì đều có thể tiến vào Vu Hoàng thế giới, còn về Nhân Tộc, chỉ có thể một bộ phận." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Đương nhiên, tuy trong lòng Cộng Công đã có ý định, nhưng lại không vội nói ra.

Ngoài Vu Tộc và Nhân Tộc, còn có vô số sinh linh cũng đang hướng về Bất Chu Sơn.

Sinh linh trên Bất Chu Sơn đã vô số kể.

Trong Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân Tộc, lấy Phục Hy tu vi cao nhất, thêm vào việc Phục Hy là thân Đại Vu, bởi vậy, do y đại diện Nhân Tộc.

Phục Hy hy vọng Nhân Tộc đều tiến vào Vu Hoàng thế giới, nhưng Cộng Công trước tiên phải cân nhắc Vu Tộc.

Tạm thời, Vu Hoàng thế giới chưa đủ lớn, nếu chuyển tất cả Vu Tộc và Nhân Tộc của Hồng Hoang thứ nhất vào Vu Hoàng thế giới, thì không thể duy trì phát triển lành tính, chỉ sẽ khiến Vu Hoàng thế giới từng bước đi đến hủy diệt.

Đồng thời, trong không gian Thiên Đạo, Bàn Cổ, Tam Thanh, Nữ

Oa và Tây Phương Nhị Thánh tề tụ, còn có Thánh nhân của Hồng Hoang kia.

Thánh nhân của Hồng Hoang thứ hai, trừ Hồng Quân, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều có hình chiếu trong không gian Thiên Đạo.

Thánh nhân của hai Hồng Hoang hội ngộ.

Nguyên Thủy của Hồng Hoang thứ hai là Chân linh Bàn Cổ, hiện tại tu vi đã vượt xa Thái Thượng và Thông Thiên.

"Hai Hồng Hoang đều đang trong Vô Lượng Lượng Kiếp, quy về hỗn độn cũng chỉ là vấn đề thời gian." "Có chúng ta ở đây, sau Vô Lượng Lượng Kiếp, Thiên Đạo chỉ sẽ trọng tổ, chứ không bị hủy diệt." Theo lý mà nói, Thánh nhân của hai Hồng Hoang hẳn phải đối địch, nhưng hiện giờ cả hai Hồng Hoang đều đang gặp Vô Lượng Lượng Kiếp.

Lúc này, Cộng Công đã trở thành kẻ địch chung của hai Hồng Hoang.

Bởi vì hai Chân linh Bàn Cổ của hai Hồng Hoang hợp lực, thêm vào uy lực của Đại Đạo Chí Bảo Khai Thiên Phủ, mới có thể khiến hình chiếu của Thánh nhân Hồng Hoang thứ hai xuất hiện trong không gian Thiên Đạo của Hồng Hoang thứ nhất.

Cũng chỉ ở trong không gian Thiên Đạo, nếu hình chiếu của Thánh nhân Hồng Hoang thứ hai bước ra khỏi không gian Thiên Đạo, sẽ lập tức biến mất.

Phiên Bàn Cổ của Hồng Hoang thứ hai trong tay Nguyên Thủy, Thái Cực Đồ trong tay Thái Thượng, Nguyên Thủy tìm được Hỗn Độn Chung, hợp tác với Thái Thượng, tập hợp đủ Khai Thiên Tam Bảo, hợp nhất ba bảo vật lại, mới có Khai Thiên Phủ.

Nếu không phải uy năng của Khai Thiên Phủ, chúng Thánh Hồng Hoang thứ hai cũng khó mà hình chiếu đến Hồng Hoang thứ nhất.

Còn về Hồng Quân, hiện tại hai Chân linh đang tranh đấu, nên không có hình chiếu.

Chúng Thánh đã có ý định hợp tác.

Chúng Thánh muốn đối phó với Cộng Công.

Chúng Thánh cũng rõ rằng muốn phong ấn Cộng Công thì khó, muốn giết Cộng Công lại càng khó hơn.

Còn về việc diệt Vu Tộc, nhân quả nghiệp lực quá lớn, trong tình hình hiện tại thì được không bù mất.

Bởi vậy, điều chúng Thánh cân nhắc lại là đoạt lấy Vu Hoàng thế giới của Cộng Công.

Chúng Thánh đều biết Cộng Công sở hữu một Thiên Đạo thế giới, tuy không sánh bằng Hồng Hoang, nhưng lại có thể dung chứa Hỗn Nguyên Thánh nhân.

Một khi hai Hồng Hoang quy về hỗn độn, Thiên Đạo trọng tổ, cũng là thời kỳ suy yếu của Thánh nhân hai Hồng Hoang, nếu Cộng Công ra tay, khả năng Thiên Đạo Vu Hoàng thôn tính hai Thiên Đạo Hồng Hoang là rất lớn.

Đoạt lấy Vu Hoàng thế giới của Cộng Công, đối với Thánh nhân của hai Hồng Hoang có lợi ích quá lớn.

“Thiên Đạo thế giới của Cộng Công, tồn tại trong ba Đại Đạo Chí Bảo, lần lượt là Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hỗn Độn Châu và một mặt gương.” Bàn Cổ nói.

“Mặt gương?” Nguyên Thủy của Hồng Hoang thứ hai khẽ nhíu mày.

“Côn Luân Kính thăng cấp thành Đại Đạo Chí Bảo.

Thiên Đạo Vu Hoàng ở trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, Vu Hoàng thế giới phân hóa thành vũ trụ, thiên địa nằm trong Hỗn Độn Châu, còn các vũ trụ thì ở bên trong Hồng Mông Kính.” Muốn đoạt lấy Vu Hoàng thế giới, trước tiên phải đoạt lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp, sau đó mới đến Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính.

“Tu vi của Cộng Công đã đạt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn, muốn từ trong tay y đoạt lấy ba Đại Đạo Chí Bảo, độ khó rất lớn.” Thái Thượng của Hồng Hoang thứ hai nói.

Nhưng, tuy độ khó lớn, chúng Thánh lại sẽ không từ bỏ.

Chương 482

Cục diện hiện tại, việc đoạt lấy Vu Hoàng thế giới của Cộng Công đối với Thánh nhân hai Hồng Hoang là vô cùng quan trọng.

Cộng Công hiện tại đang ở Hồng Hoang, đã cho chúng Thánh cơ hội.

Lúc này, chúng Thánh đang cân nhắc làm sao để đoạt lấy Thiên Đạo thế giới của Cộng Công, và phân phối lợi ích sau khi đoạt được.

Một Thiên Đạo thế giới, có thể dung chứa Hỗn Nguyên Thánh nhân, sức hấp dẫn đối với chúng Thánh là quá lớn.

"Thiên Đạo thế giới của Cộng Công, ta muốn hai thành quyền hạn Thiên Đạo." Bàn Cổ nói.

"Ta cũng hai thành." Nguyên Thủy của Hồng Hoang thứ hai mở lời.

Hai Chân linh Bàn Cổ của hai Hồng Hoang đều đã mở miệng, chỉ còn lại sáu thành quyền hạn, do hai Thái Thượng, hai Thông Thiên, một Nguyên Thủy, hai Nữ Oa, hai Tiếp Dẫn và hai Chuẩn Đề phân chia, thì lại quá ít.

Sau một hồi thương lượng, hai Chân linh Bàn Cổ của hai Hồng Hoang đều đã thỏa hiệp, hai người được ba thành.

Phân chia theo thực lực mạnh yếu, dù sao thì thực lực là tối thượng, cường giả vi tôn.

Khi việc phân chia lợi ích đã thương lượng xong, chúng Thánh lại tính toán cách đối phó Cộng Công.

Hiện tại, chúng Thánh Hồng Hoang thứ hai đều không muốn bản thể đến Hồng Hoang thứ nhất, cũng khó mà bản thể đến được.

“Có thể thông qua Lục Đạo Luân Hồi để đối phó Cộng Công.” Chuẩn Đề của Hồng Hoang thứ nhất nói.

Bất luận là Hồng Hoang thứ nhất, hay Hồng Hoang thứ hai, đại bộ phận quyền hạn luân hồi đều nằm trong sự nắm giữ của Cộng Công.

Dưới ý chí của Cộng Công, luân hồi của hai Hồng Hoang đã có sự liên kết.

Luân hồi đang thúc đẩy đại thế của hai Hồng Hoang, khiến mọi việc diễn ra theo mưu tính của Cộng Công.

“Trục nối liên kết Lục Đạo Luân Hồi của hai Hồng Hoang chính là Thiên Đạo thế giới của Cộng Công.” “Chúng ta đồng tâm hiệp lực, có thể thông qua hai luân hồi để đoạt lấy Thiên Đạo thế giới của Cộng Công.” “Đại thiện!” “Chính đáng như vậy.” Chúng Thánh thương nghị xong, hình chiếu của mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang thứ hai lần lượt biến mất.

Hồng Hoang thứ nhất, Bàn Cổ tuy chỉ là một Chân linh, nhưng lại có thể thao túng đại lượng Thiên Đạo chi lực.

Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng không thể coi thường.

“Thiên Địa Nhân Tam Thư cũng nên hợp nhất.” Nguyên Thủy nói.

Bất luận là Hồng Hoang thứ nhất, hay Hồng Hoang thứ hai, Thiên Thư Phong Thần Bảng đều nằm trong tay Nguyên Thủy.

Phong Thần Bảng vốn ở trong tay Hồng Quân, vì Phong Thần Đại Kiếp, đã ban Phong Thần Bảng cho Tam Thanh, cuối cùng rơi vào tay Nguyên Thủy.

Theo kế hoạch chúng Thánh đã thương nghị, Thiên Địa Nhân Tam Thư quả thực rất quan trọng.

Thiên Thư Phong Thần Bảng ở trong tay Nguyên Thủy, Địa Thư Sơn Hải Kinh lại ở trong tay Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử, còn về Sổ Sinh Tử, thì ở Địa Phủ.

Hiện nay, kiếp khí giữa thiên địa càng lúc càng cường đại.

Sổ Sinh Tử của hai Hồng Hoang đều nằm trong tay Cộng Công.

"Trước tiên lấy Địa Thư của Trấn Nguyên Tử." Thông Thiên nói.

"Ta sẽ đi Vạn Thọ Sơn một chuyến." Chuẩn Đề tự tiến cử.

Trấn Nguyên Tử chỉ là một Chuẩn Thánh, tuy pháp lực quảng đại, thần thông không nhỏ, lại còn có Nhân Sâm Quả Thụ và Địa Thư.

Bằng Địa Thư, có thể điều động Đại Địa chi lực, tăng cường thực lực của Trấn Nguyên Tử.

Nhưng, thực lực của Trấn Nguyên Tử hiện tại lại kém xa Hỗn Nguyên Thánh nhân.

Ngay cả Thánh nhân sơ kỳ, muốn đối phó Trấn Nguyên Tử cũng không khó.

Vì Chuẩn Đề muốn một mình đi tìm Trấn Nguyên Tử, chúng Thánh cũng không phản đối.

Ngay lập tức, Chuẩn Đề tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, rời khỏi không gian Thiên Đạo, hướng về Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán.

Với tu vi Thánh nhân của Chuẩn Đề, trong chốc lát đã đến Vạn Thọ Sơn.

Vạn Thọ Sơn quả không hổ danh là động thiên phúc địa đỉnh cấp Hồng Hoang, hiện nay đang trong Vô Lượng Lượng Kiếp, Vạn Thọ Sơn vẫn tiên khí lượn lờ, linh vụ cuồn cuộn.

Chuẩn Đề rẽ mây mù, từ trời giáng xuống, đến bên ngoài Ngũ Trang Quán.

Nhìn từ bên ngoài, Ngũ Trang Quán lại bình thường vô kỳ.

Sâu trong Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán trông có vẻ bình thường vô kỳ, thực chất lại biệt hữu động thiên.

"Trường Sinh Bất Lão Thần Tiên Phủ, Dữ Thiên Đồng Thọ Đạo Nhân Gia", một đôi câu đối treo hai bên đại môn Ngũ Trang Quán.

Chủ nhân Ngũ Trang Quán Trấn Nguyên Tử, được xưng là Địa Tiên chi tổ, hiệu là Dữ Thế Đồng Quân, cùng Tam Thanh, Nữ Oa, v.v. xưng hô đạo hữu.

Người bình thường vừa đến Vạn Thọ Sơn, Trấn Nguyên Tử cũng sẽ biết, nhưng Chuẩn Đề đã đến bên ngoài đại môn Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử lại không hề hay biết.

Khoảng cách giữa Thánh nhân và Chuẩn Thánh quả thực quá lớn.

Huống hồ, tu vi của Chuẩn Đề còn vượt qua Thánh nhân sơ kỳ.

Khi Chuẩn Đề phóng thích ra một chút khí thế, mới kinh động Trấn Nguyên Tử.

Hậu viện Ngũ Trang Quán, một cây Nhân Sâm Quả Thụ cao ngất trời, tán lá rậm rạp xum xuê, có thể che trời che nắng, bên dưới rễ cây bện chặt vào nhau.

Một người phong thái tiên cốt ngồi xếp bằng dưới Nhân Sâm Quả Thụ, chính là Trấn Nguyên Tử.

Căn cước của Trấn Nguyên Tử là Tiên Thiên Thổ Linh, lại còn được Tiên Thiên Phong Linh, Tiên Thiên Hỏa Linh và Tiên Thiên Thủy Linh, lại được Cộng Công giúp đỡ, hợp nhất Địa Thủy Hỏa Phong tứ linh, trở thành Hỗn Độn Thể.

Thế nhưng, tu vi Trấn Nguyên Tử hiện tại cũng chỉ là Chuẩn Thánh viên mãn, chần chừ mãi không thể thành Thánh.

Trấn Nguyên Tử đang cảm ngộ Đại Đạo tĩnh mở hai mắt, lại cảm ứng được Chuẩn Đề.

"Chuẩn Đề Đạo nhân của Tây Phương?

Đến đây làm gì?" Trấn Nguyên Tử thầm nghĩ.

Hiện nay đang trong Vô Lượng Lượng Kiếp, Trấn Nguyên Tử cũng tâm phiền ý loạn.

Nhưng, Trấn Nguyên Tử dù sao cũng thần thông quảng đại, có thể rời khỏi Hồng Hoang, đến trong hỗn độn khai mở một tiểu thế giới.

Còn về việc nương tựa một Thánh nhân nào đó, Trấn Nguyên Tử tạm thời chưa có ý định.

Đối với Chuẩn Đề, Trấn Nguyên Tử cũng không dám chậm trễ, lập tức đích thân đi nghênh tiếp.

Đại môn Ngũ Trang Quán mở rộng, Trấn Nguyên Tử dẫn theo hai đạo đồng.

"Chuẩn Đề Đạo hữu không ở Tây Phương thắng cảnh hưởng phúc, hôm nay sao lại hạ cố tiểu quan đơn sơ của ta?" Trấn Nguyên Tử nói.

Trấn Nguyên Tử đối với Tây Phương Nhị Thánh đều không có hảo cảm, dù sao nếu không phải Tây Phương Nhị Thánh, Hồng Vân cũng sẽ không mất đi Thánh vị.

Nếu Hồng Vân ngồi vững Thánh vị, cũng có thể trở thành đệ tử của Hồng Quân, dù chỉ là đệ tử ký danh, vận mệnh cũng đã khác.

Nếu Hồng Vân thành Thánh, đối với Trấn Nguyên Tử cũng có lợi ích.

So với Tiếp Dẫn, Trấn Nguyên Tử đối với Chuẩn Đề càng không có hảo cảm.

Tuy trong lòng không có hảo cảm với Chuẩn Đề, nhưng Trấn Nguyên Tử cũng sẽ không biểu lộ ra ngoài.

"Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm, Thiên Địa Nhân Tam Thư hợp nhất là lẽ tất nhiên, Địa Thư ở trong tay đạo hữu, hy vọng đạo hữu có thể hành sự tiện lợi." Chuẩn Đề cũng không quanh co, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Tuy thân phận địa vị của Trấn Nguyên Tử sùng cao, lại có tu vi Chuẩn Thánh viên mãn, nhưng Chuẩn Đề lại không để vào mắt.

Khi lời nói của Chuẩn Đề vừa dứt, sắc mặt Trấn Nguyên Tử cũng thay đổi.

Trấn Nguyên Tử vốn cho rằng Chuẩn Đề đến vì mấy quả Nhân Sâm.

Nếu chỉ vì mấy quả Nhân Sâm, Trấn Nguyên Tử có thể cho Chuẩn Đề, nhưng Chuẩn Đề vừa mở miệng đã muốn Địa Thư, đang làm khó Trấn Nguyên Tử.

Địa Thư là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, năng lực phòng ngự không kém gì Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, thậm chí còn hơn, có thể trấn áp khí vận, lại còn có thể điều động Đại Địa chi lực.

Nắm giữ Địa Thư, cũng sẽ có vô số công dụng không ngừng nghỉ.

Quan trọng nhất, một phần đạo của Trấn Nguyên Tử nằm trong Địa Thư, một phần nằm trong Nhân Sâm Thụ.

Nếu mất đi Địa Thư, tu vi của Trấn Nguyên Tử e rằng sẽ từ Chuẩn Thánh viên mãn hạ xuống Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Chương 483

"Chuẩn Đề Đạo hữu, Địa Thư là bạn sinh của ta, không thể trao." Trấn Nguyên Tử trầm giọng nói.

Thấy Trấn Nguyên Tử trực tiếp cự tuyệt, sắc mặt Chuẩn Đề cũng âm trầm.

Vì Trấn Nguyên Tử không biết thức thời, Chuẩn Đề cũng không còn thái độ tốt.

"Nếu vậy, cũng đừng trách Bần đạo." Chuẩn Đề cười lạnh.

Lời vừa dứt, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề nhẹ nhàng quét một cái.

Cùng với Thất Bảo Diệu Thụ quét qua, Thất Thải Thần Quang hóa thành một dải lụa bảy màu bay về phía Trấn Nguyên Tử.

Chuẩn Đề ra tay quá nhanh, nhưng phản ứng của Trấn Nguyên Tử cũng không chậm.

Khi Thất Thải Thần Quang sắp rơi xuống thân Trấn Nguyên Tử, Trấn Nguyên Tử cũng đã tế ra Địa Thư.

Lập tức, một quyển cổ thư màu thổ hoàng huyền phù trên đỉnh đầu Trấn Nguyên Tử, quyển sách này cổ phác, có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm phù lục Tiên Thiên lưu chuyển, ẩn chứa Tiên Thiên Thổ Hành chi lực.

Khi Địa Thư vừa xuất hiện, Đại Địa chi lực của cả Vạn Thọ Sơn cũng bị điều động.

Tiên Thiên chi khí màu thổ hoàng tạo thành một lớp quang tráo, bảo vệ quanh thân Trấn Nguyên Tử.

“Phanh!” Chuẩn Đề tùy tiện một kích, phòng ngự của Địa Thư của Trấn Nguyên Tử cũng bị đánh tan.

Khoảng cách thực lực giữa hai bên quá lớn.

Trước mặt Chuẩn Đề, Trấn Nguyên Tử cũng chỉ như con kiến, có thể tùy tay nghiền chết.

Một kích của Chuẩn Đề còn xa mới là nghiêm túc.

“Phốc!” Phòng ngự Tiên Thiên Thổ Hành bị đánh tan, Địa Thư rơi xuống, Trấn Nguyên Tử sắc mặt tái nhợt, thổ huyết không ngừng.

Trấn Nguyên Tử đã bị trọng thương.

Một kích trọng thương Trấn Nguyên Tử, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề lại quét một cái, lập tức, Thất Thải Thần Quang lóe lên, Địa Thư cũng rơi vào tay Chuẩn Đề.

Địa Thư đã sớm bị Trấn Nguyên Tử triệt để luyện hóa, bên trong có ấn ký nguyên thần của Trấn Nguyên Tử, nếu rơi vào tay một Chuẩn Thánh, muốn xóa bỏ ấn ký nguyên thần của Trấn Nguyên Tử trong Địa Thư thì khó, nhưng Thánh nhân muốn xóa bỏ ấn ký nguyên thần của Trấn Nguyên Tử thì không khó.

Chỉ thấy, Chuẩn Đề tùy tay vệt một cái trên Địa Thư, lập tức, ấn ký nguyên thần bên trong Địa Thư cũng bị xóa bỏ.

Khi ấn ký nguyên thần bên trong Địa Thư bị xóa bỏ, tâm thần Trấn Nguyên Tử bị tổn thương, lại thổ ra một ngụm huyết, sắc mặt vốn tái nhợt càng trắng bệch hơn.

Lấy được Địa Thư, Chuẩn Đề cũng đã rời đi.

Nếu không phải Trấn Nguyên Tử có chút công đức, có khí vận lớn, Chuẩn Đề e rằng đã tùy tay đánh chết Trấn Nguyên Tử rồi.

Nhìn bóng lưng Chuẩn Đề rời đi, Trấn Nguyên Tử trong lòng cũng

uất ức, nhưng thực lực không bằng người, cũng đành chịu.

Thực lực tối thượng, là chuẩn tắc của bất kỳ thế giới nào, bất kỳ thời gian nào.

Yếu kém, là nguyên tội.

Vô số sinh linh Hồng Hoang muốn thành Thánh, ngoài việc Thánh nhân bất tử bất diệt, cũng vì Thánh nhân cường đại. .....Hồng Hoang thứ hai, trong không gian Thiên Đạo, một Chân linh trong cơ thể Hồng Quân đã bị áp chế, Hồng Quân của Hồng Hoang thứ hai đã chiếm được chủ đạo.

Hai Chân linh Hồng Quân cường đại gần như nhau, nhưng Hồng Quân của Hồng Hoang thứ hai dù sao cũng đã Hợp Đạo.

Lúc ban đầu, Chân linh Hồng Quân thứ nhất chiếm ưu thế, nhưng vì các loại nhân tố, ưu thế dần dần mất đi, lại rơi vào thế yếu.

Áp chế được Chân linh Hồng Quân thứ nhất, Hồng Quân của Hồng Hoang thứ hai cũng không quá kích động.

Hợp Đạo Thánh nhân trong Vô Lượng Lượng Kiếp là cơ duyên, cũng là kiếp số.

Nếu thao tác tốt, Hợp Đạo Thánh nhân có thể nắm bắt thời cơ Thiên Đạo trọng tổ, tăng thêm quyền hạn Thiên Đạo, nhưng cũng có thể thân tử đạo tiêu.

Gần như có thể khẳng định, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều sẽ để Hồng Quân thân tử đạo tiêu.

Sau khi phân tích, Hồng Quân phát hiện khả năng thân tử đạo tiêu quá lớn.

Hồng Quân cau mày thật chặt, vận dụng nguyên thần chi lực để thôi diễn vận mệnh.

Là một phần của Thiên Đạo, thôi diễn vận mệnh tương đối dễ dàng.

Tuy vận mệnh có vô hạn khả năng, nhưng dưới Thánh nhân khó thay đổi vận mệnh, Thánh nhân tuy có thể thay đổi vận mệnh, nhưng cũng phải chịu hậu quả cực lớn.

Dưới sự thôi diễn của Hồng Quân, đã thấy không ít quỹ tích của vận mệnh.

Thông qua thôi diễn, Hồng Quân phát hiện vận mệnh của mình đều là thân tử đạo tiêu.

Trong không gian Thiên Đạo, quang hoa tử hồng lưu chuyển, Thiên Đạo chi lực cuồn cuộn.

Các loại pháp tắc hóa thành vô số phù lục.

Tại một nơi nào đó trong không gian Thiên Đạo, bản nguyên thế giới tụ tập ở một chỗ.

Hồng Quân có thể cảm nhận bản nguyên thế giới, thậm chí nhìn thấy, nhưng muốn vận dụng lại khó.

Cũng bởi Hồng Quân đối với Thiên Đạo chưởng khống chưa đủ.

Tuy đã thân Hợp Đạo, nhưng Hồng Quân hiện tại cũng chỉ là một phần nhỏ của Thiên Đạo.

Lúc này, Hồng Quân thi triển thần thông, thao túng Thiên Đạo chi lực thôi diễn vận mệnh.

Thôi diễn hồi lâu, sắc mặt Hồng Quân tái nhợt.

Bởi vì Hợp Đạo, trong Vô Lượng Lượng Kiếp, tình cảnh của Hồng Quân lại càng bất lợi.

Nếu đại thế nằm trong sự nắm giữ của Hồng Quân, vậy thì hoàn toàn có thể mượn Vô Lượng Lượng Kiếp lần này để tăng thêm quyền

hạn Thiên Đạo, nhưng hiện nay đại thế lại không như vậy.

Qua thôi diễn của Hồng Quân, bất luận Cộng Công thắng, hay Bàn Cổ, hoặc Thánh nhân khác thắng, mình đều sẽ thân tử đạo tiêu.

"Có một con đường có thể đi, chỉ là..." Sắc mặt Hồng Quân do dự.

Trong lòng giằng xé hồi lâu, Hồng Quân cắn răng, lại hạ quyết tâm.

Sau khi đưa ra quyết định, Hồng Quân lập tức liên hệ Cộng Công.

Bởi vì Hồng Quân là một phần của Thiên Đạo Hồng Hoang thứ hai, có thể đến Thiên Ngoại Hỗn Độn, nhưng lại không thể đến Hồng Hoang thứ nhất.

Bản thể Cộng Công ở Hồng Hoang thứ nhất, cũng không có phân thân hay hình chiếu ở Hồng Hoang thứ hai, nhưng với thủ đoạn của Hồng Quân thì không khó để liên hệ với Cộng Công.

Không lâu sau, Hồng Quân cũng đã thành công liên hệ với Cộng Công.

Giao tiếp với Cộng Công một hồi, Hồng Quân cũng lộ vẻ mừng rỡ.

Ngay sau đó, Hồng Quân liền rời khỏi không gian Thiên Đạo, hướng về Thiên Ngoại.

Chỉ chớp mắt, Hồng Quân đã đến Thiên Ngoại Hỗn Độn, phóng mắt nhìn, một màu xám mờ mịt.

Trong hỗn độn vô biên vô tế, tràn ngập khí hỗn độn.

Dưới sự vận chuyển của Đại Đạo, trong hỗn độn cũng sẽ diễn hóa ra các loại, có Hồng Mông Tử Khí, có Tiên Thiên Ma Thần, có Đại Đạo Chí Bảo, cũng có Hỗn Độn Linh Căn, v.v.

Thân ảnh Hồng Quân xuyên qua trong hỗn độn.

Rất lâu sau, Hồng Quân dừng lại, chỉ thấy, phía trước không xa có ba Đại Đạo Chí Bảo.

Một Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh đang chuyển động, phát ra thần quang rực rỡ, ẩn chứa ba ngàn pháp tắc đạo vận, lại có các loại huyền ảo nhân uẩn, quả thực bất khả tư nghị.

Một Hỗn Độn Châu, một Hồng Mông Kính.

Chính là ba Đại Đạo Chí Bảo của Cộng Công.

Thiên Đạo Vu Hoàng ở trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, Vu Hoàng thế giới thì ở trong Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính.

Nhìn ba Đại Đạo Chí Bảo, trong lòng Hồng Quân cũng phức tạp.

Vì cầu một tuyến sinh cơ, Hồng Quân đặt hy vọng lên người Cộng Công.

Hồng Quân đã ngộ ra Tam Thi chi pháp, sớm đã trảm Tam Thi, rồi lại Tam Thi hợp nhất.

Lần này, Hồng Quân định hy sinh bản thân, nhất phân vi tam, dung nhập vào ba Đại Đạo Chí Bảo trước mặt, thúc đẩy ba Đại Đạo Chí Bảo dung hợp.

Chương 484

Bất luận ba Đại Đạo Chí Bảo có thể dung hợp hay không, Hồng Quân sẽ vẫn lạc, nhưng lại có thể ở trong Vu Hoàng thế giới mà được trọng sinh, có được một Vu Thánh chi vị.

Cộng Công đã ban cho Hồng Quân lời hứa.

"Nhất Đạo Tam Phân." Hồng Quân bản thân nhất phân vi tam, dung nhập vào ba Đại Đạo Chí Bảo trước mặt.

Lập tức, một phần ba Hồng Quân dung nhập vào Tạo Hóa Ngọc Điệp, một phần ba dung nhập vào Hỗn Độn Châu, một phần ba dung nhập vào Hồng Mông Kính.

Hồng Quân là một phần của Thiên Đạo Hồng Hoang thứ hai, dung nhập vào, cũng kéo theo một cỗ Hồng Hoang chi lực cường đại.

Trong nhất thời, ba Đại Đạo Chí Bảo đều bạo phát ra sức mạnh kinh người.

Vu Hoàng thế giới cũng xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Ngay sau đó, ba Đại Đạo Chí Bảo tụ lại.

Khi ba Đại Đạo Chí Bảo có sự tiếp xúc, cũng bắt đầu dung hợp.

Tương tự với Tam Thi hợp nhất, lại có thể cường hóa bản thân Tam Thi hợp nhất.

Tam Thi hợp nhất có thể dung hợp ba Tiên Thiên Linh Bảo hoặc Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng, Tam Thi hợp nhất mà muốn dung hợp ba Đại Đạo Chí Bảo, độ khó lại cực lớn.

Hiện tại, ba Đại Đạo Chí Bảo lại bắt đầu dung hợp.

Mặc dù tốc độ dung hợp chậm, nhưng quả thực đang dung hợp.

Cùng với việc ba Đại Đạo Chí Bảo từng chút một dung hợp, Vu Hoàng thế giới cũng đang nhanh chóng trưởng thành.

Sinh linh đang ở trong Vu Hoàng thế giới đều có thể rõ ràng cảm nhận được.

Trong Vu Hoàng thế giới, Hi Hòa, Huyền Minh, Xa Bỉ Thi, Côn Bằng, v.v., từng người đều kinh ngạc.

Chỉ cần tu vi không quá thấp, lúc này ở trong Vu Hoàng thế giới đều cảm thấy Thiên Địa linh khí càng lúc càng sung túc, Vu Hoàng thế giới cũng càng lúc càng lớn.

Đồng thời, cảm ngộ Thiên Đạo Vu Hoàng cũng dễ dàng hơn.

Sức mạnh thế giới đang tăng cường.

Mọi việc đều có trật tự.

Cũng là kiến lập trên cơ sở sự hy sinh của Hồng Quân.

Thân thể và nguyên thần của Hồng Quân, đều đang tiêu hao.

Còn về một chút Chân linh của Hồng Quân, lại sẽ không mẫn diệt.

Đợi đến khi thân thể và nguyên thần của Hồng Quân tiêu hao hết, một chút Chân linh của Hồng Quân sẽ được trọng sinh trong Vu Hoàng thế giới, có thể có được một Vu Thánh phù chiếu.

Luyện hóa Vu Thánh phù chiếu có thể thành Hỗn Nguyên Thánh nhân của Vu Hoàng thế giới.

Đạt được Vu Thánh phù chiếu, việc luyện hóa có thể chia thành ba loại, một loại là nguyên thần luyện hóa, một loại là thân thể luyện hóa, có một loại là nguyên thần và thân thể mỗi thứ luyện hóa một bộ phận, bất luận loại nào, kết quả đều như nhau, có thể nói là "thù đồ đồng quy" (khác đường nhưng cùng về đích).

Cộng Công đã hứa hẹn lợi ích cho Hồng Quân, cũng sẽ không thất tín.

Nếu Hồng Quân chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nguyên thần ký thác Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng sẽ không đến mức này, nhưng đã sớm Hợp Đạo, lại không có nhiều lựa chọn.

Hợp Đạo khó, sau khi Hợp Đạo muốn tách ra khỏi Thiên Đạo lại càng khó hơn.

Một là thân tử đạo tiêu, Chân linh tiêu tán, một là trở thành Thánh nhân của Vu Hoàng thế giới, Hồng Quân tự nhiên biết nên lựa chọn thế nào.

Có sự hy sinh của Hồng Quân, ba Đại Đạo Chí Bảo có hy vọng triệt để dung hợp.

Cũng không biết đã trôi qua bao lâu trong hỗn độn, có lẽ chỉ một thoáng, có lẽ vô số năm.

Trong hỗn độn không ghi năm tháng, khái niệm thời gian trong hỗn độn cũng sẽ trở nên mơ hồ.

"Oanh!" Vô lượng khí hỗn độn điên cuồng tuôn trào.

Ba Đại Đạo Chí Bảo triệt để dung hợp, hình thành một viên châu tử huyền ảo lại càng huyền ảo.

Viên châu tử này nhìn tựa nhỏ, nhưng lại như lớn, toát lên ý cảnh huyền diệu.

Viên châu này chính là chí bảo do Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính dung hợp mà thành.

Vô Cực Châu, cũng là Đại Đạo Chí Bảo, đạo không có điểm dừng, cùng là Đại Đạo Chí Bảo, uy lực cũng có phân chia mạnh yếu.

Ví dụ như Vô Cực Châu, uy lực vượt xa Khai Thiên Phủ, Tạo

Hóa Ngọc Điệp, v.v.

Cái gọi là Vô Cực, chính là không có cực hạn.

Bởi vậy, uy lực của Vô Cực Châu mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng cường.

Vu Hoàng thế giới trong Vô Cực Châu cũng có thể vô hạn trưởng thành.

Nếu Thiên Đạo Vu Hoàng có thể thôn tính hai Thiên Đạo Hồng Hoang, không chỉ Vu Hoàng thế giới đại đại tiến hóa, Vô Cực Châu cũng sẽ tăng cường gấp bội.

Sự biến hóa của Vu Hoàng thế giới, Vô Cực Châu do ba Đại Đạo Chí Bảo dung hợp thành, đều không thoát khỏi cảm tri của Cộng Công.

Tuy bản thể Cộng Công ở Bất Chu Sơn của Hồng Hoang thứ nhất, nhưng một phân thân nguyên thần của Cộng Công lại ở trong Thiên Đạo Vu Hoàng.

Lúc này, trong Thiên Đạo Vu Hoàng, phân thân nguyên thần của Cộng Công nhìn một chút Chân linh trước mặt.

Một chút Chân linh của Hồng Quân.

Nếu không phải Hồng Quân hy sinh, Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hỗn Độn Châu và Hồng Mông Kính cũng không thể dung hợp thành Vô Cực Châu.

Trong hỗn độn, một viên châu tử chìm nổi bất định, ẩn hiện mờ ảo.

Bên trong Vô Cực Châu, không gian Thiên Đạo của Vu Hoàng thế giới.

Phân thân nguyên thần của Cộng Công hiển hóa, quanh thân vờn

quanh Thiên Đạo chi lực, ẩn ẩn có đạo vận Vô Cực.

Có Vô Cực Châu, tu vi của Cộng Công muốn đột phá Vô Cực cảnh giới cũng dễ dàng hơn.

Do sự hy sinh của Hồng Quân, một bộ phận bản nguyên Thiên Đạo Hồng Hoang thứ hai cũng dung nhập vào Vu Hoàng thế giới, tuy chỉ một phần trăm nhỏ bé, nhưng cũng khiến Vu Hoàng thế giới có biến hóa kinh thiên.

Cũng vì bản nguyên Thiên Đạo Hồng Hoang thứ hai mất đi không ít, dẫn đến Hồng Hoang thứ nhất đại đại áp chế Hồng Hoang thứ hai.

Hai Hồng Hoang giao phong, cũng ngày càng kịch liệt, trong đó cũng có mối quan hệ Vô Lượng Lượng Kiếp.

Trước mặt phân thân nguyên thần Cộng Công, Chân linh của Hồng Quân bắt đầu hấp thu linh khí.

Một chút Thiên Đạo chi lực có thể chuyển hóa thành đại lượng Tiên Thiên linh khí.

Dưới sự hấp thu của Hồng Quân, đại lượng Tiên Thiên linh khí tràn vào Chân linh.

Cùng với việc hấp thu Tiên Thiên linh khí, Chân linh của Hồng Quân cũng có biến hóa, hình thành linh hồn, tiếp đó, linh hồn hình thành nguyên thần.

Sau khi có nguyên thần, vận dụng nguyên thần chi lực để tạo ra thân thể.

Khi Hồng Quân có thân thể và nguyên thần, cũng dừng hấp thu linh khí.

"Đệ tử Hồng Quân, bái kiến Lão sư." Hồng Quân hành lễ đệ tử bái Cộng Công.

“Sau này ngươi là chân truyền đệ tử môn hạ của ta.” Cộng Công thản nhiên nói.

Sắc mặt Hồng Quân vui mừng.

Trong tay Cộng Công xuất hiện một tấm phù chiếu, chính là Vu Thánh phù chiếu.

“Đây chính là Vu Thánh phù chiếu, luyện hóa phù chiếu này có thể trở thành Thiên Đạo Thánh nhân của phương thế giới.” Cộng Công vừa nói, vừa đưa tấm phù chiếu trong tay cho Hồng Quân.

Đưa tay nhận phù chiếu, trong lòng Hồng Quân lại vui mừng.

Có Vu Thánh phù chiếu, việc trở thành Thiên Đạo Thánh nhân của Vu Hoàng thế giới có thể nói là một đường bằng phẳng.

“Đệ tử bái tạ Lão sư.” Hồng Quân tạ ơn Cộng Công xong, cũng lui ra khỏi không gian Thiên Đạo.

Khi Hồng Quân lui xuống, Cộng Công lẩm bẩm: “Tiếp theo, hai Bàn Cổ của hai Hồng Hoang sẽ là phiền phức, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh không đáng lo ngại.” Bàn Cổ của Hồng Hoang thứ nhất ở trong Thiên Đạo, Bàn Cổ của Hồng Hoang thứ hai ở trong cơ thể Nguyên Thủy.

Có Vô Cực Châu, Cộng Công đối với hai Bàn Cổ của hai Hồng Hoang cũng bớt đi chút kiêng kỵ.

Chương 485

Mọi việc đều đang phát triển theo hướng tốt, nếu cứ tiếp tục như vậy, Thiên Đạo Vu Hoàng thôn tính hai Thiên Đạo Hồng Hoang là mười nắm chín chắc. .....Hồng Quân rời khỏi không gian Thiên Đạo, đến đại địa.

Hiện nay, Vu Hoàng thế giới phân thành Tam Giới Lục Đạo, Thập Phương Chư Thiên.

Tam Giới là Thiên Vu Giới, Nhân Vu Giới và Địa Vu Giới.

Trên Thiên Vu Giới có nhật nguyệt tinh thần, trong tinh không rộng lớn bao la có rất nhiều vũ trụ, chủ nhân của một số vũ trụ là Hồng Mông Chưởng Khống Giả.

Hồng Mông Chưởng Khống Giả tuy không thể sánh với sự tôn quý của Vu, nhưng trong Vu Hoàng thế giới cũng có một số đặc quyền.

Hồng Quân đã đến Nhân Vu Giới.

Đại địa mênh mông, tiên sơn phúc địa không biết bao nhiêu.

Phóng mắt nhìn, một cảnh tượng sinh cơ bừng bừng, hoa cỏ cây cối vô số, chim bay thú chạy vạn ngàn.

Gần như mỗi một phúc địa đều đã bị người chiếm.

Tu vi hiện tại của Hồng Quân cũng chỉ cấp Chân Tiên, trong Vu Hoàng thế giới không đáng kể, thêm vào việc lại không phải Vu.

Với thân phận và tu vi hiện tại của Hồng Quân, muốn chiếm một đỉnh cấp phúc địa trong Vu Hoàng thế giới là không thể.

Đương nhiên, một câu nói của Cộng Công, một phúc địa trong Vu

Hoàng thế giới dành cho Hồng Quân cũng không thành vấn đề, nhưng chuyện nhỏ này Hồng Quân đã tự mình giải quyết.

Chỉ cần cho Hồng Quân thời gian, việc cường đại là dễ dàng.

Nếu cho Hồng Quân một nguyên hội thời gian, không tu hành ở phúc địa Vu Hoàng thế giới, tùy tiện tìm một nơi núi non hiểm trở, trở thành Đại La Kim Tiên cũng không có áp lực.

Nếu Hồng Quân tu hành ở phúc địa, trong một nguyên hội có hy vọng đạt tu vi Chuẩn Thánh.

Hồng Quân sở hữu một Vu Thánh phù chiếu, lại là cơ hội một bước lên trời.

Chỉ cần triệt để luyện hóa Vu Thánh phù chiếu, cũng sẽ trở thành Thiên Đạo Thánh nhân của Vu Hoàng thế giới.

Ví dụ như tu vi hiện tại của Hồng Quân chỉ cấp Chân Tiên, nhưng chỉ cần triệt để luyện hóa Vu Thánh phù chiếu, trực tiếp có thể từ cấp Chân Tiên thành Thánh.

Muốn triệt để luyện hóa Vu Thánh phù chiếu tuy pháp lực quan trọng, nhưng cảnh giới lại càng quan trọng hơn.

Với cảnh giới của Hồng Quân, tuy pháp lực yếu, nhưng tốc độ luyện hóa Vu Thánh phù chiếu lại không chậm.

"Nếu ta có tu vi Chuẩn Thánh, mấy ngàn năm hẳn cũng có thể triệt để luyện hóa Vu Thánh phù chiếu." Hồng Quân vừa luyện hóa Vu Thánh phù chiếu trong cơ thể, vừa nghĩ.

Nếu Hồng Quân là Đại La Kim Tiên, triệt để luyện hóa Vu Thánh phù chiếu ước tính cần mấy chục vạn năm, thậm chí trăm vạn năm.

Đương nhiên, đó chỉ là tình huống bình thường, nếu Hồng Quân có một lần đốn ngộ, hoặc được công đức, có thể tăng tốc độ.

Cộng Công đã ban cho Hồng Quân một Thánh vị trong Vu Hoàng thế giới, nhưng con đường thành Thánh cũng cần Hồng Quân tự bước đi.

Cộng Công toàn lực giúp đỡ Hồng Quân, cũng chỉ giúp rút ngắn đáng kể thời gian thành Thánh của Hồng Quân, con đường cần đi, Hồng Quân vẫn phải tự đi.

Thành Thánh không phải là chuyện tùy tiện.

Ví dụ như Xa Bỉ Thi, Huyền Minh và các Tổ Vu khác, cảnh giới cách xa việc thành Thánh, Cộng Công dù có ban ra Vu Thánh phù chiếu, rồi lại toàn lực tương trợ, cũng khó mà thành Thánh.

Trong phạm vi mấy ức vạn dặm, tìm được một ngọn thâm sơn có linh khí khá tốt, Hồng Quân ra tay bố trí một Tụ Linh trận pháp.

Khi Tụ Linh trận pháp vừa hoàn thành, Thiên Địa linh khí tụ tập, miễn cưỡng có thể sánh ngang với một phúc địa thông thường.

Hồng Quân tu luyện trong Tụ Linh trận pháp.

Vừa luyện hóa Vu Thánh phù chiếu trong cơ thể, Hồng Quân vừa hấp thu Thiên Địa linh khí, tôi luyện thân thể, ngưng luyện nguyên thần, khiến tu vi thân thể và tu vi nguyên thần không ngừng tinh tiến. .....Bản nguyên Thiên Đạo Hồng Hoang thứ hai mất đi một chút, lại vì Hồng Quân vẫn lạc.

Trong nhất thời, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh của Hồng Hoang thứ hai đều đã biết.

Thái Thượng và Thông Thiên hai người ở trong Đâu Suất Cung.

Kể từ khi biết Nguyên Thủy là Chân linh Bàn Cổ, Thái Thượng và Thông Thiên cũng đã phân rõ giới hạn với y.

Nếu có cơ hội, Thái Thượng và Thông Thiên tuyệt đối sẽ tiêu diệt

Nguyên Thủy.

Nhưng, Thái Thượng và Thông Thiên hiện tại lại không có thực lực đối phó Nguyên Thủy.

"Huynh trưởng, Hồng Quân sao lại đột nhiên vẫn lạc?" Thông Thiên hỏi.

Hồng Quân đã thân Hợp Đạo, là một phần của Thiên Đạo, tu vi tuy chưa đạt Thánh nhân viên mãn, nhưng cũng không kém là bao.

Với tu vi của Hồng Quân, lại đột nhiên vẫn lạc, khiến Thông Thiên không dám tin.

Thái Thượng lại trầm tư.

"Luân hồi của hai Hồng Hoang có chút biến hóa, lại có liên quan đến Thiên Đạo do Cộng Công nắm giữ, nếu ta không lầm, Hồng Quân hy sinh, hoàn thiện thế giới của Cộng Công, cũng là một tuyến sinh cơ, so với sau này thân tử đạo tiêu, ở trong thế giới của Cộng Công thành Thánh, cũng không phải là một lựa chọn không sáng suốt." Thái Thượng thản nhiên nói.

Không thể không nói, Thái Thượng đoán trúng hoàn toàn.

Kỳ thực, nếu đổi lại Thái Thượng là Hồng Quân, y cũng sẽ nương tựa Cộng Công.

"Hồng Quân đáng chết, bởi vì, y khiến bản nguyên Thiên Đạo Hồng Hoang của chúng ta lưu thất, bị Hồng Hoang kia áp chế." Trong mắt Thông Thiên có sự phẫn nộ.

"Tình cảnh Hồng Quân đối mặt, sẽ như vậy, cũng không có gì đáng trách." Thái Thượng nói.

"Đợi đến khi đoạt được Thiên Đạo thế giới của Cộng Công, nhất định sẽ cho Hồng Quân một bài học." Thông Thiên nói.

Thái Thượng gật đầu.

Đồng thời, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều có pháp kế riêng.

Trên đỉnh Bất Chu Sơn, bản thể Cộng Công bước ra khỏi Vu Hoàng Cung.

Chỉ một bước, Cộng Công đã rời khỏi Bất Chu Sơn, rời khỏi Đại La Thiên, xuyên qua vách ngăn thế giới, tiến vào trong hỗn độn thiên ngoại.

Một luồng quang hoa phá khai hỗn độn hư không, bay vào tay Cộng Công, chính là Vô Cực Châu.

Vô Cực Châu vô thời vô khắc không hấp thu hỗn độn chi khí, Vu Hoàng thế giới bên trong hạt châu cũng đang không ngừng trưởng thành.

Nhìn Vô Cực Châu trong tay, Cộng Công có thể cảm nhận rõ ràng Thiên Đạo vĩ lực trong châu ngày càng mạnh mẽ.

Tuy rằng Vu Hoàng Thiên Đạo hiện tại chưa thể so sánh với hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng khoảng cách đang dần thu nhỏ lại.

Hai cái Hồng Hoang va chạm cũng khiến cho Thiên Đạo của cả hai bên tiêu hao. "Mượn nhờ Vô Cực Châu, có lẽ có thể giúp ta đột phá." Cộng Công thầm nghĩ.

Chỉ riêng Hỗn Nguyên Vô Cực đạo vận ẩn chứa trong Vô Cực Châu đã giúp ích rất lớn cho Cộng Công, lại thêm Thiên Đạo chi lực, trợ giúp càng lớn hơn.

Sở dĩ bản thể Cộng Công rời khỏi Hồng Hoang số một, cũng chính là muốn ở trong hỗn độn mượn nhờ Vô Cực Châu nhất cử đột phá Vô Cực cảnh giới.

Khoảng cách giữa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn và Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên là cực lớn, muốn đột phá quá khó, hiện tại Cộng Công cũng không nắm chắc phần thắng quá lớn.

Nếu lần này không thể đột phá, Cộng Công dự định đợi Vu Hoàng Thiên Đạo thôn phệ hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo rồi thử lại.

Lượng lớn hỗn độn chi khí ngưng tụ bên cạnh Cộng Công, lại diễn hóa ra Hồng Mông chi khí.

Thần quang màu xám và màu tím giao thoa, hình thành từng cái Tiên Thiên phù lục, lít nha lít nhít Hỗn Độn phù lục và Hồng Mông phù lục.

Theo thời gian trôi qua, Vô Cực Châu trong tay Cộng Công phát ra một cỗ Thiên Đạo chi lực.

Trong nháy mắt, Thiên Đạo chi lực từ Vô Cực Châu phát ra đã mạnh đến mức kinh người.

Cũng không biết qua bao lâu, tâm thần Cộng Công chấn động, dường như đã cảm ứng được điều gì. "Thượng Thương Chi Thượng sao?" Đôi mắt đang nhắm nghiền của Cộng Công bỗng nhiên mở bừng, tinh quang lóe lên.

Cái gọi là Thượng Thương, cũng chính là Thiên Đạo.

Thượng Thương Chi Thượng tuy vẫn nằm dưới Đại Đạo, nhưng lại lăng gia trên Thiên Đạo.

Muốn từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cần phải tiến vào Thượng Thương Chi Thượng.

Lúc này, Cộng Công đã cảm ứng được Thượng Thương Chi Thượng, nhưng muốn tiến vào lại không hề dễ dàng.

Chương 486

Một tay nắm Vô Cực Châu, một tay cầm Khai Thiên Phủ, Cộng Công hiện hóa ra chân thân Bàn Cổ khổng lồ ức vạn trượng, mắt phải hóa Thái Dương tinh, mắt trái hóa Thái Âm tinh, tóc hóa thành vô số tinh thần.

Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công vận hành cực nhanh, khiến thân thể và nguyên thần Cộng Công trở nên vô cùng cường đại.

Hiện nay, Cộng Công mạnh hơn Thánh Nhân viên mãn bình thường quá nhiều.

Tuy đã cảm ứng được Thượng Thương Chi Thượng, nhưng cảm ứng lại càng lúc càng yếu.

Dựa vào cảm ứng trong lòng, Khai Thiên Phủ trong tay Cộng Công vung lên.

Theo một búa này, vô lượng hỗn độn chi khí cuồng dũng.

Hỗn độn phương viên ức vạn dặm đều nổ tung, Địa Thủy Hỏa Phong tàn phá bừa bãi, Tiên Thiên thanh trọc nhị khí hỗn tạp.

Một cái Hỗn Độn Nguyên Thai xui xẻo bị dư chấn hủy diệt.

Dưới một búa của Cộng Công, một khe hở xuất hiện.

Khe nứt thông tới Thượng Thương Chi Thượng, nhưng lại vô cùng không ổn định, tu vi Thánh Nhân viên mãn tiến vào cũng sẽ gặp nguy hiểm. "Phanh!", "Phanh!"...

Thừa dịp khe hở chưa biến mất, Cộng Công chém thêm từng búa.

Khi Cộng Công chém ra búa thứ bảy, tâm cảm ứng cũng biến mất.

Không thể cảm ứng Thượng Thương Chi Thượng, Khai Thiên

Phủ trong tay Cộng Công cũng không thể vung ra.

Khe nứt trước mắt không đủ ổn định.

Khe nứt bất ổn như vậy không cách nào để Cộng Công tiến vào Thượng Thương Chi Thượng.

Khi Cộng Công không còn huy động Khai Thiên Phủ, khe nứt càng lúc càng bất ổn, cuối cùng sẽ sụp đổ.

Thừa dịp khe nứt chưa sụp đổ, Cộng Công nỗ lực cảm ứng Thượng Thương Chi Thượng.

Đã cảm ứng được một lần, muốn cảm ứng lần thứ hai, độ khó lại tăng lên.

Khe nứt Cộng Công dùng Khai Thiên Phủ chém ra càng lúc càng bất ổn, không bao lâu nữa sẽ sụp đổ, cho nên, phải trong thời gian ngắn cảm ứng được Thượng Thương Chi Thượng.

Hoặc là, lần cảm ứng thứ hai mạnh hơn lần thứ nhất, như vậy, dù khe nứt này sụp đổ, cũng có thể chém ra một đường khác ổn định hơn.

Sức mạnh Vô Cực Châu bao trùm toàn thân Cộng Công, giúp ích cho việc cảm ứng.

Chỉ một lát sau, khe nứt trước mặt Cộng Công đã bất ổn đến cực điểm, mắt thấy sắp sụp đổ.

Đúng lúc này, trong lòng Cộng Công vui vẻ, hắn lại cảm ứng được Thượng Thương Chi Thượng.

Vừa cảm ứng được, Cộng Công không chút do dự huy động Khai Thiên Phủ.

Khi một búa vung ra, khe nứt tuy không lớn thêm nhưng lại ổn định hơn không ít.

Lại thêm vài búa, Cộng Công mất đi cảm ứng, Khai Thiên Phủ trong tay không thể vung ra nữa. "Không đủ." Cộng Công thầm nghĩ.

Khe nứt tuy đã ổn định, nhưng vẫn chưa đủ.

Lần thứ ba cảm ứng Thượng Thương Chi Thượng, lần thứ tư, lần thứ năm...

Cộng Công cũng không nhớ rõ mình đã cảm ứng bao nhiêu lần, mỗi lần cảm ứng được lại vung Khai Thiên Phủ.

Rốt cuộc, con đường Thượng Thương được chém ra bằng Khai Thiên Phủ đã đủ lớn, cũng đủ ổn định.

Hỗn độn bị hắc ám xé rách, Thượng Thương chi lực ngưng tụ thành một con đường thiên lộ, cuối con đường chính là Thượng Thương Chi Thượng.

Một tay nắm Vô Cực Châu, một tay cầm Khai Thiên Phủ, Cộng Công bước lên Thượng Thương Thiên Lộ.

Đăng thiên lộ, đi về phía Thượng Thương Chi Thượng.

Mỗi một bước bước ra, đều có áp lực khủng bố giáng xuống thân thể Cộng Công.

Từng bước tiến lên, áp lực Cộng Công phải gánh chịu cũng càng lúc càng lớn.

Mở ra Thượng Thương Thiên Lộ đã khó, muốn đi đến cuối con đường lại càng khó hơn.

Tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn tuy cường đại, nhưng muốn đi hết Thượng Thương Thiên Lộ độ khó cực lớn.

Lúc này, Khai Thiên Phủ đối với Cộng Công trợ giúp không lớn, Thời Không Đại Đạo lại phát huy tác dụng lớn.

Cộng Công đem Thủy Chi Pháp Tắc Đại Đạo và Lực Chi Pháp

Tắc Đại Đạo dung nhập vào Thời Không Đại Đạo, khiến cho Thời Không Đại Đạo cường đại đến mức độ khó tin.

Ngoài Thời Không Đại Đạo, Vô Cực Châu trong tay Cộng Công cũng giảm nhẹ áp lực cho hắn.

Mỗi khi Cộng Công bước ra một bước trên con đường này, đều sẽ có thêm cảm ngộ đối với Đại Đạo. "Một người bình thường nếu đi hết Thượng Thương Thiên Lộ, đạo hạnh có thể đạt tới Thánh Nhân viên mãn." Cộng Công thầm nghĩ.

Thượng Thương Thiên Lộ thực sự đáng sợ.

Thánh Nhân viên mãn đi hết con đường này, đạo hạnh cũng sẽ đại tiến, còn về việc đột phá Vô Cực cảnh giới, khả năng không lớn.

Chỉ mới đi được vài bước trên thiên lộ, Cộng Công đã có không ít hiểu biết về con đường này.

Động dụng Vô Cực Châu và Thời Không Đại Đạo giảm nhẹ áp lực, Cộng Công từng bước tiến lên.

Sau năm mươi bước, Cộng Công rốt cuộc đi đến cuối con đường.

Hắn thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, Thượng Thương Thiên Lộ đã cận kề sụp đổ.

Ngay khi Cộng Công tiến vào Thượng Thương Chi Thượng, thiên lộ cũng bắt đầu tan vỡ.

Vừa tiến vào Thượng Thương Chi Thượng, trước mắt Cộng Công là ngũ quang thập sắc, chói mắt vô cùng, khiến hắn gần như không mở nổi mắt.

Lại có đủ loại Thiên Đạo sức mạnh tràn ngập.

Dưới Đại Đạo có vô số thế giới Thiên Đạo, Thiên Đạo chi lực của mỗi thế giới đều không giống nhau.

Dù là hai cái Hồng Hoang nhìn qua không khác biệt lắm, nhưng Thiên Đạo chi lực lại có sự khác biệt về bản chất.

Chân linh là độc nhất vô nhị, Thiên Đạo chi lực cũng như vậy. "Thượng Thương Chi Thượng sao?" Đôi mắt Cộng Công hóa thành Thái Dương và Thái Âm, tò mò quan sát tứ phía.

Thượng Thương Chi Thượng bị bao trùm bởi ánh sáng ngũ sắc rực rỡ, đó là đủ loại Thiên Đạo thần quang.

Có thần quang màu đen, cũng có màu trắng, màu xanh, màu lục, màu tím...

Đủ loại Thiên Đạo thần quang ngưng tụ thành pháp tắc phù lục, có những phù lục hoàn chỉnh, có những cái lại tàn khuyết không trọn vẹn, vô số pháp tắc phù lục lại diễn hóa thành đủ loại Đại Đạo.

Ngay khi tiến vào nơi này, Cộng Công đã cảm nhận được Vô Cực Chi Đạo.

Quan sát Thiên Đạo thần quang và pháp tắc phù lục xung quanh, Cộng Công đi về phía một chỗ nọ.

Đại địa và bầu trời đều là một mảng hư vô.

Dù với tu vi Thánh Nhân viên mãn, tại Thượng Thương Chi Thượng cũng không thể phi hành.

Chân đạp hư vô, xuyên qua Thiên Đạo thần quang nhìn từng cái pháp tắc phù lục.

Theo bước chân Cộng Công, Thiên Đạo thần quang càng lúc càng chói mắt, pháp tắc phù lục cũng càng lúc càng nhiều.

Dần dần, đã không còn nhìn thấy một cái pháp tắc phù lục tàn khuyết nào, tất cả đều hoàn chỉnh.

Đột nhiên, cả người Cộng Công khựng lại, ngây ngốc nhìn về phía

trước.

Phía xa xa, vô số mảnh vỡ Thiên Đạo chất đống như núi, đó là một ngôi mộ.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên một khi tiến vào ngôi mộ hình thành từ vô số mảnh vỡ Thiên Đạo kia, chỉ có hai kết cục: Thân tử đạo tiêu hoặc đột phá Vô Cực cảnh giới. "Mộ phần hình thành từ mảnh vỡ Thiên Đạo?

Chương 487

Mai táng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?" Thần sắc Cộng Công biến ảo.

Tuy biết Thượng Thương Chi Thượng không đơn giản, nhưng Cộng Công cũng không ngờ lại có ngôi mộ như thế này.

Lúc này, Cộng Công phải đối mặt với quyết trạch, có muốn tiến vào Thánh Khư hay không?

Phía trước, ngôi mộ do vô số mảnh vỡ Thiên Đạo hình thành chính là Thánh Khư, nơi chôn cất vô số Thánh Nhân.

Dưới Đại Đạo có vô số thế giới Thiên Đạo, cũng sản sinh ra vô số Hỗn Nguyên Thánh Nhân, trong đó không thiếu cường giả Thánh Nhân viên mãn.

Thánh Nhân cảm ứng Thượng Thương Chi Thượng, rồi tiến vào nơi đây.

Tiến vào Thượng Thương Chi Thượng, rồi lại muốn tiến vào Thánh Khư, cũng là một khảo nghiệm.

Nếu không thể thông qua khảo nghiệm, muốn đạt tới Vô Cực cảnh giới lại khó càng thêm khó.

Cộng Công hiện tại đang cân nhắc xem có nên tiến vào Thánh Khư hay không, một khi tiến vào, không thể thông qua khảo nghiệm sẽ thân tử đạo tiêu.

Rủi ro rất lớn, nhưng con đường Đại Đạo không thể không có rủi ro.

Bàn Cổ khai thiên cũng đầy rủi ro, nhưng Bàn Cổ vẫn khai thiên tích địa.

Nếu Bàn Cổ không khai thiên, hắn cũng sẽ không ngã xuống.

Tu vi của Bàn Cổ vượt xa Thánh Nhân, tuyệt đối đã đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực. "Đại Đạo chi lộ, cần phải nhất vãng vô tiền." Cộng Công cắn răng, kiên định đi về phía Thánh Khư.

Đến rìa Thánh Khư, Cộng Công nhìn thấy từng mảnh vỡ Thiên Đạo.

Cả Thánh Khư cực lớn, liếc mắt không thấy điểm cuối, hoàn toàn do Thiên Đạo tạo thành.

Vô số mảnh vỡ, cái lớn cái nhỏ, mỗi mảnh đều ẩn chứa một hoặc vài loại pháp tắc hoàn chỉnh, có mảnh lại chỉ chứa pháp tắc tàn khuyết.

Nhìn vô số mảnh vỡ Thiên Đạo, hắn muốn để Vu Hoàng Thiên Đạo thôn phệ từng cái, nhưng cả Thánh Khư là một chỉnh thể, rút dây động rừng, nếu động dụng Vu Hoàng Thiên Đạo thôn phệ, Vu Hoàng Thiên Đạo tuyệt đối sẽ sụp đổ, sinh linh trong Vu Hoàng thế giới cũng sẽ diệt vong toàn bộ, ngay cả Cộng Công cũng sẽ bị thương.

Nếu tiến vào bên trong Thánh Khư, thành công đột phá Vô Cực cảnh giới, có lẽ Cộng Công mới có thể động dụng Vu Hoàng Thiên Đạo thôn phệ một ít mảnh vỡ.

Vừa tiến vào Thánh Khư, sức mạnh từ vô số mảnh vỡ Thiên Đạo tụ tập lại, hình thành áp lực khủng bố.

Cộng Công chỉ cảm thấy bốn phương tám hướng đều có Thiên Đạo vĩ lực nghiền ép tới.

Ngoài Thiên Đạo chi lực, còn có vô số ý chí cường đại xung kích.

Muốn sống sót trong Thánh Khư, độ khó thực sự không nhỏ.

Thân thể và nguyên thần Cộng Công đều phải chịu đựng áp lực

cực lớn.

Mặc dù trong Thánh Khư cũng có Đại Đạo chi lực, nhưng lại bị áp chế đến cực điểm.

Với tu vi của Cộng Công, trong Thánh Khư không thể động dụng một tia Đại Đạo chi lực nào.

Cảm nhận áp lực lên thân thể và nguyên thần, sắc mặt Cộng Công đại biến, hắn đã đánh giá thấp sự đáng sợ của Thánh Khư.

Với tình hình hiện tại, tối đa một vạn năm, thân thể Cộng Công sẽ sụp đổ, sau đó vài vạn năm nữa, nguyên thần cũng sẽ tan vỡ.

Không hổ là ngôi mộ chôn cất vô số Thánh Nhân.

Đặt mình vào trong Thánh Khư, có thể nhìn thấy trên mặt đất không ít mảnh vỡ pháp bảo, có mảnh vỡ Tiên Thiên Chí Bảo, cũng có mảnh vỡ Đại Đạo Chí Bảo.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ở trong Thánh Khư cũng sẽ dần dần hóa thành hư vô.

Mảnh vỡ Tiên Thiên Chí Bảo và Đại Đạo Chí Bảo trong Thánh Khư không dễ biến mất, nhưng lại bị Thiên Đạo vĩ lực bao trùm.

Hiện tại, Cộng Công nhìn trúng một mảnh vỡ Tiên Thiên Chí Bảo và hai mảnh Đại Đạo Chí Bảo, nhưng muốn thu lấy lại rất khó.

Hắn cũng không rảnh lo thu thập, quan trọng nhất là phải đột phá.

Tiến vào Thánh Khư thì dễ, muốn ra ngoài lại khó.

Chỉ có đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mới có thể từ trong Thánh Khư bước ra.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không thể thoát khỏi, chỉ có thể ngã xuống tại đây.

Tuy rằng dưới Đại Đạo có vô số thế giới Thiên Đạo, cũng có những thế giới xuất hiện Hỗn Nguyên Thánh Nhân, thậm chí có Thánh Nhân tiến vào Thượng Thương Chi Thượng, tiến vào Thánh Khư, nhưng Cộng Công tạm thời chưa thấy Thánh Nhân thứ hai nào.

Thượng Thương Chi Thượng quá lớn, Thánh Khư cũng quá lớn, một Thánh Nhân gặp được một Thánh Nhân khác chẳng khác nào mò kim đáy bể.

Thân thể và nguyên thần đều chịu áp lực cực lớn, Cộng Công hấp thu Thiên Đạo chi lực, rèn luyện thân thể, ngưng luyện nguyên thần, cũng như dung nhập một ít Thiên Đạo chi lực vào Vu Hoàng Thiên Đạo trong Vô Cực Châu.

Hiện tại, chịu sự hạn chế của Vô Cực Châu và Vu Hoàng Thiên Đạo, hiệu suất hấp thu không cao, cho nên phần Thiên Đạo chi lực dung nhập vào Vu Hoàng Thiên Đạo chỉ là một phần nhỏ.

Nhưng dù ít, đó cũng là Thiên Đạo chi lực thực sự, khiến Vu Hoàng Thiên Đạo nhanh chóng trưởng thành.

Sinh linh thân xử trong Vu Hoàng thế giới, cơ bản tu vi cấp Kim Tiên đều có thể cảm nhận được sự biến hóa của thế giới.

Vu Hoàng Thiên Đạo càng mạnh, cả thế giới biến hóa càng lớn.

Hiện nay, Vu Hoàng thế giới ngày càng mở rộng, linh khí ngày càng sung túc, thiên tài địa bảo vô số.

Thời Không Đại Đạo bao phủ một phạm vi, Cộng Công đứng ở trung tâm.

Vô luận là Vu Hoàng Thiên Đạo hay Thời Không Pháp Tắc Đại Đạo, lúc này đều có trợ giúp cực lớn đối với Cộng Công.

Thời gian cấp bách, Cộng Công tâm vô tạp niệm hấp thu Thiên Đạo chi lực.

Thánh Khư nãi là vô số mảnh vỡ Thiên Đạo hình thành, ẩn chứa vô biên Thiên Đạo chi lực.

Vận dụng lực lượng này rèn luyện, thân thể và nguyên thần nhanh chóng tăng cường.

Một cái Hỗn Nguyên Đạo Quả xuất hiện trên đỉnh đầu Cộng Công.

Hỗn Nguyên Đạo Quả của hắn đã đạt tới cực hạn, tiến thêm một bước chính là Vô Cực Đạo Quả.

Tuy nhiên, muốn thăng cấp lên Vô Cực Đạo Quả là quá khó.

Hiện nay, Đạo Quả của hắn đã ẩn ẩn có Vô Cực đạo vận.

Theo việc Cộng Công hấp thu Thiên Đạo chi lực, rèn luyện thân thể, ngưng luyện nguyên thần, lại tăng cường Vu Hoàng Thiên Đạo, Vô Cực đạo vận ẩn chứa trong Hỗn Nguyên Đạo Quả cũng ngày càng mạnh.

Trong Thánh Khư, Cộng Công hấp thu Thiên Đạo chi lực.

Do lực lượng này quá mạnh, hắn cũng không dám buông lỏng hấp thu toàn lực.

Dưới sự thao túng của Cộng Công, hiệu suất hấp thu lại vừa đúng chỗ.

Lúc này, Cộng Công nhất tâm tứ dụng: hấp thu, rèn luyện thân thể, ngưng luyện nguyên thần, tăng cường Vu Hoàng Thiên Đạo.

Tuy nhiên, dù mạnh lên nhanh chóng, nhưng áp lực phải chịu đựng cũng cực lớn.

Cứ đà này, không dùng đến một nguyên hội, Cộng Công cũng sẽ triệt để ngã xuống.

Cộng Công cũng không nắm chắc nhất định có thể đột phá Vô Cực

cảnh giới, nhưng sự tình đã đến nước này, cũng không quản được quá nhiều.

Tâm vô tạp niệm, Cộng Công càng ngày càng tiếp cận Vô Cực cảnh giới.

Theo pháp lực đạo hạnh tinh tiến, Cộng Công cảm nhận được vận mệnh.

Minh minh chi trung có dòng sông vận mệnh chúa tể tất cả.

Mỗi thế giới Thiên Đạo đều có một dòng sông vận mệnh, vô số dòng sông vận mệnh của các thế giới lại có không ít liên kết, hình thành nên dòng sông vận mệnh vĩ đại hơn.

Dòng sông vận mệnh trong thế giới Thiên Đạo là sơ cấp; khi nhiều cái sơ cấp liên kết sẽ hình thành trung cấp; nhiều cái trung cấp liên kết lại hình thành cao cấp, sau đó là đỉnh cấp, cuối cùng là chung cực.

Dưới Đại Đạo, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng khó siêu thoát khỏi dòng sông vận mệnh chung cực.

Đại La Kim Tiên có thể siêu thoát sơ cấp.

Cộng Công nãi là tu vi Thánh Nhân viên mãn, sớm đã siêu thoát sơ cấp, trung cấp cũng không trói buộc được hắn.

Hiện nay, cái hắn cảm nhận được hắn là dòng sông vận mệnh cao cấp.

Siêu thoát cao cấp, muốn đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng dễ dàng hơn.

Chương 488

Thành Hỗn Nguyên Vô Cực xong, siêu thoát đỉnh cấp cũng không khó, nhưng muốn siêu thoát chung cực lại độ khó không nhỏ.

Hiểu rõ điều này, Cộng Công ngừng hấp thu Thiên Đạo chi lực, tế xuất Vô Cực Châu.

Bên trong Vô Cực Châu, Vu Hoàng thế giới có một dòng sông vận mệnh sơ cấp.

Lúc này, hình chiếu dòng sông vận mệnh của Vu Hoàng thế giới hiện ra.

Mượn nhờ nó, cảm giác của Cộng Công càng thêm mãnh liệt.

Pháp lực ngưng tụ vào Khai Thiên Phủ trong tay, Cộng Công chém ra một búa. "Oanh!" Phủ quang lăng lệ, xé rách hư không.

Không ít mảnh vỡ Thiên Đạo bị ánh búa làm rung chuyển.

Lại một dòng sông vận mệnh hình chiếu hiển hiện, nhưng lớn hơn hình chiếu của Vu Hoàng thế giới gấp vạn lần.

Sơ cấp vận mệnh trường hà cũng có mạnh yếu, ví dụ như Hồng Hoang vận mệnh trường hà cũng là sơ cấp, lại mạnh hơn của Vu Hoàng thế giới.

Hiện nay, xuất hiện chính là một cái vận mệnh cao cấp. "Lén lén lút lút, ra đi!" Cộng Công lạnh lùng nhìn chằm chằm vào dòng sông vận mệnh. "Bị phát hiện rồi sao, thật cảnh giác." Một thanh âm âm trầm vang lên.

Ngay sau đó, từ trong dòng sông vận mệnh bước ra một người.

Tiên Thiên Thánh Thể ngưng tụ từ vận mệnh chi lực, tu vi không

dưới Cộng Công, nhưng cũng chưa đạt tới Vô Cực cảnh giới.

Một Thánh Nhân viên mãn nắm giữ Vận Mệnh Pháp Tắc Đại Đạo khiến Cộng Công có chút ngưng trọng. "Bản tôn cứ tưởng còn vài trăm năm nữa sẽ thân tử đạo tiêu trong Thánh Khư này, không ngờ vận khí không tệ, giết ngươi, hẳn là có thể để bản tôn đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực chi cảnh.

Bản tôn là Vận Mệnh Chúa Tể!" Người tự xưng là Vận Mệnh Chúa Tể bước ra từ hình chiếu dòng sông vận mệnh cao cấp, giơ tay nhấc chân đều mang theo Vận Mệnh Pháp Tắc Đại Đạo cường đại, lại có Thiên Đạo vĩ lực gia thân.

Nhìn qua, Vận Mệnh Chúa Tể là một Thiên Đạo Thánh Nhân.

Đối mặt với hắn, Cộng Công có chút áp lực, nhưng lại càng thêm hưng phấn.

Giết Cộng Công, Vận Mệnh Chúa Tể có thể đột phá; tương tự, giết Vận Mệnh Chúa Tể, Cộng Công cũng siêu thoát khỏi dòng sông vận mệnh cao cấp, hẳn là có thể đột phá.

Nếu không đánh một trận, Vận Mệnh Chúa Tể vài trăm năm nữa sẽ chết, Cộng Công cũng sống không quá một nguyên hội.

Vì đột phá, vì rời khỏi Thánh Khư, Cộng Công và Vận Mệnh Chúa Tể chỉ có một người được sống.

Chiến đấu là thế tại tất hành.

Với phương châm tiên hạ thủ vi cường, Cộng Công không nói nhảm, huy động Khai Thiên Phủ tấn công.

Đối mặt công kích của Cộng Công, sắc mặt Vận Mệnh Chúa Tể không đổi, trong tay xuất hiện thêm một thanh kiếm.

Thanh kiếm này cũng là một Đại Đạo Chí Bảo, vận dụng sức

mạnh của Thất Chủng Nguyên Tội.

Khi Nguyên Tội Kiếm của Vận Mệnh Chúa Tể công kích, vô biên tội nghiệt hóa thành kiếm khí khủng bố, trảm thiên liệt địa, tuyệt sát vạn linh, mẫn diệt tất cả.

Tuy nhiên, uy lực của Khai Thiên Phủ lại mạnh hơn Nguyên Tội Kiếm một bậc. "Phanh!" Khai Thiên Phủ và Nguyên Tội Kiếm giao phong, bắn ra hỗn độn hỏa hoa, lại có hồng mông quang hoa lấp lóe.

Vừa giao thủ, Vận Mệnh Chúa Tể đã rơi vào hạ phong.

Thân thể Cộng Công càng thêm cường hoành, binh khí trong tay cũng mạnh hơn, cộng thêm tu luyện Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Vu Hoàng Thiên Đạo, Thời Không Pháp Tắc Đại Đạo...

đủ để áp chế Vận Mệnh Chúa Tể.

Tuy thực lực Cộng Công hơn một bậc, nhưng muốn đánh bại Vận Mệnh Chúa Tể cũng không dễ, muốn giết chết hắn càng khó hơn. "Bàn Cổ sao?

Hảo cường, thể chất đệ nhất Đại Đạo, công pháp đệ nhất Thái Cổ." Vận Mệnh Chúa Tể thầm nghĩ.

Vận Mệnh Chúa Tể vốn là đại năng của một thế giới Thiên Đạo, tu luyện thành Thánh, luyện hóa dòng sông vận mệnh, sau đó đùa bỡn vận mệnh, hủy diệt vài thế giới Thiên Đạo, nâng cấp dòng sông vận mệnh lên cao cấp.

Sau đó đến Thượng Thương Chi Thượng, tiến vào Thánh Khư đã vài vạn năm.

Còn vài trăm năm nữa hắn sẽ chết, Cộng Công xuất hiện lại cho hắn một cơ hội.

Cộng Công công thế càng lúc càng lăng lệ, khiến Vận Mệnh Chúa

Tể khá chật vật.

Chớp mắt, hai người đã đấu vài chục hiệp.

Theo chiến đấu kéo dài, liệt thế của Vận Mệnh Chúa Tể càng lớn.

Cứ đà này, hắn thất bại chỉ là vấn đề thời gian. "Tiếp nhận Vận Mệnh Thẩm Phán đi!" Vận Mệnh Chúa Tể nộ hống, Nguyên Tội Kiếm giơ cao, vận mệnh chi lực bàng bạc ngưng tụ trên kiếm.

Khi kiếm rơi xuống, uy lực khủng bố gắt gao áp chế Khai Thiên Phủ quang.

Vận Mệnh Thẩm Phán uy lực quả thực không nhỏ, khiến Cộng Công cũng phải động dung.

Nhưng chiêu này tuy mạnh cũng khó làm bị thương Cộng Công, mà Vận Mệnh Chúa Tể tiêu hao lại không nhỏ.

Thi triển xong, khí thế của hắn yếu đi một chút, còn Cộng Công vẫn không đổi. "Vận Mệnh Thẩm Phán!" Hắn lại thi triển lần nữa. "Oanh!" Lại đỡ được công kích, Cộng Công hào phát vô thương.

Liên tiếp hai lần thi triển, khí thế Vận Mệnh Chúa Tể yếu đi không ít.

Nhưng lúc này sắc mặt Cộng Công lại biến đổi.

Trong lòng hắn xuất hiện ngạo mạn, tật đố, tham lam... chính là Thất Đại Nguyên Tội.

Vận Mệnh Thẩm Phán không chỉ uy lực lớn mà còn khiến người ta bị Thất Nguyên Tội vây khốn.

Chịu ảnh hưởng, hắn cũng bị Nguyên Tội Kiếm trong tay đối phương chi phối. "Có chút thần thông, nhưng muốn đối phó ta còn chưa đủ." Cộng Công cười lạnh.

Vận chuyển Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Cộng Công áp

xuống thất chủng tình tự trong lòng.

Thời Không Pháp Tắc Đại Đạo va chạm Vận Mệnh Pháp Tắc Đại Đạo, hoàn toàn nghiền ép.

Hắn dung nhập Thủy và Lực vào Thời Không, khiến uy lực tăng mạnh. "Nguyên Tội Chi Phối!" Vận Mệnh Chúa Tể huy động Nguyên Tội Kiếm.

Tức thì, Thất Nguyên Tội vừa bị áp chế lại rục rịch ngóc đầu dậy.

Bản thể Vận Mệnh Chúa Tể là một dòng sông vận mệnh cao cấp, sức mạnh ẩn chứa có thể tưởng tượng được.

Nếu không phải ở Thánh Khư quá lâu, tổn hao quá lớn, thực lực của hắn còn vượt qua Cộng Công.

Thấy Nguyên Tội Chi Phối tác dụng không lớn, Vận Mệnh Chúa Tể nhíu mày.

Hắn không nghi ngờ gì nữa đã đánh giá thấp Cộng Công.

Cắn răng một cái, hắn tự bạo Nguyên Tội Kiếm trong tay. "Nguyên Tội Thôn Phệ!" Nguyên Tội Kiếm là Đại Đạo Chí Bảo, tự bạo sinh ra uy lực đủ để uy hiếp Thánh Nhân, lại được vận dụng một cái thần thông, càng thêm đáng sợ.

Vô Cực Châu phòng ngự đỡ được vụ nổ, bảo vệ Cộng Công, nhưng chiêu Nguyên Tội Thôn Phệ lại phi đồng tiểu khả.

Nhất thời, Thất Nguyên Tội sâu trong nội tâm Cộng Công bắt đầu cắn nuốt thân thể và nguyên thần hắn.

Cảm nhận bản nguyên đang trôi đi, Cộng Công kinh hãi.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chi hạ, sinh linh nào cũng có Thất Nguyên Tội.

Chương 489

Chiêu thức hy sinh Đại Đạo Chí Bảo này khiến Cộng Công hãi hùng.

Hắn lập tức thu Vô Cực Châu nhập thể để trấn áp.

Tuy không thể trấn áp hoàn toàn, nhưng tốc độ cắn nuốt đã giảm đi.

Nhưng nếu không trấn áp triệt để, Thất Nguyên Tội sẽ không ngừng cắn nuốt. "Vận Mệnh Chúa Tể có thần thông biến thái như vậy, thật đáng ghét." Sắc mặt Cộng Công khó coi.

Theo thời gian, thân thể và nguyên thần Cộng Công ngày càng suy yếu.

Vận Mệnh Chúa Tể lại không ngừng công kích, khiến hắn phải vất vả ứng phó, không còn tinh lực áp chế Thất Nguyên Tội.

Tình huống ngày càng bất diệu, Cộng Công cũng có chút hoảng, nhưng vẫn cố gắng giữ bình tĩnh suy nghĩ.

Đột nhiên, Hỗn Nguyên Đạo Quả của Cộng Công chấn động, lại đột phá ngay lúc này.

Chân chính là "Hữu tâm trồng hoa hoa không nở, vô tâm cắm liễu liễu thành rừng", Cộng Công vậy mà lại nhất cử đột phá Vô Cực cảnh giới.

Lúc này, Cộng Công cảm nhận được Hỗn Nguyên Đạo Quả trong cơ thể tiến hóa thành Vô Cực Đạo Quả.

Từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thăng lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Một khi thành tựu cảnh giới này, pháp lực đạo hạnh đều xa không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể so sánh.

Hơn nữa, không cần tu luyện cảm ngộ, pháp lực và đạo hạnh của Cộng Công bắt đầu vô thời vô khắc không tăng lên. "Theo tốc độ này, ta không tu luyện, không cảm ngộ Đại Đạo, mỗi năm pháp lực và đạo hạnh đều có thể tăng lên gấp đôi.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thực sự đáng sợ." Cộng Công vừa cảm nhận biến hóa vừa cảm thán.

Thật sự phải cảm tạ Vận Mệnh Chúa Tể, nếu không nhờ chiêu Nguyên Tội Thôn Phệ kia tạo áp lực, Cộng Công muốn đột phá cũng không dễ dàng như vậy.

Quả nhiên là họa phúc tương y.

Lúc này, Vận Mệnh Chúa Tể cũng đại kinh thất sắc.

Chỉ nhìn khí tức thay đổi, hắn biết Cộng Công đã đột phá.

Tâm thái Vận Mệnh Chúa Tể triệt để sụp đổ.

Hy sinh Đại Đạo Chí Bảo, tưởng giết được địch, ai ngờ lại giúp địch đột phá.

Hiện tại, Cộng Công đã là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, mạnh hơn Thánh Nhân viên mãn cả ngàn vạn lần.

Hai bên đã không còn cùng một đẳng cấp.

Chỉ khí thế của Cộng Công đã khiến hắn run rẩy. "Xong rồi!" Vận Mệnh Chúa Tể thầm nghĩ. "Thất Đại Nguyên Tội đích xác đáng sợ, bất quá, yếu đuối mới là nguyên tội lớn nhất." Cộng Công thản nhiên nói. "Cũng chỉ là vận khí tốt mà thôi." Vận Mệnh Chúa Tể nói, trong mắt đầy tật đố và uất ức.

Vận khí?

Đích xác có phần may mắn.

Nhưng vận khí cũng là một phần của thực lực.

Cộng Công toan tính, nếu Vu Hoàng Thiên Đạo có thể thôn phệ Vận Mệnh Chúa Tể, thăng cấp lên dòng sông vận mệnh cao cấp là hoàn toàn có khả năng.

Đang lúc Cộng Công suy tính, Vận Mệnh Chúa Tể thao túng vận mệnh chi lực bỏ chạy.

Minh tri bất khả địch, đương nhiên phải chạy.

Nhưng một cái Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên muốn chạy trốn trước mặt Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, quả thực là dị tưởng thiên khai. "Đại Đạo cấm cố." Khẽ quát một tiếng, Cộng Công thao túng Đại Đạo chi lực.

Chỉ trong nháy mắt, Vận Mệnh Chúa Tể cảm nhận được sự cấm cố vô hình.

Lồng giam vô hình vây khốn hắn, mặc cho hắn dùng đủ mọi thủ đoạn cũng không thể thoát khốn.

Vận Mệnh Chúa Tể hiện lại bản thể, là một dòng sông vận mệnh khổng lồ, nhưng vẫn bị Đại Đạo chi lực hạn chế.

Ở trong Thánh Khư dùng Đại Đạo chi lực hạn chế một dòng sông vận mệnh cao cấp, Cộng Công cũng có chút vất vả, bởi vì Thiên Đạo chi lực ở đây quá khổng lồ, áp chế Đại Đạo chi lực.

Khai Thiên Phủ trong tay Cộng Công tùy ý một kích, búa quang hoa phá hư không, xuyên qua Đại Đạo chi lực, chém dòng sông vận mệnh làm hai.

Vận Mệnh Chúa Tể thảm thiết hét lên, theo dòng sông bị chia cắt, hắn cũng gần như thân tử đạo tiêu, mất đi chiến lực. "Sưu!" Vô Cực

Châu hóa thành một đạo lưu quang, tiến vào bên trong Đại Đạo cấm cố, bắt đầu thôn phệ bản thể Vận Mệnh Chúa Tể.

Vu Hoàng Thiên Đạo hoàn toàn áp chế, dòng sông vận mệnh bên trong Vu Hoàng thế giới bắt đầu cắn nuốt...

Sức mạnh vận mệnh trong Vu Hoàng thế giới càng lúc càng mạnh.

Dòng sông vận mệnh từ sơ cấp tiến hóa thành trung cấp, rồi hướng tới cao cấp.

Do tốc độ trưởng thành quá nhanh, sinh linh trong Vu Hoàng thế giới chỉ cần tu vi đạt Kim Tiên đều có thể cảm nhận được sự trói buộc của vận mệnh đang tăng cường.

Tại Bắc Cực Địa của Bắc Hải, Côn Bằng đứng trên núi băng vạn trượng, trong lòng chấn kinh.

Hắn tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, tuy chưa thành Tổ Vu nhưng tốc độ cực nhanh.

Hắn cảm nhận rõ ràng vận mệnh chi lực đang trói buộc mình mạnh lên.

Côn Bằng vốn theo đuổi tiêu dao tự tại, không thích bị trói buộc, nhưng muốn siêu thoát dòng sông vận mệnh cao cấp lại vô cùng khó khăn.

Với tu vi Chuẩn Thánh của hắn, siêu thoát trung cấp còn không xong, huống chi cao cấp.

Vận Mệnh Chúa Tể thân tử đạo tiêu, dòng sông vận mệnh của Vu Hoàng thế giới tiến hóa thành cao cấp.

Cả thế giới thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Vu Hoàng Thiên Đạo mạnh lên đại đại, giờ đây so với hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo cũng không kém bao nhiêu.

Tu vi đã đột phá Vô Cực cảnh giới, Cộng Công chuẩn bị rời khỏi Thánh Khư.

Với thực lực hiện tại, cộng thêm Vu Hoàng Thiên Đạo, việc thôn phệ hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo đã nằm trong tầm tay.

Chân linh Bàn Cổ hay các Thánh Nhân khác giờ đây không còn là mối đe dọa với hắn.

Ngay khi định rời đi, Vu Hoàng Thiên Đạo trong Vô Cực Châu lại sinh ra một loại cộng hưởng huyền diệu.

Tại trung tâm Thánh Khư, dường như có thứ gì đó đang hấp dẫn nó. "Trung tâm Thánh Khư..." Cộng Công kinh nghi bất định.

Hiện tại hắn nãi là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng có đủ tự tin.

Có lẽ sẽ là một cái cơ duyên tày trời.

Cộng Công lập tức động thân.

Càng đến gần trung tâm, Thiên Đạo chi lực càng cuồng bạo.

Khi đến nơi, hắn không khỏi sững sờ.

Trước mắt là một vũ trụ rực rỡ sắc màu, hình thành từ vô số mảnh vỡ Thiên Đạo.

Mỗi mảnh vỡ đều ẩn chứa ít nhất một loại pháp tắc hoàn chỉnh. "Trung tâm Thánh Khư lại có một cái Thiên Đạo Vũ Trụ, thật không dám tin." Cộng Công kinh thán.

Cộng hưởng giữa Vu Hoàng Thiên Đạo và Thiên Đạo Vũ Trụ càng lúc càng lớn.

Cân nhắc hồi lâu, Cộng Công quyết định tiến vào.

Vừa bước vào, Thiên Đạo chi lực tăng lên gấp mười lần.

Chương 490

Dù chỉ ở rìa vũ trụ, thực lực của hắn cũng chỉ phát huy được chừng bảy thành.

Một cái rìa vũ trụ đã hạn chế Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ba thành thực lực, thật kinh người.

Vô Cực Châu trong tay phát ra vô biên thần quang.

Cộng Công đi dạo ở khu vực biên duyên, quan sát các tinh cầu được diễn hóa từ pháp tắc.

Có tinh cầu băng giá, có tinh cầu rực lửa, có tinh cầu tràn ngập thảo mộc...

Vô số pháp tắc diễn hóa ra vô số tinh cầu.

Nhìn kỹ những tinh cầu này cũng có lợi cho việc cảm ngộ Đại Đạo.

Bên cạnh một tinh cầu bị Hắc Ám Pháp Tắc bao trùm, Cộng Công phóng ra một luồng thần thức cảm tri.

Tức thì, xúc phát một cái "Hệ Thống".

Một quả cầu ánh sáng xuất hiện trên tinh cầu, truyền đến tin tức liên quan.

Hệ thống này không có tên, tác dụng đơn giản: chiến đấu hoạch đắc tích phân, dùng tích phân cường hóa thân thể và nguyên thần, nhưng cực hạn chỉ tới Thái Ất Kim Tiên.

Hơn nữa, sử dụng hệ thống sẽ bị chi phối, mất đi tự chủ.

Thông qua hệ thống nhỏ này, Cộng Công biết được mỗi tinh cầu trong Thiên Đạo Vũ Trụ đều có một hệ thống, tất cả kết nối với "Hệ

Thống Chi Chủ".

Cả vũ trụ này do Hệ Thống Chi Chủ sáng tạo, hắn là hệ thống mạnh nhất. "Hệ Thống Chi Chủ?" Cộng Công nhíu mày.

Đúng lúc này, lít nha lít nhít hệ thống nhỏ xuất hiện, dung hợp lại với nhau dưới sức mạnh của Hắc Ám Pháp Tắc.

Ức vạn hệ thống dung hợp thành một đại hệ thống, bộc phát ra Thiên Đạo vĩ lực bàng bạc. "Dòng dõi Bàn Cổ, Hỗn Nguyên Vô Cực, rất tốt, luyện hóa ngươi, sức mạnh của ta sẽ càng thêm cường đại." Hệ thống trước mặt phát ra âm thanh điện tử tổng hợp.

Đây không phải bản thể Hệ Thống Chi Chủ, chỉ là phân thân ngưng tụ từ ức vạn phân thân nhỏ.

Cộng Công không nói nhiều, vung búa tấn công.

Khai Thiên Phủ quang bị màn chắn Thiên Đạo đen kịt chặn lại.

Hệ thống phản kích bằng chùm sáng Thiên Đạo, Cộng Công lại vung búa đánh tan. "Kiến thức Khai Thiên Phủ của ta đây." Hệ thống cười lạnh.

Dứt lời, một thanh Khai Thiên Phủ xuất hiện trước mặt hệ thống, nhìn y hệt cái trong tay Cộng Công nhưng uy lực còn lớn hơn.

Hai đạo búa quang giao phong.

Cộng Công trừng lớn mắt, không ngờ Hệ Thống Chi Chủ cũng có Khai Thiên Phủ.

Đại Đạo chi hạ tồn tại vô số Khai Thiên Phủ, có tư cách lên Thượng Thương Chi Thượng, cầm Đại Đạo Chí Bảo cũng không lạ.

Vừa đánh vừa lui, Cộng Công định rời khỏi Thiên Đạo Vũ Trụ.

Đánh bại cái hệ thống này đã không dễ, nếu bản thể Hệ Thống Chi Chủ tới thì nguy to.

Nhưng ngay khi hắn định rời đi, Hệ Thống Chi Chủ cười nói: "Có một thế giới Thiên Đạo không tệ, lưu lại đi." Thiên Đạo chi lực của cả vũ trụ từ bốn phương tám hướng nghiền ép tới, khiến Cộng Công đại kinh thất sắc.

Hệ Thống Chi Chủ đã động dụng toàn bộ sức mạnh vũ trụ để đối phó hắn.

Dưới áp lực vô lượng, hắn không chỉ bị luyện hóa thân thể nguyên thần, mà còn bị "trọng tân định nghĩa" nhận tri.

Nhận tri một khi bị viết lại, linh hồn và thân thể tuy không đổi nhưng tư duy sẽ thay đổi hoàn toàn.

Đối mặt nguy cơ bị nô dịch, Cộng Công khó khăn chống đỡ, trong lòng tính toán cách thoát thân.

Cộng Công sở dĩ chỉ ở biên duyên Vũ Trụ Thiên Đạo, cũng là để tùy thời chuẩn bị rời đi.

Giờ đây, Chủ Hệ Thống thao túng lực lượng Thiên Đạo của vũ trụ này nghiền ép, không chỉ muốn luyện hóa thân thể và nguyên thần của Cộng Công, mà còn muốn cải biến nhận thức của y.

Tình cảnh càng lúc càng bất lợi, Cộng Công cũng tính toán rời đi.

Khi Cộng Công sắp rời khỏi Vũ Trụ Thiên Đạo, thần sắc y chợt động.

Trong khoảnh khắc, sắc mặt Cộng Công biến hóa không ngừng.

Y nghiến răng, từ bỏ kháng cự, mặc cho lực lượng Thiên Đạo xâm nhập nguyên thần, xâm nhập chân linh.

Cộng Công đột nhiên không kháng cự, khiến Chủ Hệ Thống cũng kinh ngạc, chẳng phải đây là cơ hội tuyệt vời để định nghĩa lại nhận thức của Cộng Công sao?

Nhanh chóng, chân linh của Cộng Công sắp bị Chủ Hệ Thống hoàn toàn xâm nhập, mắt thấy sắp bị định nghĩa lại nhận thức, thì lại có một cỗ sức mạnh thời không chống đỡ.

Cảm nhận sức mạnh thời không phát ra từ chân linh, trong mắt Cộng Công lạnh băng.

Cộng Công sớm đã biết, việc xuyên việt Hồng Hoang này e rằng ẩn chứa đại bí mật, giờ đây, tất cả chân tướng đều sáng tỏ.

Trong chân linh của Cộng Công, ẩn chứa một ý chí cường đại.

Ý chí vĩ đại của Chưởng Khống Giả Thời Không!

Kẻ từng sáng tạo và hủy diệt vô số thế giới Thiên Đạo, muốn chứng Vô Thượng Đại Đạo, nhưng cũng đã thất bại, lại vì một số nguyên nhân mà chân linh tan biến, nhưng ý chí lại trường tồn, ẩn giấu trong chân linh của Cộng Công.

"Thật hiểm nghèo!" Cộng Công thầm may mắn.

Theo kế hoạch của Chưởng Khống Giả Thời Không, khi Cộng Công trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, y sẽ bắt đầu đoạt xá.

Cộng Công lòng còn vương sợ hãi, nếu không phải Vũ Trụ Thiên Đạo và Chủ Hệ Thống đối phó y, y đã không thể phát hiện ra ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không ẩn giấu trong chân linh.

Nếu Cộng Công sau khi trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên trực tiếp rời khỏi Thánh Khư, rời khỏi Thượng Thương chi Thượng, thì chỉ có chờ bị đoạt xá.

Lúc này, ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không trong chân linh Cộng Công lại thầm rủa, "Cộng Công này đúng là có độc a, đã đạt tới cảnh giới Vô Cực, rời khỏi Thánh Khư là xong rồi, sao cứ cố chấp ở lại Vũ Trụ Thiên Đạo chứ." Giờ đây, ý chí của Chưởng Khống Giả

Thời Không cũng chỉ có thể phát động sớm hơn dự kiến.

Hiện tại đoạt xá Cộng Công, tỷ lệ thành công không cao, nhưng nếu không phát động bây giờ, tỷ lệ thành công gần như bằng không, ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không cũng đành bất lực!

Chẳng phải, hiện tại Chủ Hệ Thống muốn định nghĩa lại nhận thức của Cộng Công, mà muốn định nghĩa lại nhận thức của Cộng Công thì phải diệt trừ ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không trước.

Không nghi ngờ gì nữa, Cộng Công đang lợi dụng Chủ Hệ Thống để đối phó ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không.

Chủ Hệ Thống cũng biết rõ tình huống, nhưng cũng không dừng lại.

Đồng thời định nghĩa lại nhận thức của Cộng Công, Chủ Hệ Thống cũng thao túng lực lượng Thiên Đạo luyện hóa thân thể và nguyên thần của Cộng Công.

Lúc này, Đại Đạo Pháp Tắc Thời Không của Cộng Công có chút mất khống chế, đây chính là do ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không gây ra.

Không chỉ Đại Đạo Pháp Tắc Thời Không, ngay cả Thiên Đạo Vu Hoàng của Cộng Công cũng bị ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không khống chế một phần.

Ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không ẩn giấu quá sâu, đã khống chế mà Cộng Công hoàn toàn không hề hay biết.

"Vận khí của ta thật không tồi." Cộng Công cười lạnh.

May mà có Vũ Trụ Thiên Đạo đối phó, nếu không ta cũng không thể phát hiện ra ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không ẩn trong chân linh.

Đúng lúc đó, bản thể của Chủ Hệ Thống cũng xuất hiện.

Chỉ thấy, bản thể của Chủ Hệ Thống là một quả cầu ánh sáng đường kính mười mấy vạn dặm, do vô số lực lượng Thiên Đạo ngưng tụ thành, ẩn chứa đủ loại pháp tắc.

Chủ Hệ Thống không chỉ có thể thao túng lực lượng Thiên Đạo trong vũ trụ, bản thân y cũng sở hữu pháp lực khủng bố.

Chỉ nói về pháp lực, Chủ Hệ Thống phải vượt xa Cộng Công.

Cần biết rằng, trong Vũ Trụ Thiên Đạo này, số lượng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thân tử đạo tiêu tuyệt không ít, số lượng cụ thể ngay cả Chủ Hệ Thống cũng không nhớ rõ.

Khi bản thể của Chủ Hệ Thống vừa xuất hiện, một cỗ pháp lực khiến Vũ Trụ Thiên Đạo chấn động liền ập tới Cộng Công.

Cảm nhận pháp lực của Chủ Hệ Thống, Cộng Công cũng kinh hãi.

Bị lực lượng Thiên Đạo nghiền ép, Cộng Công vốn đã khó có thể nhúc nhích, pháp lực của Chủ Hệ Thống vừa xuất hiện, Cộng Công gần như ngay cả một ngón tay cũng không thể động đậy.

Y nghiến răng, toàn lực vận dụng pháp lực.

Mặc dù pháp lực của Cộng Công kém xa Chủ Hệ Thống, nhưng y cũng chỉ có thể toàn lực kháng cự.

Chương 491

"Oanh!" Pháp lực của Cộng Công tuy cường đại, nhưng lại bị pháp lực của Chủ Hệ Thống dễ dàng đánh tan.

Đánh tan pháp lực của Cộng Công, pháp lực của Chủ Hệ Thống liền giáng xuống thân y.

"Phốc!" Cho dù với thân thể cường hãn của Cộng Công, y cũng phải chịu trọng thương khi hứng chịu công kích pháp lực của Chủ Hệ Thống, một ngụm máu lớn thổ ra.

Cộng Công bị thương không nhẹ, ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không trong chân linh cũng chẳng dễ chịu gì.

Ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không tuy vĩ đại, nhưng hoàn toàn ký thác vào chân linh của Cộng Công, một khi chân linh của Cộng Công tan biến, ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không cũng sẽ tiêu thất.

Do đó, vì để tồn tại, ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không cũng đành phải toàn lực giúp Cộng Công chống lại Chủ Hệ Thống.

"Xúc tu thời không!" Đại Đạo Pháp Tắc Thời Không của Cộng Công hóa thành vô số xúc tu, mỗi một xúc tu đều có uy lực cực lớn.

Vô số xúc tu thời không lao tới trói buộc bản thể của Chủ Hệ Thống.

Một khi bị vô số xúc tu thời không trói buộc, y cũng sẽ rơi vào vô số thời không, bị vô số sự sụp đổ của thời không hủy diệt.

Ngay cả Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bị vô số xúc tu thời không trói buộc, cũng chỉ có một kết cục thân tử đạo tiêu.

Ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không mượn một phần pháp

lực của Cộng Công, cưỡng ép thao túng Đại Đạo Pháp Tắc Thời Không, lại phát huy ra uy lực như vậy, thật sự đáng kinh ngạc.

"Một trong Thập Đại Chưởng Khống Giả của Nguyên Đại Thế Giới, bảy ngàn tám trăm vạn Vô Lượng Lượng Kiếp trước đã được nghe nói là vẫn lạc, nhưng ý chí lại không tan biến, chẳng phải, hiện tại ngươi cũng không phải đối thủ của ta sao." Chủ Hệ Thống lạnh lẽo cười nói.

Nghe lời Chủ Hệ Thống nói, Cộng Công cũng giật mình.

Nguyên Đại Thế Giới?

Một trong Thập Đại Chưởng Khống Giả?

Hơn bảy ngàn vạn Vô Lượng Lượng Kiếp trước?

Lượng thông tin thật lớn a!

Chẳng phải, hiện tại không phải lúc để bận tâm chuyện đó, giải quyết ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không mới là quan trọng nhất.

Không giải quyết ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không, Cộng Công sẽ không an tâm.

Nếu ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không không tiêu thất, Cộng Công sẽ không có cảm giác an toàn, không biết lúc nào sẽ bị đoạt xá.

Giờ đây, Cộng Công không tiếc tự làm tổn thương mình, mặc cho Chủ Hệ Thống đối phó cũng không kháng cự, y tin chắc rằng ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không sẽ làm điều đó.

Sự thật cũng chứng minh, biện pháp của Cộng Công hữu hiệu.

Cộng Công có thể không kháng cự, nhưng ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không lại không thể trơ mắt nhìn Cộng Công bị Chủ

Hệ Thống luyện hóa.

Hơn bảy ngàn vạn Vô Lượng Lượng Kiếp trước, Chưởng Khống Giả Thời Không vẫn lạc, ý chí may mắn trường tồn, nếu Cộng Công thần hình câu diệt, ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không cũng sẽ tiêu thất.

Mặc dù ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không cường đại, nhưng mạnh đến đâu cũng chỉ là một đoàn ý chí mà thôi.

Lúc này, ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không đối kháng Chủ Hệ Thống, ý chí cũng không ngừng tiêu hao.

Ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không cũng rõ ràng, muốn đoạt xá Cộng Công càng lúc càng khó.

Vừa chống lại Chủ Hệ Thống, ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không vừa đoạt xá Cộng Công, nhưng trong tình thế hiện tại, muốn đoạt xá Cộng Công lại cực kỳ khó khăn.

Chủ Hệ Thống thao túng lực lượng Thiên Đạo áp chế khiến Cộng Công động đậy không được, ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không trong chân linh Cộng Công toàn lực chống đỡ, nhưng vẫn ở thế hạ phong.

Giờ đây, Cộng Công bày rõ ý đồ muốn mượn Chủ Hệ Thống đối phó Chưởng Khống Giả Thời Không.

Mặc dù rõ ý đồ của Cộng Công, nhưng Chủ Hệ Thống và Chưởng Khống Giả Thời Không lại đành bất lực.

Trong kế hoạch của Chủ Hệ Thống, y có thể diệt trừ ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không, nhưng đồng thời, thân thể và nguyên thần của Cộng Công cũng sẽ bị tổn thương cực trọng, không thể kháng cự được.

Chưởng Khống Giả Thời Không lại không có lựa chọn nào khác, y

có thể không đoạt xá Cộng Công, nhưng nếu Cộng Công thần hình câu diệt, y cũng sẽ diệt vong.

Để tự vệ, Chưởng Khống Giả Thời Không chỉ có thể toàn lực chống lại Chủ Hệ Thống.

Một phần pháp lực, cùng Đại Đạo Pháp Tắc Thời Không của Cộng Công đều bị ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không thao túng.

Đại Đạo Thời Không bị bóp méo, diễn hóa ra vô số thứ nguyên duy độ, chống lại vĩ lực của Thiên Đạo.

Cùng với thời gian trôi đi, ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không càng lúc càng suy yếu.

Bất kể Chưởng Khống Giả Thời Không và Chủ Hệ Thống giao tranh thế nào, Cộng Công lại đang chờ tọa hưởng ngư lợi.

Đương nhiên, Cộng Công muốn tọa hưởng ngư lợi cũng không dễ dàng, nhưng sự tình nằm ở con người, y cũng có chút tự tin.

Nhờ Vô Cực Đạo Quả, Cộng Công cảm ngộ những huyền bí của thời không, cũng như sự huyền diệu của hệ thống.

Cộng Công đối với lĩnh ngộ thời không còn kém xa Chưởng Khống Giả Thời Không.

Còn về hệ thống, Cộng Công cũng không phải hoàn toàn không biết gì, y cũng có chút nhận thức, nhưng lại không thể sánh bằng Chủ Hệ Thống.

Chủ Hệ Thống có thể do vô số hệ thống ngưng tụ mà thành.

Dưới Đại Đạo, tất cả đều có cực hạn, hệ thống cũng không ngoại lệ, vô số hệ thống trong Vũ Trụ Thiên Đạo tuy chức năng khác biệt, nhưng cũng đều có cực hạn, hệ thống chỉ có thể dưới cấp độ Kim

Tiên.

Nếu là hệ thống dưới cấp độ Kim Tiên, tu vi cấp độ Kim Tiên cũng có thể xem nhẹ.

Hệ thống có thể tác dụng đối với Đại La Kim Tiên thì không tệ, hệ thống có thể tác dụng đối với Chuẩn Thánh và Thánh Nhân thì càng phi phàm.

Trong vô số hệ thống của Vũ Trụ Thiên Đạo, chỉ có một Chủ Hệ Thống, đó chính là bản thể của Chủ Hệ Thống, các hệ thống còn lại chỉ có thể là phân thân của Chủ Hệ Thống.

Tựa như Minh Hà lão tổ của thế giới Hồng Hoang luyện chế bốn ức tám ngàn vạn huyết thần tử, chẳng qua, vô số phân thân của Chủ Hệ Thống lại có tầng thứ cao hơn rất nhiều.

Chỉ riêng một phần phân thân của Chủ Hệ Thống ngưng tụ lại, thực lực có thể đấu với Cộng Công, nếu tất cả phân thân của Chủ Hệ Thống ngưng tụ lại, thực lực hoàn toàn có thể nghiền ép Cộng Công, chưa kể đến toàn bộ phân thân của Chủ Hệ Thống.

Lúc này, bản thể của Chủ Hệ Thống ra tay, nhưng cũng không động dụng phân thân nữa.

Cùng với việc Chủ Hệ Thống công kích Cộng Công, cũng đã cho Cộng Công một cơ hội tốt để cảm nhận vô số hệ thống.

Cảm nhận vô số hệ thống là một chuyện, biến vô số hệ thống thành của mình dùng lại là một chuyện khác.

Hệ thống lại phân thành thuần vật chất, thuần năng lượng, vật chất, khái niệm, v.v.

Giống như Hỗn Nguyên Chi Lực của Thánh Nhân, hoặc lực lượng Thiên Đạo, Đại Đạo.

Có thể dùng để sáng tạo hệ thống.

Thiên tài địa bảo cũng có thể dùng để sáng tạo hệ thống.

Lực lượng pháp tắc càng có thể sáng tạo hệ thống.

Chỉ cần lĩnh ngộ bí mật của hệ thống, Cộng Công có thể dùng pháp lực sáng tạo ra, hoặc dùng sức mạnh khác.

Lĩnh ngộ từng bí mật hệ thống một, nhưng đều là hệ thống sơ cấp, không có tác dụng đối với cấp Kim Tiên.

Hệ thống dưới cấp Kim Tiên đều là sơ cấp, hệ thống trung cấp ít nhất phải là cấp Kim Tiên, hệ thống cao cấp ít nhất phải là cấp Đại La Kim Tiên, hệ thống đỉnh cấp ít nhất phải là cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chủ Hệ Thống đã vượt qua hệ thống đỉnh cấp.

Cùng là cường giả cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Chủ Hệ Thống phải cường đại hơn Cộng Công hiện tại.

Bởi vì Chưởng Khống Giả Thời Không và Chủ Hệ Thống giao tranh, cũng khiến Cộng Công dễ dàng lĩnh ngộ thời không và hệ thống hơn.

Ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không càng lúc càng suy yếu, thân thể và nguyên thần của Cộng Công cũng bị tổn thương càng lúc càng nặng, nhưng Chủ Hệ Thống lại hầu như không có tổn thất.

Vũ Trụ Thiên Đạo này ẩn chứa sức mạnh quá lớn, có thể khiến Chủ Hệ Thống duy trì chiến lực đỉnh phong trong thời gian dài.

"Gần đủ rồi." Cộng Công thầm nghĩ.

Chỉ thấy, Đại Đạo Chí Bảo Vô Cực Châu xuất hiện trong tay Cộng Công, tiếp đó, xuất hiện một vết nứt.

Để phá cục, Cộng Công không tiếc tự tổn Vô Cực Châu.

Vô Cực Châu chỉ bị tổn thương một chút, nhưng Vu Hoàng Thế Giới bên trong Châu cũng sẽ phải chịu sự phá hoại không nhỏ.

Khe hở trong lực lượng Thiên Đạo đang giam cầm Cộng Công đã bị phá vỡ, Cộng Công nắm bắt cơ hội thoáng qua, thoát ra khỏi Vũ Trụ Thiên Đạo.

Thoát ra khỏi Vũ Trụ Thiên Đạo, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

Chủ Hệ Thống một khi rời khỏi Vũ Trụ Thiên Đạo, thực lực sẽ bị ảnh hưởng, mức độ uy hiếp đối với Cộng Công cũng giảm mạnh.

Chương 492

Quan trọng nhất, trong Thánh Khư, việc động dụng lực lượng Thiên Đạo sẽ bị bài xích.

Lực lượng Thiên Đạo ẩn chứa trong Vũ Trụ Thiên Đạo tuy cường đại, nhưng nếu ra khỏi vũ trụ, tuyệt đối sẽ bị lực lượng Đại Đạo nghiền ép.

Do đó, ra khỏi Vũ Trụ Thiên Đạo, Chủ Hệ Thống cũng không thể động dụng nhiều lực lượng Thiên Đạo.

Nếu không động dụng lực lượng Thiên Đạo, sức mạnh của Chủ Hệ Thống tuy cường đại, nhưng chiến lực cũng sẽ giảm sút đáng kể.

Không chỉ Cộng Công thở phào nhẹ nhõm, Chưởng Khống Giả Thời Không cũng thở phào nhẹ nhõm.

Chưởng Khống Giả Thời Không từ khi bại lộ, bắt đầu đoạt xá, nhưng đã bị Cộng Công biết, thêm vào việc Chưởng Khống Giống Thời Không chuẩn bị không đủ, muốn đoạt xá Cộng Công lại không dễ.

Vừa rời khỏi Vũ Trụ Thiên Đạo, Cộng Công cũng không rời đi quá xa.

Chủ Hệ Thống cũng từ trong Vũ Trụ Thiên Đạo đi ra.

Bị Cộng Công thoát ra khỏi Vũ Trụ Thiên Đạo, Chủ Hệ Thống cũng uất ức.

Từ trước đến nay, có quá nhiều Đại Năng tiến vào Vũ Trụ Thiên Đạo, nhưng số người có thể sống sót trở ra thì rất ít.

Cường giả mới bước vào cảnh giới Vô Cực có thể thoát ra khỏi Vũ Trụ Thiên Đạo, cũng là phi phàm.

Cộng Công có thể thoát ra khỏi Vũ Trụ Thiên Đạo, một mặt là do tu vi của y đã là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, mặt khác là do Chưởng Khống Giả Thời Không, cùng với việc ở khu vực biên duyên Vũ Trụ Thiên Đạo, thêm vào việc tự tổn Vô Cực Châu, mượn sức mạnh của Thiên Đạo Vu Hoàng.

Lúc này, ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không trong chân linh Cộng Công lại kinh nộ không thôi.

Chẳng phải Cộng Công đã động dụng lực lượng Đại Đạo sáng tạo ra một hệ thống.

Về lĩnh ngộ hệ thống, Cộng Công tuy kém xa Chủ Hệ Thống, nhưng cũng không thể xem nhẹ.

Hệ thống mà Cộng Công dùng lực lượng Đại Đạo sáng tạo cũng rất đơn giản, đó là hấp thu luyện hóa ý chí, chuyển hóa thành pháp lực.

Sáng tạo ra hệ thống xong, Cộng Công liền cài đặt vào chân linh.

Khi hệ thống do Cộng Công sáng tạo vừa ràng buộc chân linh, ý chí của Chưởng Khống Giả Thời Không trong chân linh liền khổ sở, bắt đầu bị hệ thống hấp thu luyện hóa, tuy hiệu suất chậm, nhưng cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Hơn nữa, có hệ thống ràng buộc chân linh của Cộng Công, Chưởng Khống Giả Thời Không muốn đoạt xá Cộng Công lại càng khó.

Cảm giác đoạt xá Cộng Công không còn hy vọng, ngược lại còn bị hệ thống do Cộng Công sáng tạo hấp thu luyện hóa, Chưởng Khống Giả Thời Không toàn lực phản kháng, nhưng lại không thể thay đổi đại thế.

Chưởng Khống Giả Thời Không trong Vũ Trụ Thiên Đạo đối

kháng Chủ Hệ Thống dẫn đến bị tổn thương, thêm vào việc không chuẩn bị tốt, trong tình huống như vậy muốn đoạt xá Cộng Công quá khó, chỉ còn một lựa chọn duy nhất.

"Muốn ta chết, vậy cũng phải có kẻ chôn cùng." Chưởng Khống Giả Thời Không hung ác nói.

Đoạt xá Cộng Công không thực tế, hệ thống do Cộng Công dùng lực lượng Đại Đạo sáng tạo đã ràng buộc chân linh, bắt đầu hấp thu luyện hóa Chưởng Khống Giả Thời Không.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, trong vòng một trăm năm, Chưởng Khống Giả Thời Không sẽ diệt vong.

Thay vì chịu đựng trong một trăm năm đó, Chưởng Khống Giống Thời Không không bằng kéo Cộng Công cùng diệt vong.

Giờ đây, Chưởng Khống Giả Thời Không chỉ là ý chí, tuy có thể thao túng một phần pháp lực, Đại Đạo Pháp Tắc, v.v. của Cộng Công, nhưng dùng sức mạnh của Cộng Công để đối phó Cộng Công, tối đa cũng chỉ khiến Cộng Công bị thương một chút, muốn Cộng Công thần hình câu diệt là không thể.

Chẳng phải, còn có Chủ Hệ Thống.

Chủ Hệ Thống sau khi ra khỏi Vũ Trụ Thiên Đạo không vội công kích, mà tĩnh quan kỳ biến.

Lúc này, Cộng Công cảm giác lực khống chế đối với thân thể và nguyên thần bị giảm yếu.

Một phần pháp lực của Cộng Công tuôn ra, trói buộc lấy.

Đại Đạo Thời Không hóa thành một nhà tù, giam cầm Cộng Công.

Chủ Hệ Thống lại cười lớn, y đã ra khỏi Vũ Trụ Thiên Đạo, trong Thánh Khư, y cũng không dám động dụng quá nhiều lực lượng Thiên

Đạo.

Tình cảnh hiện tại của Cộng Công, Chủ Hệ Thống cũng vừa nhìn đã biết.

Ngay lập tức, Chủ Hệ Thống bắt đầu phát động công kích.

Chỉ thấy, Chủ Hệ Thống cũng không động dụng lực lượng Thiên Đạo, mà động dụng pháp lực.

Pháp lực của Chủ Hệ Thống mạnh hơn Cộng Công rất nhiều, Chưởng Khống Giả Thời Không lại chỉ thao túng một phần nhỏ pháp lực của Cộng Công.

Nhà tù pháp lực giam cầm Cộng Công trước mặt pháp lực của Chủ Hệ Thống không đáng kể, hơn nữa, mục đích chính của Chưởng Khống Giả Thời Không là giam cầm Cộng Công, chứ không phải giúp Cộng Công chống lại Chủ Hệ Thống.

"Rầm!" Dưới sự va chạm của pháp lực Chủ Hệ Thống, nhà tù pháp lực giam cầm Cộng Công trực tiếp sụp đổ.

Nhưng, chưa đợi pháp lực của Chủ Hệ Thống giáng xuống thân Cộng Công, Cộng Công đã tránh được.

Sự va chạm của pháp lực, sức mạnh sản sinh lại bị Cộng Công lợi dụng vừa vặn.

"Muốn mượn Chủ Hệ Thống giết ta?

Suy nghĩ quá nhiều rồi." Khóe miệng Cộng Công hiện lên một nụ cười lạnh.

Tránh được công kích của Chủ Hệ Thống, Vô Cực Châu bị tổn thương hóa thành một cánh cổng thế giới, Cộng Công liền tiến vào bên ngoài Thánh Khư.

Trực tiếp từ Vũ Trụ Thiên Đạo ở trung tâm Thánh Khư truyền

tống ra ngoài Thánh Khư, sắc mặt Cộng Công tái nhợt, tiêu hao quả không nhỏ.

Chủ Hệ Thống cũng không đi ra khỏi Thánh Khư.

Chưởng Khống Giả Thời Không uất ức, vốn tưởng rằng có thể mượn Chủ Hệ Thống giết Cộng Công, nhưng Cộng Công lại đã ra khỏi Thánh Khư.

Ra khỏi Thánh Khư xong, Cộng Công lại rời khỏi Thượng Thương chi Thượng.

Chưởng Khống Giả Thời Không phản kháng càng lúc càng vô lực, diệt vong chỉ còn là vấn đề thời gian.

Trong Hỗn Độn, một vùng mờ mịt.

Nhờ Thiên Đạo Vu Hoàng, mặc dù cách biệt nhưng Cộng Công vẫn cảm ứng được Nhất Hào Hồng Hoang và Nhị Hào Hồng Hoang.

"Vậy thì, tiếp theo sẽ chuyển cả Bất Chu Sơn của Nhất Hào Hồng Hoang vào Vu Hoàng Thế Giới." Cộng Công thầm nghĩ.

Nhị Hào Hồng Hoang sớm đã không còn Bất Chu Sơn, nhưng Bất Chu Sơn của Nhất Hào Hồng Hoang lại còn nguyên vẹn.

Trên Bất Chu Sơn của Nhất Hào Hồng Hoang, có vô số sinh linh, ngoài Vu Tộc, còn có Nhân Tộc, Long Tộc, v.v.

Một hư ảnh đại ấn xuất hiện trên Bất Chu Sơn, đó chính là Phiên Thiên Ấn.

Cộng Công sớm đã luyện hóa bản nguyên Bất Chu Sơn thành một pháp bảo, tên là Phiên Thiên Ấn.

Phiên Thiên Ấn chính là bản nguyên Bất Chu Sơn, do đó, nếu Phiên Thiên Ấn bị hủy diệt, Bất Chu Sơn cũng sẽ sụp đổ.

Lúc này, cả ngọn Bất Chu Sơn đang rung lắc.

Bởi vì Bất Chu Sơn chống đỡ trời đất, do đó, cùng với sự rung lắc của Bất Chu Sơn, trời đất cũng bất ổn.

Trong khoảnh khắc, không chỉ vô số sinh linh trên Bất Chu Sơn chấn kinh, vô số sinh linh bên ngoài Bất Chu Sơn cũng kinh ngạc.

Rõ ràng có thể thấy, Bất Chu Sơn sắp tách rời khỏi phương thiên địa này.

Trong không gian Thiên Đạo, Bàn Cổ Chân Linh, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh của hai Hồng Hoang.

Các Thánh Nhân của hai Hồng Hoang hợp tác, muốn đoạt lấy Vu Hoàng Thế Giới của Cộng Công.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Nhị Hào Hồng Hoang không có bản thể, mà chỉ là phân thân ở Nhất Hào Hồng Hoang.

"Bất Chu Sơn lay động, xem ra Cộng Công muốn chuyển Bất Chu Sơn sang Thiên Đạo Thế Giới của y." Nguyên Thủy của Nhị Hào Hồng Hoang nói.

Ở Nhị Hào Hồng Hoang, Nguyên Thủy có Bàn Cổ Chân Linh.

So với Nguyên Thủy của Nhất Hào Hồng Hoang, Nguyên Thủy của Nhị Hào Hồng Hoang cường đại hơn rất nhiều.

Bản thể của Nguyên Thủy của Nhị Hào Hồng Hoang có tu vi Thánh Nhân viên mãn, cho dù ở Nhất Hào Hồng Hoang chỉ là một phân thân, nhưng cũng phi phàm.

Nhất Hào Hồng Hoang bất ổn, trời đất rung chuyển, Bất Chu Sơn sắp tách rời, Chư Thánh cũng không ngốc, đầu tiên họ nghĩ đến Cộng Công.

Cùng với thời gian trôi đi, liên hệ giữa Bất Chu Sơn và Nhất Hào

Hồng Hoang càng lúc càng yếu.

Mắt thấy không bao lâu nữa Bất Chu Sơn sẽ tách rời khỏi Hồng Hoang, lúc này, Chư Thánh cũng cuối cùng đã ra tay.

Một khi cả ngọn Bất Chu Sơn tách rời khỏi Hồng Hoang, sẽ tiến vào Vu Hoàng Thế Giới, giờ đây, Bất Chu Sơn đã tách rời khỏi Hồng Hoang hơn 50%.

Chương 493

"Đây là cơ hội tốt để đoạt lấy Thiên Đạo Thế Giới của Cộng Công." Bàn Cổ Chân Linh thầm nghĩ.

Bàn Cổ Chân Linh thao túng lực lượng Thiên Đạo, thực lực có thể sánh ngang Thánh Nhân viên mãn, Nguyên Thủy của Nhị Hào Hồng Hoang cũng có thực lực Thánh Nhân viên mãn, tuy hiện tại chỉ là một phân thân, nhưng Thiên Đạo Vu Hoàng cũng không ở Nhất Hào Hồng Hoang.

Sở dĩ Thánh Nhân của Nhị Hào Hồng Hoang dùng phân thân tiến vào thế giới Nhất Hào, không phải mong phân thân có thể giúp Thánh Nhân của Nhất Hào Hồng Hoang đoạt lấy Vu Hoàng Thế Giới, mà là để hợp tác.

Khi ra tay đoạt lấy Vu Hoàng Thế Giới của Cộng Công, bản thể của Chư Thánh sẽ ở trong Hồng Hoang của mình, có thể phát huy ra uy lực lớn nhất.

Chư Thánh đều đang cẩn thận quan sát Bất Chu Sơn.

Tiếp đó, Bàn Cổ Chân Linh, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh của Nhất Hào Hồng Hoang hợp lực, đồng thời động dụng lực lượng Thiên Đạo.

Lực lượng Thiên Đạo do sáu Hỗn Nguyên Thánh Nhân + Bàn Cổ Chân Linh thao túng, lực lượng Thiên Đạo vô cùng cường đại.

Dưới sự khống chế của Bàn Cổ và Lục Thánh, lực lượng Thiên Đạo hình thành từng sợi xích liên, tạo thành thiên la địa võng, giam cầm Bất Chu Sơn, khiến Bất Chu Sơn khó có thể rời khỏi Nhất Hào Hồng Hoang.

Trên Bất Chu Sơn, mấy vị Tổ Vu đối mắt nhìn nhau, đều hưng phấn.

Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân Tộc, cùng một số cường giả khác, lúc này cũng đều không bình tĩnh.

"Bắt đầu chuyển cả Bất Chu Sơn sang Vu Hoàng Thế Giới rồi sao?" "Sức mạnh thật đáng sợ." Không chỉ cả ngọn Bất Chu Sơn nặng nề, giờ đây trên Bất Chu Sơn còn có vô số sinh linh.

Trong tình huống hiện tại, có thể di chuyển Bất Chu Sơn đã đáng kinh ngạc rồi, khiến Bất Chu Sơn phi thăng càng không thể tưởng tượng nổi.

Mặc dù khiến người ta kinh ngạc, nhưng sự thật lại đang diễn ra trước mắt.

Bất Chu Sơn đã bật gốc, thoát ly khỏi đại địa.

Đỉnh Bất Chu Sơn cũng đang tách rời khỏi Thiên Giới.

Mắt thấy không bao lâu nữa là có thể thoát khỏi thiên địa Hồng Hoang, thì thiên la địa võng do lực lượng Thiên Đạo hình thành lại xuất hiện.

Vô số sợi xích liên Thiên Đạo tạo thành thiên la địa võng hoàn toàn giam cầm Bất Chu Sơn, nếu không thể phá vỡ thiên la địa võng, Bất Chu Sơn cũng không thể phi thăng.

Vô số sinh linh trên Bất Chu Sơn đồng tâm hiệp lực, pháp lực khổng lồ, đủ loại thần thông, cùng pháp bảo, toàn lực công kích, đã làm rung chuyển thiên la địa võng do lực lượng Thiên Đạo hình thành.

"Rắc!" Thiên la địa võng bị phá vỡ một khe hở, Bất Chu Sơn phi thăng tiến vào Vu Hoàng Thế Giới.

Thánh Nhân của hai Hồng Hoang đồng thời thao túng lực lượng

Thiên Đạo.

Thiên la địa võng phong tỏa Bất Chu Sơn chỉ là do vĩ lực Thiên Đạo do Chư Thánh của Nhất Hào Hồng Hoang ngưng tụ, muốn giam cầm Bất Chu Sơn là rất khó.

Giờ đây, Bất Chu Sơn đã đột phá thiên la địa võng do lực lượng Thiên Đạo ngưng tụ, tiến vào Vu Hoàng Thế Giới.

Điều này cũng nằm trong dự liệu của Chư Thánh của hai Hồng Hoang.

Mất đi Bất Chu Sơn, Nhất Hào Hồng Hoang cũng bắt đầu thiên băng địa liệt, thêm vào hiện tại đang là Vô Lượng Lượng Kiếp, càng gia tốc thế giới này đi đến diệt vong.

Nữ Oa có thể bổ thiên, cũng có thể luyện chế trụ trời để chống đỡ trời đất, nhưng hiện tại lại không muốn làm.

Nhân lúc Bất Chu Sơn tiến vào Vu Hoàng Thế Giới, Thánh Nhân của hai Hồng Hoang đều mở ra một thông đạo, liên kết với Vu Hoàng Thế Giới.

Trong Hỗn Độn.

Thần sắc Cộng Công chợt động, y cảm nhận được ý chí của Thánh Nhân và sức mạnh Thiên Đạo xâm nhập Thiên Đạo Vu Hoàng, liền biết ngay rằng Thánh Nhân của hai Hồng Hoang muốn đoạt lấy Vu Hoàng Thế Giới.

"Một lũ kiến hôi, thật không biết tự lượng sức mình." Cộng Công lạnh lùng cười.

Nếu Cộng Công chỉ ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn, muốn đối phó Thánh Nhân của hai Hồng Hoang hợp lực sẽ khó, nhưng Cộng Công hiện tại đã là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Không chỉ Cộng Công đã đạt cảnh giới Vô Cực, Thiên Đạo Vu Hoàng cũng không hề kém hơn Thiên Đạo của hai Hồng Hoang bao nhiêu.

Hấp thu luyện hóa Chủ Tể Vận Mệnh, khiến Sông Dài Vận Mệnh của Vu Hoàng Thế Giới tiến hóa cao cấp, cũng khiến Thiên Đạo Vu Hoàng tăng cường đáng kể.

Lúc này, Thánh Nhân của hai Hồng Hoang xâm nhập Thiên Đạo Vu Hoàng, muốn đoạt lấy quyền khống chế Vu Hoàng Thế Giới, nhưng lập tức từng người một đều ngây người.

Thiên Đạo Vu Hoàng cường đại vượt xa sức tưởng tượng của Chư Thánh hai Hồng Hoang.

"Làm sao có thể?" "Thiên Đạo mà Cộng Công nắm giữ đã cường đại đến mức nào rồi?" "So với Thiên Đạo Hồng Hoang cũng không kém bao nhiêu." "Cấp cao Sông Dài Vận Mệnh?" Trong khoảnh khắc, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh của hai Hồng Hoang, cùng với Bàn Cổ Chân Linh của Nhất Hào Hồng Hoang, đều đại kinh thất sắc.

Trong không gian Thiên Đạo của Vu Hoàng Thế Giới, thân ảnh Cộng Công hiện ra.

Bàn Cổ, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh, lần lượt xuất hiện.

Ánh mắt Cộng Công quét qua, Bàn Cổ và Nguyên Thủy của Nhị Hào Hồng Hoang có thực lực mạnh nhất, kế đến là Thái Thượng, sau đó Tiếp Dẫn, Thông Thiên, cuối cùng là Nữ Oa và Chuẩn Đề.

Một Bàn Cổ, hai Thái Thượng, hai Nguyên Thủy, hai Thông Thiên, hai Nữ Oa, hai Tiếp Dẫn và hai Chuẩn Đề, tu vi đều ở cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cao nhất đạt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên

viên mãn, thấp nhất chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Bị Chư Thánh vây quanh, Cộng Công cũng không có áp lực.

"Không thể nhìn thấu tu vi của Cộng Công?" Bàn Cổ trong lòng đại kinh.

Mặc dù Bàn Cổ chỉ là chân linh, nhưng lại có đại lượng lực lượng Thiên Đạo ngưng tụ thành thân thể, thực lực có thể sánh ngang Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn, nhưng hiện tại lại hoàn toàn không thể nhìn thấu tu vi của Cộng Công.

Không chỉ Bàn Cổ không nhìn thấu, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh cũng đều không nhìn thấu tu vi của Cộng Công.

Chư Thánh đều không nhìn thấu, trong lòng lại bất an.

"Chẳng lẽ Cộng Công đã đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên?" "Không thể nào." Hai Thông Thiên ra tay trước.

So với Thông Thiên của Nhị Hào Hồng Hoang, tu vi của Thông Thiên của Nhất Hào Hồng Hoang càng cao hơn.

Lúc này, hai Thông Thiên tụ lại một chỗ, đồng thời bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Hai Tru Tiên Kiếm Trận trong khoảnh khắc đã bày thành.

Tru Tiên Kiếm Trận được xưng là đệ nhất sát trận dưới Thiên Đạo, uy lực vô cùng, giờ đây hai Tru Tiên Kiếm Trận kết hợp lại một chỗ, khuyết điểm lớn nhất của Tru Tiên Kiếm Trận đã bị che lấp.

Khi hai Tru Tiên Kiếm Trận kết hợp lại, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tiến vào trận cũng sẽ lành ít dữ nhiều.

"Cộng Công, có dám vào đại trận của ta không?" Một Thông Thiên mở miệng hỏi.

Nếu Cộng Công không vào trận, hai Thông Thiên cũng đành bất

lực.

Trong tình huống bình thường, trận pháp sau khi bày thành không thể di chuyển, chỉ có thể để người khác tiến vào trận, hoặc đợi người tiến vào phạm vi trận pháp rồi mới khởi động đại trận.

Hai Thông Thiên tuy có thể khống chế Tru Tiên Kiếm Trận di chuyển, nhưng tốc độ không nhanh.

"Chỉ là Tru Tiên Kiếm Trận nhỏ bé, cũng dám khoe khoang trước mặt ta, xem ta phá tan của ngươi đây." Cộng Công khinh thường cười.

Chỉ thấy, Cộng Công không dùng bản thể tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận, mà là một phân thân tiến vào.

Một phân thân của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tu vi cũng không phải Thánh Nhân nào cũng có thể sánh bằng.

Chỉ thấy, phân thân của Cộng Công tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận.

Hai Tru Tiên Kiếm Trận kết hợp, sát cơ tăng bội, phân thân của Cộng Công tiến vào cũng có chút áp lực, nhưng áp lực cũng không quá lớn.

Thấy Cộng Công chỉ dùng một phân thân tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận, sắc mặt hai Thông Thiên đều khó coi.

Thông Thiên vốn kiêu ngạo, bị Cộng Công coi thường như vậy, tự nhiên nổi giận.

"Chỉ là một phân thân cũng dám tiến vào đại trận của ta." Hai Thông Thiên trong lòng thầm giận.

Nữ Oa và Tiếp Dẫn cùng những người khác cũng cảm thấy Cộng Công quá ngạo mạn.

"Cộng Công thật sự đã đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim

Tiên?” Bàn Cổ nghi ngờ không định.

Với Thiên Đạo Vu Hoàng cường đại như hiện nay, Bàn Cổ và Tam Thanh cùng những người khác muốn đoạt lấy cũng khó, nếu Cộng Công là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Bàn Cổ và những người khác muốn toàn thây rút lui cũng khó.

Bất kể Chư Thánh nghĩ gì, phân thân Cộng Công ở trong Tru Tiên Kiếm Trận, cảm nhận tám thanh kiếm.

Hai thanh Tru Tiên Kiếm, hai thanh Tuyệt Tiên Kiếm, hai thanh Hãm Tiên Kiếm, hai thanh Lục Tiên Kiếm.

Mây sầu thảm vụ cuồn cuộn trong trận, sát cơ vô biên tràn ngập.

“Xuy!”, “Xuy!”, “Xuy!”...

Chỉ trong một khoảnh khắc, vô số kiếm khí xuất hiện, mỗi một đạo kiếm khí đều sát cơ đằng đằng, từ bốn phương tám hướng chém tới phân thân Cộng Công.

Vô số kiếm khí nếu va chạm, sẽ dung hợp, dường như không có cực hạn, càng nhiều kiếm khí dung hợp, uy lực cũng càng lớn.

Cùng với sự vận hành của trận pháp, kiếm khí tiên thiên sản sinh dường như vô cùng vô tận, vô cùng vô tận kiếm khí lại có thể dung hợp.

Chương 494

Cộng Công đối với Tru Tiên Kiếm Trận không xa lạ, nhưng hai Tru Tiên Kiếm Trận kết hợp lại một chỗ, không chỉ có thêm biến hóa, sát cơ tăng cường không chỉ gấp mười.

Quan sát sơ qua, Cộng Công cũng đã nhìn ra giới hạn của Tru Tiên Kiếm Trận.

Mặc dù trận pháp có thể không ngừng sản sinh kiếm khí, nhưng kiếm khí vô cùng vô tận dung hợp, uy lực cũng tối đa đạt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn.

Trước mặt Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Tru Tiên Kiếm Trận cũng chỉ là trò cười, đừng nói hai Tru Tiên Kiếm Trận kết hợp, hai mươi Tru Tiên Kiếm Trận kết hợp, cũng vậy thôi.

Đương nhiên, lượng biến có thể dẫn đến chất biến, nếu nhiều Tru Tiên Kiếm Trận kết hợp, uy lực chưa chắc không thể đột phá giới hạn.

Một phân thân của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng có đặc tính Vô Cực.

Vô số kiếm khí bị phân thân Cộng Công chặn lại, tiếp đó, phân thân Cộng Công bày ra một trận pháp.

Dĩ trận phá trận.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cần sức mạnh của Mười Hai Tổ Vu mới có thể bày trận, nhưng nếu có Bàn Cổ Chân Thân, có thể một người bày trận.

Chuyển mắt, mười hai cỗ hắc khí quanh thân Cộng Công xuất hiện.

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vừa thành, liền giao phong với Tru Tiên Kiếm Trận.

Thần Lôi cuồn cuộn và Thái Cổ Thần Sát Chi Khí hoành hành, đối chọi với vô số kiếm khí tiên thiên.

Hai Thông Thiên đồng tâm hiệp lực, phát huy uy lực Tru Tiên Kiếm Trận đến cực hạn, nhưng lại mãi không phá vỡ được Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Hai Tru Tiên Kiếm Trận, tám thanh tiên thiên bảo kiếm lơ lửng.

Phân thân Cộng Công bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, mười hai cỗ hắc khí như khói sói.

Phía trên có một Tru Tiên Kiếm Trận đồ, phía dưới cũng có một.

Hai Tru Tiên Kiếm Trận đồ hóa thành thiên địa, cho dù sức mạnh của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng không thể xuyên phá.

Dưới sự chấn động của chưởng lôi Thông Thiên, tám thanh bảo kiếm rung lên, phát ra vô số kiếm khí.

Chỉ thấy, kiếm khí tiên thiên dày đặc hỗn loạn vô tự, không ít kiếm khí tiếp xúc, vừa tiếp xúc liền dung hợp.

Dưới sự công kích của vô số kiếm khí, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bị rung chuyển.

Lúc mới bắt đầu, Tru Tiên Kiếm Trận hoàn toàn áp chế Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng cùng với thời gian trôi đi, uy lực của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lại càng lúc càng mạnh, dần dần, không chỉ có thể phân đình kháng lễ với Tru Tiên Kiếm Trận, mà còn áp đảo.

Nếu bản thể Cộng Công bày ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy lực lớn đến mức hai Tru Tiên Kiếm Trận kết hợp không thể địch nổi.

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận do một phân thân của Cộng Công bày

ra, chỉ cần một thời gian, cũng có thể áp chế Tru Tiên Kiếm Trận.

Hai Thông Thiên đang bày trận áp lực cũng càng lúc càng lớn.

Hai Tru Tiên Kiếm Trận mỗi trận có một trận nhãn, tại trận nhãn có một đài bát quái, Thông Thiên đứng trên đài.

Khi uy lực Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không ngừng tăng cường, áp lực của hai Thông Thiên cũng càng lúc càng lớn.

Chỉ thấy, hai Tru Tiên Kiếm Trận kết hợp lại càng lúc càng bất ổn.

"Phá!" Cùng với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vận hành đến cực hạn, lực lượng Bàn Cổ xuất hiện, chỉ một kích, hai Tru Tiên Kiếm Trận cũng bị phá vỡ.

Hai Tru Tiên Kiếm Trận kết hợp vừa vỡ, sắc mặt hai Thông Thiên đang bày trận liền trắng bệch, nguyên thần bất ổn, khí tức nghịch hành.

"Tru Tiên Kiếm Trận cũng chỉ đến thế mà thôi." Cộng Công khinh miệt cười.

Thấy một phân thân của Cộng Công đã phá vỡ Tru Tiên Kiếm Trận do hai Thông Thiên kết hợp, Bàn Cổ, Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng những người khác đều đại kinh thất sắc.

Lúc này, Chư Thánh gần như có thể khẳng định, tu vi của Cộng Công đã đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Rõ tu vi của Cộng Công, thêm vào Thiên Đạo Vu Hoàng cường đại, trong lòng Chư Thánh trầm xuống, biết rằng khả năng đoạt lấy Vu Hoàng Thế Giới không còn lớn.

"Rút!" Chuẩn Đề của Nhất Hào Hồng Hoang khẽ nói.

Bàn Cổ và mấy vị Thánh Nhân không cam lòng, nhưng cũng biết tiếp tục chiến đấu nữa chỉ là tự chuốc lấy thất bại.

Chưa đợi Chư Thánh rời khỏi không gian Thiên Đạo, bản thể Cộng Công đã động.

Khi bản thể Cộng Công vừa động, hoàn toàn nghiền ép.

Cộng Công cũng không động dụng Đại Đạo Chí Bảo, cũng không thi triển thần thông, hoàn toàn dựa vào thân thể cường hãn và pháp lực vô biên.

Sau khi Cộng Công trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thân thể của y cũng cường hãn đến mức khủng bố.

Sau khi Cộng Công ra tay, Chư Thánh đều bị khí cơ khóa chặt, lại có sức mạnh Thiên Đạo Vu Hoàng phong tỏa không gian này, khiến Chư Thánh khó có thể thoát thân.

Bất đắc dĩ, Chư Thánh cũng chỉ đành liều chết chiến đấu.

Bàn Cổ dùng lực lượng Thiên Đạo ngưng tụ thành một Khai Thiên Phủ, cự phủ màu tím hồng vung lên, phủ quang lóe lên thần lôi, cuồng bạo vô cùng.

Thập Tam Phẩm Thanh Liên, Thập Tam Phẩm Hắc Liên, Thập Nhị Phẩm Kim Liên, Thất Bảo Diệu Thụ, v.v.

Tất cả tiên thiên chí bảo, tiên thiên linh bảo, thần thông của Chư Thánh đều bị một quyền của Cộng Công phá hủy.

Trước sức mạnh tuyệt đối, tất cả đều là trò cười.

"Oanh!" Hai Thập Nhị Phẩm Kim Liên của Tiếp Dẫn kết hợp lại một, lực phòng ngự sánh ngang tiên thiên chí bảo, thậm chí còn mạnh hơn Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thập Tam Phẩm Hắc Liên một bậc, nhưng lại bị một quyền của Cộng Công đánh nát.

Không sai, hai Thập Nhị Phẩm Kim Liên đều bị đánh nát.

Thập Nhị Phẩm Kim Liên là trấn giáo chi bảo của Phật giáo Tây

Phương, giờ đây, bị Cộng Công đánh nát tan tành, khí vận của Tây Phương Giáo lại sẽ tổn thất rất nhiều.

Ngoài trấn giáo chi bảo của Tây Phương Giáo, Thập Nhị Phẩm Kim Liên cũng là bản mệnh linh bảo của Tiếp Dẫn.

Khi Thập Nhị Phẩm Kim Liên bị đánh nát, Tiếp Dẫn mặt như kim chỉ, thổ huyết không ngừng, không chỉ bị thương, tu vi còn suýt chút nữa hạ xuống một tầng thứ.

"Sư huynh!" "Ngươi dám!" Hai Chuẩn Đề đại kinh thất sắc.

Hai Chuẩn Đề kinh nộ giao gia điên cuồng vây công Cộng Công, kết quả lại thảm hại hơn cả Tiếp Dẫn.

Thực lực chênh lệch quá lớn, ngay cả Bàn Cổ cũng không thể chống đỡ một quyền của Cộng Công.

Sức mạnh Thiên Đạo Vu Hoàng, thêm vào pháp lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của Cộng Công, cùng với việc Cộng Công có thể động dụng lực lượng Đại Đạo.

Lúc này, Cộng Công chưa dùng hết toàn lực, nhưng đã có ưu thế áp đảo.

"Rắc!" Cộng Công dùng một ngón tay đỡ lấy Khai Thiên Phủ do lực lượng Thiên Đạo trong tay Bàn Cổ ngưng tụ, cong ngón búng một cái, Khai Thiên Phủ tan nát, hóa thành lực lượng Thiên Đạo tím hồng tràn ngập, bị Thiên Đạo Vu Hoàng hấp thu luyện hóa.

Qua trận chiến này, Cộng Công đối với thực lực hiện tại của mình cũng có nhận thức rõ ràng hơn.

Chuyển mắt, Chư Thánh đều đã bị thương.

Dưới áp lực, Chư Thánh liên thủ, hợp lực đối kháng Cộng Công.

Mười mấy Thánh Nhân hợp lực, cũng không phải một sức mạnh

yếu kém, nhưng không đủ để đối kháng Cộng Công.

Chênh lệch giữa Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên quá lớn, mới bước vào cảnh giới Vô Cực, thực lực cũng có thể nghiền ép Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Mười mấy Hỗn Nguyên Đại Kim Tiên viên mãn hợp lực, cũng không đủ để kháng cự Cộng Công.

Thập Tam Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên và Thập Tam Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên liên kết, hình thành một hộ tráo màu xanh đen, pháp lực của Chư Thánh điên cuồng truyền vào, lại có lực lượng Thiên Đạo gia trì.

Dưới sự hợp lực của Chư Thánh, hình chiếu Thiên Đạo của hai Hồng Hoang đều được triệu hoán ra.

Trong khoảnh khắc, đủ loại quang hoa chói mắt, có quang mang Thiên Đạo Hồng Hoang màu tím hồng, có quang mang Hỗn Độn, có quang mang Hồng Mông.

"Oanh!" Cộng Công bước một bước, tung một quyền, hộ tráo màu xanh đen bị đánh vỡ, Chư Thánh đều thổ ra một ngụm máu.

Quan sát kỹ, có thể thấy Thập Tam Phẩm Thanh Liên và Thập Tam Phẩm Hắc Liên đều xuất hiện vết nứt.

Nhất Hào Hồng Hoang, mất đi Bất Chu Sơn, lại không có trụ trời chống đỡ thiên địa, thêm vào trên trời xuất hiện một cái lỗ hổng lớn, vô số nước thiên hà rơi xuống.

Thiên địa có xu thế hợp long.

Sinh linh của thế giới này đều hoảng sợ.

Một khi thiên địa hợp long, vạn vật sẽ trở về hỗn độn.

Thánh Nhân Thiên Đạo của thế giới này đều đã đi đến không gian

Thiên Đạo của Vu Hoàng Thế Giới.

Chương 495

Chuẩn Thánh đã là chiến lực mạnh nhất của thế giới này hiện tại.

Không ít Đại Năng tế pháp bảo, thi triển thần thông, ổn định thiên địa, trong lòng lại than thở.

Không có pháp lực Thánh Nhân, cho dù chống đỡ thiên địa, bổ thiên, đều khó khăn.

Hơn nữa, hiện tại thế giới đang trong Vô Lượng Lượng Kiếp, dù có bổ thiên, chống đỡ thiên địa, dưới Vô Lượng Lượng Kiếp cũng sẽ trở về hỗn độn.

Mặc dù biết thế giới sẽ trở về hỗn độn, nhưng không ít Đại Năng vẫn ra tay cố định thiên địa.

Khắp Hồng Hoang, Tứ Hải, Đại Địa, Thiên Giới, U Minh, vô số sinh linh ra tay.

Giữa thiên địa, có Phong Thần Bảng và Địa Thư.

Sổ Sinh Tử đang trong tay Cộng Công, đã bị đưa vào Vu Hoàng Thế Giới.

Thiên Địa Nhân Tam Thư tương hỗ cảm ứng, Phong Thần Bảng và Địa Thư tụ lại một chỗ, câu thông với Sổ Sinh Tử đang ở Vu Hoàng Thế Giới.

Với sức mạnh của Thiên Địa Nhân Tam Thư làm môi giới, sức mạnh Thiên Đạo của Hồng Hoang này bắt đầu xâm nhập Thiên Đạo Vu Hoàng, đồng thời, Thiên Đạo của Nhị Hào Hồng Hoang cũng bị dẫn động.

Thiên Thư và Địa Thư của Nhất Hào Hồng Hoang và Nhị Hào Hồng Hoang đều tụ lại một chỗ.

Thiên Địa Nhân Tam Thư đều là cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Hai bản Sổ Sinh Tử của hai Hồng Hoang đều ở trong Vu Hoàng Thế Giới.

Lục Đạo Luân Hồi của Nhất Hào Hồng Hoang do Cộng Công diễn hóa, còn Nhị Hào Hồng Hoang thì Hậu Thổ hóa luân hồi.

Lúc này, trong Vu Hoàng Thế Giới, hai bản Sổ Sinh Tử phát sinh cộng minh, trong không gian Thiên Đạo, Chư Thánh bị Cộng Công nghiền ép, hoàn toàn không có sức chống trả.

Chỉ riêng sức mạnh Thiên Đạo Vu Hoàng đã đủ khiến Chư Thánh có áp lực cực lớn, chưa kể Cộng Công là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Dưới thế công của Cộng Công, Chư Thánh thảm bại, đều bị thương.

Bỗng nhiên, thần sắc Cộng Công chợt biến, y cảm giác được Thiên Đạo của hai Hồng Hoang.

Chư Thánh dùng Thiên Địa Nhân Tam Thư làm môi giới, dẫn động Thiên Đạo của hai Hồng Hoang.

Thiên Đạo của hai Hồng Hoang đang ở thế đối lập, giờ đây đều bị dẫn vào Vu Hoàng Thế Giới, trở nên bất ổn.

Chỉ so sánh lực lượng Thiên Đạo, Thiên Đạo Vu Hoàng so với bất kỳ Thiên Đạo nào trong hai Hồng Hoang đều không có ưu thế.

Lúc này, Thiên Đạo của hai Hồng Hoang đều xâm nhập Vu Hoàng Thế Giới.

Cùng với sự xâm nhập của Thiên Đạo hai Hồng Hoang, Thiên Đạo Vu Hoàng trở nên bất ổn.

Chư Thánh bị thương thoát ra khỏi không gian Thiên Đạo Vu

Hoàng.

Cộng Công cũng từ không gian Thiên Đạo bước ra.

Vừa bước ra khỏi không gian Thiên Đạo, trước mắt là hai đoàn Thiên Đạo màu tím hồng.

Đối mặt với Thiên Đạo của hai Hồng Hoang, Cộng Công cũng cảm thấy áp lực không nhỏ.

Mặc dù Thiên Đạo của hai Hồng Hoang giao phong, đều tổn hao không ít, nhưng bất kỳ Thiên Đạo nào cũng đều vượt qua Thiên Đạo Vu Hoàng.

So với hai thế giới Hồng Hoang, ưu thế duy nhất của Vu Hoàng Thế Giới chính là cấp độ Sông Dài Vận Mệnh.

Một thế giới, cấp độ Sông Dài Vận Mệnh có liên quan đến Thiên Đạo, nhưng Thiên Đạo mạnh yếu lại không hoàn toàn do Sông Dài Vận Mệnh quyết định, do đó, mặc dù Vu Hoàng Thế Giới có Sông Dài Vận Mệnh cấp cao, còn hai Hồng Hoang chỉ có Sông Dài Vận Mệnh sơ cấp, nhưng Thiên Đạo của hai Hồng Hoang lại mạnh hơn Thiên Đạo Vu Hoàng.

Thánh Nhân của hai Hồng Hoang, cùng với Bàn Cổ, đứng phía sau Thiên Đạo của hai Hồng Hoang.

"Cộng Công, dù đã ở cảnh giới Vô Cực, cũng không thể chống đỡ sức mạnh của hai Thiên Đạo Hồng Hoang." "Phong ấn Cộng Công." Rõ tu vi của Cộng Công hiện tại, thêm vào Thiên Đạo Vu Hoàng cường đại, Chư Thánh cũng biết đánh giết Cộng Công không thực tế, do đó, họ muốn phong ấn Cộng Công.

Nếu không thể phong ấn Cộng Công, cũng phải giải quyết Vu Hoàng Thế Giới.

Nếu không thể đoạt lấy Vu Hoàng Thế Giới, Chư Thánh sẽ hủy

diệt nó.

Chư Thánh sớm đã bàn bạc xong, toàn lực đoạt lấy Thiên Đạo Vu Hoàng, thành công thì tốt, nếu thất bại, không tiếc bất cứ giá nào hủy diệt Vu Hoàng Thế Giới.

Lúc này, trong lòng Chư Thánh cũng biết, khả năng đoạt lấy Vu Hoàng Thế Giới không còn lớn.

Chẳng phải, Chư Thánh cũng không còn đường lui.

Giờ đây, Nhất Hào Hồng Hoang mất đi Bất Chu Sơn, thiên băng địa liệt, thế giới sắp bị hủy diệt, nhưng lại không có một Thánh Nhân nào ra tay cứu thế.

Tiếp đó, thấy hai bản Sổ Sinh Tử xuất hiện trước mặt Cộng Công.

Hai bản Sổ Sinh Tử lóe sáng linh quang tiên thiên.

Đạo vận của cực phẩm tiên thiên linh bảo lưu chuyển.

Khi hai bản Sổ Sinh Tử xuất hiện, ngay sau đó Phong Thần Bảng và Sơn Hải Kinh (Địa Thư) của hai Hồng Hoang cũng được truyền tống tới.

Dưới ánh mắt chú ý của mọi người, Phong Thần Bảng, Địa Thư và Sổ Sinh Tử dung hợp, hình thành Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Nguyên Bảo Giám.

Hai Hỗn Nguyên Bảo Giám, lại hoàn toàn giống nhau.

Nếu hai Hỗn Nguyên Bảo Giám đều thai nghén ra chân linh, thì không thể nào giống nhau.

Dưới Đại Đạo, chân linh là độc nhất vô nhị.

Có thể có vô số Bàn Cổ, vô số Cộng Công, nhưng lại không thể có chân linh giống hệt nhau.

"Sưu!", "Sưu!" Chỉ thấy, hai Hỗn Nguyên Bảo Giám hóa thành lưu quang, dung nhập vào Thiên Đạo của hai Hồng Hoang.

Khi Hỗn Nguyên Bảo Giám dung nhập Thiên Đạo Hồng Hoang, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng trở nên càng cường đại.

Chuyển mắt, Thiên Đạo của hai Hồng Hoang hóa thành thiên nhãn màu tím hồng.

Một đôi thiên nhãn Thiên Đạo màu tím hồng, tản mát ra sức mạnh cửu thiên thập địa, chấn nhiếp vạn cổ, rung chuyển chư thiên, bóp méo cổ kim, ẩn chứa vô số uy năng không thể tưởng tượng nổi.

Bị đôi thiên nhãn Thiên Đạo này nhìn chằm chằm, Chuẩn Thánh đều sẽ thần hình câu diệt, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì thực lực bị áp chế không nhỏ.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bị đôi thiên nhãn Thiên Đạo này nhìn chằm chằm cũng cảm thấy áp lực.

Lúc này, Cộng Công cảm nhận được áp lực.

Trong Vũ Trụ Thiên Đạo của Thánh Khư, Cộng Công đối mặt với Chủ Hệ Thống, áp lực còn lớn hơn hiện tại.

Phía sau Cộng Công, Thiên Đạo Vu Hoàng cũng hóa thành một con thiên nhãn Thiên Đạo.

So với thiên nhãn Thiên Đạo do Thiên Đạo hai Hồng Hoang hóa thành, thiên nhãn Thiên Đạo do Thiên Đạo Vu Hoàng hóa thành nhỏ hơn không ít.

Cộng Công giờ đây chỉ có một cách, đó là phá vỡ đôi thiên nhãn Thiên Đạo của hai Hồng Hoang, để Thiên Đạo Vu Hoàng nuốt chửng Thiên Đạo của hai Hồng Hoang.

"Giết!" "Công kích!" Chư Thánh quát lớn, hai thiên nhãn Thiên

Đạo Hồng Hoang phát ra lôi đình màu tím hồng.

Trong khoảnh khắc, vô số Thiên Đạo Thần Lôi màu tím hồng oanh kích về phía Cộng Công.

Khi vô số Thiên Đạo Thần Lôi vừa xuất hiện, cả Vu Hoàng Thế Giới đều bị ảnh hưởng.

Nếu Cộng Công tránh né, hoặc chống đỡ không tốt, dư ba khuếch tán, đều sẽ phá hủy Vu Hoàng Thế Giới.

Điều khiến Chư Thánh không ngờ, Cộng Công đối mặt với vô số Thiên Đạo Thần Lôi lại không né không tránh, nghênh đón trực tiếp vào thân.

"Oanh!" Mỗi một đạo Thiên Đạo Thần Lôi đều có sức mạnh hủy thiên diệt địa, dưới sự oanh kích của vô số Thiên Đạo Thần Lôi, có thể trong khoảnh khắc hủy diệt Vu Hoàng Thế Giới, cỗ sức mạnh đó giáng xuống thân Cộng Công, Cộng Công lại mặt không đổi sắc.

Với thể chất cường hãn của Cộng Công, chịu đựng vô số Thiên Đạo Thần Lôi, cũng không dễ chịu gì.

Chẳng qua, Cộng Công lại nghiến răng, hấp thu Thiên Đạo Thần Lôi công kích vào cơ thể.

Vô số Thiên Đạo Thần Lôi vừa tiến vào cơ thể Cộng Công liền hoành hành.

Trong thời gian ngắn ngủi, cơ thể Cộng Công đã bị thương không nhẹ.

Cộng Công cũng đã đến trước đôi thiên nhãn Thiên Đạo của hai Hồng Hoang.

Chỉ thấy, thiên nhãn Thiên Đạo Vu Hoàng phía sau Cộng Công đã tiêu hao một phần uy lực của hai Thiên Đạo Hồng Hoang.

Cộng Công thì dùng hai tay ôm lấy mỗi một thiên nhãn Thiên Đạo Hồng Hoang.

Hai thiên nhãn Thiên Đạo màu tím hồng bị Cộng Công dùng hai tay ôm lấy mỗi bên một con.

Chương 496

Mỗi một thiên nhãn Thiên Đạo Hồng Hoang đều ẩn chứa một Đại Đạo Chí Bảo Hỗn Nguyên Bảo Giám.

Ôm lấy Thiên Đạo hai Hồng Hoang, với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của Cộng Công cũng cảm thấy cố sức.

"?" "?" "Làm sao có thể?" Chư Thánh đều không thể tin được.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, một tay ôm một Thiên Đạo Hồng Hoang, thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Một mặt là Bàn Cổ Chân Thân của Cộng Công cường hãn, mặt khác cũng là Đại Đạo Thời Không, hệ thống và Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, v.v., cùng với sức mạnh Thiên Đạo Vu Hoàng.

Kinh qua một lần ở Vũ Trụ Thiên Đạo trong Thánh Khư, Cộng Công đối với đạo hệ thống cũng đã có không ít lĩnh ngộ, đã sáng tạo ra một số hệ thống.

Gần như có thể nói, Cộng Công đã dốc hết toàn lực.

Hai tay mỗi tay ôm một Thiên Đạo Hồng Hoang, Cộng Công hoàn toàn không để ý đến Chư Thánh.

So với Thiên Đạo hai Hồng Hoang, Thánh Nhân hai Hồng Hoang, hoặc Bàn Cổ Chân Linh, đều yếu kém hơn rất nhiều.

Hiện tại, Cộng Công tuy cố sức, nhưng lại hơi chiếm thượng phong.

Thấy sức mạnh của Thiên Đạo hai Hồng Hoang không thể áp chế Cộng Công, Chư Thánh đều kinh ngạc.

Không thể không nói, Chư Thánh đều đã đánh giá quá thấp Cộng

Công, nhưng sự việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể liều chết mà thôi.

Trong Vu Hoàng Thế Giới, một con thiên nhãn Thiên Đạo xuất hiện phía sau Cộng Công, đó là Thiên Đạo Vu Hoàng hóa thành.

Đại lượng lực lượng Thiên Đạo từ thiên nhãn Thiên Đạo Vu Hoàng phát ra, gia trì lên thân Cộng Công.

Có lực lượng Thiên Đạo Vu Hoàng gia trì, thực lực của Cộng Công cũng tăng cường đáng kể.

Hai tay mỗi tay ôm một Thiên Đạo Hồng Hoang, Cộng Công tuy cố sức, nhưng cũng có thể kiên trì trong thời gian không ngắn.

Giờ đây, Nhất Hào Hồng Hoang và Nhị Hào Hồng Hoang đều đang trong Vô Lượng Lượng Kiếp, đặc biệt là Nhất Hào Hồng Hoang, mất đi Bất Chu Sơn, trên trời có một lỗ hổng lớn, lại không có trụ trời chống đỡ, trở về hỗn độn cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Lực lượng Thiên Đạo của Chư Thánh đều đến từ Thiên Đạo của hai Hồng Hoang, hiện tại, Thiên Đạo của hai Hồng Hoang đều nằm trong tay Cộng Công.

Trong tình thế như vậy, Chư Thánh thao túng lực lượng Thiên Đạo cũng không có tác dụng lớn.

Còn về pháp lực đơn thuần, pháp lực của Chư Thánh cộng lại tuy không thể xem nhẹ, nhưng đối với Cộng Công cũng không tạo thành uy hiếp quá lớn.

Lúc này, Cộng Công có một phong thái vô địch.

Bàn Cổ, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều không thể tin được, đều không ngờ Cộng Công lại cường đại đến mức độ này, một tay ôm một Thiên Đạo Hồng Hoang, thật sự đáng sợ.

“Nương nương, xin hãy về Hồng Hoang trước.” Tiếp Dẫn của Nhất Hào Hồng Hoang nói với Nữ Oa.

Nhất Hào Hồng Hoang không thể chống đỡ quá lâu.

Có thể cảm nhận rõ ràng, sức mạnh Thiên Đạo của Nhất Hào Hồng Hoang đang không ngừng suy yếu, mức độ giảm sút lớn.

Ngay lập tức, Nữ Oa của Nhất Hào Hồng Hoang cũng rời khỏi Vu Hoàng Thế Giới.

Khi Nữ Oa vừa về Hồng Hoang, cảnh tượng đập vào mắt khiến người ta kinh hãi.

Trên trời có một lỗ hổng khổng lồ, vô số nước thiên hà rơi xuống, khiến đại địa lũ lụt tràn lan, vô số sinh linh gặp tai ương.

Đáng sợ hơn, thiên địa đang chậm rãi hợp long, một khi hoàn toàn hợp long, vạn vật cũng sẽ trở về hỗn độn.

Mặc dù có người ra tay, trong đó không thiếu Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh, lại dùng pháp lực thần thông hoặc pháp bảo lấp lỗ hổng trên trời, lại khơi thông lũ lụt tràn lan trên đại địa, lại chống đỡ thiên địa, nhưng cuối cùng pháp lực không đủ, thần thông có hạn, thêm vào pháp bảo cũng không đủ cường đại.

Chỉ thấy, lỗ hổng trên trời cũng không được lấp hoàn toàn.

Lũ lụt trên đại địa cũng càng lúc càng nghiêm trọng, thiên địa hợp long không dừng lại.

Chỉ riêng sức lực của Nữ Oa một mình, độ khó thật không nhỏ.

“Trước hết bổ thiên.” Nữ Oa quyết định, lấy ra một khối Ngũ Sắc Thạch lớn.

Ngũ Sắc Thạch là vật tiên thiên, Nữ Oa dùng Càn Khôn Đỉnh luyện chế ra.

Dưới pháp lực của Nữ Oa, một khối Ngũ Sắc Thạch lớn bay lên trời, lấp đầy lỗ hổng trên trời.

Trong thời gian ngắn ngủi, lỗ hổng trên trời đã được Nữ Oa dùng Ngũ Sắc Thạch bổ sung hoàn chỉnh.

Việc bổ thiên này trông có vẻ dễ dàng, nhưng Nữ Oa tiêu hao cũng không nhỏ, chỉ thấy sắc mặt nàng tái nhợt.

Mặc dù tiêu hao cực lớn, nhưng Nữ Oa lại hướng về Côn Luân Sơn.

Bất Chu Sơn là ngọn núi số một Hồng Hoang, kế đến là Côn Luân Sơn.

Côn Luân Sơn lại chia thành Đông Côn Luân và Tây Côn Luân.

Nữ Oa tính dùng cả Tây Côn Luân để luyện chế trụ trời.

Côn Luân Sơn có đại khí vận, cho dù là Thánh Nhân, động đến Tây Côn Luân, cũng sẽ tổn hại khí vận.

Trong tình hình hiện tại, nếu động dụng Tây Côn Luân để luyện chế trụ trời chống đỡ thiên địa, tuy sẽ tổn thất khí vận, nhưng lại có công đức.

Bổ thiên, dựng trụ trời, đều là công lao lớn.

Là Thiên Đạo Thánh Nhân, trong thế giới Hồng Hoang, Nữ Oa có thể tùy thời tùy chỗ thuấn di.

Chỉ một bước tiến ra, Nữ Oa đã đến trên Tây Côn Luân.

Thần thức vừa cảm tri, vô số sinh linh của cả Tây Côn Luân.

Phủ thị Tây Côn Luân, thần sắc Nữ Oa có một tia do dự.

Sau một thoáng do dự, Nữ Oa thi triển đại thần thông.

Di sơn hữu thuật, lại là thần thông của Thánh Nhân.

Trong khoảnh khắc, cả Tây Côn Luân đều đang chấn động.

Vô số sinh linh trên Tây Côn Luân đều kinh hoảng không thôi.

Tiếp đó, thấy Tây Côn Luân núi đổ đất nứt, vô số mảnh đá ngưng tụ, hóa thành từng cây trụ trời.

Bảy bảy bốn mươi chín cây trụ trời, mỗi một cây trụ trời đều cao không biết bao nhiêu vạn trượng.

Tuy cao lớn, nhưng mỗi một cây trụ trời lại không đủ kiên cố, dùng để chống đỡ thiên địa quá miễn cưỡng, vậy nên, Nữ Oa tế xuất Càn Khôn Đỉnh luyện chế.

Có Càn Khôn Đỉnh luyện chế, bốn mươi chín cây trụ trời cũng càng lúc càng kiên cố.

Khi cảm thấy mỗi một cây trụ trời đều đủ kiên cố rồi, Nữ Oa cũng vung tay phân tán từng cây trụ trời khắp Hồng Hoang.

Trên đại địa Hồng Hoang có trụ trời rơi xuống, trong Tứ Hải cũng có đảo, chân trời góc biển càng có.

Như Bồng Lai, Doanh Châu, Kim Ngao Đảo, v.v.

ở Đông Hải, đều có một cây trụ trời.

Bốn mươi chín cây trụ trời tuy phân tán khắp nơi, nhưng lại hợp lực chống đỡ thiên địa.

Ngay lập tức, Nhất Hào Hồng Hoang cũng ổn định lại.

Trên trời không còn lỗ hổng, thiên địa cũng không còn hợp long, tuy đại địa một mảnh tan hoang, nhưng cũng coi như có thể thở phào nhẹ nhõm.

Lại có một khối công đức lớn từ trời giáng xuống, rơi trên thân Nữ Oa.

Trước bổ thiên, sau dựng trụ trời, tuy động dụng Tây Côn Luân, lại chôn vùi vô số sinh linh, nhưng công đức của Nữ Oa lại không nhỏ.

Ngoài ra, khí vận của Nữ Oa cũng tổn thất không ít.

Hấp thu công đức đề thăng tu vi, tuy không thể khiến tu vi Nữ Oa đột phá, nhưng cũng có chút tiến bộ.

Trong Vu Hoàng Thế Giới, sự biến hóa của Thiên Đạo Nhất Hào Hồng Hoang khiến Cộng Công nhíu mày.

Vốn dĩ, Cộng Công tính toán trước hết để Thiên Đạo Vu Hoàng nuốt chửng Thiên Đạo Nhất Hào Hồng Hoang.

Đợi Nhất Hào Hồng Hoang trở về hỗn độn, Thiên Đạo Nhất Hào Hồng Hoang sẽ trọng tổ, lúc đó, lực lượng Thiên Đạo cũng sẽ yếu đi, đó chính là thời cơ tốt để Thiên Đạo Vu Hoàng nuốt chửng.

Nhưng, Nữ Oa lại đến Nhất Hào Hồng Hoang bổ thiên và luyện chế trụ trời, ổn định đại cục.

Chương 497

Mặc dù có Vô Lượng Lượng Kiếp, nhưng cũng cần thời gian.

Trong thời gian ngắn ngủi, Cộng Công muốn Thiên Đạo Vu Hoàng nuốt chửng Thiên Đạo của hai Hồng Hoang lại khó khăn rồi.

Bàn Cổ và Chư Thánh thì đều thở phào nhẹ nhõm, nhưng tình hình cũng không mấy lạc quan.

Lúc này, Tam Thanh của Nhị Hào Hồng Hoang tụ lại một chỗ, hợp lực bày đại trận, triệu hoán ra Bàn Cổ Nguyên Thần.

Nguyên Thủy của Nhị Hào Hồng Hoang có Bàn Cổ Chân Linh, giờ đây triệu hoán ra Bàn Cổ Nguyên Thần, lại là phi phàm.

Chỉ thấy, Bàn Cổ Nguyên Thần có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn.

Tay cầm Khai Thiên Phủ, Bàn Cổ Nguyên Thần vung phủ chém về phía Cộng Công.

Tu vi Thánh Nhân viên mãn không yếu, nhưng đối phó với cường giả cảnh giới Vô Cực thì không đủ.

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn, trong mắt ta cũng không khác gì lũ kiến hôi." Cộng Công khinh thường cười.

Trên người Cộng Công lại xuất hiện một cánh tay khác, một quyền oanh ra, nghênh đón Bàn Cổ Nguyên Thần.

Dựa vào thân thể cường hãn và pháp lực vô biên, Cộng Công một quyền đánh tan công kích của Bàn Cổ Nguyên Thần.

Khai Thiên Phủ quang vỡ nát, Bàn Cổ Nguyên Thần khẽ rên một tiếng, bay ngược ra mấy vạn dặm.

Nếu không phải Cộng Công đang ôm lấy Thiên Đạo hai Hồng Hoang, một quyền đánh chết Bàn Cổ Nguyên Thần cũng không phải chuyện khó.

Chỉ là Bàn Cổ Nguyên Thần tu vi Thánh Nhân viên mãn, cũng chỉ là lũ kiến hôi mà thôi.

"Không biết tự lượng sức mình." Cộng Công châm chọc.

Trong lòng Chư Thánh đều trầm xuống, Cộng Công thật sự quá cường đại, cường đại đến mức khiến người ta tuyệt vọng.

Nếu sức mạnh của Thiên Đạo hai Hồng Hoang hoàn toàn bộc phát ra, oanh sát Cộng Công cũng có khả năng, nhưng Chư Thánh lại không có cách nào khiến sức mạnh của Thiên Đạo hai Hồng Hoang hoàn toàn bộc phát ra.

Giờ đây, Cộng Công đang chiếm ưu thế, lại là ưu thế ngày càng lớn.

Bàn Cổ Nguyên Thần không địch lại Cộng Công, cũng không hề thu tay, liền triệu hoán ra Bàn Cổ tâm tạng.

Bàn Cổ tâm tạng của Hồng Hoang thứ nhất dung nhập vào thân thể Cộng Công, nhưng Bàn Cổ tâm tạng của Hồng Hoang thứ hai lại rơi vào trong tay Nguyên Thủy.

Thấy Bàn Cổ tâm tạng xuất hiện, Cộng Công cũng không quá kinh ngạc.

Nguyên Thủy của Hồng Hoang thứ hai vốn là Bàn Cổ Chân Linh, Bàn Cổ tâm tạng tuy là căn bản của Vu tộc, nhưng sau Vu Yêu lượng kiếp, có quá nhiều cơ hội để thần không biết quỷ không hay thu hồi lại.

Lúc này, triệu hoán ra Bàn Cổ tâm tạng, sức mạnh của Bàn Cổ Nguyên Thần dung nhập vào, diễn hóa ra Đại Đạo.

Bàn Cổ Đại Đạo, lăng giá trên đạo của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

So với Bàn Cổ Đại Đạo, Thời Không Đại Đạo của Cộng Công lại không đủ nhìn.

Không, là bởi vì Bàn Cổ Đại Đạo quá mức cường đại, muốn thi triển cũng không dễ dàng, Bàn Cổ Nguyên Thần với tu vi Thánh Nhân viên mãn phải hy sinh Bàn Cổ tâm tạng mới có thể thi triển ra.

Uy lực của Bàn Cổ Đại Đạo to lớn không thể tưởng tượng nổi.

Một khi bị Bàn Cổ Đại Đạo công kích, Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công e rằng cũng sẽ vỡ vụn.

Nếu mất đi Vô Cực Đạo Quả, Cộng Công cũng mất đi đạo hạnh, mà tùy tiện một Thánh Nhân nào cũng có thể nghiền chết Cộng Công. "Đại Đạo của Bàn Cổ!" Sắc mặt Cộng Công đại biến.

Dưới sự thao túng của Bàn Cổ Nguyên Thần, Bàn Cổ Đại Đạo đã đánh về phía Cộng Công.

Theo Bàn Cổ Đại Đạo càng ngày càng gần, nguy cơ chưa từng có cũng khiến tâm thần Cộng Công đại loạn.

Không kịp nghĩ nhiều, Cộng Công vội vàng vận dụng Thời Không Đại Đạo để chống đỡ.

Thời Không Đại Đạo của Cộng Công uy lực không nhỏ, nhưng lại không ngăn được Bàn Cổ Đại Đạo.

Chỉ thấy dưới công kích của Bàn Cổ Đại Đạo, Thời Không Đại Đạo liên tục bại lui.

Mắt thấy Thời Không Đại Đạo chống đỡ không được bao lâu, Cộng Công cắn răng một cái, bức ra một đoàn tinh huyết.

Với thể chất hiện tại của Cộng Công, một giọt Bàn Cổ tinh huyết

cũng uẩn hàm sức mạnh vô biên.

Nháy mắt, một đoàn tinh huyết của Cộng Công dung nhập vào Thời Không Đại Đạo, khiến Thời Không Đại Đạo đột nhiên uy lực tăng mạnh, tuy không sánh bằng Bàn Cổ Đại Đạo, nhưng cũng miễn cưỡng có thể thất địch, bất quá cũng chỉ có thể chống đỡ trong chốc lát.

Tuy rằng chỉ có thể chống đỡ chốc lát, lại đủ để Cộng Công tránh né.

Khi Bàn Cổ Đại Đạo phá khai Thời Không Đại Đạo, Cộng Công cũng thành công tránh thoát.

Một kích vào khoảng không, Bàn Cổ Nguyên Thần tiếp tục khống chế Bàn Cổ Đại Đạo công kích Cộng Công.

Bất quá, uy lực của Bàn Cổ Đại Đạo lại càng ngày càng yếu, nhưng hiện tại cũng có thể tạo thành uy hiếp đối với Cộng Công.

Trong Vu Hoàng Thế Giới, từng cường giả cũng đứng từ xa quan chiến.

Hồng Quân, Huyền Minh, Hi Hòa, Xa Bỉ Thi, Côn Bằng, Phục Hy..., từng người ở những nơi khác nhau, hoặc dùng pháp nhãn, hoặc dùng đại thần thông, dòm ngó trận chiến đấu này.

Chỉ riêng việc nhìn hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo và Vu Hoàng Thiên Đạo, đã có thể khiến người ta có lĩnh ngộ không nhỏ đối với Đại Đạo.

Thấy Tam Thanh của Hồng Hoang thứ hai hợp lực triệu hoán ra Bàn Cổ Nguyên Thần, lại dựa vào sức mạnh của Bàn Cổ Nguyên Thần, lấy Bàn Cổ tâm tạng làm cơ sở, thi triển ra Bàn Cổ Đại Đạo, đám người Hồng Quân không ai không kinh hãi.

Trong đó, Hồng Quân càng bị nỗi sợ hãi chi phối.

Thời đại Thái Cổ Hỗn Độn, Bàn Cổ khai thiên, ba ngàn Ma Thần ngăn cản lại bị chém giết, khi đó, Bàn Cổ Đại Đạo đã phát huy tác dụng không nhỏ.

Dưới Bàn Cổ Đại Đạo, Đạo Quả của từng Hỗn Độn Ma Thần đều vỡ vụn.

Tuy rằng Bàn Cổ Đại Đạo không sánh bằng Vô Thượng Đại Đạo, nhưng cũng khủng bố vô cùng.

Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công trước mặt Bàn Cổ Đại Đạo hiện giờ lại không đủ nhìn.

Trận chiến bực này, đám người Hồng Quân, Côn Bằng lại không có tư cách can thiệp, thậm chí không dám quan chiến ở cự ly gần.

Mặc dù Cộng Công đã nỗ lực khống chế, nhưng vẫn sinh ra ba cập không nhỏ, Vu Hoàng Thế Giới bị phá hoại không ít.

Tránh được một lần công kích của Bàn Cổ Đại Đạo, lại một lần nữa đối mặt Bàn Cổ Đại Đạo công kích, Cộng Công lại khó có thể tránh né. "Tuy rằng uy lực Bàn Cổ Đại Đạo đã giảm yếu, nhưng vẫn có thể khiến Vô Cực Đạo Quả của ta vỡ vụn." Cộng Công thầm nghĩ.

Thế nhưng, muốn lần nữa tránh né Bàn Cổ Đại Đạo lại vô cùng khó khăn.

Bỗng nhiên, trong lòng Cộng Công khẽ động, cơ sở của Bàn Cổ Đại Đạo là Bàn Cổ tâm tạng.

Ngay lập tức, Cộng Công hiển hóa ra Bàn Cổ Chân Thân, trái tim phát ra một cỗ sức mạnh, nghênh hướng Bàn Cổ Đại Đạo.

Cộng Công hào vô bảo lưu, vận dụng toàn bộ sức mạnh trái tim, sau một kích này, trái tim của hắn phải mất thời gian không ngắn mới có thể khôi phục.

Nhưng tác dụng lại cực lớn.

Chỉ thấy, tâm tạng chi lực của Cộng Công vừa công kích Bàn Cổ Đại Đạo, uy lực Bàn Cổ Đại Đạo liền giảm xuống trên diện rộng.

Theo uy lực Bàn Cổ Đại Đạo không ngừng hạ thấp, uy hiếp đối với Cộng Công cũng càng ngày càng nhỏ.

Trong chốc lát, tâm tạng chi lực của Cộng Công biến mất, lúc này, uy hiếp của Bàn Cổ Đại Đạo đối với Cộng Công đã nhiên không lớn.

Quát to một tiếng, Cộng Công tuy có thể tránh né, nhưng lại không né tránh nữa, lấy Vô Cực Đạo Quả nghênh đón. "Oanh!" Bàn Cổ Đại Đạo và Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công va chạm.

Nhất thời, Bàn Cổ Đại Đạo tiêu tán, Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công lại xuất hiện một ít vết nứt.

Đạo Quả của Cộng Công bị tổn hại, nhưng đây cũng là một cơ duyên, cái gọi là phá rồi lập, Vô Cực Đạo Quả bị tổn hại, sau khi khôi phục sẽ tăng lên trên diện rộng.

Cho nên, khi vết nứt trên Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công biến mất, đạo hạnh của hắn cũng sẽ tinh tiến rất nhiều.

Thấy Bàn Cổ Đại Đạo chỉ làm Đạo Quả của Cộng Công bị tổn hại, lại tịnh không thể làm Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công vỡ vụn, Bàn Cổ, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh không khỏi thất vọng.

Theo Đạo Quả bị tổn hại, Cộng Công tay nâng hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo cũng càng thêm cố hết sức.

Chúng Thánh nhìn nhau một cái, nhất ủng nhi thượng, phát động vây công.

Ngay lúc này, hai tay Cộng Công khẽ động, đem hai cái Hồng

Hoang Thiên Đạo va vào nhau.

Chương 498

Khi hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo va chạm, lập tức sinh ra sức mạnh khủng bố vô cùng, nhưng sức mạnh này lại bị chuyển dời ra Hỗn Độn thiên ngoại.

Trong Hỗn Độn vô biên, hỗn độn chi khí dũng động, xám xịt một mảnh.

Vô Cực Châu tích lưu lưu chuyển động, sức mạnh khủng bố do Thiên Đạo va chạm sản sinh từ trong Vô Cực Châu truyền ra, khiến Hỗn Độn xung quanh Vô Cực Châu bị phá khai.

Địa Thủy Hỏa Phong tàn phá bừa bãi, Tiên Thiên Thanh Trọc nhị khí dũng động, lại có Hỗn Độn Thần Lôi xé rách hư không.

Vô Cực Châu lại hoàn hảo không tổn hao gì.

Dần dần, lại có Hỗn Độn linh khí sản sinh.

Hỗn Độn linh khí cách Vô Cực Châu không quá xa đều sẽ bị hấp thu.

Hấp thu Hỗn Độn linh khí, Vu Hoàng Thế Giới cũng tăng nhanh tốc độ trưởng thành.

Tiên Thiên linh khí vượt xa Hậu Thiên linh khí, Hỗn Độn linh khí lại vượt xa Tiên Thiên linh khí.

Tuy chỉ một luồng Hỗn Độn linh khí cũng đã phi đồng tiểu khả, hiện tại lại có lượng lớn Hỗn Độn linh khí dũng nhập vào Vu Hoàng Thế Giới.

Dưới sự vận chuyển của Vu Hoàng Thiên Đạo, đại bộ phận Hỗn Độn linh khí đều chuyển hóa thành Tiên Thiên linh khí, cũng có tiểu bộ phận Hỗn Độn linh khí có thể lưu tồn lại, nhưng cũng sẽ theo thời

gian chuyển hóa thành Tiên Thiên linh khí.

Đối với sinh linh trong Vu Hoàng Thế Giới hấp thu thiên địa linh khí để tu luyện, đây lại là một cơ hội tốt.

Hồng Quân, Côn Bằng, Phục Hy... cũng đều bận rộn hấp thu Hỗn Độn linh khí tu luyện.

Chuẩn Thánh đại năng hấp thu Hỗn Độn linh khí tu luyện, chỗ tốt cũng cực lớn.

Nhất thời, bởi vì lượng lớn Hỗn Độn linh khí dũng nhập Vu Hoàng Thế Giới, khiến tu vi vô số sinh linh trong Vu Hoàng Thế Giới được đột phá.

Hỗn Độn linh khí ôn hòa, sinh linh dưới cấp Tiên Nhân cũng có thể hấp thu, cho nên, tu vi càng thấp, sau khi hấp thu Hỗn Độn linh khí càng dễ dàng đột phá.

Trong khoảng thời gian ngắn, vô số sinh linh đột phá đại bộ phận đều là tu vi thấp kém, tu vi càng cao, đột phá càng ít.

Lượng lớn Hỗn Độn linh khí từ thiên ngoại dũng nhập vào Vu Hoàng Thế Giới.

Theo Hỗn Độn linh khí dũng nhập, dưới sự trôi qua của thời gian, có thể rõ ràng cảm nhận được Vu Hoàng Thiên Đạo càng ngày càng cường đại.

Vu Hoàng Thiên Đạo cường đại cũng giảm nhẹ áp lực mà Cộng Công phải thừa thụ. "Oanh!" Cộng Công lại một lần nữa đem hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo va vào nhau.

Sức mạnh của hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo đều quá mức cường đại, Cộng Công cũng không dám toàn lực va chạm, chỉ dám nhẹ nhàng để hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo va chạm.

Khi hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo va chạm, tuy rằng chỉ nhẹ nhàng va chạm, sức mạnh sinh ra cũng vô cùng khủng bố, lại bị truyền tống đi thiên ngoại.

Mặt khác, Bàn Cổ Chân Linh ở trong Hồng Hoang Thiên Đạo, Nguyên Thần chúng Thánh cũng ký thác Hồng Hoang Thiên Đạo, cho nên, khi hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo va chạm, Bàn Cổ và chúng Thánh đều không dễ chịu, tuy đang vây công Cộng Công, nhưng chiến lực lại giảm mạnh.

Dựa vào thân thể cường hoành, Cộng Công hoàn toàn làm ngơ chúng Thánh công kích.

Huống hồ, có hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo trong tay, ít nhiều cũng có thể làm cho chúng Thánh bó tay bó chân, cộng thêm sau lưng là Vu Hoàng Thiên Đạo càng ngày càng cường đại.

Hiện nay, đại thế đã nằm trong tay Cộng Công.

Chỉ cần không ngừng nhẹ nhàng để hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo va chạm, lại đem sức mạnh do hai cái Thiên Đạo va chạm sản sinh truyền tống đi thiên ngoại, liền có thể có liên tục không ngừng Hỗn Độn linh khí từ thiên ngoại đi vào Vu Hoàng Thế Giới.

Nếu có vô lượng Hỗn Độn linh khí đi vào Vu Hoàng Thế Giới, Vu Hoàng Thiên Đạo sẽ chỉ càng ngày càng cường đại.

Tuy rằng chỉ nhẹ nhàng va chạm hai lần, nhưng hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo trong tay Cộng Công lại đều suy yếu không ít.

Hiện nay, bất kỳ cái nào trong hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo đều không sánh bằng Vu Hoàng Thiên Đạo.

Vu Hoàng Thiên Đạo tuy rằng vượt qua bất kỳ cái nào trong hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng chênh lệch lại rất nhỏ.

Cũng chính bởi vì chênh lệch nhỏ, hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo

cộng lại có thể nghiền ép Vu Hoàng Thiên Đạo, nhưng hiện tại hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo lại đối lập nhau.

Chúng Thánh đều tâm thần đại loạn.

Hình thế đối với Cộng Công càng ngày càng có lợi.

Cứ tiếp tục như vậy, hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo sẽ chỉ bị Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính, sinh tử của Bàn Cổ, Tam Thanh, Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều nằm trong tay Cộng Công.

Trong lúc chiến đấu, Tam Thanh của Hồng Hoang thứ nhất cũng triệu hoán ra Bàn Cổ Nguyên Thần.

Bàn Cổ Nguyên Thần của Hồng Hoang thứ nhất do Thái Thượng khống chế, Bàn Cổ Nguyên Thần của Hồng Hoang thứ hai tắc do Nguyên Thủy khống chế.

Nguyên Thủy của Hồng Hoang thứ hai vốn là Bàn Cổ Chân Linh, có thể hoàn mỹ phát huy Bàn Cổ Nguyên Thần.

Bàn Cổ Nguyên Thần có tu vi ngang nhau, do Bàn Cổ Chân Linh khống chế, có thể phát huy ra uy lực lớn nhất.

Chỉ thấy, Bàn Cổ Nguyên Thần của Hồng Hoang thứ nhất cũng có tu vi Thánh Nhân viên mãn, tịnh không yếu hơn Bàn Cổ Nguyên Thần của Hồng Hoang thứ hai, nhưng chiến lực lại kém quá nhiều.

Nếu hai cái Bàn Cổ Nguyên Thần đối quyết, tuyệt đối là Bàn Cổ Nguyên Thần của Hồng Hoang thứ hai thắng lợi.

Bỗng nhiên, Bàn Cổ Chân Linh của Hồng Hoang thứ nhất xuất hiện, tiến vào Bàn Cổ Nguyên Thần số một, ngay sau đó, Bàn Cổ Nguyên Thần số hai lao về phía Bàn Cổ Nguyên Thần số một.

Tất cả phát sinh quá nhanh, Tam Thanh của hai cái Hồng Hoang đều chưa kịp phản ứng.

Khi Bàn Cổ Chân Linh tiến vào Bàn Cổ Nguyên Thần, số một lập tức khựng lại, tiếp đó, Bàn Cổ Nguyên Thần số hai hấp thu dung hợp Bàn Cổ Nguyên Thần số một.

Trong quá trình này, ngoại trừ hai cái Bàn Cổ Chân Linh, Tam Thanh của hai cái Hồng Hoang lại nhất nhất vẫn lạc. "Bàn Cổ, ngươi dám!" "Dừng tay!" "Đáng giận!" Tam Thanh của hai cái Hồng Hoang đều kinh nộ không thôi, tuy rằng đều là Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, bất tử bất diệt, nhưng cũng không phải tuyệt đối.

Nếu Thiên Đạo Thánh Nhân thật sự bất tử bất diệt, Bàn Cổ khai thiên cũng sẽ không vẫn lạc, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cũng sẽ không bị Bàn Cổ chém giết.

Cái gọi là Thánh Nhân bất tử bất diệt cũng chỉ là tương đối.

Nếu trong cả hai Hồng Hoang đều có Thánh Nhân hợp đạo, như vậy, muốn diệt sát Thánh Nhân còn lại dễ như trở bàn tay.

Bàn Cổ Chân Linh của hai cái Hồng Hoang lại đạt thành ăn ý.

Trước tiên là Nguyên Thủy của Hồng Hoang thứ hai 'vẫn lạc', Nguyên Thần ký thác Hồng Hoang Thiên Đạo số hai phân ly, một đạo Hồng Mông Tử Khí xuất hiện, dung nhập Hỗn Nguyên Bảo Giám.

Ngay sau đó, Thái Thượng và Thông Thiên của Hồng Hoang thứ hai, sau đó là Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên của Hồng Hoang thứ nhất.

Trong thời gian ngắn ngủi, Tam Thanh của cả hai Hồng Hoang đều vẫn lạc.

Hai cái Bàn Cổ Nguyên Thần dung hợp, Tam Thanh của hai cái Hồng Hoang nhất nhất vẫn lạc.

Bàn Cổ Nguyên Thần do hai cái Bàn Cổ Chân Linh thao túng đột phá Vô Cực cảnh giới.

Đồng thời, ba đạo Hồng Mông Tử Khí dung nhập vào Hỗn Nguyên Bảo Giám trong Hồng Hoang Thiên Đạo số một, ba đạo Hồng Mông Tử Khí dung nhập vào Hỗn Nguyên Bảo Giám trong Hồng Hoang Thiên Đạo số hai.

Lúc này, đối thủ của Cộng Công ngoại trừ một Bàn Cổ Nguyên Thần cảnh giới Vô Cực, còn có một Nữ Oa, hai cái Tiếp Dẫn và hai cái Chuẩn Đề.

Một Nữ Oa đã đi tới Hồng Hoang thứ nhất.

Tiếp đó, Bàn Cổ Nguyên Thần cũng không vội vã công kích Cộng Công, mà ra tay với các Thánh Nhân khác.

Đầu tiên là Nữ Oa, ở trong tay Bàn Cổ Nguyên Thần không đi quá một chiêu.

Bàn Cổ Nguyên Thần lại muốn thôn phệ Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh trước, tăng cường thực lực rồi mới đối phó Cộng Công.

Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh đều chỉ là tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Bàn Cổ Nguyên Thần lại là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

Chúng Thánh bi thương, thê thảm vô cùng.

Cộng Công muốn ngăn cản Bàn Cổ Nguyên Thần, nhưng Bàn Cổ Nguyên Thần vung tay lên, Hỗn Nguyên Bảo Giám trong hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo hóa thành một búa một khiên.

Một cái Hồng Hoang Thiên Đạo phát ra búa quang, một cái Hồng Hoang Thiên Đạo phát ra khiên quang.

Búa quang công kích, khiên quang phòng ngự, lại là công thủ kiêm bị.

Khi hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo một công một thủ, Cộng Công

cũng không thể không phân ra đại bộ phận tinh lực ứng đối.

Trong thời gian ngắn ngủi, Bàn Cổ Nguyên Thần đã thôn phệ Nữ Oa và Tây Phương Nhị Thánh.

Ngoại trừ Nữ Oa đang ở Hồng Hoang thứ nhất, hai cái Hồng Hoang không còn Thiên Đạo Thánh Nhân thứ hai.

Bàn Cổ Nguyên Thần tuy rằng cường đại, lại tịnh không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, chỉ là hai cái Bàn Cổ Chân Linh hợp lực thao túng sức mạnh cường đại mà thôi.

Chương 499

Hiện nay, muốn đối phó Cộng Công, hai cái Bàn Cổ Chân Linh hợp tác, nhưng chỉ cần đánh bại Cộng Công, hai cái Bàn Cổ Chân Linh tất nhiên sẽ trở mặt thành thù.

Tuy nhiên, Cộng Công trang một đợt, cũng không thể lừa gạt hai cái Bàn Cổ Chân Linh.

Cho nên, muốn để hai cái Bàn Cổ Chân Linh địch đối nhau, hiện tại lại là không có khả năng.

Tuy rằng đều là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng khí thế của Cộng Công càng thêm cường đại.

Lúc này, Bàn Cổ Nguyên Thần lại sử xuất Bàn Cổ Đại Đạo.

Mặc dù không có Bàn Cổ tâm tạng, Bàn Cổ Nguyên Thần cũng có thể sử xuất Bàn Cổ Đại Đạo, lại là bởi vì tu vi đề cao.

Cộng Công cũng sử xuất Thời Không Đại Đạo.

So với Bàn Cổ Đại Đạo trước đó, Bàn Cổ Đại Đạo hiện nay lại không hề yếu hơn.

Thời Không Đại Đạo của Cộng Công hoàn toàn ngăn không được Bàn Cổ Đại Đạo, lần nữa bị đánh phá. "Tuy rằng chúng ta đều là Hỗn Nguyên Vô Cực, nhưng đạo của ngươi vĩnh viễn không sánh bằng ta." Bàn Cổ Nguyên Thần ngạo nhiên nói.

Bàn Cổ nãi là đứng đầu ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần thời Thái Cổ, thực lực cũng là cường đại nhất trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Bàn Cổ dĩ lực chứng đạo, muốn chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo, có thể biết Bàn Cổ Đại Đạo cường đại cỡ nào.

Bàn Cổ Đại Đạo cận kề Vô Thượng Đại Đạo.

Cộng Công nội tình quá nông cạn, so với Bàn Cổ kém quá nhiều.

Mắt thấy Thời Không Đại Đạo lần nữa bị Bàn Cổ Đại Đạo đánh phá, sắc mặt Cộng Công cũng khó coi. "Cộng Công, chịu chết đi!" Bàn Cổ Nguyên Thần cười lạnh.

Bàn Cổ Nguyên Thần cười lạnh đánh về phía Cộng Công.

Bàn Cổ Đại Đạo hoàn toàn khóa chặt Cộng Công, khiến Cộng Công không cách nào tránh né.

Thời Không Đại Đạo của Cộng Công tuy rằng cường đại, lại hoàn toàn ngăn không được Bàn Cổ Đại Đạo, chạm vào liền vỡ.

Đạo của Bàn Cổ nhất lực phá vạn pháp, cho nên, uy lực Bàn Cổ Đại Đạo cực lớn, lăng giá trên ba ngàn pháp tắc.

Trong Bàn Cổ Đại Đạo, hiện ra đủ loại dị tượng, có Bàn Cổ khai thiên, cũng có Bàn Cổ chém giết ba ngàn Ma Thần. "Bàn Cổ Đại Đạo khủng bố như thế, với Vô Cực Đạo Quả hiện tại của ta, căn bản không cách nào ngăn cản, bất quá, Bàn Cổ Đại Đạo lại cũng tịnh không phải vô địch." Trong lòng Cộng Công thầm nghĩ.

Dùng thủ đoạn tương tự để đối phó Cộng Công, vị miễn quá xem thường Cộng Công rồi.

Tuy rằng Bàn Cổ là vạn cổ tối cường, nhưng chung quy cũng là con sâu cái kiến dưới Đại Đạo.

Mặc cho Bàn Cổ cường đại gấp ức vạn lần, so với Vô Thượng Đại Đạo cũng không đáng nhắc tới.

Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân, Nguyên Thần ký thác Đại Đạo, có thể thao túng Đại Đạo chi lực.

Muốn đối phó Bàn Cổ Đại Đạo, Đại Đạo chi lực là quan trọng

nhất.

Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công hiển hiện sau lưng, tuy rằng bị tổn hại, lại cũng đối với Bàn Cổ Đại Đạo có thêm hiểu biết.

Chỉ thấy, trong tay Cộng Công xuất hiện một cỗ Đại Đạo chi lực, dưới sự thao túng của hắn, Đại Đạo chi lực diễn hóa.

Cùng lúc đó, Vu Hoàng Thiên Đạo cũng đang nhanh chóng vận chuyển.

Nhất thời, trong Vu Hoàng Thế Giới xuất hiện thiên địa đại kiếp, tiếp đó, lại dưới sự thúc đẩy của Cộng Công hóa thành lượng kiếp.

Đại Đạo chi lực và lượng kiếp dung hợp, nghênh hướng Bàn Cổ Đại Đạo.

Thấy hành động của Cộng Công, Bàn Cổ Nguyên Thần cũng biến sắc. "Oanh!" Dung hợp Đại Đạo chi lực và sức mạnh lượng kiếp bị Bàn Cổ Đại Đạo đánh tan, nhưng lại dẫn phát Đại Đạo Chi Kiếp.

Đại Đạo Chi Kiếp phi đồng tiểu khả, muốn chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo, phải độ Đại Đạo Chi Kiếp trước, Đại Đạo Chi Kiếp lại phân chín cái đẳng cấp.

Nói cách khác, sau khi trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cần phải độ chín lần Đại Đạo Chi Kiếp mới có thể chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo.

Một đoàn hư vô, uẩn hàm Hỗn Độn Hồng Mông, diễn hóa vô số huyền diệu, cao cao tại thượng, lăng giá cửu thiên, khóa chặt Bàn Cổ Nguyên Thần. "Sao có thể?" Bàn Cổ Nguyên Thần không dám tin.

Với tu vi của Cộng Công, cộng thêm là Đại Đạo Thánh Nhân, Vu Hoàng Thiên Đạo cường đại, nhưng muốn dẫn phát Đại Đạo Chi Kiếp cũng là không thể tưởng tượng nổi.

Bàn Cổ không ngờ Cộng Công trong thời gian ngắn lại dẫn phát Đại Đạo Chi Kiếp.

Lúc này, Đại Đạo Chi Kiếp đã khóa chặt Bàn Cổ Nguyên Thần.

Bàn Cổ Đại Đạo đang công kích Cộng Công cũng bắt đầu vặn vẹo hỗn loạn.

Chỉ một cái thiểm thân, Cộng Công đã dễ như trở bàn tay tránh thoát Bàn Cổ Đại Đạo.

Nếu không phải Đại Đạo Chi Kiếp kịp thời xuất hiện, khóa chặt Bàn Cổ, Cộng Công muốn tránh né Bàn Cổ Đại Đạo cũng không dễ dàng.

Lúc này, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

Bàn Cổ Đại Đạo càng ngày càng hỗn loạn, uy lực không ngừng hạ thấp, muốn công kích Cộng Công là không thực tế.

Cộng Công cũng có thể bàng quan Bàn Cổ độ Đại Đạo Chi Kiếp.

Nếu Bàn Cổ độ qua Đại Đạo Chi Kiếp, đạo hạnh tất nhiên tinh tiến rất nhiều, nhưng muốn độ qua Đại Đạo Chi Kiếp cũng sẽ không quá nhẹ nhàng, khẳng định sẽ bị thương.

Chỉ cần Bàn Cổ bị thương, chiến lực giảm xuống, Cộng Công coi như nhặt được tiện nghi.

Bất quá, Đại Đạo Chi Kiếp xuất hiện trong Vu Hoàng Thế Giới, một cái không tốt, Vu Hoàng Thế Giới sẽ bị hủy diệt.

Cộng Công và Bàn Cổ kéo ra khoảng cách, hai mắt nhìn chằm chằm Đại Đạo Chi Kiếp.

Mặc dù Đại Đạo Chi Kiếp tịnh không khóa chặt Cộng Công, lại cự ly rất xa, nhưng Cộng Công vẫn có thể cảm nhận được sự khủng bố của nó.

Nếu Cộng Công phải ngăn cản Đại Đạo Chi Kiếp này, khả năng độ qua tịnh không lớn.

Bàn Cổ lần này lại là dữ nhiều lành ít, khả năng độ qua Đại Đạo Chi Kiếp tịnh không lớn, may mắn độ qua, cũng khẳng định sẽ thân chịu trọng thương, khi đó, Cộng Công muốn giết Bàn Cổ cũng dễ dàng.

Bị Đại Đạo Chi Kiếp khóa chặt, cảm thụ uy áp càng ngày càng đáng sợ của Đại Đạo Chi Kiếp, Bàn Cổ cũng áp ức vô cùng.

Bàn Cổ tịnh không phải lần đầu tiên đối mặt Đại Đạo Chi Kiếp. "Oanh!" Cả Vu Hoàng Thế Giới chấn động, tiếp đó, tất cả đều bị cấm chỉ.

Thời gian cũng đình đốn lại.

Tượng như Hồng Quân, Côn Bằng, Phục Hy, Đế Giang... những Chuẩn Thánh cường giả này, cũng từng người động đậy không được, thậm chí ý thức đều đình đốn.

Bàn Cổ cũng không cố thượng Cộng Công, hiện tại phải suy xét là độ Đại Đạo Chi Kiếp.

Đừng nhìn Bàn Cổ mặt ngoài ổn như lão cẩu, thực ra trong lòng lại hoảng hốt vô cùng, tịnh không nắm chắc độ qua lần Đại Đạo Chi Kiếp này, cho dù thành công độ qua, cũng khẳng định thân chịu trọng thương, không khéo sẽ mất đi sức chiến đấu, đến lúc đó, Cộng Công muốn giết hắn chẳng phải dễ như trở bàn tay?

Bất quá, Bàn Cổ cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều, Đại Đạo Chi Kiếp đã bắt đầu.

Một đạo Hư Vô Thần Lôi rơi xuống, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng nhìn không thấy, cảm giác không được, thậm chí nghe không được.

Đại âm hi thanh, Đại Đạo vô hình.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ở cự ly gần có thể cảm thụ Hư Vô Thần Lôi, vận khí tốt còn có thể nghe được thanh âm Hư Vô Thần Lôi.

Tất cả đều là vô trung sinh hữu, Đại Đạo là vô, cũng có thể xưng là Hư Vô.

Đến nỗi Hỗn Độn Hồng Mông, đều là từ trong hư vô sinh ra.

Ngay cả Hỗn Độn Hồng Mông đều là vô trung sinh hữu, có thể biết hư vô cường đại cỡ nào.

So với Thiên Đạo Thần Lôi, uy lực của Hư Vô Thần Lôi mạnh hơn quá nhiều.

Tiên Thiên Chí Bảo cũng không cách nào ngăn cản Hư Vô Thần Lôi.

Đại Đạo Chí Bảo có thể ngăn cản Hư Vô Thần Lôi, nhưng hiệu quả lại tịnh không tốt.

Chương 500

Chỉ thấy, Bàn Cổ toàn lực dùng pháp lực ngăn cản. 'Đạo' của Bàn Cổ cũng hình thành một tầng phòng ngự.

Theo đạo Hư Vô Thần Lôi thứ nhất đánh xuống, pháp lực của Bàn Cổ bị phá khai một cái khe hở, phòng ngự do Bàn Cổ Đại Đạo hình thành cũng bị lay động.

Vẻn vẹn đạo Hư Vô Thần Lôi thứ nhất, Bàn Cổ đã không quá dễ chịu.

Ngay sau đó, đạo Hư Vô Thần Lôi thứ hai cũng rơi xuống.

So với đạo thứ nhất, đạo Hư Vô Thần Lôi thứ hai uy lực lại càng mạnh hơn.

Lần này, không chỉ phòng ngự pháp lực của Bàn Cổ bị đánh vỡ, phòng ngự do Bàn Cổ Đại Đạo hình thành cũng nguy ngập nguy cơ.

Sau đó, đạo Hư Vô Thần Lôi thứ ba.

Dưới đạo Hư Vô Thần Lôi thứ ba, phòng ngự của Bàn Cổ không chịu nổi một kích.

Thừa thụ Hư Vô Thần Lôi oanh kích, Bàn Cổ Nguyên Thần bị tổn hại...

Nữ Oa của Hồng Hoang thứ nhất sau khi cứu thế, đánh trở lại Vu Hoàng Thế Giới để giúp đối phó Cộng Công, nhưng chưa vào Vu Hoàng Thế Giới, đã cảm nhận được Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh vẫn lạc.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh của Hồng Hoang thứ nhất đều đã vẫn lạc. "Bàn Cổ!" Nữ Oa sắc mặt khó coi, cũng trong lòng còn sợ hãi, may mà trở về Hồng Hoang thứ nhất cứu thế, tránh được

một kiếp, nếu không, cũng sẽ bị Bàn Cổ Nguyên Thần thôn phệ.

Hiện nay, trong Vu Hoàng Thế Giới xuất hiện Đại Đạo Chi Kiếp, Bàn Cổ đã bắt đầu độ kiếp.

Nữ Oa hiện giờ muốn tiến vào Vu Hoàng Thế Giới cũng không dễ dàng, lại không dám tiến vào.

Với tu vi hiện tại của Nữ Oa, tiến vào Vu Hoàng Thế Giới lại hung hiểm vạn phần.

Bất quá, nghĩ đến Phục Hy đang ở trong Vu Hoàng Thế Giới, Nữ Oa lo lắng cho an nguy của huynh trưởng.

Trong lòng do dự một chút, Nữ Oa tế ra Hồng Tú Cầu. "Oanh!" Dưới công kích của Hồng Tú Cầu, hư không động dang, lại không thể mở ra một cái thông đạo.

Đừng nói Nữ Oa hiện tại không dám tiến vào Vu Hoàng Thế Giới, cho dù dám tiến vào, cũng khó có thể tiến vào.

Tuy rằng lo lắng an nguy Phục Hy, nhưng Nữ Oa cũng không thể làm gì, chỉ có thể nôn nóng chờ đợi.

Vừa nhìn Bàn Cổ độ kiếp, Cộng Công vừa nhẹ nhàng va chạm Hồng Hoang Thiên Đạo đang nâng trong tay.

Cộng Công hai tay mỗi bên nâng một cái Hồng Hoang Thiên Đạo, hai cái Thiên Đạo đối lập, châm phong tương đối, lại uẩn hàm Thiên Đạo vĩ lực bàng bạc, chỉ nhẹ nhàng va chạm một cái, sức mạnh sinh ra cũng vô cùng khủng bố.

Sức mạnh do hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo va chạm sinh ra bị truyền tống ra thiên ngoại, khiến Hỗn Độn thiên ngoại sản sinh lượng lớn Hỗn Độn linh khí.

Phàm là Hỗn Độn linh khí cách Vô Cực Châu không quá xa xôi đều

sẽ bị hấp thu.

Mặc dù không ngừng có Hỗn Độn linh khí tiến vào Vu Hoàng Thế Giới, nhưng cả Vu Hoàng Thế Giới lại bị Đại Đạo Chi Kiếp cấm cố.

Dưới Thánh Nhân đều không cách nào đánh vỡ cấm cố, cho nên, cường như Chuẩn Thánh lúc này cũng động đậy không được, thậm chí ý thức đều bị đình đốn.

Dưới sự thao túng của Cộng Công, Vu Hoàng Thiên Đạo không ngừng vận hành.

Dưới sự vận hành của Vu Hoàng Thiên Đạo, Hỗn Độn linh khí tiến vào Vu Hoàng Thế Giới được sử dụng hợp lý để tăng cường Thiên Đạo.

Vì thế, Vu Hoàng Thiên Đạo theo thời gian không ngừng tăng cường.

Lúc này, Vu Hoàng Thiên Đạo đã vượt qua bất kỳ cái nào trong hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo mà Cộng Công đang nâng trên tay.

Theo hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo càng ngày càng suy yếu, hai cái Hồng Hoang cũng chịu ảnh hưởng.

Hai cái Hồng Hoang vốn nằm trong Vô Lượng Lượng Kiếp, lại càng tăng nhanh tốc độ đi về hướng diệt vong.

Khi Thiên Đạo thế giới diệt vong, Thiên Đạo chỉ có hai con đường, một là hủy diệt, hai là trọng tổ.

Nếu hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo đều cường đại, có Thiên Đạo Thánh Nhân, như vậy, khi thế giới hủy diệt, Thiên Đạo trọng tổ gần như là tất nhiên.

Hiện tại, Hồng Hoang thứ hai đã không còn Thiên Đạo Thánh Nhân nào, Hồng Hoang thứ nhất cũng chỉ còn lại một Nữ Oa, cộng

thêm hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo càng ngày càng suy yếu, cứ thế này, một khi hai cái Hồng Hoang diệt vong, khả năng Thiên Đạo trọng tổ là rất nhỏ.

Cộng Công lúc này đang suy tính việc xử lý Bàn Cổ.

Bàn Cổ đang độ kiếp cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, pháp lực không dưới Cộng Công, nội tình lại vượt xa Cộng Công.

Chỉ cần giải quyết Bàn Cổ, khu khu một Nữ Oa, cùng với Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên của hai cái Hồng Hoang..., đều không đáng nhắc tới.

Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo cũng sẽ đơn giản hơn.

Lúc này Bàn Cổ Nguyên Thần quát to một tiếng.

Hai cái Hỗn Nguyên Bảo Giám hóa thành búa và khiên hóa thành lưu quang bay về phía Bàn Cổ.

Bàn Cổ tay phải cầm búa, tay trái cầm khiên, Bàn Cổ Đại Đạo gia trì trên búa khiên.

Hỗn Nguyên Bảo Giám là Đại Đạo Chí Bảo, búa và khiên do nó hóa thành đều uy lực không nhỏ, lại có Bàn Cổ Đại Đạo gia trì, càng thêm đáng sợ.

Hai tay mỗi bên một kiện Đại Đạo Chí Bảo, công thủ kiêm bị, nhưng tịnh không giảm nhẹ cho Bàn Cổ bao nhiêu áp lực.

Đại Đạo Chi Kiếp phi đồng tiểu khả, Đại Đạo Chí Bảo tuy rằng có thể ngăn cản, nhưng tác dụng tịnh không lớn. "Oanh!" "Răng rắc!" Dưới một đạo Hư Vô Thần Lôi oanh kích, tấm khiên trong tay Bàn Cổ nứt ra một khe hở.

Dưới Hư Vô Thần Lôi, Đại Đạo Chí Bảo cũng chịu không nổi, nếu chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo, càng không chịu nổi một kích. "Oanh!" Lại dưới một đạo Hư Vô Thần Lôi, tấm khiên trong tay Bàn Cổ chi ly phá toái.

Một kiện Đại Đạo Chí Bảo cứ thế hủy diệt.

Cây búa trong tay Bàn Cổ huy động, búa quang tuy rằng lăng lệ, lại địch không nổi.

Lại hai đạo Hư Vô Thần Lôi, cây búa trong tay Bàn Cổ cũng vỡ vụn.

Vẻn vẹn bốn đạo Hư Vô Thần Lôi, hai kiện Đại Đạo Chí Bảo đều hủy diệt.

Hy sinh hai kiện Đại Đạo Chí Bảo, đỡ được bốn đạo Hư Vô Thần Lôi, ít nhiều giảm nhẹ áp lực cho Bàn Cổ.

Tiếp đó, Bàn Cổ sử xuất hồn thân giải số, pháp lực thần thông, Đại Đạo pháp tắc...

Theo Hư Vô Thần Lôi không ngừng rơi xuống, Bàn Cổ Nguyên Thần bị thương càng ngày càng nặng.

Đạo Hư Vô Thần Lôi cuối cùng rơi lên người Bàn Cổ, Bàn Cổ hiểm chút thần hình câu diệt, lại hiểm lại càng hiểm mà độ qua.

Thành công độ qua Đại Đạo Chi Kiếp, nhưng Bàn Cổ lại tịnh không quá vui vẻ.

Tuy rằng độ qua Đại Đạo Chi Kiếp khiến đạo hạnh Bàn Cổ tinh tiến không nhỏ, nhưng hiện tại lại thân chịu trọng thương, tuy chưa hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, lại cũng không còn bao nhiêu sức chiến đấu.

Với trạng thái hiện tại của Bàn Cổ, đối thượng một Chuẩn Thánh

thì được, đối thượng một Thánh Nhân sơ kỳ cũng đủ sặc. "Trốn!" Hai cái Bàn Cổ Chân Linh suy nghĩ nhất trí.

Hiện nay, Bàn Cổ không có khả năng thất địch Cộng Công, nếu đào thoát, khôi phục thương thế, lại cùng Cộng Công một trận chiến cũng chưa muộn.

Hai cái Bàn Cổ Chân Linh suy nghĩ giống nhau, Bàn Cổ Nguyên Thần cũng muốn độn đào. "Trốn?

Quá muộn." Cộng Công lãnh lãnh cười.

Cơ hội tốt để giết Bàn Cổ, Cộng Công sao có thể buông tha.

Khi Bàn Cổ độ kiếp, Cộng Công đã có chuẩn bị.

Chưa đợi Bàn Cổ Nguyên Thần đào tẩu khỏi Vu Hoàng Thế Giới, Đại Đạo vĩ lực từ bốn phương tám hướng nghiền ép tới.

Tức thì, Bàn Cổ Nguyên Thần bị hoàn toàn hạn chế lại, động đậy không được.

Hai cái Bàn Cổ Chân Linh bên trong Bàn Cổ Nguyên Thần đều kinh hoảng. "Xong rồi!" Bàn Cổ thầm nghĩ.

Bất quá, Bàn Cổ không cam lòng cứ thế diệt vong.

Chương 501

Chỉ thấy, Bàn Cổ thiêu đốt Nguyên Thần, trong thời gian ngắn bộc phát ra sức mạnh cường đại.

Khi Bàn Cổ thiêu đốt Nguyên Thần, sức mạnh bộc phát ra khiến Cộng Công cũng động dung.

Nhưng chung quy sức mạnh của Cộng Công mạnh hơn.

Cho nên, Bàn Cổ thiêu đốt Nguyên Thần bộc phát ra sức mạnh cường đại cũng không thể áp chế sức mạnh của Cộng Công, ngược lại bị sức mạnh Cộng Công áp chế.

Tuy nhiên thiêu đốt Nguyên Thần có thể giúp Bàn Cổ động đậy, nhưng muốn rời khỏi Vu Hoàng Thế Giới lại cũng cần một khoảng thời gian, Cộng Công lại sẽ không cho hắn đủ thời gian. "Bàn Cổ, tới đây chấm dứt rồi." Cộng Công thản nhiên nói. "Ta không cam lòng!" Bàn Cổ không cam tâm.

Vô luận Bàn Cổ của Hồng Hoang thứ nhất, hay Bàn Cổ của Hồng Hoang thứ hai, đều mưu tính quá nhiều, tự cho là chưởng khống hết thảy, lại bại bởi Cộng Công.

Cộng Công cũng không nói nhiều nữa, trực tiếp thao túng Đại Đạo vĩ lực luyện hóa.

Dưới Đại Đạo vĩ lực luyện hóa, Bàn Cổ Nguyên Thần lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được tiêu tán, hai cái Bàn Cổ Chân Linh lại thống khổ vô cùng.

Hai cái Bàn Cổ Chân Linh muốn đào thoát khỏi Đại Đạo vĩ lực, trốn vào hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo, ít nhất có thể sống thêm một đoạn thời gian, nhưng cục diện như hiện nay, hai cái Bàn Cổ Chân

Linh muốn trốn vào Hồng Hoang Thiên Đạo là không dễ dàng.

Bàn Cổ Nguyên Thần tiêu tán càng ngày càng nhanh.

Rất nhanh, Bàn Cổ Nguyên Thần tiêu tán hơn nửa, lúc này, một cái Bàn Cổ Chân Linh rời khỏi Bàn Cổ Nguyên Thần, lao về phía một cái Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng chưa kịp tiến vào Hồng Hoang Thiên Đạo đã bị Cộng Công mạt sát.

Không có Bàn Cổ Nguyên Thần bảo hộ, Bàn Cổ Chân Linh lại không chịu nổi một kích.

Đến nỗi Bàn Cổ Chân Linh thao túng Hồng Hoang Thiên Đạo chi lực, hiện tại cũng thao túng không được bao nhiêu, không cấu thành uy hiếp đối với Cộng Công.

Mạt sát một cái Bàn Cổ Chân Linh, Cộng Công tịnh không thu tay.

Còn một cái Bàn Cổ Chân Linh, Cộng Công cũng sẽ không buông tha.

Bàn Cổ Chân Linh còn lại tịnh không rời khỏi Bàn Cổ Nguyên Thần, sau khi Bàn Cổ Nguyên Thần triệt để tiêu tán, mới bay về phía một cái Hồng Hoang Thiên Đạo, kết quả cũng bị Cộng Công mạt sát.

Hai cái Bàn Cổ Chân Linh trước sau bị Cộng Công mạt sát, Bàn Cổ Nguyên Thần cũng bị luyện hóa.

Bàn Cổ, triệt để vẫn lạc.

Lúc này, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

Thánh Nhân của hai cái Hồng Hoang, cũng chỉ còn lại một mình Nữ Oa, Cộng Công lại cũng không để vào mắt.

Tiếp đó, có thể hảo hảo để Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo.

Vô số sinh linh trong Vu Hoàng Thế Giới lại có phúc.

Vô số sinh linh tu vi đột phá, có vô số sinh linh khai khải linh trí, bước lên con đường tu hành.

Trong Hỗn Độn, một viên Vô Cực Châu tích lưu lưu chuyển động, thần quang của Đại Đạo Chí Bảo trán phóng, Hỗn Nguyên đạo vận lưu chuyển, lại có Thiên Đạo nhân uân.

Địa Thủy Hỏa Phong cuồng bạo xung quanh Vô Cực Châu, thanh trọc nhị khí, Hỗn Độn linh khí..., dần dần bình ổn.

Nữ Oa chân đạp Sơn Hà Xã Tắc Đồ, đầu đội Càn Khôn Đỉnh, tay cầm Hồng Tú Cầu.

Nhìn Vô Cực Châu, trong lòng Nữ Oa cũng không bình tĩnh, Bàn Cổ thất bại rồi?

Nếu Bàn Cổ đánh bại Cộng Công, đoạt lấy Vu Hoàng Thế Giới, Vô Cực Châu hẳn phải có biến hóa không nhỏ, nhưng lại không có, cho nên, kẻ thất bại là Bàn Cổ.

Nữ Oa hiện tại cũng không thể không đối mặt một cái hiện thực.

Thiên Đạo Thánh Nhân của hai cái Hồng Hoang chỉ còn lại một người.

Nữ Oa cũng có tự mình hiểu lấy, lấy sức một người vô luận như thế nào cũng không địch lại Cộng Công.

Tiếp đó, Cộng Công khẳng định thao túng Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo.

Nguyên Thần Nữ Oa lại ký thác tại Hồng Hoang Thiên Đạo số một, nếu Hồng Hoang Thiên Đạo số một bị Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính, trừ phi Cộng Công ra tay, nếu không, nàng tất chết không nghi ngờ.

Đến nỗi hiện tại buông tha thánh vị, lại cũng không kịp rồi.

Chính bởi vì rõ ràng sinh tử của mình nằm trong một ý niệm của Cộng Công, Nữ Oa lại khổ não.

Phải biết rằng, Nữ Oa cũng không thiếu lần đối địch với Cộng Công.

Suy nghĩ hồi lâu, Nữ Oa quyết định tiến vào Vu Hoàng Thế Giới, đi gặp Cộng Công.

Theo Bàn Cổ vẫn lạc, Nữ Oa muốn tiến vào Vu Hoàng Thế Giới cũng không quá khó khăn.

Vừa tiến vào Vu Hoàng Thế Giới, Nữ Oa liền cảm nhận được Thiên Đạo của thế giới này.

Vu Hoàng Thiên Đạo hiện nay ít nhất có thể thừa tái chín vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Cộng Công đang thao túng Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo, cho nên, Vu Hoàng Thiên Đạo đang lấy tốc độ kinh người trưởng thành.

Hiện tại, Vu Hoàng Thế Giới cũng so với thời kỳ cường thịnh nhất của hai cái Hồng Hoang là có hơn chứ không kém.

Bởi vì Nữ Oa là Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang thứ nhất, mà Hồng Hoang Thiên Đạo thứ nhất đang bị Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính, cho nên, Thiên Đạo chi lực Nữ Oa có thể vận dụng cũng càng ngày càng nhỏ.

Ngoại trừ Thiên Đạo chi lực có thể vận dụng không ngừng giảm thiểu, Nguyên Thần của Nữ Oa cũng thập phần nguy hiểm.

Cứ tiếp tục như vậy, Nữ Oa thần hình câu diệt cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Lúc này, Nữ Oa cũng hối hận, sớm biết như thế, không nên đối

địch với Cộng Công.

Ngay lúc này, Phục Hy cưỡi một đầu Long Mã bay tới.

Phục Hy đã trở thành Tổ Vu, lại tu luyện ra Trọc Khí Nguyên Thần.

Với tình huống hiện tại của Phục Hy, muốn trở thành Vu Thánh của thế giới này, hy vọng rất lớn. "Huynh trưởng!" Thấy Phục Hy, Nữ Oa cũng thở phào nhẹ nhõm, còn sống là tốt rồi.

Trong lòng Phục Hy lại lo lắng cho Nữ Oa, hắn cũng biết tình cảnh hiện tại của Nữ Oa.

Phục Hy và Nữ Oa liên thủ cũng ngăn cản không được Cộng Công, Vu Hoàng Thiên Đạo tất nhiên sẽ thôn tính Hồng Hoang Thiên Đạo.

Chỉ có Cộng Công mới có thể để Nữ Oa sống sót. "Muội muội, đi luân hồi đi." Phục Hy nói.

Không chỉ hai cái Hồng Hoang có Lục Đạo Luân Hồi, Vu Hoàng Thế Giới cũng có luân hồi.

Vừa nghe Phục Hy bảo đi luân hồi, Nữ Oa sửng sốt, tiếp đó cũng hiểu ra.

Nữ Oa là Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang thứ nhất, nếu tiến vào luân hồi của Vu Hoàng Thế Giới, lại chẳng khác nào giúp đỡ Cộng Công, như thế, Cộng Công cũng hứa khả dĩ sẽ tha cho nàng một con đường sống.

Còn như huynh muội hai người hiện tại đi cầu xin Cộng Công, Cộng Công không có khả năng buông tha Nữ Oa. "Được!" Nữ Oa cũng quả đoán.

Ngay lập tức, Nữ Oa đem Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Càn

Khôn Đỉnh, Tạo Nhân Tiên, Bảo Liên Đăng... các loại Tiên Thiên Linh Bảo đều đưa cho Phục Hy.

Ngoại trừ Tiên Thiên Linh Bảo, Nữ Oa còn có vô số bảo vật, có cực phẩm tiên thiên dược liệu, có đan dược, thậm chí có Bàn Cổ tinh huyết.

Phục Hy thu nhận vô số bảo vật Nữ Oa lấy ra.

Đem bảo vật đều đưa cho Phục Hy, Nữ Oa hướng Vu Hoàng Thế Giới luân hồi bay đi.

Trong U Minh Giới, tại khu vực sinh mệnh cấm khu của Địa Phủ, Lục Đạo Luân Hồi vận chuyển, có một Tổ Vu trấn thủ.

Nữ Oa vừa tới bên ngoài Lục Đạo Luân Hồi, đã bị Trụ Dĩ thủ vệ bên ngoài phát hiện.

Trụ Dĩ vốn là Tổ Vu thứ mười ba của Hồng Hoang thứ nhất, hiện nay cũng là tu vi Chuẩn Thánh.

Trụ Dĩ đi con đường pháp tắc thành thánh, Lực Chi Pháp Tắc Đại Đạo tuy rằng không sánh bằng Bàn Cổ, nhưng cũng không thể khinh thường.

Muốn trong tình huống Trụ Dĩ hoàn toàn không phát giác mà tiến vào Lục Đạo Luân Hồi, Nữ Oa cũng làm không được. "Nữ Oa?" Thấy Nữ Oa đến, Trụ Dĩ nhíu mày.

Chương 502

"Có thể để ta tiến vào luân hồi không?

Việc này cũng có trợ giúp cho Thiên Đạo của thế giới này thôn tính Hồng Hoang Thiên Đạo." Nữ Oa nói.

Tu vi của Nữ Oa, đại bộ phận đều dựa vào công đức Hồng Hoang Thiên Đạo ban thưởng để thăng cấp.

Cho nên, Nữ Oa tiến vào luân hồi, có trợ giúp cho Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính Hồng Hoang Thiên Đạo thứ nhất.

Với tu vi của Nữ Oa, hoàn toàn có thể xông vào trong luân hồi, Trụ Dĩ không ngăn được nàng, nhưng Trụ Dĩ là đệ đệ của Cộng Công, nếu động thủ, Nữ Oa tiến vào luân hồi, giúp đỡ Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính Hồng Hoang Thiên Đạo thứ nhất, khả năng Cộng Công buông tha nàng cũng là cực kỳ nhỏ.

Trụ Dĩ lại đang trầm tư.

Nữ Oa đã đến bên ngoài luân hồi, Trụ Dĩ cũng nhìn ra được, nàng không phải đến phá hủy luân hồi, mà là muốn tiến vào luân hồi.

Kết hợp hình thế trước mắt, Trụ Dĩ cũng đoán được ý đồ của Nữ Oa.

Đến nỗi có nên ngăn cản Nữ Oa bên ngoài luân hồi hay không, Trụ Dĩ lại phải suy nghĩ một chút.

Suy xét không bao lâu, Trụ Dĩ cũng có quyết định. "Nữ Oa nương nương, mời!" Trụ Dĩ tránh ra.

Thấy Trụ Dĩ tránh ra, Nữ Oa nói một tiếng cám ơn, tiến vào Nhân Đạo trong Lục Đạo Luân Hồi.

Trong Lục Đạo Luân Hồi, Thiên Đạo là tốt nhất, thứ nhì là Nhân Đạo.

Khi Nữ Oa tiến vào luân hồi, Lục Đạo chi lực bàng bạc cũng bao trùm lấy nàng...

Dưới sự thao túng của Cộng Công, Vu Hoàng Thiên Đạo đang thôn tính hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo.

Đột nhiên, tốc độ Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính Hồng Hoang Thiên Đạo thứ nhất tăng nhanh rất nhiều, khiến Cộng Công cũng ngoài ý muốn.

Sửng sốt một chút, Cộng Công nguyên thần thôi toán, liền biết Nữ Oa đã tiến vào luân hồi. "Nữ Oa cầu sinh dục thật mạnh a!" Cộng Công cười lạnh.

Nữ Oa cũng không thiếu lần đối địch với Cộng Công, hiện nay, đại cục đã định, Nữ Oa cũng không thể làm gì, tiến vào luân hồi, giúp Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính Hồng Hoang Thiên Đạo thứ nhất, mới có khả năng hoạt mệnh.

Nữ Oa có thể hoạt mệnh hay không, lại nằm trong một ý niệm của Cộng Công. "Một nguyên hội mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, để Nữ Oa chuyển thế mười hai vạn chín ngàn sáu trăm lần đi." Trong lòng Cộng Công đã có tính toán.

Bất quá, Nữ Oa dù sao cũng là một vị Thiên Đạo Thánh Nhân, Cộng Công cấp cho nàng một chút thể diện, chuyển thế sẽ không quá tốt, nhưng cũng sẽ không quá kém.

Bởi vì Nữ Oa giúp đỡ, tốc độ Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính Hồng Hoang Thiên Đạo thứ nhất không ngừng gia tăng.

Án chiếu theo tốc độ này, không dùng đến trăm năm, Vu Hoàng Thiên Đạo đã có thể hoàn toàn thôn tính Hồng Hoang Thiên Đạo thứ

nhất, về phần thôn tính Hồng Hoang Thiên Đạo thứ hai, lại cần vài trăm năm, thậm chí cả ngàn năm.

Bỗng nhiên, thần sắc Cộng Công khẽ động, một cái hình chiếu thế giới xuất hiện, chỉ chợt lóe rồi biến mất.

Cộng Công cũng nhận được không ít tin tức, lại là tin tức liên quan đến cái hình chiếu thế giới vừa chợt lóe kia. "Nguyên Thế Giới?" Cộng Công lẩm bẩm.

Nguyên Thế Giới, nhìn tên đoán nghĩa, là cội nguồn của đông đảo Thiên Đạo thế giới.

Nguyên Thế Giới vĩ đại, sinh linh sơ cấp nhất đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, số lượng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại nhiều vô số kể.

Vu Hoàng Thế Giới, trong Lục Đạo Luân Hồi.

Thân ảnh Nữ Oa tại Nhân Đạo, đang bị Lục Đạo chi lực bàng bạc bao trùm, bắt đầu tiêu tán.

Cảm thụ sinh cơ đang nhanh chóng trôi đi, tử vong bao trùm, trong lòng Nữ Oa cũng thầm thấp thỏm.

Buông tha thánh vị, lựa chọn luân hồi tại Vu Hoàng Thế Giới, Nữ Oa không xác định Cộng Công có cho phép hay không.

Thế giới này do Cộng Công sáng tạo, ngay cả Vu Hoàng Thiên Đạo đều bị Cộng Công nắm trong tay, Lục Đạo Luân Hồi càng không thể ngoại lệ.

Nếu Cộng Công không cho phép Nữ Oa luân hồi, Nữ Oa cũng chỉ có thể yên diệt trong luân hồi.

Nữ Oa cũng đang đánh cược.

Theo thời gian trôi qua, thân thể Nữ Oa bị Lục Đạo chi lực phân

giải.

Thánh Nhân đạo thể tuy rằng cường hoành, nhưng Lục Đạo chi lực tuyên cổ thái cường đại, cộng thêm Nữ Oa hoàn toàn không có phản kháng.

Sau khi mất đi thân thể, Nguyên Thần Nữ Oa ký thác tại Hồng Hoang Thiên Đạo thứ nhất cũng bị phân giải, một đạo Hồng Mông Tử Khí hiển hiện.

Cuối cùng, một điểm chân linh của Nữ Oa thành công chuyển thế.

Cộng Công doãn hứa Nữ Oa chuyển thế.

Nhưng Nữ Oa ít nhất cũng phải chuyển thế mười hai vạn chín ngàn sáu trăm lần mới có thể hồi quy.

Tại Nhân tộc thánh địa trong Vu Hoàng Thế Giới, Phục Hy đang thôi diễn Tiên Thiên Bát Quái.

Từ trong Tiên Thiên Bát Quái, Phục Hy biết Nữ Oa đã thành công chuyển thế, cũng làm cho hắn thở phào nhẹ nhõm. "Muội muội đã chuyển thế, ta nên mau chóng tìm được chuyển thế chi thân của nàng, điểm hóa nàng." Trong lòng Phục Hy tính toán.

Suy nghĩ của Phục Hy quá đơn giản, muốn tìm chuyển thế chi thân của Nữ Oa tịnh không dễ dàng, tìm được rồi, cũng thay đổi không được gì.

Cho dù Phục Hy tìm được chuyển thế chi thân của Nữ Oa để điểm hóa, Nữ Oa vẫn phải tiếp tục thừa thụ nỗi khổ luân hồi...

Lúc này trong lòng Cộng Công tịnh không bình tĩnh.

Vừa thao túng Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo, Cộng Công vừa suy nghĩ về Nguyên Thế Giới.

Trước đó, hình chiếu Nguyên Thế Giới chợt lóe rồi biến mất,

nhưng Cộng Công lại nhận được một ít tin tức, đối với Nguyên Thế Giới có thêm chút hiểu biết.

Nguyên Thế Giới là cội nguồn của vô số Thiên Đạo thế giới.

Bất quá, dưới Đại Đạo chưa hẳn không có thế giới kham bỉ thậm chí vượt qua Nguyên Thế Giới.

Trong Nguyên Thế Giới, kẻ yếu nhược nhất trong vô số sinh linh đều là Thánh Nhân sơ kỳ.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tuy rằng cường đại, nhưng trong Nguyên Thế Giới lại có vô số. "Đợi Vu Hoàng Thiên Đạo hoàn toàn thôn tính hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo, sẽ nghĩ biện pháp đi tới Nguyên Thế Giới." Trong lòng Cộng Công quyết định.

Ký nhiên Nguyên Thế Giới có vô số Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tài nguyên nhiều không thể tưởng tượng nổi.

Cho dù không vì tài nguyên của Nguyên Thế Giới, chỉ cần luận đạo với vô số Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng có thể khiến đạo hạnh của Cộng Công nhanh chóng tinh tiến.

Tuy rằng biết sự tồn tại của Nguyên Thế Giới, cũng đối với Nguyên Thế Giới có một chút hiểu biết, nhưng muốn đi Nguyên Thế Giới lại không dễ dàng.

So với Thượng Thương Chi Thượng, Nguyên Thế Giới càng thêm vĩ đại.

Tạm thời, Cộng Công cũng không biết làm sao để đi tới thế giới đó.

Bất quá, Hồng Hoang thứ nhất và Hồng Hoang thứ hai nguồn gốc đều là từ nơi đó, Vu Hoàng Thế Giới nguồn gốc cũng có quan hệ với Nguyên Thế Giới.

Đợi Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính hai cái Hồng Hoang, có lẽ Cộng Công có thể dựa vào sức mạnh của Vu Hoàng Thiên Đạo phi thăng đi Nguyên Thế Giới.

Trước mắt, việc Cộng Công muốn làm là mau chóng để Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo.

Bởi vì Nữ Oa giúp đỡ, Hồng Hoang Thiên Đạo thứ nhất đã bị thôn tính không ít.

Chỉ cần vài thập niên, Vu Hoàng Thiên Đạo có thể thôn tính xong Hồng Hoang Thiên Đạo thứ nhất.

Hồng Hoang Thiên Đạo thứ hai trước mắt phải mạnh hơn Hồng Hoang Thiên Đạo thứ nhất, nhưng hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo cộng lại cũng không sánh bằng Vu Hoàng Thiên Đạo...

Bên ngoài Lục Đạo Luân Hồi, Trụ Dĩ ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Trụ Dĩ phụ trách thủ vệ luân hồi, trách nhiệm trọng đại, đồng thời, cũng chưởng khống một bộ phận quyền hành luân hồi.

Do Trụ Dĩ đi con đường pháp tắc thành thánh, cho nên, muốn lĩnh ngộ pháp tắc lại rất dễ dàng.

Trụ Dĩ tu Lực Chi Pháp Tắc Đại Đạo, nhưng tịnh không ngại lĩnh ngộ các pháp tắc khác, trấn thủ bên ngoài luân hồi không ít thời gian, lại lĩnh ngộ ra Luân Hồi Pháp Tắc.

Sau khi lĩnh ngộ ra Luân Hồi Pháp Tắc, Trụ Dĩ đem Luân Hồi Pháp Tắc dung nhập vào Lực Chi Pháp Tắc Đại Đạo.

Lúc này, Trụ Dĩ lại ở vào một loại trạng thái huyền chi lại huyền.

Chương 503

Bởi vì Nữ Oa chuyển thế, khiến Trụ Dĩ có không ít cảm ngộ.

Dù sao một vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân chuyển thế, luân hồi động tĩnh không nhỏ.

Đột nhiên, một đạo Vu Thánh Phù Chiếu từ trên trời giáng xuống, rơi vào trong tay Trụ Dĩ.

Trụ Dĩ lựa chọn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân của Vu Hoàng Thế Giới, Thiên Đạo Thánh Nhân của thế giới này gọi là Vu Thánh.

Muốn trở thành Vu Thánh, cần phải đem Nguyên Thần ký thác tại Vu Hoàng Thiên Đạo, mà muốn Nguyên Thần ký thác Vu Hoàng Thiên Đạo, tắc cần Vu Thánh Phù Chiếu.

Trụ Dĩ sắp thành thánh, Thiên Đạo cảm ứng, cho nên hạ xuống Vu Thánh Phù Chiếu.

Khi một đạo Vu Thánh Phù Chiếu rơi vào trong tay, Trụ Dĩ cũng tỉnh lại.

Nhìn Vu Thánh Phù Chiếu trong tay, Trụ Dĩ trong lòng cũng vui vẻ.

Chỉ cần luyện hóa Vu Thánh Phù Chiếu, hắn cũng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Trụ Dĩ lập tức tiến hành luyện hóa.

Dưới sự luyện hóa của Trụ Dĩ, Vu Thánh Phù Chiếu trong tay từng chút một dung nhập vào thân thể.

Pháp tắc chi thể của Trụ Dĩ tuy chưa đại thành, lại cũng uẩn hàm vô số Lực Chi Pháp Tắc đạo vận.

Vô số Lực Chi Pháp Tắc phù lục lưu chuyển trên người Trụ Dĩ.

Theo Vu Thánh Phù Chiếu từng chút một dung nhập thân thể, Trụ Dĩ chỉ cảm giác khoảng cách với Vu Hoàng Thiên Đạo càng ngày càng gần.

Tựa hồ Vu Hoàng Thiên Đạo đã xúc thủ khả cập, sự thật thượng cũng đích xác là như thế.

Tốc độ Trụ Dĩ luyện hóa Vu Thánh Phù Chiếu rất nhanh, theo tốc độ này, không dùng được bao lâu có thể triệt để luyện hóa.

Chỉ mấy canh giờ, Trụ Dĩ đã đem Vu Thánh Phù Chiếu trong tay luyện hóa một phần mười.

Theo Trụ Dĩ luyện hóa Vu Thánh Phù Chiếu, pháp lực đạo hạnh của hắn đều đang nhanh chóng tăng cường, lại bởi vì pháp lực đạo hạnh đề cao, tốc độ luyện hóa Vu Thánh Phù Chiếu lại càng nhanh hơn.

Cùng lúc đó, pháp tắc nguyên thần của Trụ Dĩ có xu thế ký thác Vu Hoàng Thiên Đạo.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Vu Thánh Phù Chiếu trong tay Trụ Dĩ rốt cuộc hoàn toàn dung nhập vào thân thể hắn.

Triệt để luyện hóa một đạo Vu Thánh Phù Chiếu, Trụ Dĩ cũng thành thánh.

Trụ Dĩ tịnh không phải Thánh Nhân đầu tiên của Vu Hoàng Thế Giới.

Khi Trụ Dĩ thành thánh, cả Vu Hoàng Thế Giới xuất hiện đủ loại dị tượng.

Nhất thời, thánh nhân uy thế bao trùm Vu Hoàng Thế Giới, có tường vân lượn lờ, thụy thải ngàn điều, thần quang vạn đạo, tử khí nhân uân.

Tuy rằng Trụ Dĩ chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng uy thế của hắn cũng bao trùm cả Vu Hoàng Thế Giới.

Dưới thánh nhân uy thế của Trụ Dĩ, sinh linh dưới Đại La Kim Tiên trong Vu Hoàng Thế Giới, gần như đều thẳng không nổi lưng.

Vô số sinh linh kính sợ quỳ rạp trên mặt đất.

Các đại năng trong Vu Hoàng Thế Giới cũng đều không bình tĩnh.

Tuy theo Vu Hoàng Thiên Đạo không ngừng trưởng thành, số lượng Hỗn Nguyên Thánh Nhân có thể thừa tái không ngừng gia tăng, nhưng nhiều thêm một vị Vu Thánh, đối với những đại năng chưa thành thánh của thế giới này đều không phải chuyện tốt.

Sau khi thành thánh, tâm tình Trụ Dĩ cũng rất tốt.

Tuy rằng chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng bởi vì pháp tắc thành thánh, Lực Chi Đại Đạo quán thông toàn thân, chiến đấu lực của Trụ Dĩ vô cùng cường đại.

Với chiến đấu lực hiện tại của Trụ Dĩ, hoặc hứa có thể thất địch Thánh Nhân trung kỳ.

Khi Trụ Dĩ thành thánh, Cộng Công là người đầu tiên biết được.

Một vị Vu Thánh xuất hiện, Vu Hoàng Thiên Đạo cũng có biến hóa không nhỏ, lại không gạt được Cộng Công.

Theo Trụ Dĩ thành thánh, tốc độ Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo cũng tăng nhanh rất nhiều.

Ngoài ra, tại Vu Hoàng Thế Giới khí vận của các Tổ Vu tương liên, khi Trụ Dĩ thành thánh, những Tổ Vu còn lại cũng có thể nhận được không ít chỗ tốt.

Nhất thời, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi... phân tán các nơi trong Vu Hoàng Thế Giới, từng người đều cách thành thánh gần hơn.

Lại qua hồi lâu, dị tượng do Trụ Dĩ thành thánh dẫn phát mới biến mất không thấy.

Rời khỏi U Minh, Trụ Dĩ đi tới Bất Chu Sơn.

Trên Bất Chu Sơn, trong thánh địa Vu tộc, Trụ Dĩ củng cố tu vi, thuận tiện giảng đạo một phen.

Con đường thành thánh của Vu tộc trước mắt chia làm vài loại, một loại từ Tổ Vu tu thành Tiên Thiên Ma Thần, lại thành Đại Đạo Thánh Nhân, một loại khác tu luyện Trọc Khí Nguyên Thần, Trụ Dĩ lại đi con đường pháp tắc thành thánh.

Tiên Thiên Ma Thần không thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng muốn trở thành Đại Đạo Thánh Nhân lại cũng không dễ dàng.

Trước mắt, đám người Tổ Vu Đế Giang đều là Tiên Thiên Ma Thần chi thể, lại có Hỗn Độn Nguyên Thần.

Cộng Công cũng không ép buộc bọn họ, chỉ điểm ra một con đường.

Nếu Tiên Thiên Ma Thần muốn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân của Vu Hoàng Thế Giới, cần phải buông tha thân thể trước, có thể đúc lại một cái thân thể, dùng Nguyên Thần thành thánh, xá khí Tiên Thiên Ma Thần chi thể có thể luyện thành thân ngoại hóa thân.

Một vị Thiên Đạo Thánh Nhân sở hữu Tiên Thiên Ma Thần chi thể làm phân thân, cũng có thể lợi dụng Tiên Thiên Ma Thần chi thể hấp thu Hỗn Độn chi khí thiên ngoại, chuyển hóa thành linh khí.

Củng cố tu vi xong, Trụ Dĩ cũng tại trong thánh địa Vu tộc ở Bất Chu Sơn giảng đạo.

Con đường pháp tắc thành thánh của Trụ Dĩ cũng có chỗ độc đáo.

Nhất thời, vô số sinh linh muốn nghe Trụ Dĩ giảng đạo, nhưng số

người có tư cách nghe đạo lại chỉ là thiểu số.

Thánh Nhân giảng đạo, cũng không phải bất kỳ ai đều có tư cách nghe, Thông Thiên hữu giáo vô loại, giảng đạo cũng sẽ bố hạ trận pháp khảo nghiệm, chỉ có thông qua trận pháp mới có tư cách nghe đạo.

Trụ Dĩ giảng đạo tại thánh địa Vu tộc, quyết định số người có thể nghe giảng đạo sẽ không quá nhiều.

Trên pháp đài Tổ Vu, Trụ Dĩ ngồi xếp bằng, sau lưng hiển hiện Lực Chi Pháp Tắc.

Lực Chi Pháp Tắc của Trụ Dĩ trước khi thành thánh đã phi đồng tiểu khả, sau khi thành thánh càng thêm kinh người.

Hiện nay, Lực Chi Pháp Tắc của Trụ Dĩ tuy rằng không sánh bằng Thời Không Pháp Tắc của Cộng Công, nhưng cũng không thể khinh thường.

Khi Trụ Dĩ hiển hóa ra pháp tắc, đám người nghe giảng đạo chỉ nhìn thôi đã có vô số cảm ngộ.

Theo thời gian, từng vị Tổ Vu hoặc Đại Vu lục tục chạy tới.

Ngoại trừ Vu tộc, cũng có cường giả Nhân tộc, Long tộc...

Trụ Dĩ coi như không người, mở miệng giảng đạo.

Thánh Nhân giảng đạo, dị tượng đốn sinh, có thiên hoa loạn trụy, lại có địa dũng kim liên.

Nhân uân biến địa, dị hương phác mũi.

Cho dù nghe không hiểu Hỗn Nguyên Đạo Quả mà Trụ Dĩ giảng, cũng có thể có thu hoạch.

Tổ Vu Cường Lương, Tổ Vu Chúc Dung, Tổ Vu Thiên Ngô..., còn có Phục Hy, Côn Bằng, Đại Vu Hoàng Long... các cường giả, đều

đang chăm chú nghe Trụ Dĩ giảng đạo.

Cũng có Đại Vu không có Nguyên Thần đang nghe đạo, lại như lọt vào trong sương mù, không biết nói gì.

Muốn cảm ngộ Đại Đạo, Nguyên Thần lại là thứ không thể thiếu, thần vu, có thể nghe hiểu Thánh Nhân chi đạo mới là lạ.

Tuy rằng Vu Hoàng Thiên Đạo và Vu tộc thân hòa, không có Nguyên Thần cũng không cách nào cảm ngộ.

Bất quá, bởi vì Vu Hoàng Thiên Đạo và Vu khế hợp, Vu tộc không có Nguyên Thần, cũng có thể nhận được chút ít chỗ tốt, lại biết này nhiên, không biết sở dĩ nhiên.

Hiện nay, trong đám người nghe đạo, kẻ có Nguyên Thần đều có các loại thu hoạch.

Tu vi càng cao càng dễ dàng nghe hiểu Thánh Nhân chi đạo, nhưng nếu ngộ tính cao, tu vi thấp một chút cũng có thể thu hoạch cực lớn.

Chỉ thấy, thần sắc chúng thính đạo giả bất đồng, có người hân hỉ như điên, như hạng người Phục Hy, cũng có người khổ khổ tư sách.

Nhìn Lực Chi Pháp Tắc sau lưng Trụ Dĩ, nghe hắn giảng đạo, tất cả người nghe đạo có Nguyên Thần đều có thu hoạch.

Chương 504

Theo thời gian trôi qua, Trụ Dĩ kết thúc giảng đạo.

Khi Trụ Dĩ kết thúc giảng đạo, mọi người đều ý chưa thỏa mãn...

Hồng Hoang thứ nhất và Hồng Hoang thứ hai bởi vì Thiên Đạo bị thôn tính, đều đang nhanh chóng đi về hướng diệt vong.

Sự thật thượng, hai cái Hồng Hoang nằm trong Vô Lượng Lượng Kiếp, diệt vong cũng là vấn đề thời gian, hiện nay lại đại đại gia tốc.

Vô số sinh linh tại hai cái Hồng Hoang đều hoảng loạn vô cùng.

Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh của hai cái Hồng Hoang đều chạy trốn ra Hỗn Độn thiên ngoại.

Dưới Đại La Kim Tiên, không cách nào siêu thoát vận mệnh trường hà, Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh cũng không cách nào che chở, Hỗn Nguyên Thánh Nhân tuy rằng có thể che chở, nhưng cũng không dễ dàng.

Đến nỗi chuyển hóa thành Vu, phi thăng Vu Hoàng Thế Giới, lại cũng đã muộn.

Tượng như Hạo Thiên, Tây Vương Mẫu... của Hồng Hoang thứ nhất, đều là Chuẩn Thánh đại năng, có thể chuyển hóa thành Vu, lại đều không có làm, hiện nay, cho dù trở thành Tổ Vu cũng không cách nào tiến vào Vu Hoàng Thế Giới nữa.

Nhất thời, cả hai cái Hồng Hoang đều có rậm rạp chằng chịt sinh linh hướng thiên ngoại bay đi.

Cường giả Đại La Kim Tiên, sở hữu chí bảo hộ thân, trong Hỗn Độn cũng không cách nào trường tồn, Chuẩn Thánh đều rất nguy hiểm.

Đương nhiên, nếu tu thành Tiên Thiên Ma Thần chi thể thì lại là chuyện khác.

Hạo Thiên một tay cầm Hạo Thiên Tháp, một tay cầm Hạo Thiên Kính, mang theo muội muội Vân Hoa tiên tử rời khỏi Hồng Hoang thứ nhất, nhiên, vừa tiến vào Hồng Hoang liền chật vật không chịu nổi.

Với tu vi Chuẩn Thánh của Hạo Thiên, cộng thêm hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, trong Hỗn Độn chỉ cần không gặp phải nguy cơ cực lớn thì có thể sống thật lâu, nhưng mang theo Vân Hoa tiên tử, áp lực lại lớn.

Vì bảo hộ muội muội, tình cảnh Hạo Thiên ngập ngập khả nguy...

Đoản đoản mấy trăm năm thời gian.

Hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo bị Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính.

Triệt để thôn tính hai cái Hồng Hoang Thiên Đạo, Vu Hoàng Thiên Đạo trưởng thành không nhỏ.

Hiện nay, Vu Hoàng Thiên Đạo có thể thừa tái mười mấy vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Hai cái thế giới Hồng Hoang lại hủy diệt rồi, vô số sinh linh hóa thành Hỗn Độn.

Dưới sự trợ giúp của Cộng Công, trong mấy trăm năm từng vị Tổ Vu thành thánh.

Sau Trụ Dĩ, Tổ Vu Đế Giang, Tổ Vu Chúc Cửu Âm, Tổ Vu Côn Bằng..., từng người một thành thánh.

Hiện nay, trong Vu Hoàng Thế Giới đã có mười ba vị Vu Thánh.

Bởi vì Vu Hoàng Thế Giới trưởng thành, cộng thêm mười ba vị Vu Thánh, uy năng của Vô Cực Châu cũng được đề cao rất nhiều.

Một ngày nọ, có mười hai vị Vu Thánh được Cộng Công triệu

hoán, đi tới thiên ngoại.

Trong Hỗn Độn thiên ngoại, Vô Cực Châu nằm trong tay Cộng Công, Vu Hoàng Thế Giới tắc ở trong Vô Cực Châu.

Dưới sự triệu hoán của Cộng Công, từng vị Vu Thánh từ trong Vô Cực Châu đi ra.

Không bao lâu, đã có mười hai vị Vu Thánh xuất hiện xung quanh Cộng Công.

Từ trong Vu Hoàng Thế Giới đi ra, chúng Vu Thánh vừa thấy Cộng Công liền hành lễ.

Ánh mắt đảo qua mười hai vị Vu Thánh, thấy chúng Vu Thánh đều đã đến đông đủ, Cộng Công nói: "Triệu hoán các ngươi đến, là muốn các ngươi hợp lực bố hạ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận." Vừa nghe Cộng Công nói, chúng Vu Thánh đều kinh ngạc.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận là đại trận trấn tộc của Vu tộc, uy lực cực lớn, phát huy đến cực hạn có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân.

Hiện nay, Cộng Công lại muốn mười hai vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân hợp lực bố thành Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Tuy rằng mười hai vị Vu Thánh đều chỉ là tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng dù sao cũng là Thánh Nhân.

Mặc dù Vu Hoàng Thế Giới trước mắt có mười ba vị Vu Thánh, nhưng muốn bố thành Đô Thiên Thần Sát Đại Trận chỉ cần mười hai người, cho nên, Cộng Công cũng chỉ triệu hoán mười hai vị Vu Thánh.

Cộng Công sở dĩ triệu hoán mười hai Vu Thánh trong Hỗn Độn bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, lại là vì phi thăng Nguyên Thế Giới.

Nguyên Thế Giới có vô số Thiên Đạo thế giới gốc, Cộng Công tuy

biết sự tồn tại của Nguyên Thế Giới, nhưng lại không cách nào tiến vào.

Hai thế giới Hồng Hoang tuy đã hủy diệt, nhưng lại tàn lưu một ít thế giới chi lực, bị Cộng Công phong ấn, mượn Đô Thiên Thần Sát Đại Trận và thế giới chi lực tàn lưu của hai Hồng Hoang kia để mở một thông đạo, phi thăng Nguyên Thế Giới.

Nguyên Thế Giới sở hữu vô số Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cường giả vô số, tài nguyên cũng bất khả tưởng, nếu có thể đến, thu hoạch của Cộng Công tự nhiên sẽ không nhỏ.

Còn về việc có thành công hay không, Cộng Công cũng không nắm chắc, nhưng vẫn phải thử một lần.

Nhìn quanh mười hai Vu Thánh, có Hậu Thổ, có Huyền Minh, có Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Côn Bằng và những người khác.

Hậu Thổ và những người khác nhìn nhau, tiếp đó, hợp lực bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Chỉ cần ở trong Vu Hoàng thế giới trở thành Vu Thánh, tự nhiên cũng có thể nắm giữ Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, bởi vậy, mười hai Vu Thánh đều biết trận pháp, phối hợp cũng có thể bố trí.

Trong một khoảnh khắc, mười hai Vu Thánh tản ra.

Theo trận pháp vừa hoàn thành, mười hai luồng Thánh Nhân vĩ lực liên kết lại.

Tuy ở ngoài trận pháp, nhưng khi trận pháp vừa hoàn thành, thần sắc Cộng Công cũng kinh ngạc, mạnh hơn trong tưởng tượng.

Khi trận pháp vận chuyển ngày càng nhanh, mười hai Vu Thánh bố trí trận pháp lần lượt hiển hóa chân thân.

Lập tức, mười hai cự nhân cao ức vạn trượng sừng sững giữa Hỗn Độn, mỗi cự nhân trên thân đều tản ra lực lượng khủng bố.

Áo nghĩa tối hậu của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận là triệu hoán Bàn Cổ chân thân, Bàn Cổ chân thân có chiến lực thấp nhất là Thánh Nhân sơ kỳ.

Hiện tại, mười hai Thánh Nhân sơ kỳ bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán Bàn Cổ chân thân, Bàn Cổ chân thân được triệu hoán lại vô cùng đáng sợ.

Khi mười hai Vu Thánh triệu hoán ra Bàn Cổ, một Bàn Cổ chân thân vô cùng khổng lồ xuất hiện.

Mười hai cự nhân ức vạn trượng hợp lực triệu hoán Bàn Cổ chân thân, còn lớn hơn ức vạn trượng không chỉ vạn lần.

Khí thế Bàn Cổ chân thân gần như không dưới Cộng Công.

Đơn giản là khủng bố như vậy.

Chỉ là mười hai Thánh Nhân sơ kỳ, nếu là mười hai Thánh Nhân trung kỳ, hoặc mười hai Thánh Nhân hậu kỳ, Thánh Nhân đỉnh phong, Thánh Nhân viên mãn, uy lực của đại trận càng bất khả tưởng.

Giờ đây, đối mặt với Bàn Cổ chân thân do mười hai Vu Thánh hợp lực triệu hoán, Cộng Công cũng chỉ có một chút áp lực, áp lực không quá lớn.

Đồng thời, Cộng Công ra tay giải khai phong ấn.

Sau khi Cộng Công giải khai phong ấn, hai luồng thế giới chi lực xuất hiện, đó chính là phần tàn lưu của hai thế giới Hồng Hoang sau khi bị hủy diệt.

Tuy hai luồng thế giới chi lực đều không quá mạnh mẽ, nhưng Cộng Công cũng chỉ muốn dùng hai luồng thế giới chi lực này làm

môi giới.

Hai Hồng Hoang thế giới là gốc rễ, bởi vậy, hai luồng thế giới chi lực này và Nguyên Thế Giới có sự liên quan, hữu ích cho Cộng Công mở một thông đạo kết nối Nguyên Thế Giới.

Trong Bàn Cổ chân thân, mười hai Vu Thánh cũng không khỏi kinh ngạc.

"Thế giới chi lực?" "Thế giới chi lực của Hồng Hoang, hai Hồng Hoang khác nhau." "Là phần tàn lưu sau khi hai Hồng Hoang bị hủy diệt sao?" Mười hai Vu Thánh cũng ngờ vực, nhưng không biết Cộng Công muốn làm gì, trước tiên phong ấn thế giới chi lực tàn lưu của hai Hồng Hoang, rồi lại để mười hai Vu Thánh bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, triệu hoán Bàn Cổ chân thân, hiển nhiên là muốn làm một việc lớn.

Cộng Công cũng không để ý đến suy nghĩ của mười hai Vu Thánh, dưới sự thao khống của y, hai luồng thế giới chi lực từ trái và phải hướng về Bàn Cổ chân thân.

Chớp mắt, hai luồng thế giới chi lực dung nhập vào Bàn Cổ chân thân.

Theo hai luồng thế giới chi lực dung nhập, khí thế Bàn Cổ chân thân càng thêm mạnh mẽ.

Mười hai Vu Thánh chỉ cảm thấy có vô biên sức mạnh, không thể không xuất thủ.

Do sức mạnh quá cường đại, Bàn Cổ chân thân do mười hai Vu Thánh triệu hoán quanh quẩn thần lôi, Hỗn Độn chi khí, Hồng Mông nhân uân, pháp tắc quang hoàn, không thể kể xiết.

"Oanh!" Bàn Cổ chân thân một quyền đánh ra, sức mạnh đáng sợ trong nháy mắt phá nát Hỗn Độn.

Chỉ phá nát Hỗn Độn thì không đủ, cần phải phá nát hư không mới được.

Trong Hỗn Độn, phá nát hư không tuy đơn giản hơn phá nát hư vô, nhưng lại khó khăn hơn phá nát Hỗn Độn.

Thấy Bàn Cổ một quyền nhẹ nhàng phá nát một mảng lớn Hỗn Độn, nhưng lại không thể phá nát hư không, Cộng Công cũng không kinh ngạc.

Nếu Bàn Cổ chân thân tùy tiện phá nát Hỗn Độn hư không, Cộng Công mới thấy kỳ lạ.

Chương 505

“Dùng toàn lực, phá nát Hỗn Độn hư không.” Cộng Công cất tiếng.

Trong lúc nói, Cộng Công cũng hiển hóa ra Bàn Cổ chân thân.

Bàn Cổ chân thân của Cộng Công cũng không kém cạnh, thậm chí càng thêm cường đại.

Khai Thiên Phủ xuất hiện trong tay Cộng Công.

Tuy Khai Thiên Phủ xưng là chí bảo công kích đứng đầu dưới Đại Đạo, nhưng Khai Thiên Phủ trong tay Cộng Công đối với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại có tác dụng hữu hạn.

Nắm chặt Khai Thiên Phủ, Cộng Công vận sức mạnh, một búa bổ ra.

Khi Cộng Công một búa bổ ra, phủ quang sắc bén xé rách Hỗn Độn, phá tan Hồng Mông, cũng làm rung chuyển Hỗn Độn hư không.

Chỉ làm rung chuyển Hỗn Độn hư không, Cộng Công cũng có một chút cảm ứng vi diệu.

Cộng Công có thể khẳng định, chỉ cần có thể phá nát Hỗn Độn hư không, có thể mở ra một thông đạo, phi thăng Nguyên Thế Giới.

Chỉ dựa vào một mình Cộng Công không thể phá nát Hỗn Độn hư không, Bàn Cổ chân thân do mười hai Vu Thánh triệu hoán cũng không được, chỉ có hợp lực mới có khả năng.

“Oanh!” Hai Bàn Cổ chân thân liên thủ, đều dốc toàn lực.

Dưới sự trùng kích của lực lượng khủng bố, vẫn không thể phá nát Hỗn Độn hư không, chỉ làm rung chuyển Hỗn Độn hư không.

Muốn phá nát Hỗn Độn hư không khó hơn so với suy nghĩ của Cộng Công.

Dưới một đợt công kích toàn lực, Bàn Cổ chân thân do mười hai Vu Thánh triệu hoán cũng trở nên bất ổn, có xu thế tan vỡ.

Không đợi Bàn Cổ chân thân tan vỡ, mười hai Vu Thánh lại thôi động Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, truyền sức mạnh cho Cộng Công.

Mười hai Vu Thánh đều nhìn ra Cộng Công muốn phá nát Hỗn Độn hư không, nhưng hiển nhiên sức mạnh không đủ.

Chỉ trong chốc lát, một Đô Thiên Thần Sát Đại Trận xuất hiện, bao phủ Cộng Công.

Thân ở trong Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, có thể thấy mười hai Vu Thánh ở mười hai phương vị của đại trận.

Lúc này, theo sự thao khống của mười hai Vu Thánh, đại trận nhanh chóng vận chuyển, sức mạnh khổng lồ truyền lên thân Cộng Công.

Cho dù thân thể Cộng Công cường hãn, nhưng khi có sức mạnh khổng lồ truyền lên thân, cũng có chút không chịu nổi.

Cộng Công cảm thấy, thân thể y đang ở bờ vực tan vỡ.

Tuy nguy hiểm, nhưng thực lực Cộng Công cũng trong thời gian ngắn bạo tăng.

"Sức mạnh cường đại như vậy, nhất định có thể." Cộng Công vừa cảm thụ sức mạnh, vừa thầm nghĩ trong lòng.

Khi mười hai Vu Thánh truyền tất cả sức mạnh cho Cộng Công, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tuy không vỡ, nhưng uy lực cũng giảm mạnh.

Cộng Công bước ra, rời khỏi Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, lại kéo

giãn khoảng cách.

Mọi thứ đã chuẩn bị xong, Cộng Công cũng dồn sức cho một kích.

Tập trung toàn bộ sức mạnh của Cộng Công, một búa bổ ra, Hỗn Độn hư không chấn động kịch liệt.

Trong Hỗn Độn vô biên, không có phân chia trên dưới trái phải, cũng không có sự khác biệt về vị trí.

Một mảnh xám mịt mờ, vô lượng Hỗn Độn chi khí lưu chuyển, lại trong vận chuyển của Đại Đạo mà thai nghén ra Tiên Thiên Ma Thần, Đại Đạo chí bảo, Hỗn Độn Linh Căn, v.v.

Lúc này, ở một nơi nào đó trong Hỗn Độn, Cộng Công một búa bổ ra.

Do sức mạnh quá cường đại, khiến Khai Thiên Phủ trong tay Cộng Công không chịu nổi, vỡ tan.

"Oanh!" Khai Thiên Phủ vỡ nát tan tành, sức mạnh sinh ra cũng phá nát một phạm vi nhỏ Hỗn Độn hư không.

Chỉ thấy, trước mặt Cộng Công trong phạm vi vạn dặm xuất hiện những khe nứt đen kịt dày đặc, cuối khe nứt là hư vô.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tiến vào những khe nứt Hỗn Độn hư không này cũng là đường chết một con.

Đã thành công phá nát Hỗn Độn hư không, tuy chỉ một phạm vi nhỏ, nhưng cũng đủ rồi, đáng tiếc lại mất đi một Đại Đạo chí bảo.

"Muốn phá nát Hỗn Độn hư không thật khó." Cộng Công cảm thán trong lòng.

Chỉ phá nát một phạm vi nhỏ Hỗn Độn hư không đã khó đến vậy.

Mất đi Khai Thiên Phủ, Cộng Công tiện tay cũng không ảnh hưởng nhiều đến thực lực.

Cộng Công tay không, tay trái một quyền, tay phải phát ra điều thiên thần lôi.

Với sức mạnh hiện tại của Cộng Công, điều thiên thần lôi phát ra đủ để phá nát Hỗn Độn hư không.

Dưới sự công kích không ngừng của Cộng Công, phạm vi Hỗn Độn hư không bị phá nát ngày càng lớn.

Vốn phạm vi vạn dặm, trong thời gian ngắn mở rộng thành hai vạn dặm, ba vạn dặm, bốn vạn dặm...

Theo phạm vi Hỗn Độn hư không bị phá nát không ngừng mở rộng, nguyên thần Cộng Công lại dốc toàn lực dẫn động Đại Đạo chi lực.

Sức mạnh Đại Đạo vô cùng vô tận, trong hư vô cũng có Đại Đạo, Hỗn Độn hư không bị phá nát cũng không thể ngăn cản Đại Đạo.

Hỗn Độn hư không phá nát hủy diệt, Cộng Công dẫn động sức mạnh Đại Đạo lại vì tân sinh.

Chỉ thấy, trong Hỗn Độn hư không bị phá nát, Hỗn Độn chi khí xám mịt mờ chuyển hóa thành Hồng Mông chi khí màu tím.

Hồng Mông chi khí ngưng tụ, hình thành một tinh cầu, tiếp đó, tinh cầu thứ hai, tinh cầu thứ ba...

Theo số lượng Hồng Mông tinh cầu ngày càng nhiều, một tinh hệ Hồng Mông nhỏ hình thành, tiếp đó, lại từ tiểu tinh hệ phát triển thành đại tinh hệ, rồi tinh hà, tinh vực, cuối cùng là vũ trụ.

Với sức mạnh của Cộng Công, chuyển Hỗn Độn chi khí thành Hồng Mông chi khí không khó, nhưng dùng Hồng Mông chi khí ngưng tụ một tinh cầu thì khó, huống chi là ngưng tụ vô số tinh cầu tạo ra một vũ trụ Hồng Mông.

Sức mạnh Đại Đạo.

Cộng Công cũng chỉ tạo ra các loại điều kiện, sau đó nhẹ nhàng thôi động.

Mọi thứ đều trong sự thúc đẩy của Cộng Công.

Cho đến hiện tại, mọi việc đều thuận lợi.

Chỉ cần Hồng Mông vũ trụ hình thành, sau đó hủy diệt Hồng Mông vũ trụ, hình thành một thông đạo, là có thể phi thăng Nguyên Thế Giới.

Ở xa phía sau Cộng Công, mười hai Vu Thánh đều trừng lớn mắt.

Tận mắt thấy vô lượng Hỗn Độn chi khí chuyển hóa thành Hồng Mông chi khí, lại thấy Hồng Mông chi khí ngưng tụ thành từng tinh cầu, diễn hóa thành tinh hệ, tinh vân..., cuối cùng trở thành vũ trụ.

Chỉ có tận mắt chứng kiến, mới có thể chấn động.

Vô số tinh cầu màu tím, mỗi tinh cầu đều ẩn chứa Hồng Mông chi khí khổng lồ, uy lực bất kỳ Hồng Mông tinh cầu nào cũng không kém Tiên Thiên Linh Bảo, thậm chí có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Theo thời gian, số lượng Hồng Mông tinh cầu lại tăng lên gấp bội.

Mỗi Hồng Mông tinh cầu lớn như nhau, bán kính mấy chục ức công lý, ít nhất trăm ức tinh cầu Hồng Mông hình thành một tinh hệ, vô số tinh hệ hình thành tinh vực, mười hai vạn chín nghìn sáu trăm tinh vực hình thành vũ trụ.

Theo Hồng Mông vũ trụ này thành hình, sức mạnh khủng bố ẩn chứa bên trong khiến Cộng Công cũng phải động dung.

Thành công tạo ra một Hồng Mông vũ trụ, Cộng Công cũng không quá lạc quan, tiếp theo mới là quan trọng nhất.

Hủy diệt Hồng Mông vũ trụ này đối với Cộng Công không quá

khó, nhưng có thể hình thành thông đạo kết nối Nguyên Thế Giới hay không thì khó rồi, Cộng Công hoàn toàn không nắm chắc.

Nhưng, đã đến bước này, Cộng Công cũng không còn vướng bận gì, chỉ dốc toàn lực thực hiện.

Khi Hồng Mông vũ trụ này thành hình, một Thiên Đạo cường đại cũng xuất hiện.

Hồng Mông vũ trụ này còn cường đại hơn Vu Hoàng thế giới của Cộng Công, Thiên Đạo sinh ra cũng đáng sợ.

May mắn thay, Thiên Đạo sinh ra trong Hồng Mông vũ trụ này chưa thành đại sự.

Chỉ so sánh về Thiên Đạo, Thiên Đạo của Hồng Mông vũ trụ này yếu hơn một chút so với Vu Hoàng Thiên Đạo.

Hiện tại, Cộng Công muốn hủy diệt Thiên Đạo của Hồng Mông vũ trụ này không khó, nếu cứ để mặc Thiên Đạo của Hồng Mông vũ trụ này trưởng thành, không đến mấy nguyên hội, Cộng Công muốn hủy diệt cũng khó rồi.

Tiến vào Hồng Mông vũ trụ, đến trung tâm vũ trụ, cũng là trong tinh hệ lớn nhất.

Trong tinh hệ, vô số Hồng Mông tinh cầu, mỗi một tinh cầu đều được thần quang bao phủ, tử khí nhân uân.

Thiên Đạo của Hồng Mông vũ trụ chỉ mới sơ sinh, chưa đủ hoàn thiện, có sơ hở.

Chương 506

Cộng Công trực tiếp vận dụng sức mạnh của Vu Hoàng Thiên Đạo.

Khi sức mạnh của một Thiên Đạo xuất hiện trong một thế giới Thiên Đạo khác, hai Thiên Đạo chỉ có thể tồn tại một cái.

Hiện tại, Vu Hoàng Thiên Đạo cường đại hơn Thiên Đạo của Hồng Mông vũ trụ này, khi hai Thiên Đạo đối đầu, Vu Hoàng Thiên Đạo có thể diệt Thiên Đạo của Hồng Mông vũ trụ, nhưng do Thiên Đạo của Hồng Mông vũ trụ không yếu, Vu Hoàng Thiên Đạo cũng sẽ nguyên khí đại thương.

Nhưng, nếu lại thêm Cộng Công có thể dẫn động Đại Đạo chi lực, muốn hủy diệt Thiên Đạo của Hồng Mông vũ trụ càng dễ dàng hơn.

Để mở ra thông đạo kết nối Nguyên Thế Giới, hủy diệt Hồng Mông vũ trụ này là tất yếu, muốn hủy diệt vũ trụ này trước tiên phải hủy diệt Thiên Đạo của vũ trụ này.

Theo Cộng Công vận dụng sức mạnh của Vu Hoàng Thiên Đạo, Thiên Đạo của vũ trụ này lập tức giáng lâm.

Hai luồng Thiên Đạo chi lực đối đầu, Vu Hoàng Thiên Đạo chiếm thượng phong.

Cộng Công ngoài việc thao khống Vu Hoàng Thiên Đạo, cũng vận dụng Đại Đạo chi lực.

Đại Đạo chi lực trong vũ trụ vốn bị Thiên Đạo áp chế, nhưng theo Thiên Đạo của vũ trụ và Vu Hoàng Thiên Đạo đối đầu, sự áp chế đối với Đại Đạo chi lực cũng giảm yếu, Cộng Công có thể dẫn động Đại Đạo chi lực đáng kể.

Vu Hoàng Thiên Đạo chính diện áp chế Thiên Đạo của vũ trụ này, Đại Đạo chi lực do Cộng Công dẫn động công kích từ bên cạnh.

Trong một khoảnh khắc, Thiên Đạo của vũ trụ này ngày càng bất ổn.

Không lâu sau, bản nguyên Thiên Đạo của vũ trụ cũng vỡ nát tan tành.

Theo bản nguyên Thiên Đạo vỡ nát tan tành, Thiên Đạo của vũ trụ này cũng diệt vong.

Bản nguyên Thiên Đạo vỡ nát, cũng có khả năng Thiên Đạo tái tổ hợp, nhưng khả năng đó nhỏ, Cộng Công không thể nào cho Thiên Đạo của vũ trụ này cơ hội tái tổ hợp.

Khi Thiên Đạo của vũ trụ diệt vong, vũ trụ cũng ngày càng hỗn loạn.

Trừ khi trong thời gian ngắn lại sinh ra một Thiên Đạo, nếu không, vũ trụ này sẽ hủy diệt.

Cộng Công muốn vũ trụ này hủy diệt, nhưng lại không chỉ hủy diệt, mà còn lợi dụng sức mạnh hủy diệt để mở ra Nguyên Chi Môn.

Lúc này, một Hồng Mông tinh cầu dưới chân Cộng Công bắt đầu co nhỏ lại, đó là do pháp lực của Cộng Công gây ra.

Chốc lát, một Hồng Mông tinh cầu co nhỏ đến cực điểm, tiếp đó hình thành một hắc động nhỏ.

Hắc động nuốt chửng tất cả.

Từng Hồng Mông tinh cầu vừa tiếp cận hắc động liền bị phân giải.

Theo sự nuốt chửng, hắc động ngày càng lớn, uy lực cũng ngày càng mạnh.

Cộng Công cũng không dám ở quá gần hắc động.

Từng Hồng Mông tinh cầu màu tím hỗn loạn vô tự vận chuyển.

Theo vô số Hồng Mông tinh cầu hỗn loạn, Hồng Mông vũ trụ này cũng bắt đầu sụp đổ.

Từng tinh hệ phân ly, toàn bộ tinh bích hệ của vũ trụ vỡ nát.

Ở trung tâm vũ trụ này, một hắc động đặc biệt đang nuốt chửng tất cả.

Theo số lượng Hồng Mông tinh cầu bị nuốt chửng ngày càng nhiều, hắc động đặc biệt này cũng ngày càng lớn, khi hắc động đặc biệt này biến lớn, lực lượng nuốt chửng cũng càng khủng bố.

Cộng Công cũng không thể không kéo giãn khoảng cách.

Nếu khoảng cách quá gần, bị hắc động hút vào, Cộng Công chí ít cũng phải bị thương.

Nếu Hồng Mông vũ trụ này bị hắc động hoàn toàn nuốt chửng, sức mạnh của hắc động cũng sẽ khủng bố vô cùng, lúc đó, Cộng Công bị hút vào hắc động cũng sẽ là đường chết một con.

Vô tri vô giác, Cộng Công đã ở rìa vũ trụ.

Mười hai Vu Thánh cũng ở phía sau Cộng Công.

Hậu Thổ có quan hệ tốt nhất với Cộng Công mở lời hỏi.

Đến giờ, mười hai Vu Thánh không biết Cộng Công muốn làm gì.

Phá nát Hỗn Độn hư không, tạo ra một Hồng Mông vũ trụ, rồi lại hủy diệt Hồng Mông vũ trụ, thật sự kỳ lạ.

Nếu muốn tối đa hóa lợi ích, lẽ ra nên để Vu Hoàng Thiên Đạo thôn tính Thiên Đạo của Hồng Mông vũ trụ.

“Vô số Thiên Đạo thế giới gốc, một thế giới vĩ đại bất khả tư

nghị, ta muốn mở Nguyên Chi Môn.” Cộng Công nói.

Nguyên?

Mười hai Vu Thánh nhìn nhau.

Tuy không hiểu về Nguyên Thế Giới trong lời Cộng Công, nhưng đã là vô số Thiên Đạo thế giới gốc, lại được Cộng Công gọi là vĩ đại, có thể thấy.

Nhưng, nhìn thần sắc của mười hai Vu Thánh, hiển nhiên đã đánh giá thấp.

Vô số sinh linh yếu nhất trong Nguyên Thế Giới đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tu vi Chuẩn Thánh viên mãn cũng không thể tồn tại trong Nguyên Thế Giới.

Thấy Hậu Thổ, Huyền Minh và những người khác tò mò về Nguyên Thế Giới, Cộng Công cũng thuận miệng nói vài câu.

“Cái gì?

Sinh linh yếu nhất ở Nguyên Thế Giới đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?” “Vô số Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?

Vô số Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên?” Mười hai Vu Thánh đều sững sờ.

Cộng Công tiếp tục quan sát sự hủy diệt của Hồng Mông vũ trụ.

Thực ra, điều Cộng Công lo lắng nhất là, Nguyên Thế Giới có người hợp đạo.

Thiên Đạo của Nguyên Thế Giới tất nhiên cường đại siêu tưởng tượng, dù sao cũng có thể chịu đựng vô số Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Vu Hoàng Thiên Đạo hiện tại chỉ có thể chịu đựng mười mấy

Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nếu Thiên Đạo của Nguyên Thế Giới là một đại dương mênh mông, Vu Hoàng Thiên Đạo có lẽ còn không bằng một giọt nước.

Khoảng cách quá lớn.

Chỉ cần Thiên Đạo không thể hoàn thiện tuyệt đối, bởi vậy, có thể hợp đạo.

Muốn hợp đạo, trước tiên phải thành Thánh, nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, sau đó mới có thể hợp đạo.

Tuy Cộng Công chưa cảm thụ Nguyên Thiên Đạo, nhưng tất nhiên là cường đại vô cùng, vậy thì, nếu có người ở Nguyên Thế Giới hợp đạo, thực lực sẽ khủng bố lắm.

Nhưng, Cộng Công nhất định phải đến Nguyên Thế Giới.

Trong Nguyên Thế Giới có vô số tài nguyên, có thể khiến thực lực Cộng Công bạo tăng trong thời gian ngắn.

Hắc động ở trung tâm Hồng Mông vũ trụ đã vô cùng khổng lồ, hơn một nửa số Hồng Mông tinh cầu đều bị nuốt chửng.

Lại qua rất lâu, tinh cầu Hồng Mông cuối cùng cũng bị nuốt chửng.

Toàn bộ Hồng Mông vũ trụ đều bị một hắc động nuốt chửng, sức mạnh ẩn chứa trong hắc động cũng vô cùng khủng bố.

Lúc này, nếu Cộng Công tiến vào hắc động, chỉ có đường chết một con.

Cộng Công đã để mười hai Vu Thánh quay về Vu Hoàng thế giới, thu Vô Cực Châu, và giữ khoảng cách với hắc động.

Hắc động hấp thu không ít Hồng Mông chi khí, cũng bắt đầu sản sinh biến hóa.

Mặc dù cách xa hắc động, nhưng Cộng Công cũng có thể cảm ứng được sự biến hóa bên trong hắc động.

Bên trong hắc động, một thông đạo bắt đầu dần dần thành hình, đó chính là Nguyên Chi Môn thông tới Nguyên Thế Giới.

Dưới sức mạnh vô cùng khổng lồ, Nguyên Chi Môn sinh ra, nhưng lại không ổn định.

Việc hình thành Nguyên Chi Môn đã tiêu hao không ít sức mạnh của hắc động, cũng khiến uy hiếp của hắc động đối với Cộng Công giảm đi rất nhiều.

Nhưng, dù là tiến vào hắc động, hay thông qua Nguyên Chi Môn phi thăng Nguyên Thế Giới, đều có rủi ro cực lớn.

Cộng Công chỉ do dự một chút, rồi bay về phía hắc động.

Tuy rủi ro lớn, nhưng vì muốn đi đến Nguyên Thế Giới, lại không thể không mạo hiểm.

Muốn không có chút rủi ro nào mà đi đến Nguyên Thế Giới, quá khó khăn rồi.

Chương 507

Chỉ trong nháy mắt, Cộng Công tiến vào hắc động.

Vừa tiến vào hắc động, sức mạnh diệt sạch vạn vật từ bốn phương tám hướng ập đến.

Lực lượng yên diệt bên trong hắc động chỉ trong nháy mắt đã khiến Cộng Công bị thương.

Với thân thể cường hãn của Cộng Công cũng không thể tồn tại quá lâu trong hắc động.

Cộng Công phát huy tốc độ đến cực hạn, bay về phía Nguyên Chi Môn.

Chỉ chưa đầy một phút đồng hồ, Cộng Công đã đến trước Nguyên Chi Môn.

Trong vòng chưa đầy một phút đồng hồ, Cộng Công lại bị thương không nhẹ.

Nguyên Chi Môn cũng ngày càng bất ổn định.

Không chút do dự tiến vào Nguyên Chi Môn.

Khi Cộng Công vừa tiến vào Nguyên Chi Môn, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, thời không hỗn loạn không ngừng trùng kích.

Thật sự quá bất ổn định, với Nguyên Chi Môn bất ổn định như vậy, muốn phi thăng Nguyên Thế Giới, tỷ lệ thành công không lớn.

Cộng Công sử dụng thời không Đại Đạo.

Có thời không pháp tắc Đại Đạo hộ thân, trùng kích của thời không hỗn loạn đối với Cộng Công cũng giảm đi rất nhiều.

Nhưng, thời không Đại Đạo của Cộng Công không đủ cường đại,

không thể hoàn toàn chống đỡ hết lần này đến lần khác sự trùng kích của thời không hỗn loạn.

Thông qua Nguyên Chi Môn phi thăng, trên đường đi, khi Nguyên Chi Môn bất ổn định, có thời không hỗn loạn trùng kích, hiện tại, thời không trùng kích Cộng Công lại ngày càng hỗn loạn.

Tuy thời không Đại Đạo không thể hoàn toàn chống đỡ trùng kích của thời không hỗn loạn, nhưng cũng có thể chống đỡ không ít, giúp Cộng Công giảm thiểu thương hại.

Thân thể và nguyên thần Cộng Công, tổn thương không ngừng gia trọng.

Cứ thế này, không lâu sau sẽ tan vỡ.

Cộng Công trong lòng cũng thầm sốt ruột, thêm chút nữa, thân thể và nguyên thần của y đều sẽ tan vỡ, rơi vào kết cục thần hình câu diệt.

Vô Cực Châu ở trong cơ thể Cộng Công, ổn định thân thể và nguyên thần của y.

Nếu không có Vô Cực Châu, không có Vu Hoàng Thiên Đạo cường đại, thân thể và nguyên thần Cộng Công tất nhiên đã tan vỡ rồi.

Lại qua một lúc, khi thân thể và nguyên thần Cộng Công sắp tan vỡ, cuối cùng cũng đến cuối đường.

Thành công đến Nguyên Thế Giới, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

Vừa đến Nguyên Thế Giới, y liền từ giữa không trung rơi xuống đất.

Quy tắc Thiên Đạo của Nguyên Thế Giới quá cường đại rồi.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên muốn bay lượn ở tầm thấp

trong thế giới này cũng khó.

Huống chi Cộng Công bị thương quá nặng, dù ở trạng thái toàn thịnh, cũng chỉ có thể bay lượn ở tầm thấp, không thể bay quá lâu.

Hít sâu một hơi, Cộng Công chỉ cảm thấy tinh thần vô cùng sảng khoái.

Giữa thiên địa tràn ngập Tiên Thiên Linh Khí.

Tinh thuần hơn Tiên Thiên Linh Khí của Hồng Hoang rất nhiều.

Chỉ hấp thu một chút linh khí, thương thế của Cộng Công đã khôi phục được một phần.

Với linh khí của Nguyên Thế Giới, Cộng Công chỉ cần vài ngày là thương thế có thể lành.

So sánh Vu Hoàng thế giới và Nguyên Thế Giới, tu luyện một ngày ở Nguyên Thế Giới, vượt xa một trăm năm ở Vu Hoàng thế giới.

Nhìn quanh, Cộng Công có thể xác định nơi mình đang ở hiện tại không phải phúc địa của Nguyên Thế Giới, nếu không, linh khí sẽ càng thêm sung túc.

Xung quanh cây cối rậm rạp, từng cây cổ thụ chọc trời, mỗi cây đều là Tiên Thiên Linh Căn.

Phóng tầm mắt nhìn, Tiên Thiên Linh Căn dày đặc.

Bất kể là ở Vu Hoàng thế giới hiện nay, hay hai thế giới Hồng Hoang từng tồn tại, Tiên Thiên Linh Căn đều vô cùng trân quý, ở Nguyên Thế Giới, Tiên Thiên Linh Căn chỉ e không khác gì rau cải trắng ven đường.

Quan sát bốn phía, hoa cỏ cây cối.

"Hoàng Trung Lý!" Cộng Công trợn tròn mắt.

Không sai, ở xa có một cây Hoàng Trung Lý.

Ở Hồng Hoang, Hoàng Trung Lý được xưng là một trong thập đại Tiên Thiên Linh Căn.

Người bình thường ăn một quả Hoàng Trung Lý không chỉ có thể trường sinh, mà còn có thể thành Đại La Kim Tiên.

Có thể nói, giá trị của một quả Hoàng Trung Lý không kém Cửu Chuyển Kim Đan của Thái Thượng Lão Quân là bao.

Cộng Công cũng không ngờ ở Nguyên Thế Giới lại thấy một cây Hoàng Trung Lý.

Ngoài Hoàng Trung Lý, trước mắt còn có ít nhất mấy trăm loại Tiên Thiên Linh Căn, có cây, có kỳ hoa dị thảo, có cỏ, dây leo, v.v.

Một khu rừng núi rậm rạp, cỏ xanh trải khắp đất, các loại linh hoa nở rộ.

Tuy Cộng Công biết tài nguyên Nguyên Thế Giới bất khả tưởng, nhưng cũng không ngờ lại thấy nhiều Tiên Thiên Linh Căn đến vậy.

Trong trường hợp cùng phẩm cấp, Tiên Thiên Linh Căn còn trân quý hơn Tiên Thiên Linh Bảo.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn trước mắt quá nhiều rồi.

Vừa nhìn xung quanh vô số Tiên Thiên Linh Căn, Cộng Công vừa cảm ngộ Thiên Đạo của thế giới này.

Vừa cảm ngộ, Cộng Công cũng kinh hãi.

Thiên Đạo của thế giới này quá cường đại, đơn giản là bất khả tư nghị.

Thông qua cảm ngộ Thiên Đạo của thế giới này, Cộng Công cũng thu hoạch được một số thông tin.

Đại Đạo Thánh Nhân chỉ có một số huyết mạch Thánh Thể đặc thù mới có thể được Nguyên Thiên Đạo công nhận, nếu không, vừa xuất hiện ở thế giới này sẽ phải chịu Thiên Khiển.

Thiên Đạo càng cường đại, Thiên Khiển cũng càng cường đại, như Thiên Khiển của Nguyên Thế Giới, lại bất khả tưởng.

Còn về Tiên Thiên Linh Căn, ở thế giới này lại phổ biến.

Thập đại Tiên Thiên Linh Căn của Hồng Hoang, ở Nguyên Thế Giới đều không là gì.

So với Tiên Thiên Linh Căn, nếu có thể tìm được một Hậu Thiên Linh Căn ở thế giới này mới là kỳ lạ.

Sinh linh của thế giới này, thấp nhất cũng có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ.

Hiểu biết thêm về Nguyên Thế Giới, Cộng Công đi về phía cây Hoàng Trung Lý ở đằng xa kia.

Chỉ hấp thu linh khí, tuy thương thế chỉ cần vài ngày là có thể hồi phục, nhưng Hoàng Trung Lý ở xa kia lại có thể giúp y hồi phục nhanh hơn.

Do Thiên Đạo của thế giới này quá cường đại, Cộng Công muốn vận dụng Đại Đạo chi lực ở thế giới này lại khó khăn.

Với tu vi hiện tại của Cộng Công, ở Nguyên Thế Giới gần như không thể vận dụng Đại Đạo chi lực, chỉ có thể dựa vào pháp lực.

Bởi vậy, Cộng Công phải nhanh chóng hồi phục thương thế.

Hướng về Hoàng Trung Lý, trên đường đi, có một số Tiên Thiên Linh Quả, Cộng Công thuận tay hái xuống ăn.

Tiên Thiên Linh Quả khác nhau, tác dụng cũng thường không giống nhau, nhưng bất kỳ loại Tiên Thiên Linh Quả nào cũng ẩn chứa

linh khí cường đại.

Mỗi khi ăn một Tiên Thiên Linh Quả, tổn thương thân thể và nguyên thần của Cộng Công đều có thể hồi phục.

Trên đường đi, ăn hết mấy trăm đến ngàn Tiên Thiên Linh Quả, Cộng Công cũng đã đến trước Hoàng Trung Lý.

Nhìn kỹ, cây Hoàng Trung Lý này kết mấy chục quả linh quả.

Dưới một luồng pháp lực mà Cộng Công phất tay, mấy chục quả Hoàng Trung Lý lần lượt rơi xuống.

Khi một hơi ăn hết mấy chục quả Hoàng Trung Lý, thương tổn thân thể và nguyên thần của Cộng Công đều chuyển biến tốt đẹp rất nhiều.

Ăn xong linh quả, nhìn linh căn, Cộng Công lại suy nghĩ về khí vận.

Chương 508

Tiên Thiên Linh Căn dày đặc, nếu đều thu nhập vào Vu Hoàng thế giới, tất nhiên có thể tăng cường sức mạnh của Vu Hoàng thế giới rất nhiều.

Sử dụng pháp nhãn, cẩn thận quan sát, Cộng Công thở phào nhẹ nhõm.

Một Tiên Thiên Linh Căn đặt ở Vu Hoàng thế giới, cũng sẽ có một chút khí vận, Tiên Thiên Linh Căn của Nguyên Thế Giới và cỏ dại của Vu Hoàng thế giới không có bao nhiêu khác biệt.

Ở Nguyên Thế Giới, ức vạn Tiên Thiên Linh Căn cộng lại có lẽ mới có chút khí vận.

Tạm thời, Cộng Công không có khí vận ở Nguyên Thế Giới, trực tiếp thu vô số Tiên Thiên Linh Căn trong rừng núi vào Vu Hoàng thế giới, lại không ổn.

Tầm quan trọng của khí vận không cần nói nhiều, muốn giành được khí vận ở Nguyên Thế Giới, độ khó không nhỏ.

"Nhưng, Tiên Thiên Linh Căn ở Nguyên Thế Giới lại rẻ mạt, vậy thì, thu ít đi một chút." Cộng Công thầm nghĩ.

Trong Vu Hoàng thế giới, mười ba Vu Thánh tản mát khắp nơi, có người trên cửu thiên khai tịch một mảnh thiên địa, có người tọa trấn U Minh giới, có người bảo hộ nhân tộc.

Hồng Quân, một trong mười ba Vu Thánh.

Ngay khi Hồng Quân đang tu luyện, cảm ngộ huyền cơ Đại Đạo, lại có một Tiên Thiên Linh Căn từ trời giáng xuống.

Đó là Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng.

“Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng?” Hồng Quân tu luyện ngộ đạo bị quấy rầy, trong lòng cũng có chút không vui, nhưng thấy Tiên Thiên Linh Căn từ trời giáng xuống, lại kinh ngạc.

Trong Vu Hoàng thế giới, Tiên Thiên Linh Căn có, nhưng cũng không nhiều.

Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, có sức hấp dẫn đối với Hồng Quân.

“Oanh!” Dưới ánh mắt kinh ngạc của Hồng Quân, Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng rơi xuống trước mặt y.

Hồng Quân liếc mắt một cái đã nhận ra vật vô chủ.

Không phải bánh từ trời rơi xuống, mà là Tiên Thiên Linh Căn từ trời rơi xuống.

Tiếp đó, Hồng Quân há hốc mồm kinh ngạc, lại thấy từng Tiên Thiên Linh Căn từ trời giáng xuống, có ở gần, có ở xa.

“Tình huống gì?

Chẳng lẽ Cộng Công ở Nguyên Thế Giới?” Hồng Quân thầm nghĩ.

Không cần nói, Tiên Thiên Linh Căn từ trời giáng xuống trong Vu Hoàng thế giới có liên quan đến Cộng Công.

Hồng Quân từng nghe Cộng Công nói, Nguyên Thế Giới có vô số Thiên Đạo thế giới gốc.

Đã là vô số Thiên Đạo thế giới gốc, Tiên Thiên Linh Căn ở Nguyên Thế Giới cũng không có gì đặc biệt.

Tuy Hồng Quân là một trong những Vu Thánh của thế giới này, nhưng Hồng Quân hiện tại lại chỉ có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng cũng không còn xa Thánh Nhân trung kỳ.

Đối với Hồng Quân hiện tại, Tiên Thiên Linh Căn như Hoàng

Trung Lý cũng không có tác dụng lớn.

Trong một khoảnh khắc, không chỉ Hồng Quân, mà các Vu Thánh khác, cũng như Chuẩn Thánh và Đại La, thậm chí cả những tồn tại dưới Đại La, đều không giữ được bình tĩnh.

Trong một khoảnh khắc, vô số sinh linh tranh đoạt Tiên Thiên Linh Căn.

Tuy Tiên Thiên Linh Căn tiến vào Vu Hoàng thế giới ngày càng nhiều, nhưng so với số lượng sinh linh của thế giới, số lượng tăng thêm vẫn là ít.

Mười ba Vu Thánh ra tay có được Tiên Thiên Linh Căn nhiều nhất, tiếp theo là Chuẩn Thánh, cuối cùng là Đại La.

Dưới Đại La Kim Tiên cũng có vô số sinh linh tranh đoạt Tiên Thiên Linh Căn.

Theo thời gian trôi qua, ngày càng nhiều Tiên Thiên Linh Căn xuất hiện trong Vu Hoàng thế giới.

Như Hồng Quân, Phục Hy, Đế Giang và những người khác, số lượng Tiên Thiên Linh Căn thu hoạch được không ít.

Đương nhiên, cũng có người tu vi thấp kém có được Tiên Thiên Linh Căn, đó là do vận khí mà thôi.

Ngoài Vu Hoàng thế giới, Cộng Công đang từng chút một nhổ Tiên Thiên Linh Căn lên, truyền tống vào Vu Hoàng thế giới.

Tuy phần lớn Tiên Thiên Linh Căn bị mười ba Vu Thánh có được, nhưng cũng có một phần nhỏ không bị mười ba Vu Thánh có được, mà bị người hữu duyên có được.

Tóm lại, số lượng Tiên Thiên Linh Căn trong Vu Hoàng thế giới đang tăng lên với tốc độ khủng bố, nhưng khi số lượng lên đến vạn,

Cộng Công cũng dừng lại.

Nguyên Thế Giới, một khu rừng núi rậm rạp, từ trên cao nhìn xuống, lại thiếu đi không ít hoa cỏ cây cối.

Cộng Công ra tay thu hơn vạn Tiên Thiên Linh Căn vào Vu Hoàng thế giới.

Còn về việc vạn Tiên Thiên Linh Căn rơi vào Vu Hoàng thế giới phần lớn đều rơi vào tay mười ba Vu Thánh, Cộng Công lại không để ý.

Tuy phóng tầm mắt nhìn thấy Tiên Thiên Linh Căn dày đặc, trong đó không thiếu cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, nhưng Cộng Công lại không tiếp tục ra tay.

Hơn vạn Tiên Thiên Linh Căn cũng gần đủ rồi.

Chủ yếu là Cộng Công thiếu khí vận của thế giới này.

Tuy do sở hữu Bàn Cổ chân thân mà được Thiên Đạo của thế giới này công nhận, nhưng hiện tại lại không có khí vận.

Tuy Tiên Thiên Linh Căn ở thế giới này không đáng nhắc tới, nhưng hơn vạn Tiên Thiên Linh Căn cộng lại cũng có thể có chút khí vận.

Cộng Công thu lại hơn vạn Tiên Thiên Linh Căn, có dự cảm, nếu tiếp tục thu lại, sẽ bị Thiên Đạo của thế giới này bài xích.

"Khí vận!" Cộng Công cười khổ.

Nguyên Thế Giới, khí vận cũng có hạn, giành được khí vận không dễ dàng.

Được Thiên Đạo của thế giới này công nhận, nhưng Cộng Công dù sao cũng là Đại Đạo Thánh Nhân.

Trong lòng cân nhắc rất lâu, Cộng Công cũng đã có tính toán.

Con đường nhanh nhất để có được khí vận là công đức, hoặc trực tiếp cướp đoạt khí vận của người khác.

Với sự hoàn thiện của Nguyên Thế Giới, giành được công đức quá khó.

Suy đi nghĩ lại, việc cấp bách của Cộng Công là trước tiên phải tìm hiểu rõ thế giới này, dù sao cũng thiếu hiểu biết về thế giới này, ngoài ra, tìm kiếm sinh linh của thế giới này.

Thần thông cướp đoạt khí vận của người khác nghịch thiên, Cộng Công vừa khéo lại có.

Cộng Công lấy pháp "mộng trung chứng đạo" lĩnh ngộ ra thần thông nghịch thiên, trong đó bao gồm cả cướp đoạt khí vận.

Với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hiện tại của Cộng Công, cướp đoạt khí vận của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không phải chuyện khó.

Nhưng, cướp đoạt khí vận dù sao cũng là pháp nghịch thiên, có nhân quả lớn.

Tùy tiện chọn một phương hướng, Cộng Công vừa đi, vừa dọc đường tìm kiếm một số linh quả, nhưng không đưa vào Vu Hoàng thế giới.

Thu gom tài nguyên Nguyên Thế Giới, mang theo trên người thì không sao, nhưng nếu đưa vào một thế giới Thiên Đạo khác, vấn đề sẽ nghiêm trọng.

Dần dần, Cộng Công cũng không còn coi trọng cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn nữa.

Mà Tiên Thiên Linh Căn khắp nơi, tùy tiện có thể tìm thấy tức nhưỡng, Tam Quang Thần Thủy, v.v.

Bảo vật cực phẩm ở Hồng Hoang thế giới, ở thế giới này hầu như khắp nơi đều có.

Không hổ là vô số Thiên Đạo thế giới gốc, hoàn toàn không phải một Hồng Hoang có thể sánh bằng.

Sinh linh mà thế giới này thai nghén, chân linh ký thác vào Thiên Đạo, bởi vậy, thấp nhất cũng là Thánh Nhân sơ kỳ.

Tiên Thiên Linh Căn nếu sản sinh linh trí, tu luyện hóa hình, cũng ít nhất cần tu vi cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Quy tắc Thiên Đạo vô cùng bá đạo đã hạn chế, Chuẩn Thánh không thể tồn tại ở thế giới này.

Nguyên Thiên Đạo đã khống chế thế giới này đến một cực hạn, bởi vậy, sinh linh thai nghén trong thế giới này đều là Thánh Nhân.

Đại thế và tiểu thế của Nguyên Thiên Đạo, đều khó mà thay đổi.

Ngay cả tiểu thế, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng khó mà thay đổi.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Cộng Công lại cười khổ.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên trải qua chín lần Đại Đạo Chi Kiếp có thể chứng đắc vô thượng Đại Đạo, Nguyên Thiên Đạo đã phân chia đẳng cấp cho Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 10 trải qua lần Đại Đạo Chi Kiếp thứ nhất.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 20 trải qua lần Đại Đạo Chi Kiếp thứ hai.

Chương 509

Cứ thế mà suy ra, khi trải qua lần Đại Đạo Chi Kiếp thứ chín là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 90.

Cũng có nghĩa là, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 90 thành công vượt qua Đại Đạo Chi Kiếp, cũng có thể chứng đắc vô thượng Đại Đạo.

Còn về Cộng Công hiện tại, lại chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 1.

Vừa bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, cũng là cấp 1, cấp 2 cường đại hơn cấp 1 ức vạn lần, cấp 3 lại cường đại hơn cấp 2 ức vạn lần.

Mỗi khi vượt qua một lần Đại Đạo Chi Kiếp, thì là một tầng thứ nhảy vọt, có sự biến hóa khổng lồ.

Hiểu rõ sự phân chia chi tiết của Thiên Đạo thế giới này đối với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Cộng Công cũng rõ ràng biết sự yếu kém hiện tại của mình.

Mặc dù tu vi Cộng Công mỗi lúc mỗi khắc đều đang tăng lên, nhưng tốc độ tăng lên quá chậm, theo tốc độ tăng hiện tại, muốn trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 2 lại cần thời gian dài.

Vừa đi đường, Cộng Công vừa hồi phục thương thế.

Ăn Tiên Thiên Linh Quả, hấp thu linh khí tinh thuần giữa thiên địa, thương thế của Cộng Công đang từng chút một hồi phục.

Tuy có thể bay lượn ở tầm thấp, nhưng nếu bay lượn ở tầm thấp, thương thế của Cộng Công cũng không thể hồi phục, thậm chí sẽ

trầm trọng hơn, bởi vậy, y cũng không vội vàng bay lượn.

Đi lại trong rừng núi, ngoài Tiên Thiên Linh Căn, tức nhưỡng, Tam Quang Thần Thủy, v.v., lại không thấy một sinh linh nào.

Theo lý mà nói, rừng núi rậm rạp, xanh tốt, tràn đầy sinh cơ như vậy, đáng lẽ phải có vô số chim bay thú chạy, nhưng hiện tại ngay cả một con côn trùng cũng không thấy.

Dần dần, Cộng Công cảm nhận được sự tĩnh mịch chết chóc.

Vô tri vô giác, Cộng Công đã đến bên ngoài một sơn cốc.

Nhìn sơn cốc phía trước, Cộng Công cũng giật mình.

Chỉ thấy, sơn cốc phía trước không quá lớn, bên trong sơn cốc xương trắng khắp nơi, lạnh lẽo đến rợn người.

Một đoàn huyết sát chi khí lẩn quẩn trong sơn cốc.

Chỉ liếc mắt một cái nhìn xương trắng và huyết sát chi khí trong sơn cốc, Cộng Công đã có cảm giác nguy cơ.

"Oanh!" Huyết sát chi khí trong sơn cốc dung nhập vào xương trắng khắp nơi, tiếp đó, xương trắng ngưng tụ thành một cốt long.

Cốt long triển khai hai cánh, bay ra khỏi sơn cốc.

Sơn cốc bên trong quá nhỏ, sau khi bay ra khỏi sơn cốc, thân thể cốt long không ngừng biến lớn.

Chốc lát, một đầu cốt long khổng lồ bay trên không trung, hai mắt trống rỗng có huyết sát ma diễm.

Khí tức ma đạo tà ác đáng sợ từ thân cốt long tản mát ra.

Hai mắt cốt long nhìn chằm chằm Cộng Công.

"Đại Đạo Thánh Nhân?

Huyết mạch Bàn Cổ?

Hắc hắc, không tồi, thật sự không tồi.” Cốt long há miệng cười nói.

Ánh mắt cốt long tham lam, muốn nuốt chửng thân thể và nguyên thần của Cộng Công.

Cộng Công cũng đang nhìn cốt long.

Thân thể đầu cốt long tuy lớn, nhưng tu vi lại chỉ là Thánh Nhân đỉnh phong.

Khí vận của đầu cốt long này cũng không nhiều.

“Trước tiên cướp đoạt khí vận của đầu cốt long này đi!” Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Cộng Công biết cướp đoạt khí vận sẽ có nhân quả, thậm chí dẫn phát Thiên Kiếp hoặc Thiên Khiển, dù sao cũng là pháp nghịch thiên, nhưng hiện tại lại có thể thử một lần.

Thứ nhất, tu vi đầu cốt long chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thứ hai, khí vận cũng không quá cường đại.

Kẻ có tu vi quá cao, hoặc khí vận quá cường đại, Cộng Công muốn cướp đoạt khí vận cũng không dễ dàng.

Nếu là một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, khí vận không nhiều, Cộng Công muốn cướp đoạt, độ khó cũng cực lớn, khả năng thành công nhỏ, nếu là một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tất cả khí vận quá khổng lồ, Cộng Công cũng không cách nào cướp đoạt.

Hiện tại, cốt long này lại tốt, không có độ khó quá lớn.

Tiếng xương va chạm kèn kẹt chói tai, cốt long tấn công, cuốn lên cuồng phong.

Tuy tu vi đã vượt qua cốt long, nhưng Cộng Công cũng không dám quá lơ là.

Huyết sát chi khí trong cơ thể cốt long quỷ dị, khiến Cộng Công cũng có cảm giác nguy cơ.

"Gầm!" Thân thể cốt long khổng lồ từ giữa không trung lao xuống.

Khi đầu cốt long vừa phát động công kích, vong linh pháp tắc bao trùm xuống.

Dưới vong linh pháp tắc, mọi sinh mệnh tiêu tan, linh hồn bị chi phối.

Khi vong linh pháp tắc do cốt long phát ra chạm đất, hình thành một lãnh địa.

Lực lượng vong linh pháp tắc thuần túy phi phàm, khi hình thành vong linh lãnh địa, uy lực càng tăng cường gấp mười không chỉ.

Nhưng, tốc độ cốt long không đủ nhanh, trước khi vong linh lãnh địa hoàn thành, Cộng Công đã tránh được.

Ở ngoài vong linh lãnh địa, cảm thụ vong linh lãnh địa, Cộng Công cũng không để ý.

Vong linh lãnh địa không quá cường đại, không thể tạo thành uy hiếp đối với Cộng Công.

Tốc độ, phòng ngự, sức mạnh của cốt long, Cộng Công cũng không kiêng dè, nhưng huyết sát chi khí trong cơ thể cốt long lại có thể khiến Cộng Công sản sinh cảm giác nguy cơ, tuy cảm giác nguy cơ không mạnh mẽ, nhưng cũng không thể xem thường.

Phải biết rằng, tu vi của đầu cốt long này chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Cộng Công lại là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, chênh lệch lớn như vậy, Cộng Công lại có cảm giác nguy cơ.

Có thể thấy, nếu tu vi cốt long cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại

La Kim Tiên, vậy thì, huyết sát chi khí trong cơ thể cốt long sẽ uy hiếp Cộng Công quá lớn.

Vong linh lãnh địa phát động thất bại, cốt long cũng nổi giận.

Dưới sự thao khống của cốt long, một mảng lớn vong linh lãnh địa bao phủ đang di chuyển, hướng về Cộng Công.

Nhưng, tốc độ di chuyển của vong linh lãnh địa quá chậm, Cộng Công có thể dễ dàng tránh né.

Đối mặt với vong linh lãnh địa ngày càng tiếp cận, Cộng Công không né tránh lần nữa, một quyền đánh ra.

Tuy thương thế Cộng Công chưa lành, trạng thái không quá tốt, nhưng dưới một quyền, pháp lực trùng kích, cũng đã đánh nát tan tành vong linh lãnh địa của cốt long.

Khi Cộng Công một quyền đánh nát vong linh lãnh địa của cốt long, cốt long cũng kinh hãi trước mắt.

"Phanh!" Giao chiến với cốt long, chỉ một hiệp, Cộng Công đã đánh nát mấy khúc xương trắng của cốt long.

Vừa giao chiến, Cộng Công cũng đã rõ sức mạnh và phòng ngự của cốt long.

Ở tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sức mạnh và phòng ngự của cốt long đều không yếu, nhưng so với Bàn Cổ chân thân lại có sự chênh lệch không nhỏ.

Nếu Bàn Cổ chân thân có tu vi giống cốt long, có thể nghiền ép.

Trước mặt Bàn Cổ chân thân ở đẳng cấp tu vi của Cộng Công, cốt long lại không chịu nổi một kích.

Ăn thiệt thòi, cốt long gầm lên một tiếng, huyết sát chi khí trong cơ thể tản mát ra.

Huyết sát chi khí vừa phát động công kích, không công kích Cộng Công, chỉ tiếp cận, máu huyết toàn thân Cộng Công đã có chút mất kiểm soát.

Huyết sát chi khí có thể triệu hoán máu huyết của vạn vật sinh linh, có độc tính và tính ăn mòn khủng bố.

Cộng Công chợt lóe thân tránh đi, huyết sát chi khí đánh trúng một Tiên Thiên Linh Căn phía sau y.

Chớp mắt, Tiên Thiên Linh Căn bị huyết sát chi khí của cốt long đánh trúng đã bị ăn mòn thành một vũng máu.

Tuy chỉ là một Tiên Thiên Linh Căn trung phẩm, nhưng lại bị ăn mòn trong chớp mắt, huyết sát chi khí thật đáng sợ.

Hơn nữa, Cộng Công từ việc huyết sát chi khí ăn mòn Tiên Thiên Linh Căn mà nhìn ra nó có độc, một khi bị huyết sát chi khí đánh trúng sẽ như bị xương bám.

Chỉ cần thân thể có máu huyết, bị huyết sát chi khí đánh trúng, cơ bản là không thể hóa giải được, chỉ có đường chết một con.

Nhưng, đối mặt với huyết sát chi khí, Cộng Công tuy có cảm giác nguy cơ, nhưng cảm giác nguy cơ lại không quá mạnh mẽ, có thể thấy huyết sát chi khí tuy có uy hiếp với y, uy hiếp cũng sẽ không quá lớn.

Nhưng, Cộng Công lại không định dùng thân thể mình để thử.

Chương 510

Sau đó, Cộng Công tế ra một thanh chiến đao màu huyết, đây chính là Hóa Huyết Thần Đao, là Hậu Thiên Chí Bảo.

Trong Hóa Huyết Thần Đao có Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, chuôi đao là hình song đầu sói, mắt xanh u lục.

Tuy chỉ là Hậu Thiên Chí Bảo, nhưng Hóa Huyết Thần Đao vừa xuất, huyết sát khí cũng đáng sợ.

Mắt thấy Cộng Công tế ra một Hậu Thiên Chí Bảo, trong mắt cốt long lại hiện lên sự khinh thường.

Ở Khởi Nguyên Đại Lục, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đều là rác rưởi, Tiên Thiên Chí Bảo cũng tạm được, cường giả đều dùng Đại Đạo Chí Bảo.

Phía sau cốt long xuất hiện bảy cây bạch cốt thứ, đều là Tiên Thiên Chí Bảo.

Ở Nguyên Thế Giới, không chỉ Tiên Thiên Linh Căn không đáng giá, Tiên Thiên Chí Bảo cũng không là gì.

Bảy cây bạch cốt thứ thoát ly thân thể cốt long, từ bảy phương vị công kích Cộng Công.

Huyết sát chi khí đối đầu với Hóa Huyết Thần Đao.

"Oanh!" Vừa tiếp xúc huyết sát chi khí, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận trong Hóa Huyết Thần Đao cũng toàn lực vận chuyển.

"Rắc!" Chớp mắt, Hóa Huyết Thần Đao đã vỡ nứt.

Tuy thân đao bắt đầu vỡ nát, nhưng một luồng đao khí đã sinh ra.

Một luồng đao khí hấp thu huyết sát chi khí, uy lực vô cùng.

Một luồng đao khí trong khoảnh khắc hấp thu huyết sát chi khí.

Một Hậu Thiên Chí Bảo không đáng kể, nhưng Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lại phi phàm, thêm vào một giọt tinh huyết của Cộng Công, bởi vậy, Hóa Huyết Thần Đao hấp thu huyết sát chi khí tuy khiến thân đao vỡ nát, nhưng cũng sản sinh ra một luồng đao khí khủng bố.

Không thể phủ nhận huyết sát chi khí của cốt long cường đại, nhưng chỉ dựa vào huyết sát chi khí để đối phó Cộng Công, quá buồn cười rồi.

Một Hậu Thiên Chí Bảo Hóa Huyết Thần Đao đối với Cộng Công không là gì.

Trong Vu Hoàng thế giới, Hóa Huyết Thần Đao không thiếu hơn mười thanh.

Bảy cây bạch cốt thứ đều là Tiên Thiên Chí Bảo, vây công Cộng Công.

Trong ánh sáng trắng u u, bảy cây bạch cốt thứ chớp mắt đã đến.

Tam Xoa Kích xuất hiện trong tay Cộng Công, thuận tay vung một cái đã đỡ được công kích của bảy cây bạch cốt thứ.

Cùng là Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực Tam Xoa Kích trong tay Cộng Công còn cường đại hơn bảy cây bạch cốt thứ.

Nhưng, uy lực Tam Xoa Kích tuy vượt qua bạch cốt thứ, lại lấy một địch bảy, áp lực cũng không nhỏ.

Cốt long ngoài pháp lực cường đại, lại có thể thao khống Thiên Đạo chi lực.

Còn về Cộng Công tuy cũng có thể thao khống Đại Đạo chi lực, nhưng ở Nguyên Thế Giới vận dụng Đại Đạo chi lực quá khó.

Cho dù Cộng Công dốc toàn lực, Đại Đạo chi lực có thể vận dụng

cũng vô cùng hữu hạn, xa xa không bằng Thiên Đạo chi lực mà cốt long vận dụng, nhưng về pháp lực lại có thể hoàn toàn nghiền ép cốt long.

Còn về sức mạnh của Vu Hoàng Thiên Đạo, Cộng Công lại không dám vận dụng.

Ở Nguyên Thế Giới vận dụng Vu Hoàng Thiên Đạo chi lực, tất nhiên sẽ bị Nguyên Thiên Đạo phát giác, trong khoảnh khắc có thể xóa sổ Vu Hoàng Thiên Đạo.

Cộng Công một tâm ba dụng, vừa thao khống huyết sắc đao khí công kích cốt long, hấp thu huyết sát chi khí, vừa dùng Tam Xoa Kích trong tay đỡ lấy bảy cây bạch cốt thứ, lại bắt đầu thi triển thần thông nghịch thiên cướp đoạt khí vận.

"Đinh đinh đinh!" Tam Xoa Kích như gió bão, đỡ được tất cả công kích của bảy cây bạch cốt thứ, dưới công kích của huyết sắc đao khí, cốt long vô cùng chật vật.

Huyết sát chi khí trong cơ thể cốt long ngày càng suy yếu.

Lúc này, thần thông nghịch thiên của Cộng Công cũng được thi triển ra.

Theo thần thông của Cộng Công thi triển ra, đã thiết lập một liên hệ đặc biệt với cốt long, tiếp đó, khí vận trên thân cốt long đã chuyển sang thân y.

Mọi việc đơn giản hơn so với suy nghĩ của Cộng Công.

Chỉ trong chớp mắt, khí vận trên thân cốt long đã bị Cộng Công cướp đoạt.

Cướp đoạt khí vận của cốt long, Cộng Công cũng có một nhân quả lớn.

Vừa mất đi khí vận, cốt long cũng biết, không khỏi kinh hãi.

Cướp đoạt khí vận của đầu cốt long này, Cộng Công cũng không định giữ lại cốt long.

Khí vận của cốt long không nhiều, nhưng sau khi cướp đoạt, Cộng Công cũng phải gánh chịu nhân quả không nhỏ.

Xử lý cốt long, nhân quả mà Cộng Công phải gánh chịu có thể nhỏ hơn một chút.

Khi gánh chịu nhân quả, khí vận cũng bất ổn định, chỉ một chút bất cẩn sẽ khiến khí vận lưu thất, dễ dàng sản sinh nghiệp lực, dẫn phát Thiên Kiếp hoặc Thiên Khiển.

Ở Hồng Hoang, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo hầu như đều có thể trấn áp khí vận, chỉ có số ít không thể trấn áp khí vận, ở Nguyên Thế Giới, Tiên Thiên Chí Bảo cũng không trấn áp được khí vận, chỉ có Đại Đạo Chí Bảo mới có thể trấn áp khí vận.

Đương nhiên, công đức pháp bảo có thể trấn áp khí vận.

Nhưng, muốn có được công đức của thế giới này lại quá khó.

Trong cơ thể Cộng Công có Vô Cực Châu, tuy đã trấn áp khí vận trên người, nhưng vì gánh chịu nhân quả lớn, khí vận trên người không quá ổn định.

Tiêu diệt cốt long, có thể khiến khí vận trên người Cộng Công ổn định không ít.

Theo Cộng Công thi triển ra điều thiên thần lôi, Tam Xoa Kích trong tay lập tức lôi đình vờn quanh.

Có điều thiên thần lôi gia trì, uy lực Tam Xoa Kích tăng cường đáng kể.

Cộng Công một kích vung ra, lực lượng khủng bố bùng nổ, bảy

cây bạch cốt thứ đều bị tổn hại.

Một kích phá tan bảy cây bạch cốt thứ, Cộng Công nhảy vọt giết về phía cốt long.

Lại có huyết sắc đao khí công kích cốt long.

Chênh lệch thực lực quá lớn, cốt long hoàn toàn không chống đỡ nổi.

Chỉ thấy, Cộng Công một kích đánh nát cốt long, huyết sắc đao khí không ngừng hấp thu huyết sát chi khí.

Thân thể bạch cốt khổng lồ hóa thành tro bụi, huyết sát chi khí bị hấp thu cạn kiệt.

Nhưng, nguyên thần cốt long lại không diệt vong.

Do Thiên Đạo của thế giới này quá cường đại, muốn xóa sổ nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, độ khó cực lớn.

Tuy diệt thân thể cốt long, nhưng lại không thể diệt nguyên thần của nó, khiến Cộng Công có nhận thức sâu hơn về Nguyên Thiên Đạo.

Nguyên Thiên Đạo cường đại vượt xa nhận thức của Cộng Công.

Cộng Công vốn tưởng có thể diệt sát nguyên thần cốt long, nhưng, lại chỉ khiến nguyên thần cốt long bị tổn thương, chủ yếu là Thiên Đạo của thế giới này quá cường đại.

Ánh mắt chuyển một cái, nhìn về phía sơn cốc.

Trong sơn cốc tuy không còn xương trắng khắp nơi, cũng không còn huyết sát chi khí, nhưng Cộng Công vẫn tiến vào trong để tìm hiểu rốt cuộc.

Ở một vị trí trong sơn cốc, có một tế đài, trên tế đài dựng một khối bia, trên bia có không ít Thiên Đạo phù lục.

Tế đài không cao, chỉ ba năm mét, bia trên tế đài chỉ cao nửa mét.

"Bia?" Cộng Công tò mò bước lên tế đài, nhìn khối bia trước mắt.

Cẩn thận quan sát, Cộng Công nhìn ra khối bia này là một Đại Đạo Chí Bảo.

Nhưng, khối bia này dường như tàn khuyết không hoàn chỉnh.

Thiên Đạo phù lục trên bia, mỗi một cái đều ẩn chứa Đạo Vận.

Nhìn chằm chằm khối bia, nhìn Thiên Đạo phù lục trên bia, Cộng Công nghiêm túc cảm ngộ, nhưng lại không thu hoạch được gì.

Cộng Công cũng thử luyện hóa, nhưng bia tuy là Đại Đạo Chí Bảo, lại tàn khuyết không toàn vẹn, bởi vậy, không thể luyện hóa.

Nếu có thể luyện hóa bia, có lẽ có thể biết không ít thông tin.

Giờ đây, Cộng Công lại không có được một chút thông tin nào, nhưng, đã là Đại Đạo Chí Bảo, sẽ không quá đơn giản.

Cộng Công tuy muốn lấy khối bia này đi, nhưng chưa làm rõ, nếu bia, cũng như tế đài, dùng để trấn áp, là một phong ấn, vậy thì, động đến bia sẽ phải gánh chịu hậu quả, hậu quả đó Cộng Công chưa chắc có thể gánh chịu được.

Chương 511

Chất liệu tế đài đặc thù, tuy không phải pháp bảo, nhưng lại có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Thần thức cường đại của Cộng Công bao phủ toàn bộ tế đài, thẩm thấu vào.

Dưới sự cảm tri của thần thức Cộng Công, sắc mặt y đại biến.

Tế đài và bia liên kết, phía dưới tế đài lại có một tiết điểm phong ấn khổng lồ.

Một phong ấn khổng lồ có mười hai vạn chín nghìn sáu trăm tiết điểm, đây chỉ là một trong số đó.

Nếu Cộng Công lấy bia đi, tế đài cũng sẽ vỡ nát, như vậy, phong ấn khổng lồ dưới đất cũng mất đi một tiết điểm.

Với phong ấn khổng lồ do mười hai vạn chín nghìn sáu trăm tiết điểm tạo thành, mất đi một tiết điểm, phong ấn bị phá hủy cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Còn về đối tượng bị phong ấn, Cộng Công lại không biết.

Có lẽ, phá hủy phong ấn sẽ có nhân quả nghiệp lực lớn đến trời.

Nhưng, dựa vào tiết điểm này, Cộng Công có thể tìm các tiết điểm còn lại của phong ấn.

"Phong ấn có mười hai vạn chín nghìn sáu trăm tiết điểm, chẳng lẽ mỗi tiết điểm đều có một khối bia sao!" Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Chỉ riêng khối bia trước mắt, sức mạnh ẩn chứa đã đáng sợ rồi, tuy không sánh bằng Vô Cực Châu, nhưng cũng có khoảng một phần

hai mươi của Vô Cực Châu.

Nếu có mười hai vạn chín nghìn sáu trăm khối bia như vậy, có thể tổ hợp lại, vậy thì, quá đáng sợ.

Sau đó, Cộng Công vận dụng Vu Hoàng Thiên Đạo ghi lại Thiên Đạo phù lục trên khối bia trước mắt.

Ghi lại Thiên Đạo phù lục trên bia, Cộng Công cũng rời khỏi sơn cốc, đi về phía tiết điểm gần nhất.

Nếu phong ấn mười hai vạn chín nghìn sáu trăm tiết điểm đều có bia, mỗi khối bia đều có Thiên Đạo phù lục, vậy thì, Vu Hoàng Thiên Đạo ghi lại tất cả Thiên Đạo phù lục trên bia, chỉnh hợp lại, có lẽ có thể có thu hoạch lớn.

Trong não hải Cộng Công, một phần của phong ấn khổng lồ đã được suy diễn ra, từng tiết điểm, trong đó một tiết điểm phát sáng, đại biểu cho việc Cộng Công đã đặt chân đến, hiện tại, y đang đi về phía tiết điểm gần nhất.

Vài ngày sau, Cộng Công đã đến rìa một khu rừng núi rậm rạp.

Dưới một vách núi cheo leo ở rìa, Cộng Công và một đầu cốt long đang chiến đấu.

Trên vách đá cheo leo của vách núi có một động quật, bên trong có một tế đài, trên tế đài có một khối bia, trên bia có Thiên Đạo phù lục, đó chính là một tiết điểm phong ấn.

Hai tiết điểm đều giống nhau, cùng tế đài, cùng bia, đều có cốt long.

Tu vi đầu cốt long này cũng là cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Sức mạnh, phòng ngự, tốc độ của cốt long, trong mắt Cộng Công đều không là gì, nhưng huyết sát chi khí trong cơ thể cốt long lại phi

phàm.

Cộng Công vung tay, huyết sắc đao khí lao về phía cốt long.

Huyết sắc đao khí không phải pháp bảo, cũng không phải thần thông đơn thuần, đó là một loại sức mạnh, Cộng Công có thể hoàn mỹ điều khiển.

Dưới sự thao khống của Cộng Công, huyết sắc đao khí xé rách hư không, chém xuống.

Cốt long tuy có kiêng kỵ, nhưng vẫn xông lên.

Vừa tiếp xúc, hơn nửa thân thể cốt long đã bị đánh nát.

Đánh nát hơn nửa thân thể cốt long, công kích của huyết sắc đao khí không dừng lại, ngược lại càng thêm sắc bén.

Đồng thời khi công kích cốt long, huyết sắc đao khí cũng đang hấp thu huyết sát chi khí, theo việc hấp thu huyết sát chi khí, uy lực huyết sắc đao khí cũng không ngừng tăng cường.

Thấy thân thể cốt long sắp bị đánh nát, Cộng Công lại sử dụng thần thông nghịch thiên cướp đoạt khí vận.

Khí vận của đầu cốt long này không bằng đầu cốt long trước đó, nhưng, sau khi cướp đoạt khí vận, nhân quả Cộng Công gánh chịu cũng nhỏ hơn lần trước.

Khi Cộng Công cướp đoạt xong khí vận, cũng đã xử lý cốt long.

Giống như lần trước, không thể diệt nguyên thần cốt long ký thác vào Thiên Đạo.

Trên vách núi cheo leo, nham thạch cùng thổ nhưỡng đều là vật Tiên Thiên.

Trong hang đá trên vách núi, có một tế đài nhỏ, trên tế đài là một khối bia.

Huyết sát chi khí lượn lờ, trên bia hiển hiện từng đạo phù lục Thiên Đạo.

Cộng Công dùng Vu Hoàng Thiên Đạo ghi chép lại văn tự trên khối bia này, rồi xoay người rời đi.

Dưới đại địa, có một phong ấn khổng lồ, phong ấn này có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm tiết điểm.

Cộng Công đã gặp hai cái.

"Xem ra, các tiết điểm phong ấn còn lại cũng có thể tương tự." Cộng Công thầm nghĩ.

Hắn tiếp tục tiến về tiết điểm gần nhất.

Quả nhiên không nằm ngoài dự liệu của Cộng Công, lại một tế đài, trên tế đài là một khối bia, bên trên vẫn có cốt long.

Mỗi một đầu cốt long đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nguyên thần ký thác Thiên Đạo, có tự chủ ý thức.

Núi rừng rậm rạp, vách núi hoang lương, có sa mạc, rừng đá trơ trụi, Cộng Công đã đặt chân đến từng nơi một.

Trừ cốt long ở các tiết điểm phong ấn, Cộng Công không thấy bất kỳ sinh linh nào khác.

Không, các loại thiên tài địa bảo lại nhiều không đếm xuể.

Trong Nguyên Thế Giới, Tiên Thiên chí bảo cũng chẳng khá hơn cỏ dại trên đất là bao.

Cùng với việc Cộng Công đặt chân đến từng tiết điểm phong ấn, phù lục Thiên Đạo mà Vu Hoàng Thiên Đạo ghi chép lại càng ngày càng nhiều, khí vận Cộng Công thu hoạch được cũng không ngừng tăng lên.

Không, mỗi khi tước đoạt khí vận của một con cốt long, Cộng

Công cũng sẽ gánh chịu nhân quả lớn.

Nhân quả gánh chịu khi tước đoạt khí vận của một con cốt long không lớn, nhưng nhân quả gánh chịu khi tước đoạt khí vận của nhiều con cốt long thì lại lớn.

Do đó, sau khi tước đoạt khí vận của mười mấy con cốt long, Cộng Công cũng không còn tước đoạt khí vận nữa.

Hiện giờ, nhân quả trên người Cộng Công đã lớn.

Do nhân quả lớn trên thân, dẫn đến khí vận Cộng Công bất ổn.

Nếu không phải Cộng Công dùng Đại Đạo chí bảo Vô Cực Châu trấn áp khí vận, khí vận của hắn đã bắt đầu tiêu thất.

Khi thân thể và nguyên thần bị thương hồi phục, Cộng Công cũng thỉnh thoảng bay là là trên không.

Mặc dù với tu vi hiện tại của Cộng Công, bay trong Nguyên Thế Giới vẫn tốn sức, ngay cả bay thấp cũng tiêu hao cực lớn.

Cách mặt đất ngàn mét trên không, Cộng Công giẫm tường vân, nhưng pháp lực lại tiêu hao nhanh chóng.

Nếu ở trong Hỗn Độn, với tốc độ tiêu hao pháp lực hiện tại của Cộng Công, hắn có thể hồi phục nhanh chóng, nhưng trong Nguyên Thế Giới thì tốc độ hồi phục pháp lực lại chậm.

Tiếp theo, mục đích chủ yếu của Cộng Công ngoài việc dùng Vu Hoàng Thiên Đạo ghi chép từng khối văn tự trên bia đá, còn vận dụng huyết sắc đao khí hấp thu huyết sát chi khí.

Quả nhiên không nằm ngoài dự liệu của Cộng Công, từng tiết điểm phong ấn đều là tế đài, bia đá, cốt long.

Mười hai vạn chín ngàn sáu trăm tiết điểm phong ấn, đi hết từng cái một, ngay cả con đường ngắn nhất, cũng không phải Cộng Công

có thể hoàn thành trong thời gian ngắn.

Trên một ngọn núi lơ lửng giữa không trung vạn trượng, cả ngọn núi tinh oánh dịch thấu, là ngọc thạch Tiên Thiên.

Trên tế đài đỉnh núi, Cộng Công lại một lần nữa dùng Vu Hoàng Thiên Đạo ghi chép lại văn tự trên bia.

Không biết tự lúc nào, Cộng Công đã dùng Vu Hoàng Thiên Đạo ghi chép văn tự của mấy ngàn khối bia.

Mấy ngàn khối bia đều tàn khuyết không trọn vẹn, nhưng có thể tổ hợp lại.

Văn tự trên mỗi khối bia đều không giống nhau, hiện giờ, Vu Hoàng Thiên Đạo đã chỉnh hợp văn tự của mấy ngàn khối bia này.

Đó là văn tự Thiên Đạo trên bia đá.

Mặc dù Vu Hoàng Thiên Đạo kém xa Nguyên Thiên Đạo, nhưng đều là Thiên Đạo.

Dưới sự thôi diễn chỉnh hợp của Vu Hoàng Thiên Đạo, Cộng Công cũng đã hiểu rõ về bia văn.

"Vũ Đà Huyết Ma Kinh", có thể phong ấn vạn vật thiên địa, sở hữu sức mạnh bất khả tư nghị.

"Vũ Đà Huyết Ma sao?

Chương 512

Cũng không biết là cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nào.” Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Từ từng tế đài và bia đá ở các tiết điểm phong ấn, Cộng Công không thể nhìn ra chúng đã tồn tại bao lâu.

Có lẽ là phong ấn do Vũ Đà Huyết Ma thiết lập, cũng có lẽ là do Đại Năng khác, không biết đã phong ấn những gì.

Nhưng có một điểm có thể xác định, tu vi của người bố trí phong ấn sẽ không quá thấp, tám chín phần mười là phải vượt xa Cộng Công, e rằng còn vượt xa hơn nữa.

Mặc dù chỉ có được một phần nhỏ của Vũ Đà Huyết Ma Kinh, nhưng Cộng Công đã nhìn ra sự bất phàm của kinh văn này.

Người có thể ngộ ra Vũ Đà Huyết Ma Kinh, đạo hạnh tất nhiên vượt xa Cộng Công.

Không nói đến uy lực của Vũ Đà Huyết Ma Kinh, chỉ riêng mười hai vạn chín ngàn sáu trăm khối huyết sát bia này đã khủng bố rồi.

Mỗi một khối huyết sát bia đều ẩn chứa sức mạnh phi thường đáng sợ.

Nếu mười hai vạn chín ngàn sáu trăm khối huyết sát bia tổ hợp lại với nhau, sức mạnh to lớn tuyệt đối có thể nghiền nát Cộng Công.

Phải nói, phong ấn này thực sự là bút tích vĩ đại nhất Cộng Công từng thấy trong đời.

Phong ấn thì không kỳ lạ, nhưng phong ấn lại cường đại đến vậy thì khiến Cộng Công kinh thán. … Một thoáng cái, Cộng Công cũng đã ở Nguyên Thế Giới mấy năm.

Trong Vô Cực Châu, Vu Hoàng Thế Giới.

Vu Hoàng Thiên Đạo đang thôi diễn hoàn thiện Vũ Đà Huyết Ma Kinh.

Mặc dù Thiên Đạo chỉ ghi chép được mấy ngàn chữ Thiên Đạo trên bia, nhưng cũng đã thôi diễn ra một phần của Vũ Đà Huyết Ma Kinh.

Cùng với việc Vũ Đà Huyết Ma Kinh càng ngày càng hoàn thiện xuất hiện trong tay Cộng Công, hắn cũng càng cảm nhận được sự đáng sợ của kinh văn này.

Cũng thông qua Vũ Đà Huyết Ma Kinh càng ngày càng hoàn thiện, Cộng Công đối với phong ấn dưới đại địa cũng có nhận thức rõ ràng hơn.

May mắn là hắn đã không thu một khối huyết sát bia nào.

Nếu Cộng Công động đến một khối huyết sát bia, hậu quả sẽ đáng sợ hơn rất nhiều so với những gì hắn nghĩ.

Cùng với việc Cộng Công phi thăng Nguyên Thế Giới, mấy năm qua, Vu Hoàng Thiên Đạo cũng đã trưởng thành không ít.

Hiện giờ, số Hỗn Nguyên Thánh Nhân trong Vu Hoàng Thế Giới đã vượt qua hai mươi vị.

Hơn hai mươi Vu Thánh, tu vi thấp nhất là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ, cũng không thiếu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Một phân thân của Cộng Công xuất hiện trong không gian Thiên Đạo của Vu Hoàng Thiên Đạo.

Cộng Công đã truyền bá Vũ Đà Huyết Ma Kinh tàn khuyết không trọn vẹn này, để hơn hai mươi Vu Thánh đều biết.

Khi Cộng Công đưa ra quyết định, hơn hai mươi Vu Thánh nguyên thần ký thác Thiên Đạo cũng đã có được Vũ Đà Huyết Ma Kinh.

Ở một nơi nào đó trong Vu Hoàng Thế Giới, Hậu Thổ đang cảm ngộ Đại Đạo, nhưng đột nhiên lại có được kinh văn tàn khuyết không trọn vẹn.

Cẩn thận cảm thụ Vũ Đà Huyết Ma Kinh, Hậu Thổ cũng biết kinh văn này khủng bố.

Hiện giờ, những gì Hậu Thổ thu hoạch được còn cách xa so với một Vũ Đà Huyết Ma Kinh hoàn chỉnh.

Tu vi của Hậu Thổ hơi mạnh hơn một chút so với các Thánh khác trong Vu Hoàng Thế Giới, lại có huyết mạch Bàn Cổ, sau khi có được kinh văn tàn khuyết không trọn vẹn này, nàng cũng cố gắng hoàn thiện nó.

Sau khi Hậu Thổ có được Vũ Đà Huyết Ma Kinh, từng Vu Thánh trong Vu Hoàng Thế Giới cũng đều có được.

Dưới ý chí vĩ đại của Cộng Công, trong một thời gian ngắn, hơn hai mươi Vu Thánh đều đã thu hoạch được.

Hơn hai mươi Vu Thánh đều có được Vũ Đà Huyết Ma Kinh tàn khuyết không trọn vẹn, từng người đều cố gắng hoàn thiện.

Dưới sự giúp đỡ của hơn hai mươi Vu Thánh, tốc độ thôi diễn của Cộng Công cũng nhanh hơn.

Quan sát Vu Hoàng Thế Giới đã lâu, đặc biệt là hơn hai mươi Vu Thánh, mỗi khi một Vu Thánh nào đó hoàn thiện thêm một chút Vũ Đà Huyết Ma Kinh, Vu Hoàng Thiên Đạo đều sẽ biết.

Có sự "toàn lực giúp đỡ" của hơn hai mươi Vu Thánh, tốc độ thôi diễn Vũ Đà Huyết Ma Kinh của Vu Hoàng Thiên Đạo hiển nhiên tăng tốc.

Ngoài việc sắp xếp ổn thỏa Thiên Đạo của Vu Hoàng Thế Giới, tránh bị kéo lùi, Cộng Công tiếp tục tiến đến tiết điểm gần nhất tiếp theo.

Ghi chép thêm một khối văn tự trên bia, Vũ Đà Huyết Ma Kinh mà Cộng Công nắm giữ cũng càng hoàn thiện hơn.

Thời gian chậm rãi trôi, Cộng Công cũng đã ở Nguyên Thế Giới hơn mười năm.

Mười mấy năm qua, hắn cũng đã đặt chân đến không ít nơi, thu hoạch không nhỏ.

Vũ Đà Huyết Ma Kinh hiện tại chỉ hoàn thiện khoảng một phần mười, là nhờ công lao của hơn hai mươi Vu Thánh trong Vu Hoàng Thế Giới.

Một ngày nọ, Cộng Công nhìn thấy khói bếp lượn lờ từ một thôn nhỏ trong thâm sơn ở đằng xa.

Cách mấy vạn dặm, nhưng Cộng Công lại nhìn thấy rất rõ ràng, đó là một thôn nhỏ.

Thôn không lớn, chỉ có mười mấy hộ gia đình, gộp lại cũng không đủ trăm người.

Đó là một hoang thôn, cả nam nữ già trẻ gộp lại cũng chỉ mấy chục người.

Tu vi thấp nhất là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tu vi cao thì gần với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Trong Nguyên Thế Giới, tu vi Chuẩn Thánh viên mãn cũng không thể tồn tại, vì vậy, tu vi thấp nhất của sinh linh đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Cộng Công đã trải qua hai thế giới Hồng Hoang, nhưng gộp lại

cũng không đáng kể so với Nguyên Thế Giới.

Giống như hai thế giới Hồng Hoang mà Cộng Công đã trải qua, nếu vô số thế giới Hồng Hoang gộp lại với nhau, mới có thể sản sinh ra một thế giới như Nguyên Thế Giới.

Sáng sớm, đầu phía đông thôn, một thiếu niên đang tu luyện.

Thiếu niên nhìn qua không lớn, khoảng mười lăm mười sáu tuổi, tướng mạo bình thường, da ngăm đen, mặc y phục vải thô, thân hình cường tráng.

Pháp môn tu luyện của thiếu niên thô thiển, vì vậy, mặc dù cố gắng tu luyện, tu vi lại không tiến bộ nhiều.

Theo cách tu luyện của thiếu niên, mấy cái vô lượng lượng kiếp trôi qua, tu vi của hắn cũng không thể đột phá từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ lên trung kỳ.

Thiếu niên không hề phát hiện, cách đó không xa, một đôi mắt đang nhìn chằm chằm, đó chính là mắt của Cộng Công.

Cộng Công đứng ngoài hoang thôn, ánh mắt dán chặt vào thiếu niên đầu phía đông thôn.

Khí vận của thiếu niên quá cường đại.

Khí vận hiện tại của Cộng Công so với thiếu niên thì kém xa.

"Khí vận chi tử sao?" Cộng Công thầm nghĩ.

Thế giới Thiên Đạo nào cũng có khí vận chi tử.

Khí vận chi tử cũng có thể gọi là nhân vật chính, khi trưởng thành có thể làm rạng rỡ một thời đại.

Với sự rộng lớn của Nguyên Thế Giới, khí vận chi tử cũng không biết sẽ có bao nhiêu.

Cộng Công gần như có thể khẳng định, thiếu niên trước mắt chính là một khí vận chi tử.

Dưới sự quan sát của Cộng Công, khí vận trên người thiếu niên không ngừng tăng lên.

Cùng với thời gian, khí vận của thiếu niên không ngừng tăng cường, nhưng không biết cuối cùng sẽ đạt đến độ cao nào.

Khí vận khổng lồ hình thành một cái hoa cái, bao phủ toàn thân thiếu niên.

Mặc dù khí vận lớn, nhưng thiếu niên hiện tại vẫn chưa quật khởi.

Suy nghĩ một lát, Cộng Công đi về phía thiếu niên.

Khi Cộng Công lại gần, thiếu niên mới nhận ra.

"Người sao?" Thiếu niên mở miệng hỏi.

"Có thể gọi ta là Cộng Công." Cộng Công tùy ý đáp.

"Cộng Công, một trong Thập Nhị Tổ Vu?" Thiếu niên trợn tròn mắt.

Cộng Công cũng sửng sốt, không ngờ tên của hắn lại nổi tiếng đến vậy trong Nguyên Thế Giới.

"Pháp tu luyện của ngươi quá thô thiển, tu luyện như vậy, muốn có đột phá tu vi thì quá khó." Cộng Công tùy ý nói.

Chương 513

Thiếu niên cẩn thận đánh giá Cộng Công, hoàn toàn không thể nhìn thấu tu vi của Cộng Công.

Suy nghĩ một lát, thiếu niên "phịch" một tiếng quỳ xuống, thỉnh cầu Cộng Công thu làm đồ đệ.

"Đứng lên." Cộng Công vung tay, một cỗ pháp lực nâng thiếu niên dậy.

Tiếp theo, Cộng Công và thiếu niên trò chuyện.

Thiếu niên tên là Diên, hiểu biết không ít về Nguyên Thế Giới.

Thông qua trò chuyện với Diên, Cộng Công cũng có được nhiều hiểu biết hơn về thế giới này.

Diên cũng biết Cộng Công từ một thế giới Hồng Hoang quật khởi, phi thăng lên Nguyên Thế Giới.

Mặc dù trong lòng có chút tiếc nuối, nhưng Diên cũng nhanh chóng bình tĩnh lại.

Cộng Công cuối cùng cũng biết được nơi mình đang ở, đó chính là Tử Vong Cấm Địa.

Tử Vong Cấm Địa là phong ấn do Vũ Đà Huyết Ma bố trí, phong ấn một Thần Vương.

Tử Vong Cấm Địa nằm trong cảnh nội Đại Việt.

Đại Việt nằm trong Cửu Châu, là một trong Bách Quốc Cửu Châu.

Ngoài Cửu Châu, có vô số quốc gia, môn phái, v.v.

Phụ thân của Diên dẫn hắn và muội muội tị nạn, chạy vào Tử Vong Cấm Địa.

Sau đó phụ thân và muội muội qua đời, còn Diên thì may mắn sống sót.

Từ bên ngoài đi vào Tử Vong Cấm Địa thì dễ, nhưng muốn đi ra khỏi Tử Vong Cấm Địa thì lại khó khăn.

Diên sở dĩ nỗ lực tu luyện, là muốn nâng cao tu vi để đi ra ngoài, muốn phục sinh phụ thân và muội muội.

"Tiến vào Tử Vong Cấm Địa, người có thể sống sót thì vạn người không được một.

Tuy nhiên, Đại Việt mỗi năm đều chiến tranh với các quốc gia khác, vô số gia đình tan cửa nát nhà, vợ con ly tán, sẽ có một số người tiến vào Tử Vong Cấm Địa." Diên nói.

Cộng Công cũng có thể hiểu được.

Mặc dù tỷ lệ sống sót khi tiến vào Tử Vong Cấm Địa là vạn người không được một, nhưng khi đã cận kề cái chết, tiến vào Tử Vong Cấm Địa cũng là một con đường.

Nếu có thể sống sót, thì cũng là kiếm được.

Theo lời Diên, trong Tử Vong Cấm Địa tồn tại một loại sức mạnh đặc biệt, khiến những người tiến vào thân tử đạo tiêu.

Người có thể sống sót, cũng chỉ có trăm năm thọ mệnh.

Ngay cả Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, trong Tử Vong Cấm Địa, nhiều nhất cũng chỉ có trăm năm thọ mệnh.

Đối với lời Diên nói, Cộng Công có chút hoài nghi.

Cộng Công cảm giác, thọ mệnh của hắn là vô hạn, không chỉ có thể sống trăm năm.

Cộng Công ở Tử Vong Cấm Địa cũng không ngắn, nhưng vẫn sống tốt.

Cộng Công lại hỏi về Vũ Đà Huyết Ma và Thần Vương bị phong ấn, nhưng Diên cũng không hiểu biết nhiều.

Cả Tử Vong Cấm Địa rất lớn.

Theo lời Diên, ngoài hoang thôn này, có mấy thôn khác, nhưng Diên chỉ biết những thôn đó.

Có lẽ còn có những thôn mà Diên không biết.

Theo tỷ lệ sống sót vạn người không được một, cộng thêm chỉ có trăm năm thọ mệnh ngắn ngủi, vậy thì việc có thể thấy mấy chục người trong Tử Vong Cấm Địa cũng không tệ.

Mấy chục người sống trong hoang thôn đều ngạc nhiên trước sự xuất hiện của Cộng Công, có người nhiệt tình, cũng có người lạnh nhạt.

Trong nhà Diên, một căn nhà tranh bình thường, hàng rào nhỏ, trồng một ít trái cây và rau củ, đều là Tiên Thiên linh căn.

Bên ngoài thôn có một số ruộng đất, cũng trồng không ít Tiên Thiên linh căn.

Suy nghĩ một lát, Cộng Công truyền Cửu Chuyển Huyền Công cho Diên.

Mặc dù không thu Diên làm đệ tử, nhưng thông qua Diên mà Cộng Công có thêm hiểu biết về Nguyên Thế Giới, cũng cuối cùng làm rõ được tình cảnh hiện tại, Cộng Công tự nhiên phải cho một ít lợi ích.

Cửu Chuyển Huyền Công mà Cộng Công truyền thụ có thể tu luyện Bàn Cổ Chân Thân.

So với công pháp mà Diên đang tu luyện, Cửu Chuyển Huyền Công mà Cộng Công truyền thụ thì tốt hơn rất nhiều.

Có được Cửu Chuyển Huyền Công, Diên cũng kinh ngạc không

nhỏ.

“Cửu Chuyển Huyền Công?

Có thể tu thành Bàn Cổ Chân Thân?” Trong lòng Diên cũng không thể bình tĩnh.

Bàn Cổ đã khai tịch Nguyên Thế Giới.

Nguyên Thế Giới có Tam Thanh, có Thập Nhị Tổ Vu, có Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cũng có Phục Hy và Nữ Oa, v.v.

Về cơ bản, những nhân vật quan trọng trong thế giới Hồng Hoang, Nguyên Thế Giới cũng đều có.

Cửu Chuyển Huyền Công tu luyện thân thể, Cửu Chuyển Nguyên Công tu luyện nguyên thần.

Cộng Công đã truyền Cửu Chuyển Huyền Công cho Diên, còn về Cửu Chuyển Nguyên Công thì tạm thời chưa truyền thụ.

Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công hợp nhất thành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, là bản lĩnh lập thân của Cộng Công.

Mối quan hệ giữa hắn và Diên chưa đủ tốt để truyền thụ cả Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công.

Chiều tối, hoàng hôn buông xuống, bầu trời như bị máu nhuộm đỏ, toát ra vẻ quỷ dị.

Gió lạnh như dao lướt qua.

Trong hoang thôn, Diên đang tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Kể từ khi Cộng Công truyền thụ Cửu Chuyển Huyền Công cho hắn, hắn đã nóng lòng tu luyện.

Có thể thấy, Diên khao khát sức mạnh, muốn trở nên cường đại, muốn rời khỏi Tử Vong Cấm Địa.

Diên ở Tử Vong Cấm Địa chỉ có thể sống trăm năm, trong thời gian trăm năm ngắn ngủi, muốn phục sinh phụ thân và muội muội, thì không hiện thực.

Người đã thân tử đạo tiêu trong Tử Vong Cấm Địa, muốn phục sinh thì quá khó.

Khi Diên tu luyện, Cộng Công cũng ở một bên quan sát.

Do Diên vốn có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nên tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công lại thần tốc.

Trong một thời gian ngắn, Diên đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ tám.

Tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công khiến Diên thoát thai hoán cốt, thân thể hiện tại cũng cường tráng, càng có huyết mạch Bàn Cổ.

Trong trường hợp bình thường, chỉ những người có huyết mạch Bàn Cổ mới có thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Vu Tộc đều có huyết mạch Bàn Cổ, vì vậy, có thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Nhưng có một trường hợp khác, đó là tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công mà sinh ra huyết mạch Bàn Cổ.

Diên tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đã có huyết mạch Bàn Cổ.

Ban đầu, vì không có huyết mạch Bàn Cổ, Diên đã phải chịu đựng nỗi đau lớn khi tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Thân thể hắn như bị xé rách, trong nỗi đau ấy, thân thể hắn đã thoát thai hoán cốt, từ không có huyết mạch Bàn Cổ mà có được.

Với tu vi của Diên, nếu ban đầu đã có huyết mạch Bàn Cổ, muốn

tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ tám, thì có thể nhanh hơn nữa.

Mặc dù không có Cửu Chuyển Nguyên Công, nhưng vì sự đặc thù của Nguyên Thế Giới, tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công trong thế giới này có thể đạt đến chuyển thứ chín.

Lúc trước, Cộng Công đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Cửu Chuyển Nguyên Công đều đến chuyển thứ tám.

Muốn lĩnh ngộ Lực chi Pháp Tắc, lại phải phá vỡ Hỗn Độn chất cốc, mới có thể đồng thời đột phá hai loại công pháp lên chuyển thứ chín.

Phải nói, Nguyên Thế Giới thật sự cường đại.

Chương 514

Chỉ tu luyện một Cửu Chuyển Huyền Công, cũng có thể đạt đến chuyển thứ chín.

Không, Cửu Chuyển Huyền Công cũng vậy, Cửu Chuyển Nguyên Công cũng vậy, từ chuyển thứ tám đột phá lên chuyển thứ chín đều là một cửa ải khó khăn.

Diên trong thời gian ngắn đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ tám, nhưng muốn đột phá lên chuyển thứ chín thì không dễ dàng nữa.

"Nếu cố gắng tu luyện một hai tháng, hẳn là có thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ chín." Cộng Công thầm tính.

Với tu vi Thánh Nhân sơ kỳ hiện tại của Diên, nếu tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ chín, việc đột phá Thánh Nhân trung kỳ gần như là tất yếu.

Lúc này, ánh mắt Cộng Công nhìn về phía chiếc nhẫn trên ngón tay phải của Diên.

Chiếc nhẫn cổ kính nhìn qua bình thường, nhưng Cộng Công vừa rồi lại cảm nhận được ba động thần thức cường đại.

Thần sắc vô cùng ngưng trọng nhìn chiếc nhẫn trên tay phải Diên, Cộng Công vận dụng thần thức cường đại, xung kích về phía nó.

"Bùm!" Khi thần thức Cộng Công xung kích chiếc nhẫn trên tay phải Diên, lập tức, chiếc nhẫn chấn động, một thần hồn hiện ra.

Chiếc nhẫn, ông nội lưu lại?

Đây là ngón tay vàng của Diên!

Không, khi nhìn rõ thần hồn hiện ra từ chiếc nhẫn, Cộng Công sửng sốt.

Thần hồn đầu rồng thân người, ba đầu sáu tay.

Thần hồn cực kỳ cường đại, còn mạnh hơn nguyên thần của Cộng Công.

Diên đang tu luyện cũng bị kinh động, kinh ngạc nhìn thần hồn cường đại thoát ra từ chiếc nhẫn.

Chiếc nhẫn này là vật gia truyền của Diên, một trung phẩm Tiên Thiên linh bảo.

Trong Nguyên Thế Giới, trung phẩm Tiên Thiên linh bảo chỉ là rác rưởi, nhưng vì là vật gia truyền, Diên vẫn luôn mang theo.

Không ngờ bên trong chiếc nhẫn lại ẩn giấu một thần hồn cường đại, khiến trong lòng Diên cũng không thể bình tĩnh.

Nếu không phải Diên tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, thần hồn cường đại cũng sẽ không kinh động Cộng Công.

"Thần thánh phương nào?" Diên nhìn chằm chằm thần hồn cường đại thoát ra từ chiếc nhẫn.

Thần hồn cường đại hoàn toàn bỏ qua Cộng Công, nhìn chằm chằm Diên.

"Tu vi yếu quá, nhưng thân thể thì được, miễn cưỡng có tư cách trở thành vật chứa của bổn tôn." Thần hồn cường đại nói.

Nghe lời thần hồn cường đại nói, sắc mặt Cộng Công lạnh đi.

Xem ra, thần hồn cường đại muốn đoạt xá Cộng Công.

Đoạt xá không thể tùy tiện, thần hồn cường đại muốn đoạt xá, càng phải chọn vật chứa tốt.

Hiện giờ, thần hồn cường đại lại nhìn trúng thân thể Cộng Công, muốn đoạt xá Cộng Công.

“Muốn đoạt xá ta?

E rằng không làm được.” Cộng Công lạnh lùng cười.

Mặc dù không biết thần hồn cường đại là thần thánh phương nào, nhưng lại mang đến áp lực không nhỏ cho Cộng Công.

Thần hồn cường đại cũng không nói nhiều nữa, trực tiếp thi triển thần thông.

Thần thức của thần hồn mạnh hơn Cộng Công, pháp lực cũng không yếu hơn Cộng Công.

Nếu có thêm một thân thể cường đại, thực lực của thần hồn sẽ tăng lên đáng kể.

Chỉ thấy, pháp lực của thần hồn cường đại ngưng tụ thành từng phù lục.

Chỉ chớp mắt, mấy ngàn vạn phù lục pháp lực, hình thành một phù lục đại trận.

Nếu bị phù lục đại trận đánh trúng, Cộng Công cũng sẽ bị cấm cố.

Hiển nhiên, thần hồn cường đại muốn trước tiên cấm cố Cộng Công, khiến Cộng Công không thể cử động, không có sức phản kháng, rồi mới ung dung đoạt xá.

Mấy ngàn vạn phù lục pháp lực phân tán ra, bao phủ một phạm vi lớn, Cộng Công muốn hoàn toàn tránh né cũng không dễ dàng.

Ngoài phù lục pháp lực tạo thành cấm cố đại trận, thần hồn cường đại còn vận dụng Nhân Quả Pháp Tắc.

Không sai, Nhân Quả Pháp Tắc.

Tam Thiên Pháp Tắc, Không Gian vi Vương, Thời Gian vi Tôn, Nhân Quả bất hiển, Vận Mệnh chí cao, Nhất Lực phá vạn pháp.

Nhân Quả Pháp Tắc trong Tam Thiên Pháp Tắc cũng là một loại pháp tắc cực kỳ cường đại.

Thần hồn cường đại này đã hình thành Pháp Tắc Đại Đạo của Nhân Quả Pháp Tắc.

Hiện giờ, Pháp Tắc Đại Đạo của Nhân Quả Pháp Tắc xuất hiện bên ngoài cấm cố đại trận của phù lục pháp lực.

Nếu Cộng Công ở trong phù lục đại trận pháp lực, sẽ bị cấm cố.

Nếu thoát khỏi phù lục đại trận, sẽ phải đối mặt với Pháp Tắc Đại Đạo của Nhân Quả Pháp Tắc.

Với tốc độ của Cộng Công, nếu toàn lực tăng tốc, cũng có chút tự tin có thể thoát ra ngoài.

Cấm cố đại trận do mấy ngàn vạn phù lục pháp lực hình thành không hề tầm thường, khiến Cộng Công có cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

Suy nghĩ một lát, Cộng Công loé người về phía bên ngoài phù lục đại trận.

Chưa kịp Cộng Công thoát khỏi phù lục đại trận, đại trận đã vận hành.

Cùng với đại trận vận hành, một cỗ sức mạnh cấm cố đáng sợ từ bốn phương tám hướng, tác dụng lên thân Cộng Công.

Nhìn Cộng Công sắp thoát khỏi phù lục đại trận, lại bị Pháp Tắc Đại Đạo của Nhân Quả Pháp Tắc ngăn cản.

Pháp Tắc Đại Đạo của Thời Không Cộng Công yếu hơn Pháp Tắc Đại Đạo của Nhân Quả Pháp Tắc không ít, muốn phá vỡ sự ngăn cản

của Pháp Tắc Đại Đạo Nhân Quả thì không được.

Bị Pháp Tắc Đại Đạo Nhân Quả ngăn cản như vậy, Cộng Công đã không kịp thoát khỏi phù lục đại trận.

Sức mạnh cấm cố tác dụng lên thân Cộng Công càng ngày càng cường đại.

Cùng với sức mạnh cấm cố không ngừng tăng cường, Cộng Công chỉ cảm thấy cử động càng ngày càng khó khăn.

Vận dụng pháp lực cũng tăng thêm độ khó.

Diên thấy thần hồn cường đại đối phó Cộng Công, vừa kinh vừa nộ.

Tay trái Diên đấm một quyền về phía chiếc nhẫn trên tay phải.

Vì thần hồn cường đại thoát ra từ chiếc nhẫn, không nghi ngờ gì là ký thác vào chiếc nhẫn.

Vậy thì, phá hủy chiếc nhẫn, có lẽ có thể khiến thần hồn cường đại bị tổn thương, cũng giúp được Cộng Công.

"Bùm!" Dưới một quyền của Diên, chiếc nhẫn trên tay phải biến thành mảnh vụn.

"Bùm!" Chiếc nhẫn trong tay Diên bị một quyền đánh nát.

Khi chiếc nhẫn bị hủy, thần hồn cường đại đang đối phó Cộng Công cũng bị ảnh hưởng một chút, nhưng ảnh hưởng không lớn.

"Hừ!" Cười khinh miệt một tiếng, thần hồn cường đại liếc nhìn Diên, sau đó không còn để ý nữa, toàn lực đối phó Cộng Công.

Vận dụng Pháp Tắc Đại Đạo của Nhân Quả ngăn cản một chút, khiến Cộng Công không kịp thoát khỏi phù lục đại trận.

Hiện giờ, Cộng Công muốn thoát ra khỏi phù lục đại trận thì khó

khăn rồi.

Cùng với phù lục đại trận vận chuyển, sức mạnh cấm cố càng ngày càng cường đại tác dụng lên thân Cộng Công.

Cứ như vậy, không bao lâu, Cộng Công cũng sẽ không thể cử động.

Đến lúc đó, thần hồn cường đại sẽ bắt đầu đoạt xá, Cộng Công cũng khó mà phản kháng.

Hét lớn một tiếng, Cộng Công vung tay, một đạo huyết sắc đao khí xuất hiện.

Huyết sắc đao khí này là do Huyết Thần Đao hấp thu huyết sát chi khí mà sinh ra, không phải thần thông, cũng không phải pháp bảo, mà là một tồn tại đặc biệt.

Do hấp thu lượng lớn huyết sát chi khí, uy lực của huyết sắc đao khí vượt xa Tiên Thiên chí bảo, có thể sánh ngang Đại Đạo chí bảo.

Chương 515

Cùng với huyết sắc đao khí vừa xuất hiện, Cộng Công lập tức cảm thấy lực cấm cố giảm đi không ít, khiến hắn cũng nhẹ nhõm hơn.

"Sức mạnh Vũ Đà?" Thần hồn cường đại cũng sửng sốt.

Trong khoảnh khắc, huyết sát chi khí đã lượn lờ trước mặt thần hồn cường đại, nhìn thấy sắp công kích.

"Bùm!" Sức mạnh của thần hồn cường đại chống đỡ huyết sắc đao khí, nhưng cũng không hề dễ dàng.

Khi Diên tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, thần hồn cường đại cũng không thể tránh khỏi việc bị bộc lộ.

Cộng Công không phát hiện thần hồn cường đại, nhưng khi Diên tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến chuyển thứ chín, hắn cũng sẽ cảm nhận được thần hồn cường đại.

Trên thực tế, Diên có thể sống sót trong Tử Vong Cấm Địa, cũng là nhờ sự giúp đỡ của thần hồn cường đại.

Nếu không có sự giúp đỡ của thần hồn cường đại, Diên không thể nào sống sót trong Tử Vong Cấm Địa.

Vốn dĩ, thần hồn cường đại muốn bồi dưỡng Diên, khiến Diên cường đại, rồi đoạt xá Diên, hoặc đoạt xá người khác.

Hiện tại, Diên chưa đủ tư cách trở thành vật chứa của thần hồn cường đại.

Ít nhất cũng phải tu vi của Diên đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, mới miễn cưỡng đủ tư cách trở thành vật chứa của thần hồn cường đại.

Uy lực của huyết sắc đao khí tuy không nhỏ, nhưng không thể phá vỡ sức mạnh của thần hồn cường đại.

Có huyết sắc đao khí chia sẻ áp lực, Cộng Công nhẹ nhõm hơn rất nhiều, khiến thần hồn cường đại nổi giận.

"Vốn không muốn vận dụng, hiện giờ xem ra, không vận dụng thì không được." Thần hồn cường đại nói.

Ngay khi lời thần hồn cường đại vừa dứt, trong tay hắn xuất hiện một đoàn sức mạnh Hư Vô.

Hỗn Độn là khởi đầu của vạn vật, cũng là kết thúc của vạn vật.

Hư không Hỗn Độn vỡ nát, nối liền với Hư Vô.

Đúng như câu nói vô trung sinh hữu, nắm giữ sức mạnh Hư Vô, có thể không ngừng sản sinh Hỗn Độn Hồng Mông cùng vạn vật thiên địa.

Mặc dù thần hồn cường đại này sở hữu một đoàn nhỏ Hư Không chi lực, nhưng lại không thể nắm giữ sức mạnh Hư Vô.

Hắn chỉ là cơ duyên xảo hợp có được một đoàn nhỏ sức mạnh Hư Vô mà thôi.

Mặc dù chỉ là một đoàn nhỏ sức mạnh Hư Vô, nhưng cũng đủ để khiến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng phải sợ hãi.

Nếu đoàn sức mạnh Hư Vô trong tay thần hồn cường đại này công kích Cộng Công, e rằng cũng sẽ thân tử đạo tiêu.

Ngay cả khi có Vu Hoàng Thiên Đạo, cũng không đủ để sống sót dưới đoàn sức mạnh Hư Vô đó.

"Sức mạnh Hư Vô?!" Cộng Công trợn tròn mắt, không dám tin.

Cộng Công thực sự không ngờ thần hồn cường đại này lại sở hữu một đoàn sức mạnh Hư Vô, thế này thì phiền phức rồi.

Khi sức mạnh Hư Vô vừa xuất hiện, Cộng Công cũng có cảm giác nguy hiểm chưa từng có.

Không, thần hồn cường đại muốn đoạt xá Cộng Công, chứ không phải hủy diệt thân thể Cộng Công.

Chỉ thấy, dưới sự thao túng của thần hồn cường đại, sức mạnh Hư Vô trong tay hắn công kích huyết sắc đao khí của Cộng Công.

Huyết sắc đao khí tuy uy lực có thể sánh ngang Đại Đạo chí bảo, nhưng so với sức mạnh Hư Vô thì quá yếu.

Chỉ một đoàn nhỏ sức mạnh Hư Vô, cũng không phải huyết sắc đao khí có thể chống lại.

"Bùm!" Tốc độ của sức mạnh Hư Vô quá nhanh, lại vì là Hư Vô, nên khiến người ta khó lòng phòng bị.

Cộng Công gần như chưa kịp phản ứng, huyết sắc đao khí của hắn đã bị sức mạnh Hư Vô đánh trúng.

Bị sức mạnh Hư Vô đánh trúng, huyết sắc đao khí biến mất với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Chốc lát, huyết sắc đao khí cũng hoàn toàn biến mất, đã quy về Hư Vô.

Nếu một sinh linh bị sức mạnh Hư Vô đánh trúng, thì còn triệt để hơn thần hình câu diệt.

Thần hình câu diệt may mắn thì chân linh có thể bảo toàn.

Chân linh không bị diệt, chỉ cần không quy về Hư Vô, thì có thể trọng sinh.

Một khi sinh linh hóa thành Hư Vô, chỉ có chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo mới có thể khiến nó phục sinh.

Biến huyết sắc đao khí của Cộng Công thành Hư Vô, sức mạnh

Hư Vô của thần hồn cường đại cũng tiêu hao không ít.

Vốn dĩ chỉ là một đoàn nhỏ sức mạnh Hư Vô, giờ lại càng ít hơn.

Mặc dù sức mạnh Hư Vô đã ít đi, nhưng uy hiếp đối với Cộng Công vẫn rất lớn.

Dưới sự gia trì của Vu Hoàng Thiên Đạo chi lực, Cộng Công bị sức mạnh Hư Vô công kích cũng sẽ bị trọng thương không thể tránh khỏi.

Nhưng thần hồn cường đại lại không thao túng sức mạnh Hư Vô công kích Cộng Công.

Tiếp theo, sức mạnh Hư Vô bức Cộng Công phải bó tay bó chân.

Do Cộng Công bó tay bó chân, tác dụng của cấm cố đại trận do mấy ngàn vạn phù lục pháp lực hình thành cũng lớn hơn.

Cộng Công chỉ cảm thấy lực cấm cố tác dụng lên thân càng ngày càng lớn.

Dần dần, Cộng Công đã khó mà cử động.

Cảm thấy đã đủ rồi, thần hồn cường đại không khỏi tiếc nuối nhìn sức mạnh Hư Vô.

Sử dụng sức mạnh Hư Vô thì đơn giản, nhưng thần hồn cường đại lại không có năng lực thu hồi.

Hiện giờ, hắn cảm thấy không cần thiết phải sử dụng sức mạnh Hư Vô nữa.

Thế là, sức mạnh Hư Vô biến mất không thấy tăm hơi.

Khi sức mạnh Hư Vô biến mất, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

“Bây giờ, thân thể của ngươi thuộc về ta rồi.” Thần hồn cường

đại tiến đến gần Cộng Công.

“Nói quá nhiều rồi.” Cộng Công lạnh lùng cười.

Sức mạnh của Vu Hoàng Thiên Đạo gia trì lên thân thể, thực lực Cộng Công tăng cường đáng kể, mạnh mẽ thoát khỏi sự trói buộc.

“Gì?” Thần hồn cường đại cũng kinh ngạc.

Sau sự kinh ngạc, sắc mặt thần hồn cường đại âm trầm vô cùng.

Lúc này, thần hồn cường đại cũng biết mình đã bị Cộng Công lừa.

Cộng Công trước đó cố ý bị cấm cố, để thần hồn cường đại mất cảnh giác, cảm thấy đại cục đã định, cũng khiến sức mạnh Hư Vô tiêu thất.

Hiện tại, tự sức mạnh Hư Vô uy hiếp đã không còn, thần hồn cường đại muốn bắt đầu đoạt xá, Cộng Công cũng không còn giả vờ nữa.

“Sở hữu một Thiên Đạo.” Sắc mặt thần hồn cường đại khó coi.

Vu Hoàng Thiên Đạo tuy kém xa Nguyên Thiên Đạo, nhưng trong cục diện hiện tại, tác dụng mà nó có thể phát huy thì rất lớn.

Có sự gia trì của sức mạnh Vu Hoàng Thiên Đạo, thực lực Cộng Công hiện tại có thể sánh ngang Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 2.

Thần hồn cường đại này thực lực không đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 2.

Không, nếu thần hồn cường đại thành công đoạt xá Cộng Công, thực lực hẳn là có thể đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 2.

Vừa thoát khỏi trói buộc, Cộng Công một quyền đánh về phía thần hồn cường đại.

“Oanh!” Công kích của Cộng Công cuồng mãnh vô song, thần hồn cường đại không dám cứng đối cứng, chật vật né tránh.

Phản ứng của thần hồn cường đại không chậm, nhưng vẫn không thể hoàn toàn tránh khỏi công kích của Cộng Công.

“Bùm!” Mặc dù tránh được yếu hại, nhưng thần hồn cường đại cũng đã bị thương.

“Khốn kiếp!” Thần hồn cường đại nghiến răng nghiến lợi.

Vì lo lắng sẽ hủy hoại thân thể Cộng Công, khi Cộng Công bị cấm cố, hắn cũng không còn sử dụng sức mạnh Hư Vô nữa.

Nếu thần hồn cường đại buông tay sử dụng sức mạnh Hư Vô, mặc dù chỉ là một đoàn nhỏ sức mạnh Hư Vô, cũng có khả năng giết chết Cộng Công.

Chương 516

Do không thể thu hồi sức mạnh Hư Vô, trong trường hợp không sử dụng, thần hồn cường đại cũng chỉ có thể để sức mạnh Hư Vô tiêu tán giữa thiên địa.

Hiện giờ, không có sức mạnh Hư Vô, thần hồn cường đại muốn đánh bại Cộng Công thì khó khăn rồi.

Lúc này Diên cũng thở phào nhẹ nhõm, khi Cộng Công bị cấm cố, hắn cũng toát mồ hôi hột.

Tình thế hiện tại, thần hồn cường đại muốn đoạt xá Cộng Công thì khó, Diên không đủ tư cách, những người còn lại trong hoang thôn cũng không đủ tư cách.

Lại thêm việc Diên đã hủy chiếc nhẫn, khiến thần hồn cường đại không còn nơi ký thác.

Cộng thêm Tử Vong Cấm Địa không hề tầm thường.

Cẩn thận cảm ứng thì không khó để phát hiện, thần hồn cường đại đang càng ngày càng suy yếu.

"Thực sự đã đánh giá thấp." Thần hồn cường đại thầm kêu khổ.

Ở bên ngoài, thần hồn cường đại chưa tìm được vật chứa tốt.

Trong Tử Vong Cấm Địa, đến nay cũng chỉ nhìn trúng thân thể Cộng Công.

Nhưng hiện tại, đoạt xá Cộng Công không mấy hiện thực.

Không thể đoạt xá Cộng Công, lại không thể rời khỏi Tử Vong Cấm Địa, thời gian dài, thần hồn cường đại cũng chỉ có một kết cục là hồn phi phách tán.

Bất kể thần hồn cường đại nói gì, Cộng Công vận pháp lực, vận dụng sức mạnh Vu Hoàng Thiên Đạo, công kích thần hồn cường đại.

Lại chiến đấu mấy hiệp, thần hồn cường đại hoàn toàn rơi vào thế hạ phong.

Tình cảnh bất lợi, thần hồn cường đại cũng xoay người bỏ chạy.

Thấy thần hồn cường đại bỏ chạy, Cộng Công không chút do dự đuổi theo.

Vì đã là địch đối, cộng thêm thực lực của địch nhân cường đại, Cộng Công càng không thể lơ là.

Trước tiên diệt thần hồn cường đại, cũng khiến Cộng Công bớt đi một ẩn họa.

Tốc độ của thần hồn cường đại cực nhanh, Cộng Công truy đuổi một đoạn, cũng bị mất dấu.

Nhưng thần hồn cường đại hẳn là không thể rời khỏi Tử Vong Cấm Địa.

Chỉ cần thần hồn cường đại còn ở trong Tử Vong Cấm Địa, vậy thì việc tìm vị trí của nó sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Tử Vong Cấm Địa không nhỏ, nhưng đặt trong Đại Tần thì chẳng lớn bao nhiêu, trong Cửu Châu thì càng không đáng kể.

Suy nghĩ một lát, Cộng Công phóng ra thần thức, thi triển thần thông Thiên Nhãn Địa Thính.

Cùng với thần thông Thiên Nhãn Địa Thính được thi triển, thần thức khổng lồ của Cộng Công cũng khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Trong phạm vi thần thức, mọi cảnh tượng, âm thanh, đều truyền đến Cộng Công.

Trong một thời gian ngắn, thần thức của Cộng Công cũng bao phủ toàn bộ Tử Vong Cấm Địa.

Tử Vong Cấm Địa tự thành một phương thế giới, có núi rừng, có vách núi, có sa mạc, có đầm lầy, không nhất quán.

Phần lớn Tử Vong Cấm Địa đều u ám, một phần nhỏ nơi có sinh cơ dồi dào, nhưng lại càng nguy hiểm hơn.

Ngoài những sinh linh từ bên ngoài tiến vào Tử Vong Cấm Địa, Tử Vong Cấm Địa cũng thai nghén không ít sinh linh.

Dưới Thiên Nhãn Địa Thính của Cộng Công, cộng thêm đạo hạnh Vu Hoàng Thiên Đạo trong Vô Cực Châu, chỉ một lát sau đã cảm ứng được khí tức của thần hồn cường đại.

Biết vị trí của thần hồn cường đại, Cộng Công cũng không trì hoãn, lập tức chạy đến.

Đã bỏ chạy không biết bao nhiêu ức dặm, thấy Cộng Công không đuổi kịp, thần hồn cường đại cũng thở phào nhẹ nhõm.

Trong một đầm lầy âm u, thần hồn cường đại ẩn mình trong bóng tối.

Chưa kịp thần hồn cường đại nghỉ ngơi bao lâu, Cộng Công cũng đã đến.

Phát hiện Cộng Công đã đến, thần hồn cường đại cũng đại kinh thất sắc.

Không kịp nói nhiều, thần hồn cường đại lại tiếp tục bỏ chạy.

Bị Cộng Công đuổi kịp khó tránh khỏi một trận chiến.

Với thực lực hiện tại của thần hồn cường đại, khó mà chiếm tiện nghi.

Nếu chiến đấu với Cộng Công, thần hồn bản nguyên vốn đang tiêu

thất sẽ tiêu thất nhanh hơn.

Lại bỏ chạy ức vạn dặm, nhưng không lâu sau, thần hồn cường đại lại cảm giác được Cộng Công đến gần.

Bất kể thần hồn cường đại đó ẩn mình ở bất kỳ vị trí nào trong Tử Vong Cấm Địa, Cộng Công đều có thể tìm thấy.

Một truy một chạy.

Cộng Công không hề bỏ cuộc.

Do không có nơi ký thác, thần hồn bản nguyên của thần hồn cường đại không ngừng tiêu thất, từng chút một tiêu tán.

Cộng Công truy sát, khiến tình cảnh của thần hồn cường đại càng ngày càng tồi tệ.

Lại một lần truy sát, thần hồn cường đại lại không chạy nữa.

Thần hồn cường đại không thể rời khỏi Tử Vong Cấm Địa, lại không thể ẩn mình, cứ tiếp tục chạy trốn, chỉ có một con đường chết.

Hiện tại, thần hồn cường đại có thể liều chết một lần.

Trong quá trình bỏ chạy, thần hồn cường đại đã hấp thu lượng lớn linh khí thiên địa, tạm thời nâng cao thực lực.

Trong một thời gian ngắn, thực lực của thần hồn cường đại lại tăng lên đáng kể.

Với khí thế dốc hết toàn lực, thần hồn cường đại chủ động công kích Cộng Công.

"Oanh!" Công thế như trời sụp đất lở từ phía trước ập tới, khiến Cộng Công cũng động dung.

Trong tuyệt cảnh, thần hồn cường đại bùng phát ra sức mạnh đáng sợ, cũng tạo thành uy hiếp đối với Cộng Công.

“Tốt lắm.” Cộng Công lại không hề sợ hãi.

Cường giả phải nhất vãng vô tiền.

Đương nhiên, nhất vãng vô tiền cũng phải nhìn rõ tình hình.

Nếu đối mặt với sức mạnh Hư Vô, với thực lực hiện tại của Cộng Công, cộng thêm sức mạnh Vu Hoàng Thiên Đạo, cứng đối cứng cũng nguy hiểm.

May mắn sống sót, cũng nhất định sẽ bị trọng thương không thể tránh khỏi.

Hiện tại, mức độ nguy hiểm kém xa so với sức mạnh Hư Vô trước đó, vì vậy, Cộng Công mới dám chính diện một trận chiến.

Đối mặt với thần hồn cường đại đang công kích, Cộng Công một quyền đánh ra, sức mạnh của Vu Hoàng Thiên Đạo gia trì lên thân, khiến một quyền phát ra uy lực kinh người.

Nhanh chóng, Cộng Công và thần hồn cường đại cũng đối chọi cứng một chiêu.

Hai cỗ sức mạnh cường đại va chạm, trong khoảnh khắc đã san bằng phạm vi ức vạn dặm thành bình địa.

Cộng Công chỉ cảm thấy một cỗ cự lực cuồn cuộn, không khỏi lùi lại mấy trăm mét, thần hồn cường đại lại lùi lại mấy ngàn mét.

Mạnh yếu rõ ràng.

Ổn định thân hình, Cộng Công xông về phía thần hồn cường đại.

Lại chiến đấu mấy hiệp, thần hồn cường đại hoàn toàn bị áp chế.

Thấy địch không thắng được, thần hồn cường đại lại bỏ chạy, Cộng Công thì toàn lực truy sát.

Bất kể thần hồn cường đại sử dụng các loại thủ đoạn nào, cũng

không thể thoát khỏi diệt vong.

Cuối cùng, tiêu thất không ít bản nguyên, dẫn đến thực lực bị tổn thất nặng nề, thần hồn cường đại phát điên, tự bạo, muốn đồng quy vu tận với Cộng Công, nhưng lại quá muộn.

Thần hồn cường đại vừa chết, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hắn đã truy sát thần hồn cường đại này mấy chục năm.

Nếu không có những hạn chế của Tử Vong Cấm Địa, nếu ở bên ngoài, độ khó của việc truy sát thần hồn cường đại sẽ cực lớn.

Chương 517

Điều khiến Cộng Công không ngờ tới, là giết chết thần hồn cường đại lại có được đại công đức.

Lúc này, một đoàn đại công đức từ trên trời giáng xuống.

So với công đức ở Hồng Hoang và Vu Hoàng Thế Giới, công đức của Nguyên Thế Giới lại kinh người.

Khi một đoàn đại công đức giáng xuống thân Cộng Công, khí vận Cộng Công đang tăng cường, thực lực cũng đang đề thăng.

Dùng công đức đề thăng tu vi, tồn tại tệ đoan, Cộng Công biết rõ, nhưng hiện tại lại rất cần tăng cường thực lực.

Khi Cộng Công hấp thu xong đại công đức, tu vi của hắn cũng có tiến bộ không nhỏ.

Cộng Công có thể cảm nhận rõ ràng, tu vi của hắn đã nâng cao một cấp độ, đã từ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 1 đề thăng lên cấp 2.

Trong một thời gian ngắn, Cộng Công đã hấp thu công đức, tu vi của hắn cũng đề thăng một cấp độ.

Mặc dù chỉ từ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 1 đề thăng lên cấp 2, nhưng thực lực tăng cường lại không phải một chút.

Cảm nhận được thực lực bản thân tăng vọt, tâm trạng Cộng Công cũng tốt hơn.

Ngoài vui vẻ, Cộng Công cũng có chút suy nghĩ.

Một thần hồn cường đại, cũng không có bao nhiêu nghiệp lực, nhưng sau khi chết lại có đại công đức, thật sự không tầm thường.

Suy nghĩ một lát, Cộng Công vẫn không hiểu, liền dứt khoát không nghĩ nữa.

Giải quyết xong thần hồn cường đại, Cộng Công không vội vàng rời khỏi Tử Vong Cấm Địa.

Dưới lòng đất Tử Vong Cấm Địa có một phong ấn khổng lồ, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm tiết điểm, mỗi tiết điểm đều có một khối bia, đó là Đại Đạo chí bảo, trên đó có văn tự Thiên Đạo, ghi lại Vũ Đà Huyết Ma Kinh.

Hiện tại, Cộng Công vẫn chưa có được Vũ Đà Huyết Ma Kinh hoàn chỉnh.

Ngoài ra, phong ấn của Tử Vong Cấm Địa dường như là một Thần Vương, cũng khiến Cộng Công khá hứng thú.

Nhưng về tính cách, thực lực, căn cước của Thần Vương bị phong ấn, Cộng Công hoàn toàn không biết, cũng sẽ không dễ dàng giải khai phong ấn.

Trong Nguyên Thế Giới chắc chắn có người có thể giải khai phong ấn dưới Tử Vong Cấm Địa, nhưng phong ấn hiện tại lại đang rất tốt, không khỏi khiến người ta phải suy nghĩ nhiều.

Gần như có thể khẳng định, nếu giải khai phong ấn Tử Vong Cấm Địa, không nói đến việc Thần Vương bị phong ấn có biết ơn hay không, những phiền phức từ thế giới bên ngoài sẽ không nhỏ.

Vì vậy, Cộng Công sẽ không dễ dàng giải khai phong ấn, nhưng có được Vũ Đà Huyết Ma Kinh hoàn chỉnh thì lại có điều cần thiết.

Ngay lập tức, Cộng Công cũng đi đến chỗ Vũ Đà Huyết Sát Bia gần nhất.

Từng tế đài, mỗi tế đài đều sừng sững một khối bia.

Từng đầu cốt long tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cấp không cấu thành uy hiếp đối với Cộng Công.

Huyết sát chi khí tuy quỷ dị và cường đại, nhưng đối với Cộng Công hiện tại cũng không đáng kể.

Bởi vì tu vi đã đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 2, tốc độ của Cộng Công trong thế giới này cũng tăng lên đáng kể.

Bất kể là phi hành, hay thần hành, độn pháp, v.v., cấp 2 Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên và cấp 1 đều không cùng một cấp độ.

Với tốc độ nhanh nhất đến từng Vũ Đà Huyết Sát Bia, rồi dùng Vu Hoàng Thiên Đạo ghi chép lại văn tự trên bia.

Cùng với việc không ngừng ghi chép, Vũ Đà Huyết Sát Kinh trong Vu Hoàng Thiên Đạo cũng càng hoàn thiện hơn.

Các Vu Thánh trong Vu Hoàng Thế Giới cũng từng người thu hoạch không nhỏ.

Liên quan đến Vũ Đà Huyết Ma Kinh, Cộng Công đặt nó trong Vu Hoàng Thiên Đạo, tất cả Vu Thánh đều có thể đọc.

Không biết tự lúc nào, Cộng Công đã đi khắp mười hai vạn chín ngàn sáu trăm huyết sát bia, có được Vũ Đà Huyết Ma Kinh hoàn chỉnh.

Khi Vũ Đà Huyết Ma Kinh hoàn chỉnh, Vu Hoàng Thiên Đạo cũng chấn động.

Vũ Đà Huyết Ma Kinh hoàn chỉnh có sức mạnh bất khả tư nghị, nắm giữ cổ sức mạnh này đủ để ngang sức với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 7.

Điều đó có nghĩa là, phát huy Vũ Đà Huyết Ma Kinh có thể kháng

hành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Muốn phát huy uy năng lớn nhất của Vũ Đà Huyết Ma Kinh, tu vi đạo hạnh quả nhiên quan trọng, nhưng quan trọng hơn lại là Cửu U Huyết Sát Ma Thể.

Cửu U Huyết Sát Ma Thể cũng không tầm thường, chỉ có thể tu luyện ra trong U Minh Giới của Nguyên Thế Giới.

Thế giới Thiên Đạo cấp bậc không đủ, không thể sản sinh Cửu U Huyết Sát Ma Thể.

So với Bàn Cổ Chân Thân, Cửu U Huyết Sát Ma Thể thấp hơn một cấp bậc, nhưng khoảng cách cũng không quá lớn.

Cùng đẳng cấp tu vi, Cửu U Huyết Sát Ma Thể mạnh hơn Tổ Vu Chân Thân.

Cửu U Huyết Sát Ma Thể vừa thành, tu vi thân thể ít nhất cũng là Chuẩn Thánh.

Về lý thuyết, Cửu U Huyết Sát Ma Thể ở tu vi Chuẩn Thánh cũng có thể phát huy uy năng lớn nhất của Vũ Đà Huyết Ma Kinh.

Như vậy, với tu vi Chuẩn Thánh nghiền nát Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, kháng hành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đều có thể tồn tại.

"Mặc dù ta không có Cửu U Huyết Sát Ma Thể, nhưng ta lại có Bàn Cổ Chân Thân vượt qua Cửu U Huyết Sát Ma Thể, cộng thêm tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 2, phát huy uy năng lớn nhất của Vũ Đà Huyết Ma Kinh cũng không phải là không thể." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Vừa nghĩ, Cộng Công cũng mặc niệm pháp chú, hai tay kết ấn.

Pháp lực quán thông toàn thân.

Ngay sau đó, pháp lực của Cộng Công cũng chuyển hóa thành huyết sắc ma khí.

Chỉ thấy, huyết sắc ma khí phát ra từ thân Cộng Công càng ngày càng cường đại.

Lượng lớn huyết sắc ma khí tràn ngập giữa thiên địa, nơi nào nó đi qua, mọi thứ đều hóa thành tro tàn.

Chốc lát sau, Cộng Công cũng thu lại thần thông.

Cộng Công hiện tại chưa thể phát huy uy năng lớn nhất của Vũ Đà Huyết Ma Kinh, nhưng đối với uy lực của kinh văn này thì hắn cũng đã hiểu rõ.

Nếu Cộng Công vận dụng sức mạnh Vu Hoàng Thiên Đạo, phát huy uy lực lớn nhất của Vũ Đà Huyết Ma Kinh thì không khó.

Với tu vi hiện tại của Cộng Công, nếu phát huy uy lực lớn nhất của Vũ Đà Huyết Ma Kinh, thực lực có thể tăng lên khoảng 10%.

Có thể khiến thực lực Cộng Công tăng lên khoảng 10%, cũng không tệ rồi.

Còn về Tử Vong Cấm Địa, đó là mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Đại Đạo chí bảo, mượn sức mạnh thiên địa, đã phát huy Vũ Đà Huyết Ma Kinh đến một cấp độ bất khả tư nghị.

Ngay cả Cộng Công có thể phát huy uy lực lớn nhất của Vũ Đà Huyết Ma Kinh, so với phong ấn của Tử Vong Cấm Địa thì vẫn còn kém xa.

Sau khi Cộng Công thu lại thần thông, lại có một ý niệm yếu ớt truyền đến.

Đó là Thần Vương bị phong ấn đang cầu cứu.

Thần Vương bị phong ấn tự xưng là Thương Lan, đã bị phong ấn

mấy chục vạn vô lượng lượng kiếp.

Cộng Công cũng ngạc nhiên, một vô lượng lượng kiếp đã rất dài, huống chi là mấy chục vạn vô lượng lượng kiếp.

Còn về lý do Thần Vương Thương Lan bị phong ấn, theo thông tin ý niệm của Thần Vương Thương Lan truyền đến, là vì hắn phát hiện một bảo vật, sắp sửa luyện hóa, nhưng lại bị mấy ma đầu ám toán.

Mấy ma đầu này hợp sức cũng không địch nổi hắn, nên đã bố trí đại trận, phong ấn Thần Vương Thương Lan.

Nếu phong ấn được giải khai, Thần Vương Thương Lan triệt để luyện hóa bảo vật, người khác dù có giết Thần Vương Thương Lan cũng không lấy được bảo vật.

Với tiền đề không giải khai phong ấn, muốn lấy được bảo vật mà Thần Vương Thương Lan đã luyện hóa chín thành chín thì cũng khó khăn.

Đối với lời Thần Vương Thương Lan nói, Cộng Công cũng nửa tin nửa ngờ.

Nhưng độ tin cậy cũng có, Cộng Công đối với bảo vật mà Thần Vương Thương Lan luyện hóa có hứng thú.

Mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Đại Đạo chí bảo hợp lại cũng không bằng bảo vật đó?

"Đạo hữu, chỉ cần có thể giúp ta giải khai phong ấn, sau khi thoát khốn, bảo vật có thể chia một nửa cho đạo hữu.

Nếu không tin ta, ta có thể thề với Đại Đạo." Thần Vương Thương Lan nói.

Cộng Công trong lòng cũng đang suy tính.

Thần Vương Thương Lan đã dám thề với Đại Đạo, vậy thì hẳn là

không sai.

Nhưng những người thèm muốn bảo vật của Thần Vương Thương Lan e rằng không ít.

Chương 518

Nếu Cộng Công giải khai phong ấn, cũng không biết sẽ đắc tội bao nhiêu Đại Năng, đó không phải là rủi ro nhỏ.

"Bảo vật trong miệng ngươi, rốt cuộc là gì?" Cộng Công hỏi.

Nếu lợi ích đủ lớn, Cộng Công có thể cân nhắc giải khai phong ấn.

Thần Vương Thương Lan do dự rất lâu, cuối cùng cũng nói ra bảo vật đó.

Khi biết được bảo vật trong miệng Thần Vương Thương Lan, Cộng Công cũng không thể giữ bình tĩnh.

"Một đốt xương ngón tay của Tử Vong Chúa Tể?" Cộng Công như có điều suy nghĩ.

Chỉ riêng một đốt xương ngón tay đã vượt qua mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Đại Đạo chí bảo hợp lại, có thể thấy, Tử Vong Chúa Tể mạnh mẽ đến mức nào.

Về Chúa Tể, Cộng Công cũng biết sơ qua một chút.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 10 có thể độ Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ nhất, 90 Hỗn Nguyên Vô Cực có thể độ Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ chín.

Nếu có thể thành công độ Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ chín, cũng đã chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo.

Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 89 chính là Chúa Tể.

Chúa Tể đứng trên đỉnh Nguyên Thế Giới.

Cả Nguyên Thế Giới, Chúa Tể cũng không có mấy vị.

Một đốt xương ngón tay của Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 89, có thể thấy quý giá đến nhường nào.

"Chỉ cần đạo hữu cứu ta thoát khốn, một nửa đạo vận của xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể sẽ thuộc về đạo hữu." Thần Vương Thương Lan cam kết.

Xương ngón tay Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 89 tuy là dược liệu cực phẩm để luyện khí, nhưng quý giá nhất là đạo vận tàn lưu trên xương ngón tay.

Hiện giờ, Cộng Công chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 2.

Nếu có thể có được một chút đạo vận của Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 89, đạo hạnh tuyệt đối sẽ tiến bộ vượt bậc.

Cộng Công rơi vào trầm tư.

Rất lâu sau, Cộng Công từ bỏ ý định giải khai phong ấn.

Thần Vương Thương Lan có thể thề với Đại Đạo, vì vậy, lời hắn nói đáng tin.

Nhưng Cộng Công cũng có thể khẳng định, một khi cứu Thần Vương Thương Lan ra, nhất định sẽ phải gánh chịu hậu quả nghiêm trọng.

Không nói đến việc Thần Vương Thương Lan có dùng thủ đoạn hiểm độc nào để lừa Cộng Công hay không, hay người bên ngoài Tử Vong Cấm Địa điều tra, Cộng Công cũng sẽ đứng mũi chịu sào.

Cộng Công trì hoãn không động tĩnh, Thần Vương Thương Lan bị phong ấn cũng sốt ruột, lại một lần nữa cam kết.

Theo lời cam kết của Thần Vương Thương Lan, chỉ cần Cộng Công giải khai phong ấn, có thể có được lượng lớn lợi ích.

Phải nói, đối với lời cam kết của Thần Vương Thương Lan, Cộng Công cũng có chút động lòng, nhưng vẫn giữ được sự bình tĩnh.

Ngay cả lợi ích mà Thần Vương Thương Lan cam kết có nhiều đến mấy, cũng phải có mệnh để hưởng thụ.

Tu vi của Thần Vương Thương Lan chưa biết, nhưng có thể luyện hóa xương ngón tay Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 89, tu vi của hắn chắc chắn sẽ không quá thấp, nhất định sẽ cao hơn Cộng Công.

Cẩn thận cân nhắc, Cộng Công cũng không ra tay giải khai phong ấn.

Mặc dù không định giải khai phong ấn, nhưng Cộng Công cũng muốn thử xem có thể đoạt lấy xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể mà không phá hoại phong ấn hay không.

Khả năng thành công nhỏ, nhưng Cộng Công cũng không ngại thử một lần.

Có ý định, Cộng Công bắt đầu hành động.

Pháp lực vô biên từ Cộng Công phát ra, trên cơ sở không phá hoại đại trận dưới lòng đất, bắt đầu thử đoạt lấy xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể.

Thần Vương Thương Lan bị phong ấn vừa kinh vừa nộ.

"Gan lớn thật, cũng dám đoạt lấy xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể.

Chỉ là một kẻ cấp thấp Vô Cực, thật sự không biết lượng sức mình." Thần Vương Thương Lan tức giận nói.

Mặc cho Thần Vương Thương Lan phẫn nộ thế nào, Cộng Công cũng không để ý.

Dù sao Thần Vương Thương Lan đã bị phong ấn, lửa giận có lớn

đến mấy cũng vô ích.

Cộng Công không chút bảo lưu, vận dụng toàn bộ pháp lực.

Ngoài pháp lực vô biên, Cộng Công còn có thần thức khổng lồ.

Dưới sự nỗ lực của Cộng Công, hắn ẩn ẩn cảm ứng được xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể.

Nhưng chỉ với pháp lực và thần thức của Cộng Công, ngay cả tiếp xúc được xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể cũng khó, huống chi là đoạt lấy.

Mặc dù Thần Vương Thương Lan chưa triệt để luyện hóa, nhưng cũng đã luyện hóa chín thành chín, cộng thêm sức mạnh phong ấn, muốn đoạt lấy xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể thì quá khó khăn.

Cộng Công vận dụng lực của Vu Hoàng Thiên Đạo, lập tức, sức mạnh của hắn tăng lên đáng kể, cuối cùng cũng thành công tiếp xúc được xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể.

Vừa tiếp xúc xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể, Cộng Công cũng muốn đoạt lấy, nhưng xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể lại không hề nhúc nhích.

Sức mạnh tử vong khủng khiếp thuận theo thần thức của Cộng Công xâm thực nguyên thần.

Xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể ẩn chứa đạo vận tử vong.

Tu vi thấp kém, chỉ cần thần thức tiếp xúc, thần hồn cũng sẽ tử vong.

Muốn cảm ngộ đạo vận tử vong của xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể, rủi ro càng lớn hơn.

Lúc này, thần thức Cộng Công tiếp xúc với đạo vận tử vong, nguyên thần ký thác Đại Đạo bị xâm thực.

Tạm thời, nguyên thần Cộng Công không sao, nhưng thời gian dài thì khó nói.

"Thật sự khủng bố như vậy." Cộng Công thầm kinh hãi.

Chỉ một đốt xương ngón tay lại biến thái đến vậy.

Cộng Công mới chỉ thần thức tiếp xúc, chứ chưa cảm ngộ.

Cộng Công gần như có thể khẳng định, nếu cảm ngộ đạo vận trên xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể, nhất định sẽ có một kết cục thân tử đạo tiêu.

May mắn là hắn đã không giải khai phong ấn.

Nếu phong ấn giải khai, Thần Vương Thương Lan cho Cộng Công một nửa đạo vận của xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể, Cộng Công vừa cảm ngộ cũng sẽ thân tử đạo tiêu.

Như vậy, Thần Vương Thương Lan vừa không vi phạm lời hứa, lại không cần phải trả giá, ngược lại còn có thể có được thu hoạch.

Cộng Công vốn không định giải khai phong ấn, hiện giờ, lại càng không giải khai nữa.

Do nguyên thần Cộng Công cường đại, cộng thêm ký thác Đại Đạo, vì vậy, hiện tại bị đạo vận tử vong xâm thực, trong thời gian ngắn cũng sẽ không sao.

Cộng Công định lợi dụng cơ hội này để ngưng luyện nguyên thần thật tốt.

Mượn đạo vận tử vong của Tử Vong Chúa Tể để ngưng luyện nguyên thần tuy tồn tại nguy hiểm, nhưng chỉ cần thành công, lợi ích đối với nguyên thần là không thể tưởng tượng được.

Cùng với việc Cộng Công mượn đạo vận tử vong ngưng luyện nguyên thần, nguyên thần của hắn cũng không ngừng tăng cường.

Cảm nhận được nguyên thần đang nhanh chóng cường đại, Cộng Công cũng vui mừng.

Không bao lâu, Cộng Công cảm giác nguyên thần sắp sụp đổ, liền vội vàng dừng tiếp xúc thần thức với xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể.

Khi thần thức không còn tiếp xúc với xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể, cũng không còn đạo vận tử vong xâm thực nguyên thần Cộng Công.

Mặc dù nguyên thần bị tổn thương không nhỏ, nhưng cũng đã được ngưng luyện.

Tiếp theo, Cộng Công cũng hồi phục nguyên thần bị tổn thương.

Sau khi ngưng luyện, nguyên thần Cộng Công đã cường đại hơn mấy lần.

Bởi vì nguyên thần Cộng Công ký thác Đại Đạo, vì vậy, nguyên thần tăng cường mấy lần, có thể vận dụng lực Đại Đạo cũng nhiều hơn.

Khi tổn thương nguyên thần hoàn toàn hồi phục, Cộng Công lại một lần nữa dùng thần thức tiếp xúc xương ngón tay Tử Vong Chúa Tể.

Tiếp tục lợi dụng đạo vận tử vong ngưng luyện nguyên thần.

Chương 519

Khi nguyên thần sắp không chịu nổi nữa, Cộng Công cũng quả quyết dừng lại.

Lần này đến lần khác, nguyên thần Cộng Công đã tăng cường với tốc độ kinh người.

Đáng tiếc là không thể dùng đạo vận tử vong để rèn luyện thân thể.

Nhưng, cùng với việc nguyên thần Cộng Công trở nên cường đại, hắn cũng có thể dùng lực nguyên thần để rèn luyện thân thể.

Tuy nhiên, tổn hao của Vu Hoàng Thiên Đạo lại cực lớn.

Mấy lần sau, lực Vu Hoàng Thiên Đạo đã tiêu hao khoảng một phần mười.

Khi lực Vu Hoàng Thiên Đạo tổn hao một phần mười, Vu Hoàng Thiên Đạo cũng bị ảnh hưởng. ...Cảm nhận được nguyên thần, Cộng Công không khỏi kích động.

Lợi dụng đạo vận tử vong của Tử Vong Chúa Tể, Cộng Công ngưng luyện nguyên thần, đã đột phá tu vi nguyên thần lên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 3.

Tu vi được chia thành tu vi thân thể và tu vi nguyên thần.

Hiện giờ, tu vi thân thể Cộng Công là Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 2, còn nguyên thần thì là Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 3.

Mặc dù chỉ kém một cấp độ, nhưng khoảng cách thực lực lại cách biệt một trời một vực.

Cùng với việc nguyên thần đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 3,

vận dụng lực nguyên thần để rèn luyện thân thể có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 2, hiệu quả nhất định sẽ kinh người.

Bởi Vu Hoàng Thiên Đạo sức mạnh tổn hao quá lớn, muốn khôi phục trong thời gian ngắn cũng không dễ dàng, Cộng Công đành tạm thời kết thúc việc ngưng luyện Nguyên Thần bằng Đạo vận của Chúa tể Tử vong.

Khi tu vi Nguyên Thần đã đề thăng lên cấp ba Hỗn Nguyên Vô Cực, thực lực của Cộng Công cũng tăng mạnh, uy lực Đại Đạo Chi Lực có thể vận dụng giờ đây đã mạnh hơn rất nhiều.

Vừa vận dụng Nguyên Thần chi lực tôi luyện thân thể, Cộng Công vừa bước về phía rìa Tử Vong Cấm Địa.

Đã đến lúc phải rời khỏi nơi này.

Tài nguyên trong Tử Vong Cấm Địa không hề thiếu, Tiên Thiên Linh Căn vô số, các loại Thiên Tài Địa Bảo đều là Tiên Thiên cấp, nhưng tài nguyên bên ngoài lại càng dồi dào hơn.

Sau vài ngày, Cộng Công đã đến rìa Tử Vong Cấm Địa.

Một lớp hắc vụ mờ ảo bao phủ, xuyên qua hắc vụ có thể rời khỏi Tử Vong Cấm Địa, nhưng từ bên ngoài tiến vào thì dễ, còn muốn rời khỏi đây lại khó khăn.

Chỉ vừa tiếp cận hắc vụ, Cộng Công đã cảm nhận được một áp lực khổng lồ.

Khi Cộng Công đặt chân vào hắc vụ, lập tức, áp lực tựa sơn hải ập đến.

Áp lực tuy lớn, nhưng Cộng Công vẫn có thể chịu đựng.

Chịu đựng áp lực đáng sợ, Cộng Công bước từng bước, mỗi bước đi, áp lực phải chịu lại tăng lên không ít.

Cứ thế, từng bước tiến về phía trước, áp lực ngày càng lớn.

Áp lực khổng lồ gây tổn thương cho thân thể, nhưng Cộng Công lại lợi dụng áp lực này để tôi luyện thân thể.

Đến khi đi được vài trăm bước, Cộng Công cũng đạt đến cực hạn chịu đựng.

Ngay lập tức, Cộng Công dừng bước, ngồi xếp bằng xuống đất.

Hắn lợi dụng áp lực để tôi luyện thân thể, khiến thân thể ngày càng cường hoành; khi thân thể cường hóa, y cũng có thể chịu đựng được nhiều áp lực hơn.

Cộng Công không biết phải đi bao nhiêu bước trong hắc vụ mới có thể ra khỏi bên ngoài, nhưng mỗi bước tiến lên, áp lực lại càng lớn.

Áp lực khủng bố từ phía trước tác động lên thân Cộng Công, được y lợi dụng để tôi luyện thân thể.

Vận dụng áp lực cường đại để tôi luyện thân thể, mặc dù tổn thương thân thể không nhỏ, nhưng hiệu quả lại rõ rệt.

Cộng Công gần như mỗi khoảnh khắc đều có thể cảm nhận thân thể mình đang trở nên mạnh mẽ hơn.

Nhưng, dưới tình huống cực đoan đó, tổn thương trên thân thể Cộng Công cũng ngày càng nặng.

Chỉ kiên trì được nửa khắc, Cộng Công đành lùi lại.

Chỉ lùi vài bước, áp lực mà Cộng Công phải chịu đã giảm đi rất nhiều, y cũng thấy nhẹ nhõm hơn không ít.

Tiếp đó, Cộng Công vận hành Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, khôi phục tổn thương thân thể.

Bàn Cổ Chân Thân vốn đã nhanh chóng khôi phục tổn thương, cộng thêm Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, Cộng Công nhanh

chóng hồi phục gần như hoàn toàn.

Khi thân thể đã khôi phục gần như xong, Cộng Công lại tiếp tục tiến về phía trước.

Từng bước từng bước tiến lên, khi áp lực đạt đến cực hạn chịu đựng, Cộng Công lại dừng lại, lợi dụng áp lực tôi luyện thân thể, cũng là để tối đa hóa sự cường hóa thân thể.

Đương nhiên, hành động như vậy của Cộng Công cũng tồn tại rủi ro.

Muốn hoàn toàn không có rủi ro là điều không thể, khác biệt chỉ là lớn hay nhỏ, hiện tại, rủi ro không lớn lắm.

Không biết đã trải qua bao lâu, Cộng Công cũng không nhớ đã tiến lên bao nhiêu, cuối cùng y cũng đi ra khỏi hắc vụ.

Bước ra từ bóng tối, tầm mắt Cộng Công bỗng trở nên quang đãng.

Lam thiên bạch vân, điểu ngữ hoa hương, thanh phong từ từ.

Ngay cả linh khí thiên địa cũng kinh người.

So với linh khí bên trong Tử Vong Cấm Địa, linh khí bên ngoài mạnh hơn vài lần.

Vừa rời khỏi Tử Vong Cấm Địa, y lại đang ở trong một khu sơn lâm, khiến Cộng Công có chút bất đắc dĩ.

Nhìn về phía xa, hoa cỏ cây cối đều là Tiên Thiên Linh Căn, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn phổ biến khắp nơi.

Chim bay thú chạy, tu vi thấp nhất cũng là Thánh Nhân sơ kỳ.

Phía xa, có khí tức Hỗn Nguyên Vô Cực khủng bố.

Một số sinh linh gần đó đều kinh ngạc nhìn Cộng Công.

“Từ trong Tử Vong Cấm Địa đi ra sao?” “Có bản lĩnh từ trong Tử Vong Cấm Địa đi ra ư?” Những sinh linh gần đó nhìn Cộng Công từ Tử Vong Cấm Địa đi ra đều kinh ngạc.

Đây là lần đầu tiên họ thấy có người từ trong Tử Vong Cấm Địa đi ra.

Có người tiến vào Tử Vong Cấm Địa, nhưng số người đi ra thì ít.

Mỗi người bước ra từ Tử Vong Cấm Địa đều là nhân vật phong vân, không ai dám coi thường.

Nhìn chim bay thú chạy xung quanh, lại nghe những sinh linh đó nghị luận, Cộng Công tùy tiện thi triển Thời Không Pháp Tắc Đại Đạo.

Những sinh linh gần đó đều chỉ có tu vi cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Cộng Công hiện tại không chỉ tu vi Nguyên Thần đã cấp ba Hỗn Nguyên Vô Cực, tu vi thân thể cũng tương tự, với tu vi như vậy, việc thi triển Thời Không Pháp Tắc Đại Đạo để cấm cố những sinh linh gần đó quá đơn giản.

Dễ dàng cấm cố các sinh linh gần đó, Cộng Công khẽ động tay, những sinh linh bị cấm cố thân bất do kỷ bay về phía y.

Từng sinh linh một hiện ra trước mặt Cộng Công.

“Nếu thành thật trả lời vấn đề của ta, ta có thể không giết.” Cộng Công nhàn nhạt nói.

Mặc dù ở trong Tử Vong Cấm Địa y đã hiểu biết đôi chút về thế giới này, nhưng vẫn còn lâu mới đủ, cho nên, Cộng Công muốn tìm hiểu thêm từ những loài chim bay thú chạy này.

Chỉ khi hiểu biết đủ về thế giới này, Cộng Công mới có thể mưu tính được lợi ích cho mình.

Hiện tại, Cộng Công chỉ biết nơi đây là Đại Việt, Đại Việt là một quốc gia trong Cửu Châu.

Ở Cửu Châu, quốc gia không thiếu, Đại Việt không phải yếu nhất, cũng không phải mạnh nhất.

Dưới sự uy hiếp tử vong, những sinh linh bị Cộng Công cấm cố đều kinh hãi.

Khi Cộng Công cất tiếng hỏi, những sinh linh đó đều run rẩy trả lời.

Khi những sinh linh đó trả lời vấn đề, Cộng Công cũng cẩn thận quan sát.

Dưới sự quan sát của Cộng Công, những sinh linh này đều không giống như hoang thú.

Sự hiểu biết của những sinh linh này cũng không quá nhiều, nhưng lại hơn Cộng Công rất nhiều.

Khi từ miệng những sinh linh đó không thể hỏi ra thêm gì nữa, Cộng Công cũng không hỏi thêm.

Y giải trừ cấm cố, phóng thích những sinh linh đó đi, rồi Cộng Công cũng đi về phía bên ngoài sơn lâm.

Chương 520

Tử Vong Cấm Địa nằm trong Vạn Tượng Sâm Lâm, bên ngoài Vạn Tượng Sâm Lâm là Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn.

Trước thời Hoang Cổ, có Cổ Ma và Thiên Thần chiến đấu, nhưng cả hai đều vẫn lạc, thi thể Cổ Ma rơi xuống đất hóa thành một dãy núi, thi thể Thiên Thần hóa thành một ngọn núi, đó chính là Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn.

Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn nằm giữa Đại Việt và Triệu Quốc.

Chưa kịp đi ra khỏi khu sơn lâm, Cộng Công đã gặp phải một số kẻ không biết điều.

Vài trăm con sói bao vây Cộng Công, những con sói này đều có tu vi Thánh Nhân trung kỳ.

Một con sói Thánh Nhân trung kỳ thì không đáng kể, nhưng vài trăm con cộng lại thì không nhỏ.

Đặc biệt là loài sói rất giỏi phối hợp chiến đấu.

Vài trăm con sói ăn ý phối hợp với nhau.

Trong bầy sói, một con sói có tu vi gần Thánh Nhân hậu kỳ, đó chính là Lang Vương.

"Ngao!" Một tiếng sói tru từ miệng Lang Vương phát ra, lập tức, vài trăm con sói đồng loạt xông lên vây công Cộng Công.

Bị vài trăm con sói có tu vi Thánh Nhân trung kỳ vây công, Cộng Công cũng không hoảng loạn.

Với tu vi hiện tại của Cộng Công, Thánh Nhân trung kỳ trong mắt

y không khác gì lũ con kiến.

Dù sao thì cũng chỉ là vài trăm con kiến không biết sống chết mà thôi.

Pháp lực của Cộng Công hóa thành một bàn tay khổng lồ, một chưởng đánh chết mười mấy con sói, không chỉ thân thể hóa thành tro bụi, Nguyên Thần cũng tiêu tán.

Dễ dàng đánh chết mười mấy con sói, những con sói còn lại đều hoảng sợ.

"Phốc!" Dưới một đòn tấn công tùy tiện khác của Cộng Công, lại mười mấy con sói thần hình câu diệt.

Lập tức, những con sói còn lại đều sợ hãi, Lang Vương cũng không dám càn rỡ.

Lang Vương với vẻ mặt kinh hoàng tru lên một tiếng, bầy sói tản ra bỏ chạy.

Cộng Công cũng lười đuổi giết.

Y tiếp tục đi về phía xa khỏi sơn lâm, trên đường đi, đối với những sinh linh không biết điều, Cộng Công sẽ không nương tay.

Đôi khi, Cộng Công cũng sẽ dừng bước, ví dụ như hiện tại y đang dừng trước một gốc Hỗn Độn Linh Căn.

Kể từ khi đến Nguyên Thế Giới, y đã thấy không ít Tiên Thiên Linh Căn, nhưng Hỗn Độn Linh Căn thì là lần đầu tiên.

Đã thấy một gốc Hỗn Độn Linh Căn, Cộng Công tự nhiên không thể bỏ qua, nhưng muốn thu gốc Hỗn Độn Linh Căn này về làm của riêng cũng không dễ dàng.

Chỉ thấy, trên gốc Hỗn Độn Linh Căn này có một tổ ong.

Một tổ ong khổng lồ, ken dày đặc những độc phong.

Mỗi con độc phong đều có tu vi cấp Thánh Nhân, có Thánh Nhân sơ kỳ, cũng có số ít là Thánh Nhân trung kỳ.

Chỉ riêng độc phong xung quanh tổ ong đã có hàng vạn con, không biết bên trong tổ ong còn bao nhiêu.

Quan sát sơ qua, Cộng Công ban đầu phán đoán, bên trong tổ ong trên gốc Hỗn Độn Linh Căn ít nhất cũng có vài vạn độc phong.

Vài vạn chiến lực cấp Thánh Nhân, đủ để khủng bố rồi.

Để có được một gốc Hỗn Độn Linh Căn, mà phải đối địch với vài vạn, thậm chí nhiều hơn chiến lực cấp Thánh Nhân, dường như không phải là một sự lựa chọn khôn ngoan.

Nhưng, khó khăn lắm mới phát hiện ra một gốc Hỗn Độn Linh Căn, Cộng Công không thể từ bỏ như vậy.

Với tu vi cấp ba Hỗn Nguyên Vô Cực hiện tại của Cộng Công, y cũng không quá coi trọng Thánh Nhân sơ kỳ và Thánh Nhân trung kỳ.

Khi Cộng Công tiếp cận gốc Hỗn Độn Linh Căn, trong tiếng "ong ong" ngày càng nhiều độc phong từ trong tổ bay ra.

Chỉ trong thời gian ngắn, số độc phong bay ra từ tổ đã lên đến mấy chục vạn.

Cộng Công đã đánh giá thấp số lượng độc phong trong tổ.

Không phải vài vạn con độc phong, mà là hơn mấy chục vạn con.

Hiện tại, mấy chục vạn độc phong che khuất cả trời đất, khí thế khủng bố.

Theo mấy chục vạn khí thế cấp Thánh Nhân ập đến Cộng Công, y lại không hề biến sắc.

Trong số mấy chục vạn độc phong này, tu vi cao nhất cũng chỉ là Thánh Nhân trung kỳ, không có con nào đạt Thánh Nhân hậu kỳ.

Thánh Nhân trở xuống đều là con kiến, dưới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng là con kiến, huống chi Cộng Công hiện tại đã là cấp ba Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Tu vi đã đạt Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, mỗi khi đề thăng một cấp, thực lực tăng cường không chỉ một chút.

"Oanh!" Khí thế của Cộng Công bùng phát, va chạm với khí thế của mấy chục vạn độc phong.

Trong cuộc so tài khí thế, mặc dù một đối với mấy chục vạn, Cộng Công lại không hề thua kém.

Chưa đợi khí thế phân định thắng bại, Cộng Công đã ra tay.

Chỉ thấy, một luồng pháp lực cường đại từ tay y phát ra, hướng về phía Hỗn Độn Linh Căn, muốn thu lấy Hỗn Độn Linh Căn.

Thấy Cộng Công muốn thu lấy Hỗn Độn Linh Căn, chúng độc phong đại nộ.

Lập tức, mấy chục vạn độc phong xông tới tấn công.

Do số lượng độc phong quá nhiều, pháp lực của Cộng Công bị chặn lại, nhưng cũng sát thương không ít độc phong.

"Không biết sống chết." Cộng Công cười lạnh.

Tiếp đó, chỉ thấy không gian thời gian xung quanh Cộng Công vặn vẹo hỗn loạn.

Thời Không Pháp Tắc Đại Đạo, Thời Không Chi Táng!

Một khi tiếp xúc với thần thông này của Cộng Công, thân thể và Nguyên Thần đều sẽ rơi vào không gian thời gian hỗn loạn, phân giải thành hư vô.

Không ít độc phong tốc độ quá nhanh, bay vào không gian thời gian

hỗn loạn xung quanh Cộng Công, trong khoảnh khắc đã bị phân giải thành hư vô, thậm chí còn chưa kịp phát ra một tiếng kêu thảm thiết.

Chỉ cần tu vi thấp hơn Cộng Công, tiếp xúc với Thời Không Chi Táng sẽ vẫn lạc.

Đối mặt với Thời Không Chi Táng của Cộng Công, chúng độc phong không có kế sách nào, các loại thần thông, các loại pháp tắc, đều không thể phá giải thần thông này của Cộng Công.

Có Thời Không Chi Táng bảo vệ thân thể, Cộng Công cũng không hề để ý đến chúng độc phong.

Trên thực tế, thần thông này của Cộng Công tuy cường đại, nhưng cũng có khuyết điểm.

Nếu mấy chục vạn độc phong không sợ chết mà xông lên, Thời Không Chi Táng của Cộng Công có thể tiêu diệt phần lớn, nhưng cũng sẽ đạt đến cực hạn, nhưng điều đó đòi hỏi những độc phong đó phải có tốc độ đủ nhanh.

Trong thời gian cực ngắn, cũng tương đối dễ dàng phá vỡ cực hạn thần thông của Cộng Công.

Nhưng, con kiến còn tham sống, chúng độc phong không dám tiếp cận.

Từng con độc phong kéo giãn khoảng cách, thi triển các loại thần thông tấn công.

Dưới sự vây công của mấy chục vạn độc phong, Thời Không Chi Táng của Cộng Công tuy có chút không ổn định, nhưng vấn đề không lớn.

Đi đến bên cạnh Hỗn Độn Linh Căn, Cộng Công vươn tay có thể tiếp xúc với Hỗn Độn Linh Căn.

Dưới sự khống chế của Cộng Công, Thời Không Chi Táng không tiếp xúc với Hỗn Độn Linh Căn.

Tay y chạm vào Hỗn Độn Linh Căn, Cộng Công cũng đã thu lấy bảo vật này.

Gần như cùng lúc Cộng Công thu lấy Hỗn Độn Linh Căn, tổ ong trên Hỗn Độn Linh Căn đã bùng nổ.

Sức mạnh mà tổ ong ẩn chứa vô cùng đáng sợ, khi bùng nổ, uy lực sinh ra thật khủng khiếp.

Tuy nhiên, vụ nổ của tổ ong không làm tổn hại Hỗn Độn Linh Căn, tổn thương hoàn toàn bị Thời Không Chi Táng chịu đựng.

Dưới sức mạnh của vụ nổ tổ ong, Thời Không Chi Táng trở nên không ổn định.

Hỗn Độn Linh Căn đã nằm trong tay, Cộng Công cũng rời đi, nhưng chúng độc phong lại âm hồn bất tán.

Chúng độc phong đều phẫn nộ, muốn giết Cộng Công, nhưng lại đều không dám tiếp cận.

Theo thời gian trôi qua, Cộng Công cũng đã đi ra khỏi Vạn Tượng Sâm Lâm.

Chương 521

Vừa bước ra khỏi Vạn Tượng Sâm Lâm, từ xa có thể thấy Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn.

Lúc này, tại nơi giao giới của Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn đang diễn ra một trận đại chiến.

Hơn một triệu Đại Năng đang tàn sát đẫm máu.

Mặc dù cách rất xa, nhưng Cộng Công vẫn có thể cảm nhận được khí tức khủng bố.

Hơn một triệu sinh linh đang chiến đấu tại nơi giao giới của Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn, hầu hết tu vi đều là Hỗn Nguyên Vô Cực.

Ít nhất Cộng Công hiện tại chưa phát hiện ra một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nào.

Các sinh linh đang chiến đấu cũng có hình thái khác nhau, có Cự Nhân một mắt, có thân người đầu thú, mặt người thân thú, đủ loại kỳ lạ.

Hai bên giao chiến đều giương cao cờ hiệu, một bên là cờ hiệu Đại Tần Võ An Hầu, một bên là cờ hiệu Triệu Quốc Quân Thần.

"Đại Tần Võ An Hầu?

Triệu Quốc Quân Thần?" Cộng Công lộ vẻ mặt kỳ quái.

Hiển nhiên, đây là một trận đại chiến giữa Đại Việt và Triệu Quốc.

Binh lực của hai bên cộng lại vượt quá một triệu, Đại Việt sáu mươi mấy vạn, Triệu Quốc bốn mươi mấy vạn.

Điều quan trọng nhất là, hai bên tham chiến trong trận đại chiến này, hầu hết đều là cường giả tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực.

Cộng Công cẩn thận tiếp cận.

Càng đến gần chiến trường, lòng Cộng Công càng không yên tĩnh.

Cho đến nay, Cộng Công không chỉ chưa thấy một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nào, mà ngay cả cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng chưa thấy một ai.

Hơn một triệu cường giả đang điên cuồng tàn sát, kẻ yếu nhất mà Cộng Công hiện tại phát hiện ra cũng mạnh hơn y rất nhiều, ước tính vượt quá cấp năm Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

"Một triệu Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chiến đấu, thật khủng bố." Cộng Công cảm thán.

Tận mắt chứng kiến hơn một triệu Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chiến đấu, gần như mỗi khoảnh khắc đều có người vẫn lạc, thật sự kinh người.

Lúc đó, Cộng Công không khỏi nhớ đến Trường Bình Chi Chiến thời Chiến Quốc của Tần và Triệu, có chút cảm giác như Trường Bình Chi Chiến.

Nhưng, Đại Tần Võ An Hầu thì không nói, nếu Triệu Quốc Quân Thần mà chỉ là Triệu Quát "chỉ thượng đàm binh" thì trò đùa này có hơi quá lớn rồi.

"Sát!" Tiếng hò hét sát phạt chấn động thiên địa, hơn một triệu Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đang tàn sát, lực lượng khủng bố bùng phát, nhưng lại không thể lay động Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn.

Giữa Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn có một Thần Ma Giới.

Thần Ma Giới tồn tại sau này, trở thành chiến trường.

Hiện nay, quân đội tinh nhuệ của Đại Việt và Triệu Quốc đang tàn sát nhau trên Thần Ma Chiến Trường.

Rời khỏi Vạn Tượng Sâm Lâm, Cộng Công cẩn thận tiếp cận Thần Ma Chiến Trường.

Với tu vi cấp ba Hỗn Nguyên Vô Cực hiện tại của Cộng Công, việc can dự vào Thần Ma Chiến Trường quá nguy hiểm.

Thần Ma Chiến Trường nằm trong một thế giới khác, nhưng thế giới đó lại ký thác vào Nguyên Thế Giới.

Vách ngăn thế giới kiên cố, hơn một triệu Hỗn Nguyên Vô Cực đại chiến nhưng cũng không thể phá vỡ.

Bên ngoài Thần Ma Giới, cách xa như vậy, vẫn có thể cảm nhận được một luồng khí tức cổ xưa từ những người đang tàn sát trên Thần Ma Chiến Trường.

Trong Thần Ma Chiến Trường, Đại Tần Võ An Hầu và Triệu Quốc Quân Thần cũng đã triển khai chiến đấu.

Chỉ thấy, Đại Tần Võ An Hầu thân cao vạn trượng, ba đầu tám cánh tay, có một đầu sói, một đầu mãng xà, lại có một đầu hổ, ma khí khủng bố bao quanh toàn thân, còn Triệu Quốc Quân Thần thì anh tuấn tiêu sái, thần quang bao phủ quanh người.

Ma Đạo và Thần Đạo giao thủ, cũng là cuộc giao phong giữa cường giả số một Đại Việt và cường giả số một Triệu Quốc.

Bất kể là Đại Tần Võ An Hầu hay Triệu Quốc Quân Thần, tu vi đều thâm bất khả trắc, vượt xa so với Cộng Công hiện tại.

Khi Đại Tần Võ An Hầu và Triệu Quốc Quân Thần chiến đấu, sức mạnh của hai người va đập tứ phía, binh sĩ hai bên đều không dám

đến quá gần.

Từ xa quan sát hai cường giả chiến đấu, Cộng Công cũng thu hoạch không nhỏ.

Càng về sau, trận chiến càng kịch liệt, Đại Tần Võ An Hầu và Triệu Quốc Quân Thần đều vận dụng sức mạnh chân chính.

Chỉ thấy, trên mi tâm hai đầu của Đại Tần Võ An Hầu đều xuất hiện Đại Đạo Thánh Văn.

Độ qua một lần Đại Đạo Chi Kiếp mới có một Đại Đạo Thánh Văn, Đại Tần Võ An Hầu lại có hai Đại Đạo Thánh Văn, không nghi ngờ gì y là một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đã độ hai lần Đại Đạo Chi Kiếp.

Cấp mười Hỗn Nguyên Vô Cực mới có thể độ Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ nhất, cấp hai mươi Hỗn Nguyên Vô Cực có thể độ Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ hai, cấp ba mươi Hỗn Nguyên Vô Cực có thể độ Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ ba.

Vì Đại Tần Võ An Hầu chỉ có hai Đại Đạo Thánh Văn, vậy thì, tối đa là cấp ba mươi Hỗn Nguyên Vô Cực.

Trên người Triệu Quốc Quân Thần cũng có hai Đại Đạo Thánh Văn.

Có thể ngang tài ngang sức với Đại Tần Võ An Hầu, tu vi của Triệu Quốc Quân Thần tự nhiên cũng ở khoảng đó.

Uy lực của một Đại Đạo Thánh Văn đã khủng bố như vậy, uy lực của hai Đại Đạo Thánh Văn cộng lại càng đáng sợ hơn.

Khi Đại Tần Võ An Hầu và Triệu Quốc Quân Thần đều hiển hiện Đại Đạo Thánh Văn, chiến lực của hai người cũng tăng mạnh.

Theo chiến lực của Đại Tần Võ An Hầu và Triệu Quốc Quân

Thần toàn lực khai mở, dưới sự xung kích của pháp lực, không ít binh sĩ của hai bên bị liên lụy.

Cộng Công ở bên ngoài Thần Ma Chiến Trường, không tiến vào trong.

Chỉ ở bên ngoài Thần Ma Chiến Trường, có vách ngăn thế giới cách trở, Cộng Công đã thấy tim đập thịt giật, nếu tiến vào Thần Ma Chiến Trường, muốn sống sót không dễ dàng.

Quan chiến bên ngoài Thần Ma Chiến Trường, Cộng Công thu hoạch không nhỏ.

Không chỉ Đại Tần Võ An Hầu và Triệu Quốc Quân Thần, binh sĩ hai bên cũng đều không hề đơn giản.

Các loại pháp tắc oanh kích, vô cùng vô tận.

Trên chiến trường, mỗi người vận dụng pháp lực, pháp tắc đều kinh người.

Một binh sĩ bình thường trên chiến trường cũng mạnh hơn Cộng Công hiện tại rất nhiều.

Trong Nguyên Thế Giới cường giả quá nhiều.

Mặc dù Cộng Công cũng biết Nguyên Thế Giới có vô số cường giả, nhưng một triệu cường giả tàn sát trước mắt đã làm y chấn động.

Trước đây, một cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực đã khó gặp, nay, số lượng vượt quá một triệu.

Đặc biệt là Đại Tần Võ An Hầu và Triệu Quốc Quân Thần, ít nhất là cấp hai mươi, tối đa là cấp ba mươi Hỗn Nguyên Vô Cực, sự cường đại của hai người càng kinh người hơn.

Trong quá trình quan chiến, Đạo Hạnh của Cộng Công không ngừng tinh tiến.

Dưới sự tinh tiến của Đạo Hạnh, Cộng Công ngày càng gần cấp bốn Hỗn Nguyên Vô Cực.

Dựa theo tốc độ tinh tiến Đạo Hạnh hiện tại, không đến trăm năm, Cộng Công có thể đột phá cấp bốn Hỗn Nguyên Vô Cực.

Trong vòng trăm năm từ cấp ba Hỗn Nguyên Vô Cực đề thăng lên cấp bốn, đủ để nói là biến thái rồi.

Tuy nhiên, Cộng Công lại không hài lòng với tu vi hiện tại, đừng nói bây giờ chỉ là cấp bốn Hỗn Nguyên Vô Cực, đặt trên Thần Ma Chiến Trường trước mắt cũng không là gì.

Bất kỳ một binh sĩ nào trên chiến trường, tu vi ít nhất cũng phải trên cấp năm Hỗn Nguyên Vô Cực.

Đó đều là những chiến sĩ tinh nhuệ nhất của Đại Việt và Triệu Quốc.

Khi chiến tranh ngày càng thảm liệt, số cường giả tử trận cũng ngày càng nhiều.

Thần Ma Giới, bầu trời, mặt đất, khắp nơi đều bị chiến hỏa thiêu đốt.

Đại Tần Võ An Hầu đã phát huy cực hạn hai Đại Đạo Thánh Văn.

Trong khoảnh khắc, dưới sự xung kích của sức mạnh Đại Tần Võ An Hầu, vách ngăn thế giới của Thần Ma Chiến Trường xuất hiện một vết nứt, đợi vết nứt biến mất, sức mạnh Cổ Ma Sơn Mạch đã được triệu hoán.

Thân là Ma Đạo, nếu đủ cường đại, trong Thần Ma Giới có thể triệu hoán sức mạnh Cổ Ma Sơn Mạch.

Trên thực tế, sự tồn tại của Thần Ma Giới vốn là do Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn hợp lực diễn hóa.

Nếu Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn xảy ra vấn đề, Thần Ma Giới e rằng cũng sẽ biến mất.

Bất kể là Cổ Ma Sơn Mạch hay Thiên Thần Sơn, sức mạnh ẩn chứa đều vô cùng cường đại, vượt xa cấp ba mươi Hỗn Nguyên Vô Cực.

Chương 522

Cho nên, dù Đại Tần Võ An Hầu và Triệu Quốc Quân Thần hợp lực, muốn hủy diệt Cổ Ma Sơn Mạch hoặc Thiên Thần Sơn cũng khó khăn.

Hiện tại, Đại Tần Võ An Hầu tuy đã triệu hoán sức mạnh Cổ Ma Sơn Mạch, nhưng cũng chỉ là một phần nhỏ sức mạnh Cổ Ma Sơn Mạch.

"Cái gì?!" Thấy Đại Tần Võ An Hầu triệu hoán một phần nhỏ sức mạnh Cổ Ma Sơn Mạch, Triệu Quốc Quân Thần lại không dám tin.

Mặc dù đều là cường giả đã độ hai lần Đại Đạo Chi Kiếp, đẳng cấp cũng giống nhau, nhưng Triệu Quốc Quân Thần lại không thể triệu hoán sức mạnh Thiên Thần Sơn, còn việc triệu hoán sức mạnh Cổ Ma Sơn Mạch, không phải y không làm được, mà là không có gan.

Cường giả Thần Đạo triệu hoán sức mạnh Cổ Ma về dùng cho mình, chỉ sẽ dẫn đến Thần Ma xung đột.

Theo một phần nhỏ sức mạnh Cổ Ma Sơn Mạch gia trì lên người Đại Tần Võ An Hầu, thực lực của y bạo tăng.

Vốn dĩ ngang tài ngang sức, nay Đại Tần Võ An Hầu lại nghiền ép Triệu Quốc Quân Thần.

Triệu Quốc Quân Thần cũng hoảng loạn.

Triệu hoán một phần sức mạnh Cổ Ma Sơn Mạch cũng không phải không có cái giá, Đại Tần Võ An Hầu không thể duy trì quá lâu, nhưng cũng đủ để đánh bại Triệu Quốc Quân Thần.

"Đáng ghét!" Triệu Quốc Quân Thần nghiến răng ken két.

Tình thế ngày càng bất lợi, Triệu Quốc Quân Thần thiêu đốt

Nguyên Thần và tinh huyết, tiêu hao tiềm lực, cưỡng ép đề thăng thực lực.

Tuy nhiên, dù thiêu đốt Nguyên Thần và tinh huyết, thực lực của Triệu Quốc Quân Thần vẫn ở thế hạ phong.

"Oanh!" Bỗng nhiên, thiên địa chấn động, tất cả mọi người trên Thần Ma Chiến Trường đều dừng lại, kinh ngạc nhìn lên trời.

Một Đại Đạo Chi Kiếp đã xuất hiện trên bầu trời.

Đó là Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ ba của Đại Tần Võ An Hầu.

Khi Đại Đạo Chi Kiếp xuất hiện, tu vi của Đại Tần Võ An Hầu cũng có sự đột phá.

Hiển nhiên, Đại Tần Võ An Hầu vốn là cấp hai mươi chín Hỗn Nguyên Vô Cực, lại đột phá trong chiến đấu, trực tiếp dẫn phát Đại Đạo Chi Kiếp.

Trong Thần Ma Chiến Trường, tất cả mọi người đều ngừng chiến.

Đại Tần Võ An Hầu có thể triệu hoán một phần sức mạnh Cổ Ma Sơn Mạch, không chỉ tu vi đột phá một cấp, mà còn dẫn phát lần thứ ba Đại Đạo Chi Kiếp.

Chỉ cần độ qua lần thứ ba Đại Đạo Chi Kiếp, y có thể tu luyện đến cấp bốn mươi.

Triệu Quốc Quân Thần tuy thiêu đốt Nguyên Thần và tinh huyết, khiến thực lực bạo tăng trong thời gian ngắn, nhưng vẫn không địch lại Đại Tần Võ An Hầu.

"Tần Vương thủ đoạn thật lớn." Bỗng nhiên, Triệu Quốc Quân Thần dường như đã hiểu ra, nhưng lại lộ vẻ mặt khổ sở.

"Tần Vương của Đại Tần ta là Vương giả số một Cửu Châu."

Đại Tần Võ An Hầu ngạo nghễ nói.

Trận chiến này là mưu kế của Tần Vương.

Lấy thiên địa làm bàn cờ, lấy chúng sinh làm quân cờ.

Bất kể là Đại Tần Võ An Hầu, Triệu Quốc Quân Thần, hay hàng triệu binh sĩ của hai bên, đều là quân cờ.

Hiện tại, mọi thứ đã rõ ràng.

Một khi mưu kế của Tần Vương thành công, Võ An Hầu có thể độ qua lần thứ ba Đại Đạo Chi Kiếp, thực lực bạo tăng, khí vận của Triệu Quốc cũng sẽ tổn thất lớn.

Trận chiến này gần như đã huy động tất cả tinh nhuệ của hai nước Tần và Triệu, vì vậy, thắng bại của trận chiến này liên quan đến quốc vận.

Lúc này, hai nước Tần và Triệu đều đang toàn lực trấn áp khí vận.

Nếu không phải hai nước Tần và Triệu toàn lực trấn áp khí vận, khí vận của hai nước đã bắt đầu lưu thất.

Hiện tại, khí vận của Triệu Quốc lại ngày càng không ổn định.

Triệu Quốc Quân Thần và ba mươi mấy vạn binh sĩ Triệu Quốc, đều sẽ trở thành vật tế phẩm để Đại Tần Võ An Hầu độ qua lần thứ ba Đại Đạo Chi Kiếp.

Ban đầu, trên Thần Ma Chiến Trường có hơn bốn mươi vạn binh sĩ Triệu Quốc, nhưng hiện tại lại không đủ bốn mươi vạn, chỉ còn lại ba mươi mấy vạn, binh sĩ Đại Việt vốn có sáu mươi mấy vạn, hiện tại thì năm mươi mấy vạn.

Lực chiến đấu của binh sĩ Tần vốn đã vượt trội binh sĩ Triệu một bậc, cộng thêm ưu thế về quân số, họ đang ở thế thượng phong.

Triệu Quốc Quân Thần lâm nguy không loạn, tổ chức hai vạn binh

sĩ chặn hậu, cho phép những binh sĩ còn lại rút lui.

Nếu chỉ có Triệu Quốc Quân Thần và hai vạn quân đội Triệu Quốc làm vật tế phẩm, khả năng Đại Tần Võ An Hầu độ qua lần thứ ba Đại Đạo Chi Kiếp sẽ giảm đi.

Nếu Đại Tần Võ An Hầu vẫn lạc dưới Đại Đạo Chi Kiếp, khí vận của Đại Việt cũng sẽ không ổn định, như vậy, tình cảnh của Triệu Quốc sẽ tốt hơn.

Tuy nhiên, Đại Tần Võ An Hầu đã sớm chuẩn bị, năm mươi mấy vạn binh sĩ Đại Việt tản ra bao vây, khiến ba mươi mấy vạn binh sĩ Triệu Quốc không thể thoát thân.

Cộng thêm vách ngăn thế giới của Thần Ma Chiến Trường đã tạo ra kết giới.

Trong thời gian ngắn, Triệu Quốc Quân Thần có thể rời khỏi Thần Ma Chiến Trường, nhưng y lại không muốn rời đi một mình.

Chỉ thấy, Triệu Quốc Quân Thần liều mạng chiến đấu, tranh thủ thời gian cho binh sĩ dưới trướng.

Đại Đạo Chi Kiếp đã thai nghén hoàn tất.

"Đại tế!" Theo một tiếng quát lớn của Đại Tần Võ An Hầu, y tế ra mấy vạn Đại Đạo Chí Bảo, và bốn ức tám ngàn vạn Tiên Thiên Chí Bảo.

Bên ngoài Thần Ma Chiến Trường, Cộng Công trừng lớn mắt.

Mấy vạn Đại Đạo Chí Bảo cộng bốn ức tám ngàn vạn Tiên Thiên Chí Bảo, có chút kinh người, nhưng với tu vi và thân phận của Đại Tần Võ An Hầu, cộng thêm tài nguyên của Đại Việt, cũng không có gì là không thể.

Nếu là Tần Vương, đừng nói bốn ức tám ngàn vạn Tiên Thiên Chí

Bảo, bốn ức tám ngàn vạn Đại Đạo Chí Bảo cũng có khả năng.

Trận chiến này, đối với hai nước Tần và Triệu là quá quan trọng.

Nếu mưu kế của Tần Vương thành công, Đại Việt diệt Triệu cũng sẽ nhanh chóng.

Đại Tần Võ An Hầu lấy Triệu Quốc Quân Thần và ba mươi mấy vạn tinh nhuệ Triệu Quốc làm vật tế phẩm để độ Đại Đạo Chi Kiếp, mặc dù kết đại Nhân Quả với Triệu Quốc, nhưng thực lực sẽ tăng mạnh, khí vận cũng sẽ tăng cường rất nhiều, khí vận của y lại liên kết với Đại Việt, theo khí vận của y đề thăng, khí vận của Đại Việt cũng đề thăng, khí vận của Triệu Quốc lại tổn thất lớn.

Đối với Cộng Công, Đại Việt hay Triệu Quốc bên nào thắng cũng như nhau.

Bởi vì y trí thân sự ngoại, cho nên, Cộng Công bình tĩnh đứng ngoài quan sát.

Lúc đó, mấy vạn Đại Đạo Chí Bảo và bốn ức tám ngàn vạn Tiên Thiên Chí Bảo mà Đại Tần Võ An Hầu tế ra lần lượt vỡ nát.

Bỏ đi mấy vạn Đại Đạo Chí Bảo và bốn ức tám ngàn vạn Tiên Thiên Chí Bảo, Đại Tần Võ An Hầu thi triển Đại Thần Thông.

Đồng thời, hai Đại Đạo Thánh Văn trên người Đại Tần Võ An Hầu cũng bùng phát sức mạnh cường đại.

Bởi vì Nguyên Thần ký thác vào Nguyên Thiên Đạo, cho nên, lúc này cũng có lực lượng Thiên Đạo khổng lồ giáng lâm Thần Ma Giới.

Dưới lực lượng Thiên Đạo khổng lồ, phần lớn mọi người trong Thần Ma Giới đều bị áp chế.

Ngay cả cường giả cấp hai mươi chín Hỗn Nguyên Vô Cực như Triệu Quốc Quân Thần, lúc này cũng cảm thấy một chút áp chế.

Tiếp đó, ba mươi mấy vạn binh sĩ Triệu Quốc trên Thần Ma Chiến Trường lần lượt phát ra tiếng kêu thảm thiết.

"Không!" "Ta không chết, cứu ta." Chỉ thấy, từng binh sĩ Triệu Quốc thân thể hóa thành tro bụi, Nguyên Thần cũng mẫn diệt, ngay cả Chân Linh cũng quy về hư vô.

Theo Đại Tần Võ An Hầu dùng binh sĩ Triệu Quốc làm vật tế phẩm, uy lực của Đại Đạo Chi Kiếp trên trời đang biến nhỏ.

"Ngươi dám!" Triệu Quốc Quân Thần nghiến răng ken két, nhưng lại vô lực ngăn cản, trơ mắt nhìn ba mươi mấy vạn binh sĩ Triệu Quốc bị hiến tế, nhưng không thể ngăn chặn.

Trong thời gian ngắn, ba mươi mấy vạn binh sĩ Triệu Quốc đều đã bị hiến tế.

Ba mươi mấy vạn binh sĩ Triệu Quốc đều là tinh nhuệ, tu vi thấp nhất cũng trên cấp năm Hỗn Nguyên Vô Cực.

Khi hiến tế ba mươi mấy vạn binh sĩ Triệu Quốc, uy lực của Đại Đạo Chi Kiếp trên trời giảm đi đáng kể, lúc đó, Đại Tần Võ An Hầu cũng không có quá nhiều áp lực.

Hiện tại, sức mạnh của Triệu Quốc trong Thần Ma Chiến Trường chỉ còn lại Triệu Quốc Quân Thần.

Năm mươi mấy vạn binh sĩ Đại Việt lại bày thành quân trận, vây khốn Triệu Quốc Quân Thần.

Hiến tế ba mươi mấy vạn binh sĩ Triệu Quốc, Đại Tần Võ An Hầu vẫn chưa thỏa mãn, y muốn hiến tế Triệu Quốc Quân Thần.

Hiến tế một cường giả cấp hai mươi chín Hỗn Nguyên Vô Cực, lại có đại Khí Vận, có thể khiến uy lực của Đại Đạo Chi Kiếp giảm xuống đáng kể.

Do có một phần sức mạnh Cổ Ma Sơn Mạch trong tay, thực lực hiện tại của Đại Tần Võ An Hầu gần như đạt cấp ba mươi mốt Hỗn Nguyên Vô Cực, nhưng Triệu Quốc Quân Thần thiêu đốt Nguyên Thần và tinh huyết, thực lực hiện tại tuy không bằng Đại Tần Võ An Hầu, nhưng khoảng cách cũng không quá chênh lệch.

Trong tình huống như vậy, Đại Tần Võ An Hầu muốn biến Triệu Quốc Quân Thần thành vật tế phẩm, độ khó lại không nhỏ.

Bởi vì ba mươi mấy vạn binh sĩ Triệu Quốc tử trận, Triệu Quốc Quân Thần bi phẫn giao gia, đã mất đi lý trí, điên cuồng tấn công Đại Tần Võ An Hầu.

Chương 523

Dưới sức mạnh trấn áp của trận pháp do năm mươi mấy vạn binh sĩ Đại Việt hợp lực bày ra, cộng thêm sức mạnh cường đại của Đại Tần Võ An Hầu, Triệu Quốc Quân Thần hoàn toàn ở thế hạ phong.

Không lâu sau, Triệu Quốc Quân Thần cũng suy yếu do thiêu đốt Nguyên Thần và tinh huyết.

Triệu Quốc Quân Thần vốn đang ở thế hạ phong, lại vì suy yếu mà vẫn lạc.

Khi Triệu Quốc Quân Thần vẫn lạc, y cũng trở thành vật tế phẩm.

Lập tức, uy lực của Đại Đạo Chi Kiếp trên trời lại giảm mạnh.

Cảm nhận được uy lực hiện tại của Đại Đạo Chi Kiếp, Đại Tần Võ An Hầu thấy nhẹ nhõm.

Đại Đạo Chi Kiếp bắt đầu phát động tấn công, nhưng lại không thể tạo thành uy hiếp cho Đại Tần Võ An Hầu.

Không lâu sau, Đại Tần Võ An Hầu đã độ qua Đại Đạo Chi Kiếp.

Thành công độ qua lần thứ ba Đại Đạo Chi Kiếp, Đại Đạo Thánh Văn trên người Đại Tần Võ An Hầu cũng từ hai tăng lên thành ba.

Mặc dù chỉ là cấp ba mươi Hỗn Nguyên Vô Cực, nhưng thực lực của Đại Tần Võ An Hầu lại tăng mạnh.

Đại Đạo Thánh Văn có ảnh hưởng quá lớn đến thực lực, sự khác biệt giữa hai Đại Đạo Thánh Văn và ba Đại Đạo Thánh Văn là quá lớn.

Trong Thần Ma Chiến Trường, năm mươi mấy vạn binh sĩ Đại Việt đều đang hoan hô.

Đại Tần Võ An Hầu cũng lộ vẻ mặt tươi cười, thành công độ qua lần thứ ba Đại Đạo Chi Kiếp, y lại gần thêm một bước đến Vô Thượng Đại Đạo.

Tiếp đó, y có thể tu luyện cấp bốn mươi Hỗn Nguyên Vô Cực, còn về lần thứ tư Đại Đạo Chi Kiếp, bây giờ suy nghĩ còn quá sớm.

Lần này có thể đơn giản độ qua lần thứ ba Đại Đạo Chi Kiếp, cũng là nhờ đã hiến tế Triệu Quốc Quân Thần và ba mươi mấy vạn binh sĩ Triệu Quốc.

Chỉ riêng Triệu Quốc Quân Thần đã là cấp hai mươi chín Hỗn Nguyên Vô Cực, ba mươi mấy vạn binh sĩ Triệu Quốc thấp nhất cũng trên cấp năm Hỗn Nguyên Vô Cực.

Cách thức hiến tế tuy là tổn nhân lợi kỷ, nhưng muốn sử dụng tốt cũng không dễ dàng.

Lần này có thể thành công, lại liên quan đến Quốc Vận của Đại Việt.

Hơn nữa, Đại Tần Võ An Hầu cũng phải gánh chịu đại Nhân Quả, nếu trong thời gian ngắn không thể diệt Triệu Quốc thì không sao, nếu không diệt được Triệu Quốc, dưới sự dây dưa của Nhân Quả, Đại Tần Võ An Hầu thậm chí có khả năng vẫn lạc.

Chiến tranh bụi trần lắng xuống, binh sĩ Đại Việt bắt đầu dọn dẹp chiến trường.

Các loại binh khí, áo giáp, v.v., rơi rải rác trên mặt đất, có cả Trữ Vật Pháp Bảo.

Thu thập được không ít bảo vật, nhưng từng binh sĩ Đại Việt đều không tư thôn, mà giao lại cho Đại Tần Võ An Hầu, sau đó sẽ phân phối theo công lao.

Pháp độ Đại Việt sâm nghiêm, thưởng phạt phân minh.

Khi Đại Tần Võ An Hầu dẫn năm mươi mấy vạn binh sĩ rời khỏi Thần Ma Chiến Trường, Cộng Công cũng tiến vào Thần Ma Chiến Trường.

Tiến vào Thần Ma Chiến Trường, y không thấy một người sống nào, khắp nơi là thi thể, tiên huyết các loại màu sắc.

Có không ít mảnh vỡ Tiên Thiên Chí Bảo và Đại Đạo Chí Bảo.

Sát khí tàn lưu sau chiến tranh khủng bố vô cùng.

Dù sao cũng là trận chiến của hơn một triệu cường giả, tu vi thấp nhất cũng trên cấp năm Hỗn Nguyên Vô Cực, còn có cả cấp hai mươi chín Hỗn Nguyên Vô Cực, cũng như Đại Tần Võ An Hầu đã đột phá cấp ba mươi.

Một trận chiến quy mô như vậy, sát khí tàn lưu trên chiến trường là quá cường đại.

Cộng Công sở dĩ tiến vào Thần Ma Chiến Trường, là để thu thập sát khí.

Cộng Công muốn dùng sát khí tu luyện một Thân Ngoại Hóa Thân cường đại.

Trong Nguyên Thế Giới cường giả vô số, với tu vi cấp ba Hỗn Nguyên Vô Cực hiện tại của Cộng Công, y quá yếu, nếu có một phân thân cường đại, y cũng có thể an toàn hơn nhiều.

Phân thân có một tác dụng, khi gặp nguy hiểm có thể dùng để đáng tai.

Với sát khí tàn lưu hiện tại của Thần Ma Chiến Trường, nếu toàn bộ thu thập để tu luyện thành phân thân, phân thân tuyệt đối sẽ mạnh hơn cấp ba Hỗn Nguyên Vô Cực rất nhiều.

Chỉ cần là cấp ba Hỗn Nguyên Vô Cực, cũng đã là một trợ lực lớn

cho Cộng Công.

Y chọn một nơi sát khí nồng đậm, Cộng Công bắt đầu hấp thu sát khí.

Sát khí từ bốn phương tám hướng bị Cộng Công hấp thu vào thể nội, sau đó tu luyện thành phân thân.

Dùng sát khí tu luyện phân thân thì dễ, nhưng muốn phân thân cường đại, cần lượng lớn sát khí.

Chỉ thấy, lượng lớn sát khí bị Cộng Công hấp thu vào thể nội, sau khi tu luyện, lại từ Thiên Linh y thoát ra.

Sát khí từ Thiên Linh Cộng Công thoát ra ngưng tụ thành hình người.

"Phanh!" Phân thân vừa thành hình đã vỡ nát, bởi vì nó quá thấp kém.

Thần Ma Giới ký thác vào Nguyên Thế Giới, cho nên, tuân theo quy tắc của Nguyên Thiên Đạo.

Quy tắc của Nguyên Thiên Đạo, dưới Đại La không thể tồn tại.

Cho nên, sinh linh yếu nhất của Nguyên Thế Giới đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bởi vì sát khí quá ít, phân thân thành hình lần thứ nhất chỉ có tu vi cấp Chân Tiên.

Theo sát khí ngày càng nhiều, lại một lần nữa thành hình, lần này có tu vi cấp Huyền Tiên, nhưng lại vỡ nát.

Lần thứ ba, tu vi cấp Kim Tiên, vỡ nát!

Lần thứ tư, tu vi cấp Thái Ất Kim Tiên, vỡ nát!

Lần thứ năm, tu vi cấp Đại La Kim Tiên, vỡ nát!

Lần thứ sáu, tu vi Chuẩn Thánh, vỡ nát!

Khi sát khí thành hình lần thứ bảy, có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, mới không vỡ nát nữa.

Tiếp đó, y không ngừng hấp thu sát khí để tăng cường thực lực cho Thân Ngoại Hóa Thân.

Chỉ thấy, theo việc hấp thu sát khí ngày càng nhiều, sát khí phân thân phía trên đỉnh đầu Cộng Công cũng ngày càng cường đại.

Không lâu sau, sát khí phân thân từ Thánh Nhân sơ kỳ đột phá Thánh Nhân trung kỳ.

Sau đó, sát khí phân thân lại đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, Thánh Nhân đỉnh phong, Thánh Nhân viên mãn. .....

Khi Cộng Công mới chỉ hấp thu được một phần vạn sát khí tàn lưu của Thần Ma Chiến Trường, sát khí phân thân đã đạt cấp một Hỗn Nguyên Vô Cực.

Dưới sự trôi chảy của thời gian, sát khí tàn lưu của Thần Ma Chiến Trường cũng đang tiêu tán vào thiên địa.

Cộng Công toàn lực hấp thu, với tốc độ nhanh nhất có thể.

Khi luồng sát khí cuối cùng của Thần Ma Chiến Trường cũng bị Cộng Công hấp thu, sát khí phân thân y tu luyện đã đạt cấp bảy Hỗn Nguyên Vô Cực.

Bản thể Cộng Công mới chỉ cấp ba Hỗn Nguyên Vô Cực, phân thân lại đã có cấp bảy Hỗn Nguyên Vô Cực.

Có một phân thân tu vi cấp bảy Hỗn Nguyên Vô Cực, Cộng Công trong Nguyên Thế Giới cũng sẽ an toàn hơn nhiều.

Do sát khí phân thân của Cộng Công được tạo thành từ sát khí tàn lưu sau khi binh sĩ hai nước Tần Triệu chiến tử, cho nên, sát khí phân

thân và khí vận của hai nước Tần Triệu cũng có một chút liên hệ vi diệu.

Chỉ trong thời gian ngắn, liên hệ giữa sát khí phân thân của Cộng Công và khí vận của hai nước Tần Triệu đã bị cắt đứt, nhưng, trong khoảng thời gian ngắn đó, y cũng đã khuy thị được khí vận của hai nước Tần Triệu.

Hiện tại, khí vận trên người Cộng Công cũng không ít, nhưng so với khí vận của hai nước Tần Triệu thì kém xa.

Dưới sự khuy thị của Cộng Công, khí vận Đại Việt hóa thành một con Hắc Long năm móng, khí vận Triệu Quốc lại hóa thành Thiên Lang.

Hắc Long mạnh hơn Thiên Lang không chỉ gấp một lần.

Khi Hắc Long và Thiên Lang tiếp xúc, Hắc Long hoàn toàn ở thế thượng phong.

Thiên Lang ngày càng suy yếu.

Trong giao phong khí vận, ngoài yếu tố cường nhược, việc trấn áp khí vận cũng rất quan trọng.

Trong tình huống bình thường, khí vận cường đại và khí vận yếu kém đối đầu, khí vận yếu kém sẽ bị đánh tan, khí vận cường đại thì có chút tổn hao.

Nếu trấn áp khí vận, khí vận ổn định, đối đầu với khí vận cường đại, cũng không dễ dàng lưu thất, như vậy, khí vận yếu kém cũng có thể đánh tan khí vận cường đại.

Chương 524

Hiện tại, khí vận Đại Việt mạnh hơn khí vận Triệu Quốc quá nhiều.

Dưới sự khuy thị của Cộng Công, khí vận Đại Việt không chỉ mạnh hơn khí vận Triệu Quốc, mà việc trấn áp khí vận cũng vượt trội Triệu Quốc.

Cứ như vậy, trong chiến tranh khí vận của Tần Triệu hai nước, Đại Việt có ưu thế quá lớn.

Thiên Lang do khí vận Triệu Quốc hóa thành tổn hao mười phần, Hắc Long do khí vận Đại Việt hóa thành tổn hao chỉ một phần.

Cứ tiếp diễn như vậy, khi Thiên Lang bị đánh tan, Hắc Long tổn hao cũng sẽ không quá lớn.

Thiên Lang tổn hao ngày càng lớn, xem ra không lâu nữa sẽ bị Hắc Long đánh tan.

Đột nhiên, có vài luồng khí vận giúp đỡ Thiên Lang.

Hóa ra là vài quốc gia đang ủng hộ Triệu Quốc.

Nếu để yên cho Đại Việt diệt Triệu Quốc, một số quốc gia khác cũng sẽ bị uy hiếp, cho nên, dưới tình cảnh môi hở răng lạnh, họ cũng ủng hộ Triệu Quốc.

Triệu Quốc có thể yếu đi, nhưng không thể diệt vong, đó là ranh giới cuối cùng của một số quốc gia.

Hiện tại, Đại Việt muốn khiêu chiến ranh giới cuối cùng của một số quốc gia, có cục diện hiện tại cũng không có gì kỳ lạ.

Chỉ dựa vào khí vận của một quốc gia Triệu Quốc không địch lại

khí vận Đại Việt, nhưng vài quốc gia khí vận giúp đỡ Triệu Quốc, khí vận Triệu Quốc đã ổn định lại, thậm chí còn ổn định hơn so với khí vận Đại Việt.

Nhưng, khí vận Đại Việt có thể triệt để đánh tan khí vận Triệu Quốc, chỉ cần phải trả cái giá lớn hơn.

Trong Thần Ma Chiến Trường, thuộc cảnh nội Đại Việt, giữa Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn, Cộng Công đang khuy thị sự biến hóa khí vận của hai nước Tần Triệu.

Khi trận chiến giữa Đại Tần Võ An Hầu và Triệu Quốc Quân Thần phân định thắng bại, khí vận của hai nước Tần Triệu cũng có biến hóa cực lớn.

Hắc Long do khí vận Đại Việt hóa thành nghiền ép Thiên Lang do khí vận Triệu Quốc hóa thành, tuy nhiên, khi khí vận Triệu Quốc sắp bị đánh tan, lại có vài quốc gia khí vận giúp đỡ Triệu Quốc.

Có khí vận của vài quốc gia tương trợ, khí vận Triệu Quốc cũng đã ổn định lại.

Hiện tại, khí vận Đại Việt muốn đánh tan khí vận Triệu Quốc lại khó khăn.

Tình cảnh hiện tại của Đại Tần Võ An Hầu cũng không mấy tốt đẹp.

Đại Tần Võ An Hầu đã đột phá cấp ba mươi Hỗn Nguyên Vô Cực, lại độ lần thứ ba Đại Đạo Chi Kiếp, nhưng cũng đã mang đại Nhân Quả.

Trong thời gian ngắn nếu không thể diệt vong Triệu Quốc, dưới tác dụng của đại Nhân Quả, Đại Tần Võ An Hầu có khả năng vẫn lạc, dù không vẫn lạc, cũng sẽ phải trả cái giá cực lớn.

Quan sát thêm một lúc, Cộng Công không thể khuy thị khí vận của

hai nước Tần Triệu nữa.

Có thể trong thời gian ngắn nhìn thấy sự biến hóa khí vận của hai nước Đại Việt là không tồi rồi.

Nhìn sát khí phân thân bên cạnh mình, Cộng Công chỉ cần một ý niệm, đã thu sát khí phân thân vào thể nội.

Sát khí phân thân mạnh hơn Cộng Công rất nhiều, có sát khí phân thân trong thể nội, bất kể là tu luyện, hay tốc độ khôi phục pháp lực của Cộng Công, đều được đẩy nhanh đáng kể.

Lần mạo hiểm vào Thần Ma Chiến Trường này, thu hoạch lớn nhất cũng chính là sát khí phân thân.

Trước khi rời khỏi Thần Ma Chiến Trường, Cộng Công cũng thu thập những thứ miễn cưỡng có thể lọt vào mắt.

Ví dụ như một số mảnh vỡ Đại Đạo Chí Bảo.

Trên thực tế, đừng nói mảnh vỡ Đại Đạo Chí Bảo, ngay cả mảnh vỡ Tiên Thiên Chí Bảo, trong Vu Hoàng Thế Giới cũng sẽ khiến vô số sinh linh tranh giành.

Nhưng, tầm mắt của Cộng Công cũng đã cao hơn, mảnh vỡ Tiên Thiên Chí Bảo không lọt vào mắt y, mảnh vỡ Đại Đạo Chí Bảo, cũng không phải cái nào cũng lọt vào mắt y.

Còn về việc tùy tiện thu tất cả bảo vật vào Vu Hoàng Thế Giới, điều đó lại không khả thi.

Thu tài nguyên Nguyên Thế Giới vào Vu Hoàng Thế Giới, quy tắc của Nguyên Thiên Đạo đâu phải là đồ trang trí.

Cộng Công hiện tại thu thập bảo vật, cũng sẽ không trực tiếp thu vào Vu Hoàng Thế Giới.

Sau khi thu thập một lượt trên Thần Ma Chiến Trường, thấy

không còn thứ gì đáng giá để thu thập nữa, Cộng Công cũng chuẩn bị rời đi.

Khi Cộng Công định rời khỏi Thần Ma Chiến Trường, y lại có một cảm ứng huyền diệu.

Dường như, ở một nơi nào đó trên Thần Ma Chiến Trường đang ẩn giấu một bảo vật.

Khẽ nhíu mày, Cộng Công toàn lực vận dụng Nguyên Thần chi lực.

Trong khoảnh khắc, Thần Thức của Cộng Công bao phủ Thần Ma Chiến Trường.

Cảm ứng ngày càng mãnh liệt.

"Xem ra, Thần Ma Chiến Trường ẩn giấu một bảo vật, có duyên với ta rồi!" Cộng Công lẩm bẩm.

Chỉ dựa vào Nguyên Thần chi lực của Cộng Công thì không đủ, vậy là y lại vận dụng Vu Hoàng Thiên Đạo chi lực.

Khi lực lượng Thiên Đạo của Vu Hoàng Thế Giới gia trì lên người Cộng Công, cảm ứng lập tức mạnh hơn rất nhiều.

Lập tức, ánh mắt Cộng Công nhìn về phía một vị trí nào đó trên Thần Ma Chiến Trường.

Một cái lóe thân, Cộng Công bay về phía vị trí cảm ứng được.

Không lâu sau, Cộng Công đã đến trước một ngọn núi cao vài ngàn trượng.

Ngọn núi vài ngàn trượng trong Thần Ma Chiến Trường chỉ là một ngọn núi nhỏ, những ngọn núi cao hơn vạn trượng, thậm chí mười vạn trượng, nhiều vô số kể.

Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn, cao hơn trăm vạn trượng,

thậm chí ngàn vạn trượng.

Cảm ứng của Cộng Công dường như ở dưới đáy ngọn núi vài ngàn trượng trước mắt.

Đến nơi, Cộng Công tùy tay phát ra một đạo Điều Thiên Thần Lôi.

"Oanh!" Mặc dù Cộng Công chỉ tùy tiện một kích, nhưng đạo Điều Thiên Thần Lôi phát ra cũng có uy lực kinh người.

Chỉ thấy, dưới sự oanh kích của một đạo Điều Thiên Thần Lôi của Cộng Công, ngọn núi trước mắt tan nát vụn vỡ.

Đá tảng và đất cát vỡ nát rải rác khắp nơi, bên trong núi có ngọc thạch, v.v.

Đá tảng phần lớn là Tiên Thiên Ngũ Hành Nguyên Thạch hoặc Tiên Thiên Âm Dương Nguyên Thạch, đất thì hầu hết là Tức Nhưỡng.

Nếu là Cộng Công hiện tại, nếu chỉ là một Thánh Nhân sơ kỳ, dù có công kích loại Tiên Thiên Chí Bảo, muốn hủy diệt một ngọn núi như vậy cũng có độ khó, không thể đơn giản như Cộng Công.

Dễ dàng hủy diệt ngọn núi, pháp lực của Cộng Công hóa thành bàn tay vô hình, bao trùm xuống dưới.

Mặt đất bằng phẳng dưới pháp lực của Cộng Công chấn động.

Tiếp đó, đất đá trên mặt đất nứt toác.

Bảo vật chôn sâu dưới lòng đất ức vạn trượng lại được nhìn thấy ánh sáng mặt trời.

Một thanh trường kiếm cổ phác đen kịt pha lẫn huyết quang lơ lửng giữa thiên địa, kiếm khí ẩn ẩn phát ra từ chuôi trường kiếm khiến Cộng Công kinh hãi.

Khai Thiên Phủ được xưng là công kích đệ nhất, nhưng so với

thanh kiếm này thì kém xa quá.

“Thanh kiếm này?” Cộng Công trừng lớn mắt.

Khi Cộng Công không tự chủ được mà tiến gần hai bước, thanh kiếm lơ lửng giữa không trung đã phát ra kiếm khí sắc bén.

Một đạo kiếm khí công kích tới, Cộng Công không dám sơ ý.

“Phanh!” Cộng Công tuy dùng tay không đỡ lấy kiếm khí, nhưng tay y cũng ẩn ẩn đau nhức, uy lực kiếm khí quả thật kinh người.

Xa xa không phải là uy lực chân chính của thanh kiếm này, nếu Cộng Công triệt để luyện hóa thanh kiếm này, phát huy ra uy lực tối đa, thực lực tuyệt đối sẽ tăng mạnh.

“Hưu!”, “Hưu!”, “Hưu!”.....

Từng đạo kiếm khí từ cổ kiếm phát ra, công kích về phía Cộng Công, vô cùng tinh chuẩn.

Uy lực mỗi đạo kiếm khí đều không thể coi thường, nhưng, khi Cộng Công nghiêm túc phòng ngự, những kiếm khí đó cũng không làm y bị thương.

Chống đỡ kiếm khí dày đặc, Cộng Công vươn tay nắm chặt chuôi cổ kiếm.

Khi Cộng Công nắm chặt chuôi kiếm, thanh cổ kiếm không ngừng giãy giụa.

Mặc cho cổ kiếm giãy giụa thế nào, cũng không thể thoát khỏi tay Cộng Công.

Nắm chặt cổ kiếm, Nguyên Thần chi lực của Cộng Công bao phủ thanh kiếm này, bắt đầu luyện hóa.

Chương 525

Điều khiến Cộng Công thở phào nhẹ nhõm là thanh kiếm này không có Khí Linh.

Nếu thanh cổ kiếm này có Khí Linh, thì sẽ rất phiền phức.

Bởi vì thanh kiếm này không có Khí Linh, Cộng Công luyện hóa cũng dễ dàng hơn nhiều.

Theo quá trình luyện hóa, Cộng Công cũng hiểu thêm về thanh kiếm này.

Thanh kiếm này chính là Đỉnh Cấp Đại Đạo Chí Bảo Đồ Thánh Kiếm.

Nguyên Thiên Đạo chia Đại Đạo Chí Bảo thành năm cấp bậc: Sơ Cấp, Trung Cấp, Cao Cấp, Đỉnh Cấp, và Siêu Việt Đỉnh Cấp.

Vô Cực Châu của Cộng Công miễn cưỡng là Trung Cấp Đại Đạo Chí Bảo.

"Đỉnh Cấp Đại Đạo Chí Bảo?

Đồ Thánh?" Cộng Công kinh ngạc không nhỏ.

Đã là Đỉnh Cấp Đại Đạo Chí Bảo, phẩm cấp tất nhiên phải vượt qua Vô Cực Châu của Cộng Công.

Sự khác biệt giữa Sơ Cấp Đại Đạo Chí Bảo và Trung Cấp Đại Đạo Chí Bảo, Cộng Công rõ ràng, sự khác biệt giữa Cao Cấp Đại Đạo Chí Bảo và Trung Cấp Đại Đạo Chí Bảo chỉ có thể lớn hơn, sự khác biệt giữa Đỉnh Cấp Đại Đạo Chí Bảo và Cao Cấp Đại Đạo Chí Bảo lại càng lớn hơn.

Có thể thấy, uy lực của Đồ Thánh Kiếm lớn đến mức nào.

Khai Thiên Phủ mà Cộng Công từng tiếp xúc, tuy được xưng là công kích đệ nhất dưới Đại Đạo, nhưng cũng chỉ là Sơ Cấp Đại Đạo Chí Bảo, tự nhiên không thể so sánh với Đỉnh Cấp Đại Đạo Chí Bảo.

Nếu là Khai Thiên Phủ phẩm cấp Đỉnh Cấp Đại Đạo Chí Bảo, uy lực e rằng còn lớn hơn Đồ Thánh Kiếm.

Nhưng, Cộng Công cười khổ, phẩm cấp của Đồ Thánh Kiếm quá cao, với tu vi hiện tại của y, lại không thể triệt để luyện hóa.

Cũng giống như một tu sĩ Chân Tiên muốn triệt để luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo, có thể sao?

Ngay cả Chuẩn Thánh cũng khó có thể triệt để luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo.

Trong Thần Ma Chiến Trường, Cộng Công tâm không vướng bận, chuyên tâm luyện hóa Đồ Thánh Kiếm.

Bởi vì phẩm cấp của Đồ Thánh Kiếm quá cao, với tu vi hiện tại của Cộng Công chắc chắn không thể triệt để luyện hóa, ngay cả sơ bộ luyện hóa cũng khó.

Cộng Công cũng không suy nghĩ nhiều, chỉ cần sơ bộ luyện hóa được là đủ.

Mặc dù Cộng Công đã toàn lực luyện hóa, nhưng tốc độ luyện hóa quá chậm.

Với tình hình luyện hóa hiện tại, Cộng Công cũng không nắm chắc việc sơ bộ luyện hóa.

Chỉ khi sơ bộ luyện hóa được, bên trong Đồ Thánh Kiếm mới có thể có ấn ký Nguyên Thần của Cộng Công.

Theo Cộng Công luyện hóa, sự lĩnh ngộ về Đại Đạo của y cũng ngày càng sâu sắc.

Đạo Hạnh không ngừng tinh tiến, nếu có thể sơ bộ luyện hóa Đỉnh Cấp Đại Đạo Chí Bảo, việc tu vi đột phá một hai cấp cũng không thành vấn đề.

Không biết đã luyện hóa bao lâu, Cộng Công dừng việc luyện hóa.

Cuối cùng vẫn không thể sơ bộ luyện hóa Đồ Thánh Kiếm, là bởi tu vi của Cộng Công quá thấp.

Chỉ với tu vi cấp ba Hỗn Nguyên Vô Cực, muốn sơ bộ luyện hóa Đỉnh Cấp Đại Đạo Chí Bảo là không thực tế.

Mặc dù không thể sơ bộ luyện hóa thanh Đồ Thánh Kiếm này, nhưng tu vi của Cộng Công lại ẩn ẩn sắp đột phá cấp bốn Hỗn Nguyên Vô Cực.

Y tĩnh tâm mở mắt, nhìn thanh Đồ Thánh Kiếm trong tay, Cộng Công bỗng nảy ra một ý nghĩ kỳ lạ.

Nếu sát khí phân thân có thể dung nhập vào kiếm khí của Đồ Thánh Kiếm, uy lực tất nhiên sẽ bạo tăng.

"Có thể thử một lần." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Lập tức, Cộng Công vận pháp lực, cẩn thận thôi động thanh Đồ Thánh Kiếm trong tay phát ra một luồng kiếm khí.

Một luồng kiếm khí Đồ Thánh Kiếm bị Cộng Công hấp thu vào thể nội, lập tức, Cộng Công chỉ cảm thấy toàn thân đau đớn.

Ngay cả thân thể Cộng Công cường hoành, cũng khó mà chịu đựng được kiếm khí của Đồ Thánh Kiếm.

May mắn thay chỉ có một luồng kiếm khí Đồ Thánh Kiếm, cộng thêm có sát khí phân thân gánh chịu một phần, nếu không, thân thể Cộng Công chắc chắn sẽ tan rã.

Dưới sự thao khống của Cộng Công, một luồng kiếm khí Đồ

Thánh Kiếm hấp thu vào thể nội cố gắng dung nhập vào sát khí phân thân.

Khi một luồng kiếm khí Đồ Thánh Kiếm dung nhập vào sát khí phân thân, sát khí phân thân lập tức vỡ nát, tiếp đó lại thành hình, vừa thành hình lại vỡ nát, cứ tuần hoàn như vậy, sau vài trăm lần, nó không còn vỡ nát nữa.

Thành công dung hợp một luồng kiếm khí Đồ Thánh Kiếm, cấp bậc tu vi của sát khí phân thân tuy không đề thăng, nhưng thực lực lại bạo tăng.

Cảm nhận rõ ràng sự biến hóa của sát khí phân thân, lòng Cộng Công cũng không bình tĩnh.

Mặc dù biết dung hợp một luồng kiếm khí Đồ Thánh Kiếm sẽ khiến thực lực sát khí phân thân tăng cường rất nhiều, nhưng Cộng Công đã đánh giá thấp.

Mặc dù chỉ là một luồng kiếm khí Đồ Thánh Kiếm, nhưng sau khi dung hợp, sát khí phân thân của Cộng Công lại mạnh hơn gấp mười, trăm lần.

Tiếp đó, Cộng Công lại thôi động Đồ Thánh Kiếm phát ra một luồng kiếm khí.

Lần này, việc dung hợp một luồng kiếm khí Đồ Thánh Kiếm diễn ra vô cùng thuận lợi.

Dưới sự thao tác của Cộng Công, sát khí phân thân trong thể nội dung hợp từng luồng kiếm khí Đồ Thánh Kiếm.

Mỗi khi dung hợp một luồng kiếm khí Đồ Thánh Kiếm, thực lực của sát khí phân thân đều sẽ đề thăng không ít.

Kiếm khí Đồ Thánh Kiếm có thể liên tục phát ra.

Không ngừng dung hợp kiếm khí Đồ Thánh Kiếm, sát khí phân thân tuy không đề thăng cấp bậc, nhưng thực lực lại không ngừng tăng cường.

Khi thực lực của sát khí phân thân tăng cường đến cấp mười Hỗn Nguyên Vô Cực, nó lại không thể tiếp tục đề thăng nữa.

Muốn từ cấp mười Hỗn Nguyên Vô Cực đề thăng lên cấp mười một, cần phải độ qua lần thứ nhất Đại Đạo Chi Kiếp.

Cộng Công lại chưa độ qua lần nào Đại Đạo Chi Kiếp, điều này hạn chế phân thân tối đa chỉ có thể là cấp mười Hỗn Nguyên Vô Cực.

Hiện tại, cấp bậc của sát khí phân thân chưa đạt cấp mười Hỗn Nguyên Vô Cực, nhưng chiến lực lại đã đạt tới đó rồi.

Cấp bậc của sát khí phân thân tiếp tục đề thăng, chiến lực cũng sẽ không có biến hóa lớn.

Hiện tại, tương đương với việc đã tiêu hao trước lực chiến đấu của sát khí phân thân.

"Chỉ có chiến lực cấp mười Hỗn Nguyên Vô Cực sao?" Cộng Công cũng có chút thất vọng.

Nếu sát khí phân thân không có hạn chế, dựa vào kiếm khí Đồ Thánh Kiếm liên tục không ngừng, việc tăng cường thực lực phân thân lên cấp chín mươi Hỗn Nguyên Vô Cực cũng có khả năng.

Dưới Nguyên Thiên Đạo, cấp chín mươi Hỗn Nguyên Vô Cực là đỉnh điểm của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Cấp chín mươi Hỗn Nguyên Vô Cực có thể độ qua lần thứ chín Đại Đạo Chi Kiếp, nếu có thể độ qua, cũng đã chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo rồi.

Cho đến nay, chưa có ai thành công độ qua Đại Đạo Chi Kiếp lần

thứ chín.

Không chỉ trong Nguyên Thế Giới có vô số Đại Năng, trong Hỗn Độn cũng có vô số Đại Năng.

Còn về việc Cộng Công độ qua lần thứ nhất Đại Đạo Chi Kiếp, thì cần bản thể của y đạt cấp mười Hỗn Nguyên Vô Cực.

Hiện tại mới chỉ cấp ba Hỗn Nguyên Vô Cực, muốn đột phá lên cấp mười Hỗn Nguyên Vô Cực trong thời gian ngắn là không thực tế.

Tu vi của Cộng Công là một tầng thứ khác, một Vô Lượng Lượng Kiếp thời gian cũng không thể.

Một Vô Lượng Lượng Kiếp thời gian để tu vi đề thăng một cấp, đã là nhanh rồi.

Cộng Công từ khi bước lên con đường tu hành đến nay, chưa trải qua một Vô Lượng Lượng Kiếp nào, cũng chưa trải qua một Lượng Kiếp nào, quả thật là thần tốc. .....

Rời khỏi Thần Ma Chiến Trường, Cộng Công định đi về phía Đại Việt.

Thần Ma Chiến Trường nằm giữa Cổ Ma Sơn Mạch và Thiên Thần Sơn, đi về phía Cổ Ma Sơn Mạch sẽ tiến vào Đại Việt, đi về phía Thiên Thần Sơn sẽ tiến vào Triệu Quốc.

Cổ Ma Sơn Mạch nằm ở biên giới Đại Việt, còn Thiên Thần Sơn thì nằm ở biên giới Triệu Quốc.

Trên Cổ Ma Sơn Mạch, có một số yếu tắc quân sự, có không ít trận pháp cấm chế.

Muốn không kinh động binh sĩ Đại Việt, chỉ có thể tiến vào Vạn Tượng Sâm Lâm, tiến vào Tử Vong Cấm Địa.

Cộng Công từ Tử Vong Cấm Địa và Vạn Tượng Sâm Lâm đi ra, y

sẽ không lần nữa tiến vào Vạn Tượng Sâm Lâm và Tử Vong Cấm Địa.

Chương 526

Tiến vào Cổ Ma Sơn Mạch, Cộng Công đổi hướng.

Chưa đi ra khỏi Cổ Ma Sơn Mạch, y đã gặp phải hai yếu tắc quân sự của Đại Việt.

Mỗi yếu tắc quân sự đều có không ít binh sĩ canh gác, có kết giới cường đại bảo vệ.

Cộng Công không muốn gây phiền phức, huống chi với thực lực hiện tại, xông vào bất kỳ yếu tắc quân sự nào trong Cổ Ma Sơn Mạch, cũng không dễ dàng rút lui toàn vẹn.

Né tránh hai yếu tắc quân sự, Cộng Công mắt thấy sắp đi ra khỏi Cổ Ma Sơn Mạch, phía trước lại có một yếu tắc chặn đường, lần này không thể né tránh.

Yếu tắc quan ải, có binh sĩ canh gác hỏi han, nếu Cộng Công đi qua, lại khó ứng phó.

Một khi có người đáng nghi, binh sĩ yếu tắc sẽ bắt giữ trước, để tránh gián điệp của nước khác.

Còn về việc xông thẳng yếu tắc phía trước, đó lại không phải là một hành động khôn ngoan.

Nếu có một cường giả cấp mười một Hỗn Nguyên Vô Cực, có thể đối phó Cộng Công, thậm chí, một cường giả cấp mười Hỗn Nguyên Vô Cực có một Đại Đạo Thánh Văn cũng có thể đánh bại Cộng Công.

Yếu tắc phía trước, không biết có bao nhiêu cường giả, nhưng muốn không có một cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực cấp mười trở lên nào, khả năng là không lớn.

Cho nên, với thực lực hiện tại của Cộng Công, mạnh mẽ xông vào

là không trí tuệ.

Khi Cộng Công đang cân nhắc việc xuyên qua yếu tắc phía trước, y lại thấy vài cường giả từ xa hoặc Đằng Vân Giá Vũ, hoặc cưỡi dị thú.

Tu vi của vài cường giả đó đều không thấp, mỗi người đều là Hỗn Nguyên Vô Cực, đang trò chuyện với nhau.

Mặc dù cách rất xa, nhưng Cộng Công cũng miễn cưỡng nghe được cuộc trò chuyện của vài cường giả đó.

Hóa ra là Đạo Gia, một trong Chư Tử Bách Gia, muốn khai sơn môn thu đệ tử, chỉ cần thông qua khảo hạch là có thể trở thành đệ tử Đạo Gia.

Sơn môn Đạo Gia nằm trong cảnh nội Đại Việt.

Lúc này, không chỉ trong cảnh nội Đại Việt, mà vô số sinh linh từ các quốc gia khác cũng đang hướng về Huyền Thiên Sơn, sơn môn Đạo Gia.

Trước một tòa quân sự yếu tắc quy mô khổng lồ thuộc Cổ Ma Sơn Mạch, Cộng Công tựa hồ đang suy tư.

Ngoài từng quốc gia ở Cửu Châu, còn có một vài thế lực siêu nhiên, ví như Chư Tử Bách Gia, trong đó Đạo Gia có thể nói là thế lực cường đại nhất.

Sơn môn Đạo Gia tọa lạc tại Huyền Thiên Sơn của Đại Việt, cách một khoảng thời gian sẽ đại khai sơn môn thu đồ đệ.

Không phải bất cứ ai cũng có tư cách tham gia khảo hạch nhập môn Đạo Gia.

Nhưng một kẻ vô thân vô thế như Cộng Công lại có tư cách đó.

Sau một hồi cân nhắc, Cộng Công liền tiến thẳng về phía yếu tắc.

Khi vừa đến gần yếu tắc, y bị vài binh sĩ chặn lại.

Sau một hồi hỏi han của các binh sĩ, Cộng Công cũng nắm rõ tình huống: y từ một sơ cấp Hồng Hoang phi thăng lên Nguyên Thế Giới, nay muốn đến Đạo Gia tham gia khảo hạch nhập môn.

Cộng Công cũng không hoảng sợ.

Muốn sống tốt tại Nguyên Thế Giới, ngoài thực lực bản thân phải cường đại, tốt nhất còn có một thế lực hùng mạnh làm chỗ dựa.

Hiện tại, thực lực của Cộng Công chưa thể nói là cường đại, một Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 11 có thể dễ dàng đánh bại y.

Còn về sức mạnh trong Vu Hoàng Thế Giới, càng không đáng nhắc tới.

Hiện tại, Vu Hoàng Thế Giới tuy đã có một vài Thánh Nhân, nhưng đều chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trong Nguyên Thế Giới lại như kiến hôi; còn dưới Thánh Nhân, Chuẩn Thánh lại càng không đáng nói.

Đạo Gia Đại Việt là một thế lực siêu nhiên cường đại, nếu có thể gia nhập, lợi ích thu được không hề nhỏ.

Tu vi của Cộng Công không cao, lại muốn đến Huyền Thiên Sơn tham gia khảo hạch nhập môn Đạo Gia, nên các binh sĩ giữ yếu tắc cũng cho y qua.

Một mặt là vì tu vi Cộng Công không cao, không có năng lực gây chuyện lớn ở Đại Việt; mặt khác cũng vì lời Cộng Công nói là sự thật, điều đó có thể nhìn ra từ biến hóa nguyên thần của y.

Vượt qua yếu tắc, rời khỏi Cổ Ma Sơn Mạch, Cộng Công bay về hướng Huyền Thiên Sơn.

Cổ Ma Sơn Mạch cách Huyền Thiên Sơn xa xôi, với tu vi hiện tại

của Cộng Công, dẫu vận tốc toàn lực, cũng phải mất ít nhất vài tháng mới có thể đến được Huyền Thiên Sơn.

Cộng Công một đường gấp rút tới Huyền Thiên Sơn, nhưng cũng không hề buông lỏng cảnh giác.

Dù trong cảnh nội Đại Việt pháp độ sâm nghiêm, nhưng cũng chưa chắc đã an toàn tuyệt đối.

Trong thế giới này cường giả vô số, trong cảnh nội Đại Việt, Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 10 trở lên cũng không biết bao nhiêu người, nhưng số lượng hẳn cũng không quá ít.

Nếu không may gặp phải một người như vậy mà ra tay, Cộng Công hẳn sẽ lâm nguy.

Dưới sự cẩn trọng của Cộng Công, y một đường bình an, không gặp phải nguy hiểm quá lớn nào.

Mấy tháng sau, Cộng Công cũng đã tới Huyền Thiên Sơn.

Nhìn ra xa, vạn trượng xuyên vân, sừng sững tận trời, từng tòa tiên sơn phúc địa, linh khí sung mãn, nhật nguyệt tinh hoa lưu chuyển, tường vân ráng lành lượn lờ.

Đây là phúc địa hùng vĩ nhất mà Cộng Công từng thấy kể từ khi đến Nguyên Thế Giới.

Cả Huyền Thiên Sơn được trận pháp bảo hộ.

Muốn tiến vào Huyền Thiên Sơn cũng không dễ dàng.

Khi vừa đặt chân vào phạm vi Huyền Thiên Sơn, sẽ có thiên địa vĩ lực gia thân, người không thuộc Đạo Gia, tu vi lại không đủ cao thâm, hoặc thân thể không đủ cường hãn, sẽ thân tử đạo tiêu.

Khu vực trung tâm của Huyền Thiên Sơn, bình thường chỉ có người Đạo Gia mới được đặt chân tới, nhưng nay Đạo Gia đại khai

sơn môn thu đồ đệ, nên khu vực ngoại vi cũng có thể tiến vào khu vực nội vi, song phải vượt qua Tam Thiên Đạo Giai.

Trên đường đến Huyền Thiên Sơn, Cộng Công cũng đã tìm hiểu khá nhiều về nơi này.

Đạo Gia thu đồ đệ, trọng ở một chữ duyên, nhưng chỉ có duyên thì không đủ, có duyên chỉ là điều kiện đầu tiên, sau đó còn cần có khí vận, căn cước, v.v.

Nghe người khác nói, muốn gia nhập Đạo Gia độ khó cực lớn, mỗi lần Đạo Gia đại khai sơn môn thu đồ đệ, người tham gia vô số, nhưng số người có thể thành công gia nhập Đạo Gia lại rất ít ỏi.

Thường thì hàng trăm tỷ sinh linh tham gia khảo hạch, chỉ có vài người có thể thành công gia nhập Đạo Gia, có thể thấy độ khó lớn đến mức nào.

Nhưng mà, Cộng Công đã đến Huyền Thiên Sơn, tất nhiên phải thử một lần.

Đối với Cộng Công hiện tại, nếu có thể thành công gia nhập Đạo Gia, chỉ có lợi ích, mà lợi ích lại không nhỏ.

Khi Cộng Công đến bên ngoài Huyền Thiên Sơn, y thấy không ít sinh linh đang tiến vào Huyền Thiên Sơn, có người mang thân người, cũng có kẻ kỳ hình quái trạng.

Cộng Công cũng không để ý đến các sinh linh khác, trực tiếp bay về phía Huyền Thiên Sơn.

Vừa bước vào phạm vi Huyền Thiên Sơn, một áp lực khổng lồ liền tác động lên thân Cộng Công.

Thiên địa vĩ lực bao trùm toàn thân Cộng Công, khiến cả người y phải chịu áp lực cực lớn, dưới áp lực đó, việc bay lượn giữa không trung có chút khó khăn.

Càng đi sâu vào Huyền Thiên Sơn, áp lực càng lúc càng lớn.

Bay thêm vài ngàn dặm, Cộng Công đành phải hạ xuống từ giữa không trung.

Sau khi đặt chân lên mặt đất, Cộng Công cũng nhanh chóng tiến về phía trước.

Dọc đường, Cộng Công thấy vô số sinh linh.

Huyền Thiên Sơn rộng lớn, vốn đã có vô số sinh linh bản địa, nay đang là lúc Đạo Gia đại khai sơn môn thu đồ đệ, số lượng sinh linh đổ về cũng vô số, dẫn đến số lượng sinh linh trong Huyền Thiên Sơn nhiều không kể xiết.

Cộng Công đã chứng kiến vô số sinh linh, điều đó cũng khiến y mở rộng tầm mắt.

Sinh linh mang thân người không nhiều, đa số là kỳ hình quái trạng.

Còn về tu vi của các sinh linh mà y thấy, có cao có thấp, thấp nhất là tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, cao nhất là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Số lượng Hỗn Nguyên Vô Cực có đẳng cấp cao hơn Cộng Công nhiều không đếm xuể.

Phạm vi Huyền Thiên Sơn quá lớn, chia thành khu vực ngoại vi và khu vực nội vi.

Khi Đạo Gia đại khai sơn môn thu đồ đệ, Tam Thiên Đạo Giai sẽ xuất hiện, nối liền khu vực ngoại vi và khu vực nội vi.

Sau khi tiến vào Huyền Thiên Sơn, việc đi đến nơi Tam Thiên Đạo Giai tọa lạc còn rất xa.

Áp lực ngày càng lớn khiến vô số sinh linh phải bỏ cuộc, nhưng

đó cũng là sự khảo nghiệm về nghị lực.

Muốn gia nhập Đạo Gia, nếu không có đủ nghị lực thì không được.

Cộng Công mặt không biểu tình tiến về phía trước, dù áp lực phải chịu đựng ngày càng lớn, nhưng y không hề có ý niệm từ bỏ.

Chương 527

Nghe nói, thử thách nghị lực nhỏ bé này không thể làm khó Cộng Công. .....

Thiên Đạo nhân uẩn khắp nơi, hình thành ba ngàn cấp bậc thềm đá, đó chính là Tam Thiên Đạo Giai của Đạo Gia.

Tam Thiên Đạo Giai nhìn qua không lớn, nhưng nếu thân ở trong đó lại rộng lớn vô cùng.

Từ bên ngoài nhìn vào, Tam Thiên Đạo Giai có vẻ chỉ có thể chứa vài trăm người cùng lúc, nhưng vài trăm tỷ, thậm chí vài trăm tỷ lần vài trăm tỷ, cũng không thể chiếm hết một cấp của Tam Thiên Đạo Giai.

Khi Cộng Công từ xa trông thấy Tam Thiên Đạo Giai, y thấy từng sinh linh thất thểu từ Tam Thiên Đạo Giai đi ra, cũng có từng sinh linh đạp lên cấp bậc đầu tiên của Đạo Giai.

Không ít sinh linh vừa đạp lên cấp bậc đầu tiên liền không tự chủ được mà bị truyền tống xuống, ngay cả tư cách đứng trên cấp bậc đầu tiên của Đạo Giai cũng không có.

Cường giả tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực còn không đủ tư cách đứng trên cấp bậc đầu tiên của Đạo Giai, nhưng lại có một số Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể leo lên vài cấp Đạo Giai.

Tu vi cao thấp không phải là tiêu chuẩn duy nhất để leo lên Tam Thiên Đạo Giai.

Vừa quan sát, Cộng Công vừa đi về phía Tam Thiên Đạo Giai.

Dần dần, áp lực mà Cộng Công phải chịu đựng cũng cường đại đáng sợ, nhưng y vẫn mặt không đổi sắc.

Nhìn những người khác, số ít có thể mặt không đổi sắc, đại bộ phận đều nghiến răng kiên trì, có kẻ mồ hôi lạnh đầm đìa, có kẻ đứng không vững, thậm chí có kẻ phải bò lết trên mặt đất, thật là muôn vẻ.

Cộng Công từng bước đi về phía Tam Thiên Đạo Giai, thân thể thẳng tắp, xương sống bất khuất.

Thực tế, Cộng Công có thể như vậy cũng có một phần công lao của Bàn Cổ chân thân.

Giữa khu vực ngoại vi và nội vi của Huyền Thiên Sơn, bên ngoài Tam Thiên Đạo Giai có vô số sinh linh.

Không ít sinh linh đã thử nhưng đều thất bại, khác biệt chỉ ở số cấp bậc mà họ đã leo lên.

Tu vi không bằng người, địa vị cũng không bằng người, nhưng nếu leo lên cấp bậc Đạo Giai càng cao, cũng có thêm tự tin.

Tam Thiên Đạo Giai phi thường bất phàm, chính là cực hạn được Đạo Gia thần thông thôi diễn mà thành.

Có thể leo lên Đạo Giai trên một trăm cấp, truyền ra ngoài có thể khiến vô số người ngưỡng mộ.

Một lần thất bại, kết quả lần thứ hai thường cũng tương tự, nhưng không ít sinh linh lại không cam lòng.

Cũng có một số người thất bại đã rời đi, nhưng phần lớn hơn thì ở lại xem người khác.

Khi Cộng Công đi đến trước Tam Thiên Đạo Giai, cũng có một số sinh linh chú ý đến y.

“Là một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.” “Xem ra ngay cả cấp 5 cũng chưa đạt.” “Cũng không biết có thể leo lên mấy cấp.” “Hừ, Đạo Giai không phải cứ tu vi cao là có thể leo lên, không ít Hỗn

Nguyên Vô Cực cấp 5 trở lên vừa leo lên cấp đầu tiên đã bị truyền tống xuống, ngay cả đứng trên cấp đầu tiên cũng không thể." "Mặc dù khảo hạch nhập môn Đạo Gia có nhiều yếu tố, nhưng duyên phận lại là thứ nhất.

Có duyên và vô duyên, khác biệt một trời một vực vậy!" Đối với những lời bàn tán của người khác, Cộng Công không để ý, mặt mũi bình tĩnh đạp lên cấp đầu tiên của Đạo Giai.

Có thể thông qua khảo nghiệm gia nhập Đạo Gia đương nhiên là tốt nhất, nhưng nếu không thể thông qua, Cộng Công cũng không bận tâm.

Vừa đạp lên cấp đầu tiên của Đạo Giai, Cộng Công chỉ cảm thấy thiên địa đột biến.

Thiên Đạo nhân uẩn khắp nơi, thần quang vô biên bao phủ, tường vân lượn lờ, ráng lành vạn dặm, tử khí huyền diệu, đủ loại đạo vận diễn hóa.

Tam Thiên Đạo Giai hóa ra là ba ngàn thế giới, mỗi một thế giới ẩn chứa Thiên Đạo chi lực đều đáng sợ, vượt xa Thiên Đạo Vu Hoàng của Cộng Công.

Chỉ riêng Thiên Đạo chi lực ẩn chứa ở cấp đầu tiên của Đạo Giai đã gấp vạn lần trở lên Thiên Đạo Vu Hoàng.

Cộng Công không bị truyền tống đi, vững vàng đứng trên cấp đầu tiên của Đạo Giai.

Ngẩng đầu nhìn quanh, y có thể thấy không ít sinh linh xung quanh, nhưng chỉ có thể nhìn thấy mà không thể tiếp xúc.

Cũng có sinh linh giống Cộng Công, có thể đứng trên cấp đầu tiên của Đạo Giai, nhưng không ít người lại bị truyền tống xuống.

Cộng Công đứng trên cấp đầu tiên của Đạo Giai, lại không có chút

khó chịu nào, trái lại còn cảm nhận được vô số Thiên Đạo chí lý.

Những người khác có thể đứng trên cấp đầu tiên của Đạo Giai, hầu như đều đã leo lên cấp thứ hai, có kẻ bị truyền tống ra ngoài, có kẻ lại có thể đứng vững.

Cộng Công lại không vội leo lên cấp thứ hai của Đạo Giai, y khoanh chân ngồi trên cấp đầu tiên của Đạo Giai, cảm thụ Thiên Đạo chí lý.

Cộng Công truyền tải Thiên Đạo chí lý mà mình cảm thụ được về Vu Hoàng Thiên Đạo.

Khi vô số Thiên Đạo chí lý dung nhập vào Vu Hoàng Thiên Đạo, biến hóa của Vu Hoàng Thiên Đạo cũng cực lớn.

Nếu để Cộng Công thấu triệt vô số Thiên Đạo chí lý, thì không phải thời gian ngắn có thể làm được, nhưng việc dung nhập Thiên Đạo chí lý mà y cảm thụ được vào Vu Hoàng Thiên Đạo thì lại đơn giản hơn nhiều.

Khi toàn bộ Thiên Đạo chí lý ở cấp đầu tiên của Đạo Giai đều dung nhập vào Vu Hoàng Thiên Đạo, thời gian cũng đã trôi qua khoảng nửa canh giờ.

Đứng dậy, Cộng Công một bước đạp ra, leo lên cấp thứ hai.

Vững vàng đứng trên cấp thứ hai, Cộng Công không hề có bất kỳ khó chịu nào.

Thiên Đạo chí lý ở cấp thứ hai vượt xa cấp đầu tiên, Cộng Công tiếp tục cảm thụ và dung nhập vào Vu Hoàng Thiên Đạo. .....

Trong Vu Hoàng Thế Giới, theo biến hóa của Thiên Đạo, các sinh linh có thể cảm thụ Thiên Đạo đều gần như phát điên.

Chí lý mà Thiên Đạo ẩn chứa đã tăng lên vô số.

Bởi vì chí lý mà Vu Hoàng Thiên Đạo ẩn chứa không ngừng tăng lên, Vu Hoàng Thiên Đạo cũng ngày càng hoàn thiện, tốc độ phát triển của cả thế giới tăng nhanh đáng kể.

Từng Vu Thánh thu hoạch lại lớn nhất.

Theo chí lý của Vu Hoàng Thiên Đạo không ngừng tăng lên, đạo hạnh của từng Vu Thánh cũng đang nhanh chóng tinh tiến.

Từng Vu Thánh có tu vi Thánh Nhân sơ kỳ lần lượt đột phá Thánh Nhân trung kỳ, sau đó lại tiếp cận Thánh Nhân hậu kỳ.

Thiên Đạo biến hóa như vậy, chúng Vu Thánh đều biết là có liên quan đến Cộng Công.

Chúng Vu Thánh đều biết Cộng Công hiện đang ở Nguyên Thế Giới, cũng biết Nguyên Thế Giới cường giả vô số.

Tu vi của Vu Thánh trong Vu Hoàng Thế Giới đủ để sinh tồn ở Nguyên Thế Giới, nhưng vì là Thiên Đạo Thánh Nhân của Vu Hoàng Thế Giới, xuất hiện ở Nguyên Thế Giới lại không ổn.

Còn về các sinh linh dưới Vu Thánh, mạnh nhất cũng chỉ là Chuẩn Thánh, lại không đủ tư cách sinh tồn ở Nguyên Thế Giới, xuất hiện ở Nguyên Thế Giới ắt sẽ thân tử đạo tiêu.

Cho nên, chúng Vu Thánh dù muốn đặt chân đến Nguyên Thế Giới, hiện tại lại không thể.

Tạm thời, Cộng Công cũng không có biện pháp nào tốt.

Trừ khi Vu Hoàng Thiên Đạo cường đại đến mức có thể kháng cự Nguyên Thiên Đạo, chúng Vu Thánh mới có thể đặt chân vào Nguyên Thế Giới.

Nhưng mà, khi Cộng Công cần vận dụng sức mạnh Vu Hoàng Thiên Đạo, chúng Vu Thánh lại có thể cung cấp trợ giúp.

Giúp đỡ Cộng Công, chúng Vu Thánh cũng có được lợi ích.

Ví như hiện tại, Cộng Công dung nhập vô số Thiên Đạo chí lý vào Vu Hoàng Thiên Đạo, khiến chúng Vu Thánh đều được lợi. .....

Thấy Cộng Công đứng trên cấp thứ hai của Đạo Giai, càng nhiều sinh linh chú ý.

Số người có thể đứng trên cấp thứ hai của Đạo Giai ít đi rất nhiều.

Khi toàn bộ Thiên Đạo chí lý ở cấp thứ hai của Đạo Giai cũng đều dung nhập vào Vu Hoàng Thiên Đạo, Cộng Công lại đạp lên cấp thứ ba.

Dù không thể thông qua khảo hạch, nhưng có thể dung nhập thêm một chút Thiên Đạo chí lý vào Vu Hoàng Thiên Đạo cũng là thu hoạch.

Chỉ riêng Thiên Đạo chí lý ở cấp đầu tiên và cấp thứ hai của Đạo Giai cũng là một thu hoạch không nhỏ.

Cộng Công chuyến này không uổng.

Vừa đạp lên cấp thứ ba, Cộng Công lại không bị truyền tống đi.

Vững vàng đứng trên cấp thứ ba của Đạo Giai, cảm thụ Thiên Đạo chí lý vượt xa cấp thứ hai, Cộng Công trong lòng lại bình tĩnh.

Cộng Công mỗi khi leo lên một cấp Đạo Giai, số người chú ý cũng càng nhiều.

Tiếp theo, Cộng Công tiếp tục đi lên.

Cấp thứ tư, cấp thứ năm, cấp thứ sáu...

Mỗi khi leo lên một cấp, Cộng Công lại cảm thụ Thiên Đạo chí lý, dung nhập vào Vu Hoàng Thiên Đạo.

Chương 528

Ba ngàn cấp Đạo Giai, gần như toàn bộ Thiên Đạo chí lý mà Đạo Gia cảm ngộ đều nằm trong đó.

Nếu có thể dung nhập toàn bộ Thiên Đạo chí lý ẩn chứa trong ba ngàn cấp Đạo Giai vào Vu Hoàng Thiên Đạo, thì Vu Hoàng Thiên Đạo dù không thể sánh bằng sự hoàn thiện của Nguyên Thiên Đạo, nhưng cũng sẽ trở nên bất khả tư nghị.

Càng ngày càng nhiều sinh linh căng mắt nhìn chằm chằm Cộng Công.

"Tên kia là ai?" "Xem tu vi chưa đạt Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 5, đã leo lên mười cấp Đạo Giai." "Mười lăm cấp." "Hai mươi bảy cấp rồi, thật kinh người." "Xem ra thật có duyên với Đạo Gia ta!" Khi Cộng Công leo lên cấp một trăm, vô số sinh linh hít một hơi khí lạnh, kinh hô rằng kẻ này thật đáng sợ!

Mặc kệ người khác nói gì, Cộng Công từng cấp từng cấp đi lên, đã leo lên cấp một trăm.

Mỗi cấp ẩn chứa Thiên Đạo chí lý đều được dung nhập vào Vu Hoàng Thiên Đạo.

Khi càng nhiều Thiên Đạo chí lý dung nhập, Vu Hoàng Thiên Đạo cũng ngày càng hoàn thiện.

Theo Vu Hoàng Thiên Đạo không ngừng hoàn thiện, những Vu Thánh trong Vu Hoàng Thế Giới là người thu hoạch lớn nhất.

Tam Thiên Đạo Giai, một trăm cấp là một quan ải, chín mươi chín cấp và một trăm cấp hoàn toàn khác biệt; một trăm cấp và một trăm chín mươi chín cấp lại là một tầng thứ; chín trăm chín mươi chín cấp

và một ngàn cấp lại là một ranh giới lớn hơn nữa.

Suốt chặng đường, Cộng Công đều nhẹ nhàng, không có chút khó chịu nào.

Tiếp tục từng cấp đi lên, mỗi khi lên một cấp lại cảm thụ Thiên Đạo chí lý dung nhập vào Vu Hoàng Thiên Đạo.

Nguyên Thế Giới, Cửu Châu đại địa, Huyền Thiên Sơn thuộc cảnh nội Đại Việt.

Hiện đang là lúc Đạo Gia đại khai sơn môn thu đồ đệ, giữa khu vực ngoại vi và nội vi của Huyền Thiên Sơn có ba ngàn cấp Đạo Giai.

Chỉ có thể leo lên hết ba ngàn cấp Đạo Giai mới có thể gia nhập Đạo Gia.

Duyên phận là yếu tố quan trọng nhất để leo lên Tam Thiên Đạo Giai, nhưng lại không phải là yếu tố duy nhất.

Duyên phận là thứ huyền chi hựu huyền, nhưng lại thực sự tồn tại.

Trước khi Cộng Công đến Huyền Thiên Sơn, đã có vô số sinh linh đến, khi Cộng Công bắt đầu đạp lên cấp đầu tiên của Đạo Giai, lại có vô số sinh linh không ngừng đổ về.

Mỗi lần Đạo Gia đại khai sơn môn thu đồ đệ đều có vô số sinh linh tham gia khảo hạch, nhưng số người có tư cách gia nhập Đạo Gia lại rất ít.

Thậm chí, Đạo Gia đại khai sơn môn thu đồ đệ mà không có một người nào đạt tiêu chuẩn cũng không phải là chuyện kỳ lạ.

Có thể leo lên Đạo Giai một trăm cấp đã không hề đơn giản.

Cộng Công đã leo lên cấp một trăm, mỗi khi leo lên một cấp lại cảm thụ Thiên Địa chí lý, sau đó dung nhập Thiên Đạo chí lý vào Vu

Hoàng Thiên Đạo.

Mỗi khi leo lên một cấp Đạo Giai, Thiên Đạo chí lý ẩn chứa cũng càng nhiều.

Cho nên, Cộng Công mỗi khi leo lên một cấp Đạo Giai cần cảm thụ thời gian lâu hơn.

So với người khác, hành vi của Cộng Công lại có phần kỳ lạ.

Bởi vậy, y cũng hấp dẫn càng ngày càng nhiều sinh linh chú ý.

Trên Tam Thiên Đạo Giai, từng đám tường vân lơ lửng trên không trung, mỗi đám tường vân đều có một cường giả tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực đứng.

Những cường giả đứng trên tường vân đều là người Đạo Gia, có Trưởng lão, có Chấp sự.

Họ nhìn xuống từng sinh linh bên trong Tam Thiên Đạo Giai phía dưới.

"Có chút thú vị." Một vị Trưởng lão và hai vị Chấp sự lại chú ý đến Cộng Công.

Theo thời gian không ngừng trôi qua, Đạo Gia lại cấm sinh linh đạp lên Tam Thiên Đạo Giai.

Cứ thế, sinh linh trên Tam Thiên Đạo Giai ngày càng ít đi.

Cứ đào thải một người lại ít đi một người.

Cộng Công tâm không xao động, cũng không để ý đến người khác, mặt mũi bình tĩnh leo lên từng cấp Đạo Giai.

Bất tri bất giác, Cộng Công đã leo lên cấp hai trăm.

Ba ngàn cấp Đạo Giai, leo lên hai trăm cấp không phải là ít, nhưng cũng đáng để khoe khoang ở các quốc gia Cửu Châu.

Không biết đã qua bao lâu, trong Tam Thiên Đạo Giai cũng chỉ còn lại một mình Cộng Công, những người còn lại đều bị đào thải.

Trong số các sinh linh bị đào thải, có một người đã leo lên hơn một ngàn chín trăm cấp, nhưng so với ba ngàn cấp thì vẫn còn kém quá xa.

Lần này, tiêu chuẩn của Đạo Gia không hề hạ thấp.

Trước đây, Đạo Gia đôi khi đại khai sơn môn thu đồ đệ sẽ hạ thấp tiêu chuẩn, ví dụ như leo lên một ngàn cấp có thể trở thành ngoại môn đệ tử Đạo Gia, hoặc leo lên hai ngàn cấp có thể trở thành ngoại môn đệ tử Đạo Gia.

Nhưng lần này, lại yêu cầu phải leo lên ba ngàn cấp mới có thể trở thành ngoại môn đệ tử Đạo Gia.

Tuy nhiên, lần này lại không có ai có thể leo lên hai ngàn cấp.

Còn về Cộng Công, hiện y đã sắp leo lên ba trăm cấp rồi.

Bởi vì vô số Thiên Đạo chí lý dung nhập vào Vu Hoàng Thiên Đạo, khiến Vu Hoàng Thiên Đạo ngày càng hoàn thiện.

Từng Vu Thánh trong Vu Hoàng Thế Giới, tu vi đều tiến bộ thần tốc.

Hiện tại, các Vu Thánh trong Vu Hoàng Thế Giới đã có vài người đột phá Thánh Nhân đỉnh phong, số còn lại đều ở Thánh Nhân hậu kỳ.

Nếu Cộng Công có thể dung nhập toàn bộ Thiên Đạo chí lý ẩn chứa trong ba ngàn cấp Đạo Giai vào Vu Hoàng Thiên Đạo, thì Vu Hoàng Thiên Đạo cũng không biết sẽ hoàn thiện đến mức độ nào, có lẽ tu vi của chúng Vu Thánh đều sẽ vượt qua Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực.

“Thời gian sắp hết rồi.” Một vị Đạo Gia Trưởng lão mở miệng nói.

Ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Cộng Công đang ở trong Tam Thiên Đạo Giai.

Cộng Công vẫn chưa leo lên ba trăm cấp.

"Kéo dài thêm chút thời gian đi!" Một vị Đạo Gia Trưởng lão khác suy nghĩ rồi nói.

"Kéo dài thời gian?" "Vì một người mà kéo dài thời gian?

Đùa sao." "Hoàn toàn lãng phí thời gian." "Không cần quá lâu." Một vị Trưởng lão nói.

Lời vừa dứt, vị Đạo Gia Trưởng lão đó liền thi triển thần thông.

Thiên Đạo vĩ lực từ trong tay vị Trưởng lão phát ra, bao phủ Tam Thiên Đạo Giai phía dưới.

Dưới sự bao phủ của Thiên Đạo vĩ lực, Cộng Công mỗi khi leo lên một cấp Đạo Giai, Thiên Đạo chí lý ẩn chứa trong cấp Đạo Giai đó liền tuôn vào cơ thể Cộng Công.

Khi toàn bộ Thiên Đạo chí lý của một cấp Đạo Giai đều tuôn vào cơ thể Cộng Công, cũng thúc đẩy y leo lên cấp Đạo Giai cao hơn, cứ thế, tốc độ của Cộng Công lại tăng nhanh đáng kể.

Dù sao cũng không cần quá nhiều thời gian, những người phía trên Tam Thiên Đạo Giai cũng miễn cưỡng đồng ý kéo dài thời gian.

Cộng Công ở trong Tam Thiên Đạo Giai, trong lòng cũng không bình tĩnh.

Cộng Công có thể cảm nhận Thiên Đạo vĩ lực kinh người từ trên trời giáng xuống, cả Tam Thiên Đạo Giai đều phát sinh biến hóa vi diệu, mỗi khi leo lên một cấp Đạo Giai, Thiên Đạo chí lý ẩn chứa liền tuôn vào cơ thể y trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Cứ như thế, cũng giúp Cộng Công tiết kiệm được rất nhiều thời

gian.

Dưới sự chú ý của vô số người, Cộng Công từng bước đi lên.

Rất nhanh, y đã leo lên bốn trăm cấp.

Sau đó là năm trăm cấp, sáu trăm cấp, bảy trăm cấp...

Thần sắc của Cộng Công từ đầu đến cuối đều bình tĩnh.

Người khác leo lên Đạo Giai hoặc bị truyền tống đi, hoặc phải chịu áp lực, Cộng Công lại không cảm nhận được áp lực.

Thấy Cộng Công nhanh chóng leo lên từng cấp Đạo Giai, đã đi đến cấp một ngàn, vô số sinh linh chú ý đều chấn kinh không thôi.

"Không phải chỉ là một Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 5 sao, đã leo lên mấy trăm cấp, nhìn qua không hề có chút áp lực nào." "Thật sự quá bất khả tư nghị." "Chẳng lẽ có duyên với Đạo Gia đến vậy sao?" "Khảo hạch Tam Thiên Đạo Giai, lại tổng hợp nhiều yếu tố khác nhau, trong đó cũng bao gồm cả tu vi." "Với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 5, theo lý thì leo lên trên một trăm cấp nên phải chịu áp lực cực lớn."".....

Sâu trong Huyền Thiên Sơn, giữa những đám mây mù lượn lờ, một đạo quán tọa lạc trên đỉnh một tiên sơn.

Đạo quán có Thái Cực Âm Dương nhị khí, lại có Tiên Thiên Ngũ Hành Bát Quái.

Chưởng môn Đạo Gia và đại bộ phận Trưởng lão Chấp sự đều ở trong đạo quán.

Trong đại điện đạo quán được Thiên Đạo nhân uẩn bao phủ, mấy chục người khoanh chân ngồi giữa hư không, có nam có nữ, có già có trẻ.

Mấy chục người này là Chưởng môn Đạo Gia và các Trưởng lão

Chấp sự, một số Trưởng lão Chấp sự thì đi phụ trách khảo hạch, một số khác thì đã đi ngoại giới.

Chương 529

Lúc này, mọi người trong đại điện đều đã biết chuyện xảy ra ở Tam Thiên Đạo Giai.

"Một Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 3, mặt không đổi sắc leo lên mấy trăm cấp Đạo Giai." "Chuyện này có chút đáng chú ý." Mọi người đều kinh ngạc.

Trong tình huống bình thường, một Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 3 có thể leo lên một trăm cấp đã là không tệ rồi.

Nếu tu vi thấp mà có thể leo lên mấy trăm cấp Đạo Giai, vậy thì ắt hẳn đã thỏa mãn không ít điều kiện.

Dù sao khảo hạch Tam Thiên Đạo Giai, tu vi cao thấp không phải là yếu tố quan trọng nhất.

Nếu duyên phận, khí vận, căn cước, v.v., đều thỏa mãn điều kiện, tu vi thấp cũng chưa chắc không thể leo lên ba ngàn cấp Đạo Giai.

Mọi người đều không rời khỏi đại điện, thi triển pháp nhãn, nhìn về phía Tam Thiên Đạo Giai.

Với tu vi của những người này, pháp nhãn vừa khai, liền dễ dàng nhìn thấu bên trong Tam Thiên Đạo Giai.

Họ đều thấy Cộng Công, quả nhiên chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 3, hiện đã leo lên hơn tám trăm cấp.

"Một Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 3, đã leo lên hơn tám trăm cấp, có tư cách gia nhập Đạo Gia ta." Chưởng môn Đạo Gia mở miệng nói.

Tam Thiên Đạo Giai, Cộng Công đã leo lên hơn chín trăm cấp.

Cấp một ngàn đang ở trước mắt, lúc này, vô số người đang chú ý

đến Cộng Công.

Tâm trạng của Cộng Công không tệ, y cũng đã nhận ra rằng, lẽ ra khảo hạch Đạo Gia lần này đã đến hạn, nhưng lại được kéo dài thời gian, hơn nữa để rút ngắn thời gian, có Đại Năng đã ra tay giúp y cảm thụ Thiên Đạo chí lý ở mỗi cấp Đạo Giai.

Cứ thế, mỗi khi leo lên một cấp Đạo Giai, chỉ trong chớp mắt, Cộng Công đã cảm thụ được Thiên Đạo chí lý ẩn chứa trong cấp Đạo Giai đó, toàn bộ Thiên Đạo chí lý cảm thụ được đều dung nhập vào Vu Hoàng Thiên Đạo, khiến Vu Hoàng Thiên Đạo ngày càng hoàn thiện.

Bất tri bất giác, Cộng Công đã leo lên cấp chín trăm chín mươi chín, chỉ một bước nữa là đến cấp một ngàn.

Một bước đạp ra, Cộng Công leo lên cấp một ngàn, cuối cùng cũng cảm nhận được một chút áp lực, nhưng áp lực rất nhỏ, gần như có thể bỏ qua.

Thiên Đạo chí lý ẩn chứa trong Đạo Giai cấp một ngàn thật kinh người, dù có một vị Đạo Gia Trưởng lão ra tay giúp đỡ, Cộng Công cũng phải mất khoảng một phút mới cảm thụ xong.

Vừa cảm thụ xong Thiên Đạo chí lý ẩn chứa trong Đạo Giai cấp một ngàn, Cộng Công liền leo lên cấp một ngàn linh một.

Từ Đạo Giai cấp một ngàn bắt đầu có áp lực, nhưng áp lực không lớn, vì vậy, Cộng Công vẫn nhẹ nhàng.

Cộng Công cũng không biết liệu mình có thể leo đến đỉnh hay không, nhưng y biết mình sẽ không hối hận.

Theo thời gian trôi đi, Cộng Công đã leo lên cấp một ngàn chín trăm chín mươi chín, trước mắt là cấp hai ngàn.

Tam Thiên Đạo Giai, mỗi một trăm cấp là một quan ải nhỏ, mỗi

một ngàn cấp lại là một quan ải lớn.

Dưới sự chú mục của vạn chúng, Cộng Công bước lên Đạo Giai cấp hai ngàn.

Vừa đạp lên Đạo Giai cấp hai ngàn, sắc mặt Cộng Công không khỏi biến đổi, y cảm nhận được một áp lực cường đại.

Một áp lực mạnh mẽ từ bốn phương tám hướng tác động lên thân Cộng Công, khiến y gần như không thể đứng thẳng.

So với Đạo Giai cấp một ngàn chín trăm chín mươi chín, áp lực ở Đạo Giai cấp hai ngàn quá lớn.

Nhưng mà, cũng bởi tu vi của Cộng Công quá thấp, nếu y đã độ qua một lần Đại Đạo chi kiếp, vượt cấp 10, áp lực tuyệt đối sẽ không lớn như hiện tại.

Tuy nhiên, tu vi càng thấp mà có thể đi hết Tam Thiên Đạo Giai, lại càng khiến Đạo Gia coi trọng hơn.

Nếu Cộng Công bị đào thải bây giờ, với tu vi hiện tại của y, có thể đi đến cấp hai ngàn cũng đã thu hút sự coi trọng của Chưởng môn Đạo Gia và chúng Trưởng lão, có tư cách gia nhập Đạo Gia.

Gia nhập Đạo Gia chỉ là bước đầu tiên, có thể được cao tầng Đạo Gia coi trọng mới là mấu chốt, như vậy mới có thể nhận được lượng lớn tài nguyên.

Cộng Công sở dĩ muốn gia nhập Đạo Gia, một mặt là để có được lượng lớn tài nguyên, mặt khác là để có một chỗ dựa.

Trong các quốc gia Cửu Châu, thực lực của Đạo Gia tuyệt đối không hề yếu.

Có Đạo Gia làm chỗ dựa, Cộng Công dù không thể hoành hành ngang dọc ở các quốc gia Cửu Châu, nhưng cũng có thể sống an nhàn.

Ngoài Chưởng môn Đạo Gia và chúng Trưởng lão đang chú ý đến Cộng Công, còn có không ít đệ tử Đạo Gia, cũng như vô số sinh linh bên ngoài Tam Thiên Đạo Giai, cũng đều đang theo dõi.

Từ khi Đạo Gia được thành lập, Tam Thiên Đạo Giai xuất hiện, những người có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 3 như Cộng Công mà có thể leo lên cấp hai ngàn, lại chưa từng có.

Coi như, Cộng Công đã phá vỡ kỷ lục của Đạo Gia.

"Thiên tài, tuyệt đối là thiên tài." "Kẻ này có duyên với Đạo Gia ta, với thiên tư như vậy, khi trưởng thành tuyệt đối có thể ngạo thị Cửu Châu, trở thành một người có thể lọt vào Nguyên Thiên Kiêu Bảng." "Tu vi thấp như vậy mà leo lên Đạo Giai cấp hai ngàn, quá bất khả tư nghị, nếu không tận mắt chứng kiến, quả thực không dám tin." "Chẳng lẽ là Vạn Đạo Đại Thành Thánh Thể trong truyền thuyết?" "Vạn Đạo Đại Thành Thánh Thể?

Không thể nào chứ!" Lúc này, không ít người đều phỏng đoán Cộng Công có khả năng là Vạn Đạo Đại Thành Thánh Thể.

Cái gọi là Vạn Đạo Đại Thành Thánh Thể là một loại thể chất đỉnh cấp trong Nguyên Thế Giới.

Đại Thành Thánh Thể có thể sánh ngang với Bàn Cổ chân thân, khi Đại Thành Thánh Thể hấp thu ức vạn Thiên Đạo, mới có thể trở thành Vạn Đạo Đại Thành Thánh Thể.

Một sinh linh tu luyện thành Vạn Đạo Đại Thành Thánh Thể, chỉ cần một giọt tinh huyết của y cho người khác, người khác cũng có khả năng trở thành Vạn Đạo Đại Thành Thánh Thể.

Vạn Đạo Đại Thành Thánh Thể khế hợp với Đại Đạo, thậm chí có thể nói là thể chất khế hợp Đại Đạo nhất trong Nguyên Thế Giới.

Trong lịch sử Đạo Gia, thiên tài cũng không biết bao nhiêu người,

nhưng lại chưa từng có ai là Vạn Đạo Đại Thành Thánh Thể.

Với tình huống hiện tại của Cộng Công, lại khiến người ta cho rằng rất có khả năng là Vạn Đạo Đại Thành Thánh Thể.

Theo Cộng Công càng lúc càng tiếp cận cuối Tam Thiên Đạo Giai, Chưởng môn Đạo Gia và chúng Trưởng lão cũng càng lúc càng gần gũi.

Trong mắt Chưởng môn Đạo Gia và chúng Trưởng lão, mỗi khi Cộng Công leo lên một cấp, khả năng y là Vạn Đạo Đại Thành Thánh Thể càng lớn.

Thậm chí, Chưởng môn Đạo Gia và chúng Trưởng lão đều bắt đầu tính toán việc thu Cộng Công làm đồ đệ.

Một thiên tài chú định sẽ chói mắt vô cùng, không thu làm đệ tử thì thật đáng tiếc.

Lúc này, Cộng Công đã leo lên cấp hai ngàn chín trăm chín mươi chín.

Cấp ba ngàn đã ở trước mắt rồi.

Cộng Công đã không thể đứng thẳng, gần như bò rạp trên mặt đất, áp lực thực sự quá lớn.

Nhưng mà, dưới áp lực đó, Cộng Công cũng không phải không có thu hoạch, tu vi của y lại có đột phá, từ Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 3 đột phá lên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 4.

Đạo Giai cấp ba ngàn, đã leo lên.

Cộng Công không phải với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 5 mà leo lên đỉnh, điều đó khiến những người chứng kiến đều ngây như phỗng.

“Sưu!”, “Sưu!”, “Sưu!”...

Tam Thiên Đạo Giai biến mất không thấy, các Trưởng lão Đạo

Gia giữa không trung đều hóa thành độn quang xuất hiện trước mặt Cộng Công.

Chưởng môn Đạo Gia và các Trưởng lão khác cũng đã đến.

Chưởng môn Đạo Gia Thương Vân Tử, một cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 37; chúng Trưởng lão, tu vi thấp nhất cũng có Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 27, đại bộ phận đều vượt cấp 30.

Cường giả nhất trong số các Trưởng lão có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 41.

Thương Vân Tử và chúng Trưởng lão đều nhìn chằm chằm Cộng Công.

"Có mối quan hệ gì với Bàn Cổ Giáo không?" Thương Vân Tử hỏi.

"Bàn Cổ Giáo?" Cộng Công đầy rẫy thắc mắc.

Cộng Công biết Nhân Giáo, Phật Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, A Tu La Giáo, còn có Vu Giáo, nhưng đây là lần đầu tiên y nghe nói đến Bàn Cổ Giáo.

Thương Vân Tử và những người khác lại nhìn ra Cộng Công chính là Bàn Cổ chân thân, lo lắng y có quan hệ với Bàn Cổ Giáo, nhưng phản ứng của Cộng Công hiển nhiên không phải người của Bàn Cổ Giáo, điều đó khiến Thương Vân Tử và những người khác thở phào nhẹ nhõm.

Thấy Cộng Công không biết Bàn Cổ Giáo, Thương Vân Tử và những người khác cũng giải thích đơn giản một chút.

Bàn Cổ Giáo là một trong ba thế lực lớn của Nguyên Thế Giới.

Muốn trở thành giáo chúng Bàn Cổ Giáo, nếu thiên tư không đặc biệt cao, ít nhất cần tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 15, và bắt buộc

phải có Bàn Cổ chân thân.

Giáo chủ Bàn Cổ Giáo là Bàn Vương, cũng là ca ca của Thập Nhị Tổ Vu trong Nguyên Thế Giới.

Không sai, Nguyên Thế Giới cũng có Thập Nhị Tổ Vu, trong đó cũng có một Cộng Công.

Bàn Vương là một trong những Chúa Tể của Nguyên Thế Giới, thực lực cường đại vô cùng, tu vi ít nhất cũng trên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 95.

Cường giả tu vi trên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 90 của Bàn Cổ Giáo không dưới mười người.

Đạo Gia và Bàn Cổ Giáo so sánh thì kém xa.

Chương 530

Nhưng mà, Đạo Gia ở Nguyên Thế Giới, Đạo Giáo thì chỉ có một, thực lực Đạo Giáo tuy cũng không thể sánh bằng Bàn Cổ Giáo, nhưng cũng không kém quá xa.

Xác định Cộng Công không có quan hệ với Bàn Cổ Giáo, Thương Vân Tử và một nhóm Trưởng lão Đạo Gia đều thở phào nhẹ nhõm.

"Ngươi có nguyện bái ta làm sư không?" Một vị Đạo Gia Trưởng lão hỏi Cộng Công đầu tiên.

Từ khi Đạo Gia thiết lập Tam Thiên Đạo Giai đến nay, thành tích tốt nhất cũng là Cộng Công, một thiên tài đang ở trước mắt, Chưởng môn Đạo Gia và chúng Trưởng lão đều muốn thu làm đệ tử.

"Bần đạo là Chưởng môn Đạo Gia Thương Vân Tử, ngươi có nguyện bái nhập môn hạ bần đạo không?" Thương Vân Tử mở miệng hỏi.

Từng vị Trưởng lão cũng mở miệng muốn thu Cộng Công làm đồ đệ.

Cộng Công trong lòng cũng đang suy tính, bái Chưởng môn Đạo Gia làm sư dường như là lựa chọn tốt nhất.

Chưởng môn có địa vị cao nhất Đạo Gia, trở thành đệ tử của Chưởng môn, lợi ích có thể đạt được cũng lớn nhất.

Nhưng mà, Cộng Công đối với tình hình hiện tại của Đạo Gia không quá hiểu rõ, có lẽ Thương Vân Tử làm Chưởng môn lại không có địa vị cao nhất trong Đạo Gia.

Đột nhiên, ánh mắt Cộng Công nhìn về phía một vị Đạo Gia Trưởng lão.

Chỉ có một vị Trưởng lão không mở miệng muốn thu Cộng Công làm đồ đệ.

Vị Đạo Gia Trưởng lão không mở miệng đó tóc trắng mặt trẻ, tiên phong đạo cốt, có một loại khí chất siêu nhiên thoát tục.

Càng nhìn, Cộng Công càng cảm thấy vị Đạo Gia Trưởng lão không mở miệng đó thâm bất khả trắc, khi ánh mắt đối diện với y, tâm thần Cộng Công không khỏi chấn động.

Trong mắt vị Đạo Gia Trưởng lão không mở miệng đó, Cộng Công dường như đã thấy Hỗn Độn Hồng Mông diễn hóa, thấy vô số Thiên Đạo sinh diệt.

Hiểu rõ, Cộng Công quyết định đánh cược một phen: "Đệ tử Cộng Công nguyện bái tiền bối làm sư." Thương Vân Tử và các Đạo Gia Trưởng lão vừa mở miệng đều ngẩn người, từng người thuận theo ánh mắt Cộng Công nhìn về phía vị Đạo Gia Trưởng lão không mở miệng đó.

"Thái Bạch sư huynh." Thương Vân Tử khẽ nhíu mày.

"Bần đạo là Thái Bạch, từ nay về sau ngươi là thủ đồ của ta." Thái Bạch?

Trong lòng Cộng Công khẽ động, trên đường đến Huyền Thiên Sơn y có nghe nói về Thái Bạch đạo nhân, biết Thái Bạch đạo nhân là sư huynh của Chưởng môn Đạo Gia Thương Vân Tử, thần bí, tu vi thâm bất khả trắc.

Truyền thuyết, từng có một Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 80 trở lên hoành hành ngang ngược ở Đại Việt, lại bị Thái Bạch đạo nhân đánh đuổi, nhưng đó cũng chỉ là truyền thuyết, không ai có thể xác định.

Thấy Cộng Công bái Thái Bạch đạo nhân làm sư, Thương Vân Tử và một nhóm Đạo Gia Trưởng lão đều nhìn nhau bất lực.

Thương Vân Tử đã có vài đệ tử, trong số chúng Trưởng lão Đạo Gia, cũng chỉ có Thái Bạch đạo nhân là không có một đệ tử nào.

"Chúc mừng sư huynh thu được giai đồ." Thương Vân Tử mỉm cười nói với Thái Bạch đạo nhân.

Thái Bạch đạo nhân vẻ mặt bình tĩnh. .....

Cộng Công đi theo sau Thái Bạch đạo nhân, đến một ngọn núi của Huyền Thiên Sơn.

Ở lưng chừng núi, bên ngoài một động phủ đơn sơ, Cộng Công và Thái Bạch đạo nhân từ trên trời giáng xuống.

"Khai tịch một động phủ đi, vi sư giúp ngươi?" Thái Bạch đạo nhân tùy ý chỉ vào bên cạnh động phủ đơn sơ, hỏi Cộng Công.

"Không dám làm phiền Lão sư, đệ tử tự mình làm." Cộng Công đáp.

Vì động phủ của Thái Bạch đạo nhân đơn sơ như vậy, Cộng Công cũng không khai tịch một động phủ hoa lệ.

Trong mắt Cộng Công, khai tịch một động phủ đơn sơ không phải là chuyện khó khăn.

Vận dụng một chút pháp lực, Cộng Công thi triển thần thông Vô Trung Sinh Hữu, vốn tưởng có thể dễ dàng khai tịch ra một động phủ đơn sơ, nhưng lại không thể, pháp lực của y hoàn toàn không phát huy tác dụng.

Vì một chút pháp lực không có tác dụng, Cộng Công liền thi triển ba thành pháp lực.

Tuy nhiên, ba thành pháp lực của Cộng Công cũng không được.

Năm thành pháp lực, bảy thành pháp lực, cuối cùng là mười thành pháp lực.

“Làm sao có thể?” Cộng Công không dám tin, y đã thi triển mười thành pháp lực, nhưng lại không thể khai tịch ra một động phủ đơn sơ.

Tòa sơn phong này có phần cổ quái, nhưng Cộng Công lại không cảm nhận được kết giới trận pháp, cũng không có cấm chế, thậm chí ngay cả Thiên Đạo chi lực cũng không có.

Nhìn qua bình thường không có vấn đề gì, nhưng Cộng Công vận dụng mười thành pháp lực lại không thể khai tịch ra một động phủ đơn sơ chứng tỏ có vấn đề lớn.

“Đạo trung đắc một pháp, pháp trung đắc một thuật, không thể dùng pháp lực mà khai tịch động phủ được.” Thái Bạch đạo nhân thản nhiên nói.

Dùng pháp lực không thể khai tịch động phủ?

Cộng Công trong lòng giật mình.

Vì pháp lực vô dụng, Cộng Công liền vận dụng Đạo Quả.

Khi Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công vừa xuất hiện, Thái Bạch đạo nhân nhìn một cái, tựa hồ có điều suy tư.

“Đạo Quả chưa độ qua lần Đại Đạo chi kiếp đầu tiên, nhìn qua cũng không có gì đặc biệt, cũng không phải Vạn Đạo Đại Thành Thánh Thể, vậy mà vì sao lại có thể với tu vi thấp như vậy mà leo lên Tam Thiên Đạo Giai, thật kỳ lạ.” Thái Bạch đạo nhân trong lòng khó hiểu.

Có thể leo lên Tam Thiên Đạo Giai không đáng để Thái Bạch đạo nhân kinh ngạc, nhưng tu vi thấp như Cộng Công lại leo lên Tam Thiên Đạo Giai thì khiến Thái Bạch đạo nhân có chút kinh ngạc.

Ngoài kinh ngạc, Thái Bạch đạo nhân càng khó hiểu.

Ban đầu, Thái Bạch đạo nhân nghĩ Đạo Quả của Cộng Công sẽ đặc biệt, nhưng hiện tại nhìn lại thì không đặc biệt.

Thái Bạch đạo nhân cũng có thể cảm ứng được Cộng Công sở hữu một Thiên Đạo thế giới, nhưng cũng không để ý.

Thiên Đạo thế giới mà Cộng Công sở hữu không đáng kể trong Nguyên Thế Giới.

Thái Bạch đạo nhân đã thấy vô số Thiên Đạo thế giới, cao cấp hơn Thiên Đạo thế giới của Cộng Công rất nhiều.

Mặc cho Thái Bạch đạo nhân trong lòng suy nghĩ, Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công vẫn đang khai tịch động phủ bên cạnh động phủ đơn sơ của Thái Bạch đạo nhân.

Dưới sức mạnh của Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công, một động phủ còn đơn sơ hơn động phủ của Thái Bạch đạo nhân xuất hiện một hư ảnh, nhưng hư ảnh lại không thể ngưng kết thành thực chất.

"Đệ tử đạo hạnh không đủ, không thể khai tịch động phủ." Cộng Công vẻ mặt xấu hổ, ngay cả khai tịch một động phủ đơn sơ cũng không làm được.

"Đối với Vô Cực Đạo Quả vận dụng quá thô thiển." Thái Bạch đạo nhân lắc đầu.

"Xin Lão sư chỉ điểm." Cộng Công nói.

Thái Bạch đạo nhân không mở miệng, y dùng pháp lực diễn hóa ra một Vô Cực Đạo Quả hư nghĩ.

Khi thấy Thái Bạch đạo nhân dùng pháp lực diễn hóa ra một Vô Cực Đạo Quả hư nghĩ, Cộng Công quả thực không dám tin.

Dùng pháp lực diễn hóa ra hư nghĩ Đạo Quả, Vô Cực Đạo Quả, thật sự bất khả tư nghị.

Hơn nữa, Đạo Quả hư nghĩ mà Thái Bạch đạo nhân dùng pháp lực diễn hóa ra lại có đẳng cấp giống như Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công.

Tiếp theo, Cộng Công nhìn Thái Bạch đạo nhân thao túng Đạo Quả hư nghĩ được pháp lực diễn hóa.

Đối với việc vận dụng Đạo Quả, huyền chi hựu huyền, chỉ có thể cảm nhận bằng ý mà không thể diễn tả bằng lời, cho nên, Thái Bạch đạo nhân không mở miệng, trực tiếp để Cộng Công xem cách vận dụng Đạo Quả.

Còn về việc có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu, thì phải xem ngộ tính của Cộng Công rồi.

Chăm chú nhìn Thái Bạch đạo nhân vận dụng Vô Cực Đạo Quả hư nghĩ, Cộng Công có chút lĩnh ngộ.

Đạo Quả hư nghĩ so với Đạo Quả chân chính có sự khác biệt không nhỏ, cho nên, mặc dù Thái Bạch đạo nhân dùng pháp lực diễn hóa ra một Đạo Quả có cùng đẳng cấp với Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công, nhưng Vô Cực Đạo Quả của Cộng Công lại có uy lực mạnh hơn.

Tuy nhiên, nếu Cộng Công và Thái Bạch đạo nhân đối quyết bằng Đạo Quả, người thắng nhất định là Đạo Quả hư nghĩ của Thái Bạch đạo nhân, hơn nữa, sự chênh lệch sẽ khá lớn.

Dưới sự vận dụng của Thái Bạch đạo nhân, Đạo Quả hư nghĩ mạnh hơn Vô Cực Đạo Quả do Cộng Công vận dụng gấp mười lần trở lên.

Vừa vận dụng Đạo Quả hư nghĩ, Thái Bạch đạo nhân cũng vừa quan sát Cộng Công, nhận ra Cộng Công có chút lĩnh ngộ.

“Ngộ tính cũng tạm được.” Thái Bạch đạo nhân trong lòng đánh

giá Cộng Công.

Cho đến hiện tại, ngoài việc Cộng Công leo lên Tam Thiên Đạo Giai, không có điều gì khác khiến Thái Bạch đạo nhân kinh ngạc.

Huyền Thiên Sơn, bên ngoài động phủ của Thái Bạch đạo nhân, Cộng Công vận dụng Vô Cực Đạo Quả khai tịch động phủ.

Sau khi xem Thái Bạch đạo nhân vận dụng Đạo Quả, Cộng Công cảm ngộ không ít, đối với việc vận dụng Vô Cực Đạo Quả đã được đề thăng không chỉ một tầng thứ.

Vận dụng thuật là cấp thấp nhất, pháp tuy cao hơn thuật một đẳng cấp, nhưng lại không thể sánh bằng Đạo.

Theo lời của Thái Bạch đạo nhân, cường giả chân chính vận dụng Đạo.

Chương 531

Cho nên, pháp lực, thân thể, nguyên thần, v.v., đều không quan trọng.

Một chút chân linh, một Đạo Quả, cũng đã đủ rồi.

Chân linh và Đạo Quả là căn bản, những thứ khác đều là thứ yếu.

Nhưng mà, Cộng Công từng thấy Võ An Hầu của Đại Tần và quân thần nước Triệu chiến đấu, hai cường giả đó đều lấy pháp lực thần thông làm chủ, không chú trọng vào việc vận dụng Đạo Quả.

Sau khi Cộng Công thử thêm vài lần, y đã thành công dùng Đạo Quả khai tịch ra một động phủ đơn sơ.

Động phủ mà Cộng Công khai tịch nhìn qua có kích thước tương đương với động phủ của Thái Bạch đạo nhân, nhưng lại đơn sơ hơn một chút.

Người tu Đạo, không cần quá chú trọng hưởng thụ, một căn nhà tranh đơn sơ và quỳnh lâu ngọc vũ vàng son lộng lẫy không có quá nhiều khác biệt.

Khi Cộng Công đã khai tịch xong động phủ, Thái Bạch đạo nhân cũng bảo Cộng Công đi theo y đến Đan Phòng.

Động phủ của Thái Bạch đạo nhân tuy nhỏ, nhưng cũng có Đan Phòng.

Khi bước vào Đan Phòng của Thái Bạch đạo nhân, nó rộng lớn hơn bên ngoài nhìn thấy không chỉ gấp trăm lần.

Một lò luyện đan ở trung tâm Đan Phòng, hóa ra là một Đại Đạo chí bảo.

Trong Đan Phòng bày đặt không ít đan dược.

Các bình và hộp ngọc đựng đan dược đều là Tiên Thiên chí bảo, ngay cả một món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng không có.

Cũng có vài bình đựng đan dược là Đại Đạo chí bảo, Thái Bạch đạo nhân tùy tay lấy một cái, mở ra đổ ra một viên kim đan.

"Đối với người chưa độ lần Đại Đạo chi kiếp đầu tiên, Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan có lợi ích lớn đối với ngươi." Thái Bạch đạo nhân đưa viên kim đan trong tay cho Cộng Công.

Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan?

Cộng Công biết Cửu Chuyển Kim Đan, là đan dược cấp cao nhất do Thái Thanh Bàn Cổ luyện chế.

Một viên Cửu Chuyển Kim Đan có thể khiến người bình thường trở thành Đại La Kim Tiên, có thể thấy được sự cường đại của nó.

"Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan có thể khiến người bình thường trực tiếp trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 1, đối với Hỗn Nguyên Vô Cực chưa độ lần Đại Đạo chi kiếp đầu tiên có không ít lợi ích." Thái Bạch đạo nhân tùy tiện nói.

Nghe lời Thái Bạch đạo nhân nói, Cộng Công trong lòng cũng không bình tĩnh.

Một viên Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan có thể khiến người bình thường trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 1?

Thật sự quá đáng sợ.

Nó mạnh hơn Cửu Chuyển Kim Đan không chỉ một chút, Cửu Chuyển Kim Đan cũng chỉ khiến người bình thường trở thành Đại La Kim Tiên, trên Đại La Kim Tiên có Chuẩn Thánh, trên Chuẩn Thánh lại có Hỗn Nguyên Đại La, trên Hỗn Nguyên Đại La mới là Hỗn

Nguyên Vô Cực.

"Đa tạ Lão sư." Cộng Công nói lời cảm tạ.

Trong Đan Phòng có vài Đại Đạo chí bảo đựng đan dược, một cái đựng Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan, lại không biết mấy cái còn lại đựng gì, phỏng chừng đều không đơn giản. .....

Ra khỏi động phủ của Thái Bạch đạo nhân, Cộng Công trở về động phủ của mình.

Vừa trở về động phủ, Cộng Công liền nóng lòng lấy ra Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan.

Theo giải thích của Vu Hoàng Thiên Đạo, Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan phức tạp, Vu Hoàng Thiên Đạo không thể phục chế.

Một hơi nuốt viên Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan, lập tức, Cộng Công chỉ cảm thấy một sức mạnh cường đại xuất hiện trong cơ thể.

Sức mạnh của Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan cường đại vô cùng, nhưng người bình thường đều có thể từ từ tiêu hóa.

Dưới sức mạnh của Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan, thân thể Cộng Công đang thuế biến, Vô Cực Đạo Quả cũng đang trưởng thành, Nguyên thần ký thác Đại Đạo cũng được cường hóa, ngộ tính, v.v., cũng được nâng cao.

Chưa đến một canh giờ, Cộng Công đã tiêu hóa hết dược lực của Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan, tu vi của y đột phá lên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 5.

Ngoài tu vi đề thăng, Cộng Công vừa tu luyện, tốc độ tinh tiến tu vi lại càng nhanh.

Pháp lực Hỗn Nguyên Vô Cực vốn mỗi giờ mỗi khắc đều đang tăng cường, hiện tại, biên độ tăng cường của Cộng Công đã lớn hơn

không ít.

Cảm nhận được lợi ích của Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan, Cộng Công cũng cảm khái.

Tuyệt đối là đan dược tốt nhất mà Cộng Công từng tiếp xúc.

Cộng Công trong lòng cũng may mắn, lựa chọn bái Thái Bạch đạo nhân làm sư, xem ra là một quyết định sáng suốt.

Vừa bái nhập môn hạ Thái Bạch đạo nhân, Cộng Công đã được chỉ điểm, vận dụng Vô Cực Đạo Quả đề thăng được vài tầng thứ, lại còn nhận được một viên Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan. .....

Trong Vu Hoàng Thế Giới, số lượng Vu Thánh đã đạt đến năm mươi người, phần lớn là Hỗn Nguyên Vô Cực, phần nhỏ là Hỗn Nguyên Đại La.

Đột nhiên, mỗi một Vu Thánh đều từ vận chuyển Thiên Đạo cảm ngộ ra một đan phương, chính là đan phương luyện chế Nhất Chuyển Vô Cực Kim Đan.

Vu Hoàng Thiên Đạo tuy không giải thích được Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan, nhưng lại thôi diễn ra được Nhất Chuyển Vô Cực Kim Đan.

Cửu Chuyển Kim Đan có thể khiến một người bình thường trở thành Đại La Kim Tiên, Nhất Chuyển Vô Cực Kim Đan thì có thể khiến người bình thường trở thành Chuẩn Thánh, Nhị Chuyển Vô Cực Kim Đan có thể khiến người bình thường trở thành Thánh Nhân sơ kỳ, Tam Chuyển Vô Cực Kim Đan có thể khiến người bình thường trở thành Thánh Nhân trung kỳ...

Chỉ riêng Nhất Chuyển Vô Cực Kim Đan đã khó luyện chế.

Có đan phương, nhưng với tài nguyên của Vu Hoàng Thế Giới, muốn luyện chế một viên Nhất Chuyển Vô Cực Kim Đan không hề dễ

dàng.

Nhưng mà, một loại đan dược có thể khiến người bình thường trở thành Chuẩn Thánh, mỗi một Vu Thánh đều cảm thấy hứng thú.

Hơn nữa, mỗi một Vu Thánh cũng dựa theo Nhất Chuyển Vô Cực Kim Đan mà thôi diễn Nhị Chuyển Vô Cực Kim Đan.

Có chúng Vu Thánh giúp đỡ thôi diễn, đan phương Nhị cấp Vô Cực Kim Đan cũng có thể ra đời nhanh hơn.

Tạm thời, các Vu Thánh trong Vu Hoàng Thế Giới không thể đến Nguyên Thế Giới giúp Cộng Công, nhưng trong Vu Hoàng Thế Giới cũng có thể giúp Cộng Công một số việc, chúng Vu Thánh cũng có thể nhận được lợi ích.

Bất Chu Sơn, hai Hậu Thổ, có Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi và những người khác, tụ tập lại thảo luận về Nhất Chuyển Vô Cực Kim Đan.

"Vì đã có Nhất Chuyển Vô Cực Kim Đan, về lý thuyết thì Cửu Chuyển Vô Cực Kim Đan cũng tồn tại." "Lục Chuyển Vô Cực Kim Đan có thể khiến người bình thường trở thành Hỗn Nguyên Đại La viên mãn, Thất Chuyển có thể khiến người bình thường trực tiếp trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên?

Hoặc là Bát Chuyển và Cửu Chuyển." "Thật đáng sợ như vậy, thật sự muốn đến Nguyên Thế Giới xem thử." Nhưng mà, mọi người đều biết tạm thời không thể đến Nguyên Thế Giới.

Chuẩn Thánh không thể tồn tại trong Nguyên Thế Giới, Thiên Đạo Thánh Nhân tiến vào Nguyên Thế Giới sẽ bị bài xích.

Nếu các Thiên Đạo Thánh Nhân trong Vu Hoàng Thế Giới đều đi Nguyên Thế Giới, sẽ khiến Vu Hoàng Thiên Đạo và Nguyên Thiên Đạo đối đầu, với sự chênh lệch giữa hai Thiên Đạo, Vu Hoàng Thiên

Đạo sẽ bị xóa sổ, khi đó, Thiên Đạo Thánh Nhân của Vu Hoàng Thế Giới dù không vẫn lạc, cũng sẽ mất đi Thánh vị, trở thành Chuẩn Thánh.

Còn về việc lựa chọn trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, việc đột phá từ Thánh Nhân sơ kỳ lên Thánh Nhân trung kỳ đã không dễ dàng, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân của Vu Hoàng Thế Giới, theo việc Cộng Công đạt được lợi ích ở Nguyên Thế Giới, tu vi sẽ tiến bộ thần tốc.

Trong thời gian ngắn, không ít Thiên Đạo Thánh Nhân của Vu Hoàng Thế Giới đã từ Thánh Nhân sơ kỳ thăng lên Hỗn Nguyên Vô Cực, nếu trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, dựa vào cảm ngộ Đại Đạo, việc đột phá một đẳng cấp là rất khó khăn, có lẽ một vô lượng lượng kiếp cũng không thể đột phá được.

Mọi người lại trò chuyện một lúc, rồi bắt đầu đồng tâm hiệp lực thôi diễn Nhị Chuyển Vô Cực Kim Đan.

Hiện tại, Vu Hoàng Thiên Đạo không có Nhị Chuyển Vô Cực Kim Đan, nếu có thể thôi diễn ra, cũng là một công đức.

Thần quang phá hiểu, một ngày mới bắt đầu.

Trên một ngọn núi của Huyền Thiên Sơn, Cộng Công từ trong động phủ đơn sơ bước ra.

Một đêm tu luyện, tu vi của Cộng Công lại tinh tiến thêm một chút.

Bất tri bất giác, bái Thái Bạch đạo nhân làm sư cũng đã nửa năm, trong nửa năm này, Thái Bạch đạo nhân không truyền thụ bất kỳ công pháp nào, nhưng đã ban cho Cộng Công không ít tài nguyên, chỉ điểm Cộng Công vài lần về việc vận dụng Vô Cực Đạo Quả.

Theo lời của Thái Bạch đạo nhân, khi tu vi đạt Hỗn Nguyên Vô Cực, thần thông, pháp tắc, pháp bảo, v.v., đều là thứ yếu, Đạo Quả

mới là cường đại nhất.

Chỉ là Đạo Quả Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 1, cũng có thể phát huy ra sức mạnh cường đại vô cùng.

Thái Bạch đạo nhân từng thấy một Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 7 vận dụng Đạo Quả đánh bại một Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 20 trở lên.

Nhưng mà, đẳng cấp Hỗn Nguyên Vô Cực càng cao, việc vận dụng Đạo Quả cũng càng xảo diệu, cho nên, Hỗn Nguyên Vô Cực đẳng cấp càng cao lại càng khó vượt cấp chiến đấu.

Dưới Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30, việc vượt cấp 20 để chiến đấu đều có khả năng, trên cấp 30, vượt cấp 10 cũng khó.

Nửa năm qua, ngoài tu luyện và ngộ đạo, Cộng Công còn luyện đan, luyện khí, v.v., có Thái Bạch đạo nhân cung cấp dược liệu.

Nhất Chuyển Vô Cực Kim Đan, Cộng Công đã luyện chế trên trăm viên, phần lớn được tặng cho Đế Giang và những người khác trong Vu Hoàng Thế Giới.

Theo tu vi của Cộng Công không ngừng tinh tiến, tài nguyên đạt được cũng càng ngày càng nhiều, Vu Hoàng Thiên Đạo trưởng thành cũng không nhỏ.

Số lượng Thiên Đạo Thánh Nhân trong Vu Hoàng Thiên Đạo cũng càng ngày càng nhiều.

Chương 532

Cộng Công không hề hạn chế số lượng Thiên Đạo Thánh Nhân trong Vu Hoàng Thế Giới, một sinh linh trong Nguyên Thế Giới ít nhất cũng là Thánh Nhân sơ kỳ.

Sức mạnh của Thánh Nhân trong Vu Hoàng Thế Giới, đặt ở Nguyên Thế Giới thì không đáng nhắc tới.

"Sắp đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 7 rồi." Cộng Công thầm nghĩ.

Nửa năm trước, tu vi của Cộng Công chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 5, nửa năm nay, y không chỉ đột phá lên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 6, mà còn tiếp cận cấp 7.

Hai ngày nay, Cộng Công đã mơ hồ cảm giác tu vi sắp đột phá.

"Lão sư!" Thấy Thái Bạch đạo nhân vân du trở về, Cộng Công vội vàng tiến lên nghênh đón.

Thái Bạch đạo nhân mỗi tháng đều vân du vài ngày, rời khỏi Huyền Thiên Sơn không biết đi đâu.

"Lại sắp đột phá rồi?

Không tệ." Cẩn thận đánh giá Cộng Công hai mắt, Thái Bạch đạo nhân gật đầu.

Nửa năm nay, Thái Bạch đạo nhân đối với Cộng Công cũng càng ngày càng hài lòng.

Cường giả tu vi cao hơn Cộng Công, Thái Bạch đạo nhân đã thấy vô số, nhưng những người có tu vi tương đương Cộng Công mà có thể so sánh với y thì không nhiều.

Trong nửa năm nay, Thái Bạch đạo nhân cũng đã thử thách Cộng Công bằng nhiều loại khảo nghiệm, muốn trở thành đệ tử của y không hề dễ dàng.

"Công pháp, ngươi cứ tu luyện trước, có chỗ nào không hiểu thì hỏi ta." Thái Bạch đạo nhân lấy ra một ngọc giản đưa cho Cộng Công.

Công pháp?

Cộng Công trong lòng vui mừng, bái nhập môn hạ Thái Bạch đạo nhân cũng đã nửa năm, Thái Bạch đạo nhân cuối cùng cũng truyền xuống công pháp.

Đạo Gia có Pháp Thuật Các, chia thành ba tầng, Cộng Công trở thành đệ tử của Thái Bạch đạo nhân, có tư cách tiến vào tầng thứ nhất và tầng thứ hai của Pháp Thuật Các.

Trong Pháp Thuật Các có đủ loại công pháp và thần thông.

Đạo bất ngôn truyền, cũng không thể dùng văn tự, nhưng Pháp và Thuật thì có thể.

Cộng Công đã đến Pháp Thuật Các vài lần, cũng học được không ít công pháp và thần thông, hơn nữa còn để Vu Hoàng Thiên Đạo ghi chép một bản, khiến vô số sinh linh trong Vu Hoàng Thế Giới được lợi.

Nhìn ngọc giản mà Thái Bạch đạo nhân đưa, Cộng Công đưa một luồng thần thức vào trong đó.

Khi thần thức của Cộng Công tiến vào ngọc giản, lập tức y đọc được một thiên công pháp.

"Tam Thanh Quyết?" Sắc mặt Cộng Công có chút cổ quái.

Tam Thanh Quyết tu luyện Thái Thanh Vô Cực chi lực, Ngọc Thanh Vô Cực chi lực và Thượng Thanh Vô Cực chi lực, sau đó dung

hợp ba loại Vô Cực chi lực thành một, hình thành Hỗn Nguyên Vô Cực chi lực.

Tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực đều có Hỗn Nguyên Vô Cực chi lực, nhưng Hỗn Nguyên Vô Cực chi lực được tu luyện từ Tam Thanh Quyết lại không giống.

Theo giới thiệu của công pháp, tu luyện Tam Thanh Quyết, một khi tu luyện ra Hỗn Nguyên Vô Cực chi lực, ít nhất cũng phải có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30.

Cho nên, muốn tu luyện Tam Thanh Quyết đến Đại thành, ít nhất cần tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30, cũng tức là ít nhất phải độ qua hai lần Đại Đạo chi kiếp.

Với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 6 hiện tại của Cộng Công, y không thể nào tu luyện Tam Thanh Quyết đến Đại thành được.

Tầng thứ nhất của Tam Thanh Quyết tu luyện Thượng Thanh chi khí, tầng thứ hai tu luyện Ngọc Thanh chi khí, tầng thứ ba tu luyện Thái Thanh chi khí, tầng thứ tư dung hợp ba loại Vô Cực chi khí, cuối cùng tu luyện Hỗn Nguyên Vô Cực chi khí.

Khi độ qua lần Đại Đạo chi kiếp thứ ba, tiếp tục tu luyện Tam Thanh Quyết cũng không còn tác dụng lớn.

Còn về Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công mà Cộng Công đang tu luyện, tuy nội ngoại kiêm tu, được xưng là Thái Cổ đệ nhất công pháp, nhưng so với Tam Thanh Quyết, cũng có những điểm không bằng.

Đương nhiên, Cộng Công sẽ không từ bỏ tu luyện Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, y sẽ kiêm tu Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công và Tam Thanh Quyết.

Tìm một chỗ gần đó khoanh chân ngồi xuống, Cộng Công bắt đầu

tu luyện Tam Thanh Quyết.

Theo Cộng Công tu luyện, một luồng Thượng Thanh chi khí sinh ra trong cơ thể, y muốn tu luyện Thượng Thanh chi khí thành Thượng Thanh Vô Cực chi khí.

Thượng Thanh chi khí và Thượng Thanh Vô Cực chi khí hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau, có sự khác biệt một trời một vực.

Lần đầu tiên tu luyện Tam Thanh Quyết, Cộng Công rơi vào cảnh giới vật ngã lưỡng vong, khi tỉnh lại, đã là một tháng sau.

Một tháng tu luyện, Cộng Công vẫn không thể chuyển hóa Thượng Thanh chi khí thành Thượng Thanh Vô Cực chi khí, nhưng tu vi của y lại đột phá lên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 7.

Tu vi đề thăng một đẳng cấp, việc tu luyện Tam Thanh Quyết cũng nhanh hơn không ít.

"Với hiệu suất tu luyện hiện tại, muốn tu luyện ra Thượng Thanh Vô Cực chi khí cần vài chục năm." Cộng Công thầm nghĩ.

Vài chục năm tu luyện Thượng Thanh Vô Cực chi khí, rồi vài chục năm nữa tu luyện Ngọc Thanh Vô Cực chi khí, rồi lại vài chục năm nữa tu luyện Thái Thanh Vô Cực chi khí, sau đó dung hợp ba loại Vô Cực chi khí, ít nhất cũng phải vài trăm năm, thậm chí lâu hơn.

Lấy một ngàn năm, dùng thời gian ngắn ngủi một ngàn năm tu luyện lên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30, điều đó vô cùng nghịch thiên.

Phỏng chừng cả Nguyên Thế Giới cũng không có quá nhiều người có thể trong vòng một ngàn năm tu luyện lên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30.

Đứng dậy, Cộng Công hoạt động gân cốt, thi triển độn pháp đi về phía Thông Thiên Lộ.

Trong Huyền Thiên Sơn có một Thông Thiên Lộ, do vân vụ hình thành, thông đến một bí cảnh trên trời, một khi đạp lên Thông Thiên Lộ, sẽ có áp lực vô biên đè nặng lên thân.

Cộng Công mỗi lần đạp lên Thông Thiên Lộ đều không thể đứng vững, chứ đừng nói là tiến thêm một bước.

Mặc dù đạp lên Thông Thiên Lộ sẽ phải chịu áp lực vô biên, nhưng áp lực đó có thể tôi luyện thân thể, ngưng luyện nguyên thần, có trợ giúp cho việc cảm ngộ Đại Đạo.

Cho nên, trên Thông Thiên Lộ chỉ cần có thể chịu đựng áp lực mà tu luyện, liền đạt được hiệu quả gấp đôi.

Nếu tu luyện trên Thông Thiên Lộ, có lẽ Cộng Công chỉ cần vài năm là có thể tu luyện Tam Thanh Quyết đến Đại thành.

Nhưng mà, khi tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 6 Cộng Công cũng chỉ có thể kiên trì trên Thông Thiên Lộ được một phút.

Muốn ở trên Thông Thiên Lộ vài năm, ngay cả Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30 cũng không làm được.

Mỗi tháng, Cộng Công cũng chỉ có thể đạp lên Thông Thiên Lộ một lần, nhưng mà, hiện tại tu vi đã đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 7, có lẽ một tháng có thể có hai cơ hội.

Rời khỏi Thái Bạch Phong, Cộng Công hướng về phía Thông Thiên Lộ.

Huyền Thiên Sơn có hơn ba vạn bảy ngàn ngọn núi, ngọn núi của Thái Bạch đạo nhân được đặt tên là Thái Bạch Phong.

Thông Thiên Lộ thì ở trên Thông Thiên Phong.

Thông Thiên Phong cách Thái Bạch Phong khá xa, Cộng Công dù đi với tốc độ nhanh nhất cũng phải mất hơn một canh giờ.

Thông Thiên Phong rất kỳ lạ, nói nó là ngọn núi cao nhất Huyền Thiên Sơn cũng được, mà nói nó là ngọn núi thấp nhất cũng chẳng sai.

Nhìn từ xa, sẽ thấy một ngọn núi lơ lửng trên mây trời, cao hơn chủ phong một bậc, nhưng ngọn núi lơ lửng đó cũng chỉ cao chừng trăm trượng.

Một ngọn núi trăm trượng ở Huyền Thiên Sơn thật sự không đáng kể.

Điều kỳ lạ hơn nữa là, một khi đã đặt chân lên Thông Thiên Phong, ngoài ngọn núi dưới chân ra thì không thể nhìn thấy mặt đất.

Có thể thấy không ít người bay lên Thông Thiên Phong, hoặc từ Thông Thiên Phong bay xuống.

Khi Cộng Công đến gần Thông Thiên Phong, không ít người nhìn thấy đều gọi một tiếng "sư huynh".

Địa vị của Thái Bạch đạo nhân trong Đạo gia rất cao, thân là đệ tử duy nhất của Thái Bạch đạo nhân, thân phận của Cộng Công không hề thua kém thủ đồ của chưởng môn.

Đặt chân lên Thông Thiên Phong, nhìn xuống dưới, mặt đất đã biến mất không thấy tăm hơi.

Phía trên đỉnh đầu là một con đường cổ màu tím, chính là Thông Thiên Lộ.

Điểm cuối của Thông Thiên Lộ không thể biết được, con đường này do lực lượng Thiên Đạo diễn hóa mà thành.

Đạo uẩn của Thiên Đạo lan tỏa khắp nơi, tường vân Thiên Đạo lượn lờ, thần quang Thiên Đạo chiếu rọi, ẩn chứa đủ loại huyền diệu.

Trên Thông Thiên Lộ có không ít người, nhưng chẳng thấy mấy ai đứng được, về cơ bản đều đang quỳ hoặc nằm bò.

Tu luyện ngộ đạo trên Thông Thiên Lộ sẽ thu được hiệu quả gấp bội, nhưng cũng phải chịu đựng áp lực cực lớn.

Chẳng thèm nhìn những người khác, Cộng Công bước một bước, đặt chân lên Thông Thiên Lộ.

Vừa bước lên, Cộng Công cảm nhận được áp lực vô tận từ bốn phương tám hướng đè nặng lên người.

Dưới áp lực khủng khiếp, Cộng Công gần như không đứng vững.

Cắn chặt răng, Cộng Công miễn cưỡng đứng thẳng, nhưng cảm giác vô cùng khó chịu.

Với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 7, hắn cũng chỉ có thể đứng ở điểm đầu của Thông Thiên Lộ, mà không thấy được điểm cuối.

Chương 533

"Không biết phải cần đến Hỗn Nguyên Vô Cực cấp bao nhiêu mới có thể đi hết con đường này," Cộng Công thầm nghĩ.

Chịu đựng áp lực cực lớn, Cộng Công một lòng hai việc, vừa tu luyện Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công, vừa tu luyện tầng thứ nhất của Tam Thanh Quyết.

Điều khiến Cộng Công không ngờ là, trên Thông Thiên Lộ này tu luyện Tam Thanh Quyết lại nhanh như thần.

Vốn dĩ, Cộng Công nghĩ rằng phải tu luyện trên Thông Thiên Lộ khoảng một năm mới có thể khiến Tam Thanh Quyết đại thành, nhưng khi thực sự tu luyện, hiệu suất lại nhanh hơn dự tính quá nhiều.

Theo đà Cộng Công tu luyện Tam Thanh Quyết, Thượng Thanh chi khí trong cơ thể hắn bắt đầu chuyển hóa thành Thượng Thanh Vô Cực chi khí.

Với hiệu suất tu luyện hiện tại, chỉ cần mấy phút nữa, Cộng Công có thể tu thành Thượng Thanh Vô Cực chi khí.

Khi Cộng Công tu luyện Tam Thanh Quyết, áp lực mà hắn phải chịu lại đang giảm dần, như vậy hắn có thể ở trên Thông Thiên Lộ này lâu hơn.

Xung quanh Cộng Công, có người đi xuống, cũng có người đi lên.

Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 7 đứng ở điểm đầu Thông Thiên Lộ đã có chút miễn cưỡng, thông thường cần phải là Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 8.

Cách đó một mét, cần phải là Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 10 đã vượt qua Đại Đạo chi kiếp lần thứ nhất mới có thể đứng vững.

Không ít người đang chú ý đến Cộng Công.

Cộng Công chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 7, nhưng đã đứng vững được khoảng một phút.

Những Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 7 khác thậm chí không trụ nổi mười giây, kém xa Cộng Công.

"Chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 7 mà đứng trên Thông Thiên Lộ hơn một phút, thật khủng khiếp!" "Kẻ đó tên là Cộng Công, phi thăng từ một thế giới Thiên Đạo sơ cấp lên." "Lại cùng tên với Cộng Công trong Thập Nhị Tổ Vu!" "Trong các thế giới Thiên Đạo sơ cấp có Thập Nhị Tổ Vu thì nhiều vô kể, không có gì lạ." "Không, với sự bá đạo của Vu tộc, đặc biệt là Cộng Công, Nguyên Thế Giới có một Cộng Công đã là đủ rồi." "Nếu không đổi tên, sau này sẽ rất nguy hiểm." "Nghe nói khi hắn mới có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 5 đã dễ dàng đi qua ba ngàn bậc thang Đạo giai." "Ta đã tận mắt chứng kiến, hoàn toàn không chút áp lực nào đi qua ba ngàn bậc thang Đạo giai." Không để ý đến lời bàn tán của người khác, Cộng Công chuyên tâm tu luyện, lúc này hắn không còn tu luyện Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công nữa mà tập trung toàn bộ tinh lực vào Tam Thanh Quyết.

Tu luyện Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công trên Thông Thiên Lộ hiệu suất không chậm, nhưng so với tu luyện Tam Thanh Quyết thì kém xa.

Vì vậy, Cộng Công quyết định dồn toàn bộ tinh lực vào việc tu luyện Tam Thanh Quyết.

Lúc này, Cộng Công cảm thấy áp lực không còn lớn nữa, hắn nghĩ một lát rồi bước về phía trước một bước, ra xa hơn một mét.

Ngay lập tức, áp lực phải chịu đựng tăng vọt, chân hắn mềm nhũn, không kìm được mà quỳ một gối xuống.

Áp lực tuy lớn, nhưng lại khiến hiệu suất tu luyện Tam Thanh Quyết của Cộng Công tăng nhanh đáng kể.

Không lâu sau, Cộng Công đã tu luyện thành công Thượng Thanh Vô Cực chi khí.

Cùng với việc tu luyện ra Thượng Thanh Vô Cực chi khí, áp lực mà Cộng Công phải chịu cũng giảm đi rất nhiều.

Đứng dậy, Cộng Công lại bước thêm một bước nữa.

Mọi người xung quanh đều kinh ngạc đến ngây người, ngơ ngác nhìn Cộng Công.

Một Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 7 đặt chân lên Thông Thiên Lộ đứng vững hơn một phút đã đủ kinh người, đi ra ngoài một mét mà vẫn đứng được, bây giờ lại đi thêm một mét nữa.

Cộng Công bước ra hai bước, tuy chỉ là khoảng cách hơn hai mét, nhưng ở vị trí đó, Hỗn Nguyên Vô Cực dưới cấp 20 đứng cũng đã rất vất vả.

Cộng Công đã bắt đầu tu luyện Ngọc Thanh Vô Cực chi khí.

Tu luyện ra Thượng Thanh Vô Cực chi khí, bước tiếp theo là tu luyện Ngọc Thanh Vô Cực chi khí, sau đó là Thái Thanh Vô Cực chi khí, cuối cùng dung hợp ba loại Vô Cực chi khí thành Hỗn Nguyên Vô Cực chi khí.

Phải có Thượng Thanh Vô Cực chi khí mới có thể tu luyện Ngọc Thanh Vô Cực chi khí, có Ngọc Thanh Vô Cực chi khí mới có thể tu luyện Thái Thanh Vô Cực chi khí.

Vừa bắt đầu tu luyện Ngọc Thanh Vô Cực chi khí, hiệu suất cũng rất nhanh, nhưng lại chậm hơn so với khi tu luyện Thượng Thanh Vô Cực chi khí.

Chỉ trong vài phút đã tu thành Thượng Thanh Vô Cực chi khí, nhưng để tu thành Ngọc Thanh Vô Cực chi khí lại cần đến mấy chục phút.

Thời gian tăng lên gấp mười lần, khiến Cộng Công có chút bất ngờ.

Theo lý mà nói, thời gian cần để tu luyện ba loại Vô Cực chi khí phải gần như nhau, dù có chênh lệch cũng không quá lớn, nhưng bây giờ lại chênh nhau đến mười lần.

Thông Thiên Lộ, Thông Thiên?

Thông Thiên Giáo Chủ chính là Bàn Cổ Thượng Thanh, lẽ nào là vì nguyên nhân này?

Nguyên Thế Giới này cũng có Tam Thanh, đều là Chúa Tể, trong đó Thượng Thanh Linh Bảo Thiên Tôn chính là Thông Thiên Chúa Tể.

Có lẽ, Thông Thiên Lộ này có liên quan đến Thông Thiên Chúa Tể.

Mặc dù Đạo gia ở Đại Việt chỉ là một nhánh của Đạo giáo, nhưng dù sao cũng có quan hệ với Đạo giáo, mà trong Đạo giáo, địa vị cao nhất chính là Tam Thanh Tôn Thần.

Lúc này, Cộng Công chợt khựng lại, một luồng sức mạnh từ dưới chân dung nhập vào cơ thể hắn, ngưng tụ thành một tấm phù chiếu trong cơ thể.

Tấm phù chiếu này hư vô mờ mịt, Cộng Công không thể lấy ra, cũng không nhìn thấy được, người không có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực thậm chí còn không cảm nhận được.

Một tấm phù chiếu do sức mạnh Hư Vô hình thành, khiến Cộng Công vô cùng bất ngờ.

Có Hư Vô Phù Chiếu, Cộng Công có thể phát động sức mạnh Hư

Vô.

Nhưng, tại sao mình lại nhận được Hư Vô Phù Chiếu, trước đây chẳng lẽ không có ai nhận được sao?

Mình là người đầu tiên nhận được ư?

Cảm nhận Hư Vô Phù Chiếu trong cơ thể, lòng Cộng Công không thể bình tĩnh.

Sức mạnh Hư Vô thậm chí còn đứng trên cả Hỗn Độn và Hồng Mông.

Hỗn Độn là "có", "vô trung sinh hữu", "vô" chính là Hư Vô.

Có Hư Vô Phù Chiếu, Cộng Công ở trên Thông Thiên Lộ này không còn chút áp lực nào nữa.

Nhưng thấy ngày càng có nhiều người chú ý, hắn không muốn quá phô trương, bèn đi xuống khỏi Thông Thiên Lộ.

Xuống khỏi Thông Thiên Lộ, Cộng Công hóa thành độn quang rời đi.

Tìm một nơi hẻo lánh không người trong Huyền Thiên Sơn Mạch, Cộng Công mới tĩnh tâm cảm ngộ Hư Vô Phù Chiếu trong cơ thể.

Khi tâm thần tiếp xúc với Hư Vô Phù Chiếu, Cộng Công đã hiểu rõ hơn về nó.

Hư Vô Phù Chiếu do một tồn tại mạnh mẽ không rõ tên luyện chế thành.

Toàn bộ Nguyên Thế Giới chỉ có tổng cộng chín chín tám mươi mốt tấm Hư Vô Phù Chiếu.

Luyện hóa một tấm Hư Vô Phù Chiếu có thể tu thành Hư Vô Thánh Thể.

Luyện hóa càng nhiều Hư Vô Phù Chiếu, Hư Vô Thánh Thể tu thành càng mạnh mẽ.

Nếu luyện hóa được tất cả tám mươi mốt tấm Hư Vô Phù Chiếu, Hư Vô Thánh Thể tu thành sẽ mạnh đến mức không thể tưởng tượng.

"Hư Vô Thánh Thể?

Trong Nguyên Thế Giới có tám mươi mốt tấm Hư Vô Phù Chiếu sao?" Cộng Công thầm kinh hãi.

Có lẽ, trong Nguyên Thế Giới đã có người nhận được Hư Vô Phù Chiếu và tu thành Hư Vô Thánh Thể.

Bàn Cổ chân thân cũng là một loại thánh thể, được xưng là đệ nhất Hỗn Độn, nhưng lại không bằng Hư Vô Thánh Thể.

Bàn Cổ chân thân đại thành cũng khó chứng đắc Đại Đạo, nhưng Hư Vô Thánh Thể đại thành lại có hy vọng lớn hơn nhiều.

Nếu đã Hư Vô Thánh Thể tốt hơn Bàn Cổ chân thân, mà Cộng Công bây giờ lại có một tấm Hư Vô Phù Chiếu, tự nhiên phải luyện hóa.

Trên Thông Thiên Lộ, Cộng Công đã tu thành Thượng Thanh Vô Cực chi khí, Ngọc Thanh Vô Cực chi khí và Thái Thanh Vô Cực chi khí, nhưng ba loại Vô Cực chi khí vẫn chưa đại thành, càng chưa nói đến việc dung hợp chúng.

Vì tu thành Tam Thanh Vô Cực chi khí, tu vi của Cộng Công cũng đã đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 10.

Tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 10, có thể độ Đại Đạo chi kiếp lần thứ nhất.

Muốn chứng đắc Đại Đạo, trước tiên phải độ chín lần Đại Đạo chi kiếp, mà Cộng Công chưa từng độ lần nào.

Nếu không độ Đại Đạo chi kiếp lần thứ nhất, tu vi sẽ bị kẹt ở Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 10, không thể đột phá lên cấp 11.

Mặc dù bây giờ có thể độ Đại Đạo chi kiếp, nhưng Cộng Công không vội, hắn định tu thành Hư Vô Thánh Thể trước rồi mới tính.

Đại Đạo chi kiếp không phải chuyện đùa, Đại Đạo chi kiếp lần thứ nhất uy lực yếu nhất, nhưng Cộng Công cũng không nắm chắc.

Nếu tu thành Hư Vô Thánh Thể, khả năng Cộng Công độ Đại Đạo chi kiếp lần thứ nhất sẽ lớn hơn nhiều.

Gạt bỏ tạp niệm, Cộng Công toàn lực luyện hóa Hư Vô Phù Chiếu trong cơ thể.

Theo đà Cộng Công luyện hóa Hư Vô Phù Chiếu, một luồng sức mạnh Hư Vô xuất hiện trong cơ thể hắn.

Chương 534

Trong quá trình luyện hóa Hư Vô Phù Chiếu, cơ thể cũng bị Hư Vô xâm thực, nếu ý chí không chịu đựng nổi, cơ thể sẽ bị Hư Vô đồng hóa, chỉ có ý chí chịu đựng được mới có thể tu thành Hư Vô Thánh Thể.

Ý chí của Cộng Công không hề yếu, hắn còn có một trái tim vô địch.

Nhưng, sự xâm thực của Hư Vô ngày càng mạnh, ý chí của Cộng Công cũng đang chịu áp lực cực lớn.

Luyện hóa Hư Vô Phù Chiếu không khó, cái khó là ý chí phải chịu đựng được sự xâm thực của Hư Vô đối với cơ thể.

Trong thời gian ngắn, Cộng Công đã luyện hóa được một nửa Hư Vô Phù Chiếu trong cơ thể, nhưng ý chí của hắn sắp không chịu nổi.

Nếu Cộng Công bây giờ ngừng luyện hóa, sự xâm thực của sức mạnh Hư Vô đối với cơ thể cũng sẽ không dừng lại.

"Thật sự đã đánh giá quá cao ý chí của mình," Cộng Công cười khổ trong lòng.

Nhưng đã đi bước này, Cộng Công không còn đường lui, chỉ có thể tiếp tục.

Hắn vận dụng sức mạnh Vu Hoàng Thiên Đạo để tăng cường ý chí, lúc này Cộng Công mới thở phào nhẹ nhõm.

Vu Hoàng Thiên Đạo không thể xem thường, có sức mạnh Vu Hoàng Thiên Đạo gia trì, ý chí của Cộng Công cũng tăng lên đáng kể.

Sức mạnh Hư Vô vẫn tiếp tục xâm thực Cộng Công, ngày càng mạnh mẽ, nhưng Cộng Công cũng không ngừng luyện hóa Hư Vô Phù

Chiếu.

Chưa đến một canh giờ, Hư Vô Phù Chiếu trong cơ thể Cộng Công đã được luyện hóa hoàn toàn.

Đồng thời với việc Cộng Công luyện hóa hoàn toàn Hư Vô Phù Chiếu, tấm phù chiếu đã được luyện hóa cũng dung nhập vào cơ thể hắn.

Sức mạnh Hư Vô trên người Cộng Công cũng không còn xâm thực nữa.

Khoảnh khắc này, Cộng Công cảm nhận rõ ràng sự lột xác của cơ thể.

Không còn là huyết mạch Bàn Cổ nữa, mà là huyết mạch Hư Vô.

Hư Vô Thánh Thể, đã thành!

Nguyên thần của Cộng Công ký thác vào Đại Đạo, cơ thể lại tu thành Hư Vô Thánh Thể, nếu thân hóa Hư Vô, người khác rất khó phát hiện.

Tu thành Hư Vô Thánh Thể, có thể dùng cơ thể thôn phệ vạn vật, đồng hóa tất cả thành Hư Vô.

Sức mạnh Hỗn Độn, Hư Vô Thánh Thể cũng có thể đồng hóa.

Từ Bàn Cổ chân thân lột xác thành Hư Vô Thánh Thể, cơ thể của Cộng Công càng thêm cường hãn.

Nghĩ rồi, Cộng Công lấy ra một kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo.

Ở Nguyên Thế Giới, cực phẩm Tiên Thiên linh bảo căn bản không đáng nhắc tới.

Cực phẩm Tiên Thiên linh căn, Cửu Thiên Tức Nhưỡng, gần như có ở khắp mọi nơi.

Gia nhập Đạo gia, mỗi tháng Cộng Công đều nhận được không ít tài nguyên, đối với hắn bây giờ, một kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo chẳng là gì.

Sau khi lấy ra kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, Hư Vô Thánh Thể của Cộng Công vừa bắt đầu thôn phệ, kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo trong tay hắn lập tức biến mất.

Chỉ cần tiếp xúc với Hư Vô Thánh Thể, sẽ bị thôn phệ, với tu vi hiện tại của Cộng Công, cộng thêm thể chất của hắn, thôn phệ một kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo chỉ trong nháy mắt.

Thôn phệ kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, Cộng Công gần như không có cảm giác gì, cơ thể hắn gần như không có biến hóa.

"Cực phẩm Tiên Thiên linh bảo quá kém," Cộng Công lẩm bẩm.

Nghĩ rồi, Cộng Công lại lấy ra mấy kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo.

Một lần nữa thôn phệ mấy kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo cũng không có cảm giác gì.

Cảm nhận kỹ lưỡng, Cộng Công đối với thể chất hiện tại của mình cũng có nhận thức rõ ràng hơn.

Nếu thôn phệ một trăm kiện Tiên Thiên chí bảo, cơ thể hắn là có thể tăng cường một chút.

Cộng Công cũng chỉ thử một chút khả năng thôn phệ của Hư Vô Thánh Thể, không dám bung hết sức.

Hư Vô Thánh Thể dù sao cũng không phải chuyện đùa, tuy nơi đây hẻo lánh không người, Cộng Công lại dùng pháp lực che giấu, nhưng nếu động tĩnh quá lớn, khó tránh khỏi kinh động đến cao tầng Đạo gia.

Thu hồi pháp lực, Cộng Công bay lên không trung, định trở về

động phủ.

Độ Đại Đạo chi kiếp không phải chuyện nhỏ, không thể bị làm phiền.

Trở lại bên ngoài động phủ của mình, Cộng Công bất giác nhìn về phía động phủ của lão sư Lý Thái Bạch.

Hai động phủ cách nhau không xa, nhưng bên ngoài động phủ của Lý Thái Bạch lại có một người, đó là một lão đạo mặc hắc bào, tóc bạc da hồng, tiên phong đạo cốt, với tu vi của Cộng Công không thể nhìn thấu người đó.

Rõ ràng, tu vi của lão giả hắc bào này vượt xa Cộng Công.

"Người này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Tu vi của y chí ít cũng vượt qua Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 15," Cộng Công thầm nghĩ.

Trước khi Cộng Công nhìn lão giả hắc bào đó, đối phương cũng đã phát hiện ra hắn.

Thấy Cộng Công, lão giả hắc bào có vẻ suy tư, trong mắt lại có một tia kinh ngạc.

Đang lúc Cộng Công cân nhắc có nên đến chào hỏi không, đối phương lại lên tiếng trước.

"Đạo hữu!" Lão giả hắc bào khom tay làm lễ, ngữ khí khách sáo.

"Đạo hữu dường như không phải là đệ tử Đạo gia?

Không biết xưng hô thế nào?

Tu hành ở nơi đâu?" Cộng Công cũng khom tay làm lễ, không giấu được vẻ tò mò mà hỏi.

Cộng Công gia nhập Đạo gia cũng đã được một thời gian, nhưng

chưa từng gặp lão giả hắc bào trước mắt.

Tu vi của lão giả hắc bào này không hề thấp, chí ít Cộng Công hoàn toàn không nhìn thấu.

Với tu vi của lão giả, ở Đạo gia địa vị cũng không thấp.

"Đạo hiệu của ta là Huyền Vi, người của Đạo giáo, hiện là chưởng môn Tung Hoành gia ở Cửu Châu," lão giả hắc bào nói.

Vừa nghe lời của lão giả hắc bào, Cộng Công cũng sững sờ.

Ở Nguyên Thế Giới, Đạo giáo không phải chuyện đùa, lấy Tam Thanh làm tôn.

Đạo giáo chỉ có một, nhưng Đạo gia lại có nhiều.

Đạo gia mà Cộng Công đang ở chỉ là ở Cửu Châu, Nguyên Thế Giới rộng lớn, những nơi khác cũng có Đạo gia.

"Quỷ Cốc Tử?" Cộng Công mở to mắt.

Ở vùng đất Cửu Châu, có chư tử bách gia, có Đại Việt, Triệu quốc, Sở quốc, Tề quốc,... tương tự như thời An Lạc Chiến Quốc ở kiếp trước.

Quỷ Cốc Tử cũng là chưởng môn của Tung Hoành gia qua các đời.

Chưởng môn Tung Hoành gia mỗi đời chỉ thu hai đệ tử, một tung, một hoành, hai đệ tử đối đầu nhau, người thắng sẽ là chưởng môn kế nhiệm.

Biết được lão giả hắc bào trước mắt là Quỷ Cốc Tử, Cộng Công biết mình đã xem thường lão giả này.

Tu vi của lão giả cao đến mức Cộng Công hoàn toàn không nhìn thấu, chí ít cũng vượt qua Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 15, đã là Quỷ Cốc Tử, tu vi sẽ không yếu hơn chưởng môn Đạo gia.

Tuy không biết tu vi của Quỷ Cốc Tử trước mắt rốt cuộc cao đến đâu, nhưng Cộng Công đoán ít nhất cũng vượt qua cấp 30, thậm chí vượt qua cấp 40.

Hiển nhiên, Quỷ Cốc Tử đến tìm Lý Thái Bạch, nhưng Lý Thái Bạch lại không có ở đây.

Quỷ Cốc Tử cũng không định rời đi, mà chuẩn bị ở đây chờ.

"Chẳng lẽ Quỷ Cốc Tử và lão sư là hảo hữu?" Cộng Công thầm nghĩ.

Đôi mắt của Quỷ Cốc Tử lại đang đánh giá Cộng Công.

Một lúc lâu sau, Quỷ Cốc Tử cười nói: "Ngươi cũng tu luyện Tam Thanh Quyết?

Với tu vi của ngươi, đã tu thành Tam Thanh Vô Cực chi khí, quả là không tệ, là người đầu tiên ta từng thấy." Cộng Công cũng thầm kinh ngạc, hắn đã nội liễm Tam Thanh Vô Cực chi khí, lại có Hư Vô Thánh Thể, vậy mà vẫn bị Quỷ Cốc Tử nhìn thấu.

Nhưng, Quỷ Cốc Tử chắc là không nhìn ra Hư Vô Thánh Thể của Cộng Công.

Chương 535

Về phần thể chất của Quỷ Cốc Tử, ước chừng cũng là một loại thánh thể, nhưng có thể khẳng định không phải Hư Vô Thánh Thể.

Nếu Quỷ Cốc Tử cũng là Hư Vô Thánh Thể, hai Hư Vô Thánh Thể ở gần nhau sẽ sinh ra cảm ứng, nhưng Cộng Công lại hoàn toàn không có cảm ứng, đủ để nói lên vấn đề.

"Không nhìn ra thể chất của ngươi, thật lạ," Quỷ Cốc Tử thầm kinh ngạc.

Nguyên Thế Giới tuy lớn, nhưng thể chất mà Quỷ Cốc Tử không nhìn ra được cũng không nhiều.

Trong một lúc, Quỷ Cốc Tử cũng đang suy đoán thể chất của Cộng Công, nhưng không nghĩ đến Hư Vô Thánh Thể.

Hư Vô Thánh Thể quá ít, toàn bộ Nguyên Thế Giới tất cả Hư Vô Thánh Thể cộng lại cũng không đến một trăm người.

Chỉ riêng Cửu Châu đã có vô số người, Cửu Châu tuy lớn, nhưng ở Nguyên Thế Giới lại không đáng kể.

Trong Nguyên Thế Giới có vô số khu vực lớn như Cửu Châu, mỗi khu vực đều có vô số người.

Không nhìn ra thể chất của Cộng Công, nhưng Quỷ Cốc Tử nghĩ đến lão sư của Cộng Công, cũng không còn bận tâm nữa.

Cộng Công không biết, nhưng Quỷ Cốc Tử lại biết thân phận thật sự của Lý Thái Bạch.

Với thân phận của Lý Thái Bạch, có thể trở thành đệ tử của ông, lợi ích quá lớn.

“Đạo hữu cũng tu luyện Tam Thanh Quyết?” Cộng Công nghe ra ngữ khí của Quỷ Cốc Tử.

Nhưng, Tam Thanh Quyết là do Lý Thái Bạch truyền thụ cho Cộng Công, nếu Quỷ Cốc Tử và Lý Thái Bạch quan hệ tốt, có được Tam Thanh Quyết cũng không lạ, hoặc giả, Tam Thanh Quyết là do Quỷ Cốc Tử truyền thụ cho Lý Thái Bạch.

“Chúng ta có thể cùng nhau ấn chứng,” Quỷ Cốc Tử nói xong, một luồng Vô Cực chi khí từ trong cơ thể xuất ra.

Chỉ thấy, luồng Vô Cực chi khí từ trong cơ thể Quỷ Cốc Tử xuất ra có màu hỗn độn, lại có tử sắc hồng mông chi quang.

Luồng Vô Cực chi khí của Quỷ Cốc Tử này chính là do dung hợp Thượng Thanh Vô Cực chi khí, Ngọc Thanh Vô Cực chi khí và Thái Thanh Vô Cực chi khí mà thành.

Luồng Vô Cực chi khí của Quỷ Cốc Tử tồn tại một chút khuyết điểm, hiển nhiên vẫn chưa thể dung hợp hoàn mỹ Tam Thanh Vô Cực chi khí.

Dung hợp hơn 99%, nhưng chưa đạt đến 100%, sai một ly đi một dặm.

Nhưng, tạo nghệ của Quỷ Cốc Tử trên Tam Thanh Quyết lại vượt xa Cộng Công.

Thấy Quỷ Cốc Tử đã vận dụng Vô Cực chi khí, Cộng Công cũng vận dụng Tam Thanh Vô Cực chi khí.

Tức thì, ba luồng Vô Cực chi khí từ trong cơ thể Cộng Công xuất ra, một luồng Thượng Thanh Vô Cực chi khí, một luồng Ngọc Thanh Vô Cực chi khí, và một luồng Thái Thanh Vô Cực chi khí.

Cộng Công tuy đã tu thành Tam Thanh Vô Cực chi khí, nhưng ba loại Vô Cực chi khí vẫn chưa đại thành.

Bị hạn chế bởi tu vi, Cộng Công tiếp tục tu luyện Tam Thanh Quyết cũng không có tiến triển, cần phải độ Đại Đạo chi kiếp lần thứ nhất.

Quỷ Cốc Tử không hề phát động công kích, chỉ phòng ngự.

Cộng Công cũng không khách khí, điều khiển ba loại Vô Cực chi khí công kích Vô Cực chi khí của Quỷ Cốc Tử.

"Phanh!", "Phanh!", "Phanh!" Khi ba loại Vô Cực chi khí của Cộng Công công kích Vô Cực chi khí của Quỷ Cốc Tử, Vô Cực chi khí của Quỷ Cốc Tử cũng chỉ khẽ rung động, còn ba loại Vô Cực chi khí của Cộng Công lại có dấu hiệu sắp tan vỡ.

Tu vi của Quỷ Cốc Tử vượt xa Cộng Công, lại đã tu luyện Tam Thanh Vô Cực chi khí đến đại thành và dung hợp chúng, tuy chưa hoàn toàn dung hợp, nhưng cũng đã dung hợp hơn 99%, uy lực tự nhiên không phải Cộng Công có thể so bì.

Cũng may Quỷ Cốc Tử không công kích, nếu không, Vô Cực chi khí của y chỉ cần khẽ động, ba loại Vô Cực chi khí của Cộng Công sẽ bị chấn tan.

Khi ba loại Vô Cực chi khí của Cộng Công công kích Vô Cực chi khí của Quỷ Cốc Tử, Quỷ Cốc Tử cũng đã cơ bản nắm rõ Tam Thanh Vô Cực chi khí của Cộng Công.

"Với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 10 cỏn con, lại có thể tu luyện Tam Thanh Quyết đến cảnh giới này, thật đáng nể, từ xưa đến nay, e rằng là người đầu tiên," Quỷ Cốc Tử thầm nghĩ.

Ổn định lại Tam Thanh Vô Cực chi khí, Cộng Công lại lần nữa phát động công kích, Quỷ Cốc Tử cũng không né không tránh, cũng không phản kích, chỉ chống đỡ.

Nhưng, dù Quỷ Cốc Tử chỉ chống đỡ, Vô Cực chi khí của y cũng

có lực phản chấn cực mạnh.

Vô Cực chi khí của Cộng Công công kích mạnh bao nhiêu, va chạm vào Vô Cực chi khí của Quỷ Cốc Tử sẽ có lực phản chấn bấy nhiêu, thậm chí còn lớn hơn.

Giống như trước, Vô Cực chi khí của Cộng Công sau khi công kích, lại suýt nữa tan vỡ.

"Chênh lệch lớn đến vậy sao," sắc mặt Cộng Công cũng không tốt lắm, tuy biết mình không bằng Quỷ Cốc Tử, nhưng không ngờ chênh lệch lại lớn đến thế.

Tuy mỗi lần công kích Vô Cực chi khí của Quỷ Cốc Tử đều gần như tan vỡ, nhưng Tam Thanh Vô Cực chi khí của Cộng Công cũng có thu hoạch.

Chỉ thấy, Tam Thanh Vô Cực chi khí của Cộng Công mỗi lần công kích Quỷ Cốc Tử, đều sẽ mạnh lên một chút.

Cùng với việc Tam Thanh Vô Cực chi khí có phần tăng cường, Cộng Công không khỏi biến sắc, hắn đã cảm ứng rõ ràng Đại Đạo chi kiếp.

Nếu Cộng Công muốn, Đại Đạo chi kiếp bây giờ có thể giáng xuống, nếu không muốn, Đại Đạo chi kiếp chậm nhất cũng sẽ giáng xuống trong vòng một tháng nữa.

Lại qua một lát, Cộng Công cũng dừng lại, Quỷ Cốc Tử từ đầu đến cuối đều không công kích, Vô Cực chi khí của y quá mạnh, chỉ cần công kích nhẹ cũng sẽ khiến Tam Thanh Vô Cực chi khí của Cộng Công tan vỡ.

Thấy Cộng Công dừng công kích, Quỷ Cốc Tử cũng thu tay, y cảm thấy Cộng Công tu luyện Tam Thanh Quyết, nhưng lại có chút không nhìn thấu, nên mới có chút hứng thú.

Nhưng, kết quả lại không khiến Quỷ Cốc Tử hài lòng lắm.

“Kỳ lạ, Tam Thanh Vô Cực chi khí tuy không tệ, nhưng ta không nên không nhìn thấu, chẳng lẽ là do thể chất của hắn?” Quỷ Cốc Tử thầm nghĩ.

Với chênh lệch tu vi giữa hai bên, cộng thêm Quỷ Cốc Tử đã sớm tu luyện Tam Thanh Quyết đến đại thành, theo lý có thể nhìn thấu ngay lập tức, nhưng lại có chút không nhìn thấu, khiến trong lòng y cũng kinh ngạc.

Trong sự kinh ngạc, Quỷ Cốc Tử gần như có thể khẳng định, thể chất của Cộng Công không phải chuyện đùa, e rằng là một loại thể chất chưa từng thấy.

Nhưng, Quỷ Cốc Tử cũng không mở miệng hỏi về thể chất của Cộng Công.

Đúng lúc này, từ phía chân trời xa, một lão đạo bay đến, chính là lão sư "hời" của Cộng Công - Lý Thái Bạch.

Lý Thái Bạch chân đạp tường vân, sau lưng ẩn hiện tử khí lượn lờ, một đôi mắt già nua tưởng chừng đục ngầu quét qua, thấy Quỷ Cốc Tử cũng sững sờ.

Khi Lý Thái Bạch từ trên trời hạ xuống, Quỷ Cốc Tử vội vàng tiến lên, hành lễ đệ tử: “Đệ tử bái kiến sư tôn.” Vừa nghe Quỷ Cốc Tử gọi Lý Thái Bạch là sư tôn, Cộng Công cũng kinh ngạc.

Vốn tưởng Quỷ Cốc Tử và Lý Thái Bạch chỉ là hảo hữu, không ngờ lại có quan hệ sư đồ.

Quỷ Cốc Tử đã là đệ tử của Lý Thái Bạch, vậy cũng là sư huynh của Cộng Công.

“Không cần đa lễ, chuyện ngươi cầu, thiên số đã định, không thể cưỡng cầu,” Lý Thái Bạch nhàn nhạt nói.

Quỷ Cốc Tử không tỏ ra bất ngờ, dường như đã có được đáp án, thần sắc cũng có chút buồn bã.

Thiên Đạo của Nguyên Thế Giới mạnh mẽ, thiên số cũng mạnh, cho dù chỉ là tiểu thế của Thiên Đạo, Quỷ Cốc Tử cũng không thể thay đổi, huống chi là đại thế của Thiên Đạo.

Khi lời của Lý Thái Bạch vừa dứt, Cộng Công cũng biết Quỷ Cốc Tử đến tìm Lý Thái Bạch là vì chuyện gì, là vì thay đổi thiên số.

Thứ Quỷ Cốc Tử muốn thay đổi chắc chỉ là tiểu thế của Thiên Đạo, nhưng dù là tiểu thế, với sự mạnh mẽ của Nguyên Thiên Đạo, muốn thay đổi cũng rất khó.

Không nghi ngờ gì, Quỷ Cốc Tử cho rằng Lý Thái Bạch có năng lực thay đổi thiên số.

Cộng Công rơi vào trầm tư, có lẽ hắn đã đánh giá thấp Lý Thái Bạch.

"Sư tôn từ bi," Quỷ Cốc Tử không bỏ cuộc, định mở miệng cầu xin, nhưng Lý Thái Bạch lại không hề lay động.

Mặc cho Quỷ Cốc Tử cầu xin thế nào, Lý Thái Bạch đều không động lòng.

Thiên cơ bất khả tiết lộ, càng không thể thay đổi thiên số, dù chỉ là tiểu thế của Thiên Đạo, muốn thay đổi cũng không dễ dàng.

Nếu là thiên số của Hồng Hoang mà Cộng Công đang ở, hoặc thiên số của thế giới Vu Hoàng, dù là đại thế của Thiên Đạo, đối với cường giả tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cũng không khó thay đổi, nhưng ở Nguyên Thế Giới, Thiên Đạo của thế giới này quá mạnh mẽ.

Vu Hoàng Thiên Đạo so với Nguyên Thiên Đạo kém quá xa, giống như sự khác biệt giữa một giọt nước và biển cả mênh mông.

Lý Thái Bạch cũng không để ý đến Quỷ Cốc Tử, ánh mắt nhìn về phía Cộng Công.

Nhìn kỹ hai lần, trong mắt Lý Thái Bạch có một tia kinh ngạc, tiếp đó lại nhìn về phía Thông Thiên Lộ, có vẻ suy tư.

Thấy thần sắc của Lý Thái Bạch, e rằng ông đã biết về Hư Vô Thánh Thể của Cộng Công.

Thậm chí, Lý Thái Bạch còn biết trên Thông Thiên Lộ có Hư Vô Phù Chiếu.

Lúc này, Cộng Công càng thêm tò mò về thân phận của Lý Thái Bạch.

Một tấm Hư Vô Phù Chiếu đủ để gây chấn động toàn bộ Đạo gia, thậm chí khiến Cửu Châu đại loạn, nhưng Lý Thái Bạch lại có vẻ không mấy quan tâm.

Thu hồi ánh mắt, Lý Thái Bạch trở về động phủ.

Quỷ Cốc Tử thở dài, bất đắc dĩ quay người rời đi.

Nghĩ rồi, Cộng Công tiễn Quỷ Cốc Tử rời khỏi Huyền Thiên Sơn Mạch.

Chương 536

Tốc độ của Quỷ Cốc Tử không chậm, trên đường đi lòng dạ rối bời, mặt mày cau có.

"Ta có nên gọi một tiếng sư huynh không?

Không biết sư huynh vì sao phiền não?

Còn nữa, lão sư rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Chắc không chỉ là một trưởng lão của Đạo gia thôi chứ!" Lòng hiếu kỳ của Cộng Công quá lớn, không nhịn được mà mở miệng.

Tường vân dưới chân Quỷ Cốc Tử dừng lại, nhìn về phía Cộng Công, do dự một lúc lâu mới mở miệng.

Những gì Quỷ Cốc Tử nói khiến Cộng Công ngây người.

Hóa ra, Lý Thái Bạch là một phân thân của Đạo Đức Thiên Tôn.

Đạo Đức Thiên Tôn là một trong ba Thiên Tôn của Đạo giáo ở Nguyên Thế Giới, là cường giả đỉnh cao của Nguyên Thế Giới.

Đạo giáo Tam Thiên Tôn, Thái Thanh Đạo Đức Thiên Tôn, Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thượng Thanh Linh Bảo Thiên Tôn, ba vị Thiên Tôn đều có vô số phân thân.

Một phân thân của Đạo Đức Thiên Tôn ở Đạo gia Cửu Châu, làm một trưởng lão "cá mặn".

Quỷ Cốc Tử lại là ký danh đệ tử do bản thể của Đạo Đức Thiên Tôn thu nhận.

Mặc dù Quỷ Cốc Tử chỉ là ký danh đệ tử của Đạo Đức Thiên Tôn, nhưng lại bái sư dưới bản thể của Đạo Đức Thiên Tôn, còn Cộng Công chỉ bái sư dưới một phân thân của Đạo Đức Thiên Tôn.

Nói một cách nghiêm túc, địa vị của Cộng Công và Quỷ Cốc Tử gần như ngang nhau.

Một đệ tử của Quỷ Cốc Tử mệnh trung có một tử kiếp, Quỷ Cốc Tử muốn hóa giải, nhưng thực lực không đủ, nên mới cầu cứu Lý Thái Bạch.

Mặc dù Lý Thái Bạch chỉ là một phân thân của Đạo Đức Thiên Tôn, nhưng thực lực cũng sâu không lường được, Quỷ Cốc Tử tin rằng có thể hóa giải tử kiếp của đệ tử, nhưng chưa kịp mở miệng, Lý Thái Bạch đã biết mục đích của y và trực tiếp từ chối.

“Không ngờ lai lịch của lão sư "hời" này lại lớn đến vậy,” lòng Cộng Công cũng không bình tĩnh.

Sau khi Quỷ Cốc Tử rời khỏi Huyền Thiên Sơn Mạch, Cộng Công cũng trở về động phủ.

Một người mệnh trung chú định có tử kiếp, tu vi càng cao càng khó hóa giải.

Cường giả mệnh trung chú định có tử kiếp, đủ để thấy tử kiếp đó mạnh mẽ đến mức nào.

Giống như Vu Hoàng Thiên Đạo của Cộng Công, nhiều nhất cũng chỉ có thể khiến cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mệnh trung chú định có tử kiếp, muốn khiến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên sinh ra tử kiếp là điều không thể.

Nếu muốn khiến người như Cộng Công cấp 10 Hỗn Nguyên Vô Cực mệnh trung chú định có tử kiếp, Vu Hoàng Thiên Đạo dù mạnh hơn một trăm lần cũng không làm được.

Về phần tu vi của đệ tử mệnh trung chú định có tử kiếp của Quỷ Cốc Tử, Cộng Công không hỏi, Quỷ Cốc Tử cũng không nói, nhưng điều đó không quan trọng.

Dù sao cũng không liên quan đến Cộng Công, tuy giúp Quỷ Cốc Tử có thể được một ân tình, nhưng chuyện mà Quỷ Cốc Tử cũng không giải quyết được, hắn không cho rằng mình có thể giải quyết.

Vừa về đến động phủ, Cộng Công đã nghe thấy tiếng gọi của Lý Thái Bạch. ...

Trong động phủ của Lý Thái Bạch, ông đang ngồi trên một chiếc bồ đoàn, ánh mắt ôn hòa nhìn Cộng Công.

"Lão sư," Cộng Công gọi.

"Ngươi đã nhận được Hư Vô Phù Chiếu trên Thông Thiên Lộ, đã luyện hóa, tu thành Hư Vô Thánh Thể," Lý Thái Bạch nói.

Cộng Công cũng không biết Lý Thái Bạch rốt cuộc có pháp lực cao thâm đến mức nào, nhưng nếu Lý Thái Bạch đã nhìn ra, hắn cũng chỉ có thể gật đầu.

"Hư Vô Phù Chiếu trên Thông Thiên Lộ là do ta phong ấn, không ngờ lại bị ngươi nhận được," ngữ khí của Lý Thái Bạch bình tĩnh, nhưng lời nói ra lại khiến lòng Cộng Công không bình tĩnh.

Hóa ra Hư Vô Phù Chiếu mà Cộng Công nhận được trên Thông Thiên Lộ là do Lý Thái Bạch phong ấn.

"Hư Vô Thánh Thể..., thiên số, biến số, thôi vậy," Lý Thái Bạch thở dài một tiếng.

Lúc này, trong lòng Cộng Công cũng có không ít thắc mắc, nhưng Lý Thái Bạch hiển nhiên không định giải đáp.

Lý Thái Bạch không mở miệng, Cộng Công cũng không mở miệng.

Im lặng một lát, Lý Thái Bạch đưa tay ra, trong tay xuất hiện một cuộn đồ màu tím.

“Hồng Mông Thái Cực Đồ là Đại Đạo chí bảo, luyện hóa nó đi, cũng tốt cho việc độ đạo kiếp,” Lý Thái Bạch nhàn nhạt nói.

Cộng Công đưa tay nhận lấy pháp bảo mà Lý Thái Bạch ban cho.

Hồng Mông Thái Cực Đồ vừa vào tay, Cộng Công chỉ cảm thấy đạo uẩn Đại Đạo lan tỏa, lại có hồng mông đạo vận, huyền bí của thiên đạo âm dương sinh diệt.

Hồng Mông Thái Cực Đồ tuyệt đối vượt xa tất cả các pháp bảo của Cộng Công.

Đây cũng là pháp bảo mạnh nhất mà Cộng Công từng thấy cho đến nay.

“Bảo vật này công phòng nhất thể, bao la vạn tượng, có thể vạn pháp bất xâm, chư tà tránh lui, có thể diễn hóa ra Thiên Đạo,” Lý Thái Bạch thuận miệng nói.

Có thể diễn hóa ra Thiên Đạo?

Cộng Công cũng chấn động.

Một pháp bảo có thể diễn hóa Thiên Đạo, thật không thể tưởng tượng, nhưng nghĩ đến thế giới Vu Hoàng, Cộng Công cũng bình tĩnh lại.

Phẩm cấp của Hồng Mông Thái Cực Đồ cực cao, công năng cũng mạnh mẽ, diễn hóa ra một thế giới Thiên Đạo không thành vấn đề.

“Đa tạ lão sư,” Cộng Công mở miệng nói lời cảm tạ.

“Đi đi!” Lý Thái Bạch nói.

Cất kỹ Hồng Mông Thái Cực Đồ, Cộng Công cũng rời khỏi động phủ của Lý Thái Bạch, trở về động phủ của mình.

Hồng Mông Thái Cực Đồ là do Lý Thái Bạch cho Cộng Công để độ đạo kiếp, nhưng một vấn đề cũng đặt ra trước mắt, đó là luyện

hóa.

Phẩm cấp càng cao của pháp bảo, luyện hóa càng khó.

Giống như Tiên Thiên chí bảo, Chuẩn Thánh gần như không thể triệt để luyện hóa.

Với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 10 hiện tại của Cộng Công, cộng thêm phẩm cấp của Hồng Mông Thái Cực Đồ, muốn sơ bộ luyện hóa cũng cần một khoảng thời gian không ngắn.

Nhưng, khi Cộng Công vừa bắt đầu luyện hóa, hắn lập tức ngây người.

Trong Hồng Mông Thái Cực Đồ ẩn chứa một luồng Thiên Đạo chi lực, là sức mạnh của Nguyên Thiên Đạo, luồng Thiên Đạo chi lực này giúp đỡ Cộng Công, khiến hắn luyện hóa như có thần trợ.

Chỉ trong chốc lát, Cộng Công đã sơ bộ luyện hóa được Hồng Mông Thái Cực Đồ.

Cùng với việc sơ bộ luyện hóa pháp bảo, cảm ngộ của Cộng Công đối với Đại Đạo lại sâu sắc hơn không ít.

Nếu không phải chưa độ Đại Đạo chi kiếp lần thứ nhất, tu vi của Cộng Công e rằng đã tăng vọt.

Nhưng, chỉ cần Cộng Công độ Đại Đạo chi kiếp, tu vi tất nhiên sẽ tăng vọt.

Thực ra cũng không lạ, nếu Lý Thái Bạch đã đưa Hồng Mông Thái Cực Đồ cho Cộng Công để độ đạo kiếp, lại không truyền xuống chú ngữ sử dụng, Hồng Mông Thái Cực Đồ là vật vô chủ, hiển nhiên phải luyện hóa, nếu đã phải luyện hóa, ít nhất cũng phải để hắn sơ bộ luyện hóa trong thời gian ngắn.

Cộng Công kinh ngạc trước thủ bút của Lý Thái Bạch, lại có thể

phong ấn một luồng Nguyên Thiên Đạo chi lực vào trong pháp bảo.

Có Nguyên Thiên Đạo chi lực giúp đỡ, hiệu suất luyện hóa pháp bảo của Cộng Công cũng nhanh như thần.

Cùng với việc Cộng Công luyện hóa, Thiên Đạo chi lực trong Hồng Mông Thái Cực Đồ cũng đang nhanh chóng tiêu hao.

Khi Cộng Công triệt để luyện hóa Hồng Mông Thái Cực Đồ, Thiên Đạo chi lực trong Thái Cực Đồ cũng đã tiêu hao gần hết.

Lý Thái Bạch tính toán vừa đúng lúc, Thiên Đạo chi lực trong Thái Cực Đồ không nhiều không ít.

Sau khi triệt để luyện hóa Hồng Mông Thái Cực Đồ, thần niệm của Cộng Công khẽ động, bảo vật này cũng triển khai.

Hồng mông âm dương chi lực từ Thái Cực Đồ phát ra, uyển như hai con rồng khổng lồ, quấn lấy nhau, tương sinh tương khắc, bổ sung cho nhau, sinh sôi không ngừng, diễn hóa ra một sự cân bằng tuyệt đối, trong sự cân bằng đó có bóng dáng của Thiên Đạo.

Một cuộn Thái Cực Đồ màu tím xuất hiện sau lưng Cộng Công.

Hồng mông lưỡng nghi Đại Đạo chí lý hiện ra, đạo uẩn lan tỏa, tường vân lượn lờ.

Cùng với việc triệt để luyện hóa Hồng Mông Thái Cực Đồ, khi Cộng Công vừa tế ra, cả người hắn rơi vào một trạng thái huyền diệu khó tả.

Cùng lúc đó, trên trời xuất hiện một đám mây kiếp màu hỗn độn, chính là Đại Đạo chi kiếp.

Ngẩng đầu nhìn mây kiếp trên trời, trong lòng Cộng Công cũng có chút lo lắng, dù sao đây cũng là lần đầu tiên độ đạo kiếp.

Chương 537

Cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực muốn chứng đắc Đại Đạo cần phải độ chín lần Đại Đạo chi kiếp, Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 10 mới có tư cách độ Đại Đạo chi kiếp lần thứ nhất, Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 20 độ lần thứ hai, cứ thế mà suy ra, Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 90 độ lần thứ chín.

Một khi độ qua Đại Đạo chi kiếp lần thứ chín, cũng là lúc chứng đắc vô thượng Đại Đạo.

Huyền Thiên Sơn Mạch gần như mỗi năm đều xuất hiện đạo kiếp, nhưng thông thường đều là đạo kiếp cấp thấp nhất, giống như cái mà Cộng Công đang đối mặt.

Ngọn núi mà Cộng Công đang ở không tầm thường, có thể giúp triệt tiêu một phần uy lực của đạo kiếp, cộng thêm Hồng Mông Thái Cực Đồ, tu vi pháp lực của hắn, và thế giới Vu Hoàng, thành công độ qua đạo kiếp lần này không có vấn đề gì lớn.

Dù sao cũng chỉ là đạo kiếp lần thứ nhất.

Chín lần đạo kiếp, một lần sau khủng bố hơn một lần trước, tỷ lệ thành công cũng ngày càng thấp.

Lý Thái Bạch đứng ở không xa, thần sắc bình tĩnh quan sát.

Có không ít người cũng đang chú ý.

Mỗi khi Huyền Thiên Sơn Mạch xuất hiện một lần đạo kiếp, bất kể là ai độ kiếp, hay tọa kỵ, dị thú giữ núi độ kiếp, cũng đều thu hút không ít người chú ý.

Mây kiếp màu hỗn độn đang cuồn cuộn, có lôi đình và hỏa quang đang thai nghén trong mây kiếp.

Đứng dưới mây kiếp, Cộng Công cảm giác bị một luồng sức mạnh đáng sợ khóa chặt.

Uy thế của Đại Đạo chi kiếp thật sự kinh người.

"Ầm ầm ầm!" Chỉ thai nghén trong chốc lát, một đoàn lôi hỏa từ trên trời giáng xuống.

Đại Đạo lôi hỏa ầm ầm rơi xuống, Cộng Công không thể tránh né, dùng Hồng Mông Thái Cực Đồ phòng ngự.

Ánh sáng màu tím từ Hồng Mông Thái Cực Đồ phát ra, hình thành một lớp khiên bảo vệ, chặn đứng Đại Đạo lôi hỏa từ trên trời giáng xuống.

Uy lực của Đại Đạo chi lôi vượt qua Hỗn Độn thần lôi, tương tự, uy lực của Đại Đạo chi hỏa cũng vượt qua Hỗn Độn thần hỏa, khi Đại Đạo chi lôi và Đại Đạo chi hỏa kết hợp, chính là Đại Đạo lôi hỏa.

Mặc dù uy lực của Đại Đạo lôi hỏa cực lớn, nhưng Hồng Mông Thái Cực Đồ không khiến Cộng Công thất vọng.

Thành công chặn đứng Đại Đạo lôi hỏa, Cộng Công cũng không có áp lực gì.

Cú đánh của Đại Đạo lôi hỏa thậm chí không thể lay động được phòng ngự của Hồng Mông Thái Cực Đồ.

Sau một đoàn Đại Đạo lôi hỏa, ngay sau đó lại rơi xuống một đoàn Đại Đạo lôi hỏa khác.

Uy lực của đoàn Đại Đạo lôi hỏa thứ hai mạnh hơn đoàn thứ nhất rất nhiều.

Dưới uy thế của Đại Đạo lôi hỏa, trời đất thất sắc, nhật nguyệt vô quang, quần tinh ảm đạm.

"Ầm!" Lôi hỏa khổng lồ lại lần nữa bị màn sáng màu tím chặn lại.

Uy lực của Hồng Mông Thái Cực Đồ quả thực đáng nể, nhưng mấu chốt là Cộng Công đã triệt để luyện hóa pháp bảo này.

Nếu không phải Cộng Công đã triệt để luyện hóa Hồng Mông Thái Cực Đồ, cũng không thể phát huy ra uy năng lớn nhất của pháp bảo.

Vì đã triệt để luyện hóa Hồng Mông Thái Cực Đồ, Cộng Công cũng có thể phát huy 100% uy lực của bảo vật này.

Thực ra, 100% uy lực không phải là lớn nhất, nếu pháp lực mạnh mẽ, đạo hạnh cao thâm, phát huy uy lực của một pháp bảo lên 200%, thậm chí nhiều hơn cũng không phải là không thể.

Cộng Công hiện tại nhiều nhất chỉ có thể phát huy 100% uy lực của Hồng Mông Thái Cực Đồ, không thể vượt qua 100%, nhưng 100% uy lực đã rất mạnh mẽ, chống đỡ đạo kiếp lần này dư sức.

Một đoàn rồi lại một đoàn Đại Đạo lôi hỏa không ngừng từ trên trời giáng xuống, nhưng từ đầu đến cuối đều không thể phá vỡ phòng ngự của Hồng Mông Thái Cực Đồ.

Chỉ thấy, màn sáng màu tím bảo vệ Cộng Công vững như bàn thạch, kiên cố không thể phá vỡ.

Chút lo lắng trong lòng Cộng Công cũng tan biến.

Hồng Mông Thái Cực Đồ lơ lửng trên đỉnh đầu Cộng Công, tỏa ra ánh sáng rực rỡ, ánh sáng hình thành một lớp màng bảo vệ, bao bọc lấy Cộng Công.

Mây kiếp hỗn độn cuồn cuộn, Đại Đạo lôi hỏa không ngừng oanh kích xuống.

Mặc dù Đại Đạo lôi hỏa ngày càng đáng sợ, nhưng đối với Cộng Công lại không cấu thành uy hiếp.

Dù sao cũng chỉ là đạo kiếp mà Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 10 phải

đối mặt, cũng là đạo kiếp đầu tiên trong chín đạo kiếp, uy lực nhỏ nhất.

Hồng Mông Thái Cực Đồ mà Lý Thái Bạch đưa cho Cộng Công không phải chuyện đùa, 100% uy lực càng kinh người, chống đỡ đạo kiếp hiện tại hoàn toàn không thành vấn đề.

Ban đầu, Cộng Công có chút lo lắng, nhưng khi đã rõ uy lực của đạo kiếp và khả năng phòng ngự của Hồng Mông Thái Cực Đồ, hắn cũng bình tĩnh lại.

Thông thường, pháp bảo uy lực càng lớn, tiêu hao pháp lực càng nhiều, nhưng Hồng Mông Thái Cực Đồ lại không cần tiêu hao quá nhiều pháp lực.

Với pháp lực hiện tại của Cộng Công, có thể duy trì trong thời gian rất dài.Nếu đã hoàn toàn không có áp lực, Cộng Công bèn cảm ngộ Đại Đạo.

Cảm ngộ Đại Đạo dưới đạo kiếp, thu hoạch rất lớn.

"Ầm!" Đoàn Đại Đạo lôi hỏa cuối cùng cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Hồng Mông Thái Cực Đồ.

Mây kiếp hỗn độn trên trời tan biến.

Thành công độ qua đạo kiếp lần thứ nhất, tu vi của Cộng Công cũng từ Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 10 đột phá lên cấp 11, nhưng không dừng lại, mà vẫn tiếp tục.

Chủ yếu là do tích lũy của Cộng Công trước khi độ đạo kiếp quá lớn.

Cấp 12...

Cấp 13...

Cấp 14...

Khi tu vi của Cộng Công đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 16 mới dừng lại.

Một lần độ đạo kiếp đã tăng lên 6 cấp, có thể thấy sự tích lũy của Cộng Công.

Cả người Cộng Công rơi vào một trạng thái đốn ngộ.

Cảm ngộ dưới đạo kiếp, cộng thêm tu vi không ngừng đột phá, lại có Vu Hoàng Thiên Đạo giúp đỡ, Cộng Công đã lĩnh ngộ ra một đại thần thông.

Chỉ thấy, sau lưng Cộng Công xuất hiện ba ngàn Hỗn Độn ma thần, tuy nhiên mỗi một Hỗn Độn ma thần đều chỉ có tu vi cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Ba ngàn ma thần?" Lý Thái Bạch cũng sững sờ, hiển nhiên không ngờ Cộng Công lại lĩnh ngộ ra thần thông như vậy.

Cộng Công không chỉ triệu hồi ra ba ngàn Hỗn Độn ma thần, mà còn tập trung sức mạnh của ba ngàn Hỗn Độn ma thần vào một thân.

Có thể nói, có sức mạnh của ba ngàn Hỗn Độn ma thần gia trì trên người, tu vi của Cộng Công tuy là Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 16, nhưng chiến đấu lực lại vượt xa Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 16.

Vừa tăng phúc thực lực của Cộng Công một cách đáng kể, lại có thêm ba ngàn trợ lực cấp Hỗn Nguyên Đại La.

Ba ngàn ma thần bị tiêu diệt cũng không sao, Cộng Công có thể triệu hồi lại.

Hơn nữa, hiện tại thần thông mới chỉ nhập môn, ngay cả tiểu thành cũng chưa đạt, nếu đại thành, quả thực không thể tưởng tượng.

Vì thần thông mới chỉ nhập môn, tu vi của ba ngàn ma thần mới chỉ là cấp Hỗn Nguyên Đại La, nếu thần thông tiểu thành, tu vi của ba

ngàn ma thần tất nhiên sẽ đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực, đại thành càng không cần phải nói.

Nhưng, thần thông này được xưng là nghịch thiên, muốn tiểu thành cũng rất khó.

"Ngộ ra thần thông như vậy, thật đáng nể," Lý Thái Bạch cũng cảm thán.

Thân là phân thân của Đạo Đức Thiên Tôn, Lý Thái Bạch đã gặp vô số thiên tài, nhưng thiên tài như Cộng Công, lại chưa gặp được mấy người.

"Hư Vô Thánh Thể, ba ngàn ma thần, nếu..." Lý Thái Bạch trong lòng khẽ động, nghĩ đến một khả năng, nhưng cũng chỉ là nghĩ, khả năng đó rất khó biến thành hiện thực, có thể nói, hiện tại Cộng Công cũng không thể làm được, dù sao tu vi của Cộng Công quá thấp, chí ít cũng phải độ qua tám lần đạo kiếp.

Cộng Công cũng mở mắt, thu lại thần thông, tức thì ba ngàn ma thần sau lưng cũng biến mất không thấy.

Lại thu hồi Hồng Mông Thái Cực Đồ, Cộng Công cảm nhận tu vi hiện tại, tâm tình cũng rất tốt.

Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 16, lại tăng thêm 4 cấp, đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 20 lại có thể độ đạo kiếp lần thứ hai.

Độ qua một lần đạo kiếp, lĩnh ngộ của Cộng Công đối với Đại Đạo cũng không thể so sánh với trước đây.

"Lão sư, chúng ta đi đâu vậy?" Cộng Công không giấu được vẻ tò mò mà hỏi Lý Thái Bạch.

Sau khi Cộng Công độ qua đạo kiếp lần thứ nhất, củng cố tu vi, Lý Thái Bạch đã đưa hắn rời khỏi Huyền Thiên Sơn Mạch.

“Đến Tần đô,” Lý Thái Bạch nhàn nhạt nói.

Tần đô?

Cộng Công không khỏi sững sờ.

Chương 538

Ở vùng đất Cửu Châu, các gia tộc và quốc gia cùng tồn tại, quốc gia mạnh nhất chính là Đại Việt, Tần đô là đô thành của Đại Việt.

Đạo gia ở Cửu Châu chư tử bách gia có địa vị cao, không hề tỏ thái độ rõ ràng ủng hộ quốc gia nào, vì thế, các quốc gia đều toàn lực lôi kéo.

Đại Việt cũng không tiếc công sức lôi kéo Đạo gia.

Nhưng, điều Cộng Công thắc mắc hiện tại là Lý Thái Bạch muốn đưa hắn đến Tần đô làm gì?

Bỗng nhiên, trong lòng Cộng Công khẽ động, nghĩ đến Hắc Long Tháp ở Tần đô.

Sau khi gia nhập Đạo gia, từ các loại sách vở và lời kể của người khác, Cộng Công đối với Nguyên Thế Giới cũng đã có không ít hiểu biết, đối với Cửu Châu lại càng hiểu rõ hơn, trong đó hiểu rõ nhất là Đại Việt.

Ở đô thành Hàm Dương của Đại Việt có một tòa Hắc Long Tháp.

Hắc Long Tháp cao ba ngàn tầng, cao vút tận mây.

Các tồn tại dưới Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30 đều có thể tiến vào Hắc Long Tháp, theo phương thức rút thăm để chiến đấu với đối thủ, bên thắng sẽ danh lợi song thu.

Mỗi năm Đại Việt đều sẽ xếp một Tiềm Long Bảng, chọn ra một trăm người có tích phân cao nhất trong Hắc Long Tháp.

Vì vậy, mỗi năm không chỉ Đạo gia, mà chư tử bách gia gần như đều sẽ phái người tiến vào Hắc Long Tháp.

Các quốc gia khác cũng có người tiến vào Hắc Long Tháp.

"Đến Tần đô để vào Hắc Long Tháp sao?" Cộng Công thầm đoán.

Huyền Thiên Sơn Mạch cách Tần đô vô cùng xa xôi, nếu Cộng Công một mình đi, nhanh nhất cũng phải mất mấy tháng, nhưng có Lý Thái Bạch dẫn đi lại chỉ mất chưa đến một canh giờ, mà đó còn chưa phải là tốc độ nhanh nhất của Lý Thái Bạch.

Mặc dù Lý Thái Bạch chỉ là một phân thân của Đạo Đức Thiên Tôn, nhưng Đạo Đức Thiên Tôn là tồn tại đứng ở đỉnh cao của Nguyên Thế Giới, vì vậy, một phân thân của Đạo Đức Thiên Tôn cũng không phải chuyện đùa.

Khi nhìn thấy Tần đô, Cộng Công cũng không khỏi chấn động.

Một tòa thành lớn nguy nga hùng tráng lơ lửng giữa trời đất, thần quang phổ chiếu, hỗn độn linh khí nồng đậm hóa thành mây mù.

Bên ngoài Tần đô sừng sững mười hai kim nhân, mỗi một kim nhân đều cao vạn trượng, là chiến đấu khôi lỗi, nhưng chiến lực của mỗi một kim nhân đều đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 25, mười hai kim nhân có thể bố thành trận pháp, một khi bố trận, Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30 cũng phải vẫn lạc.

Sức mạnh bên trong Tần đô càng mạnh mẽ hơn.

Nhìn ra xa, sinh linh ra vào tấp nập, hoặc cưỡi dị thú, hoặc đằng vân giá vũ, hoặc ngự kiếm phi hành, đủ cả.

Hai người Cộng Công và Lý Thái Bạch tiến vào Tần đô cũng thu hút không ít ánh mắt.

Từ y phục trên người Cộng Công và Lý Thái Bạch, có thể thấy là người của Đạo gia.

Một trưởng lão Đạo gia và một đệ tử Đạo gia, cũng không ai dám

trêu chọc.

Tiến vào Tần đô, Cộng Công càng thêm kinh ngạc.

Trong thành người người qua lại, tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực không ít, người đã độ qua đạo kiếp lần thứ nhất cũng không thiếu.

Ở một nơi trong thành, một tòa tháp khổng lồ cao vút tận mây, thân tháp có trang trí hắc long.

Hắc Long Tháp, do vô số pháp bảo kết hợp thành, là một trận pháp, bên trong tự thành vô số không gian, muốn làm Hắc Long Tháp bị tổn hại rất khó.

Nhiều Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30 trở lên chiến đấu trong tháp, cũng không làm tổn hại bảo vật này một chút nào.

"Lần này đưa ngươi đến Tần đô, là để ngươi tiến vào Hắc Long Tháp chiến đấu, cho ngươi một năm thời gian, chí ít tích phân phải xếp hạng trong top một trăm," Lý Thái Bạch nói.

Quả nhiên bị Cộng Công đoán trúng, nhưng vừa nghe yêu cầu của Lý Thái Bạch, Cộng Công cũng kinh ngạc.

Tuy chưa tiến vào Hắc Long Tháp, nhưng Cộng Công đối với Hắc Long Tháp cũng có không ít hiểu biết, biết rằng số người trong Hắc Long Tháp không hề nhỏ.

Trong gần một trăm năm, số người trong Hắc Long Tháp ít nhất cũng hơn ba mươi triệu, thông thường đều lên đến hàng trăm triệu.

Muốn nổi bật trong số mấy chục triệu hoặc hàng trăm triệu tuyển thủ, trở thành top một trăm, độ khó không hề nhỏ.

Hiện tại, tu vi của Cộng Công chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 16, trong Hắc Long Tháp người có tu vi cao hơn hắn không thiếu, nhưng

Lý Thái Bạch đã đưa Cộng Công đến Tần đô, lại đã mở lời, Cộng Công cũng không thể từ chối.

Tần đô, Hắc Long Tháp.

Bên ngoài Hắc Long Tháp, Cộng Công đăng ký đơn giản một chút, vì là đệ tử Đạo gia, nên được miễn một số thủ tục.

Đăng ký xong, Cộng Công nhận được một lệnh bài, trở thành một tuyển thủ, có tư cách bước vào Hắc Long Tháp chiến đấu.

Lựa chọn trong Hắc Long Tháp được chia làm bốn cấp, Đồng cấp Hỗn Nguyên Đại La, Bạc cấp Hỗn Nguyên Vô Cực dưới cấp 10, Vàng cấp Hỗn Nguyên Vô Cực dưới cấp 20, và Tinh Diệu cấp Hỗn Nguyên Vô Cực dưới cấp 30.

Cộng Công đã độ qua một lần đạo kiếp, hiện tại là cấp 16, cũng thuộc cấp Vàng.

Theo bốn cấp bậc, chiến đấu trong Hắc Long Tháp cũng được chia thành bốn loại, Đồng cục, Bạc cục, Vàng cục và Tinh Diệu cục.

Theo cấp bậc để tiến hành rút thăm, ghép cặp chiến đấu, đều là chiến đấu một chọi một, không có chiến đấu tổ đội.

Về lý thuyết, có thể vượt cấp thi đấu, nếu một tuyển thủ cấp Đồng ở Đồng cục thắng liên tiếp 10 trận, có thể bắt đầu khiêu chiến tuyển thủ Bạc cục, thắng liên tiếp 100 trận nữa có thể bắt đầu khiêu chiến Vàng cục, tương tự, tuyển thủ cấp Bạc ở Bạc cục thắng liên tiếp 100 trận có thể khiêu chiến Vàng cục, cứ thế mà suy ra.

Do Cộng Công là tuyển thủ cấp Vàng, nên trực tiếp tiến hành chiến đấu ở Vàng cục, chỉ cần thắng liên tiếp 100 trận, có thể khiêu chiến Tinh Diệu cục.

Tuyển thủ cấp Đồng ở Đồng cục thắng một trận được 1 điểm tích phân, thua một trận trừ 1 điểm tích phân, nếu khiêu chiến Bạc cục,

thắng một trận được 2 điểm, khiêu chiến Vàng cục thắng một trận được 4 điểm, khiêu chiến Tinh Diệu cục thắng một trận được 8 điểm.

Cộng Công ở Vàng cục thắng một trận chỉ có 1 điểm tích phân, khiêu chiến Tinh Diệu cục thắng một trận mới được 2 điểm tích phân.

Bị hạn chế bởi tu vi, Cộng Công không thể tiến hành Đồng cục và Bạc cục.

Muốn khiêu chiến Tinh Diệu cục lại cần phải thắng liên tiếp 100 trận, độ khó cực lớn.

Từ khi Hắc Long Tháp xuất hiện đến nay, dường như chưa có ai tiến hành vượt cấp thi đấu.

Theo chế độ ghép cặp, tuyển thủ thắng liên tiếp sẽ đối đầu với tuyển thủ thắng liên tiếp, nếu thắng liên tiếp 99 trận, đối thủ cũng tất nhiên là người đã thắng liên tiếp 99 trận.

Vì chế độ ghép cặp, một khi thắng liên tiếp, áp lực sẽ ngày càng lớn.

Thông thường để kiếm tích phân, người ta sẽ thắng liên tiếp vài trận rồi thua một trận, chỉ cần thắng nhiều thua ít, tích phân cũng sẽ ngày càng cao.

Tiềm Long Bảng mỗi năm vào một thời điểm nhất định sẽ xếp hạng theo tích phân Hắc Long, chọn ra top một trăm.

Cầm lệnh bài Hắc Long, Cộng Công tiến vào Hắc Long Tháp.

Vừa tiến vào Hắc Long Tháp, hắn đã ở trong một không gian đặc thù.

Một lôi đài, bước lên lôi đài có thể xem bảng xếp hạng tích phân hiện tại, cũng có thể lựa chọn ghép cặp chiến đấu.

Vừa suy nghĩ, Cộng Công vừa bước lên lôi đài.

Vừa bước lên lôi đài, Cộng Công tra xem bảng xếp hạng tích phân hiện tại. 0 tích, xếp hạng ngoài 10 vạn.

Tuyển thủ của Hắc Long Tháp mỗi năm đều có rất nhiều, trung bình mỗi ngày trong tháp có hơn một trăm triệu người, một năm trôi qua, tổng số tuyển thủ e rằng vượt quá trăm tỷ.

Bảng xếp hạng tích phân chỉ thống kê hai triệu người đứng đầu.

Cộng Công hiện tại tích phân là 0, tự nhiên không đạt được hai triệu hạng đầu.

Muốn trong vòng một năm đạt được top một trăm, thật sự có độ khó, nhưng Cộng Công cũng dâng lên ý chí chiến đấu.

Cộng Công lựa chọn ghép cặp chiến đấu.

Rất nhanh, một tuyển thủ Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 11 bị truyền tống lên lôi đài.

Tuyển thủ này đầu trâu thân rắn, là dị thú ngưu mãng.

Gầm lên một tiếng, ngưu mãng công kích Cộng Công.

Sức mạnh công kích của ngưu mãng vào Cộng Công liền biến mất vô hình, đã bị cơ thể Cộng Công hấp thu.

Sở hữu Hư Vô Thánh Thể, tu vi lại cao hơn đối thủ 5 cấp, hấp thu sức mạnh của đối thủ không có chút áp lực nào.

Dùng pháp lực công kích mấy lần, thấy hoàn toàn không có hiệu quả, ngưu mãng bèn lao tới, một đôi sừng trâu hướng về phía Cộng Công húc tới.

Đối mặt với công kích của ngưu mãng, Cộng Công hoàn toàn không để ý.

Thực lực hai bên chênh lệch quá lớn, trong mắt Cộng Công, ngưu mãng và con kiến không khác gì nhau.

“Phanh!” Cộng Công chỉ tùy tay một đòn đã đánh bay ngưu mãng xuống lôi đài.

Chương 539

Dễ dàng thắng một trận, Cộng Công cũng được 1 điểm tích phân, nhưng bảng xếp hạng vẫn ở ngoài hai triệu.

Cũng không cần nghỉ ngơi, Cộng Công lập tức lại bắt đầu lựa chọn ghép cặp chiến đấu.

Trước khi thắng liên tiếp 10 trận, đối thủ được ghép cặp thông thường đều yếu hơn, nhưng chỉ cần thắng liên tiếp 10 trận, độ khó sẽ tăng vọt, điều này cũng không phải bí mật, chỉ cần có chút hiểu biết về Hắc Long Tháp sẽ biết.

Nhìn thấy đối thủ thứ hai, Cộng Công cũng không khỏi sững sờ.

Đó là một gã to con đầu trọc, mặt mày hung dữ, tu vi đạt đến cấp 17.

Tu vi hiện tại của Cộng Công cũng mới chỉ là cấp 16, mà đối thủ lại là cấp 17.

"Hôm nay thật xui xẻo, thua liên tiếp 3 trận, nhưng trận này sẽ không thua nữa," gã đầu trọc đánh giá Cộng Công một lượt, cười nham hiểm.

Cùng lúc đó, một luồng khí thế mạnh mẽ cũng từ trên người gã đầu trọc tỏa ra.

Khí thế của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cấp 17 mạnh hơn cấp 16.

Dưới khí thế của gã đầu trọc, Cộng Công cũng cảm thấy một chút áp lực.

Tiếp đó, trong tay gã đầu trọc xuất hiện một cây búa lớn, là một kiện Tiên Thiên chí bảo.

Cộng Công cũng không sử dụng pháp bảo, tay không đối phó với gã đầu trọc.

Trong tiếng cười lạnh, cây búa lớn trong tay gã đầu trọc hướng về phía Cộng Công đập tới.

Một búa uy thế kinh người, sức mạnh càng khủng bố.

Nếu chính diện nhận một búa này, Cộng Công cũng không dễ chịu.

Sức mạnh cấp 17 quả nhiên không thể xem thường.

Quan trọng hơn, gã đầu trọc có lực chi pháp tắc, tuy không phải là pháp tắc Đại Đạo, nhưng lại là pháp tắc Thiên Đạo của Nguyên Thế Giới.

Cộng Công cũng có lực chi pháp tắc, nhưng so với lực chi pháp tắc của gã đầu trọc, pháp tắc chi lực lại yếu hơn.

Đối mặt với công kích của gã đầu trọc, Cộng Công không né không tránh, trực tiếp một quyền nghênh đón.

"Ầm!" Sự mạnh mẽ của Hư Vô Thánh Thể vào khoảnh khắc này đã hoàn toàn phát huy ra.

Dưới một quyền của Cộng Công, tuy pháp lực yếu hơn gã đầu trọc, nhưng lại ngang tài ngang sức.

"Sao có thể?" Gã đầu trọc trừng mắt, không dám tin, tu vi của hắn cao hơn một cấp, lực chi pháp tắc lại mạnh mẽ, toàn lực một đòn không chiếm được lợi thế, không, Cộng Công tay không, hắn cầm binh khí, lại thua một bậc.

Sức mạnh trong chiến đấu, Hư Vô Thánh Thể hoàn toàn hấp thu, vì vậy, người sở hữu Hư Vô Thánh Thể trong chiến đấu càng đánh càng mạnh, thậm chí tu vi đột phá, đều là chuyện bình thường.

Chiến đấu tiếp tục, công thế của gã đầu trọc cuồng bạo, nhưng

Cộng Công lại lần lượt chính diện chống đỡ.

Chỉ chiến đấu mấy chục hiệp, Cộng Công đã đánh bay gã đầu trọc xuống lôi đài.

Với thể chất của Cộng Công, và công pháp tu luyện, trong Nguyên Thế Giới người có tu vi cao hơn 1 cấp có thể đánh bại hắn không nhiều, gã đầu trọc lại không nằm trong số đó.

Gã đầu trọc cũng có chút bản lĩnh, nếu là cấp 16 bình thường đối đầu, chỉ có bị hành hạ, nhưng Cộng Công lại khác.

Lại lần nữa thắng một trận, tích phân của Cộng Công cũng từ 1 điểm tăng lên 2 điểm, nhưng vẫn ở ngoài hai triệu hạng đầu.

Cộng Công lại tiếp tục ghép cặp chiến đấu.

Mấy đối thủ tiếp theo tu vi đều dưới cấp 15, trong mắt Cộng Công đều quá yếu.

Chỉ trong chưa đến nửa canh giờ, Cộng Công đã thắng liên tiếp 10 trận.

Sau khi thắng liên tiếp 10 trận, đối thủ được ghép cặp tiếp theo cũng là người đã thắng liên tiếp 10 trận, đối phương là cấp 18.

Đối thủ lần này là một người mặc hắc bào cao gầy, mặt mày khô héo, giống như một cây tre.

"Cấp 16?" Thấy Cộng Công chỉ có cấp 16, người hắc bào cũng sững sờ.

Cấp 16 mà thắng liên tiếp 10 trận, cũng không nhiều lắm.

Sau khi sững sờ, người hắc bào cũng bắt đầu công kích.

Tu vi của người hắc bào tuy cao hơn Cộng Công hai cấp, nhưng không hề coi thường, ngược lại càng cẩn thận hơn.

Người hắc bào cũng không phải lần đầu tiên thắng liên tiếp 10 trận, biết độ khó của việc thắng liên tiếp 10 trận, với tu vi cấp 18 cũng không dễ dàng, cấp 16 càng khó hơn, đương nhiên, cũng có thể giải thích là do may mắn, nhưng dưới chế độ ghép cặp, may mắn bị giảm đi rất nhiều, vì vậy, chỉ dựa vào may mắn để thắng liên tiếp 10 trận không thực tế.

Tiếng xì xào vang lên, một lượng lớn hắc sắc ma khí từ trên người người hắc bào phát ra, hóa thành từng sợi xúc tu công kích Cộng Công.

Người hắc bào là một ma đạo luyện khí sĩ.

Đối mặt với ma khí của người hắc bào, Cộng Công không chính diện chống đỡ, mà tránh né phong mang.

Tu vi dù sao cũng chênh lệch hai cấp, chính diện đối đầu, Cộng Công sẽ phải chịu thiệt.

Ầm!

Hắc bào nhân cũng bị đánh bay khỏi lôi đài, trong mắt ánh lên tia không thể tin nổi, lấy tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 18 lại bại dưới tay một kẻ cấp 16.

Hắc bào nhân khi đạt Hỗn Nguyên Đại La đã tiến vào Hắc Long Tháp, mỗi tháng đều có mấy ngày để chiến đấu ghép đôi, từ vòng đồng xanh, theo tu vi tăng lên biến thành vòng bạc trắng, giờ đây là vòng hoàng kim, cũng chẳng biết đã chiến đấu bao nhiêu trận, kinh nghiệm chiến đấu có thể nói là vô cùng phong phú, nhưng đến nay vẫn chưa đạt được 20 trận liên thắng. 10 liên thắng là thành đầu tiên, 20 liên thắng là thành thứ hai, cứ thế mà suy ra, 100 liên thắng là thành thứ mười, có thể tiến hành việt cấp tái.

Nếu ở Tinh Diệu Cục đạt 100 liên thắng, thì ghép đôi cũng nhất

định là Tinh Diệu Cục 100 liên thắng, người thắng nhận được 100 điểm tích phân.

Đối với Cộng Công hiện tại, Tinh Diệu Cục có chút xa vời.

Đánh bại hắc bào nhân, Cộng Công cũng đạt 11 liên thắng.

Kế tiếp lại mấy trận chiến đấu, đối thủ ngày càng mạnh, khi đạt 17 liên thắng, Cộng Công cũng cảm thấy chật vật.

Muốn đạt 20 liên thắng đã khó, 30 liên thắng càng khỏi phải nói.

Xoay người một cái, Cộng Công đã ở trong Hắc Long Tháp hơn nửa tháng.

Sau hơn nửa tháng, tích phân của Cộng Công đã vượt 1000 điểm.

Điều này biểu thị Cộng Công đã chiến đấu ít nhất hơn ngàn trận.

Không, chiến tích tốt nhất của Cộng Công cũng là 40 liên thắng.

Sau khi đạt 20 liên thắng, đối thủ hầu như đều là cấp 19.

Cộng Công trải qua hơn nửa tháng chiến đấu, Hư Vô Thánh Thể cũng hấp thu không ít, khiến tu vi đột phá cấp 17.

Chiến đấu hơn ngàn trận trong Hắc Long Tháp, Cộng Công cũng có chút phiền chán, dù sao y cũng không phải một chiến đấu cuồng nhân.

Thôi, Cộng Công rời Hắc Long Tháp, dự định thả lỏng hai ngày ở Tần Đô.

Một tháng cho hai ngày thư giãn, cũng không quá tệ.

Sau Tần Đô, Cộng Công sẽ lại tiến vào Hắc Long Tháp, nhưng không phải để vui chơi ở Tần Đô.

Còn về sư tôn của Cộng Công thì cũng không biết đã đi đâu, có lẽ đã về Huyền Thiên Sơn Mạch, có lẽ ở một nơi nào đó trong Tần Đô,

hoặc có lẽ đã đi nơi khác.

Quả không hổ là đô thành của quốc gia cường đại nhất Cửu Châu, Tần Đô phồn hoa náo nhiệt.

Trong thành có không ít phường thị.

Trong các phường thị có bán Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Linh Căn, chiến đấu khôi lỗi, thần phù, v.v.

Tiền tệ giao dịch lại là tích phân, không chỉ tích phân của Đại Việt, mà còn có tích phân của các quốc gia khác.

Đại Việt có Hắc Long Tháp, các quốc gia khác cũng có những hệ thống tương tự.

Đáng nói, các quốc gia khác nhau thì giá trị tích phân cũng không tương đương, quốc gia cường đại 1 điểm tích phân có thể đổi 10 điểm tích phân của quốc gia yếu kém là chuyện bình thường.

Hiện tại, Cộng Công có hơn ngàn điểm tích phân Đại Việt, cũng có thể mua không ít đồ vật, nhưng nếu muốn trong vòng một năm trở thành một trong một trăm người đứng đầu bảng xếp hạng tích phân trong Hắc Long Tháp, thì lại không thể dùng điểm tích phân.

Mặc dù Cộng Công hiện tại có hơn ngàn điểm tích phân, nhưng lại đứng ngoài hai triệu hạng.

Theo Cộng Công tìm hiểu, cần khoảng 3000 điểm tích phân mới có thể ở khoảng hai triệu hạng, hơn vạn điểm tích phân thì khoảng mấy chục vạn hạng.

Muốn đạt top một trăm hạng đầu, cần hơn mười vạn điểm tích phân.

Chương 540

Nhưng, dùng tích phân mua đồ vật tăng cường thực lực cũng có ích cho việc kiếm tích phân.

Quan trọng nhất là, mỗi năm khi Đại Việt cập nhật bảng tiềm lực, tích phân trong Hắc Long Tháp sẽ bị xóa sạch.

Nếu không dùng hết trước khi tích phân bị xóa, thì thật đáng tiếc.

Nói cách khác, còn bảy tháng nữa tích phân sẽ bị xóa.

Vậy thì, Cộng Công phải trong vòng bảy tháng này trở thành top một trăm hạng đầu về tích phân, hoặc sau bảy tháng, dùng khoảng năm tháng không ngừng nghỉ để trở thành top một trăm hạng đầu về tích phân.

Muốn kiếm nhiều tích phân thì phải việt cấp tái, nhưng tiền đề của việt cấp tái là 100 liên thắng, thành tích tốt nhất của Cộng Công hiện tại cũng chỉ 40 liên thắng, còn cách xa 100 liên thắng.

Dạo quanh các phường thị, Cộng Công tạm thời cũng không có ý định mua sắm gì.

Đợi trước khi tích phân bị xóa rồi dùng cũng không muộn.

Trước khi tích phân bị xóa, có thể chuyển nhượng, cũng tương đương với việc xóa sạch, chỉ là dữ liệu trong Hắc Long Tháp về không, tích phân vẫn còn, nhưng không được tính vào bảng xếp hạng tích phân của Hắc Long Tháp.

Vì vậy, Cộng Công cũng có thể bất cứ lúc nào chuyển tích phân, nhưng cần đến chỗ quản lý tích phân để làm một thẻ tích phân.

Một khi tích phân được chuyển vào thẻ tích phân, dữ liệu trong Hắc Long Tháp cũng bị xóa sạch.

Chuyển tích phân vào thẻ tích phân dễ, nhưng muốn chuyển tích phân từ thẻ tích phân vào Hắc Long Tháp lại không thể.

Nếu tích phân nằm trong top hai triệu của Hắc Long Tháp, mỗi tháng đều có tích phân, nhưng lại nằm trên thẻ tích phân, xếp hạng càng cao, mỗi tháng có thể nhận được tích phân cũng càng nhiều, tích phân ít nhất là tiền tệ thông dụng ở Cửu Châu.

Giữa Tần Đô của Đại Việt ở Cửu Châu, Cộng Công dạo quanh các phường thị, tuy nhìn thấy không ít đồ tốt, nhưng lại không dùng tích phân để mua.

Nhiệm vụ mà sư tôn giao cho, Cộng Công quyết tâm nỗ lực hoàn thành.

Muốn trở thành top một trăm hạng đầu về tích phân trong Hắc Long Tháp, đối với Cộng Công hiện tại mà nói quả thật là độ khó không nhỏ.

Ngay lúc đó, trong lòng Cộng Công đột nhiên có một cảm giác bất an, ánh mắt cũng nhìn về phía chân trời.

Chân trời mây đen cuộn trào, tiếp đó, bầu trời dường như bị xé toạc, xuất hiện một vết nứt khổng lồ.

Từ vết nứt hư không ở chân trời xa xa phát ra vô số huyết quang, vô cùng quỷ dị.

Phát hiện dị tượng ở xa không chỉ có một mình Cộng Công, không ít người trong Tần Đô cũng đã phát hiện.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, ngày càng nhiều người đều nhìn về phía chân trời xa xăm.

Xung quanh Cộng Công cũng có không ít người đang bàn luận, từng người đều không giữ được bình tĩnh.

“Kia là cái gì?” “Hư không trên trời bị xé toạc, dường như kết nối với một dị thế giới.” “Huyết quang kia quỷ dị quá, chỉ nhìn một cái đã khiến ta khó chịu.” Ngày càng nhiều người bàn luận, nhưng lại không ai nói được nguyên do.

Đột nhiên, Cộng Công phát hiện một lão khất cái cách đó không xa thần sắc khác lạ, lại đầy vẻ kinh hoàng.

“Cựu Nhật Chi Phối Giả, An Lan Thần Tộc.” Lão khất cái lẩm bẩm trong miệng, tiếp đó, bị dọa cho chết tươi.

Nhìn lão khất cái bị dọa cho chết tươi, Cộng Công cũng sững sờ.

Mặc dù lời lẩm bẩm của lão khất cái trước đó rất nhỏ, nhưng Cộng Công lại nghe rõ ràng.

Cựu Nhật Chi Phối Giả?

An Lan Thần Tộc?

Cộng Công trong đạo gia cũng đọc không ít thư tịch, nhưng lại không biết Cựu Nhật Chi Phối Giả và An Lan Thần Tộc là gì.

Theo thời gian trôi qua, huyết quang ở chân trời xa xa hướng về Tần Đô mà đến.

Dưới ánh sáng của huyết quang, Mười Hai Kim Nhân của Tần Đô lại phát ra mười hai quang mạc, mười hai quang mạc hợp lại làm một, chống đỡ huyết quang.

Mỗi quang mạc phòng ngự do từng Kim Nhân tạo ra đều phi phàm, mười hai Kim Nhân phòng ngự cộng lại càng kinh người, nhưng huyết quang chiếu rọi từ chân trời lại cũng không thể xem thường.

Dưới ánh sáng của huyết quang, phòng ngự của Mười Hai Kim Nhân lại ngày càng không ổn định.

Xem ra, phòng ngự của Mười Hai Kim Nhân không thể chống đỡ quá lâu.

Lại một lát sau, trong thành xuất hiện một con hắc long, lại là do pháp lực ngưng tụ thành.

Con hắc long này dài mấy vạn dặm, pháp lực ẩn chứa lại vô cùng khủng bố.

Khi hắc long bay lên không, phòng ngự của Mười Hai Kim Nhân cũng hoàn toàn sụp đổ.

Một tiếng rồng ngâm, hắc long nghênh đón huyết quang, huyết quang tuy chói mắt, nhưng lại bị hắc long chặn đứng.

Rất lâu sau, không còn huyết quang nào rơi xuống, hắc long cũng biến mất.

Cộng Công đang quan sát, dường như bị huyết quang chiếu rọi sẽ có chuyện không hay xảy ra, vì vậy, sức mạnh của Tần Đô mới chống đỡ huyết quang.

Các tuyển thủ trong Hắc Long Tháp đều bắt đầu rời đi.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi, Hắc Long Tháp đã không còn mấy người.

Cả Cửu Châu đại địa đều không còn bình yên, không khí giữa trời đất cũng bắt đầu ngưng trọng sát khí.

Cộng Công muốn làm rõ Cựu Nhật Chi Phối Giả và An Lan Thần Tộc rốt cuộc là ai, tuy nhiên, trong thư lâu của quốc gia mở cửa đối ngoại ở Tần Đô tuy có vô số thư tịch, nhưng lại không hề đề cập đến Cựu Nhật Chi Phối Giả và An Lan Thần Tộc.

Xem ra, Cựu Nhật Chi Phối Giả và An Lan Thần Tộc là một điều cấm kỵ, người bình thường khó mà hiểu rõ.

Trong lòng mang theo nghi vấn, Cộng Công cũng bình tĩnh quan sát sự biến hóa của cục diện.

Cửu Châu có vô số quốc gia, có chư tử bách gia, những người có tu vi cao hơn Cộng Công không biết bao nhiêu mà kể, cũng không cần Cộng Công quá bận tâm.

Nếu tình hình thật sự không ổn, Cộng Công cũng có thể ẩn náu trong Vu Hoàng Thế Giới.

Theo thời gian trôi qua, vết nứt hư không ở chân trời xa xa không hề biến mất, ngược lại còn mở rộng, huyết quang không ngừng phát ra từ vết nứt hư không, chiếu rọi Cửu Châu.

Ngoài Tần Đô, cũng có không ít nơi thành công chống đỡ huyết quang, ví dụ như các đô thành của quốc gia khác, hoặc sơn môn của chư tử bách gia.

Nhưng hơn chín thành sinh linh của Cửu Châu đều bị huyết quang chiếu rọi.

Tạm thời nhìn thấy, sinh linh bị huyết quang chiếu rọi không hề có biến hóa xấu, nhưng bất luận các quốc gia hay chư tử bách gia đều căng thẳng, từng người như đối mặt với đại địch, hiển nhiên đây không phải chuyện nhỏ.

Trên Cửu Châu đại địa, trong một sơn thôn thuộc cảnh nội Đại Việt, mấy người thợ săn đang chuẩn bị đi săn, nhưng đột nhiên một người thợ săn toàn thân phát ra hồng quang, cả người cũng vô cùng thống khổ.

Mấy người bạn của thợ săn phát ra hồng quang đều đại kinh thất sắc.

Tu vi của mấy người thợ săn đều chỉ ở Hỗn Nguyên Đại La, nhưng tu vi của thợ săn phát ra hồng quang lại đột nhiên tăng mạnh.

Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 1, cấp 2, cấp 3... cũng không cần độ đạo kiếp, tu vi của thợ săn đã vượt cấp 10, đạt cấp 11, nhưng lại không hề dừng lại.

Tu vi một mạch đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 27 mới dừng lại, toàn thân da thịt của thợ săn đều biến thành màu đỏ, đôi mắt lạnh lùng, nhìn những người thợ săn còn lại mà không hề có chút cảm xúc nào.

"Đoạt xá?" "Kẻ khác nhập vào?" Mấy người thợ săn đại kinh thất sắc.

Hiển nhiên, là đoạt xá.

Lúc này, mấy người thợ săn nhớ lại huyết quang trên trời mấy ngày trước.

Vết nứt hư không thông đến dị thế giới, phát ra huyết quang quỷ dị bất tường, những người bị chiếu rọi bắt đầu xảy ra biến hóa.

Đầu tiên là toàn thân phát ra hồng quang, trong hồng quang chịu đựng thống khổ, bị một tồn tại không rõ đoạt xá, trong quá trình đó, tu vi đột nhiên tăng mạnh, nhưng nếu không chịu đựng được sẽ nổ tung mà chết, nếu chịu đựng được, sẽ hoàn thành đoạt xá.

Người thợ săn toàn thân da thịt biến thành màu đỏ đã bị tồn tại không rõ hoàn toàn đoạt xá.

"Ta An Lan Thần Tộc, An Lan Ngạo." Tồn tại không rõ đoạt xá thợ săn lạnh lùng cười nói.

Mấy người thợ săn chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Đại La, An Lan Ngạo lại có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 27, sự chênh lệch tu vi giữa hai bên quá lớn.

Tiếp đó, An Lan Ngạo ra tay, hồng quang hóa thành bảy dải lụa, trong nháy mắt giết chết mấy người thợ săn.

Mỗi người thợ săn bị hồng quang bảy dải lụa giết chết đều bị nuốt chửng tinh khí thần, sau khi nuốt chửng tinh khí thần của mấy Hỗn Nguyên Đại La, khí tức của An Lan Ngạo cũng tăng cường một chút.

An Lan Thần Tộc, Cựu Nhật Chi Phối Giả, một chủng tộc cổ xưa, không ở thế giới chính của Nguyên Thế Giới, mà ở Bất Hủ Giới, cứ vài ngàn năm hoặc vài vạn năm, sẽ dùng tinh thần đoạt xá sinh linh của thế giới chính, bắt đầu nuốt chửng tinh khí thần.

Sau khi nuốt chửng tinh khí thần của mấy người thợ săn, An Lan Ngạo không hề dừng lại, tiếp tục giết chết tất cả mọi người trong sơn thôn.

Số người của An Lan Thần Tộc đã hoàn thành tinh thần đoạt xá không phải số ít, mà số lượng đang ngày càng nhiều.

Chương 541

Cả Cửu Châu đại địa, ngày càng nhiều sức mạnh của An Lan Thần Tộc xuất hiện.

Mỗi lực lượng của An Lan Thần Tộc đều tùy ý làm bậy mà tàn sát sinh linh, hấp thu tinh khí thần.

Thông qua việc không ngừng hấp thu tinh khí thần của vạn vật sinh linh, sức mạnh của An Lan Thần Tộc cũng ngày càng cường đại.

Thậm chí một số người của An Lan Thần Tộc sau khi hấp thu lượng lớn tinh khí thần, tu vi đã đột phá.

An Lan Thần Tộc chỉ tinh thần đoạt xá, bị giết thì bản thể ở Bất Hủ Giới cũng không bị tổn thất quá lớn.

Phần lớn người An Lan Thần Tộc sau khi tinh thần đoạt xá hấp thu tinh khí thần còn vượt xa tổn thất khi bị giết.

Mỗi quốc gia đều bắt đầu hỗn loạn, chư tử bách gia cũng không thể đứng ngoài cuộc, Cửu Châu đại kiếp, vô số sinh linh gặp tai ương.

Tại Tần Đô, Cộng Công cũng luôn chú ý đến sự phát triển của sự việc, cuối cùng cũng hiểu rõ tình hình.

Vết nứt hư không ở chân trời xa xa thông đến một dị thế giới, dị thế giới đó gọi là Bất Hủ Giới, thế giới của An Lan Thần Tộc, sức mạnh bên trong vô cùng cường đại, có Bất Hủ Chi Vương An Lan Hạo.

Dưới ánh sáng của An Lan Thần Quang, người của An Lan Thần Tộc có thể tinh thần đoạt xá.

Nguyên thần đoạt xá, bị giết thì thân tử đạo tiêu, tinh thần đoạt xá, bị giết cũng không tổn thất quá lớn.

Nhưng tinh thần đoạt xá cũng khó hơn nhiều so với nguyên thần đoạt xá, nếu không bị An Lan Thần Quang xâm thực, An Lan Thần Tộc cũng không thể tiến hành tinh thần đoạt xá.

Hiểu rõ tình hình, Cộng Công không ra tay đối phó An Lan Thần Tộc, dù sao tu vi của y quá thấp, ngay cả Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 20 cũng chưa đạt.

An Lan Thần Tộc tuy tinh thần đoạt xá, nhưng tu vi phổ biến đều trên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 20, thậm chí có cả cấp 30 trở lên.

Với tu vi hiện tại của Cộng Công, thật sự không thể đối phó, đành phải ở Tần Đô mà quan sát.

Thân phận đệ tử đạo gia giúp Cộng Công hiện tại có thể thoải mái hơn ở Tần Đô.

Đại Việt là quốc gia cường đại nhất Cửu Châu, nội tình thâm hậu, khi bùng phát ra lại vô cùng đáng sợ.

Trong thành Hàm Dương, Cộng Công nhìn vết nứt hư không ở chân trời xa xăm, không ngừng phát ra huyết quang quỷ dị.

Sinh linh bị huyết quang chiếu rọi có khả năng bị An Lan Thần Tộc đoạt xá.

Đương nhiên, cũng không phải bất kỳ sinh linh nào bị huyết quang chiếu rọi cũng sẽ bị đoạt xá, tu vi trên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 20 có thể chống đỡ huyết quang, hoặc trên thân có chí bảo hộ thân.

Giống như Hồng Mông Thái Cực Đồ mà Lý Thái Bạch cấp cho Cộng Công, một chí bảo có thể chống đỡ huyết quang.

Còn về dựa vào tu vi của Cộng Công, cộng thêm Vu Hoàng Thiên Đạo, khả năng chống đỡ huyết quang không lớn.

Ngay lúc đó, vết nứt hư không ở chân trời đột nhiên biến thành

một mảnh đen kịt.

Không còn huyết quang phát ra từ vết nứt hư không nữa, thay vào đó là bóng tối sâu thẳm.

Trong bóng tối dường như có gì đó đang nhúc nhích, Vu Hoàng Thế Giới trong cơ thể Cộng Công cũng rục rịch, dường như hắc uyên ở chân trời xa xăm có gì đó đang hấp dẫn Vu Hoàng Thiên Đạo, khiến Vu Hoàng Thiên Đạo muốn đi về phía đó.

Giữ vững Vu Hoàng Thiên Đạo, sắc mặt Cộng Công lại không được tốt lắm.

Cùng với thời gian trôi qua, Cộng Công càng ngày càng khó giữ vững Vu Hoàng Thiên Đạo.

Vu Hoàng Thiên Đạo và hắc uyên ở xa cũng đã có một mối liên hệ vi diệu, khiến Cộng Công nhận được không ít tin tức.

Tiêu hóa những tin tức nhận được, Cộng Công cũng biết hắc uyên ở chân trời xa xăm liên kết với Bất Hủ Giới, Bất Hủ Giới là do Bất Hủ Chi Vương của An Lan Thần Tộc khai mở.

Bất Hủ Giới cứ cách một khoảng thời gian sẽ mở ra cánh cổng hư không, kết nối với thế giới chính, để người của An Lan Thần Tộc tinh thần đoạt xá, ngoài ra, khi cánh cổng hư không biến thành hắc uyên, sẽ nuốt chửng thiên đạo gần đó.

Tinh khí thần của vạn vật sinh linh có thể nâng cao sức mạnh của An Lan Thần Tộc, nhưng nuốt chửng thiên đạo lại có thể giúp Bất Hủ Giới trưởng thành.

Thiên đạo là lương thực của Bất Hủ Giới, nhưng Bất Hủ Giới so với Nguyên Thế Giới lại không đáng kể, vì vậy, Bất Hủ Giới không thể nuốt chửng Nguyên Thiên Đạo, chỉ có thể nuốt chửng một số thiên đạo yếu kém.

Không may, Vu Hoàng Thiên Đạo của Cộng Công lại nằm trong phạm vi có thể bị Bất Hủ Giới nuốt chửng.

Vu Hoàng Thiên Đạo cách hắc uyên lại 'quá gần', vì vậy, đã bị hắc uyên bắt giữ.

"Không được, không thể tiếp tục ở Hàm Dương." Cộng Công thầm nghĩ.

Nếu tiếp tục ở Hàm Dương, Cộng Công hoặc phải từ bỏ Vu Hoàng Thiên Đạo, hoặc cùng Vu Hoàng Thiên Đạo bị hắc uyên nuốt chửng, tiến vào Bất Hủ Giới.

Chỉ riêng An Lan Thần Tộc sau khi tinh thần đoạt xá đã cường đại như vậy, sức mạnh trong Bất Hủ Giới càng đáng sợ hơn.

Ước chừng sức mạnh của Cửu Châu cộng lại tiến vào Bất Hủ Giới cũng không đánh lại An Lan Thần Tộc.

Giữ vững Vu Hoàng Thiên Đạo trong Vô Cực Châu ngày càng khó, Cộng Công cũng không chần chừ nữa, lập tức hướng ra ngoài Hàm Dương mà đi.

Giờ phút này, muốn rời khỏi Hàm Dương không hề dễ dàng, nhưng thân là đệ tử đạo gia, Cộng Công muốn xuất thành là có thể.

Nhờ thân phận đệ tử đạo gia, Cộng Công nhanh chóng rời khỏi thành.

Vừa ra khỏi Hàm Dương, Cộng Công cảm nhận được lực nuốt chửng của hắc uyên từ xa đối với Vu Hoàng Thiên Đạo trong cơ thể đã tăng lên không ít.

Thân hóa độn quang, Cộng Công kéo giãn khoảng cách với hắc uyên.

Càng cách xa hắc uyên, Cộng Công cũng nhẹ nhõm hơn nhiều.

Áp lực ngày càng nhỏ, Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tuy nhiên, một bàn tay khổng lồ lại vươn ra từ trong hắc uyên, đó là bàn tay khổng lồ do lực lượng hắc uyên ngưng tụ thành.

Bàn tay khổng lồ do lực lượng hắc uyên hóa thành vượt qua thời không, giáng xuống thân thể của Cộng Công đang chạy trốn.

Bị bàn tay khổng lồ của hắc uyên tóm lấy, Cộng Công đại kinh thất sắc, toàn lực giãy giụa, nhưng lại không thể thoát ra.

Cộng Công vận dụng Hồng Mông Thái Cực Đồ cũng không thể phá vỡ bàn tay khổng lồ của hắc uyên.

Tóm lấy Cộng Công, bàn tay khổng lồ của hắc uyên nhanh chóng quay trở lại trong hắc uyên.

Sắc mặt Cộng Công khó coi, vốn tưởng rằng có thể thoát được, nhưng lại không ngờ lực lượng vực sâu lại hóa thành một bàn tay khổng lồ.

"Chẳng lẽ là do cường giả nào đó của An Lan Thần Tộc ở Bất Hủ Giới gây ra?" Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Hắc uyên là do hư không chi môn diễn hóa thành, kết nối thế giới chính và Bất Hủ Giới, bản thân nó không có ý thức, nhưng lại bị An Lan Thần Tộc ở Bất Hủ Giới thao túng.

Tình huống hiện tại, ước chừng là cường giả nào đó của An Lan Thần Tộc ở Bất Hủ Giới cảm ứng được Vu Hoàng Thiên Đạo, cũng thao túng lực lượng hắc uyên để bắt giữ.

Bị bàn tay khổng lồ của hắc uyên kéo vào trong hắc uyên, Cộng Công chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh đen kịt.

Trong hắc uyên tràn ngập sức mạnh hắc ám thuần túy.

Thân ở trong hắc uyên, Cộng Công sử dụng Hư Vô Thánh Thể

hấp thu lực lượng hắc ám.

Lực lượng hắc ám trong hắc uyên có tầng thứ cao, Hư Vô Thánh Thể tuy có thể hấp thu, nhưng hiệu suất lại không cao.

Tuy nhiên, hấp thu từng chút một, Cộng Công cũng có thể cảm nhận Hư Vô Thánh Thể đang từ từ tăng cường.

Ngoài thể chất tăng cường, pháp lực của Cộng Công cũng đang tăng lên.

Chỉ trong thời gian ngắn, tu vi của Cộng Công đạt Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 20.

Muốn đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 21 cần phải độ Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ hai.

Trong hắc uyên cũng có thể độ đạo kiếp, nhưng lại quá nguy hiểm, bất luận độ đạo kiếp thành công hay không, hắc uyên đều sẽ sụp đổ, lúc đó, trong loạn lưu thời không, Cộng Công cũng không biết sẽ bị truyền tống đến nơi nào, nếu không may, bị truyền tống đến nơi nguy hiểm, thậm chí có thể vẫn lạc.

Tu vi hiện tại của Cộng Công, trong Nguyên Thế Giới thật sự không đáng kể, vì vậy, tuy có thể dẫn phát Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ hai, nhưng lại không độ đạo kiếp trong hắc uyên.

Trong hắc uyên tràn ngập lực lượng hắc ám thuần túy, Cộng Công dùng Hư Vô Thánh Thể để hấp thu.

Cái gọi là vô trung sinh hữu, Hồng Mông Hỗn Độn cũng từ hư vô mà sinh ra, vì vậy, Hư Vô Thánh Thể có thể hóa mọi thứ thành hư vô, tự nhiên cũng bao gồm lực lượng hắc ám trong hắc uyên.

Cùng với ngày càng nhiều lực lượng hắc ám bị Hư Vô Thánh Thể của Cộng Công hấp thu đồng hóa, thân thể của Cộng Công ngày càng cường hãn, pháp lực cũng không ngừng tăng cường.

Hiện tại, tu vi của Cộng Công đã đạt Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 20, có thể độ Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ hai.

Cộng Công không độ đạo kiếp trong hắc uyên, vì vậy, cũng không dẫn phát đạo kiếp, tiếp tục hấp thu đồng hóa lực lượng hắc ám.

Mặc dù tu vi tạm thời không thể đột phá, nhưng có thể tăng thêm nội tình.

Nội tình đủ lớn, một khi độ Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ hai, tu vi sẽ đột nhiên tăng mạnh, có lẽ sẽ liên tiếp tăng mấy cấp.

Lại một lát sau, bóng tối biến mất, Cộng Công cũng đặt chân lên mặt đất, lại là Bất Hủ Giới.

Chương 542

Xuyên qua hắc uyên, từ thế giới chính đến Bất Hủ Giới.

Vừa tiến vào Bất Hủ Giới, Cộng Công cảm nhận được sự áp chế.

Mặc dù thiên đạo của Bất Hủ Giới không thể sánh bằng Nguyên Thiên Đạo, nhưng lại bị Bất Hủ Chi Vương thiết lập để áp chế tất cả sinh linh trừ An Lan Thần Tộc.

Ngay cả Cộng Công là Đại Đạo Thánh Nhân, cũng bị thiên đạo của Bất Hủ Giới áp chế, một thân thực lực chỉ có thể phát huy ra một phần nhỏ.

Dưới sự áp chế của Bất Hủ Thiên Đạo, Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 20 không thể phi hành trong thế giới này.

Đứng trên đại địa, Cộng Công nhìn quanh bốn phía.

Chỉ thấy, Cộng Công hiện tại đang đứng trên một bình nguyên, khắp nơi cỏ xanh, mỗi một cây cỏ xanh đều là Tiên Thiên Linh Căn.

Những cây cỏ xanh này ẩn chứa sức mạnh đặc biệt.

Thân ở bình nguyên, Cộng Công có thể cảm nhận được sức mạnh của cỏ xanh trên đại địa đang tập trung, khóa chặt, muốn hấp thu tinh khí thần.

Cùng lúc đó, một cỗ sức mạnh của Bất Hủ Thiên Đạo cũng giáng xuống thân Cộng Công.

Khi một cỗ sức mạnh của Bất Hủ Thiên Đạo giáng xuống thân Cộng Công, Vu Hoàng Thiên Đạo trong Vô Cực Châu trong cơ thể Cộng Công lại rục rịch, dường như muốn thoát ly Vô Cực Châu để bị Bất Hủ Thiên Đạo hấp thu đồng hóa.

Dưới chân vô số Tiên Thiên Linh Căn tập trung sức mạnh, lại có một cỗ lực lượng thiên đạo muốn cướp đoạt Vu Hoàng Thiên Đạo, tình cảnh của Cộng Công không mấy tốt đẹp.

Suy nghĩ một chút, Cộng Công tế ra Hồng Mông Thái Cực Đồ.

Quang mạc của Hồng Mông Thái Cực Đồ bảo vệ Cộng Công, cộng thêm Hư Vô Thánh Thể, khiến Bất Hủ Thiên Đạo tạm thời không cảm ứng được Vu Hoàng Thiên Đạo.

Cộng Công cũng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng, đây không phải là kế lâu dài, Cộng Công lại không thể chống đỡ quá lâu.

"Cứ thế này không phải là cách, không bằng dẫn phát Đại Đạo Chi Kiếp." Cộng Công thầm nghĩ trong lòng.

Có cách, Cộng Công cũng không chần chừ, lập tức dẫn phát Đại Đạo Chi Kiếp.

Ngay lập tức, một mảng kiếp vân hỗn độn xuất hiện phía trên đỉnh đầu Cộng Công.

So với đạo kiếp lần trước, lần này uy lực lại càng lớn.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên phải trải qua chín lần đạo kiếp, lần sau mạnh hơn lần trước, nhưng sau khi độ chín lần đạo kiếp, cũng chứng được Vô Thượng Đại Đạo, nhưng hiện tại chưa có một người nào thành công chứng được Vô Thượng Đại Đạo.

Cường đại như Nguyên Thiên Đạo, cũng không thể chống đỡ đạo kiếp lần thứ chín.

Giờ đây, là đạo kiếp lần thứ hai của Cộng Công.

Cùng với sự xuất hiện của kiếp vân hỗn độn, sức mạnh của Bất Hủ Thiên Đạo, và sức mạnh của vô số Tiên Thiên Linh Căn trên đại

địa, đều thu lại, không còn tấn công Cộng Công nữa.

Mặc dù có Hồng Mông Thái Cực Đồ, nhưng Cộng Công cũng có chút bất an, dù sao đạo kiếp lần này mạnh hơn lần trước quá nhiều.

Chưa đợi Cộng Công quá lâu, một đoàn lôi hỏa từ trong kiếp vân hỗn độn giáng xuống.

Chỉ là đòn tấn công đầu tiên của đạo kiếp lần này, uy lực đã khiến Cộng Công cũng phải động dung.

"Ầm!" Hồng Mông Thái Cực Đồ thành công chặn đứng lôi hỏa giáng từ trời xuống.

Tuy chặn được đòn tấn công đầu tiên của đạo kiếp lần này, nhưng Cộng Công lại không hề nhẹ nhõm chút nào.

Đạo kiếp vẫn tiếp diễn, dưới sự oanh kích của từng đoàn lôi hỏa, Cộng Công chỉ đành toàn lực thao túng Hồng Mông Thái Cực Đồ.

Cộng Công đã triệt để luyện hóa Hồng Mông Thái Cực Đồ, có thể phát huy 100% uy lực của bảo vật này.

Khi Hồng Mông Thái Cực Đồ phát huy 100% uy lực, hy vọng chống đỡ đạo kiếp lần này không hề nhỏ.

Dưới sự oanh kích không ngừng của lôi hỏa Đại Đạo, phòng ngự của Hồng Mông Thái Cực Đồ ngày càng không ổn định.

Cuối cùng, dưới sự oanh kích của một đoàn lôi hỏa Đại Đạo nữa, Hồng Mông Thái Cực Đồ cuối cùng không thể chống đỡ nổi, quang mạc phòng ngự bị phá vỡ.

Lúc này, còn một đoàn lôi hỏa Đại Đạo cuối cùng.

Cộng Công ngưng tụ toàn bộ sức mạnh, lại phát huy Hư Vô Thánh Thể đến cực hạn, chống đỡ đoàn lôi hỏa Đại Đạo cuối cùng.

Dưới sự oanh kích của đoàn lôi hỏa Đại Đạo cuối cùng, Cộng

Công tuy không vẫn lạc, nhưng cũng bị thương không nhẹ.

Kiếp vân hỗn độn trên trời tiêu tán, tu vi của Cộng Công cũng đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 21, vết thương của y cũng đang nhanh chóng hồi phục.

Thành công độ đạo kiếp lần thứ hai, Cộng Công cũng khá vui mừng.

Tuy nhiên, chưa đợi Cộng Công hoàn toàn hồi phục vết thương, đã có một cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Một thân ảnh từ xa bay đến, khí thế cường đại, đó là một tồn tại có tu vi trên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30.

Người của An Lan Thần Tộc?

Tu vi trên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30, trong An Lan Thần Tộc chắc hẳn không phải là cường giả quá mạnh, nhưng lại cường đại hơn Cộng Công hiện tại.

Đối phương hiển nhiên đến vì Cộng Công, Cộng Công giờ đây cũng không thể tránh khỏi.

Trốn cũng chắc chắn không thoát, Cộng Công đành tranh thủ thời gian hồi phục vết thương, đồng thời suy nghĩ cách đối phó.

Trong Bất Hủ Giới, Cộng Công vừa hồi phục vết thương, ánh mắt vừa nhìn về phía người đang bay đến từ chân trời.

Người đó là một nam tử trẻ tuổi, thần sắc ngạo mạn, từ khí thế phát ra trên người có thể phán đoán là cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30 trở lên.

Trong cục diện hiện tại, Cộng Công muốn thoát thân cũng không thể, chỉ có thể nhanh chóng hồi phục vết thương.

Tuy nhiên, tu vi của Cộng Công mới chỉ Hỗn Nguyên Vô Cực cấp

21, đối phương lại trên cấp 30, sự chênh lệch tu vi giữa hai bên quá lớn.

Tuy có tồn tại yếu thắng mạnh, nhưng với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực, lại kém ít nhất 10 cấp, muốn đánh bại địch lại quá khó.

Nhanh chóng, nam tử đã đến trước mặt Cộng Công.

Ánh mắt đánh giá Cộng Công, nam tử cũng kinh ngạc.

"Không phải sinh linh của Bất Hủ Giới, xem ra trên người ngươi có bí mật." Nam tử nói.

"Người của An Lan Thần Tộc?" Cộng Công hỏi.

Ra tay càng muộn càng tốt, vì vậy Cộng Công cố gắng kéo dài thời gian.

Nam tử kia cũng không vội ra tay: "Ta tên An Lan Viêm, là hạ vị thần của Bất Hủ Thần Tộc." Cái gọi là hạ vị thần, cũng là thần sơ cấp.

Đẳng cấp của thần tộc thường được chia thành hạ vị, trung vị và thượng vị, hạ vị thần là thần sơ cấp, trung vị thần là thần trung cấp, thượng vị thần là thần cao cấp.

Còn trên thần cao cấp, thường là thần vương.

Chủ nhân của Bất Hủ Giới là Bất Hủ Chi Vương.

Bất Hủ Chi Vương đã khai mở thế giới này, cũng là tộc trưởng của An Lan Thần Tộc, tự nhiên là thần vương của Bất Hủ Thần Tộc.

Còn về chân danh của Bất Hủ Chi Vương, Cộng Công hiện tại lại không biết.

Hiện tại, điều Cộng Công đang cân nhắc là làm thế nào để đối phó An Lan Viêm.

Muốn đánh bại An Lan Viêm thì không khả thi, có thể thoát thân được đã là tốt rồi.

Lúc này, An Lan Viêm lại ra tay.

An Lan Viêm nhận định trên người Cộng Công có bí mật lớn, vì vậy, không có ý định giết Cộng Công, chỉ muốn bắt sống Cộng Công.

Cũng chính vì An Lan Viêm không có ý định giết Cộng Công, nên không toàn lực ra tay.

Cộng Công chỉ cảm thấy một cỗ pháp lực cường đại từ trên người An Lan Viêm phát ra, nghiền ép về phía y.

Mặc dù chỉ là một phần pháp lực của An Lan Viêm, nhưng lại cường đại hơn pháp lực của Cộng Công.

"Ầm!" Pháp lực cường đại giáng xuống thân Cộng Công.

Cộng Công khổ sở chống đỡ mới không bị trấn áp, Hư Vô Thánh Thể thì hấp thu pháp lực của An Lan Viêm.

Khi Cộng Công vừa hấp thu pháp lực của An Lan Viêm, An Lan Viêm cũng cảm nhận được.

"Thôn Phệ Thánh Thể sao?" Sắc mặt An Lan Viêm biến đổi.

Chương 543

An Lan Thần Tộc cũng có Thôn Phệ Thánh Thể.

Trong Bất Hủ Giới, Thôn Phệ Thánh Thể là một trong ba thể chất hàng đầu.

Vô Cực Thần Hỏa nóng rực từ trên người An Lan Viêm phát ra, đó là Hỏa Diễm Thánh Thể, một trong Ngũ Hành Thánh Thể.

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm loại thánh thể hợp nhất mới là Ngũ Hành Thánh Thể, Hỏa Diễm Thánh Thể đơn thuần thì sơ cấp hơn Ngũ Hành Thánh Thể, Ngũ Hành Thánh Thể lại cũng không sánh bằng Thôn Phệ Thánh Thể.

Thôn Phệ Thánh Thể?

Trong lòng Cộng Công cười lạnh, An Lan Viêm đã đánh giá thấp Cộng Công quá rồi.

Hư Vô Thánh Thể còn cường đại hơn Thôn Phệ Thánh Thể.

Thôn Phệ Thánh Thể có thể nuốt chửng, Hư Vô Thánh Thể cũng đều có thể hấp thu đồng hóa, những gì Thôn Phệ Thánh Thể không thể nuốt chửng, Hư Vô Thánh Thể vẫn có thể hấp thu đồng hóa.

Trong khi hấp thu đồng hóa pháp lực của An Lan Viêm, Cộng Công cũng dùng sức mạnh hư vô xâm nhập.

Dưới sự thao túng của Cộng Công, sức mạnh hư vô thuận theo pháp lực của An Lan Viêm, xâm nhập vào cơ thể An Lan Viêm.

Cộng Công không trực tiếp dùng sức mạnh hư vô cường đại để xâm nhập, mà là từng chút một tiềm di mặc hóa.

Sức mạnh hư vô có tính ẩn giấu cao, từng chút một xâm nhập, An

Lan Viêm lại không hề phát hiện.

Kỳ thực An Lan Viêm nếu như cảm nhận kỹ lưỡng, có thể phát hiện, nhưng lại quá sơ suất.

Nhầm lẫn cho rằng Cộng Công có Thôn Phệ Thánh Thể, An Lan Viêm cũng không quá kiêng dè.

Thôn Phệ Thánh Thể tuy cường đại hơn Hỏa Diễm Thánh Thể, nhưng tu vi của An Lan Viêm đã trên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30, Cộng Công mới Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 21, sự chênh lệch tu vi giữa hai bên quá lớn.

Hư Vô Thánh Thể có thể ẩn giấu tu vi, nếu chênh lệch tu vi không quá lớn thì không thể nhìn ra, nhưng Cộng Công lại không ẩn giấu, vì vậy, An Lan Viêm vừa nhìn đã nhận ra tu vi của Cộng Công.

Nếu Cộng Công ẩn giấu tu vi, An Lan Viêm cũng sẽ ra tay, trong chiến đấu, tu vi của Cộng Công sẽ bị lộ, nhưng thể chất có thể ẩn giấu tu vi sẽ khiến người ta coi trọng.

Mặc dù cảm nhận được pháp lực đang tiêu hao, bị thân thể Cộng Công hấp thu, nhưng An Lan Viêm lại không quá để ý, dù sao pháp lực của mình cường đại, Cộng Công hiện tại hấp thu chỉ là một chút xíu.

Theo hiệu suất hấp thu hiện tại của Cộng Công, dù hấp thu mười năm, cũng không thể khiến tu vi của An Lan Viêm hạ xuống một cấp.

“Tu vi của ta cao hơn ngươi mười mấy cấp, tuy ngươi có Thôn Phệ Thánh Thể, nhưng nuốt chửng pháp lực của ta cũng không dễ dàng luyện hóa, vì vậy, nuốt chửng pháp lực của ta càng nhiều, Thánh Thể của ngươi sẽ xuất hiện vấn đề càng lớn.” An Lan Viêm thầm nghĩ trong lòng.

An Lan Viêm cho rằng Cộng Công không thể hấp thu được bao lâu

nữa, hấp thu thêm một lát nữa, cũng gần đạt cực hạn rồi.

Quả nhiên, lại một lát sau, An Lan Viêm rõ ràng cảm thấy tốc độ hấp thu pháp lực của Cộng Công chậm lại.

Cảm nhận được sự tiêu hao pháp lực ngày càng nhỏ, An Lan Viêm cười lạnh: "Thôn Phệ Thánh Thể cũng đến cực hạn rồi sao?

Thể chất tuy cường đại, nhưng khi chênh lệch tu vi quá lớn, thể chất cũng không thể bù đắp khoảng cách." An Lan Viêm không hề phát hiện, từng chút sức mạnh hư vô xâm nhập vào cơ thể, phân tán đến các bộ phận của cơ thể.

Lúc này, nếu tập trung sức mạnh hư vô đã xâm nhập vào cơ thể An Lan Viêm, thì không nhỏ, nhưng Cộng Công lại không vội, càng nhiều sức mạnh hư vô xâm nhập, sự nắm chắc càng lớn.

Trong Bất Hủ Giới, một bình nguyên, cỏ xanh khắp nơi, những cây cỏ này đều là Tiên Thiên Linh Căn.

Lúc này, An Lan Viêm phát ra hỏa diễm nóng rực, nơi hỏa diễm đi qua, Tiên Thiên Linh Căn trên đại địa đều hóa thành tro tàn, đại địa cũng biến thành tiêu đen.

Cộng Công chống đỡ sự trấn áp pháp lực của An Lan Viêm, lại chịu đựng hỏa diễm từ bốn phương tám hướng.

Mặc dù có Hư Vô Thánh Thể, nhưng tình cảnh của Cộng Công cũng nguy cấp, thật sự là sự chênh lệch tu vi giữa hai bên quá lớn.

Tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 21 đối đầu với Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30 trở lên, chênh lệch tu vi hơn 10 cấp, pháp lực đạo hạnh đều chênh lệch quá lớn.

Vừa chống đỡ An Lan Viêm, Cộng Công vừa âm thầm vận dụng sức mạnh hư vô, từng chút sức mạnh hư vô xâm nhập vào cơ thể An Lan Viêm, An Lan Viêm hoàn toàn không hề hay biết.

Cùng với thời gian trôi qua, sức mạnh hư vô trong cơ thể An Lan Viêm cũng ngày càng nhiều.

Chỉ cần sức mạnh hư vô ẩn giấu trong cơ thể An Lan Viêm đủ cường đại, khi Cộng Công phát động, có thể trong nháy mắt khiến An Lan Viêm vẫn lạc.

Nhưng Cộng Công sắp không chống đỡ nổi nữa, trong lúc bất đắc dĩ, y tế ra Hồng Mông Thái Cực Đồ.

Hồng Mông Thái Cực Đồ là bảo vật mà Lý Thái Bạch cấp cho Cộng Công, bảo vật này vừa xuất hiện, áp lực của Cộng Công cũng giảm đi không ít.

An Lan Viêm vừa nhìn thấy Hồng Mông Thái Cực Đồ, ánh mắt cũng sáng lên, vui mừng ra mặt.

"Không ngờ lại có bảo vật như vậy, tốt, bảo vật này có duyên với ta, lẽ ra phải thuộc về ta." An Lan Viêm cười nói.

Ngay lập tức, An Lan Viêm gia tăng pháp lực xuất ra, thần hỏa sử dụng cũng tăng cường uy lực đáng kể.

Nhanh chóng, Cộng Công lại sắp không chống đỡ nổi.

Thấy Cộng Công sắp không chống đỡ nổi, lúc này, Cộng Công cũng phát động sức mạnh hư vô đã xâm nhập vào cơ thể An Lan Viêm.

Khi Cộng Công vừa phát động, sức mạnh hư vô phân tán ẩn giấu trong cơ thể An Lan Viêm lập tức tụ tập lại.

An Lan Viêm đang đắc ý, thấy sắp trấn áp được Cộng Công, pháp bảo và bí mật trên người Cộng Công đều sắp thuộc về mình, nhưng sức mạnh hư vô xâm nhập vào cơ thể vừa phát tác, sắc mặt y lập tức biến đổi.

Sức mạnh hư vô xâm nhập vào cơ thể An Lan Viêm không ít, tập trung phát tác, tuy không khiến An Lan Viêm chết ngay lập tức, nhưng cũng khiến y bị trọng thương, lập tức mất đi phần lớn thực lực.

"Cái gì?

Sức mạnh hư vô?

Không phải Thôn Phệ Thánh Thể, là Hư Vô Thánh Thể." An Lan Viêm kinh hãi thất sắc.

Lúc này, An Lan Viêm mới biết Cộng Công có Hư Vô Thánh Thể, nhưng hiển nhiên đã quá muộn rồi.

Giờ đây, một cỗ sức mạnh hư vô cường đại đang ở trong cơ thể An Lan Viêm, hấp thu đồng hóa tinh khí thần.

Lực lượng thôn phệ nuốt chửng mọi thứ, hóa thành sức mạnh thôn phệ, sức mạnh hư vô lại hấp thu vạn vật, đồng hóa thành hư vô.

Mặc dù lực lượng thôn phệ cường đại, nhưng so với sức mạnh hư vô lại kém không ít.

Lực lượng thôn phệ thậm chí không bằng lực lượng hỗn độn, hỗn độn có hữu, hư vô lại là vô, vô trung sinh hữu, hư vô còn cường đại hơn hỗn độn.

Cộng Công cũng không phí lời, nhân lúc sức mạnh hư vô khiến An Lan Viêm bị thương không nhẹ, thực lực giảm mạnh, lập tức phản kích.

Cộng Công lấy ra tam xoa kích.

Phẩm cấp của tam xoa kích không cao, nhưng Cộng Công lại dùng thuận tay.

Chỉ thấy, Cộng Công ngưng tụ pháp lực, tam xoa kích trong tay vung lên, lực lượng pháp tắc cuồn cuộn, một cỗ sát cơ cường đại vô

song khóa chặt An Lan Viêm.

Bên trong có sức mạnh hư vô đang hấp thu tinh khí thần đồng hóa, bên ngoài có Cộng Công tấn công, An Lan Viêm lại thầm kêu khổ, vốn cục diện đại hảo của mình, trong nháy mắt chuyển biến xấu, khiến y cũng uất ức.

Vừa áp chế sức mạnh hư vô trong cơ thể, An Lan Viêm vừa chống đỡ đòn tấn công của Cộng Công, tuy nhiên, bất luận là áp chế sức mạnh hư vô trong cơ thể, hay chống đỡ đòn tấn công của Cộng Công, An Lan Viêm đều không thể làm được.

Nếu An Lan Viêm tập trung sức mạnh, có thể áp chế sức mạnh hư vô trong cơ thể, nhưng lại không thể chống đỡ đòn tấn công của Cộng Công, nếu chống đỡ đòn tấn công của Cộng Công, lại không thể áp chế sức mạnh hư vô, nhưng hiện tại lại không thể chọn một trong hai, chỉ càng khiến mình chết.

Mà không chọn một trong hai cũng là cái chết, chỉ là chết chậm hơn một chút mà thôi.

"Du Đà cứu ta." An Lan Viêm đột nhiên hét lớn một tiếng.

Cộng Công cũng sững sờ.

Du Đà?

Cộng Công đầy dấu chấm hỏi, nhưng cùng với tiếng hét lớn của An Lan Viêm, một dòng sông thời gian lại xuất hiện, dòng sông thời gian của Nguyên Thế Giới.

Với đẳng cấp của Nguyên Thế Giới, dòng sông thời gian quả thật kinh người.

Trong dòng sông thời gian của Nguyên Thế Giới, có một Du Đà Thần Tộc, nhưng lại đã diệt vong.

Du Đà Thần Tộc và An Lan Thần Tộc tồn tại không ít ân oán.

Chỉ cần người của An Lan Thần Tộc, tu vi trên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 20, trong Bất Hủ Giới hét lớn một tiếng "Du Đà cứu ta", có thể triệu hoán thần lực của Du Đà Thần Tộc tồn tại trong dòng sông thời gian của Nguyên Thế Giới để gia trì.

Sau khi dòng sông thời gian xuất hiện, thần lực của một vị thần trong Du Đà Thần Tộc đã diệt vong tồn tại trong dòng sông thời gian này được triệu hoán ra, giáng xuống thân An Lan Viêm.

Tuy nhiên, An Lan Viêm lại gần như muốn chửi thề, mặc dù triệu hoán được thần lực của một vị thần Du Đà, nhưng lại chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 7, thật sự quá hố rồi.

Triệu hoán một cấp Hỗn Nguyên Vô Cực 20 trở lên cũng tốt chứ!

Thần lực Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 7, đối với An Lan Viêm hiện tại trợ giúp quá nhỏ.

Còn về việc triệu hoán lại, thì cần thời gian, Cộng Công hiển nhiên sẽ không cho An Lan Viêm quá nhiều thời gian.

Chương 544

“Mạng ta tiêu rồi.” An Lan Viêm cũng có chút tuyệt vọng.

An Lan Thần Tộc triệu hoán thần lực Du Đà cũng dựa vào vận khí, nhưng sẽ không vượt quá tu vi bản thân, tức là, một người An Lan Thần Tộc Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30 triệu hoán thần lực Du Đà, tối đa chỉ có thể triệu hoán được thần lực Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30, tối thiểu chỉ có thần lực cấp Hỗn Nguyên Đại La.

Thông thường những người trên Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 60 có thể nhảy ra khỏi dòng sông thời gian của Nguyên Thế Giới, vì vậy, thần lực Du Đà triệu hoán tối đa cũng chỉ khoảng cấp 60.

Từ trong dòng sông thời gian triệu hoán ra thần lực Du Đà, An Lan Viêm lại vô cùng tuyệt vọng, bởi vì đẳng cấp thần lực Du Đà triệu hoán được quá thấp.

Cộng Công cũng thở phào nhẹ nhõm, nếu An Lan Viêm triệu hoán được thần lực Du Đà đẳng cấp cao, thì thật phiền phức.

“Đến đây là kết thúc rồi.” Cộng Công lạnh lùng cười nói.

Thả An Lan Viêm đi chỉ càng thêm phiền phức, vì vậy, Cộng Công muốn làm một không làm hai.

Vì Cộng Công đã đến Bất Hủ Giới, An Lan Thần Tộc cũng không thể quá thân thiện với y, giết An Lan Viêm xong, Cộng Công sẽ lại ẩn giấu, tìm cơ hội rời khỏi thế giới này.

Sức mạnh hư vô đang xâm thực thần thể của An Lan Viêm, dưới sự nghiền ép của pháp lực Cộng Công, An Lan Viêm cũng không thể chống đỡ nổi.

Nếu không có Cộng Công ra tay tấn công, An Lan Viêm tập trung

pháp lực trấn áp sức mạnh hư vô trong cơ thể, chưa chắc đã không được, nhưng Cộng Công tấn công, y không thể không phân ra một phần pháp lực để chống đỡ.

Nếu An Lan Viêm lúc này dám toàn lực trấn áp sức mạnh hư vô trong cơ thể, pháp lực của Cộng Công có thể giết chết y.

Thần lực Du Đà gia trì trên người An Lan Viêm không kéo dài được bao lâu, nhanh chóng biến mất, trong thời gian ngắn An Lan Viêm cũng không thể triệu hoán lại thần lực Du Đà.

Mất đi sự gia trì của thần lực Du Đà, tình cảnh của An Lan Viêm cũng càng thêm bất lợi.

Thời gian trôi qua từng chút một, thấy An Lan Viêm sắp vẫn lạc, lúc này, y cũng phát tác sự tàn nhẫn trong lòng.

"Chết, cũng phải kéo ngươi theo chôn cùng." An Lan Viêm nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt oán độc.

Đó là An Lan Viêm định tự bạo, tuy nhiên, y đã đánh giá thấp sức mạnh hư vô.

Hiện tại, thân thể của An Lan Viêm đã bị sức mạnh hư vô xâm thực hơn nửa, nguyên thần cũng không ngoại lệ, trong tình huống như vậy, thân thể và nguyên thần của y đều không thể tự bạo.

Thế là, An Lan Viêm lấy ra một Đại Đạo Chí Bảo.

Đại Đạo Chí Bảo mà An Lan Viêm lấy ra tuy phẩm cấp không bằng Hồng Mông Thái Cực Đồ của Cộng Công, nhưng cũng vượt xa tam xoa kích của Cộng Công.

"Bạo!" Một Đại Đạo Chí Bảo tự bạo, uy lực sản sinh quả thực không nhỏ, Cộng Công dùng Hồng Mông Thái Cực Đồ hộ thân cũng bị chút thương, may mắn vết thương không nặng, An Lan Viêm lại rơi vào kết cục thân tử đạo tiêu.

Dù sao An Lan Viêm vốn đã sắp vẫn lạc, lại ở cự ly gần chịu đựng sự tự bạo như vậy, thân tử đạo tiêu cũng không có gì lạ.

Cộng Công có Hồng Mông Thái Cực Đồ hộ thân mà còn bị thương, có thể thấy uy lực của vụ tự bạo lớn đến mức nào.

Sau khi An Lan Viêm chết, Cộng Công cũng thu hồi sức mạnh hư vô.

Lợi dụng sức mạnh hư vô xâm thực người khác, khi thu hồi lại, sức mạnh hư vô lại trở nên cường đại hơn rất nhiều.

Khi sức mạnh hư vô vừa nhập thể, tu vi của Cộng Công cũng bắt đầu tăng lên.

Khi tu vi của Cộng Công đạt Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 29, mới ổn định lại.

Lần này nguy hiểm, nhưng thu hoạch cũng cực lớn, trực tiếp khiến tu vi của Cộng Công đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 29, chỉ cần tăng thêm một cấp nữa, Cộng Công có thể độ Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ ba.

"Hư Vô Thánh Thể ở đây, dám giết một tử dân của ta, thật lớn mật." Tiếng nói uy nghiêm từ trên trời truyền xuống, cùng lúc đó một cỗ uy thế khủng bố xuất hiện, uy thế khiến Cộng Công không thể động đậy.

Hắc uyên do An Lan Thần Tộc mở ra, lực lượng hắc uyên lại bắt Cộng Công đến Bất Hủ Giới, Cộng Công vốn đã nghi ngờ, giờ đây gần như có thể chứng thực.

Tuyệt đối là do Bất Hủ Chi Vương An Lan Hạo làm, An Lan Hạo tuy ở Bất Hủ Giới, nhưng sau khi mở hắc uyên, lại phát hiện ra Hư Vô Thánh Thể, cũng thao túng lực lượng hắc uyên để bắt Cộng Công đến Bất Hủ Giới.

Vì tính đặc thù của Hư Vô Thánh Thể, sau khi đến Bất Hủ Giới, Cộng Công lại bị truyền tống ngẫu nhiên, An Lan Hạo muốn tìm cũng cần một thời gian.

Khi An Lan Viêm chết, An Lan Hạo đã biết.

Trong Bất Hủ Giới, An Lan Thần Tộc chết một người, An Lan Hạo đều sẽ biết.

Cộng Công muốn bỏ trốn, nhưng lại bị lộ, lại bị khí thế của An Lan Hạo áp chế.

Hiện tại, Cộng Công một ngón tay cũng không động đậy được.

"Bản vương đã có mấy ngàn phân thân, nhưng lại không có một Hư Vô Thánh Thể nào, hãy trở thành một phân thân của Bản vương đi!" Chân thân của An Lan Hạo giáng lâm trước mặt Cộng Công.

Chỉ thấy, chân thân của An Lan Hạo cao mười mét, ba đầu tám cánh tay, ba cái đầu cũng không giống nhau, có nam, có nữ, có không nam không nữ.

Tám cánh tay của An Lan Hạo mỗi tay cầm một Đại Đạo Chí Bảo, mỗi một Đại Đạo Chí Bảo đều vượt xa Hồng Mông Thái Cực Đồ của Cộng Công.

Bất Hủ Chi Vương An Lan Hạo tu vi sâu không lường được, trong Nguyên Thế Giới cũng là một phương cường giả.

Khi chân thân của An Lan Hạo giáng lâm trước mặt Cộng Công, uy thế khủng bố khiến Cộng Công gần như ngạt thở.

Trước mặt An Lan Hạo, Cộng Công không thể động đậy.

Hồng Mông Thái Cực Đồ rơi xuống đất, Cộng Công muốn thao túng Hồng Mông Thái Cực Đồ tấn công An Lan Hạo, nhưng Hồng Mông Thái Cực Đồ lại hoàn toàn không phản ứng.

“Hồng Mông Thái Cực Đồ của Đạo Giáo Thái Thượng sao?” Nhìn thoáng qua Hồng Mông Thái Cực Đồ dưới chân Cộng Công, sắc mặt An Lan Hạo hơi đổi.

Tam Thanh của Đạo Giáo đứng trên đỉnh cao của Nguyên Thế Giới, không phải An Lan Hạo có thể sánh bằng, Đạo Giáo cũng không có bao nhiêu người sở hữu Hồng Mông Thái Cực Đồ.

Có thể sở hữu Hồng Mông Thái Cực Đồ, nhất định là nhân vật có thân phận không tầm thường trong Đạo Giáo.

Tu vi của Cộng Công tuy thấp, nhưng lại sở hữu Hư Vô Thánh Thể, khiến bất kỳ ai cũng không thể xem thường.

Nhưng, sau một chút do dự, An Lan Hạo quyết định luyện hóa Cộng Công thành phân thân, sở hữu một phân thân Hư Vô Thánh Thể, thực lực cũng có thể tăng cường không ít.

Ngay lập tức, An Lan Hạo phân ra một phần nguyên thần.

Mặc dù chỉ là một chút nguyên thần của An Lan Hạo, ngay cả một phần vạn cũng không có, nhưng đối với Cộng Công lại vô cùng cường đại.

Cộng Công chỉ có thể trơ mắt nhìn một phần nguyên thần của An Lan Hạo tiến vào cơ thể.

Khi một phần nguyên thần của An Lan Hạo tiến vào cơ thể Cộng Công, bắt đầu tranh giành quyền kiểm soát thân thể của Cộng Công.

Nguyên thần của Cộng Công cũng nguy cấp.

So với nguyên thần của An Lan Hạo chưa đến một phần vạn, nguyên thần của Cộng Công quá yếu ớt.

Chỉ cần một lát, nguyên thần của Cộng Công sẽ bị một phần nguyên thần của An Lan Hạo nuốt chửng, lúc đó, tất cả của Cộng

Công đều sẽ thuộc về An Lan Hạo, tu vi, thân thể, đạo quả, thậm chí cả Vu Hoàng Thế Giới, trở thành một phân thân của An Lan Hạo.

"Có thể trở thành một phân thân của Bản vương, ngươi cũng nên cảm thấy tự hào rồi, không phải bất kỳ ai cũng có tư cách trở thành phân thân của Bản vương." An Lan Hạo cười nói.

Ngay lúc đó, Cộng Công lại đột nhiên đột phá, từ cấp 29 đột phá cấp 30.

Cảm nhận tu vi đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực cấp 30, trong lòng Cộng Công mừng rỡ, thật quá kịp thời.

Không chút do dự, Cộng Công dẫn phát Đại Đạo Chi Kiếp lần thứ ba.

Hiện tại, một phần nguyên thần của An Lan Hạo đang ở trong cơ thể Cộng Công, Đại Đạo Chi Kiếp giáng lâm, nhận định là Cộng Công và An Lan Hạo cùng độ kiếp.

Giúp người khác độ kiếp, bất luận thiên kiếp hay Đại Đạo Chi Kiếp, đều sẽ dẫn đến uy lực của kiếp tăng lớn.

Vì tu vi của An Lan Hạo quá cao, giúp Cộng Công độ đạo kiếp, cũng dẫn đến uy lực của Đại Đạo Chi Kiếp tăng cường đến một trình độ không thể tưởng tượng nổi.

"Khốn nạn!" An Lan Hạo kinh nộ không thôi, không ngờ tu vi của Cộng Công lại đột phá, vừa đột phá liền dẫn phát Đại Đạo Chi Kiếp.

Tất cả đều xảy ra quá nhanh, An Lan Hạo muốn thu hồi phần nguyên thần đã xâm nhập vào cơ thể Cộng Công cũng không kịp.

Kiếp vân Đại Đạo xuất hiện trên trời, bao phủ toàn bộ Bất Hủ Giới.

Đại Đạo Chi Kiếp không chỉ khóa chặt Cộng Công, mà còn khóa

chặt An Lan Hạo.

Vì tu vi của An Lan Hạo cao, nên hơn 99% sức mạnh của Đại Đạo Chi Kiếp đều tập trung vào thân An Lan Hạo.

Đối mặt với cục diện như vậy, An Lan Hạo chỉ cảm thấy vô cùng uất ức.

Nếu Cộng Công chết, áp lực mà An Lan Hạo phải đối mặt chỉ càng lớn hơn.

Vì vậy, An Lan Hạo không thể để Cộng Công chết.

Nếu Cộng Công chết, An Lan Hạo không chỉ áp lực sẽ càng lớn, mà còn sẽ mất đi Hư Vô Thánh Thể, thật sự là tổn thất lớn.

Lúc này, An Lan Hạo không chỉ phải đối mặt với hơn 99% sức mạnh của Đại Đạo Chi Kiếp, mà còn phải bảo vệ Cộng Công, thật sự quá uất ức.

Chuyện như vậy cũng là lần đầu tiên An Lan Hạo gặp phải.